

GLOSSARIUM

MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS.

TOMUS II.

SIGLÆ BENEDICTINORUM :

- ¶ Præponitur vocabulis de novo additis.
- ☞ Præponitur explicationibus quibus aut apertius Cangii sententia explanatur, aut emendatur opinio.
- [] Includuntur quæ in ipsum textum Cangii inserta sunt.

SIGLÆ NOSTRÆ :

- * Additamenta CARPENTERII separatim posita.
 - [*] Additamenta CARPENTERII Cangiano textui inserta.
 - ** Voces novæ quæ in hac editione accesserunt.
 - [**] Additamenta Editoris suis locis inserta.
- Iis quæ sunt Adelungii subjectum ADEL.

GLOSSARIUM

MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS

CONDITUM A CAROLO DUFRESNE

DOMINO DU CANGE

CUM SUPPLEMENTIS INTEGRIS

MONACHORUM ORDINIS S. BENEDICTI

D. P. CARPENTERII

ADELUNGII, ALIORUM, SUISQUE

DIGESSIT

G. A. L. HENSCHEL.

Tomus Secundus.

PARISIIS,

EXCUDEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES,

INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHI.

•••••

1842.

U. S. 1016-23-115

RECEIVED JAN 12 1961

U. S. 1016-23-115

U. S. 1016-23-115

21 24/201-

GLOSSARIUM

AD SCRIPTORES

MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS.

C

C

C

C LITTERA numeralis, quæ centum denotat : inde versus :

Non plus quam centum C. littera fertur habere.

Qui apud Ugutionem sic legitur :

Non plus quam centum C. constat habere conexum.

Eidem literæ si recta linea superaddatur, centum millia significat.

** De C littera in diplomatum antiquorum fronte posita vide Heumannum de re diplomat. inde a Carolo M. cap. 1. § 12.

C in superscriptione cantilenæ, ut cito vel celeriter dicatur, certificat. Notkerus Balbulus de Notis musicis.

C. interdum mutatur in G. et vicissim : Gambutta, pro Cambutta ; Cabella pro Gabella. Sæpiissime in K. Calendæ vel Kalendæ, Carolus vel Karolus perinde legitur. Haud raro in QU. Sic ab Incoleudo dicitur Inquilinus, Relinco pro Relinquo, apud Felibianum Hist. Sandion. pag. x. Sed nulla frequentior commutatio est quam cum littera T. Portio, Porcio, Nuncius, Nuntius, etc. aut cum littera S. Boicellus, Boissellus, vel Boissellus, duleiori pronuntiatione : pro quo fere scribitur C. caudatum. [* Marinius in Papyris Diplom. pag. 249. b. et 270. b. scribit in antiquissimis chartis C et B vix distingui.]

† CAABLUS, a Gallico Cable, vel Chable, Funis, rudens. Chartular. S. Vandre-

gesili tom. 1. pag. 998 : *Concesserint... descarkagium sexaginta doliorum suorum vel aliorum suis instrumentis scilicet Caablis et windasio tantum.* Vide Cabulus.

† CAAGIUM. Vide Caya.

CAANUS. Vide Cham post Caganus.

CABA. Vide Cava.

* CABACETUS, CABACIUS, Fiscina, corbis, Gall. Cabas. Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 231 : *Dictus supplicans reperit in domo sua unum Cabacetum, in quo erant certi racemi muscati.* Arest. parlam. Paris. ann. 1310. in Reg. Olim fol. 161 : *Cum significatum fuisset... quod Petrus de Claromonte miles, ... positus Cabaciis plenis lapidibus ad pedes et manus Fize domicellæ, eam pendentem sic tenuerit, absque causa rationabili.* Acta MSS. Inquisit. Careass. ann. 1308. fol. 34. rº. : *Ipsi portaverunt in quodam Cabacio fructus, videlicet ficus, melatas, etc.* Vide infra Cabassio.

* CABACUS, Eadem notione. Leudæ major. Careass. MSS. : *Item pro saumata de Cabacis, unum Cabacum.* Ubi versio Gallica ann. 1544 : *D'une saumade de cabas, un cabas.*

** CABADURA, Vide Capitale, 4.

** CABAES, Quilibet, quivis. Chart. Saneii I. reg. Lusit. ann. 1196. ap. S. Rosa de Viterbo, Elucid. tom. 1. pag. 219 : *Cabaes homo qui intraverit in illo termino, causa male faciendi pectet 2 modios.*

* CABAGIUM, Census, quem homines de corpore seu de capite quotannis debebant domino præstare ; nisi idem sit quod Pastus et Procuratio, quæ in præstationem pecuniariam sæpius commutabatur ; eni interpretationi favet Charta senese. Tolos. ann. 1323. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 252 : *Item in Cabagio seu corrogio dictorum locorum de Assoali et de Bartis.... xj. libras, xvij. den. Turon.* Nec repugnant omnino Libert. villæ de Florent. ann. 1358. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 87. art. 3 : *Quod omnes habitatores dictæ villæ.... sint liberi, quieti et immunes a quibuscumque subsidio, impositione, gabella, redibencia, Cabagio, exactione nobis impendendis.* Libert. civit. Agen. ann. 1369. in Reg. 198. ch. 545 : *Concedimus quod dicti cives... sint quitti... a solutione cujuscumque leudæ, maletoltæ, foragii, Cabagii, doni, mutui, decimæ, etc.* Occurrit præterea in Lit. ann. 1369. tom. 5. earumd. Ordin. pag. 388. art. 2. et apud La Faille tom. 1. Annal. Tolos. pag. 98. Vide Capitale 5. et Courcudium.

* CABALATICUS, f. Moletrina, quæ a caballo seu equo versatur ; vel Hortus olitorius, aut Ager ubi ereseunt cabalcasci. Vide mox Cabalcascus. Charta ann. 1136. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 288 : *Et iterum offerimus et largimur decimam totius curiæ et districtus Cavallili,.... tam de terris quam de aquis, ... molendinis, pistriis,*

Cabalaticis, circulariis, atque de rebus omnibus, de quibus antiqui dare decimam consueverunt.

* **CABALCASCUS**, f. Cucurbita, fructus species, nostris *Calebasse*. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 653: *Ecce pervenerunt ad nos quidam intuii nostri amici.... deferentes secum nostro amore panem, et vinum et Cabalcascos nostro cibo.*

† **CABALCATA**. Vide in *Caballus*.

CABALE, Capitale, capitalis summa, *Cabal*, Tolosanis, ut est apud Goudelinum, [qui *Cabal* potissimum interpretatur bona et facultates mercatoris, ut sunt merces, aliaque id generis negotiatorem spectantia.] *Cabal*, vel *Caban*, in Consuetudine Burdegalensi art. 49. 50. 56. et Baionensi tit. 3. art. 21. 22. 23. Statutum Comitis Tolosani ann. 1197. in debitores, apud Catellum in Hist. Tolosana pag. 227: *Constitutio talis fuit: si aliquis respondeat suo creditori, se non habere aliquid, quod ei possit solvere, quod vicarius si clamorem inde habuerit, cum in castello 8. diebus teneat; et si ad octavam diem creditor potest probare, quod debitor aliquid ei possit persolvere, quod debitor ei persolvat. Si vero creditor hoc probare non potuit, vel noluerit, si debitor ei non satisfecerit, vel cum eo non convenit, quod debitor tradatur creditori, ut habeat et teneat eum in sua potestate, et quod teneat eum in ferris, absque ullo alio malo, quod ei non faciat, scilicet pro Cabale, et non admittat eum ire extra suam domum, et non teneatur ei dare ad comedendum nisi panem et aquam, nisi voluerit, etc. Ubi Cabale, non semel infra occurrit. [Consuetud. Brageriaci art. 114: Item si quis tradat alieni bovem, vaccam, runcinum, jumentum, aut alia quaecunque animalia ad nutriendum, et sibi retineat super dictis animalibus certum pretium sive Cabale ad medium lucrum sive damni venturi, si lucrum aut damnum pro tempore appareat, id lucrum quod excedet dictum pretium, sive Cabal, seu damnum, si emerit, inter se communiter dividetur. Ibid. art. 117: Item... si post denunciationem predictam dicta animalia moriantur, ut supra, dictus nutritor non tenetur de morte ipsorum animalium, sed duntaxat restituere domino predicto medietatem sui Cabal. Si autem moriantur ob culpam ipsius nutritoris... dictus nutritor domino animalium restituere tenebitur totum Cabal. [* Gall. Cheptel.] Charta ann. 758. in tradit. Fuldens. num. 14: Sicut inter nos complacuit atque convenit ut inter argento et Caballis libras duas, et tertiam dimidiam, etc.] Vide Capitale 4. [Et Investitura ad lin. Per gazonem, andelaginem, etc.] [* Vide Raynouard. Glossar. Roman. voce Cabal, 61. vol. 1. pag. 325.] * Hinc*

* **CABALIUM LIBER**, In quo uniuscuiusque facultates summam descriptae sunt. Charta ann. 1476. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 330. col. 1: *Mercatores autem intelliguntur de electione predicta, qui habent et habebunt in Cabali, in domo communi in libro Cabalium dictae civitatis, centum libras Turon. pro minori. Et pag. 331. col. 2: Juxta valorem et aestimationem bonorum suorum descriptam in libro pesagii et in libro Cabalium.*

* **CABALGATA**. Vide infra in *Caballus*.

† **CABALIS MANSUS**. Vide *Caput Mansi*.

* **CABALLA**, pro Gabella, Tributum, vectigal quodvis. Annal. Genuens. ad ann. 1383. apud Murator. tom. 17. Script. Ital. col. 1121: *Vox a cancello ex parte duobus prodiit, ut... penitus deponerentur collectiones seu Caballae et coltae. Vide Cabella 1.*

CABALLACUM, **CAVALLATICUM**, Praestatio avenae pro *caballis*. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu: *Ad Natale Domini alterum receptum de quatuor membris de carne, et de tribus denariis pro vino, et de tribus panibus, et sextarium ordei pro Cavallatico, et oblias de duobus membris, etc. Ibid. fol. 107: Et pro porco duos solidos et dimidium, et 4. sextarios avenae de Caballaco, et unum cartallum de fabis, et duas focacias, etc. Ita. fol. 108. 109. 110. 113. 114. etc. Fol. 129: Willelmus Boscar 10. den. et 1. cartal de civa de Cavalazzo, et tasciam. Supra: *Ista cabannaria debet 4. sextarios de avena de Cavalazo. [Vide Chevallagium.]**

† **CABALLADA**. Vide post *Caballus*.

1. **CABALLARIA**, Praedium servitio militari obnoxium, apud Marcum in Hist. Beneharn. lib. 6. cap. 24. § 10. *Cavaleria Vasconibus; Cavalhairion, Carcassoniensibus: aliis, Chevalerie; Latinis inferioris aevi Militia; Κληρος ἱππιζός, in veteri Inscriptione apud Seldenum ad Marmora Arundeliana pag. 156. et in libro de Titulis honorariis pag. 839. Sabellicus lib. 9. Hist. Venet. decad. 1. pag. 248. de Creta insula: Praedia quaedam in insula esse constat, quae equestris Militiae nomine emeritis traduntur: insulani Caballarias vocant. Assisic Hierosolymitanæ MSS. cap. 167. ubi de hærede agitur, qui anno ætatis decimo quinto feudum tenere potest: Et se il n'est Chevalier, quant il fait la preuve de son âge, se il fait que sages, il dira au seigneur, quant il aura son âge pruvé, Sire, donnez-moy un respit reirable de moi faire Chevalier pour faire vous le service, que je vous dois de mon fié; et le seigneur li doit doner le respit de 40. jours. Cap. 145: Par l'assise ou usage de cestui royaume, fié qui ne doit servir que d'une Chevalerie, ne se part mie entre seurs. Et cap. 147: Quant fié eschet à plusieurs seurs, qui doivent service de plusieurs Chevaliers, le fié par l'assise, ou l'usage de cestui royaume de Hierusalem doit estre parte entre elles, en tel maniere, que si elles sont deus, et il y a deux Chevaliers, chascune doit avoir l'une des Chevaliers, et la mainnee des seurs qui ont part fait la partison, et les aînées choisissent, etc.*

* Feudum quod nemo, præter militem, possidere potest. Feudum cavalorum, in Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 284. *Honor cavallayragus, in Tahul. S. Viet. Massil. Chevaliere, in Charta ann. 1383. apud Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 757: Item sur la Chevaliere, que tient monsieur Regnault de Duille, chacun an xxx. sols Tournois.*

† **CAVALHERIUM**, Eadem notione. Transactio inter abbatem et monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53: *Conventus habet, tenet et possidet botum, fortiam, redditus et proventus agrayrales cum medietate decimæ et prinnicie, et cum jurisdictione alta et bassa in loco et terminali-*

bus S. Martini de Curtibus... et etiam totum illud Cavalheirium, quod fuit uxoris Guillerini Pilifortis domicelli quondam cum suis juribus, quod dicta uxor... habebat in loco et terminalibus de Blumaco.

* **CAVALARIA**, Eadem notione. Libert. Petræ-assis. ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 647: *Item quod habitatores dictae villæ... possint emere, et donationes recipere, vel ad feudum seu in emphyteosin terras et possessiones quascunque;... nisi tamen res essent francales, seu de Cavalaria, vel militares.*

* **CAVALHARIUM**, **CAVALHERIUM**, Pari significato. Charta ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 288: *Acquisivit capitulum Narbouense a Petro Conilhi omnia jura sibi competentia in et super quodam Cavalherio, sito in termino de Laurano..... Item ab executoribus testamenti domini cardinalis Narbonensis duo Cavalharia parva.*

* **CAVALLERINUM**, Eadem acceptione, in Martyrol. MS. eccl. SS. Steph. et Sebast. Narbon.: *Anno nativitatis Domini 1385. fuit ordinatum, quod attentis tantis beneficiis per dominum Petrum de Indicia cardinalem Narbonensem et olim archiepiscopum factis, et præcipue de quodam optimo Cavallerino, sito in castro S. Marcelli prope Narbonam, etc.*

* **CAVALLAIRIVUM**, Simili sensu. Pact. inter archiep. et vicecom. Narbon. ann. 1232. ex Bibl. reg. cot. 2: *Item petebat dom. Aimericus sibi restitui quoddam Cavallairivum, quod fuit Berengarii de Moniano; et est in termino grangiae de Terrallo; quod dictum Cavallairivum et grangia dicebat teneri et debere teneri ab eodem domino Aimerico.*

CAVALLERIA. Apud Aragonos Ricis hominibus jus antiquum erat in omnibus civitatibus atque oppidis maxima vectigalia pro Militibus alendis assignari, quæ stipendiariae portiones vocabantur *Honores et Cavalleriae*. Portio unius Militis, apud Lucam Tudensem in Chronico æra 880. [Charta Jacobi Infantis Aragoniæ ann. 1256. laudata tom. 5. SS. Junii pag. 651. qua confirmat et jurat omnia privilegia, franquitates, Cavallerias, donationes et concessiones, habitatoribus Majoricarum datas et factas ab illustrissimo domino Jacobo Rege Aragonum.] Usatici Barcinonenses MSS. editi a Rainundo Berengarii et Adelmodi Comit. Barcin. cap. 4: *Miles vero si Cavallariam dimittit, dum eam tenere possit, nullo modo judicetur, nec emendetur sicut Miles. Cavallariam satis dimittit, qui cavallum et arma non habet, nec fevum de Milite tenet, et in hostes et cavalcadas non vadit, nec ad placitos et curias sicut Miles, nisi senectus eum detinuerit. Idem Usatici cap. 18: Omnes homines debent firmare directum senioribus suis, ubicunque seniores eorum eis mandaverint in suo: ad Potestatem quoque vicecomites et comites sui per unumquodque castrum cum honore suo per 100. uncias auri Valentiae; Miles vero per 10. per unamquamque Cavalleriam terræ, per castrum cum adempramento ejus per alius 10. per fevos minores secundum eorum valorem: per hominaticum namque, per mediam Cavalleriam terræ de hoc quod ad fidem pertinebit. Vitalis Episcopus Oscensis apud Hieron. Blancam in Comment. Rer. Aragon. pag. 730: Ille Ricus homo,*

qui habet 40. Cavallerias, potest sibi retinere 4. etc. Infra: Casus autem amissionis honorum et Cavalleriarum sunt hi, etc.

Inforis Aragonensib.: Cavallerias tenentes a dom. Rege tenentur servire domino Regi ubique, salvo in mari, etc.

Quadruplex autem olim fuit Cavalleriarum species: quasdam enim Cavallerias de honor vocabant, alias Cavallerias de Mesnada; cavallerias acostumbradas dar como de honor nonnullas; postremas vero, Cavallerias acostumbradas dar como de mesnada. Eadem namque officia, diversa adjuncta ratione, disparibus ordinibus tribuebantur.

CAVALERIAS DE HONOR, Stipendia illa nominabant, quibus Rici homines Milites suos, vel Militum filios, Infanciones vocatos, afficiebant: eis enim dari poterant, vel debebant, dabanturque vel in pecunia, vel in fructibus, aut vaevis possessionibus, ut cuique Rico homini liberum erat; ab eo autem quod vectigalia Ricorum hominum Honores sunt vocata, et ipsa etiam alimentaria Militum ac Infancionum stipendia, quia in iisdem illis honoribus decernebantur, Cavallerias de Honor vocari consueverunt. Qui autem tenent Cavallerias honoris, tenentur servire dom. Regi tempore guerræ per tres menses in anno, in eundo, stando, et redeundo, in Observ. Foror. Aragon.

CAVALLERIE DE MESNADA, prioribus erant dignitate inferiores. Ita autem appellabant singulas eas stipendiarias portiones, quas Reges de regalis patrimonii subsidiis, domesticis suis ac palatinis hominibus impertiebant. Sed de Mesnadariis agitur suo loco.

CAVALLERIE ACOSTUMBRADAS dar como de Honor, et como de Mesnada, ita dictæ, quod interdum quæ unius generis erant, ad alteram tradueerentur: verbi gratia cum Cavaleria de Honor fiebat Cavaleria de Mesnada, vel e diverso, id est, mutabilis aut immutabilis. Nam Cavallerie de honor perpetuæ erant, aliæ ad libitum a Rege, a quo nude pendebant, conferebantur. Vide Foros Aragon. lib. 7. tit. de Cavalleriis.

CAVALLARIA occurrit etiam in Charta Caroli C. Imp. ann. 37. pro Monasterio S. Bertini, quæ est prima Chartularii ejusdem Monasterii [* Guerardo 57. pag. 124.]: His rebus adjecimus ad victum Fratrum villam nomine Hegebot [* Liegesborth] cum omni integritate sua, ut olim fuit, exceptis Cavallariis tribus. Vide Militia, et Michaelen del Molino in Repertorio Fororum Aragon. in voce Cavallaria.

¶ CAVALLERIA, Ars equestris. Ars de Cavalleria recensetur in Catalogo Operum B. Raymundi Lulli, tom. 5. Junii pag. 699.

* 2. CABALLARIA, CABELLARIA, Mensura agraria; an ab Hispanico Caballon, porca, striga? an a Caballus, quantum scilicet equus uno die arare potest? Dipl. Frid. I. imper. ann. 1162. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 253: Item concedimus et damus eis in feudum Syracusanam civitatem, cum pertinentiis suis omnibus, et ducentas quinquaginta Cabellarias terræ in valle Nothi ad Caballariam illius terræ; et si forte ibi deerit, in terra comitis Simonis, quod defuerit, compleatur.

¶ CABALLARII, CABALLATIO, etc. Vide Caballus.

* CABALLARIUS. Vide infra in Caballus.

* CABALLATA, Vas vinarium, f. Uter, quod formam cabalcasci referat; de onere quippe equi intelligi posse, ut supra in voce Caballus, nequaquam opinor, in Charta ann. 1263. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 475: Resignaverunt roccam Fumonis nomine et vice ipsius domini, cui ipsa rocca ab Apostolica sede ad custodiendum fuerat commissa, cum rebus inferius adnotatis, undecim vegetes cum quinquaginta Caballatis vini et una de aceto; item tres tui, etc. Vide supra Cabalcascus.

* CABALLATIO, CABALLERIUS. Vide infra in Caballus.

CABALLATRIUM, nuda in Gloss. Arabe-Lat. videtur esse atrium, in quo exercentur caballi, seu equi, nisi legendum sit Caballarium, equile, quomodo καβαλλάριον, usurpat Codinus de Offic.

¶ CABALLERITIA. Vide in Caballus.

CABALLI, Aves nocturnæ, hæ ululæ dicuntur. Papias. Vide Cauanna.

¶ CABALLICARE, CABALLICATIO. Vide Caballus.

CABALLINUM, Stercus caballi, seu fimus caballinus, uti nuncupatur a Marcello Empir. cap. 8. et. 10. pag. 65. 85. 86. [* finum caballinum Plinio 30, 13, 38.] vel quodvis stercus, κόπρος; unde Caballini cognomen inditum Constantino Copronymo, quod equini stercoreis odore et tactu delectaretur. Anastasius ad Synodum VIII. CP: Stercoralis nominis præsulatum idea appellat hos, quos nominavit, quia cum essent Constantini Imperatoris, qui dicebatur Caballinus, tempore, CPoleos Præsules, hæresi ejus favorem pessime commodabant. Idem Anastasius in Hist. Eccl.: Magicis maleficiis et luxuriis... et Caballinis stercoreibus atque lotio delectatus. Theophanes, καβαλλίς κόπρος. Theosterictus in S. Niceta Hegnmeno n. 29. de eodem Copronymo: Τοσοῦτον δὲ ἔχαίρειν τῇ δυσωδίᾳ τῆς ἀκαθαρσίας ὁ δυσωδίζων, ὡς καὶ τὰ ἀλισγύματα τῶν ἀλόγων χρίσθαι, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ τοῦτο ποιῆν παρακλεῖσθαι, οὗς ἐθεράπευεν, καὶ τοῦτου φιλοφρονούμενος, ταῖς δυσωδαῖς αἰεὶ χρίζοντάς. Alii sic dictum censent, quia, dum baptizaretur, lavacrum stercore inquinaverat, quod Græci ejus ævi καβαλλίνα vocabant. Vide Gloss. Meursii, [et Gloss. mediæ Græcit. col. 528. c.]

* CABALLUM, idem quod Cabale, Capitale, capitalis summa. Lit. Phil. Pulc. ann. 1313: Mercēs eorum, et pannimarchati occasione et prætextu marchæ prædictæ deconstiterunt de Caballo seu de capitali, etc. Hinc

* CABALMENT, Hisp. Cabalmente, Integre, perfecte. Tract. pacis ann. 1162. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 584: Tandiu teneas et possideas tu vel tui, et redditus tuos facias, ita quod in sortem non computentur, donec totum damnum in duplum, et injuria Cabalment sit restitutum et restauratum.

1. CABALLUS. Isidorus, et ex eo Papias, et Ugutio: Caballus, dictus, quod ungula terram cavet. Ebrardus in Græcismo cap. 9:

Quod pede tellurem solet ipse cavare, Caballus. Gloss. Lat. MS. Regium, et Isidori: Cabal-

lus, Cabo, equus. Cabo, Caballus, sonipes, equus. Vide Cabo, 1. Vox nota Juvenali Sat. 11. et aliis Scriptoribus. Sunt tamen qui non quosvis equos sic appellasse Latinos volunt, sed viliores, ejusmodi sunt qui pistrinis, agriculturæ, et vecturis mercium inserviunt. Jo. de Janua: Caballus, vilis equus. Hesychius: καβαλλος, ἐργάτης ἵππος. [* Vide Furnal. apud Forcellinum in h. v. et Glossar. med. Græcit. col. 525. et 526. radice Καβαλλος.] S. Hieron. Epist. ad Heliodor.: Statimque cernamus sagittas pilis, tiaras galeis, Caballos equis cedere. Gregorius Turon. lib. 6. Hist. cap. 11: Ipsumque super miserabilem imponentes Caballum, etc. Vide Casaubonum in Persium pag. 7. Promiscue tamen Scriptores recentioris ætatis pro quovis equo usurpant. Vide Gregor. M. lib. 8. epist. 46. lib. 9. epist. 38. lib. 10. epist. 30. [Novam Gall. Christ. Instrum. tom. 2. col. 442. Miræum tom. 2. pag. 806. col. 2. etc.] [* Equos militares sæpe ita dicunt, ut Hincmar. Remens. annal. ad ann. 866. ap. Pertz. vol. Scriptor. 1. pag. 472. lin. 43. Charta ann. 1339. ap. Lappenb. Docum. Orig. Hanseat. pag. 360. Plura vide in Indic. general. Polypt. Irminon.]

CABALLUS DOMITUS, in Lege Longob. lib. 2. tit. 21. §. 6. 7. 25. [* Rothar. 254. 256.] et in Charta Romualdi Ducis Beneventani in Chr. S. Sophiæ pag. 607. [Caballos centum inter Domitos et domandos, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 801. Caballus, scutum, lancea, in clientelæ signum quotannis regi data, memorantur in duabus Chartis anni 1437. pro ecclesia Magdeburgensi, apud Eccardum in Probat. Hist. Marchionum Orientalium col. 136. et 138.] [* Charta Ludov. Pii ann. 825. pro Ecclesia Brivetensi apud Baluzium in Capit. vol. 2. pag. 1426: Ad partem regis annuatim caballum unum cum scuto et lancea presentassent et in postmodum ab omni exactione vel de functione publica aut privata immunes et liberi essent. Adde chart. ann. 856. ap. Schœpflin. in Alsat. Diplom. num. 105. vol. 1. pag. 85. Aliam ann. 858. ibid. num. 108. pag. 88. Charta Carol. Simpl. ibid. num. 129. pag. 103: Omui anno ob hoc ei dentur indeduo Gaballi, sive duo camisiliabona, aut etiam quatuor carre vini.]

CABALLUS MEDIANUS, in Tradit. Fuld. lib. 1. cap. 149. et in Lege Alaman. cap. 80. §. 2. medii pretii. [* Germ. olim Meid, Maide. Vide Frisch. Lexic. v. Meide. Adel.]

CABALLUS SPADATUS, in Lege Salica tit. 40. §. 3. castratus.

CABALLUS AGRESTIS. Vide Equiferi.

* CABALLUS MAGNUS, idem qui Dextrarius, Major et cataphractus, quo potissimum utebantur in præliis. Vita Eduardi II. reg. Angl. pag. 119: Dextrarii et Magni Caballi ipsius Petri, vel verius domini regis morabantur.

* CABALLUS MALETUS, Gall. Cheval malet, nunc mallier, Equus vectorius, malletæ seu sarcinæ deferendæ addictus. Lit. remiss. ann. 1394. in Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 208: Lesquelx avoient un cheval malet, que demenoit un appelé Souchier, et aussi avoient un autre cheval malet yceulx parvoissiens de Nyeuil, que Guillaume Giraut demenoit pour eulx esbatre.

* CABALLUS PADI, perperam pro *Spadatus*, in Testam. Bertichr. episc. Cenoman. tom. 1. Jun. pag. 725. col. 1: *Donet eis Caballos padi duos, et poledros congregales duos, etc.* Vide *Poledrus*.

CAVALLUS, apud Nicolaum I. PP. in Resp. ad Consulta Bulgarorum cap. 40. Agohardum in lib. de Dispens. cap. 28. et lib. Contra iudicium Dei cap. 2. [in Concil. Legion. ann. 1012. can. XI.] etc.

CABALLORUM PASTUS, SAGINATIONES. Vide *Pastus*.

CABALLARI, Equites. Gloss. Lat. Græc.: *Caballarius*, κέλης, ἵππεύς. Gloss. Basil.: Καβαλλάριος, ἑφιππος, ὁ ἐν ἵππῳ καθήμενος, καβαλλος γὰρ ὁ ἵππος. [Glossar. Isid.: *Caballarius*, *Alaris*, hoc est, Eques qui in ala militat, juxta quod ait Vegetius II. 1: *Equitum alii Alares dicuntur, quod a similitudine alarum ab utraque parte protegant.* Equites in castris solebant alas occupare.] Monachus Egoismensis in Carolo M. cap. 18: *Erantque in ipso 12. Caballarii, qui per 12. fenestras completis horis exhibant.* Hincmarus Opusc. 5: *Per villas, in quibus non solum homines Caballarii, sed etiam ipsi Cocceiones rapinas faciunt.* [Parvum Chartular. S. Victoris Massil. fol. 19: *Donamus S. Victoris... mansum de Casteneto, quem accepimus in emendam pro Gaussimo nostro Caballario qui fuit occisus, ut Monachi orent pro anima ejus.* Tabular. S. Florentii: *Hanno Caballarius de Livriaco multas querelas adversus Monachos de Livriaco habebat.* Tabular. S. Vincentii Cenoman.: *Cui contulerat unum etiam Caballarium cum omni beneficio suo in villa quæ vocatur Arduin etc.* Actum regnante Roberto Rege. Breviarium villarum S. Audomari ex MS. Folquini in Tabulario ejusd. loci: *Ilodeger Caballarius habet mansum dominicatum, etc.* Similia non semel ibidem leguntur.] [* Adde Fragm. Polyp. Sithiens. ap. Guerard. post Irminon. pag. 396. sqq. cap. 15. 13. 1. 5. 16. 18. Editori est Qui cum equo militat vel famulatur. Conf. eundem in Prolegom. ad Chartul. S. Petri Carnotens. § 26. Polyp. Mauromonaster. ap. Schœpf. Alsac. Diplom. num. 249. vol. 1. pag. 197: *Mansa 7. et diuidium, que cum caballis serviunt.* Confer mox *Caballicare*, *Arare* et *Caballeritia*.] Vide Otton. Frising. lib. 1. de Gest. Frederici cap. 24. Concilium Narbonense anni 1054. cap. 20. [Ekkehardum Ahb. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 524.] et V. Cl. Jac. Petitum post Pœnitentiale Theodori pag. 389. Καβαλλάριον Theophani in Heraclio, Theophylacto Simocattæ lib. 5. cap. 13. auctori Vitæ S. Nili pag. 56. etc. Præsertim vero ita dicti Græcis nuperis *Milites*, seu equestri dignitate donati, quos *Chevaliers* appellamus. Ita Anna Comnena in Alexiade pag. 411. Pachymer. lib. 1. cap. 30. 31. lib. 4. cap. 31. lib. 12. cap. 11. et Cantacuzenus lib. 1. cap. 42. lib. 3. cap. 27. [Vide Gloss. mediæ Græcitat.]

* Equites nostris *Chevaucheurs*. Villehard. cap. 135: *En vint bien avant cinq cens mil mars d'argent, et bien dix mil Chevaucheurs, que unes que autres.* Hinc *Chevaucheurs* nuncupati sortilegi, quod scopis seu baculo equitantes ad diabolicum conventum se se transvehi somniabant. Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 206. Chartoph. reg. ch.

72: *Sorcier et Chevaucheur de balay.* Vide *Scobaces*.

* CAVALLERII, Eadem notione, in Charta ann. 1351. ex Reg. N. Chartoph. reg. ch. 26: *Item gobeletum unum, cum tribus pedibus, ymaginatum de uno gallo sursum et tribus Cavailleriis, cum una vinea.* Ubi Reg. 80. ch. 503. habet, *Cavaillieris. Chevalerot*, eodem sensu, in Invent. MS. jocal. Eduardi I. reg. Angl. ann. 1297: *Item un pot ki desus le couvercle a un Chevalerot.*

† CABALLERIUS, in Charta anni 1008. ex Archivo S. Victoris Massil.: *Donamus unum mansum Caballerii in villa, etc.* Occurrit rursus in Actis SS. Benedict. sæc. 6. part. 1. pag. 312.

CABALLARI interdum, qui Caballos habent, ut est in Capitul. Caroli C. tit. 31. § 26. [** Edict. Pistens. ann. 864. Pertz. pag. 488.], et cum Comitibus suis in hostem pergere, et debitos paraveredos præstare tenebantur. Adde Capitul. ann. 807. cap. 6. [** Capitul. Aquens. Pertzio pag. 149.]

CABALLARIUS, qui equos curat, Agaso. Gloss. vetus.: *Caballarius*, ἵπποζόητος.

* Chevaucheur, Officium in stabulo regio. Ordinat. hospit. reg. ann. 1317. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Croix fol. 78. vº.: *Escuierie. Item vallez d'estables et Chevaucheurs viij. qui mangeront à court, ... et les quatre seront touzjours à court pour faire l'office de l'escuierie, et les autres quatre seront pour aler hors porter lettres, et leurs chevaux a l'escuierie.*

CAVALLERIUS, Miles, Cavallero, Hispanis. Occurrit apud Diago lib. 2. de Comitib. Barcin. cap. 162.

* CABALLARIUS, Miles. Charta ann. 1123. ex Bihl. reg. cot. 17: *Et si viudere vel inignorare volueritis, cum nostro consilio faciatis, cui volueritis, præter ad Caballarios et clericos.* Hinc *Chevalereux*, Vir egregii animi, prout militem decet. Le Roman de Robert le Diable. MS.:

De sa plaie iert si dolereux,
Chilz qui tant est Chevalereux,
Que de l'angoisse se plaint fort.

* CABALLARIUS, CAVALLARIUS, Nuncius, tabellarius, Ital. Cavallaro, Gall. Courier. Epist. card. de Malatestis ann. 1410. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1168: *Die Mercurii hora tardissima appulit Francus Caballarius magnificentie vestre, ... et mihi breve vestrum detulit.* Annal. Placent. ad ann. 1444. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 887: *D. Franciscus Anguissola rediit cum copia literarum ducalium, quas dixit fuisse consignatas tabellario sive Cavallario.*

* CAVALERII, inter Vicarii ministros recensentur, in Stat. Montis-reg. pag. 3: *Statutum est, quod dom. vicarius teneatur, et postea usque ad finem sui officii vel regiminis, semper tenere duos milites socios, qui vulgariter appellantur Cavalerii.*

CABALLATOR, Eques, in Glossis Arabico-Lat. Cavalcatore, Ital.

* CAVALLARIA, Cæremonia militis inaugurandi. Testam. ann. 1230. apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom.: *Item volo quod expensæ ad Cavallariam Monaldi fratris mei, quando fiet miles, communiter fiant, tam de*

bonis meis, quam de bonis ejusdem Monaldi.

* CAVALLERIA, Equitatus. Academ. Crusc. *Cavalleria*, milizia a cavallo. Stat. Montis-reg. pag. 17: *Ordinatum est pro utilitate et decore reipublice presentis civitatis, quod nulla persona, quæ non sit de nobili genere, ... et quod ita constet publice et palam per publicam vocem et famam, possit esse in officio Cavalleriæ et ad illud admitti.*

† CABALLARIUM FERETRUM, Species lecticæ seu rhedæ caballis vectæ. Feretrum ejus Caballarium, quo infirmus vehi solebat, in Actis SS. April. tom. 3. pag. 780. *Cum ad prædicandum populo propter debilitatem corporis in Feretro Caballario duarum rotarum duceretur, ibid. pag. 782. Agitur de S. Erconwaldo Episc. Londin.*

* CABALLARIUM FERETRUM, Lectica equis imposita, ut interpretantur docti Editores ad S. Ceolfred. tom. 7. Sept. pag. 136. col. 1: *Cum ad hoc per infirmitatem deveniret, ut equitare non valens, feretro Caballario veheretur, etc.*

CABALLATIO, Munus alendi equos publicos, vel pecunia, quæ ad id præstahatur, idem forte, quod fodrum sequioribus sæculis dictum, in leg. 14. Cod. de Erocat. mil. annon. (12, 38.) Vide Cujac. et Jacobum Gothofred. ad hanc legem.

† CABALLATA, Quantum caballus ferre solet. Charta anni 1234. Bibl. Sebùsianæ pag. 51: *Ego Rodolphus de Thoria pro remedio animæ meæ... concessi unam Caballatam vini puri, in vinea mea de Mouvant, domui de Valone annuatim persolvendam.*

* Nostris *Chevalée*. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 189: *Trois Chevalées de blé, qui valoit pour lors environ vint solz.* Aliæ ann. 1446. in Reg. 176. ch. 490: *Le suppliant emporta à quatre foiz quatre Chevalées de blé ou environ, qui estoient dedens icellui molin.* Vide supra *Caballata* suo ordine.

CABALLICARE, CAVALLICARE, Caballo vehi, equitare, Ital. Cavalcare. Lex Salica tit. 25: *Si quis caballum sine permissu domini sui ascenderit, et cum Caballicaverit.* Edit. Heroldi habet *Caballaverit*. Monachus Sangall. lib. 1. cap. 22: *Per campum istum Caballicans.* Usurpant Edictum Rotharis tit. 105. § 17. Lex Langob. lib. 1. tit. 23. § 1. [** Rothar. 345. et 348.] Lex Aleman. tit. 71. Anastas. in Conone PP. Haimo in Homil. Luitprand. lib. 3. Hist. cap. 4. Vita S. Vulmari Abbat. cap. 13. etc. Græci recentiores καβαλλικεύειν dicunt. Vide Gloss. Meursii, Fahroti ad Cedrenum, [et mediæ Græcitat.] [** Chart. ann. 816. ap. Neugart. Cod. Diplom. Alemann. num. 187. vol. 1. pag. 158: *Si mihi contigerit ad palatium, vel ad Italiam pergere, tunc semel mihi hominem Cavallicanteum ad serviendum et unum caballum bene onustum providcant.*]

† CABALLICARE, pro Arare, quia Caballis aratur. MS. Codex Folquini ex Archivo S. Audomari in Breviario villarum ad hanc Ecclesiam pertinentium: *Isti unaquaque hebdomada faciunt duos dies, si non Caballicant.* Et infra: *Caballicat de terra censali bun. 12.* [** Fragment. Polyp. Sithicus. post Irminonem pag. 398. cap. 7. 13. 20.]

† CABALLICARE SUPER ALIQUEM, In eum incurrere, ei bellum inferre. Statuta Suavii S. Severi in Capite Vasconiae Abb. ann. circiter 1100. inter Aneed. Marten. tom. 1. col. 279 : *Item statutum fuit, quod si Abbas, vel sui, injuriam passi fuerint ab aliquo, et injuriator judicio stare noluerit, et Abbas propter injuriam sibi illatam Caballicare super eum voluerit, vel contra eum exercitum movere, burgenses (S. Severi) de praecepto Abbatis, super injuriantes ipsum sequantur: et si quis sine licentia Abbatis a Cavallicatione absuerit, sex solidos Abbati persolvat.*

* CAVALCARE, vox Italica, Equitare, equo insidere, nostris olim Chevaler. Chron. Jac. Malvec. apud Murator. tom. 14. Script. Ital. col. 925 : *Postera ergo die Cavalcans antistes cum sacerdotibus, ceterique cives, qui in civitate remanserant, omnes communi consilio Griffum et nonnullos alios a carceribus eripiunt.* [** Henrie. VII. Imper. chart. ann. 1312. ap. Murator. Antiq. Ital. vol. 4. col. 625. c : *Et cavalcandum, et predandum dietam civitatem Cremonae. Virgulam post Cavalcandum ejecit Pertz. vol. Leg. 2. pag. 525. lin. 54.] Lit. remiss. ann. 1404. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 355 : *Lequel Robin dist à Jehan de Logie qu'il avoit fait prendre sa jument, et l'avoit fait Chevaler par ses gens. Sed et Chevaler nostri dixerunt, Equum onerare, equo vehere. Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 205. ch. 35 : *Le suppliant aperceut... auprès de S. Mor des foussez des outardes, esquelles il se adressa pour y tirer,... il dessella son cheval pour Chevaler lesdites outardes,... et lui Chevalant lesdites outardes, etc. Chavalier vero, pro Supinum eadere, more equorum, quod vulgariter dicitur, Tomber les quatre fers en l'air, in aliis Lit. ann. 1404. ex Reg. 158. ch. 383. bis : *Laquelle femme print deux pierres et les getta contre icellui suppliant, tant qu'elle l'en ataigny de l'une parmi la teste si grant cop, qu'elle fist Chavalier. Aliud sonat Entrechevauchier, Equi scilicet pedibus calcare, in Lit. remiss. ann. 1375. ex Reg. 106. ch. 387 : *Icellui Defraigne retourna la teste de son cheval vers ledit Hennequin, veuillant le Entrechevauchier.*****

CABALLICATA, Incursio, Cavalcata, Ital. Luithprandus lib. 4. cap. 14. [** Pertz. vol. Script. 3. pag. 314.] : *Cumque eodem pervenisset, et Caballicatas, ut vulgo aiunt, circumcirca dirigeret.*

Interdum pro equitatione, seu, ut aiunt, Exereitu sumitur, id est, obligatione, qua vassallus in exercitum eum domino superiore pergere tenetur. Charta Joannis Regis Angl. in Monastio Anglicano tom. 2. pag. 1006 : *Aut questum, aut procurationem, aut Cabalcata, aut exercitum... exigere presumat.*

† CABALCATA. Epistola Frederici II. Imp. ann. 1244. in Dissert. Hist. de Comitatu Comaeli pag. 119 : *Volumus etiam declarari jura nostra in Marchia et Ducatu... videlicet de exercitu, Cabalcata et parlamento, mercato et procuratione, quae nos tanquam advocati, patroni et defensores Ecclesiae habere debemus. Et infra : Super declaratione facienda super jure quod habemus in terra Ecclesiae, petivimus expresse apponi de exer-*

citu, parlamento, Cabalcata, fodro et procuratione. [** Pertz. vol. Leg. 2. pag. 350. 352. 518.] Vide Hostis sub finem.

CABALLICATIO, Eadem notione. Tabula foundationis S. Severi in Vasconia : *Nec in hostem, nec in Caballicationem esse ducturos.* [Charta Ricardi Regis Angliae, qua ejusdem S. Severi privilegia confirmat ann. 1190. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 637 : *Concessi etiam eidem monasterio, ut nullus Archiepiscopus, nec Episcopus, nec ego ipse... presumat... immissiones aliquas facere, nec in hostem, nec in Caballicationem ducere milites, vel pedites, etc.] Decretum Synodale de Trevia Dei post Concilium Islebonense ann. 1080 : *Ceterum in hac pace nullus, nisi Rex aut Comes hujus patriae Caballicationes aut hostilitatem faciat : et quicumque in Caballicatione aut hostilitate Regis fuerit, etc.**

CABALLERITIA. Polyptychus S. Remigii Remensis : *Hrobertus ingenuus tenet mansum ingenuilem 1. qui habet censum similiter, facit pro eo Caballeritia. Id est, pro eo tenetur ire in exercitum, seu in aciem domini, [vel saltem operam caballi praestare.] Vide Hostis.*

CABALLADA, Opera caballi. Tabular. Celsiniacense : *Unum sextar. de civada, et 2. sext. vini, et 6. den. pro carne, et Caballadant, et corregium.*

† CAVALAGIUM, Eadem notione. Instrum. ann. 1294. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 74 : *Talliis, tollis, quæstis, adempris, vintenris, cavalcatis, stabilitis, mero et mixto imperio, et omnimoda jurisdictione, operibus, manu operibus, cretisfodinis, lapidicinis, argenti fodinis, auri fodinis, Cavallagiis, corçatis, fogagiis, etc.*

† CALVACADA. Charta Oddonis Epise. Vapincensis ann. 1271. inter Instrum. tom. 1. novæ Gall. Chr. col. 88 : *Et predictis faciet dictus dominus episcopus Calvacadam predicto domino regi et suis, præmissa sibi denuntiatione ante per tres septimanas.*

† CAVALCATA. Statuta Ludovici Regis Franc. ann. 1154. apud Marten. tom. 1. Aneed. col. 438 : *Sed et si plures emptores (præpositurarum, baillivarum, etc.) fuerint, unus tamen jurisdictionem exercent, et immunitate gaudeat in Cavalcatis, talliis, seu collectis, et aliis oneribus publicis.* Charta Guigonis Comitis Forensis ann. 1224. tom. 1. Maceriarum Insulae Barbaræ pag. 136 : *Omnem talliam sive toutam, exercitum sive Cavalcatum. Statuta Forojul. ann. 1235. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Statuimus ut barones et milites et homines faciant domino Comiti Cavalcatas sub hac forma, videlicet ut milites et homines per quadraginta dies expensis propriis in comitatu Provinciae... contra eos qui dominum Comitem offenderent... pro sex focis unus pedes... Si dominus Comes obsidere vellet aliquod castrum... vel faceret ei inimicus bellum campale, etc. Vide Hostis.**

† CAVALCATA, Pompa equestris, Ital. Cavalcata, Hisp. Cavalgada, Gall. Cavalcade. Processus de B. Jacobo Biteetensi, tom. 3. April. pag. 532 : *Ipseque ascenderit in solarium quoddam, ut videret Cavalcata. Vide Vitam B. Oldegarii, tom. 1. Martii. pag. 490.*

† CALVACATA. Charta Philippi Franc.

Regis ann. 1331. pro Monachis Bonævallis in Chartulario ejusd. loci : *Necnon in possessione et saisina habendi assiem et Calvacatam, tallias et subventiones ab hominibus Bonævallis. Arrestum Parlam. 11. Maii ann. 1331. pro iisdem Monachis : *Ad solvendum Comiti Carnotensi centum libras Turon... et ad præstandum eidem Calvacatam pro guerra.**

† CALVACHIA, Eadem notione, Gall. Chevauchée. Charta Aelidis Ducissæ Britan. ann. 1213 : *Homines dieti Prioris ibunt in exercitu meo et Calvachia mea eum aliis hominibus meis de Lamballia, etc.*

† CALVAGARIA. Charta Andree de Calvniaco pro hominibus S. Karterii apud Thomasserium Consuetud. Biturig. pag. 90 : *Immunes erant talleis, charreis, falcationibus, fenacionibus et omnimodis bienniis, salvis mihi exercitibus et Calvagariis meis, in quibus me sequuntur per tres dies tantum.*

† CAVALCATUS, Eadem significatione. Litteræ Regis Angl. ann. 1324. apud Rymer. tom. 4. pag. 76 : *Præfatus Rex (Franciæ) exigit, et a nobis auferre eonatur; videlicet immediatam jurisdictionem dicti loci S. Sacerdotis... in quo ressortum, Cavalcatum et omnem superioritatem nos et progenitores nostri habuimus.*

† CAVALCATUS, Expeditio militaris, incursio. Charta Regis Angl. ann. 1353. apud Rymer. tom. 5. pag. 773 : *Inhibentes ne Cavalcatus aliquos super gentes ipsius Caroli, vel in terris sibi subjectis, faciant, vel prisiones aut redemptiones capiant, aut alia dampna vel mala aliqua eis, vel eorum alicui, inferant, durantibus treugis supradictis.*

† CAVALGADA, Idem quod Cavalcata seu Caballicata. Charta Raymundi Comitis Tolosani ann. 1189. apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 204 : *Salvo tamen albergo et Cavalgada, et omne hominum, quod Gardanenses nobis facere debent, etc. Responsum Concilii Vaurensis ad Petrum Regem Arragonum inter Hisp. tom. 3. pag. 481 : *Ut illa jura quæ habebat in castris aliorum hæreticorum... sive alberga, sive quista, sive Cavalgada eidem integra remanerent.**

† CAVALTHEIA, Eadem notione. Charta anni 1194. inter Instrum. tom. 3. novæ Gall. Chr. col. 80 : *Philippus quondam Flandriæ Comes... concessit Deo et ecclesiae nostræ Atrebatensi in manu nostra, quidquid habebat Atrebat in districtu nostro, sibi tamen de assensu nostro retinuit in vita sua, in parte districti quæ dicitur Strata, exercitum, Cavaltheiam, talliam, altam justitiam, etc.*

* Ubi legendum videtur Cavaleheia.

† CAVANGADA. Charta foundationis Abbatiae S. Mariæ apud Santonas inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 480 : *Nos in eo ibi arbergamentum, aut exercitum, quæstam, procurationem aliquam, aut Cavigadam vi aut terrore aliquo ulterius (non) habeamus.*

† CAVALLATICUM, Eadem significatione. Charta anni 1235. ex parvo Chartulario S. Victoris Massil. : *Petebat Abbas S. Victoris... ut nobilis vir W. de Turriis cessaret a Cavallatico, et a quistis, et talliis. Et infra : *Dicimus quod W. de Turriis desistat et girpiscat domino Abbati... Cavallaticum,**

et quistas, et toutas, et omnes alias exactiones.

* CABALGATA, CAVALGADA, Equitum manus, Ital. *Cavalcata*. Testam. Raim. Trencav. ann. 1154. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 550 : *Et mala quæ ego feci cum mea Cavalgada in Rossilono domibus Tempuli et domibus Hospitalis, et infra-ctiones quas ego in eadem terra ecclesiis cum eadem Cabalgata, etc.*

* CAVALGADA PACIS, Militum convocatio seu conventus, ut paci jurandæ intersint. Pact. inter archiep. et vicecom. Narbon. ann. 1232. ex Bibl. reg. cot. 2 : *Ad questionem preconizationis sic respondet (vicecomes) quod archiepiscopus iste nullo tempore quasi possedit, nec antecessor suus, nisi parvo tempore, et tunc non jure archiepiscopi, sed legati et paciarii, eo casu cum propter Cavalgadas pacis necesse erat preconisari.*

* CAVALARIA, CAVALLARIA, Equitum incursio, Ital. *Cavalcata*. Stat. Vercel. lib. 1. pag. 18. vº. : *Si equus mortuus vel mangnatus esset pro sua Cavalaria vel aliena, etc.* Et lib. 3. pag. 59. rº. : *Quod nullo tempore dicti officiales eligantur, nec Cavallaria possit imponi modo aliquo vel ingenio, nisi de voluntate credentiae coadunatæ in palatio communis, aliter nullo modo Cavallaria possit poni.* Plurics ibidem.

* CAVALEATA, Eadem notione. Stat. Forojul. ann. 1233. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Statuimus quod si quis miles equum perdiderit in Cavaletis, pretium sit mille solidorum Raymundensium.*

* CALVACATUS, Simili significatu. Stat. Montis-reg. pag. 46 : *Item statutum est quod aliquis non possit habere aliquos clientes de eundo ad exercitum vel Calvacatum, nisi super hoc fuerit specialiter ordinatum per consilium civitatis Montis-regalis.*

* CABALLATIO, Equitatio, Gall. *Chevauchée*. Charta Ludov. VI. reg. Franc. ann. 1115. in Tabul. S. Petri Carnot. *Nullus regie potestatis minister aliquam justitiam clamare præsumat, nec corveiam, nec ire in nostram Caballationem, neque in hostem, etc.*

* CALVAUCHIA, Pari intellectu, in Charta ann. 1214. ex Chartul. Lingon. fol. 68. rº. : *Nec in aliquam Calvauchiam ibunt, nisi de assensu nostro.*

* CHEVALCHEIA, Eadem acceptione. Charta ann. 1223 : *Et in expensis ejus teneor ire, si voluerit, in exercitum et Chevalcheiam suam.*

* CAVALCARIA, Servitium militare cum equo. Charta Ludov. VI. reg. Franc. ann. 1122. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 200 : *Præcipimus ut tam ipse quam hæres ipsius sit liber ab omni servitio, et per nomen ab omni expeditione et Cavalcaria.*

* CAVALCATA, Eadem notione. Pact. inter Carol. comit. Prov. et capit. S. Salvat. Aquens. ann. 1292. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Dicebant homines dicti burgi teneri ad Cavalcatas personales faciendas ipsi domino regi, prout homines civitatis Aquensis jam dicto domino regi præfatas Cavalcatas facere tenentur.*

* CHEVALCATA, Eodem sensu. Charta Odonis episc. Tull. ann. 1221 : *Præterea idem comes Wadementis illos homines ad*

ipsas Chevalcatas nullatenus transducet, qui tringinta et quinque annos excesserint, etc.

* CAVALGA, Eadem acceptione, in Conc. Avenion. ann. 1326. cap. 33. apud Labb. tom. 11. Concil. col. 1736 : *Item quod dieti seculares hospitalia usibus pauperum deputata, occasione Cavalgatum, talliarum, quæstarum, vel aliarum illicitarum exactionum, quocumque nomine appellentur, nec onerare nec molestare præsumant.*

* CAVALGATA, Pari significatu. Sent. ann. 1275. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 60. art. 1 : *Quod dicta Maria et dictus Artusus vir suus ejus nomine, hæredes seu successores dictæ Mariæ habeant exercitum et Cavalgatam in dicto castro Lemovicensi et forisbariis.* Calvaquette, eodem sensu, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 154. rº. : *Réservé à lui et à ses successeurs la Calvaquette, ressort, punissement de hérésies, etc.*

* CALVATA, Eadem notione, in Placito ann. 918. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 57 : *Unde servicius debet exire circa et quarta Calvata, sicut alii Spanii debent facere de illorum aprisione.*

* CHEVACHEYA, in Charta S. Ludov. ann. 1243. ex Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 118 : *Castrum de Mareis et redditus, quos habemus in eo, cum omnibus feodis et Chevacheya totius terræ prædictæ penes nos retineamus.*

* CHEVALCHEIA, Eodem intellectu. Charta ann. 1224. ex Chartul. Campan. fol. 350. col. 2 : *Assignavi domino Jacobo quidquid habebant in gistis, in Chevalcheiis, excepta Chevalcheia hominum villæ Monasterii-cellæ. Alia Phil. abb. Resbac. ann. 1306. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 571 : *Reddimus in unum ab omni exercitu, Chevalcheia, custodia et vigilia villæ, turris et gabiolæ.**

* CHEVALISIA, in Charta Agnetis comit. Nivern. ann. 1191. inter Probat. Hist. Antiss. pag. 33. col. 1 : *Omnes illos qui quinque operatoria et cellarium sapedictæ domus conduxerint, ab exercitu et Chevalisia, et excubatione quittavimus.*

* CHEVAUCHIA, Simili significatione. Libert. villæ Andeloti ann. 1269. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 126. art. 9 : *Homines dictæ villæ in exercitum nostrum et Chevauchiam præpositi nostri et nostram ibunt.*

* CHEVAUCHEIA, in Charta ann. 1223. ex Chartul. Campan. fol. 190 : *Homines de Congi episcopi cum eo debent ire in exercitum et in Chevauchias suas.*

* CHEVAUCHIA, Eodem sensu. Lit. ann. 1235. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 466 : *Retineamus Chevauchias nostras et exercitus nostros. L'ost et la Chevauchie, in Lit. ann. 1264. tom. 5. eorum. Ordin. pag. 391. At vero pro Locus, in quo congregantur vel ad quem diriguntur equites, accipi videtur hæc vox, in Lit. ann. 1231. ibid. tom. 4. pag. 222. art. 7 : *Quod eum usque ad Chevauchiam venerint, non poterunt ibi ultra quindecim dies retineri.**

* CAVALARICA, Caballi opera, ut opinor. Stat. Vercel. lib. 3. pag. 59. rº. : *Prædictus notarius per se non possit excusare nisi unam Cavalariciam, et potestas sive vector teneatur quod non permittat ipsum*

notarium excusare unam Cavalariciam. Nisi ibi sermo sit de equitatione cum magistratu intra fines illius jurisdictionis.

* CAVALLICATURA, Equitatio. Charta ann. 770. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. ævi col. 209 : *Et hic Luca propter chrisma nos mittebant ad tollendum ab episcopo, et Cavallicaturam cum ipsis presbiteris faciebamus.*

* CAVALCATIVUS, Caballinus, equinus, Ital. *Cavallino*. Charta ann. 1193. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 449 : *De torsello Cavalcativo duos solidos Ferrarienses vel Bononienses, et de soma totidem.*

* CAVALLAGIUM, CAVALLAGIUM, Præstatio ex avena pro equis aratoriis, quomodo Bovagium pro bobus. Charta ann. 1256. in Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 5. vº. : *Pro asinaria et jumentis, xxij. sol. De fromagino, Cavallagio, v. sol. Cavallagium, in Instr. procc. ann. 1564. ex schedis Pr. de Mazaugues.*

* CHAVALLAGIUM, Eadem notione. Charta Joan. dalph. Vienn. ann. 1316. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 219 : *Item unum sextarium avenæ et duos solidos pro Chavallagio, quod percipimus.* Vide hanc vocem suo ordine.

† CAMPANELLA DE CAVALCARE, Qua populus convocatur ad Cavalcata. Chron. Parm. ann. 1295 : *Dominus potestas souari fecit Campanellam de Cavalcare, et... convocavit duo millia de populo.*

** 2. CABALLUS. Vide *Cacabus* 3.

† CABALMUT. Vide *Capilmut*.

CABANA. Vide *Capanna*.

* CABANA, Academ. Hisp. in Dietion. *Cabaña*, Caula aut mandra ad minus ducentorum capitum, Latinis Grex vel stabulum, locus ubi armenta nutriuntur, prædium rusticum. Charta ann. 1273. ex Tabul. Cantogil. : *Habeat prior decimam bladorum, lanarum, agnorum et caseorum Cabanarum omnium, etc.* Alia ann. 1294. in Tabul. Gellon. : *Quodque præfati abbatis gentibus duodecim denarios pro quolibet grege seu Cabana a duodecimo vicenario præfati bestiarum ad quindecim solvent.* Vide *Cabanaria* et *Capanna*.

* CABANACUM, Stabulum equorum, Gall. *Ecurie*, Cabanne quibusdam in locis. Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 39. rº. : *Guillelmus frater suus quadam nocte tradidit sibi mulum seu mulam, quod animal duceret ad Cabanacum, et quod ligaret eum et daret ad comedendum ei.* Lit. remiss. ann. 1462. in Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 332 : *Une estable de chevaulx, appelée par le langage du pais Cabanne.* Ubi de comitatu Asteraci.

† CABANARIA, ut mox *Cabanaria*. Charta ann. circiter 1030. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Dono etiam locellum aptum officinis monasterialibus et unam Cabanariam, quam excolit Rainaldus.*

* CABANARIUS, Qui gregibus alendis, vel prædio rustico, Cabana dicto, præfectus est. Charta Austorgii abb. Montis-albani ann. 1303. ex Tabul. ejusd. monast. : *Elemosinarius solvat quolibet anno decimam vini, quam quondam elemosinarii dicti monasterii, ratione dictæ elemosinariæ, consueverunt percipere in decimarum sive*

territoriis, quæ respondent seu levantur per Cabanarios nostros del Crozes et de Tescone. Vide supra Cabana et Cabanaria.

CABANESIUS. Vide Capanna.

† **CABANNALITIUS** TERMINUS, Meta cabannarice. Chartularium Aptense fol. 118: *Dono in ipsis Terminis Cabannalitiis de sandis possessionis, etc.*

CABANNARIA, Ædes rustica, Capanna, vel Cabanna, vel prædium rusticum. Vetus precaria apud V. Cl. Dion. Salvaingum: *Deprecatus est Monachos unam Cabannariam.* Hoc est, in precariam sibi dari postulavit. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 17. 18: *Dedit pro anima sua unam Cabannariam super castrum Auriacense, quam tenet Petrus Cabannellus. Dedit etiam totum alodium suum, quem habebat in Savoia, præter unam Cabannariam, etc.* Infra: *Videlicet Cabannariam unam, sitam in loco, qui dicitur, etc.* Rursum: *Ministraliam autem hujus Cabannarie dedit quidam villicus, etc.* Occurrit ibi non semel. [Guepitio decimæ tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 130: *Petrus Gorga et ejus uxor.... guerpiverunt Deo et B. Mariæ et S. Vincentio et Episcopo Hugoni... decimam, quam ipsi habebant in Cabannaria, quam tenent de Aimone vetulo.*] Videtur deducta vox a Cannabi; ut fuerit ager in quo cannabis seritur; indeque prædiis ac ædibus rusticis nomen manserit. Tabular. S. Mauri ad Ligerim: *Pour eux annaiser, pour maisonner, pour faire cortils et Chenevieres, et autres cultivateurs.* Vide Cavannaria.

CHABANARIA. Charta Hugonis Episcopi Gratianopolitani ann. 1094. in Tabulario ejusdem ecclesiæ fol. 19: *Vendidit mihi unam Chabanariam, quæ est Misereu, pro 170. solidis, etc.* Fol. 24: *Et accepimus de omnibus vineis decimam, quæ sunt subhis vineis in omnibus locis, excepto de condaminis Episcopi, vel de Chabanaria, quæ fuit Petri Aldiard, scilicet de terris ac vineis, in quibus nec in condaminis, nec in Chabanaria prædicta non accipimus, etc.* Fol. 25: *Decima vero de aquis, de pullis, de aliis omnibus carnibus, de chanavis, de omnibus annonis, sive de omnibus rebus, quæ decimari debentur, medietas est Episcopi, medietas est Canonicorum, scilicet de ecclesia S. Imerii, de ecclesia de Buieu, de ecclesia S. Martini, sive de parochiis illarum prædictarum Ecclesiarum, excepto de condaminis Episcopi, sive Chabanaria, quæ fuit Petri Aldiard, scilicet de terris ac vineis, etc.* Fol. 31: *Excepto de condaminis, quas tunc habebam, et de vinea, quæ fuit de Chabanaria Petri Aldiard.* Fol. 41: *Nantelmus de Jerra habuit 3. Chabanarias pro Episcopo Hugone Gratianopolitano, qui reddit unaquaque 13. sextarios de civata, et 12. denarios et 1. gallinam, et 1. pulzinnm, et opera, et mane-opera.* Fol. 49: *Ante me confessus est ipsam Chabanariam esse antiquum feudum Cellariæ, etc.* Fol. 53: *Et omnes Chabanariæ prædictæ debent opera et manuum operam, et corroatam, sicut alia terra Episcopi vel Comitum.* Fol. 60: *Medietatem decimæ milii et panitii, sive leguminis et chanavi, gursisco et dono, etc.* Fol. 75. *Excepto Chabanariam, in qua est domus mea, quam pater meus dedit B. Lou-*

rento, decimam de prædicta Chabanaria. Fol. 76: *Excepto unam Chabanariam, sive tenuram, quæ est S. Laurentii Monasterii. Tabularium Eleemosynæ S. Pauli Viennensis: Dono sanctæ Viennensi Eleemosynæ de alodo meo unum campum rotundum, et duas sextariatas terræ juxta eundem campum, et duas Cavenarias, et alterum campum, etc.* Alibi: *Unam Chanavariam vendimus et donamus, quæ est sita in villa, qua vocatur Plans.*

† **CHANVANNARIUS** MANSUS. Inquisitio de juribus Dalphinalibus tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 123: *Item capiebat sescalcus tascias in Fanz in pluribus Mansis Chanvannariis et bordariis, de quibus tangitur in libro; de aliis vero censibus et juribus quæ capiebat sescalcus in Mansis Chanvannariis et bordariis prædictis, tractatur in libro Domini.*

* **CABANUS**, Tunica laxioris et talaris species quæ cæteris vestibus superaddebatur, pallii instar. Ital. *Gabanno*, idem quod *Capa* 1. Vide in hac voce. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 579: *Domini Placentiæ portant indumenta de drappis. Qui drappi de grana, vel de veluto, vel de auro, vel de aurato, vel de serico constant pro uno Cabano.... a florenis viginti quinque auri usque in florenos sive ducatos sexaginta auri.* Et col. 580: *Similiter juvenes homines portant Cabanos.... longos et largos.... per totum usque in terram, et cum pulcris foratris.*

CABARE, Cavare, fodere. Tabular. Casanriense, anno Ottonis Imp. 16: *Concedisti mihi Majoni... unum sedium de molino, qui est super lacum... ut habeamus ego Majo licentiam ipsum sedium Cabare, et formas facere, et omnem firmamentum ad ipsum molinum faciendum.* In veteri inscriptione apud Gruterum pag. 622. 1. *Cabatores pro Cavatores dici quidam opinantur.*

SCABARE, pro Cavare, non semel occurrit in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 6: *Mox, ut terram sarculo Scabare cepit.* Rursum: *Cum paululum inna fossæ declinans in latus cavernæ Scabare humum cæpisset.*

* **CABARETUS**, Caupona, taberna, Gall. *Cabaret*. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 69: *In quodam Cabareto in villa nostra Tornacensi situato, etc.* Unde *Cabareteur*, pro *Cabaretier*, Caupo, in aliis Lit. ann. 1427. ex Reg. 173. ch. 721: *Bertran de Saint Venant, qui souventefois se melloit d'estre Cabareteur et vin vendre, etc.*

* Aliud vero sonat vox Gallica *Cabaret*, Palmulam nempe lusoriam, vulgo *Raquette* vel *Battoir*, in Actis capit. MSS. eccl. Brioc.: *De ancienne constume ledit vicair perpétuel est tenu au jour de Pasques, incontinent après Complies, bailler des esteurs, savoir au prelat de ladite église cinq, et aux dignités et chanoines d'icelle église à chacun trois, avecques les Cabarets à les frapper.* Vide *Pelota* 3.

* **CABARGIUM**, idem videtur quod supra *Cabagium*. Libert. villæ de Salvitate ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 386. art. 4: *Quod habitatores prædicti.... per decem annos continuos a data præsen-*

tium computandos, a fogaigio, Cabargio, subventionibus, et alia exactione quacunque, erunt quitti, liberi et immunes. Nihil vero temere hic emendandum esse ostendit Charta Caroli V. ann. 1380. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 19. vº: *Item oneratur in debitis..... de gruagiis, Cabargiis, vinagiis, galinis, ovis, etc.*

* **CABARIA**, idem quod supra *Cabana*, quomodo etiam fortasse legendum est. Charta ann. 1341. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 368: *Animalia grossa et minuta.... immittendi.... licentiam concedimus, Cabariis et cortillis in istis et aliis forestis supradictis exceptis.* Vide *Cabannaria*.

* **CABARLENCUS**, Officium monasticum, forte pro *Cambarlencus*, id est *Cambellanus*. Vide infra in hac voce. Comput. ann. 1326. ex Cod. reg. 9434. fol. 48. vº: *Abbas monasterii S. Joannis Angelitensis, centum quinquaginta florenos auri.... Cabarlencus de la Faxola, triginta libras Turon.*

* **CABASIUS**, Locus, ut videtur, in fluvio *Cabasiis* seu *nassis*, Italis *Gabbia*, coarctatus piscium capiendorum gratia. Arest. parlam. Paris. ann. 1319. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 1: *Item pensio annualis centum solidorum Caturceusium in Cabasio fluminis Tarni, extendente se ab una ripa dicti fluminis usque ad aliam.*

* **CABASSIO**, **CABASSIUS**, Fiscina, eoribus, Gall. *Cabas*. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 244. col. 1: *Item pro tribus Cabassis euptis pro portando panem caritatis, iij. grossos et medium.* Et pag. 253. col. 1: *Solvit Raynando Palitie speciatori, pro quodam Cabassioni, quo dictum servitium fuit portatum, etc.* Vide supra *Cabacetus*.

† **CABASTRAGIUS**. Litteræ Caroli Regis Jerusalem et Siciliae ann. 1307. ex Archivo S. Vietoris Massil.: *Super petitione immittendi averium extraneum ad pascendum in dicto territorio ad loquerium, petebant dicti parerii quartam partem mutonorum, astorum et Cabastragiorum.* Haud difficile crederem in autographo scriptum fuisse *Cabal*, *tragorum*, id est, *Caballorum* seu equorum, et *Tragorum*, seu hircorum caprorumve a Græco τράγας; male autem a librario minus attento descriptum fuisse *Cabastragiorum*.

* Vocem male scriptam et pejus interpretatam emenda ex infra dicendis in *Cabestrarium*.

-**CABATGIUM**. Vide *Capitale* 5.

* **CABATIUS**, ut supra *Cabassio*. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 144. ex Cod. reg. 4659: *Statuimus quod in carreria.... aliquis vel aliqua non teneat nec habeat bancam, nec sellam, nec canistrum, nec Cabatium.* *Cabat rabatu*, vox opprobrii, qua meretrix designatur, in Lit. remiss. ann. 1463. ex Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 144.

† **CABBALA**, Hebræis קבלה, Doctrina oretenus tradita, et specialius Scientia illa abstrusior, quam Rabbini in Mosis et Prophetarum libris investigant, per litterarum et syllabarum, præsertim nominum Dei, numerum, collationem et transpositionem; unde nascitur, si eis fides, rerum arearum multiplex cognitio. Dividitur in Speculativam et Practicam: utraque

subtilis sæpe, semper autem inanis et superstitiosa.

† CABBALISTÆ, Hujus scientiæ periti.

* CABBIA. Vide infra *Cabia* 2.

CABECALARIUM, Executores testamentorum. Fori Oeenses Jacobi I. Reg. Aragon. ann. 1247. fol. 13 : *De spoudalariis, vel Cabeculariis, aut testibus, qui eos fecit aut constituit, qualicunque loco facit eos, ibi habet se juvare de iis, etc.* Infra : *Et si Cabecularii volunt partire, possunt partire, etc.* Et fol. 14 : *In quibus testamentis spoudalarii debent conscribi, qui Cabecularii seu Manumissores ab aliquibus nuncupantur.* In Observantiis Regni Aragon. lib. 5. habetur titulus, *de Tutoribus, Manumissoribus, et Cabeculariis.*

* Ab Hispanico *Cabecera*, Postremæ voluntatis exequendæ munus, in Diction. Academ. Hispan.

CABELGENSES, ita appellati quidam faetiosi in Hollandia sub annum 1350. *Cabillaux*, Joan. Molineto pag. 46. 57. 117. Joan a Leydis lib. 29. cap. 16 : *Anno D. 1350. ortæ sunt, prohi dolor! in Hollandia duæ factiones seu partialitates.... homines vero unius factionis assumpserunt nomen a quodam pisce marino, qui dicitur Asellus, i. Cabbelyan, ad denotandum, quod sicut piscis ille in mari est devorator aliorum piscium, sic et isti essent domitores suorum adversariorum : et isti dicuntur Cabelgenses.* Alterius vero factionis homines nominati sunt e contra *Hoeckenses*, trahentes vocabulum ab hamo, quasi dicerent : *Hamus piscem prendere sæpe solet, etc.* Kilianus : *Kabelian, Kableau, i. Bollik, Asellus piscis.*

* *Cabillaus*, in Lit. Margar. Burg. ann. 1428. ex Cam. Comput. Insul. : *Item est ordonné que nul d'un costé ne d'autre.... ne reprene à autres aucunes choses passées à l'occasion de cette guerre, ne ne parle dorenavant, de Hone, ne de Cabilla, sur peine d'en estre pigny.* Vide infra *Cabellauwus*.

† 1. **CABELLA**, pro *Gabella*, Gall. *Gabelle*, Olim tributum omne, nunc illud solum, quod sali imponitur. Charta Caroli Regis Franc. Siciliae et Jerusalem, data Molinis 24. Novemb. ann. 1497 : *Cumeorum castris, fortalicis.... Cabellis, dohanis earumque juribus.* Computum anni 1333. Hist. Dalphin. pag. 285 : *Pro præconizandis Cabellis Domini pro quinque diebus, et portandis cartulariis de Bellovidere apud Gratianopolim, II. flor. VI. den. gros.* Ogerius Panis lib. 4. Annal. Genuens. ad ann. 1214 : *Consules juraverunt quod dicti introitus de cetero in perpetuum non possent vendi, excepta Cabella salis domus Messanæ.* Utitur ille non semel. Vide *Gablum*.

* Autissiodori, teste D. Le Benf, eodem nomine appellatur tributum, quod ex vino penditur. Pact. inter Reg. et Genuens. ann. 1396. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 35 : *Nou impouet (Rex) nec imponi faciet, per se vel per alios, aliquam collectam, dactam, nec etiam aliquam Cabellam seu munus, quocumque nomine censeantur.*

CABELLA VINI, idem quod alibi *Banum vini* dicitur. Vide in *Banum* 1. Pact. inter Arnald. de Villanova et homines de Transio ann. 1283. ex Tabul. D. Venciæ : *Item fuit octum quod dictus dominus Arnaudus*

possit tenere Cabellam vini in castro de Trans per unum mensem tantum.

* 2. **CABELLA**, pro *Caballa*, Equa, jumentum, Gall. *Cavalle*. Tabul. S. Florent. tom. 1. Probat. Hist. brit. col. 438 : *Ob hoc abbas Guillelmus dedit ei unam Cabellam valentem quadraginta solidos.* Vide *Caballus*.

† **CABELLANARIUS**, pro *Capellarius*, Capellanus. Chartul. Roton. laudatum tom. 2. Hist. Britan. col. 73 : *Habeas pro mediatore Doitana presbyterum Jarnithini Cabellanarium.*

* **CABELLARIA**. Vide supra *Caballaria* 2.

† **CABELLARIUM**, f. Equile, stabulum caballorum seu equorum. Litteræ Philippi Flandriæ Comitis ann. 1188. apud D. de Lauriere tom. 2. Ordinatio. Reg. Fr. pag. 421 : *Concessi et eis, ut liceat illis in perpetuum furnos et cambas facere, et etiam molendina et Cabellaria.*

* Vel Officina, ubi funes contextuntur; a Fland. *Kabel*, rudens, Gall. *Cable*. [** F. Mola eaballina i. e. jumentaria.]

† **CABELLATI**, **CABELLOTI**, *Cabellarum* seu *veffigalium* et tributorum redemptores. Vide in *Gablum*.

† **CABELLATOR**, Minister, exactor *Cabellarum* apud Bartholom. Scribam lib. 6. Annal. Genuens. ad ann. 1227. Vide *Cabellotus*.

* **CABELLAUWUS**, Piseis marini genus, asellus, Gall. *Merlus*, *Cabilla*. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1163. in Chartul. 1. Fland. ch. 325. ex Cam. Comput. Insul. : *Mille macarelli, duos den. Centum Cabellauwi, duos denarios.*

* **CABELLOTUS**, *Cabellæ* exactor vel redemptor, publicanus, Ital. *Cabelliere*, quibus *Gabellotto* est denarius, drachma. Constit. MSS. Caroli reg. Sicil. ann. 1277 : *Eadem pœna dominis terrarum in eabella venditarum injuncta, si Cabelloti, bajuli, vel procuratores eorum, opem aliquam tulerint in prædictis excessibus committendum.... Quod si prædictus Cabellotus ad prædictam pœnam solvendam non sit ydonens, nec rem quam invasit, restituere possit, etc.* Alia ejusd. reg. : *Ipsi secreti, Cabelloti vel credenzerii simili modo cabellas et jura secretiæ vendant vel concedant in eredentiam.* Vide *Cabellator*.

CABELLUM, Organi musici species. S. Augustinus lib. 3. de Musica cap. 1 : *Velut cum a Symphoniis Cabella et cymbala peditus feriuntur.*

CABENTIA, Facultates, bona, ex Gallico *Chevaunce*. Charta ann. 1375. data Avenione : *Et teneatur dare et assignare tantum in dotem et nomine dotis, quantum fuit datum et assignatum matri ipsius Joannis : et aliis vero filiabus dare liceat Cabentiam juxta sui voluntatem.* [Vide *Chevantia*.]

* Lit. Caroli VI. reg. Franc. ann. 1404. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 184 : col. 2 : *Propter mortalitates, fructuum sterilitates, et alias pestilentias, ipsi sunt personis et Cabentiis per plurimum diminuti.* Vide infra *Cabimentum* 2.

† **CABERNATUS LAPIS**, f. Lapis erutus ex caverna. Vide *Tabentum*.

† **CABERNUM**, τῑπῑνυζ, Foramen, caverna, Supplem. Antiquarii.

* Gloss. Lat. Gr. : *Cabernum*, τῑπῑνυζ. Vide *Cavernum*.

* **CABES**, Caput, Hisp. *Cabeza* : unde *Cabesollium*, capitis tegumentum seu ornamentum. Charta ann. 1200. ex Tabul. S. Viet : Massil. : *In dicto conflictu et brica.... tenentes sese ad invicem ad Cabesollia seu ad Cabes, etc.* Hinc *Chabutz* appellatur pars vestis, qua caput immittitur, in Lit. remiss. ann. 1469. ex Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 88 : *Et ainsi qu'il le tenoit à la chevellaille ou Chabutz, etc.* Vide infra *Cabessium*.

CABESCHOLIA. Vide *Caput scholæ*.

* **CABESSA**, Lignum quoddam, forte *Cantherius*, Gall. *Chevron*. Invent. ann. 1361. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Item duas corbas aratri. Item duas Cabessas. Item duas Cabessas. Item duas trabeas.* Vide infra *Caestrus*.

* **CABESSALLUS**, Aead. Hispan. in Diction. *Cabecal*, Stratum rusticanum, vel eervical. Inventar. MR. ann. 1379 : *Item una colgia postium cum Cabessallo. Item unum matalassium, etc.*

* **CABESSIUM**, Capitis tegmen, idem quod *Capitium* 1. Charta ann. 1343. pro consul. Appam. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 605 : *Dictum fratrem Petrum de Viridario.... per Cabessium acceperunt, intendentes ipsum suffocare.* Vide *mox*

* **CABESSUS**, Eodem intellectu. Lit. remiss. ann. 1457. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 334 : *Dictus Johannes arripuit dictum Oddonem supplicantem ad Cabessum, sorciendo et trahendo eum acriter et malitiose.* Vide supra *Cabes*.

* **CABESTRAGIUM**, Præstationis species, quæ a subditis domino penditur pro jumentis suis, quibus illi utuntur ad frumenta sua trituranda; quod capistro, Provincialibus *Cabestro*, ducantur, sic dicta, vulgo *Cabestrage* : ejus vocis interpretatio firmatur ex aresto parlam. Prov. ann. 1719. ut me monuit illustris memoriæ Præses de Mazaugues. Sentent. arbitr. ann. 1497 : *Licitum sit propria autoritate recipere equas sine præstatione alicujus pastorgagii, Cabestrarii ; et dicti domini nihil tunc eo casu de calcaturis, pastorgagiis et Cabestrariis exigere possunt.* His adde, eodemque sensu intellige, quod legitur supra voce *Cabestrarius*. Vide etiam infra *Calcagium* et *Calcatura*. [** Academicis Matritensibus *Cabestrage* est : *El agasajo que se hace à los vaqueros que han conducido con los cabestros la res vendida. Munusculum pastoribus bovis venditi datum.*]

* **CABESTRUS**, *Cantherius*, ni fallor, Gall. *Chevron*, idem quod supra *Cabessa*. Reparat. factæ in senescal. Carcass. ann. 1435 : *Item pro..... quinque Cabestris de coral, quilibet ex longitudine duarum cannarum, etc.* Vide infra *Cabiro*.

* **CABET MEDINA**. Dipl. Alphonsi VI. in Tract. Hist. chronol. de Liturg. ant. Hisp. tom. 6. Jul. Act. SS. pag. 53. col. 2 : *Nou podant inde quidquam nec pro nullo rege subsequente, sive Cabet medina, aut comite vel principe militiæ, de quanto hodie pertinet, dare.* Academ. Hispan. in Diction. *Cabecera*, Dux, præfectus. [** f. legend. *Cabelmedina*. Vide *Zavalmedina*.]

* **CABFOCUS**, an Hædulus, aut vitulus? Charta ann. 1055. ex Tabul. S. Viet. Mas-sil. : *Donamus propter istas vineas unam vaccam et unum Cabfocum.*

† 1. **CABIA**, Species sellæ gestatoriae a *Cavea*, cujus formam quodammodo referebat, sic appellata. Nicolaus de Curbio in Vita Innocentii IV. Papæ cap. 15 : *Usque Cortomiliam super mulum in quadam Cabia lignea propter debilitatem ipsius nimiam fuit vectus.* Cap. 30 : *Ipsium Dominum cum tanta exultatione ac tripudio suscepunt, quod nunquam esset dictu facile vel notare; nam fecerunt sibi quoddam artificium in modum quadratæ Cabie miro ordine excogitatum, contextum et connexum a lateribus perticis et lignis aliis politis pariter et ornatis, coopertum quoque superius contra solis æstum de scarleto et serico, quod quidem ferebant nobiles milites civitatis; et infra quod veniebat ipse summus Pontifex super equum, ne a circumvenientibus et frequentia populorum, ob plenam devotionem irruentium et eidem occurrentium pressuris aliquibus læderetur.*

† 2. **CABIA**, Cavea qua aves concluduntur, Gall. *Cage*. Ital. *Gabbia*. Computum ann. 1333. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 279 : *Pro emenda Cabia cum avibus taren.* II. Ibid. pag. 280 : *Pro reparatione Cabie pappagalli* IV. *denar.*

† **CABIA**, Locellus in earcere fabricatus ad instar caveæ. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1277 : *Captus est cum VI. vel VII. de domo sua per partem extrinsecam de Mediolano, et per illos de Como, et in dicta civitate de Como seu in castellis suis detinentur in carceribus... et tres Cabie factæ sunt, in quibus predicti detinentur, scilicet duo in qualibet Cabia.*

* 3. **CABIA**, **CABBIA**, Machinæ bellicæ species, corbis, qualis, in re nautica est mali specula, Ital. *Gabbia*. Traet. MS. de Re milit. et mach. bell. cap. 23 : *De Cabia et lanterna ambulatoria. Ista machina vocatur arbor cum Cabia, et debet habere rotellas, et est similis acta ad defendendum et offendendum castella et alia fortillitia.... Lanterna alias Cabbia, in ea homines præstantes stabant.* Cap. 29 : *Navis cum Cabbia, super quam positæ sunt scalæ.* Et cap. 58 : *Carrus cum Cabiis est valde necessarius ad nuros castelli sive civitatis causa bataliandi, et in Cabiis stare debent homines armati ad offendendum castellanos sive cives cum ballistis, saxis, igne, etc.* Hinc nostris Cabaret dictus quidam locus, instar eaveæ eancellis ligneis septus, quo ad cellam vinariam patet aditus. Lit. remiss. ann. 1394. in Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 139 : *Icellui sergent entra de fait en un petit Cabaret, que ou dit la lanterne, par où l'en va ou celiier dudit hostel.* Cabaust, eodem, ut videtur, significatu, in aliis Lit. ann. 1411. ex Reg. 165. ch. 150.

CABIACES, *Nudi*, apud Papiam MS. Editus habet *Cabiedes*, [ut et MS. Ecclesiæ Bituricensis. Gloss. Sangerman. *Cabieles*.] ** Cod. reg. Papiæ 7609. *Capiedes*.]

CABIDARIUS, Lapidarius. Gloss. Gr. Lat. : *καβιδάριος*, *Cabidarius*, pro *Cavidarius*, qui gemmas excavat; *Cavatores* dieti cæatores, qui planam tabulæ superficiem stylo exarant, non ductus exstantes et

eminentes exprimunt; *Graveurs de pierres précieuses*; *λιθοργοί* Palladio in Hist. Lausiaea cap. 5 : *Λιθοργὸς ἐν λέγουσι καβιδάριον.* Monet Cujacius in leg. 1. C. de Excusat. artific. lib. 10. pro *Clavicarii*, legi in Codd. MSS. *Cabidarii*, vocemque *καβιδάριος* haberi etiam in libro 56. Βασιλικῶν ad leg. 12. de cohort. Vide *Cabare*, [* et Glossar. med. Græcit. eol. 529. e.]

* **CABIARE**, Cavare, fodere. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646 : *Cabiabit, perforabit.* Vide *Cabare*.

* **CABIEBES**, *Nudi*, masculinum, in eod. Glossar. Vide *Cabiaces*.

† **CABIEDES**, **CABIELES**. Vide *Cabiaces*.

† **CABILLA**, *Capillatio*. Papias MS.

* **CABILLACIO**, *διζουρμός*. *Cabillator*, *διζούρης*. Gloss. Lat. Gr. Glossar. Lat. Ital. MS : *Cabilatio, la calumpnia. Cabilatus, lo calumpniatore.*

CABILLINUS, Vasis genus. Leges Ethelredi Regis Angl. cap. 23. apud Bromptonum : *Et in sancto Natali Domini duos grisengos pannos, et unum brunum, et 10. libras piperis, et chirotecas 5. hominum, et duos Cabillinos colennos aceto plenos, et totidem in Pascha.*

† **CABILLIS**, *διδασκαλία*, *παίδευσις*, in Glossis Lat. Græc.

1. **CABIMENTUM**, ut habetur in Statutis Ordinis Hospital. S. Joan. Hieros. tit. 19. de verbor. signif. § 22, *vocabulum est Gallicum, a cabire, quod significat aliquid assumere, de quo qui se putat rationem probe reddere posse: sic vocatur Commenda, quæ Fratri suo ordine conceditur.* Vide tit. 14. § 55. [et Hierolexicon Macri.]

* 2. **CABIMENTUM**, Faecultates, hona, idem quod supra *Cabentia*, Gall. *Chevanee*. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 242 : *Cum ad ipsam Margaretam spectabat et spectat, ut est dictum, alimentatio et educatio dictæ filie suæ et Cabimentum ejusdem, etc.*

* **CABIRO**, Cantherius, Gall. *Chevron*, olim *Caveron*. Vide infra *Caveriata*. Charta Phil. V. ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. eh. 250 : *Johannes de Levis possit scindere.... arbores.... ad faciendum columpnas, trabes, Cabirones, et alias fustes.* Charta ann. 1341. in Reg. 12. eh. 368 : *Item fustes, trabes, Cabirones, latas et alia necessaria ad ædificandum domos et cabanas, de dictis nemoribus et forestis acceperant.* Reparatur. factæ in senescal. Carcass. ann. 1435 : *Pro ponendo in domo unam vigam et plures Cabirones, etc.* Ubi non semel occurrit. Vide infra *Cabrio*.

* **CABIRONALIS** **CLAVUS**, Capitatus, Gall. *Clou à tête, caboche*. Reparatur. Carcass. jam laudatæ : *Item Petro Johein ferrario pro vij. clavorum, tam Cabironalium quam aliorum majorum, etc.* *Cabar*, eadem, ut videtur, notione, in Comput. Rob. de Seris ex Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 6. rº : *Une selle à jouter, laquelle fu semée tout à bout de Cabars d'or et appareillée là où il appartenait, l. solz Par.*

† **CABISCHOLARIS**, **CABISCOLUS**. Vide *Caput Scholæ*.

* **CABISCIUS**, Capitatis tegmen, idem quod *Capitium* 1. Concil. Terracon. ann. 1282. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 279 : *Nec aliquas induant seu portent*

vestes evirgatas, cum Cabiscio fisso in longum. Vide supra *Cabessus*.

* **CABISCOLIS**, **CABISCOLIUS**, Dignitas scholastici, qui in ecclesiis cathedralibus et monasteriis scholæ præerat. Charta Petri abb. Gellon. ex Tabul. ejusd. monast. : *Juliofredus abbas ipsius monasterii Gellonensis brevi subsignavit paginato per Ingelbodem presbiterum, Gratmaren decanum, Dumbilem priorem, Adelmannum Cabiscolem, etc.* Alia ann. circ. 1035. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 194 : *Anselmus ecclesiæ S. Salvii abbas et Adalbertus præpositus, Leofrancus archidiaconus, R. Cabiscoliis, etc.* Vide *Caput scholæ* in *Caput* 3.

† **CABISTERCUS**. Vide *Cabus*.

CABLICIA, Rami arborum, vi ventorum, aut tempestate, vel alio casu disjecti : *Bois Chablis*, Gallis. Inquisitio de forisfacturis forestarum in Addit. ad Matth. Paris : *Inquiratur qui acceperint profectam de Cabliciis.* Vide *Arbor jacentiva*, et infra in *Cabulus*.

† **CABMASUS**. Vide in *Caput Mansi*.

1. **CABO**. Papias : *Cabo, equus castratus.* Glossæ Isidori : *Cabo, caballus, sonipes, equus.* Hinc efficta vox, *Caballus*. Vide *Meursium* in *αἰῶν*. [* et Isidor. Origin. lib. 12. cap. 8. sect. 4. Conf. *Capus*.]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Cabo, Hongre.*

† 2. **CABO**, pro *Capo*. Chartular. Landevenecense : *Dedit S. Wingaloco unum sestarium frumenti, et unum Cabonem, et duo casea, de unaquaque ipsius possessionis in unoquoque anno in pridie Nativitatis Christi.*

† **CABOCELLUS**, *Parvus cabus*, minor mensura frumentaria. Index MS. beneficiorum Ecclesiæ Constantiensis fol. 86 : III. *capones* et VI. *gallin.* et IX. *Cabocelli avene annuatim.*

* Et aliorum siccorum mensura, nostris *Caboceau*. Charta ann. 1327. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 498 : *Unus boissellus frumenti, septem Cabocelli avenæ, unus capo et xx. denarii redditus.* Alia ann. 1326. ibid. ch. 447 : *Item trois boisseaus et trois Cabociaus de fourment, etc.* Rursum alia ann. 1393. in Reg. 145. eh. 273 : *Trois Caboceaux de froment, un Caboceau de sel, un boissel de froment à la mesure de Barneville.* Vide *Chabocellus*.

* **CABORALIS**, pro *Caporalis*, nostris *Caporal*, *Decurio*; Hispan. *Caboral*, dux. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 71. rº. ad ann. 1364 : *Dominus Cancellarius Franciæ apportavit in Camera Computorum bullas graciosas dom. nostri PP. Urbani V..... continentes qualiter dom. noster Papa monet sub pœna excommunicationis omnes et singulos capitaneos, gardiatores, constabiles seu Caborales et officarios, etc.*

CABOS, Rhombus, piseis, vulgo, *Chabot*, in Charta Raimundi Comititis Tolosani ann. 1181. apud Catellum pag. 216. [In *Amalthea Cabos*, *Ebrius* ex *Suida*.]

* *Cabot*, in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1 : *Ki n'est pas graindres d'un Cabot.*

* *Caboz* præterea, crumenæ nomen est, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 239 : *Une petite bourse, nommée Caboz, où avoit environ soixante petis boutons d'argent.*

* **CABOTRABS**, Navis. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646 : *Cabotrabe, nave*. Infra : *Cavatrabe, navi, concavo ligno, id est, nave*. [** Lege *cava trabe* ex Virgil. *Æneid.* lih. 3. vers. 191.]

* 1. **CABRA**, vox Hispanica, Oecit. et Prov. *Cabro*, Capra, nostris *Chevre*. Charta ann. 855. in Append. ad Maream. Hisp. col. 788 : *Dono..... cves et Cabras xxx. et porcos xxvj.* Leudæ minor. Careass. MSS : *Item de ovibus, et mutonibus, et Cabris, et hircis, de quolibet, j. ob.*

* 2. **CABRA**, Fulcrum ferreum pedibus quatuor instructum, Gall. *Chevrette*. Inventar. MS. ann. 1379 : *Item una Cabra ferrea, etc.* Vide *Capra*.

CABRARIUS, pro *Caprarius*, Caprarum pastor, in Lege Longob. Heroldi tit. 48. § 3. [** 4. Murator. Rothar. 136. ubi *caprarium*.]

CABRETA, [Gall. *Cabriole*, Levis saltus ad instar capræ vel hæduli, quem Galli vocant *Cabri*. Locus est in] *Baudosa*.

* Instrumenti musici species videtur. Gesta eomit. Barenon. apud Baluz. in Append. ad Marc. Hisp. eap. 7 : *Iste Borellus comes Barchinonæ tradidit comitatus Bisulduni et Cerritanæ Olibano Cabretæ, qui ideo Cabreta cognominatus est, quia cum iratus aliquid loqueretur, uno sæpius pede quasi cavare videbatur*. [** i. e. terram cavare uti capri ungula.]

* **CABREVATIO**, Liber censualis, in quo census descripti sunt, cum eorumdem literis authenticis, Gall. *Terrier*. Stat. ord. S. Joan. Hierosol. ann. 1584. tom. 2. Cod. Ital. diplom. eol. 1850 : *Profiteantur* (Commissarii) *se vidisse integre et diligenter confectos, pro regionis ubi sunt usu, censuales libellos, quos papyros terræ quidam vocant, alii recognoscentius, nonnulli Cabrevationes, etc.* Vide *Capibrevium*, *Cabreum* et infra in *Cacherellus*.

† **CABREUM**, in Statutis Equitum Melitens. significat Inventarium bonorum stabilium alicujus Commendæenmilliusichnographia statusque antiqui et recentis relatione, una cum authentica attestazione melioramentorum : quod omnes Priores, Baillivi et Commendatores in quolibet xxv. annorum spatio renovare et præsentare tenentur, cum tribus similibus *Cabreis*, quorum unum reponitur in Archivo Commendæ, aliud in archivo Conventuali illius linguæ, et tertium in archivo Prioratus. Macri fratres in Hierolexico. Vide *Capibrevium*.

† **CABRICIUS**, Hædellus, Gall. *Cabri*. Locus vide in *Carnalagium*.

† **CABRICUS**, Eadem notione. Statuta S. Viet. Massil. ann. 1531. per Cardinalem Trivultium : *Debet pitanciarius dare de duobus in duobus religiosus unam levatam, sive unam jecur, vel unum caput Cabrici*. Vide *Cabritus*.

* **CABRILLIGINÆ**, Pelles caprinæ, in vet. Pancharta pedag. art. 14. ex Cam. Comput. Aquens. : *Tres cargæ de Cabrilliginis, pro una scilicet x. solidos*. Vide supra *Cabra* 1. et mox

* **CABRINUS**, Caprinus. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. : *de Mazaugues : Dixit quod ipse custodivit avere Cabrinum per 25. annos*. Vide supra *Cabra* 1.

* **CABRIO**, ut supra *Cabiro*, Cantherius, Gall. *Chevron*. Charta ann. 1368. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Trabes, Cabriones et ligna scindendo*. Comput. ann. 1479. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 337. eol. 2 : *Pro... sex cannis Cabrionum, circulis et aliis fustibus necessariis, etc.* *Chabriot*, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1463. ex Reg. 199. Chartoph. reg. eh. 178 : *Lequel varlet de guerre print icellui Chabriot, et en le portant devant son cheval, etc.*

† **CABRIONATUS**, Distinctus variis coloribus, quibusdam Gallo-Belgis *Gabrielé*. Locus vide in *Gardacorsium*.

* **CABRITUS**, Hædulus, Gall. *Cheveau* vel *Cabrit*. Comput. ann. 1351. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 142. col. 2 : *Ex parte dominorum consulum fuerunt præsentati..... tres Cabriti domino thesaulario Nemausi*. Ita etiam leg. videtur pro *Cabricus*.

† **CABRO** quasi *vespa longa est*. Papias. [** Glossar. in eod. reg. 7644. *verba longa*.] Idem MS : *Cabro, vermis dictus a cabone, id est, equo, quod ex equo creetur*.

* Haud dubie pro *Crabro*. [** Vide Isidori Origin. lib. 12. cap. 8. sect. 4.]

* **CABROLLO**, Provincialibus, Piscis genus. Vide infra *Glaucus*.

CABSARICIUS. Vetus interpres Juven. Sat. 8. v. 167 : *Iuscriptaque lintea, hoc est, pictis velis, popinæ succedit, aut linteis Cabsariciis tergit, vel ubi esculenta publice venduntur*. An *cannabiciis*? [** Conf. *Capsarius*, 1. in *Capsa* 1.]

† **CABSUM**, pro *Capsum*, Thorax. Vide *Capsum*.

† **CABUCA**. Vide *Cambuta*.

** **CABUL**, indecl. significat displicentiam. Gemma Gemmarum.

CABULUS, Petrariæ seu ballistæ majoris species. Willelmus Brito lib. 7. Philipp. pag. 182 :

... Sed mox ingentia saxa
Emitit Cabulus.

Vetus Interpres Gallicus Will. Tyrri lib. 6. cap. 15 : *Una inter cæteras machina, etc. sic vertit, une grande periere, que l'on clame Chaable, si grosse, etc.*

CHADABULA, Idem quod *Cabulus*, Guillel. Armorico de Gest. Philip. Aug. ann. 1202 : *Tribus lapidibus magna petraria, que Chadabula vocabatur, emissis*.

Caables nostri vocant silvarum arbores, ventorum vi ad terram dejectas. Regestum Philippi Aug. fol. 124 : *Milites debent habere firmarium suum in nemore ad mortuum nemus, et ad arbores versas, sive Chaable, et ad branchias volatiles, etc.* [** Vel arbores alio quovis modo prostratas, simul et ramos ab arbore avulsos, vulgo *Chablis* in re forestaria. Stat. ann. 1402. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 527. art. 21 : *Que soubz ombre de Caable ou aultrement, l'on ne face vente des chesnes ne d'autres arbres en estant*. Et art. 27 : *Aulcuns Cables ou arbres abbattus ou secz*. Lit. remiss. ann. 1411. in Reg. 165. Chartoph. reg. eh. 173 : *Le bois nommé Caables, qui chiet par aventure, ou est abatu par malfauteurs ou autrement*. Vide *Cablicia* et *Chaableium*.]

Sed hodie *Chables* vocamus funes majores et crassiores : quam vocem quidam ab Hebræo *Chabel*, quod est funis, deducunt. Arabibus *Habel* idem sonat, unde ha-

bala, vincere, neetere. Gesta DD. Ambasiæ cap. 5. n. 1 : *Cabulis impositis ad summa ascenderunt*. [** Glossar. med. Græcit. Append. eol. 91 : *Κάμλος*, seu potius *κἀμλος*, funis crassior nauticus. Hinc forte vox *cable* nostris, quasi *camle*.]

Aliud sonat *Chable*, in Regesto censuum et feodor. Carnotens. fol. 1. in Camera Comput. Paris. ubi de muletis, seu emendis : *Item d'un sang fait, 15. sols torn. Item d'un Chaable, 60. s. L'en dit que c'est Chaable, quant il appert trois coups orbes*.

* Aliud iterum sonat *Caable* vel *Chable*, et id quidem non obscure, in vet. Consuet. Norman. part. 2. eap. 19. ex Cod. reg. 4651 : *De abatire à terre, que l'en appelle Caable, xviij. s.* Ubi versio Latina : *De prostratione ad terram, quod quadabulum* (apud Ludewig. *Cadabulum*) *dicitur, xviij. sol.* In sequentibus vero, idem est quod contusio, Gall. *Meuttrissure*, livor qui ex percussione in carne enascitur. Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 131. Chartoph. reg. eh. 195 : *Pour cause de l'efusion de sang et du Chable, qui par la bateure dessusditte ensuys s'estoit, le suppliant gaiga.... l'amende, qui estoit de lx. sols Tournois*. Aliæ ann. 1480. in Reg. 206. ch. 684 : *Le suppliant bailla à icellui varlet un cop de son espée sur la teste, sans lui faire aucun Chable ne sang*. Poenæ dueat. Aurelian. apud Thaumass. pag. 467 : *Qui en chiet de le danger et de ferir autre sans sanc et sans Chaable, et à cinq sols d'amende, et cinq sols au corcié; et se il y a sanc ou Chaable, 60. sols d'amande*. Hinc *Achabler*, *Pereutere*, *vulnerare*, in Lit. remiss. ann. 1423. ex Reg. 172. ch. 444 : *Raoulin viut au suppliant, l'Achabla et tira à terre, etc.* *Eschableter*, eodem forte sensu, in aliis Lit. ann. 1409. ex Reg. 163. ch. 325 : *Le suppliant frappa de son espée sur la teste un pou au dessus de l'oreille, en Eschabletant du costé dextre*. Vide *Ictus orbis*.

1. **CABUS**, **CABISTERCUS**. Papias : *Cabistercus, vacuum et inane, vel illud intestinum, quod stercus capit*. [MS. *Cabistercus et Capistercus, etc.*] Joan. de Janua : *Cabus, nomen est mensuræ, de qua Regum lib. 4. cap. 6. quarta pars Cabi, sc. stercoris columbarum, et, ut dicit Josephus, hoc condiebant cibos pro sale*. Item in *Historiis* dicitur. *Tradunt quidam nomine stercoris dici vesiculam columbæ, in qua recipiebantur grana de foris allata*. *Κάβος, εἶδος μέτρου*, Phavorino. [** Vide Henrie. Stephan. thesaur. ling. Gr. in *Κάβος*, ed. Didot. vol. 4. col. 749.] Vetus Charta Lusitanica apud Anton. Braundon. lib. 7. eap. 30 : *Proinde quod vos fecistis honorem et Cabum super me, et fecistis mihi servitium bonum et fidele*. Ubi Editor, *com respeito et bon acollimento*. [** Vide S. Rosa de Viterbo *Elucidar*. tom. 1. pag. 222. voce *Cabo*.]

2. **CABUS**, Vestis vel capitis ornatus, Hisp. *Cabo*. Testam. Mafaldæ regin. ann. 1256. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 33 : *Item sorori meæ domnæ Constantiæ mando..... quatuor tunicas serici et tres Cabos de auro*. Vide supra *Cabes*.

* **CABUSATOR**, Fraudator, deceptor, Ital. *Gabbatore*, nostris *Cabuseur*. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 95. Chartoph.

reg. ch. 36 : *Qui præpositus prælibatus respondit, quod ut malus Cabusator veritatem non dicebat.* Aliæ ann. 1370. in Reg. 100. ch. 609 : *Pierre Noblet encommança à dire plusieurs injures et paroles deshonnestes de deux persones, qui n'estoient pas en leur compaignie,..... en disant que il estoient Cabuseurs, hoqueleurs et trompeurs de gens.* Aliæ ann. 1408. in Reg. 162. ch. 302 : *On lui imposoit..... qu'il est trompeur, Cabuseur, joueur de faulx dez et d'iceulx de la pippée.* A verbo *Cabuser*, in errorem inducere, decipere, fraudare, unde *Cabuserie*, pro Fallacia, dixerunt. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 113. ch. 245 : *Et ce faisoit ledit Robert pour Cabuser ledit exposant, qui est simples homs.* Aliæ ann. 1398. in Reg. 156. ch. 156 : *Alant et Cabusant par le pais les bonnes gens, extorque plusieurs finances.* Aliæ ann. 1400. in Reg. 155. ch. 75 : *Et pour ce que ce sentoient aucunement Cabuserie, icellui exposant eust dit à Calelemel qu'il faisoit mal. Et pour ce qu'il fu trouvé que c'estoit fait par maniere de Cabuserie et déception, etc.* in aliis Lit. ann. 1408. ex Reg. 162. ch. 361. Adde Ordinat. reg. Franc. tom. 8. pag. 443.

* Aliud est *Cabusser*, Curvatura nempe, Gall. *Courbure*, vel eminentia, ut videtur, in Stat. sellar. art. 1. Ex Lib. rub. fol. magno domus publ. Abbavil. : *Que tous ouvriers de selles..... feront selles dont li archon seront cuitié de noeufve toile;..... et n'en porront nulz curier (sie) quant il verront des Cabussers.* Academ. Hispan. in Diction. *Cabucada*, Equestris sella in antieam partem inclinata.

† **CABUSELLUS**, apud Massilienses *Cabuceau*, Opereulum, Gall. *Couvercle*. Vetus Inventarium S. Victoris Massil. : *Item unam naviculam argenteam pro thure tenendo habentem Cabussellum frechissum.*

* **CABUSSARE**, Vitem propagare, Gall. *Provigner*. Charta ann. 1543. in Tabul. S. Viet. Massil. : *Promisit dictus Flotte dictam vineam putare, fodere, claudere, Cabussare per tempus et seizonem debitam.* Tabul. notar. d'Aubaigne inter schedas Pr. a S. Vinc. : *Teneatur anno quolibet putare, fodere, reclaudere, Cabussare dictas vineas.*

CABUTA. Vide *Caubuta*.

† **CABWARFIDA**. Vide *Cadarfreda*.

† **CACA**, Venatio. Vide in *Caciare*.

† **CACA FERRI**. Vide *Cacaferri*.

† **CACABACIUS**, Idem qui mox *Cacabatus*. Vide *Panis Cacabacius*.

* **CACABARE**, Perdicem vox. Vide supra *Baulare*. [* Græcis κακαρίζω. Vide Henr. Steph. Thes. ling. Gr. ed. Didot. vol. 4. col. 826. voce κακαρίζω et mox *Caccabare*.]

* **CACABASIUS**, Cacaborum faber, Gall. *Chauderonnier*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 277 : *Ex parte Jacobi de Basuel Cacabasi de Falencenis nobis significatum fuit quod, etc.* [* *Cacabarius* in Gemma Gemmarum.]

CACABATUS, Denigratus, eacabo fumoso illitus, *Chaudronné*. Paulinus Nolanus Epist. 12 : *Cum edificia quæ immaculata adhuc operis tui gratia splendent, obscurata nœniis insipientie meæ, et ut digno versibus meis utar verbo, Cacabata ridetibus multis... aspicias.* Pelagius : *Appenderunt in collum meum*

Cacabatus ollas, et ansas vasorum. Fortunatus lib. 6. Poem. 10. de Coco regio :

Corde niger, fumo pastus, fuligine tinctus,
Et enjus facies Cacabus alter adest.

Ibidem :

Cui sua sordentem pinxerunt arma colorem,
Frixuræ, cucumæ, scafa, patella, tripes.

Althelmus de Laude virg. eap. 43 :

Sed præstante Deo cæcatur corde malignus,
Basia Cacabis dum stultus tradidit atris,
Sic ollis niger, et furva sartagine teter, etc.

Apophlegmata Patrum edita nuper a V. Cl. Jo. Bapt. Cotelario eap. 4. ubi de dæmone, quem Moyses Monaehus expulerat : Ὁ δὲ ἐξελθὼν ἔλεγεν ἐκ τῶν καλῶς σοι ἐποίησαν, σπιδόδερνε, μέλανε. Quæ verba postrema sic vertit Palladius in MS. Corbeiensi : *Cincrate et Cacabate*, uti monet idem vir doctissimus. Vide Rosveidum ad Paulinum, et Flesæum lib. 1. Select. pag. 244.

CACABOLUM. Vide *Catabulum*.

† **CACABOSUS**, Homo ventrosus. Locum vide in *Ponticus*.

CACABULUM, Minor eacabus. Occurrit apud Apitium lib. 4. eap. 1. 2. etc.

1. **CACABUS**, Judicium aquæ ferventis. Vide *Aqua fervens*.

† 2. **CACABUS**, Genus tributi, f. idem quod *Foagium*. Charta Narjoti Domini de Tuciaco ann. 1110 : *Dimisit Abbati Floriacensi omnes malas consuetudines, quas usurparat, videlicet talliam denariorum, raptum, incendium... vacam de karro, tripedicam, natellam et Cacabum.*

* Inter utensilia eoquinæ, quæ subditi domino subministrare debebant, recenseatur *Cacabus*; suo proinde nativo sensu intelligendus.

* 3. **CACABUS**, Avis nocturna. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646 : *Cacabos vulgus appellat aves nocturnas.* [* Glossar. in eod. reg. 7644 : *Caballos vulgus appellat aves nocturnas, hec et ulule ab ululatione vocis quam efferunt.* Papias in eod. reg. 7609 : *Caballi, aves nocturnæ, hæ ulule dicuntur.*]

* 4. **CACABUS**. Glossar. medic. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959 : *Cacabum esse dicitur species strigni, quæ vocatur kekengi.*

CACAFERRI. Matth. Silvatiens : *Scoria ferri, i. squamma ferri, quam fabri ferrarii de fornacibus ejiciunt globatim, Lat. ærugo ferri, dicitur etiam Cacaferri.* [Statuta Arelat. MSS : *Nec scobillæ, nec aliqua turpia vel immunda, nec etiam Caca ferri prohibeant in carreris; ubi non fortean male Caca ferri legitur diversis vocibus.*] Vide Angelum Paleam in Antidotar. Mesuæ eap. 41. extremo.

CACANUS. Vide *Caganus*.

CACARE AD JUDICIUM. Ugutio : *Vador, aris, in vadem ponere, i. vadem dare, et ego vador illum, do tibi illum in vadem : vel vadari, i. Cacare ad judicium, ad placitum fidejubere, vel polliceri, etc.*

CACAVELLUS, pro *Cacabellus*, Minor eacabus. Charta plenariæ securitatis, scripta sub Justiniano, apud Brisson. lib. 6. Formul. pag. 647 [* lacinia 2. lin. 11. Champoll. lin. 25.] : *Cacurrella cum manica ferrea vetere pensante libra una semis, Cacao vello rupto pensante libra una, etc.* [Mabill. in Supplemento Diplom. pag. 91. legit, *Caccavellus.*] [* Confer Marin. ad hunc locum pag. 270. b.]

* **CACCABARE**, ut supra *Cacabare*. Carmen de Philomela ad caleem Cod. reg. 6816 :

Caccabat hinc perdix, et graccitat improbus anser,
Et castus turtur atque columba gemunt.

† **CACCUBIRE** dicitur de clamore noctuarum, ut habetur supra in *Baulare*. Auctor Philomelæ dixit eodem sensu *Cucubare*.

CACCULA. Ugutio : *Monedula, avis, quæ vulgo dicitur Gaccula.* Graeculus, Gall. *Chucas*.

† **CACEA**, Area, Gall. *Caisse*, in nova Gall. Christ. tom. 3. col. 1142 : *Moniales confessæ fuerunt habuisse 25. florenos et Caceam, f. muliebris supellectilis plenam.* Vide *Cacia*.

* **CACELLUS**. Comput. MS. ann. 1245 : *Pro quodam Cacello, xv. sol. Cachefès, vetis, in Lit. remiss. ann. 1445. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 377 : Uu Cachefès, appellé levier.* [* Quid si *cellus* esset pro *caucellus*, Germ. *Kachel*, quæ vox olim quodvis vos figulinum denotabat. Vide *Cancellus* et *Caucus*. ADEL.]

* **CACELTICUS**, Contentivus, ex Gloss. in Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 2. Passion. eap. 127 : *Fit igitur hæc passio (diabetis seu urinæ effusio) aut ex imbecillitate renum Caceltica virtute amissa, et celtica fortitudine permanente.*

† **CACENTUS**, Gracilis, tabidus, in Gloss. Sangerman. MS. num. 501. [* Pro *cracentes*. Vide Festum h. v. apud Lindem. pag. 41.]

CACEPOLLUS, **CACHEPOLUS**, **CHACEPOLUS**, Lictor, satelles, Anglis, a *Catchpoll*, quæ vox occurrit apud Willelmum Thorn pag. 2153. et 2154. Cambro-Britannis, *Ceispwll*, est lictor [vel pollinetor, a *Cais* vel *Ceis*, unde *Ceisio*, quærere et *Pwll*, fossa, fovea. Est igitur *Ceispwll* juxta vim etymologicam idem quod Quærens fossam : nisi mavis vocem derivatam a *Cace*, mittere, et eodem *Poull*, tuncque idem esset quod Mittens in fossam. Utrumque etymon convenit pollinetori. An exempla lictori, an pollinetori melius conveniant, et quænam, judicet lector.] Gloss. Ælfriei : *Exactor*, hæc vol. Sed neseio an hæc hue spectent. Alii volunt vocem compositam ex *to catch* : apprehendere, et *pole* vel *polle*, caput. [* Etymon hujus vocis a Cangio productum nimis esse adscetatum quis non videt. Gallis *cacher* olim erat Exigere, percipere, et *Chacage*, *Chachage*, Tributum, vectigal, uti Carpentarius auctor est voce *Cachia*, 3. Altera pars vocis *pollus* contracta videtur ex *Bedellus*; German. infer. *Bodel*, *Bael*, ita ut *Cacepollus* proprie sit *Tributorum exactor*. ADEL.] Leges Ethelredi, apud Bromptonum, eap. 24 : *Si Cacepollum advocet, quod ei telonium dedit, et ille neget, perneget ad Dei judicium, et in nulla alia lada.* Lambertus Ardensis in Hist. Comitum Guin. : *Servientes etiam et Cachepoli cum virgis, et asperis virgis, operatores invicem provocantes, etc.*

* Apparitor primarius, impositionum exactor. Charta Renaudi dom. Bangiaci ann. 1232. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 193 : *Invenerunt siquidem præfati arbitratores ab hominibus pro utraque parte juratis, quod in villa Bisvaci nullum debe-*

mus habere Chacepol, nisi tantum præpositum..... Amovemus siquidem in perpetuum le Chacepol, firmiter promittentes quod per nos, nec per alios loco nostri, ibidem Chacepols de cætero instituetur. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 127. Chartoph. reg. eb. 135 : Comme ledit Guillaume feust lors Chacepol et sur le gouvernement de la juridiction de la chastellenie dudit lieu de Toussey pour et au nom de nostre amé et feal chevalier le sire de Beaujeu. Extract. ex Tabul. baron. Bellijoc. ad ann. 1486 : Sur ce que le prevost de Lymas a accoutumé d'aller diner à Pomiers le jour de S. Barthelemy, avec lui son Chassipole sergent, au presbiterie dudit lieu appartenant à M. l'abbé de l'Islebarbe, à cause dudit presbiterie, pour cause de la garde dudit presbiterie, lequel diner M. l'abbé, ny autres pour lui, ne fit ledit diner audit jour, jacoit que ledit prevost y fut avec sa compagnie, le clerc de la cour, son Chassipole sergent, etc.

CHACIPOLLUS, in Bibl. Sebusiana cent. 1. cap. 56. Occurrit non semel in Charta Ludov. Dom. Bellijoci, pro Libertatibus villæ Bellijocensis ann. 1274. Feodum de Chassipolerie de Dompmartin, in Prohat. Hist. Bressensis pag. 52. species sergentieræ. [Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 147. in Litteris Humberti Dalph. ann. 1296 : Item donamus et concedimus Chacipollariam dicti loci de Balma predicto Guillelmo et suis predictis tenendam et exercendam, perpetuo; quandoque Guillelmus Chacipollus qui nunc est, decesserit, vel ipsam Chacipollariam resignaverit, aut eam Chacipollariam dimittere ipsum Guillelmum Chacipollum contingerit, casu aliquo seu causa. Vide Commentaria Trevoltiana Dee. 1709. pag. 2184.]

CHASSIPULLUS, Tabular. Brivatense fol. 197 : Bajuli, Chassipulus, et custodes Ecclesiæ, gayta, Præco principalis, etc. Infra : Bajuli et Chassipulli terrariorum, qui bajulum et Chassipulum ab antiquo habuerunt, etc.

* **CACIPULCUS**, Eadem notione. Charta Pontii Terniac. præpositi in Chartul. Cluniae. : Vendo..... servitium Cacipulci, et vineam juxta fontem Reginæ.

* **CHACIPOLERIA**, **CHACIPOLLERIA**, Officium *Cacepolli*, ejusdemque emolumentum. Charta Seguini epise. Matiscon. ann. 1259. in eod. Chartul. ch. 257 : Idem Jacobus pro Chacipoleria de Blanos dicebat se habere..... sex pannos frumenti; et pro Chacispoleria de Vilers se habere..... sex pannos frumenti pro messe. Acta capit. eccl. Lugdun. ex Cam. Comput. Paris. ad ann. 1342. fol. 80. v°. col. 2 : Commiserunt Stephano de Valeint cadurcio Chacipolleriam de Chassey. Et fol. 81. r°. col. 2 : Commiserunt Anthonio de S. Ciccario, durante administratione, Chacipolleriam Franchæville.

† **CACERIA**, Venatio, Gall. *Chasse*. Charta Philippi Franc. Regis ex Tabulario Compend. ann. 1093 : Quasdam consuetudines quas dicebat, scilicet cerchiam et Caceriam et advocatiam et cæteras omnes quitas clamavit. Vide *Caciare*.

* **CACESSIA**, La vexatione. Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **CACETES**, Lo malo costume, in eod. Glossar.

CACETUM. Turpinus eap. 29 : *Beatum autem Rothlandum super duas mulas Caceto aureo subvectum palleis tectum usque Blavium Karolus deferri fecit. Ita MS. Codex, ubi editus, tapeto aureo subvectum, palliis tectum, etc. præfert.*

† **CACHEPOLUS**. Vide *Cacepollus*.

CACHERELLUS, Judex pedaneus, Bailivus inferioris ordinis apud Anglos. Wilhelmus Thorn : *Senescallus et Custodes nostri diligenter inquirent de injuriis per Bailivos et Cacherellos Vicecomitis, nobis vel tenentibus nostris factis. Idem : Pauperes tenentes nostri defendantur contra Cacherellos, quantum de jure possunt. Vetus Charta apud Spelmanum : Paulus de Stanes fuit tunc Cacherellus de Hundredo de Acstane.*

* Idem forte qui *Cacepollus*, maxime si Apparitor primarius, vel impositionum exactor, ut supra, intelligatur. Aliud vero est *Cachereau*, Chartularium scilicet seu liber in quo census et possessiones describuntur, in Consuet. Camrac. art. 9. tit. 26 : *En matiere de dixmes ou terrage, pour obtenir sentence sur le possesseur; il suffit produire un cartulaire ou Cachereau authentique. Vide Glossar. jur. Gall. in hac voce et supra Cabrevatio.*

* **CACHERIA**, Venatio, nostris etiam *Cacherie* et *Chacerie*. Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 219. r° : *Aquaria Sequanae et Cacheria, tria servicia ad equum. Charta Guidonis de Milliaco ann. 1246. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 372. v°. col. 1 : Thiebaux..... m'ait donnée et otroiée la Chacerie en la forest de Rie, tant come je vivré. Lit. ann. 1287. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1228 : Sauf à men dit seigneur et à se hoirs contes de Haynaut es lius devant nommeis le Cacherie des biestes, etc. Kachiere, Venator, in Poemat. reg. Navar. tom. 2. pag. 58. Vide *Caciare*.*

CACHI, [ut mox *Caci*]. Vetus Scheda de Translatione S. Austremonii tom. 2. Bibl. Lahbei pag. 505 : *Ubi pro reverentia B. Martyris plurima reliquit insignia scilicet Cachos crystallinos, et lapides pretiosos, etc. Sed legendum scacos. Vide in hac voce, et in Caucas.*

† 1. **CACHIA**, **CACHIARE**, Venatio, venari. Vide *Caciare*.

† 2. **CACHIA**. Regestum 87. Chartophylacii Regii : *Dominus Aynardus de Belacombe senior percipit Cachiam, videlicet quatuordecimam partem fructuum pro vinea de Pineto. Sed legendum Tachia, ut ibidem non semel. Vide Tasca, Præstatio agraria.*

* 3. **CACHIA**. **LUDUS CACHIAE**, seu pilæ, a Gall. *Chasse*, Picardis *Cache*, quæ hujusce ludi vox est propria. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 71 : *Ad ludum palmæ sive Cachiae causa solacii..... ludentes, etc. [** De etymo vide Glossar. med. Græc. col. 457. voce Ζάξ.] Cache vero, pro Incursio, in Stat. Tornæ. ann. 1333. in Reg. 66. ch. 1288 : Item il nous plaist et voulons que il ait en la ville de Tournay bancloche pour sonner à toutes justices au commandement et à l'ordonnance dudit gouverneur, et aussi pour faire Caches en l'empire ou ailleurs. Sed et pro Persecutio juridica vel muleta occurrit, in Charta ann. 1355. tom. 2. Hist. Leod. pag. 422 : Tous ceulx qui feront de jour ou de nuit fait en quel il ait*

*forche, soient tantost de leur fait en la Cache de Seigneur. Chasse, eodem sensu, in Ch. ann. 1331. ibid. pag. 415 : Nul qui pour villain cas soit en la Chasse de Seigneur, etc. Kache rursus ibid. pag. 408. ex Ch. ann. 1316. Non unum perinde sonat verbum *Cacher*; Exigere, percipere significat, in Declarat. 24. feud. frane. Camerae. MS : *Il sont tenus eux deux Cacher le moutonnage, moiennant toutes fois que on les met en œuvre..... Et pareillement est l'un des moutonniers avec le iiij°. frans siefvés, et eux deux ensembles sont tenus de Cacher le moutonnage, dont pour ce il doit avoir pour sa part au jour S. Jehan deux moutons. Hinc Chacaige et Chachage, Tributum, vectigal, in Charta pacis inter elerum et cives Leod. tom. 2. jain laudatæ. Hist. pag. 399 : On ovrera à Liege et ens bans deseurdits et en autres lieux, se on les acquiert, de cervoises et des Chachages..... Prendra on les Chagaiges aux chars, aux cherettes et aux somniers qui porteront vin et bled. Pro Offendere, obterere, sauciare, Gall. *Se blesser, écacher*; unde *Cacheure*, offensio, vulnus, contusio, *Blessure, écachement*, legitur in Lit. remiss. ann. 1377. ex Reg. 112. ch. 49 : *Iceelui Tripet aida à descharger un tonneau de vin à Fontenay, ouquel il se Cacha très-grandement, et dist qu'il euidoit bien que par celle Cacheure, il mourroit; et que incontinent, ou peu après celle Cacheure il chut au lit, dont il morut.***

* **CACHINNOSA** Vox, Elata enim risu immodico. Erm. Nigellus lih. 1. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 20 :

Tum Maurus Duraz turri conclamat ab alta,
Voce Cachinnosa bombica dieta canens.

Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Cachinare, Esquigner.*

† **CACI**, Latrunculi, Gall. *Echets*. Mabil. Analect. tom. 3. pag. 341. ex Gestis Guidonis Cenoman. Episcopi : *Juniores per officinas fratrum oberantes, tandem in cimiterio ad Cacos et aleam ludendo, cotidie et tota die residebant. Vide Scaci.*

1. **CACIA**, Capsa, *Chace*, vel *Chasse*, arca. Fridericus. II. Imp. lib. 2. de Arte venandi cap. 33 : *Accipiunt ova gallinarum, et rumpunt ea, et in Cacia vel capice lignea aut ferrea, quæ tamen sit stagnata, ponunt ea, etc. Occurrit ibi pluries.*

* *Cache*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1419. ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 8 : *Le suppliant prist en la Cache ou coffre d'iceelui Henry dix sept grans blancs.*

† 2. **CACIA**, Iter, via. Vide in *Chacea*.

† 3. **CACIA**, Venatio. Vide mox in *Caciare*.

CACIARE, **CHACIARE**, Venari, Ital. *Cacciare*, Gallis *Chasser* vel *Chacer*. Capitula Caroli C. tit. 43. cap. 32 [** ann. 877. ap. Carisiacum. Pertz. pag. 878.] : *In Odreia villa porcos non accipiat, et non ibi Caciaret nisi in transcundo. Cap. 33 : Ut Adelelmus de forestibus diligenter sciât, quot porci et fermina in unaquaque a filio nostro Caciata fuerint. Liber donationum Ecclesiæ Ratisponensis in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 246 : De venatione ita se coadunaverunt, ut utrisque liceret in ista parte commovere, et sic in antea Caciando persequi. [Chartular. S. Martini Pontisar. ex Litteris Philippi Audacis Regis Francorum : Inven-*

tum est quod Monachi S. Martini Chaciaverunt cum cornu, clamore et canibus.]

CHACEA, CHACIA, CHASEA, Venatio, Gallis et Anglis Chace, unde Chaceare, venari, Chacer. Charta Edw. II. in tom. 2. Monastici Angl. pag. 102. et 103: *Ac concessio- nem, quam eadem Alicia fecit eisdem Eccle- siæ et Canonicis de libera Chacea in omnibus terris et boscis suis in feudo ipsius Aliciæ, ad omnimodas feras Chaciandas et capiendas.* Alia ibidem pag. 107: *Cum placitum ali- quando motum esset... de Chacia habenda in boscis et moris de Hamelak.* Alia anni 1226. in Probat. Hist. Monmorenciacæ pag. 401: *Chaciam, quam habebam ad magnam bestiam in foresta Cruyæ, videlicet ad cervum, bicham, porcum, capreolum, et damam.*

† CHACHIA. Hist. Beccensis MS. pag. 596. n. 1. ex Archivo ejusdem Monasterii: *Pro- curatores dicti Conventus, qui pro tempore fuerint, perpetuis temporibus Chachiam unam habeant in propriis boscis ipsorum ad leporem, vulpem et murilegum sine recidis et arcubus; ita quod in boscis dicti Willelmi ingressum non habeant ad Chachiam, nec etiam in propriis ipsorum ad grossam bestiam, etc.* Charta ann. 1231. apud Miræum tom. 1. pag. 750: *Nobis et hæredibus nostris altam justitiam et Chachiam venationis in predicto nemore retinentes.* Charta anni 1231. ex Chartulario S. Martini Pontisar.: *Retenta sibi Chacia in nemore.* Occurrit iterum in Formulari Angl. Thomæ Madox pag. 384.

CAÇA. Fori Oscæ ann. 1247. sub Jacobo I. Rege Aragon.: *De cane de Caça. Si alicujus canis occiderit ipsum, quantuncumque Caçam dominus canis mortui poterit probare, quod una die occiderit canis ejus, tantam Caçam debet emendare dominus canis una- quaque die domino canis mortui, aut quod reddat canem homicidam, quia talis est sua colonia.*

CHACEA interdum sumitur pro ipso saltu, et ipsa statione, in qua venationis gratia aluntur feræ, nullo, inquit Spelmannus, cincta sepimento, sed privilegio tuta, vel a Principe concessio, vel præscriptione adepto. Differt autem Chacea a Parco, quod hic angustior est, et palis aut muro circumclusus; et a Foresta, quod hæc multo est extensior, et amplissimis legibus insignita. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 722: *Pasturam omnium animalium suorum ubique in Chacia nostra de Tudiham, ... et de subbusco in dicta Chacia ad terram dictorum Monachorum meliorandam, etc.* Tom. 2. pag. 103: *In dominicis boscis suis et Chaceis.* Willelm. Thorn: *Habeant liberam warennam in omnibus dominicis terris, ... dum tamen terræ ille non sint infra Chacias aut warennas nostras.* Fleta lib. 1. cap. 20. § 55: *Qui appropriaverint sibi liberas Chacias vel warennas sine waranto.* Statutum Edw. III. ann. 21: *Ut malefactores in fore- restis, Chaceis, parcis et warennis, etc.* Adde Statutum 2. Westmonaster. cap. 29.

† CHACERIA, Eadem notione. Chartular. minus S. Benigni Divion. in Instrumento venditionis ann. 1276: *Item super ea omnia quæ habeo et habere possum et debeo in villa, sinagiis et territoriis de Demois, videlicet in terris, pratis, domibus, mansis, nemoribus,*

aquis, justitia, banno, venaturis, Chaceria, arboribus, juribus, bonis, etc. Chacerie in Litteris Roberti de Basoches ann. 1247: *Je ne puis de ce bos... arbre tranchier, fors que por faire haie à ma Chacerie de bonne foy.* Vide Cacheria suo loco.

FRACTIO CHACEÆ REGALIS, in Legibus Canuti Regis de forestis cap. 21. 28. 29. Ubi rei dicuntur fractionis forestæ Regis, qui venationem regiam quovis delicto in foresta inturbant: Galli dicunt *ruiner les plaisirs du Roy, Entreprendre sur les plaisirs du Roy.*

† CHAICIA, Venatio. Charta Simonis de Pissiac ann. 1212. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1105: *Præterea eidem Domino Regi et hæredibus ejus quitto in perpetuum omnem Chaiciam ejusdem forestæ et bestiam mortuam.*

CASSA, Idem quod Cacia, in veteri In- quæsta apud Columbum in Episcopis Va- sionensibus lib. 2. n. 26. 29. Cassa salva- sina, ibidem: *Chasse sauvage.*

Vocabuli etymon censet V. Cl. Ægid. Me- nagius a Captare accersendam in Orig. Gall. et Ital. Certe ἄρρρυ, Captionem et Ve- nationem, vertit Gloss. Græc. Lat. Silvius a Cassibus, deducit; quippe venatores feras in casses propellunt, et clathratas fenestras, Chassis dicimus, quod cassium, seu retium, formam referant. Octavius Ferrarius ab agere, vel agitare. Alii denique a Cap- sum, vel Cassum, de quibus vocibus infra agimus, quod quippiam clausum denotat: nam Caceas parci speciem fuisse docuimus, in quo venatio ferarum peragebatur. Vide Chacea, [* et Murator. Antiquit. Italic. vol. 2. col. 1176.]

CHACARE AD OMNES BESTIAS, in Regesto Philippi Aug. f. 28.

CAÇOR, et CHAÇOR, Equus venatorius, un Chaceur, in Legibus Norman. Willelmi Nothi cap. 22. 23. quam vocem non intel- lexit Seldenus. Historia fundat. Kingswo- densis Abbatiae in agro Glocestrensi in Angl.: *Dederunt mihi... et filio meo, qui adhuc superest, unum Chaçorem, aut unam marcam argenti.* In alia Charta legitur, unum Caçorem. Le Roman du Renard MS:

Et li veneres vet devant,

Sor un grand Chaceour liart, etc.

Le Roman de Garin MS:

Hues és chauceies et esperons d'or fin,

Si est montés el Chaceor de pris,

Que li dona l'Empereres Pepin.

* CACILLARE, Gallinarum vox. Car- men de Philomela ad calcem Cod. reg. 6816:

Cueurrre solet gallus, gallina Cacillat.

* CACIPULCUS. Vide supra in Cace- pollus.

† CACIQUES, CACIQUI. Concil. Hispan. tom. 4. pag. 261. ann. 1582: *Vitia Pri- morum inter Indos, quos illi Caciques aut Curacas vocant, facile dissimulantur, adul- teria inquam, ebrietates... dum ad hæc pa- rochi convinent, ut ad sua lucra operam In- dorum promptam habeant.* Et pag. 761. col. 1. ann. 1604: *Quod neque Caciqui seu In- dorum Primores, nec Prætores, nec Fiscales, nec alii ministri pro Indorum doctrinis col- ligant oblationes in domo in domum.*

* CACITROSUS, pro Calcitrosus, Gall. Sujet à ruer. Charta ann. 1341. in Reg.

74. Chartoph. reg. ch. 363: *Petrus dictus Choart... sciens.... quemdam equum ipsius Petri fuisse et esse Cacitrosus, tædiosum et naturæ ferocis, etc.*

* CACIUS, Ital. Cacio, Caseus. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 86. rº: *Et pro qualibet pensa Caciorum, solidos centum Papienses.* Vide infra Cagius.

† CACOBUS, pro Cacabus, in Instru- mento Massil. ann. 1525.

** CACOCEXIA, quod Latini malam cor- poris habitudinem dicunt, ap. Pertz. in Glossar. vol. 3. Scriptor. Καχεξία.

* CACOCHEMIA, Superfluitas malorum humorum, in Gloss. ad Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passion. cap. 3: *Nam si (alo- pecia) sola videatur Cacochemia, sufficit ad curam, ut sola capitis adhibeatur purgatio.* Mirac. S. Magni abb. tom. 2. Sept. pag. 775. col. 2: *Maria Müllerin Riedensis paro- chie Hopfensis quinque annos non nephri- tide modo, sed Cacochymia quoque laborabat.* A Græco, ut notant docti Editores, κακός, malus, et χυμός, succus.

CACODEUS, vox hybrida, Malus seu falsus deus. Chronicon Novalicense cap. 7: *In quo olim templum ad honorem cujus- dam Cacodei, silicet Jovis, etc.*

† CACODOXIA, Græc. κακοδοξία, Prava opinio, dogma hæreticum, apud Murator. tom. 1. part. 1. pag. 155. col. 2.

† CACODOXUS, κακοδόξος, Qui prave sentit, ibidem pag. 157. col. 2.

* CACOGIA. Vim vocis explicat Bareleta serm. in fer. 6. hebdom. 1. Quadrag.: *Senes sunt cacoges. Est enim Cacogia, in deterius omnia æstimare.*

† CACOPRAGMON, κακοπράγμων, Male- ficus. Candidus Mon. in Vita Venerab. Eigilis abbat. Fuld. in Actis SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 259:

Cacopragmones hic rite procul expulit a se.

† CACOSI, Leprosi vel homines mise- randæ sortis qui habebantur quasi essent leprosi. Vide Cagoti.

† CACOSOMIUM, Domus leprosorum. Epitome Chronici Casin. apud Murator. tom. 2. pag. 352. col. 2: *Cum Ecclesiis, villis, xenodochiis, castris, ptochotrophis, Cacosomiis, brephotrophis.* Vox ducta a κα- κός, malus et σῶμα, corpus.

* CACRA, perperam pro Tacra, tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 641. art. 42. ut in hac voce jam monitum est.

* CACUBIS. Charta ann. 1366. in Char- tul. S. Germ. Prat.: *Quin imo præfatum Gilbertum post et contra requisitiones hu- jusmodi in dictis ipsius episcopi Cacubibus detinuerunt.* Manifestus error pro Carceri- bus.

* CACUBIUS, Cacabus, vas æneum, in quo aqua calefit. Vide infra Campsacis. An quia ex ære, quomodo Quacuel alias nostri numismata ænea vocabant. Codex Ms. S. Genovef. sign. B. 6. 2. laudatus a D. Le Beuf tom. 1. Dissert. pag. 170:

Lor monoie de keuvre fu,

Dont il riehe furent tenu:

Encore en terre les trovon

Et Quacuel si le appellon.

† CACUERE, παρακαλεσαι, Advocare, in Supplemento Antiquarii.

* Vulc. leg. suspicatur Coacuere vel Calare. [* Vide Cacare.]

* **CACULA**, *Servus militis, vel ligna arida.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide *Caulula* [* et *Cauculus*, 3. Onomastic. : *Cacula*, δούλος στρατιωτῶν ἀρόλουτος. Utitur hac voce Plautus. Vide Forcellin.]

CACULATOR. Vide *Caculatores*.

† **CACUMBEARE**, ἀλλάζειν. Gloss. Lat. Græc. Permutare.

* Haud dubie mendum est pro *Concambiare*, quod observat Cangius in Castigat. ad utrumque Glossar. Vide *Cambiare*.

* **CACUMEN PRATI**, Portio prati, quæ in acumen desinit. Arcst. parlam. Paris. ann. 1536 : *Item unum Cacumen prati prope et inter pratum supra specificatum. Item une autre poivete de pré, etc.* ibid. ex Tabul. de Chissé in Turon.

CACUMINARE, [Cruci affigere.] Vide *Incrocare*.

† **CACZEOLA**, Minor mensura frumentaria. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 97. col. 2. in Instrumento ann. 1309 : *Item a quolibet vendente bladum qui est de extra villam, levatur de uno bicheto una Caczeola raza, et de duobus bichetis una Caczeola cumula, et sic deinceps ascendendo.*

CADA, *Arvina* : Oleum de cada, Oleum oxycedri, in Gloss. Arabico-Lat. Vide *Meursium* in Κάδος et infra *Cades*.

CADALA, in eodem Gloss. Arabico-Lat. : *Institura, negotiatio pinguedinis, uinguinalia, axungiarum.*

† **CADABALUM**, Prostratio ad terram. Leges Norman. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 7. pag. 303 : *De percussione palme v. solidos. De percussione pugni XII. denarios. De prostratione ad terram, quod Cadabalum dicitur, XIX. solidos.* Vox ducta videtur a Græco καταβάλλειν, Deicere, prosternere. [* Vide supra *Cabulus*.]

CADABOLUM. Vide *Catabolum*.

CADABUNDUS, *Crebro cadens*, Ugutioni. Caducus.

* **CADAFALSUS**, ut *Cadafalus*, Hispan. *Cadafalso*, Propugnaculum sive pluteus ex ligno compactus, in quo milites latent, idem quod *Catus* 2. unde vocis originatio a Cangio proposita in hac voce, aliis præferenda videtur : maxime cum *Chafaux* prius usitatum fuerit, quam *Echafaut*. Stat. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 180. col. 2 : *Primo fieri debent barbicanæ, Cadafalsi, et mantellati in muris.* Vide infra *Chaaffallum* et *Chaufaudus*.

* **CADAFAL**, **CADAFALCIUM**, **CADAFFALE**, etc. Eadem notione. Comput. ann. 1362. ibid. pag. 246. col. 2 : *Item solvi iij. hominibus, qui portaverunt decem pecias fastæ ad portale Coronæ pro Cadefalcio ibidem faciendo, etc.* Infra : *Cadafalcium*. Alter ann. 1364. ibid. pag. 259. col. 2 : *Solvit quatuor palhardis, qui portaverunt postes de quibus guaritæ fuerunt reparatæ ad Cadaffalia, etc.* Et pag. 261. col. 2 : *Pro duabus biguis necessariis ad perficiendum Cadaffale Carmelitarum, etc.* Ordinat. ann. 1381. tom. 3. ejusd. Hist. pag. 46. col. 1 : *Item visitando dictum fortalicium.... ordinavit quod fiat unum Cadefal bonum et sufficiens, longitudinis duarum cannarum in quolibet cadro, altitudinis unius cannæ. Et col. 2 : Fiat desuper dictam turrin unum Cadafal bonum, amplum et sufficientem.*

† **CADAFALUS**, **CADAFAUDUS**, **CADAPAL-**

LUS, **CADAPHALLUS**, **CATAFALTUS** ab Italico *Catafalco*, Tabulatum, Gall. *Echafaut*, unde etiam nostrum *Catafalque*, Tumulus honorarius. Vox autem Italica videtur esse a Græco Κεῖρα et Latino *Palus*, seu *Falæ* Nonio, hoc est, ut ipse exponit, *Turres lignæ,...* quæ in circo apud veteres propter spectatores e lignis erigebantur. Hæc de vocis origine : intellectus haud omnino idem est. 1º. significat thronum, solium seu locum eminentiorem, ubi Episcopus aut sacerdos nonnulla peragebat sacra munia. Marten. Tr. de antiq. Eccl. Discipl. pag. 192. ubi de Benedictione Ramorum ex Pontificali Narbon. : *Quibus dictis, Dominus faciens officium existens ibidem in Cadafalo, aspergat aquam benedictam super ramos... quo facto descendat de Catafulto.* Et pag. 190 : *Quo cantato (Evangelio) fiat sermo : deinde Presbyter faciens officium benedicat ramos in modum qui sequitur, legendo voce aliquantulum elevata in Cadapallo.*

* **CADAFFALE**, Cathedra, suggestum. Comput. ann. 1381. ibid. tom. 3. pag. 34. col. 1 : *Solvi pro ædificando cathedram sive Cadaffale factum in dicto plano foris (fori) bovum, etc.*

* **CADFAUT**. Idem Probat. Libert. eccl. Gall. tom. 1. part. 2. pag. 183 : *In palatio magno regali Parisius et in prato viridarii ejusdem juxta Secanam fuerunt factæ quamplures Cadefautz : in altiori stabat dominus rex, etc.*

[** Vide Grimmii Antiquit. Jur. German. pag. 676.]

† **CADAFAUDUS** denotat præterea illam structuram materiariam turrium, in qua campanæ suspenduntur. Vetus Regestum S. Martialis Lemovie. ann. 1222 : *Duo signa fecit quæ constituunt d. s. (hoc est, quingentos solidos) Item, Catafaudus major signorum constitit ix. libr. et x. sol.*

† **CADAPHALLUS** denique notione mihi ignota sumitur in Concilio Narbonensi ann. 1430. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 357 : *Licet nos Episcopi nostros habeamus Officiales, qui præsumt justitiæ civiliter et criminaliter, nec de justitia nos intromittamus, propter quod officialis et iudex vester appellationum sua mandata debet nostris officialibus dirigere et non nobis : nihilominus dictus officialis et iudex appellationum nobis mandat inhibendo sub pœnis pecuniariis et excommunicationis, et nos adjournari facit, licet sciat nos de ipsis causis nullatenus intromisisse, deprimendo statum dignitatis pontificalis, et aliquos ex nobis mandat citari et Cadaphallis ecclesiarum nostrarum, civitatum et diocesum : Item, etc.* Locum hunc me doctiori exponendum vel potius emendandum relinquo. Vide *Chafallus*. [* Gr. κατὰλλος, Arcusator. Vide Glossar. med. Græcit. col. 605.]

CADARFREDA, in Lege Longobard. lib. 2. tit. 14. § 25. et tit. 23. [* Luitpr. 76. (6, 23.) et 123. (6, 80.) iidem sunt loci infra laudati.] Ubi Boherius, per *Cadurfredam* judicare, esse ait ex consuetudine, et usu apud omnes recepto, non vero ex scripta lege : quod velle videntur Leges ipsæ, ac præsertim Luitprandi Regis tit. 54 : *Quiu etsi adfectum in Edicto proprie non fuit, tamen omnes Iudices et fideles*

nostri sic dixerunt, quod Cadarfreda (sic) antiqua usque nunc fuit, id est, consuetudo. [Murator. legit, *Cadarfedva*.] Unde emendandus Papias : *Caderfida, id est, versus* : ubi legendum *usus*. Idem Luitprandus in Præfat. ad. tit. 60 : *Alii volebant per usum, alii per arbitrium judicare.* Ugutio : *Guadarfida, consuetudo antiqua.* In Legibus Luitprandi Regis tit. 104. § 4. scribitur *Wadarfida*. [Cabwarfida apud Muratorium tom. 1. Scriptor. Ital. part. 2. pag. 78. col. 2. ex codice cathedralis Mutinensis : *Causa ipsa in hoc modo semper et Antecessorum nostrorum tempore, etiam nostro, per Cabwarfidam sic iudicatum est.* Alter codex, *Cadarfedam*.] [* Consule Schilteri Glossarium.]

† **CADARSI**, *id est, antiquitas*. Sic apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 66. col. 1. [* Glossar. Longob. in cod. Cavensi : *Guarsida, i. e. consuetudo antiqua.*]

CADASTRUS LAPIS, Saxi species. Charta ann. 1370. ex Tabul. Massil. : *Pro nauulo 220. lapidum Cadastrarum et 19. lausarum de Corona in barca apportatarum, ad opus turrium de Laureto.* Vide infra *Caironus*.

* **CADATORIUS**, Cadivus, qui per se cadit. Guido Vigevano de modo acquirendi et expugnandi T. S. Ms. : *Teneatur pons Cadatorius suspensus parum elevatus cum duabus cordis firmatis supra ponte, sic ordinatis quod quando pons erit apodiatius supra murum, remotis illis cordis, cadat pons Cadatorius intra villam.*

* **CADAVERA**, Ædificiorum rudera, Academ. Hispan. in Diction. Stat. ann. 1350. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 138. col. 2 : *Quod nulla persona, cuiuscunque conditionis existat, sit ausa eicere scobilhas, neque orduras, sive Cadavera, juxta ecclesiam beatæ Mariæ, nec in platea, etc.*

† **CADAX**, Vide *Cadiva insania*, post *Cadivus*.

* **CADAX**, Caducus, fluxus. Glossar. Lat. Ital. Ms. : *Cadax, cadevole.* Vide in *Cadivus*.

* **CADEFAL**, **CADEFALCIUM**. Vide supra in *Cadafalsus*.

* **CADELETUS**, Lecti compages lignea, nostris *Chalit*, cujus fundus vel asseribus vel funibus extensis paratur : neque enim Hispanico *Cadalecho*, torus frondeus, neque Italico *Cataletto*, lectica, lectulus, quanquam proxima sint voci *Cadeletus*, facile aptari posse existimo quæ leguntur inter Testim. de S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 636. col. 2 : *Quandoque inveniebatur (Dominicus) in banco dormire, quandoque in terra, et quandoque funibus cathedræ vel Cadeleti.* Et. pag. 641. col. 2 : *Numquam recolit se enim vidisse dormientem in lecto de nocte, licet quidam locus appropriaretur ei ad jacendum, ubi erat solummodo cooperitorium extensum super Cadeletum unum sine palea, et sine saccone.* Vide ibi notas doctorem Editorum.

† **CADELLARE**. Vide *Capdelare*.

* **CADENERIA**, Provincialibus, Modus agri seu ager defensus ; forte a *Cade*, arbuscula, juniperi species, Garidel. Hist. plant. Aquens. pag. 258. Charta ann. 1481. ex schedis Pr. de Mazanges : *Ad partem dicti nobilis Johannis Russi pervenit unu*

cadeneria pro laborando. Ubi pluries occurrit. Vide infra Cades.

† **CADENEUS**. Vide *Camaeus*.

* **CADENTIA**, Casus, Gall. *Chute*, Ital. *Cadenza*. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 91: *Et volvitur dicta rota ab aqua per Cadentiam ejus super rotam; et præfata rota quando volvitur ab homine in Cadentia aquæ, est utilissima in ecclesiis ad organa sonantia et laudes Deo red- lentia.*

* **CADERE**, Active sumitur pro De- jectere, Gall. *Faire tomber par terre*, in Charta ann. 1096. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 2: *Qui ejecerit lancea aut alia arma per ira fora de sua casa, sessaginta solidos pro feritum, qui Ceciderit in terra, septem solidos et medium.* Caysr, pro Gallico *Cheoir, encourir*, Cadere, incurrere, in Charta ann. 1300. ex Char- ul. 23. Corb: *Ne n'en debueveremes Caysr en peine, ne en domnage, etc.* Cheite de que- relle, cum quis lite cadit, in Lit. ann. 1425.

† **CADERFIDA**. Vide *Cadarfreda*.

* **CADERUM**, Septum, Ital. *Cataratta*, a quo aliquid clauditur. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 129. ex Cod. reg. 4622. A: *Qui ceperit portas, seu Cadera, clavaturas vel porticos in vinea vel hortis alienius, de- ro dampno solidos decem, et damnum do- mino restituat.*

† **CADES**, Species juniperi nothæ. [* Quæ licitur major bacca, sive major phœni- cea, quibusdam oxycedrus, cujus oleum, licitur oleum *cadæ*, Vide *Cada*.] *Vineam claudere de Cades*, in Transactione S. Vi- ctoris Massil. ann. 1461. *Socca de Cade*, in Statutis Massil. pag. 519.

* **CADESA**. Joan. de Janua: *Cadesa, scor- um*. Gen. 38. de Jacob dicitur: *Quam cum vidisset, suspicatus est Cadesam, id est, scor- um*. Vulgata habet meretricem, Græc. πόρ- νη. [Hebraice שֶׁקֶד *Kadesch* idem est.]

† **CADETUS**, Natu minor, a Gallico *Cadet*. Utitur Prosper Sanctacrucius de civilibus Galliæ dissentionibus apud Mar- ten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1441. Vide *Capdets*.

* **CADEX**, *Caudex, truncus*. Joan. de Ja- nua.

1. **CADI**, Sigilla, *Seaux*, in veteri Charta apud Bruschiu de Monast. Germ. pag. 41.

† 2. **CADI**, **CADIAM**, **CADIANUS**, Idem qui *Cadius*. Acta SS. Aprilis tom. 1. pag. 53. A. de quinque Martyribus Franciscanis in India: *Ivit ad Cadi, quod sonat Episco- pum cujusdam civitatis Astitit quidam vir de Alexandria, qui rogabat Cadi.*

† **CADIAM**, juris apud Turcas summus Præses et Interpres, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 304. ex Hist. Pacificatio- nis inter Rudolphum II. Imperat. et Impe- ratorem Turcarum.

† **CADIANUS**, *Supremus fueris* (1. juris) Interpres et Præses cum Alli Bassa Budensi concilio accessit. Ibidem pag. 308.

* **CADIA**, *Lo fiore del papavero*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **CADIGLA**, An pro *Cavilla*, hoc est, Malleolus pedis, Gall. *Cheville*. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 378. E. in Miraculis B. Henrici: *Diodocus... guttosus et contractus*

in pede sinistro et Cadigla, et habebat pe- dem revolutum.

† **CADIMA**. Vide *Cidima*.

* **CADIMIRUS**, Lapidis pretiosi species. Inventar. ann. 1419. ex Tabul. Montisol.: *Unum calicem cum sex Cadimiris, et cum tribus ermaudis, et tribus arboribus, et cum patella argenti.*

† **CADINUS**. Vide mox in *Cadius*.

* **CADIOLUS** et **CADULUS**, diminut. a *Ca- dus*, *Baril*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.

CADIUS, Judex, præfectus, apud Sara- cenos et Turcos. Wil. Tyrius lib. 10. cap. 16: *Juridicus, qui juri dicendo præerat, qui etiam lingua eorum Cadius appellatur.* Matth. Paris: *Adducti sunt Procurator ci- vitatis, qui lingua eorum Emir dicebatur, et juridicus, qui Cadius appellabatur.* Ducas Hist. cap. 13: *Ἐνα τῶν αὐτοῦ κριτῶν καὶ νομιμα- ρίων, ὃν αὐτοὶ καλοῦσι Κάδιν.* Adde Vincent. Bellovac. lib. 31. cap. 141. et vide Meur- sium in *Κάδης*, et Glossar. med. Græcit. in *Κάδης* et *Κάϊτος*, col. 532, c.

CADINUS. Epistola Paschalis Fratr. Ord. Minor. apud Wadding. in Annal. Minor. ann. 1342. num. 10: *Ad quam Mesquitam... sunt congregati Cadini, id est, Episcopi co- rum, et Talismani, i. Sacerdotes.* Verum legendum, *Cadii*, ni fallor. Vide *Cadi*, 2.

CADIVUS, Qui per se cadit, unde *Ca- diva poma* apud Plinium: præsertim *Ca- ducus*, qui eo morbo laborat, qui homi- nem cadere facit. Agobardus in epist. ad Bartholomæum: *In quodam loco cæperunt fieri quedam percussiones, ita ut Caderent quidam modo Epilepticorum, etc.* Gloss. Lat. Græc. *Caducus*, ἐπιληπτικός. Sic enim ibi emendandum. Gloss. Lat. MS. Regium: *Caducus a cadendo dictus est, Vecors, Dæ- moniacus, Lunaticus.* Gariopontus lib. 1. cap. 7. de Epilepsia: *Alii Caducum ex eo, quod Cadunt, appellavere.* Marcellus Empiric. cap. 20: *Etiam Caducis datum prodest: nam si vel duos cyathos Cadivus inde sor- beat, etc.* Marculfus lib. 2. form. 22: *Vendidi servum juris mei, aut ancillam no- mine illam, non furem, non fugitivum, ne- que Cadivum, sed et mente et omni corpore sanum.* Quæ totidem fere verbis habentur in Formulis veter. apud Bignonium pag. 377. et 380. ubi recte Spelmanus et Lin- denbrogius *Cadivum*, Epilepticum inter- pretantur, quem *Caducum* vocat Firmicus lib. 3. cap. 6. lib. 4. cap. 1. 2. 7. etc. et Lex Bajwar. tit. 15. § 9. ubi ait mancipii aut caballi venditionem irritam fieri non debere, nisi forte vitium invenerit emptor, quod illi venditor celaverit, hoc est, in man- cipio, aut caballo, aut in qualicunque pecu- lio, id est, aut cæcum, aut herniosum, aut *Caducum*, aut leprosum. Juris enim erat apud veteres, ait Acron ad Horatii Sat. 3. lib. 2. ut cum servum distraheret quis, ejus omnia vitia vel animi, vel corporis publicaret, nisi forte amaret litem, quia licebat emptori agere contravenditorem, si inveniebatur postea servus vitiosus. Ita Caduci in Vita MS. Caroli Magni jussu Friderici Imp. exarata lib. 2. cap. 23. Vide *Lunaticus*.

CADIVA INSANIA, pro Epilepsia, in Vita S. Præjecti cap. 2. num. 6. *Cadiva gutta*, in Glossis Biblicis MSS. *Cadax passio*, apud Alexandrum Iatrosophistam lib. 1. Passio-

num cap. de *Cibis freneticorum*. Isidoro in Gloss. *Cadax*, est claudus, qui sæpe cadit.

* **CADIX**, *La fonte*, in Glossar. Lat. Ital. Ms. [** Papias in cod. reg. 7609: *Ca- des, ubi fons judicii est.* Est nomen oppidi in monte Naphthali.]

CADONNA. Ugutio: *A cado, hæc Ca- donna, id est, acus qua mulier caput scalpit, eo quod cadere faciat immunda.*

* **CADRANS**, Quarta pars, Gall. *Quar- tier*. Transact. ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Quod talis venator..... te- neatur portare et tradere eidem domino.... unum Cadrantem sive carterium ejusdem talis animalis posteriorem.*

* **CADRATUS**, pro Quadratus, Gall. *Quarré*. Charta ann. 1382. ex Tabul. Massil.: *Ad rationem cujuslibet canne Cadratæ, quatuor florenos auri de camera.* Inventar. Ms. honor. Joan. de Madalhano ann. 1450: *Duos parvos coyssinetos Cadratos, copertos cirico albo.*

† **CADRELLI**, Tela brevia et spissiora, a forma quadrata sic dicti, nostris *Car- reaux*. Informationes civitatis Massil. de passagio transmarino c MS. San-German.: *Secuntur arma necessaria pro galeis... Item LX. baliste et LX. trogni. Item vii. Cadrelli. Item ccc. lunscee, etc.* Vide *Quadrelli*. [* et Jal. Antiq. naval. vol. 2. pag. 328.

† **CADRIGÆ**, pro *Quadrigæ*, legitur in codice reddituum Episcopatus Autissiod. MS.: *Cadrigæ quæ vadunt extra urbem one- ratæ, etc.* Et apud Rymer. tom. 6. pag. 218. col. A. med.: *Capiat per se, vel per alium, equos, Cadrigas, animalia, etc.* Vide Computum anni 1202. apud D. Brussel Tract. de Feodis tom. 2. pag. clx. ad cal- cem.

* **CADRILI**, Tela balistarum brevia, spissiora, et formæ quadratæ, unde nomen, idem quod *Cadrelli*. Arest. ann. 1321. 9. Maii ex Reg. Olim parlam. Paris.: *Item ad reddendum et restituendum tres magnos guar- ros, cum Cadrilis pertinentibus ad eosdem.* Vide *Quadrellus* 1.

* **CADRUM**, Quadrum, Gall. *Quarré*, Ordinat. ann. 1381. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 46. col. 1: *Fiat unum ca- defal bonum et sufficiens, longitudinis dua- rum cannarum in quolibet Cadro.*

* 1. **CADRUS**, Angulus, Gall. *Angle, coin*. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Et dirigitur ad Cadrum turris S. Martini de palude, et a dicto Cadro pro- tenditur, etc.* Infra: *Usque ad Cadrum ecclesiæ S. Martini, et a dicto Cadro se- quendo caminum, etc.* Charta feud. D. Castil. Domb. ann. 1463: *Super quodam illion, existente in prato prope molendinum, in angulo sive Cadro prati prope planchias d'Epey.*

* 2. **CADRUS**, Modus agri, vel a forma quadrata, vel a quantitate feni in eo crescentis sic dictus. Terrear. Bellijoc.: *Item unum denarium Viennensem..... super quodam parvo prato, seu Cadro parvo prati dicti confitentis, continente sedem quartæ partis unius massotæ feni.* Vulgo *Quartier de pré*. Vide *Quadri*.

* **CADRUVIUM**, pro *Quadravium*, Gall. *Carrefour*. Lit. ann. 1342. in Reg. III. Chartoph. reg. ch. 131: *In carreria recta camporum Tholosæ a Cadruvio anheliorum*

usque ad Cadruvium petrae SS. Petri et Gerardi.

† **CADUCA**, *Frusta ex adipe*; *Cada enim arvina dicitur*. Papias. Vide *Cada* et *Cadula*.

† **CADUCANS**, Epilepticus. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 1078. in Vita S. Bernardi Menthonensis: *Caducantes, surdi, muti... sanabantur*. Vide *Cadivus*.

1. **CADUCARI**, *Idem*, qui *Caduci* et *Cadivi*. S. August. lib. de Beata vita: *Isti homines Caducarii sunt, quo nomine vulgo apud nos vocantur, quos comitalis morbus subvertit*. Infra: *Qui sermone vulgari quidem et male Latino, sed aptissimo sane, ut mihi videtur, Caducarius nominatus est*.

2. **CADUCARI**, Papiæ et Ugutioni dicuntur, quibus caducae hereditates contingunt. *Caducarius*, in Gloss. Isid. *Ad quem pertinent, quæ cadunt defuncto aliquo, cui non est qui succedat*. Vide leg. ult. D. de Jure immunitatis, (50, 6, 6.) et mox *Caducum*.

† **CADUCITAS FEUDI**, dicitur de Feudo, quod eadit in manus Domini propter vassalli feloniam. Sententia Sigismundi III. regis Poloniae de felonia Ducum Curlandiæ, apud Ludwig. tom. 6. pag. 217: *Institutam fuisse coram nobis in presenti generali conventu regni illustri Friderico Curlandiæ et Semigalliæ in Livonia Duci, vassallo et feudatorio nostro, ab instigatore nostro et Reipublicæ causam et actionem, ratione Caducitatis et commissionis feudi Curlandiæ et Semigalliæ, arciumque, et oppidorum, pagorum.. ad Ducatum prædictum spectantium amissionis et privationis*. Vide *Feudum* perdere in voce *Feudum*.

CADUCTOR. Gloss. Græc. Lat. κηρύκιον, ὁ βασιλεὺς οἱ πρέσβεις, hic *Caduceus*. κηρύκιον φέρων, *Caducifer*. κηρύξ, ὁ ὑπὲρ εἰρήνης ἀποστέλλόμενος, καὶ τὸ κηρύκιον φέρων, *Caductor*. Sed legendum *caduceator*.

1. **CADUCUM**, *Hæreditas, escaeta*, quæ in legitimum hæredem cadit. [Tabularium Calense pag. 62: *Compromiserunt super controversia.... occasione cuiusdam racheti, quod petebat dicta abbatissa dicta domina ratione feodi de Montefirmolio, quod eidem dominæ obvenerat ex Caduco seu successione defuncti Droconis quondam fratris ipsius dominæ*. Necrolog. Ecclesiæ Autissiod. ad 13. Januar.: *Obitus Bernardi Episc... Dedit XIII. libras super Caducum Yterii Canonici, etc.* Charta ann. 1221. inter Instrum. Hist. Meld. tom. 2. pag. 112: *Recognoverunt se dedisse... Caducum Reginaldi de Quinciaco, quod continet viginti arpenta terræ, et duo arpenta prati, etc.*] Tabularium Prioratus S. Nicasii de Mellento ann. 1283. fol. 45: *Jure communi, vel speciali, hæreditagii, vel Caduci, seu aliquo alio jure quocunque, etc.* Charta ann. 1291: *Petebant pro partagio, nec non et dimidiam Caduci, eschaetam defuncti Joannis de Soliaco Militis*. Alia Hungonis Candavenæ D. de Beauval ann. 1206: *Vendiderunt D. Ingerranno Vicedomino Pinconii quidquid Caduci, vel hæreditatis devolutum erat ad prædictam Agnetem*. Alia ann. 1214. apud Roverium in Reoma pag. 249: *Campum... qui de Caduco mco erat*. Alia porro notione vox hæc usurpatur apud Jurisconsultos [et Isidorum in Glossis ubi ait: *Bona Caduca, quibus nemo succedat hæres*.]

2. **CADUCUM**, *Manus mortua*. Tabularium S. Genovesæ Paris. in Charta H. Episcopi Silvancetensis: *Recognoverunt se esse homines de corpore Ecclesiæ S. Genovesæ, et quod ipsi manum mortuam, quæ vocatur Caducum, debent, etc.* Oecurrit in eodem Tabulario crebrius. Vide *Manus mortua*. [** Chart. ann. 1285. ap. Haltaus. Glossar. German. voce *Todfall* eol. 1788: *Caducum in morte, quod todval vulgariter appellatur*.]

* 3. **CADUCUM**, *Decessio, imminutio*, Gall. *Déchet*. Comput. MS. ann. 1244: *Pro Caduco, ij. sol. vj. den.*

CADUCUS, apud Erehempertum in Hist. Longobard. cap. 8. vox est eonvicii: *Reddite nobis, ó Caduci viri et proditores, quos nequiter interfecistis*. Vide *Cadivus*.

1. **CADULA**, *orum*, *Guttæ quæ cadunt ex pingui carne, cum assatur*. Joan. de Janua. [Vetus Glossar. San-German. MS. num. 501: *Frusta ex adipe*.]

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Cadula, gutta, gota, Prov.*

* 2. **CADULA**, *Cadivus* pessulus; inde nomen. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Cadula, Loquet*.

* **CADULDUM**, *Illa pellicula, quæ removetur a muliere Judæa in circumcissione; et id idem vocatur in hominibus præputium*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 521. Vide mox *Cadurcum* 1.

* **CADULUS**. Vide supra *Cadiolus*.

† **CADUNATUS**, f. *Coadunatus*. Bartholom. Scriba lib. 6. Annal. Genuens. ann. 1262: *Januenses cum tabis, buccinis et choribus Cadunatis, etc.*

† **CADURCENSIS DENARIUS**, *MALLIA*. Vide *Moneta Baronum*.

* 1. **CADURCUM**. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Cun, Prov. Cadurcum, genitalc, verenda*. Vide supra *Caduldum*.

* 2. **CADURCUM**, *Papilio, Pavallion, Prov.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. [** Papias in eod. reg. 7609: *Tentorium quo merces proteguntur*. Vide *Foreellinum*.]

* **CADURDUM**, *La sponda del letto, e membri*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide supra *Cadeletus*. [** Vide *Foreellinum* in *Cadurcum*.]

* **CADURERIUS**, f. *Apparitoris stipator*, ab Ital. *Catturare*, capere, eaptum dueere. Acta capit. eccl. Lugdun. ex Cam. Comput. Paris. ad ann. 1342. fol. 80. vº. eol. 2: *Commiserunt Stephano de Valeint Cadurerio chaciopolleriam de Chassey*.

* **CADUX**, *Hæreditas, escaeta*, quæ in legitimum hæredem eadit, idem quod *Caducum* 1. Charta Phil. III. reg. Frane. ann. 1279. ex Tabul. priorat. Perreiciaci: *Salvo sibi et hæredibus suis recta Caduce, sive recta eschaeta, et alio jure futuro, etc.*

CÆCIA, σκοτεινία, in Gloss. Græc. Lat. MS. Editum *Cecia*, habet.

CÆCILINGIUS. Qui nec loquitur, nec audit. Gloss. MSS.

CÆCITUDO, *Cæcitas*, ἀεφία, in Glossar. Græc. Lat.

CÆCORA, *Capitulare de Villis* cap. 44: *Herbularum siccas vel virides, radices, napos insuper et Cæcoram*. Forte *ceporum, cepas*. [Melius eum Valesio *Cichorea*, Gall. *Chicorée*, quam Græci κυχόρη et κυχόριον appellant. Κουπόρος; et κουπουρός designant hortu-

lanum, at *cepora* nullibi, quod sciam, legitur.] [** Pertz. Leg. vol. 1. pag. 184. habet *ceram*, atque monet ammanuensem ita correxisse quod primo scripserat *cetera*.]

† **CÆCUBA**, *Noctua*. Vide *Cecua*.

* **CÆCUCITAS**, pro *Cæcitas*. Acta S. Stanisl. tom. 2. Maii pag. 245. col. 1: *Biennio integro gravissimum oculorum dolorem mulier, Sobotha nomine, passa, Cæcucitatem contraxit ex languore, potentia visiva ad extremum contenebrata*. Infra semel et iterum *Cæcitas*.

* **CAEDSLANDT**, *Pagus Belgicus*. Vide infra *Wylpia*.

CÆLATURA, inter ministeria sacra recensetur in Synodo Exoniensi ann. 1287. can. 12: *Cereus Paschalis, duo cerei id. processionales, celatura super altare, campanella deferenda ad infirmos, etc.* Infra: *Onera omnium ornamentorum prædictorum... supportabant, libris matutinalibus, unico scilicet psalterio, fenestris vitreis in cancello, et Celatura super majus altare duntaxat exceptis, quæ Rectores vel Vicarii supportabant*. [** Vita antiq. S. Galli ap. Pertz. vol. Script. 2. pag. 12: *Volens servare vasculum unum argenteum Celaturis pretiosum ob industriam sacerdotalis ministerii*.] Forte id, quod *tabernaculum* vulgo dicimus: ineertum tamen an eadem notione vocem hanc usurpet Laurentius Leodiensis in Episcopis Virdun. pag. 345: *Tigna, laquearia, tecta, et Celaturam ecclesiæ, cum turri, ... restauravit*. Infra: *Tectum ecclesiæ, Cælaturam, clausuram quoque curiæ reparavit*.

* Idem videtur esse, saltem apud Laur. Leod. quod *Cælum*, concameratio. Vide in hac voce. Pro sepimento ex eratibus facto accipitur, ni fallor, in Comput. ann. 1486. ex Tabul. S. Petri Insul.: *Valsatura sive Celatura, etc.*

** **CÆLESTIM**. Vergil. Grammat. ap. Mainm. collect. forma octonaria vol. pag. 72.

† **CÆLESTINUS**, *CÆLICOLA*. *CÆLILOQUUS*, etc. Vide *Cælestinus*, *Cælicola*, etc.

** **CÆLEUMA**. Rhythmi de S. Otmaro ap. Pertz. Scriptor. vol. 2. pag. 55:

Littora contingunt, fidei Cæleumata pangunt. Ubi glossa interlinearis: *Verba David pangunt*.

† **CÆLIA**. Vide *Celia*.

* **CÆLIBATUS**, *Sanctimonia* vel *saecr-dotium*, ut videtur Bollando ad vit. S. Severi tom. 1. Febr. pag. 84. col. 2: *Exinde ceperunt sanctum ejus (Severi) Cælibatum amplius venerari*.

CÆLIO, *CILIO*, [Cælum, seapellum, Gall. *Burin, Cizelet*.] Papias: *Cælum, insculptum, a Cælio, quod est ferramenti genus, quod vulgo Cælionem vocant*. [Unus MS. habet, *Cilicionem*.] Alibi: *Cælum, ferramenti genus, unde cælare, id est, sculpere dicitur*. Rursum: *Cilium, unde argentarii vel sculptores operantur, a quo cælata vasa dicimus, qui vulgo Cilio dicitur*.

† **CÆMENTARE**, a *Cæmentum*, *Ædificare, exstruere*. Translat. S. Geminiani Episc. ann. 1106. apud Murator. tom. 6. eol. 89: *Fundamentum Cæmentari ceptum est eodem anno*.

** **CÆMENTARIUS**, Qui muros struit; ap. Hieronym. epist. 54, 6. Passim apud scriptores medii ævi. Guerardi Chartul. S.

Petri Carnot. part. 2. n. 31. p. 289. num. 35. pag. 293. num. 63. pag. 313. sec. XII.

** CÆMETRIUM. Vide Cæmeterium.

† CÆNABIUM, pro Cænobium, apud Morctum de Antiquit. Navarræ pag. 610. ex libro veteri S. Salvatoris Oxiensis.

† CÆNARIUS, Nomen Officiarii in Monastico S. Dionysii, Gall. *Centier*. Huic, cura erat cæna hospites reficere, qui eo sese conferebant. Epitaphium F. Joannis de Verdun apud Felibian. in Histor. S. Dionysii pag. 582 : *Placuisse etiam illi putamus egregii doctoris F. Joannis de Verdun, quondam hujus domus quarti Prioris et Cænarii eruditam sapientiam, etc.* Vide Cænariarius. [* Pro Xenarius. Vide Hospitalarius.]

* CÆNOPEGIA, pro Scenopegia, vox Græca, Dedicatio. Acta SS. Bened. sæc. 3. part. 1. pag. 477 : *Placet.... sub honore Petri Apostolorum principis dedicari, cujus Cænopegiam Idus Octobris annuatim instituit iterari.*

† CÆPIA, pro Cæpa. [* Vel potius pro Sepia, piscis genus.] Stephanotius tom. 1. Fragm. Hist. ex Codice MS. Grandimontensi : *Alyenor D. G. humilis regina Angliæ, Ducissa Normanniæ et Aquitaniæ Comitissa confirmavit unum milliarium Cæpiarum annis singulis pauperibus fratribus Grandis-montis.*

CÆPTUS, [pro Septum, Ambitus.] Traditiones Fuldenses lib. 2. Ch. 43 : *Sicut ad nos jus proprietatis pertinet extra illum Cæptum (id est, bifang) qui est in Giusungon, Cæptum illum foras dimitto.* Et Ch. 77 : *Et in Bunahu talem Cæptum, qualem ibi habuimus.* Vide Bivang.

† CÆREMONIARI, Cæremoniis seu cultu exteriori colere, adorare. Maeer in Hierolexico ex Actis S. Cypriani : *Gallienus dixit Cypriano : Jusserunt te sacratissimi Imperatores Cæremoniari.*

* Extat idem locus infra in Ceremoniari a Cängio laudatus.

† CÆRILLA, f. Candela, inq. Janssonius in suis ad Isid. Glossarium collectaneis. Verum in Glossis Isid. legendum non est, ut ipse legit Janssonius, *Lucerna, genus cærilæ*, sed cum aliis, *Lucerna, Genus cucullæ*, pro quo Grævius censet reponendum, *Lacerna, Genus cucullæ* : quam in rem laudat Festum et Scaligerum.

† CÆRIMONIA, *δημήτρια*, Cereris sacra. Supplem. Antiquarii.

* CÆROLA, Cheorolia, Arcula, pyxis. Reg. visitat. Odonis archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 23. vº. : *Injuximus abbati ut diligentius videret et scrutaretur archas monachorum et Cærolas, vel faceret scrutari.* Et fol. 88. rº. : *Habent claves archarum, et de Cheorolis suis. In Cheorolia fratris Rogeri de S. Aniano centum solidi inventi fuerunt.* Vide infra Cathedrula.

** CÆSÆ, scilicet arbores, Munimenta ex arboribus stratis, interprete Pertzio. Annal. Laurissens. ad ann. 776. Scriptor. vol. 1. pag. 156 : *Saxonum Cæsas seu firmitates subito introivit.* Alii legunt Casas, f. radix Germ. *setian*.

** 1. CÆSAR. De dignitate Cæsarum in imperio orientali vide Glossar. med. Græcit. col. 542. Inter imperatores Germanicos primus Otto III hac appellatione orna-

tus videtur. Vide Chronicon Gottwicense pag. 178.

* 2. CÆSAR, *Possessio principalis*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

* CÆSARA, Uxor Cæsaris seu imperatoris. Erm. Nigellus lih. 4. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 61 :

Ecce locum, quo turba potens et Cæsara Judith Constitrant, Carolus cum quibus ipse puer.

[** Ap. Pertz. vol. Scriptor. 2. vers. 515. *Cæsara*. Græcis *Καίσαρις*. Vide Glossar. med. Græcit. col. 543.]

† CÆSARIA, *Mulier cauponia*, Ugutioni, ut videre potes in *Clepsedrarum* post *Clepsydra*.

CÆSARIANI, Officiales Proeuratoris Cæsaris, qui et *Catholiciani* dieuntur in l. penul. § ult. Cod. de Bonis proscript. (9, 49, c. 9. § 2.) I rationes fiscales tractabant, et hona ad Principem devoluta veluti vacantia occupabant. Vide Petrum Fabrum lib. 3. Semestr. pag. 364 ; tit. 7. de *Cæsarianis* Codicis Theodosii lih. 10. et Arrianum lib. 3. in Epictet. cap. 24. Ab hac Cæsarianorum appellatione, deductam vocem Gallicam *Sergent*, et Germanicam *Scharjantheu*, opinatur Cujacius ad lib. 7. Cod. de Jure fisei, [quam propius et melius a voce *serviens* accersunt alii.] Vide *Serviens* [* et Glossar. med. Græcit. col. 543.]

CÆSARIANI. Sanctus Cyprianus Epist. 82 : *Senatores et viri egregii, et Equites Romani, si adeptis facultatibus Christiani esse perseveraverint, capite quoque mulcentur... Cæsariani quicunque vel prius confessi fuerint, confiscentur et vincti in Cæsarianas possessiones descripti mittantur.*

† CÆSULUM, *καζνύ*, Ceruleum. Supplem. Antiq.

* CÆSURA, Jus cædendi. Charta Balduini comit. Fland. ann. 1063. apud Miræum tom. 1. pag. 151. col. 2 : *Damus... Cæsuram, ubi fruteta occurrunt, ruricolis ad ædificandus sepes.*

† CÆXIA, Armorum species, f. Cassis, Gal. *Casque*, Hispan. *Caxco*. Appellatio conventus S. Victoris Massil. ad Concilium generale ann. 1424. ex Archivis ejusd. : *Considerantes expensas pro custodia Monasterii S. Victoris necessarias, tam in vallatis quam in ædificiis, bombardis, balistis, trabucis, viratoriis, Cæxiis, lanceis et bombardis, curassiis et cassidilibus, loricis et aliis armorum generibus.*

* Idem esse puto quod *Cadrilis* ; cassidis quippe infra mentio fit ; aliud ergo a casside hic agitur. Vide supra *Cadrili*.

* CAFAGIUM, f. Domus præcipua, idem quod *Caput mansi*. Charta ann. 767. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 747 : *Locus qui appellatur Duenta, excepto Cafagio illo in integrum ad Cattarutula da Padule, quod nobis reservamus.* Alia ann. 783. ibid. tom. 3. col. 1013 : *Excepto... Cafagio meo in ipso loco Rasiniانو, ubi dicitur ad Suvera;... excepto Cafagio meo, qui dicitur da Formicianu.* Nisi idem sit quod infra *Capitolium* 1. [* Non esse caput mansi evineunt quæ præcedunt in charta ann. 767 : *Dedimus ibidem casa habitationis cum solamento etc.* In altera charta bis occurrit. Utræque de donationibus conscriptæ sunt, hæc ecclesiæ, illa feminae factis. Fortasse radix Germanica, ita

ut idem sit quod *Bifang*, septum imprimis feris custodiendis aptum.]

* CAFALANTES in scholis Alamannorum, qui occulte subauscultant quid dieatur, quid agatur, corycæi. Goldast. Glossar. in Aleman. pag. 120.

† CAFARDUS, CAFFARDUS, Gall. *Cafard*, Hypocrita, pietatis simulator. Statuta Andegav. ex concilio Pentecostes anni 1512. pag. 215 : *Per alios filios satanæ Cafardos nuucupatos, etc.* Menoti Serm. Quadragesim. fol. 147. verso col. 1 : *Sed soli Caffardi eas (indulgentias) prædicaverunt cum infinitis mendaciis, ut populum decipiant, qui sepe sunt parvi diaboli, quando sunt in taberna; quod non est questio nisi de luxuria, de ludo, etc.* Vocis etymon accessit Menagius ab Arabico *Cafara*, quo nomine vocatur is, qui suam deserit religionem, ut aliam sequatur. Prima vocis origo est Hebraicum *Caphar*, Renuntiare : hinc *Capher* eidem Menagio sumitur pro eo, qui fidem catholicam ejuravit.

* Longe verisimilior videtur origo ducta a *Caphardum*, capitis tegumenti species. Vide in hac voce.

CAFFA. Charta Caroli Calvi pro Ecclesia Parisiensi ex Pastoralis minoris ejusdem Eccles. num. 17. descripta etiam a Sammarthanis : *Tam pro immunitatis anterioris quondam Regibus, quam et pro reliqua instrumenta species Caffarum (vel casfarum) ipsius dictæ Ecclesiæ Parisiæ, etc.* [Rustici Dombenses *caffam* vocant peram, sacculum. An quid simile posset hic intelligi? Ita Cl. D. Aubret in Adversariis. Potius crederem esse genus vasis, qualis est mensura, de qua mox.]

* CAFFIRUS, Mensuræ Hispanicæ species, idem quod *Caficium* ; *Cahiz*, Academ. Hispan. in Dietion. vox Arabicæ originis, mensura major aridorum, continens 144. modios. Charta Phil. V. ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 223 : *Concedimus quod ipse (Simon de Martini de Raffaille) quindecim Caffiros frumenti ad mensuram Pampilonensem, in et super grenerium seu grenerios Navarræ, ... perpetuo possideat.* Vide *Caffium*, *Cafficium* et *Kaficium*.

† CAFFIUM, Mensuræ seu vasis species. Tabularium S. Victoris Massil. ubi de Barchinone : *Tres casublas de purpura, sex stolas et sex manibiles... septem dolia, quatuor cupos, et octo Caffia de vino, duos tripodes, etc.* Vide *Caficium*.

CAFICIUM, Mensuræ Hispanicæ species. Jacobus I. Rex Aragon. in Constitutionibus Catalanicæ MSS : *In locis Catalonia, ubi currit moueta Jaccensis, vendatur Caficium Ilerdæ frumenti ad pretium 25. solid. et in aliis locis ubi sunt diversæ mensuræ, vendatur mensura in illa secundum quantitatem Caficii Ilerdæ.* Chronicon Petri IV. Regis Aragon. lih. 3. cap. 23 : *Nos donaren mil Cafficos de forment.* Raimundus Montaner. in Chron. Aragon. Cap. 236 : *E en Rocafort trames me en bon cavall, e una mula, e 100. Cafisos de civada.* Vide Foros Aragon. lib. 4. de Deposito. [* et S. Rosa de Viterho Elucidar. tom. 1. pag. 225. voce *Cahiz*.]

* CAFISA, Mensuræ liquidorum species, idem quod *Caphisus*. Testam. ann. 1342. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 563. col. 2 : *De prædictis fructibus debent habere unusquis-*

que mediam Cafisam de vino ad bibendum. Vide *Caffium*.

* **CAFLANIA**, Perperam pro *Caslania*. Vide infra in hac voce.

† **CAFOTIUS**, Vox ab Anastasio Bibliothecario ficta. Vide *Exafoci*.

CAFSIS, ex Græc. καύσις, calor, καύμα apud Petr. Chrysol. Sermon. 124.

CAGA, Gall. *Cage*, Pyxis. Chron. Fossæ novæ ann. 1196: *Duodecim cruces argentæ, et quatuor Cagæ cum reliquis*. Vide *Capia*.

CAGANUS, **CAGANUS**. Sic Avaræ, seu Hunni, Reges suos vocabant. Corippus de laud. Just. lib. 3. vers. 345. de Avaribus:

Ergo signa meis Cagan contraria signis
Ferre parat.

Gregorius Turon. lib. 4. Hist. cap. 28: *Sed et Rex Chunorum, vocabatur autem Caganus: omnes enim Reges gentis illius hoc appellantur nomine*. Poeta Saxonicus lib. 2. de Gest. Caroli Magni ann. 782:

. . . Pariterque Caganus ad ipsum
Hunorum misere duces pro pace tenenda.

Sigebertus ann. 520: *Ab hinc regnum Hunnorum annotare cessabo, qui omnis gentis illius Reges Caganos vocatos lego*. [** Annal. Juvavens. ap. Pertz. vol. Script. 3. pag. 122. ad ann. 805: *Hoc anno baptizatus est Caganus vocatus Abraham*. Cappanus dicitur in Annal. Xantensib. ap. eund. vol. Script. 2. pag. 224: *Anno 805. Cappanus princeps Hunorum ad Karolum imperatorem venit*.] Occurrit passim apud Paulum Diac. Theophanem, Zonaram, Cedrenum, et alios Scriptores Byzantinos. Vide Glossar. med. Græcit. in Κάνης, et Κνεζης.

** **CHAGANUS**. Chronicon Salernitanum ap. Pertz. vol. Script. 3. pag. 523: *Chaganum vero non prælatum Avarum non Gazanorum aut Nortmannorum nuncupari reperimus, neque principem Vulgarum, set regem vel dominum Vulgarum*. Vide Glossar. med. Græcit. voce Χαγάνος. Chagan scriptum apud Corippum in editione Bekkeri.

CAGANUS. Paulus Warnefridus lib. 4. de Gest. Langobard. cap. 39: *Rex Avarorum, quem sua lingua Caganum appellant*. Sed et Russorum seu Moscovitarum Principes hac dignitate donatos testantur Annales Francorum Bertiniani ann. 839: *Misit etiam eum eis quosdam, qui se, id est, gentem suam Rhos vocari dicebant: quos Rex illorum Chæanus vocabulo, ad se amicitie, sicut asserebant, causa direxerat*. Neque alterius est originis ac notionis vox

CHAM, vel **CAN**, qua Tartari Principes suos indignant, quæ Imperatorem ac Regem sonat, ut auctor est Vincentius Belvac. lib. 32. cap. 10: *Quem etiam Can, id est, Imperatorem appellabant*. Et cap. 32: *Qui et Gog Cham, id est Imperator, vel Rex dicitur, sublimatus est in Regno Tartarorum*. Caanus, in Epistola Quoblexi Tartarorum Imperatoris, apud Odoricum Rainaldum in Annalib. Ecclesiast. ann. 1278. num. 20. Chanis vel Hanis, inquit Leunclavius in Pand. Turcico num. 3. aspiratione forti, appellatio perquam usitata Persis et Tartaris est, apud quos Reges et Principes etiam minorum gentium Chanes dicuntur. Atque inde filii Principum Chanogiani vocantur. Reperitur in Historiis Græcis et Latinis nomen Chagani Avarum, quod idem est cum hoc Chan,

vel Chaan. Nam Avarum, sive Chazarorum patria Chersonesus est Taurica, quæ hodieque suos habet Chaanes. Maximus vero Tartarorum omnium Chan, cui subjecti sunt Chanes cæteri, quique Chitainus appellari solet. Turcici quoque Sultani post Osmanem Casim se Chanes dici voluerunt, idque retinent in hodiernum usque diem. Porro qui passim Cham vel Cau, interdum aliquot Scriptoribus

CANIS appellatur. Chronicon Nangii ann. 1299. de Usuncassano Tartarorum Rege: *Qui et Magnus Canis dicitur*. Ita Græcis seu Byzantinis Κάνης et Κάνης Tartarorum Princeps dicitur, atque in primis Pachymeri lib. 3. cap. 25. lib. 5. cap. 4. lib. 10. cap. 25. lib. 11. cap. 16. quam vocem dicto libro 5. cap. 4. Imperatorem sonare ait: Τῷ γὰρ τὸ ὄνομα, ὃ δὲ Κάνης, Βασιλεύς, ut lib. 9. cap. 26. cæteros Toparchas Canes etiam vocatos satis declarat: Οἱ γὰρ καὶ ἀνατολὴν τὸν Καζάνην εἶχον, ὡς αὐτοὶ φάσιν ἂν Κάνιν. Ita Principes Tartaricæ gentis Κανίδες eidem dicuntur lib. 5. cap. 4. quos Canesios nuncupat Magister Rogerius in Destruct. Hungariæ cap. 33: *Alteri vero ipsorum Canesio, id est, majori, volenti prostrato succurrere, etc.* Cap. 35: *Constituerunt Canesios, id est Ballivos, qui justitiam facerent*. Infra: *Procurator meus de istis dominis erat unus, et pæne mille villas regebat, et erant Canesii fere centum*.

Ab hac igitur origine, aliquot ex Scaligerorum gente, quæ Veronensem Principatum diu possedit, Canes appellatos censuit Paulus Jovius, quam vocem nomini proprio interdum præponebant: v. gr. Can-Franciscus, Can-Grandis, Can-Signorius. Neque Veronenses Principes dumtaxat id sibi arrogare pænomen, cum in familia Dandula apud Venetos usurpatum doceat Sansovinus in Venetia lib. 13. sub ann. 1328. qui, ut verbis utar Josephi Scaligeri in Epistola de Vita Julii Patris pag. 19. non ab illo latranti animali dicti sunt; sed quod lingua Winidorum, seu Selavorum, Cahan idem sit, quod Rex aut Princeps. Quam quidem sententiam non minime firmat ipsa olim Serviciæ Principis appellatio ac nomenclatura:

KNES enim appellabatur, seu μέγας Κνεζης, vel Κνεζης πάσης Σερβίας, ut est in Codice Regio MS. 2023. ex quo descripsit Goarus, quæ habet post Codinum de Officiis aulæ Constantinop. pag. 414. 415. Idem autem valet ac Dominus: nam ea fuit vocis Knes notio apud Slavos. Ditmarus lib. 7. pag. 106: *Uxor autem ejus Belekegini, id est, pulchra domina vocabatur*. [Knesos Serviciæ Principes appellat etiam Presbyter Diocleates in Hist. Dalinat. Sed et apud Moscovitas ea obtinet appellatio. Sigismundus Herberstenius de Reb. Moscovit. . Nomen Ducis apud eos dicitur Knez: nec alium majorem titulum unquam habuerunt, adjuncta illa dictione, Magnus. Nam omnes alii qui unicum principatum habent, dicebantur Knez: qui vero plures principatus, atque alios Knez subjectos suo imperio habebant Weliki Knesi, id est, Magni Ducis appellabantur. Deinde addit, In Croatia Primores similiter Knez vocari. Apud Thwroc. in Salomone cap. 50: *Princeps Bissenorum nomine Kazar*.] Apud Cantacuzenum lib. 2. cap. 5. occurrit Ταρχάνης Phrygiæ Princeps.

* **CAGASUPTUS**, Idem quod supra Cadafalsus, Propugnaculum, sive pluteus ex ligno compactus, sub quo milites latent. Annal. Mutin. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 69. ad ann. 1268: *Dum dieti Mutinenses essent circa dictum castrum, fecerunt duos Cagasuptos ex una parte castris, et cum tribus machinis sive trabuchis die noctuque viriliter expugnarunt per quatuor hebdomadas et ultra*. Vide Catus 2. et infra Cavea 4.

CAGELUS. Glossæ MSS: Scelides, Cageli. Sunt autem Græcis σκελίδες, Pernæ, femora porci.

† 1. **CAGIA**, pro Cavea, Septum, ut opinor, in silvis, ne feræ possint egredi. Polytych. Fiscann. ann. 1235: *Nicolaus de Monte tenet unum bordagium... et debet capere nammia et ducere apud Vitefleur, excubare grangiam... relevare fossata, Cagiam facere in boscis et deferre polugium apud Fiscannum*. Suspicio Cagiam hic idem esse quod Chaceam, saltum ferarum stationi accommodum, de quo supra in Caciare, vel Viam, qua animalia aguntur ad pascua, vel forte Ambulacrum, de quo infra in Chacea 2.

* Instrumentum capiendis apris idoneum significari hic existimo, quod Caige appellatur in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1377: *Certain engin, appelé Caige, pour prendre les sangliers*. Ubi retis species designatur, plagæ, Gall. Toile. Et quidem Cage vel Caige, Instrumentum est piscandi, seu rete, in Chartul. Latiniac. fol. 210. vº. : *Item les maretz... esquelz les demourans es villaiges de Trille, Bardou, etc. sont usagers d'y pouvoir pescher à la main et à la Caige, et non autrement*. Ibid. fol. 208. vº. : *Sans ce que nul y puisse ne doye aller tendre ne pescher, soit à Cage ou verveux, ne à quelque autre angin que ce soit*.

* 2. **CAGIA**, Pyxis, arcula. Inventar. reliq. et ornam. eccl. Paris. ad calcem Necrol. ejusd. eccl. MS. : *Cagia fusca* 1. *Cagete*, in Inventar. Guid. de Kaours mag. monet. ann. 1321. ex Reg. A. 2. Cam. Comput. Paris. fol. 12. vº. : *Une Cagete de fust et une bource de toile à fauconnier*.

* **CAGIATUS**, Coagulatus, Gall. Caillé, Ital. Cagliato. Chron. Modoet. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1184: *Se rexit volens videre si in calice esset sanguis; et vidit in calice sanguinem Cagiatum*.

* **CAGIUS**, Caseus, Ital. Cacio. Stat. Riper. cap. 12. fol. 3. vº. : *Item de qualibet soma præsorii, sive Cagii, de viginti pensibus pro introitu solidi decem*. Vide supra Caciis.

† **CAGOTI**, de quibus Consuetud. Bencharn. tit. 1. art. 23. tit. 55. art. 45. non fuerunt Monachi, Anachoritæ aut Leprosi, ut quidem opinati sunt, sed genus quoddam hominum cæteris odiosum. De his audiendus est Oihenartus in sua Vasconie notitia. Cæterum, inquit, ea quæ Belleforestus in Cosmographia, et Paulus Merula part. 2. lib. 3. cap. 38. narrant de eo genere hominum, qui Vasconibus Cagots, nonnullis Capoti, Burdegalensibus Gaheti, Vascis et Navarris Agoti dicuntur, ipsos pro lepra infectis haberi aliosque inficere: in facie et actionibus eorum apparere ali-

quid, quod eos contemptui, detestationique reddat obnoxios, omnibusque halitum et os grave olere, ipse vera prestare nolum; vereor enim ne præjudicatis vulgi opinionibus, potius quam certis experimentis horum fides constet. Non abnueri tamen illos publico contemptu laborare, et adeo etiam in propria natali humo peregrinorum loco haberi, ut neque ad Reipublicæ munera vel honores ipsis aditus pateat; neque rebus inter ejusdem vici aut pagi incolas promiscue usquequaque uti concedatur. Connubio autem et communi vietu eum nostris non tantum iis interdicitur; sed insuper decreto Curiae Burdigalensis in publicum prodire, præterquam calceati et prætexto vestiti perspicue panni rubri segmento, interposita verberum poena, prohibentur. In plerisque municipiis semota a vulgo domicilia, in templis quoque segregatas stationes, et peculiares aquæ lustralis hydrias assignatas habent: itaque sordidis et illiberalibus artibus dediti, vilem et abjectam vitam ducunt. Christianorum olim nomine nuncupatos fuisse, e pluribus vetustis monumentis liquet, neque haec apud nos ea nomenclatura obsolevit. Ipsi vicissim nostros *Pellutos*, hoc est, pilosos, vel eornatos vocant. Unde a nonnullis non inepte conjicitur, eos Gothorum qui olim Aquitaniam habuere, reliquias esse; et tam grave in Vasconibus horum vilium capitum fastidium, a veteris istius gentis in Gothos, perpetuos sui nominis hostes, odio natum. Christianorum etiam appellationem, ab eadem gente nondum Christiana Religione imbuta, Gothi impositam, in hac Gothorum veluti fæce, ad nostram memoriam, integram remansisse. *Pelluti* demum sive *Courati* nominis rationem, ad priseum Aquitanorum comam alendi morem, referendum esse. Hæc ille. De iisdem *Cagotis* plura habet Petrus de Marca lib. 1. Hist. Benchar. cap. 16.

Simile genus hominum exstat in Britannia Minori, quos *Cacosos* appellant, lingua patria *Caquenx*, *Cacous* vel *Caquins*. De his ita legimus in Statutis Radulphi Episc. Treccor. ann. 1436. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 1610. et Marten. tom. 4. Anecd. col. 1142: *Item, quia cognovimus in dicta civitate et diocesi plures homines utriusque sexus, qui dicuntur esse de lege, (id est, Judæi) et in vulgari verbo Cacosì nominantur, quorum conditio et habitatio debet esse separata ab aliis hominibus sanis, puta in esu, potu et aliis participationibus mutuis; nihilominus dicti Cacosì indebite et irreverenter, et ultra quam deceat, se immiscent cohabitationi et communioni ceterorum hominum, et maxime in ecclesiis parochialibus et aliis locis, in quibus divina celebrantur officia, præsumunt precedere alios homines in pacis et Reliquiarum osculo; et exinde contentiones et scandala oriuntur. Et ideo statuimus ut dicti homines legis sive Cacosì debeant in divinis officiis stare et residere in parte inferiori ecclesiarum, et non presumant sanctos calices aut alia vasa ecclesiastica tangere, nec etiam osculum pacis ante alios homines sanos presumant recipere, sed postquam fuerit tradita pax aliis, tradatur eisdem Cacosì, et hoc sub pena a. solid. Refert idem Lobinellus col. 1350. ex-*

cerptum e Regestis Cancellariæ Britanniae ann. 1474. et 1475. quo jubentur Cacosì per Ducatum iter agentes, segmentum panni rubri vestibus assuere; mereaturam vero facere prohibentur, præterquam fili et cannabis, quod solam exercerent artem restitutionum. Ipsi quoque interdicitur agrorum cultu præterquam hortorum suorum. Sed hoc posterius interdictum, quo ad summam egestatem redigebantur, immutatum fuit, Cacosì tractus Macloviensis data licentia agros habitationibus suis viciniore conducendi et colendi, certis tamen atque onerosis conditionibus adjunctis, quas videre potes col. 1362. in Edicto Francisci Ducis Britan. ann. 1477. Cacosorum fortunam miseratus Hevinus celebris Jurisconsultus iniquum esse eorum odium nulloque idoneo innixum fundamento comprobavit, atque decretum non multis ab hinc annis in eorumdem gratiam obtinuit a supremo Britanniae Senatu; verum cum vix exuat, quæ semel imbibere animus, eadem fere, quæ olim, hodie durat Cacosæ plebis apud Armoricos alienatio.

* **CAGUALIS**, Canalis lateritius, ut videtur. Reparat. faetæ in senescal. Careass. ann. 1435: *Eidem (tegulario) pro sexdecim magnis Cagualibus terræ, vocatis Grinneres, qualibet ex longitudine quatuor canuarnum ab ipso emptis pretio pro qualibet v. sol.*

* **CAHALMEDINA**, Prætor urbis. Vide *Zavalmedina*.

† **CAHAN**. Vide *Chan* post *Caganus*.

† **CAHARIE**. Vide *Caya*.

† **CAHILLA**, Casula Sacerdotalis. Instrum. ann. 1377. ex Archivo S. Viatoris Massil.: *Item unam Cahillam veluti rubei cum stola et manipulo. Credo legendum Casulla.*

* **CAHOUETUS**, Amietus pars, qua canonici in hyeme caput tegebant ejusque ornatus, seu Capitis tegmen quoddam, idem forte quod *Couet* in Comment. Margaritæ reginæ edit. ann. 1661. pag. 30. Stat. capit. Carnot. ann. 1519: *Capitulum ordinavit quod canonici presbyteri, qui voverint deferre Cahouetos sub cappis nigris, deferant; et injunxit quod omnes et singuli canonici presbyteri deferant Cahouetos in processionibus sine cappis nigris. Cahuet de petit gris, in aliis Stat. ejusd. eccl. Vide supra Belveria.*

* **CAHOURSINI**, Idem qui *Caorsini*. Vide in hac voce. Statuta synod. eccl. Carnot. ann. 1368. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1364: *Prohibemus ne quis in domibus, vel in locis et terris ecclesiarum Lombardos, vel alios advenas, qui vulgariter Cahoursini dicuntur, manifestos usurarios recipere præsumant.*

CAHSLITE, Muletæ specics apud Anglos. Vox Saxonica. Coneilium Wintoniense anu. 1076: *Si autem post excommunicationem et satisfactionem venerint, foris facturam suam, quæ Anglice vocatur Dferhyrnesse, seu Cahslite, pro unaquaque vocatione, Episcopo reddant.*

1. **CAHUA**, Vinum album et debile. Matthæus Silvaticus.

* 2. **CAHUA**. Casa, tugurium, Gall. *Cahute*; nisi forte legendum sit *Calma*. Vide in hac voce. Terrear. castel. d'Ibois ex Reg. 24. Chartoph. reg. fol. 33. 10.:

Unum sextarium vini pro quadam Cahua, sita in territorio ecclesiæ Orbelli juxta viam communem. Quahute, pro Cahute, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 141. ch. 159: Je lui ferai perdre sa Quahute et son corps; et appelloit sa Quahute, une vieille maison où il demouroit.

* **CAHUCA**, f. Casula. Testam. Margar. de Ponteves dominæ de Trancio ann. 1448. ex Tabul. D. de Baschi: *Item legavit... florenos viginti quinque currentes, pro una Cahuca sive Cayblo tenenda... ad Dei servitium et beatæ Mariæ Magdalene.*

* **CAIA**, Domus, officina. Charta major. et civium Rotomag. ann. 1262. in Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 137. 10. col. 2: *Item mereatum suum de Rothomago, quod vocatur mercatum de veteri turre, cum hala ad telas, cum omnibus ædificiis, Caïs, plateis, etc. Vide Caya.*

CAIA, CAIAGIUM. Vide *Caya*.

† **CAIANI**, CAÏNITE, Homines inter Gnosticos perditissimi, qui perditissimos quosque vita funetos summo cultu venerabantur, ut Caïnum, a quo nuneupati, Core, Dathan, Abiron, Sodomitas et maxime Judam proditores. Innumeros fingebant Angelos conspicuos flagitiis, ut haberent quos imitarentur. De his consulendi Tertull. de Præscript. eap. 33. et 47. Hieron. lib. 1. cap. 33. Epiph. Hær. 33. Augustin. de Hær. eap. 18. et Baron. ad annum 145.

† **CAIBA FERRI**, f. Clathri ferrei, Gall. *Balustrades*, sic dicti ab Ital. *Gabbia*, Cævea, Gall. *Cage*, quia clathri majorum cavearum formam quodammodo referunt. Regimina Paduæ ad ann. 1381: *Kal. Jan. dominus Bertolinus de Mazis de Brixia Potestas Paduæ. Hic fecit fieri Caibam ferri propter Clericos. Et factum fuit fundicium bladi.*

CAILLIER. Arrestum Paris. 9. Maii 1321: *Item 3. cyphos de Caillier pretii 30. solid. Vide Mazer.*

* Et *Quaillier*, vox vulgaris, Poculi species, ejus materiam et formam suspicari utrumque licet ex sequentibus. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. eh. 286: *Lesdis prisonniers eussent mis une sainture d'argent, et certains Cailliers ou hanaps en gaige. Aliæ ann. 1383. in Reg. 124. ch. 64: Raoulin Guillet vit quatre hanaps de Caillier ou de petit madre, desquelz l'en servoit en ladite taverne. Pour une begne de Cailliers petit et grans,.... xij. den. in Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 253. 10. Une douzaine de hanaps de madre ou Quailliers, in Lit. remiss. ann. 1386. ex Reg. 129. ch. 2. Neque aliud videtur *Couaillier*, in Charta ann. 1357. ex Reg. 89. ch. 103: *Denie douzaine de henaps de madre, appelez Couailliers. Vide infra Cala.**

* Haud scio an idem sit *Caillier*, inter vadia et jura gent. Comput. in Reg. sign. *Croix* ejusd. Cam. fol. 126. 10.: *Quilibet magistrorum percipit per manum argentarii quasdam mitaines de panno, et quasdam cirothecas de cervo, j. Caillier, j. capellum de feltro. Ut ut est, pro instrumento ad capiendas coturnices, vulgo Courcaillet occurrat, in Lit. remiss. ann. 1425. ex Reg. 173. Chartoph. reg. eh. 264: Une roiz et ung Caillier à prendre cailles. Ubi aperta*

est nominis origo. Vide infra *Quagliarolus*.

† **CAIRATUS**, pro *Quadratus*, ut con-
jecto. Statuta Massil. pag. 395: *Omnes bo-
dii botarum sive vegetum, quæ venduntur de
cætero in Massilia a dictis botariis sint biro-
nati, et quod gargaillus sit Cairatus.*

** **CAIRELIS**, Possessor *Coirelæ*, sive
vici quadripartiti. Chart. Sancti I. Lusit.
reg. ann. 1196. ap. S. Rosa de Viterbo pag.
226: *Et singulas earum coirelarum rendat-
is nobis 6. 6. quartarii uniuscujusque coi-
relæ, et sedeant medietatem centeni, et aliam
medietatem milio, per mensuram fericæ de
Constantim, quæ hodie ibi est. Et unus Cai-
relis rendatis 2. 2. pelles de conelios, et singu-
los almudes de pane cocito centeno, et 1. al-
mude de cevada.*

CAIRELLUS, [Telum spissius et breve,
forma quadrata, Gall. *Carreau*.] Vide *Qua-
drelli*.

† **CAIRO**, f. pro *Carto*, Mensura fru-
mentaria: hic autem si bene conjicio, Mo-
dus agri capiens tantum seminis quantum
in *Cartone* potest contineri. Donatio Ber-
nardi Atonis ann. 1138. apud Baluz. Hist.
Arvern. tom. 2. pag. 489: *Campum de via
majore et duos Cairones de terra, quæ sunt
iuxta condaminam Monachis S. Baudili.*

* **CAIRONUS**, *Cayronus*, Saxum qua-
dratum vel congeries lapidum, Gall. *Quar-
tier de pierre*, *moëlon*, Provincialibus *Quey-
ron*. Charta Massil. ann. 1263. ex schedis
Pr. de Mazaugues: *Quod habeat.... in
dicto bedali pro dicto prato duo spasseria
construenda, ubi melius et utilius visum
fuerit eadem, bonis Caironis lapidis.* Comput.
ann. 1373. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem.
pag. 325. col. 1: *Pro portando lapides,
Cayronos, arenam, et de cauce, etc.* Oc-
currit præterea ibid. tom. 3. pag. 46. col.
2. et tom. 4. pag. 64. col. 2. Vide *Cayronus*.

† **CAISNINUS**, *Quercinus*, Gall. *de
Chesne*. Vide locum in *Cavile*.

† **CAISSIA**, Area, capsula, Gall. *Caisse*.
Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 510. ex Con-
ventionem anni 1345. de Galeis instruendis,
in quibus sint ec. lanceæ, cccc. dardi, xx.
*Caissie viretonorum, in quarum qualibet ad
minus sint d. viretoni, etc.* Vide *Cascia*.

* **CAITOR**, Colonus, qui prædium rusti-
cum curat et colit. Charta Lotharii I. imper.
ann. 843. apud Murator. tom. 5. Antiq.
Ital. med. ævi col. 196: *Villam... cum ec-
clesia... una cum campo, qui vocatur Pesci-
nula, et consistit in pago Areciense, cum
Caitoribus suis atque omnibus ad se juste
etc.* Vide infra *Cajus*, et *Calatores*. [** f.
mendum pro cultoribus.]

* **CAIUM**, Gall. *Quai*, Area in littore
onerandarum atque exonerandarum na-
vium causa. Reg. Phil. Aug. 34. bis ex
Chartoph. reg. part. 1. fol. 91. rº. col. 2.
ubi de re dit. præposit. Ambian.: *In theloneo
Caii et in traverso, xliiij. lib.* Vide *Cai-
gium* in *Caya*.

† **CAIUS**, *CATA*, Dominus, Domina, in
libris Hispanicis. Vide Joannem Garsiam
de *Aquesta conjugal*.

* **CAJUS**, Gr. γάιος, Mereenarius, idem
quod supra *Caitor*, apud Murator. tom. 5.
Antiq. Ital. med. ævi col. 829. bis e eod.
Cencii Camerarii: *Duas curtes, quæ vo-
cantur Piscaria et Flatianum cum Cajo suo,
qui dicitur Tertius, una cum monasterio*

sanctæ Julæ. Vide Martin. Lexie. in hac
voce.

* **CAIXIA**, Area, capsula, Gall. *Caisse*.
Charta ann. 1286. inter Instr. tom. 6. Gall.
Christ. col. 489: *Vidi fregi et dirrui quan-
dam capsiam ceu arcam fusti coopertam de
argento,.... in qua Caixia seu arca erant
ossa corporis S. Eulaliæ virginis.* Occurrit
ibidem non semel. Vide *Caissia*.

† 1. **CALA**, in Hist. Dalphin. tom. 1. pag.
53. col. 1. in Litteris anni 1340: *Muniri
faciatis et provideri arnesibus pro Cala et de-
structione arborum, vinearum et bladorum
opportunis, utpote de guoys, falcibus, dey-
traux seu securibus, etc.* Ubi *Cala* videtur
esse pro *Tala*, T. in C. mutato, ut alibi
non semel. Est autem *Tala* hic idem quod
Vastatio, *scissio*, a Saxon. *ta lon*, *Carpere*,
detrahere, vel f. a Gallico *Tailler*, *Scindere*,
amputare. Vide *Talare* et *Maleficium*.
[** Confer *Calare*.] *Cala* mendose legitur
apud Marten. Anecd. tom. 3. col. 358:

Indomita stans *Cala* ferit colloque protervit.
Auctor ipse recte restituit post editionem
absolutam, *Indomita stans calce ferit, col-
loque protervit.*

* 2. **CALA**, Poculi species. Glossar. Lat.
Gall. ex Cod. reg. 521: *Cala, Godet de fust,
Gallice. Calarius, ille qui facit calas.* Vide
supra *Caillier*.

CALABRA. S. Columbanus Epist. 4:
*Vigilate, quia mare procellosum est, et fla-
gris exasperatur feralibus, quia non a sola
minax unda, quæ etiam permota pontum
semper cautis spumosis concavæ vorticibus,
hyperbolice licet de longe turgescens extolli-
tur, et ante se Calabria sulcatis octo millibus
trudit, etc.* Apud Festum de verbis veteribus
Calabra dicitur *Curia* ubi tantum ratio sa-
crorum gerebatur. [Verum hic fortean est
pro *salebra*.]

* Nostris *Calabre*, Machina bellica expu-
gnatoria, si fides Anonymo, qui circa
medium sæculi xiv. de hæresi Albigenensium
scripsit, apud D. *Vaissete* tom. 3. Hist.
Occit. Verum corruptam vocem suspicor a
Carabaga, quæ idem sonat. Vide in hac
voce. [** Vide Raynouardi Glossar. hac voce
vol. 1. pag. 287.]

† **CALABRE**, f. Pelles ex Calabria, apud
Rymer. tom. 7. pag. 356. col. 2: *Indumen-
tum foderatum cum Calabre.*

† **CALABRI**, *Versus obscæni*. Gloss.
Isid. Papias habet *Calabrii*.

* **CALABRINUS**, Ex Calabria. Stat. MSS.
eod. Tull. in unum collecta ann. 1497. fol.
10. rº.: *Vicarii vero et capellani scuriolis
nigris communibus, non Calabrinis (utantur).*
Ejusdem sunt originis, quia ex eadem
provincia, Equites levis armaturæ, quos
primo *Calabriens*, dehinc *Calabris*, ac
demum *Carabins* diximus. Vide *Calabre*.

† **CALABRIS**, *Ventis siccis*. Isid. Gloss.
Quia, inquit Grævius, Calabria est æstuosa,
ut ab Horatio dicitur 1. 31.

* **CALABUM**, Vestis species. Arest. ann.
1318. in Reg. *Olim parlam.* Paris. pag.
394: *Per ejusdem curiæ nostræ judicium
dictum fuit, quod... Hugo Franca restituet...
unum gardecorsium et unum Calabum.* Sed
leg. *Colobum*. Vide infra *Colobium*.

* **CALADIA VIA**, f. Idem quod *Calcea*,
Viâ strata, Gall. *Chaussée*. Charta ann.
1150. in Chartul. Cluniac.: *A prædicto*

*fonte sit meta et lieva via Roberti Spanie
usque ad Caladium de Rocheriis, quæ est
via ultra veterem capellam.... in longum
usque ad Caladium viam, quam supra
diximus.*

* **CALADRIUS**, vel *Caladrio*, *Avis totus
albus, et invenitur in atris regiis.* Glossar.
Lat. ex Cod. reg. 4120.

CALAFATARE, Resarcire, proprie de
navibus, *Calfater*. Legatio Ambasiatorum
Dueis Andegav. ad Judicem Sardinie ann.
1378: *Licet duo carpentarii et nonnulli alii
de dicta galea incessanter fissuras et dissur-
turas antedictas toto eorum posse clauderent
et Calafatarent.* Gaufredus Malaterra lib.
3. cap. 14:

Obducunt imas alii lanugine rimas,
Atque picem liquidam properant super addere quidam.

CALAFATUS, Ital. *Calafate*, Navium sti-
pator, qui navium rimas et commissuras so-
lidat et componit, apud Sanutum lib. 2.
part. 4. cap. 15. et 20. *καλαφάτης* Heroni:
unde Michaeli Imp. cognomen inditum
apud Zonaram pag. 193. [Statuta Massil.
pag. 286: *Decernimus... quod magistri
seu carpentarii d'aissa vel Calafati operantes
in mari, etc.* Ibidem pag. 445: *Statuimus,
ut omnis Calafatis qui sit major capitaneus
alicujus operis navis, antequam incipiat opus
facere dictæ navis, juret etc.*] De vocis
etymo, vide Gorop. Bekannum lib. 4. Her-
matl. pag. 74. [** *Marator*. Antiq. Ital.
vol. 2. col. 1177. e, et Raynouard. Glossar.
vol. 1. pag. 288.]

* **CALAGOGUS**, *Purgans coleram*, ex
Gloss. ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Pas-
sion. cap. 3: *Quod si flavo vel rubeo fuerit
colore (alopecia laborans) Calagogum dabo
catarticum. Calagoga medicamina, ibid. cap.
28. Ubi leg. Colagogus.* [** *Κήλη*, Tumor et
ἀγώγη, quod movet, ciet.]

* **CALALUZIA**, Navis Indica. Maff.
Hist. Ind. lib. 9: *Calaluziis quinque (ejus-
dem fere magnitudinis utraque actuaria
sunt) id negotii dat.* Ita Car. de Aquino in
Glossar. milit.

† **CALAMACUS**, *CALAMANEUS*, *CALAMAN-
TUS*. Vide *Camelaucum*.

* **CALAMAR**, Piscis genus. Tract. de
Pisc. ex Cod. reg. 6838. C. cap. 55: *Loligo
magna, ea est quam nostri Calamar appel-
lant, a thecæ scriptoriæ similitudine.*

1. **CALAMARE**, *Calamos post messorum
colligere.* Ugutio.

† 2. **CALAMARE**, ut mox *Calamarium*,
apud Rymer. tom. 7. pag. 357: *Unum Ca-
lamare de stanno.*

CALAMARIUM, Vas, in quo asservantur
encausta, vel atramenta, atque adeo ipsi,
quibus scribimus, calami, unde nomen.
W. Brito in Vocab.: *Atramentarium Græce
Calamarium, quia in eo calami reponuntur.*
Joan. de Janua: *Calamarium, cornu, ubi
tenetur encaustum.* S. Hieronym. in cap. 10.
Ezechiel: *καλαμάρων, ab eo, quod illo calami
recondantur. Nos Atramentarium ex eo,
quod atramentum habeat, dicimus. Multi
significanti Thecas vocant, ab eo, quod
thecæ sunt scribentium calamorum.* Petrus
Diac. lib. 4. Chron. Casin. cap. 13: *Cal-
mariū aurum margaritis et pretiosissimis
gemma insignitum.* Nicetas in Manuele lib.
3. num. 4. *δοχεῖον ἐρυθροδάκτυ δισάκων χρύ-*

σεον. Concilium Calchedonense act. 1 : Ἀπ-
ήλειψαν αὐτῶν τὰς βίβλους, ... θέλοντες λαβεῖν καὶ
τὰ Καλαμάρια.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 :
*Calamarium, Lieu à mettre plumes. Cornet
à aindre, in altero Gall. Lat. ex Cod. 7684.
Galimart, apud Rabelais. lib. 1. cap. 14.
Galemart ridicule, pro Cultro, in Lit. re-
miss. ann. 1481. ex Reg. 209. Chartoph.
reg. ch. 138 : Où est le villain Cornard, qui
a le Galemart, voulant dire du suppliant
qui avoit un grant cousteau à sa sainture.
Cencius ubi de instituendo scriniario :
Tunc pontifex dat ei pennam cum Calama-
rio, sic dicens : Accipe potestatem condendi
cartas publicas secundum leges et bonos
mores.*

† CALAMATUS, CALAMAUCA, CALAMAU-
CUM. Vide Camelaucum.

1. CALAMELLA, CALAMELLUS, CALAMAU-
LA, CALAMAULIS, Fistulatorius calamus, quo
in bellis etiamnum utuntur Helvetii. Pa-
pias : *Calannaula, canna, de qua cantatur.
Calamaulis, in Notis Tyronis pag. 173.
Eustathio, Καλαμύλης, qui calamo in ti-
biam formato canit. Calamella, apud Ugu-
tionem, Canna, cum qua quis canit, unde
Calamellarius, qui ea cantat. Jacobus de
Vitriaco lib. 3. Hist. Orient. et Oliver.
Schol. : Volebant enim sibi facere nomen,
cum tubis, Calamellis, et signis multis pro-
gressi. A calamis efficta vox Calamellus,
fistula, nostris Chalumeau, hodie; Chale-
melle, olim. Chron. MS. Bertrandi du
Guesclin :*

Trompes et Challemelles, et eors Sarazinois.

Alibi :

N'y ot trompe sonnée, ne autre cor baudi,
Ne nulle Challemie, ne bombarde ossi.

CANNAMELLA dixit Dantes in Infern. Cant.
22. Neque aliæ sunt Calamellæ, a flageolis,
seu, uti appellamus, Flageolcts. Guill.
Guiart ann. 1270 :

Lors r'oissiez trompes sonner,
Cors, tabours, Flageus, et chevretes.

Idem ann. 1304.

Tabours sonnent, et Flagiex pipent.

Un Roman MS.

Les tropes, li Flajol, li cor, et li tabour.

CALAMAULÆ, Fistulæ organorum, Ugu-
tionem.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 :
*Calamaula, fleute Gallice, a Calannus et aula.
Hinc*

* CALAMAULARIUS, Qui calamo seu fistula
canit, Chalemelloin, in Glossar. Lat. Gall.
ex Cod. reg. 7692. Chalemeler, Fistula ca-
nere, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 3. ubi
de Orpheo :

Toudiz aloit Chalemelant

La douceurs de ses chalemeaus.

* Chameller, eadem notione, tom. 2
Poemat. reg. Navar. pag. 182.

† 2. CALAMELLA, vel CALAMELLUS.
Vita S. Faronis num. 114. inter Acta SS.
Benedict. sæc. 2. pag. 621 : *Dum quædam
dies infelicem quemdam virum hujus Basi-
licæ gremiis officio membrorum destitutum
obtulisset, et reptantem manibus et Calamel-
los tibiæ contractum vix ostium ecclesiæ
eum intus recepisset. Mabillonius suspica-
tur legendum, Columellis. Si retinendum
est Calamellis, crederem hujus miseri tibiæ
sic appellatas fuisse, quod graciles essent,*

instar calamorum, Gallice Gréles comme
des Flageolcts.

† CALAMELLUS MELLITUS, Saccharum.
Vide Cannamella post Canamella,

* CALAMENTUM, Lo menatore, in Glos-
sar. Lat. Ital. MS.

* CALAMISTRUM, Esclice à crépir les
cheveux, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg.
7692. Stat. colleg. Navar. ann. 1315. in
Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 516. r^o :
*Nullus comam nutriat, nec habeat Calami-
strum, nec cucufam; sed tonsuram rotun-
dam deferat et coronam satis largam. Glos-
sar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : En-
rigotar, Prov. Calamistrare. Utitur Plautus.
Vide Martin. Lexic. v. Calamister.*

† CALAMEUS, Januarius mensis. Papias
in MS. Bituricensi.

CALAMI. Papiæ : *Hastæ candelabrorum,
in modum calamorum factæ. Vide Exod.
cap. 25. 30. 37.*

† CALAMINA, Cadmia, lapis ærarius
seu species terræ fossilis, quæ cum cupro
commiscetur, ut flavum fiat, Gall. Calami-
mine. Consuetud. Lemovic. art. 71 : *Scien-
dum est, quia de cupro, stamno et plumbo,
et de terra Calaminæ, et filo lance redduntur
centum et sex libræ pro quintali. [** Chart.
Comit. Holsat. ann. 1254. ap. Lappenb.
Document. Init. Hanseat. pag. 69 : De pon-
dere calamini et cretæ denarium.] Vide Ca-
lammaris.*

* CALAMITA, Bona guta interpretatur,
et est quædam species piscis valens contra
frigiditatem. Glossar. vet. ex Cod. reg. 521.
Vide alia notione in Pennensis, nempe pro
acum magnetica; nostris olim Calamite, quod,
ut docet Diction. Trevolt. ubi primum mag-
netem ad polum dirigi cognoverint, acum
magneticam sic adhibebant, ut inter stipu-
las aquæ innatantes, ranæ calamitis instar,
jacentem collocarent, antequam pyxidis
nauticæ coagmentandæ ratio inventa fuerit.
[** Conf. Jal. Archæol. Naval. vol. 1. pag.
210.] Vide mox Calannites.

** CALAMITARE, Calamitatem inferre.
Gemma Gemmarum.

† CALAMITES, Genus ranarum, vocatæ,
quoniam inter arundines fructicesque vivunt.
Gloss. San-German. MS. num. 501. [** ex
Isidor. Orig. lib. 12. cap. 6. sect. 58.] Vide
Gutta, 6. Macula.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 :
*Calannites, Raine de champs. Occurrit apud
Plin. lib. 32. cap. 7. et 10.*

* Vocis Gallicæ Chalemastit origo mihi
incomperita, qua vile quoddam officium si-
gnificari videtur, in Lit. remiss. ann. 1474.
ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1276 : *Vil-
lain plus que Chalemastit.*

1. CALAMIZARE, Læta cantare, a calannus.
Joan. de Janua, et Gloss. Lat. MS. ex
Græco καλαμίζειν. [Papias MS. habet : Calami-
zare, Non læta canere.]

* 2. CALAMIZARE, Spicas legere. Glossar.
jam laudatum : Calamizare, chalendeler vel
glaner. Vide Calamare 1.

* CALAMMARIS, Lapis purgans oculos
ab infirmitate, Gall. Calamine. Por mal des
euz (yeux) prenez de cette pierre un petit, e
ruez entor, e fctes poudre, e destrempez en
vin blanc, e puis si le colez parni une toalle
doublée qu'il n'i aille point de grosse sustance
de la pierre, puis en porrez degouter ès euz o

une pane ou o autre chose. Ita ad Glossar.
Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. Chalemine, in
Stat. Maccr. MSS : *Le cent de Chalemine
doit iiij. den. le cent d'alun doit iiij. den.
Vide Calamina.*

† CALAMULÆ, Fistulæ organorum,
Ugutionem.

1. CALAMUS, Fistula, qua sanguis Domi-
nicus hauritur. Tabular. Monasterii S.
Theofredi Velavensis : *Calices argenteos
auroque decoratos sex, cum uno Calamo
argenteo. Vide Canna argentea in Canna 4.*

** 2. CALAMUS. Porrigebant calamum
Argentoratenses in traditionibus symboli-
cis. Charta ann. 1311. in Alsatia Diplo-
mat. num. 857. vol. 2. pag. 96 : *Redditus
annuos 52. quartalium et 3. sextariorum tri-
tici et siliginis.... reservato sibi usu fructu
eorundem ad tempus vite sue.... donavit et
per porrectionem Calami tradidit simpliciter
et irrevocabiliter etc. Alia ann. 1314. ibid.
num. 877. pag. 107 : Simundus et Conra-
dus de Frundesberg... vendiderunt, tradide-
runt et libere resignaverunt per porrectionem
Calami, ut est moris, que more schottationis
secundum consuetudinem civitatis et diocesis
Argent. pro traditione habetur, Nicolao dicto
Zorn sculteto Arg. presenti et ementi pro se
et ejus heredibus universis feodi capacibus....
curiam sitam in villa Sesenheim etc. Vide
ibidem num. 893. pag. 114. et num. 897.
pag. 116.*

** 3. CALAMUS. Vide Penna, 2. Chro-
nic. Gottwicense pag. 14. Isidor. Origin.
lib. 6. cap. 14. sect. 3.

* CALANCA, f. Locus humilis, depres-
sus. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de
Mazaugues : *Et postea protenditur ad caput
Arquembaudi, ubi est quædam Calanca...
Et postmodum volvitur per quandam Calan-
cam usque ad claperium de Poma. Vide infra
Calata 2.*

1. CALANDRA. Jacobus de Vitriaco lib. 3.
ann. 1218 : *Majores congregati sunt ad Ca-
landram templi, quid facerent, deliberaturi.
Alias Calandra, Italis est alaudæ species,
quam a Galerita, de qua suo loco, dictam
putat Octav. Ferrarius. Eadem, quæ Ca-
landrus.*

* 2. CALANDRA, Navigii species, idem
quod Chelandium. Charta Frider. II. imper.
ann. 1225. apud Cencium inter Cens. eccl.
Rom. [** Pertz. Leg. vol. 2. pag. 255.] : *Du-
cemus nobiscum centum Calandras, et tene-
bimus quinquaginta galeas similiter per to-
tum biennium, si necesse fuerit, bona fide
armatas. Ubi de passagio transmarino.
Hinc Jacob. de Vitriaco intelligendus vide-
tur de ea parte ædis sacræ, quæ Navis nun-
cupatur.*

* 3. CALANDRA, Ornamentum capitis
muliebris, Hispan. Calandrajo, idem quod
mox Calantica. Comput. MS. ann. 1245 :
*De cucufis pro domina comitissa per Johan-
nem viccomitem, xxx. sol. De duabus Ca-
landris emptis pro eadem per Morcellum, xx.
sol. Vide infra Calendrium.*

CALANDRUS, Gryllus, cicada, curculio,
vulgo Calandre, Italis Calandra, apud
Fridericum lib. 1. de Venat. cap. 35. Con-
radus de Monte Puellarum in Vita S.
Erardi Episcopi cap. 1 : *Et tanquam Ca-
landrus dulcisonans in myrica, et sicut phi-
lomela nocturna silentia decorans. Ubi Bolla-*

cus : *Curculio* vulgo *Calandra* dicitur, *Tentonibus Kalander*. Vide V. Cl. Ægid. Menagium in Origin. ling. Franc. et Ital. et *Calandra*, 1. [* Adde Frischium in Lexic. German. voce *Calender*. ADEL.]

† **CALANGIA**. Vide *Callengia*.

CALANNUS. Vide *Chelaudium*.

† **CALANTICA**, Tegumentum capitis ad usum mulierum. Blossius Ortyzius in Itinerario Adriani VI. cap. 16 : *Mulieres hujus civitatis ornantur mundo satis honesto, absque palliis, crinibus solutis sub Calanticis.*

* Occurrit præterea in Stat. Avenion. lih. 1. rubr. 34. art. 5. Sed a Glossario vox prorsus amandanda, cum ea usus sit Cicero, Nonio teste. Vide Martin. Lexic. in hac voce et infra *Calota*.

* **CALAPHARIUS**, Qui navium rimas et commissuras solidat et componit, in Gloss. Ubald. ad calcem *Docum. d'amor*. Barber. pag. 257.

1. **CALARE**. Papiæ : *Ponere, vocare*. Gloss. Græc. Lat. MS : ὑποδραμῶ, *Kalo*, cio, *voco*. Editum habet *Calcio*, quæ vox ad Græcam refertur. [Fridegodus in Vita S. Wilfridi Episcopi :

Et eo iere simul, Berthwaldo jure Calante.

Utitur Gellius.] Vide infra *Calatores*.

2. **CALARE**, Demittere, laxare, descendere. [* Isidor. Origin. lih. 6. cap. 14. sect. 4 : *Apud nautas Calare ponere dicitur.*] Ex Italico *Calare*. Gloss. Græc. Lat. χαλῶ σχῶν, *laxo, demitto*. Hist. Cortusiorum lih. 6. cap. 5 : *Calata portæ levatura, seu Saracenesca*. Ibidem : *Captis custodibus, aperuerunt portam S. Joannis, et pontem Calaverunt*, i. pontem demiserunt, *ils ont baissé le pont-levis*. [Jacobi Auricæ Annal. Genuens. lih. 10. ann. 1286. apud Murator. tom. 6. col. 592 : *Ecce naves ... onerate.... quibus obviam ivit, et eas fecit Calare*. Col. 604 : *Quumque illi de nave exquisiti essent pluries per mercatores et homines galearum dictarum ut Calare deberent, etc.* Et col. 606 : *Quum galeas Januensium a longe vidissent, velis et arboribus festinanter ad terram Calatis, versus galeas Januenses diverterunt*. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1218. apud eumd. Murator. tom. 8. col. 1096 : *Scalas apposuerunt et Calavit super murum civitatis*. Statuta Piscatorum Massil. MSS : *Nullus piscator audeat neque possit Calare certam artem piscandi Tonaira de posta a loco de l'Estaca in mari usque ad gargatam portus Massiliæ; id est, Retia laxare, quæ dicuntur Tonaira de posta*. Ibidem : *Neque licitum sit Calare diebus nec vigiliis.*] [* Vide Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 1177. c.]

CALARIA, Joanni de Janua, *Navis, quæ ligna portat*. *Calo*, ille, qui ligna portat.

* **CALARIUS**. Vide supra *Cala* 2.

CALASNEO, Conterminus, qui agrum collimitaneum possidet. Lex Bajwar. tit. 21. § 1 : *Nullus de alterius silva, quamvis prius inveniat, aves tollere præsumat, nisi ejus commarchanus fuerit, quem Calasneo dicimus.* [* Grimminius Grammat. German. vol. 2. pag. 735. legendum censet : *Calasneō a Laso*, Pascuum, quasi Compascens. Confer eundem in Antiquit. Juris pag. 498.

Graff. Thesaur. Ling. Francicæ vol. 2. col. 294. radice *Lasn*, et mox]

* **CALASNUS**, Conterminatio. Charta ann. 828. apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 279 : *In agris, in pascuis, in vineis, in aquarum decursibus, in omnibus Calasnis et interminis, etc.* Vide *Calasneo*.

* **CALASTICUM**, *Purgatorium*, in Glossar. Lat. Ital. MS. [* Vide Forcellin. in *Chalasticus*.]

* **CALASTICUS**, *Calcraftivus*, ex Gloss. ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. cap. 135 : *Qui enim solis usi sunt Calasticis adjutoriis, etc.*

† 1. **CALATA COMICIA**, ἀρχιερέσια, δὲ τοῦ ἑποῦς γενόμενα, *Sacra pontificalia*. Supplem. Antiquarii. Vide *Calatores*.

* 2. **CALATA**, **CALLATA**, Via strata, quæ in declivitatem vergit, f. ab Ital. *Calata*, descensus, nostris *Callate* ex Cotgravio. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 53. ex Cod. reg. 4659 : *Teneantur reficere Calatam et levatam Durenciæ*. Et cap. 81 : *Removeantur Callatæ, quæ sunt in civitate, ubicumque sint infra civitatem, de magnis lapidibus, velaliter periculosæ, et eorumdem arbitrio fiant Calatæ, ubi infra civitatem sibi visum fuerit debere fieri, de lapidibus minutis*. Charta ann. 1229. ad calcem eorumd. stat. : *Quam (aquam) accipietis in Callata pontis boni passus citra ipsum pontem, etc.* Vide *Calata*.

* **CALATHUS**, Tumulus, ut notant docti Editores ad Acta S. Joan. episc. tom. 6. Sept. pag. 31. col. 1 : *Quod (corpus) postea, sedato pavore, ipso, in loco ejus concives antiquissimo Calatho nimium gementes locaverunt.*

CALATICUM. Papias [Edit. et MS. Bituric.] : *Distychum, genus ordei dictum, quod duos ordines habeat; hoc plerique Calaticum vocant*. Vide eundem Papiam in *Calaticum*. [* Utroque loco exscripsit Isidor. Origin. lih. 17. cap. 3. sect. 10.]

CALATORES, Festo, *Servi*, ἀπὸ τοῦ καλεῖν, quod est vocare, quia semper vocari possent ob necessitatem servitutis. Gloss. Lat. Græc : *Calatores*, δοῦλοι δημόσιοι, περὶ πόλιν. *Calator*, κατέτωρ. *Calatores*, ἐκβιβαζαὶ ἱερέων. Gloss. Isidori : *Calator, Minister sacrorum*. [* Vide Forcellin.] Sed aliud sonat apud Leonem Ost. lih. 3. Chr. Casin. cap. 58 : *Gualterius ... reddidit B. Benedicto fluvium Lauri cum tota piscaria sua, et ipsam focem S. Benedicti cum tota piscaria et Calatoribus suis, tam intus, quam foris, cum introitu et exitu suo*. Ubi forte *Calatores*, remiges sunt : nam Italis *Calare remi*, est navigare. [Malim *Piscatores* intelligi a *Calare* 2. quod vide.] [* Vide supra *Calitor*.]

* **CALATRAVÆ MILITES**, Ordo sacræ militiæ equestris a Calatrava oppido ad Anam fluvium nuncupatus. Hujus auctores Raimundus Fiterius abbas ordinis Cisterce. et Didacus Velasquius ejusdem socius : multis immunitatibus amplificatus fuit ab Alex. III. PP. Vide Marian. de Reb. Hisp. lih. 10. cap. 6. Ita Carolus de Aquino in Glossar. milit.

† **CALATUM**, Lignum piscatorum, seu Piscaria e lignis confecta. Acta SS. Julii tom. 1. pag. 168. in Processu de B. Petro de Luxemburgo : *Molendinarij vero unum Calatum sive lignum piscatorum, quod im-*

pediret illud molendinum æstimantes, magnas barras fustcas acceperunt.

CALATURA, pro *Theclatura* : quod vide.

† 1. **CALATUS**, *Poculi genus*, in vet. Glossario San-German. MS. num. 501. [* Vide supra *Cala*, 2.]

* 2. **CALATUS**, Instrumentum rusticum, quo herbas secant, vel colligunt. Charta Joan. de Castel. dom. de S. Hilar. pro habitat. ejusd. ann. 1324. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 361 : *Eis licebit herbas colligere cum faucillis ferreis seu Calatis in stans nostris pacifice.*

* **CALAX**, *Adulator*, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Aliud ex Cod. 7641 : *Calax, adulator, parasitus*. Ubi infra : *Colax*, recte.

† **CALBÆ**. Vide in *Calbares*.

CALBARES. Chronicon Fontanell. cap. 9 [* Pertz. vol. Scriptor. 2. pag. 283. lin. 36.] : *Unde milites Christi alimoniam consequantur, inde nunc pastus exhibetur canibus, inde armillæ, balthei, et Calbares fabricantur*. Ubi forte legendum *Calbei*. [* Malim *calcares* pro *calcaria*.] Nam Festus *Calbeos* ait esse *armillas, quibus triumphantes utebantur* : unde postmodum quævis ornamenta ita dicta, etiam equorum. Gloss. Lat. Gr. *Calbæ*, καύρια ἱππων, ubi Rigaltius ad Onosandrum *Calbei* restituendum censet, vel *Calbea*, ut Salmasius ad Hist. Aug. pag. 227. Papias : *Calbæ, armillæ, quæ militibus ob virtutem dantur*.

* Vide Castigationes in utrumque Glossarium v. *Calbæ*. Hinc referri utcumque potest verbum *Chalbinder*, quod obscene usurpatur, in Lit. remiss. ann. 1395. ex Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 94 : *Comme le suppliant pissoit contre le mur, passa auprès de lui Jehanne femme Colin Fouquart, qui estoit coustumiere de parler assez de légier et lui commença à dire que il avoit un grant... et que sa femme en scroit la nuit bien Chalbinder.*

CALBASIVS. Hist. Miscella lih. 18. pag. 160 : *Sericum copiosum, ac piper, et Calbasias camisias multas*. Sed reponendum *Carbasias* suadet Theophanes, qui καρίσια καρίσια habet.

† **CALBEUS**. Vide *Calbares*.

CALBINO, *Memor*. Papias.

† **CALBISTIA**, *Meror*. Glossar. San-German. MS. num. 501.

* **CALBITIO**, *Meror*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7646. [* In Gloss. cod. reg. 7644. ut ex Isidoro : *Calbitio, memor*.] Vide *Calbino*, *Calbista* et *Calvitia*.

* **CALÇA**, *Calx*, Ital. *Calce*, Gall. *Chaux*. Lit. ann. 1367. Tom. 5. Ordinatio reg. Franc. pag. 723. art. 5 : *Eciam erat questio ejusdam portalis, situati in muro dicti loci ante portam castri, quod fuerat clausum cum Calça et arena per homines dicti loci.*

CALCACREPA. Will. Brito in Vocab. MS : *Saljunca, est quedam herba spinosa, a salio, quod salire faciat calcantes, et propter hoc vulgariter Calcacrepa dicitur, quod calcantes facit crepare*. Glossæ Biblicæ MSS : *Palliolus, Calcacrepa*. At Ruellius lih. 2. de Natura stirpium cap. 117. et lih. 3. cap. 83. *Calcacrepam*, Gall. *Chaucetrape* vocari ait. Hunc consule, si lubet.

* **CALCADIS**, *Atramentum album*, Blanc

l'Espagne, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.

* **CALCADOYRA**, vox Occitana, Matres species, in qua prius calcantur racemi, quam in cupam projiciantur. Inventar. ann. 1320. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Item unum ambut et duas Calcadoyras*. Vulgo *Cauea-loires*. Vide *Caleatorium*.

* **CALCADURERIUS**. Vide infra *Calea-ura*.

CALCAGIUM, [* Tritura bladorum, quæ apud Provinciales pedibus jumentorum fit; quod jus ita ad dominos feudales in Provincia pertinet, ut eo legitima feudi possessio asseratur. Vide infra *Equalia*. Transact. ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Cum equabus per ipsum dominum seu suos providendis, seu quibus Calcagium bladorum et granorum hominum ipsorum Turris Aygue-ii ipse magnificus dominus tradiderit*. Vide supra *Cabestrarium* et infra *Calcatio* et *Calatura*. Extat alia notione] in *Calea*.

CALCALENTERIS. S. Columbanus Epist. de Paschate: *Quid ergo dicis de Pascha* 1. aut 22. lune, quod jam (tua tamen pace dictum sit,) non esse Pascha, nimirum tene-rosam, a multis comprobatur Calcalenteris. Ubi forte legendum *caleulatoribus*: nisi *halcenteris* legatur, id est, viris doctis. Nam *χαλκέντερον* cognominatum Origenem notum. [Hoc est, juxta vim nominis, Petrus æneum: quocirca Cangius nonnihil a copo videtur aberasse. Ob immensos labores potius, quam ob doctrinam Græci *χαλκέντερον* dixerunt Origenem, Latini *Labo-riusum*. Si *Calcalenteris* mendose scriptum est, mallet *Calendariis*, qui supputant Kalendas et tempora, quam quodvis aliud vocabulum.]

* **CALCANEUM** ERIGERE, Rebelle, Gall. *Se révolter*. Charta ann. 1281. in Charul. Hannon. ch. 23. ex Cam. Comput. Inul.: *Cum illustris domina Margareta, tunc Flandriæ comitissa, adversus Romanum imperium..... indevotionis creto Calcaneo, ipsum imperium sive regem per ingratitudinis vitium deo provocasset, etc.* [* Epistol. Adriani V. PP. ad episcop. German. ann. 1158. p. Haln. Monument. inedit. vol. 1. pag. 26: *Vix aliquem de principibus suis, qui forte Calcaneum suum contra eum levaret, possit armis compesceere.*]

† **CALCANEUS** Locus, f. Locus calcu-rosus. Chartular. S. Crucis Quemperleg. fol. 82. verso: *Et statim iterum (fossa) cur-rat quasi ad caudam ipsius villæ ad ipsam petram jacentem, in quo Calcaneus locus est.*

† **CALCANIUM**, Simili notione. Acta SS. Maii tom. 2. pag. 183. in Miraculis S. Joannis Beverlac.: *Tandem per loca palu-tria gradiens... plantæ pedum ipsius pellis-que interior acutis Calcaniis frutetisque pungentibus ita terebratæ sunt*. In egrapho scriptum erat *calonicaniis*: quod correxit Continuator Bollandi.

* *Calculus*, Gall. *Caillon*.

1. **CALCAR**, Boiæ seu Collarii ferrei species, vel collistrigium, in Miraculis S. Catharinæ Suevicæ num. 12.

CALCARIUM REDDITUS. Charta Odonis Archiepisc. Rotomagens. mens. Jul. ann. 1266: *Redditus in frumento, avena, blado communi, nucibus, denariis, caponibus,*

gallinis, anseribus, ovis, panibus, garbis, Calcaribus, nutonagiis, etc. [* Vide infra *Calearia* in *Calx*.] [Codex MS. Nohiliac. apud Stephanotium Antiquit. Pietav. tom. 3 pag. 528: *De quibus reddunt viginti et quinque solidos annuatim, et tenent ad homagium planum et ad una Calearia de placito ad mutationem Abbatis et ad mutationem de patre et filio*. Charta anni 1409. inter Schedas D. de Mazaugues: *Pro premissis libertatibus... gratiis... heredes... in signum nostri majoris domini unum par Calquarium deauratum... servire te-neantur.*]

CALCARIA AUREA, Militum propria erant; cum enim armis accingebantur, ipsorum pedibus aptabantur. Joannes Monachus Majoris Monast. de Gaufridi Ducis Normanniæ Militia agens: *Calcaribus aureis pedes ejus astricti sunt*. Hist. Caroli VI. de Ludovici II. Regis Siciliæ et Caroli fratris Militiis: *Eos accingit baltheo militari, et per Dominum de Chauvigniaeo Calcaribus deauratis jussit Rex Carolus insigniri*. *Cavaliere a Spron d'oro*, apud Joan. Villaneum lib. 8. cap. 13. lib. 10. cap. 1. *Eques auratus*, Scriptoribus recentioribus. Raimundus Montanerius in Hist. Aragon. cap. 240: *Lo Compte bataylla arengada ab 200. cavallers Francesos, tots ab Esperons d'or, e molt d'altres del pays, ab les gens de peu vench vers la campanya*. Huc pertinet, quod olim obtinuit proverbium, apud Boncompagnum in Arte dictaminis MS. *Plus fulgent Calcaria, quam altaria*. Ita fuisse veterum Francorum calcaria, auctor est Joannes Puricellus in Monumentis Ambrosianæ Mediolanensis Basilicæ pag. 71. quo loco tumulum detectum et apertum Bernardi Regis Italiæ, Pipini filii, describit: *Sed et Bernardi pedibus ita caleatis Aurata induerunt Calearia, ex ære, quod nos vulgo Rame nominamus. Figuræ tamen ille erant parum admodum ab hodiernis et nostratibus diversæ: in exterioris eornu extremitate parvum erat et rotundum foramen, e quo superne fibula, inferne autem ansula eodem ex ære pendebant. Ansulæ consuta claviculo erat corrigia e corio, rubri pariter coloris, quæ desub pede per alterum inferioris eornu foramen modice longum deducta, et illi fibulæ inserta, Calcar pedi astringebat. Rotula vero et Calcaris dorso modice prominens senis et perbrevis circum radiis acuminata vergit deorsum*. Vide Notas nostras ad Stabilim. S. Ludovici lib. 1. cap. 118.

* Aureis etiam, ant saltem deauratis, orna-bantur Doctores Universitatis Aurelianen-sis, quippe qui in suo ordine primi, ut milites in suo; quod discimus ex Stat. ejusd. Universit. ann. 1367. in Cod. reg. 4223. A. fol. 65. rº: *In eorum festis solemnibus (cum) equitabatur, suis doctoribus solveban-tur, videlicet sella, frenum et Calcaria deau-rata*.

CALCARIA ARGENTEA, Scutiferorum erant. Regestum Homagiorum Nobilium Aquitanie ann. 1273. ex Camera Comput. Paris.: *Et si aliquis eorum non esset Miles, debet servire domino regi cum calgis albis de scarleto, et Calcaribus Argentatis*. Chron. Franc. ex Bibl. Memmiana: *Nous avons trouvé la bataille contre le plus vaillant*

escuier, qui oncques en son temps chaussa Esperons Blancs.

CALCARIA AMPUTARI solebant Militibus, cum degradabantur. Thomas Walsingham. de Andrea de Harclei, Comite Carlileensi, exauctorato, et propter læsæ Majestatis crimen suspensio: *Nempe primo degradatus est, Amputatis securi ad talos suos Calcari-bus, et sic vicissim disinctus est baltheo militari*. Le Roman de Garin MS:

Li Esperons li soit Copé parmi
Prés del talon au branc acier forbi.

Statuta pro Militibus Balneaticis: *Si vous faites chose eontre l'ordre de chevalerie, (que Dieu ne veuille) je Couperay vos Esperons de dessus vos talons*. In Stabilimentis S. Ludovici lib. 1. cap. 128. dicitur de ignobili, qui militari cingulo donari se passus esset, quod *le porroit prendre li Rois, ou li Bers, en qui chastellerie ee seroit, et Treueher ses Esperons seur un fumier*. [* Confer Grimmii Antiq. Juris pag. 712.]

CALCARATUS, Calcaribus pedes indutus; apud Matth. Paris ann. 1247. pag. 484. Vide *Calcarisatus*.

* *Careaire*, pro *Eperon*, ut videtur, a Lat. *Calear*, mutata litera *l* in *r*, in Charta ann. 1370. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 338: *Il estoit tenu et subget (l'évêque d'Avanches) venir descendre de cheval à la porte de ladicte chapelle, et y descendre de dessus son mullet ou mulle, sur lequel ledict sieur évesque est monté, acoustré de sa robe et saion et chausses, housses et Caircaires ou digarts*.

2. **CALCAR**, Prora galeæ, quæ lignum præfixum habet, quo ratas hostium transfiguntur percussæ. Vulgo illud *Calcar* dicitur, ait Anonymus auctor Hist. Hierosol. pag. 1167. nostris *Esperon*. [* Vide Jal. Archæol. Naval. vol. 1. pag. 68. 238. 440. vol. 2. pag. 476.]

* 3. **CALCAR**, Vinum, quod primum li-batur e duobus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646.

1. **CALCARE** LECTUM ALTERIUS, in Lege Bajwar. tit. 7. cap. 1. § 3. Conjugium alterius violare. *Lectulum herilem ascendere*, in leg. 3. C. Theod. de Lib. causa. (4, 8.) Speculum Saxon. lib. 3. art. 45. § 6: *Uxor, cum mariti lectum ascenderit, etc.* Vide *Culeare*.

† **CALCARE** LITEM, Eam finire. Clotharii III. Præceptum pro Monasterio S. Dionysii tom. 1. Annal. Benedict. pag. 693. col. 2: *Quod et in presenti judicium nostra utrasque partis pro Calcanda lite vise fuerunt acce-pisse; sed dum in ipsa causatione intenderent, etc.* [* ap. Brequin. num. 141. ubi *calcada*; forte elliptice dictum pro sole *culcato* i. e. dic præstituta ad litem finiendam.]

CALCARE EQUAM, Equus dicitur, seu admissarius, quando eam init: nostris *Couvrir*. In Curia Generali Catalanæ, acta Cervariæ sub Petro III. Rege Arag. ann. 1359. MS. statuitur: *Equam, quam ille, cujus fuerit, Calcari fecerit per equum aut ronssinum, non posse pro debito, vel alia causa, pignoriari, seu recipi*.

† **CALCARE** SOLUM, in Lege Salic. tit. 40. pag. 74. edit. Eccardi: *Qui vero per vestigium sequitur, quod se agnoscere dicit, illo alio reclamante non offerre per tertiam manum voluerit, nec solum secundum legem*

Calcaverit. Ubi doctiss. editor censet legendum esse, solem collocaverit, i. e. diem constituerit. [****** Vide *Collocare*.]

* 2. **CALCARE**, Vestigium alienius insequi, qua notione dicimus, *Murcher sur les talons de quelqu'un.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646: *Calcat, terit, vestigium insequitur ejus.*

* A verbo *Calcare*, nostri *Caucher* dixerunt, pro *Instruere* ordinare, aggerere, vulgo *Ranger, tasser.* Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 113. Chartoph. reg. eh. 172: *Icellui suppliant et Marguerite de l'age de xiiij. ans, estaus ensemble avec autres personnes en la grauche, là où il Canchoient un tas de foing, etc.* Lit. ann. 1397. tom. 8. Ordin. reg. Frane. pag. 186: *Une estaple de gudes Couchées et mises en pipes et tonneaux, etc.*

* 3. **CALCARE**, Perambulando anquirere, investigare. Stat. Vallis-Serian. rubr. 69. ex Cod. reg. 4619. fol. 95. rº.: *Communia dictæ vallis.... possit.... eligere calcatores ad Calcandum et perquirendum in et super ipsa communia.... si quis occupaverit, secaverit et restrinxerit aliquas stratas, possessiones et bona ipsorum communium, et ad dividendum et separandum communia a divisis et ea terminandum.*

* 4. **CALCARE** solebant terram vel prædium, quod acquirebant vel dimittebant, ut illius limites certo noscerentur. Charta ann. 967. in Chartul. S. Viet. Massil.: *Recognoscebant quia nullum directum non habebant de illis vineis et de ipsis campis, et se guerperunt, et stipulaverunt, et intra jacentem jactaverunt, et Calcaverunt.* Unde manifestum fit frustra ab Eccardo restitui solem, pro solum, in Lege Salica tit. 40. laudato voce *Calcare*. Vide *Percalcare*.

** 5. **CALCARE**, ut *Calchare*. Capitul. Nautic. Venet. ap. Pardessus. Collect. Leg. Nautic. vol. 5. pag. 21. cap. 1: *Patroni navium debent dare naves suas bene corzatas et calcatas de foris, etc.*

* **CALCARI**. Acta S. Rosæ tom. 2. Sept. pag. 443. col. 2: *Cujus (sanctæ) caro calcatur, illum premitur inferius; et cum dimititur, ad statum pristinum revertitur.* Id est, caro hujus Sanctæ, si digitis fuerit compressa, ut viventis corpus, ad tactum reedit et continuo revertitur.

CALCARIA, **CALCARIENSES**. Vide *Calx*.

* **CALCARISATUS**, *Calcaribus* instructus. Charta hominii ann. 1450. ex Cod. reg. 8542. 3: *Illustris princeps dominus Petrus dux Britannie, comes Montisfortis..... procedens ense præcincto, ocreatusque et Calcarisatus, etc.* Vide *Calcaratus* in *Calcar* 1.

† **CALCARIUM**. Vide *Calciarium*.

CALCATA, *Atramentum citrinum*, Joanni de Garlandia in *Synonymis Chemicis*. [Vide *Calcea*.]

* **CALCATÆ**. Hirtius de Bello Hispan. cap. 16: *Copieque totæ eruptionem fecerunt, secumque extulerunt Calcatas ad fossas complendas.* Erant itaque *Calcatae*, si tamen genuina est Hirtii vox, cui nonnulli *cultas*, vel *culcatas*, aut *crates* subrogant, virgultorum fasciculi, nostris *Fascines*. Vide Glossar. milit. Caroli de Aquino in hac voce.

* **CALCATENUS**, pro *Calce tenus*. Mirae. S. Audoeni tom. 4. Aug. pag. 833. col. 2:

Licet tibi, quantum video, pericula Calcatenus incubant, tu tamen nē trepida.

* **CALCATIO**, Tritura bladorum, idem quod supra *Calcagium*. Charta ann. 1442. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Equas pro calcando blada tempore messium sen Calcationum.* Vide Consil. Bertrandi tom. 4. Cons. 231. pag. 259. et infra *Calcatura*.

* 1. **CALCATOR**, *Calcar*. Charta ann. 1404. in Reg. feudor. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 227: *Ego Simon de Peliz, relicta defuncti Johannis Meschin, tenere confiteor..... ad homagium ligium et ad duo Calcatores deauratos, sen deux esperons dorez, vel quinque solidos de deverio, etc.*

* 2. **CALCATOR**, Inquisitor, qui de re aliqua perambulando anquirat. Locus est supra in *Calcare* 3.

CALCATORIUM, *Torcular*. Ita Gloss. Lat. MS. Reg. Addit Ugutio: *Quia uvæ vel oleum Calcentur, vel extortæ exprimantur.* [Greg. M. lib. 1. Dialog.: *Tunc vir Dei vineam ingressus racemos collegit, ad Calcatorium detulit, etc.* Thomasius in Dictionario suo Lat. Anglieo *Calcatorium* exponit: *a limekillor pit, also the place, were they stampe grapes*, id est, *Calcaria* fornax, aut fovea, et locus ubi calcant uvæ. Amalthea: *Calcatorium, semita in cella vinaria inter duos lacus. Item, locus ubi calx coquitur, et ubi uvæ calcantur.* Vide quæ ex Palladio laudantur in voce *Calcea*.]

* Gloss. Cæsar. Heisterbac. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nie. ab Honthelm pag. 695. col. 1: *Debent vindemiam colligere, et in carro suo ducere ad Calcatorium.* [****** Chart. Donat. ann. 998. ap. Marin. in Papyr. Diplom. pag. 167. num. 106: *Medietatem de vinea in disertis posita petiam unam in integrum cum versulariis suis et terra ad calcatorio ponendum et residendum in commune.* Vide quæ ad hunc locum notat doctissimus editor pag. 323.]

† **CALCATUM**, f. *Agger*. Recognitiones de Vouta Vivariensis Diocesis in Archivo Principis de Rohan num. 18. cap. 41. fol. 49: *Item, plus pro medietate quorundam Calcatorum terre scitorum in dicto manso de Riparia confront. cum molendino prædicto et cum aqua Glivie.* Vide *Calcea*.

* Videtur esse modus agri.

* **CALCATURA**, Idem quod supra *Calcagium*, Tritura bladorum, et præstatio quæ pro ea penditur, Provincialibus *Cançado*. Transact. ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Idem dominus asserebat se esse in possessione..... percipiendi ab ipsis hominibus, pro jure Calcaturarum bladorum et granorum quorumvis ipsorum hominum per equas proprias ipsius domini..... decimanum patem integram ipsorum bladorum et granorum.* Rursum ibid.: *Nec debeant solvere.... pro jure Calcaturarum..... cigueseriis, seu illo vel illis, quibus tales equæ, seu tale avere rossatinum erit nisi vicesimum sanmatam.* Ex quibus emendanda, quæ dicuntur infra ad vocem *Calcaturæ jus*; maxime cum in tota Provincia, teste locupletissimo eodem Præsede, nullum extet torcular. Vide præterea Bertrandum in Consil. tom. 3. pag. 251. et tom. 4. pag. 259. Hinc

* **CALCADURERIUS**, Qui ejusmodi præstationem exigit, in Sent. arbitr. ann. 1497:

Ordinamus quod.... quantitatem bladi sic excoti intimare debeant dicto Calcadurerio.

† **CALCATURÆ Jus**, Illud quod domino competit, cum ejus subditi tenentur uvæ suas premere in illius *Calcatorio* seu torculari. [***** Vide *Calcatura*.] Nova Gall. Christ. tom. 3. col. 1222. ex Instrumento anni 1321: *Ecclesiæ suæ jura quartonis et Calcaturæ loci de Gatteris comparavit ab Isnardo de Cornillan anno 1321.* Statuta Eccles. Glandatensis MSS. ann. 1327: *Præpositus.... habet jurisdictionem in hominibus brevis præposituræ et ab ipsis servitium recipit, et alias schahudias et alia jura in eis et in eorum bonis... habet in frenagiis (furnagiis) mantnris, Calcaturis, bannis, et cæteris aliis, prout est assuetum.*

CALCEA, **CALCEIA**, **CALCEATA**, **CALCE-TUM**, Via strata, nostris *Chaucée*. Itinerarius agger, Marellino lib. 19. *Agger* nude, Sidonio Carm. 24. et lib. 1. Epist. 5. [Occurrit pro via strata in Tabulariis Monasteriorum Tironensis et S. Florentii. *Calcea stagni* in nova Gall. Christ. tom. 2. Instrum. col. 421.] [****** Vide *Guerardum* in Prolegom. ad Chartul. S. Petri Carnut. § 8. pag. 12.]

CALCEIA, in veteri Aresto mox laudando et in veteribus Chartis apud Doubletum in Hist. Sandion. pag. 107. in Probat. Hist. Monmorencie. pag. 409. in Hist. S. Mariæ Suession. pag. 433. [in nova Gall. Christ. tom. 2. Instrum. col. 71.] etc.

CALCEATA, in Epist. S. Ludov. de liberatione sua: *Quia fluvius Thaneos non erat vadabilis, propter profunditatem aquarum et riparum altitudinem, fecimus super eum Calceatam, ut per eum pateret transitus exercitui Christiano.* Adde Vincentium Belvac. lib. 32. cap. 99. *Via Calciata, litus Calciatum*, in Charta Ottonis Comitis Viromanduor. ann. 1045. apud Hemereum. [*Cheminus Calciatus*, apud D. Brussel Tract. de Feodis tom. 1. pag. 125. ex Regesto Campaniæ fol. 34.]

† **CALCATA**. Lambertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 603: *Juxta Calcata quæ duxit apud Niveunam.*

CALCETUM. Ingulfus: *De lignis et sabulo Calcetum solidum viatoribus fieri fecit.* Occurrit præterea apud Will. Thorn ann. 1285.

CALCETA, in Monastico Angl. tom. 1. pag. 914. tom. 2. pag. 980. tom. 3. pag. 263. 265. et in Fleta lib. 1. cap. 20. § 41.

CALCEDA, in Chronico Andrensi pag. 408.

† **CALCEDIA**, in Instrumento anni 1085. Tabularii S. Florentii.

† **CALCEDONIA**. Charta Radulphi Viromand. Comitis ann. 1163. in Tabulario Compendiensi: *In possessionem molendini associavit, ut idem Albericus suo sumptu stagnum, Calcedonium et molendinum exstrueret.... molendinum, vivarium atque Calcedonium in commune debent reparare.* Ibidem iterum atque iterum recurrit.

† **CALCERIA**, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 456: *Stratam publicam de Cameraco ad Atrebatum... fecit, quæ Calceria Brunecchildis nominatur.*

† **CALCHIA**. Tabularium Calense pag. 162: *Tenemus et possidemus... ortos cum fossatis, Calchias, medietatem prati, etc.*

† **CALCIATA**, apud eundem Marten. tom. 1. Anecd. col. 648 : *Calciata et strata regiā, que tendit ad villam de Sotavilla*. Hist. Dalph. tom. 1. pag. 97. in Instrum. ann. 1309 : *Stagnum quod nihil valet... nam Calciata rupta fuit, jam diu est... et habet ibi subtus Calciatam stagni unum salicetum*. Oecurrit iterum in Chartulario B. M. de Bono Nuntio Aurelianensi, etc.

† **CALCIATUS**, Calcea seu aggere munitus. Index reddituum Monasterii Corbeiens. e Codice MS. ejusdem : *In omnibus aquis nostris et marescis et eorum forisfactis nihil habet, nisi si maresci Calciati fuerint; medietas vicecomitatus nostra est, et altera Balduini de Dours*.

Voeis etymon varie affertur. Spelmanus a *calceando* dictas *Calceas* putat, quod quasi *calceo* muniantur contra injuriam plaustrorum et itinerantium. Somnerus a *calce* deducit, quia ejusmodi viæ calce, quam Galli *Chaux* dicunt, lapidibus muniuntur. Bergerus lib. 3. de Viis Rom. cap. 54. dictas censet a calcibus, seu pedum plantis, quibus teruntur; ut *calles*, a callo pecudum vocati, ut ait Isidorus. Quo spectant illa Dudonis de Actis Normann. lib. 3. pag. 144 : *Pervia, viceque, et semitæ ignorantur, quia a nemine calcibus atteruntur*. Stephanus Paschasius in Disquisit. Francicis lib. 8. cap. 62. corrupte *Chaussée*, pro *Haussée* dictam putat, id est aggere. Alii eodem modo *calceas* appellatas volunt, quo *calcatoria* vocat Palladius lib. 1. de Re rust. cap. 18. Ita enim in cellis vinariis semitas quasdam vocat ediores inter duos lacus : in basilicis enim illis vinariis ut *Calcatoria* altiore loco constructa sint, præcipit : *ad quæ inter lacus, qui ad excipienda vina hinc inde depressi sunt, gradibus tribus aut quatuor ascendatur*. Mox addit : *Quod si capis, locum suum deputabimus. Is Lacus ad Calcatorii similitudinem podiis brevibus et testaceo pavimento solidetur*. Ubi non desunt, qui *calcatoria* hoc loco appellari censent a *calceando*, id est, eundo, vel ab opere calcato, seu loricato, quo conficiebantur. Quo referri possunt ista Sidonii lib. 1. Ep. 5 : *Ad usque aggerem Calcabili silice crustatum*. Ita *Calcabilem silicem* auctor libri de Constructione Ambasiæ n. 2. Vide Turneb. lib. 11. Advers. cap. 2.

* Inter varias hujus vocis originationes minime prætermittenda illa, quæ a *Calciata*, subaudiendo *terra*, quasi terra sit aggesta et vectibus densata, accersitur.

CALCAGIUM, Tributum, quod pro calcetis reficiendis a prætereuntibus exigitur, *Droit de chaucée*, nostris; *Cauciæge*, in Consuet. Hannoniensi cap. 106. [*Calciæge*, in Charta anni 1213. apud Miræum tom. 1. pag. 736. col. 1.] *Calceia*, in Charta Petri Episcopi Atrebatensis ann. 1194. apud Sammarthanos : *Sibi tamen retinuit... altam justitiam, portam, et Calceiam in porta, etc.* Id est, tributum, quod ad urbis portam pro *calceia* exigitur. Regestum Pcagiorum Parisiens. : *Chaussée est une coustume, assise et establie anciennement sur chars, sur charrettes, sur sommes chargées, auquel li chausseurs prennent leurs Chaussées, à l'un plus, à l'autre moins, lesquelles Chaussées prinses et demandées.... par la raison de*

faire appareiller les Chaussées, les pons, et les passages dedans la Baulieu de Paris. Charta Radulfi D. Codiciaci ann. 1187 : *Dedi medietatem Calcagii mei de Crecy, tali conditione, quod de karro ferrato unum denarium accipiet talis monetæ, qualis per guionagia non accipietur*. Arestum Curiae Paris. ann. 1308. apud Loisell. in Bellovaco : *Dicentes se esse in saisina capiendi et levandi pecuniam, quæ levare consuevit apud Belvacum pro calceis faciendis, ac convertendi eandem... in Calceis dictæ villæ reparandis*.

CALCEATA, Eadem notione. Charta Stephani Episc. Noviom. ann. 1129. in Tabul. Lehunensi : *Ab omni consuetudine, quæ a transeuntibus per eundem pontem exigitur, præter Calceatam absolvit*. Charta 117. in Tabular. S. Bertini ann. 1327 : *Disoient, que il avoient et devoient avoir et queillir Caechiæge eu leur ville et Seigneurie d'Arques*. Vide *Calcegium*, *Calcea* et *Calceiagium* suis locis.

CALCEAMENTA DEPERRE, PRÆBERE. Gregorius Turon. de Vitis Patr. cap. 16 : *Qui dum esset juvenili ætate florens, a parentibus sponsali vinculo obligatur, cumque, ut ætati huic convenit, amoris se puellari præstaret affabilem, et cum poculis frequentibus etiam Calciamenta deferret, contigit, ut etc.* Idem cap. 20 : *Denique dato sponsæ annulo porrigit osculum, præbet Calciamentum, celebrat sponsalium diem festum*. Alud it forte ad id, quod legitur in libro Ruth cap. 4. v. 8 : *Hic autem erat mos antiquitus in Israel inter propinquos, ut si quando alter alteri suo juri cedebat, ut esset firma concessio, solvebat homo Calceamentum suum et Dabat propinquo suo : hoc erat testimonium Cessionis in Israel*. Sed et nescio, an huc spectent, quæ habet Chronicon Regum Manniæ, de Olao Magno Rege Norvagiæ : *Murecardo Regi Hiberniæ misit Calciamenta sua, præcipiens ei, ut ea super humeros suos in die Natalis Domini per medium domus suæ portaret, in conspectu nuntiorum ejus, ut inde intelligeret, se subiectum esse Magno Regi*. Ita forte apud Gregorium Turonensem sponsus sponsæ calceamenta deferebat et præbebat, in obsequii symbolum. [* Vide Grimmii Antiq. Juris pag. 155.]

CALCEAMENTA secundum Romanum usum habere jubentur Presbyteri in Capitulari 3. ann. 789. cap. 8. Eginhardus in Vita Caroli M. de eodem Principe : *Longa tunica et chlamyde accinctus, Calceis quoque Romano more formatis induebatur*. Vide *Armiger*, *Campagus*.

† **CALCEAMENTARIUS**, Sutor, qui calceos conficit, Gall. *Cordonnier*. Gloss. Græc. Lat. ὑποδηματάρης, *Calceamentarius, Caligarius*.

* **CALCEAMENTUM** in altum projicere, Superstitionis species, qua de vitæ diuturnitate augurabantur. Vita S. Arnulfi tom. 3. Aug. pag. 238. col. 1 : *Vanum præsigium, imo scelestum sortilegium, initio nuper actæ Quadragesimæ de illo (filio) exercuisti, ut quasi mori non posset, cujus Calceamentum in altum projectum ultra trabem supervolasset. Peccatum tibi mansit et filii vita recessit*.

† **CALCEARETUS**, Calceus. Computum anni 1333. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 277 :

Item die penultimo ejusdem (Augusti) liberavit cuidam mulieri fatuæ pro Calcearetis suis in camera Domini taren. 1. Vide Calciarettus.

† **1. CALCEARIUM**, Pensio ad emenda calceamenta. Privilegium Ludovici Imperatoris indultum Abbati et Monachis S. Sulpitii Bitur. : *Præterea concedimus in vestimenta et Calcearia fratrum Monachorum, sicut fuerat olim, omnes feras annuales mercati cum integritate et districtum, etc.* Vide *Calciarium*.

2. CALCEARIUM, Ministerium aliorum calecos purgandi in Monasteriis. Vita S. Marinæ : *Et hoc tibi jubeo, ut omnes munitias Monasterii tu solus quotidie facias, et aquam ad necessaria purganda portes, et Calceariam omni diebus per singulos dies tu perficias*. Ubi necessaria sunt latrinæ. [In MS. legitur *Caldarium* vel *Caliclarium*, quod posset diei, si utraque lectio vera esset, munus vel caldam præparandi, vel caliculos eluendi.]

† **CALCEATA**. Vide in *Calcea*.

† **CALCEATOR**, Calceatorius, Sutor, in Actis SS. Aprilis tom. 2. ex Miraculis B. Simonis Eremitæ August. : *Petri Calceatoris de Matina*.

† **CALCEDA**, **CALCEDIA**, **CALCEDONIA**, **CALCEIA**. Vide *Calcea*.

** **CALCEDO**, Germ. *Afsterleder* in Vocabular. Lat. German. ann. 1482. ADEL.

* **CALCEGIUM**, Tributum, quod pro calceis seu aggeribus reficiendis a prætereuntibus exigitur. Bulla Urbani PP. pro canon. S. Vulfr. Abbavil. in Lib. nig. 2. ejusd. eccl. fol. 11. v.º : *De hiis quæ vos pro vestris usibus emere, vel ad ecclesiam vestram per terram, vel per aquam vehi facere contigerit, nulli teneantini roagia, vinagia, pedagia, Calcegia..... exhibere*. Vide *Calcagium* in *Calcea*.

* **CALCEIA**, Eadem notione, nostris *Chaussée*, et *Chaussie*. Lit. ann. 1378. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 338. art. 18 : *Et qu'ilz ne paient aucun paage, travers, Chaussées ou truages, etc.* Stat. Macer. ad Mosam MSS. : *La maniere comment se doit cueillir la Chaussie en la ville de Maisieres. Primo tous chartous et voitours forains, soit pour marchans ou pour eux, qui ameneront vins et toutes denrées quelconques, doivent pour le droit de Chaussie, pour chacun char ij. den.* Charta ann. 1252. ex Chartul. Campan. fol. 295. v.º. col. 1 : *Teuet in feodo ab illustri domino Theobaldo, Dei gratia rege Navarræ, Campaniæ et Briæ comite palatino, Calceiam et patellam vinarii sui de Lecheriis, et quod dictæ Calceia et patella dicti vinarii sunt de justicia domini regis supradicti*. Libert. Judæor. ann. 1360. tom. 3. carumd. Ordin. pag. 478. art. 17 : *Non tenebuntur solve alicui subditorum nostrorum pedagia, transversa vel Calceyas, nisi antiqua et consueta*. Privil. villæ Domni-Medardi ann. 1246. ibid. tom. 7. pag. 693. art. 44 : *Calceia retinenda est et servanda a majore et scabinis ad proprios usus villæ*. Pro ipsa via strata occurrit in Chartul. Pontisar. : *Calceia Cæsaris ab urbe Pontis ad Rothomagum vel Parisios ducens*. Vide in *Calcea*.

* **CALCEIAGIUM**, ut supra *Calcegium*. Charta Gossuini dom. de Menin ann. 1223.

in Chartul. Mont. S. Mart. part. 1. ch. 75 : *Quito in perpetuum ecclesie Montis S. Martini in tota terra mea, dominio et districto passagium, Caleciagium et wionagium omnium rerum suarum. Vide infra Caleciagium.*

† **CALCEOLARIUS**, Sutor, in Actis SS. Apr. tom. 1. pag. 132. et tom. 7. Maii pag. 374. Vide *Calzolarius*.

* **CALCERADIGUM**, Merces, pretium; *Chausses*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1403. ex Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 5 : *Comme le prévost fermier de Bar-sur-Aube eust fait adjourner pardevant lui tous les habitants de Putevillé;..... à laquelle journée il dit ausdiz habitants qu'il venoit querir ses Chaussures..... Ledit prévost condempna le suppliant envers lui en dix-huit solz Parisiens d'amende. Charta Ratherii episc. Veron. tom. 6. Anecd. Pezii part. 1. col. 104 : *Volumus et decrevimus vero, tam ego quam ipsi, ut nullum habeant de istis super se majorem, nisi quem ipsi sibi ex se ipsis elegerint vel constituerint, qui cum suo juniore omnia illa colligat et, ut diximus, per mensuram et numerum æqualiter dividant. Quod si voluerint eis pro Calceradigo aliquid dare, in ipsorum sit potestate, tantum non sit multum. Quasi diceret, quo sibi de calceis provideret, hoc est, quid ad vestitum pertinet. Vide *Caleciarum* et infra *Calzarus*.**

CALCERE, Calceos vel caligas induere. Ordinat. MS. S. Petri Aureæ-val. : *Post matutinas..... ordinati intrabunt dormitorium, ingressique ad lectos suos vadant cum silentio, et inde se Calcent et pausant. Erant quippe caligæ, quibus per noctem utebantur monachi. Vide in *Caliga*. [** Confer *Calciare*, 2.]*

† **CALCERIA**. Vide *Calcea*.

† **CALCES**, Gallicæ militum. Glossar. Isid. ad quod Grævius : *Excerpta Calligæ militum, pro Caligæ. Caligas esse militum Romanorum nemo ignorat, sed eas calces dictas esse nemo legit.*

* **CALCESTRUM**, Maltha, Gall. *Ciment*, Ital. *Calestruzzo*. Stat. Vereell. lib. 1. pag. 15. vº. : *Statutum est quod potestas teneatur, infra duos menses ab introitu sui regimini, compellere consules cujuslibet vicinantiæ facece aptare vias in sua vicinia de terra glarea et Calcestro.*

† **CALCETA**. Vide *Calcea*.

CALCETENUS. Lambertus in Vita S. Heriherti Arch. Colon. n. 22 : *Fugit tanquam Calcetenus prosequatur. Galli dicerent, comme si on le talonnoit.*

* Leg. divisio vocibus *Calce tenus*; quod Latinis notum est. Vide supra *Calcatenus*.

† **CALCEUS**, Tributum in calceis, vel pro calceis solvendum. Charta Philippi II. Marchionis Namure. ann. 1221. apud Miræum tom. 1. pag. 300. col. 1 : *Ego Philippus Marchio Namurc.... Ecclesie S. Albini Namurc. in elemosynam perpetuam, affectu benigno contuli omnes Calceos qui mihi debebantur omni anno duobus terminis de stallagio Namurcensi; salvis tamen illis qui de jure debentur Scabinis Namurcensibus, et tribus horoscopis, duobus portariis castri, et duobus preconibus villæ, salvis quoque aliis Calceis, si qui judicio Scabinorum Namurcensium alias de jure debeantur. De his quidem Calceis institui, ut omni anno in perpetuum, in die anniversarii parentum*

ueorum piæ memoriæ, Canonicis S. Albini qui præsentibus erunt anniversario distribuatur quindecim solidi Valeneensis monetæ.

[** Charta Compositionis ann. 1220. in Alsat. Diplom. num. 417. vol. 1. pag. 341 : *Burchardus promisit et firmavit quod nunquam aliquo jure nomine advocatie, sive alio quocumque pretextu id quod suis antecessoribus eodem jure fungentibus ibidem consuevit exsolvi, scilicet singulis annis pelli-eum ovinum et duos matutinales Calcios..... foret aliquatenus petiturus.] Vide *Calciaticum*, [** *Calceradigum*, *Calciagium*, *Baluga*, *Botta* et *Caliga*.]*

** De calceorum forma vide Westphal. Monumenta Cimbrica vol. 1. præfat. pag. 23. not. b et e; supra *Calceamenta*, infra *Calopedes* et *Subtalares*.

† **CALCEI FENESTRATI**, in quibus eertæ erant incisuræ, vetantur, utpote qui Monachos dedecabant, in Statutis Capituli general. Cisterc. ann. 1529. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1642.

† **CALCEI INCISI** et seriei aut alterius coloris, simili modo prohibentur Clericis in Concilio Tolet. ann. 1582.

* **CALCEUS BASSUS**, f. Curtus, laicorum proprius. Stat. conc. Trevir. ann. 1310. cap. 10. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 76. col. 1 : *Aliqui (monachi) etiam laxatis honestatis habentis, in caligis diversorum colorum mixtis et Calceis bassis, ad modum laicorum, incedere præsumunt.*

* **CALCEUS LAQUEATUS**, Laqueis seu lorulis exornatus et astrictus. Stat. pro Benedict. provincie Rem. ann. 1299 : *Nec Calciamentis utantur..... laqueatis, sive nodatis, etc. Vide *Laquatatus* et *Laqueatæ vestes*.*

* **CALCEUS LUNATUS**, a forma Lunæ crescentis sic dictus. Stat. MSS. eccl. Carnot. ann. 1526 : *Prohibemus etiam ne utantur Lunatis, cornutis et nimis fenestratis Calceis. [** Vide Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 427. D. et Glossar. med. Græcit. col. 1310. voce Ραδώνιζ; infra *Pigaciæ*, *Poulainia* et *Rostra*.]*

* **CALCEUS VITREI COLORIS**, Cærulei, ni fallor, nostris *Verd de mer*. Chron. Isid. Hispal. ad ann. 964. ex Cod. reg. 4999. A. : *Monachi illi (S. Martini Turon.) ut refert S. Odo, nimis deliciose vivebant et serieis (utebantur) vestibus; Calciamenta erant vitrei coloris. [** Calcei albi apud Wurdtwain Nova Subsidia Diplom. vol. 6. pag. 80.]*

* *Cauchier*, pro Calceus, Soulier, in Vita J. C. MS. ubi de S. Joan. Bapt. :

Que je vos di par verité,
Ne sui dignes de despoier
La corroie de son Cauchier.

Cauchier vero, pro Calceare, calceos præbere, in Ch. ann. 1458. ex Chartul. 21. Corb. fol. 282. vº. *Caucemente* et *Cauchemente*, Calceamentum, vulgo *Chaussure*. L'Ordene de Chevalerie :

Après li a cauchies cauchiés.
De saies brunes et deliés,
Et li dit, Sire, sans faillanche,
Par chete Cauchement noir
Aiez tout adés en mémoire
La mort et la terre où girez.

Le Reclus de Moliens :

De s'alesne son oeil quassa,
Dont il cousoit sa Caucemente.

Chaucemente, in Testam. Ingeran. dom. de Couciaco ann. 1290. ex Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 190 : *Je lesse pour Dieu et en aumosne huit vins livres Parisiens de vente chascun an à touzjours, pour acheter draps et Chaucementes pour vestir et chaucier les pources de ma terre de Brie.*

† **PEDEM UNUM IN DUOBUS CALCEIS HABERE**. Adagium dictum de homine duas vias ingredienti, ut eam insistat, quam cognoverit utiliore. Angeli Pechinoli Litteræ ad Innocent. VIII. PP. de legatione Hungarica apud Fontaninum ad calcem Antiquit. Hortæ pag. 485 : *Puto, Pater Beatissime, quod Majestas sua inter spem et metum naviget, et Pedem unum in duobus Calceis habere velit, ad effectum ut videat, quid etc. [** Aliud adagium : Si Calceus dividitur nemo caleeat, in Ekkehard. IV. Cas. S. Galli ap. Pertzium vol. Scriptor. 2. pag. 141. cap. 16. ubi agitur de adjutore abbati dando.]*

** **CALCEUS FOEDERIS**, Liga et factio rusticana, Germ. *Bundschuh*, in Fascicul. Tempor. Pistorii pag. 109. ADEL.

* **CALCHARE**, Stipare, opplere. Guido de Vigev. de Modo acquirendi et expugnandi T. S. MS. cap. 8 : *Postea fortiter inelaveletur navis super curvis illis, et postea Calchentur stopinocum cunius et maciis. Vide *Calcare*, 5.*

CALCHERA, Fornax, in qua uritur calx, in Contract. Dator. Bergom. lib. 2. cap. 27. 29.

* **CALCHERIA**, f. Fornax, in qua coquitur calx, ut infra *Chalcheria*. Charta calcheria, qua fornax ejusmodi alicui conceditur. Judicium ann. 1131. inter Probat. tom. 2. Hist. Oecit. col. 459 : *De censo, et de Calcheriis, et de cartis Caleheriis, et de cartis sponsaliciis, et de lectis mortuorum, etc. Et col. 460 : Et censum de vineco, et de Calcheriis, et mortuorum lectos... habeat, etc. Nisi idem sit quod mox Calciagium et programma ejusdem tributi.*

† **CALCHIA**. Vide in *Calcea*.

1. **CALCIA**, Tibiale, erurum tegmen, ita dictum, quod interdum calceis conjungeretur, et una calcearetur et indueretur: nostris *Chauce*, vel *Chausse*; *Calza* Ital. Scio aliter videri viris doctis de vocis etymo. Theodulphus lih. 6. Carm. 18 :

Follicat ampla quibus turgenti Calcia panno,
Velocique pedi vilis inest caliga.

Vetus Scheda Thuana : *Calcias filtrinas paria 1. Calcias venelanas paria 1. etc. [Mahill. legit renelanas, pro venelanas, in Actis SS. Bened. sæc. 3. part. 1. pag. 102. De caligis follicantibus Monachorum agunt S. Ferreolus in Regula cap. 3. et S. Hieronymus in Epist. ad Eustoch. de Virginitate.]*

* *Calcias de scarlato*, in Constit. Feder. reg. Sicil. cap. 89.

† 2. **CALCIA**, Calx, Gall. *de la Chaux* Tabular. S. Florentii : *Hac conventionem, u Monachi fecissent caput ejusdem Ecclesie de Calcia et petra.*

† 3. **CALCIA**, λᾶξ, Calx. Supplem. Antiquarii; hoc est, Planta pedis, seu e pars plantæ quæ in digitos desinit.

* **CALCIAGIUM**, Tributum, quod pro

calceis seu aggeribus reficiendis a prætereuntibus exigitur. Charta ann. 1181. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 82 : *Advocatus etiam reddidit nobis perpetuo possidentiam medietatem calciatæ de Creci cum Calciagio, ita quod nos illam medietatem calciatæ bonam et laudabilem præparare debemus... Et si postea eam... bonam non fecerimus, advocatus extunc eandem medietatem calciatæ cum Calciagio in manu sua tenere poterit, quousque bonam eam et laudabilem faciamus.* Charta Joan. ducis Lothar. ann. 1282. in Suppl. ad Miræum pag. 138. col. 1 : *Ab omni thelonei, winagii, Calciagii..... præstatione..... dimitti volumus liberos et absolutos.* Vide supra *Calciagium*.

† **CALCIAMENTA**. Vide *Calceamenta*.

† **CALCIAMENTAGIUM**, Tributum a prætereuntibus solvendum pro *calcetis* reficiendis, apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britann. pag. 162 : *Item concessit idem Bernardus S. Gildasio medietatem cotagii, et medietatem Calceamentagii.* Vide *Calcagium*, in *Calcea*.

† **CALCIAMENTARIUS**. Vide *Caligarius* in *Caliga*.

1. **CALCIARE**, Calceus. Epistola Theodosii Patriarchæ Hierosol. in VIII. Synodo CP. act. 1. ex versione Anastasii Biblioth. : *Poderem et superhumerali cum mitra, Pontificalem stolam S. Jacobi Apostoli, ... et sanctum Calciare... transnisi, etc.* Vide *Calciarium*, 2.

† 2. **CALCIARE**, pro *Calceare*, apud Mart. Anecd. tom. 3. col. 1943. in Vita S. Philippi Archiep. Bituric. : *Facta adeo insensata per quatuor annos, quod neminem nec matrem cognoscebat, nec se induere nec Calciare sciebat.* [** Chronic. Salernitan. apud Pertz. vol. Scriptor. 3. pag. 470 : *Adeloldus crinatus ann. 10. iste primum Calciavit osam parucam.* Ekkehardi IV. Casus S. Galli cap. 16. apud eund. vol. 2. pag. 140 : *Pater ad Calciandum in caminatum vit.*]

† 3. **CALCIARE**, Calcare, calcibus impetere. Acta SS. Martii tom. 2. pag. 166. de S. Francisca Romana : *Alter vero daemon ascendebat super eam, dum sic raptaretur, et cum pedibus uncis eam Calciabat.* Concilium incerti loci apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 158 : *Ad horas B. Mariæ... cantentur in Ecclesia cum nota et devotione, non insurgendo et Calciando, hoc est pedibus itando.*

* Minus recte, ut opinor, *Calciare* ultimo loco exponitur, *Pedibus stare* : mallet, *Pedes agitare*, calcibus strepere.

† 4. **CALCIARE**, Aggerem seu viam stratam facere. Vide *Calceata* in *Calcea*.

† **CALCIARETTUS**, Calceus. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 278 : *Pro paro uno Calciarettorum pro nutrice filii Domini, gran. xv.* Vide *Calcearetus* et *Calziarettus*.

1. **CALCIARIUM**, Certa pecuniæ pensio, quæ in calceos emendos erogabatur. Gregorius M. lib. 1. Epist. 37 : *Volo autem, ut... offeras ad Calciarium puerorum solidos 10. et tritici modios 400.* Id est, ut quidam interpretantur, pro calceis. Sane ita vocem hanc usurpant Sueton. in Vespas. cap. 8. et C. in leg. 8. D. de Transact. (2, 15.) leg. 21. le Alim. leg. (34, 1.); vetus Interpretes Juvenal. Sat. 9. v. 67. Regula Magistri cap. 16. etc.

Sed nescio, an generatim hoc loco Gregorii, *Calciarium* non sumatur pro quovis munere, seu quavis pensione, ut apud Leonem III. Sed PP. Epist. 9 : *Interrogate quidem fideles vestros, et omnia vobis nota erunt, eo quod illi, qui vobis eum collaudant, hoc per munera et Calciaria faciunt.* Charta Athanasii III. Episc. Neapolitani : *Et nullum impedimentum nos aut posteris nostri eis facere præsumamus, aut aliquod Calciarium, aut præmium querere per nullum modum, etc.* Hinc depravata vox *Calzarium* et *Calgarium*, in Diplomate Caroli II. Regis Siciliae ann. 1303. apud Ughellum in Episcopis Casert. : *Præterquam de forfactoris casertæ, et Calzariis, et transituris, etc.* Mox : *De forfactoris in Limatula, et Calgariis terrarum, etc.* Ibidem : *De Calcariis terrarum.* Charta ann. 1105. apud eundem Ughellum tom. 7. Ital. sacr. pag. 1072 : *Concedimus etiam, ut ... cum rebus et bestiis eorum, et suis, libere et quiete utatur terris, herbis, aquis, lignis, petris, sine Calzao et affidatura, et omni jure tributario.* Legendum *Calzario*.

2. **CALCIARIUM**, **CALCEARIUS**, **Calceus** ipse. Joannes Monachus lib. 2. de Vita S. Odonis Abbatis Cluniacensis : *Quid ergo sentiendum est de Calciariis, quæ sunt suo pretio cara, et pavimento Ecclesie adherenda?* Statuta Corbeiensis Monast. lib. 1. cap. 3 : *Soccos filtrinos duos, Calcearios quatuor cum solis novis.* Petrus Venerab. in Statutis Cluniac. cap. 28 : *Pluvii et lutosi diebus Monachi Calciarios suos... luto plerumque infectos ad Claustrum revertentes lavabant.* Occurrit præterea in Regulis Monasticis S. Fructuosi cap. 4. et Magistri cap. 19. et 83. et in Vita S. Vulmari Abbatis Silviacensis cap. 3. Vide *Calciare*, 1.

CALCIARIUS, *Calcearius*, Sutor. Vetus Interpretes Juvenal. Sat. 4 : *Calciarii, cum festinant, et ansas caligarum prætereunt nonnullas.*

† **CALCIATA**, Via strata. Vide *Calcea*.

CALCIATICUM, Præbitio calceamentorum. Chrodegangus in Regula Canonicorum. Metensium cap. 29. Edit. Labbei : *Ut illas capas, et illos sarciles, (al. cumsiles) et illa calceamenta de illos telloneos superius nominatos, quod exinde superat, et de illo Calciatico, quod ille Episcopus annis singulis ad illum Clerum reddere consuevit, et de eorum elemosyna, quod ad ipsum Clerum specialiter Deus dederit, sint comparata.* [Vide *Calceus*.]

* **CALCIATOR**, *Calcearum* structor vel rector. Comput. ann. 1472. ex Tabul. S. Petri Insul : *Item Johanni Cornette Calciatori cum filio suo, pro reparatione calceyæ claustris, etc.* Cauchieur, eadem notione, in alio ann. 1526. ibid : *A Regnault Cauchieur pour caillaux et pour son salaire d'avoir cauchier devant ladite maison, etc.* Chartul. sign. Ezechiel. Corb. ad ann. 1415. fol. 2. rº. : *Marcanda Damp. Gilles du Chastel-long..... à Jehan Harle Cauchieur de ouvrir aux cauchies de Corbie.*

† **CALCIATURA**, *Calceamentum*, Gall. *Chaussure*. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 140 : *Quinque solidos pro Calciatura sua.* Madox Formul. Anglic. pag. 425 : *Ad Calciaturam pauperum, seu ad calciandos pauperes.* Legitur etiam in Chartulario S.

Vincentii Cenoman. fol. 32. et in Computo anni 1202. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. LVI. ad *calcem*.

† **CALCIATUS**. Vide *Calcea*.

* **CALCIDONIA**, **CALCIDONIUS**, Chalcedonius lapis, vulgo *Calcédoine*, vel *Chalcédoine*. Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 808 : *Ferualium unum, cum uno lapide Calcidoniae.* Inventar. MS. thesaur. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unum Calcidonium crossum quasi acutum, inclusum in argento deaurato.*

† **CALCIFEX**, Sutor, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 126. ex Laurentii Byziini diario belli Hussitici : *Item Sutores vel Calcifexes, etc.* Legitur iterum in Onomastico ad *calcem* tom. 3. Actorum SS. Junii.

CALCIFURNIUM. Vide *Calx*.

† **CALCINA**, Vox Italica, *Calx*, Gall. *de la Chaux*. Occurrit apud Ogerium Pannem lib. 4. Annal. Genuens. ad ann. 1215. et Anonymum in Memoriali Potestatum Regiens. ad ann. 1233.

* Non ut vocis notio, sed ut calcis usus in Re Militari delegatur, subijcio quæ occurrunt in Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 13 : *Recursum habere debet ad Calcina bene contritam, et ab altitudine murorum perfractorum civitatum sive castellorum, et super hostes projiciatur dicta Calcina.* Hinc

* **CALCINALIS**, *Calcearius*, ad *calcem* pertinens. Charta ann. 1257. in Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 52. vº. : *Pro furnis Calcinalibus, ij. solidos Turon.* Vide infra *Calcinariis*.

* **CALCINARIUM**, *Rudus*, Ital. *Calcinaccio*, nostris *Platras*. Stat. Vercell. lib. 7. pag. 150. vº. : *Item statutum est, quod si quis homo vel aliquis de familia sua aliquas scopaturas, vel letamen, vinacias, rapacias multitium, Calcinariis... in rugis, vel plateis, vel viis projecerit, etc.*

* **CALCINARIUS**, ut supra *Calcinalis*. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 139. ex Cod. reg. 4620 : *Ordinamus quod... coramen pilosum, assungia, sepum, ... lapides Calcinariis extrahi non possint de territorio Mantuano.*

* **CALCINATIO**, In *calcem* redactio, Gall. *Calcination*, Ital. *Calcinazione*. Arnauld. in Rosar. MS. lib. 1. cap. 3 : *Sulphureitas adustibilis cum Calcinatione ignis deletur a corporibus, etc.*

* **CALCINATIUM**, *Calcis* coriis inficiendis adhibita purgamenta. Stat. Saluc. col. lat. 5. cap. 144 : *Teneantur prædicti vacuare de affaitaria ruscium et Calcinatiis.* Enchausser, *Calce* perfundere, in Stat. ann. 1407. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 211. art. 7 : *Que doresnavant tous cuirez seront Enchausser, etc.* Vide supra *Calcinariis*.

† **CALCINATORIUM** *Vas*, Ubi, ni fallor, metalla in *calcem* rediguntur. Vide locum in *Biscota*.

† **CALCINATUM** *Majus*, quod arte dulce factum est, ut *sal*; *Calcinautum* *Minus*, quod natura, ut *saccharum*, in *Amalthea*. Sunt voces Spagyricæ, pro quibus Rochus le Baillif habet *Calcinautum*.

† **CALCINEUS**, Ex *calce*, vel *lateritius*, ut vertit Bollandi Continuator, in Actis

SS. April. tom. 3. pag. 480. de S. Alpiano : *Vineam nuro Calcineo cinxit.*

CALCIO, Femorale lineum interius, nostris *Calçon*. Hariulfus lib. 3. Chr. Centul. cap. 3 : *Conchæ 2. sandalia cum Caltionibus 6.* Sed legendum *Calcionibus* : [quos lubentius intelligerem udones laneos, lineosve, Gall. *Chaussons*, quam feminalia. Instrum. anni 1217. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 98 : *Sub annuo censu sibi persolvendo per unos videlicet Calciones... quotiens nova Abbatissa a Capitulo constituetur, mihi et hæredi meo duo paria Calcionum pro relevatione dicti mansi solvere tenebuntur.* Charta Agnetis Abbatissæ Strumensis in Artesia ann. 1225 : *Sexaginta sol. ad botas hiemales et sotulares æstivales... et ad Calciones septem libras.]*

CALCIOCALIGA, Calceus in caligæ formam factus. Occurrit in notis Tyronis.

* **CALCIPEDIA**, Calceorum species, ut *Calopedes* in Glossario Stat. eccl. Habac. ann. 1451. apud Oesefium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 237. col. 1 : *Tempore divinorum in chorum cum Calcipediis, neque cum cornubus aut avibus intersint.* Vide infra *Calopedia*.

† **CALCIRE**, Vocare. Vide in *Calare* 1.

† **CALCITIO**, mendose, pro *Calcitro*, *onis*, in Glossis Isid : *Qui ferit Calcibus.* *Calcitro* legitur hoc sensu apud Plautum et Nonium.

† **CALCITIS**, *Gemma aerei coloris*, in Glossis San-german. MSS. num. 501. [*** Chalcites* ex Isidor. Orig. lib. 16. cap. 15. sect. 9.]

* **CALCITRA**, *Chaussée de ville, i. pavementum*, in Glossar. Call. Lat. ex Cod. reg. 7684.

* 1. **CALCITRARE**, Equo calcar adhibere. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Calcitrare, Esperonner.*

* 2. **CALCITRARE**, Offendere. Glossar. Lat. Gall. Cod. 7692 : *Calcitrare, Trébucher.*

* **CALCITROSUS**, *Callosus*, ex Gloss. ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 2. Passion. cap. 140 : *Hoc medicamen... ad magnas passiones, i. ad tuberosos, et ad Calcitrosos, et ad lapidosos porros generatos optime facit.*

† **CALCLUS**, pro *Calculus*, Lapis. Abbo de Obsidione Lutetiæ apud Chesnium Hist. Norman. pag. 44. col. 2. [*** lib. 2. vers. 150.*]:

Cæditur allofilo de portatoribus unus
Nomine Gozbertus, Calculo percussor in umbras
Tartareas fugit moriens, etc.

* **CALCOLARIUS**, Calceolarius, sutor, Ital. *Calzolaro*, Gall. *Cordonnier*. Stat. ant. Florent. lib. 4. cap. 19. ex Cod. reg. 4621 : *Quatuordecim minores artes, videlicet ars bechariorum, ars Calcolariorum, etc.*

* **CALCULÆ**, *Lixæ aut servi militum*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7646. Ubi infra melius *Caulcæ*. Vide in hac voce. [*** Gemma Gemmar. : Calcula, calx, vel est nuncius cursatilis, etiam est quedam gemma.*]

† **CALCULARE**, Calculos subducere, computare, Gall. *Calculer*, *Compter*, non legitur quidem apud melioris notæ Scriptores, sed tam frequenter occurrit apud alios, ut loca pigeat exscribere. Vide, si vis, Sidonium lib. 9. Epist. 7. Prudentium

in Hymno S. Laurentii v. 131. Acta SS. Aprilis tom. 2. pag. 47. et Junii tom. 3. pag. 111. Muratorium Scriptor. Ital. tom. 3. pag. 320. col. 1. D. etc.

CALCULATIO, in Jure Hungarico, Testium Inquisitionis examen; Hungaris : *Az feleletnec forgatasa.* [Apud alios sumitur pro ipsa actione calculandi.]

CALCULATOR. Vide *Abecedarius*, et *Compotista*, [post *Compotus*. Vox *Calculator* omitti potuisset; habetur enim apud Martialem 10. Epigr. 62 :

Nec Calculator, nec notarius velox.]

† **CALCULCARE**, pro *Calcolare*, apud Marten. Collect. Ampliss. tom. 1. pag. 947 : *Verrum etiam cum de hospitio carnis exeundum erit, actus nostros Calculcantes vite occupatione studii bene actæ, voluptuosa memoria perfruemur.*

† **CALCULO**, *Magister ludi*, Isidoro in Glossis, hoc est, qui docet arithmeticam. S. Aug. lib. 2. de Ordine cap. 12 : *Ergo utilitas numerandi magna necessitate animadversa est, quibus duabus repertis, nata librariorum et Calculorum professio, etc.* Laurentio in Amalthea, *Calculones*, *Caulculones*, sunt *Grammatistæ prima elementa docentes*. Ulpiano leg. 1. de Extraord. Cognit. § 6. (50, 6.) dicuntur *Calculatores*. Vide *Calculator*.

† **CALCULOSITAS**, *λιβησις*, *Morbus calcularis*. Supplem. Antiquarii.

CALCULOSUM, pro *dubium*, apud Ermanrium in Vita S. Soli cap. 7.

† **CALCULUM**, *Ubi mortui feruntur*. Papias MS. Vide *Calulum*.

† **CALCULUS**, *Minima pars ponderis. Geminis granis lentis appenditur*. Papias MS. Vide *Calculus*.

* **CALCULUS**, *Ratio, Rason, Prov.* Unde in Alexandro : *Iste habet bonum calculum, i. bonam rationem.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

CALCUM, *Calcatio frumenti dum mensuratur*. Tabular. Abbatie Dalonensis in Lemovicibus fol. 17. ann. 1240 : *Dedit... conventui Dalonis unum sextarium avenæ cumulatam cum uno Calco renduales, etc.* Ita fol. 46. 125. 126. 127. 128. Rursum fol. 81 : *Retento nobis uno modio siliginis, et dimidio avenæ censualibus ad mensuram de Pompedors, siligine semel percussa et rasa, et avena semel una manu Calcata, sed cumulata.* Eodem fol. : *Retentis tantum sex sextariis siliginis rasis et semel Concussis.* Fol. 82 : *Retentis ibidem 12. denariis de acaptamento, et pleno dominio, et uno sextario siliginis Calcato et raso.* Denique fol. 91 : *Frumenti unam eminam rasam cum una Succussione.*

† **CALCUS**, *Minima pars ponderis, quarta pars oboli est, constans lentis geminis granis.* Appellatur autem *Calculus*, quod sit *parvulus sicut et lapis calculus, qui adeo minimus est, ut sine molestia sui calcetur.* Isid. lib. 16. cap. 24. Vide *Calculus*.

** **CALD**, pro *Calidum* rustice dictum scribit Ekkehard. IV. Cas. S. Galli ap. Pertz. vol. Script. 2. pag. 122.

CALDACIA, *Calda aqua*, *συχρασις*, in Gloss. Gr. Lat. Codex MS. S. Germ. Paris. habet *Caldativa*. Vide *Caldus*.

CALDACINIS, *Θερμοσποδία*, in Gloss. Græc. Lat. [id est, Cinis calidus.]

† **CALDÆI**. Vide *Chaldæi*.

† **CALDARA**, Vox Italica, Hisp. *Caldera*, Gall. *Chaudiere*, Idem quod *Caldaria*. Occurrit in Epistola Innocentii III. PP. tom. 3. Conciliorum Hispan. pag. 456. pro quo Cangius infra legit *Caldaria*.

CALDARARIA. Vide *Calderaria*, in *Cal-daria*.

CALDARARIUS, ex Ital. *Caldarario*; nostris, *Chaudronnier*, *Ærarius faber*. Anonymus de Rebus gestis Friderici II. Imp. pag. 867. de Manfredi : *Et dum vix credere posset narrationem rumoris ejusmodi, qui ex continua sollicitudine nuntii, vel Caldarii malleus, qui ictum ad eudendum socii non expectat, denuo statim perstrebat auditum, etc.* [Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 277 : *Primo solvit Andreæ juveni Caldario pro certis vasis hereis factis ad opus pauperum unc. ii. taren. xii.*]

† **CALDERARIUS**, Eadem significatione, Ital. etiam *Calderaro*, Hisp. *Caldcrero*. Vita S. Francæ Abb. tom. 3. SS. Aprilis pag. 393 : *Polzagallo Calderario Placentiæ, facienti casam unam pro fundenda manibus aqua etc.*

* Stat. Placent. lib. 6. fol. 83. rº. : *Item provisum est quod Calderarii et alii facientes lebetes, seu aliquos vassellos de ramo, etc.* Vide mox *Caldarifex* et *Calderius*.

* **CALDARE**, Vas ex ære *caldario* seu fusili confectum. Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med ævi col. 1052 : *Fecit fieri (Petrus abbas) unum Caldare, pro aqua benedicta cum aspersorio.*

* **CALDARELLA**, diminut. a *Caldare*, Hispan. *Calderilla*, ibid. col. 1053 : *Unam Caldarellam cum aspersorio.* Vide *Caldaria*.

* **CALDARETIA**, Præstatio, ut videtur, quæ scholaribus fiebat pro *caldariis* habendis. Stat. ant. Cumanæ cap. 31. ex Cod. reg. 4622. fol. 33. vº. : *Quod potestas faciat solvere scolariis Caldaretiam.*

CALDARIA, **CALDARIUM**, Aenum, vas majus ex ære *caldario* seu fusili confectum, in quo aqua igni admovetur; [*** Cupam minorem vel cortinam interpretatur Guerardus in Ind. pecul. Polypt. Irminon.*] nostris *Chaudiere*, Italis *Caldaia*, [*Caldaia* et *Caldera*, Hisp. *Caldera*.] Anastasius in S. Hadriano PP. pag. 111 : *Caldaria plena de pulmento erogentur omni die per manus unius fidelissimi Paracellarii eisdem pauperibus, etc.* Robertus Monach. lib. 9. Hist. Hieros. : *Lebetes, et Caldariæ, cacabi, etc.* [S. Willelmus lib. 1. Constit. Hirsau. cap. 98 : *Cuppa cum oleribus, quando sunt in Caldarium mittenda.* Cogitosus in Vita sanctæ Brigidæ, apud Canisium tom. 5. pag. 628 : *Nam cum illa aliquando in Caldario lardum advenientibus hospitibus coxerat.* Sed Vitruvius utitur voce *Caldarium*.] *Caldaria* lignea, apud Greg. Thron. de Glor. Confess. cap. 98; *Ferrum Caldariarum*, apud Innocent. III. lib. 13. Epist. 61. [Jos. de Aguirre legit *Caldararum*, ut paulo ante observabamus.]

† **CALDERIA**, in Indice utensilium de Ruminacio ex Chartulario Compendiensi : *Una Calderia, et unum rotherium etc.* Rolandinus Patavin. de factis in Marchia Tarvisina lib. 7. cap. 7 : *Post captionem ipsius inventa est intrinsecus in quodam angulo domus ejus Calderia quedam super terra po-*

ca, venetialibus plena, quæ capax erat, ut
tum fuit, duorum steriorum et ultra.

CALDERIÆ ad coquendum salem, quæ alio
mine Bagernæ vocantur, in Charta ann.
137. apud Duchesium in Probat. Hist.
ergiac. pag. 77. in Testamento Bernonis
bbatis. in Bibl. Clun. pag. 10. in Chron.
ugonis Flaviniac. pag. 270. etc. [Has cal-
darias olim ferreas fuisse nos docet Præ-
ptum Radulfi regis Burgund. ann. 1029.
ud Marten. Anecd. tom. 1. pag. 147 :
uatuor Ferreas Caldarias situsque earum in
dinis.]

† **CALDARIA**, Eadem notione. Epistola
ugonis Abb. Cluniac. ad Imperatorem
in. 1152. Spicil. Acher. tom. 2. pag. 400 :
ogamus autem obnixæ, ut ipsum prioratum
possessiones ejus et Caldariam... restitui
ciatis.

CALDARIIS DECOQUERE, Supplicii genus.
ucas Tudensis in Chr. pag. 110 : *Latrones
uspendebat, alios igne cremabat, alios Cal-
dariis Decoquebat, alios vivos comburebat.*
eremannus lib. de Restaurat. S. Martini
ornacensis cap. 22. de quodam Milite,
ui vaccam pauperculæ feminæ abstulerat :
rotinus vero (Comes Flandriæ) *vas æneum
maximum, quod vulgus lebetem seu Calda-
riam vocat, publice in foro, videntibus cun-
tis in sublime appendi, et aqua impleri præ-
cepit, igneque magno supposito, dum nimis
erueret aqua, Militem illum cum omnibus
adjuventis suis, etiam gladio accinctum, in
Caldariam projici fecit, sicque eum in aqua
ervente necavit.* Joannes a Leidis lib. 31.
Chr. Belg. cap. 43. de quodam falso Epi-
copo : *Qui judicans, ipsum esse reum mor-
tis, condemnavit mediante sententia scabino-
rum, Bulliendum esse in ferventi aqua.* Le
roman de Parise la Duchesse MS :

Ja ne iert si aus hom, si je l'ai en baillie,
Qu'il ne soit ars au feu, ou en Chaudeire bolie.

Philippus Mouskes de Caroli Comitibus Flan-
diæ interfectores :

Mais puis furent cil enroet,
Boullit, pendut, et trainet.

Hæc porro pœnæ ac supplicii species po-
tissimum decreta in falsarios et monetarum
adulteratores. Chronicon Colmariense 1.
part. ann. 1279 : *Falsarius monetæ coctus
in Caldario Columbariæ.* Et ann. seq. : *In
Sultz prope Rebeacum Decoctus fuit moneta-
rius, etc.* Joannes Butilerius lib. 1. cap. 39 :
*Seulx, qui s'enhardissent de faire fausse
monnoie, et contrefaire la monnoie du Prince,
ou ses quins, sans son autorité, et que de
ce ils n'aient lettres, sachez, qu'ils encourent
en peine capitale, si comme d'estre Bouilli,
etc.* Adde veterem Consuetud. Turonensem
tit. ult. art. 1. Vide Bullire, 3.

CALDARIA JUDICIARIA. Vide *Aquæ Judi-
cium* in *Aqua*. [** Adde ibi Notit. Werpiti-
onis Abbatissæ S. Mariæ Santonensis factæ
ann. 1104. ap. Guerard. post. Irminon.
pag. 375.]

CALDARIUM. Matth. Silvaticus : *Calda, i.
Calida. Inde Caldarium, quando simpliciter
ponitur, pro calida aqua intelligitur.*

CALDERARIA, vel **CALDARARIA**, Locus,
ubi conficiuntur vel asservantur caldariæ.
Officina æraria, Hispan. *Caldereria* lugar.
Occurrit apud Innoc. III. lib. 13. Ep. 55.

CALDEAR Idem quod *Caldaria*. Specul.

Saxon. lib. 1. art. 24 : *Caldear, seu patel-
lam pro coquenda cerevisia.*

** De *Caldariis* pictis in vexillis *Ricorum*
hominum vide S. Rosa de Viterbo Eluci-
darii tom. 1. pag. 226.

* **CALDARIFEX**, Ærarius faber. Charta
ann. 1450 : *Resignarunt Nicolao Knybes
Caldarifici civi Argentiniensi, etc.*

† **CALDARIUS**, Gloss. Lat. Gr. *Calda-
rius θερμόδοτος*, Qui præbet calidam.

† **CALDELLUS**. Vide in *Caldus*.

† **CALDERARIA**, **CALDERIA**. Vide in
Caldaria.

† **CALDERARIUS**. Vide *Caldararius*.

* **CALDERIUS**, Eodem significatu. Stat.
Placent. lib. 6. fol. 69. vº. : *Et hæc omnia
fiant, non obstante aliquo statuto ferrariorum
seu Calderiorum.* Vide supra *Caldararius*.

* **CALDERO**, Aenum, vas ex ære calda-
rio seu fusili confectum, lebes, Gall. *Chau-
deron*. Regest. episc. Nivern. ann. 1287 :
*Unus Caldero de cupro. Unus Caldero æreus...
Duo Calderones de cupro.* Vide supra *Cal-
dare*.

* **CALDERONUS**, Eadem notione. Arest.
ann. 1345. 6. Aug : *Cocus vero (habet)
vasa, scilicet calderias, calderonos, et
cæteras res ad coquinam pertinentes.*

† **CALDEUS**. Vide *Chaldæi*.

CALDICER. Fragm. Petronii : *Titus no-
ster magnum animum habet, et est Caldicer
ebrius.* Vide *Caldus*, 1.

CALDICUM, *Forisdeambulatorium*, quod
et *Peribulum* dicitur. Gloss. Isid. Ugutio et
Papian. [Salmasius ad Spartianum pro *Cal-
dicum* restituit *Chalcidicum*, Græcis ὑπερῶν,
mænianum Latinis, Gallis et Italis, *Balcon* :
id dicitur *Foris deambulatorium*, quod in
illo deambulantes foris conspiciantur. Vide
Reinesium Var. Lect. 3. 5. Sic fere Grævius
ad Glossarium Isidori. Excerpta Pithœana
pro *Caldicum* habent *Canadium*.]

* **CALDIRARIUS**, ut supra *Caldararius*.
Acta beati Amadei tom. 2. Aug. pag. 578.
col. 1 : *Quadam die invenit quemdam ho-
minem in modum Caldirarii habentem bul-
gias, etc.*

† **CALDUNA**, Species ferculi. Cod. MS.
Consuetud. Ecel. Colon. in Bibl. Cathed-
ralis Atrebat. : *De novem ovibus fiunt
fercula quæ vocantur Caldunæ.* [** Germ.
Kaldaunen, Intestinum, Græc. χιλιάς. ADEL.]

1. **CALDUS**, Genus vasis, aut poculi. Re-
gula Magistri cap. 25 : *Antequam ultimum
seræ Caldum bibant.* Ibidem : *Sic ultimum
Caldum accipientes surgant.* Cap. 27 : *Post
priuos meros æstivo tempore ad refectionem
tam Sextæ, quam Nonæ, Caldi omnibus qua-
terni sufficiant.* Habetur item cap. 30. et 53.
Efficitur vox a *Cadus*, incertum : est enim
Cadus, Latinis vasis genus, apud Columel-
lam, Martialem, etc. An vero a *Calda* vel
Calidus, quod in eo potus calidus haurire-
tur. Gloss. Lat. Græc. : *Calda*, θερμόν. Sed et,
ut auctor est Varro lib. 4. de lingua Lat.
Calix, a *caldo* dictus, quod in eo calida puls
apponeretur, aut calidum eo biberent. *Calda*
vero in conviviis veteres usos testantur pas-
sim Scriptores, etsi id in dubium revocet
Hieron. Mercutialis l. 1. Var. lect. cap. 8.
Atque in his Plautus in Milite Glorioso,
Suetonius in Tiberio cap. 42. Victor in eod.
Tiberio, Martialis lib. 1. Epigr. 12. lib.
8. Epigr. 67. lib. 12. Epigr. 61. lib. 14.

Ep. 105. Aristænetus lib. 1. Epist. 3. pag.
18. Eunapius in Proæresio pag. 157. et
alii, quos laudant Lipsius lib. 1. Elect.
cap. 4. Gretzerus lib. de Vino myrrato
cap. 18. etc. Locum vero, ubi calda vende-
batur *Thermopolium* vocat idem Plautus in
Pseudolo, et in Rudente : quo spectat
illud Dionis, scribentis, Claudium vetuisse
carnes ac θερμόν ὕδωρ vendi in foro. Vide
Vincentium Brutium lib. de *Calido*, *frigido*,
ac *temperato antiquorum potu*, et *quomodo
calido in deliciis uterentur*, editum Romæ
ann. 1653. et Guillelm. Stuckium lib. 3.
Antiquitat. convival. cap. 6. [** Germ.
Gelte, Helvet. *Kalte*, ADEL. Vide Graffii
Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 184. voce
Gellida, quæ contracta *gelda* et *gelta* pro-
fertur et quam Glossæ antiquæ German.
Lat. interpretantur *Crater*, *galeola*, *pandula*,
calicula et *gallida* sive *callida*. Confer *Galida*
et *Galo*.]

CALDELLUS, diminutivum a *Caldus*. Re-
gula sancti Cæsarii : *Biberes ad refectionem,
id est, in æstate, merum, et tres Caldellos,
ad prandium tres tantum.* Ejusdem Regula
ad Virgines cap. 16 : *Ad prandium in æstate
binos Caldellos, ad refectionem ternos Cal-
dellos accipiant.* Regula S. Aureliani ad
virg. cap. 40 : *Ad refectionem in æstate mense
julio et Augusto Caldellos tres.*

* 2. **CALDUS**, *Chauderon*, in Glossar.
Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.

CALEBRA. Gloss. Lat. Græc. : *Calebra*,
Βουλὴ βασιλική, [id est, Consilium, curia,
vel sententia Regis seu Imperatoris.]

* Pro *Calabra*. Vide in hac voce et *Scal-*
liger. ad Festum in *Curia*.

† **CALECIA**, pro *Calcea* vel *Calceia*, Ag-
ger, moles, Gall. *Chaussée*. Chartular. Ec-
clesiæ B. M. de Bono Nuntio Aurelian. :
*Quadraginta solidos ab eo qui molendinum
seu Calciam haberet, requireret.* Conventio
anni 1230. apud Marten. tom. 1. Am-
pliss. Collect. col. 1245 : *Fient expensæ ad
conservationem dictarum terrarum et nemo-
rum et castrorum, et ad reparationem domo-
rum, molendinorum, furnorum, granchia-
rum et Calceiarum, vivariorum et ballivorum.*
Vide *Calcea*.

* **CALECTA**. Charta Joan. I. reg. Angl.
inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst.
col. 7 : *De operationibus castellorum, et
parcorum, et pontium, et Calectarum... sint
quieti.* Ubi legendum esse *Calceiarum* nemo
non videt.

* **CALEFACTOR CERE**, vulgo *Chauffe-
cère*, Officium in Cancellaria notissimum,
Cerarum præfectus, in Reg. Sign. Pater Cam.
Comput. Paris. fol. 192. vº. non semel. Vide
Tesserellum in Hist. Cancel. Est et *fructua-
riæ* regiæ officium, ex Reg. sign. *Noster*
ejusd. Cam. in Ordinat. hospitii reg. ann.
1285. fol. 58. vº et in alia ann. 1317. ibid.
fol. 82. vº. Vide *Fructuarius*.

1. **CALEFACTORIUM**, inter ministeria
sacra in Inventario Eccles. Eboracensis in
Monastico Anglic. tom. 3. pag. 173 : *Item
unum Calefactorium argenti deauratum, cum
nodis curiosis insculptis, ponderis unius un-
ciæ. Item unum Califactorium de cupro
deaurato cum nodis insculptis, ponderans 10.
uncias.*

2. **CALEFACTORIUM**, Locus ubi Mo-
nachi calefiunt, Gall. *Chauffoir*, *Poesle*, de

quo liber Usuum Ord. Cistereiensis cap. 4. 15. 55. 73. Tabularium Vindocinense Ch. 268. ann. 1078 : *Qui, cum corpus epulis refecisset, jussit lectum parari sibi, ut paululum secreta quiesceret : cui mox in Calefactorio parari jussimus.* Chronicon Tundonense lib. 10 : *Due domus pauperum, altera æstivalis ad habitandum, altera hiemale Calefactorium ad reficiendum.* [Guidonis Disciplina Farfensis. lib. 2. cap. 1 : *Calefactorium xxv. pedes latitudinis, eademque mensura longitudinis.* Marten. tom. 4. Anecd. col. 1224. ex antiquis Consuetud. Canoniorum Regul. S. Jacobi de Monteforti : *Calefactoria possunt ingredi... ad solutares ungendo, ad se minuendum, ad calefaciendum.*]

¶ 3. **CALEFACTORIUM**, Certum balnei genus, quo herbae in aqua coquebantur. Guidonis Disciplina Farfensis lib. 2. cap. 42 : *Famuli ipsius folia præparent, tamen in uno angulo cum magna cautela, et quando Calefactoria facturi sunt, famuli cellararii præparata folia habeant.*

CALEFACTUM, [Idem quod *Calefagiunt*] in Chronico S. Launomari de Mageneiaco num 14 : *In silva sua amplissima, quæ vocatur Borno, unde semper habeatur Calefactum.*

* **CALEFACTUS**, pro *Calefactus*, Qui navium rimas et commissuras solidat et componit, Gall. *Calfat*. Constit. MSS. Caroli reg. Sicil. : *Faciant diligenter videre in reparatione ipsorum (vasorum) per judices et notarium, magistros assie et Calefactos expertos ad hoc, et in arte maris peritos, etc.* Calphadeur, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1373. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 71 : *Alfons Rames de Seville ou royaume de Castelle Calphadeur de galées.* Vide in *Calafutare*.

CALEFAGIUM, Jus annuæ lignationis, quod quis habet in silva, ad familiæ suæ usum, Gallis, *Chauffage*. Charta Ricardi Regis Angliæ : *Confirmamus pasnagium suum, et herbagium, et Calefagium in foresta nostra de Goffet.* Vide Sammarthan. in Abbat. Fontanell. pag. 441. et Probat. Histor. Blesensis pag. 7. [Occurrit præterea in Statutis Monasterii S. Claudii ann. 1448. pag. 79. lin. ult. in Hist. Domus Harcuriæ tom. 4. pag. 1359. et in Charta anni 1202. Alani Comititis, ex Archivo Abbatie Belli portus.]

¶ **CALEFAGIUM**, Eadem notione. Charta Guillelmi de Guirchia in Archivo Castri Brientii : *Dedi Canonicis B. M. de Guirchia Calfagium in foresta de Guirchia.* Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 17 : *Sufficientiam nemoris ad Calfagium Monachorum.* Occurrit iterum in Charta 44. Pancartæ titulorum Monasterii S. Stephani de Vallibus apud Xantones et in Anecd. Marten. tom. 1. col. 627. in Charta Theobaldi Blesensis Comititis apud Mabill. in Actis SS. Benedict. sæc. 4. pag. 249. etc.

CALEFATARE. Vide *Calafutare*.

* **CALEFETARE**, ut *Calafutare*. Charta ann. 1335. ex Cod. reg. 5956. A. fol. 1. rº : *Naulizaverunt.... unam bonam et sufficientem galeam de cxvj. remis, bene aptatam, stagnam, Calefetatam, spaluratam, etc.*

CALEFICARE, pro *Calefacere*, apud

Eckearдум juniorem de Casib. S. Galli cap. 10. pag. 81.

¶ **CALEFIERI**, pro *Calefacere*. Paschasius Radbertus in Vita Walæ Abb. inter Acta SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 472 : *Hinc ergo claruit, si quando vice sua hiemale fratrum Calefiebat domum.* Ibid. : *Nulum igitur, quem non suis Calefieret fomentis, tepentem reliquit.*

* **CALEGA**, Auctio, ut videtur, Gall. *Criée*. Convent. Saonæ pag. 60 : *Quam quidem institutionem dicti ancoragii..... assignant per annum unum dumtaxat operi darsenæ instaurandæ, vendendæ per antianos Saonæ plus cæteris offerenti in publica Calega, cum interventu et assistentia potestatis.* Vide infra *Callega*.

* **CALEGARIUS**, ut *Caligarius*, Sutor, caligarum confector, in Stat. Vercel. lib. 6. pag. 145. vº. et Genuens. lib. 4. cap. 84. pag. 136. vº. Vide *Caliga*.

¶ **CALEMAUCUS**, apud Grævium in notis ad Glossar. Isid. in voce *Galeros*, Genus pilei. Vide *Camelaucum*.

* **CALEMINUS**, Panni species, f. idem quod *Camelotum*. Testam. Hugon. dicti Chavions archid. Lingon. ann. 1275. in Chartul. ejusd. eccl. ex Cod. reg. 5188. fol. 57. rº : *Item legamus dom. Matheo presbitero de Albaripa vestem nostram de Calemino albo.*

* **CALENDA**, Martyrologium una cum obituario et ordine officii peragendi. Vide infra *Kalenda* 2.

¶ **CALENDÆ**, CALENDI. Vide *Kalendæ*.

CALENDARE. Chronicon Andreense : *Terram, quam Calendaverat dimisit. Sed legendum calengaverat, id est vindicarat, calumniaverat, ex Gallico Calenger.*

¶ **CALENDARIUM**. Vide *Kalendarium*.

¶ **CALENDARIUS** Panis. Vide in *Panis*.

¶ **CALENGARE**. Vide *Calendare*, et *Calengia*.

¶ **CALENGEIIUM**, CALENGIA. Vide *Calengia*.

* **CALENGIUM**, Poena pecuniaria, multa, qua damnatur quis pro injuste instituta actione. Feoda Norman. in Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 168. vº. col. 2 : *Richardus Theutonicus habet..... medietatem Calengii, et quartam partem campipartis de Roncieres.* Vide in *Calumnia* 1.

* **CALENUM**, Cibus calidus et liquidus, Gallice *Chaudel*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. *Calenum, Lo mustio*, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Calidum*.

* Inter nuptiarum festivitates ejusmodi potionem usus erat junioribus viris ejusdem loci propinare; aut saltem eo nomine appellabant id, quod potus gratia a sponso iis largiebatur. Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 183 : *Après le soupper d'icelles noces pour faire le Chaudel ou esbatement, qui se fait au noces d'espousée communément, entrèrent en la maison de Jehan Chevalier, où ilz firent bouillir ledit Chaudel.* Aliæ ann. 1475. in Reg. 195. ch. 1503 : *Lesquelz compaignos requièrent à aucuns des parens et amis des mariés.... que on leur vouldist donner le Chaudel, comme l'on a coustume donner aux nopces.* Hinc *Chaudellet*, in Lit. remiss. ann. 1388. ex Reg. 135. ch. 123 : *Lequel enfant laditte*

baisselle print et leva et li fist du Chaudellet ou boulie qu'il menga, et puis le recoucha en son biers. Vide infra in *Cochetus* 3.

* **CALEOLOGUS**, Conviva, qui est ex familia et domo regia, nostris *Commensal*. Vide *Convivæ regis*. Charta Mich. Paleol. imper. CP. ann. 1404. ex Thes. eccl. Paris. : *Notum facimus quod noster dilectus nepos Calcologus consiliarius servicia nobis et civitati nostræ CP. per illustrem et valentissimum militem dictum Castelmorant fidem catholicam deffendendo facta, etc.* Vide Glossar. med. Græcit. v. Καλόγ. [** f. leg. *Paleologus*.]

¶ **CALEON**, Quasi humilis leo. Gloss. San-German. MS. n. 501.

* Ubi legendum est *Chamæleon*.

* **CALEPCIA**, La metria e capillo. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Caleptra*.

* **CALEPIS**, La fornace del ferro. Ibid.

¶ **CALEPTRA**, Mitra tegens caput, Joanni de Janua. Vide *Capedulum*. Ugutio : *Caleptra proprie dicitur cuphia equi.* Vide *Calestra*. [* Vide infra *Callopetra*.]

CALERARE, Properare, vel ligna portare, a calon lignum, Joanni de Janua. [** Gloss. in eod. reg. 7644 : *Callersans, properans, ut ex Glossis.*]

CALERARIUS, Minister ferens ligna, Joanni de Janua. Vide *Caligarius*, 2.

¶ **CALERE**, Desidere, otari. Barthii Glossar. ex Lisiardi Hist. Pælaest.

¶ **CALERIUM**, An machinæ quædam lignæ a Græco Καλόν, lignum? Apud Baluz. Miscell. tom. 6. pag. 365 : *Quæ in balistarum et Caleriorum et machinarum et aliorum armorum, etc.*

* Mendum esse videtur, pro *Carellorum*. Vide supra *Cadrili*.

* **CALESIS**. Vita S. Chrodog. tom. 1. Sept. pag. 771. col. 1 : *Grabatis quoque vehiculisque depositis, et Calesibus abdicatis, gressu libero ac liberiore animo laudes et grates loco sepulcri retulere.* Vocem ambigue scriptam esse monent docti Editores, quæ vehiculi genus aut instrumentum, quo gressus firmatur, indicari suspiciantur.

¶ **CALESTRA**, Genus mitræ. Gloss. Isid. Festus : *Caliptra, Genus vestimenti quo capita operiebant.* Legendum *Calyptra* a Græco Καλύπτειν, quod idem significat. Vide *Calyptra*.

* Haud scio an inde nostris *Calette*, Capitium, capitis tegmen, idem quod *Birretum*, in Lit. remiss. ann. 1379. ex Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 206 : *Ledit Gilet osta à icellui Maron sa Calotte ou barette, qu'il avoit sur sa teste.* Ubi ter legitur; quare restituendum esse *Calotte* vix credam. Vide supra *Calantica*.

¶ **CALETRA**, Ubi vespæ nutriuntur. Gloss. Isid. In Excerptis additur, *Celetra, καλὴστρα*. Papias : *Caletra, ubi vespæ nascuntur.* De vocis etymo vide Lexicon Martinii.

* **CALETUS**, pro *Calathus*. Lit. ann. 1352. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 309 : *Caletos, in quibus dicti pisces et alia afferuntur, diruentes ac lacerantes.*

¶ **CALFAGIUM**. Vide *Calefagium*.

* **CALFARIA**, Cucuma, ut videtur, Gall. *Coquemar*. Inventar. ad ealcem Necrol. Paris. Ms : *Unum bacinum, Calfariam cum pede, unam craticulam, etc.* Vide mox

* **CALFATORIUM**, ut *Calfaria*, Massiliensibus *Causaudou*. Inventar. ann. 1363. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Unum Calfatorium de cupro perforatum et non tenens aquam*. Lit. remiss. ann. 1414. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 183 : *Unum vas capri, dictum Calfatorium. Chauffour* vero, Camini species, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 138. ch. 243 : *Le suppliant venant vers le Chauffour où les compagnons se chauffoient, etc.*

* **CALFURNATA**, Coctio calcaria. Patet inter abbat. et consul. Aureliaci ann. 1350. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 241 : *Qui probi viri pro qualibet Calfurnata seu furnata dictorum laterum..... Decem et octo denarios Turonenses recipient pro laboribus.*

CALFURNIUM. Vide *Calcifurnium* post *Calx*.

† **CALGARIUM**. Vide *Calciarium*.

* **CALGIOLA**, f. Clavus ligneus vel ferreus. Charta ann. 1349. tom. 2. Hist. Casin. pag. 545. col. 2 : *Item dictus dominus abbas promissit eis dare omnia marramina in dicto monasterio, funes, Calgiolas, ferros, etc.* Vide *Cavile*.

* **CALHUS**, Idem quod *Varius*, diversis coloribus distinctus. Inventar. Ms. ann. 1366 : *Univit et annexavit Romanæ ecclesiæ castrum novum Cavallicensis diocesis, quod dicto abbate (S. Guillelmi de Desertis) in feudum tenebatur cum suis juribus, hominibus, territoriis ac pertinentiis universis sub annuo censu unius vaccæ variæ sive Calhæ.* Vide infra *Calidus*.

1. **CALIA**, Coturnix. Glossar. Gr. Lat. Reg. Cod. 85 : ὄρνις, *Coturnix*, *Cadia*. ὄρνις γομήτρα, *ecte*, [Matrix] coturnicum et caliarum. Vide *Qualia*.

* 2. **CALIA**, est lapis calaniaris, qui vulgo *calania* dicitur, quo tingitur æs fitque auricalcum. Glosar. medic. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

CALIBA, Chalybs, catena ferrea, ferrum. Historia de exilio S. Martini PP. apud Anastasium Bibl. pag. 95 : *Posuerunt in scamno indutum Calibis et catenis*. Ubi Baron. ann. 651. num. 16. pro *Calibis*, habet *ferro*. Althelmus de Laude virg. cap. 25 :

Ecce repente pius nodatos arbiter artus

Eripit e Chalybis, mox stricta ligamina rupit.

* **CALIBEUS**, Ex chalybe seu ferro. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 26 : *Johannes Mansart ex gantellis ferreis vel Calibeis, et ense suis prefatum Johannem le Borgnet..... percussit.* Vide *Calibosus*.

† **CALIBOSUS**, Ex chalybe, apud Muratorium tom. 8. col. 330. Vide *Tulibosus*.

* **CALIBS**, pro Chalybs. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. cap. 97. pag. 279 : *Missilia galeatis Calibe capitibus, etc.* Vide *Caliba* et infra *Calybs*.

CALIBURNE, Gladius celeberrimi Arthur Regis Britann. sic dictus, ut ille Caroli Magni apud Turpinum *Durendal*, pag. 588. Hovedenus et Bromptonus in Ricardo I : *Contra Rex Angliæ (Ric.) dedit Regi Tancredo gladium illum optimum, quem Caliburne vocant*. [Spelmannus addit, quem Britones, etc. Hincque suspicio est vocem esse Britannicam, vel potius hybridam, a Latino Chalybs et Britannico Houarn Fer-

rum.] Vide Galfridum Monemuthensem lib. 7. cap. 7. et Florilegum ann. 520.

* Bened. abb. Petroburg. in vita Henr. II. reg. Angl. tom. 2. pag. 642 : *Rex Angliæ dedit ei (Tancredo regi Siciliæ) gladium optimum Arcturi, nobilis quondam regis Britonum, quem Britones vocaverunt Caliburnum.*

† **CALICA**, pro *Caliga*. Anastasius in Epitome Chronici Casin. apud Murator. Scriptor. Ital. tom. 2. pag. 369. col. 1 : *Hic Ludovicus Italiam dum ingressus fuisset cum Clothario patre ad Casinense cœnobium possessiones universas ablatas restituit, et paunos nativos et grisos, Calicasque cum guindis et ocreas fratribus concessit.*

† **CALICELLUS**. Vide *Calix*, 1.

CALICLARE, **CALICLARIUM**, Abacus, Delphica, mensa, in qua calices reponuntur. Gloss. Lat. Græc. : *Caliclare*, τραπέζορον. Gloss. Græc. Lat. : *Caliclarium*, ποτηροθήκη. Κυλικεῖον Luciano in Lexiphane, *Poculorum mensa*, Servio. Suidas : Κυλικεῖον, ἡ θάκη τῶν ποτηρίων. [Vide *Calcearium* 2.]

† **CALICODIMIA**, Eadem notione, ut videtur, sed mendose pro *Calicotheca*, si bene conjicit Muratorius tom. 2. pag. 179. col. 1. ubi ex Agnelli libro Pontificali : *Tunc piucerna accipiens ex Calicodimia impleta mero, porrexit pontifici.*

† **CALICULUS**. Vide *Calix* 1.

* **CALIDAMEYA**, uno verbo, pro *Calida melleia*, Rixa, quæ improvise facto committitur; *Chaudemelle*, in Stat. Roberti II. reg. Scot. cap. 3. Lit. remiss. ann. 1406. in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 383 : *In hujusmodi Calidameya idem Johannes Goudoyne de uno parvo cutello..... Jacobum Gerandi..... percussit. Quidquid ex primo impetu, non præcogitato animo fit, calidum, vulgo Chaud, dixerunt nostri. Hinc Chaud cole, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 137. ch. 43 : Guillaume Champeaul fust feru dudit coustel par cop de meschief et de Chaud cole. De chant sang, eodem sensu, in Lit. ejusd. ann. ibid. ch. 30 : Mellée, qui estoit meue Chaloureusement et sans aguet, in aliis ann. 1360. ex Reg. 88. ch. 78. Aliæ rursum ann. 1427. in Reg. 173. ch. 146 : *Le suppliant courroucié et esmeu de ce Chalereusement, etc. Paroles Chaleureuses*, in Lit. ann. 1398. ex Reg. 153. ch. 367. *Eschauffement*, pro Iracunde, in aliis ann. 1400. ex Reg. 163. ch. 316 : *Icellui Jaquet dist moult ireusement et Eschauffement telles paroles, etc. Eschauffement de jeunesse, Juvenilis ardor, impetus*, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. ch. 78. *Eschauffeure*, in aliis ejusd. ann. ibid. ch. 51. *Yre, Eschauffeté et cole*, in Lit. ann. 1454. ex Reg. 184. ch. 506. *Mouvement, de coraige boullant engentré*, in Charta ann. 1398. ex Tabul. eccl. Camerac. Vide *Mesleia*.*

* **CALIDARIUS**, Calidus : *Malthæ Calidariæ vel frigidariæ*, apud Pallad. de Rust. lib. 1. tit. 41.

* **CALIDIOSE**, Callide, fraudulenter. Lit. remiss. ann. 1364. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 4 : *Idem Johannes tractavit malitiose et Calidiose cum quodam alio homine, qui..... fingens se procuratorem dicti Guillelmi..... ipsum Johannem quitaret ab*

omnibus, quæ occasione societatis seu commandæ.... tenebat.

† **CALIDUM**, Potionis dulcis genus. Visio Wetini Monachi Augiensis, apud Mabill. in Actis SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 293 :

Interca dulcis fertur mihi norma piscis

Asconis calidi, sequitur vas denique musti,

Optatum et Calidum, large de principe missum.

* Vide supra *Calenum*.

* **CALIDUS**, Color equi. Bestiarius Ms. cap. 44 : *Qui (equi habent) frontem albam, Calidi (appellantur).*

* **CALIDUS-FURNUS**, Gall. *Chauffour*, Fornax caldaria. Charta commun. Tornac. ann. 1187. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 10. vº. col. 2 : *Caritatem beati Christofori, et Calidos furnos, et excubias debent custodire quinque homines legitimi, qui nec scabini nec jurati. Cauffoir nostris, eadem notione. Charta ann. 1372. in Reg. 105. ch. 74 : *Dedens lesquelx bos a un Cauffoir à faire caux*. Unde *Cauffourier*, qui calci excoquendæ invigilat, in Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann. 1511. fol. 95. vº. et *Cauffourer*, fornacem caldariam construere, in Chartul. sign. *Ezechiel* ejusd. monast. ad ann. 1419. fol. 74. rº : *Porront braser, fauder et Cauffourer sans empirier lesdis bos, et ne porront riens copper du gros mairieng. Chauffour* vero, Tributi genus quod a transeuntibus exigitur, in Lit. remiss. ann. 1461. ex Reg. 198. ch. 242 : *Le suppliant fermier ou ayant le droit de la ferme de la coustume et passage, appelé Chauffour, en la chastellenie de S. Jame de Bevron en la viconté d'Avranches, etc.* Quod ad fornacem caldariam exigere fortasse sic dictum.*

CALIENDRUM, Operimentum capitis, κόσμιον κεφαλῆς, in Gloss. Lat. Græc. *Birretum* : *Mitra*, vel generaliter, quidquid caput involvit, ut majorem calorem contrahat, et dicitur a *Caleo*, les. Ita Joan. de Janua. Papias : *Caliendrum, Capillatura, suppositus crinis pro naturali ornatu capitis, vel quo ad ornandos crines capitis utuntur*. [** Ex Acron. ad Horat. Sat. lib. 1. sat. 8. vers. 48. Vide Forcellinum in hac voce.] Vita B. Torelli Puppiensis num. 23 : *Pro tegmine capitis habebat Caliendrum, quod hujusmodi fratres gerunt*. Acroni ad Horat. 1. serm. *Caliendrum* est ornamentum capitis mulieris, vel coma ascititia. Vide *Capillatura*.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Caliendrum, Aumuce*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 : *Caliendrum, Cliche Gallice, ad faciendum sertum*.

CALIFA. Vide *Chalifa*.

† **CALIFACTORIUM**. Vide *Calefactorium*.

CALIGA, Militare olim calceamentum, στρατιωτικὸν ὑπόδημα, Dionis, sic appellatum, quod pluribus ligulis annecteretur, ut pluribus docent Benedictus Balduinus in Calceo antiquo cap. 13. Casaubon. ad Sueton. et cæteri Criticorum filii.

CALIGA, Monachorum etiam propria fuit, ut patet ex Regula S. Benedicti cap. 62. Cassiano lib. 1. cap. 10. Gregorio M. lib. 1. Dial. cap. 2. 4. Regula S. Pachomii, etc. Vide Menard. ad Concord. Regul. pag. 890. et Haëstenum lib. 5. Disquisit. Monast. tract. 5. disq. 3. et 4. Erant porro

caligæ Monachorum elevatae, ut testantur idem Gregorius Magn. lib. 1. Dial. cap. 4. et Regula Magistri, quemadmodum olim militum, ut Plinius lib. 9. cap. 18. Juvenalis Sat. 3. et 16. Josephus lib. 7. de Bello Judaico, et Egesippus lib. 5. de Excidio Hieros. cap. 30. ubi de cæde Juliani Hecatonarchi. Eadem erant et *follicantes*, id est, laxæ, neque nimis adstrictæ. S. Ferreolus in Regula cap. 32: *Et hoc curandum est, ne pes ita sit ligamenti temperatius vinculatus, ut non jactantiae signum multos adstrictus habeat; sed sanctius vinculo laxiori follescat.* [Antiq. Gloss. in Regulam S. Benedicti e Bibl. Abbatiae S. Amandi: *Caligæ vel a Calo pedum dictæ, vel quia ligantur. Nam socci non ligantur, sed tantum intro mittuntur. Calo enim vocatur lignum, sine quo consui calceamenta non possunt, apud Marten. Itiner. tom. 2. pag. 99.*] [*** Ex Isidor. Origin. lib. 19. cap. 34. sect. 12. et 6.*] Vide supra in *Calcia*, et in *Subtolaris*.

CALIGA, præterea propria est Episcoporum: nam priusquam sandalia induant, caligis ad genua usque protensis crura revinciunt. Vide Durandum in Ration. lib. 3. cap. 8. [De alia, nec sacra, *caligarum* specie intelligendus est Gregorius Turon. cum ait lib. 6. Hist. Franc.: *Attamen lassatis sociorum equis, solus pertendit episcopus, tanto timore perterritus, ut unam Caligam de pede elapsam colligere non curaret.* Pro *Capellanis* decernitur in Statutis Eccl. Trecor. ann. 1380. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1128: *Ut, cum missas celebraverint, Caligas deferant honestas, sub pœna decem solidorum.*]

CALINÆ BRUGENSES. Will. Britto lib. 2. Philipp.

Brugia, quæ Caligis obnubat crura potentum.

† CALIGÆ CATHENATÆ. Statuta Eccl. Cadurc. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 728: *Prohibemus etiam, ut clerici, præsertim beneficiati Caligis Cathenatis rubeis seu viridibus publice utantur.*

* CALIGÆ COLORATÆ. Annal. Victor. Mss. ad ann. 1315: *In tunica et caligis coloratis cum maximo concursu populi gaudentis ad patibulum ductus est* (Enjorranus).

* CALIGÆ RUBEÆ, Militum propriæ, in Curia 2. gener. Terracon. sub Jacobo I. rege: *Statuimus quod nullus filius militis, qui non sit miles, calcet Caligas rubeas, nisi talis qui secum milites ducat.* [*** Interdicuntur clericis ap. Würdtwein. Nov. Subsid. Diplom. vol. 13. pag. 298.*]

† CALIGÆ SCACATÆ. Statuta Eccl. Tntel. ejusdem tomi col. 794: *Hoc idem de clericis, præsertim beneficiatis, Caligis Scacatis rubeis ac viridibus publice utentibus dicimus esse censendum.*

* Quadris diversi coloris distinctæ. Vide *Scacatus*.

* CALIGÆ SEMELATÆ, Soleis instructæ, ocreæ, Gall. *Bottines*. Stat. Universit. Aurelian. ann. 1367. ex Cod. reg. 423. A. fol. 65. rº: *Recipientes doctoratus insignia, in eorum festis solemnibus (cum) equitabantur, suis doctoribus solvebantur, videlicet sella, frenum et calcaria deaurata, una cum Caligiis semelatis.* *Caligæ Semelatae*, in Stat. colleg. S. Cathar. Tolos. ann. 1394. ex eod. Cod. fol. 180. vº.

† CALIGÆ SERICÆ, TURGIDÆ ET DISSECTÆ prohibentur Clericis in Concilio Mexicano anni 1585.

* CALIGÆ SOLATÆ, ut *Semelatae*. Stat. Mss. eccl. S. Laur. Rom.: *Canonici.... Caligas solatas, et arma offensiva, aut defensiva in dictis processionibus non portant.*

† CALIGÆ NOCTURNALES. Spicileg. Fontanell. MS. pag. 422. Monachus defunctus, Corpore lavato, vestitur staminea... et cuculla, Caligis Nocturnalibus et sudario, quod est de eodem panno, de quo staminea et Caligæ, quæ in extremitate non sunt patulæ, sed consutæ. [*** Conf. Calcei matutinales in Calceus.*]

** CALIGÆ in recognitionem feudalem præstite, in Chart. ann. 1327. Westphal. Monument. Cimbric. vol. 4. col. 974. Vide eund. in præfat. ejusd. vol. pag. 59. sqq. et supra *Botta* et *Calceus*.

CALIGAS CIRCINARE, Fasciolas caligis aptare. Fortunatus in Vita sancti Germani Parisiensis Episcopi cap. 35: *Cum die Dominico, ut loquimur ex consuetudine, Caligas Circinasset, debilitatem manuum vel pedum incurrit.* Vide *Armiger*, *Fasciola*.

CALIGÆ ALATÆ, quibus aves capiuntur. Pseudo-Ovidius lib. 1:

Nunc voluerum turmis mihi mos erat insidiari,
Ventilabro moto passim sabulone ligato,
Fila supertracturus eis, si forsitan illie
Oblectarentur; per equum deducere quasdam
Donec in Alatas Caligas et pyramidales
Intrassent, minime rediturae.

Infra:

Nunc erat mihi mos pisces captare marinos,
Retibus his, illos hamis, illosque sagena,
Alatis quosdam Caligis in pyramidalem
Conum protensis.

* *Chausses*, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 192: *Comme le suppliant feust alé pour tendre à lievres et porté Chaussés, et eust mis et tendu icelles Chaussés, etc.* Retis ergo genus est, quo etiam inter piscandum utuntur, ex Stat. ann. 1402. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 536. art. 74: *Quant est aux Chaussés de quoy l'en peut pescher, etc.*

** *Gemma Gemmarum: Caliga, Germ. ein hosz.... Caligare media longa, Germ. fynster machen; sed Caligare media brevi Germ. hosen anthun; versus:*

Dum caligo caligas auget caligo tenebras.

Confer Monach. Sangall. de Carol. Magn. lib. 2. cap. 8. ubi *Galliculæ* tibialia significare videntur.

CALIGULA, Caliga levior, qua in æstate utebantur. Vita S. Fulgentii Episc. Ruspensis num. 38: *Sic studio humilitatis ambitionem vestium fugiebat, ut nec ipsa calceamenta suscipiens clericorum aut Caligis in tempore hiemis, aut Caligulis in tempore æstatis simpliciter uteretur.* S. Bernardus Epist. 41: *Jumenta gradiuntur onusta gemmis, et nostra non curatis crura nuda Caligulis.* [Caligula vox haud ignota Latinis pro minori caliga militari. Norunt omnes Caium Tiberii nepotem et successorem cognominatum fuisse Caligulam a Caligulis, quibus adolescentior usus fuerat in exercitu Germanici patris sui. Gregorius Mag. lib. 1. Dialog. cap. 2. de S. Honorato Abb. Fundensi: *Caligulam de sinu protulit, et*

super extincti pueri pectus posuit. Bollandus ex versione Zachariæ qui *καλλίγειν* vertit, *Crepidam* hoc in loco intelligendum putat.] [*** Vide Gallicula.*]

1. CALIGARIUS, Sutor, *Caligarum* confector. Gloss. Græc. Lat. *ὀπιδρατάρης, Calciamentarius, Caligarius*. Papias: *Caligarius, Artifex, Caligaris vero, clavus*. Mox: *Caligarios, a calo, id est, ligno vocant, unde sunt: sine iis calciamenta fieri non possunt.* Vetus Inscriptio: *C. Attilius C. F. Justus sutor Caligarius sibi et Corneliæ, etc.* Julius Firmicus Math. lib. 3. cap. 12: *Coriorum confectores seu Caligarii*. Lib. 4. cap. 7: *Faciet pellarios, coriarios, Caligarios*. Tabular. Eccles. Autisiodor. fol. 80: *Vineu Joannis, dicti Notarii, Caligarii*. Adde Lamprid. in Alex. Severo. *Καλιγάρει*, Græcis Scriptoribus ævi medii, unde *Porta Caligariorum* Constantinopoli, apud Phranzem lib. 3. cap. 11. et Leunclavius in Pandecte Turcico num. 200. [*** Adde Glossar. med. Græcit. col. 550. voce Καλιγάρει; et Marin. Pap. Diplom. pag. 315. col. B.*]

2. CALIGARIUS, Ugutioni, dicitur *Minister ferens ligna: caligare, ligna portare, a calon, lignum: unde calo, qui fert ligna.* Vide *Calerare*.

† 1. CALIGARE, Ligna ferre, ut jam dictum est in *Caligarius* 1.

† 2. CALIGARE, pro *Cæcutire*, vox Latinis notissima; sed eam active sumunt inferioris ævi Scriptores pro Caliginem obducere, tenebras offundere, obscurare. Ildephonsus Epist. ad Quiricium Episc. concil. Hisp. tom. 2. pag. 535: *Illuminet me prævenienti misericordia, quem Caligavit malorum culpa.* Petr. Chrysolog. Serm. 41: *Sicut terræ nubes Caligant cælum; sic obscurant animos intemperata convivium.* [*** Alio significato vide supra in Caliga.*]

* CALIGARIARIUS, Idem qui *Caligarius*, *Caligarum* confector, in Inscript. 225. 4. apud Gudium.

† CALIGARIS, Clavus. Vide supra *Caligarius* 1.

† CALIGATUS, id est, miserrimus. Inde *Caligatus* miles dicitur, qui habet ferreas ocreas, vel caligas de corio. Etiam idem est quod *Infirmus* [*** l. qui infirmus*] vel obscurus, etc. Vocabular. Juris utriusque. Vide *Caliga*. [*** E Glossa ad Cod. lib. 5. tit. 4. const. 21. A caligato milite.* Vide Glossar. med. Græcit. in *Καλιγάρει*, col. 550. Append. col. 89. et supra *Apocaligus*.]

CALIGO, Alveus. Sanutus lib. 3. part. 11. cap. 9: *Quia Saraceni de tertio ramo (Nili) qui Rosith dicitur, per Caliginem unum, id est, alveum, quo terram rigant, galeas ad ramum Damiatæ induxerant.*

CALIGOSUS, pro *Caliginosus*, apud Milonem Mon. Elmonensem in Serm. de Translat. corporis sancti Amandi.

† CALIGULA. Vide in *Caliga*.

* CALINUS, Clarissimus, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7646.

† CALINUS MAJOR, Magister hospitalis peregrinorum, ut Breydenbach exponit pag. 192. Itinerarii Hierosol. lin. 11: *Igitur convenientes cum præfecto, seu locum tenente Soldani in Jerusalem et... majori Calino, id est, Magistro hospitalis peregrinorum.* Idem auctor ibidem meminit *Calini* pag. 193. e pag. 195.

† CALINUS MINOR, ibidem pag. 192 : *Item, quod nobis unum de suis familiaribus deputaret, qui nos loco sui comitaretur a Gazerâ usque ad sanctam Catherinam, et inde usque Chayrum; qui sic deputatus Minor Calinus cognominaretur, cui nos per viam illam de victualibus provideremus juxta condignum et secundum merita ejus.*

* CALIPHA. Vide *halifa*.

* CALIPPES, Ex chalybe, æneus. Charta apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 31 : *Cum utensiliis crium et Calippeum vasorum, et lignorum, etc.* Vide supra Calibeus.

1. CALIS, pro Callis, Via. Gloss. Lat. Græc. : *Calles, τριβὴ, ἀτραπὶ. Calle, Danti et Petrarchæ. Gloss. Isid. : Callis, viæ tritæ pecorum vestigiis.* Statuta Venetor. ann. 1242. lib. 3. cap. 61 : *Si unus voluerit meliorare Calem vel viam, etc.* Occurrit ibi pluries.

* 2. CALIS. Monstra facta apud Chassagniam ann. 1511 : *Franciscus Charbonnerii habet balistam Calibus fulcitam.* Infra : *Unam balistam fulcitam suis utilibus.* Alibi : *utensilibus.* Idem videtur quod Balista ad duos pedes. Vide in hac voce.

* CALISMALA. Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 19. ex Cod. reg. 4621 : *Septem majores artes, videlicet ars judicum et notariorum, ars mercatorum Calismalæ Francischæ, etc.*

* CALITRIX, Certa simia, in Glossar. Lat. Ital. Ms. *Callitrix*, apud Plin. lib. 8. cap. 54.

† CALIUS, σποδός, τέφρα, Cinis, in Supplemento Antiquarii. Sic dicitur, quia caet.

1. CALIX, Calices ansati, majores scilicet. Chronicon Moguntinum pag. 384 : *Calix major, quot marcas habuerit, nescio. Certum autem est, quod spissitudo ejus erat digiti, habebat autem idem Calix duas ansas, que poterant manus replevere levantis, sicut solent habere mortarii, in quibus piperata et salsa preparantur.* Ejusmodi fuit calix, quo usus Christus in Cæna, si qua fides Adamnano de Locis SS. lib. 1. cap. 8 : *Inter illam quoque Golgothanam Basilicam et Martyrium, quedam inest cædra, in qua est Calix Domini, quem a se benedictum propria manu in Cæna pridie, quam pateretur, ipse conviva Apostolis tradidit convivantibus : qui argenteus Calix sextarii Gallici mensuram habens, duasque ansulas in se ex utraque parte alrinsecus continens compositas.* Vide Chronicon Fontanell. cap. 18. pag. 236. et Anastasium in Vitis PP. pag. 126. [* E cod. IS. seculi X. quæ sequuntur humanissime meum communicavit Guerardus vir doctissimus : *Scutra est per omnem modum sicut olla facta, similiter de luto facta, sed tantum differt a nostra olla quod scutra ansas habet sicut nostri Calices solent habere in quibus missam cantamus, olla non habet ansas. Calicem orientales vocant vas, quod os solum vocamus.*]

† CALIX APPENSORIUS, Idem qui *Ansatus*, ut probabiliter conjicit Muratorius tom. 2. pag. 64. col. 2. C. ex Agnelli libro Pontif. : *Et si diligenter inquiras, multus ornatus funeralitius majorum vasculorum, cum coronæ quamque et Calices Appensorii, etc.*

CALICES AUREI ET ARGENTEI in sacris

Liturgiis, quando in usu esse cœperint, docet Honorius Augustod. lib. 1. cap. 89 : *Apostoli et eorum successores in quotidianis vestibis et ligneis Calicibus Missas celebrabant... Zephyrinus autem Papa et martyr Aureis vel Argenteis Calicibus et panis offerri instituit.* Horum etiam usus fuit tempore persecutionis, ut docent Acta Concilii Cirtensis apud Augustinum contra Crescent. lib. 3. cap. 29. Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccl. cap. 24 : *Bonifacius martyr et Episcopus interrogatus, si liceret in vasis ligneis sacramenta conficere, respondit : Quondam Sacerdotes aurei Ligneis Calicibus utebantur, nunc e contra lignei Sacerdotes Aureis utuntur Calicibus.* [* Calices in Ecclesiarum Thesauris asservati quandoque majores fuisse videntur quam qui usui essent in mysterio divino celebrando; talem calicem aureum appendentem 49. marcas designat Conrad. Mogunt. Archiep. in chart. ann. 1163. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 242. quem sibi prestitum assumpsit. Confer edit. pag. 244. ubi ex antiqua descriptione cimeliorum. Mogunt. ecclesiæ : *Habebat idem calix duas ansas... hujus patena geminis per circuitum decorata.... Hic calix habebat altitudinem unius ulnæ et capere poterat sextarium vini, nec ab omni homine levare poterat a terra commode.* Conf. supra locum ex Chronie. Mogunt. et Würdtwein. Nov. Subsid. tom. 2. præfat. pag. 51.]

CALICES BAPTISMI, in quibus recens baptizatis, post perceptam sanctam Eucharistiam, Dominicus sanguis hauriendus dabatur. Liber Damasi in Innocentio I. PP. *Calices argenteos 5. pensantes libras 3. Calices argenteos Baptismi numero tres pensantes libras 2.*

† CALIX DIATRETUS, *Vas torno politum et detornatum*, in Vocabulario Sussannæi, a Græco διάτρητος, Perforatus, vel torno factus.

† CALICEM EBURNEUM cum patena paratum unum; Calicem Vitreum auro paratum unum; Calicem de Nuce et argento et auro paratum unum legere est in Testamento Everardi Comitum ann. 837. apud Miræum tom. 1. pag. 21.

CALICES LIGNEI primitus fuere ii, quibus usi Apostoli in sacris Liturgiis, uti supra observatum. Vetantur in Epistola Leonis IV. PP. de Cura pastoralis, et Canon. Saxon. Edgari cap. 41. Vide Vitam S. Benedicti. Abbat. Anian. num. 13.

CALICES MINISTERIALES, Majores vino pleni, in quos refundebat Archidiaconus guttulam Sanguinis Christi de calice sancto, quo populus confirmaretur, id est, communicaretur de Sanguine Dominico seu complementum acciperet communionis, ut loquitur Micrologus cap. 19. Ordo Romanus : *Ipse Pontifex confirmatur ab archidiacono in Calice sancto, de quo parum refundit archidiaconus in Majorem Calicem, sive in scyphum, quem tenet acolythus, ut ex eodem sacro vase confirmetur populus : quia vinum etiam non consecratum, sed Sanguine Domini commixtum, sanctificatur per omnem modum.* Quem quidem morem effundendi parum Sanguinis in calicem majorem vino repletum, attigisse videtur S. Remigius Remensis Episcopus apud Hincmarum in illius Vita, in istis versibus, quos circa

ejusmodi calicem ministerialem inscribi jussit :

Hauriat hinc populus vitam de Sanguine sacro
Injecto, æternus quem fudit vulnere Christus;
Remigius reddit Domino sua vota sacerdos.

Rabanus Maurus lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 7. de Diaconis : *Sicut in Sacerdote consecratio, ita in ministro dispensatio sacramenti est. Ille oblata sanctificat, hic sanctificata dispensat.* Ado in Vita S. Donati Episcopi : *Cum quadam die Missam celebrasset populo, et de Corpore Christi, ac de Sanguine ipsius populus venerabiliter recrearetur, diaconus quidam nomine Anthimus tradebat sacrum Sanguinem Christi, qui subito paganorum impulsu cecidit, et sacrum Calicem comminuit.* Vide Concil. Neocæsar. cap. 13. et S. Ambrosium lib. 1. de Offic. cap. 41. Anastasius in S. Silvestro pag. 12 : *Calices Ministeriales 5. pens. singuli libras binas.* Infra pag. 13 : *Calices minores Ministeriales 50. pens. singuli libras binas.* Idem in S. Hilario PP. pag. 29 : *Obtulit Calices argenteos Ministeriales 12. pensantes sing. libr. 2.* Vide Scyphus.

CALICES OFFERTORII, videntur fuisse, in quos refundebantur anulæ, quæ a fidelibus offerebantur. Amalricus in Eclogis de Officio Missæ : *Post lectum Evangelium venit subdiaconus, ferens in brachio sinistro Calicem, in quo recipiuntur Anulæ populi, et super Calicem corporale, quod accipiens diaconus ponit super altare, similiter Calicem post receptas Anulas.* S. Cyprianus de Lapsis : *Ubi vero solennibus adimpletis, Calicem diaconus offerre presentibus cœpit, etc.* Ita S. Clemens lib. 2. Constitut. Apost. cap. 61. Diaconorum alios oblationi Eucharistiæ intentos esse debere ait. Idem, qui Ministeriales, uti vult Durandus de Ritib. Eccles. lib. 1. cap. 7. Antiq. Fuldenses lib. 2. trad. 38 : *Trado... id est, patinas argenteas, et Calices Offertorios, et thuribula, etc.*

* CALIX OFFERENDARIUS, Idem qui *Offertorius*. Ordo eccl. Amhros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 882 : *Duo observatores octo minorum custodum portant Calicem offerendarium, in quem colligitur vinum quod offertur.*

CALICES STANNERI interdicuntur a Leone IV. PP. de Cura pastoralis, et in Provinciali Ecclesiæ Cantuar. lib. 3. tit. 23. Vide Vitam S. Benedicti Abbat. Anian. num. 13.

CALICES VITREI. S. Honoratus Massiliensis in Vita S. Hilarii Arelatensis : *Qui eo credidit omnia distrahenda, quousque ad patenas vel Calices Vitreos veniretur.* Vide Miracula S. Stephani Episcopi Calatini in Sanetuario Capuano pag. 184. Ardonem in Vita S. Benedicti Abbat. Anian. num. 13. Vitam. S. Winoci Abbat. cap. 12. etc. Interdicuntur pariter ab eodem Leone IV. de Cura pastoralis.

Calices Vitrei primis Ecclesiæ temporibus in usu fuisse videntur ex Tertulliano lib. de Pudicitia cap. 10. ubi de Calice, in quo pastor depictus erat, quippe facile frangi poterat, loquitur : hæc Calici Vitreo apprime conveniunt. Rem etiam probant illusiones Marci cujusdam hæretici, qui quod in Calice consecraverat, purpureum et rubicundum ut appareret,

præstigiis suis effiehat. Vide Nicetam Choniatem lib. 4. Thesauri cap. 6.

CALICES EX LAPIDE PRETIOSO. Hist. Abh. Condom. pag. 13. Spicil. Acher. pag. 509: *Item unum vas argenteum cum lampadibus, in quo est positus Calix Lapidis Pretiosi, cum qua B. Petrus apostolus celebravit primam Missam in Antiochia.* Ejusmodi fuit calix Onychinus, auro et gemmis ornatus, quem Laudunensi Ecclesie Francorum Rex donaverat, ut est in Synodo Duziacensi a Cellotio edita parte 4. cap. 5

* **Caliceibus** præterea utebantur ad corrogandas fidelium eleemosynas, ut docent Stat. concil. Trevir. ann. 1310. cap. 41. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hentheim pag. 51. col. 2: *Item prohibemus sub pena excommunicationis ne quis, cujuscunque conditionis existat, vadat per terram cum Caliceibus, absque literis episcopi loci ad petendam pecuniam, quia multæ ex hoc fraudes ac deceptiones committuntur.* Nostris **Calisse**, pro quovis vase, ut colligitur ex Inventar. Ms. eccl. Camerac. ann. 1371: *Item ad Calisse pour le sel porter venir.*

CALICELLUS, Parvulus calix. Vita S. Lupicini Abbatis Jurensis num. 12: *Calicello, quo cyathum aquæ accepturus erat, etc.*

CALICULUS, [Parvus calix, apud S. Augustinum lib. 9. Conf. cap. 8. in Actis SS. Benedict. sec. 2. pag. 835. et sec. 3. part. 2. pag. 251.] *A Caliculis*, Cui calicum seu vasorum potiorum cura est. Passio S. Bercharii, apud Camusatium: *Traditur siquidem per id tempus hunc in eo loco factum aliquando ministrum a Caliculis, in curam promptuarii, rectoris nutu, vicibus successisse.*

2. **CALIX**. Jacobus de Vitriaco lib. 3. pag. 1126. de filiis Sapphadini: *Quatuor habent redditus de calice, qui omni anno in mense Augusto irrigat totam terram Aegypti.*

* **Alveus**, idem quod *Caligo*. Charta fundat. abbat. Aquilar. ann. 832. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 104: *De summo vado Carrero usque in fundus Calice antiquo, et itineres discopantes, et fontes aperientes.*

** 3. **CALIX**, Mensura liquidorum, continens sextam partem sextarii. Statut. antiq. S. Petri Corbeciensis ap. Guerard. post. Irminon. pag. 309. lib. 1. cap. 4: *De potu autem detur quotidie cervisa modius dimidius, id est sextaria 8. de quibus dividuntur sextaria 4. inter illos 12. suprascriptos, ita ut unusquisque accipiat calices 2; ex aliis quoque 4. sextariis datur clericis, etc.*

† **CALIXTA**. Charta Letgardis Comitisse inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 8: *Offerimus... eidem Domina Martino patrono nostro... Calixtam novam cum ecclesia in honore S. Gregorii constructa, et in omnibus rebus ad ipsius potestatem aspicientibus, hoc est, cum villa, etc.* Dionysius Sammarthanus conjecit, nomine *Calixtæ* significari chartam novam, qua jam prius donata confirmantur; *Calixtam* ad verbum esse *ligamentum*, chartam *Calixtam* seu *ligamentum*, appellari, quod illis ævis concederetur possessio doni vel cessionis alieujus traditione corrigiæ instrumento alligatæ. Verum *Calixta* non tam videtur charta donationis, quam res ipsa donata;

deinde parva vel nulla videtur esse *Calixtæ* et *ligamenti* necessitudo: fere crediderim *Calixtam* mendose scriptum esse.

* Idem forte quod supra *Calix* 2.

† **CALIXTINI**, apud Bohemos seculo xv. dicti qui Calicem in Eucharistiæ sacramento appetebant, ut refert Prosper Sanctacruces de Civilibus Gallie dissentionibus, apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1452.

† **CALIXTUS**, Summus Pontifex Saracenorum, aliter Calypha. Jacobi de Vitriaco Historia Orientalis apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 270: *Qui tenet regnum de Baldaco, ubi est Papa Saracenorum, qui vocatur Calixtus.*

† **CALL**. Vide *Clep*.

† 1. **CALLA**, Callis, semita, Ital. *Calle*. Charta ann. 1246. ex parvo Chartul. S. Victoris Massil. pag. 187: *Usque ad summitatem Callæ bassæ dicti montis, quæ Calla est quasi media inter rupem, etc.*

* 2. **CALLA**, vox Italica, Ostium; unde pro *Exclusa* legitur in Charta ann. 1451. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 3. pag. 865: *Ad recuperandum et petendum Callas sive piseationes Callarum molendini de Cappiano communis Ficecchi.*

CALLACA. Vide *Calluca*.

* **CALLAGIUM**, Tributum, ut videtur, quod pro *calceis* seu aggeribus reficiendis a prætereuntibus exigitur, idem quod supra *Calciagium*. Lit. Richardi I. reg. Angl. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 317: *Ita quod ipsi (canonici de Lucerna) et homines sui quitti, liberi et soluti..... a theloneo, et Callagio..... de omnibus rebus, quas ipsi vel homines sui affidare poterunt suas esse proprias.* Vide *Caleagium* in *Calcea*.

* **CALLARIUM**, f. pro *Caldarium*, Aenum, vas majus ex ære *caldario* seu fusili confectum. Charta ex Tabul. Cassin.: *Ponemus ibi..... j. Callarium majore, e ii. minores, e j. sartagine.* Vide *Caldaria*.

† **CALLAS**. Vide *Callus*.

* 1. **CALLATA**. Vide supra *Calata*.

† 2. **CALLATA**, Vox Italica, Ambulacrum, Gall. *Promenade*. Locus commodus ad ambulandum animi gratia. Statuta Massil. pag. 443: *Ordinamus hoc præsentis capitulo, ut nullus de cætero sit ausus mittere, vel imponere finium, vel terram, vel scobilas... in viisque.... protendant a portali Calatæ usque ad collam.*

* **CALLEFACTUM**, Fornax *caldaria*, ut opinor. Terrear. Bellijoc. fol. 171. rº: *Pro et super quibusdam domibus, Callectis, curte, fornerio, orto, etc.* Vide supra *Calidus-furnus*.

† **CALLEGA**, Collecta, exactio tributorum et etiam cæsus, ut videtur, ubi de ejusmodi collectis agitur. Ogerius Panis lib. 4. Ann. Genuens. ad ann. 1214: *Callega denariorum quatuor per libram collectæ maris fuit summa librarum 38050.* Et infra: *Introitus Tyri, scribania Septæ et Buzæ, quæ possint vendi in publica Callega usque ad annos duos tantum et non plus.* Jacobus Auria lib. 10. corumd. Annal. ad ann. 1293: *Colligebantur etiam a navigantibus et redcuntibus denarii iv. per ballam, qui in dicto anno fuerunt venditi pro uno anno*

tantum in publica Callega lib. XLIX. millibus et plus. Peditus etiam communis et pedagii et aliæ Callegæ venditæ fuerunt in publica Callega, dictis denariis iv. computatis, lib. ex. millibus, sine in eo quod per commune Januæ singulis annis percipitur de venditione salis, quod est librarum xxx. millium et plus.

* **Auctio**, ni fallor, sic fortasse dicta quod in *calle* seu via publica fit. Stat. Genuens. lib. 4. cap. 22: *De re vendita in Callega vel auctoritate magistratus. Si res mobilis vendita fuerit in publica Callega, etc.* Pluries ibi. Vide supra *Calega*.

† **CALLEGI**, *Semitæ angustæ*. Gloss. Sangerman. MS. num. 501.

CALLENGIA, Calumnia, actio, qua quis rem repetit. *Challenge*, in Consuet. Hannon. cap. 49. 69. et ult. Valentian. art. 6. 12. Hesdin. art. 8. aliis *Challenge*. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 603: *Remisit nobis Callangiam, quam habuit in vasta terra pos parcum.* Vide *Calumnia*.

† **CALANGIA**, Ead. notione. Charta Godfridi de Lovanio ann. 1238. apud Miræum tom. 1. pag. 421. col. 2: *Omne jus hereditarium quod contingebat ei... ad opus dictæ priorissæ et conventus loci memorat libere resignavit et absolute, omni reclamacione seu Calangia, quæ a dicto Joanne vel suis ad præsens vel in posterum fieri posset vel exactione qualibet omnino remota.*

† **CALENGIEUM**. Charta Roberti Piscis ex Chartulario S. Fromondi: *Reliqui omnes Calengieum, quod ego vel aliqui antecessorum meorum miscramus in ecclesia.*

† **CALENGIA**, apud Marten. Anecd. tom. 1. col. 1094: *Nos post illud dictum posuimus in Calengia, sive reclamavimus terram de Waveres.*

* **CALLEPETRA**, *Mitre ou cappiau a mitre, ou de feutre*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679. Vide *Caleptra*.

† 1. **CALLERE**, Per fraudem machinari. Gasp. Barthii Glossar. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MS. pag. 345. ex Hist. Palæs Fulcherii Carnot.

* 2. **CALLERE**. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646: *Callit, auxitat, usitatur.* Vide *Callitus*.

† **CALLES**, Isidoro in Glossis, *Vie tripeccorum vestigiis*. Vide *Callis*. [** Isido Origin. lib. 15. cap. 16. sect. 9. et 10.]

* **CALLETTIA**. Stat. Universit. Aur. ann. 1307. ex Cod. reg. 4223. A. fol. 2. rº: *Ordinamus quod nullus bedellus.... p. defectu solutionis talliarum, Callettiorum quancunque monitionem aliquam.... faciat Ubi leg. Collectarum.*

* *Callectoire*, Ludi genus, Gall. *Gal* in Lit. remiss. ann. 1453. ex Reg. 18. Chartoph. reg. ch. 329: *Ung gallet de bon dont on joue aux Callectoires.*

† **CALLIA**, *Simia*, in Vocabulario S. saunæi. Vide *Calitrix*.

† **CALLIANUS**. Vide *Collianus*.

† **CALLIATOR**, f. Qui erat a poculi quæ nostri *Caillers* vocant. Vide *Maze* Testamentum ann. 1217. ex Chartul. Martini Pontisarenensis: *Item, lego Thebaldo qui custodit parcum centum sol. Paris. Item Johanni Calliatori centum sol. Paris.*

* Vel qui aucupio *Caliarum* seu coturnicum præerat. Vide supra *Caillier*.

CALLICINATUS. Epitaphium Willelmi Abbatis Metensis in *Analectis eruditi Jo. Mabillonii* tom. 1. pag. 430 :

Hoc quoque perfecto verborum Callicinato
Vestrorum fratrum Christi sub lege piorum
Plangere didicimus vos lamentabile funus.

Vox usurpata pro *brevi mortuorum*, sed incertæ originis. Vide conjecturam viri doctissimi tom. 1. Monumentor. Eccles. Græcæ pag. 816.

¶ 1. **CALLICULA**, Atramentarium, ut Macro videtur in Hierolexico, significat. Imperfectus homil. 54. in cap. 15. Matth. : *Ante conspectum suum ponit super mensam Calliculam, unde tribus digitis mortem hominum scribit aut vitam.* Carolus Frater suspicatur legendum esse Caliculum.

2. **CALLICULA**, Genus vestis. Vide *Gallia*.

¶ **CALLICULARIUM**, Medium ætatis vel hyemis. Gloss. Isid. Viri docti censent scribendum esse *Canicularium*, quod summi ætate in rabiem agantur canes, ut et in intuentissimis frigoribus. Vide Grævium ad easd. Gloss.

* **CALLIGARIUS**, *Caligarum* confector. Stat. Saluc. collat. 3. cap. 92 : *Idem bannum solvant Calligarii seu alii ponentes ruscium affaiti in viis publicis.* Vide *Calligarius* in *Caliga*.

* **CALLIGATOR**, Eadem fortassis notione. Mirac. S. Hyacinthi tom. 3. Aug. pag. 372. col. 1 : *Mathias Calligator eivis Cracovie ambulandi usum exrepentino morbo amiserat.*

¶ **CALLIGRAPHUS**. Gr. καλλιγράφος, Scriptor accuratus, apud Paul. Diac. lib. 17.

CALLIOMARCUS, Herba sic dicta Gallis veteribus, quæ Latinis *Equi ungula*. Marcell. Empiric. cap. 16. [Britannis *Callionnareh*, equi testiculi.]

CALLIS, pro via Regia, apud Latinos vix usurpatur : secus apud Scriptores inferioris ætatis. Schedæ antiquæ apud Camdenum in Britannia : *Diebus Honorii et Arcadii facti sunt in Britannia Calles ad mare.* Vetus Charta apud Seldenum ad Eadmerum : *Coneordatum est de rectis Callibus, quæ habuerint per civitatem introitum et exitum, quicunque de illis forisfeecerit, Regi mendum.* Similiter de *Callibus rectis extra civitatem usque ad unam leugam et 3. pertigas, et 3. pedes.* Si quis ergo infra has publicas vias intus civitatem vel extra foderit, vel valum fixerit, sequitur illum *Prepositus Regis*, ubicunque abierit, et emendam accipiet ad opus Regis. Ubi *Callis* idem valet, quod apud nos *Chaucée*. Henricus Huntington. lib. 1 : *Tantæ autem gratiæ inhabitantibus fuit Britannia, quod quatuor in ea Calles a fine in finem construerent regia sublinatos auctoritate, ne aliquis in eis inimicum invadere auderet.* Warmannus in Vita S. Pirminii cap. 21 : *Et sic ad Horbacense Cenobium reversus est per suam semitam, quæ ob piæ privilegium memoriæ ad impresentiarum vocatur sancti Callis Pyrminii.* Tabularium Ecclesiæ Carnotensis ann. 1138. 2h. 74 : *Fidelicet a Novo vico, et a calciato Calle Blesensi, qui transit ante Merlaum, etc.* Mox : *Quæcumque semita irent vel redirent Carnotum, nisi inciderent in prædictum calciatum Callen ante Vallem brachiorum.*

Vide *Tricalium*. Statuta Veneta lib. 3. cap. 61. et Probat. Histor. Blesensis pag. 5. [Concil. Hispan. tom. 4. pag. 764. col. 1. ubi *Callis* est pro Vicus, platea.]

¶ **CALLITUS**, *Usitatus*, in Vct. Glossario Sangerm. MS. num. 501.

* Vide supra *Callere* 2.

¶ **CALLOMELINUS**, f. Flavus splendens, rutilus, a Græco καλός et μέλινα, Panicum, a μέλι, Mel. Vales. in lib. 6. Hist. Evagrii eap. 21. pag. 127. ex veteri Charta donationis Ecclesiæ Cornutianensis : *Vela linea paragaudata Persica clavatura Callomelina prasina duo, etc.*

¶ **CALLORUS**, *Malitiosus*. Gloss. Isid. Constantiensis : *Calloso, Maculoso.* Hane lectionem veriore putant Martinus et Grævius.

* F. pro *Calidiosus*. Vide supra *Calidiose*.

¶ **CALLUCA**, *Gemma colore viridis*. . . nascitur in India vel Germania in rupibus gelidis oculi modo extuberans. Gloss. Sangerman. MS. num. 501. legendum *Callaica* cum Isidoro lib. 16. Orig. cap. 7. vel potius *Callais*, ut apud Plinium.

* Nostris *Jade*, Belgis *Kalswée* vel *Kalfrée*. *Callois*, non *Callais*, ut videre est in Dissert. Auger. Clutii de Lapide nephritico.

CALLULARE. Jonas in Vita S. Eustasii Abbatis Luxoviensis n. 12 : *Comperendinanti, microloga et frivola Callulanti, Eustasius respondit.* Ubi viri docti *Callulare*, verbum esse effectum a Longobardico vel Teutonico *Kallen*, i. efflure, garrere, censent; vel a *Kakelen*, quod idem sonat : sed legendum *cavillanti* probabilius videtur. [Nisi forte quis malit *Callulanti* esse pro *garrulanti*, blateranti. Quam facile C. pro G. et R. pro L. scribatur nemo est qui nesciat.]

¶ **CALLUM** PEDIS, Tarsus sive superior pars pedis. Guidonis Disciplina Farfensis lib. 2. cap. 4 : *Stamina debet talem mensuram habere, ut possit Callum Pedis cincta pertingere.* Galli dicunt *le cou de pied*.

* Leg. forte *Collum pedis*. Vide in *Collum*.

1. **CALLUS**, *Fabrorum foramina*. Papias MS. [Isidorus et Constantiensis Episc. legunt, *Callas* : ad quos Grævius ait, Sed fides sit penes illos. Papias MS. Bituric. etiam habet *Callas*.]

* 2. **CALLUS**, Lapis ex quo calx efficitur, vel Fornax caldaria. Stat. Placent. lib. 6. fol. 72. rº. : *Item statutum est, quod potestas teneatur concedere et concedat fornariis Placentiæ et districtus illum Callum, quem fornarii habebant et soliti erant habere, pro Callo ante potestariam seu regimen dom. Manfredi consanonerii.*

1. **CALMA**. Charta Chlotarii Reg. ann. 627. ex Tabulario S. Benigni apud Perardum pag. 6 : *Et silvas de ipso agro devastassent, et terram exinde aut prata per loca plurima invasissent, vel vineas deplantassent, aut Calmas rupissent, etc.* Alia Caroli M. ann. 790. pag. 13. ibidem : *Sicut ab ipsa jam dicta Orba, partibus Occidentalibus venit in Calmibus, Merrenses vocabulo, usquequo perveniatur in plantiæm pavoche Segonciacensis.* Notitia vetus apud eundem pag. 18 : *Albericus dedit de*

ratione S. Benigni partibus Fulericæ Calmam unam, quæ est in centena Oscarense . . . habet ipse campus vel Calma, de uno latere, etc. Alia pag. 93 : *Verberatorum canabi, quod habetur in Calma juxta molendinum.* Denique alia ann. 1147. pag. 116 : *In fine vero forestæ de Lumini, est pratum ipsorum Militum, quod est inter Calmas de Ance et Blaseio, et prædictam forestam.* Quibus in locis *Calma* videntur appellati agri aratorii, in quibus messes esse solent, quæ *Calamis* frumentariis constant, quos inde nostri *Chaumes* vocant. Vide Oct. Ferrarium in Orig. linguæ Ital. in *Calma*.

¶ Alter est locus in Charta Ludovici Regis Francorum super judicio de querelis Godefridi Lingon. Episcopi et Odonis Ducis Burgundiæ ann. 1154. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 174. cui notio Cangiana non potest accommodari. Sie se habet. *Quero*, inquit Dux, ut Episcopus destruat mihi *Calmam*, et fossatum quod factum est apud *Mussi*. Ad quod Episcopus respondet post pauca : *Calmam destruere nolo : tum quia frater meus eam edificavit, ipso Duce juvante, et iturus in Jerusalem in pace ab eo discessit utpote homo suus : tum quia in alodio S. Mammetis facta est, et ad eum nihil pertinet, et alia munitio in finagio ejus patris (prius) fuit et propior Castellioni.* Hic *Calma* videtur esse casa vel etiam munitio quædam sie forte dicta, quod stramentis seu *Calamis* frumentariis tegeretur. Pari modo possunt intelligi exempla pleraque a Cangio laudata.

* Vim vocis non intellexit Cangius, cujus genuinam notionem docent Aedemici Hispani in Dictionario, quibus *Calma* est Ager exilis et ab omni cultu destitutus, vastus et desertus, atque adeo idem quod *Bruarium* : cui explicationi apprime conveniunt et quæ supra allata sunt et quæ sequuntur ; si tamen locum Cangio additum excipias, ubi Prædium seu villa rustica esse videtur, ut et apud Brussel de Usu feud. pag. 274. Charta ann. 1035. in Append. ad Marcam Hisp. col. 1060 : *Dono insuper ipsam Calmam cum silvis suis . . . Eandem autem Calmam et silvas dono prædictæ domui eo tenore, ut si quid ibi cultum atque laboratum fuerit, omnia serviant sancto Martino, sine cujusquam inquietudine vel blandimento.* Charta ann. 1405. in Reg. feud. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 65. vº. : *Johannes de Foresta valletus advouho . . . unam Calmam, sitam ante portam dicti mei arbergamenti ; quæ quidem Calma est appellata Gardia.* Vide *Calmis* et *Calmus*.

* **CALMEN**, Eadem notione. Charta ann. 957. in Append. ad Marcam Hisp. col. 871 : *Et est ipse alodes in valle Confluente (cum) aquæ ductibus vel reductibus, Calminibus, cum exitis et regressis earum.* Alia ann. 1011. ibid. col. 990 : *Confirmamus etiam pascua gregibus vestris, etiam Calmen de Vesias.* Vide infra *Calmus*.

¶ **CHALMA**. Instrum. venditionis ann. 1276. ex Chartulario minori San-Benigniano : *Quare dictas quinque eminas bladi percipiendas et reddendas in dicto granario assedi . . . Item super Chalmam sitam au Cerisier noisien, sitam juxta terram Roblini.* Et in altero venditionis Instrumento ejus-

dem anni : *Et super unam peciam terræ quæ fuit in Chalma, sitam, etc.*

† **CHALMS**, in Charta Joannis de Cresto ann. 1294. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvernæ pag. 520 : *Tradidit mansum de Melet superiorem et subteriorem. . . Item las Chalms de Fenayrols... cum moleudinis, furnis, pratis, etc.*

† **CHAUMA**, in Instrumento anni 1276. ex Chartular. minori S. Benigni Divion. : *Super Chaumam quæ partitur cum Perreeier et super omnes arbores ejus.*

† **CHAUMOTA**, ibidem : *Super Chaumotam sitam super virgultum D. Marelli Militis.*

* 2. **CALMA**, Stipula, Gall. *Chaume*. Charta ann. 1366. in Chartul. S. Johan. de Jardo : *Ducæ partes unius grauchiæ coopertæ de Calma, Gallie Chaume.... Item quædam domus cooperta etiam de Calma. Hinc Chaumette, Instrumentum ferreum, quo calami seu stipulæ secantur, faleulæ species. Lit. remiss. ann. 1393. in Reg. 144. Chartoph. reg. eh. 17 : Ledit Bourgois venoit des rhamps deeneillir ou Chaumier du chaume, lequeleu haussant une Chaumette qu'il tenoit, qui est un baston long à manche ouquel a au bout un fer, qui est fait en maniere de fauxille, etc.*

CALME. Vide Jonam in S. Columbano cap. 15. et 17.

CALMEDINA, [Prætor urhis.] Vide *Zavalmedina*.

* **CALMEDINA**, inter Officiales regios recensetur in Hist. desponsat. Frider. III. imper. cum Eleon. Lusit. ann. 1451. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 603 : *Calmedinis aliisque officialibus regis, nec non alcadis, etc.* Vide *Zavalmedina*.

* **CALMEDRIUM**, Indiculus pretiorum rehus vendendis statutorum, idem quod *Calmerium*. Stat. Vallis-Ser. cap. 43. ex Cod. reg. 4619. fol. 113. rº. : *Et quod teneatur servare Calmedrium carniū fiendum per consules suprascripti communis, et non accipere nisi prout in eodem Calmedrio continetur.* Vide infra *Calmerium* et *Carmelinum*.

* **CALMEN**. Vide supra in *Calma*.

CALMERIUM. Statuta Veron. lih. 4. cap. 74 : *Ultra quantitatem ordinatam vel ordinandam in Calmerio faciendo quolibet anno, . . . pro ipsis pretiis in dicto Calmerio contentis, etc.* Fuit itaque indiculus pretiorum rebus vendendis statutorum. Contract. Dator. Bergom. lib. 7. cap. 18. vocant *Calmedrium*.

* *Ordinatum est quod nullus beeharius, nec aliqua persona audeat nec præsumat vendere aliquas carnes alicui personæ, nisi ad Calmerium ordinatum et sibi datum per potestatem, seu alios officiales aut id deputatos, etc.* in Stat. Vallis-Ser.

† **CALMIS**, Culinus, Gall. *Chaume*. Ager demessus, ubi soli supersunt culmi, et ubi licet pecora pascere. Charta anni 871. inter Instr. tom. 1. novæ Hist. Occitan. col. 123 : *Ut cuncta pecora gregum suorum per cunctos colles et Calues, sive pascuaria, absque ullo homine blandiente pascant.* Vide *Calma* et mox

* **CALMUS**, Dumetum, ager etiam ipse vepribus et dumetis horridus. Charta W. Marmercl milit. ann. 1226. ex Tabul. Fos-

sat. : *Concessi insuper eis furniliam Calmorum terræ meæ, qui non erunt in prohibitione.* Alia ann. 1258. in Reg. 31. Chartoph. reg. fol. 100. vº. col. 2 : *Duas quadrigatas Calmorum qualibet hebdomada in foresta de Pauca curia per usuarium percipere consueverant.* Vide supra *Calma* 1. Qua notione intelligenda quoque est vox *Calmis*.

CALNABIS, [CALNAPE, Stragulosum villosum.] Vide *Galnabis* et *Calmus*.

* **CALNERUS**, Aries, interprete Hugone auctore Annal. Præmonst. ad Chartam Guterii Fernandez ann. 1151. inter Probat. tom. 1. col. 393 : *De ovibus et Calnero, et de porcis et porco, si intromissi fuerint, etc.*

† **CALO**, Calceus ligneus, Gall. *Sabot*. Aeta SS. Junii tom. 5. pag. 167 : *Vigilium Calouibus interemptum fuisse, quo genere calceamenti ferrati gens montana utitur.* Vox nota Festo, eadem notione.

* Ligneus a parte inferiori; nam superior coriacea est, Gall. *Galoche*, idem quod *Calopedes*.

* **CALOCERTATORIUM**, supra quam certantur suppia. Ubi literæ pp linea transversali notantur; f. pro *Suppararia* ? Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120.

† **CALODÆMON**, a Gr. καλός et δαίμων, Bonus Angelus. Aeta SS. Junii tom. 2. pag. 614. in Vita B. Placidi : *Sicut Calodæmones nomina trahunt (ah operibus) quæ execeant; ita Caedæmones ab operibus, quæ nequiter operantur, nuncupatur.*

* *Conradi Fabular. MS. : Kalodæmones, sunt dæmones bonum scientes et facientes, id est, boni spiritus et boni angeli; a kalon, quod est bonum, et demon, quod est sciens.*

* **CALOFURCIUM**, Fourches, gibet, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

CALOGERI, Monachi, præsertim senio et ætate venerandi. Tabularium Monasterii S. Savini Levitanensis : *Congregatis sub Normani Benedicti Patris non mediocriter Calogeris.* Perperam *Cologeris* edit. apud Marcam in Hist. Beneharn. pag. 805. Philippus Mazerius in Vita S. Petri Thomasii Patriarchæ Constantinopolitani n. 130 : *Et alii divisi ab Ecclesia, maxime Græci, et Calogeri eorum.* Vita S. Severi Abbatis Agath. cap. 16 : *Adolescentiores Calogeri tam quotidiani operis, quam labore jejunii victi.* Hist. Cortusiorum lib. 8. cap. 16 : *Ubi est Monasterium, in quo sunt Monachi 1500. Caloceri nominati.* Καλογήρων apud Græcos mentio passim occurrit, Palladium in Hist. Lausiaca cap. 20. Joann. Mosehum cap. 27. in Vita S. Nili junioris pag. 16. in Vita S. Basilii junioris n. 20. apud Nicetam in Alexio lib. 3. n. 2. Anonymum de Loeis Hierosol. cap. 14. Joannem Cananum pag. 191. in Historia Græco-Barb. Apollonii Tyrii pag. 19. et apud alios Scriptores, laudatos a Meursio. Καλογήρου epitheton Episcopo Thessalonicensi trihuit Palladius in Vita Chrysostomi pag. 26. Vide Steph. Pasehasium in Disquisition. Franciscis lib. 8. cap. 50. Ita Καλογραίας Moniales vocabant. Corona pretiosa : Καλογρία, Monialis, μονάσσα. Joan. Cananus de Bello Constantinop. : *Οἱ δὲ Τουρκοκαλόγηροι τὰς Καλογραίας ἡμῶν κέρδος καὶ κόρους εὐεργεσίαν νὰ ἔχουν.* Constantin. in Hist. Apollonii Tyrii : *Καὶ κονομάτην Καλογρίαν, καὶ κόβη τὰ μαλιάτης.*

Τουρκοκαλόγηροι Monachos Tureicos, qui vulgo *Dervisi*, vocat etiam *Ducas* cap. 21 : *Τουρκοκαλόγηρους ἅπαντας πικρῶ θανάτῳ παρέδωκεν.* Cap. 42 : *Εἰσῆλθον . . . ἐν τῇ τῶν Μαγγάνων μονῇ Τουρκοκαλόγηροι.* Idem Cananus : *Ἦλθεν ὁ Μυρσαίτης καὶ Πατριάρχης τῶν Τούρκων μετὰ πεντακισίους Τουρκοκαλόγηρους ἐπὶ ἡμῶν καθήμενος, etc.* Adde pag. 193. 195. [* Vide Glossar. med. Græcit. col. 554.]

* **CALOGIUS**, ut *Calogerus*, Monachus, præsertim senio et ætate venerandus. Charta Mich. Paleol. imper. CP. ann. 1403. ex Thes. ecel. Paris. : *Prout attestatus est quidam valens Calogius, Migaly nuncupatus... De consensu et voluntate fratrum et Calogiorum ecclesiæ prædictæ.* Vide *Calogeri*.

* **CALOMATICUS**, Pileus, in Gloss. ant. Argent. Vide infra *Caloniacus*.

† **CALONES**, Negotiatores naviculæ quæ ligna militibus portant. Gloss. Sangerman. MSS. n. 501. Papias MS : *Calones, Naviculæ quæ ligna militibus portant.* Alter ejusd. Papiæ Cod. MS. : *Calones, Negotiatores naviculæ vel cellæ militum, vel homines qui ligna militibus portant.* Hoc ultimo sensu legitur apud Ciceronem. Est a Gr. καλόν, Lignum. Vide *Caliga*.

* Alias hujusce vocis vulgatas notiones, videsis apud Martin. in Lexic. v. *Calo*.

† **CALONGIA**, Idem quod *Colongia*, villula, prædiolum. Charta Henrici Campaniæ Comitis ann. 1149 : *Concessi . . . grangiam S. Eusebii cum hominibus suis et Calongiis et aliis possessionibus, ac justitiam ejusdem villæ cum atrio.* Vide *Colonus*.

CALONIA. Vide *Calumnia*.

* **CALONIACUS**, Calorem custodiens, scilicet circa caput, si comite annithe, ou chapel de bonnet. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. Vide *Calomaticus*.

1. **CALONICA**. Vide *Colonica* in *Colonus*.

* 2. **CALONICA**, Pœna pecuniaria, muleta pro injuste instituta actione. Charta ann. 1068. in Append. ad Maream Hispan. col. 1144 : *Cum omnibus jurebus et servitiis cunctis, cum Calonicis et placitis, etc.* Vide *Calonia* in *Calumnia* 1.

† **CALONICANUM**. Vide *Calcaninum*.

* **CALONIS**, Gabar militum, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

CALOPARE, Citato cursu equitare, Gallis *Galoper*, apud Petrum de Crescentiis lih. 9. de Agricult. cap. 6. Vocis etymon a Græco καλῶν, vel καλπάζειν, Currere, accersit Salmasius ad Capitolin. pag. 245.

† **CALOPEDES**, Calcei lignei, aut saltem calcei, quorum pars inferior lignea est, superior vero coriacea, Gall. *Sabots* vel *Galoche*. Busehii de Reformatione Monasteriorum apud Leibnitium tom. 2. Scriptor. Brunswic. pag. 818 : *Vides Judæum in foro seu ante ostium domus stantem, calceos, panes tuos, Calopedas et similia emere volentem.* [* Papias in cod. reg. 7609 : *Calopedior, Formæ sutorum dictæ a calo i. ligno, et pede.* Gemma Gemmarum : *Calopes, quasi pes ligneus, Germ. ein holtzschuch; Calopodium idem, oder ein trippe. Calopifex, ein holtzschmacher.* Vide *Forcellinum* in *Calopodium*.]

† **CALOPONES**, Lignei subtiles, in Glossis MSS. [* leg. *subtulares*.]

* **CALOPEDIA**, Bulla Innoc. VIII. ann.

1484. in Continuat. mag. Bullar. Rom. pag. 288. col. 1 : *Item statuerunt quod nullus in altari officians, vel celebranti assistens, portare presumat chirothechas in manibus, neque Calopedia seu pativos (patinos) nemoreos in pedibus. Calopodium, Escache Gallice, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.*

** CALOPIDES. Statut. eccles. Mogunt. ann. 1290. ap. Guden. in Cod. Diplom. vol. 1. pag. 910 : *Clerici nec portent Calopides corpus dominicum deferendo, vel ecclesias transeundo.*

* KALOPODES. Conradi Fabular. MS. : *Kalopodes, secundum quosdam sunt homines pedibus truncati, qui pro pedibus abscissis ligneos sibi faciunt pedes, a kalon quod est lignum, et pos quod est pes.*

† CALOPEDIUM, in Regesto Capituli Autissiod. 15. Decembris ann. 1460 : *Non portentur Calopodia in choro sub pena distributionum unius diei. Statuta MSS. Capituli S. Audomari : Item inhibemus ne aliquis deambulet per chorum cum Calopodiis, sive patinis ferratis, vel non ferratis, dum horæ cantantur. Buschius apud Leibnit. tom. jam laudato pag. 913 : Portavi ergo Calopodia sua, et libenter etiam portassem pelliceum suum. Καλοπόδιον vel καλό-πους Græcis pes ligneus est seu forma lignea, qua sutores utuntur in calceis faciendis, unde forsitan origo vocis Galoeche. Vide Menagium ad hanc vocem, et Cangium nostrum ad vocem Gallica.*

† CALOPETA, Calopodiis seu lignis calceis indutus. Acta SS. Aprilis tom. 2. pag. 469. in Vita S. Guillelmi Polit. : *Quo se verteret infelix non videbat, inter acuta cornua, ob scintillantes oculos, ad virulenta guttura sub rapacibus unguibus, contra Calopetas monstrorum plantas, etc.*

† CALORATIO SOL, Calorem multum habens. Gloss. Sangerman. MSS. num. 501. *Calorati impetus, i. e. calidi, apud Apuleium lib. 6. pag. 182.*

CALORTA. Tabularium Casauriense ann. 14. Lud. Imp. Lotharii filii : *Cum silvis, pascuis, stulariis, cetenis, Calortis, rivis, rupinis, etc.*

* CALOSUS, Caudex, Truncus. Guido de Vigevano MS. de modo acquirendi et expugnandi T. S. cap. 2 : *Ut stricta fiat pertica in Calosis sive trunchis.... ipsi Calosi conjungantur cum una cavigia ferri. Pluries ibi.*

† CALOTA, Pileolus, verticis tegumen; Gall. Calotte. Statuta Massil. pag. 515 : *Statuimus quod omnes Judæi a septem annis supra portent Calotam croceam, vel si noluerint, portent in pectore unam rotam latam et magnam ad modum palmæ hominis. Et similiter omnes Judææ maritate undecumque sint, portent orales. Occurrit ibid. pag. 130.*

* Stat. eccl. Aquens. ann. 1259 : *Nulli canonici.... portent per villam Calotam lineam, etc. Stat. synod. MSS. eccl. Carnot. ann. 1550 : Clerici in sacris constituti.... calanticas seu Calotas sine capitulis non deferant.*

* CALPA ASINI, Menagio interprete Trot d'asne, Ridiculum cognomen cujusdam Guillelmi, qui Chartam Buchardi comit. Vindoc. ann. 1186. subscribit, in Hist. Sabol. pag. 47. Vide Trepidare.

† CALPÆ, CALPES. Papias : *Calpæ, Armillæ quæ militibus ob virtutem dantur. Vet. Glossæ : Calpæ, κόρα. Nam mulieres quoque iis utebantur. Laurentius in Amalthea : Calpa, Clitellariorum mulorum pugna. Motus temperatus et compositus. Quatuor stellæ summa Aquarii dextra.*

† CALPES, apud Isidorum in Glossis, *Galeæ militum. In Excerptis additur, imo Armillæ. Festus, Cato, Suetonius legunt Calbei, eadem notione. Vide Calbares.*

* CALPANNA, Tugurium, casula, Ital. Capanna. Inquisit. super destruct. bastidæ Sabran. ann. 1363. ex Cod. reg. 5956. A. fol. 81. v.º : *Item domus juxta tinnale quædam Calpanna diruta et destructa circa tertiam partem. Vide Capanna.*

† CALQUERIA, Moletrina ubi quercei cortices calcantur, et teruntur, vel officina ubi coria querceo cortice inficiuntur. Statuta Massil. pag. 306 : *Constituimus ut omnes illi qui erunt constituti, tam super ministerio curateriæ quam blancariæ... ne perturbent vel misceant, vel tribulent suas Calquerias, vel torcularia, quando eas, vel ea, curabunt, vel facient curari seu allargari, imo aquam pausatam et claram, quanto plus poterunt inde ejeciant, ne cum aqua prædicta finus seu lutum in dictis Calqueriis seu torcularibus contentum ad portum possit decurrere.*

* Proviucialibus etiamnum Cauquero.

* CALS, Callus. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 : *Cals, cis, durities pedis, Gallice Cal.*

* CALSA. Charta ann. 1286. apud Garmp. in Disquisit. de sigil. Garfagn. pag. 53 : *Quandam turrin cum Calsa, domibus, palatiis et accasamentis simul et continue juxta eam positis. An turris ad pedem aliquo edificio munita? quod innuere videtur alia Charta ann. 1130. ibid. pag. 52 : Cum aubitu, qui est circa turrin, quasi quædam incastellatura. Vide supra Bisturis.*

* CALSATERIUS, Calceorum artifex, idem qui Calsolarius. Codicil. 2. Caroli Andeg. comit. Prov. : *Item legasit dominus noster rex Claudio Damille ejus Calsaterio summam 400. scutorum.*

† CALSATTATUS. Vide Craiera.

† CALSIDONIUS, pro Chalcedonius, Gr. χαλκεδών, Gemmæ species. Vide locum in Scaci post versus ibi citatos.

* CALSOLARIA, Vicus sutorum. Stat. crimin. Saonæ cap. 17. pag. 23 : *De contracta fabrorum descenditur in Calsolariam, etc. Vide in Calsolarius.*

CALSOLARIUS, Calceorum artifex, sutor, Ital. Calzolaio, qui nostris Cordonnier. Bulla Honorii III. PP. ann. 3. apud Ughellum tom. 1. Italiæ sacr. pag. 823 : *Quicumque est vel erit Calsolarius, dabit annualim Episcopo unum sutellarium ad sensum Episcopi. Vide Calciarius.*

CALSOLARIA, Sutrina, sive officina calcearia, Ital. Calzoleria. Occurrit in Processu de Vita S. Thomæ.

* CALSONUS, Placentæ species, ab Ital. Calzoni, femoralia, quomodo apud nos Chausson. Hist. Belli ForoJul. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi eol. 1212 : *Itaque ipsa die prædicta femina*

faciens tortas et Calsonos suis compatribus, etc.

1. CALTA, CALTES, CALTADES. Glossar. Biblicæ MSS : *Caltæ dicuntur, qui divinam legem intelligunt et perficiunt. Caltes est, qui per actum bonum divinis respondet verbis. Caltades vero, qui non solum operibus bonis divinis verbis respondet, sed et in ipsorum verborum mysticos sensus alios introducit. Vide Albania.*

† 2. CALTA, Tributum per vim et contra jus exactum, fortean pro Tolta. [* Seu potius a German. Gülte, Vectigal, census. Vide Culta. ADEL.] Charta ann. 1062. inter Instrum. tom. 1. novæ Gall. Christ. pag. 57 : *Malos vero usus, Caltas, tortitudines, districtiones fidejussorias et lucra quæ per Simoniacam factionem in eodem Monasterio, et in ejus dominicaturis, mansis, villis et cellis usque ad hoc tempus, nos vel nostri parentes accepimus velexegimus, omnino relinquentes funditus abrenuntiamus. Vide Grossella.*

* 3. CALTA, Genus floris, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Gloss. Lat. Gr. MSS : *Calta, γένος βοτάνης. Vide Grossella.*

** 4. CALTA, Vas ligneum minus cum manubrio, orcula, Germ. Gelte, teste Frischio in Lexic. German. Vide Gelta, Galleta et Galuta. ADEL.

† CALTERIA, CALTERIATUS, Glaber Rodulfus lib. 3. Hist. cap. 9 : *Asserebat igitur idem Abbas, hæc omnia molimina Calteria esse sathanæ, ac si quis horum talibus insigniis Calteriatum ex hoc sæculo migrasset, difficulter a diaboli vineulis posse eripi. In cultum justo mundiorum invehitur, et in novum atque indecentem vestium morem : quare Calteria mihi videtur vestiarium symbolum, Gall. Livrée. Sed unde vox illa?*

* F. pro Caunteria et Caunteriatum, hoc est, cauteriis diaboli seu stigmatibus quasi insignitus. Vide Caunteriare. Sed et de diaboli insigniis, Gall. Livrées, intelligi potest ; Caltre quippe, pro pannorum arte, occurrit in Ordin. Phil. ducis Burg. et comit. Fland. ann. 1447. super regimine S. Audom. art. 28 : *Item est aussi ordonné que lesdits mayeurs et échevins.... esliront et commettront.... les personnes nécessaires et en nombre accoutumé à l'eswart du Caltre ou draperie de laditte ville.*

† CALTIO. Vide Calcio.

* CALTRUS, Luscio, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† 1. CALTUDIA, Dies festus. Papias MS. Gloss. Lat. Græc. : *Caltudia, ἐορτή.*

* 2. CALTUDIA, Instrumenti musici species. Prosa in Transfigur. Domini ex Cod. 92. S. Martial. Lemov. ann. circ. 600. fol. 236 : *Sempiterna virtute cluit cuncta Dominus regens creata, cujus in Caltudia resonemus organica.*

† CALTULUM, ubi mortui feruntur. Gloss. Sangerman. MS. n. 501. Fusius Papias MS : *Caltulum, Vinculi genus, vel ubi mortui feruntur : a coacto loro dicitur. Vide Calcolum.*

† CALVACADA, CALVACATA, CALVACHIA. Vide in Caballus.

* CALVACATUS, CALVATA, CALVAUCHIA. Vide supra in Caballus.

† CALVÆ, Ποντικά πεφρυγμένα, Nuces

Avellanae tostae. Supplementum Antiquarii.

† **CALVAGARIA.** Vide in *Caballas*.

CALVANUS. Vide *Cauanna*.

† **CALVARE,** Calvum facere. Verbum hac notione obsoletum : pro *Decipere* legitur apud Papiam. Vide *Cavillare*.

CALVARIA, Detonsio, decalevationis poena. Ursinus in Vita S. Leodegarii cap. 14 : *Condemnatus ab ipsa Synodo, calvariam accepit in capite, et expulsus segregatur a sancta Congregatione.* Vide *Decalvare*.

CALVARIES, *Sinciput*, in Glossis MSS. ad Alexandrum Iatrosophistam.

CALVARIOLA. Vetus Interpres Juvenal. ad Sat. 5 : *Ut solent in urbe calices fractos, sive Calvariolas componere, i. fragmenta vel calculi instar Calbariarum.*

* **CALVEA,** Mensura frumentaria; Ital. *Calvello*, tritici species. Stat. Cadubrii lib. 1. cap. 16 : *Quod quilibet homo et persona, qui vendunt aliquas res ad pondus, vel ad mensuram, debeant.... portare sive portari facere ad domos ipsorum juratorum Calveas, concios, libras, medias, etc.* Correet. eorumd. cap. 75 : *Quilibet hospes tenere debeat in ejus hospitio dictas mensuras a blado justificatas cum jurato, ita quod ex una Calvea fiant decem mensurae.* Et cap. 134 : *Declarando quod de livellis praeteritis obligati, ad dandum Calveas quattuor pro centenario non possint cogi, nec compelli ultra solidos xxx. pro singula Calvea siliginis, et obligati ad tres Calveas non compellantur nec cogantur nisi ad solidos xl. pro singula Calvea. Pro tribus Calveis bladi, ibid. cap. 54.*

† **CALVENTES,** *Frustra calumniantes*, in Glossario Sangerman. MS. num. 501.

* **CALVERE,** *Decipere, Decebre*, Prov. in Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657. Hinc *Calevres*, Deceptor, fallax, vulgo *Trompeur, dissimulé*, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1 :

Que vaut quanque dient mes levres,
Puisque mes cuers est si Calevres,
Que toute jour s'en va ribant
Par le pais et regibant.

† **CALVETA,** *Montana satis fruticibusque nuda.* Vocabularium Sussannæi. [** Germ. Blösse. ADEL.]

CALVETUM, in veteri Glossario Saxónico, Merse, exponitur, quæ vox *mariscum*, seu paludem etiam sonat.

† **CALVIATUS,** pro *Claviatus*, qui et pro *Clavatus*, Clavis vinctus, vel munitus. Vide locum in *Sacens* post *Soccia*.

† **CALVITIA,** *Meror.* Gloss. Sangerm. MS. n. 501. unde corrigendum arbitror Isidori Glossarium, ubi *Calvitio, Memor*.

† **CALVITUS,** *Moratus, Calvitus, Frustratus*, Gloss. Sangerman. MS. num. 501.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641 : *Calvitur, frustratur, moratur.*

† **CALUMBUM,** *Viride.* Vocabularium Sussannæi.

1. **CALUMNIA,** Actio in jure, qua quis rem quampiam sibi per solemnes juris formulas asserere conatur, aut pro qua litem intendit; *Calenge*, in Chron. Flandr. cap. 80. et apud nostros passim. Lex Burgund. tit. 89 : *Liber abseedat, neque Calumniam pro eo, quod ligatus, aut captus est, movere praesumat.* Lex Longobard. lib. 2. tit. 27.

[** Liutpr. 131. (6, 78.)] : *Non possumus in una causa duas imponere Calumnias.* Marculfus lib. 1. form. 22 : *Nec haeredes eorum exinde quamlibet Calumniam aut repetitionem ullam penitus habere non debeant.* Formula vetus secundum Legem Roman. cap. 5 : *Qualibet persona, que contra hanc venditionem aliquam Calumniam, vel repetitionem generare praesumpserit, illud, quod repetit, non vindicet.* Simeon Dunelmens. ann. 1116 : *Spondens Regi et Archiepiscopo, se, dum viveret, illum non reclamaturum, nec aliquam Calumniam inde moturum.* [Calumpnia pro Calumnia legitur in Hist. MS. Beccensi pag. 439. et alibi.] [** Constitut. Clarendon. ann. 1164 : *Si Calumnia emerit inter clericum et laicum.*] Calumniam inferre, dimittere, passim in vet. Tabular. apud Beslium pag. 448. 458. 473. [Calumnie finem facere, apud Marten. tom. 3. Aneed. col. 1192. cujus locus est in *Astipulare Clamare Calumniam quietam* apud Lobinell. in Glossario Hist. Britanniae.] Vide *Clamor*.

* *Challenge*, in Charta ann. 1240. ex Chartul. S. Johan. Laudun. : *Ge ai otroiet que tuit eil, qui vouront moure ou molin de Henapes, i venront moure sans contredit et sans Challenge de mi et de mes oirs.* Challenges et demaundes, in Ch. Eduardi III. reg. Angl. apud Rob. Avesbur. pag. 17.

* Hinc apud nostrates *Chalandas* usurpatum videtur de eo omni, quod in contentione versatur, etiam cum per jocum sit. Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 185. Chartoph. reg. eh. 80 : *Le jeu de la soule ou boulle de Chalandas, qui est ung jeu acoustumé de faire le jour de Noel entre les compaignons du lieu de Coriat en Auvergne, et se diversifie et divide icellui jeu en telle maniere, que les gens mariez sont d'une part, et les non mariez d'autre, et se porte ludite soulle ou boulle d'un lieu à autre, et la se ostent l'un à l'autre pour gaingner le pris, et qui mienlx la porte a le pris dudit jour.* Huc etiam pertinet vox *Calangage* ex tom. 1. Fabul. pag. 27 :

Quiconques fust en Calangage
Que il n'i f'est quelque gage.

Ubi legendum videtur, *Qu'il n'i lest tosors quelque gage.*

* **CALUMNIAM JURARE,** Actionem legitimam esse sacramento asserere. Charta ann. 1340. ex Tabul. Flamar. : *Dans.... speciale mandatum.... litem contestandi, jurandi in animam ipsius, tam de Calumpnia, quam de veritate dicenda.* [** Quid sit de calumnia jurare vide apud J. C. Confer supra *Aasvoren-eed* et *Antejuramentum*.]

* **CALUMNIAM WERPIRE,** Actionem institutam dimittere, apud Galland. de Franc. alod. cap. 6. pag. 55. Chartul. Vindoe. fol. 109 : *Facta hæc acquietatio et sedatio Calumnie anno 1077. ab incarnatione Domini.*

IN CALUMNIA PONI, ESSE. Tabular. Ecclesie Gratianopolitane sub Hugone Episcopo fol. 75 : *Notum est Ecclesie Gratianopolitane filiis, quod duu est, quod decime in profato Episcopatu in Calumniam positæ sunt, et illi, qui sunt laici qui extra jus Ecclesiasticum decimas tenent, in interdictum positi sunt. Infra : Ante autem, quam ipse sepulture traderetur, fratres eius... decimam,*

videlicet totam tertiam partem, pro qua frater eorum Pontius in Calumnia erat, reddiderunt et donaverunt Episcopo Hugoni et Ecclesie Gratianopolitane.

† IN CALUMNIO TENERE, s. legendum *Calumnia*. Chartular. S. Vandregesili tom. 2. pag. 2084 : *Ego Clemens agnomento Picardus... terram S. Vandregesili in Albavia... quam in Calumnio tenebam, quietam et solidam dimitto.*

CALUMNIARE, et **CALUMNIARI,** Actionem intendere, movere, in jus vocare, nostris *Calenger*. Chron. Flandr. cap. 61 : *Et Calengea la Comté de Flandres comme sienne.* [Chartular. S. Vandregesili tom. 1. pag. 609. ex Charta anni 1283 : *Et ne pourront desor en avant rien reclaimir, demondeir, ne Calenger.*] Flodoardus lib. 4. Hist. Rem. cap. 10 : *Hucboldus quidam... munus ejusdem Abbatis Calumniabatur, et ab Ecclesia Dei genitricis conabatur auferre.* Charta ann. 1060. apud Beslium : *Calumniavit Abbas Odo, qui in Abbatiam successit, et in tantum Calumniando prosequutus est, quod, etc.* Alia apud eundem : *Willelmus Vicecomes, ... querimoniam inde faciendo Calumniabatur hoc domum, contestans et affirmans, nullatenus debere esse ratum.* Occurrit passim.

** **CALUMNIATUS,** De cujus domino eorum judice causa agitur, litigiosus. Polyp. Irminon. Br. 19. sect. 37. Guer. pag. 205 : *Anseramus colonus et uxor ejus, nomine Bertrudis, calumniata, habent secum filium 1. Ibid. sect. 48. pag. 207 : Bernoinus Calumniatus et uxor ejus colona, nomine Electa, homines S. Germani.* Vide sect. 44. pag. 206. et Brev. 24. sect. 42. pag. 251.

* Chron. Andegav. ad ann. 954. apud Labb. tom. 1. Bibl. MSS. pag. 285 : *Hlotharius filius Hlodovici transmarini rex factus est. Idem postmodum Lotharingiam Calumniatus est. Calumniare et derationare justitiam terre et hospitium elemosinæ, in Chartul. Pontisar ch. 87. Chalenger, in Contin. Guil. Tyr. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 750 : *Le roi de France Chalengeoit et demandoit por sieu le roianne de Castelle. Chalengier, in Ch. Eduardi III. supra laudata. Chalamer, eodem significatu, in Ch. ann. 1286. ex Reg. comitat. Montisfort. in Cam. Comput. Par. fol. 11 : *Et si par aucune aventure avenoit que aucun ou aucune demandassent ou Chalamassent es choses, qui sont dessus nommés, qui à sou doieire apartiennent, etc.* Vide infra *Clamore* 2.**

† **CALUMPNIARE,** Eadem notione. *Madox Formul. Anglic. pag. 168 : Quod si forte contingat in eventu, quod praedictus Ricardus de Kirkenny, haeredes vel assignati sui, Calumpnizentur, implacitentur, molestantur, perturbentur in aliquo, seu graventur, etc.*

* Graviorem poenam adversus eum, qui quarta vice injustam actionem intenderat, decernunt Statuta Casimiri III. ann. 1454. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 252 : *Statnendum censuimus, quod si cuipiam objeci contigerit calumnia, calumniatorque ab antiquo nuncpetur, quia videlicet procuravit aut procurat causam calumniosam, licet calumniato se purganti poenam trium marcarum et judicio trium. Talis autem purgatio ipsis calumniatoribus duntaxat tribus vicibus est*

indicenda. Si vero quarta vice quis inculpatus fuerit, de opere calumnie amplius ad purificationem admitti non debet; sed pro suo scelere naves sibi præeidi debent, ad instar equi castrati, et eo ipso sit honore privatus, nec jure nobilium per amplius aut eodem aliquatenus se tueri potest.

CALUMNIATOR, Actor. Charta ann. 1080. apud eundem Beslium: *Calumniator querelam deponit.*

CALUMNIA, **CALONIA**, Pœna pecuniaria, Calumnie mulcta, qua damnatur, qui calumniandi animo litem intendit, pro injuste instituta actione, vel obiecta exceptione, leg. 2. C. de Jurjur. propter calum. dand. (2, 58.) Hispanis *Caloña* et *Caluña*. Concilium Legionense ann. 1012. cap. 4: *Si autem extra cœmeterium abstulerit rem Ecclesiæ, reddat eam et Calumniam cultoribus ipsius Ecclesiæ, more terræ. Cap. 5: Dividant per mediam Calumniam homicidii.* [Et cap. 41: *Mandamus ut majorinus vel sayo aut dominus soli ... non intrent in domo alienius hominis Legione commorantis pro ulla Calumnia, nec portas auferant a domo illius.*] Charta Aldegastri, filii Sylonis Regis Ovetensis ann. 781. apud Sandoval. : *Et quanta Calumnia fuerint, pectent et emendent, etc.* Concil. Coyacense ann. 1050. cap. 7: *Quale est constitutum in Decretis Adefonsi Regis pro homicidio, pro rauto, pro sajone, aut pro omnibus Calumniis suis.* Charta Ferdinandi Regis æræ 1081: *Si ... aut plagaverit vel occiderit, nullam Calumniam proinde persolvat.* Alia Sanctii Regis Aragon. æræ rogo. in Hist. Pinnatensi lib. 3. cap. 9: *Id est, de lezda, de censu, de homicidiis, de judiciis, de Calomnis, et de omnibus omnino rebus, etc.* Charta Urracæ Reginæ Hispaniæ ann. 1116. apud eundem Sandovalium: *Quod si perseveraverit, et intra terminos hos violenta manu intraverit, quod rapuerit, duplat, et Calumnia Abbati et senioribus exsolvat cum sex millia solidos.* Vitalis Episcopus Oscanis: *Et respondeant eis de Caloniis, hoc est, de pœnis pecuniariis usque ad mediam mortifecaturam.* Alii: *Si quis acceperit Militem de equi habentis, solvet de Calonia quingentos solidos.* Idem: *Habent Infantes medietatem Caloniæ homicidii.* Occurrit passim in Chartis Hispanicis. Perperam *Cholonea* pro *Calonia*, in veteri Diplomate Oldegarii Episc. Barcinon. scriptum recte observant viri docti ad Vitam ejusdem Oldegarii. Vide Marcum in Historia Beneharn. lib. 4. cap. 4. § 8. et Observant. Regni Aragon. lib. 6. tit. de Conditione Infantionat. §. 23. [** Vide S. Rosæ de Viterbo Elucidarii tom. I. pag. 229.]

¶ **CALUMNIAM COMPLERE**, Persolvere. Concil. Compostell. ann. 1114. can. 4: *Pauperes et imbecilles misericorditer Calumnias compleant, et beneficiis suis penitus non priventur.*

¶ 2. **CALUMNIA**, Injuria. Vita S. Ancharii in Actis SS. Bened. sec. 4. part. 2. pag. 92: *Dicentes unum quemlibet negotiatorem plus ibi habere, quam sibi oblatum fuisset, et nullo modo se tantam Calumniam sufferre posse.*

¶ 3. **CALUMNIA**, Constitutio, statutum, dispositio. Annal. Benedict. tom. 4. pag. 698. col. 1. ex Donatione S. Flori facta S. Odiloni: *Quicumque autem aliter fecerit,*

aut contra Calumniam nostram superbo ausu statuta hæc violaverit, et data nostra, vel in futuro danda eassare, aliove detorquere præsumserit, veniant super eum omnes novi et veteris Testamenti maledictiones.

* 4. **CALUMNIA**, Adversitas, infortunium. Charta ann. 895. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 707: *Quoniam operæ pretium nobis extitit, ut diversas Calumnias hujus sæculi, qualiter Deo et S. Martino servientes levius ferrent, secundum nostræ possibilitatis modum tractaremus, etc.*

¶ **CALUS**, a Græco καλός, Bonus. Vide locum in Pistiens.

CALUSUM, pro Clausum, Gallis, Clos, Clos de vigne. Tabularium Monasterii S. Andreæ Vicennensis: *Hanc donationem facimus, et adieimus partem vineæ Orientem versus in nostro Caluso.*

¶ **CALUSUS**, mendose pro Callosus. Vide Plemia.

¶ **CALUTOR**, Minister sacerorum. Gloss. Isid. Sed mendose pro Calator. Vide Calatores.

¶ **CALVUS**, f. Callidus, cavillosus, fraudulentus, Gall. *Rusé, trompeur.* Ottohoni Scribæ Annual. Genuens. lib. 3. ann. 1195: *Contigit autem quod, quia Imperator Calvas oecisiones querendo, et simulando se velle adimplere, quæ Januensi promiscrat civitati, dicendo quod, quando videret Potestatem Januæ ... omnia quæ promiscrat, in integrum adimpleret.*

* Tritum est adagium: *Calva est oecasio*; cujus etiam mentio fit in Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 101. vº: *Prior Ulterioris portus parum sequebatur claustrum, nimis equitabat querendo occasiones Calvas.* Vide Adagia Erasmi.

CALX, seu Calcis præstatio, et Calcis excoctio, inter munera publica recensentur, quibus certa prædia obnoxia erant, quæ Cespites Caleiarii dicuntur in Novella Valentiniani de Pentapolis, quorum possessores calcem subministrare tenebantur, ut Terracinenenses in Campania, leg. 3. Cod. Th. de Calcis coctor. de quibus etiam Symmach. lih. 10. Epist. 52. et Tusci, d. leg. 3. alii cam excoquere, alii vehere, de quibus in leg. 2. 3. Vide Cod. Theod. d. tit. de calcis coctoribus urhis Romæ et Constantinop. (14, 6.) et ibi J. cob. Gothofredum, ut et Michaelam Attaliatam in Synopsi Juris tit. 78.

CALCARTA, apud Ammianum lib. 27. est Calcarea fornax, uti appellatur a Plinio lib. 17. cap. 9. in qua calx excoquitur; vel calx ipsa. Anastasius in Gregorio II. PP: *Hic exordio Pontificatus sui Calcearias decoqui jussit, et ... hujus civitatis muros restaurare decreverat.* Romualdus Salernitanus in Chronico MS. ann. 1149: *Tunc mandantibus justitiariis, equi indomiti pedibus alligatus, usque ad Calcariam, quæ ante palatium erat, est violenter attractus.* Hinc quidam putant Forcalcariense oppidum in Provincia nuncupari, quasi Furnum Calcarium, itaque appellari in Tabular. S. Victoris Massil. aiunt.

CALCARTA, interdum pro ipsa pensatione, quæ præstatur pro calcis coctione. Capitulare Sicardi Principis Beneventani ann. 836. § 14: *Ut nulla nova (consuetudo)*

eis a parte Reipublicæ imponatur, excepta antiqua consuetudine, hoc est, responsati-cum, et angarias, et Calcearias. [** Vide Murator. Antiquit. Ital. vol. 2. col. 83. B.]

CALCARIENSES, in leg. 36. Cod. Th. de Decur. (12, 1, 37.) qui calcis excoquendæ ohsequio ohstricti erant.

CALCIFURNIUM, in lege Bajwar. tit. 1. cap. 14. § 5. *Calcefurnium* in Edit. Heroldi. Furnus, in quo calx coquitur, Gallis, *Chaufour*. [Charta Engelelmi de Mortemarc pro Bertranno Abh. Nobiliac. apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 605: *Usque ad viam quæ ineipit a Plangua usque ad Calfurnium.*]

CALFURNIUM, Calcis coquendæ onus, *Chaufour*, recensetur inter onera et servitia, in Tabulario S. Vitoni Virdunensis: *In vinea finorare debeant, de tertio in tertium annum Calfurnium facient.* Alii: *Pro banno den. ad festum S. Joannis, Calfurnium de tertio in tertium.* [Gloss. Basil. et Michael Attalia. tit. 78: *Ποινή μετ' ἄλλου ἐστὶ τὸ καταδικασθῆναι τινα ἄσβεστον πικεῖν, ἢ θεῖον ὀρύττειν.*]

* **CALYBITA**, Cognomen S. Joannis CP. quod sub tugurio habitavit, a καλύπτω, tego, operio, inquit Bollandus tom. 1. Jan. pag. 1029. col. 2.

* **CALYBS**, pro Chalybs, in Stat. datiar. Riper. cap. 12. fol. 4. vº. Vide supra Calibs.

¶ **CALYPHA**, ut Chalifa; quod vide.

¶ **CALYPTRA**, Diadematis genus, ab eo, inquit Macer in Hierolexico, quod fert Venetus Dux non absimile. Niceph. Gregor. Hist. 5. cap. 7: *Calyptram in capite panno, purpura et auro intextam circumdatam gestaret, quatenus sursum vergit ad pyramidem superficiei funditur.* Græcis καλύπτρα est tegmen capitis muliehre.

¶ **CALYRICE**, Affabilis mulier, in Vo-cabulario Sussanæi.

* **CALZAIUS**, **CALZARIUS**, Ab Ital. Calzaio et Calzare, Caliga, tibiale. Stat. Andr. abh. ann. 1372. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 536. col. 1: *Sine Calzariis vel stivariis portam monasterii nostri Cassinensis intrare non audeant... Infra competens tempus cucullam sibi emant et Calzaio modo prædicto.* Stat. Placent. lih. 6. fol. 82. vº: *Item provisum est quod cordoanarii, vel callegarii, vel aliqui alii facientes vel vendentes scarpas vel Calzarios, etc.* Vide Caleiarium.

¶ **CALZARETTUS**, Calceus. Locus est in Calzularius.

CALZARIUM. Vide Caleiarium.

* **CALZARUS**, **CALZATUS**, Certa pecuniæ pensio, quasi in calceos emendos erogaretur, sic dicta. Charta ann. 1117. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 234. col. 1: *Et concedimus ipsi homines, ut qualemcumque terram de sanum exaudinaverit, in hereditatem habeant ad respondendum, sicut in matine consuetudo est, sine Calzaru.* Alia Roberti Capuan. princ. ann. 1132. ibid. pag. 245. col. 2: *Concedimus quincentos tarenos, quos accipere soliti sumus in omni tertio anno ab hominibus, qui tenent terras de Gualdo pro Calzati.* Vide Caleiarium et supra Calceradigum.

¶ **CALZETARIUS**, Caligarius, ab Italo Calza, Tibiale. Acta SS. Julii tom. 3. pag. 828. in Oratione de S. Bonaventura: *Mar-*

garita Gruelle uxor Hugonis Francisci Burgundi Calzetarii, habitatoris Lugdunensis, intenso podagrae dolore cruciabatur.

† **CALZIARETTUS**, Calceus, ab Ital. *Calzare*, Calceare. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 278: Item, pro duobus paribus de Calciaretis pro Domina Dalphina taren. vii.

† **CALZINA**, Ital. *Calcina*, Calx, Gall. de la Chaux. Legitur in Chronico Parmensi apud Murator. tom. 9. col. 804.

* **CALZINATUS**. Stat. erimin. Riper. cap. 225. fol. 29. vº: Nulla persona audeat... in ipsis pannis ponere aliquam lannam..... Calzinatam. An illa quæ inter crura?

† **CALZOLARIUS**, Sutor, Ital. *Calzolaio*. Legitur in Actis SS. Martii tom. 3. pag. 206. in Miraculis B. Ambrosii Senens. et Aprilis tom. 2. pag. 820. in Miraculis B. Simonis Eremitæ August. necnon SS. Junii tom. 3. pag. 936. de B. Michelina: Quarto accedere debeant Calzolarij cum eorum pallio.

† **CALZULARIUS**, Idem. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274: Lamberto Calzulario Domini pro paribus viginti quatuor de Calzaretis et una paro de stivalibus de mandato Domini, etc. taren. xxii.

CAMA. Papias: Cama, lectus brevis. Ugutio: Cama, genus lecti brevis, et circa terram, quod et Cama, atis, invenitur in Ambrosio de Officiis. Isidorus lib. 19. cap. 22: Camisias vocamus, quod in his dormimus in Camis, id est, in nostris stratis. Gloss. Saxon. Ælfrici: Cama: seeort bed við eordan. Ebrardus in Græcismo:

Dormit inops Cama, combussit Pergama cauma. Hispanis Cama est lectus.

* Cama, atis, la Cariola del leto, in Glossar. Lat. Ital. MS. Aliud Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Cama, æ, lectus in terra.

CAMAEUS, Sardonyx, Gallis Camayeu. Vitæ Abbatum S. Albani: Nobilibus lapidibus insculptis, quas Canaeos vulgariter appellamus. Infra: Allati sunt quidam amplii lapides, quos sardios onycheos (sic leg. pro onicleos) appellamus, et vulgariter Camaeos nuncupamus. Ubi perperam scriptum Cadeneos. [Inventarium Ecclesiæ Aniciensis ann. 1444: Item unus anulus auri pontificalis cum uno Camayeu cum quatuor imaginibus.]

CAMAHUTUS, non semel in Visitatione Thesaurariæ S. Pauli Londin. ann. 1295. in tom. 3. Monastici Anglic. [Mabillon Analect. tom. 3. pag. 391. ex Gestis Gaudfredi de Loduno Episcopi: Dedit etiam decem et septem annulos auri, novem cum saphyris ... unum cum Camahuto, etc.]

* **CAMAHOTUS**, Sardonyx, Gall. Camayeu. Charta ann. 1315. ex Bibl. reg.: Item jocalia, videlicet tres Camahotos. Inventar. MS. S. Capellæ Paris. ann. 1376: Item quedam pulcherrima tabuleta auri pro pace danda, ornata lapidibus preciosis, in qua est unus lapis de Camahau in forma crucifixi. Aliud ex Reg. Cam. Comput. in ead. Bibl. Cod. 8406. fol. 140. vº: Item ung Camahier et le repositoire et le pié. Vide Camaeus.

CAMAHELUS. Arestum Paris. 9. Maii 1321: Item lorenos garnitos de serico seminatos de boutonis, et Camahelis pretii 20.

sol. De vocis etymo consule Nicol. Guibertum lib. de vasis murrhinis cap. 10. Salmas. ad Solinum pag. 562. Gaffarellum in Curiositatibus inauditis cap. 5. § 1. 2. Octav. Ferrarium in Orig. Ital. V. Camaglio. [et Menagium in Gall.]

CAMALAUCCUM. Vide Calamaucum.

* **CAMALDULES**, Ordo monasticus auctore S. Romualdo, a campo Malduli, in quo fundati fuerunt, forte sic appellati. Vide Itin. Ital. Mabill. pag. 181.

† **CAMALE**, Humerale, Gall. Camail. Vox in recentioribus libris ritualibus satis frequens, sed notior, ut ejus sensum oporteat exemplis confirmari. Vide Camelaucum.

† **CAMALLOTUM**, Gall. Camelot, Pannus e villo caprino contextus. Testamentum 1375. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 616: Lego Conventui Fratrum Minorum Claromont, omnes raupas corporis mei, quæ sunt de quibuscumque pannis sericeis et de Camalloto et de satallin, una cum suis foraturis. Vide Canelotum.

† **CAMALLUS**, Humerale, Gall. Camail. Capitulum generale S. Victoris Massil. ann. 1378: Hostalarius habeat quatuor flocos et quatuor alantias vel Camallos pro hospitibus. Vide Camelaucum.

* Stat. S. Capellæ Bituric. ann. 1407. ex Bibl. reg.: Cappas nigras ad modum Romanæ curiæ apertas cum Camallis (deferebant) hyemali tempore.

* **CAMANSUS**, Idem videtur quod Caput mansi, domus præcipua. Vendit. vicecomit. Turenne ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 156: Cum pedagogis, baragiis, mansis, Camansis, bordariis, tenementis, etc. Vide in Caput. 3.

CAMARA, ex Græco καμάρη, Fornix, camera. Vetus Scholiastes Juvenalis Sat. 14. in hæc verba: Arida cum tota (Mundentur parietes vel Camaræ.) Fragmentum Petronii: Sophos universi clamamus, et sublatis manibus ad Camaram, juramus Hipparchum Aratumque comparandos illi homines non fuisse. Adamnanus in Itinerario Terræ sanctæ lib. 1. cap. 23: Ecclesiæ interior domus sine tecto, et sine Camara, ad cælum sub aere nudo patet.

CAMARA, Cubiculum, camera, Hispan. Camara. Formulæ vett. apud Bignon. cap. 13: Dum diceret, eo quod cellaria, vel Camara et granica, quicquid in eis habuit repositum, hoc est, aurum, argentum, drapalia, arma, vinum, annonam, vel vitulia sua, etc.

CAMARA, Aquæductus, canalis fornicatus. Gloss. Gr. Lat.: Camara, καμάρη. [Gellio 10. 25. species est navigii, pro quo Laurent. in Amalthea legit Camare.]

† **CAMARA**, Vagina. Leges et Consuetud. Furnenses ex Archivo S. Audomari: In cujuscumque domo canipulus sive machue tortuose inventa fuerit extra Camaram vel cistam emendabit Comiti tres libras. Quicumque arma defensa portaverit intra coram emendabit Comiti tres lib.

CAMARADUM. Epistola Adriani PP. ad Carolum Magnum in Codice Carolino Epist. 61: De Camarado autem, quod est hypocartosa, ad renovandum in Basilica B. Petri Apostoli, nutritoris vestri, prius nobis unum dirigite Magistrum, qui considerare

debeat ipsum lignamen, quod ibidem necesse fuerit, ut sicut antiquitus fuit, ita valeat renovari. Infra: De ipso lignamine, quod in prædicto hypocartosis, hoc est, Camarado necesse fuerit. Est autem hypocartosis, tectorium, sive erusta, qua parietes et cameræ inducuntur. Gloss. Græco-Lat.: ὑποκαρτωσις, Tectoria. De hujus vocis notione ac etymo nonnulla habet Salmasius ad Vopiscum pag. 293. De Tectorio opere egit Vitruvius lib. 2. cap. 4. 8. lib. 5. cap. 10. lib. 7. cap. 3. Accipitur porro hoc loco Hypocartosis, pro ipso ligneo fornice et ipsa concameratione, inducta, aut inducenda: cujusmodi ejus fabrica describitur a Vitruvio dicto cap. 3. Est igitur Camaradum, pro Camaratum. Ab eodem fonte καμάρη vocarunt Græci recentiores tentorium, quod in modum cameræ, seu fornicis, arcuatum sit: qua voce utuntur Leo in Tactici cap. 10. § 12. cap. 20. § 194. et Mauricius lib. 5. cap. 3. Unde nostri Camarades, Hispani Camarada, vulgo vocant milites, qui sub eodem tecto, aut tentorio, et in eadem camera degunt.

† **CAMARARIUS**, pro Camerarius, de quo infra. Camararius Regis Franciæ, apud Murat. tom. 8. col. 1098. in Memor. Potestat. Regiens. ad ann. 1218.

1. **CAMARIUM**. Charta Alfonsi III. Reg. Portugaliæ ann. 1279. apud Brandaonum tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 279. vº: Quicumque acceperit Camarium, pectet Dom. Regi 2. Morabit. et illi, cujus fuerit, medium Morabit.

* Ab Hispanico Cama, Lectus vel lecti umbella. Vide supra Cama.

* 2. **CAMARIUM**, perperam pro Carnarium, Caro. Consuet. Lugdun. ann. 1206. in Hist. ejusd. civit. pag. 97. col. 1: Bacones de Camario suo, qui inter domos integri venduntur, nihil debent.

CAMARLENGUS, CAMERLENGUS, Ital. Camerlingo, Camerarius, ærarii quæstor. Bertoldus Camarlingus Imperatoris, in Charta Lotharii Imp. ann. 1137. apud Ughellum in Episcopis Veronensibus. Ita usurpant Joannes Villaneus lib. 4. cap. 2. lib. 7. cap. 17. Matth. Villan. lib. 3. cap. 78. et Scriptores Itali passim. [Vide Camerlingus suo loco.]

† **CAMARLENTUS**, CAMERLENTUS, ut Camarlingus. Memoriale anni 1400. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1660: Scribatur istis qui sunt de consilio illustrissimi Domini Regis Siciliæ... Item, nobili viro de Crudillis Consiliario et Camarlento. Item, nobili Domino de Apulia Consiliario et Camarlento. Infra legitur Camerlentus et deieis repetitur vox Camarlentus vel Camerlentus, semper præposita voce Consiliarius; at ubi habetur Consiliarius, non semper adjungitur Camarlentus, ex quo conficitur plures fuisse Consiliarios, quam Camarlentos, atque duplici voce non eandem, sed diversam significari dignitatem.

† **CAMASELE**, f. Lamina denticulata suspendendis in foco lebetibus, Gall. Cremaillere, vel Cremillere, alias Cramailiere. Memoriale honorum mobilium Prioratus S. Michaelis de Fallio in Archivo S. Victoris Massil.: Duos tripodes, duos asters et duas lossas, et unum Camasele, unum mortariolum, etc.

† **CAMASIL**, Species lapidis pretiosi, Gall. *Camaieu*, Hisp. *Camaseo*. Inventarium Abbatis S. Victoris Massil. ann. 1358 : *In mitra inter quatuor grossos lapides est Camasil habens faciem hominis respicientis ad sinistram*. Vide *Camaeus*.

† **CAMASINUS**, Ex subtili lino, ut interpretatur Papebrochius; verum an dici potest melote seu pellis ex subtili lino? Potius crediderim *Camasinus* a seq. voce *Camasus* derivari, et *meloten Camasinam* esse pellem qua pro veste seu *camaso* utebantur. Acta SS. Maii tom. 5. pag. 414. in Vita S. Marthæ matris Symonis : *In visione conspicit Reliquias Justæ intra meloten suam Camasinam e dextera parte suspensas*. Vide *Melote*.

CAMASUS, Vestis species. Gloss. Isid. : *Camasus, amfinallus*. Lexicon Græc. MS. Reg. Cod. 2062 : *Κάμασος, καὶ κάμασον, τὸ πικρόζυλον*. [Testamentum S. Gregorii Nazian. : *Βούλομαι αὐτῷ δεῖν καμάσον α. σιγῆριον α. πάλιν β.* Quæ Baronius sic vertit : *Volo ei dari Camasium unum, tunicam unam, pallia duo.*] Vide Meursium in *Κάμασος*.

† **CAMAURUM**, Mitra Papalis. Supplement. Vitæ S. Petri Cœlest. num. 158. inter Acta SS. Maii tom. 4. pag. 535 : *Cum Camauro seu mitra papali habenti tres coronas*.

† **CAMAX**, Sudis, pertica, *καμπός*, Gloss. Lat. Gr.

† **CAMAYNUS**, Lapis pretiosus, Gall. *Camaieu*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 568. col. 1 : *Cum smaltis ac lapidibus, margaritis seu perlis, nec non saffiris, Camaynis*. Vide *Camaeus*.

† **CAMAYX**, Idem. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 196. col. 2 : *Lapidem meum pretiosum, qui vocatur Camayx*.

1. **CAMBA**, *Inflexa, tortuosa*, Papiæ. Britannice *Cam* vel *Camum* sumitur eadem notione : sed est a Græco, *κάμπω*, *Inflexo*. Vide *Cambus*.

2. **CAMBA**. Charta ann. 1231. apud Batellum in Hist. Occitan. pag. 901 : *Duo acini... et quedam Camba ventilabri, et 2. andelabra deaurata, etc.* [Hoc est, ventilabri manubrium. Quod iterum firmatur nostrum. anni 1377. ex archivo sancti Victoris Massiliensis : *Item, unum fuedalh popertum de veluto rubeo pro defendendo muscis. Item una Camba ventilabri de argento*. Hic agitur de ornamentis Ecclesiasticis, inter quæ recensetur *ventilabrum* ad excendas muscas, ut in hac voce dicitur. Vide *Canea*.]

3. **CAMBA**, Brassiatorum officina, seu locus, ubi cerevisia coquitur et conficitur, nem vulgo *Brassierian*, vel *Braxatoriam* nuncupamus. [* Guerardo in Glossar. peil. Polyptych. Irminon. : *Officina ubi cerevisia vel panis coquitur et conficitur.*] Charta Ludovici Ultramarini Franc. Regis apud Vassorium in Annalib. Noviomensis ecclesiæ lib. 3. cap. 48 : *Et cum integritate largitus est, excepto sectico uno, in Camba, etc.* Alia Leonis PP. in lib. 1. Hist. Bellovacens. cap. 18 : *Circa predictum strum hospites quindecim, Cambas tres. ubi loci perperam Louvetus Cambam cum ambio confundit. Passim occurrit, apud Aldricum Noviom. lib. 1. cap. 52. 66. in*

Statutis antiquis Corbeiensib. lib. 1. cap. 9. [* Guerardo cap. 7. post Irminonem pag. 313. Adde libr. 2. cap. 15. ibid. pag. 333.] ubi *Cambia*, pro *Camba*, apud Loisellum in Bellovaco pag. 246. 253. in Historia Ecclesiastica Abbavillensi cap. 26. in Notit. Eccles. Belg. pag. 80. 99. 113. etc. in Donat. Belg. pag. 397. in Hist. San-Dionysian. Doubleti pag. 724. apud Vassorium in Noviom. pag. 924. in Chronico Andrensi pag. 474. in Gestis Abbat. Gemblacens. pag. 533. [* in Polyptych. Sithiens. cap. 11. post Irminon. pag. 399. in Fiscor. describend. formulis ap. Pertz. vol. Leg. 1. pag. 178. lin. 49.] etc.

* *Cambe à chervoise*, in Charta Phil. comit. Fland. pro Ambianensibus. *Cambe ou oenchine à brasser chervoise ou goudalle*, in Ch. ann. 1428. ex Chartul. 23. Corb. Latiori sensu vox *Onchine* vel *Oncine* accipitur in Consuet. MSS. Camerac. : *Toutes les maisons manuales, qui ne sont Onchines, puet cil qui ens a mes tenir un an et un jor par sacrement. Oncine c'est fors et Cambe, et molins, et maisons de fuleret et maisons de taulerie.*

CAMBAGIUM, [Tributum quod dominis exsolvebant subditi pro coquenda cerevisia.] Chartular. Corbeiense : *Nus ne puet faire Cambe ne brasser chervoise, ne goudalle sans son cougié*. Id juris *Cambage* appellatur in Consuetudine Bononiensi art. 46. et Herliacensi art. 3. ubi perperam *Gambage* scribitur. Tabularium S. Michaelis Ulterioris portus ann. 1141 : *Monachi totidem Deo servientes et Cambagio panem et cervisiam facient ad suum usum*. [Charta ann. 1250. apud Miræum tom. 2. pag. 1231 : *Tali tamen modo quod serviens Episcopi semper quando voluerit, redditus Episcopi, sive census, Cambagium, introitum et exitum, et alia jura... ab hospitibus manentibus in dictis terris Episcopi et Canoniorum accipere poterit*. Charta Guidonis Comitiss Flandriæ ann. 1237. in Tabulario S. Bartholomæi Bethuniensis : *Item debent habere ibidem dicti Præpositus et Capitulum thelonia, foragia, Cambagia et ounes emendas, etc.*]

* Stat. ann. 1466. in Lib. rub. eccl. S. Vulfr. Abbavil. fol. 195. vº. : *Quod si fors aliquos canonicos residentiam in nostra dicta ecclesia facturos adventire contingat, nisi ipsa die beati Remigii compareant in capitulo, et in distributione missarum hujusmodi, et in partitione Cambagiorum, ipsa die partiri solitorum, intersint, ipsos sic absentes et interesse negligentes fructibus et emolumentis ex missis et Cambagiis hujusmodi provenientibus omnino carere decrevimus*. Quod referri debet ad Chartam Wilhelmi comit. Pontiv. ann. 1205. qua iisdem canonicis concedit *signalia in Cambis Abbatisville*. *Cambaige*, in Charta ann. 1208. ex Chartul. 23. Corb. : *Jou ay vendu et escangié..... toutes les justices, que jou avoie à Corbye, les Cambaiges, les estallages, etc.* Reg. ejusd. monast. 13. sign. *Habacuc* fol. 27. vº. ad ann. 1510 : *Le droit de tonnelieu et foraige des brassins de chervoises et aultres brouvaiges de la ville et eschevinaige de Corbie, que on soloit auchiennement nommer le droit de Cambaige*. *Cambage*, in Ch. Margar. comit. Fland. ann. 1274. ex Char-

tul. 1. Fland. ch. 263. in Cam. Comput. Insul. *Gambage*, in Lit. remiss. ann. 1451. ex Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 104 : *Disant icellui Girart que il ne paieroit point à cellui Olivier ledit foraige ou Ganbage desdiz bruvaiges*. Nihil ergo emendandum in Consuet. Bonon. et Herliac. ut *Cangio* visum est.

Vocis originem a Germanico *Cam* et *Cammer*, accersit Kilianus. *Cam* etiam hodie Flandris idem sonat, ut auctor est Buzelinus lib. 3. Gallo-Fland. cap. 20. [* Gothos *Κάμιν* Cerevisiam dixisse scribit Priscus in Gothicis, ut monet Cangius in Glossar. med. Græc. col. 564.] At Germani hausisse videntur a Latinis, quibus *Canuum* potio est, quæ fit ex hordeo et aliis frugibus, estque cerevisiæ species. Simeon Januensis apud Cujacium lib. 24. Observat. cap. 39 : *Cervesia, Canuum, foca*. Alibi : *Canuum, sicera, potus factus ex hordeo et aliis rebus calidis, ut zinziber et similia, quæ ponuntur in testaceis parvis bene obturatis, et cum aperiuntur, salit in altum, et vocatur cerevisia*. *Cami* vero soli fere meminere Ulpianus leg. 8. de Tritico, vino vel oleo legat. (33, 6, 9.) et Cælius Aurelianus lib. 3. qui *Canuum* eam potio nem esse ait, quæ Lora Romanis dicitur : sed de Camo, consulendus idem Cujac. lib. 5. Var. cap. 1. [* Adde Edict. Diocletian. ap. Maium Scriptor. vct. coll. Vatic. col. 5. pag. 304 : *Cervessæ Cami italicum sextarium unum den. quattuor.*] Hanc conjecturam nostram firmat, quod

CAMMA, etiam scribitur, seu ex *camo* Ulpiani, seu ex Germanico *Kam* et *Kammir*, ut est apud Kilianum. Tabularium S. Remigii Remensis in capite Censuum de Marsna : *De Camma 130. maldros de quæstu cervisiæ, et quisquis illic cervisiam fecerit, dabit 4. den. Occurrit ibi pluries*.

CAMBAM APERIRE, Apertam habere dominicam villam, in qua vicatim ac tributim panis ac potus ex hordeo coquebatur, lucro domini. Hæc Browerus lib. 8. Anna. Trevir. ex Cæsarii Abbatis Pruniensis Glossis MSS. pag. 473. 1. Edit. § 4. [* Germ. *Bier aufthun*. ADEL.]

* Locum addo ex tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 663. col. 1 : *In qualibet curia potest dom. abbas Cambam suam, sicut et molendinum habere..... In illa Camba tenentur homines ibidem manentes panem fermentatum coquere et cervisiam braxare*.

CAMBARIUS, Brasiator, potifex, seu cerevisiæ confector, Lambert. Ardensis : *Quidam cervisiæ brasiator, vel Cambarius*. Charta Balduini Frandriæ Comitiss ann. 1038. apud Buzelinum pag. 527 : *Cocus Ecclesiæ, magister pistorum, Cambarius*. [Charta alterius Balduini Comitiss Hannoniæ ann. 1084. inter Instrum. novæ Gall. Christ. tom. 3. col. 22 : *Alardum Canbarium, quem de manu Segardi Cæs suscepit*. Chron. Watinense apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 826 : *Vade, inquit, fili, ad fratres nostros, et Cambarium eorum ante hoc aliquod tempus rebus humanis exemptum intolerabiliter cruciari nuntia, etc.*] Vetus Charta de Teloneis urbis Ambianensis : *Chascune cambre [* cambe] à œchine des Cambiers de la chité d'Amiens, si ele n'est en franc lieu, doit*

chascune semaine 3. septiers de chervoise de Cambage.

* CAMBERIUS, ut *Cambarius*, *Cambæ* seu cerevisiæ confector, olim nostris *Cambier*. Charta Nicolai I. Camerac. epise. ex Tabul. archiep. ejusd. ecel. : *Molendinarium et furnarium, Camberium, bubulcos atque alios servientes beati Dionysii a tallia et omnimoda exactione quietos clamavit*. Arest. parlam. Paris. ann. 1532. in Lib. rub. S. Vulfr. Abbavil. fol. 215. rº. : *Cum Camberius et brassatoribus præceptum fieri fecissent*. etc. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 83 : *Jaquemart le Cambier ou brasseur de cervoise, etc.* Cujus uxor *Camberiere* appellatur ibidem.

* 4. CAMBA, Turris; cujus appellationis ratio haud mihi nota est. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Usque ad locum, qui dicitur Berbegal, ubi est quedam turris, quæ vocatur la Camba de Berbegal..... Vidit quod dom. Barralis tenebat munitam Cambam de Berbegal hominibus de Baucio*.

* 5. CAMBA, Crurum armatura. Vide infra in *Cambia* 2.

* CAMBAGNO, CAMBAJONUS, Perna, Gall. *Jambon*. *Chambion*, in Charta ann. 1328. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 243 : *Toutes les ventes, tous les Chambions des porcz, et toutes les langues des grosses bestes, que on tue à Tournus*. A veteri Gallico *Chaimbe*, pro *Jambe*. Charta ann. 1309. tom. 1. Probat. Hist. Brit. eol. 1222 : *Aura pour ses Chaimbes, stivelez de plates garnis de teles et de fer et d'acier*. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Neni. pag. 45. col. 2 : *Item solverunt pariter dicti domini consules pro duobus Cambajonis porci... ponderantibus 24. libras, ad rationem octo denariorum pro libra*. Alius ann. 1494. ibid. pag. 61. col. 1 : *Quibus (armigeris) fuit ministratum panis, vinum, et certi Cambagnones..... Primo pro sex Cambajonis, etc.* Ejusdem forte originis vox *Chambalon*, *Baculus sustinendis utrinque situlis*, in Lit. remiss. ann. 1459. ex Reg. 188. Chartoph. reg. eh. 151 : *Le suppliant print ung Chambalon ou courge à porter eau, etc.*

† CAMBAGUS, pro *Campagus*. Vide in hae voce.

CAMBALE. Vetus Charta, scripta circa ann. 1320. de Infante Majoricar. ex Camera Comput. Paris. : *Et duo frena argenti, et 2. aressoni argenti cum strepis et Cambalibus, et pieralibus, etc.* forte *pectoralibus*.

* Crurum armatura, Ital. *Gambiera*. Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 85. col. 1 : *Item pro aptandis los Cambals en anels de trossa, vj. den.* Vide infra *Cambia* 2.

† CAMBALENTUS, CAMBELLANATUS, CAMBELLIANIATUS, CAMBELLANTUS. Vide post *Cambellanus*.

* CAMBARLENTUS, pro *Camballentus*, idem qui *Cambellanus*, in Ch. Guigon. dalph. ann. 1251. tom. 6. Ordin. reg. Frane. pag. 257.

* CAMBATA, Modus agri, idem quod *Camera* 1. Reg. notarii d'Aubagne : *Vendit quatuordecim Cambatas vineæ*. Vide infra *Cambra* 3.

† CAMBELLA. *Cambellarum Miles*, an idem qui *Cambellanus*? *Confæderatio inter*

Henricum Castellæ et Carolum V. Frane. Reges ann. 1369. apud Marten. tom. 1. Anec. col. 1504 : In præsentia dilectorum Joannis de Bignetes Militis Cambellarum, et Yvonis de Cacembras hostiarum armorum et Nuntiorum dicti Regis Franciæ, etc.

CAMBELLANUS, Nostris idem qui Romanis *Cubicularius*, vel *Præpositus sacri cubiculi*, diversus a *Camerario*, penes quem cura erat *Camere*, seu *Thesauri Regii* : *Cambellano autem fuit cura cubiculi*. Le Roman de Rou MS :

Toustains qui fut son Chambellains,

De sa chambre mestre gardains.

Le Roman de Renaut MS :

Chambellain de ma chambre toujours mès en serez.

Le Roman de Garin MS :

Les Seneschaux, et tuit li Chambellain

Environ lui chaseun son ostel prent.

CAMBELLANI præcipuum munus fuit in vassallorum hominibus admittendis ac recipiendis : domino enim aderant, cum ii ea præstabant, ac ejus vice vasallum rogabant, eidemque respondebant. Præterea hujusce dignitatis jure pallium vasalli eorum erat, uti observat Gallandus lib. de Franco alodio pag. 62. 63. Ordo ad benedicendum Ducem Aquitaniæ, sub finem : *Sicut enim spolia Militum, quando dominis exhibent hominibus, transeunt in jus Camerariorum, simili conditione Ducis vestimentum cedit his hostiariis juxta jus consuetudinarium*. Sed id postea in summam pecuniariam ratam ac definitam pro modo feodorum deinceps commutatum fuit, quod *Cambellagium* vocant Consuet. municipales, locis a Raguello indicatis. Regestum S. Justi fol. 13. ex Camera Comput. Paris : *En l'an de l'incarnation de N. S. 1272. le Mercredi après la Decollation de S. Jean Baptiste à Nogent le Rembert fut ordonné par devant le Roy, presens M. l'Abbé de S. Denys, Mons. Jean d'Acre Bouteiller de France, Mons. Erart Chamberier de France, Mons. Maheu de Mailly Chambellain de France, et plusieurs autres, que quiconques fesoit ou avoit fait homage au Roy Philippes qui ores est, dont il ne fu pas donné en homage au Roy Loys son Pere, que li plus pources homs paycroit 20. sols de Par. au Maistre Chambellain, [Lauriere legit, Chamberlenc.] Chevalier, et à tous les autres Chambellains, et li autres de 100. ll. de terre de quiconque il les tiengne, paieroit 50. s. de Paris, et cil de 500. ll. de terre de quiconque il les tiengnent, paieront 100. s. de Par. et li Baron et li Evesque paieront 10. ll. de Par. ausdits Chambellains. [Lauriere Cambellens, scilicet tom. 1. Ordin. Regum Franc. pag. 297.]*

* Chamberlain et Chamerlain, in Assis. Jerosol. cap. 272 : *Le seignor et l'ome doivent premierement appeler le Chamerlain dou royaume,..... ou celui qui acoustumierement garde la parole dou seignor*. Et cap. 292 : *Le jour dou coronement le Chamberlain doit venir le matin en la chambre dou roy, et attirer tous les vestemens royaux en la chambre dou roy*. Chamellan, in Testam. Petri comit. Alenc. ann. 1282. pag. 186.

Cambellano præterea Annuli Regii privati, quem *sigillum secreti* vocabant, custodia inebuit, qui inde apud Byzantinos

ut distingueretur ab alio Officiali aulæ Palatinæ, qui παραχειρῶμενος τοῦ κοιτῶνος dicebatur, uti docuimus ad Villharduinum. Guil. de Lannoi Dominus de Villerval, in Itinerario suo MS. ad annum 1420 : *Lors par le trespas de Mess. Athies de Brimeu premier Chambellan (de Ph. Duc de Bourg.) le Seau de secret de mon tres redoubté Seigneur me fu baillié, sans ce que il y eut autre premier Chambellan, couchay devant luy l'espace de trois mois, et porté sa bannière deux fois, la cotte d'armes vestue en bataille avec luy*. [* Chart. Johann duc. Burgund. ann. 1407. ap. Schœpflin. in Alsat. Diplom. num. 1256. vol. 2. pag. 317 : *Cam relatione dilecti et fidelis Cambellani nostri domini Maximini, domini de Ribeaupierre noverimus illos de civitatibus Basiliensi... suos nuncios ad nostram presentiam deputare*. Potestas Philipp. IV. Fr. Reg. ann. 1311. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 514. Chart. Carol. Fr. Reg. ann. 1453. in Guden. cod. Diplom. vol. 4. pag. 313.]

Hæc et cætera Cambellanorum munia ac jura attigere etiam, qui de hac dignitate ex professo scripserunt, Joannes Tillius de Regibus Franciæ, et Bardinus in eo opusculo, quod de Cambellani dignitate conscripsit, quæ potissimum complectitur sequens Diploma, quod ex Joannis Beslii Adversariis olim eruiamus : *François de Montberon Vicomte d'Auway et Chambellan de Poitou, etc. Premierement toute fois que je Vicomte seray audit pays de Poitou devers ledit Monseigneur, il me doit faire delivrer pour moy, mes gens de chevaux que j'auray, et selon ce qu'il appartiendra. Item quand ledit Mons. sera audit pays de Poitou, je dois porter, ou faire porter son seel de secret duquel seel doivent estre seellées toutes les Lettres des hommages, et d'avoir les profits et émolumens des Lettres, qui en doivent estre seellées, et tout ce qui de lui sera cause dudit Chambellage. Item quand mon Seigneur viendra premierement à Poitiers que je dois de mon droit avoir son lit garni de tous les paremens qui seront, esquels il couchera la premiere nuit. Item quand Madame la Comtesse viendra premierement à Poitiers, je la dois mener par le frein, de la porte par où elle entrera à Poitiers, jusque à la salle, et la dois descendre, et le manteau ou chappe qu'elle aura vestu, et le cheval sur lequel elle sera venue, soit destrier, coursier, palefroy, ou autre monture quelconque, en l'estat, et aussi garni comme sera, doit estre et sera mien. Et si ladite Madame venoit en litiere ou en chaire, je la dois semblablement mener jusques à ladite salle, et descendre, et la litiere ou chaire garnie comme elle seroit, et les chevaux demoureront et seront miens de mon droit. Item, je dois servir ladite Dame de vin la premiere fois qu'elle sera à table, et le hanap ou couppe ou autre vaissel, à quoy elle boyrà, servir mien, et de mon droit. Item le lit et les paremens de la chambre de ladite Dame, en laquelle elle couchera la premiere nuit, ainsi garni comme il seroit, seront mien, et de mon droit. Et est le devoir à la maniere de l'hommage tieux : car je dois faire mon hommage, ledit Monseigneur estant à Messe, quand il voit à l'offrande, et lui bailler un denier d'or pour tout mon devo*

παραχειρῶμενος τῆς σφραγίδος appellatus fuit,

lequel denier il doit offrir à la Messe, etc. Le 3. Juillet 1410.

CAMBELLANUS MAPPE, seu de la Nappa, et

CAMBELLANUS SCUTIFERIE, seu della Scuteria reale, dignitates in Regno Neapolitano, de quibus Scipio Ammiratus in Familiis Neapolitan. tom. 1. pag. 55.

CAMBERLANUS. Gesta Consulum Andegav. cap. 3. n. 2 : *Habebat autem tunc temporis Rex Paranympum, sive Camberlanum, nomine Ingelgerium.*

† **CAMBELLANATUS**, Dignitas Cambellani. Charta Joannis Regis Francorum pro Joanne Vicecom. Meloduni ann. 1351. Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1469 : *Quæ antea Comes percipiebat et percipere consueverat, ratione officiorum suorum ad Cambellanatum et Constabulatum Normanniæ spectantium.*

* Suos etiam Cambellanos habuere episcopi et abbates, quorum jura et munia *Cambrelaige* et *Chambrelage* dicebatur, quo etiam nomine appellata præstatio in mutationibus domino persoluta. Declarat. MS. 24. franc. feud. comitat. Camerac. : *Quiconque est homme dudit fief, il est l'un des Cambrelens boutilliers de M. l'évesque de Cambrai,.... doit avoir à cause de son Cambrelaige boutillier le coeuvrechef.* Charta ann. 1459. ex Chartul. 23. Corb. : *Le fief du Da-vois de Caux tenu en plain hommage à lx. sols de relief et xxx. sols de Chambrelage.* *Chambereche* vero, Præstatio est agraria, in Redit. comitat. Namurc. ann. 1289. ex Reg. Cam. Comput. Insul. sign. *Le papier aux aysselles fol. 37. rº. : Encor i a li cuens rente de terre k'on apielle de Chambereche, dont li bouiers doit par an vj. den.* Vide infra *Chambrelunia*.

† **CAMBELLANUS** in Monasterio S. Claudii de cuius officio hæc habent Statuta pro reformatione ejusdem sub Nicolao V. Papa ann. 1448. fol. 72 : *Et primo eidem officio per omnes Nobiles terræ S. Eugendi, Cambellano prædicto, quia est et esse solet eorum-lem Nobilium Judex, debentur de annuo censu quinque solidi. Tenetur idem Cambellanus Domino Abbati et suo Monasterio fide-iter servire, et pro quibuscunque suis negotiis, libilbet, quo placuerit, et ei licitum et possibile fuerit, laborare.* Ibidem : *Cambellanus Monasterii, ratione hujusmodi sui officii ministrari facere debet inanutergia ad manlatum pauperum Christi.*

† **CAMBALENTUS**, **CAMBELLANTUS**, **CAM-LENTUS**, **CAMBLENTUS**, Idem qui *Cambellanus*, in Charta Geraldii Abbatis S. Joannis Angeriæ ann. 1385. ex Chartulario ejusdem Monasterii fol. 464 : *In festo Pentecostes lucenti (pauperes) quorum centum elemo-ynarius dat panem frumenti, aliis centum Dominus Abbas similiter panem frumenti; Cambalentus dat centum ex istis carnes unius ovis.* Ibidem : *Isti sunt dies in quibus refiuntur centum pauperes in elemosyna, qui debent recipere a Cambellanto carnes unius ovis.* Et fol. 459 : *Item ipsa die dare (debet) Cambellentus illis centum pauperibus carnes unius bovis.* Ibidem : *Camblentus debet fa-ere per medietatem Quadragesimæ... centum pauperibus cuilibet duo ullecia.*

† **CAMBELLANIATUS**, Officium Cambellani, in Charta mox laudata Geraldii Abba- is fol. 442. Chartularii citati : *Et fratrem*

Aymericum... ratione sui Cambellaniatus defendentem ex parte altera.

* 1. **CAMBELLARIUS**, Idem qui *Cambellanus*, qui est a cubiculo. Reg. episc. Nivern. ann. 1287 : *Cucufæ et corrigiæ def-ferentium dictum pavouem et pimentum, debent remanere Cambellariis domini epi-scopi.*

* 2. **CAMBELLARIUS**, adject. *Molendi-num cambellarium*, ubi granum, ex quo *camba* seu *ecrevisia* conficitur, molitur; perperam *Caballarium* apud Buzelin. lib. 1. Gallo-Fland. cap. 41. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1188. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 91 : *Liceat illis (habitoribus villæ d'Orchies) furnos et cambas facere, et etiam molendina Cambellaria, salvo jure nostro.*

* **CAMBELLATES**, ut supra *Cambella-rius* 1. Charta Geraldii abb. ann. 1334. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 246 : *Et primo declaramus et discernimus dictum marescallum esse et esse debere, dum et quando nobiscum fuerit, Cambellatus seu senescallus hospitii nostri.*

* **CAMBELLUS**. Vide infra *Lambellus* 2.

† **CAMBELLINUS**, corrupte pro *Camel-inus*, Gall. *Camelin* vel *Camelot*. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 283 : *Item, Druetto drapperio pro duabus alenis et tribus quartis de pauno Cambellino albo pro Domino.. III. s. VIII. den. gr. Vide Camelotum.*

† **CAMBERARIUS**, Gallice *Chambrier* vel *Grand Chambrier*, Idem qui *Cambellanus*. Annal. Benedict. tom. 5. pag. 27. num. 66 : *Adscripta sunt regiis litteris signa Hugonis fratris Regis, Radulfi Comitis, tum Guateranui Camberarii, Adelelui Constabularii. Madox Formulæ Anglic. pag. 242 : Testes Aluredus de Benneun... Hanelinus Camberarius, Ernoldus Forestarius Regis, etc.*

1. **CAMBERIA**. Charta Theodosii Episcopi Firmani ann. 887. apud Ughell. tom. 2. pag. 747 : *Cum... eorum libertatibus, ser-vitiis, Camberiis, vineis, arboribus, etc. Forte Cannaberiis.*

* 2. **CAMBERIA**, *Caliga, calceamentum*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide infra *Discaleire*.

* **CAMBERIUS**, Vide supra in *Camba* 3.

† **CAMBERLANUS**, Idem qui *Cambella-nus*, apud Lobinellum in Glossario Hist. Britann. et supra in *Cambellanus*.

† **CAMBERLARIUS**, Eadem notione. Annal. Benedict. tom. 5. pag. 311 : *Gunterii Camberlarii Regis, Willelmi Camberlarii Reginae.*

† **CAMBERLINGUS**, Officiarius in Mo-nasteriis, idem qui *Camerarius* potius quam *Cambellanus*; hujus enim mentio rarissima in Monasteriis. Concordatio inter Abbatem J. Montis et Conventum de par-titione suorum reddituum inter se, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 839 : *Si per diem vel post cœnam potum in camera mea voluero, habeo sextarium Camberlingi.*

† **CAMBEROTA**, Crurum armatura, Gall. *Jambiere*. Edictum Philippi VI. Fran-cor. Regis ann. 1338 : *Item, Nobilis homo pedes armatus tunica, Camberota et bassi-neto, capiet duos solidos Turonenses.* Vide *Gamberia*.

† 1. **CAMBIA**. Vide mox in *Cambiare*, et superius *Camba* 1.

* 2. **CAMBIA**, Crurum armatura, nostris *Jambiere*, Ital. *Gambiera*. *Camba*, in In-vent. ann. 1240. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 7. ad Hist. B. Chiara pag. 233 : *Item tantas Cambas Francigenas, quod va-luerunt viginti duas libras Provenienses.* Lit. remiss. ann. 1336. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 320 : *De dicto hospitio supertuni-calia, enses, Cambias et cirothecas ferri..... secum asportaulo, etc.* Vide supra *Cam-bale*.

* **CAMBIALES** LITERÆ, Gall. *Lettres de change*. Vide in *Literæ*.

CAMBIARE, Rem re permutare, Italis *Caubiare*, Latinis *Cambire*. Siculus Flacc. de Condit. agror. : *Euendo, vendendoque, aut Cambiando, mutandoque similia finitio-num genera inveniri possunt.* Occurrit apud Columellam lib. 2. cap. 2. in Lege Salica tit. 39. § 1. tit. 49. in Lege Bajwar. tit. 15. § 8. in Capitul. Caroli C. tit. 28. [** Edict. in Carisiaco Pertz. vol. Leg. 1. pag. 477.] in Lege Athelstani cap. 15. apud Bromptonum, in Chronico Andrensi pag. 459. etc. De vocis etymo vide Oct. Ferrarium in *Cambiare*.

PRÆCAMBIRE. Vetus Charta in Bibliot. Sebusiana pag. 5 : *Non distrahat, non mi-nuat, non Præcambiat, non beneficiet ali-cui, etc.*

CAMBIATOR, Campsor, nummularius, in Charta Ludov. Regis ann. 1137. in Hist. S. Martini de Campis pag. 28. in Epist. 120. ex Sugerianis, etc. [** Vide Murator. in Antiq. Ital. vol. 2. col. 881. et mox *Cambi-tor*.]

SCANBIATOR, apud Matth. Paris. pag. 586.

CAMBIRE, Priscianus lib. 10. cap. 9. 52 : *Cambio, ἀμείβωμι, ponit Charisius, et ejus Præteritum Campsi : quod ἀπὸ τοῦ κάμπτω, ἐκαμψα, Græco esse videtur.* Unde et *Campso*, *Campsas*, solebant vetustissimi dicere. Ugu-tio : *Cambio facit Campsi, Campsu Supinum u. in o. fit Campso, are, id est, frequenter Cambire, et inde Campsor.* Gloss. Græc. Lat. : *Ἀνταλλάσσω, Summutio, Cambio.* Alibi : *Ἐναλ-λάσσω, Immutio, Muto, Cominuto, Cambio, Campsi.* Leges Athelheldi : *Ut uero Cam-biat uliquid sine testimonio Præpositi.* Petrus Blesensis de Eucharistia cap. 9 :

Qui nova vasa creans ea Cambit et aptius ornat.

Utuntur præter veteres Scriptores, Anony-mus de Miraculis S. Ludgeri Episc. num. 39. Chronicon Andrense pag. 349. 364. Cæ-sarius Heisterbach lib. 4. cap. 6. etc. Vide Casaubon. in Notis ad Apuleii Apolog. pag. 137.

CAMBITIO, Permutatio. Leges Athelstani Regis Angl. apud Brompton. cap. 15 : *Ma-num mittat dominus ad eam Cambitionem.* Albertus Aquensis lib. 3. cap. 57 : *In auri vel argenti Caubitione.* [Notitia Foundationis Cistercii ann. 1098. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 233 : *In eudem Cam-bitione concessit ei et filiis suis ipse Dux quantumcumque vinearum in pago Belnensi possent plantare et colere. Cambitiones quæ factæ sunt inter Ecclesias Dei,* apud Lu-dewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 8.] [** Chart. Rudolph. Argentor. Episc. ann. 1170. ap-

Schœpflin. in Alsat. Diplom. num. 311. vol. 1. pag. 258.]

CAMBITIO, in Charta Waldemari Regis Daniæ ann. 1180. apud Steph. Stephanium in Prolegomenis ad Saxonem Grammaticum pag. 16.

CAMBITOR, Permutator. Guillelmus Andernensis in Chronico : *Et pro eo, quod bonorum datores, sive Cambitores, tunc temporis sigilla non habebant, etc.* Vide Cam-pitor.

¶ CAMBITOR, Nummularius, Gall. *Changeur, Banquier*. Charta Communie Divion. apud Perardum pag. 335 : *Reddent mihi vel præposito meo annuatim... quingentas marchas talis argenti quale Cambitores in nandinis inter se dant et recipiunt.*

¶ CAMBITORIÆ LITTERÆ, Gall. *Lettres de change*. Nummularii seu Mensarii chirographum ad pecuniam ab alio mensario alieui alibi numerandam, apud Rymer. tom. 8. pag. 98. col. 1 : *Cum suis gentibus, familiaribus, jocalibus, auro, argento, equis, vesturis, Literis Cambitoriis et aliis bonis, rebus et hernesiiis suis, etc.*

CAMBITUS. Gloss. Græco Lat. : Ἀνταλλά-λαξις, *Cambitas, permutatio*. Leg. *Cambitus*, Gallis *Change*, vel nummulariorum officina. Charta Gaufridi Comitis Andegavensis ann. 1047. pro Ecclesia N. D. Santonensis, apud Sammarthanos : *Adjunximus autem donis nostris monetam et monetagium per Cambitum totius Episcopatus Xantonensis, etc.* Alia Ludovici VII. Reg. Franc. ann. 1140. in Tabulario ejusdem Ecclesie : *Concedimus tibi et Ecclesie B. Marie, cui auctore Deo præsidet, Cambitus, fractionemque monetæ veteris, si novam fieri jusserimus, perpetuam habere, sicut Authbertus monetarius, et Willelmus Authberti filius ejus longis temporibus ab Ecclesia B. Marie feudali possessione tenuerunt, hac videlicet ratione, ut nullus homo vivens in toto Episcopatu Xantonico absque tua licentia Cambire audeat.* In eodem Tabulario fit mentio in Charta ann. 1141. *Tabularum Cambitus Santonicæ civitatis.*

CAMBIUM, Permutatio, Italis *Cambio*, nostris *Eschange*. Leges Partite part. 5. tit. 6. § 1 : *Camio, es dar et otorgar una cosa señalada por otra : y en esta sinificacion Cambiar, vale tan solamente trocar, y permutar una cosa por otra.* [** Verba y en esta etc. non habentur in edit. Academ. Matrit.] Lex Longob. lib. 3. tit. 8. § 4. [** Conrad. I. cap. 1.] : *Ut nullus militum Cambium aut precariam aut libellum sine eorum consensu facere præsumat.* Lib. 1. Feud. tit. 22 : *Si quis fecerit investituram, vel Cambium de beneficio sui militis, etc.* Adde lib. 4. tit. 1. [et Chartam commutationis inter Moroaldum Farfensem et Usualdum S. Salvatoris Abbatis in Annalibus Bened. tom. 2. pag. 714 : *Et si ipsum Cambium minime facere potuerimus, aliud tantum de terra ad simile illius vobis in congruo vestro dare debeamus.*]

* Ut validæ haberentur prædiorum ecclesiasticorum permutationes requirebatur auctoritas regia, ut legitur apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boiear. pag. 45. col. 1. ex Concamb. Ebersperg. : *Nam juxta antiqua jura omne concambium ecclesiastici prædii, quinque mansos continens, instabile*

computabatur, nisi regia auctoritate firmaretur.

CAMBIA, Eadem notione. Lex Bajwar. cap. 20. tit. 8. Edit. Heroldi : *Commutatio, hoc est quod Cambias vocant, etc.* Vetus Charta apud Henschenium 26. Mart. pag. 634 : *Accepi hovam illam a Luidgero in Cambia contra terram aratoriam rochi supra dicti.*

* CAMBIATIO, Permutatio, Gall. *Echange*. Charta ann. 1151. in Append. ad Maream Hispan. eol. 1313 : *In omnibus vero quæcumque amodo.... emptione, Cambiatione, commutatione, vel aliquo alio modo adquirere potueris, etc.*

CAMBIUM PUBLICUM, Tabula nummularia. Exstat in Regesto 36. Chartophylacii Regii n. 199. Diploma Philippi Pulcri Regis Franc. qua *Cambium Parisiense* in Magno Ponte teneri statuit : *Quod Cambium Parisiis erit et tenebitur super nostrum magnum Pontem solummodo a parte Graviæ, inter Ecclesiam S. Leufredi et majorem arcem, sive defectum ipsius Pontis, prout hactenus ante corruptionem pontis ejusdem quondam lapidei exstitit consuetum. Item quod nulli omnino liceat alibi quam in loco illo Cambiare, seu Cambium tenere Parisiis, etc.* Act. Paris. mens. Febr. ann. 1304. In eodem Regesto Charta 232. 233. 234. *Cambium, sive tabula nummularia* dicitur. Exstat etiam ibidem Statutum ejusdem Philippi ann. 1305. quo ejusmodi tabulas nummularias in quatuordecim Regni locis haberi præcipit. [Codex MS. reddituum Episcopatus Autissiod. : *Cambium Autissiod. debet Episcopo die Sabbati ante Natale quatuor libras.* Hist. Mediani Monasterii pag. 368. e veteri Neerologio ejusdem loci : *Obiit D. Valentinus Abbas hujus loci, qui contulit nobis quatuor libras monetæ Argentinensis supra Cambium Argentinense pro anniversario suo.*]

CAMIUM, Idem quod *Cambium*, Permutatio. Charta Sanctii Regis Aragon. apud Hieron. Blancam : *Qualiacumque sanctus Johannes... dono, vel comparatione vel Camio acquisivit.* Hinc *Camiare*, in eadem Charta. Vide Historiam Pinnatensem pag. 269. et Sandovallium in Episcopis Pampilon. pag. 40. 41.

SCAMIUM, in Tabulario Prioratus de Paredo fol. 91 : *Hoc Scamium laudavit nobis dominus Pontius.*

ESCAMBIUM, Permutatio, Gallis *Eschange*. Charta Ricardi I. Regis Angl. apud Radulfum de Diceto : *In Escambium autem prædicti manerii de Andeli... concessimus... omnia molendina, etc.* Passim. Vide *Cambium*.

ESCAMBIATOR, Trapezita, argentarius, apud Radulfum de Diceto, et Matth. Paris ann. 1190.

SCAMBIARIA CHARTA, qua aliquid commutatur, in Tabulario Conehensi in Ruthenis n. 98. 298.

SCAMPSARIA CHARTA, in eodem Tabulario Ch. 135.

CONCAMBIRE, Permutare. Tabularium Monasterii Brivatensis apud Justellum, ann. 864 : *Quam exalodes... inter se communicare et Concambire debuissent, quod ita et fecerunt.*

CONCAMBIARE, in Lege Salica tit. 39. apud

Marculfum lib. 2. form. 23. Eckcardum Jun. de Casib. S. Galli eap. 1. Baldricum lib. 3. Chr. Camerae. cap. 49. [Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. eol. 228. et col. 281. Miræum tom. 1. pag. 57. col. 1.] etc. Glossæ Philoxeni : *Cæumbeat, δειλλάσαι*, ubi legendum *concambiat*.

CONCAMIARE apud Perardum in Burgundieis pag. 163. *Concammiare*, apud Stephanotium tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 239. Vide Præceptum Caroli Mag. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 36.

CONCAMBIUM ARGENTI, in Capit. Car. C. tit. 31. cap. 13. [** Ediet. Pistense Pertz. pag. 491.] Odo. de Diogilo lib. 4. de Profect. Ludov. in Orient. : *In tentoriis habebamus congruum, si duraret, Concambium.* Alibi : *Et ipsi forum idoneum, Concambium competens, et alia, quæ nostris utilia visa sunt pro suo Imperatore sacramento simili firmaverunt.* Rursum : *In hac (terra) pro voto nobis fuerunt et forum et Concambium.* Oecurrit apud Marculfum lib. 1. for. 30. lib. 2. for. 23. in Lege Aleman. tit. 20. in Vita S. Erminoldi Abb. et Mart. eap. 3. n. 11. apud Petr. Damian in Vita S. Romualdi eap. 8. n. 39. in Chr. Casin. lib. 3. cap. 40. al. 42. lib. 4. eap. 14. 15. apud Jacob. de Vitriaco in Histor. Orient. cap. 73. etc.

CONCAMIUM, et CONCAMIATURA, Commutatio. Formulæ veteres apud Bignonium : *Concamiatura inter duos Abbates.* In ipsa formula : *In commutatione vel in Coneamio.*

CONCAMBIO, Commutatio. Vetus Notitia ann. 834. apud Beslium in Regib. Aquitan. : *Data Concambio in mense Maio, etc.*

CONCAMBERIA, Eadem notione, in Tabulario Brivatensi Ch. 210.

CHARTA CONCAMBARIA, in Tabulario Abbat. Conehensis in Ruthenis n. 304.

CONTRACAMBIUM, Gall. *Contreschange*, apud Gregorium VII. PP. lib. 2. Epist. 71.

¶ CONCAMBIATIO in Aetis S. Gregorii VII. Papæ eap. 2. n. 7. inter Acta SS. Maii tom. 6. pag. 156. et in Præcepto Caroli Calvi tom. 3. Coneil. Hisp. pag. 143. col. 2. [** *Cartula Concambiationis* in Chart. ann. 724. ap. Brunnett. Cod. Dipl. Etrur. pag. 471. lin. 26.]

¶ CONCAMIATIO in Contractu inter Monasteria S. Facundi ac S. Petri de Exlonza in regno Legionensi tom. 3. Coneil. Hisp. pag. 153. col. 1.

PROCAMIUM, Idem quod *Cambium*, Permutatio. Charta ann. 828. apud Perardum in Burgundieis pag. 16. 17 : *Et hoc Procamiuum inter ipsos factum... stabile permaneat.* Alia ibid. : *Emptionem vel Procamiua, etc.*

PROCAMIARE, Permutare. Charta Willelmi Comitis Arvernorum pro fundatione Abbatie Cluniaeensis : *Non distrahat, non minuat, non Procamiat, non beneficiet, etc.* Vetus Charta apud Perardum in Chartis Burgundicis pag. 20 : *Ut aliquid de terris inter se commutare vel Procamiare deberent.* Occurrit apud eundem præterea pag. 22. 143. 144. 145. 151.

CONCAMIUS, CONCAMMIARE. Vetus Notitia apud Beslium in Comitib. Pietavensib. pag. 149 : *Prout Gratiano ipsum locellum Concammiauerat... Postque ipse Concammius fuit factus Gratiano.* [Commutatio Gode

lenum Abb. Nobiliac. inter et Conventum S. Juniani apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 227 : *Sig. † Hemmenone qui hanc Concanmno isto fieri vel alfirmare rogavi... Hic est Concanmnius quam Emenus fecit in Culnago.*]

† **CONCANNIUM** sibi invicem tradiderunt, in Chartulario S. Sulpicii Bituricensis fol. 14.

† **CONGAMIUS**. Charta anni 1078. apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 624 : *Ut tandiu retineret... medietatem recepti de gerberia, usque dum Abbas redderet Petro Congamium valentem.*

CAMBIO, Idem quod *Cambium*, Hispanis *Cambio*. Tabularium Vindocinense Thuani fol. 1 : *Dicens, quod non dederit ei memoratus Episcopus suam Cambionem pro altaris parte, sicut promiserat. Et infra : Ut etiam si non daret ei Episcopus Cambionem, non tamen reverteretur ad altare.* Alia significatione vide h. v. suo ordine.

CAMBII, Mensæ *Cambiatorum*. Miracula S. Aigulfi Abbatis Lerinensis, cap. 10 : *Ante fores Ecclesie B. Martyris subter mensas, quas Cambios vocant, hospitatus est.*

CAMPSOR. Ugutio : *Nummularius, monetarius, mensarius, Campsor*. Nostris *Changeur*; qui Græcis recentioribus *αλλάζτης*, apud Nicetam in Alexio Ang. Thomam Magistr. pag. 5. Edit. Rom. Joan. Cananum pag. 191. etc. Ebrardus in Græcismo cap. 12 :

Alea ludentis; ludentis mensa : tabella

Cleri : Campsoris trapezetum liquet esse.

Gobelinus Persona in Cosmodromio ætate 6. cap. 76 : *Campsores etiam pecunias per platearum theatra sparserunt.* [In Statutis Massil. pag. 137. integrum exstat capitulum de satisfactione a Campsoribus communi seu curie Massiliæ præstanda : quo in capitulo statuitur, quod nullus possit vel debeat esse Campsor vel nummularius, nisi fuerit civis Massil. et satisderit idonee... per 300. marchas, scilicet quod bene et fideliter exerceat officium suum, et tute et secure cum eo contrahatur, etc. Occurrit rursus apud Stephanotium Fragm. Hist. MSS. tom. 4. in Narratione de rebus gestis apud Clarummontem Ludewig. Reliq. MSS. tom. 4. pag. 248. tom. 7. pag. 89. Rymer. tom. 13. pag. 461. Jos. de Aguirre Concil. Hisp. tom. 3. pag. 616. col. 2. Vincent. Mariam in Constitut. Dominican. col. 66. Menotum Serm. in fer. 2. post quartam Dominicam Quadrag. in Catalogo MS. Sodalium Confraternitatis B. M. Deauratæ, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 516. et apud Leibnitium tom. 2. Scriptor. Brunswic. pag. 57. etc.] Le Roman de Garin :

Li Changeor i vindrent de Paris.

† **CAMBSOR**, Eadem notione. Philippus (Pulcher) *Deigratia Francorum Rex*, notum facimus... quod cum capitaneus, universitas et societates mercatorum et Cambsorum, etc. apud D. de Lauriere tom. 1. Ordin. Reg. Franc. pag. 326.

* **CAMPSOR PLANUS**, Qui in campsozem receptus est, campsorumque privilegiis gaudet, puta tabula seu mensa pannis cooperta. Constit. Jacobi II. reg. Aragon. ann. 1301 : *Si aliquis vel aliqui campsores sunt, qui non solvant vel nolint solvere totum id quod debeant bene et plane, sicut*

planus Campsor consuevit... Qui (campsor) de cetero securitatem sub forma non præstiterit supradicta, non audeat tenere in sua tabula tapits, vel alios pannos.

† **CAMPSORIÆ OFFICIUM**, in Statutis Massil. pag. 138.

EXQUAMIARE, **EXCAMIARE**, Commutare, *Eschanger*. Vetus Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 62 : *Ragenardus Vicedominus Exquammiavit.... campum unum. Infra : Signum Ragenardi, qui hoc Procanium fieri et firmari rogavit.* Alia apud eundem pag. 145. *Excamiare, vel commutare habet.* Vide *Camium* supra.

* **CAMBIGIUM**. Charta Guarini episc. Ambian. ann. 1139. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 693 : *Ecclesia quoque S. Firmini de valle, et Cambigium quod dedit Ansbertus ecclesie S. Joannis.* Sed leg. *Cambagium*, ut in Bulla Alex. III. PP. ibid. col. 696. nisi idem sit quod mox

* **CAMBILE**, Ager, ni fallor, ubi canabis crescit. [** Fortasse idem ac *campus*; Germ. infer. *Kamp*, Ager fossa circumdatus. ADEL.] Charta Alex. III. PP. ann. 1180. ex Tabul. S. Gauger. Camerac. : *Cambilia libera juxta claustrum vestrum, videlicet Cambile Scoltecoc, Cambile Salomonis, et Cambile Ricardi.* Notitia Lietherti Camerac. episc. : *Alelmus præpositus ejusdem ecclesie in Vilario unum Cambile et tres curtillos cum terra arabili.* Vide in *Canava* 2.

† **CAMBILEGUS**. Litteræ Froterii Alhiensis Episc. ann. 972. in Instrum. novæ Gall. Christ. tom. 1. col. 2 : *Monasterio Galliacensi dono et concedo Vallem Caninam, illos pinos et Cambilegos, et Salheriam.* Hic hæreo post D. Sammarthanum.

† **1. CAMBIO**, pro *Cambium*. Vide in *Cambiare*.

** 2. **CAMBIO**. Nicol. Magni de Gawe de superstitionibus post Grimm. Mythol. pag. XLVI : *Apud vulgares communiter dicitur, quod filii demonum incuborum mulieribus, eorum filiis subtractis, ab ipsis demonibus supponantur... propter quod eciam Cambiones dicuntur; eciam cambiti vel mutuati.* Germ. *Wechselbalg*; inde Galli dicunt *il a été changé en nourrice*. Vide eundem Grimm. pag. 263.

† **CAMBIONES**, pro *Campiones*, Pugiles, pugnares singulari certamine. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 308. in Miraculis S. Lifardi : *Cambiones in area relinquuntur, concurrant communiter, et pugnant acriter.* Vide *Campiones*.

CAMBIPARTIA, **CAMBIPARTITA**, JC. Anglis, *Champertie*, est defensio alterius in judicio a quota litis præstita. [Rymer. tom. 13. pag. 233. col. 2 : *Confederationes impetitiones, deceptiones, extortiones.... manutentionas, Cambipartias, etc.*]

* Charta Henr. VI. reg. Angl. ann. 1452. in Chron. Joan. Whethamst. pag. 320 : *Et insuper relaxavimus eisdem abbati et conventui sectam pacis nostræ, quæ ad nos versus ipsos pertinet, pro omnimodis prodicionibus,.... conspiracionibus Cambipartus, etc.* Ubi leg. *Cambipartiis*.

† **CAMBIPERTIA**, pro *Cambipartia*, apud Rymer. tom. 7. pag. 166. col. 1 : *Confederationibus, conspirationibus, Cambipertiis, etc.* Eadem iisdem verbis habentur tom. 8. pag. 27. col. 2.

CAMBIPARTORES, **CHAMPERTORES**, Ra-

stallo dicuntur, qui alienas controversias suis expensis *quotam* pacti rei evictæ prosequuntur. Hæc Cowellus lib. 4. Instit. cap. 18. § 52. vox, inquit, composita a *Cambio* et *pars*, vel a Gallico *Champart*. Vide *Campipars*.

† **CAMBIPARTICEPS**. Vide *Campiparticeps*.

† **CAMBIRE**, **CAMBITIO**, **CAMBITOR**, **CAMBITUS**, etc. Vide *Cambiare*.

* **CAMBIS**, *Chaveires*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. pro *Canabis*, *Chauvre*. Vide *Canbis*.

† **CAMBITOR**, pro *Cambarius*, Brasiator, Consector cerevisiæ, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 853. in Statutis Synodal. Ecclesiæ Leodiens. ann. 1287 : *Ne Clerici exerceant negotia turpia... officium Cambitoris, carnificis, tabernarii, procenetæ, etc.*

* *Cambiador*, in Lit. Phil. V. ann. 1330. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 56. art. 1. *Cambgeur*, in Ch. ann. 1399. ibid. tom. 9. pag. 483. *Cangeour*, in Vita J. C. MS. ubi de S. Matthæo :

Là vint nostre signour un jour,

Et a veu un Cangeour,

Qui Mahieus estoit apelés.

* **CAMBIUM**, Jus recipiendi, quod cuiam per vim ablatum fuerit, idem quod *Represaliæ*; quo sensu etiam *Cambio* dicunt Itali. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 45. ex Cod. reg. 4622. A. : *Item quod nullum Cambium seu aliqua represalia concedantur alicui super aliquibus rebus vel personis, vel contra personas aliquas, nisi placuerit majori part credentiae.* Vide aliis notionibus in *Cambiare*.

† **CAMBLENTUS**, Idem qui *Cambellanus*, in Monasteriis. Vide *Cambalentus* in *Cambellanus*.

CAMBO, Modus agri, *Campus*. [** Vide *Cambile*. ADEL.] Tabularium Brivatense Ch. 239 : *Dederunt... de cultura de villa Cambones duos, qui habent fines de uno latere, etc.* Supra, *Campi* duo dicuntur. Tabularium Prioratus de Paredo fol. 59 : *Dedit Domino in hoc loco in villa Angleduris terram arabilem, quam rustici Cambonem vocant, residetque ipsa terra juxta fluvium Ligeris, etc.* Fol. 61 : *Et in alio loco Cambonem unum dedit, qui terminatur de una parte terra S. Vincentii, de alia Liger fluvius, etc.* Fol. 63 : *Et medietatem de Cambone, qui residet non longe a fluvio, qui vocatur Burbentius, terminatur de tribus partibus S. Salvatoris, de quarta, via publica.* Fol. 25 : *Terram, quam vocant Cambone, cum terra subjacente; etc.* Fol. 26 : *Item in alio loco 1. curtillum, in quo Jothaldus manebat. Et in alio loco Cambonem unum juxta fluvium Borbontie, etc.* Tabularium Conchense in Ruthenis Ch. 64 : *Et ultra hos fines Cambonem de Pontvilares, etc.* [Rustici Dumbenses *Cambonem* appellant quemlibet campum fertilem et aquis opportunis irriguum, sive ager cultus sit, sive pratum. Huic notioni conveniunt optime loca citata. Gallis *Chan-bon*, vel *Bon Champ*, Bonus campus.] [** Vide Pertz. not. 35. ad Fiscor. describend. Formulas. vol. Leg. 1. pag. 178.]

CAMBONIUM, Eadem notione, occurrit passim in Tabular. Abbatie Dalonensis in Lemovicibus fol. 2. 5. 19. etc. Interdum *Cambo* scribitur.

CAMBOCA. Vide *Cambuta*.

CAMBORTA, Frutex incurvatus, repandus, *Cambrec*, Germanis, unde *Kammerladen*, per quem vites curvantur et repanduntur. Ita Goldastus. Certe *Cambus* in veteri Glossario, *καμπύρος* redditur. *Kant-boort*, Flandris, est *extrema orae margo*. Glossarium laudatum a viris doctis: *Cambortæ*, quæ sepe desuper firmant. Hoc est, tres illæ virgæ plexiles, reliquis ramalibus crassiores, quæ superne sepe connexant. Lex Salica tit. 36: *Si quis tres virgas, cum quibus sepes superligata est, vel retortas, quibus sepes continetur, capulaverit, vel Cambortas excervicaverit, etc.* Lex Ripuar. tit. 43: *Si quis tres virgas, unde sepes ligatur, vel retortas, unde sepes continetur, capulaverit, aut tres Cambortas involaverit, etc.* Editio Heroldi: *Aut in Cambortas involaverit.* [Eccardus *Cambortas* explicat per baculos incurvos oblique terræ infixos, ut sepe contineant, ne in latus inclinare possit, aut corruiere.]

† **CAMBOTTA.** Vide in *Cambuta*.

1. **CAMBRA**, Camera, cubiculum, Gallis *Chambre*. Asserus de Reb. gestis Ælfredi: *Cum quodam die ambo in regia Cambra resideremus, undecunque, sicut solito, colloquia habentes.* Et infra: *De aulis et Cambris legalibus, lapideis et ligneis suo jussu mirabiliter constructis. Cambra Abbatiss, in Monastio Anglic. tom. 1. pag. 146.*

* Charta ann. 1034. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 189: *Excepta ipsa sua sala de Petrone episcopo, quæ est in civitate Carcassona, cum ipsas Cambras, et cum ipsas coquinas.*

* 2. **CAMBRA**, Fiscus. Charta Ruperti imper. ann. 1401. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 3. pag. 856: *Non obstante quod.... in fiscum aut imperialem vel augustalem mensam vel Cambram essent.* Vide infra *Camera* 3.

* 3. **CAMBRA**, Idem quod supra *Cambata*, Modus agri. Chartul. mag. S. Vict. Massil. fol. 26: *Symphonia de S. Marcello cum filiis suis donant Deo et S. Victori gardia de vineas, quæ sunt in territorio S. Marcelli et S. Juliani de ipsa Cambra terra, quæ est juxta fluvium Vueluæ.* Vide *Cambo* et *Camera* 1.

† 1. **CAMBRERIUS**, Cubicularius, Gall. *Chambrier*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 313. col. 2: *Item, quod aliis dominabus cum præfata domina Dalphina existentibus (ad mensam) serviat per omnia, sicut de aliis militibus simplicibus et domicellabus, sicut de scutiferis et Cambreriis.* Vide *Chambre-rius*.

* Testam. Joan. Gasgvi epise. Massil. ann. 1345: *Item lego Bertrando Franconis Cambrerio meo librum Ethicorum, cum commentario Eustacii circum aposito.*

* 2. **CAMBRERIUS**, Officium monasticum a *Camerario* distinctum, cui pannorum cura præcipue erat; unde *Draperius* in quibusdam monasteriis nuncupabatur. Stat. monast. Lirin. ann. 1453: *Cambrerius, qui tenetur custodire pannos ad ipsum officium pertinentes, prout sunt linteamina, laneæ, matalacia, pulvinaria, coopertoria, bancalia, etc.* Extitit etiam apud Templarios idem officium, ut colligitur ex Instr.

ann. 1310. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 176. col. 1. *Chambarier*, et ejus munus *Chambarerie* appellatur, in Ch. homag. ann. 1328. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 243: *La tierce partie des louz, que l'on doit pour raison des vendues et des gagies, que l'on fait à Tournus dedans les termes de la Chambarerie..... Comme un des serjants au Chambarier.* Vide infra *Cameraria* 4. et *Chambrelania*.

* **CAMBRETA**, diminut. a *Cambra*, camera, cubiculum. Charta ann. circ. 1174. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 135: *Hoc fuit factum in villa S. Egidii, in stare comitis prædicti, in illo parlatorio quod est a Circio, in ipso stari, ante hostium illius Cambretæ, quæ est similiter a Circio.*

* **CAMBRISIENSIS**, Cameraensis. Vide infra in *Moueta Baronum*.

† **CAMBSOR.** Vide in *Cambiare*.

† **CAMBUCA**, **CAMBUARIUS.** Vide *Cambuta*.

† **CAMBULA**, **CAMBULUM**, Ital. *Gambula*, Tibiale, ab Italico *Gamba*, Tibia. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 280: *Pro paro uno Cambularum pro Domina et copertorio de seta pro capite suo flor. xi.* Ibidem paulo superius: *Pro paro uno Cambulorum pro Dom. Barga de nundato Domine Dalphine flor. iii.*

† **CAMBULUM**, pro *Canipulus*, Ensis brevior. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 277: *Item, Stephano de Sancto Germano pro Cambulo suo fracto per Dominum. taren. 1.*

† **CAMBUS**, *Inflexus*, (f. inflexus) *tortuosus*. Gloss. Sangerman. MS. num. 501. Græcis *καμπύς*, Inflecto. Vide *Caniba*.

CAMBUTA, **CAMBUTTA**, **CAMBUCA**, **GAMBUTTA**, Baculus incurvatus, virga pastoralis Episcoporum. Adrevaldus de Miracul. S. Benedicti, lib. 1. cap. 22: *Baculo, quod gestabat, incurvo, more veterum Antistitum.* Ita enim Pastorum pedum effectum fuit. Scholiastes Theocriti ad Idyll. 4. v. 49. ait, *ῥάβδον οὖσαν ὀρθὴν, ἐπεύχεσθαι γενέσθαι καμπύλην, ἵνα μὴ ἔγκυσον οὖσαν βλάψῃ τὴν βεῖν.*

CAMBUTA. Papias: *Cambuta, sustentamen, vel baculus flexus, pedum, crocia.* Vetus Glossar. Corbeiense: *Cambuta, Baculus Episcoporum.* Testamentum S. Remigii apud Flodoardum: *Argenteam Cambutam figuratam.* Perperam *Cabutani* in MSS. Editio Labbei *Cabulam* habet pro *Cabutam*; Brissonius *Cambutam*. Ordericus Vitalis lib. 3: *Per Cambutam Ivonis Episcopi Sagiensis exteriorem Abbatie potestatem tradidit.* Infra: *Eique per Cambutam Maurilii Archiepiscopi curam Uticensis Abbatie commendavit.* Adde pag. 604. 622. 694. 776. 877. [Mabillon. Analeet. tom. 3. pag. 390. ex Gestis Gaufridi Episcopi Cenoman.: *Cambutam argenteam magni ponderis deauratam et opere decoram cum baculo pastoralis.* Quo in loco *Cambuta* videtur esse a baculo pastoralis distinguenda, f. quia hic vilior erat, illa pretiosior. Vide ibidem pag. 231. in Præcepto Childerici, et pag. 250. in Gestis Josephi Cenoman. Episcopi.]

[* Nequaquam ex Analeet. Mabill. distinguenda est *Cambuta* a baculo pastoralis; nisi quod *cambuta*, baculi episcopalis pars est incurvata. *Cambutta* vero ex Petro Diacono, Furcilla est subalaris, Gall. *Béquille* vel *Potence*.]

Occurrit non semel apud Scriptores, in Sacrament. Gregorii M. in Ordine Romano, in Vita S. Emeranni apud Canisium tom. 1. in Historia Episcoporum Autisiodor. cap. 63. in Chronico Mauriniacensi lib. 3. in Vita S. Urbani Lingonensis Episcopi cap. 2. apud Wolfardum Presbyter. in Miraculis S. Valburgis lib. 3. Mirac. 5. in Miraculis S. Ursuarii n. 5. etc.

CAMBUTTA, in Ordine Romano. Petrus Diac. lib. 4. Chr. Casin. cap. 74: *Ejusdem claudi Cambuttas ante fores Ecclesie suspenderunt.* Ubi quidam Codd. præferunt *Gambuttas*, ut habet Vita S. Constabilis Abb. Cavensis n. 25. Theodorus Campedonensis de S. Magno cap. 12: *Baculum ipsius, quem vulgo Cambuttam vocant, per nianum Diaconi transmiserunt.* [* Vita antiquiss. S. Galli ap. Pertizium vol. Script. 2. pag. 14: *Gallo.... Cambuttam (S. Columban) transmiserunt dicentes: Præceptor noster jussit nobis adhuc vivens, ut per istum baculum Gallus absolveretur.* *Cambutta* in sepulchri lecto pendens ibid. pag. 20. lin. 6. Vide mox *Camboca*.] Habetur et cap. 7. et 18. de S. Magno, [necnon in Charta Drogonis Episcopi Terwanensis pro Roderico Abbate S. Bertini ex Archivo hujus Cœnobii, et apud Mabillonium tom. 3. Analeet. pag. 77. et 105. in Gestis S. Innocentii Episcopi Cenoman. necnon in Actis SS. Benedict. sec. 3. part. 2. pag. 627.]

CAMBOTTA, in Historia Translat. S. Germani Epise. Parisiensis cap. 15. [et in Vita S. Galli Abb. inter Acta SS. Benedict. sec. 2. pag. 245. Occurrit iterum sec. 3. part. 2. pag. 192. et 627. *Cam-bot* vel *Botcam* Armoricanis Britombus, Ramus est a summitate recurvus. Hinc ducenda vocis origination.]

GABUTA, apud Landulfum de S. Paulo in Chronico Mediolanensi cap. 11.

CAMPUTA, apud Crodegangum Metens. Episcop. in Regula Canonic. cap. 26.

** **CAMPUTTA** in Chart. ann. 748. ap. Schæpflin. Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 18. num. 16: *Si episcopus... ad ipso monasterio venerit celebrato officio in honorem ejus episcopi donat ei abbas Camputtam seu telariis.*

CAMBUCCA. Vita S. Desiderii Episcopi Cadurcensis cap. 19: *Dum baculus B. viri, qui a Gallis Cambucca vocatur, ad caput sepulchri illius sedule dependeret.* Perperam *Cambucia*, in Edit. Sammarthanorum. Adamus Brem. cap. 102: *Cambuccam pastorem a Conrado Cæsare meruit.* [Acta SS. Julii tom. 1. pag. 415. de S. Ottone Episcop. Bamberg.: *In medium turbæ sese fortiter intrudens, Cambuccam suam manu gestabat.*]

COMBUCCA, apud Andrean lib. 2. Vitæ S. Ottonis, Episcopi Bamberg. cap. 17.

CABUEA, in Actis Visitationis Simonis Archiepisc. Biturie. pag. 208. lib. 4. Miscellan. Baluzii.

CAMBUCA, apud Hugonem a S. Victore in Speculo lib. 1. cap. 2. in Vita S. Winocii Abbat. cap. 13. etc. Visitatio Thesaurarie ædis S. Pauli Londin. ann. 1295: *Baculus Ricardi Episcopi tertius, cujus Cambuca de argento deaurato, etc.... baculus ejusdem, cum Cambuca cornea, continens interius vineam circumplectentem leonem de cupro deaurato.* Occurrit ibi plu-

ries, in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 314. Vide *Sabuta*, [ubi *Cambuca* vel *cam-buca* alio sensu sumitur, scilicet pro Curru seu vehiculo, quo nobiles mulieres alias utebantur. Rocho le Baillif in Dictionario Spagyrico, *Cambuca*, *Bubo* vel *panus in-guinis*.]

COMBOCA. Ekeardus Junior de Casib. S. Galli. cap. 3 : *Aram S. Galli adiens, Cam-bocam suam et magistri ejus multarum vir-tutum operatricem... rapuit*. [** Apud Pertz. vol. Script. 2. pag. 98. lin. 34. *Cambotam*.] Occurrit etiam in libro Miraculorum S. Quintini cap. 13.

SAMBUCA, apud Durandum lib. 1. Ra-tion. cap. 6. n. 24. lib. 3. cap. 15. n. 2. Willelm. Thorn ann. 1179. pag. 1825. et Will. Hedam in Theodorico Episcopo Tra-jectensi 31.

CAMBUCARIUS, Qui cambucam aut cru-cem defert. Gloss. vetus Anglic. laudatum a Spelmanno : *Crocer*, *Pedarius*, *Cambuca-rius*, *Crucifer*.

† CAMEA. Vide *Canava* 1.

* CAMEILIUS. Vide infra *Cameus*.

* CAMELA, Cameli femina. Arest. par-lam. Paris. ann. 1331. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 891 : *Cum Jaquetus Tournear mer-cator..... per villam de Albenatio..... trans-itu faceret, mercaturas suas et unam Ca-melam ducendo, annulos aureos et argenteos cum lapidibus pretiosis..... Dictus Jaquetus auctoritate sua propria per dictam villam præconisari fecerat, quod quicumque vellet videre dictam Camelam, veniret ad certum locum, et ipsam videret pro uno denario, et quod quicumque ipsam oscularetur supra dor-sum morbum caducum; qui vero de subtu-eam transiret, febres perpetuo non sentiret. Camel, pro Chameau, vel rudente, Gall. Cable, in Bestiario MS :*

L'Evangile meisme afehe
Plus griés cose est d'un homs rielie
En la gloire Dieu faire entrer,
Que de faire un Camel passer
Parmi la eace d'une aguille.

CAMELARIUS, Qui camelorum curam gerit. B. Dorotheus Doctr. 11 : Ἡρχοντο οὖν οἱ ξένοι, καὶ ἐσπέριζον μετ' αὐτῶν, καὶ πάλιν κα-μηλάριοι, καὶ ἐποίησαν τὴν χρεῖαν αὐτῶν. Palladius in Hist. Laus. cap. 39 : Χελκεῖς ἐπτά, τέκτονας τέσσαρας, καμηλάρους δώδεκα, κνα-φεῖς δεκαπέντε. [*Breydenbach Itiner. Hiero-sol. pag. 207 : Camelarii nostri impedimento nobis fuere suis rixis et contentionibus*.] [** Vide Forcellinum.]

CAMELASIA, a camelis dicta, Munus quoddam personale, ad quod quisvis tenebatur, ut nempe camelarius esset, καμηλη-λάτης, vel camelos exhibere teneretur, ut docet l. 1. D. de Muneribus. [** lib. 50. tit. 4. § 2. fr. 1. et § 11. fr. 18.] Sed vocem hanc a P. Castello insertam in Ammiano Marcellino lib. 17. contendit Valesius, et abesse ab omnibus MSS. Vide Cujac. lib. 9. Observ. cap. 9. et eundem Valesium ad Eusebii librum de Martyribus Palæstinæ cap. 12. [** Vide Forcellin. in *Camelasia* et *Camelasiuum*.]

CAMELAUCUM, CALAMAUCUS, CALA-MAUCUM, Græcis recentioribus καμελάκιον, Capitis integumentum, et pilei genus ex camelorum pilis confectum, unde nomen, ut auctor est Cedrenus : Ἐστὶ δὲ καὶ ἐτέρω κα-

τασκευὴ σπυρίδος, ἀντὶ πύλου τῇ κεφαλῇ τιθε-μένη. καλεῖται δὲ παρ' Ἱταλοῖς κάμελα, ἔξ οὗ καὶ καμελάκιον. In eadem etiam sunt sententia, quoad vocis etymon Leo Allatus et Goarus. Papias : *Camelaucus, vestimentum Papæ*. Anastasius in Constantino PP. : *Apostolicus Pontifex cum Camelaucio, ut solitus est Romæ procedere, a palatio egressus, etc.* Idem in Hist. Eccl. : *Occidit Totilam, et vestimenta ejus cruentata, cum Camilaucio lapidibus pretiosis ornato misit Constantino-polim*. Theophaues de eodem Totila : Κα-μηλάκιον διάλιθον. Gloss. Gr. MS. Regium, Cod. 1673 : Κίθαρις, κράνος, περίθεμα κεφαλῆς, κιθάρης δὲ εἶδος καμηλαυκίου, ὃ καὶ τίθρα νοεῖ-ται. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod. 2062 : Καρυε-σίς, καμηλαυκίον. Infra : Καρυλαυκίον, Ῥωμαϊ-κὴ ἢ λῆξις, ῥηθεῖ ἢ δ' ἂν καὶ ἑλληνιστὶ ἀπὸ καῦμα ἐλκύνειν καρυηλαυκίον. [*Sussannæus in Vocabulario : Camelaucium, Galerulus, quia calorem defendat*.] In voce κιθαρίς, ἐκ τριχῶν καμελάκιον. Vide Glossas Basilic. Acta SS. Abrahamii et Mariæ num. 31 : Ἐνδυσάμενος δὲ τὸ στρατιωτικὸν σχῆμα, καὶ κα-μαλάκιον βαθὺ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. [** Vide Glossar. med. Græcit. in Καμελάκιον col. 560.]

At plerique e Latinis Scriptoribus pro *Camelaucium* mutatis literis, *Calamaucum* dixerunt, sicque scribendum contendit Salmasius. Glossæ antiquæ MSS : *Galerus, Calamaucos pelliceos*. Gloss. Isidori : *Gale-ros, Calamaucos*. Eadem : *Pileum, Calamaucum*. Papias : *Pilleum, Calamaucum ex bysso rotundum, quasi spæra, caput tegens sacerdotale, in occipitio vitta constrictum*. Hoc Græci et nostri Tyaram vocant. Ælfric-us : *Calamauca*, hæc, i. galerus. Ugutio : *A caleo, hic Calamacus, i. quoddam genus mitræ strictæ, et dicitur Calamacus, quasi calorem machinans, eo quod stricta sit, et capiti impressa*. Anastasius in Hist. Eccl. : *Præcepit Abdelas radi barbas eorum et fieri Calamaucos cubiti unius et semis*. Beda de Tabernac. lib. 3. cap. 8. et Rufinus hæc verba Josephi lib. 3. cap. 8 : Ὑπὲρ τῆς κε-φαλῆς φορεῖ πύλον ἄκωνον, sic vertunt : *Super caput autem gestat pileum in modum parvuli Calamauci, sive cassidis*. Perperam *Calamauci* editum apud Jo. de Janua. Odo Fos-sat. in Vita Burchardi Comitis Corboliensis : *Dum alicubi voluntas pergendi adesset, depositis monachalibus indumentis, pretiosa-rum pellium tegmentis exornabatur, Calamaucumque optimum pro capitis humili, capi-ti imponebatur*. [Perperam in Actis SS. Maii tom. 7. pag. 691 : *Calamantumque optimum*.] [** Tradit. S. Galli ann. 816. ap. Neugart. in Cod. Alem. num. 187. vol. 1. pag. 158 : *Quando vero ad monasterium converti voluero, tunc habeam..... 6. cal-ciamenta et 2. manices et Camalaucum, etc.*]

Auctor est Allatus lib. 3. de Utriusque ecclesiæ conversione cap. 8. n. 12. apud Orientales, Sacerdotes Monachos ca-melaucis etiamnum uti. Sic autem ab illo describuntur : *Caput operiunt Camelaucio, quod capitis tegmen est ex luna nigricante, ut natura illam dedit, textum, rotundum, altitudine semipalmare, in formam conchæ finiens, qua caput ingreditur, non undequa-que rotundatur, sed ubi aures sunt, plagulæ unguntur, quibus aurium incommotis meden-tur. Nomen habent, ut ipse existimo, quid-*

quid alii dicant, quod ex pilis camelorum ut plurimum texatur. Camelaucio caput op-rire Episcopos Armenios, cum sacra pera-gunt, auctor est Isaacus invectiva secunda in Armenios pag. 414.

Non desunt denique, qui a *Camelaucio*, a nostris dictum putant *Camail*, Italis *Ca-maglio*, eam vestis partem, quæ olim caput et humeros tegebat, quos inter sunt Theo-philus Raynaudus lib. de Pileis, et Cl. Menagius. At cum *Camelaucum* vix legatur humeros texisse, sed solum caput, præter-ca quod nostri *Camail* vocant, accenseatur vulgo armaturæ : probabilius videtur, hanc vocem effectam ex *Cap de maille*, ut fuerit *Capitium ex maculis confectum*. Nam *Ca-mallum* fuit capitii species hamulis et ma-culis contexta, quæ totum caput, excepta facie, et humerorum superiorem partem operiebat, cujusmodi passim videre est in veterum Militum nostrorum imaginibus, quæ in sigillis et alibi describuntur, ut apud Edw. Bisseum in Notis ad Uptonum pag. 32. 63. 77. Capitio isti, si quidem integrum esset, levior galea aptabatur. At si *helmus*, vel cassis spissior, caput tegeret, tum *Ca-mallum* ita cassidi annectebatur, ut collum et humeros tegeret, et ab adversariorum ictibus tutaretur. [*Froissartes vol. 2. cap. 66 : Et coula tout outre le Camail, qui estoit de bonnes mailles : et luy entra au col*.] Com-putum Stephani de la Fontaine Argentarii Regii 1. Jan. ann. 1349 : *Pour six onces de soie de diverses couleurs à faire les las à met-tre les Camaux ausdits bacinets, etc.* Chronicon MS. Bertrandi Guesclini :

Et voit ses Chevaliers bien armez de Camail.

Alio loco :

Bertrand tenoit l'espée, qui le fer ot trenelant,
Ou Camail li bouta fierement en poussant.

Proinde *Camallum*, nihil aliud fuit quam ca armaturæ species, quam hodie *Hausse-col* dicimus, quæ collum tegit, præter-quam quod *Camallum* ex hamulis confe-ctum esset; *haussecollum* vero ex solido ferro sit compactum.

Neque aliter *Camallum* effectum conspi-citur in torqui Ordinis equestris *Camalli*, seu *Histricis* dicti, a Carolo Aurelianensi et Vadensi Duce instituti, in cujus ima parte pendet *histris*, surrectis celiinis hor-rida, virenti humo insistens, cujus collum *Camallo* tegitur : histrici vero impendit Corona Ducalis, uti in Casulis et Dalmati-cis, olim ab eodem Duce Cælestinis Pari-siensibus donatis videre est. Ordinis vero istius meminere Monstrelletus 1. vol. pag. 60. et cap. 25. 2. vol. pag. 176. Joannes a S. Gelasio in Hist. Ludovici XII. pag. 25. Petrus Sanjulianus in Miscellaneis Hist. pag. 428. Andreas Fauynus in Theatro Honoris pag. 734. ect. Denique ab ejusmodi *Camallis* militaribus nomen mansit epomidi isti, quam deferunt Episcopi, quæ non modo humeros, ut hodie, sed etiam olim caput tegebat : ex quo etiamnum capitium eidem annectitur. Vide *Camilla*.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Calamacus, petite coife*. *Cameill* vero ex Ch. ann. 1309. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1222. est capitii species, hamulis et maculis contexta, quæ totum caput operiebat, facie excepta. Unde *Encamallié*, ejusmodi hamulis et maculis contextus. Lit. remiss.

ann. 1382. ex Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 160 : *Guy de Hotetot, dit Porquet, chevalier,..... estoit armé d'un haubergon d'acier, un palet Encamallé sur sa teste, ses mains en ses gantelez, etc.*

† **CAMELINUM.** Vide *Camelotum*.

CAMELLUM. Gaufridus Vosiensis in Chronico part. 1. cap. 37. de Monachis sui temporis : *Pro gandengis froccos capellatos absque cuculla, capellos Camello et alios circumdatos pelle ad instar scapularis, pannos irregulares in lectis, esus carniū indiscrete et enormiter insectantur. Videtur esse nostrum Camail. Vide Camelaucus post lineam, Non desunt, etc. et Camilla.*

† **CAMELLUS.** Vide *Camelus*.

CAMELOTUM, Pannus ex camelorum pilis confectus, cujusmodi fuit ille, de quo *Ælianus* lib. 17. de Anim. cap. 34. et *Fortunatus* lib. 4. de Vita S. Martini :

..... Modo subit aspera tela,
Ilispida Cameli rigido quasi vellere texta.

Statuta Raimundi Comititis Tolosani et Legati PP. contra hæreticos apud Catellum : *Caligis de aliqua bruneta etiam vel nigra, vel etiam stanio forti, vel Camelato, vel aliquo alio colorato panno... non utantur.*

* Lit. Caroli V. reg. Franc. ann. 1367 : *Item quod nulla ipsarum mulierum audeat portare vestes vel caputia panni aurei, vel cirici aut Camelotorum.* Lit. remiss. ann. 1404. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 342 : *Cinq quartiers de gris, que l'en dit au pais Camelin waidié.*

CAMELINUM. M. Robert. de Sorbona in serm. de Conscientia : *Supertunicale rotundum cum magnis et latis tunicis de Camelino.* Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 1. cap. 13 : *Ita quod ipsæ cappæ grisæ non sint Camelinae.* [Computus reddituum Regis Francorum ann. 1202. apud D. Brussel de Usu feudorum tom. 2. pag. clvi. ad calcem : *Pro capo de Camelino furato de v. octo diebus post medium Augustum c. s.... Pro roba Camelino furata de ver ad omnium Sanctorum viii. l.] Fin Camelin, apud Joinvillam in S. Ludovico pag. 8. Camelin d'Amiens, in Computo Step. de la Fontaine ann. 1351. Camelin de Cambray, in Poëm. MS. de Vulpe coronato :*

De vert de Gand, ne de Douay,
Ne de Camelin de Cambray.

[Statuta pro Opificibus panni urbis Commercii e Cod. MS. ejusdem loci : *Item, Camelius marchans pignez en sain soient fait en xvi. fils que soient à trois filz sur les mains.*] Vide Scalig. contra Cardanum exercit. 189. num. 14. et V. Cl. Menagium in Orig. linguæ Francicæ et Italicæ, et Oct. Ferrarium in *Ciambelotto*. *Cambro-Britannis Camlad et Camlod, est pannus undulatus, cymatilis, qui c pilis camelinis fieri solet.*

* Testam. Rostagni de Pratocomit. ann. circ. 1340. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. x : *Raubam de camelino de Malinis vel de Brucellis.*

Olim Monachi vestes e camelorum pilis confectas deferebant. Sulpitius de Vita S. Martini cap. 7. in descriptione Ordinis Monastici a S. Martino instituti : *Plerique Camelorum setis vestiebantur, mollior ibi habitus pro crimine erat.* Paulinus lib. 2. Vitæ ejusdem S. Martini :

Multis vestis erat setis contexta Cameli,
Quæ levibus stimulis vigiles contegeret artus,
Excludens tenuem compuncta carne soporem,
Mollia ne fluxum nutrent otia corpus,
Laseiva et tenui vestis fluctaret amietu:

Adde eundem Paulinum in Epist. ad Severum.

* Aliud sonat *Cameline*, quoddam scilicet condimentum, quod sic describitur in Stat. ann. 1394. ex Lib. 1. ordinat. super artif. Paris. Cam. Comput. fol. 327. rº. : *Quiconques s'entremettra de faire sausse appelée Cameline, que il la face de bonne canelle, bon gingembre, de bons cloux de girofle, de bonne graine de paradis, de bon pain et de bon vinaigre.*

1. **CAMELUS**, in Gloss. Arahic. : *Funiculus, Camellus.* Papiæ, *Funis nauticus.* Vulgo *Chable.* [Vulg. Interpres Matthæi 19. 24 : *Facilius est Camelum per foramen acus transire, quam divitem intrare in regnum cælorum.* De rudenti, non de animali dictum volunt, ad tollendam sermonis absurditatem. Græcum *κάμηλος* Camelum animal et rudentem perinde significat. Suidas *κάμηλος* pro rudente scripsit ad notandam differentiam. Hunc imitantur Recentiores Grammatici, qui n cum i plerumque confundunt.]

† 2. **CAMELUS.** Acta SS. Maii tom. 7. pag. 64. in Vita SS. Voti et Felicis : *Nullus præsumeret in totum illum terminum intrare vel pascere, neque tentorium pecorum figere : quod si aliter fecissent, haberent inibi habitantes potestatem occidendi vaccas, porcos, Camelos sine ulla dubitatione et sine ullo pleyto regali.* Ne putem hic de camelis proprie dictis agi vetat Hispania, in qua nulli sunt : crediderim ergo potius intelligendas esse capras, quæ vox satis congruit cum Gallica, *Chamois*, *Rupicapra*.

* Perperam pro *Carnerus*, ut legitur apud Moret. in Antiq. Navar. pag. 302. ab Hispan. *Carnero*, aries.

** **CAMENADIUM.** Vide *Caminata*.

1. **CAMERA**, Modus agri. Tabularium Ecclesiæ Gratianopolitanæ sub Hugone Episcopo fol. 68 : *Ego Silvio de Vireu et filii mei Siebodus, Hugo atque Guifredus, reddimus Hugoni Episcopo Gratianopolitano... tres Cameras de vinea, quæ sunt de fevo Præpositali, in loco ultra pontem, etc.* Occurrit rursum fol. 70 : *Camera de vinea.* Et fol. 72 : *Ego Benedicta uxor Chatberti Verbigarii vendo unam Chameram terræ, cum vinea, quæ in prædicta terra est plantata, etc.* Ibidem : *Est autem prædicta vinea in clauso Episcopali, juxta Cameram Riperti de Fabriaz, quæ Camera fuit de prædicta terra data S. Donato, et est versus meridiem conjuncta cum vinea Episcopi.* Tabularium S. Andreæ Viennensis : *Hoc est, Cameras 3. de vinea in villa de Arboriano, etc.* Passim ibi.

2. **CAMERA**, Domus, cubiculum, cœnaculum, conclavis, Gall. *Chambre.* Papias : *Camera a curvitate dicta, est enim volumen introrsum respiciens.* Item : *Camera, quia Camura, i. curva, dicitur lapidea domus.* Iso Magister in Glossis : *Camiron, Græce Curvum, inde Camerata domus, cujus testudo curva est : inde Camelum, animal tortuosum.* [Chronicon Trivetti ad ann. 1277. Spicileg. Acher. tom. 8. pag.

639 : *Joannes Papa XXI. cum sibi vitæ spatium in annos plurimos extendi crederet, et hoc etiam coram aliis assereret, subito cum Camera nova, quam sibi Viterbii circa pulatium construxerat, solus corruit, et inter lapides et ligna collisus sexto die post casum Sacramentis omnibus ecclesiasticis perceptis moritur.* Vita S. Pardulfi Abb. inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 1. pag. 575 : *Et ubicumque ipse Lantarius per suum comitatum vel in sua propria loca ambulabat, ipsum semper secum ambulare faciebat, et in sua Camera, ubi suus proprius fiebat lectus, semper eminus virum Dei requiescere faciebat.* Occurrit rursus hac notione in Vita B. Alcuini inter eadem Acta SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 159. [** Confer *Caminata*. Apud monachos Bernardinos *Cameram* nuncupari cellam abbatis scribit S. Rosa de Viterbo Elucidarii tom. 1. pag. 238. voce *Camara*.]

3. **CAMERA**, Conclavis, ubi thesaurus reponitur et servatur. Ockam cap. *Quid sit Scacarium : Camera est locus, in quem thesaurus recolligitur, vel conclave, in quo pecunia reservatur.* Gesta Dagoberti Regis cap. 33 : *Aras quasdam... cum omnibus teloneis, quemadmodum ad Cameram suam deserviri videbatur, ad eorum basilicam tradidit.* Capitularia Caroli C. tit. 31. cap. 14 [** Edictum Pistense ann. 864. Pertz. pag. 491.] : *Pensam argenti, quam ex Camera nostra accepit.* Eckehardus Junior de Casibus S. Galli cap. 10 : *Camrarius sous illam crebro incusabat secretius, quasi Camera sua dispersiones ejus ferre non posset.* Utuntur passim hac notione Scriptores, Monachus Sangallensis lib. 2. cap. 29. Dombizo lib. 1. de Vita Mathildis Comitissæ cap. 4. Petrus de Vineis lib. 1. Epist. 10. lib. 2. Epist. 31. 32. Historia Episcoporum Bremensium pag. 169. Matthæus Paris pag. 255. 857. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 148. etc. Ita Græci vocem *κατὼν* usurpant, uti docuimus ad *Alexiadem*.

CAMERA, præsertim præterea sumitur pro fisco Imperatoris, vel Regis. Fridericus I. Imp. apud Helmodum lib. 1. cap. 80. et in Hist. Archiepisc. Bremensium ann. 1155 : *Magna requiritis, ó viri Romani, de exinanita Camera nostra.* Testamentum Caroli M. apud Eginhardum : *Quidquid in Camera atque vestiario ejus eo die fuisset inventum. Camera Regia, in Diplomate Hugonis et Lotharii Regum Italiæ apud Joannem a Bosco in Vienna. Hac notione non semel occurrit, in Vita Ludovici Pii ann. 840. in Capitul. Caroli C. tit. 31. cap. 14. [in Privilegio ejusdem Monachis Vedastinis concessio ann. 867. apud Marten. Collect. Ampliss. tom. 1. col. 183.] apud Ingulfum pag. 897. Helmodum lib. 1. cap. 32. Anonymum de Gestis Friderici II. Imp. pag. 765. 794. Thomam Walsinghamum pag. 226. Matthæum Villaneum lib. 9. cap. 46. [in libro nigro Scaccarii pag. 134.] etc. Hinc in Chartis Imperatorum, et Regum crebro hæc formula exarata legitur : *Libras auri 100. muletetur, medietatem prædicto Monasterio, alteram Camere nostræ, etc.* apud Beslium in Historia Comitum Pictav. pag. 251. 260. Guichenonum in Bibliotheca Sebusiana pag. 196. Perardum in Burgundicis pag. 171. 189. 190. etc. [** Vide Indi-*

es ad Pertz. vol. Leg. 2. ad Schœpflin. Alsat. Diplom. etc.]

* Serius quam Cangius putat, ita dictum esse fiscum imperatorum et regum opinatur Muratorius tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi eol. 932. nec fortasse ea notione acceptam hanc vocemante Ludovicum II. Aug. Dubiæ enim fidei videntur diplomata, quæ dicuntur a Carolo M. et Ludovico Pio emissa, in quibus *cameræ* fit mentio: [* conf. Heumann. de re diplomat. Imperat. a Carol. M. vol. 1. § 59.] quæ autem ex testamento Caroli M. in hanc rem laudantur, facile de ecclario, vestiario, aliisque regiis officinis intelligi possunt. [* Chart. Carol. Calvi ann. 856. ap. Guerard. in Chartul. Sithiens. num. 56. pag. 124: *Ad Kamaram fratrum in vestiario adicimus Krokashem etc.* Huc pertinet etiam quod supra ex Ekkehardi Casibus S. Galli Cangius affert; de abbate enim ibi sermo est qui cum pauperibus *camisiam et calceos* erogaret *subundus vel nudipes* interdum domum redisset. Inde minuire ingenuorum dignitatem videbatur et servitutis notam inurere servitium ad *Cameram* imperatoris, apud Monach. S. Gallensem lib. 2. cap. 4. Porro in Testament. Carol. Magni *Cameram* non de fisco intelligendum esse confirmat Auctor vitæ Ludovici Pii cap. 63: *Ut ministros Cameræ ante se venire faceret et rem familiarem, quæ constabat in ornamentis regalibus, scilicet coronis et armis, vasis, libris, vestibusque acerdotalibus, per singula describi juberet.*

* *CAMERA DENARIORUM*, in Francia, Ficus seu Thesaurus regius. Exstat de hac Camera Statutum sequens Philippi Magni pro Hospitio regio, exaratum in urbe Loriacensi ann. 1317: *En la Chambre aux Deniers Maistre Guillaume de Peronne fera les payemens par demy an: et Maistre Brice par autre demy an, et commencera ledit maistre, et ne vendra point à court l'un tant comme l'autre fera l'office. S'il y vient, il n'y prandra riens, et celui, qui fera l'office, manquera à court, et aura deux provendes d'avoine, et clou, et aura pour ses varlez, qui ne mangeront pas à court, 16. den. de gaiges par jour, avecques ce 12. den. pour foing et autres choses. Maistre Brice ne se mouvra, et aidera à Maistre Guillaume, et auront l'un bouges, où il y aura 2. clefs, où l'en mettra l'argent, et tout l'argent, qui en ladite Chambre sera receus, ils sont tenuz le dire à Maistre Ernoul de Soissons Clerc pour le Roy en ladite Chambre, et ainsi ne pourront-ils faire nuls payemens, que ledit Ernoul n'y soit appelez, etc. Item il plaist au Roy que ledit Ernoul monstre par escrit toutes les semaines la recepte faite en la Chambre, toute la depense de son hostel, et toutes autres mises comptées par ladite Chambre, etc. Il y aura 2. sommeliers pour ladite Chaubrc, qui seront en l'escuierie, et portera un desommiers les bouges à l'argent par chemin, et ira et vendra pour querre argent. Et l'autre sommier portera les escrits du Clerc de la Chambre en un coffre, et en l'autre coffre les registres et escrits du Contrerolleur, et les deux sommeliers, qui merront les 2. sommeliers, auront bouche à court, etc.*

* *CAMERÆ*, Provinciae etiam, aut urbes, quæ immediate Principi suberant, et fisci proprii erant, dictæ. Leges Edwardi Con-

fessoris: *Impetravit temporibus illis Rex a D. Papa, et a Curia Romana, quod confirmata sit Norveia in perpetuum Coronæ Britannicæ, in augmentum regni hujus, vocavitque illam dictus Arthurus Cameram Britannicæ.* Charta Stephani Episcopi Metensis apud Meurissium pag. 415: *Cum Ecclesia Gorziensis prima Camera sit Metensis Episcopi, et principale membrum Ecclesiæ Metensis.* Matth. Paris ann. 1242. de urbe Santonensi: *Quia ab antiquo jure specialis proprietas Regis Angliæ esse dinoscitur, et Camera.* Vita S. Benedicti XII. PP. apud Bosquetum pag. 52: *Camercensem civitatem, quæ est Camera Imperii, voluit intrare.* Chronie. Casauriense lib. 4. de Lothario Imp.: *Cum cognovisset, quod ipsa Abbatia (Casauriensis) ab antiquo fuisset Imperialis Camera, promisit se cum D. Augusta venire ad Monasterium, et ei restituere omnia jura sua.* Alio loco de Wilhelmo Rege Siciliæ: *Mandavit, ut dimitteret quietam Abbatiam S. Clementis, Cameram suam propriam, beneficio cumulatam sui genitoris.* Ita Rigordus ann. 1185. Monasterium S. Dionysii propriam Cameram Regis Franciæ vocat, ut Aquas Sextias, Petrus Alecensis Episcopus Senogalliensis in Itinerario Gregorii XI. PP. initio. Tabularium Ausciense, apud Marcam lib. 4. Hist. Beneharn. cap. 7. n. 5: *Quia superscriptus locus, ... quamvis in alodio et dominatu dicti Comitis foret, tamen Camera Ausciensis Archiepisc. Ecclesiastico jure semper erat.* Le Roman de Garin:

Langres est Chambre l'Empereres Pepin.

Le Roman de Girard de Vienne MS. sub finem:

Et vous, beaus Sire, Dans Hernaus de Bellaude,
Vos comant je la terre de Provenee,
La tor d'Ansois, la cité de Plaisance,
Et Lombardie, que l'on elaiame ma Chambre,

Sic passim apud Albertum Stadensem ann. 1205. Petrum de Vineis lib. 5. Epist. 82. lib. 6. Epist. 9. Goldastum tom. 1. Constit. Imper. pag. 265. Petrum Diacon. lib. 4. Chronie. Casin. cap. 104. 107. 108. 111. 112. 118. Joan. Villanum lib. 1. cap. 41. 57. Joan. Columbum in Episcopis Vivariensibus lib. 3. num. 6. Rodericum da Cunha in Hist. Episcoporum Portensium 2. parte pag. 31. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 154. 178. 250.

4. *CAMERA*, pro Curia Imp. aut Regis. Vita sancti Adalberti Pragensis tom. 5. Ant. lection.: *Ad hunc modum plurima servitia egit in Camera.*

† 5. *CAMERA*, Antra exeseo sale cavata. Joan. Longinus in Vita B. Kingæ Virg. Julii tom. 5. pag. 743: *Montes salinos seu zuppas salis.... cum incendisset ignis, latiusque manans incendium, singulas Cameras montium irremediabiliter torreret.*

6. *CAMERA*, pro officio Camerarii in Monasteriis. Vide Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 148.

* Chartul. maj. S. Vict. Massil. pag. 108. vº.: *In villa ipsa de Pontio de Fossis ad ædificium domorum Cameræ.*

7. *CAMERA*, Officina monetaria Principis. Charta Guillelmi Ducis Aquitanie apud Beslium pag. 539: *Dederunt ac cesserunt tertiam partem Cameræ seu monetæ, sive etiam omnium Teloneorum, etc.* Totidem occurrunt in Chartis Sancii et Beren-

garii Ducum Vaseoniæ in Adversariis MSS. ejusdem Beslii, [atque Richardi Ducis Aquitanie in nova Gall. Christ. tom. 2. col. 285. Instrum.]: *Tertiam partem nostræ Cameræ seu monetæ.* Vide Florenus.

8. *CAMERA*, Dotalitium uxoris: vulgo etiam *la Chambre de la femme* appellamus supellectilem, quæ post excessum conjugis eidem addici solet. Pactum nuptiale inter Ludovicum II. Regem Siciliæ et Yolandam filiam Joan. Regis Aragonum ann. 1399: *Nec non redditus annuos et quascunque villas, loca, et castra pro statu Cameræ, seu dotalitio ipsius Yolandæ, etc.* [Testam. Jacobi Regis Aragon. apud Acherium tom. 9. Spicileg. pag. 252: *Filiam nostram Dominam Yolant, Dei gratia illustrem Reginam Castellæ, institimus heredem in Camera et ornamentis ac aliis, quæ eidem dedimus suarum tempore nuptiarum.*]

* *Chancelle*, eadem notione, in Libert. villæ d'Aigueperse ann. 1374. ex Reg. 198. Chartoph. reg. eh. 360: *Item que se homs d'Aigueperse, qui ait femme ou enffens, estoit ataint vers nous pour cas de crime, la femme ne doit perdre sa Chancelle, ne son doale.*

† 9. *CAMERA*, f. Opus ligneum elegantius, Gall. *Boiserie, Menniserie*. Greg. Turon. Hist. lib. 2. cap. 14: *Et quoniam Camera cellulæ illius prioris eleganti opere fuerat fabricata, indignum duxit Sacerdos, ut opera ejus deperirent, sed in honore beatorum Apostolorum Petri et Pauli aliam construxit basilicam, in qua Cameram illam affixit.*

* *Supellex* quævis ad ornatum cameræ. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item unam Cameram seu cortinam ex tribus partibus lineam, et ex quarta sericam ad tenendum super et circa lectum.* Neque aliter intelligendus locus citatus in Camera clericorum.

* 10. *CAMERA*, Fornix, Gall. *Vonte*. Pontif. Senon. ad usum ecel. Paris. ubi de dedicat. ecel.: *Episcopus stans in medio ecclesiæ spergat aquam ad Orientem et Occidentem et Aquilonem et Austrum et contra Cameram et super pavementum.* Cambry, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. eh. 260: *Plusieurs gentils femmes, qui estoient venues en l'esglise de Gelcrat en pèlerinage, dont les ancunes deprierent au suppliant qu'il leur vouldist donner des pommes, qui estoient pendues en filles par la queue au Cambry d'icelle esglise.*

** 11. *CAMERA*, Pars ædium ubi opifices operantur, secundum Guerardum in Glossar. Irminon. Cod. S. German. post Irminon. pag. 304: *Isti accipiunt panem sprimatam.... De prima Camera 4. De secunda Camera 10. De tertia Camera 2. Statuta antiqui. S. Petri Corbeiens. lib. 1. cap. 1: Item de laicis. Matricularii 12, laici 30. Ad primam Cameram 6, sutores 3, cavalerii 2, fullo 1. Ad secundam Cameram 17. Ex his ad Cameram 1. fabri grossarii 6. aurifices 2. sutores 2, sentarii 2. pargaminarii 1. saminator 1. fusarii 3. Ad tertiam Cameram 3, etc.*

** 12. *CAMERA*, Vehiculum, forniceis instar superne tectum, Germ. *Kammerwagen*. Καμάρα vehiculi conteeti genus apud Herod. lib. 1. cap. 199. Guilelm. Brito. lib. 12. cap. 34: *Rotis Cameraquaternis, in nihilo*

patitur thalamo differre superno. Dicitur *Curus sphaericus* in Buschii Reformat. Monast. tom. 2. Scriptor. Brunswic. pag. 850. ADEL.

* CAMERA ABBATIS, Quidquid immediate abbati subest, cella, praepositura, vel prioratus a monasterio dependens. Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 43 : *Tray près Thouars ou les religieux, abbé et couvent d'Ervau ont un prieuré ou Chambre d'abbé deppendant de ladite abbaye, ou a continuellement deux ou trois religieux à y faire le service divin pour ce qu'il y a cure et église parroichial.* [* De iudicio ante Cameram Abbatiss Wissenburgis, Germ. vor eines apts Kempnaten, vide Schœpflin. Alsat. Diplom. num. 1253. vol. 2. pag. 315. et Alsat. Illustrat. vol. 2. pag. 393.]

† CAMERA APOSTOLICA, Romanis, *Reverenda Camera*, quam spectat cura pecuniarum ac thesauri Ecclesiae Romanae. Vide *Camerarius Apostolicus*.

* CAMERA BASSA, Inferior, inter Acta ad Concil. Pisan. ann. 1409. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 465 : *Præfati domini praelati et personae accesserunt ad praesentiam praedicti domini nostri regis, in domo sua S. Pauli Parisius existentis, in Camera parlamenti bassa, ubi ipso dom. nostro regē sedente in solio suo regio, etc. Chambre basse, pro Latrina, secessus, quæ et Chambre coye vel Courtoise, imo etiam Chambre nude dicitur. Ordinat. ann. 1350. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 377. art. 234 : Pour ce que grande nécessité est d'avoir plus d'ouvriers es Chambres basses, que l'on dit courtoises, etc. Lit. remiss. ann. 1349. in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 412 : Ledit Jaque fust detenuz inhumainement et longuement mis en unes Chambre coye, et chut en l'ordure. Lib. ruh. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 35. vº. ad ann. 1268 : Il fu ordené..... que nus ne fache Cambre coie seur iave là u navile passe. Ubi in margine : Des retrais sur l'eau de Somme. Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 182. ch. 53 : Certaines poudres laxatives..... pour le faire aler a Chambre.*

CAMERA CALCEAMENTORUM, in Monasteriis, apud Sugerium de Administrat. sua cap. 15. Vide infra *Camerarius*, Offic. Monast.

CAMERA CLERICORUM, in Francia dicebatur, quæ in Anglia *Garderoba*. [Hoc, ni fallor, sensu sumitur apud Baluzium Hist. Arvern. tom. 2. pag. 183. in Testamento Guidonis Cardinal. de Bolonia ann. 1373 : Item, Cardinali Gebennensi nepoti meo do et lego Cameram meam novam, quam dedit mihi Dominus Guido de Campo-diverso, et unam aliam Cameram cum liliis.] Vide *Fleam*. lib. 2. cap. 14. § 1. [* et Camera, 9.]

* CAMERA COLLOCUTIONIS, Locus colloquii destinatus in monasteriis, vulgo *Parloir*. Charta ann. 1486. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 364 : *Datum et actum Coloniae in loco sive Camera collocutionis, etc.*

† CAMERA COMPUTORUM, Gall. *La Chambre des Comptes*. Curia suprema, in qua quidquid ad fiscum seu thesaurum regium pertinet, tractatur. Plures sunt huiusmodi Curiae in Francia variis temporibus institutæ. Parisiensis, prima tempore et digni-

tate, Philippo Pulcro suam refert originem.

† CAMERA CROSSERIA. Sic in Instrumento ann. 1295. relato tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 75. et 76. appellatur locus, in quem tractandorum negotiorum ecclesiasticorum gratia convenit Archiepiscopus Ehredunensis cum suis Canonicis : an *Crosseria* dicta est hæc Camera, quod ibi Canonicis distribui solerent præcipui præbendarum fructus, quos Gallice *Gros* nuncupant? Vide *Camera Panis*.

* CAMERA CROTATA, Subterranea, fornice instructa, in Stat. S. Vict. Massil. ann. 1337. ex Tabul. ejusd. monast.

† CAMERA FORNELLI, Camera cum fornello. Vide *Fornellum*.

* CAMERA FORNITA, sua supellectile munita. Stat. Vercel. lib. 2. pag. 27. vº. : *Item statutum est, quod si aliquis in ultima voluntate reliquerit, vel in aliquo contractu promiserit uxori suæ Cameram fornitam, vel non fornitam, etc.* Vide *Camera* 8.

* CAMERA GENERALIUM, Jurisdictio, curia eorum, qui colligendis et administrandis subsidiis præfecti erant. Stat. ann. 1373. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 647. art. 2 : *Se c'estoit sel, ilz le bailleront par escript en la Chambre des Généraux.*

** CAMERA IMPERII, IMPERIALIS, Curia suprema olim in imperio Germanico.

** CAMERA LECTI in Echasi vers. 689. Germ. olim *Bettikamara* hodie *Kammer* dicunt *Cubiculum*. Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 401. et supra in *Camera*, 2. locum ex vita S. Pardulphi. Gemma Gemmarum : *Camera est locus ubi cubamus.*

* CAMERA LEGIS, vel CAMERA LIGIUM, Quæ de feudis et ad ea pertinentibus iudicat apud Flandros, sic dicta quod ex hominibus *Ligiis* constaret, cui comes ipse Flandriæ præsidebat : hæc jurisdictio perseveravit usque ad ann. 1385. quo Philippus Audax dux Burgundiæ Cameram Computorum Insulensem instituit. Hinc etiam ortum habet supremum Flandriæ Consilium. Vide *Damhondre*, Sandenis. et alios qui de ea scripserunt.

* CAMERA PACIS, Domus publica, vulgo *Hôtel-de-ville*. Reg. actor. capitul. eccl. Camerac. sign. O. ad ann. 1489 : *Vadat baillivus capituli in Cameram pacis ad requirendum quod revocetur merelli vj. et iiij. denariorum.* Vide in *Pax*.

† CAMERA PANIS MATUTINALIS, Ubi panis mane Canonicis distribuebatur. Charta anni 1305. inter Instrum. Hist. Meld. pag. 192 : *Et grossos fructus anni decimi percipiet Camera Panis Matutinalis, quia dictus dominus Nicolaus, quando fuit electus Episcopus, foraneus erat, et non fecerat stagium.*

† CAMERA PAPAGALLI. Sic appellata in Vaticano palatio camera, ubi habebatur consistorium secretum. Cærem. Rom. l. 1. sect. 9. cap. 3. apud Macrum in Hiero-lexico.

† CAMERA PARAMENTI, f. Camera parata, seu tribunal paratum. Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 204. in Charta Caroli Regis Franc. ann. 1395 : *Acta fuerunt hæc Avenioni infra palatium apostolicum et in Camera Paramenti Domini nostri Papæ coram sanctissimo in Christo Patre et Domino*

nostro D. Gregorio, digna Dei providentia Papa undecimo. Charta Vivariensis Ecclesiae sæculi xv : *Acta fuerunt hæc in civitate Vivariensi in domo Episcopali et in Camera nova Paramenti ejusdem domus, videlicet in aula minori ipsius domus.* Vide *Paramentum* in *Parare*.

* Nostris *Chambre de parade*. Camera paramenti domus episcopalis Parisiensis, in Chartul. episc. Paris. fol. 143. ad ann. 1385. [** Charta Ruperti Imp. ann. 1409. in Guden. cod. Diplom. vol. 2. pag. 621 : *Datum in castro nostro Heidelberg in Camera Paramenti.*]

* CAMERA PER TERRAM, Subterranea, vel ad solum, Gall. *Rez-de-chaussée*, posita. Charta Joan. dom. de Oysi ann. 1206. in Chartul. Mont. S. Mart. ch. 23 : *Actum est hoc apud Crevecuer in Camera mea per terram.*

* CAMERA PLACITORUM pluries memoratur, in Literis Phil. V. ann. 1320. ex Reg. sign. *Noster Cam. Comput.* Paris. fol. 142. rº.

* CAMERA PRIVATA, vulgo *Chambre privée*, Latrina, secessus ; pro ipso sedili foricario occurrit, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 272 : *Se assist sur unes Chambres privée, etc.* Vide *Privata*.

* CAMERA REGIA nuncupabatur Provincia vel urbs, quæ immediate regi suberat, et fisci proprii erat. Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 422 : *Nolentes..... secreta ipsius civitatis (Carcassonæ) quæ cara Camera regia et clavis totius lingue Occitanæ et una de principalioribus regni Franciæ existit, pandi nec publicari, etc.* Vide in *Camera* 3.

† CAMERA REQUESTARUM, apud D. Brussel de Feodis tom. 2. ad calcem pag. cxxx. ex Memoriali Cameræ Comput. Paris. fol. 70. ann. 1364 : *Et dicto negotio Dalphinatus completo, dictus dominus Rex surrexit de Camera Requestarum, quæ tunc sibi fiebant et ivit ad aliam minorem Cameram bene prope.*

* CAMERA ROTUNDA. Charta ann. 1158 inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 568. *Quæ dona fuerunt peracta in Camera palati Carcassonæ, quæ vocatur rotunda, quamvis sit quadrata.*

* CAMERA SALIS, Locus seu camera rependo sali, nostris vulgo *Grenier à sel*. De cretum ann. 1538. ex Tabul. castri de Chiss in Turon. : *Item utilitatem et emolumentum Cameræ salis prædicti loci de Neufoiz penos noviter erectæ.*

CAMERAGIUM, Stallagium, Jus exponendi merces in Camera, seu apotheca. Regestum Constabulariæ Burdegalis fol. 37 : *Item de quolibet mercatore extraneo veniente, qui emerit et vendiderit ibidem ultra valorem 35. sol. infra annum et unam diem 16. den. Tur. pro Cameragio. Præterea dicti Archiepiscopus et dominus Montisleonis percipiunt de quolibet mercatore extraneo pro Cameragio 8. den. etc.*

CAMMERALIS, Puella amanuensis, *Abra Femme de Chambre, Chambrière*. Eckehardus junior de Casib. S. Galli. cap. 13. *Cum ei urinam mulierculæ cujusdam Cammeralis pro sua suspiciendam mitteret.* Matth. Paris ann. 1252 : *Instinctu et suasu Regine*

uxoris suæ Cameralis. Vide Cameraria, 2. Breviloquus : Camerarius, id est, Cubicularius, Pedissequus, et Cameraria, Pedissequa.

* **CAMERALITER**, In cameram. Chron. Th. Otterbourne pag. 214 : Quod idem rex (Ricardus) nuper apud Salopiam coram se, et sibi faventibus, fecit venire plures justitiorum Cameraliter.

* **CAMERARE**, Cubiculum vel domum contabulare. Charta ann. 1213. in Chartul. Pontiniac. lib. 5. ch. 32 : Guillelmus comes Nivernensis et Forensis..... requisivit..... a venerabili J. abbate Pontigniaci, quod venderet vel daret de nemore suo de Valle pagana ad Camerandum quamdam domum suam.

1. **CAMERARIA**, Idem quod Camera, seu cubiculum in Charta Beatricis Comitissæ Provinciæ ann. 1248. quæ sic clauditur : Actum fuit hoc in Camerariis dictæ Comitissæ apud Sistarciū. Vide Camerarius.

2. **CAMERARIA**, Idem quod Cameralis; Pedissequa, in Breviloquo; apud Papiam, fris dicitur fuisse Cameraria Junonis. [Serpitrix Cameraria, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 405. col. 1. Paulo ante vox Cameraria nude ponitur eadem notione, atque pluries ibidem legitur.]

* 3. **CAMERARIA**, Officium, munus camerarii in monasteriis. Stat. S. Vict. Masil. ann. 1337. ex Tabul. ejusd. monast. : Ob defectum facultatum Camerariæ juvenes et infantes monachi fractas et dissolutas et reprecias cocullas..... consueverint deferre. Adde Bullam secular. eccl. Magalon. ann. 1536. inter Instr. tom. 6. Call. Christ. col. 390. etc. [** Possessiones et jura quecumque ad Camerariam dicti nostri monasterii Morbacensis spectantia, in chart. ann. 1313. ap. Schœpflin. in Alsat. Diplom. vol. 2. pag. 105. num. 872.] Vide Camera 6. supra et in Camerarius.

* 4. **CAMERARIA**, Officium apud moniales, cujus munia explicantur in Regula Fontis-Ebraldi cap. 33 : Cameraria providet singulis de necessariis ad opus cujuslibet injunctum; habet etiam custodiam napparum, lintheaminum, capitegiorum, vestimentorum tam veterum quam novorum, et omnium rerum, que necessarie sunt sororibus, fratribus, et hospitibus pro cubilibus et usu mensarum. Vide supra Cambrelius 2.

* **CAMERARIATUS OFFICIUM**, in Stat. comitat. Venaissini Clemente PP. VII. cap. 72. ex Cod. reg. 4660. A. Vide in Camerarius.

CAMERARIUS, Dignitas in palatiis Regum, cui Cameræ Regiæ, id est, Thesauri seu Cimeliorum Regis Cura incumberebat. Hujus apud Reges nostros munus sic describit Hincmarus Remensis, de Ordine Palatii cap. 22 : De honestate vero Palatii seu specialiter ornamento regali, nec non et de donis annuis militum, absque cibo et pntu, vel equis, ad Reginam præcipue, et sub ipsa ad Camerarium pertinebat : et secundum cujusque rei qualitatem, ipsorum sollicitudo erat, ut tempore congruo semper futura prospicerent, ne quid, dum opus esset, ullatenus opportuno tempore defuisset. De donis vero diversarum legationum, ad Camerarium respiciebat, nisi forte jubente Rege tale ali-

quid esset, quod Reginæ, ad tractandum cum ipso congrueret. [** Conf. Eichhorn. Histor. jur. Germ. § 25. B. Murator. Antiq. Ital. vol. 1. col. 123. A. et infra Cubicularius.] Ockam cap. Quid sit Scacarium : Officium Camerariorum in recepta consistit in tribus, scilicet claves arcarum, etc. bajulant, pecuniam numeratam ponderant, et per centenas libras in forulis mittunt. Gregorius Turon. lib. 4. Hist. cap. 26 : Dirigens quosdam de Camerariis suis, qui exactis a Leone Episcopo mille aureis, reliquos juxta possibilitatem condemnarent Episcopos. Idem lib. 6. cap. 45 : Cæteri autem judices et Camerarii, qui eum eo properaverant, de Pictavo regressi sunt. Unde patet apud nostros non unicum fuisse in palatio Camerarium, nisi ii fuerint Camerarii Provinciarum, quos nostri Nuntios Cameræ appellabant, uti mox docbimus.

[**] Quæ autem huic Dignitati annexa fuerint jura discere licet ex Regesto Memorialium Cameræ Computorum not. G. fol. 137 :

Premierement, le Chamberier à cause de sa Chamberie, a plusieurs cens et rentes assis tant en la ville de Paris et environ, comme ailleurs, à cause desquels cens il a telle justice et contrainte comme à Seigneur foncier appartient.

Item, sur le Mestier des Freppiers à Paris, a ledit Chamberier les droits qui en suivent,

Premierement, Que aucun ne puet estre Freppier dedans la Banlieue de Paris, c'est assavoir vendeurs ne acheteurs de Robbes vieilles, linges ou langes, ne de aucune espesse de evrain, [** cuirien ap. Ét. Boileau, cd. Depping. pag. 195.] vieil ou neuf, se il ne achete icelui mestier du Roy, ce est à entendre du Chamberier de France, qui ladite Chamberie tient du Roy, excepté le Haut-Banier du Roy, qui ne doit estre contraint de acheter ledit mestier de Frepperie dudit Chamberier, ne de son Maire pour luy, uisqu'il se soit fait Haut Banier du Roy nostredit Seigneur, et que de luy il ait acheté le Haut-Ban.

Item, Que ledit Haut-Banier est tenu de acheter son dit Haut-Ban du Roy, ou de ses Officiers pour luy, et non d'autres, et si est tenu de estre estagier dedans la Banlieue de Paris, et de payer au Roy, ou son Receveur pour luy, si-tost qu'il est fait Haut-Banier, 25. d. et audit Chamberier 14. d.

Item, Les Freppiers de Paris, leurs Vallez et leurs Apprentifs, sont justiciables du Chamberier de France, ou de son Maire pour luy, de toutes choses qui appartiennent au Mestier de Frepperie, de quelque terre ou nation qu'ils soient; c'est assavoir de la marchandise de Frepperie, de dette faite en la marchandise dudit mestier, de perte ou gaigne faite en icelle marchandise, ou d'aucune mesprenture faite audit mestier et marchandise de Frepperie.

Item, Et toutes et quantefois que il advient que aucun dudit mestier de Frepperie injure en jugement le Maire dudit Chamberier, ou aucune autre Partie : pour occasion d'icelles injures, iceluy Maire condamne les Parties delinquans en aucunes amandes; ou s'il y a aucunes Requestes de gagnées, en ce cas iceluy Maire puet deffendre le partir ausdites Parties ainsi delinquans ou condamnez; et se

pardessus icelles deffenses iceux delinquans s'en vont, ou ne veulent obeïr, ou sont refusans ou contredisans de payer icelles amandes, audit cas ledit Maire doit ce faire sçavoir au Prevost de Paris, lequel Prevost luy doit faire raison et justice. [** Qui hic maire ap. Ét. Boileau l. 1. dicitur le mestre qui garde le metier de per le mestre Chamberier le roi.]

Item, Le Chamberier de France a sur les Pelletiers la visitation et correction de la marchandise de Pelleterie, selon ce que il est contenu en l'arrest ou accord sur ce pieça fait entre le Procureur du Roy d'une part, et feu Monseigneur de Bourbon jadis Chamberier de France d'autre, et fu ledit Arrest donné le deux jours de Mars l'an 378. (1378.)

Item, Le Chamberier de France vent le mestier de Cordoüannier à Paris, et si crée et fait les Jurez pour ledit mestier : mais si les Cordoüanniens de Paris mesprennent en leurs mestiers, ou transgressent ou font aucunes choses contre les Ordonnances de leur mestier, les amandes en appartiennent au Roy, et aussi les rapports des fautes trouvées par les Jurez sur le fait dudit mestier, se doivent faire devant le Prevost de Paris, et non devant ledit Chamberier, ne sondit Maire, et en doivent estre les amandes taxées par ledit Prevost au profit du Roy.

Item, Le Chamberier a sur les Seintouriers et Bazanniens de Paris, le droit qui s'ensuit,

C'est assavoir, que il vent ledit mestier à ceux qui le veulent ncheter, et doivent 16. s. au Roy, tant pour leur lettre, comme pour ledit mestier. lesquels 16. s. ledit Chamberier et ledit Chambellan reçoivent, c'est assavoir ledit Chamberier 6. s. et ledit Chambellan 10. s. Toutes-voyes ils doivent chacun en droit soy au Roy la sepmeine peneuse 7. d. parisis, lesquels sont reçeus par les Fermiers du Roy, etc. [** Conf. Ét. Boileau pag. 227. 230.]

Item, Au Roy, et au Prevost de Paris pour luy, appartient la connoissance, correction et visitation des Selliers et Lourmiers, et sont les Jurez dudit mestier fais et créés par le Prevost de Paris, et si leur donne ou vent ledit Prevost de Paris pour le Roy leur-ilit mestier, et payent d'entrée pour raison d'iceluy 20. s. parisis au profit du Roy, et 16. s. parisis au profit dudit Chamberier pour raison du Cordoüan qu'ils mettent en besogne; mais toutes les amandes appartiennent au Roy.

Item, Ledit Chamberier vent le mestier aux Bourelriers, s'ils veulent ouvrir du Cordoüan : mais toute la connoissance, et les amandes dependans dudit mestier, appartiennent au Roy, avec la punition, correction et visitation.

Item, le mestier des Gantiers se doit vendre par le Roy et le Chamberier ensemble; et doit cil qui l'achete ledit Mestier 39. d. c'est assavoir au Roy 25. d. et le residu au Chamberier.

Item, Les rapports et mal-façons se doivent faire devers le Prevost, et quant aucunes amandes y escheant, lesquelles sont et doivent estre selon les Registres de 10. s. parisis, le Roy y prent 4. s. parisis, le Chamberier 4. s. parisis, et les Jurez 2. s. parisis.]

Camerarii vero Regum Franciæ 1. et 2. stirpis aliquot recensentur a Scriptoris :

TALTO, sub Dagoberto Rege, a Ratperto de Casibus S. Galli eap. 1.

VANDALMARUS, sub Guntranno Rege, a Fredegario eap. 4.

REGINARDUS *Præpositus Cameræ regalis* sub Ludovico Pio, in Vita ejusdem Ludov. ann. 817. et in Annalib. Bertinianis, etc.

TANCULFUS, sub eodem Ludov. ab Ardene in Vita S. Benedicti Annianensis Abbatis.

BERNARDUS Comes Barcinonensis et Dux Septimaniæ, in ead. Vita Ludovici Pii, et ab Eginhardo, Nithardo, et aliis ann. 829. 830.

INGELRANNUS Comes sub Carolo Calvo, ab Aimoini Continuatore lib. 5. cap. 32. et in Annal. Francor. Bertinianis ann. 875.

THEODORICUS sub Ludovico II. in iisdem Annalib. ann. 878. 879.

Alios deinde sub 3. Regum stirpe hac dignitate donatos recensent passim veteres Chartæ, et Scriptores, quorum seriem contexere aliquot ex nostris Scriptores, quæ quidem dignitas tandem suppressa est a Franciseo I. Rege post mortem Caroli Ducis Aurelianensis, filii, qui ea donatus fuerat post obitum Caroli Ducis Burbonensis. Vide Tillium.

[] Camerariorum seriem hic attexere operæ præteritum duximus, quia, quod ad nostrum institutum vel maxime pertinet, litteras Regias olim subseripserunt. Sub 3. stirpe primus:

* MAURINUS *Camerarius* subseribit Chartam Hugonis Capeti regis Franc. tom. 7. Gall. Christ. inter Instr. col. 220.

* RAINALDUS vel RAYNAUDUS ann. 1052. inter schedas Mabillonii.

Rainaldus ann. 1060. ex diplomate Henrici I. pro fundatione S. Martini de Campis.

WALERANNUS qui et GALERANNUS ann. 1065. et 1085. ex Instrum. S. Joannis Angeriaensis.

* Vel GALERANNUS ann. 1075. in Lib. nig. S. Petri Abbat. fol. 298. vº. 1278. ex Chartul. S. Maglor. Paris. eh. 8. 1085. et 1106. ex Chartul. Maurign.

WILHELMUS ann. 1085.

WIDO ann. 1106. ad ann. 1121.

ALBERICUS I. ann. 1127. et 1128.

* Ann. 1125. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 9. et 1129. ex Tabul. Carnot.

MANASSES ann. 1130.

HUGO ann. 1134.

* Ann. 1131. ex Chartul. S. Steph. Drocens. et 1137. in tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 23.

WIDO alter ann. 1136.

MATTHÆUS I. ann. 1139. ob. ann. 1151. vel 1152.

* MATTHIAS, idem qui *Matthæus*, ann. 1138. in Reg. 108. Chartoph. reg. eh. 130. 1153. ex Tabul. Colomb. 1156. in Reg. parvo S. Germ. Prat. 1158. ex Chartul. S. Joan. Laudun.

ALBERICUS II. ann. 1162. vivebat. ann. 1181.

MATTHÆUS II. ann. 1160. ex Archivo Bonevallensi, et 1174. [* ann. 1167. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. ann. 1168. ex Chartul. S. Maglor.]

REGINALDUS ann. 1176.

* RAINALDUS vel *Reginaldus* ann. 1175.

ex Chartul. B. M. Suession. 1176. in Reg. parvo S. Germ. Prat.

RADULPHUS ann. 1186.

MATTHÆUS III. ann. 1190. et 1207. ob. ante ann. 1214.

* Ann. 1180. ex Tabul. S. Petri Carnot. 1189. in Reg. 108. Chartoph. reg. eh. 130.

* GALTERUS *domini regis Camerarius*, in Ch. ann. 1190. inense Junio, ex mag. Pastoral. Paris. fol. 173.

URSIO ann. 1209.

BARTHOLOMÆUS de ROYA ann. 1206. 1210. 1217. 1226. in Chartis Archivi Bonevallensis et aliis.

* Obiit ann. 1237. 24. Jan. ex Obituar. Ms. abbat. Vallis-gaudii, *Joyenval*.

JOHANNES de BELLO-MONTE in ejus locum suffectus est.

JOHANNES de NANTOLIO ann. 1240. ad ann. minimum 1248.

ALPHONSUS de BRIENNE ann. 1258. ob. ann. 1270.

* Ann. 1254. ex Chartul. Boni-portus.

ERARDUS Dominus de VALERY ann. 1271. ob. ann. 1277.

ROBERTUS II. Dux Burgundiæ ann. 1287. adhuc in vivis ann. 1297.

* Ann. 1277. in Reg. M. Chartoph. reg. eh. 4. 1278. in Lib. 2. ordinat. super artif. Paris. fol. 129. vº.

JOHANNES II. Drocensis Comes oh. ann. 1309.

LUDOVICUS I. Dux Borbonius ann. 1312. ob. ann. 1341. [* Convention. Henric. VII. Imper. inter et Philipp. Franc. Reg. ap. Pertz. vol. leg. 2. pag. 513 : *Philippus D. G. Francie rex... notum facimus quod nos carissimum consanguineum et fidelem nostrum Ludovicum de Claremonte Camerarium Francie... Actum apud Livriacum 23. die Januarii ann. Dom. 1310. (1311.) Ibid. pag. 515 : *Henricus D. G. Romanorum rex... notum facimus quod... Ludovicum primogenitum nobilis viri Roberti comitis de Claremonte Camerarium Francie consanguineum nostrum dilectum... anno Dom. 1311. die 23. mensis septembris.*]*

PETRUS I. Dux Borbonius ob. ann. 1356.

LUDOVICUS II. Dux Borbonius ob. ann. 1410.

PHILIPPUS Burgundiæ ann. 1410. ob. ann. 1415.

* *Philippus comes Nivernensis*, in Lit. Caroli VI. 29. Aug. ann. 1410. ex Memor. G. Cam. Comput. Paris. fol. 135. vº. : *Faisons, créons, ordonnons et établissons en grant Chamberier de France (nostre trés-chier et très-ainé cousin Philippe conte de Nevers et de Rethel) en lieu de feu nostre très-chier oncle le duc de Bourbon derrenierement trespasé, qui icellui office ou estat souloit tenir.* Infra fol. 137. rº. : *Philippus comes Nivernensis magnus Camerarius Francie.*

JOHANNES de CHALON III. Arausionensis Princeps. ann. 1415. ob. ann. 1418.

GUILLELMUS DOMINUS de CHASTEAUVILLAIN ann. 1419. ob. ann. 1439.

CAROLUS I. Dux Borbonius ob. ann. 1456.

JOHANNES II. Dux Borbonius ann. 1456. ob. ann. 1488.

PETRUS II. Dux Borbonius ann. 1488. ob. ann. 1503.

CAROLUS III. Dux Borbonius ann. 1527.

HENRICUS AURELIANENSIS et Engolismensis Dux, deinde Rex sub nomine Henrici II. ann. 1527.

CAROLUS AURELIANENSIS Dux oh. 9. Sept. 1545. Quo mortuo suppressa est hæc dignitas, ut jam monuimus.]

CAMERARII PROVINCiarUM in Regno Siculo et Neapolitano, dicebantur, ut opinor, qui fiscalium reddituum curam habebant, qui in *Cameram* seu fiscum inferebantur. Hinc legere est apud Hugonem Falcandum, *Camerarios Calabriae, Apuliae, etc.* Apud Christianum Archiepiscop. Mogunt. in Chronie. Mogunt. : *Camerarius urbis.* Romualdus Salernitanus Archiep. in Chron. MS. ann. 1143 : *Rex autem Rogerius in regno suo perfectæ pacis tranquillitate potitus, pro conservanda pace Camerarios et Justituarios per totam terram instituit.* Gesta Innocentii III. PP. pag. 18 : *Instituebat Justituarios, et Camerarios, Secretarios, et Stratigatos.* Idem Falcandus : *Inde redemptionis onus importabile, quæ totam Apuliam Terramque Laboris ultima jam desperatione concusserat, omnino censuit auvendum : scripsitque Magistris Camerariis, ut a nemine deinceps quicquam nomine redemptionis exigerent.* Petrus Diacon. lib. 4. cap. 104. meminit *Canzoliui Capuani Principatus Camerarii.* Vide præterea Constit. Sieul. lib. 1. tit. 17. 36. 41. 57. 60. 71. 84. 89. 92. et Hist. Longobard. Canilli Peregrini pag. 254. ubi plura de officio Camerarii, seu Magistri Camerarii.

Camerarii porro ejusmodi, iidem videntur, qui sub secunda Regum nostrorum stirpe *Nuntii Camere* appellabantur, quibus provinciarum et urbium, quæ ad fiscum regium, *Cameram* dictam, proprie spectabant, cura demandabatur, erantque veluti procuratores fisci in iis provinciis et urbibus, eorumque cum Ducibus æquata habebatur potestas : sic appellati, quod a Camera Regia, seu Camerario Regio in provincias mitterentur, essentque quasi *Missi Camere.* Eckehardus Junior de Casibus S. Galli cap. 1 : *Nondum adhuc illo tempore Suevia in Ducatum erat redacta, sed fisco Regio peculiariter parebat, sicut hodie et Francia. Procurabant ambas Camere, quos sic vocabant, Nuntii.* Ibidem : *Huic, sicut diximus, cum aliqua Potamum Camera Nuntiorum juris oppidum pertinentia a Regibus darentur, etc.*

MILITES CAMERARII dicuntur, qui pro Camerario ministrant, apud Edw. Cokum ad Littletonem.

CAMERARIUS, Officium monasticum, quod describitur in libro Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 10 : *Ad officium Camerarii pertinent omnes census et redditus Monasterii, sive de villis, sive de terris, sive de molendinis, sive de aliis rebus quibuslibet ut ipse eos tempore statuto et perquirat, et recipiat. Horrea etiam et aratra, et terra arabiles, et cæteræ culturae Monasterii, nec non et pecora, et omnes nutriturae communes ad ejus curam spectant, ut ipse provideat quæ in his omnibus instaurandis et exercendis sive conservandis necessaria sunt, etc.* Lanfrancus in Decretis pro Ord. S. Benedicti *Camerarii est, procurare omnia vestimenta et calceamenta, et lectos, et stramenta lectorum... rusoria et forfices, tersoria ac*

radendum... dat ferra, quibus ferrantur equi Abbatibus et Prioribus et omnium hospitum, etc. Hugo Abb. in Statutis Cluniac. : Statuimus, ut unaquæque provincia unum aut duos habeat Provisores, quos Camerarios appellamus. Adde pag. 1473. et 1479. Petrus Venerab. lib. 2. de Mirac. cap. 25 : Camerarii, hoc est, fratrum procuratorio officio functus. [** Glossæ Cæsarii ad Registr. Prum. ap. Hontheim. Hist. Trevit. Diplom. vol. 1. pag. 663. § 6 : *Ligna recipiet Camerarius conventus et de illis procurabit ignem copiosum fratribus in calefactorio.* Ibid. pag. 664. § 4 : *Femoralia tenentur sœminæ hominum nostrorum suere et Camerario conventus ita consuta villici sive ministri de officio suo debent præsentare; quæ Camerarius regulariter et secundum præceptum abbatis sui debet distribuere et conservare.* Cum his confer quæ habet Guérardus in Prolegomenis Cartul. S. Petri Carnot. pag. 85. § 61. et in Glossar. peculiar. Polyp. Irminon.] Vide Statuta antiqua Abbatie Corbeiensis lib. 2. cap. 1. Udalricum de Connetud. Clun. Monast. lib. 3. cap. 11. Eckehardum Jun. de Casib. S. Galli cap. 5. ** Tradit. S. Gallens. ann. 773. ap. Neugart. Cod. Diplom. Alemann. num. 55. vol. 1. pag. 53.] Innocentium III. PP. lib. 1. Epist. pag. 30. Edit. Venetæ, Browerum in Annalib. Fuld. lib. 1. cap. 11. Monasticum Angl. tom. 1. pag. 148. Tabular. Rossatense fol. 111. 112. [** Delpit. Reconit. Feodor. Aquit. pag. 133.] etc. Vide Camerarius, Camerarius et Cubicularius. ** Membrana Meinhardi Abbatis de jurius Maurimonasterii circa ann. 1144. ap. Schœpflin. Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 229 : *us Camerarii. Camerarius abbas in caminata mensis, lectisterniis et relique suppætili præsideat, equum suum semper paratum habeat, cum abbate equitet, cubitum anti, surgenti in omnibus subministret, semtem agros inbeneficiatos habet, victus sibi ex curia et equo suo pabulum procurabitur. i qua mense resederint, accipiat. Omnes tiam villici seu ministeriales abbatis cum befecia sua receperint Camerario aliquid catatis impendent. In vestitu quoque utriusue vestimenti, linei vel lanei, cum tempus el res ita se prebuerit, abbas honori suo provideat. Hic idem videtur qui Cubicularius abbas; alius vero, nempe qui in Camera seu fisco Abbatis villicationis officium suscipiebat in Chart. Abbat. Tegerns. ann. 140. in Monument. Boicis vol. 6. pag. 68 : *Præcipimus omnibus per nos inbeneficiatis et ministerialibus et Camerariis nostris et universæ familiæ, etc. Nisi sit qui immediate ad cameram spectabat.* Conf. Eichorn. Hist. Jur. German. § 306. not. k. infra Camerlingus.] Camerarii dignitas in Ecclesiis Cathedralibus. Vide Statuta Ecclesiæ Londinensis in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 340. * Charta Capitul. Eccles. Hegenensis ann. 122. apud Schannat. Episcopatus Worat. vol. 1. pag. 151 : *Testes assignando. Præpositum, G. Priorem, H. Cellarium, S. Camerarium et cæteros Ecclesiæ nostræ concanonicos.* In ecclesia Fordensi idem qui Cellarius. Statuta antiqua hujus ecclesiæ apud Würdtwein. Absid. Diplom. vol. 1. pag. 30 : *Camera-**

rius seu cellarius est officiatu temporalis. Hujus officium est proventus bladi et pecunie colligere et distribuere.... hunc capitulum facit et deponit, Ecclesie sit persona sive membrum.... in sui officii ministeriis exemptus est a choro, tamen imponit lectiones, leget, officiet tempore eum contingente seu hoc fieri procurabit etc. Forma juramenti ibid. pag. 33. In diœcesi Mindensi ejusdem generis officia administrasse videntur Camerarii; Chart. ann. 1270. apud eund. vol. 10. pag. 32 : *Quicumque pro tempore ad officium Camerariæ fuerint instituti in die B. Silvestri dabunt 15. sol. dominis et vicariis, qui divinis interfuerint.* Ibid. pag. 87. in chart. ann. 1332 : *Johanni dominorum Camerario.* Alia ibid. pag. 98 : *Tribus curie nostre officiatu, Camerario, cellario et provisorio.* At non ejusdem honoris sunt Camerarii, de quibus in charta ann. 1285. ibid. pag. 39 : *Scholares solidum ad prandium, campanarii et Camerarii quilibet eorum 2. denar.* Similia pag. 33. 84. et sæpius. Adde Chart. Colon. ann. 1097. ap. Scibertz. Histor. Ducat. Westphal. vol. 1. num. 32.]

* CAMERARIUS, Pecuniarum et thesauri alicujus civitatis custos, Gall. *Trésorier*; quod officium etiam monachis nonnunquam concessum fuisse discimus ex Charta ann. 1328. apud Lam. in Delic. crudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 1. pag. 149 : *Religiosus et honestus vir dominus Leonardus, monachus de ordine Camaldulensi, Camerarius cameræ communis S. Miniatis.... solvit et numeravit.... florenos, quos dictus dom. dux (Calabriæ) habere debet et recipere annuatim a communi S. Miniatis pro censu suo.* Hinc

* CAMERARIUS DE ACCEPTIS, Redituum coactor, Gall. *Receveur*. Stat. MSS. eccl. S. Laur. Rom. : *Omni anno tertio Kalendas Novembris renovetur camerarius, secundum quod utilius videbitur majori et saniori parti capituli, et omnes fructus ad manus ejus perveniant, videlicet distributiones et casalis. Et eodem die fiat Camerarius de acceptis, qui omni mense faciat rationem, si facienda fuerit.* Vide infra Camerarius.

CAMERARIUS APOSTOLICUS, Qui pecuniarum et thesauri Ecclesiæ Romanæ curam gerit. Id officii institutum tempore Gregorii VII. PP. Archidiaconi extincto nomine, tradit Onuphrius Panvinus. [** Vide Murator. Antiquit. Ital. vol. 1. col. 948. E. et 121. C.]

† CAMERARIUS EPISCOPI, Cubicularius, in Translatione S. Gorgonii Mart. inter Acta SS. Benedict. sec. 3. part. 2. pag. 210.

SUBCAMERARIUS, Dignitas in Monasteriis, cui incumbit Camerarii vices fungi eo absente, ut et custodia cellarii, granarii, et horrei, et stabuli, et ei subservire, ut est in libro Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 10.

CAMERARIA, Officium Camerarii, apud Willelm. Thorn. ann. 1146. et 1026. *Officium Camerariæ monasterii*, in Maceriis Insulæ Barbaræ tom. 1. pag. 201. ex Charta anni 1322. et pag. 261. in Bulla Pauli III. Papæ pro sæcularisatione ejusd. Monasterii. [** Vide Cameraria 3 et 4. suo loco.] Le Reclus de Moliens le Vidume in Miserere, MS :

Qui sen Signor sert sans boisdie,

Ch' est chil qui a nom Esperanche,
A qui append la Chamberie,
Au nom samble sans tricherie.

† CAMERARIA, in Constitut. MSS. Clun. ann. 1301. ex Archivo B. Mariæ Deauratæ Tolosanæ : *Quoad Camerarias seu Provincias Angliæ, Hispaniæ, Lombardiæ, Alemanniæ, et alias consimiles remotas a Cluniaco, et distantes Abbates Cluniacenses sæpe pro visitando personaliter accedere deceret, et locis ejusmodi expediret, propter quod decet et expedit, ut per dictos Abbates ad dicta loca quinque Visitatores generales mittantur pro domibus ordinis in illis partibus visitandis.* Quo in loco Cameraria idem fere est quod Provincia, cum hoc tamen discrimine, quod plures in eodem regno Provinciæ, unica dumtaxat esset Cameraria. Deinde Camerariæ non videntur institutæ in regno, in quo Caput ordinis exsistebat; nulla quippe memoratur Galliæ Cameraria.

† CAMERARIUS, Visitatores, qui Cluniacensis Abbatis vice fungebantur in Camerariis seu Provinciis. Eadem Constitutiones MSS. : *In locis vero nobis immediate subjectis, Camerariis nostris per eandem obedientiam firmiter injungentes, ut vel Priores hujusmodi assentes (absentes) ad Prioratus suos revocent : vel soli monacho remanenti socium adjungant qui cum comoretur, quamdiu erunt tales Priores scolares. Insuper cum propter negligentiam et desidiam Visitorum Ordinis et Camerariorum provinciarum, qui propter timorem, vel alias libere loqui, corrigere, aut referre dampnabiliter pertimescunt, sint in Ordine Cluniacensi quamplures majores, mediocres et minores, qui hoc et consimilia Ordinis nostri statuta observare renuunt, vilipendunt etiam et contempnunt : necnon et in pluribus aliis in suarum animarum periculum, et Ordinis obprobrium excedunt multipliciter, et offendunt : eisdem Visitoribus et Camerariis conjunctim et divisim per obedientiam præcipimus, etc.*

† CAMERARIATUS, Officium Camerarii. Charta Geraldii Abbatis S. Joannis Angeriæ. ann. 1385. ex Chartulario ejusd. Monasterii pag. 442 : *Ratione sui cambellaniatus seu Camerariatus officii defendentem ex parte altera ubi : Cambellaniatus et Camerariatus idem sonant : at distinguuntur in Statutis Monasterii S. Claudii pag. 72. et 74.*

CAMERARIUS, in Regno Anglico, idem, qui in Francico Cambellanus, seu Cubicularius. Fleta lib. 2. cap. 6. § 2 : *Debet Camerarius decenter disponere pro lecto Regis, et ut cameræ banqueriis ornentur, et quod ignes sufficienter fiant in caminis, etc.* [Eadem notione pluries habetur in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 405. col. 1. etc.] [** Sub Guillelmo I. ejusque successoribus sæpe Camerarii occurrunt inter judices curiæ regiæ. Vide Phillips. Histor. Jur. Angl. vol. 2. pag. 48.]

CAMERARIUS dignitas in Regno Scotiæ, eadem fere est, quæ Justitiarii itinerantis in Regno Angliæ : is enim certis anni tempestatibus totam Scotiam peragrat, et in forefacta burgensium et forinsecorum inquirat, præsertim artificum, ut brasiatorum, pistorum, carnificum, appretiatorum carniū, gustatorum cervisiæ, tabernatorum vini, custumariarum tam parvæ quam

magnæ custumæ, customariorum tronæ, custodum gaugeræ, piscatorum, molendinariorum, etc. de stateris, ulnis et ponderibus cognoscit, multas imponit, etc. Quæ quidem regni peragratio, *Iter Camerariæ*, vel *Camerarii* nuncupatur in Legibus Scotie a Skenæo editis, in quo ejus cognitio et jurisdictio pluribus describitur. *Camerarii* Scotie mentio est præterea in Legibus Malcolmi II. cap. 5. et Davidis II. cap. 38.

** **CAMERARIUS** in Moguntino Electoratu vocabatur Præses antiquissimi judicii secularis. Vide Guden. Cod. Diplom. vol. 2. pag. 436. sqq. pag. 702. not.

** **CAMERARIUS**, Cubicularius, minister. Ruodlieb fr. 10. vers. 25 :

Tunc hera poscit aquam, Camerarius attulit illam. Confer *Cameraria*, 2. et Specul. Suabic. art. 31.

** Uti in regia ita in palatiis principum Germaniæ *Camerarii* munus inter ministeria honoratius subibant. Vide Schannat. Episcop. Wormat. vol. 1. pag. 223. Chart. Henric. Due. Saxon. ann. 1169. ap. Westphal. Monum. Cimbr. vol. 2. col. 2043. Alia Albert. Comit. Orlamund. ann. 1223. ibid. col. 30. et confer Fürthii librum De ministerialibus pag. 188. sqq. 206. § 135.

* 2. **CAMERARIUS**, Justitiæ minister inferior. Lit. ann. 1307. tom. 6. Ordinatio. reg. Frane. pag. 343 : *Quod servientes et Camerarios alios, quam officiales suos in officiis suis delinquentes, punire non poterat* (episcopus Aniciensis).

* 3. **CAMERARIUS**, **CAMERTUS**, Modus agri, idem quod *Camera* 1. Charta ann. 1171. ex Tabul. Casæ Dei : *Concedo monachis S. Vincentii de Juncheriis duas pecias terrarum laboratarum et unum Camerarium horti in riperia de Cauroncello.... Camertum vel Camerarium horti, etc.* Vide supra *Cambræ* 2.

* 4. **CAMERARIUS**, adject. In curvitate inclinatus, interprete Bollando ad Mirac. S. Walburg. tom. 3. Febr. pag. 534. col. 2 : *Panis alter, qui excessit in pondere, ablatu est et in sinu Camerario devecitricis statim repositus.* Nisi idem sit quod mox *Camertus*.

† **CAMERATUS**, Tectus, involutus. Acta SS. Februarii tom. 1. pag. 898. in Miraculis S. Amandi : *Non aliquem quæris verbis uti Cameratis.*

* Hinc forte *Chamerande*, pro Litura, tectorium, Gall. *Enduit*, in Chartul. sign. *Ezéchiél* Corb. ad ann. 1423. fol. 210. rº. : *Lequel mantel sera revestu d'une Chamerande de pennacle, et a vera sur ledit mantel deux angles de pierre, qui tenront un escu ouquel seront armoies les armes de Corbie.*

* **CAMERERIUS**, Vectigalium seu tributum coactor. Stat. Vercel. lih. 3. pag. 51. rº. : *Et quod aliquis Camerarius librorum communis Vercellarum, vel rationatores communis Vercellarum, etc.* Vide supra *Camerarius de acceptis*.

* **CAMERIATUS**, Officium, dignitas *Camerarii*. Charta Arnaldi archiep. Auxit. et camer. Papæ ann. 1365. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 164 : *In ejus rei testimonium præsentis litteras fieri fecimus, et*

sigilli Cameriatu nostri appensione muniri. Cærcmon. Rom. lib. 1. sec. 12. cap. 1 : *Latinus Ursinus, et qui nunc Cameriatum tenet Raphael S. Georgii cardinales ferulam portare et processionem ordinare consueverunt.*

* **CAMERINI** dicuntur a quibusdam quidam habitatores *Eden*, i. paradisi, sanctissimi homines, vivunt annus centum viginti. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* **CAMERISTA**, Idem qui *Camerarius* monasteriorum. Charta ann. 1462. ex Tabul. S. Magl. : *Solemniter congregati religiosi viri fratres Johannes Aubert prior prioratus de S. Maudé, Johannes François præfati monasterii S. Maglorii Camerista.*

* **CAMERLANUS**, ut *Camerarius*, Præfectus cubiculi, nostris etiam *Chamerlain*. Vide supra *Camerarius* 1. Charta ann. 1377. ex Bibl. reg. : *Mitteret ad nos dom. Petrum Guillelmi Cathalani militem consiliarium suum, et Camerlanum sui primogeniti.* Mox *Camerlengus* dicitur. Vide in hac voce.

† **CAMERLARIUS**, Idem qui *Camerarius* in Monasteriis. Annal. Bened. tom. 5. pag. 627. col. 1 : *Testes sunt ipse Archiepiscopus Joannes (Rotomag.) Robertus Camerlarius Abbat (S. Audoeni) etc.*

† **CAMERLENGUS**, Idem ac *Camerarius* in Hierolexico Macri, Præfectus cubiculi, in Legibus Palatinis Jacobi II. Regis Majoric. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. xxvii : *De Officio Camerlingorum.... Ordinamus igitur ad prædicta præcipuos esse Camerlingos, si quidem quos præcipue nostri lateris comitatus illustret, quique sint ad nostræ personæ custodiam specialiter deputati.* Ibid. pag. xxviii : *Major Camerlengus, si præsens fuerit, suum debet officium personaliter exercere, videlicet sigillum nostrum secretum portare, oblationem nobis in Missa, juxta nostram ordinationem super hoc editam, quam in scriptis habeat, debeat tradere; species et confectas, et fructus, et similia ad officium Apothecarii pertinentia, quæ extra mensam comederemus, facto gustu nobis ministrare; necnon semper cum commode fieri potest, prope nos ad pedes lecti nostri jacere; ac in secretis naturæ nobis assistere ut incumbet.* Vide *Camarlengus*. [* Pertz. vol. Leg. 2. pag. 173. lin. 45.]

† **CAMERLINGUS**, Qui ex vassallo et serva seu censuali nascitur, sic fortasse dictus, quod ad instar Camerlingi servitio Domini specialius addiceretur. Leges Feudales Ottonis Comit. in Tecklemburg art. 19. pag. 305. tom. 2. Reliq. MSS. Ludewigi : *Item, si Ministerialis servæ vel censuali condormierit, puer qui ex eis nascitur, Camerlingus erit : si vero consequenter cum Ministeriali contraxerit, legitima libertatis jura retinebit.*

* Qui ad *cameram* seu fiscum pertinet. Vide in *Camera* 3. [* De his conf. Mittermaier. Princip. Jur. German. § 91. not. 12. et supra in *Camerarius*.]

* **CAMERTUS**. Vide supra *Camerarius* 3.

† 1. **CAMERULA**, Parva camera, cellula ad colloquendum, Gall. *Parloir*. Capitulum generale Cisterc. ann. 1429. apud Marten. tom. 4. Anecl. col. 1578 : *Quamplures monachos et moniales Ordinis nostri suæ salutis innumeros, in Camerulis com-*

messationes extraordinarias cum sæcularibus et aliis personis habere ad libitum, horis quibus prandere et cænare in Conventu consuetum est et hactenus observatum, in dictis Camerulis edunt et bibunt. Occurrit etiam in Statutis Monasterii S. Claudii pag. 37. Fantoni Hist. Avenion. pag. 177 : *In quo solaris est coquina cum Camerula.*

* 2. **CAMERULA**, Stabulum porcorum. Charta ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 195 : *Cum quadam Camerula seu ara porcorum a parte retro seu posteriori dictæ domus.*

* **CAMERUNCULA**, diminut. a *Camera*, Conclavis secretior. Arest. ann. 1350. 12. Mart. in vol. 2. arestor. parlam. Paris. : *Ad quandam Camerunculam ipsius domus, in qua erant scripta et plura alia secreta dicti baillivi, venientes, etc.*

* **CAMERUS**, *Pigato*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CAMESANEUS**, Appellativum nomen indumenti juxta Macrum in Hierolexico. Blond. decad. 1. lib. 10 : *Constantino Pontifice ad octavum lapidem Constantinopoli appulso, Tiberius Justiniani Imp. filius et ipse Imperator cum Patriciis et omni nobilitate, Cyrusque Patriarcha cum Clero, obvii processerunt. Pontifex Rom. Camesaneum Papalem amictum indutus, solenni totius Constantinopolitanæ urbis pompa in Regiam est profectus.* Vide *Camisa*. [* In Abbreviatione super Decad. Blondi, ed. prince. est *Camelanco*. Vide *Camelaucum*.]

CAMEUNIÆ, apud Papiam, *Sonæ lecti*, rectius in MS. *Storiæ lecti*. Rursum : *Cameuniæ, vigiliæ in hyeme*, ex Græc. γαμυνίαι. Vide *Chameuniæ*.

* Corrupte prorsus in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7646 : *Cameuniæ, historiæ electæ, pro Storiæ lecti.*

* **CAMEUS**, **CAMELIUS**, Sardonyx, Gall. *Camayeu*. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unum annulum pontificium cum uno Cameo in medio, in quo sunt multæ imagines albæ. Item unum annulum cum uno Cameo nigro, in quo est unum caput cum uno circulo.... Item una mitra solennis cum decem Camelibus in cruce.* Vide *Camæus*.

* **CAMFERI**, Qui *cameram*, seu ea, quæ ad *cameram* vel cubiculum pertinent deferunt, ut videtur, a Germ. *Kammer*, camera, cubile; quo sensu etiam *Chambre* dicimus. Charta Andreæ reg. Hungar. ann. 1231. apud Cencium inter Cens. eccl. Rom. : *Super domos servientum vel villas, nec nos nec agasones, nec falconarii, nec Camferi, nec curriferi descendant ipsis invit.*

CAMFWIG, Duellum decretorium, Germanis *Kampff*, pugna, et Danis *Füg* homicidium. Decretum Tassilonis Ducis Bajwar. cap. 2. § 6 : *Qui supra dictæ pugne, quod Camfwic dicimus, peracti judicio, etc.* Cambro-Britan. *Camfawn* es prælium, pugna, conflictus. [* Vide Graff Thesaur. Ling. Franc. vol. 1. col. 707.]

* **CAMGAGIUM**, *Cambium*, tabularia seu nummulariorum jus, Gall. *Change*. Charta ann. 1197. ex Tabul. Petri Carnot. : *Mei juris esse monachi concesserunt.... pecuniam suam nummo a nummo et Camgagio multiplicantem.* Vide in *Cambiare*.

CAMIARE, **CAMIUM**. Vide *Cambiare*.

* **CAMIARE**, ut *Cambiare*, Rem re permutare. Testam. Roger. comit. Carcass. ann. 1010. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 21: *Ego Rogerius non hoc defaciam, si ego non hæc Camio cum meo gradiente animo.* Charta ann. 1073. in Append. ad Marcam Hispan. col. 1163: *Qui etiam potestatem non habeant dandi, nec vendendi, nec Camiandi ad damnum sanctæ Mariæ.* Vide *Camium* in *Cambiare*.

CAMICE. Vide *Camisa*.

* **CAMICUS**, *Gran peccatore*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CAMIGIA**, *Interula linea*, in Onomastico ad calcem tom. 3. Actorum SS. Junii. Vide *Camisa*.

* Vestimenti genus videtur; neque etiam aliud fortassis sonat vox *Chamente*, in Charta ann. 1267. ex Chartul. Campan. fol. 273. col. 2: *Sommes tenu.... à doner à chacun des convers et des converses, des mesiaux et des meseles quarante solz de Prevenissiens fors de Champaigne por robes et por Chamentes.* Nisi forte legendum sit *Chevances*.

† **CAMILABO**, *Pannus utrinque dependens e pilco Patriarchæ.* Lex Græc. apud Macrum in Hierolex. [* Vide Glossar. med. Græcit. voce *Καμίλαβρα*, col. 562.]

† **CAMILAUCIUM**. Vide *Camelaucum*.

1. **CAMILLA**. Theodulfus lib. 6. carm. 18. de Vestibus Episcoporum:

Pallia Apostolica data tunc de sede vigeant,
Jusque potestatis vestis et ordo fuit.

Fluxa Camilla caput, mentem tegit atra voluntas,
Aspera lana artus, vestis ovina lupum.

Sed legendum puto *capella*, minor capa, qua caput tegebant: nisi sit idem quod *Camail* dicimus; de Episcopali veste actum supra in *Camelaucis*, et *Camellum*.

* 2. **CAMILLA**, *Sacerdos. Camillus, promister sacrorum.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646. *Camilla, la serva. Camillus, lo ministro*, in Glossar. Lat. Ital. MS. [* Vide Forcellin. in *Camillus*.]

† **CAMILUS**. Vide *Camelus* 1.

1. **CAMINA**, Charta Lotharii Regis Franc. ann. 977. apud Locrium in Chronico Belgico: *Simili modo mansa duo in prædicta villa, et sedes 2. in terra arabili et bonaria 24. ad opus fratrum ipsius loci, medietatem etiam Caminæ datam ad Andre-marro Præposito ipsius loci, etc.* Forte *Camææ*, seu *Cambææ*.

2. **CAMINA**. Jura Ecclesiæ Bambergensis pro Advocatia, in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 49: *Lex est famulorum curiæ, qui nec habent beneficium quod deserviant, nec sunt redempti de Camina Episcopi.* [1. pro Camera, curia.]

† **CAMINADA**. Vide post *Caminata*.

* **CAMINALE**, *Fulcrum focarium*, Gall. *Chenet*, cujus usus est in caminis. Inventar. MS. honor. Joan. de Madalhano ann. 1450: *Item plus duo Caminalia ferri ponderis quadraginta librarum.*

† **CAMINARIUS**, *Viator, mercator Caminum seu iter agens.* Charta Caroli Comitis Provinciæ de pignoribus ann. 1290. e MS. D. Brunet: *(Ne pignoret) salem et merces per vias publicas venientes, quæ vulgo appellantur de camino, nisi Caminari uestigal... subtraherent.* Vide *Caminus* 2.

1. **CAMINATA**, **CAMINATUM** Camera,

conclave, cœnaculum quodvis, in quo caminus exstat; Italis *Caminata*. Gloss. Saxon. Ælfrici: *Caminatum*, fyr-hus, id est, ignis domus. [* Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 400. voce *Cheminata*. Poetis Germ. sec. XIII. *Kemenâte*.] Anastas. Bibliot. in Valentino II. PP. pag. 167: *Et alia nova (ædificia) adjecit, in quibus tres Caminatas fieri jussit.* Monachus Sangall. lib. 1. cap. 33: *Expletis hymnis matutinalibus, ad Caminatan reversus imperialibus vestimentis pro tempore ornabatur.* Cap. 5: *Finitis laudibus matutinis, cum Rex ad palatium vel Caminatan dormitorium calefaciendise, et ornandi gratia rediret.* [* Ruodlieb. fr. 2. vers. 44:

Post hæc rex surgit sic conciliumque diremit;
Inque Caminatan cum paucis it requietum.

Jura Maurimonastr. ann. 1144. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 226: *Illi qui dominaturas habent, equos hospitum abbatis hospitare debent, et lectos si necesse est ad Caminatan præstare.* Charta Geraldii Episcopi Cadurcensis. ann. 1248: *Invaserunt domum sive Caminatan Ecclesiæ B. Mariæ de Sobiros.* [Statuta Synod. ejusd. Ecclesiæ apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 728: *Statuimus etiam, quod filii presbyterorum... in Ecclesiis seu Caminatis patrum suorum mittantur, nec nutriti sine aliis clericis officient in divinis.*] Utuntur etiam Helmodus. lib. 1. cap. 13. Ditmarus lib. 2. 4. 5. 6. pag. 22. 41. 53. 76. 80. Eckehardus jun. de Casib. S. Galli cap. 1. 11. 12. 16. Gerhohus Reichersperg. cap. 10. Gaufrid. Vosiens. lib. 1. cap. 4. Burchard. Notar. de Excidio Mediolan. pag. 2. 38. Hincmarus tom. 1. pag. 731. tom. 2. pag. 292. Anastas. Bibliothec. in Nicol. I. pag. 217. Chronic. Abbat. S. Trudonis lib. 6. pag. 410. Hermannus de Lerbeke in Chron. Comit. Schawenburg. pag. 41. Vita S. Wunibaldi cap. 17. Petrus de Crescentiis lib. 8. de Agric. cap. 3. Bullar. Casinense pag. 54. [Charta Wolkeri Pataviensis Episcopi ann. 1192. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 4. pag. 247. et 248. Acta SS. Maii tom. 7. pag. 689. ubi de S. Maiolo, et SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 761.] etc. [* Chart. Frider. II. Imper. ann. 1227. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 260: *Acta.. in Caminata Episcopi.* Chart. ann. 967. ap. Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 418. C: *Judicium habitum in Caminata salæ domus Episcopi.* Confer quæ ibi disserit Muratorius et vide mox *Caminus*, 1. Chart. Joann. Dni Magnopolensis ann. 1236. ap. Westph. Monum. Cimbr. vol. 4. col. 933: *Acta.. in aula sive Caminata nostra.* Chart. Senat. Kylon. ann. 1334. ap. eund. vol. 2. col. 117: *Se 30. marcas in lapideum Camenadium in dote Kylensi per ipsum constructum.... convertisse.* Chart. ann. 1323. ap. Gudén. in Cod. Diplom. vol. 3. pag. 209: *Unam curiam in Hanstein, ubi antiqua Caminata stat.*]

CAMINATA, ubi Monachi in commune convivantur, seu, ut censet Hæstenus, calefiunt: unde nostri *Cheminée*. Chronicon Fontanell. cap. 15: *Caminatan fratrum a fundamentis ædificavit.* Cap. 16: *Fecit domum egregiam construi, ubi cameram et Caminatan ædificari mandavit.* [* Tradit. S. Gall. ann. 816. ap. Neugart. Cod. Diplom. Alem.

vol. 1. pag. 158: *Quando vero ad monasterium converti voluero, tunc habeam Kaminatam privatim deputatam.*]

CAMINADA, Eadem forte notione, apud Crodegangum in Regula Canonic. cap. 36: *Postquam de Refectorio exierint, in Caminada bibant duabus vicibus, aut tribus, etc.* Landinus ad Dantem ait, *camينات dici in Lombardia sale de palagi, palatiorum æcos.*

* Nostris etiam *Caminade*. Lit. remiss. ann. 1454. in Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 130: *Le suppliant et Raymond Jouguet... se transporterent à la Caminade de l'église de S. Laurent de Lando,.... où ilz ouvrirent de nuit la porte;... et y prindrent ung plain sac de blé, certaine quantité de fil, une hoye, gelines, etc.* Hinc *Cambellanus*, quod *Caminatæ* seu cameræ cura ad ipsum pertineat, *Chevalier de cheminée* ridicule appellatur, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 140. ch. 119: *Iceelui Gautier dist de grans, injurieuses et hautaines paroles de Regnaut de Trie, chevalier, chambellan de Pierre de Navarre, en disant qu'il estoit un Chevalier de cheminée, qui se tenoit à la court et servoit son maistre.* Vide infra *Morulare*.

† **CAMMENATA NAVALIS**, *Navis cœnaculum in quo caminus exstat.* Guerra Palatini Comitis apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 206: *Magistrum quoque Jarlandum Bisuntinum et magistrum Theodoricum Carnotensem, duos fama et gloria doctores excellentissimos, secum in sua ducens Navali Cammenata, in illorum disputatione et collatione valde delectatus est.*

* 2. **CAMINATA**, *Conclave*, ubi thesaurus reponitur et servatur. Charta ann. 1126. inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 280: *Mctis in Caminata tua suecessorumque tuorum accipiat, ac de divisa tibi ecclesiæque tuæ parte fidelitatem faciat.* Vide *Camera* 3.

† **CAMINATOR**, *Ad caminum seu ignem calefaciens se.* Versus Alcuini in Codic. Regio MS. 1236. ad Samuelem Senon. Archiep.:

Sis memor Albini calidus Caminator ad ignem
Dum sedes, etc.

* **CAMINERIIUS**, **CHAMINERIIUS**, *Mercator, qui vehiculo, Camion nuncupato, merces suas per agros vehit.* Vide infra *Campolus* 2. Charta ann. 1250. in Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 100. vº: *De blado vero et de sale homines Carcassonæ nichil tenentur dare in prædictis locis in eundo et redeundo, nisi sit Caminerius consuetus.* Libert. Brianc. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 731. art. 27: *Quod nullo unquam tempore de cetero officiales aliqui vel nobiles alii quicumque Dalphinatus aliquas bestias adventureriorum vel aliorum quarumlibet personarum Brianconesi, merchatorum vel Chamineriorum ejusdem baillivæ Brianconesi, accipere possint, nec eis liceat, vel detinere pro summeriis ad eundum ad aliquas cavalgatas.* Vide infra *Cheminus* 2.

* **CAMINIUS**, ut *Caminus* 2. Via, iter. Chartul. S. Germ. Prat. sign. tribus crucibus fol. 72. vº. col. 1: *In rectis vero Caminiis, quando isdem minister metas posuerit, vicarios advocabit.*

* **CAMINUM**, Eadem notione. Stat.

Avenion. MSS. ann. 1243 : *Statuimus quod de liciis vel prope licias, per Camina, vel ambariis, vel de stantibus dirutis lapides non accipiantur, sine consensu curie.*

† 1. CAMINUS, Idem quod Caminata. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 779. de B. Bertrando : *Actum Utini in Camino palatii communis, in consilio ad sonum campanæ more solito congregato.*

2. CAMINUS, Via, iter; Italis et Hispanis Camino, Gallis Chemiu. Notitia Episcopatum Hispan. a Wamba Rege confecta : *Oxoma teneat de furca usque ad Aylanzon, quomodo currit in Camino S. Petri, qui vadit ad S. Jacobum.* Usatici Barcinonenses cap. 55 : *Camini et strætæ per terram et per mare sint de Potestate, et per illius defensionem debent esse in pace et treuga per omnes dies et noctes, etc.* Occurrit pluries in Chartis Hispanicis apud Hieron. Blancam, pag. 607. 627. tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 369. in Epist. 57. ex iis, quæ habentur tom. 4. Hist. Franc. in Charta Guntrami Regis apud Sanjulianum in Cabilone pag. 382. in Consilio Avenionensi ann. 1279. can. 1. [in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 94. col. 1. ex Instrum. anni 1271. in Statutis Arclat. MSS. art. 40. Chartis Massil.] [* Chart. ann. 1273. ap. Delpit. Recognit. Feodor. Aquitan. pag. 91 : *De Camino seu de itinere mercadili.*] etc. Vide [Caminarius supra, et] Oct. Ferrarium in Orig. Ital. V. Caminare. [* Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 1178. D.]

† CHAMINUS, Idem Chronicon. S. Medardi Succession. apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 794 : *Restitutæ sunt ei quinque civitates cum Chaminiis et viis publicis constitutis inter ipsas.*

* 3. CAMINUS, Præstatio, ut videtur, pro camino seu loco. Charta ann. 1171. ex Tabul. Casæ Dei : *Concedo monachis sancti Vincentii de Juncheriis..... unam partem estaris;.... de estari non debent quarta, sed Caminum.*

** Gemma Gemmarum : Caminus, ein schornstein, kemnet oder bachoffen.

** CAMPILEOS, Plantæ species alias chamaedrys, Germ. Gamanderlein, in vet. Vocab. Lat. Germ. ADEL.

† CAMIS, Lignum sine ferro, quæ cantum dicitur. Papias MS. forte legendum Contus. Arabibus Camis idem est ac tunica, eaque voce sæpius utuntur in sua Novi Testamenti versione. Hæc notio congruit cum inferiori voce Camisa.

CAMISA, CAMISIA, Papias ex Scholiaste Lucani : *Interula, interior tunica, hoc est, supparum, quod vulgo dicitur Camisia.* Isidorus : *Camisias vocamus, quod in his dorminus in cantis, id est, in stratis nostris.* Paulus Diac. in Epit. Festi : *Supparus, vestimentum puellarum, quod et subucula, id est, Camisia dicitur.* Joan. de Garlandia in Synonymis :

Camisiam vel interulam rem dicimus unam ;
Additur his alias subitura Subucula vestes.

[Camisia glizzina, apud Anonymum S. Galli in Vita Caroli M.] [* Clizana ap. Pertz. vol. Script. 2. pag. 747.] In Camisia discinctus, in L. Salica tit. 60. Liber. Ord. S. Victoris Paris. cap. 18 : *Duæ interulæ, id est, camisie.* Victor Vitensis de Persecut.

Vandal. lih. 1 : *De palliis altaris, pro nefas, Camisias sibi et femorulia faciebant.* Guithertus lib. 3. Histor. Hieros. cap. 13 : *Intra lineam interulam, quam nos Camisiam vocamus.* Lih. 7. cap. 41 : *Concisa Camisia, quam subuculam dicunt, hastæ pro vexillo apposuit.* Adde Vitam S. Agreii Episc. Trevir. n. 2. Fortunat. in Vita S. Radegundis cap. 13. Eginhardum in Carolo Magno [* cap. 23. Hincmar. Remens. Annal. ad ann. 862. Pertz. pag. 458. lin. 1. ubi Camisium.] Vincam Benedict. cap. 22. etc. Καμίσιον dicunt Græci. Glossæ Basil. : Καμίσιον, ὁ ἐπὶ καμάρων χιτῶν. Ubi loci καμάρα pro lecto interpretor. Utitur et Cedrenus pag. 418. Καμίσιον dixit Chronicon Alexandr. pag. 902. [* Vide Glossar. med. Græcit. col. 563. Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 110. et Val. Schmidt. ad Petri Alfonsi Discipl. Cleric. pag. 134. cap. 15. § 6. De etymo videndi Diez. Grammat. roman. vol. 1. pag. 10. Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 938. Massmann. Glossar. Goth. pag. 138.]

** Chart. Longoh. ann. 988. ap. de Blasio Princip. Salern. pag. 124. num. 64 : *Pro staviliscenda hanc mea donatione, nunc a presentis recepi a te... justa legem launegild Camiso unum.*

* Charta ann. 1118. ex Chartul. Campan. fol. 190. vº. col. 1 : *Quindecim libræ in Camisiis ipsarum sanctimonialium (de Columbari) et centum solidi in calciamentis expendentur.*

† CAMISALE, Eodem sensu, in Vita S. Udalrici, tom. 2. Julii pag. 120. et in Actis SS. Benedict. sec. 5. pag. 456.

* CAMISIA, pro Subucula, vel muliebri quodam ornamento, in Mirac. S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 651. col. 2 : *Quæ.... beatum Dominicum devotione, qua potuit, invocavit, illique vovit, quod ejus reliquias nudis pedibus et sine Camisia visitaret.* Camise, in Lit. remiss. ann. 1421. ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 513 : *Un sarcot ou Camise ride ouvré de pers filé.* Change, si tamen legendum non est Chainse, in aliis Lit. ann. 1408. ex Reg. 162. ch. 258 : *Sept draps de lit, deux nappes et un Change à femme.*

* CAMISIALE, Vestis species ad usum monachorum. Charta ann. 1084. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 434. col. 2 : *Totidem (duodecim) Camisialia fratribus pro vestitura persolveret.*

* CAMISIA, Vestis sacerdotalis, eadem quæ Rochetus, et a superpellicio distincta. Conc. Trevir. ann. 1238. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 128 : *Sacerdotum vestis suprema talaris et clausa sit, et quando ad divina accedunt, Camisia, id est rochetto, induantur.* Quando ad infernos vadunt cum Eucharistia, similiter Camisiam habeant, vel superpellicium, vel cappam choraleu.

* CAMISIUS, Alba, in Charta ann. 1266. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Alia planeta de sendato blandecto, Camisio, amicto et manipulo, etc.*

CAMISIA, Vestis sacerdotalis, eadem, quæ Alba dicitur. Alcuinus de Divinis Offic. : *Tunica, linea vestis erat interior, quam Camisam dicimus, vel supparum.*

[Vetus expositio divinatorum Offic. ad calcem libri Johannis Abrinc. de Offic. Eccles. pag. 416 : *Camisia linea, quæ alba vel Pectoralis vel Talaris nuncupatur, quod ad modum corporis acta totum corpus absque ruga operit.*] Glossæ Biblicæ MSS. : *Poderis, est sacerdotalis linea corpori astricta, et usque ad pedes descendens, unde et nuncupata, quam vulgo Camisiam vocant.* Papias : *Alba, vestis sacerdotalis linea stricta, quæ Camisiam dicitur.* Alibi : *Alba, vestis sacerdotalis usque ad talos, unde et talaris dicitur : dicitur vero a similitudine Camisie quotidianæ, quia ligno (l. lina) sit, stringens superiora et inferiora.* Gregorius Magn. lih. 6. Epist. 27 : *Duas autem Camisias, et 4. oraria vobis transmissi, quæ predictis viris ex benedictione S. Petri peto humiliter offerri.* S. Hieronym. de veste Sacerdotali ubi de talari tunica : *Volo pro legentis facilitate abuti sermone vulgato. Solent militantes habere lineas, quas Camisias vocant, sic aptas membris, et adstrictas corporibus, ut expediti sint vel ad cursum, vel ad prælia, dirigere clypeum, ense librare, et quocunque necessitas traxerit.* Petrus Blesensis serm. 41 : *Indutus Camisialia linea, quæ comuni nomine dicitur Alba.*

[** Camisas altaris tres, in Chart. Alfons. III. Reg. Legon. ann. 891. Vide S. Rosa de Viterbo Elucidar. tom. 1. pag. 231. et Append. pag. 19. ubi ex chart. Lusit. ann. 1480. *Camsa mourisca pro Alba.*]

Vestem hanc Lectorum propriam fuisse ait Simcon Thessalonicensis lib. de Sacrament : ὁ ἀναγνώστης κέκτηται ἐνδυμα τὸ καλεῖται καμίσιον, ὅπερ κατὰ τὸν ὁρῶν ἐστὶ μικροῦ, ἢ σιχαρίου ἐκ λίνου, τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἱερωσύνης δηλοῦν, etc. Lector veste ornatur, quam Camisium dicunt, quæ ad parvæ casulæ, vel certe tunicæ modum e lino conficitur, primamque Sacerdotii delibationem demonstrat. Ejusmodi Camisia, vel Camisias Lectoribus adscribit etiam Codinus de Offic. cap. 6. num. 3. apud quem Gretzerus vestes eas esse opinatur, quas supra vestes, ἐπάνω τῶν ἱματίων, Clerici vulgo deferunt, et superpellicia, appellamus. Unde

CAMISATI dicti istius ordinis Clerici apud Græcos, quorum officium erat, ferre ac altare carbones, et sacris lebetibus calefaciendis occupari, ut illic more solito aqua fervens sacris calicibus tempestive infunderetur, ut est apud Cithrium in Responsis et in Catalogo Official. Ecclesiæ Constantinop. de quo more plura Gretzerus a Codin. et Goarus ad Eucholog.

† CAMISEA, Eadem notione, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 544. e Statuti Synod. Eccl. Argentini. : *Superpellicis quæ et Camiseis albis tempore divinatorum utantur.*

* CAMISIA, Involuerum ex quovis panno Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. e Bibl. reg. : *Item, unum magnum repositum.... habens cruces concavatas intrinsecus,.... de quadam Camisia panni auræ cooperum.*

* CAMIZIA, Stragulum, Gall. Housse cheval. Joan. de Cardalhaco serm. festo S. Nic. : *Habent equi Camizias et coperturas sentorum incisionumque curiositate depictas.*

† CAMISIUM ALBUM, Idem. Hist. De

phin. toni. 2. pag. 274. *Pro una planeta et uno Camisio albo pro capella, unc. 1. taren.*
 XII. Alium locum vide in *Leviga*.

CAMISIE LIBRORUM. Testamentum Rulfi Episcopi Helenensis ann. 915: *Et wantos paria 1. Camisas ad Textum et Misalem 4. unum cum auro purpureum.* Statuta antiqua Ord. Cartusiensis 1. part. cap. 41. § 36. de Sacrista: *Librorum Camisias, diversaque tersoria similiter lavat. Manutergia, quibus libri involvuntur, vocat Theodemarus in Epist. ad Carolum M. Vide Armigeri pag. 401. col. 3.*

* **Librorum tegumenta**, nostris etiam *Chemise* et *Chemisete*. Codex MS. 74. S. Martialis. Lemovic.: *Hanc Camisiam dedit mihi Bernardus Iterii subarmarius S. Martialis anno 1197. Inventar. ann. 1492. ad calcem Necrol. MS. eccl. Paris.: Item ung autre petit messel... couvert de cuir rouge, garni d'une Chemisete de chevrotin rouge.... Item ung autre petit journal.... garny d'une Chemise de drap de damas vermeil. Hinc*

* **LIBER CAMISSIE** appellari videtur, qui ejusmodi *camisia* est coopertus, in Constit. capit. eccl. Barchin. ann. 1423. rubr. 11. ex Cod. reg. 4332: *Magister grammaticæ... liebus dominicis et festivis, maxime præcipuis, lecturam et accentum legentium in choro dictæ sedis corrigat et emendet, aliaque omnia compleat, quæ in instrumento sui officii scripto in Libro Camissie continentur.*

CAMISIA ROMANA. Vide *Dalmatica*.

CAMISIE ULTRAMARINÆ. Vide *Berniserist*.

CAMISUS, Alba. Leo Ostiens. lib. 3. cap. 3: *Camisi magni deaurati cum amictis. 2. Charta ann. 1197. apud Ughell. tom. 7. pag. 1275: Unum amictum cum friso marino, unum Camisum cum gramatis et frisis, etc.* [Chronicon Cavense apud Muratorium tom. 7. col. 951: *Camisos paratos iv. cum amictis paratis.*]

CAMISIALIS VESTIS, Tunica longior, hodie *Soutane*. Concilium Coloniense ann. 1260. can. 7: *Sacerdotes autem ipsi, quoviscunque celebraturi sunt Missam, Veste Camisiali sub Albis non careant, ne Albam, quæ consecrata est vestis, ipsorum tunicæ valeant immediate contingere, nec ipsæ tunicæ apparere.* Cap. 8: *Campanarii, nunquam absque Veste Camisiali compareant.*

CAMISIE, Saga militaria, quæ armati milites superinduunt. S. Hieronymus Epist. ad Fabiolam: *Solent militantes habere lineas, quas Camisias vocant, sic aptas membris, et restrictas corporibus, ut expediti sint vel ad cursum, vel ad prælium, etc.* Vide *Sagum*.

CAMISIE FERREÆ, Loricæ, in Chronico Colmariensi ann. 1298. Vide *Armati*.

* *Chemise de Chartres*, inter armaturas, quas vestire debebant duo milites duello pugnaturo tom. 1. Probat. Histor. Britan. col. 1222.

* *Camisie* inter oblationes, quæ Virgini Deiparæ in ecclesia Parisiensi fieri solebant, recensentur in Sent. arbitr. ann. 1335. inter episc. et capit. Paris. ex Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 305: *Item ordinamus et pronunciamus quod torchiæ seu cerei, qui vel quæ offerentur extra funeralia, in altum deuper dictam ymaginem Beatæ Mariæ Virginis, ubi sunt suspensæ Camisie, prope*

pulpitum, ubi cantatur Evangelium, erunt semper dicti domini episcopi.

CAMISCIA, Idem quod *Camisa*, Italis *Camiscia*. Concilium Budense can. 3: *Statuimus, quod Prælati de cætero, cum equitant, vel etiam in publico pedestres incedunt, habeant et deferant cappas rotundas, sub quibus habeant et deferant Camiscias albas sive rosetas, quas semper sub cappis sive mantellis, ante pectus vel post collum hinc inde connexis, cum in publico, hoc est, extra secreta habitationis eorum ipsos contigerit ire vel stare.*

CAMIX, Alha; Italis *Camice*, vel *Camicio*, a *Camisia*, quam Itali etiam *Camicia* vocant. Testamentum Guallæ Bicherii Cardinalis Vercellensis ann. 1227. apud Augustinum de la Chiezza, in Hist. Ecclesiæ Pedemont. cap. 36. et Ughellum tom. 4: *Do... unum apparatus de meis, scilicet planetam, Dalmaticam, tunicam de zameto rubeo, cum Camice, amictu, stola, et manipulo. Et infra: Relinquo apparatus Capellani communem, videlicet calicem, planetam, Camicem cum amictu et stola et manipulo. Histor. Translat. S. Antonini: Tunica et scapulari, cum manicis ex filaticio similiter albo, et amictu et Camice ex byssino, etc.* Vide Octav. Ferrarium in Orig. Ital. V. *Camice*.

† **CAMISIATUS**, Indutus *Camisia*. Miracula S. Amalbergæ, tom. 3. Julii pag. 111: *Fecit feriare quamdiu viveret B. Amelbergæ, et profestum ejus in pane et aqua quolibet anno jejunare, et Camisiatus cum feretro circuire villam ejus.*

CAMISILE, CAMISILIS, CAMISILUS, CAMSILE, Vestis species, eadem, quæ *Alba*, seu *camisia*, vel certe tela quævis linea aut canabina, quomodo *Camisiam* videtur usurpare Cæsarius lib. 8. cap. 32. Catholicon Armoricum: *Camps, Gall. Aube de Prestre, Alba.* [* Chart. ann. 768. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 40: *Me... unum Camsile et unum sarcile daturam.*] Monachus Sangall. de Reb. Caroli Magni lib. 2. cap. 29: *Cumque tot lineæ vestes non essent in promptu, jussit incidi Camisilia, et in modum sepium consui, vel in modum vitium pastinari.* Capitulare 2. ann. 813. cap. 19: *Et ut femine nostræ... habeant ex partibus nostris lanam et linum, et faciant sarcillos et Camisilos, etc.* Charta Ludovici Pii pro Abbacia S. Amandi: *De feno, de formatico, de porcis, de poledris, de Camsilis, de pastis, de vino, et de ovis.* Charta Abbatis Laurishamensis apud Freherum in Originibus Palatin. pag. 39: *Hubæ singulæ solentes nummos 30. in festo S. Michaelis, in Pascha 10. ova et pullum; insuper 11. Camisilia, quorum unum Villico assignatur.* Historia de Fratribus conscriptis tom. 2. Rerum Alam. Goldasti pag. 181. 182. [* ann. 908. ap. Neugart. Cod. Diplom. Alem. vol. 1. pag. 549.]: *Quibusdam purpuras Tyriacas, quibusdam autem palliola viridia, cum Camisilibus, seu glizis donavit.* Et mox: *Quarta autem die cuncti (Monachi) per ordinem iterata ab eomunera perceperunt, scilicet aut sagum laneum album, aut Camisile subtile ac grande, seu cozzonem, sive lanam opere plumario contextam.* Chronicon Mosomense: *Unum Camisilem, quem optimum habuit de domo sua, sumpsit. Infra: Camisilem quem, secum detulerat, ... super corpus Sancti posuit.* Charta Theoderici Abbatis S.

Maximini Trevirensis apud Nicol. Zyllesium: *Tali modo placitare eum permisi, scilicet ut ex prædicto bono 12. mansos mihi Ecclesiæque redderet, et deinceps singulis annis 12. porcoss saginatos et totidem Camisilia Fratribus pro vestitura persolveret, etc.* [Annal. Benedict. tom. 2. pag. 752. col. 2. ex Caroli Diplomate pro partitione Monachorum S. Amandi: *Censuimus... ut de villis dominicis nona pars totius supellectilis Monachis tribuatur, hoc est, de annona, legumine, caseo, feno, pullis equinis, porciss, Camisilibus, altilibus, vino.*] [* Chart. Silvestr. PP. ann. 999. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 142: *Ut Camisiales 3. ob nostri juris respectum annuatim nobis deferantur.*]

† **CAMSILA**. Tabular. Rothom.: *Adriano Papæ Salomon Brittonum Dux... Misinus xxx. Camsilas et xxx. laneas drapeas variis coloribus intertinctas.*

CAMSILIS, CAMSELLUS. Chronicon Fontanell. cap. 16: *Lintea ad manus tergendas... Camsiles 3. ad mappulas faciendas longitudinis ulnarum 13. Vetus Charta apud Buzelinum lib. 2. Gallo-Fl. cap. 25. et tom. 12. Spicilegii Acheriani: De vino libræ 2. et omni anno in vestimento solidi 5. et Camsil. 1. [Codex MS. Irminonis Abb. San-German. fol. 99. col. 1: *Solvit unus ex illis de annona in anno mod. cxxx. Camsilem unam, pastas quinque. Et fol. 101. col. 1: Angelaldis ancilla... facit Camsilem de lino dominico, pascit pastas vi.*] Ex iis emendandus locus luxatus in Traditionibus Fuld. lib. 2. trad. 38: *Lectaria, sive villosi, sive manutergia, sive Camselli, sive cujuscunque sint vestimenta, linea, vel lanea.* Perperam Edit. *Canifelli*.*

† **CAMSILUS**, in Codice MS. Irminonis Abb. San-German. fol. 72. verso col. 3: *Iste sunt Lidie, Teudrada, Hostravolda, Teutberga, Framengadis, etc. omnes iste aut faciunt Camsilos de octo alnis, aut solvunt denar. IIII. [* Guerard. pag. 150. Viro doctissimo auctore alia addo, ex quibus pretium venale Camsilium pro diversis temporibus et eorum mensura cognoscantur. Cod. Lauresham. Diplom. num. 3663. Chart. sec. IX: *Camisile valens unciam unam.* Ibid. num. 3654. sec. X: *Ancillæ vero ad eandem hubas pertinentes faciunt singulæ Camisile 60. ulnarum in longo, 5. in lato, de opera dominica.* Ibid. num. 3655: *Ancillæ singulæ faciunt Camisile aut sarcile 1. ad 10. ulnas in longum et 4. in latum de opera dominica.* Ordinat. Præpos. Erford. ann. 1121. ap. Guden. Cod. Diplom. vol. 1. pag. 50: *Duo Camisalia unicuique, aut 7. solidos pro illis.* Chart. Bonorum Maurimonast. ann. 1120. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 199: *Faciunt Camisile 1. aut solvunt denarios 10.* Chart. Carol. Simpl. ann. 812. ibid. pag. 103: *Omni anno ei dentur ob hoc inde duo gaballi, sive duo Camisilia bona aut etiam quatuor carre vini.* Registr. Prumiense, Rumerheim, in Histor. Trevir. Diplom. Honthheimii vol. 1. pag. 664: *Fœmina sua debet suere femoralia.... fœminæ præbendarum unaquaque ebdomada dies duos; unum cum pane et alium sine pane. Sin autem, dimidiam libram lini et dimidium Camsilem.* Ubi Glossa Cæsarii: *Regula indulget monachis in via directis uti femoralibus; et ideo constitutum est ab antiquo, sicut narrat liber**

vetus, quod mansi nostri tenentur annuatim Causiles facere. Camsilenim est lineus pannus de puro lino compositus, habens in longitudine 8. ulnas, et in latitudine 2. Vide Pottgiesser. de statu servorum pag. 475.

CAMPSILIS. Chrodegangus Episcopus Metens. in Regula Canon. cap. 41: *Unusquisque Cleri senioris annis singulis tres Campsiles accipiunt.* Quo loco Editio Labbei cap. 29. habet. *sarciles*, infra vero *Camisiles*: *Camisiles autem accipiant illi Presbyteri et Diaconi annis singulis binos.* [Breviarium villarum S. Bertini in Foleuini gestis MSS. ex Archivo Audomar.: *Servi quatuor faciunt in hebdom. dies 3. Ancillæ quatuor faciunt Campsiles 4.] Chainse, et Cheinsil, nostratibus. Vetus Poeta MS:*

Trayés-vous arrier,
N'atouchiés pas à mon Chainse,
Sire Chevalier.

Alius:

Et Rogier s'amie apele,
Si l'a par la Chainse pris.

Le Roman de Garin:

Qui plus est blanche que nul pans de Cheinsil.

Rursum:

Dras de Cheinsil li ont fet endosser,
Chemises, et braies, chauges de pailles eler.

Alio loco:

De fil de soie le restraint et cousi,
Si l'envelope el pendant d'un Cheinsil.

Le Roman de la Violette MS:

Eufin vint chantant la pucele,
Qui mult iert avenant, et bele,
Mais n'ot vestu c'un Chaisel blanc.

Infra:

Et tert ses iols et sa veue,
Que il avoit tot plain de sanc,
La pucelle son Chainse blanc.

[* Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1:

..... Une damoiselle
En un Chainsil moult achesmée
Acourut toute eschavelée.

Vetus Poeta MS:

Un Chainse grant et délié
Ot vestu la prus, la cortoise,
Qui trainoit plus d'une toise.]

CHEINCERIE. Usatica MSS. Vicecomitatus Aquarum Rotomagi: *Chincherie une fois par an 2. den.*

 Prædictarum harumce vocem omnium originem reteggit, applaudente Menagio in Dictionario Etymol. Gall. ad vocem *Chemise*, Scaliger in Paulum Festi abbreviatorem ad vocem *Supparus*, ubi ait: *Camisiam usurpat Paulus; verbum suæ ætatis ac suorum hominum elegantia dignum. Cama est barbarum vocabulum: id significat Lectum; hodieque in idiotismo suo retinent Hispani: Camas enim lectum vocant.* Ab eo tunicam lineam nocturnam vocarunt Camisiam. Auctor Isidorus et ipse Hispanus. Vossius *Camisiam* a Gallico *Chemise* ductam credit, sed errat eodem Menagio iudice loco citato.

* **CAMISELLA**, Habitus mutatio, Gall. *Déguisement*. Stat. ord. S. Joan. Hierosol. ann. 1584. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 1879: *Eandem pœnam antianitatis incurrat, qui larvas seu Camisellas fecerit.*

* **CAMISIUS**, **CAMISSIA**, **CAMIZIA**. Vide supra in *Camisa*.

CAMIUM. Vide *Cambium* in *Cambiare*.

CAMIX. Vide in *Camisa*.

† **CAMIXIA**, pro *Camisia*. Locum vide in *Bracæ* post *Bracæ*.

† **CAMIXTUS.** Vide *Conixius*.

CAMLWRW, Mulctatio, forisfactum, Wallis et Boxhornio. Occurrit in Legibus Hoëli Boni Regis Walliæ cap. 24.

CAMMA. Vide *Cauba* 1.

† **CAMMENATA.** Vide *Caminata*.

* **CAMMIES.** Charta apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 26: *Cum donato episcopo Joseph de artifice malleatoris nostro Aleto, ut cum sibi tempus ad serviendum Cammiedibus, de episcopo asserat.* Ubi Meichelheckus leg. suspicatur, *Cunctis diebus*; alii opera servilia ædium interpretantur.

CAMOCA, **CAMUCUM**, Panni serici vel pretiosioris species. Monasticum Anglic. tom. 3. part. 2. pag. 81: *Unum vestimentum pro ferialibus diebus: album de Camoca, cum casula.* Pag. 86: *Unum mantellum... de Camoca duplici cum alba taffatin.* Paulus Venetus lib. 2. de Regionib. Oriental. cap. 14: *Quibus singulis Rex donat aureas zonas magni valoris, et calciamenta de Camuco parata, filo consuta argenteo, etc.* Lege *camuca*. [Inventar. ornament. et Reliq. Eccles. Noviom. ann. 1419. ex Archivo ejusdem: *Item, una pecia panni de Camocas.*] Malaxus in Hist. Patriarch.: *Ἐχάρητε καπῶσιον ἐνδύμιόν με τὸν καμουχᾶν, καὶ μανδῆ μὲ τοὺς ποταμούς.* Computum Stephani de Fontana Argentarii Regii ann. 1351: *Pour 62. aunes de Camocas blanc et vermeil pour faire cotes blanches, surcos et manteaux, etc.* *Camocas d'Outremer*, apud eundem. *Velvet Camocas*, in Regesto Peagiorum Bapalmæ MS. Froissart. 2. vol. cap. 74: *Il sont vestus de veloux et de Camocas fourrez de vair et de gris.* Vide Oct. Ferrarium in *Camoccia*. [* Murator. Antiq. Italic. vol. 2. col. 417. B. Glossar. med. Græcit. col. 564: *Καμουχᾶς*, Pannus sericus sive ex bombyce confectus et more Damasceno contextus, Italis *Damasco*, nostris olim *Camocas*, hodie etiamnum *Mocade*.]

* **CAMOCATUS**, **CAMOSCATUS**, ut *Camoca*, Panni serici vel pretiosioris species. Lit. Caroli V. reg. Franc. ann. 1367: *Item quod nulla ipsarum (mulierum) audeat portare in suis mantellis, vel aliis vestibus aliquas foderaturas pannorum fratorum, vel de Camocato.* Stat. Ast. ubi de Intrat. portar.: *Camocati de saia solvant pro qualibet libra ponderis libras xxiv.* Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1325. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 7: *Item una casula, una daluatica et una tunica de Camoscato nigro, gutato gutis albis pro officio defunctorum.* Charta ann. 1382. ex Tabul. Montis-major.: *Pontius donavit... casulam panni rubei brocati de auro, nuncupato Camochat.* *Camoisser* vero et *Camoisier*, Alutam, aliamve pellem more pellium rupicaprarum præparare sonat, ni fallor, in Stat. ann. 1390. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 565. art. 10: *Que nulz ne puist Camoisser basane.* *Que nulle basenne ne soit Camoisie*, in aliis Stat. art. 6. ex Lib. rub. fol. mag. domus publ. Abbavil. At *Camosé*, idem videtur quod *Cælatus*, sculptus, Gall. *Ciselé*, in Comput. ann. 1433. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col.

1260: *Une coupe d'argent dorée, hachée et Camosée.* Unde *Camoisie*, pro *Saueius*, vulneribus affectus, apud Garin. in *Poemale*:

A ses herberges li Loherans s'en vint,
Camoisie ot et la bouche et le vis,
De leus en leus li sans vermeus en ist.

CAMOC CIA, Rupicaper, Gall. *Chamois*. Declarationes Congregat. S. Justinæ Casinensis ad cap. 55. Regulæ S. Benedicti. *Prohibemus autem usum pellium caprarum aut Camocciarum, aliarumve hujus generis quarumcunque, etc.*

† **CAMOMILLA**, Græc. *χαμαίμηλον*, Lat. *Chamæmelum*, Gallice *Camomille*. *Herbæ genus unde oleum exprimitur: hinc Oleum Camomillæ*, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 524. col. 2. Pseudomacer lib. 2. cap. 15:

Anthemidem magis commendat laudibus autor.
Aselepius: *Chamæmelum*, quam nos, vel *Camomillam*,
Dicimus. Hæc multum redolens est, et brevis herbæ.
Herbæ tam similis, quam justo nomine vulgus
Dicit *Amariscam*, quod fæteat et sit amara,
Ut collata sibi vix discernatur odore.

Quem in locum Cornarius: *Anthemis* herba, *Chamæmelum*, quasi humile malum. appellata est: quoniam, ut ait Plinius, odorem mali habet. *Camomillæ autem appellatio vulgaris est, ex Græca corrupta.*

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg 7692 *Camomilla*, *Vignocche*, une herbe.

* **CAMORIA**, Morbus equinus, f. mucosus, Gall. *Morve*. Mirac. S. Dunstan tom. 7. Maii pag. 815. col. 1: *Equum quem pestis, quam Camoriani vocant, ac mortem fere inflixerat, incolumen restituit.*

CAMPAGUS, Genus calceamenti, quod Regibus et Imperatoribus adscribunt Trebellius in Gallienis, et Capitolinus in Maximino juniore: Prætoribus et Palatini Scholiastes Juliani Antecessoris in Constil. 17. cap. 63. qui *Campacos* vocat: denique quibusvis aliis, atque adeo ipsis militibus Chronicon Alexandrinum pag. 666. [* *Campagi militares* in Edict. Dioclet. Vide Forcellinum.]

Postmodum summorum Pontificum proprium fuit. Hypomnesticum de Anastasi Apocrisiario: *Et uno ex Campagis ejus, i est, caligis, quos nullus alius inter homines portat, nisi sanctus Papa Romanus.* Hinc legimus apud Anastasium in Stephano IV. de degradatione Constantini, apostolicæ sedis invasoris, agentem: *Maurianum Subdicorum ovarium de ejus collo abstulisse, ante pedes ejus projecisse, et Campagos (leg. Campagos) ipsius abscidisse.* Idem mendu occurrit in Glossis MSS: *Compages, sar dalium*. Hist. de Exilio S. Martini PP. Martiris: *Cum ergo incidisset psachnie beati viri Excubitor, et corrigiam Campagiorum ejus, statim tradidit eum Sacellarii Præfecto urbis, etc.* Georgius Metochi Orat. 1. historica ait, Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopol. sibi arrogas calceos phœniceos ἐρυθρεβαφεῖς, qui summo Pontifici competeabant. Idipsum tradit auctor Dialogi de Process. Spirit. S. editus sub nomine Maximi Marguni scribens, Michaëlem ab Ecclesia Romæ secessisse, διὰ τὸ ἡμεῖρεσθαι αὐτὸν ἐκβαλεῖν κοκκοβαφεῖ πέδιλα, καὶ καλυμένον ὑπὸ τοῦ πάτῃς Πώμης, ὡς αὐτοῦ μόνου ἔχοντος ἐξουσίαν.

ἐγκαλλωπίζεσθαι τούτοις, καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις τῶν Πατριαρχῶν ἐξεῖναι τοῦτο ποιεῖν. Denique Balsamon in Meditat. de Patriarch. privileg. pag. 451. de Patriarch. Constantinopol. : οὕτε γὰρ τῇ τῆς βασιλείας λώρῳ κατὰ τὸ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου νομιζόμενον θέσπισμα καταφέρεται οὐδὲ κοκκοβαρέσι πεδίλοις κατὰ τὸ τυπῶθέν θεατρίζεται, etc. [** Vide Glossar. med. Græcit. col. 565.]

Utebantur præterea *Campagis* Diaconi Romani, Cardinales nempe Diaconatus ordine donati, vel quibus id juris a summo Pontifice indultum erat. Papias : *Campage*, (leg. *Campagi*) *genus calciamenti, quo utebantur Diacones Romani, vel quibus a Pontifice licentia daretur, cæteri non.* [** Hæc in cod. reg. 7609. ut ex Gregorio, cujus locus est infra.] Concilium Tolet. IV : *Campagis* vero *calceari absque Apostolica licentia non permittitur Diaconis, sicut et mappulis uti, absque ejus auctoritate, quibuslibet Clerici conceditur.* Gregor. M. lib. 7. Indict. 1. Epist. 28 : *Pervenit ad nos, quod Diaconus Ecclesiæ Catinensis calcæatus Campagis procedere præsumpsisset.*

Omniū deinde fuit Episcoporum. Theodulfus lib. 5. Carm. Episcoporum ornatum describens :

Linea erusque pedesque tegant talaria, ut apte,

Qui super, addatur, Campagus ipse decens.

Ordo Romanus in Ordinatione Episcopi secundum Gallorum institutiones : *Et induant ipsum Electum Campagos, sandalia, nanicas, Dalmaticam, planetam.* Ubi editi libri *Cambagos* habent.

Interdum etiam Abbatum, quibus Episcoporum ornatu a summo Pontifice concelebatur. Bulla Urbani II. PP. ad Hugonem Abbat. Clun. pag. 517 : *Dalmaticæ, Campagorum, chirothecarum, et mitræ usum... ibi concedimus.* Adde Chronicon Benevent. i. Sophiæ pag. 683. Vide Salmasium ad Inscript. Herodis Attici pag. 102. ex Joanne Gazensi.

GAMBAGUS scribitur, pro *Campagus*, in Ordine ad consecrandum Episcopum, in Cod. Thuano n. 773. quasi vox deducatur a *Gamba*, quod crura tegat. Vide *Gamba*, et *Gamacha*.

COMPAGUS, perperam pro *Campagus*, non semel occurrit in Bullario Casinensi tom. 1. pag. 15. 29. tom. 2. pag. 246. etc. Vocis porro *Campagus* etymon, a Gr. *κρυς*, i. *Crus*, deducunt quidam, quod crura egeret. Vide *Gamba*.

CAMPALE BELLUM. Vide *Bellum*.

† CAMPALIS LEX. Vide *Lex*.

1. CAMPANA. Papias : *Campana, ponderatio. Hæc tamen 2. lances non habet; sed ut virga signata libris et uncis. Unicuique utem ponderi certus est modus propriis nominibus designatus, dicta, quia prius in Campania reperta est.* [MS. Bituric. pro *Campana* legit *Campania*.] [** et vago *ponderare* mensurata, addit post *uncis* Glossar. in Cod. reg. 7644. et Isidor. Origin. lib. 16. ap. 25. sect. 6. et 7.] Eadem ferme Isidorus lib. 16. cap. 24. Anastasius Biblioth. in Versione Vitæ S. Joannis Eleemosynarii, scriptæ a Leontio Episcopo, ap. 1. n. 6 : *Non permisit mensuram quamcunque, vel pondus parvum vel magnum in tota civitate : sed omnia in una Campana tatera, modio et artabe, vendere et emere*

contestabatur. Vide Glossar. Meursii in Καμπανός, [** et Cangii Glossar. med. Græcit. col. 565.]

2. CAMPANA, CAMPANUM, Tintinnabulum æreum, quo Occidentales Latini utuntur ad populum in Ecclesiam convocandum. Tintinnabulis vero usos veteres ad danda rerum aliquarum signa vel ad homines convocandos, pluribus docent Hadrianus Junius lib. 3. Animadversion. cap. 11. Casaubonus in Suetonii August. cap. 91. Rhodiginus lib. 19. cap. 11. Polydorus Virg. de Invent. rer. lib. 3. cap. 18. Baron. ann. 58. n. 104. Hæftenus lib. 7. Disquisit. Monast. tract. 3. disq. 3. § 3. Cardin. Bona lib. 1. Rer. Liturgic. cap. 22. num. 4. et alii. Vide *Cloca*, 2. et *Glocca*.

CAMPANA. Anastasius Bibl. in Steph. III : *Idem Beatissimus Papa fecit super Basilicam B. Petri Apost. turrem, quam ex parte inauravit, et ex parte argento vestivit, in qua tres posuit Campanas, quæ clerum et populum ad officium Dei convocarent.* In Leone VI : *Fecit ibi ipsum campanile, et posuit Campanam cum malleo æreo.* Albertus Aquensis lib. 6. cap. 40 : *Sic divino decenter obsequio restaurato a Duce Catholico, Christianisque principibus, Campanas ex ære cæterisque metallis fieri jusserunt, quarum signum Fratres dum caperent, mox ad Ecclesiam, laudes Psalmorum Missarumque vota celebraturi festinarent, et populus hæc audire una properaret : non enim hujusmodi soni aut signa visa vel audita sunt ante hos dies in Jerusalem.* Occurrit apud Bedam lib. 4. Hist. Eccl. cap. 23. in Vita S. Lupi Trecensis, [** Chronicon Fontanell. ap. Pertz. vol. Scriptor. 2. pag. 284. lin. 24.] etc.

CAMPANUM, neutro genere. Papias : *Campanum, genus æris, a Campania.* Abbo de Bellis Paris. lib. 2 : *Templorum Campana boant.* Monachus Sangallensis de Carolo M. lib. 1. cap. 31 : *Erat autem alius opifex in omni opere æris et vitri cunctis excellentior. Cumque Tancho Monachus S. Galli Campanum optimum conflaret, et ejus sonitum Imperator non mediocriter miraretur, dixit ille præstantissimus in ære Magister : Domine Imperator, jube mihi cuprum multum adferri, et excoquam illud ad purum, et in vicem stanni mihi opus est de argento dari, saltem centum libras, et fundo tibi tale Campanum ut istud in ejus comparatione sit mutum, etc.* Walafridus Strabo lib. 2. de Miracul. S. Galli cap. 4 : *Ecclesiæ Campanum insonuit.* Adde cap. 11. Hist. de Fratrib. conscriptis tom. 2. Alaman. Goldasti : *Campanum quoque miræ magnitudinis et eximie sonoritatis loco contradidit.* Utuntur etiam Acta Murensis Monasterii pag. 9. Auctor Vitæ S. Pirminii n. 29. etc. Occitani *Campano* dicunt.

Campana autem proprie est illa, quæ in turribus appensa est, ut observat Beletus cap. 86. et ex eo Durandus.

Tradunt Campanas a Paulino, Nolano in Campania Italica Episcopo, primum inventas, indeque non semel Scriptoribus *Nolas* appellatas : vel sane Paulinum earum usum in Ecclesiam invexisse, cum priscis Latinis Græcisque longe antea esset notus, uti supra indicatum. Alii, ut Panvinus et Polydorus Virgilius, harum inventionem

Sabiniano PP. adscribunt, nullo uterque fundamento certo fulti. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 142 : *Signa, quæ nunc per Campanas dantur, olim per tubas dabantur. Hæc vasa primum in Nola Campaniæ sunt reperta, unde sic dicta. Majora quippe vasa dicuntur Campanæ, a Campaniæ regione : minora Nola a civitate Nola Campaniæ.* Eadem habet Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccl. cap. 5. [Johannes de Janua : *Campana dicitur a Campania provincia, quia ejus usus primum ibi repertus est* (vel potius in Ecclesiam introductus). *Inde Campanula et Campanella, ambo diminut. inde etiam Campanarius, qui facit Campanas, Campanaria ejus uxor, vel quæ Campanas facit, et hoc Campanile, turris in qua morantur Campanæ.*] Flodoardus de Pontificib. Roman. in Stephano II :

Ære tubas fuso attollit, quibus agmina plebis
Admoneat laudes et vota referre Tonanti.

CAMPANAS BAPTIZARI, dicimus, huic dicatas usui, quas benedicere et ungere, eisque nomen imponere solet Ecclesia Romana : quam benedictionem *Baptismi* nomine indigitare solent Scriptores, non quod revera baptizentur campanæ eo baptismo, quo remissio peccatorum confertur; sed quia præcipuæ, quæ in puerorum baptismo observantur, ceremoniæ, in iis benedicendis peragantur : unde non tam baptismus, quam baptismi signum, seu symbolum, iis confertur, quemadmodum etiam Ecclesiis, quæ baptizari dicuntur ab Ivone Carnotensi Episcopo de Sacrament. dedicat. cum primum dedicantur. Helgaudus in Roberto Rege : *Signa quinque : unum ex his mirabile, in quo duo millenaria metalli et sexcentæ libræ fuerunt, cui imprimi jussit signum Baptismi de oleo et chrismate facti, sicut Ordo deposcit Ecclesiasticus, et ut vocaretur Robertus, attribueret Spiritus sanctus.* [Sebastianus Perusinus in Vita B. Columbæ Reatinæ, tom. 5. Maii pag. 393 : *Eam (Campanam) solenniter et devote Baptizavit, sacravit Deo, ac benedicens Claram Columbam intitulavit.*] Vide Chronicon Abbat. S. Trudonis lib. 9. pag. 460. [** Ad Episcopos spectare benedictionem campanarum monct et exemplis firmat Alteserra de Juridict. Ecclesiast. pag. 56. lib. 2. cap. 5. Leonem III. PP. in Saxonia capellam quandam consecravisse ibique Campanulam reliquisse scribit Henricus de Hervordia ad ann. Christ. 804.]

Exstat formula baptizandi campanas in Ordine Romano, cujus auctorem antiquissimum esse constat, ex quo, inquit Alcuinus, novum videri non debet Campanas benedicetungi, eisque nomen imponi. Quod vero in Capitulari Caroli M. ann. 787. [** 789.] cap. 18. campanæ quæ *Cloccæ*, ibi dicuntur, baptizari vetantur, recte ait Amerbachius prohiberi superstitionem, non vero legitimam et Ecclesiasticam benedictionem. Sed et virorum aut mulierum nomina indies solere campanis, notum ex Helgaudo. Ingulfus : *Fecit ipse fieri duas magnas Campanas, quas Bartholomæum et Bettelinum cognominavit... et duas minores, quas Pegam et Begam appellavit.* Chronicon Montis-Sereni ann. 1206 : *Campanam de 50. centenariis fudit, quam Hellembertus Havelbergensis Episcopus consecravit, Petronellam nomi-*

nans. Vide Institut. Capituli Cisterciens. distinct. 2. cap. 8. et Delrium lib. 6. Disquisit. magic. cap. 2. sub fin. Est et hoc notandum, quod de Ecclesiæ campanis habet Letaldus Mon. lib. de Miracul. S. Maximini Abb. Miciacens. n. 3: *Signum usibus Ecclesiæ præparari jusserat, quod secundum quorundam morem per tectum Ecclesiæ elevatum est.*

CAMPANARUM USUS in Ecclesia Orientali prorsus ignotus fuit priscis temporibus, in qua populus percussis malleo tabulis ligneis ad preces et officia divina convocari solebat. Jacobus de Vitriaco lib. 1. cap. 77: *Unde cum omnes alii Orientales Prælati, exceptis dumtaxat Latinis, annulis et mitris Pontificalibus non utantur, nec baculos Pastorales gestent in manibus, nec usum habeant Campanarum; sed percussis baculo vel malleo tabulis populum ad Ecclesiæ soliti sunt congregare, li Maronitæ, in signum obedientiæ, consuetudines et ritus observant Latinorum.* Liber Miraculorum S. Anastasii Martyris: *Τάτε ἱερα ξύλα σημάναντες, συνηθροίσθησαν ἅπαντες ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ.* Synaxaria ad undecimum diem Septemb. in S. Euphrosyno: *Ὡς τὸ ξύλον ἔκρουσε τῆς ἐωθινής ὑμνωδίας, etc.* Id multis præterea adstruit Leo Allatius in Dissert. de recentiorum Græcorum templis pag. 104. et seq. etsi fatcatur, probetque id ex Michaele Psello et Pachymere lib. 7. cap. 5. lib. 9. cap. 5. 10. cui οἱ τῆς ἐκκλησίας συνακτῆριοι κώδωνες dicuntur, postremis saltem temporibus, campanas in usu fuisse apud Græcos, quem accepisse a Venetis sub ann. 874. auctor est Andreas Dandulus in Chron. MS. et ex eo Sabellicus Enead. 9. lib. 1. [Hinc Balsam. de convoc. ad ædes sacras καμπάναν describit σημαντήριον μετακλήσεως τοῦ λαοῦ εἰς τοὺς ναοὺς.] Vide Gabrielem Sionitam et Joann. Hesronitam in Tractatu de nonnullis Orientalium urbibus post Geogr. Nubiens. cap. 6. [* Glossar. med. Græcit. col. 565. col. 774. voce Κώδωνες, col. 1025. voce ἔξλον, col. 1359. voce Σήμαντρον, col. 1477. voce Σύμβολον.]

CAMPANARUM SUCCINCTIO, cum feria 4. majoris hebdomadæ campanarum funes in altum tolluntur, ut earum cesset pulsatio. Galbertus in Vita Caroli Comitis Flandriæ n. 84: *Tertio Kl. April. feria 4. in Succinctioe Campanarum.* Leges Ostrogothorum de Jure Ecclesiastico cap. 22: *Nunc ingreditur pax Paschalis die Mercurii, muta hebdomada, quando Campanæ astringuntur.* Vide Ughellum tom. 1. Ital. sacr. pag. 876.

Campanarum sonitus intermissus in luctu colligitur ex Matth. Paris ann. 1172. pag. 88.

CAMPANARUM PULSATIONEM Presbyteros spectasse ex Capitulari Episcoporum. [* Aquis. ann. 801. Pertz. vol. Leg. 1. pag. 87.] cap. 8. et ex Capit. Carol. M. lib. 6. cap. 168. [* 171.] colligitur, ubi statuitur, ut *Sacerdotes Signa Ecclesiarum sonent, vel tangant horis canonicis, et competentibus*: sed et Amalarus lib. 3. cap. 1. hoc officium a Presbytero non esse subterfugiendum ait. Certe in Ecclesiis Cathedralibus illud Presbyteros quosdam spectat, quos inde *Clokemannos* vocant, ut in Ecclesia Ambianensi. Vide mox *Campanarius*. [* Chart. Gotfrid. episc. Mindens. ann. 1312. ap. Würdtwein. Sub-

sid. Diplom. vol. 10. pag. 59: *Domum quandam... vendidimus... Wyllhelmo sacerdoti altaris S. Laurentii in ecclesia nostra Mindensi, cum conditionibus infra scriptis, videlicet quod ipse et sui successores in perpetuum debeant providere ut due majores Campanæ pulsantur in certis festivitibus, etc.* Chart. ann. 1322. ibid. pag. 88: *Camerariis et Campanariis solidus et Scholaribus solidus, ut ipsi cum magnis Campanis adjuvent pulsare, cantanti in organis den. 4. etc.*

CAMPANARUM PULSATIO, in adventu Episcoporum et Abbatum in Ecclesias, quæ iis subditæ sunt, in Charta compositionis inter Archiepiscopum Cantuariensem et Abbat. S. Aug. Cantuar. apud Willelm. Thorn pag. 1882. 1883. Vide V. Compilat. Decretor. tit. 6. cap. 1. Monasticum Anglic. tom. 3. pag. 164. 334. et Matth. Paris ann. 1245. pag. 463. Idem Paris ann. 1240. ait, Ricardum Regem Angliæ *Accone in Campanarum classico et cantu Ecclesiastico receptum fuisse.* Le Roman de Garin MS:

Li Loherans à nostre Dame vint,
Et la Roine moult grant joie li fist,
Li Seint sonnerent tost contreval Paris
Nes Dex tonant n'i poit-on oir.

Vide Gregorium Turon. lib. 6. cap. 11. Rigordum pag. 65. Henricum Huntindon. lib. 7. cap. 381. Matth. Westmonast. pag. 311. 312. 316. Willelmum Neubrig. lib. 3. cap. 19. Concilium Ravennense ann. 1314. cap. 6. Joannem Monachum lib. 1. Hist. Gaufredi Ducis Norman. pag. 21. Alexandrum Abbatem Celesinum lib. 3. de Vita Rogerii Regis Siciliæ cap. 9. Levolium Northovium in Chronico Markano pag. 29. Chronicon Hannoniense vetus 3. vol. cap. 25. Pachymere lib. 7. cap. 5. Sguropolum in Histor. Concilii Florent. sect. 4. cap. 12. Froissart. 1. vol. cap. 104. Monstrelletum 1. vol. cap. 107. 202. August. Thuanum lib. 3. Hist. pag. 387. ult. Edit. etc.

* Campanas pulsari pro fructibus terræ, ut pro iis scilicet conservandis populus oret, præcipiunt Stat. synod. eccl. Carcass. ann. 1321. ex Cod. reg. 1613: *Quod sacerdotes parochiales faciant seu fieri faciant unam pulsationem cum duabus campanis simul inter meridiem et nonam qualibet die, a festo Inventionis sanctæ Crucis usque ad festum Exaltationis sanctæ Crucis, pro fructibus terræ conservandis et dandis, et dicant aliquas preces, et injungant parochianis suis quod tunc dicant semel Pater noster et Ave Maria.* Lit. remiss. ann. 1468. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 72: *Le Dimanche viij^e. jour du mois de May, pour ce que le temps estoit froit et disposé à la glace, le suppliant vigneron acompagné d'un autre vigneron et autres se disposerent pour prier et louer Dieu, de aler en l'église de Giraumont sonner les Cloches, comme on fait souvant au pais environ, mesmement où il y a vignes, quant on voit le temps disposé à froidure ou autrement.*

* Campanulam pulsabat clericus præeundo rectori ecclesiæ infirmos visitanti, ut discimus ex Reg. visitat. Odonis archiep. Rotomag. Cod. reg. 1245. fol. 442: *Presbiter parrochialis de Novo-mercato nequibat habere clericum seu servientem delaturum Campanulam per villam, dum ipse*

infirmos visitabat Injuuximus priori quod servitorem hujusmodi dicto presbitero inveniret.

* Campanam pulsare ad martellum, id est, iteratis et vibratis ictibus, nostris *Sonner le tocsin*, in Charta ann. 1330. ex Tabul. Massil.

Tradit Continuator Nangii ann. 1378. Carolum IV. Imperatorem, cum in Galliam venit, nullo campanarum sonitu exceptum in urbibus, quod id sit signum domini: *Et est assavoir, que en ladite ville, et semblablement par toutes les autres villes, où il a esté, tant en venant à Paris, comme en son retour, il n'a esté receu en quelque Eglise à procession, ne cloches sonnées à son venir, ne fait aucun signe de quelque domination ne seigneurie, comme à nul autre, que au Roy, ou à ceux, qui ont la cause de lui, n'appartienne à estre fait au Royaume de France.*

CAMPANAS Pulsare in detestationem violatorum Pacis, in Concilio Mouspeliensi ann. 1214. cap. 41. tanquam scilicet ab Ecclesia excommunicatorum. Ita ad felicia nuntia campanas pulsatas scribit idem Willelmus Neubrigensis lib. 2. cap. 33. 34.

CAMPANA BANNALIS, apud Hocsemium in Hugone Episc. Leod. cap. 23. et 27. dicitur illa, quæ in turribus urbicis, quas *Berfreda* vocant, pendet, quæ recensetur inter jura Communiæ: sic appellata, quod cum pulsatur, quicumque intra *Bannum*, seu districtum urbis commorantur, ad conventus publicos ire teneantur: *Campana, quæ populum solet ad conveniendum urgere*, inquit Radulphus de Diceto ann. 1191. Charta Communiæ Tornacensis ann. 1187: *Præterea eisdem hominibus concessimus, ut Campanam habeant in civitate in loco idoneo ad pulsandum ad voluntatem eorum pro negotiis villæ.* Libertates concessæ urbi Riomensi in Arvernens a Philippo Rege Franc. ann. 1345: *Concedimus, quod possint... habere ibidem quandam Campanam pro facto et congregatione dicti Consulatus.* Charta Caroli Comitis Vadensis pro manumissione servorum ejusdem Comitatus 9. April. 1311. ex 47. Regesto Tabularii Regii num. 118: *Et voulons, que les Bourgeois de ladite ville puissent tous malfetours en ladite ville commune ou banlieue bannir au son de la Campana, si li cas de bannir s'y offre.* Le Roman d'Aubery MS.:

La Bancloche retenti et sonna,
Et la quemungne toute s'appareilla.

Buncloque, in veteri Charta apud Haræum in Castellanis Islensibus pag. 141. Joannes abbas Laudunensis in Speculo Histor. MS. scripto ann. 1388. lib. 12. cap. 26: *Et fist sonner la Bancloche, et le peuple assembler pour aller combattre.* Cloche du Ban, in Chronico Flandr. cap. 95. Cloche du Belefroy. cap. 112. et in Consuet. locali Ambian. cap. 19. Motbel, Saxonibus, quæ solebat conventus, qui *Folcmote* dicitur, indici, a voce mot, conventus, et bell, campana, in Legibus Edwardi Confess. cap. 35. *Campana Communitatis*, apud Continuat. Nangii ann. 1358. *Campana Communiæ*, in Chronico Andrensi ann. 1179. ubi describit, ut Hesdiniensibus ob rebellionem reipublicæ seu Communiæ dignitas ablata fuerit a Philippo Augusto,

qui præcipuam illius notam *Campanam* *Communiæ apud Ariam transmisit*. Ita ob seditionem quamdam Laudunenses privati fuerunt jure Communiæ, *Campana*, sigillo, ac arca publica, Aresto ann. 1295. quod habetur in Regesto Parlam. B. fol. 108. Sic etiam Yprensibus olim a Rege Philippo Valesio adempto jure Communiæ ann. 1328. campana a *Belfredo* ablata legitur in Chron. Flandr. cap. 67 : *Commanderent, que tous ceux de la ville leur apportassent leurs armeures, et ils le firent : puis abati- rent leur Cloche, qui pendoit au Belefroy.* [** *Frider. II. Imperat. Cassatio Communiæ Cameracensis ann. 1226. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 257 : Quod Campana seu Campanæ et Campanile, quod Bierfrois dicitur, et Communia quam pacem nominant, vel quocunque alio nomine pallietur, in eadem civitate tollantur et destruantur.*] [Simili modo *Dux Andegav. apud Lafalium tom. 1. Annal. Tolos. Probat. pag. 105. decernit : Quod (Montispelessuli) Consules seu Consiliarii ac Universitas dictæ villæ nullis unquam temporibus possint Campanam communem habere, nec etiam campanillum.*] Ad ejusmodi Campanas Bannales spectant, quæ habet *Ditmarus lib. 6. pag. 63 : Audiens in urbe proxima... Campanas cives ad bellum sonitu hortantes; nam cum hostes ingruunt, aut conspiciuntur, pulsantur campanæ istæ.* Adde *Will. Neubrigensem lib. 2. cap. 35. [** Skraa nova Susatensis cap. 27. Gramaye in Taxandria cap. 3. pag. 3 : In civitate Sylva ducis dicta, in turri ædis D. Johannis est major Campana, quam Banalem vocant cujus est inscriptio secul. XV. fusæ :*

Nuntio plectendos pravos ignesque tuendos. Vide *Ignitegium.*]

CAMPANA DUPLA. Vide *Nola.*

CAMPANA FUGITIVA. Vide *Giraldum in Topogr. Hibern. dist. 2. cap. 33.*

CAMPANÆ BAJULÆ, quæ præ manibus haberi et deferri possunt. *Silvester Girald. in Topogr. Hibern. eodem cap. 33 : Hoc etiam non prætereundum puto, quod Campanas Bajulas, baculosque Sanctorum in superiore parte recurvos, anno et argento vel ere contectos, in magna reverentia tam Hiberniæ et Scotiæ, quam Gwalliæ populus et Clerus habere solent; ita ut sacramenta super hæc longe magis, quam super Evangelia præstare vereantur, et pejerare.* Adde eundem in *Itinerar. Cambriæ lib. 1. cap. 1. et 2.*

* CAMPANA BIBITORUM, Cujus appellationis rationem docet *Anonym. Ticin. in Laud. Papiæ apud Murator. tom. 11. Script. tal. col. 29 : Omni sero post signum salutationis Virginis Mariæ, mediante aliquo intervallo, pulsatur Campana, quæ dicitur Bibitorum, eo quod prohibeat ulterius bibere in tabernis, aut apertas esse tabernas.* Ejusdem originis est, quippe quæ ad eundem inem pulsetur, campanæ nomenclatura, quam *Vignerons* appellant *Insulenses*; ubi *Vignerons*, idem est atque caupo, *Gall. Carretier. Wingron* habent *Statuta Mss. nn. 1364. eccl. S. Petri Insul. : Item que y bougons soit boutés assés tost apres Wingron del henre que on poroit venir du pont le Fins jusques à le maison.*

* CAMPANÆ CONSILIUM, Quod campanæ

pulsatione convocetur, sic dictum Consilium communiæ seu civitatis. *Constit. Senens. ann. 1288. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 85 : Et de prædictis vel aliquo prædictorum non possit potestas absolvi, vel aliquis alius officialis communis Senensis causa necessitatis, vel aliqua evidenti utilitate per Consilium generale Campanæ communis Senensis vel populi..... Cum consilio, licentia et concordia quatuor partium Consilii Campanæ communis Senensis.*

* CAMPANA FERREA, in ant. Lib. tradit. apud *Meichelbec. tom. 1. Hist. Frising. pag. 126 : Campanus duas, una ærea et alia ferrea.*

CAMPANÆ MANUALES PRO MORTUIS, in Concilio Mertonensi ann. 1300. cap. 4. et in *Monastico Anglic. tom. 3. pag. 333.*

* Antiquior est hic usus; conspicitur enim in veteribus aulæis *Guillelmi Bastardi Bajocensis* homo portans hujusmodi campanulam pro funere *Eduardi regis Angliæ.* Vide *Antiq. Gall. D. de Montfaucon.*

** De usu Campanularum in vestitu honorationum multa congescit *Westphal. Monum. Cimbric. vol. 2. præfat. pag. 62. not. 1.*

CAMPANELLUM, Campanula, tintinnabulum, in *Hist. Cortusiorum lib. 10. cap. 2 : Est vero Antonins, cujus nomine porci portant Campanella.*

CAMPANETTA, Eadem notione. Vide in *Cascaviellus.*

† CAMPANELLA, Idem. *Charta Odonis Abb. S. Dionysii anni 1231. e Cod. MS. B. Mariæ de Argentolio : Statuimus quod fratres ibi manentes pro pitantia de Campanella refectorii comparanda habeant singulis diebus tres solidos : ubi pitantia dicitur de Campanella, ni fallor, quod campanellæ sonitu fratres convocentur ad pitantiam seu refectorium.*

† CAMPANELA. *Hist. Harcur. tom. 3. pag. 327 : Fieri curavit tres Campanelas in choro dictæ Ecclesiæ.*

CAMPANARIUM, Turris Ecclesiæ, in qua campanæ pendent. *Campanaria turris*, *Willelmo Armorico in Philippo Augusto ann. 1219. Leo Ost. lib. 3. cap. 28 : In ejus quoque fronte prope valvas Ecclesiæ de quadratis et maxinis saxis mirificam arcem, quæ vulgo Campanarium nuncupatur, erexit.* Utuntur *Monachus Sangall. lib. 1. cap. 31. [** 29] Vita Hugon. Abbatis Cluniac. pag. 426. Honorius August. lib. 1. cap. 44. et alii passim. Anonymus de Locis SS. pag. 8 : Ἐστὶ καὶ καμπανάριον ὁραϊστότερον κεκλιμένον κατὰ τὸν ἄγιον ναόν.*

In summitate crucis, quæ campanario vulgo imponitur, galli gallinacei effingi solet figura, quæ Ecclesiarum rectores vigilantiae admoneat. Quippe, ut ait *Honorius August. lib. 1. cap. 144 : Per gallum admonetur Presbyter Gallus Dei, ut per campanam dormientes ad Matutinas excitet.* Raynerus contra *Valdenses cap. 5 : Mysticum sensum in divinis Scripturis refutant, præcipue in dictis et actis ab Ecclesia traditis : ut quod Gallus super Campanile significat Doctorem.* *Eckhardus Jun. de Casib. S. Galli cap. 5 : Duo ex illis ascendunt Campanarium, cujus cacuminis Gallum aureum putantes, etc.*

[** *Conf. ibid. cap. 3. Pertz. pag. 99. lin. 42.] Guibertus lib. 1. de Vita sua cap. 22 : Ictu ruente grandi sono fulminis hoc modo penetratur Ecclesia; Gallum, qui super turri erat, crucem columque, ant dispergit, aut cremat.* Adde *Will. Armorico in Philippo Aug. ann. 1219. Ughellum tom. 4. Italiæ Sacræ pag. 735. et Durandum lib. 1. Ration. cap. 1. n. 22. Vide Ventilogium.*

† CAMPANAL, Eadem notione. *Acta SS. April. tom. 3. pag. 460. in Miraculis S. Richarii auctore Angelranno : His Paschæ in feriis templi Campanal adivit, signi disruptum funem religare rogans.*

CAMPANILE, Idem quod Campanarium. *Joan. de Janua : Campanile, turris, in qua pendent campanæ.* *Anastasius in Leone IV. PP. : Fecit ibi ipsum Campanile, et posuit campanam cum malleo æreo, et cruce exaurata.* Occurrit apud *Thwrocium*, et alios.

* *Campanier*, in *Contin. Guill. Tyrii apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 739 : Et fu veu en Acre un signe cler come espée du lonc d'une lance et large d'une lune, qui vint devers Orient, et se feri par semblant u Campanier de sainte Crois.* *Campenart*, in *Ch. ann. 1506. ex Lib. nig. S. Petri Abbavil. fol. 108. 1° : Iceulx de ludite confrairie porront, se bon leur semble, mettre et poser ungne cloque sur leur hospital, ... ou lieu où ilz avoient fait erigier nne forme de Campenart.*

CAMPANARIUS, Custos campanarii, qui campanas pulsare solet : *Campanario*, *Joanni Villaneo lib. 11. cap. 92. et Matth. Villaneo lib. 10. cap. 64. Occurrit apud Cæsarium lib. 2. cap. 12. lib. 5. cap. 56. lib. 7. cap. 21. lib. 8. cap. 25. lib. 9. cap. 51. 60. 65. in Synodo Sodorensi tom. 1. Monast. Angl. pag. 716. in Charta Jacobi Archiepiscopi Upsaliensis ann. 1280. apud Joann. Schefferum ad Chronicon Upsaliense, apud Michaelem Scotum lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 38. etc. Alias, Joanni de Janua, Campanarins est is, qui facit campanas.*

CAMPANARIJ isti vulgo, in Ecclesiis maxime Cathedralibus, ex ordine Cleri sunt, ut in nostra Ecclesia Ambianensi, ubi *Clocmans*, voce Germanicæ originis appellantur. *Concilium Coloniense ann. 1260. can. 8 : Ut Campanarii Ecclesiarum, quorum servitus sive onus circa altare versatur, nunquam absque veste camisiâ compareant, firmissime prohibemus.* Vide *Excerpta Egberti Archiepiscopi Eborac. cap. 2. et Leges Presbyterorum Northumbrensiu cap. 36. Synodus Coloniensis ann. 1300. can. 7 : Prohibemus item, ne deinceps Campanarii in villis et Ecclesiis parochialibus ibidem assumantur, nisi litterati, qui in defectu respondentis ad altare cum camisiis lineis assistant in Missis deservientes Presbytero, ne ministrator careat socio sibi respondente.* Ita etiam *Concilium aliud Coloniense ann. 1310. can. 16. [** In Mindensis Ecclesiæ Diplomatiibus Campanarii sæpe memorantur plures et inter infimos ecclesiæ ministros. Würdtwein. Subsid. Diplom. vol. 10. pag. 23. 33. Nova Subsid. vol. 11. pag. 240. 242. 273. De officio Campanarii videnda Recensio Statut. eccles. Lubec. cap. 13. apud Westphal. Monum. Cimbric. vol. 2. col. 2433. Statut. Antiq. eccles. Francof. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. vol. 1.*

pag. 28. Statut. eceles. S. Andreae Colon. ap. eund. in Nov. Subsid. vol. 2. pag. 138. 177. Vide *Custos*, 1.]

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Campanarius*, *maraglier*. Et quidem ad huius officium pertinebat campanarum pulsatio. Vide *Cloquemannus* in *Cloca* 2.

** *CAMPANARIATUS*, Officium *campanarii*. Statut. antiq. Eccles. Francoford. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. vol. 1. pag. 14: *Custos*.... de *campanario Ecclesiae* providebit, et *vicariam ipsius confert Campanariatum*. Ibid. pag. 29: *Ego N. juro, quod officium Campanariatus seu succustodiae huius ecclesiae fideliter exerceam, etc.* Vide ap. eund. in nov. Subsid. vol. 3. pag. 173. et vol. 4. pag. 188.]

* *CAMPANARIA*, Officium *campanarii*. Conc. Trevir. ann. 1227. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 113: *Item, Campanariae non vendantur, sed gratis alicui honestae personae concedantur.*

† *CAMPANARIA*, *Uxor Campanarii*, vel quae facit *campanas*, Joanni de Janua.

† *CAMPANATOR*, Idem qui *Campanarius*, sive sumatur pro eo qui pulsat, sive pro eo qui facit *campanas*. *Diarium helli Husitici* apud Ludewig. Reliqq. MSS. tom. 6. pag. 157: *Sacerdos quidam Taboriensis, dictus Wanczek cum Hromadka quodam Campanatore... in silvis tempore carnisprivii pro acquirenda civitate Ustiae latitant.* Acta SS. April. tom. 2. pag. 710. in *Miraculis B. Wernheri*: *Joanne Tzingk Campanatore, etc.*

† *CAMPANISTA*, in Vita S. Yvonis inter Acta SS. Maii tom. 4. pag. 598: *Dum Campanista ad Matutinas pulsaret.* Obituar. MS. Eccl. Morin. fol. 21: *Magistro cantus, vicariis Ecclesiae... 24. sol. Campanistae 4. sol.* [** Recens. Stat. eceles. Lubec. loco supra laudato: *Subcampanista pro portatione feretri et aliis spectantibus ad suum officium, etc.*]

† *CAMPANULARE*, Pulsare *campanulam*, in Ordinario Nivern. MS. annorum circiter 400.

† 3. *CAMPANA*, *Domus Pauper*. Papias MS. Legc et vide *Capanna*.

* 4. *CAMPANA*, *Tumulus honorarius*, *pegma funebre*, Gall. *Catafalque*, quod formam turris referret sic dicta. Cærimon. Rom. lib. 1. § 15. cap. 1: *Ordinant (executores) ut fiat pallium aureum pro lecto sub Campana, sive castro doloris, cum lectica, scamnis pro intorticiis et banchis, in quibus sedant familia.*

* *CAMPANARIA*, Idem quod infra *Campania* 3. Vectigal agro impositum, nostris *Chanpart*. Vide *Campipars*. Bulla Lucii III. PP. ann. 1184. tom. 1. Hist. Sequan. inter Probat. pag. 101: *Tibertus de Montmoret ecclesiam Pintarum, Campanariam et gerbariam, quae in quosdam homines monasterii faciebat, reliquit.* Alia notione, vide supra in *Campana* 2.

† *CAMPANEA*, *CAMPANEUS*. Vide *Campania* 1.

1. *CAMPANIA*, *Campestris locus*, *planus*, Italis *Campagna*, Gall. *Campagne*. Gloss. Lat. Græc.: *Campania*, *πεδιός*. Innocentius Gromaticus de Casis litterar.: *Nigriores terras invenies, si in Campaniis fuerit. Campanea loca*, apud eundem.

Campanea Placentina, apud Ruffinum Monachum Cœnobii S. Sabini. Gregor. Turon. lib. 7. Hist. cap. 35: *Omnisque phalanga in suburbana urbis Campania castra metata est.* Idem de Vitis Patrum cap. 7: *In Campania illa, quae a parte Aquilonis habetur haud procul a castro.* Visio sancti Baronti num. 18: *Descendimus in amœnam Campaniam.* Otto Frising. lib. 1. de Gest. Fridrici cap. 31: *Maximam venationis copiam habente, sed vomere ac rastro pæne experte Campania.* Charta ann. 846. in Tabulario Ahb. Belliloei in Lemovieib. num. 49: *Cedimus quoque similiter in illa Campania campum unum, et habet fines de uno latere, etc.* [Præceptum Carlomanni ann. 884. apud Mabill. Diplom. pag. 550: *Sunt autem nomina vel situs ipsarum rerum vel villarum ad ipsos servos Dei pertinentium, in primis mansella in gyro Monasterii (S. Germani Autissiod.) sita, et omnes clausi, indominicati, scilicet ille qui adhaeret Monasterio, et Campaniae, plantæ, habundantia, etc.* Eadem habentur in Confirmatione honorum ejusdem Monasterii ann. 874. apud Acherium Spicil. tom. 2. pag. 588.]

* *Champaigne*, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 186. Chartoph. reg. ch. 35: *Le suppliant entra sur aucuns héritages de son pere environ une Champaigne, nommée le Loup pendu.*

CAMPANIE nomen Romani olim isti Italiae regioni, quæ Neapolim et Capuam habet, attribuere, quod plana sit et campestris, uti scribunt Eustathius ad Dionys. Strabo lib. 5. vetus Interpres Horatii, Festus, et alii. Sic in Gallia, isti Belgicæ parti, quæ Remos et Catalaunum continet, *Campanie* appellationem inditam constat post Francorum adventum, eadem de causa, ut et aliis aliquot regionibus planis. Hinc

CAMPANIA REMENSIS, appellatur apud eundem Gregorium Turonens. lib. 4. Hist. cap. 17. lib. 5. cap. 19. Aimoinum lib. 3. cap. 12. 15. 82. in Vita S. Silvini Episcopi num. 12. et in alia Charta Alcuini apud Mabillonium tom. 5. pag. 177. in vita S. Basoli cap. 2. etc. Vide Marlotum in Remensi Metropoli lib. 2. cap. 34. *Campus magnus Remensis*, apud Theganum cap. 16.

CAMPANIA TULLENSIS, apud Fredegar. Schol. cap. 38. Aimoin. lib. 3. cap. 98.

CAMPANIA CATALAUNENSIS, apud eundem Aimoinum lib. 4. cap. 1.

CAMPANIA VOCLADENSIS, in Collect. Hist. apud Canisium tom. 2. Antiq. lect.

CAMPANIA ARCIACENSIS, apud Fredeg. cap. 19.

CAMPANIA MACIACENSIS, apud Aimoinum lib. 3. cap. 87.

* Apud Aimoin. loco laudato legebatur, *Marciacensis*; quod emendat D. Bouquet tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 109. legitque ex Codd. Mss. ut apud Fredeg. *Arciacensis*.

CAMPANIA CORDUBENSIS, apud Enlogium lib. 2. MS. Memorial. SS. cap. 9.

† *CAMPANIA*, nude, Liguria dicitur a planitie camporum, apud Eddium in Vita S. Wilfridi Episc. cap. 27. uti post Valesium probat Mabillonius in Actis SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 675. et 691.

CAMPANEA, pro *Campania*, occurrit non semel in Historia Cortusiorum, [et apud Albertinum Mussatum.]

† 2. *CAMPANIA*, *Supremum navis tabulatum*, ex quo velut campo pugnatur, in Notis ad Vitam S. Raynerii. tom. 3. Junii pag. 466.

† 3. *CAMPANIA*. Inventarium Ecclesiae Noviom. ann. 1419: *Item, duo panni pro paramento altaris operati ad leones aureos, unde Campania rubea est; hoc est, pannus ipse leonibus distinctus ruber est, Galli diceremus, d'une étoffe à fond rouge.*

* Area, nostris *Champ*, olim *Champagne*. Inventar. eccl. Camerac. ann. 1371. Ms: *Item sex alii panni nigri pares, quorum Campania est de nigro seminata de aquilis et serpentibus argenteis.... Item alii duo pares in pavonibus bene rotatis in Campo rubeo... Item deux napes d'autel, un aube et auit parés de six ymages en Champagne d'or.* Vide *Campus* 8.

† 4. *CAMPANIA*. *Stateræ species*. Vide *Campana* 1.

* *CAMPANIENSIS*, *Campanus*, Gall. *Champenois*. Annal. Victor. Mss. ad ann. 1214. ubi de prælio Bovin.: *Nuntiatum est regi hostes jam fere cum extremis pugnare, scilicet cum vicecomite Meleduni, et arcubalistariis, et Campaniensibus, qui illa die retrocustodiam faciebant.* Infra: *Garinus Silvanectensis electus acies ordinavit, in prima ponens Odonem ducem Burgundie.... Item milites Campanie strenuos et electos clxxx. istos omnes ipse electus posuit in prima acie, quia de eorum probitate, audacia et virtute certus erat.*

* *CAMPANILE*, *Turricula*, ad formam *campanarii* efficta. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Invenimus unum urceum de auro cum manico et rostro et coperculo ac duobus Campanilibus.* Aliud ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 363: *Campanile unum eboris cum scacchis et merellis cum tabolero parvo ligni.* Alia notione, vide in *Campana* 2.

† *CAMPANILE*, *CAMPANILLUM*, *CAMPANISTA*. Vide *Campana*, 2.

† *CAMPANIUM*, *Locus prælii*, ut exponit V. Cl. Eceard. in notis ad Leg. Salic. tit. 66. n. 2: *Si quis hominem ingenuum, qui Lege Salica vivit, in hoste in Campanio de companei suorum occiderit... in triplo componat.* Cangius noster paulo aliter explicat, et pro *Campanium* legit *Companium*, Vide in hac voce.

† *CAMPANULARE*. Vide in *Campana*, 2.

* *CAMPANUS MORBUS*, *similis lepræ*, qui in *Campania* nascitur. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [** *Verruca*, secundum Schol. Cruqu. ad Horat. Sat. 5. libr. 1. vers. 62.]

CAMPARCIIUM [*CAMPARDUS*]. Vide *Campipars*.

† *CAMPARE*, *Contendere*, *Modus purgandi se a calumnia seu perjurio*. Hierolex. Macri. Vide *Campiones*.

† 1. *CAMPARIA*, *Munus Campanii*. Synodus Pergami ann. 1311. rubrica 2. apud Murator. tom. 9. col. 548: *Sancimus quod aliquis clericus, sive ecclesiastica persona, absque Diœcesani sui licentia officium publicum... exercere vel suscipere de cetero non præsumat, scilicet consulatus, tabellionatus*

gastaldia, Campariae, vicariatus, vicedominatus, etc. Vide Camparicia et Camparius.

* 2. **CAMPARIA**, Merces, emolumentum camparii, seu agrorum eustodis. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 147. ex Cod. reg. 4622. A : *Camparii non capiant, nec capere possint eorum Campariam in campis, sed ad domum illorum, qui ipsam dare debuerint.* Pro ipso Camparii officio legitur in Stat. Mutin. rubr. 370. pag. 74. v° : *Per eum districtum per quem Campariam exercent, etc. Vide Camparius.*

* 3. **CAMPARIA**, Vectigal agro impositum, idem quod *Agrarium*, Gall. *Champart*. Charta ann. 1205. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 579 : *Vidit Guaschum de Montepulciano stare ibi pro Teutonicis, et colligere datium, et prendimentum, et Camparias, et fructus de donicariis pro comitibus comitatus Senensis... Colligendo inde datium, prendimentum et Campariam.* Vide supra *Campanaria*.

* **CAMPARICIA**, Munus, officium camparii, seu camporum custodis. Stat. Verceil. lib. 4. pag. 70. r° : *Teneatur iudex damnorum dotorum facere promittere jurare camparios civitatis et districtus Vercellarum, quando jurabunt eorum Campariciam, quod etc. Vide Camparia 1.*

CAMPARIUS, Qui campos, seu agros servat, et ne vastentur, aut furtis pateant, invigilat : Antonio Nebrissensi, *Campero*. *Camparia*, quod præstatur Campariis pro mercede. Charta ann. 1345 : *Item quod Potestas teneatur omni anno facere colligi et colligere Campariam usque per totum mensem Augusti, et solvere Camparios medietatem in medio Augusti, et aliam medietatem in fine officii Camparie, et qui solvere noluerint ad terminum sibi datum, solvant pro pœna pro qualibet die post terminum solidum unum.* Infra : *Item quod omnes Camparii de Rocha postquam fuerint electi, teneantur bona fide sine fraude salvare et custodire res et bona dictorum dominorum, ... et quod non vendent buschum, vel ligna alicui extraneo secrete, etc. De ejusmodi Campariis vide Statuta Mediolan. part. 2. cap. 309. 310. 365. 397. et sqq. In Consuetud. Menetovii ad Carum amnem art. 25. et Altærupis cap. 2. Cham-paier, est, cum licentia datur pascendi pecora in campis, seu arvis. Vide Jus Vicentin. lib. 1. et Contraet. Dator. Bergom. lib. 18. cap. 7. [Vide *Camperius*.]*

* Stat. Pallavic. lib. 2. cap. 7. pag. 81 : *Teneantur ipsa communia, scilicet quilibet per se et in suo communi eligere Camparios, qui custodiant campestria bona, viridia et sicca personarum ejus communis, a quo fuerint electi.* Occurrit præterea in Ch. ann. 1136. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 287. Vide infra *Champerius*.

¶ **CAMPARS**, **CAMPART**, **CAMPARTAGIUM**, **CAMPARTUS**, etc. Vide *Campipars*.

* **CAMPARTARE**, In struem ordinare ; nisi f. legendum sit *Comportare*. Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 222. r° : *Item servicia quatuor hominum, qui lebent tassare, Campartare, et ponere in granchia.* Id est, Carro vehere.

* **CAMPARTATIO**, Vectigal agro impositum, agrarium, idem quod *Campipars*. Charta ann. 1190. in Chartul. S. Maglor. h. 214 : *Quoniam famuli mei multotiens*

*defraudaverunt decimam prædictæ ecclesiæ, dum colligerent Campartationem meam, concessi et pollicitus sum monachis ipsius ecclesiæ, quod quicumque famulorum meorum collegerit Campartationem meam, etc. Vide infra *Campipartagium*.*

CAMPATGIUM. Charta Occitanica ann. 1305. in Regesto Philippi Regis Franc. ann. 1301. ex Tabulario Regio n. 75 : *Cum vendis, subvendis, mutatgiis, cardis, obleis, et Campatgiis, et cum omnibus aliis juribus, etc. Apud Oet. Ferrarium in Orig. Ital. Campatico dicitur vectigal agro impositum, sive campis : agrarium, Campipars. [Vide in hac voce.]*

¶ **CAMPAYGNIA**, pro *Campania*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 306. col. 2. sub finem, ex Computo anni 1336 : *Item, tradidit eidem Guillelmo, qui accessit quesitum unum falconem perditum in Campaygnia de Roma 11. floren.*

* **CAMPDERIUS**, Cannabis, fili, lini, aliarumque id genus rerum mercator. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 260. col. 1 : *Solvit... Philiberto Giri Campderio pro duabus larderis necessariis pontibus Prædicatorum et S. Anthonii, pro stanguandis de nocte pontibus, etc.*

CAMPE, Gr. χαμπή, Vermis, qui herbas et arborum frondes infestat, *Chenille*. Fragm. Hist. Longobardor. editum a Camillo Peregrino : *Demum sequuta est plaga Camparum, quæ cunctas teneras fruges, etiam et frondes arborum in quibusdam locis funditus absumpserant.* *Hirsuta Campe*, apud Columell. lib. 10. [* Vide *Forcellinum*.]

¶ **CAMPEATOR**. Vide *Campiator*.

* **CAMPELLIUM**, Locus ita dictus Parisiis a pluribus campellis quibus constabat, ubi nunc exstat forum rerum venalium a Philippo Augusto exstructum, vulgo *les Halles*. *Champiaux*, in Stat. ann. 1188. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 106. *Champeaux*, in Ordin. ann. 1350. ibid. tom. 2. pag. 353. art. 39. Chron. Lemovic. Ms. : *Qui (Almaricus Carnotensis) cum pluribus clericis et laicis, jussu regis Philippi, in Campellio Parisius sunt combusti.* [* Conf. Gérard, *Paris sous Philippe-le-Bel*, pag. 359.] Vide mox *Campellus*.

CAMPELLUS, **CAMPICELLUS**, *Campulus*, Gall. *Champeau*. Coneil. Aurelian. IV. can. 18 : *In Campellis, vel in vineolis.* Charta Hugonis D. de Oysi, Castellani Cameracensis, in Tabulario Abbatie Montis S. Martini : *Campellos quoque quosdam, antequam censura ista facta fuerat, emerat sibi præfata Ecclesia in territorio de Hargival... in his Campellis a quocunque culti sint.* Vita sancti Amati Abb. cap. 7 : *Abscisso nemore, Campellum fecit.* Hinc locus ita dictus Parisiis, ubi commune cæmeterium fuit. Will. Brito lib. 1. Philipp. :

Parisiis locus est, Campellos nomine dicunt,
In quo communi tumulantur corpora jure,
Quotquot defungi vita contingit in urbe.

[Occurrit apud Mabillonium. tom. 3. Analect. pag. 122. et in Cod. MS. Irminonis Abb. San-German. fol. 60. verso col. 1.] [* Brev. XI. init. Guerard. pag. 119.] Vide Rigordum ann. 1180. 1183. *Prez Champeaux*, in Consuetud. Santon. art. 15. Vide Probat. Hist. Bressensis pag. 231.

* Charta ann. 873. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 644 : *Et in Banniolo quartas tres et dimidiam, et Campellos quinque, et de prato arpennos quatuor cum silvis.* Nostris *Champelet*, et Picardis *Campelet*. Chartul. Thenol. ann. 1301. ex Cod. reg. 5649. fol. 114. r° : *Item un petit Champelet à la Coinche, qui fut monsignour Josier.* Reg. Corb. 13. sign. *Ilabacuc* ad ann. 1511. fol. 117. v° : *Ung Campelet de terre contenant deux journeaulx et demi, ou environ.* Semel et iterum ibidem occurrit.

CAMPICELLUS, apud Innocentium Gromatium de Casis literar. : *Sub se autem Campicellum habens.*

CAMPENSES, Qui in campis et agris degunt. Acta Proconsularia sub Zenophilo de Traditoribus, apud Baron. ann. 303. num. 27 : *Nundinarius Diaconus dixit : Campenses et harenarii fecerunt illum Episcopum.* Ita etiam dieti Donastistæ hæretici, S. Hieronymo Epist. 57. quos *Campitas* vocat sub finem libri adversus Luciferianos. Vide *Campitæ*.

* Homines abjecti et viles : unde nostris *Champil* vel *Champis*, Spurius ; nothus, ex illegitima et damnanda copula ortus. Lit. remiss. ann. 1457. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 332 : *Lesquelx vindrent contre les filz et varlets du suppliant, en les appellant Champilz.* Aliæ ann. 1390. in Reg. 139. ch. 75 : *Lequel Doussert respondit... injurieusement audit Remea qu'il avoit fausement menti, comme mauvais Champis filz de moine.* Bastart ou champis moine filz de abbé, in aliis ann. 1408. ex Reg. 162. ch. 212. Rursum aliæ ann. 1463. in Reg. 199. ch. 322 : *Champis, qui vault autant à dire que filz de prestre, ou d'un homme ou femme mariez.* Hinc *Champisse*, Meretrix. vel mulier adultera, in Lit. remiss. ann. 1394. ex Reg. 146. ch. 117 : *Jehan de Saint Disier appella ledit Jordanet filz de Champisse et maillet, traistre et plusieurs autres paroles injurieuses.*

* **CAMPERERIUS**. **GRANCHIA CAMPERERIA**, In qua fructus ex *campiparte* provenientes reconducuntur. Charta ann. 1383. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 47 : *Dux minæ granorum capiendæ de singulis modiis granorum obvenientium in granchia Campereria seu decimaria de Ybovillari.*

¶ **CAMPERIUS**, Custos camporum, etiam nunc *Campié*, in quibusdam Provinciæ locis. Privilegia Raymundi de Agouto ann. 1348. concessa Johanni de Masalgis, ex Archivo D. de Mazaugues : *Constituit banparios suos sive Camperios, etc. Vide Camperius.*

* **CAMPERTUM**, Vectigal agro impositum, idem quod *Campipars*. Charta Phil. Pulc. ann. 1306. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 285. r°. col. 1 : *Omnia terragia nostra sive Camperta, quæ habebamus et habere debebamus in territorio de Compendio ; ... antequam ad culturam vineæ perducerentur, terragia sive Camperta consueverunt exsolvi.* Vide supra *Campanaria* et infra *Champardum*.

CAMPESTRATUS, Campestribus succinctus. Sunt autem *Campestria* succinctoria, quibus ii, qui in campo contendunt, genitalia tantum operiunt : hæc et περιώματα dicuntur. [* Ita Papias ex Isidor. Origin.

lib. 19. cap. 22. sect. 5. *Campestris, Lumbaria sive precinctoria*, in Glossar. cod. reg. 7644.] S. Augustinus lib. 14. de Civit. Dei cap. 17: *Campestris Latinum quidem verbum est, sed ex eo dictum, quod juvenes, qui nudi exercebantur in campo, pudenda operiebant: unde, qui ita succincti sunt, Campestratos vulgus appellat.* Luithprandus lib. 6. cap. 4: *Adducti sunt duo pueri nudi, sed Campestrati, id est, succinctoria habentes.* Joannes Sarisberiensis lib. 8. Policrat. cap. 12: *Ille nunc utitur penula, nunc Campestri, etc.* Vide lib. 4. Miscellancorum Baluzii pag. 418.

† **CAMPESTRE**, **CAMPESTRIS**. Vide *Campestratus*. [** et Forcellin. in *Campester*.]

† **CAMPESTRIS**, Idem quod *Campus* vel *Campellus*. Hist. Monasterii Novientensis apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1147: *Cuno quidam de familia S. Mariae tradidit S. Mauritio curti unam, et sex jugera vinearum in villa Odanbach et sex Campestras.* Vide *Campellus*. [** Pro *Campestris*, scribentis vitio aut legentis. Excerpta ex libr. secul. xiv. conscripto, ap. Kindlinger. Anecd. Monaster. vol. 1. pag. 402: *Et 13. jugera terre Campestris et silvestris dedit cui libet aree.*

* *Arabilis, arationi idoneus; qua notione Campestre*, in Ch. ann. 1457. ex Chartul. 21. Corb. fol. 105: *Terres labourables et Campestras de la seigneurie de Thanet, etc.* Hinc rusticus, qui agros colit, *Campestre* appellatur, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 1:

Uns vilains, bobelins, Campestras, etc.

† **CAMPESTRE BELLUM**, in Charta Henrici Ducis Silesiae ann. 1337. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. [** Vide *Bellum Campale* in *Bellum*. Chart. ann. 1273. ap. Delpit. Recognit. Feodor. Aquitan. pag. 39: *Debeant dom. regi si mandet campum seu Bellum Campestre, vel ei mandetur, etc.*

* At vero *Forteresses champestres*, urbium munitionibus opponuntur, in Stat. ann. 1356. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 145. art. 58. *Ville campiestre*, Villa, in Lit. ann. 1359. ibid. tom. 4. pag. 210. art. 12.

* **CAMPETUS**, *Campus*. Alcuin. in Gen. 259: *Thamar in bivio sedens vel Campeto, ubi diligentius debet viator aspicere. f. pro Campito.* Vide supra *Campellus*.

CAMPHIO, **CAMPHIUS**, *Campio*, ex Germanico *Kampff*, certamen. [** Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 407]. Occurrit in Lege Longobard. lib. 2. tit. 55. § 11. [** Rothar. 371.] et 24. [in Legibus Caroli M. cap. 74. apud Muratorium tom. 1. Scriptor. Ital. part. 2. pag. 102. col. 2: *Ut nemo furem Camphium de mancipiis aut de qualibet causa recipere praesumat.* Hanc legem sic explanat Murator.: Quoties controversia est de mancipiis aliisve causis, ob quas pugna sit tentanda, nemini liceat *Campionem* recipere aut suscipere, qui furti sit arcessitus. Vide *Campiones*.] [** Pro furem *camphium* legendum *forcapium* ex Capitol. Longob. ann. 802. cap. 19. Pertz. vol. Leg. 1. pag. 105. Capit. 1. Mabillon. cap. 11.]

* *Champion*, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1419. ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 95: *Feu nostre très chier et très*

amé cousin et Champion le duc de Bourgongne, etc.

† **CAMPI**, *Castra*, Gall. *Camp*. Marten. tom. 3. Anecd. col. 71. in Epistola Roberti Regis ad Catalanos: *Datum in Campis in obsidione Trapani secundo Septembris XIII. Indict.*

CAMPIATOR, Hispanis *Campeador*, Vir generosus, militia praeclarus: ita cognominatus apud Hispanos Rodericus Didaci, vulgo *Cid* etiam dictus. Rodericus Tolet. lib. 6. de Reb. Hispan. cap. 16: *Erat autem cum Rege Sancio Miles strenuus, dictus Rodericus Didaci Campiator.* Adde cap. 19. 29. et in Hist. Arab. cap. ult. Charta Alfonsi VI. Imperatoris Hispan. apud Antonium de Yopez in Chron. Ordinis S. Benedicti tom. 3. pag. 403: *Vobis Roderico Diaz Campeatori, etc.* Alia Eximena ejusd. uxoris, aetate 1139. tom. 6. pag. 494: *Per remedium animae domini et viri mei Ruderici Campidatoris.* Vetus Poëta apud Sandovallium:

Don Nunno Rasura ome de grand valor,
Vino de su linage el Conde batallador,
El otro dom Layno el buen guerreador,
Vino de aqueste el Cid Campeador.

† **CAMPICELLUS**. Vide *Campellus*.

* **CAMPICOLA**, *Che sta in campo*. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Campenses*.

* **CAMPICULUS**, *Campus*, agellus, Ital. *Campicello*. Chron. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 396: *Volo quod faciatis mihi restitui Campiculos meos, et alia, quae mihi rapuit jam dictus castellanus.*

* **CAMPICURSIO**, Vox est militaris, quae significat ambulationem militum armatorum per plura passuum millia, qua militari gradu ire et redire jubebantur in castra. Vide Veget. lib. 3. cap. 4. Idem fere quod aliis *Decursio*, nisi quod illa maxime fortassis sit peditum, haec vero equitum exercitatio. Ita Carolus de Aquino in Glossar. milit.

† **CAMPIDATOR**. Vide *Campiator*.

CAMPIDACTORES, Qui scientiam armorum, et omnes armaturae numeros militibus tradunt. Gloss. Graeco-Lat.: *Campidoctor*, ἐπιδιδάκτης. Vetus Interpres Juvenalis Sat. 5: *Discit ab hirsuta, a seue Magistro. Capella, Campidoctore.* Eucherius Lugd. Episc. in Actis SS. Agaunensium: *Qui cum Exuperio (ut in exercitu appellant) Campidoctore, etc.* Petrus Diac. lib. 4. Chronici Casini cap. 118: *Adveniente autem Brunone Campidoctore Imperatoris eum exercitu ingressus est Monasterium.* Adde cap. 124. *Campidoctorum* meminerunt Vegetius. lib. 1. cap. 3. et Ammianus lib. 15. ubi consulendi praeterea Lindenbrogius et Valesius ad eundem Ammian. Casaubonus ad Theophrasti Characteres pag. 17. Scaliger ad lib. 4. Manilii, et Salmasius ad Lampridium pag. 232. et seqq. [** Vide Forcellinum.]

CAMPIDUCTOR. Breviloq.: *Campiductor*, id est, *Pugil, sive ductor, vel Capitaneus*. Vita S. Erminoldi Abb. lib. 1. cap. 9. *Unus talium (pravorum hominum) Campiductor infelix, etc.* Historia Episcoporum Frisingensium sub ann. 1381. in Metropoli Salisburgensi: *Cum enim armata manu versus Frisingham properaret, suis quatuor Campidu-*

ctoribus videbatur, quod eorum hastae arderent. Palladius in Vita Chrysostomi: Ἐπισκόπων ἀντάκατασκευάζοντων, οἱ οὐκ ἠσχύοντο Καμπιδούκτορας ἀντὶ τῶν διακόνων προηγουμένων ἔχοντες, pag. 9. Edit. V. Cl. ac doctissimi Emerici Bigotii. Vide Salmasium ad Lamprid. [** et Glossar. med. Graecit. col. 566. voce Καμπιδούκτωρ.]

* **CAMPIDOLIUM**, Ital. *Campidolio* et *Campidoglio*, Capitolium. Chron. Estense ad ann. 1312. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 373: *Continuo ad invicem praeliabantur in Campidolio et in aliis locis per civitatem Romae.*

† **CAMPIDUCTRIX**, in Actis SS. Aprilis tom. 2. pag. 304. de B. Lidwina: *Hanc quasi Campiductricem primiceriam... Deus eduxit in lucem gentis suae.*

† **CAMPIGENARE**, Postrema vox Abbatibus, qua veneficum quemdam *Campo* nomine moriens affatus est, ut ei veneficii crimen exprobraret. Gregorii monachi Chron. Farfense, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 458: *Suspirans voce qua poterat, allocutus est Campionem, dixitque Campigenans Campo, male quam me Campigenasti; statimque exspiravit.* Allusio est ad ipsum nomen *Campo*, ac fortassis ad *Campigenos*, qui Vegetio lib. 2. cap. 7. sunt *Antesignani*, ideo sic nominati, quia eorum opera atque virtute exercitii genus crescit in *campo*.

* **CAMPILIUS**, *Campestris*, planus, vel *arabilis*, arationi idoneus, qua utraque notione *Campestre* dicunt Itali. Addit. ad Stat. Mutin. pag. 5. vº: *Item alia petia terrae laborativae et Campiliae, quae dicitur la Braida. Item alia petia terrae laborativae et Campiliae, quae dicitur il Campo di Sant-Herigo.* Vide supra *Campestris*.

** **CAMPIMARCHIA**, Ambitus agrorum qui ad villas et vicos pertinent, Germ. *Feld-mark*. Vide Haltaus. hac voce col. 449. Charta ann. 1425. ibid.: *Agram illum in Campimarchia sive Gultservelde situatum.*

† **CAMPINASII**. Libertates Villae-franchiae in Tractu Petrocoricensi ann. 1358: *Item, concedimus quod homines dicte Ville, licet extra clausuram dicte Ville, in ejus tamen onere sive territorio commorantes, duos solidos et sex denarios monete Turonensis tantum, sicut ceteri ejusdem Ville municipales vel incole, pro clamore solvere teneantur, Campinasii tamen in territorio dicte Ville antiquitus constituti, exclusis ab omni libertate.* Forte legendum *Capmasiis*. Vide *Caput mansi*.

* Qui in campis et agris degunt, glebae adscripti; unde a privilegiis municipum excluduntur. Vide supra *Campenses*.

1. **CAMPIO**, pro *Cambio*, Permutatio. *Cambiois liber, sive estimii*, in Jure Vicentino lib. 1: *Debeat bene et rectissime dictos et aestimandos, et in libro Campionis sive estimii civitatis Vicentiae conscribi fecere, etc.*

* Fallitur Cangius; Academicis Cruscanis *Campione*, Liber est rationum, in quo debitores et creditores inscribuntur.

* 2. **CAMPIO**, Exemplar, archetypum, Gall. *Etalon*. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 138. ex Cod. reg. 4620: *De campione ponderis ducati et monetarum civitatis Mantuae. Statuimus et ordinamus quod pondus ducati et aliarum monetarum communis, quod pro*

commune teneatur, bullatus esse debeat cimero magnifici domini, et residere penes mas-sarium ipsum Campionem.

CAMPIONES, Qui in campum, arenamve descendunt, et duello seu monomachia, vel, ut tunc loquebantur, *campo* decertant: Pugiles, athletæ. Gloss. Isidori: *Campionēs, gladiatores, pugnatores*. Joan. de Janua: *Campio, gladiator, vel in campo duellum exercens*. Constantinus Afric. lib. 5. Pan-techn. cap. 12: *Venatorum et Campionum exercitia refrigerant corpora*. Guill. de Po-dio-Laurent. cap. 14: *Dicens, quod defectu unius Campionis nequaquam Dei negotium remaneret.*

CAMPIONES præsertim ita dicti, qui pro aliis, qui duellum inire ex lege jubebantur, et quapiam ex iis, quas jus admittit, causis excusabantur, certamen et duellum susci-piebant, cum reus, vel actor, qui accusa-batur vel accusabat, ad id teneretur. Leges Willelmi I. Angl. Regis cap. 62: *Si Franci-gena appellaverit Anglum de perjurio, aut mur-dro, etc. se defendat, per quod melius voluerit, aut iudicio ferri aut duello. Si autem Anglus infirmus fuerit, inveniat alium, qui pro eo faciat*. Ita olim gladiatores ad ludos se ven-debant, et auctorabant: unde *Auctoratus* in Gloss. Latino-Græco exponitur *Μονόμαχος*. Ulpianus in Collat. Legis Mosaicæ 9, 2: *Qui depugnandi causa auctoratus erit*. Manilius: Nunc caput in mortem vendit et funus arenæ.

Vide Legem Bajwar. tit. 8. cap. 2. § 3. [* 6.] tit. 9. cap. 4. § 4. tit. 11. cap. 5. tit. 12. cap. 1. § 2. tit. 15. cap. 11. § 2. tit. 17. cap. 2. Leg. Longobard. lib. 1. tit. 1. § 7. tit. 3. § 5. [* Rothar. 9. et 203.] Leg. Anglior. tit. 4. Burchardum in Lege familiæ sub finem, [* cap. 31.] Chron. Usperg. pag. 233. Edit. 540. Aimoinum lib. 4. de Mirac. S. Bened. cap. 11. Ejusmodi vero pugiles, ut homi-dæ damnantur, c. 2. de Cleric. pugnant. [* Vide Duellum. De campionibus qui pro aliis duellum inibant egerunt Murator. Antiq. Ital. vol. 3. col. 644. Grimm. Antiq. ur. German. pag. 929. Rogge de Judic. German. pag. 207. Phillips. Histor. Jur. An-glic. vol. 2. pag. 124. et 242. et Gaupp. ad Leg. Thuring. pag. 405. qui jure monuit in Edict. Rothar. voce *Campio* non illum in-licari qui pugnam inquit sed pugnam ipsam. Cap. 9. et 198: *Per campionem, id est per pugnam*. Cap. 203: *Per pugnam id est per campionem*. Aliter in ejusd. Regis cap. 71. ubi vulgo *Camphio*, apud Heroldum tit. 112. *Campio* legitur. Glossar. Longo-bard. in Cod. Vatic. 5001: *Campfio, Pugna seu Pugnator*. *Campfius, Pugnator*. In codice Ravensi: *Camphio, Pugna seu Pugnator*. Vide *Camphio*.]

Campionēs vero dare poterant, quos juvenis aut decrepita ætas, seu infirmitas pugnare prohibebat, ut est in Lege Longobard. lib. 1. tit. 56. § 38. 39. [Otton. II. cap. 10. tit. 12. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 34. cap. 1.] lib. 1. tit. 10. § 4. [* Henric. I. Imper. ap. 2. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 38. Henrici.] quod pluribus habetur apud Philippum Hellomanerium cap. 61. hisce vernaculis: *Le cil qui appelle, ou est appellés, veut avoir voué, qui se combatte par li, il doit monstrer un essoine, quant le bataille sera jugié. Et l'usor essoine sont, par lesquies, ou par l'un desquies on peut avoir Avoé. Li premier des**

*ensoines, si est, se cil, qui veut avoir Avoé, montre, qu'il li faille aucun de ses membres, par lequel il est apperte cose, que li cors en soit plus foibles. Li secons, si est, s'on a passé l'age de lx. ans. Li tiers ensoines, si est, s'il est accoustumés de maladie, qui vient soudainement, come de goute, arteri-que ou * dentin. Li quars, si est, s'on est malades de quintaine, de tierchaine ou d'autre maladie apertement, sens fraude. Li quins ensoines, si est, se fame apele, ou est apelée, car fame ne se combat pas. [* Hæc sic emen-do ex MS. codice meo: Li tiers essoines si est, se on est accoustumés de maladie qui sou-dainement vient, coume de goute article ou de autre. Li quars essoines si est, se on est ma-lades de tierchaine ou de quartaine ou d'autre maladie apertement veue sans fraude.] Assi-siæ Hierosolymitanæ cap. 39: *Se sont les gens, qui se peuvent deffendre par Champion: feme, home mahaigné, home, qui a passé aage de 60. ans, etc.* Adde Capit. Ludov. Pii ad Legem Salic. § 1. et Leges Guillelmi Nothi cap. 62. Constit. Sicul. lib. 2. cap. 37. De Campionibus mulierum agunt præterea Lex Longobard. lib. 1. tit. 3. § 6. tit. 16. § 2. [* Rothar. 203. 198.] et Honoratus Bonnor 4. part. cap. 15. Exempla vero ha-bentur apud Fredegarium cap. 51. in Vita Ludovici Pii ann. 831. apud Aimoinum lib. 4. cap. 10. Ademarus in Chron. pag. 183. tom. 2. Auctorem M. Chronici Belgici pag. 108. etc.*

Campionēs præterea dare poterant Mi-lites, seu Magnates, cum aliquem de furto, aut raptu, aut alio maleficio, per quod duellum posset oriri, impetebant, ut est in Statutis Davidis II. Regis Scotiæ cap. 28. Vide Nicolaum Uptonum lib. 2. de Offic. milit. cap. 7.

Campionēs dabant etiam Monachi, Ca-nonici, Clerici, etc. neque tamen inconsulto Episcopo, ut est in Concilio Issebo-nensi cap. 19. Vide Attonem Vercellens. lib. de Pressuris Ecclesiast. tom. 8. Spici-legii Acher. pag. 51. et 55. Duchesnium in Notis ad Bibl. Cluniac. pag. 160. Probat. Hist. Luxemburg. pag. 8. Perardum in Burgundic. pag. 76. etc.

Campionēs præterea dare poterant, qui hocce privilegio gaudebant ex indulto Prin-cipis: verbi gratia, Dux Austriæ, ut est in Charta Friderici I. Imp. ann. 1156. apud Miræum in Donat. Belg. lib. 2. cap. 52.

Campionem denique generatim dare qui-vis poterat, si casus, de quo ageretur, vitæ amissionem aut membri mutilationem non inferret, ut est in Consilio Petri de Fontai-nes cap. 22. num. 6.

At *Campionēs dare non poterant* parri-cidæ, et alii atrocioris criminis accusati, nisi decrepita ætas aut juvenilis, aut infirmi-tas pugnare prohiberet, in Lege Longobar-dor. lib. 1. tit. 9. § 38. tit. 10. § 4. [* Hen-rici I. Imper. cap. 3. et 2.] Prædones ac latrones, in Speculo Saxon. lib. 1. art. 48. apud Honorat. Bonnor 4. parte cap. 116. Homines infimæ conditionis, præser-tim, si de statu ac libertate controversia esset, in Statutis Davidis II. Regis Scotiæ cap. 82. § 3. Præterea ii, qui a Lege non eximebantur, ut est in Wichbild Magde-burg. art. 82. § 3. ubi, si ille, contra quem duellum transit, ostendere et justificare, ut

juris est, poterit, quod duellator pugil, vel pro pecunia decertans est, duellum per sen-tentiam juridicam recusare poterit. [Vide Gauppium loco supra laudato.]*

Erant enim *Campionēs* ut plurimum mercede conducti. [*Campio conductitius*, in Charta communiæ Ambianensis ann. 1190. apud Baluzium tom. 7. Miscell. pag. 321.] *Pugil conductitius*, in Charta ann. 1150. mox laudanda. Lex Frisionum tit. 14. § 4: *In hac tamen contentione, licet unicuique pro se Campionem mercede condu-cere*. Speculum Saxon. lib. 1. art. 48. § 2: *Vel pugilem, quem saltem suis poterit ad hoc nummis comparare, habeat*. Wichbild Magdeburg. art. 35. § 4. art. 82: *Duella-tor, Pugil pro pecunia decertans*. Vide Bracton. lib. 3. tract. 2. cap. 18. § 4. cap. 32. § 7. Fletam lib. 1. cap. 38. § 8. Edw. Bissum ad Uptonum pag. 36. et Foros Bigorenses art. 20. apud Marcum in Hist. Bencharn. lib. 9. cap. 6. Si vero campo conductus occideretur, tum qui eum conduxerat, præter mulctam, quæ ad Regem spectabat, leudem occisi hominis exsolvere tenebatur, ex eadem Lege Frision. loco citato.

Cum igitur emptitii ac conductitii essent *Campionēs*, ideo inter personas infames habebantur. Wichbild Magdeburg. art. 129: *Percutiat si quis hominem infamem, hoc est, lusorem, vel Pugilem, aut mulierem publicam absque vulnere, etc.* Adde Specul. Saxon. lib. 1. art. 38. § 1. Atque inde statuit Lex Frisionum tit. 5. cap. 1: *Campionem et eum, qui in prælio fuerit occisus, et adulterum et furem, etc.* a qui-busvis posse occidi sine compositione, aut mulcta: tametsi hoc loco occisus, pro victus sumi debere videtur.

Ea etiam lege *Campionēs* interdum do-minis suis sese addicebant, ut si pugilum opera indigerent pro rebus suis tutandis ac asserendis, hoc munere fungerentur, et bellum vadiare pro iis tenerentur, accepta ab eisdem dominis certa, de qua convene-rat, pecuniæ quantitate, in duelli casibus persolvenda, ratione cujus *Campionēs* homagium faciebant. Exemplum ejusmodi Campionum homagii ex veteri Charta profert Edw. Bisseus in Notis ad Nicol. Uptonum pag. 36.

Neque tamen semper per semet pugnare tenebantur, sed pugiles dare poterant, qui hocce munere fungerentur. Charta Caroli Comitiss Flandr. ann. 1121. pro Abbazia S. Winoci Bergensis apud Miræum in Donat. Belg. lib. 2. cap. 35: *Præterea noverit unusquisque, si opus fuerit jam dictæ Ecclesiæ, Isaac de Formesellis, vel hæres illius, cum sumptu proprio pro ea pugnabit, vel Pugiles providebit, quos de suo nihilominus faciet pugnare, et hoc debet de feodo, quem Joannes de Schotetha de eadem tenuit Ecclesiæ*. Adde cap. 59. Ejus-modi feodum feodis serjantiæ accensetur a Bractono lib. 2. tract. 1. cap. 35. § 6. ubi ait, *admitti quandoque, quod Campiones faciunt homagium domino suo, sed hoc esse non debere, nisi tantum pro dominio suo: nec valere homagium, si redditus sit annuus et de Camera, nisi constitutur et proveniat ex certo tenemento*. Et Fleta lib. 3. cap. 16. § 19: *Campionēs autem et servientes quan-*

doque homagium faciunt, hoc tamen ratione nudi domini reputatur.

* Quibus e conditionibus et qua ratione id præstabant, docet Charta, quam ex Tabul. Bellovae. protulit D. Bouquet inter Probat. tom. 1. Jur. publ. Franc. pag. 437. quamque hic integram exseribere operæ pretium est: *Ego Gaufridus dictus Blondel Pagil. Notum facio omnibus præsentibus Litteras inspecturis; quod ego sum homo majorum et parium communie Belvacensis et totius communie ejusdem pro viginti solidis Par. quolibet anno mihi reddendis, nomine pensionis vel certo mandato meo in festo S. Petri ad vincula in introitu Augusti; et ob (hoc) prædictis majoribus et paribus feci legitime homagium; ita videlicet quod pro eisdem armis inductus coram aliquo seu aliquibus comparuerim, mihi tenentur reddere pro servitio meo decem libras Turon. et si avoeriam pro ipsis erga aliquem seu aliquos pro ipsis me accipere contingerit, et etiam pro ipsis armatus comparuerim, mihi tenentur pro servitio meo in viginti libris Turon. Iusuper si pro eisdem armatus fuero contra aliquem seu aliquos et me ictus reddere, secundum quod vulgariter dicitur, contingeret, mihi tenentur in l. lib. Turon. et si bellum perficere me contingerit pro eisdem ratione cujuscunque causæ, mihi tenentur in centum lib. Turon. Et per pactum initum et factum inter me et ipsos, facere homagium non possum, nec facere potero de cetero episcopo Belvacensi nec ballivo ejusdem nec ejus præposito nec hominem esse ipsorum, nec etiam pugnare contra hominem ejusdem communie, nisi de licentia majorum et parium ejusdem communie. Actum apud Belvacum anno Domini 1256. in vigilia S. Laurentii. Vide mox Campus, 4.*

* Neque aliter intelligendus Anonymus de Generatione aliquorum civium urbis Padue, apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 636: *Cavacii fuerunt divites populares, tempore Ezerini de Romano, in vice S. Urbani qui ante existerant Campiones ballorum. Talis enim erat antiquorum consuetudo. Si duo nobiles aut potentes homines inter se homicidium comisissent, utraque pars inveniebat sibi unum Campionem pretio: et ordinata die hi duo Campiones intra stangatum, quod juxta portam Baxanelli erat ordinatum, ponebantur, et claudebantur armati clypeis, baculis et Maschariis de ligno, etc. Ubi larvas interpretatur Muratorius, atque adeo larvatos incedisse campiones, quasi rem hactenus inauditam, observat. At clavas voce Maschariis hic significari mihi verisimilius videtur: quid enim sunt maschariæ de ligno? Sed leg. forte est massæ, mazucæ, aut quid simile.*

Præquam in arenam descenderent Campiones, corporalia subibant sacramenta, quod juxta probabilem credulitatem eorum credebant dominos, pro quibus pugnam intrabant, veritatem fovere, et non per calumniam, seu per astum, ad accusationem propositam, vel defensionem adhibitam processisse, et quod cum omni virtute et potentia, studio et vigore partes, pro quibus pugnaverint, adjuvabunt, ut est in Constit. Sieul. lib. 2. tit. 37. § 2. Et in Statutis MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap. 135. Sacramento præterea se purgabant, nullis se herbis aut maleficiis

usuros in ipsa pugna, in Lege Longobardor. lib. 2. tit. 55. § 11. [* Rothar. 371.] in veteri Consuetudine Normanniæ cap. 68. etc.

Sed et priusquam in eampum descenderent, capite tondiebantur. Statutum Ricardi I. Regis Angl. apud Rogerum Hoved. pag. 666. et Bromptonum pag. 1173: *Latro de furto convictus, tondetur ad modum Campionis, et pix bulliens super caput ejus effundatur.* Charta Anglicana a Bysseo descripta in notis ad Uptonum pag. 36. qua quidem Henricus de Fernbureg se in Campionem Ecclesiæ Glastoniensis offert, pro 30. marcis esterlingorum: *De quibus 30. marcis dictus dominus Abbas... mihi solverit in vadiatione dicti duelli 10. marcas, in tonsione mea 5. marcas, et residuum supra dictarum 30. marcarum, die armationis meæ, etc.* Assisiæ Hieros. MSS. cap. 101: *Toutes manieres de gens, autres que Chevaliers, pour quelque quarelle que ce soit, se doivent combattre à pied en bleaut, ou en cotes rouges, et chaucés à estrier, et braies et braier, tel com est usé, que Champion à pied les ont, et estre rongnés à la reonde, et avoir chanevas, et bastons de Champions, et qui uvoir ne les peut, si ait autres bastons, qui soient d'un lon.* Quod vero hic statuitur de Campionibus, ut supra aures, capillos rotunde adæquatos, et in coronæ figuram attonsos deferant, habetur præterea in veteri Normanniæ Jure municipali cap. 68: *Et chascun doit avoir les cheveux rongnez par dessus les oreilles.* Quin etiam Miles homicidii, vel furti aecusatus, duello pedestri purgare se tenebatur, et tonsus pariter ad instar Campionis in arenam descendeat. Eadem Assisiæ: *Les Chevalier, qui se combatte por murtre, ou por homicide, se doit combattre à pié, et sans coiffe, et estre roignés à la reonde.*

Campiones pedites pugnant, nunquam equites. Philippus de Beaumanoir cap. 61: *Se li homme de poesté appelle le Gentilhomme, il se combat à pié à guise de Champion.* Et cap. 63: *Quant homme de poesté appellent l'un l'autre, il se doivent presenter au jor, qui lor est assigné apres les gages receus, à pié et en armes de Champion.*

Quo vero expeditiores essent Campiones, eincti in arenam descendeant. Lex Bajwar. tit. 12. § 8: *Et si negare voluerit, cum 12. sacramentalibus juret, aut cum Campione ciucto defendat se, hoc est, pugna duorum.*

Campionum arma, erant fustis seu baculus, et clypeus. Capitula Ludovici Imp. ad Legem Salicam [* cap. 15. Baluz. ann. 819. vol. 1. pag. 603. Pertz. ann. 817. vol. Leg. 1. pag. 213. Ansegis. lib. 4. cap. 28.]: *Eligantur duo ex ipsis, id est, ex utraque parte unus, qui scutis et fustibus in campo decertent.* Lex Longohard. lib. 2. tit. 51. § 10 [* Ludov. Pii 18.]: *Et illi duo discernant cum scutis et fustibus.* Adde lib. 1. tit. 25. § 76. lib. 2. tit. 55. § 29. [* Ludov. Pii 23. Lothar. 1. 31.] Capit. Caroli M. lib. 4. cap. 29. Constitut. Siculæ lib. 2. tit. 37. § 1: *Statuimus præterea, ut amodo Campiones habeant clavas æquales, non spinosas, nec cum aguzionibus, habentes cornua, nec ex parte fustis ad modum unguis.* Adde Statuta MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap. 120. Saxo Grammaticus lib. 5. Hist. Dan.: *Sin autem*

quavis de re Pugilem popularis impeteret, ipsum armatus exciperet, cubitali diutaxat stipite pugnaturum. Charta ann. 1244. ex Tabulario S. Albin Andegav. de Duello per Campionem: *Et vidit Guillelmum... armatum corio uncto de oleo, et habentem clypeum et baculum, prout moris est.* Tabularium S. Sergii Andegavens.: *Cum nec Episcopus, nec proceres, qui aderaut, concordiam invenire potuissent, duos Pugiles post Sacramenti fidem, scutis et baculis decertantes magna parte diei, licet inviti conspexerunt.* Tabular. Vindoeinense Thuani Ch. 87: *Fulbertus de Lavurzano, qui censum illum motatici, dum esset in seculo, annis multis reddiderat, et nunc noster Monachus factus erat, defendi fecit contra illum per quandam nostrum hominem scuto et baculo cum Campione ipsius Constantii decertantem, pro palo illo censum nec se unquam reddidisse, et omnem in perpetuum reclamacionem illius palatici superato in ipsa decertatione suo Campione guerpivit.* Tabular. S. Stephani Lemovieens.: *Et convenientia inter Icterium Episcopum, et Aymericum fuit, ut ambo venissent in burgo S. Juniani causa amicitie inter ipsos, et per auctoritatem antiquorum hominum de ipsa villa, vel de parochia perquisissent; et si ipsos credere noluissent, bellum inter duos homines cum scuto et baculo firmassent sine ira, et sine deceptione: et ipsa lege in Lemovica civitate, aut in burgo S. Juniani, vel in castro Niolio, ubicunque Episcopo de istis tribus locis placitum fuisset, sine ira, et sine ulla contraria, vel sine deceptione bellum peractum fuisset. Et de ipsis causis, si missus Aimerici victus fuerit, pro ipsis conventis amissionem tenuisset Aimericus contra Episcopum, vel contra Ecclesiam sancti Juniani, omnibus diebus vite sue per fidem, etc.* Britto de Jure Anglieano fol. 41: *Puis voient combattre armés sans fer, et sans longue arme, à testes desouvertes et à mains nues, et piés, ovesque deux bastons cornus d'un longueur; et chascun de eux d'un escu de quatres corners saufs autre arme, dont nul ne puisse autre grievier.* Vetus Consuetudo Normanniæ cap. 68: *Au jour, qui est assis à faire la bataille, se doivent les Champions offrir à la Justice, ains que midy soit passée, tous appareillez en leur cuirées, ou en leurs cotes avec leurs escus et leurs bastons cornus armez si comme mestier sera de drap, de cuir de laine et d'estoupes. Es escus ne es bastons ne es armeures des jambes ne doit avoir forsust ou cuir, ou ce, qui est par devant dit ne il ne peuvent avoir autre instrument grever l'un l'autre, fors l'escu et le baston.* Præallatis addenda Charta Philippi Regi Franciæ ex Libro Principum: *Philippus D. G. Francor. Rex, dilectæ et fidei sue Comitissæ Trecensi salutem et dilectionem Noveritis, quod nos consilio bonorum virorum, et pro communi omnium utilitate statuimus, quod Campiones non pugnent cætero cum baculis, qui excedant longitudinem trium pedum ad pedem manus, si cum baculis trium pedum, vel minor longitudinis, liceat eis pugnare, si voluerint. Proinde vobis mandamus per fidem, quod nobis debetis, vobis requirimus quatinus totam terram vestram id publice publice faciatis, et firmiter observari. Act. Parisi*

an. D. 1215. mense Augusto. Adde lib. 2. Miracul. S. Bertini cap. 15. Adrevaldum de Miracul. S. Benedicti cap. 25. Rodolphum Tortarium in Miraculis ejusdem S. Benedicti n. 24. eundem lib. 5. n. 11. Hist. Pontificum et Comitum Engolismensium cap. 25. Capitula Caroli Mag. lib. 4. cap. 29. Cæsarium lib. 3. cap. 18. Nicol. Uptonum de Offic. milit. lib. 2. cap. 8. Sirmondum ad Gaufridum Vindocinens. pag. 65. præterea veteres Notitias apud Charlonium in Notis ad Hist. Inculismensem Corliæ pag. 41. 43. Angelum Portenarium in Felicitate Patavina lib. 2. cap. 8. etc.

Campionis duello succumbentis pœna, varia fuit. In Capitulo Ludov. Pii ad Legem Salicam decernitur, [* cap. 10. Ansegis. lib. 4. cap. 23. Bened. lib. 1. cap. 296.] ut *Campioni, qui victus fuerit, propter perjurium, quod ante pugnam commisit, dextra manus amputetur*. Eandem pœnam statuunt Lex Longobard. lib. 2. tit. 51. § 10. [** Ludov. Pii 18.] et Constitut. Siculæ lib. 2. tit. 37. § 3. Philippus Bellomanerius MS. cap. 61 : *Cascuns par le Costume de Clermont en gages de meuble ou de catix, pot avoir Avœ, s'il le requiert, soit qu'il ait ensoine, ou qu'il n'en ait point : et li Campions vaincus a le point copé : car ce n'estoit pour le mehaing, qu'il emporte ausques le barat, se porroit faindre por loier, et se clameroit vaincus, parquoi ses maistres emporteroit la damage et le vilonnie, et cil emporteroit l'argent, et pour ce est bons li jugement du mehaing*. At in crimine capitali longe gravior fuit pœna *Campionis*, capitis scilicet, ut est in Constitut. Sicul. lib. 2. tit. 37. § 3. in Wichbild Magdeb. art. 82. § 1. etc. Assisiæ Hierosol. cap. 37 : *Si la bataille est de chose, qu'on a mort deservie, et le garant est vaincu, il et celui, pour qui il fait la bataille, seront pendus : et se le garant est tel, que il puisse mettre Champion pour soi, et son Champion est vaincu, il seront tous trois pendus. Et se femme fait l'appeau, et son garant et son Champion est vaincu, elle sera arse, et le garant se combat, et est vaincu, sera pendus ; et se il met Champion pour soi, et il est vaincu, il seront tous deux pendus, et la femme arse. Et se la bataille est pour la quæle tel, que l'on ne doit mort recevoir, qui n sera atteint, celui ou celle, pour qui il combat, de qui le Champion est vaincu, port la quærelle, et vois et respons en court, et le Champion doit estre pendus*. [** Vide Glossar. med. Græcit. col. 566. voce Καμπίων.] Et in cap. 98. statuitur, ut muliere per *Campionem* de quacunque querela ecertante, et *Campione* devicto, illa in ignem mittatur, et *Campio* furcæ addicatur. præterea sepultura Ecclesiastica carebat. Summula Raimundi Ord. Prædic. :

Pro mercede Pugil iniens cum fure duellum, Si cadit in pugna Pugil, extra nos tumuletur. Et etiam observatur in eadem Summula de iis, qui in torneamentis læsi interibant.

Campio semel devictus ad monomachiam amplius non admittebatur, nisi pose ab alio impetitus fuisset, ex Constitut. Sicul. lib. 2. tit. 37. § 1. [et Statutis MSS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap. 120.]

Sed et is, cujus *Campio* victus fuerat,

si de capitali crimine non ageretur, re, pro qua pugnatum fuerat, non modo excidebat, sed et manus abscissione mulctabatur. Ita Philipp. Bellomanerius cap. 67 : *Cil, qui combat ou met Champion por li, por autre cas, que por cas de crième, si comme de faus jugement sans ajouster vilain cas en l'appel, ou por debouter tesmoins de lor tesmoignage, ou por son heritage, s'il est vaincus, il ne pert fors que le querelle, et son cheval, et les armes, que li sires a, et l'amende es homes, se li apiax fu de fausser jugement : mès se le bataille fu de Champion, il pert le poing*. At in Assisiis Hierosol. cap. 62. infamis habebatur, et iis accensebatur, qui ne pouvoient porter garentie en la haute Court, et qui n'ont vois ne respons en Court, uti Perjuri, Fidementiti, Proditores, Nothi, et Adulteri. Id etiam habet idem Bellomanerius cap. 13 : *Li Sires, qui ses Campions est recreans, pert respons en Cour*. Vide Wichbild Magd. art. 82. § 1.

* Alia vero erat *campionis* duello succumbentis pœna, alia ejus, pro quo duellum susceperat. Ille membri mutilatione plectebatur, ubi hic mulctabatur pecunia. Lit. ann. 1248. inter Ordinat. reg. Franc. tom. 5. pag. 600. art. 6 : *Victus autem in duello, cent solz et obole persolvat. Pugil vero conductitius, si victus fuerit, pede vel pugno privabitur*. Quod ubique tamen non fuisse observatum ex supra allatis constat.

Sed et omnes *Campiones* conductitii infames quodammodo habebantur : unde inter Privilegia indulta Rotomagensibus ab Henrico II. Duce Normanniæ ann. 1150. in nova Conciliorum Ecclesiæ Rotomag. Collectione pag. 148. illud est, quod nullus eorum duellum faciat contra aliquem, qui testificatus sit *Pugil conductitius per sacramentum decem legalium civium Rotom.* 5. intra civitatem et 5. de burgo : illi vero decem cives sint in electione Justitiæ.

Interim dum *Campiones* in arena decertabant, ii, pro quibus dimicabatur, in carcere detinebantur, si quidem de crimine capitali ageretur, ut est apud eundem Bellomanerium : vel certe, ut est in Assisiis Hierosol. cap. 94 : *Il doit estre en une part dou champ tout desouvert, et se il y a homme ou femme, qui ait fait l'appeau par Champion, il doit estre delés le corps en tel manière, que il ne nuise ne aide à nul des 2. parties, ne en dit, ne en fait, ne en contenance, fore de Dieu proier, en tele manière, que les Champions ne le puissent oïr*. Vide Legem Bajwar. tit. 2. cap. 12. § 1. et Gregor. Turon. lib. 10. Histor. cap. 10.

In Regesto Joannis de S. Justo, Cameræ Comput. Paris. hæc leguntur, in Scacario Pasch. 1218 : *Judicatum est, quod Campio cruce signatus vadians duellum de catallo, non potest illud facere, petens cattallum amittit*. In Scacario Paschæ 1221 : *Præceptum est, quod Pugiles de duello de cætero veniant infra meridiem ad dies sibi positas, alioquin sint in defectu*.

CAMPIONUM OBLATIONES, in Charta Manassis Episc. Lingonensis ann. 1185. quas ii, priusquam in arenam descenderent, Ecclesiis offerebant, quo in duellis Deum sibi propitium conciliarent. Vide Gesta Consulum Andegav. cap. 3. n. 5. et Notas ad Alexiadem pag. 363.

Atque hæc obiter de *Campionibus* perstrinximus. Sed cum universam hanc materiam accurate omnino exequantur vetera urbis Ambianens. Usatica MSS. ex iis sequentia decerpere operæ pretium visum est, etsi forte prolixiora, ut mores nostros veteres et jam obsoletos inde Lectori addiscere liceat : *Derekief quiconques ait jour de loi de bataille à venir, si comme il doit, il doit venir à son jour dedens miedi, où il perd sa querelle, si n'a contremandé ; et se doit presenter à son avoué et son tesmoing pour tant, come il doit à chelui jour contre son aversaire, et contre son avoüé, se chil a avoüé, et se doit le tesmoing à son avoué et à son aversaire nommer par nom et par seurnom, et chil, qui a le tesmoing levé, se doit ainssy presenter, et li sen avoué, s'il a avoué pourtant, car il doit à chu jour contre son aversaire et encontre son tesmoing et son avoué, se cil a avoué, et doit autresi son adversaire et son tesmoins et son avoué par non et par seurnon nommer, et puent les parties retenir au presenter amendement d'avoué et d'armes, et d'aparelleurs, et de tous aaissemens, et de toutes choses, kil convient à jours de plait, et à loi de bataille, et ainssy tous aaissemens et tous amendemens porroit avoir jusques à che, qu'il avont les grans sairemens jurés, et carchié leur avonèrie et leur avoué, et puis ne porroient avoir amendement ne d'avoir ne d'armes ne d'autres choses à cel jour, se jours n'est par droit de justiche alongiez et avant continués, et se chu jours estoit alongiés et avant continués, il porroient avoir tous amendemens plainement de toutes choses, ki convient à jour de plait, et à loi de bataille, puis kil requisent au presenter et au carchier leur avouerie. Et se jours estoit alongiés, il aroient amendement de can kil convient plainement à jour de plait et à loi de bataille, sil l'avoient au presenter retenu ; et sil ainssi retenu ne l'avoient, il ne porroient mie avoir au jour, qui seroit alongiés ou continués à avoir nul amendement : et se retenu au presenter n'avoient ces choses, il n'aroient amendement, fors ainssi come il se seroient présenté, ou avoir ne porroient, ains leur converroit ainsi, come il se seroient présenté à tendre loi, et parsuir loi et camp de bataille. Derekief se les parties, qui sont en loi et en camp de bataille, se sont pardevant Justiche endroit présentées contre les autres, et veulent aler avant en la querelle, et soient li gage jugé à bataille de chele querele, leur parties doivent jurer expressement ensi come il iert après dit. Les deus parties et li tesmoing et li avoué à genous vienront, li tesmoins tout avant doit jurer, kil aporte bons tesmoignage et loial, et sil a contremandé, kil a fais bons contremans et loiaus, et doit prendre chil qui clame, son avoué par puing, et dire, que par chelui, qui est ses avoues, le monstrera et son droit, et s'avouèrie à son avoué baillera, et en foi le baisera, et li avoués l'avouerie de chelui retenir, et puis expressement jüera, que ses maistres a bon droit en le querelle, et que s'il a contremandé kil a fais bons contremans et loiaus, et que ses tesmoins a tesmoigné pour son maistre bien et loiaument, et bien envers chelui et envers son avoué le monstrera, et par sen cors, et par*

ses armes en eure do jor mort ou recreant le rendera, se par jour ou par pais faisant ne demeure, et cil seur qui on claine, juera, que chil n'a droit en le querelle, et que il et ses tesmoings a tesmoigné faus, et porté mauvais tesmoingnage et sairement mauvais et desloial, et que sil meimes a fait contremans, kil ne sont ne bon ne loial, et prendra dont chil sen avoué par le poing, et dira que par chelui le monstera et son droit, et son avouerie à son avoué baillera, et son avoué en foi baisera, et li avoués adont juera, que ses maistres a droit en le querelle, et que il a fait bon sairement et loial, et que chil, qui claine seur son maistre, n'a droit en le querelle, et qu'il et ses tesmoins et sen avoué a juré faus, et fait mauvais sairement et desloial, et en prendra l'avoué par le poing destre, et len levera comme parjures et desloiaus et par son corps et par ses armes qui chi sunt en present, telle sera ou mort ou recreant en une eure de jour le rendera, se par respit de jour ou de justice, ou par pais faisant ne remaint. Adonc se traitront les parties ariere, et demouèront li avoué sans leur conseil, et seront li avoué baillié et delivré à la justiche pour faire che ki doivent, et ne porront li avoué avoir conseil ne aide amendement d'armes ne d'autres choses, se chu jours n'est par droit de justiche alongiez et continués, et s'on vait avant en le querelle, le justiche sera jurer ad avoués expressément, et leur esclaiera qui n'ont brokes ne contiaus seur aus ne autre armeure, fors les bastons et les escus, qui chi sunt en present, et qui par droit et par loi doivent avoir, et kil n'ont yve ne autre herbe beuë ne mangié, ne n'ont herbes ne brief ne caraudes sur aus, ne fait sor ne sorcherie, ne art ne caraudes, por coi il puissent estre aidés en aucune maniere, ne sen avversaire nuire. Après leur doit le Justiche quemander ki facent che qui doivent, adont seront le bataillé. Derekief tant come espousailles durent et con puet espouser, puet en faire bataille d'iretage et de quelconques possessions que che soit, et de toutes autres choses, qui ne sunt de laide euvre, de murdre, d'omechide, de rat, d'arson, de traison, de toutes males euvres puet-on faire bataille fors es haus jors principaus.

Præallatis addere lubet, quæ in hanc rem habet alia vetus ac manuscripta ejusdem urbis Consuetudo : Selonc l'anchienne coustume d'Amiens s'aucuns demande catel pardevant le Prevost, et chil à qui le dete est demandée, le fornoie, et die qu'il n'orra nul tesmoing fors par loi de bataille, il convient, que chil qui le dete demande, l'aramisse à prouver, et qu'il porche sen wage en le main du Prevost, et ke che soit fais en le presenche de 2. Esquevins, et li Prevos assignera jour au demandeur d'amener ses prueves à le quinzaine, se plus bref jour li demanderres ne veut avoir : mais si bref jour qu'il vaurra avoir, il ara, et au kief de le quinzaine, il venra et amenra sen tesmoing, et le tenra li avocas par le pan du sercot, et li avocas aussi; et se taira tous cois chil qui le dete demande, et li tesmoins aussi, et li avocas parlera, et dira tous les propres mos du claim et de le demande mot à mot, et dira que ches propres mos

li tesmoins quel pan il tenra le tesmoigne, et l'offrè li tesmoins à prouver par sen sairement que ches verités, et devera li tesmoins tendre sa main as Sains pour jurer. Et si tost come li tesmoins sera agenouilliés pour jurer, et ara se main seur les Sains, chil à qui on demande le dete, ou ses avocas, devera aler avant, et prendre le tesmoing par la main qu'il ara mise seur les Sains, et lever, et dire qu'il est faus tesmoins, et qu'il ne fu onques veus ne ois en lieu ne en estre à che faire qu'il tesmoigne, et qu'il veut jurer contre lui, et l'en puet lever comme faux tesmoing, et en doit porter sen wage en le main du Prevost, et offrir à monstren ses parolles contre le tesmoing par li et par home, et retenir avoué et amendement d'armes, et de dire et de faire, et de quanques il apartient à loy de bataille pour cors d'oume warder, sauver et deffendre. Et li demanderres ches parolles oies et faites, doit ploier sen wage, et porter en le main du Prevost, et dira qu'il sera sen tesmoing boen et loial par li et par home et doit retenir avoué et amendement et retenanches d'armes, et quanques il apartient à loi de bataille pour cors d'oume sauver, warder et deffendre. Et li Prevost doit les wages recevoir, et prendre seurté des parties à porsievir droit et loi : et doit li Prevos faire nummer à cascune partie une maison dedans les murs de le vile où il seront leur ostel, là où on puist faire ies contremans. Et ches choses faites, li Prevos leur doit assigner jour à quinzaine à ches parties. Et puent les parties contremander le jour solet luisant, et venir lendemain à leur jour dedens midi. Et se chil qui contremanderait, estoit veus hors de se maison, puis le contremant fait desques à lendemain que le cours fut departie, il perdrait se querelle : se chil s'en aidait contre cui il avoit contremandé, mais qu'il s'en aidast à le premiere journée après ensievant. Et se adonc ne s'en aidait, jamais ni recouvenroit. Et quant les parties aroient fais tous leurs contremans, ou tant qu'il leur plairoit, il venroient en court orné d'armes de cuir et d'estoupes et de feutre et de toile, et les gambes astelées et warnies de cauches de balaine ou de fust; et leur escu de cuir et de fust et de ners, et sen baston aussi : mais point de fer ne d'achier, ne broques, ne de fust, ne d'os, ne de nule autre despoise ne puet seur li avoir, se n'est le blouque de sen braieul, et cele blouque come on a acoustumé à avoir à braies, si come autre gent les portent : et s'autre cose avoir seur li; il perdrait se querelle. Et convient que chil qui apelle se presente avant par devant le Justiche, et tenra li avocas l'apleur par le pan du sercot, et le Campion par l'escu, et dira li avocas, Sire, à cui sapoion chaiens de justiche; et li Prevos doit respondre, ou il ou chil qui le justiche tenra, Je tieng le justiche de par le Roy. Et luec il atendra tant que li deffenderes soit venus ou camp, et tenra li avocas le deffendeur par le pan du sercot, et li deffenderres tenra sen tesmoing par le pan du sercot et tenra li deffenderres se main à l'escu du Campion. Et quant avocas à l'apleur verra que le partie iert devant le justiche, il nomera sen maistre et dira, que maistres avoit jour à le journée contre sen avversaire

et contre son tesmoing, et les nomera par non et par seurnon, à prouver par li et par home, que le demande que ses adversaires fait, n'est boene ne loiaus, ne li tesmoingages, et recordera les parolles du claim, et le maniere de l'appel et du lever qu'il a fait, si come il est par desseure dit, et requerra au Campion qu'il rechoive l'avouerie du camp et de le bataille, quant ele iert jugie à faire, et li appelleres donra l'avouerie au Campion et li Campions le rechevera. Et puis si se presentera li maistres et li Campions à faire se bataille par l'avocat. Et après li deffenderres se presentera, et li, et sen tesmoing, et sen Campion, et recordera les propres mos de sen claim, et le tesmoingage de sen tesmoing, et offrera par li ou par sen avoué sen tesmoing à faire boen, et requerra au Campion qu'il prenge l'avouerie de faire le bataille, pour li et pour sen tesmoing, et li Campions le rechevera, et puis se presenteront à faire le bataille, s'ele est jugie, et tout che sera fait par avocat. Et adonc demandera le justiche as parties s'il voelent oïr droit, et il responderont, Ouail : et adonc les parties se traitront d'une part par le congié de le justiche en son camp, et li Prevos conjurra as jageurs, soient Esquevin, ou home de Fief, seur leur serment, qu'il jugent le bataille. Et la doivent li jageur faire jugement de le bataille s'ele est, ou s'ele n'est mie. Et se li jageur ne voelent faire leur jugement, il puent prendre leur respit à quinzaine, et ainsi puent-il avoir trois quinzaines de respit, et un quarantaine, et 7. jours, et après trois jours, et à le decraini journée des trois jours il convient qu'il jugent, ou qu'il demeurent en court. Et quant il prennent leur respit, il doivent apeler les parties, et metre jour à quinzaine, et ains à tous les respis que li jageur prendront si come il est par desseure dit. Et toutes le fois que les parties se partiront de court, i puent 3. fois contremander, se come il est par desseure dit. Et se li jageur jugent le bataille, on doit apeler les parties devau aus, et devant le Prevost, et doivent desployer leur jugement, se li jugemens est tels par les parolles du deffendeur qu'il ara propose à deffaire les wages, qu'il n'i ait nu wage. Se ches de catel, chil qui a deffendu les wages, et qui a demandé le demande ara se demande : et se ches d'autre cose si aura-il se demande de quel chose que che soit, et sera absols des wages, et ser contrains chil qui les wages aporte, à le demande con a fait seur li, et si demour en 60. s. d'amende envers le Roy de France. Et si le jugemens est, que le bataille soit et qu'il y est wages, li Prevos comander as parties qu'il se traitent ariere, et fera Prevos apporter les Sains, et seront mis par devant li, ou il les tenra en se main se veut, et fera apeler les parties, et fer jurer à cheli qui demande, seur Sains, qu'il a loial cause en che qu'il demande, ne qu'il a sen tesmoir on n'a doné ne promis pour porter en le querelle autre tesmoingnage que boen, et puis li fera les Sains baisier, puis fera jurer au tesmoing qu'il a por loial tesmoingnage, et qu'il n'a eu don de promesse pour porter le, et li fera les Sains baisier. Et après il fera jurer le Campion que il loiaument à sen pooir fera le batai

pour sen maistre et pour le tesmoing, et loiaument a rechu l'avouerie, et li fera les Sains baisier. Et venra li Campions luec endroit as Sains sans escu et sans baston, et les lairra en lieu dedans le camp, et tout chist saïremens seront fais à genous, et se chest de cas de crieme, il n'i a point de tesmoing. Après li Prevos appellera l'appelleur, et li fera jurer qu'il a loial cause en sen apel, et baisera les Sains, et puis après s'apellera le Campion, et li fera jurer seur Sains, qu'il fera le bataille à sen pooir pour son maistre, et que loiaument il a rechu l'avouerie. Et sera li Campions sans escu et sans baston, aussi come li autres, et puis les fera li Prevos traire arriere. Et après li Prevos fera crier par Serjant de par le Roy de Franche, et nommera le nom du Roy, et dira li crierres, Oïés, oïés de par le Roy de Franche le ban le Roy, que cascuns et cascade se traie arriere, desques adont que li Prevos ait fait che qu'il appartient à li de s'ofiche de la bataille qui est jugie de ches parties, si les nommera par nou et par surnon, le demandeur, le tesmoing, se tesmoing i a, et l'avoué, et l'apeleur et l'avoué. Et chui cri fait, li Prevos rapelera les parties, et leur fera de rekief les parties jurer seur Sains, qu'il ont droit cascuns en se cause, et qu'il atendront le droit par bataille, si come il escarra, et puis les doit faire aler arriere, et après li Prevos doit aler avec pluseurs des juteurs à chelui qui les wages a donnés, et doit reswarder les armes à sen Campion qu'il n'i ait nient de fer ne d'acier, et doit reswarder que li bastons ne li escus ne soient ne quassés ne depichiés, ne que li demanderres ne aient de se part n'ait armes nules qu'il puist baillier au Campion; et aussi doit-on faire à l'autre partie. Et après che fait, li Prevos doit faire crier de par le Roy, le camp le Roy et le bataille, et qui ne soit nus des lignages as parties qui ait nule arme, et doit prendre li Prevos boene seurté des parties qu'il atendront le droit de la Court. Et che fait li Prevos doit rapeler les parties, et mettre les deux Campions l'un de costé l'autre, et se doivent entretenir par les mains et agenouillier ensanle devant les Sains, et jurer seur Sains, premierement li Campions del apeleur, car il ne set armes ne seur li cose qui soient ne de fer, ne d'acier, et qu'il n'a armes fors de cuir et de fust, et qu'il n'a seur li nule broke, et qu'il ne set ne carandes ne sorcherie qui doie sen compagnon nuire, fors le forche de sen cors et ses armes. Et ainsi le jura li apeleres, et au tel serment fait li Campions du deffendeur, et li deffenderres et li tesmoins, s'il i est, et li Prevos les fait aler ariere, et après li Prevos doit faire le parc et faire asseir gens entour le parc, et doit prendre garde qu'il n'i ait arme des lignages as parties. Et se le bataille est de murdre ou des cas de crieme, li Prevos doit envoyer les parties en prison, et li Campion doivent demourer, et doivent les parties laisser gent pour aus personnes à cui on puise parler de pais et de concordanche, et doivent recognoistre par devant les juteurs qu'il aront ferme et estaule che qu'il en feront. Et che fait li Prevos doit prendre les Campions warnis de toutes leurs armes, et les doit mettre ou parc l'un contre l'autre, cascuns au rés du parc, et doit cascuns

avoir partie du parc et du solet, si que li uns n'ait nient plus davantage que li autres. Et che fait li Prevos doit faire crier, et doit dire li Serjans par 3. fois, Oïés, tout de route, de par le roy de Franche, et nommera le nom du Roy, qui ne soit si hardis home, ne feme, ne du lignage de l'une partie ne de l'autre qui ne demeure au parc, ne entour, qui ait armes deffendaules, se ne sont les wardes qui sont eswardé à che faire, et qui ne soit si hardis ne si hardie, ne hom de le Court, ne jugerres, ne warde, ne serjans qui entre dedans le parc, ne qui die mot, ne fache signes por cose qu'il voie, ne qu'il oie, se n'est li Prevos qui tient le justiche, et li juteur qui seront eswardé pour le parc warder. Et se nus entreprenoit en ches choses, ou en aucunes d'ichelles, il seroit en le merchi le Roy de cors et de catel et d'iretage. Et che fait li Prevos doit eswarder par le conseil des juteurs qui demourra avoec li ou parc pour warder le, et doivent estre nommé, ne ni en doit nient mains avoir de quatre. Et doit li Prevos, ou chil qui tient le justiche, et li eswardeur aler au Campion del appelleur, et demander s'il a quanques mestiers li est, d'armes, d'ointures, et de roigneure; car il ne se fera mie oindre, ne reoigner s'il ne veut. Et se li Campions dist, Oie je suis bien, et ai quanques mestier m'est, ou s'il dist, Je me veuille alaskier, ou estraindre, ou oindre, ou reoigner, li Prevos doit souffrir tant qu'il ait fait. Mais se li Campions et ses appellerres sont sage, toutes ches choses sont faites, ains que le justiche ne li eswardeur i viengnent. Et che fait li Prevos doit commander à l'aparelleur, qu'il voist hors du parc, et ne le doit mie seir au parc. Mais si ensus outre les gens, qu'il ne puist faire signes, ne cose nule dont li Campions se puist aidier d'armes, car li apareillierres en set plus c'autre gent: et ainsi doit-on faire au Campion et à l'appareilleur du deffendeur. Et che fait li prevos doit venir enmi moilon des 2. Campions, et doit nommer cascun par nou, et doit dire si haut, que les wardes du parc l'oient, faites cascuns che que vous devés, et se doivent li Prevos et les wardes traire ariere, et li Champion doivent aler ensanle, et faire cascuns sen devoir. Et quant il sont alé ensanle, combien que che soit un estour ou pluseurs, li Prevos et les wardes en l'estat qu'ils les voient, les pueent prendre sans mouvoir, et commander qu'ils ne se muevent: mais ils ne doivent nient plus laskier l'un come l'autre, ne faire avantage, et puet-on et doit-on qui veut parler de le pais; et se pais est, on doit les Campions traire l'un ensus de l'autre, et doit li Prevos de par le Roy les cans le Roy, et doit li Prevos oster as Campions leur gros bastons, et leur doit baillier cascun une vergue, qui ait de lonc cascade 3. piés et demy, et tout d'une grosseur et d'une largeur, et d'un bos, et aussi ounie l'une come l'autre, si con les pourroit onniement estimer. Et doit li Prevos comander as Campions et deffendre le broke et le deut, et comander qu'il fachent leur devoir. Et chil qui kiet des Campions, est à 60. sols envers le Roy pour le camp, et ses escus et ses gros bastons demeure au Roy, convient que li uns kieche et envers: et s'il voient seur costé, ou à deus, toudis les feroit-on raler ensanle: et s'il getoient jus

leus escus par cautele, li Prevos leur feroit reprendre. Mais si uns le perdoit anchois que li autres, on ne li rendroit mie, ne se vergue aussi. Et se pais estoit faite, ains k'ele fust jugie, on geteroit les cans le Roy, si come il est par desseure dit, et en aroit li Rois de droiture, si come il est par desseure expressé. Et se pais n'est, les wardes qui tiennent les Campions en l'estat, s'il est eure de jour con puist veir, se doivent traire arriere, et laisser les Campions convenir; et s'il est nuis, con ne voie goute, on doit les Campions en l'estat cou les treuve, mener en prison, et cascun mettre à par li sans desarmer, et sans boire et sans menger, ne sans plaie qu'il aie tenter, ne miere baillier. Mais se le plaie est si crueus qu'il i ait peril de mort, ou qu'il se peust essaner, on li puet bien bender, et si lou puet-on bieu donner à couvrir pour che qu'il ne refroident, et les doit-on laisser coukier et dormir s'il voient, et lendemain on les doit ramener ou parc, et doit li pars fais et li deerains cris criés, si come il est par desseure dit, et doivent aler ensanle. Et s'il est si grant jours quant le pais ne puet estre con puist veir, ou ne les doit pas mener en prison, ne faire les choses dessus dites, ains les doit-on-laisser aler ensanle, et reswarder che qu'il feront l'un à l'autre; et quant il sont ensanle, chil qui est recreans, doit estre justichiés. Mais il est recreans par deux manieres, l'une par dire, Je me rench recreans et coupables et atains du fait, ai tort, je et mes maistres en le querelle. Et l'autre maniere de recreans estre, s'est de mort, que chil soit qui recreaus est: et chil cui le camp a waigné doit apeler le justiche, et les eswardeurs du camp, et doivent oir le reconnaissance desseure dite, ou veir le mort du recreant, et doit chil qui a veucu, prendre à sen baston, ou à ses bras ou à se forche, le mort recreant, et trainer jusques seur leur du parc, et le doit metre hors du parc; mais il ne doit mie issir hors du parc. Mais s'il est vis recreans, il le doit mener par le poing desques seur leur du parc, et mettre hors du parc, et le doit delivrer à le justiche, soit mort ou vis, et puis doit demander à le justiche s'il a bien fait che qu'il dût, et le justiche et li juteur doivent dire, Ouail, et li Campions doit demander congié d'aler sent, et d'avoir sen escu et sen baston, et con li renge sen maistre et ses pleges quites et delivrés, et sen tesmoings, s'il i est, et la justiche le doit rendre quites et delivrés, et sen pueent aler là ou il voient sans meffaire. Et le bataille outrée, li Prevos ne doit riens avoir du camp, fors les armes du recreant, se chest de murdre, ou d'omechide, ou de traison, ou de rat, ou de cose où il apartiegne mort. Et se chest de ches choses ou d'aucunes, li Prevos doit justichier cheli, cui les Campions est recreans, et le Campion, de prendre et de trainer ensale. Et se ch'estoit de larrechin, il ne seroit point trainé, mail il seroient pendu. Et se chest de catel ou d'iretage, li Prevos doit contraindre la personne dont li Campions est recreans, à che qu'il delivre à sen aversaire toute se demande; et doit li Prevos avoir 60. sols de cheli cui le Campions est recreans, et s'il n'a dont paier, il le doit tenir és aniaux tant qu'il ait aempli la demande, et païé l'amende, et le doit

delivrer à cheli, qui fait le demande, et li doit li Prevos ballier les aniaus, et chil, qui a fait le demande, doit paier au Prevos 60. sols, ou faire seur, qu'il li vendera avant qu'il li escape s'il veut. Et s'il ne veut rendre les 60. sols, li Prevos le wardera s'il veut pour ses 60. sols, ou le laira aler sans rien rendre au demandeur de se demande, ne sans li meffaire; et doit li Prevos le Campion, qui est recreans, s'il li plaist et as juges, faire desarmer et mener pendre, et s'il ne plaist à le justice ne as juges, qu'il ne soit pendus, et il reswardent le cause de le petite querelle ou de le grande, il le puent punir par tolir membre quel qu'il leur plaist, et à banir de la chité et de le banlieue seur le hart, pour che que li jugemens en appartient au Majeur et as Esquevins, pour che que chest de catel ou d'yretage, mais que li yretages soit par dedens le banlieue; et se li yretages estoit dehors le banlieue, le justiche et li houe le Roy, le pourroient banir du Royaume seur le hart, ou tolir membre, ou pendre, s'il leur plaisoit. Et en cheste maniere doit faire li Rois ou ses canans le justiche, en le presenche des juges: et tele est la coustume ancienne des wages de bataille, qui i veut et puet venir et pour chou que memore d'oume ne puet mie bien retenir tout, et que cheste Lois n'est mie souvent usée, la-on chi notée et mise en escrit. Præallatis adjungenda omnino quæ habet vetus Consuetudo Normanniæ cap. 68.

CAMPION REGIS. Charta Henrici I. Regis Anglor. in Monast. Angl. tom. 2. pag. 973. subscribitur a Roberto de Bajocis Campione Regis. Ita autem appellatur in Anglia Miles, qui coronato Rege, dum ille mensæ cum proceribus accumbit, ad monomachiam provocat, quotquot Regem illum esse negant: quam quidem ceremoniam ita describit Thomas Walsinghamus, ubi agit de coronatione Ricardi II. pag. 192: Interea præparavit se quidam Miles Dominus Joannes cognomento Dimmoock, qui clamabat se habere jus ad defendendum jura Regis illo die, et etiamsi opus esset duello conflegendum, si aliquis præsumeret affirmare Regem non habere jus in regno Angliæ. Froissartes 4. vol. cap. 114. ubi de inauguratione et coronatione Henrici Lancastrensis: En la moitie de ce disner vint un Chevalier, qui se nommoit Diureth, tout armé, monté sur un cheval tout couvert de mailles de vermeil, Chevalier et cheval, et estoit armé pour gage de bataille, et avoit un Chevalier devant lui, qui portoit sa lance, et avoit ledit Chevalier à son costé l'espée toute nue, et sa dague à l'autre costé; et bailla ledit Chevalier un libelle au Roy, qui fut lea: lequel libelle contenoit, que s'il estoit Chevalier, Escuier, ou Gentilhomme, qui vousist dire ne maintenir, que le Roy Henry ne fust vray Roy, il estoit tout prest de le combattre present le Roy, quand il plairoit au Roy assigner journée: et là fit le Roy crier par un heraud d'armes par six lieux en ladite ville, et aussi en la salé. Thomas Milles lib. de Nobil. Polit. vel Civili pag. 109. describens ceremoniam coronationis Edwardi VI. Regis Angliæ: Post secundum fereulorum apparatus, Regius Agonista (Dimmoens cognomine) eques auratus undique armatus, equo insidens bellico, pennis aureis phalerato, paludato fe-

ciali comitatus ingressus est, qui primo gressu glomerante superbo ad Regem se contulit ipsiunque summa observantia adoratus est. Deinde equum concitando ovantem quater per aulam clangente tuba ad duellum provocavit, si quis nimirum Edwardum ejus nominis VI. Angliæ, Franciæ, et Hiberniæ verum, indubitatum, legitimumque Regem negaret: totiesque chirothecam militarem arthrum projecit humi, quam quum nemo attolleret, fecialis ipsi reddidit. Videtur autem Miles ille patriam repræsentare, quia, inquit Bracton. lib. 3. tract. 2. cap. 21. § 11. Rex non pugnat, nec alium habet Championem, quam patriam. Id porro munus Marmionorum familiæ competiit, a qua per filiam in Dimocorum gentem in agro Lincolnensi transiisse scribit Camdenus in Descript. Staffordensis Comitatus.

CAMPION S. ECCLESIE ROMANÆ, Id est, defensor et advocatus. Joan. Villaneus lib. 6. cap. 90: Propose che Carlo Conte di Angio et di Provenza fosse Campione di sancta Chieza. Adde lib. 7. cap. 23.

CAMPIPARS, Fructuum fundi, quam colonus partiarius solvit domino, pars et portio: Agrarium, vectigal agro impositum. [*Vide Agrarium, Numeragium, Terragium et Guerard. in Proleg. Chartular. S. Petri Carnot. § 134.] Sugerius de Administrat. sua cap. 2: In introitu ville novam curiam, cum granchia nova erigi fecimus, ut in ea Campipars universalis... et decimæ terrarum reponeventur. Cap. 10: Totius terre Campipartem... nobis retinimus. [Charta Godefridi et Milonis Officialium M. Belvacensis electi ann. 1220. ex Tabulario Corbeiensi: Terras vero, sicut prius ad Campipartem tenuerat de Ecclesia Corbeiensi, tenebit.] Vetus Franciæ Consuetudo: Par les useiges et coustumes des terres tenues à Champart, le Seigneur à qui est deu le Champart, ne doit avoir los ne ventes des terres, qui lui doivent Champart, quand elles sont vendues, se celui Seigneur n'est chief Seigneur, c'est à dire, Seigneur foncier, mais les aura le chief Seigneur foncier. Et ou cas, qui n'y auroit autre chief Seigneur, c'est à dire, Seigneur foncier, celui à qui le Champart est deu, auroit lots et ventes.

CAMPARS. Charta Walteri abb. Corbeiens. ann. 1202. ex Tabulario ejusd. loci: Reddidit et in satisfactionem unum modium bladi annuatim recipiendum in quadam terra sua de Nourast... et Campartem, et census suos de Mainencourt nobis in satisfactionem legavit.

CAMPIPARTIUM. Charta anni 1235. inter Instrum. tomi 4. novæ Gall. Christ. col. 96: Item omnes terras ganapii villæ de Mani cum pratis meis... et omnes census et Campipartum parochiæ ejusdem villæ de Mani.

CAMPARCUM. Charta Bartholomæi Episcopi Bellocacens. apud Loiselum: Absque ulla retentione dominii, Camparcii, sive cujuslibet exactionis.

CAMPARTUM, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 176: Solutionem campartiorum præcedat solutio decimarum, vel saltem qui Camparta percipiunt ea decimare cogantur.

CAMPART, in Charta anni 1181. ex

Archivo Ecclesiæ Dolensis: Feudum Badoas reddebat unam minam frumenti et XII. den. et decimam, et Campart.

* CAMPIPARTAGIUM, Charta ann. 1227. ex Chartul. Vallis B. M. Diœc. Paris.: Concessit ut ecclesia Vallis B. M. teneant quidquid adepti sunt, aut poterant adipisci in octava parte Campipartagii totius territorii de Noisemont. Alia Phil. Pulc. ann. 1312. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 179: Item talem campipartem seu Campipartagium, quam et quod ipsi defuncti conjuges super terras dicti loci habere poterant et debebant. Occurrit præterea in Ch. ann. 1252. ex Chartul. episc. Carnot. Ita quoque legendum est pro Campiptagium, in Ch. ann. 1222. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 230. Champartage, in Ch. ann. 1411. ex Pancharta episc. Carnot.: C'est ce que Jehan Dalonville avoue à tenir de R. P. en Dieu Mgr. l'evêques de Chartres.... Item toutes les rentes de la my-Aoust, que len appelle Champartaiges. Vide supra Campartatio.

CAMPARTAGIUM, in Charta Hugonis de Gornaio tom. 2. Monast. Angl. pag. 979. Alia ann. 1253. in Historia Durdanensi pag. 55: Saisines, amende, champart, et Champartages, mesurages, et bourages, et les courses, qui appartiennent audit champart, etc. [Charta anni 1264. c. Tabulario Monasterii Portus Regii: Campipartis et Campartagii, dominii, census, etc. Polyptich. Fiscann. ann. 1235: Reddit de qualibet acra terre unum sextarium frumenti de decima et Campartagio. Occurrit etiam in Chartulario SS. Trinit. Cadom. fol. 61. 83. etc.]

CAMPIPARTITIA. Charta anni 1193. Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1637: Contulit... dimidium bladii in Campipartitia sua apud Boissementem... omnes terras arabiles emptas ab eo et earum Campipartitias, terras etiam ab aliis eidem Ecclesiæ in elemosynam datas et earum Campipartitias, terram etiam essortorum (essartorum) cum ejus Campipartitia.

CAMPARDUS. Chartular. S. Vandregesili tom. 2. pag. 1595. ex Charta anni 1261: Vendidi iterum Campardum cujusdam pechie terræ... in qua terra dicti Religiosi Campardum percipiunt, et unum caponem etc.

CAMPIPERTAGIUM, in Charta ann. 1225. ex Archivis B. M. de Argentolio.

CAMPARTUS. Ordericus Vitalis lib. 5. Reservato tantummodo sibi Camparto. [Polyptich. Fiscann. ann. 1235: Radulfus d'Widemare tenet unam masuram cum duabu acris terre ad decimam et Campartum, et reddit duo quarteria braisis.] Campartus Crassi piscis, in veteri Charta Normanniæ apud Columbium in Blancalanda, pag. 550.

CAMPIPERTIO. Charta anni 1205. i Tabulario Calensi pag. 54: Nihil posse reclamare vel heredes sui neque in agrietura, neque in Campipertione, neque in decima, etc.

CAMPIPARTIRI, Campipartis jure frui Tabular. Monasterii S. Victoris Paris Charta 20: Campipartiri vero, aut meta figere, vel aliam jurisdictionem exercere pars una sine consensu alterius non poteri Champarter, in Consuetudine Stampen et Aurelian. Champartir, in Nivernensi ti

11. art. 2. Montisargi cap. 3. art. 3. *Terra Campipartibilis*, Campiparti obnoxia, in Charta Isembardi Abbatis S. Mauri Fossat. ann. 1274.

¶ **CAMPIPARTARE**, Eodem sensu, in Chartulario S. Vandregesili tom. 1. pag. 1151.

¶ **CAMPARTATOR**, Qui eo jure gaudet. Charta anni 1180: *Uuius cujusque partis Campartator sine alterius Campartatore. Campartare non audeat.*

¶ **CAMPARTURA**. Vide *Craspiscis*.

CAMPIPARTITOR, [Cujus officium est merites Campipartis numerare.] Vide *Numeratores*.

CAMPIPARTICEPS, vel **CAMBIPARTICEPS**, et ad *Campipartem* capere dicitur per metaphoram, in re forensi, iudex sordibus corruptus, qui quotam partem litis a litigatore, sive reo, accipit vel qui lites alienas suis sumptibus promovet, ut pactam rei, seu campi evicti, quotam lucretur, quasi campum cum alio partiatur. Prima Statuta Roberti I. Regis Scotiae cap. 22. § 2: *Nec terram seu aliquam rem aliam capiat ad Champarte, ad defendendum, differendum, seu prolouandum jus alterius extra formam iuris.* Statutum de Conspirationibus ann. 33. Edward. III: *Cambiparticipes sunt, qui per se, vel per alios, placita movent, vel moveri faciunt, et ea suis sumptibus prosequuntur, ad Campipartem, vel pro parte lucri habendam.* Ubi Spelmannus observat in veteri Codice legi *Campiparticipes*, sed aliam lectionem passim recipi. Vide Statutum primum Westmonasteriense cap. 15. Statut. 2. Westmon. cap. 49 et Articulus super Chartas editos ann. 28. Edw. I. cap. 11. [** Abbreviat. Placitor. sub Edw. I. pag. 245. ap. Eborac. rotul. 54. Vide *Campipartia*.]

¶ **CAMPIPARTIRI**, **CAMPIPARTITOR**, **CAMPIPERTIO**. Vide *Campipars*.

* **CAMPISCOLUS**, adject. Idem quod supra *Campestris*, arabilis. Testam. Widenadi fundat. abbat. Flavin. ann. 606. inter Probat. tom. 1. Hist. Burgund. pag. 2. col. 1: *Cum domibus, edificiis, terris Campisculis et incultis.* [** *Legge campis cultis et incultis.*] Vide mox *Campius*.

CAMPIRE. Vide *Campus*.

CAMPITÆ, dicti Donatistæ hæretici, quod in *campis* suos colligerent, qui postmodum quod in montibus conventus agent ac rupibus, *Montenses*, et *Rupitani* appellati sunt. Vide Hieron. advers. Luciferianos in fine.

¶ **CAMPITER**, *Fundus qui in campo* st. Glossar. San-German. MS. num. 501. dem habet Papias MS. Bituric. editus pro *Campitum*, ut mox dicetur in hac voce.

CAMPITOR Equus, Cursor, stadiodromus equus, *Cheval de manège, de Course*. Glossæ MSS.: *Campo, verito: hinc Campitor, equus vertibilis.* Dudo de Morib. et actis Norman. lib. 3. pag. 94: *Concedam vobis... armillas et balteos, loricas, et galeas, atque Campitores Equos, securcs ensesque, etc.* Perperam editum *Cambitores*. Rectius pag. 124: *His dictis torquens Campitorem Equum, et irruens super Regem Lovicum, per habenas freni cepit eum.* Vide Dissert. 8. ad Joinvillam. pag. 185.

CAMPITUM, Papiæ, *Fundus, qui in campo est.* [Vide *Campiter*.]

* **CAMPIUS**, Arabilis; f. pro *Campivus*, quod idem sonat in Stat. Vallis-Serianæ rubr. 188. ex Cod. reg. 4619: *Si vero iverit in aliquam petiam terre..... Campivam, etc.* Charta ann. 1100. inter Probat. geneal. domus de Gondi pag. 455: *Uuam petiam terre aratorice sive Campie positæ in populo S. Laurentii de Campi.*

* **CAMPIVUS**. Vide supra *Campius*.

* **CAMPIZARE**, Ital. *Campeggiare*, Castrametari, expeditionem facere, vel esse in itineribus, Gall. *Cauper*, *Tenir la Campagne*, olim nostris *Campiger*. Chron. Modet. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1140: *Aut mittantur ibi milites et pedites, ut possint Campizare contra Mediolanum; aut aliquo modo vel ingenio cum honore Ecclesie cum pactis reddatur terra illa.* Acta varia ad Conc. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 86: *Seusit itaque illud persona sua (Sigismundus) in hiemali asperitate algoribus Campizando plurimum læsa, et aliis irreparabiliter corporalibus afflicta incommodis.* Ordinat. milit. MS. Caroli ducis Burgund. ann. 4473: *Lequel conductier fera faire ung autre roole de tous les hommes d'armes et gens de trait de sa compagnie, dont il baillera ung double à mondit seigneur, quant il Campigera eu sa compagnie.* Vide *Campus* 2.

¶ **CAMPMANSIONILIS**, **CAMPMASIUM**. Vide *Caput mansi*.

* **CAMPMASURA**, Idem quod *Caput mausi*, Domus ipsa præcipua, in qua habitat caput familiæ. Charta Gellonensis ann. 1095: *Nizecius, cognominatus Artnannus, S. Salvatori Gelloneusi..., duas Campmasuras, cum omnibus adiaceutiis suis.... donat.* Vide in *Caput* 3.

* **CAMPOBUS**, in VIII. Ord. Rom. apud Mabill. tom. 2. Mus. Ital. et apud Amalar. lib. 2. cap. 18. pro *Campagus*. Vide in hac voce.

* **CAMPODUS**, Prædium rusticum. Charta ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 317: *Pro tribus modiis, minus uno copo, frumenti in portionibus, taschis et ageris Campodorum seu prædiorum, que sub feudo dictæ foresfacturæ ab emphiteotis possidentur.* Vide *Campus* 4.

¶ **CAMPOFINIS**, Finis, terminus campi. Vide locum in *Rivora*.

1. **CAMPOLUS**, pro *Campulus*. Hist. Episc. Autisiod. cap. 20: *Item scutellam anacteam pensantem lib. 2. habet in medio homuncionem, et Campolum cum arbore.* Gregor. Magn. lib. 10. Epist. 12: *Id est fundos, Campulos, cum conduma una, etc.*

* 2. **CAMPOLUS**, Vehiculi genus, Gall. *Camion*, *haquet*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Campolus, Chamion.* *Gamion*, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1455. ex Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 121: *Le suppliant chargeoit ladite terre en uug Gamion, que le filz de Pierre Pagon faisoit mener à son cheval.* Vide infra *Camuleus*.

¶ **CAMPOMAIUS**. Vide *Campus* 9.

¶ **CAMPONES**. Charta ann. 1228. in parvo Chartulario Gemeticensi: *Feudidit et concessit duos Campones ad Natale Domini annuatim.* Legendum *Capones*.

¶ **CAMPORA**, Vox Italica, Campus. Charta anni 1177. apud Murator tom. 2. part. 2. col. 1012: *Donamus etiam salinam unam in Pantanello S. Nicolai... cum cocicis, Camporis et vallone.*

* Terminatione Longobardica. Charta ann. 944. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. col. 551. edit. ann. 1717: *Et in omnibus quantum ad ipsum beneficium, et ad ipsa Campora, et ad ipsa colonia pertinent, etc.*

* **CAMPPANA**, Campestris locus, planus, Ital. *Caupagna*. Vide *Campania* 1. Tract. MS. de Remilit. et mach. bellic. cap. 116: *Iste locus est ab una parte fluminis isolatus, habet in se arborem et Camppanas, et est reductus prædium et furum.* Haud scio tamen annon idem sit quod *Capanna*, tugurium, casula. Vide in hac voce.

* **CAMPRESA**. Charta ann. 1203. ex Tabul. S. Andr. Avenion.: *Pro boscararia duas partes duarum Campresarum, bladi quartam partem et decimam.* In alia ann. 1243. ibid. loco *Campresarum*, legitur *Lampredarum*.

* **CAMPRETUM**, Ager vel locus, ut videtur, frugibus abundans. Chron. Patav. ad ann. 1204. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1125: *Eo tempore fuit factum Campreti, et fuit maxima ubertas, ita quod frumentum valuit sol. ij. et non ultra.* Et ad ann. 1219. col. 1129: *Eo tempore completum fuit palatium magni communis Padue, et entum fuit Campretum a domino Ezelino de Romano.* Vide supra *Campodus*.

¶ **CAMPS**. Vide *Canevarius* in *Caneva* 1.

CAMPSA, **CAMPSARIUS**. Gloss. Gr. Lat.: *Κάμπτρα, Campsa, καμπτροποιος, Campsarius.* In MS. est *κάμπτρα, καμπτροποιος*. Gloss. Lat. Græc.: *Arca et Arcella, κιβωτός, σωρός, κάμπτρα, λάβραξ.* Hesychius: *Κάμψα, θήκη, γλωσσόκομον.* Alibi: *Λάγνα, κάμπτρα, κιβωτός.* *Καμψάκη*, in Menæis ad 23. Januar. in S. May-sima. Glossar. S. Benedicti cap. de Supellectile: *Capsa, Κάμπτρα.* Ubi legendum *κάμπτρα*, ut in Gloss. Græco-Lat. Est igitur *Campsa*, idem quod *capsa*. Atque ex iis locis conijcere est, quid vox *κάμπτρα*, seu *κάμπτρα*, uti interdum scribitur, nescio an mendose, sonet in vita S. Eudociæ Martyr. cap. 8. n. 24. ubi *κάμπτρα* ἐσθῆτος σερικῆς, ἐσθῆτος χρυσοκλάβου, μέσγου εὐρακος Ἰνδικοῦ, etc. nihil aliud sunt quam arcæ et capsæ hisce mercimoniis refertæ: nos *Caisses* vulgo dicimus. Apud Hesychium *κάμψα*, est *θήκη, γλωσσόκομος*. Vide leg. 3. in fine D. de Offic. Præf. Vigil. (lib. 1. tit. 15. fr. 3. § 5.) [et Gloss. mediæ Græcit. in *Κάμψα*.]

* **CAMPSACIS**, Cacabus, vas æneum, in quo aqua calefit. Hist. convers. S. Josephi comit. tom. 5. Jul. pag. 252. col. 1: *Aquam postulat: offertur in æneo vase, quod Campsacen vulgo, illic cacubium vocant.* Vide *Campsa*.

* **CAMPAMENTUM**, perperam scriptum aut lectum, pro *Tampsamentum* seu *Tensamentum*, Præstatio quæ a vassallis aut subditis domino pro protectione exsolvebatur. Chartul. S. Genoves. pag. 283. apud D. Le Beuf. tom. 9. Hist. diœc. Paris. pag. 398: *Ubi non habebat vinagium et Campsamentum.* Vide in *Tensare*.

1. **CAMPSARE**, *Flectere*, Joanni de Janua, ex Græc. *Κάμπτεω*, flectere, deflectere. Gloss.

Isid. : *Campsat, flectit.* [*** Camsare, Flectere iter, in Glossar. Vatican. sec. XI. ap. Maium Classic. auct. tom. 7. pag. 534. Plectere iter, in cod. reg. 7644. Item flectere in Papiæ cod. 7609. Vide Forcellinum.*] Regula Magistri cap. 56 : *Cum fratres spiritales sine laico ambulanti juncti ad se, Campsantes modice de via, flectant genua.* Vide ibi Menardum. Hinc *Cansare*, pro *cedere*, locum *dare*, *flectere*, *deflectere*, apud Dantem Infer. can. 12. in Purgat. can. 15. et Matth. Villaneum lib. 1. cap. 1.

† 2. **CAMPSARE**, Frequenter permutare. Vide *Cambire*, post *Cambiare*.

† **CAMPSARIUS**. Vide *Campsia*, **CAMPSILIS**. Vide *Camisile* post *Camusa*.

† **CAMPSOR**, **CAMPSORIA**. Vide in *Cambiare*.

* **CAMPSOR PLANUS**. Vide supra in *Cambiare*.

† **CAMPTAULES**, a Græc. κάπτω flecto et αὐλός, tibia vox efficta, Græcis tamen ipsis ignota : quod haud prorsus insolens. Est ergo *Camptantes*, qui tibia canit inflexa. Si plura cupis adi Martinium in Lexico. Vide *Cerataule*.

1. **CAMPULUS**, Navis fluviatilis species. Ebrardus in Græcismo cap. 10 :

Campulus, et lembus, seu liuter, cimba, carabus. Sed legendum *Campulus*. Glossæ Isidori : *Caupilus, navicula brevis. Caupulus, navis. Vide Campolus.*

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Campulus, nef de cordes.*

* 2. **CAMPULUS**, Monetæ species videtur, in Lib. cens. eccl. Rom. : *Abbas S. M. Cleiddewerh unum marabutinnm et unum Campulmm singulis annis.*

1. **CAMPUS**, Bellum, prælium. Joannes Biclariensis in Chronico : *Conicmndus Rex Campo occubuit.* Gregorius Turonens. lib. 5. Hist. cap. 18 : *Quod si differet, Campum præpararet ad bellum.* Fortunatus lib. 9. Poem. 1 :

Omnibus his datus est timor illo judice Campo.

[Diarium belli Hussitici apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 156 : *Dominus autem Bohnslaus de Swambergk ipsos die quadam invadere volens, de Campo cum suis est depulsus, non sine suorum damnis.*]

CAMPUM OBTINERE, nostris, *Estre maître du champ de bataille.* Valerius Flaccus :

Dux Campi Martisque potens, etc.

Sidonius Carin. 5 :

Cum spoliis Campum retinent, et Marte fruuntur.

Item paulo ante :

Hostibus expulsis, Campum qui maximus extat, Jam lustrare vacat.

CAMPUM TENERE, nostris, *Tenir la Campagne.* Will. Brito lih. 8. Philipp. :

Qui cum majorem jam partem exisse vadosis

Illorum vidisset aquis, Campumque tenere, etc.

[Paulo diversa notione sumitur in Breviario Hist. Pisanæ ad annum 1173. apud Murator. tom. 6. col. 188. scilicet pro certaminis locum immoto gradu defendere : *Per totam diem Pisani et Lucani sunt invicem præliati, et utrique certantes viriliter Campum tenuerunt egregie, et neutra pars succubuit, quamvis plures hinc inde occisi fuissent.*]

* Reg. homag. duci Aquit. præstit. ann.

1173. et seq. ex Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 28. 1°. [*** Delpit. Recogn. Feodor. Aquit. pag. 39.*] : *Omnes allodiarii sen qui habebant allodia in dicta diocesi (Vasatensi) debebant dicto domino regi Angliæ, si mandet, Campum seu bellum campestre..... inter portus et flumen Garonæ. Camp, eadem notione, apud Villehard. cap. 189 : Ne plaise dum le Dieu que jamès me soit reprene que je fuye de Camp et laisse l'empereor.*

2. **CAMPUS**, pro *Castris militibus*. Vide *Hringus*.

† **CAMPUM LEVARE**, Castra movere, Gall. *Lever le Camp.* Parisius in Chron. Veronensi ad ann. 1215 : *Eodem anno Veronenses iverunt in auxilium Mantuanorum ad castrum Gonzagæ obsessum per Cremonenses et Reginos, et per succursum Veronensium Levaverunt Campum ad recuperationem dicti castris, quod est recuperatum per Mantuanos. Deinde Veronam reversi sunt cum honore et victoria.*

* *Champ*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 692 : *Perrin le Gros jeune compaignon.... archier de nostre Champ.* Aliæ ejusd. ann. ch. 730 : *L'un des archiers de nostre ordonnance pour la garde de nostre Champ.*

* **CAMPUS**, Exercitus. Steph. de Infestura MS. ubi de Innoc. VIII. ad ann. 1491 : *Sic rebelles facti sunt ecclesiæ et Papæ obedire recusant; quare Papa misit ad eos Campum ecclesiæ, qui se tandem dederunt Ecclesiæ, quos postea Papa mulctavit.*

3. **CAMPUS**, Duellum ipsum, quod in campo seu arena initur. Charta Roberti Regis Franciæ in Tahulario Monasterii S. Dionysii : *Hoc est bannum hominis vulnerati vel interfecti, et infractorum intra vel extra castellum ipsius Canobii, duellum et legem dhelli, quod vulgo dicitur Campus, etc.* Baldricus Noviom. lib. 1. cap. 10 : *Ad singulare certamen, quod rustice dicimus Campum, provocaverunt.* Regino lih. 2. de Eccl. discipl. 77 : *De pugna duorum, quod nostri Campum, vocant.* Charta Willelmi Comitis Lutzemhurg. ann. 1122 : *Si pugna Campi, id est, duelli, adjudicata fuerit, etc.* Gregorius Turon. lib. 10. Hist. cap. 10 : *Cumque uterque in præsentia Regis intenderent, et Chundo diceret, nunquam a se hæc præsumpta, quæ objiciebantur, Rex Campum dijudicat.* Et mox : *In Campo uterque steterunt.* Adde lih. 2. cap. 27. Charta Caroli Magni pro divisione Imperii cap. 9 : *Tunc volumus, ut ad declarationem rei dubiæ, iudicio Crucis Dei voluntas, et rerum veritas inquiratur, nec unquam pro tali causa, cuiuslibet generis pugna, vel Campus ad examinationem judicetur.* Chronicon S. Benigni : *Ad hoc denique ventum est, ut respectum caperent utraque pars super ipsam silvam, indeque Campum fieri decreverunt.* Charta Alfonsi Imperatoris Hispaniæ ann. 1086. apud Antonium de Yopez tom. 6 : *Homicidium de nocte factum, qui negaverit, si accusatus fuerit, litiget cum illo, qui dixerit; Quia ego vidi : et si ceciderit, petet centum solidos, et quod ultra expendit in armis et operariis, et 60. solidos de Campo.* Tahularium Brivatense Ch. 19 : *Sane si quis mutare voluntates nostras elaboraverit, seu hæres, seu quelibet alia persona, auri libras 10. persolvat, et affirmatio Campi per-*

maneant. Occurrit passim hac notione, in Capit. Ludov. Imp. ad Legem Salicam § 1. [*** Baluz. ann. 819. pag. 601. Pertz. ann. 817. pag. 211. cap. 10.*] in Lege Bajwar. tit. 2. § 2. in Lege Anglior. tit. 7. § 4. tit. 14. 15. in Lege Saxon. tit. 15. in Lege Longobard. lib. 2. tit. 2. § 28. tit. 55. § 23. tit. 46. [*** lih. 1. tit. 25. § 76. lib. 2. tit. 15. § 11. tit. 28. § 3. tit. 55. § 25.*] Ludov. Pii 23. 3. Carol. M. 132. 65.] in Capitul. Caroli Mag. 1. 3. cap. 46. [*** ex addend. ad leg. Ripuar. ann. 803. cap. 8.*] 1. 4. cap. 27. [*** 23.*] Append. cap. 33. [*** II, 34.*] apud Baldricum in Chron. 1. 3. cap. 57. in Charta Bald. Comit. Flandr. ann. 1038. apud Buzelinum lib. 3. Gallo-Flandr. cap. 20. in Charta Roberti Regis Franc. apud Doubletum in Hist. Sandion. pag. 826. etc. Vide *Campiones*.

Duellum autem *Campus* dicitur, quod in area ampliori et undique clausa, quam *Campum* vocabant, iniretur. Hinc in *Campo* decertare, in Capitul. 1. ann. 819. cap. 10. et 1. 4. Capitul. cap. 23. Assisiæ Hierosolym. MSS. cap. 96 : *Et ains que la quarantaine soit, le Seigneur doit avoir fait faire le Champ de 40. cannes de curene, et bien ydale, et clos de fossé et de palis, qui sont entour passé et lassé de cordes, si que aucun des chevans ne porte son Seigneur hors de Champ, ou qu'il n'en soit getté, tant que pais en soit faite.*

* *Champ*, eadem acceptione, usurparunt nostri. Charta ann. 1321. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 123 : *De Champ formé, se on en fait paiz, quinze sols d'amende au seigneur; se on en est armez et couz en est feruz, et paiz en est faite, soissante soulds d'amende au seigneur; se li Champs est outrez, cil qui sera vaincu s'era en la volonté du seigneur de corps et d'avoir. Champs à articles, Duellum quod certis conditionibus stat, apud Jac. Valere in Tract. nobilit. MS. Joustes mortelles et à Champ, apud Froissart. vol. 4. cap. 6. Champ d'armes, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg. 163. ch. 364. Adde tom. 4. Ordinatio reg. Franc. pag. 297. art. 18.*

† **CAMPUM DUELLI TENERE**, dicitur de Judice Duello præsidente, in quadam in questa facta auctoritate Domini Regis Philippi ex Archivo B. Mariæ de Bono Nuncio Rotomag. : *Guillelmus de S. Andoeno hobet annos circa septuaginta... dicit, quod vidit quoddam duellum de feloniam in terra dictorum Religiosorum... et quod Senescallus dictorum Religiosorum tenebat Campum duelli, et plures milites et armigeri et alii fuerint ibidem.*

† **CAMPUS CONTENDERE**, Singulare certamen inire, apud Muratorium tom. 1. Scriptor. Ital. part. 2. pag. 101. col. 2. B.

* **CAMPUS PROSEQUI**, Duellum peragere. Charta Ludov. VII. reg. Franc. ann. 1151. in Chartul. Maurign. ch. 83 : *Cum abbas Landricus executionem Campi et bellum vell adducere Maurigniacum Joscelinus contra dixit; et hoc dicebat esse sui juris, quod huiusmodi sui extra ipsam villam cum hominibus ecclesiæ ad prosequendum Campum non deberent egredi. Joscelinus Stampeniensis.... illud bellum quod detinuerat concessit ut quo vellet abbas deduceret.*

CAMPIRE, Duellum inire, in campo

arena monomachia decertare. Chronicon Besuense : *Fidelium suorum factus est conventus, insuper etiam Campicendi est dies statutus.*

4. **CAMPUS**, Ager, modus agri, nostris *Champ*, Italis *Campo*. Origines in Cantica Cantic. Homil. 3 : *Campus plantities terræ dicitur, cui cultura adhibetur, et quæ excollitur ab agricolis.* Tabularium S. Remigii Remensis : *Sunt ibi Campi 17. ubi seminantur frumenti modii sigili 30. Alibi : Sunt ibi aspicientes inter majores et minores Campi 46. continentes mapp. centum, ubi possunt seminari de frumento modii 24. de sigilo modii 30. et semis, de spelta modii 85.* Occurrit ibi pluries. Charta ann. 1153. apud Ughellum in Episcopis Patavinis : *Offero illud feudum vestrum antiquum Camporum riginta sex.* Infra : *Secunda pecia Camporum undecim.* Adde eumd. tom. 5. pag. 142. Occurrit passim in Chartis. Vide *Cambo*.

* **CAMPUS FRIGIDUS**, Ager pascuus. Charta ann. 1500 : *Anthonijs de Lage au Chat vendidit.... quoddam pastorale seu campum frigidum, vocatum lo Clau de Testang.*

5. **CAMPUS**, Mercatus, nundinæ; quia in *Campo*, et loco publico fiebant. Charta ecclesiæ Narbonensis ann. 1250 : *Idem Amalricus in diminutionem jurisdictionis nostræ fecit bis teneri Campum de Saracenienalibus, et alijs quibusdam rebus, de quo campo habuit 15. millia solidorum, et amplius : qui Campus debet esse communis.*

CAMPUS ARVUS. Vide *Fossinagar*, [* *Arvis Campus* et Marin. Pap. Diplomi. pag. 79. not. 21.]

6. **CAMPUS**, Circulus, *Haga*. Vide *Hrinis*.

7. **CAMPUS**, Locus juxta urbem, in 10 rei ultimo supplicio multabantur. S. Augustinus lib. 1. contra Epist. Parmeniani cap. 8 : *Quinetiam audeat conqueri Parenianus, quod vos Constantinus ad Campum, id est, ad supplicium duci jussit.* Vide *campus Martii*.

¶ 8. **CAMPUS**, in scutis gentilitiis, Gall. *camp*; in pannis vero *Fond*, ut cum dimus *Etoffe a fond d'argent, à fond d'or*, annus argenteus aureusve figuris distinctus, apud Rymer. tom. 7. pag. 577 : *Unum stum de panno aureo de rubeo Campo cum liis aureis operatis in quodam frecto albo.* Inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419 : *em unus alius pannus aureus novus ad unum asureum.* Inventar. Ecclesiæ Aniens. ann. 1444 : *Item pannus aureus in campo seminatus cum magnis compas, etc.*

9. **CAMPUS MARTII**, et **MADII**, vel **MAGI**, omnia publica, seu generales Conventus, consolebant primi Francorum Reges quotannis circa anni principium et Martio mense indicare, qui in patenti campo, et ibi dio peragebantur, ex quo *Campi Martii* lgo appellantur a Scriptoribus. Gregorius Turonens. lib. 2. Hist. Franc. cap. 27. et eo Flodoard. lib. 1. Hist. Rem. cap. 13. moin. lib. 1. cap. 12. Auctor Vitæ S. Remigii, et Gesta Francor. cap. 10. de Cloveo Rege : *Transacto vero anno jussit nem cum armorum apparatu advenire phalangam, ostensuram in Campo Martio primum armorum nitorem.* A Marte, quem

Pagani Deum belli credebant, dictos ejusmodi Conventus scripsit Flodoardus loco laudato, et Auctor Vitæ S. Remigii Episcopi. Sed potior videtur eorum sententia, qui a Martio mense, quo peragebantur, dictum volunt. Chron. Fredeg. jussu Nibelungi scriptum, de Pipino : *Evoluto anno præfatus Rex a Kal. Mart. omnes Francos, sicut mos Francorum est, Bernaco villa ad se venire præcepit.* Charta Dagoberti Regis in Chron. Fontanell. cap. 1 : *Die Calendarum Martiarum, in Compendio Palatio.* Nec scio, an ab hoc die annos suos auspicarentur Franci, quod certe testari videtur Decretum Tasilonis Bajwar. Ducis cap. 2. § 12 : *Nec in publico mallo transactis tribus Kal. Martiis post hæc ancilla permaneat.* Vide Decretionem Childeberti Regis cap. 8. [* *Eichhorn. Histor. Jur. German. § 122. 133. 161. 171.*]

Quod vero *publicum mallum* dicitur, *Placitum* appellatur a Fredegario ann. 766. Conventus ab Aimoino lib. 4. de Gestis Franc. cap. 67 : *Bituricam veniens, Conventum, more Francico, in Campo egit.* Conventus generalis, ab eodem cap. 68. 70. 71. 85. Conventus maximus, in Chron. Moissiac. ann. 777. Curia Gallorum, in Diplom. Caroli Crassi. [* *Vide Marcam de Concord. lib. 6. cap. 24. § 5. 6. 7.*]

Sed id obtinuit prima stante Regum stirpe; postmodum enim, qui Kl. Martiis indicebatur Conventus, ad diem Kl. Maiarum relatus est a Pipino. Fredegar. ann. 766 : *Ibi placitum suum Campo Madio, quod ipse primus pro Campo Martio, pro utilitate Francorum instituit tenens, multis muneribus a Francis et Proceribus suis ditatus est.* Annum, quo hæc primum facta mutatio, notant Annales Francor. veteres tom. 2. Duchesnii pag. 7. Apud Labbeum tom. 2. Biblioth. pag. 734 : *Anno 755. venit Tassilo ad Martis Campum, et mutaverunt Martis Campum in mense Maio.* Unde postmodum passim appellatur *Magii Campus*, in Chron. Moissiac. ann. 777. 790. in Chron. Monast. S. Galli ann. 775. 776. 777. 781. et *Campus Madii* apud Fredegar. ann. 761. 766. Mutationis vero causam affert Auctor Vitæ S. Remigii Episc. quod videlicet hæc anni tempestate potissimum bellorum expeditiones fierent : *Quem Conventum posteriores Franci Maii Campum, quando Reges ad bella solent procedere, vocari instituerunt.* In his enim publicis Conventibus Reges milites suos recensebant. Gregorius Turonens. loco citato : *Jussit omnem cum armorum apparatu advenire phalangam, ostensuram in Campo Martio suorum armorum nitorem.* Fredegar. ann. 766. de Pipino : *Usque ad Nievernium urbei cum omni exercitu veniens, ibique cum Francis et Proceribus suis placitum suum Campo Madio tenens.* Recensebant, inquam, Reges milites suos, quos nonnisi provecta tempestate in expeditiones educabant, cum ut plurimum a Julio mense sumerent Gallicani procinctus exordia, ut est apud Ammianum lib. 17. In iis etiam tractabatur de rebus publicis, et quæ ad Regum et regni statum spectabant. Fredegar. ann. 761 : *Omnes optimates Francorum ad Dura in pago Riguerinse ad Campo Madio pro salute patriæ et utilitate Francorum tractanda placito iustituto, ad se venire præcepit.* Reges ipsi a proceribus et subditis

dona et xenia accipiebant. Marianus Scot. ann. 750 : *Reges quippe (Merovingi) dicebantur; sed potestas Regni tota apud Majorem domum habebatur, excepto quod chartæ et privilegia Regis nomine scribebantur, et ad Martis Campum, qui Rex dicebatur, plastrum bubus trahentibus vectus, atque in loco eminenti sedens, semel in anno a populis visus, publica dona solenniter sibi oblata suscipiebat, stante coram Majore domus, et quæ deinceps eo anno agenda essent, populis annunciantes.* Chron. Hildesheimense eodem an. : *In die autem Martis Campo secundum antiquam consuetudinem dona illis Regibus a populo offerebantur, etc.* Eadem habent Annal. Fuld. sed errant Theophanes pag. 337. Andreas Sylvius ann. 662. et auctor Chron. Turonens. ann. 670. qui dum id ipsum narrant, *Campum Maii*, pro *Campo Martii* habent.

Transierunt postmodum ejusmodi Conventus a Francis ad Anglos. Leges Edwardi Confess. cap. 35 : *Statutum est, quod ibi debent populi omnes et gentes universæ singulis annis, semel in anno scilicet convenire, scilicet in capite Kal. Maii, et se fide et sacramento non fracto ibi in unum, et simul confederare et consolidare, sicut conjurati fratres, ad defendendum regnum contra alienigenas, et contra inimicos, una cum domino suo Rege, et terras, et honores illius omni fidelitate cum eo servare, et quod illi ut domino suo Regi intra et extra regnum universum Britannicæ fideles esse volunt.* Cui quidem Conventui, etsi Kl. Maii iniretur, mansit tamen *Campi Martii* appellatio. Simeon Dunelm. de Gestis Angl. ann. 1094 : *Denuo in Campo Marcii convenire, ubi illi, qui sacramentis inter illos pacem confirmavere, Regi omnem culpam imposuere.* Eadem habet Bromptonus.

** *Campi* apud Saxones memorantur in Præcepto pro Trutmanno, si huic chartæ fides habenda est : *Ut resideat (comes) in curte, ad Campos, in mallo publico, ad universorum causas audiendas, etc.*

10. **CAMPUS MARTIUS**, ita dicta amplior plantities juxta majora oppida, in qua incolæ armorum exercitationi operam dabant, instar Camporum Martiorum juxta Romam, (nam octo habuisse auctor est P. Victor) quod pluribus probant Marlianus lib. 6. Topog. Rom. Rosinus lib. 6. Antiq. Rom. cap. 11. et alii. Vetus Inscriptio : *Qua in arcem eitur, Campum ubi ludunt, etc.* [Mauritius lib. 6. Strateg. cap. 2 : *Ὁν τρόπον ἐν τῷ Μαρτίῳ ποτὲ οἱ καβαλλάριοι ἐπαίζον ἐν τοῖς παραχειμαδίαις*, ubi videndus Schefferus. Lactant. de Mortibus Persecut. num. 32 : *Maximinus postmodum scribit quasi nuntians, in Campo Martio proxime celebrato Augustum se ab exercitu nuncupatum.*] Treverensis *Campi Martii* meminere Golscherus Monachus lib. 1. de Gestis Trevirorum cap. 4 : *Campus autem longitudine et latitudine spatiosus Martis vocabatur, ubi tyrones instruebantur.* De eo etiam agunt Nizo Abbas in Vita S. Basini Archiepiscopi Trevir. num. 5. et Joannes Even in Medulla Gestor. Trevir. fol. 51. Veronensis, Hieronymus d'alla Corte, in Histor. Veron. lib. 7. pag. 415. et Polycarpus Palermus lib. 1. de Patria Plinii cap. 5. Tornacensis, Vita S. Eleutherii Episcopi Tornacens. cap. 2. § 5.

Niciensis in Provincia, Joffredus in ejusdem urbis Notitia cap. 4.

Neque porro aliud fuit vasta illa et patens planities juxta Constantinop. versus Hebdomum, in qua erectum olim sublime Tribunal, ubi inaugurabantur et coronabantur Imperatores, quam *καμπόν* nude vocant Theodorus Lector Eclog. 1. pag. 181. Zonaras et Cedrenus, ubi de Basilio, idem Cedrenus pag. 366. et 385. Chronicon Alexandr. pag. 738. Paulus Diac. lib. 14. et 16. et aliquot alii: quippe Constantinus Mag. novam Romam condens, non modo eadem, quæ Roma vetus habuit, ædificia in ea extruxit, sed et Campum addidit. Vide Velserum lib. 5. Rerum Vindelic. et Dissertationem nostram de Hebdomo Constantinopolitano num. 7.

¶ **CAMPUM FACERE**, Spolia dividere; hinc forte dueta locutio, quod hujusmodi divisiones in campis fieri solerent. Caffari Annal. Genuens. lib. 1. apud Murator. tom. 6. col. 253. A: *Postea vero* (deprædata civitate) *Januenses cum galeis et toto exercitu juxta Sulinum in plagia S. Pailerii venerunt, et Campum fecerunt, et de pecunia Campi decimam et quintam galearum primam extraxerunt* (f. extruxerunt.) *Aliud vero quod remansit inter viros de Tomilia dividerunt, et unienique per partem solid.* XLVIII. de pictaunis, et lib. 11. piperis dederunt. Lanfrancus Pignolus ad ann. 1266. eodem tom. col. 540: *Et quum applicuisset Messanam, fecit ibi Campum fieri de rebus captis in prænominata civitate, quam ceperat et destrui fecerat. Quo Campo facto partem Galeottis assignavit, et aliis de galeis eis contingentem, et partem retinuit Communi Januæ.*

* **CAMPUS INDULGENTIÆ**, le Champ du pardon, Locus juxta Rotomagum, sic dictus ob indulgentias iis concessas, qui processionibus ad hunc locum fieri solitis, intersunt. Vide Hist. Rotomag. part. 1. cap. 13. pag. 35. Lit. ann. 1367. tom. 5. Ordinatio reg. Franc. pag. 74: *Ne in nudiniis, quæ sunt semel in anno in Campo indulgentiæ juxta villam prædictam, etc.*

* **CAMPUS MAREACUS**. Charta Lotharii imper. ann. 845. inter Instr. tom. 5. Gall. Christ. col. 465: *In pago Prisgaudi Nungingavilla, cum..... banno et Campo Mareaco, et omnibus justitiis.* Quæ sic emendanda sunt ex Lagnille inter Instr. Hist. Alsat. pag. 5. [* Alsat. Diplom. num. 101.]: *In pago Prisgaudi Munhinga villa, cum..... banno et cypno, marcato et omnibus justitiis.*

* **CAMPUS MARTIS**, Locus in agro Duniensi. Vide infra *Mortua-Aqua*.

* **IN CAMPO**, Gall. *Sur le Champ*, Confestum, extemplo. Stat. Saluciar. collat. 1. cap. 6: *In causis pedaneis et levibus nulla est visio octorum, et quæ summarie in Campo possunt decidi.* Occurrit præterea apud Gerson. de Potest. ecclesiast. cap. 15.

* **CAMPUS ARCTUS**, Gall. *Champ estroit*, Ludi genus, ejus mentio fit in Lit. remiss. ann. 1446. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 56: *Lesquelz compaignons se prindrent à jouer l'un à l'autre à ung jeu, que on dit Champ-estroit.*

* **CAMPUS AVENÆ**, vel *Candavene*, Cognomentum ejusdam Radulfi, in Ch. ann. circ. 1200.

* **CAMPUS**, pro Cæmeterium, in Serm. de S. Petro Acot. tom. 6. Sept. pag. 655. col. 1.

¶ **CAMPUTA**. Vide *Cambuta*.

¶ **CAMSARE**. Vide *Campsare*.

¶ **CAMSELLUS**, CAMSILA, CAMSILE, CAMSILIS, CAMSILUS. Vide in *Camisa*.

¶ **CANTUS**. Vide *Cantus* 2.

* **CAMUATHE**, Polonica vox. Stat. Vladisl. Jagel. ann. 1420 inter Leg. Polon. pag. 80: *Frequenter solet evenire, quod nobiles seu plebei borea, silvam aut gajum, dictum zapusta, cujuscumque ex industria intrantes, aut casu Camuathe, alias pozarem, succedunt, etc.*

CAMUCUM. Vide *Camoca*.

* **CAMVERCINI**, f. pro *Cawercini*, Mercatores propter fœnerationem usariam famosi. Concil. Trevir. ann. 1227. apud Marten. tom. 7. Ampl. collect. col. 117: *Ne pecuniam suam ad Camvercinos vel Judæos ponant propter luerum.* Et col. 118: *Item præcipimus districte ut se contra Camvercinos, et alios usurarios, ita habeant ut in generali concilio est statutum.* Vide *Caorcini*.

* **CAMUFAGIUM**, Arboris species, Carpinus, Gall. *Charme*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Camufagium, Charme.*

¶ **CAMVIATIO**, pro *Cambatio*, Permutatio, apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvernæ pag. 14. ex Chartulario Abb. S. Hilarii Carcasson. Vide *Cambiare*.

* **CAMULEUS**, Vehiculi genus, traha, Gall. *Traineau*, haquet. Poggii Braccol. Hist. lib. 7. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 398: *Inde ex flumine deductas (triremes) junctis turribus machinisque subditis Camuleis, usque ad lacum quemdam parvulum funibus perduxerunt.* Vide supra *Campulus* 2.

¶ **CAMUM**, Species potitionis ex hordeo et aliis frugibus confectæ. Ulpian. l. 9. ff. de trit. vin. ol.: *Si quis vinum legaverit... nec Camum, nec cerevisia continebitur, nec hydromeli.* Cujacius Observat. lib. 24. cap. 39. adducit Simeonem Januensem qui doceat, *Camum fieri ex hordeo et aliis frugibus et Fucam Arabice vocari, vulgo in Græcia Phocadium, et esse cerevisiæ speciem.* Verba hæc allegat: *Cerevisia, Camum, Foca.* Item: *Camum, Sicera, Potus factus ex hordeo et aliis rebus calidis, ut sunt zinziber et similia, quæ ponuntur in testaceis parvis bene obturatis, et cum aperiuntur, salit in altum, et vocatur Cerevisia.*

* Quæ ad hanc vocem notantur prætermittenda prorsus erant, ut pote jam observata in *Camba* 3. Vide ibi.

* **CAMURIS**. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Camuribus, brevibus cornibus.* Vide *Camyrus*. [* Placid. ap. Maium Classic. Auctor. vol. 6. pag. 556: *Camiris, introrsus respicientibus curva, unde camiris cornibus; contraria patula dicuntur Camiris cornua flexibus rotunda.* Hæc ex Servio. Vide *Forcellinum*.]

¶ **CAMUZZUM**, Genus panni. Index Onomast. ad calcem tomi 3. Act. SS. Junii.

¶ *Camuza* Hispanis, Rupicaprina pellis.

¶ **CAMYRUS**, Curvus. Humbert. Card. lib. 3. adv. Simoniacos cap. 6. apud Mar-

ten. Anecd. tom. 5. col. 779: *Quid enim ad laicas pertinet personas Sacramenta ecclesiastica, et pontificalem seu pastorem gratiam distribuere, Camyros scilicet bæculos et anulos quibus præcipue perficitur, militat et unititur tota Episcopalis consecratio? Est pro Camyrus, quod habet Virgil. Georg. 3. ubi vult, ut eligendi bovis sit:*

Tum longo nullus lateri modus, omnia magna, Pes etiam, et Camuris hirtæ sub cornibus aures.

Vide ibi *Servium*.

CAN. Vide Leonardum Fuchsium lib. 1. Paradox. medecin. cap. 35. præterea *Cananus*.

1. **CANA**, Mensura. Vide *Canna*.

¶ 2. **CANA**, CANUM, in infeodationibus terrarum, præsertim ab Ecclesia possessorum, est plerumque in usu, pro debito aut redditu, qui solvitur superiori aut domino terræ, et speciatim Episcopis et Ecclesiasticis, sive id sit frumentum, zytum, sive aliud quippiam genus cibi, sal, aut quædam pecuniæ summa. Joannes Skenæus de Verborum significatione pag. 34.

* Idem videtur quod *Canon* 1. Solemnis et antiqua præstatio. Charta David. reg. Scot. in Chartul. eccl. Glasguens. ex Cod. reg. 5540. fol. 10. vº.: *De quibus terris præfata Glasguensis ecclesia redditus et Canum percipere consueverat. Sicut servientes mei Cana et rectitudines meas.... recipiunt, in Ch. Willelmi itidem reg. Scot. ibid. fol. 75. vº.*

* 3. **CANA**, Mensura liquidorum, vas vinarium. *Channée*, in Lit. remiss. ann. 1335. ex Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 331: *Et quant il viennent (les habitants de Guerreville) ausdiz pressoers ou l'un d'yeus, le seigneur en prent une Channée de vin franchement, et le remanant de tout le vin de marc moitié à moitié.* An inde etiam vox *Changoint*, qua mensura salis significatur in aliis Lit. ann. 1459. ex Reg. 188. ch. 114: *Icellui Laurens demourast exempt e sans rien paier par l'espace de onze ans excepté deux Changoints de sel par chacun an.* Comput. MS. eccl. S. Vulfr. ann. 1357 fol. 8. rº.: *Pro una Cana vini præsentat uxori Petri Penllon, qua die nupciavit, iiij. sol. viij. den.* Vide *Canna* 4.

* 4. **CANA**, Cannabis, ut videtur Telon. S. Bert.: *De Cana, quam mercato super collum portat, j. den.* *De Cana, quæ super currum portatur, iiij. den.* Tabul. Vict. Massil.: *Donamus totum decimum quem habemus infra ipsas casas, id est, carne, de Cana, et de lino.* Chavenys, peram pro *Chaneyys*, vel *Chenevi*, in Lit. ann. 1315. tom. 2. Ordinatio reg. Franc. pag. 600. Vide *Canna* 6.

¶ **CANA MELLIS**. Vide *Canamellæ*.

¶ 1. **CANABA**, Penus, cella vinaria. Vita S. Columbæ Abb. tom. 2. Junii pag. 211: *Unde in eodem loco ante januam Canabæ crux infixa est.* Vide *Canava* 1.

¶ 2. **CANABA**, Cannabis, Gall. *Chanvre*. Hist. MS. S. Cypriani Pictav. fol. 189: *Decimæ totius parrochie, annonæ, leguminum, lini, Canabæ, etc.* Charta anni 1212 apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pict. MSS. pag. 905: *Decima vini... Canabæ etc.* Vide *Canava* 2.

¶ **CANABACIUS**, Eadem notione, T. cannabina, Gall. *Canevas*. Charta Com-

niæ Balneoli ann. 1208 : *Centenarius de Canabaciis* III. denar. Statuta Massil. pag. 391 : *Constituimus... quod nullus qui Canabacios crudos vel albos in Massilia vendendos attulerit, possit vel audeat illos Canabacios vendere nisi per centenaria, nisi forsitan eosdem Canabacios venderet ad minutum... addentes præterea huic capitulo, ut centenaria Canabaciorum alborum, nigrorum, et brunorum intelligantur de centum cannis centenariorum.*

† **CANABASIUM**, vel *Canabasius*, apud Rymer. tom. 15. pag. 3. col. 2 : *Canabasio vocato Canvas.* Vide *Canevasium* in *Canava* 2.

† **CANABARIA**, Locus in quo seritur *Canabum*, Gall. *Cheneviere*. Polyptych. Fiscam. ann. 1235 : *Guillebertus... tenet duas Canabarias, unde reddit XII. den.* Vide *Canevaria* in *Canava* 2.

† **CANABUM BATUTUM**, *Cannabum tritum*, Gall. *Broyé*, Stamen cannabi a cortice separatum. Extenta iurium Comitum Sabaudie ann. 1309. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 98. col. 1 : *Qualibet bestia ouerata pelis... pelliceria aptata, lana lavata, Canabo Batuto, et similibus debet pro pedagio duodecim denarios.*

CANABULA, Vox Agrimensorum, quæ apud Frontinum non semel occurrit : *Finitur arcarum, riparum, Canabularum, sive rovercarum, muris, maceris, etc.* [Canabulæ, loca sunt aspera et inculta. Vide *Rigaltii Glossarium Agrim.* a Goesio editum pag. 292. *Antiquarium Jani Guill. Lauemb.*] [* et *Forcellin.*]

* **CANABALE**, Ager, in quo cannabum rescit, Gall. *Cheneviere*. Charta ann. 1340. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 419 : *De annua pensione super quibusdam terris sive Canabalibus, circumcirca dictum columbeum situatis.* Infra : *Canabilia sive terras, etc.* Alia ann. 1367. ex Reg. D. de Clairault : *Quittamus Stephano Davis..... duo Canabilia nostra, unum quorum..... situm sit inter Canabale seu terram Guillelmi Sayal, etc.* Vide mox *Canabana*.

* **CANABANA**, **CANABENA**, **CANABINA**, Voces ejusdem notionis et originis atque *Canabale* supra. Obituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 204. rº. : *Una cum uibus falcatis, uno jornalī terræ, et una Canabena circa dictum molendinum.* Ibid. fol. 229. rº. : *Item super unum amplateatum unum Canabana retro.* Charta ann. 1270. in Chartul. ejusd. eccl. ex Cod. reg. 5188. fol. 72. vº. : *Erardus de Ortis domicellus..... cognovit se..... imperpetuum concessisse Guidoni episcopo Lingonensi..... quartum artem..... Canabinarum.* Vide *Canaba* 2.

* **CANABARIUM**, ut supra *Canabale*. Testam. Romei de Villanova ann. 1250 : *tem uxori Borgondioni quondam confiteor habere pro Canabariis quinquaginta libras aymonetas.*

* **CANABASERIUS**, **CANABASSERIUS**, ostri *Canabasseur*, Telarum cannabinarum, aliarumve ex cannabe rerum artifex et mercator. Charta ann. 1333. ex Bibl. reg. cot. 2 : *Accedens ad operatorium Bernardi Sepimani Canabaserii Narbonæ, c. Comput. ann. 1412. inter Probat. m. 3. Hist. Nem. pag. 205. col. 1 : Solve-unt Petro de Lernaco Canabasserio pro octo*

ternalibus ciricis rubei coloris, etc. Lit. remiss. ann. 1451. in Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 176 : *Pierre Lauri marchant Canabasseur, demourant en la ville de Besiers, etc.* *Chanevacier*, eadem acceptione, in Poemate cui titulus : *Le Dit du Lendit* apud D. Le Beuf tom. 3. Hist. urb. et dioc. Paris. pag. 261. *Chanevassier*, in Costum. Paris. ex Reg. sign. Pater Cam. Comput. fol. 256. rº. : *Chanevassiers de chascune piece de toilez, de napes, de touailles, etc.* j. den. Vide *Canava* 2.

* **CANABENA**. Vide supra *Canabana*.

* **CANABERIA**, Ager, in quo cannabis crescit, idem quod supra *Canabana*. Lit. admort. Caroli V. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 214 : *Item supra quandam Canaberiam apud Angeletum, quam tenet Guillelmus Picardi, sex solidos.* Vide *Canabaria* in *Canaba* 2.

* **CANABESUM**, *Cannabum*, Gall. *Chanvre*, Picardis *Canvre*. Charta ann. 1103. tom. 2. de Usu feud. pag. 726 : *Sesteralitium dono vobis de omni blado, et de omni legumine, et de farina, et de linoso et de Canabeso, etc.* Vide supra *Canabosium*.

* **CANABETUM**, *Canavaria*, *Cheneviere*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. Reg. 7684. Vide supra *Canabale*.

* **CANABINA**. Vide supra *Canabana*.

* **CANABIS**, ERIS, pro *Cannabis*. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *Item sunt plures panniculi de lino et Canabere pro ymaginibus in Quadragesima cooperiendis.* Invent. Gall. : *Item plusieurs draps de Chanvre ou de lin, etc.*

* **CANABOSIUM**, ut supra *Canabesum*, *Cannabum*. Stat. Montis-reg. pag. 317 : *Statutum est quod quælibet persona, quæ extrahere voluerit de posse civitatis Montis-regalis aliquam quantitatem Canabosii..... Possint et valeant impune et sine solutione extrahere Canabosium pro eorum usu.*

* **CANABUS**, a Gr. *κάνναβος*, Arundo, in qua ludentes pueri equitant. Vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 251. col. 1 : *Prior natu Simon..... ascendens Canabum velut sonipedem suum, et virgulam quasi lanceam accipiens et vibrans, cum coætaneis suis circa fictitii et imaginarii castelli custodiam et defensionem sollicitus, militiam simulabat.* Vide *Martin. Lexic.* in hac voce.

* **CANACA**, Ornamentum muliebre. Math. de Afflict. decis. 315 : *Maritus mittit uxori suæ, quando est in domo patris vel fratris,..... Canacam auream, torquem aureum, catenam auream, manillas aureas.*

† **CANACHENUS**, Fur, Gall. *Voleur*. Obserata pudentes *Canacheni*, apud Arnobium lib. 6. pag. 208.

† **CANADA**, Vas, lagena, poculum. Testamentum Manigundis Langobardæ ann. 742. apud Mabillon. tom. 2. Annal. Benedict. pag. 704 : *Ut pro omni anno per ferias de Domini Nativitate debeant dare illa Abbatissa, qui pro tempore in ipso Monasterio præordinata erat, perpetuis temporibus usque in perpetuum, candelas duas, valente denarios quatuor, Canadas duas de vinum, seu et oblatas duas, etc.* Vide *Canua* 3.

† **CANADELLA**, Parva Canada. Leges Palatinæ Jacobi II. Regis Majoric. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. LXXII : *Tres calices cum Canadellis suis sint de auro, hoc est,*

urccolis ad Missam usurpandis, quos alii Ampullulas vocant, Gall. Burettes.

† 1. **CANAGIUM**, Idem quod inferius *Canaria*, Gall. *Chienage*. Charta Walteri de Avenis in Hannonia ann. 1311 : *Concedens ei pro villa quæ dicitur de Marignes, quidquid tenui in villa quæ dicitur Bayres, videlicet sanguinem et burinam et altam justitiam, Canagium et panagium.* [* Vide *Haltaus. Glossar. German.* pag. 979.]

* 2. **CANAGIUM**, Jus ponendi cannas seu palos in fluvio piscium capiendorum gratia, et præstatio quo ob id solvitur. Charta Heur. reg. Angl. pro monachis Montisburg. in Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 42 : *Recipiunt..... decimam totius Canagii de aqua de Vernum integre et plenarie.* Vide infra *Canatus* et *Canuitia*.

CANALATUS, Striatus, canalium ductibus instructus, Gall. *Canelé*. Vita S. Isidori Hispalensis Episcopi num. 4 : *In ore putei erat quoddam lignum continuis cordarum sectionibus in aquis hauriendis Canalatum.* Infra : *Ut mihi digneris disserere, rogo, quis, vel ad quid... istius ligni Canales facti fuerunt.* Mox : *Lignum frequenti cordarum ductu in aquis hauriendis Canalatum.*

* **CANALE**, *Chenal* ou *goutiere*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679. *Chanal* apud Dumbenses iisque vicinos dicitur Nemus, silva. Charta ann. 1452. ex Tabul. Torchner. : *In Canali Melin unam meiteratam terræ, etc.*

** **CANALEGA**, ut *Canagium*, 2. Chart. antiqua in Hispan. sacr. vol. 38. pag. 281 : *Cum mulinis et Canalegis in Cuvia flumine.* Vide S. Rosa de Viterbo *Elucidar.* tom. 1. pag. 232.

* **CANALETA**, Infundibulum, seu ejus pars inferior quæ canalem refert. Stat. Saluciar. collat. 5. cap. 128 : *Quod quilibet molinarius, cum suum molendinum martelaverit, teneatur implere Canaletam de suo farinacio, donec sit æqualis.*

† **CANALETUM**, Parvus canalis, aquæductus, Ital. *Canaletto*. Memoriale Potes-tatum Regiens. ad ann. 1282. apud Muratorium tom. 8. col. 1153 : *Item eodem anno et tempore factum fuit et muratum unum Canaletum aquæ per mediam plateam communis, et ducebatur ad cameras palatii novi capitanei populi Reginorum, et conductum fuit per stratam Regalem ante domos Dominorum de Lupicinis, et ductum fuit in canale de Cantano, qui vadit ad sanctum Nazarium.*

1. **CANALIS**, Via publica, *δημόσιος ἄγωγός*, in Gloss. Lat. Græcis. Lex 15. Cod. Theod. de Cursu publ. (8, 5.) : *Neque tamen sit cujusquam tam insignis audacia, qui parangarias, aut paraveredos in civitatibus ad Canalem audeat commovere, quo minus marmora privatorum vehiculis provincialium transferantur.* Id est, nemo audeat paraveredos, qui ad transversas vias destinati sunt, ad vias publicas commovere, seu, ut vulgo loquimur, *faire marcher*, (ita enim hæc vox rursum hac notione usurpatur in leg. 14. eod.) quo minus privati marmoribus convhendendis ædium suarum cultui consulere non possint. Is enim sensus est legis istius, si non fallor : neque aliter accipiendi *Canales publici*, in leg. 2. eodem Cod. de Curiosis (6, 29.), quidquid reclamet vir doctissimus

his locis *Canales* intelligi παρόδους seu vias transversarias, quæ in regias seu basilicas influunt. Ita pariter accipienda hæc vox in Concilio Sardic. can. 20: Ἐὰν ἕκαστος ἡμῶν τῶν ἐν τοῖς παρόδοις, ἦτοι καναλίῳ, καθέσῃτων ἐπισκόπων θεασάμενος ἐπίσκοπον, ἐπιζητοῖν τὴν αἰτίαν τῆς παρόδου, etc. Id est, ut Episcopi, qui in viis publicis, (ἐν παρόδοις, dans les passages) et qua ceteri Episcopi, qui ad Comitatum veniunt, transire solent, eos, si forte per suas dioceses transire contingat, de itineris causa interrogent. Nos dicemus, *les Evesques qui sont sur le chemin de la Cour*. Quo sensu Athanasius Apol. 2. quosdam Episcopos, qui ad Sardicensem Synodum convenerant, ait fuisse ἐν τῷ καναλίῳ τῆς Ἰταλίας, id est, ex parte Italiæ, seu qui ex Italicis viis huc pervenerant. Vocem hanc in Concilio Sardicensi a veteribus haud intellectam arguunt interrogationes aliquot in veteri Codice Canonum Bibl. Regiæ, qui fuit S. Petri Pictavensis: *Illud etiam omnino dinoscere desidero... qualiter illud intelligendum sit, quod in Sardicensi Concilio cap. XI. legitur, ut qui in Canali sunt Episcopi.* [** Cod. reg. 2685. fol. 48: *Episcopi vero qui in Canalicibus sunt, hi sunt qui intra montium claustra civitates habent. Canalis enim dicitur locus in publica via inter montis situs.*] Scribit Constantinus Porphyrogen. lib. de Admin. Imp. cap. 34. Regionem in Dalmatia, *Canalem* appellatam, sic dictam Sclavorum lingua, a voce quæ ἀμαζιάν, seu viam plaustralem sonat, quia, inquit, διὰ τὸ εἶναι τὸν τόπον ἐπίπεδον, πάσας αὐτῶν τὰς δουλείας διὰ ἀμαζῶν ἐκτελοῦσιν. Sed Latine vocis vim haud percepit eruditus Princeps. Nec scio, an *Canalis* vox capi debeat pro via publica in Charta anni 1000. apud Ughellum in Episcopis Bergomensibus: *Quicquid decimum exinde annue dominus dederit, exceptis illis, quæ in Canale ad Præpositatum et ad alias Capellas pertinent.* Vide Cujacium lib. 19. Observ. cap. 19. et infra in *Via vicinalis*.

CANALES, ubi Monachi pedes lavant. Bernardus Mon. in Consuet. Cluniac. MSS. cap. 77: *Ad signum majoris Missæ in Claustris nos discalceamus prope Canales, ut lavaturis sint in promptu.*

* 2. **CANALIS**, Cavum, Gall. *Trou, creux*. Guido de Vigev. MS. de Modo expugnandi T. S. cap. 6: *Et super ipsis duabus perticis sive trabibus fiant duæ Canales in duobus orlis firmatis super ipsis duabus perticis.*

* **CANALIS INFIRMITAS**, Morbi genus a medicis *Tenesmus* dictum, Continua cupiditas egerendi excrementa, cum interim nihil præter materiam cruentam et mucosam egeratur, ut observant docti Editores. Acta beati Amadei tom. 2. Aug. pag. 588. col. 1: *Dum... infirmaretur quadam infirmitate, quam vulgus appellat infirmitatem Canalis, medici autem eam appellant infirmitatem tenesmorum quodammodo incurabilem, a qua paucissimi, ut dicitur, curantur et liberantur.*

† **CANAMALA**, id est, *Gidomalia*. Papias MS. Vide *Canamellæ*. [** Gloss. antiq. ap. Maium Classic. Auctor. vol. 6. pag. 513: *Canamaula*, (al. cod. *conamaula*) *Lanuginem habentes, id est cidoniæ*. Cod. reg.

7644: *Gidomalia*. Lege *Canamala*. Vide Forcellinum in *Cotoneum* et *Cydoneus*.

CANAMELLÆ, Scriptoribus, Arundines, unde elicitur *zacharum*, seu *zuccarum*, vel, uti a plerisque nuncupatur, *mel silvestre*; unde a *canna* et *melle* dictam *Canamellam* putant Fulcherius Carnot. lib. 1. cap. 21. Auctor Hist. Hieros. 2. part. pag. 595. Jacobus de Vitriaco lib. 1. cap. 53. et 84. Brokardus in Descript. Terræ Sanctæ, etc. *Canna mellis* dicitur Constantino Africano lib. 5. Commun. locorum medic. cap. 18. Μέλι τὸ καλῶμενον τὸ λεγόμενον σάκχαρι, apud Arrianum in Periplo maris Erythræi. Est autem *Canna*, quod Græcis συρίξ unde nostri *Canelle* effinxerunt, *casiam* indicum ita vocantes, quod ex cannis eruat, Græcis Scriptoribus, μέλι καλῶμενον Ἰνδικῶς dicta. [** Conf. Isidor. Origin. lib. 17. cap. 7. sect. 58.]

Canamella, vero est caudex nodosus, spongiosa plenus materia, cortice tenui, dulci succo, qui sic exprimitur. Caudex totus frustatim minutimque conciditur, deinde toreulari appressus succum reddit, qui in cacabum mundissimum dimissus, igni supposito concoquitur et expurgatur. Purgatus vero in figulinis vasis reconditur, ubi, cum refrigerit, in saccharum laudatissimum coalescit. Albertus Aquensis lib. 5. cap. 37: *Calamellos ibidem mellitos per camporum planitiem abundanter repletos, quos vocant Zucra, sicut populus, illorum succo et vix ad saturitatem præ dulcedine expleri hoc gustato volebant. Hoc enim genus herbe summo labore agricolorum per singulos excolitur annos: deinde tempore messis maturum mortariolis indigence contundunt, succum colatum in vasis suis reponentes, quousque coagulatus indurescat sub specie nivis vel salis albi, etc.* Occurrit præterea vox hæc *Zucra* lib. 10. cap. 35. Willelmus Tyrius lib. 13. cap. 3: *Canamellas, unde pretiosissima usibus, et saluti mortalium necessaria maxime conficitur zachara.* Observat Sanutus lib. 1. part. 1. cap. 2. ejusmodi *Canamellas* et *zuccara* nasci in terris Sultano subjectis, de quibus ipse magna percipiebat pedagia, præterea in Cypro, Rhodo, Morea, et Sicilia. De *Canamellis*, quæ in agro Panormitano in Sicilia nascuntur, sic Hugo Faicandus in Præfat. ad Hist. de Calamit. Sicil.: *Occurret tibi mirandarum seges arundinum, quæ Cannæ mellis ab incolis nuncupantur, nomen hoc ab interioris succi dulcissime sortientes. Harum succus diligenter et moderate decoctus, in speciem mellis traducitur, si vero perfectius excoctus fuerit, in saccari substantiam condensatur.* Molendina porro ad ejusmodi cannas confringendas Siculi voce Saracenica *Massara* vocabant. Charta Guillelmi Regis Sicil. ann. 1176. apud Rocchum Pirrum in Archiep. Montis-Regalis: *Molendinum unum ad molendas Cannas mellis, quod Saracenicè dicitur Massara.*

Qui saccharum hodie nominari audit, inquit Salmasius lib. de Saccharo, hanc eandem appellationem in antiquorum scriptis legit, non exquisito, an res antiqua eadem sit cum nova. Saccharum veterum illud est, quod hodie vocatur apud Indos *Sacar manbu*, quod in arundine Indica arboreæ ac vastæ proceritatis sponte con-

crescit. Quod saccharo hodierno prorsus disconvenit, quod esse factitium constat succo expresso ex arundine parva et molita, qui succus postea coquitur ac cogitur in eam, quam videmus, duritiem. Neque aliud est saccharum ab eo, quod Achmes cap. 243. vocat σακχαρικόν, τὸ λεγόμενον παλῶδιν, quod in paludibus ejusmodi arundines nascantur. Vide [Leonardum Fuchsium lib. 1. Paradox. Medicin. cap. 37. et] Salmasium ad Solinum pag. 1312. et in libro de Manna et Saccharo.

CANNETTA, seu **CANNETUM**, in laudata Charta ann. 1176. et aliis Siculis, locus est, ubi crescent ejusmodi *Canamellæ*.

† **CANAMENTUM**, Species cantici. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 584. de S. Potentino: *Cum hymnis et canticis et cum Canamentis.* Vide *Cantamen*.

† **CANANA**, pro *Canava*, Cella vinaria. Acta S. Austregisi i, tom. 5. Maii pag. 230. *: *Custos Cananæ illius, cum introisset in cellarium considerare, si salva essent vasa cum musto.*

* 1. **CANAPA**, Cella vinaria. Gualv. de la Flamma apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1033: *Non erant cellaria sive Canapæ de vino; sed erant contenti soli promptuariis.* Bareleta serm. in fer. 6 hebdom. 3. Quadrag.: *In Canapa vadi (avarus) mensurat vinum cum harundin in vegete.* Vide *Canava*, 1.

* 2. **CANAPA**, **CANAPA**, Cannabis, vo Italica. Stat. Astæ ubi de Intrat. portar. *Canapa aspalinata sive destagliata solvat pro quolibet rubo lib. j. Canepa grossa, no laborata solvat pro quolibet rubo sol. x.* Hinc

* **CANAPALE**, Ager, in quo *canapa* se cannabis crescit. Stat. Montis-reg. pag. 228: *Cesivæ.... quæ viderentur nocere vineæ horto, vel Canapali consortis, debeant remveri.* Occurrit etiam in Stat. Saluc. colla 7. cap. 193. Vide supra *Canabale*.

* **CANAPARIUS**, Qui cellæ vinariæ curam habet. Stat. colleg. Fuxens. Tolos. ann. 1457. ex Cod. reg. 4223. fol. 235. r.º *Ordinamus ut in dicto collegio sit unus panterius, Canaparius sive buticularius, qui mandatum rectoris..... diligentiam in custodiâ panis et vini adhibeant.* Vide supra *Canapa* 1.

† **CANAPATIUM**, **CANAPARIUM**. Vi in *Canava* 2.

* **CANAPE**, Funis cannabaceus, rude Traet. MS. de Re milit. et mach. bell. cap. 90: *Canape capsam levans aqua leneatur: tunc Canape restringitur ac excutatur, et excurtato Canape campana elevat potest ad locum deputatum.*

* **CANAPERIA**, Gall. *Cheneviere*, Ag. ubi cannabis crescit. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 46. ex Cod. reg. 4624: *Quod extraxerit seu exportaverit alienum capum.... in et de aliena Canaperia, etc.* Vide infra *Canapina*.

* **CANAPERIUM**, Eadem notione. T. rear. Bellijoc. fol. 171. v.º: *Canaperium ejusdem Anthonii de Doza ex Borea.* Charta ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazaugu: *Quod ipsi homines servient.... pro quod Canaperio, grossum unum.*

† **CANAPEUM**, Umbraculum, a Græco Κωνοπέριον, Genus retis ad excludendos

lices in lecto jacentium obtendi solitum; unde Anglicum *Canapy*, non parum de flexo sensu, inquit Skinner, lecti ὑπερπέ-
ρασμα, seu Prætentum, umbella, umbraculum, cœlum aut οὐρανίσκον, imminens principum capitibus in pompis, ipsiusque Christi corpori, cum defertur solemniter, Gall. *Dais*. [* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Canapeum*, pro cultibus et mistis reticulata cortina.] Apud Rymcr. tom. 9. pag. 273 : *Etiam unum Canapeum de nigro et rubeo tartaryn depictum cum leonibus et cignis, cum omni apparatu ad portandum in Dominica in Ramis Palmarum supra Corpus Christi*. Nostris *Canapé*, Bisselium est, vel ut alii exponunt, Scimpodium.

* **CANAPEUS**, Canabinus, Gall. *de Chanvre*. Inventar. S. Capellæ Paris. incerti ann. ex Bibl. reg. : *Item plures panni linei seu Canapci ad involvendum ymagines, etc.* Vide supra *Canapa* 2.

* **CANAPINA**, ut supra *Canaperia*. Charta ann. 1157. apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom. : *Cum.... domibus, ortis, Canapinis, etc.* Ubi Murator. edidit *Canipatinis* tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 676. Rectius in Cl. ann. 1236. ibid. col. 697 : *Cum.... terris, hortis, vineis et Canapinis, etc.* Pro ipsa Cannabe, vide in *Canava* 2.

† **CANAPINA**, **CANAPINEA**. Vide in *Canava* 2.

† **CANAPIS**, pro *Canabis*, Gall. *Chanvre*, legitur in Præcepto Philippi IV. Franc. Regis ann. 1304. Charta anni 1380. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. Mandato Philippi Goupil ann. 1482. ex Archivo B. M. de Bono Nuntio Rotomaga. Inventario Eccl. Anic. ann. 1444. Charta Consulium Tolosæ ann. 1192. Consuetud. MSS. ejusd. urbis fol. 29. vº. e Bibl. D. de Crozat, et libi.

† **CANAPIUM**, Tela cannabina, Gall. *Canevas*. Acta S. Yvonis, tom. 4. Maii pag. 147 : *Cum quodam coopertorio parvi valoris de Canapio*. Vide *Canava* 2.

† **CANAPTURA**, Ἀνχαψία, *Accensio lychni*. Supplem. Antiquarii. Mendose apud Martinium *Canaplura*. Scaliger in Moretum opinatur *Canapturam* dici, quod ex cannabis stupa accenderetur ignis; pro quo Martinius mallet *Carpturam*, quod lucrum fieret ex carptis linamentis. Hujus, si tanti est, Lexicon consule.

† **CANAPUM**, pro *Cannabum*, apud Papiam, et supra in voce *Buringi*. *Conapum risatum seu tritum*, in Consuetud. Lemoic. art. 71.

† 1. **CANAPUS**, Funis, rudens, Ital. *Canape*, Gall. *Cable*. Boncompagnus de Obsidione Anconæ cap. 4. apud Murator. tom. 6. col. 931 : *Intravit quidem repente mare, veniensque natando cum quadam bibe-
de in manu, cepit abscindere maximum Canapum, qui ex una parte ligatus erat in rora navis.*

† 2. **CANAPUS**, Species leguminis, ut idetur. Usus Fuldenses : *Cellerarius in rectorio omni die quadragesimali Canapum um rapis vel cepis; aut fabas cum pisa conasa ministrabit.* [* F. idem quod *Napus*.]

CANARDUS, Majoris navigii species. Ordericus Vitalis lib. 8. pag. 703 : *Quatuor aves magnæ, quas Canardos vocant, de Fortwegia in Angliam appulsæ sunt.* [* Vide

Jal. Antiq. naval. vol. 2. pag. 261. Island. *Kani*, German. *Kahn*, est Cymba.]

† **CANARIA**, Jus, quod domini in vassallorum prædiis habebant, ratione cujus iidem vassalli et subditi canes dominorum excipere et alere tenebantur. Charta Rainaldi Comitis Burgundiæ ann. 1050. in tom. 9. Spicilegii Acberiani : *Dimitto... consuetudinem, quam pater meus et ego accipiebamus ritu temerario in quadam potestate corum, quæ dicitur Cussiacus, ad equos nostros, sive ad canes, quam vulgo Mare-scalciam et Canariam appellant.* Mansio Canum dicitur in Charta Amalrici Comitis Ebroicensis, in Tabul. S. Maglorii Paris. : *De cervorum insuper et cervarum omnium venatione, dextros arnos, si præcedenti nocte fuerit Mansio Canum in Monteforti, vel in S. Leodegario, etc.* [Adde Ægid. Gelenium in Colonia, pag. 68.] In Consuetudine Hannoniensis cap. 99. § 1. ubi *Chienesse* dicitur canum agmen, quod nos *Mente de chiens* appellamus, ejusmodi *Canariæ* interduntur. Vide *Brennoticum*. Plinio lib. 25. cap. 8. *Canaria*, herbæ species est.

† **CANASTELLUS**, Canistrum, corbis : Ital. *Canestro*, *Canastrello*, Gall. *Panier*, *petit panier*. Statuta Arelat. MSS. art. 34 : *Pro quolibet panerio vel Canastello 5. sol.* Sententia Senescalli Provinciæ ann. 1434. in Statutis MSS. Piscatorum Massil. : *Ordinamus quod piscatores possint reponere et reponi sinant pisces in vasculis quibuslibet, cujuscunque formæ et capacitatis existant sive sint banastoni, Canastelli, etc.*

CANASTER, Μήσολιος, in Gloss. Græc. Lat. [et in supplemento Antiquarii, ubi recte exponitur *Canescens*.]

† **CANATGE**, Idem, ut puto, quod *Canaria*. Chartular. Aurel. in Lemovicibus : *Iste mansus dat duas gallinas et duos panes et unum sextarium siliginis Canatge.*

* Sed legendum opinor, *Cavatge*, ita ut idem sit quod *Cavagium*, census capitis. Vide in *Capitale* 5.

CANATIGLIA, Vox Italica, Gall. *Canettile*, Filum aureum vel argentum levius. Histor. Translat. S. Antonini : *Planeta ex Ermisino rubeo similiter confecta, et peniculamentis aureis cum ricamis Canatigliæ aureis et argenteis intertexta.*

† **CANATOR**. Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1160. apud D. Brussel tom. 1. de Usu feudorum pag. 536 : *Concessimus ex nunc in posterum Theci uxori Yvoni la Choe et ejus heredibus, magisterium Canatorum, baudreorum, sueorum, mesgeycorum et burseriorum in villa nostra Parisiensi, cum toto jure ipsius magisterii quod habebamus, etc.* Laudatus meritoque laudandus Editor *Canatores* Gallice reddit *Canatiers*; sed quinam fuerint illi artifices non indicat. Fere crediderim pro *Canatores* legendum *Tanatores*, Coriarii, Gall. *Tanneurs*. Huic lectioni voces sequentium artificum ex corio operantium quam plurimum favent. Vide *Tannare*.

* Male, ni fallor, apud Brussel, *Canatorum*; nec melius, *Cavatorum*, in Glossario v. *Conreatores*: ubi ex priori Charta laudata et ex ipso Chartæ ann. 1160. lemme, in quo legitur *Conratiers*, promptum erat suspicari legendum esse *Conreatorum*;

quod rursum patchbit, si attendatur ad notam abbreviationis literarum *re*, quæ aut ab amanuensi omitti, aut a lectoribus non adverti per facile potuit.

* **CANATURA**, Mensio ad *cannam*, Gall. *Mesurage*. Stat. Montis-reg. pag. 314 : *Item statutum est quod quælibet persona possit et valeat vendere et mensurare ad minutum dictum pannum, absque eo quod aliquid solvat pro Canatura.* Vide *Canna* 1.

* **CANATUS**, **CANNATUS**, *Cannarum* seu palorum scries in fluvio posita, ne pisces ultra possint ascendere, et ut facilius capiantur. Comput. ann. 1494. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 60. col. 1 : *Ad exequendum contra aliquos de Uchavo instrumentum impedimenti in ripperia Vistri ne pisces possent ascendere, in præjudicium reipublicæ, ad tollendum et fragendum Cannatos et quæcumque impedimenta apposita.* Et col. 2 : *Item solverunt.... Petro Barrière.... pro suo viatgio facto ad Cannatos. Vistri, etc. Item pariter.... Petrus Cases-novas laborator, quartus consul, accessit ad dictos Cannatos, quia in talibus expertus, etc.* Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 184. ex Cod. reg. 4621 : *Nullus audeat.... mittere vel tenere in flumine Arni.... aliquam semem vel Cannatum ad impediendum ne pisces possint venire per dictum flumen ad dictam civitatem Florentiæ,..... exceptis Cannatibus et sepibus antedictis.* Vide supra *Canagium* et infra *Cannitia*.

1. **CANAVA**, **CANNAVA**, Cella penaria, vel vinaria, Gall. *Cave*, Ital. *Canava*, vel *Canova*, ut habet Joan. Villancus lib. 10. cap. 22. Isidor. in Gloss. : *Canava, camera, (vel Cavea) post cœnaculum.* S. Augustin. serm. 61. de Tempore : *Multa sunt quæ de horreo, Canava, vel cellario aliquoties proferre non possumus.* Ennodius Epig. 43. de Inscriptione, *Ante Canavann* :

Sobria cella cadis vinum quod servat onustus
Corpora confirmat gressibus acta suis.
[Infundunt multis irarum pocula flammæ :
Mitescunt nostro bellica corda mero.]

Regula S. Cæsarii Arelat. ad Virgines cap. 30 : *Quæ cellario, sive Canavæ, sive vestibis præponuntur.* Adde Regulam S. Aureliani ad Monachos cap. 21. ad Virgines cap. 17. Notas Tyronis pag. 149. etc. Apud Victor-em Uticens. lib. 2. de Persecut. Vandal. pag. 18. *Cannava* sumitur pro ergastulo, seu cavca : *Artabatur multitudo ad currendum, vel ubi cannava erat præparata, laboriosam caperet mansionem.*

CANAVARIA, Quæ *Canavæ* curam habet, apud eund. Cæsarium Arelat. in Regula ad Virgines cap. 28.

CANEVA. Vetus Charta Dalmatica ann. 1069. apud Joan. Lucium lib. 5. de Regno Dalm. cap. 16 : *Quibus in primis ad auxilium et solatium, inferiorem pavementum cum Caneva turris S. Petri omnibus ejusdem Ecclesiæ creditariis consentientibus, concessimus.* Vide *Feudum de Caneva*.

CANEVARIUS, Custos caneavæ. Acta ann. 1333 : *Briminius de Subtus-ripa... Canevarius et Camps communis Cumarum surgens in parlitorio consuluit, quod propter labores et expensas, etc.* Sic in MS. [Acta SS. Junii tom. 1. pag. 769. de S. Gerardo : *Qui Canevarius erat.... dicens turbido animo increpando : In cellario modium grani, in*

vegete starii vini, nec plus in hospitali est.] *Caneparius* dicitur in Statutis Mediolan. part. 2. cap. 103. estque custos arcæ publicæ. *Canevarius*, seu *thesaurarius*, in 1. part. cap. 343. 350. *Canevaros* hodieque Itali vocant Pincernas, vel *Canavatæ* præpositos. [Synodus Pergami ann. 1211. apud Murator. tom. 9. col. 552 : *Et hanc pœnam extendimus ad prælatos et rectores Ecclesiarum non solventes pro ipsis Ecclesiis in totum, ubi ad ipsos pertinere talium solutio consuevit, si ipsos justa causa sive impossibilitas non excusat, de qua infra duos menses plenaria fiat fides, et ad illorum massarios et Canevarios dispensatores reddituum qui potestatem habuerint plenariam hæc solvendi; scilicet collectas Ecclesiis impositas.*]

CANEPA, Idem quod *Canava*. Statuta Urbis Mediolanens. part. 2. cap. 7 : *Potestas Mediolan. possit tenere Canepam, et vendi facere vinum ad minutum.*

2. **CANAVA**, pro *Canabi*, seu tela cannabina, nostris *Canevas*, Ital. *Canapa*. Capitulare de Villis cap. 62 : *Quid de lana, lino, et Canava, etc. Canaba*, in leg. 1. D. de Exercit. act. (14, 1.)

CANAPINA, Eadem notione, in Bulla Honorii III. PP. apud Ughell. tom. 1. Ital. Sacr. pag. 821. [et in Chronico Farfensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 420.]

¶ **CANAPINEA**, ibidem col. 612.

CANEVARIA, Nostris, *une Chenneviere*, Ager, ubi cannabis creseit, in Charta ann. 1029. apud Perardum pag. 177. Ita enim lego, pro *Cavenaria*. [Vide *Chenevaria*.]

¶ **CANAPERIUM**, Eadem significatione, in Adversariis D. Aubret Dumbensis Historiographi.

CANEVASIUM, apud Will. Thorn. Bulla Honorii III. PP. apud Ughellum tom. 1. Ital. sacr. pag. 823 : *Quicumque erit textor vel texitrix Canapati (l. canavacii) in civitate solvat, etc.* Sub appellatione vero *Canevaccriæ* (de la *Chenevacerie*) comprehenditur universa lintearia supellex, in Computo Stephani de la Fontaine Argentarii Regii ann. 1351.

¶ **CANEVACIUM**. *Cordas, Canevacia, stapulas, etc.* in Litteris anni 1338. apud Rymerum tom. 5. pag. 6.

* **CANAVAL**, ut supra *Canabale*, Gall. *Cheneviere*, Ager, ubi creseit cannabis. Chron. Astense ad ann. 1274. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 162 : *In crastinum iverunt Savilianum, et ibi per dies octo steterunt vastando arbores Canavallum et segetes.*

* **CANAVARIUS**, Cellæ vinariæ, *Canava* dictæ, præfectus, pincerna. Charta ann. 730. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 1005 : *Tradidimus tibi Mauricium Canavario domini nostri regi sorte de terra nostra, etc.* Vide *Canevarius* in *Canava* 1.

* **CANAVATIUM**, Locus ubi cannabis venditur. Stat. Placent. lib. 4. fol. 41. rº. : *Et non intelligatur hoc in Canavatio, quod tenetur ante stationes.*

* **CANAVAZERIUS**, Cannabinus. Stat. Saluciar. collat. 4. cap. 118 : *Quilibet emens pesum Saluciarum teneatur habere.... pondus Canavazerium, ut pondere Canavazerio*

semper canapum ponderetur. Vide supra *Canapeus*.

* **CANAVERA**. Gloss. Cæsar. Heisterbac., in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 671. col. 2 : *Alii xxix. solvunt sicut alii, minus modis duobus, et Canaveras non habent.... Quid sit Canavera, ignoramus.* Forte idem quod mox

* **CANAVERIA**, **CANEVRIA**, Ager, ubi cannabis creseit, nostris etiam olim *Caneviere*. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 193. ex Cod. reg. 4622. A. : *De ponendo duos custodes hortorum et Canevriarum. Ponantur duo custodes hortorum et Canaveriarum extra civitatem.* Lit. remiss. ann. 1410. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 257 : *Après ce que icellui Bertaut eust aré et rebiné la Caneviere de Robine, etc.* Vide *Canevaria* in *Canava* 2.

* **CANBERIA**, Tibiale, tibiæ armatura, nostris *Jambiere*. Garnis. inventæ in castro civit. Carcass. ann. 1294 : *Unum par Canberiarum sine cuisseriis.* Vide *Gumbe-ria*.

¶ **CANBIS**, pro *Canabis*. Loci referuntur in *Cerrus, Paupada* et *Manada* post *Manata*. Hoc in postremo vocabulo pro *Canbe* legitur *Canbet* eadem notione.

CANCALUS, Anastasius Bibl. in S. Hadriano PP. pag. 110 : *Absidam ipsius Ecclesiæ cernens idem beatus Pontifex jam ruinæ vicinam existentem, Cancalis ferreis eandem absidam confirmari fecit.* Forte *Cancellis*, nisi expresserit Græcum *κατάλειψ*.

CANCELLARE, Joanni de Janua, *Brachia extendere*. [Juriconsultis et Scriptoribus ævi medii, Scripturam inductis cancellatim lineis obliterare et delere.] Unde Ebrardus Bethuniensis :

Est Cancellare, quæ sunt damna notificare
Nomina per medium quæ signat linea ducta.
In cruce Cancellat pro nobis brachia Christus.
Qui mala scripta linit, hic Cancellarius exit.

[Ulpianus in Dig. lib. 28. tit. 4. l. 2 : *Cancellaverat quis testamentum, vel induxerat.* Marcellus l. 3 : *Si omnem scripturam testamenti Cancellasset.* Et lib. 2. tit. 14. l. 74 : *Propter illa verba epistolæ, quibus, omnes cautiones ex quocumque contractu vanæ et pro Cancellato ut haberentur, cautum est.* Formula frequens in veteribus instrumentis : *Nou Cancellata, non abolita, nec aliqua sui parte vitiata.* Vide Spicil. Acher. tom. 9. pag. 127. Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 502. Marten. Anecd. tom. 3. col. 1848. Formulæ Anglic. pag. 8. Miracula S. Zitiæ, tom. 3. April. pag. 523. etc. Gloss. Isid. : *Cancellat, Concidit, batuit.* Pro quo vir eruditus suspicatur legendum, *Cancellat, inducit, expungit.* Huic suspicioni favent Glossæ Cyrilli : *κατάσσω, Induco, Cancello; retineri tamen posse Concidit, suadet duplex Cancellandi modus : primus inductis cancellatim lineis; alter scissuris in decussem seapello factis.* Hinc fortean Willclmus Britto :

Cancello, scribo, Canello, grammata findo.
Italis *Cancellare*, Gallis *Canceler*, Germanis *Cancelieren*, Delere est et expungere, quod ad similitudinem cancellorum fieri soleant lituræ.]

¶ **CANCELLARE**, *Brachia decussare,*

transversim ponere. Capitulum Cisterc. ann. 1481. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1137 : *Quæ vero cucullas ferre et habere consueverunt, utantur cucullis albis per totum satis latis, sine cauda, cum manicis largis et usque circa genua longis ad Cancellandum more ordinis sedendo et inclinando.*

¶ **CANCELLARE MANUS** in signum reverentiæ. Epistola Panormitanorum ad Marinum IV. Papam apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 34 : *Sanctissimo patri eorum et D. D. M. sanctæ R. E. summo Pontifici, D. N. J. C. in terra vero Vicario, Petri Apostolorum principis successor, ac totius Christianæ religionis antistiti generali, Universitas Siculorum terræ osculum ante pedes et flexis poplitibus ac Manibus Cancellatis.* Dudum SS. Pater, etc.

** *Cancellare, Cancellas construere, Germ. Getteren. Gemma Gemmarum.*

CANCELLARES. Charta Jacobi Regis Aragonum ann. 1230. apud Guesnaium in Annalib. Massiliensib. : *Hoc totum vobis damus ratione trecentarum triginta sex Cancellarium, quas in nostro exercitu nobiscum honorifice cum vestro navigio habuistis, et quia extitistis, in captione civitatis Majoricarum.*

CANCELLARIUS. Joan. de Janua : *Cancellus dicitur interstitium muralium. Et fuit hoc tractum a Palæstina regione, ubi tecta desuper cacuminata non erant, sed jacebant in planum prostrata. Elevantur vero parietes circumquaque ad modum muralium, illa vero interstitia, quæ sunt inter propugnacula, dicuntur proprie Cancelli. Qui vero Epistolas missas recitare volebant populo in regione Palæstinæ antiquitus, ascendebant super tectum, et de cancellis recitabant, et inde inolevit usus, ut qui litteras Principibus missas habent exponere, Cancellarii, usitato nomine, dicantur.*

CANCELLARI dicti potissimum, qui ad *Cancellos forenses*, seu iudicium, stabant. Papias : *Cancellarius, qui in Cancellis primus est.* Tertullianus : *Januarum Cancellorumque potestates.* Hinc apud Senatorem lib. 11. Epist. 6. *Cancellorum decus*, lib. 12. Epist. 1. *Cancellorum pompa*, dignitas Cancellarii indigitatur, ut *Cancellos agere*, Cancellarii munus obire, dixit, eadem Epist. 1. Ita *Minister a Cancellis*, est Cancellarius Herrico lib. 6. de Vita S. Germani. Ii supplicantes introducebant ad iudicem. Idem Senator : *Per se presentandus accedat, per te nostris auribus desiderium supplicis innotescat.* Jussa eorundem explebant. Idem : *Jussa nostra sine studio vœnalitatis expedias, qui talem unusquisque ad responsa sua videtur eligere, qualem se cunctis decrevit æstinuari.* Respice, quo nomine nuncuperis, latere non potes, quod inter Cancellos egeris. Tenes quippe lucidas fores, claustra patentia, fenestratas januas; et quamvis studiose claudas, necesse est, ut te cunctis aperias. Nam si foris steteris, meis emendaris obtutibus; si intus ingrediaris, observantium non potes declinare conspectus. Ex quibus patet, Cancellarios dietos, quod ad *Cancellos* iudicium starent, eorumque jussa ac mandata exequerentur, proindeque eosdem fuisse quodammodo ostiarios. Quæ certe notione Cancellarius accipi videtur in Inscript. apud Grut. 647. 6 : *Commodis*

omnibus et præda damnata, quam Tribunus, Officium, Cancellarius et Scriba de pecuniis capere consueverunt. Ubi Tribunus, iudicis vice est, Officium, Apparitoris, Cancellarius, Ostiarii, et Scriba, Notarii. [Cancellarius dicitur in Inscriptione de Nonio Maurilio apud Montefalconium in Diar. Ital. pag. 114: *Qui fuit Cancellarius primi joci campi Boarii annis xxvi. in pace.*] [* Marin. Pap. Diplom. pag. 303. not. 8. scribit Cancellarius et pro joci legendum censet loci. Vide eundem. pag. 258. not. 5.] De ejusmodi Cancellariis copiose egit Jacobus Gothofredus ad leg. 3. Cod. Theod. de Assessor. [* Vide Glossar. med. Græcit. voce Καγκελλάριος, col. 531.] Atque hæc quidem ita in Italia obtinere, secus vero apud nostros. Nam

CANCELLARII Notariorum munus obiere. Unde in Lege Ripuar. tit. 59. § 2. 3. 4. 5. 6. et tit. 88. sunt ii, qui testamenta et acta publica conscribunt. Ita etiam accipiuntur in Lege Longob. lib. 2. tit. 34. § 12. [* 40.] tit. 41. § 1. 6. [* Ludov. P. 6. Lothar. I. 12. et 69.] in Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 43. in Capitulari 3. ann. 803. Capitul. 1. ann. 812. cap. 8. in Capitul. Ludovici Pii ann. 824. cap. 11. apud Holstenium in Concil. Cabilonensi II. ann. 813. cap. 44. etc. [Qui Scriba erat sive Cancellarius, in Epistola Roberti Comitis Cayaciæ ann. 1477. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1844. Vide Capellani 1.]

Cancellarii in Regum nostrorum Palatiis idem munus obiere, et eorum Chartas ac præcepta describere. Monachus Egolesmensis in Vita Caroli M. ann. 769: *Quod præceptum Cancellarius ejus scripsit.* Concilium Duziacense I. cap. 33: *Ego autem iussi Odonem ire ad Cancellarium Regis, et accipere ab illo pergamenum et atramentum, ut scriberet illum cito, etc.* Joseph Sacerdos, qui scripsit Historiam Translationis SS. Ragnoberti et Zenonis cap. 18. ita de se loquitur: *Ego Joseph peccator Sacerdos omniumque servorum Christi ultimus, quondam autem Aquitanorum Regis Cancellarius, nunc inelyti Regis Hludovici (Balbi) liberalium literarum etsi immeritus præceptor, atque ejusdem sacri Palatii Cancellariorum ministerio functus, etc. Cancellariorum Regionum, seu Palatii, uti vocantur in Capitul. ann. 823. cap. 24. et ab Hincmaro in Quatern. pag. 381. Edit. Cellotii, mentio est in Capitulis Caroli M. lib. 2. cap. 23. in Capitul. Caroli C. tit. 12. cap. 11. et tit. 28. et in veteribus Tabulis passim. Vide Archicancellarius, et Referendarius.*

Hoc posteriori nomine, regnante Merovingicis, appellabantur summi Cancellarii seu Custodes sigillorum regionum, ut dicitur in eadem voce, ubi et recensebuntur quotquot nobis noti sunt, illustres viri qui eam obtinuerunt dignitatem. Hic autem placet exhibere seriem Cancellariorum, qui regnantibus Carolingis et Capevingis, ad nostram usque ætatem floruerunt; ut veterum instrumentorum studiosis eorum virorum nomina semper sint in promptu, qui præcipuam habuerunt partem in Diplomatis conficiendis, subscribendis, et sigillo regio, cujus custodes erant, communiendis. Hunc

indicem ab eis mutuabimur Scriptoribus, qui hac de re diligentius scripserunt, Labbæo, Chesnio, Mabillonio, P. Anselmo, etc. omissis tamen auctoribus, quibus utuntur, ut sententias confirmant suas, ne in immensum crescat series nostra.

* Observatum velim notarios nonnquam Cancellariorum nomine appellari, ut et Cancellarios secundi ordinis, notariorum nomenclatura donatos: quod manifestum fit ex multis diplomatibus et præcipue ex Charta ann. 987. in Chartul. 23. Corb. ubi legitur: *Ragnoldus Cancellarius ad vicem dom. Adalberonis archiepiscopi summi Cancellarii recognovi et subterfirmavi.* Eodem titulo *Reginaldus* Chartam Hugonis Capeti ann. 988. in Cod. reg. 8542. 6. subscribit, et *Ragenaldus* aliam ejusd. reg. ann. 989. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 120. quem titulum usurpasse opinor præsertim cum notarii, vacante cancellaria, aut summo Cancellario absente, munere Cancellarii fungebantur. Cavendum itaque est ne notarios cum summis Cancellariis interdum confundas. At vero non omnium indistincte notariorum propriam fuisse hanc appellationem, sed ejus duntaxat, qui Chartam describebat, colligitur ex Charta Ludovici Pii ann. 824. in Tabul. Novient.: *Ego Withgerus Cancellarius cognovi. Ego Gumpertus archicapellanus recognovi.... Ego Durandus notarius ad vicem domini Heliae archicancellarii recognovi.* Consule Tract. novum de Re diplom. tom. 5. pag. 51. etc.

¶ CANCELLARII FRANCIE
SUB SECUNDA STIRPE REGUM NOSTRORUM.
Sub Pippino.

Chrodingus anno ejus primo.
Egius annis 2º. et 4º. ejusdem regni.
Widmarus annis 2º. 3º. et 9º.
S. Bonifacius Archiepisc. Mogunt. et Martyr, Archicancellarius ann. 752.
Franco ann. 754.
Volfardus ann. 9º. Pippini Regis.
Adalolfus ann. 14º. ejusdem Regis.
Beddilo ann. 1º. apud Schannatum in Probat. Diœc. Fuld. ann. 9º. apud cumd. in Tradit. Fuld. et ann. 15. apud Duchesnium. Ubique *Hitherius* Notarius.
Hitherius annis 17. et 19. Præter nominatos Regis Pippini Cancellarios Duchesnius meminit *Egidii*, qui *Missus* dicitur an. regni ejusd. 2º. *Egidius Missus recognovit.* Ita, inquit, fortassis dictus *Chrodingi* vel *Egii* Notarius.

Sub Carlomanno Pippini filio.

Maginarius ann. 1º. regni ejus.

Sub Carolo Magno.

Ludebertus vel Luitbertus annis 1º. et 4º. regni ejus. Notarii *Vitigavo* et *Rado*.
Hitherius, qui jam Cancellarii munus obierat sub Pippino, ab anno 1º. ejusd. Caroli ad annum saltem 23º. Notarii *Rado*, *Wigbaldus*, *Optatus* et *Wigbadus*: hic forte idem est ac *Wigbaldus*.

Lutherius apud Schannatum Diœc. Fuld. pag. 236. Notarius *Frado*; sed hi duo forsitan iidem sunt qui *Hitherius* et *Rado*.

Bartholomæus ann. 769. in Charta Launo Inculismensi Episcopo concessa.

Rado Abbas Vedastinus ab anno 11º. saltem ad 40º. Caroli regnantis. Notarii

Optatus, *Wicbaldus*, *Gilbertus*, *Erkambaldus*, *Jacobus* et *Widolaicus*.

Erkembaldus vel Archembaldus ab anno circiter 30º. Caroli M. Notarii *Genesis* et *Amalbertus*. De Amalberto quasi dubius loquitur Mabillonius ex Diplomate sibi suspecto; sed alia duo Diplomata ab eodem recognita fuisse nos docet Martenius noster Præfat. in tom. 1. Collect. Ampliss. n. 15. Tertium nomine *Suavium* indigitat Schannatus Trad. Fuld. pag. 107.

Engelramnus Archicapellanus, Archiepiscopus Mettensis (sic eo tempore dicti sunt tres Episcopi Mettenses, singulari privilegio pallio decorati) et Cancellarius.

Hieremias ann. 13º. imperii Caroli M. postea Archiepiscopus Senon. Notarius *Witherius*.

Hildebaldus vel Hildeboldus Archicapellanus et Colonicens. Archiepisc. ann. 788. obiit ann. 818.

Eginhardus Caroli M. vitæ scriptor recensetur etiam inter ejus Cancellarios, ut et

Autpertus Abbas. Neuter satis valido fundamento juxta Mabillonium.

Liutgradus vel Lutwardus ann. 1º. imperii Carolini. Notarii *Inquirinus* et *Hernustus*.

Sub Ludovico Pio.

Helizacar Abbas Centulensis ad annum saltem 837. Notarii *Durandus*, *Adalulfus*, *Arnaldus* et *Albo*.

* Helias, pro *Helizacar*, ni fallor, in Charta ann. 824. supra ex Tabul. Nobient. laudata, in qua *Withgerus cancellarius*, seu notarius.

Mileardus ann. 5º. regni Ludovici. Notarius *Audacer*.

Ludovicus ann. 6º. ejusd. regni. Notarii *Aneas* et *Durandus*.

Fridegisus vel Fridugisus ann. 7º. saltem ad ann. 18. imperii ejusdem. Notarii *Durandus*, *Hirminmaris*, *Simeon*, *Adalulfus*, *Sigibertus* et *Meginarius*.

Regemfridus Vienn. Archiep. et Archicancellarius in Diplomate sibi concessio ann. 5º. imperii Ludoviciani.

* Albertus Cancellarius, notarii acceptione, in Ch. ann. 829. ex Tabul. Novient. qui ad vicem *Dibthmari archicapellani* recognoscit.

Theodo seu Theudo, Teotove ann. 18. et seqq. Ludovici Aug. Notarii *Hirminmaris* et *Meginarius*.

Hugo Abbas ab ann. 22. ejusd. Notarios habuit *Hirminmarim*, *Meginarium*, *Glorium* et *Danielem*: quibus *Mercarium* addit Diploma relatum in Hist. Trenorchiensis pag. 195. si tamen eo loco, inquit Mabill. pro *Merchario* legendus non est *Meginarius*.

Irmingerus Cancellarius recognovit Diploma Ludovicianum ann. 839. apud Schannatum Tradit. Fuld. pag. 178.

Sub Lothario Imperatore.

Hilduinus Abbas San-German. Archicapell. Ludovici Pii ann. imperii Lotharii in Italia 18. in Francia 6. saltem ad annum ejusdem imperii in Italia 26. in Francia 14. Notarii *Rainaldus*, *Remigius*, *Frothmundus*, *Daniel*, et *Rudmundus*.

Agilmarus ann. 1º. et seqq. Lotharii regnantis in Francia. Notarii *Remigius*,

Tichandus, Ercamboldus et Luitharus : quibus addendi *Firmandus* ex Martenio Præfat. in tom. 1. Collect. Ampliss. n. 15. et *Eichardus* ex Præcepto Fuldensibus indulto, apud Schannatum Trad. Fuld. pag. 183.

Sub Pippino Rege Aquitaniae.

Hilduinus, idem qui supra sub Lothario. Notarios habuit *Nicolaum, Jovium* et *Petrum* Subdiaconos.

Aldricus, cujus Notarii fuere *Johannes, Sigebertus*, et *Sasbodus*, Diaconi.

Dodo Notarium habuit *Isaac* Clericum, apud Martenium Præfat. in tom. 1. Collect. Ampliss. num. 15.

Hermoldus vel Ermoldus, *Isaac* habuit Notarium.

Sub Ludovico Germanico.

Grimaldus vel Grimoldus. Notarios habuit *Otgarium* et *Hebathardum*.

Ratlareus. Notarius *Hubertus* : cui addendus *Comeatus* ex Schannato Tradit. Fuld. pag. 180.

Reginbertus, apud eund. Schannatum pag. 194.

Adalbertus ibidem pag. 206. Dubitari potest, an hi duo posteriores Cancellarii fuerint, an Notarii inferiores : Cancellariis accensemus, quod ad nullius alterius vicem Præcepta recognoscant Ludoviciana.

Luithbertus Archicapellanus. Notarius *Ebehardus*. Schannatus Tradit. Fuld. pag. 208.

Hugbertus Archicapellanus eodem usus est Notario, qui *Hebarkardus* scribitur apud Schannatum Diœc. Fuld. pag. 240. His Cancellariis *Ludovicum* adjungit Martenius Præf. in tom. 1. Collect. Ampliss. num. 15.

Sub Ludovico II. Imperatore filio Lotharii.
Tractemirus. Notarios habuit *Simpertum* et *Dructemium*.

* *Dructemirus sacri palatii notarius* Chartam ann. 852. recognoscit, apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 170. Is ipse est qui alibi *Archinotarius* et *Archicancellarius* appellatur; sed iis titulis minime donabantur summi cancellarii, nisi ab inferioribus cancellariis notariisve : porro hanc Chartam olus *Dructemirus* recognoscit; nihilominus ergo inter summos cancellarios est referendus, ac proinde delendus ex numero notariorum *Tractemiri*, qui non alius est ab ipso *Dructemiro*. Vide supra *Archinotarius* et *Tract.* de Re diplom. jam laudatum pag. 52.

Sub Carolo Calvo.

Ebroinus de quo non satis constat apud eruditos, licet fuerit Archicapellanus, ut dicitur in *Capellani* 1.

Ludovicus ab ann. 1. Caroli Calvi ad 27. Notariis usus est *Jona, Anea, Luca, Bartholomæo, Ragenfredo, Gilleberto, Sigeberto, Ganzleno, Hildeboldo, Soslelo, Meginario, Deormaro, Rotfredo, Hdrico, Adalgario, Folcalco, Adalsario, Gonthario*, vel *Conchario*, [* *Bonardiario* ex Ch. ann. 845. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 84.] *Elifrido* et *Gauzelino*. Hic

Gauzelinus seu Gauzlinus, vel Gozlenus, Ludovici frater, ei successit, atque Notarios habuit *Adalgarium, Hildeboldum, Mancionem, Gammonem, Ebbonem, Au-*

dachrum, Garinum, Adalgrinum, Siffredum, et Wlphradum. Vide sericm Archicapellanos in *Capellani* 1.

* *Bertraus Cancellarius*, in Ch. 17. Kal. Febr. ann. 3°. regni, indict. VI. ex Chartul. eccl. Vienn. col. 1. fol. 75. v°.

* *Tilpinus summus Cancellarius*, ad cujus vicem recognoscit *Eynardus notarius* Chartam ann. 860. ex Tabul. Floriac. Sed quis hic *Tilpinus*?

Sub Ludovico Balbo.

Gauzlinus Cancellarii munus obire perseveravit toto hujus Regis tempore, hoc est, biennio. Notarii *Wlphardus* et *Wigbaldus* : quibus *Mabillonius* addit *Audachrum* ex Chronico Centulensi.

Sub Carlomanno Ludovici Balbi filio.

Wulfardus, cujus Notarii *Albertus* et *Norbertus*.

Sub Carolo Crasso.

Liutwardus Episcopus Vercellensis et Liutpertus Episcopus Moguntiacensis : horum Notarii *Amalbertus, Segoinus, Salomon* et *Inguirinus*.

Sub Odone.

Ebolus Notarium habuit *Troannum*.

* Idem sunt, qui *Ebbo* et *Rohannus* vocantur in Ch. ejusd. Odonis ex Tabul. capit. Carnot. ubi legitur : *Rohannus notarius ad vicem Ebbonis recognovi*. Ubinam bene, ex aliis Chartis dijudicandum est.

Gualterus Notario usus est *Herreo*.

Adalgarius, cujus Notarius fuit *Ernulfus*.

Sub Carolo Simplicie.

Fulco Remensis Archiep. ab initio Caroli Regis ad ann. 900. Notarius *Heriveus*.

Ernustus eodem tempore cum *Benjaminio* Notario.

Machutus Episcopus, cujus Notarius erat *Frogerius*.

Anschericus, vel Askericus. Notarii *Ernustus* et *Herveus*.

Herveus seu Heriveus in utraque dignitate Cancellarii et Archiepiscopi Remensis Fulconi successit ad annum 922. Notarii *Hugo* et *Goslinus*.

Rogierus, Archiep. Trevir. Notarii *Goslinus, Ratbaudus* et *Hagano*.

* In Ch. ann. 922. ex Append. ad Marcam Hispan. col. 843. et 845.

Luitwardus, Episcopus Vercell. post *Rogierum*.

Sub Arnulfo Imperatore.

Teotmarus Archicapellanus. Notarii *Asdelgus, Aspertus*, et *Wichindus*.

Sub Zuenteboldo Lotharingie Rege.

Ratpotus Archiep. Notario usus est *Waldegero*.

Hermannus Archicapellanus Notarium habuit *Egilbertum*.

Rutgerus Archiepiscopus *Archiqueapellanus*, cujus Notarius *Walkems*.

Sub Ludovico secundogenito Arnulfi filio.

Ratpotus idem qui supra. Notarii *Ernaldus* et *Theodulphus*.

Sub Rodolpho.

Carolo Simplicie in carcere detento.

Abbo Episc. Suession. cum Notariis *Rainaldo, Heriberto, Richardo* et *Rotberto*.

Ansusus seu Ansegisus Episc. Tricastin. cum *Hugone* et *Raimundo* Notariis.

Theodoricus Archiep. cum *Berengario*, Notario.

Sub Ludovico Cæco Bosonis Regis filio.

Ragenfredus Notarium habuit *Arnulfum*.

Alexander Archiep. Vienn. Notarios habuit *Bernerium, Garnerium, Eliam* et *Uboldum*.

Sub Ludovico Ultramarino.

Ericus Episc. ad annum 6. dicti Ludovici, Notarium habuit *Odilonem*.

Hugo Remensis Antistes an. ejusd. Regis 9°. cujus Notarius *Rorico*.

Artaldus Archiepisc. Remensis Notariis usus est *Gerardo, Rorico*, et *Odilone*.

* *Alexander Archicancellarius*, cujus notarius *Ielias Dei gratia humilis diaconus*, in Ch. ann. 924. ex Chartul. Cluniac.

* *Aquilo* et *Dedilo*, f. pro *Odilo*, notarii *Artaldi* archiep. in eod. Chartul. Ita et pro *Gerunci archipræsulis* in Append. ad Marcam Hispan. col. 856. et 860. legendum omnino videtur *Artaldi* vel *Artandi*.

Sub Lothario superioris Ludovici filio.

Artaldus jam dictus Notariis usus est *Widone* et *Gezone*.

Odolricus in utraque dignitate *Artaldi* successor eundem habuit *Gesonem* pro Notario. Obiit ann. 971.

Adalbero, et ipse Rem. Archiep. Notarios habuit *Adalberonem* et *Arnulfum* seu *Ernulfum*. Ille Adalbero Cancellarii munus obiit etiam sub Ludovico V. postremo Rege stirpis Carolinæ.

CANCELLARII FRANCIE

SUB TERTIA STIRPE REGUM NOSTRORUM.

Sub Hugone.

Adalbero Rem. Archicancellarii officium prosecutus est cum *Reginaldo* Notario, postea Episcopo Parisiensi.

Gerbertus Rem. Archipræsul Notarium habuit *Rainoldum*, qui idem videtur cum *Reginaldo* sub Adalberone.

Renaldus Episc. Paris. Cancellarius etiam dicitur in Diplomate Monast. Fossatensi concessio.

Rotgerius Episc. Belvac. *Prothocancellarius Hugone* et *Roberto* Regibus anno 8.

Sub Roberto.

Abbo Episcopus. Notarius *Reginaldus*, aliis *Ragenardus*.

Franeo, ante acceptum Parisiorum præsulatum Cancellarius summus, seu, ut aliis videtur, Notarius fuit, qui per Arnulfi Remensis cum Rotberto Rege simultates Cancellarii officium interim exercuerit cum *Rotgerio* Notario.

Arnulfus Archiep. Remensis, cui Notarius ejus

Balduinus successit in officio Cancellarii postremis annis Rotberti. Sunt qui *Enlberto* Carnotensi eandem dignitatem tribuant; sed eum potius Ecclesiæ Carnotensis quam Regis Cancellarium fuisse existimat *Mabillonius* : contra *Duchesnius* cum credit verum fuisse Regis Cancellarium ex Annal. S. Victoris Paris. et ex Chronico Roberti Monachi Præmonstratensis pag. 74.

Sub Henrico I.

Balduinus idem qui supra. Notarii *Sigwinus, Fulco*, et *Willelmus*.

Hic observare juvat cum *Mabillonio*,

extremis Henrici Regis annis adscribi regiis litteris coepisse quatuor primarios Palatii Officiales cum Cancellario et aliis optimatibus. Id colligitur ex Henrici Diplomate apud Duchesium Hist. Monmorenc. pag. 21. relato, cui subscripti sunt ad annum 1060: *Balduinus Cancellarius, Rainaldus Camerarius, Albericus Constabularius, Willelmus Sinischalcus, Hugo Buticularius, Robertus Cocus*. Idem ritus invaluit regnante Philippo: at sub principatu Ludovici Grossi, subscribentium numerus redactus est ad quatuor principes viros cum Cancellario, scilicet ad Dapiferum, qui idem cum Senescalco; Cameraarium, Constabularium et Buticularium. Idem mos perseveravit sub Ludovico VII. et tribus subsequenter Regibus; mortuo S. Ludovico sub ejus filiis penitus extinctus. [* Monent Auctores Tract. nov. de re Diplom. tom. 6. pag. 26. contrarium aperte patere ex Diplomatis Philippi Pulcri annorum 1293. 1309. et 1313. ab ipsis Glossarii Cangiani continuatoribus hic memoratis.] His igitur Regibus Diplomata conficiebantur, *Astantibus in palatio quorum nomina subtitulata sunt et signa: Signum N. Camerarii, etc.* In quibusdam tamen litteris extraordinariis subscripta sunt Episcoporum et Abbatum nomina, etiam ante illos ministros. Exempla Mabillonius apponit, quæ prætermittimus citius nostram seriem prosecuturi.

Sub Philippo I.

Gervasius Archiep. Rem. quem die suæ unctionis ann. 1059. Philippus summum Cancellarium constituit, sicut antecessores suos fecerant, ut legitur in Actis Conventus Remensis.

Balduinus, qui ad vicem Gervasii litteras pro S. Nicasio Rem. recognovit ann. 1061. postmodum Cancellarius, saltem ad annum 9. Philippi Regis. Hic fere desinunt Notarii *Recognitores* ad vicem Cancellarium.

* Adejus vicem *Eustachius notarius* Chartam ann. 1067. recognoscit, inter schedas Mabill.

Petrus Abbas S. Germani prope Parisios annis 1067. et quatuor sequentibus. Post ad tempus instrumenta promiscue conficiunt

Guillelmus, annis 1073. et 1074.

Gofridus Parisiorum Episcopus ann. 1075. ad annum 1092.

* Ejus nutu *Gislebertus clericus* Chartam Philippi reg. subscribit in Reg. parvo S. Germ. Prat. Alium ann. 18. ejusd. reg. in Lib. nigro S. Petri Abbavil. fol. 298. °. subsignat *Goffridus cancellarius*. Neque alius est *Woffredus* in Ch. ann. 1083. ex Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 120. v°. part. 2. Idem denique *Gaufridus Archicancellarius* relegit atque subscripsit Chartam ann. 1092. ex Chartul. Compend. fol. 53. °. col. 1.

Rogerius Belvacensis Antistes annis 1074. 1079. et 1080.

Ursio Silvanectensis Præsul ann. 1090.

Hubertus annis 1091. et 1092. His ad-

ungendi *Humbaldus Vicecancellarius* ann.

1095. *Arnulfus Cancellarius* ann. 1097.

Gislebertus Cancellarius ann. 1105. iuxta Duchesium.

* Ipse est *Gislebertus regis notarius*, qui ad vicem *Rogerii cancellarii* subscribit Chartam ann. 1070. in Antiq. Bened. Aurel. MSS. Stephanot. pag. 360. Adde aliam ann. 1105. in Tabul. Carnot.

Stephanus Silvanectensis Paris. Episc. ann. 1106. ad obitum Philippi; et post ejus obitum

Sub Ludovico Grosso

Stephanus idem Cancellarius esse perseveravit ad annum 1116. quo dignitatem suam cessit

Stephano de Garlanda. Hic Cancellarii officium ab ann. 1125. intermissum, denuo recepit ann. 1133. Medio autem intervallo primum vacavit Cancellaria, deinde

Simon Cancellarii munere functus est.

* Stephanus de Garlanda Cancellarii munere functus est in Ch. ann. 1118. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 199: *Stephanus regie dignitatis Cancellarius relegit et subscripsit*.

* Fulcardus Cancellarius recognovit, scripsit et subscripsit Chartam ann. 1119. ex Tabul. Floriac. in Antiq. Bened. Aurel. MSS. Stephanotii pag. 362.

* Simon Cancellarius, in Ch. ann. 1128. ex Chartul. S. Maglorii Paris. ch. 9. et in alia ann. 1131. ex Cod. reg. 9612. T.

* Hugo Cancellarius in Ch. ann. 1129. ex Tabul. Carnot.

Algrinus, ab anno 1134. ad ann. 1139.

* Exstat Charta ann. 1150. inter Probat. tom. 1. Hist. Paris. pag. 33. quam subscribit *Algrinus*.

* Eodem anno 1134. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 130. et sequentibus annis 1136. et 1137. regia Diplomata subsignat *Stephanus Cancellarius*. Vide tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 23.

Sub Ludovico Juniore.

Natalis, Abbas Resbacensis ann. 1139. et 1140.

Cadurcus, ab ann. 1140. ad 1147.

* *Catulus* appellatur in Ch. ann. 1140. ex Chartul. B. M. de Josaphat.

* *Lidericus Cancellarius*, in Ch. ann. 1142. Ludov. reg. ann. 6. ex Tabul. Carnot.

Bartholomæus, ann. 1147.

Balduinus. Hic inter Cancellarios recensetur a Duchesnio.

Simon, annis 1150. 1151. 1152. et 1153.

Hugo de Campo Florido, Episcopus Suession. ann. 1151. etc. Obiit ann. 1175. Sed ante obitum fuerat in offensa apud Regem, tumque vacavit Cancellaria, annis scil. 1170. et 1173. et seqq. ad annum 1177. quibus annis *Petrus* Notarius Cancellarii vices egit.

* Hugo Cancellarius, in Ch. ann. 1150. ejusd. reg. ann. 14. ex Tabul. episc. Paris. 1158. ex Chartul. S. Joan. Laudun. 1168. in Chartul. S. Magl. Paris. ch. 16. 1171. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 226. et 1172. ex Chartul. Cartus. Aurel.

Superioribus Cancellariis adjungitur

Balduinus qui cum Ludovico ad expeditionem T. S. profectus est.

* Rogerius Cancellarius, in Ch. ann. 1154. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 551.

Hugo Puteolensis postremus fuit Ludovici Cancellarius ann. 1178. et 1179. Hoc tamen posteriori anno litteræ videntur abs Rege ipso datæ, quasi vacante Cancellaria.

Sub Philippo Augusto.

Idem Hugo ad annum 1185.

Hugo de Bethisy ann. 1186. Cancellaria vacavit ad annum 1223. Cancellarii vices agente *Hugone d'Athies* ann. 1201. et deinceps *Fratre Guarino* Hospitali S. Johannis et Episcopo Silvanectensi.

* Hugo secundus Cancellarius, in Charta ann. 1180. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 171.

Sub Ludovico VIII.

Idem Guarinus Cancellarius renunciatus Cancellarii dignitatem ampliavit, cum obtinuit, ut Cancellarius locum haberet inter Pares Franciæ, primusque omnium nominaretur. Is etiam dicitur regia diplomata in archivum fixum ac stabile, cum antea mobile esset, conjecisse. Abdicavit ann. circiter 1227. quo secessit in monasterium. Obiit ann. 1230.

Sub S. Ludovico.

Idem Guarinus initio regni; deinde vacavit Cancellaria: postmodum

Philippus d'Antongny Custos magni sigilli fuit. Vide infra lin. *De vadiis Cancellariorum etc.*

Johannes Allegrinus Cancellarius circiter ann. 1240.

* Vacavit Cancellaria ann. 1248. ex Lib. rub. Camer. Comput. initio; et ann. 1255. ex alio ejusd. Cam. Regesto.

Nicolaus Palatii Capellanus, Sigilli Custos ann. 1249.

* Hujus perhonorifica habetur memoria, sub appellatione hactenus ignota gentis suæ, in Necrol. MS. eccl. Carnot.: *Quarto Id. Martii, obiit Nicolaus de Canis, venerabilis sacerdos et Dunensis archidiaconus hujus ecclesiæ, vir clarus genere, moribus clarior, necnon in utroque jure peritus existens et etiam multiplici virtutum genere multipliciter gratus, honestus, providus, circumspectus, fidelis, eloquens et discretus, illustris regis Francorum Ludovici gratiam et amicitiam assecutus, ab ipso in capellanum et familiarem consiliarium est susceptus, et ejus fidelitatis intuitu ad custodiam sigilli regii præelectus, in partes transmarinas cum dicto rege profectus; dum post captionem Damietæ cum exercitu dicti regis in ultimiores partes Ægypti tenderet, hujus vitæ temporalis diem clausit extremum in terra, in qua conversatus fuit Dominus, feliciter requiescens.*

Ægidius Tyri Archiep. Sigillum gerebat in Palæstina ann. 1253.

Johannes de Curia d'Aubergenville Episc. Ebroicensis, obiit Cancellarius ann. 1256.

Radulphus Grosparmy Custos Sigilli annis 1258. et 1260. Fuit Episc. Ebroicensis et Cardinalis.

Simon Brionensis Custos Sigilli post Radulphum ad ann. 1261. quo creatus est Cardinalis: postea ad Summum Pontificatum evectus est et *Martinus IV.* appellatus.

* Philippus de Caturco Cancellarius, ex Lit. Alfonsi comit. Pictav. ann. 1269.

in Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 110. vº. : *Magistro Philippo de Caturco illustrissimi et charissimi domini ac fratris sui Ludovici Dei gratia regis Franciæ Cancellario, salutem et dilectionem sinceram.*

* Guillelmus archidiaconus in ecclesia Parisiensi, vacante Cancellaria, Chartam subscribit, in Reg. parvo S. Germ. Prat.

Matthæus Vindocinensis, Abb. S. Dionysii et

Simon Claromontensis Dñmus de Nesle peculiare Sigillum a S. Ludovico ann. 1270. iterum in Palæstinam proficisciente acceperunt, quo uterentur in iis, quæ ad commissam sibi regni administrationem pertinebant.

Sub Philippo Audace.

Petrus Barbette Archiep. Rem. Cancellarius ann. 1270. et seqq. Vacavit tamen Cancellaria annis 1273. 1274. et 1279. quamvis Petrus solum obierit ann. 1300.

* Vacavit Cancellaria ann. 1271. ex Charta ejusd. anni in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 440. et ann. 1277. ex Reg. M. ch. 4. Exstat Charta ann. 1278. in Lib. 2. ordinat. super artif. Paris. fol. 129. vº. in qua hæc leguntur: *P. S. P. cancellaria; quæ divinanda propono.*

Henricus de Vezeliaco Archidiac. Bajocensis Cancellarius ann. 1279. quo tamen anno Cancellariam vacasse probatur ex quibusdam Chartis, ut jam dictum est.

Petrus Challon, Decanus S. Martini Turon. Cancellarius annis 1281. 1282. et 1283. ac f. etiam seqq.

Sub Philippo Pulcro.

Joannes de Vassonia Cancellarius ann. 1292. sed ann. seq. electus Tornacensis Episcopus Sigillis privatur, iisque donatur iterum. (Sigilla jam habuerat ann. 1291.)

Stephanus de Suisiaco Archidiac. Brugensis Cancellarius quoque fuit ann. 1302. ad 1304. Cardinalis obiit ann. 1311.

Guillelmus de Crispeio Archidiac. Paris. Cancellarius ann. 1293. Abdicavit, annuente Rege, ann. 1296.

Petrus Flotte, Miles Arvernus, ab ann. 1300. ad ann. 1302. quo interiit in prælio Cortracensi.

Petrus de Mornayo Episcop. Autissid. ad ann. 1306. quo obiit.

Petrus de Bellapertica Episc. Autissiod. a mense Octobri anni 1306. ad Januarium ann. 1307. quo interiit venando. Huic successit in utraque dignitate ex Hist. MS. Episc. Autissiod.

Petrus de Gressibus, qui haud diu potitus est Cancellariatu.

Guillelmus de Nogareto Custos Sigilli ann. 1307. Cancellarius ann. 1308. ad mensem Martium ann. 1309.

Ægidius Aycelinus Archiep. Narbon. deinde Rotomag. Custos Sigilli a 27. Februarii anni 1309. ad Aprilem 1313. Literæ tamen iisdem annis datæ leguntur vacante Cancellaria.

Petrus de La iliaco Cancellarius ab Aprili 1313. ad Decembrem 1314. quo factus est Episc. Catalaunensis.

Sub Ludovico X.

Stephanus de Mornayo Cancellarius ab initio 1314. ad festum SS. Trinitatis 1316. Obiit ann. 1332.

* *Prima die Januarii anno cccxiiij. post*

prandium fuit traditum sigillum dom. regis dom. Stephano de Mornayo, in Reg. 50. Chartoph. reg. fol. 66. vº.

Sub Philippo V.

Petrus de Arableyo 22. Julii 1316. ad ad Januarium anni sequentis, quo creatus est Cardinalis.

* Vacavit Cancellaria ann. 1317. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 85. et ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 444. vº. col. 1.

Petrus de Capis ad 24. Januarii 1321. quo factus est Episc. Atrehat. deinde Carnutens. ac demum Cardinalis.

* Arest. parlam. Paris. ann. 1317. (1318) ex Cod. reg. 9822. 2. fol. 160. vº. : *Magister Petrus de Campis (sic) thesaurarius Laudunensis et Cancellarius Franciæ, etc.*

Johannes de Cherchemont ad obitum Philippi V.

Sub Carolo IV.

Petrus Roderii ad 19. Novembris 1323. quo restitutus est

Johannes de Cherchemont ad obitum 25. Octob. 1328.

Sub Philippo VI.

Matthæus Ferrandi primo a 1. Novemb. 1328. ad 20. April. 1329. secundo a 6. Julii subsequentis ad 7. Septemb. ejusd. anni.

Petrus de Marigny Archiep. Rotomag. Custos Sigillorum intervallo, quo iis spoliatus est *M. Ferrandi*, et iterum a 7. Septemb. 1329. ad festum S. Martini ejusd. anni.

Guillelmus de S. Maura Canonicus S. Martini Turon. Novembrio 1329. Obiit Januario 1334.

* Reg. 66. Chartoph. reg. fol. 1 : *Hæc sunt cartæ et aliæ literæ sigillatæ in serico et cera viridi, a tempore quo Guillelmus de Sancta Maura decanus Turonensis et Cancellarius, recepit sigilla dom. nostri regis Franciæ a dom. episcopo Belvacensi apud Abbatisvillam, die Sabbati ante festum B. Martini æstivalis anno Domini 1329.*

Petrus Rogerius Custos Sigillorum ad ann... quo electus est Archiep. Senon. Summus Pontifex fuit nomine Clemens VI.

Guido Baudetus, Episc. Lingon. Cancellarius 16. Martii 1334. obiit 1337. vel 1338.

* *Guido Baudeti Cancellarius die Veneris 3. Martii ann. 1334. ex Reg. 69. Chartoph. reg. fol. 1.*

Stephanus de Vissac qui haud diu Cancellarius fuit, nam

Guillelmus Flotte jam fungebatur Cancellarii officio ann. 1339. illudque exercuit ad annum 1347. quo abdicavit sponte.

* Lit. Phil. VI. ann. 1347. 19. Nov. ex Bihl. reg. : *Comme de pièce nostre amé et feal Chancelier le sire de Revel feust entré en nostre dite chapelle pour oir messe, etc.*

Firminus Coquerel Episc. Toviiodun. ad annum 1349.

Petrus de Foresta Cardinalis [* Lit. ann. 1352. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 418. et 420. quibus Droco et Johannes de Foresta fratres Petri de Foresta archiepiscopi Rothomagensis et Cancellarii Franciæ nobilitantur. Vide Menag. in Hist. Sabol. pag. 211.] ad annum 1357. quo

Sub Johanne Bono,

Congregatis totius regni Proceribus abdicare coactus est a mense Martio 1357. ad Maium anni 1359. Hoc quidem anno restitutus est, sed Cancellarii officium deinceps parum curavit aut exercuit. Cancellario spoliato Cancellariæ curam egit *Fouquetus Bardeus* Senator Parisiensis.

Ægidius Aycelinus hoc nomine II. intervallo quo *Petrus de Foresta* spoliatus est, et iterum anno 1360.

* Morinensis episcopus, cum in Anglia regi Johanni adstaret, Cancellarius renuntiatus ad Cameram Comput. Paris. 21. Sept. ann. 1357. scripsit. *Die xvj. Aprilis 1361. præsentibus in Camera Comput. dominis episcopis Morinensi Cancellario et Carnotensi, etc.* in Memor. D. ejusd. Cam. fol. 17. vº. Charta Joan. reg. mense Jul. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 157 : *Nos biens amez et feauls l'évesque nagaires de Tereuuanne et nostre Chancelier de France, et Pierre de Montagu Chancelier de nostre très-chier filz le duc de Berry et d'Auvergne, etc.*

Johannes de Dormano Episc. Bellovac. Cardinalis Cancellarii dignitate decoratus est 28. Septemb. 1361. suumque officium reliquis annis Johannis Regis primum, ac deinde

Sub Carolo V.

Exercuit ad 21. Febr. 1371. quo Cancellariatum cessit fratri suo Guillelmo. Hic

Guillelmus de Dormano tempore cessionis fratris sui, hoc est, a 21. Febr. ad 11. Julii 1373. quo obiit. Ab hac die Johannes iterum exercuit ad obitum, qui contigit 7. Nov. 1373.

Petrus d'Orgemont ad 1. Octobr. 1380. quo abdicavit.

* *Dominica xx. die Novembris ann. 1373. in castro Luperc. dom. rex in præsentia totius Consilii ordinavit mag. Petrum de Ordeomonte Cancellarium suum Franciæ, et tunc fecit juramentum solitum.* Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 137. rº.

Sub Carolo VI.

Miles vel Milo de Dormano Episc. Bellovac. Abdicavit mense Julio 1383.

* *Die 1. Octobr. ann. 1380. ex deliberatione magni Consilii per Regentem creatus est Cancellarius, ex Memor. Cam. Comput. inter Adnotat. ad Hist. Car. VI. pag. 532. rº.*

Petrus de Giaco. Abdicavit ann. 1388

* Exstant Lit. Caroli VI. ann. 1384 mense Maio in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 318. quibus Petro de Giaco Cancellario domum Hugonis Anbriot in vico de Joui quam a Guidone de la Tremouille acquisierat, concedit; ut pote qui propriam non haberet, in qua consistere posset.

Arnaldus de Corbeio ab ann. 1388. ad 1398. quo destitutus fuit. Restitutus ann. 1400. ad Novembrium 1405. quo iterum destitutus est, seu privatus sigillis, quarto resumpsit 17. Junii 1409. Abdicavit tandem ultima Augusti 1412. annos natus 88. Obiit 24. Martii 1414.

* *Reginaldus de Corbeia* appellatur, in Lit. ann. 1396. ex Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 100. et ex Cod. reg. 6008. fol. 186. vº.

Hujus Cancellarii tempore quidam insecrunt

Iterum de Martolio (*de Martreuil*) quem volunt fuisse Custodem Sigillorum regaliū. Leviora videntur id asserentium argumenta.

Nicolaus de Bosco Episc. Bajoc. Sigilla servavit ab ann. 1398. ad 1400. tempore primæ spoliationis *Arnaldi de Corbeio*.

Johannes de Monteacuto Archiep. Senon. post alteram spoliationem ejusdem *Arnaldi*.

Carolus de Savoisy neque inter Cancellarios neque inter Custodes Sigilli regii recensetur a PP. Labbeo et Anselmo: hunc tamen Cancellarii *Arnaldi* vices egisse ab ann. 1409. contendit Duchesnius, nullo satis firmiter, ut nobis videtur, argumento.

Eustachius de Laistre a 14. Junii 1413. ad 8. Augusti subsequentis: dein a 4. Junii 1418. ad 1240. quo obiit designatus Episcopus Belvacensis.

* Vacasse Cancellariam ante electionem Henrici de Marla docet nos Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 10. rº. : *Dom. Henricus de Marla miles, primus in parlamento præsidens, electus, creatus et retentus Cancellarius regis, vacante nuper Cancellaria, certis modo et forma in litteris non expressatis;..... per Litteras datas die viij. Aug. 1413.*

Henricus le Corgne dictus *de Marle* 8. Augusti 1413. Trucidatus fuit 12. Junii 1418.

Joannes le Clerc 16. Novembris 1420. d 6. Februarii 1424. qua die abdicavit.

Sub Carolo VII.

Ludovicus Luxemburg. Episcop. Teranensis litteris Henrici VI. Regis Angliæ, ui se quoque Regem Franciæ dictitabat, enunciatus est Cancellarius Parisiis 7. Februarii 1424. Cancellariam exercuit ad ann. 1435. Fuit Archiep. Rotomag. et Cardinalis. Obiit ann. 1443.

Thomas Hoo, Eques Anglus beneficio Regis Angliæ Cancellarii dignitate potitus est ab ann. 1435. ad 1449.

Alii hisce turbarum temporibus veri Cancellarii fuere nostrorum Regum auctoritate promoti, nimirum

Robertus le Maçon ann. 1418. Eod. anno destitutus et anno sequenti restitutus, exercuit ad ann. 1421.

Martinus Gouges de Charpaignes, Episcop. Carnutensis primum, dein Claromontensis, ab ann. 1421. ad 6. April. 1425. et iterum a 6. Augusti anni ejusd. d 8. Nov. 1428. quo secundo spoliatus fuit.

Renaldus de Chartres, Archiep. Rem. et Cardinalis a 28. Martii 1424. ad 6. Augusti ann. insequentis, dein ab 8. Novembr. 1428. ad 4. April. 1445.

Guillelmus Juvenal des Ursins Archiepisc. Rem. a 6. Junii 1445. ad ann. 1461. quo abdicare coactus est.

* *Johannes Jouvenel* dicitur in Homag. francisci ducis Brit. ann. 1445. ex Bibl. Reg. et in Memor. K. Cam. Comput. Paris. fol. 25.

Sub Ludovico XI.

Petrus de Morvillier ann. 1461. ad ann. 1465. quo Cancellariatum resumpsit 9. Novemb.

Guillelmus Juvenal ad obitum, qui contigit 23. Junii 1472.

Petrus d'Oriolle spoliatus est ann. 1483. Quinque postremis annis hujus Cancellarii

Adamus Fumcus Sigillorum Custos fuit ex Duchesnio, quem consule.

Sub Carolo VIII.

Guillelmus de Rupeforti ab ann. 1483. ad 12. Augusti 1492. [* quo obiit 15. Januarii.] Aliquot mensibus ante obitum Ludovici XI. renuntiatus fuerat Cancellarius

Adamus Fumeus, de quo jam supra, ab obitu Guillelmi de *Rupeforti* ad annum 1494.

Robertus Briçonnet Archiep. Rem. cui Sigilla jam credita fuerant ann. 1491. Cancellarius fuit a 30. Augusti 1495. ad 3. Junii 1497. quo migravit ex hac vita.

Guido de Rupeforti ad obitum Caroli VII. et

Sub Ludovico XII.

ad annum 1507.

Joannes de Gannay ad annum 1512.

Stephanus Poncher Episc. Aurelianensis Sigillorum Custos ab ann. 1512. ad 1515.

Sub Francisco I.

Antonius de Prato Archiep. Senon. Cardinalis et Cancellarius ab initio regni ad ann. 1535. quo obiit.

Antonius de Burgo ab ann. 1535. ad obitum, qui contigit ann. 1538.

Matthæus de Longuejume Episc. Suesion. Custos Sigilli ann. 1538. ante Cancellariatum *G. Poyet*, et iterum ann. 1544. post spoliationem *Francisci Errault*.

Guillelmus Poyet Cancellarius ann. 1538. in carcerem ob iniquas exactiones conjectus est ann. 1541. multa quoque imposita Cancellariatu depulsus ann. 1542.

Franciscus de Montholon Custos Sigillorum a spoliatione *G. Poyet* ad 10. Junii 1543. quo ex hoc sæculo migravit.

Franciscus Errault Sigillorum Custos ab obitu decessoris ad ann. 1544. quo spoliatus est hac dignitate.

Franciscus Olivier Cancellarius a 18. April. 1545. ad obitum, qui contigit ann. 1560.

Sub Henrico II.

Franciscus Olivier, de quo jam dictum est.

Johannes Bertrand Archiep. Senon. et Cardinalis, in cujus gratiam ann. 1551. instituta est dignitas Custodis Sigillorum, quæ ad hoc usque tempus non fuerat a Cancellariatu distincta; licet exercitium fuisset aliquando separatum, ut ex nostra serie satis patet. Recens creatam dignitatem servavit ad annum 1559. quo

Sub Francisco II.

Franciscus Olivier restitutus est in integrum et Sigillis regiis iterum donatus.

Sub Carolo IX.

Michael de l'Hopital Cancellarius et Custos Sigillorum 30. Junii 1560. ad ann. 1568. quo postulanti Regi Sigilla reddidit, reservatis sibi Cancellarii honoribus ad obitum, qui contigit ann. 1573.

Joannes de Morvillier Episc. Aurelian. Custos Sigillorum ann. 1568. ad 1571. cujus initio abdicavit, Rege vix annuente.

Renatus de Birague Italus, Custos Si-

gillorum primo, deinde Cancellarius post obitum *M. de l'Hopital* ad annum 1578. Creatus fuerat Cardinalis ann. 1572.

Sub Henrico III.

Philippus Hurault Sigillorum Custos et ann. 1583. post mortem *R. de Birague* Cancellarius. Sigillis privatus est Augusto mense anni 1588.

Franciscus de Montholon Custos Sigillorum ab ann. 1588. ad 1. Augusti anni 1589. a qua die

Carolus Borbonius Cardinalis de *Vendôme* dictus, ut pote Præses Consiliorum regionum Sigilla retinuit ad mensem Decembrium ejusdem anni.

Sub Henrico IV.

Cardinalis Borbonius ad Decembrium anni 1589. ut mox dictum est, tum rex ipse Sigilla tenuit ad Augustum anni 1590. quo

Philippus Hurault in integrum restitutus est ad annum 1599. quo obiit.

Pomponius de Bellievre Cancellarius 2. Aug. 1599. ad 9. Septemb. 1607. Ipso consentiente, novum de quo jam supra sub Henrico II. creatum est Officium Custodis Sigillorum: quo

Nicolaus Brulart de Sillery donatus fuit mense Decemb. 1605. Post obitum *Pomponii* auctus Cancellariatu ad annum 1616. quo

Sub Ludovico XIII.

redditis Sigillis ab Aula recessit. Revocatus haud multo post regiis Consiliis præsedidit ad 23. Januarii 1623. sine Sigillis, et iterum cum Sigillis ab hoc mense ad eund. anni sequentis, quo Aula denuo relicta, secessit in prædium de Sillery in Campana, ubi mortuus est 1. Octob. 1624.

Guillelmus du Vair Custos Sigillorum a mense Maio 1616. ad Novembrem ejusd. anni; deinde a 25. April. 1617. ad 3. Aug. 1621. quo obiit.

Claudius Mangot Custos Sigillorum a 25. Novemb. 1616. ad 24. April. 1617.

Carolus d'Albert Dux de Luynes, ut Præses Consiliorum Sigilla tenuit post mortem *G. du Vair* ad 15. Decemb. 1621. quo obiit.

Medericus de Vic d'Ermenonville Custos Sigillorum a 24. Decemb. ad obitum, qui contigit 2. Septemb. 1622.

Ludovicus le Fevre de Caumartin Custos Sigillorum a 23. Septemb. 1622. ad 21. Januarii 1623. quo obiit.

Stephanus d'Aligre Custos Sigillorum Januario 1624. Cancellarius post obitum *N. Brulart*. Spoliatus est Sigillis 1. Junii 1626. quo iisdem donatus est

Michael de Marillac ad 12. Novemb. 1630.

Carolus de l'Aubespine Marchio de Castro-novo bis habuit Sigilla, primum a 14. Novemb. 1630. ad 25. Febr. 1633. Iterum a 2. Martii 1650. ad 5. April. 1651.

Petrus Seguier Custos Sigillorum ult. Febr. 1633. Cancellarius 19. Decemb. 1635. Sigillis privatus est 1. Martii 1650. Iterum donatus 14. April. 1651. ac denuo spoliatus 7. Septemb. insequentis. Tertio donatus 4. Januarii 1656. ad obitum, qui contigit 24. Januar. 1672.

Sub Ludovico XIV.

Matthæus Molé Præses Senatus Paris.

bis Sigilla tenuit. Primum a 3. April. 1651. ad 13. ejusd. mensis. Iterum a 9. Septemb. 1651. ad 1. Januarii 1656. quo obiit.

Stephanus d'Aligre II. hoc nomine Custos Sigillorum mense Aprili 1672. Cancellarius Januario 1674. ad obitum, qui contigit 25. Octob. 1677. Rex ipse post mortem P. Seguier aliquandiu Sigilla penes se habuit.

Michael le Tellier post obitum S. d'Aligre ad 30. Octob. quo ex hac vita migravit ætat. 85.

Ludovicus Boucherat a 1. Novemb. 1685. ad 2. Septemb. 1699. quo obiit ætat. 84.

Ludovicus Phelypeaux de Pontchartrain a 5. Septemb. 1699. ad 2. Julii 1714. quo abdicans confugit in otii portum, ut uni necessario tutius vacaret. Obiit 22. Decembris ann. 1727.

Daniel Franciscus Voisin a mense Julio 1714. ad 2. Februarii 1717. quo obiit.

Sub Ludovico XV.

Henricus Franciscus Daguesseau [* a 2. Febr. 1717. ad 28. Nov. 1750. quo abdicavit et sigilla reddidit, quæ ipsi ademta mense Januario ann. 1718. et redita ann. 1720. rursum ablata ann. 1722. iterum restituta fuerant 20. Febr. 1737. Obiit 9. Febr. 1751.]

Marcus Renatus le Voyer d'Argenson Sigillis regiis donatus est sub finem Januarii ann. 1718. ad 8. Junii 1720. quo restituta sunt H. F. Daguesseau Cancellario.

Josephus Johan. Bapt. d'Armenonville Custos Sigillorum renunciatus est 28. Februarii ann. 1722. ad 10. Sept. 1727. Obiit 27. Nov. 1728.

Germanus Ludovicus Chauvelin, Custos Sigillorum 17. Septembris ann. 1727. ad...

* Christianus-Guillelmus Lamoignon de Blancmesnil Cancellarii dignitate donatus fidei sacramentum præstitit. 10. die Dec. ann. 1750.

* Joan.-Bapt. de Machault regni ex ministris unus reique ærariæ primum Præpositus generalis, dehinc rei maritimæ Præfectus, Custos regionum sigillorum renunciatus, itidem 10. Dec. ann. 1750. sacramentum fidei dixit. Cui ademta fuere sigilla 1. Febr. ann. 1757.

* Ab hac die Rex ipse sigilla tenuit ad 14. Octobris 1761. qua ipsis donatus est sacramentumque solitum præstitit

* Nicolaus-Renatus Berryer, rei maritimæ antea Præpositus. Obiit 15. Aug. ann. 1762.

* Paulus-Spiritus Feydeau de Brou huic suffectus fidem præstitit 1. Octobris sequentis.

* Renatus-Carolus de Maupeou primus parlamenti Expræses sigillis tituloque Vicecancellarii donatus est et sacramentum fecit 9. Oct. ann. 1763.

Cancellariorum Angliæ seriem contextuit Spelmanus in Glossario.

De vadiis Cancellariorum sub tertia Regum stirpe hæc habentur in 1. Regesto Memorial. Cameræ Comput. Paris. fol. 151 : *Nous avons trouvé une cédule, qui estoit écrite de la main feu Maistre Saince*

*de la Charmoye, par laquelle il pria feu Maistre P. de Condé à son vivant puis qu'il fu entré en religion, que il li rescrisist, ou signifiast, qu'icez gages avoit accoustumé à prendre celui, qui porte le grant Seau du Roy. Et ledit Frere li recrisist de sa main propre en ladite cédule, que du temps Mons. S. Loys Maistre Philippes d'Antongny portoit son grant Seau, et prenoit pour soy et ses chevaux et vallez à cheval 7. s. Par. par jour, pour avaine et pour toutes autres choses, et excepté son clerc et son vallet, qui le servoit en sa chambre, qui menjoient à court, et estoient doublez leurs gages és 4. festes annuex en l'an, et quant li Roy prenoit gistes. Item il avoit ses mantiax, si comme les autres clercs du Roy, et livrée de Chandolle tant, comme il en convenoit pour sa Chambre et pour les Notaires à écrire; et quant li Rois voloit, il li donnoit palefroy pour soy, et cheval pour son clerc, et sommier pour le Registre; et dit que depuis le temps Mons. S. Loys ceus qui ont porté le Seau du Roy se sont en ce cas portez en moult de manieres, si comme il ont voulu, et l'en leur à souffert. Item il dit en ladite Cédule, que des lettres qui doivent 60. sols de Seau, le saleur prenoit dix sols pour soy, et sa porcion de la comune Chancellerie, si comme les autres clercs du Roy. Et quant il estoit en Abbeyes, ou en lieu où il ne dependoit riens pour chevaux, ce luy estoit rabatu de ses gages. His addere lubet quæ habentur in Reg. Noster fol. 416 : *Li Chanceliers souloit prendre à Court 7. s. 6. den. par jour, et livroison de Court, et à Paris en Parlement 20. s. par jour, avec les droiz de la Chancellerie; et il prent orendroit pour tout 2000. ll. Par. de gages par an, et un des Notaires souloit rendre les Lettres à l'Audience sens autres gages: et cil qui orendroit les rent, prend 200. ll. Par. de gages par an, sens cinq sols Tour. de gages par jour, qu'il prent pour la Cartalerie de Montolifen Carcassonois, qu'il fait deservir par autrui. Et soit memoire de savoir, qui reçoit l'émolument du Registre des Lettres de la Chancellerie, qui doit valoir au Roy grant chose.**

Simili modo Salaria Cancellarii Dalphinatus indicat Humbertus II. Ordinatione anni 1340. ubi de variis officiis Domus Dalphinalis, ex Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 397 : *Item, inquit, pro sigillatione literarum justitiæ et gratiæ, et aliis ad officium Cancellarii pertinentibus, unum Cancellarium ordinamus ad salarium ducentorum florenorum per annum, computatis inter eos viginti florenis auri pro salario unius notarii, quinque florenis pro salario unius scutiferi, tribus florenis pro salario unius sommelerii, duobus florenis pro duobus valletis peditibus per annum. Item, habeat unum equum pro se, unum equum pro notario, alium equum pro scutifero, et alium pro sommelerio, et percipiat die qualibet pro gagiis cujuslibet ipsorum equorum unum grossum. Subsequitur accurata variorum Cancellarii munium descriptio, quam Lector, si opus est, potest ibidem consulere.*

¶ Cancellaris, pro Cancellarius, in Diplom. Henrici IV. Imper. ann. 1073. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 2. pag. 178 : *Signum D. Henrici IV. Regis illustrissimi et*

invictissimi, et Adelgero Cancellaris, vice Sigfridi Archicancellaris.

Cancellariorum munus etiam Ecclesiasticum fuit, ut ex Anastasio colligitur in Vita S. Joannis Eleemosynar. cap. 1. num. 6. cap. 2. num. 7. cap. 8. num. 46. in VI. Synodo Act. 8. et 9. fit mentio Stephani et Dionysii Diaconorum et Cancellariorum.

Cancellarii Ecclesiæ Romanæ quanta fuerit in Romana Curia auctoritas, docet S. Bernardus Epist. 313 : *Siquidem cum nullum ferme fiat in orbe bonum, quod per manus quodammodo Romani Cancellarii transire non habeat, ut vix vel bonum judicetur, quod ejus prius non fuerit examinatum judicio, moderatum consilio, studio roboratum, et confirmatum adjutorio, etc.*

* Prima, quæ occurrit Auctoribus novi Tract. de re diplom. tom. 5. pag. 193. hujus officii dignitatisque mentio, legitur in Bulla Formosi PP. ann. 896. [* Vide Marimum in Pap. Dipl. pag. 213. not. 9.]

Vicecancellarius Ecclesiæ Romanæ. Vide Bibliothecarius, et Waddingum ann. 1303. n. 6. 7.

CANCELLARIUS, in Ecclesiis Cathedralibus, dignitas, cujus munus sic describitur in Statutis Leichfeldensis Ecclesiæ in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 24 : *Officium Cancellarii est, sive residens, sive non extiterit, lectiones legendas in Ecclesia per se, vel per suum Vicarium auscultare, male legentes emendare, scholas conferre, sigilla ad causas et negotia conferre, literas Capituli facere et consignare, libros servare, quotiescunque voluerit prædicationes in Ecclesia vel extra Ecclesiam prædicare, et cui voluerit prædicationis officium assignare, etc. Adde Statuta Ecclesiæ Londinensis, ibidem pag. 339. [Minor fuit Cancellarii dignitas in Hispania, uti constat ex Concilio Mexicano anni 1585. § XVII. ubi hæc leguntur : *Officium insuper (creamus) Cancellarii sive notarii ecclesiæ et Capituli, qui quoscunque contractus inter Ecclesiam, Episcopum et Capitulum et quoscunque alios, in protocollo et notis suis recipere, actus capitulares scribere, donationes, possessiones, census, feudos, precaria, per eosdem Episcopum et Capitulum et Ecclesiam, vel eisdem factas, vel in posterum faciendas, annotet et scribat, et instrumenta custodiat; partes reddituum beneficiatis distribuat.*]*

¶ CANCELLARIUS MONASTERIORUM etiam memorantur in Annalibus Benedict. tom. 2. pag. 627. Spicil. Acheriano tom. 6. pag. 511. et Chronico Mellic. pag. 804. col. 2. ubi Cancellarius Patrum appellatur : *Per Patres Congregationis idoneus aliquis, fidus, integer ac peritus ex Congregatione eligatur, ac Cancellarius Patrum vocetur, habeatque curam registrandi acta, instrumenta... necnon scribendi ac respondendi quibus opus fuerit.*

* CANCELLARIUS abbatis S. Dionysii eadem, qua regius, utebatur formula. Charta Suger. abb. ann. 1125. in Chartul. S. Dion. pag. 151. col. 1 : *Ego Gregorius domni Sugerii abbatis Cancellarius relegi et subscripsi.*

* CANCELLARIUS in toto comitatu Sedunensi appellantur Notarii in Charta ann.

1365. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 435 : *Ab antiquo fuerint et sint* (episcopi Sedunenses) *in usu et pacifica possessione ponendi, instituendi et ordinandi Cancellarios, qui per totam civitatem et diocesim Sedunensem facultatem, potestatem et auctoritatem habeant dictandi, conficiendi quoslibet contractus perpetuos seu temporales super emtionibus, venditionibus, locationibus, donationibus, etc.* Infra *Notarii* dicuntur.

CANCELLARIJ ACADEMIARUM dicti, qui iis quodammodo præsunt, penes quos totius rei literariæ regimen, ac moderatio est, qui, si res postulat, in societatem professionis suæ idoneos Magistros advocant, castigant, si quid in doctore collega sit dignum pœna aut reprehensione, et meliores subrogant, cathedrisque præficiunt, Baccalaureos ad Doctoralem apicem promovent, novas leges condunt, veteres abrogant, scholarum disciplinam reformant, etc. Quæ quidem dignitas semper alicui illustri personæ a Pontificibus demandata est, interdum ipsis Episcopis. Vide Gretzerum lib. 1. Observat. ad Philippum Eystetensem cap. 21. Hemeræum de Academ. Parisiensi cap. 7. et seqq. Cruceum in Episcopis Cadurcens. num. 227. 228. 229. etc. Stephanum Paschasium in Disquisit. Francicis lib. 9. cap. 21. [* Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. part. 3. cap. 21. § 83. Andreæ Mendo de Jure Academico lib. 1. art. 168. sqq.] etc.

CANCELLARIUS COMMUNIÆ, Cui suberat *Scriptor*, in Charta Communiæ Meldensis ann. 1179. idem qui hodie *le Greffier de la Ville*.

* **Correct. stat. Cadubr. cap. 8** : *Et si quid per dom. vicarium, aut dominos syndicos proponendum fuerit in dicto consilio, prius scribatur proposita per Cancellarium in libro Cancellariæ.* Occurrit præterea in Stat. crimin. Saonæ cap. 139. pag. 81. et in Stat. crimin. Riper. cap. 6. fol. 6.

* **CANCELLARIUS Nundinarum Campaniæ**, qui et earumdem *Custos* nuncupabantur, ex militari et nobilium ordine, ut plurimum, electus, mercatorum, qui ad has nundinas confluebant lites et controversias dirimebat. Memor. C. Cam. Comput. Paris. fol. 74. rº. : *Dominus Johannes de Vitriaco Cancellarius nundinarum Campaniæ institutus per litteras regis datas apud Moncellum xxvij. Martii 1349.* Memor. F. ejusd. Cam. fol. 19. vº : *Magister Symon de Bourmont..... institutus custos et Cancellarius nundinarum Trecensium per litteras regis datas xv. Oct. 1395.* Vide in *Custos* 4.

SUBCANCELLARIUS, in Subscriptione Chartæ Lotharii Imp. apud Ughell. tom. 2. pag. 251 : *Dracius Subcancellarius atque Notarius ad vicem Egilmani recognovi et subscripsi.*

† **CANCELLARIUS INFERIOR**, in Gestis Trevir. Archiepiscoporum, apud Marten. tom. 4. Collect. Ampliss. col. 395.

CANCELLARIA, apud Anglos dicitur summum Angliæ tribunal, si universalem illum Conventum excipias, quem *Parlamentum* dicunt : in quo *Cancellarius* singulis, qui rigore juris communis se læsos queruntur, ex regula æquitatis subvenit. Ita Cowellus. Nos vero *Cancellariam* appellamus locum

in Palatio, in quo Regia ac publica instrumenta olim asservabantur, (nam hodie vix ejusce appellationis hac notione superest vestigium) de qua quidem intelligendum est Edictum in Carisiaco ann. 861 : *Propterea necessarium diximus, ut commendationem nostram ex hoc scribere roga-remus, quæ ex more in nostro Palatio apud Cancellariam retineatur, etc.*

✎ **Cancellariam**, Gall. *Chancellerie*, hodie dicimus Prætorium Cancellarii, vel locum, ubi diplomata regia seu litteræ, quæ sigillo regio communiri debent, ob-signantur, hacque notione legitur non semel vox *Cancellaria* ab annis saltem trecentis et amplius.

† **CANCELLARIATUS**, Officium seu dignitas Cancellarii. Passim occurrit postremis sæculis.

CANCELLATIO, Vox agrimensorum, Limitatio, centuriatio, typus, forma. Sículus Flaccus : *Et quamvis una res sit, forma; alii dicunt perticam, alii centuriationem, alii metationem, alii limitationem, alii Cancellationem.* Frontinus : *Ager sester-tianus assignatus in Cancellatione limitibus maritinis.*

† **CANCELLATURA**, Oblitteratio, lineæ in Charta cancellatim ductæ. Saisimentum Comitatus Tolosæ apud Lafallium tom. 1. Annal. Tolos. Instrum. pag. 28 : *Produxerunt quoddam instrumentum autenticum sigillo, cum sigillo pendenti Consulium urbis et burgi Tolosæ... sine vitio et Cancellatura.* Vide *Cancellare*.

* *Cancelure*, in Charta ann. 1297. ex Chartul. Valcel. sign. E. ch. 66 : *Sans rasure, sans Cancelure et sans souspeçon, etc.*

* **CANCELLATUS**, Decussatus. Stat. ord. Cartus. ann. 1261. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 689. col. 1 : *Stola non Cancellata, sed uniformiter deportetur.* Vide in *Cancellare*. [* *Cancellatus pannus* legendum videtur pro *Ancellatus* in Testam. Beatr. de Alboreya. Locum vide in *Ancellatus*, alium in *Apoplacius*.]

† **CANCELLULUS**, Junior ostiarius. Epistola Martini Papæ apud Baron. ad annum 650 : *Eadem nocte... tulerunt me de palatio... et nonnisi cum sex puerulis et uno Cancellulo duxerunt nos ex urbe.* Vide *Cancellarius* 1. notione.

1. **CANCELLUS**. Papias : *Cancelli, ligna subtilia in traversum facta, vel de ferro in modum retis, nunc vero et de lapidibus fiunt.* Auctor Mamotrecti ad 4. Reg. cap. 1 : *Cancellus, fenestra reticulata, ad palatii, et parvum foramen parieti : interstitium inter propugnacula : dicitur etiam paries, qui claudit chorum.* Adde Ugutionem. Κιγκλίδες ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν ἱσταμέναι, apud Scholiastem Aristophanis. Lexicon Græc. MS. Reg. Cod. 2062 : Κιγκίλα, ἥτις ἐστὶ καγκελουρίς. Aliud : Δικτυωτή, καγκελωτή, πολύπλοκος. Vide Euseb. lib. 10. Histor. Eccl. cap. 4. Papias : *Cancellus, Cantorum excellens locus, inde Cancellarius.*

CANCELLI FORENSES, in Collat. Carthag. I. cap. 70. qui *Cancelli Fori*, Tullio in Orat. pro Sextio, et 3. in Verrem, lib. 1. de Orat. unde *Cancellarii*, qui hos servabant, uti supra indicatum. Intra *Cancellorum septa*, de foro dixit Ammianus lib. 30. Ita κιγκλίδας, et κάγκελον τοῦ δικαστηρίου, Scholiastes

Aristoph. et Pollux. lib. 8. usurpant. Atque etiam inde nostri *Barreau*, forum litigantium vocant, quod *Cancellis* pariter munia-tur. Vide Jacobum Gothofredum ad leg. 1. Cod. Th. de Offic. Rector. provinc.

CANCELLI SEPULCRORUM, Quibus hominum vitæ innocentia et sanctitate illustrium monumenta et tumuli muniebantur. De iis passim Scriptores, S. August. Serm. de Diversis 31. Cyrillus Abb. in Vita S. Euthymii Magni Abb. cap. ult. Paulinus Natali 7. pag. 578. Gregor. Turonens. lib. 1. de Mirac. cap. 69. lib. 2. cap. 20. 46. 47. de Glor. Conf. cap. 22. 30. 45. lib. 1. Mirac. S. Martini cap. 35. Fortunatus lib. 2. Vitæ S. Hilarii. cap. 7. Vita S. Boniti num. 36. etc. Sed et omnium promiscue sepulcra cancellis vallari solita docet idem Gregorius Turonens. lib. 6. Histor. cap. 10. Vide *Cataracta*.

CANCELLI ALTARIS, Quibus altaris septum vel locus munitur; quibus *Bema a Choro* disparatur. Cyprianus in Vita S. Cæsarii Arelat. : *Hoc autem sanctum opus ita prosecutus est, ut etiam ab illis, quæ ad divini ministerii dispensationem pertinent, non abstineret, thuribulis, calicibus, pateris pro eorum redemptione datis, excussisque a Cancellorum columnis ornamentis argenteis.* Capitulare Heitonis Episcopi Basileensis cap. 16 : *Quod si pallæ altaris lavandæ sunt, a Clericis abstrahantur, et ad Cancellos feminis tradantur, et ibidem repetantur.* Paulus Warnefridus de Episcopis Metensib. in Chrodegango : *Hic fabricare jussit... sedem S. Stephani Protomartyris, et altare ipsius, atque Cancellos, presbyterium, arcusque per gyrum.* Observat porro Durandus lib. 1. Ration. cap. 3. num. 35. in primitiva Ecclesia peribolum, seu parietem, qui circuit chorum, non elevatum fuisse nisi usque ad appodiationem, idque sua ætate adhuc in quibusdam Ecclesiis observatum; quod ideo fiebat, ut populus videns Clerum psallentem, inde sumeret bonum exemplum. Verumtamen (subdit ille) hoc tempore quasi communiter suspenditur, sive interponitur velum, aut murus inter Clerum et populum, ne mutuo se conspiciere possint, etc. Vide Descriptionem nostram ædis Sophianæ num. 71. 72.

CANCELLUS, Locus altaris cancellis setus. Βῆμα Græcis, vel ἄδυτον, Presbyterium Latinis, nostris *le Cancel*. Synodus Romana ann. 853. can. 33 : *Sæculares... nec inter sacros Cancellos ordinibus debitos, nisi permittente Episcopo, adtentent accedere.* Concilium Nannetense ann. 895. can. 3 : *Ut nulla femina ad altare præsumat accedere, aut Presbytero ministrare, aut infra Cancellos stare.* Adde Capitula Herardi Turonens. cap. 82. [* Vide Altaser. de Jurisdict. Eccles. lib. 6. cap. 1. pag. 207.] Quod igitur est inter et infra Cancellos, Cancellus postmodum nude dictum est. Acta Episcoporum Cenomanensium in Arnaldo cap. 33 : *Denuo ipsam Ecclesiam..... construere cœpit, et parti superiori, quæ vulgo Cancellum nominatur, etiam tectum imposuit : membrorum quoque, quæ Cruces vocantur, atque turrium solidissima fundamenta antequam moreretur instituens.* In Hoello cap. 34 : *Sed et Cancellum, quod ejus antecessor construxerat, pavimento decoravit.* Ordericus Vitalis lib.

11. pag. 832 : *Cancellum veteris Ecclesie dejecit, et eximie pulcritudinis opere in melius renovavit, atque in longitudine et latitudine decenter augmentavit.* Et lib. 12. *Cancellum Ecclesie cum domibus monasticis renovavit.* Statuta Ordinis Hospitaliariorum. S. Joannis Hierosol. tit. 3. § 7 : *Ne Fratres nostri, cum divina celebrantur, Cancellum, seu Chorum intrent, nec altari adhæreant.* Joannes de Garlandia in Synonymis :

Cancellus, templi pars intima dicitur esse.
Poeta MS. ævi infimi :

Infra Cancellum Laicos compelle morari,
Ne videant vinum cum sacro Pane sacrari.

Ita usurpant Hariulfus lib. 2. cap. 7. Chronicon Senoniense lib. 4. cap. 36. Chronicon S. Trudonis lib. 8. pag. 447. Statuta Willelmi Episc. Dunelmensis et Ægidii Episcopi Sarisber. ann. 1255. Synodi Wigorniensis ann. 1240. can. 2. Exoniensis ann. 1287. can. 9. 12. 21. Cicestrensis ann. 1292. can. 5. Mertonensis ann. 1300. can. 4. Rotomagensis ann. 1335. cap. 8. Londinensis ann. 1342. can. 11. Provinciale Ecclesie Cantuariensis lib. 1. tit. 9. lib. 3. tit. 27. etc. Ex nostris vero Hugo Plagon interpres Gallicus Willelmi Tyrri : *Le Patriarche prit le Califre, et l'emmena el cuer et el Chancel, pour bien voir apertement la Sacrement. Le Chœur ou Chancel, in Consuet. Norman. art. 212.*

* Quodvis septum etiam ex lapidibus. Vita B. Goberti tom. 4. Aug. pag. 381. col. 2 : *Vexilla et signa sua in altum super Cancellis levare atque figi præcepit.... Fridericus vero navigans in profundo maris, videns vexilla et signa tremenda super altitudinem muri erecta, etc. Chancel, eadem acceptione, in Charta ann. 1378. ex Reg. A. actor. capitul. eccl. Camerac. fol. 183 : Jou Thumas de Mainsnieres chevaliers, sires de Cantaing,.... promech..... que ledit Chancel (de l'église de Cantaing) et tous les édifices d'icelui je feray.... réédifier et remettre sus entièrement d'otel et ossi souffisant matere et édifice et aussi boin estat, comme il estoit paravant. [** Vide Schmeller. ad Ruodlieb. pag. 230. vocat Cancelli, qui Podium esse scribit; Monach. Sangall. lib. 1. cap. 30 : Ut ipse per Cancellis solarii sui cuncta posset videre. Conf. Glossar. med. Græcit. voc. Καρχηλωτός et Καρχηλωθύρις, col. 531. Gemma Gemmarum : Cancellus, Germ. ein getter in einer wandt oder in einem fenster.]*

* CANCELLUS, Urbis regio; quia certis limitibus cincta. Stat. ann. 1419. tom. 11. Ordin. reg. Franc. pag. 34. art. 15 : *Coupellantur (Judæi) etiam viriliter ad habendum et tenendum eorum Cancellum in villis in quibus morantur, etc.*

* CANCELLIS PRÆFECTUS, Inter secretarios primus, ut placet doctis Editor. Vita S. Germ. Autiss. episc. tom. 7. Jul. pag. 219. col. 2 : *Valusiani cujusdam filius, qui tum patricii Sigisvulti Cancellis præerat, etc. Malim de eo, qui ad Cancellis judicium stabat, interpretari. Vide in Cancellarius.*

2. CANCELLUS, pro Cancellatione. Senator : *Intra Tuscie Cancellis.* Est autem Cancellatio, Agrimensuribus, limes : unde Ager Cancellatus, limitatus. [Metaphorice sumitur in Compendiosa beneficiorum expositione fol. 36. verso : Queritur, cum

Mandatorio (apostolico) cui mandatur provideri de beneficio non sacerdotali, possit conferri sacerdotale. Et placuit Bonifacio VIII. id fieri non posse, cum Mandatum suus habet Cancellis, id est, limites. Verum hæc vox nota fuit ipsi Ceroni, apud quem lib. 1. de Orat. cap. 12 : *Cancellis circumscripta scientia.* Et pro Quintio cap. 10 : *Si extra hos Cancellis egrediatur, quos mihi ipse circumdedit.* Quare vocem Cancellus prætermissemus, ni primum fuisset a Cangio relata.]

** Uteri cancellis replere, Cibo et potione complere. Reinard. Vulpes. lib. 4. vers. 96 :
Tunc non sollicitor ubi superantia condam,
Cancellisque uteri quosque replebo tui.

† A CANCELLIS, Cancellarius, Gall. Chancelier. Herricus in Vita S. Germani lib. 6 :

Volusianus erat, præcelso nomine quidam
Urbis Patricius, toti dilectus et urbi,
Atque a Cancellis prisco de more minister.

Vide Chiflet. Anast. Childer. pag. 135. Salmas. ad Vopisc. Carin. cap. 16. et supra Fancellarius.

* 3. CANCELLUS, Astaci species, quæ vocatur Gallice le Soldat, vel Bernard l'Hermite. Ex animadv. D. Falconet.

† 1. CANCER, Forceps. Gloss. Isid. Papias MS. cum veteri Glossario Sangerman. n. 501. Cancer, Forceps, vel Ulcus. Forceps autem sic appellantur, quod sint ad instar chelarum Cancris. Gloss. apud Grævium in notis ad Glossar. Isid. : Καρκίνος, γάλλος, Forfex. Vide Lexicon Martinii.

* Quoad posteriorem notionem, vide quæ habet Rhodius in Lexic. Scriboniano.

2. CANCER, Arcus, fornix, quod cancri forcipem referat. Adamnanus lib. 2. de Locis SS. cap. 16 : *Hæc (Ecclesia) quatuor lapideis suffulta Cancris, stat super aquas inhabitabilis, etc. Mox : Inferius vero, ut dictum est, Cancris et arcubus sustentata.* Et cap. 26. *Una (Ecclesia) in medio civitatis loco super duos fundata Cancros, etc.*

3. CANCER. Papias : Cancris, Cancelli. [Festus habet : Cancris dicebantur ab antiquis, qui nunc per deminutionem Cancelli, ex quo genere sunt Calces, qui per deminutionem appellantur Calculi.]

4. CANCER, Machina bellica. Chronicon Colmariense ann. 1300 : *Expugnavit Rex hanc civitatem per duo vasa (instrumenta) concava, quæ faciebant artifices sapientes. Unum vas Cattus vocabatur, aliud Cancer. Erant hæc vasa longa, quadrata, ex omni parte laterum clausa : versus terram nullum munimen habebant, sed versus cælum de tabulis fortibus ac spissis tectum, machinarum lapides minime metuebat, etc. Infra : Fuit Cancer instrumentum magnum forte, pariter et ponderosum. In eo erat trabs magna, pariter longa, in una parte grossa, in altera parva. In grossiori parte, sive in capite, fuit ferro forti circumdata, et in fronte ipsius Cancris fortissime colligata. Trabs hæc super quædam instrumenta jacuit, quod faciliter moveretur. Hic Cancer cum ad murum pervenisset, et octo in circulos, qui in trabe erant, funes immisissent, ex paucis ictibus pro magna parte cadere coegerunt. Mox : Ex parte terræ fuerunt obsessi per Cattum atque Cancrum : quia solus Cancer, quingentos homines occupabat. In Consue-*

tudine Baionensi, *Escrevisse* pro specie armorum usurpatur. Ita nostri Cancros vocant, etc.

* *Escrevisse*, Armaturæ species, eadem quæ Scamma 1. Lit. remiss. ann. 1470. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 461 : *Le suppliant frapa icellui Tarraise d'une petite fourchette ferrée deux ou trois coups : mais il ne lui fit quelque playe, ne ouverture, à l'occasion que ledit Tarraise estoit armé soubz son vestement d'une armeure, nommée Escrevisse. Crevisse, mendose. in aliis ann. 1482. ex Reg. 207. ch. 291 : Icellui Aubry se arma d'une Crevisse, d'un arc, de cinq fleches et d'un braquemart.*

* 5. CANCER. Lit. Alfonsi comit. Pictav. ann. 1269. in Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 124. vº : *Item septimus articulus de facto Cancris, quem dictus abbas in dicta villa Moyssiaci asserit se habere, cum hoc temporibus retroactis fuerit interdictum. Si appareat ex forma compositionis dictum abbatem habere justitiam; pro modo justitiæ sibi competentis, non videtur prohibendus abbas, quin possit habere Cancram. Ubi leg. Carceris et Carcerem.*

CANCERARE, In cancri naturam transire. Apuleius lib. de Virtutib. herbar. cap. 36 : *Ad vulnera, etiam si Canceraverint. Vide Cancrizare.*

CANCERATUS, Cancere depastus. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis : *Facie Cancerata male obiit, ita ut mors ejus odio fuerit. Vide Cancrizatus.*

CANCEROSI SERMONES, apud Julianum Toletanum lib. 1. contra Judæos, initio, qui nempe ut cancer serpunt, inquit D. Paulus. [Cancerosus, Qui exeditur cancre, in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 420. ubi de S. Ottone.] Vide Cancrosus.

CANCERAUMA, pro Canceroma, Καρκίνωμα, Cancer. Papias : Canceromata, apostemata, retrogradientia, ut cancer. Adrevaldus lib. 1. de Mirac. S. Benedicti cap. 28 : *Quidam membrorum quorundam incendium male perpassi, quod genus morbi incurabile medici derivato nomine a cancre, Canceroma vocitant, etc. Vide Celsum lib. 5. cap. 28. lib. 6. cap. 15. Apuleium lib. de Virtut. herbar. cap. 31. etc.*

* CANCESELLUS, Nomen libri cujusdam apud Alberic. in Chron. ad ann. 750. ubi de Translat. S. Huberti pag. 87.

† CANCECUM, pro Calcetum, Via strata, Gall. Chaussée. Monastic. Anglic. tom. 1. pag. 2. col. 2 : *Primo incipit à la Brustache apud pontem de Strete, et hic supra Cancecum ultra Pinne alalke per medium marise. Vide Calcea.*

† CANCEULI, f. pro Cancelli, Species retium ad capiendas feras. Sire Raul de Gestis Friderici I. Imp. apud Murator. tom. 6. col. 1190 : *Imperator vero mense Novembri proximo ivit ultra montes, et Marquardum omnibus Longobardis præposuit, qui omnibus Mediolanensibus tam civibus quamque et rusticis venationem inturbavit; id est, ut nemo venaretur cum cane, aut neque pedicam vel Canceulos poneret, neque fossam facerent.*

* CANCEUS, CANZEUS, Panni species. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unum pluviale de Canceo rubeo cum*

aurifrixio de opere Ciprensi.... Item unam planetam de Canzeo viridi.

† **CANCHAR.** Bernardi de Breydenbach Iter Hierosol. pag. 277 : *Pulices, cum herba quæ dicitur Canchar in lecto posita fuerit, quasi ebrii et paralitici fiunt, nec salire nec se movere possunt.*

* **CANCHARUS**, f. pro Cantharus. Stat. Placent. lib. 6. fol. 80. vº. : *De feramentis, de rotis, de carro, et de fenestris, et de Cancharis, et de mappis, etc.*

* **CANCHERENEA** COLERA, Cancræ species, qui ab atra bili gignitur, ex Gorræo in Definit. medic. ut notant docti Editores ad Acta B. Amad. tom. 2. Aug. pag. 603. col. 2 : *Cum.... quemdam morbum, quem vulgus appellat coleram Canchereneam, insanabilem in persona propria circa umbilicum, et partes inferiores maxima cum anxietate pateretur, etc.*

† **CANCIE**, f. Næniæ. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 929. F. ubi de B. Michelina : *Tunc Michelina ad hæc verba respondit : Omnia ista videntur tuffæ et Canciæ, et a personis desperatis et rudibus. Galli dice-remus Chansons, Logi, fabulæ, nugæ.*

† **CANCILLUS**, Vasis genus, certa vini, alteriusve liquoris mensura. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53 : *Tenetur dare et consuevit dictus D. Abbas singulis hospitantibus dictorum Monachorum die qua veniunt de extra Monasterium, unam libram panis conventualem de frumento antiqui ponderis, et unum Cancillum boni vini, in quo sit tertia pars aquæ, videlicet unum Cancillum Presbyteri, quæ sunt duæ partes Cancilli monachalis, et isto casu datur purum. Ibidem : Tres Cancillos vini. Pro Cancillus semel habetur Cantillus.*

* Legendum esse *Caucillus* jam monitum est ad vocem *Caucellus* in *Caucus* 2.

CANCRA, Domus cancri. Papiæ.

* **CANCRA.** Vide supra *Cancer* 5.

CANCRARIIUM, quasi putrescat, ipsum est *Cancer*. Papias.

CANCRENUM VULNUS, Cancer, Celso et Latinis *Gangræna*. In Miracul. S. Cuni-gundis edit. a Gretsero.

† **CANCRIZARE**, Rolandinus Patavin. de Factis in Marchia Tarvisina lib. 5. cap. 11. apud Muratorium tom. 8. col. 249 : *Et quia scivit (Fridericus II. Imperator) quod antiqui Magnates respiciebant Ascendens, cum volebant condere civitates, et faciebant ipsimet urvum cum aratro, quo circunda-bant civitates, unde dictæ sunt urbes, in-cepit et ipse designare hanc suam novam civitatem (Victoriam) signo Arietis ascen-dente : tum quia signum est Martis, qui dicitur Deus belli; tum quia erat Libræ ascendenti contrarium in occasum, quod est signum Veneris, qui planeta Parmæ dicitur, et esse fortuna ejus. Quasi per hoc forsitan cogitaret, quod Parmensium fortuna, qui oppositi erant ei tenderet in occasum : in Astrologis namque et iis qui subtilitatem astrologicam imitantur, primum operanti et septimum adversario datur. Sed puto quod non notavit quartum ab Ascendente fuisse Cancrum : quartum enim ædificia, domos et civitates designat, et sic civitas sub tali Ascendente incepta Cancrizare debebat; id est, Retrorsum ire ad instar cancrorum,*

metaphorice, Minui, in pejorem conditio-nem vel occasum vergere : quod accidit novæ urbi Victoriæ, quæ non ita post capta et spoliata recessit more Cancræ, uti narrat idem Rolandinus ibid. cap. 22. Vide *Cancerare*.

† **CANCRIZATUS**, Gangræna, seu Can-cere vitiatum, infectum. Acta SS. April. tom. 3. pag. 892. in Vita S. Catharinæ Senensis : *Habebat enim in pectore ulcus, juxta medicorum vocabulum Cancrizatum quod carnem circa se corrodebat. Vide Can-ceratus in Cancerare.*

† **CANCROSUS**, Idem. Concil. Hisp. tom. 2. pag. 544 : *Nos quoque huic vulneri Cancroso ignitum, quod superest, adhuc injicimus ferrum. Vide Cancrosus in Can-cerare.*

† **CANCNUM**, Internigrum. Papias MS. Editus habet *Canetum*. Vetus Glossar. Sangerm. MS. num. 501. *Caneum*. Vide *Canetum*.

† **CANDA**, Species telonii. Præceptum Caroli Simplicis anno 919. apud Mabillo-nium lib. 6. de Re Diplomatica, Charta 129 : *De teloneo quidem mercati memoratæ ville nonam ac decimam partem, de censu quoque vini, quod accipitur de Compendio ac Venetta, nonam partem; et de moneta ejusdem palatii decimam et nonam partem... similiter de cambis et tabernis vinariis, de transitu etiam navis in Venetta, nonam et decimam, sen de hoc quod dicitur Canda, quam accepimus ex episcopatu Suessionensi, et de cœnobio S. Medardi nonam ac decimam ad capellam S. Clementis (Compendiensi) concedimus. Vide Candes.*

* **CANDALIES**, vox vulgaris, Lucerna olearia, vel candelabrum. Stat. synod. eccl. Castr. ann. 1358. ex Cod. reg. 1592. A. fol. 76. rº. : *Item dimittet.... j. mortier, j. verga, ij. Candalies, etc. Vide mox Candela* 1.

† **CANDATOR**, a *Candidare* sic dictus Fullo, ut opinor, quia purgat pannos, et candidos facit. Charta auni 1240. ex parvo Chartulario S. Victoris Massil. fol. 181 : *Nos R. Bereng. Comes et Marchio Prouinciæ... affidamus et sub guidagio et protectione nostra recipimus bona fide monasterium S. Victoris Massil... ac omnia molendina pa-ratoria et candoria ipsius monasterii... affidamus eodem modo molendinarios, Candatores, mulaterios et omnes homines ibi necessarios, ac bestias in eundo et re-deundo.*

* **CANDAVENE.** Vide supra *Campus avenæ* in *Campus* 3.

* **CANDEBEGE.** Lit. ann. 1275. inter Ordin. reg. Franc. tom. 3. pag. 61. art. 7 : *Quod consuetudines et usagia, quæ... habent in castro seu villa (Lemovicensi) in... leda panis et salis, deschargis, Candebegé, etc.*

1. **CANDELA**, Lucerna olearia. Gloss. Græc. Lat. : *Κανδήλα, Cicendela*. Acta Pro-consularia sub Munatio Felice, apud Baronium ann. 303. n. 12 : *Lucernæ argen-teæ septem, cerosala duo, Candelæ breves æneæ cum lucernis suis septem; item lucernæ æneæ undecim cum catenis suis.* Historia Translationis sancti Januarii apud Carac-iolum : *Cœpit Candela sine admixtione olei redundare.* Anastasius in S. Silvestro PP :

Ubi Candelæ ardent ex oleo nardino pistico. Leo Ostiensis lib. 3. cap. 30 : *Ex oleo de Candela S. Sepulcri, quæ videlicet per singu-los annos modo valde mirabili.... accenditur.* *Candela olei*, in Bulla Benedicti IX. PP. : apud Ughellum tom. 1. pag. 124. Sed et Zacharias PP. in Dialogis S. Gregorii *Lampades κανδήλας* vertit, lib. 1. cap. 5. 7. Hac pariter notione vocem *Candela* usur-pat idem Gregorius in Epist. 12. ad Bo-nifacium Moguntinum Archiepiscopum, ut et Braulio in Vita S. Æmiliani cap. 29. apud Bivarium : unde conficitur in Regula S. Benedicti cap. 29. *Candelam noctu in dormitorio ardentem, nihil aliud esse quam cicindilem.* [* Testam. ann. 1250. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 494. col. 1 : *In pri-mis de oleo Candelæ vitreæ emanant, et ho-ris competentibus illuminantur et repleantur.*] [* Vita S. Liudgeri cap. 28. ap. Pertz. vol. Scriptor. 2. pag. 423.] Neque aliter fere vocem *κανδήλα* usurparunt Græci recentiores. Vita S. Nili Junioris pag. 100 : *Ἀλειψαί τε αὐτὸν ἐλαίῳ τῆς κανδήλας καὶ ἀπολύσαι.* Sophronius Patr. Hiero-sol. : *Τοῦ τῆς κανδήλας ἐλαίου ἄνω πρὸς τῆς τοῦ Σωτῆρος εἰκόνης ἀπτομένης λαβῶν.* Et infra : *Τῆς κανδήλας λαμβάνει τὸ ἐλαίον.* Mi-raculum S. Georgii Mart. de ejus imagine n. 55 : *Προῖας δὲ γενομένης ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑφ-αφθείσης τῆς κανδήλας ἀλειψάμενος τὴν σὴν χεῖρα, εὐσήσεις τὴν ἰάσιν.* De ejusmodi can-delis videtur perinde intelligendus Anony-mus de locis SS : *Ἄνωθεν τοῦ ἁγίου τάφου κρεμοῦνται κανδήλαι λς'.* Infra : *Κρεμοῦνται κανδήλαι δ'.* Apud Codinum in Origin. : *Κανδήλαι ὑαλιναί*, pag. 100. Aliter tamen *κανδήλα* usurpat Chronicon Alexandrinum pag. 686. Vide *Papyrus*. [* Et Glossar. med. Græcit. voce *Κανδήλα*, col. 570. et Append. col. 92.]

Candelæ projectæ et extinctæ in excom-municationibus, cujus ritus meminerunt Regino lib. 2. de Eccles. discipl. cap. 409. Burchard. lib. 11. cap. 3. Concil. Lemo-vice ann. 1301. sess. 1. sub finem, Romualdus Salernitanus in Chronico MS. ann. 1167. Guillelmus Abbas S. Theodor. lib. 2. Vitæ S. Bernardi cap. 6. n. 35. Hesso Scholasticus pag. 358. Epistola 3. earum, quas Tengenagelius edidit, post Chronicon Reichersp. Bertholdus Con-stant. ann. 1085. 1095. Matthæus West-monast. ann. 1253. pag. 353. Pachymer. lib. 1. Histor. cap. 31. Perardus in Tabulis Burgundicis pag. 130. Acta Alexandri III. PP. apud Baronium ann. 1177. Matth. Paris pag. 442. 454. 576. Ægidius Aureæ vallis Mon. cap. 103. Thwroczius ann. 1303. cap. 86. Ægid. Gelenius in S. Engel-berto pag. 37. [* Haltaus. Glossar. Ger-man. voce *Fackel*, col. 418. Hæferi *Zeit-schrift für Archivkunde* vol. 1. pag. 329.] etc.

Candelas accensas sub conjugatorum pe-dibus ponere, superstitionis species, da-mnata ab Odone Legato Apostolico in Syria ann. 1254. in Constitutione contra Simo-niacos : *Item et a quibusdam inolcivit quod-dam abominabile et horribile : videlicet quod celebratis solennitatibus nuptiarum, statim quidam Clericus Ecclesiæ, in qua solemnizatum est matrimonium, portans aquam benedictam, cum pervenerit ad portam do-mus, in qua debent se recipere nubentes,*

tenens quandoque Candelas accensas in manibus, ponit eas sub conjugatorum pedibus, et accipit pro huiusmodi tam improbo officio 12. denarios vel aliud pretium: quod sortilegii vitio carere non dubitatur, etc.

CANDELE DE MADIO MENSE, inter præstationes Ecclesiasticas, in veteri Charta ann. 1030. apud Ughellum in Episcopis Novariensibus.

† CANDELE, Idem quod infra *Candelaria*. Conventiones inter Francorum Regem et Comitem Marchiæ ann. 1127. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1215: *Præfatus comes Marchiæ habebit a nobis singulis annis usque ad decem annos decem millia et sexcentas libras Turonenses annuatim in tribus terminis, tertium in Ascensione Domini, tertium in festo S. Martini et tertium in Candelis.*

* CANDELA DE BABYLONIA, Cujus ellychnium ex gossipio, quod a sola Ægypto olim mutuabantur, confectum erat. Charta an. 1019. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 769: *Posuimus autem ante altare S. Liberatoris subtus arcum a pariete usque in pariete virgam ferream, quam replevimus Candelis optimis de Babylonia, et statuimus ut in nativitate Domini, et festivitate S. Benedicti, et in resurrectione Domini N. J. C. de prædictis Candelis repleatur, et omnes accendantur. Vide Babilonia.*

* CANDELE, Quæ a mulieribus post partum ad ecclesiam venientibus offerebantur, inter sacerdotum obventiones passim recensentur. Charta ann. 1186. ex Tabul. S. Petri de Reg.: *Ex Candelis quæ a feminis a puerperio surgentibus ad singula ecclesiæ altaria offerebantur, etc.*

* CANDELA S. BARTHOLOMÆI. Charta Petri Senon. archiep. ann. 1213. ex Chartul. Maurigniac.: *Residuum cerei paschalis et Candela S. Bartholomæi communia erunt. Alia Roberti Carnot. episc. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 94. vº.: Candelam S. Bartholomæi collectam dividunt (monachi et presbyter) et habebunt per medium, qua deficiente, per medium similiter benedictum partientur cereum.*

* CANDELA DE CARITATE, Quæ ultro offertur. Charta ann. 1172. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 196. rº. col. 2: *Presbyter, tam privatis diebus quam aliis diebus, habebit oblationes peregrinorum, et denarium et Candelam de caritate.*

* CANDELE MORTUORUM, Cerei, qui in exequiis offeruntur, vel circa corpus ardent. Charta ann. 1249. ex Tabul. S. Florent. Salmur.: *Præterea omnes oblationes cujuscunque generis in tota ecclesia oblatae, et omnes candelæ, exceptis Candelis mortuorum, erunt prioris.*

* CANDELA NUMMATA, Quæ pretio seu nummis æstimatur et redimitur; vel cercus cui affiguntur nummi. Tabular. Major. monast. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 563: *Candela vero purificationis, vel nummata Candela, et quarta pars confessionum Quadragesimæ, monachorum erunt. Vide infra in Cereus.*

* *Candelæ benedictæ* inter morientium manus positæ, quod hactenus perseverat. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 124: *Posita fuit Candela benedicta accensa in manu sua ac si vellet*

spiritum emittere, et alias prout et inter fideles infirmos fieri consuevit.

* *Candelæ* puellis in signum amoris oblatae. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 179: *Dum coreæ duce-rentur, Bernardus dictus la Greve..... portans in manu sua quandam Candelam accensam, et eandem Sarre filiae Johannis Parvi-boni in coreis existenti causa joci obtulerit, prout moris est juvenum facere in dicta villa de Quierrin et aliis villis circumvicinis.*

* CANDELA, Munus, quod a recens nuptis exigebatur, variis nominibus pro locorum diversitate appellatum; quod tamen de *candela*, quam novæ nuptæ ante imaginem B. M. V. accendere solebant, potest intelligi. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 168: *In villa de Unopano (diœc. Carnot.) nuptiæ factæ fuerunt..... Ad domum sponsæ in sero diei iverunt et petierunt Candelam per sponsum et sponsam prædictos, prout actenus extitit et est in dicta villa in similibus fieri consuetum, sibi dari. Aliæ ann. 1409. in Reg. 164. ch. 54: *Le suppliant et Jehan Lolier dirent qu'ilz avoient composé cellui, sur qui se devoit faire le chalivari, à xij. solz pour le boire des compaignons, à iij. solz Par. pour la Chandelle, que les femmes mettent ardent devant l'image Nostre Dame dudit lieu (de Buci). Vide supra Bannum 5.**

* CANDELAS ADORARE prohibet synod. Noviom. ann. 1344. ex Cod. reg. 1610: *Item, sicut audivimus in multis villis nostræ provincie, joculatores sive ystriones de novo Candelas cereas, tanquam res sacras, adorant ad ydololatriam inducendo; quod de cetero fieri prohibemus. Quæ fortassis ad celeberrimam Atrēbatensem Candelam referri possunt, cujus ad instar Candelas populorum venerationi proponebant homines magis aliorum pecuniæ, quam salutis cupidi.*

* 2. CANDELA, Festum, sacrum sodalium, nundinæ, quæ in festis patronorum fieri solent. Lit. remiss. ann. 1395. ex Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 318: *Simon de Caffort et autres compaignons de la Candelle ou confrairie de S. Eloy. Aliæ ann. 1396. in Reg. 150. ch. 111: *Lesquelz aloient par compaignie esbatre à la Chandelle de Dieubat. Rursum aliæ ann. 1460. in Reg. 189. ch. 457: *Les supplians alerent veoir la feste en la ville de Warluisel, en laquelle on faisoit la feste de la Magdalaine, que on dit la Chandelle de la ville. Chandeleur, eadem notione, in Lit. ann. 1405. ex Reg. 160. ch. 253: *Lendemain du jour S. Jehan-Baptiste iceulx freres alerent à une feste ou assemblée d'une Chandeleur, qui estoit pour lors à Florbous en la place commune. Ubi Reg. 161. ch. 239. habet, *Chandelle, Vide infra Festum candelæ in Festum 1.*****

** Recognition. Feodor. Aquit. ann. 1273. ap. Delpit. pag. 31. num 90: *Quando (rex) recipit prandium... unam lanceam et unam Candelam de una rasa in lancea ardentem. Ibidem num. 23: *Ego debeo commestioni interesse et debeo servire cum una Candela in manu, et Candela debet esse talis quod durare possit quousque fuerit comestio peracta. Et postea debeo cum servientibus comedere et coram me ponere dictam Candelam arden-**

tem... ad domum propriam redire cum residuo Candele.

* 3. CANDELA, Præstationis species hominibus manus-mortuæ imposita; unde *Chandeliers* vocabantur; iidem qui *Luminarii*. Vide in *Luminare*. Arest. ann. 1342. 22. Febr. in vol. 3. arestor. parlam. Paris.: *Propositum fuit religiosos S. Dionysii esse in possessione levandi et percipiendi a pluribus personis, tam hominibus quam mulieribus, certam redhibentiam certa die ratione cujuscunque conditionis, vocatæ conditio Candelæ beati Dionysii, ... videlicet quolibet anno undecim denarios. Memor. E. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1391. fol. 272. rº.: *Les autres redevables chacun an de deux deniers, de iij. de vj. de viij. et de xij. qui ne doivent autre chose et sur amende, et sont les aucuns appelez les Chandeliers saint-Denys; et de cette condition en a aucuns, qui sont sers de mortemain et formariage. [** Vide Cero-census.] Hinc forte**

* CANDELARUM RECOGNITIO, in Charta Petri de Casneio ex Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 140: *Concedo... abbatiæ S. Mariæ de Monteburgo omnem dominationem, quam habeo in ecclesia S. Mariæ de Sortoovilla et recognitionem Candelarum.*

* 4. CANDELA, Temporis seu horæ spatium, præsertim noctium. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 134: *Pour ce que il estoit environ trois Chandelles de nuit, l'exposant print un planchon en sa main pour la seurté de son corps. Aliæ ann. 1386. in Reg. 129. ch. 186: *L'exposant s'en aloit en sa maison environ heure d'une Chandelle de nuit. Rursum aliæ ann. 1408. in Reg. 163. ch. 52: *En ce faisant le suppliant mist et vacqua tout ledit jour et bien jusques à deux Chandelles de nuit.***

** 5. CANDELA, Gall. *Hauban*, Provincial. hodie etiamnum *Candelle*, Funis nautici species. Convent. Ludov. IX. inter et Genuens. ap. Jal. Archæol. Naval. vol. 2. pag. 392: *Arbore una de prora.... cum Candelis 26. Ibidem sæpius.*

† CANDELABRA, λαμπάς, *Fax*, in Supplemento Antiquarii. Johan. Longinus in Vita S. Stanislai Episc. lib. 3. num. 68: *Accensa autem Candelabra, et familiaribus qui secum cubabant excitatis, etc.*

* Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 138: *Quant le suppliant fu relevé il print pour soy revanchier un Candelabre.*

* CANDELABRICUS, Ad festum, *Candelaria* dictum, pertinens. Stat. mag. Lambert prioris Squillac. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 638. col. 2: *In solemnitatibus semel reficiant, excepto festo Beate Mariæ Candelabricæ.*

† CANDELAIA. Vide *Candelaria*.

† CANDELAPTA, vox ibrida a Lat. *Candela*, et Gr. ἀπύω, *Accendo*: Qui candelas seu lucernas accendit in Ecclesia. Acta SS. Julii tom. 4. pag. 98. in Hist. Chronolog. Patriarch. Antiochen.: *Ubi in templo Resurrectionis Candelapta factus lucernas accenderit. [** Vide Glossar. med. Græcit. in Κανδλάπτῃς col. 571. et supr. Accensor, 2.]*

1. CANDELARIA, Festum Purificationis B. Mariæ, Durando lib. 7. cap. 7. r

17. nostris olim *la Candeliere*, hodie *a Chandleur*; *Candelora* Italis; *Sancta Maria Candelaia*, Joanni Villaneo lib. 6. cap. 34. lib. 10. cap. 7. *Festum Candelosæ*, in Charta ann. 1286. in Probationib. Historiæ Castilionensis pag. 71. et alibi passim. *Festum Candelarum*, apud Ulug Begh. cap. 7. *Festum S. Mariæ Candelariæ*, in Statutis Massiliens. pag. 142.] *Festum S. Mariæ Candelarum*, in Charta Sicardi Episcopi Cremonensis ann. 1207. apud Ughellum tom. 4. pag. 1297. Sic dictum a Candelis ardentibus, quas hac die deferri a fidelibus præcepit Gelasius PP. abrogatis Lupercalibus, quæ mense Februario agi solita estatur Varro. Litanias publicas et processiones huic solemnitati addidit postmodum Sergius PP. nec enim ille candelarum usum in hoc festo introduxit, uti observat Baronius, licet nonnulli id scriberint. Beda de Ratione temp. cap. 10. de Lustrationibus veterum, quæ fiebant mense Februario : *Sed hanc lustrandi consuetudinem bene mutavit Christiana religio, cum in mense eodem, die S. Mariæ plebs universa cum Sacerdotibus ac Ministris, hymnis modulata vocis per Ecclesias, perque congrua urbis loca procedit, datosque a Pontifice cuncti cereos in manibus gestant ardentes, et augescente bona consuetudine ipsius cæteris quoque ejusdem B. Matris perpetuæ virginis agere didicit, non utique lustrationem terrestris Imperii quinquennem, sed in perennem regni cælestis memoriam : quando juxta parabolam Virginum prudentium, omnes electi lucentibus bonorum operum lampadibus, obviam sponso ac regio venientes, mox cum eo ad nuptias civitatis intrabunt.* Alcuinus in serm. in Hyernapant. : *Maxime autem eo loco, quo prius Ecclesia Catholica in primo Pastore constituta est, in tanta reverentia habetur, ut die cuncta civitatis turba, in unum collecta, immensis cereorum luminibus coruscans, Missarum solennia devotissime celebrant, nullusque aditum publicæ stationis contret, si lumen manu non tenuerit, tantam scilicet Dominum in templo oblaturi, quo etiam suscepturi fidei lumen, quo intus fulget, exterius oblationis suæ religione monstrant.* Tradit Olaus Wormius in Fastis Danicis antiquis, quos edidit, ad diem purificationis, quæ ibi *Kendelmiess* dicitur, candelarum faciem ostentantem esse depictam. Germanis vero *Liecht mess*, id est, *Missa minimum* appellatur, ut est apud Gretserum Muricibus Christianis pag. 177. Vide S. Iulium Homil. 2. Rabanum lib. 2. de instit. Cleric. cap. 33. Rupert. lib. 3. de divin. Offic. cap. 25. Honor. Augustod. 3. cap. 24. Durand. lib. 7. cap. 7. n. 1. Baronium ad Martyrol. etc. Adde Cyriacum Scythopolit. in Vita S. Euthymii apud Platium de Hebdomadis Græcorum pag. 7. * *Candelier* et *Candellerie*. Charta ann. 83. in magn. Chartul. nig. Corb. fol. 98. : *Et les doi paier (cinq muis de blé) ascun an jou et mi hoir, ou nos quemans dens le Candelier.* Ch. ann. 1407. ex chartul. 23. ejusd. monast. : *Au jour de le candellerie. Au jour de le Candelliere*, in chartul. sign. *Ezéchiél* ad ann. 1415. fol. 1. v°.

* Neque aliud, ut videtur, Britonibus sonat *Calamay* vel *Kalamay*. Charta ann. 1307. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1215 : *Baellera ledit Vicomte à ladite sa mere trois cent livres par chesqun an, ... c'est à scavoir la moetié à chesqune Calamay, etc.* Alia ann. 1309. ibid. col. 1223 : *Cinq cens livres à la Septembresche, et trois cens livres au quart jour de l'an neuf, et cinq cens livres à l'octiève de la Kalamay ensevante.* Forte a *Calamus*, ad cujus formam cerci efficiuntur. Vide infra *Candelatio* et *Cannela*.

† 2. **CANDELARIA**, pro *Candelabrum*, Gallice *Chandelier*, apud Rymer. tom. 7. pag. 745 : *Duo coclearia pro Candelaria.*

* 3. **CANDELARIA**, Quæ facit vel vendit *candelas*, Gall. *Candeliere*. Vide infra *Candelarius*. Obituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 128. r° : *Symonneta de Fretis Candelaria S. Martini Lingonensis dedit in augmentationem albarum et vestimentorum ecclesiæ Lingonensis 74. ulnas telæ in duabus peciis.* Aliud vero sonat *Chandeliere*, in Lit. remiss. ann. 1382. ex Reg. 122. Chartoph. ch. 168 : *Guillaume Yon fermier d'une branche de la ferme du grant pois de Rouen, nommée la Chandeliere.*

CANDELARII, qui *candelas* in Ecclesia deferunt, in Charta ann. 1270. apud Ughell. tom. 7. pag. 420. [Vide *Chronicon Mellicense* pag. 333. col. 1. et pag. 418. col. 2. quo in posteriori loco *Candelarii* officium sic describitur : *Candelarius principaliter laternas necessarias ad Matutinum apportat, candelas circa singula pulpita collocat, et in nocturno officio super altari summo lumina ponit, signum ad chorum ad Vigiliis nocturnas et Laudes pulsat : hyemali tempore ad refectorium lumen portat, sabbatho laternas et candelabra mundat.*]

† **CANDELARIUS**, Qui facit vel vendit *candelas*, Gall. *Chandelier*. Charta Philippi VI. Franc. Regis ann. 1329 : *Item quod Candelarii et venditores de cepo ... vendent bonas et legitimas Candelas de bono et legitimo cepo.*

CANDELARII FABRI, in Constit. Siculis lib. 3. tit. 36. § 1. Qui *candelabra* conficiunt.

CANDELARIUM, Oblationes *candelarum* in Ecclesiis. Tabularium Monast. Longipontis in diocesi Paris. : *Concessit illis (Monachis) quandam partem ipsius doni, scilicet unum arpennum terræ, medietatem Candelarii et sepulture, tertiam partem medietatis turtellorum, atque offerendæ, et omnis decimæ, etc.*

* **CANDELATIO**, ut supra *Candelaria* 1. *Die Lunæ post octavam Candelationis*, anno 1310. in Reg. Olim parlam. Paris.

† **CANDELATORES**, Qui deferunt *Candelas*, apud Rymer. tom. 12. pag. 28. col. 1.

† **CANDELCISA**, Festum Purificationis B. Mariæ. Litteræ Philippi Regis Franciæ apud Rymer. tom. 2. pag. 464 : *Rex ipse Angliæ mittet gentes suas apud Perpinianum in crastino instantis Candeleisæ.* Ibid. pag. 465. ubi de eod. negotio : *Quo crastino videlicet die Sabbati post dictum festum Purificationis B. Mariæ, etc.* Vide *Candelaria*, 1.

* Mendum est, ni fallor, pro *Candelosa*. Vide in hac voce.

* **CANDELERIS**, *Candelabrum*, Ital. *Candelliere*, in Charta ex Tabul. Cassin. Vide infra *Candilerium*.

* **CANDELERIUS**, **CANDELLERIUS**, Qui facit vel vendit *candelas*, Gall. *Chandelier*. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 262. col. 1 : *Duranto Garnerii Candelerio, pro candelis habitis de eodem pro provisione custodiæ nocturnæ, etc.* Lit. ann. 1375. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 401 : *Item in quadam terræ petia vineata, ... quæ est quoad utile dominium Raymundi Martini Candellerii Montispessulani.* Vide in *Candelarii*.

† **CANDELLUS**, *Cereus*, Gall. *Chandelle de cire*. Acta SS. April. tom. 3. pag. 524. in Miraculis S. Zitiæ Virg. : *Et vovit... quod sibi daret unum Candellum libræ ceræ.*

† **CANDELOSA**, pro Festo Purificationis B. Mariæ sæpius occurrit, ut locis exscribendis immoremur. Vide *Candelaria*.

† **CANDELOTTUS**, *Cereus*, *Candela*. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 936. ubi de B. Michelina : *Accedere debeant Notarii ... cum eorum pallio novo et Candellotis.*

* Ab Ital. *Candelotto*, Fax, *candela curta et grossa*, Gall. *Flambeau, torche*. Funus Joan. Galeaz apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 1036 : *Homines equestres ab utraque parte, cum uno Candelotto in manibus pro quolibet ipsorum accenso.*

* **CANDERIUS**, pro *Corderius*, ni fallor, qui *cordas* seu *funes* facit aut vendit. Comput. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 259. col. 1 : *Philiberto Giri Canderio pro una corda necessaria ad pulsandum magnum symbolum, etc.*

CANDES, *Vasa fictilia*, in Glossis Isid. et apud Papiam. [In Excerptis habetur *Canda*. Martinus sic dicta putat *vasa fictilia*, quia fingantur ex terra candente. In codice MS. annorum circiter 200. legitur : *Liber Sacerdotalis sive Candes ad usum Ecclesiæ Lingonensis* : ubi fortassis a *Cantu* legendum *Cantes*. Vide in hac voce.] [* et *Candrum*.]

CANDETUM, ut ait Columella lib. 5. cap. 1. et ex eo Auctor vetus de Limit. Isidorus lib. 15. Orig. cap. 15. et Papias, Galli in *areis urbanis spatium* vocant *centum pedum, quasi centetum, in agrestibus autem 150*. Camdenus hinc accersit Britannorum *Cantroed*. [*Cantet* vel *Candet* Britannis est participium passivum ab inusitato *Canta*, a *Cant*, centum : juxta vim vocis idem esset atque *Centuplicatum*.] Vide *Cantredus*.

CANDIBALUS, **CANDICULUS**. Jo. de Janua : *Candibalus, parum candidus : invenitur etiam Candicolus, candidus, vel Candiculus*. Unde Marbodius in lib. de lapid. :

Tertia Candiculis tribus est inscripta lituris.

[** Pro *Candibalus* legendum videtur *Candidulus*. Utitur Cicero hac voce. The-saur. nov. Latin. ap. Maium in Classic. Auct. collect. nov. vol. 8. pag. 87 : *Candeo ... unde Candidulus, a, um, aliquantulum candidus, unde Candulus per syncopam ... unde Juvenalis :*

Præbenda est gladio pulchra hæc et candula cervix. Dicimus quoque *Candiculus, a, um, i. candidus, unde Marbodius, etc.*

** **CANDIBULUM**, Germ. ein schuffel, est instrumentum braxandi. Gemma Gemmarum.

CANDIDA, Vestis candida, alba. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis: *Qui erat vestitus distinctam Candidam, habens multiplices colliculas*. S. Hieronym. Epist. 6: *Quæ pullam tunicam nigrosque calceolos Candidæ vestis et aurati socci depositione sumpsisti*. Idem Epist. 34: *Et dedicatio ossium Martyris Candida tibi vestimenta reddiderit*. Adde Spartianum in Severo: *Prætor designatus a Marco est, non in Candida, sed in competitorum grege*. Id est, non inter candidatos Principis. Nam magistratum quidam designabantur a Principe, seu commendabantur sine repulsa et ambitu designandi, ut loquitur Tacitus lib. 1. Annal. Vide Henric. Valesium ad 20. Ammiani pag. 184. Dicitur etiam

CANDIDA, Editio ludorum, quæ fiebat a Magistratibus, Prætoribus scilicet et Questoribus candidatis proprio sumptu. S. Ambrosius Serm. 81: *Præparemus nova et præclarissima munera, edamus primam Candidam in vestitu nudorum, secundam vero non minus nobilem, etc.* Acta S. Bonifacii Martyr. de Aglaë matrona Romana: *Hæc ergo ter Candidam egerat apud urbem Romanam ex Præfectura*. Vetus Kalendar. Herwarti M. Decemb. 13. Kal. Jan. *Munus Kandida*. Quæ verba alii de munere, seu officio candidatorum, nescio an bene interpretantur. Passio SS. Seraphiæ et Sabinæ: *Filia Herodis Metellorij cuiusdam, qui sub Vespasiano Augusto ter in urbe Roma Candidam confessionem dedit Romanis*. Ubi forte leg. editionem. [*Expungenda omnino est vox Confessionem, quam redundare monet Baluzius; quæ præterea non legitur in aliis codicibus MSS. ut observant Bollandistæ tom. 6. Aug. pag. 501. col. 1.]

† **CANDIDARE**, Abluere lintea, vel etiam telis candorem inducere. Charta anni 1192. in Consuetud. MSS. Tolos. fol. 29. verso c. Bibliot. D. de Crozat: *Ubi Brassolum se conjungit eum Garona, et ipsum pratium et gravaria ... crant publica, causa ingrediendi et exiendi libere et staeandi navis ... causa seurandi et lavandi et Candidandi*. Tertull. adv. Gnosticos cap. 12. Johannis Evang. verba Apocal. 7. exprimens: *Loverunt vestimentum suum, et Candidaverunt ipsum in sanguine Agni*. Vide *Candidarius*.

† **CANDIDARE MANUS**, apud Muratorium tom. 2. pag. 337. col. 1. ex Camilli Peregrini Historia Principum Longobardorum pro abluere.

* **CANDIDARIA**, la Lavatrice, in Glossar. Lat. Ital. MS. Quæ lintea candefacit. Vide *Candidarius*.

CANDIDARIUS, Ugutioni et Joanni de Janua, *Pelliparius, qui coria facit alba*. Item qui lavat pannos. Idem Ugutio: *Fullo, qui parat pannos, et excandidat, et eos fulgeret facit*. Maniotrectus ad 3. Regum cap. 18: *Fullo qui Candidat pannos*. Gloss. Lat. Gr. *Candidus, λευκός*. Cornelius Fronto: *Album natura, Candidum cura fit*.

† **CANDIDATIO**, Candor metaphoricus, id est, Justitia et sanctitas. Lambertus Ardensis apud Ludewig. Reliq. MSS. tom.

8. pag. 596: *Peperit et Ardeæ Adelidem et secundam Beatricem, quas similiter consignavimus, et ad veteris hominis expiationem, in novi hominis Candidationem, Christo mediante et Baptismi gratiam et sacramentum confirmante, baptizavimus*. Haymo in Psal. 71: *Extolletur super Libanum, id est, Candidationem turpis mundi*. Libanum, albor, deducitur ab. Hebræo לבן, Laban, albus.

CANDIDATRIX, nostris *Blanchissense*, quæ lavat pannos, Joanni de Janua. Petrus Blesensis Epist. 14: *Barbatores, balatrones, hoc genus omne, et Candidatrices*.

1. **CANDIDATUS**: λευκίμων, in Gloss. Lat. Gr. Dignitas Palatina, æque ac militaris, instituta primum a Gordiano seniore, qui selectos ex Scholarium classe quosdam ex valentioribus, quique animo ac corporis robore cæteris præstabant, in peculiarem scholam, seu cohortem conjecit, eosque Candidatos vocavit, quod fortassis quidpiam candidi in vestibus, vel armaturis deferrent. S. Hieronymus, ubi de Nepotiano: *Quid in Palatii militia sub chlamyde, et Candenti lineo, corpus ejus cilicio tritum sit*. Ausonius:

... Cum jam succinctus amictu
Per Ligurum populos solito succinctior ires,
Atque inter Niveas alte veherere cohortes.

Ita Claudianus in 4. Consul. Honorii, *Niveas cohortes militum dixit*. Duplex autem fuit Candidatorum cohors: prior *Seniorum* dicta, quia a Gordiano seniore, altera *Juniorum*, quia a Gordiano juniore inventa, uti discere est ex Chronico Alexandr. pag. 628. et 630. et Cedreno pag. 257.

Militabant vero *Candidati* in ipso Palatio, atque adeo ad Imperatoris custodiam adhibiti, perinde ac *Scholares*, e quorum classe censebantur: id enim colligi datur ex leg. 5. C. Qui militare poss. lib. 12. adeo ut *Candidatus*, adhuc esset *Scholaris*, et in eorum numero, qui *binas militias simul compositas, et sociali nexas consortio* retinere poterant. Unde diserte auctor Chronici Alexandr. ait *Candidatos obtinuisse scholam*. Procopius lib. 3. de Bello Goth.: *Ἦν δὲ οὗτος ἀνὴρ βασιλέως μὲν ἰουστινιανῶς δορυφόρος, ἐπεὶ ἐς τοὺς καλουμένους Κανδιδάτους τελῶν ἔτυχε*. Corippus lib. 3. de Laudib. Justinii lib. 3. vers. 158:

Ornata est Augusta domus, jussuque regentis
Acciti proceres omnes, Scholæque Palati est
Jussa suis astare locis: jamque ordine certo
Turba Decanorum, Cursorum, in Rebus agentum,
Quisque Palatinis stans Candida turba Tribunis,
Et Protectorum numerus mandante Magistro, etc.

Luitprandus lib. 3. Rerum in Europâ gestarum cap. 5: *Turba post hos immensa vocatur, Protospathariorum, Spathariorum, Candidatorum*. Candidatos Constantii S. Hieronymus in Vita S. Hilarionis, ut Juliani et Valentis Imperatorum assecclas et custodes non semel habet Ammianus lib. 25. et 31. Vide Alcuinum Epist. 111. etc.

CANDIDATORUM vero cohors summæ fuit et præcipuæ in Palatio dignitatis, et prærogativæ: nec in eam admissi, nisi qui genere, opibus, et animo cæteris præcellerent. Hinc passim legimus in ea militasse viros primarios. Victor Tunnensis in Chron. tradit, Justinianum Justinii Imp. nepotem *Candidati militia functum*. Nicephorus CP.

in Brev. 20. 1. Edit. Vitulinum quemdam refert, hominem dignitate et opibus illustrem, Candidati pariter munere insignem fuisse. Leo Ost. lib. 2. Chr. Casin. cap. 68. auctor est, Arduinum nobilem Mediolanensem, auro oblato non modico, a Docæano Præfecto Italiæ, seu potius ab Imperatore CPol. *Candidati honore donatum, et quibusdam Apuliæ oppidis præfectum esse*. Ex eorum classe delectos copiarum et exercituum duces docent Synaxaria ad 31. Julii in Vita S. Eudocimi, ut et Legatos ad Principes, Annales veteres Francorum ann. 804. Joan. VIII. PP. Epist. 169. et Guilelm. Biblioth. in Hadriano II. pag. 228. 229. Adde Senatorem lib. 1. Epist. 4. Ammianum lib. 15. Passionem S. Caloceri Mart. num. 11. etc.

Sed dubitari potest, an Gordianus senior Candidatorum nomen prius invenit, vel certe cohortem aut scholam; cum pro certo constet, *Candidatos* in Palatio longe ante militasse, et a Vegetio *Candidatos simplices et duplores recenseri*, et in Antiquis Inscriptionibus, apud Gruterum, *Candidati Augustorum Caesarum, Imperatorum* occurrant. Sane non desunt, qui ita universim tunc dictos milites censent apud Romanos, quod in prælium ituri, aut pugnaturi album paludamentum aut purpureum induere solerent: quod testatur Valerius Maximus lib. 1. ubi de Crasso. Tradit præterea Suetonius in Domitiano cap. 12. indigne tulisse eundem Domitianum, generum fratris habuisse albatos ministros.

Aliud sonare videtur vox *Candidatus* in Vita S. Athanasii Episc. Neapol. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1062: *Si vult, ut non persequar eum, rejecto Candidatorum tegmine, monachicum indumentum assumat, mihiq. Ecclesiam ad ordinandam sponte relinquat*. Verba sunt Sergii Ducis Neapolitani S. Athanasium persequentis. Cl. Editori *Candidatorum tegmen* sumi videtur pro veste aut dignitate Episcopali; addit tamen, quod si quis cum Baronio legere malit *Candidatorum regimine*, per Candidatos intelligi posse Clericos in ministerio sacro candidis vestibus indutos, quos regebat S. Athanasius, utpote eorum Episcopus.

2. **CANDIDATUS**, Petitor, rogator, metaphorâ ducta a magistratuum Candidatis *Candidatus Dei*, apud Tertullianum, qui baptismum petit. Commodianus instr. 65.

Donasti de lacrimis, Candidatus ille ingratis
Oppressus usuris deplorat factus egenus.

3. **CANDIDATUS**, apud Cornelium Zantfliet in Chronico: *Unus ex gubernatoribus ministerii Candidatorum, id est, eorum qui telas dealbant, etc.*

* **CANDIDIFER** CLERUS dicitur, qui alba indutus, a Gisleberto mon. in vita S. Rom. sæc. 1. Bened. pag. 87: *Procedunt splendido habita, hinc sacra monachorum agmina, inde veneranda Cleri Candidiferi turba*. Vide in *Candidatus* 1.

1. **CANDIFICARE**, Clarescere, λαμπρύνειν, in Gl. Græc. Lat.

2. **CANDIFICARE**, Candidum facere, dealbare. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 28. in Vita S. Yvonis Episcopi: *Gentemque idololatriæ absolvit errore, ac verius Canaficavit Baptismate*. S. Augustin. in Psal.

67. n. 21 : *Dealbabuntur in Selmon, gratia Candificabuntur in protectione corporis Christi.*

* **CANDILERIUM**, Candelahrum, Ital. *Candelliere*. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 583 : *Utuntur..... Candileris de bronzo, vel de ferro.*

† **CANDILI**, *Condimenta ciborum ex melle et lacte concinnata*. Vocab. Sussannæi.

* **CANDINIALE**, *La scorza del pomo grana*. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CANDIRE**, λευκαίνειν. Gloss. Lat. Græc. Dealbare.

CANDIUS, *Vestis regia*, Papiæ. [Gloss. San-German. MS. num. 501. legit *Candis* pro *Candius*. Vide *Candys*.]

* **CANDOLIZARE**, *Acomper*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Neutrum intelligo.

CANDOMINA, nude occurrit in Glossis Isid. Vide *Condamina*.

* **CANDOPHORUS**, *Atrata veste indutus*, apud Laur. in *Amalth.*

† **CANDOR**, *Officina albaria*, Gall. *Blanchisserie*. Charta pro Communia Balneoli ann. 1300. inter Schedas Lancelotii : *Statuerunt quod aliqua persona non sit ausa intrare Candores causa erbejandi, sine voluntate illius qui Candorem conducet, sub pena VIII. denar. Turon... Item, statuerunt quod si aliqua persona suspecta inventa fuerit de nocte infra Candores de Balneolo, quod custodes telarum possunt illam impune canere.*

† **CANDORIUM MOLENDINUM**, *Officina fullonica*, ubi panni contunduntur et abluuntur fiuntque candidi. Vide locum in *Candator*.

CANDOSOCUS, Gallis veteribus, *Palme vitis terra obrutus ut propagetur*, Latinis *mergus*. Ita *Columella* lib. 5. cap. 5. ** *Hodie Germ. ein Gesenke*. Vox composita, uti *Schiltero* videtur, a *Cando* Germ. *Kante*, *Extremitas*, et *Sonco* Germ. *Senken*, *Mergere*. *ADEL*.]

* **CANDRUM** vel **CANDRUS**. Stat. MSS. eccl. Tullens. collecta ann. 1497. fol. 106. ubi de canonico mortuo : *Ceteri ad partem sedeant psalmodiando cursum, ... sic ut in Candris continetur*. Liber significari videtur, in quo habetur officium ecclesiasticum seu series orationum, psalmorum, etc. cur autem ita dictus, ignoro. Vide *Canles*.

† **CANDULA**, *Parva candela*. Epist. Peri de Condeto apud Acher. Spicil. tom. 1. pag. 559 : *Summo mane habens Candulam, superaddidi litteræ suprascriptæ, etc.*

† **CANDUS**. Will. Brito Philipp. apud Duchesnium tom. 5. pag. 88 : *Multos cruce ignabant indifferenter, parvulos, senes, mulieres, Candos, cæcos, surdos, leprosos, etc.* Videtur legendum *Claudos*.

† **CANDYS**, *Indumentum Persicum totum purpureum pro diademate*. Subligaculum. aureum in *Amalthea*. Vide *Candius*.

* Vide Guill. Burtoni λεύκον vet. ling. persicæ, cum notis Henr. Van-Seelen.

* **CANE**, *Navigii species*, cujus usus est in fluviis trajiciendis. Charta Wichm. Magab. archiep. ann. 1168. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 554 : *Hanc gratiam ei cimus, ut perpetualiter liberum aquæ trans-*

itum de navi, quam Cane in vulgari appellant, utroque littore Salæ sine omni impedimento habeant. Vide *Canardus* et *Canella* 3.

† **CANECIUM**, f. *Locus cannis obsitus*, Ital. *Caneto*. Charta anni 1370. ex Archivo Prioratus S. Joannis Tolos. : *De omnibus ruris cultis et incultis in et uno et investitum pratis, pradalibus, devesiis et nemoribus, ortis, ortalibus, cazalibus et ayralibus, Caneciis cum eorum liberis juribus, exitibus et pertinentiis suis*. Vide *Canetum*, et *Canicia*.

* **CANELA**, **CANELLA**, *Fistula doliaris*, *epistomium*, Gall. *Cannelle*. Vide *Canna* 5. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item plus unum plenaderium sive entonade cum sua Canela ferri*. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 46. col. 1 : *Item plus solverunt pro duabus Canelis emptis pro dictis vasis (vini) sex den.* Consuet. Auxit. MSS. ann. 1301. art. 47 : *Item est consuetudo ibidem, quod quicumque tenet falsam mensuram vini, amittat vinum a clepsedra seu Canella, per quam exit vinum de dolio supra*. Aliud vero sonat vox *Canel*, *Licium scilicet*, Gall. *Trame*, in Lit. remiss. ann. 1418. ex Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 233 : *Pour lesquelz ouvrans sa femme (du tisserant) faisoit des Canelz ou tremes*. Hinc

* **CANELLA**, *Pars colli, fistula spiritus accipiendi ac reddendi*. Inventar. Reliq. S. Capellæ Paris. ann. 1335. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 7 : *Item unum sanctuarium de Canella S. Martini, in quo sanctuario fuit posita dicta Canella pro tempore, quo dictus dom. Oudardus fuit thesaurarius prædictæ capellæ*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. ch. 316 : *Dicta sagitta percussit Robinetum..... in Canella colli sui*. Vide infra *Cannolla*.

† 1. **CANELLA**, Gall. *Canelle*. *Casia, cinamomum*. Rymer. tom. 16. pag. 204. col. 2 : *Sed piperis grana, et vasa macis, Canellæ ac gariophylorum, etc.* Acta SS. April. tom. 1. pag. 126. in Vita S. Francisci de Paula : *Et piper, Canellam, gariofolium, et zingiber contrita pani imponentur*. Vide *Ottobonum Scriham Annal. Genuens. lib. 3. ad ann. 1194. et Hofmannum in Lexico*.

* 2. **CANELLA**, diminut. a *Canna*, *Arundo, baculus*, Gall. *Canne*, Ital. *Canella*. Comput. ann. 1495. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 64. col. 1 : *Ordinaverunt fieri et depingi trecentum arma..... ad modum de banieres, pro affigendo in Canellis, utque parvuli pueri civitatis portarent illa ante processiones*. Chron. Parmense ad ann. 1279. apud Murator. tom. 9. Script. Ital. col. 791 : *Omnes mesterii de Parma, a majore usque ad minorem, iverunt ad dictam figuram cum palliis et Canellis*.

* 3. **CANELLA**, *Navis species*. Germ. *Cabillon*. episc. in vita Phil. Boni apud Ludewig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 72 : *De Burgundis per præcursorias naves, quas Canellas appellant, electi milites clam a porta exeunt*. Vide supra *Cane*.

* 4. **CANELLA**, *Actio in jure*, qua quis rei alicui intercedit, practicis nostris *Opposition*. Stat. Genuens. lib. 4. cap. 2 : *Qui menses incipiant a die æstimi consecuti, vel traditionis possessionis, si viva voce*

fuisset elevata Canella. Et cap. 3 : *De elevatione Canellæ*.

† **CANELLUS**, *Canalis*, Gall. *Canal*. Angl. *Kennel*, *Rivus plateæ*. Rymer. tom. 5. pag. 774. col. 1 : *De assensu concilii nostri ordinavimus, quod quilibet... ante tenementum suum a pariete sive muro ejusdem tenementi, ubi via fuerit lata, per septem pedes usque Canellum, et ubi via strictior extiterit per pauciores pedes... de proprio faciat paviari... et in auxilium reparationis et emendationis pavagii medii dictæ viæ inter Canellos, etc.* Et mox : *Inter eadem tenementa et Canellos, etc.* [** Charta ann. 1304, ap. Guden. in Cod. Diplom. vol. 3. pag. 18 : *Canale, quod Canell in vulgari dicitur, ad tollendum et amovendum stillicidium etc.*] Hist. Harcur. tom. 4. pag. 2161. in Charta anni 1216 : *In qua vetus castrum Rothomagensis sedit cum toto porprisio usque in Canellum Secane, hoc est, alveum Sequanæ*.

† **CANENTATUM**. Rymer. tom. 3. pag. 70. col. 1 : *Accedentes ad nos... monstraverunt, quod ipsi nuper quandam navem suam... pannis laneis et lineis, ferro, Canentatis, cabulis, ac auro et argento ad valentiam quadraginta librarum sterlingorum, ducendam in Angliam morari fecissent*. Legendum opinor *Canevaciis*, i. e. telis cannabinis.

† **CANEPA**, **CANEPARIUS**. Vide *Canava* et *Canevarius* 1.

* 1. **CANEPA**, *Cella penaria, vel vinaria*, Galli. *Cave*, Ital. *Canava*. Chron. Tavis. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 819 : *Illam (domum) a summo usque ad solarium inferius penitus destruxit, in qua tunc erant inter mares et feminas xvij. qui nisi inferius aufugissent ad Canepam, suffocati essent ruina dictæ domus*. Vide *Canava* 1. et *Canipa*.

* 2. **CANEPA**, *Conclave, ubi thesaurus seu arca reponitur et servatur*. Chron. Bergom. ad. ann. 1397. apud eumd. Murator. tom. 16. col. 893 : *Comissum fuit furtum in domo, in qua tenebatur Canepa et officium salis; et erat Certulinus de Ulmenis tanquam caneparius societatis datii salis*. Vide in *Canava* 1.

* 3. **CANEPA**, *Cannabis*, Ital. *Canapa*, nostris *Chanvre*. Stat. Vercel. lih. 3. pag. 85. vº. : *De tela ristæ, Canepæ et stopæ lini sol. unum*. Convent. Saonæ. pag. 54 : *Quando ipsi Quilianenses subditi communis Januæ vendunt Canepam in Saona, etc.* Vide *Canava* 2.

* **CANEPARIUS**, *Custos Canepæ seu arcæ publicæ*. Chron. Bergom. ad ann. 1406. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 982 : *Per dictum collegium confirmatum in notarium et Caneparium dicti collegii*. Vide *Canevarius*, in *Canava* 1. et supra *Canepa* 2.

* **CANEPINA**, *Ager, ubi canepa seu cannabis crescit*, Gall. *Chenevière*. Charta ann. 1233. apud eumd. Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 686 : *Tam in turribus, domibus, vineis, arboribus, et in fructibus terrarum, hortorum et Canepinarum, etc.* Vide supra *Canabana*.

† **CANEPINUS**, pro *Canabinus*. Acta SS. Julii tom. 4. pag. 666. C. in Actis S. Petri Confessoris : *Et despectissimo induebatur vestimento, de panno siquidem Canepino,*

grossissimo, asperrimo atque durissimo. Vide Canava 2.

† 1. **CANERE**, Privatum recitare. Mabill. Liturg. Gall. pag. 416. ex Coneilio Nannetensi cap. 19: *Pensum servitutis suæ Canendo Primam, Tertiam, Sextam, Nonamque persolvat*. Ibidem infra ex Remigio Autissiodorensi Monacho: *Venit consuetudo in Ecclesia, ut tacite obsecratio atque consecratio a Sacerdote Cantetur, ne verba tam sacra vilescerent*. Vide Cantare 2. et Decantare 1.

† 2. **CANERE**, dicitur de litteris quippiam continentibus et indicantibus, qualiter etiamnum dicimus: *Que chante ce livre, Quid canit*, hoc est, quid complectitur hic liber? Commentatio Foulcherii Canoniei Lemovic. inter Fragg. Hist. Stephanotii tom. 2: Anno 1519. die sabbati 21. Octob. Officiarii regii cum nuntiis venerunt, alias litteras regias deferentes, quibus Canebatur, quod non teneramus computum mittendi privilegium eligendi, ex quo idem Rex male contentabatur. [** Thegan. Vit. Ludov. Pii eap. 28: *Etiā, qui erat timidus super omnes homines. Sic enim Cecinerunt ei domestici sui, ut aliquando pedem foris sepe ponere ausus non fuisset.*]

* **CANERIA**, **CANERIUM**, **Cannetum**, arundinetum, Ital. *Canneto*. Charta Boemundi princ. Antioch. ann. 1170. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1475: *Extenditur (terra) per litus maris usque ad quamdam Caneriam et murum antiquum*. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 52. ex Cod. reg. 4624: *Quæ ceperit, sciderit vel exportaverit alienas canas seu arundines in et de alieno Canerio, solvat pro qualibet cana denarios vj*. Eadem notione dictum videtur Caneyne, in Lit. remiss. ann. 1402. ex Reg. 157. Chartoph. reg. eh. 187: *Il chei à terre en une grant Caneyne et buisson*. Vide infra Canil et Canneria.

CANESIUS. Vide Caganus.

* **CANESTELLA**, **CANESTELLUS**, Ital. *Canestrello*, Cistella, *Chenevas*, apud Joan. de Saintré pag. mihi 139. Charta ann. 1381. ex Tabul. Massil.: *Qualibet Canestella de polpris vel sepias, solvat xij. den.* Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 246. eol. 2: *Item solvi pro uno cabassio, duobus Canestellis, et pro una magna amphora, etc.* Vide infra Canicellus.

* **CANESTRA**, vox Italica, Canistrum, Gall. *Panier*. Stat. Vercell. lih. 3. pag. 81. rº: *Nemini ipsorum tenentium per se vel per alium liceat portare corbellas vel Canestras uvarum, absque voluntate domini*.

† **CANETA**. Vide in Canna 4.

CANETUM, Inter nigrum, nitidumque colorem, Papiæ. [Idem MS. Bituric. *Caneum* etc.] Codex MS. Navarrai Collegii Paris. habet *Caneum*, intermixtum, viridemque colorem. [Vide Cancrum.]

* **CANETUM**, ut supra Caneria. Stat. erimin. Saonæ cap. 42. pag. 92: *Quicumque damnum intulerit in pratis, Canetis, nemoribus, et aliis similibus terris campestribus et silvestribus, etc.* Aliud vero sonat Canet, scamnum scilicet, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 126: *Ilz trouverent en ladite ville de Mégnicourt en la place un nommé Warin séant sur un Canet, avec lui plusieurs personnes*.

CANEVA. Vide Canava 1. et Feudum de Caneva.

† **CANEVACIUM**, **CANEVARIA**, etc. Vide Canava 2.

* **CANEVALE**, Ager, ubi cannahis ereseit, nostris *Cheneviere*. Stat. Vercell. lib. 5. pag. 121. rº: *Quicumque intraverit hortum, vineam, plantatum, altinetum, brolium clausum, vel Canevale alterius, etc.* Canibote Normannis, idem quod *Chenevotte*, Calamus cannabinus. Vide supra Canabale.

† **CANEVARIUS**. Vide Canava 1.

CANEVERILLA. Tabularium S. Remigii Remensis: *Uno quoque anno solvunt sal ad minorem modum quartam partem, et donant decimam de omni conlaboratu, præter Caneverill, et prat*. Vox, ut videtur, ex Cannabina, seu Gallieo *Cheneviere*, formata.

† **CANEUM**. Vide Canetum.

* **CANEVRIA**, ut *Canévale*. Vide supra Canavaria.

† **CANFALO**, Vexillum, Gall. *Gonfalon* seu *Gonfanon*. Acta SS. Maii tom. 5. pag. 217. de S. Lucifero: *Dictis Regibus in perpetuum dedit, commendavit et communicavit vexillum seu Canfalonem Ecclesiæ Romanæ*. Vide Guntfano.

† **CANFALONERIUS**, Vexillifer, Gall. *Gonfalonnier* seu *Gonfanonier*. De eod. S. Lucifero ibid.: *Qui tunc temporis... in presenti Sardinie regno, nomine et ex parte Regiæ majestatis esset Canfalonarius*.

CANFARA. Leges Athelstani Regis Angl. eap. 19. apud Bromptonum: *Si inculpatio sit, et se purgare velit, eat ad ferrum calidum, et adlegiet manum ad Canfaram, quod non falsum fecit*. Ubi *Canfaram*, pro *candens* interpretatur Somnerus.

* **CANFORA**, vox Italica, Camphora, Gall. *Camphre*. Traet. MS. de Re milit. et mach. hellie. cap. 12: *Canfora mixta cum pulvere, etc.*

* **CANGAVIS** inter vestes recensetur, in Charta ann. 855. et Append. ad Marcam Hispan. col. 788: *Cangaves duas laniās et una siricia, etc.* Vide Canifellus.

1. **CANGIUM**, Pannus forte unius quidem coloris; sed alio minus intensiore intermixtus, ita ut pro diverso aspectu subinde mutetur, quomodo *Taffetas changeant* dicimus. Necrologium Ecclesiæ Parisiensis 17. Kl. Julii: *Dedit... duas cappas de Cangio viridi*. Vide Canetum.

† 2. **CANGIUM**, Cambium, permutatio, Gall. *Change*, *Echange*. Charta ann. 1176. tom. 3. novæ Gall. Christ. Instrum. eol. 120: *Dedi fratribus ibidem Deo servientibus pro Cangio terræ in prato Folquini, quam vivarium meum et exclusa occupat, etc.*

† **CANIBIUM**. Charta Richardi Normanniæ Ducis et Roberti fratris ejus ex Tabulario Montis S. Michaelis: *Danulfo Abbati et Monachis de S. Michaelis communitatem et Canibium dedit, et nundinas duas et pedagium, aliter pediatium*. Forte legendum *Cambium*, hoc est, mensa nummularia, ejus instuendæ ad utilitatem mercatorum ad nundinas confluentium hic potestas traditur.

† **CANIBIUS** Panis, Vide in voce Panis.

† **CANIBUCA**, apud Rymer. tom. 6. pag. 417. col. 1: *Et jam dicta arte (sagittandi) quasi totaliter dimissa, idem populus ad*

jactus lapidum, lignorum, ferri: et quidam ad pilam manualet, pedivam et buclarem, et ad Canibucam et gallorum pugnam; quidam etiam ad alios ludos inhonestos, etc. Eadem repetuntur et iisdem verbis col. seq. neenon etiam pag. 468. ejusdem tom. Ferme erediderim pro *Canibuca* legendum *Cambuca*. Perfacile ealigant oculi lectoris, ubi tantulum est discrimen. Rarius est in instrumentis tantisper antiquis punctum literæ i superpositum. Deinde omnibus notus est ludus *camhuca* seu baculi incurvati, vel lusorii mallei, quo globulus ligneus protruditur.

* **CANICARIUM**. Charta ann. 1341. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 189: *Paratur hic maxima caristia, propterea quia gentes illarum senescallarum, quæ ad Montepessulanum consueverant portare blada, farinas, et alia victualia, propter sal quod de ista senescallia sumebant, et ad partes suas reportabant, amodo non portabunt, propter defectum salis prædicti, seu Canicarii quæ patitur de eodem*. An pro *Concambii*? ihi enim de mercium permutatione sermo est.

* **CANICELLUS**, Canistrum parvum, cistella. Cæmon. Rom. MS. fol. 20. vº: *Primus orator offert cereum suum et Canicellum deauratum cum duabus turribus (1. turturibus) et secundus orator cereum suum et Canicellum argentatum cum duabus columbis albis, et tertius orator suum cereum et Canicellum diversorum colorum cum variis aviculis*. Vide supra Canestella.

CANICLINUS, Dignitas Palatina in Aula CP. qua qui insignitus erat, ὁ ἐπὶ κανικλίου dicitur Scriptoribus Byzantinis. Sic autem appellatus, uti censet Alemannus, quia penes eum esset vas, in quo asservatur saerum Encaustum, quo Imperatores diplomata vel epistolas subseribebant, *Caniculus* appellatum, quod caniculi formam, effigiemque præ se ferret. At Salmasius ad Solinum *Caniculum* a κανὼν deducit, voce quæ in Glossis τρύβλον et μύρις vertitur unde *Canistrum* dictum. Ab Alemanni sententia non omnino abludit Anastasius in Notis ad VIII. Synodum, dum ait, illius curæ demandatum fuisse atramentum, seu potius rubramentum, ex quo Imperatores literas phœniceas exararent subseribendo. Erat autem vas illud aureum, gemmis lapillisque distinctum, δεχεῖν ἐρυθροδάνο διὰ λυθὰ χρύσειον, uti describitur a Niceta i Man. lih. 3. num. 4. id est, *Calamarium aureum margaritis et pretiosissimis gemmibus insignitum*, verbis utar Petri Diaconi lih. 4. Chr. Casin. cap. 13. Χρυσμένον σκεῦος ἐ τὰς βασιλικὰς ὑπογραφὰς, Annæ Commen. lib. 2. Alexiad. Κανικλίων dicitur Gregenti pag. 201. *Caniclinus* Tyrio lih. 22. cap. 6. et Gunthero lih. 8. Ligurini. Sed errat Guntherus, qui *Canerarium* interpretatur:

. Tempore servus eodem

Argolici Regis (Græci cognominis usu

Hic Caniclinus erat, nobis Canerarius idem

Esse potest) domino scereta fraude parabat

Sanguinis insidias.

Neque enim diversus fuit ὁ ἐπὶ κανικλίου a Logotheta, uti pluribus docuimus Alexiadem pag. 378. ubi aliquam multa

hac dignitate conguessimus. Vide Pachimer. lib. 8. cap. 32. lib. 9. cap. 24. [^{**} et Glossar. med. Græcit. voce Κανίκαλον col. 574. et Append. col. 92.]

CANICTÆ, *Furfures*, apud Papiam. Codex MS. habet *Canietæ*.

† **CANICULA** annum suum qui Cynicus dicitur, completante MCCCCLX. quater CCCCLXV. Papias in MS. Ecclesiæ Bituric. An verus sit Papiæ calculus dicant Astronomi.

CANICULARES, dies sunt 64. in quibus molestæ sunt purgationes a tertio Idus Julii, usque in Idus Septemb. Papias. Vide Delrium ad Senecæ Medeam pag. 84.

1. **CANICULARIUS**, Cui canum venaticorum cura incumberebat. Florentius Wigorn. ann. 871: *Omnem venandi artem agere... Falconarios, Accipitrarios, Canicularios quoque docere, ... non desinebat.* [Translatio S. Athanasii Episc. Neapol. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1073: *Puerulus quidam, cujusdam Canicularii filius, per menses septem lumen oculorum amiserat.*] Quibusdam *Braconier*. Vide *Bracco*.

† 2. **CANICULARIUS**, Qui canes expellit Ecclesia. Concil. ann. 1585. inter Hispan. tom. 4. pag. 386: *Officium insuper (creamus) Canicularii, qui canes ab Ecclesia ejiciat. In omnibus sabbathis, et quorumcumque vigilias habentium vigiliis et aliis, ubi et quando per thesaurarium fuerit injectum, Ecclesiam purgabit.*

† **CANICULUS**. Vide *Caniclinus*.

† **CANICUNE**, Casula canum. Testam. Tellonis Episcopi, tom. 2. Annal. Benedict. pag. 708. col. 1: *Agrum Aloveno (lego) modiales triginta... cum casa, cum duobus tabulatis, cum curte et introitu suo, et cum Canicunis suis.* [^{**} An *Caminis*?]

† **CANIER**, *Levo*, in Glossis Isid. Excerpta cum Papiæ MS.: *Canier, Leno*. Martinius legendum conjicit *Canis, Leno*, propter impudentiam.

CANIFELLUS. Tradit. Fuldenses lib. 2. cap. 38: *Lectaria, sive villosi, sive manutergia, sive Canifelli, sive cujuscunque sint vestimenta, linea vel lanea.* Puto legendum *Camsiles*. Vide in hac voce post *Camisa*. [Belgis *Canifas* est nostrum *Canevas*, Tela cannabina: hinc suspicor retineri posse *Canifellus*. Quod utcumque confirmari potest formula hodieque apud plebeculam Autissiod. in usu: *Chauffons nos Canivelles.*]

CANIFERI, Qui canibus venaticis præsumunt. Decretum Andree Regis Hungariæ cap. 16: *Agazones, Caniferi, et falconarii non præsumant descendere in villis servientium.* Idem Decretum apud Odoricum Raynaldum ann. 1232. num 13. habet *Caniferi*; perperam, ni fallor, pro *Caniferi*.

* **CANIL**, Idem videtur quod supra *Caneria*. Charta ann. 1313. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 205: *Sicut comba et condamina seu Canil, appellata dels Nabinals, esset in territorio dictæ grangie.* Vide *Canicia*.

CANINI, Hæretici exorti in Alemanniæ finibus, et deleti sub ann. 1234. apud Matth. Westmonasteriensem.

CANIPA, [Promtuarium.] Jus Vicentin. lib. 4: *Exonerare et collocare plaustra vini in Canipa, etc.* [Acta SS. Maii tom. 1. pag.

159. ubi de S. Aldebrando: *Canipa aperta pro pauperibus stabat.* Acta SS. Junii tom. 2. pag. 374. in Vita B. Henrici Baucenensis: *In ipsa Ecclesia a parte sinistra fuit ordinata quædam Canipa, et ad eam quidam boni viri per Episcopum et commune deputati, recolligentes panem et vinum... pro sustentatione pauperum.*] Contract. Dator. Bergom. lib. 6. cap. 2. *Canepam* vocant, ex Ital. *Caneva*. Vide in *Canava* 1. [Pro *Ærario* sumitur apud Rolandinum Patavinum de Factis in Marchia Tarvisina lib. 5. cap. 12: *Dictum quoque Galvanum Lanceam restituere compulit quandam magnam pecuniæ quantitatem, quam de Communis Paduæ Canipa malo modo abstulerat.*]

* **CANIPARIUS**, Custos *canipæ*, seu cellæ penariæ et vinariæ. Stat. Mantuæ. lib. 1. cap. 6. ex Cod. reg. 4620: *Habere debeat ipse D. potestas unum coquum, unum Caniparium, etc.* Vide supra *Canepa* 1.

* **CANIPATINA**. Vide supra *Canapina*.

* **CANIPPARIUS**, Thesaurarius, custos *canipæ* seu arcæ publicæ. Correct. stat. Cadubrii cap. 129: *Ordinamus quod omnes et singuli, qui sunt ac repperiti fuerint debitorum fontici et communitatis, tam superstites et Caniparii, quam alii quicumque, etc.* Vide *Canevarius* in *Canava* 1.

CANIPULUS, Ensis brevior, vel Cultellus, Gallis *Canif*. Thomas Cantiprat. lib. 1. de Myst. Apib. cap. 16. § 4: *Prædicantem salutis viam extractis ensibus crudeliter occiderint.* Ubi Colvenerius monet, in MSS. Cod. pro *ensibus* legi *Canipulis*, ut et lib. 2. cap. 29. [Leges et Consuetud. Furnenses ex Archivo S. Audomari: *Si quis Canipulum portaverit, emendabit Comiti tres libras, super quem eum Ballivus invenerit, decem lib. Si super aliquem traxerit xx. lib. et si aliquem inde vulneraverit, manum amittet... Et qui aliquem bloetreset sine Canipulo aut sanguinem traxerit emendabit Comiti tres lib. et læso xx. sol.* Occurrit ibi non semel. Lambert. Ardensis apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 426: *Aliis mortem comminatur, nonnullis etiam ablati rebus, rumpheis et oculis, spatulis vel Canipulis, sicut sicarii, immo vere sicarii mortem ingerunt.*]

KNIPULUM dixit Radulphus de Diceto ann. 1275: *Ne quis viator Cnipulum deferret, vel arcum.* Ubi Matth. Paris ann. 1276: *Prohibuit ne quis gladium ferret viator vel arcum.* Veteribus Belgis (inquit Kilianus) *Knife* est culter vel gladius, acutus scilicet. *Knivus*, in Charta ann. 1231. pro villa Arkensi, in Tabulario S. Bertini: *Si de Chora, cultellum cum cuspide, qui vulgo Knivus dicitur, super se portaverit, 3. libras emendabit.*

* **CANIRSIA**, Cistella, idem quod supra *Canestella*. Inquisit. ann. 1217. inter Probat. 1. Hist. Nem. pag. 56. col. 1: *Bonitus petebat ab eo similiter bladum et Canirsiam.*

1. **CANIS**, Dignitas, de qua plura in voce *Caganus*.

2. **CANIS**, Variæ canum species:

CANIS ACCEPTORICIUS, Qui cum accipitre venatur, cujusmodi sunt, quos *Spanicos* vocamus. Ita in Lege Frision. tit. 4. § 3. qui in Lege Bajwar. tit. 19. § 6. *Hapichunt* appellatus: *hapich* enim, seu *habich*, Germanis est accipiter: *hund*, canis. Editio Heroldi cap. 27. § 6. *Habughunt* præfert.

CANIS ARGUTARITUS. Lex Salica tit. 6. § 2: *Si quis veltrem leporarium, qui et Argutaritus dicitur... furatus fuerit, etc.* Pactus Legis Salicæ habet *Argutarito*: quidam Codd. MSS. *Argutarid*. Est autem *Argutarius* *Canis*, qui arguto suo clamore feras insequitur. Quo sensu Servius ad. 7. *Æneid*. *argutum*, garrulum, stridulum, sonantem, interpretatur. Gloss. Græc. Lat.: *Ααλές, Loquax, Argutus, Verbosus*. Gloss. Lat. MSS. ex Bibliot. Reg. Cod. 1197: *Nictit, cum Argutocanis gannit.* Seneca in *Hippolyto*:

... En Diva fave,
Signum Arguti misere Canes,
Vocor in silvas.

Quo loco *Arguti* sunt, qui *φιλόβογγος* vocantur in Epigrammate apud Pollucem. [Eccardo minus placet hæc explicatio, præfertque sententiam Salmasii, de qua mox.] His opponuntur, quos *Tacitos* vocat idem Seneca:

... At vos laxas
Canibus tacitis mittite habenas.

Alii eosdem esse censent cum inquisitoribus, qui prædam odoratu inquirunt et arguunt. Gratius:

... Occultos et signis Arguat hosteis.

De quibus Valerianus Cemelensis homil. 10: *Hic in conflictu æmulis cursibus aurito lepori imminet, ille Argutis naribus cervi vestigia latentis inquirat.*

Salmasius ad Capitolinum *Argutarios* pro *acutarios* dictos vult in Lege Salica: ita ut *acutarii* fuerint *ἄκροποδες*, veteribus Latinis *acupedes*; est enim, inquit, *ἄκρο-δεῖν*, minuto citatoque gradu ire, et quasi pedibus argutari. At in veteribus Glossis MSS. *Argutus, velox* dicitur.

CANES ALBANIE terræ, ingentes sunt, et tantæ feritatis, ut tauros premant, et leones perimant. Papias. Vide infra, *Canes Scotici*.

* **CANIS ALANUS**. Tract. MS. de Remilit. et mach. bellic. cap. 113: *Ad faciendum fugam equis et equitibus, oportet quod Canes Alani nutriti ab eorum dominis, feroces ac mordaces esse, quando animantur a dominis suis contra suos inimicos sive hostes.* *Cheaulx* nostri, quasi catulos, dicebant mulieris libidinosæ, quam *Lice* vocabant, filios. Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 204. Chartoph. reg. ch. 100: *La femme de Bre-nouf appella la mere du suppliant lisse et ses enfans Cheaulx.* Chenel, Catulus, in aliis Lit. ann. 1469. ex Reg. 196. ch. 125: *Le suppliant respondit à icellui de Lafite que voirement il avoit fait forrar son Chenel à ses chiens.* *Chiennet*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1363. ex Reg. 95. ch. 131: *La suppliante avoit avec elle un sien petit Chiennet; lequel Chiennet Guillemine..... feri d'une pierre par telle maniere qu'icellui Chiennet fu tué.* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Chaiel, catulus, Chaielle, catula.*

CANIS BIBARHUNT, seu *BIBAR-HUNDT*, Qui cum *Viverra* venatur, et cuniculos, cum hos e subterraneis suis cubilibus ille propulit, statim capit. Lex Bajwar. tit. 19. § 4: *De eo cane, quem Bibarhunt vocant, qui sub terra venatur, qui occiderit, etc.*

CANIS BRACO. Vide *Bracco*.

† **CANIS DE CHACIA**, *Canis venaticus*, Gall. *Chien de Chasse*. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 69. v^o: *Nullus habitans ultra Sici-*

dam, vel alibi extra districtum Vercellarum, presumat capere perdices vel saxanos in districtu Vercellarum eum retibus et cane de Maecia. Sic legitur; sed omnino legendum videtur de ehacia. Vide Cociare.

* CANIS, qui Gallice Cullot dicitur, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1126 : *Nostre amé Richard des Costes, escuier, bourgeois et citoyen de Lion, ... ayant près de lui ung sien Chien Cullot assez rioteux et malicieux, etc.*

CANIS CURSALIS. Lex Aleman. tit. 82 : *Si quis Canem sensium primum Cursalem, qui primus currit, involaverit, etc.*

CANIS CUSTOS CURTIS vel DOMUS. Κύνων δυνάστης, in Legibus Georgic. tit. 6. § 9. Artemidorus lib. 2. Onirocrit. cap. 11. de canib. : Οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων, οὓς αἰκιστοὺς καὶ δεσμώτους λέγουσιν. Idem lib. 3 : τῶν κυνῶν μὲν οἱ μὲν ἐπὶ θύρας τρέφονται. De canibus Catenariis egit Seneca lib. 3. de Ira. Lex Salica tit. 6. § 3 : *Si quis Canem Custodem Domus, sive Curtis, qui in die ligari solet, ne damnum faciat.* Edit. Heroldi habet, *Canem, qui ligamen noverit.* Lex Aleman. tit. 82. § 6. et Lex Bajwar. tit. 19. § 9 : *Si autem Canem, qui Curtem domini sui defendit, quem Houawarth dicunt, occiderit, etc.* Speculum Saxon. lib. 3. art. 51. § 2 : *Canis custodiens curiam, seu canis fundi, sicut et is, qui ovile sequitur.* Fragmentum Petronii : *Ad sinistram intransibus non longe ab ostiarii cella, Canis ingens catena vinctus in pariete erat pictus, superque quadrata litera scriptum : Cave canem.* Infra, *Canis Catenarius.* Petrus Damian lib. 2. Epist. 10 : *Velut egregius Canis aule regie Custos, nocturnos fures elaris baubatibus impetis.* *Canis Villaticus,* Columellæ lib. 7. cap. 12. Vide Foros Aragon. tit. de Lege Aquilia fol. 15.

CANIS CUSTOS PECORIS, in Lege Frision. tit. 4. § 6. et apud Varronem lib. 2. de Re rustica cap. 9. qui *Custos ovilis*, in Speculo Saxon. lib. 3. art. 51. § 2. *Custos ovium* in Foris Aragon. *Pastoralis*, in Lege Salica tit. 6. § 4. Κύνων ποιμαίνων, in Legibus Georgicis cap. 6. § 10. Κύνων ποιμνίας, § 11. Κύνες οἱ τῶν προβάτων ἐπιφύλακες, apud Longum lib. 1. Ποιμενικῶν. *Canes pecuarii*, apud Columellam lib. 7. de Re rustica cap. 12. Vide Joannem Caiam in libello de Canibus Britannicis pag. 6.

** CANIS DAMARICIUS, Qui damas venatur. Abbrev. Rotul. sub Edward. III. vol. 2. Rotular. Origin. pag. 290 : *B. Brocas dat quatuor libras pro licentia adquirendi manerium de Parva Weldon ac ballivam custodiendi Canes Regis Damaricios, etc.*

CANIS IN DEXTRO ARMO TONSUS, in Capitulari 3. ann. 803. cap. 18. Locus refertur infra ex libro 6. Capitularium cap. 236.

CANIS DOCTUS, in Lege Aleman. tit. 79. § 1. qui *Magister*, in Lege Salica tit. 6. § 5. *un chien dressé.*

CANIS DOMESTICUS. Statuta Davidis II. Regis Scotiæ cap. 15 : *De eo qui alienum Canem Domesticum interfecit. Si aliquis injuste, et contra legem, alterius Canem interfecerit, vigilabit et custodiet ejus finarium* [** Houard. firmarium.] *per annum et diem, etc.*

CANIS DUCTOR. Lex Alemannorum tit. 82. § 2 : *Qui illum Ductorem, qui hominem*

sequentem ducit, quem Laitihunt dicunt, furaverit. Idem videtur qui Inductor, in Glossis antiquis : *Canis inductor*, Κύνων ἐμβιβάστης, id est, qui per vestigia ducit, vel inducit inquisitorem : qui nempe, ut ait Gratius :

. . . lustrat per nota ferarum

Paseua, per fontes, per quas trivere latebras,

Primæ lucis opus, tum signa vapore ferino

Intemerata legens, si qua est qua fallitur ejus

Turba loci, majora secat spatia extera gyro.

CANES FRANCI, Venatici, Gallis Chiens Francs. Jura et Consuetudines Ducatus Normanniæ cap. 17. de Verisco : *Et adhuc Dux Normanniæ sibi retinet decurios, Francos Canes, et fraueas aves, ebur, rohanlum, lapides pretiosos.* Ubi Gallica editio : *Et les destriers et les Franes chiens et oiseaux, l'ivre, et le rochal, et les pierres precieuses.*

CANIS FUGAX, Venatorius, qui fugat, id est, venatur, vel feras persequendo fugat : *Chien de chasse.* Regiam Majest. lib. 4. cap. 33 : *Si quis cum Cane Fugace, vel vestigabili vestigium latronis, aut animalis furati prosequatur, non liceat ei intrare terram alienajus domini sine illius domini licentia.* Vide Fugare.

CANIS FUNDI. Vide Canis custos curtis.

CANES GERMANICI agilitate et ferocia singulares, quibus leones et tigrides propelluntur, apud Monachum Sangall. lib. 2. de Carolo Magno cap. 14.

CANIS, qui Anglis Greihund dicitur, in Leg. Forestarum Canuti Regis. cap. 31. Canis veltris, leporarius.

CANIS HAPICHUNT. Vide Canis Acceptoricus.

CANIS HOUA-WART, Idem qui Custos curtis, de quo supra, ubi vide : Houa enim Germanis est curtis, et ward, custodia : ut Saxon. h of, ædes, aula : et vart, varde, custos.

CANIS INDEX, Qui odorisequa nare spelæa ferarum et diverticula deprehendit, ut ait Willelmus Malmesburiensis lib. 2. de Gestis Angl. cap. 6. Gloss. vetus : *Canis Index*, κύνων μηχαντής.

CANIS INDUCTOR, in eodem Glossario, ἐμβιβάστης. Vide supra Canis ductor.

CANIS JUGUM TRANSPASSANS. Lex Aleman. tit. 82. § 7 : *Si Canem, qui curtem defendit, aliquis occiderit... donet alium Catellum, qui Jugum transpassare possit.* Id est, qui jugum pati possit, et alligari.

CANIS, quem Angli sen Anglo-Saxones Langeran appellant, vel potius lang-legrean, Canis veltris, seu leporarius, in Legibus Forestarum Canuti Regis cap. 32.

CANIS LATRABILIS, Qui bene latrare scit, in Fleta lib. 2. cap. 79. § 2. ejusmodi sunt, quos Angli Howndes vocant ab ululatu : habent enim ii canes bellicosos, oculis lippis et detortis, labris et malis adeo sordidis et dependentibus, ut adveniens mera monstra videantur. At quanto deformiores, eo meliores æstimandi : nam etsi et labra plurimum propendeant, eo certius odorem quasi sorbent, et clariorem ululatum faventis vestigationis testem edunt : unde et ab ululatu illo nomen adepti sunt.

* Ut canis non valeat latrare, quam arte olim tentatum est, docent Lit. remiss. ann. 1396. ex Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 162 : *Auquel papier estoient contenus*

plusieurs choses, que l'en disoit estre experimens de Virgiles, entre lesquelx y estoit escript que on presist la laingue d'un chien noir avecques le maistre dent d'icellui chien, et que le dent fust boutez dedens ladite langue, et que ce fait, chien ne pouroit abaïer ceulx qui portoient ledit dent et langue.

CANIS LEITIHUNT ET LAITIHUNT. Lex Bajwar. tit. 19. § 1 : *Si quis Canem seucem, quem Leitihunt vocant, furaverit; etc.* Ubi Editio Heroldi cap. 27. § 1. *Leisthund præfert. Canem Ductorem, vulgo interpretantur, a Germ. Leite, duco, et hund, vel hunt, canis.* Lex Alamann. tit. 82 : *Qui illum Ductorem, qui hominem sequentem ducit, quem Laitihunt dicunt, furaverit, etc.* Vide Canis Ductor, et Segusius.

CANIS LEPORARIUS, LEPORALIS : Ex illo Canum genere, qui lepores assequuntur velocitate pedum, ut est apud Rodolphum Tortarium lib. 5. Miraculorum sancti Benedicti n. 2. Lex Salica tit. 6. § 2 : *Veltrem Leporarium, qui et Argutarius dicitur.* Radevicus lib. 3. cap. 26 : *Si quis per Canes Leporarios feram fugaverit, etc.* Lex Alamann. tit. 82. § 4 : *Si Veltrem Leporalem probatum aliquis occiderit, etc.* Lex Bajwar. tit. 19. § 5 : *De Canibus veltribus qui unum occiderit, qui leporem non persequitur, sed sua velocitate comprehendit, etc.* Leporarius, nude; quomodo nos Levrier dicimus. Matth. Westmonaster. pag. 162 : *Nutrierat autem... Leporarium quendam, etc.* Bromptonus : *Leporariis, brachetis, et accipitribus eodem die a Rege Angliæ Saladino missis.* Leporaria, Canis femina ejusdem speciei, in Vitis Abbatum S. Albani. Adde Fletam lib. 2. cap. 41. § 21. Silvestr. Girald. in Itiner. Cambriæ lib. 1. cap. 7. lib. 2. cap. 10. etc.

CANIS, qui nondum cepit leporem, vel aliam bestiam, Saxonice gayhund. Ita Gloss. Saxon. exaratum sub Edw. III. Junior canis.

* CANIS MAGISTER. Vide Canis doctus et Segusius.

* CANIS, Gall. Metis, Ibrida. Lit. remiss. ann. 1448. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 617 : *Lesquelx compaignons printrent ung Chien Metis appartenant au suppliant, et le mirent en laisse.*

* CANIS MONSTRANS, Idem qui ductor, index. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 162 : Chartoph. reg. ch. 395 : *Arnaudus fere per totam illam diem et usque ad horam cenæ in venatione cum Cane Monstrante intendebat.*

CANIS PASTORALIS, qui pastorem pecoris (opilionem) comitatur adversus lupos et fures. Glossæ : *Pastoralis Canis*, ποιμενικός κύνων. Κύνων ποιμαίνων, in Legibus Georgic. tit. 6. § 10. Lex Alamann. tit. 82. § 5 : *Si quis Canem Pastoralem, qui lupum mordet, et pecus ex ore ejus tollit, et ad clantorem ad aliam vel ad tertiam villam currit, occiderit, etc.* Lex Bajwar. tit. 19. § 8 : *Qui vero pastorem (canem) qui lupum mordet, occidit, etc.* Lex Aleman. tit. 82. § 5 : *Qui lacerare lupum solet et non occidere.* Canis Pastoricius, in Speculo Saxon. lib. 3. art. 51. § 2. Hispanis, *Mastino de ganado.* Varro lib. 2. de Re rustica cap. 9 : *Canis ita custos pecoris, ut ejus, quod eo comite indiget ad se defendendum. In quo genere sunt ma-*

xime oves, deinde caprae : has enim lupus captare solet, cui opponimus Canes Defensores. Vide supra, Canis custos Pecoris.

CANIS PETRUNCULUS, qui Petronius, Gratio in Cynegeticis :

..... Ac te leve si qua

Tangit opus, pavidosque juvat compellere dorcas,

Aut versuta sequi leporis vestigia parvi,

Petronios (sic fama) Canes, volucresque Sicambros,

Et pictam macula Vertraham delige falsa.

Lex Burgundion. addit. 1. tit. 10 : *Si quis Canem veltraum, aut segutium, aut Petruculum præsumpserit involare, jubemus ut convictus coram omni populo posteriora ipsius osculetur.* Dieti autem Petruculi et Petronii, quia ita solidos calces habent, ut petras et rupes illasim pereurrant, atque adeo ex iis sint, quos ὑποδάς vocat Xenophon de Venat. cap. 7. Sic Festus Petrones, rusticos a petrarum asperitate et duritie dictos auctor est. Porro Canes Petronii ii sunt, quos vulgo *Chiens courans*, appellatus : Gratius enim reprehendit in Petroniis, quod taciti accedere feras nolint, sed clangore nondum conspectas citare soleant. Nam et istis convenit, qui simul ac in vestigia incidunt, unanimi et continuo clangore ea decurrunt.

CANIS PORCARIUS, PORCARITIUS, Qui porcos, seu apros venatur. Lex Alamann. tit. 82. §. 3 : *Bonum Canem Porcaritium, ursaritium, vel qui vaccam et taurum prendit, si occiderit, etc. Veltris Porcarius*, in Lege Salica, tit. 6. §. 2.

CANIS, qui *Ramhunt* vocatur. Leges Canuti Regis de forestis §. 30 : *Item de Canibus, quos Ramhunt vocamus.* [** Anglos. Ram, Aries. Conf. *Canis qui vigilat, etc.*]

* **CANIS A RETE**, Qui feras persequendo fugat in rete. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 177. ex Cod. reg. 4621 : *Nullus capiat cum rete, vel lucciolo, vel aliquo alio artificio aliquos columbos, exceptis starnis, qualeis, quae libere possint capi cum avibus et Canibus de rete.* Stat. Mantuae lib. 1. cap. 115. ex Cod. reg. 4620 : *Neque audeat vel præsumat aliquis de civitate Mantuae..... tenere per se vel alium aliquos Canes a rete.*

CANIS SAGARIUS. Vide Meursium in Ζαγάριον. [** Cangium Glossar. med. Græcit. eadem voce col. 455.]

CANES SCOTICI, apud Symmachum lib. 1. Epist. 77. et Prudentium lib. contra Unionitas. *Britannicos* vocat Strabo lib. 4.

CANIS SEGUSIUS, SEUGIUS, SEUCIS. Lex Burgund. addit. 1. cap. 10 : *Si quis canem veltraum, aut Segutium vel petrunculum præsumpserit involare, etc.* Lex Salica tit. 6. §. 1. : *Si quis Canem Seusium furaverit aut occiderit, qui magister sit, etc. Si quis vero Seusium reliquum, aut veltrem porcarium, etc.* Lex Alamannorum tit. 82. §. 1. : *Si quis Canem Seusium primum cursalem, qui primus currit, involaverit, etc.* Lex Bajwar. tit. 19. §. 1. : *Si quis Canem Seucem, quem Leitihunt vocant, furaverit, etc.* §. 2. : *Si autem Seucem doctum, quem Triphunt vocant, furaverint, etc.* §. 3. : *Si autem Seucem, qui in ligamine vestigium tenet, quem Spurihunt dicunt, etc.* Charta Heccardi Comit. Augustodunensis ex Tabulario Prioratus Persiensis, apud Perardum pag. 26. 27 : *Ricardo filio meo donate spada spangisil, et Sigusios 2. Terico filio... spada In-*

dica, et Sigusios 2... Ademaro fratre suo, speudo uno et Cano, et Seugio duos. Heccardo... tabulas corneas, et pacto saleco, et Sigulos duos, et sparvario uno.... Otgario, caballo uno, cum sella meliora, et Sugios 4 seniore nostro donate falcones 2. et Suegios 2.

Canes Segutios, ἐγούσιος dictos, a Gallica gente denominatos auctor est Xenophon junior, seu Arrianus Atheniensis, lib. de Venat. cap. 3. Certe gentem hac appellatione in Gallia nullam hoc nomine agnoscunt Geographi; at *Segusium* in Alpibus urbem sat notam constat extitisse : sed vix est ut credam, inde dictos canes istos. Alii *segusios*, quasi *secutios*, appellatos volunt, et postea, voce truncata, *seucios* et *seugios* : idque eruunt ex variis appellationibus vernaculis *Laitihunt* et *Spurihunt*, quæ in citatis Legibus iis tribuuntur : est enim *Laitihunt* sive *Leitihunt*, idem quod Flandris *Leyhont*, Canis ductor; *Spurihunt* vero, qui feras investigat : *spoor* quippe iisdem est vestigium, et *speuren*, investigare : sic *Speurhont* erit Canis inquisitor, quomodo Græci ejusmodi Canes ἐπακτῆρας dicunt. [** *Triphunt* in Leg. Baivar. et *Hessehant* in Glossa ap. Graff. Thesaur. vol. 4. col. 979. Qui feras sequitur et persequendo fugat.] Petrus de Crescentiis lib. 10. de Agricultura cap. 29. eosdem esse cum brachetis innuit : *Canes, qui segusi vel brachi vocantur.* Hermannus Nuerarius lib. de Orig. Francor. *segusios* canes, porcarios interpretatur, vel doctos ad investigandos apros. Nec dissentit Wendelinus, qui seusium canem ait esse, *qui aprorum venationi bonus est*; a voce *Seughen*, quæ Hasbanis et Taxandris *sues* notat. Ita *Seusius Magister* illi est, quem Galli *Mastin* vocant. [Eccardus cæteris felicius etymon accersit a Germano *Suchen*, vel potius Saxonico *Seuken*, investigare, unde inquit *Sucher, Seuker, Investigator*, et Latina terminatione data, prodit *Suchius, seucius, seugius, secusius, segusius, etc.*]

* **CANIS TERRARIUS**, Animalium subterraneorum indagator, Gall. *Chien terrier* vel *de terre*, vulgo *Basset*. Lit. remiss. ann. 1463. in. Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 211 : *Il y avoit ung petit Chien Terrier, qui estoit couché assez près de la dance.*

CANIS TRASSANS, Vestigium prosequens : *tracer* enim, est perquirere vestigia insistendo : *trace*, seu *trasse*, vestigium. Regiam Majest. lib. 4. cap. 32 : *Nullus perturbet aut impediatur Canem Trassantem, aut homines trassantes cum ipso ad sequendum latrones, aut ad capiendum malefactorum.* Scotis *ane sleuthound*. Vide *Trassare*.

CANIS VELTRIS, VELTRAHUS, VERTRAGUS, etc. Germanis *Welter*, Canis sagax, vel odorisequus, leporarius; *Veltro* Italis, *Viautre* Gallis. *Veltris* leporarius, qui et *argutarius*, in Lege Salica tit. 6. §. 2. *Veltris leporalis probatus*, in Lege Alem. tit. 82. §. 4. *Canes Veltrices, qui lepores sua velocitate comprehendunt*, in Lege Bajwar. tit. 19. Monachus Sangal. lib. 1. cap. 22 : *Assumpsit duas caniculas in manu sua, quas Gallica lingua Veltres nuncupant, agilitate sua vulpes et cæteras minores bestiolas facillime capientes, etc.* *Veltrahus*, in Lege Burgund. add. 1. tit. 10. appellatur; *Vel-*

traga, in Notis Tyronis; *Vertraha*, vel *Veltraha*, apud Gratianum in Cynegeticis. :

Et pictam macula Vertraham delige falsa.

Vertragus, apud Martialem lib. 14. Epigr. 200 :

Non sibi, sed domino venatur Vertragus acer,
Illæsum leporem qui tibi dente ferit.

Ita in MSS. legi observant viri docti. *Vertragus*, apud Julium Firmicum lib. 5. Math. cap. 8 : *Fortes erunt, industrii, sagaces, equorum nutritores... similiter et canum, et molossorum, Vertagorum, et qui sunt ad venationes accommodati.* Denique *Viautres*, Gallis. Le Roman du Renard MS. :

Qui deux Viautres enchaînez

Avoit avec soi amenez.

Joann. de Condato MS. :

Mastins et goucos et grans Viautres.

Jam vero de harum vocum etymo variæ sunt sententiæ. Tradit Arrianus, seu Xenophon junior lib. de Venat. cap. 3. *Vertragos* Gallis dici a velocitate : Αἱ δὲ ποδώκεις κύνες αἱ Κελτικαὶ, καλοῦνται μὲν Οὐέρτραγοι κύνες, φωνῇ τῇ Κελτικῇ, ... ἀπὸ τῆς ὠκύτητος. Turnebus lib. 18. Adv. cap. 1. a *feram trahendo* dictos *vertrahos* censuit : Caius a *vertendo* : Farnabius ab *agiliter vertendo*. Certe veltres Gallis proprios fuisse constat : unde *Canes Gallici*, Ovidio et Martiali dicuntur. Proinde quidam *veltres* appellatos putant a *velt*, campus, Theutonibus, quia canes isti per campestria et plana vagantur, ut qui in montanis et silvestribus locis lepores solo visu, non odoratu venentur : vel ex *velt-jaghere*, *veltragos*, appellatos, quasi *campestres venatores*, ex *velt*, campus, et *jaghere*, venator.

* Nunc vero *Vaultre* appellamus canem, aprorum venationi aptum : unde in domo regia, qui huic venationi præest, pertinere ad illum dicitur *le Vautray*.

CANIS VESTIGATOR, VESTIGABILIS. Gloss. vet. : *Canis Vestigator*, κύων ἰχνευτής. Alibi : ἰχνευτής, *Vestigator, sagax*. Ita apud Artemidorum lib. 2. Onirocrit. cap. 11. *Canis Vestigabilis*, in Regiam Majest. lib. 4. cap. 33.

CANIS QUI VIGILAT FORIS IN PLUVIA, Saxonibus *renhund*. Ita Gloss. Saxon. sub Edw. III. exaratum, ex *ren*, pluvia, et *hund*, canis. Horum canum mentio est in Legibus Forestarum Canuti Regis cap. 32. ubi *Ramhund* vocantur. [** *Ren nan* Anglosax. Currere, inde *Renhunt*, Cursorius canis.]

CANIS URSARITIUS, Qui ursos prosequitur. Lex Alamannor. tit. 82. §. 3 : *Bonum Canem porcaritium, Ursaritium, vel qui vaccam et taurum prendit, si occiderit.* Lex Bajwar. tit. 19. §. 7 : *De his Canibus, qui Ursos, vel bubalos, id est, majores feras, quod Swartzwild dicimus persequuntur, si de his occiderit, etc.*

CANIS WARSET. Leges Forestarum Scottic. cap. 1 : *Custode præsentem, ignem, cornu, vel Canem habentem, qui Warset appellatur.*

CANES IN DEXTRO ARMO TONSI, REGII, seu nota regia signati. Capitula Caroli Magni lib. 6. cap. 216 : *De Canibus, qui in Dextro Armo Tonsi sunt, ut homo, qui eum habuerit cum ipso cane in præsentiam Regis veniat.*

CANUM EXPEDITATIO. Vide *Expeditare*.

CANEM FERRE, Vetus Consuetudo pro lege apud Francos et Suevos inoleverat, ut si quis nobilis, ministerialis, vel colonus, coram suo iudice quorundam criminum, verbi gratia deprædationis aut incendii, reus inventus fuisset, antequam mortis sententia puniretur, ad confusionis suæ ignominiam, nobilis canem, ministerialis sellam de Comitatu in proximum Comitacum gestare cogentur. Hæc Otto Frising. lib. 2. de Gest. Frid. cap. 28. a quo hausit Guntherus quæ habet in eadem sententiam lib. 5. Ligurini, qui addunt Fridericum Imper. Hermannum Palatinum Comitatem in causam vocatum, quod Germaniam præda et incendio perturbasset, cum decem Comitibus, complicibus suis, canes per Teutonicum milliæ portare coegisse. Pœnam hanc militarem vocat Arnoldus Lubecensis lib. 7. cap. 2. quia *Militibus*, seu Nobilioribus infligi solita erat: *Quæ præsumptio hoc modo multata est, ut mille marcas argenti injuriato persolveret, et de feudo suo ad centum marcas argenti Ecclesiæ majori resignaret, et cum multis nobilibus, hominibus ei faceret, et cum quingentis Militibus Militarem ei pœnam persolveret, id est, ut singuli Milites de loco perpetrati sceleris, usque ad fores majoris Ecclesiæ Caniculum Deferrent.* Exstat insigne aliud ejusmodi pœnæ Militaris exemplum apud Witi-kindum lib. 2. et ex eo Conradum Usperg. ann. 937: *Pro qua præsumptione condemnavit eum centum talentis, omnesque Principes, qui ad hoc eum juvabant, dedecore Canum, quos Portabant usque ad urbem regiam, quæ dicitur Magdeburg.* Item apud Dodechinum ann. 1155: *Henricus Comes de Didissen et alii ex parte prædicti Hermannii Canes Portaverunt, et sic dominus Arnoldus Episcopus ab excommunicatione eos absolvit.* Arnulfus Mediolanensis in Chron. sub. ann. 1008: *Hæc autem fuit pacis conditio, quod veniente Mediolanum, tertio ab urbe milliaro, nudis incedendo vestigiis, Episcopus Codicem, Marchio Canem Bajulans, ante fores Ecclesiæ S. Ambrosii reatus proprios devotissime sunt confessi.* Consulendi in hanc rem præterea Martinus Crusius lib. 10. Hist. Suevicæ part. 2. cap. 14. et Browerus lib. 14. Annal. Trevir. pag. 789. 1. Edit.

At cur canis nobilibus, sella ministerialibus, attribuantur, nemo, quod sciam, plane est assecutus: vix enim est, ut Andree Favini lib. 12. Hist. Navar. pag. 732. conjecturam probem, qui censet canes Nobilibus dari ad nobilitatis notam, cum canes et venatio solos spectent nobiles; ministerialibus vero cathedram, ut hocce discrimine reorum natales quibusvis statim innotescerent. Ubi perperam sellam cathedram esse existimavit. Sed et quod subdit eo perinde casu rusticos et colonos gestasse aratri rotam, probo indiget vade. Vide *Harmiscara, Sella.* [** Haltaus. Glossar. Germ. voce *Harschar*, col. 825. Grimm. Antiquit. German. pag. 715. sqq. Altaserr. de Jurisdiet. Eccles. lib. 5. cap. 5. pag. 185.]

INTER CANEM ET LUPUM, [Gall. *Entre chien et Loup*,] Sub crepusculum, vel vespærum, cum lupo a cane discerni vix potest, λευκοφῶς, et ut ait Willielmus Brito lib. 1. Philipp.:

Tempore quo neque nox neque lux sed utrumque videtur.

Idem lib. 3:

Postea vix summos aurora rubescere montes
Fecerat, et valles nondum primordia lucis
Attigerant, interque Canem distare Lupumque
Nullus adhuc poterat aliquo discernere visu.

Vetus Charta apud Spelman. : *Infra horam vespertinarum, inter Canem et Lupum, venerunt et interfecerunt dictum Joannem.*

PER CANEM JURARE. Litteræ Juvavensis Archiep. editæ a Gewoldo post Chron. Reichersperg. : *Quod nos Præfati Schlävi criminabantur cum Ungaris fidem Catholicam violasse, et per Canem, seu lupum, (f. lupum, licet ita rursus ediderit idem Gewoldus in Metrop. Salisburg.) aliasque nefandissimas et ethnicas res Sacramenta et pacem egisse. Hæc lucem accipiunt ab Joinvilla in Hist. S. Ludovici, dum fœdera inter Imp. Joannem Vatazcm et Comanorum Principem inita recenset, eaque firmata ebibito alterius invicem sanguine, hacque adhibita ceremonia, quam sic enarrat: Et encore firent-ils autre chose. Car ils firent passer un Chien entre nos gens et eux, et decouperent tout le Chien à leurs espèces, disans que ainsy fussent-ils decomppez, s'ils faillioient l'un à l'autre.* Id ipsum de Bulgaris refert Continuator Theophanis lib. 1. num. 20. Huc forte spectant, quæ habet Conradus Abbas Uspergensis sub ann. 920. ubi de Avaribus, seu Ungaris: *Legati Ungarorum pro solitis muneribus Regem adierunt, sed ab eo sprete, in terram suam vacui reversi sunt. Cum enim haberet militem equestri jam prælio probatum, contra hostes antiquos præsumpsit inire certamen. Hæc audientes Avars, nil morati, cum hostili gravique manu Saxoniam festinant intrare, et iter agentes per Dalmatiam, opem quasi ab antiquis petunt amicis. Illi vero scientes eos ad Saxoniam festinare, Saxonesque paratos cum eis pugnare, pinguissimum pro munere eis projiciunt Canem. Et cum non esset injuriam vindicandi locus, ad aliam pugnam festinantibus, cum ridiculosa satis vociferatione longius prosequuntur amicos. Nimirum in ludibrium canem Ungaris Dalmatæ objiciebant, quod per canem fœdera sua scirent, quasi fœderi cum iis jam olim inito prorsus nuntium mitterent. Atque hæc forte Hunnorum etiam sacramenta intellexit Theophanes ann. 2. Justinii Thracis, scribens, eos fœdera sua firmasse μεθ' ὀρχων πατρῶν.*

* **CANUM CIBUS**, Canum venaticorum pastus, idem quod *Brennaginm*. Charta ann. 1140. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 580: *Ego Conanus dux Britanniae debitum, quod Cibus canum vocatur, ecclesiæ sanctæ Crucis per totam abbatiam in perpetuum condono.* Vide in *Bren*.

* **CANUM GISTUM**, Servitutis species, qua subditi canes venaticos dominorum suorum hospitio et pastu excipere tenentur. Charta Joan. ducis Lothar. et Brabant. ann. 1338. ex Cod. Reg. 10197. 2. 2. fol. 108: *Insuper super gistis nostrorum Canum majorum, etc. Insuper pro gista Canum nostrorum parvorum, etc.* Vide in *Gistum*. [** Vide Haltaus. Glossar. German. voc. *Hundskorn* et *Hundelege*, col. 977.]

* **3. CANIS**, Fulcrum focarium Gall. *Che-*

net. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Et in camino ignis ejusdem cameræ duos Canes ferri ad sustinendum ligna pro comburendo.* Vide infra *Chenetus*.

† **CANISARE**, *Iter flectere*. Papias in MS. Bituric.

* Perperam pro *Caupsare*, Deflectere. Vide in hac voce.

† **CANISATER**, *Justum*. Papias MS. Forte legendum *Canister*, *Festum*. Canister enim Laurentio in *Amalthea Festum virginum est ferentium Canistrum in ædem Liberi*.

* Codex reg. 7613. *Canisatum, justum*. Hoc est, ni fallor, ad *cannam* adæquatam.

† **CANISTELLUS**, Idem quod *Canistrellus*. Annal. Bened. tom. 4. pag. 175: *Pleno congio pigmenti et plena corbe Canistellorum et oblatorum et nebularum.* Quibusdam in locis Gallo-Flandriæ *Canestiaux* dicuntur Crustula triquetra quæ vulgo vocamus *Echaudez*.

CANISTRELLUS, Panis species, in modum *canistri* confectus. Charta Roberti Abbatis Majoris Monasterii ann. 1176. in Tabulario Ecclesiæ Carnotensis n. 92: *In festo S. Martini æstivalis potum similiter (præparabant) et quosdam artificiales panes, quos Canistrellos vocant.*

CANISTRUM, Vas Ecclesiasticum, in quo distribuebantur *eulogiæ*, seu paues benedicti. Epiphanius Presbyter in Indiculo ad Hormisdam PP. : *Si hæretici non sunt, quomodo tanta sacramenta consecrunt, ut Canistra plena omnibus erogarent, ne imminente, ut dicebant, persecutione, communicare non possent?*

Ita etiam appellant Scriptores Ecclesiastici diseos, qui lampadibus substrati sunt. Anastasius Bibl. in Hadriano I. pag. 118: *Ante januas vero argenteas, fecit Canistros argenteos 12. pens. lib. 36.* In Leone III. pag. 121: *Canistra 2. pensant. lib. 3.* Pag. 136. 145: *Canistrum ex argento purissimo inibi fecit cum catenulis suis pens. lib. 15.* Ibidem: *Fecit.... Pharum majorem in modum retis cum Canistris 20. pendentem sub trabem majorem, etc.* In Greg. IV. pag. 163: *Obtulit etiam.... Canistra Ennasodia 2. pens. lib. 15.* Ἐνναφώτια, duodecim luminibus ac lucernis instructa.

* **CANITA**, Speculi ornamentum quoddam. Inventar. MS. honor. Raym. de Villanova ann. 1449: *Item unum speculum cum quinque Canitis garnitum de letono.*

* **CANIVETUS**, Ensis brevior, vel Culltellus, scalpellus, nostris *Canivet*. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 67: *De quodam cutello seu Caniveto suo præfatum magistrum Jacobum in altero brachiorum suorum percussit.* Aliæ ann. 1400. in Reg. 155. ch. 288: *Idem Jacobus habebat unum parvum artanum, Gallice Canivet, et volebat percutere dictum Matheum per ventrem.* Vide *Canipulus*.

* **CANLATA**, Lignum quoddam, Gall. *Chanlate*. Comput. ann. 1441. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavill. fol. 24. vº. : *Item pro una Canlata 21. sol. iiij. den.*

1. **CANNA**, Mensura, qua pannos metimur, [Hebræis כנה *Keneb*, unde Græcis ζώνη vel ζώνη,] Italis, *Canna*, Occitanis *Cano*, *Aulne* et *demie*, mesure de huit pans à mesurer le drap, [hoc est octo palmorum.]

Constit. Siculae lib. 3. tit. 36. § 4: *Merces corruptas merces et vetitas, seu ad falsas mensuras, Cannas et pondera distrahentes, etc.* Occurrit ibi pluries. Consuetud. Eccl. de Regula: *De Cannis, quibus panni venduntur.* Vide Jo. Columbum lib. 1. de Episcop. Valentin. num. 54. Fori Benehar.: *Les draps se deben mensura a Canas, mieyas Canas, a pauns, et noa aunas.* Hinc *Cannare*, ulna metiri, in Statutis Massiliensibus MSS. ann. 1174. lib. 1: *De duobus probis viris constituendis ad pannos videndos et Cannandos.* [Occurrit in editis pag. 135. 305. 425. et alibi non semel. Hinc *Cannatio* in iisdem Statutis editis pag. 136.]

1. **CANNA**, Mensura agri. [Chronicon Farfense, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 513: *Domnus Hugo Abbas suscepit per concambium ad opus hujus monasterii res ad modia xxii. per unumquodque modium habentia longitudine Cannas xx. et in latitudine in omni loco Cannas x. ad Cannam pedum x. legitimi cubitalis.* Pluries occurrit ibidem col. 613. Ordinatio Anderii et Remondi Aureilla de abevratoriis magni Rhodani ann. 1223. e MS. D. Brunet fol. 64: *Viam publicam, quæ habeat in latitudine duodecim Canas.* Sententia Compromissoria ann. 1339. inter Schedas D. de Mazaugues: *Quæ quidem via in latitudine Canas continet 40.* Epistola Clementis IV. PP. ann. 1267. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 452: *Cum ab ecclesiæ eorumdem trecentarum Cannarum spatio non distaret.*] [* Charta ann. 1273. ap. Schœpflin. in Alsac. Diplom. vol. 1. pag. 471. num. 669: *Ecclesiæ construant, quæ a nostra distet ad spatium non minus quam 100. Cammarum...* non obstaute privilegio, quod de non edificando prope nos infra 140. Cannarum quosdam conventus nobis a sede apostolica est indultum.] Charta ann. 1250. apud Joffredum in Episcopis Niciensibus pag. 184: *Tradidit quantitatem infra scriptam terræ suæ.... taliter terminatam, videlicet a nari Cannas 35. a Septentrione Cannas 46.* etc. Charta ann. 1271. in 30. Regesto Charophyl. Regii Charta 221: *Dabit transitum viæ decem Cannarum in latitudine, etc.* Bulla Clementis VI. PP. ann. 1349. apud Wadding. tom. 3: *Asserentes eundem locum vestrum a loco ipsorum non nisi per 135. Cannas distare.* Adde Ughellum tom. 1. Ital. sacr. pag. 822. [et Aleandrum in Explicatione Tabulæ Heliacæ pag. 37. ubi *Cannam* hinc dictam ait, quod in agrom aliarumquererum metationibus arundo uerit adhibita. Qui civitatem Dei metiebatur Apocalypsis 31. mensuram arundineam abuisse dicitur, et apud Ezechielem 40. Calamus mensuræ nominatur, quo utebantur ad dimensionem ædificiorum: cujus alami fit mentio apud Auctores de limitibus agrorum, ac decem pedum fuisse dicitur, ut in laudato jam loco Chron. Farfensis.]

† 3. **CANNA**, Mensura Architectonica. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 84. col. 2. in computo ann. 1347: *Item dormitorium longitudinis triginta Cannarum, altitudinis vero quinque Cannarum, et latitudinis quatuor cum fenestris et pignonibus decentibus, videlicet primam Cannam in altum grossitudinis quatuor pedum, et supradictam*

Cannam usque ad pignones grossitudinis trium pedum, etc.

4. **CANNA**, **KANNA**, Cantharus, poculum, vas strictius, et oblongius, Germanis et Belgis *Kan*, et *Kanne*, Gallis *Canne*. Gloss. Basilic.: *Καννία, οὗ κόνδυλοι τῶν καλάμων, καὶ οἱ σωληνες καὶ τοῦτου πάντα τὰ σωληνοειδῆ ἀγγεῖα.* Fortunatus in Vita S. Radegundis cap. 19: *Qua sibi renuntante parata mensa, missorium, cochleares, cultellos, Cannas, potum, et calices, sola subsequente, intronitabatur furtim, quo se nemo perciperet.* Galbertus in Vita Caroli Comitum Flandr. num. 28: *Comes argenteam Kannam emerat mareis 21. quæ miro opere fabricata, suis spectatoribus potum, quem in se continebat, furabatur.* Et n. 101. *Canna, argenteum vas vinarium dicitur.* [Vetus Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ: *De offertis altaris et de vino Cane vel lagene, etc.*]

CANNA ARGENTEA, inter vasa Ecclesiastica recensetur apud Hariulfum lib. 2. Chron. Centul. cap. 10. et lib. 3. cap. 3. [et in testamento Ermentrudis illustris matronæ, apud Mabill. Liturg. Gallic. pag. 462. Erat autem Fistula, qua sanguis Christi a communicantibus hauriebatur, uti liquet ex hoc versu:

Ille Domini sanguis nobis sit vita perennis, exarato in illa Canna Argentea, quam Suppo Abbas Montis S. Michaelis suæ ecclesiæ tradidisse legitur in Annalibus Benedict. tom. 4. pag. 496. ad ann. 1040. et in Neustria Pia pag. 385. B. Rhenanus in Scholiis ad Tertullianum: Non possum celare studiosos antiquitatis Christianæ, laicos olim Canna solitos haurire Dominicum sanguinem e calice: quod pridem mihi indicavit Paulus Volsius Abbas Hugoniani cœnobii ex libro signorum, qui frequens exstat apud Benedictinos. Hac ratione post communionem corporis Domini, pretiosum sanguinem etiamnum hauriunt, in Monasterio Sandionysiano Diaconus et Subdiaconus singulis diebus Dominicis et festis. Vide Calamus, 1.]

† **CANNATA**. S. Willelmus lib. 1. Consuetud. Hirsaug. cap. 15: *Pro signo vasis quod vulgo Cannata dicitur, generali præmisso, hoc adde ut.... digitum ineurves, adjuncto vini signo.* Scramb. pag. 338. Chron. Mellic. col. 1: *Dato signo campanellæ per Abbatem, servitor teneat Cannatam cum vino in medio reverenter ambabus manibus.*

† **CANNATELLA**. Conc. Legion. ann. 1012. can. 25: *Qui habuerit casam in solare alieno et non habuerit cavallum vel asinam, det semel in anno domini soli decem panes frumenti et mediam Cannatellam vini.*

CANETA, seu **CANNETA**, Minor Canna, minus vasculum sacræ Liturgiæ idoneum, quod vulgo *Burete* vocamus. Charta ann. 1344. apud Sammarthanos in Abbatib. Lesatens. n. 27: *Calicem argenteum cum patena deauratum et etiam amentatum, et duas Canetas argenteas deauratas, etc.* Alia ann. 1231. apud Catellum in Hist. Occitan. pag. 901: *Turibulum argenteum, et 2. bacini argentei, et 2. Canetæ argenteæ, etc.* [Canetæ de argento usuales, in Inventario Sacristiæ S. Victoris Massil. *Canetæ sive vinetariæ argenti*, in Instrumento anni 1337. ex Archivis ejusd. S. Victoris. *Canetas*

argenteas et duo candelabra argentea, in Charta anni 1461. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 726.]

† 5. **CANNA**, Canalis, tubus. Ang. Rumpieri Hist. Monasterii Formbac. lib. 3. apud Bern. Pezium tom. 3. Anecd. part. 3. col. 469: *Nam ad coquinam quam extruxerat, aqua duei non poterat. Deinde non multo transacto tempore, quidam advenit qui figtinas (figlinas) sive fictiles Cannas inducere voluit.... qualibet Canna quatuor lateres habuit et nonnihil cœmenti.*

† 6. **CANNA**, Cannabis, Gall. *Chanvre*. Hist. MS. Monasterii Becensis: *Recognovit.... pertinere ad monachos Becceuses, exceptis linis et Cannis.*

* 7. **CANNA**. Charta ann. 1266. ex Reg. S. Ludov. in Chartoph. reg. fol. 14. 1°.: *Item quadraginta corveyas aratorum sive Cannarum valent xl. solidos. Sed legendum prorsus Caruearum. Vide Carruca 3.*

† **CANNABA**, pro *Cannabis*, legitur in Tabulario S. Victoris Massil. et alibi.

† **CANNABERIUM**, ut mox *Cannabina*. Charta anni 1404. ex Archivo S. Victoris Massil.: *Recognovit se tenere pratum eum Cannaberio contiguo.*

† **CANNABINA**, Ager cannahe consitus, Gall. *Chenneviere*, in Charta ann. 1158. ex Chartulario Casauriensi. Vide *Canava* 2.

† **CANNABOSUM**, *Cannabis*. Charta Willelmi Montispezzulani ann. 1103. apud D. Brussel. tom. 2. de Feudorum usu pag. 728: *Sestailaricum dono vobis de omniblando, de omni legumine, de farina, de lino, de Cannaboso, etc.*

* **CANNADA**, ut *Cannata*, vas vinarium. *Cannadas duas de vino*, in vet. Diplom. apud Mabill. Itiner. Ital. pag. 215. Vide *Canava* 4.

† **CANNALE**, pro *Canalis*, Gall. *Canal*, Ital. *Canale*, dixit Bern. de Breydenbach pag. 211. Itinerarii Hierosol.

1. **CANNAMELLA**, [Arundo sacchari.] Vide *Canamella*.

† 2. **CANNAMELLA**, Fistula. Vide *Calamella*.

† **CANNAPINA**, Idem quod *Cannabina*. Chron. Piscar. apud Acherium tom. 5. Spicil. pag. 508: *Inter cetera quæ dedit, fecit convenientiam de una Cannapina in loco ubi Albe vocatur.* Legitur et apud Muratorium tom. 7. col. 894.

† **CANNARE**, Ulna seu *canna* metiri. Vide *Canna* 1.

* **CANNARE**, Mensura agraria, quæ *Canna* vocabatur, metiri. Gloss. Cæsar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 678. col. 1: *In Fagit mansum j. et illas terras, quas Cannavit Tingo cum Johanne. Ch. ann. 1383. ex Tabul. Massil.: Item fuerunt Cannata paramuri portalis portæ Gallicæ, ad rationem cujuslibet cannæ cadratæ, etc.* Nostris *Toise quarrée*. Vide *Canna*, 1. et 2.

† **CANNATA**, **CANNATELLA**. Vide *Canna* 4.

* **CANNATUS**. Vide supra *Canatus*.

CANAVA. Vide *Canava* 2.

CANNAVACIUS COLOR, *Cannabinus*. Fridericus II. lib. 2. de Arte venandi cap. 20: *Plumagium girofalconum sic se habet: alii enim sunt grisei coloris, alii albi coloris aut subalbi, maxime in pectore, alii sunt*

medii inter album et griseum, ab aliquibus dicuntur Cannavacii. Adde eap. 21.

† **CANNAVUM**, pro *Caunabum*, Gall. Chanvre. Locum vide in *Batentorium* post *Batatorium*.

* **CANNELA**, **CANNELLA**, Candelæ species. Ordo eel. Ambros. Mediolan. an. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 910: *Benedictis caudelis, archiepiscopus dat candelas quamplures primicerio decumanorum, quas ille iterum dat sacerdotibus suis. Et omnis clerus accendit cannelas..... Prima crux vetulorum præcedit omnes cum Cannelis quinque sursum accensis. Canuela semel et iterum ibid.* col. 907. Sic dicta, ni fallor, a

* **CANNELLA**, vox Italica, Parva arundo. Hist. Cortus. lib. 11. apud eumd. Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 949: *Per aquam nocte navigare conceperat, et juxta locum illi propinquum intra Canellas, quibus Siler illo in loco plurimum adumbratur, etc.* Vide supra *Canuella* 2.

† **CANNERIA**. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 409: *Et in fundo Biviano modia XIX. cum casa edificata, et vinea, et olivis, et Canuetum ad censam reddendum in curte nostra de Copereto. Item in territorio Reatino, ubi dicitur Carsule seu Leonis, terram et vineam et Canueriam ad salicetum. Si non sint idem Cannetum et Canneria, per hanc vocem intelligo agrum, in quo cannabis scribitur.*

* Idem quod supra *Caneria*.

* **CANNESUS**, Ager, ubi eannabis vel cannæ ereseunt. Steph. de Infestura MS. ad ann. 1492: *In furore dictæ alluvionis in aliquibus locis juxta Tiberim vineæ integræ et canuesi ablati sunt.*

1. **CANNETA**, Minus vaseulum. Vide in *Canna* 4.

* *Chanette*, in Obituar. MS. S. Andochii Augustod.: *Obiit Dame Heuriette de Vienne l'an 1451. le jour S. Valentin, abbesse de ce lieu, a donné au couvent une esguierre d'argent, deux Chanettes, une saliere d'argent, tout pesant deux mars et demy. Neque aliud mihi videtur Chanetier, in Charta ann. 1355. ex Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 153: Item une sarge, un Chanetier, trois custodes, etc.* Vide in *Canna* 4.

† 2. **CANNETA**, vel **CANNETUM**, locus ubi erescunt *Cananellæ*. Vide in hac voce.

CANNETUM, *Arundinetum*. Papias. [Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 544: *Excepta medietate oliveti et Canneti, etc.* Utitur Palladius lib. 3. cap. 23.]

CANNEVASIUM. Vide *Canava* 2.

CANNICANNA, [vel *Caricanna*, ut in MS. Siletico] Aeta S. Ægidii Minoritæ n. 9: *Faciebat domunculas et cophinos, et Cannicannas, strenne laborans, etc.* [Quem in locum Henselienius tom. 3. SS. Aprilis ait: Si carieas ferret Italia, suspicarer Caricarias esse legendum. Nunc coniecto Longobardicam esse vocem ad significandum *Kaunas* seu flascones viminibus circumtextos.]

* Si coniecturis indulgere fas est, idem forte quod Provincialibus *Canisso*, crates arundinea, qualis quæ bombycibus supponitur.

CANNICIA et **CANNUCIA**, Juucina, locus

palustris, apud Innocentium Gromaticum.

** **CANNIGERIA**, Locus eannis septus. Rotul. sub Edward. I. in Abbrev. Rotul. Origin. vol. 1. pag. 144: *Viginti solidatas proficui per annum in parco et Caunigeria.*

* **CANNIPA**, Locus publicus, ubi thesaurus communis deponitur, quem vulgo *Bourse* appellamus. Correet. statut. Cadubr. cap. 82: *Videntur (blada) communiter vel in fontico, sive Canuipa communis, et in solum deitur ipsi creditori.* Vide supra *Caupparius*.

* **CANNITIA**, *Caunarum* seu palorum series in fluvio posita, ne pisces ultra possint ascendere et ut facilius capiuntur. Charta ann. 1090. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 223: *Portam eum lanare et passagio, hac Canuitias pro piscibus capiendis in fluvio Silaris.... danus.* Vide supra *Canatus*.

† **CANNIVETUM**, f. *Cannabis*, Gall. Chanvre. Hist. Mediani Monast. pag. 322. in Charta anni 1252: *Coutulit... medietatem decimæ Canniveti parochiæ Purensis, necnon et decimam pratorum.*

* **CANNOLLA**, Pars colli, fistula spiritus accipiendi et reddendi, nostris *Canole*, *Chanole*, *Chanolle*, et *Chevolle*. Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 385: *Lequel le refrapa du pié par la poitrine entre la mamelle et la Chanole du col.* Aliæ ann. 1394. in Reg. 146. eh. 161: *Le suppliaut sateha un petit coustel,.... et en feri ledit Rogier un seul cop en Chanolle du coul.* Aliæ denique ann. 1414. ex Reg. 167. eh. 405: *Le suppliaut donna à icellui Faucon d'un eschalaz de vigne, uonimé au pays (Blesois) charuier,.... un cop sur la Chevolle du col.* Lit. ann. 1360. in Reg. 89. eh. 382: *Arnulphus de pratis casu fortuito ab equo suo cadens Canuollam colli sui fregit.* Vide supra in *Canela* et *Canola* 2.

* **CANNONUS**, Fistula, Ital. *Caunone*, nostris etiam *Canon*. Formulæ MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 32. rº.: *Ad barriam juxta fontem seu Canuonos S. Ludovici illico accesserunt, etc.* Vide infra *Caunon* 6.

* 1. **CANNULUS**, Baenlus, quo erux defertur. Anonym. de Casib. infaust. monast. Farf. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. ævi col. 293: *Crucem majorem deauratam cum Canulo et pomo ejus, etc.* Vide *Canolus*.

* 2. **CANNULUS**, Fiscella, cistella, Gall. *Panier*. Inquisit. ann. 1270. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 315. col. 2: *Item in Quadragesima quatuor Canulos de sicibus.*

* **CANOHADURA**, vox, ut videtur, Hispanica, Sera catenaria, qua januæ ocluduntur. Charta ann. 1330. in Tabul. S. Vict. Massil. ex armar. Hispan.: *Temerario ausu fregistis januas omnes et clausuras hujus monasterii S. Sebastiani, fecistis claves novas quibus clausistis serras seu Canohaduras portarum.*

† **CANNUS**, Aremoricis *Cann*, Albus, candidus. Tabularium Rothomense: *Emptor dat pro pretio caballum unum Cannum.*

† **CANO**, *Januarius incusis*, apud Papiam MS.

† **CANOBUM**, pro *Cannabum*, Gall. Chanvre. Chartularium S. Vandregesili

tom. 1. pag. 719: *In decimis lini et Canobi, etc.* Vita B. Lidwinæ, tom. 2. Aprilis pag. 283: *Habebat autem hæc virgo virgam quaudam de stipula Canobi.*

1. **CANOLA**. Acta S. Chrysolii: *Eum summus Pontifex... in tantum honoravit, ut ei Canolam S. Petri Apostolorum Principis, in signum amoris perpetui, tribuere dignaretur.* Ubi Bollandus capsulam interpretatur reliquiis adornatam. [Macer in Hieroglyphico, fistulam, seu tubum argenteum, vel alterius metalli, in quo conservabantur reliquiæ, præsertim scabs eatenarum S. Petri.] Apud Bzovium ann. 1280. n. 5. recensetur inter alia Nicolai IV. PP. donaria, *Canolum argenteum ad observandum corpus Christi.*

2. **CANOLA**. Pars colli, nostris *Canole* et *Caule*, Fistula spiritus accipiendi ac reddendi. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 9: *In simulacro pugne dum Militem quemdam equo vectus ludendo impeteret, ab eodem equite conto percussus, subjectam collo illud, quod vocant Canolam, fregit; et disquirentes uodam cicutricis inveniunt.* Utitur præterea cap. 13. Vide *Canolla*.

† 3. **CANOLA**, Codex actorum, Gall. *Régîtres*. Instrum. anni 1405. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 244: *Dominus Joannes Jaugent, condan Episcopus Aniciensis... fecit quamplurima legata, et certas ordinationes, anniversaria, et distributiones fieri et distribui servitoribus ipsius Ecclesiæ, prout plenius et clarius continetur in Canolis ipsius Ecclesiæ.*

† **CANOLUS**, Arundo. Miracula B. Henrici Baucenensis, tom. 2. Junii pag. 382: *Martha... dum esset parvula et aubularet super quodam Canolo, læsa fuit in ancha dextra.* Vide *Canola* 1.

1. **CANON**, Pensitatio. Tria pensitationum genera recenset Aseonius in 3. Verrinam, Canonem, oblationem, et indictionem. Ac *Canon* quidem, seu canonici tituli, sunt solennes et antiquæ præstationes: *Indictio*, quidquid præter canonem indicitur: *Oblatio* denique, aurum et argentum, quod Largitionibus inferebatur. De ejusmodi pensitationibus multa habent Cujacius, Jacobus Gothofredus, Henricus Valesius, et alii. Charta Philippi Regis Frane. ann. 1271. in 30. Regesto Chartophylacii Regii eh. 122: *Sic quod possit subfeudare, et in acapitum dare, retento dicto Templolaudio, Canon, sive servitio.* [Charta anni 1218. ex Archivo S. Victoris Massil. armar. Nemans. Diœc. n. 1: *Pro supradictorum annuo Canone seu servitio solam libram piperis dicta Ecclesia dabit.* Charta Guill. Dalmatii Aptensis Episc. ann. 1247. inter Instrum. tom. 1. novæ Gall. Christ. pag. 80. col. 1: *De novo concedimus et donamus ipsi nobili Bertrando Raybaudo dictum castrum in feudum... excepto quod censuum de dicto castro, sive Canonem, qui erat unius sterliugi, permittamus in unum multonem vivum, qui valeat octo solidos Villeluenses, quem serviat dictus nobilis vir B. Raybaudi annuatim in vigilia B. Martini.* Consuetud. Lemovic. art. 99: *Præterea empliteotæ, et alii qui debent census annuos, si non solvant ad diem statutum censum, vel Canonem, vel etiam pensationem, etc.* Vide Acherium tom. 6. Spicil.

pag. 194. et Fredericum Sehannatum Vindeim. Litter. pag. 138. Statuta Lossensia apud Joan. Mantelium Hist. Loss. part. 3. pag. 47 : *Si un locataire renonce à son stuit avant la S. André, il n'est obligé qu'aux Canons arrierez; mais s'il le fait après la S. André, il doit encore ce dernier Canon*; hoc est, pretium, vel saltem pretii partem locationis annuæ statuto tempore solvenda. Pluries occurrit ibi eadem significatione: sed et praeiis nostris *Canon emphyteutique* etiamnum dicitur veetigal annuum ex fundo emphyteutico solvendum.]

* **CANON CENSUALIS**, Præstatio nomine census. Charta Gaufredi Avenion. episc. ann. 1154. ex Hist. MS. S. Andr. Avenion. fol. 34. rº. : *Duos solidos veteris Mergorien-sis monetæ, nomine censualis Canonis,.... persolverent.* [* Vide Chart. Capitul. Aschaffenburg. ann. 1193. ap. Guden. in cod. Diplom. vol. 1. pag. 318.]

* **CANONICUS**, Qui pensationi, canon dietæ, obnoxius est. Charta Brunon. abb. ann. 1158. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 89 : *De cultura vero, quæ est ante curtem, quantum ad indomincatam nostram pertinet, quintam garbam; quantum vero ad canonem, octavam pro terragio solvent: quæ videlicet octava garba, decedentibus Canonicis, revertetur ad quintam.*

1. **CANONICUM**, Idem quod Canon, Pensio annua. Agobardus lib. de Grandine cap. 15 : *Hi habent statutum quantum de frugibus suis donent, et appellant hoc Canonicum. Canonica inlatio*, in l. 40. C. Th. de Episcop. (16, 2.) *Κανονικόν*, in Nov. Isaacii Comn. Canonica et Consuetudo dependere, in leg. 2. eod. Cod. de Extraord. sive sord. (11, 16.) Canonica et agraria solve, in Codicæ MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 86. vº. eol. 2. Ibidem fol. 128. col. 2 : *Cristingaudus colonus solvit ad hostem aut solidos IV. aut dimidium bovem; de vino in Canonica modium I. et denar. IV.*

CANONICARII, Qui canones exigunt. Senator. lib. 6. Ep. 8 : *Canonicarios dirigit, possessores admones, etc.* Adde lib. 11. et 12. et Novell. 30. et 128.

† **CANONICURSUS**, Eadem notione, in leg. final. Cod. de Exaet. tribut.

† **CANONICARIA**, Officium Canonicarii. Epist. Theodorici Regis Venantio Correctori Lucaniæ, apud Cassiodorum lib. 3. Variar. Epist. 8 : *Unde te presentibus communionem affatibus, ut secundum Canonicariæ fidei tempora debeas constituta complere: ne quiquid dispendii assis publicis sustinuerit, de proprio exolvere tu cogaris, a quo nec tantæ jussioni est habita reverentia, nec fides suæ promissionis impleta.*

2. **CANON MISSÆ**, Oratio, quæ in Missa ante consecrationem, et in ipsa consecratione divinæ hostiæ recitatur a Sacerdote, quæ ideo Canon vocatur, quia in ea est legitima et regularis sacramentorum confectio, inquit Walafridus Strabo de Reb. Eel. cap. 22. ubi de canone hæc subdit : *Præfatio Actionis, qua populi affectus ad gratiarum actiones incitatur, ac deinde humanæ vocis supplicatio cælestium virtutum laudibus admitti deposcitur, vel ipsam actionem, qua conficitur sacrosanctum corporis et sanguinis dominici mysterium*

(quam quoque Romani Canonem, ut in Pontificalibus sæpius invenitur, appellant) quis primus ordinaverit, nobis ignotum est. Auetam tamen fuisse non semel, sed sæpius, ex partibus additis intelligimus, etc. Quæ autem Canonibus subinde a Pontificibus inserta sint, describunt Berno Augiensis lib. de Missa cap. 1. Micrologus cap. 12. Durandus lib. 4. cap. 35. 36. Beletus cap. 46. etc. Qui quidem canon in quatuor partes dividitur, scilicet in *Seeretam*, *Præfationem*, *Canonem*, et *Orationem dominicam*, de quibus singulis agitur suo loco. De canonibus vero auctore et partibus, ex professo fusc et docte disserunt Durandus lib. 2. de Ritib. Ecel. cap. 32. et seq. Menardus in Sacram. S. Gregorii PP. et novissime Cardinalis Bona in libris Rerum Liturgic. ad quos lectorem remittimus.

3. **CANON**, Officium Ecclesiasticum. Hariulfus lib. 4. Chr. Centul. cap. 26 : *Præter orationum munia, et Psalmorum dulcissimam modulationem, hæc attentissime observabat, ut de S. Trinitate, tum de Spiritu S... postque de S. Petro, vel omnibus Apostolis, sive omnibus Sanctis nocturnalem et diurnalem Canonem, excepto claustrali Canone, cui nunquam pene deerat, quotidie Domino persolveret.* Infra : *Nunquam certe cura loci, aut necessaria sollicitudo, aut itineris occasio, aut corporis nisi maxima cegritudo, Psalmorum ac Laudum, seu supradictorum Canonum, obtinere apud illum quiverunt diminutionem.* Cap. 33 : *Non tamen omittebat..... genuflexionum continuationem, sacrarum ædium circuiti-nem, sacrarumque Canonum de S. Trinitate, de Spiritu S. deque S. Maria et de omnibus Sanctis expansionem.* Atque inde dietæ *Horæ Canonice*. [* Vide Glossar. med. Græcit. col. 580. sqq.]

* Strictius usurpari videtur pro ipsa oratione, qua officium canonicum concluditur, in Actis SS. Rom. et David. tom. 2. Sept. pag. 640. col. 1 : *Reliquos psalmos matutinos ad finem usque addidit, cantando: ... Domine Deus meus, in te speravi: demum Canonem. Finito vero matutino, etc.*

4. **CANON**, Liber Regulæ Canonicorum, vel Monachorum. Egbertus Eboracensis Archiep. : *Canones dicimus regulas, quas sancti Patres constituerunt, in quibus scriptum est, quomodo Canonici, id est, Regulares Clerici, vivere debent.* Charta Henrici de Lasci Comitis Lineolnæ ann. 1285. in Monastico Angl. tom. 2. pag. 307 : *Et quod una Missa singulis annis in festo Paschæ ibidem celebretur, et quod nomen nostrum, et nomen Margarete uxoris nostræ in Martyrologio et in Canone conscribantur in memoriam æternam.* Charta Rainaldi Comitis Burgundiæ ann. 1050 : *Tuli tenore ut nomina nostra sint scripta in Canone.* Vide Regula. [* et Glossar. med. Græcit. col. 579.]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Canon, canon, reile.*

CANONES APOSTOLORUM, quos quidam e veteribus S. Clementi adseribunt, alii apoeryphos censent. De iis consulendus Bernaldus Presbyter Constantiensis lib. de Reconciliat. lapsorum pag. 257. et alii, quos laudat vir doctissimus Joannes Ba-

ptista Cotelierius in Notis ad eosdem Canones.

CANONES CONCILIORUM dieti, quod instar regulæ sint Christianis, et iis recte vivendi normam præbeant. Isidor. 6. Orig. cap. 16. Leo IV. PP. in Epist. ad Episcopos Britanniae cap. 6 : *Quam ob causam luculentius et magna voce pronunciare non timeo, quia qui illa quæ diximus sanctorum Patrum statuta, quæ apud non Canones prætitulantur, sive sit Episcopus, sive Clericus, sive Laicus, non indifferenter receperit, ipse se convincit, nec catholicam et apostolicam fidem, nec sancta vera Christi Evangelia quatuor utiliter et efficaciter, et ad effectum suum retinere vel credere.* Anselmus Havelbergensis Episcopus lib. 1. Dial. cap. 9 : *Radicata itaque fide Catholica ad informandam Ecclesiæ disciplinam accesserunt diversæ regulæ, quas quia sancti Patres sanxerunt, digne Canones appellatæ sunt, in quibus reperitur, quid sint præceptiones, prohibitiones, dispensationes, rigor, necessitas, indulgentia, remissio, terror, admonitio, et cætera, per quæ omnia ita in hoc statu Ecclesiæ crevit mirabili contra hæreticos sapientia, sicut in priori statu in persecutione Martyrum, victoriosa crevit patientia.* Vide Baronium ann. 865. n. 6. et seqq.

SUB ECCLESIASTICO CANONE CONSTITUTI, id est, sub Ecclesiastica regula, Clerici, in Concilio Foro-Julienensi ann. 791. can. 6.

CANONES EVANGELIORUM, per quos quis seire et invenire potest, qui reliquorum Evangelistarum, similia, aut propria dixerunt. Horum auctor Eusebius Cæsariensis. Vide S. Hieronymum de Scriptorib. Ecel. et in Præfat. ad Evangel. et Isidorum lib. 6. Orig. cap. 15.

CANONEM, Vetus Testamentum appellat S. Hieronymus Epist. 28 : *Canonem Hebraicæ veritatis, excepto Heptateucho, quem nunc in manibus habeo, pueris tuis et Notariis dedi scribendum.* Lib. 1. in Jovinianum : *Sed nunc nobis de Canone omne certamen est.* Ita in Prologo Libror. Regum.

CANON POENITENTIALIS, Idem qui Liber Pœnitentialis. Vide Pœnitentiale et Regula.

IN CANONEM INCIDERE, in Speculo Saxon. lib. 1. art. 53. § 4. dicitur, non qui contra Canones Ecclesiasticos peccavit, eoque ipso iudicis Ecclesiastici censuræ et iudicio subditus est; sed qui in Canonem Pœnitentialem, de quo paulo ante, incidit, hoc est, qui legibus pœnitentiæ, ab Ecclesia indietis obnoxius erat. Qua loquendi formula utitur Chronicon Montis-Sereni ann. 1208 : *Hoc facto pernotus Archiepiscopus contra Præpositum, tanquam pro violenta manus iniectione in Clericum in Canonem Incidisset, denuntiationis gladium eduxit, etc.* Et anno 1219. pag. 126 : *Volens intelligi eos in Canonem Incidisse.*

* 5. **CANON**, Index, Gall. Liste, ut videtur D. Secousse in nota ad Arest. parlam. ann. 1361. tom. 6. Ordinat. reg. Frane. pag. 412 : *Quod ordinatio facta super augmentatione numeri et Canonis venditorum piscium marinorum teneret et valeret.* Potest tamen de præstatione ab iis persolvenda non absurde intelligi.

* 6. **CANON**, Tubus, fistula, Gall. Conduit, tuyau, canon, Ital. Cannone. Tract.

MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 82 : *Si vis quod aqua de pelago sive fonte ascendat super montem,.... oportet quod murentur Canones terræ coctæ, sive canne plumbeæ, etc.* Vide supra *Cannonus*. Pro *Fistula* vero, instrumentum musicum, in *Poemate de Cleomades* MS :

Plenté d'instrumens y avoit,
Viellles et psalterions,
Harpes, et rotes, et Canons.

Hinc *Demy-canon*, *Fistula* minor, ealamus, in *Computo* MS. hospitii ducis Norman. ann. 1348.

* **CANONA**, Linter, Gall. *Canot*, apud Scheffer. de Milit. nav. lib. 1. cap. 3. pag. 25. ex Hist. Amstel. lib. 2. cap. 24 : *Lintres.... piscationis gratia, Canonas appellant.*

* **CANONARE**, f. Volvere, Gall. *Rouler*. Stat. Montis-reg. pag. 277 : *Statutum est quod aliqua persona, undecunque sit, non audeat.... apportare seu apportari facere aliquem pannum sarcitam in rota Canonatum, etc.*

CANONES, Machinæ bellicæ, nostris *Canons*, sic dictæ, ut quidam volunt, quod *Cannarum* formam referant, ita enim *Canones* siphones vocant Itali. Thom. Walsingham. in Henr. V. pag. 398 : *Et illic figere gunnas suas, quas Galli Canones vocant, quibus validius villam infestare posset.* Continuator Nangii ann. 1356 : *Munientes turres balistis, garrotis, Canonibus et machinis, etc.* Chronic. MS. Bertrandi de Guesclin :

Pour la ville assaillir ordonnerent Canons.

Georgius Castellanus in Hist. Jacobi Lalanii cap. 81 : *Et battirent de leurs bombardes, Canons, et veuglaires ladite ville.* In *Computo* auxiliorum coactorum pro liberatione Joannis Regis Franc. ann. 1368. in *Camera Computor.* Paris. : *Guillaume l'Escuier Maistre des Canons du Roy, que icelui Seigneur lui a ordonné estre baillé pour querir cent livres d'estoffe à faire poudre pour quatre grans Canons, qu'il doit faire pour mettre en la garnison de Harefleu.* *Canonum* mentio est non semel apud Scriptores nostros paulo vetustiores, Froissart. 1. vol. cap. 158. 191. 261. 268. 311. 2. vol. cap. 21. 97. 3. vol. cap. 52. 4. vol. cap. 18. in Chron. Flandr. cap. 112. 113. apud Monstrelletum 1. vol. pag. 119. 121. 141. 293. 2. vol. pag. 130. 3. vol. pag. 32. in Historia Bucicaldi pag. 213. in Diario obsidionis Aurelianensis, pag. 2. etc. 14. 23. apud Guicciardin. lib. 1. Hist. Vide *Gumma*.

CANONS SERPENTINS, apud Monstrellet. 2. vol. pag. 64. B. 3. vol. pag. 32. Berrium pag. 211. in Chronico Scandal. pag. 40. in Collatione Ludovici XII. pag. 18.

* **CANONGIA**, vox Hispanica, Collegium canonicorum. Charta ann. 1343. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 227 : *Quæ quidem hospitia sunt sita prope Canongiam S. Saturnini Tholosæ.* Pro reditu canonici occurrit in Indice Provinciali jurium domin. : *Mossenhor de saint Tropheme dona prevenda de quatre Canonges.*

† **CANONIA**. Vide in *Canonicus*.

† **CANONIA LIGNA**, in navibus, quæ cataphractæ vocantur, et catastromata, id

est, pavimenta superiora habent, ligna sunt, quibus tabulæ incumbunt. Sussannæus in *Vocabulario*.

CANONICA, Canonicorum cætus. Vide post *Canonicus*.

CANONICÆ LITERÆ, EPISTOLÆ : Κανονικά γράμματα, Græcis dictæ, juxta Zonaram ad Canon. 42. Synodi Laodicensæ, quod juxta certos ac determinatos Canones, et regulas quasdam solennes exararentur, ὡς κατὰ κανόνα γεγόμενα γράμματα : vel certe quod iis, qui ex Canone Ecclesiastico erant, seu Canonici peregre et in alienam diœcesim proficiscentibus darentur. Nam easdem cum *Formatis* fuisse testatur Atticus Episcop. Constantinop. sub finem Concilii Calchedonensis : *In faciendis Epistolis Canonicis, quas mos Latinus Formatas appellat.* Et vetus interpres Synodi Laodic. can. 42 : *Non oportet ministrum altaris, vel etiam Clericum sine Canonicis litteris, id est, Formata, aliquo proficisci.* Ubi Græcus textus habet, ἀνευ κανονικῶν γραμμάτων. Incertum porro, an de his *Canonicis Epistolis* intelligendus Senator. lib. 11. Ep. 23. ubi de eo agit, qui provehitur a Principe ad curam *Epistolarum Canonicarum*, cui proinde, ut idem ait, *fides publica committitur.* Vide Concil. Succionense ann. 853. art. 3. Ravennense ann. 997. can. 3. Baldricum Noviom. lib. 1. cap. 51. Flooard. lib. 2. Hist. Rem. cap. 2. 11. et Ferrarium de Literis Canonicis. *Literarum Canonicarum* formulæ aliquot habentur apud Sirmondum ad calcem tom. 2. Concilior. Gall. pag. 658. et 663.

* *Canonicæ Literæ* sic dictæ, quod juxta certos ac determinatos canones et regulas quasdam solennes exararentur, vel certe quod iis, qui ex canone ecclesiastico erant, peregre proficiscentibus darentur. Incertum porro an de his *Canonicis epistolis* intelligendus Senator lib. 11. Epist. 23. Rem definiunt Auctores novi Tract. diplom. tom. 1. pag. 243. quibus ejusmodi *Canonicæ epistolæ* sunt illæ, quæ a comitibus provinciarum vicariis suis mittebantur de vectigalibus colligendis; *Canonicæ* nuncupatæ, quod ad *canonem* seu rationem facultatum locorum, a quibus exigebantur, accommodata erant tributa colligenda, vel forte quod solennes et antiquas duntaxat præstationes continebant. Vide *Canon* 1.

REGULARES EPISTOLÆ dicuntur Joanni VIII. PP. Epist. 48 : *Sancti magnique Nicæni Concilii præcepta secuti, quæ jubent, Regularem Epistolam per unamquamque provinciam obtineri, ne hi, qui abjiciuntur, ab aliis recipiantur, etc.* Lupus Ferrariensis Epist. 122 : *Reverendissimis autem viris Remigio memoratæ urbis Metropolitano, et H. Gratianopolitano instantibus, et conversationem memorati fratris laudantibus, quamquam olim meam verbis habuisset licentiam, etiam Regulares litteras accepisse, quæ prolatae, quid de eo sentiam, fidei relatione fatebuntur.*

* **CANONICALIS, CANONICARE, CANONICATIO, CANONICATURA, etc.** Vide infra in *Canonicus*.

† **CANONICARIA, CANONICARIUS.** Vide *Canon* 1.

* **CANONICATUS**, Approbatus. Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 32. ex Cod. reg. 4621.

fol. 23. rº. : *Prout continetur in ordinamentis Canonizatis.* Vide *Canonizare* 2.

* **CANONICE**, Legitime, Hispan. *Canonicamente*. Petr. Ant. Rustiei *Memoriale medicorum Canonice practitantium*.

* **CANONICITER**, Secundum regulam seu *canonem*, regulariter, Gall. *Canonique-ment*. Charta Agnet. Aquit. ducissæ ex Chartul. S. Nic. Pictav. : *Si quis ita demencia captus fuerit, ut inde clericis Canoniciter sive regulariter degentibus expulsis, etc.*

† 1. **CANONICUM**, Domicilium, habitatio Canonicorum. Concessionem Episcopi Telonensis Canonicis ejusdem Ecclesiæ ann. 1223 : *Item petimus, quod illi Canonici, qui tenebant equitaturas, possint tenere trotarium et sentiferum, qui comedant in Canonico.* Vide alia notione in *Canon* 1.

* 2. **CANONICUM**, Id quod solvitur pro ordinatione, in Corp. jur. Dion. Godefr. pag. 428. [** Vide Glossar. med. Græcit. col. 578.]

† **CANONICURSUS.** Vide in *Canon* 1.

CANONICUS. Dudo lib. 3. de Actis Norman. : *Christianæ religionis summa trimodo constat ordine distincta, munifico Laicorum, Canonicorumque, atque Monachorum labore exercita : et quanquam tres ordines sint ad excolendum cultum veræ fidei, bicallis via est ambivii itineris, certa spe veræ credulitatis : quarum una πρακτικῆς nomine laxius vehit, et Canonica dici meruit, sub cujus ditioe Laicalis ordo moratur et vivit : altera vero nomine θεωρητικῆς, limitibus hinc inde coactis artata, non vehit per plana, sed secessu confixa, secretoque perenni læta, molitur semper ad ardua.* Certe primitus triplex tantum fuit in Ecclesia fidelium ordo, Laicorum nempe, Clericorum, quos et *Canonicos* vocabant, et Monachorum, ut hic indicatur.

Clerici postmodum, qui Ecclesiis deserviebant, *Canonici* appellati sunt, quod essent ἐν τῷ κανόνι et ἐκ τοῦ κανόνος ut loquuntur Concilia, Antioch. can. 2. 6. 11. Calchedonense can. 2. et Sydonus Trullana can. 6. vel quod *sub Canone Ecclesiastico jacerent*, ut Concilium Toletanum III. can. 5. vel essent *sub Canone constituti*, ut Concilium Forojuliense ann. 791. can. 1. *Sub Canone Ecclesiastico constituti*, idem Concil. can. 6. *Canonis* enim nomine Clerum intelligebant. Neque aliter hanc vocem usurpavit S. Athanasius in Vita S. Antonii pag. 89. Edit. Hæschelii : *Ταυτοῦτος γὰρ ὢν, τότε κανόνα τῆς ἐκκλησίας ὑπερφυῶς ἐτίμα, καὶ πάντα κληρικὸν τῇ τιμῇ προηγέσθαι ἤθελεν ἐαυτοῦ.* Cujus quidem vocis vim non intellexit idem Hæschelius. Hinc non semel Clerici simul et *Canonici* dicuntur conjunctim. Capitula Caroli Magni lib. 5. cap. 5. [** 185.] : *Ut Canonici Clerici Canonice vivant.* Et lib. 1. cap. 73. [** 69.] : *Qui ad Clericatum accedunt, quod nos nominamus Canonici vitam.* Innocentius III. lib. 1. Epistol. pag. 298 : *Nec etiam aliquis Canonicorum seu Clericorum Secularium, etc.* Adde Concil. Aurelian. III. can. 11. et Turonens. II. can. 19. [** Chrodogangi regulam vitæ canonicæ vide apud Harduin. Concil. tom. 4. pag. 1181. Mansi tom. 14. pag. 313. et Harzheim. tom. 1. pag. 96. Ad hanc regulam scriptus est *liber Canonicæ vitæ regulam*

continens ap. Harduinum tom. 4. pag. 1055. et 1147. quem Ludov. Pius edixit ann. 816. Quam sequenti anno edidit *Monachorum regulam* est in Collectionibus Capitularium Pertz. pag. 201. Baluz. col. 579. Confer Bouquet. ad Vitam Anon. Ludov. Pii cap. 28. Pertzio vol. Script. 2. pag. 622. et Eichhorn. Histor. Jur. German. § 179. 333. 334.]

Canonicorum autem appellationem suam aetate notam fuisse satis innuit Gregorius Turon. lih. 10. sub finem, ubi ait, Baudinum Episcopum Turonensem instituisse mensam *Canonicorum* in eadem Ecclesia Turonensi. [Idem patet ex Charta Chilperici Regis Franc. ann. 580. vel 575. pro Ecclesia Tornac. inter Miræi Diplomata Belg. tom. 2. pag. 1310. col. 2. (** Breq. 31. ann. 562.) ubi statuitur, ut ipse teloneus et iustitia de teloneo omni tempore ad mensam *Canonicorum* ejusdem Ecclesie proficiat.] Jam vero cur Clerus Canon Ecclesie, et Clerici, *Canonici* dicantur, non omnino promptum est assequi. Scio Hugonem Rotomag. Archiep. lih. 3. de Hæret. cap. 2. Ivonem Carnotensem Epist. 69. et alios censuisse, Canonicos appellatos, quod canonicas regulas arctius observare teneantur. Papias: *Canon*, Græce regula, consuetudo comprobata; inde *Canonicus*, id est regularis. Id sane videtur indicare Capitulare 1. Caroli Magni incerti anni cap. 32: *Ut abbates Canonici Canones intelligant, et Canones observent, et Clerici Canonici secundum Canones vivant.* Et cap. seq.: *Ut Abbates Regulares et Monachi regulam intelligant, et secundum regulam vivant.* Adde cap. 34. 35. Joannes Bordenavius, Henr. Valesius ad Socrat. Histor. Eccles. lih. 5. cap. 19. et Marca in Hist. Beneharn. lih. 5. cap. 10. n. 1. sic nuncupatos volunt, quod in *Canonem*, seu matriculam Ecclesie relati sunt. Alii, quibus subscribo dictos volunt a Canone frumentario, seu sportulis Ecclesiasticis et stipendiis annuis vel menstruis, quæ ex Ecclesiasticis redditibus accipiebant; unde *Sportulantes fratres*, Clericos appellat S. Cyprianus Epist. 66: *Nec molestiis et negotiis secularibus aligentur, sed in honore Sportulantium fratrum, tanquam decimas ex fructibus accipientes, ab altari et sacrificiis non recedant.* Idem Epist. 33: *Cæterum Presbyteri honorem designasse nos illis jam sciatis, ut et Sportulis iisdem cum Presbyteris honorentur, et divisiones mensuratas æquatis quantitatibus partiantur.* Eæ autem Sportulæ dicuntur consueta Clericorum stipendia, in Concilio Valentino Hisp. cap. 2. Agathensi cap. 36. et Narbonensi ann. 589. can. 10. 12. Nam universa Ecclesiarum substantia in 4. partes dividebatur, quarum unam Episcopus sibi retinebat, alteram Clerici pro officiorum suorum sedulitate obtinebant, tertia fabricis et peregrinis erogabatur, ut est in Epistola Gelasii PP. ad Episcopos Lucaniæ, in Canonibus Silvestri PP. in Resp. S. Gregorii PP. ad Augustinum Anglor. Episcop. in Epist. 3. Simplicii PP. ad Florentinum; apud Gregor. II. PP. Epist. 5. et in Capitulari cap. 5. in Concil. Aurelianensi I. can. 5. 14. Carpentorat. cap. un. Aurelianensi III. can. 5. Moguntino I. can. 10. Wormatiensi can. 7. et alibi passim. Vide

Tertia. [** De Canonicorum institutione fusiùs egit Murator. Antiquit. Ital. vol. 5. col. 185. sqq. 158. 164. 540. vol. 2. col. 255.]

CANONICI REGULARES, Qui secundam regulam vivunt, ut est in Lege Longobard. lih. 3. tit. 1. § 8. id est, secundum regulam iis propriam ac præscriptam, cum Sæculares dicantur vivere secundum Canones, seu regulas Clericis omnibus indicatas. [** Est cap. 57. Caroli Magn. ex Capitul. 1. Mabillon. cap. 1: *Ut Canonici secundum Canones et regulares secundum regulam vivant.*] Eæ autem Regulæ erant, quas S. Augustini vulgo appellant. Jacobus a Vitriaco in Hist. Occident. cap. 21: *Illi autem, qui Canonici Regulares dicuntur, B. Augustini Regulam pro fundamento Religionis habentes, media et regia via incedentes, secundum primas Regularium institutionum observantias, camisiis et femoralibus, superpellitiis et pellicibus, culcitris et linteaminibus utuntur. Camisias et femoralia de nocte non deponunt: post Matutinas ad cubacula revertentes, causa recreationis dormiunt. Novem lectionum numerum in Nocturno officio non excedunt: tribus diebus in hebdomada carnes edunt: pisces, ova, caseum in Refectorio diebus aliis manducant.... sub unius Abbatis vel Prioris obedientia continenter vivunt. Proprium autem eis habere non licet: animarum curas licitum est eis suscipere, et Ecclesias parochiales regere, etc.* Idem capitibus seqq. agit de Canonicis Regularibus Præmonstratensis Ordinis, de Canonicis Aroasiæ, S. Victoris Paris. etc. Meminit etiam Canonicorum Regularium Bononiensium, et de Spatha, quorum origines apud hunc Scriptorem et alios quisque legere poterit. Vide Cellotium lih. 5. de Ecclesiast. Hierarchia cap. 3.

CANONICI SÆCULARES, Idem Ecclesiarum Clerici postmodum dicti, ad discrimen cæterorum Canonicorum, qui regulæ strictius inhærentes, *Regulares* vocantur, ut ait Trithemius in Chron. Hirsaugiensi. Ugutio: *Incongrue dicitur Canonicus Sæcularis, quod est, ac si diceretur album nigrum: non enim est Canonicus, si non sit Regularis: usus tamen quorundam sic habet, qui magis noverunt esse in Canonica Sæculares, quam regulares in sæculo.* Crantzius in Metropol. lih. 4. cap. 1: *Si Canon est regula, Canonici sunt regulares. Quid ergo fiet de Canonico sæculari, nisi ut regularis sit irregularis, aut si id malumus regularis sine regula, etc.* Adde lih. 3. cap. 15. Wolcuinus Abbas in Homilia de Zizania: *Rara avis in terris Canonicus a Canone Vitæ. Unde ergo? Audi me: est namque Canon vitæ, ut dictum est: et est Canon pecuniæ, videlicet alicujus pensionis certæ; unde solet dici: Solve mihi Canonem meum. Eia ergo, o Canonicæ, inveniamus Canonem tuum, a quo derivaris, a Canone pecuniæ, non a Canone vitæ, id est, a Canone regionis, non a Canone religionis.* Arnulfus Lexoviensis Epist. ad Alexandr. PP.: *Ipsam (Ecclesiam) thesauris ornatam, instructam ædificiis, possessionibus reddidit ampliatam, adeo quod pro 13. Canonicis, quos Sæculares appellant, ipsisque pauperibus, ibidem 36. Canonicos Regulares cum omni ædificiorum sufficientia et reddituum copia dereliquit.* Hugo Rotomagensis Archiepiscopus lih. 3. contra Hære-

tic. cap. 2: *Ex his (Clericis) aliqui proprietate rejecta, sua simul habent communia in unitate canonica, tam Regulares Clerici, quam Cænobitæ Monachi. Aliqui vero Sæculares (perperam Edit. singulares) nuncupati servitio Ecclesie deputantur, et quia canonicas simul in Ecclesiis horis statutis laudes persolvunt, etiam Canonici nominantur: præbendas tamen suas dividendo partiuntur, etc.*

CANONICE VIVERE, id est, more Canonicorum, non vero Monachorum, vel Canonicorum Regularium, qui Regulariter vivere dicuntur, in Capitulis Caroli Magni lih. 1. cap. 73. [** 69.] lih. 5. cap. 79. et 115. [** 144 et 185.] *Canonico ordine vivere*, in Lege Longobard. lih. 3. tit. 1. § 18. [** Pippin. I. cap. 2.]; *Secundum Canonicam regulam*, in Capitulis Caroli Calvi tit. 41. § 8. [** Synod. Ticin. ann. 876. Pertz. pag. 531.] *Canonica constitutio, institutio, regulari opponitur in Capitul. 1. Caroli Magni ann. 805. cap. 8. 9. Eadem Lex Longobard. lih. 3. tit. 1. § 8: Volumus.... ut Canonici secundum canones, et Regulares secundum regulam vivant.* Capit. Caroli Mag. lih. 5. cap. 137. [** 212.]: *Ut nullus in canonica aut regulari professione constitutus, etc.* Vide Concil. Moguntiac. can. 9. Turon. III. can. 25. Ludovicum Pium in Epist. ad Sicharium Archiepiscop. Burdungal. etc.

* Quamquam aperta ea sint, quæ in suam sententiam profert Cangius, quæ canonicos a regularibus vel monachis discernendos docet; iisdem nihilominus sæculis dicuntur, etiam sæculares canonici, vivere regulariter, aut vivere secundum regulam; quippe ipsis quoque præscripta erat regula, ut observat Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 189. Sic et vicissim *Canonicare* usurparunt, ubi de canonici institutione, vel de professione monachi agitur, ut videre est infra. Hinc *Canonicus ordo* simul et *regularis* nuncupatur, in Ch. ann. 1146. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 517: *Statuentes ut Ordo Canonicus secundum Deum et beati Augustini regulam in vestra ecclesia, juxta observantiam fratrum sancti Rufi, ex hoc nunc a vobis et aliis, qui in eo substituentur in perpetuum observetur, et amodo nullus ibi, nisi Canonicus regularis ordinetur.* Imo promiscue nonnunquam *Canonici* et *Monachi* usurpari videntur, ut in Ch. Erchemberti episc. ann. 845. tom. 1. Hist. Frising. pag. 124: *Una cum consensu et conhibentia Canonicorum et Monachorum aliorumque fidelium in ipsa ecclesia degentium.* Ubi Meichelbec. *Canonicos et Monachos* minime distinguendos esse opinatur: maxime ex eo quod, nulli testium subscribentium, *Canonici*, sed tantum *Monachi* appellatio tribuatur. Vide Mabill. tom. 2. Annal. lih. 23. num. 38. At vero, ordine simul et consuetudine Canonicos a monachis discrepare, observat Gaufridus episcopus Carnotensis in Charta ann. 1119. ex Chartul. S. Joan. in Valle: *Sed quia monachos atque canonicos simul habitare et debita ecclesie officia simul peragere, nec ordinis eorum usus diversus, nec ipsa consuetudo permittit, etc.* Nihil ergo temere hac in re definiendum est. [** Charta Carol. Crass.

ann. 884. in Alsat. Diplom. num. 115: *Ut causam Canonichorum ex monasterio quod vocatur Hohanova, etc.... Canonici ex prefato monasterio liberam in omnibus habeant potestatem de suprascriptis rebus ad procurandam eorum necessitatem, nec non et eligendi inter se priorem, etc.* Chart. Otton. I. Imper. ibid. num. 145: *Quidam venerabili preposito Guntero nomine et Canonici sibi commissis in cœnobio Stigaviensi in Vosago sylva supra fluvium Murim in honore B. Petri apostolorum principis constructo sub regula B. Augustini Deo deservientibus etc.* In charta ann. 1196. ibid. num. 358. *Canonici Murbacenses. Vide Abbas Canonicus in Abbas.*

CANONICI SÆCULARES, perinde ac Regulares, in eodem claustrum manebant, in eodem dormitorio dormiebant, in eodem refectorio reficiebantur, et Episcopus eorum regebat vitam, sicut Abba Monachorum, ut est in Capitulis Caroli Magni lib. 1. cap. 73. quod de Clericis suæ ætatis testatur Augustinus Serm. 1. de Communi vita Clericor. et in Psal. 99. Unde *Monasteria Canonichorum* appellantur illorum ædes ac habitationes. [* Vide Heumann. de Diplom. Ludov. German. cap. 1. § 10. sect. 2. Schannat. Hist. Episcop. Wormat. vol. 1. pag. 68. sqq.] Jacob. de Vitriaco in Hist. Occident. cap. 30: *Cathedralium Ecclesiarum Ministri, quos nunc Canonicos Sæculares appellamus sub eadem regula (S. Augustini) communiter a prima eorum institutione Domino servierunt in humilitate, paupertate, divinis officiis, lectionibus et orationibus vacando, in castris Domini militantes, simul in refectorio sobrium cibum sumentes, in eodem etiam dormitorio castis cubilibus nocte quiescentes. Sede autem Pontificali vacante, ... unum, quem digniorem credebant, caput sibi præfiebant, etc.* Id etiam serius obtinuisse, et suæ ætate in Ecclesia Remensi desiisse, dolet Stephanus Episcopus Tornacensis Epist. 160. qua Remensem Decanum, ad quem scripta est, urget, ne patiat hanc Ecclesiasticam, ac diu servatam, disciplinam aboleri, neque tam facile juventuti singulariter, ne dicam, inquit ille, sæculariter vivere volenti obediatur. Sic autem idem Episcopus de Ecclesia Remensi: *Singulari quodam privilegio sedes Remensis inter alias Ecclesias eminebat, perseverans cum Apostolis in communione panis et oratione, et in sociali communione sacramentalem præferens, majoribus erat spectaculum, minoribus documentum. Ex reliquiis regularium institutionum duo sibi loca detinuerant, Cœnaculum refectionis, et domum somni; in altero castigatam sequentes abstinenciam, in altero candidatam continentiam observantes, procedentibus unanimiter de Missa ad Missam, de spirituali refectione ad corporalem, premissa invocatione Domini, et signo benedictionis super cibum extenso, reficiebant convivæ Domini minus ventrem quam mentem, sonante eis per ministerium Lectoris divino eloquio, nunc admonendo præceptis, nunc prohibitionibus coercendo, interdum adigendo minis et terroribus, nunquam blandiendo consolationibus et promissis. O felices epulæ, quæ non crapulam provocant, sed sobrietati deserviunt, et postquam sumptæ fuerint, gratiarum actione*

clauduntur, derelinquentes alimoniam corporalem, et convivis suis spiritualem fructum servant. In his et aliis observantiis regularibus incedebat Remensis Ecclesia terribilis ut castrorum acies ordinata, amabilis suis, admirabilis alienis. Sed et id etiam tum obtinuisse in Ecclesia sua Tornacensi innuit Epist. 193. Hanc porro Canonieorum Sæcularium vitam communem passim observare est in Capitul. Caroli Magni lib. 5. cap. 115. in Capit. Caroli Calvi tit. 2. cap. 5. tit. 6. cap. 14. tit. 23. cap. 8. tit. 32. cap. 9. [* Convent. ap. Theodon. Villam ann. 844. Pertz. pag. 381. In Villa Sparnac. ann. 846. ibid. pag. 390. Epist. Episcop. provinc. Remens. et Rotom. ann. 858. Capitul. Missis data ann. 865. ibid. pag. 502.] apud Innocent. III. PP. lib. 1. Epist. pag. 298. etc. Unde non desunt, qui putavere, *Canonicos* appellatos *κονωνικούς*, quod communem vitam agerent. Vide Patriarchium Bituricense cap. 66. et Cognatum in Hist. Tornacens. lib. 1. cap. 69. Petrum Mariam Campum in Regesto part. 2. Hist. Placentinæ Ch. 12. 60. De canonicis regularibus *sæcularizatis*, agit Chopinus lib. 1. de Saera politia tit. 3. num. 7.

* Claustrum, dormitorium, refectorioque communibus usos etiam fuisse Canonicos Tullensis ecclesiæ, discimus ex Statutis ejusd. MSS. in unum collectis ann. 1497. fol. 75. vº: *Dormitorium est locus antiquus existens in claustrum, ubi domini canonici olim regulam S. Augustini observantes dormiebant,.... et debet locus ille honeste teneri ob reverentiam antiquorum patrum, qui hujusmodi regulam tenuerunt; etiam quia consuetudo est, dum aliquis canonicus vel alius de ecclesia delinquit, ibi destinatur seu relegatur pro penitentia facienda.*

* CANONICI CLAUSTRALES, Qui in claustrum degunt, ad distinctionem eorum, qui in præposituris manent. Charta ann. 1140. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. eol. 492: *Acta sunt hæc..... in domo et claustrum S. Firmini, presente domino Raymundo Magalonensi episcopo,.... et etiam maxima parte Canonichorum claustralium, et omnibus fere obedientialibus Canonicis, qui ad faciendum et corroborandum unanimiter conveniunt.*

CANONICOS CARDINALES Romæ memorat Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 516. *Canonicos Cardinales* septem in Ecclesia S. Stephani Bisontina instituit ann. 1051. S. Leo IX. PP. qui cum dalmatica, mitra, sandaliis, chirothecis ad altare illud ordinati, Missas ibi facerent: quorum unus loci illius Decanus, annulo etiam ad Missarum solennia uteretur. Bullam descripsit Chiffletius in Tornutio, pag. 357. et 361. Alexander III. PP. Epist. 52. ad Philippum Coloniensem Archiepisc. : *Concedimus etiam et apostolica auctoritate statuimus, ut majus altare Ecclesiæ tuæ uni et vero Deo in memoriam B. Mariæ Virginis, et alterum in memoriam B. Petri Apostolorum Principis dedicatum, reverenter ministrando procurent septem Canonici Cardinales Presbyteri, induti dalmaticis, et mitris ornati, etc.* Tradit Scriptor Historiæ fundationis Archiepiscopatus Magdeburgensis, editæ ab Henr. Meibomio, id jus attributum Archiepiscopo ejusdem Ecclesiæ, ut inter Cardinales Episcopos

Romanæ sedis consortium haberet: præterea 12. Presbyteros, 7. Diaconos, 24. Subdiaconos Cardinales ad morem sanctæ Romanæ Ecclesiæ ordinare posset; qui ad principale altare ministrantes quotidie, excepto jejunio, dalmaticis, festis vero sandaliis uterentur, etc. Charta Bernardi Episcopi Compostellani æræ 1190: *Damus eidem Ecclesiæ in Ecclesia B. Jacobi Canonicatum et portionem, et hebdomadam, et Cardinariam, et præstimonium, sicut unicuique Cardinalium Ecclesiæ nostræ Canonicæ collatum est, etc.* Id etiam nominis et privilegii habere Canonicos Ecclesiæ Salernitanæ auctor est Ughellus tom. 7. pag. 550. 569. 570. 572. In Sanctuario Capuano pag. 575: *Cardinales Presbyteri sanctæ Capuanæ Ecclesiæ* aliquot Chartam Gerberti Episcopi Capuani subscribunt, quos Canonicos fuisse par est credere. Id etiam obtinuisse in Beneventana, Aquileiensi, Ravennensi, Mediolanensi, Pisana, Neapolitana, Compostellana, et aliis, observant Antonius Caracciolus lib. 1. de Sacris Ecclesiæ Neapolit. monumentis sect. 11. et Ughellus tom. 4. pag. 29. tom. 6. pag. 148. 151. de aliis Mariana lib. 10. de Reb. Hisp. cap. 6. Beroldus lib. de Ritib. Germ. lib. 3. de sacr. immunit. cap. 6. etc. In Ecclesia Ravennensi abrogatum Cardinalium nomen a Paulo III. PP. ann. 1543. scribit Paulus Sarpi in Traet. de Materia beneficii pag. 52. Sed primitus videtur ea attributa Canonicis istis nomenclatio, quod ad hæc Ecclesias incardinati essent Canonici, ut Presbyteri ad Ecclesias Parochiales. Nude interdum *Cardinales* dicuntur. Charta Franeonis Episcopi Nivernensis in Tabular. Eccles. S. Cyrici Nivernens. : *Per consilium nostrorum fidelium Canonichorum, atque forensium Sacerdotum, amicorum etiam et fidelium Laicorum, etc.* [* Chart. S. Gall. ann. 851. ap. Neugart. Codic. Alemann. vol. 1. num. 341. pag. 276: *In presentia sacerdotum, Canonichorum simul et nobilium laicorum.*]

† CANONICUS CURATUS, Qui simul Canonicus est et Curatus seu Parochus. Charta anni 1200. inter Instrum. Hist. Meld. tom. 2. pag. 85: *Ita tamen quod Canonicus Curatus dicti loci curam animarum recipiet a nobis.*

CANONICI NOBILES, Qui ut ad Canonicatum perveniant, genere nobiles esse debent. Vide cap. 37. Extra de Præbendis, Innocentium Cironum in quinta Compilat. Decretal. pag. 40. et Molanum lib. 2. de Canonicis cap. 29.

CANONICI DOMICILLARES, Juniores Canonici, qui necdum gradus Ecclesiasticos adepti, jus Capituli non habent. [* Antiquitus jus capituli habuisse canonicos qui præbenda carebant constat ex Decretal. Greg. IX. lib. 3. tit. 5. cap. 9.] Juniores autem Magnatum filios *Domicellos* appellabant. Synodus Mogunt. sub Paulo III. ean. 86: *Illicet in Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis, saltem in ea parte, qua majores nostri, non sine magna ratione, Juniores Canonicos, quos Domicillares vocant, non statim, ut beneficia acceperint, ad Capitula admitti; sed ad tempus sub jugo Prælatorum detineri voluerunt, satis negligenter advigilatum esse, non sine Eccle-*

siarum pernicie sentimus, etc. [Vide novam Gall. Christ. tom. 3. col. 687. B. et Res Moguntiacas Georgii Helwich. tom. 2. edit. 1722. pagg. 238. 241. 247. 250. 256. 338. 347. 349. 411. et 413.] [*Walteri Jus Ecclesiast. § 132.]

¶ **CANONICI CAPITULARES**, Seniores *Domicellaribus* oppositi, quod jus habent Capituli. Res Mogunt. tom. 2. pag. 547. ubi de Canoniorum Collegio: *Constat id ex Præposito, Decano, Scholastico et Cantore, qui Prælatorum insigniti sunt axioma, et præter eos undecim adhuc Canonici Capitularibus: domicellaribus (e quibus Capitularium quopiam fatis functo, quem ordo tangit, in Capitulum adscendit, ceteris interim eandem sortem expectantibus) septem, Vicariis quindecim, etc.* Vide ibid. pag. 407.

CANONICI MITRATI. Observat Ughellus tom. 1. Italiæ sacræ Canonici Ecclesiæ Lucensis jus mitræ deferendæ a summis Pontificibus indultum, firmatumque a Gregorio IX. ann. 1237. bulla quam describit. Vide *Canonici Cardinales*.

CANONICI FORENSES, Qui in *Canonia* sua, seu Ecclesia non resident, quibus opponuntur *Mansionarii*, seu residentes, in Charta Simonis Noviomensis Episcopi, apud Vassorium pag. 878. *Foranei* dicuntur in Charta Gaufridi Ambian. Episcopi ann. 1233. tom. 13. Spicilegii Acheriani pag. 340. *Stationarios* et *non stationarios* *Canonicos* utrosque vocat Lambertus Ardensis pag. 153. 155. In Monastico Anglic. tom. 2. pag. 463. Magister *Thomas de Sergrave*, dicitur *Canonicus Stadiarius Ecclesiæ S. Pauli*, id est, *stationarius*; *Stadium* enim pro *stadium* usurpatum a recentioribus.

* **CANONICI FORANEI**, Iidem atque *Forenses*, qui in *canonia* sua non resident. Vide *Foraneitas* et *Foraneus* 1.

* **CANONICI INCORPORATI**. Vide infra *Incorporati*.

CANONICI EXPECTANTES, Qui in Ecclesiis Cathedralibus Canonici dignitatem *sub Expectatione Præbendæ* habebant, et in *Capitulo vocem*, et *stallum in choro*: quod obtinuisse in Insula Cypro colligitur ex Constitutione Helii Archiepiscopi Nicosiensi sub ann. 1252. qua eos omnino tollit; et ex Concilio Nimociensi ann. 1340. cap. 6. quo perinde aboliti, repugnante tamen Odone Paphensi Episcopo pro Ecclesia sua. [*Vide supra *Canonici juniores* et tit. Decretal. ibid. cit. cap. 19.]

CANONICI MINORES, in Ecclesia Londinensi dicti, qui loco *majorum Canoniorum* vicissim et sunt successive ad magnum altare, *Missas celebrant, quod debent facere, etc.* Hi amictu ex calebro utuntur, etc. Vide Statuta ejusdem Ecclesiæ in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 344. Alii *Canonicos Vicarios* vocant.

CANONICI TERTIARI in Ecclesia Messanensi, qui fructuum præbendæ tertia parte tantum fruuntur. Vide Rocchum Pirrum tom. 1. Notit. Sicil. pag. 386.

CANONICI PAUPERATIS, Gall. *Chanoines de la Pauvreté*, de quibus Odo Gesseius in Hist. Anciensis lib. 1. cap. 24.

CANONICI 15. MARCARUM, SEU **LIBRARUM**, non semel in Ordinario Ecclesiæ Rotoma-

gensis MS. forte quorum præbendæ reditus annui tot marcarum argenti sunt.

CANONICUS AD SUCCURRENDUM, [Qui instante mortis periculo Canonicam vestem induit. Donatio Ecclesiæ S. Medardi de Dolon facta Monachis Majoris-Monasterii ann. 1110. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 320: *De illo etiam qui factus fuerit Canonicus ad Succurrendum propter timorem mortis, etc.* Occurrit rursus apud eundem Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 224. et in Instrumento anni 1234. tom. 2. Hist. Meld. pag. 133.] Vide *Monachus ad Succurrendum*.

¶ **CANONICI DE STALLO, DE TERRA**. Vide *Clerici*.

* **CANONICI INTEGRI**, Qui integram præbendam obtinent, in Ch. Girb. episc. Paris. an. circ. 1125. inter Probat. Hist. eccl. S. Aniani Aurel. pag. 12. in alia ann. 1282. ibid. pag. 56. et in Hist. abat. S. Germ. Autiss. pag. 582.

* **CANONICI OBEDIENTIALES**, Qui cellas rurales, *Obedientiæ* dictas, procurabant. Locus est supra in *Canonici claustrales*.

* **CANONICI ORDINARI**. Vide in *Ordinarius*.

* **CANONICI PANATERII**. Vide infra *Panaterii*.

* **CANONICI TORTARII**. Vide infra *Tortarii*.

CANONICI HONORARI, seu laici, qui ex quodam privilegio, hac dignitate in Ecclesiis Canonialibus gaudebant. Id enim iuris interdum sibi reservarunt Principes in iis Ecclesiis, quas aut a fundamentis erexerant, aut amplis dotaverant redditibus aut prædiis, ut in tesseram et notam quamdam patronatus, Canoniorum catalogis adscriberentur, et, cum isthuc proficiscerentur, sæcularibus depositis insignibus, libeum supparum seu superpellicium induti, cum aliis Collegis fungerentur Ecclesiastico munere. Interdum etiam ab ipsis Ecclesiis donabantur ejusmodi præbendis, ut essent, qui earum bona ac prædia tuerentur.

Scribit auctor Ceremonialis Romani lib. 1. sect. 5. Imperatorem sumpta Romæ corona ad Lateranum cum suis progredi, ibique recipi in *Canonicum* et in fratrem *Ecclesiæ Lateranensis*. Idem tradit Petrus de Andlo lib. 2. cap. 6. additque Marquardus Freherus, eandem dignitatem obtinere in Ecclesiis Aquisgranensi, Coloniensi et Bambergensi. Descripsit Joan. Noppius in Chronico Aquisgran. lib. 1. cap. 12. pag. 70. juramentum, quod Imperator tanquam Canonicus ejusdem Ecclesiæ facere solet.

Hoc jure Comites Andegavenses in Ecclesia S. Martini Turonensis olim gaudebant. Chronicon Turonense: *Quia tempore Ingelgerii Comitis, Ecclesia S. Martini carebat Thesaurario et Aedituo, Consulem Ingelgerium inthronizaverunt, et Thesaurarium constituerunt, et Defensorem Ecclesiæ fecerunt, et tutorem omnium possessionum ejus, ubicunque esset, delegaverunt, qui sedem Thesaurarii et domos cum redditibus, quandiu advixit, obtinuit.* Joan. Monachus lib. 1. Hist. Gaufr. Ducis Norm. et Comitis Andeg. Gaufridum sic loquentem inducit: *Ego autem et Canonicus sum S. Martini, et Monachus Majoris-Monasterii.* Radulfus de

Diceto ann. 960: *Fulco Bonus tertius Comes Andegavensium in Ecclesia S. Martini in Castello novo Canonicus ascriptus fuit. In festo Sancti ejusdem in Choro inter psallentes Clericos cum veste clericali, et sub disciplina eorum astabat, etc.* Chronicon Turon. ann. 1200: *In Paschali Arturus puer Turonis veniens, more debito, in Ecclesia B. Martini in Canonicum est electus, et in stallum Decani in vestibus Chori, sicut Canonicus installatus.* Adde Gesta Consulum Andegav. cap. 5. n. 5. 6. 8. Atque id quidem jus ad Regem Franciæ postmodum transiit tanquam Comitem Andegav. Statuta Eccles. S. Martini Turon. cap. de Potestate Abbatis Regis Franciæ: *Abbas B. Martini, scilicet Rex Franciæ, est Canonicus de consuetudine, et habet parvam præbendam, quam habet S. Venantius, et debet sedere in sede Thesaurarii.* Anno 1614. 25. Julii Rex Ludovicus XIII. eandem ingressus Ecclesiam, in *Canonicum Honorarium, tanquam Abbas sæcularis et Protector ejusdem Ecclesiæ receptus est, ratione suæ coronæ, et juramentum, quod Reges Franciæ in ejusmodi prima receptione facere consueverunt, præstitit.*

In eadem S. Martini Turonensis Ecclesia, *Dominus de Prulliaci est propugnator et Canonicus de consuetudine, et habet præbendam in blado, vino, et nummis, et ipse debet portare vexillum B. Martini cum Comite Andegavensi in bellis, et facere per se, vel per alium bella Capituli B. Martini, ut est in lib. Statutorum ejusdem Ecclesiæ.*

Scribit Coquillius in Historia Nivernensi pag. 158. Herveum Comitem Nivernensem in Canonicum ejusdem Ecclesiæ S. Martini Turonensis admissum ann. 1216. idemque juris concessum posteris Comitibus Nivernensibus, et firmatum deinceps literis ann. 1270. et 1300. et Ludovicum Gonzagam Ducem Nivernensem in eadem Ecclesia ut Canonicum sedisse ann. 1588.

Sed et Canonici S. Martini Turonensis eandem Canonici in sua Ecclesia dignitatem Comiti Dubensi et posteris ultro concesserunt. Veteres Schedæ apud Majorem in Antiquitatib. Aurelian. 2. part. pag. 71: *Die Martis 11. Sept. an. 1464. Dom. Comitem Dunensem, et successores suos in Canonicos ejusdem Ecclesiæ, more aliorum dominorum Principum Regalis prosapiæ Canoniorum ejusdem, de qua traxit originem, assumpsimus, ita quod dictus Comes Dunensis, quam citius poterit, suisque successores Comites Dunenses, quisque suo tempore, in suis receptionibus in hac Ecclesia fiendis, præstare corporaliter tenentur juramentum per alios Principes, Duces, et Comites, ejusdem Ecclesiæ Canonicos fieri solitum.*

¶ Ex Actis Capitularibus ejusdem S. Martini notum est, Petrum Britannæ Ducem cupisse, ut ipse suique successores in ordinem Canoniorum ejusdem Ecclesiæ cooptarentur ann. 1455. quare die 2. Septembris ejusdem anni Canonici statuerunt, *Præfatum Dominum Ducem ad hujusmodi Canonicatum recipere cum solemnitatibus decentibus.* Et die 12. Novemb. ann. 1457. Dominus Gravicarius jubetur adire Dominum Ducem Britannæ super cappa et nonnullis ornamentis ecclesiasticis,

quæ defunctus Dominus Petrus, nuper et immediate dum viveret, Britannicæ Dux prædecessor suus, in sua receptione in Canonicum hujus Ecclesiæ promiserat ei dare.

Legitur in quodam Regesto Cameræ Comput. Paris. Carolus VII. Regem Francorum urbem Andegavensem ingressum 19. Octob. ann. 1424. a Canonicis exceptum superpellicio et cappa auro texta indutum tanquam Canonicum: *Et fut receu en l'Eglise comme Chanoine d'icelle en surplis et en chappe de drap d'or.*

Hemeræus in Augusta Viromand. ann. 1214. auctor est, Regi Franciæ venienti in Ecclesiam S. Quintini, et in Custodis loco sedenti, Decanum almuciam offerre, stante pro aulæ consuetudine in subselliis Eleemosynario. Ita

Joannes Ferraldus de Jurih. et Privileg. Regni Franc. cap. 7. refert, Regem Franciæ esse Canonicum Ecclesiæ S. Hilarii Pictavensis: in Ecclesia Cenomanensi habere præbendam, ejus redditus remittit serviens, seu bajulis, ut et in Eccles. Andegav. et S. Martini Turon. et eum præsens est, distributiones percipere. Quospectant, quæ habet Gaufridus Vosiens. in 1. parte Chron. cap. 67: *Tempore illo Rex Henricus senior filio Richardo ex voluntate matris Aquitanorum tradidit Ducatum. Post hæc, apud S. Hilarium Pictavis Dominica post Pentecosten, juxta consuetudinem, in Abbatibus sedem elevatur, sed Bertranno Burdegalsensi et Joanne Pictavensi Præsulibus, lancea ei cum vexillo præbetur, etc.*

Id præterea juris obtinet Franciæ Rex in Ecclesia Cabillonensi, ut auctor est Sanjulianus in Antiq. Cabillon. ubi refert, Carolus VIII. Cabillonum ingredientem, ab Episcopo in ipsa urbis porta superpellicio et almucia exornatum, eo habitu in Ecclesiam venisse.

Eo perinde modo Carolus V. Imper. diadema suscepturus Aquisgrani, Trajectum adiit et in majori S. Servatii Ecclesia superpellicio et almucia indutus cum cæteris Canonicis Ecclesiasticæ obliit officia, tanquam Brabantiae Dux, ut auctor est Jo. Placent. in Catal. Episc. Trajectensium.

Tradit præterea Jacobus Severtius in Chronol. Archiepisc. Lugdun. Duem Bituricensem obtinuisse a Canonicis Lugdunensis Ecclesiæ, *ut ad modum Philippi fratris Ducis Burgundiæ, ac fundatoris ejusdem Ecclesiæ, impetratis ad id litteris Apostolicis, in alium Canonicorum referretur, venissequæ in Ecclesiam cum frochia et almucia ann. 1388. Ita ann. 1511. eodem teste Severtio, Carolus Duem Sabaudiae iidem Canonici Lugdunenses, in Canonicum Ecclesiæ receperunt, habitumque sibi contulerunt, ipsum induendo superpellicio et cappa, ut produnt Acta, quæ vocant, Capitularia.*

Id etiam privilegii habere Dominum Turnonensem in Ecclesia S. Justi Lugdunensis prodit vetus Scheda apud Paradinum in Hist. Lugdun. lib. 2. cap. 102: *Vir illustris et potens Dom. Guillelmus Dominus de Turnone Miles, trahens originem de genere eximii Confessoris et Pontificis S. Justi Lugduni venerati reverentissime, et Ecclesiæ Lugdunensis Præsulis, sicque in*

ejus honore et nomine Ecclesia fundata et pominata. Et exinde dictæ Ecclesiæ S. Justi perpetuus Canonicus præbendatus et hæreditarius, prout refert venerabilium et discretorum virorum Dominorum Obedientiarum et Capituli dictæ Ecclesiæ concors confessio, et antiquorum relatio. Exstat quoque in Tabulario Ecel. Autisidor. Charta Decani et Capituli ejusdem Ecclesiæ ann. 1423. qua Claudio de Beauvoir Militi, Domino de Chastelux, tanquam Ecclesiasticæ rei indefesso protectori et augmentatori industria concedit, quod amodo et deinceps perpetuis temporibus, et sui successores hæredes masculi domini temporales dieti loci de Chastelux successive habeant, et percipiunt fructus et redditus unius præbendæ ejusdem Ecclesiæ, sicut et cæteri Canonici ejusdem Ecclesiæ, dum et quoties idem Dominus Claudius, et sui post ipsam, ut præfertur, successores ad ipsam Ecclesiam personaliter accesserint, et in eadem Ecclesia interfuerint alteri horarum dictæ Ecclesiæ decantando: quam intrare licebit eisdem cum superpellicio, vel absque superpellicio, aut statu quo maluerint pro suæ libito voluntatis.

Ex hæc status, quem maluerint, eligendi licentia, factum est, ut D. de Chastelux, qui ætatis prærogativa hanc honorarii Canonici dignitatem obtinet, pompalibus Altissiodorensis Ecclesiæ ceremoniis, eum luhet, adsit inter Canonicos, ocreis et calcearibus indutus, ornatus superpellico, et almucia, insuper haltheo einetus et gladio, cum pileo pennis decoro etaceipitre (alias primæ nobilitatis indicio) supra pugnum sedente. Hæc habitu Cæsar Philippus de Beauvoir Comes de Chastelux, Vicecomes Aballonis, etc. ordine suo, primus scilicet post Decanum et Cantorem, adfuit 30. Maii ann. 1683. laud sine spectantium plausu, eum Ludovicus Magnus, Altissiodoro transiens, ab Episcopo et Canonicis honorifice salutatus est, et altera die in Ecclesia Cathedrali, ubi sacris interfuit, ab iisdem exceptus. Hæc quidem in solemnioribus ceremoniis; in aliis enim minori apparatu, si velit, divinis interest D. de Chastelux, suæque præsentis majorem, quam alii Canonici, mereant ferre recipit, nummum ad minus aureum, quem statim solet pauperibus distribuere. Privilegii hujus tanti, quo hodie jure hæreditario gaudet D. Guillelmus Antonius de Chastelux, Cæsaris Philippi filius, Agminis Ductor et Flandriæ cohortis Equitum armatorum, Gall. Gendarmes, Præfectus, causam declarant Canonici in Charta concessionis jam laudata: *Sane recolentes, inquit, et pia meditatione revolventes in animis quanto qualive discrimine atque periculo Vir nobilis ac potens Dominus de Beauvoir, Miles, Dominus de Chastelux seipsum corporaliter, suæque bona universa, suos etiam cum non modica consanguineorum aliorumque nobilium comitiva exposuit ob Dei honorem, gloriosissimæque ejus Genitricis Mariæ et beatissimi protomartyris Stephani, (Patroni Ecclesiæ Autissiod.) quorum res acta est, dimicaverit et militaverit, singulorumque vita curisque omnibus temporalibus quantumlibet fructuosius aut utilibus postpositis, non sine magna et ingenti rerum suarum consumptione et exhaustu, ob recupe-*

*rationem villæ nostræ de Crebanno, per prædones et tyrannos Ecclesiæ, Regis et regni inimicos, furtive nuper occupatæ et violenter detentæ, quam omnipotenti Deo, qui suorum manus docet ad prælium, causam suam protegente ac tuente, non tam victorioso quam miraculose, ut pie creditur, ab eisdem hostibus Deo, si fas est dicere, et toti orbi odibilibus liberavit penitus et substraxit: in qua quidem villa, licet quinque hebdomadarum et amplius ipse D. Claudius cum præfata sua nobili comitiva per prædictos inimicos obsessus fuerit, insultusque plurimos atque mirabiles, non absque grandi victualium aliorumque necessarium penuria, et usque ad equorum suorum pro majori parte aliarumque ejus bestiarum (esum,) et pluribus etiam insultibus ab inimicis, ut referunt, perpressus fuerit et sustinuerit, nihilominus villam nostram prædictam cum omni dominio et jure, quod ante habebamus in eadem, pure, plane ac simpliciter sua gratia nobis et Ecclesiæ nostræ prædictæ restituit, liberavit et tradidit. Nos igitur ea moti consideratione, etc. Post hæc inseritur eidem Chartæjuramentum Gallie pronunciatum, quod præstitit, ad saerosancta Dei Evangelia idem D. Claudius de Chastelux, quodque præstant ejus successores eum primum, veniunt in possessionem sui Canonicatus; promittunt ergo, *qu'ils seront bons et loyaux aux Doien et Chapitre de l'Eglise d'Auxerre; item aideront de leurs pouvoirs à garder les droits, terres et possessions, et autres revenus appartenant ausdits Doien et Chapitre de ladite Eglise; item pourchasseront le bien, honneur et prouffit des susdites Eglise, Doien et Chapitre d'Auxerre, et éviteront leurs dommages de tout leur loyal pouvoir.**

Tradit denique Leurius in Hist. Viennensis Ecclesiæ cap. 52. Humbertum Delphinum Viennensem in Majori Ecclesia donatum Canonicatu 29. Aug. ann. 1338. cujus possessionem iniit superpellicio indutus et almucia, quam alias Militi defendendam brachioque aptandam, cum templum ingrederetur, dare poterat. [In Hist. Dalph. tom. 2. pag. 386. exstat Instrumentum receptionis (ejusdem) Humberti in Canonicum per Capitulum Aniciensis Ecclesiæ ann. 1339. ex quo Instrumento patet jus Canonici in Aniciensi Eccles. commune fuisse omnium successive Dalphinorum; hinc eodem tom. pag. 25. refertur aliud Instrumentum, quo Humbertus I. ann. 1282. notum fecit, se et antecessores suos tenere ab Episc. Aniciensi Canoniam Ecclesiæ B. Mariæ Aniciensis, de qua nos Dalphinus et antecessores nostri sumus et fuerunt Canonici, etc.] Adde Ægid. Gelenium in Colon. Agrippina pag. 245.

* Eo etiam jure potitur in ecclesia Lugdunensi comes Albonensis, ut discimus ex Charta ann. 1230. in Cod. reg. 5186. fol. 5. vº. Nos (Robertus archiepiscopus, P. decanus et capitulum primæ Lugdunensis ecclesiæ) concessimus ei (dalphino Viennensi et Albonis comiti) liberally et benigne, quod quicumque fuerit comes Albonensis, eo ipso quod comes fuerit dicti loci, sit Canonicus nostræ ecclesiæ Lugdunensis. Sed et mulieribus indulta eadem denominatio fuit, non quidem ut inter canonicos sederent; verum ut ecclesiæ

suffragiorum forent participes. Ejusmodi est illa de qua in vet. Necrol. MS. eccl. Carnot. : *Non. Mart. obiit Gelvisa monacha et hujus sanctae ecclesiae Canonica, quae dedit canonicis sanctae Mariae alodos suos Vulmedum et Cantamerula.*

* Canonicus Gall. dicitur *Canogne*, in Charta ann. 1268. ex Tabul. eccl. Camerac. *Canonne*, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 100 : *Gerart d'Aisne chevalier, seigneur de Marque, demeurant à Cambrai en la rue des Canonnes. Chenoigne*, in Ch. ann. 1252. ex Chartul. Campan. fol. 448. v^o. col. 1. *Kanoisne*, in Poem. Rob. Diaboli MS.

CANONICAE, primis Ecclesiae saeculis, videntur appellatae Diaconissae, quod perinde ac Clerici, sub *Canone Ecclesiastico constitutae essent*. Nam Diaconissae quemdam in Ecclesia ordinem confecere, et in aedibus sacris certae ac peculiares stationes iis assignatae ὡς ἐκκλησιαζούσαις, ut est in Novella 3. Justiniani, et alia Heraclii Imp. Proinde jure distinguuntur *Canonicae* a Sanctimonialibus in ordine Romano : *Inter virginem et feminam, inter Canonicam et Sanctimoniam*, etc. *Κανονικάς* etiam habet S. Antiochus homil. 18. ut et S. Chrysost. qui homiliam scripsit ὑπὲρ τῶν τὰς κανονικάς μὴ συννοεῖν ἀνδράσι, et Menaea 20. Martii in S. Niceta, et 27. Sept. in S. Ignatio Hegumeno. Hae non aliae videntur a Diaconissis. At

Sanctimoniales, quae se *Canonicas* vocant, ut est in Concilio Cabillonensi ann. 813. cap. 53. videntur eae quae regulam S. Augustini profitebantur. Decreta Eugenii PP. II. cap. 3. et Concilium Remense ann. 1148. cap. 4 : *Statuimus, ut Sanctimoniales et mulieres quae Canonicae nominantur, et irregulariter vivunt, juxta beatorum Benedicti et Augustini regulam vitam suam in melius corrigant. Canonicarum vero ejusmodi mentio est in Addit. 2. Capitul. Caroli M. cap. 16. in Concilio Paris. VI. cap. 46. ubi Monasteriorum ejusmodi Canonicarum pariter mentio fit, et in Concilio Remensi ann. 1148. cap. 4. apud Bedam de Remed. peccator. cap. 8. In Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 44. etc. Vide doctissimum Mabillon. in Praefat. ad tom. 2. Actor. SS. Ordinis S. Benedicti n. 32.*

Sed de Sanctimonialibus, quae hodie *Canonicae* appellantur, audiendus omnino Jacobus de Vitriaco in Hist. Occident. cap. 31 : *Ad imitationem et exemplum praedictorum Canonicorum, (saecularium) in partibus Hannoniae et Brabantiae, et in quibusdam Theutonicorum et Alemannorum provinciis sunt mulieres, quas Canonicas saeculares, seu Domicellas appellant. Non enim Moniales nominari volunt, sicut Canonici saeculares Monachi non dicuntur. Hae siquidem adeo personas accipiunt, quod non nisi filias Militum et Nobilium in suo Collegio volunt recipere, religioni et morum nobilitati, saeculi nobilitatem praefereutes. Purpura autem, et bysso, et pellibus griseis, et aliis jocunditatis suae vestibis induuntur, circumdatae varietatibus, cum tortis crinibus, et ornatu pretioso circumamictae,.... pellibus autem agnatis quantumcumque subtilibus et delicatis utuntur..... Clericorum autem et puellarum et juvenum servorum etiam sibi ministran-*

tium cinctae obsequio, in domibus propriis honorifice et splendide epulantur, nec desunt mensis eorum cansanguinei, in primo gradu sibi propinqui, quos cognatos suos appellant. In dormitorio autem juxta Ecclesiam suam de nocte quiescunt.... Sunt autem in eisdem Ecclesiis pariter Canonici saeculares in diebus festis et solennibus ex altera parte Choricum praedictis Domicellis canentes, et earum modulationibus aequipollenter respondere studentes.... Similiter et in processionibus compositae et ornatae, Canonici ex una parte, et Dominae ex alia parte concinentes procedunt. Quaedam autem ex ipsis, postquam diebus plurimis de Christi patrimonio vixerunt, relictis praebendis et Ecclesiis, carioribus sibi personis matrimonio copulantur, etc. Vetus Epitaphium apud Browerum lib. 11. Annal. Trevir. num. 64 :

Mansit sub sacro speciosa Canonica velo,
Sed tamen in vita vera fuit Monacha.

Vide Gobelinum Personam in Cosmodromio aetate 6. cap. 52. et 90. Molanum in Martyrol. 17. Mart. et Gasp. Bruschium de Monasteriis Germaniae pag. 17. 18. 45. 132.

CANONIA, Canonicatus, praebenda Canonici, apud Petrum Cellensem lib. 8. Epist. Innocentium III. lib. 14. Epist. 82. in Jure Canonico, et apud alios non semel.

CANONIA, Praebenda, vel redditus Canonici. Greg. VII. PP. lib. 3. Epist. 17 : *Benedictus quoque Canoniam suam sub eadem pacis tranquillitate interim habeat. Magnum Chronicum Belgicum : Posuit eum in Ecclesia sine Canoniam, hoc est, sine praebenda. Vide Cantipratenum lib. 2. cap. 39. num. 2. [et tom. 3. novae Gall. Christ. col. 870.]*

* CANONIA in Vocabul. Joan. Erlebach. : *Potest dici beneficium ecclesiasticum, et appellatione Canoniae continetur omne beneficium ecclesiasticum canonice obtentum. Canoniam censetur mater, et praebenda filia, quia ex Canoniam procedit et pro eo est instituta. [** Vocabul. utr. Jur. : Canoniam est nomen tituli et juris, praebenda vero nomen facti.] Bulla Alex. III. PP. ann. 1173. inter Instr. Hist. Lugdun. pag. 37 : Terras planas poterit acquirere ecclesia pro Canoniam vel pro cleemosina, ita quod fiat sine interventu pecuniae. Rursum pag. 38. col. 1. Chanesie, f. pro Chanoisie, Praebenda canonici, in Charta Caroli V. ann. 1374. ex Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 55 : Comme des Chanesies et provendes de l'église collégial de S. Florent de Roye en Vermandois sommes patrons et collateurs, etc. Canoisie, pro Collegio canonicorum, in Ch. ann. 1247. ex Reg. feud. comit. Clarimont. in Cam. Comput. Paris. fol. 109. v^o. : Furent présents li abbez de Fromont Aimars,.... Climens chappellains de le Canoisie de Clermont, etc. Vide in Canonicus.*

CANONIA, Collegium Canonicorum. Chronic. Mosomense : *Est enim ibi Canoniam 12. Clericorum Remensis parochiae, etc. Gervasius Dorobernensis in Henrico II. Rege Angl. et ex eo Bromptonus : Dicens sibi peroptimum esse propositum, ut extra civitatem Cantuariæ, saecularium Clericorum Canoniam faceret, et in nomine S. Thomae Martyris novam Ecclesiam fabricaret. Occurrit eadem notione infra, apud Gregorium VII. PP. l. 9. Ep. 29. Cantipratenum*

l. 1. cap. 17. extremo, Joann. Signensem Episc. in Vita S. Beraldi Episc. Marsorum, etc.

CANONICA, Canonici dignitas. Hincmarus Laudunensis Episcopus : *Igitur pro vestra interventione suae Canonicae locum, ac sibi prius a me concessam permitto mansionem. Joan. Sarisber. lib. 2. de Nugis curial. cap. 28 : Qui speculariorum videntes plagam, effugerunt, alter ad sinum Canonicae, alter ad portum Cellulae Cluniacensis, sacris vestibis insigniti. Hildebertus Episcopus Cenomanensis Epist. 55 : Audivimus.... in vestra matre Ecclesia haereditario jure Canonicas obtineri. Guibertus lib. 1. de Vita sua cap. 7 : Canonica, quam praebendam vocant. Charta ann. 1061. ex Tabulario Ecclesiae Abrincatensis : Canonici omnes sub Episcopi Prioris sunt : et Canonicas, id est, praebendas, cum vacuae fuerint, distribuere debet, etc. Utuntur Gregorius VII. lib. 5. Epist. 1. Joannes Monach. lib. 71. Vitae S. Odonis Abbatis Cluniacensis. Petrus Venerab. lib. 4. Epist. 8. Vita sancti Wilhelmi Abbat. Roschildensis n. 3. Gervasius Dorobern. in Imaginat. pag. 1308. Adelbertus Abbas Heidenhemensis pag. 368. Concilium Claromontanum ann. 1095. can. 9. Chronic. Abbat. S. Trudonis lib. 5. pag. 393. vetus Notitia ann. 1103. in Probat. Hist. Castilion. pag. 17. [Vita Guidonis Episcopi Aniciensis inter Acta SS. Benedict. saec. 5. pag. 838. Chartarium Ecclesiae Auxitanæ MS. cap. 77. Annal. Benedict. tom. 3. pag. 661. Mabillon. Analect. tom. 3. pag. 473.] etc.*

CANONICA, Canonicorum Collegium, seu potius Ecclesia Collegiata, ut vocant. Joan. de Janua : *Canonica, Ecclesia ubi regulares morantur. [Conventus Episcoporum ann. 1040. inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 204 : Qui locus recte appellatur Canonica, quia ibi ecclesiastica atque divina observatur regula.] [** Chart. Longob. ann. 724. ap. Brunett. pag. 470 : Trado tam suprascripta curte quamque et omnibus rebus ad ipsam pertinentibus in ecclesia et Canonica B. Johannis Baptistae tam ad ipsos canonicos qui modo pro tempore sunt, quam qui tunc futuri erunt, ut habeant, firmiterque teneant, possideant, laborare faciant et ex ipsis frugibus communiter se reficiant. Vide Canonicum, 1.] Charta Ludov. Pii in Tabulario Lemovicensi : Ex Canonica praedictae urbis quae est constructa in honore S. Stephani. Tabularium S. Salvatoris Redonensis : Ebulus autem Comes direxit eos ad Ecclesiam B. Virg. Mariae in Canonica B. Petri, ubi merita coluntur in nomine Christi et beatorum Innocentium. Arnulfus Episcopus Lexovienensis in Epist. pag. 83 : Provinciam nostram frequentibus Monasteriis, ipsisque nobilibus, certum est abundare, Canonicas Regulares paucas habet, etc. Gervasius Dorobernensis : In diminutionem nostram et omnium suorum praedictum successorum de Ecclesiis suis simul et nostris praebendas fecit, vel Canonicas. Guillelmus. Abbas S. Theoderici in Vita S. Bernardi lib. 2. cap. 1 : Usque ad B. Mariae Canoniam Dom. Papa cum comitatu suo gloriose deductus est. Vide Petrum Damian. lib. 3. Epist. 8. lib. 4. Epist. 3. Joan. Sarisberiensem Epist. 76. Stephanum Tornacens. Epist. 1. Chronicum Rei-*

chersperg. pag. 228. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 45. Blancam in Comment. Rer. Aragon. pag. 579. Cruceum in Episcopis Cadurcensibus pag. 65. 67. Franciscum Mariam in Mathildi Comitissa lib. 3. pag. 100. Guichenonum in Probat. Histor. Sabaud. pag. 34. etc. *Chanoine*, eadem notione, in Charta ann. 1277. apud eundem Guichenonum pag. 84.

† **CANONICA REGULARIS**, Monasterium, ut videtur. Charta Joannis Episc. Sistariensis ann. 812. apud Mabill. de Re Diplom. lib. 6. pag. 614: *Interea ascendit in corde meo, ut inter alia bona perpetrasset optima, id est, sacra Monasteria seu Regulares Canonicas, tum etiam et religiosas Ecclesias. Dixi Canonicam et Monasterium hic unum videri, non asserui; quia posset et hoc in loco intelligi Ecclesia collegiata, ut in superiori articulo.*

† **CANONICA**, Advocatia, protectio Ecclesie Canonicorum, seu præbenda Canonici concessa pro advocacy et tuitione alicujus Ecclesie. Charta Ulrici Comitissæ pro Ecclesia Beronensi ann. 1036. inter Vendemias Litter. Fredl. Schannati pag. 173: *Cogitavi de quadam Canonica mea, quæ est in loco qui dicitur Beronis-Monasterium, qualiter post obitum meum eadem Canonica liberaliter Deo servire valeat: regalem nolui facere nisi coactus... rursus nolui eandem Canonicam nepotibus meis in commune dimittere, ne... dividerentur. Tandem inveni consilium, ut eligerem unum de nepotibus meis... si autem ipse... locum prædictum non bene defendat... licentiam do, ut se reclament (Canonici) ad Episcopum Constantiensem... Tunc idem Episcopus... prævaricantem Advocatum abiciat, et ipse locum ejus subeat.*

* **CANONICA**, Præbenda, vel redditus canonicorum ecclesie assignatus. Charta Phil. I. reg. Franc. ann. 1106. in Chartul. Maurign. ch. 5: *Ecclesiam B. Martini de veteribus Stampis... monasterio S. Trinitatis de novis Stampis... donavimus... tali videlicet tenore... ut canonicis qui eo tempore vivebant, vita comite Canonicas, quas præbendas vocamus, canonicè tenere liceret. Si vero vendere qualibet occasione quilibet eorum, vel omnes vellent, aut abbati S. præfatæ Trinitatis vendant, aut, omni alio emptore penitus remoto, dimittant. Alia ann. 1127. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 33: *Petrus Bernardi sacrista minor et Guillelmus de Jonchariis teneant Canonicam et honorem ejus bene condirectum et bene laboratum, de ista prima adveniente festività S. Michaelis usque ad septem annos completos, et bene procurent clericos et honorifice. Vide Canoniam.* [** Chart. ann. 1190. ap. Schannat. in Histor. Episcop. Wormat. tom. 1. pag. 361.]*

* **CANONICA**, Domus, habitatio canonicorum. Charta ann. 1163. in Lib. virid. episc. Massil.: *In præcipuis autem solemnitatibus, ... episcopus duobus se comitantibus in Canonica comedat, et ei honorifice serviatur. Alia ann. 1165. ibid: In prædictis diebus totum refectorium omnibus hominibus, qui in Canonica fuerint, ... procurabunt. Vide Canonicum.*

† **CANONICA PORTIO**, Quæ canone trihuitur Ecclesie parochiali de rebus relictis a pa-

rochiano defuncto illi Ecclesie, ubi suam elegit sepulturam, cum alibi quam in parochiali sepelitur. Portio hæc varia est variis in diocesis: in quibusdam media pars, in aliis tertia, vel quarta pars attribuitur. Statuta Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280: *Quamquam unusquisque, qui certam non elegerit sepulturam cum suis parentibus sit de jure sepeliendus, liberum tamen est cuilibet, ubicumque voluerit, discretionem prævia, eligere sepulturam; ita dumtaxat quod de iis quæ occasione sepulture ipsius ad illam pervenerint, habeat parochialis ecclesia Canonicam Portionem secundum jus et consuetudinem diocesis Conseranensis, illis exceptis casibus, in quibus de jure portio Canonica non est danda. Vox nota Jurisconsultis.*

* Stat. synod. eccl. Castrens. ann. 1358. ex Cod. reg. 1592. A. part. 2. cap. 4: *Ubi distincte et cum sua sana intentione elegerit in alio cimiterio sepeliri, tunc Canonica portio erit parochiali ecclesie restituenda.... Portio vero prædicta secundum consuetudinem diversarum ecclesiarum aliquando est media, aliquando tertia, aliquando quarta: sed quartam dicimus debere, ubi de aliqua portione per consuetudinem non apparet.*

† **CANONICA**, Census annuus. Vide Canonicum in Canon 1.

† **CANONICA INSTITUTIO**, Regularis, Monastica. Mabill. in Actis SS. Benedict. sæc. 5. pag. 348. ubi de S. Mathilde Regina, ex Chronico Saxónico: *Igitur Regina cænobium in monte Quindelingeburch sancta devotione construere cepit; trigesima die congregationem ibi statuit; non viles personas, sed summæ ingenuitatis tirunculas Canonicæ Institutioni deservituras collegit. Illud ipsum narravit Ditmarus his verbis: Congregationem quoque sanctimonialium in die tricesima in supra memorata urbe statuit.*

† **CANONICALE**, Codex canonum, ut conjecto. Dedit sanctuario S. Vincentii... unam Bibliothecam per partes divisam, Canoniale unum, Smaragdum, Passionale, apud Mabill. tom. 4. Annal. Benedict. pag. 441.

† **CANONICALIS ET EPISCOPALIS SEPULTURA**, ibidem, Locus, ut puto, ubi Episcopi et Canonici inhumantur.

* **CANONICALIS RECTOR**, Præpositus collegio canonicorum. Lit. Caroli C. inter Ordin. reg. Franc. tom. 7. pag. 414: *Ut monasterium constructum in honore S. Juliani in comitatu Brivatense, cui quoque ipse Canonialis rector Domino præerat favente, etc. Maisons canoniales domus in quibus canonici habitant, vel quæ a collegio canonicorum dependent. Pactum inter Carol. comit. et capitul. Carnot. ann. 1306: *Le chapitre aura vint et sis mesons Canoniaux en la ville de Chartres; ... et ou nombre de ces vint et six mesons seront contenues les mesons Canoniaux, que les chanoines ont aprésent hors dou cloistre.**

CANONICARE, Canonicum facere. Innocent. III. PP. lib. 13. Epist. 13: *Qui eum Canonicare postulaverat. Vita S. Martini Presbyteri Sauriensis num 9: Et in numero Canonicorum puerulum... Mauritius Canonicavit. Thiericus Vallis-coloris in Urbano IV. PP.:*

... Post illum Canonicavit,

Urbs Treca, natalis quæ sibi terra fuit.

Charta Manassis Episcop. Aurelian. ann. 1210: *Nullus Canonicetur aut recipiatur infra 21. annum.* [Chartularium Eccl. Auxitanæ cap. 86: *Noverit tam præsens ætas quam futura posteritas, quod ego Anesancius de Idrag Miles, pro filio meo Canonicando et pro remissione peccatorum meorum, concessi Deo et B. Mariæ Ausciensi quartam partem Ecclesie de Saisano tam in decimis, quam in ecclesiastico, quam hæreditario jure possidebam. Occurrit ibidem cap. 77. apud Stephanotium tom. 2. Fragn. Hist. MSS. Martenium tom. 4. Anecd. col. 174. et tom. 6. Ampliss. Coll. col. 1026. etc. Petrus Blesensis Sermone 32: *Super paupertatem spiritus offerenda est voluntas Canonicari volentis; hoc est, ut exponit Carolus Macer in Hierolexico, Regulariter vivere, vel sumere habitum regularem.*]*

* Marbodus Ms. ex Bibl. S. Albini Andegav.:

Si sit farta manus, fict puer ille decanus,
Et bene nummati sunt illico Canonicati.

Hæc in editis desiderantur. Sed et ubi de monachi professione agitur, *Canonicare* dixerunt. Chartul. S. Petri de Cella-Froini in pago Engolism. 12. circ. sæc.: *Dederunt Deo et ecclesie S. Petri de Cella-Fruini in elemosina, pro remedio animarum suarum et pro fratre suo Aimerico, quem Canonicavit, x. solidos Engolismensis monetæ. Hinc passim ibi monachi ejusdem monasterii Canonici nuncupantur: Præsentem etiam abbate P. cum Canonicis suis.*

EXCANONICARE dixit Hildbertus Turon. Epist. 36. ubi meminit cujusdam Canonici Andegavensis, qui se *excanonicari* petebat ab Episcopo suo, præbendamque suam dari ex fratre nepoti, quod abnuvit Episcopus: unde conjiciunt viri docti, nondum hoc sæculo inductum morem recurrenti ad Ecclesiam Romanam.

* **CANONICATIO**, Institutio in canonicum. Petrus Cantor lib. 1. Summæ Ms. cap. 96: *Processu temporis mediator iste suggerit canonicato ut respiciat episcopum aliquo munere, ne argui posset ingratitude, dicitque ei quod episcopus in Canonicatione ejus, respexit ad hoc quod intimatum fuerit ei.*

* **CANONICATURA**, Ecclesia collegialis, collegium canonicorum. Charta ann. circ. 1096. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 488: *Cum multa huic monasterio nostro contulerit, etiam canonicalem ecclesiam de Filgeriis, cum omnibus tam ecclesie quam aliis rebus ad eandem Canonicaturam pertinentibus, ... dedit et concessit.*

* **CANONICATUS**, Ad collegium canonicorum spectans. Charta capit. S. Steph. Trecent. ann. 1232. in Chartul. Arremer. ch. 36: *Canonicato consilio concorditer et unanimiter concessimus, etc.*

† **CANONISATORIA SENTENTIA**, Quæ quippiam jam statutum iterum approbatur et confirmatur, apud Georgium Christinum tom. 2. Rerum Mogunt. pag. 793. Vide Canonizare 2.

† **CANONISATUS**, Inscriptus in canone seu catalogo Clericorum alicujus ecclesie, apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 256: *Cuilibet sociorum choralium Canonisa-*

torum, qui dictis horis interfuerit, obolus monetæ prædictæ, et cuilibet scolarium superpelliciatorum in summa Missa existentium levem denarium.

† **CANONISSÆ**, Eadem quæ supra *Canonica*. Chronicon Trivetti apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 579 : *Fundavit abbatiam Canonissarum.*

1. **CANONIZARE**, In album et catalog. Sanctorum referre, Canonis Missæ adscribere : quippe longe ante quam conderentur Martyrologia, in Canone Missæ primitus facta est commemoratio Sanctorum, non quo pro iis oraretur, sed potius ut ii pro populo orarent, ut ait S. Augustinus Tract. in Joannem. Quem morem vetustissimum esse asserit, probatque variis sanctorum Patrum locis Stephanus Durandus de Ritibus Eccl. lib. 2. cap. 35. Burchardus de Casibus sancti Galli cap. 6 : *Obtinuit etiam amminiculante Henrico Imperatore et conjuge ejus Agnete apud Dom. Apostolicum Clementem II. recitata Vita B. Wiboradæ ejusque miraculis, et de tam diu neglecta re ab ipso Papa redargutus, quatenus ipsam præsentem Theodorico Constantiensi Episcopo Canonizaret, et pro sancta haberi præciperet; et anniversarium ipsius diei solennizandum institueret.* Passio SS. Wlfadi et Rufini tom. 2. Monastici Angl. pag. 125 : *Studebant plures religiosa devotione patriæ suæ sanctos exaltare, pia sollicitudine vitas illorum investigare, summique Pontificis auctoritate illos Canonizare.* Alexander III. PP. Epist. 3. Canonizationes non nisi in solennibus Conciliis de more fieri solitas scribit. [* Et quidem primum, quod certum et indubitata fidei extet argumentum canonizationis a summo pontifice factæ, eruitur ex Bulla Joan. XV. PP. qui Uldaricum episcopum Augustanum Sanctorum numero adscribit in Concilio habito ann. 993. vel 994. Vide Tract. novum de re diplom. tom. 5. pag. 205.] Vide Capitulare Francofordiense ann. 794. cap. 40. Capitul. ann. 789. cap. 41. Concilium Romanum ann. 993. Epistolam Joannis de Burnino Archiepiscopi Viennensis et suffraganeorum ad Gregor. IX. PP. de canonizatione Stephani Episcopi Diensis, apud Joan. Columbum etc. Ex allatis locis plus satis patet, non jure Vadianum hæreticum scripsisse, *Canonizationes* solos Episcopos (in Germania præsertim) spectasse, et facultatem in canonem SS. referendi, pro more veteri Francorum in Ecclesiis sibi subjectis iis competiisse, quod Pontifex Romanus postea soli sibi asseruerit, etsi id videatur quodammodo indicare Baldricus lib. 1. Chron. Cameracens. cap. 35. Constat quippe infinitis propemodum exemplis, aut summos Pontifices hanc sibi provinciam sumpsisse, aut Episcopis demandasse, proindeque ejusmodi canonizationes Apostolicæ sedis auctoritate semper præctas. Formam autem canonizationis exhibent Ceremoniale Roman. lib. 1. sect. 6. Browerus lib. 3. Antiq. Fuld. cap. 9. et Bivarius in S. Joanne Eremita vindicato n. 2. 3. 5. et ad Pseudochronicon Maximi. Vide *Diptycha*, et Baron. ad Martyrolog. 2. Aprilis. et in Annalibus Eccl. ad ann. 1027. Morinum lib. 10. de Pœnit. cap. 19. num. 11. etc.

2. **CANONIZARE**, Approbare. Anonymus de Berengarii damnatione : *Quorum (Conciliorum) nullum Romani Pontifices per se, sed per Legatos suos Canonizaverunt.* Decreta S. Stanislai Regis Hungariæ lib. 1. cap. 37 : *In hac sancta Synodo a venerabili Rege Ladislao statutum est, et universis Episcopis collaudatum et Canonizatum, ut Vigiliæ celebrentur B. Stephani Regis, etc.* Eckardus Minimus de Vita Notkeri Balbuli cap. 16 : *Eas, quæ socii et fratres ejus in eodem Monasterio S. Galli composuerant, omnia Canonizavit, videlicet hymnos, sequentias, tropos, etc. et totum authenticavit.* Vita S. Gerlaci Eremitæ cap. 8 : *Grandia edidit volumina, quæ ab Eugenio Papa.... Canonizata, et inter sacras Scripturas sunt commemorata.* Ita Beletus de Divin. Offic. cap. 123. et Durandus lib. 5. Ration. cap. 2. n. 2. hanc vocem usurpant. Quod inde ortum videtur, quod sacri libri, vel certe sacræ Synodi, in Canonem, seu Ecclesiastica diptycha referrentur. Nam in V. Synodo legimus quatuor Synodos œcumenicas in sacra Ecclesiæ diptycha, quæ inter Missæ sacrificia legebantur, relatas, vel certe earum appellationes, quo universis innotesceret Ecclesiam illas amplectari. Sic τὰ κανονιζόμενα βιβλία dixit Athanasius; τῇ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον ἀκριβεῖα κανονίζειν τὴν πολιτείαν, Basilii Magn. Scholiast. ad lib. 6. Synops. Basil. : *Τὰ πρὸς τῶν παλαιῶν κανονισθέντα καὶ οἰκονομηθέντα τὸν πατριάρχην δεῖ διακρίνειν.*

3. **CANONIZARE**, Canonicum facere. Charta 19. Tabularii Ecclesiæ Carnotensis : *Duximus statuendum, ut qui in Ecclesia vestra de cætero Canonizandi fuerint, et ibidem mansionarii non extiterint, 40. solidos tantum de præbenda sua singulis annis percipiant.* Vide *Canonicare* in *Canonicus*.

† 4. **CANONIZARE**, Dirigere. Gall. Regler. *Canonizamus et regulamus omnes nostras actiones, voluptate et dolore, apud Interpretem Ethic. Aristotelis.* Vide Golenii Lexicon Philosoph. pag. 293.

* **CANONS**, Panni species. Lit. ann. 1277. inter Ordinat. reg. Franc. tom. 4. pag. 670. art. 4 : *De pecia de Canons, unum denarium.*

* **CANONUS**, Fusus, Gall. Bobine. Leudæ major. Carcass. Mss. : *Item pro canono de auro, j. den. Turon.* Ubi versio Gall. ann. 1544 : *Item pour Canons ou bobines de filet d'or, etc.*

CANOPEUM, pro *Conopeum*. Necrologium Ecclesiæ Paris. 2. Non Sept. : *Eodem die obiit Philippus frater Regis Concanonicus noster et Archidiaconus, qui dedit nobis pallium unum, et cappam unam, et 2. tunicas, et Canopeum, quod suspenditur super altare, et 20. libras ad stationem 4. ferculorum.* [apud Papiam MS. legitur *Canopum* pro *Conopeum*.]

* Glossar. Lat. ex Cod. reg. 4120 : *Canopeum dicitur reticulum subtile circa lectum positum ad defensionem muscarum, et dicitur a Canapo civitate.* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Canopeum, Cousture viselle à linge.*

* **CANOPIA**, lo Egipto, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Hinc

* **CANOPICUS**, Ægyptiacus. Chron. Balduini diac. tom. 2. Monum. sacr. antiq.

pag. 61 : *Hebræi Canopicas tenebras exeuntes mare rubrum, submersis Ægyptiis, transierunt.* Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passion. cap. 94 : *Est autem horum (colliriorum) quam primum, et hoc vocatur collirium Canopicon.*

1. **CANOPUS**, Medianus cortex sambuci, in Glossis MSS. ad Alexandr. Iatrosophist. ex Gr. Κάνων, apud Æginetam et alios.

Item species uvæ rubeæ, de qua Petrus de Crescentiis lib. 4. cap. 4.

† 2. **CANOPUS**, CANOBUS, pro *Cannabis*, in Vita B. Lidwinæ Virg. tom. 2. April. pag. 283. Vide *Canapum* et *Canava* 2.

* **CANOR**, f. Fossatum, vallatum, nisi idem sit quod supra *Caneria*. Charta ann. 1307. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 171 : *Item jus depascendi pisciragium, quod habet dictus rex in Canoribus dicti castri, pro vinginti libris Turon. annui et perpetui redditus.*

* **CANORGARE**, In canonicum suscipere, seu pro canonico habere; unde *Canorgamentum* et *Canorgatio*, ipsa susceptio. Testam. ann. 1459. inter Probat. tom. 3. Hist. Ncm. pag. 296. col. 2 : *Item volo et ordino, ac supplico dominis canonicis dictæ ecclesiæ cathedralis, ut me seu animam meam habeant recolligere et in eorum orationibus cum ipsis aggregare, funus meum Canorgando, et lego de summa prædicta dominis canonicis dictæ ecclesiæ pro dicto Canorgamento summam videlicet septem librarum et decem solidorum Turon. Codicil. ejusd. ann. 1480. ibid. pag. 304. col. 2 : Item cum in suo testamento dictus testator corpus suum Canorgari, sive in canonicum et fratrem ecclesiæ prædictæ B. M. Nemausi recipi (supplicasset) et legavisset dominis, ad quos emolumentum dictæ Canorgationis spectat, decem florenos semel tantum, etc.*

* **CANOTA**, Urceolus, amphora, idem quod *Caneta* in *Canna* 4. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 146 : *In quo sacculo erant quinque vel sex pectines et tot Canotæ, unus ciphus buxi, etc.* Testam. Guill. de Chanaco cardin. ann. circ. 1370. ex Tabul. S. Florent. Salmur. : *Item lego calicem meum majorem, cum suis urceolis sive Canotis argenteis melioribus.*

* **CANOVICALUS**, Cuniculus, Gall. Conil. Stat. synod. cccl. Carcass. ann. 1321. ex Cod. reg. 1613 : *Venari cirogrillos seu Canovicalos, vel quocumque modo capere seu asportare, et sibi appropriare amodo non audeant.*

* **CANPULUS**, Navis species, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. pro *Caupulus*. Vide in hac voce.

CANSIL. Vide *Camsilis* in *Camisa*.

* **CANTA**, Canthus, pars rotæ incurva; unde *Chante*, pro vulgari *Jante*, in Pedagog. prior. S. Gondulfi diœc. Bitur. ann. 1375. Mirac. S. Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 285. col. 2 : *Repente totæ quatuor rotæ ita conquassantur, ut modiolis et Cantæ et radii sic conteruntur, etc.* Vide infra *Cantes*.

† **CANTABRARI**. Vide *Cantabrum* 1.

† **CANTABRIS**, Similis passio, infirmitas. Papias MS.

1. **CANTABRUM**, Vexilli species apud Imperatores Romanos, cujus mentio est apud Minutium Felicem in Octavio, et

Tertullianum in Apol. cap. 16. et lib. ad Nation. cap. 12. quod quidem nominis unde hauserint Romani, adduhtant viri doeti. Turnebus lib. 15. Adv. cap. 16. legendum censet *Contrabrum*, a conto : Baronius ann. 312. n. 33. a Cantabris Hispaniæ populis, a quibus debellatis id genus vexilli habuerint : Iacohus Gothofredus aliter, nescio an vere, hariolatur.

CANTABRARIUM, inter vixilliferos recensentur in leg. 2. Cod. Th. de Collegiat. 14. 7.

2. **CANTABRUM**, Furfur. Papias : *Cantabrum, furfur caninum, quo canes pascuntur, purgamenta tritici*. Scholiastes Juvenal. ad illud Sat. 5. *Farris mordere canini : Cantabri, Panis sordidus canum est*. Cælius Aurelianus Siccens. lib. 3. Tardar. passion. eap. 2 : *Sive lacte, aut decoctione Cantabri, aut succo ptisanæ etc.* Lib. 4. eap. 3 : *Apponenda rursum sessioni vaporatio stymmatum, aut Cantabri conligati, vel in aceto decocti*. Aeta S. Eutyehetis : *Jussitque eos terram fodere per totam diem, ad vesperum vero Cantabrum manducare*. Acta SS. Nerei et Aehillei n. 19 : *Jussitque eos in terram fodere, per totum diem, ad vesperum vero Cantabrum manducare*.

CANTABRUS PANIS, vel **CANTABRICIUS**. Joannes Laudensis in Vita Petri Damiani n. 40 : *Quotidie præter dies festos jejunando, Cantabro pane cum hesternæ aqua vescendo*. Idem Petrus Opusc. 15. cap. 14. ait, quemdam *Cantabricii panis quadra vixisse de die*. Et in Vita S. Rodulphi Epise. Eugubini, ait, hunc edere solere *panem, qui vel puro hordeo fieret, vel ex Cantabro potius, quod projiciendum canibus de puerorum manibus remansisset*. [Vide Aeta SS. Febr. tom. 2. pag. 137. et Junii tom. 5. pag. 496.]

3. **CANTABRUM**, f. pro *Cantharus*, Species poculi. Hist. Monasterii Novient. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1141 : *Aqua, qua ingurgitatus fuerat, statim per os ipsius quasi de Cantabro crupit, et puer redditus vitæ palpitare cepit*.

CANTABULUM, *Stabulum*, in Gloss. Isidori; sed legendum *Catabulum*. Vide in hoc verbo.

1. **CANTAGIUM**, f. pro *Calcagium*, Tributum quod pro *calceis* reficiendis a prætereuntibus exigitur. Bulla Sixti IV. PP. inter Privilegia Ordinis S. Johannis Hierosol. pag. 135 : *Neque aliquibus solverent aliquam gabellam, passagium, pedagium, Cantagium fontium, pontium vel viarum, etc.* Laurentius in Amalthea *Cantacium* exponit per *Scrinium*.

2. **CANTAGIUM**, Saera liturgia, missæ celebratio, et pro ea oblatio. Charta ann. 1312. in Chartul. Arremar. eh. 124 : *Item et quatuor denarios cum obolo Turonensi reddendos eidem curato a dictis parrochianis suis in Paschate anno quolibet (pro) Cantagio Quadragesimæ..... Pro dictis quatuor denariis et obolo pro Cantagio, pro pane Epiphaniæ..... Huius mediantibus dictus curatus per se vel per alium singulis annis et quolibet die in Quadragesima... summo mane unam missam celebrabit*. Vide *Cantamissæ* et infra *Cantare* 6.

3. **CANTAGIUM**, Officium solemne pro defuncto. Martyrol. Ms. eccl. SS. Steph. et Sebast. Narbon. : *Anno Domini*

1483. et die quarta mensis Septembris, obiit Ludovicus rex Franciæ, pro anima cujus fuit celebratum unum Cantagium solemne in ecclesia sancta Narbonensi, ... in quo Cantagio fuerunt præsentibus dom. officarii archiepiscopales in choro dextro, et dom. officarii regii cum consilibus in choro sinistro. Vide mox *Cantare* 3.

† **CANTALE**, Anniversaria sacra pro mortuo, Gall. *Anniversaire*. Testamentum ann. 1286 : *Volo... quod in quolibet Cantali expendantur triginta solidi de prædictis quinque millibus solidis*. Vide *Cantare* 3.

† **CANTALLUM**. Vide *Catallum*.

† **CANTAMEN**, Cantieum. *Agno Cantamen modulando perenniter, amen*, in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 212. Apuleius et Propertius *Cantamen* dixere pro *Incantamento*; quod incantamenta plerumque fiebant magico eantu. [* *Cantamenta et Cantatellas* habet Vergil. Grammat. ap. Maium, Classieor. Auctor. vol. 5. pag. 112.]

CANTAMISSÆ, Obventiones ex *cantatione Missæ*. Vetus Charta apud Ughellum in Episcopis Bovinensibus : *Qui quidem Canonici habere debent totam decimam, totum mortuarium, omnes oblationes festorum dierum et aliorum, omnes Cantamissas, penitencias, et patronantias*. Vide in *Missæ*.

† **CANTARA**. Vide *Cantharum*.

* **CANTAPLORA**, Clepsydra Aristotelis, Interpreti Averrois lib. 4. cap. 8. Comment. Natur. Auscultat. cui Instrumentum est, ex quo eum superius clauditur, non fluit aqua ab inferiori; et cum superius aperitur, fluit. Idem proinde quod siphon, Gall. *Chantepleure*. Hæc ex animadversionibus D. Falconet.

* **CANTAR**, pro *Canthar*, Aquarum receptaculum, unde aquæ erumpunt, nostris *Bacin*. Codex reg. 4188. ad ealcem Ordinar. Rom. : *In paradiso S. Petri est Cantar, quod fecit Simacus PP. columnis porphireticis ornatum..... In medio Cantari est pinea creta, etc.* Vide in *Cantharum*.

* **CANTARA**, Tributi species pro vino vendendo exsoluti, sic dicti a cantheriis, Gall. *Chantiers*, super quos dolia collocantur. Vide infra *Cantarum* 4. et *Cantellagium*. Charta Bertr. archiep. Burdigal. ann. 1170. ex Chartul. S. Sever. ejusd. urbis : *Cum controversia diu ageretur inter me et canonicos ecclesiæ beati Severini de Cantaris, quæ dantur in venditione vini in burgo B. Severini, quas ego dicebam mei juris esse, et illi dicebant adjudicatas fuisse eidem ecclesiæ, tempore Arnaldi Girandi archiepiscopi antecessoris nostri, illas resignavimus eis habendas*. Vide alia notione in *Cantharum*.

1. **CANTARE** in ECCLESIA, dicitur Presbyter, cui Ecclesia alteri majori subdita, regenda commissa, uti est *Capellania*, seu cui *Cantaria* demandata est. Hinemarus Remensis Epist. 7. ex Labbeanis : *Ipsæ Ottericus, dum ipsam Ecclesiam teneret, Cantavit in Noviente et in Landricurte, et in Boeris : titulus autem ipsius, in quo et residuus erat, fuit in Follanæbraio*. Infra : *Interea ante ordinationem tuam Cantavit ibidem Haimeradus Presbyter in Codiciaco, ordinatus a Simeone Episcopo, et reclamante ipso Haimerado apud me, et ante te, quia ipsa Ecclesia subjecta esse deberet Ecclesiæ*

de Codiciaco, etc. Rursum : *Inde, sicut ipsi homines dicunt, per tuum consensum Bertfridus Presbyter in eadem Ecclesia, et in Ecclesia tua apud Broeras, per quinque annos Cantavit*. Infra, pro *Cantavit*, habetur *ministravit* : *In ipsa Ecclesia, ut prædixi, idem Bertfridus per annos quinque per tuam licentiam ministravit*. Denique : *Grimo Presbyter tuæ parochiæ in ipsa Ecclesia Cantavit : deinde ipsorum consensione Haimericus Presbyter tuæ parochiæ per duos et dimidium annos ibidem officium sacerdotale exhibuit, etc.* Tenementum datum pro *Cantare, vel Cantatione*, in primis Statutis Roberti I. Regis Scotiæ eap. 1. § 7. 8.

* Immo Quameumque ecclesiam regere. Charta ann. 1110. in Tabul. eel. Camer. : *Ut presbyter, qui eo (altari) Cantaturus est, cura de episcopali manu recepta, etc.* Charta ann. 1254. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. eol. 67 : *Et quamdiu vixero Cantare faciam ecclesias prælibatas*. Vide infra *Percantare*.

2. **CANTARE**, Recitare. Beda lib. 2. Hist. Abbatum Monasterii sui ad ann. 690 : *Ex die quo de Monasterio suo profectus abiit (Ceolfredus) usque ad diem quo defunctus est, quotidie Missa Cantata salutaris hostiæ Deo munus offerebat*. Idem Beda in Epistola ad Egbertum Epise. a Ware edita : *S. Antistes Ambrosius hoc de Fide loquens admonet, ut verba Symboli matutinis semper horis fideles quique Decantent*. Remigius Autisiod. in Explicatione Canonis Missæ : *Idcirco, ut fertur, venit consuetudo in Ecclesia, ut tacite ipsa obsecratio atque consecratio a Sacerdote Cantetur, ne verba tam sacra vilescerent*. S. Wilhelmus lib. 1. Consuetud. Hirsau. eap. 186 : *Sacerdos si privatam Missam Cantare voluerit, innuit Converso cum signo crucis, quod est signum Cantandæ Missæ*. Vita S. Benedicti Anian. inter Aeta SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 216 : *Isdem vero venerabilis vir omne officium suum de quinque annis et duobus mensibus ante obitum suum, sicut in ipsis tabulis post ejus decessum reperimus, et ipse vivens quibusdam dixit, Cantatum per semetipsum reliquit; id est, recitatum, inquit Mabillonius : haud scio an melius, notis musieis exeeptum*. Charta Guidonis Abb. Clarevallis, apud Marten. tom. 1. Anecd. eol. 821 : *Præterea dedit idem Balduinus eidem domui Clarevallis in eleemosynam xx. libras blancorum pro uno calice, in quo ad majus altare Cantatur; id est, Offeritur saerosanctum Missæ sacrificium*. Vide *Decantare* 1.

3. **CANTARE**, substant. Anniversarium pro defunctis. Capitula general. MSS. S. Victoris Massil. : *Item statuimus et ordinamus, quod illi qui facere faciunt Cantaria sive Anniversaria teneantur die Cantaris facere fieri Cantare, et quod de summa legata pro Cantari, illud teneantur expendere in pitanciis Conventus*. Pluries ibidem legitur. Nova Gall. Christ. tom. 3. eol. 1126. ex Neerologio Ecclesiæ Diniensis : *Eodem die obiit Dominus Nicolaus Episcopus... ideo dicta die fiendum est Cantare pro anima sua*. Statuta Ecclesiæ Aquensis MSS. : *Quando mandatum est Cantare.... si pro illo Cantari debeat de sero officium mortuorum celebrari, quod illi qui non interfuerint in illo officio, medietatem perdant eleemosynæ eis fiendæ,*

nec tantum (f. totum) habere sperent, ne detur laicis materia Cantaria non faciendi: in crastinum vero si in Cantari fuerint, medietatem elemosynæ habeant, et non ultra. Judicium anni 1441. inter Canonicos et Clericos beneficiatos Eccl. Aquensis ex Archivisejusdem: *Item ordinamus ut supra, quod distributiones pecuniarum pro Cantari- bus in tabula anniversariorum descriptis non dentur Canonicis seu Clericis, qui non inter- fuerint eisdem, sed solum illis, qui die statuta in dicta tabula Missas pro animabus illorum, qui dicta Cantaria reliquerunt, celebraverint, ministrentur.* Etiamnum Provinciales Cantat vocant Missam quæ cantatur die obitus quotannis recurrente. Vide *Cantale* et *Cantariolum*.

* Simul et Officium solemne pro defunctis. Comput. ann. 1482. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 21. col. 1: *Cantare dicti condam domini nostri regis Ludovici fuit factum in ecclesia cathedrali Nemansi die xxvij. mensis Septembris.* Chantreterie, eadem notione, in Ch. Ludov. XI. pro eccl. de Clery ann. 1471. cx Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 622: *A la charge de faire par chacun an après nostre décès, à tel jour qu'il aura esté, une Chantreterie de trois grans messes.* Chanterie, ex ead. Ch. in Bibl. reg. In alia vero ann. 1477. de eadem re ibid.: *Un service sollempnel de trois grans Messes, etc.* Vide supra *Cantagium* 3.

* 4. **CANTARE**, Eleemosyna seu pauperibus erogatio, quæ in anniversariis maxime fieri solebat. Testam. Ms. Raym. de Villanova ann. 1449: *Item legavit amore Dei et in redemptione suorum peccaminum ac parentum suorum, quod faciant tria Cantaria sive tres elemosinas de pane, vino, fabarum et carniū salsarum ad modum istius castri.* Vide in *Cantaria* 1.

* 5. **CANTARE**, Tumulus honorarius, pegma funebre. Comput. ann. 1362. inter Probat. Hist. Nem. tom. 2. pag. 244. col. 2: *Item pro panno aureo posito supra Cantare, etc.* Ubi et pro Officio defunctorum non semel occurrit.

* 6. **CANTARE**, Sacram liturgiam peragere, missam celebrare, quo sensu etiam Chanter usurpamus. Commonit. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1: *Nullus Cantet nisi jejunus; nullus Cantet qui non communicet.* Charta ann. 1151. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 317: *Ad quos Landolfus responderat, se ideo presbyteros de suis beneficiis expulisse, quia de Cantare et de altari sibi non serviebant..... Judicatum fuit ut..... missas sibi cantarent.* Inventar. Gall. S. Capellæ Paris. Ms: *L'autre (calice) est semé de fleurs de lis, ouquel en Chante cotidiannement.* Ch. Ludov. XI. ann. 1477. ex Bibl. reg.: *Durant qu'on dira ladite grant messe, seront Chantées deux inesses basses de Requiem à deux prochains autels.* Vide supra *Cantagium* 2. et *Cantaria* 1.

* 7. **CANTARE**, Idem quod *Cantarium* 1. vel *Fascis*, quæ *Cantarium* pendit. Charta Conr. II. reg. Sicil. ann. 1269. apud Lam. in Delic. crudit. inter not. ad Chron. imper. Leon. Urbev. pag. 275: *Salvo quod de ponderatura mercium, quæ venduntur vel ementur ad Cantarium, solvere debeant*

Pisani usque ad granum unum auri per quodlibet Cantare, quod vendetur vel emetur, et non plus.

CANTAREDUS. Vide *Contredus*.

1. **CANTARIA**, **CANTUARIA**, Beneficium Ecclesiasticum, Missis decantandis addictum, et cui deserviunt, qui alias Capellani dicuntur. Will. Thorn. cap. 20. § 5: *Concessum est etiam.... uxori suæ habere Cantariam in Capella manerii sui.* Idem cap. 24. § 3: *Ordinavit Cantariam pro anima parentum suorum.* Charta Edwardi III. Regis Angl. tom. 1. Monast. Angl.: *In villa de Ashc unam perpetuam Cantariam 5. Capellanorum fundaverat.* Alia tom. 2. pag. 104: *Si prior et Conventus perfecrint, et manutenerint quandam Cantariam 6. Capellanorum in Ecclesia de Hareswode.* Charta Joannis Eboracensis Archiepiscopi in Monast. Angl. tom. 3. pag. 164: *Ut de bonis suis eorum administrationi commissis Cantarias perpetuas pro Missis celebrandis, prout melius ordinare poterunt, fieri procurarent.* Henr. Knyghton. ann. 1326: *Iste Rogerus fundavit Cantariam sæcularium Sacerdotum.... quam post multos annos uxor ejusdem in usus Canonicorum Regularium instituit.* Adde pag. 2738. Charta ann. 1264. apud Guichenonum in Probat. Hist. Sabaud.: *Volo, ordino et dispono, quod in Ecclesia, in qua corpus meum contigerit sepeliri, Cantaria fiat, et constituatur ad celebrandum singulis diebus pro salute animæ meæ, parentum, etc. et omnium fidelium defunctorum.* Capellani Cantariarum, in Statutis Ecclesiæ Leichefeldensis in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 248. 251. et Londinensis ib. pag. 344. Vide tom. 1. Monast. Angl. pag. 47. 48. Littletonem sect. 530. Statutum 2. Westmonaster. cap. 45. [Thomæ Madox Formulæ Anglic. pag. 165. Martenii Anecdota tom. 1. col. 1508. et 1509. Kennet. Antiquit. Ambrosden. in Glossario ad calcem, et Librum Nigrum Scaccarii pag. 529.] etc.

CANTARIÆ LIBERÆ. Charta Henrici III. Reg. Angl. apud Prynneum in Libertat. Angl. tom. 2. pag. 1038: *Cum ex privilegio Regibus Angliæ prædecessoribus nostris et nobis in ipsis a prima institutione Christianæ religionis concessio, Libere semper Cantariæ in singulis domibus nostris et nostræ fundationis, et maxime in propriis dominicis nostris hactenus habitæ sint ac obtentæ, etc.* Vide *Capella*.

† **CANTARIA PRESBYTERATUS**, infra in voce *Guarba*.

† **CANTARIA PARVA**, Munus eorum canendorum, quæ minora habentur in officio divino. Hist. Ingulfi pag. 48. tom. 1. Script. Angl. Monachi Croylandenses, qui viginti quatuor annos a conversione sua compleverint sunt absoluti ab officiis Parvæ Cantariæ, Epistolæ, Evangelii et a cæteris minoribus laboribus.

Apud Leguleios Anglos, est *Breve*, quod *Cessavit de Cantaria* vocant, concediturque ei, qui prædia, resve alias Ædi religiosæ concessit, sub conditione divini alicujus servitii annui, aut lampadas accendendi, aut pauperes pascendi. Tunc enim si ejusmodi conditiones non adimpleat Domus religiosa, breve istud donator impetrat. Vide Statutum Westmonast. 2. cap. 41.

† **CANTUARIA**. Chartul. S. Vandregesili tom. 2. pag. 1842: *Concedimus etiam eis in dominium possidendam illam partem Cantuariæ ejusdem Ecclesiæ, quam habebat Gerwasius.*

CANTUARIUM. Charta ann. 1205. in Tabulario S. Bertini: *Et mandato D. Papæ apud Peterse et Calais personatum a Cantuario divisimus.* [Inventar. Eccles. Noviom. ann. 1419: *Item quedam casula... quæ fuit de Cantuario.* Item unum altare benedictum de dicto Cantuario. Charta Harpini Meldensis Ecclesiæ Decani, de fundatione Abbatissæ B. Mariæ de Cagia anno 1135: *Cantuarium etiam S. Stephani, quod Capellaniam aptius dicere possumus, eisdem concessimus.* Epistola Innocentii Papæ ad Heliam Abbatem B. Mariæ de Cagia anno 1136: *Confirmo etiam vobis Cantuarium S. Stephani quod Capellania vocatur.* Occurrit rursus apud Hemeræum Hist. Viromand. pag. 182. etc.]

* 2. **CANTARIA**, Cantoris dignitas, officium ecclesiasticum, Gall. *Chantreterie*. Charta Math. de Montemor. ann. 1230. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 355. 1°. col. 2: *Poninus etiam in ista parte... patronatum præposituræ, thesaurarie et Cantariæ S. Johannis de Nogento.*

* 3. **CANTARIA**, pro *Canaria*, ni fallor, Servitus, qua vassalli canes domino- rum suorum excipere et alere tenebantur. Vide in hac voce. Fundat. Hospit. S. Joan. B. Bruggewater. ann. 1219. ad calcem Chron. Walt. Hermingford. edit. Hearn. tom. 2. pag. 600: *Item, ne corrodia, liberationes, perendinationes, pensiones aut Cantariæ in dicta domo vendantur nec concedantur prece vel pretio.* Et pag. seq.: *Item prohibemus ne divites aut potentes..... in dicto hospitali perendinari, morari aut hospitari, nec per eorum suorum, vel aliorum quorumcumque moras vel perendinationes in aliquo domum gravare præsumant.*

CANTARINUM, Genus ordeï, i. exacticum. Papias MS. et Edit. [In editione Veneta anni 1496. quam unam vidi, legitur: *Ordeum* etc. tria sunt genera, *Exaticum*, quod sex ordines habeat, quod quidam Catharicum dicunt, quoniam animalia melius quam triticum pascit. MS. Bituric. habet etiam *Exaticum* et præterea *Cantarium*. Vet. Glossar. San-German. MS. num. 501: *Canterinum, quidam appellant genus hordei, quoniam animalia melius, quam triticum pascit et homines salubrius.* Idem dicitur et *Exaticum*.] [** Vide Forcellin. voc. *Canterinus*.]

† **CANTARINUS**. Vide *Contarius*.

† **CANTARIOLUM**, Anniversarium, Missa pro defuncto celebranda. Gassend. Notitia Ecclesiæ Diniensis pag. 161. edit. 1654. ex Tabulario Capituli ejusdem: *Solvissæ ipsi Capitulo ann. 1477. summam 200. ducatorum aureorum, quos illi tradiderat Dominus Guillelmus Episc. Ostiensis, Cardinalis de Estoteville, Archiep. Rothomag. pro fundatione anniversarii seu Cantarioli media die cujusque mensis, aut sequente proxime festi solemnitate non impedita.* Vide *Cantare*, 3.

† **CANTARISTA** et **CANTHARISTA**, f. Capellanus, qui *Cantariæ* deservit. In quadam Canonicorum Londinensium serie 31. *Can-*

taristæ numerantur apud Rymer tom. 14. pag. 494.

1. **CANTARIUM**, *Cantaro* Italis et Neapolitanis, apud quos ita appellatur pondus 25. librarum, quod apud Genuenses est 150. Oecurrit apud Richardum de S. Germano in Chron. pag. 1019. Sanutum lib. 2. part. 4. cap. 10. et alibi passim. Charta Friderici III. Regis Sieil. ann. 1305. pro Mercatoribus Majoricens. : *De ponderatura vero mercium, quæ venduntur ad Cantarium, solvere debent usque ad crana duo et medium, et non plus.* Vide Probat. Histor. nostræ Gallo-Byzantinæ pag. 12. Vide *Cantare*, 7.

¶ 2. **CANTARIUM** Cantorum pluteus, analogium. Ekeardus Minimus tom. 1. April. pag. 582. in Vita B. Notkeri Balbuli: *Erat Romæ instrumentum quoddam et theca ad reposituram Antiphonarii authentici et publicam omnibus adventantibus inspectionem, quod a cantu dicebatur Cantarium.* Paulo aliter hunc locum refert Ekehardus Jun. infra in *Cantatorium*.

* 3. **CANTARIUM**, pro *Cantharum*, Diseus nempe eui cerei infigebantur, candelabri vice. Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 862: *Quidquid cereorum uritur, exceptis..... illis, qui ponuntur in Cantariis in Paschalibus feriis, etc.* Et eol. 897: *Præcedentibus etiam duobus diaconis indutis damnaticis cum Cantariis et cereis accensis, etc.* *Cantariis*, pro *Cantariis*, ibid. eol. 896. Vide in *Cantharum*.

* 4. **CANTARIUM**, Tignum super quod dolia collocantur, *cantherius*, Gall. *Chantier*; *Gantier*, in Charta commun. S. Valar. ann. 1376. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil. : *Item le sire de S. Vallery aura le vin au prix qu'il couste au bourgeois sur les Gantiers.* Inquisit. ann. 1263. in Reg. Olim parlam. Paris. : *Vina burgensia de Nogento..... jam super Cantaria posuerant, etc.* Vide supra *Cantara*.

¶ **CANTARIUS**, **CANTARINUS**, *Equus castratus*. Papias MS. Catoni et Varroni *Cantherius*. Vide *Canterinus*.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646: *Cantarium vel Cantarum, equum castratum, alii autem sumarium vocant.*

CANTARULUS. Vide *Cantharum*.

CANTARUM, *Camera domorum*. Papias.

¶ 1. **CANTARUS**, Pelvis qua tonsores utuntur ad lavandam barbam, Gall. *Bassin*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274: *Barberio pro cinendo uno sacco, pro faciendo lesavio pro Domino duabus quarteriis et uno Cantaro.* Vide *Cantharum*.

¶ 2. **CANTARUS**, vel **CANTARUM**, Pondus idem, quod supra *Cantarium*. Oecurrit apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 347. et in Vita S. Francisci de Paula inter Acta SS. April. pag. 130: *Unde quidam lapis pondo trium Cantarorum deturbabatur.*

* Vel Præstatio pro *Cantario*. Charta pro Pisanis apud Lain. in Delie. erudit. inter not. ad. Hist. Sicul. Bonineont. part. 1. pag. 197: *Et de hoc quod illi me preces fecerunt de Cantaru, quod erat super flumen, etc.*

* 3. **CANTARUS**, pro *Cantharus*, vox Virgilio et Horatio nota, Vas vinarium.

eyathus, poculum. Inventar. ann. 1320. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Item tres Cantaros ad condendum vinum.* Aliis notionibus, vide supra in *Cantarium* 3. et *Cantarius*.

CANTATA, Cantus Ecclesiasticus, [vel potius Missa quæ eantatur.] Charta Swecica ann. 1414. apud Schefferum ad Chonicon Archiepiscop. Upsaliensium pag. 252: *Ut vicarius perpetuus... presentibus 4. Vicariis, et 4. parvulis choralibus, annis singulis Cantatas dicere teneatur, videlicet primam de B. Virgine in crastino Nativitatis ejusdem, secundam de omnibus Sanctis, etc.* [Vide *Cantare* 3.]

** **CANTATELLA**. Virgil. Grammat. Epist. 3. apud Maium Classic. Auctor. tom. 5. pag. 112: *Iste vero in laude Matronæ uxoris suæ Cantatellas satis intulit.* Idem ibid. pag. 106. *Cantilitum*.

¶ **CANTATIM**, Cantando. Index Onomast. ad calcem tom. 3. Aetorum SS. Maii.

CANTATORES, Incantatores, magi. Victorinus contra Manichæos pag. 170: *Hic enim jam delectat Babylonis magos ac Ctesiphonticos Cantatores secretorum suorum notare mysteria, quorum posse est carmine nunc suscitare spiritus, nunc vocare.* Vide *Præcantare*.

* Sic et nostri *Chanter* et *Chantement* dixerunt, pro *Enchanter* et *Enchantement*. Stat. eccl. Turon. ann. 1396. eap. 78. ex Cod. reg. 1237: *Si peccaverint ad fascinum vel qualescumque preces, excepto symbolo et oratione dominica, etc.* Quæ Gall. ita redduntur ibid. : *Si aucun Chante à fesne aucuns Chantemens, fors le Credo et Pater noster.* Vide *Canterna*.

CANTATORIUM, Romanis, ut auctor est Amalarius in Præfatione libri de Ordine Antiphonarii, est liber Ecclesiasticus, quem Franci *Graduale* vocant, quia in Gradibus vel Analogio reponitur. Ordo Roman. : *Subdiaconus vero, qui lecturus est (Apostolum) ... ascendit in ambonem, et legit... Postquam legerit, Cantor cum Cantatorio ascendit, et dicit responsorium gradalem.* Alibi: *Postquam legerit, Cantor cum Cantatorio... solus inchoat responsorium.* Ait denique, cum Pontifex, aut Sacerdos, ad altare procedit, a Bajulis *Cantatorium et cætera vasa Ecclesiæ*, quæ a primo Mansionario sumunt, deferri. Nec scio, an non etiam legendum sit *Cantatorium* apud Ekehardum Jun. de Casib. S. Galli eap. 4: *Erat Romæ instrumentum quoddam et theca ad Antiphonarii authentici publicam omnibus inspectionem repositorii, quod a cantu nominabant, Cantarium.* [** Vide *Cantarium*, 2. et ap. Pertz. vol. 2. Script. pag. 102. not. 54.]

Aliud est *Cantatorium* Monasterii S. Huberti in Ardenna, de quo nova Gall. Christ. eol. 553. et 862. Est enim MS. Codex ante 600. annos exaratus completens veterem ejus Monasterii historiam. Huic iste titulus est, *Incipit liber qui Cantatorium dicitur.* An ita vocitatus fuerit ille codex, quod primum ad calcem *Cantatorii*, veterum eodicum more, fuisset exscriptus?

¶ **CANTATORIUM**, Analogium, pluteus Gall. *Pupitre*, *Aigle du Chœur*. Rituale MS. S. Stephani Tolosani: *His peractis pergant ordine quo supra ad chorum, et in*

ingressu chori Cantor existens ante magnum Cantatorium incipit cantare antiphonam, Asperges me Domine; et Sacerdos vadit ad aspergendum... et finita antiphona in Cantatorio parvo dicit, etc.

CANTATRICES, quæ *Præfice* Festo et aliis, *Mulieres ad lamentandum mortuum conductæ*; αἱ πρὸ τῆς κλίνης ἐν τῇ ἐκφορᾷ κοπόμεναι, ut est et in vett. Glossis; ὁρηνῶσαι γυναῖκες, S. Chrysostomo Homil. 13. i. Epist. Pauli, de quibus etiam S. Hieronymus in eap. 9. Hierem. : *Hic mos usque hodie permanet in Judæa, ut mulieres sparsis crinibus nudatisque pectoribus, voce modulata, omnes ad fletum concitent.* ὁρηνῶσαι γυναῖκες, Theodoro Prodromo Carm. in Amicos. Synodieon Nicosiense cap. 20: *Quia morbus quidam pestifer et infidelitati vicinus valuit in his partibus, ut videlicet in exequiis mortuorum, in domibus, Ecclesiis, et cæmetriis, Tubicines, quæ lugubre canunt, quas Cantatrices vocant, advocentur, quæ non solum turbant divina, verum etiam provocant seu excitant alios verbis vanis ac cantibus, et paganorum ac Judæorum ritui consonis, ad plorandum, verberandum, et lacerandum se ipsas: hoc ne fiat de cætero, districtissime et sub excommunicationis vinculo prohibemus, etc.* Excommunicantur eæ in Concilio Nemosiensi ann. 1298. cap. 4: *Et Cantatrices in funeribus defunctorum, sive in Ecclesia, sive in cæmetriis, seu alibi. Lamentatrices appellantur in Concilio Marciaensi ann. 1326. eap. 23. ubi et interduntur. Quod vero Tubicines vel potius Tibicines dicantur, respectum forte ad Præficias veterum, quæ eantus ejusmodi lugubres ad tibiam cantabant, ut est apud Nonium et Cicronem lib. 2. de Legibus; sed et tubas olim adhibitas in funeribus, docuere pridem Persii Interpretes ad Sat. 3. Quas vero cantatrices alii, computatrices vocat Boneompagnus Bononiensis, qui vixit ann. 1213. in Arte Dietaminis MS. lib. 1. sub finem: quod mortuorum facta et nobilitatem narrarent: nam computare, pro narrare, dixerunt, ut supra annotatum, nos diceremus *Des contcuses*. Ita porro ille: *Ducuntur Romæ quedam femine pretio nummario ad plangendum super corpora defunctorum, quæ Computatrices vocantur, ex eo quod sub specie rythmica nobilitates, divitias, formas, fortunas, et omnes laudabiles mortuorum actus computant seriatim. Sedet namque Computatrix aut interdum recta, vel interdum proclivis stat super genua crinibus dissolutis, et incipit præconia laudum voce variabili juxta corpus defuncti narrare, et semper in fine clausulæ, hoc vel hi, promittit voce plagentis. Et tunc omnes astantes cum ipsa flebiles voces emittunt. Sed Computatrix producit lacrymas pretii, non doloris.* Id potissimum vetatur in Statutis Mediolanensibus 1. parte eap. 470. Vide Ammianum lib. 19. pag. 134. Ejusmodi porro cantatrices seu computatrices in ipsis tumulis juxta mortuorum figuras, vel in ipsa sepulcrorum basi depictas videre est in tumulo Annæ Burgundæ, mortuæ anno 1232. Ducissæ Bedfordiensis in Æde Sacra Celestini Parisiensium juxta sacrum altare. De ejusmodi præficias multa congescit Kirchmannus lib. 2. de Funeribus Romanorum cap. 6. num 50. Sed et necdum omnino*

extincta hæc superstitio apud Græcos hodiernos, ut testatur Bellonus lib. 1. Observat. cap. 4. et lib. 2. de operum antiq. præstantia cap. 14. 15. neque in quibusdam Provinciis Gallicis. [* Vide *Reputatio* 2.] [** Conf. Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 337.]

† **CANTATUS**, pro *Cantus*. Alcius Avitus 5. 157. de plaga Ægyptiaca : Ranarum fœdis textit Cantatibus urbes.

* **CANTELLAGIUM**, Tributi species pro vino vendendo exsoluti, idem quod infra *Chantelagium*. Charta ann. 1353. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 847 : Cum religiosi fratres Cartusienses Paris. haberent. quartam partem rotagiorum et Cantellagiorum Villanovæ regis, etc. Vide supra *Cantara*.

CANTELLATOR, Præstigiator, Magus. Raymundus de Agiles in Hist. Hierosol. : Cantellatores etiam eorum, et augures, ut fertur, dixerant, ut non moverent castella sua usque ad 7. feriam. Italis Cantellare est submissiori voce cantare, aut quidpiam labiis mussitare, quod faciunt Magi et Præstigiatores, qui iunurmurare et susurris magicis carminare solent. Vide *Carminare*, post *Caruen*. Verum Codex MS. qui est D. Boucheti, hoc loco *Constellatores* præfert. Ammian. lib. 29 : Cum objectaretur illi, quamobrem Constellationem Principis collegisset. Aldhelmus lib. de Virginitate : Fato et genesi gubernantur futura, juxta Mathematicorum Constellationem. Vide Firmic. lib. 1. Mathes. cap. 3.

CANTELLUM, velut *quantillum*, id, quod supra mensuram additum est. Statuta de Pistoribus apud Spelmannum : Nullum genus bladi vendatur per cumulum, seu Cantellum, præter avenam, brasium, et farinam. [Charta Ludovici Comitis Blesensis et Claramont. pro Monasterio Bonævallis ann. 1198. ex Archivo ejusd. loci : Unum sextarium avenæ ad rasam minam... ita quod mina nec pulsata sit nec coagitata et sine Cantello. Vide *Calcum*.]

CANTELLUS, Gall. *Chanteau*, Quadra. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 418 : Fratribus leprosis de Hospitali B. Mariæ Magdal. dantur singulis diebus singuli Cantelli plenum dimidium panem habentes, etc. [Limborch. Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 314 : Ipsa dedit dicto Petro Tort unum magnum Cantellum (Cantellum) de placenta, et duo frusta de Rosolas. Vocis etymon fortasse Britannicum *Cant*, circulus. Vide *Chantellus*.]

* Sed et *Cantel* dixerunt nostri. Robert. Bourron in Merlino : Li douna si grant cop or son escu qu'il en abat un Cantel. Unde Escantelé apud eundem, pro Conscissus, liscerptus : Li escu sunt estroé et depechié et Escantelé par dessus et par dessous. Aliud vero sonat *Tenir en Cantel* ibid. : Li rois int l'escu en Cantel et l'espée en la main. Hoc est, ad latus suum, Gall. *de côté, sur e côté*, quomodo *Cantiel* apud Phil. Mouskes a Roberto rege : La lance et l'escu en Cantiel.

* Escantelé autem, ubi de clava sermo est, clavam significare videtur nodis seu cuminibus instructam. Lit. remiss. ann. 420. in Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 254 : Pieret de Beaumes fery d'une macque Escan-

telée, etc. Aliæ ibid. ch. 311 : Une macque Escantellée ou ferrée, etc. Vide infra *Chantelagium*.

* **CANTERATA**, Vasis species, seu aquæ receptaculum ad formam vasis, quod *Cantero* Italis dicitur. Stat. Montis-reg. pag. 267 : Item statutum est quod quilibet ferrarius et cauderarius cooperiat in directo sue fusinæ quatuor Canteratas, vel circa, coporum seu losarum, aut maneant discopertæ. Vide *Cantharum*.

† **CANTERELLUS**. Testam. Henrici Cardinalis ann. 1271. inter Instrum. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 181 : Item lego Andrew Priori Vintoniensi decem marchas et librum qui dicitur Canterellus. f. Liber musicus seu cantum spectans Ecclesiasticum. Gallis *Chanterelle* est instrumenti musici nervus tenuissimus. Vide *Cantatorium*.

* *Chanterel* appellatur in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 456 : Le suppliant print ung petit livre, que l'en dit Chanterel, qu'il rendist prestement aux marregliers de l'église. Vide infra *Cantica*.

† **CANTERINUM**. Vide *Cantarinum*.

† **CANTERINUS**, Equus. Acta SS. Julii tom. 1. pag. 332. de Swithuno : Et volucris gressu ad venerandum almi reliquias Episcopi pervenit incolumis, adhuc sodalibus longe remanentibus, Canterinis licet et adminiculis suffragantibus. Vide *Cantarius* et *Canterma*.

1. **CANTERIUM**. Charta Leonardi Episc. Cæsnatis ann. 1175 : Unum Canterium terræ, quod vobis Marota dedit. Occurrit semel ibi ac iterum. [Forte melius legere- tur *Carterium*, Gall. *Cartier*.]

* 2. **CANTERIUM**, *Cantherius*, Gall. *Cheron*. Stat. Vercell. lib. 2. pag. 36. rº : Etsi nemus captum sit vel fuerit in solum per aliquem creditorem, non liceat ipsi creditori incidere vel incidi facere lignum grossum quod ibi esset, scilicet trabes et Cantaria, infra triennium a tempore superscripto. Occurrit præterea in Stat. datiar. Riper. cap. 12. fol. 5. rº. et Perusin. pag. 53.

CANTERIUS, pro *Cantherius*. Acta S. Thyrsi num. 48 : Quibus decollatis, jussit Thyrsus claudi locello ligneo, et ipsum in Canterio levare. Acta alia habent *plaustro*, pro *canterio*.

CANTERMA, Maleficii species, aut incantationis, unde forte nomen, *susurrus magicus*. Gregorius Magn. lib. 12. Ind. 7. Ep. 13 : Maleficio, quod vulgo *Canterma* dicitur, quosdam didicit maculatos. Ita MSS. præferunt. Vide an non legendum sit *Canterina*; nam etiamnum Italis *Canterini*, Senensibus *Cantarini* dicuntur, qui crebro ac ultro cantant, vel incantant. Ita nostri olim *Chanterres* dicebant. Hugo de Villanova Poeta vetus :

Quant'uns Chanterres vient entre gent honorée.

[Alter Poeta vetus apud Borellum :

A son hostel se sied, si fit joyaux et liez
Un Chanterre il dit, d'Alexandre à ses piez.]

Gloss. Lat. Græc. : *Canturit*, ψυρπίς. Alii putant scribendum *Cantamina* : nam ita Magorum incantationes vocat Apuleius in Apol. vi *Cantaminum*. Alibi : Profluentem sanguinem sisti *Cantamine*. Magica *Cantamina*, leg. 6. Cod. Th. de Malef. (9, 16.) Ita

enim quidam legendum censent, pro *Contamina*, id est, consultationes : Si quis magus, vel magicis Contaminibus adsuetus, qui Maleficus vulgi consuetudine nuncupatur, ut *haruspex*, aut *ariolus*, etc. Ubi indubie legendum *Cantaminibus*, quidquid dicant viri docti, quod et voluit Tribonianus, qui in Cod. Just. *carminibus*, reposuit : nam in hac lege agitur de magis, non de iis, qui eos contabantur, aut consulebant, vel quos indago curiosior, seu divinandi curiositas tenebat, ut loquuntur lex 13. Cod. Th. de Hæret. (16, 5.) et lex 4. de Malefic. (9, 16.) Martianus Capella lib. 1 : Jampridem quippe offensus Contamine movendorum, dedignatur Augur Pythius nuncupari. Vide *Lindenbrogium* ad *Ammiani* lib. 16. pag. 52.

† **CANTES**, Proprie sunt *Fistulæ* quarum sonus artem musicam edit. Deæ quoque *Cantes* dicuntur. Papias. Vetus Vocabul. Monasticum apud Martinum in Lexico : *Cantes* plur. num. dicuntur *Fistulæ* organorum, in quibus cantus temperatur : vel ut Martiano placet, *Cantes* dicuntur *Decore ornamentorum*. Vide *Lexicon* ejusdem Martini.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Cantes*, flustres des Grés, ou gantes (jantes) de roe à chareste. Vide supra *Canta* et *Cantus*, 6.

† **CANTHARA**. Vide *Cantharum*.

† **CANTHARATA VELA COCCOPRASINA**, in Charta ann. 471. apud Mabill. de Re Diplom. pag. 462. f. Vela sunt, in quibus erant depicta animalia, ac præsertim scarabæi, quos Gr. Κανθάρους appellant.

CANTHAREDA, *Cantharis*, animal venenosum, *Contaride*. Gregorius Turonens. lib. 6. cap. 15 : *Cantharedarum cataplasmam* nimium validam ponens, etc.

† **CANTHAREDUS**. Vide *Cantredus*.

CANTHARUM, **CANTHARA**, **CANTHARUS**. Horum vocabulorum notiones omnes prodit Papias : *Cantara*, corbes, cuna vel cerostata, vasa Ecclesiastica. *Cantarus*, vas quoddam cum ansis. Græcum est, ut quidam dicunt; *Butritus* (Edit. *Butribus*), dicitur tamen a cantando. *Cantara*, vas vinarium, vel animal. *Cantara*, Camera domorum. Brit. in Vocab. : *Cantarus*, vas quoddam est, ad aquam vel ad vinum portandum. [Sussan. in Vocab. : *Cantharus*, Ornamentum muliebre.]

** Virgil. Grammat. Epit. 8. ap. Maium. Classicor. Auctor. vol. 5. pag. 137 : *Cantharus animal est; Cantharum, Camera, domus, domuncula, conclavium domus, domicilium, nidum avis, Diluvium, inundatio immoderata aquæ, diluvies, Sanctificatio, etc.*

CANTHARUS, vel **CANTHARA**, vel **CANTHARUM**, Vas vinarium. Hesychius : Κανθάρους, ποτηρίου είδος. Helgaudus in Roberto Rege Franc. : Vas vinarium ex argento factum, quod *Cantara* dicitur, a suo quodam Clerico fuerit furatum. Ekeardus Junior de Casib. S. Galli cap. 1. pag. 46 : In Cantaro quodam, quo Salomon utebatur, gemmato gravissimum ponderis aureo. *Canthari* et *Canthara* nonsemel inter vasa Ecclesiastica reponuntur ab Anastasio in S. Hilario PP. in S. Simplicio, in S. Symmacho, in S. Hormisdas, in Sergio, etc. pagg. 29. 33. 34. 60. 135. etc.

CANTHARA CEROSTRATA, **CEROSTATA**, Canthari seu disei eereis instructi, in quibus illi infixi, eandelaborum vice. Anastasius in S. Silvestro PP. : *Canthara cerostrata 12. cerea pens. singula libras tricenar. Infra : Canthara cyrostrata in gremio basilicæ argentea 50. pens. singula libras 20.* Idem in Leone III : *Fecit super ciborium de altari majore B. Petro Apostolo Canthara majora 4. ex argento purissimo habentia in medio cereos ex argento deauratos, etc.* Oecurrit passim apud hunc Scriptorem pag. 21. 23. 25. etc. Vide *Pharacanthara* [post *Pharus*, ad lineam, de *Liehuuehis*.]

CANTHARI, Aquarum receptacula, unde aquæ erumpunt, Ulpiano; nostris *Bacins*, qui in mediis Ecclesiarum atriis, seu propylæis extrui solebant. Anastasius in S. Hilario PP. : *Cantharum B. Petri cum quadriportiu marmoribus ornavit.* Infra : *Item sub gradus in atrio alium Cantharum foris in vulgo campi posuit, et ad usum necessitatis humanæ fecit.* Paulin. Nat. 10 :

Cujus in exposito præluens Cantharus exit.

Gesta Innocentii III. PP. pag. 144 : *E pateres (s. erateres) eos, quos de Cantharo ante basilicam dicebantur extulisse vel confregisse, etc.* Vide Descriptionem nostram sanctæ Sophiæ num. 22.

CANTARULUS, Parvus cantharus. Ordericus lib. 9 : *Aquarum Cantarulos plenos a pleuo collo suspenderant.*

¶ **CANTRUM**. Richerius Senon. in Vita S. Deodati Nivern. inter Aeta SS. Benedict. sæc. 3. part. 2. pag. 476 : *Accepto vase vinario quod Cantrum vocatur, etc.* [** Testam. ann. 1367. ap. Guden. cod. Diplom. tom. 3. pag. 475 : *Uno Cantro continente dimidium duale ac una flascula ejusdem mensure.*]

¶ **CANTHARNICUM**. Vide *Cantarium*.

CANTHELIUM, Vasis genus, *Κανθῆλιον*. Joan. Mosehus Limonarii cap. 107 : *Portabat Canthelium capientem amphoras 4. ferebatque aquam in Monasterium.* Vide Cyrillum in Vita S. Euthymii.

¶ **CANTHUS**, Pars communis superioris inferiorisque palpebræ, quam duplicem habet uterque oculus, alteram juxta nasum; juxta tempora alteram. Vocabularium Sussanuræi. Græcis *κανθός*, Oculi angulus. Vide *Cantus*, 2.

* **CANTICA**, Liber ecclesiasticus, in quo *cautica* continentur. Testam. ann. 1250. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 493. col. 2 : *Relinquo libros istos... orationale unum, Cauticam unam cum legendis beatæ Virginis.* Vide supra *Canterellus*.

CANTICINIUM, Cantus Ecclesiasticus, Officium Ecclesiasticum. Metellus in Quirinalibus :

Præsentat imminente Canticinio,
In veste palmea latens,
Corpus sacrum, suo super signaculo
Præmuniens sarcophagum.

* Pro Officio, quod noctu peragitur, in lib. 6. Rer. Danic. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 368 : *Quadam nocte in hora Canticinii factum est terribile signum civilis exterminii. Nisi tempus significet, quo gallus cantat.*

CANTICUM, est vox cantantis in lætitiā, inquit Isidorus lib. 6. Orig. cap. 19. Ruffinus Aquileiensis in Psalmum 75 :

Psalmus est cum cessante voce pulsus tantum organi canentis auditur. Canticum est, cum eantantium chorus libertate sua utens, neque in consonum organi astrictus obsequium, hymno canoræ vocis tantum exultat.

CANTIEUM CANTIEORUM, propter excellentiam dicitur : ita enim *Τελετήν τῶν τελετῶν* Eucharistiam vocat Dionysius Areop. *Ἑορτήν ἑορτῶν* festum Resurrectionis, Gregorius Nazianzenus. Papias : *Cantieum Canticorum, Hebraice Sirasiti dictum, quod omnibus Cantieis præferatur.* [Hebræis, *שיר השירים* *Sir Hasiriu.*] Vide Isid. lib. 6. Orig. cap. 1. et 2.

CANTICA GRADUUM dicuntur xv. Psalmi, scilicet 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. quia, inquit Eucherius, *quindecim quondam gradibus aseendebatur in templum, atque ideo hi Psalmi xv. Cantici graduum inscriptione signantur, quod nos per quosdam profectus ad sublimia spiritualium rerum profectione perducat.* Vide S. Hilarium in Præfat. Comment. in Cantieum Graduum.

CANTIEUM PSALMI, est id quod, cum organum modulatur, vox postea cantantis eloquitur. Ita Isidor. lib. 6. Orig. cap. 19. Ruffinus in Psalm. : *Cantieum Psalmi, est cum choro aut constante humanæ cantationis hymno, ars organi consonantis aptatur, vocisque modulis præeinentis pari psalterio suavitate modulatur.* Vide S. Hilarium in Prologo ad Psalmos.

* **CANTILABRUM**, Feretrum, Gall. *Cereueil*. Invent. S. Anastas. tom. 3. Aug. pag. 459. eol. 1 : *Ut in aula Genitricis Christi ad sepeliendum aptum locum invenirent, laborare cœperunt, qui dum studiose foderent, invenerunt Cantilabrum nitidi marmoris miræ pulchritudinis sculptum, etc.* Vide supra *Canterata*.

CANTILENA ROLLANDI, Clamor militaris, *perunistus exhortatione*, inquit Sallustius, in procinetu pugnae pronutuari solitus, cujusmodi fuit veterum Gallorum *barditus* apud Tacitum de Morib. German. Erant enim in exercitu *Cantatores*, qui milites ad strenue se gerendum in præliis excitabant, et rerum præclare a summis ducibus gestarum exempla, præliaturis ob oculos ponebant, eaque decantabant. Leo in Tactic. : *Παρακλήτορας, οἱ διὰ λόγων διεγείροντες τὸν στρατὸν πρὸς τοὺς ἀγῶνας, οὓς οἱ πρὸ ἡμῶν νεώτεροι, καὶ τῶν ἄλλων τακτικοὶ ῥωμαιοὶ Καντάτορας ἐκάλουν.* De ejusmodi Cantatoribus agit præterea idem Leo eap. 12. § 71. 72. 120. Willelmus Malmesbur. de Gestis Regum Anglorum lib. 3. et ex eo Albericus, Matthæus Paris, Matthæus Westmon. et alii ann. 1066. de Willelmo Notho ad prælium contra Haraldum sese apparante : *Tunc Cantilena Rollandi inchoata, ut Martium viri exemplum pugnatueros accenderet, inelamotoque Dei auxilio, prælium conserutum, bellatumque acriter. Vaeces au Roman de Rou MS. in Willelmo Notho, ubi de prælio Hastingsensi :*

Taillefer qui moult bien chantoit,
Sus un cheval qui tost alloit,
Devant eus alloit échantant,
De l'Allemagne, et de Rollant,
Et d'Olivier, et des Vassaux,
Qui moururent en Rainschevaux.

De fabuloso Rolando, vide Turpinum,

Willelm. Briton. lib. 3. Philipp. pag. 128. Ordericum Vital. lib. 7. pag. 646. Busbequium Ep. 3. Tureie. pag. 86. Edit. 1589. Galeotum Marium de Dictis et factis Mathiæ Regis Hungariæ cap. 12. et Dissertat. nostram 11. ad Joinvillam pag. 205. Nec omittendum videtur, quod scribit Hector Boethius lib. 15. Hist. Scotor. Joanni Francorum Regi conquerenti, *nullos modo se Rolandos aut Gavinos reperire*, unum ex majoribus natu, cujus aliquando virtus in juventa elaruisset, respondisse, *non defuturos Rolandos, si adsint Caroli.*

** **CANTILENARUM LIBELLI** ap. Ekkehard. IV. de Cas. S. Galli cap. 3. Pertzio pag. 101. *Cantilena Romana* in Chron. Mettens. ibid. pag. 268. Vide *Cantus*.

CANTILENOSUS, a *Cantilena*, occurrit apud Sidonium lib. 4. Epist. 1.

* **CANTILLARE**, Cantare, cantire, Ital. *Cantilenare*. Mirae. S. Ludov. episc. Tolos. tom. 3. Aug. pag. 820. col. 1 : *Marietus ab Aquis, rationis orbatu usu, noctu, interdum Cantillabat.*

¶ 1. **CANTILLUS**, Qui canit, Canorus. Versus præfixi Agnelli libro Pontif. apud Murat. tom. 2. pag. 19. col. 2 :

Qualis inest Cantilla canens Philomela suave
Florigeris verno sylvis, etc.

¶ 2. **CANTILLUS**, Genus vasis. Vide *Cancillus*.

CANTINARIUS, Cellerarius, vox Italica, a *Cantina*, cella vinaria, apud Bertramum in Vita S. Franciscæ Abbatis n. 18.

* 1. **CANTINELLA**. Stat. datiar. Riper. eap. 12. fol. 5. rº : *De qualibet libra æstimationis Cantinellarum pro exitu, denarii sex.*

* 2. **CANTINELLA**, la *Caucozoneta*, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Gall. *Chansonette*, Ital. *Canzonetta*.

¶ **CANTITAS**, *ποσότης*, *Quantitas*, in Supplemento Antiquarii.

* **CANTITAS**, pro *Quantitas*, extensio. Charta ann. 1250. in Chartul. Compend. fol. 184. eol. 2 : *Teuentur.... quolibet anno facere annuatim viginti toisias muri lapidei circa porprisium domus et manerii, ad mensuram et Cantitatem muri novi retro grangiam.* Vide *Cantus* 3.

¶ 1. **CANTO**, Vox Italica, lapis angularis, et quodvis saxum figuræ quadratæ. Vita B. Franeisei de Paula in Actis SS. Aprilis tom. 1. pag. 187 : *Vidit eundem B. Franeiseum portare super collum quemdam magnum Cantonem, longitudinis palmorum quatuor et latitudinis palmi unius.* Vide *Cantus* 2.

¶ **CANTONUS**, Eadem notione, Ital. *Cantone*, Angulus, saxum quadratum angulare. Chron. Parmense ad ann. 1294 : *Elevata fuit turris majoris Ecclesiæ a fenestris campanarum in sursum; et facti sunt ibi archi peyti de lapidibus et quatuor Cantoni, et super quolibet unum capitellum, cum pomis deauratis.* Instrumentum anni 1428. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Pro certa parte domus in careria Jutarie supra Cantonem carierarum grossarie; id est, in angulo plateæ mercatorum.*

* Pro lapide angulari *Canton* occurrit, in Lit. remiss. ann. 1379. ex Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 179 : *L'exposant bouta icellui Regnart contre le cornet ou Canton de*

la porte dudit fort, auquel cornet ou Canton par cas de meschief ledit Regnart hurta sa teste. Hinc *Cantonniere*, Italis *Cantoniera*, Meretrix dicta, quod ad angulos viarum sedeat, vel quod sit mulier vilis pretii, quadrantis scilicet, in *Pocmate Ms. mag. Guilloche* sub Carolo VIII. ex *Bibl. reg.* ubi de D. Ferdinando :

Fils d'une vilaine barbiere,
Laquelle fut toute sa vie
De Valence grant *Cantonniere*.

† 2. **CANTO**, **CANTONUS**, Regio, provincia, Gall. *Canton*. Voces frequenter usurpatæ a recentioribus qui scripserunt de Helvetiis, apud quos tredecim *Cantones*, vel *Cantoni* distinguuntur, ut norunt omnes; at in *Chronico Cremonensi* apud Murat. tom. 7. col. 650. *Cantonus* est urbis regio. Vide *Cantonum*.

* **CANTON**. Epist. 5. Hugon. Metelli tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 334 : *In superliminari autem animæ tuæ, Gnotum Canton scriptum habeto*. Corruptum pessime a Gr. γῶνθι σεαυτῶν.

* **CANTONUM**, Urbis pars, regio, Gall. *Canton*, quartier. Stat. Vercell. lib. 6. pag. 144. vº : *Item commune et homines et Cantona de medio de Blandrate debent omni anno communi Vercellarum in festo Nativitatis Domini pro censu libras centum Papienses*. Formulæ Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 39. vº : *Accessit usque ad Cantonum curiæ generalis, etc.* Vide *Canto*, 2.

* 1. **CANTONUS**, Recessus, Gall. *Coin*. Charta ann. 1333. ex *Bibl. reg.* cot. 2 : *Inveniens baculum seu astellam dicti dom. archiepiscopi appositum seu appositam in Cantono dicti operatorii..... Inveniens in Cantono domus seu hospicii, etc.* Nisi idem est quod sequens.

* 2. **CANTONUS**, Latus, angulus, Ital. *Canto*, Gall. *Coin*. Annal. Mediolan. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 808 : *Fermalium unum factum ad Cantonos, cum balassis iv. sapphiris iij. et perlis xij.* Hinc *Eschantellet*, pro Angulo, in Lit. remiss. ann. 1380. ex Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 188 : *Le suppliant prist un franc qu'il vit sur l'Eschantellet ou question d'icelle huche.* Vide *Cantus* 2.

CANTORES, in Ecclesia iidem, qui *Psalmistæ*. Amalarius lib. 3. de Eccl. Offic. cap. 5 : *Septem gradus sunt ordinatorum, octavus Cantorum, nonus et decimus Auditorum utriusque sexus.* Vide *Psalmistæ*.

Primitus autem et nascente Ecclesia, in singulis ædibus sacris non erant psalmodiæ, quia reditus adhuc assignati non erant, quibus possent ali singula canentium collegia. Ideo Romæ *Schola Cantorum* instituta fuit, quæ urbi communis erat, et ad stationes, processiones, singulasque diebus earumdem festis Ecclesias urbis conveniebat, ibique sacra officia et Missarum solennia, Pontifice vel Presbytero celebrante, decantabat. Hæc Schola communibus sumptibus victitabat, habebatque magnæ in urbe dignitatis et existimationis Præfectum, qui *Primicerius*, interdum *Prior Scholæ Cantorum* vocabatur, cuius opera selecti juvenes in cantu, lectione sacrorum librorum, et optimis moribus instituebantur. Hujus Scholæ initium Hilario PP. adscribere videtur Anastasius, his ver-

bis : *Hic constituit in urbe Ministras (id est, Clericos) qui circumirent constitutas stationes.* At Joannes Diaconus a S. Gregorio M. eam primum institutam diserte scribit in ejus Vita lib. 2. cap. 6 : *Deinde in domum Domini, more sapientissimi Salomonis propter musicæ conjunctionem dulcedinis, antiphonarum centonem, Cantorum studiosissimus, nimis utiliter compilavit : Scholam quoque Cantorum, quæ hactenus eisdem institutionibus in S. Romana Ecclesia modulatur, constituit, eique cum nonnullis prædiis duo habitacula... fabricavit.* Abrogavit quippe usum, qui tum invaluerat, quo ipsi divini altaris ministri et Diaconi Cantorum vices explebant, unde fiebat plerumque, ut in iis, quorum vita probari deberet, modulatio vocis tantum spectaretur. Vide Concil. Roman. ann. 595. Scholam vero Cantorum ex orphanotrophiiis fuisse suppletam docemur ex Diurno Romano cap. 7. tit. 19. Vide Gloss. med. Græcit. in ὀρφανός.

Exhinc in alias Ecclesias derivatæ Scholæ Cantorum. Ledoradus Archiepisc. Lugdun. in Epist. ad Carolum M. : *Per quam, Deo juvante, et mercede vestra annuente, in Lugdunensi Ecclesia est ordo psallendi instauratus, ut juxta vires nostras (secundum ritum sacri Palatii) omni ex parte agi videatur, quidquid ad divinum persolvendum officium ordo exposcit.* Nam habeo Scholas Cantorum, ex quibus plerique ita sunt eruditi, ut alios etiam erudire possint. De ejusmodi Cantorum Scholis, ita Domnizo lib. 1. de Vita Mathildis cap. 2 :

Post hæc exelsum studuit sibi fingere templum, Divinasque Scholas, canerent quæ dulciter Horas Nocte die Christo.

Vide Regulam Canonicorum in Concilio Aquisgranensi cap. 137. [** Willigisi Relatio ann. 976. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 357 : *Nullus invito magistro ad correptionem scholarium manum extendat, nisi Cantor, dum cantum hesternum recitant, eos corripiat.* Vide *Præcentor*.]

CANTOR, qui Scholæ Cantorum præest in Ecclesia, et, ut aiunt, aliis Cantoribus *Cantum* imponit : *Qui chorum regit*, ut est in Charta ann. 1254. apud Meurissium in Episcopis Metensib. pag. 460. Leges Alfonsinæ part. 1. tit. 6. l. 5 : *Chantre, tanto quiere dezir como Cantor : y pertenece a su oficio de començar los responsos, y los hymnos, y los otros cantos, que se oujere de cantar : tam bien en las processiones, que se hizieren en el coro, como en las processiones, que se fieren fuera del coro : y el deve mandar a quien lea, o cante, las cosas que fneren de leer, o cantar, e a el deven obedecer los Acolitos, y los Lectores, y los Psalmistas.* Honorius Augustod. lib. 1. cap. 6 : *Cantores, qui choros regunt, sunt Apostoli, qui Ecclesias laudes Dei instruxerunt.* Idem cap. 74. Cantores ait capita pileolis operuisse, et præ manibus baculos gestasse : *Cantor, qui Cantum inchoat, est tubicina, qui signum ad pugnam dat.... Cantores capita pileolis tegunt, baculos vel tabulas manibus gerunt, quia præliantes caput galeis tegunt, armis bellicis se protegent.* De aliis Cantorum vestibis agit Amalarius lib. 3. de Eccl. Offic. cap. 4. Continuator Aimoini lib. 5. cap. 54 : *Matthæus Præcentor Seno-*

nensis, et Albertus Cantor Parisiensis chorum tenerunt, Cantum in processione inposuerunt. Eckehardus Minimus de Vita Notkeri Balbuli cap. 16. de Chunrado Imp. : *Apud Maguntiam civitatem S. Galli Monacho scholaris inibi regente, et procurante etiam Cantoris officium, ut solitum est, in medio choro imponens crebro coronatus et insulatus, adornatusque pretiosissimis indumentis.* Vide *Monasticum Anglic.* tom. 3. pag. 339. [** Statut. antiq. Eccles. Francoford. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. vol. 1. pag. 68. Statut. Eccles. Pinguensis ibid. vol. 2. pag. 341. et 359. Constitut. Eccles. Svericens. ap. Westphal. Monum. Cimbr. vol. 2. col. 1972. Latomi Histor. Episcop. Megapol. ibid. vol. 4. col. 592.]

Observandum porro Romæ ædem fuisse, quæ *Schola Cantorum* appellabatur. Guillelmus Bibliothecarius in Stephano VI : *Et in Schola Cantorum, quæ pridem Orphanotrophium vocabatur, Heptateuchum nnum obtulit.* Vide Jo. Diacon. in Vita Gregor. M. lib. 2. cap. 6.

CANTOR, Officium monasticum, de quo Lanfrancus in Decret. pro Ordine S. Benedicti cap. 5 : *Quicumque lecturns aut cantaturus est aliquid in Monasterio, si necesse habet, ab eo, priusquam incipiat, debet auscultare, etc.* Adde librum Usuum Ord. Cisterciensis cap. 115. [** Narrat. de S. Martino Tornac. in Acher. Spicil. tom. 12. pag. 396.]

CANTOR SCHOLARUM, in Tabulario Conchensis Abbat. Ch. 516.

CANTORATUS, Dignitas Cantoris in Ecclesia, apud Guibertum lib. 1. de Vita sua cap. 7.

† **CANTORIA**, Eadem notione, in Charta anni 1237. inter Instrum. Hist. Meld. tom. 2. pag. 140. Litteris Philippi V. Fr. Regis ann. 1319. quibus *Officium novum, quod Cantoriam*, inquit, *volumus appellari*, instituit in S. Capella Paris. quam *Cantoriam* confert Ægidio de Condeto ejusdem Ecclesiæ Canonico. Occurrit præterea in Probationibus Hist. Comitatus Ebroic. pag. 10. Bulla Pauli III. PP. tom. 1. Maceriarum Insulæ Barbaræ pag. 261. Concil. Hispan. tom. 4. pag. 384. [** Statut. antiq. Eccl. Francoford. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 1. pag. 3. Chart. ann. 1323. ibid. tom. 6. pag. 142. Alia c. ann. 1230. ibid. tom. 10. pag. 8. Vide *Cantaria*.] etc.

** **CANTORIÆ BACULUS**, in Willigisi Relatione ann. 976. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 354. Vide *Baculi Cantorum* in *Baculus*.

CANTORISSA, apud Nic. Trivetum ann. 1237. eadem, quæ *Cantrix*, de qua voce infra.

CANTRIX, Quæ cantum imponit, et cantatricibus præst in Monasteriis Sanctimonialium. Petrus Abelardus pag. 155 : *Cantrix toti choro providebit et divina disponet officia, et de doctrina cantandi vel legendi magisterium habebit, et de eis, quæ ad scribendum pertinent vel dictandum, etc.* Vide Vitam B. Margaretæ Hungariæ cap. 64. et Revelat. S. Gertrudis lib. 1. cap. 4. lib. 5. cap. 6.

CANTORES, Ministelli, joculatores, quos Provinciales nostri *Cantadours* vulgo vocant. Galfridus Monemuthensis lib. 1. cap.

22 : *Hic omnes Cantores, quos præcedens ætas habuerat, et in modulis, et in omnibus musicis instrumentis excedebat, ita ut deus jocularum videretur. Vide Cantilena, Ministelli, Jocular in Joculari.*

CANTORIUM. Liber, cui titulus *Expositio Missæ : Postquam legerit, Cantor in Cantorio sine aliqua necessitate ascendit, non superius : sed stat in eodem loco, ubi et Lector, et solus inchoat responsorium, et cuncti in choro respondent. Sed legendum Cantatorio, evincit Ordo Romanus. Vide Cantatorium.*

CANTREDUS, CANDREDUS, CANTAREDUS, Ruris portio, continens centum villas, alias *Hundredus* dicta : vox Britannica, composita ex *Cant*, i. centum, et *tre*, i. urbs, villa. Joann. Brompton. pag. 957 : *Hundredus Latine dicitur, Wallice et Hibernice Cantredus, et continet centum villas. Silvester Giraldus in Itiner. Cambriæ lib. 2. cap. 7 : Habet autem hæc insula Monæ trecentas quadraginta villas, et pro tribus Cantredis reputatur. Dicitur autem Cantredus composito vocabulo, tam Britannica quam Hibernica lingua, tanta terræ portio, quanta centum villas continere solet. Et in Descriptione Cambriæ cap. 4 : Candredus autem, id est, Cantref, a Cant, quod eentum, et Tref, villa, composito vocabulo tam Britannica quam Hibernica lingua dicitur tanta terræ portio, quanta centum villas continere solet. Vide eundem in Topogr. Hibern. dist. 3. cap. 5. 10. in Hibern. expug. lib. 1. cap. 2. 3. 28. lib. 2. cap. 4. 15. 18. et Gratianum Lucium in Cambrensi Everso pag. 307.*

CANTREDUS, apud Rogerum Hoved. pag. 567. et Silvestrum Giraldum lib. 1. Itiner. Camb. cap. 2. Bromptonum pag. 1074. etc.

CANTREDUM, in Monast. Angl. tom. 2. pag. 188. 1034. [apud Rymer. tom. 2. pag. 88. et 247. Kennet. in Gloss. ad calcem Antiquit. Ambrosden. etc.]

CANTAREDUS, apud Matth. Paris pag. 676. et Silvest. Girald. de Hibern. expug. lib. 1. cap. 3. lib. 2. cap. 5.

CANDREDUS, in Monast. Angl. tom. 2. pag. 1048. Vide *Hundredus*.

† **CANTHAREDUS,** in Actis SS. Aprilis tom. 1. pag. 619. ubi de S. Celso Archiep. Armachano.

† **CANTRELLA.** Vide *Cantulla*.

† **CANTRICULA,** *Fucus.* Gloss. Isid. Corrupte, melius infra *Craticula*, *Focus*.

* **CANTRIFUSOR,** f. Artifex, qui *Cantharos* ex stanno aut alio metallo fundit, ut suspicantur docti Hagiographi. Mirac. S. Hyacinthi tom. 3. Aug. pag. 368. col. 2 : *Honesta Zuzanna Laurentii Cantrifusoris uxor vehementi dolore dentium liberatur. Vide Cantharum. [** Gemma Gemmarum : Cantrifusor, ein Kannengiesser.]*

† **CANTRIX.** Vide post *Cantores*.

† **CANTRUM.** Vide *Cantharum*.

* **CANTUALIA,** Hac voce *Kyrie* et *Gloria* in *exelsis*, quæ in sacra Liturgia cantari seu recitari solent, potissimum significari videntur, in Stat. S. Flori Mss. fol. 33. vº : *Missæ ficta dicitur, si sacerdos non valens conficere, quia jam forte celebravit, vel ob aliam causam, accepta stola dicit introhitum et alia Cantualia, orationes quoque, epistolam et Evangelium et benedictionem.*

† **CANTUALIS,** Spectans cantum ecclesiasticum, apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 191. ex Diario Belli Hussitici : *Item omnes libri missales aut Cantuales, similiter et viatici, et libri hymnorum, etc. Chronicon Mellicense pag. 479. col. 2 : Videtur agendum, ut antiqui libri missales quantum ad Cantualia concordentur, et folia connotentur.*

† **CANTUARIA,** [* Idem quod mox *Cantuarium*. Charta ann. 1153. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 25 : *Apud Novumboseum xv. sol. in ecclesia et Cantuaria et unus hospes. Apud Bouum-Maisnil xij. sol. in ecclesia et Cantuaria et unus hospes.*] Vide *Cantaria*, 1.

CANTUARIUM, [* Proventus beneficii, quod *Cantuarium* vocabant.] Vide in *Cantaria* 1. [* Petrus Cantor lib. 1. Sum. Ms. cap. 96 : *Item consuetum est apud quosdam episcopos Cantuarium sacerdotis, quod habere solebat in ecclesia, minuere, et inde portionem quandam assignare nepotibus vel aliis consanguineis suis ad impinguandos redditus eorum. Ch. ann. 1481. ex Tabul. S. Urbani : Super querelam, quæ inter Martinum abbatem S. Urbani et Petrum capellanum Joinville super Cantuario Joinville ecclesiæ diutius ventilata fuerit, statutum fuit.....: quod sacerdos Joinville pro Cantuario ecclesiæ duos modios annonagii..... singulis annis de cætero habebit. Cantuarie, in ecclesia Bononiensi dicitur beneficium quod cantori assignatur. Vide supra *Cantagium* 2.]*

† **CANTUARIUS,** Idem qui Cantor. Obituarius. MS. Eccl. Morin. fol. 21 : *Pro obitu ad majus altare nobilis viri Josephi du Castel... septendecim aliis Capellanis et Cantuariis, octo Vicariis et Curato dictæ Ecclesiæ, cuilibet duos solidos.*

* **CANTUAVAIURUM,** Vociferationes, aliaque id genus, quibus derideri solent ii præsertim, qui ad secundas nuptias convolant, Gall. *Charivari*. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 53 : *In quodam Cantuavairo in villa Lexoviensi facto, etc. Vide infra Carivarium.*

CANTULARE. Liber Ecclesiasticus ad cantandum. W. Thorn. pag. 1935 : *Psalterium, ymnpnare, Cantulare, Regula Monachorum, etc.*

CANTULLA. Guillelmus Biblioth. in Steph. VI. PP. pag. 237 : *Contulit in Monasterio S. Silvestri thymiaterium de argento unum, Cantullam argenteam unam. Forte Cannulam. [Crediderim retinendum Cantullam, eamque esse naviculam qua micæ thuris asservantur, a Græco κανθύλιον, Species vasis : thymiaterium autem esse thuribulum. Observat Muratorius pro Cantullam alias fuisse Cantrellam, sed mendose.]*

† **CANTULOSUS,** Canorus. Vita B. Guthlaci inter Acta SS. April. tom. 2. pag. 44 : *Deinde Cantulosus vocibus garrulantes (hirundines.)*

CANTULUS, diminutivum ex *Cantus*. Jul. Firmicus lib. 3. cap. 12 : *Ex invento Cantuli et organi, facient magistros, etc.*

1. **CANTUS** Ecclesiasticus, *Ambrosianus, Gregorianus, Romanus, Metiscus, Gallicanus.* Psalmodia, et Cantus Ecclesiasticus a primis nascentis Christianismi incunabulis obtinuit, quidquid garriat Calvinus, Wi-

clefi assecla, lib. 3. Instit. cap. 20. § 32. quem sequuntur Centuriatores Magdeburgenses : idque veterum Canonum auctoritate et SS. Patrum, qui primis Ecclesiæ sæculis vixerunt, locis non paucis firmarunt Stephanus Durandus lib. 3. de Ritibus Eccl. cap. 21. Jacobus Sewertius in Chronol. Hist. Chopinus lib. 1. de Sacra Polit. tit. 3. § 5. Cardin. Bona lib. de Psalmodia, et alii. Verum, ut tradunt Isidorus lib. 1. de Eccl. Offic. cap. 5. et Rabanus lib. 2. de Inst. Clericor. cap. 48 : *Primitiva Ecclesia ita psallebat, ut modico flexu vocis faceret psallentem resonare, ita ut pronuncianti vicinior esset, quam canenti.*

CANTUS AMBROSIANUS, in Ecclesia a S. Ambrosio institutus. Radulphus Tungrensis lib. 10. de Canonum observantia, Propos. 12 : *Officium Ambrosianum ad Nocturnos et Matutinos atque Vesperas, Laudes, nec non ad Missam, habet solennem et fortem Cantum, omnino alium a Romano, quem hodierna die sonora, et forti voce sonant Cleriei civitatis et Diocesis Mediolanensis : et exinde apud Romanos B. Gregorius et Vitalianus PP. Cantum Romanum receperunt, qui per eos, seu per alios sub tenore et tono, qui hodie cantatur, ubique extitit magis plane dulcoratus et ordinatus. Leo Ost. lib. 2. cap. 97. de Victore II. PP : Tunc etiam et Ambrosianum Cantum in Ecclesia illa (Casinensi) cantari penitus interdixit. Vide *Antiphona*, 2.*

Primus autem S. Gregorius cognomento Magnus PP. cantum Ecclesiasticum corripuit, reduxitque ad certum musicæ concentum, quem in universo orbe Christiano observari voluit, et Scholas Cantorum, qui in his canendi institutis haud leviter essent eruditi, in ipsa Romana Ecclesia constituit, ut auctor est Joannes Diaconus lib. 2. Vitæ S. Greg. cap. 6. Atque inde *Cantus* Ecclesiasticus, a Gregorio renovatus, et in meliorem redactus ordinem, passim *Gregorianus* appellatus est. Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccles. cap. 22 : *Traditur denique, B. Gregorium, sicut ordinationem Missarum et consecrationum, ita etiam Cantilenæ disciplinam maxima ex parte in eam, quæ hactenus quasi decentissima observatur, dispositionem perduxisse. Symeon Dunelm. de Gest. Angl. ann. 790 : Cujus corpus fratres cum Gregorianis Cantibus ad Ecclesiam portantes, etc. Et ann. 1083 : Hic inter cætera stultitiæ suæ opera Gregorianum Cantum aspernatus, etc. Adde Florent. Wigorn. pag. 640. Honorium August. lib. 2. cap. 14. lib. 4. cap. 1. Ordericum Vital. pag. 523. etc. Vide *Nota*, 2.*

CANTUS ROMANUS inde etiam dictus est, quia in Romana Ecclesia usurpari primum solitus a Schola Cantorum, quam S. Gregorius instituit. Capitula Caroli M. lib. 1. cap. 80. [* 74. ex cap. 79. Capit. ann. 789.] : *Monachi ut Cantum Romanum pleniter et ordinabiliter per nocturnale vel gradale officium peragant. Et lib. 6. cap. 225. [* 256. ex cap. 2. Capit. apud Theod. vill. ann. 805.] : Ut secundum ordinem et morem Romanæ Ecclesiæ fiat Cantatus. Ratpertus Monach. de Casibus S. Galli cap. 4 : Maxime autem authenticum antiphonarium docere, et melodias Romano more tenere sollicitus. Henricus Hutindonensis lib. 4. Hist. : Ibi ergo Joannes Cantare docuit Romano more. Inde postmo-*

dum Cantus Romanus in cæteras orbis Christiani Ecclesias transiit. Quippe illas Roma cantuum libros, missis ad hoc nuntiis, a summis Pontificibus impetrasse passim legimus. Chilenus lib. 3. Vitæ S. Brigidæ cap. 9. num. 61 :

Libros compositos, Cantumque et munera multa Misit Apostolicus Brigidæ, concessit habenda, Tradidit illa suis, discendi vertit in usum.

Præ ceteris autem Gregoriani et Romani Cantus dulcedinem amplexati sunt deinceps Germani, seu Galli. Verum quia de proprio quidpiam admiscuerant, a vera legitimaque Romanorum modulatione de-sciverunt : *Alpina siquidem corpora*, inquit Joannes Diac. lib. 2. cap. 7. *vocum suarum tonitruis altisone perstreptentia susceptæ modulationis dulcedinem proprie non resultant, quia bibuli gutturiis barbara feritas (al. grossitas) dum inflexionibus et repercussionibus mitem nititur edere cantilenam, naturali quodam fragore, quasi plaustra per gradus confuse sonantia, rigidas voces jactat, sicque audientium animos, quos mulcere debuerat, exasperando magis ac obstrependo conturbat.* [* Similia apud Monachum Engolismens. Vide Chronicon Gottwieens. pag. 55. sqq.]

Verum identidem missi a summis Pontificibus Cantores ex Schola Romana, qui in provinciis sedi Apostolicæ obnoxii Ecclesiarum dissonos cantus ad legitimum Romanæ dulcedinis tramitem revocarent. Quippe Pipinus Francorum Rex in copotissimum operam posuit, ut Gallicanum cantum, quod a Romano nimium discreparet, omnino tolleretur, et in hoc perinde, ut in cæteris, Romanæ Ecclesiæ consentiret. Carolus M. in Constitut. de Emendatione librorum et Offic. Ecclesiast. : *Accensi præterea memoriæ venerandæ Pippini genitoris nostri exemplis, qui totas Galliarum Ecclesias Romanæ traditionis suo studio Cantibus decoravit, etc.* Capitul. Aquisgran. ann. 789. cap. 78. et lib. 1. Capit. cap. 74 : *Monachi ut Cantum Romanum... peragant, secundum quod beatæ memoriæ genitor noster Pipinus Rex decertavit ut fieret, quando Gallicanum Cantum tulit, ob unanimitatem Apostolicæ sedis et sanctæ Dei Ecclesiæ pacificam concordiam.* [* In Capitul. ann. 789. cap. 79. pro Monachi legitur *Omni Clero.*] Idem Carolus M. lib. 1. contra Synod. pro adorandis Imag. cap. 6 : *Quæ (Ecclesia Gallicana) dum a primis fidei temporibus cum ea (Romana) perstaret in sacræ religionis unione, et ab ea paulo distaret, quod tamen contra fidem non est, in Officiorum celebratione, venerandæ memoriæ genitoris nostri illustrissimi atque excellentissimi viri Pipini Regis cura et industria, sive adventu in Gallias reverentissimi et sanctissimi viri Stephani Romanæ urbis Antistitis, est ei etiam in psallendi ordine copulata : ut non esset dispar ordo psallendi, quibus erat compar ardor credendi, etc.* Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccles. cap. 25 : *Cantilenæ vero perfectiorem scientiam, quam pene jam Francia tota diligit, Stephanus PP. cum ad Pipinum patrem Caroli M. prostitit S. Petri a Longobardis expetenda venisset, per suos Clericos, petente eodem Pipino, iniecit, indeque usus longo lateque convaluit.* Carolus M. in Epistola præfixa

Homiliari Pauli Diaconi : *Accensi præterea venerandæ memoriæ Pipini genitoris nostri exemplis, qui totas Galliarum Ecclesias suo studio Romanæ traditionis Cantibus decoravit.*

Sed et ante Stephani II. PP. in Gallias adventum, qui incidit in ann. C. 753. eurraverat Pipinus, Remedii fratris rogatu, ut Roma accerserentur, qui Gallicanos Cantores in psalmodiæ modulatione erudirent. Paulus I. PP. Epist. ad eundem Pipinum tom. 3. Hist. Franc. quæ est 43 : *In eis siquidem comperimus exaratum, quod præsentibus Deo amabilibus Remedii germani vestri Monachos Simeoni Scholæ Cantorum Priori contradere deberemus, ad instruendum eos in Psalmodiæ modulatione, quam ab eo adprehendere, tempore, quo illic in vestris regiminibus extitit, nequiverant, etc.* Porro Paulus Stephanum proxime præcessit.

Extincto post hæc Pipino, Carolus M. filius et successor, ab eodem Stephano II. Pontifice 12. Clericos Carminum divinarum, seu Romanæ modulationis peritissimos obtinuit, qui in Galliam advecti, et a Carolo perhonorifice excepti, in diversas regni Ecclesias dispersi sunt. At hi invidia et odio Franciei nominis, pacto invicem inito, singuli in locis singulis, diversissime et quam corruptissime poterant excogitare, et ipsi eanere, et sic alios docere laborarunt. Quod cum Carolo innotuisset, summo Pontifici Adriano, non Leoni, ut habet Sangallensis, rem detulit, qui Romanos evocatos vel exilio vel perpetuo carcere damnavit, et ne in posterum quid simile accideret, Carolo persuasit, ut duos suorum industrios Clericos Romæ apud se relinqueret, quo Romanam modulationem addiscerent, et instructi alios in Gallia Clericos crudirent : quod ita factum est. Iis in Galliam reversis alterum secum retinuit, alterum ad Drogonem filium Metensem Episcopum, qui id a parente efflagitarat impensius, misit, cujus industria, inquit Sangallensis lib. 1. cap. 11. *non solum in eodem loco pollere, sed et per Franciam in tantum cœpit propagari, ut nunc apud eos, qui in his regionibus Latino sermone utuntur, Ecclesiastica Cantilena dicatur Metensis, apud nos vero qui Teutonice, seu Teutisca lingua loquuntur, Mete, vel secundum Græcam derivationem usitato vocabulo Metisca nominetur.* Paulus Warnefrid. in Chron. Episcoporum Metens. in Chrodegango [* Pertz. vol. Script. 2. pag. 268.] : *Clerum abundanter lege divina, Romanaque imbutum Cantilena, morem atque ordinem Romanæ Ecclesiæ servare præcepit.* Sangallensi consentit Joannes Diac. lib. 2. cap. 9 : *Mox itaque duos suorum industrios Clericos Adriano tunc Episcopo dereliquit, quibus tandem satis eleganter instructis, Metensem metropolim ad suavitatem modulationis pristinæ revocavit, et per illam totam Galliam correxit.* Subdit deinde capite proximo sequenti : *Sed cum multa post tempora defunctis his, qui Romæ fuerant educati, cantum Gallicarum Ecclesiarum a Metensi discrepare prudentissimus Regum vidisset, ac unumquemque ab altero vitiatum Cantum jactantem adverteret : Iterum, inquit, redeamus ad fontem. Tunc*

Regis precibus sicut hodie quidam veridice astipulatur, Adrianus PP. permotus duos in Galliam Cantores (Theodorum et Benedictum) misit, quorum judicio Rex omnes quidem corrupisse dulcedinem Romani Cantus levitate quadam cognovit : Metenses vero sola naturali feritate paululum quid dissonare pervidit. Denique usque hodie quantum Romano Cantui Metensis cedit, tantum Metensi cedere Gallicanarum Ecclesiarum, Germanarumque Cantus, qui puram veritatem diligunt, comprobant. His addenda, quæ habet Monachus Egoismensis in Carolo M. ann. 787. qui hæc etiam de Metensi cantu subdit : *Magis autem Magisterium cantandi in Metis civitate remansit, quantumque magisterium Romanum superat Metense in arte cantilenæ, tanto superat Metensis cantilena cæteras Scholas Gallorum.* His addo Vitam Aleuini n. 11 : *Romanque Ecclesiasticum ordinem discendum ab eo ductus fuerat, nec non Metas civitatem causa Cantus directus.* Jam vero qui apud Carolum remansit Cantor Romanus, Palatinos Clericos in eadem Romana modulatione erudit. Ledradus Archiepiscopus Lugdunensis in Epistola ad Carolum : *Et ideo officio vestræ pietatis placuit, ut ad petitionem meam mihi concederetis redditus, qui ab antiquo fuerant de Lugdunensi Ecclesia, per quam Deo juvante, et mercede vestra annuente, in Lugdunensi Ecclesia est ordo psallendi instauratus, ut juxta vires nostras, secundum ritum sacri Palatii, omni ex parte agi videatur, quidquid ad divinum persolvendum officium ordo exposcit.* Nam habeo Scholas Cantorum, ex quibus plerique ita sunt eruditi, ut alios erudire possint. Denique Carolus ipse lib. 1. contra Synod. de Imag. cap. 6. proficitur, sese reverentissimi PP. Adriani salutaribus exhortationibus parentem, effecisse ut plures illius partis Ecclesiæ, quæ quondam Apostolicæ sedis traditionem in psallendo suscipere recusabant, eam cum omni diligentia amplectererentur, et cui adhæserant fidei munere, adhererent quoque psallendi ordine, etc. Chronicon Moissiacense, de eodem Carolo, ann. 802 : *Mandavit etiam ut unusquisque Episcopus in omni regno, id est, Imperio suo, ipsi cum Presbyteris suis officium, sicut psallit Romana Ecclesia, faceret : nam et Scholas Cantorum in loca congrua constitui præcepit.* Adde Capitulare 1. ann. 805. cap. 2. et Amalarium lib. de Ord. Antiphon. cap. 68. Cantum porro Gallicanum intelligi existimo in veteri Inquesta apud Puricellum in Ambrosiana Basilica pag. 1153 : *Sed ab annis 16. infra audiui primo dicere Canonicos Melodias Francigenas ante Evangelium in Natale et Epiphania, et Pascha resurrectionis.* Vide Nota musica, A, in superscriptione cantilenæ et Cardinal. Bona lib. de Psalmodia.

* Quantumvis elaboraverint Pipinus et Carolus M. ut cantum Gallicanum emendarent, id tamen non nisi paulatim obtinuisse, in monasteriis præsertim, etiam celebrioribus, docet nos Chron. abbat. Corb. Ms. fol. 18. vº. ad ann. 986 : *Sub iis temporibus incœptus est novus modus canendi in monasterio nostro per flexuras et notas, per regulas et spatia distinctas, meliusculum dinumerando quam antea ageba-*

tur : nam nullæ regulæ extabant in libris antiphonariorum et graduum ecclesiæ nostræ. [** Adde Ekkehard. IV. de Cas. S. Galli Pertzio pag. 101.]

* CANTUS, Responsum vel responsorium, quod post epistolam canitur in sacra Liturgia, *Graduale* etiam dictum; unde liber ejusmodi responsa continens *Gradale* vel *Cantatorium* nuncupabant. Ordo ecel. Ambros. Mediol. ann. eire. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 906 : *Ingressa* : Requiem æternam. Te deest. *Item lectio libri Macchabæorum* : In diebus illis vir fortis. *Psallenda* : De profundis. *Epistola* : Sicut portavimus. *Cantus* : Domine, exaudi. *Evangelium* : Nemo potest venire. Vide *Gradale* 1.

* CANTUS, Responsum vel responsorium quodvis. Chronic. Lemovic. Ms. : *Hic rex (Robertus) composuit etiam quosdam Cantus et de Spiritu Sancto prosam.....* Cum autem Constantia regina videret cum in hiis esse intentum, dixit ei quadam die per jocum, ut faceret de ipsa aliquem Cantum. Quod præstitit rex uxorius eo scilicet responsorio, quod incipit, *O Constantia martyr, etc.*

† CANTUS CONTRAPUNCTUS, vel nude *Contrapunctum*, duplex est apud Musicos : *Simplex* seu concentus musicus rudior, qualis est ille, quem *Falsum burdonem* appellamus; et *Figuratus*, qui musicam elegantiorē cōplectitur. Dicitur *Contrapunctum* quoniam uno tenore decantatum nullam moram seu tractum longiorem patitur. Ubi respirandum est et paulisper immorandum *Punctum tenere*, ubi sine mora et intermissione, sed æquis mensuris canendum, dicitur *Contrapunctum*. Hæc vox occurrit tom. 4. Concil. Hisp. pag. 398. et 399. ann. 1585. et passim apud Musicos, quos consule.

† CANTUS DISCANTUS, Musicus concentus simplicior, Gallis *Faux-bourdon*. Obituarium Ecclesiæ Morin. fol. 39. verso : *Fundavit... solemniem Missam de B. Virgine decantandam... cum Cantu Discantu et organis sonantibus. Vide Discantus.*

† CANTUS FIGURATUS, Musicus. Passim occurrit apud Musicæ peritos, et alibi, ubi de Cantu Ecclesiastico.

† CANTUS FIRMUS, Idem qui Planus et simplex, tom. 4. Concil. Hisp. pag. 398. ann. 1585. etc.

† CANTUS PRIMÆ MANERIE, *Id est, primi et secundi toni... Secundæ Manerie, id est, tertii et quarti toni... Tertie Manerie, id est, quinti et sexti toni... quartæ Manerie, id est, septimi et octavi toni*, Tractatus de Cantu inter Opera D. Bernardi tom. 1. col. 698. edit. 1690.

† CANTUS NOTHI, ex eodē Tractu, degeneres et non legitimi appellati sunt; eo quod, ut ibi legitur, a septimo tono incipiant, et eundem in medio servantes, circa finem degenerent, aliis in primo, aliis in quarto tono desinentibus.

† CANTUS ORGANICUS prohibetur in exequiis vel sepulturis, nisi quando tales exequiæ vel sepulture celebrabuntur per Capitulum, in Regula Toribii Archiepiscopi Limæ, tom. 4. Concil. Hisp. pag. 673. col. 2.

† CANTUS PANEGYRICUS, Omnium hilaris

concentus, in Hist. Mediani Monast. ex Charta ann. 1618.

† CANTUS PLANUS, Gall. *Plain Chant*, Simplex canendi modus. Occurrit in Regesto Autissiod. MS. annorum eireiter 200. et in Concilio Mexicano ann. 1585. Vox nota ab annis eireiter 400. Vide Mercurium. Gallie. Februarii ann. 1728. pag. 233.

† CANTUM PORTARE, Rem eantandam alicui præcinere. Ordo Cluniae. Bernardi Monachi part. 1. cap. 14 : *Est autem Armarii Portare Abbati omnes Cantus, quos ipse cantat aut incipit.*

† CANTUS PULLORUM. Vide Pullus.

2. CANTUS, Italis *Canto*, Latus, angulus, [Græcis κανός, Angulus oculi. Hinc emendandum Supplem. Antiquarii, ubi *Cantus*, pro *Cantus*.] Vetus Charta apud Ughellum tom. 7. Ital. saec. pag. 393 : *Et de latitudine de Cantu in Cantum, quantum ipsa plagia continet. Infra : De Cantu in Cantum. Nos diceremus, de coin en coin, [d'un côté à l'autre.]* Adde pag. 414. Rhythmus de Verona, apud Mabillon. tom. 1. Analector. : *Foro lato specioso, sternuto lapidibus, ubi in quatuor Cantus magnus instat forniceps, etc.* [** Vide Murator. Antiquit. Ital. vol. 2. col. 1179. voce *Canto* et supra *Canthus*.]

IN CANTU SEDERE, recensetur inter superstitiones paganorum apud S. Andoenum in Vita S. Eligii Noviom. Episc. lib. 2. cap. 15 : *Nullus Christianus in puras (al. pyras) credat, neque in Cantu Sedeat, quia opera diabolica sunt. Nostris Estre assis de Cant, est Estre assis de costé.*

[* Est, ni fallor, in angulis viarum sedere, ubi artes suas exereere solebant malefici et sortilegi.]

† 3. CANTUS, pro Quantus, qui et pro Quot, in Usibus Culturæ Cenom. : *Incipiet Cantor officium, Puer natus est, et advocet juxta se de Cantoribus Cantos complacuerit.*

* 4. CANTUS, adject. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearnii cap. 62. pag. 167 : *Alii quoque subterraneis catharactis..... Cantum in villæ introitum, si nulla præpedissent obstacula paravere. Ubi legendum f. Cantum.*

* 5. CANTUS, f. idem quod Camallus, humerale, Gall. *Camail*. Stat. synod. ecel. Aurelian. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1274 : *Districte etiam præcipitur sacerdotibus ut induti albis et stolis intrent synodum, quæ celebratur tempore paschali : illam vero, quæ celebratur Octobri, in suppelliciis, Cantis et stolis. Sed leg. videtur Cottis. Vide Cota 1.*

* 6. CANTUS, pro Canthus. Glossar. vetus ex Cod. reg. 7613 : *Cantus, ferrum circa rotas vel ligna, vulgo gavige. Cantus, la circumferentia rote, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide supra Cantes.*

CANUA. Vita S. Eligii ab Audeno scripta lib. 2. cap. 12 : *Unus ex famulis ejus Canuam cum qua camelum onerarium secum ducere consueverat, subito perdidit. Et cap. 57. de homine rabioso : Egestionem etiam ruderum, nec non et Canuam, si comprehendisset, avidissime edebat. [f. pro Canua legendum est Canua, arundo, et pro Rudarum posterioris exempli mallem Rudarum, id est, vicorum. (** Malim Canva pro Ca-*

nava, conf. Canvum.) Quod spectat ad sequentem Græcam vocem κανός, corrupta est pro κανάα vel κανώα ab Hebraico Chanava, Placenta, laganum. Jerem. in versione LXX. 7. 18 : *Οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσιν πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες τριβουσι σάις, τοῦ αὐτῶν ποιῆσαι κανῶνας τῇ σρατιᾷ τοῦ οὐρανῶ. Filii eorum colligunt ligna, et patres eorum succendunt ignem, et mulieres eorum terunt simulam, ut faciant placentas militiæ cæli.]* Aliud videtur vox Κανός, quæ habetur in VII. Synodo Act. 6 : *Καὶ ἐξ ἀλεύρου κανόας τῇ σρατιᾷ τοῦ οὐρανῶ οἱ τῶν Εβραίων εἰδωλολατρήσαντες προσέφερον. Ubi interpretes laganam reddidit.*

* CANUDO. Vide infra Cynædus.

† 1. CANULA, Fistula, Gall. *Flute*, Instrumentum musicum. Papias in MS. Bituric. : *Choraules, Princeps chori, vel qui Canulis, id est fistulis canit. Choraule enim Græce Canula dicitur.*

* 2. CANULA, Fistula, quæ sanguis Christi hauritur. Martyrol. Ms. S. Stephani Autiss. : *Ilgerius hujus ecclesiæ venerabilis præpositus..... dedit calicem argenteum, Canulas argenteas et capam de pallio optimam. Infra : Dedit etiam Goscelinus præfatæ ecclesiæ vestimentum sacerdotale, missale optimum cum gradale, calicem argenteum cum Canulis argenteis.*

† CANULASTHIUM, Pera. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 241. de S. Nicolao Peregrino : *Qui ipsius crucem et Canulasthium sumentes cum fide, a vexationibus et infirmitatibus curabantur.*

* CANULUS, Seapus, Gall. *Tige*, sie dictus quia cavus, Hispan. *Cañuto*, tubulus; unde diminut. *Cañutillo*. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unam cupam de auro, Canulum pedis et pomum esmaltatum habet.*

* CANUM, Album, Gall. *Blanc*. Comput. ann. 1489. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 49. col. 2 : *Item solverunt Dominico Dembert gipperio Nemausi, pro tribus Canis operis albi factis suis sumptibus in portalibus S. Anthonii et bocariæ, pro armis regis pingendis..... xxx. sol. Turon. Vide alia notione in Cana 2.*

† CANUMENTUM, Βερῶτα, εἶδος ἀκοντίου. Gloss. Lat. Græc. *Verutum*, ut exponitur in Supplemento Antiquarii.

* Mss. habent : *Aumentum*, pro *Amentum*. Vide Gloss. Rigalt. in Βερῶτα.

† CANVOYS, Tela rudior, a Canava pro Cannabis, Gall. *Canevas*. Angl. *Canvas*. Kennettus in Glossario ad calcem Antiquit. Ambrosden. : *Et in Canvoys empto Londin. per Richardum Dymby pro lintheaminibus faciendis III. sol.*

* CANUS. Vide infra Cynædus.

CANUS EQUUS qui ex candido et nigro est, Papiæ.

CANUSINÆ PELLIS, Rufæ, vel subrufæ. Ordericus Vitalis lib. 8. pag. 715 : *Locupletes heras sericis vestibus, et Canusinis pellibus delicate indutas trepidare cogebat. Vide Martialem lib. 14. Epigr. 127. 129. et Interpretes.*

CANUSUM, in Charta anno 1197. apud Ughellum tom. 7. pag. 1275 : *Unum amictum cum friso magno, unum Canusum cum gramatis et frisis. Sed legendum videtur Canisum, seu camisia.*

CANUTUS, pro *Canus*, cui canent capilli præseneclute. Gloss. Lat. Gr.: Πόλις, *Canus*, *Canutus*, nostris *Chenu*, Italis *Canato*. Alcuinus Poem. 189:

Est vir jam totus Canuto vertice sanus.

Poem. 221:

Quid faciet tardus Canuto vertice Drauces?

Adde Poem. 264. Utuntur præterea Ekeardus Jun. de Casib. S. Galli cap. 16. et Vita S. Samsonis Episc. Dolensis lib. 1. cap. 26.

* Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 72: *Un home de grant vieillesce tout Chanu*, etc. Vita J. C. Ms:

Li damoiseil, li baceler
Joseph eommeneent à gaber,
Qui à la Virge estoit venus,
Pour elou qu'il ert viels et Chenus.

† **CANVUM**, pro *Cannabum*, Gall. *Chanvre*, apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. pag. 156: *De decima vini duas, de lino et Canvo totam*.

* *Canvre*, in Charta ann. 1340. ex Chartul. 23. Corb.: *Pour avoir leur usage commun pour aroer lins et Canvres*.

† **CANZELARIA**, pro *Cancellaria*, Gall. *Chancellerie*, in Regiminibus Paduæ ad ann. 1320. apud Murator. tom. 8. col. 432.

† **CANZELLARE**, pro *Cancellare*, Delcre, expungere. Chronic. Parmense ad ann. 1308. apud Murator. tom. 9. col. 874: *Propter quam pacem omnes banniti... Canzellati et exempti fuerunt de bannis suis*.

† **CANZELLATUM**, *Cancelli*, cancellis clausum. Jacobus de Varagine in Chronico Januensi, apud Murator. tom. 9. col. 29: *Iste transtulit corpus S. Syri in Basilicam XII. Apostolorum... cujus corpus repositum fuit in choro ejusdem Ecclesiæ, ubi modo est introitus Canzellatum*.

* **CANZELLATURA**, pro *Cancellatura*, Oblitteratio, in Stat. Palavic. lib. 1. cap. 31. pag. 39.

* **CANZEUS**, Vide supra *Canceus*.

CANZIR vel **KANZIR**. Histor. de Reliquiis S. Marci Venctias translatis:

Mareum furantur, Kanzir ii voeiferantur.

Alibi *Canzir* habetur.

CAOETUS. [* Incantator, Veneficus.] Vide *Caumanna*.

* *Chaounez* idem mihi significare videtur, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 127. Chartoph. reg. ch. 50: *Comme Jehan Foulot eust dit au suppliant plusieurs injures et villenies, et appellé couppereau Chaounez de asseverres de culz*.

* **CAORCINA**, Tabula nummularia mercatorum, qui *Caorcini* vocabantur. Comput. ann. 1272. tom. 1. Probat. Histor. Britan. col. 1009: *De Caorcina de Redonis, etc.*

CAORCINI, **CATURCINI**, **CAURSINI**, **CAWARSINI**, **CORSINI**, Mercatores Italici propter scenerationem usariam famosi, maxime in Gallia, unde non semel a Principibus nostris proscripti sunt, Legibus et Statutis contra sceneratores editis. Exstat inter alia Edictum sancti Ludovici, mense Jan. ann. 1268. quo Caorsinos usurarios proscripsit, facta tamen mercatoribus Lombardis, Caorcinis, et aliis extraneis mercaturam in Gallia exercendi facultate, dummodo nullum usurarium scenus facerent. Prostat etiam aliud Philippi Audacis

datum Parisiis die Martis ante festum SS. Simonis et Judæ, hoc verborum contextu: *Extirpare volentes de finibus Regni nostri usurariam pravitatem, quam quosdam Lombardos et Caorsinos, aliosque complures alienigenas in eodem Regno publice intelleximus exercere, mutuantes pecuniam obligantem sibi pignoribus ad usuram, et habentes ad hoc domos specialiter deputatas, in quarum extorsionibus usurarum valde predictum depauperant regnum, etc.* Quo Edicto a Regno proscribuntur duobus mensibus post ejus proclamationem. Mox additur: *Non inhibemus tamen quin mercatores Lombardi, Caorsini, et alii undequaque pro suis negotiis et mercaturis legitime exercendis in regno nostro morentur, pacifice veniant et recedant, etc.* [Statuta Ecclesiæ Meld. ann. circiter 1346. inter Instrum. Hist. Meld. tom. 2. pag. 492: *Inhibentes ne quis in domibus, vel in locis, aut in terris Ecclesiarum Lombardos, aut alios advenas, qui vulgariter Caorcini dicuntur, usurarios manifeste receptare presumat.*]

Horum etiam pestis abominanda adeo invaluit in Anglia, inquit Matthæus Paris ann. 1235. ut vix esset aliquis, qui retribus illorum jam non illoquearetur. Circumveniebant enim in necessitatibus indigentes, usuram sub specie negotiationis palliantes, etc. Mox subdit formulam qua debitores sibi obligabant. Adde Matth. Westmon. ann. 1232. sub finem. Hos demum proscripsit ab Anglia Henricus III. ann. 1240. ut auctor est idem Matth. Paris pag. 355. a quo postmodum, Papæ, ut ait, interventu, revocati sunt ann. 1250. sed mox ob immensas et detestabiles usuras iterum proscripti et carceri mandati sunt anno 1251. Henricus III. Brabantiae Dux testamento suo ann. 1260. quod exstat apud Miræum lib. 1. Diplom. Belg. cap. 84. cavit, ut Judæi et *Cawarsini* de terra Brabantiae expellerentur. Statum Caroli II. Regis Siciliæ contra Judæos, datum Andegavis 8. Decembris ann. 1289: *Præcipimus ut expulsio predicta extendatur ad omnes Lombardos, Caturcinos, aliasque personas alienigenas, usuras publice exercentes, etc.* Ubi notandum *Caturcinos* appellari, qui aliis *Caorcini*, Matthæo Paris *Caursini* dicuntur. A Cadurco, scilicet, Gallice *Cahors*, Occitanie urbe celebri, in qua ii commercia sua exercebant; unde postmodum Monpessulanum, ac deinde Nemausum translati, ut infra in *Langobardus* docemus: cujus quidem nomenclaturæ etymon firmat Dantes in Inferno cant. 11. amplectiturque Cleyracus ad Leges maris pag. 226.

At sunt nonnulli qui istud nominis a familia *Caorsina*, aut *Corsina*, Florentina deducendum censeant: quæ cum aliis ejusdem urbis, et provinciarum vicinarum familiis, in universa propemodum Europa, mercaturæ operam dederit. Nam licet *Lombardorum* appellatione omnes mercatores Italici, in Regnis Italiae finitimis, et longinquis, scenus exercentes, agnoscerentur; erant tamen ii distincti in Societates, ex inito invicem pacto et fœdere, quæ vulgo familiæ nobilioris, penes quam summa mercaturæ erat, nomine donabantur. Unde crebro legere est Societates *Amanatorum*, *Acciaivolorum*, *Bardorum*, *Corsi-*

norum, etc. apud Joan. Villancum, præsertim. lib. 11. cap. 137. ubi Societatem *Corsinorum* memorat. Familiæ *Corsinæ* Florentinæ meminit etiam Ugolinus Verinus lib. 3. Illustratæ Florentiæ:

Clara Sophoeleo stirps est memoranda cothurno
Corsinæ sobolis, nulli virtute secunda.

De hac etiam multis Montecanitus.

* Quam definitionem quasi Italici injuriosam falsanique arguit Muratorius tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 890. sed temere omnino. Quantumvis enim probabile videatur a Cadurco, Gall. *Cahors*, vocem hanc originem duxisse, certum nihilominus est Cadurci cives ab Italicis mercatoribus, qui ibi et in Occitania passim commercia sua exercebant, dum eorundem effluentes ex usuris ingentes proventus viderent, abominandam usurarum artem accepisse et didicisse. Verum non ita in aperto res est, ut de Caorsa, vulgo *Caours*, Pedemontii urbe quondam, quam nunc est celebriori, ipsam nominis originationem absurdum sit accersere; maxime cum usurarii promiscue *Lombardi* et *Caorcini* vocentur. De Caorsa Dantes in Inferno cant. 11. apprime intelligi potest, quanquam de Cadurco accipiat Benevenutus Imolensis in Comment. Mss. a Muratorio ibidem quo supra col. 891. laudatis. Caorsam rursus spectare videtur Dictum vetus inter urbium quarundam dicteria ex Cod. Ms. Bibl. S. Germ. Prat. sign. 1520.

Usurier de Chaorse,

et Guignevil. in Peregr. hum. gen. Ms. ubi de Concupiscentia:

Li Sathanas m'i engendra,
Et de illuec il m'aporta
A Chaourse, où on me nourri,
Dont Chaoursiere dite sui:
Aucun me nomment convoitise.

* Cæterum *Corssin*, pro *Banquier*, Argentarius, trapezita in Charta Henr. de Autigniaco milit. ann. 1302. ex Chartul. Sabaud. fol. 106. vº: *Nous avons heu et receu de Pieire de Monnelian clerc payant eu non de mons. le conte de Savoie mil quatre cens livres de Tornois par la main Estevenet Cellet, Bertholmeu Guiot et Abelon Malabaille Corssin de Bourc, as queux eles sont payés par nostre volonté.* Chonin, pro *Chaorsin* vel *Caorcini*, eadem notione, in Ch. ann. 1312. ex Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 71. vº: *Nous Florens Berthaut sire de Malines faisons savoir.... que nous tenous.... en fief.... de M. Jehan duc de Lothrike, de Brabant et de Lembourg.... la voerie et le seigneurie de Malines, le marchiet du seil, du poisson et des bestes, les Chonins, les Lombars et les Juys.* *Caoursin* vero pagus Cadurcensis dicitur, in Ch. ann. 1340. ex Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 366: *Cent livres Tournois de annuel et perpétuel rente à prendre sur la trésorerie ou recepte de Pierregort et de Caoursin.* Alia ann. 1360. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1439: *Item Caoursin, où a deux citez, Caours et Montauben.*

Jam vero ex eo quod *Caorsini* usurarii passim exagitarentur, proscriberentur, et in carceres compingerentur, nata videtur familiaris nostris loquendi formula: *Enlever quelqu'un comme un Corsin*, cum aliquem in carcerem per vim abductum

dicimus : quanquam non desunt qui eam referant ad corpora Sanctorum, seu Divorum reliquias, quæ ad maiorem venerationem humeris Sacerdotum et Magnatum deferri in sublime solent, quomodo apud Plautum in Milite glorioso :

Ducite istum : si non sequitur, rapite sublimem foras.

* CAUVUERCINI, Eodem intellectu. Concil. Trevir. ann. 1310. cap. 28. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 49. col. 2 : *De Cauvuerinis et usurariis. Item præcipimus districte ut se contra Cauvuerinos ita habeant, sicut in generali concilio est statutum.* [** Vide Cavercini, et Haltausii Glossar. German. col. 212. voce *Cowvertschen.*]

**CAP, KAAP, Pondus quoddam in oppidis circa mare Balthicum olim usitatum. Chart. Novogorodens. c. ann. 1230. ap. Lappenb. in Cod. Probat. Init. Hanseat. pag. 41 : *Stater, qui dicitur Cap, debet in gravitate continere 8. Livonica talenta.* Alia c. ann. 1290. ibid. pag. 157 : 10 Kaap cere; et pag. 159 : 10 Cap cere. Vide ibi Indicem.

CAPA, CAPPÀ, Vestis species, qua viri laici, mulieres laicæ, Monachi, et Clerici induiebantur, quæ olim caracalla. Wlphinus Boetius in Vita S. Juniani : *Vestis cilicina de caprarum pilis, quæ in modum Caracallæ, quam nunc Capam vocamus, perseverat usque in hodie, apud nos est.* [Chronicon Trivetti ad ann. 1156 : *In pago Parisiacensi Capa Salvatoris nostri in Monasterio Argentolii revelatione divina reperta est, inconsutilis et subrufi coloris, quam gloriosa mater ejus fecit ei, cum adhuc puer esset, prout repertæ cum ea litteræ indicabant.*]

Capam viris laicis tribuit Gaufridus Malaterra lib. 2. cap. 44 : *Ipsæ cum tredecim viris, gladiis cum Capis accinctis... ad portam castelli accedens, etc.* Rogerus Hoved. in Henrico III. : *Percussus est cum gladio per Cappam et tunicam et camisiam, non sine sanguinis effusione.* In Ricardo I : *Et fracta est Cappa Regis Anglorum, ex percussione Willelmi des Barres.* Adde Matth. Paris pag. 15. [et Vide *Annelatus.*] At laici cottos vel mantellos cum Capis deferre, contra Monachi cottos, vel mantellos sine Capa portare vetantur in Concilio Metensi ann. 888. cap. 6.

Capam sequiori sexui adscribunt etiam Scriptores. Idem Malaterra lib. 2. cap. 29 : *Vestium etiam tanta penuria illis erat, ut inter Comitem et Comitissam nonnisi unam Capam habentes, alternatim, prout unicuique major necessitas incumberebat, ea utebantur.* Matthæus Paris ann. 1192 : *Vestem Sacerdotis in meretricis habitum convertit, tunica viridi feminea indutus, Capam habens ejusdem coloris, pepulum in capite muliebre portans, etc.* Computum Stephani de la Fontaine Regii Argentarii ann. 1351 : *Pour fourrer une robe de 4. garnemens que Madame la Royne ot de livrée le jour de Myaoust, pour les 2. surcos, et cors de la Chape, 3. fourrures de menu ver.* Tradit Gaufridus Vosiensis 1. part. cap. 55. extremo Regem Ludovicum VII. prohibuisse mulieres publicas chlamyde seu Cappa uti Parisius, ut tali nota a legitime nuptis discernerebantur. [** Testament. ann. 1328. ap. Matthæum post Alciat. contra Vit. Monast. pag. 366 : *Item amitæ nostræ abbatissæ so-*

rorum S. Claræ in Nuss Cappam et tunicam de rubeo cameloto.]

Capa autem tunicæ laxioris et talaris species fuit, quæ cæteris vestibus superaddebatur, pallii instar : unde recte Isidorus lib. 19. Orig. cap. 31. *Capam dictam scripsit, quia quasi totum capiat hominem.* Anonymus in Vita S. Vodalii Benedicti num. 10 : *Tollens pallium suum qui vulgo Cappa vocatur.* Le Roman de Garin :

Cil del chastel s'adourent à droiture,
Vestent haubere, ceignent espées nues,
Et par desuere ont les Chapes vestues.

Le Roman de Rou et des Ducs de Normandie :

N'a gueres meillor terre sous la Chape dou ciel.
Cum vero capæ totum hominem quodammodo ambirent et tegerent, iis utebantur potissimum, cum foras, aut peregre ibant. Goffridus Vindocinensis lib. 5. Epist. 3 : *Si persona qualibet ad eum transiens invenitur, non ei aufertur Capa, sed de vita statim et membris agitur.* Vitæ abbatum S. Albani : *Ad Synodum venient;... et inter alios sedebunt, habitu tamen itineris non mutato, nisi velint, videlicet in Cappis et calcaribus.* [** Vita S. Anskar. cap. 16. ap. Pertz. vol. Scriptor. 2. pag. 700 : *Clericis suis huc illucque fuga dispersis etiam sine Cappa sua vix evasit.*] Atque inde negotiatoribus præsertim tribuitur, quod ii negotiationis et commercii causa perpetuo fere terras et provincias obeant. Lupus Ferrariensis Epist. 125 : *Negotiatorum Capas se petiturum jactabant.* Le Roman de Florimond :

Tos à guise de marcheans,
Furent vestus de Chapes grans.

* Capa negotiatoribus præsertim tribuitur, ut recte observat Cangius : at vero minus feliciter tuendam hanc sententiam Lupum Ferrariensem profert; non enim vestis, sed loci cujusdam nomen ibi indicatur, quem D. Bonamy in Dissert. edita tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 288. *Cappas*, vulgo *Chappes* diocesis Trecentensis esse opinatur : contra vero vicum esse fluvio Lupæ appositum, quem *Ceppei* appellat, ex diversis locorum positionibus aliisque argumentis disputat D. Levesque de la Rascalière tom. 21. eorumd. Comment. pag. 175. Adhuc sub judice lis est.

Hinc Capa pluvialis, cujus in pluvia usus erat. Chron. Andrese : *Volens ab Eleemosynario nostro Capam pluvialem et sumptuosam ancis singulis extorquere... siquidem in nostro hospitali de filo grosso Capa solebat singulis texti, et domino de Fielnes transmitti.* Vincentius Belvac. lib. 29. cap. 118 : *Ecce Natalis Clericus meus ante me astitit, Capa indutus pluviali, sicut mihi videbatur, pulcherrima, etc.* Wibertus Archidiaconus in Vita S. Leonis IX. PP. cap. 8 : *Super pluviali veste, quæ Capa vocatur.* Le Roman de Vaces MS. :

Une Chape à pluie afeubla.

† Instrum. ann. 1181. ex Archivo Dolensi : *In tota terra Carreou non sunt nisi tria arpentia libera, quorum duo reddunt duas Capas Pluviales Archiepiscopo quandoque vadit Romam.* Marten. tom. 4. Anecd. col. 611. D. ex Statutis Ecclesiæ Barcinon. : *Quilibet Canonicus qui receptus sit teneatur infra primum annum, quo*

præbendam receperit manualement, facere unam Cappam Pluvialem seu processionalem de purpura.

* Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 73 : *Une robe laquelle les bergiers portent vestue pour cause de la pluie, du vent ou de la neige, appelée Chappe ou pays par delà.*

Lacernas pluviales vocat Interpres Juvenalis Sat. 9. v. 28. quas ille pingues, quæ muniant a pluvia, non quæ ornent. [Capa ad aquam, in Computo anni 1202. apud D. Brussel Tract. de Feodis pag. ccr. col. 1. ad calcem tomi 2.]

Sed et Capam capitis tegmentum esse dixit Isidorus loco citato : *Capa dicta quod capitis est ornamentum.* Certe capam os et vultum texisse docet le Roman de Garin MS. :

Affublé fu, s'ot le chaperon mis,
Ostez la Chape, li Cuens Fromond a dit,
Mult vos voi ore enbronchiés et pansif.

Infra :

Osta la Chape, si lor montra son vis.

Le Roman de Rou MS :

Par les chans sont à lui esperon venu,
Esmuehies de lor Chapes, rien à nul cognu.

Idem Poeta :

En la Chape s'est embusehiés,
Qu'il ne fu pris, ne eneerehiés.

Atque hinc percipimus cur Guillelmus de Podio Laurentii cap. 49. dicat Maffredum quemdam fuisse Capam et refugium infidelium et malignantium, quod ii videlicet apud Maffredum delitescerent, et absconderentur.

Instructæ porro erant capæ manicis laxioribus, unde manicatæ dicuntur Matth. Paris ann. 1258 : *Cujus familia collateralis octo Capis, videlicet quinque clausis, et quinque Manicatis de optimo moreto superbivit redimita.* Computum Stephani Fontani : *Manches de Chape, et le chaperon de Chape, 300. ll.* Innocentius III. PP. in Concilio Lateran. can. 16. et lib. 1. Epist. pag. 298. vetuit ne Canonici et Clerici *Cappas Manicatas* intra Ecclesiam ad divinum Officium deferrent. Idem prohibuere Galo Cardinalis in Constit. ann. 1208. cap. 3. 4. Odo Paris. in Statutis Synodalibus, Concilium Eboracense ann. 1195. can. 6. Monspelienne ann. 1214. can. 3. Avenion. ann. 1209. can. 12. Sarisberienne ann. 1217. can. 10. Statuta Synodalia Nicolai Episc. Andegav. ann. 1264. et 1269. Constitutiones Nicosienses can. 8. Synodus Cicestrensis ann. 1289. can. 9. Synodus Bajocensis ann. 1300. can. 33. etc.

CAPÆ ALATÆ, interdictæ pariter Clericis in iisdem Statutis Odonis Episcopi Parisiensis [necnon etiam in antiq. Statutis Synodal. Eccles. Æduensis apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 472.]

Capis præterea assuta erant et cohærebant caputia, et ita induiebantur, ut cum maxime clausæ essent capæ, caput per collare, seu foramen collaris inferretur. Vide in Capitulum et Caparo.

Capa, Monachorum præsertim fuit. Theodemarus in Epist. ad Carolum Magnum de Monachis Casinensibus : *Illud autem indumentum quod a Gallis Monachis cuculla dicitur, nos Capam vocamus.* Eckardus Junior de Casib. S. Galli cap. 1 : *Ingressi-*

tur penetrabilia claustris vacuis fur noctibus nudipes, Cappa quidem, uti Fratrum unus putaretur, indutus. Vita S. Vodalii Benedicti n. 11: Ille tollens pallium suum, qui vulgo Capa vocatur, super eum projecit. [Walafridus Strabo in Vita S. Othomari Abbatis inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 2. pag. 156: Quem tam pleniter misericordiae studium possederat, ut si quem pauperum nuditatis injuria torpentem conspiceret, plerumque suis exutus vestibus, miseri contingeret artus, ita ut interdum sine tunica, sola Cappa contactus ad Monasterium remearet. Vita S. Benedicti Anian. inter eadem Acta sæc. 4. part. 1. pag. 213: Concessit etiam necessitatis causæ propter quam Regula jubet, duas scilicet stamineas et femoralia, pelli- ceas quoque et tegumenta eorum, Cappas duas.] Vide Regulam Solitariorum cap. 49. Concil. Mctense ann. 888. can. 6. Vitam Alcuini num. 25. eundem Alcuinum Epist. 60. [* Statut. antiq. S. Petri Corheiensis lib. 1. cap. 3. post Irminonem pag. 309.] etc.

¶ CAPA Sanctimonialium etiam fuit. Vita S. Liobæ Abbatis inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 2. pag. 254: Et beatam virginem ab oratione excitat periculis opponendam.... Ad hanc vocem illa ab oratione surrexit, et quasi ad colluctationem vocaretur, Cappam qua erat induta abiciens, fores Ecclesiæ confidenter aperuit.

CAPA Clericorum Regularium, in libro Ordinis sancti Victoris Parisiensis cap. 18: Brevior superpellicio vel tunica uno plena palmo, undique rotunda esse debet, et ante non nimis alte fissæ. Vide Concil. Trosleianum can. 6. Ordericum Vital. lib. 8. pag. 711. Vitam Alcuini num. 25. etc. [* Wil- ligis. Relatio ann. 976. ap. Gudcn. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 355: Scolaribus canonicis Cappam, pelles et pellicium de ovibus, caligas et sutulares magister tantum dabit. Confer Capapellis.]

Denique capa inter vestes Ecclesiasticas passim recensetur. Wibertus Archidiac. in Vita S. Leonis IX. PP. cap. 8: Nam videbatur sibi quod stans in edito, familiares suos ad se de periculo confugientes, reciperet, eisque super pluviali veste, quæ Cappa vocitatur, inclusis, sanguine eorum sibi vestes infici conspiceret. Eckehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 5: Reliquiasque ejus, ut mos nobis est, Cappa illa aquilifera indutus vespere diei Sancti ipse domum reportabat. [* Pluvialem interpretatur Arxius ap. Pertz. Scriptor. vol. 2. pag. 108. not. 14.]

* Qua cum cura deferri debeat, præci- piunt Consuet. monast. S. Emmer. Rati- spon. art. 21. ex Cod. Ms. S. Germ. Prat. sign. 1074. 3: Quando Cappis utuntur, prævideant qui eas gerunt ne parietibus se premant, nec transeundo per ostia, nec quando sedent, sub se habeant.

* CAPPA CARDINALARIS, Qua vestiri solent Cardinales. Paridis de Grassis Cæ- remon. capellar. Papal. Ms: In ejusdem diei (O. SS.) hora vespertina. Vespere pro de- functis in capella: ubi illis finitis matutinæ similiter pro defunctis aguntur, ad quas Papa cum Cappa quasi cardinalari, sed ampliori, de laneo panno russato cuculatus

accedit; quæ cardinales Cappis pavonatis induti sequuntur.

CAPE CHORALES, quibus Clerici vel Sa- cerdotes in choro amiciuntur, apud Matth. Paris ann. 1237. 1246. pag. 302. 473. in Synodo Coloniensi ann. 1280. in Præfat. in Charta Henrici Ratisbonensis ann. 1278. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 264. [in nova Gall. Christ. tom. 3. col. 1227.] etc. Rupertus lih. 2. de Divin. Offic. cap. 14: Capas quoque in majoribus festis superinduiunt, ... quæ Capæ bene ab interiori parte patulæ sunt, et omnino præter necessariam fibulam inconsutæ, ... fimbriis quoque subter ornatae sunt. Honorius Au- gustodunensis lib. 1. cap. 227: Capa propria vestis est Cantorum.

* CAPA MISSALIS, MISSARIA, Cujus in missa celebranda seu officio ecclesiastico peragendo usus est, idem quod Dalmatica. Testam. Annæ de Armin. uxoris Car. d'Albret ann. 1472. ex Cod. reg. 9673. 2. fol. 91. vº: Item legavit conventui fra- trum Minorum castri Jelosii unam suam hopalandam, de qua vult fieri Capam missalem diaconalem et subdiaconalem ad servitium et pro cantando missas de Requiem. Stat. colleg. Fux. Tolos. ann. 1457. ex Cod. reg. 4223. fol. 204. vº: Vespere de- functorum, sacerdote cum Cappa missaria seu pluviali armis nostris fulcita induto, celebrantur.

* CAPA PAVONATIA, Violacei coloris. Vide supra Cappa cardinalaris et Pavonatus.

CAPA CUM TINTINNABULIS. Anonymus de Miracul. S. Hugonis Abbatis Cluniac: Tunc misit Rex domino Abbati et sacro Conventui Capam pæne auream totam, in qua vix nisi aurum apparet, vel electrum, vel margaritarum textus, et gemmarum se- ries: inferius autem undique Tintinnabula resonantia, ipsaque aurea pendent. Notum in veteri Lege summi Sacerdotis vestimen- torum oras tintinnabulis insignes fuisse, ut nota esset eorum conversatio, ut ait S. Augustinus lib. 2. Quæst. in Exod. cap. 119. Vide Tintinnabulum.

¶ CAPPA CATEGORICA. Robertus Goulet in Compendio jurium et consuetud. Uni- versitatis Paris. fol. 12. verso: Ordo pro- cessionis Universitatis. Crucem portat qui- dam Bacchalaris artium Cappa categorica indutus, hoc est, Cappa decenti et conve- nienti. Eadem notione Catégorique dicunt Galli; quod a voce Categoricæ sumtum non dubito.

CAPE ROTUNDÆ CLAUÆ, quas portare et habere jubentur Clerici et in sacris Ordinibus constituti, in Concilio Arela- tensi ann. 1260. can. 8. [in Albiensi ann. 1254.] in Synodo Bajocensi ann. 1300. can. 33. apud Ottonem et Ottobonum in Lega- tinis pag. 18. 51. in Provinciali Ecclesiæ Cantuariensis pag. 117. Statutis Synodali- bus Nicolai Episcopi Andegav. ann. 1269. [in Manuali Henrici Sistariensis Episcopi apud Martenium tom. 4. Anecdotorum col. 1082: Nullus permittitur ad altare deservire, vel Epistolam legere, nisi in su- perpellicio et Cappa rotunda. Capas Rotun- das et largas more Clericorum et Sacerdotum deferre ut Episcopus Magalonensis prohi- beat Judæos, admonet Innocentius IV.

apud Baluzium tom. 7. Miscell. pag. 407. ne, quod sæpe contingit, a peregrinis et ad- venis eis tanquam Sacerdotibus honor et reverentia indebita præbeatur. Quare subdit: Mandamus quatenus præfatos Judeos, ut Capis hujusmodi omnino dimissis, habitum eis congruentem deferant, quo non solum a Clericis, verum etiam a Laicis distinguantur, etiam per subtractionem communionis fide- lium.]

¶ CAPAS CLAUSAS desuper ferre etiam jubentur leprosi, ut a sanis possint discerni, ne uisceant se communicationi sanorum, in Statutis Synodal. Eccl. Constantiensis in Normannia cap. 19. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 806. de Presbyteris vero ibidem cap. 18. statuitur ut, Si oporteat eos equi- tare, possint tunicalia sub Clausa Capa habere aperta; sed in aperto clausa deferant. Qui autem de cetero transgressor hujus constitutionis extiterit; vestis aperta portata in publico pauperibus erogetur: et hoc præ- cipimus executioni mandari. Vide ejusd. Anecd. tom. 3. col. 898. 1775. et tom. 4. col. 47.

¶ CAPA CLAUSULA. Gesta Gaufredi de Loduno Episcopi apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 375: Idem ab adolescentia Domini jugum ferens, quasi quædam præ- ludia futuri sacerdotii Capam Clausulam in studio semper habens, etc. sed f. legendum Clausa.

¶ CAPA DOCTORALIS, apud Rohertum Goulet in Compendio jurium et consuetud. Universitatis Paris. fol. 13. verso.

CAPE FORATE interdiciuntur Decanis, Archidiaconis et Archipresbyteris, in Con- stitut. Galonis Cardinalis.

¶ CAPA PROFESSIONALIS, quam Episco- pus Suffraganeus post ordinationem suam tradit Ecclesiæ Metropolitanæ. Vita Gu- lielmi Wainfleti Episc. Wintoniensis inter Vitas Selectorum aliquot virorum, qui doctrina, dignitate aut pietate inclaruere Londini 1681: Recensere in hoc loco necesse non habeo, quos ille sumptus et quam gra- ves ille faciebat, dum universam Archiepi- scopi familiam lautissimis epulis excipiebat, Cappam, uti vocant Professionalem, Archi- episcopo donabat.

CAPA RUBEA, Summorum Pontificum propria fuit. Petrus Damian. lib. 1. Epist. 20. de Cadaloo Antipapa: Habes nunc for- sitan mitram, habes juxta morem Romani Pontificis Rubeam Cappam, etc.

¶ CAPA TRANSVERSARIA, in Statutis Syn- odalibus Arnaldi Episc. Valentini, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 529: Sacerdotes ... in Ecclesia et extra non utantur Cappis Transversariis, sed Cappis rotundis, vel mantellis.

* CAPAS FACERE, Deferre, cantoris offi- cium præstare. Acta Mss. capit. eccl. Lugd. ad ann. 1341. fol. 73. rº. col. 2: Duobus aliis, qui facient Capas ad missam domini- cam, cuilibet xij. den. dare teneatur.

* CAPAM PORTARE, Ecclesiæ Briocensis usus, de quo in Stat. Mss. ejusd. cap. 29: De Cappa portanda in potationibus. Item quia sæpe solent dissensiones et scandala provenire circa Capam portandam pro pota- tione in festis beatorum Brioci et Guillelmi consuetis, ad obviandum eidem statuimus et ordinamus, quod cuilibet canonicus præben-

datus residens in ecclesia teneatur de cetero, secundum ordinem quo scribitur in distributionibus, incipiendo a primo usque ad novissimum, et deinde revertendo similiter, portare Capam illam in turno suo, et providere de potatione sub poena centum solidorum.

* **CAPAM SOLVERE**, **DONO**, quod præstare novus canonicus tenetur, satisfacere. Acta Mss. capit. eccl. Lugd. ad ann. 1340. fol. 66. r^o. col. 1 : *Dom. decanus et capitulum receperunt in canonicum et fratrem Philippum de Briort, et subsequenter idem Philippus fecit et præstitit juramentum consuetum, et promisit Capam suam solvere infra annum.* Stat. S. Dion. Leod. ann. 1330. tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 443 : *Item, quilibet canonicus ad præbendam receptus de primis et promptioribus fructibus præbendæ suæ solvet Cappam unam in valore novem librarum Turon.* [* Chart. ann. 1193. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 321 : *Aschaffinburgensis ecclesiæ canonici tenuitatem suam in ecclesiasticis ornamentis, videlicet in Cappis purpureis et in aliis indumentis considerantes.... statuerunt, quod inutiles expensas, quas quilibet canonicus pro introitu suo ... expendere consueverat, in meliores usus de cetero redigat, ac exinde ad honorem Dei et B. Petri, Cappam purpuream ecclesiæ conferat, in estimatione marcæ et dimidiæ.*]

DEBITUM PRO CAPA EPISCOPI, in veteri Charta.

DE CAPA ORDINARIJ LITIGARE, nostris proverbium notissimum, *Disputer de la chape à l'Evêque*. Id est, de re, quæ nec actori, nec reo, sed tertio competit. Chronicon Andrense pag. 629 : *Dicente, quod utraque pars pro Capa Ordinarii conflictum haberet, quia neutra pars jus patronatus in prædicta Ecclesia habere deberet.*

* **DE CAPA REGIA CONTENDERE**, Eodem sensu, quo vetus proverbium, *De capa ordinarii litigare*, Rem alienam agere. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 357 : *Attenta quantitate negotii et quod partes ipsæ inanibus sumptibus prohiis, quæ ad jus regium et ejus dispositionem solum pertinent, non ipsarum, consumebantur, et de Capa regia contendere videbantur, etc.*

CAPA, Alba, Vestis candida, quam induciant recens baptizati. Conradus Uspereg. : *Infantes suos in sabbato sancto Paschæ et Pentecostes cum candelis et Capa quæ dicitur vestis candida, et Patrinis comitantibus, ad baptismum deferant, eosque veste innocentie indutos per singulos dies usque in octavum diem ejusdem sabbati ad Ecclesiam deferant, etc.* Vide Capalla, Chrismale, [et Alba 4.]

CAPA S. MARTINI, qua scilicet S. Martinus corpus et caput tegebat, olim apud Francorum Reges tanto in pretio habita, ut inter præcipuas Sanctorum reliquias asservaretur, et in bellis præferretur. Monachus Sangall. lib. 1. de Vita Caroli Magni : *De pauperibus supradictis quendam optimum dictatorem et scriptorem in Capellam suam assumpsit, quo nomine Francorum Reges propter Capam S. Martini, quam secum ob sui tuitionem et hostium oppressionem jugiter ad bella portabant, Sancta*

sua appellare solebant. Walafridus Strabo de Reb. Eccles. cap. 31 : *Dicti sunt primitus Capellani a Capa B. Martini, quam Reges Francorum ob adjutorium victoriæ, in præliis solebant secum habere.* Honorius in Sermone de S. Martino : *Hujus Capa Francorum Regibus ad bella euntibus pro signo anteferebatur, et per eam, hostibus victis, victoria potiebantur, unde et custodes illius Capæ usque hodie Capellani appellantur.* Idem in Gemma animæ cap. 128 : *Capellani a Capa S. Martini appellati, quam Reges Francorum in præliis semper habebant, et eam deferentes Capellanos dicebant.* Non solum igitur Capam S. Martini in Palatio, sed et in oratoriis castrensibus, quæ μεταφορικά ἐκκλησίαι, Ecclesiæ portatiles dicuntur Nicephoro Callist. lib. 7. cap. 46. asservabant, atque adeo in in præliis deferabant Capellani. Ubi Sozomenus lib. 1. cap. 8. de Constantino M. : *Καὶ σκῆνην εἰς ἐκκλησίαν εἰκασμένην περιέφερον, ἥνιστα τοῖς πολεμίοις ἐπεσφράτευσεν.* Ex his etiam perspicuum fit, Græcos ævi recentioris Capæ nomine appellasse sacras reliquias, quas in expeditionibus bellicis et in ipsis præliis, deferre solebant. Mauritius lib. 7. Strateg. : *Γενόμενων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ τῆς περατᾶς τόπῳ, ἔσται ὁ ἄρχων, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ βανδοφόρος, ὅπισθεν δὲ αὐτοῦ ὁ τὴν κάπαν βασίλῳ, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ τὴν τοῦ βαν. Constantinopolitanos Imperatores Sanctorum reliquias in præliis extulisse, auctor est etiam Theophylactus Simocatta lib. 4. cap. 16. Vide infra Capella, et Vexillum S. Martini.*

CAPA ROBERT cum, vel sine penna, et capucio, vel almussa, in Statutis Massiliensibus MSS. ann. 1276.

CAPA ROMANA. Ademarus Cabanensis de Episcopo Lemovicensi pag. 176 : *Per 7. dies indutus processit stola sanctificata et indumentis, cum quibus benedictus fuerat, et cum Capa Romana, absque colobio tamen et casula.* Tabularium S. Eparchii Incuslism. : *Cortinas quoque et dosallos sive bonchallos, et ex optimis polleis 20. Cappas Romanas, et multa plurima, quæ numerare longum est.* [Vita S. Ansegisi Abb. Fontanel SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 634 : *Cappas Romanas duas, unam videlicet ex rubeo cincto et fimbriis viridibus in circuitu ornatam, alteram ex Cane Pontico, quem vulgus Beuvrum nuncupat, similiter fimbriis sui coloris decoratam in orbe.*]

In Regum nostrorum aula erat Officialis, seu Minister, qui Portechape, appellabatur, hodie Porte-manteau du Roy. In Computo Thesauri incip. a 1. Jan. 1312 : *Quinque Portantes Capam, tres Barillarii, et quatuor Butarii pro tunicis Pasch. et Pentecost. quilibet 10. sol. Statutum Hospitii Regis Philippi Magni ann. 1317 : Il aura 3. Portechappes qui mangeront à Court, et auront 4. deniers d'argent par jour pour tous ses chevaux, et seront prisiez.*

* Hinc Portechappe in Lit. ann. 1374. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 78. appellatur, qui hodie Porte-manteau.

* **CAPA PLUMBEA**, Supplicii genus. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 222 : *Oudin Saudrin desmenti ledit Gebart et lui dist qu'il estoit sanglant coux,*

le bati, feri et injuria de injure de fait à tort et senz cause raisonnable, et avecques ce lui dist encor que se nostre saint pere le Pape savait l'estat et la vie dont il vivoit, il le feroit mourir en la Chappe de plonc. Vide infra Cappella 11.

CAPELLA, Minor capa. Vide suo loco Capella 1.

CAPPARIUS, Qui facit et reficit Ecclesiæ ornamenta, in Tabular. Brivatensi fol. 197.

¶ **CAPPARIUS**, Cantor, qui fert Cappam in Ecclesia, tom. 4. Concil. Hisp. pag. 674. in Regula consueta Toribii Archiep. Limæ. Vide Cappiger et Caparius suis locis.

¶ **CAPPATUS**, Eadem notione ibid. pag. 670. col. 1. Sed non pro Cantore solum, verum pro eo omni qui fert cappam accipitur in Charta anni 1258. relata tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 710. edit. 1722 : *Ut Canonici in Annunciatione B. M. V. qua Cappati hucusque fuerant, perpetuo superpelliceati incedant.* Vide Concil. Terracon. ann. 1329. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 311. [* Testament. ann. 1376. ap. Guden. Cod. Dipl. vol. 3. pag. 474 : *Legavit cuilibet converso ibidem in Dalen existente Cappato etc.* Vide Capatus, suo loco.]

** **CAPPIFER**, Monachus. Reinardus Vulpes lib. 2. vers. 979 :

Tam bene si casulam posuisset Cappifer albus

Tam tria mox surgeus mala vorasset Abel.

¶ **CAPPATI MILITES**, in Gestis Tancredi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 173.

CAPULA. Balbus in Catholico : *Capula, parva capa, capa, ornamentum capitis.* Nestor Novariensis in lexico : *Capula, genus vestis.* Eckehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 5 : *Per nescio quam sub Capula incuriam sibi met ipsi manum transfixit.*

INCAPPARE, Cappa aliquem induere, operire. Chronicon Andrense : *Vidimus cum aliquando Incappatum, et calcaribus circa pedes redimitum. Italis Incappare, incidere sonat.*

** **CAPPALES PANNI**, Germ. Kaplaken, Panni ex quibus vestimenta clericorum et monachorum conficiebantur. Vide Lappenb. Init. Foederat. Hanseat. Docum. pag. 158. not. 1. et 286. not. 3.

¶ **2. CAPA**, Rivulus, sulcus ad emittendas aquas, Arelatensibus Cape. Ordinatio ann. 1223. de abevratoriis Rhodani, e MS. D. Brunet fol. 66 : *Abevratium protendatur.... ab ipsa alba usque ad quandam Capam, quæ est ultra Rodanum ad consonam Nuera.*

* **3. CAPA**, Amentum, quo virga flagelli manubrio ejusdem innectitur. Anonymi Glossar. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Capa, est illud medium quod jungit mantentum (flagelli) et virgam.* [* Germ. Flegelkappe. ADEL.]

* **4. CAPA**, Pars, portio. Charta ann. 1083. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 352 : *Ita sane, ut deinde inferatis..... annualiter de grano et sica in campo Capa quarta traenda de area. Alia ann. 1106. ibid. col. 353 : Terraticum de grano in campo Capam quartam, de sicale in campo Capam quintam, trabendas ad aream.* Pro Capa, legitur Pars in Ch. ann. 1184. ibid : *Terraticum de prædicta*

terra, de grano et segole quartam partem, etc. Nisi legendum quis existimet *Copa*. Vide *Cupa* 3.

* 5. **CAPA**, **CAPPA**, Capsa, arca, pyxis. Inventar. ann. 1476. ex Tabular. Flamar. : Item plus unam Capam postium coralli magnam cum quatuor pedibus clausam cum clave; et infra eandem caxam bona sequentia. Stat. Universit. Andegav. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 502. art. 26 : *Cappa* etiam examinanda tradetur.

* Aliud sonat vox *Chape*, Fornicem nempe, apud Froissart. vol. 3. cap. 17 : *Adonc l'escuyer me tira en un anlet de la Chape du chastel d'Ortais. Cappe d'un four*, ejus Camera seu fornix, in Chartul. sign. *Ezechiel Corb.* ad ann. 1418. fol. 49. v^o. *Emchapement*, vox architectonica, id quo aliquid superinduitur. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 287 : *En cheant aval ledit plastras cheu sur nn Emchapement d'icelle tour* (de Vincennes) qui le fist aler plus loing d'icelle tour que l'en ne cuidoit. Vide supra *Camera* 10.

CAPABILIS, **INCAPABILIS**. Beda lib. de Orthogr. : *Capax, qui facile capit. Capabilis, qui facile capitur.* Est igitur *Capabilis*, qui capi et comprehendi potest : e contrario, *Incapabilis*, incomprehensibilis. Gloss. Græc. Lat. ἀχώρητος, *Incapabilis*. Voces sunt Arianis familiares. Sanctus Augustinus libro tertio contra Maximin. : *Aisti de filio : Vidit ergo Patrem, sed Incapabilem : nec attendis, quia etsi vidit Incapabilem, quem, sicut putas, capere non potuit; non tamen invisibilem, quem videre potuit. Tu autem nobiscum non de Capabili et Incapabili . . . disputabas.* Idem Serm. 6. de Sanctis : *Ligavimus Incapabilem filium virginis.* Facundus Hermianensis lib. 1. cap. 4 : *Qui ergo concedunt, quia Deum Virgo genuit, quod Incapabile est, etc.* Ita vocem *Capabilis* ea notione usurpavit Goldscherus Monachus in Vita S. Valerii Episcopi Trevirensis num. 7 : *Ut . . . ad agnoscendam Dei veritatem Capabilem aperiret sensum.* Eadem verba habentur in Vita S. Eucherii Episcopi Trevir. apud Bosquetum. Paulinus Aquileiensis in Epist. ad Carolum Mag. præfixa lib. 1. contra Felicem Urgellitanum : *Hujus nimirum rejecta pestis felivomæ amaritudinis crapula, Capabilia mei stomachi refrigerasse receptacula modo mirabili contemplatæ facie suffusus venustatis rubor declarat.* Rupertus lib. 10. de Divin. Offic. cap. 10 : *Constat igitur, quod Spiritus sanctus humanæ animæ Capabilis sit, ejusque penetret interiora, ut pote quam illa bibit, id est, in interiora suæ substantiæ recipit.* Ibid. cap. 20 : *Capabilis enim, ut superius jam dictum est, humano vel angelico spiritu, Spiritus sanctus est.* Atque inde Galli nostri vocem *Capable* hauserunt cum de viro docto verba faciunt, ut qui facile scientias capiat ac comprehendat. [Gaufredus Autissiod. in Cantica Cant lib. 1 : *Hoc speculum fabricatur . . . quod ut Capabilis fiat, etc.*]

† **CAPACITAS**. Vide *Capax*.

† **CAPACULUS**, *Aliquantum capax*, in Catholico Johannis de Janua.

† **CAPAGIUM**, Pecuniarium subsidium, Litteræ Johannis Comitis Pictav. filii Joannis Regis Franc. ann. 1357. 18. Feb.

ad Senescallum Bello-quadræ, ex Rcgest. Senesc. Nemaus. fol. 298 : *Cum nos . . . convocaverimus Universitates dictæ Senescallie et pro deffensione et tutione partium prædictarum nonnullæ Universitates ejusdem Senescallie nobis, non coactæ, sed ipsarum spontanea voluntate, concesserint quoddam subsidium Capagium nuncupatum levandum et solvendum pro tempore, modo, forma, terminis et sub protestationibus in quodam rotulo pargameni sigillo secreti nostri sigillatis, contentis et plenius expressatis quem vobis mittimus una cum nominibus dictarum Universitatum in dicto rotulo contentis et declaratis, et urgens necessitas nos astringat, ut dictum subsidium, ceu Capagium, levetur cito et cum diligentia maxima exequatur, ideo nos de vestra diligentia et legalitate quam plurimum confidentes, vobis, si necesse fuerit, committimus et mandamus, quatenus dictum Capagium juxta modum et formam in prædicto rotulo contentis levare et exequi cum diligentia faciatis.* Hæ autem sunt conditiones in rotulo Litteris adjuncto expressæ : Primo, quod durante tempore infra scripto, vel saltem tanto tempore, quanto durabit Capagium infra scriptum, Dom. Comes Pictav. filius et Locum-tenens Domini Franc. Regis non possit aliquid aliud sive ratione focagii subordinati, vel alias quovis modo, nisi oblationem infra scriptam petere. Item, quod Capagium levetur hodie secundum numerum personarum quæ per Commissarios dandum reperientur, et non juxta numerum olim transactum, qui Commisarii inventaria facient de capitibus tantum, et non de bonis mobilibus et immobilibus, et expensis regis, et non Communitatum, ultra ætatem duodecim annorum. Item, quod dictæ Communitates, Consules, Procuratores ac Sindici earum teneantur tradere Commissariis super hoc deputandis inventaria, quæ habent de bonis mobilibus et immobilibus olim a tempore mortalitatis citra facta, et jurabunt ipsa inventaria tradere prout in eorum registris fuerint descripta. Item, quod dictum Capagium promittant de monetis currentibus et juxta bursam quam habent de præsentibus, videlicet Agno auri computato pro triginta quatuor solidis, et florinuum pro viginti quatuor solidis. Item quod prædicta leventur et exigantur per certos Probos super hoc deputandos, et in ipsorum deffectu per ordinarios ipsarum Communitatum. Item, fuerunt protestatæ dictæ Universitates, quod per præsentem oblationem non intendunt earum Communitates ponere in casu consimili in aliquam servitutem, et eo casu quo induceret, quod tamen nolunt, imo expresse volunt pro non servitute haberi dictam oblationem. Item, dicunt et intendunt prædictæ Universitates, quod solvatur pro duobus mensibus Capagium prædictum in media Quadragesima ac capite mensis Madii. Eo casu quo esset guerra, et non alias, solvatur pro aliis duobus mensibus. Prædictæ vero Universitates oblationem prædictam faciant, videlicet pro capite in septimana tres denarios, pro bonis immobilibus, scilicet pro centenariis unum denarium, et pro bonis mobilibus pro centenariis duos denarios, juxta formam olim factam pro duobus mensibus. His subjunguntur nomina circiter quinquaginta Uni-

versitatum Senescallie Belloquadræ, quæ Capagium solvere tenebantur. Hæc fraterne communicavit Vaissetus noster Occitanie Historicus. Occurrit vox *Capagium* in Charta Ecclesie Aptensis ann. 1259. inter Schedas Cl. Præsidis de Mazaugues, ubi etiam significat tributum uniuscujusque capiti impositum, quod Provinciales hodieque vocant *Capage*. Vide *Capitagium* in *Capitale* 5.

1. **CAPALE**, pro *Capitale* in Testam. Ranimiri Reg. Aragon. æræ 1099. in Hist. Pinnatensi lib. 2. cap. 38.

† 2. **CAPALE FERRUM**, Cassidis species, qua milites tegebant caput, Gallis olim *Chapel defer*. Privilegium Henrici de Soliaco ann. 1031 : *Tenebitur habere lorica vel lorica, et Capale Ferreum, et lanceam et gambergam.* Vide *Capellus* 1.

† **CAPANA**, Tigillus in posteriorem partem carrus tendens, super quem pueri insilire solent. Val. Paschalis in *Amalthea Laurentii*.

CAPANNA, Tugurium, casula. Isidorus lib. 14. Origin. cap. 12. et ex eo Papias : *Tugurium parva casula est, quam faciunt sibi custodes vinearum, ad tegimen sui, quasi tegurium. Hoc rustici Capannam vocant, quod unum tantum capiat.* Joan. de Janua : *Capanna, vilis casa, vel domus palea cooperta.* A Græco καπνή, ut quidam volunt. [Vide Menagii Diction. Etymol.] [** et Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 1179. C.] Itali vocem retinent *Capanna*, unde Cambrobrianni *Caban*, nostri *Cabane*, Hispani *Cabaña*, effinxerunt. Statuta Raymundi Comitis Tolosæ contra Hæreticos : *Omnes Cabanæ suspectæ a communi habitatione castrorum remotæ, et speluncæ infortiatæ, et clusella in locis suspectis et infamatis destruantur.* Consilium Archiepiscopi Narbonens. cap. 34. in Concilio Biterrensi ann. 1246 : *Investigent hæreticos in villis, et extra domos singulorum, et cameras subterraneas, Cabannas, et clausellas, et alia latibula perquirendo.* [Codex MS. S. Martialis de Miraculis ejusd. Sancti apud Stephanotium tom. 2. Fragn. Histor. : *Locus ullus in tuto non erat; persona aliqua non excipiebatur : æqua lance domus divitum et procerum et Capannæ pauperum, orphanorum et viduarum supellectiles scrutabantur.*] Occurrit passim in Tabulario Ecclesie Uzetiensis. Vide Foros Aragon. lib. 3. tit. de Pascuis. [Acta SS. April. tom. 3. pag. 524. et seq. Maii tom. 2. pag. 167. et cap. 7.]

† **CABANA**, Eadem notione. Pactum inter Jacobum Aragonie Regem Montisque Pessulani Dominum et Berengarium Magalonæ Episcopum ann. 1272. de limitibus jurisdictionis utriusque : *Excepta Cabana unica facienda vel domo lapidea in terra vel in aqua . . . ad percipiendum usaticum seu pulmentum aut pedagium consuetum.* *Cabaña*, in Charta Aldephonsi Regis Castellæ æræ 1220. in Hist. Segoviensi cap. 18. § 5.

CABANESIUS, Eadem, ni fallor, notione, in Charta ann. 1100. apud Gariellum in Episcopis Monspessul. pag. 91 : *Dedit Canonici Magalonensibus quosdam Cabanesios, et quasdam terras et vineas, etc.* [Vide *Cabannaria*.]

CAPAPELLIS, quasi *pellis cum capa*. Joan. de Janua.

CAPARCUS, *Pistor*, in Gloss. Isidori.

† **CAPARIUS**, Cantor *Capa* ornatus, Gall. *Chapier*, qui fert *capam* in Ecclesia. Rituale MS. Eecl. Cathedr. Tolos. : *Et interim Ebdomarius et alii quatuor Caparii, Corarii, Turiferarii, Virgarii precedentibus revertuntur ad sacristiam*. Vide *Capa* 1.

CAPARO, **CAPERO**, **CAPIRO**, ex Gall. *Chaperon*, Occitanis *Capayrou*, Tegmen capitis, eueulla, ita dieta tanquam brevior *capa*, quæ majori *capæ* supersternitur. Quod quidem etymon longe probabilius, quam illud quod a *Capronis*, hoc est, capillis muliehribus demissis in frontem, de qua voce Festus, accersit vir doctus ad 3. Annal. Taciti, quod, inquit, in vultum se demittat a capite. Guibertus lib. 1. de Vita sua cap. 22 : *Cucullum, quem Caperonem vulgo vocant*. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 66 : *Nec cucullas, id est, Caparones, nec pileos, id est, almutias in capitibus habere debent*. Matth. Paris ann. 1227 : *Concedant eis pannos probationis, videlicet duas tunicas sine capucio, et cingulum, et braccas, et Caparonem usque ad cingulum*. Ocurrat prætereā in Regula S. Francisci eap. 2. in eodem libro Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 40. in Fragmento historico de Coneilio Aquisgran. etc. Caparoni manum admovebant salutantes. Chronicon Bertrand Guesclini MS :

Au Palais a trouvé le riche Roy Fagon,
De Dieu le salua, et fit affliction :
Le Rey se va lever, et mist main au Chaperon.

Petrus IV. Rex Aragon. in Chron. lib. 2. cap. 25 : *Cascun levant so lo Capel, et nos axi mateix levant nostre Capero, etc. Un Chaperon fourré d'ermine pour le Roy a la feste de l'Etoile, in Computo Stephani de la Fontaine ann. 1351. Chaperon en forme*. Idem Comput. : *Pour Madame la duchesse de Lemboure, fille de Mons. le Duc de Normandie, 2. Chaperons, l'un pendant, l'autre à ensourmer, tout fourré de menu vair*. Alibi : *Chaperon de chape*. Caparonis vero forma describitur in Statutis MSS. Ordinis Militaris Coronæ spineæ sub Carolo VI. exaratis : *La forme de cetuy Chaperon sera moienne entre grant et petit, c'est à savoir que le Chaperon en fourme il descendra largement jusques entour les espauls, et sera si juste entour le col et de bon bras, que legierement on y pourra entrer sans estre fendu, ne boutonné dessous le menton. Et la cornette doublée de luy-mesme de 3. doigts de large, sera longue d'un pied et demy, et non plus, sans nulle detrachure, ne haschure, en toutes ses parties, ne és autres garnemens, habis, ou paremens dudit ordre*.

* Ab illius colore designati nonnumquam ordines ecclesiastici secularesve : sie *Chaperons* rouges appellantur eanonici congregationis S. Mauritii Vellavorum, in Testam. Caroli V. reg. Frane. ann. 1374. in Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 229. vº : *Item aux Chapperons rouges à Senlis, xxx. livres pareillement*. Vide infra *Capayrona*.

CAPIRO FERREUS, apud Rolandinum in Chron. lib. 3. cap. 16. Vide in *Pancerea*.

* **CAPARRA**, vox Italiae, unde Provin-

cialibus *Caparro*, Arrha. Pacta inter regem Tunet. et Pisan. ann. 1398. tom. 1. Cod. Ital. diplom. eol. 1120 : *Item, quod si aliquis Pisanus vendiderit aliquas merces per manus Torcimannorum, et habuerit auiant (leg. arrham) seu Caparram, etc.* Reg. notat. d'Aubagne : *Pro arris et Caparris istarum viginti quinque saumatarum avenæ, etc.*

* **CAPATGIUM**, Subsidiū pecuniarium, quod viritim solvitur, idem quod *Capagium*. Vide in hac voce. Lit. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 188. eol. 1 : *Quam quantitatem (florenorum) asserunt assendere longe plus quam Capatgium*.

† **CAPATICUM**, Capitis census ab hominibus de capite quotannis solvendus. Codex Irminonis Abbatis Sangerman. MS. fol. 45. verso col. 1 : *Aspiciunt ad ipsam Ecclesiam vi. mansi... solvunt ad hostem de argento sol. xii. de Capatico sol. vi. de spelta mod. xxxv. Eadem eol. : Solvunt inter totos ad hostem denar. xvi. de Capatico sol. 11. Idem Cod. fol. 64. eol. 1 : Donant inde soledos 11. solvunt Capaticum, pullos et ova.... Infantes non sunt S. Germani solvunt Capaticum tantum. Et fol. 63. verso : Tenet ipsum Geofridus colonus S. Germani, solvit inde denar. xii. de Capite suo. Charta Godfridi Magni, Ducis Lotharing. pro Monachis Gorziensib. ann. 1069. apud Miræum tom. 1. pag. 353 : *Id est, in dotibus altaris, in decimis, campis, pratis, pascuis... censibus, Capaticis et omnibus aliis pertinentiis*. [* Confer. Guerard. in Indic. Irminon. et in Proleg. ad Chart. S. Petri Carnot. § 40.] Vide *Capitale* 5.*

† 1. **CAPATUS**, Amictus *capa*. Ex Chronico S. Medardi Suession. urbs Damia capta fuit ann. 1249. ab Ludovico IX. Francorum Rege, qui dicitur de genere *Hugonis Capati*. Hinc infert Valesius in Valesianis Hugonem eognominatum fuisse *Capatum* a *Capa*. Hoc autem inde confirmatur, eodem Valesio iudice, quod quidam alii Scriptores eundem Regem appellant *Hugonem Caputii*; *Caputium* enim, inquit, et *Capa* unum et idem sonant. Prætereā in libro 10. Chronographiæ Hugo, Robertus et Henricus *Capati* nuneupantur ad marginem Codicis MS. Minus versimilis videtur opinio Bertrandi Præsidis, qui Hugonem a crassiori capite *Capetum* dictum putat. Vide *Menagium* in Dictionario Etymol. Gall. et infra *Capetus*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Capatus, qui est vestu de chappe. Encaper, Capa* aliquem induere, vel donare. Guignevil. in Peregr. hum. gen. Ms. :

Comment que soie enmantelée
Par dehors bien et Encapée, etc.

Miræ. Mss. B. M. V. lib. 2 :

Cil grant seignor chaus avant traient,
Et chaus Encapent et enjupent.

† 2. **CAPATUS**, vel *Capato* Hispanice, Caleus, Gall. *Soulier*. Legitur tom. 4. Concil. Hisp. ann. 1582. pag. 246.

CAPAX, Vas majoris capacitatis. Gloss. Græc. Lat. : *Δοξί, Exceptio. Δοξαῖον, Capacitas, Receptaculum*. Aeta sancti Thyrsi Mart. posteriora eap. 5. num. 22 : *Sylvanus dixit : Capacem grossum afferte et aqua eum implete, Thyrsus autem a capite deorsum in*

eodem arctate. Alia aeta habent *tinam, vas, aut lebetem*.

* **CAPAYRONA**, ab occitan. *Capayrou*, Tegmen capitis, eueulla, Gall. *Chaperon*. Charta ann. 1358. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 211. eol. 1 : *Necessario oporteat ultra raubas communes eidem provideri de.... una Capayrona et uno cappello ad equitandum. Chaperonneuse d'Anjou, Cuculla Andegavensibus propria*. Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 205. Chartoph. reg. eh. 63 : *Le suppliant demanda à uns compaignon s'il n'avoit point veu une jeune fille, qui portast Chaperonneuse d'Anjou;.... lequel lui dist..... qu'il avoit veu une jeune fille, qui avoit une robe de bureau jusques à my cuisse et ung meschant chapeau. Est autem Chaperonnée, quantum Capayrona contineri potest, in aliis Lit. ann. 1382. ex Reg. 120. ch. 248 : Item à prendre.... deux ou trois Chaperonnées de sel.... Item environ plain chaperon de raisins*. Vide *Caparo*.

† **CAPCIA**. Informationes Civitatis Massil. de passagio transmarino in MS. Sangerman. : *Sunt etiam necessarii ad unam navem tres timoni, scilicet duo in Capcia et unus superfluous habentes longitudinis xviii. goas, et latitudinis ix. palmos*. Vide *Capsa navis*.

† **CAPCIO**. Vide *Captio*.

* **CAPDAGUAYTS**, Qui sub vicario urbium politiæ invigilant, vigiliarum præfecti, quasi *Chefs du guet*. Constit. Mss. Alfonsi II. reg. Aragon. ann. 1333 : *Ordinamus quod subbajuli ponantur et eligantur per bajulos, et quod dicti bajuli, si de dictis subbajulis non posset assequi justitiam, conquerentibus teneantur pro culpis, negligentis et delictis commissis per ipsos subbajulos; cum eo casu ipsis bajulis possit mala electio imputari. Et idem intelligimus de Capdaguyts, qui per vicarium Barchinonæ ibidem eligantur et ponantur; cum non sit intentionis nostræ, quod dicti Capdaguyts alibi constituentur seu etiam ordinentur*. Vide mox *Capdellus*.

* **CAPDAQUA**, Aquarum caput et origo. Lit. Joan. PP. VIII. ann. 879. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. eol. 481 : *Cum.... terris et aquimolis, cum suis Capdaquis et ipsis aquæ ductibus, etc.* Vide *Caput aquæ* in *Caput* 3.

† **CAPDASTRA**, Liber censualis. Jacobus Gotofredus in Cod. Theod. tom. 5. lib. 13. pag. 113. in Gallia, inquit, aliquibus in locis a capitibus vel capitatione *Capdastra* vel *Catastre* vocatur, capitationis scilicet registrum, in quibus singulorum nomina adnotata erant.

* Vide *Catastrum*.

CAPDELARE, Conducere. Charta ann. 1236. apud Catellum in Hist. Tolosona pag. 36 : *Scilicet quod quando D. Rex, vel alius nomine ipsius vult congregare cavalcatas per Bajulos parochiarum, ego debeo mandare dictas cavalcatas per totam dictam vicariam per dictos Bajulos, et cogere homines secundum mandatum Domini, ut eant in guerram, et debeo dictos homines conducere et Capdelare per me vel per alium, cum expensis tamen Domini prædicti*. Adde Marteam in Hist. Beneharn. lib. 4. eap. 2. num. 5. Petrus IV. Rex Arag. lib. 3. Chron. cap.

20 : *Joan Ferrandes de Luna Capdellava los paons, etc.* id est, conducebat pedites. Hinc *Chadeler* dixerunt nostri. Le Roman de *Garin* MS. :

François Chasdele com Chevalier gentis.

Alibi :

Li Dus Girbert les conduit et Chadele.

Rursum :

Vers l'ost des Turs la suée gent Chasdele.

Guill. *Guiart* MS. :

Jouhan qui les Anglois Chadele,

S'ot bien tost de Lille nouvelle

Que François orent assegiée.

[Le Roman de *Guiteclin*, apud Gallandum de Vexillis Franc. :

La vertu de Deu les Chadele et guie.

Le Roman d'*Alexandre* :

Et mande à Alexandre qu'il Chadele les gris.]

Maestro Fray Gonçalo de Berceo, vetus Poeta Castellanus, apud Sandovallium :

Sennor sancto Domingo el natural Cannas,

E neseio en buen punto pleno de bonas mannas,

Y venie Capdellando essas bonas campauas,

Faziendo captenencias que non abrien calanas.

Vide Raimundum Montanerium in Chronico Regum Aragon. cap. 122. 139.

* Nostris *Cadeller*, ut et *Chadeler*. Le Roman d'*Alexandre* Ms. part. I :

Emenidus les voit qui les Cadelle et guie.

Ita etiam legendum videtur, pro *Caieller*, in Poemate Rob. Diaboli Ms :

L'emperere, qui l'ost Caielle,

Vit le Chevalerie bielle

Que Robiers a devant lui faite.

* **CAPDELLA**. Inventar. ann. 1491. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 55. col. 2 : *Item duæ Capdellæ blanchæ, duarum librarum ambæ; item xxvj. imagines ceræ ante altare beati Egidii.* Ubi leg. fortassis *Candellæ*. Vide supra *Cannela*.

* **CAPDELLUS**, Justitiæ præfectus, judex primarius. Lit. Eduardi reg. Angl. pro civit. Aquensi in Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 241 : *Habebant cives Aquenses communiam viginti justitiarum et unum Capdellum.* *Chadelerres*, Præfectus copiis militaribus, caput militum, in Vit. SS. Mss. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 71. rº. col. 2 : *Longins estoit uns chevaliers, qui estoit Chadelerre ou capitains de cent chevaliers.* Vide supra *Capdaguyts*.

CAPDETS. Ita secundo genitos appellant Occitani, unde 'nos *Cadets* dicimus. Legi in quadam Historia MS. Carolum d'*Albret*, qui reus Majestatis damnatus est, quod Joannis Armeniaci partes sectatus esset, *le Capdet* vulgo agnominatum. Vocis etymon a *cap*, quod est caput, deducendum videtur: ita ut dicti sint quasi minora capita, respectu primogenitorum, qui *Capmas* vocabantur, id est, *Capita domus*, nos diceremus *les Chefs de maison*: tametsi Dominos quosvis sic appellasse videantur Bigorritani, ex Charta, quam laudat Marca lib. 9. Hist. Beneharn. cap. 7. num. 2. ut et Gonçalus de Berceo, vetus Poeta Hispanus :

Era del Monasterio Cabdillo y Sennor.

Utrumque sit de vocis notione et etymo, nemo, opinor, probabit Dominici conjecturam, qui in lib. de Prærogat. alodior. cap. 21. § 4. *Cadets* dictos vult, quasi a majori natu cadant, et sint veluti quidam

Catheti, seu normales lineæ, ab ipso dependentes [Singularis est opinio Labbæi, qui natu minorem *Cadet* dictum fuisse credit, quia *Cadet* præliando; quoniam natu minoris ea fere sors est, ut abeat militatum. Has duas posteriores originationes explodit, primamque Cangii confirmat antiqua ratio scribendæ vocis; non enim *Cadet* ut nunc, sed *Capdet* scribebatur. Chronicon Ludovici XI. pag. 308 : edit. in 4º : *Après la dite déconfiture ainsi faite, ledit Duc en Auteriche, le Comte de Romont, et autre de leur compagnie, se ralierent, et vindrent devant une place nommée Malaunoy, dedans laquelle estoit un Capitaine Gascon, nommé le Capdet Remonnet.* Vide Menagium.]

CAPDOLIUM, **CAPDULIUM**, Domus feudi præcipua, castrum, sic appellatum apud Aquitanos, quasi *Capitolium*, inquit Dominicus lib. de Prærogat. alodior. cap. 2 num. 2 : *La maison principale appelée vulgairement Capdeulh*, in Consuetud. S. Severi tit. 12. art. 26. Aquensi tit. 2. art. 8. 9. et Beneharnensi tit. 10. art. 6. tit. 38. art. 7. tit. 44. art. 11. Regestum Constabulariæ Burdegals. fol. 102 : *Fecit paria-gium in tota terra sua cum domino de Salis in hunc modum, quod dictus Guillelmus retentis sibi Capdolio, decima, vineis, etc. dabat D. Regi medium pro indiviso totius terræ suæ.* Charta Comitis Rutenensis pro Dom. Severaci : *Salvo tamen et sibi retento homagio ac recognitione fortalitii, Capdulii, sive donjon dicti castri antiqua, quod nobis, etc.*

CAPE, apud Anglicos Jurisconsult. Breve, sic appellatum, quo Rex præcipit ministris suis, ut terras, tenementa, etc. *Capiant* in manum Regiam. Duplex autem est, *Magnum* et *Parvum*. Vide Fletam lib. 6. cap. 14. § 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. ubi talium Brevium formula describitur, ut et cap. 25. et Bractonum lib. 4. tract. 3. cap. 7.

† **CAPEDINARE**, Differre, procrastinare, moram producere, Gal. *Differer*, *suspendre*. Testament. anni 888. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 53 : ... *Suffragari et condonare deberemus, cymeterio jam dicti Cœnobii addentes olim impetratum ab antecessore nostro venerabili Episcopo Lamberto, internisio tantum ob (sic) Capedinate dilatione firmitas ex hoc testamento.* Vide *Capedo*.

CAPEDINES, Animalia dicta, quod manu capiantur. Papias. Gloss. antiq. MS. *Capedines, quod manu capiantur.*

CAPEDO, pro *Intercapedo*, Spatium. D. Eulogius : *Intercidente terrarum prolixa capedine.* Apud Latinos pro vase sumitur.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646 : *Capedo, spatium, studium, cura, cupiditas, ardor, aviditas, vigiliæ, industria, labor, perseverantia, pertinacia.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Capedo, genium, ingenium, Engienh, Prov. Capedum, spatium, in alio Cod. sign. 7691.*

CAPEDULUM, Vestimentum capitis, in Glossis Arabico-Latinis. Joan. de Janua : *Capululum, a caput dicitur, et Capedulum, et hæc Caleptra in eodem sensu, scilicet mitra tegens caput, quæ et alio nomine dicitur pileus, galerus, calamacus, etc.*

† **CAPELATUM**, Sertum precatorium,

Gall. *Chapelet*, in Onomastico ad calcem tom. 5. Actorum SS. Junii. In Statutis Andegav. B. Lucæ ann. 1503. pag. 215. dicitur, *Capeletum*. Vide *Capellina*.

† **CAPELET**. Vide *Capellus Ferreus* in *Capellus* 1.

† **CAPELETUM**. Vide *Capelatium*.

* **CAPELINA**. Vide infra *Capellina* 3.

1. **CAPELLA**, Brevior capa. Adalardus in Statutis antiq. Corbeiensis Monasterii lib. 1. cap. 3 : *Cæterum Capellæ, hroccus, sive cuculla de sago, unde hroccus fieri possit, ad arbitrium Prioris erit.* Chron. Amalfitanum ann. 1266 : *Fieri fecit mitram auream, et plures Capellas sericas.* [Vita S. Walarici Abb. inter Acta SS. April. tom. 1. pag. 22 : *Tunica cum Capella tantum utens, et lineum vestimentum non requirens.*] Vita S. Petri Abbatis Cavensis num. 15 : *Capellæ mantica.*

CAPELLA S. MARTINI, brevior fuit capa ejusdem Sancti, quam in Palatio asservatam diximus, et ad quam sacramenta præstabantur. Placitum Theodorici Reg. Franc. apud Mabillonium de Re Diplom. pag. 470 : *Ut de novo denominatus apud se sua mano septima dies duos ante istas Calendas Julias in oratorio nostro super Capella Domini Martini, ubi reliqua sacramenta percurrabant, hæc dibiret conjurare, etc.* Placitum aliud Childeberti apud eumd. V. C. pag. 483 : *Sic ad ipso Viro Grimoaldo fuit judecatum, ut sex homenis de Verno, et sex de Latiniaco bone fideus in oratorio suo, seu Capella santi Marthini in memorate homenis hoc debirent conjurare.* Marculfus lib. 1. form. 38 : *Sed dum inter se intenderent, sic eisdem a Proceribus nostris, in quantum inlustris vir ille Comes Palatii nostri testimoniavit, fuit judicatum, et de quinque denominatis idem ille apud tres et alios tres sua manu septima tunc in Palatio nostro super Capellam domini Martini, ubi reliqua sacramenta percurrunt, debeant conjurare.* Quo loco quidam *Capellam* dictam perpetram putant pro capsella, in qua Sanctorum reliquiæ conduntur : est enim brevior sancti Martini capa, quam *Roccum* S. Martini vocat Sangallensis lib. 2. cap. 27 : *Carolus habebat pellicium berbicinium, non multum amplioris pretii, quam erat roccus ille S. Martini, quo pectus ambitus, nudis brachiis Deo sacrificium obtulisse astipulatione divina comprobatur.* Ubi tangit miraculum, quod a Severo Dial. 2. et a Fortunato lib. 3. de Vita S. Martini, et lib. 1. Poemate 5. refertur : cum scilicet Sanctus ille, sacra in Ecclesia facturus, exuta tunica pauperem vestivit, et *bigerrica veste* brevi atque hispida humeros contextus, cætera nudus, in templum perrexit. Unde in facti et miraculi, quod inter Missarum solennia accidit, memoriam, asservatam illam bigerricam vestem censuerim inter cæteras Divi reliquias, quam pallii, seu *mantelli*, appellatione vulgo donant nostri : nam pallii vice fuerunt olim *bigerricæ*, non manicatæ, uti extiterunt capæ. In veteri Regesto Cameræ Comput. cui titulus : *Denombrement des Balliages d'Amiens et Doullens*, hæc legimus : *Les Estohiers d'Amiens doivent à l'Evesque à la S. Martin d'iver, une penne grant d'aigheaux, appelé le mantel S. Martin.*

2. **CAPELLA**, Postmodum appellata aedes ipsa, in qua asservata est *Capa*, seu *Capella S. Martini*, intra Palatii ambitum inaedificata: in quam etiam praecipua Sanctorum aliorum λείψανα illata, unde ob ejusmodi Reliquiarum reverentiam aediculae istae, *Sanctae Capellae* vulgo appellantur. Charta Caroli Simplicis ex Tabulario Monasterii Compendiensi: *Notum igitur constat per omne nostri regni imperium, et quocunque venerabile nomen beatæ virginis Walburgis celebratur, quoniam de sanctis sui corporis reliquiis impetravimus, pro ejus veneratione ac munimine suarum precum, et eas deferri fecimus ad Attiniacum palatium, et Capella constructa, seu dicata sub ejusdem Virginis memoria, in qua duodecim Ecclesiastici ordinis viros statuimus, qui diu noctuque divina horis competentibus frequentent officia, etc.* Ordericus Vitalis lib. 12. pag. 893: *Rex sanctas sibi de Capella sua reliquias deferri præcepit, etc.* De his Palatinis capellis intelligendus videtur Hariulfus lib. 2. cap. 9. ubi de reliquiis Monast. Centulensis: *De Italia, Germania... nobis directas, seu etiam de sacro Palatio, quæ per tempora ab anterioribus Regibus, et postea a jam dicto Domino nostro (Carolo Magno) maxime sunt congregatæ, etc.*

CAPELLÆ PALATINÆ dicuntur in Concilio Parisiensi VI. *Sacellâ Regis*, in Capitular. Caroli Mag. lib. 5. cap. 9. [** 11. ex Pippin. Capit. incert. ann. cap. 3. Pertz. pag. 31.] Eusebius lib. 4. de Vita Constantini cap. 17. tradit, Constantinum Basilicas aliquot et aedes sacras intra Palatii sui septa condidisse. Harum aliquot attigimus in Notis ad Willhard. n. 136. et de his pluribus agimus in nostra Constantinopoli. Eadem et *sanctæ* appellatæ, cujusmodi supersunt etiamnum in Galliis complures, quas recenset Chopinus lib. 1. de Sacra Polit. tit. 1. § 18. quarum quædam non Regum duntaxat, sed Ducum etiam, aut aliorum inferioris dignitatis Procerum fuere. [Testam. G. Comit. Nivernensis ann. 1239. in Maccris Insulæ Barbaræ tom. 1. pag. 152: *Item operi Capellæ meæ Montis-Brusonis lego centum libras.*]

Inter præcipuas vero Regum Francicorum Palatinas Capellas, exstitit insignis illa Aquisgranensis, ex toto Romanorum orbe famosissima, ut ait Gaufridus de Vita S. Bernardi lib. 2. cap. 6. de qua Eginhardus ann. 829: *Ipsam sanctæ Dei Genitricis basilicam, quam Capellam vocant, tegulis plumbeis tectam, etc.* Annales Francor. Fuldenses ann. 881: *Aquense palatium, ubi in Capella Regis equis suis stabulum fecerunt.* Ademarus Cabanensis ann. 829: *Aquis terræ motus... Basilicam magnam, quam vocant Caroli, totam denudavit de plumbeis tabulis, de quibus cooperta erat.* Agunt præterea de hac capellâ idem Eginhardus in Vita Caroli Magni pag. 102. 103. Sigebertus ann. 795. Miræus in Cod. Donat. Piar. lib. 1. cap. 11. Spicilegium Acherianum tom. 10. pag. 137. lib. 1. Miscellan. Baluzii pag. 492. Barthol. Fizen in Hist. Leod. pag. 267. 268. etc. Capellæ Ludov. Pii Imp. in Theodonis-villa instar Aquens. inchoatæ meminit Continuator Reginonis ann. 939.

At cum in Francico regno palatia com-

plura, et fere in qualibet provincia haberent Reges, adeo ut, si iter agerent, ferre semper in Dominicis, uti vocabant, villis et Palatiis habitarent, quod alibi docemus; habuere etiam in iisdem Palatiis sacras aedes, quæ propria appellatione *Capellæ* dicebantur, in quibus sacra divorum lipsana, quæ secum deferri a Capellanis curabant, reconderent et asservarent. S. Odo de Vita S. Geraldii Comit. Auriliacensis lib. 1. cap. 12: *Cum deinceps latifundia ipsius sibi succederent, ut usque ad montem magnum Greonem posset in eundo et redeundo semper in propriis mansitare Capellis: tamen non indigebat, ut aliquam villam cuilibet potenti ad custodiendum commendasset, nisi unum solum prædolum etc.* Adde Chartam Conventus S. Mauricii Agaunensis ann. 1261. apud Sammarthanos in Abbatibus Agaunensibus num. 49.

De Capellis istis Palatinis exstat Statutum lib. 5. Capit. Caroli Magni cap. 182. [** 334.]: *Ne Capellæ in nostro Palatio, vel aliubi, sine permissu Episcopi, in cujus est parochia, fiant.* Hinc querela Episcoporum Galliae in Concilio Parisiensi ann. 829. lib. 3. cap. 14 [** Pertz. vol. Leg. 1. pag. 340. cap. 12.]: *De Presbyteris et Capellis Palatinis contra canonicam auctoritatem et Ecclesiasticam honestatem inconsulte habitis, vestram monemus solertiam, ut a vestra potestate inhibeantur: quoniam propter hoc et honor Ecclesiasticus vilior efficitur, et vestri Proceres et palatini ministri in diebus solennibus, sicut decet, vobiscum ad Missarum celebrationes non præcedunt. Nam et obnixè deprecamur, ut in observatione diei Dominici, sicuti jam dudum vos deprecati sumus, debitam adhibeatis curam, quatenus, nisi magna compellente necessitate, in ipsa die a curis et sollicitudinibus mundanis vos exuat, et quod tantæ diei venerationi competit, et vos faciat, et vestros sacro vestro exemplo et doceatis, et agere compellatis.* Adde eadem Capitul. Caroli Magni lib. 7. cap. 182. [** 255.]

His porro locis capellæ istæ Palatinæ, *Regales, Regiæ, et Dominicæ* appellantur, vel quod in Palatiis Regiis, vel saltem quod a Regibus in dominicis et propriis prædiis essent extructæ, et annuis redditibus locupletatæ, *Dominicis* scilicet *decimis*, ut est in Concilio Meldensi ann. 845. *et quia ministris ipsarum Rex ipse de proprio facit necessaria ministrari*, ut habet Innocentius III. lib. 15. Epist. 225. Eo sensu Flodoardus lib. 3. Hist. Rem. cap. 23. *Antiquam Regiam Capellam* dixit. Sic *Regalem Capellam S. Salvatoris* observo in Rescripto Childe-rici Regis apud Doubletum in Historia Sandionys. pag. 685. [Capellam Regis, apud Eigilem in Vita S. Sturmii Abb. Fuld. inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 2. pag. 280.] *Capellam Regiam de Castro novo supra Ligerim, et Capellanos Regalium Capellarum*, apud Innocentium III. PP. in dicta Epist. 225. *Capellam, quæ palatio inhærebat*, in Hist. Translat. S. Sebastiani; *Capellam Palatio contiguam*, apud Hericum Monachum de Miraculis S. Germani Autisiodor. cap. 45. *Capellam Palatii*, in Charta Archiepiscopi Narbonensis apud Catellum in Comitib. Tolosan. pag. 31. *Dominicas Capellas* habet etiam Capitulare

3. Ludov. Pii ann. 828. cap. 1. id est, proprias. Neque porro Palatia construebant Principes, nisi adjunctis capellis. Helgaudus in Vita Roberti Reg. Fr.: *Stampis castro Regina Constantia palatium construxerat nobile simul cum Oratorio.* Charta Ludovici VII. ann. 1159. in Tabulario S. Maglorii Paris. ex Biblioth. Petaviana Cod. 276. num. 13: *Est enim prior Ecclesia SS. Bartholomæi atque Maglorii ante nostrum Palatium sita, antiquitus Regum Capella, et quia Abbas S. Maglorii antiquitus Capellanus Regum constitutus est, etc.* Charta Wenceslai Regis Bohemiae in Bohemia Saera pag. 82: *Ecclesia Wisegradensis, quæ nostra est Capella specialis.* Charta S. Ludovici pro fundatione Prioratus S. Martini Silvanect. ann. 1260. apud Sammarthanos in Episc. Silvan. num. 53: *Capellam illam nostram propriam et hæredum nostrorum Regum Franciæ, etc.* Edwardus I. Rex Angl. in Charta ann. 14. apud Prynncum tom. 3. pag. 1279. de Abbatia Westmonasteriensi: *Quæ omnium Capellarum nostrarum est domina et magistra.* [** Constitut. Clarendon. ann. 1164. ap. Wilkins. Leg. Anglos. pag. 321. cap. 12: *Cum vacaverit archiepiscopatus, vel episcopatus, vel abbatia, vel prioratus de dominio regis... debet dom. rex mandare potiores personas ecclesiæ et in Capella ipsius dom. regis debet fieri electio, etc.*]

Ea vero erat Capellarum Palatarum prærogativa, ut ferre semper ab Episcoporum jurisdictione et exactionibus eximerentur, soli Sedi Apostolicæ nullo medio subditæ. Chron. S. Petri Vivi ann. 1110: *Rex indignatus misit litteras suas eidem Episcopo, mandans, se moleste ferre, quod locum Mauriaci, qui Fiscus Regalis, et Capella Regum Francorum est, inquietabat, etc.* In Charta Fundationis Monasterii S. Martini de Hastings in Anglia, Willelmus Nothus ejus fundator, illud ab Episcopi Cicestrensis, in cujus diœcesi erat, jurisdictione eximit, subdiditque: *sed neque super illam dominationem aliquam, aut vim, vel potestatem exerceat, sed sicut mea Dominica Capella, libera sit ab omni ejus exactione.* Exstat illa apud Seldenum in Notis ad Eadmerum pag. 165. Quo loco adjungendum videtur, quod habet Nangius in Chron. ann. 1285. ubi ait, Giloni Archiepiscopo Senonensi, ægre ferenti, quod Maria Philippi Regis uxor Parisiis a Petro Remensi Archiepiscopo in Reginam uncta fuisset, dicenti ad Archiepiscopum *sedis Belgicæ, quæ est Remis, non pertinere extra suam provinciam Regis inunctionem; allegatum fuisse ex parte Regis, quod non factum fuerat, unde conqueri posset Senonensis Archiepiscopus, cum Capella domus Regis exempta foret Parisius, et ideo ratione loci ad ipsum inunctio non spectaret.* Vide cap. Cum Capella, Extr. de Privileg. Hinc Capellæ istæ Regales *liberæ* appellari solent. Charta Henrici II. Regis Angl. tom. 2. Monast. Anglic. pag. 14: *Cum hæc Ecclesia de Waltham a primitiva sua fundatione semper Regalis fuisset Capella, nulli Archiepiscopo, vel Episcopo, sed tantum Ecclesiæ Romanæ, et Regiæ dispositioni subjecta, etc.* In eodem Monastico pag. 28. ubi de Prioratu S. Oswaldi: *Tunc libera Capella fuit*

Regis, postea facta est juris Archiepiscopi Eboracensis. Et pag. 84: Ecclesie S. Mariæ de Hastings, quæ est libera Capella nostra. Lambertus Ardensis pag. 18: In elemosynam eis contulit liberam Capellam B. Mariæ virginis, quam propriam et liberam habebat in castro suo apud Ghisnas, etc. Charta Henrici III. Reg. Angl. apud Prynneum in Libertatib. Eccles. Angl. tom. 3. pag. 62: Cum super Decanatu Ecclesie S. Martini London. quæ Dominica Capella nostra esse noscitur, ea gaudemus dignitate a temporibus prædecessorum nostrorum diu obtenta, ita quod Decanus cum debuerit institui, a sola manu Regia stallum recipit in choro, et locum in Capitulo, etc. Vide eundem Prynneum pag. 424. 1027. 1075. 1076. 1181. 1236. 1279. 1288. tom. 2. pag. 496. 557. 727. 728. 734. 835. 982. 996. Acta Synodi Cicestrensis ann. 1157: Mandans ac præcipient, quatenus Ecclesiam S. Martini de Bello, sicut Dominicam Regis Capellam, et Regiam Coronam, ab omni exactione et oppressione liberam et quietam Christo Domino pacifice sineret deservire. Infra: Rege quidem pronuntiante se Ecclesie de Bello, sicut Dominicæ suæ Capellæ et Coronæ Regiæ in omnibus justa defensione protectorem fore. Ibidem: Quod Ecclesia de Bello libera sit et omnino ab omni subjectione Episcoporum. Habetur in Charta feodi pag. 177. formula præsentationis per Arnigerum de libera Capella.

Cum igitur essent exemptæ ab Ordinariis jurisdictione, interdictum ab Episcopis, in eas promulgari non poterat, ut est apud Innocentium III. lib. 15. Epist. 225.

* Reliquias Capellæ regiæ in quatuor festis annualibus, quo rex ea celebraturus accedebat, intra tamen 34. leucarum spatium, deferre tenebatur Domus Dei Paris. quamobrem centum quadrigas lignorum percipiebat, ut discimus ex Lit. Caroli IV. ann. 1322. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 254: *Notum facimus, quod cum inter nos..... et magistrum, fratres ac sorores domus Dei Parisiensis, quod præfati magister, fratres et sorores ex nunc singulis annis imperpetuum in quatuor festis annalibus teneantur cum quatuor equis et duobus famulis propriis, cum sumptibus regiis et expensis, Reliquias capellæ regiæ Parisiensis ducere seu deferre, vel duci aut deferri facere a civitate Paris. ad quemcunque locum, quo personam regiam in prædictis quatuor festis annalibus personaliter contigerit interesse, intra tamen triginta quatuor leucarum spatium a civitate prædicta et non ultra, quodque propter hoc..... percipiant..... ex nunc imperpetuum anno quolibet centum quadrigas lignorum..... in foresta nostra Cuisiæ, etc.*

3. CAPELLA, Ministeria ac vasa sacra, quæ Sacerdoti ad sacra peragenda necessaria sunt. Cum enim asservarentur præter reliquias SS. in Capellis istis Palatinis, vasa, instrumenta, ornamenta, ac cimelia Ecclesiastica majoris momenti, quæ Ministeria vulgo appellabant, ea nomine colectivo, Capellæ nomine postmodum donata sunt. Eginhardus in Vita Caroli M.: *Capella, id est, Ecclesiasticum ministerium, tam id quod ipse fecit, atque*

congregavit, quam quod ad eum ex parterna hereditate pervenit, ut integrum esset, neque ulla divisione scinderetur, ordinavit. Si qua autem invenirentur aut vasa, aut libri, aut alia ornamenta, quæ liquido constaret eidem Capellæ ab eo collata non fuisse, hæc qui habere vellet, dato justæ æstimationis pretio, emeret et haberet. Adrevaldus de Mirac. S. Bened. cap. 41: Inter cætera, quæ huic loco contulit munifica, affluentia sua largitate, sacerdotale indumentum, quod ex Capella fratris sui Lotharii abstulerat, dum ex bello reverteretur Fontanetico, devotissime præbenda concessit. Nec non duo vasa aurea, etc. Leo Ost. lib. 2. Chron. Cas. cap. 101: Capella ejus, quam hinc tulerat, fidelibus viris commendata, quia Romano itinere regredi timebant, etc. Helgaudus in Vita Roberti Regis Franc.: Capella autem hujus piissimi... Regis Roberti talis fuit: cappæ 18. bonæ optimæ, et bene paratæ, libri Evangeliorum aurei 2.... phylacteria aurea 12. etc. Matth. Paris ann. 1242: Rex Angliæ Capellam suam, id est, omnia ornamenta Sacerdotalia pretiosissima, et multa alia... præter reliquias. Et ann. 1249: Transmisit ei Capellam suam pretiosissimam cum reliquiis charissimis. Ekeardus Jun. de Casib. S. Galli cap. 1: Disposuit adhuc vivens ad titulum S. Petri... Capellam, qua itinerans utebatur, cum reliquiis, et libris, et omnibus utensilibus sacris. Guibertus Abbas Gemblac. de Combustione ejusdem Monasterii anno 1137: Capella, id est, apparatus Missæ. Domnizo lib. 2. de Mathild. cap. 14:

Capellam totam quam præbuerat pretiosam: Huic Domino digno Comitissa Mathildis, in ipso Templo confestim rapuit, plebs pessima fregit.

Infra:

Et Dominæ cunctam Capellam reddidit, ultra Non aliquid retinens.

Gauterius Cancellarius de Bellis Antiochenis pag. 454. tradit, Saracenos post fusum Rogerium Antiochiæ Principem, Capellæ tentoria, auri et argenti, ornamentorumque principalium cupidine captos irrupisse. Necrologium S. Victoris Parisiensis de Ludov. VIII. Rege Fr. Kl. Augusti: *Ad honorem Ecclesie nostræ Capellam suam multas et pretiosas reliquias continentem in ipsa reposuit. Adde Alexandrum III. PP. Epist. 56. Stephanum Tornacensem Ep. 188. Bertholdum Constant. ann. 1086. Historiam Abbatie Condomensis tomo 13. Spicilegii Acheriani pag. 506. 507. etc. Vide Probat Histor. Blesensis pag. 10. [Mabill. in Elogio S. Odonis inter Acta SS. Benedict. sæc. 5. pag. 142. Marten. tom. 4. Anecd. col. 318. Macerias Insulæ Barbaræ tom. 2. pag. 672.]*

Vel hinc liquet in mundo capellæ, reliquias Sanctorum annumerari. Sed et ipsis, quæ reliquias continere solent, phylacteriis, et capsulis capellarum nomen inditum. Evodius lib. 1. de Mirac. S. Stephani: *Capella argentea, in qua erat reliquiarum portio. Inscriptio capsæ reliquiarum, quam Carolus Rex per Salomonem Monachum ad S. Gallum misit:*

En crucis atque piæ cum sanctis capsæ Mariæ, Hanc Carolus summam delegit habere Capellam.

Exstat illa apud Ekeardum Jun. cap. 1. qui putat capsam illam solide auream,

gemmis regaliter inclutam, reliquiis summis refertam, ita appellatam, quod in formam Capellæ creata esset.

CAPELLA etiam sæpe pro ipso integro caparum Ecclesiasticarum apparatu sumitur, id est, capa, tunica, dalmatica, etc. Charta ann. 1231. apud Catellum in Hist. Occit. pag. 901: *Est ibi quædam Capella pauni violati, in qua habet tunicam, et insulam, atque capam.... Item est ibi alia Capella deaurata, in qua habet tunicam, et dalmaticam, et insulam, atque capam. Ita ibi non semel.*

¶ CAPELLA COMPLETA suis omnibus paramentis unius coloris. Acta SS. Junii tom. 3. pag. LXXII. in Legib. Palatin. Jac. II. Regis Majoric.: *Et de lividis sericis cum paratura Completæ Capellæ, hoc est, cum pallio, retroaltari, retrotabulario, indumentis Presbyteri, Diaconi et Subdiaconi et tribus cappis.*

4. CAPELLA, Cancellaria: ita vero dicta quod in Capella Principis, seu Oratorio Archivum, diplomata et regni monumenta olim, ut hodie, asservarentur. In Fræcia enim Chartarum Regiarum, ut vocant, *Thesaurus*, in sacra Capella Parisiensi etiamnum asservatur. Coneil. Francoford. ann. 794. cap. 3: *Unde tres breves ex hoc capitulo uno tenore conscriptos fieri præcepit, unum in palatio retinendum, alterum, etc. Tertium vero in sacri palatii Capella reconduendum fieri jussit. Id de Anglia perinde observat Spelmanus, ubi Archivum æque Regium in Capella, a munere Capella Rotulorum appellata custoditur. Ita Skenæus in Legibus Baron. Scotior. cap. 53. § 6. Capellam, Cancellariam Regiam interpretatur. Statuta Davidis II. Regis Scotiæ cap. 41: *Literæ, quæ emanarunt de Capella Regis. Hinc qui describendis regiis publicisve instrumentis addicebantur, Capellani vulgo jam olim audiebant, uti mox observabimus. Vide Prynneum in Libert. Angl. tom. 1. pag. 1248. [* Hinc**

* CAPELLA, Arca, in qua literæ regiæ asservantur. Inventar. Ms. ann. 1361: *Item sunt in quodam coffrinello sive Capella xv. littere in Græco scriptæ, tam in pergamento quam in papiro, etc.*

5. CAPELLA, præterea appellata ædícula, in qua cimelia asservabantur. Testamentum Haimonis Dom. Burbonensis ann. 9. Ludovici Reg. Ind. 3: *Donate Ebboni castrum Cantilla cum appendentiis, et de nostra Capella spadam et duos sigillos de Amatix.*

6. CAPELLA postmodum dicta quævis ædícula sacra, oratorium, quod proprios Sacerdotes non habebat: seu ædes sacra, quæ non erat baptismalis. Joan. de Janua: *Capella, parva Ecclesia, quæ nec habet baptismum, nec cimiterium. Lex Longob. lib. 3. tit. 3. § 2. [** Carol. M. 61.]: Ecclesie et Capellæ, quæ in vestra parochia sunt. [Vita S. Pirminii Chorepiscopi, inter Acta SS. Bened. sæc. 3. part. 2 pag. 149: Contigit eum ad quemdam devenisse locum, in quo piorum operum commorabatur femina, quæ et ipsi grata præbuit hospitii commoda. Hæc etiam habuit Capellam mansioni propriæ contigue adhærentem, in qua orationis pensum jugiter solvere consueverat.] Concilium Parisiense VI. ann. 829. lib. 3. cap. 6: Admonemus,*

ut posthabitis ædiculis, quas usus inolitus Capellas appellat, basilicæ Deo dicatæ ad Missarum celebrationem audiendam, et corporis et sanguinis Dominici perceptionem sumendam, assidue devotæque adeantur. Concilium Meldense ann. 845. can. 74 : *Provideant viri potentes... ut suos Presbyteros, qui cum eis in Capellam vadunt, hujusmodi virtutem habere faciant, quatenus omnia vitia in domibus suis resecent, quia parochiani Presbyteri et Episcoporum ministri de minoribus et vilioribus personis hoc providere studebunt.* Capitulare Caroli C. Compendiense ann. 868. cap. 3 : *Ut Missi nostri... inquirant de Capellis et Abbatibus, ex casis Dei in beneficium datis.* Frotharius Episcop. Tull. Epist. 30 : *Propter Tenderici a vobis dedicatas novas Capellas.* Charta Ludovici Regis German. apud Guilliman. lib. 3. de Reb. Helvet. pag. 321 : *Concessimus... Capellam unam, sitam in villa Zurich, quæ est constructa in honore S. Petri, et alteras duas Capellas in valle Urania.* Alia ejusdem Regis apud Meurissium in Episcopis Metensib. pag. 272 : *Præcepto nostræ auctoritatis constituimus Capellam ex villa Rumiliaca in honore S. Martini, etc.* Occurrit passim. Vide Honorium Augustod. lib. 1. cap. 128. [* Hincmar. Litter. ad Eccles. Laudun. cap. 2. ap. Baluz. in Capit. vol. 2. col. 624. et ejusd. Baluz. not. ibid. col. 1064. Murator. Antiq. Ital. vol. 6. col. 408. B. et 414. D.]

* *Capella*, etsi non benedicta et in ea divinum non celebretur officium, ab oratorio distinguitur, eoque quod capella sit et cruce insignita, eximitur a jurisdictione laica. Charta ann. 1313. in Reg. 49. Chartoph. reg. ch. 203 : *Majores et pares Rothomagenses dicebant quod hospitale prædictum (vici S. Audoeni) erat in justitia eorumdem tanquam feodum laicale, quodque administrator prædictus seu gentes ejusdem, in quodam oratorio existente in hospitali prædicto, indebite posuerant quamdam crucem, in juris et justitiæ eorumdem præjudicium et gravamen : quare petebant amoveri seu dirui dictam crucem : dicto administratore e contrario dicente crucem prædictam amoveri vel dirui non debere, cum ædificium in quo erat affixa, non sit oratorium, sed Capella. Tandem post multos et diversos tractatus, concordatum extitit inter partes prædictas, quod crux prædicta, eo modo quod nunc est, in dicta capella de cætero remanebit, et quod dictam capellam, quando dictus administrator vel successores sui expedire viderint, facient benedici, et in ea divina poterunt celebrari ; ita tamen quod major et pares prædicti, quotienscumque casus se obtulerit, in dicto hospitali et pertinentiis ejusdem, excepta capella prædicta, habebunt justitiam, et eam ibi poterunt libere exercere de cætero, non obstantibus crucibus, si quæ reperiantur in eisdem.*

† *CAPELLA DECIMALIS* et *BAPTISMALIS*. Præceptum Ottonis Imp. ann. 977. apud Martenium tom. 1. Anecd. col. 93 : *Adelheidis Imperatrix Capellam decimalem et baptismalem cum tota villa, in qua sita est, cum Clerico suo Odelrico ejusdem villæ legitimo Sacerdote cum tota familia sua, tam libera quam servili, cum agris, etc.... Mur-*

bacensi donavit Ecclesiæ. Hinc patet Ecclesias parochiales aliquando Capellas dictas fuisse. Equidem antiquitus, ut septimo sæculo, solæ ædiculæ non baptismales Capellæ dicebantur, at scqq. sæculis non ita. Vide Mabill. Oper. posth. tom. 1. pag. 531. [* Chart. Ludolph. Monaster. Episc. ann. 1231. ap. Kindling. Anecd. Monast. vol. 1. pag. 7 : *Cum Capellam Dullmene dedicarem... ad multam Castellanos instantiam et ob difficultatem veniendi ad matricem ecclesiam, de consensu sacerdotis in ecclesia matrice tunc deservientis, Capellæ ejusdem in perpetuum indulsumus, ut parvulos castellanorum infra castrum sive extra trope muros manentium ad baptizandum recipiat et eorum uxores, postquam genuerunt, eas ecclesiæ reconciliando introducat. Item, etc.] Albertinus Mussatus de Gestis Henrici VII. Cæsaris lib. 10. rubrica 1 : *Mane facto, prædestinatis concurrendi signis, triplex ad S. Mariæ basilicam exauditus est campanæ sonus, post quem Cathedralis Ecclesiæ ac omnium civitatis Capellarum increbunere tintitus. Ubi recte Pignorius : Capellæ hic sunt templa paræciarum, unde et apud nos Parochi antiquissima nuncupatione, etiam nunc Capellani appellantur. Vide Capellani 3.**

Capellas, Bononiæ in Italia, urbis regiones appellari, observatum ab Antonio Paulo Masino, qua nomenclatura Parochias indigitari ait. Vide doctissimum Henschenium in Miraculis B. Simonis Tuderini 20. April. pag. 819. et 820.

* Vide quæ profert Murator. in Dissert. 74. tom. 6. Antiq. Ital. med. ævi col. 360.

* *CAPELLA*, Ecclesia per vicarios deservienda, ejus proventus alteri ecclesiæ assignantur. Charta M. reg. Scot. in Chartul. Glasg. ex Cod. reg. 5540. fol. 11. vº : *Do et concedo prædictæ ecclesiæ Glasguensi... Capellam de castello meo in Rochesburc, cum parochia et decimis, et oblationibus, et ceteris ecclesiasticis rectitudinibus et dignitatibus.*

CAPELLA CAMPESTRIS, ubi non est atrium, id est, cœmeterium, in Legibus Henrici I. Regis Angliæ cap. 79.

CAPELLULA, Parvula capella, apud Fortunatum de Vita S. Medardi. cap. 22.

CAPELLA AD SUCCURRENDUM, quomodo Ecclesia succursalis apud nos dicitur, quæ ad parochiæ auxilium et succursum ædificatur, cujusmodi erant castellorum. Lambertus Ardensis : *Unde licet Capellam haberet in castello suo, quasi ad Succurrendum factam : eam tamen nullus, nisi in voluntate Canonice Ardensis Ecclesiæ, deservire vel ministrare poterat aut debebat Capellanus.*

† *CAPELLA FILIALIS*, Minor Ecclesia quæ pendet a majori. Christoph. Mulleri Introduct. in Hist. Canonice Sand-Hipolyt. apud Duellium lib. 1. Miscell. pag. 350 : *Succedunt, quæ nostris adhuc temporibus cæstant reliquæ Filiales Capellæ, utpote quæ S. Andreæ Apostoli honoribus sacra nomen inde acceptum tenet, medioque cœmeterio conspicitur.*

* *CAPELLA ARDENS*, vulgo *Chapelle ardente*, Pyra ardentibus cereis, cujus usus est in officiis defunctorum. Comput. ann. 1482. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag.

21. col. 2 : *Pro aptando lo paly et mutando penuncellos et los pendens, ad fines reponendi in dicto cantari, subtus Capellam ardentem, etc.*

* *CAPELLA CARDINALIS*, Ecclesia parochialis, cujus presbyter titulo *Cardinalis* donabatur. Diploma ann. 943. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 169 : *Concedimus.... omnes cardinales Capellas tam extra, quam infra urbem positas. Vide Cardinalis.*

* *CAPELLE PAPALES*. Parid. de Grassis Cæremont. MS. : *Divina officia, quæ Capellæ Papales vulgo appellantur, quæque ordinariæ et communiter in majori capella, sive in basilica principis apostolorum, aut alibi solemniter infra annum fieri solita, præsentem vel absente Pontifice, cum cardinalibus et prelatibus, sunt in totum numero quinquaginta.*

CAPELLAS etiam vulgo appellamus sacella, seu majorum templorum appendices, vel ædiculas, ædi sacræ majori adjunctas, quas *Cubicula*, vocant veteres. Vide Octavium Ferrarium in Orig. Ital. in voce *Capella* et infra *Capellania*, 2.

7. *CAPELLA*, Cœtus Clericorum, quos vulgo *Capellanos* vocant, qui Episcopis inserviunt, eorumque adsunt ministerio. Adam Bremensis cap. 207 : *A Papa hoc dignitatis meruit Privilegium, ... ut invitis etiam Regibus Episcopatus constitueret, ordinaretque Episcopos ex Capella sua, quos vellet electos.*

* 8. *CAPELLA*, Pegma funebre, tumulus honorarius. Acta MSS. capit. eccl. Lugdun. ad. ann. 1340. fol. 68. vº. col. 1. *Cum inter dom. decanum nomine operis ecclesiæ Lugduncensis ex una parte, et dom. sacristam ex altera, esset debatum et quæstio super Capellis fusteis, quæ sunt ad ponendum supra corpora personarum, ordinaverunt quod magister operis duas Capellas fusteas fieri faciat, unam magnam pro personis ecclesiæ, et aliam minorem pro canonicis, quæ in dicta ecclesia perpetuo remaneant ad ponendum supra dicta corpora ; et pro ipsis Capellis heredes personæ decedentis lxx. solidos, et canonici xl. solidos Viennenses semel dicto operi solvere teneantur.* Testam. Ludov. comit. Valent. ann. 1345. in Cod. reg. 6008. fol. 76. rº : *Inhibemus quod aliqua Capella sive chapitellum fiant nobis... in nostra jam dicta sepultura.*

* 9. *CAPELLA*, Forum, locus contextus ubi merces venum exponuntur, idem quod *Hala* 1. Mensa, stallum. Charta ann. 1337 in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 125 : *Supplicabant (consules de Portello) sibi concessam licentiam quod in platea de Portello possent construere et facere unam Capellam seu alam, et in eadem petram seu mensuram bladum facere et tenere ad mensurandum, quia se et mercaturas suas poterunt (mercatores) intus dictam Capellam tenere.* Charta ann. 1319. in Reg. 59. ch. 318. *Consules (S. Feliceis) habent etiam.... emumenta ponderum, inquantum, tabularum Capellarum circa forum.* Alia ann. 1343. in Reg. 75. ch. 605 : *Consules venerunt in hospitium dom. abbatis et conventus Comb. longæ, situm in loco vocato à la Bocana, bancos sive massellos in dicta Capella ad dictum hospitium constructos, in quibus*

carnes vendebantur, diruerunt. Vide infra Capellus 5.

* 10. **CAPELLA**, Pars fibulæ; vulgo *Chape*. Arest. parlam. ann. 1302. in Reg. Olim parlam. Paris. fol. 106 : *Garnitores pomellorum, pandurum, Capellarum, virolarum, etc.* Vide infra *Capellada*.

* 11. **CAPELLA**, vox chimica, Aquæ stillatiæ apex clibanarius, operculum, Gall. *Chapelle*. Lit. remiss. ann. 1452. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 166 : *Une Chapelle de ploub à faire eau rose, laquelle pouoit valoir six solz, viij. deniers.* Vide supra *Capa plumbea* in *Capa 1.*

* **CAPELLADA**, diminut. ut videtur, a *Capella* 10. supra. Privil. loci de Portello ann. 1405. in Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 586 : *Dictus faber debet facere unum Capelladam ferri pro uno denario Turonensi.*

† **CAPELLANARIUS**, pro *Capellanus*. Charta anni 1082. in Annal. Benedict. tom. 5. pag. 644. col. 1 : *Unde sunt testes Eustachius Viccedominus de Catalanne, Dudo Dapifer, Bonidonus Capellaniarius Comitissæ.*

1. **CAPELLANI**, Primitus dicti, qui *Capam*, seu *Capellam* S. Martini, vel in Regum Palatiis asservabant, vel in præliis, cum cæteris SS. reliquiis deferebant, uti supra observatum ex Walafrido Strabone, et Honorio August. quibus consentanea scribit Durandus in *Rationali* lib. 2. cap. 10. Quæ quidem asservandarum sacrarum reliquiarum cura, *Capellanos* inferioris ordinis, et eos, qui *Episcopis* adsunt, longe etiam postea spectavit, uti docemur ex Eadmero lib. 4. *Histor. Novor.* pag. 88. ubi de crinibus aliquot *Deiparæ* Virginis Anselmo Cantuariensi Archiepiscopo ab Ilgyro quodam concessis verba facit : *Mihique, utpote qui Capellæ illius custos eram, atque dispositor, custodiculos commendavit.* Ubi per *Custodem capellæ*, *Capellani* officium et dignitatem intelligit, ad quem sacri ministerii, seu rerum ad rem sacram peragendam necessariarum, quas inter extitisse sacra phylacteria notatum supra, cura spectavit.

Atque ab ejusmodi reliquiarum forte custodia *Custodes*, simpliciter dicti videntur *Capellani*. Anastasius Bibl. in S. Leone I. PP. : *Hic constituit super sepulcra Apostolorum Custodes, qui dicuntur Capellani ex Clero Romano*, id est, qui sacratissima Apostolorum corpora, quæ in variis seorsim sacellis in majori Ecclesia Romana asservabantur, ex officio sibi injuncto custodirent. Unde *Martyrarii*, et *Custodes Martyrum* etiam dicti. Scio, hocce loco, quasdam Anastasii Editiones, *Cubicularii*, præferre; sed *Capellanorum* et *Cubiculariorum* idem fuisse munus docemus in V. *Cubicularii*. Conjecturam nostram firmat præterea Hincmarus de Ordine Palatii cap. 16. ubi ait, *Apocrisarium*, qui et *Capellanus* dicitur, etiam *Palatii Custodem* appellatum, non quod revera Palatii custodia penes eum fuerit, id enim officii spectavit laicos et militares viros, sed quod esset Custos Palatinæ *Capellæ*, in qua erant varia Sanctorum Lipsana, quæ *Capellani* custodiebant, vel in præliis, si necessitas incumberet, deferebant. Synodus Liptinensis ann. 742. a S. Bonifacio Mogunti-

nensi Archiepisc. habita cap. 2. et ex eo Capitula Caroli Mag. lib. 5. cap. 2. et Capitula ejusdem ann. 769. edita a Stephano Baluzio : *Servis Dei per omnia omnibus armaturam portare, vel pugnare, aut in exercitum et in hostem pergere omnino prohibemus : nisi illis tantummodo, qui propter divinum ministerium, Missarum scilicet solennia adimplenda, et Sanctorum patrocinia portanda, ad hoc electi sunt, id est, unum, vel duos Presbyteros, cum Capellanis Presbyteris.* Adde Capit. Caroli M. lib. 7. cap. 104. [* 142.] Lib. 1. Miraculor. S. Dionysii cap. 21. de Carolo M. proficiscente contra Saxones : *Hic pignora beatorum Martyrum secum ferri fecerat, et custodes Clericos, qui secum proficiscebantur delegaverat, uti eis vicissim sibi succedentibus debitu exhiberetur religio.* Vita S. Bertharii Carnot. Episc. tom. 1. Hist. Franc. pag. 560. de Chlotario II. Rege : *Qui audiens famam beatissimi viri, suum constituit Archicapellanium, et pignora multa Sanctorum, quæ secum deferebat, ut mos est Regum, ditioni illius constituit.* Denique ad *Capellanium*, etiam sub tertia Regum nostrorum stirpe, reliquiarum Palatarum curam spectasse docet sequens Diploma, quod ex Camera Computor. Paris. eruimus : *Scachent tous que je Denys le Grant, premier Chappelain du Roy nostre Sire, cognois avoir eu et resceu de honor. sages et pourvus les Tresoriers du Roy nostre dit Seigneur à Paris 28. livres Par. pour venir de Bourbel sur Saine à Paris pour querir les saintes reliques de la sainte Chapelle du Palais à Paris, pour les conduire et mener à l'Abbaye du Lys, où le Roy nostre dit Seigneur sera à ceste sainte prochaine feste de Pasques, pour les ramener et conduire ariez du Lys à Paris, pour moy retourner au lieu, où le Roy nostre dit Seigneur sera, pour paier les 18. Escoliers, qui y ont acoustumé à venir, et pour faire toutes les autres choses, qui y ont esté accoustumées à faire. En tesmoin de laquelle chose je ay sellée ceste presente cedula de mon propre seel le Mardy 7. jour d'Avril l'an 1348.*

Atque id primum ac præcipuum *Capellanorum* Palatinorum munus fuit, quos deinceps in Palatinorum sacellis sacris peragendis officiis operam dedisse constat, *Clerumque* effecisse, quem *Palatinum* vocat Hincmarus, cui qui præerat, *Capellanus* κατ'ἐξοχήν, postea *Archicapellanus* dictus est. Sic enim Hincmarus de ordine Palatii cap. 16 : *Apocrisarius autem, quem nostrates Capellanium, vel Palatii Custodem appellant, omne Clerum Palatii sub cura et dispositione sua regebat.* In Palatinos istos *Capellanos* acrius olim invecus est Wala Abbas Corbeiensis, ut docet Paschasius Ratpertus in ejus Epitaph. lib. 2. cap. 5. cujus hæc sunt : *Præsertim et militiam Clericorum in Palatio, quos Capellanos vulgo vocant, quia nullus est ordo Ecclesiasticus, denotabat plurimum : qui non ob aliud serviunt nisi ob honores Ecclesiarum, et quæstus sæculi ac lucri gratiam, sine probatione magisterii, atque ambitiones mundi.* Quorum itaque vita neque sub regula est Monachorum, neque sub Episcopo militat canonice; præsertim cum nulla alia sint tirocinia Ecclesiarum, quam sub his duobus ordinibus. Aiebat namque idem quod

aut *Canonicus quisque esse deberet, aut laicus, aut Monachus : quod si neutrum, jam sub nullo monstratur ordine, quia videntur esse sine capite, etc.* [In eosdem Clericos pariter invehitur Walafridus Strabo in Visione Wetini Monachi, apud Mabill. sæc. 4. SS. Benedict. part. 1. pag. 279 :

Magna Sacerdotum numero pars, Angelus inquit, Lucra petunt terrena quibusque inhiantur adherent, Atque Palatinis pereuntia præmia quaerunt Obssequiis, ornantque magis se veste polita Quam radiis vitæ, pomposis fercula mensis Glorificare parant, animarum lucra relinquunt Deliciis ducti per scorta ruendo volutant. Hanc summam mercedis habent, qui talibus instant Rebus, ut æternam capiant in finibus iram.]

Lupus Ferrariensis Epistola 25 : [Ceterum fauna versatur inter nos, Clericos Palatii diversorum sibi dominium optare atque poscere, quibus nulla sit alia cura, nisi ut suæ avaritiæ oppressione servorum Dei satisficiant. Confer Smaragdum in Vita S. Benedicti Anian. num. 54.] De Clericis vero, qui in *Capella Regis* serviebant, agunt præterea Concilium Francofordiense can. 38. al. 36. Libellus proclamationis Caroli Regis adversus Wenilonem Archiepisc. Senonensem cap. 1. Capitulare de Villis cap. 6. Alcuinus Epist. 4. et Poem. 221. cum aliis pluribus.

Ministrabant vero in Regum *Capellis* viri dignitate illustres, ut *Episcopi* et *Abbates*. Charta Caroli Calvi pro Monasterio Dervensi apud Camuzatum pag. 84 : *Abba quoque vel rector Monasterii ejusdem in Capella nostra Episcopis et Abbatibus nostris adhæreat, et nobis familiariter serviat.* Ex *Capella* etiam crebro electi a Regibus ad dignitates Ecclesiasticas, quod supra innuimus ex Paschasio Ratperto. Libellus proclamationis Caroli C. adversus Wenilonem Archiep. Senonens. cap. 1 : *Wenilone tunc Clerico meo in Capella mea mihi servienti, qui more liberi Clerici se mihi commendaverat... ad (Senonensem Ecclesiam) gubernandum commisi.* Ita Agius Presbyter Palatii, id est, *Capellæ Palatinæ*, ad Aurelianensem Episcopatum est promotus, ut est in Concilio in Verno II. cap. 10.

Primitus vero summi isti *Capellani*, qui Palatinis Oratoriis et Sacellis præfecti erant, *Abbates* dicebantur. Vita S. Desiderii Episcopi Cadurcens. cap. 1. de Rustico illius fratre, et Episcopo perinde Cadurcensi : *Rusticus e primis pubertatis annis Clericus factus, Archidiaconatus officium in urbe Ruthena, et Abbatie sub Lothario Rege administravit.* Et cap. 2 : *Rusticus, (ut præfati sumus) Abbatiam Palatini Oratorii, quod regalis frequentat ambitio, et Archidiaconatus officium gessit.* Vita S. Sulpitii Pii Episcopi Bituricensis n. 10. de Chlotario Rege : *Illico Episcopum poscit, ut pro salute sua ac exercitus sui licentia daretur, ut vir beatus in suis castris Abbatibus officio potiretur.* Id est, ut *Capellæ Regiæ* præseset. Ex quibus patet, a Regni Gallici primordiis habuisse Reges Oratoria et Sacella in Palatiis. Eandem *Abbatibus* dignitatem Angilberto Archicapellano sub Carolo M. tribuit Adrianus PP. : *Directus nobis est a vestra præcellsa Regali potentia fidelis familiaris vester Angilbertus Abbas et Minister Capellæ. Is Prævicerius Palatii*

dicitur Alcuino Epist. 42. ut Angilrannus Archiepiscopus, *Sanctæ Capellæ Primicerius*, eidem Epist. 79. Hilduinus apud Agobardum in Epist. ad Proceres Palatii, *sacri Palatii Antistes*: qui *Abbas sacri Palatii, et Clericorum summus* dicitur apud Hincmarum in Epist. ad Carolum C. de Vita S. Dionysii. [*Vide Marcam de Concord. S. et I. lib. 4. cap. 7. sect. 3. sqq.]

Archicapellani et summi Cancellarii, in aula Palatina, dignitates muneris et officii affinitate conjunctissimæ fuerunt, ita ut Archicapellano, auctore Hincmaro loco citato, *sociaretur summus Cancellarius, qui a Secretis olim appellabatur, erantque illi subjecti prudentes et intelligentes ac fideles viri, qui præcepta regia absque inmoderata cupiditatis venalitate scriberent, et secreta illis commissa fideliter custodirent*. Qui quidem prudentia et rerum experientia probati viri, *Capellani* vulgo audiebant, quod in Capella Palatina, ubi asservabantur Regia Archiva, operam suam locarent, describendisque publicis tabulis insudarent, uti mox docemus.

Quin et par est credere non olim duntaxat, et prima stante Regum nostrorum stirpe; sed etiam sub tertia, Capellanos, seu Archicapellanos, et Cancellarios eodem functos munere, ita ut qui Regum Diplomata subscribebant, promiscue Archicapellanos et Cancellarios crebro sese inscriberent. Dado quippe, qui et Audoenus, Dagoberti Regis Referendarius, Fredegario et aliis, Cancellarius in variis Tabulis appellatus, in Charta Dagoberti *Archicapellanus* indigitatur apud Labbeum in Miscell. Hist. tom. 2. pag. 45. Verum hæc Charta, quæ continet fundationem Ecclesiæ S. Audoeni in Foresta Cuisiensi, legiturque in regesto Caroli VI. ann. 1382. et 1383. num. 216. in Tabul. regio dubiæ est omnino fidei. Ita Itherius, qui passim Caroli M. Diplomata subscripsit, tanquam Cancellarius, *Capellanus et Notarius* ejusdem Caroli dicitur Anastasio Bibl. in Adriano PP. pag. 108. Exstat apud Gallandum in Tractatu de Franco Alodio pag. 83. Charta Caroli Calvi ann. 6. regni, in qua Gozlinus Abbas Monasterii S. Germani de Pratis, postmodum Parisiensis Præsul, qui passim in veteribus Tabulis, atque adco in ipsius Caroli Capitulis pag. 442. 1. Edit. *Cancellarius*, dicitur, *Archicapellanus* vocitatur. [In Annalibus Francorum Lambecianis ad ann. 887. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 92. Imperator Liutwardum *blasphemum* depossuisse legitur, *ne esset Archicapellanus*, id est Archicancellarius.] Apud Baldricum Noviom. lib. 1. cap. 76. Charta Ottonis Imp. ann. 940. sic clauditur: *Bruno Cancellarius ad vicem Rotberti Archicapellani recognovi*. [Charta ejusd. Ottonis ann. 852. pro Hincmaro Abb. S. Remigii apud Remos: *Osbertus Cancellarius ad vicem Brunonis Archicapellani*. Diploma Ottonis II. apud Doubletum pag. 819. Hist. Sandionys: *Hildeboldus Cancellarius et Episcopus vice Willigisi Archicapellani*. Diploma Carolomanni Italiæ Regis apud Acher. Spicil. tom. 5. pag. 392: *Baldo Cancellarius Regis ad vicem Theotmari Archicapellani*.] Præsertim vero id astruit aliud Diploma Balduini, Regis Henrici

Cancellarii, ann. 1047. quod ab Hemereo in Augusta Viromandorum refertur, cujus principium hisce concipitur verbis: *Ego Balduinus in Palatio Henrici Regis Francorum Cancellarius, notum facio*, sic vero clauditur: *S. Balduini Archicapellani, qui hoc scriptum fieri jussit*. [Vide Metropol. Salisburgensem tom. 1. pag. 128. 130. et seqq. 350. 351. et tom. 2. pag. 15. etc.] [*et Chronic. Gottwic. pag. 130. sqq.]

CAPELLANOS vero dictos scribas, secretarios, et amanuenses Regios constat. Monachus Sangallensis lib. 1. de Carolo M. cap. 4: *De pauperibus prædictis quendam optimum dictatorem et scriptorem in Capellam suam assumpsit*. Angilbertus, qui ab Adriano PP. *Minister Capellæ* dicitur, *Primus Capellanorum*, in ejus Vita, *Manualis*, id est, amanuensis vocatur ab Alcuino Epist. 84. *Auricularius* sive Secretarius, Epist. 83. Epist. Stephani Comitis Blesensis tom. 2. Spicil. Acheriani: *Dum vero Cappellanus meus Alexander cum summa festinatione has litteras scriberet, etc.* Vide Eckehardum Juniores de Casibus S. Galli cap. 11. Leges Ecclesiasticas Hoeli Boni Regis Walliæ cap. 6. Probat. Histor. des *Chasteigners* pag. 38. etc. Ita etiam Capellanos pro secretariis et amanuensibus passim usurpant Poetæ nostrates. Le Roman de Garin MS:

Un Chapelein appelle, si li dist,
Fés unes lestres orendroit, biaux amis,
Si les envoie Fromondin le posteis, etc.

Alibi:

Tenés ces lestres, que il voie vers Pepin,
Et eil les prant, son Chapelein a dit,
Gardés qu'il a és lestres, biaux amis, etc.

Idem de Fromondino:

Les lestres tent son Chapelein Baudri,
Et eil les prant, de chief en chief les list.

Alio loco de Pipino:

Veez cy les lestres qu'il envoie par mi,
Li Rois les baille son Chapelein Hervi.

Rursus:

Là sont les tables au Chapelein Yvon,
Qui fet les briez au preu Comte Fromont.

Vide Brevis. Sed et penes Capellanum erat sigillum domini. Vetus Notitia ann. 1106. in Hist. Monast. S. Nicolai Andegav. pag. 51: *Et Capellano suo nomine Stephano, ut in quibusque eorum cartis vellent, sigillum suæ, id est, Regiæ auctoritatis, imprimeret, jussit*.

Ægre tamen subinde passi sunt Ecclesiæ Gallicanæ Patres Clericos et Presbyteros Cancellariorum munus obire. Concilium Cabilonense II. ann. 813. cap. 44: *Scripsimus Presbyteros villicos esse non debere, et nunc eos in tabernis bibere, Cancellarios publicos esse, nundinas insolenter peragere*. Et apud Burehardum lib. 1. de Ecclesiastica disciplina cap. 150. *Presbyteri et Clerici Chartas dominorum suorum scribere vetantur*. Id enim adeo invaluerat ut Capellani Procerum, eorum essent amanuenses, Epistolas et Diplomata conscriberent: quod testantur veteres passim Chartæ, quæ a Capellanis scriptæ esse dicuntur.

Cum igitur ab ipsis Regni Francici initiis Capellani non modo reliquias servarent, atque adeo Cimelia et Archiva Regia, sed et Cancellariorum et Notariorum munus obirent, qui iis præerant *Archicapellani*,

Archicancellariorum etiam fungebantur officio, uti supra innuimus. Imo et Clericorum causis præfecti erant, uti testatur Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccles. cap. ult.: *Quemadmodum sunt in Palatiis Præceptores vel Comites Palatii, qui sæcularium causas ventilant; ita sunt et illi quos summus Capellanus Franci appellant, Clericorum causis prælati*. Atque inde passim legimus *Archicapellanorum* et *Archicancellariorum* officia obiisse Episcopos vel Abbates, ipsosque adeo viros Ecclesiastici ordinis, qui et in Capellis Regiis sacra peragerent, et Principum Chartas describerent aut subsignarent.

Ad Archicapellanum spectabat etiam inter cætera munia Regiæ mensæ benedictio. Theodulphus Aurelian. lib. 3. Carm. de Hildeboldo Archicapellano, pag. 185:

Adsit Præsul ovans auiuno vultuque benignus,
Ora beata ferens, et pia corda gerens.
Quem sincera fides, quem tantus culminis ordo,
Pectus et innocuum Rex tibi, Christe, dicat.
Stet benedicturus Regis potumque cibumque,
Sumere quin etiam Rex velit, ille volet.

Vide Benedictio mensæ.

Sed præstat hoc loco Archicapellanorum Palatii Francici seriem exhibere ex Scripturis et veteribus Tabulis a nobis olim descriptam. Horum primus occurrit

Rusticus, postea Episcopus Cadurcensis, Abbas Palatini Oratorii, sub Chlotario I. [vel potius Chlotario II. juxta Hadr. Valesium lib. 19. Rerum Francic. pag. 142.] in Vita S. Desider. et apud Cruceum in Episc. Cadurc. n. 38.

BERTHARIUS, postea Carnotensium Episcopus sub Chlotario II. in Vita ejusdem.

RICOLFUS, alias Rucolnus sub Dagoberto Archicapellani dignitate insignis nominatur in Diplomate ejusdem Regis dato Moguntiæ prid. Non. April. anno regni 12. quod sic clauditur, *Henricus Cancellarius ad vicem Ricolfi Archicapellani recognovit*, apud Nicolaum Zyllesium part. 3. Defensionis Abbatæ S. Maximini pag. 9. et Miræum in Dipl. Belg. lib. 1.

LAUNUS Abbas S. Eparehii, postmodum Episcopus Egolismensis, Capellanus Pipini Regis Franc. in Vita Caroli Magni per Monach. Egol. ann. 769.

FULRADUS Caroli Martelli ex Hieronymo filio nepos, Ab. S. Dionysii, Capellanus Pipini Regis ann. 749. et 755. in Annal. Franc. *Summus Capellanus* ejusdem Regis dictus in Capitulis Caroli Calvi tit. 23. cap. 7. *Archipresbyter Franciæ* Adriano PP. in Epistol. apud Flodoardum, de quo Alcuinus Carm. 123:

Inelytus ille sacræ fuerat pastorque Capellæ.

Illius meminit Theodulphus, ut et Hincmarus de Ord. Palat. cap. 15. Vide Hincmarum in Augusta Viromand. ann. 780. et virum doctissimum Mabillonium tom. 4. SS. Ord. S. Benedicti pag. 334. ubi Fulradi Elogium perstrinxit.

ANDREAS Episcopus D. Imperatoris (Caroli Magni) in Chronico Novalic. cap. 18.

LIUDEBERTUS Archicapellanus Diploma Caroli Magni subscribit, apud Bruschiu de Monast. Gerin. pag. 176.

INGELHANNUS, seu ENGELHANNUS, Episcopus Metensis sub Carolo Magno, Alcuino Epist. 79. *Sanctæ Capellæ Primicerius*; in

Chron. Metensi. *Palatii Archicapellanus*; *Cancellarius* in Chron. Senoniensi; *Summus Capellanus* in Epist. Caroli Calvi ad Nicolaum PP. Obiit ann. 791. Illius meminit Hincmarus loco citato. Et auctor Gestorum Episcoporum Cenomanensium pag. 247. Vide Petavium in Syntagm. de Nithardo pag. 352.

HILDBALDUS Archiepiscopus Coloniensis, promiscue *Capellanus*, *Apocrisiarius*, et *Archicapellanus sacri Palatii* dicitur in Præcepto Caroli Magni de Institutione Episcopatum per Saxoniam, et apud Anastasium in Leone III. et IV. quam dignitatem obtinuit Carolo Magno et Ludovico Pio imperantibus. De illo Hincmarus loco laudato, Vita Ludov. Pii ann. 816. et Synodus Francoford. can. 56. *Sacri Palatii Archiepiscopus*, nuncupatur in Præfat. Concilii Moguntiac. ann. 813. Ex his Filesaci lib. de Sacra Episcoporum auctoritate pag. 285. conjectura evanescit.

S. ANGILBERTUS, qui antequam sæculo nuntium misisset, Bertam Caroli Magni filiam uxorem duxerat, postmodum Abbas Centulensis, *Minister Capellæ* dicitur Adriano PP. in Epist. ad Carolum Magn. de Imaginib. etc. *Primas Capellanorum* in illius Vita, *Primicerius Palatii Pipini Regis* (Italiæ) Alcuino Epist. 42. Vide Petavium in Syntag. pag. 351. et Sirmondum ad Theodulfum pag. 293.

HILDUINUS Abbas Monasterii S. Germani Parisiensis, *Archicapellanus* Ludovico Pio imperante, apud Hincmarum, in Charta Lud. in Probat. Histor. Vergiac. pag. 7. in Hist. Translat. S. Sebastiani cap. 1. num. 1. in Vita S. Medardi cap. 12. ex Cod. Resbacensi, in Hist. Translat. S. Pusinnæ virg. num. 4. *Sacri Palatii Clericorum summus*, eidem Hincmaro in Epist. ad Carolum Regem de S. Dionysio, etc. *Sacri Palatii Antistes*, apud Agobardum in Epist. ad Proceres Palatii.

Fulco Presbyter, *Archicapellanus* sub eodem Ludovico apud Hincmarum.

* TURBO, ex Charta Ludov. Pii ann. 814. in Tabul. Novient.: *Ego Turbo Archicapellanus ad viceum dom. Ibbonis protospatrii cognovi.*

* GUMPERTHUS *Archicapellanus recognovi*, in Ch. ejusd. imper. ann. 824. ex eod. Tabul.

* DIBTHMARUS *Archicapellanus recognovi*, in alia ejusd. Ludov. Pii ann. 829. ex eod. Tabul.

DROGO, Caroli Magni nothus filius, Metensis Episcopus. *Archicapellanus sacri Palatii* Ludovico regnante in ejus Vita, et apud Nithardum lib. 1. In veteri Charta Ludovici et in Vita S. Anscharii num. 19. *Drogo Metensis et summæ sacræ Palatinæ dignitatis Præsul*: in alia *sacri Palatii primus Capellanus*: *Archipalatinus Præsul*, in Apologetico Ebonis Remensis Archiepiscopi tom. 7. Spicilegii Acheriani: *Senior Capellanus*, in veteri placito sub Ludovico Pio in Vita Aldrici Episcopi. Cenoman. pag. 136. *Palatii Capellanus*, in Charta Lotharii Imp. tom. 12. pag. 109. *Sacri Palatii moderator*, in Chron. Episc. Metens. et in ejus Epitaphio:

Aulæ Regalis moderator, pastor ovilis,
Metis et Ecclesiæ jure pater patriæ.

CANCHI GLOSS. — II.

Vide Annal. Franc. Metenses ann. 859. Privilegia Ecclesiæ Hamburg pag. 144. Sirmondum ad Capit. Caroli Calvi, Chifflet. in Vindic. Hisp. Meurissium in Hist. Episc. Metens. etc.

GUNTARIUS Archiepiscopus Coloniensis, *Archicapellanus* sub Lothario Imp. in Conc. Aquisgran. III. apud Adventium Episc. Metens. in Epist. ad Nicolaum PP. cap. 2. Annal. Franc. Metens. apud Reginon. ann. 864. et Molanum in SS. Belg. 8. Dec.

EBROINUS Episcopus Pictaviensis, et Abbas S. Germani de Pratis, *Archicapellanus sacri Palatii* Carolo Calvo imperante, in variis Tabulis apud Beslium in Aquitania Ducib. cap. 3. et pag. 175. et in Episcopi. Pictav. pag. 22. 23. 24. 27. 31. et apud Sirmond. ad Capit. Caroli Calv. in Tabulario S. Germani de Pratis, etc.

GOZLINUS Abbas S. Germani de Pratis, *Cancellarius* et *Archicapellanus* appellatur in Charta Caroli Calvi ann. 6. apud Gallandum de Franco alodio, uti supra a nobis observatum.

JOSEPH Episcopus Eporediensis, *Archicapellanus* sub Ludovico Lotharii filio, in Synodo Rom. sub Leone IV. PP. ann. 850. et Ticinensi ann. 855.

FRIDEBASTUS, aliis FRIDEBERTUS, Episc. Pictaviensis, *Archicapellanus Pipini Regis Aquitanie*, apud Beslium in Regib. Aquit. pag. 24.

REMIGIUS Archiep. Lugdunensis Caroli Regis Burgundiæ Lotharii Imp. filii *Palatii Capellanus summus*, in Chartis ejusdem Caroli apud Paradinum lib. 2. Hist. Lugdun. cap. 23. et tom. 12. Spicilegii Acheriani pag. 122. 123.

GRIMALDUS Abbas S. Galli, *Archicapellanus* Ludovico III. imperante, apud Herman. Contractum ann. 841. et Eckehardum Jun. de Casib. S. Galli cap. 1. Grimoldus appellatur apud Ermenricum Monach. Augiensem lib. de Grammatica in tom. 4. Analectorum Mabillonii pag. 329.

LIUTHWARDUS, sub Carolo Crasso, tom. 4. Analectorum Mabillonii pag. 340.

ADVENTIUS Episcopus Metensis *Archicapellanus* Lotharii Regis Lotharingiæ ann. 868. apud Zyllerum in S. Maximino pag. 15.

COZBALDUS sacri Palatii summus *Capellanus*, sub Ludov. Rege Bajoariæ, in Metropoli Salisburgensi tom. 2. pag. 13.

GRANOLDUS *Archicapellanus*, sub eodem Ludovico, ibid. pag. 15.

DEOTMARUS *Archicapellanus*, sub Arnulpho Rege ann. 888. in Metrop. Salisburg. tom. 2. pag. 587.

THEOTMARUS *Archicapellanus* Arnulfi Lotharingiæ Ducis ann. 889. in Notit. Eccl. Belg. cap. 44. apud Goldastum tom. 2. Alemannic. Antiq. pag. 5. Meuriss. in Præfat. ad Hist. Epist. Metens. pag. 23.

HERMANNUS *Archicapellanus* sub Rege Zuentibaldo, apud Miræum in Notit. Eccl. Belg. cap. 46.

RUTGERUS Archiepiscopus, *Archicapellanus* sub eodem Zuentibaldo, apud eundem Miræum.

RATBODUS Archiepiscopus Trevirensis *Archicapellanus* sub Carolo Simplice ann. 917. apud Browerum lib. 9. Annal. Trevir num. 62.

BALDUINUS Henrici Regis Franciæ *Cancellarius* et *Archicapellanus* promiscue dicitur in Charta anni 1047. apud Hemereum in Aug. Virom. pag. 121. et in Tabulario S. Petri in valle Carnot.

Desiit denique post hæc apud Francos *Archicapellanorum* appellatio, quorum munus et dignitas in *Capellanorum*, deinde in *Primorum* et *Magistrorum Capellanorum* Regis titulum transiit, de quibus crebra passim occurrit mentio in veteribus Tabulis, Regum præcipue, quas cum illustrioribus Palatii et aulæ Regiæ ministris subscripsisse constat ex aliquot Philippi Regis Chartis, quæ exstant in Historia Monasterii S. Martini de Campis pag. 14. 15. 17. 19. in quibus Eustachius dicitur *Capellanus Regis*, et Gaufridus, *Subcapellanus*. Will. Brito lib. 10. Philipp. de Capellano Regis:

Hoc in conflictu doluit eecidisse Capellæ

Qui Regis præerat ad Sacramenta Sacerdos.

In Charta ann. 1343. Hugo de Neaufle dicitur primus *Capellanus* Regis, ut apud Brolium lib. 2. Hist. Paris. pag. 365. 2. Edit. Gaufridus le Bouteiller *Cancellarius* et *Canonicus Carnotens.* et S. Capellæ Parisiensis, obiit ille 12. Julii ann. 1377. De *Capellanorum* Regionum, quos hodie *Magistros Oratorii Regis* vocant, dignitate, et honorario gradu, ac munere, consulendi Tillius tom. 1. pag. 439. et Miramontius in Tract. de Præposito Hospitii pag. 50. Et Guillelm. Peyratius lib. 1. de Capella Regis cap. 73. Adde Leges Alfonsinas part. 2. tit. 9. lege 3. Histor. Episcopi. et Comitum Engolismensium cap. 37: *Cum autem Ludovicus (VII.) Rex ad Aquitanicas partes veniret, Lambertus Episcopus (Engolismensis) ut accepimus, dixit Regi, quod Engolismenses Episcopi Capellani Regum Franciæ fuerunt, ex quo Ligerim ad partes Aquitanicas transirent: quod Ludovicus non contradixit.*

ARCHICAPELLANI FLANDRIÆ titulo gaudet Brugensis Ecclesiæ Præpositus, ut est in Chronico Flandriæ vernaculo cap. 5.

CAPELLANUS ROMANI IMPERII, qua dignitate functus Petrus Diaconus Casinensis, ut ipsemet testatur lib. 4. Chr. Casin. cap. 58. Idem cap. 116. de quodam Rainaldo: *Cum fratribus inter Imperii Capellanum constitutus est.* [* *Capellanus imperii* Ultrajecti dicebatur sacerdos qui imperatoris in majori ecclesia vices ageret. Olim enim Cæsar canonicus Trajectensis. Vide Matth. post Alciat. contra vitam Monast. pag. 333.]

ARCHICAPELLANI Romanorum Imperatrici dignitatem jam olim habuisse Abbates S. Maximini Trevirensis, auctor est Nicolaus Zyllesius in Defensione ejusdem Monasterii parte 2. sect. 2. § 4. [* *Vide Chronic. Gottwicense pag. 258.*]

GERVOLDUS ARCHICAPELLANUS subscribit Chartam Adalberonis Episcopi Metensis ann. 1056. inter Canonicos Ecclesiæ S. Stephani, apud Meurissium pag. 363.

CAPELLANI Principum, seu Laicorum, qui in domibus suis *Capellas* Episcoporum concessu habebant: de quibus Concilium Claromontanum ann. 1095. can. 18: *Ut nullus Presbyter Capellanus alicujus Laici esse possit, sine concessione sui Episcopi.* Vide *Presbyter Domesticus.*

CAPELLANI REGALES, EPISCOPALES, etc.

de quibus Concil. Coloniense ann. 1260. cap. 10 : *Cum in aliquibus Ecclesiis Capellani Regales, Episcopales, ac etiam Capellani Præpositorum existant, qualiter hi se habere debeant, ... Capellani hujusmodi residentiam in suis Ecclesiis tanquam alii fratres facient, nisi illo tantum tempore, quando agunt suorum negotia dominorum, atque etiam si negotia Ecclesie hoc exposcant. Et nobis in Ecclesia majori, vel alia nostra civitatis, vel Diocesis Ecclesia, si sunt ea vice præsentibus, celebrantibus, ibi debent adesse in divini celebratione Officii, et adstare. Et debent hujusmodi Capellani in sacris Ordinibus esse constituti. Super ejusmodi Capellanos Episcopales, erit noster Capellarius, quasi loco judicis et magistri.* Alcuinus Epist. 24. ex Mabillonianis ad Archiepiscopum scripta : *Vestros vero discipulos et Capellanos meo precor officio saluta, admonens eos honeste vivere coram hominibus, ut vestra ex eorum conversatione laudetur dignitas.* Charta Franconis Episcopi Nivernensis, ex Tabulario S. Cyrici Niverni. num. 7 : *Venit Atto Ecclesie nostræ Archidiaconus, et domus nostræ Protocapellanus.* In Charta seq. dicitur S. Cyrici Archidiaconus atque Thesaurarius.

CAPELLANI ABBATUM, quos ut vitæ suæ testes, et Syncellorum instar, habebant. Provinciale Eccl. Cantuariens. lib. 3. tit. 19 : *Ut secundum canonicas sanctiones Abbatibus, a quibus minores vivendi normam debent assumere, super honesta conversatione testium copiositas suffragetur. Decernimus ut ipsi Capellanos suos, vel aliquem illorum singulis mutent annis. Qui autem habent unum tantum, illum mutent similiter, nisi necessaria causa subfuerit, quatenus si de vita eorum, quod absit, scandalum oriatur, tanto plures innocentie suæ habeant testes, quanto eorum vita pluribus innotescit.* Vide Syncellus.

2. CAPELLANI, Rectores Ecclesiarum, in Synodo Santonensi ann. 1282. cap. 5 : *Statuendo ut omnes Capellani, Subcapellani, infra duos menses, ex quo Parochianus eorum mortuus fuerit, nobis afferant vel mittant testamentum defuncti, etc.* [Consuetud. Tolos. in Rubrica de Testamentis : *Consuetudo est Tolosæ, quod ultimum testamentum conditum ab eo qui testare valet, adhibitis duobus vel tribus testibus, vel quatuor vel amplius, præsentibus Capellano vel Subcapellano, vel etiam absente sen etiam non vocato, valet.* Synod. Archiepiscopi Burdegal. habita Conaci ann. 1255 : *Inhibemus ne quisquam Sæcularis et Religiosus funus sibi delatum suscipiat, nisi per Capellanium proprium fuerit præsentatum, cum conditiones personarum hujusmodi melius noverint proprii Capellani.*] Statuta MSS. Caroli I. Reg. Siciliae cap. 149 : *Et ladite Eglise ait especial nombre de Chapeleins. Ci endroit sont appelez toute maniere de Clers Chapeleins.*

* Occitanis Capellans. Testam. Bertr. de Borno milit. ann. 1360 : *Item lego Capellano, vicario et clericis parrochiæ de Alto-forti..... viginti solidos currentis monete renduales, ita quod Capellanus dictæ ecclesie S. Eligii de dictis xx. solidis rendualibus habeat pro parte sua quinque, et vicarius, si interfuerit, tres solidos.* Occurrit præterea in Ch. ann. 1207. ex Chartul. S. Mariani

Autiss. fol. 19. et inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 479. et 480. Vide mox

† CAPELLANUS CURATUS, Eadem notatione. Statuta MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280 : *Statuimus quod si res vel pignora alicujus Ecclesie, vel Clerici, vel personæ ecclesiasticæ, absque judicis ecclesiastici auctoritate, violenter captæ vel capta fuerint vel detenta, captores seu detentores hujus moneantur ter a Rectore loci seu Capellano Curato, quod ea libere et integre restituant; quod si forte sic moniti facere contemserint, ipsos quos ex tunc in his scriptis excommunicamus, excommunicatos per Rectores seu Capellanos eosdem publice præcipimus nunciari. Rursus memorantur ibidem Capellani Curati, ubi de testamentis, et alibi.*

SUBCAPELLANT, et Presbyteri, quos Rectores Ecclesiarum parochialium, vel religiosi, sibi associant ad regimen animarum, et quibus potestatem concedunt absolventi et administrandi sacramenta Ecclesiastica, et ea quæ ad curam pertinent animarum, committunt : quod fieri vetatur in posterum absque Episcopi licentia, in Synodo Pictaviensi ann. 1280. can. 3. Ii porro videntur, quos Rectores Ecclesiarum etiamnum hodiè ad subsidium functionum suarum sibi adsciscunt. Vide Synodum Beneventanum ann. 1091. can. 2. et infra Socii Plebani.

† 3. CAPELLANI, apud Tolosates et alios Occitanos, Capelas, dicuntur quivis Presbyteri : hinc passim in libro Inquisit. Tolos. a Philippo Limborch. edito Sacerdotes appellantur Capellani. v. g. Hæretici dicunt multa mala de Capellanis. Item : *Panis quem dant Capellani non est Corpus Christi, etc.* Pag. 223 : *Sciebat eos esse contrarios Capellanis et Clericis.* Et pag. 348 : *Item, quod Capellani non poterant aliquem absolvere a peccatis, quia ipsi erant peccatores, etc.*

4. CAPELLANI denique sequioribus sæculis vocati, qui capellis, sacellis, seu ædiculis sacris, præfecti sunt.

* CAPELLANUS ALTARIS. Ordinar. Ms. S. Petri Aureæ-val. : *Quando prior claustralis facit suam ebdomadam, non consuevit facere culpam, sed Capellanus altaris illam facit loco sui; eo videlicet quod ipse Capellanus honus habet horas inchoandi, et etiam benedictiones in prandio et cena faciendi et comparandi in horis canonicis, et pro defectibus suis suam faciat culpam.*

† CAPELLANI DE ALBA, Idem qui Auroræ, Alba namque Hispanis, ut Gallis Aube, Aurora est sive primum diluculum. Constitut. mox laudatæ pag. 193 : *In altari majori nullus cantet, nisi sit Canonicus, vel Hebdomadarius Ecclesie, vel Cappellanus de Alba, vel Presbyter novus.*

† CAPELLANI AURORÆ, Qui sacra facere debebant aurora seu diluculo. Constitut. Eccles. Valentiniæ tom. 4. Concil. Hisp. pag. 176 : *Si Capellani Auroræ qui sunt duo, alter eorum vel ambo in celebratione Missarum hujusmodi defecerint ulla die, quod ornamentis Ecclesie sex denarios Barcinon. et totidem uni Capellano, qui eandem Missam celebret ipsa die teneantur sine remissione erogare. Pluries memorantur ibid.*

** CAPELLANUS BANDERIÆ, Clericus qui exercitum sequitur in Bulla Julii II. PP. ann. 1511. in Alsat. Diplom. pag. 449. vol. 2.

† CAPELLANI CAMERARII. Synodus Valentiniæ ann. 1590. Concil. Hisp. tom. 4. pag. 468 : *In elevatione Sacramenti ... in Ecclesia Metropolitana, alter ex Cappellanis Camerariis incenset Sacramentum genuflexus a cornu Epistolæ.*

* CAPELLANUS DOMINI PAPÆ non semel inscribitur Gerardus abbas S. Germ. Prati in Chartul. ejusd. abbatiae fol. 87. rº. et vº. [** Wernherus miseratione divina generalis præpositus monasteriorum S. Mariæ Magdalene Ordin. S. August. et sedis Apostolicæ Capellanus, ann. 1269. ap. Schannat. in Histor. Wormat. vol. 1. pag. 162.]

* CAPELLANUS FIRMARIUS, MERCENARIUS, Vicarius seu presbyter, cui ecclesia deservienda committitur sub assignata pensione, aliis redditibus proprio parochio reservatis. Charta ann. 1321. in Chartul. S. Maglor. Paris. ch. 113 : *Petrus de Villaribus Capellanus firmarius et locum tenens curati ecclesie S. Eustachii, etc.* Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 61 : *Constant prestre Chappellain mercenaire de la ville de Chavones, etc. Pierre Duplessiez Chappellain fermier de l'église de la paroisse de Leure, ibid. ch. 109. Vide Firmarius.*

† CAPELLANI PERPETUI majores Vicarii nuncupati, in Charta anni 1386. tom. 2. Hist. Meld. pag. 247.

* CAPELLANI REFECTORII, Quibus refectorii cura demandata erat. Arest. ann. 1395. 31. Jan. in vol. 8. arestor. parlam. Paris. : *Erant (canonici Remenses) in possessione et saisina quod clavigerum seu buticullarium ejusdem archiepiscopi Capellani refectorii et vinitariis jurare faciant, quod sibi meliora vina.... ostendat.*

* CAPELLANUS DE SEculo, Sæcularis non monachus. Charta ann. 1186. in Chartul. S. Vincent. Laudun. ch. 212 : *Requeramus quod in capella sancti Petri Capellani de seculo ex jure debebat ponere* [** Chart. Ludov. Episcop. Mindens. ann. 1329. ap. Würdtw. Subsid. Diplom. vo. 10. pag. 100 : *Quod hujusmodi ecclesiis per Capellanos ipsius monasterii Temporales deserviantur in officiis divinarum, quod cur ipsius nullatenus negligatur, qui Capellani vicarii curam animarum ab ipso Archidiacono ... recipient. An sunt qui in definitum tempus nominentur?*]

* CAPELLANUS B. M. VIRGINIS nuncupatur S. Lucas, in Gestis quarundam Sacerdotum. ord. Præd. ex Cod. reg. 5642. fol. 3. rº. : *De sorore Elizabeth de Senhem... Auduit corporeis auribus Dominum Ihesum dicentem sibi : Commendam te Lucæ medico Capellano matris meæ, ut totaliter et perfecte curet.*

* 5. CAPELLANI, Qui ex aliqua Capella seu parochia sunt. Vide supra in Capella. et Parochia. Martyrol. Pistor. tom. 6. Biblioth. Pistor. pag. 54 : *Usque in hodiernam diem anno Domini 1443. papulani sive Capellani ejusdem ecclesie (Vitulæ) eligunt priorem sive rectorem, dictum capitulum (Pistoriense) confirmat.*

1. CAPELLANIA, Munus et beneficium Capellani. Hist. Episc. Autissiod. cap. 63 : *Capellania sacerdotes et perpetuas inst*

tuit, id est, quæ a Sacerdotibus deserviri debebant. [Statuta MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280 : *Nullus curam duarum Ecclesiarum, aut regimen duarum Capellaniarum recipere aut exercere præsumat, nisi una dependat ab altera, sine nostra licentia speciali.* Et infra : *Præcipimus ut Clerici qui eleemosynas seu Capellanas a fidelibus per civitatem nostram et diocesim pro tempore ordinatos in posterum recipient, infra duos menses a receptione hujusmodi computandos, se personaliter coram nobis debeant præsentare, ut videre possimus an honesta sit eorum vocatio, et utrum digni sint ad talia vocari, et ut a nobis licentiam et auctoritatem recipiant celebrandi et orandi pro animabus eorum, qui Capellanas seu eleemosynas hujusmodi ordinarunt. Qui non hactenus ceperint, in duorum mensium spatium a publicatione præsentis constitutionis idipsam facere teneantur, ubi ad hoc unusquisque Rector et Curatus teneantur in Paschali Synodo notificare nobis, Capellanas seu Ecclesias hujusmodi, quas in sua parochia vacare contigerit anno illo.* Charta Ecclesiæ Macloviensis ex Archivo ejusdem ann. 1422 : *De cætero nullas recipiatur ad Capellaniam, bacchalarium ... nisi sciatur cantare.* Bulla Pauli PP. ann. 1549. in Maceris Insulæ Barbaræ : *Creatarum Capellaniarum dote et Presbyterorum ac puerorum sustentatione.* Hildebertus Episcop. Cenoman. in Epistola anni circiter 1131. ad summum Pontificem conqueritur, quod Clericos a se excommunicatos se inconsulto absolverit, obsecratque ut se jure suo Episcopali libere potiri in sua diœcesi sinat : *Quod profecto emergerit ex eo quod corrigendi enormitatem Capellaniæ meæ canonicam et traditionem omnibus Episcopis potestatem abstulistis Sed dignemini nunc præcipere, ut disponendi canonice de Capellania mea integram habeam potestatem.* An diœcesim suam seu illius administrationem Capellaniam appellet Hildebertus, quod ad instar Capellani seu inferioris Sacerdotis habitus fuisset, in restitutione Clericorum a se excommunicatorum, de qua queritur, an humilitatis ergo sic loquatur, Lector judicet. Certe metaphorica locutio est, ducta a Capellaniis.]

* Nostris *Capelerie* et *Chapellerie*. Testam. Petri Beraldi episc. Agath. ann. 1351 : *Item fecimus et ordinavimus duas Capellanas, quas etiam de præsentis facimus et ordinamus in ecclesia dicti loci nostri de Lhivernant, in capella seu altari B. Joan. Bapt. perpetuo mercantandas et officiandas per duos sufficientes presbyteros, qui celebrent perpetuo pro anima nostra.* Charta Philippæ comit. Gelviæ ann. 1277. in 2º. Lib. nig. S. Vulfr. Abbavil fol. 64. vº. : *Le kele Capelerie devant lite je nome comme fonderesse.* Alia ann. 1307. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 195. vº. col. 1 : *Quinze livres Tournois leues chascun an à l'abbaye de S. Wandrille pour la Chapellerie du manoir de Chambai. Eglises et Chapelleries,* in Ch. ann. 1330 ex Tabul. Carnot. *Patrons de plusieurs cures, Chappelleries, personages et autres bénéfices,* in Chartul. 21. Corb. ad ann. 1399.

* CAPELLANIA ANNUALIS, Missæ quæ celebrantur per anni spatium pro defunctis,

idem quod *Annuale*. Vide in hac voce. Constit. capitul. eccl. Barchin. ann. 1423. rubr. 11. ex Cod. reg. 4332 : *Nullus rector curatus vel vicarius perpetuus.... possit, ut conductitins, in nostra sede vel aliis ecclesiis hujus civitatis, Capellaniam annualem, vel trentenarium, vel aliam missarum quantitatem seu numerum celebrare.*

† 2. CAPELLANIA, Ædícula sacra in æde majori exstructa. Epistola Joannis de Monsteriolo, apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1388 : *Circumcincta est prædicta Ecclesia xxv. collateralibus Capellaniis, in quibus Missæ particularium devotionum omni die celebrantur.* [** Inde confunduntur interdum Capellania et Altare. Vide Matthæum post Alciat. de vita Monast. pag. 347.]

* 3. CAPELLANIA, Ecclesia, in qua collegium est canonicorum. Charta ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 28 : *Cam dilectus et fidelis miles et consiliarius noster Gaufridus de Charniaco pro sui et suorum animarum salute quandam Capellaniam seu collegiatam ecclesiam in suo manerio de Lireyo in Campania Trecentis diœcesis edificaverit, etc.*

* 4. CAPELLANIA, Monasterium, prioratus nomine, ab altero dependens. Sic prioratus de Lihuno Capellania nuncupatur, in Ch. Radulfi milit. de Tornella ann. 1236. ex Chartul. ejusd. monast. : *Ratoni habeo et gratam venditionem, quam Ybertus de Bauvent homo meus fecit Capellaniæ de Lihuns.... Omne jus quod habebam in dicta terra quittavi dictæ Capellaniæ. Chappellenie, titulus monachorum, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 70 : Un frere de l'ordre de S. Augustin, nommé frere Richart, respondi audit Courdant en disant : Tu es un mauvais ribaut de ce que tu dis..... Lequel Courdant courroucié lui respondi telles paroles : Vous y mentez, excepté Chappellenie. Id est, salva, quæ debetur ordini, reverentia.*

* CAPELLANIETA, CAPELLETA, diminut. a *Capellu*. Comput. ann. 1450. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil. : *A domino Johanne Verderel pro sigillo Capellanietæ S. Georgii, v. solidos.... Pro sigillo Capelletæ S. Georgii, v. sol. Vide Capelletta.*

† CAPELLANITA, ut *Capellanus*, in Vita B. Geraldii de Salis, apud Marten. tom. 6. Amplis Collect. col. 996.

1. CAPELLARE, [Cedere, incidere] Vide *Capulare*.

2. CAPELLARE, *Capello tegere*, Johanni de Janua. Vide *Capellus* 1.

1. CAPELLARIA, Idem quod *Capella*, et *Capellania*, Munus et beneficium Capellani, apud Thom. Stubbs in Actis Pontif. Eboracens. pag. 705. [Concil. Remense ann. 1148. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 142 : *Prohibemus omnes Presbyteros, ne Capellariam potentium suscipiant, vel in curiis eorum amministrent, nisi per manus Episcopi ejusdem diœcesis ad hoc ingrediantur.*]

† 2. CAPELLARIA, Supellex sacra, ornamenta capellæ. Gesta Hildeberti Episc. Cenoman. apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 322 : *Qui ob antorem et memoriam patriæ suæ Capellariam suam, id est, quædam preciosa ornamenta, quæ in capella sua*

habebat, Deo ... voverat se daturum. Vide *Capella* 3.

* CAPELLARIUS, pro *Capitularii*, Ædiles seu scabini Tolosæ, vulgo *Capitoux*. Arest. ann. 1350. 6. Jul. in vol. 3. arestor. parlain. Paris. : *Quod possessio et saisina collectizandi cives Tholosæ pro omnibus bonis quæ habebant, fuerat dictis Capellariis per arrestum.... adjudicata.* Vide *Capitulum* 5.

† CAPELLARIUS. Vide *Capellani Regales*, in *Capellani* 1. [** In chart. Frider. Archiep. Colon. ann. 1101. apud Seibertz. Histor. Ducat. Westphal. pag. 40 : *Berevigus Capellarius.* Eodem nomine tres alii testes huic chartæ subscribunt. Charta Christian. Archiep. Magunt. ann. 1251. ap. Guden. in Cod. Diplom. vol. 1. pag. 616 : *Plebanorum vero et Capellariorum absentia, etc.*]

* CAPELLATICUM, CAPELLATIO, Jus cædendi ramos vel arbores in silva. Charta Otton. I. imper. ann. 969. vel 970. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 74 : *Et ut potestative ac nostræ donationes in sylva Alferia, Capellaticum, seminationem, arationem et pascua.* Alia Frider. I. imper. ann. 1177. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 11 : *Confirmamus.... tam aquas fluentes quam stagna, et tam silvas quam valles, sicque Capellationes, etc.* Vide *Capellus* 2. et *Capulare*.

* CAPELLETA. Vide supra *Capellanieta*.

† 1. CAPELLETTA, Parva *capella*, ædícula sacra. Vita B. Ursulinæ Parm. tom. 1. April. pag. 724 : *Et construi facere unam Capellettam devotam et tutam.* Vide *Capella* 6.

* 2. CAPELLETTA, Capitis ornamentum. Laudes Papiæ apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 23 : *Habent in capitibus galeas ligneas, scilicet viminibus textas, quas cistas vocant.... Quædam vero eorum non caudam equinam, sed solum habent pinnam erectam, et eæ Capellettæ vocantur.*

† CAPELLETUM, Genus capæ seu pilei, Gallice *Chappel* vel *Chaperon*. Instrumentum anni 1347. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 568. col. 2 : *Certam portem unius Capelleti de auro operati cum margaritis seu perlis grossis, et viginti adamantibus insutis super Capelletto prædicto, in quodam maczapano.* Vide *Capellus*, 1.

* Vel CAPELLETUS, Galerius, pileus, quasi parva *capa*, qua caput tegitur, nostris *Chappellet*. Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 807 : *Capelletus unus auri magnus, cum petiis ix. magnis et viij. parvis.... Capelletus unus auri desnodatus minor superscripto.* Lit. remiss. ann. 1371. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 690 : *Laquelle jeune femme à marier.... avoit un Chappellet de fleurs sur sa teste; lequel chapel, etc.* Aliud vero sonat *Faire bonne chère par manière de Chapelet*, hoc est, vicissim, alterna vice, Gall. *Tour à tour*, in aliis Lit. ann. 1409. ex Reg. 164. ch. 54 : *Lesquelx compaignons avoient disuez et fait bonne chière ensemble par manière de Chapelet l'un apres l'autre, ainsi que autrefois les bonnes gens du pais l'ont accoustumé de faire.* Quæ loquendi formula fortassis a *Capello* florido, quo uniuscujusque ordo significabatur, manavit. Vide infra *Capellus rosarum* in *Capellus* 1.

1. **CAPELLINA**, Sertum preeatoriorum globulorum, quibus Deiparam salutamus, vulgo Rosarium, Italis *Capellina*, Gallis *Chapelet*. Occurrit in Vita B. Justinæ de Aretio num. 5. *Rosarii* vero, uti vocant, seu recitationis Dominicæ orationis, et Salutationis Angelicæ ad statos caleulorum seu globulorum numeros origo, non alia est, quam ex pœnitentiis monasticis, vel etiam regularum monasticarum præceptionibus, in quibus, vel expiandis delictis, vel etiam pietatis ac devotionis gratia, eerti earumdem orationum a Monachis dieendarum numeri imponebantur, quos ut ii facilius numerarent, munusque sibi injunctum exequerentur, per caleulos ac globulos recensebant, ad quos jam olim exactas preeces docet inprimis Palladius in Hist. Lausiaca cap. 23. ubi de Paulo Monacho: Ἔργον δὲ αὐτῷ τῆς ἀσκήσεως γέγονεν, τὸ ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι. οὗτος τετυπομένος εἶχεν τὰς εὐχὰς τριακοσίας, τσακτάς ψήφους συναγών, καὶ ἐν τῷ κόλπῳ κατέχων καὶ ῥίπτων καθ' ἑκάστην εὐχὴν ἐκ τοῦ κόλπου ψῆφον μίαν. [Eadem habet Sozomenus lib. 6. cap. 24. Vocei originem quod spectat, eam ob similitudinem dueunt a pileis seu coronis rosaceis, quas nostri olim *Chapel* et *Chapelet* vocitarunt. Sic etiam Itali *Capellinam* alio nomine *Coronam* appellant, Hispani *Rosario*. Testamentum Clementiæ Reginæ Francorum uxoris Ludovici Hutini in Hist. Delphin. tom. 2. pag. 219. col. 2 : Item, à nostre chier neveu le Dauphin de Viennoys nostre bon Chapel gros que Symon de Lisle fist.]

2. **CAPELLINA**, Petasus, Pileus, Gall. *Capeline*. Acta SS. Martii tom. 3. pag. 216. de B. Ambrosio Sen. : Ecce video S. Ambrosium ab Angelis deferri in cœlum in vestimento et *Capellina* de auro. Vide *Capellus*. 1.

* Tegmen capitis, brevior *capa*, Ital. *Cappellina*. Stat. Mutin. rubr. 384. pag. 80. rº. : Habere debeant (nuntii) a communi *Capellinas*, quas portare debeant continue in capite.... Portet quilibet nuntius *Capellinas* rubeas in capite, cum signis marchionum.

3. **CAPELLINA**, *CAPELINA*, Galeæ species, qua milites cassidis loco caput tegebant, nostris *Capeline* et *Chappeline*. Garnisiones castri Careass. ann. 1294 : ij. *Capeline* ferri. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 55. ex Cod. reg. 4620 : Cum armis, videlicet scuto, cerveleria, *Capellina* ferrea, etc. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 351 : Armés de jaques, de cotes et de *Capelines* de fer, et de plusieurs autres armeures. Aliæ ann. 1403. in Reg. 158. ch. 257 : Armé d'une coiffette sur sa teste et d'un grant coustel, ... ledit Thevenin lui osta sesdiz grant coustel et *Capeline*. Rursum aliæ ann. 1397. in Reg. 152. ch. 268 : Le suppliant se feust armé comunc eulx de haubergon, *Chappeline*, gardebras, etc. *Cappeline*, in Lit. remiss. ann. 1463. ex Reg. 199. ch. 334 : Eubastonnez de *Cappeline*, guisarnes, etc. Vide infra *Capellus ferreus* in *Capellus* 1.

4. **CAPELOTIUM**, Pannus ex villis caprinis, Gall. *Camelot*. Acta SS. Maii tom. 2. pag. 87. in Miraculis S. Angeli Mart. : Altari ipsius Sancti obtulit pallium ex *Capelotto* rubro cum limbis aureis. Occurrit ibid. pag. 88. Vide *Camelotum*.

5. **CAPELLULA**, Parvum sacellum. Codicillus Testamenti Guidonis Episcopi Autissiod. ann. 1270 : Oratorium seu *Capellulam* super sepulcrum dicti Robini construent. Vide *Capella* 6.

1. **CAPELLUM**, Capulum. Knyghton pag. 2321 : Hic ensis fuit de nobilissimo auro Arabico, in cujus *Capello* reconditus fuit clavus Dominicæ Crucis.

2. **CAPELLUM**, Caputium, quo utuntur Monachi, Gall. *Capuchon*, *Capuce*. Guido lib. 2. Disciplinæ Farfensis cap. 47 : *Capellum* in capite, quod alio nomine vocatur *Caputium*. Et cap. 2 : Tunc *Capellis* de tunicis ablatis in Ecclesia tandiu sedebant (Novitii,) quoad usque ad consecrationem venerint. Bernardi Ordo Clunia. part. 1. cap. 1 : In Conventu quoque si laneam cappam portaverit (Abbas,) *Capellum* induet quoties voluerit. Ibid. infra : Quoties per ullam villam majorem transierint, ex more nunquam omittunt induere *Capellum*. Et cap. 5 : Et ut meminerim quidquid ad amictum unusquisque fratrum habere potest, regulariter et pro consuetudine generali, primo sunt duo frocci et duæ cuculle... *Capellum* de pellibus, etc. S. Wilhelmus lib. 1. Consuetud. Hirsau. cap. 26 : In æstate necessarias non intrat, nisi caput *Capello* cooperiat. Rursum utitur lib. 2. cap. 5. et 37. ubi *Capellum* dicitur de pellibus ovinis sive cattinis. *Capellum* froco assutum fuisse docet Udalricus, ubi de pueris monasterio oblatis dicit : Cum visum fuerit domino Abbati, *Capellum* de froco ejus jubet auferri, et cucullam ei dandam benedicit. Vide mox *Capellus*.

1. **CAPELLUS**, Galeris, pileus, a *capa*, dietus, quasi parva eapa, qua caput tegitur. Aliter Joan. de Janua : *Capellus* et hoc *Capellum*, a *Capillus* dicitur, quia capillos tegat et caput... vel quasicapitis pellis. Statuta antiqua Cartusiensis 3. part. cap. 28. § 46. de Conversis : Nunquam in conventu *Capellos* portant, nisi caputia desuper habeant. Concilium Monspeliense ann. 1214. can. 3 : Nemo Clericus... manicis consutitiis, vel *Capellis* ferratis, vel annulo, vel *capa* utatur manicata. Udalricus lib. 3. Consuet. Clunia. cap. 11 : Gunellam, *Capellum* de pellibus, 5. parva pedulum. Matth. Paris ann. 1235. de Imperatrice : *Capellum* suum ex capite cum peplo demisit, ut universi liberum in ipsius serena facie aspectum habentes, oculos cum stupore recarent. Concilium Toletanum ann. 1346 : Statuimus, cum nos, Episcopi suffraganei nostri, cum *Capellos* detulerimus rotundos, et in superiori parte laneos, nullatenus sericos, cum nigra, et non alterius coloris fodratura portemus. Concil. Salzbürgense ann. 1386. can. 5 : Districte prohibemus, ne aliqui Clerici sine capucio capitis, bireto, *Capello*, vel pileo cooperto in Ecclesia, seu alias in publico præsumant incedere, cum hoc honestatem non deceat Clericalem. [Hist. MS. Monasterii Beccensis pag. 381. ex Inventario reliquiarum Prioratus Bellimontis : In primo erat *Capellus* S. Pauli Apostoli de corio. Conventiones Ludovici Regis Sicilia cum Arelatensibus ann. 1385. e MS. D. Brunet fol. 13 : Ut ille quatuor cedula, modo et forma predeclaratis, in uno capucio, *Capello*, vel marcipio includantur, et per unum puerum

una ex illis extrahatur.] Adde Miracula S. Wlfranni num. 15. *Capellorum* sub ann. 1350. formam, materiam, et ornatus accipe ex Computo Stephani de la Fontaine Argentarii Regis ann. 1351. quod habetur in Camera Comput. Paris. : Au chap. des penues. Pour 50. ventres de menu vair bailliez à Kathelot la Chappelliere pour fourrer un Chapel de Bievre pour le Roy 6. l. 5. s. Alibi : Kathelot la Chappelliere pour un Chappel de Paon à grant roc couvert dedens et dehors de brunette, garny d'un grant las de soye, delivré à Mons de Chalon, etc. Ladite Kathelot pour 13. Chapeaux de bievre, c'est assavoir 10. pour les Seigneurs des Comptes, 3. pour les trois Tresories, et un pour le Clerc du Tresor, tous fourrez d'agneaux, excepté le Sire du Petitcellier, qui fu fourrez de drap, et orfroisiez autour de bon orfroy d'Arras, garnys de brides ou las de soye noire, et de 2. gros boutons d'or de Chippre, etc. Infra : Ladite Kathelot pour un Chappel de bievre fourré d'armine, couvert par dessus d'un rosier, dont la tige estoit guippée d'or de Chippre, et les feuilles d'or soudé, ouvré par dessus d'or de Chippre, de grosses perles de compte, et de Grenas, et les roses faites et ouvrées de grosses perles, toutes de compte, et par les costez avoit 2. grandes quintefeilles d'or soudé, semées de grosses perles, de Grenas, et de pieces esmaillées, et par dessus le Chappel en haut avoit un Dauphin fait d'or nué près du vif, tournant à vis sur un tuyau d'argent. Lequel Chappel garny de boutons, de perles rondetes et menuës, et orfroisiées de bisete d'or de plitte, et de grosses perles, Mons. le Dauphin commanda à l'Argentier, et enchargea faire tel et d'icelle devise, pour donner a Maistre Jean le Fol du Roy. In Computo ineip. 1. Julii ann. 1352 : Pour 15. grans Chapeaux de bievre, doubles, orfroisiez tout autour, garnis chascun de 2. gros boutons d'or de Chippre, et de un bon las de soye, desquels chapeaux les 2. furent fourrez de gris pour Mons. le Chancelier, l'Evesque de Chalon, et les autres treize tous fourrez d'agneaux pour les Seigneurs des Comptes, et les trois Tresoriers pour leur livrée de Toussains. [Vetus Poet. MS. e Bibl. Coislin. :

Et sereot d'ermine moult bel,
De soie en graine et chascun d'els
Avait bon mantel d'escurels,
Et chemise ridée et blanche,
Et Chapel de Flor inde et blanche.]

* **CAPELLUS Argenti, Auri, Perlarum**, Argentum, auro, perlis ornatus. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 208 : Une chemise, deux Chapeaux d'argent, et une bourse de soie. Ch. ann. 1381. ex Tabul. Massil. : *Capellum auri, argenti seu perlarum* in capite, etc.

* **CAPELLUS BEVERINUS**, Fibrinus, Gall. de Bievre. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 175 : Un Cappel de bievre blanc, ourlé d'un ruban azure et sanz tonsure rese. Un Chapeau de byevre et un de feustre, in aliis ann. 1389. ex Reg. 138. Vide supra locos ex computo Stephani de la Fontaine.

* **CAPELLUS CHORI**, Cuius usus est inter divina. Stat. synod. Corisopit. eccl. Mss. : Habeat etiam presbyter *Capellum chori*, sal-

tim de nigris agnis foderatum, quando cantat horas in ecclesia.

* CAPELLUS DE FELTRO, in Tabulis cereis ex Bibl. S. Germ. Prat. ad. ann. 1307: *Garnisseurs et foveurs de Chapeaux de feutre*, in Stat. ann. 1323. ex Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 380. Vide *Feltrum* et *Feutrum* 1. Pileorum itaque fibrinorum usus antiquior est Carolo VI. rege, ad ejus ætatem Trivoltiani illum referunt. [* Chart. ann. 1252. ap. Lappenb. Init. Hanseat. Docum. pag. 64: *Riua Capellorum de Filtro*, 2. den.]

CAPELLUS FERREUS, Quo milites cassidis loco caput tegunt, quod in modum capelli effectus sit. [Consuetud. Brageriaci art. 28: *Item armaturæ, utpote enses, lanceæ... pileus Ferreus sive Capellus.*] Rogerus Hoved. in Henr. II. ann. 1181. pag. 611: *Haberet alberghellum et Capellum Ferreum et lanceam.* Et infra pag. 614: *Quicumque laicus habuerit in catallo ad valentiam 10. marcarum, habeat halbergellum, et Capelet ferri et lanceam.* Vide Bromptonum pag. 1108. *Chappel de fer a visiere*, apud Philippum de Beaumanoir, in Consuetudine Bellovaensi MS. cap. 61. Ejusmodi capellorum, seu galerorum ferreorum, habetur passim mentio apud Froissart. 2. vol. cap. 122. 134. 3. vol. cap. 17. 4. vol. cap. 43. Monstrellet. 1. vol. cap. 2. 193. 3. vol. pag. 59. Berrium pag. 52. Georg. Castellan. in Jacobo Lalano cap. 68. et 77. etc. [*Capellus de Ferro*, in Historia Dalphin. tom. 2. pag. 326. eol. 1.]

* Garnis. eastri Carcass. ann. 1294: *iiij. Capelli ferri cum viseria.* Pedag. Bapalm. ex Chartul. 21. Corb. fol. 359. vº: *Ly Capiaulx de fer, j. den.*

† CAPELLUS FORRATUS, Idem, ut puto, qui *Filtreus*, de quo in *Feltrum*, Gall. *Chapeau de Feutre*. MS. S. Martialis Lemovie. num. 58. pag. ult.: *Habebunt etiam (Monachi) Capellos Forratos quotiescumque necesse fuerit.*

* CAPELLUS LANÆ. in Convention. Saonæ ann. 1526.

* CAPELLUS LINEUS. Aeta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 51. rº: *Dedit ipsi testi unum Capellum lineum dicens, Portate istud amore mei.*

* CAPELLUS MAGNUS NIGER, Stat. synod. ecel. Attrebat. ann. 1425. ex Cod. reg. 1610: *Intelleximus... quod quamplures curatie eorumque vicesgerentes aut clerici ipsarum ecclesiarum, dum divinum officium faciunt, cantando matutinas, vesperas et alias horas diei, incedunt cum magnis Capellis nigris, quorum usus est ad præsens in cursu.* Lit. remiss. ann. 1407. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 260: *Iehan le Picart, qui portoit un grant Chapeau à grant bort sur la teste, etc.* Aliæ ann. 1443. in Reg. 176. ch. 297: *Ung grant Chappel noir et velu, que l'on porte de présent.*

* CAPELLUS DE MONTEALBANO, Cassidis species. Lit. remiss. ann. 1451. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 17: *Le suppliant print ung Chapeau de Montauben, qui estoit sur la fenestre de Margot forbisseur, etc.* Testam. Thomæ de Faily ann. 1473. ex Bibl. reg.: *Item a legué... son espée à hault taillier, son Chapeau de Montauben, etc.*

† CAPELLUS NIGER ad usum Monacho-

rum, in Constitut. Ansegisi Abbatis inter Acta SS. Benediet. sec. 4. part. 1. pag. 640.

* CAPELLUS PAMPILONIÆ. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. ann. 1273. fol. 11. vº: *Amanevus de Podio... tenet dictum locum a rege cum uno Capello Pampiloniæ de sporta.* Capellus de Pampalona, in Charta ann. 1319. ex Tabul. dom. de Veneia.

* CAPELLUS PAVONIUS. *Un Chapel de plume de Paon*, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 161: *Un Chapel de paon, qui vaut deux soulz*, ex Reg. 61. ad ann. 1318. ch. 27.

* CAPELLUS de Pilis salamandræ. Le Roman d'Alexandre part. 2. MS.:

Pour le chaut li on a aporté un Chapel.
De poil de Salemandre, un de guise oisel.

* CAPELLUS ROSARUM, Corolla rosacea. Comput. rediv. comit. Pontiv. ann. 1554: *Chappeaux de roses vermeilles deubs chascun an au jour S. Jehan Baptiste.* Reg. sign. Habacuc Corb. 13. ad ann. 1513. fol. 169: *Avec ung Chapeau de boutons rouges, tel que on fait en la feste S. Polin.* Chappellier de fleurs, qui ejusmodi capellos componebat, vocabatur. Lib. 2. stat. super artific. Paris. ex Cam. Comput. fol. 83. vº: *Nul Chappellier de fleurs ne peut, ne ne doit cueillir ou faire cueillir au jour de Dimenche en ses courtils nulles herbes, nulles fleurs à chappeaulx faire.*

† CAPELLUS RUBEUS ad usum Cardinalium. Chronicon Trivetti apud Aeherium Spicil. tom. 8. pag. 596: *Eodem anno (1252.) statuit Papa (Innocentius IV.) ut Cardinales Capellis Rubeis uterentur.* Volateranus et Polydorus Virgilius hoc statutum referunt ad annum 1250. alii ad Concilium Lugdun. anni 1246. Vide Chronicon Januense Jacobi de Varagine, apud Murator. tom. 9. eol. 48.

† CAPELLUS SOLIS, ad arcendum solem, Gall. *Parasol*. Aeta SS. Junii tom. 3. pag. lvi. in Leg. Palatinis Jacobi II. Regis Majorie: *Fiant etiam bis in anno vestes et Capelli solis, quibus utamur equitando.*

† CAPELLUS VIRIDIS. In nova Gal. Christ. tom. 3. col. 882. ann. 1215. notatur ex Codice Estræo, Hugonem Episc. Leodiensem prima die Synodi Lateranensis inter Prælatos sedisse in habitu laicali, quasi Comitem, in mantello et scarlata tunica, Capellum Viridem habentem in capite; secunda tanquam Ducem in Cappa manicata viridi; tertia denique, ut Episcopum infulatum, idque fecisse, quia Papa convocaverat omnes Principes. Fides sit, inquit Sammarthanus, penes auctorem.

† CAPELLUS, An corona florea et plectilis, Gall. *Guirlande*, ut apud Borellum *Chapel de roses*? Statuta Ecel. Andegav. ann. 1423. apud Marten. tom. 4. Anecd. eol. 526: *Prohibemus... ne quis cujuscumque sexus seu conditionis fuerit; diebus prædictis dominicis et festis choreas et Capellos, cantilenasque publicas cantare, ludos illicitos et otiosos ac alias dissolutiones facere et exercere præsumat.*

* Ut me monuit D. Falconet, designantur festa illa convivia, nostris Chapelets nuncupata, quæ inter socios agitabantur apud illum, cui corona florea a præcedenti sym-

posiarcha tradita fuisset; quod hodie *Donner le bouquet* dicitur. Vide supra *Capelletum*.

* CAPELLI AMPUTATIO, Poena illius, qui bihere recusabat, apud Augiensis pagi incolæ. Lit. remiss. ann. 1479. in Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 304: *On a ainsi accoustumé de faire au pays (pres la ville d'Eu) quant aucun ne veult boire d'autant, on lui coupe son Chapeau.*

† 2. CAPELLUS, f. Arbores quarum rami identidem capulantur seu excinduntur. [* Vel Truncus, eaudex. Vide *Capellaticum*.] Præceptum Caroli C. pro S. Vincentio Cenom. ann. 873. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. eol. 197: *Similiter eidem Ecclesiæ confirmamus Saderniacum villarem et Vallem-petrosam villas cum omnibus appenditiis, et in Banniolo quartas res et dimidiam, et Capellos quinque, et de prato arpenos quatuor cum silvis.* Chartularium Aptense fol. 140: *Vendidimus vobis casales disruptas cum curtis et exagis suis, vel et ipsos Capellos cum ipsos salices, qui ibidem aderant.* Regestum Normanniæ signatum P.: *Constumarii de ramagio habent mortuum boscum de costuma et residua carpentarium, cum testis Capellorum et duas furcas, etc.* Ubi per testas seu capita Capellorum intelligendos esse ramos arborum Capulatarum existimo. Vide *Capilum*, *Caplim*, et *Ramagium*.

† 3. CAPELLUS, Junior capo, Gall. *Chaponneau*, a *Capus*, quo pro Capone utuntur Scriptores plerique. Litteræ Durandi Episcopi Albiensis ann. 1232. pro Canonicis S. Vineentii Castrensis, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 971: *Item missimus dictos Canonicos in corporalem possessionem... dimidii mutonis et porci censualis mansi de Raissac, et censuum Capellorum de Castris et de Raissac, et casearum ejusdem mansi.* Vide *Capus* 2.

† 4. CAPELLUS, pro Capellanus, ut videtur, mendose apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. eol. 1604: *Et eodem instanti et simul fuerunt celebrate due Misse, una cum cantu, quam celebravit D. Herveus Gautier major Capellus, et altera submissa voce per Capellanum suæ Capellæ.*

* Charta ann. 1264. in Chartul. Campan. fol. 518. eol. 2: *Dominus Poncardus, dictus de Burgondia, Capellus in ecclesia Remensi, nunc provisor dicti hospitalis, etc.*

* 5. CAPELLUS, Umbraculum ligneum, Gall. *Auvent*, quia capelli vires agit. Stat. Vereel. lib. 3. pag. 75. rº: *Quod piscator vel aliquis vendens pisces, non possit vendere pisces nisi in publico loco piscariæ communis Vercellarum ad aerem sine Capello.* Hinc *Chapel*, pro *Hangar*, in Fabul. tom. 2. pag. 288:

Li prestre entre en un Chapel.

Et pag. 292:

Droit au Chapel, ou li bacons

Estoit pendus sur les bastons, etc.

Vide supra *Capella* 9.

* 6. CAPELLUS, f. pro Carpellus, Piscis species. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1190. in Suppl. ad Miræum pag. 358. eol. 2: *Molendina quoque vivarii cum omnibus appenditiis,.... salvo tamen jure hære-*

ditatis illius, cujus est fundus, post Capellos exhaustos. Vide Carpa 1.

† **CAPER**, in pueris insuavis odor, cum ad virilitatem accedunt. Vocabularium Sussannæi. Nota est capri graveolentia; hinc dictus *Caper* ingratus odor adolescentium.

* Latinis hircus. Vide Martin. Lexicon. in hac voce.

† **CAPERARE**, Interrogare. Papias MS. [** Cod. reg. 7644: Irrigare, leg. Irrugare.] * Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613: *Capere*, interrogare, contrahere. Inde *Capperatum*, contractum, rugosum, rigidum, erectum. *Caperatus*, storto, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† 1. **CAPERERE**, Decernere, Statuere. Acta SS. April. tom. 3. pag. 618. B. de S. Paulo Episc. Brixiensi: *In Concilio speciali Captum fuit, nemine discrepante, quod deputati inquirant, si in Ecclesia S. Eusebii extra mœnia resideat aliquod corpus sanctum.* [* Hinc

* **CAPERERE PUGNAM**, Duellum ad litem dirimendam decernere. [** *Prendre jour de bataille.*] Charta ann. circ. 1130. ex Chartul. Stirpensi: *Unde Cepinus cum eo pugnam: sed ipse die constituto non traxit michi hominem suum, sed secundum velle suum posuit respectum huic pugne usque ad futurum festum S. Michaelis.*

† 2. **CAPERERE**, Insimulare, in aliquem culpam conferre, iram convertere. Galli dicunt, *S'en prendre à quelqu'un.* Rymer. tom. 1. pag. 554. col. 2: *Set sic vos in hac parte habeatis, ne ad vos, tamquam ad mandati nostri transgressores, graviter Capere debeamus.*

† 3. **CAPERERE SE**, Prospero fieri. Rymer. tom. 1. pag. 280. col. 1: *Et si acceptis eorum responsis, audieritis quod non se Capient negotia nostra, dicatis, etc.*

† 4. **CAPERERE SE AD FEODUM**, Capere, occupare feodum, manus in illud injicere, Gall. *Saisir un fief.* Capitula de interpretationibus Clericorum adversus Domini Regis jurisdictionem apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 492: *Sed propter hoc non amittat Dominus justitiam fidei, nec propter hoc se Capiant ad feodum.*

* Charta Blanchæ comit. ann. 1206. in Chartul. Camp. ex Cam. Comput. Paris.: *Si vero comes Barri fortassis de conventionibus istis resiliat, inde me Capere ad feodum comitis Barri, sine meffacere. Similiter si Guido de Jullico de prædictis conventionibus resiliat, inde me Capere ad feodum Guidonis, sine meffacere.*

* 5. **CAPERERE AD ALIQUEM**, Sponsorem appellare, Gall. *Avoir son recours contre quelqu'un*, vox forensis. Scacar. S. Mich. ann. 1208: in Reg. S. Justi fol. 16. vº. col. 2: *Judicatum est quod comes Bononiæ non potest petere debitum a religioso; sed Capiat se ad hæredes vel ad terram.*

* 6. **CAPERERE SE CUM ALIQUO**, Congredi, concertare, Gall. *Se battre, en venir aux mains.* Lit. remiss. ann. 1356. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 769: *Malitiose volebat se Capere cum eodem,.... exinde verbis exurgentibus inter ipsos se Ceperunt, etc.*

* 7. **CAPERERE TERRAM**, Ad terram appellere, Gall. *Prendre terre.* Annal. Victor. MSS. ad ann. 1270: *Rex (S. Ludovicus) Cepit terram citius quam potuit, et exierunt*

de navibus et galeis ibidem, ubi ante Ceperat admiralius terram. Charta an. circ. 1307. ex Bibl. S. Germ. Prat.: *Item esset commodum, si dictus portus (de Leucata) esset factus, quod omnes mercaturæ, arribantes seu Capientes terram in dicto portu, possent portari eum carratis usque ad Narbonam, Bitterim, Carcassonam, Tholosam et Parisios.*

* 8. **CAPERERE**, Accersere. Mirac. B. Anton. Ripol. tom. 6. Aug. pag. 540. col. 1: *Misit Captum unum religiosum pro se reconciliando.*

* 9. **CAPERERE SUPER SE**, Phrasis Gallica. *Prendre sur soi*, In se suscipere, constituere se sponsorem. Charta Simon. dom. Joinvil. ann. 1211. in Chartul. Campan. fol. 65. rº: *Tali pacto quod ego Cepi super me et eidem dominæ meæ concessi bona fide, etc.*

CAPERO. Vide Caparo.

† **L. CAPETA**. Usus Fuldenses: *Providebit cellerarius (in refectorio) scutellas, scyphos et Capetas.* Idem videtur quod infra *Capis* 1. [** Ordinatio ad S. Severum Erfordie ann. 1121: *In unoquoque autem convivio 4. fercula. Primum salsamentum. Secundum pulmentum, ita ut in duas Capetas dividatur gallina.* Vide Gudenum ad hunc locum in Cod. Diplom. vol. 1. pag. 52. et mox *Assator capeti in Capetum.*]

* 2. **CAPETA**, Mensuræ annonariæ species apud Polonos. Stat. Vladisl. Jagel. ann. 1433. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 113: *Capetam tritici pro duobus grossis, Capetam siliginis pro grosso et Capetam avenæ pro grosso similiter emere debuissent.*

* **CAPETANEA**, Capitale debitum, Gall. *Sort principal.* Charta ann. 1074. apud Murator. tom. Antiq. Ital. med. ævicol. 243: *Et istæ trecentæ libræ ad lucrum esse debent, Capetanea semper salva.* Vide *Capitanea* 1.

CAPETIÆ, Hungaris, dicuntur quindenæ, alias acervuli manipulorum frumentariorum. Innocentius III. PP. lib. 5. Epist. 7. ad Colocensem Episc.: *Inhibens Sacerdotibus ne recipiant Capetias aliquas, vel cubulos vini a Regis vel Regine conditionalibus, qui vulgo Regales servi vocantur.* Occurrit præterea hæc vox in Decretis Calomani Regis Hungar. lib. 1. pag. 26. et Mathiæ Regis ann. 1481.

† **CAPETIUM**, ut mox *Capetum*. Lambertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8. pag. 496: *Alii vestium imitatoria (mutatoria) alii pictas culcitras et Capetia distribuit.*

CAPETUM vel **CAPEX**, Ornamentum quod ponitur ante lectos dominorum, in quo pedes dominorum requiescunt. Ita interpretes Joannis de Gallandia in Synonymis:

Stragula, toga, toral, pulvinus, euleitra, lodex, Ast et pulvinar, et fulera, Capetaque jungas, Cum cervicali cervici dante colorem.

Versus ab eodem Interprete laudati:

Consolator erit bonus assatorque Capeti.
Plumarum lector manet diutine rector.

CAPETUS, Cognomentum Hugonis Regis Franciæ, qui tertiæ Regum nostrorum stirpi initium dedit. Chronicon MS. quod desinit in Carolum V. in Biblioth. Thuana num. 279: *Hugo Capet, sive Capucii, sic dictus, quia dum juvenis esset, capucia solebat auferre per ludum.* Eadem habet Landulfus de Columna in Chronico MS. et ex

illis Nicolaus Gillius. Arvernus *Chapeto* etiamnum dicitur, qui alios lepide vexat. Albericus ann. 987: *Pater ejusdem Regis (Hugonis Capeti) Dux Hugo Capatus, fuit filius Regis Roberti.* Sic etiam ann. 988. Certe etiamnum Occitani *Capetos* rusticos vocant, quod *Capis* caput tecti incedant, ut auctor est Goudelinus. *Capaticiorum* stirpem tertiam Regum nostrorum vocat Radulfus de Diceto pag. 606. ita ut ad *Cappas* spectare voluerit. Vide Steph. Paschasium lib. 8. Disquisit. Francicarum cap. 45. Historicis Francos, [et supra *Capatus*.]

* Qui et *Capito* et *Caputius* nuncupatur in quibusdam Chronicis. Vide Hist. Comit. Nivern. Hugon. Flaviniac. Chron. Besuense, et infra *Caputius*. Guido de Basochiis in Alber. ad ann. 922: *Hugo, qui magnus est et Cappatus, de capa Domini, quam de terra promissionis transvexisse fertur in Franciam, appellatus.* Quod de Carolo Simplice dictum existimo; eodem quippe cognomento donatur, in Chron. Isid. Hispal. ex Cod. reg. 4999. A.: *Karolus stultus vel Capet, filius Ludovici an. xliij. obiitque an. Verbi incarnati 922.* (929.) *Capeter*, pro Vexare, usurpanti mihi videtur in Mirac. MS. B. M. V. lib. 2:

Plus le foulent, plus le Capetent,
Plus le maschent, plus le papetent, etc.

† **CAPEX**. Vide *Cacia* et *Capetum*.

* **CAPEZULA**, Capitis tegmen, brevior capa, Gall. *Chaperon*. Chron. Estense ad ann. 1302. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 349: *Dominus marchio et frater iverant ad prandium cum eo, auro induti quadam medietate scarlati et viridis scari cum Capezulis ad modum Franciæ, sicut portabat dominus Karolus.*

* **CAPEZZUS**, Panni genus, in Stat. Orviet. ann. 1491. apud Garamp. in Dissert. 7. ad Hist. B. Chiare inter not. pag. 231. Vide infra *Capizolus*.

* **CAPHA**, Matta, storca, Gall. *Natte*. Comput. ann. 1475. ex Tabul. S. Petri Insul.: *Item datum cuidam factori Capharum seu natarum, apud Menin commoranti, pro natis ante magnum altare, lx. sol.*

CAPHARDUM, Capitis tegmenti species. Statuta Facultatis Artium in Academia Viennensi Austriæ tit. 10. § 7: *Non utetur publice hic in Universitate aliquo capucio, aut epitogio, aut Caphardo foderato cum pelibus de vario, etc.* Tit. 17. § 8: *Providebit sibi de Chabbardo seu epitogio magistrali proprio, novo, serico in æstate, aut vario pro hyeme foderato.*

CAPHISUS, Mensuræ liquidorum species. Charta Rogerii Regis Siciliæ ann. 1130. apud Rocchum Pirrum in Episc. Messan.: *Centum libras cere, 20. thuris, 20. Caphisus olei, et 20. nummos sive solidos, etc.*

* **CAPHITIUS**, Mensuræ Hispanicæ species, eadem quæ *Caficium*. Charta Remundi Guill. de Campana milit. ann. 1268. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 461. rº. col. 2: *Cum dominus meus Theobaldus, Dei gratia rex Navarræ illustris, teneretur michi assignare in suo regno Navarræ terram valentem centum septuaginta Caphitios furmenti (sic) annui redditus, etc.* Vide supra *Cassirus*.

* **CAPHUM**, Vectigalis forte an species, vel ponderis. Stat. Astæ ubi de Intratis

portar. : *Capha de seta ponantur et solvant, pro qualibet petia solidos decem.*

* **CAPI**, Idem quod mensura; et est indeclinabile, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 521. [* Lib. Regum.]

¶ 1. **CAPIA**, Papias : *Cavea.... ponitur pro aliquorum animalium clausura, quæ vulgo Capia dicitur, quasi cava. Ita MS. et et Editus, præterquam quod habet quasi cavea.*

¶ 2. **CAPIA**, Pyxis, ut conjecto, capsula, Gall. *Chasse*. Instrum. ann. 1377. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Primo una Capia de nuce bona armigerata armis lupi et leonis. Item quasdam canetas argenti, etc. Vide Capsa.*

* Vel potius Capa, vestis ecclesiastica, qua notione procul dubio usurpatur in Ch. Withlasii reg. Merciorum ann. 833. apud Ingulph. pag. 857 : *Offero secretario dicti monasterii... chlamidem coccineam, qua indutus eram in coronatione mea, ad Capiam inde sive casulam faciendam.*

* **CAPIARIUS**, Chartul. S. Dion. pag. 145. col. 2. Chartam Adami abbat. ann. 1111. subscribunt *Allelnus prior, Ivo Capiarius, Durandus cantor, etc.* Sed leg. *Capicerius* vel *Capiciarius*. Vide *Capitium* 2.

* **CAPIATIS**, Breve seu Literæ ad pecuniam capiendam seu percipiendam. Stat. ann. 1380. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 542 : *Lettres et Capiatis pour leur paiement de leurs diz gaiges et droiz à eux deux;... lesquelles lettres et Capiatis nous voulons estre escripts par vous en l'ordinaire de nostre dit Trésor.*

CAPIBREVIUM, Acta Judicis, vel Notarii. Secunda Curia Generalis Cataloniae Barcinone celebrata a Jacobo II. Rege Aragon. ann. 1299. MS. : *Campsor habeat scribere omnes dicas, quas faciet, in Capibrevio majori suo jurato, et non in aliis libris vel scripturis.* Curia Generalis Perpiniani celebrata a Petro Rege Arag. ann. 1351. de Notario : *Scribat aut scribi faciat in suis Capibreviis, vel libris notularum dicti instrumenti, largo modo, et per consequentiam literarum dictatam, sic quod in ipsa notula non sit aliqua abbreviatura, quæ per verbum etc. fieri consuevit.* Infra : *Capudbrevium, vel liber Notarii.* Alia Charta Petri Reg. Arag. ann. 1283 : *Scriptum in Capibrevio vel actis Judicis.* Vide Foros Aragon. lib. 4. tit. de Tabellionibus. [Synodus Barcin. ann. 1290 : *Quilibet Rector habeat in sua Ecclesia Capibrevium, in quo notæ scripturarum continentur.* Statuta ejusd. Ecclesiæ ann. 1341. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 623 : *Statuimus, quod fiant Capibrevia de omnibus redditibus ad Dignitates vel alia Beneficia nostra pertinentibus; statuentes, quod dicta Capibrevia infra quatuor annos saltem continue sequentes sint omnino completa, ac quod quisque sui Capibrevii transcriptum infra dictum tempus in sacristia nostræ sedis ponere teneatur.*] [* Vide *Cabrevatio*. Capmanius Histor. Barcin. vol. 2. in Vocabul. interpretatur *Libro de asientos.*]

CAPICELUM, Cervical, ex Italico. *Cappezzale*, in Statut. Mediolan. part. 2. cap. 457.

* **CAPICERIA**, **CAPISCERIA**, Locus, ubi, quæ ad *Capicerii* seu thesaurarii officium

pertinent, reconduntur, ejusque domus. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg. : *Item in Capisceria dictæ capellæ inventa sunt ea quæ secuntur, etc.* Aliud ann. 1376 : *Sequuntur res inventæ pro Capisceria dictæ sacre Capellæ.* Inventar. Gall. : *Item en la Chêvecerie (i. l'ostel du trésorier, ut inter lin. scriptum eadem manu legitur) de ladite chappelle fu trouvé ce qui s'ensuit.* Vide mox *Capiceriatus* et alia notione in *Capitium* 2.

* **CAPICERIATUS**, Dignitas et officium *capicerii*. Vide in *Capitium* 2. Liber. nig. episc. Carnot. ad ann. 1336 : *Guillelmus Blanchi procurator reverendi in Christo patris P. titulo S. Clementis S. R. E. presbyteri cardinalis et Capicerii ecclesiæ Carnotensis, virtute litterarum apostolicarum eidem dom. cardinali factarum de Capiceriatu canoniceque ecclesiæ Carnotensis, fuit admissus per reverendum patrem dom. Aymericum Carnotensem episcopum ad dictos Capiceriatum et homagium.* Charta ann. 1418. ex Chartul. S. Aviti Aurel. : *Cum cura animarum sit ipsi Capiceriatui annexa, et habeat domum ibidem specialem sibi pertinentem ad causam dicti sui Capiceriatu. Chasbiquel, idem qui Capicrius, vulgo Chefcier, in Lit. remiss. ann. 1481. ex Reg. 209. Chartoph. reg. ch. 87 : *Ung nommé Jehan, bastard de maistre Jehan de Clermont chanoine et Chasbiquel de l'église de Mende, etc.**

CAPICERIUS, **CAPICERIA**. Vide *Capitium* 2.

* **CAPICIALIS**, Ad partem ædis sacræ, quæ *Capitium* dicitur, pertinens. Andr. Floriac. MS. lib. 2. Mirac. S. Bened. : *Solummodo ex tantæ conflagrationis damno opertura Capicialis forniciis a foris intacta remansit.* Vide infra *Capitium* 2.

* **CAPIDA**, Vasis ecclesiastici genus. Stat. Pontii II. episc. Barcinon. : *Capidæ ad profanos non vendantur.* Vide *Capidula* et *Capis* 1.

* **CAPIDOSUS**, **TERRA CAPIDOSA**, Qua aliquid *capitur*, continetur, argilla, Gall. *Terre grasse, glaise*. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1190. in Suppl. ad Miræum pag. 358. col. 2 : *Molendina quoque vivarii cum omnibus appenditiis, et terra Capidosa, quæ ad schulam retinendam necessaria est.* Vide infra *Terra tenax*.

¶ **CAPIDULA**, Papias. MS. Bituric. : *Capis, capidis fem. Diminutivum ejus Capidula; genus est pontificalis vasis.* Vide *Capidulum*. [* et Forcellin. in *Capedo*.]

CAPIDULUM, Papiæ, *Vestimentum capitis*. Aliud sonat in Olla patella :

Carpio, cappar, gangrena, Capidula, cercops.

** **CAPIDUS**, Germ. *eyn gehyiz* (gefäsz) *an einem Schwert*. Vocabul. Lat. Germ. ann. 1477. ADEL. leg. *Capulus*.

* **CAPIGER**, Officium in panetaria regia, ad quod forte *caparum*, quibus panis operiebatur, cura spectabat. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84 Chartoph. reg. ch. 204 : *Johannes de Minellis Capiger panetariæ nostræ, etc.* Alius est *Portechape*, de quo in *Capo* 1.

¶ **CAPILATORIA**, Festivitas, qua prima fiebat detonsio capillorum. Lex Salica tit. 68 : *Si quis pater aut parentis quando filiam suam ad marito donat, tota extra parte fratris sui vindicit; similiter quando filius suus*

ad Capilatorias suas ficiret, quo quid donato fuiret, extra parte hoc teniat, et aliquis res dividat. Ex hac lege patet *Capilatoria* festivitatis occasione a parentibus munera filiis adolescentibus collata fuisse; et ex lege 1. Tit. 28 : *Si quis puerum infra duodecim annorum, non tonsoratum occiderit, etc.* concludit Eccardus, hanc cæremoniā in pueris duodecimo ætatis anno fuisse celebratam. Vide *Capillorum benedictio* post *Capilli*.

* **CAPILE**, Domus præcipua Charta ann. 1299 : *Excepta illa parte orti seu terræ prædictæ, in qua Capile seu capud domus dicti Johannis est constructum.* Vide *Caput mansi* in *Caput* 3.

CAPILLAMENTA, Summitates arborum. Papias.

1. **CAPILLARE**, *Concidere*, Papiæ. Joannes de Janua : *Capillare, Capillatim facere, ut Decapellare, valde capillare, vel capillos auferre.* [* Crines vellere in Statut. Academ. Lipsiensis sec. xvi. ap. Haltaus. in Glossar. German. col. 1509 : *Quatenus nulus deinceps aliquem ex hiis qui sese in presens oppidum et hanc alman academiā studii causa contulerunt, quos nonnulli beanos suo nomine compellunt... verbis injuriosis offendat, verberet, Capillet, aqua seu urina perfundat, etc.* Statut. Friburg. ann. 1120. in Histor. Zar. Bad. vol. 5. pag. 56 : *Si duo cives se invicem Capillaverint... Si duo burgenses... alter alterum Capillaverit, etc.*] Vide *Capulare*.

* **CAPILLATIO**, Idem quod *Capulatura*, *Vulnus*. Vide in *Capulare*.

¶ 2. **CAPILLARE**, *Unguentum ad capillos excogitatum*, in Sussannæi Vocabulario.

* 3. **CAPILLARE**, τριχέω, in Gloss. Lat. Gr. id est, *Pilosum reddo*.

¶ **CAPILLASCIT**, *Capillis porrectis*. Gloss. Sangerman. MSS. num. 501.

CAPILLATI, Κομήται, in Gloss. Lat. Græc. Ita dicti a promisso crine viri nobiles apud Gothos. Jornandes de Reb. Getic. de Diceneo : *Elegit namque ex eis tunc nobilissimos prudentiores viros, fecitque Sacerdotes, nomen illis Pileatorum contradens, reliquam vero gentem Capillatos dicere jussit, quod nomen Gothi pro magno suscipiunt, adhuc in suis cantionibus reminiscuntur.* Edictum Theodorici Regis cap. 145 : *Dummodo tertio quemlibet Capillatorum fuisse conventam, aut cautionis ab eodem emissæ, fides ostendat, etc.* Apud Senatorem lib. 4. formula 49. inscribitur *universis provincialibus et Capillatis, Defensoribus et Curialibus Snavia consistentibus.* Vide *Criniti*, *Pileati*.

¶ **CAPILLATIO**. Vide post *Capulare*.

CAPILLATIUM, *Capillatura*, Ungitioni.

CAPILLATIUS, Ex capillis confectus. *Vela Capillatia*, in Exodi veteri versione. *Capillatium cingulum, Capillatia zona*, apud sanctum Augustinum lib. 22. de Civit. Dei cap. 8.

CAPILLATURA. S. Cyprian. Epist. 8 : *Semitonsis capitis Capillaturam adæquasti.* S. Augustin. Serm. 247. de Tempore : *Superflua et inordinata Capillatura.* In Sacramentario S. Gregorii, et in Ordine Romano exstant *Orationes ad Capillaturam incidendam, et ad puerum tonsurandum.* Vide *Vitam* S. Gerlaci Eremitæ num. 23. et in verbis *Barbatoria* [et *Capilatoria*.]

CAPILLATURA, Coma supposititia, Ital. *Capillatura*, nostris, *Chevelure*. Papias : *Caliendrum*, *Capillatura*, suppositus crinis pro naturali ornatu capitis, vel quo ad ornandos crines utuntur. Alibi : *Capillus*, a quo *capillaris*, *Capillatura*, *corona*. Joan. de Janua : *Capillitium*, id est, *Capillatura*, *capillamentum*. *Perruque*, hodie dicimus. Vide quæ de capillamentis observat Vossius lib. 2. de Vitiis sermonis cap. 15. pag. 257.

† **CAPILLATUS**, κομήτης ἀστὴρ, Cometa, in Supplemento Antiquarii.

CAPILLI. *Capillos ponere*, Per *Capillos* se offerre, dicuntur Monachi, quod scilicet comam ponant. Leo Ost. lib. 1. cap. 49 : *Hermenefrid quoque, civis Esculapius, vir dives, Subdiaconus, seipsum obtulit per Capillos capitis sui Præposito nostro. Dimittere Capillos*, apud Sidon. lib. 2. Epist. 1. Clericatum aut Monachismum subire. Vide Sirmundum ad eundem lib. 4. Epist. 24. Hilarius Arelat. in Vita S. Honorati : *Reguntur ad breves Capillos luxuriantes comæ, transfertur ad nitorem mentis vestium splendor, cervicis lacteæ decus pallis rigentibus occupatur*. Paulinus eam. 13 :

Sed rursus idem et Evangelico desuper
Mentem relictus lumine,
Ponat Capillos oneris et velaminis,
Servus fidei, et liber fide.

Ex quibus liquet *Capillorum positionem* symbolum fuisse servitutis, quam Deo per votorum emissionem profitebantur : unde *Servi Dei* vulgo appellati. Nam servi tonsi erant. Formulæ veteres Pithœi cap. 75. in MS. [* Bignon. 26.] : *Minime habui unde transsolvere debeam, si mihi artificavit in brachium in collum posui, et per Comam capitis mei coram præsentibus hominibus tradere feci in ea ratione, etc.* Concilium Epaonense can. 39 : *Servus reatu atrociori culpabilis, si ad Ecclesiam confugerit, a corporalibus tantum suppliciis exusetur : de capillis vero, vel quocunque opere placuit a dominis iuramenta non exigi.* Id est, quin a dominis retraherentur in servitutem, detonsis, ut in servis fieri solebat, capillis, et ab iis operæ imperarentur. Anastasius Biblioth. in Præfat. ad VIII. Concil. de Bulgarorum Rege : *In tantum autem pietas creverat Principis, et abundabat circa beatum Petrum venerationis affectu, ut quodam die manu propria Capillos suos apprehenderit, et contemplantibus cunctis, se Romanis Missis tradiderit dicens, Omnes Principes et cuncti Principes Wlgarorum terræ cognoscant ab hodierno die me servum fore post Deum beati Petri et ejus Vicarii.* Gregor. Turon. de Gloria Confess. cap. 22 : *Puerum huic Monasterio humilitatis Capillis cessimus.* Lib. 2. de Mirac. S. Martini cap. 4 : *Dicens, si eum reddideris sanitati, piissime Domne Martine, in illo die absolutus a mei servitii vinculo, ineisis Capillis tuo servitio delegetur.* Frodoardus in Adriano PP :

Cordibus ac tacti quidam meliora sequuntur,
Et sub Apostolica posito ditione Capillo
Dant se, servitiisque ejus sine fine fideles
Sese mansuros votis testantur anhelis.

Quoniam Attachiamenta cap. 56. § 7 : *Est autem tertius modus nativitatis et bondagii : cum aliquis liber homo pro dominio habendo, vel manutenentia alicujus magna-*

tis, reddit seipsum illi domino, suum nativum sive bondum, in euria sua, per Crines anteriores capitis sui. [* Vide Grimmii Antiq. Jur. pag. 339. et 147.]

Comam vero posituris et in Monachos attondendis prius capillorum cinni a viris primariis aut certe amicis delibabantur. Faustus in Vita S. Mauri num. 53. de Floro quodam : *Deinde veniens ante sacrosanctum altare, adstante B. Mauro cum omni congregatione, . . . jubente viro Dei, Rex primus post eum de Coma capitis ejus totondit, deinde quicumque ex optimatibus voluit.* Ignatius Diaconus in Vita S. Nicephori Patr. Constantinop. n. 24. de eodem Nicephoro in Monachum attonso : *Καὶ τὰ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης κεφαλῆς ἀποκάρματα ταῖς τοῦ ὑιοῦ καὶ συμβασίλεως χερσὶν ὑποδεχθῆναι σφόδρως ἐδικαίωσεν.* Michael et Theophilus in Epist. ad Ludovicum Imper. apud Baron. ann. 824 : *Alii vero religiosum habitum monasticum sumere volentes, religiosiores personas postponebant, qui prius Comam capitis eorum suseipere solebant, adhibitis imaginibus, quasi in sinum earum decidere Capillos illorum sinebant.* S. Hieron. Ep. 48. ad Sabinianum cap. 3 : *Moris est in Ægypti et Syriæ Monasteriis, ut tam virgo quam vidua, quæ se Deo voverint, et sæculo renunciantes, omnes delicias sæculi conculcarint, Crinem Monasteriorum Matribus offerant desecandum, non inteeto postea contra Apostoli voluntatem incessuræ capite, sed ligato pariter et velato.*

PER UNUM CRINEM de Capillis offerre se Monasterio dicebantur laici, qui monachicæ Societati sese adscribebant, ut illius beneficiorum participes essent. Charta Pandulfi Principis de Consia et de Rapolla, Magistri et Dominatoris totius terræ de Principatu, ann. 697 : *Statim dominus Abbas congregavit omnes fratres intus in Ecclesia S. Michaelis, et stantes eorum altare, receperunt me ad suam orationem, et scripserunt nomen meum et omnium parentum meorum in libro, et sic in eadem hora ego discalceavi pedes meos, et ad sanctum altare ascendi, et per unum Crinem de capillis meis obtuli me Domino, etc.*

* **CAPILLI** oblatione alicui se commendare, in Vita S. Germer. tom. 3. Maii pag. 593. col. 1 : *Dixit rex (Chlodovæus) circumstantibus : Quod me videtis facere, facite. Et accessit et commendavit se Capillo capitis sui S. Germerio : et similiter omnes fecere. Et osculatus est eum rex et valedixit.*

PARTICULAM **CAPILLI** sui in signum capivitatis suæ Bald. Regi Hieros. misisse Boemundum scribunt Albertus Aq. lib. 7. cap. 29. et auctor Hist. Hierosol. ann. 1100. pag. 596. vel quod positio capilli signum fuerit servitutis, vel quod ita egerit causa fidei faciendæ. Hildebertus Cénom. Episcop. Epist. 39 : *Ac ne simulatorie loqui putaretur, abscissos de capite suo Capillos matri suæ transmisit.* Gesta Regum Francorum cap. 41 : *Perge velociter festinus cum Crine capitis mei nunc ad patrem meum, ut succurrat nobis, antequam cunctus exercitus corruat.*

CAPILLORUM TORTURA, seu crispatio, Gallis *Frisure*. In Concilio Londinensi ann. 1138. cap. 15. prohibentur Sanctimoniales Torturam Capillorum et compositionem ca-

pillorum facere. Martianus Capella lib. 4 : *Femina . . . cui Crines Crines tortuosi de-eentique inflexione crispati et nexiles videbantur.*

* **CAPILLI** promissi et in flagella digesti, Regum Francorum prioris stirpis ornamentum adeo proprium, ut qui decurtatos crines de industria haberent, a regni solio prorsus eo ipso amandarentur. Vide Agathiam lib. 1. Gregor. Turon. lib. 3. Hist. cap. 18. etc. Cæteri regni proceres non ita prolixiorum comam nutriebant, ut ait idem Agathias; alii vero, servi etiam ipsi, breviorum rursus, sed tantum incisam, ut scribit Gregor. jam laudatus, deferebant; neque enim omnino abrasos fuisse pluribus constat. Consule D. Le Beuf tom. 3. Dissert. pag. 47. Vide Criniti.

* **CAPILLOS** paucos super auriculam sinistram habere, Nobilitatis insigne in Romania. Libellus cui titulus : *De fueto Ungariæ magnæ a fratre Ricardo invento tempore dom. Gregorii IX. PP. ad caleem Cod. reg. 4188 : Fratres Prædicatores infidelium conversionem desiderantes, quatuor fratres ad quærendam prædictam gentem iterato miserunt : qui accepta fratrum suorum benedictione, habitu regulari in secularem mutato, barba et capillis ad modum paganorum nutritis per Bulgariam assam et per Romaniam, eum ducatu et expensis domini Belæ, nunc regis Ungariæ, usque ad Constantinopolim pervenerunt, ubi intrantes in mare per xxxiiij. dies venerunt in terram, quæ vocatur Sychn, in civitate quæ Matriæ nuncupatur : quorum dux et populi se Christianos dieunt, habentes litteras et sacerdotes Græcos : princeps centum dieitur habere uxores : omnes viri capud omnino radunt et barbas nutriunt delicate, nobilibus exceptis, qui in signum nobilitatis super auriculam sinistram paucos relinquunt Capillos, cætera parte capitis tota rasa.*

CAPILLOS ET BARBAM nutrire, Pœnitentium proprium fuisse observat Rabanus lib. 2. de Instit. Cleric. cap. 29. Unde cum Ecclesiæ reconciliabantur, eorum crines tondabantur, et vestibus mundis induebantur, ut auctor est Honorius August. lib. 3. cap. 76. et 77. Vide Diploma Sergii PP. apud Sammarthanos in Abbatib. Montismajoris Arelat. sub ann. 1002. Ordericum Vitalem lib. 8. et 11. pag. 682. et 816. etc.

CAPILLOS ET BARBAM radere interdum ii jubentur, ut in Synodo Agathensi cap. 15. et Toletano III. cap. 12. quod inde statutum conjicit Menardus ad Sacrament. Gregorii M. pag. 223. quod apud Gothos promissa cæsaries honoris esset symbolum.

CAPILLORUM INCISIONE ADOPtare, de quo more Paulus Warnefridus de Gestis Langob. lib. 4. cap. 40. lib. 6. cap. 53. Chronicon Novalicense, Aldrevaldus et alii a nobis laudati in Dissert. 22. ad Joinvillam pag. 272.

* **CAPILLOS** ALICUI EXCUTERE, Ut testis rei peractæ memoriam servaret, qua ratione etiam aurem vellicabant aut alapam infligebant. Charta ann. 1122. ex Tabul. S. Florent. Salmur. : *His intersignis, quod eidem puero ipse Gofredus alludeat, Capillos*

ei paulisper excussit. Vide supra Alapa, Auris et infra Pipilus.

CAPILLORUM BENEDICTIO, in prima scilicet capillorum detonsione, de qua etiam nos pluribus in 22. Dissertat. ad Joinvill. Charta Rogeri Abbatis Dervensis in Tabulario ejusdem Monasterii: *De benedictionibus sponsarum tertiam partem, benedictiones perarum, Capillorum quoque suce erunt, etc.* Vide Nomocanonem nuper editum a viro eruditissimo Joanne Bapt. Cotelierio tom. 1. Monumentor. Ecclesiæ Græcæ cap. 533. [*Vide Glossar. med. Græcit. in Τριχονομία, col. 1615.]

* **Laudes Papiæ** apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 31: *Rectoribus (parochiarum) semper offerunt aliquid non solum in missis festivorum dierum, verum quoque... in benedictione Capillorum masculorum infantium certis festis, quam habent ex consuetudine, et pro qua offerunt pullum album, videlicet gallum.*

CAPPILLO ABRASO pacem fumare. Dittmarus lib. 6. de Lusatiis paganis pag. 65: *Pacem Abraso Crine supremo, et cum gramine, datisque affirmant dextris.*

CAPPILLIS CAPITIS super altare positis, donationem confirmare, in Charta Alani Ducis Britanniae apud Agustinum du Pas, in Stemmate Tinteniaccensi pag. 572: *Inde etiam sunt testimonia Capilli capitis mei, quos pono super altare, et culter unus.* Charta Willelmi Comitis de Warenna: *Et inde saisivi eam (Ecclesiam) per Capillos capitis mei, et fratris mei Radulphi de Warenna, quos absceidit cum cultello de capitibus nostris ante altare Henricus Episcopus Wintoniensis.*

TRAHERE PER CAPILLOS. Lex Saxon. cap. 1. § 7: *Si per Capillos alium comprehenderit, sol. 120. componat.* Adde Legem Burgund. tit. 5. § 4. et Leg. Long. Ed. Her. tit. 121. § 3. [*Roth. 386.] Usatici Barcinonenses MSS: *Si quis se miserit in aguayt, et considerata mente requisierit Militem, et cum fuste cæderit eum, et per Capillos traxerit, quod magnum dedecus est, emendet eum per mortem.* Fori Oscæ ann. 1247. fol. 24: *Si dixerit publice, quod mentitur, aut traxerit per Capillos, etc.* Magnum nempe dedecus, quod decalvatio pro maxima infamia haberetur. Charta Communiae Atrebatensis ann. 1211. § 23: *Qui alium pugno vel palma percussit, seu per Capillos cepit, etc.* § 24: *Qui alium ad terram per Cappillos traxerit, i. traxerit, etc.* Aristænet. lib. 1. Epist. 2: *Μεχρὶ τριχὼν συμπλεκόμεθα πολλὰ καὶ ἀλλήλοις.*

PER CAPILLOS PRENDERE, in Capitulari 3. ann. 813. cap. 17.

REMANERE, aut **ESSE IN CAPILLO**, dicitur puella quæ nondum marito juncta est, et adhuc in domo patris manet: nam promissos crines innuptæ ferebant, nec eos in nodos retorquebant, quod nuptarum erat, præsertim apud Longobardos. Scipio Ammiratus tom. 1. Geneal. Neapol. pag. 56: *Ne feudi, non essendovi maschi, succedon le femine primogenite: eccetto se quelle o altre essendo maritate, sene trovasse alcuna non maritata fanciulla, nel qual caso non la maritata primogenita, ma la fanciulla non maritata succede; di cui si dice esser prima in Capillo.* Adde Campanilem pag.

46. Lex Langob. lib. 2. tit. 14. § 20: *Si quis Longobardus se vivente filius suas nuptui tradiderit, et alias post mortem in Capillo in casa reliquerit, tunc omnes æqualiter in ejus substantia heredes succedere debent.* Adde § 21. 22. 26. 27. tit. 20. § 1. [*Liutpr. lib. 1. cap. 2. 3. 4. 145. (6, 92.) Aist. 1. Liutpr. 64. (11.)] Constit. Sic. lib. 2. tit. 9. lib. 3. tit. 24. § 2. Statutum Honorii IV. PP. pro Regno Neapol. ann. 1285: *In successione inter feudatarios et subfeudatarios viventes in regno eodem jure Francorum, sexus et primogeniture prærogativa servetur, ut inter duos eodem gradu feudatario defuncto conjunctos feminam masculus et juniorem major natu præcedat, sive sint masculi, sive sint femine concurrentes: nisi forsitan duabus concurrentibus esset primogenita maritata, et junior remansit in Capillo; tunc enim junior, qui in Capillo manserit, primogenita maritate in successione hujusmodi præferatur: sed si nulla remanente in Capillo, duæ vel plures fuerint maritæ, majori natu jus primogenituræ servetur.* Vide Pithæum ad Consuet. Trecens. art. 5.

* **Qua loquendi formula innuptæ nuptis opponuntur**: unde facile est existimari illas ab his distinctas fuisse, non quod innuptæ promissos, nuptæ collectos seu in nodos retortos crines deferrent; sed quod, quæ marito jangebantur, crinem tonderent, Judaicarum mulierum more, aut saltem cæsariem decurtarent: quod allatis a Cangiio nequaquam repugnat. Hinc Mediolani, Bononiæ, ac alibi adhuc pueri et puellæ, contrario sensu, sed a voce corrupta *Intonsi* et *Intonse*, appellantur *Tosi*, *Tose*, *Tosane*, *Tosoni* et *Tosetti*, ut opinatur Murator tom. 2. Antiq. Ital. med ævi col. 109. Charta ann. 769. ibid. tom. 3. col. 1011: *Et tibi Austricunda dulcissima sorore germana mea in domo mea in Capillo avire videor, elegisti tibi monasticho voto Deo deservire, etc.*

CAPILLOS CERCENATOS, id est, in circumlum vel orbem attonsos, jubentur habere *Saraceni franchi*, seu liberi per Curiam generalem celebratam Ilerdæ a Jacobo II. Rege Aragon. ann. 1301: *Statuimus, quod quilibet Saracenus Franchus, qui sit in Catalonia, portet Capillos Cercenatos, et tolts (i. tonsos) in rotundum, seu in circuitum, eo ut cognoscantur inter Christianos, etc.*

CAPILLUM FACERE, in Leg. Burgund. cap. 6. § 4. Gall. *Faire les cheveux.* *Quicumque ingenuo aut servo fugienti nesciens Capillum fecerit, quinque sol. perdat: si sciens Capillum fecerit, fugitivi pretium cogatur exsolvere.* Editio Heroldi: *Si ingenuus aut servus fugienti nesciens Capillos fecerit, 5. sol. solvat, si sciens fecerit, etc.*

CAPILLOS SIBI INVICEM DETONDERE, Poena conspiratorum in Capitul. ad Legem Salicam cap. 3. § 7. in Capitul. 4. ann. 805. cap. 10. in Lege Longob. lib. 1. tit. 17. § 11. [*Lothar. 65.] et in Capit. Ludovici Pii ann. 824. cap. 6. apud Holstenium.

Fures et alii Malefici puniti in cute et Crinibus, in Speculo Saxon. lib. 2. art. 13. § 1. art. 28. § 3. lib. 3. art. 3. § 1. et in Wichbild Magdeb. art. 19. § 1. art. 44. § 1. 96.

¶ **PRO CAPILLO DEPUTARE**, Nihili facere, flocci pendere, in Vita B. Joan-

nis Bonvisii, tom. 5. SS. Maii pag. 104.

¶ **CAPILLI INAFPECTATI**, apud Sussanæum in Vocabulario: *Nulla decoris affectatione exculi; contrariæ significationis affectati.*

* **CAPILLOS ad summitatem aurium circumcisos habere**, libertatis symbolum erat apud Frisones. Charta [*supposita] Caroli Rom. reg. ann. 802. in Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 1. vº: *Et statuimus ut Frisones militare volentes sint usque ad summitatem aurium circumcisi, si facere voluerint, ut per hoc etiam suam valeant ostendere libertatem ipsis, ut dictum est, a nobis esse collatam.*

* **CAPILLORUM DETONSIO**, Stultitiæ indicium, apud Joan. de Veneta Carmel. qui ann. circ. 1357. scribebat, ubi de S. Joan. virgis flagellato:

Et pour lui plus encore confondre,
Tous les cheveux ly firent tondre,
Comme à un fol marquoison.

* **CAPILLORUM ADUSTIO**, Lenarum poena et supplicium. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 579: *Aussi a confessé ladite femme que par longtemps elle a receuté et retrait plusieurs hommes et femmes mariez et à marier, et les a esté et envoyé querir par ses certains messaiges, dont elle a eu et receu plusieurs deniers: pour lesquelz cas ladite exposant a esté condampnée par les bailli et officiers de l'evesque de Paris à estre pilorisée, les Cheveux brulez, bannie de la terre dudit evesque et tous ses biens confisquez.* Liber rub. fol. parvo domus publicæ Abbavil. ad ann. 1478. fol. 242. rº: *Belot Cantine pour avoir voulu atraire par maniere de macrelage Jehannette fille Witaxe de Queux à soy en aler en le compaignie de ung nommé Franqueville, homme d'armes de la garnison de cette ville soubz la charge de mons. de Joyeuse et à faire sa volenté d'elle, fu condampnée et a este menée mistrée en ung benel par les carrefours, et ses Cheveux brulez au pillory; et ce fait banye de ladite ville et banlieue sur le feu à tousjours.* [*Vide Grimm. Antiq. Jur. pag. 792. Leg. Wisigoth. lib. 3. tit. 4. cap. 17.]

CAPILMUT, **CABALMUTE** vel **CATTELMUTE**, apud Scotos, forma per quam cattalla solent rei vindicatione repeti per eorum verum dominum. Vide Skenæum ad Quon. Attachiam. cap. 10. Scotis mute est placitum. Vox igitur composita ex *capitalc*, aut *catallum*, et *mute*.

CAPILUM, **CAPULUM**. Testamentum Audonis Episcopi Veronensis ann. 11. Ludovici Pii: *Cum brolio, cum curte, areis... et alia territoria, tam aratorii, prato, Capilo, et cardico, piscinibus, aquariis, etc.* Charta Lotharii Imp. filii Ludovici Pii, apud Ughellum tom. 7. pag. 1438: *Comperimus juste et rationabiliter pacta Monasterii S. Zenonis in omnibus pascuorum, et Capuli, seu decimæ, et omnem exactionem pertinere, etc.* Charta Friderici Imp. ann. 1178. ibidem pag. 1434: *Cum casis, ædificiis, areis, hortis, vuidis, silvis, pratis, pascuis, Capilo, aquario, herbatice, escatico, etc.* Vide Caplin, [et Capellus 2.]

* **CAPINA**, f. Pellis caprina. Consuet. ant. Bituric. ex Chartul. S. Sulpit. fol. 61. vº: *Si burgenses cordoanum, Capinas et thacras a foris ad vendendam attulerint, reddere debent de dozana cordoani quatuor*

denarios, de dozena Capinarum duos denarios, etc.

* **CAPINALE**, Armorum genus. Garnis. castr. Carcass. ann. 1294 : vij. Capinalia ferri. Vide supra *Capellus ferreus* in *Capellus* 1.

* **CAPIOLA**, Carcer, nostris *Geole* vel *Gayole*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Capiola*, *jayole*. Vide *Captio* 1. et *Geola*.

* **CAPIPURGIUM**, Capitis purgatio. Glossar. Medic. Simon. Januensis. ex Cod. reg. 6959 : *Capipurgium* vocatur quidquid per nares injectum vel masticatum, seu etiam gargarizatum apoplegmaticum facit, i. a capite flegma deducit. Benzo episc. Albens. in Comment. lib. 3. cap. 25. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 312 : Si enim de cordis vestri medicinali pixide adhibetis huic insanice canonicum *Capipurgium*, confestim extinguetur hujus furoris improbabile *jurgium*. Vide *Caputpurgium* in *Caput* 3.

* **CAPIREGUS**, Rivi caput seu origo. Charta ann. 1154. in Append. ad Marcum Hispan. col. 1316 : *Damus.... sanctæ Mariæ vallis-laureæ.... nostrum molendinum, cum suo rego et Capirego et ipsum resclosar*. Videsupra *Capdaqua* et *Regus*.

* **CAPIRO**. Vide *Caparo*.

1. **CAPIS**, Calix, seu genus poculi ad sacrificia, vox nota Varroni, Livio, et aliis. [Papias MS : *Capis*, *capidis* fem. Diminutivum ejus *Capidula*. Genus est pontificalis *vasis*.] Fragm. Petronii : *Habeo scyphos urnales, ... habeo Capidem : quam reliquit patronus meus, ubi Dædalus Nioben in equum Trojanum includit*. Huchaldus Monachus Elonensis in Carm. de Calvis :

Cæsareæ Capides, canti eata cista catonis.

2. **CAPIS**, *Capicis*, *Capsa*. Fridericus II. Imp. lib. 2. de Venat. cap. 33 : *Accipiunt ova gallinarum, et rumpunt ea, et in cacia vel Capice lignea aut ferrea, quæ tamen sit stagnata, ponunt ea; sed in rumpendo ovo, remouent summitatem testæ ovi, etc.*

CAPISA, Mensuræ species. Falco Beneventanus ann. 1192 : *Adeo fames invaluit, ut sæpe apud sanctum Germanum venderetur coscina frumenti plusquam una uncia auri, et sauma vini similiter, et Capisa olei Tari quinque*. Vide *Capis*, 1. [* Vide *Caphisus*.]

* **CAPISCERE**, Commencer à apprendre, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. [* Virgil. Grammat. pag. 130 : *Cum casuum verborumque quandam intelligentiam Capiescat*. Glossar. in cod. reg. 7644 : *Capescit, Percipit, tenet, capit* etc.]

* **CAPISCERIA**. Vide supra *Capiceria*.

CAPISCHOLIA, [Capischolius, etc.] Vide *Caput Scholæ*.

* **CAPISCOLIA**, Dignitas ecclesiastica, quæ *Scholastici* alias dicitur, in Charta ann. 1077. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 293. et in alia ann. 1162. ibid. col. 586. Vide *Capischolus* in *Caput* 3.

* **CAPISOLIDUM**, Capitalis solidus, qui ex pretio rei venditæ domino exsoluitur, idem quod *Laudimium*; *Capsol*, in Consuet. Vasat. Pariag. inter reg. et monast. Obasinæ ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 484 : *Census, redditus, acceptamenta, Capisolidi, commissi et commit-*

tenda propter cessationem census seu canonis non soluti, etc. Charta ann. 1343. in Reg. 74. ch. 514 : *Proventibus, vendis, subvendis, Capisolidis, laudimiis, questis, etc.* Vide infra *Capsol* et *Caput solidum* in *Caput* 3.

† **CAPISTER**, pro *Capistrum*, apud Rymer. tom. 9. pag. 261. col. 1 : *Cum coleris, hamys, Capistibus, pipes de corio et omnibus aliis rebus pro cariagio*.

† **CAPISTERCUS**. Vide *Cabus*.

1. **CAPISTERIUM**. Vetus Glossarium : *Capisterium, est vas quoddam, quo frumenta purgantur*. Dictum pro *Scaphisterium* censent Merula et Salmasius. Gloss. Græc. Lat. : Σκαφίστριον, *Scaphisterium*. S. Gregorius lib. 2. Dialog. cap. 2 : *Ad purgandum triticum a vicinis mulieribus præstari sibi Capisterium petiit, etc.* Ubi Zacharias Pap. μζγίδιον verit. Vita S. Mauri Episc. Cæsenatis n. 13 : *Eodem modo ac si Capisterium ventilare videretur, tremere infeliciter cepit*. Vide Odonem Cluniac. serm. de S. Benedicto, et Aldhelm. de Laude Virginum cap. 19. Utitur etiam Columella lib. 2. cap. 9.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Capisterium, crible ou bouessel. Rideau, crible, in altero Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Capisterium ex S. Gregor. lib. 2. Dialog. cap. 2. Pele Gallice reddit Auctor vitar. SS. ex Cod. S. Vietor. Paris. sign. 28.*

† 2. **CAPISTERIUM**, Granarium, horreum, vel pistrinum. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 360. de S. Cono Monacho : *Tandem ejus inspecta prudentia, sacristiæ, promptuarii, Capisterii atque prioris clavibus hinc inde collatis, cunctis cuncta sagaciter disponebat*. [* 1. *Capicerii*.]

† 3. **CAPISTERIUM**, Alveolus ligneus, inquit Continuator Bollandi, qui capite gestatur, estque maxime in usu mulieribus lotos pannos a fonte aut fluvio referentibus. Acta SS. Maii. tom. 1. pag. 342. in additionibus ad Vitam S. Antonini n. 31 : *Et cum cecidisset ei vas ligneum (vel Capisterium ut legit Bzovius) continens pannos (quos lavatura erat) et in duas partes fractum fuisset*. Et tom. 6. ejusdem mensis in Vita S. Columbæ Reatinæ : *Sibilo quoque invaluerat eam a diabolo suffocatam, ossiumque cumulum fuisse sub lecto, ac rejecisse illam hostiarum plenum Capisterium, hoc est, alveolum seu arculam*. Sic autem impia metaphora vocatur ob frequentem Eucharistiæ, quæ *Hostia* dicitur, sumtionem.

* 4. **CAPISTERIUM**, Agrarium, vectigal agro impositum, idem quod *Terragium*; sic forte dictum quasi Capitalis census. Charta admortisat. ann. 1407. in Reg. ch. 184. his : *De quibus villagiis et pertinentiis terragium sive Capisterium potest ascendere per annum ad quindecim sextaria bladi.... Item terragium sive Capisterium vinearum*. Vide *Capitale* 5.

CAPISTRAGIUM, Quod pro capistris domus Regiæ ministris annuatim conceditur : Gallis *Chevestrage*. Ordinatio Hospitalii S. Ludovici Regis Fr. ann. 1261. capite de Scutiferia : *Scutiferi insimul pro Capistragiis suis per annum 36. libr.* [Vide *Chevestragium*.]

CHEVESTRAGIUM, Eadem notione. Charta

S. Ludovici Regis Franc. ann. 1256 : *Notum facimus... quod cum retroactis temporibus Scutiferi nostri consuevissent percipere quandam costumam, quæ dicitur Chevestragium, de fieno quod Parisius per Sequanam adducitur, nos attendentes quod per ejusmodi exactionis abusum, quo gravabantur, prædictam costumam penitus amovemus, prohibentes ne de cætero aliquatenus exigatur, etc.*

* **CAPISTRANI** nuncupantur Fratres Minores de Observantia, in Lit. ann. 1456. tom. 2. German. sacræ pag. 496 : *Notum facimus quomodo isti Capistrani, scilicet Fratres Minores de Observantia, ad nostras ecclesias vicini in foro Lewbs ligneum construxerunt oratorium, de facto prædicant, et ut timetur, confessionibus suis plebisanos nostros a nobis (parochis) aversuri*. A *Caputio* sic dicti videntur.

* **CAPISTRARE**, metaphorice pro Reprimere, quasi *capistro* coercere, Gall. *Arrêter*. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 64. pag. 180 : *Ferores hostiles exitus cura pervigili et militari industria Capistravit*.

CAPISTRUM, pro *Capistrum* : καπίστριον, Mosehopulo. Glossæ Basil. : φοβερίαν, περιστόμιον, καπίστριον. Domnizo lib. 2. de Vita Mathild. cap. 9 :

..... Nocte reliquit

In castris vasa, seu frena, Capistria sana.

Chageurs et palfreis à freins et à Chevestres, in Legibus Willelmi Nothi vernacul. cap. 22. Le Roman de Garin :

Ces vileins font en Chevestres tenir.

* *Chevoistre*, in Charta Henr. comit. Grandis-prati ann. 1207. ex Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 253. rº. col. 2 : *Por ce que ma gent avoient chacié sa gent;... et les Chevoistre de lor chevaux coupez, etc.*

† **CAPIT**, Impersonale idem significans quod *Lieet*. Tertul. adv. Hæreses cap. 44 : *Talia Capit opinare eos*.

* **CAPITA**, pro *Capra*, ut videtur, in Charta commun. Clarimont. ann. 1248. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 600. art. 2 : *De porco, deux deniers; de ansere, deux deniers; de Capita, un denier*.

* **CAPITACIUM**, Cervieal, Gall. *Chevet*. Charta Rainaldi episc. Andegav. in Chartul. SS. Sergii et Bacchi : *Neque ego, neque ullus ex successoribus meis, neque episcopus neque comes ullam consuetudinem habeat in burgo SS. martyrum Sergii et Bacchi, non cibaria equorum, non pulvinatia, id est, culcitas, nec Capitacia, nèque ullam consuetudinem*. *Cheveciel*, in Arest. parlam. Paris. ann. 1338. ex Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 296 : *Item unum Cheveciel pictum item unum banchier,..... necnon omnia alia utensilia, etc.* *Chevecel*, *Chevechel* et *Chevesel*, eodem sensu. Lit. remiss. ana. 1376. ex Reg. 109. ch. 382 : *En laquelle prison avoit un lit et un Chevecel et certains draps à lit pour eulx concher*. Inventar. MS. domus De Commerce. pag. 24 : *Cinq lietz telz quelz cinq coulties telles quelles et quatre Cheveseux*. Le Roman de la Rose MS. :

Il out en lieu de Cevechel

Sous son chief d'herbe un grant moncel.

Vide *Capitale* 1. et infra *Capserium*.

* *Cheverscul* ejusdem originis, pro *Parlecti* lignea, quæ est ad caput. Lit. remiss.

ann. 1482. ex Reg. 207. ch. 159 : *Ung aēs comme ung Cheverseul de chaslit.*

* **CAPITADENUS**, Primus artificum, ut videtur, idem quod *Caput ministeriorum*, in *Caput* 3. Lit. pro consul. Marolog. ann. 1366. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 676. art. 7 : *Quod dicti consules habeant instituere, eligere et nominare annuatim..... Capitadenos, extimatores, terminatores, etc.* Vide infra *Capitudo* 1.

† **CAPITAGIARI**. Vide *Capitale* 5.

† **CAPITAGIUM**. Vide *Capitale* 2. et 5.

* 1. **CAPITAGIUM**, Idem quod *Catalum*, Præstatio, quæ mortis tempore domino exsolvitur. Charta Margar. comit. Fland. ann. 1261. ex Chartul. 1. Fland. pag. 196. in Cam. Comput. Insul. : *Conventi quod ad Capitagium ipsi et prædecessores sui pertinebant; quod Capitagium vulgare nuncupatum Halvehare, J. miles de Praet fidelis noster a nobis tenet in feodum. Itaque quodam genere servitutis in morte prædecessorum prædictarum personarum capere consueverat idem J. miles et prædecessores sui, pro portione sua, duas marchas Flandrenses, et nos ac prædecessores nostri, deductis primo dictis duabus marchis, medietatem omnium bonorum mobilium, quæ tempore decessus sui habebant prædictæ personæ, recipere consuevimus..... Ab omni nota servitutis quitas clamamus imperpetuum quantum ad Capitagium, quod Halvehare dicitur, ut superius est expressum.* Vide infra *Capitale* 6. Pro censu vero, qui *Capitage* vocatur, in Lit. ann. 1356. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 153. et *Chevaige*, in Ch. ann. 1303. ex Chartul. Pontiniac. pag. 194 : *Laquelle redevance est appelée Chevaige, forestage ou herbage, etc.* *Chevaige*, in Ch. ann. 1410. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 23 : *Jehan du Melle escuyer baille à Jehan Gueront escuyer la terre des Yveteaulx, sauf le droit de son corvaige, comme sur les autres frans tenant le cours de son Chevaige, mercz et mesures.* Denique *Chievaige*, in Redit. comitat. Namurc. ann. 1289. et *Chievage*, in Lit. Caroli VI. ann. 1381. ex Reg. 120. ch. 42 : *Noz hommes et femmes d'icelle servitude et condition ne doivent aucunes redevances à nous, ne audit escuier, tant que ilz se tiennent de marier, et quant il sont mariez, chacun doit trois mailles de Chievage chacun an audit escuier tant seulement.* Vide in *Capitale* 5.

* Ejusdem originis est vox *Chavaigne* vel *Chevaigne*, qua videtur corvæ species seu ejusdem pecuniaria redemptio, quia virum exigebatur, significari in Charta Th. de Couciaco ann. 1245. ex Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 298. rº. col. 1 : *Li home d'autre qui doivent la Chavaigne à Basanci en Karesme, paieront chascun an pour la Chevaigne xvij. deniers sanz ovrer.* Ad hæc quippe referenda sunt quæ leguntur. in Libert. ejusd. villæ de Buzancy ann. 1357. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 371. art. 9 : *Chascun bourgeois et bourgeois paiera chacun an en Quaresme..... dixit deniers Parisiis à la fermeté de Busency, ou une semaine d'ouvrage, lequel que li siresouldra prendre.* *Cherage* vero, pro *Chevaige*, symbola, Gall. *Ecot*, quod virum solvolum sit, apud le *Brasseur* in Hist. Ebroid. pag. 285.

* 2. **CAPITAGIUM**, Tributum ab iis exsolvendum, qui in portu navem oncrant vel exoncrant, idem quod pro alliganda nave in portu præstatur. Charta Jurium reg. Joannæ comit. Provin. in insulam *du Martignes* ann. 1379. ex Cam. Comput. Aquens. : *Item habebat in dicto portu Capitagium sive stacam, quod exigebatur per hunc modum, quod pro quolibet homine, qui esset in quolibet navigio cargando vel discargando in dicto portu de quibuscunque rebus seu mercaturis, solvebat pro Capitagio unum Turonem argenti, exceptis patrono, scriba seu serviano (scrivano) aut garcifero, qui nihil pro Capitagio solvere tenebantur.* Vide supra *Capere* 7.

* 3. **CAPITAGIUM**. **HOMO DE CAPITAGIO DEI**, Cui res, quæ ad Deum spectant, cordi sunt, easque nomine Dei curat. Charta Joan. episc. Leod. ann. 1288. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 282 : *Commisum fuit Joanni de S. Martino scabino Leodiensi ibi presenti, tanquam homini de Capitagio Dei, quod ipse, consideratis jure et lege patriæ, referret utrum dictus dominus episcopus Leodiensis..... potrat permutare bona pertinentia ad episcopatum Leodiensem pro aliis bonis.* Alia rursus notione, vide in *Capitale* 5.

1. **CAPITAL**, Præcipuus. Nicolaus PP. ad Carolum Calvum, de Joanne Erigena : *Parisius, in studio cujus Capital jam olim fuisse perhibetur, morari non sinatis.* Glaber lib. 3. cap. 8. de M. Heriberto Aureliani : *Capitale Scholæ tenebat dominium.* [Vide *Capitalis* 1. et *Caput Scholæ*.]

2. **CAPITAL**, **CAPITALE**, **Capitalis** sententia : Joanni de Janua, *Pœna Capitalis*. Gloss. Gr. Lat. : *Κεφαλὴ τῆς πόλεως, Capitale.* Althelmus de Laude Virgin. cap. 23.

Tunc demum Capital perpressus forte Sacerdos, Æthera glauca petit devicta morte triumphans.

Et cap. 25 :

Magnopere metuens fisci decreta nefandi,
Insuper et Capital tremulus formidat acerbum.

Plauto, *Capital*, est crimen capitis periculum dignum. Ita etiam nostri vocem hanc usurpant. [Vide *Capitalis* 1.]

* **CAPITALACIUM**, Oblatio pecuniaria, quæ sanctis pro suo capite fit, vel ecclesiasticis ut pro aliquo orent, exsolvitur. Charta ann. 1249. ex Tabul. S. Florent. Salmur. : *Præterea omnes oblaciones cujuscumque generis in tota ecclesia oblatæ et omnes candelæ, et omnia Capitalacia, tam vivorum quam mortuorum, excepto capitali sponsi et candelæ, crunt prioris.* Vide infra *Capitale* 7.

† **CAPITALAGIUM**, **CAPITALATUS**. Vide *Capitalis* ad Lin. *Veteres Chartæ*.

* **CAPITALARIUS**. Vide *Capitularius* post *Capitulum* 5.

1. **CAPITALE**, Cervical. Papias : *Pulvinar, Capitale, plumatium.* Gloss. Græco-Lat. : *Τὸ λοπρὸς κεφαλαιον, Capitale, spilentum.* Regula S. Benedicti cap. 55 : *Stramenta autem lectorum sufficiant, matta, sagum, læna, et Capitale.* Cæsarius Heistersb. lib. 4. Mirac. cap. 26. *Capitale ejus vertit, et mollificavit.* [Codex MS. S. Quintini de Monte ad calcem Regulæ sæculo circiter XI. exaratus : *A plurimis præter Capitale omnes abstineant.*] Occurrit apud Pelagium lib. 5. de Vitis Patrum libell. 10. n. 76. S.

Bernardum Serm. 2. in fest. Omn. SS. Udalricum lib. 3. Consuet. Clun. cap. 11. in tertia Vita S. Winwaloci Abb. n. 8. apud Bonifacium in Vita S. Livini Episc. et Mart. cap. 3. in Regula Damianitarum Sororum cap. 8. in Chron. M. Belg. ann. 1047. in Tradit. Fuld. lib. 1. pag. 459. etc.

CAPITALE, Operimentum capitis, vel fascia qua caput involvitur. Gloss. Gr. Lat. *Κεφαλὸςδεσμός, frontale, Capitale.* Ditmarus lib. 7 : *Capitale ejusdem (Reginæ Saracenorum) ornamentum, invicem gemmatum, Papa sibi præ cæteris vindicavit, etc.*

2. **CAPITALE**, Debitæ pecuniæ caput. Papias : *Capitale, caput pecuniæ. Capitis summa*, apud Paulum JC. Gloss. Lat. Gr. : *Sortes, χρημασί, κλήροι, καὶ αἱ κεφαλὰ τῶν δανεισμάτων.* Joann. de Janua : *Capitale, pecunia, vel pœna capitalis, vel sententia de capite puniendo.* Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062 : *Ἀρχαία, τὰ κεφάλαια τῶν χρημάτων.* Ita Græci principalem summam rei creditæ ἀρχαία vocant, ut Demosthenes, Aristophanes, et alii : Nostris *le Capital*. *Cabal* et *Caban*, in Consuetud. Burdegalensi art. 49. 50. 56. et Bayonensi art. 21. 22. 23. *Capitau*, in Solensi tit. 20. art. 1. 2. *Capitale debitum*, apud Odonem Cluniac. in Vita S. Geraldii lib. 1. cap. 24. Charta ann. 1240. in Tabulario Campaniæ Bibl. R. f. 365 : *Et quotiens transgressi et comprobati fuerint, Capitale reddent vobis, et in 10. sol. tenebuntur.* Infra : *In duobus sol. tenebitur ad emendam, et Majori in tribus denariis, et Capitale reddet dominis.* [Litteræ ann. 1417. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 86 : *Usque ad congruam satisfactionem tui Capitalis, quum etiam damnum inde legitime contractorum.*] [*** Vide Cabale, et S. Rosa de Viterbo vocibus Cabadura, Caber et Cabo. Capitanei solidi in Chart. ann. 551. Marinio num. 119. lin. 67. Bail de bestes à Chaptel, in Consuetud. Biturig. tit. 17. Nivernensi cap. 21. Burbon. art. 554. Nancii art. 19. etc. Id est, inquit Molineus, ea conditione ut grex, seu Capitale in suo numero restituatur, Reliquum autem sit commune.*

CAPITALE, Æstimatio rei furatæ aut ablatae, in Lege Salica, Ripuaria, et aliis passim, in quibus convictus de furto cuspium rei, certæ denariorum aut solidorum quantitatis culpabilis judicatur, excepto *Capitali et delatura*, id est, præter capitale et delaturam. Ubi *Capitale*, est res ipsa quæ restitui petitur, seu potius ejus æstimatio; quomodo accipitur diserte in Lege Anglior. tit. 7. § 7. in Lege Ripuar. tit. 18. § 1. et in Decretione Chlotarii § 12. [*** Vide Grimm. Antiq. Jur. pag. 383. 855.*] [Charta anni 1135. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 165 : *Solo Capitali absque alia exactione restituant.* Ibid. col. 166 : *Quod si aliquid damni illatum fuerit, solo Capitali restituatur.* Et col. 192. ex Charta anni 1182 : *Capitalc et tantumdem de emenda persolvat.*]

* Chron. Andr. Danduli ad ann. 1311. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 492 : *Quod fiat gratia nobili viro Bajamonti Teupulo, quod solvat totum Capitale pecuniæ, per eum acceptæ in Coronæ.*

3. **CAPITALE**, pro *Capitulum*, vel *Capi-*

ulare. Charta foundationis Agaunensis Monasterii apud Sammarthanos : *Placuit nobis ut et ipse Abbas... tam de veteri testamento, quam de novo, et alii ædificentur, et per Capitalia scribantur, ut posteri teneant.*

4. **CAPITALE**, **CAPTALE**, dicitur bonum omne quod possidetur, præsertim vero bonorum species illa, quæ in pecudibus consistit, quam Forenses nostri *Catallum* vocant, voce a *Capitale* et *Captale* deducta. Nam *Capitum* vocabulo pecudes intelligi docemus infra : unde quidquid boni in armentis et pecudibus est, *Capitale*, *Captale*, et *Catallum*, appellatum est. Gloss. Lat. Gall. *Capitale*, *Chatel*. Catholicon Armo-ricum : *Chatal*, Gall. *Daumalle*, hoc armentum. Charta S. Bernardi Abbatis Clarevall. ann. 1145. in Tabulario Autisiod. : *Si thel-narius Comitum, seu aliquis clientum primus ceperit eum, qui Capitale Episcopi abstulit, Capitale suum cum Lege Episcopo reddere faciet : et si per ejus incuriam cum eodem Capitale evaserit, ipse pro illo Episcopo de Capitali et Lege respondebit.* Vide Chartam Willelmi Episc. Cabilonensis ann. 1227. apud Sammartin. in Episc. Cabilon. n. 39. Perardum in Burgundicis pag. 327. [Chartam ann. 1157. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 174. Martenium tom. 3. Anecd. col. 1192. etc.]

* Charta Simon. dom. Castrivill. ann. 1217. in Chartul. ecel. Lingon. fol. 67. vº. : *Promitto quod nulla Capitalia seu res dicti dom. episcopi in dicta domo mea receptabo per me vel per alium, seu detinebo.* Vide infra *Capitalium* 1.

CAPTALE, pro pecude diserte usurpant Leges Inæ Regis Westsax. cap. 42. apud Bromptonum : *Rustici curtillum debet esse clausum æstate simul et hieme. Si disclausum sit, et introeat alicujus vicini sui Captale (versio Saxonica habet Pecus) per suum apertum, nihil inde recipiat, sed educat et patiatur dannum suum.* In Legibus ejusdem Inæ cap. 21. et 39. *Fur inventus in Capitali*, id est, re mobili, aut pecuaria. Eadem habentur præterea notione *Captale* et *Capitale* cap. 44. 55. 63. et in Legibus Henrici I. cap. 13. 29. et 59.

CAPITALE VIVENS, in Legibus Æthelstani : *Reddam de meo proprio decimas Deo, tam in Vivente Capitali, quam in mortuis fructibus terræ.* Ubi *Vivens Capitale*, idem est quod *viva pecunia* in Legibus Guillelmi I. i. *pecudes*, uti recte interpretatur Lambardus.

CAPITALE FURTUM. Vide *Capitis Furtum*, in *Caput*.

¶ **CAPITALE DE CROFTA**, seu de agro clauso, dicitur, in Charta Gilberti Basset ann. 1182. apud Kennettum Antiquit. Ambrosden. pag. 137 : *Canonici concesserunt hominibus (de Wrechwyke) duas acras prati pro Capitalibus suarum Croftarum secus rivulum versus molendinum fluentem ad faciendum stagnum et viam ad molendinum, et si forte contigerit quod in futuro molendinum non sit prædictis Canonici necessarium, prædictæ acræ prati ad sæpe dictos Canonicos redeant, ... et hominibus unciis prædictis terra illorum remaneat.*

5. **CAPITALE**, **CAPITALITIUM**, **CAPITAGIUM**, **CAPITIS CENSUS**, **CAVAGIUM**, etc. voces ejusdem originis ac significationis,

quæ denotant censum, quem *homines de corpore*, seu *de capite* quotannis debebant domino præstare. Vita Garneri Præpositi Divionensis : *In crastino Nativitatis, cum celebraretur venerabile festum S. Stephani, mos est censuales ad altare venire, ministrisque astantibus debitum solvere.* Atque ejusmodi census ut plurimum erat quatuor denariorum, tametsi non semper. Unde ejusmodi censui obnoxii, seu *homines de capite* dicuntur esse *homines quatuor nummorum*, vel *de quatuor nummis*, in Consuetud. Burbonensi art. 192. 203. et in Charta Ranulphi Abb. S. Mauri ad Ligerim, ex Tabulario ejusdem Monast. : *De quodam Coliberto S. Mauri nomine Simone Fabro, qui diu ventilatus, hominem se ipsius Sancti recognoscebat, sed non sicut alii qui de quatuor nummis erant, ... et ille respondit se esse hominem S. Mauri; sed non sicut alii qui quatuor nummos reddebant.* Chartæ Alamanniæ Goldasti cap. 5 : *Duo mancipia mea... libertate donavi, ea tamen ratione ut annis singulis ad cellam Ratpoti, quæ ad Monasterium S. Galli pertinet, in censu quatuor denarios solvant.* Tabularium Majoris Monasterii Ch. 159 : *Notum sit omnibus quod Stephanus Cambacanis de Ferraria accepit in conjugio ancillam S. Martini, per quam et ipse servus est. Sed cum illa mortua esset, et accepisset conjugem aliam liberam mulierem, abnegavit se esse servum S. Martini, et dearramivit bellum contra nos; intra terminum autem quo bellum fieri debebat, recognovit se male egisse. Venit in Capitulum Majoris Monasterii, et dedit recognitionem suam, scilicet secundum consuetudinem imposuit super caput suum xv. denarios, et per illos tradidit se S. Martino et Monachis ejus, videntibus istis, etc.* [** Vide Guerard. Chartul. S. Petri Carnot. Proleg. § 40.]

Præstabatur autem census iste capitalis quotannis, ut ex locis infra laudandis patet : præterea in nuptiis et in morte. Charta Hugonis Castellani Gandensis ann. 1243 : *Manumissi autem singuli in præsentia nostra obtulerunt semetipsos dictæ Ecclesiæ, cum omni posteritate sua, ad duos denarios Flandrenses solvendos annuatim in Assumptione B. Mariæ nomine Census Capitalis, et quando nubunt, sex denarios Flandrenses, 12. quando moriuntur.* [Charta Sigeri de Liedekereke domini de Boulario pro Abbatis S. Adriani in Geraldimonte ann. 1314. apud Miræum tom. 2. pag. 734. col. 1 : *Et eosdem obtuli sub Schola B. Adriano de Geraldimonte servituros Ecclesiæ de duobus denariis, nomine Census Capitalis annuatim, ad matrimonium de sex denariis, et ad mortem de duodecim monetæ Flandriæ.*] Lambertus Ardensis pag. 163 : *Manumisit et liberos resignavit, dum ipsi et ipsorum et posteriet successores Abbati jam dicto et ejus successoribus annua pensione singulos redderent denarios, et in nuptiis, et in morte quatuor.* Ita tamen ejusmodi censui obnoxii erant, si reditus terræ non haberent : nam eo casu census cadere dicebatur. Charta Flaviniacensis Tabularii anno 897 : *Donamus etiam mancipia his nominibus... sub eo censo, ut masculi denarios 4. femine 2. de Capite annis singulis, simul et jornos 2. nisi reditus terræ teneant, ut ipsum censum cadere debeat.*

CAPITALE. Baldricus Dolensis Episc. de

Capite S. Valentini Mart. n. 21 : *Si mea, inquit, mulier te voveres B. Valentino, ... ut ei Capitale tuum reddas quotannis, credo convalesces.* Infra

CAPITANEUM dicitur : *Promissumque Capitaneum annuatim B. Valentino reddidit. Capitalia jura*, in Actis S. Forannani Abbatis Valciodorensis n. 21.

CAPITANEUS CENSUS, in Charta Joannis Abbat. Monast. S. Bertini ann. 1091. in Tabulario ejusdem Monast. ubi de servis : *Qui omnes S. Bertino Capitaneum Censum annuatim reddentes, ad eundem Sanctum annuatim reddentes, ad eundem Sanctum pertinebant; ea conditione, ut dum aliquis eorum nuptaverit 5. sol. S. Bertino persolvat, et unum nummum annuatim in depositione ejusdem Sancti.* Alia ann. 1107. ibid. : *Ea videlicet interposita conditione, ut tam ipsæ prænominatæ mulierculæ, quam omnis posteritas earum omni anno in Nativitate S. Mariæ pro Capitaneo Censu, quandiu vixerint, ... tres obolos persolvant singuli.*

CAPITALITIUM, *καπαλιδιον*, apud Theophanem in Nicephoro Generali ann. 4. Charta Caroli C. ex Tabul. S. Germani Paris. apud Gallandum : *Propter feminas quæ ducebantur de villis Abbatie, uxorandi causa et Capitalitium ab eis requirebant.* Auctor Cantatorii apud Jo. Robertum in Vita S. Huberti pag. 301 : *Prædictus Cubicularius Adelaidis ex more incisis, et soluto Capitalitio servus Sancti effectus est.* [Martenio nostro tom. 4. Ampliss. Collect. col. 935. *Capitalitium* non videtur esse Census capitalis, sed eleemosyna, quam singuli ad S. Huberti suffragia vitandæ rabiei causa confugientes completo voto persolvebant.] Guntherus lib. 5. Ligurini :

Improba Romano poscunt a Rege tributa,
Cujus ad arbitrium disponitur omne tributum,
Et Capitalitiam cogunt appendere summam.

Et lib. 8 :

Et Capitalitium certo sub tempore censum.

Ubi perperam *Capitalitium* præfert liber editus. Robertus Monach. lib. 9. Hist. Hieros. : *Et ei qui in eo sepultus fuit gratias referentes, Capitalicia sua obtulerunt.* Vide Miracula S. Agili lib. 1. cap. 5. [et S. Gibrani inter Acta SS. Maii tom. 7. pag. 624. A.]

¶ **CAPITALITIUS CENSUS**, in Charta pro Monasterio S. Quintini de Monte, apud Mabill. Annal. Benedict. tom. 5. pag. 649. col. 1.

¶ **CAPITALITIUS**, Qui *Capitalium censum* solvere tenetur. Rathodus Episc. Noviom. in Sermonem de Annunciatione ann. 1081. ex veteri Lectionario Monasterii S. Eligii Noviom. : *Quia igitur pro recepta sanitate, quæ ad altare sanctissimæ Virginis offerret in prompta paupercula non habuit, se ipsam ejus anodo Capitalitiam astantium consilio gratanter dedit.*

1. **CAPITAGIUM**. Charta Pacis Communiæ urbis Faræ ann. 1207 : *Capitagia hominum nostrorum, et tria placita generalia, et panem quem mihi debebant, etc.* Infra : *Salvis Capitagiis dominorum suorum, etc.* Charta Joannis Abbat. Compend. ann. 1247 : *Reddunt insuper homines nostri de corpore, tam præsentem quam futuri utriusque sexus Capitagiæ sua certis terminis, quibus solvere consueverunt.* Charta Guillelmi Abbatis S. Dionysii ann. 1248. apud Doubletum lib. 3.

pag. 907 : *Manumissimus et manumissimus et ab omni obnoxietate servitutis, qua nobis antea tenebantur, videlicet forismaritagio, Capitatio, manumortua... absolvimus.* Alia Guillelmi Episc. Laudun. in Probat. Hist. Guinens. pag. 378 : *Item Capitatio hominum ipsius Ingerrunni ibidem commorantium.* Charta ann. 1222. in Tabul. Campaniæ Regio : *Damna petant sibi illata, occasione prohibitionis factæ ipsis hominibus de tallia et Capitatio non solvendis.* Charta Joannis de Vernone ann. 1231 : *Remisi eis et quitavi manumortuam et denarios quos mihi debebant nomine Capitatio annuatim.* Capage, apud Delphinates. [Mabill. Præfat. in tom. 2. Actorum SS. Benedict. sæc. 6. pag. LXII. ubi de liberis hominibus, qui se in servitutem et obsequium Monasterii perpetuo devovebant, hæc habet ex Chartario Vinodocinensi : Quidam quatuor denarios de Capitatio suo, sicut mos sæcularis est talibus facere, super altare Dominicum prædicti loci gratanter imponens, funem quoque collo suo devote circumplectitur.] Vide Expilium Orat. 21.

2. CAPITAGIUM, Alia notione. Charta Henrici III. Angl. Reg. apud Prynnem in Libertatib. Angl. tom. 2. pag. 826 : *Mandatum est... quod prædictum festum (S. Edwardi)... vice regia teneant, et sollemniter celebrent ad custum Regis, et Capitatum Regis et Reginæ, scilicet de 36. ob. unciæ nomine eorum offerri, et platam auri ponderis unius unciæ nomine Regis offerant, etc.* [Pro de 36. ob. unciæ, Rymer. legit de 36. almucis.]

† CAPTAGIUM, ut Capitatum 1. Locus est in Somegia.

CAPITATICUM. Chronicon Mosomense pag. 641 : *Corrigam sibi in collo posuit, ancillatui Saucti se subdidit, Capitaticum suum et se et posteritatem suam post se daturam... reprouisit.*

CENSUS CAPITIS. Capitula Caroli Calvi tit. 31. cap. 28. 34. [** Edict. Pistens. ann. 864.] : *Ut illi Franci qui Censum de suo Capite, vel de suis rebus ad partem regiam debent.* Chronicon Besuense pag. 582 : *Insuper unam ancillam (delegavit) quæ vocatur Ruinburgis, solitum Capitis sui 2. denariorum omni anno reddituram debitum.* Radevicus lib. 4. de Gestis Frider. cap. 5 : *Nec de terra tantum, verum etiam de suis propriis Capitibus census annui redditionem.* Frotarius de Miraculis S. Benedicti : *In manibus obolum religat Capitis quasi censum.* Letaldus in Miraculis S. Maximini Abbatis Miciacensis num. 35 : *Homo ille quotannis Capitis sui censum die annuo super altare sui liberatoris persolvit.* Odo Cluniac. lib. 2. de Vita S. Geraldii cap. 17 : *Hanc sibi legem præfixerat, ut secundo semper anno ad sepulcrum eorum (SS. Petri et Pauli) recurreret, decemque solidos ad proprium collum dependentes, tanquam supplex servus, Domino suo, quasi Censum, deferret. Capitis tributum, in Concilio Tolet. III. can. 8. Adde Flodoardum lib. 4. Hist. Rem. cap. 49. Hugonem Flaviniacensem pag. 246. Miræum lib. 2. Diplom. Belgic. cap. 43. Gallandum de Franco alodio pag. 20. etc. Vide Capitatio, Jornus. Κεφάλαιον, apud Theophanem pag. 407. Censum capitis reddit Anastasius. [** Vide Schannat. Hist. Wormat. tom. 1. pag. 360.]*

RESPECTIO CAPITIS. Vide Respectus.

CENSUS CAPITALIS, Chef cens, in Consuet. Aurelian. art. 135. Ita enim scribendum pro Cher sens. Charta ann. 1225. in Probat. Hist. Monmorenc. pag. 401 : *Pro quibus domibus reddebant singulis annis Ecclesiæ supradictæ 4. denarios de Capitali censu.* Diploma Ragenoldi Episcopi Parisiensis apud Sammarthianos : *Mille librarum auri... cogatur exsolvere, et rusticano more, vel paralitate submissus, Capitalis census dissolutione plectatur.* Occurrit præterea in aliis Chartis in Probat. Hist. Castilion. pag. 51. 52.

CAVAGIUM. Charta Communiæ S. Quintini in Viromand. ann. 1195. apud Hemeureum : *Illi homines nostri liberi, qui non sunt homines de corpore, si venerint in Communiæ, ... nec alicui domino de forisfacto respondeant nisi de Cavagio suo.* Infra : *Quandiu puer aut juvenis, vel adolescens, sub tutela patris sui... moratur, nullum debet domino suo Cavagium, nec alicui debet respondere justitiæ, donec proprium habeat catallum, de quo lucretur.* [Litteræ anni 1236. ex Chartulario Monasterii S. Quintini ejusdem urbis pag. 344 : *Salvis et retentis eisdem Abbati et Conventui Cavagiis, mortua manu, etc.* Index reddituum S. Petri Corbeiensis : *Quicumque ad Ecclesiam spectat solvendo Cavagium sive nobis, sive ministris, etc.*] Charta super Confirmat. Consuetudinis S. Audomari ann. 1127. apud Duchesn. in Probat. Hist. Guinensis : *Omnes qui infra murum S. Audomari habitant, ... liberos a Cavagio, hoc est, a Capitali censu, et de advocacionibus constituo.* Philippus Mouskes in Carolo Magno :

A Carlemagne s'accorda,
De Cavage qu'il leur manda,
S'il ne venoient à lui là.

CHAVAGIUM, in Charta Roberti Episc. Lingon. ann. 1235. apud Roverium in Reoniao.

CABATGIUM, in Vita Innocent. VI. PP. apud Bosquetum : *Joannes Armeniaci Locumtenens Regius in lingua Occitana, quem occasione Cabatgii noviter per ipsum instituti, dicti populares hostiliter insecuti sunt.* Vide Cabagium suo loco.

CHEVAGIUM. Bracton. lib. 1. cap. 10. § 3 : *Chivagium dicitur recognitio in signum subjectionis et domini de capite suo.* Charta Gaufrédi Archiepisc. Burdegals. in Tabulario S. Hilarii Pictavens. : *Clamabat prædictus Hugo Brunus adversus Ecclesiam B. Hilarii, dicens, quod in Anto. de Benais habere debebat talliatam suam, quantam vellet, avenas quoque, gallinas, et caseos cosdunales, Chevagium et etiam rucengiam, cavalam quoque et biennium quotiescunque vellet.* [Transactio anni 1456. ex Chartulario S. Martini Sagiensis : *Medietatis Chevagiorum, medietatis etiam decime, questarum, et medietatis virgultorum.*] Tabular. de Doncheri : *Au prieur de Doncheri, au lieu de Sapogne les droits de Chevage dudit lieu competent et appartiennent, c'est assavoir que chacun Bourgeois dudit lieu sont tenus evers le Prieur chacun an, le lendemain de Noël d'un denier de reconnaissance.* Regest. temporalitatum, ex Camera comput. Paris. fol. 133. ubi de Mortua manu : *Lesquels 12. den. sont appelez Chevage, pour ce que chacun*

chef marié ou vefve le doit. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS. :

Or serviee et Chavaige deus cens requiert tant fort,
Dou Chavaige est pechiés, mais dou serviee est drois.
Le Roman d'Aubery MS :

Et dist le Rois, Ne lor celez vos ja,
Qui n'i venra, jamais m'amour n'aura,
Il et ses hoirs tousjours eivers sera,
Et de Chavaige quatre deniers donra.

Quevage, pro Chevaige, pronuntiatione Picardica, in Consuet. Peronensi. Vide tom. 2. Monastici Angl. pag. 827. et Fletam lib. 1. cap. 7. § 7. [Rymer. tom. 2. pag. 83.]

CHEVACHIUM. Tabularium Campan. Bibl. Reg. ann. 1213 : *Homines de S. Ulpho qui 4. nobis debent denarios de Chevachio.*

CAVELICIUM. Vetus Charta Corbeiensis, qui titulus, de Mensa Abbatis : *Omnes tenentur respondere ad Conventum in censibus, in Caveliciis, et in aliis redditibus, etc.* In Magno Chartulario ejusdem Monasterii : *Le devant dis Mesire li Abbés a en ledite vile bien mile personnes, ou plus assés, lesquels ne se puent marier sans sen congie, et du congie donné il en a sa droiture accoustumée, et tant come il sont ensamble par mariage, cascade persone paie à Mons. l'Abbé deux Paris de sen kief, et apele-on tele condition en nom vulgal Caveliche, pour chou que chest pour le kief. Droit de Chevelage, in variis Chartis quæ habentur in Probat. Hist. Ecclesiæ S. Aniani pag. 100. 101. quod Chevalligium appellatur in Charta Libertatum oppidi S. Paladii in Biturigib. ann. 1279.*

† CAPITAGIARI, Idem qui mox Capitales. Charta Alexandri Leodiensis Episcopi de Godefrido Namurci Comite ann. 1131. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 709 : *Decretum est etiam a nobis et a Comite, quateus omnis servus et ancilla Capitagiarii per annum et diem Bronium et S. Laurentium commorantes, ab anteriore Domini sui exactione et mortimano, sicut cæteri ejusdem Comitatus Burgenses in Namurco, penitus absolvantur.*

* 6. CAPITALE, Idem quod supra Capitatum 1. Charta Herman. Herbiopol. episc. : *Jus autem defuncti, quod Capitale jus dicitur, et satisfactio coloni, si in aliquo offenditur, tam procuratori ecclesiæ, quam advocato ipsius mansi, æqua dividuntur omnimode portione.* Vide Capitales homines.

* 7. CAPITALE, Oblatio pecuniaria, quæ sanctis pro suo capite fit. Charta ann. 1178. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 671 : *Nummi autem illi, qui pro capitibus offeruntur, qui vulgo Capitalia nuncupantur, super altare in scrinio reponentur, videntibus monachis et capellano, non in trunco, etc.* Alia ann. 1252. ex Tabul. Montisol. : *Item quod Capitale et Capitalia, candelæ et denarii, qui offerentur a baptisatis per capellanum in monasterio, in vigiliis Paschæ et Pentecostes, dividantur per medium inter sacristam monasterii et ipsum capellanum.* Vide supra Capitalacium.

CAPITALES HOMINES, Qui debent censum de capite, quo nomine plerumque intelliguntur qui olim manumissi fuerant non plenaria, sed conditionali manumissione, sub conditione operarum, servitii, aut census annui : *Houmes de cors et de*

chief, in Stabilim. S. Ludovici lib. 2. cap. 31. et in Probat. Hist. Ecclesie S. Aniani pag. 100. [*Capitales homines*, in Charta Lotharii Regis Franc. pro Monasterio S. Eligii Noviom. ann. 989.] *Homines de capite*, in Charta Caroli C. ex Tabulario S. Germani Paris. apud Beslium in Episcopis Pictavensib. pag. 33. *Servi de capite*, in Formulis vett. cap. 3. et lib. 4. Historie Vezeliacensis pag. 590. Epistola B. Noviomensis Episcopi tom. 4. Hist. Franc. Epist. 224 : *Super femina illa, quam clamo, quia Capitalis esse debet Episcopi*. Charta Communiæ Meldensis, Henrici Comitis Trecentis anno 1179. in Tabulario Campaniæ Thuano fol. 298 : *Capitales homines censum capitalem debitum dominis suis persolvent*. Charta Caroli Comitis Flandr. ann. 1123. in Tabular. Gandav. : *Capitales S. Petri in advocatia Bracbatensi*, apud Duchesn. in Probat. Hist. Guin. pag. 191. Synod. Coloniensis ann. 1280. cap. 12 : *Homines censum Capitalem Ecclesiis solventes*. [* Vide Guerald. in Indice Polypt. Irminon. voe. *Capitalis*, *Capitalitus*, *Cavaticarius*.]

Cujusmodi autem esset capitalium hominum conditio, sic præclare describit Chronicon Abbatie S. Trudonis lib. 13. extremo : *Masculus 12. denarios solvebat singulis annis de Censu sui Capitis, femina 6. quidam alius legis 2. denarios, quidam 4. Masculus istarum conditionum quocunque moraretur, sive sub nostro jure, sive sub alieno, si necdum conjugatus erat, debebat Ecclesie, quasi hæredi suæ, quidquid in omni substantia supererant ei : si fuerat conjugatus, et non cum sua compare, hoc est, quæ non esset ancilla nostræ Ecclesie, debebat dimidium suæ substantiæ, similiter et femina, excepto quod quocunque conjugatus esset ei liberi, non dabat Ecclesie, nisi quod melius videbatur in omni sua mobili re. Masculus si esset cum sua compare conjugatus, dabat de suis vestimentis quod erat melius. Quod si haberet terram censualem et servilem, de terra dabat Præpositis ad curiam bovem, et de Capite suo, vel alium, vel rem quam habebat meliorem. Ita quoque fiebat si palefridi superessent. Vide Manumissio et Hereotum.*

* *Chevagiers*, in Charta ann. 1317. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 294 : *Ses hommes et ses fames qui sont si Chevagier, etc.* Alia ann. 1350. in Reg. 80. ch. 17 : *Item sur certaines personnes d'un linage de la ville de Beaufort Chevagiers, qui doivent par chascun an, l'omme iiij. den. et la fame ij. den. Chatel*, in Lit. remiss. ann. 1401. ex Reg. 156. ch. 226 : *Thevenin Galiffart homme serfet Chatel de Hotenin de Montagu, etc.* Iis contra liberos homines in judicio ferre testimonium, nisi ex privilegio, non licebat. Charta Caroli reg. Franc. in parvo Reg. S. Germ. Prat. : *Homines de capite eorum (monachorum) quos contra homines liberos in omni placito testimonium ferre concedimus.*

** *CAPITALIS JUSTITIA*. Chart. Azzechonis Episcop. Wormat. sec. XI. ap. Schannat. vol. 1. pag. 72 : *Tributariorum ad B. Petrum Wormatiæ respicientium Capitalem Justitiam, id est manum mortuam, concessi, etc.* Vide Haultaus. Glossar. German. col. 1793. et infra *Manus mortua*.

** *CAPITALE JUS*. Charta ann. 1278. ap.

Kiudlinger. Histor. Servit. pag. 310 : *Salvo tamen nobis Jure Capitali, quod Bestehoubet vulgo dicitur*. Conf. ibid. num. 45. pag. 322.

1. *CAPITALIS*, Primus, præcipuus. *Capitalis Friborgi*, in Legibus Edwardi Confes. cap. 20. Apud Sanutum lib. 3. part. 11. cap. 7. *Capitales* dieuntur, qui aliis *Capitanei*. *Capitales Barones*, apud Robertum de Monte ann. 1159. id est, præcipui. *Capitales Ecclesie*, apud Robertum Valciodorensis in Vita S. Forannani Abbat. num. 9. [et in Charta anni 1089. apud Miræum tom. 1. pag. 75. col. 1.] *Capitales Curie*, in Actis aliis ejusdem Sancti num. 13. *Capitales viri de Curia*, ibid. num. 15. [*Capitales ac principales homines*, in Chronico Mellicensi pag. 446. col. 1. *Domini Capitales* in Indice MS. Beneficiorum Ecel. et Diocæs. Constantiens. fol. 51. verso, et in Formulæ Anglic. Thomæ Madox pag. 68. *Capitalis mansura* ibid. pag. 79. *Capitale Monasterium*, in Charta anni 1030. inter Acta SS. Benedict. sec. 3. part. 2. pag. 624. *Capitalis pars Ecclesie*, infra in *Capitalium*, 2]

* *Capitales inimici*, in Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 498. *Chiefs d'ostel*, in Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 374. Vide *Caput* 3.

* *CAPITALIS MODIATIO*. Vide in *Modiatio*.

CAPITALIS, Gallis *Captau* vel *Capitau*, Dignitatis nomen, quibusdam ex illustrioribus Aquitanie Proceribus attributum, quos Comitibus, Vicecomitibus, et Baronibus vulgo æcenset Consuetudo municipalis Burdegal. art. 75. Sed præsertim duos ex iis, hæc dignitate insignitos observare est, *le Captal de Buch*, et *le Captal de Trene*.

Prioris crebra occurrit mentio apud Froissartem, Berrium, Tillium, et alios Historie Franciæ Scriptores. Joannes de Grailly, *Capitalis de Bogio* appellatur, in Fœdere, quod inter Castiliæ Regem et Anglos initum est ann. 1362. et alii Chartis, quas laudat Marca lib. 1. Hist. Beneharn. cap. 8. *Captal de Buëf*, in Chron. Flandr. cap. 98. Est autem *Bogium*, Aquitanie municipium ad eanalis ostium, quod sinum Areaehonium efficit. Ex quo quidam censuere, *Capitales* appellatos, quod essent domini loci istius, qui est promontorium, seu, ut vulgo Galli efferunt, *Caput* in mare exeurrens, *Cap de Buch*. Alii dictos putant, quod essent *Capitanei* istius castri; *Capitales* enim quandoque eum *Capitaneis*, seu *Præfectis*, confundi, ex Sanuto diximus : atque ita *Capdals* usurpat Raimundus Montaneri in Chron. cap. 133. 185. Porro Chronicon MS. Bertrandi du Guesclin eundem Gueselinum exhibet heraldum, seu facialem, *Capitalis de Buch* sic alloquentem :

Et direz par delà à vostre reparier,
Que nous irons à eux, s'il ne viennent à premier,
Car je crois, se Dieu plaist, que je puis esloier,
Que du Castal de Buëf mangeray un quartier,
Ne je ne pause anuit autre char manger.

Inscriptio portæ Atrebatensis urbis :

Capal de Buëf, qui y fut pris,
Comme Capitaine de haut pris.

Veteres Chartæ scriptæ ann. 1459. *Capitalatum* et *Capitalagium de Botgio* vocant, eumque tradunt primitus possessum a P.

Amanevo de Borden, qui obiit sine liberis, ejus frater fuit P. de Borden, Dominus Podii Paulini, Castri novi, et Insulæ S. Georgii, qui filium habuit P. de Borden Capitalem de Bogio, et Assallidam de Borden nuptam P. de Gresly Vicecomiti de Benaugis et de Castillhone. P. de Borden absque liberis pariter mortuo, Capitalatus in Gresliacam familiam transiit, ac deinde in Lebretemsem.

* Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 626 : *Jehan Graylin Capdau de Bug, et soy disant conte de Bignorre, etc.*

† *CAPITALISSA DE BOGIO*, pro uxore *Capitalis de Bogio*, in Literis ann. 1354. tom. 5. Rymeri pag. 785.

CAPITALEM TRENE recenset Regestum Constabulariæ Burdegal. fol. 131. inter Nobiles Sencseallie Burdegalensis his verbis : *Captal de la Trena debet pro castro de Trena, et pro his quæ tenet a Rege in diversis parochiis, 100. sol. 8. den. de sporta*. Hujus etiam meminit Regest. Homagiorum nobilium Aquitan. fol. 11. et 17 : *Petrus Capitalis de Trena sub tutela Raymundi de Novelliano 1273*. Vide Marcam in Histor. Beneharn. lib. 6. cap. 24. num. 9.

† *CAPITALEM SENTENTIAM SUSCIPERE*, *Occidi ab hostibus*. Barthii Gloss. ex Hist. Palæst. cap. 11 : *Illi autem qui voluerunt, Capitalem sententiam susceperunt*. Cap. xxvi : *Duo ex militibus exierunt de turre vulnerati, tertio tres hastæ detruncæ sunt in manibus. Illi duo acceperunt Capitalem sententiam*. Vide *Capital* 2.

† 2. *CAPITALIS*, *fictus, veterator, vafer*. Glossæ Sangerman. MSS. num. 501.

† *CAPITALITIUM*, *CAPITALITIUS*. Vide supra post *Capitale* 5.

* 1. *CAPITALIUM*, Idem quod *Capitale* 4. Bonum scilicet omne quod possidetur, præsertim vero bonorum species illa, quæ in pecudibus consistit, quam et forenses nostri *Catallum* vocant. Charta Nicolai abb. S. Joan. Laudun. ann. 1196. ex Tabul. ejusd. monast. *Nisi querela talis fuerit quod in curia nostra jure oporteat eos placitare, sicut est de fundo terræ et de Capitaliis et de omnibus justitiis, præter infractionem pacis*. Arest. ann. 1372. ex eod. Tabul. : *Quamvis foraneorum et omnium casuum, sicut de fundo terræ, de catallis seu Capitaliis..... eisdem religiosi cognitio pertineret, etc.* Vide infra *Capitolium* 6.

* 2. *CAPITALIUM*, pro *Capitulum* vel *Capitulare*, Edictum. Charta ann. 1034. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 271 : *Ipsa namque jugali et mundo suo ei consentiente et subter confirmante, et ex justa Capitalii et domini imperatoris, in qua inter cetera continere videtur, etc.* Vide *Capitale* 3.

† *CAPITANA*, Cathedralis Ecclesia, in Annal. Benedict. tom. 4. pag. 299. Sed perperam; ibi enim laudatur Baldrici Chron. Camerac. lib. 3. cap. 38. ubi non comparat vox *Capitana*, sed *Capitaneum* : quod de principali Monasterio debet intelligi, ut mox dicetur in *Capitaneus*.

* *CAPITANAGIUM*, Officium, dignitas *capitanei* seu præfecti copiis militaribus. Comput. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 252. col. 1 : *Pro copia*

²rium literarum, scilicet *Capitanagii domini senescalli pro guerra Perrini Borre*. Vide in *Capitaneus*.

† **CAPITANARIA**, Ital. *Capitaneria*, Gall. *Capitainerie*, Dignitas *Capitanei*. Regim. Paduæ ad ann. 1322: D. Jacobus de Carra-ria *Capitaneus populi Paduani renunciavit dictæ Capitanariæ, etc.* Vide *Capitaneus*.

* **CAPITANARIUS**, Dux, præfectus, vel idem forte quod *Advocatus*. Charta Car- lom. reg. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 23: *Hoc denique adjecto propter dona- tionem liberrimam, quam ecclesiæ fecimus, ne causa emptionis tantæ potestatis vir intra ipsas fines, sicut Capitaneus, intermiscetur, cujus violenta dominatione honor eccle- siasticus concutiendo debilitetur, etc.* Vide *Capitaneus* et *Caput* 3.

† **CAPITANATA**, Vicus. Acta SS. Maii tom. 1. pag. 541. in *Miraculis B. Gregorii Verucul.*: *Actum in aditu domus meæ sitæ intus terram Ferruchii in Capitanata S. Thomæ in Contrata Postarelli.*

* Ital. *Capitanato*, Districtus, jurisdictio *capitanei*.

1. **CAPITANEA**, Capitale debitum, *Sort principal*, in *Statutis Venet.* ann. 1242. lib. 5. cap. 14. et alibi.

† 2. **CAPITANEA**, Officium *Capitanei*, Gall. *Capitainerie*. Epist. Urbani IV. Papæ in qua proponit condiciones sub quibus Carolum Andegaviæ et Provinciæ Comitem regno Siciliæ investiri cupiebat, apud Mar- ten. tom. 2. Anecd. col. 10. ann. 1263: *Idem autem Comes et sui hæredes... in pa- trimonio B. Petri... nullam potestariam, seu Capitaneam, vel rectoriam... recipiunt, etc.*

CAPITANÆÆ LITERÆ. Auctor incertus le Limitib. agror.: *Quas literas singulas in terminis invenies, quæ Capitaneæ sunt, non fundorum, sed rationis terminum ostendunt.*

† **CAPITANEATUS**, **CAPITANERIA**. Vide mox in *Capitaneus*.

* **CAPITANEATUS**, Ducis exercitus dignitas et officium. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 175. ex Cod. reg. 4621: *Nullus de civitate, comitatu vel districtu Florentiæ audeat... Capitaneatum militum seu equi- tum... exercere, etc. Capitaneatus generalis maris, in Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 459. Vide in Capitaneus.*

1. **CAPITANEUM**. Tabular. S. Remigii Re- mens.: *Donat... in banno pro pastione cum socio de bobus 4. den. Capitanea car. 1. ad scuriam de materiamine car. 1. Idem videtur quod Capitum, palea. Vide Capitale 5.*

* 2. **CAPITANEUM**, Res ipsa quæ resti- tuti petitur, seu ejus æstimatio. Chartul. Celsinian. ch. 378: *Ut malas consuetudi- nes... illas non teneat, et alias non mittat; et si fecerit, ut infra xiiij. dies emendatum aut per Capitanea, aut per amodium. Vide in Capitale 2.*

CAPITANEUS, Adjectivum, præcipuus, principalis, qui est in *Capite*, capitalis. Hincmarus de Ordine Palatii cap. 27: *Capitanei ministrales certatim de die in diem runc istos, nunc illos, ad mansiones suas vocabant, etc. Capitaneum Monasterium, apud Baldricum lib. 3. Chron. Camerac. cap. 38. [et in Annal. Benedict. tom. 2. pag. 457.] Capitaneum altare, in Charta Petri Morinorum Episc. ann. 1237. [et*

alibi. Capitanea crux, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 588. Capitaneus locus, Gall. Chef lieu, in nova Gall. Christ. tom. 3. col. 489. et in Actis SS. Benedict. sæc. 3. part. 1. pag. 121.]

* **CAPITANEUS SENSUS**, Inconsultus na- turæ impetus, Gall. *Premier mouvement*. Vide infra *Sensus*.

* **CAPITANEUS**, Rector, ductor, qui rei alicui præfectus est. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Item dixit quod quadam alia vice ipse testis cum tri- ginta equitibus, quorum erant Capitanei seu rectores dom. Guillelmus,.... iverunt ad dictum territorium custodiendum. Lit. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 367: Quem constituerat Capitaneum seu dispen- satores domus suæ.*

CAPITANEUS, Caput militum, præfectus copiis militaribus, nostris *Capitaine*. Guill. Guiart:

Serjens et Mestres Capitaines
Font espartir aval les plaines.

Caput exercitus, apud Fredegar. in Chron. cap. 78. Duces in Capite, Gall. Gene- raux en chef, apud Gregorium Turon. lib. 4. Hist. cap. 5: Rex Godegisilum et Gun- therannum Duces in Capite dirigit. Gesta Dagoberti Regis cap. 36: Rex de universo regno Burgundiæ exercitum promoveri jubet, statuens in Capite Abouindum, etc. Annales Francor. ann. 786: Prævaluerunt Franci, et cum victoria, Deo volente, reversi sunt, et Capitaneos eorum (Britonum) representa- bant Domino Regi Carolo. Vide Capitulare ann. 807. cap. 3. Occurrit passim.

* Annal. Victor. MSS. ad ann. 1302: *Robertus comes Attrebatensis Capitaneus exercitus.*

CAPITANIUS. Annales veteres Francorum a Lambecio editi lib. 2. Comm. de Bibl. Cæsarea ann. 798. [** Pertz. vol. 1. pag. 37.]: *Et illi omnes se tradiderunt in manus ejus, et tulit inde illos Capitaneos quos voluit.* [** Annal. S. Amand. cod. ann. ibid. pag. 14: *Hospites Capitaneos 1600. inde adduxit et per Franciam divisit.*] Occurrit etiam in Chronico Beneventano ann. 1192.

† **CAPITANUS**. Querimonie Dom. Dal- phini contra Burgenses de Romanis ann. 1342. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 442. col. 1: *Item vos armati et congregati ut supra ad modum Universitatis, Officialibus dieti loci de Romanis, vestris præsentibus, quem- dam de vobis in Capitaneum elegistis, nomi- navistis et constituistis, cui nomen imposui- stis Tartaralla, etc.*

CAPITANEUS GENERALIS, Dux totius exer- citus apud Matthæum Paris, qui *Major Capitaneus* in Charta Cremonensi ann. 1244. nostris olim *Capitaine general et souverain*, cujus dignitatis et muniti suprema potestas sic describitur in Charta quam hic damus: *Philippe par la grace de Dieu Roys de France, à tous ceux qui ces presentes Lettres verront, Salut. Scavoir faisons que nous confians du sens, loyauté et diligence de nostre amé et feal Chevalier Guy de Neelle, Mareschal de France, icelluy avons fait et establi, faisons et établissons par ces Lettres, pour la seu- reté du pays, Capitain general et souverain de par Nous és parties de Xanctonge et és pays et marches d'environ, et de tous les lieux voisins, auquel nous avons donné et*

*encore donnons pouvoir, auctorité, et man- dement especial de mander, assembler, et te- nir à nos gages gens d'armes et de pié tant, tel nombre, et toutefois que bon li semblera de visiter, et establir les villes, Chasteaux, et forteresses du pays, et des marches, et de croistre et apertiser les establies, de changer, mettre de lieu en autre, et oster du tout Chastellains, Baillis, Prevos, Receveurs, et toutes manieres d'autres Officiers quiex et quelque estat qu'il soient, et autres establir de nouvel en lieux d'eux, de quitter, remettre, pardonner toutes manieres de crimes et ma- lefices aux personnes que il verra que bon soit, de rappeler banis, de donner Lettres d'Estat à ceux qui seront en nostre service avec lui, ou autre part de son commandement, du jour que il partirent de leur pays jusques à un mois après leur retour des parties où il seront alés, de composer à toutes manieres de gens, de quelque estat que il soient tenant villes, chasteaux et forteresses de nos enne- mis qui vouldroient sans fraude venir à nostre obeissance, de prendre deniers sur les Receveurs quelconques desdites parties pour faire les choses dessusdites toutes fois que mestier en sera, en eux donner quittance sous son seel de ce qu'il prendra d'eux et de faire toutes autres choses qui à office de Ca- pitain general et souverain puent et doivent appartenir. Lesquelles choses dessusdites ainsi faites par nostredit Capitain, nous aurons fermes et agreables, et icelles et cescunes con- fermerons par nos Lettres seellées en las de soie de cire verte, se mestier est. Donnons en mandement par la teneur de ces presentes à tous nos Officiers et sujets de quelque estat que il soient, que audit Mareschal comme à Capitain establi de par Nous, obeis- sent diligemment, et prestent et donnent con- seil, confort, et aide, toutefois que mestier en aura, et à nos amés et feaux Gens de nos Comptes à Paris, que tout ce que nostredit Capitain aura pris ou receu desdits Rece- veurs, ou d'aucuns d'iceux pour la cause dessusdite, il allouent en leurs comptes, et rabatent de leurs receptes sans contredits, non- obstant, que ces presentes soient passées par les gens de nostre secret Conseil: en tesmoin de laquelle chose nous avons fait mettre à ces Lettres nostre grant seel. Donné au Bois de Vincennes le 9. jour d'Aoust l'an de grace 1349. Exstat in 12. Regesto Chartophylacii Regii ch. 17. Diploma aliud Philippi Pulcri Regis datum apud Vince- cenas die Martis ante festum B. Mariæ Mag- dalenæ ann. 1302. quo Comitem sancti Pauli Buticularium Franciæ Capitaneum exercitus sui in bello Flandrensi consti- tuit. [** Capitaneus generalis exercitus na- valis in chart. ann. 1472. ap. Jal. Archæol. Naval. vol. 1. pag. 455. Vide Capitaneatus.]*

* **CAPITANEUS CAMPI**, Castrensis. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 480: *Dom. Jacobus Capi- taneus campi optans ad plebatum Sacci pro majori hostis damno transferri, etc.*

* **CAPITANEUS GUERRÆ**, Cui cura exer- citus in bello commissa. Frag. Fulgin. Hist. ad ann. 1282. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 140: *Dicto anno dom. Consolinus de Auximo fuit factus Capitaneus guerræ. Lit. Phil. VI. ann. 1340. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 436:*

Johannes... rex Boemue, Capitaneus guerre nostre in partibus Vasconie.

* CAPITANEUS LEVATORUM, Magistratus, qui iis præest, quibus levatarum seu aggerum cura commissa est. Vide infra Levator 2.

* CAPITANEUS PEDITUM, Qui militiæ pedestri præest. Annal. vett. Mutin. ad ann. 1247. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 63 : *Inter quos mortuus fuit dom. Sigismundus miles, filius dom. Manfredi de Petrezanis Capitanei peditum.*

CAPITANEUS ECCLESIE, in Charta ann. 1080. apud Beslium pag. 484. videtur idem qui *Advocatus*. [Vita S. Hildegardis Abbatis lib. 1. cap. 3 : *Tunc Abbas veniens ad matricem sedem Moguntinam coram venerabili Præsule Henrico et Capitaneis Ecclesie, quod cognoverat, exposuit.* Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 3. pag. 717. in Vita S. Burehardi : *Convocatis undique tam Principibus vicinis, quam ipsis Ecclesie sue Capitaneis, cuncto quoque Clero ac populo.*]

† CAPITANEUS SEDIS APOSTOLICÆ. Chronicon Bareinon. tom. 3. Concil. Hisp. pag. 545. col. 2 : *Anno MCCCXVI. in mense Novemb. Dominus Rex Jacobus Vexillarius et Capitaneus Sedis Apostolicæ, cum dicta Regina ivit in Curiam, et x. Kal. Madii ann. MCCXCVII. rediit.*

† CAPITANIA, Officium seu Dignitas Capitanei Sedis Apostolicæ. Bulla Bonifacii VIII. pro Jacobo II. Aragonum Rege tom. 3. Concil. Hisp. pag. 536 : *Ad exequendum hujusmodi Vexillariæ, Capitaniæ et Admiratiæ officium, etc.*

† CAPITANEUS CIVITATIS, Præfectus civitatis qui de rebus tam criminalibus, quam civilibus et politicis cognoscebat, in plebisque Italiæ urbibus. Epist. Friderici Regis Siciliæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 76 : *Fridericus Dei gratia Rex Siciliæ Capitaneo seu Vice-capitaneo civitatis Panormi fideli suo gratiam suam et bonam voluntatem, etc.*

† CAPITANEUS POPULI, Eadem notione. Jacobi Auriæ Annal. Genuens. lib. 10. ad ann. 1291 : *Electus fuit in Capitaneum Januensis populi nobilis vir Dominus Lanfrancus de Suardis civis Bergouensis, qui venit Januam tempore ordinato, et cepit officium sive Capitaniam sapienter et strenue gubernare.* Oberti Stanconi Annal. alii Genuens. lib. 9. ad ann. 1271 : *Anno Domini MCLXXI. dicti Capitanei populi voluntate ordinare ad regimen civitatis eligere Potestatem. Factum est quod electo Accurso Lanzanigra Alexandrino cive, de mense Aprilis venit ad regimen civitatis Januæ, et rationis regulis observatis, salvis tamen dictorum Capitaneorum mandatis, quæ omnibus statutis et legibus tenebantur præferre.* Idem Annal. ad ann. 1270 : *Capitaneis namque prædictis regentibus civitatem, etc.* Passim memorantur hujusmodi variarum urbium Capitanei apud Scriptores Italicos hac de re consulendos. [* Vide Savinii Histor. Jur. Roman. med. temp. part. 3. cap. 19. § 50.]

* Magistratus, qui Potestas nuncupabatur, inferior. Libellus ann. 1222. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 127 : *Cæpere civitates liberæ præter Potestatem, alterum habere officium, hoc est, Capitaneum populi, exterum et ipsum.... Erat*

ejusdem Capitanei munus militiam regere, et quoties exigebat occasio, tumultuantes compescere atque in eos animadvertere, prout major minorve ei auctoritas conferebatur. Adde cumd. Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 25.

* CAPITANEUS QUARTERII, Gall. *Capitaine de quartier*, Urbis regioni præfectus, in Statutis erimin. Saonæ pag. 112.

* CAPITANEUS STIPENDIARIORUM. Charta Phil. Pulc. ann. 1290. in Reg. 34. Chartoph. reg. ch. 55 : *Cum litteris magistri templi, vel hospitalis, vel illius qui Capitaneus stipendiariorum cismarinorum erit in Achon, testificantibus ipsum comitem (Fuxi) ultra mare dictum biennium complevisse.*

** CAPITANEI pro securitate stratarum in Litter. Concil. Basil. ann. 1435. ap. Schœpfl. in Alsat. Diplom. num. 1309. vol. 2. pag. 354.

CAPITANEI, in libris Feudorum, seu potius in Italia, generaliter dicebantur, Duces, Comites, Marchiones, qui Regis Capitanei sunt, ut lib. 1. tit. 1. Specialiter autem qui non sunt ex hoc illustri Magnatum, sed ex eorum ordine, qui a Principe vel ab aliqua potestate de plebe aliqua, vel plebis parte per feudum sunt investiti, quique *Palvasores* majores olim appellabantur, ut est lib. 2. tit. 10. quo sensu Capitanei a Comitibus distinguuntur lib. 2. tit. 10. 12. 17. et in Constitut. Frideric. de pace tenanda. Guntherus lib. 8. Ligurini :

Hanc proceres cuncti, Comes, an Dux, Marchio, [Consul,

Et cum iudicibus Capitanea turba verendis.

Vide Ottonem Frising. lib. 2. de Gest. Friderici cap. 12. Decreta pro Mediolanensibus apud Baronium ann. 1067. n. 11. Petrum de Andlo lib. 2. cap. 12. Zasium de Feudis cap. 5. § 19. 23. 24. etc.

CATANEUS, vox detorta ex Capitaneus, idemque sonat. Ivo Carnotensis Episcopus. Epist. 129 : *Præcipue hoc Nobilitati tuæ debemus, qui et noster es parochianus, et Ecclesie nostre Cataneus.* Chataigne Scriptores nostri Galliei ævi medii pariter dixerunt. Le Roman de Roncevaux MS :

Demandront moi, Ou est li Cuens Chataigne?

Le Roman de Gaydon MS :

Dont maint Duc et maint Comte, et maint Prince Chataigne
Furent occis, etc.

Le Roman d'Amile et d'Amy MS :

Illoec trouva Amile li Chataine.

Alibi :

Va s'ent Amiles li prous et li Chataine.

CATANEI, iidem qui Capitanei apud Feudales, quidquid contra reclament Scriptores aliquot Itali, qui aliunde vocis originem accersunt. Romualdus Salernit. in Chronico MS. : *Comitissa de Berthenora cum Guillelmo de Markisella nobili Cerrariensi Catanio, cum magna multitudine militum et peditum ad succursum ejusdem civitatis veniebat.* Charta Caroli IV. Imp. Id. Febr. 1370. pro Amizino de Bozullis milite et Legum Doctore, et Joanne ejus fratre, civibus Papiensibus : *Auctoritate Imperiali, tenore presentium nobilitamus et altiori nobilitatis gradu gratiosius elevamus, atque sub forma et modo, quibus melius possumus, vos et eosdem vestros descendentes legitimos nobiles Cataneos constituimus, et auctoritate*

prædicta creamus et facimus, et aliorum Cataneorum nobilium honoribus, privilegiis, juribus, immunitatibus et dignitatibus frui ubique locorum decernimus, etc. Vide Ægidii Menagii Origines Italicas in Cattano.

CAPITANIA, Capitanei officium, dignitas, proprie feudum Gardiæ perpetuum, apud Petrum de Vineis lib. 3. Epist. 63. lib. 5. Epist. 71. lib. 6. Ep. 25. [* Henric. VII. Imper. Constit. ann. 1310. ap. Pertz. vol. 4. pag. 503. lin. 11. Alia. ann. 1311. ibid. pag. 523. lin. 40.] [Capitania, Hispanis.]

† CAPITANERIA, in Chronico Parmensi ad ann. 1289. apud Murator. tom. 9. col. 815.

CAPITANEATUS. Marsilius de Menandrino in Defensore pacis 1. part. cap. 9 : *Unus quidem cum Monarcha statuitur ad aliquod opus determinatum, circa regimen communitatis,.... vocatur autem officium hoc in Communitatibus modernis Capitaneatus, aut Contestabiliaria.* [Chron. Parmense ad ann. 1595. col. 832 : *D. Gotius de Foro Capitaneus populi Parmæ renuntiavit ipsum regimen et Capitaneatum.*]

† CAPITANEUS CENSUS. Vide Capitale 5. 1. CAPITARE. Aleuinus Pœm. 203 :

Mens pia pascatur verbis cælestibus, illa
Et laus alma Deo tota Capita'ur in aula,

Forte crepitetur. [Crediderim Capitare idem esse apud Aleuinum, metaphorico tamen sensu, quod in Antiquit. Ambrosden. apud Kennetum. Hic anctor in Glossario ad calem dietarum Antiquit. in voce Abutare observat in veteribus agrorum descriptionibus Abutare nonnunquam exprimi per Capitare, hoc est, terminare, Gall. *Aboutir, se terminer*, ut in Consuetud. Monast. de Bello fol. 241 : *Tenant octo acras juxta Goreswall Capitantes ad prædictam wallam versus Nordest.* Madox Formulæ Anglicum pag. 155 : *Dux acree quæ Capitant super easdem. Capitare, Caput facere,* Joanni de Janua.]

* 2. CAPITARE, vox Italica, Exitum habere. Barel. serm. de flagel. Dei : *Sicut vis corpus reficiare quotidie, ita animam cibo spirituali missa : quia illa die non potes male Capitare.*

* 3. CAPITARE, Capere, apprehendere. Stat. crimin. Saonæ cap. 18. pag. 27 : *Si... propterea in se (qui alterum verberavit) manus iniecerint aut Capitaverint, etc.*

CAPITAS, Papiæ, Amplitudo, a capiendo. Ita etiam Gloss. MS. Regium signat. 1013. [* Virgil. Grammat. Epist. 4. pag. 121 : *Caput a capitate sumi certum est, unde capere dicimus quæ comedimus.*]

† CAPITATA. Chron. Siciliæ in Epistola Messanensium ad Panormitanos, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 92 : *O nefanda temeritas, quæ sub fictæ velamento Capitate Romanam majorem Ecclesiam veritatis amicam inivit suæ fictionis illusionibus inhæsisse.* Ubi Capitata, si bene conjecto, idem est quod Pax : ibi enim conqueruntur Messanenses quod Carolus pacem ab Ecclesia confirmatam violasset; at unde dueta vocis origo mihi incompertum, nisi quod per capita pacem jurare consueverant.

CAPITATICUM. Vide Capitale 5. 1. CAPITATIO, Capitis census, seu tributum capitis vel personæ. Capage, apud Delphinates, et Expillium Orat. 21. Ter-

tullianus : *Hominum Capita stipendio Censa, ignobiliora.*

CAPITATIO, Tributum pro jugorum, seu capitum, id est possessionum numero impositum : sic dictum, quia in censum veniebant, referebanturque omnia quæ possessionum, capitum, sortiumque, et jugorum æstimationi accedebant. Ita Jacobus Gothofredus ad leg. 2. Cod. Th. (13, 10.) de Censu, ubi plura deejusmodi capitatione, quam *Censum capitum* vocari a sancto Hilario annotat, *Caput*, ab Eumenio in Paneg. et Sidonio Carm. 13. ad Majorian. Salvianus lib. 5. de Gubern. Dei : *Cum possessio ab his recesserit, Capitatio non recedit : proprietatibus carent, et vectigalibus obruuntur.* Glossæ Lat. Græc. : *Tributum*, τέλεσμα, ἐπιτεφάλιον. *Tributum Capitulare*, ἐπιτεφάλιον φόρος. Nostri ejusmodi capitationem *Tulliam realem* vocant.

CAPITATIO HUMANA, in leg. 6. Cod. Th. (11, 20.) de Conlat. donat. pars ea tributariæ functionis, quæ pro servis, colonis, adscriptis, censitis, præstabatur, ut

CAPITATIO ANIMALIUM, d. l. 6. quæ pro animalibus possessionum, *le Bestail*.

CAPITATIO PLEBEIA, in l. 4. Cod. Theod. de Censu, quæ *Exactio plebis* dicitur in leg. 6. eadem, quæ a plebe exigitur, a qua eximuntur virgines Deo sacratæ et pupilli, quam etiam eandem cum superiori capitatio possessionum esse censent viri docti.

¶ 2. **CAPITATIO**, Pabulum animalium. Vide *Capitum*.

CAPITE-CENSUS, apud Papiam MS. : *Taxatio possessionum, vel qui caput suum deducit ad censum, ad honorem, ad divitias. Capitecensus, corona quæ capite geritur.* [Isidoro in Glossis : *Capite census, coronam qui in capite gerit. Capite Census, taxatio possessionis.* Ad hæc Grævius : Sed cur Capite census dicitur qui coronam in capite gerit? Puto, inquit, quia qui sub corona vendebantur, in capite coronam gerebant, illorumque caput censebatur, hoc est æstimabatur illo pretio, quod ei a venditore statuebatur.] Charta Henrici Imp. ann. 1039. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 147 : *Cum ... censibus et Capitacionibus, agris, campis, vineis, etc.* Occurrit ibid. in aliis Chartis. Charta Communiæ Faræ ann. 1207. apud Thomasserium pag. 438 : *Statuimus etiam ut homines Capitecensi dominis suis censum capitum sui infra terminos Pacis tantum persolvant, etc.* [Notum est *Capite census*, a Romanis dietos fuisse, qui nullo vel minimo ære censebantur, quasi qui censerentur suo solo capite. Vide rursum *Capite censi* post *Caput* 3.]

CAPITEGIUM, Capitis amiculum, Gallis *Couvre-chef*. Guarinus Ordinis Prædicat. in Vita B. Margarethæ Hungariæ num. 19 : *Parabat cibum pro infirmis in coquina, accendebat ignem, carnes pro eis in proprio portabat Capitegio, vel ad collum.* Vetus Rotulus nn. 1252 : *Pro Capitegiis missis tunc D. Regine uxori Regis, etc.* [Chronicon S. Martialis Lemovic. apud Stephanotium Pragm. Hist. tom. 1. MS. : *Anno 1273. mulieres castri et civitatis Lemovic. sumpserunt Capitegia in capitibus suis ad prædicationem Fratrum Prædicatorum, qui tunc de ovo venerant ad castrum Lemovic. quæ mu-*

lieres antea sine Capitegiis se portabant. Modestum igitur erat *Capitegium* et signum pudoris, ut velamen de quo Apostolus. Fuit etiam in usu apud Moniales. Instrument. ann. 1348. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 578. col. 2 : *Capitegia seu alia pro capitibus velamine necessaria usque ad valorem decem octo grossorum Turonensium cuilibet Moniali circa prædictum festum omnium SS. annis singulis ministrentur.*] Ceremoniale Rom. ex MS. Vatieano de Consecr. PP. : *Ordinator ponat unum Capitegium subtile in modum serti super caput electi, pendentibus capitibus Capitegi post collum, et sic mittit Chrisma super caput ejus in modum Crucis.* *Capiteregium* scribitur apud Rainaldum, ad ealeem tom. 3. ann. 1279. n. 19. ut et in Charta ann. 1347. apud V. Cl. Dion. Salvagnium Boissium lib. de Placito Dominico pag. 10 : *Item quicquid dicta Francesia, tanquam hæres dicti patris sui, et dictus Guigo ejus vir nomine dictæ uxoris habent et possident in mandamento Belligardi ... ad placitum unius Capiteregi usque ad valorem 18. denariorum bonorum Viennensium in mutatione domini vassalli solvendum dicto domino Dalphino et successoribus suis ad opus Domine Dalphinæ. Alibi velum appellatur.* Occurrit præterea in Vita B. Coletæ non semel.

* **CAPITEITAS**, Titulus, quo Pontificis Romani primatus significatur, in Serm. mag. Joan. Paris. in Cone. Constant. ex Bibl. Heilsbron. pag. 108 : *Capiteitas, pro primatu Papæ, vocabulo monstroso.*

CAPITELA. Vetus Notitia judicati, apud Franciscum Mariam in Mathilde Comitissa lib. 3 : *Dum in Dei nomine in civitate Luca, ad Curte Domini Hugonis Regis, in solarario ipsius curtis, ubi Dominus Ugo et Lotharius filius ejus glorissimi Reges præerant, in Capitela, ubi est longanea solaris, etc.*

1. **CAPITELLUM**. Ugutio et Papias : *Capitella dicuntur quæ columnis superponuntur, quia columnarum sunt capita, quemadmodum super collum caput.* Idem Papias : *Hermes, dicitur Capitellum quod ponitur super columnam.* Vita B. Mariani Abb. Ratisp. num. 26 : *Claustro, Capitellis sculptis, ac basibus... eandem Ecclesiam decoravit.* Occurrit non semel 3. et 4. Regum. *Columnarum deaurata Capita*, apud Hieronym. Epist. 8. et Epist. ad Gaudentium : *Auro fulgent Capita columnarum.* Κεφάλαια dicuntur ejusmodi capitella Photio in Eneomio Novæ Ecclesiæ a Basilio extractæ. [Regimina Paduæ ad ann. 1283 : *Factus fuit pons lapideus S. Leonardi hoc anno, et inventa arca nobilis Antenoris conditoris urbis Paduæ cum Capitello.* Chronicon Parmense ad ann. 1299 : *Tonitruum et sagitta de caelo percussit in turre Communis Parmæ... et diruit dicta sagitta de turre Communis unum ex merlis, et de angulo et de fenestris et de Capitello lignaminis, quod est desuper ipsam turrem, et unum ex columnellis marmoreis super quo erat.* Alter locus ex eodem Chronico refertur in Cantonus post Canto 1.] [* S. Aldhelmus de Laud. Bugge ap. Mai. vol. 5. Class. Auct. pag. 390. vers. 79 :

Hic quoque turibulum Capitellis undique cinctum
Pendet de summo, fumosa foramina pandens.]

Vide *Capitulum* 3.

2. **CAPITELLUM**, Joanni de Garlandia in Synonymis Chymicis, *Aqua saponis vel lixivium.* Matthæo Salvatico : *Aqua saponariorum, ex quo fit sapo, dictum Gutta prima, aqua prima.*

3. **CAPITELLUM**, Minus capitulum, seu locus ubi conveniunt Monachi : nam plura habebant interdum Capitula in majoribus Monasteriis. Tabular. Vindociense Thuani Ch. 27 : *Hæc definitio facta est apud Vindocinum in Capitello S. Georgii anno 1070.*

4. **CAPITELLUM**, Capitolum, arx. Radulfus de Diceto in Imag. Hist. ann. 1174. de urbe Santonica : *Deinde progrediens aggreßus est fortuna consimili Capitellum, præsidium majus, sed præsidio primo antiquius.* Capitolum Santonicum intelligit, de quo sic Ademar Cabanensis in Chron. : *Dolo adduxit eum in Capitolio Sanctonæ urbis, quasi in beneficio urbem ipsam ei concederet, nihilque mali suspicantem, inclusum Capitolio, nefanda eum capere non veritus est traditione.* Quod vero Capitolum et capitellum his Scriptoribus est, turrem Sanctonensis civitatis Hovedenus, præsidium Walsinghamus vocant. [Chronicon Veronense ad ann. 1354 : *Et sic die sequenti ac aliis diebus fuerunt suspensi per gulam in platea apud Capitellum.* Et ad ann. 1374 : *Die autem jovis xiv. Octob. ante mortem D. Cansignorii facti fuerunt Domini generales civitatum Veronæ et Vicentiæ, etc. Domini Bartholomæus et Antonius fratres de la Scala filii naturales de voluntate et consensu totius populi Veron. super Capitello communis Veronæ.*] Vide *Capitolium*, et *Capitulum* 5.

* 5. **CAPITELLUM**, Alta pars domus, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 521. Vide *Capitium* 2.

* 6. **CAPITELLUM**. Gregor. Turon. lib. 9. Hist. cap. 6 : *Etingressus in oratorium, me postposito, ipse Capitellum unum, atque alterum, ac tertium dicit.* Vita S. Cæsarii epise. tom. 6. Aug. pag. 83. col. 1 : *Dicentibus sanctis fratribus inibi Capitella, etc.* Ubi Horas canonicas breviores significari suspiciantur docti Editores; brevius capitulum ex Gregor. Turon. interpretatur Cangius, in *Capitulum* 3. Vide infra *Capitellum* 2.

¶ 1. **CAPITELLUS**, apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. pag. 73 : *Pro duabus salinis habentibus quadraginta Capitellos; id est, spatiola seu areolas continendis aquis, unde per calorem solis sal expromitur, Gall. Oeillets.*

¶ 2. **CAPITELLUS**, Idem quod *Capitium* 1. seu vestis pars superior, qua caput tegebatur. Aeta SS. Julii tom. 4. pag. 666. de S. Petro Confessore : *Ejus vestimenti forma non nisi quidam saccus veridice dici potest, cum nec manicas habeat nec girones, nec Capitellos, nec bottones.*

* Vel potius Collare, Gall. Collier, collere; quo etiam sensu *Capitium* usurpatur. Vide in hac voce.

CAPITENNIUM. Vide *Captenere*.

CAPITEREGIUM. Vide *Capitegium*.

¶ **CAPITERNUM**, f. Species fibulæ a Capiendo sic dictæ, quod quasi capiat res, quibus adjungitur. Inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419. ex Archivis ejusdem : *Item est ibidem unum parva layetta, in qua*

sunt plures peciæ, argentæ omnes vel deauratæ vel albæ, sicut de boutonis capparum, de Capitemis feretri seu chassie beatissimi Eligii, de firmariis librorum, etc.

* **CAPITE-SENSIVI**, pro *Capite-censiv* vel *censiti*, Servituti et censui obnoxii. Charta ann. 1126. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 650. col. 2: *Homines autem S. Richarii Capite-sensivi, sine abbatis assensu nunquam in communiam intrabunt. Vide in Caput 3.*

† **CAPITIARE**. Vide post *Capitium* 1.

CAPITIARIUS. Vide *Capitium* 2.

† **CAPITIFRAGIUM**, Instrumentum aptum capiti comminuendo. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 30. de S. Cyrico: *Fac Capitifragium et uncinos ad oculos evellendos.*

1. **CAPITILAVIUM**, Dominica Palmarum. Ordo Romanus: *Dominica Indulgentiæ, quæ diversis vocabulis distinguitur, id est, Dies Palmarum, sive Florum, atque Ramorum, Osanna, Pascha petium, sive Competentium et Capitilavium.* Appellationis rationem exponit Isidorus lib. 2. de Divin. Offic. cap. 27. et lib. 6. Orig. cap. 18: *Fulgus autem ideo eundem diem Capitilavium vocat, quia tunc moris est lavandi capita infantum, qui ungendi sunt, ne forte observatione Quadragesimæ sordidati, ad unctionem accederent.* Eadem ferme habent Alcuinus lib. de Offic. divin. Rhabanus Maurus lib. 3. de Instit. Cleric. cap. 35. et Papias.

* 2. **CAPITILAVIUM**, metaphorice pro Reprehensio, castigatio; quomodo *Laver la tête à quelqu'un* dicimus, pro Verbis asperioribus castigare. Glor. posth. S. Rosæ tom. 5. Ang. pag. 1009. col. 2: *Perfidis nostri seculi iconoclastis hoc caput Capitilavium esto.*

* **CAPITINA**, Summen, ut videtur, Gall. *Tetinc*. Testam. ludicr. Grun. Procelli ad calcem Inscript. supposit. a Grut. edit. pag. xviii: *Qui de meis visceribus dabo, donabo sutoribus setas, rixatoribus Capitinas, surdis auriculas, caudicibus et verbosis linguam, etc.* Nisi malis de rostro, quo porci grunniunt, interpretari; quod rixatoribus non male convenit.

† **CAPITIO**, [** require suprâ] *Annona*, in veteri Vocabulario utriusque Juris. [** leg. *Capitatio*.] Κάπιτον Justiniano in Nov. 24. Extr. et in Edict. 13. cap. 3. idem quod *Caput annonæ*, de quo infra. Vide *Capitium*.

* **CAPITIOLOS**. Chron. Bergom. ad ann. 1404. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 965: *Johannes quondam dom. Guelmi militis de Suardis cum sua brigata, et Zininus sutor, qui faciebat conducere Capitiosos xxv. Mediolani, etc.* Vide supra *Capitare* 3.

† **CAPITIPURGIUM**. Vide *Caputpurgium* in *Caput*.

1. **CAPITIUM**, Capitis tegmen, Festo, Nonio Marcello, et Isidoro lib. 19. Orig. cap. 30. At Varro scribit tegmentum fuisse quo mulieres pectus amiciebant. *Capitia* in mundo muliebri reponuntur ab Ulpiano l. 27. de Aur. et arg. legat. [** lib. 34. tit. 2. fr. 23. § 2.] Ugutioni vero et neotericis Grammaticis, *Capitium*, os tunicæ definitur. Papias: *Capitium, summitas tunicæ, capitis foramen in veste.* Balbus

in Catholico: *Capitium, os tunicæ, vel alterius vestis, unde caput immittitur.* Auctor Mamotreeti: *Capitium, quod est circa collum.* S. Hieronym. de Veste Sacerdotali, de tunica talari: *In superiori parte qua collo induitur, aperta, quod vulgo Capitium vocant. Capitium tunicæ, apud August. Contra liter. Petiliani lib. 2. cap. 104. Job cap. 30: Quasi Capitis tunicæ succinxerunt me.* Eckhardus Jun. de Casib. S. Galli cap. 5: *Episcopus Capitis cappæ imposito cum anhelus stetit.* Quibus in locis, Goldast ait *Capitium* esse eam vestis partem, quæ ad os tunicæ collum circumamicit humeris injecta, veteribus Alemannis. Koller, quasi *Collare*, quam vocem Germani adhuc retinent: Alemanni seu Helvetii *Halsmantel* pro eo dicunt. Unde putat *Capitium* a *caput* distinguendum, quod fuit tegmen capitis. Le Roman du Renard MS.:

Et del peligon se merveilloit,
Que la Chevesee i ert en travers,
Et si l'avoit vestu envers,
Estrois estoit par Chevesee, etc.

Id tamen in confesso esse debet, has voces plerumque confundi, et pro capitis tegmine sumi. Ordericus Vitalis de Monacho degradato, vel remisso: *Capitium illi Abbas... abscidi fecit, eumque de Cœnobio expelli.* Adde pag. 482. 854. Statutum Henrici IV. Reg. Angl. apud Westmon. ann. 1: *Quod aliquis Miles, vel aliqua persona minoris status det aliquam liberatam panni vel Capitiorum contra formam statuti, etc.* Vide *Capitium*.

* Nostris *Chavesse*. Acta Remis ann. 1396. ex Cod. S. Vict. Paris.: *Trois couleurs lui monterent au long de son ventre, et yssirent par la Chavesse de sa cotte.* Ubi apertura superior hujusce vestis designatur. Anonymi Leob. Chron. ad ann. 1333. apud Pez. tom. 1. Script. rer. Austr. col. 948: *Ampliabant etiam tunc Capicia, id est, foramina, per quæ caput vestem egreditur, ut in hominibus istis humeri, scapulae, pectora in maxima parte apparent.* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Capitium, Chevessaille.* Vide infra *Chevessellia*.

CAPITIUM FERREUM, Cassidis species. Statuta Willelmi I. Regis Scotiæ cap. 23: *Habens 15. libras... habeat equum, habergeon, Capitium de ferro, ense et cultellum qui dicitur dagger.* Statuta secunda Roberti I. Scotor. Regis cap. 27. § 1: *Qui non habuerit actonem et basinetum, habeat unum bonum habergellum... et unum Capitium de ferro, et chirothecas de guerra.* Vide *Capellus ferreus*.

CAPITIARE. Ugutio: *Capitium, os tunicæ, vel alterius vestis, unde Capitiare, capitium facere.*

CAPITIUM, Caput lecti, Gallis, *Chevet*. Concilium apud S. Macram ann. 881. cap. 8. de Carolo M.: *Ad Capitium lecti sui tabulas cum graphio habeat, etc.*

2. **CAPITIUM**, **CAPICIUM**, Pars ædis sacræ, quæ vulgo *Presbyterium*, seu locus ubi altare statuitur, et Græcis βήμα dicitur. Chronicon Mauriniacense lib. 1: *Qui nobis vitream majorem in Capitis fecit.* Charta ann. 1282. in M. Pastoralis Eccl. Parisiensis lib. 20. Charta 220: *Omnes Matricularii Ecclesiæ Parisiensis in omnibus et*

singulis quæ pertinent ad custodiam totius Ecclesiæ Parisiensis, excepta illa particula, quæ dicitur *Presbyterium*, sive *Capicium*, etc. Chron. S. Petri Vivi pag. 753: *Scire est utile de translatione sanctissimi corporis communis Patris Benedicti, quod causa meliorandi Capitii, vel Monasterii Floriaci loci (qui super Ligerim fluvium est vel nominatur) in navi ipsius Ecclesiæ per aliquod tempus collocatum est. Hoc anno præscripto, perfectio Capitio, et choro, cum membris et utroque latere convenientibus, Abbas Simon, etc. Veteres Consuet. Floriacensis Cœnobii: In vigilia Nativitatis Domini... janua Capitii aperiantur.* Vide Bollandum 6. Febr. pag. 813. [tom. 7. Maii pag. 689. Acta SS. Benedict. sec. 5. pag. 769.]

Hodie etiamnum in Ecclesia Monast. S. Dionysii juxta Lutetiam, eam partem ædis sacræ, quæ retro altare est, et ad quam aliquot gradibus ascenditur, *Chevet*, et *Chevais* vocant. Vetus Poema MS. cui titulus, *le Rosier de S. Denys*:

Monte ou Chevais à destre main,
Ou gist le corps de S. Romain,
En celui premier oratoire
L'os de l'espanle du baptiste
Saint Jean, dont ne dois estre triste,
Y est mis en belle memoire.

[Chron. breve Sandionys. ad ann. 1143. apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 809: *Dedicatio Capitalis partis Ecclesiæ, et translatio B. Dionysii et sociorum ejus in eandem partem Capitalem, aliorumque sanctorum, quorum ibidem corpora continentur* xxiii. anno administrationis domni Sugerii Abbatis. Ibid. pag. 813: *Hoc anno (1231) cepit Odo Abbas renovare Capitulum Ecclesiæ B. Dionysii Areopagitæ, et perfecit illud usque ad finem chori. Hic Capitalem partem et Capitulum Ecclesiæ idem omnino esse quod Capitium, nemo est, qui non videat.* Vide *Caput Ecclesiæ* et *Capsum* 3.]

Ita *Capitium* Sandionysianum appellatum, quod ei, pulvinaris instar, quod *Chevet* vocamus, adnuxum fuerit altare: vel quia *caput* sit Ecclesiæ, uti hæc pars appellatur non semel apud Helgaudum in Roberto Rege, ubi Ecclesiam S. Aniani Aurelian. describit: *Ad Caput S. Aniani unum, (altare) ad pedes aliud.* Infra: *Caput autem ipsius Monasterii fecit miro opere construi.* Historia Abbatie Condomensis pag. 509: *Item fecit claudi magnas fenestras Capitis Monasterii versus portam furni... Item fecit fieri vitreas fenestrarum Capitis Monasterii in alto testudinis vestiarii.* Nam et *Chevet* pro capite usurpant nostri. Vetus Poeta de la Vie de sainte Marie, ubi de S. Joanne Baptista:

Qu'llerode fist martirer,
Li Chevet à une gleve trancher.

Ut et *Chevecc*. Le Roman du Renard:

Dant Ysengrin en pié se drece,
S'ahiert Renard par la Chevecc
Del point li donne tel buffet, etc

Sed et Parisiis nota ea appellatio, ubi plateas, seu compita vocant *le Chevet de S. Landry*, et *le Chevet de S. Jean en Greve*, qua parte earundem ædium sacrarum capita seu Presbyteria protenduntur. Vide *Capsum Ecclesiæ*.

CAPITIARIUS, **CAPICERIUS**, Dignitas et

officium in Ecclesiis et Monasteriis, nostris *Chevecier*, cui *Capicii* Ecclesiæ cura incumbit. Gloss. Lat. Gall. MS. Thuanum : *Capicerius*, *Chevece*. *Capiciarius*, apud Fulbertum Carnot. Epist. 103. Charta ann. 1185. in Tabulario S. Martini de Campis : *Dedi etiam Capicerio, id est, Sacristæ, etc.* Testamentum Sugerii Abb. S. Dionysii ann. 1137 : *A toto capitulo obtinimus, ut de caputio Capitularius frater, quicumque sit ille, refectorem Fratibus in refectorio ipsa die anniversarii nostri accurate persolvendo procuret.* Charta Hugonis Abbatis S. Dionysii ann. 1193. ex Tabular. ejusd. Eccl. : *Volumus et constituimus, ut 10. lampadibus, quæ ante altaria capitii nostri per noctem tantum ardebant, oleum sufficienter a Capitulario ministretur, ut tam per diem, quam per noctem in perpetuum ardeant.* [Mabill. tom. 3. Analect. pag. 505. ex Fragmento Actorum visitationis Simonis de Sulliaci Archiep. Bituric. ann. 1284 : *Johannes ejus Clericus, Dominus Guido de Noailles Capicerius Pictavensis.*] Veteres Consuetud. Floriac. Monasterii : *Post completorium ponit Capicerius cereos ante unumquodque altare.* Vita S. Winnoci Abb. cap. 13 : *Manum casu ad capitium ducens Capicerius, etc.* Quam vocem frustra a capitatione deducunt Meursius et Vossius, quasi *Capicerius* fuerit, qui capitale tributum exigit. Ita persæpe nugantur viri, licet doctissimi, heterodoxi, qui in rebus nostratibus Ecclesiasticis minus versati sunt, quod alibi non semel observamus. Perperam etiam vir doctus in Historia ædis sancti Aniani Aurelian. cap. 7. cum Primicerio confundit : neque feliciori conjectura alii a capienda cera dictum putarunt, quod ut plurimum in Ecclesiis candelarum cæterorumque luminum dignitati isti cura incumbat, quia et altaris in quo reponi solent, eum perinde spectat.

* *Chavessier*, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 212 : *Frere Guillaume de S. Benoit, religieux du moustier de S. Martial de Limoges, et Chavessier du sepulcre dudit moustier.* Chartul. Pontisar. : *Capicerius Sannellonianus Pontisarenensis tantum cum vicariis sedet, omnibus canonicis inferior. Munia hæc sunt : pulsare campanas, ornare altaria, reliquias et vasa argentea custodire, ornamenta conservare et præparare, sacramentum extremæ unctionis administrare in agone positis, diebus rogationum et processionum missas cantare ; auctoritate et censu curiali gaudet intra claustra S. Melloni. Vide supra Capiceriatus.*

CAPICERIA, Dignitas *Capicerii*, apud Sugerium Epist. 38. et in Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1161. apud Sammarth. in Episcop. Parisiens. Vide eosdem pag. 438.

CAPITIUM MOLENDINI. Charta ann. 1230. in Regesto Tolosano fol. 91 : *Et tradidit eidem Do. Comiti... totam partem, jus et rationem quam habebat in Caputio molendini, et in praxeria, et ripatorio de portu, et in ripatorio ipsius aque, etc.* Occurrit rursum infra.

* **Caput**, unde aqua currit ad molendinum. Vide supra *Capdaqua*, *Capiregus* et infra in *Caput* 3.

1. **CAPITO**, Truncus arboris, Italis

Zoeco. Innocentius III. lib. 13. Epist. 95 : *Adenucleandas pinos in hebdomada Natalis, et portandos truncos arborum, quos ipsi Zoccos, vel Capitones appellant, accedere consueverunt annuatim.* Alias *Capito* est piscis fluviatilis, de quo Ausonius et alii. Vide Annales Colmarienses part. 1. ann. 1274.

* **Capito**, *Cabot*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. Tract. de Piscib. cap. 11. ex Cod. reg. 6838. C. : *Capito, a Gallis Munier, quod circa moletrinas plurimus sit, ab aliis Villain, id est, turpis ac fædus, a victus ratione, quia stercore, cæno, sordibus delectetur ac vivat : alii a capitis magnitudine, Testard.*

† 2. **CAPITO**, Species monete argenteæ sub Ludovico XII. Vide *Moneta argentea* in *Moneta regia*.

* 3. **CAPITO**, Cognomentum Hugonis regis Francorum, qui tertiæ stirpi initium dedit. Vide supra *Capetus*.

CAPITOLARIUS. Vide *Capitulum* 5.

† **CAPITOLICIUM**. Vide *Capitalicium* in *Capitale* 5.

† **CAPITOLINUS**, *Capitolio serviens*, in Gloss. San-German. MS. num. 501. Tolosani Consules vocantur *Capitolini*. Vide *Capitulares* in *Capitulum* 5.

1. **CAPITOLIUM**, Templum paganorum, vel locus ubi sacrificare cogebantur Christiani. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod. 930. Κεφάλιον, ἱερόν. S. Cyprianus Epist. 55 : *Quid superest, quam ut Ecclesia Capitolio cedat, et recedentibus Sacerdotibus, ac Domini altare remonentibus, in Cleri nostri sacrum venerandumque consessum, simulacra atque idola cum aris suis transeant?* Et lib. de Lapsis : *Nonne quando ad Capitolium sponte ventum est, quando ultro ad obsequium diri facinoris accessum est, labavit gressus, caligavit aspectus? etc.* In Capitolii enim idola congesta erant. S. Hieronymus adversus Luciferianos cap. 1 : *Manifestum est, vestram Ecclesiam, quæ ab Arrianis, id est, a gentilibus, Episcopos suscepit, non tam Episcopos recipere, quam de Capitolio Sacerdotes.* Et cap. 5 : *Homo edoctus in Capitolio, Paganus.* Prudentius lib. 2. contra Symmachum :

Et quæcumque solent Capitolia claudere larvas.

Ita Tertullianus de Spectac. *Capitolium, omnium demoniorum templum* dixit. Gelasius PP. contra Andromachum : *Sacrificetur in templis demonum, et in Capitolio prophana veritas prædicetur.* Concil. Eliberit. can. 59 : *Prohibendum ne quis Christianus aut gentilis ad idolum Capitolii sacrificandi causa ascendat, et videat.* Adde Vitam S. Sergii Mart. 24. Febr. apud Jo. Tamaum Salazar. et Bollandum.

Non sola porro duntaxat Roma Capitolium habuit, sed et aliæ complures ex majoribus, illius exemplo, atque adeo in ipsa Gallia urbes, et ex iis illæ potissimum quæ Coloniae populi Romani erant : nam ut ait Gellius, *erant Coloniae quasi effigies parvæ Populi Romani, eoque jure habebant Theatra, Thermas et Capitolia.* [* Theodos. Cod. lib. 11. tit. 1. const. 34.]

Constantinopolitani Capitolii mentio est in leg. 12. C. de Ædif. privat. (8, 10.)

in Vet. urbis descript. reg. 8. in Chronico Alexandr. pag. 714. et apud Coripp. lib. 3. de Laud. Justini. In eo scientiarum Professores publice docuisse discimus ex Constit. Theodosii et Valentin. quæ exstat in Cod. Just. (11, 18.) et Theod. (14, 9.) de Stud. urbis Romæ et CP. unde probabile videtur illam esse ædem, quam βασιλικὴν τῶν παιδευτηρίων ἐν Βυζαντίῳ vocat Anonymus in Anthol. lib. 4. cap. 23. Quo sensu *Basilicam legum* habet vetus Inscriptio Tardæ in Transylvania apud Gruterum 171. 2. Vide nostram Constantinopolim.

Hierosolymitanum, unde urbs ipsa Hierusalem dicta Ælia Capitolina, Ulpianus in leg. 1. D. de Censibus (50, 15.) et vetus Scriptor qui exstat in Operib. S. Augustini, recensent.

Carthaginense, S. Cyprian. Epist. 55. et lib. de Lapsis.

Ravennense Capitolium memorant Ado Vicenn. in Martyrol. 23. Jul. et Histor. S. Apollinar. post Abdiam.

Mediolanense, Ughellus tom. 4. pag. 201.

Florentinum, Joannes Villaneus lib. 1. cap. 38.

Capuanum, Sueton. in Tib. cap. 40. in Caio cap. 57. Passio SS. Rufi et Carponii in Sanctuario Capuano, et ibi Michael Monachus pag. 57.

Veronense, Polycarpus Palerinus lib. 1. de Plinii patria cap. 5. pag. 53.

Beneventanum, Baronius ad Martyrol.

Augustanum in Vindeliciis, Acta S. Afræ Mart. et Welserus lib. 5.

Coloniense, Cæsarius Heysterb. lib. 7. cap. 42. et Harigerus Abb. Lobiens. in S. Materno Episc. Leod. cap. 13. Magister Jordanes in Chronico pag. 108. Hermannus Stangefolius lib. 1. Annal. Westphalic. cap. 12. num. 2. Ægidius Gelenius in Colonia Agrippina lib. 3. Syntagm. 9. pag. 330.

Trevirense, Faustus in Hist. S. Andochii, Acta S. Eucharii, Vita S. Agicii Episc. Trevir. num. 29. Vita S. Valerii Episcop. Trevir. cap. 2. num. 6. Historia Trevirensis in 12. tom. Spicilegii Acheriani pag. 201. etc.

Narbonense, Sidonius Car. 23. Vita S. Pauli Narbon. apud Bosquetum, Chartæ variæ apud Steph. Baluzium in Not. ad Concilia Narbon. pag. 79. 110. 116. 136.

Augustodunense, Eumenius Paneg. 9. et ex eo Chassaneus in Catal. Gloriæ mundi part. 12.

Nemausense, Poldus Albenas, a quo describitur pag. 73.

Bisuntinum, Chiffletius in Antiq. Bisunt.

Santonense, Ademar Caban. ann. 1031. pag. 182. et veteres aliquot Chartæ Abb. S. Mariæ Santon.

Claromontanum in Arvernus, Wenebrandus in Hist. S. Illidii, et ex eo Savaro in Orig. Clarom. pag. 278. 1. Edit.

Remense, Acta S. Macræ Mart. num. 3. apud Bolland. 6. Januarii.

Rodense ad Thicim amnem supra Gerundam, in Hispania, Acta SS. Vincentii et Orontii n. 5.

Apamiense, Acta S. Thyrsi ex MS. Tolosano n. 31.

Tolosanum denique, quod etiamnum appellationem servat, Martyrol. Rom. 29. Nov. Fortunatus lih. 2. Poem. 8. Gregor. Turon. lih. 1. Hist. cap. 30. Vita S. Saturnini Episc. et Martyr. apud Chiffletium, et Vita S. Dionysii Episc. Parisiens. apud Episcopum Monspelicensem in Historia Ecclesiast. Gall.

Sed et in *Pampilonensi* Navarræ primaria urbe Capitoli vestigia observo in veteri Statuto pro Regno Navarræ edito a Joanne Paste Decano Carnotensi, et Hugone de Viry Milite, Regni Reformatoribus a Rege delegatis: *Fuit ordinatum quod in Capitolio venderetur bladum, et quod laboratores Regis, Ecclesiæ, et Nobilium qui adducunt bladum suum vendendum Pampilonam, adducant ibidem et vendant, et Rex habeat Minagium suum. Nisi Capitolium, sit hoc loco domus ædilitia.*

* Arcem Pampilonensem intelligendam esse in Statuto pro reformatione regni Navarræ ann. 1322. laudato, colligitur ex eod. Stat. ubi sic legitur: *Item cum dicti laboratores noudum sint assueti adducere bladum suum ad vendendum ad dictum Capitolium, et vadunt aliqui fraudulenter ad villam, etc.* Charta Caroli IV. ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 130: *Triginta solidos Turon. annui census, quos habemus super domibus ipsius Petri Pampilonæ, videlicet super plateis suis Navarriæ dictæ villæ, sitis ante Capitolium nostrum, xx. solidos Turon.*

Non desunt denique qui hæc de quibus egimus, *Capitolia*, urhium arces fuisse volunt, non vero ea ædificia quæ Romani *Capitolia* vocarunt. Nam

2. **CAPITOLIUM**, interdum pro arce usurpatur. Gloss. Lat. MS. Regium, et Isidori: *Arx, Capitolium*. Item: *Capitolium, Summum caput regionis*. Sic S. Hieron. de Locis Hebr. arcem Babylonie *Capitolium* vocari ait, et lib. 1. in Isaiam cap. 14. de eadem urbe: *Arx autem, id est, Capitolium illius urbis, est turris ædificata post diluvium*. Casaubonus ad Sueton. in Caligula cap. 57. scribit ea voce tandem omnes arces promiscue appellatas videri. Vide *Capdolum*.

3. **CAPITOLIUM**, Ædes in qua jus dicitur. Gloss. Saxon. Ælfrici: *Capitolium, Domus*, id est, iudicii domus. *Judiciale Capitolium*, apud Johan. de Beka ann. 1254.

4. **CAPITOLIUM**, pro Capitulo Canoniorum, vel Monachorum, seu loco in quo congregantur Canonici, vel Monachi, de re et disciplina canonica et monastica acturi, Italis *Capitolo*. Jo. de Janua: *Capitolium dicitur a Capitulum, quia ibi conveniebant Senatores, sicut in Capitulo claustrales*. Scedula Presbyterorum seu Canoniorum Ecclesiæ Laudunensis, apud Hincmarum Remensem Epist. 1. ex Labbeanis: *Quapropter quia eundem dominum nostrum (Hincmarum Episcopum Laudun.) regia potestate retentum et reclusum viva voce adire non poteramus, et Sacerdotali ministerio prohibiti ab eo frui non audebamus, III. Kal. Junias ad Capitolium nostrum convenimus, et ibidem communi colloquio retractantes, ratum fore duximus, ut, etc.* Inscriptio sepulcralis in Monasterio Monialium S. Mariæ, ladrae:

Laude nitens multa jacet hic Vekenega sepulta,
Quæ fabricam turris, simul et Capitolia struxit.

Ita vocem hanc usurpant Honorius Augustod. in Gemma animæ lib. 2. cap. 61. Haymo in Psalm. 68. Passio S. Thyemonis Archiep. Juvanensis. Hugo Flaviniac. pag. 236. Chronicon Reichersperg. anni 1170. Chronicon Trudonense lib. 8. pag. 449. Historia Landgrav. Thuringiæ cap. 3. Chronicon Mindense Meibomii pag. 120. Veteres Chartæ apud Beslium pag. 454. 471. etc. [S. Wilhelmi Constitutiones Hirsau. cap. xxiv. Vita B. Meinverci inter Acta SS. Benedict. sec. 6. part. 1. pag. 387. S. Geraldii Abbatis ibid. part. 2. pag. 868. Charta anni 1160. apud Miræum tom. 2. pag. 824. col. 2.] [* Chart. ann. 1154. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 1. pag. 168.] *Καπιτώλια τῶν μοναχῶν* dixit Palladius in Hist. Lausiaca. [* Vide Glossar. med. Græcit. col. 585.]

* Charta Adalber. episc. Leod. in Chartul. Cluniac.: *Mandamus ut sicut cartam hujus traditionis per bannum confirmavimus in generali synodo; ita etiam et vos eandem, ut inconvulso permaneat, confirmetis in vestro Capitolio*. Necrolog. Diessense apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 682. col. 1: *Sophia comitissa ob. fundatrix hujus loci.... Sepulta in Capitolio*. Occurrit etiam in Charta ann. 1239. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 15. col. 2.

5. **CAPITOLIUM**, Capsula reliquiarum in modum arcis efformata, vel certe idem quod *Capitellum*, Gall. *Chapiteau*, in Gestis Abbatum S. Germani Autissiod. cap. 19: *Unus deus B. Joannis B. qui in medio illius vasis est in uno parvo Capitolio chrystallino et argenteo situatus*.

* 6. **CAPITOLIUM**, Idem videtur quod *Capitale* 4. Bonum omne quod possidetur. Mirac. S. Etheld. tom. 4. Jun. pag. 553. col. 1: *Excellentissimi senatus Elyensis ecclesiæ ingenuis patribus, municipii Clarensis indignus conservator Capitolii eorum Osebertus, etc.* Vide supra *Capitalium* 1.

† **CAPITOLUS**, pro *Capiscolus*, ut puto. Dignitas Ecclesiastica, de qua in *Caput scholæ* post vocem *Caput*. Marten. de Antiquis Eccl. Ritibus tom. 1. pag. 200. e Codice MS. Vicin. Ecclesiæ annorum circiter 200: *Dumbenedicitur cereus (Paschalis) Capitolus indutus cappa serica alba præsentet Archiepiscopo incensum, ut illud benedicat, et igitur thuribuli, et descendat deferens Archidiacono thiniata cum candela accensa ex igne thuribuli, quod defert thuriferarius*.

† **CAPITORIUM**, Census de capite. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 105. de S. Berthaldo: *Nomina autem virorum et mulierum, quorum Capitoria ad me solum spectabant, hæc sunt, etc.* Vide *Capitale* 5.

1. **CAPITOSUS**, Italis *Capitoso*, Obstinatus. *Equus indomitus vel Capitosus*, in Quoniam Attach. cap. 48. § 10.

† **CAPITOSITAS**, Obstinatio, pervicacia. Vita Martini IV. PP. apud Murator. Scriptor. Ital. tom. 3. pag. 610. col. 1: *In quo (conflictu) cecidit Comes nobilis pugil Ecclesiæ fere cum quingentis Gallicis... Tandem nocte superveniente superstitibus ad suam partem se retro traxerunt, nulli Gallicorum*

victoria (Papebroc. vita) cum Capitositate attributa.

* **CAPITOSITAS**, Morositas. Gall. *Caprice, fantaisie*. Charta ann. 1331. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 924: *Dictus Jacobus communiter vocabatur le major viguier, quia per fas vel nefas ex sui Capitositate gentes capi et incarcerari, et ad questiones et tormenta poni faciebat*.

CAPITOSE, Obstinate, præfracte. Henric Knyghton. lib. 5: *Sed Capitose in suis insaniis consiliis propriam voluntatem proterve exercere*.

* 2. **CAPITOSUS**, Mente captus. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 159: *Dictus Johannes de la Treille fuit longo tempore et continue ante mortem suam homo insanus, Capitosus, quasi furiosus, et faciebat exitum furiosi*.

† **CAPITRA**, Cucullæ seu vestis species, qua caput operiebatur. Capitula generalia MSS. S. Victoris Massil.: *Item nullus cucullam vel cocullas, que Capitre videntur esse, deferre presumat, et hoc ut districte possimus, inhibemus*. In titulo legitur: *Ne coculle quasi Capitre portari ab aliquo presumatur*. Infra dicitur *Cauprita*.

† **CAPITTA**, Idem quod *Capulla* seu *Chrismale*. Synodus Valentina ann. 1566: *Cum alicui hoc sacramentum (Baptismatis) conferendum erit, in arbitrio et optione ipsius Commatris sit positum, cereum et Capitam deferre*.

* 1. **CAPITUDO**, Primus ac præcipuus, idem quod *Capitalis*, apud Florentinos Præfectus artium, consul. Charta ann. 1318. apud Lam. in Delic. erudit. inte. not. ad Hodoepor. Charit. part. 2. pag. 421: *Primo in consilio centum virorum et subsequenter in consilio speciali dominorum capitanei et Capitudinis duodecim majorum artium civitatis, etc.* Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 46. ex Cod. reg. 4621: *Nullus popularis,.... vel aliqui de Capitudinibus artium Florentiæ aliquo modo vel cause pudeat.... stare cum armis;.... et qui contrafecerit puniatur ille popularis vel Capitulo*. Vide supra *Capitadenus*.

* 2. **CAPITUDO**. **HOMO PER CAPITUDINEM**, Idem qui *Capitalis*, censui de capite obnoxius. Charta ann. 1183. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 827: *Cum canonici eorum hominem et villanum per Capitudinem fore, et ab eis per triginta annos et ultra una cum patre suo et avo si detentum fuisse, et minime inter alios connumeratum esse dicerent, etc.* Vide *Capitales homines*.

1. **CAPITULARE**, Scriptum capituli distinctum. Glossæ Græc. Lat.: *Κεφάλαιον γράφειν, Capitulare*. *Descriptio Capitalaris* in Charta Folcuini Morinorum Episcopi apud Folcardum de Miracul. S. Bertini cap. 7. 8. Papias: *Capitulum, quod vulgo Capitulare dicitur*. Gregorius M. lib. 1. Epist. 40: *Joannes frater et Coepiscopus noster directo per Justum Clericum suum Capitulari, inter alia plura hoc nobis noseitum intimasse, etc.* Adde lib. 7. Epist. 8. lib. 10. Ep. 5. lib. 11. Ep. 19. lib. 12. Ep. 8. Adrianus PP. in Epist. ad Carolum M. Edidit nobis *Capitulare* adversus Synodum Capitulare Augustorum, in Capitul. Car. C. tit. 40. cap. 2. [* Convent. Attiniac

ann. 874. Ibidem cap. 1 : *Capitulare Augustorum Domni Caroli et Domini Ludovici decernit hoc modo etc. ubi Capitulare est Collectio Benedicti.* Agobardus de Insolentia Judæorum : *Deinde venerunt et prædicti Missi, habentes in manibus tractoriam stipendialem, et Capitularia sanctionum, quæ non putamus vestra jussione existere talia.* Adde Epist. 1. Leonis III. ex Conringianis. Vide *Capitulum* 2. *Capitulare Evangeliorum de circulo anni*, ita appellatus liber Ecclesiasticus, in quo describuntur initia et fines cujusque Evangelii, quod singulis diebus in Missa legitur. Will. Heda in Conrado Episcopo Traject. : *Missale, Capitulare, et Historiam vetus novumque Testamentum continentem, etc.* Vide V. Cl. Stephanum Baluzium in Notis ad libros Capitularum. pag. 1156. *Capitularia Apostolica*, in Gestis Innocentii III. PP. pag. 126. *Capitularis libellus*, in Capitula dispersitus, apud Guibertum lib. 1. de Vita sua cap. 16. extremo. *Capitulare institutum*, Regula monastica per capitula distincta, apud Ardonem in Vita S. Benedicti Abb. Anianæ num. 36.

2. **CAPITULARE**, *Capitulis aliquid distinguere*, apud Jo. de Janua. Vita S. Wunibaldi Abbatis Heidenhemensis num. 21 : *Ista vero quæ nunc Capitulamus atque disputamus, oculis nostris vidimus.* [Guidonis Disciplina Farfensis lib. 1. cap. 27 : *Item Alleluia, Audivit Herodes, et cetera sicuti Capitulata sunt in Authentico.* Apud Rymerum tom. 12. pag. 129. col. 2 : *Quæ omnia et singula, prout premittitur, Capitulata, concordata, conclusa, et in presentibus articulis contenta, etc.* Gallis *Capituler* est Pacisci de arce vel urbe dedenda, et generalius Convenire de re aliqua.]

¶ 3. **CAPITULARE**, Operimentum capitis. Vide *Capitulum* 6.

¶ Vide *Capitulare*, 4. 5. et 6. in *Capitulum* 3. et 4.

* 7. **CAPITULARE**, Pacisci, consentire. Annal. Placent. ad ann. 1447. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 892 : *Auditis Placentinorum legatis, quicquid petierunt, Veneti promiserunt, Capitularunt.* Charta ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Et primo decreverunt, Capitularunt, et Capitulando simul et ad invicem, mediantibus stipulationibus solemnibus hinc inde legitime intervenientibus, concordarunt.* Vide infra *Capitulum* 9.

* 8. **CAPITULARE**, In codicem redigere, ut videtur. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 34. ex Cod. reg. 4620 : *Massarius communis Mantuæ teneatur et debeat singulis semestribus dare singulis notariis, ad maleficia deputatis, libros ligatos, Capitulos et bullatos bullo Virgilii.* Nisi peculiari nota subscriptos intelligas.

* 9. **CAPITULARE**, Brevem lectionem, quæ in divino officio legitur, recitare, quod ad celebrantem, ut vocant, pertinet. Consuet. MSS. monast. S. Crucis Burdeg. ante ann. 1305 : *Nota quod consuetum est in dicto monasterio quod semper in primis et secundis vespers omnium SS. duplicium, dominica 1^a. Septuagesimæ et Adventus Domini, et Ramis palmarum, dicto capitulo in vespers seu laudibus, ille qui Capitulat, debet se induere sacris vestibus, et debet*

incensare omnia altaria ecclesiæ. Ibidem : *Omnes festis duplicibus prior claustralis tenetur Capitulare vespers, matutinos, etc.* Vide alia notione in *Capitulum* 3.

* 10. **CAPITULARE**, Consilium, in Chron. Andr. Danduli ad ann. 1310. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 491.

¶ **CAPITULARES**. Vide *Capitulum* 3. et 5.

CAPITULARES LITERÆ, Majores literæ, quæ in principio cujusque capituli librorum describuntur, auro, minio, aliisque coloribus depictæ, et variis subinde figuris adornatæ, cujusmodi passim conspiciuntur in libris manu descriptis. Eckehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 1 : *Lineandi et Capitulares Literas rite creandi gnarus.* Cap. 9 : *Et quos ad litterarum studia tardiores vidisset, ad scribendum occupaverat, et lineandum : quorum amborum ipse erat potentissimus, maxime in Capitularibus Litteris, et auro.* Vide *Capitaneæ litteræ*.

¶ **CAPITULARIA FUNCTIO**. Vide *Capitulum* 1.

1. **CAPITULARIS**, Diploma, charta, libellus. Charta Radelchisi Princip. Benevent. : *Seu singulis aliis locis quos servi equidem Cænobii ad liberos homines, vel ad alios servos dederunt, aut per Capitularem, aut per aliquam repromissionem.*

2. **CAPITULARIS**. Ornamentum capitis. Antonius Monachus in Itinerario Hierosol. : *Pendent superbrachia, dextrochiria, monilia, et anuli, Capitulares, cingula, baltei, etc.* Vide *Capitale* 1.

¶ 3. **CAPITULARIS DOMUS**, Locus in quem Canonici vel Monachi conveniunt de negotiis suis una tractaturi. *Datis Lichsfeldiæ in domo nostra Capitulari*, apud Madox Formul. Anglic. pag. 69. Vide *Capitulum* 4.

CAPITULARITER, apud Joannem VIII. PP. Epist. 63. idem quod *Capitulatim*. Vide in hac voce.

¶ **CAPITULARITER CONGREGARI**, In unum; in *Capitulum* convenire, in Bullario Carmelit. pag. 445. col. 1. [* *Decanus, custos, scholasticus, totumque capitulum ... Capitulariter ad infrascripta congregati*, in chart. ann. 1385. ap. Würdtwein. Dipl. Magunt. tom. 1. pag. 392.]

1. **CAPITULARIUM**, Liber censualis, in quo descripta sunt capitula, seu præstationes quas quisque debet : *Capdastre*, Occitanis. Gregorius Turon. lib. 9. Hist. cap. 30 : *Gaiso vero Comes ejusdem temporis accepto Capitulario, quod anteriores scriptores fecisse commemoravimus, tributa cæpit exigere.* Et mox : *Ecce librum præ manibus habemus, in quo census huic populo est inflictus.* Vide Juretum ad Symmachi lib. 9. Ep. 10.

Sunt etiam *Capitularia* libri civitatum, in quibus descripta habentur decreta ac statuta earum. Ita apud Honorium III. PP. in 5. Compilat. cap. 2. hanc vocem usurpari observatum a viris doctis.

2. **CAPITULARIUM**, Idem quod *Capitulare* 2. Tegmen capitis. Gloss. Ælfrici. Sax. *Capitulum, vel Capitularium*, he a fo de la 8 vel capa, i. ad verbum, pannus capitis.

3. **CAPITULARIUM**. *Capitularia*, videntur etiam appellata ornamenta Chartarum, quas viticulas vulgo, seu vignettes appellamus, quod ea in librorum capitulis ut

plurimum fiant. Gloss. Lat. Gr. : *Capitulariis*, τοῖς ἀρχαίοις τοῦ χάρτου. Est enim ἀρχαῖος, frutex.

¶ 4. **CAPITULARIUM**, Liber Ecclesiasticus. Vide in *Capitulum* 3.

* 5. **CAPITULARIUM**, Capitulum, locus in quo monachi congregantur. Chartul. Miciac. : *Ut mei semper memoriam habeant, et matris meæ nomen in eorum Capitulario annuatim pronuncietur, etc.* Vide *Capitularis domus*.

* 1. **CAPITULARIUS**, Cui capitale, sive in pecunia aut pecudibus, creditum est. Consuet. Carcass. in Reg. L. Chartoph. reg. ch. 3 : *Si aliquis privatus vel extraneus Capitularius vel debitor, dum tamen layeus fuerit, accipiat fugam a villa Carcassone, creditor vel quislibet ejus nomine potest eum capere..... Capitularius non debet præstare lesdam nisi pro ea parte, pro qua ad eum pertinet capitale, vel pro ea parte, per quam pertinet ad eum lucrum jam acquisitum.* Vide *Capitale* 2. et 4.

¶ 2. **CAPITULARIUS**. V. *Capitulum* 1. et 5.

CAPITULATA. Acta Proconsularia apud S. Agustinum Epist. 165 : *Proferens etiam instrumenta dominica, etiam quæ diligenter fuerant occultata, Capitulatam argenteam, et lucernam argenteam, etc.* Eadem Acta lib. 3. contra Crescon. cap. 29 : *Ibi protulit Silvanus Capitulatam argenteam, et lucernam argenteam, quod diceret se post arcam invenisse eas.* At lib. 4. cap. 56. ubi profertur eadem Acta, pro *Capitulatam*, habetur *capsulam*.

CAPITULATIM, *Summatim, in summa*, ἐν κεφαλῇ, in Glossis Gr. Lat. Cornelius Nepos in Catone : *Atque hæc omnia Capitulatim sunt dicta.* Alias

CAPITULATIM, Joanni de Janua, est *distincte, per capitula*. Ludovicus Pius in Epist. ad Sicharium Archiep. Burdegalensem : *Et his coram Capitulatim memoratam institutionis formulam prælegi jubeas.* Idem ad Magnum Archiepisc. Senonensem : *Et eandem institutionem per singula Capitula coram Ecclesiasticis ordinibus prælegi facias.* Anastasius Bibl. in Epitome Synodi VIII : *Definitionem Thomæ Antiocheni et Eliæ Hierosolymitani Capitulatim.* Adde Concilium apud S. Macram ann. 881. cap. 4. Epistolam Herivei Remensis Archiep. ad Widonem Rotomag. Archiep. cap. 1. Concilium Ravennense ann. 904. in Prologo, Reginonem de Ecclesiastic. discipl. pag. 30. 2. Edit. Flodoardum in Prologo Hist. Remens. etc.

* **CAPITULATIO**, Index capitum. Incipit *Capitulatio libri Machabeorum*, apud Cyprian. in Catal. Codd. MSS. Bibl. Gothanæ pag. 101. Pro *Capitulare*, seu sanctio regia, occurrere, testes sunt Auctores novi Tract. diplom. tom. 1. pag. 340. at ubi, non observant.

* **CAPITULATORES**, Qui decreta ac statuta civitatum, *Capitularia* dicta, corrigunt et emendant, aut nova statuunt. Stat. Astæ ann. 1379. pag. 1. v. : *Præfati domini sapientes..... providerunt quod ponatur ad consilium generale, et fiat posta de eligendo quattuor Capitulatores vel plures, si eis videbitur, qui corrigant et emendent, addant et minuant, et de novo capitulent capitula civitatis Astensis.* Stat. Montis-reg. pag. 1 :

adeo infrascripti nobiles et sapientes Capituli Illiores electi, etc. Vide in Capitularium 1. et infra Capitulares in Capitulum 5.

¶ **CAPITULATUS.** Vide in Capitulum 5.

1. **CAPITULUM**, et Capitularia functio, vel temonaria, in leg. 14. et 15. Cod. Th. (11, 16.) de Extraordin. etc. pro auri. tironici, seu pretii loco tironum exactione. Gregorius M. lib. 1. Ep. 47 : *Sacra Imperialia cucurrerunt, quibus omnia præceperunt gravia nunc Capitula submoveri.*

CAPITULARII, iidem qui Exactores, in leg. 3. eod. Cod. (6, 35.) de Privileg. eor. qui in sacro Palat. mil. Capitularii horrearii et tabernariorum, apud Senatorem lib. 10. Epist. 28. qui tributa ab horreariis exigebant. Maxime vero in d. 1. et l. 7. eod. Cod. (7, 13) de Tiron. Capitularii dicuntur Temonarii, ut et apud Symmachum lib. 9. Epist. 10. capitulariæ et temonariæ functionis exactores. [* Vid. Marin. Pap. Diplom. pag. 288. not. 3.]

2. **CAPITULUM.** Papiæ, dictum quasi alterius sententiæ caput. Capitulum, est brevis multorum complexio, sic dictum, quia breviter capiat totam summam. Capitula librorum dicta quod breviter capiant et contineant aliquam sententiam, quasi caput et titulus maioris scripti. Unde Clericorum Capitulum dictum, quod capitula ibi exponantur.

CAPITULA, et **CAPITULARIA**, Canonum Ecclesiasticorum, et Legum Regiarum Codices, ita nuncupati, quod per Capitula, seu sectiones digesti distinctique sint : κεφαλαίωδεις τόποι, apud Theophanem ann. 17. Copronymi. Lupus Ferrariensis Epist. 42 : *Cautiones eosdem, sive, ut vos vocatis, Capitula... vobis direxi.* Sic Theodulfus Aurelianensis Capitula vocavit librum quem scripsit ad Presbyteros Parochiæ suæ, seu acta synodica, in quibus ad Cleri et populi emendationem præcepta continentur. Eodem titulo donatus liber alter Herardi Turonensis Archiepiscopi ann. 858. de quo hæc Chronicon Audegavense ann. 858 : *Do. Herardus Archiepiscopus generali Synodo in Turonica civitate habita, quædam necessaria sanctorum Canonum Capitula excerptis, quæ firmitus custodienda sanxit.* Neque alia ratione Græci Patres aliquot, Marcus, Diadochus, Nilus, etc. κεφάλαια, libros suos inscripserunt, in quibus monita Christiana continentur.

Præsertim vero Regum sanctiones et decreta Capitula et Capitularia appellata, quod perinde per capitula digesta sint. Lex 4. Cod. Th. (9, 24.) de Falsa moneta : *Quibus ita emendatis, omnibus Capitulis lex lata servabitur.* Neque tamen universim statuta regalia Capitulorum et Capitularium nomine donata ; sed ea potissimum quæ in publicis Comitibus, vel Synodis, vel Conciliis, Episcoporum et populorum consensu, ab ipsis Principibus edebantur, in iis scilicet casibus qui in legibus decrant : unde Capitula a Legibus distinguuntur apud Hinemarium Remensem Opusc. 14. cap. 8 : *Habent enim Reges et Reipublicæ ministri Leges, quibus in quacunque provincia regentes regere debent ; habent Capitula Christianorum Regum ac progenitorum suorum, quæ generali consensu fidelium suorum tenere legaliter promulgaverunt.* Et cap. 11 : *Ex Christi-*

stianorum Regum Constitutionibus per Capitula breviter ac salubriter, si teneantur et exequantur, collecta continentur. Denique Opusc. 15. cap. 15 : *Quando sperant aliquid lucrari, ad Legem se convertunt : quando vero per Legem non æstimant acquirere, ad Capitula confugiunt.* In Synodo Suessionensi ann. 853. cap. 44 : *Capitula synodalia Caroli Magni, etc.*

Erant igitur Capitula legum appendices et additamenta, eaque in Synodis sancita. Eginhardus ann. 819 : *Legibus etiam Capitula quædam necessaria, quia deerant, conscripta atque addita sunt.* Capitul. ann. 821. cap. ult. : *Capitula quæ præterito anno Legi Salicæ per omnium consensum addenda esse censuimus, jam non ulterius Capitula, sed tantum Lex dicantur, et pro Lege teneantur.* Annales Francor. Bertiniani ann. 864 : *Capitula etiam ad 37. consilio fidelium suorum, more prædecessorum ac progenitorum suorum Regum, constituit, et ut legalia per omne regnum suum observari præcepit.* Capitula Caroli Calvi tit. 39. cap. 7. [* 8. ap. Carisiæ. ann. 873.] : *Per Capitula avi et patris nostri, quæ Franci pro Lege tenenda iudicaverunt, et fideles nostri in generali placito nostro conservanda decreverunt.*

Aimoinus lib. 5. cap. 35 : *Placitum generale habuit, ubi per Capitula qualiter regnum Franciæ filius suus Ludovicus... regebat... ordinavit.* Fragm. Hist. Franc. tom. 3. Hist. Franc. pag. 334. de Ludovico Pio : *Adjecit præterea quædam sæcularibus legibus Capitula, quæ nunc usque pernecessaria comprobantur.* Vide Leon. Ost. lib. 1. cap. 18. [* Conf. Savinii Histor. Jur. Rom. med. tempor. vol. 1. cap. 3. § 47.] Atque ejusmod. Regia Capitula digessit Ansegisus Abbas Lobienensis. Adso de Miraculis S. Waldeberti n. 12. de eod. Ansegiso : *Capitula Regum Francorum, quæ diversis fuerunt acta Conciliis, excepit, et uno volumine continere fecit ; in quatuor scilicet libris.* Sigebertus ann. 827 : *Ansegisus Abbas Lobienensis edicta Imperatorum Caroli Magni et Ludovici filii ejus ad Ecclesiasticam legem pertinentia in duobus libellis digessit. Idem eorumdem Edicta ad mundanam legem pertinentia in duobus æque libellis digessit.* Postmodum Benedictus Moguntiæensis Ecclesiæ Levita eadem Capitula, partim etiam alia a se aliunde collecta in septem libros distinxit, quæ Joannes Tillius Meldensis Episcopus, deinde Pithæus et Lindembrogius publicaverunt. Exhinc Caroli Calvi et aliquot aliorum Regum edita sunt a Sirmondo Capitula, atque adeo ab aliis viris eruditis, quæ universa cum MSS. Codicibus collata, et non minima accessione aucta ac locupletata, notisque illustrata, in unum corpus tandem compegit vir doctissimus Stephanus Baluzius, hoc ipso quo scribimus anno. Vide quæ annotarunt idem Pithæus post Præfationem ad eadem Capitula, Antonius Augustinus de Emendat. Gratiani lib. 2. dial. 11. Innocentius Cironius in Notis ad 5. Compilat. Decretal. lib. 1. tit. 1. cap. 2. idemque Baluzius in erudita illa quam Capitularibus Regum Francorum præmisit Præfatione.

¶ **CAPITULA NOVITIARUM**, Novarum Constitutionum Synodaliū decreta. Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 741. ex

Capitulis Novitiarum : Item Capitula Novitiarum de his, in quibus præceptum Regulæ et Constitutiones novellorum Conciliorum auctius nos considerare et promptius exercere jussio imperialis ammonet.

3. **CAPITULUM**, Brevis Lectio, quæ in divino officio, loco Lectionis legitur. Radulphus Tungrensis de Canon. observ. propos. 13 : *Sicut ad vigilias noctis leguntur Lectiones magnæ, ita ad Laudes et Vesperas, et ad quinque parvas Horas, dicuntur parvæ Lectiones, quas Benedictus appellat in sua Regula Lectiones ; communi tamen usu sæculi appellantur Capitula.* Idem Radulphus propos. 8 : *In Lectionibus tam majoribus quæ nocturnis vigiliis leguntur, quam parvulis, quæ dicuntur ad alias Horas, et Capitula appellantur, laudem Dei agimus et pronunciamus.* De his Capitulis fit mentio in Concilio Agathensi can. 21. apud Vigiliū PP. Epist. 2. etc. Capitula Dominicalia, quæ Dominicis diebus canuntur, in Statut. Guigonis pro Ordine Cartusiensi. Vide Lecticulæ.

CAPITELLA, Breviora capitula. Concilium Agathense can. 30 : *Post hymnos Capitella de psalmis dicuntur.* Regula S. Aureliani cap. 55 : *Hymnus, Jam surgit, Hora Tertia, et Capitulum, deinde Kyrie eleison, (dicantur.)* Occurrit ibi pluries, et in ejusdem Regula ad Virgines. Gregorius Turonens. lib. 9. cap. 6 : *Et ingressus in oratorium, me postposito, ipse Capitellum unum, atque alterum, ac tertium dicit.* Utitur et lib. de Vitis Patrum cap. 6. Vide Capitellum, 6.

¶ 4. **CAPITULARE**, Alicujus Sancti officium celebrare, peragere, a Capitulosaltem incipiendo. Vetus Ceremoniale MS. B. Mariæ Deauratæ Tolosanæ : *Non dicuntur subphragia Sanctorum, neque Vespere omnium SS. nec Laudes, et hoc tam in vigilia, quam in die, et per omnes Octavas : dato etiam quod non Capitulantur de Octavis.* Et Infra : *Sequitur festum Apostolorum Philippi et Jacobi, quod est duplex.... in primis Vespere Capitulatur de ipsis Apostolis.* Pluries occurrit in eodem MS.

CAPITULARIUM, Liber Ecclesiasticus continens Capitula, quæ in Ecclesia canuntur, in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 324.

4. **CAPITULUM**, Locus in quem conveniunt Monachi et Canonici, sic dictum, inquit Papias, quod Capitula ibi legantur. Capitula librorum dicta, quod breviter capiant et contineant aliquam sententiam, sive quasi caput et titulus maioris scripti. Unde Clericorum Capitulum dictum, quod Capitula ibi exponantur : nempe Regulæ. Notum enim mane post Primam recitatam, antequam Fratres exeant ad laborem, jam olim aliquod Regulæ Capitulum iis fuisse prælectum ; ejus moris meminerunt Fuldenses Monachi in Libello supplicis Caroli Magno porrecto apud Browerum lib. 3. Antiq. Fuldens. cap. 12. et Smaragdus in præfat. in Diadoch. Monach. Concilium Aquisgran. can. 69 : *Ut ad Capitulum prius Martyrologium legatur.* Cap. 70 : *Ut ad Capitulum lectio tradatur.* Amalarius lib. 4. de Eccles. offic. cap. 2 : *Mos inolevit ut per Monasteria Deo devota legatur lectio in Capitulo.* Helinandus Monachi Frigidimontis : *In toto corpore Ecclesiæ, præter illum ubi altare constituitur, nullus locus est sanctior Capi-*

ulo, nullus reverentia dignior, nullus diabolo remotior, nullus Deo proximior. Ibi enim perdit diabolus quicquid alibi lucratur. Ibi Deo restaurat obedientia quicquid alibi illi subtraxit vel negligentia vel contemptus. Vita S. Benedicti Anian. n. 30 : *Fratribus vero sibi subjectis omni hora, in nocturnis scilicet, in Capitulo, in refectorio, pabula vite præbebat. Capitulum post Nonam, memoratur in Capitulis Sangallens. circa ann. 817. editis, apud Mahill. in Actis SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 742.] Domus Capituli apud Eckearum Jun. de Casib. S. Galli cap. 11. et 16. et in Statutis Ordinis le Sempringham pag. 724. Ordo Romanus : In conventu Fratrum, qui apud quosdam Capitulum nuncupatur. Jacobus Henricus in Speculo Hasbanico pag. 11 : *Rasson qui est ensevelis en Capitele des Freres mineurs a Liege.**

* Ea erat erga Capitulum in quibusdam monasteriis reverentia, ut in eo omni tempore lampas arderet. Charta ann. 1200. ex Bibl. reg. cot. 19 : *Ergo Rogerus de Portis sedi abbatis S. Marie de Noa..... omnes penitus arbores, sive nuces sive fructus alios proferentes ad ministrandum omni tempore lumen unius lampadis in Capitulo priorum. Cappile, in Chartul. 21. Corb. d. ann. 1404. fol. 199. vº.*

CAPITULUM CONVERSORUM, quod ab Abbate pro Conversis tenetur, de quo agunt institutiones Capituli generalis Ord. Cisterciensis distine. 14. cap. 10.

CAPITULA RURALIA, in Provinciali Canonicar. Eccles. lib. 1. tit. 2. lib. 5. tit. 17. in Constit. Ottonis Legati Eccles. Roman. in Anglia tit. 7. et in Concilio Redingensi ann. 1279. can. 5. dicuntur Conventus Curiorum ruralium, qui ab Episcopis, Archiepiscopis, aut Decanis ruralibus subinde reguntur, in quibus de rebus Ecclesiasticis earum parochiarum pertractare solent. Vide Kalendæ.

CAPITULUM, ut ait Lindwodus, quandoque ponitur pro collectione plurium, et non communiter viventium : sed ob tractatus communes inter se habendos ad aliquem locum confluentium. Exemplum patet in Capitulis generalibus Monachorum et aliorum Regularium, etc.

CAPITULUM, proprie loquendo, inquit Lindwodus, dicitur respectu Ecclesie Cathedralis, ut Conventus respectu Ecclesie inferioris, ubi est collectio viventium in communem.

CAPITULARES, Canonici, apud Ericum Upsaliensem. lib. 5. Hist. Suecicæ pag. 180. talibi, qui Capituli jus habent, ut loquuntur, qui ont droit d'entrer au Chapitre.

¶ 5. CAPITULARE, In Capitulum convenire tractandorum negotiorum causa. Instrumentum Abbatis et Conventus S. Sequani ann. 1356. e Cartulario Eduensi : *hinc est quod nos propter hoc in Capitulo nostro specialiter in unum per sonum canonicum, more solito, ad Capitulandum pro negotiis dicti Monasterii et Ecclesie ipsius tractandum congregati, etc. Instrumentum Capitulare Monasterii Crassensis ann. 1381 : Monachis hora Capituli, pulsata campana, ut moris est, in Capitulo dicti Monasterii pro Capitulando et Capitulum et conventum faciendo.... congregatis, etc. Oc-*

currit in Actis Capitularib. S. Martini Turon. ann. 1455. et in Actis SS. Martii tom. 3. pag. 752. necnon in Charta ann. 1480. apud Miræum Diplom. Belg. tom. 2. pag. 1343. col. 2.

* Acta capit. MSS. eccl. Lugdun. ad ann. 1338. fol. 47. rº. col. 1 : *Item assignaverunt sibi et aliis absentibus diem Mercurii sanctum ad Capitulandum super negotiis et statu ecclesie. Chappitrer, eodem sensu, in Charta ann. 1426. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 197 : Et eux (chanoines) assemblés oudit chapitre, Chappitrant et chapitre tenans, etc.*

6. CAPITULARE, Succensere, punire, quod fit in Capitulis Monachorum ubi vitiosi et delinquentes puniuntur et emendantur. Eckearum Jun. de Casib. S. Galli cap. 3 : *Ad Capitulum tamen non nisi vocatus venit, cum sibi officium Capitulandi et puniendi gravissimum, ut ait, sit traditum.* Hinc vulgaris loquendi Monachis usitata formula, *Dare alicui Capitulum*, vel *Accipere Capitulum*, pro reprehendere, et verhis castigare : nostri *Chapitrer* dicunt. [Hinc fortassis a Baldrico apud Mabillonium tom. 5. Annal. Benedict. pag. 505. Capitulum Monachorum vocatur, *Animarum fornax purgatoria.*]

¶ CAPITULUM HABERE. Codex MS. S. Quintini de Monte ad calcem Regulæ, xi. circiter sæculo exaratus : *Liceat Abbati, si necessitas vel ratio ingruerit, fratrem suum ad quemlibet Abbatem mittere, tantum ei in victu provideat. Si vero paupertas exigerit, Abbas ad quem missus ille frater ierit, vestitum ei præbeat, et quandiu ibi moratus fuerit frater, Capitulum habeat*; hoc est, jus eum aliis cœnobii, in quo commorabitur, Monachis in Capitulo sedendi, quod jus haud raro tribuebatur olim Fratribus extraneis, præsertim ubi e monasterio aliqua societate conjuncto veniebant.

5. CAPITULUM, Domus urbis publica, in qua Ediles seu Scabini jus dicunt, aut coeunt, *Hostel*, vel *Maison de Ville*. Joan. Hoesemius in Henrico Gueldrensi Episcopo Leodiensi cap. 5 : *Cumque pro vini assisa cives fuissent in Capitulo congregati.* In Adolpho a Marka cap. 5 : *Partem terræ Militum.... cum Rectoribus civitatis ad Capitulum congregavit.* Ohservat Catellus lib. 1. Hist. Tolosanæ cap. 1. pag. 33. et 34. Curiam Tolosanam Capitulum in veteribus Tabulis appellari. Usatica Tolosana ann. 1202. statuunt reos puniendos cognitione D. Comitum, et suæ Curie, scilicet Capituli. Cui quidem Capitulo præerat Vicarius. Unde in sententiis hæc passim leguntur, *Vicarius et Capitulum judicaverunt.* Qui vero ei assidebant,

CAPITULARES et CAPITULARII appellabantur; qui iidem sunt quos hac tempestate capitoux vocant, olim Capitoliens, ut est apud Honoratum Bonnet en l'arbre des batailles 4. parte cap. 125. [et in Litteris Philippi VI. Franc. Regis ann. 1345. tom. 2. Ordinat. pag. 230.] Liber albus Senescallie Tolosæ, de electione Capitularium Tolosæ, *Qui semel Capitularius fuerit, ad idem officium nullatenus admittatur, nisi 6. annis dicti sui Capitulatus computandis.* [Tres solum annos habent Litteræ Philippi III. ann. 1283. in quibus ii Capitularii Con-

sules appellantur; at passim Capitularii nominantur in Litteris Philippi IV. et Philippi VI. apud D. de Lauriere tom. 2. Ordinat. pag. 107. et seqq. Adagium est apud Tolosanos :

*Cil de noblesse a grand titoul,
Qui de Tolose est Capitoul.]*

* Olim Capitoliens, Capituleurs, et Capitulliers. Placit. comit. Tolos. ann. 1158. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 569 : *S. Petri W. S. Petri de Rovis. S. Bernardi Adalberti, qui tunc erant Capitularii. Capitulares Tholosæ, in Lit. ann. 1358. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 188. Lit. ann. 1346. in vol. 2. arest. parlam. Paris. : Les Capituleurs de la ville de Thoulouze, etc. Capitulliers et Cappitulliers, in Lit. ann. 1347. ex Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 213. et in aliis ann. 1409. ex Reg. 163. ch. 301 : Pons de Marlas chevalier et Capitulier de Thoulouse, in Ch. ann. 1350. ex Reg. 78. ch. 114. Vide supra Capitulatores.*

¶ CAPITULATUS, Dignitas Capitularii, in Litteris Regum nostrorum jam laudatis, et apud Lafallium in Probat. Hist. Tolos. pag. 85. 88. 90. etc.

CAPITALARIII videntur interdum appellari nuntii, ministri, famuli. Vitalis Episcopus Oscensis : *Cives autem sunt omnes qui in civitatibus commorantur, vel in villis æquipollentibus civitati. Ex quibus illi dicuntur Burgenses, qui licet Capitalarios habeant et ministros, per quos ducunt sua officia exercenda, tamen ipsa manibus suis non exercent. Iidem sunt*

CAPTALARIII, in Charta Jacobi Reg. Aragon. ann. 1230. pro civibus et mercatoribus Barcinon. : *Emfranguimus, francos, liberos, ingenuos et iuniores facimus vos omnes probos homines, cives, et habitatores Barcinon. et singulos præsentis pariter et futuros, et nuncios ac Captalarios vestros per totum regnum Majoricarum, etc. Occurrit etiam in Consuetudinibus Barcinon. MSS. Consuetudines Monspelienses MSS. cap. 91 : Captalerius non debet præstare leidang vel cappas, nisi pro ea parte pro qua pertinet ad eum lucrum jam Curie acquisitum. Vernacula sic habent : Capitalier non deu donar leidas, ni copas, si non per aquella parte, per laqual azel pertien lo captal, o per aquella part, per laqual partem azel lo gazanch que a dona. Alibi : Si aliquis privatus vel extraneus, Captularius, vel debitor accipiat fugam a villa Montispelerii, etc. [** Capmany : Captalarius, Sirviente.]*

CAPITULARIUS SCHOLÆ NEGOTIATORUM, in Charta Petri Ravennatis ann. 953. apud Hieron. Rubeum in Hist. Ravenn. lib. 5. id est Caput vel Capitaneus.

CAPITOLARIUS, CAPITULARIUS. Charta Abbanis Patricii fundatoris Monasterii Novalicensis in valle Segusiua, ex Tabulario Ecclesie Gratianopolitanæ : *Et colonicas infra ipsa valle Briantina et Aquisiana, quem de Vindegunde acquisimus, unde Bardinus Capitolarius est. Infra : Similiter libertus nostros in valle Aquisiana, qui ad parentes nostros aspexerunt, seu et in ipso pago Brigantino comunere videntur, unde Vitalis Capitularius est, ad memorata Ecclesia hæredem meam ut aspiciant et impensionem faciant volo ac jubeo. Ubi videntur Capitularii accipi pro dominis seu possessoribus:*

6. **CAPITULUM**, **CAPITULARE**, **Capitis** tegumentum muliebre. Isidorus lib. 19. Orig. cap. 31. et ex eo Papias : *Capitulum, est quod vulgo Capitulare dicunt.* Glossæ veteres, cap. de vestimentis : *Capitulare, κεφαλαδέσμων.* Addit. ad Matth. Paris pag. 115 : *Nec habeant Capitulum de floribus, id est, sertum; Gallis Chappellet.*

† 7. **CAPITULUM**, Idem, ut videtur, quod *Capitulum* 2. ut ibidem dictum est.

† 8. **CAPITULUM** **TOTIUS REI**, Totius rei series et narratio. [* Vel potius, Totius rei summaria expositio.] Chronicon Centul. lib. 5. de Miraculis S. Angilberti num. 23 : *Totius Rei Capitulum fratribus ac populo publice innotuit.*

* 9. **CAPITULUM**, Pactionis caput, articulus. Transact. ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazanges : *Transactionem, conventionem, concordiam, appointmentum, Capitula et pacta fecerunt.* Vide supra *Capitulare* 4.

* 10. **CAPITULUM**, Conventus, synodus. Charta Odonis Camerac. episc. ann. 1113. ex Tabul. ejusd. eccl. : *Altare de Solemia... ecclesie pretiosorum martyrum Dionysii, Rustici et Eleutherii de Francia... concessimus, ea quidem ratione ut... presbiter altari prelibato cantaturus, cura de manu episcopi recepta, episcopi et ministrorum suorum Capitula adeat et de synodalibus respondeat.*

* 11. **CAPITULUM**, Muri fastigium, Gall. *Chaperon*. Charta ann. 1214. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. imper. Leon. Urbev. pag. 218 : *Salvo quod non fuciant prejudicium superiori Capitulo murorum.*

* 12. **CAPITULUM** passim in regestis saltem recentioribus ecclesie Carnotensis, teste D. Courbon du Terney, pro Mandatum seu Charta, qua expensa pecunia restituenda jubetur.

CAPITUM, *Pabulum jumentorum*, uti vocem hanc interpretatur Ammianus lib. 22 : *Totidemque pabula jumentorum, quæ vulgo dictitant Capita.* Hesychius : *Κάπιον, κτηνὸν τροφή.* Idem : *Κάπιον, παράδειγμα ἀλόγων.* Vopiscus in Aureliano : *Capitum animalis non vendat.* Senator lib. 7 : *Proinde annona fuit domini et familie ejus, Capitum animalis.* Atque ita hæc vox accipitur in leg. 7. 13. 17. Cod. Theod. (7, 4.) de Eroga. milit. ann. et aliis locis, quæ *Palea* vertitur in leg. 9. *Capitatio* in leg. 8. cod. et leg. ult. eodem Cod. (11, 20.) de Collat. donat. Adde Julianum Antecessor. Nov. 15. cap. 52. *Fodrum* ejusmodi præstationem appellarunt recentiores.

CAPITURINI, a Salernitanis, Principes et auctores seditionum appellati, ut auctor est Hugo Falcandus pag. 668.

* **CAPIX**, Capsa, arca. Instr. de Resignat. castri Fumonis ann. 1263. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 476 : *Item duæ catenæ, et una lucerna, et una Capix ferrea, et una sartago.* Vide *Capis* 2.

* **CAPIZOLUS** **PANNUS**, Panni species. Chron. Bergom. ad ann. 1406. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 970 : *Ecce dictus Nulus et Bonomus et Gatellus habuerunt certa verba inter se, causa cujusdam Capizoli panni, quod ipsi de Cavaneis vole-*

bant dare dictis de Pisonibus. Haud scio an non huc spectet vox *Capistre*, in Comput. Roh. de Seris ab ann. 1332. ad ann. 1344. ex Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 6. vº. : *Le siege d'icelle selle a un oreiller de Capistre mesme.* Vide supra *Capezzus*.

* **CAPLANUS**, Capellanus, a Gall. *Capelan*. De Ecclesiast. status reformat. in Conc. Constant. tom. 1. ejusd. Conc. col. 681 : *Quia in regimine ecclesiastico, et præsertim choragi et Caplani necessaria est obedientia, etc.* Vide *Capellani* 3.

* **CAPLATIA**, Vestis species, quam sacerdotibus loco capæ deferre prohibetur, in Stat. synodal. eccl. Carnot. ann. 1368. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1362 : *De cappis manicatis, vel super humeros crispatis non habendis, sub pœna suspensionis, nec Caplatiis loco cappæ.*

CAPLEVATOR, Qui captum judici representare tenetur sub pœna arbitraria; ut *Caplenta*, ipsa obligatio representandi. Voces fori Aragonensis, de quibus copiose Michael del Molino in Repertorio Fori Aragon. Edit. 1624. fol. 11. Fori Oscæ ann. 1247. fol. 4 : *Ecce his offero sufficiens fidenciam de directo, aut bonum Caplevatorem super pignus meum, etc.*

CAPLEUTA, in iisdem Foris Aragon. lib. 1. tit. de Suprajunctariis fol. 34. verso.

CAPLIM, [Obligatio, ni fallor, qua servus tenetur arbores seu arborum ramos excindere, cum id jubet Dominus : vox ducta a *Capulare*, Cedere.] Polyptychus S. Remigii Remensis : *Solvit in censu de sigala mod. 1. de ordeo mod. 100. anniculum 1. Caplim dies 15. lign. carros 3. Infra : Solvit in hostelicia den. 16.... pullos 3. ova 15. Caplim diebus 15. facit vehituram in leng. 30. Rursum : Donant decimam de vervecibus... faciunt Caplim 15. diebus. Item : Facit Caplim diebus 15. sed non vehit. Facit macerias in Monasterio, etc. Ibidem : Caplim diebus 15. ipsumque deducens. Item : Donat unoquoque anno scindulas 10. in tertio anno ascellas 100. ant facit Caplim diebus 15. ipsumque vehit. Ibid. : In tertio anno faciunt Caplim dies 15. ipsum carrucant et inoperant. [Codex MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 36. verso col. 1 : Arat ad hibernaticum perticas 111. ad tramisem perticas 11. facit Caplim quantum sibi jubetur. Idem Codex fol. 94. col. 1 : Facit in vinea arp. 1. pullos 111. ova xv. curvadas, Caplim, carop. manopr. quantum ei injungitur. Et fol. 95. verso col. 1 : Arat ad hibernaticum perticas 111. ad transmissum perticas 11. facit Caplim quantum sibi jubetur.] Occurrit pluries, et interdum cum duplici P. Vide *Capulus*, [et *Capellus* 2.]*

** **CAPLINUM**, Ibid. Brev. 5. cap. 53. et 78 : *Curbadas, Caplinum, caroperas, manoperas, ubi ei injungitur.* Guerard. pag. 44. et 47. qui verbum confert cum Germanico *Kappen*.

CAPLOSUS, *Elisus*, Papiæ. Ita etiam Cod. MS. [Sangerman. n. 501.] Vide *Capulare*.

CAPLUM, *Funis*, Isidoro in Glossis. Papias : *Caplum, funis a capiando dictum.* Isidor. lib. 20. Orig. cap. 16 : *Capium, funis a capiando, quod eo indomita jumenta capiantur.* Nostris *Cable*, vel *Chable*, *Funis nauticus.* Vide Meursium in *Καπλίον*.

† **CAPMANSIO**, **CAPMANSUS**, **CAPMASUS**, etc. Vide *Caput mansi*.

* **CAPNA**, *Anterior equi coma*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

† **CAPNICUM**, Datium solvendum pro quolibet camino seu habitatione, a voce Græca *καπνία*, quæ caminum significat. Hierolex. Macri.

CAPO. Vide *Capus*.

* **CAPO**, inter vasa ecclesiastica recensetur in Charta ex Tahul. Casin. : *iiij. candeleris, e j. Capone de argentum, e j. offerta de argentum, etc.*

* **CAPODIES**, Decurio, ab Ital. *Capodieci*. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 191. ex Cod. reg. 4621 : *Quatuor Capodies, ignis baptitores et approbatores communis.*

† **CAPOLARE**, Abscindere, imminuere. Pactus Legis Salicæ tit. 32. num. 1 : *Si quis alterum manu aut pede Capolaverit, de manu Capolata, unde homo mancus est, et ipsa manus super eum pendit, malb. sichte, mmd. den. qui faciunt solid. LXII. et dimidium, culpabilis judicetur.* Et n. xv : *Si quis alterum lingua Capolaverit, unde loqui non possit, etc.* Vide *Capulare*.

CAPOLATA. Charta ann. 1142. apud Stephanum Baluzium in Notis ad Concilia Narbon. : *Item 5. millia teules. Item 3. Capolatas de petra, quas habuerunt homines de Villanova.*

* An petrarum onus, vel tantum petræ, quantum uno die homo *capulare* seu scindere potest? Aliud vero sonat, Onus nimirum quod capiti imponitur, inter Jura vicecom. Narbon. an. circ. 1260. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 546 : *Habet ab omnibus hominibus... portantibus ligna cum suis animalibus Narbonam, ratione intrade, de quolibet animali unam saumatam lignorum, et de Capolata duos faros hominum semel in anno de animalibus.* Vide infra *Cappare*.

CAPOMILITIATUS. Vide *Caput militum*.

* **CAPONES** B. *Mariæ*, Nummi, qui pro quolibet foco pensantur, sic dicti, in Charta ann. 1250. ex Chartul. Campan. fol. 337 : *Item in foagia quæ in eadem villa habebamus, videlicet sex denarios pro quolibet foco dictæ villæ, qui Capones Beate Mariæ nuncupantur, et pro caponibus nobis et ecclesie nostræ reddebantur.* Vide in *Capus* 2.

* **CAPONUS**, Gallus castratus, Ital. *Cappone*, nostris *Chapon*. Chron. Bergom. ad ann. 1406. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 978 : *Et specialiter debaverunt... quatuor porcos, gallinas, Caponos, anseres, etc.*

CAPORALIS, Ital. *Caporale*, *Caput*, gubernator, præcipuus dux. Historia Cortusiorum lib. 7. cap. 20 : *Caporalis vero et ductor eorum erat D. Loderisius Vice-Comes.* Adde lib. 8. cap. 16. et Bullam Urbani V. PP. apud Wadding. ann. 1364. 12. Joan. Villaneus lib. 1. cap. 28 : *Roma fu Caporal regno di se medesima.* Idem lib. 2. cap. 1 : *Li maggiori e li pin possenti Caporali de la terra.* Passim apud hunc Scriptorem. [Acta SS. Maii tom. 7. pag. 373. de S. Ferdinando Rege : *Eadem confirmavit præfatus Michael Sanchez, qui servit in exercitio Caporalis D. Joannis de Panduro,*

in possessione quam habet supradictus in Terrazana : Quo in loco Papebrochius Caporalis reddit Opilio. Gallis Caporal, ut et Italis Caporale hodie Decurio est, ejus præcipuum fere munus excubias vigilasque collocare ac deducere.]

* Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 551 : *Plurimi utriusque partis Caporales et sequaces sunt nece pessima interemti. Charta ann. 1361. ex schedis Pr. de Mazaugues : Certos alios Caporales societatis Ispanorum guerram facientes in dicta Provincia, etc. Pro Decurione apertius in Instr. ann. 1370. apud eumd. Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 535 : Quilibet Caporalis lantia habeat et habere debeat equos tres bonos et sufficientes, et sit Caporalis armatus a capite usque ad pedes. Provincialibus Capoulié proprie dicitur messorum duetor. Vide infra Caput guerræ.*

* **CAPOSOLDUM**, Quod præter debitum seu stipendium erogatur, Ital. *Caposoldo*. Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 18. ex Cod. reg. 4621. fol. 20. rº. : *Promittet quod nichil per se vel alium recipiet, vel familiam suam recipere putietur directe vel indirecte sub alico colore, vel nomine dictionis vel Caposoldi in pecunia vel in aliqua alia re. Vide Caposoldum.*

† **CAPOTANEUS**, ut *Capitaneus populi*. Rolandin. Patavin. lib. 11. Annal. Genuens. cap. 18 : *Habuerunt tunc Mediolanenses alii et populus et Commune de consilio saniori pro suo Capotaneo Martium de Turre de civitate eadem, virum probum et sapientem, strenuum, tractabilem, etc. Et lib. 12. cap. 4 : Mediolanense Commune et populus universus Capotaneum habens Martium de Turre, memorandum et reverendum patriæ defensorem. Pluries occurrit apud eundem Annalistam.*

* **CAPOTUS**, Unus ex eo hominum genere, qui *Cagoti* vocabantur. Vide in hac voce. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 19 : *In dicto conflictu et rixa unus castranus seu Capotus dicti de Fontaralzac volens interficere nobilem Johannem spurium de Andonis cum quadam gibilina.*

CAPPA. Vide *Capa* 1. et 5.

* **CAPPAGIUM**, Subsidium pecuniarium, quod ab unoquoque capite exigitur. Lit. ann. 1358. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 190. art. 18 : *Levanda subsidia, ocagia, Cappagia, etc. Vide Capagium.*

* **CAPPANA**, Tugurium, casula. Tract. MS. de Re milit. et mach. bell. cap. 119 : *Prædones in loco composuerunt pontem canarum, super quem fecerunt unam Cappanam et ibi se reducebant cum prædis suis. Vide Capanna.*

† **CAPPANNA**, Tugurium. Acta SS. April. tom. 3. pag. 324. F. in Miraculis S. Zita : *Et ipsa ivit ad ipsam Cappannam, quæ est cujusdam sui vicini. Vide Capanna.*

* **CAPPARE**, f. pro *Coppare*, Scindere, secare, idem quod *Capulare*. Vide in hac voce. Charta ann. 1273. tom. 1. Hist. Casin. pag. 271. col. 1 : *Si vero careat bubus, tenetur præstare ipsas operas manualiter, videlicet ad Cappandum aut metendum, sive ad triturandum. Academicis vero Cruscanis Cappare, est Eligere, seligere.*

* **CAPPARIS**, *Un albusion*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Sed leg. forte, *Un arbrisseau*.

† **CAPPARIUS**. Vide post *Capa* 1.

† **CAPPARO**. Vide *Caparo*.

* **CAPPATIGUM**, Idem quod supra *Cappagium*. Annal. Victor. MSS. ad ann. 1356 : *Tholosæ etiam insurrexerunt populares contra magnates præsertim in officarios regis, inter quos erat Johannes comes Armanici locumtenens regiminis in Lingua Occitana : quem occasione Cappatigi noviter per ipsum impositi, dicti populares hostiliter insecuti sunt, ipsum cum aliis officiariis occidere querentes.*

† **CAPPATUS**, Qui gerit Cappam. Vide post *Capa* 1.

† **CAPPATUS CLAVUS**, pro *Capitatus*, ut puto. Vita S. Reinoldis inter Acta SS. Julii tom. 4. pag. 177 : *Gondulphus, tribus Cappatis infixis cerebro illius clavis, vitam finivit.*

† **CAPPELLANUS**. Vide *Capellanus*.

† **CAPPELLARDENT**, Capella ardens, Gall. *Chapelle ardente*, in qua, parietibus panno nigro vestitis, multi accenduntur cerei pro funeribus Principum et Magnatum. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 198 : *In exequiis generalibus, præsertim in Cappellardent vulgo nuncupato, pro Domino Rege, Principe, etc.*

† **CAPPELOTUM**. Vide *Capellotum*.

* **CAPPERARE**. Vide supra *Caperare*.

* **CAPPETTA**, Brevior capra, diminut. ab Ital. *Cappa*. Stat. Ferrar. ann. 1279. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 424 : *De gauscappis et Cappettis cum tribus cusituris, quinque solidos Ferrarienses.*

† **CAPPIGER**, Cantor qui gerit cappam, Gall. *Porte-chape*, tom. 4. Concil. Hisp. pag. 397. Vide in *Capa*.

* **CAPPILLARE**, Concidere, idem quod *Capulare*. Capitul. Caroli M. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 7 : *Si de duobus furtis probatus fuerit, oculum perdat et nasum ei Capilletur. Vide Capillare 1.*

* **CAPPILLINA**, Galeæ species, qua milites cassidis loco caput tegunt. Vide supra *Capellina* 3. Charta ann. 1263. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 476 : *Item xvj. Cappillinae, cum vij. balistis de ligno fractis.*

† **CAPPLIM**. Vide *Caplim*.

† **CAPPUCCIUM**. Vide *Caputium*.

† **CAPPULA**, Minor *Capa*, Lineum capitis tegumentum, Gall. *Coëffe de nuit*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 280 : *Pro tela ad faciendum copertoria quatuor, Cappulis et thobaliis pro capite, canne 3. gros. xxii. Pro factura ipsorum coperteriorum et Capularum, gros. vi. den. ix. Ibid. pag. 275 : Pro Cappulis quatuor de tela taren. ii. MS. D. Lancelot habet *Coppulis*.*

CAPPUS. Vide *Capus*.

CAPPUSA. Charta Alberti Comitis Metensis ann. 1218. apud Barthol. Fisen. in Hist. Leodiensi pag. 447 : *Et ut ordine suo liberius vacare permittantur, nulli in posterum, vel subditorum nostrorum in Cappusis suis, vel aliis rebus aliquam potestatem nulloatenus habere concedimus, etc. sed legendum culturis, evincit Charta sequens, quam profert idem Scriptor.*

CAPRA. Pseudo-Ovidius lib. 2. de Voluta :

Do Capram vini, do bladum, do tunicam, do Palliolum, etc.

Forte *Cuppam*

* **CAPRAMARITUM**. Vide infra *Charavaritum*.

* **CAPRAREA**, Caprarum grex vel stabulum. Charta ann. 1217. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 334 : *Et si placeret alicui heredum patris mei quod constitueret in eadem silva vaccarias, aut equarias, vel porcarias, seu Caprareas, sive ovilia, dederunt similiter omnes decimas fructuum (melius in autographo fetuum) et aliorum reddituum. Vide Capraritia.*

CAPRARITIA, Stabulum caprarum, in Capitulari de Villis cap. 23.

† **CAPRATIO**. Epist. S. Ludovici Regis Franc. ad Fridericum II. Imp. ann. 1248. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1301 : *Poterit vestra Serenitas... pro victualibus educendis, mercatoriam super hoc exigere Caprationem. Lege Captationem; id est, vectigal a mercatoribus capiendum.*

† **CAPREA**, pro *Capra*, tom. 3. Concil. Hisp. pag. 90.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 : *Caprea, chievre sauvage.*

† **CAPRED**, in Legibus Longobard. delictum significat. Hierolex. Maeri.

* **CAPREDUS**, Capreolus, Gall. *Chevreau*. Stat. Vercell. lib. 5. pag. 121. rº. : *Item quod de qualibet capra, lycro vel Capredo inventis in vinea, etc. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 582 : In æstate in cœnis dant zelariam de gallinis et capponibus, vitelli et Capredi.*

* **CAPREOLIUS**, Eadem notione, in Charta ann. 1318. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 270. Vide infra *Carniscapium*.

* **CAPRETUS**, ut supra *Capredus*. Dialog. creatur. dial. 109 : *Damula se coram (lupo) geniculavit dicens : hedus meus hodie non lactavit, propter quod fame interire poterit Lupus vero cogitavit habere utrumque et ait : Vade ad ovile et Capretum tecum apportabis. Convent. Saonæ ann. 1526 : Item pro... Capretis, sive pellibus Capretorum, etc. Occurrit etiam in Stat. Vercell. lib. 3. pag. 104. vº. Vide *Capritus*.*

* **CAPRIBARBI**, Factiosi quidam, de quibus Meisterlinus in Hist. rer. Noriberg. Vide *Pavonici*.

CAPRICIUM. Charta plenariæ securitatis scripta sub Justiniano, apud Brisson. lib. 6. Formul. : *Cute (bute) olearia valente siliquis 2. asprionis, panario rupto uno, Capricio valente nummos 80. orciola, aureo valente nummos 80. etc. Forte Capsicio. Vide Capsaces, Capsis.*

* **CAPRICORNIUM**, Temporis nota, Hiernum solstitium, quo incidit Natale Domini. Charta ann. 1308. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 128 : *Quas (libras 182.) solvetis domino nostro regi... per terminos infra-scriptos, videlicet in instanti Capricornio medietatem, et in sequenti festo Paschæ Domini aliam medietatem Persolvitis annis singulis, ut dictum est, in festo Natalis Domini.*

† **CAPRICULUS**, ut *Capreolus*. Tabular.

S. Trinit. Cadom. fol. 28 : *Habemus... hircum et quinque Capriculos.*

* **CAPRIDARE**, Dicitur de capra quæ parit, Gall. *Chevreter*. Charta ann. 1378. ex Tabul. Massil. : *Capridavit in territorio hujus civitatis, ubi ab antiquo averia hominum dictæ civitatis solita sunt Capridare absque solutione alicujus decimi.*

CAPRIFER, in vet. Gloss. eap. de Bestiis, αἰγάριος. Gloss. MS. Reg. Cod. 1013. *Caprifera, Capreolus.*

CAPRILE, αἰγών, ἡ μὲνδρα. in Gloss. Gr. Lat.

* **CAPRINA SOCIETAS**. Vide *Bocks*.

† **CAPRINUM**, Præstatio ab iis qui capras tenent exsolvenda, Gall. *Chavretage*. Regestum n. 56. pro annis 1317. 1318. 1319. regni Philippi Frane. Regis cognomento Longi fol. 164. tit. 371 : *Item Caprinum loci de Clamisaco bladi et gallinarum annuatim debitorum per homines dicti loci.*

† **CAPRINUS PULSUS**. Vide *Caprizans*.

CAPRIOLA. Gloss. Lat. Gr. Δερμάς, Dama, *Capriola*. Gloss. Gr. Lat. : Αἰγάριος, *Capr*; αἰγάριον, hæc *Capriola*. Gloss. aliud MS. : *Capriola, αἰγάριον.*

* Hinc *Chevrette* et *Chievorette*, Instrumenti musiei species. Lit. remiss. ann. 1402. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 192 : *Aucuns de la ville de S. Mard vouldrent que le menestrier, qui cornoit d'une Chevrette, cornast la haute dance.... Il tient à pou que je ne crieve la Chevrette.* Aliæ ann. 1388. ex Reg. 132. ch. 242 : *Jehan de Montpomier rompy la pel de la Chievrette, laquelle demoura audit munier avec les chalemeaulx d'icelle.* Haud seio an non idem sit *Chaplecho* apud Lugdunenses, ex aliis Lit. ann. 1471. in Reg. 194. ch. 343 : *Ung nommé Copin jouoit du Chaplecho par maniere d'estabement en faisant une aubade, etc.* Vide in *Calamella* 1.

1. **CAPRIOLUS**. Papias : *Capra domestica, caprea vero silvatica dicta quasi capiens ardua : cujus filii Caprioli dicuntur.* Gloss. Lat. Gall. : *Capriolus, Chevriz*. Ital. *Capriolo* et *Cavriolo*. Gall. *Chevreuil*. Ebrardus in Græcismo cap. 9 :

Capreolus vero silvestris dicitur esse.

Lex Aleman. tit. 99. § 16 : *Si quis Capriolum occiderit.* Dudo lib. 3. de Morib. Norman. : *Est namque tellus Normannica.... caprorum, cervorumque, ursorum atque Capreolorum venatu affluenter repleta.* Epistola 1. Episcopi Aeonensis ad Honorium III. PP. : *Ipsi inermes et expediti velut Caprioli celeriter fugiebant.* Charta Carlomanni Regis apud Ughellum in Episc. Veronensibus : *Venationes porcarum, cervorum, Capreolorum, omni tempore, etc.* Charta anni 1345 : *Venari ad Capriolos, cuniculos, faxanos, etc.*

2. **CAPRIOLUS**, Vox Architectorum, Vitruvio nota, de qua agunt pluribus Philander, Barbarus, Bernaldinus Baldus, aliique Vitruvii Interpretes. Gloss. Gr. Lat. Καπρίολος, τὸ ἔρεισμα τῆς στέγης, *Furcilla*. Alibi : πρότομος, *Capriolus*. Infra συνστάτης dicitur.

3. **CAPRIOLUS**, Columellæ lib. 11. cap. 3. genus est rustici ferramenti bieornis ad terram commovendam a similitudine eorum eapreolorum dietum.

† 4. **CAPRIOLUS**, vel **CAPREOLUS**, Clavicula, qua vitis capit adminicula, iisque

adhæret, Gall. *Tendron de vigne*. De capriolis hæc notione Festum vide et Isidorum lib. 18. Orig. eap. 5. Hinc emendandas puto Glossas ejusdem Isidori : *Caprioli, Botriones, latices*, vel, ut est in Excerptis : *Capriolæ, Botriones, latices*; videtur enim legendum *Caprioli, Botryonum helices*, i. vitium Clavieulæ. Botryo pro vitis a Græco Βότρυς, uva, dici potuit; ἐλὲς vero clavicula est. Gloss. vett. ἐλὲς ἀμπέλου, *Pampinus, Clavicula, corimbi*. Vide *Grævium*.

* Glossar Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 : *Caprioli, Gall. Cheaus d'arbres, ainsi comme de coudre, ou d'autre arbre.*

† **CAPRISCOLIS**. Instrum. 2. tom. 1. novæ Gall. Christ. pag. 3. col. 1 : *Amelius Capriscolis, mendosc pro Capiscolis, quod vide in Caput.*

CAPRITUS, Hircus, Gall. *Cabrit, Cabrit*; Oecitanis *Crabit Cheveau*. Lex Salica tit. 5 : *Si quis Capritum, sive capram furatus fuerit.*

* Occurrit præterea in Ch. ann. 1468. ex Tabul. Massil.

CAPRIZANS, seu **CAPRINUS PULSUS**, Medicis qui incipiens a velocitate ante digitorum percussione videtur eadere, et post movetur in completa dilatatione, ad similitudinem caprioli dicitur. Cum enim capriolus incipiat esse velox in saltu, quasi saltum videtur facere in aerem, et post in complendo cursu, et complendo saltu, est velocissimus. Vide Magistrum Egidium Corbeliensem lib. de Pulsib. Græcis σφύρμους δερμαδίζων.

* **CAPRO**, Eadem notione, in Act. S. Bernard. Feltr. tom. 7. Sept. pag. 884. col. 2 : *Inter Caprones agnellum esse querendum.* Hinc diminutivum

* **CAPROLLUS**, pro *Capreolus*, Gall. *Cheveau*, in Lit. ann. 1357. tom. 4. Ordin. reg. Frane. pag. 448. *Chaverin*, eadem notione, inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 5. col. 1.

* **CAPRONA**, Gall. *Cigne, quia capiti prona*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 521. Nonius : *Capronæ, dicuntur Comæ, quæ ante frontem sunt, quasi a capite pronæ.* Vide Martin. Lexic. in hac voce.

CAPRONES, Tigna, cantherii, vulgo *Chevrons*. Polyptychus S. Remigii Remensis : *Vehunt finem quantum necesse est, faciunt pedituram in graneam de decem pâl. et decem Capron. et cooper. caropr. et manopr.* [* Vide supra *Cabiro*.]

1. **CAPSA**, Arca, theca, cista, ubi aliquid reponitur. Papias : *Capsa dicta, quod capiat in se atque servet aliquid.* Ex Græc. κάψα. [Gall. *Chasse*.] Proprie vero est arca, in qua reconduntur Sanctorum Reliquiæ. Jo. de Garlandia in Synonymis :

Die arceas, thecas, eistas, vel serinia, Capsas.

Capsula, capsella, de capsas diminuantur.

Hugo Flaviniacensis in Chronico pag. 270 : *Mitto autem vobis Capsam argenteam sepulcri Saluatoris et S. Jacobi Reliquias continentem.* Chronic. Fontanell. cap. 8 : *Capsam auro et gemmis decoratam continentem pigora diversorum Sanctorum.* [Edietum Odonis Archiep. Rotomag. de Reliquiis S. Eligii ann. 1260 : *Canonici autem, seu Decanus et Capitulum circa immutationem Capsæ, vel translationem contentorum in*

ea... nihil audeant attemptare.] Guntherus lib. 3. Ligur. :

..... Capsasque piorum

Custodes cinerum, prælata thure vaporum.

[Anscharius Archiep. in Vita S. Willeladi inter Acta SS. Benedict. sec. 3. part. 2. pag. 406 : *Verum B. vir ipso in tempore Capsam cum sanctis Reliquiis in collo suspensam habebat, cumque ictus ferientis super collum ejus decideret, corrigiam quidem Capsæ præcidit, ipsum vero in nullo penitus vulnerare potuit.* In hunc locum Mabilionius ait : « Phylacteria vocant antiqui Reliquiarium » collo dependens; quanquam etiam Capsa et Chrismarium eodem sensu leguntur in Vita S. Wilfridi Episcopi ad « ann. 709. »] Adde Odoranni Chr. pag. 640. Joan. Sarisberiens. Epist. 13. Occurrit passim. Le Roman de Turpin : *Li Casse ou li saintuaire ert, rendi si grant odor, que il sembla à tous que Paradis fut ouvers.* Vide *Campsas*. Ejusmodi vero capsarum ad sanctas Reliquias recondendas, benedictiones habentur in Ordine Romano.

CAPSÆ EVANGELIORUM, Opereula. Gesta Regum Franc. cap. 23. et Ado Viennensis in Chron. : *Viginti Capsas Evangeliorum ex auro purissimo gemmario opere calatas, etc.* Chronicon Centul. Harinli lib. 3. eap. 3 : *Evangelium auro scriptum unum, cum Capsa argentea gemmis et lapidibus fabricata.* Aliæ *Capsæ Evangeliorum duæ ex auro et argento paratæ.* Vide *Textus*.

CAPSA. Concil. Arausie. I. cap. 17 : *Cum Capsa et calix offerendus est, et admixtione Eucharistiæ consecrandus.* Canonis titulus est : *Ut in unum propositio sacramenti consecratur.*

* **CAPSA**, Pyxis, in qua sacra Eucharistia asservatur. Stat. Mss. eccl. S. Laurent. Rom. : *Ordinarunt quod de xv. in xv. diebus sacratissimum Corpus Christi renovetur, et Capsa seu vas in quo reponitur, super calicem bene mundetur.*

CAPSA NAVIS, Ima pars navis. Acta SS. Martyrum Africanor. apud Baron. ann. 302. n. 123 : *Ascendit navim cum vinculis magnis, et fuit in Capsa Navis diebus quatuor.* Alii Codd. *Casalc* habent, ut monet idem Baronius.

CAPSARIUM, Capsarum, in quibus recondabantur Sanctorum reliquiæ, theca. Testamentum Perpetui Episcopi Turonensis : *Tibi... Eufonio thecam ex argento de reliquiis Sanctorum do, lego.* Illam intelligo quam deferre solebam : nam deauratam aliam, quæ est in Capsario meo, etc. Ecclesiæ meæ do, lego.

CAPSARIUS, in Breviloquio, dicitur qui in balneis vestimenta suscipit custodienda, vel ille qui portat aliis libros ad Scholam. Vide l. ult. D. de Offic. Præf. vigil. et vet. Interpret. Juvenal. sat. 3. vers. 263. Vide *Capsarius*, [et *Spoliara*.]

† **CAPSARIUS**, Thesaurarius Ecclesiæ seu qui sacrarum capsarum curam habet. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 747. de Reliquiis S. Antonii de Padua : *Rogetur etiam Capsarius, ut ex numero Lipsantheocarum asservatarum in thesauro Ecclesiæ S. Marci, pulchriorem ac digniorem eligat, quæ cum specialibus litteris a persona expresse deputata ad Rectores Paduæ cras deferatur, ut in eam reponatur*

illa pars ossis humeralis, quæ huc mittenda est.

CAPSELLA, diminut. a *Capsa*. Marcellus Empir. cap. 23 : *Postea spleu intra parietem dormitorii cubiculi tectorio, id est, Capsella inclusus.* [Capitulum Generale Cisterc. ann. 1285. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1813 : *Item Fratres bursas et Capsellas anoveant, et eisdem de cetero non utantur.*] *Capsellæ*, in quibus fructus componuntur, in leg. 12. D. (33, 7.) de Instr. vel instrum. leg.

CAPSELLA, Theca reliquiarum. Epistol. Legatorum Sedis Apostol. inter Epistolas Hormisdæ PP. : *Hic voluerunt capellas argenteas facere et dirigere, singulas autem Capsellas per singulorum Apostolorum reliquias fieri debere suggerimus.* Chronicon S. Petri Vivi Senon. : *Receptæ sunt autem Capsellæ sanctarum reliquiarum a Clero.* [Testamentum ann. 837. apud Miræum tom. 1. pag. 21. col. 1 : *Flavellum argenteum unum, Capsellam eburæam unam, candelabra argentea duo.* S. Wilhelmi Constitut. Hirsau. lib. 1. cap. 84 : *Nam et unum simplum semper in sinistro cornu est altaris in una Capsella cum serico decenter ornata.*] Walafridus Strabo de Vita S. Galli cap. 11 : *Habebat autem pendentem Capsellam, in qua continebantur reliquie B. Dei genitricis Mariæ.* Et cap. 32 : *Habuit vir Dei Capsellam de corio factam.* [Stephanus African. Presb. in] Vita S. Amatoris Episc. num. 2 : *Et cum eis esset ignotus, pulchritudine vultus et Capsellari honore, quo reliquias inclusas collo gestabat, cognoverunt Dei esse famulum et cultorem.* Adde Ordericum Vitalem lib. 7. pag. 653.

¶ **CAPSETTA**, Capsula, Gall. *Cassette*. Acta SS. Junii tom. 5. pag. 64. F. ubi de Translatione SS. Prosperi et Venerii : *Qua aperta (capsa) intus eam invenerunt duas Capsettas ligneas et pannum quemdam sericeum.* Et tom. 4. Julii pag. 394. F. in Translatione S. Philastrii : *Illasque honorabiliter et devote reponant in sua Capsetta plumbea.* **CAPSELARIUS**. Statuta Veron. lib. 1. cap. 28 : *Quod nullus Capselarius a Festa de his videlicet, qui vadunt cum capsis vendendo confortinos, scaletas, cielas, et similia, quæ pueri vocant Festam, etc.*

CAPSONUS, in Statut. Mediolensib. 1. part. cap. 254. [Translatio S. Philastrii tom. 4. SS. Julii pag. 394. F. : *Deinde reponant dictam capsettam plumbeam ornate fabricatam in Capsono in sacristia de Dom. circumsepto ferratis, in quo repositæ sunt SS. Cruces aureæ, flammæ et campi : quo in loco Capsonus vel Capsonum sumitur pro majori arca seu armario, ubi multæ minores capsæ asservantur.*]

1. **CAPSULA**, ut *Capsella*. Adrevaldus de Miraculis S. Benedicti cap. 7 : *Cum piis muneribus, Capsula sanctarum reliquiarum, ac brevi Epistola.* [Ordinarium Canonico-rum Regul. S. Laudi Rotomag. ad calcem libri Joan. Abrincensis Episc. de Offic. Eccles. pag. 325 : *Sequuntur per ordinem aqua, crux et cerei, deinde Capsulæ cum Reliquiis Sanctorum.*]

CAPSULA, in qua asservatur hostia consecrata reservanda ad infirmos, in Statutis antiquis Cartusiens. 1. part. cap. 43. §. 49. 50. 51.

2. **CAPSA**, Pars casulæ. Gregorius Turon. de Vitis Patrum cap. 7 : *Diacono cuidam hujus casulam tribuit; erat autem valida eo quod et ipse vir dei robusto fuisset corpore. Capsa autem hujus indumenti ita dilatata erat atque consuta, ut solent in illis candidis fieri, quæ per Paschalia festa Sacerdotum humeris imponuntur.* Infra : *Vere, inquit, dico tibi quia et hac casula tergo utor, et de Capsa ejus parte prolixiore decisa, tegumen pedum aptabo.* Mox quod *Capsa* hic dicitur, cucullum appellat : *Deuso cucullo, aptatus pedulis pedes operuit.* Dynamius Patricius in Vita B. Marii Abb. Ratispon. num. 9 : *Dum ad quosdam Ecclesiæ filios visitandos accederet, canis, quæ catulos habebat, subito exiliens Capsellam ejus scidit.* Burchard. de Casib. S. Galli cap. 1 : *Stolas similiter deauratas, Capsas dalmaticas, subtilia, etc.*

* Vide infra *Capsana* 1.

2. **CAPSULA**, Casula, Gall. *Chasuble*. Testamentum Perpetui Episc. Turon. : *Amalario ibidem Presbytero Capsulam unam communem de serico... do, lego.* [Usus Monasterii Culturæ Cenom. : *Procedat Abbas ad altare, et induat stolum et Capsulam, et eat cum Diacono et Subdiacono et aliis revestitis ubi pridie positum fuit Corpus Domini... Finitis Tractibus exuat Abbas Capsulam et veniat in choro.*]

¶ 3. **CAPSA**, Vagina. W. Wyrester Anecd. pag. 529. Lib. nig. Scaccarii : *Ensis Ethelredi raro Capsa requirit.*

¶ 4. **CAPSA DE CASA**, An Caput mansi? Formulæ Andegav. art. 34. apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 255 : *Cedo tibi atque transcribo Capsa de casa cum ipso villare, ubi ipsa casa resedit, ut ab hodierna die ipsas res denominatas habeas, teneas, possideas, etc.* Vide *Caput Mansi*.

* Proprietas, dominium : nihil quippe magis proprium, quam quod in *Capsa* seu arca asservatur. Charta apud Meichelbec. tom. 1. Hist. Frising. pag. 122 : *Ille (Ratoldus) viriliter circumcinctus gladio suo stabat in medio triclinio domus suæ, tradiditque in Capsam S. Mariæ et in manus venerabilis viri Erchamperti episcopi, etc.* Vide infra in *Mensa*.

* 5. **CAPSA**, Umbella, Gall. *Dais*. Ordinar. Ms. S. Petri Aureæ-val. ubi de processione SS. Corporis Christi : *Tunc prior claustralis et alii magistri ordinis monasterii, sive antiqui et proveci quatuor ex predictis accipiant reverenter Capsam, sub qua portatur Corpus Jhesu Christi..... Tunc canonici, qui supra, accipiant Capsam, ut moris est, doupno abbate subtus existente.* Vide alia fortean notione infra in *Excapatus*.

CAPSACES, Vasculum, in Gloss. Arabico-Lat. Hesychius : *Καψάκιον, γλωσσόκομον.* Cyprianus de Eleemosyna : *Hæc dicit Dominus : Fidelia farris non deficiet, et Capsaces olei non minuetur.* S. Hieronym. Epist. 10. ad Furiam : *Farina seritur, et olei Capsaces nascitur.* Adde Epist. 22. cap. 15. Fridogodus in Vita S. Wilfridi cap. 35 : *Capsaces collo demisti immunda verenda.*

[Vide *Capsax*.]

1. **CAPSANA**. Concilium Avinionense ann. 1337. cap. 42 : *Rectores, perpetui Vicarii et Capellani curati in suis Ecclesiis et parochiis vestes superiores clausas non nimia brevitate*

notandas, cum manicis decenter longis pariter et rotundis, ac capitibus seu Capsanis vulgariter appellatis, notabiliter non apertis aut magnis.

* Idem quod supra *Capitium* 1. Ea vestis pars, quæ ad os tunicæ collum circumamicit humeris injecta, nostris *Chevesaille*, interdum amplissima. Inquisit. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 59. col. 2 : *Ponit Stephanus Chautardus, quod Bertrandus cepit eum per Capsanam, et ejecit eum in terra de bestia sua.* Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 186. Charthoph. reg. ch. 39 : *Supplicans cepit dictum Laurentium de retro per Capsanam ipsamque sic captum binis vicibus in terram sive solerium dictæ aulæ prostravit.* Aliæ ann. 1464. ex Reg. 199. ch. 534 : *Idem Guido accepit prædictum Guillelmum de facto et malitiose ad Capsanam seu in mantica vestis suæ, etc.* Vide *Capsa* 2. et infra *Chevesellia*.

* 2. **CAPSANA**, Capistrum, Gall. *Licol, chevestre*. Comput. ann. 1334. inter Porbat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 85. col. 1 : *Item per unas senglas et per unas Capsanas, etc.*

¶ **CAPSARIUM**, **CAPSARIUS**. Vide in *Capsa*, 1.

¶ **CAPSAX**, Sextariorum duodecim. Papias MS. vet. Onomast. Sangerman. num. 501. In hoc adhuc Onomast. *Capsax minor, Sextariorum quatuor.* Vide *Capsaces*.

¶ **CAPSEA FUSTEA**, Arca lignea. Charta Præpositi Ecclesiæ Massil. ex Tabulario ejusdem : *Et sedentes super quamdam Capseam Fusteam.* Vide *Capsa* 1.

¶ **CAPSELARIUS**, **CAPSELLA**, **CAPSETTA**. Vide *Capsa* 1.

* **CAPSELLA**, diminut. a *Capsa*, Arca, cista. Chron. Andr. Danduli ad ann. 1264. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 505 : *Tanta fuit et est vilitas vestrorum cordium, quod Capsellas et alias mercationes dictæ navis facitis discaricari.* Pro theca reliquiarum, vide in *Capsa* 1.

* **CAPSERIUM**, Cervical, Gall. *Chevet*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item plus unum alium lectum parvum munitum unius culcitæ, unius pulvinaris sive Capserii plenorum plumæ condecenter.* Vide supra *Capitacium*.

* **CAPSERIUS**, Gall. *Caissier*, Ital. *Cassiere*, *Capsæ* seu arcæ publicæ custos. Leg. republ. Genuens. ann. 1576. part. 1. cap. 38. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 2172 : *Omnia officia receptorum pecuniarum, quos vulgus Capserios appellat, etc.* Vide in *Capsa* 1. et *Capsor*.

¶ 1. **CAPSIA**, pro *Capsa*, Arca. Inventarium Prioratus de Podio ann. 1336. ex Armario S. Victoris Massil. : *Duas meginas carnum porcinarum, tres panales de ciccribus, unam Capsiam sine cubicello.* Statuta Massil. pag. 140 : *De clave portæ 11. denarios, de clave Capsiæ 111. denarios, etc.* Ibid. pag. 462 : *Subtiles merces in Capsia, de quibus nantum non datur.*

¶ 2. **CAPSIA**, Alia notione. Magister Boncompagnus de Obsidione Anconæ cap. 11 : *Ipsæ quidem urticæ plurimum rubent et non sunt herbæ vel pisces, sed quedam specialis materia rei, quæ dum cruda est continet venenum, unde plus quam Capsia*

carnes tumefacit humanas. f. Indicum piper quod alii Capsicum vocant.

CAPSIDILE. Vide *Cassidile*.

* **CAPSIDULUS**, Pera, Gall. *Esciepe*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. Vide *Capsis*.

† **CAPSILIA**, Vestis apertura superior, per quam *caput* immittitur et exeritur. Processus de Vita S. Yvonis inter Acta SS. Maii tom. 4. pag. 547. E. : *Dixit (testis) semel se vidisse per Capsiliam ipsius D. Yvonis cilicium, quod portabat ad carnem.*

* Vide supra *Capsana* 1.

CAPSIM. Dudo lib. 3. de Actis Norman. pag. 113 : *Interea infans bonæ indolis, primique gratia floris, Richardus scilicet celebris formabatur Capsim ab annis.* Forte pro *Carptim*, sensim. [Acta S. Cassiani Confess. apud Fontaninum ad calcem Antiquitatum Hortæ pag. 344 :

Interea juvenis Capsim formatur ab annis, Quodque prius cepit, gestis cumulabat opimis.]

1. **CAPSIS**, pro *Capsa*, vel forte pro *Capis*, in Vitis Abbatum S. Albani pag. 83 : *Ad Capsidem quernam in majori arce contentam... recurrat.* Forte *Arca*. [Pro *capsa* sacrarum Reliquiarum sumitur in Miraculis S. Gibriani tom. 7. SS. Maii pag. 633. E. : *Caput itaque ipsius Sancti, quod in Capside, etc.* Translatio S. Mennatis, Eremitæ, apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 983 : *Cum maxima igitur devotione ac reverentia jussit levare sacras reliquias, atque in duabus Capsidibus ligneis nimis diligenter locari.* Ac mendose legitur pro *Cassis* in Glossis Isidori : *Capsis, Galea de corio.* Vide eundem Isid. Orig. 18. 14.]

* 2. **CAPSIS**, *dis*, *Magnus tiphys*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 521. Vide *Capis* 1.

† **CAPSIT**, *Lædit, cæpit*. Papias MS. *Capo, cæpero*, in vet. Onomastico Sangerman. MS. n. 501. quod ultimum Plauti est.

* **CAPSOL**, **CAPSOLIUM**, Capitalis solidus, qui ex pretio rei venditæ domino exsolvitur, idem quod supra *Capisolidum*. *Capsou*, in Ch. ann. 1389. ex Chartul. Henr. V. et VI. reg. Angl. in Bibl. reg. Cod. 8387. 4. fol. 53. vº. : *Vint solz de Morlans de fins avec touz Capsous, présentations et préparances, et autres droits et appartenances.* Pactum inter abbat. Anianæ et habitat. ejusd. villæ ann. 1332. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 175 : *Item super vinteno, tallius, Capsol et quacumque parte seu portione fructuum seu bonorum per universitatem seu communitatem villæ Anianæ... indicendis vel levandis, etc.* Confirmat. pariag. de villis de Casluc. et S. Affric. ann. 1320. in Reg. 60. ch. 117 : *Fecerunt unionem et pariagium inter se de prædictis in modum infra scriptum, videlicet quod jurisdictio omnimoda, alta et bassa, confiscationes bonorum mobilium et immobilium, et Capsolia seu capita solidorum... sint communia.* Vide *Caput solidum* in *Caput* 3.

* **CHAPSALL**, Eadem notione. Charta Guid. vicecom. de Comborno ann. 1284. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 424 : *Item volumus quod ipsi libere possint emere et vendere cuicumque voluerint bona sua, ...*

salvo nostro *Chapsall*. Ubi f. leg. *Chapsoll*.

† **CAPSOLDUM**, Quod de solido seu integro carpitur; collybus seu pecunia quæ numulario datur pro pecunia commutanda. Laurent. in *Amalthea*. Alciatus lib. 1. de *Parerg.* cap. 45 : *Salicetus dum Capsoldum de stipendiis Juris Professorum deduci non posse docuit, sicut nec de eleemosynis, non absimilem collybo deductionem intellexit : sic a vulgo confictam, quia de solido, id est, integro, carpatur.* Vide *Capsol* et *Caput Solidum* in *Caput*.

* **CAPSONA**, *Piegne* (pro *Peigne*) Gallice, in Glossar. Lat. Gell. ex Cod. reg. 521. Vide *Casona*.

† **CAPSONUS**. Vide *Capsa* 1.

† **CAPSOR**, Præpositus *capsæ* numariæ, Gall. *Caissier*. Diplomatorium Ludovici Ducis Brandenburg. n. 5. apud Ludewig. tom. 7. pag. 6 : *Si vero denariorum dictorum monetariorum variam decreverimus adhibere, hoc nusquam licebit fieri nisi in eorum fabrica vel in Capsorum assere eorumdem. Et si alibi quam apud dictos monetarios, vel eorum Capsores, falsi et non dativi denarii inveniuntur, pro hujusmodi excessibus jam dicti nostri monetarii non tenebuntur ultatenus respondere.* Vide *Capsor* in *Cambiare*.

† **CAPSOU**. Constitut. Ecclesiæ Valentiniæ, tom. 4. Concil. Hispan. pag. 188 : *Ideoquæ præfatus Canonicus pro labore suo et assistentia... habeat et recipiat, ut vulgo dicunt, el Capsou... Canonicus Impositor teneatur observare præfatum usum in exigendo Capsou usitatum.* Vide *Capsoldum*.

† **CAPSOVERIUS**, Qui solvendo *capsou* præpositus est. Synod. Oriolana ann. 1600 : *Rationalis vel Capsoverius Missas eo ordine et distinctione describat, ut uniuscujusque Presbyteri singulis hebdomadibus Missas Votivas computet, cogitetque singulis annis rationem visitoribus nostris sese redditurum.*

* **CAPSTINA**, perperam pro *Capsana* lectum est in Capitul. S. Vict. Massil. Mss. ann. 1378 : *Statuimus quod nullus portet vestes inhonestas cum manicis largis ultra modum, vel cordulatione in Capstina nec in manicis.* Vide supra *Capsana* 1.

CAPSULA. Vide *Capsa* 1. et 2.

1. **CAPSUM**, Thorax, pars concava corporis costis circumdata, Italis *Casso*, et *Cassaro*, Anglis *Chest*, id est, *Capsa*, arca, unde vocis etymon. Nam pectus et thoracem arcam vocarunt, uti supra observatum in voce *Arca*. Lex Longob. lib. 1. tit. 7. § 8. et 9. [** Rothar. 59.] : *Si quis alii plagam in facie fecerit componat ei sol. 16... si quis alium intra Capsum plagaverit, componat ei sol. 20.* Tit. 8. § 14. [** Rothar. 101.] : *Si quis alio... plagam infra Capsum fecerit, aut cum sagitta, aut cum quibuslibet armis, etc.* Et § 20. [** Rothar. 111.] : *Si intra Capsum plagaverit, etc.* Editio Heroldi tit. 42. habet intra *Capsam*. Tit. 44. § 15. intra *Cabsum*. Leg. Wisig. lib. 6. tit. 4. § 3 : *Qui Cassos alteri fergerit, et ex hoc qui percussus est, debilis apparuerit, etc.* Est autem Latinis *Capsum*, locus conclusus. Festus animalium conseptum explicat. Velleius *inclusa Capso animalia* dixit.

2. **CAPSUM**, Retis species, seu machinæ ad capiendos pisces. Gregorius Turonens.

lib. 10. cap. 10. de castrare filii Clodovei Regis : *Jussit eum in alveum Matronæ fluminis projici. Tunc intra Capsum, quod opere meo ad capiendorum piscium necessitatem præparaveram, reperi.*

* Ubi ex Codicum Mss. fide D. Bouquet tom. 2. Collect. Histor. Franc. pag. 316. *Lapsus* restituit, quomodo etiam legendum opinor eoque sensu intelligendum quo *Lapsus* suo loco.

3. **CAPSUM**, *Carsus*. Isidorus lib. 20. Orig. cap. 12 : *Capsus, carruca undique contexta, quasi capsula.* Papiæ *Capsus, est genus vehiculi.* Gloss. Saxon. Ælfrixi : *Capsus, hetogan cræt; ubi cræt est currus.* Gloss. S. Benedicti cap. de Agricult. : *Capsum, πλωθιον.* Est autem πλωθιον, laterculus, quadrata figura, qua ferme sunt currus tecti. Sed apud Vitruvium lib. 10. cap. 14. *Capsum rhedæ*, dicitur ea rhedæ pars, ubi qui vectantur, sedent. Vide *Salmasium* ad Hist. Aug.

CAPSUM ECCLESIE. Gregorius Turonens. lib. 2. Hist. cap. 14 : *Habet, (hæc basilica) in longitudine pedes 155. in latum 60. habet in altum usque ad cameram pedes 45. fenestras in altario 32. in Capso 20. columnas 41. in toto edificio fenestras 52. columnas 120. ostia 8. 3. in altario... 5. in Capso.* Et cap. 16 : *Ecclesiam fabricavit habentem in longum pedes 150. in latum pedes 60. in altum infra Capsum usque cameram pedes 50. habet fenestras 42. columnas 70. ostia 8.* Charta Henrici Episc. Suession. ann. 1088. in Chronico S. Joannis de Vineis : *Delegavit victui Canonice vinatica S. Joannis, et villæ, quæ Charliaca nuncupatur, Capsum altaris, quod ab Hysoto prædecessore meo et Hugone Auculfi filio, hæreditario illius honoris patrono, et cæteris hæreditibus plenissime concessum est atque laudatum.* Charta Ursi Silvaneet. Episc. in Hist. S. Martini de Campis : *Concessit Ecclesiæ S. Martini de Campis altare de Sordida Villa, et tertiam partem Capsi, et atrium.* Charta alia ann. 1096. in eadem Hist. : *Dederunt Ecclesiæ quæ sita est... altare videlicet et Capsum, sepulturam, et tantum atrii, ubi fierent officinæ Fratrum.* Alia Rursum ibidem : *Ecclesiæ B. Petri Cluniacensis... concesserunt Capsum Ecclesiæ de Clamart.* Quod vero *capsum* dicitur his locis,

Cassum, appellatur in Charta Guarini Episcopi Ambian. ann. 1138. in Tabulario Abbatie S. Fusciani : *Altare de S. Germano super ripam Augi, cum Casso Ecclesiæ ejusdem altaris, et appenditiis.*

† **CAPSUM MONASTERII**, in Actis SS. Benedict. sec. 6. part. 1. pag. 253. ubi de Inventione corporis S. Maximini Abb. : *Placuit enim ut retro altare in Capso Monasterii novi jam consummati constructum, in suis sarcophagis ponerentur (Reliquiæ) donec tota perficeretur Ecclesia.*

Jam vero quid sit *Capsum*, et *Cassum* Ecclesiæ, non omnino promptum est ex præallatis assequi. Gregorius Turonens. cap. 14. totam ædis sacræ longitudinem, quæ 155. pedum fuit, in duas partes dividit, in *Altare*, scilicet, et *Capsum* : atque ex 52. fenestris, quas ædi adsignat, ait in *Altari* exstitisse 32. in *Capso* 20. [ex ostiis 8. tres in *Altario* fuisse, in *Capso* quinque.] Ex quibus confici videretur *Capsum* appellasse

eam ædis sacræ partem, quam *Navim* dicimus, quæ videtur esse sententia Sirmondi ad Sidonii carmen 16. et Henr. Valesii ad Sozomen. lib. 9. cap. 2. [atque etiam Mabillonii de Liturgia Gallicana pag. 69. ubi observat in Actis Martyrum Africanorum dici *Capsam navis* ad designandam imam veræ navis partem.] nisi capsum minoris esset longitudinis, quam *altare*, seu pars ædis, in qua altare statui solet, quod a forma ædium sacrarum, si non veteri, saltem hodierna abhorret. Tametsi non diffitear, interdum navim Ecclesiæ, ac Monachorum præsertim, etiam longe breviorum fuisse: ut in æde sacra Abbatiae S. Dionysii ad Lutetiam advertere est, ut alias præteream ædes sacras Monachicas veteris structuræ; unde si ea pars secundum Sirmondi et Valesii [necnon Mabillonii] sententiam *Capsum* appellatur, a Gregorio Turonensi inde forte dicta fuerit, quod rhedæ undique tectæ instar quadrata vel oblonga tecta fuerit, eadem, qua *Navis* dicta est ratione, uti in hac voce docemus. Nam *Capsum*, *Rhedani tectam* dici mox observavimus. Sane fuit cum existimarem, aliud fuisse capsum quam navim Ecclesiæ, et apud Gregorium *Capsum* intelligi debere de ea ædis parte, quæ retro altare est, et editior olim erat, quam *Capitium* appellatam fuisse diximus. Id videtur innuere idem Gregorius cap. 16. ubi ait, Ecclesiam, de qua loquitur, habuisse in altum infra *Capsum* usque *Cameram pedes* 50. Quippe ædis altitudinem infra *Capsum* mensus est, quæ in Capso, quod a terra editius existisse diximus, minor fuisset. Proinde *Capsum* ex *Capitium* formatum mihi persuasum erat, ut et altaris vocabulo Gregorium reliquam ædem sacram intellexisse. Postmodum pars illa in qua altare est, *Capsum* etiam et *Capitium* appellata est; præsertim in Ecclesiis, in quibus *Capitium* editius non erat. Sed et *Caput Ecclesiæ* interdum ea pars appellatur. Helgaudus in Roberto Rege pag. 73: *Ad Caput S. Aniani unum* (altare.) Infra: *Caput autem ipsius Monasterii fecit miro opere in similitudinem Monasterii S. Mariæ, etc.* Petrus Cellensis lib. 9. Epist. 5: *Caput Monasterii nostri* (Ecclesiæ) *renovare aggredior.* Chronicon S. Benigni: *Altare S. Mariæ in hoc loco constitutum, quod Caput Ecclesiæ dicebatur ab antiquis.* In Chronico brevi S. Dionysii ann. 1143: *Dedicatio partis Capitalis Ecclesiæ.* Vide *Capitium* 2.

* **CAPSUS**, pro Cassus. Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 37. ex Cod. reg. 4621. fol. 24. rº: *Qui in monstris predictis appuntabuntur, intelligantur eo ipso quod appuntati fuerint, Capsi et revocati ab officiis, servitiis et stipendiis ipsorum.* Vide alia notione in *Capsum* 3.

CAPTA, ἡ ἀπὸ προγόνων οἰκία, in Gloss. Lat. Græc. Domus paterna, avita. [An eadem notione in MS. Codice Irminonis Abb. San-German. fol. 101. col. 1: *Isti solvunt de eorum Captas pullo. ova et dies tres.*] [* ap. Guerard. pag. 213: *De eorum Capitibus pullos* 1. etc. In Glossis Lat. Gr. est *Captam*, τὴν ἀπὸ etc. pro quo Scaliger ad Festum voce *Procapis* legendum scribit *Capem*.]

CAPTABULUM. Vide *Catabulum*.

† **CAPTAGIUM**, Census de capite. Vide *Capitale* 5.

CAPTALARIUS. Vide *Capitularius* post *Capitulum* 5.

CAPTALE. Vide *Capitale* 4.

* **CAPTALERIUS**, Qui rei alicui præpositus est, qui terram aliudve sub censu seu redditu annuo tenet, *Captalier* Occit. Charta ann. 1227. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 72. col. 2: *Item qui facit argentum et portat eum ad Captalerium, si ille non persolvat messiones, vel non persolvebat d'aitant quant n'e portara pos à la roda o all tost es la mena, le Captaliers es tenguez de pagar las messios del argent.* Vide supra *Caporalis* et *Captalarii* in *Capitulum*, 5.

CAPTALIS. Vide *Capitalis*.

* **CAPTALMEN**, Quod vi et injuste captum est. Charta ann. 1090. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 352: *Non tollam de ipsis causis et de ipsa communia canonicis S. Petri qui hodie vivunt, vel inantea futuri sunt me sciente; et nesciens facerem intra duos menses Captalmen ou rendray ou rendre feray plusquam si scirem.*

† **CAPTAMENTUM**, Species servitii, de quo sic in Charta anni 1256. ex Tabulario S. Germani a Pratis: *Quæ omnia teneo in feodum... Pro hujusmodi Captamento sive servitio, videlicet tredecim cultellis tabulariis sive mensalibus, et uno corio cervi bene preparato, semel tamen præstando a me toto tempore vitæ meæ, et idem Captamentum vel servitium, etc.*

* Vel præstationis, idem, ni fallor, quod *Acaptamentum*, quomodo etiam forte legendum est. Vide in *Acaptare*.

* **CAPTANIA**. **TENERE AD CAPTANIAM**, Tenere ad terminum statutum, aut ad voluntatem alterius, vel etiam sub conditione *capitalia* ad libitum restituendi, nisi idem sit quod *Tenere ad cattallum*. Charta ann. 1308. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 341: *Homines de sancto Poncio Thomeriarum conquesti sunt, quod cum sint in possessione..... tenendi et depascendi porcos suos, et quos tenent ad Captaniam in pascuis et in terminalibus de Angulis.* Vide *Capitale* 4. et infra *Cattallum*.

CAPTARE. Vide *Cuptare*.

† **CAPTATELA PALLII**, apud Tertulianum, Acceptio Pallii. Vide *Salmasium* de Pallio pag. 367.

† **CAPTATIA**, Dolus, astutia, malitia, in Gloss. Sangerman. MSS. n. 501. Vide *Capratio*.

CAPTATOR, Θηρευτής. *Captatio*, θήρα, *Captator*, *Venator*, θηρευτής. *Capto*, θηρεύω, in Gloss. Græc. Lat. Vide *Captura*.

* **CAPTATUS**. **HORA CAPTATA**, Rato tempore, hora præstituta. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 86: *Imponebatur quod de nocte ad domum Domini dicti le Contepointier doubletarii.... hora Captata accessissent.*

* **CAPTAU**. Vide *Capitalis*, 1.

† **CAPTEINIUM**, **CAPTEMIUM**, **CAPTEN**. Vide post *Captenerere*.

* **CAPTELA**, Cautela, cautio, Gall. *Caution*, *sûreté*. Pactum inter Robert. ducem Burgund. et Amed. comit. Sabaud. ann. 1289. in Chartul. Sabaud. fol. 98. rº: *Cum nos dictus dux teneamus medietatem*

castri Columberii pro Captela observantie dictæ compositionis factæ inter nos et dictum delphinum, etc.

CAPTENERE, Manutenerere, tutari. Litteræ anni 1081. in Tabulario S. Stephani Lemovic.: *Et voluerunt cum eo placitare, et de suo multam dare, ut Capteneret eos adversus Archidiacon. et Canonicos.* Charta Abbat. Moissiacensis ann. 1212. in Regesto Carcasson.: *Comes Ecclesiam nostram et jura omnia, in omnibus quæ de jure poterit, debet Captenerere et tutari.* Vox vero formata a caput tenere. *Capitulare* 4. Caroli Magni incerti anni cap. 9: *De vassis Regalibus, ut honorem habeant, et per se, aut ad nos, aut filium nostrum Caput teneant, id est, seipsos per se, aut per nos, etc. manuteneant: id enim valet particula ad.*

CAPTENTIUM, et **CAPITENNIIUM**, Tutela, tutamentum, protectio, Occitanis *Captein*. Exstat in Regesto Comitum Tolosæ Charta ann. 1233. cujus titulus in hæc verba concipitur: *Aisso es Charta del Captein de Serras: qua Serrensis castri incolæ ponunt se in Captennio, et amparantia, et protectione Raimundi Comit. Tolosani.* Captennii formulam exhibet idem Regestum in Litteris ann. 1245. hoc verborum contextu: *Notum sit cunctis quod Euricus de Castanhaco pro se et pro aliis dominis de Castanhaco parieris suis, de consilio et voluntate et assensu aliorum dominorum de Castanhaco.... pro ipsis et pro omnibus aliis hominibus et universitate de Castanhaco miserunt, se scilicet et eorum corpora, et totam villam, et universitatem de Castanhaco, et omnes illos homines et mulieres qui ibi habitant, et de cætero ibi habitabunt, et omnes eorum res, et bona mobilia et immobilia quæcunque sunt et ubicunque, sub Captennio et amparantia, protectione, et firma et salva custodia D. Raimundi Dei gratia Comit. Tolosæ et hæredum et successorum ejus in perpetuum, et Vicarii ejus Tolosæ pro ipso. Et pro isto Captennio, amparantia, protectione et custodia, jam dictus Enricus et alii prescripti probi homines pro ipsis et pro omni universitate de Castanhaco debent, et conveniunt dare, reddere, et solvere eidem Domino Comiti, vel ejus Vicario Tolosæ in castro Narbonensi singulis annis in festo Paschæ Domini 50. solidos monetæ Tolosane, etc. Hoc autem concessio Berengarius de Promilhaco Vicarius Tolosæ pro dicto Dom. Comite, et pro hæredibus et successoribus ejus, recepit omnes predictos probos homines et alios dominos, et villam de Castanhaco, et omnes eorum res, et bona mobilia et immobilia, ut dictum est, sub Captennio, amparantia, protectione et custodia dicti Domini Comit. et hæredum et successorum ejus in perpetuum: et mandavit et promisit eos et totam villam antedictam, et omnes ibi habitantes et qui de cætero ibi habitabunt, et omnes eorum res et bona ubicunque in cunctis locis, uti dictum est, Capteuere, et amparare, et custodire, et protegere de omnibus viventibus bona fide, et legitime. Act. 8. die exitus mensis Decemb. 1245.*

Gallandus in Tractatu de Franco alodio aliud suggerit captennii exemplum ex Litt. ann. 1212: *De illis mansis, seu bordariis in quibus Dom. Comes habebat suum Captemium* (legendum *Capteinnium* vel *Captentium*) pro

Abbate Milite, etc. Et infra : *Pro his autem omnibus debemus Captenerc et tutari Dom Abbatem et Conventum et Ecclesiam D. Petri, etc.* In Tabulario Abb. Deiparæ Santonensis fol. 27 : *Aymericus de Rancone dedit Capitennium suum Ecclesie B. Mariæ, ita quod custodiat et defendat eos ab omnibus hominibus, nec nocebit propter aliquam guerram hominibus ejusdem Ecclesie, nisi invenerit eos in forisfacto.* Fol. 76. ann. 1137 : *Willelmus Ricou et Helias Milites de Broda (Brou) promiserunt B. Mariæ Capitennium suum, auxilium et tutelam de decima terre Spinæ contra omnes homines.* Vide Cruccum in Hist. Episcop. Cadurcensis. num. 95.

CAPTEINIUM, inde usurpatum pro eo vectigali, quod domino *Captenenti*, tutelæ nomine, ultro præstatur, quod aliis *Salvamentum* appellatur. Consuetudo municipalis Bellaici in Pictonibus : *De illis quæ pertinent ad Ecclesiam S. Germani, de mansis, sive bordariis, in quibus dominus Comes habet suum Capteinium pro Abbate Milite.*

¶ **CAPTEN**. Tabularium Ecel. Cadurcensis : *Espleita minuta per Capten et per terras, quas tenet Hugo, etc.*

* **CAPTENNIUM**, **CAPTINIUM**, Præstatio seu vectigal, quod domino *Captenenti*, tutelæ nomine, ultro præstatur; quod aliis *Salvamentum* appellatur. Lit. ann. 1296. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 8. vº. col. 1 : *Invenimus quod Captennia, de quibus in litteris regiis fit mentio valent in hunc modum : Captennium de Bagio, decem libras Caturcenses; Captennium d'Aniols, decem libras ceræ; Captennium de Flaviaco, duas libras ceræ; Captennium d'Airan, quinquaginta pisces assieigas, quæ æstimantur lxx. solidos Caturcenses.* Charta ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 337 : *Item (vendidit Baudouynus de Maoritania) boatam bladi seu Captinium annuatim dicto militi debitum. Boatam alberguatam et Captinium loci de Aspreviis, in ch. 340. ibid. Captennia sive Captienhs, in Ch. ann. 1342. ex Reg. 74. ch. 238. Reg. ejusd. Cam. Comput. sign. Bel fol. 197. rº. : Item Captinium dou lieu de Clanhac du blé et des gelines deu chascun an par les hommes dudit lieu. Vide in *Captenere*.*

* **CHAPTENIH**, Eodem significatu, in Charta ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 261 : *Item induxit idem Raimundus falso modo Heliam Mathoni se daturum eidem decem solidos ratione sive de Chaptienih annis singulis solvendo.*

CAPTENSULA. **CAPTENTULA**. Gloss. Isidor. : *Captentula, captio.* Alibi : *Muscipula, Captentula.* Martianus Capella lib. 4. extremo :

Cum ambage fieta præstruis sophismata,
Captensulisque ludis illigantibus.

Vide Festum in *Scaptensula*.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 : *Captentula, ad capiendum aves, Gallice Regetoore.*

* **CAPTIA**, Venatio, Gall. *Chace*. Charta Frider. I. imper. ann. 1162. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 2115 : *Cum molendinis, piscationibus, montibus, planitiis, Captiis volucrum et beluarum, etc.* Vide *Caciare*.

* **CAPTIENHS**, **CAPTINIUM**. Vide supra *Captenium*.

1. **CAPTIO**, Detentio, carcer. Gervasius Remensis Archiepiscopus. in libello MS. de Miraculis peraetis ad Reliquias B. Melanii : *Quam plurimos audivimus super prædictas reliquias Captionem jurasse, quicum fugere vellent, non potuerunt, et reversi sunt.* Lco Ost. lib. 2. cap. 75 : *Sororem Teanensium Comitum; quam idem Pandulfus in Captione habebat, pro absolutione Adenulfi reddere voluerat.* Petrus Diaconus. lib. 4 : *Alios in Captionem detinuit.* Adde cap. 70. [Acta SS. Junii tom. 3. pag. 463. de S. Raynerio : *Cujus Captivitas murus erat compositus grandibus lapidibus.*] *Esse in Captione Regis, in Legibus Henrici I. Regis Angli. cap. 53. In Captionem mittere, in Charta ann. 1102. apud Ughellum tom. 7. pag. 864. Captionner, in carcerem conjicere, detrudere, in Consuetudine Aquensi tit. 9. art. 44. [Captio, Conspiratio, consensio, in vet. Glossario San-German. MS. n. 501. Hoc forte sensu posset intelligi relatus Gervasii locus.]*

¶ **CAPCIO**, Eadem notione. Charta conventionis inter Henricum Regem Angli. et Robertum Comitem Fland. pag. 14. Libri nigri Scaccarii : *Et si non fecerint, in Capcione Regis Henrici se ponent... et ponent se in Capcione in turri Londonie.*

* 2. **CAPTIO**, Admissio, receptus. Charta ann. 1317. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 25. col. 2 : *Necnon signa, quæ ante eorum Captionem portare consueverant, faciatis ipsos (Judæos) in eorum vestibus superioribus evidenter portare.*

CAPTIONES, Malætolte, exactiones, in Charta ann. 1076. tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 158. Tabularium S. Martini de Campis : *Captionem quoque quam super hospites B. Mariæ apud Nongentum habebam, quitam dimisi.* Ita Captio pro ζημία, damnum, fraus, usurpat lex 1. Cod. Th. (4, 4.) de Testam. [* Vide Dirksen. hac voce § 2. Charta Frider. II. Imperat. : *Ut omne jus absque Captione, quod vulgo Vare dicitur, observetur, tam de extraneis quam de burgensibus.* apud Westphal. Monum. Cimbr. vol. 1. col. 1288. Chart. ann. 1255. in Thur. Sacr. tom. 1. pag. 344 : *Quod advocatus... judicare debuit sine Capcione, que Vare vulgariter nominatur.* Vide Haltaus. Gloss. Germ. voce *Far* col. 437. *Captiositates in placitis que vulgariter Vare dicuntur, in Chart. ann. 1232. ap. Würdtw. Subsid. Diplom. vol. 10. pag. 15.]*

CAPTIONES, alias *Prise*, dictum quidquid ad expensas Regis seu domini capitur super subditos et tenentes, quod legitime et debite persolvi debet. Charta Theobaldi Comitis Senesealli Franciæ in Hist. Blesensi pag. 301 : *Perdonaverunt hominibus istius patriæ Captionem equorum et telarum, in quibus manducabant.* Vide Statuta Davidis II. Regis Scotiæ cap. 48. et infra in *Captura*.

* Bulla Leonis IX. PP. pro monast. B. M. de Bretolio : *Nec Captionem panis et vini, carnisque et piscis, nec alicujus rei ibi habeat.* Vide in *Captor* 2.

1. **CAPTIVARE**, Capere, captivum reddere. Gloss. Græc. Lat. : *αἰχμαλωτίζειν, Capto, Captivum duco, Captivo. αἰχμαλωτιστής, Captivator, αἰχμαλωτιστής, Captivor.* Petrus

Chrysolog. Serm. 7 : *Hypocrisis dum cupit Captivare oculos, oculis fit ipsa captiva.* Serm. 29 : *Aurum Judaicum populum sic suo Captivavit affectu, vicit illecebris, etc.* [Epistola J. Episcopi Aconensis ad Honorium III. Papam apud Acherium Spieil. tom. 8. pag. 373 : *Quibusdam eorum a Sarracenis Captivatis, aliis mari subversis (f. submersis) etc.*] Utuntur [Vulg. Interp. Rom. 7. 23. Aug. Civ. Dei lib. 1. cap. 1.] Dudo lib. 2. de Actis Norman. Saxo Grammat. lib. 2. Willelmus Brito lib. 4. Philipp. et alii.

¶ **CAPTIVATIO**, Captivitas, apud Rymer. tom. 2. pag. 222 : *Omnes fratres... de Captivatione sua per vos redemptionem habentes.* Et tom. 8. pag. 480 : *Arrestationibus, Captivationibus et detentionibus.*

¶ **CAPTIVATOR**, Qui addicit in captivitatem. Aug. Ep. 199 : *Captivatores tuos et deprædatores.* Apud Marten. Anecd. tom. 4. col. 184 : *De Captivatoribus Clericorum.*

¶ **CAPTIVELLUS**, Misellus. Vita B. Johannis Bonvisii tom. 5. SS. Maii pag. 109 : *Dissipat facta sua, et de malo in Captivellum venit.*

¶ **CAPTIVITAS**, Miseria, calamitas, apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. pag. 300 : *Ad tantam miseriam et Captivitatem devenerat, ut, etc.*

¶ **CAPTIVUS**, Vilis, contentibilis, Gall. *Chetif*. Cartul. Matiscon. fol. 173. verso ann. 1182 : *Testificati sunt quod tertia pars de bosco Captivo ad eandem Ecclesiam pertinet.*

* 2. **CAPTIVARE**, Diripere, abducere, misere habere. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Chetif, Captivus. Chetivement, Captive. Chetiveté, Captivitas. Captivare, faire chetif.* Annal. Bertin. ad ann. 853. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 69 : *Cuncta eo furiosius, quo liberius diripiunt, cremant atque Captivant.* Unde *Chaitiveté, Chetiveté, Chaitivoison et Chetivoisson* passim apud Scriptores nostros idem sonat quod Res vilis pretii, humilitas, vilitas, interdum idem est quod Captivitas sensu proprio intellecta. Chron. S. Dion. tom. 3. ejusd. Collect. pag. 180 : *Deux jones fumes nées de la terre de Mazonic, qui avoient esté prises et emmencées en Chetivoissons.* Ibid. pag. 246 : *Par ce délivra soi meismes d'essil et le pueple de Chetivoissons.* Lit. remiss. ann. 1369. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 315 : *Les signifiens ont prins six hardées de lin, un forger où n'avoit que Chetivetez.* Bestiarius Ms. :

Que Jhesus Crist en haut montant
Mena nostre Chaitiveté.

Rursum ibid. :

Quant il est biaux, riches et fors,
Et il n'est teus qu'il se racort
De son signour qui tel l'a fait,
Et hors de Chaitivoissons trait.

* *Cetif* pro *Captif*, Captivus, in Poem. Itin. Ultram. comit. Pontiv. : *Il demanda coi; et il disent, Sire, un Cetif pour mettre au bersel.* Quetif, eodem intellectu, in Ch. ann. 1262. in Reg. comit. Clarimont. : *Je ay donné et otroié..... au freres de la meson Dieu de Clermont de l'ordre de Sainte Trinité et des Quetis tout mon manoir.*

* Non semel occurrit mentio ejusdem societatis, quam de la *Chetiveté* appella-

bant, cujus præfectus Maire vel Seigneur des Chetifs ou de la grant terre facete renuntiabatur. Hic ab innuptis et reens nuptis, qui eidem obedientiam jurare tenebatur, tributum exigebat jurisdictionemque in res jocularis sibi adseribebat. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 110. ch. 302 : *Jehum Malin.... et aucuns autres compaignons de la ville de Beurieu en Laonnois, pour ce qu'il avoient entendu que Geraumin Marin avoit esté batu par sa femme, s'en fusent alez vers son hostel et eussent dit audit Geraumin par maniere d'esbatement : Le maire de la Chetiveté a ordené que tu soies chariez; car tu l'as desservi pour ce que ta femme t'a batu.* Aliæ ann. 1469. in Reg. 195. ch. 359 : *Le Dimenche gras ung nommé Simonnet..... demourant en la ville de Avise en Champagne.... print l'abit de meschance, qui est une chose acoustumée ledit jour en ladite ville, et se représente le Seigneur de la grant lerr; qui se nomme et appelle le Maire des Chestiz;..... lequel faisait contraindre les nouveaulx mariez à payer chacun cinq solz et les autres compaignons nouveaulx venus ou autres estans à marier à payer chacun une somme au dessoubz de cinq solz.* Rursum aliæ ann. 1472. ibid. eh. 808 : *En la ville de Sueil sur Ayne et autres villes circumvoisines de tous temps et d'ancienneté les gens mariez ont accoustumé par forme de récréation eulx assembler le jour de Caresmeprenant, disner ensemble, et les nouveaulx mariez d'icelle année payer leur bienvenue, et faire obeissance à l'un d'eulx, qui se dit et nomme par forme d'esbatement le Seigneur des Chetifs ou de la grant terre. Seigneur de Grant nude appellatur, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 189. ch. 426. ubi et per procuratores jurisdictionem suam interdum exercuisse docemur : De toute ancienneté l'en a acoustumé à Ermnonville le jour de la my-kuresme que les jeunes gens nouveaulx mariez en l'année prouchainement précédent font certaine feste et eslisent l'un d'entre eulx, qu'ilz appellent le Seigneur de Grant, lequel fait par chacun an certains procureurs pour refformer et corriger par esbatement tous ceulx dudit lieu qui se sont mal gouvernez ou portez en leur mariage durant ladite année. Eodem nomine designabantur nundinæ Remenses, quæ media Quadragesima celebrantur. Lit. remiss. ann. 1388. ex Reg. 135. eh. 136 : Comme les exposans estoient alez..... en la ville de Reins a la foire, qui est appelée de Chetiz, qui est chascun an en icelle ville de Reins le jour de Mikaresme. Vide supra in Asinus 3.*

* CAPTIVATUS, Angustus. Vita S. Anschar. sæc. 4. Bened. part. 2. art. 37 : *Ut diæcesim parvam et admodum Captivatam augetet, etc.*

* CAPTIVUS, pro Viduus, privatus; interprete Cardulo, in Hist. transl. S. Abund. tom. 5. Sept. pag. 306. col. 1.

1. CAPTOR. Glossæ Isonis Magistri : *Aucupes, venatores, vel Captiores.* Vide Captator.

* 2. CAPTOR, Qui captiones nomine regis exigebat. Arest. parlam. Paris. ann. 1379. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 408 : *Quod dicti mercatores foranei et eorum vecturarii mittendo et aducendo pisces suos, fuerant in itinere veniendo ad dictam villam nostram Parisiensem per Captiores nostros*

et gencium sanguinis nostri... pluries impediti et quamplurimum dampnificati, etc. Vide supra Captiones.

* 3. CAPTOR, Gall. Receveur, Collector, qui recipit. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 66. r^o. : *Johannes de Weli, apud Orcheum montem commorans, institutus Captor monetarum falsarum aut billonis, item extra regnum portatarum per litteras regis datas xxv. Sept. 1364.*

† CAPTUARIUS. Vide Captura.

CAPTUM. Vetus Charta apud Rodericum da Cunha in Episcopis Portensib. 2. part. pag. 31 : *Reliquit pro suo anniversario aliud Marabitinum per Ecclesiam S. Joannis de Ver, quæ est Camara Episcopalis, cujus patronatus et Captum ipse acquisivit tempore suo.* Charta alia Alphonsi Lusitanie Regis ann. 1258. in eadem Hist. 1. parte eap. 13. pag. 164 : *Quod ego do et concedo Monasterio S. Stephani... quæ pertinent ac pertinere debent ad jus Regale in toto Capto Monasterii.* Versio Lusitanica habet, *em toto o conto do mosteiro.* Vide Cautum 2.

1. CAPTURA, Latinis Scriptoribus dicitur pretium flagitii aut eriminis, merces artium sordidarum et obscenarum, uti observatum a Casaubono ad Sueton. in Calig. cap. 40.

CAPTURA, Locus piscosus, ubi capiuntur pisces. Isidori Glossæ : *Captura, detentio, vel locus piscosus, ubi sedet Captuarius, qui balneaticum exigit.* Ita Codex MS. Regius Cod. 1013. ubi editus habet *actuarius*, et *balneare*. [Cum Captura est detentio, accipitur pro captivitate : cum vero significat locum piscosum, pro piseina, ubi multi capiuntur pisces, ut in seqq. locis. Capturam esse mercedem, quæ pro balneo penditur, quæ balneare vel balneaticum dicitur, sicut cujusvis sordidæ et obscenæ merces captura, facile intellectu est. Ita Grævinus in Isid. Gloss. ubi non videt, inquit, quomodo cum præcedentibus cohæreant hæc verba, *Qui balneaticum exigit*, nisi captura etiam dicatur locus, ubi sedet *Actuarius*, qui balneare exigit. Eccardus Histor. Marchionum Misnensium eol. 253 : *Anno Dom. Incarn. 838.... facta est contentio Gosboldi et Hrabani Abbatis coram Imper. Ludovico... de Captura quam Folco et fratres ejus Biurgo et Hroo tradiderunt ad S. Bonificium.*] Diploma Ludovici Pii, de Carolivenna, loco ita dicto ad Sequanam : *Proavus Carolus qui eandem construere jussit Capturam.* Supra, *veniam et piscariam* appellavit. Ita etiam usurpatur in Traditionibus Fuldensibus non semel lib. 1. pag. 454 : *In loco Sceipbatz juxta ripam fluminis Sinna, et in pago eodem Sinnahgewe, id est, unam Capturam cum terris, pratis, campis, silvis, etc.* Pag. 455 : *In pago Salagewe, id est, unius Capturæ tertiam partem.* Pag. 463 : *De illa Captura quam habemus in silva Bochonia, circa flumen quod dicitur Fliedina, duas partes, id est, meridianam partem ejusdem fluminis et occidentalem cum omni integritate, ut a die præsentis in proprium usum illam colatis, atque argeatis, etc.* Oecurrit passim pag. 464. 465. 469. 472. 473. 474. 480. 483. 491. 492. 495. 496. 514. 516. 519. 525. 526. 530. 538. 544. 545. 573. [* Vide Captura, 2.] Sulpitius Severus lib. 3. de Vita S. Martini : *Vade,*

inquit, mitte linum tuum, Captura veniet. Captura piscium, in Actis Murensis Monasterii pag. 52. Captus piscium, in Fundat. Monast. S. Petri in Erphurdia. Lucas. cap. 5 : *Laxate retia vestra in Capturam, εἰς ἀγρὰν.* Id est, *Inmittite et inficite retia vestra, etc.* Infra : *In Capturam piscium.* Captura, ἐμβολή, in Gloss. Græc. Lat. id est, injectio. Solinus eap. 11 : *Pachino multa tunnorum est copia, Echinis et omnibus marinantibus pisculentissimum, ac propterea semper Captura larga.* Flodoardus lib. 14. eap. 18 :

Mandat item quondam Capturæ instare sodales, Atque locum signat, laxata ubi retia pandat.

CAPTURÆ quæ ad capiendas apes ponuntur, in Legc. Bajwar. tit. 21. § 9.

CAPTURA, Idem quod Captio, Creditio, vel Credentia, de quibus vocibus agimus suis locis. Charta Communiæ Brueriarum ann. 1186 : *Nec teloneum nec monetagium reddant, nec apud eos aliquis Dominus, Capturam panis, vini, carniuum, vel piscium aut aliarum rerum venalium habeat.* Vide Prisæ.

CAPTURA, Exactio. Charta Ludovici VI. Reg. Fr. ann. 1119. in Tabular. S. Mariæ Columbensis diocesis Carnotens. : *Supra dicta enim terra infestatione malorum hominum, et malarum consuetudinum Capturis, quæ a nostris servientibus terræ illius superpositæ erant, etc.* Veteres Schedæ de divisione parochiæ urbis Corbeiensis ex Bibl. S. Germani Paris. Cod. 564 : *Dederunt etiam prædictus Castellanus et uxor ejus redditum unius sutoris, scilicet ad Capturam ante Natale Domini, et ante Pascha, et ante Augustum, unde reddit prædictus Presbyter sutoribus duos denarios ad Capturam pro sotularibus, etc.*

* 2. CAPTURA, Spatium, intervallum, districtus certis limitibus captus seu contentus. Charta apud Pistor. pag. 526 : *Tradimus..... in Captura, quæ dicitur Clingison, de inculta terra hobam unam.* Oecurrit rursum pag. 573. [* Idem est quod Bisang. Vide in hac voce. Quo sensu etiam intelligenda videntur quæ supra e Tradit. Fuldens proferuntur.]

† CAPTUS, pro Cattus, Felis, Gall. Chat. Papias MS. Bituric. : *Captus, id est, Musio, dictus quod acute videat.* Vide Catta.

* CAPTUS. Pariag inter reg. et episc. Anieiens. ann. 1307. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 347. art. 21 : *Medietas... ejus quod percipitur in mediis Captibus bovum masselli.* Sed leg. *Capitibus bovum macelli.* Vide Caput 2.

† CAPUCCINUS, CAPUCCIUM, CAPUCERIA. Vide Caputium.

* CAPUCIOLUM, CAPUCIUM. Vide infra in Caputium.

* CAPUCIUS. Vide infra Caputius.

† CAPUELLA. Vide in Capulla.

CAPUITA, Idem quod Cambuta, seu Baculus pastoralis. Honorius Augustod. lib. 1. eap. 153 : *Alphabetum in pavimentum cum Capuita scribit.* Cap. 217 : *Virga pastoralis, et Capuita, et ferula, et pedum dicitur.* Vide Cambuta.

1. CAPULA, Parva capa. Vide Capa 1.

† 2. CAPULA, Baptizati Chrismale. Vide Capulla.

CAPULARE, CAPELLARE, CAPILLARE, Cædere, incidere, frangere, radere. A Lat. *scalpere*, deducit Spelmannus, Salmasius a *scapellare*, et *scapellum*, quod est bâcilum. Joan. de Janna : *Capulus a caput, quia caput est gladii; vel a capio, quod ibi capitur gladius, ut teneatur; unde Capulo, as, verbum activum, id est, scindere, vel secare: unde in Decretis Pontificum, Lingua delatoris Capuletur. Mulieri ingenuæ crines Capulare, in Lege Burgund. tit. 5. § 1. Aristatonem super mortuum Capulare, in Lege Salica tit. 17. § 4. Concisam vel sepe alterius Capulare, in ead. Lege Salica tit. 18. § 4. in Lege Ripuar. tit. 43. in Lege Alem. tit. 99. § 26. Arborem Capulare, in Lege Salica tit. 29. § 30. Pedem Capulare, ibid. tit. 31. § 11. Capulare vestitus, in Capitulis Caroli M. lib. 1. cap. 81. Linguam Capulare, abscindere, apud Hadrian. I. in Canon. cap. 45. in Capitul. Caroli M. lib. 7. cap. 277. [** 360.] apud Hinemarum contra Hinemarum Laudun. in Concil. Duziacensi I. part. 2. cap. 11. etc. Anonymus de Miraculis S. Ursuarii num. 3 : *Dumque adtractam virgam ad se applicat, ut eam cum ferramento Capularet, etc. Vide Capillare, 1.**

* Unde *Chapouler*, in Lit. remiss. ann. 1459. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 46 : *Laquelle vigne les supplians avoient pour lors taillée ou Chapoulée, etc. Chapucier*, eadem notione, in aliis Lit. ann. 1396. ex Reg. 151. ch. 65 : *Le suppliant en buvant prist par sa merencolie à Chapucier et doler de son coustel la table, qui estoit devant la compagnie. Hinc Eschapplé dicitur de ligno exciso, in Stat. ann. 1376. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 221. art. 14. Caploier vero, pro Gladiis ferire, percutere, in Poemate de Cleomades MS :*

Ne menerent autre déduit
Fors que toute jour Caploier
Et li uns l'autre admagier.

* *Entrechapler*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1378. ex Reg. 114. ch. 148 : *Lesquelles parties se Entrechaplerent les uns aux autres et meslerent, et combatans fort, etc. Rachapler*, Pugnam iterare, in aliis ann. 1473. ex Reg. 105. ch. 50 : *Icellui Charruier se releva, et lui relevé se Rachapla avec ledit Pasté, tant que icellui Pasté fu tellement navré, etc.*

* *Batre à Chapple*, Vulneribus afficere, in Lit. remiss. ann. 1378. ex Reg. 114. ch. 323 : *L'exposant trouva que maistre Jehan Nicolas feroit et batoit à Chapple ladite Gorronne, veant icelle chargée de coups et grans collées, etc. Sed et Eschampeler de vulnere, quod leviter attingendo fit, intelligendum opinor. Lit. remiss. ann. 1421. in Reg. 171. ch. 496 : Le suppliant hesma a deux mains ladite coignée, et en frappa en Eschampelant un seul coup de la teste icellui Hochet en la teste. Aliæ 1445. in Reg. 173. ch. 352 : L'un des cops fut parmi la gorge en Eschampelant et alant contre-val.*

CONCAPOLARE. Formulæ Andegavenses num. 33 : *Et ibidem venientes invenerunt sic esse factum seris incisis, ostias Concapolatas, portas perforatas, etc.*

CAPELLARE, Eadem notione, in Lege Longobard. lib. 1. tit. 19. § 20. [** Rothar. 343.] : *Si quis caballo alieno caudam*

*Capellaverit, id est, setas traxerit. § 26 : Si quis stallariam alterius Capellaverit. [** Liutprand. 45. (5, 16.) ubi Murat. Scapellaverit.]*

CAPILLARE. Papias : *Capillare, concidere.* Statuta Gerardimontensia apud Miræum in Diplom. Belg. lib. 2. cap. 60 : *Si quis alium vel verberaverit, vel pulsaverit, vel ad terram prostraverit, vel Capillaverit 60. sol. solvet Comiti. Concapulare, in Lege Salic. tit. 8. § 4. Chapeler, nostris. Willelm. Guiart :*

En tele maniere i Chaplerent,
Qu'à force les desbaraterent.

Et alibi :

Grant flot de gens après s'arrive,
Desquies chacun tant i Chaploie,
Qu'ils metent Anglois à la voie.

[La Bataille du Careme et du Carnage MS. : Tant i a feru et Chaplé,
Qu'il li a fait moult grand dommage.]

Vocis vis mansit in verbo *Chapeler*, quod apud nos, *summas panis crustas revellere*, sonat.

CAPULATURA, CAPULATIO, VULNUS. Formulæ solenn. cap. 119 : *Violenter super ipsum evaginato gladio venit, unde livores vel Capulaturæ atque colaphi manifeste apparent. Et mox : Et super ipsum livores et Capulationes misit. Chapplis* Scriptoribus nostris. Berrius in Hist. Caroli VII. pag. 232 : *Et dura le Chappelis par l'espace d'une forte heure. Tractatus de Torneamentis Tabule Rotundæ MS. : Et lors eussiez peu voir grans fais d'armes, et grant Chapplis d'un costé et d'autre. Will. Guiart. de Auriflamma :*

Es Chapleis des mesereans
Devant lui porter la fesoit.

Et ann. 1264 :

Le Chaple commence aus espées.

An. 1298 :

Le Chaple assés longuement dure.

Le Roman de Garin :

La veüssiez un riche Chapleis.

Le Roman de Vace :

Au Chaple des espées les feront enverser.

Statuta S. Ludovici lib. 2. cap. 38 : *Il doit montrer sanc, ou plaie, ou descireure ou Chaple. Ubi Chaple idem est quod Capulatura. Chron. Bertr. Guesclini MS :*

Tous ceus qu'à Cocherel furent au Chaplement.

¶ **CAPILLATIO**, Capillorum evulsio, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 767. e Legibus Balduini Flandriæ Comitæ ann. 1200 : *De Capillatione vel percussione sine sanguine quindecim solidi, unde capillatus vel percussus medietatem habeat, etc. Et paulo post : Qui alterum inculpaverit, juret solus quod ille eum læserit, aut percusserit, aut Capillaverit. Leibnit. tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 515. in Privilegio Ernesti Ducis Brunsvic. pro civitate Hamelensi ann. 1335 : Item, si contentio vel discordia fit inter aliquos Burgenses de percussione vel Capillatione, post emendam judicii, reus dabit Consulibus unam amam vini, et læso marcam. Caffarus lib. 1. Annal. Genuensium ad annum 1161 : Discordes ii, qui in civitate erant, Capillationes et rixas solitas ne facerent vel inciperent, Consules ad præsens jurare fecerunt.*

SCAPELLARE. Gloss. Lat. Græc. : *Scapellat, κατὰ σκελετόν, κατὰ σκελετόν.* Edictum Rotharis Regis Long. tit. 101. § 59. [** 299.] : *Si quis*

*vitem alienam de una fossa asto animo Scapellaverit, etc. Lex Longobard. lib. 1. tit. 19. § 5. [** Rothar. 150.] : Si quis molinam alterius Scapellaverit, aut aratrum alienum iniquo animo Scapellaverit, etc.*

TRANSCAPOLARE, Vox ejusdem originis et notionis. Pactus legis Salicæ tit. 32. § 17 : *Si quis ingenuum castraverit, aut virilia Transcapolaverit, unde mancus sit, etc. Ubi Lex Salica tit. 31. § 18. habet Truncaverit.*

DECAPULARE, Idem quod *Capulare*. Petrus Cellensis lib. 7. Epist. 18 : *Labia concidunt, turpiloquio et scurrilitatibus adsuescentes : linguam Decapulant, malum redarguentes, et mendacium semper loquentes. Alia notione vocem hanc usurpat Plinius lib. 15. cap. 6.*

¶ **CAPULARIS, CAPULARIUM**, Vestis species tegens Scapulas. Vide *Scapulare*.

* **CAPULARIUM**, pro *Scapularium*, Vestis monachica ; sic et nostri *Capilaire* dixerunt, pro *Scapulaire*. Reg. visitat. Odonis archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 90. r^o. : *Visitavimus conventum monialium S. Albin.... Injuximus eis quod omnes amodo utentur communiter Capulariis. Charta ann. 1470. ex Chartul. Latiniac. fol. 82. v^o. : Par grant arrogance et felonnye avoit mis la main audit religieulx, lui avoit deschiré et rompu son Cappilaire, et osté son chapperon et bonnet de sa teste.... Que le deffendeur feust condamné à rendre et payer audit damp Gilles Poncelet sesdits Capilaire, chapperon et bonnet, qui luy avoit osté. Vide Scapulare.*

¶ **CAPULATIO, CAPULATURA.** Vide *Capulare*.

¶ **CAPULATUS**, Gladio cinctus. Sic dicitur a *capulo* gladii. Vita S. Udalrici tom. 2. SS. Julii pag. 101 : *Capulatus autem qui benedictione divina regni tenebit gubernacula.*

CAPULLA. Synodus Nemausensis ann. 1284. cap. de Baptismo : *Veram si propriam Capullam propter paupertatem, vel aliam quamcumque causam non habuerit, vel habere nequiverit baptizandus : Capulla etiam alia, cum qua alius baptizatus fuerit, quam Sacerdos præcipue gratis exhibeat, baptizetur. [Similia legere est in Statutis Synodal. Ecclesiæ Cardurcensis apud Martenium tom. 4. Anecd. col. 686.] Diminutivum videtur a *capa*, quam Baptizatorum vestem fuisse supra docuimus : eadem etiam forte quæ *Chrismale* appellatur. [Posteriorem hanc notionem confirmant Statuta Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280. ubi sic : Si baptizandus vel propter paupertatem, vel aliam quamcumque (causam) Capullam seu Chrismale proprium habere nequiverit, gratis Capulam illi exhibeant, licet quoque alter cum illa fuerit baptizatus. Vide Chrismale et Cappucium recens Baptizatorum in Caputium.]*

¶ **CAPUELLA**, Eadem notione in mox laudatis Statutis Augerii Conseran. : *Sub pena suspensionis ab officio prohibemus, ne Capuellæ baptizatorum ponantur in aliis quam in Ecclesiasticis usibus ; videlicet inde faciant supercapellitia vel cordinas, et alia quæ ad cultum divinum et servitium ecclesiasticum pertinere noscuntur.*

* **CAPULLUS LINEUS**, Capellus ex lino. Leudæ minores Carcass. Mss. : *Item de duo-*

dena Capullorum lincorum, j. den. Vide supra in *Capellus* 1.

† **CAPULULUM**. Vide *Capednulum*.

† **CAPULUM**, *Funis unde indomita comprehenduntur*. Papias MS. Glossar. MS. Sangerman. n. 501. voci *indomita* subdit *jumenta*, cum Isidoro, ut jam dictum est in *Capluna*.

1. **CAPULUS**, vel **CAPULUM**, Apex. Andr. Dandulus in Chron. MS. ann. 991: *Aut de Capulo silvarum amplius tollendo, quam antiqua præstitit consuetudo, etc.* Vide *Ramagium* et alia notione in *Capulus*.

† 2. **CAPULUS**, *Locus in quo mortui effervuntur*. Glossar. MS. Sangerman. n. 501. ex Isid. lib. 20. cap. 11.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646: *Capuli, lecti ubi mortui effervuntur, lecti funebres, aut rogi in modum archæ instructi. Capulus dicitur, quod super capita hominum feratur*. Utitur Plautus.

* **CAPUNTA**, Quantum manu capi potest. Leudæ major. Carcasson. Mss.: *Item pro saumata de cardonibus, unam Capuntam*. Ubi versio Gallica ann. 1544: *D'une saumade de cardons, une Capsine*.

1. **CAPUS**, **CAPPUS**, Avis prædatoria, seu falco. Gloss. Saxon. Ælfrici: *Falco vel Capus, a capiendo*, *Wealhhafoec*, id est, erodius, accipiter peregrinus. Papias: *Capus, falco, avis, a capiendo*. Alibi: *Falco, dictus quod fulcat in curvis unguibus sit, hunc Itali Capud vocant, a capiendo*. Ita MS. Edit. habet *Caput*, sed legendum *Capum*. Formulæ antiquæ promotionum Episcopali. Ep. 16: *A quo verbo accipere, aves, quæ alias aves capiunt, accipitres nominantur*. Synodus Ticinensis, sub Leone 7. PP. ann. 850. can. 4: *Non canibus, aut accipitribus, vel Capis, quos vulgus Falcones vocat, per seipsam venationes exerceat*. Theophilus lib. 4. Carm. 8. de pugna avium pag. 219:

Quatuor accipitres veniunt hinc, quatuor illinc,
Quatuor et totidem parte ab utraque Capi.
Primo hi congressu perimunt se hinc inde vicissim,
Accipitrem accipiter, seu Capus ipse Capum.

Et lib. 6. Carm. 26:

Colla superba teras, anates ut turba Caporum,
Anserem ut accipiter, colla superba teras.

** Ermold. Nigell. lib. 3. vers. 593:

Seu glatie stringente solum sub tempore brumæ
Unguigeris volucres exagitare Capis.]

Odo Cluniacens. lib. 1. de Vita S. Geraldii cap. 4: *Scilicet ut molossos ageret, arcista feret, Cappos et accipitres competenti jactu mittere consuesceret*. Servius ad lib. 10. Eneid. ait, *Campaniam a Tuscis conditam, viso falconis augurio, qui Tusca lingua Capys dicitur, unde est nominatu Campaniam*.

In Vita Ludovici Pii ann. 813. fit mentio *Gervici Capis Præpositi*, qui scilicet vibus venaticis præerat, ut quidam censent. Alii *Præpositos Capis* eosdem volunt, qui recentioribus *Buticularii* dicuntur. Jam *Capis* et *Capula* apud Varronem est oculi genus, quo deplere vasa olearia solebant: et licet *Capis Capidis*, declinetur, inflexione tamen recepta apud Scriptores infimæ Latinitatis, potuit dici *Præpositus Capis*, pro *Capidibus*. Sic apud Avitum ienn. Epist. 65: *Utatur paterarum capitate pro Capis*. Quasi dicat, pro vasculis cignis, pateris bibat capacioribus. At

Stephanus Baluzius monet in Cod. Vienneensi Aviti, legi *Cappis* pro *Capis*.

† **SOLIDI DE CAPO**, tom. 3. Concil. Hisp. pag. 284. col. 2. in Donatione Alphonsi VI. pro Monasterio S. Facundi, videntur esse solidi *capo* seu falcone notati et insigniti: *Homicidium de nocte factum qui negaverit, si accusatus fuerit litiget cum illo qui dixerit, Quia ego vidi; et si ceciderit pectet centum solidos, et quod ultra expendit in armis, et operariis, et expensis, et sexaginta solidos de Capo*. Vide *Caput solidus* et *Capus*, 3.

2. **CAPUS**, **CAPO**, **CAPPUS**, Latinis Gallus castratus, nostris *Chapon*; [** Vide *Cabo* et Graffii Thesaur. Ling. Franc. vol. 3. col. 355. voce *Kappo*.] ex quo postmodum hac appellatione donati eunuchi et castrati. Luithprandus in Legat.: *Dicimus enim quod Capones sunt, id est eunuchi*. Capitul. Car. Calvi tit. 43. § 31. [** ap. Carisiac. ann. 877.]: *De Cappis et aliis negotiatoribus, videlicet ut Judæi dent decimam, et negotiatores Christiani undecimam*. Ubi Judæi ita videntur appellati ob περιτομήν, seu circumcisionem. Nam, ut ait S. Ambrosius in Leviticum, *viros circumcissione signatos etiam opprobrio et illusione dignos arbitrabantur veteres*. Vide Marcum. lib. 1. Hist. Beneharn. cap. 16. num. 9. et Notas nostras ad librum 4. Niceph. Bryennii.

* Charta sub Phil. I. reg. Franc. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Duas fogazas et quatuor Capos, etc.*

Notum est jus Dominorum a subditis suis vel *capones* vel eorum valorem accipiendi: de quo jure frequentior in chartis occurrit mentio, quam ut opus sit illud exemplis stabiliri.

† **CAPONAGIUM** dicitur illud jus in Chartulario S. Martini Pontisarcensis: *Debetur quarto unius capouis et unus denarius de Capouagio*.

* 3. **CAPUS**, pro *Caput*. Charta ann. 1053. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 202: *Cum mea portione, quæ est medietatem de una petia de terra; quæ uno Capo tenet in via, et alio Capo tenet in Ducaria*. [** Chart. ann. 849. ap. de Blasio Serics Princip. Salernit. Append. n. 2. pag. 10: *Abentes finis de uno latu et uno Capu bia publica et de alio latu et alio Capu cum terra mea*. Vide *Pes*.] Ubi pro termino, qui in capite prædii vel agri est, sumitur; quæ etiam notione *Chep* occurrit in Ch. ann. 1313. ex Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 155: *Et se commencent ladite piece de terre d'un des Cheps, etc.* Vide *Caput finis* in *Caput* 3. Hinc solidi *de Capo*, de solidis, qui pro capite redimendo solvuntur, facile intelligi possunt.

* 4. **CAPUS**, *Clavus*, cujus pars præcipua caput est. *Chappella*, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1379. ex Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 239: *Les supplians prindrent en un batel certains cloz, appelez Chappellus*. Arest. parlam. ann. 1304. in Lib. 1. ordinat. super artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 344. vº: *Declarantes quod licet dicti selarii sui officii ratione..... non possint..... mordacia, Capos seu clavos facere aut fabricare, ipsi tamen..... poterunt..... ea in selis et bastis suis pouere, clavare et rivare*.

* 5. **CAPUS**, *Charue*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.

CAPUSIERA, [Species artis ad capiendas aves.] Vide *Farn*.

1. **CAPUT**, *Modus possessionum, quibus collatio imminebat, jugum etiam dictum: quæ appellationes passim occurrunt in Cod. Theod. et Justin. Unde Capitatio, et jugatio, quæ possessionibus et capitibus præstabatur, interdum et*

Caput, ut apud Eumenium in Paneg.: *Septem millia Capitum remisisti, quartam partem amplius partem nostrorum censuum*. Sidonius Carm. 13. ad Majorian.:

Læstrigonas nos esse puta: monstrumque tributum; Illic Capita, ut vivam, tu mihi tolle tria.

Atque ita *Caput* usurpari apud Ammian. lib. 16. et 17. contendit Jacob. Gotofredus, quem consule ad leg. 2. Cod. Theod. de Censu. [Descriptio honorum Domini de Eska ex Archivo S. Audomari: *Dimidium Caput debet sex quarterios frumenti*. Ibidem: *Redditus quem recipit a Capitibus est redditus avenæ, et sunt ibi LXVI. Capita, et debet quodlibet Caput unum modium avenæ*. Ibidem: *Notandum est, quod LII. Capita, et dimidium Caput solvunt istud frumentum, sive ejus pretium, et continet quodlibet Caput integrum tres raserias frumenti de mensura villæ de Eska: ubi, si bene intelligo, Caput, modus agri est, in quo seminantur tres raserie frumenti*.]

2. **CAPUT**, dicitur quodcumque in recensione numerum efficit. Gregorius Magnus lib. 7. Indict. 1. Epist. 6: *Sindones 2. coopectorium super altare unum, lecta strata numero 10. in aramentis Capita 20. in fferamentis Capita 30. etc.* sed præcipue ea vox usurpatur in armentis ac gregibus. Idem Gregorius lib. 10. Epist. 12: *In peculio Capita 15. armenti Capita 2. ferramenta numero 5*. Lib. 10. Ep. 42: *Decem equarum Capita*. Lex Aleman. tit. 79. § 2: *Legitimus pastor ovium si 80. Capita in grege habet domini sui, etc. Capitu animalium*, in Lege Wisigoth. lib. 8. tit. 3. § 12. tit. 4. §. 10. 26. tit. 5. § 7. in Charta Romualdi Ducis Benevent. tom. 8. Ughelli pag. 607. 611. *Ovium Capita tanta*, in Formulis. Gualdo in Vita S. Anscheri Archiepiscopi Hamburg. cap. 86:

Rursus ab integro decimam animalia quinto,
Omne caput decimum manibus tradebat egentum.

Chef de bestail, in Consuetud. Baionensi tit. 2. art. 2. 3. et Aquensi tit. 11. art. 25: *Chefs de vache, de brebis, de porcs*, in Consuet. S. Severi tit. 10. art. 6. Hinc *Caput* pro ipso animali, in leg. 6. Cod. Theod. de Curios. (6. 29.) Antiq. Fuld. lib. 3. trad. 35: *Jumentum, quod vulgo dicitur Caput optimum, sive vestimentum quod melius haberet, in usus Fratrum cederet*. Vide leg. 1. § ult. et leg. 3. D. de rei vindic. (6. 1.) l. 13. D. de pignorib. (20. 1.) et Vegetium de Mulomedic. pag. 10. [Rymcr. tom. 9. pag. 873. col. 1.]

* xvj. *Chefs d'aumaille*, in Lit. remiss. ann. 1382. ex Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 107. *Trois Chefs de poulaille*, in aliis ejusd. ann. ex Reg. 120. ch. 248. Ita et pannus certis ulnis constans, *Caput* nuncupatur, in Leud. minor. Carcasson. Mss.: *Item pro Capite de fustani, j. deu. Galli diceremus, une piece de futaine*.

CAPITIS FURTUM, CAPITALE FURTUM, id est, Furtum animalis, vel rei mobilis. Charta Ottonis Imperat. ann. 937. in Privilegiis Ecclesiae Hamburgensis: *Ut nullus iudex publicus, vel quolibet iudiciaria potestas, aliquam sibi vindicet potestatem in supradictorum hominibus Monasteriorum, litis videlicet et colonis, vel eos aliquis capitis banno ob Capitis Furtum, vel quocumque banno constringat.* Quæ totidem verbis habentur ibidem pag. 151. 155. et 156. ubi *Furtum Capitis* videtur idem quod *Capitale* appellatur in Pœnitentiali Haltigarii Cameracensis Episcopi cap. 4: *Si quis Clericus Furtum fecerit Capitale, id est, quadrupedum, vel casam ruperit.... 7. annos pœniteat.* Liber Pœnitentialis Gregorii II. PP. cap. 9: *Si quis Furtum Capitale commiserit, id est, aurum, argentum, quadrupedes, vel domos effregerit, etc.* Alius Pœnitent. MS.: *Si tu Furtum Capitale commisisti, id est, quadrupedum, vel domos effregisti, etc.* Alius denique Pœnitential. perinde MS.: *Si quis Furtum Capitale commiserit, id est, quadrupedia abegerit, etc.*

CAPUT ANNONÆ. Anastasius in Joanne V. PP.: *Necnon et alias divales jussiones relevantes Annonæ Capita patrimoniorum Siciliæ et Calabriæ non pauca.* Idem in Conone: *Relevavit per sacram jussionem suam ducenta Annonæ Capita, quæ Patrimonii custodes Brutiis et Lucaniæ annue persolvebant.* Nov. Theodosii de Fisealib.: *Mauri vero Sitifenses... totius annonæ nomine 5. millia solidorum, et 50. Capitum in Annonis Ducis consueto tempore annua functione dependebant.* [Vide *Capitio*.]

3. **CAPUT, Dux, Præfectus**, quomodo *Chef* dicimus. Monachus Sangall. lib. 2. de Carolo Magno cap. 4: *Interrogavit, quæ pœna dignus esset, qui Caput Francorum in manus hostium tradidisset.*

* **CAPUT ALTARI** imponere in signum servitutis. Vide in *Altare*.

CAPUT ANNI, Initium. Charta Scrgii PP. apud Sammarthanos in Abbatibus Montis majoris Arelat. sub ann. 1002: *Ibi tertiam partem pœnitentiæ illi dimittimus, et Ecclesiam usque ad Caput Anni ei reddimus, et pacem, et capillos incidere habeat; et si mors in Capite Anni evenierit, vel infra annum, ex parte nostra absolutus maneat.*

† **CAPUT ANNORUM**, Contraria notione pro fine annorum sumitur, apud Lohinellum Hist. Britann. tom. 2. col. 70: *Et si tunc non fuerit redempta, id est ad Caput quindecim annorum, maneat in monachia sempiterna; hoc est, expletis quindecim annis.* Et col. 73: *Usque ad Caput sex Annorum, hoc est, post sex annos.*

* Quomodo etiam *Capo* Itali usurpant. Chron. Estense ad ann. 1337. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 401: *Non dignabatis aperire (litteras) neque videre, vel responsum mihi facere, nisi in Capite iv. dierum.* Nos dicimus, *au bout de quatre jours.* Unde *Vicus sine Capite, sive sine buto*, in Ch. ann. 1422. Vide *Capucium prati* in *Caputium* 1.

* **CAPUTAQUA**, uno verbo, pro ipso aquæ fonte, in Charta ann. 951. in Append. ad Marcum Hispan. col. 879: *Cum suis Caputaquis et suis piscatoriis, etc.* Occurrit rur-

sum col. 867. et 886. Vide supra *Capdaqua*.

CAPUT AQUÆ. Charta Ermengardis Comitissæ Ceritæ ann. 893: *Silvis, garricis, molinis, molinariis, aquis, Caput aquis, aquarum ductibus vel reductibus, etc.*

CAPUT ASINI. Cognominatus quidam Miles apud Ordericum Vitalem lib. 8. pag. 681. *pro magnitudine capitis et congerie capillorum.*

CAPUT BURGI, Chef de Bourg, in Consuetud. Pictav. art. 4: *Où ledit Seigneur ait ville, bourg, ou Chef de bourg.* Adde Consuetud. Santonens. art. 6.

* **CAPUT CAMERÆ**, Præfectus cubiculi, *Chief de chambre*, in Lit. remiss. ann. 1431. ex Reg. 175. Chartoph. reg. ch. 94: *Pierre Daisne, dit Bastard, Chief de chambre de Baudoin de Sains, dit Trouselet, chevalier, etc.*

CAPUT CASTRI. Charta ann. 1094. apud Guesnaium in Annalib. Massiliens. pag. 310: *Guirpinnus atque donauus... S. Victori Martyri... quidquid in honore nostro et ditione prædicti Cœnobii Abbati et Monachis quoquo modo a quibuscunque personis, ubi acquisierunt, vel in futurum similiter acquirere poterunt, propter sola Capita Castrorum nostrorum, etc.* Will. de Podio Laurentii cap. 37: *Comes recuperavit castrum Saracenum, obsessa et conclusa munitione in Capite Castri.* Infra: *Cæteri autem qui erant in Capite Castri Saraceni inclusi, etc.* Charta ann. 1306. in Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1299. num. 165. Tabularii Regii, pro Vicecomitatu Lautricensi: *Et alias proprietates quascunque, quæ seu quas idem Bertrandus habet, tenet, et possidet in villa et Capite seu fortalitia castri prædicti de Lautreco, etc.*

CAPUT COMITATUS, vel BARONIÆ, Mesnagium Capitale Baronie, castrum, vel aliud ædificium, quod propter jus gladii dividi non potest, apud Bractonum lib. 2. cap. 34. § 1. cap. 39. § 6. cap. 40. § 4. et in Fleta lib. 5. cap. 9. § 16. Regestum Philippi August. Regis Francor. Herouvallianum fol. 168: *Robertus de Corci tenet in Constantino Kynevillam quæ est de Baronia de Corci, unde ipse respondet per Petrum de Tilleio, in cujus Baronia Caput Baronie est.*

CAPUT CONTUBERNII, alias Decanus, Denis militibus præpositus. Veget. l. 2. cap. 8. 13.

* **CAPITA CLERICATA**, Præcipui ex Clero, apud Barelet. serm. in Domin. Sexag.

* **CAPUT DOMUS**, Idem qui *Caput mansi*, Gall. *Chief-d'ostel*, in Libert. hominum de Tannay ann. 1352. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 60. art. 10. Transact. ann. 1516. art. 25. ex schedis D. Chair advoc. Aquens.: *Quelibet persona de dicto loco Albarni Caput domus faciens in præsentem loco.* Et art. 28: *Quelibet persona faciens Caput domus seu hospitii, teneantur et sit astricta facere jornaia sex.* Sed et puellæ, quibus familiæ cura incumbit, eodem nomine donantur, in Lit. ann. 1355. tom. 3. earundem Ordin. pag. 24. Vide mox *Caput suum portare*.

* **CAPUT ECCLESIE**, Qui ecclesiæ seu monasterio nomine abbatis, prioris, aut quovis alio titulo præpositus est. Stat. ann. 1355. tom. 4. earumd. Ordin. pag. 174.

art. 6: *Les religieux cloistrés ne paieront riens; mais seulement paieront les Chiefs des églises.*

CAPUT ECCLESIE. Charta Sanctii Regis Aragon. ann. 1093. apud Catellum in Comitib. Tolosan. pag. 93: *Adhuc etiam dono ipsam turrim cum ipsas casas de castro... et ante casas Caput Ecclesie cum ipso alodio, etc.* Vide *Capsum*.

CAPUT ECCLESIE, pro *Capitio*, seu ea Ecclesiæ parte, ubi altare erigitur. [Chronicon S. Benigni Divion. apud Acher. tom. 1. Spicil. pag. 421: *Post mortem vero Ademari, Lampia uxor ejus dedit ad altare S. Mariæ in hoc loco constitutum, quod Caput Ecclesiæ dicebatur ab antiquis.* Vide *Capitium* 2.] Ita in regionibus urbis Romæ apud Mahillonium tom. 4. Analect: *Caput Afræ* (sic leg. putem, pro *Africæ*) et *Caput S. Joannis*, pag. 512. et 514. Vide *Capsum* et *Caput regionis Romæ*.

CAPUT EPISCOPATUS, Major Ecclesiæ dicitur in Capitul. Caroli Calvi, tit. 40. cap. 13. [* ap. Pistas. ann. 869. Vide Baluz. ad h. l.]

IN CAPITATE ESSE. Lex Longob. lib. 1. tit. 17. § 2. [* Rothar. 284.]: *Si servi per concilium rusticorum manu armata in vicum intraverint, et quicumque homo liber sub regni nostri ditione positus cum illis consiliatus in Capite fuerit, animæ suæ incurrat periculum, etc.* Infra: *Et si liber homo in Capite non fuerit, ille prior servus qui eos conduxit, moriatur.* [Leges Luitprandi apud Muratorium tom. 1. Scriptor. Ital. part. 2. pag. 69. col. 1. [* 93. (6, 40.)]: *Si quis fream alienam sine voluntate mundnaldi ejus movere de casa, ubi ipsa habitat, præsumperit, et alibi adduxerit, compuat ille qui in Caput est pro illicita præsumptione ad mundnaldum una solidos LXXX.] Quod dicimus, *Se mettre à la teste, Qui est à la teste des seditieux.**

CAPUT EXCUBIARUM, Qui excubiis præest, *Capitaine du Guet*. Curia Generalis Catalanæ in villa Montissoni ann. 1363: *Sancimus quod si Vicarius Barcinonensis pro eligendo Capita Excubiarum... pecuniam acceperit, etc.*

CAPITE CENSI, Servituti et censui obnoxii. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 7: *Communia autem novum ac pessimum nomen sic se habet, Capite Censi omnes solitum servitutis debitum semel in anno solvant, etc.* Charta Communiæ Brucerarum ann. 1186: *Statutum est etiam, ut homines Capite Censi dominis suis censum capitis sui tantum persolvant.* [Privilegium Erleboldi Stabulensis Abb. de Villa Gerniniaco concessa B. Remigio ann. 1160. ex Tabul. S. Remigii Remensis: *De hominibus Capite Censis Abbas et Ecclesia S. Remigii plenariam obtineant justitiam... quicumque de prædictis hominibus Capite Censis voluerit solvere capitagium suum Ecclesiæ S. Remigii... Porro quidquid tam in hominibus Capite Censis, quam, etc. alienatum est et distractum.* Vide suo loco *Capite-Census, Capitales Homines*, et Consule Juris-Consultos.]

CAPITIS DEBITUM. Vide *Capitale* 5.

CAPITIS DEDITIO, Servitus. Baldricus in Chronico Camerac. lib. 1. cap. 29: *Invento igitur salutaris remedii consilio, puerum Capitis sui Deditio, tantæ animadversionis iram placare suadent.*

* **CAPUT FACERE**, vox medica, Supp-
rare, Gall. *Aboutir*, Itali *Far capo*, eodem
sensu, usurpant. Mirac. S. Rosæ tom. 2.
Sept. pag. 457. col. 2: *Quibus precibus factis,*
illico morbus ille Caput fecit ac principium,
prout vulgariter dicitur.

* **CAPUT FACERE**, Domum habere, ut
Caput familiæ. Stat. Avenion. ann. 1243.
cap. 119. ex Cod. reg. 4659: *Statuimus*
quod omnis homo qui vendet bladum in ci-
uitate ista, det sextaragium, nisi in hac
civitate faciat focum suum et Caput suum.
Avoir maison et tenir seu, in Consuet. Bur-
bon. cap. 36. Vide *Caput suum portare*.

* **CAPUT FERRI**, Gall. *Tête de fer*, Co-
gnomentum cujusdam Viviani, in Charta
ann. circ. 1070.

CAPUT FINIS, Ad agri caput finis, limes.
Vetus Charta sub ann. 1060. apud Ughel-
lum in Episcopis Teatinis: *Et habet Caput-*
sine fluvium Fauri, et ipsa arcata de ipso
molendino, pedefine terra quæ ipsis donata-
riis remansit. Alia ibidem ann. 1065: *Ha-*
bent fines a Capite sine casa longa, et sine
pesco Dolati Joannis Boni, pedefine Alber-
tono, de uno latere sine fossato sicco, ab altero
latere sine, terra, etc. Vide *Capus*, 3.

* **CAPUT FOCI**, an Fulcrum focarium?
Inventar. ann. 1218. inter Probat. tom. 1.
Hist. Nem. pag. 67. col. 2: *Duas sartagi-*
nes, grazillam, et Capud foci.

* **CAPUT FUNDORUM**, Eorum dominus
capitalis, Charta ann. 1244. in Chartul.
Mont. S. Mart. part. 4. fol. 87. rº: *Hæc*
omnia facta fuerunt bene et legitime per
dictos Joan. Beduin et Johan. de Dulleto
nostros concanonicos, qui ex parte ecclesiæ
nostræ erant Capita fundorum dictæ domus
et gardini.

* **CAPUT GERMANIÆ**, Rhenus dicitur
respectu Galliæ, quod hanc ab illa sepa-
ret, in Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag.
474. col. 2: *Transmisso amne Ligere, per*
partes Galliarum seminando fidei semina,
carpebat iter, usque dum Caput Germaniæ
penetraret, id est, Reni fluenta.

* **CAPUT GUERRÆ**, Gall. *Chef de guerre*,
Militum dux, præfectus copiis militarihus.
Stat. ann. 1373. tom. 5. Ordin. reg.
Franc. pag. 660. art. 9: *Nos lieux tenans,*
ou Chefs de guerre, ou autres officiers, etc.
Inquisit. ann. 1378. ex Tabul. Cartus. B.
M. de Parco: *Paravant que le feu Viconte*
(Louis de Beaumont) fust oncques Chief de
guerre, etc. Chiefs des batailles, in Stat.
milit. ann. 1351. tom. 4. earumd. Ordin. ann.
pag. 68. art. 3. Vide supra *Caporalis*.

* **IN CAPITE GUERRIARÆ** dicitur dominus,
cum copiis suis militaribus præsens adest.
Charta Simonis de Ruffeforti ann. 1200.
in Chartul. Campan. fol. 56. vº: *Non*
juvarem contra comitissam et comitem supra-
dictos, nisi ipsi guerriarent in Capite et pro
guerra sua propria. Alia Guill. de Asperom.
ann. 1221. ibid. fol. 87. vº: *Si pro propria*
causa sua et in suo Capite guerram moveret.
Id est, in propria persona, ut habent alia
eadem de re instrumenta. Vide *Hostis*.

* **CAPUT HOMINIS**, Idem quod *Capita-*
gium, Census capitalis. Charta ann. 1186.
inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col.
395: *Eis etiam dedit quidquid habebat apud*
Vadon-ville, exceptis Capitibus hominum

in festo S. Remigii solvendis. Vide *Capitale* 5.

CAPUT JEJUNII, seu **QUADRAGESIMÆ**,
Quarta feria Quinquagesimæ, qua jejunium
quadragesimale inchoatur: εἰς ἑξάστις τῶν
ἁγίων νηστειῶν, Græcis, in quam exstant Ser-
mones Germani Patr. CP. et Leonis Imp.
Apud Gregorium in lib. Sacrament.: *Feria*
4. Caput jejunii, ad Collectam: Concede no-
bis, Domine, presidia militiæ Christianæ
sanctis inchoare jejuniis, ut contra spirituales
nequitias pugnaturi continentiae muniamur
auxiliis. Concil. Meldense ann. 845. cap.
76: *Post quartam feriam, quæ Caput jeju-*
nii nominatur. Amalarius lib. 1. de Eccl.
Offic. cap. 7: *Unde et quarta feria, qua jeju-*
nium hoc inchoamus, Caput jejunii appel-
lari consuevit. Vide *Micrologum* cap. 49. et
Canones Saxonicos Edgari Regis de Modo
imponendi pœnitentiam cap. 3. Edictum
Pistense Caroli Calvi cap. 33. tom. 3. Hi-
storie. Franc. pag. 186. etc. denique File-
sacum lib. de Quadragesima Christiana
cap. 12. Id alii nominis quatuor diebus
jejunii, qui primam Dominicam Quadrage-
simæ præcedunt, tribuunt. Vide *Missalem*
S. Ambrosii.

CAPITIS INFLEXIO. In monasterio Casi-
nensi, forte etiam et in aliis, is mos ser-
vatur, ut quod proponitur in Conventu,
seniores voce, juniores vero capituli infle-
xione approbent. Petrus Diac. lib. 14. cap.
94: *Cumque omnes tum voce, tum Capituli*
inflexione hunc se velle (Abbatem) respon-
dissent, etc. Nos dicimus, *Opiner du bonnet*.
[** De Capituli inclinatione in liturgiis vide
Glossar. med. Græcit. voce κεφαλκλισία
col. 642.]

* **CAPUT INSIDIORUM**, Qui insidiis seu
excubiis præest, Gall. *Capitaine du guet*.
Lit. remiss. ann. 1364. in Reg. 98. Char-
toph. reg. ch. 258: *Dictus bajulus cum*
uxore Capituli insidiarum dictæ villæ (Mon-
tispessulani) et cum nonnullis aliis mulieri-
bus curiæ dicti bajuli non juratis nec in ta-
libus expertis se informavit. Vide *Caput excu-*
biarum et Insidiæ.

CAPUT LUPINUM gerere dicitur in Legi-
bus Edwardi Confes. cap. 7. quod Anglice
Wulfesheofod dicitur, is qui proscriptus
est, *utlagatus*, et exlex, a *die utlagationis*
sue: illius enim qui proscriptus est, cap-
ut cuius, perinde ac lupi exponitur am-
putandum, si in provinciam redeat. Con-
tractus vero hanc vocem Saxonice alii
efferunt, *vulfesheved* et *vulfeshead*
a *vulf*, Lupus et *heofod*, Caput. Bracton.
lib. 3. tit. 2. cap. 13. § 3: *Forisfacit*
utlagatus omnia quæ pacis sunt, quia a
tempore quo utlagatus est, Caput gerit Lu-
pinum. Itaque ab omnibus interfici poterit,
et impune, maxime si se defenderit, vel
fugerit, ita quod difficilis sit ejus captio.
Vide eundem eodem lib. cap. 11. § 5.
Fletam lib. 1. cap. 27. § 12. 13. librum cui
titulus *Mireor*, cap. 4. et Knyghtonum pag.
2356. Meminit Procopius lib. 3. de Bello
Gothico, quorundam Pisidiæ populorum,
qui Λυκορρυίται vocabantur, non quod lupi-
na iis essent capita, sed quod regionis quam
incolebant, mons, Λύκου κρῆνυ, vocaretur;
meminit etiam Justinianus in Nov. 24. § 1.
ut et Theophanes pag. 152. [** Vide Grim-
mii Antiq. Juris pag. 733. et conf. Reinard.
Vulp. lib. 3. vers. 245. sqq.]

* *Teste loeue*, eadem notione, in Poem.
Ms. Alex. part. 2. ubi de sene qui, Troja
destructa, tanquam a patria proscriptus
vagabatur:

En ramposnant li dit: Vielhart, Teste loeue,
Vostre mort avez hui toute jour pourceue.

CAPUT MANSI, Gall. *Chef de famille*.
Chiez d'ostiez in Charta ann. 1300. in Re-
gesto Philippi Pulcri ann. 1299. num. 54.
ex Tabul. Regio. Chemier pro *Chef mez*, in
Consuetud. Pictavensi art. 30. 49. 95. 125.
et Santonensi art. 22. 30. 107. Primogeni-
tus, cui competit caput mansi. Tabularium
Ecclesiæ Ambianensis: [Sunt etiam in eadem
villa septem Mansiones, quorum unusquisque
debet in festo beati Firmini singulis annis
duodecim denarios;] cum vero *Caput Mansi*
obierit, debet 7. sol. pro revelatione.

CAPUT MANSI, Domus ipsa præcipua,
quæ pertinet ad primogenitum, vel in qua
habitat Caput familiæ, *Chevel Manage*, in
veteri Consuet. Norman. part. 1: *El Chevel*
Manage ne poent les seurs rien reclaimer,
se il n'i a manages autretant come de fre-
res. *Chef mez*, in Consuet. de Desure in
Agro Bononiensi art. 3. *Cuiemez*, in Ruensi
art. 33. *Chef mois*, in Normannica tit. de
Decretis art. 562. *Chef d'heritage*, ibid.
art. 356. *Lieu Chevel*, quasi locus capitalis,
in Consuet. Vicecomitatus Bajocensis art.
4. In aliis *Chef lieu*, ut in Pontivensi art.
82. 83. Cabillonensi art. 168. Claromon-
tensi art. 14. 37. *Domus Capitanea*, in
Historia Epiacoporum Autissiodorensium
cap. 58: *Remisit eis manum mortuam, tal-*
liam Martii, ex qua dabantur per annum
in Martio de singulis Domibus Capitaneis
quinque solidi. In Gallia Narbonensi me-
trocomias *Capcastels* appellari auctor est
Ph. Berterius Diatr. 1. cap. 6. Hugo Fla-
vinian. in Chron. Virdun. ann. 1097: *De*
Capite Mansi 2. sextarios avenæ. Tabular.
Eccles. Cadurcensis: *Ipsæ alode meus de*
Albussio qui est in pago Caturcino in voca-
bulo Poio Annono, cum ipso Caput Manso,
cum terras et vineas, etc. Infra: *Et iste Ca-*
puit Mans, ubi ego permaneo, etc. Tabula-
rium Conchense in Ruthenis Ch. 122: *Illo*
Caput Manso ubi Sigbrandus visus fuit
manere, etc. Passim in hoc Tabulario. Vi-
talis Episcopus Oscensis et Observantiæ
Regni Arag. pag. 23. de Infantionibus: *Ha-*
bent privilegium quod possunt emere à
Peyteris et villanis, et non tenebuntur pey-
tare, si etiam emerint Caput Mansi; scilicet
ex Foro Oscensi Jacobi I. Regis Arag. ann.
1247. qui habetur in Foris Arag. lib. 7. fol.
132. Edit 1624. Michael del Molino in Re-
pertorium Fororum Arag.: Caput Man-
sum quid velit dicere, et quid significet de
Foro, vide in Foro unico, tit. de Expedi-
tione Infantionum lib. 7. fol. 39. et vide in
Observant. 2. tit. de Privileg. Militum fol.
26.... Dixerunt quidam antiqui Foristæ,
quod Caput Mansum vult dicere jus primo-
geniture, vel ipsa primogenitura, quæ vul-
gariter dicitur Majorazgo. Alii dixerunt
quod Caput Mansum vult dicere tota hæredi-
tas in universum, etc. Fori Oscæ ann. 1247.
fol. 36: *Ita tamen quod in hujusmodi em-*
ptione Principis dominium non defraudetur,
quod vulgariter dicitur Caput Mansum.

CAPUT MANSUS. Tabul. Abh. Belliloci in
Lemovicib. n. 72: *Cedo... de meo jure*

hæreditatis, hoc est, medietatem, eundem Caput Mansum cum octo deneriatis de vinea, etc. Hunc Capmansum Deo et S. Petro offero. Idem n. 141: Nulli inter istas fines dividit distantia, licet culta aut inculta ibi terra maneat, nisi solæ mansiones quæ fiunt in Capita, Caput Mansum, ubi Burgus visus est manere, etc. Occurrit etiam in veteri Charta apud Dominicum de Prærogat. alod. pag. 213. 214.

† CAMPMAIUS. Limborch. lib. Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 16: Item alia vice vidit et duxit Petrum Raimundi de S. Papulo hereticum ad Campmasium suum, ubi comedit cum eo, etc. Pag. 58: Item in domo seu Campmasio suo Yspanorum, etc. Pag. 81: In domo et Campmasio Johannis, etc. Occurrit pag. 53. 54. 112. 139. et 194.

† CAPMANSUS, in Tabulario Vosiensi fol. 62. verso: Dedit totum S. Petro Vosiensi quod habebat in mansum de la Genesta, et in Capmanso omnes fevales suos et jutziari.

* CAPMANSIUM. Charta ann. 1319. in Reg. 59. ch. 318: Quæ bartæ et Capmansium remanent infra et usque ad fornul de la Cautz. Chefau, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 21: Ledit Guillhon venoit comme devant ou Chefau de laditte Katherine et de sondit mary. Ubi paulo supra legitur: Devant l'ostel de sondit mary et d'elle.

* CAPMASURA, Charta ann. 990. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 145: Capmasuras duas, et in Pineto manso uno optino, et in Montanaco manso uno, etc. Homag. Aquit. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 37. rº: Dominus de Benqueto juratus dixit se tenere a dom. rege..... militiam seu Capmasuram de Podio Bardos.

CAPMASUS. Charta anni 1298. in Regesto Conestabliæ Burdegal. pag. 198: Ipsas castellanias cum omnibus redditibus, censibus, exitibus, et cum servitiis, et Capmasis, bordis, et bordariis, affariis et tenementis, etc. Et infra: In dictis castris et castellaniis, villis, et affariis, et tenementis, et masis, et Capmasis, bordis et bordariis.

† CABMASUS. Charta ann. 1058. ex Archivo S. Vict. Massill. armar. Ruten. n. 2: Duo Cabmasi, qui sunt in ipsa villa... hos mansos donamus, etc.

† CAPMAZIUS, in Litteris Bernardi Comititis Armaniaci ann. 1294. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1388: Specialiter in territoriis, castris seu locis, villis, Capmazis de Fazareto, d'Estusano etc.

CAPUT MANSIO, in Tabulario Brivatensi Ch. 210. Conchensi Ch. 500.

† CAPUT MANSURA. Donatio facta Monasterio Moisiacensi circa ann. 1050: Dono ad ipsum locum ipsam hereditatem... duas Caput mansuras, etc.

CAPMANSIONILE. Tabularium Bellilocense Ch. 24: Et in Lensiaco Caput Mansionile, ubi Odolricus visus fuit manere. N. 34: In villa quæ dicitur Capre, Capmansionile cum ipsa vinea Deo et S. Petro offerimus. N. 53: Et in ipso loco Caput Mansionile, ubi Martinus visus est manere. N. 145: In primis Capmansionile meum indominicatum, quem pater meus mihi dimisit, cum orto, cum vineis, etc.

† CAMPMANSIONILIS. Tabularium Belli-

locense in Lemovic. Ch. 155: Campmansionile nostrum indominicatum cum ipso orto.

† CABALIS MANSUS. Charta ann. 1008. ex Archivo S. Victoris Massil.: Ego Pontius Episcopus et fratres mei Willelmus et Fulco donatores sumus Deo et S. Victori de his, quæ nobis jure hæreditario dimissa sunt, unum Mansum Cabalem in villa de Tricis, etc.

** CAPITA MARTARORUM i. e. marturum apud Russos olim pro pecunia usu veniebant. Chart. c. ann. 1230. ap. Lappenberg. Histor. Init. Hanscat. Document. pag. 36: Vectores ... recipiant preclum suum, videlicet quilibet vectorum 8. Capita Martarorum et unum par maparum, vel loco maparum 3. Capita Martarorum.

** CAPUT MELIUS, Germ. Besthaupt. Vide Melius Catallum in Catallum. Chart. ann. 1191. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 1. pag. 307: In morte cujuslibet trinum prenotatorum Melius Caput animalis Ecclesiæ S. Johannis solveretur. Alia Charta ann. 1270. ibid. vol. 3. pag. 757. Antiq. Fuldens. lib. 3. tradit. 35: Jumentum quod vulgo dicitur Caput Optimum.

CAPITA MILITUM, Præcipui, primores exercitus, Gallis les Chefs, apud Vegetium lih. 3. cap. 3. [Theophanes ann. 2. Artemii: Καὶ περιέβαλετο στρατηγὸν καὶ κεφαλὴν αὐτῶν, etc.] Constant. Prophyr. in Tacticis pag. 8: Καὶ ἐποίησεν κεφαλὴν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔλεγον τὴν μὲν κεφαλὴν στρατηγὸν καὶ τὴν φύλαγγα στρατηγίαν. Leo in Tact. cap. 3. § 6: Πρώτη κεφαλὴ, ὁ στρατηγός. Κεφαλᾶδες, Græcis recentioribus, Scylitzæ, Codino, Achmeti, et aliis.

CAPOMILITIATUS, Officium Capitæ Militum, seu urbis Capitanei, qui aliis Magister Militum dicitur. Exstat Inscriptio ann. 1392. supra Ecclesiæ Tiburtinæ portam, quæ dicitur facta tempore Capomilitiatus Nicolai Brunelii. Exstat integra apud Waddingum ann. 1256.

† CAPUT MINISTERIORUM, Primus artificum, Gal. Chef de metier. Insnatim. ann. 1228. ex Parvo Chartul. S. Victor. Massil.: Congregato Concilio Communis Massiliæ ad sonum campanæ, ut moris est, in palatio communis, in quo Dominus Potestas, Major et senior pars Consiliariorum et Capitum ministeriorum, etc. Passim occurrit in Statutis ejusdem Massiliæ. Vide Ministerium.

* CAPUT-MOBILE, Ipse aquæ fons et origo, idem quod supra Caputaqua. Charta ann. 937. ex Chartul. Caunens. monast.: Necnon Casaseubertas (cedo)..... cum suo Caput-mobile et risclauso, puteis, fontibus, aquis, etc. Vide Caput molis.

* CAPUT-MODULUS, Eadem notione. Charta ann. 1075. ex Tabul. S. Vict. Massil.: Viditor sum de ipsos molendinos, qui sunt ad Adventuras, cum ipsis Caputmodulis, cum piscatoriis et adjacentiis earum, cum pratis, aquis, aquarumve ductibus et reductibus earum, et molinis, et cum ipsis Caput-modulis.

* CAPUT MOLENDINI, Caput unde aqua currit ad molendinum, ipsa molendini exclusa. Chartul. Fidemiense: Caput molendini, si dirutum fuerit, quæque familia focum tenens in villa operarium sufficientem una die, si opus fuerit, sub monitione majoris ad illud reparandum mittere tenetur. Eadem sic leguntur in Ch. Gallica ann.

1254. ibid. fol. 3: Quant li Queves du meulin est disrours, cascade maisnie feu tenans en le ville i doit envoyer à le semonse del maire ung ovrier souffisant, sans machon, et sans carpentier, pour aidier à refaire et selon chou ke bonne gent nos en ont conseiliet. Nos disons ke Queves du meulin dure très l'un chorun jusques à l'autre, si comme il siet sor un suel de l'un vantele à l'autre et xv. piés de masseles deseure le suel d'une part et d'autre, et pour chou que l'iawe est forte. Vide Capitium molendini in Capitium 2.

CAPUD MOLIS. Charta Caroli Simplicis pro Monasterio S. Aniani Narbonensis: Et ipsos molendinos qui sunt in rivulo Venu-dupei, cum illorum Capud Molis, necnon et villares, etc.

† CAPUT MONASTERII. Annal. Benedict. tom. 3. pag. 403. num. 22: Multa in Monasterii utilitatem fecit novus Abbas (Farfensis) tum prædiis ex censibus augendis, tum instaurandis ædificiis, in quibus Caput Monasterii, quod per annos quadrāginta octo incolis destitutum fuerat, denuo ædificasse dicitur.

CAPITIS PARTEM RETINERE, nostris, Retenir de quoi servir le Fief. Tabularium Monast. Dolensis: Concedimus etiam, ut quicumque ex nostris casatis, vel feodatis, partem aliquam sui fisci, sive casamenti, quod a nobis habet, dare voluerit, hoc agere possit, ita tamen ut non totum feodum det, sed Partem Retineat Capitæ. Act. ann. 1092. Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1139: Quicumque autem Militibus Templi de feodo nostro aliquid dare voluerit, præter civitatem, aut castellum, nos illud volumus et concedimus, ita quod inde servitium nostrum non perdamus. Alia ex Tabulario S. Crucis Talemondensis fol. 3: De possessione sua dare vel vendere non prohibeatur... tantillo interdito, ut dominus suus inde suum non perdat servitium. Vide Servitium.

* CAPITA PARTIUM, Factionis duces, Gall. Chefs de party. Annal. vett. Mutin. ad ann. 1225. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 58: Eodem anno potestas Mutinæ misit multa Capita partium ad confinia, Cremonam, et etiam alibi.

CAPUT PECUNIÆ. Vide Capitale 2.

CAPITA POPULORUM, ac Principes ex provincia Lemovicenci, etc. in Concilio Lemovicensi ann. 1031. Scss. 1.

CAPUT PORCINUM, Tacticorum vox, de qua sic Vegetius lih. 3. cap. 19: Cuneus dicitur multitudo peditum, quæ juncta cum acie primo angustior, deinde latior procedit... quam rem milites nominant Caput Porcinum. Vide Ammianum lib. 17. Agathiam lib. 2. et ex eo Suidam.

CAPUT PORCI. Cencius Camerarius in Ceremoniali: Piucerna insuper et Marescallus tam de comestione, quam aliis donariis remunerantur similiter, excepto quod Capita Porcorum aptata non habent, neque claretum.

* CAPUT SUUM PORTARE, dicitur de eo, qui Caput est familiæ, paterfamilias vel materfamilias. Charta Iteri episc. Laudun. ann. 1255. in Reg. B. Chartoph. reg. ch. 13: Duodecim denarios et unum denarium bonæ monetæ dicti homines..... tenebuntur solvere et reddere eidem thesaurario.....

quolibet anno, in die nativitatis B. M. V. in ecclesia B. M. Laudunensis ad clipeum, ubi ab antiquo solvi consueverunt capitagia de dicto thesauro, videlicet quilibet homo et quaelibet femina Caput suum portans duodecim denarios Paris. monetæ, vel æquivalentis, et unum denarium bonæ monetæ, nomine et ratione capitagii sui, et in recompensatione mortuorum manuum et forismaritagiorum predictorum. Vide supra Caput facere.

* CAPITIS PROPRII ESSE, Obedientiæ impatiens, pro arbitrio suo agere, Gall. Volontaire, Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. fol. 512. ex Cod. reg. 1245: Unus de illis duobus presbiteris... erat adeo proprii Capitis, quod nolebat alicui in aliquo obedire.

CAPUTPURGIUM, vel CAPITIPURGIUM, Medici appellant liquores qui per narces mittuntur, vel quidquid masticatur aut gargarizatur, et apophlegmatismum facit, i. a capite phlegma deducit. Matth. Silvatic.

CAPUT QUADRAGESIMÆ, in Regula S. Benedicti cap. 48. in Concil. Agath. eap. 9. in Charta ann. 1028. apud Sammarthanos in Abbatibus Roncerei, etc. appellatur quarta feria Cinerum, ut auctor est Amalarius Fortunatus lib. 1. de Offic. Ecel. cap. 7. Vide Haestenum l. 10. Disq. monast. tract. 8. disq. 9. [et supra Caput juni.]

† CAPUT REGIONIS ROMÆ, quam in varias regiones divisam nemo nescit. Pontificale Rom. apud Muratorium tom. 3. Scriptor. Ital. pag. 650. col. 1: Ante Pontificem Conservatores, Capita regionum et alii Magistratus ac Nobiles urbis præbunt.

* CAPUT SANCTUARI, Parochus capitulis, primigenius, Gall. Curé primitif. Charta Raynaldi archiep. Rem. ann. 1125. in Chartul. Cluniae. ch. 200: De elemosinis autem et dimissionibus quas obituri facient, hoc ordine procurabit (presbyter) ut, adhibitis sibi testibus legitimis, parochianum commoneat primo quid ipsis monachis, ut pote in Capite sanctuarii constitutis, pro animæ suæ remedio demittat.

† CAPUT SAGITTÆ, Ferrum quo sagitta armatur, apud Rymcrum tom. 5. pag. 245. Vicecomes Gloucestræ provideat infra Ballivam suam de mille garbis sagittarum et 500. duodenis cordarum pro sagittis, et duobus milibus Capitibus pro sagittis.

* CAPUT SCARÆ, Gall. Chef d'escadre, Qui militum cuneo præfectus est, vulgo Escadron. Ordinat. milit. Ms. Caroli ducis Burgund. ann. 1473: Les conductiers après leur institution et qu'ilz seront arrivez en leurs compaignies, les départiront en quatre escadres égales, et sur les trois d'icelles mettront trois Chiefs d'escadre. Vide Scara 3.

1. CAPUT SCHOLÆ, qui Scholæ militari præest. Ammianus lib. 25: Addebatur missos a Jovino milites adventare, quos Capita Scholarum ordo castrensis appellat.

2. CAPUT SCHOLÆ, Dignitas Ecclesiastica, in ædibus cathedralibus, collegiatis, [et monasteriis,] quæ alias, et in aliis Ecclesiis, Scholastici dicitur. In veteri Notitia Hinemari Archiep. Remens. apud Sirmondum in notis ad Capit. Caroli C. memoratur Sigloardus Presbyter vel Caput

scholæ sanctæ Remensis Ecclesiæ. [Marten. tom. 1. Anecd. col. 150. in Fundatione Prioratus S. Petri de Salvé: Constituerunt illic Priorem... Geraldum de Uglas cum Monachis his Ebrardo, etc. Felice, quem constituerunt sacristam esse, et cellarium, Benedictum, qui caput Scholam regeret, anno 1029. Gausfredo Abbate... Aicmaro Caput Scholæ Monasterii Gellonensis.]

CAPISCHOLUS, [Gall. Capiscol.] Concilium Bituricense ann. 1031. eap. 7: Archidiaconi, Abbates, Præpositi, Capiscoli, Canonici, etc. [Capiscolis in Annal. Benedict. tom. 2. pag. 404. Capiscolius apud Martenium tom. 4. Anecd. col. 606.] Apud Le Lievre, in Hist. Viennensi eap. 26. occurrit Scholasticus sive Capiscolus. In Charta Duranni Episcopi Arvernensis in Biblioth. Clun. pag. 535. subscribit Bernardus Capiscolus. Vide Odonem Gesseum in Hist. Podiensi lib. 1. cap. 23. lib. 2. eap. 21. Joseph. Scaliger. lib. 2. Epist. 185. Jacob. Petium post Pœnitentiale Theodori pag. 628. etc. Leges Partitæ seu Alfonsinæ, 1. part. tit. 6. l. 5. ubi de Cantoribus: E algunas Eglecias Cathedrales son en que y a Cabescoles, que han este mesmo officio que los Chantres, e Cabiscol tanto quiere dezir como cabdillo de el coro, para levantar los cantos. Vide suo loco.

† CABISCOLUS, Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 129. inter testes Guirpitionis ann. 1128. factæ per Leodegarium de Clariaco Hugoni Episc. Gratianopol. recensentur Ademarus Cabiscolus S. Donati, etc. Et tom. 2. pag. 26. col. 2: Convenerunt in Capitulo R. in Christo Pater D. Guill. Dei gratia Archiep. ... Humbertus Cabiscolus, etc. Gassendus in Notitia Ecclesiæ Diniensis pag. 69. hæc habet de Præcentore: Prætereo autem quod Præcentor vocetur vulgo Cabiscolus, causam reputari, quod sit veluti Caput Chori; at litteræ S. ac L. interpositæ verisimile faciunt sic dictum quasi Caput Scholæ; idque confirmari ex eo potest, quod in actis Joannis Filioli Iegerim, Joannem Tassilem contulisse Scholas, ut procuratorem Præcentoris ad quem pertineret illarum collatio.

CAPUT SCHOLARIS, qui et Choraules, in Synodo Helenensi ann. 1027.

† CAPITALIS SCHOLÆ, Annal. Benedict. tom. 4. pag. 43: Inde reversus (Willelmus) in monasterium (Lueiacum)... factus primum divini officii assiduus custos, ac Scholæ Capitalis illius loci.

† CAPUT COLISTA, in Anecd. Martenii tom. 4. col. 132.

CAPISCHOLIA, Dignitas Capitis scholæ, id Charta ann. 1083. apud Catellum in Histor. Occitan. pag. 870. [Capiscolia, in Charta ann. 1029. apud Stephanotium Antiquit. Occitan. MSS. part. 2. pag. 486.]

CABESCHOLIA, in Tabulario Ecclesiæ Cadurcensis.

† CABISCHOLARIS HONOR, in nova Gall. Christ. tom. 1. pag. 5.

3. CAPUT SCHOLÆ, Locus ubi consistit qui scholæ Cantorum præest. Ordo Romanus: Tunc procedit Pontifex (saera facturus) et antequam veniat ad Scholam, dividuntur cereostata quatuor ad dextram, et tria ad sinistram, et pertransit Pontifex in Caput

Scholæ, et in gradu superiore, primo adorat sancta, etc. Eadem verba habentur præterea infra.

CAPUT SENATUS, Qui senatui præest. Vetus Scriptor de Constantino, post Ammianum Valcsii editus: Symmachus Caput Senati. Inscriptio statuæ aureæ eidem Symmacho erectæ: Qui primus in Senatu sententiam rogari solitus. Liber Pontificalis in Symmacho PP.: Festus Caput Senatus et Exconsul. Vita SS. Faustini et Jovitæ Mart. num. 4: Parentes eorum Caput Senatus in hac civitate fuerunt. Passio S. Caloceri Martyris num. 2: Quod pater ipsorum Caput Senatus in eadem civitate fuerit, respondit. Chartam Leonis IX. PP. ann. 1049. subscribit Faustinus Caput Senatus et consul, apud Cælestinum et Ughellum in Episcopis Bergomensibus. Τῆς συγκλήτου πάσης βουλῆς ἡγούμενος dictus a Zenone Fratre Longinus, apud Theophanem ann. 17. Zenon.

† CAPUT SENIOR, Dominus superior, apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. pag. 182: Brientius etiam filius Urvoii, rerum omnium istarum Caput Senior, ibi affuit, qui hæc omnia... concessit.

CAPUT SOLIDUM, Libertates villæ Martelli in Lemovicib. ann. 1219. apud Justellum: Quidquid acquisierint de suis terris... debet habere firmitatem, si cum sigillo suo factum fuerit, reddito tamen Capite Solido, et acceptamento, et aliis redditibus dominis quibus contingunt. Quod vero Caput solidum hic vocatur, Capsoos et Capsools, dicitur in Foris Beneharnensib. tit. 1. et alibi passim, ubi vox hæc sumitur pro laudimio: in Consuetudine Vasatensi jungitur cum venta: Capsools, vel Capsouls et vendas. Sed quod Gallandus ait, formatum id vocabuli, quasi præstatio sit a domino capi solita, ex supra allato loco refellitur: unde probabilius est Capsools idem valere quod Chef sol; ita ut sit solidus ex pretio rei venditæ, qui domino capitali exsolvitur seu pars pretii, verbi gratia quintus, tertius decimus aut vicesimus solidus, ad quam proportionem exsolvantur vulgo laudimia. [Vide Capsolidum.]

† PER CAPITA SUCCEEDERE, Dicitur de hæredibus plurimis qui suam quique hæreditatis partem accipiunt æqualiter, nulla stirpis, quam repræsentant, habita ratione. Quoniam secundum consuetudinem... quando plures cognati germani alicujus defuncti ad successionem illius admittuntur, tales cognati germani ex suo Capite et per Capita, et non in stirpes seu per representationem, succedebant... Dominus de S. Georgio, quia solus exstabat, pro uno Capite duntaxat, prænominati vero Domini de Buolio, de Mermenda, et de Calvamonte, quia tres erant, pro tribus Capitibus sive portionibus... eidem Johanne Daulphine succedere debebant, apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 394.

CAPUT TENERE, [Terminari, Gall. Aboutir. Chronic. Parmense ad ann. 1282: Et omnes domus Tenentes Caput ad plateam, pro Communi aestimatae fuerunt, ut pro Communi emerentur. Vide alia notione] in Captenere.

† IN CAPITE TENERE, Abs Rege feudum tenere, nullo medio. Donatio Castorum Volonæ et Montisfortis a Regina Jo-

hanna Comitissa Provinciae ann. 1379. facta Fulconi de Agouto, ex Schedis Præsidis de Mazaugues : Immediate et in Capite a nobis nostrisque teneant. Vide Tenere.

* CAPUT TENERUM HABERE, Gallice diceremus *Avoir la tête foible*, Debilioris esse capitis. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 346. vº. : *Dominus Hugo de facili inebriabatur, et habebat Caput tenerum contra vinum.*

* CAPITA TERRARUM, Prædiorum domini. Stat. Mutin. rubr. 369. pag. 74. rº. : *Quilibet massarius et Capita terrarum, villarum et locorum districtus Mutinæ, teneantur comparere coram iudice.*

† CAPUT TERSORII, Ora tersorii, Gall. Bord. Inventar. Ecclesiæ Aniciensis ann. 1444 : *Item aliud Tersorum (tersorium) de lino habens in quolibet Capite duas barras de cotone albo.*

AD CAPUT VENIRE, in Historia Franc. epitomata Fredegarii cap. 65. nostris, *Venir a chef*, rem perficere.

CAPUT VIÆ. Bulla Joannis XXII. PP. apud Waddingum num. 1321. in Regesto pag. 126 : *Seu est Caput Viæ per quam ingreditur ad dictum ortum.*

CAPUT VICARIÆ, Vicariæ, seu villæ præfectus, vel præcipuus. Petrus II. Rex Aragon. in Charta MS. ann. 1283. pro confirmat. libertatum Catalanæ : *Mittantur nuncii per vicarios et officiales nostros, ... quod portent bustiam cum signo Vicarii seu Capitis Vicariæ, vel Subvicariæ.*

CAPUT VICI, apud Sidonium lib. 4. Epist. 8.

CAPUT VILLÆ. Polyptychus S. Remigii Remensis : In Ypapanti 10. sol. *Je Capite Ville. In Pascha 8. pulli, etc.* Fleta lib. 1. cap. 24. § 4 : *Nullus extraneus in forinsecum Capitis Villæ, aut in suburbio hospitetur. Chef de bouge, in Consuetudine Santonensi art. 6. et Burdegal. art. 46.*

* 4. CAPUT, Capitis tegumen, pileus, Gall. *Bonnet*. Vide supra *Bidria*.

* CAPUTEUM, ut *Caputium*, Capitis tegumentum, quod *Capæ* assutum erat. Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 18 : *Qui vero alicui levaverit Caputeum vel capellum, aut sibi fecerit cadere de capite, etc.* Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 560 : *Exivit inermis quodam jupparello indutus et sine Caputeo, caligis tantummodo calciatus.* Adde Annal. Estens. apud eumd. tom. 18. col. 920.

† CAPUTIARE, CAPUTIATUS. Vide post *Caputium*.

1. CAPUTIIUM, Idem quod *Capitium*, Capitis tegumentum, quod *Capæ* assutum erat. Legenda antiqua de habitu S. Francisci apud Radulphum : *Caputium quoque quadratum tantæ longitudinis detulit, quod faciem operiret, qualem habitum deferre consueverunt agrestes homines illius regionis.* Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 18 : *Normam indumentorum talem observandam statuimus : primum cappa, desuper Caputium convenienter aptum habere debet, et aliquantulum amplum ut videlicet si quando capiti supponitur, posterius non erigatur in cristam, et ut demissum quantum necesse est, scapulas cooperiat, et ut interius Caputium exteriori pariter coaptetur, nec extra promineat.* Et cap. 53 : *Caputium*

vero desuper tegimen sit capiti, non latibulum faciei; sufficit enim ut multum, si usque ad tegendam coronam perveniat. Matth. Paris ann. 1247 : *Habens pauperem capam sine Capucio.* Gaufredus Malaterra lib. 2. cap. 24 : *Capucio capite cooperto, ne forte quis esset perciperetur.* [Statuta Eccl. Aquensis MSS. ann. 1260 : *Cum chorum intraverint Canonici, Clerici et alii chorum frequentantes, aucto Capucio capæ, almussia sive uetlino et birreto toto ad altare, etc.*] Statuta Ord. de Sempringham in Anglia pag. 725 : *Ministris altaris fiant superpellicea cum Capucis, quæ caput et nuda colli protegant.* Speculum Saxon. lib. 3. art. 69 : *Ubi sub Regis cognoscitur banno, iudices seu scabini Capucia, pilea, aut pepla et chirothecas habere non debent.* Statuta Ordin. Cartusien. ann. 1368. part. 2. cap. 1. § 2 : *Caputia cucullarum sint quadrata, nec duorum palmorum mensuram in latum excedant, vel in longum. Caputia vero caparum sint aliquantulum longiora, etc.* Chron. Aulæ Regiæ cap. 23 : *Nullum jam cernimus tam contemptum in agris arantem rusticum, qui non deferat latum Caputium et oblongum.* Joan. Sarisberiensis lib. 1. Metalogici cap. 3 : *An Caputium emerit, qui cappam integram comparavit.* Idem Matth. Paris ann. 1134 : *Cum Rex novam robam de scarleto sumens... capam couaretur induere, quod invenit introitum Caputii, qui Guleron vulgariter Gallice appellatur, nimis arctum, ... ait, Hæc capa deferatur fratri meo, qui argutius me caput habet.*

Quod autem *Guleron*, voce Gallica, appellat Parisius, aliud nihil est quam quod Græci interpretes Exod. 28. et Job. 30. περιζώμιον τοῦ χιτῶνος vocant. Nos etiamnum *Goulerons* vocamus ora vasculorum. Καπούτζιον apud Codin. de Offic. cap. 14. num. 13 : *Τὰ μὲν καπούτζια μόνον αὐτοῦ ἐκβάλλουσιν, οὐ γυναιτίζουσιν : Capucia sua tantum depouunt, non flectunt vero genua.* Solebant quippe in salutationibus capucia de capite daponere. Chron. Flandr. cap. 105 : *L'Eupereur osta l'aumusse et le Chaperon tout jns.* Vide *Aluucium*.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 : *Caputium, Chaperon.* Anonymi Leob. Chron. ad ann. 1336. apud Pezium tom. 1. Script. rer. Austr. col. 948 : *Capuciis etiam omnes incæperunt uti, tam rustici, Judæi, pastores.* Quod de *Caputiis* certa forma dispositis intelligendum est; notum quippe est *Caputium*, vestem fuisse rusticorum maxime aliorumque ex infima plebe propriam. [** Vide Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 425. qui excitavit locum Ptolom. Lucensis in Annal. brev. ad ann. 1185. narrantis Richardi reg. Angl. captivitatem : *Rex autem simulavit habitum et in effigie coqui se transulit. Sed cum venisset dux Austriæ cum sua comitiva, ut viderent, qui essent, invenit regem assantem anseres et vera volentem, clausum in Capucio, Gallico more.*]

† CAPPUCCIUM, in Consuetud. Ecclesiæ Valentiniæ tom. 3. Concil. Hisp. pag. 663. et tom. 4. pag. 175.

† CAPUCCIUM recens baptisatorum, in Constitutionibus Cardinalis de Mendoza cap. 12. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 28 : *Quia renunciatum est, nonnullas matres seu nutrices non custodire infantes, ut fas est,*

diebus quibus gerunt Cappuccium post Baptismum cum reverentia sacro Chrismati debita, aliosque committere abusus; omittendo reducere puerum ad Parochum qui illum baptizavit, adeuntes Moniales seu Religiosos, ut tollant infanti Capuccium, dicentes in Capuccii ablatione compaternitatem contrahi... Præcipuus sub pena excommunicationis, omnibus Parochis nostri Archiepiscopatus, ut statim atque terminaverint Baptismum, tollant Capuccium, uti post triduum facere solent. Vide *Capulla*.

† CAPUCIUM non tam videtur esse capitis tegumentum, quam superior vestis apertura, qua caput exeritur, in antiq. Consuetudinibus Canonicorum Regular. S. Jacobi de Monteforti, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1219 : *Et depositis vestibus usque ad tunicam, per Capucium tunicæ exerat brachia, et totum corpus denudet usque ad cingulum.*

† CAPUCCINUS, CAPUCINUS. Diarium Magistri ceremoniarum Alexandri VI. Papæ : *Papa ascendit ad sedem eminentem consistorialem, dinissis prius bireto et Capuccino rubro, et acceptis bireto et Capuccino albo.* Ibidem : *Dominus Macloviensis depositis ibi mantello et Capuccino de ciambelloto nigro, et biretro nigro, induit, etc.* His in locis *Capuccinus* idem videtur, quod humerale, sed huic alias adjunctum erat caputium, ut omnihus notum est. Concil. Aptense ann. 1365. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 334. B : *Ut nostrum quilibet vestes suis domicellis seu scutiferis, quos tenebit, fieri faciat longitudinis competentis, sic quod saltem subtus genu quatuor digitos protendantur, quarum manicæ nodum attingant brachii, et non ultra accedant Capucini cum botonis vel croquetis, etc.*

† CAPUTIIUM BOTONATUM, Ornatum globulis, quos Gallice *Boutous* appellamus. Constitutiones MSS. Pontii Episc. Conseran. ann. 1364 : *Item ad instar prædecessorum nostrorum statuimus et ordinamus, quod nullus Presbyter nostræ diocesis per se tabernam habeat, teneat, nec portet Caputium quodlibet Botonatum, cum premissa non congruant ordini presbyterali.*

** CAPUCIUM pellibus munitum. Charta ann. 1359. ap. Lappenb. Init. Hanseat. Document. pag. 465 : *Item Capucium scharlaken cum novo buntwerch pro 5. sol. gross.*

† CAPUCIUM CLAUSUM. Fragmentum memorabilium Humberti II. Dalphini tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 625. col. 1 : *Item, in die festo B. Andrew apud Romanis, in publico sermone, ore proprio increpavit fortiter mulieres portantes Capucia Clausa ad modum hominum, et homines portantes vestes breves, non attingentes usque ad genu saltem, et prohibuit sub pena centum solidorum, quod de cætera talia non faciant.*

* CAPUTIA RUBEA cur deferant canonici S. Mauritii, discimus ex Charta Willel. comit. Pontiv. ann. 1210. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 431 : *Contuli in perpetuam elemosynam canonicis S. Mauritii de Chablais tredecim libras Parisiensium... ad emendas viginti ulnas scarlatæ ad ulnam de Provins, ad faciendâ Caputia, quæ prædicti canonici in signum martyrii beatorum martyrum Mauritii sociorumque ejus, jure*

ordinis et consuetudinis, in ecclesia gestare rubea dignoscuntur.

* **CAPUTIUM DUCERE**, Pacis et deditiois symbolum; nos dicimus eodem sensu *Arborer le drapeau*. Hist. belli Forojul. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1198: *Ad tantum devenerunt ipsi de Meduno, quod se uno die parti nostræ dare voverunt. Sed nullus fuit, qui signum concordii et pactum recipere voluisset. Dum uno die ipsi de Meduno ex timore nimio Caputium unum circum circa ducerent, pacta requirerentes, nostri vero animum voluntarium habentes, non attendentes ad eorum requisitionem, putabant eos illo die superasse.*

* **CAPUTII TRADITIONE** perperam actum reparare. Charta. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 324: *Robertus de Loritz tenens per manum dictum Johannem d'Oignon, nomine ipsius et pro ipso protulit verba quæ secuntur: Domine mi Meldensis episcopo, ecce Johannem d'Oignon qui audivit et intellexit quod male contentamini de eodem, quia relatum est vobis quod certa verba injuriosa protulit contra personam vestram, videlicet quod vos fuistis in causa certi homicidii dudum perpetrati, et quod eratis conjugatus. Sciatis quod dicta verba dixit quodam caloribus motu, et tenet dicta verba pro non veris, vosque tenet et habet pro bono et probo viro, atque ab illis innocente, vosque rogat quatenus præmissa velitis eidem indulgere.... Et statim dictus Johannes d'Oignon armiger, flexis genibus ad terram, nudato capite, anteriorem partem sui Capucii dicto episcopo tradens præmissa emendavit. Vide infra Emendam gagiare in Emenda 5.*

* Longe antiquior est hic usus, ut colligitur ex Charta ann. 1144. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 265: *Ego (Henricus comes Treccensis) forisfactum meum humiliter recognovi, et in manu Odonis præpositi ejusdem ecclesiæ manu propria rectum faciendo totum emendavi, et pro lege, quam debebam Guarrico archidiacono et camerario, Pileum meum in hujus facti memoriam reservandum obtuli et donavi. Ubi et ejusce moris causa exponitur, in memoriam nimirum rei actæ.*

* Qua ratione vero hujusmodi satisfactio agebatur apud Polonos, docet Charta ann. 1385. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 83. col. 1: *Palliorum capucio exuto, ac cingulo et cultello deposito, flexis genibus coram præfato domino suo archiepiscopo ad terram procidens, dando se gratiæ suæ corpore et bonis, ac complosis manibus reverenter se ad gratiam recipi, et offensas contra eum verbo vel facto commissas sibi remitti humiliter supplicavit.*

* **CAPUCIUM**, Larva, quæ caputio vel capæ assuta erat; vel quod faciem, quæ pars est capitis præcipua, tegeret. Charta ann. 1215. inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 28: *Videns autem Sybilla (ita enim ei nomen erat) quia episcopus, Predicatores et Fratres Minores et alii qui eum observabant, factis suis fidem darent, ad majorem se contulit audaciam; fecit quippe nigram tunicam fieri, hispidam, et Capucium diabolicum vultum habens, etc.*

* **CAPUCIOLUM**, diminut. a Caputium. Stat. eccl. Sagiensis pro monachis ad calcem Pontif. ejusd. eccl. ex Cod. reg. 1224:

Moniales..... comatis crinibus et cornutis, scacatis et virgatis Capuciolis non utantur.

* **CAPUCIATUS**, *Enchaperonné*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

† **CAPUCERTA**, Vestis apertura, seu fissura superior; per quam caput immititur et exeritur. Processus de Vita S. Yvonis, tom. 4. Maii pag. 547: *Dixit quod pluries vidit D. Yvonem ponentem manum in sinu per Capuceriam pro pediculis reducendis in sinu.*

CAPUTIARE, Caputio caput operire. Petrus Blesensis Serm. 50: *Caputiari se appetit, ne vilescat.*

CAPUTIATUS, Caputio, seu caputio, caput tectus. Durandus lib. 1. Ration. cap. 3. num. 15: *Abbatibus Caputiati pinguntur.*

† **CAPUTIATA VESTIS**, infra in voce *Cucullus*.

CAPUTIATI, Factiosorum hominum cohors in Arvernica exorta ann. 1183. auctore quodam Durando fabro lignario, qui sic nuncupati sunt, quod imaginem Deiparæ stanneam caputiis lineis albis affixam in signum initi invicem fœderis deferrent. De hac factione copiose agunt Historici, Rigordus ann. 1183. Auctor Historiæ Episcop. Autissiod. cap. 58. Monachus S. Mariani ann. 1183. et 1184. Gervas. Dorobern. ann. 1182. Odo Gesseus in Hist. Aniciensi lib. 3. cap. 6. etc. De Durando factionis auctore, ita Hugo de Bersi Monachus S. Germani Paris. in sua *Biblia*:

Moult fu soutis et soudeans
Durant Capuis, et bon truans,
Qui les blancs chapperons trova,
Et les signans au pis donna:
Donna, non fit, il les vendoit,
Mestrement la gent decevoit,
Il en conquist or et argent,
Moult pensot bien guiller la gent.
Il en guilla bien deus cens mille.

† **CAPUCIATI** quoque dicti sunt in Anglia quidam ex Wiclefi discipulis, quod velato capite ad Sacramenti participationem accederent. Spondan. ad annum 1387. n. 9.

† **CAPUCIUM PRATI**, apud Thomam Madox Formulæ Anglic. pag. 184: *Dedi et concessi.... super aliam coturam de Hethul desuper duas foreras cum Capuciis Prati; id est, capitibus seu extremis partibus, Gall. Bout de prez. Vide Forera.*

* 2. **CAPUTIUM**, Pars ædis sacræ, ubi altare statuitur, Gall. *Chevet*. Charta ann. 1156. in Chartul. S. Maglor. Paris. ch. 32: *Pro parte cujusdam terræ, quæ est ad Caputium ecclesiæ sanctorum Innocentium, etc. Vide supra Caputium 2.*

* **CAPUTIUS**, **CAPUCIUS**, Cognomentum Hugonis regis Franciæ, qui tertiæ regum nostrorum stirpis caput fuit. Chron. Stroz. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 273: *Primus ex eis (comitibus Paris.) regnavit Hugo, cognomento Capucius. Aliud ibid. pag. 302: Hugo Capet sive Caputii sic dictus est, quia dum juvenis, caputia solebat auferre per ludum. Vide supra Capetus.*

† **CAPUTTA**, Baculus pastoralis. Locus est in *Ferula. Vide Cambuta.*

* **CAPUT-VOLTUM**, Idem, ut opinor, quod supra *Caputium 2.* Pars ædis sacræ, ubi altare statuitur, volta seu fornix instructa. Testam. Bern. de Guiscardo milit. ann. 1323. in Reg. 3. Armor. gener.

part. 2. pag. ix: *Ordinavit quod fiat in dicta ecclesia pro ipso et anima sua Caput-voltum dictæ ecclesiæ bo et bel, usque ad summam centum librarum Caturcensium.*

CAPUZEUM, pro *Caputium*, in Constit. synodal. eccl. Sabin. sæculo xiv. vulgatis.

CAQUILUS, *Ἀετός*, in Gloss. Lat. Gr. [f. melius legeretur *Aquilus* pro masculino feminini *Aquila*.]** Vide *Cara, 2.*

* **CAQUOBUS**, pro *Cacabus*, in Invent. ann. 1361. ex Tabul. D. Venciæ: *Item duos Caquobos de aramo, etc. Vide Cacobus.*

* **CAQUUS**, *Cadus*, Gall. *Caque*. Arcst. parlam. Paris. ann. 1379. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 412: *Pro pluribus barillis allecium Caquis, quos dictus Gaufridus per aquam Paris. miserat. Caqueharenc, nostris, uno verbo. Charta ann. 1337. in Reg. B. Cam. Comput. Paris. fol. 133. rº: Sur chacun pignon de harenc, oict deniers; et sur chacun tonnel de Caqueharenc, oict deniers. Cinq barris de Caqueharenc, in alia ann. 1350. ex Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 178. Caquin, Doliolum, in Lit. remiss. ann. 1467. ex Reg. 200. ch. 71: Pour savoir si ung Caquin de servoise, qu'il avoit commandé audit brasseur, estoit fait. Cocquet et Coquet, eodem sensu. Ung tonnelet ou Cocquet d'allés, iiij^{xx}. loyens pour le Cocquet, doit iiij. den. in Pedag. Peron. ann. 1295. ex Chartul. 21. Corb. Un Coquet de vin blanc, in Ch. ann. 1388. ex Chartul. Lehun. Un Coquet d'huile, in Lit. remiss. ann. 1399. ex Reg. 154. ch. 385. Chacun Coquet de herenc, etc. ex Reg. feudor. comitat. Clarimont. ex Cam. Comput. fol. 11.*

* Aliud vero est *Caquehan*, Congregatio nempe illicita, coitio, Gall. *Cabale, conspiration, attroupement*, in Ch. ann. 1320. ex Chartul. S. Nigas. Mellet.: *Item lesdits habitans des villes dessusdites se pourront assembler pour eux conseilier et taillier, sans ce qu'il puisse estre dit Caquehan.* Alia ann. 1347. in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 320: *Comme les habitans de la ville d'Arras fusent aiez par maniere d'assemblée, monopole et Caquehan, etc. Caquehan vero promiscue et Taquehan dictum fuisse probat vox sequens. Quaquehan, eodem sensu, in Stat. macellar. Ebroic ann. 1424. ex Reg. 173. ch. 1118: Se nul est trouvé qui face Quaquehan ne harelle, il sera pugny selon le cas. Vide infra Tanghanum.*

* 1. **CAR**, Annonariæ mensuræ species, minor, ut videtur, *Puginata*. Charta ann. 1343. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 446: *Item (acquisiverunt) punherias sive Carez ad dictam mensuram, quas Guillelmus de la Sarra servit pro medietate cujusdam orti...., Item unam punheriam frumenti, sive Car, etc. Alia ann. 1303. in Reg. 74. ch. 308: v. cartones, ix. punheria, iiij. Carez bladi ad mensuram Tholosæ.*

** 2. **CAR**, Convention. Ludov. IX. Gall. reg. inter et Genuens.: *Alia vero pecia debet esse cubitorum 35. et debet esse Car; ap. Jal. Archæol. naval. vol. 2. pag. 388. qui Gallice interpretatur Carran.*

1. **CARA**, Facies, vultus, caput. Glossæ MSS. *Cara*, Gr. Lat. *caput*. Græcis *ἄρρα*, quam vocem in feminino genere usurpabant Æoles ut notat Eustathius ad *Odyss.*

Thcophanes : Ἀπέτεμεν τὴν αὐτοῦ κάρην. Corippus lib. 2 :

..... Postquam venere verendam
Cæsaris ante Caram.

Hispani et Provinciales nostri *Cara* etiamnum pro vultu ac facie usurpant : Ital. *Cera* vel *Ciera*, apud Dantem et Matth. Villancum. Michaël del Molino in Repertorio Fororum Aragon. v. *Castrum* : *Castrum si aliquis tenet in custodiam, debet reddere illud Cara a Cara; quia castrum redditur et restituitur facie ad faciem*. Vide Observantias Fori Arag. pag. 27. v. Sed et Galli mediæ ætatis *Chere*, eadem notione effluxerunt. Assisiæ Hicros. cap. 94. de duello : *Les gardes dou champ doivent partir le soleil, si que il ne soit contre la Chiere de l'un plus que de l'autre*. Philippus Mouskes in Carolo M. :

Et Pepin la Chiere hardie,
K'il ot fet Roi de Lombardie.

Wilhelmus Guiart ann. 1204 :

Se vos leur tornassies les Chieres,
Et contre eux vous vous défendissiez.

An. 1214 :

Le rai du soleil en la Chiere.

An. 1270 :

Les saluent les Chieres basses.

Le Roman d'Auberi :

Auberi l'oist, s'a la Chiere levée.

Hinc formula nostris familiaris : *Faire bonne Chere à quelqu'un*, benigno vultu excipere, [et hæc antiquiores : *Belle Chere*, et *le cœur arriere*; *Belle Chere vaut bien un mets*. Vide Menagii Etymolog. Gall.] Raimundus Montanerius in Chron. Aragon. cap. 128 : *E anals abraçar, et reebels ab bella Cara, e ab bell semblant*. Vide *Cheries*.

¶ LAPIDES DE CARA, Qui in ædificii *Cara* collocantur, non in angulis. Statuta Massil. pag. 396 : *Lapides angulares habeant duos palmos de longo, et unum palmum de alto, et unum palmum de testa, et Lapides de Cara habeant duos palmos de longo, et unum palmum de alto, et ad minus unum tornum de leoto*.

2. CARA, Avis species mihi incognita. Monachus Sangall. in Carolo M. lib. 1. cap. 22 : *Assumpsit duas canículas in manu sua, quas Gallica lingua Veltres nuncupant, agilitate sua vulpes et cæteras minores bestiolas facillime capientes, quæ caras etiam, et alia volatilia ascensu celeriore sæpe fallerent*. [* Apud Pertizium cap. 20 : ... nuncupant, quæ agilitate sua vulpes et ceteras minores bestiolas facillime capientes, Quæ caras etiam et alia volatilia ascensu celeriore sæpe fallerent. Ubi doctissimus editor : Vox a sonitu petita, coturnicem significare videtur. Nohis *wachtel*, mediæ ævi scriptoribus *Quaquila*, *quaquilia*, *qualea*, *qualia*; unde Italis *quaglia*, Gallis *caille*.]

CARA COGNATIO. Vide *Festum B. Petri Epularum*.

CARABAGA, Machina bellica expugnatoria. Sanutus lib. 3. part. 12. cap. 21 : *Fecit erigi plures Carabagas projicientes magnos lapides, et frequenter, ita ut prosternerent muros eum turribus*. [Joan. Iperius in Chronico aun. 1291. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 770 : *Et fecit orificeio fossatorum approximare banchios multos et vicinos invicem, et post eos Carabagas, qui jaciebant lapides maguos*.]

CARABOLATUM. Historia Obsidionis

Jadrensis lib. 1. cap. 27 : *Cum novem galeis mirabiliter præparatis, quarum sex erant tabulis tectæ... ac cum quadam turre lignea operata fabricatione in quodam Carabolato fere cubitorum octo, quam Italici Burgum, seu Platum vocant Mantuanum, etc.*

* Propugnaculum, opus munitorium, in Lex. milit. Caroli de Aquino.

CARABUS, [Cymbula, Gall. *Canot*.] Papias : *Carabus, navicula discurrens in pado*. Idem : *Lintres, naviculæ, vel Carabi brevissimi*. Isidor. in Gloss. : *Carabus, parva scapha ex vimine et corio*. [Eundem Isidor. vide lib. 19. Orig. cap. 1.] Gloss. Ælfrici Saxonice : *Carabus, scipincel*, id est, navicula. Ugutio : *Caraphus, parva scapha ex vimine facta, et corio crudo contexta*. [* *Carabus*, Chalou, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.] Florent. Wigorn. ann. 892 : *Oeculte de Hibernia fingerunt, Carabumque, qui duobus tantum coriis et dimidio faetus erat, intraverunt*. Gregor. Magn. lib. 4. Dial. cap. 57 : *Post navem Carabum regebat, etc.* Fulcherius Carnot. lib. 3. Hist. Hierosol. lib. 3. cap. 13 : *Classis eorum 120. navium fuit, exceptis carinis et Carabis*. Hist. Hierosol. aun. 1123 : *Carabos insuper quamplurimos et naves onerarias*. Joann. Brompton. : *Carabum, qui ex duobus coriis et dimidio conficitur, intrantes, sine velo et ornamentis post 7. dies in Cornubia applicuerunt*. Acta S. Thyrsi cap. 6. num. 32 : *Et in Carabo ponens, jussit eum duci in medium maris*. [Vita S. Maioli inter Acta SS. Benedict. sæc. 5. pag. 808 : *Ad quos periti nautæ currentes cum Carabis, omnes traxerunt ex voragine fluminis*.] Occurrit apud Saxon. Grammat. lib. 2. Florent. Wigorn. pag. 595. Will. Briton. lib. 9. pag. 208. in Hist. Ohsid. Jadrens. lib. 1. cap. 3. lib. 2. cap. 7. [in Vita S. Ysarni Abb. inter Acta SS. Bened. sec. 6. part. 1. pag. 817.] etc. Κάραβος, Scriptorib. Græcis passim. Lexic. Græc. MS. Reg. Cod. 2062 : Τερθμῖς, κάραβος, ἀκάρτιον. Etymol. : Ἀκατος, κάραβος. Chron. Alexandr. pag. 874 : Ἐλθὼν μετὰ κάραβου εἰς τὸν Ἰουλιανὸν λιμένα. Nicetas in Manuele lih. 2. n. 4 : Κατάρτια μεγάλων κάραβιων συνηρμόζοντο. Κάραβι κασελλάτοι, in Epist. Constantinii Imp. ante Act. 1. sextæ Synodi. Ah hac voce Caravellas hodiernas quidam non insulse deducunt. Hist. Apollonii Tyrri :

Εἰς σὲ κάραβην ἔβαλε, καὶ φόρτωσε με τρόμον.
Alibi :

Καὶ τὸ κάραβη ἐβούλησε, καὶ οἱ ναυταῖς ἐπηγήγηκα.

Vide Constant. de Administ. Imp. cap. 51. [Anonymum Combesian. in cod. Constantino n. 29. in Romano Jun. n. 7.] Laon. lib. 9. Diploma Andronici apud Phranzem, Joann. Moschum cap. 76. Passionem S. Basilci Episcopi, etc. [* Glossar. med. Græcit. radice Κάραβος col. 589. Jal. Archæol. naval. vol. 1. pag. 464. et vol. 2. pag. 227.]

* CARACA, Navis oneraria, Ital. *Caracca*, Angl. *Carack*, Gall. *Carraque*. Chron. Joan. Whetham. pag. 447 : *Inter alias varias adversancium naves et naviculas, quinque habebat grandissimas sibi obvias, quarum tres erant Caracæ de urbe Januæ*. Th. Otterbourne in Chron. pag. 253 : *Naves receperunt, et paulo post obviaverunt tribus*

triremibus, quas Caracas vocamus. Math. de Couciaco in Carolo VII. pag. 576 : *Ce seigneur de la Vere avoit une Caraque fort puissante, en laquelle il foudoit toute son espérance de deffense, au cas qu'aucun de ses adversaires vinssent pour l'attaquer, laquelle Caraque alloit assez pesamment au regards des autres navires*. Vide Carraca.

CARACALLA, Vestis urbana et militaris, pænulæ similis, ut Dio indicat et Lampridius. Indumentum in talos demissum, Victori et Eusebio in Chron. Talaris Caracalla, alteri Victori, qui a Gallia advenctam ah Antonino refert, a qua idem Caracalla est appellatus. Glossæ Græc. Lat. : Καρακάλιον, Cuculla. S. Hieronym. Epist. 128 : *Et efficitur palliolum miræ pulcritudinis perstringens fulgore oculos, in modum Caracallarum, sed absque cucullis*. Sed hæc nota. Vide Casauhon. Salsmasium, et alios ad Spartan.

CARACALLA, Vestis Clericorum talaris : passim apud Scriptores pro *cappa* sumitur. Papias : *Caracalla, capa*. Gloss. Græc. Lat. Καρακάλιον, Cuculla. At Eucherius Lugdun. Ephod Judæorum, in modum Caracallæ fuisse ait, sed sine cuculla. Ephod autem, ut auctor est Josephus lib. 3. Antiq. cap. 11. tunicæ persimile fuit. Vulfinus Boetius Episcopus Pictavensis in Vita S. Juniani Abb. : *Vestis ejus cilicina, de caprarum pilis, quæ in modum Caracallæ, quam nunc Capam vocamus, perseverat usque in hodie*. Vita S. Eugendi Abb. cap. 2 : *Æstivis temporibus Caracalla, vel scapulari cilicino utebatur*. Beda lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7 : *Mox se sanctus Albanus pro hospite ac magistro suo ipsius habitu, id est, Caracalla, qua vestiebatur, indutus, militibus exhibuit*. Thomas Walsing. in Edwardo. II. : *Constat hanc vestem fuisse Caracallam, quam S. Albanus in conversione acceperat a S. Amphibalo*. Vitæ Abbatum S. Albani pag. 28 : *Elienses vero ossa sæpedita in villosa panniculo, quem Caracallam vocant sibi reservarunt*. Vita S. Eudoxiæ Mart. cap. 9 : Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος σιγῆριον κιλίκιον ἐνεδύετο, καὶ ὁμοίον ἐκεῖνο καρακάλιον. Palladius in Hist. Laus. cap. 117 : Παιδαρίου καρακάλιον λαμβάνουσιν. Hinc nostrum Casaque, quasi Caraque, pro sago, deducit Paradisus lib. 1. Hist. Lugd. cap. 34. Vide Octavium Ferrarium de Rc vestiaria part. 2. lih. 1. cap. 28. [et Menagium in Voce Casaque.] [* Vide Glossar. med. Græcit. voce Καρακάλιον.]

¶ CARACATA NAVIS, Eadem quæ Caraca, seu oneraria, apud Rymer. tom. 15. pag. 175. col. 2 : *Pro equis, navibus Caracatis, galeis et aliis navibus, etc.* Vide Caraca.

¶ CARACCA, Parvum pondus quatuor granorum, quibus utuntur in ponderandis lapidibus pretiosis, Gallis et Anglis, Carat. Rymer. tom. 11. pag. 413. col. 1 : *Sciatis quod ex parte Georgii Morsteyn, mercatoris de Crakowe infra regnum Poloniae, accepimus quod ipse quemdam magnum lapidem pretiosum vulgariter vocatum a Rubie ponderantem ducentas et quatuordecim Caraccas*.

* CARACORA, ut Caraca, navis etiam Indis nota. Maff. Hist. Ind. lid. 9 : *Vascum cum una Coracora, quod navigii Molucensis*

est genus, ad ea compendia perquirenda proficisci jussit.

1. **CARACTER.** Novella 15. Theod. et Valentiniani de Tributis fiscalibus : *De salinis, alumine, Caractere, herba rubea, lini maceratura, etc.* [* Nov. 23. ap. Gothofr. qui scribit : *Vellem Carraria, Character enim nihil est.*]

¶ 2. **CARACTER**, Fascinum, Scheda magicis notis seu litteris exarata, Gall. *Caracterc.* Concil. Trevir. ann. 1310. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 257 : *Divinationes, sortilegia, auguria, sive in votis, quas Brevia seu Characteres vocant, etc.* Vide *Characteres magici in Character.*

* Ordinat. S. Ludov. ann. 1254. art. 32. tom. 1. Ordinat. regum Franc. pag. 75 : *Judei cessent ab usuris et blasphemis, sortilegiis et Characteribus.* Gall. *Sors et Caraz.* Hinc *Encarater*, Fascinare, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 360 : *André Guibreteu..... couru après une femme en disant : Pute vielle, tu m'as Encaraté.* Vide *Caragus* et *Caraula*.

* 3. **CARACTER**, Effigies, imago, ipsa sigilli area, dicitur de eo, quod in sigillo seu scuto gentilitio sculptum seu insignitum est. Charta ann. 1229. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 344 : *In quo sigillo erat Character unius avis cum una ala desuper extensa, et subtus pedes dictæ avis erat Character unius avis quasi palmæ.* Lit. ann. 1307. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 239. art. 6 : *In (sigilli) Caractere erunt scutum domini regis cum floribus lilii ex una parte, etc.* Lit. ann. 1372. tom. 5. ead. Ordinat. pag. 513 : *Et a en la Caratere dudit seel un ymaige de royne coronnée, etc.* Pro Monogrammate occurrit in Charta ann. 1183. ibid. pag. 238 : *Præsentem cartam sigilli nostri auctoritate et regii nominis Caratere inferius annotato communiri præcepimus.* Vide Tract. novum de Re diplom. tom. 5. pag. 17. et infra *Character*.

¶ **CARACTERATUM FERRUM**, quo fiunt Oblatæ, ferrum est certis figuris notatum. Vide locum in *Nebula*.

¶ **CARACTERIZARE**, Notare, insignire, Gall. *Marquer, Characteriser.* Hist. Mediani Monasterii pag. 234. in Excerptis Johannis a Bayono de abbatibus hujus Monasterii : *Cujus corpus cum enixum est, Characterizatum fuit per totum crucicularum signis.* [* Vide infra *Characterizare*.]

CARACTIO. Polyptychus Floriacensis : *Debet unusquisque de lignario in latum pedes 5. in altum pedes 6. et de Caractionibus carradas 6. etc.* [Vectura.] [* Carrorum opera. Vide in *Carricare* 2.]

¶ **CARACUTIUM**, Vehiculum altissimorum rotarum, quasi carrum acutum. Isid. l. 20. cap. 12.

¶ **CARADA**, Quantum carro vehi potest. Præceptum Ludovici Imp. pro Marcuaro Abb. Prumiæ ann. 831. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 85 : *Et de terra arabili jornales LXXIII. de prato ad Caradas vi.* Vide *Carrada*.

CARADRUS, Terebra. Capitulare de Villis cap. 42 : *Unaquæque villa (habeat) catenas, cramaculos, delaturas, secures, id est, cuniadas, terebras, id est, Caradros, scalpros, etc.* Vide *Carasus*.

¶ **CARAFFA**, Vox Italica, Gall. *Carafe*, Phiala, ampulla vitrea, in Supplemento vitæ S. Petri Cælestini tom. 4. SS. Maii pag. 502.

* **CARAGIA**, f. Pars anterior caputii, quæ *caram* seu faciem amplectitur. Lit. Caroli V. reg. Franc. ann. 1367. de forma vestium Montispessul. : *Item quod nulla ipsarum (mulierum) audeat portare aliquam frapaturam in suis capuciis, vechis vel Caragiis capuciorum.*

¶ **CARAGIUM.** Vide in *Carreda*.

¶ **CARAGIUS.** Vide *Caragus*.

¶ **CARAGMA**, χαραγμά, Character, imago. Humbertus Cardin. adv. Simoniacos apud Martenium tom. 5. Anecd. col. 645. A : *Nummus aut in Caragmate, aut in materie.* Nummus in caragmate est nummus signatus.

CARAGUS, CARAJUS, Sortilegus, præstigiator qui *characteribus* magicis utitur, unde vocis etymon. Gloss. Saxon. Ælfrici : *Caragius, fugel hrata.* Ubi fugel Anglo-Saxonibus est avis hrata, omen, augurium, divinatio, fugel-hælsere, augur. Concilium Autisiod. cap. 4 : *Non licet ad sortilegos, vel ad auguria respicere, vel ad Caragios, etc.* Canones veteris Concilii Narbonensis ann. 598. can. 14 : *Si qui viri ac mulieres divinatores, quos dicunt esse Charagios atque sorticularios, etc.* Vita S. Eligii a S. Audoeni conscripta lib. 2. cap. 15 : *Nullas paganorum consuetudines observetis, non Carajos, non divinos, non præcantatores... consulere præsumatis.* Et mox : *Non quærantur præcantatores, non divini, non sortilegi, non Caragi.* Beda de Remediis peccatorum cap. 11 : *Caragios, et divinos præcantatores, etc.* Petrus Malleacensis de Cœnobio Malleacensi § 6 : *Uxor ejus observatrix admodum Carajorum atque maleficiorum.* Sermo de dedicatione Ecclesiæ editus a V. Cl. Jacobo Petito : *Omnes fures et falsi testes, omnes ad arbores vel ad fontes vota reddentes, omnes qui Caragios et divinos vel præcantatores aut propter se, aut propter suos inquirunt, etc.* Odo Clun. lib. 4. de Vita S. Geraldii Auriliac. Comit. cap. 7 : *Vassus quidam nomine Adraldus focum Caragiorum tota nocte in domo sua fieri præcepit. Intempesta autem ipsius noctis hora, dæmones super focum custodis irruerunt.* Severianus homil. quæ exstat 241. apud S. Augustinum de Tempore : *Ut nullus ex vobis Caragos vel divinos, vel sortilegos requirat.* Infra : *Qui prædictis malis, id est, Caragis, et divinis, aruspiciibus..... crediderit.* Vide Decret. Ivon. lib. 1. cap. 1. § 134. Occurrunt apud Nicetam in Isaac. lib. 2. n. 5. in Cod. Barbaro-Græco χαραγμοὶ, χαραγμοί, inter magos.

CARARIUS, Eadem notione. Vetus Pœnitential. MS. : *Cararios, coriocos, et divinos, et præcantatores, phylacteria etiam diabolica, vel herbas, vel succinos, suis vel sibi impendere, etc.* Leg. forte *Carajos curiosos*.

* **CARAJIUS**, ut *Caragus*, Sortilegus, præstigiator. Libell. de Remed. peccator. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 45 : *Carojios et divinos præcantatores, etc.*

* **CARAIROLUM**, Scmita, Gall. *Sentier*, Occitan. et Provinc. *Carayrol* et *Carayrou*. Charta ann. 1384. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Quamdā vineam sitam in territorio*

Massiliæ, loco dicto Sentrones, confrontatam cum vinea Johannis de Mosteriis et quodam Carairolo in medio. Vide infra *Careironum* et *Carrera* 1.

* **CARALE**, f. Strata, via publica. Vide infra *Carraria* 3. Charta ann. 1358. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 230 : *Quod curtile est situm in Caralibus dicti loci (de Bellicadro) foras dictum locum.* Vide in *Carra*.

¶ **CARAMANTRANT**, Dies Martis ante diem Cinerum, Gall. *Mardy gras*. Transactio inter Abbatem et Monachos Crasenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53 : *Facere consuevit dictus Dominus Abbas... annuatim in die Carniprimii Adventus Domini quinquaginta solidos Turonenses... et in die Carniprimii sive Dominica in Septuagesima, si tunc dictus Conventus accipiat Caramantrant, semper annuatim quinquaginta solidos Turonenses.* Vide *Caremennannus*.

* **CARAMARIUM**, Vectigalis seu tributis species, vel Hippopera, vidulus. Pacta inter reg. Tunetan. et Pisan. ann. 1398. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1122 : *Item quod mercatores Pisani non teneantur nec debeant solvere pro eorum roba seu mercibus, bastaxiis, rochaxiis, Caramariis, et aliis similibus, nisi sicut ab antiquo solvere consueverunt.* Vide infra *Caratus* 3.

¶ **CARAMELATOR**, Qui flores in fasciculis colligat ac dividendi apud Tolosates, Gall. *Bouquetier*. Recensetur inter sodales Confraternitatis Nativitatis B. Mariæ in Ecclesia B. Mariæ Deauratæ Tolos. ann. 1328. institutæ.

* **CARAMENTRAN**, Dies Martis an. Cineres, Gall. *Mardy gras*. Induciæ ann. 1161. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 582 : *Item ego R. de Monteferrario præcipi quod ex utraque parte hanc trevam bona fide et sine omni dolo teneant ab hoc Caramentrannus usque ad quinque annos.* Vide *Caremennannus*.

¶ **CARAMUSSALLUS**, Genus navigii Turcici, cujus meminit Hieron. Comes Alexandrinus in Bello Melitensi ann. 1565 : *Erant triremes munitissimæ 130. mahonæ 8. tria navigia quæ vulgo appellant Caramussallos; minora sunt autem onerariis navibus et figura prope ovali.*

¶ **CARANATURA**, mendose pro *Caraxatura*. Vide *Charaxatura* in *Charaxare*.

CARANCO, Capa nigo. Ita Ugutio MS. Forte nigra.

CARANISA, Vide *Caraula*.

* **CARANTARE**, mendose pro *Creantare*, Fide aut sacramento interpositis promittere. Charta ann. 1205. inter Probat. Libert. eccl. Gall. tom. 2. pag. 3 : *Et nos super omnia, quæ ab ipso tenemus, Carantavimus et fiduciavimus eidem quod nos neque dom. papæ neque clericis super hoc obediemus;..... et ipse similiter Carantavit quod ipse, etc.*

* **CARANTENA**, Modus agri, constans quadraginta perticis. Charta ann. 1272 : *Lupus de Fuxo castrum de Montealto, medietatem villæ de bastida de Gardavaino, et quandam Carantenam in castro de Fano Jovis tenebat ab ipso Guidone (de Levies) sub servitio militari.* Vide *Quarentena* 3.

* **CARANUM** vel **CARANUS**, f. Eadem notione. Charta ann. 1019. in Append. ad

Marcam. Hispan. col. 1018 : *Ego vero Ugo comes Impuritanus dono censum de duobus Caranis prædictæ domui canonice in Impuriis civitate, qui ad me pertinet vel pertinere debet.*

CARAPHUS. Vide *Carabus*.

CARARIA, Lapidicina, ex qua lapides quadrati cruuntur, nostris, *Cariere*. S. Augustinus Sermon. de Diversis 50 : *Emerat quandam... domum in Cararia, quam sibi existimabat propter lapides profuturam.* [Occurrit etiam in Charta anni 1280. ex Chartulario S. Vandregesili tom. 1. pag. 284.] Vide *Carraria*.

† **CARARIRE**, Lanam carminare, petere, Gall. *Garder*. Vide *Careratores*.

† **CARARIUS**. Vide *Caragus*.

† **CARASIBLITUM**, f. Species unguenti. Breydenbach Iter Hierosol. pag. 277 : *Accidit autem peregrinanti copia pediculorum in corpore propter sudorem... Quod cum eveniret corpus ejus cathasplasmetur cum argento vivo occiso... mane quoque balneum ingrediatur, et corpus ejus fricatione valida mundetur, caputque cum Carasablito et boraco lavetur.*

CARASDUS. Jordanus Rufus Calaber lib. MS. de Medicaminibus equorum : *Est et aliud frenum, quod dicitur ad Carasdum, habens morsum aliis longiorem usque ad palatum equi, etc.* Vide *Caradrus*.

† **CARASTIA**, pro *Caristia*, Caritas annonæ. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1282 : *Eodem anno in istis sex mensibus fuit magna Carastia bladi, scilicet frumenti, speltæ, melicæ et fabæ.*

* **CARATEA**, Onus carri, quantum carro vchi potest, Gall. *Charetée*, olim *Charée*. Charta Theoder. Ambian. episc. ann. 1164. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 263 : *Unam Carateam lignorum ad arandum singulis hebdomadis in nemore domini de Plaisiaco Radulfi Vituli.* Vide *Carrada* et *Carrea*.

* **CARATELLUS**, *CARRATELLUS*, Ital. *Caratello*, Cadus, dolium, seria. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 14 : *Deficiente vino recurratur ad Caratellos unctos tormentina intus, et postea pulverizetur pix bene contrita super tormentinum in Carietello (sic) et postea mittatur intus Caratellum stuppa sive aridum accensum, et toto Caratello flamma accenso illico projiciatur super testudinem seu vineam.* Occurrit rursum *Caratellus* cap. 55. et *Carratellus* cap. 111. Vide infra *Carraria* 4.

* **CARATER**. Vide supra *Character* 3.

* **CARATHERIA** CLERICALIS, Tonsura seu corona, qua clericus designatur. Charta Franc. Card. Thesaur. eccl. Laudun. ann. 1309. in Reg. 65. bis Chartoph. reg. ch. 156 : *Legitimis filiis, ut ab orthodoxis archiepiscopis vel episcopis tonsuram seu Caratheriam clericalem recipere valeant, licentiam concedendi, etc.* Vide infra *Character* 2.

† **CARATTER**, Vox Italica, Ulcus. Vita B. Joachim Servitæ, tom. 2. SS. April. pag. 465 : *Plerosque Senensium medicos mulier Caratteres habens experta erat.*

† **CARATTERIUS**, Ductor carri, Gall. *Charretier*. Ital. *Carrattiere*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 277 : *Item, Caratteriis Atchiep. Capuani, qui detulit immunditias*

extra domum cum curru taren. 1. Vocis origo *Carreta*, quod vide.

* **CARATUM**, Vectigal ex carris perceptum. Charta Henr. reg. Angl. pro monast. Montisburgi in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 164 : *Decima forestarum suarum... cum decima pasuagii, Carati et poudragii.* In Reg. 119. ch. 42. legitur *Careti*. Vide *Carretum* 1.

† 1. **CARATUS**, Mendum, ut puto, pro *Cavatus*. Spicil. Acher. tom. 5. pag. 348 : *Interea agricolæ insistent, frugesque futuras Sepibus aut fossis properant munire Caratis.*

* 2. **CARATUS**, Qui choro præcinit in ecclesia Viennensi, apud Marten. de Discipl. in div. offic. pag. 536 : *Alia fiat processio ad eleemosynam cum aqua benedicta, cum cruce a diacono deferenda in cappa serica, et ceroferariis et thuriferario, cum Carato incipiente antiphonam, Christus resurgens.*

* 3. **CARATUS** MARIS, Tributi species. Convent. Saonæ pag. 34 : *Quod Saonenses teneantur solvere Caratos maris et drictus, et alias quascunque gabellas, quocunque nomine censeantur.* Vide supra *Caramarium*.

* **CARAVALA**, *CARAVELA*, Ital. *Caravella*, Dromo, celox. Charta ann. 1230. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 878 : *Qui ad alias regiones sint navigantes et iter facientes cum Caravalis euntibus ad African.* Ubi leg. forte *Caravanis*. Maff. Hist. Ind. lib. 7 : *In easdem biremes Lusitana Caravella postmodum incidit, rotundæ navis genus, cum ad onera, tum ad militiam utile; dromonem Græco vocabulo haud incommode fortasse quis dixerit.* Vide infra *Caravella*.

CARAVANNA, *CARAVENNA*, vox Turcica, [* seu Arabica] significans qualiacumque hominum agmina securitatis causa se conjungentium in itineribus : *Carovana*, Boccacio. Vide Scaligerum exercit. 209. 2. Matth. Paris ann. 1250 : *Omnem illam cattervam, quam vulgares Karavennam appellant, sibi mancipavit.* Jacobus de Vitriaco lib. 1. cap. 99 : *Quod... ad exercitum Salahadini maxima veniret Caravanna.* Nangius in Vita S. Ludovici : *Tandem duas Caravennas successive ceperunt.* [Ogerius Panis lib. 4. Annal. Genuens. ann. 1217 : *Caravana nostra de ultra mari feliciter venit in portum Januæ.*]

* Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 371 : *Simon Grillo, qui in Sicilia remanserat pro inveniendis Caravanam Penetorum, cum vvj. galeis ad ostium Gulphi pervenit.*

CARVANA, apud Hovedenum in Henr. II. pag. 646. et Ricardo I. pag. 716. et Nicolaum Trivetum ann. 1190. pag. 516. Philippus Mouskes in Philippo Aug. :

Li Rois Ricars apries sui,
Ki la Carvane consui,
Des Sarazins ki la sigloient.

Καρβάνιον, apud Constantin. de Adm. Imp. cap. 45. [* Vide Glossar. med. Græcit. hac voce col. 591.]

CARVANUS, Qui in *Carvanam* vadit. Arnoldus Lubec. lib. 5. cap. ult. : *Dimidiabant ergo exercitum, cum alii irent, qui Carvani dicebantur, alii vero in excubiis manerent.* Infra : *Inter has autem fluctuationes personuerunt buccinæ in castris Cancellarii, nunciantes venisse Carvanos.*

Quid vero proprie sit *Carvana*, describit

*Historia bellorum ultramarin. MS. : Or vos dirai k'est Carvane. Li Marcheant Sarazin quant il voelent aler en marcheandise en lointaines tieres, si parolent ensemble pour faire Carvane et si sunt par aventure u vint, u trente, u quarante, et a cascun cameus u souniers, selon çou k'il est sires et rices homi, et tous cargiez de marcheandises et si se ralient ensemble, et portent avoec aus lor marcheandise et lor tentes; et pour çou portent il avoec aus lor tentes; k'il ne se herbergent mie en nule vile devant çou k'il viennent à la vile, u il doivent aler et u il doivent descargier lor marcheandise, ains se herbergent dehors les viles, quant il ont fait lor journées, et tendent lor tentes, dont les fait garder li sires en qui tiere il sont par nuit et par jour, et conduire fors de sa tiere, pour le traviens k'il en a, et ensi sont tout li Seignor, parni qui tiere il passent. De Carvanis militum Hierosol. sic Statuta ejusdem Ordinis tit. 19. de Verb. sign. § 29 : *Carvana, Syrorum et Arabum lingua, significat congregationes hominum, ut una aliquid negotii peragant, a majoribus nostris usurpatum in delectu Fratrum habendo, cum ad subsidia per arces et triremes distribuuntur, aut alio per turmas mittuntur.**

* **CARAUDA**. Vide *Caraula*.

† **CARAVELLA**, Vox Italica, species navigii. Vita S. Nili Confess. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 930 : *Tumultuantes navigia combusserunt, et eas, quæ Caravellæ appellantur, secuerunt.* [* Vide Jal. Archæol. Naval. vol. 2. pag. 212. 227. et 230.]

* **CARAVELLA**, *CARAVELLUS*, ut supra *Caravala*. Bulla Nic. PP. V. ann. 1455. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 448 : *Exercitium... in velocissimis navibus, Caravellis nuncupatis, etc.* Codicil. 1. Caroli Andeg. ult. comit. Prov. ann. 1481 : *Item legavit dom. noster rex excellenti Francisco dom. de Luxemburgo, consobrino suo carissimo, ultra alia sibi legata in jam dicto ejus testamento, suas duas Caravellas novas, cum universis et singulis furnimentis, juribus, etc.* Charta an. circ. 1307 : *Item quatuor Caravelli, quorum cuilibet sunt necessarii novem homines.* Adde Annal. Placent. ad ann. 1480. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 962.

* **CARAVELLIS**, Conciliator, Gall. *Entremetteur*. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 341 : *Arnauldus ensem juvenis et Caravellis, qui ibidem ad separandum eos supervenerat, subito cepit, etc.* Ejusdem originis est vox *Caravianer*, pro Colono partiario, in aliis Lit. ann. 1448. ex Reg. 179. ch. 116 : *Bertrand Agand sergent et Caravianer ou entremetteur des vignes des seigneur et dame de Chastellodon, etc.* Vide *Medietarius*.

* **CARAVELLUS**. Vide supra *Caravella*.

* **CARAVIRA**, *Tourner le visage*, ou *changer de parti*, apud Anonym. qui circa med. sæc. 14. de hæresi Albigen. scripsit, inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. *Retourner carotte*, nisi legendum sit *Calotte*, eadem significatione, Infensæ prius factioni adherere, quod *Tourner casaque* vulgo dicitur, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 5 : *Jehan Roussel dist au suppliant : Lurron, tu as retourne*

carotte, et le frappa d'un pel d'une haye.

CARAULA, CARAUDA. S. Audoenus lib. 2, de Vita S. Eligii cap. 15 : *Nullus in festiuitate S. Joannis.... solstitia, aut vallationes, vel saltationes, aut Caraulas aut cantica diabolica exerceat. Ubi loci vir doctus resti- uendum putat Coraulas : sed malim Carau- das. Ut et lib. 2. cap. 19 : Prædicabat.... abji- ciendos duntaxat cunctos daemonum ludos, et nefandas saltationes, vel caranisas, omnes- que inanes prorsus relinquendas superstitiones. Est enim Carauda sortilegii species, uti docemur ex Usatieis MSS. urbis Am- bianensis, ubi de sacramentis agunt, quæ a Championibus exigebantur : Il doivent ju- rer kil n'ont vve (eau) ne autre herbe beuë, ne mangië, ne n'ont herbes, ne brief, ne Caraudes seur aus, ne fait sor, ne sorcherie, ne art, ne Caraudes, por coi il puissent estre aidiez. Robertus Borronus in Arturi Hist. fabulosa MS. : Jusqu'à celui terme que elle commencha à apprendre des enchantemens et des Charroies. Quæ quidem voces idem videntur sonare, et Characteres denotare, magicos nempe, quibus sortilegi, quos Carajos appellabant, utebantur. In Lexico MS. Cyrilli χαράδην exponitur λύπησις. Ita forte primitus Carauda fuerit sortilegii species in segetibus. Vide Caragus.*

* Sacram. championis in Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 29. rº. : Que je n'ai seur mi ne sort, ne sorcherie, ne Carau de ki me puist aidier et ti nuire. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. III. Chartoph. reg. ch. 315 : *Ledit Camus usoit et ouvroit de mauvais art, comme de sorceries et Caraux. Caraië et Charaië, in Serm. Mauri. episc. Paris. laudato a D. Le Beuf tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 723 : A icest jor (de la Circoncision) suelent li malvais crestien, solonc le costume des paiens, faire sorceries et Charaiës : y por lor sorceries, y por lor Caraiës suelent exper- menter les aventures qui sont avenir. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 106. ch. 370 : *Ladite femme desirant avoir l'amour et la grace de son mary.... fait faire par une Juifve plusieurs poudres et Charayes pour lui donner. Charei, in Assis. Hierosol. cap. 102 : Après doivent faire jurer à chascun des champions que il ne porte bref, ne Charei, ne sorcherie. Denique Charoiz, in Lit. remiss. ann. 1370. ex Reg. 109. ch. 39 : Raymon mis certains sorceries, Charoiz et faitures soubz le seuil de l'uy de l'ostel, qui trouvées y furent depuis. Pour lesquelles choses ledit Pierre Caillon et ceulx de l'ostel furent moult malades par grant espace de temps et aucunes bestes, qui estoient à l'ostel, mortes. Charieresse, quæ ejusmodi sortilegia exercet. Lit. remiss. ann. 1453. ex Reg. 182. ch. 83 : Une nommée Bienvenue,.... laquelle estoit famee ou renommée d'estre sorciere ou Char- rieresse. Ibid. ch. 85 : Laquelle Bienvenue a esté publicquement famee et chargée d'estre sorciere et user de Charroy. Hinc Encarauder et Encharauder, Præstigiis magicis illudere, fasinare. Lit. remiss. ann. 1402. in Reg. 157. ch. 27 : *Icele femme confessa à son mary que ledit Tymonnier la maintenoit, et qu'elle ne pouoit resister, ne soy desloyer dudit Tymonnier, et qu'elle cuidoit que il l'eust Encharaudée. Guignevil. in Peregr. hum. gen. MS. ubi de Concupiscentia :***

J'Encaraude contes et dus,
Prinches et rois, etc.

Apud Borellum : *Carauldes, sorcieres. Alibi : Cauresses, Caraudesses, Charauderesses. Consule Filesac. de Idololatr. magica pag. 177. Vide supra Character 2. [** Conf. S. Rosa de Viterbo voce Carantula.]*

† **CARAVUS**, *Navicula ex vimine et co- rio.* Papias MS. Bituric. Vide Carabus.

CARAXARE, CARAXATURA, CARAXIA, etc. Vide Charaxare.

* **CARAXATOR**, Scriptor, in Mirac. S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 507. col. 2. Vide Charaxare.

† **CARAZOLUM.** Vide Carraxolum in Carrocium.

† **CARBARIUS.** Joannes Longinus Canonius Cracov. in Vita B. Kingæ Virg. Julii tom. 5. pag. 741. D. : *Vir nobilis Nicolaus Gladisz Bochnensis zuppe dicator, alias Carbarius, i. e. Qui salis tributum exigit : zuppa enim eid. Auctori est mons salinus, sive salis fodina, dicator Exaetorem indieat. Rursus occurrit pag. 744.*

* A voce Carbarium vel Carbariatus, Pecunia inde proveniens. Stat. de salis fodinis ann. 1451. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 166 : *Pensatori in Bochnia sex grossi et quarta pars Carbariatus. Item in Wieliczka Carbario septem grossi. Et pag. 167 : Super Carbaria damus triginta marcas singulis annis.*

† **CARBASUS**, Vestis Carbacea, ex Carbaso seu lino facta. Menoti Serm. Quadra- gesim. fol. 81. vº. col. 2 : *Veniunt tandem cum illo apparatu qui sunt solatia vivorum usque ad locum sepulture, quem prepararunt ibi duo rustici, indutis eorum Carbasis, de leurs roquets.*

* **CARBATUM** vocavit Stephanus eleborum. Carbum idem vocavit euforbium. Glossar. medic. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6956.

† 1. **CARBO**, Equus. Papias in MS. Bitur. : *Crabro, Vermis dictus a Carbone ex quo nascitur, id est, equo. Lege et vide Cabo.*

† 2. **CARBO**, Carbunculus, pyropus, Gall. Escarboucle. Jacobus Cardinalis de Coronatione Bonifacii VIII :

..... Cui summo in vertice Carbo
Emovit, et subtus gemmarum maxima flammæ,
Imposuit capiti, etc.

CARBONES, et CARBUNCULI, pro finibus apud Siculum Flaccum, et Frontinum de Coloniis.

3. **CARBO.** Carbones de foresta, ex ligno forestæ combusto in fornace confecti, in Inquisitionibus de forisfactoris forestarum cap. 26. in additam. ad Matth. Paris.

CARBONIS PRÆBITIO, INLATIO, ad moneta et armorum fabricas, inter sordida munera recensetur in lege 15. et 18. Cod. Th. de extraord. et sordid. muner. (11, 16.) Vide Vegetium lib. 4. cap. 8.

CARBONES MARIS, Lapidés combustibiles, quibus fabri ferrarii utuntur, Anglis, Sea-coales. Inquisitio de forisfactoris forestarum cap. 14 : *Inquiratur etiam de Carbone Maris invento intra forestam, etc. [Liber niger Scaccarii pag. 187. in notis : Per servitium inveniendi Carbonem ad fabricandam coronam domini Regis, et suum regale,*

percipiendo 60. sol. 10. den. per unum pro predicto Carbone inveniundo.]

* **Charbon de pierre**, in Lit. remiss. ann. 1455. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 138 : *Pour ce qu'il faisoit froit, ledit de la Vernade faisoit bailler du feu avec du Charbon de pierre uudit prisonnier. [** Germani dieunt Steinkohlen. ADEL.]*

CARBONES FOSSILES, de quibus Heetor Boethius in Descript. Regni Seotia, Camdenus in Agris Richmond. Dunelmensi, et Northumbelland. Gregorius Agricola lib. 4. de Natura Fossilium, et in Bermanno, et alii. Ranulphus Hygdenus in Polychron. de Wallia :

Montes Metalla conferunt,
Carbo sub terræ cortice,
Creseit viror in vertice.

CARBONES TERRESTRES, vulgo nostris, **Charbons de Terre**, apud Thomam de la Moor in Edwardo II. Rege Angl. pag. 599.

CARBONES FERREI, quos Galli *Hullas* vocant, ut in agro Leodiensi primum re- perti fuerint sub ann. 1198. narrant Ægidius Aureæ vallis Monach. in Alberto cap. 95. Bruisthemius, Magn. Chron. Belgie. ann. 1201. etc.

CARBONES MORTUI, apud Marcellum Empir. Extincti.

CARBONES VIVI, Igniti, in Chronico Colmariensi 2. part. ann. 1288. *Le Roman du Renard* MS :

Qui plus sont sec que vif Charbon.

DESCENSIO PRIMI CARBONIS, septimo mensis *Shabat*, seu *Februarii* : *Descensio secundi Carbonis* 14. ejusdem mensis : *Descensio tertii Carbonis* 21. ejusdem mensis, inter festa Christianorum Syrorum recensetur a Ulug Beg in Epochis cap. 7.

CARBONAGIUM. Vetus Charta in Regesto Philippi Aug. fol. 46 : *Item Laurentio de Donjon legnagium et Carbonagium per cartam Regis. Regestum Censuum Carnotensis Comitatus fol. 55 : Le Charbonage et le Fournage deus illec le jour S. Thomas és fories de Noël, c'est à savoir chascun feure de la Chastellerie 3. den. et celui ou ceux qui coupent à sarpe pour faire Charbon, chascun 3. den. obol.*

* **Nostris Carbonage**, Jus conficiendi seu accipiendi carbones. Charta Joan. Atrebat. comit. Angi ann. 1379. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 348 : *Donnons à nostre très-cher et très-ame filz Philippe d'Artois.... son franc maisonner de chesne, son ardoir emprés terre, son Carbonage, et ce qu'il lui en faudra.*

CARBONARE, Carbonem conficere, in Foris Aragon. lib. 4. fol. 85. v. Edit. 1624.

* Charta Philippi VI. ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 217 : *Item quod ipsi homines et eorum singuli habent usum... Carbonandi de quibuslibet arboribus. Vide infra Carbonizare.*

CARBONARIA. Gloss. Græco-Lat. Ἀνθρακωθήκη, Cella Carbonaria, Italis Carbonaia, Carbonara. Καρβωναρείον, Carbonarium. Auctor Queroli : *Ego jamdudum apud Carbonarias agere te putabam, tu de pistrinis venis. Occurrit in Fleta lib. 2. cap. 41 § 43. Hinc*

CARBONARIUS. Helladius apud Photium : Ἀνθρακωτής, ὁ ἐν τῇ συνθηκῇ καλούμενος καρβω-

ὑάριος. [* Vide Glossar. med. Græcit. col. 591.]

CARBONARIA, Fornax in foresta ad conficiendum carbonem, in Inquisitionib. de forisfacturis forestar. cap. 15. in Additam. ad Matth. Paris.

* Tertul. de Carne Chr. cap. 6: *Pervenimus de calcaria, quod dici solet, in Carbonariam*. Tritum proverbium, quod Galli reddimus, *Passer du blanc au noir*.

CARBONARIA, Silva notissima, quæ ab ultima Hannonia extenditur Lovanium usque, ac Diestam, fluviumque Tameram; de qua Lex Salica tit. 49. Gregor. Turon. lib. 2. Hist. cap. 9. Gesta Reg. Francor. ann. 437. Rorico Monach. Fredegar. Annales Francor. Metens. [* ann. 687. 690. 716. 717. Pertz. pag. 316. 318. 323.] Nithardus lib. 2. et 4. [* Chron. Moissiac. Pertz. vol. 1. pag. 283. lib. 42. pag. 290. lin. 21. Annal. Bertinian. ibid. pag. 427. lin. 28. Regin. Chron. ibid. pag. 590. lin. 42.] etc. Sic autem dicta, quod in iis carbonem fierint. Vide Wendelinum in Natali, Leg. Sal. cap. 10. et in Gloss. Sal.

Carbonarias, ad urbium mœnia extitisse non semel produnt Scriptores. Falco Beneventanus pag. 334: *Reversi sunt usque ad Carbonariam, foris civitatem, ubi stagnum luteum putridumque inerat, Ducis ipsius suffocaverunt cadaver*. Charta Comitissæ Mathildis ann. 1072. apud Franciscum Mariam in Mathilde: *Una cum Ecclesia illa... ibi consistente, una cum omnibus fossis, et Carbonareis, et muris, et turre, etc.* Chron. Casauriense, in Dominico Abbate: *Unusque eorum (dedit) medietatem de Castello Vecclo... cum muris et Carbonariis, cum Ecclesiis in eisdem ædificatis*. Charta ann. 1047. in Tabul. Casaur.: *Medietatem de ipso castello de Castro vetere cum muris, et cum Carbonariis, et cum casis*. [Gregorii Monachi Chron. Farfense, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 443: *Dederunt in hoc monasterio et vendiderunt terram territorii Sabiniensis intra Podium, quod dicitur Sixtilianus, ab omnibus lateribus Carbonariæ ad portum faciendum pro ipso castello, cum omnibus ædificiis, pretio accepto solidorum centum*. Memoriale Potestatum Regiensium ad ann. 1218. de obsidione Damiatæ, apud eundem Murator. tom. 8. col. 1092: *Fecerunt Christiani custodire circum Damiatam, et flumen, et insulam in qua prius remanserant, et alias duas insulas cum Carbonariis et pontis, ne aliqui possent intrare, nec exire*.]

* *Carbonarias* ad urbium mœnia extitisse non semel produnt Scriptores, ut observat Cangius; sed quid hac voce intelligendum sit, non definit, nec fortassis definire facile est. [* Vide Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 459.] Fossæ tamen videntur fuisse *Carbonariæ* seu loca profunda, fovearum instar, ad urbium munitionem. Et quidem Academicis Cruseanis *Carbonaria* est *Fosso lungo le mura delle città, o simili*. Cui notioni haud male conveniunt quæ leguntur in Fragm. Hist. Fulgin. ad ann. 1280. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 140: *Fuerunt factæ novæ Carbonariæ circa civitatem Fulginæ*. Et ad ann. 1283. ibid.: *Quum viderunt vexillum, in quo erat imago beati Feliciani, asportatum*

ibi per presbyteros, apparuit eis maxima Carbonaria inter eos et Fulginates; et sic terga verterunt, credentes in Carbonariam præcipitare. Annal. Ptolom. Lucens. apud eumd. Murator. tom. 11. Script. Ital. ad ann. 1184: *Eodem anno fuit consul Alcherius Pagani, qui ædificavit Carbonarias*. Pactum inter Arret. et Castel. ann. 1214. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. imper. Leon. Urbev. pag. 217: *Promisit.... non facere muros vel Carbonarias circa castrum Castellionis*.

CARBONARIUM DE ASCULO, in Charta Longobardica ann. 774. tom. 8. Ital. sacre pag. 34. Pactum inter Clementem III. PP. et Senatum Romanum ann. 1188. apud Baron.: *Omnes muros et Carbonaria civitatis.... dabitis nobis ad diruendum*. [Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1218. col. 1101: *Dominus Legatus fecit remissionem de duobus annis omnibus volentibus portare tabulas, quæ erant circa pontem ad defendenda Carbonaria*. Col. 1102: *Christiani... ordinarunt qualiter poterat capi civitas, et dividerunt totam gentem, et præceperunt bene custodire lazias et Carbonaria statuentes qui prius a Carbonariis discederet, suspendatur in eculeo*.] Ita Καρβωνία neutro genere dixit Codinus in Orig. Constantinop. quæ in urbe extructa ait ab Hilarione Patricio, Leone Magno imperante.

CARBONATOR, Qui carbonem in silva conficit, Gall. *Charbonnier*. Matthæus Paris ann. 1195: *Accidit autem ut quidam pauperculus Carbonatorum sylvicola, dum pergeret quisquilias ibidem lignorum colligendo, etc.*

* **CARBONA**, est truncus in quo congregantur oblationes, melius tamen *Corbona*. Gemma Gemmarum. Vide *Corbona*

* **CARBONATA**, vox Italica, Gall. *Charbonnée*, Caro carbonibus assata; cujus diminut. *Carbonella*, *Charbonnée*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 279: *Asserebat quod frustra (frusta) aut Carbonatas de corporibus ipsorum (habitantium) faceret et eosdem interficeret*. Vide *Carbonella*.

1. **CARBONEA**, Species anseris, apud Fridericum II. Imperat. lib. 1. de Venat. cap. 19.

¶ 2. **CARBONEA**, Idem quod mox *Carbonella*. Statuta Reform. S. Claudii ann. 1448. pag. 82: *A festo Paschæ ad Ascensionem ministrare debet Pittanciarius Carbonæas et pecias lardi ministrari solitas*. Vetus Poeta MS. c. Bibl. Coislin.:

Je eroi bien se nos eusson
Charbonnée d'un gras bacon
Que nous en beussion moult miels.

Infra:

Nos volon faire Carbonées,
Sont ees eseneles lavées?

* **CARBONELIS**, Carbunculus, ulcus pestilens, Gall. *Charbon*, Ital. *Carboncello*. Mirac. MSS. Urbanni V. PP.: *Unam glandulam subtus axellam et duos Carboneles et febrem patiens*.

CARBONELLA. Ugutio: *Carbonella*, caro assata. Alii: *Frixa*, æ, *Carbonella*, scilicet parum carnis quæ supra carbonem cito solet decoqui. Ital. *Carbonata*, carne

salata de porco cotta ne carboni, o nella padella. Ita Academici Cruseani.

CARBONELLUS FABER. [* Qui in fabricando carbone utitur.] Charta ann. 1144. apud Catellum lib. 2. cap. 17: *Carbonellus Faber habeat de laboratoribus suis censum, qui vulgo vocatur Lause: et faciat et reparet ferramenta molendinorum, retento ibi pretio, et usu suo, etc.*

* 1. **CARBONERIA**, ut supra *Carbonaria*, Fornax ad conficiendum carbonem, Gall. *Charbonniere*. Stat. Vercel. lib. 3. pag. 86. vº: *Item quod a strata Cabaliache inferius usque ad Duriam, Padum et Sicidam nullæ fiant Carboneriæ in aliqua parte prope vel longe, et a dicta strata Cabaliache superius non possint fieri prope civitatem per miliaria sex*.

* 2. **CARBONERIA**, Locus, unde carbonem ad usum fabrorum ferrariorum eruuntur. Charta ann. 1345. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 280: *Item Carboneria lapidum, quæ est in dicta foresta, cujus emolumentum ex ipsa proveniens valere appretiatum est pro redditu annuo quatuor libras Turon*. Vide supra *Carbonem maris* in Carbo 3.

¶ **CARBONISTA**, Carbonarius, Carbonator, qui facit carbonem, Gall. *Charbonnier*. Laurent. Byzinius in Diario Belli Hussitici apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 165: *Rusticorum ac Carbonistarum multitudinem non modicam... de vicinatu congregavit*.

* **CARBONIZARE**, Carbonem conficere. Charta Occitanica ann. 1311. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 133: *Poterit idem Raymondus Carbonizare et carbonem facere pro duobus focis, ad usum dictæ molinæ*. Alia ann. 1327. in Reg. 65. ch. 65: *Eis imponebatur quod... soccas putrefieri dimittendo, quas Carbonizare debuissent, etc.* Vide *Carbonare* supra in Carbo 3.

* **CARBOSA**, pro Carbasa, ni fallor. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. cap. 19. pag. 36. edit. Hearnii: *Vela ventus prosper imbuat, abyssi facies operitur navibus, tanti oneris vexari pondere, et tanta Carbosa novum pingencia paradisum, etc.*

¶ **CARBUNCULI**, Limites. Vide Carbo 2.

* **CARBUNCULUS**, Morbi species, nostris *Fer chaud*. Alex. Iatrosoph. MS. lib. 3. Passion. cap. 5: *Si (indigestiones) fiant de calida distemperantia, ructus habent fumosos cum quadam ustura, quam Romani Carbunculum vocant*.

* **CARCAGIUM**, Vectigal, quod ex carris mercibus onustis percipitur. Charta Phil. Aug. ann. 1184. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 205: *Nobis hæc habenda perpetuo dederant (moniales Cuciaci) videlicet... medietatem reddituum, quos constituerunt ex equis, asinis, quadrigis, carris vinum seu merces alias per Cuciacum aut de Cuciaco deferentibus; excepto Carcagio annonæ et salis*. Sed leg. omnino videtur *Carcagium* vel *Carragium*. Vide infra *Carcagium* 2. Frustra emendatur *Critagium* ex Reg. 167. Chartoph. reg. tom. 10. earumd. Ordin. pag. 54.

CARCAISSUM, Pharetra, nostris *Carcois*, vel *Carquois*: *Carcasso*, Ital. Charta ann. 1242: *Unam ballistam de fusto, cum uno croco, et Carcaisso, et cairellis: id est*

Gallice : avec une arbaleste de fust, avec un croc, un Carquois, et des quarreaux. Græci nuperi Ταρξάσιον dicunt, quæ vox occurrit apud Joannem Cananum pag. 19. et alios a Meursio citatos. [Vide Glossar. mediæ Græcit. col. 1534.] [** *Carchassius* in Statut. Genuens. de Galeis ann. 1316. ap. Jal. Antiq. Naval. vol. 1. pag. 368.]

† **CARCALLUS**, Clitellæ; vel corbes equi clitellaris. Edictum Philippi Augusti Regis Franc. ann. 1207. apud D. de Lauriere tom. 2. Ordin. pag. 412 : *Si debitorem apud Rothomagum inveniunt, ex quo de equo descenderit, Carcallum vel harnisium suum per Majorem propter debitum arrestare poterit.* Vide *Cartallus* 1.

CARCAMUSA, Machina oppugnatoria, Aries. Abbo de Obsid. Paris. lib. 2. vers. 427 :

Arietes, vulgo Carcamusas resonatos,
Dimisere duos.

* Eadem quæ nostris *Mouton*, *marmouton*, *Carcamousse* et *Truye* nuncupabatur. Vide Borellum voce *Mouton*.

CARCANNUM, Collistrigium, vinculum quo rei collum stringitur, nostris *Carcan*. Illud autem competit majoribus Justiciariis, ut est in Consuetud. Blesensi art. 20. Meledunensi art. 3. Laudun. art. 8. etc. Leges Kanuti Regis cap. 56. apud Bromptonum : *In prima accusatione ponatur in Carcanno, et ibi sustineat, donec ad Dei judicium eat.* Vita S. Eparchii ex Sancto-rali Bernardi Guidonis : *Nonnulli etiam a catenarum vinculis, et a catastæ tormentis, et pedum ferreis vel ligneis Carchannis absoluti sunt.* Le Roman d'Aubery MS. :

Qui mult le fait laidement justicier,
Un grant Charchant li fait el col lacier.

Collarium, Latinis, et recentioribus Græcis. Hesychius : Κλειός, περιτραχήλιος δεσμός, κολάριον, ἥτοι μανιάκης. Scholiastes Aristoph. : Κλειός, τὸ κολάριον παρ' ἡμῶν λεγόμενον. [A κάρκινος, quod Græcis est genus vinculi *Carcannum* deducit Menagius : hunc, si vis, consule.]

1. **CARCARE**, Onerare, Italis *Carcare*, Gallis *Charger*. Batelli *Carcati*, in Fleta lib. 1. cap. 25. § 9. [Rymer tom. 7. pag. 356. col. 2 : *Ea omnia in quadam navī... Carcare.* Similia leguntur ejusd. tom. pag. 590. col. 1.] Vide *Caricare*.

* 2. **CARCARE**, Onus vehere, Gall. *Porter une charge*. Charta ann. 1311. ex Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 37 : *Cum magister, fratres et sorores domus Dei de Andeliaco... haberent unum equum Carcantem boscum in foresta nostra de Andeliaco ad caltagium pauperum dictæ domus, nos loco dicti equi Carcantis boscum, etc.* Vide *Caricare* 2.

* 3. **CARCARE**, Implere, quo sensu etiam *Charger* usurpamus. Charta ann. 1317. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 535. rº : *Item concessit (Phil. rex) Guillelmæ uxori Roberti de Gamachüs militis 80. minas avenæ, ad mensuram Carcatam et impulsam, ad hæreditatem, pro 24. lib. 8. sol. 3. den.*

CARCASIUM, **CARCOSIUM**, Cadaver, intestinum. Charta Edw. III. tom. 2. Monastici Anglic. pag. 417 : *Et dimidium rasiõ de Groth-malt, et de uno Carcasio bono arietis.* Statuta Gildæ Berwic. cap. 24 : *Statuimus quod nullus carnifex de cætero*

vendat infra burgum de Bervico Carcasia mutonum a festo Paschæ ad festum Pentecostes carius 16. denariis. In Chron. Will. Thorn, de *Carcoisis boum*, leg. de *Carcoisüs*. Ita etiam in Fleta lib. 2. cap. 76. § 17. *Carcosium* legitur. [Apud Rymer. tom. 5. pag. 12 : *Quadrigenta quater viginti et decem Carcasia bovina vel boves.* Totidem sunt boum cadavera, carnibus sale conspersis vel exsiccatis.] Vide Menagii et Ferrarii conjecturas de vocis etymo.

† **CARCATA**, Onus, Gall. *Charge*, Hisp. *Carga*, Ital. *Carca*. Vide locum in *Colacus*.

* **CARCAVA**, Morbi species, f. pro *Cartana*, Febris quartana, ut suspicatur D. Le Beuf in Dissert. edita tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 731.

† **CARCAYSSIS**, ut supra *Carcaissum*. Garnisiones inventæ in Castro Carcass. ann. 1294 : IIII. xx. XIX. *baliste unius pedis*, VI. xx. XII. *croci*, L. *Carcaysse*, XVI. m. VI. c. *carelli*.

† **CARCELAGIUM**. Vide *Carcerarium*.

* **CARCELLARIA**, Carcer; *Carce*, in Chron. inter Probat. tom. 3. Hist. Nemi. pag. 4. col. 1. Unde *Carcellarius*, nostris *Carcellier*, carceris custos, et *Carcellagium*, quod ipsi ab incarcerato pensatur; Hisp. *Carcel*, a quo *Carcelero* et *Carcelage*, iisdem notionibus. Libert. MSS. pro *Barcin*. ann. 1283 : *De Carcellariis. Item concedimus capitulum quod Carcellarius castri curiæ nostræ non recipiat ab incarceratis ibidem, nisi eo modo quo consuetum est fieri antiquitus.* Charta Petri III. reg. Aragon. ann. 1353 : *Ordinamus quod... captum vel captos ad Carcellarias communes... remitti faciat...* Quo casu idem aligutierrez nequeat recipere vel habere, nisi tantum *Carcellagium duplicatum illius salarii, quod recipere Carcellarii, et non ultra*. Pariag. pro castro de Miromonte ann. 1346. in Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 527 : *Item quod in dicto castro fiat et instituat carcer communis, et jaulerius seu Carcellarius.* Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. ch. 73 : *Aymar Botin nostre sergent, n'agaires Carcellier ou garde de nos prisons de Voix en nostre Dalphiné, etc.*

* 1. **CARCELLUS**, pro *Cartellus*, Chartula, schedula. Lit. ann. 1357. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 190. art. 4 : *Quod consules dicti loci (Vaurensis) in fine eorum consulatus eligeant duodecim homines dictæ villæ, quos tradebant in quodam Carcello sen rotulo præfato judici.* Vide *Cartellus* 1.

* 2. **CARCELLUS**, Cophinus vel Canistrum, ut videtur. Obituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 246. rº : *Johannes de Gilanco puer nobilis, canonicus Lingonensis, qui dedit... sex Carcellos, ad ponendum circa majus altare in diebus majorum solemnitatum.* Vide *Cartallus* 1.

1. **CARCER SUB TERRAM**. Lex Longob. tit. 57. [** lib. 1. tit. 25. § 54. Liutpr. lib. 6. cap. 26.] : *De furonibus unusquisque iudex in civitate sua faciat Carcerem sub Terram, et immittat in ipsum carcerem ad annos duos, etc.* Nostris *Cul-de-basse-fosse*. Passio S. Felicis Episcopi Tubizacensis : *Jussit eam legatus in ima Carceris mitti.* [** Vide Haltaus. Glossar. German. col. 607.]

CARCER CANONICALIS DISCIPLINÆ, in

Concilio Coloniensi ann. 1260. can. 1. ubi vulgo *Episcopalis*. De carcere monachico agitur in Capitulari Aquisgranensi ann. 817. cap. 40. et in Monastico Cisterciensi pag. 11. Vide *Decanicum*. Huc spectat Epistola ad Rotrodum Archiepisc. Rotomag. in nupera Conciliorum Rotomag. Eccles. Editione pag. 159 : *Si vero Clericus aliquis pro suis culpis a ministerialibus Prælatorum Ecclesiæ captus fuerit, non patiaris eum custodiæ publicæ mancipari, aut in carcerem Laicorum retrudi, sed potius in domo tua, vel alterius Ecclesiasticæ personæ, ejus custodiæ locum facias congruum provideri, ubi secundum qualitatem et quantitatem delicti debeat custodiri.*

CARCER TÆDIALIS, apud Foristas Aragonenses, dicitur quando aliquis est captus pro debito civili. Vide Michaellem del Molino in Repertorio Fororum Aragon.

CARCERIS IMMUNITAS, data dicebatur hæreticis Albigenisibus *infra certam diem sponte venientibus, pœnitentibus, et tam de se quam de aliis plenam dicentibus veritatem*, quibus quidem variæ pœnitentiæ injungebantur : *cum hæretici et credentes, qui veritatem de se vel de aliis suppresserant, vel infra tempus indulgentiæ non venerant, perpetuo carceri addicerentur.* Concilium Narbonense ann. 1235. can. 49.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641 : *Carcer, metallum, ergastulum, custodia, vel spelunca ventorum, vel forceps.*

† **CARCERALES CATENÆ**, apud Rymerum tom. 1.

† **CARCERALITER INCLAUSTRARI**, pro Carcere concludi, in Litteris Clementis Papæ pro Monasterio S. Joannis Angeriac. ex Chartulario ejusd. Cœnobii pag. 400.

† **CARCERARE**, In carcerem conjicere, carcere detineri, apud eundem Rymerum tom. 4. pag. 39. et tom. 4. Concil. Hisp. pag. 12. col. 1. in Litteris mox laudatis Clementis Papæ ex Chartulario S. Joannis Angeriac. pag. 401. *Carceratus*, in Legibus Norman. cap. 50. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 7. pag. 252. et in Breviario Hist. Pisanæ apud Muratorium tom. 6. col. 171.

* 2. **CARCER**, Cella, in qua quis se includit ad vacandum Deo, idem quod *Reclusorium*. Stat. synod. episc. Eugub. ann. 1303. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 1. ad Hist. B. Chiaræ inter not. pag. 100 : *Ordinamus quod mulieres et sorores in Carceribus commorantes vel cellis, nullum ostium habeant vel fenestram, per quod vel quam persona aliqua ingredi valeat vel exire, nisi forte esset aliquis Carcer vel cella habens claustrum muratum altitudine x. pedum.* [** Haltaus. Glossar. German. col. 622. Chart. ann. 1274 : *Hospitale ... inchoavit, ubi jam pauperes et infirmi ... in Carcere domini detinentur, etc.*] Hinc qui domi detinentur inclusi ex infirmitate, aliave ratione, *Carteriers* et *Cartiers* nuncupantur, in Vita J. C. MS. :

El siecle n'ot si boine ouvrier

De fille à femme Carteriere...

La pucelle s'en vait courant

A sa mere qu'ele ot moult chiere;

Jasoit chou qu'ele fu Cartiere.

Paulo ante de eadem muliere infirma hæc leguntur :

La dame estoit moult mehaignée
Et de grant dalour enlaichée.....
Toute estoit en un elot ferue, etc.

Sed et reapse incarcerationi *Cartriers* dicuntur
ibidem :

Saint Phanuiaus fu moult preudon,
Et de moult grant relegion,
Les Cartriers aloit visiter
Et les malades revinder.

Chartriers, eodem sensu, in Charta ann.
1405. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 37 :
*Les provideurs et administrateurs des pources
et Chartriers de ville et cité de Reius, etc.*
Vide *Carcerarius* et *Incarcerati*.

CARCERARIUM, **CARCELAGIUM**, [**CAR-
CERAGIUM**, *Hisp. Carcelage*,] quod com-
mentariensi, seu carceris custodi, præsta-
tur ab incarceratione pro victu et potu qui ei
subministrantur. [Constitutio Ludovici Re-
gis Jerusalem et Siciliæ ann. 1352. e MS.
D. Brunet fol. 98 : *Carcerarii seu comenta-
rienses a carceratis pro debitis fiscalibus, seu
pro quibusvis delictis, pro Carceragio nichil
accipiant. Occurrit eadem vox Carceragium,
in Concilio anni 1384. apud Marten. tom.
4. Anecd. col. 346. in Charta Ludovici
Hutini, apud Lafallium tom. 1. Hist. To-
los. Probat. pag. 63. et de Lurriere tom. 1.
Ordinat. pag. 556.] Tabular. Episcopat.
Ambian. ann. 1318 : *Pro geolagio, seu Car-
ceragio, etc. Vide Carcellaria.**

CARCERARIUM. In Statuto Ludovici Re-
gis 1. April. 1315. pro Occitaniæ incolis,
prohibetur ne quis innocens iudicatus sub
prætextu geolagii, seu *Carcerarii* in carce-
ribus detineatur. Occurrit præterea in
Concilio Bituricensi anni 1336. can. 12.
Vide Alciati Parerga, et in vocib. *Catena-
ticum*, et *Geolagium*.

CARCELAGIUM, Eadem notione. Curia
Generalis Catalanæ celebrata Gerundæ sub
Jacobo II. Rege Aragon. ann. 1320. MS. :
*Item statuimus quod Carcerarii Vicariorum,
vel Bajulorum, aut aliorum Officialium,
non possint exigere seu habere ab aliquo
capto inter diem et noctem pro Carcelagio
nisi 6. denar. Barciu. Passim in hisce Cu-
riis.*

** **CARCERATICA**. Idem. Charta ann.
1107. ap. S. Rosa de Viterbo Elucid. vol.
1. pag. 235 : *Unam mantam adpretiatam in
4. modios et 7. cnbitos de lenzo, que dedi-
mus ad illos saiones in Carceratica et 2. mo-
dios in saionizio.*

† **CARCERARIORUM EXACTIONES**, in Præ-
cepto Philippi Pulcri, apud D. de Lauriere
tom. 1. Ordinat. pag. 499.

CARCERARIUS, Carceris custos. Gloss.
Lat. Gr. : *Carcerarius*, φυλακτικός. [Gloss.
Græc. Lat. φυλακτικός.] Ugutio : *Carcerarius,
qui carcerem facit, vel custodit. Carceriere,
Ital. Victor Uticens. lib. 3 : Sed populus
ille... in Domino seniper fidelis, dato munere
Carcerariis, die ac nocte Christi Martyres
frequentabat. Occurrit præterea in Lege
Wisigoth. lib. 7. tit. 4. § 3. in Vita S. Po-
titi Mart. cap. 3. in Act. S. Montani Mart.
num. 17. apud Ordericum Vitalem pag.
384. etc. Le Roman de Garin MS :*

Magon apele, qui ert ses Chartreniers,
Garde cestui, et soit forment loiez.

Le Roman de Jordain de Blays MS :

Dont les assaillent Serjant et Charterier
En une chartre font Renier tresbuchier.

Philippus Mouskes in Hist. Francor. MS. :

Un jour li enfant mult plorerent,
En cele prison u il erent,
Quer li Carteriers leur geli,
Que tousjors seroient ensi.

Guillelmus Guiart MS :

Tantost son Chartrenier appele,
Con pot voir emmi les sales,
Trois prisonniers de France pales, etc.

CARCERARI, Ipsimet rei carcere inclusi.
Vita S. Mederici cap. 11 : *Audivit Carcera-
rios reclusos in carcere.* Gregor. Turon. de
Vitis Patrum cap. 8 : *Audivi in una nocte
in septem civitatibus Carcerariis apparuisse
beatum virum, eosque absolvisse ab ergastulo.*
Chronicon Flandriæ cap. 66 : *Et encores
le detiennent en prison fermée, en faisant
Chartrier de leur propre seigneur.* [Græcis
inferioribus φυλακίται. Vide Glossarium
mediæ Græcitat.]

CARCERARI, Infirmi, ægroti, lecto de-
tenti, seu clinici, quomodo *Chartriers* nostri
olim dicebant, seu *Estre eu Chartre*. Te-
stamentum cuiusdam Sibyllæ civis Remen-
sis ann. 1270 : *Item pauperibus Carcerariis
et verecundis parochiæ S. Hilarii Remensis
12. lib. etc. Item pauperibus Carcerariis S.
Petri veteris 12. libr. etc. Vide Carcer, 2.*

† **CARCERATIO**, Detentio in carcere.
Ludewig. Reliq. MSS. tom. 5. pag. 331. ex
Juramento Ordinum regni Daciæ : *Exhau-
stusque perpetuo fetore, pestifero aere, anxie-
tate longaque Carcerationis mora.*

† **CARCERIUM**, pro *Quarterium*, *Quarta
pars*. Charta anni 1227. ex parvo Chartu-
lario S. Victoris Massil. fol. 130 : *Recognosco
quod ego non debeo aliquid habere in territo-
rio de Salernis Inasisidis de quarteriis cer-
vorum, vel aprorum, vel aliarum venatio-
num... quapropter unum Carcerium cervi,
quod mei homines ultra dictos terminos tibi
abstulerunt, tibi confiteor me reddidisse.*

* Perperam pro *Carterium*.

* **CARCESSIA**, Genus poculorum, species
poculorum, cimbria poculorum, in vet. Glos-
sar. ex Cod. reg. 7646. pro *Carchesia*. Vide
Macrobi. Saturn. lib. 5. cap. 21.

CARCERIZARE, Carceri mancipare, in
Edicto Felicis PP. propter Acacii Episcopi
Constantinop. damnationem : *Mequein meis
credidit Carcerizandum.*

† **CARCHANNUM**. Vide *Carcannum*.

* **CARCHESIA**, Coupel de nef, vel instru-
ment, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg.
7692. Aliud Provinc. Lat. ex Cod. reg.
7657 : *Polyeya, Prov. Carchesia, trochlea,
girgillus, austra, austrum.* Vide Lex. milit.
Caroli de Aquino vocc *Carchesium*. [** et
Isidor. lib. 19. cap. 2. § 9.]

* **CARCIONARIUS**. Charta Ludov. Pii
ex Chartul. Miciac. : *Ludovicus.... omnibus
episcopis, abbatibus, ducibus, comitibus vel
vicedominis, vicariis, centenariis, telonariis,
Carcionariis et omnibus rempublicam pro-
curantibus, etc. Sed legendum est Actio-
nariis, ut in aliis ejusd. imper. chartis
passim occurrit. Carsonnier, non satis
perspecta mihi notione, in Lit. remiss. ann.
1472. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 809 :
Auger Dongart... demourant à Honnefleu,
Carsonnier et maistre du petit batel d'une
nef, etc.*

* **CARCUR**. Vita S. Lugidii tom. 1.
Aug. pag. 343. col. 1 : *Pedem Carthachi,*

*patris Lugidii, dolor pessimus, scilicet Car-
cur, consumpsit. Ubi docti Editores emen-
dant, Cancer.*

CARCOISIUM, **CARGOSIUM**. Vide *Carca-
sium*.

† **CARD**. Vide *Clack* et mox *Carda* 2.

1. **CARDA**. Ugutio : *Grapides, apud Græ-
cos vocatur quædam avis, apud nos Carda,
quia gravi volatu detenta, ut non cæteræ
volucres, attollitur velocitate pennarum.* Vide
Campatgium.

* Perperam prorsus, pro *Tarda*. Vide
supra *Avistarda*.

2. **CARDA**. Visitatio Thesaurariæ S.
Pauli Londinensis ann. 1295 : *Cum casula
de panno inaurato in canabo, linea una
Carda Indici coloris, cum panno consimili
de Venetiis ad pendendum ante altare, con-
suto panno lineo, ... similiter Carda Inda
cum zona de filo, cum duobus tuillis altaris,
longitudinis duarum ulnarum, etc. Alibi :
Unum velum Quadragesimale de Carde cro-
ceo et Indico* [Jura Eccles. SS. Bertini et
Audomari in Teloneo MS. Ecclesiæ Cathed-
ralis : *Item carteia de cumbis falconum 11.
den. Carteia de Cardis 11. den.*]

* Panni species videtur.

† 3. **CARDA**, Virile ac bellicosum, in
Vocabulario Sussannæi. An a Græco καρδία,
Cor, animus?

* 4. **CARDA**, pro *Carta* seu *Quarta*,
Mensuræ species. Charta ann. 1281. in
Chartul. Cluniac ch. 347 : *Durandus (de-
bet) unum meterium frumenti, medietatem
unius Cardæ olei, etc. Vide Carta 1.*

* 5. **CARDA**, f. pro *Venda*. Vide *Cam-
patgium*.

† **CARDAFEDA**. Vide *Cadarfreda*.

† **CARDAMUS**, Nasturtium, Gall. *Nasi-
tort*, *Cresson*. Gasp. Barthii Glossarium
apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 3. pag.
444. ex Guiberti Hist. Palest.

* **CARDARE**, Carduo lanam seu pilos
pannorum extrahere, Gall. *Lainer*. Stat.
pro arte parator. pannorum Carcass. reno-
vata ann. 1466. in Reg. 201. Chartoph.
reg. ch. 121 : *Item quod nullus poterit nec
debebit Cardare aliquem pannum..... cum
trua, sub pœna confiscationis panni. Char-
pinier, eadem notione, in Vit. SS. Mss. ex
Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 332. vº. col.
2. ubi de S. Pelagio PP : La feme l'empereur
par nom Josaphat manda à Narses ceste
injure, que ele le feroit filer o ses esclaves et
Charpinier la laine.*

* **CARDATOR**, Carminator, Gall. *Car-
deur*, alias *Escardeur*. Charta ann. 1130.
inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 455 :
*Illos (molendinos) tali pacto vobis doua-
mus, quod jam dicti molendini lucrati
fuerint omnes cardones, et Cardatores, et
sagimen, et sepum, etc.* Transact. ann.
1532. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Cle-
mente Salveti Cardatore lanæ dicti castri,
etc. Vide mox in Cardis.*

* **CARDEGHUM**, Inter aromaticas spe-
cies recensetur, in Convent. Saonæ ann.
1526 : *Pro quibuscumque generibus specie-
rum, seu aromatum et drogariarum, videlicet
.... gallarum, corallorum, Cardighi, etc.*

CARDENA. Vide *Alchaz*.

† **CARDETUM**, Locus carduis plenus.
Acta SS. April. tom. 3. pag. 357. ubi de
Miraculis S. Marci : *Si tollatur de Cardeto*

vel herba loci, in quo tractus fuit B. Marcus, emanat sanguinem. Et tom. 1. SS. Junii pag. 13. de S. Claro Episcopo: *Itaque per Cardetum trahi præcipiunt nudum.* Acta SS. Benedict. sec. 4. part. 2. pag. 13. in Vita B. Rabani Episcopi auctore Rudolfo: *Qui tempore Decii Imp. ligatus pedes ad colla indomitum equorum, et per Cardetum tractus, emisit spiritum.*

† **CARDI**, sunt quasi ferri pectines quibus homines laniantur. Papias MS. Bituric. Est. pro Cardui, Gallice Chardons. Vide Cardo.

* Acta S. Agapiti tom. 3. Aug. pag. 534. col. 1: *Deinde fecit eum in ligno fortiter tendi et Cardis ferreis totum corpus ejus dilacerari.* Occurrit rursus infra col. 2. et tom. 6. Jul. pag. 161. col. 2. Instrumentum supplicii, haud dissimile a pectine ferreo, quo lana carminatur, nostris Carde, alias Escarde: unde Escarder et Escardeur, vel Eschardeur dixerunt, pro Carder et Cardeur. Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 186. Chartoph. reg. ch. 15: *Le suppliant et ses gens Escardèrent et fillèrent une tresse pour faire ung drap, geta contre ledit Georget unes Escardes qu'il avoit en sa main.* Aliæ ann. 1473. in Reg. 194. ch. 366: *Jehan Girard Escardeur de laynes gainoit ses journées. à Escarder laynes,* Colin Manceau varlet Escardeur de laine, in aliis ann. 1373. ex Reg. 105. ch. 240. Eschardeur, in Stat. ann. 1403. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 173. art. 28.

CARDIACUS COLOR. Joan. Diac. lib. 4. Vitæ sancti Gregorii cap. 84: *Ore rubeo, crassis et subdividuis labiis, genis compositis, mento a confinio maxillarum decibiler prominente, colore aquilino, et livido, nondum, sicut ei postea contigit, Cardiaco.* Quo loco Angelus Rocca existimat Cardiacum colorem a morbo Cardiaco appellari, eumque esse quo hujusmodi passione affecti tingi solent, pallidum nempe croceatum, seu gilvo pauxillum tinctum. [Jam in voce Aquilinus observatum fuit ex Valesianis, Cangium nostrum in expositione præpositi loci deceptum fuisse mala illius interpunctione, atque sic legendum esse, colore aquilino, et (vel potius at) livido nondum, sicut ei postea contigit Cardiaco, hoc est, Gregorio Cardiacæ laboranti. Ne igitur inferas ex hoc loco quemdam esse colorem, quem Joan. Diaconus dixerit Cardiacum: non color hoc vocabulo, sed Gregorii languor, omnibus satis notus, exprimitur.]

* **CARDIALGIA**, Dolor cordis, in Gloss. ad Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passio. cap. 35: *Dieta enim expedit eis, qui Cardialgiæ patiuntur.*

CARDICUM. Charta sub Ludovico Pio exarata, apud Ughellum tom. 5. Ital. sacr. pag. 612: *Cum hrolio, cum curte, pratis, capilo, et Cardico, piscinibus, aquariis, etc.*

† **CARDINALATUS**, **CARDINALIA**. Vide Cardinalis.

† **CARDINALICANA**, Scripturæ genus. Vide Scriptura.

CARDINALIS, Præcipuus, principalis. Quatuor venti Cardinales, apud Servium id 1. Æneid. Scapi Cardinales, apud Vitruvium lib. 4. cap. 6. Cardinalia Christi opera, apud Cyprianum. Augustinus lib. 1. de Baptism. præcipuos partis Donati Cardinales vocat. Princeps Cardinalis, apud Se-

natores lib. 7. Epist. 31. Ita in Notitia Imp. non semel. *Cardinalis Missa*, in lib. 2. Miracul. S. Bertini cap. 7. et apud Bononem de Invent. S. Bertini cap. 12. [Vide *Missa Cardinalis*.] *Cardinale altare*, apud eundem cap. 3. quod *principalis ara* eidem dicitur cap. 7.

CARDINALES ECCLESIE ROMANÆ, de quorum origine ita sentiendum. Aedes sacræ in civitatibus duplicis potissimum fuere generis: aliæ enim parochiarum, uti nunc dicuntur, vice erant, quas *Titulos* vocabant, ad quas conveniebant fideles, divinas Liturgias audiri, et sacram Eucharistiam percipere. Aliæ dicebantur *Diaconie*, erantque publicæ quodammodo pauperum hospitalis domus, quibus adjuncta erant Sacella, quæ *Diaconie* perinde nomen, potissimum labente sæculo, obtinere. Priori ædium sacrarum generi præerant Presbyteri, alteri Diaconi. Si quæ vero aliæ aedes sacræ essent in civitatibus, *Oratoria* dicebantur, in quibus nec Baptismus celebrari, nec Sacramenta fidelibus ministrari fas erat; sed tantum *Missæ privatz* a Capellanis, seu a Presbyteris quos *Locales* nuncupabant, tanquam alicui loco addictos, fiebant. Ut igitur ab illis Oratoriis cæteræ aedes sacræ distinguerentur, *Cardinales* appellatæ sunt, seu *Tituli Cardinales*, id est, principales et præcipuæ, quemadmodum earundem Presbyteri itidem *Cardinales* nuncupati sunt.

Præsertim vero id Romæ obtinuit: nam et si Presbyteri Cardinales universim appellentur Parochi, uti suo loco docemus, is potissimum titulus attributus fuit Presbyteris, qui titulis ejusdem urbis addicti erant, id est, Ecclesiis parochialibus: qui quidem tituli *Cardinales primæ sedis* dicuntur in Capitulis Aytonis Episcopi Basil. cap. 90. Horum eximia semper fuit dignitas, ut qui summo Pontifici sacra facienti, et in Stationibus ac Processionibus adessent, eique ministrarent: quos ideo Presbyteros sui Cardinis vocabant, ut Leo IV. PP. in Synodo Romana ann. 853. et Joannes VIII. PP. Epistola 83. 89. quemadmodum etiam Diaconi Diaconiarum in iis muniis quæ Diaconorum officium spectabant, quos *Cardinales* etiam appellarunt, quod cum Presbyteris Cardinalibus summo Pontifici adessent, vel quod præcipui essent ex ordine Diaconorum. Hos *Diaconos in Cardine constitutos in urbe Roma* appellant Capitularia Caroli Magni lib. 1. cap. 139. [* 133.] ubi eorum dignitas satis innuitur. Sed et ejusmodi Diaconias interdum in titulos Cardinales Presbyterorum crectas docet Baronius ann. 603. n. 3. In suis vero parochiis Cardinales Presbyteros Romanos id munii obisse, quod cæteri Ecclesiarum parochialium Presbyteri, satis docet Constitutio Joannis VIII. PP. de Jure Cardinalium edita ab eodem Baronio ann. 882. n. 8.

* **CARDINALES** nuncupati non ii modo, qui Romæ ecclesiis parochialibus præerant, sed et in aliis passim ecclesiis; ita etiam dicti canonici vel presbyteri, qui episcopo a consiliis erant. Charta Anselmi archiep. Mediol. in Chartul. Cluniac. ch. 136: *Notum fieri volumus, quod nos in nostra Mediolanensi ecclesia cum nostris Cardinalibus, etc.* Bulla Bened. PP. VII.

ann. 975. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 313. col. 2: *Cardinales quoque presbyteri, fratre nostro Theodorico archiepiscopo missam celebrante, dalmaticis.... utantur.* Quæ appellatio etiamnum obtinet in nonnullis Galliarum ecclesiis.

Cardinalium Romanorum ea fuit potissimum prærogativa, quod in dirimendis Ecclesiasticis negotiis Pontifici semper adessent, eorum decreta probarent ac subsignarent, atque adeo cum iis in Synodis considerent. Gaufridus Grossus in Vita B. Bernardi Abbatis de Tironio cap. 28: *Hoc ab illa obtinere voluit, ut Cardinalis sacerdotii dignitatem susciperet, et Romæ secum Ecclesiasticarum rerum negotia tractaturus remaneret.* Carmen de Curia Romana v. 580. ubi de Cardinalibus:

Die agi quid faciunt quibus est a Cardine nomen
Post Papam, quibus est immediatus honor?
Expediunt causas, magnique negotia mundi,
Extingunt lites, fœdera rupta ligant.
Isti participes onerum, Papæque laborum,
Sustentant humeris grandia facta suis.

Et infra:

Nec ratione vacat, quod habent a Cardine nomen,
Deservire solent nomina rebus in his.
Porta suos postes sine Cardine claudere nescit,
Nec bene præter eos Pastor ovile regit.
Cardo tenet portam, nec quid valet illa remoto
Cardine, sic Papa nihil valet absque viris.

Præsertim vero in hoc eminebat illorum auctoritas, quod ex iis fere semper summi Pontifices eligerentur, vel certe ex ordine Cardinalium Presbyterorum, non vero Episcoporum, uti postea factitatum constat. Tradit quippe Leo Ostiensis lib. 1. Chron. Casin. cap. 48. Stephanum PP. VII. Formosi prædecessoris sui corpus de sepulchro extrahi, abjicique mandasse, cunctasque ipsius ordinationes irritas esse constituisse, pro eo quod cum esset *Ostiensis Episcopus contra sanctorum Canonum decreta Apostolicam invaserat sedem.* Unde in Concilio Romano sub Stephano IV. statutum legimus apud Anastasium pag. 95: *Ne ullus unquam presumat Laicorum, neque ex alio ordine, nisi per distinctos gradus ascendens, Diaconus aut Presbyter Cardinalis factus fuerit, ad sacrum Pontificatus honorem possit promoveri.* Deinde cum Clerus Romanus in eorumdem Pontificum electionibus præcipuum obtineret locum, non mirum si magna fuit auctoritas Cardinalium Romanorum, quibus tandem solis ex electiones attributæ ex decretis ipsorum Pontificum: quod Nicolao II. PP. adscribit Chronicon S. Vincentii de Vulturno: *Iste in generali Synodo statuit et confirmavit, ut post depositionem Romani Pontificis conveniant simul Episcopi, Presbyteri, et Diaconi Cardinales: et quemcumque sano consilio decreverint, eligant Pontificem, etc.* Vide Concilium Romanum ann. 1059. can. 1. et ibidem subjectum Decretum de electione Pontificis Romani.

Verum *Cardinalis* appellatio, quæ, ut dixi, omnibus Presbyteris titularum communis erat, penes solos fere Ecclesiarum Romanarum, seu titularum Presbyteros, constitit, ad septem ex Episcopis Romanæ dioceseos postmodum translata. Quippe ex veteri Rituali, quod ex Codice Vaticano descripsit Baronius ann. 1057. num. 10. tituli Cardinales quinque Ecclesiis, quas Patriarchales vocant, suberant, quarum

prima est *Ecclesia Lateranensis*, quæ et *Constantiniana* et *Basilica Salvatoris* diverso nomine nuncupatur. Hæc septem *Cardinales Episcopos* habebat, qui dicebantur *Collaterales* et *Hebdomadarii*, eo quod singulis hebdomadibus per vices explerent munus Pontificis. Hi sunt Episcopi Ostiensis, Portuensis, S. Rufinæ, sive Silvæ candidæ, Albanensis, Sabinensis, Tusculanus, et Prænestinus. Septem Cardinalium Episcoporum et hebdomadarios meminit Anastasius in Stephano PP. pag. 96. de quorum prærogativa hæc habet Petrus Damiani lib. 2. Epist. 1. de Ecclesia Lateranensi: *Hæc 7. Cardinales habet Episcopos, quibus solis, post Apostolicum, sacrosanctum illud altare licet accedere, ac divini cultus mysteria celebrare, etc.* Et lib. 1. Epist. 2: *Quid tibi de Cardinalibus videtur Episcopis, qui videlicet et Romanum Pontificem principaliter eligunt, et quibusdam aliis prærogativis, non modo quarumlibet Episcoporum, sed et Patriarcharum atque Primatum jure transcendunt?* etc.

Secunda Patriarchalis Ecclesia est sanctæ Mariæ, Major dicta, quæ pariter sub se habebat septem Cardinales Presbyteros, scilicet Cardinales SS. Apostolorum Philippi et Jacobi, S. Cyriaci in Thermis, S. Eusebii, S. Prudentianæ, S. Vitalis, SS. Petri et Marcellini, et S. Clementis.

Tertia Patriarchalis Ecclesia S. Petri est, cui suberant septem Presbyteri Cardinales, scilicet S. Mariæ trans Tyberim, S. Chrysogoni, S. Cecilie, S. Anastasie, S. Laurentii in Damaso, S. Marci, SS. Martini et Silvestri.

Quarta Patriarchalis Ecclesia est Basilica S. Pauli, in qua erant Cardinales S. Sabinæ, S. Priscæ, S. Balbinæ, SS. Nerei et Achillei, S. Sixti, S. Marcelli, et S. Susepianæ.

Quinta Patriarchalis Ecclesia est S. Laurentii extra muros, in qua erant hi Cardinales, S. Praxedis, S. Petri ad vincula, S. Laurentii in Lucina, SS. Joannis et Pauli, SS. IV. Coronatorum, S. Stephani in Monte Caelio, et S. Quirici.

His autem Patriarchalibus Ecclesiis præfecti erant hi, Lateranensis primus Episcopus Collateralis, S. Mariæ Majoris Archipresbyter Cardinalis, et Ecclesiæ S. Pauli Abbas Cardinalis.

Præter hos titulos sunt Diaconi 18. et Subdiaconi 21. de quibus suo loco.

Successu deinde temporis Cardinalitia dignitas aliis Episcopis, quam in hoc Ceremoniali descriptis, delata legitur. Primum autem ex Episcopis Conradum Moguntinum Archiepiscopum Cardinalis dignitate donatum aiunt ab Alexandro III. qui hac etiam insignivit Galdinum Salam Mediolanensem Archiepiscopum ann. 1165. Verum ut plurimum ejusmodi Cardinales Episcopi ad unum e septem illis Romæ vicinis Episcopatibus, qui forte vacaret, promovebantur, quod raro admodum ea ætate præstabant summi Pontifices. Postea sensim obrepsit, ut etiam Episcopi fierent Presbyteri Cardinales, et ad titulum aliquem ex Romanæ urbis titulis promoverentur, quod de Campaniensi Guillelmo Remensi Archiepiscopo factitatum legimus, quem Clemens III. seu, ut alii volunt,

Alexander, ad Cardinalatus apicem tituli S. Sabinæ, qui est Presbyterorum titulus, promovit postmodum, quod parce admodum fiebat, Clemens V. qui primus Avinionione sedit, et cæteri deinceps Episcopos effecerunt Cardinales Presbyteros. Sed de Cardinalibus, et eorum origine, consulendi Onufrius Panvinus libro de Cardinalibus. Ciacconius, Hieronymus Plautus de Cardinalis dignitate et officio, Duarenus lib. 1. de Sacris Eccl. Minist. cap. 13. Frison. in Gallia Purpurata, Josuas Arndius in Lexico Antiquit. Ecclesiastic. [** Murator. Antiq. Ital. vol. 5. col. 155. sqq.] et alii sine numero.

* Cardinalium ea etiam fuit prærogativa, haud scio tamen an bene asserta, ut transeuntes per urbem carceribus saltem ecclesiasticis detentos liberarent. Lit. remiss. ann. 1364. in Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 409: *Comme le suppliant eust esté pris et emprisonné es prisons de l'arcevesché de Sens, et illec détenu prisonnier par l'espace de trois ans ou environ; desquelles prisons ainsi qu'il passoit deux Cardineaux par lesdites parties, qui firent faire grace et délivrance généralement aux prisonniers adonc estans en icelles prisons, il fu délivré, etc.*

* Cardinales a Carolo VI. reg. Franc. Amici compellantur, in Ch. ann. 1384. ex Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 54. vº: *Nous aions entendu que soubz ombre ou couleur de aucunes modérations ou rémissions par nos prédécesseurs faites de grace especial sur le fait de la reve en reverence de Dieu et de Sainte Eglise, et contemplacion de nostre saint Pere pour son hostel et ses domestiques familiers ou stipeudiers, pour noz Amiz les Cardinaulx, etc.* Quoad formulam vero usitatam in epistolis a Rege Cardinalibus inscriptis, hæc leguntur in Cod. reg. 9824. 7. fol. 709. rº: *Cardinalibus semper rex supra scribitur, prout fit in suis subditis, scilicet in margine superiori dicitur: De par le Roy; et infra litteram sic dicitur: Cardinal d'Amiens très-cher et féal ami. Sunt aliqui secretarii, qui dicunt quod rex neminem salutatur in fine litterarum, præter papam, imperatorem et aliquos reges, hoc est, quod non ponitur in fine litterarum illa clausula: Nostre Seigneur vous ait en sa garde. Sed per multos antiquos vidi contrarium, videlicet quod in litteris Cardinalibus directis, in fine semper ponitur illa clausula: Très-cher et féal ami, Nostre Seigneur vous ait en sa garde. In cauda autem pro superscriptione ponitur sic: A nostre très-cher et féal ami le Cardinal de la Tour; vel si sit de genere regis, sic debet dici: A nostre très-cher et féal cousin le Cardinal, etc.* [** Conf. Thom. Capuan. Dictat. pag. 286. ed. Hahn.]

* Nostri Cardonni et Chardonni, pro Cardinal, non semel dixerunt. Charta ann. 1250. ex Chartul. Campan. fol. 90. vº: *Nos Pierres de Bar, par la volonté de Dieu dou tître de S. Marcel preistes Chardonaus.* Infra: *Nos Pieron Chardonul, etc.* Villehard. paragr. 1: *Après (l'Apostolle) i envoya un sien Chardonai maistre Perron de Chappes croisié.* Chron. Franc. ad ann. 1290. inter Dissert. D. Le Beuf. tom. 1. pag. CLIII:

Et cele année sans doutance

Vindrent li Cardonni en France
En mesage parler au Roi.

Le Roman. de Robert le Diable Ms.

Mais l'Apostoles le saint Pere
Le conforte moult doucement;
De la ville ist premierement,
Ensemble o luy ses Cardonnaus,
Armés sisent sors lors chevaux.

* Cardinal appellatur juvenum annuus princeps, qui alibi Rex vocabatur. in Lit. remiss. ann. 1482. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 940: *Le jour de la Circoncision.... le suppliant, qui avoit souppé à une joyeuseté qui se faisoit ce jour par le Cardinal du bourg (de la ville de Boulogne sur mer).... pour ce qu'ilz n'avoient point esté avec lui (Cardinal) autour de nostre dite ville, comme les autres jeunes compaignons, etc.* Vide supra Amorus 1.

* CARDINALIS, Missus in possessionem alicujus ecclesiæ. Vide Episcopus Cardinalis in Episcopus.

CARDINALIA, Dignitas Cardinalis. Cæsarius lib. 12. cap. 22: *Beatus Petrus de Cardinalia mea pro me redditurus est rationem, sanctus vero Benedictus de Cuculla.*

Sumitur etiam pro Ecclesia seu titulo Cardinalis in Conciliabulo Papiensi apud Baron. ann. 1160. et Radevicum de Gestis Frider. lib. 4. cap. 71.

† CARDINALATUS, Dignitas Cardinalis, in Diario Belli Hussitici apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 367. et alibi passim.

† CARDINALEM FIERI, pro Cruentari, proprio sanguine rubere. Menoti locutio est in Serm. Quadrag. fol. 154. r. col. 2.

* CARDINALIS COLLATIO, Amplior, vel quæ Cardinalium more fit. Barel. serm. de Paucit. salvand.: *Si jejulant, in sero collatio Cardinalis.*

CARDINALES CHORI, Statuta Ecclesiæ Londinensis in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 337: *Ex minoribus Canonicis a Decano et Capitulo delegantur duo, qui Cardinales chori vocantur. Horum officium est circumspicere cotidie, et notare omnia in choro delicta et peccata: scilicet et qui tarde veniunt, et qui ante tempus exierint, et in choro qui vel obstinati, vel negligentes et desidiosii sunt, etc... ii duo Cardinales ministerium Ecclesiæ, et * firmum eorum, tum sanum, tum agrotum Ecclesiastica ministrant Sacramenta, Confessiones audiunt, pœnitentias injungunt salutare, etc.*

EPISCOPI CARDINALES.

CANONICI CARDINALES.

PRESBYTERI CARDINALES.

ABBAS CARDINALIS.

ARCHIDIACONUS CARDINALIS.

ECCLESIE CARDINALES.

DIACONUS CARDINALIS.

TITULI CARDINALES.

Vide sui locis.

* CARDINALARI, Ad dignitatem Cardinalis provchi, in Historia episcop. Autisiodorens. pag. 516.

CARDINARE, apud Gregorium Magnum lib. 5. Epistola 11. et

INCARNINARE, apud eundem variis locis in Diurno Romano cap. 3. tit. 11. Ivone Carnotensem Epist. 131. Adamum Bremsensem cap. 215. Fulcuinum de Gest. Abbat. Lobensium cap. 23. et alios passim, est Cardinalem, id est, proprium Pre

sbyterum, Sacerdotem, Episcopum, Abbatem, Diaconum in aliqua Ecclesia instituere.

* **CARDINALARIS**, Ad Cardinalem pertiens. Cæremon. Rom. Ms. fol. 43: *Et tunc Cardinalis habebit cappam Cardinalarem et capellum nigrum, statui suo pristino congruentem.*

* **CARDINALITER**, A cardine ad cardinem. Julius Firmicus lib. 4. Math.: *Sol in principalibus genituræ cardinibus collocatus, si fortunæ locum Cardinaliter viderit, magnam et nobilem genituram decernit.*

† **CARDINARIA**, Certa retributio facta Canonicis, qui alias *Cardinales* dicebantur in quibusdam Ecclesiis, ac speciatim in Ecclesia Mediolanensi, uti nos docet Instrumentum Anselmi ejusdem urbis Archiepiscopi ann. 1100. apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 483. *Cardinarie locum vide in Præstimonium.*

* **CARDINATUS**, Cardine firmatus. Vitruvius lib. 10. cap. 22: *Coniuncta capitibus transversario Cardinato tigno, etc.*

* **CARDINETUM**, Locus Parisiis ita a carduis appellatus, vulgo *Chardonnet*. Ecclesia S. Nicolai in Cardineto..... Locus qui dicitur Cardinetum infra muros civitatis Paris. inter Probat. Hist. Paris. tom. 1. pag. 161. *Cherbuay* nuncupatur in Collecta tallic pro militia Ludovici X. ann. 1313. in Reg. Cam. Comput. nunc Bibl. reg. sign. 8406. fol. 256. vº: *La paroisse du Cherbuay commence à la quarte maison d'emprès le moustier jusques à S. Victor, la rue des Murs, la rue de Versailles, la rue Traversaine.* Vide *Cardonetum*.

1. **CARDO**, Carduus, seu cardui strobilus, quo lanæ carminantur, *Cardo* Ital. *Chardon* nostris. Capitulare de Villis cap. 43: *Ad genitia nostra... dare faciant, id est, linum, lanam, ... pectines, Cardones, saponem, etc.* Gauterius Cancellarius de Bellis Antiochen.: *Electos enim captivos recepit, eosque in prima nocte lapidibus et spinis Cardonibusque his immixtis hospites tradidit.* Vide *Cardi*.

* Charta ann. 1270. in Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 75. vº: *Item de flore Cardonum, xij. denarios.*

* 2. **CARDO**, Cardinalis. Vitæ Rom. Pontif. apud Murator. tom. 3. Script. Ital. pag. 637. col. 1. ubi de S. Cælest. PP.:

Presbyter efficitur *Cardo*, rubrante galero Cervicem, infra claustra domus assumptus ab illo.

† **CARDONETUM**, Locus carduis consitus. Gasp. Barthii Glossar. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 3. pag. 394. ex Gauterio de Bellis Antiochenis. Vide *Cardo*, 1. et *Cardetum*.

** **CARDUANARIUS**, V. post *Cardebisus*.

** **CARDUCELLA**, *Habermach*, in Vocab. Germ. Lat. ann. 1482. Plantæ species, Germanis *Habermilch*, *Bocksart*, Barba hirci, tragopogon. ADEL.

* **CARDUELLUS**, Carduelis, Gall. *Charlonneret*. Dialog. creatur. dial. 75: *Carduellus quidam in cavea cujusdam divitis splendide epulabatur, etc.*

† **CARDURA**, Litteræ Joannis I. Franc. Regis ann. 1351. apud D. de Lauriere tom. 1. Ordin. pag. 469: *Qui se collocet cum magistro ad discendum misterium sartorie, solvat ad opus dicte caritatis pro sua intrada*

*unum Turonensem argenti. Item, qui cum instructi fuerint et incipient recipere salarium a dicto magistro, quod solvat ex tunc ad opus dicte caritatis duos Turonenses argenti. Item, illi qui incipient recipere medias Carduras, solvant ex tunc ad opus dicte caritatis tres Turonenses argenti. Item, quando per se incipient tenere operatorium prædicti misterii, solvant ad opus dicte caritatis quatuor Turonenses argenti. Tiro sartor medias Carduras recipere dicendus videtur, quando pro conficienda veste mercedem cum magistro partitur æqualiter; sed unde vox *Cardura*?*

* Videtur esse pro *Cordura*. Vide in hac voce.

* **CARDUS**, Carduus, Gall. *Chardon*. Vita S. Lugidii tom. 1. Aug. pag. 347. col. 2: *Inenientes campulum plenum Cardis, etc.* Pluries ibi. Vide supra *Cardi*.

* **CARDUVARANTIA**, Charta ann. 1221. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 255: *Retentis eisdem canonicis et eorum successoribus decimis et Carduvarantie et aliorum fructuum crescentium in terris. Ubi legendum Retentis..... decimis cardui, varantie et aliorum, etc.* Vide *Garantia* 1.

* **CARE**, Libenter ex caritate, ut interpretantur docti Editores ad vitam S. Humilit. tom. 5. Maii pag. 207. col. 2: *Vir igitur suus, ejus absentiam ferre non valens, cunctis quæ cum ipsa dederat monasterio Care dimissis, licentiam sociandi eam instantanter petit.*

† **CAREA**, Onus carri, Gall. *Charetée*, alias *Charée*. Chartular. SS. Trinit. Cadom.: 11. mod. bladi et 1. *Caream* et 1. *carigatam ferri*. Ibid. fol. 54. verso: *A quaque Carea unam garbam.* Fol. 55. verso: *Semel debent cariare in Augusto in die quatuor Careas.* Et fol. 57: *Semel cariare in Augusto in die tres Careas.* Vide *Carreda*.

* Nostris *Charretée*, olim *Carée*. Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbavil. fol. 45. vº: *Unam Caream feni super quoddam pratam.* Charta ann. 1416. ex Chartul. 23. Corb.: *Quatre ou chieincq Carées de herbage et fan, etc.* Vide infra *Careia* 1.

* **CAREALIS VIA**, Illa proprie, per quam carrus transire potest. Stat. Taurini edita ann. 1360. cap. 184. ex Cod. reg. 4622. A: *Qui habent prædia..... in finibus Taurini teneantur vias publicas et Careales expedire et expeditas tenere.* Vide *Carreria* 1.

* **CAREARIUS**, Carri ductor, Gall. *Charvetier*, Ital. *Carretaio*. Stat. Taurini cap. 279: *Quod nullus Carearius vel asinarius possit vel debeat carrere vel portare diebus dominicis vel festis.* Vide infra *Carretonus*.

* **CARECARE**, Onerare, carro onus imponere, Gall. *Charger*. Charta Paldolfi Benevent. princ. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 105. col. 2: *Ut sub ipsa arcora et ædificium quod ibi construxerit, bene valeat omni tempore transire carra Carecata, sive de fenuum, sive de ligna.* Vide *Carri-care* 1.

CARECTA. Vide *Carrecta* 2.

† **CARECTATA**, Idem quod *Carea*. Vide *Cariarè* et *Busta*.

* **CARECTUM**, *Gloie*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. *Carex*, vulgo *Gla-*

yeul, jonc. Mirac. S. Florent. tom. 7. Sept. pag. 426. col. 2: *Juxta aquas fuligine (uligine) et Carecto ex utraque parte ripæ perlectas, quas vulgo carusium nominant, etc.* Pro loco, ubi nascuntur et crescunt carices, in vita S. Bertel. tom. 3. ejusd. mens. pag. 450. col. 1: *Ad quandam insulam diversis nemoribus, stagnis et Carectis variis devenit, nomine Croylandiam.* Vide infra *Caretum*.

* **CAREDA** vel **CAREDUM**, Eadem notione. Stat. castri Redaldi lib. 1. pag. 22. vº: *Curtilia, hortos et clausuras clausas tenere sepibus, pertieis et Caredis.* Est autem *Carex* herba acuta et durissima, sparto similis, ideoque sepi faciendæ aptissima. Hinc forte instrumentum ferreum quo perforatur, *Carrete* nuncupatur, in Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 137: *Une Carrete de fer à perser bois.* *Carreau* et *Quarreau*, in aliis Lit. ann. 1414. ex Reg. 167. ch. 463: *Certains ferremens à faire pipes à vin, c'est assavoir un ferrement appelé Quarreau.* Infra: *Carreau*. Vide infra *Carola* 1.

1. **CAREGARE**, ex Gallico, *Charger*. Reynerus contra Valdenses cap. 6: *Officium Diaconorum (Catharorum) est audire confessiones venialium peccatorum, ... et subditis suis facere absolutionem injungendo eis tribus diebus jejunium, vel centum inclinationes flexis genibus, et appellatur illud officium, ut ita loquar, Caregare servitium.* Galli dicebant, *Charger le service*, id est, augere. Vide *Cargare*, et *Carri-care*.

* 2. **CAREGARE**, Carro vehere. Chron. Modoet. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. lib. 2. col. 1094: *Ibant cum uno plaustro de duabus rotis, quæ erant parvæ, per terram Modoetie, et extra terram soli Caregabant pilastratas et alios lapides grossos.* Vide *Carri-care* 2.

† **CAREGIUM**. Vide *Carregium* post *Carreda*.

* 1. **CAREIA**, Onus carri, Gall. *Charetée*. Charta ann. 1276. in Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbavil. fol. 203. vº: *Duas Careias et dimidia feni, etc.* Vide supra *Carea*.

* 2. **CAREIA**, Vectura cum carro, quam quis domino præstare debet. Charta ann. 1214. in Tabul. S. Barthol. Bethun. fol. 22. vº: *Jam dictus Robertus salvam debet habere Careiam suam, sicut solet esse.* Vide *Cariagium*.

* **CAREIRONUM**, **CARRAIRONUM**, Occitanis et Provincialibus *Carayrol*, *Carayrou*, Semita, Gall. *Sentier*. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Durabant..... a dicto peirono per unum Caraironum usque ad S. Martinum.* Infra: *Ad caminum S. Martini per quoddam Careironum.* Lit. ann. 1375. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 401: *Versus solis occasum cum quodam Carrayrono.* Ita pluries, semel errante scriba, *Terrayrono*. Vide supra *Carairolum*.

† 1. **CAREIUM**. Charta Officialis Ambian. ann. 1243. in Tabulario S. Cornelii Compend.: *Recognoverunt se vendidisse pro 45. libris Paris. sibi persolutis Careium, in quo dicta Ecclesia eis teneri dicebatur, quod ipsi capiebant in grangia dicte Ecclesie sita apud Visers a prima garba veniente ad eandem grangiam tempore messis usque ad ultimam*

trituratam, et partem vechiæ quam habebant in eadem grangia. In alio ejusdem Chartæ exemplo recentiori legitur *Coureium*. Est autem *Conreium*, convivium vel quid simile, quod mensani spectet; *Carreium* vero, vectura Domino debita. Neutra notio placet. Quare conjicio *Careium* hic idem esse quod *Carion* seu *Carionem*, i. decimam decimæ. Vide *Cario*.

* 2. **CAREIUM**, **MENSIS CAREII**, f. Quo carris exportari licet. Charta ann. 1317. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 102: *Liceat dietis priori et fratribus vendere dictum boscum in mense dumtaxat Julio sine tertio, daugerio et redibentia cxinde solvendo; verumtamen hujusmodi boscus quando scinditur illo mense, qui mensis Careii dicitur, fructificare non valet ulterius, nec utiliter vegetare.*

* **CARELLA**, an Societas, congregatio, contubernium? unde legendum suspicor *Harella*. Vide *Harela*. Conc. Narbon. ann. 1227. ex Cod. reg. 1613: *Consules nichilominus Carellam, potestates et barones abjurare hæreticos et fautores, necnon receptores eorum per ecclesiasticam compellantur censuram.* Vide infra *Carinula*.

† 1. **CARELLUS**, **CARRELLUS**, Telum balistæ spissum et quadratum, Gall. *Carreau*. Hist. Britan. tom. 2. pag. 565: *Qui quidem armiger percussus fuit tractu cujusdam baliste, adeo, quod sagitta seu Carellus, vocatus Enguegne Gallice, intravit guttur ipsius.* Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 281. ex Computo anni 1333. ad 1336: *Item, solvit pro emptione ferri ad faciendum Carellos Michuelli xiii. flor. xii. den. Vienn.* Ibidem pag. 292: *Pro cccc. Carellis tam de uno pede, quam de duobus, garutis fletionibus et empennatis, et pro cc. garrotis emfletionatis folio eupri.... pro munitione castri Bellæcumbæ. Paulo post: Pro centum Carrellis garrotorum ad tor factis apud Alavardum, datis sex denariis pro quolibet Carrello 15. sol.* Ultimus hic locus ex Computo Aymundi de S. Petro Militis, in quo etiam memorantur *Carelli ad projiciendum ignem.* *Carelli garati*, in Computo ann. 1336. tom. jam citati pag. 326. col. 2: *Item, de Carellis qui dicuntur Garati xii. Carellos qui computantur in dictis quindecim solidis.* Ubi dicuntur *Carelli garrotorum* intelligenda est lignea pars garroti seu spiculi. V. *Quadrelli*.

* 2. **CARELLUS**, Vitreum quadratum, Gall. *Carreau de verre*. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1493: *Datum item Matheo Bernard vitrario, pro Carellis novis et reparatione veteris vitrinæ, quæ servierat in capella S. Catherinæ, etc.* V. *Quadrellus* 2.

CAREMENTRANNUS, *Carmentran* Occitanis, *le Mardi gras*. Charta ann. 1196. in Probat. Hist. Sabaud. pag. 45: *A Natali Domini usque ad Carementrannum.* Tabularium Ecclesiæ Viennensis fol. 71: *Septem sextarios avenæ, et 2. de siligine, 6. spatulas, et capones 6. gallinas de Quaresmentranno 20. et 8. panes, etc.* *Quadragesima intrans*, in Tabulario Prioratus de Domina in Delphinatu non semel; *Coarcsme entrant*, in Foris Beneharu. Rub. de Ferias, art. 3. Joinvilla in S. Ludov.: *Le Mardy de Carcsmentrant, supra Carcsmepruant.* [Vide *Caramantrant*]

* Vel Dominica prima Quadragesimæ. Vide infra *Quadragesima intrans*.

† **CAREMPNIUM**, Eadem notione. Instrum. concordiæ inter Capitulum Æduense et Dominum de Perreria ann. 1257: *Item, pro quolibet quarterio debetur prædictis Decano et Capitulo una gallina circa Carempaium.*

† **CAREMPRUNIUM**, in Tabulario S. Petri Carnotensis: *Quatuor ad Caremprunium et quatuor ad Pentecosten.*

1. **CARENA**, Vox formata ex *quadragesima*, vel ex *quarentena*, Quadragesima pars. Charta Amedei Comitis Mauranensis ann. 1234: *Donamus eidem domui per totam terram nostram pedagium, ledam, et Carenam omnium rerum suarum, ita quod nemo de nobis aliquam exactionem... capere præsumat.*

* Eo fortasse spectat vox *Carin*, inter Redit. comit. Namur. ann. 1265. ex Reg. sign. *Papier velu* in Cam. Comput. Insul. fol. 11. 1°: *Et si a li cuens le Carin el castiel de Namur.* Unde *Carinlier* forte appellatus, qui ejusmodi exigendæ præstationi præpositus est. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 56: *Gilet Germain tanneur demourant à Chartres et maistre des Carinliers de ladite ville et banlieue de Chartres.* Si tamen ibi legendum non est, *Carneliers* vel *Tarinliers*, notione æque mihi ignota.

2. **CARENA**, **CARRINA**, Quadragesimale jejunium, seu publica pœnitentia ab Episcopo Clericis, et Laicis, aut ab Abbate Monachis indicta, qua quis jejunare spatio 40. dierum tenetur. Joan. de Janua: *Carrena, et publica pœnitentia, et quadragesima idem sunt.* Qui igitur istam primam facit, 40. diebus non intrat Ecclesiam, et lanea veste indutus, ab escis et potibus qui interdicti sunt, a thoro, gladio, et equitatu illos supradictos dies abstinet. In 3. autem et 5. feria, et sabbato, aliquo genere leguminum ac oleribus, pomis, vel piris, vel pisciculis, cum modica cervisia utatur temperate. Hæc omnia probantur *Extra de Homicid.* Burchardo lib. 19. cap. 5: *Carrina (alias Carina) est dierum 40. continuorum jejunium in pane et aqua.* Pœnitentiale MS.: *40. dies in pane et aqua, quod in communi sermone Carina vocatur, cum 7. sequentibus annis pœniteas.* Concilium Moguntinum: *In dedicationibus, ac Ordinum temporibus, relaxari Carenas, et pœnitentes introduci omnino vetamus.* Petrus Damiani lib. 2. Ep. 7: *Præter illas quadragesimas, quæ scilicet a Patribus institutæ sunt, ... alias occulte Carinas celebrat.* Idem lib. 4. Epist. 17: *Juxta Carinæ regulam inclusionem custodiæ carceralis indiximus.* Et lib. 5. Epist. 8: *Ecce, inquiunt, peregrinando Carina, ecce nova pœnitentia... hactenus inaudita.* Reynerus contra Valdenses cap. 5: *Publicas pœnitentias, ut Carenas reprobant, maxime in feminis.* Cæsarius Heisterbach. lib. 4. cap. 37: *Miles quidam.... tempore quodam quadragesimali Carenam fecit apud nos.* Lib. 5. cap. 42: *Cum alter Miles quidam... suscepta Carena, tempore Capituli generalis Cistercium ire proponeret.* Alanus de Insulis in Pœnitentia: *Solennis (pœnitentia) est quæ pro majoribus criminibus vel notoriis, vel pro his criminibus quæ*

quis confessus est, vel de quibus quis convictus est, infligitur, quæ Carena solet appellari; et sicut est de majoribus criminibus, sic ad majores Prælatos Ecclesiæ pertinet hanc infligere. Infra: *Quæritur autem quomodo intelligendum sit, quod dicitur de injunctione solennis pœnitentiæ, Fac tres annos in pane et aqua, et fac tres Quadrageimas in singulis annis: an intelligendum sit quod jejunare debeat omnem diem, vel inter diem et diem? Ad hoc sic respondemus, non altiori intellectui præjudicantes, quod canonicæ censuræ rigor ostenditur, quando in pane et aqua jejunare per tres annos præcipitur, quod a quibusdam sic intelligitur, ut per tres annos non tota hebdomada comedatur panis et aqua, sed tantum per tria illa jejunia supradicta, etc.* Summula Raymundi Ord. Prædic.:

Matronæ juvenes possunt explere Carenas In domibus propriis, etc.

[** Charta Gotfridi Comit. de Habisburch ap. Kopp. Init. Foeder. Helvet. num. 7: *Ut reconciliaretur ecclesiæ propter homicidium quod patraverat, religiosi dominabus... predium 10. jugerum... concessit, hoc addito, ut eedem sorores... unam Carrinam de injuncta sibi pœnitentia subportarent.*] Adde Synodum Salegunstad. cap. 17. 18. 19. Ughellum tom. 9. pag. 287. Hermannum Stangefolium in Westphalia lib. 2. pag. 101. Baron. ann. 1093. num. 16. et Filesacum de Quadrages. Christ. cap. 3. Vide *Quadragesima*, [** *Karena* et *Karrina*, quam ultimam vocem apud Ekkehardum convicium significare Cangius scribit in *Carina*, 1; sed malim huc trahere eum Arxio ap. Pertz. vol. 2. Script. 2. pag. 136. not. 55.]

* In Chron. Alberici apud Leibnit. in Access. Hist. pag. 530. *Carena* vocatur *intrans Quadragesima*. Hujus medium tempus ad Dominicam quartam refertur, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 199: *Le Samedi veille du Mi-quaresme, etc.* Apertius rursum in aliis Lit. ann. 1402. ex Reg. 157. ch. 329: *Le Dimanche que l'en chante en sainte église Lætare Jhierusalem, que l'en dit la Mi-karesme, etc.*

CARENA, est etiam remissio seu indulgentia ejusmodi 40. dierum; quæ a summo Pontifice vel ab Episcopis indulgetur. Inscriptio ann. 1225. in Ecclesia SS. Vincentii et Anastasii ad tres fontes Romæ, ex Panvinio de 7. Eccles. pag. 111: *Septem annis et septem Carinea remissionis confessi criminis solutionisque detur ei.* Lambertus Monach. Trevir. de Inventione corp. S. Mathiæ cap. 4. § 20: *Iste Eugenius Papa et Adalbero Archiepiscopus Trevirensis contulerunt ad dedicationem Monasterii nostri... 18. Carenas.* Num. 21: *Contulit 1. annum indulgentiæ, et 4. Carenas.* [Chronicon Collegiatæ S. Stephani tom. 2. Rerum Mogunt. pag. 545. edit. 1722: *He sunt gracie Archiepiscopales et Episcopales date benefactoribus fabricæ Ecclesiæ S. Stephani Magunt.... Item de Episcopis et Romanis Pontificibus bis mille dies et centum Carenas, per quas anime fidelium debent tormentari et puniri in purgatorio.*] Adde Browerum in Antiq. Fuld. pag. 122. 133. [Ludewig. Reliq. MSS. tom. 1. pag. 386.] [** et Chart. Ulrici Episcop. Raceburg. ann. 1280. ap. Westphal. Monum. Cimbric. vol. 2. col.

49. Alias ap. Guden. Cod. Dipl. vol. 3. pag. 1116. 1118. 1129.]

QUADRAGENA, Idem quod Carena, Indulgentia 40. dierum. Vide Bullam Urbani II. PP. apud Baron. ann. 1093. num. 16.

† 3. CARENA, pro Carina. Alvus seu fundus navis, Gall. *Carene*. Pluries legitur in Informationibus civitatis Massil. pro passagio transmarino, e Cod. MS. Sangerman.

* CARENCENI, Hæretici Valdensium sectarii, in Constit. Freder. contra Hæret. ex Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 19. 1º.

* CARENPONDA, Mendose, ni fallor, editum in Dipl. Chilper. II. ann. 716. tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 694 : *Carenponda vegente, etc.* Ubi legendum divisus vocibus opinor : *Caren pondera viginti.* Vide *Carenum*.

* CARENTENA, Quadragesimale jejunium, seu publica pœnitentia, qua quis jejunare spatio xl. dierum tenetur, idem quod Carena 2. Charta ann. 1186 : *Pœnitentibus in Carentena unum annum de tertius..... restitimus.* Vide *Quarentena* 1.

† CARENSIS, Pistor, a Caria, pane. Papias MS. Bitur. [* Glossar. in cod. reg. 7644 : *Carensis, Pistoribus, a Caria, quam Osquorum lingua panem esse dicimus.* Ita etiam Placidus ap. Maium Classic. Auctor. vol. 6. pag. 556.]

† CARENTIA, Penuria, privatio. Legitur lib. 3. Imitat. Christi cap. 31. apud Rymcr. t. 1. pag. 762. et t. 5. pag. 109. etc.

* Cujusvis rei defectus, Hispan. *Carencia*. Stat. S. Capellæ Bitur. ann. 1407. ex Bibl. reg. : *Si autem contingat aliquem in minoribus ordinibus constitutum in canonicum recipi et in fratrem, ipse propter Carentiam majorum ordinum non installabitur in superioribus sedibus cum aliis canonicis.* Charta ann. 1424. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 309 : *Considerantes quod locus ille prædictus de Carsano, propter Carentiam personarum effectus est desertus, etc. Propter corruptionem vinorum, vel propter Carentiam et defectum ipsorum, in Ch. ann. 1337. ex Tabul. S. Vict. Massil. Propter Carentiam pecunie, in Stat. crimin. Saonæ cap. 37. pag. 78. Adde Murator. tom. 12. Scrip. Ital. col. 461.*

** CARENTIÆ ANNUS respectu successoris dicebatur annus ab obitu alicujus canonici, ejus fructus retinebantur ad utilitatem heredum decessoris vel ecclesiæ. Confer *Annus Gratiæ* in *Annus*, et vide Würdtwein. Nov. Subsid. Dipl. vol. 2. pag. 159. 61. 162. vol. 4. pag. 172. 184.

* CARENTILLA, Strigilis. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 : *Carentilla, Gall. Estrille.*

CARENUM, in Glossis medicis MSS. leg. Cod. 1486. *Vinum coctum.* Gloss. Elfrici : *Carenum, Mora* 8. Est porro *Cænum*, vinum decoctum, ita ut tertia pars absumpta sit, duæ tantum remaneant : *ἀραιον*, Myrepsos sect. 1. cap. 5. ita dictum, uti vult Isidorus lib. 20. cap. 3 : *quod fervendo parte caueat.* S. Augustinus lib. 2. de Morib. Manichæor. cap. 13 : *bibat autem mulsum, Carenum, passum, et nonnullorum pomorum expressos succos, vini speciem satis habentes, etc.* Cap. 16 : *um et vetustatem corruptionemque aceti utetis vino esse mundiorum, et Carænum*

quod bibitis, nihil aliud quam coctum vinum esse videamus, quod vino deberet esse sortidius, si motibus et coctionibus de rebus corporeis membra divina discedunt. Ivo Carnot. Epist. 287 : *Vinum quoque meum, cum sitio, non curo sapa sit, an Carenum.* Bernardus Bonævallensis Abb. lib. 2. de Vita S. Bernardi cap. 1 : *Panis ibi opicus pro simila, pro Careno sapa, pro rhombis olera, pro quibuslibet deliciis legumina ponebantur.* Vide Pallad. de Re rust. lib. 11. cap. 18. Octavius Horatianum lib. 2. Rer. medicar. cap. 6. et lib. 4. pag. 87. Apitium lib. 2. de Re culinaria cap. 1. 2. Marcellum Empir. cap. 26. Petrum de Crescentiis lib. 4. cap. 24. etc. Adde Leonhardum Fuchsium ad locum laudatum Myrepsi.

† CAREOFILUM, Species pigmenti nimum virtutis calide et acre. Gloss. MS. San-German. n. 501.

CARERATORES, Papiæ : *Lanarii, qui carariunt, id est, carpunt vel dividunt.* Carminatores, *Cardeurs de laine.*

† 1. CARERE, Dividere. Cethegus in MS. Malmesburiensis Cænobii apud Jaussonium in Collectaneis ad Glossarium Isidori : *Carricata terre dicitur, quantum aratrum arare potest in seosinabili tempore, et Careo, cares, est divido, dividis; et inde caruca, id est, aratrum, quia currendo dividit terram.*

* 2. CARERE, Exsolvi, liberari, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

† CARERIA. Vide *Carrera*.

† CARERIUM, f. Plaustrum, carrus, Gall. *Charette, Chariot.* Regestum Computorum Dalphin. tit. Grasivod. ann. 1336. fol. 33 : *Item pro mccc. carellis quos dicti Balistarii portaverunt apud Avenionem cum cordis, fletuibus et Carerio in quo fuerunt ligati 54. sol. 6. den.*

* CARERORIUM, Plaustrum, carrus. Stat. Montis-reg. pag. 313 : *Item pro quolibet Carerorio de sestariis octo et infra, solvat duos denarios.*

CARESCERE, pro Carere, *ερεῖσθαι*, in Gloss. Gr. Lat. [Hispani eadem notione dicunt *Carescer*. Magister Boncompagnus de Obsidione Anconæ cap. 3 : *In exitu mensis Madii, quando cibaria Carescunt, id est cara fiunt, Gall. deviennent chers.*]

† CARESTIA, Caritas annonæ, Gall. *Cherté*. Chronicon Wormatiense apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 2. pag. 125 : *Tempore illo tanta fuit Carestia, quæ nunquam visa fuit vel audita.* Breviarium Hist. Pisanæ apud Murator. tom. 6. col. 171 : *Anno 1152.... fuit omnium victualium maxima Carestia.* Occurrit apud eundem Murator. tom. 8. col. 1143. tom. 9. col. 785. etc. Vide *Caristia* 2.

† CARETA, Carrus, plaustrum, Gall. *Charette.* Madox Formul. Anglic. pag. 277 : *Chiminum sufficiens ad Caretas sibi invicem obviandas.* Legitur iterum in Charta Henrici Regis Angl. apud D. Brussel de Feodis tom. 2. ad calcem pag. iv. Vide *Carreta*.

† CARETA, Onus Carætæ, quantum Careta seu planstro vehi potest, Gall. *Charretée*. Privilegium Leduini Abb. S. Vedasti Atrebat de Censu ann. 1036. e Chartulario S. Vedasti pag. 243 : *Careta annonæ 2. den. Careta piscium 2. den. Careta fructus 2. den. etc.* Chartular. Monaste-

rii SS. Trinit. Cadom. fol. 26. verso : *Caretas avenæ tres.*

† CARETEZ, in eodem Privilegio pag. laudata : *Omnes stalli, vel Caretez, sive vehicula super quæ victualia venduntur, etc.*

† CARETHEI, ibidem : *Carethei salis pro thelon. 2. den. et pro sextario 1. den. Carrus salis pro thelon. 4. den. et pro sexteragio 2. den.* Fortassis hoc discrimen est inter *Carethei* et *carrum*, quod hic quatuor, illud duabus rotis veheretur. Idem Chartul. Vedastinum not. V. pag. 248 : *Carethei de Waisde 2. den. de Warance 2. den. etc.*

CARETILLUS. Vetus Inquesta de foresta Andeliaci in Regesto Philippi Aug. Herouvalliano fol. 123 : *Et dabunt 2. garbas pro Caretillis habendis.* In alia ibidem pag. 158 : *Duos fagos ad Natale Domini, merrem ad carrucas de Periers, et 2. Charetils, etc.* Occurrit rursum pag. 159.

* Idem videtur quod supra *Caratellus*. Vide in hac voce et infra *Charetillus*.

* CARETONUS, Carri ductor; *Careton*, in Consuet. Camerac. Mss : *Li caretée de sel, une havongnie à dois clos de sel, et go li Caretons doner.* Carton, in Lit. ann. 1410. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 553. et in Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann. 1515. fol. 247. vº : *Vin pour le Carton de l'église de Corbie.* Stat. Cadubrii cap. 12. pag. 55. vº : *Si vero dicti Caretoni, sive conductores.... vellent ipsa conducere cum suis equis et caretis, etc.* Vide supra *Carearius*.

† CARETTARIUS, Auriga, ductor *carætæ*, Gall. *Charretier*, Angl. *Carter*, in libro nigro Scaccarii pag. 349.

* CARETUM, Locus ubi crescunt carites (carices) vel ubi reponuntur. Isid. Ethimol. xvij. *Carex* est herba acuta et durissima. Glossar. vet. ex Cod. reg. 521. Vide supra *Carectum*. Alia notione, vide in *Caratum* et *Carrecta* 2. [* Isid. 17, 9, 102.]

† CAREUM, Vecturæ onus quod vassalli Domino debebant. Polyptych. Fiscamn. anni 1235 : *Paulus de Valle tenet unam vavassoriæ, et facit dno summagiæ ad Natale et Pascha, et liberum Careum et corveas aratri, si habet.* Chartular. Camalariensis Monasterii : *Ad Casellas est nuns mansus alodi, qui reddit in Kalendis pro Careo xii. den. et 1. sextarium civate.* Vide *Carreda*.

* CAREZ. Vide supra *Car*.

* CAREZARE, CARIZARE, Carrum ducere, *Carizator*, carri dux, *Carezatura*, vectura : quæ voces a *Carezum*, carrus, originem habent. Stat. Placent. lib. 4. fol. 40. 1º : *Omnes viæ magnæ et parvæ districtus Placentiæ per quas consuevit iri et Carezari, etc.* Stat. Cadubrii pag. 52. 1º : *Item quod cuilibet Carizatori lignaminis vel laboratorii, qui laboraverit vel Carizaverit alicui mercatori forensi lignaminis, si sibi de dicta Carezatura aut laborerio per ipsum mercatorem non fuerit solutum et satisfactum ad terminum, etc.* Et fol. vº : *Carizator de Cadubrio, qui aliqua mercimonia alio modo, quod per rodullum receperit Carizanda et Carizaverit, pro quolibet Carezo et qualibet vice cadat ad penam centum sol.*

* CARREZARE, CARRIZARE, Eadem notione. Chron. Modoet. ad ann. 1332. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1163 : *Per lectum fluminis Carizabatur et ibatur*

pedibus et equis. Chron. Placent. ibid. tom. 16. col. 504 : *Per longum tempus non potuit Carrezari nec bestias duci per civitatem Placentiæ.* Adde Stat. castri Redaldi lib. 1. pag. 21. 1°.

* **CARFLANCHUS**, Falconis species. Dialog. creatur dial. 58 : *Carflanchus est avis similis falconi, potens et virtuosus, etc.* [** An Germ. *Gerfalk*, Gall. *Gerfaut*? ADEL.]

CARGA, [Vox Hispan.] Onus, Gall. *Charge*, Italis *Carico*, et *Carica*, quasi onus carri. Consuetudines Ecclesiæ de Regula, tom. 2. Biblioth. Labbæi : *De Carga stagni, vel metalli, 4. denarios.*

* Lit. Phil. Pulc. ann. 1293. in Reg. sign. Pater Cam Comput. Paris. fol. 128. v^o. col. 2 : *Duci Burgondiæ transitum seu passagium lanarum concessimus per se vel per alios quoscunque mille Cargas seu onera lance; quamlibet Cargam ponderis quatuor quintallorum in trossellis vel de regno nostro levare et extrahere.* Occurrit præterea pluries in Ch. ann. 1197. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 144.

** **CARKA**, Eadem significatione. Chart. Margar. Comit. Flandriæ ann. 1252. ap. Lappenb. Init. Foeder. Hanseat. Docum. pag. 59 : *Carka aluminis, cimini, amigdarum vel piperis transiens, 4. den.; dinidia Carka 2. den., etc.* Alia ann. 1262. ibid. pag. 82 : *De alumine, de grano, de pipere, cynino, amigdalibus et similibus, quæ pertinent ad Carkas, qui affert, de Carka 4. den.*

† **CARGAN**, Armaturæ species, qua collum tegebatur; vox ejusdem originis, cujus *Carcanum*. Statuta Forojo. MSS. ann. 1233 : *Peditem armatum intelligimus armatum scuto et propinecto, seu auspergato, et cosa seu capello ferro, et Cargan, vel sine Cargan, etc.* Vide Collare 2.

† **CARGARE**, Onerare, Gall. *Charger*, Hisp. *Cargar*. Charta anni 1177. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Ut omnes ibi (in portu) Cargantes et descargantes sint securi.* Occurrit in Statutis Massil. pag. 363. 364. et alibi.

† **CARGARIA**, **CARGATOR**. Statuta Massil. pag. 469 : *Ordinamus etiam, quod nullus dominus, vel rector navis, seu ductor habeat ad viandam suam ultra quatuor peregrinos, nisi gratis et pro miseria vellet eum transvehere, omni mercede cessante, nec habeat aliquam societatem cum Cargatoribus in Cargaria seu vianda peregrinorum, nec expleto viagio domini navium aliquid accipiant, vel auferant de eo quod superaverit de vianda, nec etiam aliquem Cargatorem ad navem suam onerandam recipiant, donec curiæ eum præsentaverint, etc.* Ibid. pag. 474 : *Decernimus ut omnes Cargatores navium peregrinorum jurent ad saucta Dei Evangelia, se bonam fidem gerere peregrinis, et conventiones, quas cum eis interint, bona fide attendere et complere, et victualia emere his, quos ad viandam receperint, bona, et incorrupta, et sufficientia, et quod societatem non habeant cum dominis navium, vel partionariis, super Cargaria vel vianda peregrinorum. Cargatores, ut satis liquet, mercatores sunt qui naves carrant, vel onerant mercimoniis; Cargaria vero peregrinorum est eorum transvectio, quæ Cargatores spectabat, non ductores navium.*

† **CARGATIO**, Anteris ut videtur, Eri-

ma, Gall. *Appui*. Donatio Templariis facta ann. 1164. ex Chartulario S. Ægidii Arelat. fol. 20. verso : *Donavit eidem domui domum quamdam... tali pacto, quod domus sua quæ est juxta domum militiæ haberet in perpetuum Cargationem undique in parietibus domus militiæ.*

* **CARGATORIUM**, Locus, ut videtur, ubi onerantur naves. Comput. ann. 1370. ex Tabul. Massil. : *Ponere in Cargatorio maris, etc.*

† **CARGATURA**, Idem quod *Carga*, Onus. Præceptum Philippi V. Franc. Regis ann. 1320. apud D. de Lauriere tom. 1. Ordin. pag. 722 : *Pro Cargatura hominis quatuor denarios, et pro Cargatura mulieris duos denarios.*

† **CARGIA**, Onus, Gall. *Charge*. Charta Petri Abb. S. Crucis de Talemundo ann. 1366. pro Aquariatu : *Item unam Cargiam salis ad dictam mensuram, quam nobis debet, etc.*

† 1. **CARIA**, Panis, Papiæ. Vide *Caren-*

2. **CARIA**, Injusta exactio, *malatolta*. Charta Brientii II. D. Castelli-Brientii apud Augustinum du Pas, in Stemmate Genealogico hujus familiæ : *Quæ omnia libera ab omni consuetudine, exactione, vel Cariæ, seu exterorum vectigalium facio.* Nostri Bononienses seu Morini, ubi contra injusta vectigalia reclamant, aut publicanos conviciis insectantur, etiamnum *Cary Cary*, inclamare solent, quasi ad seditionem contra istiusmodi prædatores plebem excitare velint. A *κάρων* seu *κάρωζ*, *Nux*, vox, ut quidam volunt, deducta. Tradit quippe Servius in Virgil. Eclog. 8. in nuptiis ideo sparginuces, ut rapientibus pueris fiat strepitus, ne puellæ vox virginitatem deponentis possit audiri. Quo casu *Carya*, tumultum et seditionem significabit. Nota est vox apud nostros *Charivary*, qua ludus turpis et nocivus innuitur, uti et describitur in Synodo Joannis Ragnier Episcopi Trecensis, per quem nuptiis potissime secundis detrahitur non modicum, qui ludus vulgo nuncupatur *Charivary*, et efficitur cum horridis et blasphemis vociferationibus, et obscena loquacitate, sub turpi transfiguratione larvarum injuriosarum, contumeliosisque clamoribus binarum nuptiarum, etc. Libertates concessæ Nemausensi civitati a Carolo VIII. Rege Franc. ann. 1483 : *Item quod in dicta civitate non possit fieri Chavaricum pro eo, quod alter ex dictis habitantibus convolet ad secundas nuptias etc.* Froissart. 4. vol. cap. 77 : *Les aucuns estoient armez de cuirs, et les autres de haubergeons, tous enrouillez et sembloit proprement qu'ils deussent faire un Caribary, etc.* Vide *Cari-nare* et *Chalvaricum*, Brodæum in Consuet. Paris. tit. de Feodis art. 37. n. 15. et seqq.

* 3. **CARIA**, Caries, Gall. *Carie*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Caria, ordure, pourriture. Cariare, pourrir; et appartient à bois.*

1. **CARIAGIUM**, Vectura cum carro, quam quis domino præstare debet : nostris *Chariage*. Charta Chilperici Regis pro Eccl. Tornacensi in Cod. Donat. piar. lib. 1. cap. 2 : *Telonem de navibus super fluvio Scalt, qui pertinet ad fiscum Tornacum, vel quolibet commercio, seu et de Cariagio, vel de sage-*

nis, etc. [Editio ann. 1723. tom. 2. pag. 1310. col. 1. præfert *Carrigio* et *Saginis*.] Iter Camerarii Scotici cap. 42 : *De non solutis pauperibus, Cariagium, vel alios labores facientibus.* Charta Joannis Regis Angl. tom. 1. Monastici Anglic. pag. 310 : *De francoplegio, et lastagio, et stallagio, et Carriagio, et pannagio... liberi sint.* Thomas Walsinghamus pag. 562 : *Mense Aprili concessa fuit per Clerum una decima conditionaliter, scilicet ne quis Provisorum de cætero capiat bona vel Cariagia de Ecclesiasticis contra voluntatem eorum.* [Charta Richardi Regis Angl. tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1281 : *Prædicti Monachi... sint quieti de theloneo et portagio et passagio... et Cariagio et tallagiis.* Chartularium SS. Trinit. Cadom. fol. 61 : *Debent... passagium et Cariagium, etc.*] Statuta Gildæ Scoticæ cap. 38 : *Statutum est quod quilibet Burgensis dabit plenum Cariagium pro quolibet dolio vini quod ponet in taberna.* Fleta lib. 1. cap. 20. § 85 : *De his qui receperint plures equos et carectas ad Cariagia Regis facienda aliter quam necesse fuerit.* Charta ann. 1240. in Tabulario Lehnensi num. 85 : *Recognoverunt se hereditarie vendidisse... per tredecies 20. libr. Paris. sibi persolutas unum Cariagium, cum duobus jornalibus terræ sitæ in territorio de Leuno in cultura de Faies, in una pechia, quod, inquam, Cariagium et terram dictus H. tenebat de dictis Priore et Conventu.* Videtur idem quod *Caragium*, [sive *Carrucagium*, Terræ aratro cultæ.]

CARIAGIUM interdum etiam accipitur pro impedimento exercitus, et congerie illa carrorum, quæ exercitus subsequi solet, et qua acies ipsa munitur. Thom. Walsinghamus in Ricardo II : *Cum nostri certam elegissent stationem et armatos stantissent ordinate, et pulere dispositos per turmas suas, Cariagium quoque (quod *Garcinas* appellamus) a tergo locassent.* Καρὰγίς, eadem notione usurpant Tactici Græci, sicque definitur a Leone Imp. cap. 4. § 53 : *Καρὰγίς δὲ λέγεται ὁ διὰ τῶν ἀμαξῶν καὶ τριβύλων, καὶ τῶν ἄλλων μηχανῶν γινόμενος περιστάσις εἰς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοῦ.* Et cap. 11. § 47 : *Καρὰγὸν δὲ λέγουμεν τὰς ἀμαξίας, καὶ δὲ αὐτῶν περιτευχισμὸν.*

CARIGO vero idem valet quod onus *Cariagii*, in Charta Caroli M. apud Aimoinum lib. 5. cap. 1 : *Nec de saumis, nec de Carigine, neque de navigio, neque de quolibet redhibitione.*

CARRAGO, apud Pollionem in Claudio : *Adde servos, adde familias, adde Carraginem et epota flumina, consumptasque silvas.* Ubi *Carrago* est carrorum numerus immensus, unde Itali *Carregio* eadem notione dicunt. [Julius Capitolinus in Galieno : *Scythæ facta Carragine per montem Gessacem fugere sunt conati.*]

* 2. **CARIAGIUM**, Idem quod *Cario*, Jus caviatoris seu illius, qui decimas colligebat easque *cariabat* in horreum decimatoris. Charta ann. 1207. ex Chartul. S. Juliani ch. 10 : *Cum Adam de Aisne ex parte uxoris suæ Elizabeth, in decima hospitalis S. Juliani Cameracensis, quam habet apud Aisne, Cariagium reclamaret; tandem dom. Robertus canonicus Cameracensis, procurator ejusdem hospitalis, de consensu fratrum*

eiusdem loci, et idem Adam cum uxore, sua de consensu domini Johannis de Aisne, de quo idem Cariagium se dicebant in feodum obtinere, sub poena xl. lib. Camerac. in nos compromissionem fecerunt. Aliud vero sonat vox Cariage, in Stat. pro fillanderiis ex Lib. 1. ordinat. super artif. Paris. fol. 31. vº: Item que aucun ne aucune ne pourra ou devra mettre fil, tant de Tournay, ne de quelque autre pays que ce soit, ou Cariage ne ouvrage de Paris. Ubi hand scio an idem sit quod Carisel vel Charrier, tela scilicet grossior, vulgo Canevas; an ea appellatione comprehendatur universa lintearia supellex? Vide Canavacium in Canava 2. Ut ut est Carier, pro Carder, Carminare, usurpatum videtur, in Stat. pro merceriis ann. 1407. tom. 9. Ordinat. reg. Frane. pag. 307. art. 21: Que aucun ne aucune ne fasse à Paris ne en la banlieue, Carier soye, là où il ait parmi la soye autre chose que la soye, sur peine de perdre la soye.

1. **CARIARE**, Carro vehere, Gall. *Charier*. Concilium Eboracense ann. 1367. cap. 5: *De quibus et per que domini prædiales novem partes hujusmodi garbarum Cariant, libere et licite Cariarunt, et per alios Cariari fecerunt.* Will. Thorn: *Viam habere debent ad fœna Carianda.* Charta Edw. II. Regis Angl. tom. 2. Mon. Angl. pag. 103: *De libero transitu cum plaustis, carectis, et equis ultra terras ipsius Alicie et pasturas Cariandi decimas suas et alia bona ubi voluerint.* Tom. 1: *Duas carectas fœni Cariandas.* [Chartular. SS. Trinit. Cadom. fol. 45. verso: *Radulfus... quoque anno quatuor vicibus aravit, et duabus vicibus messuit, et una vice Cariavit.* Occurrit iterum fol. 55. et 57. ut jam relatum est in voce *Carea*.] Vide Fletam lib. 2. cap. 75. § 2. [Th. *Modox* Formular. Anglic. pag. 148.]

* 2. **CARIARE**, Putrescere. Vide supra *Caria* 3.

* **CARIATOR**, Moqueur, médisant, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679. Sed leg. *Carinator*. Vide mox *Carina* 1.

CARICA. Vide *Carrica*.

CARICALLUM, Canistrum, vel cophinus, quo mortui efferuntur. Ugutio.

* An inde *Carrie*, pro Lectica funebri seu tumulo honorario, in Testam. Alidis de Britan. ann. 1369. ex Bibl. reg.: *Ne viel pas que entour mon corps l'en face meson, ne Carrie, ne roubans, ne cointize quelle que soit.*

† **CARICANNA**. Vide *Cannicanna*.

† **CARICARE**. Vide *Caricare* 1.

* **CARICATOR**, Ital. *Caricatore*, Onerator, seu carri ductor. Stat. Mutin. rubr. 350. pag. 68. vº: *Caricatores communis teneantur portare eo terracium, quod est in vastis bannitorum.*

* **CARICATUM**, Navis onus, Gall. *Carraison*. Stat. Genuens. lib. 4. cap. 16. pag. 121: *Nullus patronus sive præfectus secuto jactu possit in itinere exonerare aliquid, nisi in locis ad que merces, seu alia onerati, fuissent destinata, cum appodisiis Caricata* Vide infra *Caricum*.

† **CARICIA**, Jurulenta dulcedo, in Vocabulario Sussannæ. Vide alia notione in *Caristia* 2.

† **CARICIARE**, Circum sepire, vallare, Gall. *Environner*, *Entourer de haies*, ou de

palissades. Antiqua Versio Origenis Tract. xix. in Matth. apud Genebrardum: *Vinea facta est dilecto in cornu, in loco uberi, et sepe circumdedi et Cariciavi eam, et plantavi vineam Sorech.* Allusio est ad hæc Isaïæ verba cap. 5. 77. 1. 2. et 3: *Et sepivit eam et lapides elegit ex illa et plantavit eam electam, etc.* [* Vide *Careda* et *Cariagium*.]

† **CARICUM**, Onus, Ital. *Carica*, Gall. *Charge*. Ogerius Panis lib. 4. Annal. Genuens. ad ann. 1211: *Cepit navem unam magnam Marsiliensium nomine Berra, et unam aliam navem nomine Guastavinum, que de Septa veniebat caricata maxima pecunia, et ipsas cum toto Carico in Siciliam feliciter duxerunt.* Vide *Carrica*.

* Charta apud Cencium inter Cens. eccl. Rom.: *De Carico uniuscujusque sandali, solvant denarios sex.* Vide supra *Caricatum*.

* **CARIGARE**, Onerare, Gall. *Charger*, ut *Caricare* 1. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 93: *Pro quolibet asino vel equo Carigato, solidos decem.* Pro Carro vehere, vide in *Caricare* 2.

† **CARIERA**. Vide *Carrera*.

† **CARIGARE**, Carro vehere. Vide *Caricare* 2.

† **CARIGATA FENI**, Carrus onustus feno in Chartulario SS. Trinit. Cadom.

* **CARIGIA**, Via, illa proprie per quam carrus transire potest. Correct. stat. Cadubrii cap. 116: *Intelligendo etiam de quibuscumque Carigiis factis per centenaria, etc.* Vide *Carrera* 1.

† **CARIGIUM**. Vide *Carregium* in *Carreda*.

* **CARIIA**, Idem videtur quod supra *Cariagium* 2. Charta ann. 1246. in Chartul. S. Corncl. Compend. fol. 126. rº. col. 1: *Salvis dictis abbati et conventui Compendiensi omnibus juribus et justitiis suis, que in præfata terra antea habebant, videlicet decima, terragio, Cariia, modulatione, etc.* Vide *Careium*.

* **CARILLONUS**, a Gall. *Carillon*, Numerosus et modulatus campanarum sonitus. Acta Mss. capit. Paris. ad ann. 1359. fol. 78: *Hodie conclusum est quod matutine dicantur media nocte, et quod pulsantur minores et mediocres clochie et sine Carillono, et quod hoc primo fiat die festo S. Dionysii.*

1. **CARINA**, **CARINARE**, **CARINATOR**. Ugutio et Joan. de Janua: *Carinare, arguere, vel conviciari, vel illudere.* Papias: *Carinator, conviciator, et maledictor.* Glossæ MSS.: *Carinator, illusor.* Isidor. in Gloss.: *Carinantes, inludentes.* Gloss. Arabico-Lat.: *Carino, illudo, irrideo.* Gloss. Lat. Gr.: *Carinari, γαρπεντίζεσθαι* Gloss. Lat. Gall.: *Carinare, Escharnir, ou Mogner.* Leg. Moquer. Alibi: *Cachinnari, Chariner, Escharnir, [Hispanis, Escarnear, Illudere.]* Hinc *Carina*, pro convicio, apud Eckhardum Jun. de Casib. S. Galli cap. 13. apud quem *Karrina* legitur. [* pro *Carena* uti diximus in *Carena*, 2.] Vide Festum, et Salmasium ad Solinum [* et Forcellin.]

* *Eschar*, nostris alias, pro *Dérision*, moquerie, Irrisio. Mirac. S. Ludov. edit. reg. pag. 469: *Mestre Giefroi de Flavi, sousdiacre et chanoine de Tours, phisicien, dist ausi comme par Eschar: Qui vos a guéri? Unde Escharnir, Irridere, ibid.*

pag. 431. et 446. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 64: *Plusieurs d'iceulx, qui là estoient, se moquerent de lui et l'Escharnissoient pour ce qu'il avoit trop beu, si comme il leur sembloit.* Aliæ ann. 1408. in Reg. 163. ch. 179: *Icellui Nicaise commença à moquer ou Escharnir le suppliant, disant au wagua, et que fera on de cela.* *Eschearnir*, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1386. ex Reg. 129. ch. 8: *Icellui Simon en déridant et Eschearnissant Jehan Avignon, etc.* Le Roman de Rou Ms.:

Des tricuves c'ont données se tint Rou pour honni;
Moult l'ont, ee dit, gabé et moult l'ont Escharni;
Rout fu de mout grant ire et mout out le cuer enflé,
Mout l'ont, ee dit, Franchois Escharni et gabé.

Le Roman d'Athis Ms.:

Et se il pert, il est gabé,
Ilué, Escharni et blasmé.

Le Roman de Garin:

Je ne doi pas mon seignor Escharnir,
Ne lesdenger, vergouder, ne honnir.

Le Roman du Chevalier au Barizel MS.:

Mais aussi que tous le haissent,
Le laidagent et Escarnissent.

Hinc *Escharnisement*, *Derisio*, in Lit. remiss. ann. 1378. ex Reg. 114. ch. 37: *Par maniere d'Escharnisement et de moquerie, etc.* Vide supra *Cariator*.

2. **CARINA**, [Quadragesima.] Vide *Carena* 2.

CARINULA, Seditio. Vita S. Virgilii Episcopi Saltzburgensis n. 8: *Orta seditione, quod Carnicula dicimus.* Ad marginem, al. *Carinula*. Recte: nam a *Carina*, convicium, deducitur.

* Vide *Carinula*, ubi leg. *Carinula*, ut et *Carinulum*, pro *Carinulum*.

† **CARIO**, **CARION**, Jus Cariatoris seu illius qui decimas colligebat, casque *Cariabat* in horreum *Decimatoris*. Hæc videtur origo *Carionis*, qui quoniam ex decimis ipsis percipiebatur, dictus est *le disme de le disme*, *Decima decimæ*. Ad Majores villarum, quibus cura erat decimarum colligendarum et *Cariandarum*, sæpe pertinuit, interdum ad Ecclesiam, interdum etiam ad alios, qui nullam forte ponebant operam in decimis *Cariandis*. Charta Hugonis Abbatis Corbeie ann. 1339. Gallie scripta: *C'est assavoir tout sen manoir... en saule, lesswis, fourrages de le terre du devant dit Abbé, et il doit herbergier le rente l'Abbé devant dit: et si tenoit le Carion, c'est à dire le disme de le disme, et il le doit acarier, et doit avoir le jour qu'il carie une garbe de past: et se on fait el terroir de Boussicourt lin ou canvre li Maires en a le terrage.* Charta Philippi Comitis Flandrie et Viromand. ann. 1169. in Tabulario Compendiensi: *De Carione qualis legalis garba ad manum venerit, talem accipiet et non mutabit, nec aliam eliget. Idem quoque Carion per duos annos inter Ecclesiam et Majorem erit.* Charta Petri Majoris de Doulaineort ann. 1244. ex eod. Tabulario: *Notum esse volo, quod cum contentio esset inter dictos Abbatem et Conventum Compend. ex una parte, et bonæ memoriæ Dominum Radulphum fratrem meum quondam Majorem ipsorum de Doulaineort ex altera super Carione grangie dictorum Abbatis et Conventus Compendi,*

sitæ apud Doulaincort : tandem mediantibus bonis viris etc. Sciendum est igitur, quod dicti Abbas et Conventus Compend. totum Carionem utriusque grangie... integre in omnibus proventibus habebunt, mediatores vero et ille qui Carionem ducet... nihil miscebunt cum Carione in præjudicium dicti Majoris. Sciendum etiam quod totum foragium vacuum grangie de Doulaincort supra dicti Majoris erit præter foragium Carionis... Major autem pastum quem dicebat se habere... cum Carionibus dictarum grangiarum et toto foragio grangie... Abbati quittavit. Charta anni 1234. ejusd. Tabularii : Recognoverunt se vendidisse... omnem Carionem quem habebant in grangia de Faverols in quo Carione dicta E. dotalicium reclamabat. Altera Officialis Ambian. ann. 1243 : Contra hujusmodi venditionem non venient, nec in prædictis de cetero reclamarent, excepto Carione, sicut hactenus habere consueverunt. Litteræ R. Belvacensis Episcopi ann. 1247. ex eod. Tabulario : Recognoverunt se permutasse et concessisse Abbati et Conventui Compend. pastum, Carionem, rehautonem, stramen et omnes alios proventus, quos habere poterant in grangia dictorum Abbatis et Conventus. Aliæ Litteræ Curie Ambian. super Carione, palea etc. grangie de Herces ann. 1244 : Magister Thomas de Bulendio Canonicus B. Firmini... Noverint quod Arnulphus, etc. recognoverunt se vendidisse Abbati et Conventui Compendiensi totum Carionem, totum pastum, totum hautonem, totum rehautonem, totum granum et paleam, totam vechiam, totam lenticulam, omnia pisa... et omnia alia quæ habebant... in grangia dictorum Abbatis et Conventus. Charta anni 1199. Tabularii Corbeiensis : Eadem (consuetudines malas) in plena Curia coram hominibus Ecclesiæ quitas clamavit, et in perpetuum guerpiuit, Carionem videlicet bladi nostri in Augusto, waignagium terræ S. Petri, garbas deligatas, forragium cujuslibet bladi, pisorum et vicie.

* In frumento maxime positum hoc jus, quod de manipulis excidebat vel excutiebat. Charta ann. 1226 : Je Jehans sire de Cison fas asavore à tous cilz ki sont et ki avenir sont, que je ai vendut às chanoines de sainte Crois de Cambrai toute le disme entirement que je avoie el personnage de me vile d'Angheriel, le droite dismes en mes terres, par teil condition que il ont le Karion acaté à moi, que li maires i avoit, et del Karion ne m'out encor li canoine rien paie. Vide infra Crientia, Menagium 2. et Redecima.

CARIOBELLUM. Catholicon Armorichum : Halaczon, Gall. Idem, Lat. hoc Caribellum.

* **CARIOLARI**, Saltare, tripudiare. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : Tripudium, Gallie Espingler, i. Cariolari. Espinger, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 77 : Jehan Pierart dansa et Espinga à la feste dudit Montfalon (Montfaucou) et gaigna le mouton, comme le mieulx dansant. Mirac. Mss. B. M. V. lib. 2 :

Dex veut des deux la concordanche,
Se li evers bale, Espinge et danse, etc.

Espringier, ihid. unde Espringerie :

Et d'Espringier et de baler,

Treper, salir de ce savoit....

Qui miex aiment vaines paroles,
Espringeries et caroles.

Espringuer, in Peregr. humani gener. Ms :

Je Espringue et si carole,

Je treppe, et queur, et danse et bale,
En alant à le witefale.

† **CARIOS**, f. Nux, juglans, a Græco Κάρυον. Nicolaus Specialis de Rehus Siculis lib. 1. cap. 30 : His autem temporibus insulam in finibus Libyæ sitam, palmarum fructibus copiosam, Carios et oleo abundantem.... Rogerius de Lauria, mixtis astu et calliditate cum viribus suce jurisdictioni subegit. [* Vide Caria 2.]

* **CARIOSIUS**, Libentius, libentiori animo, Gall. Plus volontiers. Lit. ann. 1357. in Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 638 : Ut quanto in exhibitione gratiarum erga eandem (regalem magnificentiam) innodatos se senserint, tanto Cariosius ea, quæ ad ejusdem magnificentie cedunt augmentum, exaudire procurent. Vide supra Care.

* **CARIOSUM**, i. Vetustum, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. Vide supra Caria 3.

* **CARIOTA**, Plaustrum, rheda minor, Gall. Cariole. Mirac. S. Goerici tom. 6. Sept. pag. 46. col. 2 : Inuitentes baculis, aut Cariotis undecumque devecti confluebant. Vide infra Carriola.

* **CARIPÉDES**, Turcici peditatus genus, apud Carol. de Aquino in Lex. milit.

* **CARIPENDERE**, Carum habere, Gall. Chérir. Tract. pacis inter dalph. et Johan. duccem Burg. Latine redditus in Bulla Mart. V. PP. ann. 1419. ex Diar. sub Carol. VI. et VII. pag. 262 : Nos Carolus delphinus.... bona ac fidei affectione Caripendemus..... duccem Burgundie. Ubi in Gallico, Cherirous.

† 1. **CARIRE**, Illudere. Carientes, illudentes. Papias MS. Vide Carina 1.

* 2. **CARIRE**, Dividere, Departir, Prov. Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide Carere, 1.

CARISA, in Gloss. Isid. Lena vetus, et litigiosa, Ancilla dolosa, fallax. Ita apud Papiam, pro Carissa, uti præfert Editio Isid. Gloss. cui lectioni favet Gloss. Lat. Græc. Carisa, ἀλλήτης, πορνισσός. Festo Carissa, ex Luelio, vafram significat.

* **CARISMA**, Quadragesimale jejunium, Gall. Carême. Charta ann. 1127. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 450 : Donamus illi unum albergum in villa de Montalt, cum cc. caballis cum suis equitatoribus, de Omnium Sanctorum usque ad Carisma intrante, per unumquemque annum. Vide supra Caramentan.

* **CARISSIMUS** compellatur Papa ab Oddone dom. de Poli, in Placito ann. 1139. apud Garamp. in Disquisit. de sigil. Garfagn. pag. 66 : Domine Papa, ego ad vestram presentiam libenter adveni, Carissime, non ad hæc responsurus... Rogamus, Carissime domine, ut me ad hæc respondere non cogas... sicut nosti, Carissime domine, etc.

† **CARISTARE**. Papias MS. Bitur. : Caristo, as, avi, Galeatus fulgeo. Glossar. Sangerman. MS. n. 501 : Caristabat, Cassidatus aut galeatus aut galeatus fulgebat. [* An Cristo? Conf. Virgil. Æn. 1, 472.]

* **CARISTERPUS**, Animalis genus. Chron. Mutin. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 606 : Venit Mutinam quidam Franciscus de castro Montagne cum quodam mirabili animali, quod appellabatur Tassi Barbarium, et erat magnitudine unius Caristerpi.

† **CARISTEUM**, Marmoris genus dictum, quod gratum sit sculptoribus. Papias MS. Bituric. Isid. hb. 16. cap. 5 : Charisteum, Marmoris genus viride, optimum nomen ab aspectu habens, eo quod gratum sit, iis qui gemmas sculpunt; ejus enim viriditas reficit oculos.

† 1. **CARISTIA**, Dies festus inter cognatos. Papias MS. Bitur. Vide Caritas 1.

2. **CARISTIA**, Annonæ caritas, Hispanis et Italis, Carestia : Gallis, Cherté, Occitanis Carestio. Gloss. Lat. Gall. Caricia, Chierté. Legendum Caristia. Bernardus Silvester de gubernatione rei familiaris : Si abundas blado, non dilige Caristiam, quia diligens Caristiam cupit esse pauperum homicida. Utuntur Jacobus de Vitriaco cap. 8. Rodericus Tolet. in Hist. Arab. pag. 37. Chronicon Aulæ Reg. cap. 11. Tho. a Kempis in Chron. Montis S. Agnetis cap. 24. Levoldus in Chron. Mareano pag. 26. Matth. Paris pag. 461. Historia Episc. Bremens. pag. 114. Vita Caroli Abh. Villariensis n. 15. Petrus de Vmeis lib. 1. Ep. 18. lib. 3. Ep. 23. Matth. Westmonast. pag. 257. Radulphus in Vita S. Richardi Episc. Cicestrensis num. 34. et alii passim. [Vide Caresta.]

† **CARIT**, Patet, manifestat. Papias MS. Patet manifeste, in Glossario Sangerman. MS. num. 501. Vide Carire.

* Conjectat Vir doctissimus Falconet legendum esse Clarit per metaplasum, pro Claret : sic nostris olim Esclarir, pro Splendere.

CARITA. Fridegodus in Vita S. Wilfredi cap. 5 :

Quique fidem cernens, dextram prætendit, et ipsum Liberius lata perfudit blande Carita.

Id est, gratiam seu baptismum impertit, ex Gr. χάρις. [Non agitur hic de baptismo, sed de humanitate, qua summus Pontifex Willfridum excepit jam diu baptizatum.]

* **CARITABILIS**, Alienus studiosus, alieni addictus, deditus, Gall. Attaché, dévoué. Stat. Vallis-Ser. ruhr. 43. ex Cod. reg. 4619 : Justa suspicionis causa.... intelligatur si (judex) fuerit nimis caritabilis, vel domesticus, vel Caritabilis alterius partis.

* **CARITADERIUS**, CHARITADERIUS, Qui bona pauperibus eroganda curat et gerit. Comput. ann. 1399. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 152. col. 2 : Alio expensa facta pro caritate Nemausi facta die assumptionis Domini, prout est fieri consuetum. Primo fuerunt deliberati Eustacio Aujaçii et Bernardo Chapus, Caritaderius 1. sextaria multure, pro supplemento dictæ caritatis. Stat. ann. 1476. ibid. pag. 328. col. 2 : Cetera officia, tam accessorum, quam operariorum, Charitaderiorum, etc. Stat. pro macellariis Biter. ann. 1408. tom. 9. Ordin. reg. Frane. pag. 358. art. 9 : Dicti supra positi possunt, cum eorum consilio, creare et deputare quolibet anno Caritaderios. Vide infra Caritaterius.

† **CARITANTES**, *Argutantes*. Papias MS. Vide *Carina*, 1. et *Carire*.

† **CARITARIA**, **CARITARIUS**. Vide *Caritas* 3.

1. **CARITAS**, Agape Christianorum, convivium quo amici, vel etiam pauperes excipiuntur. Gregorius M. lib. 12. Epist. 6: *Adjicientes etiam ita illum tenacem existere, ut domum ejus amicus ad Caritatem nunquam introeat*. Capitula Theodori Archiepiscopi Cantuar. cap. 10: *In his supradictis diebus faciat Caritatem, cum cæteris Christianis, id est, utatur eodem cibo et potu, etc.* Vita S. Adalberti Episcopi Pragensis n. 17: *Nobilis quædam femina Monasterium hoc causa orationis ingreditur, et cum Caritatem ibi facere jussa foret, jam septem annis panem se non gustasse proficitur etc.* Hinc in vulgari loquendi apud nos formula, *Caritas accipitur pro Eleemosyna, Donner la charité*. Vita S. Idæ Comitissæ Bononiensis n. 8: *Factum est autem cum pauper ab illa, nulli negante Caritatem, eleemosynam accepisset in manibus, etc.* Vide *Caritas*, 3.

* Pro Eleemosyna usurpatur in Testam. ann. 1300. ex Tabul. Flamar.: *Quatuor Caritates fiant pro salute animæ mee in locis infrascriptis, etc.* Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 383: *Comme par le maire de la ville de Mort et par ses députés une Charité, appelée la Charité de l'oubliée, ait esté acoustumée estre donnée chascun an en ladite ville de Mort le jour de la feste de l'Invention sainte Croix, c'est assavoir à chascun poure qui y vient, deux denrées de pain; et lidiz pains doit estre bencéz par le curé de l'église ou son ehappellain, avant qu'il soit donnez.* Quia vero *Caritatis* symbolum est, quod vice corollarii præter pretium in emptionibus conceditur, sæpiusque absumentur bibendo in benevolentiae signum, *Charité*, nostris dictum est, quod alias *Le vin du marché* appellatur, uti jam monuit Cangius in *Caritas* 3. Lit. remiss. ann. 1368. in Reg. 99. ch. 108: *Lesquelx marchandanz de loage d'une maison, ordonnerent que la Charité dudit marché seroit bene et despensée en l'ostel du suppliant.* Aliæ ann. 1417. in Reg. 170. ch. 12: *Après ce que icellui esquier, qui avoit acheté un cheval du seigneur de Bruyelle,..... eurent disné ensemble et beu la Carité ou vin de la vendue dudit cheval en la ville de Tournai, ect.*

2. **CARITAS**. *Caritatis* vocabulo in Monasteriis, ut scribit Doubletus lib. 1. Hist. Sandion. cap. 59. intelliguntur prædia, et bona omnia, quæ a fidelibus Christianis in eleemosynam, gratuito et *caritative* identidem collata sunt, seu ob anniversaria, seu alia pietatis officia in Ecclesiis et Monasteriis exsolvenda: et Monachus qui isti bonorum generi in Monasterio Sandionysiano, ac eorum administrationi præfectus erat, *Magister Caritatum*, ut illius munus, *Officium Caritatum*, nuncupatur: *Maistre des Charitez de S. Denys en France*, ut est in Charta ann. 1282. in Tabul. S. Maglorii fol. 90. Vide Librum Libertatum Ecclesiæ Gallicanæ tom. 2. pag. 264.

Hæc etsi non prorsus falsa, non tamen omni ex parte vera sunt: *Caritatum* enim

nomine in Monasteriis, non tam ipsæ henefactorum eleemosynæ intelliguntur, quam epulæ solennes et extraordinariæ, quas ii, vel anniversariorum suorum, vel statis et designatis aliis diebus, præsertim festis solennioribus, a Monachis fieri præceperunt, quo et beneficiorum et rerum concessarum memoria altius Monachorum animis hæreret. Qui quidem ritus antiquissimus est, ut ex Stephano Eddio, qui vixit ann. 700. colligimus in Vita S. Wilfridi cap. 61: *Omni die pro eo Missam singularem celebrare, et omni hebdomada quintam feriam, in qua obiit, quasi dominicam, in epulis venerari, et anniversaria die obitus sui universas decimarum partes de armentis et de gregibus pauperibus populi sui dividere omnibus diebus vite suæ constituit, etc.* Vetus notitia ann. 862. in Synodo Pistensi exarata, apud eundem Doubletum lib. 3: *Caritates etiam in anniversariis Regum et Abbatum de cellario Abbatis juxta solitum accommodantur.* Caroli Crassi Imp. Comemoratio apud Augienses: *Tunc inter nos disposuimus, ut singulis annis uno die a prænominata curte in commune cunctis fratribus cum omni abundantia plenum servitium pro anima Imperatoris perficeretur, et eodem die pro illius amore in refectorio plena Caritate hilares atque gaudentes efficerentur.* Charta Lamberti Camerarii Fuldenis apud Browerum: *Hujus rei gratia pro recordatione animæ illius singulis annis statui Caritatem fratribus de præfato prædio exhiberi, ut eo libentius annuam recordationem illius agent, quanto pro salute animæ ipsius, et requie, Caritatis oblata percipiunt.* Charta Caroli Calvi ann. 32. pro Monasterio S. Germani Paris.: *Caritates etiam in eisdem festivitibus ex antiquo more iis ipsis a parte Abbatis dentur.* Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Geleat. n. 8: *Erexit eum et duxit ad speluncam suam, et oratione facta, fecerunt Caritatem.* Ephemeres Monasterii S. Galli: 12. Decemb. Thomæ Apostoli. Do. Abbas faciat duas Caritates per duas dies sequentes: *unam cum piscibus.... et caseo et vino, aliam sine vino.* Tabularium Abbatæ Conchensis in Ruthenis Ch. 233: *Post obitum vero meum si filius meus Bego me supervixerit, omnibus diebus vite suæ per singulos annos tres Caritates ad ipsos Monachos persolvat.*

CARITATIVE COMESTIONES, in Charta ann. 1259. apud Ughellum tom. 2. pag. 405: *Item largior et concedo et confirmo vobis vestrisque successoribus in perpetuum tres Caritativas Comestiones quas habere consuevistis in anno, scilicet in Nativitate Domini, in Paschate Resurrectionis, et in festo B. Joannis Baptistæ.* In Charta Lucii II. PP. apud eundem pag. 516. et in alia Gelasii PP. ann. 1118. tom. 1. pag. 876. dicuntur *Caritativa ciborum beneficia. Caritativa receptio*, in Charta ann. 1214. ibid. pag. 649. *Caritativa refectio*, in Tabul. Prioratus S. Petri de Paredo fol. 7. Ita *Dilectio* accipitur in veteribus Formulis Pithœi cap. 108. in MS.: *In ea ratione ut vos vel ipsi Presbyteri, qui ipsa Ecclesia custodire videntur, annis singulis ad Missa Sancti, quæ est in mense illo, Dilectione nobis et pasto soniare debeat, una cum homines tantos, una die et nocte pascere faciat, etc.* His au-

tem *Caritatis* et *Dilectionis* vocabulis designarunt nostri Christianorum ἀγάπη: quæ quidem vox idem sonat quod *caritas, dilectio*. Ita tamen extraordinaria illa convivia vel refectiones peragebantur, *ut solennes dies non tam ciborum abundantia, quam spiritus exultatione celebrarentur*, ut ait S. Hieronymus Epist. 19.

3. **CARITAS**, dicta etiam quævis extraordinaria refectio, maxime illa quæ fiebat extra prandium et cœnam, in Monasteriis. Statuta Hospitalis S. Juliani, in Additam. ad Matth. Paris pag. 163: *Quilibet habebit in dicto festo partem virilem de duobus quarteriis frumenti puri et mundi, quæ Magna Caritas nuncupatur.* Udalricus lib. 1. Consuet. Cluniac. cap. 13: *De collatione surgunt ad Caritatem, et de vino quod tunc propinatur, nullus omnino præsumit abstinere, ut non aliquantuliter gustet.* Eadem habent veteres Consuetudines Floriacensis Cœnobii apud Joannem a Bosco cap. 1. et 2. ubi *Caritas vini*, appellatur. Apud Bernardum Mon. Consuet. Cluniac. MSS. cap. 76: *Conversorum ac juvenum est propriè propinare omnem Caritatem de potu quæ fit in refectorio.* Tabularium Burguliense: *Canonici B. Hilarii debent duas Caritates reddere, unam post vigiliam, alteram post Missam.* Vetus Martyrolog. apud Hemereum in Aug. Viromand.: *Pauperes Ecclesiæ debent habere de uno quoque pastu 3. denarios, ... et de unaquaque Caritate unum lotum vini.* Describitur apud eundem Hemereum ann. 947. sacramentum, quod Decanus Sanguininiensis præstat, cum dignitatem auspicatur in Capitulo, in quo præses præ cæteris hæc ab illo exigit: *Solvitis Senescalco Ecclesiæ pastus, postmeridies, et Caritates.* Charta Caroli Calvi pro Monasterio S. Germani Parisiensis: *Caritates etiam in eisdem festivitibus ex antiquo more his ipsis a parte Abbatis dentur.* Vita S. Goaris cap. 5: *Fili, fac nobis lætum diem de abundantia nostra, ut isti Legati D. Archiepiscopi faciant nobis Caritatem, quia in itinere sunt.* Adde caput 6. Wandalbertus in Mirac. ejusd. Sancti cap. 15: *Asuerus rogat uti ad B. Goarem exire, et in cella ejus Caritatem (ut verbo usitato loquar) facere debeat.* Ratbertus de Casibus Sancti Galli cap. 11: *Abbates cum fratribus eo die mensæ aderant, de communi et privatis collectæ fiunt, et habundant Caritatem faciunt.* Beda de Remediis peccator. cap. 7: *In his supradictis diebus faciat Caritatem cum cæteris Christianis, id est, utatur eodem potu et cibo quo illi.* Aliud Pœnitentiale MS: *In his prædictis diebus faciat Caritatem sicut sui compares Clerici sive laici.* Adde Ordericum Vitalem lib. 6. pag. 617. Wilhelmum Gemetic. lib. 3. cap. 7. etc. Vide *Consolatio. Le Roman de Vances*:

La proierent les Moignes de prendre Charité.

Hinc forte usitata loquendi formula apud nos, *Donner la Charité aux pauvres*, pro eleemosynam pauperibus largiri. De ejusmodi porro caritatibus intelligendum Concilium Augustodun. ann. 670: *Si Monachus, aut fustibus verberetur, aut a communione, et missa et Caritate annos tres suspendatur.* Ut et quod habet Gregorius M. lib. 12. Epist. 6: *Adjicientes etiam ita illum tenacem existere, ut domum ejus amicus ad Caritatem*

numquam introeat. Caritatem in refectorium portare, apud Joann. Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 44. Atque inde patet Caritatem in Consuetudine nrhis Insulensis art. 50. accipi debere pro eo quod vulgo appellamus *le Vin du marché*. Vide Caritas, 1. Hinc etiam

CARITAS dicta mensura vini, quæ præbatur Monacho in ejusmodi refectionibus extraordinariis. Hist. Abbenodonensis Cænobii in Angl. tom. 1. Monastiei Anglic. pag. 104 : *Constituit itaque cifum quendam magnum, flasconem et dimidium, scilicet unus Caritates, et eo amplius in se continentem, quem cifum antiqui Bollam Athelwodi vocabant.* Charta 1292 : *Pitanciarius ministraret inde... cuilibet de Conventu unam Caritatem integram boni vini, et unum ferculum boni piscis, etc.* [Caritas pura, id est, de vino puro. Cod. MS. Consuetud. Festorum Monasterii Solemniac. : *Translatio S. Eligii, in vigilia Caritatem puram. Caritas de vino puro, non semel ibidem occurrit. Caritatis poculum, in Vita B. Edmundi Cantuar. Archiep. apud Martenium tom. 3. Anecd. col. 1809: Die S. Gregorii Papæ, Papa Gregorius Prælatos quoque quotquot in Curia aderant, invitavit ad Caritatis poculum. Et enitibus singulis, solus ipse quasi admonitus per Spiritum et contra consilium quorundam de suis, non perrexit ad locum, quo cæteri convenerant ad bibendum. Hic non est sermo de Monachis.*]

CARITAS SABBATI in Chronico Gemblac. pag. 534 : *Mensuram vini per singulos quatuor dies hebdomadis cum Caritate Sabbati.*

* CARITAS, dicta etiam exigua reffectio, quam ex jure vel ex consuetudine ecclesia, ad quam processio dirigebatur, clero exhibebat. Cærem. vet. eccl. Carnot. : *Ad istam processionem non fit prostratio nec datur Caritas.* Infra : *Tunc offeratur Caritas clero, et in reditu dicatur letania.*

Cum autem ad ejusmodi caritates et extraordinarios pastus destinati essent redditus quorundam prædiorum, ut hinc liquet, Monachus cui harum subministrandarum incumberebat provincia, eorundem etiam reddituum et ipsorum prædiorum curam gerebat. Certe in plerisque Monasteriis id præsertim muneris ad Cellerarium spectavit, ut videre est in Monastico Anglicano tom. 1. pag. 137. 149. Consuetudines Eveshamensis Cænobii in Anglia : *Debent etiam habere de Celerario singulis diebus Sabbati Caritatem ad Collationem pro Maudato... Debent etiam habere Caritatem de Cellario ad prandium singulis diebus Octavarum principalium festivitatum, etc.* [* Hinc :

* CARITAS MORTUORUM, Nostris vulgo *Fabrique*, in Testam. Aelidis de Cotois domicellæ ex Tabul. B. M. de Prætea dioc. Bitur. : *Item lego Caritati mortuorum unam minam siligiis, etc.*

¶ CARITARIUS, Monachus qui harum caritatum prædiorumque ad eas pertinentium curam habebat. Chronicon Centulense lib. 6. cap. 8. ann. 1260 : *Vendiderunt Caritarius et Conventus Ecclesiæ S. Richarii septemdecim jornalia terre cum dimidio.*

¶ CARITARIA, ibidem ad annum 1278. Officium Caritarii. Ratam habeo eleemosynam, quam Johannes frater meus, Capel-

lanus Ecclesiæ S. Benedicti... Caritariæ S. Richarii ferit de omnibus censibus, etc.

4. CARITAS. Quod gratis conceditur, non vero ex debito, vel consuetudine : quemadmodum Caritativa subsidia dicuntur diocesana Episcopi vectigalia, quæ honestius accipi, quam peti possunt, et non tam extorquentur, quam ultro et gratuito offeruntur, ut auctor est Ren. Chopinus lib. 2. de Sacra polit. tit. 7. § 11. Charta vetus apud Egidium Bry in Hist. Comit. Perticensium lib. 3. pag. 103 : *Similiter et de Ecclesia S. Martini... in qua requirebat sanguinem et infracturam : diffructum est, ut in ea præter censum, id est, libram piperis, et libram thuris nihil haberet, et hoc pro Caritate, non pro consuetudine.* Charta Gaufrædi II. Comit. Andegav. in Tabul. S. Mauri ad Ligerim : *Suum pasnaticum recipientes, non tam consuetudinis, sed gratia Caritatis, etc.* Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 242 : *Turkil tenebat de Abbate, et Caritatem inde reddebat, marcam videlicet auri unoquoque anno.* [Charta Roberti Episc. Lingon. pro Roberto Abb. Molism. ann. 1101. inter Instr. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 151 : *Eandem percipere partem vestrum est in Caritatibus, quæ vestro fuerint Sacerdoti quomodocumque et a parrochiano snofiant.*] Vide Caritas, 7.

5. CARITAS interdum dicitur quod vice recognitionis donatoribus dabatur : sic porro nuncupatum, ne donatio non gratuita, sed venditio aut permutatio videretur. Ordericus Vital. lib. 5 : *Ipse super altare donationem posuit, et inde pro recognitione tunc unciam auri ex Caritate Monachorum recepit.* Infra : *Hanc itaque concessionem... super altare portavit, ac postmodum ex Caritate Monachorum quinque marcas argenti et optimum cornipedem recepit.* Tabular. S. Dionysii de Capella Dioc. Bitur. Charta 103 : *Et pro hac re Prior Radolphus dedit Helicæ pro Caritate de beneficio S. Dionysii 20. sol. Salviniacensis monete consilio fratrum suorum.* Charta ann. 1089 : *Ob hanc vero talem ejus donationem duo paria pellium de cuniculis data sunt ei a fratribus sub specie Caritatis.* Tabularium Monasterii S. Andreæ Viennensis : *Et accepimus de ipsis Monachis loco Caritatis, ego Beraldus et frater meus 20. sol. cum beneficio S. Andreæ.* Tabularium Absiense fol. 177 : *Pro quo idem Abbas dedit ei 40. solidos de Caritate, etc.* Adde fol. 189. 190. Vide Hugonem Flaviniacens. in Chron. pag. 245. Chron. Andrense pag. 270. 394. 403. 408. 483. 527. Beslium pag. 524. Ordericum Vital. pag. 590. 591. 596. 605. etc.

¶ 6. CARITAS, Publicum, ut fallor, valedudinarium, Gall. *Hôtel-Dieu, hôpital*. Testamentum Abbonis Canonici Autissiod. ann. 1190 : *Sed sciendum quod ista domus debet annuatim duos solidos in crastino omnium Sanctorum ad Caritatem de Monte Antrico.*

* Nota est ea acceptione vox *Charité* Lugduni et Parisiis, neque aliter accipiendum videtur quod ex Charta communie legitur, in Caritas 9.

7. CARITAS SYNODALIS, Idem quod Synodaticum. Charta ann. 1101. in Hist. Monast. S. Nicolai Andegav. : *Et Episcopus*

Ecclesiam, quam Monachi edificaverant, ab omni consuetudine Episcopali quictaverat, exceptis sex denariis quos pro Caritate Synodali Monachi Andegavensi Ecclesiæ redderent. Vide Caritas, 4.

8. CARITAS, Benedictio. Ditmarus lib. 7. pag. 93 : *Cum autem pridie quam ille vir justus obierit, venirent, ad eum non accessi, sed in posterum distuli diem, et tunc is sine mea Caritate mortuus est.*

9. CARITAS. Charta Communie Tornacensis ann. 1187 : *Caritatem B. Christophori, et calidos furnos, et exubias debent custodire quique homines legitimi, etc.*

* 10. CARITAS, Oblatio, quæ inter missarum solemnias fit a fidelibus, idem quod *Offerenda*. Vide in hac voce. Charta Manas. episc. Aurel. ann. 1168. ex Chartul. Miciac. : *Duas portas habetis... in omnibus oblationibus, quocumque modo fiant, tam pro vivis quam pro mortuis, exceptis nummis de dominica die, qui Charitas appellantur.*

* 11. CARITAS, Idem quod *Procuratio*, qua scilicet hospitio et conviviis excipiuntur episcopi ecclesias suas visitantes, quæ haud infrequenter in pecuniariam summam convertebatur. Charta ann. 1265. ex Chartul. episc. Carnot. : *Foluit etiam et concessit in perpetuum quod nec ipse nec successores sui ampliorem summam ab eis, nomine Caritatis seu procurationis, exigere valeant, nec priores dictorum locorum, vel alius loco ipsorum ad præstationem amplioris summe, nomine Caritatis seu procurationis, ab ipso episcopo seu successoribus suis possint compelli.* Vide infra Carritium.

* 12. CARITAS, Sacrum sodalitium, idem quod *Confratria*, Gall. *Confratrie*. Charta Phil. Pulc. ann. 1312. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 126 : *Ex parte mulierum penitentium, vulgariter vocatarum Repenties, de Dolentio, nobis fuit humiliter supplicatum, quod eisdem concedere dignaremur, ut quosdam redditus minutos dudum quibusdam Caritatibus seu confratriis, quæ in dicta villa fiebant, debitos, tenere possent.* Infra : *Caritas S. Jacobi, Caritas S. Egidii, etc.* Pactum inter abbat. et habitat. Anianæ ann. 1332. in Reg. 69. ch. 175 : *Item, quod dieti tres procures... plenam habeant potestatem eligendi tres bonos et sufficientes homines pro recolligenda quoddam dictum annum, et levanda et distribuenda Karitate ascensionis Domini, et alios tres pro Karitate B. Mariæ.*

* 13. CARITAS, Festum, nundinæ, quæ cum conviviis celebrari solent, nostris *Charité*. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 53 : *L'exposant demanda à sa femme combien d'argent elle avoit de son vin et autres denrées, qui estoient à l'ostel le Dimenche jour précédant dudit jour de Lundi, que la feste de la ville dudit lieu de Lam, que l'en nomme la Charité des blés, avoit esté.* Aliæ ejusd. ann. ibid. ch. 218 : *Comme les paroissiens de la paroisse de Bailieu-le-Pin et des autres paroisses voisines ou bailliage de Chartres, aient acoustumé faire très grant feste et enlx esbatre chascun an le Dymenche devant la Penthecoste, laquelle feste est appelée la Charité à l'abel, et à ycelle feste aient acoustumé venir et mener*

joie et esbatement les jeunes hommes et filles à marier, etc.

* CANDELA DE CARITATE. Vide supra in Candela 1.

CARITAS ANIMARUM. Vide Selegeret.

† CARITATIS CHARTA. Vide Charta.

† CARITATIS DOMUS, ea, si bene con-
jecto, dicitur, in qua tum pecuniæ, tum
etiam aliæ res mobiles ad communem Ec-
clesiæ usum expendendæ servabantur. Sta-
tuta Ecclesiæ Barchinon. apud Marten.
tom. 4. Anecd. col. 624 : Quoniam atte-
stante pragmatica sanctione, naturale vitium
est, negligi quod communiter possidetur, nec-
non quod propter importunitatem petentium
de communi domus Caritatis nostræ Ecclesiæ,
quod erat in omnibus usibus Ecclesiæ expen-
dendum, ut ei experientia docuit, pluries
extitit privatorum de Capitulo vel extra usi-
bus deputatum : Ideo nos Frater Ferrarius
Episcopus Barchinonensis, et ejusdem sedis
Canonici Capitulum generale celebrantes,
pensantes rem publicam, seu communem ex
modico studio magnam et ex magna mini-
mam effici, divisione indebita, incuria, seu
neglecta, deliberatione solerti præhabita, pro
bono statu et augmento nostræ præfatæ Ec-
clesiæ provide duximus statuendum, quod
de bonis redditus, proventus fructibus, sive
pensionibus Domus Caritatis nostræ Eccle-
siæ, presentibus et futuris, nulli deinceps
mutuetur, vel aliter assignetur directe vel
indirecte, etiam sub pignore, vel alio quocum-
que colore quæsito, pro causa vel comodo
singulari, sed tantum, ut et debet, in nego-
tiis ad quæ sunt deputata communibus expen-
dantur, ac quod Caritativus tum compu-
tum reddet, reliquum confestim restituat :
et ut præsens Ordinatio ampliori gaudeat
firmitate, etc. Ibid. col. 616 : Statuimus et
perpetuo ordinamus, quod si speretur veri-
similiter ante horam Missæ, ut propter de-
fectum alicujus Canonici præsentis sive ab-
sentis, cadere debeat dicta (major) Missa;
tunc Procurator Domus Caritatis unam cano-
nicam portionem, seu valorem ipsius in
sacristia certioratus ponere teneatur; quæ
Canonico evangelium seu Epistolam loco
deficientis dicenti omnimodo tribuatur.

† CARITATIS, vel Domus Caritatis Procu-
rator, non semel ibidem legitur pro eo qui
Præfectus erat huic domui, rerumque Ec-
clesiæ communium curam habebat.

* CARITATERIUS, Qui Caritates seu
bona alicujus ecclesiæ curat et collecta
servat. Constit. capitul. eccl. Barcin. ann.
1423. rubr. 7. ex Cod. reg. 4332 : Carita-
terius sine contradictione cujusquam die qua-
libet recipiat de præbenda illius canonici no-
viter recepti xij. denarios, et de tribus præ-
bendis dom. episcopi tres solidos; et hoc fiat
tamdiu donec sit satisfactum eisdem anni-
versariis de xxvij. lib. monete Barchinonen-
sis pro annata prædecessoris canonici imme-
diate defuncti. Rubr. 10. Procurator cari-
tatis idem nuncupatur. Vide supra Carita-
terius et Caritatis domus post Caritas.

† 1. CARITATIVE, Ex charitate, ex animo,
humaniter, passim occurrit apud Scripto-
res Barbaro-Latinos.

* Charta Pontii archiep. Aquens. ann.
1019. ex maj. Chartul. S. Vict. Massil. fol.
78 : Rogo omnes procures, qui ad solempni-
tatem hujus consecrationis conveniunt, cu-

juscumque dignitatis sint, ut de suis honori-
bus huic ecclesiæ Caritative præbeant.

* 2. CARITATIVE, Vice recognitionis.
Charta ann. 1147. inter Probat. tom. 2.
Hist. Occit. col. 518 : Caritative tamen ego
recepit Rogerius prænominatus a te Guillelmo
præposito præfato D. cc. sol. Melgorienses.
Vide Caritas 5.

† CARITATIVUM, Donatio. Charta Lu-
dovici Franc. Regis ann. 1115. apud Ste-
phanotium in Antiquit. Aurelian. MSS. pag.
281 : Præsentem cartam nostri autoritate
sigilli firmatam et roboratam fieri disposui,
quæ et istud Caritativum exponat, et in
munimentum stabilitatis perpetuæ existat
Charitativum subsidium, in Bulla Sixti IV.
inter Privilegia Equitum S. Joannis Jero-
solymitani pag. 136. Vide Caritas, 4. et 7.

† CARITATIVUS, Ex caritate procedens,
Gall. Charitable, apud Rymer. tom. 8.
pag. 101. et alibi non semel.

† CARITATIVUS, Idem qui Caritatis Pro-
curator. Vide Caritatis Domus.

** CARITEL, KARITELLUS, Vox de Ca-
ritelo apud Lusitanos inclamabatur præda-
tores persequendo sive eos qui violenter
aliquem injuriaverant. Vide S. Rosa de Vi-
terbo, qui verbi originem a Quiritare de-
ducit. Porro Caritel significat querelam,
Calumniam, qua inde in foro agebatur et
de ea dijudicandi jus atque potestatem.
Charta Alphonsi II. reg. Portug. ann. 1218 :
Non pectem Caritel de nasso et si fecerint ca-
lumpniam in alia parte, etc. Alia anni 1154 :
Hæc dono et concedo vobis... cum suo Ca-
ritel, vel cum suo Sagione et cum omnibus
suis directuris et calumniis et cum omni voce
regia. Alia ann. 1187 : Sagion et majordo-
mus non ponant Caritel, nisi cum auctore
et testibus, etc. Alia ann. 1132 : Omnem rem
illam, quæ ad regem pertinet, callunniæ,
Karritellum, fossadariam, regalengum di-
mitto, etc. Alia ann. 1174 : Ab omni jure
regio absolve, cabdali, calumpniæ, voce Cari-
teli. Interdum nude vox scribitur.

* 1. CARITIA, Annonæ caritas, penuria,
Ital. Carizia Gall. Cherté. Necrolog. MS.
Nivern. : Anno ipso 1221. maxima Caritia;
pavit quotidie circa tria millia pauperum.
Chierté, Sumptus, impensæ, Gall. Dépens,
frais, in Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 9.
tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 187 :
La bonne dame la royne Crotilde..., nour-
rissoit ses nevens les fuiz le roy Clodomire en
grant Chierte et en grant honour. Ubi Ai-
moin. lib. 2. cap. 12. habet : Solerti nu-
triebat diligentia. Vide Caristia 2. et infra
Caritudo.

* 2. CARITIA, Blandities, Ital. Carezza,
Hispan. Caricia, Gall. Caresse. Inquisit.
ann. 1288. apud Murator. tom. 5. Antiq.
Ital. med. ævi col. 123 : Et quum Punzilu-
pus intrasset domum, ubi erant hæretici, vi-
dentibus omnibus, fecit magnas Caritias, et
ostendit magnam amicitiam et familiaritatem
dictis hæreticis.

† CARITOSUS, Amicus, benevolus.
Caritosa affectio, in Vita S. Hildulfi tom.
3. SS. Julii pag. 214.

1. CARITUDO, Dilectio, amor præci-
pius. Guibertus lib. de Laude B. Mariæ
cap. 10 : Hunc utriusque parentis affectio
sibimet Caritudine tanta contraxit, etc.

† 2. CARITUDO, Caritas annonæ, Gal-

lice Cherte. Chronic. Parmense ad ann.
1277. apud Murator. tom. 9. col. 790 :
Fuit maxima Caritudo blavæ, ita quod sex-
tarium frumenti positum fuit ad decem soli-
dos imperiales.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 :
Caritudo, Chierté de temps, caritia, caristia.
Laudes Papiæ apud Murator. tom. 11.
Script. Ital. col. 32 : Ab istis et consimili-
bus operibus pietatis nulla fere guerrarum
adversitas, nulla Caritudinis gravitas, nulla
exactionum sæva rapacitas ipsos retraxit.
Vide supra Caritia 1.

* CARIVARIUM, Ludus turpis tinniti-
bus et clamoribus variis, quibus illudunt
iis, qui ad secundas convolant nuptias,
vulgo Charivary. Lit. Ludov. ducis Andeg.
ann. 1372. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem.
pag. 322. col. 2 : Cum ipsi consules litteras
a dicto domino meo rege obtinuissent in ef-
fectu, continentes quod nullus, cujuscumque
conditionis sive status existat, sit ausus fa-
cere Carivarium sive Charivalli per civitatem
Nemausi et pertinentia ejusdem, cum matri-
monia viduarum contrahuntur. Infra : Cha-
rivarium sive Charivalli. Occurrit præterea
apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col.
1271. Vide Caria 2. et infra Charavaria.

† 1. CARIUM. Vide Carigare post Carri-
care.

* 2. CARIUM. Libert. villæ de Favorone
ann. 1356. tom. 8. Ordinat. reg. Franc.
pag. 287. art. 2 : Cognicio ponderis et mesu-
rarum Carium minus sufficiens, etc.
Leg. mensurarum, carnum minus sufficien-
cium. Vide tom. 5. earund. Ordinat. pag.
6. art. 2.

* CARIUS, Carrus. Reg. S. Justi ex
Cam. Comput. Paris. fol. 120. vº. : Duo
Carii ad defferendum ligna domini bis in
anno.

* CARIZARE, CARIZATOR. Vide supra
Carezare.

CARLAKNAP. Chronicon Archiepisco-
por. Upsaliensium in Stephano Arch. sub
ann. 1185 : Huic Archiepiscopo contulit
dominus Papa librum Evangeliorum dictum
Carlaknap, et duas cruces, et hic hæret
Editor Joan. Schefferus : Karl, inquit vul-
gari lingua Suecis virum denotat, Knap
vero nodum. Sed cum Evangelium istud
missum sit ad Carolum Sueonum Regem,
vel ab eo impetratum, sive fuerit Carolus
iste in rerum natura, sive non, illius sal-
tem nomen prioribus characteribus innui
probabile est. [* Vide Ihrii Gloss. Suio-
Gothic. vol. 1. col. 1034.]

* CARLARIUS, Artifex carrucarius,
nostris olim Charlier, cujus ars etiam
Charlerie dicitur, in Lit. remiss. ann. 1472.
ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 721 : Les
mareschaux, charrons, Charliers et autres
eulx entremettant de négociation de chevaulx
et charrues..., Le mestier de Charlerie,
etc. Charta ann. 1280. ex Chartul. S. Vinc.
Laudun. : Juxta pratum Roberti, dicti le
Charlier, et ab illa meta usque ad metam,
quæ est juxta coronnam prati dicti Roberti
Carlarii.

CARLE. Vide Ceorle.

† CARLEM. Liber Miraculum S. Ead-
mundi Angl. Regis apud Marten. tom. 6.
Ampliss. Collect. col. 831 : Ad spectaculum
sanitatis quorum interea dum juxta quædam

in sporta a singulo pede tenus membris contracta, audito plausu prodigiorum Sancti, O, inquit, utinam mei perciperent oculi, quis, qualis, et quantus hanc urbem ingreditur Sanctus: illico stans in pedes Carlem exilit; hoc est. sana, fortis, robusta. Teutonicum enim Carl, Karle et Keorle, virum robustum, corpore et animo fortem significat juxta Schilterum in Glossario, unde pro nomine proprio, inquit, frequentatum. Continuator Chronici Fredegarii num. 103: Igitur prefatus Pippinus... genuit filium vocavitque nomen ejus lingua propria Carlum. Saxon. Carl, Masculus. Alemannis hodie Kærle, teste Goldasto, de homine probo, bono, utili ac strenuo accipitur; Belgis Kaerle, Fortis. Vide Ceorle.

* **CARLENI**, CARLINI, Academ. Cruscanti, Sorta di moneta, che vale una mezza lira..... e di Napoli di valuta diversa dalla nostrale (Florent.). Parid. de Grassis Cærem. capell. papal. MS.: Donatur (diaconus cardinalis) crumenula cum xl. solidis, qui esse videntur Carleni quattuor in totum. Steph. de Infest. de Bello inter Sixt. IV. PP. et reg. Ferdin. ann. 1482. MS.: Missum fuit proclama per urbem, ut ne cui liceret vendere granum pro majori quantitate quam viginti Carlenorum pro rabio. Annal. Placent. ad ann. 1473. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 943: Frater Petrus ord. Min. S. Sixti cardinalis nepos Carlinos deauratos pretium solidorum xij. ad terram projecit..... usque ad summam ducatorum quatuor millium. Monetæ ejusdem nominis usus etiam fuit in Navarra et Bigorrensi comitatu. Testam. Caroli reg. Navar. et comit. Ebroid. ann. 1376. ex Cod. reg. 8428. 3. fol. 109. rº: Lesquelles rentes et revenus peuvent valoir et monter à la somme de... cent sept livres, dix sols de Carlins noirs. Lit. remiss. ann. 1417. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 84: Le suppliant fist bailler au tavernier sept hardiz, et ledit tavernier pour ce que le vin ne montait pas tant, rendi à chascun d'eulx un Carly. Quæ ultima minutioem fuisse monetam indicant. Vide Carlenii.

† **CARLENI**, Nummi, sic dicti a Carolo Siciliae Rege, iidem qui Gillati. Vide in hac voce post Gigliati.

* **CARLEVAMEN**, Bacchanalium dies, Ital. Carnevale, Gall. Carnaval. Chron. Astense ad ann. 1273. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 162: Post hæc in Carlevamine milites Astenses ceperunt quinquaginta viros de Gorzano. Paulo supra hæc acta dicuntur die Sabbati xxiv. Martii. Vide Carnelevanem, et infra Carnem-laxare.

* **CARLINGI**, Caroli M. successores; unde per Partem Carlingorum, Franciam, ubi hujus imperatoris posterii regnarunt, designat Christ. de Scala in Vita S. Ludmil. tom. 5. Sept. pag. 354. col. 2. ut ibi observant docti Editores. [** Carlenses dicuntur Gallofranci in Annal. Colon. ap. Pertz. vol. Hist. 1. pag. 98: Ann. 978. Otto imperator exercitum duxit super Carlenses. ann. 979. Reconciliatus est imperatori cum occidentis rege. Vide Karlenses.]

† **CARLINI**, Nummi, in Vita S. Francisci de Paula tom. 1. SS. April. pag. 183: Voluimus solvere patrono terrenum

circumdatum Carlinis, et nunquam voluit vendere. [* Vide supra Carleni.]

* **CARLINO**, CARLINETO, Piscis genus. Vide supra Aspargus.

* **CARMALHERIUM**, Cremaster focarius, Gall. Cremaillere. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: Item plus quoddam furnipendium sive Carmalherium ferri.

† **CARLUS**. Vide Carlem.

CARMALUS. Annales Ratisponenses Mahillonii ann. 818: Pernhardus Rex Carmalum levavit. Mox ann. 819: Linduvit Carmalum levavit. [** Ita etiam ap. Pertzius pag. 93. qui vocem Slavicam esse scribit; sed confer Carmulum, pro quo Carinulum scribendum contendit Carpenterius.]

* **CARMATOR**, Laniator, e tonditor. Glossar. Lat. Ital. MS. [** Lege Carminator.]

* **CARMATURA**, Tomentum, ni fallor, quasi Carminatura. Stat. crimin. Riper. cap. 225. fol. 29. vº: Nulla persona audeat..... in ipsis pannis ponere..... Carmaturam sub pœna libr. decem parvorum.

† **CARMELINI**, pro Carnelite, in Testamento Johannis Comit. Claromontis ann. 1340. apud Baluzium Hist. Arvern. tom. 2. pag. 316: Legamus Conventibus Fratrum Prædicatorum, et Minorum et Minorissarum et Carmelinorum et Canonicis de Chantoen... cuilibet centum solidos Turon. semel. Confer Barrati.

* Les freres dou Kerme appellantur, in Testam. Mariæ de Craon ann. 1317. apud Menag. Hist. Sabol. pag. 379.

* **CARMELINUM**, CARMENUM. Stat. Astæ ubi de reva: Ad evitandum fraudes decretum est, quod de cetero debeant ipsi becharii tenere Carmenum seu Carmelinum papari super carnibus, et non tenere super eodem ancho, nec simul vendere carnes ad diversa pretia æstimatas. Ubi leg. videtur Papyri. Est ergo Carmenum vel Carmelinum, Charta seu schedula, in qua statutum a publicis æstimatoribus pretium, quo carnes divendi debent, describitur. Vide supra Calmedrium et Calmerium.

1. **CARMEN**, Incantatio. Justinianus § 5. Instit. de Public. judic. (4, 18.): Venefici qui magicis susurris, seu Carminibus homines occidunt. Virgilius Æn. lib. 4. vers. 487:

Hæc se Carminibus promittit solvere mentes.

Carmina dira, in leg. 7. Cod. Th. (16, 10.) de Paganis. Vindicianus Medicus:

Gramine seu malis ægro præstare medelam,

Carmine seu potius, namque est res certa saluti

Carmen, ab occultis tribuens miracula rebus.

Decretum Tassilonis Ducis Bajwar. de popularibus legib. § 5: Ne forte Carminibus vel machinis diabolicis vel magicis artibus insidiantur. Cæsarius Heisterb. lib. 1. cap. 34: Diabolum aliquando per Carmina vocare consuevi. Aimoin. lib. 3. Hist. Franc. cap. 52: Rapi meretrices ad supplicia jubet, quæ se fatebantur Carminibus multos interemisse innocentes. Vide Guill. Abbatem S. Theoderici in Vita S. Bernardi lib. 1. cap. 2. Miracula S. Wlfranni Episc. num. 28. etc. [** Plura ap. Grimm. Mythol. German. pag. 626. 627.]

CARMINA DIABOLICA, Quæ super inortuos nocturnis horis vulgus cantare solet, vetantur in Ratherii Veronensis Episcopi

Epistola Synodica ad Presbyteros, et apud Reginonem cap. 71.

CARMINARE, Incantare, carminibus magicis irretire, Gall. Charmer. Gloss. Arabico-Lat.: Carmino, Canto. Papias: Carminare dicimus, vel inde dicitur, quod qui illa canerent, mente carere existimabantur. Qui malum Carmen incantavit, in legibus 12. Tab. apud Plin. lib. 18. cap. 2. Carmina incantare, dixit etiam Lampridius in Juliano. Marcellus Empiricus cap. 8: Ipso oculo clauso, qui Carminatus erit. Et cap. 15: Glandulas mane Carminabis. Hincmarus Remensis de Divort. Lotharii et Tetbergæ: Quidam etiam vestibus Carminatis induiebantur, vel cooperiebantur. Raymundus de Agiles in Hist. Hieros.: Dum duæ mulieres petrariam unam de nostris fascinare vellent, lapis viriliter excussus, mulieres Carminantes cum tribus pueris allisit.

* Qua arte potissimum usi sunt, et etiamnum utuntur in vulneribus sanandis; quam infeliciter, docent sequentia. Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 142: Le suppliant fery ledit Nepveu un seul coup,..... et ledit coup Charmé de paroles seulement, sanz autre médecine ou garison, ledit Nepveu ala de vie à trespasement. Aliæ ann. 1444. ex Reg. 176. ch. 233: Tous guerirent, excepté icellui Estienne, qui fit Charmer sa plaie qu'il avoit sur la teste sans autre remède y querir. Denique aliæ ann. 1457. in Reg. 189. ch. 157: Lequel Anglois se fist, comme l'en dit, Charmer par un franc archier, etc. Charmegneresse, Saga, in Lit. remiss. ann. 1402. ex Reg. 157. ch. 254: Ledit Henry appella ladite femme putain, larronnesse et Charmegneresse. Vide infra Conjurium.

INCARMINATRIX, Saga, apud Galbertum in Vita Caroli Comit. Flandr. num. 165.

† **CARMINALIA INSTRUMENTA**, Quibus utuntur incantatores in suis artibus exercendis. Vita S. Bernardi auctore Alano inter illius opera tom. 2. col. 1237. edit. 1690: Cum adhuc puerulus gravi capitis dolore vexaretur, decidit in lectulum. Adducta autem ad eum est muliercula, quasi dolorem mitigatura carminibus: quam cum ille appropinquantem sentiret cum quibusdam Carminalibus Instrumentis, cum indignatione magna exclamans, a se repulit et abiecit.

† **CARMINARE**, Canere carmen, commentare carmen, facere carmen. Gasparis Barthii Glossar. tom. 3. pag. 280. ex Fausto. Vide Laurentii Amaltheam. [** Pro Carmina facere apud Sidonium Ep. 1, 9. et 9, 15.]

* 2. **CARMEN**, Canticum musicum, rhythmus. Stat. ann. 1446. in Suppl. ad Miræum pag. 191. col. 2: Item insistere vel interesse probationibus Carminum vel motetorum, seu alterius cujuscunque, dum discuntur in choro tempore divini servitii, nemini liceat.

* 3. **CARMEN**, Plantæ species. Lendæ major. Carcass. MSS.: Item pro cargua de Carmen, iij. sol. Turon. Ubi versio Gallica ann. 1544: D'une charge de Carde, qui semble fenouil, etc.

† **CARMENTALIA**, ὑμνολογία, Cantia, apud Janum in Supplemento Antiquarii.

† **CARMENTRAN**. Vide Carementranus.

** **CARMENTUM**, Carmen. Virgil. Gram.

mat. ep. 2. ap. Maium pag. 23 : *Sarbo* quoque pater *Glengi* in *Rigadis* reginæ cantico : *Digna* ab ego laudari *Carmento* mirabili. *Carminulum* apud eundem pag. 130 : *Poetica metra per versuum Carminula* soflat.

* **CARMENUM**. Vide supra *Carmelinum*.

CARMESINUS, Color ostrinus, purpureus, *Chermisi*, Italis : *Cramoisi*, nostris : a *Kermes*, voce Arabica, quæ vermiculum sonat, qui gignitur in baccis cocci, ex quorum liquore panni coccino, seu purpureo colore tingi solent. Perperam *Cremesinum* et *Carmesinum* pannum, pannum sericum Cremonæ textum interpretantur viri docti ad 30. Martii. [*Ahmucias folratas ex sestino Carmesino*, Concil. Hispan. tom. 4. pag. 612.]

* **CARMET**, apud *Avicenam* est nomen ponderis, appendens vj. kirat. Et alibi reperi quod est aureus unus et grana iij. Aliquando *Karmet* scribitur. Glossar. medic. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

† **CARMINATIVUM**, Dissipativum, discussivum, in *Amalthea*. Medicina Salern. pag. 59. edit. 1622 : *Innoxia sunt* (pyra) si una cum *Carminativis* vulgo dictis, hoc est, calefacientibus tenuantibus et flatum expellentibus comedantur, vel super his vinum vetus et odoratum bibatur.

† **CARMINE**, *εαρμινος*, Carnaliter, apud Janum Laurenb. in Supplemento Anti-quarii.

† **CARMULA**, Idem quod mox *Carmulum*. Vita S. Udalrici inter Acta SS. Benedict. sec. 5. pag. 436 : *Equitando in servitium regis in regionem Noricorum sagaciter venit, Carmulaque prolongata, possibilitatem redeundi apte non potuit habere.* Ibidem pag. 458 : *Cumque obsidione finita et Carmula mitigata, Imperator ad Saxoniam reverteretur, etc.*

* Mendum in hac voce et sequenti, a puncto quod superponere omittabant scribæ, ortum : legendum quippe *Carinula* et *Carinulum*. Vide *Carina* 1. *Carinula*, et *Carmalus*.

CARMULUM. Lex Bajwar. tit. 2. § 3 : *Seditionem excitare, quod Bajoarii Carmulum dicunt.* Alii Codd. *Carmulam* habent. Germani *Schaer-mutse*, velitationem vocant. Vide *Carmula*.

† 1. **CARMUM**, f. pro *Carreium*, idem quod *Carreda*, Onus vecturæ vassallis impositum. Polyptych. Fiscamn. ann. 1235 : *Hæc vavassoria debet per annum duo Carma de leignagio. Robertus de Mara tenet unam vavassoriam de xxx. acris terre per servitium equi et Carma. Rogerius Anfrei tenet ix. acras terre et debet facere submonitiones et rammia capere, et grantiam retegere, et mundare et Curmum.*

* 2. **CARMUM**, *Lo marmo bianco*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Caristeum*.

† **CARMUS**, *Carpinus*, arbor, Gall. *Charme*. Papias MS. : *Carpenus* arbor quæ licitur *Carmus*. Vide *Charmus*.

* Chartul. Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol 92 : *Leprosi Britolii habent... brancas Carmi ad suum ardere et ad suum furnum calefaciendum.* Hinc *Carme*, pro *Carne*, legendum in Stat. ann. 1388. tom. 7. Orlinat. reg. Franc. pag. 777. art. 39. quod

rursum probare licet ex allatis supra in *Boscus mortuus*.

* **CARMUSINUS**, ut *Carmesinus*, Color ostrinus, purpureus, Gall. *Cramoisi*. Ordo canonizat. ex Cod. MS. Morton. archiep. Cantuar. ann. circ. 1494. apud Labb. : *Fit unum baldachinum... habens pendalia de Carmusino.*

CARNACARIA, in Charta Adefonsi Regis Hispaniæ. Locum vide in *Tanaria*.

† **CARNACERIUS**, Carnifex, tortor, Gall. *Bourreau*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 323. ex Computo anni 1336 : *Pro expensis duorum latronum Petri Vitalis, cui fuit pes amputatus, etc.* XXI. sol. VIII. den. Item, uni *Carnacerio*, qui *traynavit* et suspendit *Bernardum Maquayre homicidam*. Et pag. 584. ann. 1348. et 1349 : *Item, deducuntur pro salario Carnacerii, qui combuxit Pachodum Ribaldum delatum de impositione veneni, etc.* II. s. v. d. Pict. Carnivorum hodie *Carnacier* appellamus.

† **CARNACLIGIUM**, Species vestis. Statuta Arelat. MSS. art. 53 : *Habeat sartor XII. den. pro tunica... et pro fustannitis homini VIII. den. et pro Carnacligio II. sol.*

1. **CARNAGIUM**. Vide *Carnaticum*.

* 2. **CARNAGIUM**, Prandium ex carnibus vel Carnes ipsæ animalium. Vide *Carnalagium*. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de *Mazanges* : *Quæsierunt a fratre Artiga quod daret eis prandium seu Carnagium; qui dixit quod tunc non erat paratus : sed dedit eis fidejussorem dominum Guillelmum Aicardum, quod ipse daret eis tantum quod essent contenti, et in vigilia nativitatis Domini misit cuilibet ipsorum unum quadrantem castonis.*

† **CARNALADO**. Vide *Carnale* 3.

CARNALAGIUM, Carnes ipsæ animalium : Italis, *Carnaggio*, munitione di carne. Will. de Podiolaurentii cap. 36 : *Transcunte quippe Rege versus Apamiam cum Legato, non immemor largitatis Episcopus, panis et vini, et Carnalagii misit encaenia copiosa, priusquam intrasset diocesim Tolosanam.* Vetus Inquesta pro Rege Majoricar. : *Vidit portantem Carnalatge, videlicet cabricios et agnos, et dicebat quod eos portabat de castro et loco de Belagarda pro primitia sua.* Charta anni 1313. in 49. Regesto Chartophylacii Regii : *Salvo tamen quod a dictis maccllaris Carnalagium et carnes salate in grosso possint vendi.* [Concil. Biterrense ann. 1310. cap. xiv. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 252 : *Item statuimus monendo omnes Rectores seu Priores cum cura et sine cura, quod nullus vendat redditus Ecclesiæ suæ ad pecuniam absque licentia speciali petita et obtenta, exceptis Carnalagii, etc.*] Tabularium S. Flori in Arvern. : *Prior habeat decimas Carnalagii et primitiam a quolibet pagesio dictorum locorum.* [Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53 : *Possidet dictus venerabilis Conventus... medietatem Carnalagii ovini et caprini villæ et terminalium de Crassa.* His in duobus ultimis locis *Carnalagium* idem est ac *Carnaticum* : quod vide suo loco. Vide *Carnalegium*.

† **CARNALAR**. Vide *Carn*.

1. **CARNALE**. Gloss. Saxon. Ælfrici :

Carnale, flæsc hus, i. carnis domus, uhi scilicet caro distrahitur.

2. **CARNALE**, Animal. Tabularium Conchensis Abbatæ in Ruthenis Ch. 73 : *Et totam decimam de lino et lana, et de Carnali, etc.*

3. **CARNALE**, Servitutis species, quæ pecora et animalia, si damnum facere in agro deprehendantur, agri domino capere non modo licet, sed occidere, atque adeo comedere, si sint huiusmodi ut apponi possint ad mensam : alias pignori ea capere ipsi licet. Charta Sanctii Ramirezii Regis Aragonum apud Martinezum in Hist. Pinnatensi lib. 3. cap. 27 : *Similiter ingenuo de omni honore S. Joannis herbaticum et Carnale : ut non dent illud, neque ipsi seniores, neque villani eorum in ullo loco, ubicunque fuerint, ad Pascha, in hyeme vel stivo tempore, in omni regno meo, sed ita sint liberi, sicut meæ propriæ.* Infra : *Ipsi vero habeant suos vetatos, in omnibus Decanis suis, et in omni loco, ubi ipsi habuerint aliquid facere, ut nullus sit ausus ibi pascere, vel intrare absque eorum licentia, neque ego; quod si fecerint, mando ut accipiant Carnale.* Tabularium Lascariense apud Marcam in Hist. Beneharn. lib. 5. cap. 11. num. 1 : *Liberaverunt totum proprium honorem S. Mariæ de tot carrei, et de toto damno, et de tot Carnal, et de toto opere, etc.* *Carnau*, dicitur in Consuetudine Beneharnensi tit. 19. art. 1. 2. tit. 24. art. 7. tit. 42. art. 37. 38. tit. 49. art. 10. tit. 58. art. 59. *Carnalado*, qui *Carnale* debet, in eadem Consuetudine tit. 19. art. 1. tit. 24. art. 7. tit. 42. art. 38. Hinc *Carnaler* in Consuetud. Aquensi tit. 11. art. 43. est *Tuer le bestail, et le convertir en ses usages*, scilicet pecus quod in damno captum est. Adde art. 11. 13. 21. 22. 23. 31. Consuet. SS. Severi tit. 3. art. 2. 3. 4. 5. 17. 18. Bayonensem tit. 2. art. 16. Solensem tit. 2. art. 3. tit. 14. art. 3. 4. At in Lege Bajwar. tit. 13. cap. 12. [** et Salic. tit. 10. § 1. et 2.] animal alterius, licet in damno inventum, non licet occidere : contra in Lege Wisigoth. lib. 8. tit. 5. § 1. Vide *Carnalegium*. Nescio an idem sonet vox

CARNALES, in Regesto censuum et debitorum Comitatus Bigorræ ex Camera Comput. Paris. fol. 37 : *Et nota quod Ecclesia Tarmensis solvebat olim 18. sol. pro terris quas habet a Faganos et a Prucigna per Carnales et per carrales pro terris, etc.* Infra : *De omnibus istis solvebat medietatem in Maio per Carnales, et aliam medietatem in Septembri.*

ACARNERARE, *Carnale* seu pecora capere, invadere : unde nostris *s'acharner*, efferrato impetu in alicujus laniatum ferri. Charta Sanctii Ramirezii Regis Aragonum apud Martinezum in Hist. Pinnatensi lib. 3. cap. 27 : *Et si aliquis talliaverit in totum terminum S. Joannis in ligno viridi, absque licentia Abbatis vel seniorum, peitet 60. solidos : oves S. Joannis, et omnia pecora illius Cænobii, omniumque rusticorum ejus, mando ut in toto regno meo, ubi herbas invenerint, pascant tam in hyeme, quam in æstate : et nullus sit ausus pignorare vel Acarnere : quod si quis fecerit, peitet mille solidos.*

† 4. **CARNALE**, Tempus quo carnes

licet comedere, Gallis *Charnage*. Cod. MS. Consuetudinum festorum monasterii Sollemnaciensis : *In vigilia Purificationis B. M... quando est in Septuagesima sepias et ova farsata, et tria ova tam in Carnali quam in Septuagesima*. Ibidem non semel : *Si euenit in Quadragesima . . . si autem in Carnali, etc.*

* **CARNALEGIIUM**, Tributum ex animalibus, idem quod *Carnaticum*. Charta ann. 1356. inter Instr. tom. 6. Gall. col. 384 : *Edictum de Carnalegio exsoluendo ab episcopo servetur. Carnalaige*, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1477. ex Reg. 203. Chartoph. reg. ch. 13 : *Disnadan seigneur de Marsau estoit à la chasse en une sienue terre et seigneurie, nommée la Gauzon, en laquelle seigneurie, entre ses autres droiz, a droit de Carnalaige, qui est tel que toute personne faisant pestre ses vaches en ladite terre et seigneurie de Gauzon, sans préalablement en avoir fait pacou convenance avec ledit seigneur de Marsan, que ledit de Marsan, en défaut de ce, peut de son anctorité prandre pour sondit droit de Carnalaige une vache, pour en faire et disposer à son plaisir et volonté*. Vide *Carnalagium*.

1. **CARNALIS**, Genuinus. *Carnalis frater*, uterinus, proprius, genuinus, qui ἀδελφὸς σάρκικος dicitur Scylitzæ pag. 537. ἀδελφὸς κατὰ σάρκα, in Vita S. Nili junioris pag. 47. Acta SS. Martyrum Numidarum num. 8 : *Homo gentilis, hoc est, frater meus Carnalis occurrit*. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis : *Hic Democrates fuerat frater meus Carnalis*. S. Eulogius in Epistola ad Alvarum : *Quem ego fratrem meum esse Carnalem proferens, etc.* Ita apud Bedam de Wiremuthensi Monaster. cap. 11. Bruschiu lib. 1. Chron. Windeshemensis cap. 28. etc. *Fratello Carnale*, apud Joannem Villaneum lib. 7. cap. 132. *Filius Carnalis*, in Gestis Innocentii III. PP. pag. 69. *Carnalis parens*, apud Conradum Urspergensium pag. 284. [*Pater Carnalis*, in Charta Kazimiri Regis Poloniae ann. 1341. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 5. pag. 505.] *Pater Carnis meæ*, apud Avitum Vienneensem Homil. de Rogationibus, cui opponit *Patrem spiritualement a Baptismo*. Aimoinus lib. 2. Miraculor. SS. Georgii et Aurelii : *Duas nobiles puellas Carne sorores*. [Conventio ann. 1241. ex Archivo Faræmonasterii : *Prioris soror Carnalis*.] *Carnales germani*, in Chronico Afflighemensi cap. 20. *Carnalis propinquus*, in Gestis Consulum Andegavensium cap. 3. num. 6. Flodoardus de Summis Pontificib. in Calisto :

..... Folconis Carne propinquum.

Willelmus Brito lib. 8. Philippid. :

Per vinclum Carnale gradu conjunctus eidem.

Cugin Carnale, apud Joannem Villaneum lib. 12. cap. 50. 98. *Nipote Carnale*, lib. eodem cap. 41. *Amici Carnales*, in Gestis Ludovici VII. Regis Franc. cap. 14. *Ami Charuel*, apud Petrum de Fontana in Consilio cap. 13. num. 13. Joannes de Condato MS. :

Maint home Roy qui s'esvigure,
De ses Charueis amis confoudre.

Infra :

Souvent entre Charneis amis,
Dout maint à la mort en a mis.

Carnali diletti, apud Passavantium. *Carnalis Patria*, apud S. Augustinum Epist. 225 : *Neque hoc inviderunt Ecclesiæ Tagasteusi, quæ Carnalis patria mea est*. Edelwlfus in Abbatib. Lindisfarn. :

.... Carnali a nomine dietus
Godfridus ille fuit.

Σαρρικὴ πατρίς, apud Palladium in Hist. Lausiaca cap. 83. *Carnalis dominus*, apud Salvianum lib. 3. de Gubernat. Dei : *Sicut dominorum Carnalium servis eligere omnino non licet, quæ ex præceptis servilibus faciant, aut quæ non faciant, etc.* Infra : *Quis rogo, ex Carnalibus dominis hac cum suis lege agere contentus est, etc.* Vide Caro, 6.

VITA CARNALIS, quam scilicet vivimus, apud Cogitosum in S. Brigida pag. 637.

CARNALES PRECES, Hispanis, *Carnales ruegos*, quæ fiunt pro alio : cum scilicet aliquis agnato vel cognato Beneficium Ecclesiasticum vi precum suarum impetrat. Vide Leges Alfonsi IX. Regis Castellæ 1. part. tit. 17. lege 4.

* 2. **CARNALIS**, *Carnalibus amicis*, id est, agnatis et cognatis nimium deditus. Chron. pontif. Leon. Urbevct. apud Lam. in Delic. erudit. pag. 333 : *Martinus natione Gallicus de Turonibus, ... eleemosynarius fuit magnus, et parum Carnalis de consanguineis*.

† 3. **CARNALIS**, Carni serviens, deditus, Gall. *Charnel*. Arnulphus Sexoviensis Episc. apud Murator tom. 3. pag. 422. col. 1 : *Sed quoniam animalis es homo carnosus, proinde et Carnalis, quæ Dei erat percipere non potuisti, et invisibilia ipsius conspiceret contemisti*.

* Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 183 : *Obiit etiam (ann. 1394.) ducissa Eborum, soror ducissæ Lancastriæ uterina, domina Carnalis et delicata mundialis, ut fertur, et venerea*. Le Roman de Robert le Diable MS. :

A tant a enquis de son iestre

Que che ne puet Carneus home iestre.

† **CARNALITAS**, Libido, Luxuria. Breydenbach Itiner. Hierosol. pag. 163 : *Aut procedunt ex perverso intellectu sacræ Scripturæ, sicut infinite reperiuntur hereses, aut etiam procedunt ex inordinato affectu Carnalitatis, ut errores Epicureorum*. Vita B. Coletæ tom. 1. Act. 55. Martii pag. 546 : *Cum pro uinicia peccatorum multitudine diebus illis enormiter et sine mensura regnantes, signanter superbiam, Carnalitatis et avaritiæ. Carnalitas notione paulo diversa spiritualitati opponitur, in Vita S. Vincentii Madelgarii tom. 3. SS. Julii pag. 676 : Beata vero Waldestrudis quanto sibi olim conjunctior fuerat Carnalitate, tanto nunc spiritualitate inhaerens conjunctius, etc.* S. Aug. Serm. 186. de Tempore cap. 2 : *Carnalitas vetustas est, gratia novitas est*. Litteræ Caroli Principis Salerni ad Senescallum Provinciae, e MS. D. Brunet fol. 93 : *Nec judicio rationis, sed Carnalitatis affectu... in his procedunt*.

* Nostris *Charnalité*, eodem sensu. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 12 : *Comme Jehan des Planques, qui estoit homme marié, eust plusieurs fois requis et continuelement poursui par longtemps pour vilener de son corps par Charnalité une bonne jeune preude femme mariée,*

etc. Aliæ ann. 1478. in Reg. 206. ch. 418 : *Laquelle femme a toujours perseveré en sa plaisance et Charnalité au grant esclandre et deshonneur du suppliant son mary*. *Carnalité* vero, pro Caro, Gall. *Chair*, in Vita J. C. MS. :

Comment Diex prist Carnalité
En la Virge sainte Marie.

† **CARNALITER**, Secundum carnem. *Carnaliter nati*, in Epistola Martini V. Papæ ad Uladislauum Poloniae Regem apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 5. pag. 409. *Generare Carnaliter*, in Diario Belli Hussitici apud eund. Ludewig. tom. 6. pag. 207. *Carnaliter editus* dicitur Dei Filius ab Aratore in cap. 2. Act. Apostolor.

† **CARNALITER**, Juxta litteram et non juxta litteræ sensum, in Epistola Evantii Archidiacon. Concil. Hisp. tom. 3. pag. 87. et 88.

† **CARNALITER**, Amice, benevole, ut videtur, si tamen vera lectio est. Petri Patriarchæ Jerosol. Ord. Prædicat. Additiones MSS. ad Statuta Augerii II. Episc. Conseran. : *Laicis cujuscunque status aut conditionis existant in virtute sauctæ obedientie, sub pœna excommunicationis, districtius inhibemus, ne... ad donos personarum ecclesiasticarum causa prandii, aut cœnæ, seu spoli, accedant, nisi ab eo primitus fuerint ad hoc ipsi sponte et Carnaliter invitati*.

* *Charneument*, apud Bestiar. MS. :

A chaseun qui vit Charneument
Se fait tout mort chertainement.

* **CARNARIA**, Idem quod *Carnarium*; Locus, ubi carnes reponuntur, in Inventar. ann. 1320. ex Tabul. S. Vict. Massil. Videmox *Carnarium*.

1. **CARNARIUM**, Locus ubi carnes reponuntur, Joanni de Janua. Gloss. Græc. Lat. : κρεῶν ὁ τόπος, [* al. κρεωθήκη, κρεμαστήριον.] *Carnarium*, Marcellus Empir. seu, ut aliis placet, Vindicianus :

Prome etiam, seu tunde prius, seu contere gyro
Quod viride hortus habet, vel quod Carparia sicum.

* Vel locus ubi carnes venduntur. Charta ann. 1224. apud Cl. V. Garamp. in Ind. ad Hist. B. Chiaræ pag. 504. col. 2 : *In domo mea de Carnario, quam nunc habito*.

2. **CARNARIUM**, Ossarium, Polyandrium, Cæmeterium, Gall. *Charnier*, Ital. *Carnario*, in quo humana corpora, seu cadavera humo conduntur. Κρεοφυλάκιον, in veteri Inscript. apud Selden. in Marmorib. Arundelian. pag. 48. 1. edit. Nam caro, in Gloss. Lat. Græc. non modo κρέας, sed et σῶμα significat. Breuiloquus : *Carnarium*, Locus, ubi ossa mortuorum prouuntur. Sedes ossuum Prudentio lib. Peristeph. hymno 3. v. 532. Glaber Rodulfus lib. 4. Hist. cap. 4 : *Et quoniam sepeliri singulatim ob multitudinem non quibant, constructa in quibusdam locis a Deum timentibus, quæ vulgò dicuntur Carnaria, in quibus quingenta et eo amplius... projecta sunt defunctorum corpora*. Chronicon Mauriniacense lib. 2 : *In Ecclesiam latenter introduciunt, ipsis in Carnario, qui locus infra septa Ecclesiæ illius ossa continet mortuorum, fraudulenter absconditis*. Chronica Australis ann. 1244 : *Promisit etiam Carnaria in S. Cruce perficere*. Willelm. Thorn. ann. 1287 : *Capella in Cimiterio quæ dicitur Charner, peracta est*.

Charta Willelmi Acconensis Episcopi ann. 1161: *In quo (Cœmeterio) prædictus Manso intuitu pietatis, Carnarium ad ossa mortuorum reponenda de propria pecunia construxit.* [Hist. Harcur. tom. 3. pag. 299: *Celebrata est magna Missa corporum valde solemniter per Episcopum Abrincensem, et postea arcæ positæ fuerunt in requie in Carnario dictæ Ecclesiæ.*] Vide Hugonem Flaviniac. pag. 185. Le Roman de Roncevaux MS.:

En un Charnier les ont fait apporter,
A grant dolor là les ont enterré.

Vide Chron. Flandr. cap. 79. et Ughellum tom. 2. pag. 187.

3. CARNARIUM, ut auctor est Camillus Peregrinus in Castigat. ad Falconem Beneventanum sub ann. 1128. ubi mentio fit Carnariæ S. Laurentii, in urbe Beueventana, fuit locus sub dio, muris septus, ad quem suspendio, aliove supplicii genere perempti, et vilissima capita semihumanda comportabantur; Italice nunc dictus Carnaro, et Carnaio.

* CARNASSARIUS, CARNASSERIUS, Carnarius. Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 152: *Ab imposicione et exaccione dictorum quatuor denariorum pro libra Carnasseria privarent.* Aliæ ann. 1382. ibid. tom. 6. pag. 692: *Ut de cetero carnes recentes..... vendendæ in macello dicti loci, ad pondus libræ Carnassariæ.... venderentur.* Infra semel et iterum, Carnasseriæ.

* CARNASSERIUS, Carnarius, lanus, Gall. Boucher. Comput. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 254. col. 2: *Item solvit, dicto mandato, Petro Carnasserio, etc.* Vide Carnacerius.

CARNATICUM, Goldasto, Carnium exactio, ut sunt frisingæ, porcelli, pulli, etc. Amerbachio, ovium seu aliorum animalium decima, ut est Decima Carnium, in Speculo Saxonico lib. 2. art. 58. § 2. [*Decima Carnagii, in Archivo B. Mariæ Piperacensis.*] [* Guerardo in Glossar. Irminonis Tributum ex ovibus, plerumque alternis annis, aut pecunia solutum.] Ut sit, constat Carnaticum tributum speciem fuisse ex animalibus: a voce Caro, quæ Scriptoribus ævi posterioris animal significat, ut infra docemus. Carnatici meminit Epistola Caroli Magni ad Pipinum apud Sigonium de Regno Italiæ ann. 802: *Necnon et in eorum ædificiis faciunt operari, sed Carnaticum et vinum contra omnem justitiam ab eis exactare non cessant.* Verum hic Carnaticum videtur usurpari pro ea carne, quæ exigebatur ad vescendum. Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n. 56: *Et debentur decem de Carnatico arietes.*

Longe vero alia notione accepta postmodum ea vox, nempe pro tributo ex animalibus, quod Goudelinus ab Occitanis Carnalatge appellari, decimamque ovium esse ait. Libertates Regni Majoricarum editæ a Jacobo Rege Aragonum ann. 1248: *Non donetis Carnaticum de vestro bestiario ullo tempore, passaticum, herbaticum, nec quarentenum.* [Codex MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 73. col. 2: *Giroldus colonus... solvit ad hostem de argento soledos 4. et ad alium annum propter Carnatico soledos 2. ad tertium annum propter herbaticum germgia 1.* Et fol. 75. col. 1: *Isti duo tenent mansum ingenuilem 1... solvit ad hostem*

de argento sol. 2. et ad alium annum propter Carnaticum sol. 1.] [* Plura ap. Guerardum in Indic. general. Irminonis.] Adde Gariellum in Episcop. Magalon. pag. 396.

CHARNAGIUM, in Tabulario Prioratus S. Geminæ diocesis Santonensis: *Cum Præpositus Santonensis Seguinus Beraldi Carnagium peteret de porcis creisendaris, quos Monachi S. Geminæ susceperunt ad creisementum, responderunt Monachi se nunquam dedisse, etc.* Vetus Inquesta in Regesto Philippi Augusti Regis Franciæ Herouvaliano fol. 22: *Pasnagium et Charnagium sunt Domini Regis.* Vetus Charta apud Besium pag. 492: *De pasqueriis porcorum propriorum et ovium omnium Obedientiarum S. Joannis, et consuetudine quam vulgari sermone Charnatgi vocant, etc.* Liber Rubens Mensæ Archiepiscopalis Aquensis ex Bibl. Regia: *Ecclesia de Castro Vero, pro Synodo sancti Lucæ, quæ Carnagio dicitur, 5. sol. et tertiam partem legatorum.* Infra: *Ecclesia de Valle et de Paracolo pro Carnelagio S. Lucæ.* Ita ibi passim. [Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 41. col. 2: *Item, quod anno præterito quo fuit Castellanus, idem Guido plura animalia capi fecit ad opus et pro Carnagio Domini apud Oysentium, videlicet vaccas et uuitones... de quibus animalibus retinuit sibi usque ad summam centum et quinquaginta mutonum et plus.* Et tom. 2. pag. 372. col. 2: *Item, contra Castellanos et alios Officiales qui de Charnagiis olim levatis per terram nostram temporibus cavalcaturum non fecerunt solutiones secundum quod per eos extitit computatum, etiamsi Charnagia fuerint levata in majori quantitate, quam nobis vel nostris predecessoribus assignata fuerint sive gentibus circa receptionem deputatis: etiam et super redemptionibus factis per subditos, ne per lavatores (levatores) signarentur vel capebantur animalia sua.* Liqueat hic Charnagium fuisse collectionem carni, quas pro exercitu Dalphini Castellanus quisque in locis sibi subditis faciebat, cujus tandem collectionis rationem reddere tenebatur.]

* Charta Joan. ducis Bituric. ann. 1402. in Reg. Cam. Comput. Paris. fol. 186. vº: *Donamus medietatem decimæ et juris decimæ bladorum, racemorum seu vini, Charnagiorum et lanarum.* Carnagium in Constit. Feder. reg. Sicil. cap. 23: *Præcipimus ut in posterum nulli magistri forestarii,.... et terram habentes, prætextu Carnagii vel herbagii, in terris eorum transeuntibus cum animalibus per forestas et terras ipsas, pretium vel animalia præsumant exigere vel auferre.* Charnage et Charnaige, eodem significato, dixerunt nostri. Charta ann. 1264. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 391: *Tant que li dis Girars retient en celle dicte ville et appendances son Charnage et autres rentes, etc.* Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 133. vº. col. 1: *Item sur les laines et bestes laines et aucuns Charnages, etc.* Charta ann. 1416. in Reg. feud. comitat. Pictav. ex eadem Cam. fol. 325. vº: *La dixme ou desnerie des blez et Charnaiges dudit lieu de Genoilhe, etc.* Unde fortassis Charnage, qui ejusmodi tributum exigit, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 175: *Jehan le Cuisinier gendre au Charnage de Savigny.*

¶ CARNATUM, pro Carnaticum, ut videtur. Gregorii Chronicon Farfense, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 437: *Isti qui supra in isto columnello scripti sunt,olvere debent penstonem den. iiii. pullum 1. unatium canapæ 1. Carnatum secundum quod habent v.*

CARNITIUM, Eadem forte notione usurpatur in veteri Charta apud Gariellum in Episcopis Magalon. pag. 103: *Retinentes tamen Communiæ totum Carnitium in dominio.*

CARNATIO, Obesitas et carnosior habitus. Cælius Aurelianus lib. 1. Tardarum passionum: *Est enim semper gravabilis Carnatio, et magis, si tenuibus est imposita viribus.*

* CARNATUM, ut Carnale 4. Tempus, quo carnes licet comedere. Consuet. MSS. monast. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305: *Tempore Carnati taliter quod pecia bovis, sive magna sive parva existat, dividitur sex monachis.* Alia notione, vide in Carnaticum.

* CARNAUS, Solidi Beneharnenses seu Morlani; sic forte appellati quod propter Carnaticum solvebantur. Vide in hac voce. Charta ann. 1328. in Reg. 65. bis Chartoph. reg. ch. 194: *Inventum quod idem dom. noster rex habet in dicto loco de Ynosio ex una parte perpetui et annui redditus trecentos solidos Morlanorum, qui in festo assumptionis B. Mariæ, et viginti solidos Morlanorum vocatos Carraus, (sic) et alios viginti solidos Morlanorum vocatos Carnaus, qui in mense Septembri, et septingentos solidos Morlanorum ex alia parte vocatos Carnaus, qui in mense Madii dom. nostro regi per syndicos, consules seu juratos dicti loci.* Vide Morlanus.

¶ CARNELAGIUM. Vide Charnagium post Carnaticum.

* CARNELEVALE, Mediolani dicitur Dominica Quinquagesimæ, quæ quia Dominicam Quadragesimæ præcedit, Dominica in caput Quadragesimæ appellatur. Ordo eccl. Ambros. Mediol. an. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 870: *In Dominica in caput Quadragesimæ, quæ dicitur Carnelevale, etc.* Vide in Dominica col. 1600.

CARNELEVAMEN, Bacchanalium dies, Italis Carnevale, Carnovale, Carnaval. Quidam Scriptores Itali Carnevale dictum putant, quasi carne, seu caro vale: sed id etymon non probat Octav. Ferrarius. Ego sane sic dies istos, seu potius diem Martis, qui Quadragesimam antecedit, appellasse nostros existimo, Carn-a-val, quod sonat, Caro abscedit, seu tempus carnes comedendi. Charta ann. 1195. apud Ughellum tom. 7. pag. 1321: *Et in Nativitate Domini duas spallas porcorum, et sex pizzas, et in Carnelevamine, unam gallinam, et tres pizzas, etc.* Occurrit semel ac iterum. Romualdus Salernitanus in Chronico MS. sub finem: *Comes autem Rogerius juxta mandatum regium usque in Carnis levamen Panonini nuncios imperatoris exspectavit, etc.* [Vide Menagium in Etymolog. Gall.] [* Murator. Antiq. Italic. tom. 6. col. 230. mox Carnelevarium, Carnem laxare et Carniprium.]

* CARNELEVARIUM, Tempus quo a

carnibus abstinetur, *Carniprivium*. *Dominica de Carnelevario*, apud Petr. Moretum inter Ritus dandi presbyterium Papæ, etc. Romæ edit. ann. 1741. *Carnilevaria* dicitur, apud Guill. Fitz-Setphen in Hist. Th. Becket tom. 16. Mem. liter. magnæ Brit. pag. 436. Qua ratione vero hic dies Romæ peragebatur, docent nos quædam ceremoniæ eccl. Rom. quæ extant ad calcem Cod. MS. eccl. Camerac. sæc. 13. ineunte scripti, ubi hæc habentur: *De ludo Carnelevar. In Dominica dimissionis carniū, surgunt equites et pedites post prandium, bibunt inter se. Postea pedites depositis scutis, eunt Testacium; præfectus cum equitibus vadit Lateranum. Dominus Papa descendit de palatio et equitat cum præfecto et equitibus usque Testacium, et sicut ibi habuit civitas principium, sic ibi in illo die delectatio nostri corporis habeat finem. Faciunt ludum in conspectu pontificis, ut nulla lis inter eos oriatur. Occidunt ursum, occiditur diabolus, id est, temptator nostræ carnis; occiduntur juveni, occiditur superbia nostræ delectationis; occiditur gallus, occiditur luxuria lumborum nostrorum, ut deinceps caste et sobrie vivamus in agone animæ, ut ad Pascha mereamur digne Corpus Domini suscipere. Vide Carnelevamen, et mox Carnem-laxare.*

CARNELLARE. Vide *Quarnellus*.

† 1. **CARNELLUS**, Species vehiculi. *Miracula S. Yvonis* tom. 4. SS. Maii pag. 569: *Et sic paralyticus apportatus fuit in uno Carnello peregrinus ad sepulchrum.*

* 2. **CARNELLUS**, Pinna muri, quæ fenestræ quadratæ effigiem præfert, per quam milites jaculantur, Gall. *Creneau*, olim *Carneau*. Chartar. Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 69: *Attorniatu fuerunt quatuor homines de unaquaque communia ad unumquemque Carnellum custodiendum et hurtandum. Vide Quarnellus.*

* **CARNEM-LAXARE**, Tempus, quo carniū esus laxatur, seu iis vescendis finem imponunt fideles, *Carniprivium*, Ital. *Carnasciale*, Gall. *Carnaval*. Charta ann. 1050. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. ævi col. 229: *Breve recordationis et obligationis facio ego Crescentius comes Berardo abbati, et vestri monasterii præordinatis, de rocca Tribuci, quam reddere debeo in anno expleto in Carnem-laxare, et obligo me per pignora, quæ tu Berardus abbas tenes, si in termino expleto in Carnem-laxare, vel tibi abbati vel monasterio præordinatis roccam Tribuci non reddo sine fraude et malo ingenio, etc. Consule ihi Muratorium. Vide infra Laxatio 3.*

† **CARNER.** Vide *Carnerius*.

CARNERAGIUM. Michael del Molino in Repertorio Fororum Aragon. pag. 165: *Ganatum, quando transit per aliqua loca regni, an producens ganatum debeat solvere Carneragium, vide in Fcro uno, titulo, Ne Carneragium, etc. Occurrit ibi pluries. Adde pag. 54. idem quod Carnale. Vide in hac voce, et Fores Aragon. pag. 107.*

1. **CARNERIA**, Bursa falconarii, in qua reponit carnes ad escam falconis. *Friedricus II. Imp. lib. 2. de arte venandi cap. 47: Habeat præterea unam bursam ad cingulum suum, in qua reponet carnes et tiratoria, quæ ideo dicitur Carneria.*

† 2. **CARNERIA**, Gallis *Charniere*, Vi-

truvio verticulæ. Inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419: *Item, unus alius tassellus argenteus deauratus, in quo est Sanson fortis, in quo deest medietas Carneriæ.*

† 3. **CARNERIA**, Hominium Guidonis Vicecomitis Lemovicensis Abbati S. Martialis ann. 1245. apud Stephanotium tom. 2. *Fragm. histor. MSS.: Vini quod apportatur Lemovicas a quibusdam deforis villam, et reponitur in tabernis sive domibus, vel venditur in plateis sive Carneriis in vico de Cumbis, pedagium pertinet ad ipsos Abbatem et Conventum. Legendum Carreriis, plateis. Vide Carreria 2.*

* 1. **CARNERIUM**, Marsupium, crumena, Gall. *Charniere* vel *Carnassiere*. Stat. Universit. Tolos. ann. 1329. ex Cod. reg. 4222. fol. 74. rº: *Teneantur dare magistro suo..... zonam et Carnerium sive bursam de bono serico.*

* 2. **CARNERIUM**, Ossarium, cœmeterium, Gall. *Charnier*, Hispan. *Carnero*. Charta ann. 1410. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 203. col. 2: *Acta fuerunt hæc Nemausi in claustris subtus crotas ante Carnerium dictæ ecclesiæ B. Mariæ sedis. Vide Carnarium.*

CARNERIUS, *CARNERUS*, Ovis, [ab Hispano *Carnero*, Gall. *Mouton*.] [* *Aries* maxime, Gall. *Bélier*.] Charta Garcie Regis Navarræ æræ 1087. apud Ypez in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 3: *Similiter namque vendimus vobis ipsa paria, quam dicunt Guardia, quam debebant vobis villas, et ipsa materia quod portabant ad ipsos palatios de Najara, vestras villas in 80. vaccas, et 600. Carneros et 100. porcos, ut omnino ingenuas permaneant in vestra potestate, etc. Vetus Instrumentum apud Marcam lib. 5. Histor. Beneharnensis cap. 29. num. 2: Concesserunt propria voluntate uno quoque anno, ut facerent tributum octo Carners, et quatuor arietes, etc. Fori Alcaconenses æræ 1267: *Et qui cavalo alieno cavalgaret, pro uno die pectet unum Carnerium.* [Liber Goth. fol. 97. apud Moretum in Antiquit. Navarræ pag. 302: *Quod si aliter fecissent haberent inibi habitantes potestatem occidendi vaccas, porcos, Carneros sine ulla dubitatione, et sine ullo pleito. In Privilegio Ferdinandi Gonzalez Principis Castellæ pro Monasterio S. Æmiliani, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 177. col. 1: Istæ prædictæ cum omnibus suis villis ad suas alfozes pertinentibus, Carneros, domus octo faciunt se ad unum.]**

† **CARNESCERE**, Carnosum, corpulentorem fieri, pinguescere, *Devenir charnu, gras et potelé*. J. Laurent. Helbig. in Commentario in sacram Scripturam quem inscripsit *Convivium letum, latum et lautum: Carnescunt ab epulis, crasescunt a poculis, intumescunt a massicis.*

* **CARNESIA**. Charta Phil. Pulc. ann. 1299. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 72. rº. col. 1: *Ligna ad focum suum in coquina sua, et ad panem coquendum, et ad Carnesiam præparandam. Sed legendum existimo, Cervisiam.*

† **CARNETUM**, Tumulus, sepulcrum. Histor. Monasterii S. Florentii Salmur. apud Marten. tom. 5. Collect. Ampliss. col. 1117: *Hildegardis Comitissa... suum*

Carnetum retro B. Mariæ cryptam... ædificaverat. Vide Carnerium.

CARNICAPIUM, Gallis, *le Mardy gras*, *Carnasciale*, Joanni Villaneo. Chronicon Rotomagensis editum a Labbeo tom. 1. Bibl. ann. 1249: *Interfectus est Robertus nobilis Comes Atrebatensis... die Martis in Carnicapio a Saracenis.* Gall. *Carême* prestant. [Cartular. S. Vandregesili tom. 1. pag. 359. ann. 1246: *Et eidem quatuor solidos Turon. annui redditus vendidi, quos Willelmus Cornu præfatus mihi reddebat annuatim ad Carnicapium de duabus masuris etc.*]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Carnicapium, quasi carnem capiens, Charnage.*

† **CARNICATORIA**. Charta Hincmari Archiep. Rem. ann. 870. apud Miræum tom. 1. pag. 135. col. 1: *Nulla omnino servitia, nec mansionaticos, nec parasfredos, nec Carnicatorias ab illis villis exigat. Miræus conjicit esse pro Carricatura; erit forte qui Carnaticum interpretetur.*

* **CARNICERIA**, vox Hispanica, Laniena, locus ubi animalia mactantur. Ordinatio pro reformat. regni Navar. ann. 1322. in Reg. sign. *Noster Cam. Comput. Paris. fol. 438. vº: Item est ordinatum ne fiat Carniceria, ubi sunt stalla ad vendendum carnes et pisces; sed in loco ubi videbitur magis expedire.* Libert. Navaricriæ ann. 1324. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 266: *Habebimus in dicta civitate juderiam nostram, capitulum, Carniceriam, balnea, furnos et alia jura nostra. Hinc etiam Carnier, lanus, Hispan. Carnicero, Gall. Boucher, in Lit. remiss. ann. 1393. ex Reg. 144. ch. 256: Comme Jehanin de Douligier..... s'en feust alé en soy jouant dudit oupille contre Jehan Michaut, en lui disant: Deffens-toy, tu es berquier, et je suis Carnier. Vide Carnerium.*

CARNICERIUM, Carnificina, Gallice *Boucherie*. *Carnicerius*, carnifex, macellarius. In Curia generali Catalanæ sub Petro Rege Aragon. ann. 1351. prohibentur *Judei scindere vel vendere carnes in Carniceriis, ubi Christiani scindunt et vendunt carnes.*

CARNICULA. Vide *Carinula*.

CARNIFEX, Lanus qui carnes vendit et facit, vulgo nostris *Boucher*. Ugutio: *Carnifex, homicida, vel macellator, vel Carnifex dicitur, qui facit carnes. Carnificina, macellum.* Adalbero Laudunens. Episcop. in Carm. ad Robertum Regem:

Non sunt Carnifices, caupones, necne subulci. Leges Burgorum Scotie. cap. 70: *De Carnificibus et carniū vendendis, etc.* [Index MS. reddituum Monasterii Corbeiensis: *Carnifices in introitu solvent duos sextarios vini et duos in exitu.* Charta Boleonis Ducis Silesiæ pro civitate Friburg. ann. 1337. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 42: *Pistores, sutores, Carnifices, sartores et fabri, et præcipue in Ciria, ubi taberna ab antiquo habita quatuor macellis est exempta. Utitur etiam Menotus Scrin. Quadrag. fol. 102. verso col. 1. Bullarium Fontanell. fol. 115. recto, etc.*] [* Decret. lib. 2. tit. 28. cap. 69.]

CARNIFEX, apud Florentium Wigorn. et Hovedenum. ann. 1040. recensetur inter majora officia et ministeria Regia:

Rex Hardekunutus Africum Eboracensem Archiepiscopum, Godwinum Comitem, Steir Majorem domus, Edvicum Dispensatorem, Thronum suum Carnificem, et alios magnæ dignitatis viros Londinum misit. Galli Magnum Cocum, le grand Queus, vocarunt.

† **CARNIFICARE** est carnes facere, scilicet mactare. Vet. Vocabul. Juris utriusque.

† **CARNIFICERIA**, Carnarium, Lanarium Gall. *Boucherie*, in Codice MS. reddituum Episcopatus Autissiod. ex Chartophylacio Episcopi ejusdem urbis, in libro Anniversariorum Monasterii S. Germani a Pratis fol. 5. verso, et in Hist. hujus Abbatiae Jacobi Bouillart Instrum. pag. lxx. col. 1.

† **CARNIFICERIUM**, Eadem notione. Litteræ Johannis Regis Franc. ann. 1356. tom. 3. Ordinatus. pag. 76: *Item, quod de carnibus grossis, que in macello seu Carnificerio dicte ville venduntur, etc.*

† **CARNIFICIARIA**, Eodem intellectu, in mox laudato Anniv. libro fol. 11. verso et fol. 17.

† **CARNIFICINA**, Idem. Vide *Carnifex*.

† **CARNIFICINA**, **CARNIFICIUM**, *Cædes, strages*. Gasp. Barthii Gloss. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 115. ex Hist. Palæst. Roberti Monachi. Rymer tom. 16. pag. 216. col. 2: *Ut acerbissimis hostibus... patria, libertas, religio, leges prædæ et miserabili Carnificina exponerentur.* Galli eadem notione dicimus, *Carnage, Boucherie, Massacre*.

† **CARNIFICIA**, Summa crudelitas, Gall. *Cruauté*. Bern. Breydenbach Itiner. Hierosol. pag. 157: *An potest misericordia Dei, cujus non est numerus nec mensura, tantam sustinere Carnificiam tormentorum? Vel ad quid, inquiunt, tantam multitudinem damnandorum creavit Deus? Et pag. 161: Ut quid, inquiunt, sustinet divina bonitas tantam stragem hominum quos creavit? An delectat eum Carnificia tormentorum infernalia?*

† **CARNIFICUS**, Idem qui *Carnifex*, Lanus. Charta Libertatum oppidi S. Palladii in Biturig. ex MS. Coislin.: *Item, quilibet Carnificus de qualibet vacca, etc.*

† **CARNIFICISSA**, Carnificis uxor, vel quævis alia mulier, quæ carnes vendit, Gall. *Bouchere*. Miracula B. Simonis de Lipnica, tom. 4. SS. Julii pag. 530: *Item, Margareta Pawlowa de platea S. Nicolai Cracoviæ Carnificissa.*

* **CARNIFICIUM**, *Macellum*, in Gloss. Arabico-Lat.

† **CARNIFICIUM**, Alia notione, Tributum e carnibus venalibus exactum apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. pag. 197: *Præterea etiam dedi et concessi jam dictis Monachis xxx. sol. quos annuatim percipiebam in quodam redditu meo apud Rogeium, qui Carnificium vocatur.*

* **CARNILEVARIA**. Vide supra *Carnelevarium*.

† **CARNIPETA**, Qui cupit carnes edere. Leibnitiu tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 362. ex Chron. Clusino Henrici Bodonis: *In Thuringia Carnipetis connivere... ubi autem carnibus indultum fuit, in palam venit, quomodo carniū esus non suffragetur vitæ canobiticæ.*

† **CARNIPETENTIA**, Desiderium edendæ

carnis, ibid. pag. 361: *Sed unde et quorsum Carnipetentia obrepit et tendit?*

† **CARNIPLAVIUM**. Chron. Parmense ad ann. 1307. apud Murator. tom. 9. col. 860: *Landus junxit Parmam die Martis VII. intrante Februario, quo die erat Carniplavium.* Hæc dies Martis ann. 1307. quo Pascha incidebat in 26. Martii, erat ipsa bacchanaliorum dies ultima, Gall. *Mardi gras; Carniplavium* igitur idem est quod *Carnicapium*, si tamen lectio sit genuina.

CARNIPRIVIUM, et **CARNISPRIVIUM**, Tempus quo carnibus privari, et ab iis abstinere incipiunt Fideles, ante jejunia Quadragesimæ. [Quandoque sumitur pro primis jejunii diebus. Vide Foppens. ad Miræum in Supplemento parte 2. cap. 98. pag. 996.] Gervasius Tilleberiensis MS. de Otiis Imperial. part. 3. cap. 102: *Initium Quadragesimæ, quod vulgo Carniprivium nominant.* Ita porro peculiariter appellata secunda Dominica Septuagesimæ. Beletus cap. 65: *Obiter notandum est festum B. Lucie hic adjunctum habere Italice Chartar, quia tunc maxime carnes solent deponi, quemadmodum secunda Dominica Septuagesimæ dicitur vulgo Carnisprivium.* Hanc Dominicam ante carnes tollendas vocat Missa Mosarabum: Græci ἀποκρεών appellant, ut et Hebdomadem quæ Dominicam præcedit, quod non ultra eam vescendis carnibus operam dent, sed una cum ea illis edendis finem imponant, uti probat Allatius lib. de Dominicis et Hebdomad. Græcor. cap. 10. Maxime autem Clerici et Sacerdotes jejunium Quadragesimale apud nostros auspicantur ab hac Dominica: ex quo dicitur

Carniprivium et Privicarnium Sacerdotum, scilicet Dominica qua mos est Sacerdotibus caput quadragesimalis jejunii solenni esu carniū prævenire, ut est apud Willelmum Neubrigensem lib. 5. cap. 10. Necrologium S. Victoris Parisiensis: In Ecclesia B. Mariæ Parisiensis accipimus de præbenda nostra panem et vinum: Vicarius vero noster integritatem stationis, et a Privicarnio Sacerdotum usque ad Pentecosten, totum scilicet panem, et vinum, et stationem. Infra: Et totum vinum a Pentecoste usque ad Carniprivium Sacerdotum. Chronicon Montis-Sereni ann. 1202: *In Dominica vero Circumdederunt, Canisprivium habent, reliquis diebus, usque Esto mihi, lacticiuia comedentes.* In Statutis synodalibus Nicolai Episcopi Andegavensis ann. 1274. præcipitur ut omnes Presbyteri diocesis post diem Dominicam ante Cineres usque ad Pascha carnibus non utantur. Ut porro Mosarabes Dominicam quæ Quadragesimam præcedit, Ante carnes tollendas vocabant, ita Hispani hodie diem Martis qui eamdem antevertit, Martes de carnes tollendas dicunt, quem Chronicon Petri IV. Regis Aragon. editum a Mich. Carbonello, lib. 1. cap. 26. lib. 2. cap. 17. lib. 3. cap. 23. *Dia de carnes toltes* appellat.

* Quam a carnibus abstinentiam, diebus saltem Lunæ et Martis *carniprivii* seu hebdomadis Quinquagesimæ, iis qui in beneficiis ecclesiasticis seu sacris ordinibus constituti erant, sub pœna excommunicationis injunctam reperimus, in Stat. synodal. eccl. Castrens. ann. 1358. cap. 27. part. 2. ex Cod. reg. 1592. A.: *Statuimus*

quod quicumque beneficium ecclesiasticum obtinentes, seu infra sacros ordines constituti, nostræ tamen civitatis et diocesis, et in eisdem consistentes, in die Lunæ et Martis Carniprivii in cibis quadragesimalibus abstineant, et propositum jejunandi assument; et hoc sub pœna excommunicationis, et nihilominus contrarium facientes bannum episcopale componant.

† **CARNIPREVIUM**, in Charta Hardouini ann. 1238. cap. 23. Tabularii Gemeticensis: *Decem solidos ante Carniprevium.*

† **CARNIPRIMIUM**, sive *Dominica in Septuagesima* in Transactione inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex lib. viridi fol. 53. Sed legendum est

† **CARNIPRINIUM**, ut ibidem habetur, necnon in Charta anni 1249 ex Tabulario Monasterii B. Mariæ de Prato Rotomag.: *Ad Carniprinium unam pechiam carnis de valore sex denariorum.*

† **CARNISPENIUM**, in Charta Geraldii Abbatis S. Joannis Angeriac. ann. 1385. ex Chartulario ejus Monasterii pag. 463: *Item die Lunæ post Dominicam Carnisprenii in Abbatia debemus habere jespuy de bacon et xiii. sausiery de flour albæ, et sex gallinas cum dimidia ab elemosynario.* Statuta S. Claudii ann. 1448. pag. 81: *In duobus Carnispreniis quæ fieri soluerunt, ante Adventum Domini et ante Septuagesimam, debet Pittanciarius ministrare unam peciam bovis, et unam porci, cum rostitis assuetis.* Et pag. 82: *Item, et die Canisprenii usque ad festum Paschæ tenetur idem Pittanciarius ministrare cuilibet Religioso cum pittancia carparum ministrari solitarum duo aleca pro qualibet de quatuor nuce.* Hic non observabo, cum res in propatulo sit, in Statutis S. Claudii duo commemorari *Carnisprenia*, unum, cujus etiam meminere Statuta Ecclesiæ Barchinonensis anni 1317. apud Martenium tom. 4. Anecd. col. 613. ante *Adventum*, alterum ante *Septuagesimam*; sed illud notatu dignum est, non eamdem esse vocis *Carnisprenii* in laudatis S. Claudii Statutis notionem. Priori in loco *Canisprenium* sumitur pro tempore, quo carnibus licet vesci, ut etiam sumitur in quibusdam aliis exemplis prius allatis, in posteriori vero *Canisprenium* accipitur pro tempore, quo carnibus abstinendum est.

† **CARNISPRIUM VETUS**, et **CARNISPRIUM NOVUM**, frequenter occurrunt in Probationibus Historiæ. Dalphin. Instrumentum anni 1291. tom. 2. pag. 42. col. 1: *Treuga inter nos data usque ad Carnisprium Vetus nihilominus in suo robore duratura.* Aliud Instrum. anni 1306. ejusdem tom pag. 127. col. 1: *Die Sabatti post Novum Carnisprium.* Et pag. 128. col. 2: *Post prædicta anno quo supra, die Martis post Vetus Carnisprium.* Tertium anni 1333. ibid. pag. 246. col. 2: *Die Dominico ante Carnisprium Novum.* Has Epochas illustrat aliud Instrumentum anni 1302. ibidem pag. 119. exhibitum, quod *Datum et actum* dicitur anno Domini 1302. Indict. 1. in die Dominica Carnisprii Novi decima septima die mensis Februarii. Hæc indicant Dominicam Quinquagesimæ anni 1303. ejus initium ducendo, contra morem antiquum, a Kalendis Januarii. Hac igitur ante Quadragesimam Dominica incipiebat

Carnis privium novum. Id confirmari potest, atque *Veteris Carnisprivii* dies astrui extraeto Computi Johannis Humberti Guigoni Dalphino ann. 1328. ex Adversariis Cl. Viri D. Lancelot : Item, die Lunæ inter duo Carnisprivia, videlicet decima quarta die Februarii solvit., XVIII. sol.... Item die Jovis inter duo Carnisprivia, videlicet die decima septima Februarii, solvit... LX. sol. x. den. Hoc anno 1328. quo Pascha incidit in tertiam diem Aprilis, 14. et 17. dies Februarii indicant hebdomadam Quinquagesimæ, quæ tota dicitur inter duo Carnisprivia. Carnisprivium igitur Novum ipsa Quinquagesimæ Dominica, Vetus Dominica Quadragesimæ incipiebat. Sed unde Quinquagesimæ Dominica Novum, Quadragesimæ Vetus dictum est Carnisprivium? Inde procul dubio, quod in Ecclesia Occidentali ante sæculum nonum abstinentiæ dies a Dominica Quadragesimæ ducerent exordium; post sæculum vero nonum ad complendos quadraginta dies, quatuor additis diebus hebdomadæ Quinquagesimæ, Carnisprivium Novum dicta sit ipsa Quinquagesimæ Dominica, quod initium esset quatuor illorum dierum seu hebdomadis abstinentiæ recentius institutæ. Hæc fere post eruditum Editorem Historiæ Dalphinatus.

¶ **CARNIPRIUM**, pro *Carnisprivium* legitur, in Annal. Tolos. D. la Faille Instrum. pag. 50.

* **CARNIPRIVIALES PULLI**, Pulli qui carnisprivii tempore quotannis domino fundi pendebantur. Germ. *Fastnachtshüner*. Charta ann. 1284. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 4. pag. 949 : *Duorum anserum, duorum pullorum, et unius Pulli Carnisprivialis redditus annuos..... legavimus capitulo ecclesiæ Wetflariensis.* Alia ann. 1285. ibid. pag. 950 : *Prædictis fratribus in signum veri domini ac proprietatis 2. Pullos Carnispriviales de præfatis bonis nomine census annis singulis presentabit.* Infra : *Det Pullum in Carnisprivio pro censu annuo.* Alia ann. 1350. ibid. tom. 3. pag. 355 : *Item 2. pulli estivales, 1. auca, 1. Pullus Carnisprivialis et 2. panes prebendales.* Vide ibid. pag. 274. 329. tom. 1. pag. 635. 650. Grimmii Antiq. Juris pag. 394. sqq. et infra in *Pallus*.

* **CARNISCAPIMUM**, Bacehanalium dies, qui jejunium Quadragesimale proxime præcedunt. Charta ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 270 : *Quodam capreolio ad Carniscapimum, xiiij. solidis et vj. denariis Turon. ad mediam Quadragesimam.* Ita leg. pro *Carniscapium*, in Mirac. B. Anton. Ripol. tom. 6. Aug. pag. 538. col. 1. Vide supra *Carniscapium*.

¶ **CARNISIA**, apud Rymer. tom. 8. pag. 573. col. 1 : *Capit etiam emendas assisæ panis et Carnisæ fractæ.* Et infra : *Item, Robertus de Brus habet... mercatum, et feriam et emendas assisæ panis et Carnisæ fractæ; id est, Carnis minutatim venditæ, si bene conjecto.* Hispanis *Carniza* est Occisio, eædes, trucidatio. Vide *Carnizarius*.

* Perperam, ut videtur, pro *Cervisia*. Vide *Carnesia* et *Cerevisia*.

¶ **CARNISO**, Ornatus, apparatus, armatura, Gall. *Garniture, Armure*. Charta anni 1247. ex Tabulario S. Victoris Massil. :

Ego Burgundionus Dominus de Tritis eligo sepulturam in Monasterio S. Victoris et relinquo ibi arma corporis mei. Item, omnes Carnisones ferreas hominum et equorum, etc. Vide Carniso.

* **CARNISPRIVIALIS**, Ad Carnisprivium pertinens. Vide post Carnisprivium et in *Pullus*.

* **CARNISTEELLUS**, Panis artificialis species, idem quod *Canistellus*. Charta Dion. abb. S. Karauni ann. 1241. ex Tabul. capit. Carnot. : *Cum ecclesia nostra consuevisset et teneretur canonicis ecclesiæ Carnotensis et etiam clericis de choro non canonicis..... in vigilia S. Karauni ad vespervas quosdam panes artificiales, quos Carnisteellos vocamus, etc.*

CARNITIUM. Vide *Carnaticum*.

CARNIVORA, Gall. *Mardy gras*, quo die vorantur et consumuntur reliquæ carnes. Acta Murensis Monast. : 23 solidi... in festo S. Joannis Baptistæ de Cellario dentur, et in ministerium Fratrum in feria tertia, quæ Carnivora dicitur, expendant.

¶ **CARNIVORACITAS**, Esus carniū, in Chronico Clusino Henrici Bodonis, apud Leibnitium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 362 : *Aliis ad Carnivoracitatem proclivibus et eam etiam defensantibus, aliis usum carniū exhorrescentibus, et omnino bene valentibus Cœnobitis prohibitum asseverantibus.*

¶ **CARNIZARIUS**, Lanius, Macellarius. Gall. *Boucher*. [* Hispan. *Carnicero*.] Concilium Legion. anni 1012. can. 35 : *Omnes Carnizarii cum consensu Consilii carnem porcina, hircina... per pensum vendant, et dent prandium Concilio una cum Zauuorres.*

CARNO, Prior de Melton se et homines suos immunes elamat ab omnibus americiamentis in foresta, et ab omnimodis geldis, fortegelds, buckstalls, tritis, Carno, sunag, etc. Itin. Pie. fol. 168. v. Brompton. fol. 191. v. Hæc Spelmannus. [Th. Blount pro Sunag legit Sunag, conjectatque voce Carno immunitatem quandam vel privilegium significari : Carno, inquit, seems to signify an immunity or privilege. Puto legendum Carro, ita ut immunitas a carro significet immunitatem a carri opera, quemadmodum immunitas a Sumag significat immunitatem a summagio, hoc est, a præstatione jumentorum ad exportandas res dominorum. Anglis Sumage est onus jumenti.]

CARNULENTUS, Ugutioni, Plenus Carnibus. Carnulentia, crassitudo. Guibertus lih. 3. de Vita sua cap. 5 : *Statura brevi, et exili Carnulentia.* Utitur etiam Solinus, ut et Prudentius.

¶ **CARNUNCULA**, Diminutivum voeis carnis. S. Wilhelmi Constitut. Hirsau. lih. 1. cap. 23 : *Pro signo libenter faciendi, Carnunculam sub mento dependentem duobus digitis comprehendere.* Sed f. legendum *Carnuncula*.

CARNUS, Discus. Gloss. MSS. [* Vide *Clarnus*.]

¶ 1. **CARO**, Carrorum faber, Gall. *Charron*. Charta Confratriæ Clericorum Pontisaræ ann. 1366 : *Petrus Martel Caro de parochia B. Petri Pontisaræ recognovit se debere Confratriæ Clericorum sex solidos*

pro domo sua de foro lanæ.... F. Guido Gardianus Fratrum Minorum Pontisaræ testatur in duodecim denariis situatis supra domum Petri Martelli Caronis.

* Oecurrit præterea in Ch. ann. 1206. ex Chartul. Latiniac. fol. 127.

¶ 2. **CARO**, Omnis homo, Gasp. Barthii Glossar. ex Hist. Palæst. : *Non est lingua Carnis, quæ satis valeat enarrare, quod Francorum manus ibi valuit pessundare.* S. Aug. in Lib. Quæst. contra Apollinaristas in verba Psalmi 64 : *Exaudi preces meas, ad te omnis Caro veniet... Unde et intelligitur solere homines per nominationem solius Carnis significari.*

3. **CARO**, Corpus validum, sanum, et nulla ægritudine offensus, bona corporis habitudo. Salvianus lih. 1. de Gubernat. Dei : *Quis tam profundi cordis virum non admiretur, qui merita religiosorum atque virtutes tam magnis retributionibus dignas putat, ut in præsentia hac vita Carnes atque fortitullines corporum, præmia putet esse debere Sanctorum? Vide Lactantium de Mortibus Persecutorum n. 9.*

4. **CARO**, Vita. In Carne, in Vita. Anonymus Poeta de Episcopis Eboracensibus : *Et culpam erubui juvenis in Carne fateri.*

Id est, dum juvenis eram.

5. **CARO**, Animal. Fori seu Consuetudines Comitatus Bigorrensis art. 14 : *Villa liberorum de Carne non amplius quam quinque solidos, aut porcos quinque solidorum donet, etc. Si quis Militum necessitate ductus Carnem alterius, ubi ipse vel uxor ejus præsentis non fuerint, acceperit, non prius eum pignoret, donec eum amicaliter inquireret, et si emendare noluerit, Comitatem proclamaturus adeat, et sic in duplo Carnem amissam recuperet, et Comes 60. solidos.* Ubi vir doctus : *Caro hic sumitur pro animalibus, inde vulgare verbum Carnalar, id est, Carnes, sive animalia pignori capere, ut est in Consuetudine Aquensi tit. 11. art. 31. Vide Carnale, Carnaticum, Carnarius, etc.*

¶ **CARO**, An pro animali integro, an pro parte carnis animalis ad esum oceisi, Gall. *Piece de chair, de viande? Necrolog.* Parthenonis S. Petri de Casis : 29. Junii obiit *Guilhermus Durandi Domicellus, Bajulus istius loci, qui dedit LX. libr. Turon. pro obitu suo, in cellario de pane et de duabus Carnibus.* 30. Junii obiit *Bernarda Yteira de Laniac monacha, quæ legavit panem et vinum et duas Carnes octave S. Galli.* Similia pluries ibidem repetuntur.

* 6. **CARO**. Genus, familia, Gall. *Race*. Stat. pro textoribus ann. 1280. in Consuet. Genovef. MSS. fol. 11. rº. : *L'en puet bien avoir ondit mestier un apprentiz de sa Char, ou de la Char sa fame, etc.* V. *Carnalis*, 1.

* Formulam Caro de carne nostra non tam propinquitatis vinculum quam singularis benevolentie signum indicare, exemplis probat Herrgott. in Histor. Dom. Austriac. tom. 1. pag. 266.]

* 7. **CARO**. Charta Henr. I. reg. Angl. ann. 1130. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 128 : *Concedo eidem ecclesiæ decimam omnium cendrarum et Caronum meorum in omnibus silvis meis.* Bulla Gregor. IX. PP. ann. 1234. ibid. col. 144 : *Decimas omnium cendrarum et Caronum*

et pasnagiorum in omnibus silvis. Sed legendum opinor, *Carbonum*. [^{**} Confer *Caro*, 1. et *Caronnius*.]

* **CARNIS DEBITUM PERSOLVERE**, Frequens loquendi formula, pro *Mori*. Lit. Joan. reg. Franc. ann. 1353. tom. 4. Ordinatio. reg. Franc. pag. 137 : *Carnis debitis persolutis, ad primum celestium supernorum, etc.*

* **CAROBALISTA**, Machinae oppugnationis species. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 50 : *Carobalista ambulatoria trahitur ab equis sive bobus faleratis, sive corio buballino copertis; intus in ea stantes balistarii, et ducitur ista machina circum muros castelli;.... et est dicta machina contexta tegillis et corio praedicto. Vide Carrobalista.*

* **CAROBUS**, *Saron*, Gallice, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.

† **CAROCCIUM**, *CAROCOLA*, etc. Vide *Carroccium*.

1. **CAROLA**, *KAROLA*. Statuta Ord. Praemonstrat. dist. 1. cap. 9 : *Porro in claustris Carolae vel huiusmodi, scriptoria aut cistae cum clavibus in dormitorio, nisi de Abbatis licentia nullatenus habeantur. Visitatio Thesaurariae adis S. Pauli London. ann. 1295 : Morsus Joan. de S. Laurentio argenteus decoratus, cum limbo et mediocirculo aurato triphoriato, inserto grossis lapidibus et camulatis et perlis : sed deficiunt 2. leuculi, et una perla magna, et una Karola et 7. lapilli, etc. Alii : Feretrum S. Athelberti,.... et affiguntur in una parte 10. oboli de Marchia, et 2. annuli aurei; et deficiunt lapides cum Karolis 51. Rursum : Et unum annulum cum saphyro magno, et Karola in circumcincta 7. lapidum et 8. perlarum. Ibidem : Et deficit lapis unus in parte posteriori, et in altero pendulorum (mitrae) deficiunt 3. catenulae cum Karolis argenteis appensis. Ibid. : Stola et manipulus cum nodis oblongis, et amictus cum puellis (s. perlis) Karolantibus, et cingulum de filo. Rursum : Item Carolae ferreae ante crucem et S. Radegundam.*

Si unus esset hic locus postremus, *Carollae ferreae ante crucem et S. Radegundam*, crederem *Carolae* nihil aliud esse quam clathros seu columellas fabrefactas, olim in quibusdam Galliarum provinciis, in Normannia saltem, dictas *Caroles*. Hinc in antiquis usibus S. Vandregesili legitur pro certis diebus : *Processio fit per Carolas*, hoc est, per circuitum *Capellarum* clathris clausarum. Sed quid haec cum aliis locis? An dici posset in iis locis *Carolae* esse minutura quaedam opuscula aurea vel argentea, contextave ex lapidibus pretiosis, perlis *Karolantibus*, ad instar clathrorum fabrefacta? Penes attentum lectorem esto iudicium. *Carole* nostris alias, hodieque Italica *Carola* chorea est. An inde clathri dicti *Carole*, quod orbem saltatorum utrumque representent?

* Ea voce significari videtur id omne, quo aliquid circumdeditur et vallatur : hinc pro *Pala*, Gall. *Chaton*, et *Clathris* quibus capellae clauduntur, intelligenda forte est, in locis a Cangio laudatis, ut et in Martyrol. S. Fidis ex Cod. reg. 5198 : Anno 1380. *Redditus dati confratrie B. Mariae.... pro faciendo Karolam in mona-*

*sterio sive in capella B. Mariae. Detorta vero paululum notione, accipi videtur pro Comitatu, in cod. Martyrol. : xix. Kal. Februarii Translatio S. Fidis in cappis, et cum Karola; sed sine processione.... iiii. Non. Febr. Purificatio B. M. V. in cappis, et cum Karola, tam sacristae quam confratrie, et cum processione.... Annuntiatio Dominica in cappis, et cum Karola, tam sacristae quam B. Mariae, et cum processione. Unde Caroler, pro Muire, Gall. Garnir, in Lit. remiss. ann. 1477. ex Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 422 : Le suppliaut ala à Quelaines pour faire Caroler ses souliers. Nisi sit pro Carreler, Calceis solum coriaceum suppingere, vel clavis aliove ferro muire, ut in aliis Lit. ann. 1409. ex Reg. 164. ch. 118 : Lequel Morel frappa fen Eliot d'un souliers Carrelez que il portoit. Vide supra *Carectum* et *Careda*.*

* 2. **CAROLA**, Chorea, saltatio, Gall. *Danse*, olim *Carole*; unde *Caroler*, Ital. *Carolare*, choreas ducere. Hist. S. Mart. de Campis pag. 552 : *Ad ingressum sacelli Virginis matris, quod de chorea sive Carolla dicitur. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 266 : Une femme qui dansoit ou Caroloit, etc. Vide Charolare. Querole, pro Carole, in vet. Poem. : Les Queroles commencent sur un fanier.*

* **CAROLEI FLORENTI**, A Carolo V. imperatore cusi. Acta MSS. capit. S. Petri Insul. 7. Jun. ann. 1540 : *Dedit summam 40. florenorum Caroleorum, sive 80. lib. Paris.*

* **CAROLENI**, Moneta Neapolitana. Contract. matrim. ann. 1358. apud Salernum : *Dotis nomine uncias duo milia in Carolenis argenti, sexaginta pro uncia computatis ponderis generalis. Vide supra Carleni.*

† **CAROLICI SOLIDI**, *CAROLENI*, *CAROLINI*, Monetae species, de quibus in voce *Moneta*.

CAROLINA Herba, *Crocodylion* dicta, de qua Ruellius lib. 3. cap. 9. et 10. Gobelius lib. 9. Comment. Pii II. PP. pag. 217 : *Herba reperta est, quam Carolinam vocant, quod Magno quondam Carolo divinitus ostensa fuerit, adversus pestiferam litem salutaris, etc. [^{**} Carlina acaulis, Linnæo. Vide Hortul. W. Strabi ed. Reuss. pag. 66.]*

CAROLUS, Papiæ, *Navicula in paludibus*. Addit Codex editus, (nam absunt in MSS.) *Carolus Rex Franciae fuit. [^{**} Sunt in cod. reg. Papiæ 7609.]*

† **CARONCE**. Concil. Rotomag. ann. 1581 : *Conventus et Processiones indicebantur... ad eleemosynas pauperibus impertendas, quas a Graeca dictione καρίτζας, id est gratias, per vocis corruptionem Caroncas vocabant.*

† 1. **CARONIA**, Platea, vicus ubi habitant *Carones* seu plastrorum fabri, Gall. *Charrons*. Necrologium S. Mellani Pontisarae : *Item super domo Radulphi le Cordier in Caronia 3. sol. Vide Caro 1.*

* 2. **CARONIA**, Cadaver, Ital. *Carogna*, Gall. *Charogne*. Stat. crimin. Cumanæ cap. 161. ex Cod. reg. 4622. fol. 98. rº. : *Cadavera seu Caronias, vel feces cloacharum nemo audeat ponere nec tenere..... in aliquo loco versus civitatem Cumanam. Eodem nomine ascetici scriptores nostri corpus hu-*

manum designant. Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1 :

Se l'Eseriture ne nous ment,
Nostre cheval, nostre jument,
C'est nostre lasse de Carongne.

Hinc *Décharougner*, pro Carnem in frustra incondita discerpere, in Lit. remiss. ann. 1381. ex Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 201 : *Lequel Bridoul..... dist..... à icellui boucher, pourquoy t'entremis-tu de tner char, quant tu ne la scez appareillier; il sembloit que chieus eussent Décharougnee celle truye que tu avoies tuée.*

* **CARONNIUS**, Carrorum faber, Gall. *Charron*. Carron, in Ch. ann. 1340. ex Chartul. 23. Corb. Reg. forestae de Brotonnia ex Cod. reg. 4653 : *Talis est usus forestae Brotonniae, quod omnes illi, qui reddunt pro consuetudine forestae avenas, et garbas, et ova, et tortellos, et gallinas, possunt et debent capere sine emenda semper consuetudinem forestarii in Brotonna, videlicet emundam desuper suam rotam et residuum glorie, et lignifabri, et Caronni.... quando manoevre praedictorum operariorum erit inde remota. Vide Caro 1.*

† **CAROPERA**, Opera carri, Vectura, Gall. *Charroy*. Cod. MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 36. vº. col. 1 : *Arat ad hibernaticum perticas III. ad transiendum perticas II. facit caplin quantum sibi jubetur, facit Carop. ubi ei injungitur. Fol. 65. verso col. 1 : Faciunt Caropera propter vinum in Audegavo cum duobus animalibus de manso. Fol. 70. verso col. 2 : Mittunt duos boves ad Caropera. Fol. 94. col. 1 : Facit in vinea arp. 1... Carop. manoevr. quantum ei injungitur. Et fol. 95. verso col. 1 : Facit Carop. ubi ei injungitur. Vide Caropera.*

† **CAROPERARE**, Vehere, Gall. *Charrier*. Idem Cod. fol. 72. verso col. 1 : *Persolvunt... de unoquoque carro quando Caroperent non faciunt, exeunt sol. III. Lubens legerem, Quando Caroperam non faciunt, ap. Guérard. pag. 149.]*

† **CAROS**, *Crapulae* redundantia, sopor profundior iusto, capitis gravedo. Laurent. in Amaltbea. Vide Medicinam Salern. pag. 130. et 131. edit. 1622. Vox Graeca est; hinc

† **CAROTICAE**, *Venae* quae in collo sunt, quas si quis comprimat, corrumpit homo dormienti similis, sequaturque totius corporis immobilitas. Sussannæus in Vocabulario.

* *Carotides arteriae*. Vide Lexica medica.

† **CAROVANA**. Vide *Caravanna*.

† **CAROXOLUM**. Vide *Carroccium*.

* **CAROXOLUM**, Idem quod *Carroccium*, Vexillum totius exercitus praecipuum Pactum inter Cremon. et Ferrar. ann. 1208. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1557 : *Semel omni anno ibunt in servicio communis Cremonae cum Carozolo et cum omnibus suis militibus et peditibus.*

† 1. **CARPA**, Cyprinus, species piscis, Gall. *Carpe*. Limboreh. lib. Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 59 : *Et dedit dicto heretico unam Carpam, quam tunc fuerat piscatus. Statuta S. Clandii ann. 1448. pag. 82 : Tenetur Pittantiarius ministrare cuilibet Religioso cum pittance Carparum ministrari solitarum, duo alea pro qualibet die et 4. nuces.*

2. **CARPA**, *Cepulla*, Papiæ, [et Glossar.

Sangerman. MS. num. 501.] [****** Ἀν καρπός;]

* **CARPANA**, Cyprinus, species piscis, Gall. *Carpe*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 79. vº. : *Item Carpanas de duabus libris et ab inde supra, pro qualibet libra v. den. et med. Carpiere*, Vivarium, ubi *carpæ* aliive pisces nutriuntur et servantur. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 129. Chartoph. reg. eh. 190 : *Estances ou Carpières à garder et nourrir poisson*. Vide *Carpa* 1.

* **CARPARE**, vox Italica, Arripere. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 109 : *Navigium ex parte anteriore coaptum cum campino, est valde utile ad accipiendum barcham et bregantinum tuorum hostium, et potest alius levare et inferius declinari, quando vis Carpare alium naviculum tuorum hostium*.

¶ **CARPASIA**, Breydenbach Itin. Hierosol. pag. 34 : *A meridie vero est Carpathos insula... ex hac insula dicuntur et Carpasie, Magne naves et spatiosæ*. [****** Isidor. Origin. lib. 19. cap. 1. sect. 11. *Carpasinas* vocat lib. 14. cap. 6. sect. 24. Vide etiam Jal. Antiq. Naval. tom. 2. pag. 455. 490.]

CARPEIA, Portio cibaria Monachica, sic dicta, ut videtur a *Carpia*, nostris *Charpie*, seu linteolo minutissime carninato et dissecto, quod carnes minutatim instar *Carpiæ* concidantur, Minutal. Nam scribit Octavius Ferrarius in Origin. Ital. *Carpiare* esse pisces aceto et aliis speciebus condire. Chron. Abbatie S. Trudonis lib. 13 : *Primum ferculum in mensa erat, quæ vocari potest Carpeia de siceo pisce, eo quod minutatim carperetur, et minutatim cum ovis concisis cum pipere superspargetur*. Statuta antiqua Canonicoꝝ S. Quintini in Viromanduis : *Venationem, volatilia, Carpeiam cum frisia, 2. membra pulli, etc.* Rursum : *In Carpeia, dimidium porcus, 1. aries, 250. ova cum pipere*. Idem quod *Karpita*, de qua voce infra. Vide *Carpia*.

* Vulgo *Hachis*, olim *Carpant*. Lit. remiss. ann. 1366. in Reg. 97. Chartoph. reg. eh. 89 : *Ledit Colart prist un plançon en disant audit Nicaise, que s'il en disoit plus mot ne demi, il le especeroit dudit plançon, ainsi comme un Carpent*.

CARPELLA, in Gloss. Saxonico Cottoniano, sadol-boga. [****** Arcus ephippii anterior. An *clitella* ?]

* **CARPELLUS**, Cyprinus minor, Gall. *Carpeau* vel *Allevin*. Charta Phil. Pulc. ann. 1289. in Consuet. Genoves. MSS. fol. 35. vº. : *Nec poterunt babelli capi, nec Carpelli, nisi duo valeant unum denarium*. Vide supra *Carpana*.

* 1. **CARPENTAGIUM**, Vecturæ onus, quod vassalli domino exsolvebant, in pecuniariam summam, aliosve redditus nonnumquam conversum. Redit. Meled. in Reg. Phil. Aug. part. 2. ex Chartoph. reg. 34. bis fol. 108. rº. col. 1 : *Carpentagium, vij. modios et dimidium, medium ibernagii et medium marceschiæ*. Vide *Carpentum* et *Carreda*.

* 2. **CARPENTAGIUM**, Opus lignarium, materiaria structura, Gall. *Charpente*. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. aum. 1484 : *Item Jacobo du Tertre carpentatori, quia cum sociis suis fecit totum Carpentagium navis ecclesiæ, etc.*

* **CARPENTARIUS RUBEI**, Gall. *Carpentiers rouges*, sic Faces, quibus ignis domui subicitur, appellantur, apud Bellomaner. MS. cap. 39. *Diruere enim, quod facit ignis, ita et construere Carpentariorum est : Une fame de Ville nueve en Hez si dit à un bourgeois :... Vous me tolez ma terre et metés en vostre granche che que je deusse avoir, et vous n'en goirés ja ; car je vous envoie en vostre granche les rouges Carpentiers. Si ne demoura pas pui demi an, que le fu fu boutés dedens chelle granche*.

CARPENTARE, **CARPENTARIUS**, etc. Vide *Carpentum*.

CARPENTUM, Papiæ [****** ex Isidor. Origin. lib. 20. cap. 12. sect. 3.] *Pompaticum vehiculi genus*, Carrum. De Carpentis veterum multa congesserunt Casaubonus ad Lampridium, et Jacobus Gothofredus ad Legem unicam Cod. Theod. de Honorator. vehicul. [***** Consule Schefferum de Re vehiculari.]

CARPENTARIUS, eidem Papiæ, *Qui facit carpenta*. Isidorus lib. 19. *Carpentarius speciale nomen est, carpentum enim solum facit. Artifex Carpentarius*, apud Lampridium in Alexandro Severo. *Vehiculum Carpentarium*, apud Pollionem in Zenobia. Postmodum dicti *Carpentarii* artifices omnes lignarii, et tignarii. Ugutio : *Omnis faber lignarius, Carpentarius dicitur*. Quippe carpentorum seu vehiculorum materia lignea fuit. *Carpentarius*, 1. Paralip. cap. 9. v. 15. et in Lege Bajwar. tit. 10. § 6. [****** Vita S. Galli Pertzio pag. 14. lin. 48. Rer. Gallie. Scriptor. tom. 13. pag. 433. e. 446. e. 588. b.] *Carpentarius servus in Lege Salica tit. 11. § 5. Ætherius et Beatus lib. 2. adversus Elipandum Toletanum : Carpentarius quislibet facit sibi domum in qua habitat, etc. Carpentarius cognominatus olim Willelmus Meledun. Vicecomes, qui priori nostrorum Hierosolymitanæ expeditioni interfuit, non quia faber lignarius esset, inquit Guibertus lib. 4. Gestor. Dei cap. 7. sed quia in bellis cædendo more Carpentarii insisteret*. Ordericus Vitalis lib. 12 : *Carpentarios berfredum facientes docebat. Opus Carpentarium*, in Concilio Meldensi ann. 845. can. 77. et apud Ingulfum pag. 888. Utuntur idem Ingulfus pag. 873. S. Hieronymus in Præfatione ad Regulam S. Pachomii § 5. S. Isidorus in Regula cap. 19. Lex Burgundion. tit. 10. § 6. Capitulare de Villis § 45. Baldricus Noviomensis lib. 2. cap. 1. etc. *Opus Carpentarium*, ἔργον ἀρχιτεκτονίας, Exod. 35. v. 33. [****** Consule Joh. de Garlandia Diction. sect. 44. Guérard. in Proleg. ad Chartul. S. Petri Carnot. pag. 58. *Carpentariolus* in Thesaur. nov. Latin. ap. Maium Classic. Auctor. vol. 8. pag. 121.]

CARPENTARE, opus Carpentarii exercere, vel ex ligno opus quodvis conficere. Lambertus Ardensis pag. 160 : *Super daujonem Ardeæ miro Carpentariorum artificio domum ligneam fecit, quam quidam Broburgensis artifex vel Carpentarius.... fabrefecit et Carpentavit*. [Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 132. col. 2. ex Computo anni 1324 : *Item eidem Humberto pro fusta garitarum castri de Lueys adducenda, charreanda, Carpentanda et montanda supra murum garitarum, etc.* xvi. lib. v. sol.] *Carpentata*

ædificia, in Speculo Saxonico lib. 1. art. 20. § 1. Willelmus Brito lib. 7. Philipp. pag. 179 :

Et sic artificum studio vigilante labore Carpentata brevi, etc.

Et lib. 12.

Aut Carpentorum, quæ primum Belga putatur Carpentasse sibi, etc.

CARPENTATOR, apud Petrum Canonicum in Actis S. Dymphnæ Mart. n. 7. [In Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 159. ex Computo ann. 1321. Charta anni 1377. apud Miræum tom. 2. pag. 1245.]

¶ **CARPENTERIUS**, Idem in Computo anni 1202. apud D. Brussel Tract. de Feodis tom. 2. ad calcem pag. cxli : *De Carpenteriis et prisonibus ducentis xl. s.*

¶ **CARPENTER**, Eadem notione, in Onomastico ad calcem tomi 4. Actorum SS. Maii.

CARPENTARIA, Locis ubi Carpentarii seu fabri tignarii operantur, apud Innocentium III. PP. lib. 13. Epist. 55. *Interdum ipsa Carpentarii ars, ut apud Firmicum lib. 2. Math. cap. 9. Vide Stephanum Tornac. Ep. 82. [Denique ipsum Carpentarii seu Doliarii opus. Computus anni 1202. apud D. Brussel de Feodis tom. 2. ad calcem pag. cxlvii : De Carpenteriis cellarum lxxii. s.]*

¶ **CARPENTATIO**, Opus carpentarium, seu ligna ad opus carpentarium necessaria. Charta Communie S. Quintini Viromand. ann. 1237. e Chartulario Monasterii S. Quintini in Insula pag. 156 : *Planketas et ventalia tenentur suis sumptibus de omni marieno necessario et de omni Carpentatione in perpetuum detinere*.

* **CARPENTURA**, Opus lignarium, carpentarium, Gall. *Charpente*, olim *Charpentement*. Charta ann. 1179. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 79 : *Nos et ecclesia nostra Carpenturam et custodiam, ut molendinarius in molendino faciemus. Nisi malis Vecturam intelligere. Chartul. sign. Ezéchiél Corb. ad ann. 1422. fol. 177. rº. : L'estraire de dehors et dedens du mollin, l'arbre, roeue, rouet, et toutes aultres choses de Carpentement estans oudit mollin, etc.* Vide supra *Carpentagium* 1. et 2. [****** Confer S. Rosa de Viterbo voce *Carpentura*, Elucidarii tom. 1. pag. 240.]

¶ **CARPENUS**, pro *Carpinus*, Arbor. Gall. *Charme*. Vide *Carmus* et *Oplus*.

¶ **CARPETA**. Vide post *Carpia*.

* **CARPETIA**. Vide mox in *Carpita*.

¶ **CARPETTÆ**, Vulgo *Carpette*, inquit Hofmannus in Lexico, Muliebres tunicæ vocantur hodieque Venetiis, quas *Chiridotas Dalmatarum* vocat Capitolinus in Pertinace cap. 8. Καρπατοί Grecis, ut aliis notatum, quod Κάρπον manus obvelabant. Octavius Ferrarius de Re vestiaria, lib. 3. cap. 9.

* Verbum est Venetiis in usu; atque adeo neque Latinum, neque Gallicum. Ubi et pro Καρπατοί, leg. Καρπατός. Vide eund. Ferrar. in Orig. Ital.

¶ **CARPIA**, Græce Κάρις, Claviculi qui cingebantur sub soleis calceamentorum militum, de quibus Isid. lib. 19. Orig. cap. ult. Hierolex. Macri.

CARPIA, Linamentum, seu linteum carptum quod vulneribus inditur, κατὰ

Græcis Medicis, vel *τῆς χειρὸς*; nostris, *Charpie*, vox Chirurgis nota. Gloss. Lat. Græc. : *Carpia*, *ῥυπαρὸς πόνος*, sordidum vellus. [In Supplemento Antiquarii legitur *Carpies*.] Gloss. MSS. ad Alexandrum Iatrosophist. : *Tilptaliun*, *lintheolum minutissime carminatum*, sive *Carpia*. Vide Salmasium ad Vopiscum pag. 369. de modo usurar. pag. 381. et Octavium Ferrarium in *Carpia*.

CARPITA, Eadem notione. Regula Templariorum cap. 70 : *Carpitam habeat in lecto, qui sacco, culcitra vel coopertorio carebit*. Academicis Cruscanis *Carpita*, est *un apparato di tavola vile, con posto di materie grosse di lana, e di pezze, di diversi colori*. Ejusmodi olim fuisse Carmelitarum pallium, atque *Carpitam* pariter appellatum, ex Pseudo-Cyrillo et aliis, pluribus ostendit vir doctissimus Daniel Papebrochius ad 8. April. pag. 798. 799. Vide *Carica*, et *Carpita* suo loco.

¶ **CARPETA**. Statuta Equitum Theutonici. art. 74. apud Raimundum Duellium lib. 2. Miscell. pag. 59 : *Quilibet frater debet habere duplicia camisiarum ... saccum in quo dormit, Carpetam, lintheamen*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 275. ex Computo anni 1336 : *Jacobo mercatori pro Carpetis quinque pro arnesio unc. ii. taren. xiii.* Doctissimi Editores interpretantur *arnesii tegumentum*.

¶ **CARPETTUS**. *Decem Carpettos*, apud Rymer. tom. 11. pag. 378. col. 1. eadem, ut videtur, notione. Hic enim agitur de supellectili Collectoris Rom. Pontificis iter habentis in Anglia.

* **CARPINATUM**, Concerptum linteum, Gall. *Charpie*, apud Hadr. Jun. Epist. pag. 22. Vide *Carpia*.

¶ **CARPIO**, Cyprinus, piscis, Gall. *Carpe*. Chronicon Monasterii Bonæ-Spei pag. 395 : *Cum multos pisces quotannis ex vivariis nostris reciperemus ultra necessitatem, occasionem accepit elargiendi quinquaginta Carpiones Sanctimonialibus*. Vide *Carpa* et *Carpo*.

* **CARPIONUS**, *Carpio*, Acad. Crusc. : *Carpione, Pesce di delicato, ed ottimo sapore, e somigliasi assai alla trota*. Stat. dataria Riper. cap. 12. fol. 5. rº. : *De quolibet pense Carpionorum, et intelligatur tam de recentibus quam de salsis, pro introitu solidus unus*.

CARPISCULUS, Calcei barbarici species, unde fortassis nos *Escarpins* hausimus. Vopiscus in Aureliano : *Superest P. C. ut me etiam Carpisculum vocetis? quod cognomen deformis videbatur, Carpisculum enim genus calceamenti esse satis notum est*. Vide Casaubonum et Salmasium ad hunc locum.

Est etiam *Carpisculus* vox Architectorum, in veteri inscriptione, quæ exstat Viennæ Allobrogum : DD. FLAMINICA VIENNÆ TEGULAS ÆNEAS AURATAS CUM CARPISCULIS ET VESTITURIS BASIUM ET SIGNA CASTORIS ET POLLUCIS CUM EQUIS ET SIGNA HERCULIS ET MERCURII D. S. D. Legendum est *Carpisculus*, quæ videntur significare capitellorum ornamenta fructuum speciem præferentia, a Græco *καρπός*, fructus. Vide Diarium Italicum D. le Montfaucon pag. 3. [** Vide Forcelli-

num. *Καρπός* Græcis et calceum et basis genus significat.]

* **CARPITA**, vox Italica, Panni villosi vel crassioris genus, et vestis ex eo panno; unde nostris etiam *Carpite*, Hispan. *Carpeta*, tapes. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unam Carpitam de panno serico velluto cum fundo rubeo et brodatura ialda*. Stat. capit. gen. Carmel. ann. 1281. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 2. ad Hist. B. Chiaræ pag. 144. Habeat unusquisque frater unam *Carpitam*, quod est nostræ religionis signum, non de petiis consutam, sed contextam. Ubi *Carpetiam* edidit Auctor Hist. Ordini. monast. tom. 1. cap. 43. pag. 320. Chron. S. Dion. cap. 10 tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 142 : *Quant tuit furent assemblé, prelat et autres personnes, et il furent revestu des aornemens de sainte Eglise, et tapis et Carpites furent estendu, etc.* Le Roman de Robert le Diable MS. :

Puis s'en va bielement le pas
En une chambre petite;
S'il prist une viés Carpite,
Sa reube y laist que plus n'en porte.

Vide in *Carpia* et *Barrati*.

¶ **CARPITER**, *Fundus qui in campo est*. *Carpitur, consumitur*. Vetus Glossar. Sangerman. MS. num. 501. Vide *Carpitus* et *Campitum*. Hoc postremum duobus aliis videtur præferendum.

* **CARPITRIX**, a Lat. *Carpere*, Officium in artillaria regia. Vadia offic. reg. ann. 1328. in Reg. sigd. *Noster Cam. Comput. Paris. fol. 401. vº. : Carpitrix nervorum artilleriæ ibi (Luparæ) per diem iij. sol. et per annum pro roba e. sol.*

¶ **CARPITUM**. Isid. Gloss. : *Tuligatum, Carpitum*. Grævius suspicatur legendum, *Tilptaliun, Carpita*. Vide hanc vocem post *Carpia*.

CARPITUS, Papiæ, *Fundus qui in campo est*. [Vide *Carpiter*.]

CARPLEGAZARE. Ugnatio : *Oblinere, inficere, deturpare, quod vulgo dicitur Carplegazare*.

¶ **CARPO**, Cyprinus, piscis, a Gallico *Carpe*. Sancti Wilhelmi Consuetud. Hirsang. lib. 1. cap. 8 : *Pro signo piscis, qui vulgari nomine Carpo dicitur, etc.* Vide *Carpio*.

* **CARPOBALSAMUM**, Gr. *καρποβάλσαμον*, Fructus balsami. Stat. Astæ ubi de Intr. portar. : *Carpobalsamum solvat pro qualibet libra ponderis lib. 1.* [** Vide Forcellium.]

* **CARPOGRATIANI**, pro *Carpocratiani*. Glossar. vet. ex cod. reg. 7613 : *Carpocratiani, heretici a Carpograte, qui dixit Christum de utroque sexu progenitum*. [** Isidor. Origin. lib. 8. cap. 5. sect. 7.]

CARPORARE, *Sauciare, ferire*, Ugnationi. [** Vide *Carptare*, ita etiam Papias in cod. reg. 7609.]

* **CARPSELLA**, pro *Scarcella*, Pera coriacea peregrinorum. Missale MS. 14. sæc. ex schedis D. Le Beuf : *Benedictio Carpellarum et fustium. Domine Jesu Christe mundi redemptor, has Carpsellas et hos fustes benedicere digneris, quatenus qui illas et illos in signum peregrinationis, etc.* [** f. legend. *Capsellarum*.]

* **CARPSUM** Nomen libri divina officia

complectentis; sic dictus, quia *carptim* collectus. Codex scriptus ann. 1060. in Arch. cathedr. Veron. : *Incepit liber, qui Carpsum vocatur Ego Stephanus, licet indignus, tamen in canonica S. Matris Domini Mariæ Veronæ sita imbutus et educatus, sacerdotii quoque et cantoris fungens officii dignitate, hujus libelli opusculum, quod ex nostrorum antecessorum muncipatione Carpsum vocatur, divina renovavi inspiratione, Incipiens ab Adventu Domini ea quæ sunt in sancta ecclesia ordinatim cantanda; quæ pertinere cernuntur secundum temporis qualitatem, tam in diurnis quam in nocturnis officiis. In hoc ergo memorato opere, quæ congruenter addenda erant, addidit, et quæ superflua, solerter reseceare studui.*

* **CARPTARE**, *Sauciare, ferire*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7163. Vide *Carporare*.

¶ **CARPUSCULUS**. Vide *Carpisculus*.

¶ **CARQUILA**, *καρχήδιον*, *Caruncula*, apud Janum in Supplemento Antiquarii.

CARRA, **CARRÆ**, **CARRI**, *Cæsari* et *Hirtio*, sunt currus, quibus vebuntur impedimenta exercitus. Idem Cæsar a Gallia creditur hanc vocem in Latium intulisse, quamvis ante Cæsarem etiam Varro usurpaverit.

CARRÆ, pro ipsis impedimentis, in Capitulari Caroli Magni ann. 807. cap. 3. Edit. Baluzianæ, semel ac iterum. Fulcherius Carnot. lib. 1. Hist. Hierosol. cap. 19 : *Cumque die quodam non longe ab Asealone circumvagantes Franci prælium expectarent, invenerunt illic non minimam prædam de bobus et camelis, ovibus et capris. Quam Carram cum juxta tentoria... congregassent, jusserunt sub edictis Principes nostri... secum minari*. Idem lib. 3. cap. 18 : *Tria nempe vexilla pretiosissima, quæ Stendars nominamus, ab eis excusserunt : utensilia etiam multiformia, culeitras et pulvmaria. Carram quoque multam cum sarcinis nostri reduxerunt, camelos videlicet 300. asinos 500.* [Gaspari Barthio in Glossario apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 3. pag. 223. ex Hist. Palæst. Fulcherii Carnot. : *Carra, Copia plaustrorum et jumentorum*.] Vide infra *Cariagium*.

CARRUM, nentro genere passim etiam usurpant Scriptores ævi inferioris. Gloss. S. Bened. : *Carrum*, *καράζ*. Glossæ Gr. Lat. *καράζον*, *Carrum*. Alibi : *καράζον*, *Ræda*. Pollio in 30. Tyrannis *Carra* venientia digito salutare repulisse dicitur. Stephanus Tornacensis Epist. 228 : *Vehiculum ad te mittimus, quod forsitan a quadro, d mutato in r, propter numerum rotarum Quarrum appellamus*. Lex Burgund. addit. 1. tit. 1. cap. 4 : *Piam in actum, hoc est, ubi carpenta vel Carra ducuntur*. Capitulare Archiepiscopi Principis Beneventani § 11 : *Si quis in silva propria plaustrum, quod vulgo Carrum, honestum lignis cum bubulis deprehenderit*. [Privilegium Ludovici Pii Imper. pro Ecclesia S. Martini Turon. ann. 816. apud Martenium tom. 1. Collect. Ampliss. col. 65 : *Carra et samnaticum hominibus his prelati, quæ propter utilitatem et necessitatem memorati Monasterii per diversos regni sui mereatus mittebantur, ab omni teloneo immunita et secuta esse sanxisset*. Occurrit iterum in Privilegio Caroli C. pro Monasterio Vedastino ibidem col. 183. et in Præcepto ejusdem Imperatoris tom. 3.

Annal. Bened. col. 2.] *Carrum ferratum*, apud Innocent. III. PP. lib. 13. Epist. 61. Vide Frotharium Tullens. Ep. 27. et Chron. S. Benigni, etc.

CARRA, Capitul. 2. ann. 813. eap. 10 : *Ut Regis spensa in Carra ducatur, etc.* In tit. *De dispensa Regis et Optimatum in Carro ducenda*. Adde Capitul. ann. 821. eap. 2. Miracla S. Ludgeri Episcopi Mimigardensis num. 23 : *In una Carramater simul et filia posita, ... ad nostram Ecclesiam adductae sunt.* [Madox Formulæ Anglie. pag. 384 : *Ad capiendum (in foresta) necessaria mea de moremio ad carucatas, Carras, carectas, etc.* Acta SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 530. ex Translatione S. Viti Corheiam : *Jussitque ut sicubi Carræ oneriferae invenirentur, etc.* Occurrit ejusdem tomi pag. 60. in Vita S. Ludgeri Episc.] [* Ekkehardi IV. Cas. S. Galli Pertzio pag. 109. lin. 18. Confer omnino Guerardum in Indice et Glossario Irminonis.]

¶ **CARRA**, Onus *carre*, Gallis alias *Charrée*, nunc *Charretée*. Chartularium Virzienne fol. vii : *Isidorus Presbyter dedit... pratum, ubi possunt colligi feni Carre octo.*

CARRA VINI, Dolii vinarii species. Tabularium S. Vincentii Cenoman. : *Unam Carram vini illi dando super quatuor libras Carnotensium.* Ibidem : *Dedimus ei unam Carram vini, et unum modium siliginis.* Vide *Carrata* in *Carrada*. [* Charta Caroli Simpl. ann. 912. in Alsac. Diplom. num. 129. vol. 1. pag. 103 : *Omni anno ab hoc ei dentur inde 2. gaballi, sive 2. camisia bona, aut etiam 4. Carre vini.*]

¶ **CARRUM**, Onus *carri*. Chronicon S. Benigni : *Prata ubi secantur Carra feni quinquaginta.*

CARRALE, Præceptum Theoderici Reg. Franc. apud Mabillon. de re Diplom. pag. 471 : *Ipsa telloneo de omnia carra ipsius monasterie domui Dionensi, tam Carrale quam navigale, etc.* [* Alterum locum ex eadem Charta vide infra in *Carrale* post *Carrada*. Est apud Brequin. num. 197.]

CARRA, infra in *Carigare* post *Carrigare*.

CARRARIA OPERA, Capitulare Aquisgran. ann. 789. eap. 79. et lib. 1. Capitul. eap. 75 : *Et tria Carraria Opera licet fieri in die Dominico, id est, hostilia carra, vel victualia, vel si forte necesse erit corpus cuiuslibet duci ad sepulcrum.*

CARRUM, Majoris Candelabri in Ecclesiis suspensi species, quod *Carri*, seu eurrus speciem referret. Vetus Inquesta apud Purcellum in Monumentis Ambrosianæ Basilicæ pag. 1166 : *Dant lampades illas quæ ponuntur in plastro sive Carro, quod est in choro B. Mariæ.* Infra : *Credo quod Archiepiscopus dat ipsas lampades et oleum, et Canonici sancti Georgii accendant vel accendere faciant ipsas lampades, et volvant et volvere faciant ipsum Carrum.*

* 2. **CARRA**, Navigii species. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 32. pag. 78 : *Naves et etiam maximæ, vocatæ carræ, quas de civitate Januensi Galli conduxerant, maria conservabant.* Vide *Carraca*.

* **CARRABILIS** VIA, Eadem quæ supra *Carealis*, illa proprie, per quam *carrus* transire potest. Charta ann. 1260. in Chartul. Buxer. part. 15. ch. 21 : *A via Carra-*

bili per croellum, quæ tendit a S. Sabina ad Buxeriam, usque ad fontem trium vallium. Vide *Carrera* 1.

CARRACA, Navis oneraria, Italis *Carraca*, nostris *Carrache*. Epistola Paschalis Minoritæ apud Waddingum ann. 1342. num. 10 : *Et post Venetiis ascendentes quamdam Carracam, transivimus per mare Adriaticum.* Vide *Carrica*, *Caraca* et *Carragua*.

¶ **CARRACARE**, Carro vehere, Gall. *Charrier*. Chronicon Laurishamense : *Viam integram ad Carracandum sive itinerandum habere debeant.* Vide *Carrigare* 2.

¶ **CARRACATA** TERRÆ, f. Quantum *carruca* seu aratro per annum arari potest. Charta Roberti Carnotensis Episc. pro Monialibus S. Remigii : *Dederunt... Abbas et Monachi (Floriaenses) ... duas Carracatas terræ, etc.* f. Legendum, *Carrucatas*. Vide *Carrectata* terræ et *Carrucata*.

CARRACENSES, Hæretici, quorum mentio fit in Constit. Friderici I. de Hæretic. a Carrazo Lombardiæ oppido forte dicti.

* **CARRACIA**, Leguminis species, phaeolus, Ital. *Caraco*. Stat. Vereel. lib. 5. pag. 126. vº : *Item quod si camparius per se vel per alium furatus fuerit acerbas uvas vel maturas, vel alios fructus seu fruges, vel aliquam messem, vel Carracias, vel rebias, etc.*

CARRACUTIUM, Isidorus lib. 20. Orig. cap. 12. et ex eo Gloss. Arabico-Lat. et Papias : *Vehiculum altissimarum rotarum, quasi Carrum acutum.* Sax. Ælfrici : *Carracutium, heh-hviola 8 ven.*

CARRADA, **CARRATA**, Onus *Carri*, quantum *Carro* vehi potest : Occitanis *Carrado*, Gallis *Charretée*, vel *Charrée*, ut est in Consuetudine Hannoniensi art. 105. Charta Caroli Calvi pro Monasterio S. Germani Parisiens. : *De melle quin etiam Carrada una ex modis octo, cum solita cera.* Charta Alemannica 83. ex Goldastinis : *Et de pratis ad unam Carradam.* Donationes Salisburgenses cap. 12 : *Sigebertus dedit ibi prata ad 30. Carradas.* Chronicon S. Benigni : *Prata ubi secantur Carra feni 50.* [Hist. Mediani Monasterii pag. 243 : *In eadem villa tradidit partem vineæ ad unam Carradam vini... Apud Franconis villam pratum ad sedem Carradas feni.* Cod. Irminonis Abb. Sangermann. MS. fol. 94. col. 2 : *Ubi colligi possunt de feno Carradas el.* Charta Hedeni Ducis ann. 704. apud Martenium tom. 1. Ampliss. Collect. col. 13 : *Donamus tibi... prata ad L. Carradas secundas.* Charta ann. 1070. apud Mirænum tom. 1. pag. 160. col. 1 : *Et nihil amplius inde mihi vel successoribus meis accipere debeat, quam Carratam vini decem et octo mediorum tantummodo.*] Vide *Carra*. [* Chart. ann. 706. Leodoini Archiep. Trevir. post Irmin. pag. 341 : *Nobis persolvunt 20. gallinas et 100. ova et 20. Carradas lignorum.* Alia ann. 984. ibid. pag. 351 : *In maio integer mansus debet 2. Carradas lignorum.* Polypt. Irminon. Br. 9. cap. 153 : *De lignericia Carradam 1. cap. 155 : De lignaricia Carradam 1. ap. Guerard. pag. 97. Carradæ librorum, tantus librorum numerus qui plurimum carrarum onus efficiat, in Chart. Annonis II. Archiep. Colon. ann. 1074. ap. Seibertz. in Histor. Ducat. Westphaliæ pag. 34 : Lamentabatur etiam*

preter pallia, preter auream tabulam altario, preter Carradas librorum, preter marmorea pavimenta, villas... ablatas.]

CARRATA, et **CARRADA**, Dolii vinearii seu alterius liquoris species. Usatica MSS. Vicecomitatus aquarum Rotomagi, ubi de Teloneis vini : *Pour le tonnel de Rochelle 5. sols : pour le tonnel que on appelle Charetée 7. sols : pour la pippe 2. sols, etc.* [* Charta Ludov. Pii ann. 840. ap. Guden. in Syllog. pag. 448 : *Vini Carratas 20. et frumenti malteros 200.*] Anonymus Hasenrietanus in Episcopis Eystetensibus : *Ego quidem de vino nihil habeo, nisi unam parvulam Carradam, quam dedit mihi sodes meus Augustensis Episcopus tantum ad sacrificium.* Udalricus lib. 2. Consuetud. Cluniae. in Præfat. : *Octo vini Carradas ad com meatum Fratrum esse collectas.* Vita Godefridi Campebergensis cap. 54 : *Sed et ripa Rheni dimidium vini Carradam festive celebrandam ejusdem Apostoli Assumptionem deputavit.* [Consuetudines Ecclesiæ Colon. MSS. e Bibliotheca Cathedralis Attrebat. : *Dabit Cellerarius mensæ majori et minori cuilibet XIII. amas vini et dimidium amam ... cuilibet Vicario III. amas vini. Octo Officiis, scilicet Decano majori, Subdecano, Choriepiscopo, Scholastico, Cellerario, Cantori, Porsenario majori, Porsenario minori, cuilibet ipsorum datur una Carrata vini.* Ibidem : *Canonici majoris Ecclesiæ habebunt annuatim 144. Carratis vini et dimidium Carratam.* Ibidem : *Dantur duæ Carratæ cervisiæ... scholaribus Canonicis, 1. Carrata quam consueverunt dare custodibus dormitori ad faciendum ipsis lectos.*] Adde Miracla S. Ursuari num. 23. Cæsarium Heisterbach. lib. 10. eap. 13. Vitam Balduini Lutsemburg. Archiepiscopi Trevir. lib. 2. eap. 11. Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 779. Privilegia Ecclesiæ Hamburgensis pag. 187. Annales Colmarienses ann. 1292. 1302. Chronicon Montis Sereni ann. 1174. 1189. 1202. Chronicon Trudonense lib. 6. pag. 412. Duchesnum in Hist. Limburgensi pag. 9. Joannem Noppium in Hist. Aquisgranensi lib. 1. pag. 62. [* Chart. ann. 937. ap. Erath. Cod. Diplom. Quedlinh. num. 5. pag. 3. Sæpe in Collect. Guden. et Würdtwein. ubi videndi indices.]

¶ **CERRETA**, Eadem significatione. Charta Willelmi Abb. Cariloci ann. 1242. apud Perardum in Burgundicis pag. 450 : *Quod cum ipse acquitavit omne jus quod ipse habebat in Cherreta vini, quam sibi et suis et hæredibus suis debebat Prior et Prioratus de S. Marcello.*

KARRATA, Eadem notione, apud Monachum Sangall. in Carolo M. lib. 1. cap. 17 : *Duas Karratas talibus caseis plenas ad Aquisgrani mihi dirigere ne prætermittas.* [* Duabus Karratis vini in Charta ann. 1260. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 4. pag. 896.] etc. [Vide *Carra vini*, in *Carra*.]

QUARRADA, in Charta Dagoberti Regis apud Doubletum pag. 656 : *Et inde impostea de unaquaque Quarrada de melle persolvant partibus S. Dionysii solidos duos : et unaquaque Quarrada de garancia similiter solidos duos.*

DE CARRADECI, pro de *Carradis*. Charta Chlodovei III. Regis apud Mabillonium :

Ubique telleneus, portaticus, rotaticus, vel reliquas reddebutionis a iudicibus publicis exigebantur de Carradeci qui hoc inferre videntur, ad missus ipsius basileci nullatenus requireretur, nec exigeretur, etc. Infra: Et de ipsa Carradeci qui hoc inferre videntur, etc. Alia Chilperici ann. 716: Vel reliquas reddebutionis, quod a iudicibus publicis exigeretur de carra eorum qui hoc inferre videntur.

† **CARRADES**, vel **CARRADIS**, Idem quod *Carrada*, Onus carri. Præceptum Ludovic. Imp. ann. 831. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 85: *De prato ubi possunt colligi fœni Carrades vi.*

* **CARRADIA**, Tributum seu vectigal ex carris perceptum. Charta ann. 1368. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 365: *Ab omni exactione seu requisicione theolonei, pedagii, Carradiæ, vectigalis, etc. Vide infra Carrigium 2.*

† **CARRADIUM**, Onus carri. Descriptio censuum Monasterii S. Emmeranni apud Bernardum Pez tom. 1. Anecd. part. 3. col. 76: *Herbicat, secat, inducit Carradium 1. fœnum secat et inducit.*

† **CARRADUM**, Vecturæ onus, idem quod *Carredum*, vel Portorium ex carris perceptum. Annal. Bened. tom. 2. pag. 699. ex Diplomate Caroli Regis Franc. pro Monasterio Hohenangie: *Ut nullo telonio, nec navigatico, nec Carrado, evectione, nec rotatico.... exactare faciatis.*

* **CARRAGIUM**, Vectura cum carro, *Carropera*. Charta Ludov. reg. ann. 878. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 315: *Ut nullus iudex publicus, vel quislibet ex judiciaria potestate,.... tam de Carragio quam de paraveredis exigendis, etc. Vide Carigium et in Carreda.*

† **CARRAGO**. Vide *Carigo* post *Cariagium*.

* Tactici *Carrago* maxime dicitur, conjunctio quædam carrorum ad munimentum, vel commeantis exercitus, vel subsistentis. Fiebat autem id obijciendo interdum hosti frontes ipsas vehiculorum, sive carrorum: interdum vero plaustis omnibus in orbem collatis militares ordines præcingendo. Hæc Carol. de Aquino in Lex. milit. quem consule, si placet.

* **CARRAIRONUM**. Vide supra *Careironum*.

† **CARRALE**. Vide post *Carreda*.

† **CARRALIS**. Vide *Carnales* post *Carnale*.

† **CARRALIS EVECTIO**, Vectio currum. Præceptum Pippini Regis pro Monasterio Prumiensi, apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 30: *Nulla teloneo vel barganico, neque saumariis, vel de Carrali Evectione solvere nec reddere debeant.*

† **CARRALIS SOGA**. Vide in *Soga*.

* **CARRAQUA**, ut *Carraca*, Navis oneraria, Gall. *Carraque*. Lit. Caroli VI. reg. Franc. ann. 1415. in Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 70. vº: *Concedentes eisdem nostris consiliariis..... potestatem, bailiam et mandatum..... concludendi cum dictis (Januensibus) super habendis ab ipsis certis galeis et Carraquis, sive navibus paratis et armatis. Vide supra Caraca.*

† **CARRARE IN CARRO**, Carro imponere, Gall. *Charger*. Pactus Legis Salicæ

tit. 27. § 9: *Si quis fœnum in Carro Carraverit, etc.*

* Charta Richildis regin. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 333: *De pratis vero ad Carrandum xx. de vineis ad colligendum de vino modios c. Vide Cariare.*

1. **CARRARIA**, Idem quod *Carrata*, vel *Carrada*. Joannes Abbas S. Maximini in Vita B. Joannis Abbatis Gorziensis n. 75: *Pro Carraria vini, inquit, non sic attaminatum vellem. Mox: Vascula hujusmodi Carraria una vini possunt acquiri. Vide Carrada.*

CARRARIA. Otto Morena in Hist. Rerum Laudensium pag. 54: *Et adduxerant Carrarias multas plenas lignis siccis, sulphure, lardo, oleo, axungia et pice liquida madefactis, etc. Infra: Quare ipsas Carrarias sic undique accensas, [et maximam flammam jactantes unam post aliam juxta gatum Imperatoris projectabant. Vox, ut videtur, notionis non multum diversæ a Carraria, Species dolii.]*

2. **CARRARIA**, Lapidicina, nostris *Carriere*. S. Augustinus Serm. 2. de Vita et Morib. Clericor.: *Emerat de ipsa pecunia xenodochii quandam domum in Carraria, quam sibi existimabat propter lapides profuturam. [Vide Carriera 2.]*

QUARRARIA, et **QUADRARIA**, Eadem notione in Monastico Angl. tom. 2. pag. 8. 133. 777.

3. **CARRARIA VIA**, Qua carrum vehi potest. Vide *Via* et *Carriera* 1.

* *Carraria via*, in Ch. ann. 951. apud Ughellum tom. 1. Ital. sacr. edit. ann. 1717. col. 722. Charta ann. 1035. ex magno Chartul. S. Vict. Massil.: *De ipso molendino, quod est in capite defensi, sicut Carraria antiqua currit, etc. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 625: Nos tamen recti itineris suus vestigia consequunt; sed per Carrariam currus. Cherriere, Vicus, Gall. Rue, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 34. Vide supra Carrabilis via.*

* 4. **CARRARIA**, Dolii vinarii seu alterius liquoris species. Item, Mensura vinaria, quo sensu intelligenda *Carra vini* supra eadem fortassis atque *Carra Carree*, in Actis MSS. eccl. Brioc.: *Carrées que doit le trésorier de l'église de S. Briec par chacun an: a la feste de Nouel, etc. Carrées de la fabrice par chacun an: Le jour S. Estienne. Cæremon. MS. ejusd. eccl.: A toutes festes ou a Carrée, se doivent lire les leçons au pulpitre amont. Stat. Astæ ubi de Intr. portar.: Carreræ et tinæ novæ et veteres ponantur et solvant ad æstimationem officialium. Ibid. ubi de Revis: Quod vinum sive Carrariam debeant habere et tenere bullatam bulla dicti emptoris. Vide in Carrada, in Carraria 1. et supra Caratellus.*

* **CARRARIATUM**, Lapidicina, Gall. *Carriere*. Arest. parlam. Paris. ann. 1319. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 1: *Item septem solidos Caturcenses annui redditus et dominationes in domibus, ayralibus et casalis....., inclusis inter viam publicam ex una parte, et quoddam Carrariatum. Vide Carriera 2.*

* **CARRASTA**, Onus carri, quantum carro vehi potest, Gall. *Charretée*. Chartul. Miciae.: *Est autem donum quod dedi et*

scribere jussi, tres Carrastas omni tempore in meo bosco. Vide Carrada.

CARRATA. Vide *Carrada*.

* **CARRATELLUS**. Vide supra *Caratellus*.

* 1. **CARRATERIUS**, Auriga, ductor carri, Gall. *Charretier*, olim *Charreton*. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 372: *Johannes auriga seu Carraterius capituli ecclesiæ Agathensis, etc. Occurrit præterea in Comput. ann. 1480. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 342. col. 1. Ch. ann. 1335. in Chartul. S. Vinc. Laudun.: Les gens de nous évesques dessusdit avoient pris une charette, les chevaux et le Chareton. Alia ann. 1339. ex Tabul. S. Joan. Laudun.: Les gens desdiz religieux avoient prins Charretons, qui charoient par dessus l'escluse de leur estanc. Vide Carrator et Carrectarius.*

* 2. **CARRATERIUS**, adject. Bota *carrateria*, idem quod supra *Carraria* 4. Lit. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 68: *Retulerunt se invenisse bona et res mobiles quæ secuntur: unam botam Carrateriam, etc.*

† **CARRATGIUM**. Vide in *Carreda*.

CARRATH. Charta ann. 1287. in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 40: *Fratrium vero consortio altera dimidia Carrath vini cum alleciis et ovis cedet singulis annis de suis possessionibus tempore subnotato. Idem videtur quod Carrada vini. Vide in hac voce.*

† **CARRATIO**, **CARITIO**. Codex MS. Irminonis Abb. San-Germai. fol. 79. col. 2: *Solvit ... de lignaricia denar. IIII. de Carratione pedalem 1. scindolas 1. Ibid. fol. 86. verso 2. col. 2: Solvit de Carritione pedalem 1. pullos III. ova xv. Propter adjunctas voces, pedalem, et scindolas conjecto Carrationem hic idem esse quod Quadrationem, Gall. *Equarissement*, seu quamlibet ligni fabricationem domino debitam a vassallis; etsi magna est affinitas vocum Carratio et Carritio cum Carro suisque derivatis, quæ vecturæ onus significant. Vide Carreda et Scarritio, in Scarritio. [*Guerardo Ligna in quadrum secta.]*

* Mihi Præstatio esse videtur pro paxillis; est enim

CARRATIUM, Paxillus quo sustentatur vitis: nostris, *Escharas*, seu *Eschallas*. Lex Longobard lib. 1. tit. 25. § 34. [*Rothar. 298.]: *Si quis palum, quod est Carratium, de vite tulerit etc. Vide Eschara.*

* *Charrasson*, apud Lemovicenses et alibi. Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 75: *Le suppliant c'estoit blessé la main en faisant des Charrassons, pour mettre ès vins.*

† **CARRATOR**, Ductor carri, Gall. *Charretier*, Ital. *Carratiere*. Chron. Parmense ad ann. 1284: *Insultaverunt dictos Carratores et abstulerunt xxxii. paria boum cum plaustribus, et cum cxxvi. corribus salis, qui ducebatur Parmam per prædictos Carratores. Ital. Carratore vel Carradore, non eum qui ducit, sed eum qui facit carros vulgo significat, Gall. *Charron*.*

* **CARRATUM**, Vecturæ onus, quod a vassallis domino præstatur. Charta ann. 1210. in Chartul. S. Vinc. Laudun. ch. 159: *Tandem idem comes..... ad jus ecclesiæ pertinere recognovit, videlicet in*

villa de Villari positionem majoris, gallinas, submonitionem in armis, Carrata, procuraciones servientum, etc. Vide Carreda.

* **CARRAUS**. Vide supra Carnaus.

† **CARRAXATURA**. Vide Charaxatura in Charaxare.

† **CARRAXOLUM**. Vide Carroecium.

* **CARRAYRERIUS**, **CARREYRERIUS**, **CARREYRIUS**, Cui *carreyriarum* seu viarum publicarum cura demandata erat. Charta Libert. castri de Cusciaco ann. 1333. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 54 : *Quod dicti consules possint eligere Carreyreros seu probos homines, qui possint et valeant omnia impedimenta indebite in viis seu carreyris publicis apposita remove. Alia pro Clarom. in Lodov. ann. 1341. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 278 : Consules eligere possent et nominare annis singulis certos homines pro cura habenda de carreyris et viis, tam in dicto castro quam ejus terminalibus et territoriis Dominus dicti loci sen ejus bajuli (bajulus) ad notificacionem predictorum Carreyriorum de viis seu carreyris predictis ordinarent : verumptamen si circa premissa aliqua oppositio fieret per partem aliquam, verbo vel aliter, cognicio et executio premissorum non ad ipsos Carreyreros, sed ad dominum dicti loci sen ejus curiales solum et in solidum pertineret. Carreyrenos, pro Carreyreros, in Lit. ann. 1366. tom. 4. earumd. Ordin. pag. 676. art. 7. Vide Carreia 1.*

† **CARRAYRO**. Vide in Carreia 1.

* 1. **CARREAGIUM**, Currus, quibus vehuntur impedimenta exercitus. Annal. Estens. ad ann. 1409. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 1071 : *Dominus marchio intentus ad ulteriora contra hostes die Dominico nono Junii totum exercitum providentissime ordinavit, et sub insignibus vexillisque, ac cum Carreagiis et aliis ad rem facientibus, etc. Vide in Carriagium, Carra 1. et Carrago.*

* 2. **CARREAGIUM**, Tributum seu vetigal, quod ex carris exigitur. Charta W. Meruerel milit. ann. 1226. ex Tabul. Fos. sat. : *Habeant de cetero liberum passagium per pontem meum de Bonolio, salvo ascribibus, qui debentur michi de Carreagio. Carretege in Ch. scabin. Duacens. ann. 1366. ex Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 154 : Les proufis et emolumens... don carroy, que on dist Carretege. Vide supra Carradia.*

* 1. **CARREARE**, Vecturam seu carorum servitium exigere, vel Carreagium seu tributum ex carris percipere. Charta ann. 1187. in Chartul. Buxer. part. 7. ch. 3 : *Condictum etiam fuit quod si dicti fratres in Carreando, vel alio aliquo modo alicui gravamen facerent, capitali restituto, absque alia emendatione liberi haberentur.*

* 2. **CARREARE**, Carro vehere, carrum ducere, Ital. Carreggiare, Gall. Charrier. *Acarier*, eodem sensu, in Ch. ann. 1248. ex Chartul. 21. Corb. fol. 110 : *Et il le doit Acarier, et doit avoir, le jour qu'il carie, nue garbe de past. Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 91 : Icclui Hue estoit aux champs, là où il faisoit Acarier ses ablais à Heiuneville où il estoit demourant. Acharier, in aliis Lit. ejusd. ann. ex Reg. 162. ch. 363 : Icclui Henry et son valet aloient aux champs pour*

Acharier de leurs ablaiz. Encarier, eadem acceptione, in Ch. ann. 1454. ex Chartul. 21. Corb. : Ne pooit copper, abatre, ne faire copper, ne abatre, enmener, ne Encarier, ne faire enmener ne Encarier, etc. Esharier, in Lit. ann. 1381. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 601. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 279. ex Cod. reg. 4622. A : Quod nullus carearius vel asinarius possit vel debeat Correare vel portare diebus Dominicis vel festis. Vide supra Carrare.

* **CARREARIUS**, Perperam pro Correatarius. Vide in hac voce. Lit. ann. 1366. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 228 : *Præcipientes dilectis nostris gubernatori Dalphinatus et iudici et Carreatio dicte ville de Romanis, etc. Vide infra Carrearius.*

1. **CARRECTA**, **CARRECTUM**, Sepes, *εὐρυαγία*, in Gloss. Græc. Lat. forte pro Cataracta. [* Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 63 :

Forsitan et latitat Carectis hospes in istis,
Vespere cui nolles incommutata loqui.]

* Minus recte emendatur Cataracta. Legendum quippe est Carretum vel Carctum. Vide supra Carctum et Corctum.

2. **CARRECTA**, **CARECTA**, Currus duobus constans rotis, *Birota*, Gall. *Charrete*. Tho. Walsinghamus in Henrico III : *Nulla profecto negotio reversus est, currus, Carectas, et planstra perdens numero 50. Charta Edwardi II. Regis Angl. tom. 2. Monastici pag. 103 : De libero transitu cum planstris, Carectis, et equis ultra terras ipsius. Additamenta ad Matth. Paris : Capiuntur Carectæ Clericorum ad transvehendum victualia. [Occurrit apud Th. Madox Formul. Angl. pag. 384. et Kennettum in Antiquit. Ambrosden. pag. 574.]*

† **CARRECTUM**, Eadem notione, apud Thomasserium Consuetud. Bituric. pag. 714. in Charta Archambaldi de Soliaco.

CARRECTA DOMINICA, quæ ad dominum manerii pertinet vel ad colonica ejus negotia perficienda. Articuli observandi per provisionem Episc. Angliæ : *Quandoque etiam Carrectæ et equitaturæ dominicæ Prælatorum, Religiosorum, aut Clericorum in itinere publico, in mercatis, et aliquando in sanctuariis capiuntur et abducuntur.*

* *Carrete*, in Ch. ann. 1362. ex Chartul. 23. Corb. : *Porront aller, passer et rapasser par ledit bac à pié, à queval, à car, à Carette, à wit et à carques possiblement. Carri etiam seu vehiculi genus, quo rei torquentur, videtur esse, in Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 641 : Facto igitur wane, præfati iunici Carrectam parari fecerunt, et in ea forgiam ardentibus carbonibus paraverunt, et apponentes carnissem, ipsam iudicem Martinciam miserunt apposuerunt in eam vestibus eundatum. Rursus occurrit ibid. col. 567.*

CARRECTARIUS, Auriga, Gall. *Charretier*. Thom. Walsinghamus in Edw. II : *Et prædicavit . . . quod Edwardus qui modo regnat, non erat Regis filius, sed cujusdam Carrectarii dolose subintroductus ad Reginam. Monast. Angl. tom. 1. pag. 419 : Carrectarii eorum habent a granetario singulis diebus unum panem. Describitur officium Carrectarii in Fleta lib. 2. cap. 85.*

CARRECTATA, Gallis *Charretée*, quan-

tum *Carrecta* continet. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 419 : *Duas Carrectatas fœni cum uno equo carandas.*

CARRECTATA TERRÆ, Modus agri; ejusmodi autem fuerit, docet vetus Charta apud Edward. Cokum ad Littletonem sect. 95 : *Quod cum ipsa teneat de ipso duas Carrectatas terræ in Coningston per homagium et servitium militare, unde duodecim Carrectatæ terræ faciunt unum feodum Militis, etc.*

† **CARRECTUM**. Vide *Carrecta* 1. et 2.

CARREDA, **CARREDUM**, **CARREGIUM**, etc. Vecturæ onus quod vassalli domino exsolvebant, Carropera. Charta Beatricis Comitissæ Cabilon. ann. 1180. apud Francisc. Chiffletium : *Et in universa terra ejus non habeo talliam, vel porcellagium, vel besenagium, vel messonagium, sen annonagium, vel Carredum. Et infra : Dictum est præterea quod in Carredo Prioris, quo vinum de vineis suis, aut alienis ad usum Monachorum de partibus Cabilonensibus adducere solet, non debeo pedagium accipere.*

CARREDA, in Charta Philippi Reg. Fr. ann. 1170. apud Perardum in Burgundicis pag. 244.

CARRETUM, Tabularium Monast. Longipontisin diocesi Paris. : *Dom. Guido Trossellus . . . dedit Deo et S. Mariæ de Longoponte consuetudinarium Carretum, et fossatum de Fer, quæ pater snus et idem ipse in eadem villa habuerant.*

CARREIUM, Idem quod *Carredum*. Charta Henrici II. Regis Angl. tom. 2. Monastici Anglic. : *Item ab operibus castellorum et parcorum, pontium clausuris, et omni Careio et summagio et navigio, et domum Regalium edificatione . . . liberi sint. Tabularium Majoris Monasterii : Dimisit consuetudines omnes quas habebat in terra de Loiri, vicariam scilicet et commendisiam, et Carreum. Tabularium Lascar. apud Marcam lib. 5. Hist. Bencharn. cap. 11 : Liberaverunt totum proprium honorem S. Mariæ de tot Carreii, et de toto damno, et de tot carnal, et de toto opere. [Chartularium Camalariense : Mansus Rigaldenchus debet octo sextarios annuatim et civatæ tres eminas, et recetum, et in vindemii pro Carreia xii. denar. Pluries ibidem legitur multifariam exaratum, Carreium, Careum, Carrenum, Careum. Charta anni 1257. apud Thomasserium in Biturig. pag. 92 : Pro Chareyo bis in anno dicto Decano sex libras Twonenses.] Consuetud. Solensis tit. 10. art. 11 : *En Carreys ne autres manobres, no son tengus de anar, etc. Charroy, in Consuet. Burbonensi art. 339. Arvernensi cap. 17. art. 15. 16. cap. 25. art. 18. Marchensi art. 430. etc. Charta Stephani Comitis Burgundie et Auxonæ ann. 1229. apud eundem : Li hommes d'Auxonne doivent au Seigneur l'ost et la chevanchie, et le Charroi en la chevanchie. [D. le Benf Canonien et Subcantor Ecclesiæ Autissiod. antiquitatem curiosus indagator, nos admonuit, ignotum esse Stephanum hunc, nullumque fuisse hujus nominis Burgundiæ et Auxonæ Comitem saltem ann. 1229.]**

CARREGIUM, in Concilio Bituricensi ann. 1031. cap. 15. et Burdegal. ann. 1255. cap. 29. Tabularium Vindocinense Ch.

104 : *Terra de Musteriolo, quæ fuit Odonis Rufini, recta commendis est Comiti de foduro et Carregium. Infra : Ad moncellum omnem consuetudinem habebat, tensamentum, Carregium, vicariam. Notitia Radulfi Vicecomitis Thoarcensis, in Tabulario S. Cypriani Pictav. fol. 35 : Neque bidannum, neque plaustra hominum, hoc est Charragium, etc. Charta Galeacii Comitis Virtutum ann. 1377 : Valeat imponere fodra, et taleas, rogiar, et Caregia, quæstas, etc. In alia ejusdem anni : Fidelitatibus, homadiis, rogidiis, Carigiis, indictionibus, etc. Joann. Villaneus lib. 8. cap. 58 : Onde il Careggio del Re, che adduceva la vinanza, per li sfoudati camini non potea venire. [Bestia Carregii, in Saisimento Comitatus Tolosani, apud Lafallium tom. 1. Annal. Tolos. pag. 17.]*

CARAGIUM, Charta Gausfredi Comitis Andegav. ann. 1048. pro fundatione Abbat. O. SS : *Totum vinagium, et totum Caragium boum et asinorum, etc.*

† **CARRATGIUM**, Charta anni 1308. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 782 : *Item homines usatgii non debent tollam, talliam, Carratgium, vel manobriam hominum, boum, asinorum.*

CARRALE, Idem quod Carredum. [Charta Theodorici III. ann. circiter 688. apud Felibian. Hist. Sandionys. pag. 19 : *Ubi pro oportunitate ipsius Basilicæ, vel necessitate Fratrorum tam in Niustreco, quam in Austrea, vel in Borgondia aubolare aut discurrere videntur, tam Carrale, quam de navigale, nullus quislibet de iudicibus nostris, vel de tellonearis, nullo tillonio de ipsa carra exigere, nec requirere non præsumatur.*] Privilegium Caroli M. pro Abbatia S. Germani Paris. apud Aimoinum lib. 5. cap. 1. et Willelm. Hedam in Rixfrido Episcopo : *Nec de navale, nec de Carrale, neque de saumis . . . teloneus exigatur.* Tabular. S. Petri Generensis, apud Marcam lib. 5. Hist. Beneharn. cap. 4 : *Census autem hic est, semel recipere Abbatem in anno, et 6. solidos in tertio anno; et ire Carrale. Fori Bigorrenses art. 14 : Liberi pæem habeant, et ter in anno in Karrali Comitatu vadant.* Id est, vectura, quæ ad Comitem Bigorræ pertinet. *Carralia opera, quæ carris et planstris exercerentur.* Capitula Caroli M. lib. 1. cap. 81. [** 75. ex Capitul. I. ann. 789. cap. 79. Baluz. eap. 80. Pertz. ubi uterque Carraria.] : *Tria Carralia opera licet fieri in die Dominio, id est, hostilia carra, vel victualia, vel angaria, et si forte necesse erit corpus cujuslibet duci ad sepulcrum.* Fori Bigorrenses art. 13 : *Si in proprios usus vinum proprium habuerit, aut collo deferat, aut Karrali. Charral de vin, in Statutis Metensibus tit. 2. art. 18.*

† **CARRALIS**, apud Lobinellum in Glossario ad ealeem Hist. Britan. : *Acceperunt Carralem de vino dandam Nominoe.*

* **CARREGIA**, Vide infra Corregia.

† **CARREGIUM**, Vide in Carreda.

* **CARREGNO**, Mensuræ frumentariæ species, eadem quæ Carta 1. Charta ann. 1320. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 410 : *Deductis sex havis, tribus Carregnibus et dimidio frumenti, valoris octo solidorum Parisiensium annuatim vel circa, quæ no-*

bis super ipsa terra debentur. Quareignon et demy de blé, . . . et demy Quareignon d'avoine, in alia ann. 1344. ex Reg. 75. ch. 428 : Un Quargnon de fourment, in Ch. permut. inter reg. et episc. Tornac. ann. 1320. ex Reg. 60. ch. 91. Vide infra Quaridia.

† **CARREI**, Vide Carnale 3.

* **CARREIAMENTUM**, Vectura, quæ eum carro fit. Charta Anserici de Montereg. ann. 1180. in Chartul. Pontiniac. ch. 42 : *Et viam securam in eundo et redeundo ad petrariam, . . . tam fratribus Pontiniacensibus, quam quadrigis et omni Carreiammento eorum. Vide Carreiare et Carrigamentum.*

CARREIARE, Carro vehere, Gall. *Charrier*. Statuta Guidonis Archiep. Narbonensis ann. 1260. eap. 4 : *Opera servilia non exercent (diebus Dominicis) nec ligna, bladum, vel fœnum, vel paleas . . . transferre, seu juxta vulgare quod dicitur, Carreiare, non præsumant.* [Vide Charreagiare.]

** **CARREIRA**, Iter. Chart. ann. 1193. ap. S. Rosa de Viterbo Elucidarii tom. 1. pag. 241 : *Homines qui bobes aut bestias non habuerint, faciant singulas Carreiras semel in anno et non amplius.*

† **CARREIUM**, Vide in Carreda.

† 1. **CARRELIUS**, Telum balistæ. Vide Carrellus.

† 2. **CARRELLUS**, Pulvinus, Gall. *Carreau*. Inventarium Ecclesiæ Aniciensis ann. 1444 : *Item duos lavadors sive sudaria telle (telæ) pro mortuis . . . Item sex Carellos cooptos de cirico pro Magnatibus.*

† 3. **CARRELLUS**, Orbiculus, trochlea, Gall. *Poulie*. Transactio inter Abbatem et Monachos Grassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53 : *Ad puteum annuatim exhauriendum et mundandum, et ad tenendum condirectum, et de cistulis sive ferratis, et catena, et rota sive Carrello, aut tecto ejusdem putei.*

† **CARRENA**, Vide Carena.

* **CARRENATORES**, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7646. pro Careratores. Vide in hac voce.

* **CARRERA**, Via, per quam carrus transire potest. Charta ann. 1160. in Append. ad Marcam Hispan. eol. 1330 : *Qui rivus se tenet cum ipsa Carrera, quæ exit de Selma. Vide Carrera 1.*

* **CARRERARIUS**, Perperam pro Correrarius vel Correarius. Vide in hac voce. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 2 : *Johannes Alamandi miles fuit Carrerarius et capitaneus villæ Aucæ, tam pro nobis quam decano et capitulo ecclesiæ Lugdunensis. Vide supra Correrarius.*

1. **CARRERIA**, Via : sed illa proprie per quam Carrus transire potest : [item, vicus, platea, Gall. *Rue*. Provincialibus *Carriero* platea est, *Carrairo*, via per quam adiguntur animalia sive ad ea paseenda, sive adaquanda, *Carreirou* semita peditum.] Ἀράξιος, ἡ δημοσία ὁδός, in Glossis MSS. Καθημαξενονεὶν ὁδός, Constantino Porphyrog. Gloss. Lat. Gall. : *Exorbita, Charriere. Carrera*, in Foris Beneharn. *Charran*, in Consuetud. Inculismensi art. 88. *Charriere*, in Bononiensi art. 176. *Carriere*, in Clairomontana art. 228. ubi *Carrera* dicitur

esse via lata 8. pedum, per quam Carreta potest transire, *Carriero, Carrairou, Carrairoul*, via, semita, Occitanis. *Via Carraria*, apud Innocentium III. PP. in Bulario Casinensi tom. 2. pag. 242. Charta Odonis Regis apud Catellum in Historia Occitan. pag. 749 : *Si infra istam villam, vel Carreias ejus Hostellenses vel Hispani fuerint, etc.* Charta Willelmi D. de Montepessulano ann. 1188 : *In latitudine durat ab ipso muro usque in Carreiam publicam, quæ est ante ipsum planum, quæ Carreia vadit de Camino introitus portalis S. Guidelmi usque ad Perronem.* [Bernardi Guidonis Historia Fundat. Conventuum Prædicat. apud Martenium tom. 6. Ampliss. Collect. col. 459 : *In præfata Ecclesia S. Romani Tolosani manserunt Fratres Conventualiter annis circiter 15. postmodum autem propter loci arctitudinem et dilatandi quasi impossibilitatem, quia Carreias publicis cingitur hinc inde, transtulerunt se Fratres ad locum, quem nunc inhabitant.* Statuta Massil. pag. 156. et 157 : *Consules . . . faciant teneri firmiter omnes catenas ferreas Massiliæ, quæ positæ sunt per Carreias, seu fixæ in parietibus transversarum, ita quod nemo sit ausus aliquam illarum eatenarum removere.* Ibidem pag. 197 : *In Carreia Palatii, Massil. Carriere.* Gall. *Rue du Palais*. *Carreia de ponte*, Gall. *Rue du Pont*, quæ exstat usque hodie, *Carrerria Fustariæ*, Gall. *Rue de la Menuiserie*, in veteri Martyrologio Ecclesiæ S. Salvatoris Aquensis, ubi annotantur Obitus et fundationes ejusdem Ecclesiæ. Conventiones Ludovici Regis Siciliæ et Hierusal. cum Arelat. ann. 1385. e MS. D. Brunet : *Item confirmant dicti Domina et Rex ac Comites Judæis in dicta urbe Arelatis habitantibus . . . domos, Carreias in quibus habitant.*] Secunda Curia Generalis Bareinonæ habita ann. 1299. a Jacobo II. Rege Aragon. : *Et per quoscunque caminos et Carreias voluerit ire, etc.* Consuetudines Tolosæ part. 2 : *Si aliquis res mobiles in Tolosa publice, in Carreia publica, vel in foro, vel in die fori, etc.* Part. 4. Rub. de Ædificiis : *Si quis aulam lapideam ex parte Carreie solerium de novo edificare voluerit, etc.* Charta Hispanica æræ 1298. apud Bivarium : *El Monasterio . . . que es en termino de Toledo, cerea de los molinos de Santa Trinidad . . . à un lado de la Carrera, que va para Talavera, etc.* Philippus Mouskes in Ludovico VIII :

Quant Mestre Amauri adreça
L'Engignor, le vaillant ome,
Si la fraut et mist à some,
Que mors caï en la Carriere.

Le Roman d'Amile et d'Amy MS. :

Si vit venir Amy par la Charriere.
Vide Chronicon Ecclesiæ S. Pauli Narbonensis ann. 1388. Opuscula Joannis Columbi pag. 56. 443. Catellum in Comitibus Tolosanis pag. 229. Guichenonum in Probat. Historiæ Bressensis pag. 109. etc.

† **CARRERIUM**, Eodem intellectu. Charta Caroli II. Regis Siciliæ et Provinciæ Comitibus ann. 1289. ex Schedis Præsidis de Mazagues : *Usque ad pontem, qui est in Carreio, et volvitur per dictum Carrerium, etc.*

† **CARRERA**, Eadem notione. Consuetud. Lemovic. art. 39 : *Item consuetudo est,*

quia nemo supra terram et Carieras coram domibus suis debet habere augeream seu cloacam. Occurrit rursus in Charta ann. 1403. ex Archivo S. Victoris Massil. Careria publica, in altera ejusdem Archivi Charta ann. 1216.

† CARRAYRO, Idem. Pactum inter Jacobum Arragonie Regem Dominumque Montispessullani et Berengarium Magalonæ Episcopum ann. 1272 : Et sic divertendo ab ipso termino posito in dicto terminio, et ascendendo sursum ad manum dextram per Carrayronem, qui transit juxta alveum, per quem aqua discurret.

† CARREYRIA, Instrumentum Ecclesie Aginnensis ann. 1264. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 436 : Ad construendam et faciendam bastidam, seu villam, et ad plateias et Carreyrias dietæ bastidæ, seu villæ, etc. Edictum Johannis Regis Franc. ann. 1356. tom. 3. Ordinatio : Quod possint et valeant, videlicet plateas, et Carreyrias, et pontes facere mundare et auferre femoraria, sucos et alias orduras, prout indigebunt.

CHARRONERIA, Eadem notione. Charta ann. 1270. in Prob. Historie Monmorencie. pag. 119 : Quod via publica de strata seu Charroneria quæ ducit . . . usque ad Pontem, etc.

* Carriere mutatio dicitur, cum quis ex urbanitate, ut alicui superiorem cedat viæ partem, locum sæpius mutat. Stat. Universit. Tolos. ann. 1424. ex Cod. seg. 4222. fol. 106. vº : Eundo per villam, modus servabitur Gallicorum, qui de Carriera mutationem non curant.

† 2. CARRERIA, Lapidicina, Gall. Carriere. Limboreh. lib. Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 72 : Item quadam die vidit Petrum Roymundi hereticum Tholosæ in Carriera de petra. Ibidem passim occurrit eodem intellectu. Vide Carraria, 2.

† CARRERIUM. Vide in Carreria 1.

* CARREROTUS, Angiportus, via arctior, Gall. Ruelle. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : Item plus unam petiam vineæ, confrontatam per caput eum dicta carreria publica, et per unum latus et per fundum cum Carreroto ayrali. Ibid. : Item plus unum aliud casale, confrontatum ab una parte cum Carreroto publico. Vide Carreria 1. et infra Carretum 2.

* CARRESSERIA, Via, ut videtur, per quam carrus transire potest, idem quod Carreria 1. Charta admort. pro eccl. Narbon. ann. 1406. in Reg. 161. Chartoph. reg. eh. 137 : Item leudam unius Carresserie in fluvio Atacis. Id est, secundum fluvium Atacis. Vide supra Carrera.

CARRETA, Biga, Gall. Charette. Sugerius in Ludovico VI. pag. 313 : Et carri et Carrette aquam et vinum fessis et sauciatis deferentes, etc. Charta ejusdem Ludovici Regis Franc. ann. 1118. apud Doubletum : De rheda, id est, Carreta, 2. nummos.

CARREDA, Eadem notione. Chronicon. Joann. de Beka : Carredas deferentes Episcopo necessaria captivarunt. Vide Currecta 2.

† CARRETTA, Parisius de Cereta in Chronico Veron. apud Muratorium tom. 8. col. 627 : Et ibidem interfecerunt Brixien- ses, etc. cum eorum carrociis et Cariettis.

† CARRETATA, Onus carretæ. Locus est in Litera post Leetoria.

* CARRETELLUS. Vide supra Caratellus.

1. CARRETUM, Præstatio Carreti, seu Carretæ, nostris Charette. Charta ann. 1248. in Bibl. Cluniac. pag. 1515 : In quolibet homine tenente hospitium unam quartam avenæ, et in crastino Nativitatis Domini unum panem panetariæ et gallinas, et Carretum. Charta Philippi Augusti ann. 1185. pro oppido Ferrariensi, apud Morinum in Hist. Vastinensi : Absque roagio et messione servientium, et Carreto. [Charta Theobaldi Comitis Blesensis ann. 1147. ex Chartulario S. Germani Autissiod. : Omnes homines S. Germani, qui sunt de potestate de Villari debent Vicecomiti semel in anno per tres dies bien, et illi qui boves habent Carretum, et per tres dies corvadam. Charta Hugonis Regitestens Comitis ann. 1238. in Tabulario S. Nicasii Remensis : Ego quitavi in perpetuum hominibus dietæ ville Carretum omnimodum.] Vide Carreda.

2. CARRETUM. Charta Mauricii Episcopi Parisiensis ann. 1104. in Tabulario S. Victoris : Robertus de Chala dedit 5. sol. super cameras quas habebat retro domum suam, quæ est in Carreto Alrici. Carretum, hoc loco, est quod Galli dicunt Carré, locus quadratus, qui vulgo Andibus Closerie, sepibus undique incinctus. Joinvilla in S. Ludovico : Lun des Admiraux d'un Souldan estoit venu fauciller et degaster les blez d'un Karet estant illeques prés.

* Nostris Carrel, Vieus, platea, forum, vulgo Place publique Lit. remiss. ann. 1468. in Reg. 195. Chartoph. reg. eh. 145 : Les supplians s'en alerent au Carrel et placee publique de Montebourc. Carroy, in Lit. ann. 1458. ex Reg. 188. eh. 10 : Item ung hostel assis à Mehun au Carroy aux barbiere. Pro Via regia, Gall. le Pavé du roy, in Ch. ann. 1348. tom. 3. Ordinatio. reg. Franc. pag. 97 : Que nulz..... ne soit si hardiz de mettre ou faire mettre fuerres, fienz..... sur les Carreaux du Roy. Vide supra Carrerotus et infra Carrigua.

† CARREUM. Vide Carreum in Carreda.

* CARREYRENUS, CARREYRERIUS, CARREYRIUS. Vide supra Carrayerius.

† CARREYRIA. Vide in Carreria 1.

* CARREZARE. Vide supra in Carezare.

† CARRHA, pro quo f. legendum Canba, quod et pro Canaba, Cannabis, Gall. Chanvre. Charta Philippi Episcopi Pictav. ann. 1230. apud Stephanotium Antiquit. Pictav. MSS. tom. 3. pag. 797 : Et in terragiis omnium bladorum, leguminum, linorum, Carrharum, etc.

† CARRIAGIUM, Omne genus carro- rum qui solent excreitum subsequi. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1216. apud Murator. tom. 8. col. 1083 : Et vineæ gelaverunt et Paudum, ita quod milites equitabantur super glaciem dicti Paudi, et bagordabant, et cum Carringiis transibant Paudum. Vide Carriagium.

* CARRIARIA, Dolii vinarii seu alterius liquoris species. Stat. Vercel. lib. 7. pag. 189. vº : Item quod de circulis Carriariarum, butallorum, tinarum et similium vasorum, qui ducerentur ad civitatem et curiam Ver-

cellarum, non debeat solvi pedagium ad introitum. Vide supra Carraria 4.

CARRIAZA, Currus, quibus vehuntur impedimenta exercitus. Chron. Tarvis. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 864 : Multi ab equis pessumdati, et multi ferro transfixi interiere ex utroque exercitu, omnibus pene Carriazis conductorum captis spoliatisque. Vide supra Carreagium 1.

CARRICA, CARICA, Navigii species, navis oneraria, Gallis Vaisseau de Charge, unde forte nomen. Thomas Walsingh. in Ricardo II. pag. 246 : Circa præsens adventæ sunt trieres Southamptonam, quas Caricas alii vocare solent, refertæ multi generis speciebus, et vinis, aliisque divitiis. Idem pag. 322 : Obviat quippe magnis coggonibus et 6. Carreis refertis vini speciebus, panis aureis, etc. Rursus in Henrico V. pag. 394 : Galli conduxerant classem magnarum navium, Caricarum, et galearum, quæ regnum Angliæ molestaret. Vide Carraea. [** Vide Jal. Antiq. Naval. vol. 2. pag. 212.]

CARICA. Vetus Gloss. Lat. Gall. : Carica, Dæe. Italis Carica, est onus.

1. CARRICARE, Onerare, quasi carro onus imponere, nostris Charger; Italis Caricare, Searicare. Glossar. Arabico-Lat. : Carrico, onero. S. Hieronymus part. 2. tract. 2. Epist. 36 et lib. de Scripturibus Eccles. de Origene : Majoribus oneribus Carricabat se. Anonymus Barensis in Chronico ann. 1062 : Perierunt tres naves quæ pergebant Carriatæ Constantinopoli. Regula Magistri pag. 50 : Et dum fuerit unde indigenti detur, super bona aeta Carricentur et bene faeta. Et cap. 59 : Si Carricati in dorsis suis gravibus oneribus non vadunt. Eadem notione in Lege Wisigoth. lib. 5. tit. 5. § 2. lib. 8. tit. 4. § 9. in Lege Longobard. lib. 3. tit. 12. § 1. [** Carol. M. 121. sed ibi carricare.] apud Ruffinum lib. 3. de Vitis Patrum num. 73. Theodericum Monachum de Inventione S. Celsi Episc. Trevir. in Præfat. num. 2. Agobardum lib. de Grandine extremo. Hinc Excaricare, Exonerare, onus deponere, apud Magistrum in Regula cap. 1.

† CARICARE, in Breviario Historie Pisane ad ann. 1166. et apud Ogerium Panem Annal. Genuens. lib. 4. ad ann. 1211. Statuta Massil. pag. 364 : Si postea alius aliquis volet in dicto pariete Caricare, vel imponere trabes, etc. Et pag. 448 : Si ille qui navem conduxit eam Caricabit, vel non Caricabit, nautam inde conventum dare teneatur. Occurrit alibi non semel.

2. CARRICARE, CARRIGARE, Carro, seu curru vehere, Charier. Capitula Caroli Calvi tit. 31. [** Edict. Pist. ann. 864.] cap. 29 : Quidquid eis Carricare præcipitur de opera carroperæ, quando illam facere debent, sine ulla differentia Carricent. Chronicon Laurishamense ann. 777 : Viam integram ad Carricandum, sive itinerandum habere debeant. [Statuta Synodalia Odonis Episc. Tullensis ann. 1192. apud Martenium tom. 4. Anecd. col. 1180 : Et illi qui dederint et vendiderint, quod Carricabunt, etc.] Anonymi Chronicon editum a Raphaelae de Beauchamps ann. 1224 : Unum etiam peroptimum vini dolium ad nos usque Carricari fecit. [Occurrit in Co-

dice MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 33. v^o. col. 1. et alibi.]

CARIGARE, Capitulare de Villis cap. 30: *Es unde caria in hostem Carigari debent.*

CARRICATURÆ, Carrorum operæ, in Capitul. Caroli Calvi tit. 23. [** Epist. Episc. ann. 858.] cap. 14: *In Carricaturis et paraveredis contra debitum exigendis.* [Præceptum Odonis Regis pro Monasterio S. Vedasti ann. 890. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 229: *Neque paravedos, aut expensas, aut hospitum susceptiones requirat, aut Carricaturas aut ullas in aliqua re exactiones.*]

† **CARRIGATIO**, Vectio, equitatio. Vita S. Melanei Abb. inter Acta SS. Benedict. sec. 3. part. 3. pag. 419: *Consuetum autem suæ Carrigationis asellum sibi sterni commendat, ut insperati itineris cursum vivacius perficiat.*

CARRIGATIO, Concilium Parisiense VI. lib. 1. can. 50: *Nec in sancta venerabili die (Dominica) mercatus, placita, et ruralia quæque opera, necnon et quaslibet Carrigationes ullius conditionis homines facere præsumant.* Walterus Episcopus Aurelian. in Capitulis: *Ne mercata diebus Dominicis, aut Carrigationes fieri permittant.* Servitia Quadrigandi, in Charta Odonis Archiepisc. Rotomag. ann. 1266.

† **CARRICHA**, Gall. Charge. Charta anni 1243. ex Archivo Communis Massil.: *Item pro Carricha peguæ, quæ de Massila extrahetur XII. denarii, quia est de daceto.* Vide Carrica.

CARRICIUM, pro exactione indebita. Vide in Letum.

† **CARRICUM**, Onus, Gall. Charge, Ital. Carrica. Ogerius Panis Annal. Genuens. lib. 4. ad annum 1207: *Cum naviibus et galeis VIII. in Sardineam reversi sunt ad Carricum recipiendum.* Vide Caricum.

† **CARRIFIGIUM**, Carrorum operæ. Præceptum emunitatis Lotharii Regis pro Monasterio Prumiensi ann. 856. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 144: *Præcipientes ut in villis, vel rebus prædicti Monasterii nullus Iudex publicus absque ejus jussione, ad causas audiendas, aut freda undique exigenda, vel fidejussores tollendos, nec scaras, vel mansionaticos seu conjectos, tam de Carrifigio quamque de paraveredis exigere aut exactare præsumeret.* Vide Carreda.

† **CARRIFOLLUM**, Gall. Carrefour, Comitum, trivium. Charta Thossiacensis ann. 1462: *Juxta charreriam tendentem a Carrifollo ejusdem loci ad portam de Fontana.*

* **CARRIGA**, Carrus, esseda. Annal. Vict. Mss. ad ann. 1315: *Ultima die Aprilis ligatus (Enjorranus) in Carriga, cum cucufa alba, ad patibulum est deductus.* Barelet. serm. die Mercur. 3. hebdom. Quadrag.: *Avidæ (mulieres) honoris dispo-*

nerunt animo se cum defensione gloriose mori, et ita simul reductæ supra Carrigam expectabant Romanos.

CARRIGATIO. Vide Carricare, 2.

* **CARRIGAMENTUM**, Vectura cum carro, quam quis domino præstare debet. Charta ann. 1068. in Append. ad Marcam Hispan. col. 1144: *Et castros istos supra-*

dictos..... dono cum omnibus juribus et servitiis cunctis, cavalcatas et Carrigamentis, etc. Vide supra Carreimentum.

* **CARRIGER**, Carri ductor. Chron. Tarvis. apud Murator. tom. 19. Scrip. Ital. col. 779: *Ad quæ Carriger humiliter respondens dicebat, illa ab inimicis suis bello fuisse vindicata.* Vide supra Carraterius 1.

† 1. **CARRIGIUM**, Carrus onustus, vectura carri. Charta Salomonis Ducis Britonum pro Monasterio Prumiensi ann. 860. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 148: *Nec teloneum sive de Carrigio, sive de navigio, vel de quacumque re exquirere.* Vide Carriagium.

* 2. **CARRIGIUM**, Vectura cum carro, quam quis præstare aut pecunia redimere debet. Charta Ludov. Balbi ann. 878. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 400: *Nec scaras vel mansionaticos seu conjectos, tam de Carrigio quamque de paraveredis exigere aut exactare præsumeret.* Annal. Placent. ad. ann. 1451. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 902: *Omnes fere nobiles et cives cum familiis suis venerunt Placentiam, timore decreti ducalis super hoc emanati, quod aliter cum rusticis describerentur, et onera salis, taxæ equorum et Carigii, quæ profecto sunt maxima, cum illis supportarent.* Col. 908: *Item, quod non solvant Carrigia.* Et col. 910:

Et clamant: Taxæ moriantur, Plaustra, salinæ.

Stat. castri Redaldi lib. 1. pag. 22. v^o: *Cum bobus communibus facere domino Carrigia opportuna.* Vide supra Carretum, 1. Carrigamentum et infra Carrugium.

* 3. **CARRIGIUM**, Currus, quibus vehuntur impedimenta exercitus. Chron. Petri Azar. ad ann. 1315. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 308: *Venerunt autem Mediolanenses et confederati cum universa parte Gibellina et Carrigiis prædictis, apud muros civitatis Vercellarum.* Vide supra Carriaza.

** **CARRIL**, Via quam carrus transire potest. Chart. ann. 1115. ap. S. Rosa de Viterbo pag. 241: *Deinde per illud Carril vetus, etc.*

CARRINA. Vide Carena.

† **CARRIO**, Divido, in Glossis Isid. Gebhardus et Cerda: *Cambio, Divido.* Grævius, Carpo, Divido, legendum existimat. Forte melius Careo. Vide in hac voce.

CARRIOLA, Italicum Carriola, Gallis, Cariole, Parvulus currus. Papias: *Petorica, Carriola, vehicula feminarum.*

* Acta B. Amadci tom. 2. Aug. pag. 576. col. 2: *Ordinaverunt Carriolam, per quam ipse pater omni die conducetur ad matutinum, et ad alia officia in ecclesia.*

* **CARRIOLUS**, Eadem notione, Gall. Brouette. Charta ann. 1379. ex schedis Pr. a S. Vinc.: *Item broeta, sive Carriolus, qui ducitur per hominem sive mulierem.*

* **CARRIOPERA**, CARRUOPERA, Vectura cum carro. Charta ann. 1170. in Chartul. A. eccl. Camerac. ch. 88: *Major pro Carriopera terciam decimam post nostras duodecim accipiet.* Alia ann. 1219. in Lib. sign. C. ejusd. eccl. ch. 25: *Pro alia medietate Carrioperæ, etc.* Vide Carropera.

† **CARRITIARE**, Carro vehere. Charta Hervei Domini Virsionis ann. 1213. apud

Thomasscrium in Biturig. pag. 80: *Habeo similiter tradere ligna, et ea habent Carritiare.* Vide Carricare.

† **CARRITIO**. Vide Carratio.

CARRITUS, ex Gall. Charroi. Chronicon Besnense pag. 618: *Alias vero consuetudines facerent, excepto Carrito vini de Gibriaco.*

* **CARRITIUM**, Convivium, procuratio, idem quod supra Caritas 11. vel Injusta quævis exactio. Vide Caria 2. Charta Ivon. episc. Carnot. ann. circ. 1114. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 314: *Præpositi.... capiebant et de hominibus ecclesiæ revelationem terrarum, de conjugandis feminis, venditiones, et plurima Carritia faciebant, quod non licet, exceptis duobus.* Nisi quis de præstatione carrorum malit interpretari. Vide Carritiare.

* **CARRITO**, Qui carrum ducit. Charta ann. 1170. ex Chartul. A. eccl. Camerac. ch. 88: *Majori vostro de Corcellis suisque successoribus concessimus, ut pro decimis nostris ibidem colligendis Carritones, qui fidelitatem ecclesiæ nostræ faciunt, testimonio presbyteri ejus ville et hominum bonorum eligat, per quos nichil aliud facientes, donec perfecerint, decimam nostram sufficienter colligat.* Carrito, in alia ann. 1187. ibid. ch. 100.

* **CARRIZIARE**. Vide supra in Carezare.

† **CARROBALISTA**, Balistarum genus carro impositum. Vide Vegetium 3. 24.

* Vide supra Carobalista.

CARROBIUM, Tabularium Prioratus de Paredo fol. 98: *Episcopus quidem (Nivernensis) Carrobium, quod apud villam Melled, et apud Monasterium de more reposcebat, ex integro werpiovit.* Videtur vox orta ex Gallico Charroi, onns carri. Aliud sonat Carrobio apud Italos: de qua voce Oct. Ferrarius.

CARROCIO, CARROCERUM, Gloss. Gr. Lat.: *Καρρόσιον, Rheda.* Ita autem appellabant Itali, vexillum totius exercitus præcipuum, quod in curru impositum, a quatuor boum jugis trahebatur, et magna cura in præliis a lectis militibus servabatur, cum carrocio exui insignis probri loco per ea tempora haberetur, ut ait Sigonius lib. 11. de Regno Ital. Matth. Paris ann. 1236: *Cum standardo suo, quod carrucaum, vel Carrochium appellant... perrexerunt.* Fredericus Imp. in Epist. ad Comitem Suesion. tom. 5. Spicilegii Acheriani pag. 569. de carrocio Mediolanensi: *Cum vexillo S. Ambrosii, quod viro artificio egregiæ molis et altitudinis ferebant in Carrocio, quem juga boum non pauca trahebant.* Idem in alia Epistola de eodem carrocio, apud Freherum tom. 1. pag. 237: *Vexit populus cum Carrocio quod apud nos Stendart dicitur.* Ubi perperam editum bareocio.

Carrocii inventionem Heriberto Archiepiscopo Mediolanensi, qui circa ann. 1124. vivebat, adscribit auctor Manipuli florum, et ex eo Corius in Hist. Mediolan. part. 1: *Carrocerum (Corio Carrocio) quoque excogitavit. Est autem Carrocerum currus quidam admirabilis, per circuitum a summo deorsum scarlato vestitus. In cujus medio est arbor procera contingens cælum: quam quatuor viri portare non possunt, quæ a fre-*

dérotourner (de-rö-tür-ne') ① a. v/a. um se ~ wieder in die richtige Lage zurückkommen, gebracht werden.

dérider (de-ri-de') ① a. I. v/a. 1. entzücken, glätten. 2. fig. (le front) aufheuern. — II. se ~ 1. sich glätten. 2. fig. se ~ (le front) lustig w. [Verhöhnung.] dérision (de-ri-si-ön) [It.] s/f. Spott m. dérisoire (de-ri-sä-r) [It.] a. höhniſch, zum Spott herausfordernd, spöttiſch, Pöppelſchlecht.

dérivable (de-ri-ma'b) a. ableitbar. dérivatif, ve (de-ri-ma-ti'f, ä'w) [It.] a. u. ~ s/m. méd. ableitend(eſ Mittel).

dérivation (de-ri-wä-ſi-ön) [It.] s/f. 1. W méd. Ableitung des Blutes u. 2. gr. Ab-, Herleitung der Wörter. 3. W Ab-, Hinleitung des Wassers nach e-r andern Stelle. 4. ↓ Abstreifen n des Schiffs vom Kurse. 5. X Abweichung eines Schiffes von der Richtung.

dérive (de-ri-v) [It. ri'vus] s/f. Abtrieb; ce bâtiment va en, à la ~ dies Schiff treibt ab (wird von seinem Kurse verschlagen).

dérivé m, ve f (de-ri-we') a. und ~ s/m. gr. (mot) ~ abgeleitet(eſ Wort), Derivativum n.

dériver (de-ri-we') ① a. 4. [It.] I. v/n. 1. ↓ a) (vom Ufer) abstoßen; b) treiben, dem Strome folgen; c) abtreiben. 2. abgeleitet werden (vom Wasser). 3. fig. abgeleitet w. (bsp. gr. v. Wörtern); herkommen. — II. v/a. 1. Wasser u. ableiten. 2. fig. gr. herleiten. 3. W math. fonction ~ée Differenzial-Quotient m. — III. se ~ 1. abgeleitet u. werden. — B. [river] W Schöfferei: v/a. u. se ~ (sich) lösteten.

dérivette (de-ri-wä't) [dériver A. I. 1.] s/f. Fischenn mit Treib- oder Zuch-uegen.

dérivoir (de-ri-wä'r) [dériver B.] s/m. Schöfferei u.: Pfriemchen n zum Abnieten u.

dérivomètre (de-ri-wä-mä'tr) [dérive] s/m. Abweichungsmesser (Instrument).

dérivote (de-ri-wä't) [dériver I. 1.] s/f. Abstoß-

derle (där) s/f. Saye'nce-phonm. [Stange.]

derm(at)o... (där-m(a-t)o...) [grch.] in 3ffg.: Haut-...

derm(at)optères (där-m(a-t)ö-ptä'r) [grch.] s/m. pl. 20. 1. Hautflügler (Säugetiere, deren Vorder- u. Hinterfüße durch eine Flughaut verbunden sind). 2. Hautflösser (Fische).

dermatose (där-ma-tö's) [grch.] s/f. path. Hautkrankheit, Ausschlag m.

derme (där-m) [grch.] s/m. Lederhaut f.

dermeste (där-mä'st) [grch.] s/m. 20. Pelzfäfer (Reutenhorntäfer, Wattung).

dermique (där-mi'f) [derme] a. 1. zur Haut gehörig. 2. durch die Haut geschehend.

dermo... v. dermato...

dernier (där-ni'e') m, ère (ä'r) f [b.l. deretra'nus, vom It. re'tro] I. a. ① a. (mst. vor s.) im f, bld. im s. oder poël, auch nach s.) 1. letzte(r) (der Reihenfolge nach); la ~ère année de son règne das letzte Jahr j-r Regierung; jugement ~ (bism. auch ~ jugement) jüngstes Gericht, Weltgericht n; ~ venu, ~ère venue Zuletztekommen(e, r), Letzte(r). 2. (immer nach s.) verfloßen, vorig, verwichen. 3. entferntest. 4. übrigbleibend, legt. 5. End-, schließlich: rendre le ~ soubir den Geist aufgeben; quel est votr ~ prix? was ist der äußerste Preis?; au ~ mot ohne Handel; en ~ lieu endlich. 6. unterst, niedrigst. 7. höchst, äußerst: nous vous serons obligés de la ~ère obligation wir werden Ihnen auf's äußerste verpflichtet sein; c'est du ~ ridicule das ist äußerst lächerlich; être du ~ bien avec q. sehr vertraut mit j-m sein; il n'a pas dit son ~ mot über seine Eub-Abfichten hat er sich nicht ausgesprochen; F ces hôtels ne sont pas le ~ mot de la propreté diese Gasthöfe sind nicht besonders reinlich. — II. s. 1. der, die das Letzte (der Reihenfolge nach): il arrive le ~ er kommt zuletzt. 2. Niedrigste(r), Geringste(r). 3. Jüngste(r). — III. ~ s/m.

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

dermo... v. dermato...

Spiel u.: letzter Schlag, Streich, Zug u., Letzter.

dernièrement (där-nä-r'ing'g) [dernier] adv. leztlin, jüngst, neulich, vor kurzem.

dernier-né (nä-ne') s/m. Letztgeborene(r).

dérober (de-rö-be') [rober] ① a. I. v/a. 1. et. heimlich entwenden, stehlen (auch abs.): F s'il a du bien, il ne l'a pas ~é wenn er et. besitzt, so hat er es redlich erworben. 2. durch Überraschung oder List nehmen, rauben. 3. bestehlen. 4. ~ quelques moments à ses affaires j-n Geschäften einige Augenblicke entziehen; faire qc. à ses heures ~ées sich zu et. die Zeit abknapp(jen). 5. den Blicken u. entziehen, geheim halten: escalier ~é Geheintreppe f. — II. se ~ 1. verschwinden: se ~ à la vue sich den Augen entziehen. 2. se de q. j. heimlich verlassen. 3. sich verbergen; versteckt jn. 4. fehlen: ses genoux se ~ent sous lui seine Kniee brechen unter ihm zusammen.

dérochage (de-rö-ſchä'g) [dérocher] s/m. Metallurgt.: Abbeizen n (= décapage).

dérocher (de-rö-ſchä'g) [rocher] ① a. v/a. ein Metall abbeizen (= décapage).

dérogation (de-rö-gä-ſi-ön) [It.] s/f. ~ (à qc.) 1. dt. Beeinträchtigung (in et.). 2. Abweichung von einem Vertrage u.; Verstöß m gegen Wohnheiten.

dérogatoire (de-rö-gä-tä'r) [It.] a. dt. 1. beeinträchtigend. 2. aufhebend.

dérogance (de-rö-gä'ſ) [déroger] s/f. Beeinträchtigung von Rechten u. (auch fig.).

dérogant, ve (de-rö-gä', ä't) a. (u a ch s.) ~ (à qc.) 1. aufhebend. 2. beeinträchtigend (in et.).

déroger (de-rö-ge') [It. deroga're] ① m. v/n. (~ à qc.) 1. dt. (einer Sache) zuwiderhandeln (ant. ne pas s'écarter), et. abstellen. 2. (in etwas) beeinträchtigen. 3. herabsetzen. 4. etwas Unwürdiges oder Standeswidriges thun. 5. (bsp. iro.) sich herablassen, fig. herunterkommen.

déroidir (de-rä-d'r) ② a. = déraidir.

dérompage (de-rä-pä'g) s/m. Papierfabrik: Zerschneiden n der Lumpen.

dérompoir (de-rä-pä'r) [dérompre] s/m. Papierfabrik: Lumpenschneide-Maschine f (= défilseur 2).

dérompre (dä-rä'pr) ④ a. (aber 3. pers. prés. sg. t) v/a. 1. ehm. rädern. 2. agr. ~ un pré eine Wiese umbrechen. 3. Zalkerei: ~ un oiseau e-n Vogel (seine Beute) niederstoßen. 4. W Papierfabrik: Lumpen zerreißen, schneiden.

déroquer (de-rö-fe') ① a. v/a. Schachspiel: den Gegner am Rochieren hindern.

dérougir (ä-rü-g'r) ② a. I. v/a. e-m Gegenstande die Rote benehmen. — II. v/n. u. se ~ die Rote verlieren. [puzen n des Rostes.]

dérouillement (de-rü-j'm'g') s/m. Abf- dérouiller (ä-rü-je') [rouille] ① a. I. v/a. 1. den Rost abputzen. 2. fig. f: a) manierlich machen, abschleifen; b) wieder aufstricken. — II. se ~ 1. den Rost verlieren. 2. fig. a) manierlich w.; b) sich wieder an eine (lange Zeit nicht geübte) Arbeit machen.

déroulement (de-rü-l'm'g') s/m. 1. Auseinanderrollen n. 2. fig. Entwickelfeure f. 3. W math. d'une courbe Erzeugung f einer Kurve durch Fort-Rollung einer andern. 4. W Weberei: Abbäumen n.

dérouler (de-rü-le') ① a. I. v/a. 1. ab-, auseinander-rollen, -wickeln (ant. enrouler); Rollen auf-, ab-laden; Weberei: abbäumen: le fil das Garn abhaspeln. 2. W math. ~ une courbe eine Kurve durch Fort-Rollung e-r andern erzeugen. 3. ausbreiten: le fleuve ~ ses eaux der Fluß ergießt seine Gewässer. 4. fig. entfalten. — II. se ~ 1. sich ab-, auseinander-rollen, sich entfalten; weit-sich ausbreiten. 2. fig sich entrollen.

dérouleur (de-rü-lä'r) s/m. Rostfnecht.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déroutant, ve (de-rü-tä'g') [dérouter] a. irre führend.

déronte (dä-rü't) s/f. 1. X unordentliche, wilde Schlacht, Auflösung geschlagener Truppen. 2. fig. gänzliche Niederlage einer Person oder Partei: F ~ mettre q. en ~ j. aus dem Felde schlagen. 3. fig. gänzliche Zerrüttung der Geschäfte u. j-s. — Syn. v. défaite.

dérouter (de-rü-te') [route] ② a. I. v/a. 1. vom rechten Wege abbringen (auch fig.). 2. fig. in Verwirrung bringen. 3. fig. j-s Maßregeln vereiteln. — II. se ~ 1. irre gehen. 2. fig. verwirrt werden.

derrière (dä-rä'r) [It. de re'tro] I. adv. hinten, hintennach (ant. devant): par ~ von hinten, hinterrück; aller au devant par ~ einem Unfalle geschickt vorbeugen; F sens devant ~ verkehrt. — II. prp. hinter (im Rücken). — III. s/m. 1. Hintere(r), After; v. court-monté. 2. Rückseite f, Hinterteil n eines Gegenstandes: (corps de logis de) ~ hinteres Hauptgebäude: fig. Ausflucht f, Hintertür f. 3. ~ les ~s d'une ville die entlegenen Teile einer Stadt; F faire rage des pieds de ~ mit den Hinterfüßen zappeln, fig. alle Anstrengungen für et. m. 4. W Hinterlage f eines Spiegels; Materie: (Hinter-)Grund (= champ 7). 5. X les ~s d'une armée der Nachtrab eines Heeres. 6. ↓ = arrière II.

derviche (där-wi'ſch), ~s (ä'w'i'ſ) [prj, b, arm] s/m. Dervisch, mohammedanischer Mönch.

des (vor cons. dā, vor vo. dā...) [a/f. dels] art. pl. (gebildet aus der prp. de und dem Artikel les, entspricht dem Genitiv und lateinischen Ablativ Pluralis) A. der, zu den, aus den, von den, über den ...; voilà qui va ~ mieux das geht so gut als möglich. — B. un-überlegt: I. nach bien, la plupart. — II. zur Bildung des sogenannten art. partitif im Romantiv u. rég. vor s.pl. 1. wenn das a. f-m s. folgt. 2. mit einem vorangehenden, aber mit dem s. zu einem Begriffe verwachsenen a.: ~ jeunes gens junge Leute (vgl. de I. 6). 3. F ils buvaient ~ vingt chopes sie tranken ihre 20 Seidel. — III. ~ Racine ein Racine, ein tragischer Dichter wie Racine. — Hom. v. dais.

des... (dä-...), auch dā-ſ... u. dā-f...), dés... (de-ſ...) [It. dis, de] Vorſte. ab..., aus..., ent... dēs (dā; siehe aber unten dās hier) [It. de, ex] I. prp. ⑧ m. Entfernung von einem Punkte, diesen eingeschlossen (vgl. depuis I.): von ... an. 1. Raum: il tomba malade ~ Amboise er wurde schon in Amboise krank. 2. Zeit: seit, von ... an, schon (gleich mit) ...: ~ l'aube mit Tages-Anbruch; ~ hier (dā-ä'r oder dā-ſä'r) von gestern an; ~ lors von dieser Zeit an; ~ demain gleich morgen. 3. Folgerung: ~ lors folglich. — II. ej. 1. ~ que (dā'-fä) sobald als. 2. † ~ que = puisque. — Hom. v. dais.

désabonner (de-sä-bö-ne') ① a. I. v/a. j-s Abonnement abstellen. — II. se ~ sein Ab. aufgeben. [Unterhalten losmachen.]

désaborder (ä-bör-be') ① a. v/a. von dem Abiegen n, Benehmen n eines Irrtums.

désabuser (ä-je') ① a. I. v/a. ~ q. (de qc.) j-m seinen Irrtum benehmen, die Augen (über et.) öffnen; enttäuschen (a. abs.). — II. se ~ (de qc.) von f-m Irrtum zurückkommen, sich eines Bessern besinnen: ~ez-vous de cela! glauben Sie das ja nicht!

désaccord (ä-rä'r; pl. meist ||) s/m. 1. W Mißklang. 2. fig. Uneinigkeit f; Zwist n.

désaccorder (ä-rä-be') ① a. I. v/a. 1. d verstimmen. 2. fig. veruneinigen. 3. Materie: ~ un tableau den Farbenton eines Gemäldes stören. — II. se ~ 1. d die Stimmung verlieren. 2. fig. uneinig w. 3. Materie: nicht passend abgeschattet sein.

désaccouplement (de-sä-lu-plä-m'g') s/m. Trennung f zweier Tiere nach der Begattung.

désaccoupler (ä-plä') ① a. I. v/a. 1. geparte Tiere oder Dinge von einander trennen. 2. Hunde loskoppeln. — II. se ~ 1. auseinander laufen. 2. sich loskoppeln.

1. **CARRUCAGIUM**, Tributum quod singulis aratris pro regni negotiis imponitur. Hujusce præstationis nomen tum primum auditum in Anglia. Ocasione narrat Scheda in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 293 : *Ann. Dom. 1013. Suenus Rex Angliæ ab Ailwino Monacho aduonitus est, ne a populo S. Edmundi, hoc est de Northfolc et Southfolc tributum exigeret : sed Suenus cum non exoravit. Nocte Purificationis S. Mariæ S. Edmundus Suenum apud Ganesburg lancea sua interfecit. Northfolciensis et Southfolciensis audito miraculo et nece Sueni Regis, dederunt S. Edmundo de qualibet carrucata terræ in toto Episcopatu 4. denarios annuos, quod usque modo ea de causa Carucagium est appellatum. Ejusmodi tributum revocavit rursus Ricardus Rex. Guillelmus Neubrig. lib. 5. cap. 1 : Præterea Rex sive pro liberandis obsidibus, apud Imperatorem relictis, sive etiam in sumptus belli cum Rege Francorum gerendi, tributum nūm usitatum universo regno indixit, a singulis scilicet Carucatis indifferenter geminatum solidum exigens. Eadem habet Brompton. ann. 1193. Matth. Paris ann. 1200 : Non permisit Vicecomitem colligere Carrucagium in sua diocesi ad opus Regis. Idem ann. 1224. et Matth. Westmonasteriens. : Regi... concessum est per totam Angliam Carucagium, de qualibet caruca 2. solidi argenti. An. 1235 : Eodem tempore cepit Rex Carueagium, scilicet duas marcas de caruca ad maritagium sororis suæ. Obtinuit etiam Carucagium in Campania Gallica. Computum Bladorum terræ Campaniæ ann. 1348 : Des Charrnes de Sainte-Mannehout, c'est assavoir de chascun bourgeois de ladite ville qui laboure de sa propre beste, un sextier d'avoine à la mesure de Troyes au jour de la S. Remy, etc.*

CARRUCAGIUM interdum sumitur pro ipsa immunitate a tributo carrucagii. Rastallus : *Caruage, hoc est, quietum esse, si dominus Rex talliaverit totam terram suam per caruas. Nota quod un carue de terre est un plow land.* Vide Monast. Anglie. tom. 1. pag. 922.

2. **CARRUCAGIUM** sumitur etiam sæpe pro terris quæ aratro et caruca coluntur. Ita *Charuage* usurpat Consuetudo Vitriacensis art. 56. Diploma Theobaldi Campaniæ Comitis ann. 1224. [apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 919.] : *Primogenitus haberet illud castellum et feodu illius castelli, et Carrucagia, prata, et vineas, aquas et stagua quæ sunt parochiarum [parrochiatas, apud Marten.] illius castelli.* [Infra : Secundo natus haberet eam (villam) cum omni advantage de feodis, Carrucagiis, pratis, etc.] Regestum feodor. Campaniæ fol. 89 : *Feodum domus ejus super Alvam, et Carrucagium ejus, et homines ejusdem villæ.* Fol. 72 : *Guermundus de sancta Menoldi ligius de domo sua, et de Carruagio suo, quæ sunt apud Dampetram.* [Vide Charuagium.]

* Sumitur maxime pro terris, quæ propria earuca arantur, dominium. Charta ann. 1260. in Chartul. Buxer. part. 3. ch. 16 : *Ita quod ipsi abbas et conventus amodo terras ipsas non possunt in dominium vel Carrucagium eorum ponere.* Vide infra Charuagium.

† 3. **CARRUCAGIUM**, Medietas decimæ,

quam quis percipit. Vide Reportagium.

† **CARRUCARE**, Vehere carruca, Gall. *Charrier*. Leges Caroli M. apud Murat. tom. 1. Scriptor. Ital. part. 2. pag. 108. col. 2 : *Arare, seminare, runcare, Carrucare.* [* Vide Carricare, 1.] Statuta Synodali. Odonis Episcopi Tull. ann. 1192. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1179 : *Et quoniam gravis et intolerabilis plaga domibus Religiosorum imminet ex hoc, quod Potentes terræ boves seu cetera animalia vel carros ad Carrucandum sibi violenter diripiunt.* Vita B. Arnulfi tom. 5. Junii pag. 617 : *Fruges saccis impositas ad monasterium Carrucaret.* Vide Carriere 2. et Caplin.

† **CARRUCARIUS**, CARUCARIUS, Ductor carrucæ, sive pro curru sumitur, sive pro aratro. Testamentum J. de Nevill apud Madox Formul. Anglie. pag. 428 : *Item volo quod ce. marcæ... distribuuntur inter Carucarios, plaustrarios et custodes animalium meorum.* Ulpian. (D. 19, 2. 13.) : *Si cisiarius, id est Carrucarius, dum cæteros transire contendit, evertit cisiium, etc.* [* Chart. ann. 1353. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 363.]

CARRUCATA, Tantum terræ, quantum uno aratro coli potest in anno, a *ploughland* dicunt Angli. Matth. Paris ann. 1251 : *Vix duas terræ Carrucatas dignoscitur habuisse.* Charta Balduini Franciæ Cancellarii ann. 1047. apud Hemereum in Augusta Viromand. : *Habetur ergo ibi terra quantum Carrucæ sufficit ad laborandum.* Alia Othonis Comitum Viromand. apud eundem : *Cum terra arabili, quantum satis est tribus Carrugiis.* [Super duobus Carrugiis, in Charta anni 1220. apud Chesnium inter Probat. Hist. Bethun. lib. 3. pag. 110.] Charta Henrici Regis ann. 1036. apud Loisellum in Hist. Bellovac. : *Arabilem terram quantum uni Carrucæ per totum annum sufficere possit.* [Caruca dimidia, pro Carrucata dimidia, apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 207. Terra nūius Carrucæ, in Hist. Beccensi MS. pag. 170. ex Archivis ejusdem Monasterii.]

[** Carrua pro Carrucata in Polyptych. Fossatens. cap. 5.] Charta Henrici V. Regis Angl. tom. 2. Monast. Angl. pag. 968 : *Terra ad unam Carrucam.* Vide Silvestrum Giraldum lib. 2. Itiner. Cambr. cap. 1. Lambertum Ardensem pag. 152. 154. Hist. S. Martini de Campis pag. 330. 366. 408. 509. Spicilegium Acherianum tom. 13. pag. 289. etc. Scriptoribus Gallicis, *Carnée de terre* dicitur, Littletoni sect. 262. et in tom. 2. Monastici Angl. pag. 214. In Regesto Feodor. Franc. fol. 73 : *Othan de Encre homme tient Charuée de terre à Grosse-forest.* Cujusmodi autem et quotæ quantitatis fuerit apud Anglos Carrucata, docet Charta Ricardi I. Regis Angliæ tom. 2. Monastici pag. 107 : *Et circa locum illum viginti Carrucatas terræ, scilicet unicuique Carrucatæ sexaginta acras terræ, ad pertieum nostrum, videlicet viginti quinque pedum.* Apud Edw. Cokum, et in Charta, quæ habetur tom. 2. Monast. Anglie. pag. 25 : *Duodecim Carrucatæ faciunt unum feodum Militis.* Fleta lib. 2. cap. 72. § 4 : *Castagia carrucarum seiri poterunt per hanc rationem, ut terræ sint tripartitæ, tunc nūies 20. acere faciunt Carrucatum, eo quod 60. in hyeme,*

60. in quadragesima, 60. in æstate pro warecto debent exarari. De terris vero bipertitis, debent ad carrucam octies 20. acræ computari, ut medietas pro warecto habeatur, et medietas alia in hyeme et quadragesima seminetur. Charta ann. 9. Ricardi I : *Qui electi fuerant et constituti ad hoc negotium Regis faciendum, statuerunt per æstimationem legalium hominum, ad uniuscujusque carrucæ wainagium centum acras terræ.* Vide Hida.

* Sexaginta acris constabat Carrucata apud Anglos, ut præter Chartam Ricardi I. a Cangio laudatam, docet Charta Henr. reg. Angl. ex Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 375 : *Confirmo abbatiæ S. Mariæ sanctique Laurentii de Belbec duas Carrucatas terræ, scilicet cxx. acras in foresta de Leons.* Apud nos vero quinquaginta arpenta continebat, ut colligitur ex Ch. ann. 1242. in Lib. albo epise. Carnot. : *Statuimus quod majores decimæ dictæ granchiæ, quæ nuncupatur Logia Hodeberti, sint canonicorum de Grandi campo ordinis Præmonstratensis, scilicet duarum Carrucatarum, id est, 100. arpentorum, quando fuerint extirpata.* Vide supra Carruata.

† **CARUCULA**, Eadem notione. Charta ann. 1184. ex Archivo Sanctimonialium S. Salvat. Massil. : *Quatuor præterea Caruculas terræ ante Joppen juxta flumen sitæ.*

† **CARUCATA**, pro Carruca, Aratrum. Madox Formul. Anglie. pag. 384 : *Et ad capiendum necessaria mea de meremio ad Carucatas, carras, carectas, hercias, attilia et alia minuta pro terris meis.*

† **CARUCATA BOUM**, Boves jugatorii unam trahentes carrucam. Kennettus Antiquit. Ambrosden. pag. 135. in Donatione Gisberti Basset : *Et pasturam in mea dominica pastura ad tres Carucatas Boum trahentium una cum bobus meis trahentibus.*

* **CARRUCATIVUS**, Aratorius, ad carrucam seu aratrum pertinens. Charta Th. dom. de Vervino ann. 1210. in Chartul. S. Joan. Laudun. : *Quicumque fuerit manens in villa de Fontanis, si habuerit equos Carrucativos, de unoquoque equo unum galletum bladi mediocris;... de duobus Carrucativis bobus unum galletum; de duobus Carrucativis asinis unum galletum* Vide Carruca 3.

† **CARRUCATOR**, Ductor carrucæ seu carri, Gall. *Charretier*. Charta Nicolai Abb. Corbeiensis ann. 1158. ex Tabulario ejusdem Abbatie : *Dicens esse sui juris, instante tempore Augusti mensis, se positurum in campis nostris secatores segetum, Carrucatores frugum decimarumque in horreo nostro, etc.*

† **CARUCATUS**, pro Carrucata, Tantum terræ, etc. Vide Hardwices.

† 1. **CARRUCHA**, Carrucæ opus a vassallis Domino debitum. Hist. Mediani Monasterii pag. 327. in Charta anni 1261 : *Homines dictæ villæ... furcam et falcem et sacrum et Carruchas et vecturas annonæ et feni, et omnes alias consuetudines quas mihi debebant... persolvent Ecclesiæ memoratæ.* [* Vide Forcellinum in Carruca.]

† 2. **CARRUCHA**, Navis. Vide Carruca. † **CARRUCHARIUS**, Ductor carrucæ. Vide Muloesiarius.

† 1. **CARRUCIA**, vel **CARRUCIUM**. Lit-

eræ Hugonis Archiep. Senon. in Tabulario Calensi pag. 134 : *Concessit in eleemosina prædictæ Ecclesiæ de Kula in pleno Capitulo, quod quidquid ædificaret et extrueret in eadem terra, sive in domibus, sive in granariis vel Carruciis, aut animalium quorumlibet nutrituris totum ex integro eidem Ecclesiæ post decessum suum remaneret.* Vel est locus, ubi carri, carrucæ et alia ejusmodi includuntur, vel forte carri ipsi et cætera quæ colonos spectant, agriculturæ instrumenta.

* *Charry*, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 500 : *Laquelle voule s'envoula au Charry, qui est devant l'ostel de Jehan Baudrot, auquel Charry les supplians la prindrent.*

2. **CARRUCIA**, Gemma marini cancri coloris. Ugutio.

† **CARRUGA**. Vide *Carruca* 2.

* **CARRUGATA**, ut supra *Carrucata*. Charta ann. 1223. in Chartul. S. Vincent. Laudun. : *Petens ab eis (monachis) decimam trium Carrugatarum terræ, quas dicebat se debere, si vellet, percipere pro sua parte decimæ, quam habebat in decimatione prædictæ parochiæ de Bautor.*

* **CARRUGENS**, Eadem notione, quam supra *Carrucativus*. Charta ann. 1332. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1098 : *Usum in tota foresta habere consueverunt..... de nascendi animalia sua asinina, equina, sive ovina, vel alia Carrugentia vel tirancia.*

* **CARRUGIUM**, Vectura cum carro, quam quis domino præstare aut pecunia redimere debet. Charta Milonis abh. S. Remig. Rem. ann. 1206. in Chartul. Campan. fol. 245. col. 1 : *Ceterum omnia Carrugia, et veteres census, et prata, et terræ et alia domania..... nobis remanerent omnino libera.* Alia Ludov. abb. S. Vitoni ejusdem ann. ibid. fol. 345. col. 1 : *Retinuimus etiam..... corveias, et aquas, et tria Carrugia : sed plusquam tria Carrugia non poterimus habere, quin domina comitissa et heredes sui domini Campaniæ in illis habeant medietatem.* Vide supra *Carrigium* 2.

† **CARRUGIA**. Vide *Carrucata*.

† **CARRUM**. Vide post *Carra*.

* **CARRUM** cum vento, vel sine vento, quod ubique ducitur sine bestiis, ejus formam et usum in præliis describit Guido de Vigevano in Opusculo MS. de Modo acquirendi et expugnandi T. S. cap. 12. ex Cod. reg. 9640. 3. Vide infra *Carrus* 2.

† **CARRUONUM**, ἀσβόλη. Glossar. Lat. Gr. f. legendum *Carbonium*. In Supplemento Antiquarii : *Carruorum, ἀσβόλη, Fuligo, carbo.*

* Adde ex Castigat. Cangianis : Codex S. Germ. Prat. *Favilla ex carbonibus.* Vide Glossar. Meursii in ἀσβόλην et in ἀσβόλην.

* **CARRUOPERA**, Vectura cum carro. Vide supra *Carriopepa*.

† **CARRUS FUNARIUS**, Vehiculum minus, quod funibus trahitur ab operariis. Hujusmodi frequens usus est in saxis mole majoribus transvehendis inter ædificandum. Lambertus Ardensis pag. 258 : *Rustici cum bigis maratoriis et Carris funariis calculos trahentes ad sternendum in viam molles et scapulariis seipsos ad laborem animabant.*

* **CARRUSTA**, Carrus, rheda, vehicu-

tum. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 144 : *Equos suos et Carrustan suam pacifice ducentes.* Vide *Carruca* 1.

† **CARRUTAGIUM**, Medietas decimæ frugum, quam quis percipit. Vide *Reportagium*.

* **CARSALATA**, Caro sale aspersa, Gall. *Lard, petit salé*. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 46. col. 1 : *Item plus solverunt pro tribus libris lardi sive Carsalate, pro dictis pisis decoquendis et parandis, etc.*

* **CARSAMATIUM**, Eunuchus, spado. Luitprandus lib. 6. cap. 3 : *Obtuli mancipia quatuor Carsamatia Imperatori nominatis omnibus gratiosiora.* Carsamatium autem Græci vocant amputatis virilibus et virga Eunuchum, quos Verduenses mercatores ob immensum lucrum facere solent, et in Hispaniam ducere. Lipsius Cent. 3. Epist. 44. et Spelmanus a garço, seu garcio, nostris Garçon, vocem effictam augurantur. Quod si ita est, Eunuchos voce barbara ut imberbes, ejusmodi sunt *Garciones*, appellaverint Græci. Sed aliunde videtur originatio petenda, cum vox *Garcio* efferratur per G. Vide Glossar. med. Græcit. in Καρτσαμάδες, col. 596. D.

1. **CARTA**, pro *Quarta*, vulgo *Quarte*, Mensura frumentaria. Tahul. S. Flori in Arvern. : *Unam Cartam siliginis et unam Cartam frumenti.* Alibi : *Cartones siliginis, etc.* [Inventar. Recognitionum de Vouta Diocesis Vivar. tom. 2. fol. 343 : *Sub censu unius Cartæ et unius carteriæ frumenti.* Fol. seq. : *Sub censu duarum Cartarum et unius carteriæ frumenti.* Inventar. Piquet num. 18. cap. 41. de Volta fol. 14. in Archivo Principis de Rohan : *Item, quinque Cartas et duo civaderia cum dimidio frumenti.* Non semel occurrit in eodem Inventario, et in Chartis Aquitanis, et passim in Regesto 87. Chartophylacii Regii. Vide *Quarta* 1.]

Notat Ughellus tom. 7. Italiæ sacræ pag. 485. diocesis Salernitanam dividi in 16. partes quas hic *Cartas* vocant, seu Archipresbyteratus. Ubi *Cartas*, pro *Quartas*, dici opinor, id est, regiones, nostris *Quartiers*.

† **CARTA RASA**, non ad cumulum. Vide *Chartharasa*.

† **CARTA SALIS**, in Codice MS. Monialium S. Thomæ juxta Montem Brisonium apud Stephanotium tom. 5. Fragm. Hist. : *Anno 1206. Nobilis Comes Forensis dotavit hanc domum Monialium, qui dedit nobis libertatem hominum et unam Cartam Salis in unoquoque Sabbato in foro Montis Brisonii.*

† 2. **CARTA**, Species præstationis agrariæ. *Madox Formul. Anglic. pag. 374 : Ego Ricardus de Waletum quietum clamavi... Deo et Ecclesiæ S. Margarete de Pochheleia et Canonicis ibidem Deo servientibus, redditum xx. sol. et regale servitium, et wardas, et esceitas, et Cartam, et quidquid juris, etc.* Vide *Quarta*.

† 3. **CARTA**, Pars domus, Gallice *Appartement, Quartier*. Statuta Monasterii Fraxinorensis anni 1255. apud Stephanotium Frag. Hist. tom. 5 : *Dominus Abbas habeat socium presbyterum, qui secum vadat, et in Carta sua jaceat et quiescat.*

* *Carrée*, pro *Parva camera*, in Lit. remiss. ann. 1402. ex Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 2 : *Lesdiz supplians tirerent ledit Aujart hors de ladite chambre en la Carrée ou bouge dudit hostel.*

4. **CARTA DECADA**. Anastasius Bihl. in S. Silvestro PP. pag. 15 : *Cartas decadas 150. aromatum lib. 200. Nardini olei lib. 200. Infra : Hybromias præstans solidos 450. Cartas decadas 200. aromata cassiæ lib. 50.* Ubi quidam Codices MSS. habent *Chartas decadas* : alii, *Cartha decadas* : alii denique *Catedrechadas*. Quæ verba Salmasius ad Hist. Aug. de *Chartarum scapis* accipienda censet. Est autem *scapus*, ut habet Isidorus in Gloss. *certus numerus tomorum chartæ non scriptæ* : ita ut singuli scapi chartarum eo ævo non plures quam decem plagulas continerent, et singulæ chartarum decuriæ scapum unum efficerent. Nam res aliæ multæ per decurias venundari solebant. Trehellius Pollio in Claudio : *Pellium tentoriarum decurias triginta.*

* **CARTACIO**, An mendose pro *Cardo*? Charta ann. 1158. apud Cencium inter Cens. eccl. Rom. : *Corporaliter investiti sunt ab eodem Buccaleone de ipso castro, cum omnibus pertinentiis suis, per Cartacionem portæ prædicti castri.* Vide *Anaticla*.

* **CARTÆ**, Folia lusoria, Gall. *Cartes*, in Stat. crimin. Saonæ cap. 30. pag. 61.

† **CARTAGIUM**, Mensura frumentaria f. eodem quæ *Carta*. Archivum Veteris Villæ : *Ex dono Bertrandi Nouel unum Cartagium frumenti. Cartagium avenæ,* apud Thomasserium in Biturig. pag. 73.

† **CARTALADA**. Vide *Cartalata*.

* **CARTALAGIUM**. Charta ann. 1200. in Histor. Insulæe. Barbaræ Lugdun. pag. 130 : *Salvis usagiis dictorum vavassorum intra villam, ut est in fornagiis, leidis, Cartalagiis, et aliis usibus mercati.* Vide *Quartagium* : [quod est *Quarta* pars vel vindemiæ, vel aliarum rerum, quam sibi contra jus asserbant domini feudales in tenentium suorum prædiis, agris, vel vineis. Hæc notio non videtur convenire loco laudato, ubi de juribus e mercato perceptis potissimum agitur : quare suspicio est, *Cartalagium* jus fuisse percipiendi *cartas* vel *cartales* e frumentariis mercibus in mercato venditis, ut *Coponagium*, jus est percipiendi *copas* ex iisdem mercibus. Vide in *Cupa* 5.]

* Vel ob ejus in mensurando usum. Charta ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 267 : *Medietatem reddituum Cartalagiorum pratorum et ortorum pro vj. lib. et x. sol. Turon.* Vide infra *Quartalagium*.

* **CARTALARIA**. [An idem quod *Cartalagium*?] Tabularium Brivatense ann. 1288. fol. 196 : *Erat enim quæstio et controversia... super jurisdictione, justitia et districtu Cartalarie Brivatensis.* Infra : *Cum ab antiquo Cartalaria Brivatensis sit et teneatur in 4. locis, etc. Item in diebus sabbatinis, et in diebus nundinarum fiat, teneatur Cartalaria in foro Brivatensi, et ubicunque ibi bladium communiter vendatur, jure Cartalarie fungetur, etc.* Et fol. 197 : *Cartalarii, scilicet illi, qui exercent officium Cartalarie nomine Capituli, ad hoc specialiter deputati* Vide *Quarta*, *Quartagium*.

* **CARTALARIUM**. Vide infra *Cartalarium* 2.

CARTALATA, seu **QUARTALATA**, Modus agri, quartam aripennis partem continens. *Quartelée de terre*, in Consuetud. Burbonensi cap. 36. Tabularium Prioratus de Paredo fol. 19 : *Et in alio loco in ipsa villa, ubi appellant Ad Bargim, unam Cartalatam terræ, et terminatur via publica in circuitu, etc.* Tabular. S. Dionysii de Capella diocesis Bitur. Ch. 104 : *Cartalata terræ, eminata terræ, sextariata terræ*. Hist. Abbatie Condomensis pag. 476. tom. 13. Spicil. : *Dedit B. Petro... unam concadam de terra et dimidium, et unam Cartaladam, ad fontem de Pisol.* [Charta anni 1238. apud Baluz. Hist. Arvernæ tom. 2. pag. 265 : *Alter vero, (Campus) situs est ibidem in territorio campi rotundi... et continet tres Cartalatas.*] Tabularium Abbatie S. Joannis Ambianensis. fol. 394 : *On fait prendre, lever et emporter toutes les dismes des ablaiz crueues en sept Couartiers de une piece de terre contenant 10. journeux.* Vide *Quarteria*.

CARTALATA, *Cartaronum*. Vide *Quarteralata*.

† **CARTALIS**, Mensura frumentaria. Rotulum sæculi XII. de Prioratu S. Pauli de Tartas in Archivo de Casa-Dei : *Duos mansos... ex quibus exeunt duo agni censi... et duo Cartales avenæ et duæ gallinæ.* Ibidem : *Bertrandus Willemi (dedit) unum Cartalem de ciuda.* Vide *Quartale* et *Cartallus*.

† **CARTALIS VINEA**, cujus fructuum quartam partem cultor accipit. Vide in *Quartagium*.

† **1. CARTALLUS**, Cophinus vel Canistrum. *Cartallus Græce, Ficella Latine*, apud Papiam MS. Gall. *Panier*. Deuteronom. 26. 2 : *Tolles de cunctis frugibus tuis primitias, et pones in Cartallo etc.* Ibid. 14 : *Suscipiensque Sacerdos Cartalum de manu tua ponet ante altare Domini Dei tui.* Jerem. 6. 9 : *Hæc dicit Dominus exercitum : Usque ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israel : converte manum tuam quasi vindemiator ad Cartallum.* Hinc emendandus est locus Epistolæ Honorii III. ad Priores Hiberniæ apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 875 : *Vinea fera tota... aruit, et vindemiator manum ad Carcallum non revocat.* Pro *Carcallum* enim legendum est *Cartallum*.

* Glossæ Bibl. MSS. ex Bibl. reg : *Cartallum, est canistrum vel cophinus, ut dicit Hugutio. Vas est vimineum, quod solent habere vindemiatores in aliquibus partibus.* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Cartalon, pennier ou cosuel.* Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7684 : *Cartallum et Cartallus, Hote à vendengeours.* [** Aliud ex cod. reg. 6744 : *Calatum, canistrum vel Cartallum.* Suidæ Κάρταλλος, κόφινος ὄξύ; τὰ χάρω.]

† **2. CARTALLUS**, Mensura frumentaria. Instrum. anni 1240. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 188. col. 2 : *Concessimus, ut de singulis domibus villæ de Moustreuil, ubi bos seu boves fuerint duos Cartallos avenæ ad mensuram fori Ambruniacensis recipiant annuatim; de illis vero domibus, ubi bos non fuerit, unum Cartallum avenæ tantum recipient.* Occurrit ibidem non semel, in Chartulario Prioratus S. Petri de Domina

fol. 101. de verso, in Archivo Majoris Monasterii, etc. Vide *Cartalis* et *Quartallus*.

† **3. CARTALLUS**, Gerisfolium, capsula gerendis chartis, Gall. *Porte-feuille*. Annales Bened. tom. 5. pag. 562. ex Ruperto. Hic relatis obtrektorum, qui primis ejus studiis et scriptionibus obstrepebant, diceriis, subdit : *Hæc et alia multo graviora surda aure præteriens, ut totus eram passensus ab ea, quæ me tacere non sinebat, dilectione verbi Dei, et primitias istas (Libros de divinis Officiis) et alia nonnulla in Cartallo meo cougessi.* Metaphorica locutio est ducta a *Cartallo*, prima notione.

* **4. CARTALLUS**, Quarta pars dolii, Gall. *Quartant*. Charta ann. 1168. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 608 : *In perpetuum concedo Deo et B. Mariæ et tibi Mathfredo abbati de Bonnacumba..... xx Cartallos olei singulis annis in meos olivarios.* Vide *Quartale*.

† **CARTALOGUS**, pro *Catalogus*, in Epistola Joannis II. Archiep. Lugdun. apud Mabillonium tom. 3. Analec. pag. 491 : *Quod facile deprehendere poteritis ex Martyrologio Venerabilis Bedæ Presbyteri et successoris ejus Oswardi, qui Cartalogum Sanctorum magna ex parte ampliavit.*

† **1. CARTAMENTUM**, Instrumentum, Charta. *Prout in Cartamentis et litteris inde confectis plenius continetur*, in quodam veteri Instrumento.

* **2. CARTAMENTUM**, Idem forte quod supra *Cartalagium*; nisi legendum sit *Carrementum*, Vectura cum carro. Vide supra *Carragium*. Charta Mathild. comit. Nivern. ann. 1226. in Chartul. Chuniac. : *Concessimus... quicquid juris, usagii, consuetudinis et exactionis in blado, in pecunia, in fossamentis, in Cartamentis, in gallinis, in corveis, in commendis, sive aliis costumis et omnibus aliis habebamus.*

† **CARTANARIUS**, Qui quartana febris laborat. Capitula general. MSS. S. Victoris Massil. : *Cartanariis vero provideat infirmarius in carnali tempore omni die in quo carnes licite comeduntur, etc.* Cod. MS. e Bibliotheca D. de Chalvet Senescal. Tolosæ de Dictis in Hæreticos Albigenses : *Et rogaverunt eum debilem et Cartanarium, quod veniret cum eis ad solaciamentum ad columbarium magistri R. Calviere.* Vide *Quartanarius*.

CARTANENSIS MONETA. Albertus Aq. lib. 2. Hist. Hieros. cap. 35 : *Pacti sunt ei dare 15. libras Cartauensis monete.* *Cartensis* dicitur Raimundo de Agiles pag. 165 : *Pictavini, Cartenses, Mansei, Lucenses, etc.*

† **CARTANIA**. Vide *Brogalia*.

† **CARTAPACIA**. Vide *Chartapacia*.

* **CARTARENCHIA**, **CARTERANCHIA**, Mensuræ frumentariæ species apud Arvernos aliosve, majoris scilicet quartæ dimidia pars, seu minor quarta, id est, *rasa*. Terrear. castel. d'Ibois ex Reg. 24. Chartoph. reg. fol. 2. rº : *Johannes Ymberti debet unam Cartarenchiam siliginis pro quodam campo, sito in territorio del Pohat.* Passim ibi. Terrear. villæ de Busseul fol. 1. vº : *Laurentius Bourquet confessus fuit se debere tres Cartareuchias, et tertium unius Cartareuchie frumenti.* Terrear. Apehonii : *Unum quarteyrouum siligiuis, quatuor cartonum*

Cartarenchiam. Infra : *Trium cartonum Cartarenchiam, et tertiam partem uniu quarteyronis siligiuis, etc.* Charta ann. 1305 ex Reg. 13. ch. 41 : *Une mine et une Quarterenge de blé.* Alia ann. 1464. in Reg. 199 ch. 418 : *Item en frouent huit sextiers, un Cartarenche et tiers de pouhardiere..... Item en seigle quatre sextiers, six quarteron.* *Quarteranche de pouhardiere.* Vide *Cartarencha*.

* **CARTARONCHIA**, Eadem notione, pro *Cartaranchia*. Charta permut. inter dom. de Brolio et præcept. de Carbonerio in Arvern. ex Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 388 : *Item Cartarouchiam avenæ et sex denarios censuales de quodam campo.* Vide *Cartarencha* et infra *Quartaranchia*.

† **CARTAIRA**, Pars quarta. Donatio Bernardi Atonis Vicecomitis Nemaus. pro Raimundo Cantarella ann. 1138. apud Baluz. Hist. Arvern. pag. 489 : *Quen visus est tenuisse pater tuus Bern. Pontiu. Cantarella et tu post eum, vel aliquis pro vobis, sive ad mejarium, vel terzarium vel Cartariam : hoc est, reddendo mediam vel tertiam, vel quartam partem fructuum inde provenientium.*

† **CARTARIATA**, **CARTIATA**, Modus agri, idem, ut videtur, qui *Quarteria*, continens quartam partem jugeri, nostri *Quartier*. Charta Gisbertæ Abbatissæ S. Salvatoris apud Stephanotium tom. 10. Fragm. histor. pag. 260. n. 1450 : *Donamus tibi... quinque Cartiatis de terra culta, et quintam partem de alia Cartariata.* Vide tur utrobique legendum *Cartariata*.

* **CARTARITIA**, Pensitatio, quæ pro habenda charta scholaribus fiebat. Stat. ant. Cumanæ cap. 31. ex Cod. reg. 4622 fol. 33. vº : *Potestas teneatur.... facere dare et solvere cordaritiam et Cartaritian quolibet anno ante festum S. Andreæ scholaribus Cumarum.*

CARTARIUS, [Modus agri, Gall. *Cartei de terre.*] Vide *Quartarius*.

* **CARTARO**, Mensura frumentaria Charta ann. 1346. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 530 : *Item pro clij. conquetis avenæ..... quarum xij. faciunt unum Cartaronem, quia mensurantur et solvuntur in pleno..... computando Cartaronem avenæ ac tres solidos Turon... Item pro lv. conquetis frumenti..... quarum undecim faciunt unum Cartaronem, quia mensurantur et solvuntur in raso..... computando Cartaronem ad undecim solidos Turon.* Vide supra *Cartarenchia* et infra *Carto* 1.

* **CARTARONCHIA**, Vide supra in *Cartarenchia*.

† **CARTARONUM**, Quarta pars libræ, Gall. *Carteron*. Consuetudines Tolosæ Rubrica de emptione num. x : *Usus et consuetudo est Tolosæ, quod quilibet venditor usitatus rerum ponderis debet tenere certum pondus scilicet quintale, et medium quintale, et libram, et mediam libram, et Cartaronum, et medium Cartaronum, etc.* Alii legunt *Quartaronum*. Vide in hac voce.

* **CARTATA**, Modus agri, quartam aripennis, seu jugeri partem continens, idem quod *Cartalata*. Terrear. castellanæ d'Ibois ex Reg. 24. Chartoph. reg. fol. 130. rº : *Pro quinque sextariatis et tribus Cartatis terræ sitis in territorio de Monsalhas.* Ibid.

ol. 131. v°. : *Pro quinque Cartalatis terræ. artelée*, in Charta ann. 1384. ex Reg. 126. h. 64 : *Item une piece de terre contenant wiron une Cartelée de terre. Vide Cartelita.*

* **CARTATICUM IMPERIALE**, Unguenti genus. Epist. 1. Hugon. Metelli ad S. ern. tom. 2. Monum. sac. antiq. pag. 322 : *componunt unguenta ad tollendos morbos mentis efficacia; componunt Cartaticum imperiale, quod ardorem febrium spirituum mitigat. Ubi metaphorice usurpatur. [** Κατακτατικὸν φάρμακον, Purgativum.]*

CARTATORIA. Charta ann. 1027. apud Ghellum tom. 7. pag. 594 : *Debent dare anni anno tempore vindemiarum octo lanras de musto mundo, quorum quæque habeat octo linguas juste Cartatorias, et puteolum unum quod exierit de terra, cum vinea ejusdem Monasterii quæ dicitur esse in loco rancoario, et intra ipsam terram cum vinea, faciendum quod voluerit.*

* **CARTAYRAGIUM**, f. Quod pro Chartis præstatur. Charta ann. 1343. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 232 : *Item pro notaria arguantum (f. marquantium) et Cartayrago ad sex denarios pro focco (sic) in reddi, etc. Vide Chartaticum et infra Martare.*

† **CARTAYRONUM**, Quarta pars mensuræ, et ponderis, Gall. *Carteron*. Statuta Episcoporum Massil. pro Monialibus S. Salvatoris ejusd. nrbs : *Detur singulis Monialis duas libras panis et unum Cartayronum ni.* Charta ann. 1381. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Sacrista S. Genesii tenetur nis singulis in Natale Domini dare domino priori unum entortitum quatuor lib. cere et unum operatum sine fraude, et unum Cartayronum quintalis candellarum operatum de cepo; hoc est 25. libras, cum quintale sit centum librarum. Vide Carteronum.*

† **CART-BODY**, ex Anglico *Cart*, *car*, et *Body*, corpus, id est, Pars carri æcipua, quæ rotis et axe sustinetur. Kennetius Antiquit. Ambrosden. pag. 550 : *pro sarratione et dotatione unius Cartody, etc.*

CARTBOTE, ex Angl. *Cart*, carrus, et *te*, compensatio, reparatio, etc. Vide in *ousebote*.

CARTEA, **CARTEIA**, ex Gallico *Chartée*, ut efferunt Belgæ, *Cartée*. *Carteia* pium, *Carteia* carniū, *Carteia* lanæ, etc. Charta telonei S. Bertini, in Tabulario eisdem Ecclesiæ. [*Cartea* in MS. Cathedralis S. Audomari.]

† **CARTEFER**. Instrument. anni 847. ad Mahill. de Re diplom. lib. 6. Charta : *Carteferum ad manendum et vineam et atum, simul continentes bunnarium unum dimidium. Videtur esse pro Curtifer, sed vide post vocem Cortis.*

† **CARTEIA**. Vide *Cartea*.

† **CARTEIRATA**, Quarta pars arpennis u jugeri, apud Stephanotium Antiquit. ecitan. part. 2. pag. 471 : *Testamentum willelmi Domini Montispessulani... infirmitate prope pontem de levio dat vii. Cartiratas vineis in terminio de Salzeto. Vide Cartariata.*

† **CARTEIRONUM**, Quarta pars mensuræ majoris, sive liquidorum sit sive ari-

dorum. Statuta Massil. pag. 170 : *Quoties vinum præconisatur ad vendendum... inquire teneantur... an mensuræ justæ sint, dozenum et medium dozenum, et Carteironum, et poizale, et meillairola, et Carteironum et emina bladi, et salis, et cæterarum rerum mensurandarum.*

* **CARTELARIUS**, f. Notarius, scriba, aut Chartarum opifex. Charta ann. 1243. in Chartul. Pontiniac. pag. 200 : *Johannes pelliparius et Stephanus Cartelarius, etc.*

* **CARTELETUS**, Quarta pars mensuræ vel dolii, Gall. *Quarte* vel *Quartaut*. Inventar. MS. bonorum Raym. de Villanova ann. 1449 : *Hugo textoris (debet) xxj. Carteles vini. Vide supra Cartallus 4.*

CARTELLANA, Cartilago. Constantinus Afric. lib. 1. Pantechn. cap. 21 : *Sicut enim in pueris solidiora membra, ut Cartellana, nervi, atque ossa, humidissima sunt et tenerissima, ita contra in decrepitis siccissima.*

* **CARTELLARE**, In charta describere. Charta Caroli IV. reg. Franc. ann. 1322. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 459 : *Quam confirmationem Cartellari et penes nos retineri fecimus. Vide Inchartare.*

CARTELLARIL. Vide *Chartularii*.

1. **CARTELLUS**, Chartula. Concilium Biterrense ann. 1246. cap. 5 : *Præcipimus quod quæstores non permittantur in Ecclesiis aliquid populo prædicare, quam in indulgentiis D. Papæ et sui Diæcesani literis continetur : nec Cartelli vel cedulæ recipiantur ab eisdem, etc.* Concilium Burdegalense ann. 1255 cap. 2 : *Caveant insuper ne Cartellos a quæstoribus recipiant, nisi primitus diligenter inspectos, quod in iis nec major indulgentia, nec ampliora beneficia exprimantur, quam in literis supradictis. Eadem ferme in Synodo Nemausensi ann. 1284. sub finem. [Stephanotius tom. 1. Fragm. Histor. In Statutis MSS. Capitulorum general. Ordinis Artigiæ : *Ordinamus quod nuntiis, qui de Artigia de manu Sacristæ recipient breviam seu Cartellos Fratrum defunctorum, etc.* Vita Nicolai PP. III. ex MS. Bernardi Guidonis, apud Murator. tom. 3. pag. 607. col. 2 : *Tunc etiam reperta fuit... in tumultu memorato scriptura alia vetustissima in quodam Cartello in cera exterius undique cooperto... qui talis erat : Hic requiescit corpus B. M. Magdalene.*] Vox etiamnum usurpata in litteris diffidationum, quas *Cartels de deffy* dicimus.*

* Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 562 : *Verum quia ex hoc nullæ recognitiones fieri consueverunt, sed solum parvi Cartelli parti solventi clamorem antedictum tradi consueverunt; qui quidem Cartelli propter eorum modicitatem sæpius amittuntur, etc.* Adde Decis. Burdeg. Boerii Decis. 1. et quæ in voce *Cartellus* 2. allegantur : neque enim alio sensu videntur accipienda. Nostri *Cartel* et *Cartellet*, eadem notione, dixerunt. Leudæ regal. Biter. ann. 1540 : *Fesant Foy de Cartel ou albare.* Lit. remiss. ann. 1460. in Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 71 : *Le suppliant leur bailla ou fist bailler à ung chacun ung Cartellet ou rescript, contenant, etc.*

* **CARTELLORUM ELEEMOSYNÆ**, Quæ expositis schedulis una cum Reliquiis corrogantur. Stat. synod. eccl. Carcass. ann. 1315. ex Cod. reg. 1613 : *Presbyteri qui ex*

pacto habeant aliquid de eleemosinis Cartellorum, quos in suis ecclesiis exponunt parochianis suis, vel pactum faciunt hujusmodi, sunt interdicti.

† 2. **CARTELLUS**, ut *Cartallus* 1. Copiini species sen capsæ, in qua Sanctorum reliquiæ reponuntur. Chronicon Comodoliac. apud Stephanotium tom. 2. Fragmentorum MSS : *Ipsas (reliquias) et Cartellos carum huc et illuc per fossata et loca immunda dispersit. Instrumentum ann. 1404. ex Archivo S. Victoris Massil. : Repererunt pretiosas reliquias et ossamenta corporum beatorum S. Victoris et Sociorum suorum, et alia ossamenta et reliquias cum eorum albarellis sive Cartellis, cum quodam rotulo in pargameno descripto. [* Vide Cartellus, 1.]*

† 3. **CARTELLUS**, Mensura frumentaria. Seherus Abb. de primordiis Monasterii Calmosiac. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1198 : *Debet etiam tritum in horreo, quæ decem Cartellos continet.*

CARTENSIS MONETA, [* Italicæ monetæ species. Charta ann. 1359. in Antiq. Hortæ Fontan. pag. 416. inter Append. : *Cum salario mille librarum Cartensium et quinque librarum denariorum Papiensium.*] Vide *Cartanensis*.

* **CARTERANCHIA**, **CARTERENCHIA**. Vide supra *Cartarenchia*.

† **CARTEREGIUM**, Mensura frumentaria, in Instrumento Majoris Monasterii : *Lucia domina de Matignon pro anima Johannis filii mei defuncti, assensu Domini Stephani Guoion olim mariti mei, dedi, unam minam frumenti domui S. Martini de Lambulia et dimidium Carteregii ad mensuram de Matignon, in terra mea, quæ dicitur Baillivia in parochia S. Casti.*

CARTERENCHIA, Mensuræ Arvernica species. Tabularium Brivatense ann. 1255. 1268 : *Tres cartas ordci et quinque Carterenchas frumenti, etc. Una Quarterengia pressoragii, in Charta Philippi Aug. ann. 1181. in Tahuiar. Abbat. Barbellensis num. 34. Vide Cartarenchia.*

CARTERIA. Vetus Statutum de Mensuris apud Catellum in Hist. Tolosana pag. 227 : *Quod lapides mensurariæ S. Petri et S. Geraldii... exceptis illis quæ sunt de nucibus et de avena, debent esse coequales, et debent ire ad rasuram plenam, et debent trahi et esse de ratione Carteriarum cupri... Item quod Carteria lapidis sit de ratione Carteriæ cupri, et in emina, quod habeat duas Carterias æquales, et in medio cartonæ quatuor, totum ratione Carteriæ cupri, etc.* [Inventarium Recognitionum de Voita Diocesis Vivar. tom. 2. fol. 343 : *Sub censu unius carte et unius Carterie frumenti, trium carteyronorum cyvate et trium Carteriarum siliginis. Fol. seq. : Sub censu duarum cartarum et unius Carterie frumenti, et unius carteyroni avene. Et fol. 351 : Sub censu trium carteyronorum et unius Carterie cum dimidia avene. His in locis Carteria videtur esse minor carta, seu ejusdem pars quarta, et f. eadem mensura, quæ Carteyronum. Vide Quarteria.]*

CARTERIE, sunt in cacumine arborum, per quas funes trahuntur. Papias. [Arbor hic est malus navis.]

* Leg. forte *Carrerica* vel *Carrellia*, Tro-

chleæ, Gall. *Poullies*. Vide *Carrellus* 3. [* Vide *Carchesia*.]

* **CARTERIATA**, Modus agri, quartam *aripennis* seu jugeri partem continens, idem quod *Cartariata*, Provinc. *Carteyrado*. Charta ann. circ. 1060 : *Item (dedi) unam Carteriatam vineæ in clauso Poncii Ruffi*. Pactum ann. 1161. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 580 : *Dabo quinque modiatas terrarum et viginti Carteriatas vinearum in terminio castri de Dovallano infra dimidiam leguam*. Charta admort. ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 328 : *Item pro tribus Carteriatis vineæ, sitis ad podiale Raust, unam pueriatis frumenti*. Tabul. Flamar. ann. 1470 : *In qua quidem pecia nemoris possunt esse octo Carteriatæ terræ insimul contiguæ*. Vide supra *Cartata* et *Quartariata*.

† 1. **CARTERIUM**, Mensura annonaria, apud Lobinell. Hist. Britan. tom. 2. pag. 213 : *Quitavit in perpetuum mihi... decem Carteria siliginis et duo Carteria frumenti*. Vide *Carteria*.

† **CARTERIUM ARIETIS**, Quarta pars arietis, Gall. *Cartier*. Charta Gerald Abb. S. Joannis Angeriensis ann. 1385. ex Chartulario ejusd. monasterii pag. 464 : *Quibus (pauperibus) dantur a Cellerario quotidie 7. paves frumenti et totidem justæ vini, et carnes ad minus 2. Carteria arietis*.

† **CARTERIUM MOLENDINI**, Quarta pars, ut verisimile est, reddituum molendini. Chartular. S. Vandregesili tom. 1. pag. 1060 : *Noverint universi, quod ego Nicholaus de Depa... vendidi... Rogeriæ uxori Roberti Deo-donati... unum Carterium molendini tanerii, quod sedet in villa de Caudebec, quod habui pro mea proparte*.

† **CARTERIUM CERVI** a subdito venatore dandum silvæ domino, in Charta ann. 1233. ex Schedis Præsidis de Mazaugues.

* 2. **CARTERIUM**, Regio, vicus, Gall. *Quartier*. Charta ann. 1539. ex schedis D. Chaix Aquens. advoc. : *Item quoddam stabulum situm infra dictam villam Pertusii et in Carterio virorum, confrontatum cum carreria publica*. Vide infra *Carto* 4.

* **CARTERIUS**, Quarta pars ejusvis rei, Gall. *Quartier*. Charta ann. 1357. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 449 : *De quolibet cervo sive bicha medietatem unius Carterii ultimi, in qua pes teneat*. Transact. ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Quod talis venator... teneatur portare eidem domino... unum cadrantem sive Carteriam ejusdem talis animalis posteriorem*. Vide in *Carterium* 1.

† **CARTERONUM**, Ejusdem Originis, ac notionis non absimilis, pro Parte loci seu agri amplioris sumi videtur, in Charta ann. 1201. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 326. col. 2 : *Ego Constancia Conani Comitiss filia, Ducissa Britannie... quandam Abbatiam fundare decrevi; ad cuius situm et fundamentum locum elegi idoneum et honestum qui dicitur Cortinaria... Insuper dedi... Carteronium de monte Berole integre ad culturam; etsi non potuerit sufficere ad usum quinque carucarum, in Laurenceria reliquum perficietur*. *Carteronium* in Charta Thossiacensi anni 1461 : *Domus ista sita est in Carterono de Challes*. Galli diceremus, *Située dans le Canton* vel le

Quartier de Challes. Nisi malis per *Carteronium* vicum intelligere : quod fere eodem redit.

* **CARTEYROLA**, Mensura vinaria. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 46. col. 1 : *Item plus solverunt Glaudio Fontayna pro una Carteyrola vini albi, empti pro collationibus et sena die prædicta factis, etc.* Vide supra *Carteletus*.

† **CARTEYRONUM**, **QUARTEYRONUM**, Mensura annonaria continens quartam partem *Quartæ*, seu alterius mensuræ amplioris. Inventar. *Piquet* n°. 18. cap. 41. de Vouta fol. 18. ex Archivo Principis de Rohan : *Item, unum cestarium frumenti cum uno Quarteyrono et tertiam partem unius Carteyroni frumenti... Item, unum Carteyronum frumenti, et tertiam partem alterius Carteyroni frumenti, quos serviunt dicti heredes*. Vide *Carteria*, et *Carteyronum*.

* **CARTEYRONUS**, Mensuræ liquidorum species. Vendit. facta abbat. S. Petri de Podio Araus. : *Duo barralia olei olivarum boni, mundi et mensurabilis ad mensuram villæ S. Spiritus, computando pro quolibet barrali olei xxiv. Carteyronos*. Vide *Carteyronum*.

* **CARTHARASA**, Mensura annonaria apud Burgundos. Tabularium Prioratus de Paredo fol. 18 : *Dedit... totam partem terræ suæ ubi seminari potest Cartharasa annonæ*. Forte dividenda vox, *Carta rasa*, seu *quarta* non ad cumulum. [Quin dividenda sit, nullus dubito. Vide *Carta* 1.]

* **CARTHESELLA**, Contractus matrimonii, ut videtur, vel Charta quævis ad matrimonium spectans. Chron. Bergom. ad ann. 1403. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 929 : *Facta fuit crida una in Bergamo mandando ad executionem literas DD. nostri, quod amodo non solvatur datum Carthesellarum de mulieribus nubendis, nec pro aliquibus dotibus*.

† **CARTIATA**. Vide *Cartariata*.

* **CARTIBELLUS**, Chartula, in qua expensi rationes per singula describuntur, Gall. *Mémoire* Comput. ann. 1503. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 82. col. 1 : *Consules exposuerunt circa præmissa et deppendencia ab eisdem, prout patet per le menu in quodam Cartibello ad partem descripto, etc.* Vide *Carticellus*.

CARTIBULA. Vide *Castibulum*.

CARTICA. Pelagius libello 10. num. 76 : *Videns autem Ægyptius vestitum mollibus rebus, et budam de papyro, et pellem stratam sub ipso, et modicum capitale de Cartica sub caput ejus, etc.* Hic hæret Rosweidus, sed indubie legendum *Carpita*. Vide *Carpia*.

† **CARTICELLÆ TRIUMPHALES**, Chartæ lusoriæ, chartæ pietæ ita sic dictæ, inquit Editor, ex supposito quod vox truffa, quæ lusum significat, sit derivata a Latina voce triumphus. Galli etiamnum dicunt *jouer à la Triomphe*, quod forte ludi genus primum fuit. Certe antiquissimum est ceteris cartarum ludi generibus comparatum. Vita S. Bernardi Senensis tom. 5. SS. Maii pag. 276 : *Larvales præterea facies, aleæ, taxilli, triumphales Carticellæ in forum deferbantur, omni igni tradenda atque comburenda*.

CARTICELLUS, Parva charta. Eadgarus Rex in Regulari Concordia Monachorum, apud Seldenum. ad Eadmerum pag. 147 :

Hoc exiguo apposuerunt Carticello. Seldenu legit *Codicello*, malim *Carticello*.

** **CARTICINEA DOMUS**, Casa stramento tecta seu palustri herba, quam sequioribus temporibus papyrum dicebant. Ita Marius Pap. Diplom. pag. 241. num. 48 not. 2. et pag. 364. num. 132. not. 4. ubi excitat Chart. ann. 1056 : *Ortus pomatum cum duabus domucellis Carticineis*. Alia ann. 1022 : *Domus de tendia terrinea scandalicia et Carticinea*. *Carticinea* etiam legendum censet in Chart. ann. 994. in Annal. Calmad. tom. 1. append. pag. 125 : *Domus terranea scandalicea Cartagnivea*. Alia ann. 1062 : *Domus terrinea scandalicea et Carticinea cum orticello post se*. Inde *Carticinium* dictum vult locum ubi tales herba crescunt in charta ann. 1166 : *De tota terrensmentaria cum pantano et Carticinio et pratalia, etc.* Videndum tamen an *Carticinea domus*, cum eadem semper *scindulicea* dicatur, sit laminis tecta; Chartam *plumbæ* enim pro lamina plumba habet Suetonius in Nerone cap. 20. Conf. *Corratio*.

* **CARTICINIUM**, Chartularium, codex in quo Chartæ integræ ex ordine descriptæ sunt. Cencius in Prefat. ad lib. cens. eccl. Rom. : *Census ipsos, sicut in thomis, Carticiniis et voluminibus regestorum antiquorum... inveni, etc.* *Charticinium* edidit Cangius et de Chartarum fasciculo interpretatur. [* Vide Marin. Pap. Diplom. pag. 221. num. 13. not. 4.]

* **CARTICIUS**, Chartaceus. Lib. cens. eccl. Rom. : *Item in quodam thomo Carticio, qui est in cartulario juxta Palladium, legitur, etc.* Codex Colbert. 2576. fol. ult. *Item in alio Carticio tomo legitur S. Papa Leo VIII. subdividisse B. Petro monasterium suum in Lotharingia, in episcopatu Tullensi, consecratum in honore S. Crucis*.

CARTICLUS. Charta Odonis Episc. Belvacens. anno 1140. apud Louvetum : *Concesserunt in elemosynam huic Ecclesiæ... scilicet Carticlum unum, et mansuram et majoratum*. Sed legendum videtur *Carticlum*, aut *Cartillum*.

1. **CARTICULA**. Gloss. Græco-Lat. : *Διαπύον, Carticula*, [Cœna.] [* An *Craticula*. Conf. Martial. 14, 221.]

* 2. **CARTICULA**, Chartula. Pontif. MS. eccl. Elnens. ubi de Dedicat. eccl. : *Pontifex parat reliquias in altari consecrando includendas,.... etiam ibi Carticulam de corio scriptam de grossa littera continentem, cujus reliquiae sunt ibi incluse*.

* **CARTIGRAPHUS**, Notarius vel Cancellarius. Charta Ædgaridi reg. Angl. ann. 960. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 397 : *Edikvinus regis domus Cartigraphus, jubente domino Ædgarido scripsi et in auditu presentium legi et subscripsi*. Vide *Chartigraphus*.

† **CARTILAGIUM**, forte Idem quod *Cartalagium*. Bulla Gregorii VIII. in Privilegiis Equitum Ordinis S. Joannis Hierosolymitani pag. 144 : *Neque aliquibus solvatis aliquam gabellam, passagium, pedagium, Cartilagium, nec teneamini ad reparationem murorum, fontium, pontium, vel viarum, etc.*

CARTILAGO. Gloss. Isidori : *Cartilagini, lardo bradone, an bacone?*

* **CARTILEGIUM**, Scrinium, locus ubi

Chartæ asservantur. Mirac. B. Rainaldi tom. 3. Aug. pag. 696. col. 2 : *Quæ diffusius et authentice scripta sunt per manum publici tabellionis et approbata testibus fide dignis, in quodam quaterno existente in Cartilegio ecclesiæ Ravennatis.*

* **CARTIOLOGIUM**, Eadem notione. Lit. prior. de Carit. in Chartul. Cluniac. : *Vobis supplicamus attentius et devote, quatinus in Cartiologio vestro perscrutari dignemini, etc.* Vide *Chartularium*.

1. **CARTO**, vel **QUARTO**, ut est apud Gariellum in Episcopis Magalonensibus pag. 143. Mensura frumentaria. Charta anni 1214. in 30. Regesto Archivi Regii Ch. 58 : *Similiter liceat nobis emere vineas et alias possessiones, Cartones vel tascas ad usum mensæ nostræ vel Canonicoꝝ, etc.* Ubi **CARTO** videtur esse idem quod in Charta Occitanica ann. 1306. in Regesto Philippi Pulcri incip. anno 1299. pag. 91. ex Tabulario Regio : *Item ducentas quinquaginta duas et dimidiam terræ ad agrarium, seu nonam partem in dicta villa et ejus pertinentiis sitas, quæ a nobis tenentur, pro quacum Cartonatarum qualibet debentur duo denarii ultra agrarium, qui sunt computati in dicta summa obliarum minutarum, quæ fuerunt æstimatæ valere comuni æstimatione 97. Cartones cum dimidia bladi, duæ partes frumenti, et media pars tertiæ partis siliginis, et alia media pars tertiæ partis avenæ, etc.*

Iis in locis, ut et in sequentibus, sermo est, si bene conjecto, de eo jure, quod **Quartagium** appellabant, Gall. *Quartelage*. Hoc sibi arrogabant domini feudales a suis tenentibus extorquendo quartam partem fructuum e prædiis, agris vineisque provenientium : quod quia præter jus et equum erat, pro quarta parte aliam exigebant minorem, aut eam commutabant in certam fixamque *Cartonum* frumenti aut vini quantitatem, pecuniæ censu interdictum addito, ut ex variis locis hic subjectis licet colligere. Libertates ann. 1209. concessæ per Raibaldum de Calma hominibus terræ suæ, Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 19 : *Folo quod vineæ eorum, quæ Cartonem dabant servitio, quintam tantum saumatam serviant.* Litteræ Humberti Diensis Episc. eod. tom. pag. 141 : *Sciendum vero est, quod in Cartonibus vini et censibus gallinarum, quas in dicto castro percipimus, debent prædicti Stephanus et Petrus Bouerii, et Petrus de Valle pro balia sua decimam partem accipere.* Conventio inter Adalardum Abb. S. Victoris Massil. et Wilhelmum Vicecomitem de villa Cathedræ ann. 993. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 350 : *Videbam terram S. Victoris membratim carpere, et cen a belluis particulatim dilaniare, ab Arnulfo scilicet Sabenco, qui fraudulenter acquisivit sibi Cartonem Cathedræ ab antecessore meo Bernardo, necnon a Wilhelmo Vicecomite, etc.* Statuta Eccl. Biterr. ann. 1360. apud eumd. Marten. tom. 4. Anecd. col. 632 : *Item moneamus semel, secundo, tertio et peremptorie omnes et singulos qui Cartones, procurationes, synodatica et assignationes nobis debent et Ecclesiæ Biterrensi, quod de ipsis infra xv. dies satisfaciunt ad plenum, ut tenentur.* **Quartagium** ad fixam frumenti, vel avenæ,

etc. quantitatem et ad certam pecuniæ censualis summam redactum fuisse, probat D. de Lauriere in suo Juris Gallici Glossario ex libertatibus incolis S. Palladii a Guidone de Soliaco Archiep. Bituric. ann. 1279. concessis, ex quibus hæc refert : *Pro quolibet casali sito in censibus nostris, et rebus pertinentibus ad casale, quod casale cum pertinentiis tenebant homines quondam tailliabiles, reddentur nobis viginti bocelli avenæ et viginti denarii Turonenses censuales, accordabiles, vel tantum, seu pro rata quam tenebant de casali.* Idem confirmat ex Consuetudinibus oppidi de Troy in agro Bituric. ubi sic habetur : *Item par ladite Coutume et droit prescrite de temps immemorial le dit Seigneur a droit de prendre sur chacun chezeau, étant audit censif six boisseaux marseche et trois paris de cens accordables, payables comme dessus, et pour demi chezeau trois boisseaux, et un denier obole pavisis, et pour un tiers ou quart à la raison dessus-dite, lequel Droit s'appelle Droit de quartelage, sur lequel le Roy prend un muid marseche de rente, à la charge de fournir audit Seigneur censivier un Sergent siefé, qui execute les debiteurs des droits d'icelui, par vertu de rolle du Receveur ordinaire du domaine du Roy.* Vide antiq. Consuetud. Bituric. pag. 112. 222.

* Chron. vet. ad ann. 1310. apud Catel. ad calcem Hist. comit. Tolos. pag. 153 : *Se vendidit tredecim libris Turon. Carto frumenti.* Charta ann. 1306. in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 84 : *Impositum fuit Francisco Pararrani duodecim garberios bladi sibi appropriasse furtive, et ab inde usque ad decem Cartones bladi vel circa . . . recepisse.* Quod autem supra additur circa *Cartonis* exactionem, ut minus considerate dictum, emendatur in *Quarto* 7. Vide ibi.

† 2. **CARTO**, Charta spissior, Gall. *Carton*. Acta SS. Maii tom. 6. pag. 174. de S. Jacobo Philippo : *Ex libro memoriarum antiquarum . . . Cartonibus rubris cooperto.*

* 3. **CARTO**, Quarta pars dolii, Gall. *Quartaute*. Charta ann. 1270 : *Cartonem racemorum, et servitium, quod est unius denarii annuatim, quem percipio in vinea Petri Bosse, et Cartonem racemorum et servitium unius denarii, quem percipio et habeo in vinea Guillelmi Bosse et dominium dictarum vinearum, etc.* Lit. ann. 1359. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 342 : *In et super quolibet Cartone vini mensuræ dictæ villæ, quod in dicta villa et ejus pertinentiis vendetur vel expendetur, dimidium obolum Turon.* Vide supra *Carteletus*.

* 4. **CARTO**, Urhis regio, Gall. *Quartier*. Charta ann. 1198. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 185 : *Eligantur de singulis Cartonibus, per quos civitas ordinata existit, quinque boni viri, etc.* Vide supra *Cartevinum* 2.

† **CARTOLA**, pro *Chartula*, in veter. Formulis Andegav. art. 32. et 40.

† **CARTOLARIUS**, pro *Chartularius*, in Præcepto Ludovici Imperat. ann. 821. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 78.

† **CARTOLOGUS**, quasi *Chartiloquium*, id est, quidquid chartæ dicant vel instrumenta. Epistola Gregorii Papæ IX. pro

Aldrici appellatione : *Sed sicut apostolicis est munitus præditiis, ita vestris fulciatur auxiliis, sitque ab omni sacerdotalis Cartologi laqueo, aut oppressione, vel judicio humano intactus.* Posset etiam *Cartologi* nomine intelligi Aldrici adversarius, qui ad suam causam deffendendam chartas et instrumenta proferebat.

CARTONAGIUM VINI, apud Boërium Decis. 246. Vide *Carto* 1.

CARTONATA TERRE, id est terra, vel terræ aut agri portio unius cartonis frumenti redditus. Charta anno 1300. in Regesto Philippi Pulcri incip. ann. 1299. num. 47 : *Tres Cartonatas terræ quæ faciebant agrarium ab antiquo Prioratu antedicto.* *Quartenata*, et *Quartonata*, in Charta ann. 1304. in 9. Regesto ejusd. Philippi Pulcri Ch. 86.

† **CARTOPHYLACIUM**, **CARTOPHYLAX**. Vide *Chartophylax*.

† **CARTORIUM**, Archivium, Tabularium. Acta SS. Julii tom. 2. pag. 173. de S. Elizabetha : *Si in Cartorii dicti Monasterii aliquæ amplius essent scripturæ.*

† **CART-SADEL**, ab Angl. *Cart*, carrus, et *Sadel* vel *Saddle*, Ephippium, seu illud stratum, quod imponitur equo currum trahenti, et cui insidet auriga. Kennettus in Glossario ad calcem Antiquit. Ambrosden : *Pro uno Cart-sadel, uno colero, cum uno pari tractuum emptis xiv. d.*

† **CARTUARIUM**, ut *Chartularium*, Gall. *Cartulaire*. Tabular. Pinnat. apud J. Moretum in Antiquit. Navarræ pag. 324 : *Hæc est Cartuarium S. Martini de Zircitu, etc.* Vide in *Charta*.

† **CARTULA**. Vide *Chartula* in *Charta*.

† **CARTULARE**, **CARTULARIUM**. Vide *Chartulare*, *Chartularium*.

* 1. **CARTULARIUM**, Bibliotheca publica. Codex reg. 4188. ad calcem Ord. Rom. auctore Cencio : *Juxta arcum Septem lucernarum templum Escolapii, ideo dicitur Cartularium, quia fuit ibi bibliotheca publica.*

* 2. **CARTULARIUM**, **CARTALARIUM**, **CHARTELAGIUM**, Reditus, qui ex *Chartulariis* seu regestis, in quibus merces inscribuntur, provenit; unde *Cartularius*, qui ea asservat, exigendoque vectigali præest. Memor. H. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1423. fol. 163. vº : *Dominus Johannes de Puligny miles, antea et de novo ordinatus in officio contrarotulatoris et crochet pedagii, revæ et Cartalarii S. Johannis de Losne.* Infra fol. 169. rº : *In officio receptæ Cartularii apud Cabilonem sur la Sone.* Reg. ejusd. Cam. ex Cod. reg. 8406. fol. 180. vº : *De Chatelagio (l. Chartelagio) pro iiij^{xx}. iiij. lib. per annum.* Et fol. 181. rº : *Le poix de la laine l. lib. le Chartellaige iiij^{xx}.* Memor. D. ejusd. Cam. ad ann. 1464. fol. 71. vº : *Johannes de Aurelianis institutus Cartularius portus S. Johannis de Loona.* Reg. A 2. ejusd. Cam. ad ann. 1321. fol. 41. rº : *A mestre Jehan, dit Maubour, de Lymoges est outroïé l'offic de estre Cartulaire et registreur des émolument des draps de la cité d'Albigois.* Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 129. Chartoph. reg. ch. 49 : *Jaçoit ce que pour le droit de la reve nous appartient douze deniers pour livre d'imposition et Cartulaire.* Adde Ordin. reg. Franc.

tom. 3. pag. 254. Neque alius a *Cartulario* esse videtur *Chartrine*, apud Thaumass. in Consuet. Bituric. pag. 226. Vide infra in *Clavaria*.

† **CARTULARIUS**, **CARTULATIO**, **CARTULATUS**, etc. Vide *Chartularius*, etc.

* **CARTULUM**, *Lo canistro, e cofino*. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide supra *Cartalus* 1.

† 1. **CARTUM DE VINEA**, f. Quarta pars iugeri vineæ, Gall. *Quartier de vigne*, in Donatione anni 1198. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 489.

* 2. **CARTUM**, Quarta pars reddituum ex aliqua re. Charta ann. 1170. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 39. col. 1 : *Dono et trade omnes partes, quas habeo in Carto molendini superioris de fonte, et quidquid ibi habeo vel habere debeo, etc.* Occurrit rursum in Ch. ann. 1175. ibid. col. 2. Vide in *Cartarium* 1.

* **CARTUNENSES**, pro *Cartusienses*. Vide in hac voce. Lit. Caroli V. ann. 1375. ex Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 1 : *Concedimus facultatem ut ipse locum, ecclesiam et habitationem dictorum Cartunensium fundare et dotare valeat de dicta terra sua Douberbus*. A Cartusianis montibus, *Cartusienses* dictos docet Cangius; qui rectius, auctore Valesio in Vales. pag. 83. *Cartusienses* appellarentur a vico *Catorissium* vel *Caturissium*, vulgo *Chatrouse*, prope primum eorumdem monasterium sito : cui sententiæ favere videtur Testam. Guill. dom. Montispe. ann. 1202 : *Monasterio Bonæ fidei, quod est de ordine Chartosse, etc.* Ut ut est de vocis origine, *Cartusienses*, non *Catursienses*, vocatos constat ab ipsis eorum incunabilis. Consule Vign. de Marvil. ejusdem ordinis monachum.

† **CARTURIENSES**, Idem Monachi, qui mox *Cartusienses*, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 363 : *Prope muros civitatis Nannetensis, ubi modo habitant Carturienses*.

† **CARTURIUS**, Species modii seu dolii vinarii. Chartular. S. Vandregesili tom. 2. pag. 1673. ann. 1227 : *Ego Rogerus Madane et Guermundus filius Anselii de Alpico cepimus ad colendum usque ad decem annos ab Abbate et Conventu S. Wandregisilli vineam suam de Alpico, quæ dicitur Blonda per medietatem vini ejusdem vineæ, et per duos modios ipsius vineæ de medietate nostra antequam aliquid vini de eadem recipiamus . . . Et ego Robertus Torpin cepi ad colendum ab eisdem Monachis ad dictum terminum vineam eorum, quæ dicitur Tiebout . . . per medietatem vini et per tres Carturios de medietate mea, etc.*

* Forte pro *Cartarius*, idem quod supra *Carto* 3.

CARTUSIENSES MONACHI, de quorum origine et instituto agit præ cæteris Jacobus a Vitriaco in Hist. Occid. cap. 18. Sic dicti a Cartusianis montibus. Vide *Cartunenses* et *Carturienses*.

† **CARUA**. Vide *Carrucagium* 1.

CARUAGIUM, Idem quod *Cariagium*, Bractono lib. 2. cap. 16. § 8.

† **CARVALLUS**, Lauri species Lusitanis. Aeta B. Tarasie tom. 3. SS. Junii pag. 501 : *Toto corpore conspersam ramusculis*

cinnamomi et rorismarini, immixtis quibusdam lauri, quam Corvillum vocant.

CARVANNA, **CARVANUS**. Vide *Caravanna*.

CARVATICUM. Idem quod *Carraticum*, Tributum pro carris transeuntibus. Diploma Ludovici Pii ex Tabul. Monasterii Fossat. fol. 8 : *Pontaticum, vel portaticum, aut Carvaticum, atque cespitaticum, etc.* Forte legendum *Carnaticum*. Vide in hac voce.

CARUBIUM, **CARRUBIUM**, **Quadrivium**. Charta Hugonis Archiepiscopi Genuensis ann. 1187. apud Ughellum : *Deinde littus maris continue usque ad Carubium Sardenarum, et ipsum Carubium totum, etc.* Ibid. : *Cum Carubio Corrigialium, etc.* Vetus Inquesta apud Puricellum in Ambrosiana Mediolanensi Basilica pag. 1133 : *Usque ad Ecclesiam parvam, quæ est juxta Carrubium Portæ Ticinensis.*

† **CARUBEUS**, Eadem notione. Bartholomæus Scriba lib. 6. Annal. Genuens. ad ann. 1227 : *Et de mandato dicti Pecorarii plures muri facti sunt propterea in pluribus Carrubeis et viis publicis Januæ civitatis . . . Insuper et muralia sive clausuras factas per Carrubeos in eorum contractis fecit penitus removeri*. Idem ad annum 1244 : *Dominus Archiepiscopus cum universo Clero, Milites quoque et Domine, ac universi de populo obviam venerunt ei (Papæ) et cum magna processione et lætitia, coopertis Carubeis civitatis pannis deauratis et cendatis, receperunt eum et adduxerunt in palatium Archiepiscopi.*

* Nostris olim *Carrouge*. Lit. remiss. ann. 1367. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 598 : *Le lundî ladite femme fu en esbat au Carrouge avec ses voisines*. Aliæ ann. 1405. in Reg. 160. ch. 15 : *Le suppliant passant parmi le Carrouge du Bouguerant, qui est au dessoubz de son hostel, etc.*

* **CARRUBEOLUS**, diminut. a *Carrubium*. Stat. crimin. Saonæ cap. 17. pag. 23 : *Usque ad Carrubeolum sancti Andreæ, per quem descenditur ad Quardam, etc.*

* **CARUBIELLUS**, **CARRUBIETUS**, Eadem notione. Decret. Frider. II. imper. ann. 1226. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 216 : *Et inde eundo usque in Carubiellum de Piganzolis; et inde eundo usque ad Viazolan et Carubiellum, quod est a mane clausuræ Andruzoli Ferrarii*. Stat. Genuæ lib. 6. cap. 13 pag. 159 : *Et quia inter domos in pluribus locis adsunt Carrubieti, nemo possit occupare dictos Carrubietos, nisi pro dimidia quisque versus suam domum tantum.*

CARUBLA, [An *Carruba*, Italis : nostris *Carouge*, Siliqua edulis ?] Monachus Florentinus de Expugnatione Acconis :

Nos in quadragesima cibis equinarum
Recreamur carnum et camelinarum,
Aliis rodentibus textas Carublarum.

† **CARUCA**, **CARUCAGIUM**, **CARUCARIUS**, **CARUCATA**. Vide *Carruca*, *Carrucagium*, etc.

† **CARUCATARIUS**, Colonus terræ servituti obnoxia. Kennetus Antiquit. Ambrosden. pag. 354. in Inquisitione reddituum Episcopi Lincoln. : *Summa reddituum Carucatariorum, si fuerint ad firmam xxii. sol . . . Summa gallinarum Carucatariorum et cotariorum cxiv. gallinæ.*

† **CARUCATUS**, pro *Carrucata*, Tantum terræ quantum una *Carruca* coli potest per annum. Vide *Hardwices*.

† **CARUCHARIUS**, Ductor *Carrucæ*. Vide *Mulocisiarius*.

† **CARUCHI**. Vide *Ccrachi*.

† **CARUCULA**. Vide in *Carrucata*.

† **CARUDA**, pro *Carruca*, Aratrum, Gall. *Charruc*. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 64 : *Et terram ad unam Carudam, et silvam quæ vocatur Bolbier*. Vide *Carrucata*.

* **CARUELLA**, Navis species. Bulla Sixti IV. PP. ann. 1479. ex Bibl. reg. : *Fuit humiliter supplicatum ut tibi tuas naves, Carucllas, carinas seu galeas, aut alia navigia mercibus onusta ad partes Turehorum . . . conduci faciendi . . . licentiam concederemus*. Vide *Caravella*.

† **CARULASTER**, βούπρις. Gloss. Lat. Græc. : *Adolescens grandis vel pinguis*.

* Cangius in Castigat. ad utrumque Glossar. : *Ms. Catulester. leg. Catulaster. Herald. Vide Catulaster*. [** *Carolastrum* aut *Ludoviculum* ap. Mon. S. Gall. lib. 2. cap. 9. et 10. Parvus Carolus.]

* **CARUNCA**, pro *Carruca*, aratrum. Charta Guil. comit. Nivern. ann. 1165. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 22. col. 2 : *Omnes ochas hospite et foco vacuas, Carunca S. Germani libere excolet*. Vide *Carruca*, 3.

* **CARUR**. Epist. Ammon. epise. de SS. Pachom. et Theod. tom. 3. Maii pag. 354. col. 1 : *Frater autem in eo (monasterio) fuit, Carur appellatus, quo nomine apud Thebeos, qui parte aliqua mutilus est designatur*.

* **CARUSIA**, Carrus duabus constans rotis, Gall. *Charrete*. Stat. Astæ pag. 10. vº : *Quod potestas non possit compellere infirmos S. Lazari, sive illos de dicta domo vel ecclesia ad præstandam vel dandam aliquam Carusiam alicui civi Astensi*. Et pag. 15 rº : *Debent facere (pontes) ita amplos et firmos, quod quilibet per ipsos ire et redire possint cum carro, Carusia, pede et equo*. Vide *Carrecta* 2.

* **CARUSIUM**. Vide supra in *Carrectum*.

† **CARWA**, An *cannabis*, Gall. *Chanvre* ? Si ita est, f. legendum *Cannava* vel *Canva*. Chartular. SS. Trinit. Cadom. fol. 83 : *Portant linum ad aquam et Carwam, et referunt et reddunt præsto, et linosium*.

* Instrumentum est quo *cannabis* mæceratur et conteritur. Provinciales *Carbar* dicunt, pro linum conterere.

† **CARUUM**, Vectigal, ex carris transeuntibus percipiendum, nisi malis esse pro *Carreda*. Charta anni 1114. apud Stephanotium tom. 2. Antiquit. Occitan. pag. 515 : *Censum qui nobis exit de Carnis, et omnia et in omnibus tam quæsitum quam acquirendum, etc.* Sed f. legendum, de *carris*.

* **CARUUS**, Panni species. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unam planetam de Carui viridi cum aurifrixio, etc.*

1. **CASA**. Isidorus lih. 14. Orig. cap. 12. et ex eo Papias : *Casa est agreste habitaculum palis, arundinibus et virgultis contextum, quibus possunt tueri a vi frigoris, aut caloris. Casa, hospitium*. Gloss. Græc.

co-Lat. : Καλύβη, *Casa*, *tugurium*, *pergula*. Ita apud Latinos Scriptores; sed apud Latino-Barbaros sumitur pro quovis ædificio: unde *Casas Regis* legimus in Lege Longob. lib. 2. tit. 17. § 1. [* Rothar. 378. Breviar. rer. fiscal. Carol. M. cap. 21: *Invenimus Casam regalem cum cameris* 2.] *Casas Dominicas*, in Lege Baiwar. tit. 1. § 14. [*Casam Dominicariam* in Actis SS. Benedict. sec. 4. pag. 158.] [* Vide Indic. general. Polypt. Irminon.] Tabul. Abb. Belliloci in Lemovicib. num. 53: *Casam meam indomnicatam cum ipso interposito, ubi ego visus manere. Cheze*, in Consuetudine Turonensi art. 248. 261. 273. 297. Juliodunensi cap. 27. art. 4. 5. cap. 28. art. 3. Cenomanensi art. 335 est id quod competit primogenito in feudo, *manerium* scilicet præcipuum, eum certa agrorum appendice. [* Vide *Massalicæ Casæ* in *Massa*, 5. et *Massaritiæ Casæ* in *Massaritia*.]

¶ *CASA*. Monasterium præcipue sub Meroveadis ex Mabillonii Diplomatica lib. 2. cap. 7. n. 1. Vide Sirmondum in Glossario ad ealeem Conciliorum Gallie, [* nec non Capitul. Carol. C.] et Annales Benedict. tom. 3. pag. 474. num. 73.

CASA DEI, *Ædes sacra*, *Ecclesia*. Chronicon Laurisham. ann. 779: *Dum ipsa Casa Dei vestita fuit ad præsens*. Capitula Caroli C. tit. 9. [* Capitul. Missor. ann. 353. cap. 3.]: *Ut missi nostri... requirant de Capellis et Abbatoliis ex Casis Dei a beneficium datis*. Occurrit passim.

Interdum bona ipsa Ecclesiæ *Casæ* dicuntur. Paulinus Epist. 21: *Ut in Casa Ecclesiæ terrulam, qua victum suum prouret, accipiat*. [* Vide Marin. Pap. Diplom. pag. 282. num. 84. not. 20. et pag. 300. num. 91. not. 8.] Hinc *Casati* dicti, qui ex bonis Ecclesiasticis beneficia acciperant, feudati Ecclesiæ, ut infra docemus.

** *CASA*, Taberna, loculamentum in quo mercatura tenuis exercebatur. Chart. ann. 251. in Thuring. Sacra pag. 316: *Quandam Casam inter antiquas cremistas Hallis sitam, contulimus, etc.* Infra: *Quod de Casa quam, que Cram vulgariter nuncupatur, etc.* Vide Haltaus. Glossar. Germ. voce *Kram*, vol. 1128.

2. *CASA*. Jo. de Janua: *Capis, dicitur cas quoddam, quod vulgo dicitur Casa*. Charta Joannis Archiep. Capuani ann. 301. in Sanetuario Capuano pag. 263: *tem corporale unum cum Casa ad aurum et imagines*.

* *CASABUNDUS*, *Instabile, e frustato*, in Glossar. Lat. Ital. ms. Festo: *Casabundus, rebro cadens*. Vide infra *Cassabundus*.

CASÆ, apud Gromaticos et Agrimensores dicuntur litteræ terminales, quibus iudiciorum auctoritatem, hoc est, significationem dederunt secundum artificium Agrimensuræ, et secundum notas Juris agrimensorii. Exstat de iis liber Innocentii editus inter Gromaticos. Hinc *Casales mensuræ*, *casalis*, *casalia*, et alia ejusmodi, de quibus sigillatim in Glossis ad Agrimensores.

¶ *CASACA*, Vestis species, Gall. *Casacue*, lacerna, chlamys. Litteræ Patentes Caroli V. Regis Franc. ann. 1367. pro Conspectu de forma vestium: *Folieturas tamen sindonis, vel Casacum in ipsis mantellis, vel vestibus liceat eis* (mulieri-

bus) *porture*. De vocis etymo vide Menagium.

* *CASAGIUM DOMNICATUM*, Domus præcipua. Charta ann. 964. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 829: *In Castagnulo manentes octo cum domnicato, ... Casagio domnicato in Flexo, terras et vineas in Flexo, cum omnibus quæ ad ipsum pertinent monasterium*. Vide *Casa* 1.

* *CASAL*, Locus vacuus, ubi casæ ædificari possunt, idem quod *Casalinum*. Charta ann. circ. 1128. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 445: *In ipsa villa sibi retinet abbas juxta ecclesiam S. Sigolenæ unum Casal ab sa cort, sicut opus est monachis vel clericis; et juxta ipsum Casal item alium Casal, ubi emant et vendant quidquid voluerint de suo aver absque leida. Similiter in ipsa villa habebit abbas alium Casal, ubi faciant solum ad congregandum decimum et faciendum ortum*. Lit. admort. pro eccl. Vivar. ann. 1445. in Reg. 177. Chartoph. reg. ch. 151: *Item deux Casalz assis en la cité de Viviers*. Lit. remiss. ann. 1463. in Reg. 199. ch. 144: *Laquelle Katherine eut derechief certaines parolles avec la suppliant en ung vergier ou Cassal, assis audit lieu d'Agen*. Vide infra *Casalaria*.

* *CASALAGGIUS*, *Casa*, *tugurium*. Charta ann. 1224. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 295: *Boscos, bartas, domos, Casalaggios, estagiles, vineas et prata, etc.*

¶ *CASALAMENTUM*. Vide *Casamentum* 1.

* *CASALARIA*, *CASALERIA*, Locus ædificandis domibus seu *casis* idoneus certis constans limitibus, modus agri. Charta ann. 1286. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 237: *Promittimus vobis domino senescallo predicto, quod si totum territorium superius limitatum non sufficeret ad tradendum, concedendum localia, Casalarias ac arpenta omnibus illis, qui ad dictam bastidam venient causa inhabitandi, etc.* Consuet. novæ bastidæ de Trya ann. 1325. in Reg. 64. ch. 54: *Item quod consules et universitas dictæ villæ possint construere... in dicta villa... duas domos pietatis, quamlibet continentem unam Casaleriam terræ, in quibus pauperes Christi recipiantur*. Pariag. inter reg. et Bern. de castro Bayaco ann. 1321. ibid. ch. 732: *Habitatoribus dictæ bastidæ per plateas pro domibus construendis et ædificandis, et per cassaloca, et arpenta et Casalarias ad pagellam predictam dividantur*. Aliud inter reg. et abbat. Gemondi ann. 1322. in Reg. 65. ch. 53: *Dent pro quolibet locali domus seu plateæ; continente quinque blachiatas in amplitudine, et quatuordecim in longitudine v. denarios Tolosanos, et pro qualibet Casalaria continente quartam partem unius arpenti, tres denarios Tolosanos*. Vide *Casal* et *Cassicum*.

* *CASALERIA*, Eodem sensu, in Charta pariag. inter reg. et monast. Grandis-silvæ ann. 1290. ex Reg. 152. ch. 25: *Quodlibet airale seu platea pro domo construenda, habeat seu contineat quinque brachiatas in latitudine et quindecim brachiatas in longitudine, et quælibet Casalaria contineat quartam partem unius arpenti*. Vide infra *Cassero*.

CASALATICUM, *CASALAGIUM*, *Casa*, vel *tencementum* hominum de corpore, censui dominico obnoxium, [et census ipse ra-

tionem *Casalatici* Domino debitus.] Charta ann. 1234. in Regesto Comitum Tolosæ pag. 129: *Scilicet homines et feminas mihi pertinentes, et pertinere debentes, et scienter Petrum Duram, et infantes ejus cum suo Casalatico, et tenentia sua, etc.* Charta Ryosevendis Domine de Terminis ann. 1208. in 30. Regesto Archivi Regii Ch. 61: *Nos tenebamus in feudum albergam duorum Militum in unoquoque manso a Casalatico in hominibus qui soliti erant in villa vetula de Plairaco, scilicet in tribus mensis, et in villa de Businiaco in mensis quatuor, etc.* [Manumissio anni 1251: *Omnes generaliter res et bona et jura mobilia et immobilia eis pertinentia, ubicunque sint, vel de cætero habere seu acquirere potuerint, et specialiter totum Casalaticum, quod fuit dicti Guillelmi, etc.* Confirmatio compositionis cum Habitantibus Castri de Leucata ann. 1313: *Cum... homines dicti castri sint et esse consueverint ab antiquo homines de mansata, sive de corpore et Casalatico tam domini Regis, quam illorum a quibus dominus Rex habuit et de novo*. Ibidem: *Absolvimus prædictum locum, et singulos de eodem, et universitatem dicti loci, et singulos de ea, qui nunc sunt et pro tempore fuerint de omni mansata et Casalatico, et omnem servitutem et servitia, quæ a dictis hominibus levati consueverunt et levati possunt ratione dictæ mansatæ. Et infra: Ab omni mansata et omni genere servitutis mansatæ, et a corpore et Casalatico, etc.*]

CASALAGIUM, Eadem notione. Charta Alphonsi Comitis Pictav. ann. 1270. apud Catellum in Histor. Tolos. pag. 395: *Hugonem... hominem nostrum de corpore et Casalagio liberaliter manumittimus, etc. bona ipsorum tam mobilia, quam immobilia, de Casalagio, seu aliunde provenientia, etc.* [Saisimentum Comitatus Tolosæ ann. 1271. apud Lafallium tom. 1. Annal. Tolos. Instrum. pag. 15. n. 18: *Item quod Dominus Comes ex antiqua consuetudine percipiebat in dicta villa in certis Casalagiis triginta sestaria bladi, medium frumenti et medium avenæ annuatim, etc.*] Consuetud. Tolosæ 4. part. tit. de homagiis: *Item de immobilibus, scilicet de Cassalagio, vel feudis quæ tenentur a domino suo... nihil potest homo de corpore sine assensu domini ordinare*. Passim ibi. Tit. 38: *Homo ligius de corpore et Casalagio*. Charta ann. 1298. in Regesto Philippi Pulcri Fr. Regis ann. 1298. n. 18. ex Tabulario Reg.: *In quibus (hominibus) jus habemus... ratione vel occasione servitutis, quæ de corpore tantum, vel de Casalagio tantum dicitur, aut etiam de utraque, vel rerum Casalagii conjunctim, vel separatim, aut ascriptitatus, vel quasi, seu libertinitatis, vel cujuslibet alterius generis servitutis, etc.* Alia ibid. num. 33: *Ac etiam vendis, et foriscapiis, laudimiis omnium præmissorum, ac etiam Casalagiis, et servitiis, seu redditibus, nobis ratione Caselagiorum et pro ipsis Caselagiis debitis, etc.* Consuetudo municipalis de Vallançay in Biturigib. art. 3: *Quand une personne tenant feu et Cheseolage dans les fins et limites d'aucune dismerie, etc.*

CASLAGIUM. Charta ann. 1306. in 2. Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. num. 59 ex Tabulario Regio: *Quarundam per-*

sonarum... quas dictus venditor asseruit esse servilis conditionis de corpore et Caslagio, et tenere in Caslagium, quatuor sextarios et unam quarteriatam terræ ad dictam mensuram, etc.

† **CASALE**, Idem quod *Casalaticum*. Veteres Consuetudines Bituricensis editæ a Thomasserio pag. 112 : *Quod pro quolibet Casali sito in censibus nostris et rebus pertinentibus ad Casale, quod Casale cum pertinentiis tenebant homines quondam talliabiles, reddentur nobis viginti bosselli avenæ, et viginti denarii Turonenses censuales accordabiles, vel tantum, seu pro rata quam tenebunt de Casali. Quæ sic Gallicæ redduntur in Consuetud. de Troy in eodem agro Bituric. : Item par luditte Coutume et droit prescrit de temps immémorial, ledit Seigneur a droit de prendre sur chacun Cheseau etant audit censif six boisseaux de marseche, et trois paris de cens accordables, payables comme dessus, et pour demi Cheseau trois boisseaux de marseche, et un dernier obole paris.*

* Accipi etiam videtur pro prædio rustico, casa scilicet eum certa agri portione, idem proinde atque *Mansus*. Reg. sign. Probus fol. 32 : *Bernardus Mandaers tenet de comite Casale domorum suarum cum curtilli, et debet inde j. sestarium siliginis. Charta admort. ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 328 : Item pro una borda, duabus punheriatis Casalis sitis ad rivetum, unum denarium Tolos. Chasal, eadem notione, in Ch. ann. 1303. ex Bibl. reg. : Un Chasal, qui fu Oudart Jouvenet, o toutes ses appartenances, soit en vergiers, haches, chasaus, mesons, aubraies, bois, bouissons, etc. Vide Casata 1.*

† **CASALE**, Casa, tugurium. Vita S. Nicolai de Rupe tom. 3. SS. Martii pag. 421 : *Abditorem igitur secessum quæsit in nemore suo, supra montem primo a patria sua lapide distantem; illic humile Casale sibi erexit.*

CASALE, Certus *Casarum* numerus, villa, suburbanum, προαγείον. Charta scripta Ravennæ sub Justiniano apud Brissodium de Formul. pag. 648 : *Ex Casale Petromano terræ. Bononiense, etc. Anastasius in Adeo dato : Multa ædificia nova augmentavit, sed et Casalia acquisivit. Will. Tyrius lib. 18. eap. 19 : In suburbanis, quæ vulgo Casalia appellant. Lib. 20. eap. 20 : Suburbanorum adjacentium, quæ nostri Casalia dicunt. Hugo Falcandus pag. 680 : Duas ei villas optimas, quæ Siculi Casalia vocant, dari fecit. [Liber de constructione eastris Saphet apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 368 : Habet castrum Saphet sub dominio et districtu suo Casalia, quæ in Gallico villæ dicuntur, plus quam 260. Charta anni 1184. ex Archivo Monialium S. Salvatoris Massil. : Concedo Casale... Margara cum territorio et pertinentiis... cum villanis omnibus... Concedo Casale Bethese, pro quo dominus et avunculus meus Rex Baldwinus Militibus templi singulis annis xl. bisantios valens contulit.] [* Charta Langob. ann. 765. ap. Brunett. pag. 586 : Terra pusetas in Casale Quarentule, etc.] Vide Raymundum de Agiles pag. 143. Will. Tyrium lib. 11. eap. 12. lib. 20. eap. 13. Matth. Paris, Bromptonum, [* Itiner. terræ sanctæ Fratris Ri-*

holdi in Guden. Syllog. Dipl. pag. 385. Epistol. Magist. dom. Theuton. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 263.] et alios passim. Dicitur et

CASALIS, masenl. gener. Anastasius Bibl. in S. Adriano PP. : *Civitatem Ravennatium, et Casales, ac omnium præsidia occupans. Infra : Ubi et alios plures fundos seu Casales, et massas... emere visus est. Histor. Translat. S. Guthlaci n. 17 : In hac rucicola quidam fundum, Casalem, paucaque novalia possidebat. Adde Diurnum Romanum eap. 6. tit. 11. eap. 7. tit. 22. Chartam Caroli Crassi Reg. apud Puricellum in Ambrosiana Basilica pag. 227. Casale, non semel occurrit apud Joan. Villaneum lib. 4. eap. 25. lib. 7. eap. 144. lib. 10. eap. 171. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. eap. 115 : *Vilains qui habitent es viles et es Casaux, ne puissent estre mis avant por temoins contre Comtes, ou contre Baron ou simple Chevalier.**

CASUALIS, [**CASUALUS**,] Eadem notione. Tabular. S. Cyrici Nivern. Ch. 22 : *In agro Magniacense, in villa Lursiaco, hoc est Casuales cum vineis et artilibus, ubi colligi possunt vini modii 50. Ch. 41 : Et quod vocatur a rusticis vetus Clausum cum Casuale et puteo. Et Ch. 85 : Cum pratis, masnilibus, Casualibus, et arabile terra. [Chartular. Monasterii S. Sulpicii Bituric. fol. xi. verso : In villa quæ dicitur Boscheto, hoc est, mansus meus indominicatus una cum Casuali, casis, domibus, edificiis, etc. Ibidem fol. 20 : Ibi est una Casualis, vineis, etc. Et fol. 22. quater aut quinques legitur : Terram arabilem cum Casualos.]*

CASALE OSTENDERE, Familiam et natales suos in jure probare. Observantiæ Regni Aragon. lib. 9. tit. de Salvis Infantionum faciendis § 4 : *Illi qui faciunt salvam (Infantionatus) non tenentur Ostendere Casale suis convicinis, quia hoc non pertinet ad eos petere, sed ad Dominum Regem, cum ipse certificari voluerit de Casali illorum, etc. Adde Foros Aragon. lib. 7. tit. de conditione Infantionatus, et tit. seq.*

† **CASALICUM**, in Charta Walardi ex Chartulario Ecclesiæ Aptensis fol. 129 : *Quantum visus sum habere in Casaliciis, curtis, exavis, vineis, campis, etc. Idem Chartul. fol. 125 : Cum ipso campo, cum ipso Casale, cum exago suo. Et fol. 118 : Cum casis, Casaliciis, curtis, sylvis, etc.*

† **CASALICIUM**, in Donatione Willelmi Comitis inter Aeta SS. Maii tom. 6. pag. 820 : *Cum casis, Casaliciis, campis, vineis, pratis. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. eol. 464 : Item pro solidis xx. dedit intra civitatem Reatinam Casalicium ad forum, et subtus muros ejus petias terræ et vineæ v. modiorum xxii. Casalicium hic pro domo sumitur.*

† **CASALICULUS**, ibidem eol. 369. in Bulla Stephani PP. IV. ann. 817. pro Monasterio Farfensi : *Inter ea casalem Pipinianum cum casis et vineis, seu olivetio, et colonis; item casalem Scandilianum peruncias viii. necnon et Casaliculum, qui nominatur Antiquus.*

† **CHAZALE**. Charta Adalardi Arvernorum Episcopi ann. 905. inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. eol. 130 : *In Montiniaco vineam unam cum Chazale unum*

et campo uno : hic Chazale non plures casas, sed unicam domum rusticam, ut alibi non semel ipsa vox Casale, potest designare.

† **CHAZALIS**. Charta Petri Armandi ex Tabulario S. Petri Solemniac. : *Dono unum Chazalem ad eleemosinam S. Petri, etc.*

* **CASALENUM**, Domus semidiruta, rudus, idem quod *Casalinum*. Consuet. Ncapolit. Mss : *Contra habente Casalenum, sive domum destructam, sive servitutes ejusdem Casalen et domus, etc. Inquisit. ann. 1371. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 433. col. 3 : Camera etiam habet..... curtin cum tenello, Casalenum, et turrim supra portam. Chasal, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 144. Chartoph. reg. eh. 160 : *Le suppliant et ses varlès se mirent en une vieille mesure ou Chasal, près dudit hostel. Vide Casal, Casalinum et Casolare.**

* **CASALERIA**. Vide supra *Casalaria*.

* **CASALET**, vox vulgaris, Catini seu pelvis species. Charta ann. 1352. ex Tabul. Montisol. : *Guillelmus abbas recognovit se habuisse et recepisse.... septem cathinos seu Casalets, quatuor platellos sive bussis, etc.*

* **CASALICIUM**, **CASALICUM**, Casa, tugurium. Vide in *Casale*.

CASALINUM, Gallis *Masure*, locus ubi Casæ ædificatæ fuerunt, aut ædificari possunt. Charta anni 1007. apud Ughellum in Episcopo Volaterr. : *Dedit in causa commutationis integrum Casalinum, in quo jam fuit casa. Et infra : Cum septem et decem inter casis, et casinis, seu Casalinis, et integris decem et septem sortis, et rebus illis ad eodem Casalino, et rebus donicato, etc. Occurrit non semel apud Franciscum Mariam in Mathilde Comitissa lib. 3. pag. 105. 117. 160. Petrum Diac. lib. 4. Chr. Casin. eap. 22. et alios. Charta Ottonis I. Imper. ann. 966. apud Ughellum in Episcopo Veronensibus : *Terra Casalina cum casa super se habente una cum curte, horto et terra aratoria. Vide Casalenum suo loco.**

† **CASALENUM**, in Vita S. Thomæ Aquinatis tom. 1. SS. Martii pag. 744.

† **CASALINA**, Eadem notione. Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 420 : *Duas Casalinas in castello Toccia, et canapinas in circuitu ipsius castelli. Ibidem col. 576 : Omnia in integrum cum castello, Casalinis atque cellis.*

† **CASALINUS**, Eodem significatu. Ibidem eol. 463 : *Casalinos desertos.*

* **CASALINUS**, *Casalis*, id est, villa seu suburbani habitator. Chron. Domini de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 662 : *Et sic in momento, totum illud casale fuit integre disrobbatum per Bitontinos præcipue, qui universorum Casalinorum vindictam avide sitiebant ex damni per eos illatis, tempore quo jam dictus Palatinus fuerat in obsidione Bitonti. Alia notione, vide in *Casalinum*.*

* 1. **CASALIS**, Domus, familia, stirps *Casato*, Ital. eadem significatione. Stal. Pallav. lib. 1. eap. 43. pag. 53 : *Pro utilitate publica et pro conservatione agnationis domus, statutum et ordinatum est, quo filia, neptis, vel soror, et deinceps femina competenter dotata a patre, avo, fratre patruo, vel alio de agnatione et Casali pa-*

tertio, usque ad quartum gradum inclusive, etc. Vide *Casale* ostendere in *Casale*.

* 2. **CASALIS**, pro *Casualis*, Fortuitus proventus, Gall. *Casuel*. Stat. Mss. eccl. S. Laurent. Rom. : *Omnes fructus ad manus ejus (camerarii) proveniant, videlicet distributiones et Casalis*. Vide *Casualitas*.

* **CASALIVUS**. **CASALIVA TERRA**, Prædium avitum, alodis. Testam. Guil. milit. de castro Barco ann. 1319. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1945 : *Item relinquo Henrigolino..... illam terram Casalivam jacentem super glaram Roveredi*. Vide supra *Casalis* 1.

* **CASALLA**, Parva casa. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 116 : *Locus iste cum arbore Casallam habente est insulatus a fossa, valle et levatorio ponte, et talis locus vocatur locus prædonum furciferum, in quo reducunt se prædones*. Vide *Casallus*.

† **CASALLUS**, **CASALUS**, Casa, domus, ædificium. Statuta Suavii S. Severi in Capite Vasconie Abbatis pro villa S. Severi ann. 1100. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 280 : *Ad ultimum videns Abbas... quod de facili non posset villa populari, dixit et concessit, quod si de hominibus S. Severi vellent ibi ædificia facere, quod liceret eis infra vicennium, vicennio vero transacto, si in illa vellent morari, et per annum et diem secum essent et de suo proprio pane comederent, et sine querimonia Abbatis, deinde more burgensium se haberent, nisi forte Casalli eorum manerent postea desolati; tunc per filios suos, vel per seipsos, quamvis in villa ædificarent, Casallos cooperiant, teneant et serviant, et in eisdem maneant*. Chartarium Ecclesie Auxitanæ MS. cap. 47 : *Et in ipso loco dabat alodem, terras, et Casalos, et vineas, et culturas*. Parvum Chartular. S. Victoris Massil. fol. 130 : *Ego C. de Castellana dono Ecclesie de Villacrosa unum hominem cum toto tenemento suo præterea unum Casalnu in eodem castro, etc.* Vide *Casale* et *Casalaticum*.

* **CASAMATTA**, vox Italica, Crypta muralis, subterranea camera tuendis muris ac fossis, Gall. *Casemate*, Hispan. *Casamata*. Contin. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 441 : *Teneatur restituere duci et communi Venetiarum Casamatta districtus Serravallis*.

1. **CASAMENTUM**, Feudum quod a Casa dominica dependet. Fulbertus Carnot. Episc. Ep. 6 : *Commendationem vestrorum Militum, qui de nostro Casamento beneficium tenent*. Ordericus Vital. lib. 5 : *Hanc donationem... concessit D. Rodbertus Carnotensis Ecclesie Episcopus, in cujus Casamento sunt ea, etc.* Charta Radulfi de Balgentiaco ann. 1085. in Tabul. Vindocin. : *Quidquid idem Radulfus illi loco legitime dare voluerit in toto Casamento quod ab eo tenet, libenter ipse Comes concessit et auctorisavit*. Alia ex Tabulario Burgul. fol. 59 : *Vendidit medietatem terre de Broetiis, quam tenebat de Guillelmo de Tornamina, qui eam auctorisavit in castro Toarciense Vicecomitis Arberti de cujus Casamento terra erat*. Alia ex Tabul. S. Albini Andegav. : *Fuit autem in hac donatione auctorizamentum Fulconis Comitis, et Suardi Domini Castri Credonis, ad quorum Casamentum pertinebat*. Charta ann. 1197. in Hist.

Vergiac. pag. 122 : *Cepi de Odone Duce Burgundie in feodum et Casamentum Auxonam villam meam, cum castro, jurabilem et reddibilem sibi et successoribus suis*. Ita passim *Casamentum* sumitur, apud eumd. Fulbert. Ep. 19. Ivon. Carn. Ep. 173. et in Decret. 6. part. cap. 76. S. Bernardum Epist. 39. 284. Radulfum de Diceto in Abbreviat. Hist. ann. 880. in Chron. Besucensi pag. 550. 552. In variis Chartis apud Paradinum in Hist. Lugdun. lib. 2. cap. 39. Galland. de Franco allod. pag. 284. et 289. Louvet. in Histor. Belvacensi 1. Editionis pag. 405. etc.

✍ D. Brussel de Feudorum usu lib. 3. cap. 8. demonstrat *Casamentum* aliquando a Feudo distinctum fuisse ac præsertim a prima sua origine nihil aliud fuisse, quam prædium ad vitam alicui concessum sub annua pecuniæ præstatione vel alia simili obligatione, idque probat inter cætera primo articulo postulationum Episcopi Lingonensis adversus Ducem Burgundie coram Ludovico Juniore ann. 1153. ubi sic legitur : *Quæro a Domino Duce, quare cum Casatus S. Mammetis homo non esset, et bonum feodum inde haberet, placuit ei hominum nostrum derelinquere? quatenus feodum reddat et præterea quidquid de eo accepit*. Primum observat cruditus Scriptor particulam non, quam quidam deleverunt, esse retinendam : deinde conficit ex relata postulatione *Casamentum* fuisse a Feodo distinctum, siquidem hominum a Feodato præstandum haud immerito dereliquisset, si S. Mammetis fuisset homo *Casatus*, sed laudatum caput legendum est integrum. Vide *Feudum Casamenti* in voce *Feudum*.

CASEMENT, **CHASEMENT**, Scriptoribus nostris passim. Philippus Mouskes in Philippo I :

si fit oir de son Casement,
Raoul de Walet voirement.

In S. Ludovico :

Car il ot le droit oir de Toulouse,
Et grant terre et grant Casement.

Le Roman de Garin :

Quant a Bues donnas son Chasement,
La Duehce de Gaseongne la grant.

Alibi :

Ce est Guillaume de Monclia le vaillant,
Qui a tollu son riche Chasement.

Alibi :

Riche homme sont, chascun tint Chasement.

Le Doctrinal :

Se li homs a grant terre u rente u Chasement.

Le Roman d'Aubery :

Toute Bourgoingne vous doins en Chasement.

Infra :

Ne euit je mie par le mien anciant,
Qu'il ait meillor home en son Chasement.

* De prædiis ecclesiarum et monasteriorum, titulo advocatiæ et defensionis subiufeodatis, maxime intelligendum est : qua etiam voce significatur castrum, quod nomine feudi conceditur ea conditione, ut domino capitali, cum libuerit, reddatur, ab ipso dehinc restituendum vassallo, cum eo usus fuerit. Neque cum Brussello facile existimem *Casamentum* a feudo distinguendum ob id præsertim, quod illud ad vitam alicui concederetur ; utriusque enim a prima eorum origine

eadem fuit ratio. Hinc labente sæculo XII. passim *Casamentum*, pro Feudo occurrit ; aut *Casamentum* feodaliter teneri legitur, ut in Ch. ann. 1162. inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 359. Sed nec huic sententiæ adversatur Charta ann. 1153. laudata ex lib. 3. de Usu feudor. cap. 8. particula non etiam deleta aut retenta, si rem penitus introspecias. Vide *Casare*, *Casimentum*, *Cassamentum* infra, et *Feudum reddibile*.

† **CASAMEN**, in Actis SS. Bened. sec. 5. pag. 283. ubi de S. Alveo Ahbate : *Ego itaque Ragenfredus Carnotum constitutus Antistes... dantes juste reddimus in propriis Fratrum usibus stipendiariis, quæ eorum alimonie subtracta a nostrorum quodam, nomine Elya, dominioque episcopali inepta cupiditate sunt detenta, atque in Casamen militum cæca mente tradita, id est, Data militibus in feodum vel beneficium*.

CHESAMENTUM, Eadem notione. Charta Willebaldi et Guillelmi de Tremollia, in Tabular. Domus Dei Montis Morillonis in Pictoni. : *Siquis vero ex suis chesatis aliquod suum Chesamentum, vel aliquam terram pauperibus supradictis donaverit, ipsi domini concedunt atque donant*.

CHASALAMENTUM, in charta Dalmatii de Luzeio in Regesto Carcasson. fol. 40 : *Cum omnibus redditibus qui pertinent ad eandem villam, quam de suo Chasalamento tenebam*.

† **CASAMENTUM MILITARE**. Charta Roberti Episc. Ling. ann. 1101. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 152. D. : *Confirmamus vobis (Abbatibus Molismensi) Ecclesiam S. Desiderii infra muros Lingonicæ urbis cum appenditiis suis, exceptis Militaribus Casamentis; hoc est, Feudis Militibus concessis, unde Casati Milites : de quibus infra in Casati*.

† 2. **CASAMENTUM**, Casa, Domus, Ædificium. Lobincellus in Glossar. ad calcem Hist. Britan. : *Campus cui Casamento*. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 133. col. 2. in Charta Leotardi pro feudo Cellariæ episcopalis : *Ipsam (Cabanariam) dedi eis pro feudo Cellariæ, et Casamenta, et cortilia, quæ habent Gratianopoli, et unum furnum, qui est juxta Casamentum illorum, sive juxta donum Stephani Coatz*. Vide Glossar. Martenii ad calcem tom. 5. Anecd.

† **CASAMENTUM**, Minor casa, ut conjecto, pendens a majori, appendix. Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 594 : *Et in Sabelli tres casas cum Casamentis XI. unumquodque habens modios III. et in pratis pctias III. et de Ecclesia S. Andree quartam partem... de Ecclesia S. Mariæ ad Xistum decimam sextam partem, et duas casas cum Casamentis suis, habentes modios XXV. et de pratis et ornamentis ipsius Ecclesie suam portionem*. Vide *Casarina*.

† 3. **CASAMENTUM**, Dos, quæ marito datur, cum uxorem ducit. Hisp. *Casamiento*. Testamentum Jacobi Aragonum Regis ann. 1272. apud Marten. Anecd. tom. 1. col. 1147 : *Nec dare etiam sibi Casamentum seu dotem*. Vide *Casare* 2.

* **CASAMUM**, Panis porcinus, ciclamen, malum terræ ideu. Glossar. medic. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

† 1. **CASANA**, Mensa, argentaria, Gall. *Banque*, *Caisse*. Hist. Dalphin. tom. 1.

pag. 74. ex Computo anni 1322 : *Pro pensiva Casane Lombardorum de Mentio recepit, etc.* Pluribus in locis Dalphinatus argentariam exercebant Lombardi et Judæi, pro qua census quemdam quotannis solvere tenebantur. Ibidem pag. 92. col. 1. in Computo Antonii Bassen Judæi et sociorum legitur : *De iis quæ debebat ratione censivæ Casanarum suarum Gratianopolis, Visilie et de Vivo, et de Censibus domus seu domorum suarum Gratianopolis, etc.* Et tom. 2. pag. 272. in Computo ab ann. 1333. ad ann. 1336 : *Pecunia recepta a Lombardis et Judæis pro censu Casanarum hujus anni præsentis 1335.*

† 2. **CASANA**, Σάπηνα πλοίου. Gloss. Lat. Græc. Tectum navigii.

* 3. **CASANA**, Domus, ædes, Ital. et Hispan. *Casa* : unde *Casenier*, qui alicubi habitat. Charta ann. 1354. in Reg. Cam. Comput. Paris. sig. *Vienne* fol. 58. vº : *Item, quod si dicti mercatores socii, vel alter ipsorum vellent Casanas suas seu domos..... vendere vel associare, hoc facere, possint.* Lit. Ludov. X. ann. 1315. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 532 : *Comme li Caseniers Ythalien demourans en nostre royaume aient ou temps passé chascun an acoustumée finé selonc leurs facultez à nous, pour faire leurs marchandises en nostre royaume, etc.* *Cassanier* et *Cassenier*, in Ord. ann. 1330. ibid. t. 2. pag. 60. Hinc

* **CASANARE**, Habitare, *casam* habere. Charta ann. 1358. in Reg. jam laudato Cam. Comput. fol. 31. vº : *Super controversiis inter nos seu gentes nostras dicti Dalphinatus ex una parte, et Lombardos mercatores Casanantes seu commorantes in dicto Dalphinatu motis ex altera, etc.*

1. **CASARE**, In feudum concedere, vel feudare. *Acaser*, in Aresto Parlamenti Burdegalensis ann. 1527. *Sousacaser*, in retrofeudum dare, in Consuetud. Bardegal. art. 101. et Aquensi tit. 8. art. 7. Baionensi tit. 18. art. 16. Chronicon S. Michaelis Virdun. pag. 387 : *Cumque in partibus illis terram non haberet, unde castrum illud (Barrum) Casare posset, de tertia parte possessionum Abbatiæ illud Casavit, dicens castrum illud totius Abbatiæ tutamen fore.* Adde Vasseburgium pag. 302. Charta Dominorum Toloni ann. 1223 : *Item fuit actum et dictum expresse, quod in locis sibi datis vel concessis, vel quos tenerent in signoria dictorum Dominorum, non possent homines Casare sine licentia speciali Dominorum.* Charta Ursi Silvanect. Episc. in Hist. S. Martini de Campis : *Hoc autem nec concessisset Episcopus, nisi a Rotberto Vicedomino, qui de his ab eo Casatus erat, fuisset exoratus.*

2. **CASARE**, Nubere, matrimonio jungi : vox Hispanica. Coronatio Henrici Regis Lusitanæ apud Brandaonium lib. 10. cap. 13 : *Si Casaverit cum Principe extraneo, non sit Regina.* Testamentum Sancii II. Reg. Portugall. apud eundem tom. 4. pag. 221 : *Si Regina Blanca Casata fuerit.*

* 3. **CASARE**, Casa, tugurium, vel locus ubi *casa* ædificari potest. Charta ann. 1318. in Reg. 59. Chartoph. reg. eb. 255 : *Duo molendina bladeria venti, seu duorum molendinorum Casaria,..... solvendo pro quoli-*

bet..... decem Turonenses... pro accapito seu intrata. Vide *Casalaria* et *Cassale*.

* **CASARIACLUM**, diminut. a *Casale*, Tenementum hominum de corpore, censui dominico obnoxium. Charta Rather. episc. Veron. inter Anecd. Pezii tom. 6. part. 1. col. 105 : *Ad caput Alponi Casariaculum 1. in Bogosis casalem unum, etc.*

* **CASARICIUM**, Pomarium, ut videtur, Gall. *Verger*. Charta an. circ. 970. in maj. Chartul. S. Viet. Massil. fol. 135 : *Hæc sunt vineis, terris cultis et incultis, Casariciis, ortis, oglatis, etc.* Vide *Casarium*.

† **CASARICUM**, Idem quod mox *Casarina*. Vide locum in *Recalcus*.

CASARI, in leg. 7. Cod. Th. (9, 42.) de Bonis proscript. In Familia rustica recensetur, *quot sint Casarii, vel Coloni*. Ubi Codex Justin. (9, 49, 7.) habet *Censuarii*. Sic autem appellari videntur qui *casis* rusticis habitandis aut curandis præfecti erant. Nam prædia pluribus *casis* constabant ; proinde iidem qui postea *Casati* dicti.

* Stat. Mutin. rubr. 381. pag. 79. vº : *Potestas Mutinæ precise teneatur idoneam securitatem accipere ab omnibus et singulis personis, quæ tenent et tenere voluerint Casarios et bestias in domibus et possessionibus ipsorum, de satisfaciendo omnibus et singulis personis, quibus damnum datum fuerit per bestias dictas, et nihilominus teneantur dicti Casarii pro dicto damno dato, ei qui damnum est passus emendare, tam realiter quam personaliter, et bestie quas guardaverint, possint capi et detineri propter damnum passum.* [** Charta ann. 1319. ex Nunning. Monument. Monaster. Decur. 1. pag. 351. ap. Kindling. Anecd. Monast. vol. 1. pag. 13 : *Homines eorum, quoscunque mansionarios seu Casarios eisdem dominis episcopo et capitulo attinentes, etc.*]

CASARINA, Idem quod *Casa*, vel *Casæ* appendix, vel idem quod *Casalinum*. Chronicon Farsense [apud Maratorium tom. 2. part. 2. col. 376.] : *Et Casas atque Casarinas novem in Anguliano.* [Ibidem col. 473 : *Item pro solidis LX. concessit casalem Panianula et Sangrinianum et Casarinas, et super Albucianum terram cum aquæmolis suis.* Et col. 564 : *In Salisiano res pro solidis L. infra ipsum castellum Casarinas duas.*]

† **CASARIUM**, Idem quod *Casa* vel *Casarina*. Testamentum Anglici Episc. Albanensis ann. 1388. apud Stephanotiam tom. 10. Fragm. Hist. MSS. pag. 334 : *Et lego pro ipsa Capellania fundanda omnes census, servitia, deveria, usatica, domos, Casaria, Viridaria, terras cultas et incultas.*

1. **CASATA**, **CASSATA**, **CASSATUS**, (promiscue enim scribitur) Habitaculum cum certa terræ quantitate idonea ad unam familiam alendam ; servis *Casatis* olim attributum, atque adeo ipsa familia. Capones Synodi Liptin. cap. 2. et ex iis Capitula Caroli M. lib. 5. cap. 3. [** et 198.] et Capitula Caroli Calvi tit. 23. cap. 7. [** Epist. Episc. ann. 858.] : *De unaquaque Casata 12. denarii ad Ecclesiam... reddantur.* Adde Capitulare [** Karlomanni anni 743. art. 2.] anni 779. cap. 13. [** de 50. *casatis* sol. 1.] et Addit. 4. Capitul. cap. 132. [** de 60. *casatis* sol. 5.] Decretale Precum quorundam Episcoporum eod. ann. etc. [Charta Hedeni Ducis pro S. Willibrordo Episcopo

ann. 704. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 13 : *Donamus tibi VII. hobas et VII. Casatas, et cccc. diurnales de terra... Has Casatas ibidem manentes cum omni peculio vel laboratu eorum, quod habent vel habere noscuntur, totum tibi ad integrum trado.* Et col. 16. in Charta Ægelberti pro Monasterio Epternac. ann. 703 : *Quod mihi ex paterno jure legitime provenit, hoc est Casatas XI. cum sala et curticle meo... cum mancipiis et omni peculio eorum.* Othlonus Presbyter lib. 1. de Vita S. Bonifacii Moguntini Archiep. cap. 42 : *De unaquaque Casata solidus, i. 12. denarii ad Ecclesiam vel Monasterium reddantur.* Et lih. 2. cap. 14 : *De censu autem Ecclesiarum, id est, solidum de Cassata suscipe, et nullam habeas hæsitationem, dum ex eo poteris eleemosynam tribuere, et opus perficere sanctarum Ecclesiarum.* In Epist. Zachariæ PP. ad eundem Bonifacium scripta legitur, *Solidum de Casa suscipere.* Charta Ethelredi Regis Angl. in Addit. ad Matth. Paris : *Quandam juris mei portiunculam, Casatas equidem senas, binis in locis semotas, etc.* Rogerus Hovedenus ann. 1008 : *Rex Anglorum Ethelred. de 310. Cassatis unam trierem, etc.* Ubi Henricus Huntindon. rem eandem narrans, pro *Cassatis*, *hidis*, habet. Est autem *Hida* idem quod *Cassata* Anglis. Vide in hoc verbo.

CASSATUS, Idem quod *Casata*. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 21 : *An 959. Eldredus Rex dedit Ecclesiæ Christi in Dorobernia Monasterium Raculfense bis denis semisque æstimatum Cassatis, cum omnibus pertinentiis, sive littorum sive camporum, agrorum saltuumve* Charta Edwardi Confessoris ibid. pag. 36 : *Centum mansas... ita quod in ipsius terræ quantitate quod Episcopo aratur, et quod coloni inhabitant, pro uno tantummodo Cassato reputetur, qui Ciltancumb ab hujus patriæ peritis vocatur,...* largior. Pag. 99. *Supradicta vero quantitas terræ in Bradanfeld 48. Cassatorum, etc.* Pag. 121 : *Terra 20. Cassatorum.* [Vita S. Ethelwodi Episc. Winton. inter Acta SS. Benedict. sec. 5. pag. 612 : *Reliquam vero præfati loci terram, quæ centum Cassatorum lustris hinc inde gyratur regali dominio subjectam Rex ipse possidebat.* Ibid. pag. 613 : *Dedit etiam Rex possessionem regalem... hoc est, centum Cassatos cum ædificiis, etc.*] Occurrit alibi non semel in Chartis veterum Regum et Magnatum Angliæ pag. 50. 51. 100. 121. 203. tom. 2. pag. 838. 839. 840. 858. tom. 3. pag. 115. 116. 305. apud Willelm. Thorn. ann. 838. 942. Florent. Wigorn. pag. 612. etc. Ita *Casato*, pro familia usurpat Joannes Villaneus lib. 3. cap. 2. lib. 5. cap. 38. lib. 7. cap. 45.

2. **CASATA**, pro *Cascata*, Formativum, *Fromage*. Bulla Honorii III. apud Margarinum : *Tenentur præstare annuatim... duos panes et unam Casatam, vel loco Casatæ petiam unam de caseo recenti, et 10. ova.*

* Idem quod infra *Casciata* et *Casiata*. Vide mox in prima voce.

CASATI. Joachim. Vadianus lib. 2. de Colleg. et Monaster. German. pag. 60. et ex eo Goldastus in Notis ad Dositheum lib. 3. pag. 23. putant, *Casatos* primum dictos lihertiini generis homines, qui conductum

inhabitabant. Locantur enim, inquit Vadianus, hodieque villae et casae certa reddituum, aut census conditione, nec una locationis specie. Diversi autem erant ab illis servis quos vulgus Alemannorum *Leibaigenleuth* vocat. Certe Casati non tam libertinae, quam servilis fuerunt conditionis, dictique videntur servi ii qui *intra casam*, hoc est, in ruralibus possessionibus, serviebant, ut est in Capit. Caroli Magni lib. 3. cap. 73. et 80. et qui certis casis addicti erant. Servi namque alii erant *Casati*, alii *non-Casati*. Charta Divisionis Imperii Caroli M. cap. 6. tom. 2. Hist. Franc. pag. 89 : *Præcipimus ut nullus ex his tribus fratribus suscipiat de regno altius a quolibet homine traditionem vel venditionem rerum immobilium, hoc est, terrarum, vinearum atque silvarum, sersorumque qui jam casati sunt, sive cæterarum quæ hereditatis nomine censentur, auro, argento, et gemmis, annis ac vestibus, necnon et mancipiis non Casatis, et his speciebus quæ proprie ad negotiatores pertinere noscuntur.* Eadem habentur in Divisione Ludovici Pii cap. 7. Neque alii videntur Casati in Chartis Alemann. apud eundem Goldastum. Charta 39 : *In villa quæ dicitur Centoprato, Casatos 2. cum omnibus adjacentiis, vel adpendiciis eorum.* Ch. 69 : *Non est incognitum quod Magauoldus... Casatum unum cum hoba sua ad dictam Ecclesiam tradidisset.* Ch. 87 : *Et dotavi eam Casalibus 8. et similiter hobas 12. et mancipia denominata, etc.* Alia apud Vadianum loco citato : *Et hoc est quod trado... et Casatos tres his nominibus, etc. Casalées naturaus*, dicuntur ejusmodi servilis conditionis homines, i. *Casati*, seu *Casalati* nativi, originarii, in Foris Bencharn. tit. 1. art. 20.

* Eo potissimum nomine designatos ecclesiarum vassallos disputat Casanova lib. 1. de Franc. alod. apud Occit. cap. 11. Vide supra *Casamentum* 1. [** et Guerard. in Prolegom. ad Chartul. S. Petri Carnotensis § 25.]

CASATI VILLÆ, Burgenses, qui *casam* habent in villa, seu oppido, in Charta ann. 1206. apud Perardum in Burgund. pag. 299.

CASATUS, Domesticus, vel vassallus, feudatus. [** Statut. ant. S. Petri Corbeiens. lib. 2. cap. 17 : *De decimis autem quas vassi vel Casati homines nostri dare debent talis est ratio.*] Necrolog. S. Stephani Autisiodor. : *Pridie Nonas Aug. Gaufridus Comes Cabilonensis, hujus Ecclesie Casatus, apud castrum suum Donziacum Monachus factus obiit.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag. 118 : *Quosdam vassallos, Casatosque, ut nominant.* [Vita S. Arnulfi Episcopi Suess. inter Acta SS. Benedict. sec. 6. part. 2. pag. 514 : *Communi consilio fratrum atque Ecclesie Casatorum concordante clero ac populo, elegerunt in Abbatem servum Christi Arnulfum.* Ibid. pag. 528 : *Tunc igitur consultu Concilii pars sanior cleri, et Casati Ecclesie Suessonicæ elegerunt sibi in Pontificem, sanctæ religionis cultorem Arnulfum per id tempus reclusum.*] Tabularium Derense : *A Clericis nostris et Equitibus quos Casatos vocant, etc. ubi Equites iidem qui Milites.* [Charta ann. 1101. inter Instrumenta tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 152 : *Quidquid etiam servitii et justitiæ in alodio*

Molismensi, in pratis scilicet et sylvis, in aquis decimisque et aliis Milites Casati cum uxoribus suis et progenie eorum habebant. Chartularium Monasterii Aquicinetensis fol. 26 : *Nicholaus de Inci sive de Cheon vir nobilis... dedit etiam Militem unum, qui servitium debet cum equo nostro Abbati.*] Charta Abbatie Dolensis in Biturigib. : *Ego Gomarus uxoris meæ Serenæ consilio, filiorumque meorum, simulque mecum Casati mei, sive feudati, etc.* Alia Lietberti Episcopi Camerac. : *Casatorum, sive domesticorum nostrorum.* Historia Episcoporum Autisiodor. cap. 58 : *Propter domini et Casatorum seu vassallorum suorum potentiam.* Vide Capitul. 1. ann. 812. cap. 4. Baldricum lib. Chronici Cameracensis cap. 63. Vitam Lietberti Episcopi Camerac. cap. 11. Chronic. Abbat. Lobiens. pag. 607. Fulbertum Carnot. Epist. 6. 19. 43. et alibi, Ivon. Carnot. Ep. 28. Gesta Consulum Andeg. cap. 2. num. 6. cap. 3. n. 8. Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5. pag. 465. 466. etc.

CHASEATI, in Regesto Philippi Augusti Herouvaliano fol. 153. verso, in Probat. Hist. Montismorent. pag. 29. Chazez, apud Poetas nostrates. Le Roman de Gaydon MS :

Et Due et Comte, et demaine, et Chazé.

Alibi :

Encore seras de Bourgoingne Chazez.

Le Roman de Florimond MS :

Seloc qui estoit li aisnez,
Fu de Babiloine Chazez,
A Phelippes Gresee donna, etc.

Infra :

Et de Babilone ensemment
Vous doins-je tout le Chasement.

Li Lusaires MS :

Il vint a une chité,
Manda ses Dues et ses Casés;
De part tout les assemblez.

Philippus Mouskes in Philippo Aug. :

Et donne et tiere autre asses,
Dont il iert tenans et Casés.

Alibi :

Et caseun jour venoient més
De Dues, de Contes, de Casés.

Charta Othonis Comitis Burgund. ann. 1242. apud Perardum pag. 451 : *Je li ai prié que il aideie à mes Chazez lor droit à maintenir, tant cum il voudront droit faire.* Chasiens, in Charta Odonis Ducis Burgund. ann. 1206 : *Et les Chasiens, autrement dits feodaux, dudit Chastillon. Homens de Casades, viros nobiles vocat Raimundus Montaneri in Reg. Aragon. cap. 227 : E llavors ell s'aparella ab 300. homens de Casades que hi avia, que tots eren de les mellors Casades de Genova.*

CASATICUM, Præstatio pro Casa. Constit. Friderici II. Imp. apud Richardum de S. Germano ann. 1232 : *De jure Casatici, remissa sunt grana 3. pro uncia, ita quod mercatoribus qui erunt pro eis, providebitur a custodibus fundaci in lectis, luminaribus, palea et lignis.*

† **CASATUM**, Idem, ut videtur, quod *Casaticum*. Donum Raginaudi Montis-Falconis Galloriensi Monasterio ann. 1145. inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 62 : *Notum fieri volo, quod omnem terram.... quam sub jure meo prædicti Fra-*

tres possident, totum laudo et concedo. Simili modo quidquid in omni terra mea; ita tamen ut inde Casatum non perdant prædicti fratres, quod adepti sunt.

† **CASATURA**, Idem quod *Casaticum*. Charta Conradi II. Imp. pro Ecclesia Camerac. ann. 1146. apud Miræum tom. 1. pag. 181. col. 1 : *Abbatiam etiam S. Gaugerici, Comitatum totius terræ Cameracensis, Castellaniam quoque, Casaturas et hominia, quæ de feodo Episcopi esse constat.*

† 1. **CASATUS**. Vide *Casati*.

† 2. **CASATUS**, Ponderis species. Vetus Glossar. MS. Sangerman. : *Chati pondus. decem dragmis appenditur, qui etiam a quibusdam Casatus nominatur.*

CASBOVIS. Charta Gaufridi [Guillelmi III. in nova Gall. Christ.] Episcopi Aptensis ann. 1247. apud Sammarth. : *Serviat annuatim in festo B. Auspicii... unum Casbovis, scilicet 4. carteria valentia 50. solidos Willelmenses.* Infra : *Temperavimus canonem ante statutum in dictis brevibus civitatis Aptensis, et in castro S. Martini reducunt in quartam partem unius Casbovis valentem 12. solidos Willelmenses pro brevibus antedictis faciendam in festo B. Auspicii.* [Homagium Hugoni Episcopo Aptensi præstitum ann. 1310. ex Schedis Præsidis de Mazaugues : *Et solvere domino Episcopo et Ecclesie Aptensi annuatim in festo S. Auspicii medietatem unius Casti (vel Casli) bovis valentis 25. solidos Guillelmensium, vel æquivalentis monetæ.* Et infra : *Offerant dictæ dominæ... 25. solidos coronatorum parvorum pro dicta medietate dicti Casti (vel Casli) bovis; id est, Bovis crassi sen pinguis, Gall. Bœuf gras, vel forte Carcasii bovis, seu Cadaveris bovis occisi. Vide Carcasium. Utut est voce Casbovis, Casti bovis, vel Casli bovis bovem integrum designari certo colligitur tum ex ipsa voce, licet corrupta, cum ex aliis locis Chartæ ann. 1247. una comparatis. Bertrandus Raybaudus de Simiana, qui propter breve episcopale de bocaria, id est de tabernaria carnaria, civitatis Aptensis debet unum Casbovis 50. sol. Willelm. in festo B. Auspicii, debet pariter de Castro B. Martini unum multonem vivum, qui valeat octo sol. Willelm. annuatim in vigilia B. Martini : qui tamen multo redigitur in agnum unum valentem tres sol. Willelm. quemadmodum Casbovis integer 50. solidorum redigitur in quartam partem valentem 12. solidos. Hæc ex prædicta charta, solito fusius, quia in exponenda Casbovis voce hæsitavit viri quidam eruditi.] Vide Cassa, 6.*

* **CASCANIA**, Uberatio, in Glossar. veteri ex Cod. reg. 7613. [** In Glossar. Cod. reg. 7644. ut ex Origene : *Cascama interpretatur uberatio.* In Glossar. Jæck. : *Cascama, libertas.*]

CASCAVELLUS, CASCAVIELLUS, Campanula, nola, vox Hispanica, *Cascavel*, sonalium, Neubrigensi. [Gallis Grelot, Sonnette, Crotalum, Provincialibus Cascavau. Statuta Ecclesie Massil. ann. 1235 : *Indumenta Canoniceorum et aliorum Clericorum sint honestati congruentia clericali. Nec utantur sotularibus, vel sellis pectoralibus, vel calcaribus deauratis, aut Cascavellis; scilicet equorum collo appensis, ut olim*

erat in usu, atque etiamnum videmus in mulis vectoriis et clitelariis. Inventarium ornamentorum Abbatis S. Victoris Massil. ann. 1358 : *Item in extremitate pendentis mitræ sunt sex parvæ catenulæ eum sex longis Cascavellis argenteis deauratis.*] Fori Oscenses Jacobi I. Regis Aragon. ann. 1247. fol. 16 : *Quicumque in hastiludio commiserit homicidium, vel fecerit damnum fortuito casu, teneatur solvere homicidium, et emendare damnum, nisi portaverit campanetas, Cascaviellos : qui autem portaverit, non teneatur dare.*

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Cascavel, Prov. nola.*

CASCIA, Arca, capsula, Gallis *Caisse*. Charta Joannis Archiepiscopi Capuani ann. 1301 : *Tabernaculum de argento cum Cascia sua.* Vide *Casa* 2.

† **CASCIARE**, Venari, Gall. *Chasser*. Statuta Arelat. MSS. art. 85 : *Consules Arelatis.... tenentur compellere bis et ter in anno ad lupos Casciandos... qui habebunt animalia.* Vide *Caciare*.

* **CASCIATA**, Placentæ species ex caseo, ejusdemque præstatio. Charta ann. 1262. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 6. ad Hist. B. Chiaræ pag. 213 : *Et unam bonam Casciatam in festo S. Juliani.* Liber cens. XIII. aut XIV. sæc. ibid. inter not. : *Unumquodque ammiscere debet esse de decem panibus et triginta ovis pro una Casata.* Acta capit. eccl. Castel. ad ann. 1290. ibid. : *In signum et recognitionem domini, unam Casciatam de quinquaginta ovis et octo caseis, de valentia sex denariorum unoquoque.* Vide *Casata*, 2. *Caseata*, et *Casiata*.

CASCINA. Charta Ademari de Murovetri ann. 1191 : *Cum... ripariis, nemoribus, garricis, Cascivis, devesis, mansis, etc.* Forte *cascinis* : nam *Cascina* Provincialibus ædem sonat.

* Vocem hanc non agnoscunt Provinciales ; Italici vero *Cascina*, ut docent Acad. Gruscani, *Luogo, dove si tengono, e dove pasturano le vacche.* Hinc in Charta Bern. Atonis pro Guil. dom. Montispess. ann. 1189 : *Mitto in pignore totum castrum de Lupiano,.... cum pasturalibus, Cascinis, devesis, garricis etc.*

† **CASCUS**. Vita S. Rigoberti Archiep. Rem. tom. 1. Januarii pag. 176. col. 2 : *Hæc denique, quam prædiximus porta, ex consuetudine Cascorum a plerisque Collaticia, a pluribus usque hodie Basilicaris vocatur; ibique tam hujus singularum claves totius urbis portarum apud se reconditas pro tempore servabat.* Vita S. Gondeberti Mart. tom. 3. April. pag. 629. num. 3. habet, quæ *Collaticia* antea vocabatur, scilicet a conferendis mercibus ; hinc suspicor Consuetudinem Cascorum fortean fuisse vectigal collectum pro mercibus in urbem invehendis : sed unde vox *Cascus* ?

* Vox veteribus Latinis haud ignota, ut docet Cicero Tuscul. Quæst. lib. 1 : *Itaque unum illud erat insitum priscis illis, quos Cascos appellat Ennius, etc.* Glossar. Lat. Ital. MS. : *Cascus, vechio, e anticho.* Vide *Casorum* et *Casnar*.

* **CASDEI**, Chaldei, a Caseth filio Nachor. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [* ex Isidor. lib. 9. cap. 2. sect. 48.]

CASDICIA. Vide *Casticia*.

† **CASEALE**. Vide *Capsa* ? *Navis in Capsa*.

* **CASEARIUS**, Fiscina casearia. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Casarius, Gall. Chasier.* Vide infra *Casiatum*.

† **CASEATA**, Species placentæ ex caseo. Statuta Arelat. MSS. art. 59 : *Et quod furnarii teneantur coquere panes civium... et quod non accipiant de focaciis nec de Caseatis, nisi diebus Sabatinis Quadragesime.* Vide *Casiata*.

CASEATRIX, Quæ in villis et prædiis rusticis caseos et butyrum conficit. Ejus officium describitur in Fleta lib. 2. cap. 87.

* **CASEICUS**, Eadem notione, in Chartul. S. Crucis Aurel. ex Mercur. Franc. tom. 1. Jun. ann. 1732. pag. 1145. Ubi cum D. Falconet leg. existimo *Casoeccus*, ut *Colo-noecus*; *basiloecus*.

† **CASELAGIUM**. Vide *Casalagium* in *Casalaticum*.

1. **CASELLA**, *Capsella*, Loculus, reliquarium : occurrit apud Glabrum lib. 4. cap. 3. *Κασέλα*, in Hist. Apollonii Tyrri pag. 17. b. 18. Alias *Casellæ* dicuntur granaria apud JC. Vide *Casa*, et Meursii Glossarium. [* Item Cangii col. 599.]

* Stat. synod. eccl. Ambian. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1242 : *Ne eos (quæstores) sanctuariis seu reliquiis, cruceibus, vel Casellis, seu cedulis uti sinant.*

2. **CASELLA**, Parvula casa, in Concilio Agathensi cap. 7. Occurrit etiam [in Præcepto Caroli M. ann. 773. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 38.] in veteribus Chartis ann. 784. et 840. apud Puricellum in Ambrosianæ Basilicæ Monumentis pag. 16. 223. præterea apud Crescentium lib. de Agricultura. Will. Brito lib. 7. Philipp. :

Qui fabricare sibi castrensi more Casella, Arboris ramis, et sicco stramine norunt.

Adde lib. 10. pag. 220. lib. 12. pag. 248.

* 3. **CASELLA**, vox Italica, Arcola. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 114. ex Cod. reg. 4620 : *Quelibet persona,.... quæ vendat.... vinum ad minutum in civitate Mantuæ vel districtu, debeat habere et tenere unum circulum cum una Casella a mololis appensa ad ostium vel ad porticum tabernæ.*

CASELLUM, Idem quod *Casale*, Domus, apud Nicolaum Trivetum ann. 1190. pag. 511. et Radulphum de Diceto ann. 1192.

† **CASELLUS**, f. pro *Tassellus*, a *Tassus*, Cumulus, Gall. *Tas*. Index utensilium de Ruminacio in Chartulario S. Cornelii Compend. : *Et una catheua ferrea, et quædam corda ad vinum avalandum et duos Casellos feni, vel triginta solidos fortium.* Vide *Tassus*.

† **CASES**, HUATES IARES, *ὀψάρια ἀράχων*, *Telæ aranearum*, in Supplemento Antiquarii. [* Ubi additum : *Pluraliter tantum declinabitur.* An legendum *Casses*, hi antes, lares ? Hæc enim vocabula in Incerti art. grammat. fragment. cap. 141. apud Endlicher. pag. 97. inter masculina semper pluralia recensentur.] [* Lege *Casses*. Vide *Cassis*.]

CASEUS, Purgatio per Caseum. Vide *Corsned*.

* **CASEUS ANGLICUS**, inter munitiones castrorum regionum recensetur, in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 93. rº. :

xxxiiij. *Casæ Anglici et j. costerez ferrorum equi.*

† **CASEUS INFANS**, id est, Recens, Gall. *Fromage moit*. Medicina Salern. pag. 91. Edit. 1622 : *Nutrit triticum et impinguat lae, Caseus infans.*

† **CASEUS SERACEUS**, Caseus, ut opinor, ex sero coagulatus. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 98. in Instrumento ann. 1309 : *Casæis Seraceis, baconis, piscibus, alecibus, etc.*

† **CASFA**. Vide *Coffa*.

† **CASIA**, Genus mellis in harundinibus. Sussanæus in Vocabulario.

* **CASIAMENTUM**, Casa, domus. Stat. Montis-reg. pag. 188 : *Si aliquis imponeret ignem in aliquibus paleis,.... aut lignis, vel fascinis existentibus extra Casiamentum, etc.* Vide *Casamentum* 2.

* **CASIARIUS**, a *Cassis*, qui facit retia. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Casiarius, faiseur de rois.* Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7684 : *Cassiarius, faiseur de raiz, de las à prandre bestes.* Vide infra *Cassetarius*.

* **CASIATA**, Placentæ species ex caseo. Census eccl. Reat. MSS. : *Item in festo Paschatis unum par tortulorum et unam Casciatam.* Vide *Casciata*, *Caseata* et *mox*

* **CASIATUM**. Vita B. Claræ tom. 3. Aug. pag. 677. col. 2 : *In quem (morbum) cum incidisset, desiderio ardebat, ut ægrotis assolet evenire, Casiati (ita vocant quoddam cibi genus ex caseo farreque confectum) verumtamen maluit ipsa cupiditati imperare, quam parere : Casiati loco panem petiit, in quo, ipsius testimonio, Casiati saporem agnovit.* Nostris vero *Casier*, cella lactaria, ubi caseus conficitur, vulgo *Laiterie*. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 331 : *Le suppliant print furtivement en un Casier, en la maison de Guillaume de moulin,.... un fromage dur.* *Chaucha* vel *Chausa*, apud Ruthenenses, Vasis genus, ex aliis Lit. ann. 1469. in Reg. 196. ch. 214 : *Lequel prisonnier avoit certaine quantité de layt estant en ung vesseau, appelle vulgaument (en Rouergue) Chaucha.* Infra : *Chaucha*.

* **CASIEPHIA**. Versus scripti in cooperatura Codicis Cluniac. cui titulus : De artibus :

Ad boreæ partes arctoi vertuntur et anguis ;
Post has aretofilax pariterque corona genuque
Prolapsus lira avis Cepheus et Casiephia.

[* Leg. *Cassiopea* vel *Cassiopeja*.]

† **CASIDILIS**. Vide *Capsidile* in *Cassidile*.

† **CASIMENTUM**, Idem quod *Casamentum*. Charta Galceranni Comitis Mellenti, in Hist. Harcuriana tom. 4. pag. 1350 : *Præter terram Percharii et omnia Casimenta sua in foresta de Feheham cum omni libertate pasnagii.*

* Charta ann. circ. 1130. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 453 : *Ego Rogerius Fuxensis comes..... accipio te Rogerium de Biterris filium Cecilie et infantes, quos habueris, in fide mea et in Casimento meo in tota vita mea, in tali conventionem, ut de omnibus hominibus rectus adjutor sim.* Et quidem vassallo tutelam præstare tenebatur dominus capitalis : *Casamenti* ergo et feudi una eademque erat conditio. Vide

supra *Casamentum* 1. et infra *Cassamentum*.

* **CASIN**, apud *Seythas* nix dicitur. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [* Ex Isidor. Origin. lib. 14. cap. 8. sect. 2.]

† **CASINA**, Magale, tugurium, Gall. *Cabane*. Vide S. Gerii tom. 6. SS. Maii pag. 160 : *Ubi rus sive villa aliquantum habitantium sub paleariis seu Casinis*. Vide *Casalinum* et *Cassina*.

† **CASINA PELLIS**. Charta pro Communia Balneoli ann. 1208 : *Duodena de Pellibus Casinis* 1. obolum. Haud scio an sit legendum *Caninis*. [* An *Cattinis* ?]

† **CASINDIUS**, in Hierolexico Macri, pro *Gasindus*, Qui ex familia alicujus est el domo. Vide *Gasindus*.

CASININA MONETA. Vide *Sanjulianum* in *Matiscone* pag. 282.

† **CASINUM**. Vide in *Cassina*.

† **CASIS**, Idem videtur quod *Casa*, Bona Ecclesiae ruralia. Chartular. S. Vandregesili tom. 2. pag. 2102 : *Rodulfus et Rogerius... ostrum adierunt locum S. Wandregesili... et medietatem Casis Ecclesiae Remuiscors, nam de Alberico tenebant ipsis rogantibus obis in vadium dederunt propter viginti bras denariorum Rothomag. usque ad igitur annos, etc.* Lubens legerem *Casæ*. locis hujus in *Casis* facilis est mutatio. confer *Capsa*, 4.

† **CASIVOR**, Τυρός, *Caseus*. Supplem. antiquarii.

* **CASIUM**, *Medicamenti genus*, in Glossar. ex cod. reg. 7613. Vide *Cassior*.

† **CASIUS**, pro *Caseus*, in Litteris Edwardi III. Angl. Regis apud Rymerum tom. pag. 12.

CASLA, in veteri Glossario Saxonico, eðen. Ubi Somnerus, forte *Cassia*. * *Heder, a house*, apud Bosworthum, unde fortasse legendum *Casa*.]

CASLAGIUM. Vide *Casalagium* in *Casaticum*.

† **CASLANIA**, *CASLANUS*, *CASLARIUS*. Vide *Castellanus* 1. post *Castellum*.

† **CASLUS**. Vide *Casbovis*.

CASMA, [*Hiatus*, *CASMARE*, *Hiatum cere*. Laurent. in *Amalthica* post *Papiam*. legendum *Chasma* a Græco χάσμα vel σπῆρα : quod idem est. Eadem vox mendose dicitur apud Glabrum Rodolphum lib. 5. p. 1. pro *Fasma*, Gr. φάσμα, Apparitio.] Vide *Palmetie*.

* Glossar. Lat. Ital. MS. : *Casma*, la rtica, ayere e terra.

CASNAR, veteribus Gallis *Assectator*. Quintilianus lib. 1. Instit. cap. 5 : *Et in utione Labieni, sive illa Cornelii Galli est Pollionem, Casnar assectator e Gallia ctum*. [* Ex Spalding. notis ad h. l. paret plerosque Quintiliani codices exere *Casamum*.] Vide Varron. [Festus : *snar, Senex Oscorum lingua*. Papias MS. *snar, Senex : Casuari, Senes lingua quondam*.]

* Vide supra *Casus*. [* et interpret. Nonium lib. 2. sect. 135.]

* **CASNOMIA**, *Musca venenosa*. Glossar. ex Cod. reg. 7613. [* Ita etiam in vet. oss. apud Maium Class. Auctor tom. 6. 3. 514. et ap. Papiam.]

CASNUS, *CASNETUM*. Judicatum ann.

867. apud Perardum in Chartis Burgundicis pag. 147 : *Et dixit quod ipse... et sui servi... tallassent vel occidissent uno Casno de S. Benigno*. Aliud ann. 868. ibid. : *Et dixit quod idem Heldebernus cum... in silva S. Benigni venissent, et ipso Heldeberno præcipiente, Casnum mortificasset malo ordine, etc.* Notitia alia Judicati ann. 870. ibid. pag. 149 : *Mallatus fuit ipse Heldebernus, et sacramentum arramivit, unde gietivos remansit, et de tertio Casno prejudicium Scabincorum in altero mallo eundem Hildebernum cum testibus adprobavit... Tunc judicatum est a supradictis Scabineis, ut de ipsis Casnis, quos mortificavit, legem faceret et rewadiaret, seu supradictam terram legaliter redderet, quod et fecit, etc.* Quibus locis *Casni*, ni fallor, sunt quercus, nostris *Chesnes*, Picardis *Quesnes*, Occitanis *Casses*, et *Cassenats*. Proinde

CASNETUM, est quercetum, in Charta Philippi Augusti ann. 1185. apud Morinum in *Historia Vastinensi* pag. 706 : *Ab illa aqua usque ad terram et ncmus quod Morini dicitur Casnetum*. Ubi perperam editum *Casuetum*. Galli dicebant *Quesnoy*, unde urbi in *Hannonia* nomen.

Interpretationem Cangii confirmat Mabillonius tom. 3. *Annal. Benedict* pag. 48. ex occasione Præcepti dati *Ad illum Casnum an. xvi. regnante Carolo* (Calvo) gloriosissimo rege *Indictione tertia*; subdit enim : *Quis sit locus ille ad Casnum, intelligimus ex Annal. Bertinianis ad annum 877. ubi Franciæ Procures post mortem Caroli Calvi Conventum ad Casnum in Cotia condixisse memorantur*. In Cotia silva prope Compendium locus est a quercu sic dictus, vulgo *Casnus Herbeloti*. Vide *Valesium* in *Notitia Galliarum* pag. 161. et 413. [* et Grimm. *Antiq. Juris* pag. 795.]

* *Cheaine*, in Ch. ann. 1380. Stat. Montis-reg. pag. 239 : *Excepto quod in eastagnetis et aliis nemoribus seu ruvoribus, Casnis, ceris, salicibus, etc. Chasnaisses, Casnorum aliarumve arborum ramusculi, ut videtur, in Libert. villæ d'Aigueperse ann. 1374. ex Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 360 : De chartée de buchcs, j. den. de chartée de Chasnaisses, maille. Chussain, Lignum quoddam, haud scio an quercinum, in Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 124. ch. 301 : Picrre Minau.... tenant une barre de Chassain en sa main, laquelle il avoit prinse ou tct au pors, etc.* Hinc etiam fortassis *Chasgnon* appellatur pars quædam aratri, in aliis Lit. ann. 1388. ex Reg. 132. ch. 220 : *Lequel suppliant a emblé un soich, un Chasgnon... à la charrue de certaine personne*. Scala aratri, ut videre est infra in *Cassoata*. Pro loco quibusvis arboribus consito accipi videtur, in Ch. Petri Cardinalis ann. 1402. pro fundat. colleg. S. Cathar. Tolos. ex Cod. reg. 4223. fol. 151. vº. : *Ordinamus domum ipsam, ... et quæcumque alia loca, fortalitia, domos, vineas, prata, hortos, viridaria, devesia, Casuos, pascua, etc.* Nisi de quercuum seminario, Gall. *Pepiniere*, intelligas. Vide in *Leunia*.

* **CASOLARE**, Ital. *Casa*, vel domus semidivita. Charta ann. 1368. apud Corbinel. inter Probat. Hist. domus *de Gondi* pag. 157 : *Item unum palatium magnum cum*

columbari, et cella, et curia, et una domo bassa, et Casolare. Vide supra *Casalenum*.

CASONA, *Acus mulieris, qua mulier caput scalpit, a cado, dis, dicta, eo quod cadere facit immunda*. Joan. de Janua, ubi perperam edit. *Casoma*. Ita enim Glossæ Isid. et Ugutio. [Grævius censet legendum *Cuason* ex Festo, apud quem in casu quarto numeri multitudinis legitur *Cuasonas*.]

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521 : *Casona, Piegue*. Vide supra *Capsona*.

* **CASONZELLUS**, *CAZONZELLUS*, *Placentæ species ex caseo*. Chron. Bergom. ad ann. 1386. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 855 : *Fecerunt fieri pro faciendo honorem cuique plusquam centum tortas ac talieros artibsalorum seu Cazonzellorum. Et venerunt ballantes in civitatem Bergomi tres et tres, et dabant cuique volentibus comedere de dictis tortis et Cazonzellis*. Ibid. ad ann. 1393. col. 861 : *Quidam nomine Tonolus habitator de Stezano una cum uxore sua dederunt venenum in artibus sive Cazonzellis cuidam rustico habitatori de Stezano, de quo idem rusticus decessit*. Vide supra *Casiata* et *Casiatum*.

† **CASORUM**, *Vetustum*, in Glossis Isid. Sed legendum cum Gebhardo et Grævio *Cascum, vetustum*. Apud Papiam MS. et in Glossario MS. Sangerman. *Cascum, Antiquum, vetus, vacuum*. Casci voce hoc sensu usi sunt Ennius et Varro. [* Vide supra *Casus*.]

† **CASPALANUS**, pro *Capellanus*, in Charta Ludovici Regis Aquitanorum apud Stephanotium tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 238 : +. *In Dei nomine Reginpertus seu indignus vocatus Episcopi* (sic) *sive Caspalanus Ilodoico Regis Adquitaniarum. Sign. + Magnario, etc.*

* **CASPIUM**, f. Uvarum ante vindemias collectio; vel Omphacium. Stat. Vercl. lib. 4. pag. 70. rº. : *Item quod laboratores terras, vineas vel plantata alicujus teneantur ei integre dare redditus, secundum conventionem inter ipsos, et dominum factam, de ipsis terris, vineis et plantatis, et etiam de Caspio, si fecerit Caspium de uvis*.

* **CASQUA**, perperam pro *Tasqua*, in Charta ann. 1475. inter Probat. tom. 3. Hist. Lothar. col. 279. Vide *Tasca* 2.

1. **CASSA**, [Venatio, Gall. *Chasse*.] Vide *Caciare*.

† 2. **CASSA**, Domus, ædificium, magale. Tabularium Rothom. : *Ecclesia S. Marice cum ipso alodo, qui ad ipsam pertinet, cum Cassis et ædificiis, datur S. Salvatori Rothomensi*. Vide *Casa* 1.

† 3. **CASSA**, Ital. *Arca*, *Capsa* in qua Sanctorum Reliquiæ reponuntur, Gall. *Chasse*. Miracula sancti Wlfranni tom. 3. SS. Martii pag. 162 : *Repositum est hoc sacrosanctum corpus beatissimi Wlfranni Archiepiscopi et Confessoris in hac Cassa temporibus meis*. Additiones ad Vitam S. Antonini tom. 1. Maii pag. 331 : *Præfatam tunicam in quadam Cassa... posuerunt*. Translatio S. Floriani tom. 7. Maii pag. 575. E. : *Quod certificatur per tabellam suprascriptam repertam in fundo Cassæ*. [* Chronic. Reg. Franc. ex codic. reg. 9654. 3. in Script. rer. Gallic. vol. 11. pag. 393 : *Abbas S. Dionysii aperuit Cassas in quibus reposita fuerunt corpora martyrum*

tempore Dagoberti.] Occurrit insuper in Vita B. Dianæ tom. 2. Junii pag. 367. in Vita B. Henrici Baucenens. pag. 374. in Vita B. Lidani tom. 1. Julii pag. 347. in veteri Disciplina Monast. ex Ritibus Luxov. pag. 572. apud Rymer. tom. 1. pag. 841. Martenium tom. 4. Anecd. col. 809. in Statutis Ecclesiæ Constantiensis, etc. Spicil. Fontanel. MS. pag. 387 : *Cassa que pendet super magistrum altare, in qua Corpus Domini requiescit.*

¶ 4. **CASSA**, Capsa, ubi pecunia asservatur, Gall. *Caisse*. Acta SS. Maii tom. 6 pag. 176. ubi de sancto Jacobo Philippo : *Fuerunt autem ipsi ducati sumpti ex Cassa B. Jacobi Philippi; postea autem, inquit, recepi a Priore solidos xxx. similiter sumptos ex d. Cassa.*

¶ 5. **CASSA**, Fama, in Statutis Arelatens. tit. 25 : *Statuimus ne quis scienter hospitetur in domo sua furem nec latronem, nec hominem male Cassæ, nec hereticum, nec Faldensem.* Alibi : *Qui videantur esse infames, vel male Cassæ.*

* Hinc Italis, *Battere la Cassa addosso a uno*, pro Famam alicujus proscindere.

¶ 6. **CASSA**. Mandatum Edwardi III. Regis Angl. ann. 1338. apud Rymerum tom. 5. pag. 12. ubi de variis victualibus : 1340. *Bacones, 130. carcasia bovina vel boves, 4100. Cassas multonum vel multones.* *Cassa* hic idem est quod *Carcasium*. Vide *Casbovis*.

¶ 7. **CASSA**, Sartaginis species, Gall. *Poelon*. Inventarium anni 1342. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Apud focariam duo inceptiendia, unam saccaginem, (sartaginem,) item unam Cassam, unam vigilem; item unam copam ferream, etc.* Lugdunenses *Casse* vocant Sartaginem, Gall. *Poele*; Andegavenses vero et Normanni excipulum adipis stillantis et carnibus, dum torrentur, Gall. *Leche-frite*.

* Olim *Casse*; unde hodiernum *Casserole*. Inventar. MS. ann. 1379 : *Item una Cassa magna cupri cum pedibus.* Aliud ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item unam Cassam cupri cum sua cauda ferri. Olles, chauderons, Casses de cuivre, etc.* in Ch. ann. 1543. Vide *Casso* et *Caza* 2.

* 8. **CASSA**, Quidquid capsæ seu aræ formam refert. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 76 : *Et est necesse quod Cassa postrema dicti currus sive bancacii lapidibus gravetur, ne a pondere altiore et graviore leventur.* *Casse*, pro *Caisse*, in Lit. ann. 1407. tom. 9. Ordinatio reg. Franc. pag. 305. art. 6.

* 9. **CASSA**, **CASSIA**, Mensura frumentaria. Charta ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 104 : *Tenantur solvere.... pro uno campo.... unam eminam et octo Cassias ordeï.... unam carteriam et quatuor Cassas ordeï.* Infra *Cassia* rursum legitur. Vide *Cassola* 2.

* 10. **CASSA**, Alveus, ut videtur, Ital. *Cassa*, eadem notione. Charta fundat. abbat. Aquilar. ann. 832. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 105 : *De illa pugnella usque a summo cerro, et usque in Cassa de Tedueca, et inde per Cassas de Sesmino de termino in termino.* Vide infra *Cassola* 3.

* 11. **CASSA**, Textoris compages lignea,

Gall. *Chassis, métier*. Acad. Cruscanti : *Casse, diconsi anche que legni del telaio, che stanno sospesi, e contengono in loro il pettine, per cui passano le fila della tela, colle quali si percuote, e si serra il panno.* Stat. Vercel. lib. 4. pag. 85. vº. : *De mantiliis et toaliis strictis possint capere pro labore et Cassa, habentibus listas tres amplas per digitum unum, solidos duos et denarios octo pro pariete.*

* 12. **CASSA**. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646 : *Cassæ, ærumnæ.* [* Ap. Placidum Maii tom. 3. pag. 450.] Vide *Casse*.

* **CASSABUNDUS**, *Instabilis, dubitans, titubans*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide supra *Casabundus* et mox *Cassare* 2.

* **CASSADOSA PRIMA**. Vide infra in *Prima*.

* **CASSAGNA**, f. Telæ tenuissimæ species, Hispan. *Caza*, Gall. *Gaze*. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unum ventilabrum de carta, cum Cassagua intra de anro.*

* **CASSALE**, Casa, tugurium, vel locus ubi casa ædificari potest. Charta ann. 1318. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 255 : *Duo molendina venti, seu duo molendinorum venti Cassalia.... solvendo pro quolibet.... decem Turonenses... pro accapito seu intrata.* Vide in *Casale* et supra *Casare* 3.

* **CASSALIS**, Pectoralis. Vide infra *Cassum* 2.

* **CASSALOCUM**, Locus vel sedes curtis, ut videtur. Pariag. inter Reg. et Bern. de castro Bayaco ann. 1321. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 732 : *Habitatoribus dictæ bastidæ per plateas pro domibus construendis et ædificandis, et per Cassaloca et arpenta et casalerias ad pagellam prædictam dividantur.* Vide supra *Casalaria*.

* **CASSAMENTUM**, ut supra *Casamentum* 1. Charta Galteri episc. Eduens. ann. 1214. ex Chartul. Campan. fol. 222. col. 1 : *Theobaldus comes Campanie recepit feodum sive Cassamentum suum a nobis, sicuti antecessores ipsius comitis a prædecessoribus nostris tenebant.* *Chassement*, eodem significatu, in Ch. Willelm. comit. de Vienna ann. 1247. inter Probat. tom. 2. Hist. Burgund. pag. 5. col. 1 : *xvj. livres de terre qu'il tenoit de moi en fief et en Chassement dans ma terre de Bar.* Vide supra *Casimentum*.

* 1. **CASSANA**, Mensa, argentaria, Gall. *Banque, caisse*. Reg. sign. Mandat fol. 157 : *Lumbardi Cassanam tenentes in Goncellino, etc.* Et fol. 206 : *Lumbardi Cassanam tenentes apud Gratianopolim, etc.* Vide *Cassana* 1.

* 2. **CASSANA**, Pars vestis superior, qua collum amicitur. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 462 : *Prælibatus Bernardus.... Raymundum.... per Cassanam seu chevelliam vestis suæ arripuit atque traxit.* Glossar. Lat. Ital. Ms. : *Cassana, lo loco dal capo.*

1. **CASSARE**, Cedere, concedere. Chronicon Fredegarii jussu Childebrandi scriptum cap. 45 : *Quo ordine duas civitates Augustam et Siusium cum territoriis ad partem Francorum (Longobardi) Cassaverant, non abscondam.* Mox : *Vallem, cui nomen Ameregis, partibus Guntchramni Cassantes.* Cap. 69 : *Unde unum centenarium*

auri Charoaldus Rex partibus Imperii de presente Cassaret.

2. **CASSARE**, Irritum reddere, Gallis *Casser*, vox frequens in Edictis Principum. Occurrit etiam in Vita S. Canuti Regis Obodritarum cap. 4. § 17. et apud alios Scriptores. Papias : *Cassare, evacuare, privare, castrare, unde Cassabundus, instabilis, dubitans, titubans.* [Charta Offæ Merciorum Regis ann. 790. apud Felibianum in Hist. Sandionysiana pag. XLII : *Evidentia rerum et experientia declarant Cassabundam mortaliunt vitam, et innumeris cotidie calamitatibus constringi.* Vetus Glossar. Sangerman. MS. num. 501 : *Cassabundus, Titubans.* Gloss. Isid. : *Cassatur, Castratur.*] Glossæ Arabico-Lat. : *Cassabundus, dubitans, vel timens.* Glossar. Ælfrici : *Cassata, forhrered, i. cassa, abrogata.* *Cassus, vacuus, inanis.* Glossar. Lat. Gr. *Cassum, κενόν, πύλαιον, ἀκυστον.* [Supplem. Antiquarii : *Casso, σερεῖν, Privo.*] Ita non semel in Cod. Theod. unde nescio cur viri docti a *Charaxare* deducant. [* Vide Murator. Antiquit. Ital. tom. 2. col. 1179.]

* Ital. *Cassare*, cancellare, annullare. Testam. Ms. ann. 1238. Raim. Bereng. comit. Prov. : *Si autem posthumum masculum contingerit nos habere, illum generalem heredem in totis comitatibus, et juribus, et rebus nostris instituimus, Cassata institutione generali Beatricis in dicta posthumum agnatione.* Inquisit. ann. 1268. ex Tabul. eccl. Massil. : *Quod statuta facta, tam in civitate superiori quam inferiori, contra libertates episcopi et ecclesiæ, dom. episcopus Massiliensis debebat et poterat ea Cassare.* Adde Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1008. Stat. crimin. Saonæ pag. 113. etc.

* Rumpere, Gall. *Briser*. Acta S. Cassiani apud Fontan. in Antiq. Hortæ pag. 355 : *Idola Cassavit, etc.*

¶ 3. **CASSARE**, [* Perperam pro *secare*, ut rectius habetur tom. 1. Ordinatio Reg. pag. 359. unde locus integer ita emendandus ut pro *Cassabant* et *Cassationis* scribatur *Secabant* et *sectionis*, pro *venationis* porro *venditionis.*] Frangere, Gall. *Casser*. Edictum Philippi Pulcri pro Reformatione regni ann. 1302. in Consuetud. MSS. Tolos. fol. 43 : *Eo quod gardiatores seu regaliatores amputabant seu Cassabant nemora dictarum Ecclesiarum, antequam tempus amputationis seu cassationis eorum, aut debitæ venationis advenisset.* Ex his posterioribus verbis conjicio *Cassationes*, de quibus hic agitur, esse populationes, quas faciunt ii, qui in nemoribus adhuc tenerioribus venantur.

¶ 4. **CASSARE**, Venari, Gallice *Chasser*. Statuta Massil. pag. 517 : *Nullus sit ausus venari seu Cassari cuniculos seu cyrogrillos, nisi per xv. dies ante festum Natalis Domini.* Ibidem recurrit pag. 518. *Aves de Cassar*, ibidem pag. 521. accipitres nuncupantur. Vide *Caciare* et *Chirogrillus*.

¶ 5. **CASSARE**, Abducere. Vita Patrum Emeritensium : *Quem iterum iterumque verborum objurgare increpationibus studuit; sed eum nec sic ab illecebrosa edacitatis delectatione atque furti rapacitatisque intentione Cassavit.*

* Avertere. Charta Boson. reg. ann. 887 : tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 672 : *Cœpimus cogitare.... qualiter remedio elec-*

mosinæ Cassantur imminetia bella injuste insurgentia, etc.

¶ 6. **CASSARE**, Exauctorare, Gall. *Casser*; Missum facere, si agitur de milite. Regimina Paduæ ad ann. 1318: *Facta fuit pax... et tunc Cassati fuerunt soldati... et Cassatus fuit suprascriptus capitaneus domini Obizo, etc.*

* 7. **CASSARE**, Discerpere, lacerare, Gall. *Déchirer, mettre en pièces*. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 327: *Statim quod dictam litteram tenuit, ipse eam Cassavit, et de ea petias plures fecit.*

* 8. **CASSARE**, Vastare, populari, Gall. *Saccager, ravager*. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. ann. 1273. fol. 15. vº: *Galhardus de la Landu domicellus... Cassat omnes vineas, terras cultas et incultas, et alia quæ dicti homines habent et possident in parrochia prædicta a dicto Galhardo. Vide Cassare 3.*

CASSARES, pro *Casales*, ni fallor, in Charta Alfonsi Imperat. Hisp. æræ 1182. apud Anton. de Ypez in Chron. Ordin. S. Benedicti tom. 7: *Tres Cassares, videlicet villam novam, et casam Fielibarbe, et Foosendam, in Ravanadam sitos, etc. Occurrit rursum infra. [** Vide Casare, 3. et S. Rosa de Viterbo voce Casar, Elucidar. tom. 1. col. 254. neque enim idem est quod Cassarum, uti vult Muratorius, sed nulla.]*

* **CASSARIUM**, **CASSERIUM**, Castrum, arx, Ital. *Cassero*. Inventar. Ms. ann. 1366: *Dictus episcopus nuncius Apostolicus et Nicholaus Bandini de Saliceto civis Bononiensis et syndicus existentes in Casserio seu turri principali castri S. Johannis in percisseto comitatus Bononiæ. Idem Nicholaus nomine sindicario communis et civitatis Bononiensis tradidit realiter et restituit dicto nuncio Apostolico..... possessionem et quasi Cassarii et turris ac loci castri predictorum. Infra: In castro seu turri principali castri S. Johannis in percisseto comitatus Bononiensis, etc. Vide infra Casserum.*

* **CASSARIUS**, Qui cassam seu capsam, in qua sanctorum reliquæ reponuntur, portat. Necrolog. eccl. Bituric. Ms: *In processione Rogationum duo Cassarii habent quilibet duos solidos Parisienses; similiter et duo canonicis cantantes letaniam. Vide Cassa 3.*

CASSARUM, vox Italica, *Cassaro*, Acalemicis Cruscanis, *Ricinto di mura intorno alla rocca, o nel più alto della terra, la parte concava del corpo circondata dalle costole, Thorax*. Vide Oct. Ferrarium in Busto. Chronicon Pisanum Ughellianum ann. 1115: *Christianus exercitus exultans... castellu duo et mangana conducit ad Cassarum. Mox: Ex castellis ergo supereminentiis Cassari magnis turribus, Christiani contra fortissimos Saracenorum relictos Cassaro acriter instare cæperunt; etc. Occurrit ibi pluries. [** Arabes hanc vocem Italiam intulisse scribit Murator. tom. 1. Antiq. Ital. col. 1180.]*

CASSATA, **CASSATUS**. Vide *Casata*.

¶ **CASSATIO**. Vide *Cassare 3.*

* 1. **CASSATURA**, Abolitio, absolutio, all. *Abolition*. Stat. Vercel. lib. 3. pag. 1. rº: *Et pro cassandis ipsis bannis posaccipere pro Cassatura pertinenti comuni Vercellarum, pro quolibet bannito que ad libras quinquaginta, solidos quatuor. Vide supra Cassare 2.*

* 2. **CASSATURA**, Fractura, Gall. *Fracture*. Charta ann. 1330. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1114: *Phisici et surgici prædicti non invenerunt..... dicti corporis aliquam membri seu ossium..... Cassaturam seu fractionem, etc. Vide supra Cassare 3.*

¶ 1. **CASSATUS**, Peractus, completus. Mabill. Liturg. Gall. pag. 366. in Oratione Missæ diei Paschatis: *Omnipotens sempiterni Deus, qui resurgens a mortuis, Passione Cassata, potentior te tuis Discipulis reddidisti, concede, etc. Vide in Casata.*

* 2. **CASSATUS**, Inclusus, Gall. *Enchassé*. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1335. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 7: *Item una magna smaragdo in argento Cassata. Vide supra Cassa 8.*

¶ **CASSE**, *Eramnæ*. Glossar. MS. Sangerman. n. 501. [** Vide supra Cassa 12.]

¶ **CASSEA**. Capsa, Gall. *Caisse*, apud Rymer. tom. 7. pag. 223. col. 1: *Unam Casseam saccari candidi.*

* **CASSEATA**, Placentæ species ex caseo, pro *Casata*. Consuet. novæ bastidæ de Trya ann. 1325. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 54: *De placentalis, ortocreis et Casseatis nichil pro furnagioolvere teneantur. Vide supra Casata.*

* **CASSEDULA**, Arcula, capsula, Ital. *Cassetina*. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item unam Cassedulam cum quatuor pedibus, et cum octo rotellis. Vide infra Cassula.*

¶ 1. **CASSELLA**, Parva casa, Tugurium. Acta SS. Nerei, Achillei, etc. tom. 3. SS. Maii pag. 11: *Levavit corpus et pernoctanter in bioto perducit ad Cassellam suam. Vide Onomasticon tom. 2. SS. Aprilis, et superius Casella.*

* 2. **CASSELLA**, inter utensilia ecclesiastica recensetur, in Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1053: *Abstulit..... tria thuribula, duo vacilia, duas Cassellas, septem candelabra, etc. Vasculum esse videtur, ubi micæ thuris asservantur, quod Cherne videtur appellari in Invent. eccl. Camerac. Ms. ann. 1371: *Item une Cherue et une lonchette d'argent pour l'enchens.**

* **CASSELLUS**, pro *Tassellus*, Cumulus, strues feni, Gall. *Tas*. Charta Galter. episc. Laudun. ann. 1163. inter Probat. Annal. Præmonstr. tom. 1. col. 74: *In prato Jumigniacci duos Cassellos feni falcati et adunati. Vide Casellus et Tassus 1.*

* **CASSERIUM**. Vide supra *Cassarium*.

* **CASSERIUS**, Quæstor, arcarius, qui cassæ seu arcæ pecuniariæ præpositus est, Ital. *Cassiere*, Gall. *Caissier*. Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 1. ex Cod. reg. 4621. fol. 12. rº: *Quod camerarii et Casserius cameræ dicti communis possint, teneantur et debeantolvere incontinenti dictis electionariis et eorum notario salarium, ad rationem pro quolibet cornu..... libras sexaginta. Vide Cassa 4. et Cassia 1.*

* **CASSERO**, Modus agri, jugeri scilicet pars quarta; idem, ni fallor, qui apud Pictones *Casson* nuncupatur. Vide supra *Casalaria*. Charta ann. 1405. in Reg. feudor. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 22. vº: *Item mon Casson de pré, contenant quart de Journal de faucheur ou environ. Alia ann. 1406. ibid. fol. 25. vº:*

*Item Michean Chauvet (doit) ung denier pour un Casson de terre. Dicit vero videtur de agro muris aut sepibus cincto, atque adeo a Capsum, quo Latinis locus conclusus significatur, originem habere opinor. Vide Capsum 1. Sed et Casson dixerunt nostri, pro Gleba, vulgo *Motte de terre*. Lit. remiss. ann. 1466. in Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 149: *Le suppliant getta ung Casson de terre ou pierre à icellui Micheu*. Charta ann. 1320. in Reg. 59. ch. 544: *Item Thomas de Faya pro quodam Casserone..... xv. den. Item pro tribus Casseronibus, qui fuerunt Brimaudi, v. solidos..... Item pro quodam Casserone vineæ, xv. denarios. Vide infra Cassicium.**

* **CASSERON**, vox vulgaris, Loligo, piscis marini species. Tract. de Piscibus cap. 56. ex Cod. reg. 6838. C: *Loligo parva Gallis, præsertim Santonibus, Casseron dicitur, a nostris Glaugion, corrupta voce, ut opinor, ex gladiolo, quamquam Mouspolitæ nostri calamar et glauiol sæpe confundunt.*

* **CASSERUM**, Castrum, arx, Ital. *Cassero*, idem quod *Cassarum*. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 93. ex Cod. reg. 4621: *Quicumque qui haberet in aliquo castro comitatus vel districtus Florentiæ aliquod Casserum vel fortiliam, cogatur.... ad vendendum ipsum vel ipsam communi. Vide supra Cassarium.*

* **CASSETARIUS**, Cassium artifex: unde *Cassetulla, petite rois*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679. Judicium ann. 1346. 21. Jul. in vol. 2. arrestor. parlam. Paris: *Cassetarii villæ Parisiensis et corrigarii seu zonarum operarii ejusdem villæ, etc. Vide supra Cassiarius.*

* **CASSETTUS**, Cassidis species. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 3. ex Cod. reg. 4620: *Habeat (Potestas) etiam xx. berrouarios, quorum medietas sit armata coratiis vel panceriis seu Cassettis ferreis, etc. Ibid. cap. 112: *Arma vero ad defensionem sint et intelligantur panceria, guarnacia, Cassettus, etc. Stat. Mutin. ann. 1328. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 487: *Quilibet miles teneatur et debeat habere in qualibet cavalcata et exercitu panceriam, sive Cassettum, etc.***

* **CASSETULLA**. Vide supra in *Cassetarius*.

¶ **CASSETA**, Parva sartago, Gall. *Poelon*, diminut. a *Cassa 7*. Inventar. ann. 1341. ex Archivo S. Victoris Massil.: *Item feiratum unum cum ysotono; item unam Cassetam de cupro, duas in dispensa; item unam grasillam, etc.*

¶ **CASSETELLA**, Capsula. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 56. de S. Secundo: *In quo quidem sepulcro erant tres Cassetelle ligneæ, in quibus et qualibet earum erant Reliquiæ sanctæ.*

¶ 1. **CASSIA**, Capsa ubi asservatur pecunia, Gallice *Caisse*. Hinc in Chronico Siciliæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 86. *Cassiam imponere*, est imponere tributa et vectigalia, quorum proventus pecuniarii in cassia quadam publica reponebantur: *Fridericus Rex Siciliæ imposuit in ea insula Siciliæ Cassiam unam, ob quam Cassiam solvuntur tria per centum, propter dictam guerram, quæ solvuntur intrando et exeundo.*

Hæ paulo aliter leguntur loco citato ex negligentia typographi, ut monet Index Onomastiæ ad calcem tomi 5. ubi mendum corrigitur. Vide *Cassa* 4.

† **CASSIA**, Capsa Reliquiarum, Gall. *Chasse*. Notitia Ecclesiæ Diniensis per Gassendum pag. 151: *Unam Cassiam magnam coopertam de ossa ad tenendum Reliquias*. Vide *Cassa* 3. et *Chassia*.

† **CASSIA**, Capsa in qua merces transportantur, Gall. *Caisse*. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 98. col. 2. in Instrumento ann. 1309: *Item qualibet Cassia limarum, speculorum debet duos denarios*.

* 2. **CASSIA**, Mensura, frumentaria. Vide supra *Cassa* 9.

* 3. **CASSIA**, Fasciculus, ni fallor. Garnis. castr. Carcass. ann. 1294: *ij. xijc. Cassiæ carrellorum ad currum*.

* **CASSIAMENTUM**, ut *Casalenum*, Locus ubi *casæ* ædificari possunt. Charta ann. 1183. apud Murator tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi eol. 339: *In Locedio ipsam terram, in quam ædificata est ipsa ecclesia et monasterium prædictum, cum suis arcibus et Cassiamentis cum terris cultis et incultis, etc.* Vide supra *Casalaria* et infra *Castimentum*.

CASSIBULA. Vide *Casubula* post *Casula*.

* **CASSIARIUS**. Vide supra *Casiarius*.

* **CASSICIUM**, Modus agri. Charta ann. 1233. apud Ceneium inter Census eccl. Rom.: *Sexaginta Cassicia similiter in demanio et alia octoginta quinque Cassicia terrarum, et novem vineas, et novem domos cum ortis et canapinis, quæ vassalli mei a me possident in territorio Paliani et Serronis*. Vide supra *Casalaria* et *Cassero*.

* 1. **CASSIDA**, Casula, tugurium, vel prædium rusticum cum mansione. Charta ann. 1460. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Versus tramontanam cum la Cassida nobilis Ludovici Duranti, ... confrontatur a parte solis ortus cum Cassida Stephani de Aremon*. Vide *Bastida* in *Bastia* et *Cassina* 1.

* 2. **CASSIDA**, Alhugo, glaucoma, ni fallor, Gall. *Tuie, cataracte*; quia cassis species. Vide supra *Cassetarius*. Mirac. Mss. Urbani PP. V: *Passa fuit malum Cassidæ in ambobus oculis. Chicheus, pro Chassieux*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Lippus, Chicheus*.

* **CASSIDATUS**, Casside armatus. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Cassidatus, armé de heaume, de bacinet*.

CASSIDILE, vel **CASSIDILIS**. Ugentio: *Cassidilis, vel Cassidile, dicitur sacculum, pera, sarciperium, ficacium, marsupium, moculus, locus, crumena*. Papias: *Cassidilis, pera pastoralis*. Isidor. Gloss. *Cassidilis, pera, marsupium*. Will. Brito: *Cassidile dicitur pera Aucupis in modum reticulifacæ, in quo ponit quot in casse, id est, rete, cepit*. Ita etiam Joannes de Janua. [* Glossar. ex eod. reg. 7684: *Cassidile, escherpe, ou sachet fait de roiz*.] Odorannus ann. 1031: *Protulit auri fulvi transmissum munus de Cassidile*. Matth. Westmon. *Portans in Cassidile toxicum mellitum*. Conradus de Fabaria de Casibus S. Galli cap. 5. [* Pertz. vol. Scriptor. 2. pag. 167.]: *O mira in juvene Principe Mercurii philologia, quæ sparso rubore juvenili pro-*

mulgavit eloquia cordis dudum instincta Cassidili; id est, ut Walfridus loquitur de sancto Gallo lib. 1. cap. 23: *Altæ memoriæ et armario cordis inseruit*. Vetus Interpres Tobiae capite 8: *Protulit de Cassidili suo partem jecoris*. [* Vide Martin. in hae voce.] Matthæus Vindocinensis in Tobia:

Cassidili profert auxiliare jecur.

CAPSIDILE. Glossæ MSS.: *Capsidile, est Capsa, vel pera*. Ita scribitur non semel apud Petrum Damianum lib. 4. Epist. ult. lib. 7. Epist. 5. lib. 8. Ep. 14. quasi a *capsa* dedueatur. Gloss. Lat. Gall. *Casidilis, Cussete*. [* *Pera aucupis*. Eebasis vers. 333. de Esau:

Ille sagitta doctus erat, gravidaque faretra,
Portabat cornu, fuerat qui doctus in arcu,
Capsidile suo gestabat in inguine dextro.]

* **CASSIDULUS**, Idem quod *Cassidile*, Saceulus, vagina. Aeta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 66. rº: *Dedit mihi unum cutellum satis pulcrum de Parma, quem abstraxi de quodam Cassidulo*. Et fol. vº: *Quilibet nostrum habuit in mensa sua manutergia, quæ ipsi portabant in Cassidulis suis*.

** **CASSIDOLABRUM**, Germ. *Helmpart*, in Glossar. Lat. Germ. ann. 1482. Gall. *Hallebarde*. ADEL. *Cassidolabrum*, in Gemm. Gemmar.

** **CASSIDOLUS**, i. e. Medicus. Gemma Gemmarum.

† **CASSIDONIUM**, Murrha, species lapidis pretiosi, unde vasa olim plurima fingeantur, Gall. *Cassidoine*. Inventar. Ecclesiæ Aniciensis ann. 1444: *Item una naveta de Cassidonio munita argento, cum pomo et suis repositoriis garnita argento*.

1. **CASSINA**, Casula, Tugurium, Ital. *Cassina*; accipitur pro prædio rustico. Lex Langobard. lib. 1. tit. 19. § 25 [* Rothar. 382.]: *Si quis Cassinam, vel tectum alienum foris in curte, ubi viri non habitant, deturpaverit, ... restauret ipsam Cassinam... Nam si casam ubi viri habitant, deturpaverit, componat, etc.* Charta Mathildis Comitissæ ann. 1079. apud Franciscum Mariam in Mathilde: *Una cum omnibus casis, et Cassinis, seu casalinis, simulque terris et rebus illis qui ad jam dicta casa et curte... sunt pertinentes, tam de muro pro dicto castello quam et de foris casis et Cassinis, seu casalinis, etc.* [Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. eol. 604: *Domnus autem Henricus concessit huic monasterio campum in Kinzica, qui fuit antea vinea dominicata Regis; et sunt Cassinæ ethorti*.] Apud Hariulfum in Chron. Centul. lib. 3. cap. 10. pag. 468. pro *Cassinis de pallio*, lego *cussinios*. Vide Statuta Mediolanensia part. 2. cap. 236. 237.

CASINUM. Charta Bonfilii Fulginensis Episcopi apud Ughellum tom. 1. pag. 740: *Concedo vobis... molendinum in castro Ecclesiæ cum omnibus utilitatibus suis et unum Casinum ibidem juxta molendina ex omni parte pedes 12. et 4. modiola terræ infra civitatem, etc.*

† 2. **CASSINA**, Pulvinar, Gall. *Coussin*. Spicil. Fontanell. MS. pag. 262. ubi de signis ad vestitum pertinentibus: *Pro signo capitalis, vel quod vulgariter Cassina vocatur, etc.* f. legendum *Cussina*. Vide *Cassina* 1. et *Cussin*.

* **CASSINALIA**, f. *li qui cassinas seu prædia rustica curant*. Stat. Vercel. lib. 3. pag. 58. rº: *Cassinalia vero et habitatores molendinorum curtis Vercellarum non teneantur capere sequelam*. Vide supra *Casarii*.

† **CASSINI**, Doctores Turcarum. Radulphus Abb. in Chronico T. S. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 572: *Traditaque est Jerusalem, prohi dolor! in manibus nefundorum a nefandis Christianis et clausæ sunt januæ, positæ custodibus*. Igitur Alphachini et Cassini, ministri scilicet nefandi erroris, Episcopi et Presbyteri secundum opinionem Saracenorum, primum templum Domini, quod Belthalla vocant, et quo magnam salvationis habent fiduciam, quasi orationis et religionis (causa) ascenderunt mundare, etc.

* **CASSINUS**, Pagus, regio, Gall. *Canton*. Charta ann. 24. regni Lothar. ex Chartul. S. Petri Carnot.: *Sunt autem præfatæ res in pago vel Cassino super fluvium Sequanæ*.

† 1. **CASSIO**, Species eapsæ, ni fallor, a Gall. *Caisse*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 282: *Item, pro clavis fenestrarum et uno Cassione faciendo pro reponenda roba Domini et Domine III. sol. vi. den.*

* 2. **CASSIO**, Rei aromaticæ vel leguminis species, ut videtur. Dipl. Chilper. II. ann. 716. tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 694: *Cassio libras xij*. Vide mox *Cassior*. [* Pro *Cassia*.]

* **CASSIODOLUS**, Cyprinus, Gall. *Carpe*. Chron. Bavar. ad ann. 1338. apud Oefellium tom. 1. Script. rer. Boiear. pag. 365. col. 1: *Cassiodoli, vulgariter karpfen, ad Ungaria in Danubio venerunt, qui ubique circa Danubium vendebantur pro denario quasi immundi essent*.

* **CASSIOR**, est medicamenti genus, quod in Ponto conficitur. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646. Vide supra *Casium*. [* In Gloss. Ant. ap. Maium Class. Auctor. tom. 7. pag. 554. *Casiorem*.]

CASSIOTICUS. Charta donationis factæ Ecclesiæ Cornutiænæ edita a Suaresio: *Item alium holosericum luritatum, pallium Cassioticum, item pallium lineum Aquitanicum, etc.*

† **CASSIS**, Aranearum tela. Glossar. M. Sangerman. num. 501. A *Cassis*, Ret deducta notio.

† **CASSO**, Sartago, Gall. *Poelon*. Charta ann. 1525. ex Schedis D. le Fournier: *Exptio cacobi sive peirol cupri ad tinturanda retia, una cum suis furnimentis et pertinentiis, videlicet la Casso, etc.* Vide *Cassa* 7.

* **CASSOATA**, Vox comitatus Armeniensis, qua quercus significatur. Lit. remi ann. 1460. in Reg. 190. Chartoph. re ch. 136: *Le suppliant se print à trancier une Cassoata ou chesne pour faire des esclaves pour sa charrue*. Vide supra *Casus*.

* 1. **CASSOLA**, diminut. a *Cassa*, S taginis species. Inventar. Ms. ann. 137: *Item duæ Cassolæ de cupro modici valoris*. Vide supra *Cassa* 7.

* 2. **CASSOLA**, Mensura frumentaria eadem f. quæ *Escuella*. Vide in hac voce *Libertat*. Viennæ ann. 1361. tom. 7. Ornat. reg. Franc. pag. 431. art. 18: *Cassolæ petræ mensurans accipiat cum sola Cassola*.

de blado, pro jure nostro sine fraude. Vide supra Casa 9. et infra Cazola.

* 3. **CASSOLA**, **CASSOLANUM**, Idem videtur quod supra Cassa 10. Alveus. Charta ann. 1226. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 216 : *Et inde ad terminum fixum juxta domum Favatiorum, et inde veniendo per Cassolam, quæ venit a Gaudiano per Cassolanum tendit jusum a boscho Cereti in rivo, etc.* Vide infra Cazola.

* **CASSOLIS**, Placentæ vel condimenti species. Consuet. Perpin. Mss. cap. 38 : *Item debent (fornarii) coquere panatas, et carnes, et Cassoles, et pisses, et formagatas, et flatones, et hujusmodi talia sine precio et sine aliqua parte.* Vide supra Casciata.

* 1. **CASSONUS**, Italis Cassone, Magna arca. Bareleta serm. 2. in Domin. 1. Quadrag. : *Ego sum de tali domo, a qua exiere milites. Adhuc exstat Cassonus scripturatum.*

* 2. **CASSONUS**, f. Locus cavus. Chron. Petri Azarii ad ann. 1361. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 379 : *Interim studuit in eadem civitate instaurare et replere Cassonos evacuatos..... Officiales ad id negotium habuit adeo sufficientes, ut Cassoni repleti fuerint, et Papienses perpetuo et merito sint memoriam servaturi.*

* 1. **CASSULA**, Capsula. Vita S. Margar. viduæ tom. 2. Aug. pag. 121. col. 1 : *Vidisti, filia, hoc mane Cassulam hanc nostram pane penitus, frumento et farina vacuum, tecumque, quod inerat, attulisti, etc.*

* 2. **CASSULA**, Fascis, Gall. Bote. Stat. Sigismundi ann. 1523. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 424 : *Quia tu recepisti sibi violenter decem Cassulas feni in prato ipsius hæreditario, etc.*

3. **CASSULA**. Vide Casula, 3.

1. **CASSUM**, [Fragmentum. Solinus cap. 65 : *Aut palearum Cassa, aut chartarum fila ad se rapit Lychnites gemma.*] Vide Capsum.

* 2. **CASSUM**, Pectus, semibarbaris ex Arabico. Hinc vulnus cassale, quod pectus afficit, apud Velseh. Syllog. observat. pag. 74. Vide Capsum 1. et Cassus, 1.

CASSURA. Vetus Notitia apud Francisc. Mariam in Matthilde Comit. : *Qui contendit et contradicit nobis a pars prædictæ Ecclesiæ Episcopatu nostro sancti Martini decem Cassuris rebus illis massaritiis, quæ videntur esse in loco et finibus Camutiano, etc.* Forte Cassinis.

¶ 1. **CASSUS**, Pars vestis major, qua corpus tegitur, exceptis brachiis : vox ab Italo Casso, Thorax, ni fallor, derivata. Annal. Benedict. tom. 4. pag. 616. ex Chirographo anni 1061 : *Pellicias duas, festivam scil. cujus Cassus esset de squirionibus et manicæ de grisiis : Septimanalem quoque, cujus Cassus esset de cattis, et manicæ de vulpibus cum pellibus vulpelinis.* [* Vide Capsum 1. et Cassarum.]

* 2. **CASSUS**, Charta Nicol. I. Camerac. episc. ann. 1139. ex Chartul. S. Crucis ch. 1 : *Assignamus... duas etiam partes decimæ, quæ vulgo Cassus vocantur, in villari de Calceia. Ch. dom. de Fleseicurte : Notum sit... me concessisse... ecclesiam ex integro, videlicet Cassum et altare.... dimi-*

dium Cassum.... Cassum integrum, id est, duas garbas de S. Audeno. Neque aliter intelligenda hæc eadem vox laudata voce Cassum in Capsum 3.

3. **CASSUS**, Casa. Vetus Charta apud Vadianum : *Quidquid visus sum habere.... in villa quæ dicitur.... hoc sunt Cassi, casalis, mancipiis, peculiis, etc.* Vide Capsum.

CASTA, Præstationis species in Occitania. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1306. pro Ecclesia Mimatensi, in Regesto Lud. Hutini Regis Franc. fol. 60 : *Quod de vineis tunc factis daretur septima pars fructuum prædictis dominis, et de faciendis seu platandis extunc daretur undecima pars vulgariter quæ vocatur Casta propter quod homines dicti loci vineas post dictam compositionem plantatas indiligenter excolunt, et alias dimittunt incultas, sive minus bene cultas. Occurrit ibi pluries, [ut et in Confirmatione compositionis cum Habitantibus Castri de Leucata ann. 1313. ex Bibl. Colb. Regest. 56 : Portiones vinearum tam veterum quam novarum sint ad undecimam partem fructuum, quæ Casta communiter nuncupatur, ita quod dicti homines non teneantur de cætero dare de veteribus nec de aliis nisi solum Castam prædictam, etc.]*

* **CASTAGNARETUM**, **CASTAGNERETUM**, Castanetum, Ital. Castagneto, Gall. Chataigneraie. Charta ann. 1343 : *Item quamdam peciam prati, terræ et Castagnareti. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 47. ex Cod. reg. 4624 : Persona quæ in aliena sorte Castagnereti vel alevami castaneorum aliquas plantas.... inciserit, etc.* Vide mox

* **CASTAGNERIUM**, Eadem notione. Testam. Ludov. de Scarampis ann. 1543. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 510 : *Item voluit et ordinavit quod per prædictam ejus hæredem emantur et emi debeant Castagneria in finibus Bubii; quorum quidem Castagneriorum fructus et proventus distribuantur singulis annis in pauperes.* Vide Castanaretum.

¶ **CASTAGNETUM**, Castanetum, Gall. Chataigneraie. Archivum S. Victoris Massil. : *Terris, vineis, olivetis, Castagnetis, quercetis, etc.*

* Charta ann. 1151. apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom : *Cum..... domibus urbanis et suburbanis, vinetio, olivetis, Castagnetis, etc.* Castagnetum, in Stat. Montis-reg. pag. 231. Vide Castanaretum.

* **CASTALARIA**, perperam pro Castalaria. Vide supra in hac voce. Libert. novæ bastidæ Vallis-reg. ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1028 : *Item quod consules et universitas dictæ villæ possint construere.... duas domos pietatum, quamlibet continentem unam Castalariam terræ.*

CASTALDUS, [CASTALDIO, Villæ procurator, præfectus. Castaldatus, Munus vel jurisdictio Castaldi. Castaldaticum, Castaldicum, Tributum, ut videtur Castaldo debitum, etc.] Vide in Gastaldus.

¶ **CASTALLUM**, sive piscinam in qua congregantur aquæ, apud Rymerum tom. 11. pag. 3. col. 1. [* Vide Castellum 2.]

¶ 1. **CASTALLUS** Charta Philippi Reg. Franc. ann. 1207. pro Rotomagensibus, apud Duchesnum Hist. Norman. pag. 1062 : *Si debitor intra Rothomagum venerit, ex quo de equo descenderit, Castallum vel*

hernesium suum per Majorem propter debitum arrestari poterit. Apud de Lauriere legitur Carcallum. Vide in hoc voce. Legere malim Caballum, atque equum ipsum intelligere.

* **Catallum** legendum opinor; cujus vocis vim explicare videtur harnesium.

¶ 2. **CASTALLUS**, An pro Castellanus, Custos castri, an pro Castaldus, Villæ præfectus? Vita S. Thomæ Abb. Farfens. inter Acta SS. Benedict. sec. 3. part. 1. pag. 287 : *At illi dixerunt, quod probator (f. prætor) ipsius civitatis Castallus ibidem esset; quem accersitum percunctari cœpit, etc.*

CASTANARETUM, Castanetum, Gallis Chastaigneraie. Tabularium Ecclesiæ Gratianopolitanæ : *Gaufridus habet in Renes terras et Castanaretum de Episcopo pro feudo.*

¶ **CASTANARIUM**, in Chartulario Matiseon. fol. 14.

¶ **CASTANEARIUM**, bis habetur in Recognit. de Moras ex Regesto Probus fol. 37.

¶ **CASTANEUM**, infra in voce Stellaria.

¶ **CASTANGETUM**, in Donatione ann. 993. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 347. Melius legeretur Castagnetum.

¶ **CASTANHALE**, **CASTANHALIS TERRA**, Eadem notione, Hispanis Castañal, in Charta Annæ Dapsaco ann. 1488 : *Confrontantur ab una sui parte cum Castanhali Anthoni Rossent.... Duas sextariatas terræ Castanhali sitas, etc.*

* **CASTANEOLARIA**, Castanetum parvum. Charta ann. 1125. ex Chartul. S. Dion. : *Guillelmus de Cornillon tenet.... apud Turrum boscum et Castaneolariam et xij. feodos militum.* Vide mox

* **CASTANHERIA**, Eadem notione. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 306 : *Item tertiam partem septuaginta quatuor sestariorum avenæ, ... pro quadam Castanheria.* Vide in Castanaretum.

* **CASTANHERIUS**, Castanea, Ital. Castagno, Gall. Chataigner. Ch. ann. 1343. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 227 : *Hostes dictorum hospitiorum erant grossæ et magnæ, et de corallo, et pro majori parte de Castanherio.* Inventar. MS. ann. 1379 : *Item unum aliud vas Castanherii vacuum, capacitatem duorum modiorum.* Pluries ibi.

* **CASTEGNETUM**. Vide supra Castagnetum.

CASTEGUETA. Charta Galeacii Comit. Virtutum ann. 1377 : *In eorum possessionibus, sediminibus, ædificiis, vineis, Casteguetis, pratis, nemoribus, etc.* Sed videtur legendum Castagnetis. Italis Castagnuola, est locus castaneis consitus.

¶ **CASTELERIA**. Vide in Manneria.

CASTELGADRUM, Castlegardum servitium, est servitus, quæ in arce aliqua Regis, vel alterius domini, propugnanda atque defendenda consistit, quoties feudatarius requisitus fuerit. Vide Cowellum lib. 2. Instit. tit. 3. § 4. Littlet. lib. 2. cap. 8. et infra in verbo Stagium.

CASTELLA. Vita S. Genovefæ num. 39. apud Bollandum : *Contingit ut naves eorum, vento stante ita inter scopulos vel arbores periclitarentur, ut Castellæ in quibus fruges exhibebant, in latere versæ, etiam naves aqua implerentur.* Legendum Cistellæ.

* **CASTELLACCIUM**, idem quod Castellum. Charta ann. 1297. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 1. pag. 116: *Et jacet ipse fossatus usque sive prope castellare seu Castellaccium.*

* **CASTELLACIUS**, Castellus custos, *Castellanus*. Vide in *Castellum* 1. Charta Roberti reg. ann. 1319. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Vicarios, bajulos, judices, clavarios, notarios curiarum, Castellacios et officiales ceteros instituere curetis.*

CASTELLAGIUM, Quod exsolvitur Castellano, vel alteri, pro custodia rei in castello, in Concilio Bituricensi ann. 1336. cap. 12: *Et nihilominus compellunt Judices Ecclesiasticos ad satisfaciendum sibi de custodia, carcerario, castellagio, seu geolagio, etc.*

* *Castelage*, eadem notione, in Lit. ann. 1345. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 230: *Les meneut par leur force et puissance en prison esdits lieux, et quand ils y sont, leur font payer plusieurs servitudes, l'escalle, prisonage, Castelage, et autres choses.*

CASTELLAMENTUM, [Catillamen.] Arnobius lib. Adversus Gent.: *Ut spirulas et botulos facerent, isicia, Castellamenta, [Catillamenta, Salmasio,] lucania, summarum cum his carnem, et glaciali conditione tuceta.* Cibus instar pyramidis hic quidam interpretantur. [Idem Arnob. lib. 7: *Quid tædæ? quid æneia? quid offic, non vulgi, sed quibus est nomen appellatioque Penitæ, ex quibus, quod primum est, exiguas arvina est miculas Cartillaninum insecta de more.* In hunc locum Hofmannus: Cupedia est et delitiosa mattea, a verbo Catillare i. e. Ligurire.... Proprie vero ita vocasse videntur farcimina aut botulos minutis carnibus inculcatos, quod avide a Cartillonibus peterentur.]

† **CASTELLANUS**, CASTELLANARIA, CASTELLARE, CASTELLIO, etc. Vide post *Castellum*.

* **CASTELLATA**, Testam. Phil. episc. Sabin. ann. 1372. ex Cod. reg. 9612. A. F: *Raubam de Castellata cum capuciis duobus, mantello et cappa..... legavit uxori Joannis Cabassole.* Sed legendum ut infra, de *escalata*. Vide in hac voce.

† **CASTELLIA**. Vide in *Manneria*.

* **CASTELLIFICARUS**, Instar castri munitus. Charta ann. 1137: *Raimundus quondam Cantojolensis abbas, videns temporibus meis Cantojolense monasterium ad tantam destructionem pervenisse, ut spoliato sanctuario, Castellificata ecclesia, nullus ibi serviens Deo reperiretur, etc.* Vide supra *Castellare* 3.

1. **CASTELLUM**. Gloss. Lat. MS. Regium Cod. 1013: *Castrum antiqui oppidum vocabant in alto positum cujus diminutio facit Castellum.* [** ex Isidor. Origin. lib. 15. cap. 2. sect. 13.] Quo sensu Hirtius dixit: *Castella complura locis editis posita.* [Vita S. Willibrordi Episc. Traject. inter Acta SS. Benedict. sec. 3. part. 1. pag. 610: *Quod etiam pius prædicator haud seganter implere satagebat, circueiens omnes illius terræ regiones, per urbes, vicos, Castella, ubi prius evangelizabat, etc.* Ibid. infra: *In qua tunc gente S. Willibrordus positus est prædicator, sedique Episcopali in Trajecto Ca-*

stello delegatus est. Quod *Castellum* hic dicit Alcuinus hujus vitæ prosaicæ scriptor, in vita metrica, *Urbem* nuncupat cap. 11. et S. Liutgerus in Vita S. Gregorii Abb. Trajectensis, *Trajectum antiquam civitatem* appellat; hinc confirmatur, quod jam ante nos observarunt alii, scilicet ab illius temporis scriptoribus oppida munita dicta fuisse *Castra* et *Castella*, ut passim videre est apud Gregorium Turon. et alios coæta-neos; urbes vero insigniores, ac præsertim episcopales, *Urbes* et *Civitates* appellatas fuisse. Vide Mabillonium loco laudato et Valesium in præfatione ad Notitiam Galliarum pag. xviii. et infra v. *Castrum*.] Glossar. Lat. Græc. : *Castellum, municipium, κάστρον. Castella, ορούμενα.* Ugutio : *Castrum, quod in loco alto situm est, quasi casa alta, unde Castellum.* Salvianus lib. 5: *Sicut solent hi, qui hostium terrore compulsi, ad Castella se conferunt.* Ordericus Vitalis lib. 4: *Munitiones, quas Castella Galli nuncupant.* Guibertus Abbas Novigenti de Laude B. Mariæ cap. 7: *Castellum autem ex vallo et muro turrique conficitur, et id ipsum a castrando et coercendo vocatur.* [Le Roman de S. Leocade MS. ubi de patrona cujusdam loci:

Qui la requiert de euer fin
Par ses proieres li aquiert
Ce que justement li requiert,
Chastelaine est et avoée
Du Chastel et de la contrée.

Ubi *Chastelaine* est Castellus domina, ut apud Borellum: *Elle n'est dame, ne Chastelaine.* Ad vocem *Chastel* quod attinet passim occurrit apud Scriptores nostros paulo antiquiores.]

CASTELLORUM OPUS, inter exactiones ac vexationes reponuntur in Charta Rainoldi Archiep. Remens. ann. 1094: *Et wirpivit exactiones quas Tallias vulgo vocant, quas in villa S. Remigii exercebat, et omnia caropera, et Opera Castellorum, et omnes alias injustas consuetudines.* Tabularium Dervensis Monast.: *Scilicet bannum, infracturam, corvadam, carroperam, Opus ad Castellum, vel aliam quamlibet consuetudinem, neque uos, neque quisquam hominum accipiat.* Charta Hugonis Diensis Apost. S. Legati ibidem: *Caropera, frescenuas, Opus Castellii, conventum generale semel in anno, tamen mensurate, etc.* Charta alia ejusdem Tabularii: *Opus ergo Castellii semel in anno fiet una hebdomada Martii et non in alio mense. Et si opus non fuerit, pro redemptione operis recipiet 6. denarios de manso vestito, etc.* Vide *Auxilium pro Castello ædificando*, et *Anubda*. [** Confer S. Rosa de Viterbo voce *Castellatico*, Elucidarii tom. 1. pag. 247. ubi liberum de toto *Castellatico* c. Chart. ann. 1125.]

† **CASTELLORUM OPERATIO**. Eadem significatione legitur non semel in diplomatibus Regum Anglorum. Vide Kennetti Glossarium ad calcem Antiquit. Ambrosden. etc.

* **CASTELLANCIA**, Opera in ædificando vel reparando castro exhibita. Charta ann. 1167. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 39: *Absolvimus homines de Lemonte et de Civenna, ut non teneantur esse de vicinancia hominum de Bellasio, neque per Castellanciam, vel fodri dationem,*

vel placitationem, seu aliquam districtionem. Vide in *Castellum*.

1. **CASTELLANUS**, Castellus incola. Ugutio: *Castellanus, qui inhabitat Castrum.* Ita apud Titum Livium lib. 34. Hirtium de Bello Alexand. S. Augustin. Epist. 261. Reginonem ann. 939. 964. Anonymum de Miracul. sancti Bertini cap. 9. Siebertum ann. 1099. Ottonem a S. Blasio cap. 14 et in Chartis aliquot veteribus apud Ughellum tom. 2. pag. 1009. 1010. *Castellanus miles*, in leg. 2. Cod. de Fund. limitr. (11, 60.) qui in castellorum præsidio est. [** Chart. ann. 1231. ap. Kindling. Anecd. Monaster. tom. 1. pag. 7: *Capelle ejusdem in perpetuum indulsumus, ut parvulos Castellanorum, infra castrum sive extra prope muros manentium ad baptizandum recipiat, etc.* In alia Charta ibidem pag. 18. scribuntur nomina undecim famulorum, *Concastellanorum in Stromberg*, deinde communia dicitur charta sigillo ejusdem nobilis viri *Hermannii Buregravii in Stromberg et generalis sigillo universorum predictorum Concastellanorum ibidem.* Vide Murator. Antiq. Ital. tom. 1. col. 623. D.]

2. **CASTELLANUS**, Custos castri, in Constitution. Sicul. lib. 1. tit. 89. § 4. seu qui ratione feudi castro domini præfectus est. Versus laudati a Cognato in Hist. Tornac. lib. 3. cap. 49:

Et Castellanus feudum capit a cathedrato.

Id est, Episcopo. Huic præter custodiam castri, incumbere potissimum Burgenses et eorum Communiam in exercitum educere, ut colligitur ex sacramenti formula, quod Insulensis Castellanus præstabat, descripta ab Haræo lib. 1. Histor. Castell. Insul. et Buzelino lib. 3. Gallo-Fland. cap. 10. Vide Claudium Expillium orat. 28.

3. **CASTELLANI**, apud nostros, sunt qui feuda Castellaniæ possident, quibus ipso jure castellum habere competit, cum mero imperio, seu jurisdictione suprema, ut est in Consuetud. Norman. cap. 33. De his passim Consuetudines municipales Franciæ, locis a Raguello et aliis indicatis, in quibus eorum jura describuntur. [Vide Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 103. et 104. et D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 712. ubi docet eandem fuisse Castellani, quam Vicecomitis in Comitum urbibus potestatem, unde in iis urbibus, inquit, ubi Vicecomes erat ab antiquo, nunquam poterat esse Castellanus, quia una et eadem erat utriusque dignitas et jurisdictio.]

* 4. **CASTELLANUS**, Idem qui alibi *Vicecomes*. Vide in hac voce. Hujus jurisdictio ab ejus uxore perinde et ejus dapifero exercebatur. Charta Guill. comit. Fland. ann. 1127. ex Cam. Comput. Insul.: *Si quis extraneus aliquem Burgesem S. Audomari aggressus fuerit, et ei contumeliam vel injuriam irrogaverit, vel violenter sua abstulerit, et cum hac injuria manus ejus evaserit, postmodum vocatus a Castellano, vel uxore ejus, seu ab ejus dapifero infra triduum ad satisfactionem venire contempserit aut neglexerit, ipsi communiter injuriam fratris sui in eo vindicabunt.* Privil. a Raym. de Agouto domino superiori castri de Masalgis concessa Joan. de Masalgis, qui minorem

in eodem loco jurisdictionem habebat ann. 1348 : Quod possint dietos homines suos inquirere, corrigere, et punire, et facere condemnari pecuniariter de adulteriis voluntariis seu sine violentia perpetratis, tam in malem (marem) quam in feminam cujuscunque sexus; nec non et de quibuscunque furtis..... et criminibus minoribus, quæ pecuniaria coheritione plecti solent, et maxime de illis de quibus alii Castellani de comitatu Provinciæ, habentes mixtum imperium et jurisdictionem, homines suos puniunt et punire consueverunt, de consuetudine vel de iure. Vide in Castellum 1.

* 5. CASTELLANUS, Militibus præsi-
liariis in castro præfectus; *Chastellain*, eadem notione, in Lit. ann. 1356. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 132. art. 16. Thron. Domin. de Gravina apud Murator. om. 12. Script. Ital. col. 624 : *Restunt in astro Andrie atque terra cum domino Ma-*
ospiritu, statuto Castellano ibidem Theoto-
ricorum banderie quatuor seu quinque.

* 6. CASTELLANUS, Custos castri, seu
omus regie, Gall. *Coneierge*. Vadia offi-
cial. reg. ex Reg. sign. *Noster Cam. Comput.*
ar. fol. 412. rº. : *Castellanus seu concer-*
ius de Villis per annum xxvj. den. ob. Par-
er diem. Castellum, Pugionis species, in
lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. Char-
oph. reg. ch. 396 : *Un constel ou Castel-*
m, que l'en appelle au país (Languedoc)
uinhal.

7. CASTELLANI dicuntur præterea qui ha-
ent jus castri reddibilis, atque ita intelli-
untur in Constitutionibus Catalanicis inter
ominos et vassallos MSS. in Cod. Thuano
gnato 93. fol. 58. etc.

CASTELLARIUS, Ugutioni, *Dominus, ca-*
ri, vel qui præest castris. [Seherus Abbas
e primordiis Monasterii Calmosiac. apud
dm. Marten. tom. 3. Anecd. col. 1172.
: *Eidem Vicario Ecclesiam omnimodis*
bstulerunt, et cuidam Castellario suo, no-
ine Walfrido protinus tradiderunt. In ve-
ri Inscriptione apud Gruterum pag. 601.
7. sumitur pro eo qui præest aquælu-
ibus : *Clementi Caesarum servo Castellario*
que Claudiæ. Vide Frontinum de Aquæ-
uctibus.

CASTLANUS. Usatici Barcinonenses MSS.
p. 26 : *Castlani in castris quæ tennerint*
er seniores suos, non debent sub se mittere
ios Castlanos sine consensu senioris, etc.
e *Castlanis* Hispanicis multa habet An-
reas Boschus lib. 2. *dels Titols de honor*
Catalaunia cap. 24. § 7.

CASLANUS. Charta anni 1157. ex Archivo
ecclesiæ Massil. : *Concedo jus Caslanorum*
ipsa Caslania, etc.

SUBCASTLANUS, Qui vices Castellani agit.
onsuetudines Catalanicæ inter dominos et
ssallos MSS. cap. 56 : *Si aliqui Subca-*
lani sint in aliquo castro, licet Castellanus
cerit homagium domino majori, item po-
st petere dominus major a Subcastlanis, ut
ciant sibi homagium fidelitatis.

* CASTELLANICUS, Ad castellani digni-
tem pertinens. Charta Ludov. VI. reg.
anc. ann. 1121. in Append. tom. 6. An-
d. Bened. pag. 636. col. 1 : *Ad honorem*
item et exaltationem ipsius monasterii,
sum regia nostra munificentia omnibus,
m aliis Castellanicis quam baronicalibus

insigniis, jurebus et prerogativis in perpe-
tuum dotamus et insignimus.

1. CASTELLANIA, Dignitas, officium, seu
feudum Castellani vel Castellani districtus,
ut apud Radulphum de Diceto.

† CASTELLANATUS, Eadem notione, in
Bulla Bonifacii IX. PP. ann. 1401. apud
Fontaninum ad calcem Antiquit. Hortæ
pag. 453.

* 2. CASTELLANIA, Feudum castellani.
Testam. Guil. dom. Montis-pess. ann. 1114.
inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 391 :
Dono totum illud, quod habeo in fisco et Ca-
stellaniam de Spolaca, et castellum novum,
et Castellaniam de Melgorio, etc. Vide in
Castellum, 1.

* 3. CASTELLANIA, Obligatio, qua
quis tenetur castrum reddere domino ca-
pitali, cum ei libuerit. Charta ann. 1125.
inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 429 :
Donamus tibi Bernardo de Tresmals ad fevum
et propter Castellaniam, ipsam estagam et
ipsum mansum, qui fuit Bernardi tradito-
ris et fratrum ejus in Carcassona, cum ipsa
turre, etc.

* 4. CASTELLANIA, Castri custodia, idem
quod *Stagium*. Reg. feud. Aquit. ann.
1273. sign. JJ. rub. ex Cam. Comput. Pa-
ris. fol. 29. rº. : *Bertrandus de Panissars.....*
pro quibus, quæ tenet a domino rege, debet
ei unum mensem Castellaniæ. Fol. 30. rº. :
Bertrandus Pelagus juratus recognovit, quod
tenet in feudum a dom. rege Angliæ duas
pleduras seu localia domorum, pro quibus
debet unum mensem Castellaniæ, sicut alii
dicti castri.

* CASTELLANERIA, Castellani dignitas,
officium, oppidi præfectura, vox Italica.
Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 175. ex Cod.
reg. 4621 : *Nullus de civitate, comitatu vel*
districtu Florentiæ audeat vel presumat ire
in aliquam potestariam, capitaneiam, vica-
riam vel Castellaneriam, etc. Vide in Ca-
stellum 6.

† CASTELLANARIA, Castellani districtus,
in Libertatibus Rancurti, etc. Vide locum
in *Hostis* ad lin. Paulo aliter in *Libertati-*
bis, etc.

† CASTELLERIA, Eadem notione, in Li-
bro nigro Scaccarii pag. 158.

† 1. CASLANIA, Eodem significato. Testa-
mentum Ademari Sclarum Vicecomitis
inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ.
col. 205 : *Ex quibus primum omnium est*
Scalas castrum meum cum omni Cassania et
cum universis fevalibus et cum ecclesiis et
cum curte mea de Cannaco.... et castrum
meum Mulsedonum cum omni ipsius Cassa-
nia, etc. Observant editores pro Cassania
alias lectum fuisse Castellania; mallem
utrobique legere Caslania cum Baluzio
tom. 2. Hist. Arvern. pag. 42.

* 2. CASLANIA, Præstatio, quæ a castelli
incolis solvitur. Charta ann. 1146. inter
Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 514 :
Caslaniam Arenarum, et fevum quod homines
tenent per Caslaniam castri Arenarum,
domini Uzeticæ de vicecomite habent. Alia
ann. 1307. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch.
171 : Item viginti septem gallinas cum di-
midia, quas faciunt diversi homines dictæ
parrochiæ domino regi de Caslania, pro
decem et octo solidis et quatuor denariis
annui et perpetui redditus.... Item tria sexta-

ria et dimidiam quartam ordeï, quæ faciebant
diversi homines pro Caslania domino regi
annis singulis, pro quibusdam possessioni-
bis suis. Rursum alia ann. 1321. in Reg.
61. ch. 318 : Decem et octo sextaria ordeï
et Caslania annuatim, etc. Alia denique
ann. 1345. ex Reg. 75. ch. 280 : Item
pulveragium et Caslania, quod et quam
dictus dominus dalphinus habet..... pro
indiviso cum domino de Alesto..... Item
pulveragium et Caslania, quod et quæ fuerant
assignata dieto dalphino, etc. Ubi perperam
vegitur Caslania. Neque alio sensu intelli-
genda vox Chaslania. Vide in Castellum 1.

* CASTLANIA, ut Castellania. Testam.
Roger. I. comit. Carcass. ann. circ. 1002.
inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 160 :
Et ipso castello, quem dicunt Sexago, cum
ipsa Caslania, et cum ipsas vigarias, quæ
ad ipsum castellum pertinent, etc. Occurrit
rursum non semel in Ch. ann. 1126. ibid.
col. 431.

† CASLARIUS, Eodem intellectu. Charta
G. Abb. Aureliac. ann. 1217 : *Feci conven-*
tionem cum domino Comite Delphino... de
Caslario de Dausat, qui est jure alodii et
feudi B. Geraldii. Nam dietus Comes dedit
pro salute animæ suæ et prædecessorum suo-
rum duos sestarios et unam eminam avenæ,
quos habebant censuales in Caslario et in
apertinentiis dicti Caslari Ecclesiæ del Dau-
sat... Dominus vero Comes et sui hæredes
habent in feudum ab Abbate Aureliacensi
quidquid habent in prædicto Caslario intru-
ales metas ab almo veteri, etc.

CASTELLARIA, Idem quod Castellania,
Chastellerie, in Charta ann. 1287. in Pro-
bat. Hist. Castillon. pag. 90. et alia apud
Haræum lib. 1. Hist. Castell. Insul. pag.
137. Lambertus Ardensis pag. 253 : *Hen-*
rieo de Balliolo, ad ejus nutum Brobur-
gensis tunc temporis disponebatur Castel-
laria. Charta ann. 1165. tom. 13. Spici-
legii Achieriani pag. 319 : In alodio suo et
in Castellaria, id est, termino ejusdem ca-
stri. [Tabularium S. Florentii : Nobilis vir
Hervæus de Vitriaco donavit Deo et S. Flo-
rentio pedagium de rebus ipsius Sancti quæ
transibunt per castrum Vitriacum sive per
*Castellariam ejusdem castri.] [** Notitia de*
casa vicecom. in Pictonibus circa ann. 1110.
post Irminon. pag. 377.] Le Roman de Rou
MS. :

N'i a Conté ne Baronie,
Ne Chastel, ne Chastellerie,
Que Guillaume ne n'ait donné.

* *Castellerie*, Feudum castellarii et ejus-
dem officium. Charta ann. 1208. in Char-
tul. 23. Corb : *Jou ay vendu et escan-*
gie..... toutes les justices,..... et toutes les
services,..... qui appartiennent à la Castel-
lerie devandite, en toutes issues et en tous
pourfis, qui issir et qui eschair et venir y
poent. Concil. Petri de Fontan. cap. 1 :
Pour ce ke les coustumes sunt preske corrum-
pues, et moult se renversent par les Castele-
ries. Ubi legendum videtur Cauteleries,
Judiciorum anfractus, Gall. Chicanes.
Vide in Castellum 1.

† CASTELRIA, Eadem notione, apud
Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 1278.
CASTELLATUS, Castellaniæ districtus. Do-
mesdei : *Comes Alanus habet in suo Castel-*

latu 200. maneria, ... præter castellarium habet 43. maneria.

† CASTELLARIUM, Eadem notione. Charta Thomæ Perticensis ann. 1214. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 117 : *Milites nostri de Castellario Beilimensi talliam de feodis suis et hominibus suis nobis debent tantummodo feodaliter pro his quatuor rebus, quæ sequuntur. Pro prima militaria nostra, pro prima captione nostra de guerra, pro militia filii nostri primogeniti viventis, et pro prima filia nostra maritanda. Præter has tallias nec a militum feodis, nec ab eorum hominibus talias possumus feodaliter extorquere.*

† 1. CASTELLATIO, Eodem significato. Charta anni 1194. ex Tabulario S. Joannis Senon. : *Indubitanter sciunt universi, presentes et futuri quod Adelina Siliniaci domina, pro remedio animæ suæ et filiorum suorum, donavit in elemosinam in perpetuum possidendam Ecclesiæ de Cudot et Alpasie bonæ opinionis mulieri, et Canonicis cum ea regulariter degentibus, les botoirs de Bellomonte cum usuario nemorum de tota Castellatione Siliniaci.*

* 2. CASTELLATIO, Feudum castelli, idem quod supra Castellaria. Charta Dalmacii de Luceio in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 108 : *De Castellatione mea de Segiaeo, nec de meis hominibus..... dominus meus rex in supradicta villa neminem retinere poterit. Aliis notionibus, vide in Castellum 1.*

* 1. CASTELLATURA, Castellani districtus. Chartul. Miciacense : *Ego Radulphus de Nit, Firmitatis Naberti dominus, dono ecclesiæ S. Maximini quicquid in mea Castellatura in tempore antecessorum ueorum habuerunt.*

2. CASTELLATURA, Castellania, Castellani dignitas, apud Baldricum lib. 3. Chronic. Cameracens. cap. 63. 66. 68. et in Vita Lietherti Episcopi Cameracens. cap. 8. 10. 14. 28. vel Castellania, ut in Charta ann. 1056. apud Ughellum tom. 1. Ital. sacr. pag. 295. [Miræum tom. 2. pag. 1137. in Charta ann. 1085. pag. 1162. in Charta ann. 1141. et pag. 1213. in Charta anni 1218.]

† CASTELLANERIUM. Charta restorationis Abbatie S. Michaelis in Eremo ann. 961. inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 409 : *Nempe dictus Hugo... sponte omnes feudales possessiones... cum omni jure Castellannerii et preventionis... dicto cænobio cessit.*

CASTELLARIUM, Castellum. Silvester Girald. de Expugnat. Hibern. lib. 2. cap. 4 : *Exercitu in Ossyria in Castellario quodam antiquo et circumquaque pernoctante. Et in Topogr. Hibern. lib. 2. cap. 8 : Est in Conactia locus quidam muratus, ampli Castellarii similitudinem præferens.*

1. CASTELLARE. Charta Caroli III. Imperator. apud Steph. Baluzium in Append. ad Capitul. n. 119 : *Et castellum Velleo cum Castellare suo. i. e. districtu. [Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 1. col. 528 : Hæc omnia promisit dominus Hugo Abbas pro se suisque successoribus perpetualiter permanenda, tali tenore ut prædictus Abbas Lunduinus, et ejus succes-*

sores, omnes homines suos de jam dicta eunte Mejana omni faciant in castello Buciniano Castellare, et perficiant ibi omnia, sicut alii castelli de Guasta, et laborent ad ipsum castellum. Ubi Castellare substantivum esse nomen minus bene existimat doctissimus Editor : neque enim obscurum videtur ibi Castellare idem esse ac inter castelli incolas recenseri, atque adeo castelli operibus ohnoxium esse.]

* CASTELLARE, Castrum, ipsa castelli munitio. Charta ann. 1060. in Tabul. S. Vict. Massil. : *Donamus ecclesiam S. Juliani cum omni condamina, quæ terminatur a crucibus usque ad vallum, quod est inter eandem condaminam et Castellare Recusa in valle Tarnisca. Alia Roger. Biter. ann. 1141. inter Prohat. tom. 2. Hist. Occit. col. 494 : Dono ad fevum ipsum castellum et Castellare, quod olim antiquitus vocatum est Verdun, et hodie vocatur Brunichellis, quod ego et abbas Soriciensis habemus insimul; et verum enim est quia ego ipsum Castellare bastio et a vobis illud bastiri facio. Neque alia notione intelligenda Charta Caroli III. imper. a Cangio laudata.*

* 2. CASTELLARE, Inter Castelli incolas adscribi. Præcept. Conradi I. imperat. ann. 1038. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 448 : *Igitur quicumque..... in præfatis cortibus et castellis habitator extiterit, aut Castellaverit,..... eorum lites aliter agere, vel ullo modo diffinere liceat, etc. [** Eccebasis vers. 192 : Mirum fit nobis, quid hic Castellat in antris.]*

† 3. CASTELLARE, Castella seu munitiones extruere, Castella munitionibus seipere. Sententia Ludovici Ducis Andegav. contra incolas Montispezzuli ann. 1379. apud Laffallium tom. 1. Annal. Tolos. pag. 103. Instrum. : *Se autem muniebant omni invasionis et defensionis genere adversus suum dominum, muros seu mœnia et turres in circuitu constructas ad rebellandum reparando... in omni fortitudine præsidii Castellabant.*

* CASTELLARE, Munire; quod de navi dicitur, in Chron. Estens. ad ann. 1307. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 359 : *Unam maximam navim Castellatam cum tribus magnis battifredis.*

3. CASTELLATIO, seu Castelli ædificatio sine licentia et permissu Principis, ut et cæterorum majorum criminum, cognitio, ipsum solum Principem spectat, ut est in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 10 : *Infidelitas et proditio, quicumque despectus, vel maliloquium de eo, Castellatio, trum annorum utlagaria, furtum, etc. Et cap. 13 : Hæc mittunt hominem in misericordia Regii, infractio pacis, ... infidelitas et proditio, despectus de eo, Castellatio sine licentia, utlagaria, etc. Quorum verhorum facilis fuisset Spelmanno intellectus, si ea dispunxisset. Porro castellum ædificare non licet absque licentia domini superioris. [** Edict. Pistense ann. 864. addit. cap. 1.] Vide Speculum Saxon. lib. 3. art. 66. et quæ observavimus in Dissert. 30. ad Joinvillam pag. 352. [** Conf. Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 465. 466. Contra Frider. II. Imper. constituit ann. 1220 : Ut nulla edificia, Castra videlicet seu civitates, in fundis ecclesiarum, vel occasione advocacie, vel*

aliquo quoquam pretextu, construantur; et si qua forte sunt constructe contra voluntatem eorum quibus fundi attinents distruantur regia potestate; ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 237.]

CASTELLATUM, Castri ambitus. Charta Lamberti Episcopi Lingonensis ann. 1019. in Chron. Besuensi : *Cuncti etiam qui intra Castellatum, vel in ipso ambitu et receptu Castellati mortui fuerint, in prædicto S. Marice cæmeterio sepeliantur.*

† CASTELLATUS, Parvo castro munitus, in Glossario Barthii, apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 556. ex Oliverio de Captione Damietæ.

CASTELLETUM, Castellulum, Chastelet. Rigordus : *Alii vero prisiones in duobus Castelletis in capitibus utriusque pontis sitis Parisius... mancipantur. Ita etiamnum appellantur. [Johannes a Bayono de Abbatibus Medianis, in Histor. ejus Monasterii pag. 289 : Domino Castelleti prope abbatiam dictam Lestainche scituati.] Joh. Molinetus in Templo Martis :*

Guerre a fait maint Chatellet lait,
Et maint bonne Ville vile.

CASTELLIO, Castellulum, nostris Chastillon. Vetus Diploma de Abbatie Fossatensis primordiis : *Illum videlicet Castellionem, qui Fossatus dicitur, et quem vulgaris lingua Castrum vocat Bagaudarum. Lambertus Ardensis : Imperavit ut scilicet de villa sua Ardea liberum, imo liberrimum facere Castellionis licet exiguum posset oppidulum. Vide Guibertum de Vita sua lib. 3. cap. 14. Theobaldum in Vita sancti Guillelmi Eremitæ n. 9. [Valesium in Notitia Gall. pag. 131.] etc.*

CASTLARE. Tabularium Conchense in Ruthenis n. 98 : *Illo Castlaro meo qui per hereditatem mihi obvenit, etc. Occurrit alihi.*

† 2. CASTELLUM, vel CASTELLUS, [** secundum Albericum; dicitur secundum Speculatorum.] Receptaculum quod aquam publicam suscipit, quæ ducitur ad aliquod prædium irrigandum, in veteri utriusque Juris vocabulario. Vide [** Forcellinum et] Castellum.

* 3. CASTELLUM, Pars navis anterior et posterior, Gall. Château de proue et Château de poupe. Contract. navig. reg. cum Venetis ann. 1268. ex Cod. reg. 8406. fol. 202. rº. : *Item si voluerint nauigare naves ad plateas, ... tunc petunt pro singulis plateis Castelli, et pontis, et paradisi lx. sol. Turon. cum aqua. [** Vide Jal. Antiq. Naval. vol. 2. pag. 420.]*

* CASTELLUS, in Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 103. ex Cod. reg. 4659. perpetram pro Castellus. Vide in hac voce.

* CASTENARIA, CASTENEARIA, Castanetum, Gall. Chataigneraie. Charta Phil. Aug. ann. 1223. ex Cod. reg. 5149. fol. 1. rº. : *Insuper habebunt abbas et conventus castaneas dictæ Castenarie..... In sexaginta quinque arpennis Castenarie S. Martini in colle. Alia S. Ludov. ann. 1226. ibid. fol. vº. : Quittavimus partem illam quam habebamus in Castenaria S. Martini in colle. Vide supra Castanheria.*

* CASTENATA, Eadem notione, Hispan. Castañal, in Notitia ann. 876. ex Append. ad Marcum Hisp. col. 798.

CASTERIUM, *Locus ubi remi collocantur, et dicitur a castro, vel a castris.* Joan. de Janua. [^{**} ex Nonio cap. 2. sect. 128.]

* **CASTETA**, *Uno tormento, in Glossar. Lat. Ital. MS. [^{**} Lege Catasta.]*

CASTIBULUM, **CARTIBULA**. Gloss. Isid. : *Castibulum, mensa quadrata. In aliis Glossis, habetur Castipulum, sed legendum Cartibulum. Varro lib. 4. de Lingua Lat. : Altera vinaria mensa erat lapidea, quadrata, oblonga, una columella, vocatur Cartibulum. Atque inde percipimus, quid sit Cartibula, apud S. Audoenum lib. 1. Vitæ S. Eligii c. 11 : Omnes postremo (pauperes) in ordine faciens mensæ discumbere, ipse panem frangens . . . postremo his peractis, omnium jam fame refecta, sic ipse aut ante eos stans, aut certe ad cornu Cartibulæ vili sellula utens, valde exiguum atque ex comedentium sumebat fragmine cibum. [In Vocabulario Sussanæ legitur : Cartibus vel Cartibulus, Mensa lapidea, quadrata, oblonga, una columella suffulta. Varronis contextus est, sed male descriptus.]*

CASTICALIS. Vide *Lito*.

† **CASTICAMENTUM**. Charta Galteri homini de Helliaco ann. 1229. ex Tabulario Corbeïensi : *Concesserunt mihi in augmentum totius feodi mei, quod de ipsis teneo omnes mariscos meos . . . videlicet a finibus prati Comerarii versus Helliacum usque ad fossatam et Casticaumenta antiquorum pratorum de Merincourt, in jus hereditarium a me et heredibus meis quiete et pacifice possidendos. Quid hic sint Casticamenta nos locet altera ejusdem Tabularii Charta anni 1227. ubi de iisdem mariseis et pratis agitur, et ubi pro Casticamentis, Calceia pluries habetur : Hii siquidem marisci hoc modo æqualibus partiti sunt, quod in pecia quæ est a Calceia Bonaii usque ad pratum Comerarii, habemus illam medietatem quæ contigua est Calceiæ de Bonanio et dicti . . . illam medietatem usque ad pratum supradictum, et ab illo prato, quod nostrum est usque ad Calceiam de Helliaco. . . a dicta vero Calceia de Helliaco usque ad Merincourt, habemus medietatem illam, quæ est dictæ Calceiæ de Helliaco contigua. Ex iis nonolum colligo, casticamentum et calceiam unum et idem esse, verum etiam utrumque inter Casticias seu ædificia, de quibus nox dicitur, fuisse numeratum; Casticamentum enim a Casticare sen Casticiare derivari, atque ejusdem cum Casticia notiois esse, nemo est qui, me etiam tacente, non intelligat. Castichement infra legitur a Casticiare. Vide Calceia.*

* **CASTICARE**. Vide infra in Casticia.

CASTICELLUM, [Idem quod Casticia,] in Testamento Bertiehamni Episcopi Cæoman. sub fin. : *Omnes casellas, Casticella, vineola, campellos, etc.*

† **CASTICHARE**, *Castichiare*. Vide infra Casticiare in Casticia.

CASTICIA. Capitula Caroli Magni lib. 5. ap. 148. [^{**} 279.] : *Decernimus ut omnes intelligent non solum claustra Monasterii vel Ecclesiæ, atque Castitia Ecclesiarum, sub iunitatis defensione consistere, verum etiam omnes et villas et septa villarum, et piscaria manufacta, et quidquid fossis aut scabibus, vel etiam alio clausurarum genere præingitur. Capitula Caroli Calvi tit. 23. cap.*

41. [^{**} Epist. Episc. ann. 858.] : *Ædificent villas vestras moderatis Castitiis, ut et honestas necessaria sit, et familia non gravetur. Et tit. 9. [^{**} art. 7. Synod. Suession. ann. 858.] : Volumus etiam ut investigent Missi nostri, qualiter illi qui, eandem res Ecclesiasticas, unde decimæ dantur, sive non dantur, illas salvas habeant et in Castitiis, et in silvis custoditis, etc. Diploma ejusdem Caroli Calvi ann. 853. apud Hemerum : Donat supradictus Hildvaldus res suæ proprietatis omnes, quas in Osnegio absque lite possidere videtur, cum Castitiis, vineis, pratis, etc. Charta Sigerard ejusdem apud Malbrancum lib. 5. de Morinis cap. 26 : Domicilium omne, Castitia, sen hortum, agros, prata, etc. [Alia apud Jacobum Bouillart in Probat. Hist. Sau-German. pag. 4. num 3 : Habet in valle Vitriaci mansum dominicatum cum casa et aliis Castitiis sufficienter.] Alia ann. 808. apud Duchesnum in Hist. Guisnensi : Hoc est mansa cum casa, Castitiis, ædificiis, pratis, etc. Ita passim hanc formulam observare est in Formulis Paresalibus 9. 14. 17. 18. in Capitul. Caroli Calvi Compend. cap. 6. in Concilio Suession. II. can. 6. In veterib. Chartis apud Baldricum lib. 1. Chron. Camerae. cap. 52. Miræum in Diplom. Belgic. lib. 2. cap. 16. Buzelinum in Gallo-Fland. lib. 2. cap. 25. Mabillonium tom. 4. Vitar. SS. Ord. S. Benedicti pag. 96. in Spicilegio Acheriano tom. 13. pag. 261. etc. [^{**} Vide Indic. general. Polypt. Irminon.]*

Quid in locis citatis Castitia significet, quamvis multi aggressi sint vocis expositionem, pauci tamen attigerunt, inquit Spelmanus. At videtur attigisse Sirmondus, qui Castitia, pro ædificiis in universum accipi debere censet, vocabuli etymologie adhuc incerto, nisi a casa petendum sit, quod vult Vossius. [^{*} Altaserra in Vindic. adv. Fevret. lib. 5. cap. 14. a Castula, virga lignea, accersendum conjectat; quæ conjectura superius proposita a Cangio concinit. Vide Castula 1.] Ita enim Formulæ veteres apud Bignonium cap. 5 : *Hoc est in ipsa portione mansis ad commanendum, cum Castitiis suprapositis, terris arabilibus, etc. Vetus Charta apud Buzelinum lib. 3. Gallo-Fland. cap. 21 : Mansum unum cum Castitiis suprapositis, in quo Ragenarius residere videtur. [Similia leguntur in Charta ann. 867. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. eol. 185. et in altera ann. 910. apud eundem eol. 268 : Cum terris, mansis, Castitiis ibidem ædificatis, in Instrumento tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 28 : Cum casa et aliis Castitiis, et similia passim in Cod. MS. Folquini ex Archivo S. Audomari.] Castiche in Charta vernacula ann. 1278. ex Chartophylacio urbis Ambian. : Comme il fut descors, et conteus, et plais meus en assise entre le Dien et le Capitle d'Amiens d'une part, et les Majeur et Eskevins d'autre part, des Castiches des pous kemuns ki sunt à Amiens seur le rivièr de Somme, lesquelles Castiches li devant dit Diens et Capitle disoient appartenir à eux, etc.*

* Comput. MS. eccl. S. Vulfr. Abbavil. ann. 1319 : Johannes li Nourrequiers ix. sol. vj. den. de quadam arca, sita suer les Castiches fossati S. Johannis in pratis. Charta ann. 1340. ex Chartul. 23. Corb. :

Un pont de grez ou de pierre descendant à le Castiche, par laquelle on va de Bussecoin as prez desdits religieux, laquelle Castiche lesdits religieux sont et seront tenu de eslargir. Chartul. sign. Ezéchiél ejusd. monast. ad. ann. 1416. fol. 24. vº. : Sera tenu ledit fermier de retenir bien et souffisamment les Castices de le rivièr, depuis Bonnay jusques à Corbie. Cathices et Cathiches, eadem significatione. Lit. remiss. ann. 1455. in Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 93 : Retenir et reparer les chaussées et Cathiches estans autour et à l'environ du pays. Aliæ ann. 1478. ex Reg. 201. ch. 184 : Ainsi que le suppliant alloit son chemin, survint assez près du lieu de Loviers par les Cathices d'illec, etc. Hinc

* **CASTICARE**, *Ædificare*, palis ligneis construere. Charta ann. 1230. ex Chartul. 21. Corb. : *Sciendum quod omnes masuræ Casticata et ædificata apud Coluncanp, morabuntur de cetero, et possint ædificia fieri in illis : sed novæ masuræ neque novæ Castigationes (sic) ibidem non possunt ab ecclesia Corbeia fieri, nisi de consensu meo vel heredis mei. De quolibet autem dimidio mencedato terræ Castigato (casticato) apud Coluncanp, habeo xij. denarios.*

CASTICIARE, *Ædificare*. Charta ann. 1377. in Tabul. Episcopatus Ambian. fol. 17 : *Apertura exclusæ, . . . debet Casticiari, solummodo palo et virga. Alia ann. 1231. ibid : Apertura fossati debet esse 10. pedum : Castitari vero potest metare, palis, et cleia singulari. Arrestum Paris. ann. 1299. die Dom. in festo S. Lucie, quo judicatum est, Episc. Ambianensem esse suosque prædecessores in possessione, vel quasi, talis juris, quod nullus Castichiare potest in civitate Ambianensi, nec sollium (senil) ponere, nisi a Gentibus Regis, et ipso Episcopo petita licentia. Charta anni 1256. in Tabul. Eccles. Ambian. n. 321 : Quotiescunque volent Castitiare, in dicto molendino. . . Castitiatio sive limitatio facienda. Tabular. Comitatus Pontivi ann. 1209 : Quod Hermes debet partiri tali modo, quod hoc quod Comes Castichaverit, Comitibus debet remanere : ita quod quantum Dominus Comes Castichaverat, tantum Dominus Thomas de S. Valerico habebit nemoris contra Castichement. Chron. MS. Corbeïense fol. 57 : Quicumque facit in hac villa, in Foilliaco, in pratis, pucheoir, Castichement in aqua, in marisco sine licentia Celevarii, debebat eidem 2. denar. Homagium Episcopi Ambian. Regi factum anno. 1301 : Aucun ne doit mettre ne asseoir seuil, ne Castichement sur rue sans le congé dudit Evêque. [^{**} Charta ann. 1296. apud V. Cl. Am. Thierry in Monuments inédits de l'histoire du Tiers Etat, vol. 1. pag. 240 : Li maires et li esquevin d'Amiens pueent et porront dès ore en avant Castichier ou faire Castichier et refaire le castiche dès l'entrée du pont du Roy, etc.]*

CASTITIATOR, *Architectus, Casticheur*, in Charta ann. 1317. in Tabulario urbis Ambian. et veteribus Usaticis ejusdem urbis MSS : *S'il a debat de closture entre aucun voisin, ou d'aucun yretage, li Maires envoie les Casticheurs qui sont sermentez à le vile, et verront les lieux dont est debat. Etiamnum Picardi aggeres fluminum, vi-*

variorum, etc. qui palis ligneis continentur, *Catiches* vocant.

† **CASTIFER**, Qui flagellum portat. Papias MS. Bitur. cum Isidoro et Constantiensis. [* Cod. reg. 7609. ut ex Prisciano.] In excerptis Pithœi legitur *Cestifer*. Vulcanius suspicatur legendum esse *Cistifer*, *ξισφόρος* Qui cistellam portat, non satis idonea ratione. Johan. de Janua: *Castifer*, Qui flagella portat, ut castiget, a *Castus* et *Fero*. [* Vide Forcell. edit. German.]

CASTIFICARE, Castum facere, apud S. Fulgentium Epist. 3. ad Proban, et Maximum Taurin. Homil. in vigiliis Natalis Domini. [*Castificare se*, Se castum exhibere, servare, in Actis SS. Benedict. sec. 6. part. 2. pag. 833. n. 3. *Castificatus*, apud S. Bernardum tom. 1. col. 1104. edit. 1690.] [* Vide Forcellin.]

CASTIGATORIUM. Vide *Tumbrellum*.

* **CASTIGATUS**, Detentus: dicitur de pecoribus, quæ in pascuis alienis deprehenduntur atque detinentur, donec damnum resarciatur a dominis. Vita S. Lugidii tom. 1. Aug. pag. 342. col. 2: *Quadam ergo die mater ejus Soehta cum infante Lugidio exiit ad vicinam domum, ut sua pecora solveret, quæ ibi more plebis erant in custodia Castigata*. Nostris *Castijer*, pro *Corriger*, *Castigare*, emendare. Bestiar. MS.:

Que ja n'en seront Castijés
Dus qu'il chient ès dens renart.
Adonc vient li Castiers tart.

Ubi *Castiers*, Ipsa correctio seu morum mutatio. *Chastier*, Recipere se ad honam frugem, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. ch. 543. Chartoph. reg.: *Lequel mari..... esperant qu'elle (sa femme) se feust Chastiee et vouldist gouverner son menaige, ainsi comme à bonne femme appartient*. *Chastoier*, eodem sensu, in aliis ann. 1375. ex Reg. 107. ch. 327: *Afin que elle (sa femme) feust mene de soy en Chastoier et que elle en preist vergogne, etc.* Pro Arguere, admonere, Gall. *Remontrer*, *repandre*, in aliis Lit. ann. 1380. ex Reg. 118. ch. 99: *Ledit Jehan Chastiant et doctrinant sa femme, si comme il appartenoit en tel cas*. *Chastoy*, Correctio, animadversio. Aliæ ann. 1363. in Reg. 95. ch. 47: *Ledit pere ferir son filz comme par maniere de Chastoy et comme pere doit chastier son filz*. *Le suppliant vontt battre sa femme par maniere de Chastroy*, in aliis Lit. ann. 1392. ex Reg. 144. ch. 33. *Castieresse*, quæ castigat, apud Guignevil. in Peregr. hum. gen. MS. ubi de Pœnitentia:

Des grans escolles sui mestresse,
Et des enfans Castieresse,
Je corrige les malfaisans.

* **CASTIMENTUM**, ut *Casalennum*, ni fallor, Locus ubi *casæ* ædificari possunt; nisi idem sit quod infra *Castramentum*. Inventar. MS. ann. 136: *Tradidit domino Johanni PP. XXII. pro se et S. Romana ecclesia recipienti castra, villas, domos, palacia, Castimenta, territoria, etc.* Vide *Cassimentum* et *Castramentum*.

CASTIMONIA, *Musca venenosa*, Ugnitio.

* Glossar. Lat. Ital. MS.: *Castiomia*, *la mosea venenosa*. Utrobique pro *Casnomia*. Vide supra in hac voce.

CASTIMONIALES, Virgines quæ castitatem voverunt. Optatus lih. 3. contra

Parmen.: *Invenerunt matres, quas de Castimonialibus fecerunt mulieres.*

CASTIMONIUM. Gloss. Græc. Lat. MS. *ἀγνισμα*, *Castimonium*, purificatio. Editum, *ἀγνεία*, *castitas*, *Castimonium*. Gloss. Lat. MS. Regium: *Castimonia*, *Pudicitia*. Papias: *Castimonium*, *sanetimonium*. Vita sancti Theofredi Abbat. Calmeliae. cap. 8: *Cum vero jam septimum ætatis primæ tetigissem annum, potenti Deo devovi Castimonium*. [* Vide Forcellin.]

* *Chastée*, in Bestiario MS.
D'omme et de femme m'emerveil,
Qui Chastée à Dieu proumet,
Et puis après son ven maumet.

† **CASTIPULUM**. Vide *Castibulum*.

* **CASTIRIUM**, *Loco day remi*, in Glasario Lat. Ital. MS. Vide *Casterium*.

† **CASTITARE**, *est minutatim, vel minime stillare*. Vet. Vocabularium Juris utriusque. [* In edit. ann. 1518. *Cassitare*; in edit. ann. 1538. *Castare*. Dig. lih. 8. tit. 2. fr. 20. § 3. *Casitare*.]

CASTITARI, *ἀγνίσκειν*, in Gl. Lat. Græc.

† **CASTITIA**. Vide *Casticia*.

† **CASTITIATIO**. Vide *Casticiare* post *Casticia*.

† **CASTLANUS**, *CASTLARE*. Vide in *Castellum* 1.

CASTLEGARDUM. Vide *Castelgardum*.

† **CASTLEGI**, *Armorum depositio*. Vide *Herisliæ*.

† 1. **CASTO**, Gall. *Chatou*, Ital. *Castone*, Pala, funda. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 565. col. 2. in Instrumento venditionis quorundam jocalium ann. 1347: *Item, unam zonam de frezo aureo, super qua sen quo sunt lapides, margarætæ seu perlæ grossæ, et aliqui lapides pretiosi in Castonibus de auro*. Vide *Casto*, *Castouns*, [* et Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 530. radice *Casto*.]

* 2. **CASTO**, Vervex, aries castratus, Ital. *Castone*, nostris olim *Chastri* et *Chastron*. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Dedit eis fidejussorem dom. Guillelmu Aicardum, quod ipse daret eis tantum quod essent contenti, et in vigilia natiuitatis Domini misit cuilibet ipsorum unum quadrantem Castonis*. Charta Frider. ducis Lothar. ann. 1295. in Chartul. Romanie. ch. 34: *E hussiens pris et fait paure bleiz, bocs, pors et Chastrons, et plusours aultres bestes, etc.* Consuet. Castell. ad Sequanam ex Cod. reg. 9898. 2: *Le porc, le boc, le Chastron, chacun (doit) ung denier*. Occurrit præterea tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 659. art. 11. et tom. 4. pag. 390. art. 1. *Chastri* apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 105: *Quant ce vint contre la saint Remy, je fesoie acheter ma porcherie de pors et ma bergerie de mes Chastris*. Lit. remiss. ann. 1349. ex Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 438: *Ledit Jehanuoit entra en l'estable de la femme Gile le Bos de Fresnoy et y prist six Chastris*. *Chastrée* etiam nostris dictum, cum de animali femina sermo est, pro *Bouclée*; quæ generationi non est idonea. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. ch. 181: *Le suppliant embla une truie Chastrée d'entour un an*. Vide infra *Castro*.

† **CASTOLARIA**, Idem videtur quod *Castellania*, Gall. *Chatellenie*. Tabular. Ca-

lense pag. 127: *De omnibus et de terra venerabilis dominæ Abbatisse de Kala siti in Castolaria de Miliaco... Actum anno Domini 1239.*

* **CASTONUS**, *CASTONCELLUS*, diminut. Pala, Gall. *Chaton*, Italis *Cdstone*. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Ipsa autem rana est de corallo, in qua pendem duodecim lingutæ in Castoncellis de argento*. Aliud ann. 1314. apud V. Cl. Garamp. i. Disquisit. de sigil. Garfagn. pag. 87: *Befeit unns Castonns in cauda (mitræ)*. Vide *Casto* 1.

1. **CASTOR**, Vervex, aries castratus, *Mouton chastris*, Italis, *Castrone*, *agnello Castrato*. Charta foundationis Abbatie S. Stephani de Fonteneto in Normannia in Regesto 106. Tabularii Regii Ch. 370: *Deci manque vineæ et pomerii, atque vitulorum et porcclorum, agnorumque et Castorum etc.* Fleta lih. 2. cap. 79. § 4: *Ad oves multones, et eorum sequelas, tria fiant ovilia unni videlicet pro multonibus et Castoribus aliud pro matricibus bidentibus, tertium pro annatis et juvenibus*. Ibid. § 12: *Castore autem bonis velleribus communiti cum matricibus bidentibus, etc.* Vide *Castritius* [* Confer Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 412. D. et supra *Bever*.]

CASTRATINÆ CARNES, pro vervecinis; in Actis S. Franciscæ Romanæ num. 77.

CASTRONES. Jus Vicentin. lih. 1: *Haber vel tenere oves, moltones, Castrones, et agnellos, etc.*

* 2. **CASTOR**. *Castorum venatio* ad superiores dominos peculiari jure pertinebat Charta ann. 1103. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 1. col. 285: *Saltum autem qui Forst vulgo dicitur, cui omni usu quem habet, venationibus,.... piscationibus Castorum venationibus, etc.* Bulla Lucii III PP. pro monast. Alter. ann. 1182. tom. 1 Monum. sacr. antiq. pag. 210: *Ea libertas, quod nullus infra metas contra vestram voluntatem piscari presumat, ita tamen quod predictus electus Castores et banum ipsius loci in manu retineat.*

CASTORINATUS, *CASTOREATUS*, *Castorina* pelle indutus, ornatus. Sidonius lih. 5. Epist. 7: *Albati ad exequias, pelliti a Ecclesiis, pullati ad nuptias, Castorinati a letanias*. Charta Aganonis Episcopi Augustodun. in Tabul. Eiusdem Ecclesiæ: *Præsentem etiam Dnce Burgundie cum suis Castoreatis proceribus. Castorinas et Castorinas vestes in pretio olim fuisse testantur idem Sidonius Carm. 5. S. Amhr. de Digni Sacerd. cap. 4. Haymo 1. ad Timoth. ca. 3. Gerbertus seu Silvester PP. in Homil. de Informatione Episcopi, etc. De Castoribus vero multa habet Silvester Giraldu lih. 2. Itiner. Cambrie cap. 3.*

CASTRA, Navis Italice species, in Historia Ohsidionis Jadrensis ann. 1345. lih. 2. cap. 7: [*Navim composuerunt inæstimabilis pulchritudinis quandam radam, quæ Italici nuncupant Madium, seu Castram, quo erat stabilita quedam lignea et ingenueris.*] Virgil. 3. Æneid.:

Dat clarum puppi signum, nos Castra movent
Ubi Donatus: *Hoc est, navigia.* [Non quæ Castra sint navigia, sed quia de classe a choras velleute hic agitur. Poetica est Virgilii locutio et arcessita ab exercitu, q

Castra movere dicitur, dum mutat locum : quare parum ad *Castram* facit Virgilius hic laudatus. Nusquam tamen crediderim, Poetæ locum non fuisse a Cangio nostro intellectum, quidquid in hac rem garriat Valesius. Hunc censorem, si vis, consule in *Valesianis* pag. 225. [** Vide Jal. Antiq. Naval. tom. 1. pag. 222. 245.]

* **CASTRAMENTUM**, Castellum, ut videtur. Charta Caroli IV. imper. ann. 1355. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1349 : *Concedimus omnia et singula castra, civitates, loca, oppida, burgos, vieos, Castramenta, villa, poderia, terras, etc.* Vide supra *Castimentum*.

* **CASTRAMITACIO**, pro *Castrametatio*. Elmharn. in vita Hebr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 46. pag. 114 : *Quānōbre regis tentoria in agro ipso, modicum a castello distante, mandato regio, Castramitacione spectabili sunt erecta.*

* **CASTRANUS**, Castri incola. Lit. remiss. un. 1461. in Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 9 : *In dicto conflictu et rixa unus Castranus seu capotus dicti de Fontaralzac volens interficere nobilem Johannem spurium de Andonis, etc.* Vide in *Castrum*.

* **CASTRARE**, Subducere, subtrahere. Airc. S. Audoeni tom. 4. Aug. pag. 836. ol. 2 : *Ecce fur quidam fallendi arte instructus, repente pelliceam, quam sibi mulier abtraxerat, sociis alio intentis, arripens sub hlamyde sua occultavit;.... cum primum mulier animadvertit pelliceam sibi Castratum, etc.*

† **CASTRATINUS**, Vervecinus. Vide in *Castor*.

CASTRATIONE mulctati servi in adultio et furto deprehensi, in *Lege Salica* tit. 7. § 4. tit. 42. § 4. 15. Pæderastæ in *Lege Visigoth.* lib. 3. tit. 5. § 5. 7. et apud Theophanem pag. 151. Mulierum oppressores, in *Legibus Will.* Nothi apud Bromptonum pag. 982. et Knygthonum ann. 1087. Oculorum et genitalium amissione mulctatus quidam proditor, apud Suceium in Ludovico VI. pag. 308. Vide Petr. Labrum lib. 3. Semestr. cap. 19. [** et Grimm. Antiq. Juris pag. 709. num. 12.]

* **CASTRATIVUS**, Vervecinus. Stat. darr. Riper. cap. 1. fol. 15. rº : *Ordinatum est quod becharii valeant occidere et facere carnes Castrativas, etc.* Ita quoque legendum in *Actis S. Franciscæ Rom.* pro *Castatinus*. Vide in *Castor* 1.

CASTRATURA, *Cancellata*, in *Glossis ISS.* Vide *Incastratura*.

† **CASTRATUS**, Vervex, idem qui infra *castritius*. Vita B. Joannis Bonvisii tom. 5. S. Maii pag. 104 : *Et cum aliqua capita Castrati quæstians recepisset.* Charta Petri Abb. e Talemundo ann. 1366. de officio Aquarii : *Venebitur dictus Aquarius die Lunæ præcedenti carnes dicto Conventui ministrare, videlicet qualibet die pro duobus unum ferculum Castrati vel bovis secundum tempora.* It infra : *Tres pecias in quolibet ferculo de ssato pro pietantia, videlicet de anseribus, e Castrato, de caponibus, etc.* Occurrit præterea in *Chronico Fossæ novæ*, apud Murator. tom. 7. col. 882.

* Ital. *Castrato*, Gall. *Castrat*. Bulla Gregor. IX. PP. ann. 1230. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med.ævi col. 35 : *Item*

olim quando curia ibat in exercitum, recipiebat ab hominibus Serronis sex Castratos; sed modo curia debet ab eis recipere annuatim xx. sol. Provenienses pro Castratis ipsis. Charta ann. 1443. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 470 : *Sur un bouc ou Castrat. ij. solz.* Vide supra *Casto* 2.

* **CASTRELLUM**, pro *Costrellum*, Poculum vinarium. Gualt. Hemingford. de gest. Eduardi I. reg. Angl. ad ann. 1294. pag. 56 : *Cumque haberent modicum vini, vir unius lagenæ Castrellum, quod pro rege salvare decreverant.* Vide *Costrelli*.

† **CASTRENSIS**, *CASTRIANUS*. Vide post *Castrum*.

CASTRATUS. Anastasius in S. Hilario PP. : *Lacus et conchas triantas cum columnis porphyreticis ragiatis, etc.* Alii Codd. habent *conchas castratas* : sed videtur legendum *striatas*.

† **CASTRICOMES**, *CASTRISIENSIS*. Vide post *Castrum*.

** **CASTRIFEODUM**. Vide *Feudum*.

† **CASTRIMARGIA**, *Galeæ concupiscentia*. Papias MS. Bituric. Litanie Sanctorum in Codice S. Martialis Lemovie. n. 4. circa x. sæculum manu exarato : *A Spiritu Castrimargiæ... Libera nos Domine.* A Græco γαστριμαργία, *Ingluvies, helluatio*.

* Stat. ann. 1357. ord. Cisterc. ex Cod. Clareval. cap. 5 : *Item cum propter detestabile Castrimargiæ vitium in labyrinthum vitiorum descendatur, et in plerisque monasteriis nostri ordinis nonnulli monachi super cibis et potibus minus discrete abbates proprios inquietent, etc.* Joan. de Cardalhaco serm. in Nativit. B. M. : *Omnes infirmantur..... aut in ventre per gulositatem et Castrimargiam, etc.*

CASTRIMARGINARIUS, [Rusticula major, Gall. *Becasse*.] Vide *Cegacium*.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. *Castrimarginarius, Vitecoc.* Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel ad ann. 1316. fol. 33. rº : *Perdriz, faisans, Castrimarginariens et autres toutes manieres de oisiauls, etc.* *Castrimarginarius, Queffelec*, in *Cath. Armor.*

CASTRITIUS, Vervex, aries castratus, Ital. *Castrone*. Charta Henr. III. Regis Angl. in *Monast. Angl.* tom. 1. pag. 888 : *Quinquaginta quinque acras terræ et pasturam ad ducentas oves, et octo Castritios, et sexdecim boves.* Le Roman de Garin MS. :

La veissiez tant grant buef accueillir,
Tante vache, et tant riebe Castris.

Vide *Castor*, et *Gloss. med. Græcit.* in Καστρίσιος.

* **CASTRO**, Vervex, aries castratus, Ital. *Castrone*, nostris *Chastron*. Inquisit. ann. 1217. apud Spou tom. 2. Hist. Genev. pag. 416 : *Accipit... res hominum suorum per violentiam, sicut fenum et avenam, capones, anseres et Castrones.* Ch. ann. 1258. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. Reg. 5188. fol. 161. vº : *Item (vendidit) unum porcum in pretio octo solidorum et unum Castronem in pretio quatuor solidorum.* Vide supra *Casto* 2. et *Castor* 1.

* **CASTROFIRENSIS**, Idem qui *Castrensis*, Castri incola. Martyrol. priorat. S. Mont. MS. : *Ordinavimus et concedimus ut, jubente Deo, omnibus Castrofirensibus ha-*

bitantibus in perpetuum, nullo contradicente, sepultura detur. Vide in *Castrum*.

* **CASTROGLUS**, Hircus, caper, Hispan. *Castron*. Stat. Montis-reg. pag. 264 : *Et non possint nec debeant vendere carnes Castrogli sub nomine castroni, sub eadem pœna.*

* **CASTROLUM**, Castellulum. Charta Caroli C. ann. 874. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 645 : *Ad ipsius quoque deprecationem, consentiente comite, tam in Castrollo prope ipso castellario, quam et in reliquis locis, etc.* Vide *Castrum*.

† **CASTRONES**. Vide in *Castor*.

* **CASTRONUS**, Vervex, aries castratus, Ital. *Castrone*. Stat. Placent. lib. 5. fol. 64. rº : *Nulla persona... audeat tenere infra confinia civitatis Placentiæ, a Calendis Aprilis usque ad medium mensem Octobris, Castronos vel capras, aliquas vacchas de bravaria vel montonos, etc.* Convent. Saonæ ann. 1526 : *Pro quolibet hædo et agno, soldi duo; pro singulo Castrono et mottono, soldi quinque.* Vide supra *Castrogli*.

† **CASTROS**. Vide *Chosdrus*.

* **CASTROTINUS**, Vervecinus; si tamen legendum non est *Castrativus*. Vide supra in hac voce. Stat. Montis-reg. pag. 267 : *Nullus macellarius... possit nec debeat tenere carnes de troia cum porco, et carnes ovinas cum Castrotinis, et carnes bovis cum vaccinis; sed ipsas divisas tenere sub pœna et banno solidorum quinque.*

CASTRUM. Isidorus l. 9. Orig. cap. 3 : *Castra sunt ubi milites steterunt: dicta autem castra, quasi casta, vel quod illic castraretur libido.* Addit Papias : *Castrum vero singulariter, oppidum.* Vide *Burgus* et *derivata*.

CASTRÀ vocabant Scriptores medii ævi, urbes quæ *Civitatis*, id est, *Episcopatus*, jus non habebant; qua notione vox hæc usurpatur non semel in *Notitia Galliarum*, ubi in *Maxima Sequanorum*, *Castrum Ebredunense*, *Castrum Vindonissense*, *Castrum Rauracense*, *Castrum Argentorate*; in *Narbonensi* I. *Castrum Ueticense*, in *Lugdunensi* I. *Castrum Cavallonense*, *Castrum Matisconense*, cum *civitatis*, recensentur, licet *civitatis* seu *Episcopatus* jus non haberent. *Castrum Divionense*, occurrit non semel apud Gregorium Turonens. de *Gloria Confess.* cap. 42. et in *Hist. pluries*, [ut et apud *Glaurum Rodolphum* :] hodie amplum est oppidum. Vita S. Medardi apud *Surium* : *Noviomus cum tunc temporis Castrum, seu munitio, haberetur, postmodum ipsius ejusdem gloriosi Pontificis Medardi ordinatione, Pontificalis cathedræ honore sublimatus est.*

✎ *Civitatis* et *Castri* definitiones hic allatas approbare vetat ipsa, quam laudat Cangius, *Notitia Galliarum*, qualis exhibetur a R. P. Pagio ad annum 374. In ea enim *Civitatis Rigomagensium* et *Civitas Sollinensium* ex provincia *Alpium Maritimarum* recensentur, quæ nusquam fuere sedes *Episcopales*; deinde ex ipsis *Castris*, quæ ex eadem *Notitia* hic enumerat Cangius, unum saltem exstat *Castrum Argentorate*, cui *Episcopus* præsidebat S. Amanus anno 346. ante descriptam hanc *Galliarum Notitiam*, quam Imperatori Honorio cum viris eruditis acceptam referimus.

Verum quidem est in omnibus fere *Civitatibus* sedes Episcopales fuisse, in *Castris* autem paucas reperiri; unde factum est, ut quidam *Civitates* dixerint Episcopatus et *Castra* urbes Episcopatu destitutas, ut laudatus Scriptor Vitæ S. Medardi : non idem tamen sunt *Episcopatus* et *Civitas*, neque *Castrum* semper excludit *Episcopatum*. Quid igitur *Civitas*, quid *Castrum*? Docet Valesius in Præfatione ad suam Galliarum Notitiam pag. XVIII. veteres nostros Historicos sola Capita gentium *Urbes* aut *Oppida*, neenon *Civitates*, interdum etiam *Municipia*, vocitare : ceteras urbes eis subjectas *Castrorum* vel *Castellorum* nonnunquam et *Vicorum* appellatione designare. Quod ut probet, enumerat idem Valesius multas urbes, vel oppida, quæ Scriptores nostri *Castra* *Castellave* appellarunt; ex quibus nonnulla sunt ampliora quæ *Civitates* vel *Urbes* nuncupassent, si alteri urbi, quæ Caput gentis vel provincie habebatur, non fuissent subdita. Vide *Castellum*, et *Civitas*.

CASTRUM PUBLICUM, quod Regii juris erat, apud Hugonem Flaviniac. in Chron. Virdun. : *Actum Flaviniaco castro publico*.

CASTRORUM nomine interdum donata domus, seu Palatium Principis, *Comitatus* : *στράτοπεδον*, et τὸ θεῖον *στράτοπεδον*, apud Synesium Epist. 76. et 110. et in Epistola Theodosii et Valentiniani ad Synodum Ephesinam; τὸ εὐσεβὲς *στράτοπεδον*, in Mandato ejusdem Synodi; præterea apud Palladium in Vita Chrysostomi pag. 59. Edit. Emerici Bigotii, in ejusdem liturgia et S. Basilii, et alibi non semel. Hinc *Castrensia munia*, id est, in Palatio obita, in leg. 2. Cod. Th. de Tractor. (8, 6, 1.) Aliter tamen censuit Salmasius ad Lampridium pag. 225. ubi fallitur in Corippi versu, quem sic legit, [* De laud. Just. lib. 3. vers. 213.] :

Adhuc obsequio Castrorum turba virorum.

Sequentia enim satis indicant legendum *Castrorum*, intelligique Ennuchos Imperatores, de quorum invita castitate sic S. Basilus Epist. 87 : Οὗτοι σωφρονεῦσι μὲν ἄμισθα διὰ σιδήρου, μαινόνται δὲ ἀκαρπα δι' εἰκείων αἰσχροτήτων. [* Conf. Isidor. Origin. lib. 10. seet. 33.]

CASTRENSES et **CASTRENSIANI**, Ministri Castrorum, aulæ Regiæ : *Ministri Castrenses*, apud Lampridium in Severo cap. 41., qui his accenset Fullones, Vestitores, Pictores, Pineernas, etc. *Palatinis* intra aulam obsequiis deputati, in leg. 12. Cod. Theod. de Palat. sacr. larg. (6, 30.) Tertullianus de Corona cap. 12 : *Est et alia militia regiarum familiarum; nam et Castreuses appellantur, uniuersæ et ipsæ soleuuntur Cesareanorum*. Hinc *Castreuses Leges* appellat Sueno in Legib. Castrens. in Procæmio, quas alii *Leges Curie*, seu *ius aulicum*.

CASTRENSIANI, iidem qui *Castrenses*, et *Ministeriani*, de quibus est tit. in Cod. Justin. lib. 12. et in Cod. Theod. lib. 6. De iis etiam consulendi Cujacius, Gotofred. et alii.

CASTRENSIS, qui et **COMES CASTRENSIS**, Dignitas Palatina : qui *Castrensibus* et *Castrensianis* præerat, eratque sub dispositione Præpositi sacri cubiculi, ut colligitur ex leg. un. Cod. Theod. Qui a præhit.

tiron. (11, 18.) Sub *Castrensibus* vera dispositione erant *pædagogia*, *ministeriales domini*, *Curæ Palatinorum*, ut est in Notit. Imperii. Istius officii mentio præterea est in leg. 1. 2. Cod. Theod. de Castrensian. (6, 32.) leg. 12. de Palat. sacr. larg. (6, 30.) et alibi non semel. [* Vide Glossar. med. Græcit. in *Καστρίων*, col. 604. De *Castrensi*, Dignitate ecclesiastica vide ibid. col. 576. in *Καστρίσιος*.]

CASTRENSIS, Qui feudum eastri possidet. Jus feudale Saxon. cap. 37 : *Feudum castri non potest Castrens alteri conferre*. § 6 : *Si moritur Castrens ante feudi revocationem, etc.* Adde cap. 38. § 4. 6. Vide *Feudum Castri*.

† **CASTRENSE PECULUM**, Proprium fendi eastrensis dominium. Concil. Trevir. ann. 1310. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 281 : *Quod vero de rebus viri diximus, idem est de dotalibus, quorum maritus dominus est, intelligi debet filius familias de Castrensi et de Castrensi peculo*. [* Lege *peculium*. Vid. JC. in loco enim Concil. Trevir. omnino acceptione fori romani usurpata vox; sed ad forum feudale pertinet Chart. Sifridi Archiep. Magunt. ann. 1237. ap. Guden. Cod. Diplom. vol. 1. pag. 345 : *Dictos nobiles in castro nostro Ameneburg 16. libris levium denariorum usualium terre illius pro jure Castrens peculii, quod vulgariter dicitur Burclehen, infendavimus, etc.* Vide *Feudum Castri*.]

CASTRENSIS, Castri incola, in Vita S. Launomari Abbatis num 26. et in Decreto Rudolphi Imp. ann. 1285. apud Goldastum tom. 1. Constit. Imperial. pag. 314. ubi *Castrenses*, distinguuntur a *Civibus* : *Cives* enim oppidi seu burgi, *Castrenses*, castri incolæ sunt. Vide Ordericum Vitalem pag. 544. 546. et alibi non semel, et Michaelem Scotum lib. 4. Mensæ Philosophiæ cap. 14.

CASTRIENSIS, Castri incola, vel Miles in præsidio castri. Gloss. Lat. Græc. *πρεμ-βολή*, *Palanx*, *Castrum*. *πρεμβολικός*, *Castriensis*.

CASTRIANI, Qui in castris erant, apud Vopiscum.

CASTRICOMES, Castellanus, qui feudum Castellaniæ possidet. Ægidius de Roya ann. 1411 : *Dominus Willelmus de Stavele Castricomes Furuensis*. Vide *Burggravius*.

CASTRUM DOLORIS, Feretrum. Ceremonialis Episc. lib. 2. cap. 11. ubi de Missa defunctorum : *Si aderit in Ecclesia lectus mortuorum, seu Castrum doloris, etc.* Infra : *Cum quo ibunt ad feretrum, seu Castrum doloris*.

** **CASTRUM**, interdum pro villa, Gall. *une terre*, in Chartis quarundam provinciarum Germaniæ, præsertim Westphaliæ legitur. Vide Meibom. tom. 2. Scriptor. pag. 230. et 250. ADEL.

** **CASTRUM**, ARX. Chart. Henr. Wormat. Episc. ann. 1225 : *In feudum concessimus... Castrum in Heidelberg cum burgo ipsius Castri*. Alia Ludovici Com. Palat. ann. 1288 : *Castrum et civitatem in Heidelberg*; apud Schannat. Histor. Episcop. Wormat. tom. 1. pag. 232. 233. Græcos sui temporis omnes urbes *Κάστρ* vocare scribit Cangius Glossar. med. Græcit. col. 603. Confer Schmidt ad Disciplin. Clerical. pag. 132.]

* 1. **CASTRUS**, pro *Castrum*, apud Continuat. Chron. Fredeg. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 5. num. 126.

* 2. **CASTRUS**, Vervex, idem quod supra *Castronus*. Chron. Forojul. ad ann. 1305. in Append. ad Monum. eccl. Aquil. pag. 30. col. 2 : *D. Johannes... accepit boves et armenta et Castros bene in magna quantitate macellorum de civitate, quæ erant... in pascuis ipso die*. Vide supra *Castro*.

† 1. **CASTULA**, Assula. Acta SS. Maii tom. 1. pag. 691. de S. Maiolo : *Cultro deplo- mans liqui Castulam*. Nonio, Castula est præcinctorium muliebre. Vide *Casticia*.

* 2. **CASTULA**, Canalis. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Gorga, Prov. Castula, canal, fluviolum, imbricium*.

† **CASTULARIUS**. Vide *Castulum*.

† **CASTULITAS**. Inscriptio Epistolæ 5. S. Columbani ad S. Gregorium Papam sic concepitur : *Domino Saucto... egregio Speculatori, theoria utpote divina Castulitatis potio, etc.* Ita MS. Cod. præferre monet editor.

CASTULUM, Arca, cista, Germanis *Kast*, Anglis *Chest*. Canones Hibernienses lib. 61. cap. 1 : *Judex ab artificibus, et judex a præsidentibus Ecclesiæ, vel Castuli, et quantumcumque voluerit pro operatione judicabunt*. Ubi præsideus Castuli est *Arca- rius*, qui inde

CASTULARIUS dicitur in Constitution. Caroli Magni cap. 19. qui *Kastueister*, seu *tisec* vel *arcæmagister* Germanis [* Capitul. Francie. ann. 779. cap. 15. ubi *Cartulariis*. ap. Benedict. lib. 1. cap. 199. *Cartellariis*.] : *De Cerariis et Tabulariis atque Castulariis, sicut de longo tempore fuit, observentur*. [* Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Kastvogt*, col. 1067.]

1. **CASTUS**, Integer, abstinens. Vetus auctor subditus Notitiæ Imperii : *Si provincias Casti, et integritatis cupidi moderentur*. Ita in leg. un. Cod. Just. Ne quid publ. lætit. etc. et leg. 4 Cod. Theod. (8, 11.) Apud Vitruvium *Castitas*, sordibus et avaritiæ opponitur.

** Silius dixit lib. 3. vers. 1. *Saguntæ mœnia Casta*; Auctor Echæ. vers. 1140 :

Curritur ad castra, sola latrante licisea,

Invadunt Castrum, franco de milite Castum.

Galli simili metaphora oppidum nunquam ab hoste expugnatum *une forteresse vierge* appellant.

* 2. **CASTUS**, pro *Castus*, Vervex. Vide supra in hac voce. Libert. Briancz. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 726. art. 8 : *Agnis et Castis paschalibus sequelisque eorum, etc.*

* **CASUALIS**, Fortuitus. Stat. MSS. S. Vict. Paris. part. 2. cap. 9 : *In magni furto deprehensi, necnon et Casualis homicidii simili pœna plectantur : voluntarius autem homicida, perpetuo carceri mancipandus est*. Vide alia notione in *Casale*.

CASUALIS, CASUALUS. Vide in *Casale*. † **CASUALITAS**, Quod fortuito eadi in fisenm Domini vel ex alia quavis ratione apud Rymer. tom. 11. pag. 447. col. 1. *Omnimodis forisfacturis, Casualitatibus wardis, maritagiis, etc.* Similia leguntur col. seq. et iterum alibi.

† 1. **CASUALITER**, Fortuito, Gall. *Ca-*

suelement, par hazard, non semel legitur in levi medii instrumentis. Vide, si cupis, Rymerum tom. 3. pag. 552. tom. 4. pag. 506. tom. 8. pag. 94. Statuta S. Claudii sub Nicolao V. pag. 79. etc. Sidonius lib. 9. Epist. 11 : *Si quid tibi vel Casualiter placet.*

* 2. **CASUALITER**. Dicitur de eo, quod fortuito cadit in fiscum domini. Pariag. inter reg. et abbat. Villælongæ ann. 1337. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 36 : *Abigei et receptatores reorum criminum capitalium et sepulcri violati Casualiter ad justitias majores spectant.* Vide *Casualitas*.

* 3. **CASUALITER**, Casu, temere. Arnauldus in Rosar. MS. lib. 1. cap. 9 : *Providenter ergo et non Casualiter operare.*

* **CASUARIS**, CASUARIUS, Miser, abjectus, qui domunculam seu tugurium, Ital. *Casuccia*, habitat. Stat. Vercel. lib. 3. fol. 72. rº. : *Quod liceat Casuariis facere crexentum. Item quod liceat civibus Vercellarum facere crescentum ad domum suam.* Et fol. vº. : *Item qui levatum suum sive crexentum vetabit Casuariis, et qui recusabit accipere levatum factum in domo Casuario- rum, det soldos quinque Pap. pro qualibet vice.... Recipiendo a Casuariis tantundem pastæ ad pensam et non plus.*

† **CASUARIUM**, Idem quod *Casarium* seu *Casa* cum adjuncta, ut videtur, certa terræ quantitate. Charta Roberti Regis Franc. pro Alberto Abh. S. Maximini ann. 1022. apud Stephanotium Antiquit. Aurelian. MSS. pag. 302 : *Casuarium unum in Samone villa, et totam Sylvestri villam. Has possessiones Childebertus Rex prædicto loco contulit.*

† **CASUBLA**, CASUBULA, CASUCULA. Vide post *Casula* 3.

1. **CASULA**, Minor casa, seu Ecclesia. Indiculus superstitionum et paganiarum ex Concil. Liptin. ann. 743. apud Lalandum cap. 4 : *De Casulis, id est, fanis.* [Litteræ Innocentii II. Papæ pro Ecclesia Camera- censi ann. 1142. apud Miræum tom. 2. pag. 1163. col. 1 : *Moleudinum ad portam aquarum, Cambas et mansionarios, omnes pares et casatos, castellum cum Casulis suis.* Ernaldus in Vita S. Bernardi inter hujus Opera tom. 2. col. 1108. edit 1690 : *Et secedens in Casulam pisatiis torquibus circumtextam, solus meditationibus divinis vacare disponit.* Epist. Cuthberti de obitu Venerabilis Bedæ inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 1. pag. 538 : *Et sic in pavimento suæ Casulæ decantans, Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto, et cum Spiritum Sanctum nominasset, spiritum e corpore exhalavit ultimum.* Hic *Casula* idem est ac *cellula*.] Vide *Casa*.

2. **CASULA**, Isidorus lib. 19. Orig. cap. 24. et ex eo Papias : *Casula, vestis cucullata, quasi minor casa, eo quod totum hominem tegat, unde Cuculla, quasi minor cella.* Quidam hanc vocem deducunt a *κασσ*, vel *κασος*, et *κασος*, quæ Polluci et Hesychio, et aliis Grammaticis ἐσθῆς εἰλητήν, seu, ut alii legunt, πλιτήν, vestem coactilem sonat, apud Xenophontem non semel. Testamentum B. Cæsarii Arelatens. Episc. : *Indumenta Paschalia, quæ mihi data sunt, omnia illi (successori) serviant, simul cum Casula villosa, et tunica, vel galnape,*

quod melius dimiserō. Vide *Vitam* ejusdem Cæsarii. Fortunatus in Vita S. Medardi cap. 5 : *Casula igitur, quæ per eum a matre dirigebatur artificii, egeno illi misericordia motus tribuit.* [Habetur *Casulula*, in Actis SS. Junii tom. 2. pag. 80. ubi diversis verbis eadem res narratur.] Ita *Casulam* famulis ac viris privatis tribuit Procopius lib. 2. Vandalic. cap. 26 : ἱμάτιον ἀμπεχόμενος οὔτε στρατηγῶ, οὔτε ἄλλω στρατευομένῳ ἀνδρὶ ἐπιτηδείως ἔχον, ἀλλὰ δούλῳ ἢ ἰδιώτῃ παντάπασιν πρέπον, Κασούλαν αὐτὸ τῇ Λατίνων φωνῇ καλοῦσι Ρωμαῖοι.

CASULA, pro habitu monachico sæpe sumitur, atque adeo pro ipsa cuculla. Theodemarus Abbas : *Cucullam nos esse dicimus, quam alio nomine Casulam vocamus.* Vita S. Fulgentii Episcopi Ruspensis cap. 18 : *Casulam vel superbi coloris nec ipse habuit, nec Monachos suos habere pervenit.* Subtus *Casulam nigello vel lactineo pallio circumdatus incessit.* [Vita S. Filiberti Abh. inter Acta SS. Benedict. sæc. 2. pag. 824 : *Tunc ille humilitatis gratia subtus Casulam, quæ erat indutus, contra brachium ægri vexillum Crucis apposuit.* Johan. Diac. in Vita S. Gregorii PP. lib. 2. num. 45 : *Frater ergo de monasterio habebat fratrem sæcularem et postulavit eum dicens : Casulam non habeo, sed fac caritatem, eme mihi.*] Vide *Hæstenum* lib. 5. Disquisit. Monast. Tract. 3. disq. 1.

3. **CASULA**, Vestis Sacerdotalis, quæ et *Planeta*. Rhabanus lib. de Ordine Antiphonarii cap. 21. et ex eo Ugutio et Joannes de Janua : *Casula dicitur vulgo Planeta Presbyteri, quia instar parvæ casæ totum tegit, et signat caritatem.* Alcuinus lib. de Offic. : *Casula, quæ super omnia vestimenta ponitur, etc.* Idem Rhabanus : *Hæc supremum omnium indumentorum est, et cætera omnia interius per suum munimen tegit et servat.* Rupertus lib. 1. de Sacrament. cap. 50. de casula : *Hæc super dextrum brachium levatur, replicaturque in sinistram.* Stephanus Eduensis lib. de Sacrament. altar. cap. 10 : *Casula undique integra unitatem fidei designat.* Similia habent Rupertus lib. 1. de Divin. offic. cap. 22. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 207. Hugo a S. Victore in Speculo Eccles. cap. 6. et lib. 1. de Sacrament. cap. 56. Innocentius III. lib. 1. de Myst. Missæ cap. 58. Durandus lib. 3. Ration. cap. 7. etc. Synodus Liptinensis can. 7 : *Presbyteri vel Diaconi non sagis laicorum more, sed Casulis utantur ritu servorum Dei : [id est, Monachorum. Non agitur hic de veste Sacerdotali, seu planeta, sed de Casula seu Cuculla monachali, de qua paulo superius. Casula planeta, in Vita S. Ansegi-i, inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 633. et 634.] Riculfus Episc. Suessionensis in Constitut. cap. 7 : Casulam sericam, cum qua Missa celebratur.* Testamentum Riculfi Episc. Helensis ann. 915 : *Casulas Episcopales optimas tres, unam dioprasiam et aliam de Orodouas.* Jacobus Cardinalis de Coronat. Bonifacii VIII. PP. lib. 2. cap. 1 :

Casuleque capax a forfice forma

Post longas habitura plicas, contracta ministris.

[** Casuum S. Galli Contin. II. ap. Pertz. Script. vol. 2. pag. 150 : *Casulas etiam optimas illas ipse fieri instituit, unam in qua*

ascensio Domini auro intexta est, et alteram, quæ diversas figuras desuper, in medio, et in margine simili modo præfert intextas. Vide Notit. Stat. S. Leonardi ann. 1215. ap. Schœpflin. in Alsat. Diplom. num. 401. *Pannus sericus pro Casula facienda*, in Chart. ann. 1319; *pro sericis staminibus*.... 150. flor. *de quibus pannis Casulæ fieri debeant*, in alia Chart. 1367. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 3. pag. 177. et 482. *Casulam preciosam*, in Chart. ann. 1083. ap. Kluit. Histor. Comit. Holland. tom. II. P. 1. num. 19. pag. 119.] Hist. Episcoporum Autisiodor. cap. 49 : *Casula coloris ætherii, phrygio palminum habente, superhumeralis et Rationalis effigiem ad modum Pallii Archiepiscopalis honorabiliter prætendebat.* Ubi observare licet formam veterum casularum, quibus Pallii Archiepiscopalis figura adtexta erat, quomodo etiam complures habentur in majorem Ecclesiarum secretariis, in quibus circa collum limbus alterius coloris, ante et retro pendulus affixus conspicitur, ubi hodie retro tantum in cruce figuram adtextitur : qui tamen mos postremus non omnino nuperus ex iis quæ habet Joannes Gersenius lib. 4. de Imitatione Christi cap. 5. num. 3. ubi de Sacerdote : *Habet ante se et retro Dominicæ Crucis signum ad memorandum jugiter Christi passionem. Ante se Crucem in Casula portat, ut Christi vestigia diligenter inspiciat, et sequi ferventer studeat. Post se Cruce signatus est, ut adversa quælibet illata ab aliis clementer pro Deo toleret.*

CASULA generaliter pertinet ad omnes Clericos, ut ait Amalarius lib. 2. de Eccles. offic. cap. 19. Diaconis tribuitur in Concilio Liptinensi can. 7 : *Presbyteri vel Diaconi non sagis, Laicorum more, sed Casulis utantur ritu servorum Dei.* De casula Diaconi, vide Honorium Augustodun. lib. 1. cap. 231.

* Eodem nomine appellatur vestis, qua diaconus et subdiaconus utuntur in sacra liturgia diebus jejunii, cujus usus, dispositiove describitur in Missali ann. circ. 400. ex monast. S. Joan. in valle : *Dominica Septuagesimæ.... Ad magnam missam hebdomadarius, diaconus et subdiaconus Casulis nigris induuntur usque Isti sunt dies, quia tunc rubicundis induuntur... Ad evangelium exiit diaconus Casula, et plicat eam ex transversa super scapulas suas, ita quod medium Casulæ ponitur super summitatem sinistræ scapulæ, descendendo ex utroque parte de sub ascella dextra, ubi ligatur honeste, et sic remaneat usque post missam.* Vide supra *Brandetum*.

CASSULA, apud Petrum Abbatem Cellensem lib. 6. Epistola 12.

CASUBULA, Idem quod *Casula*, unde vox formata, Gall. *Chasuble*, Vestis sacerdotalis. Neque enim amplector sententiam Jacobi Bourgoing lib. de Origine et usu vulgari vocum pag. 40. qui quasi *Capifibulam* dictam putat. Faustus Monachus in Vita S. Severini Abbatis Agaunensis n. 6 : *Exuens Casubulam suam corpori Regis induit eam.* Vita S. Popponis Abbatis n. 58 : *In celebratione Missarum Casubulam, qua induebatur, lacrymis humectabat.* Nnn. 61. *Casucula* habetur, ubi forte restitu-

dum *Casubula*. [^{**} *Casucula* in chart. ann. 1367. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 3. pag. 477.] [Hist. Translationis S. Wandregisili inter Acta SS. Bened. sæc. 5. pag. 206 : *Hæc vero sunt, quæ de S. Auseri habemus reliquiis, tunicam ejus et partem ipsius Casubulæ.*] Charta Heccardi Comititis Augustodun. apud Perardum : *Casubula vernicula*, pro *Casubula*.

CASSIBULA. Testamentum Willelmi Longuespée, Comititis Sarisberiensis ann. 1255. tom. 2. Monastiei Anglie. : *Item ego assignavi . . . magnam capellam . . . scilicet Cassibulum de rubeo samito, et unam capam chori de rubeo samito, etc.*

CASUBLA, occurrit in Notis Tyronis pag. 18. [et apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1523. in Testamento Beatricis de Alboreya Vicecomitissæ Narbonæ.]

Cum vero Scriptorum plerique *Casulam* dietam a *casa* scribunt, quod totum hominem ut *casa* tegat, respexerunt ad veterum *Casularum* formam, quæ totum revera Sacerdotem a collo ad pedes ambibat, atque adeo brachia ipsa et manus tegebat : ita ut si iis ad sacra facienda, aut ad alios usus vellent uti, necessum haberent easulam ad utrumque latus erigere, aut fibula cohibere, quod observare est ex loco laudato Rupertii. [Petrus Comestor in Histor. Scholast. Exod. cap. 63. de vestibus Pontificum veteris legis scribens : *Modice stringebatur, et usque ad tibias dependebat ad decorem, dum Sacerdos nihil operabatur. Cum autem sacrificabat, ne impediret, pendentes suavitates super levum humerum reflectebat; unde et forte Diaconus quandoque Casulam plicatam eidem humero superpouit.*] Quo spectant ista ex Bernardo Monacho in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 74. de de Sacerdote sacra facturo : *Sicque Casulam induit, quam etiam socius studiose inter brachia plicat, et amictum desuper aptat.* Atque inde casularum hodiernarum nata est forma, quod ultro quivis fatebitur, qui S. Gregorii Magni PP. imaginem ex musivo expressam, quæ habetur post ejus vitam a Joanne Diacono exaratam, et Episcopi alterius in Ecclesiæ S. Germani Præstensis porticu, et similes, quæ visuntur Romæ in veteribus Ecclesiis, attentius expenderit et consideraverit.

¶ 4. **CASULA**, Capsa, Capsula, Gall. *Chasse*. Hist. Bceensis MS. ex Archivis ejusd. Monasterii pag. 135 : *Et cum fracta esset Casula removendum erat sacrum corpusculum* (S. Honorinæ.) Et pag. 136 : *Reposito B. Honorinæ in nova Casula corpusculo.*

CASULA CORDIS. Fridericus II. Imp. lib. 1. de Venat. cap. 23 : *Canna pulmonis, pulmo, cor, Casula cordis, diaphragma, etc.* [^{**} Pro *Capsula*, Germ. *Herzbentel*.]

* **CASULAGIUM**, Prædium rusticum, *Casa* cum adjuncta certa terræ portione. Charta ann. 1245. in Chartul. Raim. VII. comit. Tolos. pag. 153 : *Vendo medietatem castrorum et villarum de Senars et S. Felicis et dominationis eorum, et medietatem hominum et feminarum infrascriptorum et eorum progeniei, tenenciarum et Casulagiorum.* Vide *Casuarium*.

* **CASULARIUS**, Vestissacerdotalis, quæ *Casula* vocatur, artifex, Gall. *Chasublier*.

Comput. fabricæ S. Petri Insul. MS. ann. 1527 : *Item Egidio Casulario, qui capam composuit et mitram episcopalem, una cum novem ulnis viridis reubau, xxij. lib. xvj. sol. vj. den.* *Casurarius* ibidem pluries, a Gall. *Casure*, quod pro *Chasuble*, nostri dixerunt. Inventar. MS. eccl. Camerac. ann. 1371 : *Une Casure de vermeil velour, tournicle et damaticle. Charuble*, eadem acceptione mutato s in r, ut sæpe fit, in Lit. remiss. ann. 1481. ex Reg. 209. Chartoph. reg. ch. 151 : *Une Charuble de satin violet.*

¶ **CASULULA**, Parva casula, tunicella. Vide in *Casula* 2.

* **CASURA**, Casus, Gall. *Chute*. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. ch. 341 : *Dictus defunctus desuper equum suum, quem equitabat, cecidit ad terram, . . . et decessit propter boutaturam et Casuram autedictas.*

* **CASURARIUS**. Vide supra in *Casularius*.

1. **CASUS**, Caducum. Glossæ Basilie. : *Κάσος, πτώσις*. Lex. 3. Cod. Theod. de Petition. (10, 10.) : *Quod ex cujuscunque patrimonio ceciderit in Casum.* [^{**} Al. *cassum*.] Symmachus lib. 10. in Relat. ad Valentinianum : *Quod nomen accipiet ablatio facultatum, quas nulla lex, nullus Casus facit caducas.* Hinc nostris, *les Parties Casuelles*, Fiscus Regius, in quem *Caduca* inferuntur, dictus, de quo hoc lemma vulgatum : *Fit Casu ditior arca.*

CASUS, dicitur tertia vel quarta pars dotis quæ viro uxori superstiti advenit, nullis extantibus liberis, apud Julianum Antecess. Nov. 36. cap. 14. Nov. 123. cap. 40. Glossæ Basilie. : *Κάσος τῶν ἑδῶν, ἀτύχημα τῶν νομίμων μαιρών, ἢ τῶν γαμικῶν κερδῶν, ἢ τοι τῇ δόσει τοῦ ὑποβόλου, ἢ τοῦ ἐξ ἀπαίδειας.* Rursum : *Κάσον, μείρα νόμιμος, λέγεται καὶ μέρος τέταρτον.* Ibidem : *Κάσον, (male κάπον) τέταρτον μείρας τυχηρὸν τὸ ἀπὸ συμφορᾶς τοῦ μὴ ἔχεν τέκνα.* Aliæ Glossæ : *Εἶθισαι ἐν τοῖς γαμικαῖς συμβελαίαις συμφωνεῖν, ὥστε ἐκ προτελευτῆς τῆς γυναικὸς κερδαίνειν τὸν ἄνδρα ἢ τὸ τρίτον τῆς προίκας, ἢ τὸ ἡμισύ, καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ λεγόμενον Κάσος.*

^{**} **CASUS MORIENTIUM**. Vide *Mortuarium*.

2. **CASUS**. Alexander Iatrosoph. MS. lib. 1. Passionum : *Hæc oportet fieri his qui et Casus patiuntur.* Ubi Glossæ MSS. : *Casum vocant memoriæ defectum, pro caros, i. oblivio.* Idem lib. 2 : *Hic enim patitur. . . epileptias, et Casus, et tristitias sine causa.* Ubi Glossæ : *Casus, i. scotomiam, quia omnia videntur eadem.*

* **CASUS**. A casu, Fortuito. Vide supra particulam A.

¶ **CASUVULA**. Vide in *Casula* 3.

¶ 1. **CATA**, Species machinæ lignæ. Vide in *Catus*.

¶ 2. **CATA**, Multorum cautatio. Papias MS. Vide *Catadocta*.

3. **CATA**, Ad, juxta, versus, secundum, ex Gr. *Κατά*. Glossæ antiquæ MSS. : *Secundum, Juxta, Cata, Circa.* Stephanus II. PP. in Epist. ad Fulradum Abbatem : *Donum positam juxta Monasterium beati Martini . . . juris venerabilis Monasterii S. Stephani Cata Galla Patricia.* Anastasius Biblioth. in Hadriano PP. pag. 110 : *Constituit in Monasterio S. Stephani Cata Barbara*

Patricia situm, (sito) ad B. Petrum Apostolum, congregationem Monachorum, etc. In Leone III. pag. 138 : *In Monasterio S. Stephani, quod appellatur Cata Galla Placidia.* Id est, juxta ædes Barbaræ, et Gallæ Placidie et Patriciæ. Hodæporieum S. Willibaldi : *Atque ibidem sacrum monasterialis vitæ disciplinam, . . . Monachorum Cata normam venerandæ vitæ conversationem in semetipso ostendendo, exercebat. Cata Mathæum, pro secundo, dixit Lucifer Calaritanus de Non parcendo, etc. pag. 282.* Ebrardus Bethuniensis in Græcismo cap. 8 :

Cataque sit juxta, dicas hinc Cata Mathæum.

Cata Joannis, pro Evangelio secundum Joannem in Charta Gennadii Episcopi Astoricensis æræ 953. apud Ypez tom. 4. pag. 448. *Cata Evangelicæ experimentum auctoritatis*, apud Aldhelmum Abbatem Malmesburiens. Vetus Interpres sextæ Synodi Constantinopolit. Aet. 14 : *Litteræ vero in quibus falsitas libri facta est, propriæ manus Georgii Monachi Cata Macarium certe sunt.* Ubi Græcus Codex : *Κατὰ Μακάριον τυγχάνουσιν.* Infra : *Ipse autem Philippus vicinus erat de patre Stephani, qui cecidit Cata Macarium hæreticum.* Gr. *Γεῖτον ἦν τοῦ πατρὸς τοῦ Στεφάνου τοῦ παρόντος τοῦ κατὰ Μακαρίου αἱρετικοῦ.* Quibus locis *Cata Macarium*, idem sonant, ac juxta hæresim et sensum Macarii. Alia vide apud Filesacum ad Vincentium Lirinensem pag. 195. [^{**} et Marin. Pap. Diplom. pag. 225. num 28. not. 2.]

* 4. **CATA**, Felis femina, Gall. *Chatte*. Aeta ad Cone. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 523 : *Plus delectationis ipse capiebat in palpando suam Catam, etc.* Vide *Catta* 2. [^{**} Canis Femina, Virgilio Gramm. ep. 1. apud Maium pag. 7 : *Vir et mulier, taurus et vacca, aries et avis, canis et (cata).*]

* 5. **CATA**, Funis cum plumbo, quo altitudo tentatur. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Hinc forte *Catabolici* dicti mathematici. [^{**} *Cataprorates*, ex Isidor. Orig. lib. 19. cap. 4. sect. 10.]

¶ **CATABIBAZON**. Vita S. Bardonis Archiepiscopi tom. 2. SS. Junii pag. 313 : *Si vero in eadem Catabibazon sol nubesque convenerint, nulla fiet mentio de nubibus, sed tantum de solis ardoribus.* Papebrochius suspicatur esse legendum *Catabibasin*, a *καταβιβάζω*, Descendo.

* Quod de annis elimactericis intelligi potest ex Salmasio pag. 185. nihil itaque mutandum est.

CATABLATTION. Charta ann. 1197. apud Ughellum tom. 7. Italiæ sacræ pag. 1275 : *Quatuor sindones de seta, quarum una est de . . . alia de Catablattia, alia de baldeluno, (haldekino) etc.* Vide *Blatta*.

¶ **CATABLUM**. Vide in *Catabolum*.

¶ **CATABOLENSES**. Vide *Catabulenses* post *Catabulum*.

CATABOLICOS, Mathematicos dictos apud Tertullianum lib. de Anima, Fulgentium lib. de Continentia Virgiliana, et S. Zenonem Veron. a consulendo putat Filesacus lib. 1. Select. quasi *καταβουλικός*. Salmasius vero ad Spartianum pag. 40. existimat ita dictos eos spiritus, qui per arreptitios et energumenos futura prædi-

cebant, quod eos deiecerent, adfligerent, posternerentque quos numine suo implebant, ἀπὸ τοῦ καταβάλλειν. [** Vide Forcellinum.]

CATABOLUM, Gr. Καταβολή, Solutio, præstatio; verbum Juris. Gloss. Gr. Lat.: Καταβολή, ἡ ἀπόδοσις, solutio, pensio. Gest. Dagoberti Regis cap. 18: *De proprio teloneo, quod ei annis singulis ex Massilia solvebatur, centum solidos in luminaribus ejusdem Ecclesie eo tenore concessit, ut oleum exinde Actores Regii, secundum quod ordo Cataboli esset, quasi ad opus Regis studiose emerent, et sic demum missis ipsius loci annuatim traderent.* Charta ipsa Dagoberti, vel potius Chlodovei III. apud Mabillonium tom. 4. Actor. Ord. S. Bened. pag. 618. 622: *Juxta quod ordo Cataboli fuerit.*

CATABOLUM, **CATABULUM**, Græcis recentioribus καταβόλον, Navale dicitur seu emporium, oppidum maritimum: forte quod in navalibus portoria et tributa pro mercibus invehendis et invectis penderentur. Ita Scholiastes Thncyd et Suidas verbo ἐπιβαίων. Egica Rex Goth. Hispan. in Concilio Toletano XVI: *Nemo ex eisdem Judæis in perfidiam durantibus, ad Catabulum pro quibuslibet negotiis peragendis accedat, nec quodcumque cum Christianis commercium agere audeat.* [Jos. de Aguirre in hunc ipsum locum, Catabulum exponit Prætorium ubi causæ aguntur. At magis placet interpretatio Cangiana.] Καταβόλιον loci, ita forte propter portum dieti, in urbe CP. meminit Cedrenus pag. 476.

¶ **CATABRIATUS**, Ex albo et nigro vel etiam aliis coloribus alternatim distinctus. Synodus Pergami ann. 1311. apud Murator. tom. 9. col. 547: *Tonsuram et habitum deferant clericales ordini suo et statui competentes, vestes virgulatas seu de Catabriato de medietate, vel listatas . . . minime deferentes.* Codex MS. Colbertinus num. 159: *Honorius IV. Ordinem Carmelitarum solidavit, qui in Concilio disposito ordine Sac-catorum remanserunt in suspensio: et tunc deposuerunt mantellos Cantabriatos.* Forte melius legeretur Catabarriatus. Vide Bar-rati Fratres.

* Catabriatos edidit etiam Murator. ex Jornandi Chron. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1015.

¶ **CATABUCA**, mendose, ut puto, pro Cambuca, Pedum pastorale. Charta anni 1275. ex Archivo S. Victoris Massil.: *In quo (sigillo) ex una parte erant litteræ tales scriptæ: Guillelmus Abbas S. Victoris Massiliæ cum figura ipsius Abbatis in sinistra manu cartæ, et Catabucam in manu dextra.* Vide Cambuca.

¶ **CATABULENSES**. Vide post Catabulum.

CATABULUM. Papias: *Catabulum, clausura animalium, ubi desuper aliquid jacitur.* Addit Baronius ad 16. Jan. animalium, non quidem silvestrium, sed jumentorum, quæ publicæ utilitati ad vehenda onera deservirent. Damasus in sancto Marcello PP: *Damnatus est in Catabulo, qui dum multis diebus serviret in Catabulo . . . et emeruit eum de Catabulo.* Petrus Venerab. lib. 1. Epist. 1: *Petrus in carcere, Clemeus in exilio, Marcellus in Catabulo.* Martyro-

logium Rom. 16. Januarii de S. Marcello: *Primo fustibus cæsus, deinde ad servitium animalium cum custodia publica deputatus, ibidem serviendo, amictu indutus cilicino, defunctus est.* Hugo Flaviniac. in Chron. pag. 81: *Quem princeps domus retentis omnibus, quæ sibi commendata in ejus obsequiis fuerant, Catabuli sui, in quo animalia ejus jacebant, axes levavit, et in fossam ubi stercora et urina animalium defluebant, eum projecit, etc.* Infra: *Quem B. Sanctinus de Catabuli fossa extraxit, et diligentissime lavit.* Guibertus lib. 1. Hist. Hieros. cap. 4: *De Ecclesiis querimonia est, quas siquidem gentilitas eversa Christianitate tenebat, in quibus equorum ac mulorum, cæterorumque animalium Catabula construebat.* [Romuald. Archiep. Salernit. in Chron. apud Murat. tom. 7. col. 77: *Postea vero Christiana religione crescente, domus Catabuli in pulcherrimam Ecclesiam translata est, quæ usque hodie S. Macelli intulatur.*]

CATABULUM extulit eadem notione Petrus Damiani lib. 2. Epist. 18. lib. 5. Ep. 1. pag. 248. 389. Occurrit etiam in Notis Tyronis.

KATABULUM. Paschasius Radbertus in Epitaphio Walæ Abbatiss Corbeiensis lib. 1. cap. 15: *Qui cum attollerent pariter gressus, illuc vultum oculosque levabant, ut probares illis comittere Deo in cælis quodcumque fieri disponebant in terris, et illuc locare Katabula fundamenti, quo vix aliorum culmina surgunt; id est, ima, vel cava, fossas.*

CATABULENSES, Qui oneraria et Catabularia jumenta ducebant, ἀπὸ τοῦ καταβάλλειν, quod est comportare. Senator lib. 3. Epist. 10: *Præsenti admonitione declaramus, ut marmora, quæ de domo Pinciana constat esse deposita, ad Ravennatem urbem per Catabulenses vestra ordinatione dirigantur.* Idem lib. 4. Epist. 47: *Et ideo 50. solidorum mulctam non jam veredarius, sed Catabulensis incurrat, quisquis ultra centum libras parhippum crediderit onerandum.* Horum Corpus sive Collegium in urbe constitutum erat ex libertinis hominibus, quod ideo in Cod. Theod. de Pistorib. et Catabol. lib. 14. (tit. 3.) jungitur Corpori et Collegio Pistorum, quod Catabolenses molenda frumenta animalibus farinasque comportarent, ut censet Cujacius lib. 16. Obser. cap. 5.

¶ **CATABUSTA**. Adamnanus in Vita S. Columbæ Abbatiss tom. 2. SS. Junii pag. 235: *Beati Patroni venerabile corpus, mundis involutum sindonibus, et præparata positum in Catabusta, debita hamatur cum veneratione.* Ratabusta, (quod f. legitur in MS.) pro Sandapila necdum alibi repertum est, inquit Bollandi Continuator: quamobrem addit: Non reete forsitan scripta vox, legendumque Catabusta, sicut Italice eadem in significatione dicitur Cataletto; et pegma funebre faculis multis instructum, Catafalco. Addam ad confirmandam eandem eruditum Scriptoris conjecturam fortassis scriptum fuisse Katabusta, pro quo Ratabusta legi potuerit quam facillime.

* **CATACLISIS**, Abusiva, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. Perperam pro Catachresis, abusio vocis, cum pro alia usurpatur.

¶ **CATACLISMUS**. Vide Cataclysmus.

CATACLITUS, **CATACLISTUS**, **CATACLYZUS**, **CATACLYZOMATIS** ARS. Quid sit vestis de Cataclitis, apud Tertullianum de Pallio cap. 3. quærunt viri eruditi. Quidam enim putant esse vestem cataclitorum, quibus nempe cataclita sternuntur, seu aceubita, et tricliniæ lecti. Ita quippe κατάκλιτα appellari observare est ex Basilio; ubi explicat quid sint θέριστρα κατάκλιτα, apud Isaiam cap. 3. v. 23. Verum qui attente verba Tertulliani expendit per cataclita, materiam vestis expressisse deprehendit: *Mutant et bestiae pro veste formam, quamquam et pavo pluma vestis, et quidem de Cataclitis, imo omni conchylio depressior, qua colla florent, et omni putagio inauratior, qua terga fulgent, etc.* [** Vide Forcellin. in Cataclista.]

At quæ materia illa fuerit, non promptum est definire. Alii de Cataclitis repouendum volunt, etsi constanter priorem lectionem retineant Codices omnes, uti fatetur Salmasius, qui ab hac sententia non omnino discedit. Sed quod Cataclistas vestes, apud Tertullianum, eas quæ in arca servari solent, appellatas volunt idem Salmasius et Cerda, vix probem: ut nec quod undique clausæ essent, quod contendit Sussannæus in Collectaneis, et Beroaldus ad hunc Apulei locum lih. 11. Metamorph.: *Feste nivea et Cataclista prævitens.* Malim enim his locis Cataclistas vestes appellari eas, quibus lapilli ac uniones intexi solent, qui quodammodo in opere includuntur, et κατακλείονται: quod faciunt Phrygiones. Unde Cataclistæ vestes, cæ sunt quæ opere Phrygio adornantur. Neque alia sunt θέριστρα κατάκλειστα, apud Isaiam, (nam ita legi in aliquot MSS. observant viri docti) non quidem instrata lectorum aceubitalium, sed palliola ac vela feminea: quæ notio est vocis θέριστρον.

Jam vero quod puriores Græci ac Latini κατάκλειστα appellarunt, posteriores, seu potius Latini sequioris ætatis Scriptores, depravato vocabulo, Cataclyza, nuncupaverunt, opusque ipsum Cataclyzoma. Et certe Artem Cataclyzomatis, eandem esse quæ aurifabrorum, qui operibus suis lapillos et gemmas induunt ac intexunt, (unde clusores et inclusores, et inclusorium opus, ut suo loco monemus) perspicue declarat Arnobius Junior in Condictu eum Serapione lib. 1: *Unum diadema video, sed in ipso diademate Cataclyzomatis arte gemme constitutæ.* Hinc facile est conjicere quid per cataclyza velit Gregor. Turon. lib. 2. de Glor. Confess. cap. 63: *Veruntamen calicem non comminuit, quia Cataclyza in ipso fuerant solidata.* Neque enim per Cataclyza, fundus vasis, quod vult Cerda, sed lapilli, solidius vasi inserti, opere inclusorio, ac aurifabrilis intelliguntur. Quod vero in solida materia faciebant aurifabri, id fecere in vestibis Phrygiones, quibus gemmas pariter et lapillos intexere, et in iis quodammodo includere: unde vestes istas, de Cataclitis appellavit Tertullianus, quod essent ex specie Cataclisticorum operum.

Porro ut Cataclyza, de vasis, dixit Gregorius Turonensis, de diademate Arnobius; ita Fortunatus in Vita S. Martini lih. 3.

hanc vocem usurpavit in vestibus, cujus versus ex Codice literis Longobardicis exarato, qui in Bibliotheca Monasterii S. Germani Parisiensis asservatur, eo lubentius hoc loco describam, quod negotium facere videntur literatis omnibus, propter pravam seriationem :

Vidisti thalamum sponsi super omnia puleri,
Compositum gemmis, auroque ostroque decorum :
Quanto zona die lapidum radiabat honore,
Cyclades aut quales Cataclysis effera rasis,
Quae palla ex humeris mixto chryso Phara beryllis,
Quodve monile decus collo radiabat in illo.

Ubi Codex Broweri :

Cycladis aut qualis Cataclysis effera rasis,
Quae palla ex humeris mixto chrysoprasso beryllis.

De quorum versuum sensu haud facili prorsus, hic in praesens non disputo : illos, ut in MS. Codice exarantur, representasse contentus. Observo tantum cataclyza rasa dixisse Fortunatum, id est, pannos geminis et unionibus exornatos. Sed et lib. 4. eodem vocabulo usus est in describendis vestibis pretiosis :

O Martine, decus, lapidum velamine compe,
Quam nova palla tibi, cujus textura coruscans,
Trama topazus erat rutilans, et stamen iaspis,
Et tunicae insignis currunt pro vellere gemmae?
Quae manus artificis Cataclyzica fila rotavit?
Quis fuit hic opifex, ubi lana hyacinthina currit?
Quis potuit rigidas torquere ad licta telas?

Ubi Broweri Editio habet *Cataclistis*. Hæc porro licet prolixiora describere operæ pretium duximus, ut tandem liqueat, quid sit *Cataclyzum*, vel *Cataclistum* in vestibibus, quod, nisi fallor, non aliud fuit a Phrygio opere, in quo lapilli fuerint κατακλίσται, conclusi : est quippe κατακλίστειν, *Concludere*, in Gloss. Græc. Lat. Neque enim a κατακλίστειν, quod est *diluere*, *proluere*, *inundare*, in eodem Gloss. peti debet etymon vocis *Cataclyzum*, cum abusive ex *Cataclistum* formata sit a recentioribus, etsi vestes ejusmodi potuerint dici gemmis et lapillis perfusæ. Quomodo περιχρυσον usurpat Codicius de Offic. Palat. cap. 3. num. 13 : Σαράνικον χρυσοχρυσόν, λιθάρια δὲ καὶ μαργαριτάρια ἔχον, οὕτω λεγόμενα Περιχρυσά. Idem Fortunatus lib. 2. de Vita S. Martini :

Totaque permixtis radiant velamina gemmis.
Confertæ gemmis vestes, apud Vopiscum in Aureliano. *Crassiore auro smaragdinisque superinsutæ*, apud Dudonem lib. 3. de Morib. Norm. pag. 153.

¶ **CATACLYSMUS**, Gr. κατακλυσμός, Diluvium, Inundatio. Cyprian. Epist. ad Novat. : *Cataclysmus ille, qui sub Noë factus est, figuram persecutionis, quæ per totum orbem nunc nuper supereffusa est, ostendit*. Utitur Agnellus in libro Pontificali apud Muratorium tom. 2. pag. 58. col. 1. et alii plures. Varro lib. 3. de Re Rustica forma plane Græca dixit : *Thebæ ante Cataclysmum Ogygi conditæ dicuntur*.

¶ **CATACLYSMUS**, Idem. Lambertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 372 : *Quis nesciat in tempore Pharaonis post multos annos a Cataclismo . . . (Moysen) divina floruisse gratia?*

** *Cataclysmus* apud medicos est Illisio aquæ vehementius aspersæ alicui parti corporis. Vide Foreellinum.

¶ **CATACLYSTUS**, **CATACLYZA**. Vide *Cataclitus*.

* **CATACOSMUS**, Dignitas in palatio CP. a Gr. κατακοσμέω, compono. Charta Mich. Palcol. imper. ann. 1403. ex Thes. eccl. Paris. : *Hiis omnibus præmissis presentibus, prædicto Patriarcha et Catacosmo, et pluribus aliis presentibus nostris ad hoc nobiscum consentientibus, etc*

CATACUMBÆ, Tertio ab Urbe milliario, ita dicta Cœmeteria publica, quarum descriptionem dedit Onuphrius Panvinus lib. de præcipuis Urbis basilicis pag. mihi 122. S. Ambrosius, seu vetus Scriptor, in Actis S. Sebastiani num. 88 : *Hoc tu dum levaveris, perduces ad Catacumbas, et sepelies in initio cryptæ, etc*. Anastasius in S. Cornelio PP : *Corpora Apostolorum Petri et Pauli de Catacumbis levavit noctu*. In S. Damaso : *Ubi requiescit in Catacumbis*. Vetus Martyrologium editum a Bueherio ad Canones Paschales, continens depositiones Episcoporum Romanorum : *Mense Januario 13. Kl. Febr. Fabiani in Callisti, et Sebastiani in Catacumbas. . . Mense Junio 3. Kl. Julii, Petri in Catacumbas, et Pauli Ostiense, Tusco et Basso Coss. Rudolfus Monachus in Vita B. Rhabani Mauri num. 30 : Accepitque corpore B. Quirini Martyris Romam fugit, et sacras reliquias via Appia, tertio milliario ab Urbe, in Ecclesia beatorum Apostolorum Petri et Pauli, ubi aliquandiu jacerunt, sepelierunt in loco qui dicitur, Ad Catacumbas*. In Catacumbis latitasse S. Urbanum PP. tradunt Acta S. Cæcilie : ut et Evaristum PP. Vita SS. Faustini et Jovite Mart. n. 19. Vide Adonem in Chronico ann. 364. Ordericum Vital. pag. 355. 357. etc.

CATACUMBA, pro quovis cœmeterio. Ita videtur usurpasse Joannes Diaconus in Episcopis Neapolitanis, in S. Fortunato : *Collocarunt in Ecclesia Stephaniana ad partem dextram introeuntium sursum, ubi est oratorium in capite Catacumbæ*. Acta S. Isidori Agricola n. 28 : *Ipsam trahentes duxerunt ad B. Isidori Catacumbam, etc*. [Chronicon Lobienae apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1427 : MCCXXXIX. obiit Guillelmus Episcopus Leodiensis in Catacumba, cui successit Robertus Episcopus Lingoniensis.]

De vocis etymo dissident Scriptores. Anonymus in Historia translationis S. Sebastiani cap. 6. a *statione novium*, quas *Cumbas* appellabant Græci et Latini recentioris ætatis, locum hunc dictum vult : *Milliario tertio ab Urbe, loco qui ob stationem navium Catacumbas dicebatur*. Et cap. 14 : *Pervenit ad Catacumbas, tertio ab Urbe milliario*. Alii vocem compositam censent ex *Cata*, et *tumba*, ita ut fuerit locus mortuorum *tumbis*, seu sepulcris destinatus, seu quod in eo Martyrum et Christianorum, qui sub Imperatorum paganorum tyrannide mortem pro fide oppetierant, *tumbæ* passim inventæ fuissent. Unde locum hunc *Ad tumbas*, seu ut tunc loquebantur, *Catatumbas*, quod idem sonat, postea appellarint Romani. Nam *cata*, pro ad, usurpasse Scriptores inferioris Latinitatis supra docuimus. Huic certe sententiæ videtur favere Codex Gregorii M. editus lib. 3. Epist. 50. qui *Catatumbas* habet, non *Catacumbas*, nisi mendum sit in Editionibus, quod recor : nam et aliquot Codd. MSS. et

cæteri Scriptores constanter *Catacumbas*, passim habent. Unde alia vocis origo investiganda. Cum igitur ejusmodi Polyandria et Cœmeteria publica in cryptis et locis reconditis extiterint, quos istius ætatis Scriptores *Cumbas* vocabant, videtur potior ratio existimandi, sic dicta, quod ad ejusmodi cryptas, et, ut ita dicam, valles, Martyrum copora deferrent Christiani, qui dum rogarentur ubinam jacerent, respondebant, *Cata cumbas*, seu *Ad cumbas*, id est, *ad cryptas*, vel *ad valles*, aliquot ab urbe milliariis. Et sane Martyrum sepulera Romæ vel haud procul ab urbe, in cryptis et locis depressioribus extitisse auctor est sanctus Hieronymus in cap. 40. Ezech. dum cœmeteria Romana a se visa describit : *Dum essem Romæ puer, et a liberalibus studiis erudirer, solebam cum cæteris ejusdem ætatis et propositi, diebus Dominicis sepulcra Apostolorum et Martyrum circumire, crebroque cryptas ingredi, quæ in terrarum profundum defossæ, ex utraque parte ingredientium per parietes habent corpora sepulcrorum, et ita obscuræ sunt omnia, ut propemodum illud propheticum compleatur, Descendant in infernum viventes*. His adjungenda sunt quæ habet Prudentius in Passione S. Hippolyti Martyris, et in Descriptione Cœmeterii Cyriacæ in agro Verano. Porro *Cumbas*, cryptas esse ac valles suo loco docemus. Vide præterea Romanum Subterraneum lib. 3. cap. 12.

CATACUMINUS, pro *Catechumenus*. Althelmus de Lande virginum eap. 12 :

Christo devotus cum jam Catacuminus esset. Vide in *Catechumeni*. [** Glossar. in Cod. reg. 7644 : *Catacuminus, Instructus sive audiens*.]

CATACUSSIS, occurrit apud Tyronem in Notis pag. 164. [Vasis genus est. Vide *Eglitre*.]

CATADOCTA, *Multorum Cantica*, in Gloss. Isid. ubi quidam legunt, *multorum amica*. Aliæ Glossæ : *Catadocta, multorum cantica catalecta*. Sed videtur legendum, *Cata, docta, Catalecta, multorum cantica*. Ex Lat. *Catus*. [Martinus, cui Grævius subscribit, legit : *Cata dicta*, ex Varrone, qui exponit acuta dicta; quod accepit ab Eunio:]

Tum cepit memorare simul Cata dicta.¹ Vide Varronem lib. 6. et superius *Cata 2*. [** *Catarum, doctarum*, Plaet. ap. Maium tom. 6. pag. 556. et in eod. reg. 7644. *Cata, docta, vel multorum cantica vel secundum concentus multorum cantatio*, in vet. Gloss. ap. Maium tom. 7. pag. 554. et in eod. reg. 7644. Vide *Catapuera* et *Catanecta*.]

* **CATADUPA**, *Locus ubi Nilus de monte cadens nimium frigoris facit*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide [** Forcellin. et] infra *Cathadupa*.

* **CATADURA**. Stat. Cadubrii lib. 3. cap. 82 : *Si quis amiserit aliquam de dictis avibus, postea capta et inventa fuerit, cujus erat, statim dari et restitui debeant sine placito et querela; ita tamen quod ille, cujus fuerat, det capienti de Catadura pro falcone, vel trizolico a falcone xx. sol. Pap. Ubi legendum *Captura*.*

¶ **CATAFALTUS**. Vide *Cadafalus*.

¶ **CATAFUNIS** cum plumbo, quo altitudo

temptatur. Papias MS. Bituric. Vide *Cataprates*.

* Leg. divisio vocibus : *Cata*, *funis*, etc. Vide supra *Cata* 5.

† **CATAGOGIUM**, Ludicrum festum ab Ephesiis Paganis olim celebratum, quod occasio fuit martyrii S. Timothei primi eorumdem Ephesiorum Episcopi. Latina quædam MSS. habent *Citagia*, alia *Catagia*. Multa Martyrologia habent Dianæ celebritatem fuisse. Vide Acta SS. Januarii tom. 2. pag. 566. col. 2.

† **CATAGORIÆ**, *Ascriptiones*, *accusationes*. Papias MS. α καταγορεύειν, Accusare, deferre, exponere. [* Κατηγορίαι.]

CATAGRAPHARE, *Transcribere*, *Ugulationi* : καταγράφειν. [* Catagrapho græce, Conscribo, Papias.]

CATALAGO, *id est*, *collectio*. Ita Glossæ MSS. ad Canones Concil. forte ex κατάλογος. [* An *Catalecta* ?]

** **CATALDUS**. Vide *Gastaldus*.

* **CATALE**, *Debitæ pecuniæ caput*, Gall. *Capital*. Pactum inter Steph. episc. et Theobald. archid. Paris. in Chartul. episc. Paris. ex Bibl. reg. fol. 15. vº : *Debitum vero, quod Franci Catale vocant, quod archidiaconus debebat episcopo usque ad diem, precibus nostris et pacis amore, totum archidiacono dimisit episcopus*. Vide *Capitale* 2. et in *Catallum*.

† **CATALECTA**. Vide *Catadocta*.

CATALEPTICUS, *Idem qui Epilepticus*, in Actis S. Erconwaldi Episcopi n. 23.

† **CATALETA**, **CATHALECTA**. Agnellus in libro Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 156. col. 2 : *Jace in Cataleta navis infra sentinam, juxta sentinam*. Et pag. 160. col. 2 : *Et projiciebantur sub Cathalecta navis*.

* **CATALETTUS**, *Lectica*, Ital. *Cataletto*. Burckardus Argent. de Alex. PP. VI. pag. 40 : *Publice portabatur in Cataletto honorifice*. [* Vide Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 1180.]

* **CATALLIUM**, *Idem quod Catallum*. Charta ann. 1098. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 360 : *Dicti vero fratres habebunt omnia Catallia de talibus et emendas*.

CATALLUM, *Idem quod Capitale*, *Bona omnia quæ in pœudibus sunt*. Ex *Capitale* enim formata vox *Capitale*; et ex *Capitale*, *Catallum*, ut ex *Chaptel* Gallico, *Chatel* ex *Catel*. Exinde usus invaluit, ut hacce appellatione bona omnia mobilia, cujuscunque generis sint, intelligantur. *Chattel*, in Legibus vernaculis Willelmi Nothi cap. 4. [* Ibi plane eodem sensu quo *Capitale* in lege Salica.] Butellerio, *Cateux sont meubles et immeubles : Si comme vrais meubles sont qui transporter se peuvent, et ensuivre le corps : immeubles sont choses qui ne peuvent ensuivre le corps, ni estre transportées, et tout ce qui n'est point en heritage*. Leges Edwardi Confess. cap. 35 : *Juxta facultates suas et possessiones, et juxta Catalla sua, etc*. Ingulfus : *Cum decimis omnium terrarum, ac bonorum aliorum sive Catallorum*. *Idem* pag. 894 : *Cum suis Catallis omnibus mobilibus*. [* Charta Henrici II. Reg. Angl. ann. 1176. ap. Lappenb. Init. Foeder. Hanseat. pag. 8 : *Omnia bona et Catalla in illa navi contenta*.] Charta Communiæ S. Quintini ann. 1195 : *Puer aut juvenis vel adolescens, sub tutela patris sui.... nullum debet domino suo cava-*

gium.... donec proprium habeat Catallum de quo lucretur. Hovedenus pag. 535 : *Burgenses captivavit, Catalla eorum asportavit*. [Charta Guidonis Comitis Flandriæ ann. 1237. in Tabulario Capituli S. Bartholomæi Bethuniensis : *Si vero forefaciens non habuerit Catalla sufficientia ad solvendum judicatum, et habuerit forte hereditatem in terra et tenemento prædictis, debet illa hereditas vendi pro emenda communi solvenda*. Charta Johannis Regis Angl. lib. nig. Scaccarii pag. 378 : *Per legem Scaccarii nostri consideratum fuit, quod distringeretur per Catalla sua Angliæ, ad debita nostra nobis solvenda; sed ipse omnia Catalla sua ita summoerat quod inveniri non potuerunt*. In Stabilimentis S. Ludovici lib. 1. caput 91. integrum est : *D'avoir son garand de Chastel emble, id est, de re subrepta*.] Occurrit passim. Vide Monastic. Anglic. tom. 1. pag. 169. Roverium in Reomao pag. 361. Duchesnium ad Alanum Charterium, Raguellum, Loiseum lib. 3. de Offic. cap. 14. [* Glanvillam lib. 10. cap. 6. § 1.] etc.

† **CATELLUM**, *Eadem notione*. Stabilimentum inter Clericos et Barones Normanniæ ann. 1205. in Hist. Harcuriana tom. 3. pag. 102 : *Item, diximus per sacramentum nostrum, quod in feodo terræ Gornei Useris et Costenfonte, non debet Archiepiscopus tenere votum Domino placito scilicet de maritagio, de legato mortui, de Catello mortui et de Catello Clerici*. Iterum occurrit ibidem : *De Catello Clerici, etc*. Madox Formul. Anglic. pag. 277. in Charta Willelmi de Contevill : *Et si vero prædictus Robertus, vel aliquis suorum a prædicta terra recedere voluerit, libere recedat cum omnibus Catellis suis; et si Catella sua vendere voluerit, absque licentia et omni contradictione quidquid sibi placuerit faciat*. Vide ibid. pag. 276. init. et leges Norman. cap. 20. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 7. pag. 192

† **CATELLUM**. Constitutio Leduini Abb. S. Vedasti Attrebat. de Placito generali : *Abbas autem vel Prepositus, si est unde velit clamare, potest omni tempore homines de placito in camera sua mandare, et de Catelo suo super eum clamare et legem facere*.

† **CANTALLUM**, pro *Catallum*. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 51 : *Monachi habebunt omnes saisinas et Cantalla, quæ cum latrone poterunt reperiri*.

* *Chatez*, in Lit. pro habitat. villæ de Mailly ann. 1380. ex Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 332 : *Une forteresse pour eulx, leurs biens et Chatez retraire et garder*. Hinc

CATALLUM, *Practicis Anglis est omne bonum mobile seu immobile, quod neque liberum tenementum, neque feudum est*. Aliud est personale, quo intelliguntur bona mobilia : aliud reale, quo intelliguntur possessiones et tenutæ, quas tenemus ad terminum annorum, aut ad voluntatem alterius. Ita Cowellus lib. 1. Instit. tit. 10. § 18. lib. 2. tit. 2. § 20. Rastallus, et Edwardus Cokus ad Littlet. sect. 177.

MELIUS CATALLUM, quod post mortem tenentis domino præstatur : *Heriotum* Angli vocant hanc præstationem. *Droit de meilleur Cattel*, Consuetudo Hannon. cap.

83. Charta Philippi Marchionis Namurcensis ann. 1212. apud Miræum in Diplom. Belg. lib. 2. cap. 67 : *Statui ut a nullo Milite qui sit de familia vel advocatione mea melius mobile, quod quidem Melius Cathelum dicitur, de cætero accipiatur post ejus decessum, nec id ab ejus hærede pro illo mortuo exigatur*. [Charta Alidis Dominiæ Boulariæ ann. 1238. apud eundem Miræum tom. 1. pag. 755. col. 1 : *Omnes servos et ancillas in dominio de Boulario commorantes absolvimus ab omni exactione et taliis. Hoc excepto, quod tenebuntur Domui de Boulario ad Melius Catellum ad mortem; et quidem tenebuntur ad nuptias puerorum meorum, et si quem contingit fieri Militem, ad hoc nobis ferre javamen*.] Adde Diploma Joannæ Comitiſſæ Flandr. pro Monasterio Marquetano § 13. apud Buzelinum lib. 2. Flandr. cap. 30. et Arestum 20. Aug. ann. 1411. in Hist. Bethuniensi pag. 116. Huic porro debito obnoxii potissimum erant homines, quos *Mortuæ manus* vocabant. Chronicon Magnum Belgicum ann. 1123 : *In eo vero consistebat jus, (Mortuæ manus) ut quando-cunque aliquis paterfamilias, qui hanc debuit servitutem, moreretur, in signum servitutis præteritæ Optimum Pignus, vel jocale, quod in ipsius domo reperiri contigerit, a dominis exigeretur; si autem nihil esset, ut tum defuncti dextera manus abscissa dominis offerretur*. Id etiam juris sibi olim vindicarunt Ecclesiæ, ut ex Synodo Soderensi docemur. Locum habes in *Mortuarium* et *Pirottum*. Rhenanus lib. 2. Rer. German. pag. 87 : *Erant insuper Ecclesiastici servi, quos ipse Rex, aut Dux, aut Comes Monasterio donasset. Hinc videmus Abbates nostrates adhuc talia mancipia possidere ex liberalitate Francorum Principum. Hinc illæ pensitationes originem habent, quibus multos scimus obnoxios, ut mortuo patrefamilias Præstantissimum Jumentum e stabulo Procurator Abbatis abducat vel vestium pretiosissimam auferat*. Vide *Heriotum*, et Kilianum in *Hoofd-stoel*.

* Charta Margar. comit. Fland. ann. 1152. in Suppl. ad Miræum pag. 339. col. 2. [* ann. 1252. ap. Warnkœnig. Histor. Flandr. tom. 1. Probat. num. 43.] : *In morte cujuslibet ipsorum, tam viri quam mulieris, Melius Cathallum habere debemus morientis. Melius Cathallum appellamus in hac parte, non domum, non armentum, sed pecus melius de domo, vel aliud ornamentum*. [* Vide Grimm. Antiq. Juris pag. 373. supra *Caput melius*, infra *Mortuarium* et *Relevamentum*.]

† **CATALLUM MAJUS**, in Charta anni 1187. ex Archivo Majoris Monasterii : *Predicti Milites de Maceriis habebunt unum Monachum in Abbatia de genere eorum in perpetuum, qui secum afferet Catalla sua, quæ habebit sive in equis sive in armis, et quando recipietur dabit quinquaginta solidos Andegav. pro vestitu suo monachali, nisi habuerit Majus Catallum, hoc est, catalla multa majoris pretii*.

* **AD CATALLUM TENERE**, nostris *Tenir à Chate* vel *à Chatel*, *Ad medietatem fructuum habere; quod maxime dicitur de animalibus, quæ alicui nutrienda et custodienda traduntur, eo pacto ut, salva sorte seu capitali, quæstus et damnum ex æquo contrahentes partiantur*. Lit. remiss. ann.

1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 107 : *Duquel pré il avoit acheté l'erbe... pour substanter et nourrir un petit de bestes, qu'il tenoit à Chatel de plusieurs personnes.* Aliæ ann. 1395. in Reg. 148. ch. 211 : *Laquelle vache icelui Gerart tenoit en Chate ou moisson de Huguenin Giefroy, bourgeois de Gray sur Soone.* Aliæ ann. 1400. in Reg. 155. ch. 343 : *Le suppliant demourant en la chastellerie de Chateauraulz en Berry fist tuer un bœuf gras, qu'il tenoit à Chatel d'un prestre, etc.* Consuet. castell. de Nançay apud Thaumass. in Consuet. Bitur. pag. 226 : *Le paccage des moutons tenus en Chetel. Item et pour ce que en la chastellenie de Nançay y a plusieurs gens, qui tiennent moutons à Cheptel d'autres gens estrangers, etc.* Vide Societas 1.

* ESSE AD IDEM CATALLUM, Ejusdem negotiationis esse, vel Societatem cum aliquo habere. Lit. ann. 1215. tom. 6. Ordinatio. reg. Franc. pag. 147 : *Et illas (plateas) non poterunt alicui locare nec associare sibi aliquem, qui non sit ad idem Catallum cum eis.*

† CATALLUM, pro Capitale, Caput pecuniæ debitæ, Gall. Capital. Madox Formulæ Angliæ. pag. 77 : *Ego Ric. de Sanford finem feci versus Benedictum Pernaz de omnibus debitis, et plegiagiis, et querelis, quas idem Benedictus habuit versus Hugonem de Baious die qua obiit, per centum marcas argenti; pro quibus ego Ric. reddam ei singulis annis decem marcas de lucro, quamdiu tenuero prænominate centum marcas. Et si per partes solverim prædictas centum marcas, in qualibet solutione decidet de lucro quantum pertinebit ad tantam solutionem Catalli.*

* CATALLUM, nostris Chastel, Quæstus, lucrum. Lit. ann. 1474. in Reg. 204. Chartoph. reg. ch. 87 : *Ungouvrier (de serrurerie) mettroit bien quinze jours ou plus à faire une serrure, ou autre chef d'œuvre et d'ouvrage de menuiserie dudit mestier, dont à peine auroit-il ung escu; ainsi la main et le labour de l'ouvrier passe et excède le Chastelet prouffit.*

* CATALLUM, Præstatio, quæ pro Catalis debetur. Reg. Olim parlam. Paris. ad ann. 1285. fol. 70 : *Inhibitum (fuit) ne ipsi pro debitis, pro defectibus, pro Catallis, seu pro factis aliis recipiant seu levant emendas, nisi per castellarum consuetudinem notorian.*

† CATALOGUS, Superscriptio, conscriptio. Papias MS. [* ut ex Remigio] cui procul dubio superscriptio et conscriptio idem sunt quod aliis enumeratio, ut vulgo redditur κατάλογος.

† CATAMAITI, Ergastulum, Gloss. Isid. in quibus etiam Catomain, Ergastulum. Pithæus scribit : Catomum, Ergastulum. Grævius credit, auctores Glossarum scripsisse Catonium, Ergastulum. Κατώνιον, inquit, a κάτω, quod est subterraneum qualia sunt ergastula. Vox Catonium Græviano sensu nota fuit Laberio et Ciceroni. [* Vide in Catenatium.]

CATAMANE. Jo. de Janua : Catamane, i. juxta mane, scilicet diluculo, a cata, quod est juxta, et mane. Ebrardus Bethuniensis in Græcismo :

Quolibet a mane fieri dicas Catamane.

Gloss. Lat. Gall. : Catamane, Prés du jour.

Chronicon Windesem. lib. 2. cap. 51 : *Fuit hoc Catemane, pro Catamane.* Utitur etiam Gariopontus lib. 3. Passio. cap. 58. [Vulgatus Interpres Ezech. 46. 15 : *Faciet sacrificium super eo Catamane, mane, holocaustum sempiternum.*] Vide Cata, 3.

* CATAMENIA, vox Græca latinescripta medicis nostris, Menstruæ mulieris purgationes. Gloss. Gr. Lat. Καταμηνία, menstrum.

† CATAMITES. Vide Cerniculi.

* CATAMITUS, Mollis, Ganimedes; Catamite, uolles. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [* Inde Catamiti dicuntur molles, Pap. in cod. reg. 7609. Vide Forcellin.]

CATAMODICUM, Intra modicum tempus, Gallis Dans peu. Matth. Silvaticus : *Catamodicum, juxta modicum, vel paulatim, ex Græco et Latino compositum.* Acta SS. Martyrum Tharasii et sociorum : *Maximus Præses dixit : Κατὰ modicum te exterminabo.* Gariopontus lib. 3. Passio. cap. 34 : *Et urinam digerunt Catamodicum, cum sanierum veluti fece, etc.* Adde cap. 49. 69. lib. 5. cap. 12. Vide Cata, 3.

CATAMONTEM, Cæli aspectum. Ita Gloss. Isid. [Constantiensis : *Catamontem, juxta cæli conspectum.* Grævius suspicatur legendum Catamane, quod barbare interpretati sunt, juxta cæli conspectum, hoc est, cum luceat, ut discussis tenebris cælum liceat aspicere.] Vide Cata, 3.

CATANECTA, Docta puella. Ita Ugutio MS. Vide Catapuera.

CATANEUS. Vide Capitaneus.

† CATANUS, Pica. Vide Gaja.

CATAPANUS, CATEPANUS, CATIPANUS, idem quod Capitaneus, Præses, Præfectus provinciae vel civitatis. Ita porro appellabantur qui in Italiam ab Imp. Byzantinis mittebantur, provincias ac urbes rectori. Leo Ost. lib. 2. cap. 68 : *Alius in Apuliam Catapanus, nomine Ducliano, ab Imperatore dirigitur.* Hugo Falcandus pag. 671 : *Strategoti, Camerarii, Catepani.* Guillelm. Apul. lib. 1. de Gest. Norm. :

Turnicii tandem rumor pervenit ad aures,
Qui Catapan fuerat Græcorum missus ab urbe,
Cui Constantinus nomen dedit editor urbis.

[Paulo post :

Multa Græcorum enim gente Basilius ire
Jussus, in hunc audax anno movet arma sequenti :
Cui Catapan facta cognomen erat Bagianus,
Quod Catapan Græci, nos juxta dicimus Omne :
Quisquis apud Danaos vice fungitur hujus honoris
Dispositor populi parat omne quod expedit illi,
Et juxta quod cuique dari deest, omne ministrat.]

Infra :

Partibus Ansoniis Gallorum terror habetur,
Ex quo Normannos Catapan abscedere fecit.

Occurrit passim apud Lupum Protospatham, Anonymum Barensen, in Chronic. MS. Andr. Danduli ann. 1003. in Vita S. Vitalis Siculi, apud Ughellum in Italia sacra tom. 4. pag. 1167. tom. 7. pag. 1073. etc. His insignem addam locum ex Vita Lietheri Episcopi Cameracensis, cap. 41. tom. 9. Spicilegii Acheriani, qui criticam manum requirit : *Princeps illius insulæ (Cyprî) quem Katapan, hoc est, secundum dominum vocant.* Ubi proclivi errore Ratapaut irrepsit : quanquam cur hac voce, secundus dominus designari dicatur, non plane video, nisi pro κατά παντοκράτωρα, Catapan dictum auctor

putaverit, hoc est, post Imperatorem, seu qui illius vices exequabatur.

De vocis origine nugantur Guillelmus Apul. lib. 1. Glaber Rodolphus lib. 3. cap. 1. et Leo Ost. lib. 2. cap. 51. quorum sententias discussimus in Notis ad Alexiadem pag. 275. ubi ostendimus vocem hanc formasse Byzantinos ex κατὰ πᾶν, quam quibusvis Capitaneis, seu cujuscunque ordinis viris primariis tribuere solent. Hodie Neapoli Catapanus vocatur publicus minister, annonæ, ponderibus, mensurisque præfectus. Charta Veneta ann. 1346. apud Sansovinum et Stringam in Venetia lib. 2. pag. 111 : *Mixier Marco Catapan.*

CATIPANUS, apud Romualdum in Chron. MS. ann. 998. 1011. 1012. 1066. et in Hist. Dalmatica Joann. Lucii pag. 76. 78.

* Catepon, qui justitiæ præfectus est, vel qui res domini curat. Charta Joan. comit. Catalaun. ann. 1232 : *Et asavoir ne je, ne Catepon, ne li autre mi sergent quiconques soient, ne poons ne ne devons demander, etc.*

ACATAPANUS, in Charta Alfonsi Regis Aragon. et Sicil. ann. 1456. apud Bonfil. Constantium in Messana lib. 8. pag. 64.

CATAPANATUS, Officium Catapani. Anonymus Barensis in Chron. ann. 1029 : *Eustasius adduxit Catapanatum Christofo.* Apud Theodor. Balsamon. in Synod. VII. can. 12. pag. 519. exstat Novella Manuelis Comneni, qua Monasteria eximuntur ἀπὸ τῆς κατεπανικῆς γύρας, id est, exactionibus, quæ in sumptus Capitaneorum provincias suas oberrantium solvebantur.

CATIPANIA. Scribit Romualdus Salernitanus Archiepiscopus in Chronico MS. ann. 1013. Bugianum quemdam, qui Βελωδώνης Scylitzæ dicitur, a Græcorum Imperatore in Italiam missum cum Catipani dignitate, in Apulia plures urbes et oppida ædificasse ac constituisse, ipsamque regionem usque hodie Catipaniam ex suo nomine dictam, quæ eadem est, quam Itali ipsi Capitanatam, ex voce ipsis magis familiari, appellarunt, ut in Notis ad Alexiadem observavimus. [* Vide Murator. Antiq. Ital. tom. I. col. 336. C.]

At cum frequens apud Byzantinos atque adeo Italicos ævi medii Scriptores Catapanorum Italiæ mentio occurrat, haud absurdum forte videbitur, si ex Historicis Græcis ac Latinis eorum seriem ad majorem Historiæ lucem hocce loco inseramus. Notum autem expulsis Italiæ finibus Præfectis, sub Justiniano denum missos Præfectos, seu στρατηγούς, qui provincias et urbes regerent, et populos in officio continerent, quos inter primus exstitit Belissarius, qui exactis Gothis Italiam aliquandiu gubernavit, ut et Narses Eunuchus et Patricius, qui in Italiam Longobardos evocavit, et alii, quos excepere postmodum Exarchi Ravennates, hosque Catapani, seu Præfecti Apuliæ et Calabriæ, postquam Longobardia, aliisque Italiæ aliquot provinciis Græci pulsi sunt. Horum primus mihi occurrit

STEPHANUS cognomento Maxentius Capadox, missus ad gubernandam Longobardiam a Basilio Macedone, cui ob res male gestas abrogatum imperium, (de quo idem Porphyrog. in eodem Basilio num. 71. Edit. Combefisii,) eique suffectus

NICEPHORUS cognomento Phocas, vir strenuus, ut est apud Scylitzem pag. 586

Vide stemma Phocarum in Familiis nostris Byzantinis.

GREGORIUS *Bajulus Imperialis Græcorum* ann. 875 apud Lupum Protosp. et Erchempertum cap. 38. et 41.

CASANUS seu CASSANUS *Patricius*, ann. 883. 884. apud Erchempert. cap. 56. 57. 60.

JOANNICIUS *Candidatus Stratigo Augustalis*, Cassano suffectus ann. 884. apud Erchemp. cap. 60.

TRADEZI *Straticus*, ann. 886. apud Lupum Protosp.

THEOPHYLACTUS *Stratigo*, ann. 887. apud Erchempertum cap. 66. et Leonem Ost. lib. 1. cap. 50.

CONSTANTINUS *Patricius*, qui et *Trapezi*, seu ut Græcis dicitur ἐπὶ τῆς τραπέζης, Præfectus mensæ Augustali, ann. 887. 889. apud Lup. Protosp. Erchempert. cap. 76. 80. Leonem Gram. Zonaram, et Scylitzem pag. 595.

SYMBATICIUS, *Protospatharius et στρατηγός*, Dux, Macedoniae, Thraciae, Cephaloniae, etque Longobardiae, Leoni Ost. lib. 1. cap. 12. idem qui *Sabbaticus Straticos*, seu Strategus, apud Protospat. ann. 891. Is beneventum cepit, *cujus dominium cum annis 3. mensibus 9. diebus 20. exegisset*,

GEORGIUS *Patricius* ei successor exstitit, inquit Chronicon S. Vincentii de Vulturno lib. 4. Is cum Benevento præfuisse 3. annis et mensibus 9. a Guidone Duce et Marhione una cum Græcis inde pulsus est, ut ait Leo Ost. lib. 1. cap. 52. Vide Fragmentum Hist. Longob. apud Camillum Peregr. ag. 144. 145. et Anonymum Salernitan. art. 4. § 1. 2. 3. 5.

BARSACTUS *Patricius* Georgio successit, et est in Chronico S. Vincentii. Vide Fragmentum Hist. Longob. pag. 146. et Ughellum tom. 1. pag. 68.

COSMAS ANTHIUS *Protopatricius*, *Basilius*, *Protonotarius* et *Straticos Siciliae et Longobardiae*, ann. 893. Vide Ughellum tom. 8. pag. 68.

MELISENUS, qui Lupo MELISIANUS, *italiae Strategus* ann. 900.

NICOLAUS *Patricius*, cui *Picygli cognomen* erat, ann. 915. apud Leonem Ost. lib. 1. cap. 55.

URSILEO, apud Lupum, ann. 921.

MICHAEL, *Schlavus*, ann. 926. apud Lupum Protosp. et Anonymum Barensem.

IMOALAPTUS ann. 940. apud Protospatham.

PLATOPOLIUS ann. 947. apud Protospatham.

MELISENUS, Lupo MALACHIANUS, ann. 951.

PASCHALIUS ann. 943. apud Anonymum Combefisianum in Lacapeno num. 46.

MARIANUS *Patricius* ann. 955. apud Protosp. qui Leoni Ost. lib. 2. cap. 2 : *arianus Anthypatus Imperialis Patricius, Stratigos i. Dux Calabriae ac Longobardiae*. Vide Anonym. Combefis. in Constant. porphyrog. n. 30.

NICEPHORUS *Magister* ann. 966. apud Protospatham. Primus autem hac Magistri dignitate insignis, Strategus, seu Catapani illae munus obiit. Auctor Vitæ Nili juris : Ἐκράτει ποτὲ ἀμφοτέρων τῶν χωρῶν, ἡλίας τε καὶ καθ' ἡμᾶς Καλαβρίας Νικηφόρος ὁ

Μάγιστρος, πρῶτος καὶ μόνος τῷ μεγίστῳ ἀξιώματι τοῦτ' ἔχων παρὰ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων ἐπὶ ταῖς ῥηθείαις χώραις ἀποσταλείς, etc.

PASSARUS *Protospatha* ann. 973. Lupo Protosp.

ZACHARIAS ann. 975. Lupo.

PORPHYRIUS *Protospatha* ann. 979.

CALOCYRUS *Delphinus Patricius* ann. 982. et 983. apud Protosp. Illius etiam meminit Zonaras pag. 176. Genus forte ducebat a Calocyro, de quo Scylitzes in Leone Imp. pag. 598.

ROMANUS *Patricius* ann. 985. apud Protospatham.

SERGIUS *Protospatha*, ann. 987. apud Protospatham et Anonymum Barensem, qui hoc anno occisum a Barenibus aiunt.

NICOLAUS Κριτής, ann. 987. apud Protosp. Idem forte qui *Calabriti* cognominatur apud Anonymum Barensem, qui Adralistum interfecit.

JOANNES *Patricius*, qui et *Ammiropolis*, ann. 989. apud Protosp. et Anonym. Barensem, qui Leonem Icaunato, et Nicolaum Critim, et Porphyrium interfecit.

TUBALI ann. 990. a quo interfectus Petrus Exubitus, apud Protosp. et Anonymum Barensem.

MACROTHERODORUS *Excubitus* occisus a Maraldo ann. 997. apud Protosp. et Anonymum Barensem.

GREGORIUS *Trachanioti Catapanus* ann. 989. 1000. apud Protosp. et Barensem. Græcis Τραχανιωτής, de qua familia alibi egimus.

MELUS *Barenensis*, Catapanus ann. 998. apud Romualdum Salernit. in Chronico MS.

XIPHIAS, vel XIPHEA *Catapanus*, apud Anonym. Barensem. ann. 1006. 1007. quo anno obiit Bari. Istius forte filius Xiphias alter, qui sub exitum Imperii Bulgaroctoni defecit, ut est apud Zonaram.

CURCUAS *Patricius* ann. 1008. 1010. quo et obiit, ut est apud Protospat. et Anonymum Barensem Vide Stemma Joannis Zimiscis Imper. in Familiis nostris Byzantinis.

BASILIIUS MESARDONITES ann. 1010. 1012. apud Protosp. qui ann. 1017. obiisse annotat.

ANDRONICUS TURNICES *Catapanus*, ann. 1017. apud Protosp. et Anonymum Barensem. TURNICIUS Guillelmo Apul. lib. 1. pag. 2.

BASILIIUS BUGIANUS *Catapanus* anno. 1018. 1019. et 1024. apud Protosp. et Barensem. et Romualdum ann. 1012. 1013. qui *BAJANO Catapanus* Leoni Ost. lib. 2. cap. 39. 51. BAGIANUS, Guillelmo Apul. lib. 1. pag. 3. Scylitzæ Βωιάννης.

ABALANTIUS *Patricius*, ann. 1018. apud Protosp.

SAFARIUS Κριτής ann. 1024. apud Protospath.

LEO POTUS ann. 1027. apud Protospath. Vide Stemma Argyrorum in Familiis nostris Byzantinis.

MICHAEL *Protospatarius Criti tu Bilu et Ypodromu*, descendit ann. 1032. et adduxit *Anatoliki epi tu ykhacon Catapanum*. Ita Anonymus Barenensis et Protospath. apud quos ita reddi debent istæ dignitates, quæ utrique adscribuntur, κριτής τοῦ Βήλου καὶ ὑποδρόμου, et ἐπὶ τῶν οἰκειῶν.

CONSTANTINUS *Protospatha* qui *Opo* vocatur,

Catapanus ann. 1033. apud Protosp. et Barensem. Ille forte cujus amore captam Zoem Augustam scribit Scylitzes pag. 753.

LEO OPUS ann. 1037. de quo idem Scylitzes pag. 470.

NICEPHORUS, qui et *DOKINO Catapanus* ann. 1039. apud Protosp. et Barensem.

MICHAEL qui et *DOKIANO*, Catapanus ann. 1041. apud Protosp. et Barensem. *Duciano* Leoni Ost. lib. 2. cap. 68. *Dochianus*, Guillelmo Apul. lib. 1. pag. 5. 7. v. Vide Stemma Comnenorum.

EXAGUSTO *Catapanus*, filius *Bagiano Catapanus*, ann. 1042. apud Anonymum Barensem. Vide Guill. Apul. pag. 7. v. 8. v.

GEORGIUS MANIACES a Michaelae Imp. in Apuliam missus anno 1042. ubi et purpuram induit. Anonym. Barensem.

PARDUS *Patricius cum Tubaki Protospatha* descendit ann. 1043. quo Imperatorem se appellari voluit. Anonym. Barensem.

CONSTANTINUS THEODOROCANUS Proedrus, vir clarus et genere nobilissimus, inquit Scylitzes, iu Italiam contra Maniacem, qui tyrannidem invaserat, missus ann. 1043. eidem præfuit, ut est apud Protosp. et Anonym. Barensem. Is postmodum contra Nicephorum Bryennium, qui purpuram perinde induerat, missus, ab eo fusus et captus est. Rem narrat idem Scylitzes, qui et Georgii Theodorocani Cycladum Præfecti præterea meminit pag. 721.

EUSTACHIUS *Palatinus Catapanus* ann. 1045. 1046. apud Protosp. et Barensem.

JOANNES, qui et RAPHAEL, Catapanus ann. 1046. 1047.

ARGYRUS, Magister, Vestes et Dux Italiae ann. 1051. apud Protosp. Vide Stemma Argyrorum Barensem.

ALEXIUS cogn. CHARON. Vide Nicephorum Bryennium lib. 1. cap. 2.

TROMBUS *Catapanus* ann. 1058. apud Protosp.

MARULES *Catapanus* ann. 1061.

SIRIANUS *Catapanus* ann. 1062. apud Anonymum Barensem.

APOCHARA *Catapanus* ann. 1064. apud Anonymum Barensem.

CURIACUS *Catapanus* ann. 1066. apud Romualdum Salernitanum.

MABRIX, qui et MABRICA, Anonymo Barensi anno 1066. Vide Notas ad Annam pag. 283.

STEPHANUS PATRIANUS ann. 1071. apud Anonym. Barensem. qua ferme tempestate exacti Apulia et Calabria a Normannis Græci. Adde Octav. Bertrannum in Descript. Regni Neapol. pag. 65. et seqq.

CATAPHAGUS, Καταφαγής, Vorax. Fragmentum Petronii : In Leone Cataphagi nascuntur et imperiosi.

¶ CATAPHORA, Lapsus, somnolentia gravis. Cataphoricus somnus, profundus, in Medicina Salernit. pag. 269. edit. 1622. sunt voces Græcæ.

CATAPHRACTA, Thorax ferreus, καταφράκτις, apud Tertullian. de Pallio.

¶ CATAPHRACTARII COMITES. Vide in Comitibus.

¶ CATAPHRACTUS, pro Cataphractus, Thorace ferreo indutus, Gall. Cuirassier. Carolus de la Rochefoucaut Dominus de Randay Miles et Eques auratus alae Catha

phratorum *Præfectus*, etc. apud Rymer. tom. 5. pag. 593. col. 2.

CATAPLASMA, feminino genere. Gregorius Turon. lib. 6. Hist. eap. 15 : *Tunc cantharedarum Cataplasman nimum validam ponens, etc.*

CATAPLASMARE, Cataplasma adhibere, apud Octav. Horatianum lib. 1. Rerum medicar. eap. 19. Joannes Monachus lib. 2. Vitæ S. Odonis Abb. Cluniacens. : *His et similibus exemplis Cataplasma bat vulnus meæ incutis et pravitatis*. Oecurrit apud Isaiam 38. *Cataplasmatum*, dixit Paulinus Aquileiensis in Epistol. ad Carolum Magnum præfixa lib. 1. contra Felicem Urgellitanum. [*Cathaplasma* Bernhardo de Breydenbach pag. 277. Itinerarii Hierosolym. : *Accidit autem peregrinanti copia pediculorum... quod cum evenerit, corpus ejus Cathaplasmetur cum argento vivo occiso cum oleo adjuncta aristologia longa.*]

CATAPLECTATIO, interpretatur convitium, unde secundum unam translationem dicitur objurgatio, Ecclesiastici 21. et potest dici Cataplectio, a *cata*, quod est juxta, et *plecto*, *tis*, quando scilicet tauta est rixa, quod fere plectunt se, id est, puniunt, et verberant. Nostra litera dicit, *Objurgatio et injuriæ annullabunt substantiam : sed alia translatio habet, Cataplectatio, ut dicit Gloss.* Hæc Joannes de Janua, et auctor Mamotrecti. Glossæ MSS. in Bibl. Regia : *Cataplectatio, objurgatio*. Papias : *Cataplectatio, convitium*. Editio hodierna Ecclesiastici habet *Objurgatio*.

CATAPLUS, [κατάπλους,] Classis appulsus ad portum, ac præsertim mereatorum. Isidor. in Gloss. : *Cataplus, adventus navis*. Gloss. MS. Reg. : *Adventus, Navigium, Cataplus*. Alibi, ut et Ugutio : *Cataplus, Adventus navium*, maxime in eum portum unde exierant ut observat Salmasius de Modo usurar. pag. 357. Ita voceem hanc usurpant Martialis lib. 2. Epigr. 75. Vindicianus Archiater, Ausonius in Narbone, Ulpianus in leg. 4. D. de Offie. Procons. (1, 16.) Sidonius lib. 6. Epist. 8. lib. 7. Epist. 7. etc. Vide Casaubon. ad Sueton. in Aug. eap. 97. At Gregorius Turon. lib. 4. Hist. eap. 38. *Cataplum* videtur appellasse portum ipsum, ad quem naves marcatoriæ appellunt : *igitur advenientibus ad Cataplum Massiliensium navibus transuarinis, Vigilii Archidiaconi homines 70. vasa, quæ vulgo Orcas vocant, olei liquaminis furati sunt, nesciente domino.*

† **CATAPOTA**, Genus calicis. Papias MS. [** Ita Gloss. ap. Maium tom. 6. pag. 514. in eod. reg. 7644. et Pap. in eod. reg. 7609. *Catapotia*, ap. Maium tom. 7. pag. 554.]

CATAPOTIUM, Medicis dicitur *Medicamentum quod non diluitur, sed ita ut est*. Ita Scribonius Largus eap. 87. et ex eo Marcellus Empiricus eap. 16. *Pillulas*, vertit Symph. Champierius.

* Vita S. Rosæ tom. 5. Aug. pag. 933. col. 2 : *Insuper cogebatur, velut male sana, ad nauseam Catapotia, pharmaca, phlebotomias admittere.*

CATAPODIUM, pro *Catapodium*. Gloss. Anglo-Saxon. Ælfrici : *Catapodia*, sylfende drene. Matth. Silvaticus : *Catapodia, vel Catapotia, id est, quæ modica*

potetur vel inglutitur, est pillula. Ita etiam fere Ugutio. [** Ex Isidori Orig. lib. 4. eap. 9. seet. 9. Græcis Κατάπτου, Pillula.] Apud Alexandrum Iatrosophistam in libris de Passionibus, passim habetur *Cataputia* : ubi Glossæ MSS. *pillulas* interpretantur. Vide Celsum lib. 5. eap. 25.

† **CATAPRATES**, Linea cum massa plumbea, qua maris altitudo temptatur. Papias MS. eum veteri Glossario Sangerman. n. 501. Isid. Orig. 19. 4. habet *Cataprates*. Melius Plautus Aul. 4. 1. 12. *Catapirates* a Græco καταπειράτης vel καταπειρατήρια, Bolis, Gall. *Sonde*. [** Vide variam lectionem Isidori, Forcellin. in *Catapirates* et supra *Cata*, 5.]

CATAPUERA, Docta puella, Joanni de Janua, ex *Catus*, ἐξύς, δεδιδαγμένης, in Gloss. Lat. Græc. [** Vide *Catadocta*. Placid. in eod. reg. 7644 : *Catam pueram, doctam puellam, si hoc genere dicti usi sunt antiqui*. Unde emendandus Maius tom. 3. pag. 431.]

† **CATAPULTA**. Vita S. Monani tom. 1. SS. Martii pag. 88 : *Accidit interea commissio contra Anglos prælio per Regem præfatum, eundem sagitta ferrea et hamata, quæ vulgo Catapulta dici solet, lethaliter vulnerari*. Plautus usus est etiam pro telo, alii pro balista. Vide Callonium de Crueatibus Martyrum eap. 2.

* Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Catapulta, Gallice saete barbelée; et dicitur a Cata quod est valde, et Pello, quia valde impellit*. Stat. Avenion. lib. 1. pag. 147 : *Qui contra columbarium projecit ictum Catapultæ, duos ictus funis sustineat*. Vide *Cateia*. [** Abbo de Bell. Par. lib. 1. vers. 156 :

Tunc centena quium pepulit cum sanguine vitam
Centeno Catapulta nimis de corpore pernix.

Ubi glossa *Sagitta*. Confer *Balista*.]

* **CATAPULUS**, *Adventus navium*, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. pro *Cataplus*. Vide in hac voce.

† **CATARACTA**, a Græco καταρράσσειν, defluere, erumpere, Oculi suffusio, Gall. *Cataracte*. Processus de Vita S. Thomæ Aquinat. tom. 1. Martii pag. 691 : *Interrogatus quo morbo viderat eum impeditum in oculis, dixit quod quodam morbo, qui vocatur Cataracta*. Occurrit rursus in Vita B. Justinæ tom. 2. SS. Martii pag. 244. et in Miraculis B. Simonis de Lipniea tom. 4. SS. Julii pag. 575. verum hic paulo diversa notione : *Graviterque toto fere novitiatus sui anno laborans capite, sentiebat Cataractam, seu stridorem, obstructionem aurium et narium*. Vide *Cataractus*.

CATARACTÆ, Clathra, aut fores clathratæ, ad cataractæ formam ex lignis seu ferro cancellatim compactæ, vel portæ robustiores, funibus aut cateuis ita suspensæ, ut demitti et subduci possint, prout res postulat, quales in urbium aut areium aditu, hostium irruptioni propulsandæ passim in usu remanserunt. [** Vide Forcellinum. Cod. reg. 7644 : *Cataractæ, Fenestræ vel foramina*. Papias in eod. reg. 7609 : *Cæli fenestræ vel tonitrua*, ex Psalmista.] *Caterattas*, Boecacius vocat quasvis fenestras clathratas. Anastasius Bibl. in Gregor IV. pag. 167 : *Civitatem aliam a solo valde fortissimam, muris quoque altioribus,*

portis simul ac seris, et Cataractis eam undique permuniuit. [Versus antiqui de Mediolano apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 688 : *Erga murum pretiosas novem habet januas, vinculis ferreis et claves circumspertas naviter, ante quas Cataractarum sistunt propugnacula.*]

CATARACTÆ S. PETRI. Epistola encyclica Vigili PP. ad Ecclesiam universam : *Posito indiculo super altare et Cataracta B. Petri et super Crucem, quæ de ligno passionis Domini habet inclausum, etc.* Epistola Legatorum Sedis Apostolicæ ad Justinum Imperat. tom. 2. Epist. Roman. Pontif. de Justiniano nondum Imperatore, qui reliquias SS. Apostolorum et S. Laurentii ab Hormisda PP. poposceraat : *Sanctuarium beatorum Apostolorum, secundum morem ei largiri præcipite, et si fieri potest, ad secundam Cataractam ipsa sanctuario deponere, vestrum est deliberare*. Ubi *Cataracta S. Petri*, non est *Catena S. Petri*, de qua mox dicemus, sed Cancellus ferreus in modum *cataractæ* compactus, quo muiebatur sepulcrum seu confessio S. Petri. Duplex autem erat ea *eataracta*, prima quæ exterius, secunda quæ interius sepulcrum ambibat.

CATARACTA, Career, ita dictus, quod clathris, seu foribus clathratis ut plurimum careerum aditus ocludantur. Ita καταρράκτις vox intelligitur apud 70. Interpretes Hieremæ 20. v. 2.

CATARACTARIUS, Commentariensis, Carcerarius. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis : *Ait illi quidam ex ministris Cataractariorum*. Acta SS. Montani et sociorum num. 171 : *Obnitentibus etiam Cataractariorum ministris*. Ubi alii Codd. habent *Carcerariorum*. Eadem Acta n. 9 : *Qui disrupto Cataractarum obice, etc.* Perperam *Cataractariorum*, quod evincit Codex alius, qui *catenarum* præfert.

† **CATARACTUS**, Humor oculis nocens, Gall. *Cataracte*. Vita B. Francisci Fabrian. tom. 3. SS. April. pag. 989 : *Habebat maximam et periculosam infirmitatem in oculo, quæ a Medicis judicata fuit quod esset fumus Cataracti*. Vide *Cataracta*.

CATARANNUS. Eugesippus de Loeis SS. pag. 105 : *Multum aluminis, multumque Cataranni quod ab incolis reperitur et legitur*. Quid si legamus *safaranni*, ut erocum intellexerit, seu nostrum *Safran*. [** Leg. *Catrauni*, Ital. *Catrame*, Gall. *Goudron*.]

† **CATARATTUM**, Mensa Thesaurarii *Cataractis* seu clathris eonelusa, vel forte janua seu fenestra e tabulis cancellatim compacta. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274 : *Pro tabulis et centris necessariis pro faciendi uno scamno pro Thesaurario, uno banco et alii tabulis pro Cataratto*. Vide *Cataractæ*.

CATARFEDA. Vide *Cadarfreda*.

* **CATARIZARÉ**, Pituita laborare. Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. eap. 9 : *Sper singulos dies adhibeantur multa, magis periculum incurrunt, ita ut maxime Catari zent, et peripleumoniti, epileptici aut apoplectici fiant*. Vide mox

* **CATARRHUS**, a Gr. καταρρῆος, Distillatio, pituita, Ital. *Catarro*, Gall. *Caterre*. Chron. Foroliv. ad ann. 1414. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. eol. 883 : *In principio Februarii fuit quedam pestis uni*

versalis Catarrhi et frigoris et tussis, quod vix homines poterant respirare. V. Catharrus
 * **CATARTICUM**, Potio medica. Hildeg. Pictav. epist. tom. 10. Collect. Histor. Frane. pag. 486 : *Prandere differes, quousque senties Catarticum nihil amplius operari velle.*

† **CATASCEUE**, *Destructio*, Vetus Glossarium San-German. MS. n. 501. [* Ita ap. Maium tom. 6. pag. 514. in Cod. reg. 7644. et Papia cod. reg. 7609. f. leg. *structio*.] Melius *Exstructio*; quod significat vox Græca κατασκευή.

CATASCOPUS, Chartam Edgari Regis post Episcopos et Abbatas subscripsit *Adulf Herefordensis Ecclesie Catascopus*, quo nomine *Archidiaconum* designari putaverim, [a κατασκοπέω, explorator, quod Archidiaconus sit oculus Episcopi rerumque in Diœcesi gestarum explorator.]

* Pro Exploratore, seu eo, qui aliquid sciscitatur ex aliquo, in Vita S. Rosæ tom. 5. Aug. pag. 912. col. 1 : *Itaque omni alio Catascopo desperato, virginis confessarium auctoritate, qua valebat, induxit, ut ipse per anfractuosa quæstionis obliquas ambages, si quæ posset, vel ab invita eliceret.*

CATASFITTULUM, Charta ann. 1197. apud Ughellum tom. 7. Ital. saec. pag. 1275 : *Unum amictum cum friso, unum camisum, ... unum manulum de Catasfittulo, unam zonam de seta rubea.*

1. **CATASTA**, Instrumentum torquendi, cuius non una mentio in Actis Martyrum, diversum ab equuleo. Gloss. Isid. : *Catasta, eculeum, genus pænæ. Catasta, lectus ferreus.* Iso Magister in Glossis : *Catastæ, genus tormenti, id est, lecti ferrei; quibus impositi Martyres, ignis supponebatur.* [* Gloss. in cod. reg. 7644 : *Castasta, Eculeum, scala eculeo similis.* Gloss. ap. Maium tom. 7. pag. 554. et Papias in cod. reg. 7609 : *Scala, vel genus pænæ equuleo similis.* Vide Forcellinum.] S. Cyprianus Epist. 33 : *Ad pulpitu[m] post Catastam venire.* S. Augustinus in Psalm. 96 : *Habebant gaudia in Catasta, qui Christum prædicabant inter tormenta.* Aponius lib. 3. Comment. in Cantica Cantie. : *Catastæ quippe et diversarum pænarum tormenta impiis et stultis ignominiosa et detestabilia videbantur.* Acta SS. Perpetuæ et Felicitatis : *Ascendimus in Catasta... et extraxit me de gradu.* Acta SS. Martyrum Numidarum n. 6 : *Illic erat Catasta non humili pulpito, nec uno tantum ascendibilis gradu, sed multis ordinata gradibus, et longe sublimis ascensus, etc.* Salvianus lib. 3. de Gubernat. Dei, de Martyribus : *Qui ad celestis regie januam gradibus pænarum suarum ascendentes, scalas sibi quodammodo de eculeis Catastisque fecerunt.* Adde Acta S. Dorotheæ n. 5. et quæ observant Baronius ad 16. Martii, et Anton. Caracciolus in Sacris Ecclesie Neapol. monumentis pag. 181. ut et Casaubonus ad Persii Stat. 6. ubi multa de hac voce, [neenon Gallonius de Cruciatibus Martyrum cap. 2.][* et Muratorius Antiq. Ital. tom. 2. col. 1181.]

** **CATHASTA**, Germ. *eyu rame da man duch an druckent.* Vocab. vet. ann. 1477. ADEL.

* 2. **CATASTA**, Vox Italica, Strues, lignorum congeries. Tractat. MS. de Re milit.

et mach. bellie. cap. 6 : *Faciat lignaria incidere, de quibus fiant in diversis locis foci in die snæ discessionis, et accensis Catastis lignorum statim discedat cum suo exercitu.*

* **CATASTATIO**, **CATASTATUM**, Voce ejusdem notionis et originis atque *Cadastrum*, apud Hieron. de Monte Brixiano Tract. de Fin. regund. cap. 64. pag. 164. Ital. *Catasto*.

† **CATASTRUM**, **CATASTUM**, Codex in quo recensentur bona, possessiones, possessorum nomina, census, impositiones, etc. Ital. *Catasto*, Provincial. *Cadastre*. Quod satis congruit eum iis quæ habet Ulpianus leg. 4. Dig. (50, 15.) de Censibus : *Forma censuali cavetur, ut agri sic in censum referantur : nomen fundi cujusque, et in qua civitate, et quo pago sit, et quos duos proximos habeat, et id aruum, quod in decem annos proximos satum erit, quot jugerum sit. Vineæ quot vites habeat; olive quot jugerum et quot arbores habeat; pratum, quod intra decem annos proximos sectum erit, quot jugerum; pascua quot jugerum esse videantur : item, silvæ cæduæ. Omnia ipse, qui defert, æstimet.* Laurentius in Amalthea et Calvinus in Lexico : *Catastrum, Liber in quo tributa et census æstimari solent.* Constitutio Eugenii IV. PP. in Bullario Carmel. pag. 197 : *Taxam et extimum imposuerunt et Catasto in archivis Ecclesie Pistoriensis collocarunt... hujusmodi alias Catastis talibus non venerant adscribenda... Si tamen ipsa sororum Monasteria alias in Catastis cum Clero non consueverint annumerari, hujusmodi taxationem et extimum nostrarum litterarum vigore, ut dicitur facta, a Catasto et libro taxationum hujusmodi... abradi et aboleri facias.* Edictum Ferdinandi Siciliæ Regis in eod. Bullario p. 621 : *Licet quamplura et fere omnia bona ipsius Monasterii, inventariata et descripta fuerint in inventario seu Catasto ipsius Monasterii, etc.* Diploma Nicolai V. PP. apud Illust. Fontaninum ad calcem Antiquit. Hortæ pag. 470. et 471 : *Advenæ et forenses, qui in civitate et territorio predictis bona stabilita quovis titulo possident... allibrati, eorumque bona hujusmodi immobilia, secundum antiquam consuetudinem dictæ civitatis in ipso Catasto descripti et annotati, ac omnia et singula onera ratione bonorum eorundem id ipsos quomodolibet contingentia subire teneantur.* Vide *Capdastra* et *Menagium* in v. *Cadastræ* : quam vocem a *Capitastum* vult esse derivatam. [* Vide Murat. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1181.]

* **CATAT**, Gr. Lat. *Videt, unde Catus, ingeniosus*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. Vide *Cattus* in *Catta* 2. [* Vide Forcellin. et Diez. Grammat. Ling. Roman. tom. 1. pag. 28.]

† **CATATHEMA**, Conversatio cum excommunicatis. *Cathathema autem est eorum, qui se pacto anathematizantibus et execrantibus conjungunt.* Justin. Martyr (seu auctor Quæst. ad Orthodox. inter Opera Justini) Quæst. 121. Ea vox interdum anathemati jungitur, quasi illius aggravandi causa : *Sit anathema et Cathathema cum Patre et Filio, etc.* Collatio S. Maximi Mart. cum Theod. Episc. apud Athan. per Sirmondum in 8. edita pag. 189. Ita Hie-

rolex. Maeri. Vide *κατάμαζ* in Glossario mediæ Græcitatatis.

† **CATATOR**, Liber nig. Seaccarii pag. 457. *Catatores nunsquisque v. d.* Ubi Hearnius : *Famuli qui Catas sive felibus indomitis præfuerunt, canesque etiam illos ducebant, quibus usi sunt Principes in iisdem venandis.*

* **CATATRA**, Arabice, *Cannula, qua medicina in vesicam injiciuntur, quam moderni siringam vocant.* Glossar. medic. Simon. Jannens. ex Cod. reg. 6959. [* Lat. et Gall. *Cathéter* a Gr. *καθετήρ*.]

† **CATATUMBÆ**, Vide *Catacumbæ*.

* **CATAULUM**, Idem quod *Catallum*, Bona mobilia, cujuscunque generis sint. Charta ann. 1225. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 346 : *Communia Silvanectensis in perpetuum habeat extra burgum clausum in domibus hospitum beati Regni... placita Catauli et talliani, sicut habent in omnibus joratis de communia Silvanectensi.*

* **CATAX**, a cosa, claudus Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [* *ant clox aut clodus*, ap. Maium tom. 6. pag. 514. Hue etiam facili emendatione pertinet Placidi Gloss. *Cataclum, clodorum*, ap. Mai. tom. 6. pag. 556. et in cod. reg. 7644.]

* **CATAXAMITUM**, Panni holoserici species; Italis *Catarzo*, est serici purgamentum, setæ grossioris genus. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unum frontale.... foderatum de Cataxamito viridi.* Vide *Exametum*.

CATAXANTUS, Dignitas, ut videtur, sed mihi incognita. Anastasius Bibl. in S. Zacharia pag. 79 : *Hujus temporibus defunctus Theodorus major filius Megisti (al. Magnifici.) Cataxanti, etc.* Alii Codices habent *Cathasaucti*. Vide an sit nomen proprium viri.

* **CATAYRENUS**, In Charta ann. 1442. ex Tabul. S. Vict. Massil. pro *Cartayronus*. Vide *Carteironum*.

CATECASTUS, *Κατέκαστος*, voce inusitata, etsi [*καθεκάστος*, et] *καθεκάστην* dicant Græci, Singularis. Abbo lib. 2. de Bellis Parisiacis vers. 494 :

Hoc illi vicibus peperit uatale tropheum,
 Lux præcursoris lux Catecasta Johannis.

[* Ubi Glossa : *una, singularis.*]

† **CATECHESIS**, Institutio primorum fidei Christianæ rudimentorum, de quibus *κατηχησις* suas scripsit S. Cyrillus Jerosolymitanus. D. Hieronymus Ep. 61. ad Pammachium : *Quæ indesinenter in Ecclesia docemus et in Catechesibus.* Idem de Scriptor. Eccles. in Clemente Alexandrino : *Κατηχησεως magister fuit.* Occurrit non semel apud alios auctores Ecclesiasticos. [* Vide Glossar. med. Græcit. col. 620. D.]

† **CATECHISMUS**, Institutio puerorum etiam recens natorum, antequam baptizentur, de qua mox in *Catechizari*. Statuta Augerii II. Episcopi Conseran. ann. 1280 : *Si vero pater malitiosose proprium vel ejus uxoris, vel ex alio viro filium, vel e converso baptizaverit, ac in Catechismo (eum scilicet sit Cathecumenus) vel in Confirmatione tenuerit, graviter peccat.* Infra : *Ceterum si Sacerdos propter instans mortis periculum, non potest secure facere Catechismum, statim illo prætermisso baptizet infantem, et oleo et chrismate inungat.*

CATECHIZARI, et *Catechumeni fieri* pueri, recens etiam nati, dicebantur, sequioribus sæculis, qui antequam offerrentur ad baptismum, ut veteris Ecclesiasticæ disciplinæ umbra servaretur, a patrinis in speciem catechizabantur, qui iis nomen imponebant, et *Catechumenos* factos ad baptismum offerebant, tanquam eorum fidei sponsores. Gesta Dagoberti Regis cap. 24 : *Dum eundem puerum venerabilis vir Amaudus Trajectensium urbis Episcopus benediceret, eumque Catechumenum faceret, statimque eum regenerans sanctus Pontifex sacro baptismate, impositoque nomine Sigeberto, etc.* Adde Reginonem anno 605. Querit Carolus Magnus in Epist. ad Archiepiscopos Regni Franciæ, cur primo infans *Catechumenus* efficitur, vel quid sit *Catechumenus*, etc. Hincmarus Remensis in Capitulis ad Presbyter. cap. 3. et Ratherius Veronensis Episc. in Synodica ad Presbyt. : *Exorcismos et orationes ad Catechumenum faciendum : ad fontem quoque consecrandum ... proferre valeat, similiter ordinem baptizandi ... sciat legere.* Querit Joannes de Janua, *An Catechismus dirimat matrimonium contractum, et ad hoc dicit Gloss. quod per Catechismum baptismi et confirmationem Episcopi contrahitur compaternitas. Differunt tamen in hoc, quod licet per baptismum et confirmationem contracta compaternitas impediatur, et dirimat matrimonium, illa tamen quæ contrahitur per baptismi Catechismum, adeo est exilis et invalida, quod vix impediatur matrimonium contrahendum, nunquam autem dirimit jam contractum. Cum enim baptismus sit janua et fundamentum omnium Sacramentorum, per quod Catechismus non est sacramentum, præcedit namque baptismum. Item ante baptismum quis non est filius Ecclesiæ; quia si moreretur, in æternum periret, quoad penam damni : igitur nec spiritualis filius : ergo per Catechismum nulla, vel quasi nulla contracta est compaternitas. Ex quibus colligitur catechismum præcessisse baptismum. Quod et indicat Matthæus Paris ann. 1239. de Edwardo Henrici III. filio : *Carleolensis vero Episcopus infantem Catechizavit, Legatus autem baptizavit, licet non esset Sacerdos : Archiepiscopus autem Æduundus Cantuariensis ipsum confirmavit, et Rege sic volente aptatum est ei nomen, scilicet Edwardus.* Infra : *Qui, dico, infantulus Regis filius, licet esset præsens Archiepiscopus, postea quarto die domino Ottone Legato in conventuali Ecclesia ipsum baptizante a domino Rogero Londinensi, Waltero Carleolensi Episcopis. . a sacro fonte est levatus.* Ubi qui catechizavit puerum Episcopus, eundem et levavit. Glaber Rodolphus in Vita S. Guillelmi Abbatis Divion. num. 4 : *Filium quem ei uxor pepererat, Catechumenum fieri per manum Imperialem præcepit, quod ille (Berengarius Rex Italiæ, Imperator etiam dictus) ut monitus fuerat, impleri mandavit, ac proprium puerum sustulit dextera, eique nomen indicit Willelmum, quem scilicet postmodum Regina conjux illius ex sacro fonte suscepit baptismatis. Atque inde percipimus, quid velit Flodoardus in Chron. ann. 945 : Ludovico Rege apud Rodomum degente, Gerberga Regina filium peperit, qui Karolus ad Catechizandum voca-**

tus est; id est, in baptismo, vel catechismo. Concilium Redingense ann. 1279. can. 4 : *Ut pueri per octo dies ante Pascha, et per totidem ante Pentecosten, de matrum uteris nati, si absque periculo reservari valeant, reserventur usque ad illa tempora baptizandi, ita quod medio tempore inter nativitatem puerorum, et hujusmodi baptismum, perfectum recipiant Catechismum.* Adde Synodum Nemausensem ann. 1284. cap. de Baptismo, [et Statuta Ecclesiæ Biterrensis apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 645. Statuta Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280 : *Si vero constiterit Sacerdoti infantem fuisse a laico juxta formam Ecclesiæ baptizatum, non rebaptizet, nec Catechizet eum, sed solum inungat cum in pectore et inter scapulas oleo benedicto, et in vertice chrismate, etc.* Infra : *Nullus Clericus nisi Presbyter fuerit Catechizet, vel baptizet, vel mortuos sepeliat.*] Summula Raymundi, de Baptismo :

Dum Catechizas puerum, tunc tres tibi sumas
Personas, et non plures, quia sufficiunt hæ :
His injunge fidem puerum debere docere,
Atque Pater noster, etc.

Ordinarius MS. Ecclesiæ Rotomag. in Sabato Pentecost. : *Finite oratione, casulam exuat Presbyter, et pergant ad Fontes, sicut prænotatur, cum ampullis chrismatis, et olvi, candelabris, cruce, cereo, de quo loco instituto mittatur in Fontes. Interim dum lectiones leguntur, infantes tres Catechizentur, si infans, vel plures fuerint ad baptizandum, mittatur de chrismate et oleo in Fontes : sin autem, nihil de chrismate et oleo in Fontes mittatur.*

CATECHIZARI ANTE FORES ECCLESIAE ante baptismum jubentur infantes, in Concilio Cassiliensi ann. 1172. cap. 2. apud Silvestrum Giraldum lib. 1. de Expugnat. Hibern. cap. 34.

In Ecclesia Constantinopolitana erat dignitas, quam τοῦ Κατηχητοῦ vocabant, ejus munus erat κατηχίζειν τὸν λαόν, καὶ πάντας ἐρχομένους ἐκ τῶν ἐξωτερῶν εἰς τὴν ὁρθόδοξον πίστιν, de qua Catalogi officiorum Ecclesiæ Constantinop. et Theophanes pag. 397. ubi Miscella et Anastasius institutor reddunt. [** Vide Glossar. med. Græcit. ubi idem dicitur qui *Exorcista* ex can. 10. Concilii Antiocheni.]

¶ **CATECHIZATIO, CATHETICATIO**, Institutio facta nondum baptizatis, cum sunt Catechumeni. Ricobaldus Ferrar. in Hist. Pontif. Rom. apud Murat. tom. 9. col. 149 : *Hic (Hyginus PP.) constituit ut patrius vel patria suscipiat levatum a fonte baptismatis, vel in confirmatione, vel Catheticatione; vel ut habet Cod. Estensis, Catechizatione.*

CATECHUMENA, CATECHUMENIA, Porticus Ecclesiæ superiores sic dictæ, non quod fuerint Catechumenorum stationes, vel locus ubi instrui solebant, ut censent Baronius ann. 656. n. 38. Wolphius, et Meursius : sed quod in iis mulieres sacras Liturgias auditu exciperent. Anastasius in Collectaneis pag. 180 : *Et ascenderunt ad eum in Catechumenium Ecclesiæ ipsius Monasterii.* Gregorius II. PP. Epist. 2. ad Leonem Isaurum in VII. Synodo : *Pontifices, si quis peccavit, ... cum in Ecclesiæ*

Diaconia et in Catechumena ablegant. Eustochius in Vita S. Pelagiæ meretricis cap. 8 : *Quæ accipiens eum, ascendit in Catechumenium, eo quod et nos ibi maneremus.* Κατηχούμενα et κατηχουμένα has superiores porticus a Græcis appellari, pluribus ostendimus in Descriptione sanctæ Sophiæ cap. 38. Δίσερον τῶν κατηχουμένων habet Crispinus in Vita sancti Parthenii Episcopi Lampsaceni cap. 2. n. 14. ubi Gentianus tabulatum, alii locum Catechumenorum vertunt. Sed δίσερον, hoc loco, est δεύτερον κατηχούμενον, porticus Ecclesiæ superior, ita dicta Codino de S. Sophia. Δέξια μέση τῶν κατηχουμένων ædis Sophianæ, in Concil. VIII. Act. 1. [** Vide Glossar. med. Græcit. col. 621. et Append. col. 98.]

¶ **CATECHUMENARE**, Catechizare, primis fidei Christianæ rudimentis instruere. Gononius in Vita S. Angeli Carmel. tom. 2. SS. Maii pag. 809 : *Quapropter ipse Patriarcha... Jesse et Mariam (Judæos) recepit omni affectione spirituali, et etiam Catechumenari eos injunxit.* In Constitutionibus Ecclesiæ Valentiniæ, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 107. *Catechumenari* dicitur, qui sit Catechumenus.

CATECHUMENI, inquit Isidorus lib. 2. de Eccles. offie. cap. 20. *sunt qui primum de gentilitate veniunt, habentes voluntatem credendi in Christum. Græce autem, subdit idem lib. 8. Orig. cap. 14. auditor interpretatur, vel instructus, pro eo quod adhuc doctrinam fidei audit, nondum tamen baptismum percepit.* Gregorius Magnus lib. 7. Ind. 1. Epist. 24 : *Si vero sanctum Pascha elegerint expectare, iterum cum Episcopo loquere, ut modo quidem Catechumeni fiant.* Augustinus Tract. 11. in Joannem : *Omnes Catechumeni jam credunt in nomine Christi, sed Jesus non se credit eis.* Leidradus Episcopus Lugdun. de baptismo cap. 1 : *Qui baptizandus est, prius instruat fide, hoc est enim Catechumenum esse, id est instructum : Catechizare, est instruere, etc.* [** Vita S. Anskarii cap. 24. ap. Pertz. tom. Script. 2. pag. 709. lin. 35.] Vide *Competentes*. Quæ quidem Catechumenorum appellatio e Scripturis petita est, velut a cap. 1. Luc. in Præfat. v. 4. juxta textum Græcum, item ex Actis Apostol. cap. 18. v. 25. tum ex Epist. Pauli ad Galat. cap. 6. v. 6. a Græco vero κατηχῶν, quod significat *insonare auribus*, erudire, docere præsertim elementa prima, ut loquitur Apostolus ad Hebr. cap. 5. v. 12.

Verum alias augustius strietiusque accipitur vox eadem de certis illorum gradibus, qui ad gratiam baptismatis aspirabant, quas in triplici differentia fuisse, Canones Patresque declarant : quippe tres olim institutos legimus eorum, qui ad Baptismum suscipiendum primis Christianæ fidei elementis imbuebantur, ordines, qui communi generalique nuncupatione *Catechumeni* quidem omnes dicebantur, sed pro majori minorive in doctrina fidei ac virtute profectu, varios in gradus et quasi classes tribuebantur, *Audientium* nempe, *Genusflectentium*, et *Competentium*, de quibus passim SS. Patres. De Catechumenis multa habent Concilia, Nicænum can. 11. 12. Aurelian. I. can. 19. 20. Agathense can. 34. 60. 61. Arelatense II. can. 11. Epaonense

can. 29. Arausican. I. can. 19. 20. etc. Vide *Catechizari*.

CATECUMINUS, pro *Catechumenus*, apud Commodianum Instr. 46. [in Missali Gemeticensi, quod Robertus Episc. Londin. donavit circiter ann. 1150.] [* in Inscriptione ap. Marinium Pap. Dipl. pag. 257. num. 74. not. 71.] Vide *Cateueminus* suo loco.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Entredit en la foy, Catecuminus, qui n'est pas encore baptizé. Ubi Entredit, idem sonat quod Instructus.*

† **CATECIZARE**, *Docere vel castigare*, in veteri Gloss. Sangerman. MS. n. 501. [* *Catazizare* in cod. reg. 7644.] Est pro *Catechizare*.

† **CATECUMINUS**. Vide *Catechumeni*.

† **CATEDRECHADA**. Vide *Charta Decada*.

* **CATEFACTUS**, *Che male parla*, in Glossario Lat. Ital. MS. [* *Κατέφατος*.]

CATEGORARE, **CATEGORIZARE**. Jo. de Janua: *Categorare, signare, vel prædicare, unde Categorizo, eodem sensu. Categorizare, Prædicare*, in Gloss. MS. Regio Cod. 1701. Fridegodus de Vita S. Wilfridi cap. 22:

Categorans ergo divinum sperma popello, etc.

Vita S. Pauli Narbon.: *Populis Categorizans, etc.* Dudo lib. 3. de Act. Normannor.: *Sed mirum mihi quid super hoc characterizabant Dialectici, qui cum accidens Æthiopique Categorizant inseparabile esse, hic mutatum videtur.* Arnoldus Lubec. lib. 4. cap. 23: *Canonizari præcepit, ut ejus corpus de sepulcro levatum inter memorias veneretur Sanctorum, ipsumque sacrosancta Categorizet Ecclesia, etc.*

† **CATEGRONUS**, f. pro *Cathegemonus*, Magister, præceptor, a Græco *καθηγητών*. Charta ann. 1442. ex Archivo S. Victoris Massil.: *Dominus Abbas dare tenetur bonum panem album qui dicitur panis triboleti, quorum quilibet debet esse de pondere viii. unciarum in pane cocto, de bono et optimo vino in mensura usitata Categronorum magnæ mensuræ.* Vide *Cathegeta*.

* Perperam prorsus, pro *Carteyronus* vel *Cartayronus*, ut jam monui. Vide *Carteyronum*.

CATEIA, **CATEGIA**. *Cateia*, inquit Isidorus lib. 18. cap. 7. *genus est Gallici teli ex materia quam maxime lenta, quæ jactu quidem non longe propter gravitatem evolat, sed quo pervenit, vi nimia perfringit. Quod si ab artifice mittatur, rursum redit ad eum qui misit.* Papias et ex eo Joan. de Janua: *Cateia lingua Persarum est sagitta barbulata, sive hasta, qua utebatur Hercules, erat enim cum ligulis catenarum; et quando eam projiciebat, iterum cum catenula retrahebat. At unde id hauserint, non plane video, cum constet Cateiam propriam fuisse Theutonibus et Gallis, ex Virgilio lib. 7. vers. 741:*

Theutonico ritu soliti vibrare Cateias.

Ubi Servius ait, *Cateiam esse telum Gallicum.* Certe nt Theutonibus *Cateiam* tribuit Poeta, inde factum forte ut et *Theutone* nuncupationem acceperit. [* Pro eo quod apud Isidorum vulgo legitur *Unde et eos Hispani et Galli teutonas* (Areval. teutonos) *vocant*, Cod. reg. 7644 ut ex Isidoro habet: *Unde et eos Spani et Gallica ut nos vocant.*] Gloss. Ælfrici Saxonum: *Categia, id est, telum, gesceot.* Alibi: *Clava, vel Cateia,*

vel Teutona, Anes cynnes gesceot, id est genus teli. Ex quibus, Cateiam clavæ speciem fuisse præterea colligitur. Unde non desunt, qui hæc Ammiani lib. 31. ad Cateias referenda putant: Barbari ingentes clavæ in nostros conficientes ambustas, mucronesque acris resistendum pectoribus illidentes, sinistrum cornu perfringunt. Cateias non semel Gallis nostris adscribit Abbo lib. 1. de Bello Paris. vers. 259:

Inde super cernens lapides conspexit acerbos, Ac diras ut apes dense tranare Cateias.

Eodem libro vers. 554:

Pila dabat rupesque simul celeresque Cateias.

Lib. 2. vers. 27:

... Clypeum gestansque Cateiam.

Ubi Abbo, Glossator sui operis, *Cateiam, dardum* vertit. [Nicolaus Specialis de Rebus Siculis lib. 7. cap. 5: *Venerunt itaque contra eum primo concursu sex viri clypeati sua quisque gerentes missilia; qui tela in hostem eminus jacentes, tandem ausi sunt illum cominus gladiis attentare. Hic vero clavam rotans, quam Galli Cateiam vocant, hunc a dextris sternit, illum rejicit a sinistris.*]

* **CATELA**, *Verum dicitur lingua Persarum.* Glossar. Cassin. laudatum in Biblioth. D. de Montefalcone; ubi legendum est: *Cateia, telum, etc.* Vide in hac voce.

† **CATELLÆ** sunt *Catenulæ* colli invicem se comprehendentes in modum catenæ, unde et appellatæ. Isid. lib. 19. Orig. cap. 31. *Catella*, pro *Catenula* Latini dixerunt.

† **CATELLANIA**, pro *Castellania*, Gall. *Châtelanie*. Litteræ Guidonis Flandriæ Comitis ann. 1248. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1095: *Reecognoscimus etiam, quod omnia supradicta, et feodum Angliæ, atque Catellania de Cameraco, et Gavalus de Cambresis, sunt de pertinentiis Flandriæ, etc.*

† **CATELLANUS**. Guibertus lib. 1. de Pigneribus Sanctorum cap. 2. § 5: *Quorum tanta nebulonitate concutimur, tanta divinorum adulatione ferimur, ut juxta præfatum Doctorem (Hieronymum) securas, helluones et Catellanos liguriendo exuperent, corvos ac picas importuna garrulitate præcedant. Puto legendum Catillones, id est, gulosos.* Vide *Catillo*.

† **CATELLUM**. Vide *Catallum*.

1. **CATELLUS**. Capitulare de Villis cap. 58: *Quando Catelli nostri Judicibus commendati fuerint, de suo eos nutrant, aut junioribus suis, id est, Majoribus et Decanis, vel Cellariis ipsos commendare faciant, quatenus de illorum causa eos bene nutrire faciant, et non sit illi homini cotidie necessitas ad securas recurrere.* Vide *Canis*.

* 2. **CATELLUS**, pro *Cartellus*, Commentarius, album, Gall. *Registre, rôle*. Lit. ann. 1378. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 673: *Tam cum antiqua et prima repa- ratione ipsius loci quam cum Catellis et libris tailiariis (conferre) diligenter fecimus.* Vide supra *Cartellus* 1.

† **CATEMANE**. Vide *Catamane*.

1. **CATENA**, Cognominatus apud Ammianum lib. 14. et 15. quidam Paulus, quod esset in complicandis negotiis artifex dirus, seu in complicandis calumniarum nexibus indissolubilis.

2. **CATENA**, Tributum pensatio. Vide

Cherubinum Ghirardaccum lib. 6. Hist. Bononiensis pag. 192.

CATENA SALIS. Charta Philippi Imp. ann. 1199. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 78: *Et quæcunque utilitas in hujusmodi Catenis seu Jodinis Salis vel metallorum in quibuslibet fundis Ecclesiæ, etc.*

† 3. **CATENA**, pro *Caterva*, si non voce, saltem sensu. Vitæ Patrum Emeritensium tom. 2. Concil. Hisp. pag. 653. col. 2: *Idemque cum vir illustris Claudius atrium introisset, protinus et illi qui supra memorati sunt, cum ingentibus Catenis populi introierunt, ac deinde salutato viro ex more resederunt.*

* 4. **CATENA**, *Cremathra*, catenæ ferreæ species ad sustinendum unco pendentem in foco lebetem, Ital. *Catena*, Gall. *Cremaillere*. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 160. ex Cod. reg. 4622. A: *Intelligatur extranea persona illa, quæ non habitat in ipsa civitate cum foeco et Catena.*

* 5. **CATENA**, *Locus publicus*, in quem conveniunt mercatores de rebus suis et commerciis acturi, quod foris locus sit clausus, ita dictus. Vide *Catenare*. Idem quod Galli *Bourse* vocant. Charta Conradi march. Montis-fer. ann. 1188. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1059: *Concessi eis (Pisanis) duo millia Bizanciorum ad fundam et Catenam Acconis singulis annis percipiendorum.* Vide *Funda* 1. [* Est *Catena Portus* ad quam e navibus portum intrantibus census percipiebatur.]

† **CATENACIUM**. Vide *Catenatium*.

CATENARE, *Claudere*. Fortunatus lib. 2. Poem. 14:

Hæc est aula Petri caelos qui clave Catenat.

[Vita S. Bernardi Menthonensis tom. 2. SS. Junii pag. 1080: *Magnus turbator noster qui in monte Jovino nostros Catenavit; ubi Catenare f. est pro Catenis vincere.*]

** **CATHENARE**, **CATHENIZARE**. Chart. ann. 1351. ap. Guden. Cod. Dipl. tom. 3. pag. 543: *Legavit libros... volens ut ad librariam nostram ponantur et Cathenentur. Infra: Promittimus... prædictos libros... ad nostram librariam Cathenizare.*

CATENATICUM, quod *Catenarum* nomine Commentariensi datur: idem quod *Carceraticum*, *Geolagium*, *Ceppagium*. Lex Wisigoth. lib. 7. tit. 4. § 4: *Index si aliquos in custodia retinuerit, vel hi qui reos capiunt, aut custodiendos accipiunt, ab his quos in custodia miserint innocentes, Catenatici nomine nil requirant, nec pro absolutione eorum aliquid beneficii consequantur. Porro catenam, pro carcere dixit Jul. Firmicus lib. 3. Mathes. cap. 6: *Clavicularii, vel carcerum custodes, et quibus publicarum Catenarum cura creditur.* Concil. Toletan. XIII. can. 1: *Ad statum dignitatis pristinae redeant, et nulla deinceps illis ob hoc Catena judicialis obsistat.* [* Conf. Haltans. Glossar. German. voc. *Fahegulden* et *Fanggeld*, col. 419. et 435.]*

CATENATIUM, *Pessulus*, vectis, Ital. *Catenaccio*, apud Jo. Villaneum lib. 8. cap. 72. Gall. *Cadenat*. Catholicon Armo-ricum: *Chaden, catena, catenatus, chadenet: item pedana.* Vita S. Antonini Abb. Surrentini cap. 6. n. 26: *Pessulum, quod vulgo Catenatium vocatur, cum quo valvæ*

maiores casæ S. Antouini clauderantur, etc. [Utitur Petronius Arbiter.]

CATENATUM, Eadem notione, in Vita S. Fructuosi Episcopi Braear. cap. 19. (al. num. 18.) : *Habitaculi ostia... Catenatis et seris, diversisque duris obserantes claustris.* Certe legendum arbitror in Gloss. Isid. : *Catenatum, ergastulum, pro Catamaiti, et Catomain.* Ubi tamen quidam *Catomum* legunt : sed aliud fuit *Catomus*. Vide in hae voce.

CATENATORUM ORDO, apud Waddingum ann. 1274. 15. quem consule. Vide *Circulus*.

CATENIA, Papiæ, *Collare muliebre*. [* *Catema* ap. Mai. tom. 7. pag. 554. et in eod. reg. 7644. Gr. Καταμα.]

† **CATENNATUS**, *Exaltatus*. Papias MS. An esset pro Catena suspensus? [* *Catemiatus* in cod. reg. 7609. An *Catomatus*?]

† **CATEPANUS**. Vide *Catapanus*.

† **CATERIUS**. Inventarium ornament. et Reliq. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419 : *Item unus parvus Caterius de pergamenis notatus, in quo continetur pro cantando in processionibus.* Sed legendum puto *Caternus*.

CATERNIO, [Chartæ simul compactæ, Gallicæ *Catier*.] Vide *Quaternio*.

† **CATERNUM**, **CATERNUS**, Idem quod *Caternio*. Vita B. Joachim Abbatis tom. 7. SS. Maii pag. 93 : *Diū noctuque scribebam in Caterno, in quo ipse dictabat et emendabat in cedula.* Codex MS. e Bibl. D. de Chalvet Senescal. Tolosæ de Testimoniis in hæreticos Albigenses : *Tunc dicti hæretici eundem Raymundum infirmum hæreticaverunt, et in sectam suam receperunt, antiquiore Hæreticorum videlicet R. Delhoc tenente manus dicti infirmi junctas inter manus suas, et tenebant quandam Caternum super caput ejus dicendo verba, quæ ipse non intellexit.* Ibid. infra legitur : *Tenente manus infirmi junctas inter manus suas, tenendo quandam librum super caput ejus.*

CATERVA. S. Augustinus lib. 4. de Doctrina Christ. cap. 24 : *Cum apud Caesaream Mauritanie populo dissuaderem pugnam civilem, vel potius plusquam civilem, quam Catervam vocabant : neque enim cives tandummodo, verum etiam propinqui et fratres, postremo parentes ac filii lapidibus inter se in duas partes divisi per aliquot dies continuos, certo tempore anni sollemniter dimicabant, et quisque, ut quemque poterat, occidebat, etc.*

CATERVARIUS, *Qui semper in caterva est, id est, in multitudine populi*. Joan. de Janua et Glossæ Isid. [Noti sunt *Catervarii* pugiles, apud Suetonium et alios, qui catervatim pugnant non singuli cum singulis, de quibus Lipsius.]

** *Catervatus, multitudine circumdatus*, ap. Maium. tom. 6. pag. 514. *Catervare, aggregare, colligere*, Papias.

† **CATERVATA**, ut *Caterva*, Multitudo. Rolandinus Patavinus de Factis in Marchia Tarvisina lib. 10. cap. 15 : *Nam ipsorum Montagnanensium acies cum animorum constantia et vigore discurrens, pugnavit in ultima (acie) inimicorum Catervatam prudenter et animose.*

† **CATERVATIO**, *Ingens eaterva, multitudo*. Acta S. Reginswindie tom. 4. SS. Julii pag. 95 : *At postquam ejusdem regionis*

Catervatio enormis talem tantumque, per inclyta B. Reginswindis merita, virtutum persensit odorem.

** **CATERVA MONACHORUM**. Vide *Marin*. in Pap. Diplom. pag. 323. num. 104. not. 1.

* **CATERVANARIUM**, Multitudinis concitatio, Gall. *Emeute*. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. eh. 53 : *Cum Bernardus de Monasterio domicellus in quodam Catervanario, Gallice Chalivali,.... in villa Lexoviensi facto, occasione cujusdam melleyæ subito et casu fortuito subortæ etc.*

* **CATESAMITTUM**, **CATHESAMITTUM**, Idem quod supra *Cataxamittum*, Panni holoseriei species. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1335. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 7 : *Item una casula, una tunica, et una dalmatica de Catesamitto rubeo.* Aliud ann. 1340. ibid. ch. 8 : *Item casula, dalmatica et tunica de Cathesamitto rubeo.* Vide *Exametum*.

* **CATESTELLUM**, Portio hæreditaria, quidquid boni hæreditario jure alicui obvenit. Stabilim. Theob. comit. Campan. pro ordine successione liberorum eastellano- rum et baronum ann. 1224. in Chartul. Campan. fol. 15. rº. : *Taliter semper dividerentur, videlicet quod primogenitus prius caperet ad suam voluntatem, et ita quisque eorum haberet in suo Catestello eventagium castelli.* Vide *Catallum*.

† **CATEYA**. Vide *Cateia*.

* **CATEZISMUS**, **CATHECISMUS**, pro *Catechismus*. Stat. synod. eccl. Careass. ann. 1270. cap. 4. ex Cod. reg. 1613 : *Si quis vero, nulla necessitate cogente, scienter baptizaverit, vel in Catezismo seu confirmatione tenuerit infantem uxoris suæ ex alio viro,.... ad nos mittatur... de tanto excessu pœnitentiam suscepturus.... Necessitate cessante omnino laycis baptizandi, clericis quoque, nisi fuerint in presbyteros canonice ordinati, baptizandi et Cathecismum faciendi, aquam diebus Dominicis exorcizandi, ac mortuos sepeliendi interdicimus potestatem.* Vide *Catechizari*.

CATEZIZARE, pro *Catechizare*. Vide *Catechizari*.

† **CATHA**, Machina lignea. Vide *Cata* post *Catus*, Vineæ.

* **CATHADUPLA**, *Conduit, per quam aquæ valuit, et dicitur a Catha, quod est fluxus*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Vide supra *Catadupa*.

* **CATHAFORA**, *Epilepsia*, ex Glossis ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. cap. 121 : *Quibuscumque autem (surditas) ex spissis et crudis continget humoribus, areges et Cathaforas et cepheas diuturnas, sicut et in aliis multis fit passionibus, etc.*

* **CATHALANATICUS**, Catalaunensis, Gall. *de Catalogne*. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 99 : *Causa suæ defensionis evaginavit gladium suum Cathalanaticum, etc.* Vide infra in *Gladus* 4.

† **CATHALECTA**. Vide *Cataleta*.

† **CATHAPARES**. Vide *Cathasiarares*.

† **CATHAPHRATUS**. Vide *Cataphractus*.

* **CATHAPIUM**, *est quoddam genus teli*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7679. Vide supra *Catapulta* et *Cateia*.

† **CATHAPLASMARE**. Vide *Cataplasma*.

* **CATHARACTA**, Canalis, alveus, ni fallor. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 18. pag. 35 : *Alios eciam diversis laboribus assuetos, qui.... Catharactas efficiant, divertant cursus fluminum, et minas nutandi (f. nudandi) muris fodiendi opera subministrent,.... congregavit.* Infra non semel *Catheracta*.

* **CATHARELLI**, Idem qui *Cathari*, Valdenses sectatores. Chron. scriptum a monacho Cisterc. ann. 1466. ex Cod. reg. 5950. ad ann. 1183 : *In provincia Bituricensi septem millia Catharellorum interfecti sunt, qui terram illam prædis, rapinis et aliis malis affligebant.*

CATHARI, Hæretici Novatiani, qui, ut ait Prosper Aquitanus in Chronico, et Isidorus lib. 8. Orig. cap. 5. et ex eo Ebrardus lib. contra Valdenses, *propter munditiam ita se se nominaverunt : gloriantes enim de suis meritis, negabant pœnitentibus veniam peccatorum, viduas si nubarent, tanquam adulteras damnabant, et mundiores aliis se predicabant.* Eadem habet Augustinus lib. de Hæres. num. 38. Adde Commonitorium Theophili Patriarch. Alexandr. cap. 8. et Consultat. Zachæi lib. 2. cap. 17.

CATHARI etiam postmodum dieti Valdenses sectatores, qui divisi erant in tres sectas principales, *Albanensium, Concorezensium, et Bagnolensium*. De his multa habent Rainerus lib. contra Valdenses. cap. 6. et Bonaeursus lib. de Vita Hæreticorum initio. Eisdem cum *Chazaris* fuisse contendit Gretzerus in Prolegomenis ad Script. contra Seetam Valdensem cap. 2. putatque Germanicam esse voem, ex iis quæ habet Ecbertus Selonaugiensis in Sermonibus adversus Catharos : *Ilos, inquit, Germania nostra Catharos, Flandria Piphles, Gallia Texerant, ab usu texendi appellat.* Unde elieit a voce *Kanzer*, et ut alii crassius efferunt, *Kazer* dictos, T. mutato in Z. more Germanis solenni : proindeque *Catharos* eosdem esse, qui *Chazari* appellati sunt.

Aliter censet vir doctissimus Godefridus Hensehenius ad vitam S. Galdini Cardinalis, qui ita appellatos opinatur propter nocturnas coitiones, a voce Germanica *Caters*, id est, feles seu lemures, vel ex obsoleta jam, et ab Otfrido usurpata voce *Quaten*, et *Quetten*, garrire, factum esse nomen, quod hodie omnibus in Belgio et Germania hæreticis commune manet, ut *Ketters* dicantur. Vetus Epitaphium Mediolani :

Atria qui gradis solii regalia scandis,
Civis Laudensis fidei tutoris et ensis,
Præsidis hæc memores Oldradi semper honores,
Qui solius struxit, Catharos ut debuit ussit.

Versus scripti a S. Thoma Aquinate de sancto Petro Martyre :

Et verbi gladius gladio cecidit Catharorum.

Horum meminerunt præterea Concilium Lateranense an. 1179. can. 27. Godefridus Monac. S. Pantal. ann. 1163. Monachus S. Mariani Autissiodor. an. 1180. Caesarius lib. 5. cap. 19. Vita S. Galdini Archiepisc. Mediolanens. apud Monbrithum, [Ludovicus X. Franc. Rex apud *de Lauriere* tom. 1. Ordinat. pag. 611. n. 5.] etc.

CATHARISTÆ, Secta quædam Manichæorum, de qua Augustinus lib. de Hæres. cap. 46.

† **CATHARNICUM**. Vide *Cantarinum*.

† **CATHARRUS**, Epiphora, distillatio, Gall. *Coterre*, ut pronuntiant hodie, alias *Catarre*, Ital. *Catarro*, a Græco καταρρεῖν, Defluere. Cum jam esset annorum xc. ex Catharro mortuus est, in Chronico Veron. ad ann. 1331. apud Murat. tom. 8. col. 647.

† **CATHASANCTUS**. Vide *Cataxantus*.

CATHASIARARES, vel **CATHAPARES**, est linea cum massa plumbea, qua maris altitudo tentatur, unde Lucius: Hanc Cathasiararem pū eodem devoret unctum, plumbi paxillum, rudis lineæ et natatam. Sic Ugutio MS. Vide *Cataprates*.

** **CATHASTA**. Vide *Catasta*.

† **CATHECHISMARE**, pro *Catechizare*, Edocere dogmata Religionis Christianæ. Consecratio Ecclesiæ SS. Trinitatis de Tritis ann. 1056. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 442: Postquam divina dispensatione sunt gesta, quæ a prophetis oraculis de Christi Incarnatione multo ante sunt edita, omnipotens Deus per Apostolos suos mundo contulit leges, quibus Cathecismati homines, suo favu-lantes auctori, Christi efficerentur heredes.

* **CATHECISMUS**. Vide supra *Catechismus*.

* **CATHECIZARI**, Idem quod *Catechizari*. Pontif. MS. eccl. Elnens. in Sabbato S.: Tunc Cathecizantur infantes baptizandi per aliquem sacerdotem. Facto cathecismo, proceditur ad benedictionem fontium.

* **CATHECUMENARI**, Eadem notione. Charta ann. 1349. ex Chartul. monast. Bosonis villæ: Oblationes pro pueris Cathecumenandis, etc. Vide *Catechizari*.

CATHEDRA, Proprie est sedes, seu sessio honestior et angustior Episcoporum in Ecclesia, cæteris aliorum Presbyterorum sedilibus excelsior: Ut in mentem revocarent, inquit S. Augustinus in Psalm. 126. altiore se in loco, tanquam in specula constitutos, quo oculorum acie pervigili, atque indefessa, in tutelam gregis incumbant, tanto cæteris virtute et probitate clariores, quanto magis essent sedis honore ac sublimitate conspicui. Idem Epistola 203: In futuro Christi judicio neque absidæ gradatæ, nec Cathedræ . . . velatæ adhibebuntur ad defensionem. Linteatas sedes Episcoporum vocat Pacianus Ep. 2. ad Sempronium, quas Augustinus velatas. Ejusmodi porro celsiores Episcoporum quorundam, sedes ac cathedras sic exagitat Greg. Nazianzenus Carm. 11:

... Θώκοις ἐνεδρίοντες ἀρίστοις,
Υψηλοῖ, θεατροῖσι γεγενότες εὐπρεπέεσσι,

Σκηνοβάται κάλοισιν ἐφεσταότες ξυλίνοισιν.

De iis etiam agit Eusebius lib. 7. Hist. Eccles. cap. 30. *Altarium Cathedræ*, id est, præfecturæ Ecclesiasticæ, Episcopatus, apud Sidonium in Concione. Eustathius in Vita S. Entychii Patriarch. Constantinop. num. 15: Ἀνάγεται εἰς τὴν τῶν πρεσβυτέρων καθέδραν. Vide Savaron. ad eandem Concion. Sidonii, et ad lib. 9. Epist. 16.

CATHEDRAM COLLOCARE, vetantur Episcopi in Monasteriis, vel ordinationes fa-

cere, nisi ab Abbatibus fuerint requisiti, in Constituto Gregor. Mag. pro Monachis, apud Baron. ann. 601. num. 15. et cap. 6. 18. q. 2. a quo profluxit eadem loquendi formula, quæ in plerisque Summorum Pontific. pro Cœnobiis privilegiis exarata legitur: ubi Glossa addit: *Ut ibi exerceant judicia*. Concilium Carthaginense sub Re-parato ann. 535: *Oportet enim in nullo Monasterio quemlibet Episcopum Cathedram collocare, aut qui forte habuerint, habere: nec aliquando ordinationem quamvis levissimam facere, nisi Clericorum, si voluerint habere. Esse enim debent Monachi in Abbatum suorum potestate*. Eadem habentur in Epistola Pontii Episcopi Arelatensis tom. 6. Spicilegii Acheriani pag. 430. Adde Bullam Paschalis II. PP. apud Herimanum de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap. 8. Vide *Missa publica*, et Cardinal. Bona lib. 1. Rerum Liturg. cap. 13. § 3. [** S. Cypriani Epistol. 68. ad Stephan. I. PP.: Marcianus, Cornelio in catholica Ecclesia de Dei judicio et cleri ac plebis suffragio ordinato, profanum altare erigere et adulteram Cathedram Collocare, et sacrilega contra verum sacerdotem sacrificia offerre tentaverit.]

** S. Hieron. Epist. 14. ad Damasum PP.: *Ego nullum primum nisi Christum sequens, beatitudini tuæ, id est Cathedræ Petri, communionem consocior*. Alia ejusd. ad eund.: *Si quis Cathedræ Petri jungitur meus est*; ap. Coustant. Epistol. Roman. Pontif. col. 546. B. 551. A. De *Cathedris Apostolorum*, quorum Tertullianus meminit egit Marca de Concord. lib. 5. cap. 20. sect. 2.

CATHEDRA, Sedes, Episcopatus, Diocesis. In Notitia Episcoporum Africanorum. apud Victorem Vitensem lib. 4. de Persecut. Vandal. Edit. Chiffletianæ, habentur non semel hæc verba: *Cathedræ, quæ Episcopos non habuerunt*. Vetus Martyrol. 15. Kl. Febr.: *Cathedra S. Petri, id est, Episcopatus*. Concil. Lemovicense ann. 1041. sess. 1: *Hanc etiam diem statuimus habendam in recordatione omnibus annis, qua (S. Martialis) translatus est; qua etiam die Cathedra ejus, hoc est, ordinatio, sive initium Episcopatus ejus est; non quod eadem die consecratus sit in Episcopum, . . . sed sicut est Cathedra B. Petri Antiochiæ, itemque Cathedra Romæ, non quod tunc consecratus sit Episcopus, qui a Domino jam olim consecrationem susceperat Pontificalem, sed quia tunc primum in illa die apud easdem Ecclesias sedit, ad suscipiendum super populum Dei regimen pastorale*. Concilium Milevitan. II. can. 21: *Item placuit, ut quicumque Episcopi quascunque Ecclesias vel plebes, quas ad suam Cathedram æstimant pertinere, etc.* Can. 24: *Placuit ut quicumque negligunt loca ad suam Cathedram pertinentia, etc. Cathedræ viduatæ, in Collat. Carthagin. I. cap. 185. 217. Vide præterea cap. 16. 18. Will. Brito lib. 3. Philipp. de Turonensi Metropoli:*

Quæ enim sit Britonum caput et Metropolis, una Bis senas sub se Cathedras letatur habere.

Adde lib. 12. pag. 252. *Cathedræ matricæ, in Concilio Milevitano can. 25. et in Codice canonum Ecclesiæ Afric. can. 123. Cathedræ principales, in iisdem Canon.*

can. 38. [** Vide Glossar. med. Græcit. col. 534.]

CATHEDRA, ipsa Ædes seu Ecclesia Cathedralis. Capitulare Aquisgranense ann. 789. cap. 40. ex Concilio Africano can. 38: *Ut non liceat Episcopo principalem Cathedralis suæ parochiæ negligere, et aliquam Ecclesiam in sua diocesi magis frequentare*. Vide mox *Incathedrare*.

* Eodem nomine designantur interdum ecclesiæ parochiales præcipuæ in urbe episcopali, quarum parochi Cardinales etiam nuncupabantur. Polypt. Matiscon. ann. 1513. fol. 12. rº: *In civitate (Matiscon.) et suburbis ejusdem sunt sex ecclesiæ parochiales, quæ Cathedræ nuncupantur, quæ ad dictam procuracionem minime tenentur, nec aliqua jura synodalia seu cathedratica debent*.

CATHEDRÆ DOCTORUM, apud Haymonem in Mathæi cap. 23. quæ *Cathedræ litterarum* dicuntur Sidonio in Concione. *Cathedræ scholares* Stephano Tornac. Epist. 79. Senator in Psalm. 1: *Cathedra propriè Doctoribus datur*. Ebrardus Bethun. in Græcismo:

Rex solium, doctor Cathedram, judexque tribunal Possidet, ac sedem Præsul, Pratorque curulem.

CATHEDRARI PHILOSOPHI, apud Senecam lib. de Brevit. vitæ. *Cathedrarii Oratores*, apud Sidonium lib. 4. Epist. 3. qui de cathedra philosophantur, perorant. [** Vide Forcellinum.]

† **CATHEDRARI SERVI**, apud Sidonium lib. 1. Epist. 11. iidem qui apud Martialem *Cathedralicii*, Qui cathedras seu sellas ferunt gestatorias, Gall. *Portes-chaises*.

CATHEDRA, pro arca videtur usurpari in Actis proconsularibus in causa Felicis Episcopi, apud Baron. ann. 314. n. 23. 24: *Inde Cathedram tulimus, et epistolas saluatorias, et ostia omnia combusta sunt, secundum sacrum præceptum*. Infra: *Tolle clavem, et quos inveneris in Cathedra libros, et super lapide codices, tolle illos*.

CATHEDRA AUREA. Joan. Bromptonus ann. 1190. pag. 1183: *Rex autem Angliæ exigebat a Tancredo Rege Siciliæ Montem S. Angeli cum toto Comitatu, et aliis pertinentiis suis, ad opus Johanne sororis suæ, quæ Willelmus Rex Siciliæ nuper maritus ejus in dotarium ei dedit; et Cathedram auream ad opus ejusdem Johanne de consuetudine Reginarum terræ illius*.

CATHEDRA, Nummus aureus Francicus, in quo Rex in cathedra sedens conspicitur. Vetus Regestum: Anno 1346. 14. Julii siebant Cathedræ ponderis auri 52. marcha auri empta 50. Cathedr. 6. Novemb. 1346. Cathedræ ut supra, marcha empta 48. Cathedr. 7. April. 1347. post Pascha: marcha empta 50. Cathedr. auri. Vide Moneta.

CATHEDRARI, dicuntur Episcopi, cum ad cathedram Episcopalem promoventur, quod cum consecrarentur, in Ecclesiæ cathedra collocarentur, in eaque sedentes palam ab aliis Episcopis efferrentur: De quo maxime in Galliis more exstat locus insignis apud Stephanum Eddium in Vita S. Wilfridi Episcopi Eboracensis cap. 12: *Ita ut valde honorifice ad Galliæ regionem perveniret; ibique statim conventio magna facta est non minus quam duodecim Episcoporum Catholicorum, e quibus unus erat*

Ægelbertus Episcopus, qui eum propter fidem suam indicatam grante et honorifice coram omni populo publice ordinaverunt, et in sella aurea sedentem more eorum sursum elevarunt, portantes in manibus soli Episcopi intra oratoria, nullo alio attingente, hymnosque et cantica in Choro cantantes. Joan. de Beka in Goswino Episc. Traject. : *Dominus Cardinalis . . . Henricum de Viana Cathedrarijussit.* In Florentio Episc. : *Joannes filius Adelberti Cathedratus est in Leodio post mortem Arnoldi Episcopi.* [Nova Gall. Christ. tom. 3. col. 883. ubi de Hugone II. Episc. Leodiensi : *Francia me genuit, Cathedrauit Legia.* Et col. 893 : *Qui vixit gratus anno minus hic Cathedratus.* Iterum tom. 4. in Charta anni 1106. Instrum. col. 85 : *Stephano Eduensi Cathedrante Pontifice.*] Epitaphium Andreæ Episcopi Reatini, anno 1292 :

Urbem Reatinam pater Andreas Cathedrabat.

INCATHEDRARE, Idem quod *Cathedrare*. Græcis ἐνθρονίζεω. Vide Concilium Calchedonense Act. 10. pag. 288. 300. 303. etc. Edit. 1618. *Incathedratio Morinensis Episcopi*, apud Lambertum Ardensem pag. 141. Exstat apud Ughellum tom. 1. pag. 124. Bulla Benedicti IX. PP. ann. 1033. qua Episcopis Silvæ Candidæ privilegium confirmat *in thronizandi et Incathedrandi Romanum Pontificem in Apostolica sede.* Adde pag. 821. Epitaphium Martini Episcopi Vercellensis ann. 1248 :

Præsul Martinus Vercellensis Incathedratus,
Advocatorum generoso sanguine natus.

Utitur etiam Thomas Cantipratanus lib. 1. de Apibus cap. 1. v. 3. Matthæus Westmonaster. ann. 1098 : *Inventa est in civitate Ecclesia S. Petri, ubi Incathedratur lancea Salvatoris.*

CATHEDRALES, nunc pro Canonicis Ecclesiæ cathedralis in Charta Leopoldi Ducis Austriæ ann. 1216. in Metropoli Salisburg. tom. 1. pag. 381. 395. *Domini Cathedralis*, in alia ibid. tom. 2. pag. 560. Historia Episcoporum et Comitum Engolismensium cap. ult. : *Ex eo urbem ingrediebatur, cum Cathedralibus, in choro omnibus horis, et maxime in matutinis Deo psallebat communi voce, etc.*

† **CATHEDRALICA**, Idem quod *Cathedraticum*. Hist. Tull. pag. xciv. in Fundatione Capituli Liberdun. : *Eis contradidimus ea libertate possidendas, ut neque Cathedralicam, nec alia quæ Archidiaconis ex consuetudine reddi solent ab eis exigantur.*

† **CATHEDRARE**, **CATHEDRARI**. Vide in *Cathedra*.

CATHEDRATICUM, Pensio, quæ Episcopo ab Ecclesiis quotannis exsolvitur in signum subjectionis, [ut habet Charta Girardi Episc. Cature. inter Instrum. Gall. Christ. tom. 1. pag. 48. col. 1.] seu pro honore cathedræ, ut est in Concilio Braecarenensi II. cap. 2. *pro respectu sedis*, ut in Concilio Ravennensi ann. 997. cap. 2. quæ ad duorum solidorum quantitatem restringitur in iisdem Conciliis. Concil. Braccarense III. ann. 572 : *Nullus Episcoporum per suas dioceses ambulans, præter honorem Cathedralis suæ, id est, solidos duos, aliquid aliud per Ecclesias tollat.* Quibus consona habet Concilium Toletanum VII. cap. 4. Charta Transmari Episcopi Viroman-

densis ac Noviomens. ann. 947. apud Hemerum in Augusta Viromand. : *Ea videlicet ratione, ut omni anno duos solidos denariorum persolvat, secundum quod jubet auctoritas, propter honorem Cathedralis Episcopalis.* Innocentius III. lib. 14. Epist. 20 : *Et ut vos pro singulis Ecclesiis supradictis unum quartum grani, et unum annonæ pro decimationis quarta, et duos solidos pro Cathedralico persolvatis.* Apud Honorium III. cap. Conquerente, de Offic. jud. ord. *Cathedraticum et Synodaticum idem sunt : Synodatici seu Cathedralici nomine duos solidos. Cathedralici et Synodales redditus*, in Charta Lamberti Episcopi Atrebat. apud Ferrarium Locrium in Chronico Belg. ann. 1111. *Census Cathedralici*, in Bulla Lucii III. PP. apud Ughellum tom. 2. Italiæ sacræ pag. 759. Arnoldus Lubecens. lib. 3. cap. 21 : *Episcopus vero ex his, quæ de Cathedralico, vel Ecclesiarum consecrationibus consequi poterat, sustentabatur.* Ubi per consecrationes, videntur *dedicationes* intelligi, seu quæ die dedicationis Ecclesiarum Presbyteris offerebantur, ut est 10. q. 3. cap. 5. ubi etiam præcipitur, *Cathedraticum non amplius quam vetusti moris esse constituit, a Presbyteris exigendum.* *Cathedralici* meminere præterea Ivo Carnot. part. 3. cap. 136. Petrus Blesensis Epist. 151. Alexander III. PP. in Appendice Concilii Lateran. cap. 8. Concilium Coloniense ann. 1310. cap. 26. Ravennense ann. 1311. cap. 18. Ægidius Mon. Aureæ vallis in Henrico II. Episcopo Leodiensi cap. 43. veteres Chartæ apud Ughellum tom. 1. pag. 1046. tom. 2. pag. 467. 703. 1071. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 173. tom. 2. pag. 441. in Bullario Casinensi tom. 1. pag. 9. in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 36. [Concil. Avenion. anni 1509. n. vii. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 387. Statutis Synodalibus ejusdem Ecclesiæ ann. 1336. n. xi. col. 575. Statutis Alani ejusdem urbis Episcopi n. xv. col. 580. laudati tom. : quo in posteriori loco mendose, ni fallor, legitur *Quadraticum* pro *Cathedraticum*.] etc. De jure vero Cathedralici multa congessit Rhenatus Chopinus lib. 2. de Sacra polit. tit. 7. Nicol. le Maistre lib. 2. de Juribus et censibus Episcoporum cap. 2. 3. et Innocentius Cironus in Paratitl. Decretal. lib. 5. tit. 39. Vide *Synodaticum* in *Synodus*, [** *Bissexus*, 2. *Circada*, *Paschalis Præstatio*. Multis locis apparet non quotannis semper hunc censum solutum esse.]

† Exstant apud Georg. Christianum tom. 2. Rerum Mogunt. pag. 482. et 483. duæ Chartæ, quibus collegiata S. Petri Ecclesiæ jus asseritur Cathedralici ab Ecclesiis sibi subjectis [** in anno exitus Episcopi] percipiendi. In antiquiori quæ Conradi I. est Archiep. Moguntini ann. 1195. sic legimus : *Illud innotescere quoque volumus, quod sepe dicti fratres (Ecclesiæ S. Petri) sufficienti coram nobis optinuerunt probacione, quod per universum pretaxate Prepositure (ejusdem S. Petri) archidiaconatum Cathedralicum anno, qui vulgariter Exitus noster vocatur, Ecclesiæ ipsorum ad ipsius et officinarum ejus ruinas resarciendas, debeat attinere. Nos igitur tum propter eorum habundantem*

probacionem, tum propter Ecclesiæ et officinarum ejus manifestas necessitates, quas vidimus, ob B. Petri Apostoli reverentiam et honorem jus tale ipsis et Ecclesiæ recognovimus, nostro assensu robur perhenne adhibentes. Et ne in futuro . . . de beneficio predicti Cathedralici a quoquam successore nostro turbari possent, nos ipsis scriptum presens, ad sui juris perhenne noticiam et cantelam, sigillo insignitum, tradidimus. Priorem hanc Chartam revocat altera anni 1323. qua Mathias ejusd. urbis Archipræsul declarat, *jus petendi, recipiendi et in predictos usus convertendi Cathedralicum per totam Preposituram predictam ad ipsam Ecclesiam S. Petri, et ad nullum alium pertinere, ipsisque Decano et Capitulo, et Ecclesiæ ipsorum predictis, et nulli alii debere de hoc in perpetuum responderi; quodque nobis, inquit, in hac parte licere non credimus, nostris successoribus interdicens.*

CATHEDRATICUM, apud Julianum Antecessor. Constit. 115. et 431. illud est quod Justiniani Novella 123. cap. 3. ἐνθρονιστικόν vocat; nempe certa pecuniæ quantitas, quam Episcopi recens ordinati dabant, partim Episcopis a quibus ordinati erant, partim Clericis et Notariis, qui in ea inauguratione ministraverant; unde evidens est præstationem istam factam ab Episcopis ratione Throni, sive *Cathedræ* adeptæ. [** Vide Marcum de Concord. lib. 6. cap. 10.]

† **CATHEDRATICA REDHIBITIO**, Idem quod *Cathedraticum*. Epistola Lamberti Episc. Attrebat. apud Baluzium tom. 5. Miscell. pag. 342 : *Concessimus enim et scripto confirmavimus prædicta loca Prælato et Fratribus inibi Deo devote et religiose servantibus, et canonice et absque proprietate viventibus et victuris ab omni Cathedralica redhibitione libera, excepto quod in Cæna Domini ad manum Episcopi denarios solvant.*

* **CATHEDRATUM**, Idem quod *Cathedraticum*. Charta Wolfgeri episc. Patav. ann. 1197. apud Hansiz. tom. 1. Germ. sacr. pag. 342 : *Præsenti pagina manifestamus, quod communicato prudentium virorum consilio cum dilectis filiis et fratribus nostris in S. Hippolyto de prædio suo, hoc est, tribus beneficiis in Fuolsberg jure concambii convenimus eo tenore, ut ipsi Cathedralatum nostrum, scilicet quatuor talenta in parochia sua Capellæ perenniter habeant.*

† **CATHEDRATICUS**, Docteur, professor qui docet ex cathedra, in Conciliis Hispan. tom. 4. pag. 765. col. 1. et in Vita B. Francisci Fabrian. tom. 3. SS. April. pag. 985 col. 2.

CATHEDRATICO, apud Sebastian. Cobarruviam in Thesouro linguæ Castellane, *que tiene estipendio publico en la Universidad, o studio, con obligacion de leer Cathedral de prima o de vespas de propiedad, o de tiempo señalado.*

* **CATHEDRULA**, diminut. a *Cathedra* Capsa, arca. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 325. rº. *Præcipimus priori quod frequenter inspicere in archis, et Cathedralis canonicorum, et anoveret elaves. Carcola et Cheorolia supra eadem notione, ex eodem Regesto. Vide in Cathedrala.*

CATHEGETA, **CATHIGETA**, Doctor, præ-

ceptor, ex Græc. καθηγητής. Gloss. Lat. Gr.: *Doctor, διδάσκαλος καὶ καθηγητής*. Gloss. Gr. MS. Reg. Cod. 1673.: *Καθηγητής, ἡγούμενος, διδάσκαλος*. Papias: *Catigeta, Rector, Doctor*. Βασίλειος καθηγητής, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. in Institutione Regia 1. part. cap. 2. qui βασιούλος, seu Imperatoris Magister Codino, et aliis. Anonymus in Vita S. Hieronymi: *Huic vero in litterarum studiis plerique Cathegetæ, id est, præceptores fuerunt, Donatus nempe, etc.* Althelinus in Monasticis:

Vita aliena tuæ tibi sit Cathegeta vitæ.

Acta S. Artemæ Martyr.: *Dum Catthigeta ipsius secundum artem magisterii... ad sæcularium litterarum dogmata illum introduceret*. Occurrit præterea in Actis S. Theodori Ducis. Vide notas nostras ad Cinnamum pag. 460. [et Glossarium mediæ Græcit. ubi dicitur vocem καθηγητής plerumque a Scriptoribus Græcis accipi pro ἡγούμενος, Præfectus monasterii.]

CATEGORIALIS ORDO, apud Henricum Aquilonipolensem in Lubeca lib. 1. cap. 17. 19. 20. Canonorum Regularium.

CATHELUM. Vide in *Catallum*.

* 1. **CATHENA**, Ora, arbores extremæ, quarum serie terminus forestæ constituitur, Gall. *Lisière*. Inquisit. forestæ Britol. in Reg. 34. his Chartoph. reg. fol. 129. vº. col. 1: *Cathenæ et trembleiæ de la Biguerrie recta via ad S. Eglen sunt defensa..... Haya Britoliæ est defensum, inter cheminum longi campi et viridem Cathenam.*

* 2. **CATHENA**, Tributum, pensatio. Charta Blanchæ comit. Trecens. ann. 1203. in Chartul. Campan. fol. 196. rº.: *Habeant a manu sua calceiam de Baudemont, ita quod omne pedagium et Cathenam recipiant*. Vide *Catena* 2.

* **CATHENATA**, Modus agri, quod cathena metitur sic dictus, idem atque *Perica* 25. pedibus constans in Turonibus, vulgo ibi *Chesnée*. Arest. parlam. Paris. ann. 1536. ex Tabul. castri de Chissé in Turon.: *Item unam aliam terræ petiam,.... raria quarteria, minus duabus Cathenatis, continentem.... Duo arpenta decem Cathenatis continentem. Une piece de terre contenant trois quartiers, moins deux Chesnées*, ibid. ex Decreto ann. 1538.

** **CATHENATICUM**, **CATHENIZARE**. Vide *Catenaticum* et *Catenare*.

* **CATHENATUM**, Pessulus, vectis, sera catenaria, Gall. *Cadenot*. Stat. synod. eccl. Carcass. ann. 1321. ex Cod. reg. 1613: *Quilibet rector ecclesiæ parochialis.... teneat, custodiat et secum portet clavem vasis, in quo crisma et oleum sanctum tenentur, et quod quando in ebdomada mittet ad ecclesiam Carcassonensem pro crismate et oleo diaconum vel clericum suum, mittat dictum vas apertum cum Cathenato aperto, et retineat clavem secum, et ille qui tradet crisma et oleum, elaudat dictum vas et dictum Cathenatum, crismate et oleo intus missis; alioquin, si dictum vas cum dicto Cathenato non portaverit, ut est dictum, sibi crisma et oleum non tradantur*. Comput. nn. 1402. inter Probat. tom. 3. Hist. Lem. pag. 169. col. 1: *Pro uno Cathenato vive tartuga ferri, iij. sol. ix. den.* Vide *Catenatum*.

CATHEPOLUS. Vide in *Cacepollus*.

* **CATHERACTA**. Vide supra *Catharacta*.
† **CATHERDATUS**, pro *Cathedratus*, Cathedræ seu throno impositus, ad regiam imperatoriamve dignitatem evectus. Carmen de Ottonis IV. destitutione, apud Leibnitium tom. 2. Script. Brunswic. pag. 530:

.... Quod si Fredericus snstituatur
Ottoni, timidus audaci, nanus adulto;
Cum sit eanonice Catherdatus hic, ille vocatus
Proditione: perit consuetudo, perit hujus
Urbis honor.

Vide *Cathedrari* in *Cathedra*.

* **CATHESAMITTUM**. Vide supra *Catesamittum*.

† **CATHESICARE**, pro *Catechizare*, Christi doctrinam edocere. Vita S. Hildulfi per Rosweidum in Historia Mediani Monasterii pag. 80: *Quam cum adhuc gentilem esse cognovissent, Cathesicaverunt, et prostrati pro ipsa oraverunt.*

† **CATHETICATIO**. Vide *Catechizatio*.

* **CATHESISMUS**, in Stat. synod. eccl. Castrens. ann. 1358. part. 1. cap. 9. ex Cod. reg. 1592. A. ut supra *Cotezismus*. Vide in hac voce.

CATHETIZARE, Vox efficta, ut videtur, ex Græco κατατίθεναι, conferre, contribuere, solvere. Epist. Andræ Regis Hungar. in Gestis Dei per Francos: *Porro vestra non miretur Sanctitas, si de bonis regni nostri ad præsens, juxta honorem vestrum et nostrum vobis Cathetizare non possumus. Ad hoc enim nos compulit et sanctæ peregrinationis grandis expensa, etc.*

CATHETUS, [Gr. κἀθετος, Perpendicularum.] Vide *Tollfinning*.

† **CATHEZIZARE**, vide in *Cathechizari*.

† **CATHICUS**, Dux, f. a corrupta voce Græca καθηγός, pro καθηγητής vel καθηγμὼν. Vita S. Germani Grandiwall. Inter Acta SS. Bened. sæc. 2. n. 11: *Bonifacius dux sive Cathicus.*

† **CATHIGETA**. Vide *Cathegeta*.

CATHINIA AURI VEL ARGENTI, quæ adhibetur in medicamentis, apud Constantin. Afric. lib. 1. de Morbor. curat. cap. 7. 8. lib. 2. cap. 2. 24. etc. [Glossar. Sangerman. MS: *Cathinia, Genus lapidis, unde cyprinum es (æ)s efficitur. Cathinia gignitur in metallorum eris atque argenti fornacibus, insidente nidore. Nanque ut ipse lapis ex quo fit es, Cathinia vocatur, sic rursus in fornacibus existit, et nominis sui originem recipit. Cathinia et Calcitheos horigo eris.*] [* Ex Isidor. Origin. lib. 16. cap. 20. sect. 2. 11. et 12.]

* *Cathinia*, pro *Cathmia*, pro quo etiam legendum *Cadmia*, minerale quoddam, ut *Chaleitis*, non *Calcithis*. Vide Mabill. Itiner Ital. pag. 189.

* **CATHOLICANI**, Boerio Decis. aur. quæst. 9. art. 1. iidem qui *Cientes*, *servientes*, *sergentarii*, *cæsariani*. Vide *Catholiciani*.

† **CATHOLICATUS**. Vide post *Catholicus*.

* **CATHOLICE**, Omnino, prorsus, vel Congruenter, legitime. Tabul. Nivern.: *Fromondus Pontifex, ut anniversarium dom. Hervei præsulis insinuat prandendo quotannis celebrarent canonici, donavit Catholice, et concessit in capitulo viginti solidos denariorum.*

CATHOLICI, Fideles, ita in Concilio

Ilerdensi sub Joanne II. PP. cap. 9. ubi distinguuntur a Catechumenis.

CATHOLICI CHRISTIANI, in Concilio Carthag. III. cap. 13. Carthag. IV. cap. 43. Concil. Afric. cap. 3. Salvianus lib. 4. de Guhern. Dei: *Ita et nos qui Christiani Catholici esse dicimur, etc.* Vide *Ecclesia Catholica*.

* Charta ann. 1070. ex Chartul. S. Petri Gand. ch. 67: *Folkardus gratia Dei abbas Gaudensis seu Blandiniensis cænobii, omnibus in Christo Catholicis, tam præsentibus quam futuris, etc.* Alio sensu vide in *Romanus*.

CATHOLICIANI, Officiales Catholicorum, de quibus mox, in lege 9. § 2. C. de Bonis proscript. (9. 49) ubi junguntur cum Cæsarianis. Glossæ Basil.: *Ῥατιοναλίους, τοὺς μαχητάς, τοὺς αὐτοὺς καὶ καθολικιστὰς, καὶ σιτώνας, καὶ ἑλλήνας*. Hine forte pro *Spiculatoribus* vocem usurpavit Sueno in Hist. Danica cap. 7: *Quem illico Catholiciani eorripientes, caput ejus amputarunt*. Infra: *Qui dolum commentatus, pacis fideique integritate violata, tempore serotino, post vespertas celebratas, instructis Catholicianis, Kanuto et Waldemaro mortem machinatur.*

† **CATHOLICON**. Necrolog. Laureham. in Vindem. Litter. Friderici Schannati pag. 29: *Qui etiam comparavit librum Catholicon pro quinque Florenis*. An Glossarium Johannis de Janua, quod *Catholicon* appellavit?

1. **CATHOLICUS**, Titulus Regi Franciæ vulgo datus. Summa Puncii Provincialis. MS. ex Bihl. Thuana Cod. 525. ubi de Inscriptionibus Epistolarum: *Papa Regi Franciæ: Gregorius servus servorum Dei dilecto filio viro Catholico, vel Regi Francorum, salutem et apostolicam benedictionem... sic scriberet Papa aliis Regibus, et alii Reges illi remoto solum viro Catholico, quod apponi solet Regi Franciæ et Regi Jerosolymitano: huic quia semper fidelis exstitit, illi vero quia defensor est Christianitatis*. [Honorius Papa IV. Ep. ad Philippum IV. ann. 1286. in Vindemiis Litter. Fred. Schannati pag. 210: *Honorius Episcopus servus servorum Dei Philippo illustri Regi Franciæ viro Catholico salutem... Quilibet Rex Franciæ speciali nomine Catholicus appellatur.*]

✎ Jam multis retro sæculis *Catholici* nomen Regibus nostris inditum fuit. Mabillonius lib. 5. de re Diplom. tabella 22. refert clausulam librorum Gregorii Turon. de gloria Confessorum, in qua prædictus *Libellus* dicitur *conscriptus*.... anno ab Incarnatione Domini 767. temporibus felicissimi atque tranquillissimi et Catholici Pipini, Regis Francorum, et Patricii Romanorum, etc. Sed ante eum *Childeberti Catholicissimum regnum* dicitur sub finem Vitæ S. Cæsarii Episc. Arelat. Unde Gregorius M. Epistola ad Childebertum II. lib. 5. Ep. 6: *Quanto ceteros homines regia dignitas antecedit, tanto ceterarum gentium regna regni vestri profecto culmen excellit, nempe Fide, ut postea explicat. Vide Christianissimus.*

✎ *Catholici* nomen Hispanicis Regibus tribuit Alexander VI. teste Mariana in libro xxvi. cap. xii. Addit Comineus in libro v. de bello Neapolitano, decrevisse Pontificem Romanum, nempe Alexandrum VI. genere Hispanum, *attribuere illis no-*

men, ut Christianissimi dicerentur, et in suis ipse litteris atque sermone sic eos vocasse : sed cum ex Cardinalibus quidam resisterent, neque Galliam vellent appellatione illa privari, Catholicos nominare jussisse. Ex eo igitur procul dubio tempore Reges Hispani vocantur *Catholici*.

Exstat apud Miræum tom. 1. pag. 165. col. 1. Charta Manassis Episc. Cameræ. pro Dielevnensi Abbacia S. Petri anno 1081. data. *Precibus ac petitione Roberti junioris Catholici Comitis Flandriæ, etc.* An *Catholici* titulus hic exprimat fidem hujus Comitis, an *Catholicam* seu universalem vel integram totius Flandriæ ditionem, aliis definiendum permitto : potius tamen crediderim titulum esse religionis, quam potestatis ac possessionis.

2. **CATHOLICUS**, Dignitas et magistratus, in Africa præsertim. Gloss. vet. : *Consularis*, Καθολικός. Hinc apud Eusebium lib. 8. cap. 23. Καθολικὸν τῆς Ἀφρικῆς, et lih. 4. de Vita Constantini, τὸν τῆς διακρίσεως Καθολικόν, de Consulari et Præfecto Africæ interpretantur viri docti. At Cujacius ad l. 5. C. de jure fisci lih. 10. contendit, probatque non uno Basilicorum loco, id nominis spectasse Procuratores fisci, quod clare evincit Theodorus Hermopolites ad l. ult. C. Si a non compet. jud. ὁ Καθολικός, ἡγουν ὁ προϊστάμενος καὶ φροντίζων τῶν δημοσίων πραγμάτων. Huic notioni convenit Gloss. Gr. Lat. : Καθολικός, *Rationalis*. Vide Gloss. med. Græcit.

Nec obstat quod *Consulares* eosdem cum *Catholicis* fuisse doceant veteres Glossæ : nam Consularium, vel certe Proconsulum munus fuit tributorum exactioni ineumhere, quod Dio lib. 53. diserte tradit. Judices et Præsides eidem muneri operam impendisse ostendunt præterea l. 11. C. de Annon. et tribut. (lih. 10, 16.) l. In fiscalibus, C. de Exact. tribut. (10, 19.) Nov. 116. et Cassiodorus in Form. Rectoris provincie. Ejusdem muneris et appellationis censiri dehent Officiales Gallici, dicti *Genéraux des Finances*, quos γενικοί Scriptores passim vocant.

3. **CATHOLICUS**, Primas, qui inter Episcopos, *primatiæ*, ut vocant dignitatem obtinet. Id porro appellationis, spectavit præsertim, spectatque etiamnum hodie Primates aliquot Asiaticos, Antiochenæ olim sedi subditos et suffraganeos, quorum jurisdictio et diæcesis tam ampla erat, ut inde se *Catholicos*, id est, universales, nuncuparent. Procopius lih. 2. de Bello Persico cap. 25. de Persarmeniorum Catholico : Τὸν τε χριστιανῶν ἱερέα Καθολικὸν καλοῦσι τῇ Ἑλληνῶν φωνῇ, ὅτι δὴ ἐφέστηκεν εἰς ὧν ἅπασιν τοῖς ταύτῃ χωρίοις. Otto Frising. lih. 7. Chron. cap. 32 : *Ea tempestate Armeniorum Episcoporum, eorumque Metropolitanorum, quem ipsi Catholicon, i. universalem, propter infinitum, i. amplius quam mille Episcoporum sub se habentem numerum vocant, Legati ab ultimo fere Oriente.... summum Pontificem Viterbii.... adeunt.* [Bern. de Breydebach Itiner. Hierosol. pag. 151 : Nam (Armeni) proprium habent Primatem, quem Catholicon appellant, cui obediunt summo cum honore et reverentia, jussibus ejus a maximo usque ad minimum velut alteri Papæ obtemperantes.]

At cur *Catholicis* tam ampla et diffusa assignata sit jurisdictio, docent Canones Nicæni Arabici a Turriano editi cap. 33. ubi de Seleuciensi Catholico : *Honoretur quoque similiter Sedes Seleuciæ, quæ est ex civitatibus Orientalibus, qui debeat etiam appellari nomine Catholici, et possit is ordiinare Archiepiscopos, sicut faciunt Patriarchæ, ut Orientales non patiantur damnum, expectando Patriarcham Antiochiæ, aut eundo ad eum, et Gentiles reperiant viam ad necessitates suas, quia in hoc non fit injuria Patriarchæ Antiocheno. Siquidem ipse consensit, postquam hoc ab eo Synodus petivit, ne de sublata potestate ista quereretur, quæ nihil aliud desiderabat, ut illius provincie fideles pace et quiete fruerentur, simul etiam ut is, qui tenet sedem Seleuciæ, nomine Catholici honoraretur.* Capite sequenti, Seleuciensi Catholico dignitatis gradus statuitur supra omnes Episcopos Græciæ : *Si quidem ipse tenet locum Patriarchæ in Oriente, et sedes ejus in Concilio debet esse sexta post Episcopum Hierosolymitanum.* Denique cap. 35. *Praelatus Persidis* dicitur.

At hæc Seleuciensis Catholici dignitas postmodum divisa legitur, binique, ex uno, Catholici Patriarchæ Antiocheno subditi, creati : quorum alter *Aniensis* dictus, alter *Hirenopolitanus*, qui et *Bagdatis*. De utroque Catholico sic Willelmus Tyrius lih. 4. cap. 9 : *Figinti provincias in sua jurisdictione, ejusdem Deo amabilis civitatis (Antiochiæ) dicitur habere Patriarcha, quarum 14. singulos habent Metropolitans, cum suis suffraganeis ; 6. vero reliquæ sub duobus Primatibus, qui vulgari appellatione dicuntur Catholici : quorum alter est Aniensis, alter vero Hirinopolitanus, qui est Baldacensis, cum eorum suffraganeis disponuntur.* A Tyrio hausit quæ habet in hanc sententiam Jacobus de Vitriaco in Hist. Hierosol. cap. 32.

At qui *Aniensis* Tyrio, Jacobo de Vitriaco, et Sanuto lih. 3. part. 7. cap. 1. dicitur, *Anuens* et *Persidis Primas*, in ordinatione sedis Antiochenæ, quæ exstat post Tyrium, *Catholicus Ani*, qui est *Persidis*, nuncupatur. Idem etiam Romogyreos *Catholicos* apud Nilum Doxapatrium, ubi de amplitudine diæcesis Patriarchatus Antiocheni agit, et Indiæ præsertim imperitasse narrat : Πάλιν ὁ Ἀντιοχείας κατεῖχεν ἅπασαν τὴν Ἀσίαν, καὶ Ἀνατολίαν, αὐτὴν τε Ἰνδίαν, ὅπου ἕως τοῦ νῦν Καθολικὸν χειροτονῶν ἐξέλει τὸν καλούμενον Ῥωμογύρεως, καὶ αὐτὴν τὴν Περσίαν ἐτι καὶ αὐτὴν τὴν Βαβυλῶνα, τὴν νῦν καλούμενην Βαγδά. κακῆ γὰρ ἐξέλεν ὁ Ἀντιοχείας Καθολικὸν εἰς Εἰρηνούπολιν, τὸν λεγόμενον Εἰρηνουπόλεως, καὶ τὰς Ἀρμενίας, καὶ Ἰβηρίαν, Μηδίαν, καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων, καὶ Παρθίαν, καὶ Ἑλαμίτας, καὶ Μεσοποταμίαν. Petrus Antiochen. in Epistola ad Dominicum Gradensem Patriarcham meminit etiam Catholici Ῥωμογύρεως ἡτοιχοῦσιν.

Armenici Catholici diæcesim eandem fuisse quæ Hirenopolitani, perspicue ostendit idem Tyrius lih. 15. cap. 18 : *Cui Synodo interfuit Maximus, Armeniorum Pontifex, imo omnium Episcoporum Cappadociæ, Mediæ, Persidis, et utriusque Armeniæ Princeps et Doctor eximius, qui Catholicus dicitur.* Illius amplitudinem supra annotavimus ex Ottone Frisingensi, quam attigit

præterea Jacobus de Vitriaco in Hist. Hieros. cap. 78 : *Habent autem prædicti Armeni proprium Primatem, quem Catholicon appellant, cui cum summo honore et reverentia omnes a minimo usque ad maximum tamquam alteri Papæ obediunt.* Ab illo hausit quæ habet Sanutus lih. 3. part. 8. cap. 3. Sed et Papæ appellationem eidem tribuit Wildebrandus ab Oldenborg in Itinerario Terræ sanctæ, ubi de Armeniis : *Specialem habent Papam, quem ipsi sua lingua Katelcoste appellant.* Quo loco legendum indubie *Katholich*, ut et apud Marcum Paulum Venetum lih. 1. Itin. cap. 15. ubi tradit Armenis, Nestorianis, et Jacobitis omnibus, universisque Christianis, qui in India et Babylone versantur, unum imperare Patriarcham, quem *Jacolith*, seu *Jacolich*, uti aliæ præferunt Editiones nuncupant. Quod ipsum etiam tradit Brocardus, qui præterea observat neminem ad id muneris admitti, nisi Monachum. Catholici Armenicæ Ecclesiæ fit etiam mentio lih. 2. Epist. Innocent. III. PP. pag. 525. et apud Theorianum in Legat. Armen.

Primorum Armenicæ Catholicorum seriem et historiam ex Græco Scriptore, et ex Cod. 696. Bibliothecæ Regiæ, publicavit Comhefisius in Hist. Monothelitarum, ex qua liquet primitus ordinationem et χειροτονίαν accepisse ab Ecclesia Cæsariensi. Gregorius enim primus Armenorum Episcopus pactum istiusmodi iniit eum Leontio Cæsarea Cappadociæ Archiepiscopo, a quo ordinatus fuerat, ut successores pariter a Cæsariensi ordinarentur, quod et testatur auctor Vitæ S. Gregorii, et Isaæus Invectiva 1. in Armen. cap. 13. Verum prolapsi in varias hæreses Armeni, ab Ecclesia Cæsariensi et Catholica desciverunt.

In urbe Sis sedisse suo ævo Catholicum Armeniæ, auctor est supra laudatus Wildebrandus ab Oldenborg : *Hæc est capitaneæ civitatis domini Regis infinitos et divites fovens inhabitatores : nullis munitionibus cingitur, unde potius eam villam, quam civitatem nuncuparem, si sedem Archiepiscopalem Armenorum in se non haberet.*

Imprimis vero adnotare lubet titulos honorarios, quos Zachariæ Majoris Armenicæ Catholico adscribit Joannes Archiepiscopus Nicænus lih. de Nativitate Domini : ὁ μακάριος Ζαχαρία, ὁ διάδοχος τοῦ μεγάλου ἀσπύλου Θεοδωρίου γερόμενος, καὶ σύνθετος τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ὁδηγὸς δὲ τοῦ οἰκοῦ Θεοργῶν, καὶ ἐπιστάτης Ἀράρτι ἐγγυρίων, καὶ γνωστικώτατος τῶν φυλῶν τῶν ἀρίστων πολεμιστῶν τῶν Ἀζάτ.

Habuit etiam Æthiopia suos *Catholicos* Alexandrinæ sedi subjectos, non tamen tantæ auctoritatis, quanta pollebat Seleuciensis Catholici, cui jus erat ordinare Archiepiscopos, sicut faciunt Patriarchæ, quod Æthiopicis Catholicis non licebat. Canones Nicæni Arabici cap. 36 : *Sit apud eos loco Patriarchæ et appelletur Catholicus, non tamen jus habeat constituendi Archiepiscopos, ut habet Patriarcha, siquidem non habet Patriarchæ honorem et potestatem.* Mox subditur in Conciliis quæ in Græcia celebrantur, septimum locum post Selenciæ Catholicum, cui datur sextus Æthiopico assignari.

Catholicum Albanicæ memorat auctor Narrationis de Rebus Armeniæ apud Com-

ofesium, qui καθολικός ἱερεὺς dicitur in Menais ad 26. Junii in S. Joanne Episcopo Gothiae.

Catholicus Jacobitarum, quem illi Patriarcham vocant, recensetur a Zonara in Heraclio. De *Catholicis* multa praeterea commentati sunt Sirmondus in Adventoria, Salmasius in Eucharistico cap. 3. et Marca in Dissertat. de Primatib. cap. 26. 27.

CATHOLICATUS, Districtus *Catholici*, in Gestis Innocentii III. PP. pag. 127. 128.

† *CATHOLICUS ABBAS*, seu *Hegumenus*. Vide *Abbas Abbatum*.

† 4. *CATHOLICUS*, Reetus, æquus, qui fidem datam servat. Translatio S. Florentini inter Acta SS. Benedict. sæc. 6. part. 2. pag. 809. num. 8 : *Milites.... de conventionem quam cum Monachis facerant, venientes graviter indoluerunt. Lacryman-tes igitur.... dixerunt Monachis, quia nullo modo paterentur, quod S. Martyr, et totius patriæ defensor alias transferretur. Quibus Monachi respondentes dixerunt, quia non erat istud Catholicum, quod dicebant, et secundum conventionis promissa fidem suam violare volebant.*

* 5. *CATHOLICUS*, Christianus, vir probatæ fidei, integer vitæ. Chartul. S. Magl. Paris. ch. 1 : *Haec omnia supradicta, vel quæ deinceps a Catholicis viris eidem con-ata fuerint ecclesiæ..... confirmamus.* Charta ann. 1319. ibid. ch. 58 : *Concedimus parochianis dictæ ecclesiæ, quod aliqui victorum parochianorum fideles et Catholici b eisdem parochianis deputandi, colligant et percipiant elemosinas et legata quæcum-que, quæ fient fabricæ ejusdem ecclesiæ con-ertenda circa refectionem ipsius ecclesiæ.* Libert. Montisol. ann. 1312. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 501. art. 12 : *Quod cuilibet de populo filias suas cuilibet Catholico valeat maritare. Itali Cattolico, eadem ac-ceptione, usurpant.*

† 1. *CATHOLOGUS*, Pars superior molenini. [* ff. de fun. instr. l. cum de lanionis. lib. 33. tit. 7. fr. 18. § 5.] Vetus Vocabu- ar. Juris utriusque. Partem molendini nola superiorem *Catillum* appellavit Paulus C. [* Ita Vocab. Jur. ed. ann. 1538. et Dig. loco laudato, ubi Glossa : *Catillus, via paulatim de eo cadat frumentum in mo-um.*]

* 2. *CATHOLOGUS*, f. Libellus professio- is, qui a monacho profitente super altare efertur. Charta official. Trecons. ann. 316. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 78 : *Adolphus abbas monasterii S. Martini in reis Trecensibus promisit in verbo verita- is et sacerdotii, et sub voto et Cathologo re- gionis suæ illa firmiter tenere. Rursum occurrit ibid. Vide infra Chatologus.*

† *CATHOLUS*, Palæ, Gall. Chaton. Historia Monasterii S. Florentii Salmuriens, apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. ol. 1122 : *Sarcophagum aperuerunt, anu- que aureum cum digito, et Catholum ar- genteum, et quinque solidos antiquæ mo- etæ argenteos invenerunt, nomenque Rai-aldi scriptum erat in anulo.*

† *CATHOMUS*. Vide *Catomus*.

CATHORIUS. Quoniam Attachiamenta p. 72 : *Si quis convictus fuerit.... de pace omni Regis infricta, Rex habebit de eo 22. accas, et 3. Cathorios, ut pro uno quoque*

Cathorio, 9. vaccas. Ubi loci Skeneus, pro *Cathorios*, legendum censet, *Cantherios*, i. equos, quibus testes sunt exsecti et ampu- tati, uti hæc vox apud Latinos sumitur.

* *CATHUCIUM*, Idem forte quod Italica *Catorcio*, Pessulus. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item aliam cupam de argento, intus est ad rotulas cum Ca- thucio. Vide supra Cathenatum.*

CATIBLIS. Caper de Verbis dubiis : *Catinus, hic, non Catiblis.*

† *CATICHUMENUS*, pro *Catechumenus* in Epistola Anonymi ad Carolum M. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 15.

* *CATICULUM*, La mitria, in Glossar. Lat. Ital. Ms. [* Leg. *Capitulum.*]

* *CATICUMINA*, Puella, quæ sub aliena est tutela, ut videtur. Charta ann. 1007. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 164 : *Et sic interpellaverunt hominem, nomine Poncionem, et sorores ejus Adela et Bora- filia, necne Tansiundis Caticumina adhuc, quod injuste et malo ordine, eo quod non essent legitimi hæredes, retinerent, etc.*

† *CATIGERA*, Doctor, præceptor, apud Papiam. Vita S. Augustini Cantuar. Epi- scopi apud Mabill. sæc. 1. SS. Benedict. pag. 530 : *Dat etiam liberalissimus Catigera in ipsa dilecti discipuli ordinatione dulcissi- mum pignus et memoriale perpetuæ dilectio- nis suæ, casulam videlicet purpuream. Le- gendum puto Catigeta. Vide Cathegeta.*

* *CATIGOTEMA*, Lo sacrificio. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† *CATILLAMEN*. Vide *Castillamentum*.

† 1. *CATILLARE*, Vocem edere instar felis, Gall. *Miauler*. Ebrardus in Græcismo : *Sed catulus latrat; hinc murilegusque Catillat.*

Apud Fulgentium Grammaticum : *Catillare est per alienas domos gyrare; tractum a catulis, quod per omnes domos circumeant.* Hæc ex Plauto et Propertio. [* Vide For- cellin.]

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613 : *Ca- tillare, per alienas domos infronate girare. Unde : Catillator, che va per altrire case, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide Lexic. Martin. in Catillatio. Catellier et Catillier, nostris olim, pro Lacessere, divexare, Gall. *Harceler, attaquer*. Monstrelet. vol. 3. ad ann. 1452. fol. 44. rº : *Les Gantois avoient malement fortifié (ce village) de tren- chiz et bouleviers, et s'estoient là retruits une grosse compaignie pour Catillier les Picards d'Audenarde.* Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1 :*

Trop fait à li mal batellier,

Bien sot Diable Catellier.

* Non longe alio sensu nostri dixerunt, et etiamnum dicunt vulgariter, *Avoir cas- tille*, rixare. Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1016 : *Robin Paumier et icellui Thierry eurent grosse Castille ensemble; lesquelles paroles et Cas- tille oyans, etc.*

* 2. *CATILLARE*, Deglutire, vel sonare ut catalus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* *CATILATOR*. Vide *Catillare* 1.

† *CATILLIS*, Doctrina, institutio, Disceplina, si vera lectio est in Supple- mento Antiquarii, ubi legitur : *Catillem, διδασκαλίαν, παιδείαν, Doctrinam.* [* Vide *Cabillis*. Leg. *Cauculus.*]

† *CATILLO*, Gulosus, a catelli appeten- tia, in Glossis Sangerman. MSS. num. 501.

Festus habet : *Catillones appellabant antiqui gulosos.* Gloss. Lat. Græc. : *Ligurius, gulosus, Catillo, λήγρος.* Utitur etiam Macrobius lib. 3. Saturn. cap. 12.

* *CATILOSUS*, Gulosus, e avido, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Catillo*.

† *CATINÆ PELLIS*. Vide in *Catta* 2.

† *CATINISCI* et *Cimbria*, Poculorum ge- nera. Papias MS. Diminutivum est *Catini*. [* Placid. ap. Maium tom. 7. pag. 556 : *Catini, scyphi ac cymbia poculorum sunt ge- nera; in cod. reg. 7644. Catiniscivi.*]

* *CATINNA*, Genus lapidis, unde æs *Cyprinum* efficitur. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide *Cathinia*.

* *CATINUS*. Ludus *catini* memoratur, in Stat. Vercel. lib. 4. pag. 84. rº : *Quod aliquis, cujuscumque conditionis existat, non audeat vel præsumat ludere.... ad lu- dum Catini sive squaylini, cum taxillis subtus vel alia re.*

* *CATIOLA*, Colum, ut videtur, Gall. *Couloire*. Ordo eccl. Ambros. Mediolan. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 873 : *Post hæc subdiaconus de calice, ubi vinum oblationum fustum est, per Catiolam argenteam in cali- cem aureum fundit.* Vide infra *Cazula*.

CATIPANUS. Vide *Catapannus*.

** *CATIZARE*. An a *Catare*, videre? Virgil. Grammat. pag. 97 : *Hoc ergo nobis omnimodatum Catizandum est, ut nostram eloquentiam... in illius æthereæ legis constru- mentum ornatumque ministremus.*

* *CATOBLEPA*, Bestia quædam, cujus aspectus vitam aufert. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide Martin. Lexic. in *Cato- blepas*.

† *CATOMAIN*. Vide *Catamaiti*.

† *CATOMARE*, *CATOMIDIARE*. Vide mox in *Catomus*.

CATOMUS, Cervix, in Gloss. Arabico- Lat. ex quo conficit Josephus Scaliger Epist. 144. et 146. ex Græc. *κάρωμος* vocem deducendam, ut *κάρωμος* sit commissura cervicis eum humeris, proindeque *Catomis cedere*, esse in cervicibus cedere, quod quidam ex Scriptoribus Latinis *Catomidiare* dixerunt, *κατωμιδίζειν*, seu κατὰ τοὺς ὄμους τῷ πτεν. Victor Vitensis lib. 1. de Persecut. Vand. : *Venerabilem senem in publica facie Catomis ceciderunt.* Id est, palam et propa- tulo plumbatis in cervicibus ceciderunt, ut *Catomis* accipiat ibi τοπωδης, non vero ὀργανωδης. Ita Scaliger, ubi in eam rem multa erudite commentatur. Passio S. Afræ apud Velsorum : *Porro sacrificata, ne.... Cathomis te cedi jubeam.* Ado Viennensis et Beda in Martyrol. 15. Jun. : *Deinde a Valeriano judice Catomis cæsus in confessione permansit.* [Acta SS. Viti et Modesti tom. 2. SS. Junii pag. 1021 : *Cum eum ad deo- rum cultum vocare non posset, Cathomis cædi jussit.*] Quiricus Archiepiscop. Toletan. in Hymno S. Eulaliæ, in Breviario Mos- arabe :

Hæc enim Catomata sistitur equuleo,

Cæditur, exungulatur, atque flammis uritur.

Vita ejusdem S. Eulaliæ ex Breviario Palentino et aliis : *Tunc Calpurnianus tur- bido furore succensus, putans pudicam virginem more infantum a tergo corporis emendari, jubet per officium curatoris eam Catomari.... Cumque Catomaretur corpus*

ejus delicatum et sanctum, illatæ cædis verbera æquo animo sustinebat. Verum eatomos genus virgæ fuisse videtur innuere vetus Interpres Juvenalis ad Sat. 3 : *Quia aut Catomis cædebantur, aut quia manibus vapulant cunei per civitatem.* Ita enim legendum, plane convineunt præallata. Ubi *Catomis cædi*, et *manibus vapulari*, diversa esse innuuntur. Certe Papias *Catomos*, *virgas ferreas* interpretatur : Breviloquus etiam *flagella ex virgis ferreis facta, vel flagella ex virgis in modum scobarum, quibus*, inquit, *utuntur religiosi in capitulis.* Quæ quidem posterior interpretatio videtur probabilior, cum apud Juvenalis Interpretem *Catomi* de virgis ferreis intelligi non possint, sed de vimineis capienda ejus verba videantur.

* Glossæ antiq. Argent : *Catomus, flagellum, Catomus, che divide le carne*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

Sed neque proclivius est definire quid sit *Catomo suspendi*, in Actis S. Babylæ Martyris cap. 2. num. 6 : *Rex jussit tres infantes levare in Catomo, et primo dari duodecim plagas, secundo autem novem, etc.* Et apud Adonem et Bedam 18. Nov. : *Catomo suspendi eum, ac verberari, et postremo etiam decollari jussit.* Quam quidem loquendi formulam eenset idem Scaliger intelligendam de iis qui flagris cædebantur, funibus utrinque a terra levati, et ita suspensi, ut cervices a terra longius, quam pedes exstarent. Nicolaus Alemannus in Notis ad Aneidota Procopii pag. 85. 1. Edit. : *Κατ' ὄμους καὶ νῶτα cædi esse μετέωρον αἰρεῖσθαι*, ait, quomodo pueri in ludo litterario vapulare solent, ex eodem Procopio pag. 13. 54. et 78. et ex Nicephori CP. Breviario pag. 25. Edit. Reg. Et sane ita etiamnum pueri vapulandi a duobus valentioribus condiscipulis in sublime educuntur; nudato tergo flagella excepturi. Neque aliter Prudentius Hymno de S. Romano :

Vix hæc profatus, pusionem præcipit,
Sublime tollant, et manu pulsant nates,
Tenerumque diris ictibus tergum secant.

Vita S. Nicolai Studitæ pag. 911 : *Ἄνδρες δὲ τοῦτου κατ' ὄμους τῷ χειρὶ ἀπαιωρήσαντες, ἀνελθὼς τοῖς βουνέοις κατὰ κλίον ἕτεροι.*

Alii *levari in Catomo*, esse in alienos humeros attoli volunt. Sed et olim veteres, ut et hodie, reorum humeros cædebant, ut κατ' ὄμους cædere, seu catomis, id genus supplicii fuerit. Vide P. Fr. Chifflet. ad Victor. et Casaubon. ad Spartianum : præterea Gloss. med. Græc. in Κατάραχα. [* Vide Forcellin. in *Catomidio*.]

¶ **CATRANUM**, Facis pice illitus, Gall. *Goudran*. [* Vel potius Resina, ab Italico *Catrame*, eadem notione.] Bartholomæus Scriba lib. 6. Annal. Genuens. ad ann. 1241 : *Tunc parata fuit in civitate quedam bricola in navi nova et plura ligna impleta fuerunt bruschiis et Catrano, ut nostris galeas illas destruerent et cremarent.* Et ad ann. 1242 : *Mandavit Januam, ut naves duce implerentur bruschiis, ligamine et Catrano... quæ cum venissent ordinatum fuit, ut poneretur ignis in eis, et contra galeas inimicorum mandarentur, ut eas cremarent ad littus.* [* Vide Jal. Antiquit. Naval. tom. 2. pag. 257.]

* **CATRICLA**, Craticula, ni fallor. Charta ex Tahul. Cassin. inter schedas D. de

Montefalc. : *j. sartagine, c. j. Catricla, e tripides.* Vide *Catricula*.

¶ **CATRICULA**, *Fucus, Circumventio, frons, deceptio.* Gloss. Isid. cui concinunt Papias et Constantiensis : qui trium scriptorum consensus non impedit, quin Grævius post Pithœum legendum contendat, *Craticula, Fucus*.

¶ **CATRIGA**, pro *Quadriga, Currus*, apud Lobinellum in Gloss. ad calcem Hist. Britan.

* **CATROPHILON**, Gr. *Fastidium cibi.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [* *Catraphylon* ut ex Galeno in eod. reg. 7644.]

¶ 1. **CATTA**, **CATTUS**, **NAVIS** species. Vide *Gatus*.

2. **CATTA**, **CATTUS**, **CATUS**, **GATTUS**, *Felis*, nostris *Chat; Gatta, Gatto* Ital. [Katt Sarracenis, ut est in Glossario ad calcem Itinerarii Hierosol. Bern. de Breydenbach.] Vide *Cata*.

CATTA. Gloss. Græc. Lat. : *Κάττα, Catta.* Gloss. Lat. Græc. : *Ἀἴλουρος, Felis, Catta.* Baruch. eap. 6. 21 : *Supra corpus eorum et supra caput eorum volant noctuæ et hirundines et aves etiam, similiter et Cattæ.* Joannes Diac. lib. 2. Vitæ S. Gregorii cap. 60 : *Nihil in mundo possidebat, præter unam Cattam, quam blandiens crebro, quasi cohabitatricem in suis gremiis refovebat.* Evangelius lib. 6. eap. 24. : *Ἀἴλουρον, τὴν Κάτταν ἢ συνθεῖα λέγει.* *Cata* Sexto Platonico lib. de Medicina animal. cap. 18.

CATTUS. Glossæ veteres : *Ἀἴλουρος, Cattus.* Joan. de Janua : *Musio dicitur a mus, eo quod muribus sit infestus. Hunc vulgus Cattum a captura vocat.* Uguccio : *Catus, dicitur veluti catus, unde hic Catus, quoddam animal ingeniosum, scilicet Murilegus, quem alii dicunt Gatus, per g. scilicet corrupte.* At Isidorus *Cattum* dictum vult, quod *Cattet*, id est, videat. Glossæ Arabico-Lat. : *Musium, Cattum, quod cattat, id est, videt.* Ubi *Cattare* idem forte quod *Capture* : unde nos etiamnum *Guetter* dicimus, Itali *Cattare*, quod faciunt feles, qui mures eaptant et observant. Metellus in Quirinalib. :

... Ut adustus timet incendia Cattus.

[* Vide Forcellin. in *Catus*.]

Κάττες, Scholiasti Callimachi. [*Cattus, marinus*, Bernardo de Breydenbach. Itin. Hierosol. pag. 222.] [* *Catta marina*, Ruodlieb fr. 3. vers. 132. Ecchasis vers. 654 :

Cœrula Catta Maris conservet strata jacentis.
Vide mox *Cattinæ Pelles*.]

CATUS, apud Lucam Tudensem lib. 3. contra Valdenses cap. 14. [Osbertus de Miraëulis S. Dunslani inter Aeta SS. Benedict. sec. 5. pag. 709 : *Cernebatur demon, qui eum possidebat, in ventre ejus hac et illuc discurrendo vagari : ut putares illum modo per os, modo per inferiores partes corporis fugam parare.* Quibusdam vero, qui circumstabant, monus ad discursum inimici protendentibus, et quod in modum parvuli Cati discerneret Francigena lingua dicentibus, ille contra, qui lingue ipsius omnimodis inscius erat, subridens, eadem lingua similiter verbo diminutivo consonanter respondebat dicens : *Non ut catulus, sed ut catellus.*]

GATTUS, ex Italico *Gatto*. Joan. de Janua : *Cattus, quoddam animal ingeniosum,*

sc. murilegus, quod alii dicunt Gattus, per g. sed corrupte. Dominico lib. 1. de Vita Mathild. :

Stat male cum Gatto mus in sacco simul areto.

Occurrit etiam in Chronicis Pisanis Ughellianis ann. 1177.

CATTINÆ PELLIS. Vita S. Wlstanii Episc. Wigorn. cap. 2 : *Cuidam suggerenti ut pelles saltem Catinas admitteret, etc.* Continuator Florentii Wigarniensis pag. 663 : *Nuda Abbatisa carioribus utatur indumentis, quam agnitis, vel Cattinis.* [Tabularium S. Florentini : *Dedit quoque Ruellonus de Arbreo decimam suam de Capella : cui dederunt Monachi palafredum et pelles Catinas.* Hist. Monast. Abbenon. in Anglia : *Pellicias habebant, jacebant super cilicia, habebant coopertoria Cottina.* [Bernardi Ordo Cluniae. part. 1. cap. 5 : *Omnia pellicia sunt generis agniti et albi, coopertoria vere aut de ægno, aut Catini, aut putonii seu leporum, et nunquam de ullo genere majoris pretii.* S. Willelmi Constitut. Hirsaug. lib. 2. cap. 37 : *Capellum de pellibus ovinis sive Cattinis.*] Ut viles igitur pelles *Cattinæ* vulgares : at contra in pretio habitæ *cattina* pelles Hispaniæ, *Peaux de chats d'Espagne* de quibus Consuetudines Cluniae. Petr. Venerab. cap. 17 : *Cattinarum, sive aliarum pellium notabilis et damnabilis curiositas, qua in tantum, ut ipse novi, processerat, ut Gallicanorum Cattorum pellibus contemptis, ad Iberorum vel Italicorum Cottos religiosorum hominum curiositas transiit.* Pelle eattarum silvestrium, quas ἐνδρῶνους κάττα vocat Casarius frater S. Gregorii Theol. Dial. 2. cap. 110. *Peaux de chats sauvages* in Regesto peagiorum Parisiens. quibus opponuntur, *Peaux de chats privez, qu'en appelle chat de feu, ou de foier.*

* Lit. remiss. ann. 1394. in Reg. 147 Chartoph. reg. ch. 173 : *Une couventur de gris, une houppellande de brunete fourre de Chas de Haultemort.* Vide in *Catta* 2.

¶ **CATELMUTE**. Vide *Capilnate*.

¶ **CATTULUM**, *Feretrum*. Glossæ Arabico Latine. Lege *Capulum* quod feretrum est Festo, a capiendo sic dictum.

¶ 1. **CATTUS**, *Felis*. Vide *Catta*, 2.

¶ 2. **CATTUS**, *Vinea* Vide *Catus*, 2.

¶ **CATULASTER**, βούπαις, *Adolescentulus*, in Supplemto Antiquarii. *Catulaster* πῶλλης, apud Cyrillum. Vox derivata a *Catulus* et de pueris dicta adulationis ergo ut habetur apud Priscianum lib. 3. *Catulaster* contracte dixit Vitruvius lib. 8. cap. ut pro *Catastos* restituit Turnebus lib. 2. Adversar. cap. 7. Vide *Carulaster*.

¶ **CATULASTRUM**, *Ludus puerilis*. Dr. contius lib. 2. sub finem :

Non Catulastra gerit puerilia.

* Glossar. Lat. Ital. Ms : *Catulaster, cane salvatico.*

* **CATULUM**, *La centura*, in Glossa Lat. Ital. MS.

¶ **CATULUS**, *Parvulus Catus* seu *feli* Vide *Catus* in *Catta* 2.

¶ **CATUNIS**. Gloss. Isid. : *Paropsis, gr. nata vel Catunis.* Legendum ut in Excerptis : *Paropsis, gavata vel Catinus.*

¶ **CATUPLUS**, *Adventus navium*, Glossario San-German MS. num. 501. Le et vide *Cataplas*.

¶ **CATURCINI**. Vide *Caorcini*.

* **CATURSIENSES.** Vide supra *Cartunenses*.

† 1. **CATUS**, Felis. Vide *Catta* 2.

2. **CATUS**, **CATTUS**, **GATUS**, et **GATTUS**, Vineæ, Vegetio lib. 4. cap. 15 : *Vineas dixerunt veteres, quas nunc militari barbaricoque usu Cattos vocant.* Brito in Vocab. : *Vineæ dicitur quædam machina bellica, quæ Gallice dicitur Chat.* Mamotrectus ad Ezechiel. 35 : *Vineas, machinas bellicas, quibus utitur ad murum suffodiendum, quas Bononienses vocant Cattos.* Catti ergo sunt vineæ, sive plutei, sub quibus miles in moerem felis, quem *Cattum* vulgo dicimus, non subsessis, aut insidiis latet. Willclmus Brito lib. 7. Philippid. :

Hinc faciunt reptare Catum, teetique sub illo
Suffodiunt murum.

Monachus Vallis Sarnaii in Hist. Alb. cap. 42 : *Machinam quandam parvam, quæ lingua vulgari Catus dicitur, faciebat duci ad suffodiendum murum.* Occurrit præterea apud eundem cap. 52. et 63. Matth. Paris ann. 1226. Jacobum de Vitriaco lib. 3. Hist. Oriental. pag. 1142. in Hist. Obsidionis Jadræns. ann. 1345. lib. 1. cap. 34. lib. 2. cap. 6. etc. Aimoinus lib. 3. Hist. ap. 71 : *Erant Carri vimineis cratibus talisque tecti ligneis, in quibus latentes milites fundamenta suffoderent murorum.* Propertius lib. 2. Gothie. cap. 19. : *Τῶν δὲ ἐξέ-
ευσεν ἐν τῷ ὀμαλῷ τὴν ἀπὸ τῶν ῥάβδων ἐπαχρεῖν
οὐκ; οὐτὼ γὰρ καλεῖν τὴν μηχανὴν νενομίσασαι
αὐτὴν.* Vide Portenarium in Felicit. Patavina l. 5. cap. 5. pag. 165.

CATTUS, Eodem significatu, apud Ottonem de sancto Blasio cap. 23. Jacobum de Vitriaco in Epist. de Captione Damiatæ, Joan. de Beka in Arnaldo 49. Episc. Tract. Suffridum Petri in Joan. Heinsberg. Episc. Leod. cap. 17. in Chronico Colmanensi pag. 51. 61. etc.

GATTA, apud Radevicum lib. 4. cap. 63. Vide in *Goza* [et *Gatta* 2.]

GATTUS, apud Conradum Uspersgens. : *fecit turrin ligneam erigi, et alia instrumenta, quæ Gattos, sive aliis nominibus nuncupant, præparari.* Occurrit etiam apud Ionachum Paduan. lib. 2. Chron. cap. 1. in Hist. Cortusior. lib. 7. cap. 7. in Chronico Pisanis pag. 853. tom. 3. Ughelli, apud Ottonem Morenam in Hist. Rer. Lausensium pag. 46. 47. 49. 54. 56. etc. [Sed *Catus* vel *Gattus* apud hunc Scriptorem non ad suffodiendum murum in imo, sed ad trajiciendam fossam, ipsumque murum desuper destruendum inserviebat, ut recte denotat Murator. tom. 6. col. 1035: in hunc locum : *Præterea Imperator Gatum maximum, cujus par nec similis unquam usus fuit, usque supra fossatum ipsius cari una cum alio minori Gato ducere fecit, fossatumque ipsius castris ex terra impleri præcepit... Gatum igitur via sic peracta sibi per medium fossatum ducere eum Teutonici ceperunt.* Col. 1041 : *Gatus quippe viam per medium fossatum faciens jam antea prope murum ipsius castris præcesserat; in ipso autem Gato quædam trabs ferrata, quam excellens appellabant, constabat, quam ipsi, cum infra ipsum Gatum fuerant foras plus de viginti brachiis projicientes, in murum ipsius castris mirabiliter feriebant, ac tandem tantum ferierant, quod de ipso muro plus de*

viginti brachiis in terra projecerant. Hinc merito concludit oculatissimus Editor Muratorius, non ad suffodiendum murum, sed potius ad ipsius pinnas sive loricas evertendas institutum fuisse Gattum, pluteumque, Gall. *Galerie*, potius quam vineam esse appellandum; enim vero, inquit, Vegetio lib. 1. *Plutei dicuntur qui ad similitudinem apsidis contextuntur e vimine, et ciliciis, vel coriis proteguntur: ternisque rotulis, quarum una in medio, duæ in capitibus apponuntur. In quacunque volneris aduolentur more carpenti, quos obsidentes applicant muris: eorumque munitione protecti, sagittis sive fundis, vel missilibus defensores omnes de propugnaculis civitatis exturbant, etc.* Quam belle hæc conveniant *Catto*, quem describit Cornelius Zantfliet in Chronico apud Marten. tom. 5. Collect. Ampliss. col. 389. ex ipsis illius Chronographi verbis patebit : *Interim, inquit, rem in desperato ponentes Leodini, quoddam instrumentum ligneum ex trabibus immensæ magnitudinis construunt, quod Cattum nuncupabant, substratis artificiose rotis ligneis ad diruendos muros Trajecti et oppidi Wick minare ceperunt.* His addo quæ referuntur in Breviario Hist. Pisanæ ad ann. 1171 : *Cumque diu pugnatum esset, illi se non valentes tenere, videntes murum a Gatto foratum, et a manganis turrim, iv. Nonas Decemb. se reddiderunt Pisanis.* Ex quibus tandem omnibus conficimus varios fuisse Gattos; alios quidem ad suffodiendos muros, quos solos attendit Cl. Cangius, et de quibus fusc Matth. Dogen Architect. Militar. pag. 488. et Milliet Dechaies Curs. Math. lib. 5. propos. 10. et 11. tom. 2. alios vero ad diruendos, quos hic post Muratorium attigimus.] Petrus Gerardus Patavin. lib. 7. de Ezelino tyranno pag. 78 : *Et posto ad ordine gran quantita di vettovaglie sopra carri, arma, Gatti, mangani, trabucchi, ponti, etc.* Chron. Petri IV. Reg. Arag. lib. 3. cap. 23 : *E faen far giny's en Valencia, e en Barcelona, e mantelets, et Gates per combattre.* Adde cap. 25. Vide *Murilegus*.

CATA, apud Guillelm. de Podio-Laur. cap. 30 : *Demum fuit consilium ædificare machinam ligneam, quam vocabant Catam, cum qua terram et aliqua pertraherent ad replenda fossata, quibus æquatis pugnam continuis inferrent, et effractis clausulis ligneis insilirent.* Hinc *Catafalco*, Italica machina illa quam *Chafaux* dicimus, quasi *chat faux*, ut observavimus ad Joinvillam, cum non *cata*, vel *catus* sit, sed speciem illius referat.

CHAT, nostris. Guillelmus Guiart in Philippo Augusto :

Dévant Boves fu l'ost de France,
Qui contre les Flamans eontance,
Li mineur pas ne soumeillent;
Un Chat bon et fort appareillent,
Tant eurent dessous et tant eurent,
Qu'une grant part du mur destravent.

Idem ann. 1205 :

Un Chat font sus le pont atraire,
Dont pieça mention reismes,
Qui fust de la roche meismes,
Li mineur desous se lancent,
Le fort mur à miner commencent,
Et font le Chat si aombrer,
Que rien ne les peut encombrer.

3. **CATUS**, Trutæ piscis species apud

Hibernos. Vide Giraldum in Topogr. Hibern. dist. 1. cap. 7.

* 4. **CATUS**. Assisia comit. Fuxi in Reg. S. Ludov. fol. 112. ex Chartoph. reg. : *Item pro bailivia Catorum in quolibet laboratore, sextarium frumenti.* Sed leg. videtur *Cavorum*. Vide supra *Carriginum* 2.

† **CATUX**, Sublimis. Papias MS.

* **CATZOLA**. Vide infra *Cazola*.

1. **CAVA**, Fossa, locus depressus, vallis, Italica, *Cava*, nostris *Cavée*, quasi *cavata*. Gloss. Lat. Græc. : *Cavum*, καὶ λον. Frontinus de Limitib. : *Certis locis vias, Cavas, itinerum, coronas.* Idem : *Quicquid viarum, riparum, Cavarnum, etc.* Et lib. 2. Strateg. cap. 2 : *Hannibal contra Marcellum pugnaturus, Cava et præruptas vias objecit.* Vetus Charta Cornutiana edita a Suarcesio : *Id est a Cava ureus qui mittitur ad Prætorium, etc.* Infra : *Quæ sepi descendit per regiam aut ad viam Cavam, sive ad torum, quæ redit usque ad arcum supradictum, etc.* Anonymus Salernitanus parte 7. Chron. : *Moxque locum ubi Flunicellus dicitur, misit, Caveque sunt ibidem antiquitus factæ, et est tutissimus locus.* [Chronicon. S. Martialis Lemovic. apud Stephanotium in Fragmentis Hist. MSS. tom. 2 : *Anno 1271. In festo S. Michaelis post Vesperas cecidit fulgur in cæmeterio nostro magnam Cavam faciens, etc.* Marten. tom. 3. Anecd. col. 17. ex Chronico Siciliae : *Et tennit eam obsessam annis fere duobus et dimidio, et finaliter obtinuit eam propter quandam quam fieri fecit Cavam per sub mœnia dictæ civitatis Neapolis, et ex ipsa Cava mœnia ipsa fuerunt diruta, per quæ diruta mœnia idem Rex Conradus intravit violenter.* Cava idem est hic quod *Cuniculi*, Gall. *Mines*, Hisp. *Mina*. Ibidem col. 29 : *Dicti Messanenses galeam dictorum trium Congregationum Gentium Panormi, quæ applicuerat usque ad Cavam mœninum, et ibi interfecerat multos Gallos illic inventos, rebellaverunt similiter contra dictum Regem Carolum.*] Charta Rogerii Comitis Siciliae pro Eccl. Pactensi apud Rocchum Pirrum : *Inde vero transit ad profundam et obscuram Cavam, scil. viam.* Vide tom. 2. pag. 500. et Ughellum tom. 6. pag. 269. [et infra vocem *Gaba*.] Sunt igitur *Cavæ*, κοιῶματα et χάσματα. Stephanus : *Κόρυς, τὰ κοιῶματα τῆς γῆς, καὶ πάντα τὰ σπήλαια ἐλεγον.*

* Cava nostris olim *Cavain*. Lit. remiss. ann. 1411. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 261 : *Le suppliant espia icellui Mahieu en un Cavain lez la mote des leux.* Monstrelet. 3. vol. ad ann. 1452. fol. 42. vº : *Les Picards trouverent un Cavain de chemin malaisé à descendre et les convint planer du long du chemin.* Ejusdem originis est vox *Cavatas*, *Cavus*, vulgo *Crenx*, trou. Charta Galteri d'Estronniel ann. 1308. in Reg. 72. ch. 309 : *D'ycelle terre.... renforcer les truns ou Cavatas, on li cours de l'yave a faiz faire ou pouro faire, sur le pointe de la terre, qui est darriere ledit molin.* Chaver vero, pro *Cavare*, Gall. *Crenser*, in Vit. SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 91. vº. col. 2. ubi de S. Maria Egypt. : *Adonc li lions commença à Chaver, et fist convenable fossé Chaver,* in Ch. ann. 1407. ex Tabular. S. Joan. Laudun. : *Nulz ne puet, ne ne doit aler Chaver, haver, faire pierres, ne autre quelque chose*

en une certaine quarriere. Chiever, in Gest. Ludov. Pii cap. 18. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 155 : *La goute d'iaue, qui chiet continuellement, Chieve la pierre dure.*

* Aliud vero sonat hæc eadem vox *Cavain*, in Lit. remiss. ann. 1456. ex Reg. 138. ch. 218 : *Lesquelz compaignons se assemblerent pour eulx esbatre, faire leurs Cavains et bouhours, ainsi que acoustumé est de faire parchacun an le jour des brundons.* Ubi de pugna ludiera aliisque ludis hac die peragi solitis sermo est; quod in vallibus peragerentur, forte *Cavains* nominantur.

† *CAVA*, Cella depressa, in qua vinum oleumve reconditur, Gall. *Cave*. Statuta Arelat. MSS. art. 180 : *Cave oley inquantentur quolibet anno. Quædam Cava seu volta lapidea*, apud Fantonum Hist. Avenion. pag. 164.

* Charta ann. 1300. in Chartul. Guil. abbat. S. Germ. Prat. fol. 250. rº. col. 1 : *Item grangiam et Cavam existentes extra muros dicti castri. Quæ sic Gallice redduntur in Ch. Blanchæ reg. Navar. ibid. fol. 248. vº. col. 2 : Item la grange et la quave, qui sont dehors les murs dudit chastel.* Testam. Audoyni card. Ostiens. ann. 1363. ex Cod. reg. 4223. fol. 138. vº : *Item lego conventui monialium S. Laurentii, infra civitatem Avenionensem, turrim et Cavam meas, quas feci edificari.* Adde Chartam ann. 1058. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 190. Unde *Encavage*, vetigal, quod pro doliis in *cavam* demittendis solvebatur. Stat. scabin. Maeriar. Mss : *Chacune queue doit cinq deniers, tant pour l'Encavage que pour l'asseage.*

CABA, pro *Cava*, apud Innocent. de Casis litterat. pag. 243.

CAVEA, Eadem notione, nostris *Cavée*. Will. Tyrius lib. 16. cap. 9 : *Transitague Cavea Roob, in plautiem pervenerunt.*

† 2. *CAVA*, *Vacua partu*, in Glossis Sangerman. MSS. num. 501.

* 3. *CAVA*. Libert. Villæfr. Petragor. ann. 1357. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 208. art. 32 : *De summata urnarum vel Cavarum unum denarium.* Sed legendum *Canarum*, ut cuique patet. Vide *Canna* 4.

* *CAVACATAL*, Equestris expeditio. Stat. Genuæ lib. 4. cap. 83. pag. 136. rº : *Vec cogantur homines dicti loci per dictum potestatem ire ad parlamentum ipsius potestatis, nisi quando parlamentum fuerit generale, quod fecerit pro exercitu vel Cavacatal.* Vide supra in *Caballus*.

CAVACEQUIA, Custos vinearum : vox Hispanica. Fori Oscenses Jacobi I. Regis Aragon. ann. 1247. fol. 34 : *Quicunque super furto arborum, fructus, aut uvarum a custode vinearum, seu Cavacequia a Concilio constituto fuerit accusatus, etc.* Vide *Cequia*.

* *CAVADENS*, an Ornamenti genus, aut *Dentiscalpium*, Gall. *Curedent*? Italis *Cavadenti* est *Dentiducus*. Bareleta serm. in Domin. Quinquag. : *Contra illos portantes barbas et Cavadentes.*

CAVADIA. Charta ann. 1317. in Probat. Hist. Monmorenc. pag. 342 : *Item nonnulla Cavadia, et quedam Corveia, cum emolu-*

mentis obvenientibus, etc. Sed legendum *Cavagia*. Vide in *Capitale* 5.

CAVAGIUM, Census capitis. Vide in *Capitale* 5.

* *CAVAGLONUS*, Idem quod mox *Cavagninus*. Stat. Perus. pag. 54 : *Siquis ceperit usque quatuor uvas, solvat solidos quinque, et ab inde supra usque ad Cavaglonum, faldatum, corbellatam, solvat pro banno solidos decem.* Vide supra *Burla* 1.

* *CAVAGNINUS*, *CAVAGNUS*, *Fiscina*, *corbis*, Gall. *Cabas*, *panier*. Stat. Vereel. lib. 6. pag. 145. rº : *Petrus textor de vicina S. Salvatoris debet dare in perpetuum quolibet anno.... Cavagninum unum ficuam, in festo S. Bartholomei, domino potestati Percellarum.* Stat. Genuæ lib. 4. cap. 42. pag. 106. vº : *Vetent hominibus sibi subditis ne faciant, nec fieri faciant corbes vel Cavagnos de virgis castaneorum.* Stat. Taurini ann. 1360. cap. 98. ex Cod. reg. 4622. A : *Omnes pisces recentes teneantur ipsi piscatores evacuare de suis Cavagnis et repositoriis.* Vide supra *Cabacetus*.

* *CAVAILLERIUS*, *CAVAILLERIUS*, *CAVALAGIUM*. Vide supra in *Caballus*.

* 1. *CAVALARIA*. Vide supra in *Caballaria* 1.

* 2. *CAVALARIA*, *CAVALLARIA*. Vide supra in *Caballus*.

* *CAVALARICIA*, *Caballi opera*. Vide supra in *Caballus*.

CAVALARII. Statuta antiqua Abbatie S. Petri Corbeiensis cap. 1 : *Matricularii 12. laici 30. ad 1. cameram, 6. sutores 3. Cavalarii 2. fullo unus.* Legendum opinor, *Cavatarii*, ex Gall. *Savetiers*, veteramentarii sutores. [* *Cavalarii* ed. Achier. in Cod. est *Cavalos*. Vide *Guerardum* post *Irminon*. pag. 307. et confer *Cavator*, 2. quomodo fortasse legendum est.]

† *CAVALATA*, *CAVALCADA*, *CAVALCARE*, *CAVALCATA*, etc. Vide in *Caballus*. Quas ex eodem fonte manantes voces hic paulo fusius explicamus, cæ necdum ad nos pervenerant, eum typis impressum est *Caballi* vocabulum, ubi omnia ejus derivata fuis- sent collocanda.

CHVALCATA. Vide *Hostis*.

* *CAVALCARE*. Vide supra in *Caballus*.

* *CAVALCARIA*, *CAVALCATA*, *Servitium militare cum equo*. Vide supra in *Caballus*.

* *CAVALCATIVUS*, *Ad equos pertitens*. Vide supra in *Caballus*.

† *CAVALCATOR*, *Equus*, Gall. *Cavalier*, Ital. *Cavalcatore* et *Cavalliere*. Chronicon Parmense ad ann. 1265. apud Murator. tom. 9. col. 780 : *Et ibi ceperunt ecec. Cavalcatores et m. pedites.* Occurrit rursus ibidem col. 800.

† *CAVALCATURA*, *Equitum turma*. Chron. Parmense ad ann. 1300. apud Murator. tom. 9. col. 842 : *Et veniebant ipsi Barones et Domine de Francia et de aliis longinquis partibus xl. et l. et pluribus Cavalcaturis.* Galli diceremus, *par compa- gnies de 40. et 50.*

† *CAVALCATUS*, *CAVALERICIUS*, *CAVALGADA*, *CAVALLAGIUM*. Vide in *Caballus*.

* *CAVALERIUS*, *CAVALGA*, *CAVALGADA*, *CAVALGATA*. Vide supra in *Caballus*.

* *CAVALHARIUM*, *CAVALHERIUM*. Vide supra in *Caballaria* 1.

* *CAVALLAGIUM*, *Præstatio ex avena pro unoquoque pari boum*. Vide supra in *Caballus*.

† *CAVALLAIRINUS*, *Prædium cavalcate seu servitio militari obnoxium*. Enumeratio jurium Comitum Biterr. in civitate Albiensi ann. 1252 : *Item de novo addit dictus Senescallus, et significat Celsitudini vestre, quod dominus Guillelmus quondam Episcopus Albiensis recognovit domino Rogerio tunc Vicecomiti Biterrensi se tenere ab ipso in feudum liberum omnes Cavallairinos, quos tenebat in Albigesio, et quod debebat ei jure facere talem recognitionem, quam faciebant Milites, quorum fuerunt; et recognovit, etc.* Vide *Caballaria*.

* *CAVALLAIRIVUM*. Vide supra in *Caballaria* 1.

† *CAVALLARIA*, ut *Cavallairinus*. Vide *Caballaria*.

* *CAVALLARIUS*. Vide supra in *Caballus*.

† 1. *CAVALLATICUM*, *Præstatio avenæ pro Caballis*. Vide *Caballacum*.

† 2. *CAVALLATICUM*, *Obligatio per- gendi in exercitum cum domino superiori*. Vide in *Caballus*.

* *CAVALLAYRAGIUS*. Vide supra in *Caballaria* 1.

† *CAVALLERIA*, ut *Cavallairinus*. Vide *Caballaria*, 1.

* *CAVALLERINUM*. Vide supra in *Caballaria* 1.

† *CAVALLERIUS*, *Equus*, Gall. *Chevalier*. Vide in *Caballus*.

† 1. *CAVALLETUS*, *Cantherius*, Gall. *Chevalet*, Massil. *Cavalet*. Hoc utuntur mercatores, ut merces suas venales exponant, ponderent vel metiantur pro vario mereimoniorum genere. Tabularium Comitatus Massil. : *Quantum ad bladum bar- chiarum, quod ipsi teneant Cavalletum per totam diem.* Vide *Cavillerius*.

* *Cheval-feust*, eadem notione, in Lit. ann. 1404. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 46. art. 5 : *Chascun apprentiz sera tenu paier pour Cheval-feust, dix solz Tournois.* Cujusmodi instrumentum plurimis artificibus in usu est, quod quatuor veluti pedibus sustineatur, sic dictum.

† 2. *CAVALLETUS*, *Equuleus*, seu *machina lignea caballo seu equo similis, cui imponebantur torquendi*, Gall. *Chevalet*. Chron. Parm. ad ann. 1253. apud Murator. tom. 9. col. 777 : *Omnes alii vero mortui extiterant in dictis carceribus propter gravia tormenta . . . nam quotidie ponebantur ad Cavalletos, et ad dextras in modum crucis pendentes.*

* Olim *Chevel-fust*. Sermo de S. Georgio in Cod. Ms. xiv. sæc. S. Vict. Par. : *Sain Georges fu mis premierement en un torment que l'en apele Cheval-fust.*

† *CAVALLICARE*, *Equitare, vehi ca- vallo*. Vide *Caballicare* in *Caballus*.

* *CAVALLICATURA*. Vide supra in *Caballus*.

† *CAVALLUS*, *Equus*. Informatione civitatis Massil. de passagio transmarino MS. Sangerman. : *Item si voluerit portar equos (in navi) portabit cxx. Cavallos.* Vid. *Caballus*.

CAVALLINA BESTIA, in Ordinatione curiæ Caroli Comitum Provincie ann. 1274 e MS. D. Brunet.

* **CAVALOR**. Vide supra *Caballaria* 1.

* **CAVAMEN**. Glossar. vct. ex Cod. reg. 7646 : *Cavamina, utriusque, bellocanta*. [*** bello cauta*. Glossar. ap. Maium tom. 7. pag. 555.]

† **CAVAMENTUM**, Ital. *Cavamento*, Fossio, *Actiocavandi*. Chron. Parm. ad ann. 1279 : *Mediolanenses cum toto suo posse equitaverunt apud flumen Addæ, volentes dictum flumen trahere de lecto, ne veniret Laudum; quum Potestas cum militia Parmæ fuit Landæ, dictus dominus Marchio cum suo exercitu, Cavamento dimisso, non bono modo recessit*.

CAUANA, Beda de Proposition. Arithmet. : *Et Canana, quæ habet in longitudine pedes 100. in latitudine pedes 64. dicat qui velit, quot cupas capere debet, etc.*

* **CAVANARE**, l. pro *Evanare*, Gall. *S'évanouir*, animi deliquia pati. Mirac. B. Anton. Ripol. tom. 6. Aug. pag. 540. col. 1 : *Propter quem dolorem stomachi aliquando Cavanabat in tantum, quod credebatur mori*.

† **CAVANEUS**, Locus depressus et paludosus. Charta Hugonis Abb. Corbeicensis ann. 1227. e Tabulario ejusdem Monasterii : *Habemus autem fossatum octo pedum inter terram et Cavanem, et est spatium quadraginta pedum inter dictum fossatum et Cavanem, sicut se comportat Cavanus, ita quod remanet ibi via competens itinerantibus... sed licebit hominibus de Corbeia ibi juncos et herbam solummodo colligere*.

* Nostris *Cavain*. Vide supra *Cava* 1.

CAUANNA, **CAUANNUS**, Noctua. Gloss. Ælfrici : *Strix vel Cauanna, vel noctua, vel ulula*. Ulc. Eucherius lib. 2. ad Salonium cap. 9 : *Sunt qui ululas putent aves esse nocturnas, ab ululatu vocis quem effecerunt, quas vulgo Cauannos dicunt*. Ex quibus emendandus videtur Aldhelmus de Virginitate cap. 28 : *Ungues ritu falconum, accipitruum, seu certe ad instar... Cauannorum utuntur*. Ubi perperam editum *Calvannorum*. Versus in Velum Chintilanis Regis, in *Analectis Mabillonii* tom. 1 :

Tristis perspicua sit cum perdiec Cavannus,

Junctaque cum corvo pulchra columba cubet.

Qui quidem versus editi olim a Pithæo lib. 4. Epigrammatum veterum sub nomine *Euceriæ*, *tavanus* male preferunt. Vocem retinent Gallo-Belgæ : noctuam enim vulgo *Cahuau* vocant; unde politiores *Chahuan* effinxerunt, et *Chouette*, Occitani *Chat*, [Armorici *Caouen* vel *Cawen*.] Nescio an omnibus arrideat viri docti conjectura, qui ejusmodi aves dictas scribit, quasi *Chats huans*. Itali quidam Scriptores, ut Cresconii Interpres, *Cauetta*, noctuam vocant. Ut porro Latini, vel certe inferioris ævi Scriptores, *Striges* et *Strigas*, veneficas et incantatrices appellarunt, ita etiam nostri *noctuas* vocarunt, seu vocabulo vulgari *Chouettes*, quod de nocte vagantur, et maleficia sua conficiant. Id enim sonant voces

CAOETUS et **CAOETA**, in Synodico Raphaelis Archiepiscopi Nicosiensis pro Græcis, edito cum Constitutionibus Nicosiensibus cap. 15 : *Item denuntiamus excommunicatos... omnes sortarios et sortarias, divinos et incantatrices, item omnes Caoetos et Caoetas, item omnes qui publice in domibus suis manent et sustinent*

ludum azardi. Eadem habentur infra in Constitutione recitata in Ecclesia Nicosiensi ann. 1251. At Concilium Nemosiense anni 1298. can. 4. præfert, *sortilegos, et divinos, Coavetos et Coavetas, etc.* quæ eadem sunt.

CABALLI, pro *Cauanni*, apud Papiam, Editum et MS. cui ita appellantur *Aves nocturnæ*, quæ et *ulule* dicuntur.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Chouen, bubo, oisel*. Hand scio an idem sonet vox *Casuesne*, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1 :

Noies soit chil en l'iaue d'Oise,

Ki pour Casuesne laist vendeoise.

Piscis genus videtur.

† **CAVANNARIA**, Prædium rusticum. Placitum Pontii Abb. inter Fragmenta Histor. Stephanotii MSS. tom. 7. pag. 348 : *In medio manso mediani eminan ordei et mediani vini, et in Cavannaria dimidium quartellum ordei*. Vide *Cabannaria*.

* Charta ann. 1132. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 380 : *Exceptis certis feudis et mansis in Cavannariis, quæ ab eis tenebantur*.

CAVARRETUS, [Minister aulicus inferior Castellano.] Vide *Gavarretus*.

** **CAVARZELLANI**. Vide Murator. Antiq. Ital. vol. 1. col. 507. A.

* **CAVASTRELLUS**, in Stat. Placent. lib. 5. fol. 55. vº. *Canastrellus* vel *Canastellus*. Vide in hac voce.

† **CAVATA**, a *Cavando*, sic dictus Catinus profundior, Gall. *Ecuelle*. S. Wilhelmi Consuetud. Hirsaug. lib. 1. cap. 15 : *Pro signo Cavatæ, pollicis summitatem in sinistre manus medium pone, etc.*

* **CAVATA**, Vetus ac detritus calceus, Gall. *Savate*. Gasp. de Soif mon. Valcel. in Compend. super gestis abb. ejusd. monast. : *Ego pro ea unam Cavatam non darem. Dicebat autem sotulare, qui pro sui vetustate et consumptione ita vulgariter appellari solet*. Unde nostris *Cavetier* et *Cavetonier*, pro *Savetier*. Vide infra *Sabaterius*.

† **CAVATA PELLIS**. Vide *Cordebisus* et *mox Cavator* 2

* **CAVATAGIUM**, Capitis census, idem quod *Cavaticum*. Charta ann. 1205. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 801 : *Concessi eisdem monachis passagium de Pontiveio, et tertiam partem vinagii, viarie et Cavatagii Venetis*. Vide *Capitale* 5.

CAVATICARII, Qui capitalem censum debent, quasi *Cavatgiarii*, ex Gall. *Chevaige*. Vide in *Capitale* 5. Polyptychus Ecclesiæ Floriacensis : *Cum fecerint corbadas in mense Martio, debent habere panem et lignum, si esse potest. Si ibi sunt Cavaticarii, debent Kl. Octobr. et 1. diem in banno, et ad tres audientias venire cum suis eulogiis*. Infra : *Isti sunt Cavaticarii S. Petri, Teboldus, Gundoldis defunctus, Einhardus, etc.*

† **CAVATICUM**, Capitis census. Codex Irminonis Abb. Sangerman. MS. fol. 19. recto : *Quos adquisivit Donnus noster Abbas, dicens eos esse servos S. Geruani, et faciens eis reddere Kavaticum. Hujus Gunfredi fuerunt filii duo et septem filæ; ex filiabus enim ejus accepit 1. Pletold. nomine Ermintrudem, qui suum Cavaticum similiter reddidit*. Et fol. 61. col. 2 : *Sunt in*

Nuviliaco mansi vestiti vi... solvunt ad hostem multones XII. de Cavatico sol. v. denar. III. Vide Capitale 5.

1. **CAVATOR**, [Sculptor, Graveur.] Vide *Cabidarius*.

† 2. **CAVATOR**. Coriarius, Gall. *Corroieur*. Vide locum in *Concreatores*.

† 1. **CAVATURA**, Cavitas, Gall. *Cavité*, *Creux*. Bern. de Breydenbach Itin. Hierosol. pag. 211 : *Ficulneam quandam grandem et pervetustam sub oculos habebamus, cujus truncus magnam præferebat Cavaturam*.

* Guido de Vigevano de Modo acquirendi et expugnandi T. S. Mss. cap. 2 : *Habeat (truncus) duas Cavaturas, scilicet unam ab una parte et aliam ab alia*.

* 2. **CAVATURA**, Actio cavandi, opera, quam in cavandis fossis dominorum exhibere subditi tenentur. Charta ann. 1250. in Chartul. Campan. fol. 338. vº. col. 2 : *Hoc excepto quod homines illius villæ prædictæ Cavaturam non facient fossatorum et fossata cavare ex debito nullatenus tenebuntur*.

* **CAUCAGIUM**, Tributum, quod pro calceis seu aggeribus reficiendis a prætereuntibus exigitur. Charta Innoc. PP. III. in Chartul. Campan. fol. 166. rº : *Sub interminatione anathematis prohibere curetis, ne a præfatis fratribus (militiæ Templi) veorum hominibus... passagium, vendam, pedagium, Cauçagium, seu aliam quamlibet consuetudinem exigere vel extorquere præsumant*.

CAUCARII, Testes obducti, falsi, in Decretis Hungaricis.

† **CAUCATRICES**, Crocodili. Jacobus de Vitriaco in Hist. Orientali apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 291 : *In hoc autem flumine (Nilo) vidimus quædam monstra quæ Crocodilli nuncupantur, Gallice autem Caucatrices, quæ hominibus et equis insidiantes, quidquid dentibus attingunt, devorant*.

CAUCATUS, Idem videtur quod *Caucus*. Isidorus lib. 14. cap. 25 : *Cyathi pondus 10. drachmis appenditur, qui etiam a quibusdam Caucatus dicitur*. Quidam Codd. habent *Conlacus*. [*** Areval. Cuatus*.] Legendum forte *Caucalus*, nam *καυκαλιον* pro vase potorio usurpant Apophthegmata Patrum cap. 7. Achmes, et Palladius in Hist. Lausiaca. Vide *Caucus*.

† **CAUCELLUS**, Vasculum. Vide in *Caucus* 2.

† **CAUCIA**. Vestigium animalis a calceus sic dictum. Statuta Arelat. MSS. art. 87 : *Roueria levatarum et Caucie et receptacula cyrogrillorum cumulentur*. Provincialibus *Caucigar*, Calcare. Vide *Causia*.

CAUCIARIUS. Vetus Notitia iudicati sub Carolo Magno apud Sammarthanos in Episcopis Massiliensibus : *Et ipse Episcopus jam scriptus ibidem aliud iudicium ostendit, qualiter per ordinationem Domni Karoli Majoris domus, Cauciaros suos missos exinde jussit ad ipsam Casam S. Victoris revestire; quo ita confecit, etc.* Videtur legendum *Causarii*, qui causas dijudicant. Vide in hac voce.

† **CAUCHI NUMMI**. Vide post *Caucus* 2.

† **CAUCINARIUS**, **CAUSINARIUS**, Qui facit calcem, Ital. *Calcinaio*, *Calcinare*, Gall. *Faiseur de chaux*. Statuta Massil. lib.

5. cap. 18: *Constituimus hoc presenti Capitulo, ne aliqua persona, Causinarius, vel alius quilibet, audeat de cetero, extirpare vel resecare soccas alicujus arboris fructiferae.* Lib. 6. cap. 47. *De calce non revendenda in MS. habetur, facientibus calcem Causinariis: quæ postrema vox desideratur in edito.*

† CAUSINARIA, Fornax calcaria, Gall. *Chaufour*. Instrum. anni 1312. ex Archivo S. Victoris Massil.: *Dedit botazarium et pasquetum in territorio de Camporcino, furnum sive Causinariam.*

* *Cauch* quippe, pro *Chaux*, nostri dixerunt, ut legere est in Chartis ann. 1446. et 1513. ex Tabul. Corb.

* CAUCIUM, *Calcia*, agger, via strata; nisi idem sit quod *Cavaneus*, Locus depressus et paludosus. Charta ann. 1311 in Reg. 48. Chartoph. reg. eh. 197: *Cum quibusdam pascuis, quæ idem dominus abbas (Bonæ combæ) et ejus monasterium habebant in Caucio, dicto de Rodes et de Salis.*

CAUCLEARII. Vide *Caculatores*.

† CAUCTIO, in Charta, quam exhibet Hickesius Dissertat. pag. 17. est pro *Cautio*. Vide in hac voce.

* CAUCULÆ, *Lixæ, aut servi militum*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646.

* CAUCULARE, CAUCULATIO. Vide mox *Calculus* 4.

CAUCULATORES, CAUCLEARII, COCLEARI, CAULARI, Circulatores, præstigiatores, qui pudicos ad libidinem defigant animos, in leg. 3. Cod. Th. de Malefie. (9, 16.) vel qui eauculis, seu poculis amatoriis, cibis, vel phylacteriis ita mentes quorundam inficiant, ut in insaniam versi a plerisque judicentur, dum proprias non sentiunt contumelias, ut est in Lege Wisigoth. lib. 3. tit. 4. § 13. in Addit. 2. Capit. cap. 18. et in Coneil. Parisiensi VI. lib. 2. cap. 2. *Qui mala et obnoxia uedicaumenta ad alienandos animos dant, in Constit. Sicul. tit. 41. § 1. Amatoria pocula porrigentes, tit. 42. § 3. Qui pro amore malefici sunt, in Pœnitentiali Halitgarrii Camerac. cap. 5. et qui per quedam maleficia et incantationes mentes hominum se immutare posse dicunt, id est, ut de odio in amorem, aut de amore in odium convertant.* Plautus in Truculento:

Si semel amoris poculum accepi mere,

Eaque intra peetus se penetravit potio, etc.

Adde quæ conguessit Jacobus Gotofredus ad leg. 3. de Malefie. Cod. Theod. Perperam enim Salmasius *Caculatores* existimavit eos esse, quos Galli *Joûeurs de Gobelets* appellant; *Guichelaers*, Belgæ dicunt, unde etiam voeis etymon accersit Lydius. [** Vide Grimm. Mythol. Germ. pag. 584. et Graffii Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 134. radice *Gaugal*.] De hac voce Eustath. Swartzius lib. 1. Analect. cap. 8. Capitulare Aquisgran. ann. 789. cap. 63. et Capitula Caroli Magni lib. 1. tit. 62: *Præcipimus ut nec Caculatores, et incantatores, nec tempestarii, vel obligatores fiant, et ubicunque sunt, vel emendentur vel damnentur.* Ita etiam Capitulare 1. Caroli Magni incerti anni cap. 40. Otfredo Evang. lib. 4. cap. 16. *Gongulares* dicuntur.

CACULATOR, Eadem notione. Monachus Gandensis in Historia Translationis Reli-

quiarum S. Landoaldi num. 18: *Denique procul Caculatores ac susurratores a se reuocent.* Ubi viri docti, *Caculatores*, verbum, garrulum et blateronem interpretantur, a Belgica voce *Kakelen*, garrere, blaterare. Sed, ni fallor, *Caculator*, hoc loco, idem est qui *Caculator*, præstigiator, quod ex iis, quæ præcedunt, elici potest. Adjunguntur enim *Caculatores* susurratoribus, seu Magis, qui *susurris* et carminibus magicis incantationes suas peragunt.

COCLEARI, idem etiam dieti in Capitulis Caroli M. lib. 1. cap. 21: *Ut Coclearii, malefici, incautatores, et incantatrices fieri non sinantur.* Ubi Capitulare Aquisgran. ann. 789. prioris Edit. cap. 18. habet *Cancellarii*, Baluziana vero *Coclearii* etiam præfert. [** Pertz. *Coclearii*, al. *colearii*, *coglearii*. Vide Gloss. Germ. apud Graffium loco supra laudato.]

† CAUCULE, *Lixæ, aut servi militum*. Sic in Glossario MS. Sangerman. n. 501. Legerem lubens: *Cauculi, Lixæ, aut servi, aut liti*, voces fere synonymæ, quæ famuluum indicant [** Leg. *lixæ aut servi militum*.] Vide *Calculus* 3. et *Cauculæ*.

† CAUCULOSI. Vide *Calculus* 2.

† 1. CAUCULUS juxta Macrum in Hierolexio Pædagogum designat. Penes Græcos, inquit, *καυχῦλος* infirmitatis species est, quæ solet pedes accipitris affligere. Quare fortassis metaphorice Pædagogum denotat, qui tormentum pedibus puerorum affert, dum eos libertate privat ad libitum spatiandi. Vide Glossar. mediæ Græcitat. in *καυχῦλος*, ubi tamen nullum est Pædagogi vestigium.

† 2. CAUCULUS, *Petra est, que in vesica fit; unde et nomen accepit, gignitur autem ex materia flegmatica.* Glossar. MS. Sangerman. num. 501. Legendum *Calculus*, [** ex Isidor. lib. 4. cap. 7. sect. 32.] ut et *Calculosi* pro *Cauculosi*, de quibus hæc leguntur in eodem Glossario:

† CAUCULOSI, *Hii sunt, quibus tumor in vesica et arostroma ptiriaris, id est, illi qui cum urinam faciunt velut fursures supernatant: stranguiria, id est, constructio urine, et discuria, id est, difficultas urinam faciendi, et emorrogia, id est, qui sanguinem per urinam faciunt.* Voces Græcæ fere omnes depravatæ. [** in cod. reg. 7644. ut ex Galen. ubi: ... *apostoma titiatis... supernatantur .. stranguiria i. e. constrictio... disuria.* fort. leg. *apostoma, urethritis.*]

3. CAUCULUS, Famulus, Anastas. Biblioth. de exilio S. Martini Pap. et Mart.: *Eadem nocte... tulerunt me de Palatio, reclusis omnibus, qui mecum in Palatio erant, et non nisi cum sex puerulis, et uno Canculo, eduxerunt nos ex urbe.* Vide *Caucus*, 1. et *Cacula*.

* 4. CAUCULUS, pro *Calculus*, Gall. *Calcul*, Computatio, æstimatio. Charta ann. 1359. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 219. col. 1: *Facto Canculo de summa totali, tangente provisionem gentium armorum ad denarios receptæ gabellæ salis, etc.* Hinc

* CAUCULARE, Computare, æstimare, in Charta ann. 1358. ibid. pag. 203. col. 1: *Fuerant in opinione, quod duo accedant apud Montepessulanum saniores de consilio ad videndum fieri portionem tangentem*

quamlibet universitatem, *Cauculandum et utiliore viam pro utilitate reipublicæ dictæ civitatis capiendum.* Et pag. 205. col. 2: *Cujus Cauculationem inde super hoc factam de modo exligendi ipsos (mutones auri).*

1. CAUCUS, *καυκος*, Græcis recentioribus, *amicus*, vel certe *famulus*! unde *Καυκίτζα*, *ancilla*, ut docemus in Gloss. med. Græcit.

2. CAUCUS. Papias: *Caucus, vasis genus.* Gloss. Græco-Lat.: *καυκος, Patera.* [Gloss. Basilie.: *καυκος, γάλατα.*] Leunclavius ad Glycam ait esse poculi genus, a sono, quem edit, effluente vino simul et aere, appellatum. Alii a *Concha* vocem effictam volunt. Trebellius Pollio in Claudio: *Item in Caucos et scyphos pondo undecim. Item in Caucos et scyphos et zuma pondo undecim.* Ubi quædam Editiones perperam *Caveos* præferunt. Hedilbertus Rex Cantiae Epist. ad S. Bonifacium Moguntin. Episc.: *Caucum argenteum intus deauratum pensantes libras 3.* Beda lib. 2. Hist. Eceles. cap. 16: *Tantum Rex idem utilitati suæ gentis consuluit, ut plerisque in locis, ubi fontes lucidos, juxta publicos viarum transitus conspexit, ibi refrigerium vianantium, erectis stipitibus et arcibus Caucos suspendi juberet.* Eadem habet Huntindon. lib. 2. pag. 316. *Cauci anactei*, in Hist. Episcop. Autissiod. cap. 20. tom. 1. Bibl. Labbei; *lignei*, apud S. Hieron. lib. 2. in Jovinianum, Marcell. Empir. cap. 25. *argentei*, apud Spartianum in Peseennio. Occurrit præterea apud Ennod. Epigram. 25. *Καυκίον* Græci dixerunt. Liber περὶ ἀντιδότων MS. ex Bibl. Reg. Cod. 673: *Ἐὰν δὲ τις ποιήσῃ Καυκίον ἐκ μυρικίνου ξύλλου, καὶ πείνῃ εἰς αὐτὸ, etc.* Ita Anna lib. 3. Alexiad. Scholiastes Theophrasti, et alii. *Καυκίον* etiam usurpat Myrepsus sect. 10. cap. 90. pro mensura liquidorum, quam *καυκία* vocat sect. 17. cap. 19. Vide Notas nostras ad eandem Alexiadem. Sed et pro cratere Lychnuchorum usurpat Ethelwlfus de Abbatib. Lindisfarn. n. 20:

Nam plures multi eupiebant pendere Caucos, Lampada quæ tribuant quadrata lumina templo.

CACHUS, pro *Caucus*, in Hist. Translation. S. Austremonii Episcopi Arvern.: *Ubi pro reverentia B. Martyris plurima reliquit insignia, scilicet Cachos crystallinos, et lapides pretiosos.*

CAUCELLUS, diminut. a *Caucus*, Vasculum. Regula Magistri cap. 27: *Bibere si voluerit, aquam non ab urceo uno haustu, sed ad calicis, aut galletæ, aut Caucelli bibat mensuram* [Hinc emendanda vox *Caneillus* superius relata, pro qua censeo legendum *Caucillus*.]

* Haud scio an non inde *Caucoire*, dictum sit festum patroni alicujus loci, quia poculis celebrari solet. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. eh. 72: *Comme au mois de Juing... il eust certaine feste, nommée Caucoire, en la paroisse de Templeue en doxemer ou pais de Tournes, et eulx estant à ladite Caucoire ou feste, etc.*

CAUCHI NUMMI, *καυκίαι*, a Græcis Byzantinis appellati ii, qui paululum erant concavi, atque adeo *Cauci* formam quodammodo referebant, ejusmodi passim videre est in gazophylaciis apud carum rerum

studiosos. Horum meminit Novella Justiniani 105. cap. 2. Aberrant enim toto cœlo Haloander et Meursius, qui ita dietos putarunt, quod cauci seu poculi imagine signati essent. Vide *Scyphatus*.

¶ 1. **CAUDA**, Finis, terminus, Gall. *Bout*, interdum etiam *Queue* de rebus plurimis vel ab animalibus distinctis: quarum extremam partem *Queue* appellamus. Charta Radulfi de Claromonte ann. 1224. in Tabul. Corbeiensi: *Fossatum quoque suum et vinarium usque ad Caudam maresci versus Aubexisier dictus Advocatus quiete possidebit. Cauda stagni* in Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 23.

¶ **CAUDA VESTIMENTI**, Fimbria seu ima pars vestimenti, quæ ad terram trahitur, ut habet Synodus Limensis ann. 1582. *Caudam in vestimentis habere prohibentur Clerici et Religiosi*, in Statutis Ecclesiæ Audegav. apud Martenium tom. 4. Anecd. col. 528. Vide Concil. Hispan. tom. 4. pag. 216. et pag. 614.

2. **CAUDA**, Famulitium, obsequium: nos vulgo dicimus, *Une queue de valets*. Vita Amedei Rossilionei Episc. Valentini: *Caudam famulorum inutilem, et omnem poupositatem a se abiciens*. [Statuta Ecclesiæ Audegav. ann. 1425. apud Edm. Marten. tom. 4. Anecd. col. 528. B: *Ne quis Religiosus, Presbyter, aut alius Ecclesiasticus et sæcularis in Cauda et alia domo mulierem suspectam seu focariam tenere seu habere præsumat*.]

CAUDÆ ANNONARUM. Vide *Terreata*.

CAUDÆ CHARTARUM, Pergameni pars reseata, cui bullæ eereæ ac sigilla aptantur. Ioan. Hoscemius in Adolpho a Marka Episcopo Leod. eap. 17: *Cum crine quodam liquore peruncto sigillum inter eeram secabat, et chartam, et tunc Caudæ Litteræ sigilli partes applicans, ab una parte liquescentes gniculo rejuugebat*. Vitæ Abbatum S. Albani: *Apposita Cauda et cera sigillavit illud*. Et ante: *Chartas adulterius et ad voluntatem suam conscriptas et Caudatas apposita eera calefacta... sub manica sigillabat*. [Vide Spicileg. Acher. tom. 10. pag. 309.][** Charta ann. 1157. num. 297. ap. Schoepflin. in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 246: *Ne autem quis temerarius hanc kartam proterva cogitatione præsumat mutare vel violare, sigilli nostri impressione et quibusdam Caudatis Litteris eam adsignavimus summmitatibus earum, et sumuotenus ceruitur, obmutilatis, reservandam utrisque partibus*. Eadem in alia charta ann. 1159. ibid. num. 300. pag. 248.]

CAUDA VINI, Vas vinarium, *Queue* de vin. [Charta Guill. de Melloto Domini S. Prisci prope Autissiod. . *Noverint universi, quod carissimus pater meus... dedit in perpetuam elemosynam Sanctimonialibus de Arsenone quolibet anno novem bicheta frumenti et unam Caudam vini, etc.*] Computum Thesauri a 1. Jan. 1312: *Richardus de Trehemino Lombardus pro 16. sextariis cum imidio de garnachia captis ab eo per Nicotum de Cabour Scancionem Regis pro reimlenda quadam Cauda vini de garnachia, uæ erat Parisiis, etc.* Consuetudo Claromontensis art. 232: *Et fant trois muids de in pour un tonneau, qui se nomme communément Demy-queue*. Vide Burgundica erardi pag. 535. [et Anecdota Martenii

tom. 3. col. 1304. Oecurrit in Spicilegio Fontanell. MS. pag. 405. in Litteris Officialis Paris. ann. 1324. e Chartulario Parthenonis Montis Martyrum, in Tabulario Calensi pag. 315. inter Instrum. Historiæ Meld. tom. 2. pag. 236. 237. etc.]

CAUDA RETORNATIVA, SORICINA. Ita pulsum quemdam appellant Medici. Magister Egidius Corboliensis de Pulsibus:

Cauda retornativa primo mollescit in ictum, In reliquo languet, fit tertia motio lenis, Indicio sensus se quarta magis manifestat, etc.

Ubi Gentilis de Fulgineo: *Est igitur pulsus Cauda retornativa, quasi ab occultis, et quasi ab insensibilibus percussioneibus incipiens paulatim graduati transte secundum ordinatum modum uajorando procedit de minimis ad parvas, de parvis ad aliquantulum apertas, et de aliquantulum apertis ad magis manifestas, et ita continuatim et ordinatim procedit, quousque se recipiat in fortes motiones*. Dicitur autem hic pulsus Cauda retornativa, Cauda soricina: quia sicut Cauda soricis in finali extremitate, quæ ab animali corpore remotior est, incipit a nimia gracilitate, et continuatim procedit secundum grossitudinem et uajoritatem corpulentiae, quousque attingat corpus animalis; sic et iste pulsus ratione similitudinis uajorando procedit paulatim de debilibus ad minus debiles, et de minus debilibus ad aliquantulum fortes, de fortibus ad fortiores percussiones.

* 3. **CAUDA**, Fascia a mitra pendens, vulgo *Fanon*. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item uiam mitram, cum frixio et Caudis contextis de perlis*.

* 4. **CAUDA**, Capulus, Gall. *Poignée*. Charta ann. 1390. in Reg. 141. Chartoph. reg. eh. 33: *Quod idem domiuus vicecomes nobilem Bernardum de Sancta Genia... cum quodam gladio atrociter vulneraverat, et cum Cauda dicti gladii tres costas sui lateris fregerat*.

* 5. **CAUDA**, Cuspis. Privileg. euriæ Rem. fol. 2. rº: *Baenlo pastoralis in manu, a parte cuspidis, sive Caudæ tenens illum, etc.*

* 6. **CAUDA**, Fibula. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1402: *Datum pro plumbio ad opus de le clerevoye... liij. lib. ix. sol. vj. den. pro carbone ad illud opus tres fasciculos, xxj. sol. Item pro tribus Caudis ad hoc necessariis, xvij. sol.*

* 7. **CAUDA**, Tergum. Chron. Petri Azar. ad ann. 1337. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 315: *Alii pedites recentes ulterius procedebant; et se reperientes ad Caudam inimicorum cœperunt eos viriliter expugnare*.

* 8. **CAUDA**, Laqueus, filum Chartæ appensum. Lib. euriæ Rem. ann. 1463: *Sigillo præfati SS. in Christo patris D. Eugenii plumbio cum Cauda serieu rubri coloris sigillata, etc.* Oecurrit passim.

* **DE CAUDA PIRI PAGARE**, Trita loquendi formula, Creditorem per diverticula ludificari. Privileg. euriæ Rem. fol. 2. vº: *Thomus de Bellomanso retraxit quod potuit ab eisdem (usurpatoribus;) sed... eum de Cauda piri pagantes, etc.*

** Reinard. Vulpes lib. 2. vers. 567:

Ut video regi non auxiliaberis ultro

Cauda Piri semper respicit unde venit.

Perdere rem pravi maluit quam vendere honeste;

Dantibus invitis gratia resque perit.

* **PER CAUDAM ASINUM TENERE**, Proverbialis itidem formula, qua rem suam cuique agendam esse, non committendam alteri significatur, in iisdem Privileg. fol. 12. vº: *Mittat manum ad aratrum, ne eadat; mittat etiam manum ad fabricam, si velit habere pecuniam; et recolat de proverbio rustici dicentis: Cujus est asinus, teneat illum per Caudam. A qui est l'asne, si le tiennent par la queue, apud Cotgravium*.

* **A Cauda**, Pars extrema ejusvis rei, originem habet vox Gallia *Cauduns*, qua animalium partes extremæ, seu etiam intestina designantur, in Reg. Corb. 13. sign. Habacuc ad ann. 1511. fol. 111: *Fut baillié et livré à Jennet Dupreer, dit Pauchet, les Cauduns de la boucherie de l'église,.... à la charge que autant de Cauduns ou harnas de montons qu'il faudra pour le chaubre de monsieur, on n'en paiera que viij. den.* Infra ad ann. 1513. fol. 205. vº: *Les Cauduns ou trippes, etc.* Chaudun, in Stat. ann. 1320. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 585. art. 19: *Nuls ne nulle ne peut rendre boyaux, ne Chaudun de nulle beste sur les pierres aux poissonniers*. [** Vide *Calduna*.]

* **Haud seio an ab eodem fonte derivanda sit vox Caudestrepe**, pro vulgari *Chiendent*, gramen, apud Guignevil. in Peregr. hum. gen. MS. ubi Pigritia sic loquitur:

Je sui chelle, qui sans founir,
Fais ès gardins cardons venir,
Ronsches et orties lever,
Et Caudestrepes sans semer.

* **CAUDAMELEYA**, a Gall. *Chaudemellée*. Rixa, quæ improvise facto committitur Lit. remiss. ann. 1333. in Reg. 66. Chartoph. reg. eh. 1310: *Ubi vero a casu, quod in jure vocatur rixa, et in vulgari Gallico Caudameleya, nullus tenetur, etc.* Vide supra *Calidameya*.

* **CAUDARE**, f. pro *Cansare*, Rem alicui suam facere et ut propriam dare. Vide *Causa* 2. Charta ann. 1231. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 26: *Nos itaque Jacobus rex (Aragoium) per nos et successores nostros recipiens hanc donationem civitatis Urgelli a vobis illustri infanti, douannus, concedimus et Candamus vobis ad habendum.... totum regnum Majoricarum*. [** Pro Cautum facere, cavere. Lusitan. *Cavidar*.]

* **CAUDARUSIUM**. Glossar. medie. Ms. Sim. Januens. ex Cod. reg. 6959: *Spelta, genus frumenti, quod quidam allieam dicunt, quidam Candarusim*.

¶ **CAUDATARIUS**, Gerulus syrmatidis seu caudæ vestis talaris, Gall. *Porte-queue*. Translatio S. Antonini tom. 1. SS. Maii pag. 768: *Acta fuerunt... presentibus ibidem Rever. Domino Ludovico de Natis de Bibiena, Clerico Arietinae diocesis, Caudatario*.

* **CAUDATIO**, Vestimenti traetus, *cauda*. Petrus Cantor in Summa MS. lib. 2. cap. 4: *Simile dicimus de omnibus, qui faciunt incisiones vestium et Caudationes, quorum opera nihil prosunt humane vitæ*. Vide in *Cauda* 1.

* **CAUDATREMULA**, CAUDETREMULA, Avis species, motaeilla, Gall. *Hoehequeue*. Mirae. S. Jacobi tom. 6. Jul. pag. 61. col. 2: *Insuper totum corpus ejus paralyti exagitabatur et contremebat ad similitudinem*

avis, quæ *Caudatremula* nuncupatur. Dialog. creatur. dial. 65 : *Caudetremula dicitur ab effectu, quia caudam in tremore semper habet.*

CAUDATUS. Jacobus de Vitriaco Hist. Occid. cap. 7 : *Pro diversitate regionum mutuo dissidentes... opprobria impudenter proferebant, Anglicos potatores et Caudatos affirmantes, etc.* Ita apud Matthæum Paris ann. 1250. Anglos ut *Caudatos* non semel perstringit Robertus Comes Atrehat. : *Nunc bene mundatur magnificorum exercitus Francorum a Caudatis.* Et infra : *O timidorum Caudatorum formidolositas, quam beatus, quam mundus præsens foret exercitus, si a caudis purgaretur et Caudatis!* At unde *Caudati* per contumeliam sugillati a nostris Augli, non omnino constat. Fuit cum existimarem ita perstrictos, propter *Caudas* calceorum, quibus ii præ cæteris nationibus delectabantur : sed hæc modo non omnino mens aridet. Quid si ut nitidulos et comptos sugillarint? Certe etiamnum *Coti*, id est, *Esconé*, Occitani comptum appellant, ut auctor est Goudelinus : sed potius videntur *Caudati* appellati voce tunc recepta, qua timidos et pusillanimes appellabant. *Couards* enim, Italis *Codardi*, timidi vulgo indigitantur. Le Roman de Garin MS :

Mian anciant Coart home n'i a

Pour son Seigneur, quant bien on l'amera :

Le Roman d'Alexandres MS :

Li Couart s'espoient, et gnerpissent estal.

Quam quidem sententiam firmare videntur hæc Matthæi Parisii verba : *O timidorum Caudatorum formidolositas! Caudatos* autem dicebant, quibus ablata erat cauda. Gloss. Lat. Gall. *Caudatus*, *Quoez*, seu de equis, seu de canibus vox hæc intelligatur. Auctor Queroli : *Et in laqueos non incidissem, si monita curti servassem canis.* Monastieum Anglie. tom. 1. pag. 818 : *Si ipse aliquos inveniret equites, in instanti equos decaudaret; si vero pedites, personas male tractaret.* Hispanis *Derabbado*, est animal cauda privatum. Vide *Curtare*, et Octavium Ferrarium in *Codardo*. Sed alio videtur, ni fallor, repexisse Joan. Molinetus Valentianensis, qui vixit anno 1477. pag. 117 :

Ce Cat nonne vient de Calais,

Sa mere fut Cathan la Bleue,

C'est du lignage des Angluis,

Car il porte tres-longue queue.

* A *couard* dixerunt *Couarder*, pro Ignave se gerere, in Hist. Joan. IV. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col. 323 :

Tantost ot ses gens ordonnez

Et par bataille divisez.

Aux sus dit, Prenez l'avantgarde,

Gardez que nul ne se Couarde.

Couardement, Timide, verecunde, in Cant. 11. tom. 2. Cantilen. reg. Navar. pag. 25 :

Mais ja dame ne saura man penser,

Nus qui soit nés, fors vous eni je le dis

Couardement, à pauours, à duntance.

Coullier apud Cenomanenses, idem quod aliis *Couard*, ignavus. Lit. remiss. ann. 1457. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 174 : *Alez-vous-en Coulliers, qui est à dire couars, etc.* Vide infra *Ecors*.

* Alia vero est ejusdem vocis significatio in Recogn. feud. dom. de Veteri-ponte ann. 1366 : *Les hommes, que l'en appelle les Couarz.* Ubi designantur certi homines censui obnoxii.

CAUDAX, *Stipes, asinus, plumbeus.* Papias. [Terentiana sunt in Heautontim. 5. 1. 4 : *In me quidvis harum rerum convenit, Quæ sunt dicta in stultum, Caudex, stipes, asinus, plumbeus.* Hincque patet non *Caudax*, sed *Caudex* esse legendum. Apud ipsum Papiam MS. habetur : *Caudex, Petra* ubi *Petra*, si bene conjecto, etiam de stupido intelligitur.] [* f. *Cantes.*]

* **CAUDEA.** Glossar. vet. ex Cod. reg. 7646 : *Caudeam, junceam, quod juncea caudæ emergat : dicitur et scirpum et tibun.* [* Placid. in cod. reg. 7644. pro tibun habet cibum. ap. Maium. tom. 6. pag. 557. *scirpus et cybis.* Vide Festum in *Caudeca*, ibique interpretes.]

CAUDELUM, **CAUDELARIUM.** Charta ann. 1185. pro juribus Pontis Avenionensis : *De singulis porcis singulos obolos, et de omnibus pariter Caudelariis presentibus et futuris, qui in civitate Avenionensi morantur, antiquum et consuetum Caudelum sine contradictione habeant. De fructibus vero, et lignis, et piscibus, qui per pontem trans-eunt, similiter antiqua servetur in Caudelo consuetudo.* [Conjicit Bollandi Continuator tom. 2. SS. Aprilis pag. 262. *Caudelum* idem esse ac *Catelum* seu *Catallum*, esseque tributum solvendum ex quacumque re mobili, animata, seu inanimata. Verisimilitudine non caret hæc conjectura.]

* **CAUDERA**, Aenum, vas majus ex ære *caldario* seu fusili confectum, quod *Caudrelach* et *Caudrelas* appellatur in Charta Margar. comit. Fland. ann. 1274. ex Chartul. 1. Fland. Cam. Comput. Insul. ch. 264 : *Nous avons donnei à loial cense... no tonlin de la blaverie, des dras,.... dou Caudrelach, etc.* Et in Ch. pedag. de Doing ann. 1348. ex Chartul. 21. Corb. fol. 347 : *Viez Caudrelas, le poise doit iij. ob. et le noeuf ij. den.* Bulla Innoc. III. PP. ann. 1200. inter Probat. tom. 1. Hist. Burgund. pag. 91. col. 2 : *Ex dono W. Matiseonensis comitis... saccum salis singulis hebdomadis cum Caudera sua bullit.* Vide in *Caldaria*. Hinc

* **CAUDERARIUS**, Ærarius faber, Gall. *Chauderonnier*; *Caudrelier*, in Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1526 : *A Nicolas Caudrelier pour une caudiere, etc.* Marchant de *Chaudrelas*, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 192 : *Mahieu Broiart marchand de Chaudrelas, demourant à Amiens, se efforce de vendre un serans à serancier lin, et une paire de chandeliers de cuire. Chaudrelier*, in aliis ann. 1365. ex Reg. 98. ch. 671. Stat. Montis-reg. pag. 267 : *Statutum est quod D. aicarius teneatur infra unum in usum postquam juraverit, facere jurare omnes Cauderarios, quod non vendant libram ferri fabricati seu laborati in vasis æreis, payrolis, cauderis,.... ultra solidos duos Astenses.* Vide supra *Caldarius*.

¶ **CAUDERIA**, Cortina, Caldarium, Gall. *Chaudiere*. Locus est in *Assatures*. Vide *Caldaria*.

* **CAUDERIA**, ut supra *Caudera*. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Requisitus quæ pignora abstulerant eis, dixit quod tres copas et unam Cauderiam.* Inventar. ann. 1476. ex Tahul. Flamar. : *Item plus duas Cauderias magnas cupri.* *Cauderon* et

Cauderette, nostris. Stat. ann. 1408. tom. 9. Ordinat. reg. Frane. pag. 314. art. 1 : *Aucun dudit mestier (de chauderonnerie) ne face Cauderons, Cauderettes, ou pos d'arain de vielle estoffe sans reffondre.* *Cauderon* vero inter pisces regios recensetur, in Ch. ann. 1324. ex Lib. alho domus publ. Abbavil. fol. 140. vº. : *Saumon, esturgeon, Cauderon, et tous autres roiaux poissons, etc.* Vide infra *Cavedus*.

* **CAUDETREMULA.** Vide supra *Caudatremula*.

¶ **CAUDEX.** Vide *Caudax*.

CAUDICA, **CAUDICARIA**, **CAUDICARIUM.** Papias : *Caudicaria, navis sonora.* Idem : *Caudicæ, Naviculæ dictæ, quæ 4. usque ad 10. capiunt homines.* [Glossar. MS. Sangerman. num. 501 : *Caudice, Annice naves ex uno ligno cavate facte, et inde Caudice, quæ a quatuor usque ad decem homines capiunt.*] [* ex Isidor. Origin. lib. 19. cap. 1. sect. 27.] Vide Festum, Nonium, et Senecam de Brevit. vitæ cap. 13. Hinc

CAUDICARIUM, **Navicularium**, in Cod. Theod. (14, 3, 2. 4, 9. 15, 1.) et apud Gruter. 462. 1. qui

CODICARIUM, in aliis Inscriptionibus apud eundem pag. 440. 3. et 1086. 6.

¶ **CAUDICÆ.** Glossar. MS. Sangerman. n. 501 : *Litorariæ, Annicæ aves sunt, qui alio nomine Strabarie sive Caudice dicuntur; f. eadem sunt quæ Motacillæ, Gall. Hoche-queues.* [* Vide supra *Caudatremula*.] [* Vide *Caudica* et pro *aves lege naves*.]

CAUDIFICARE, Caudam researe. Cleodouins Constantinopolit. Grammat. de Partib. oration. in Præfat. : *Luxuriosos tunc sermones, doctiloqua serie corrigentis extende, curta, Caudifica, ut ad tuum arbitrium cuncta videantur tractata, relecta, digesta.*

¶ **CAUDINUM**, f. *Caudetum* vel *Codetum*, Locus *caudicibus*, truncis et vepribus plenus. Præceptum Caroli Mag. ann. 773. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 37. et 38 : *Donamus etiam ad præfatum locum (S. Martini Turon.) vallum illam, quæ vocatur Camonia, cum salto et Caudino vel usque Judalanias, cum montibus et alpibus, etc.*

* Perperam pro *Gaudinum* vel *Gaudinus*, nemus, silva, idem quod *Gualdus*. Vide in hac voce.

* **CAUDISONA VIPERA**, Cujus cauda sonum edit, serpentis genus, vulgo *Serpent à sonnette*, apud Edoard. Tysson. de Anatomia ejusdem.

1. **CAVEA**, Theca, nostris *Cage* : quippe a *cavis* theatralibus quibus includebantur feræ, dum emitterentur, de quibus lex 2. Cod. Theod. de Venat. ferar. (15, 11.) *Caveæ* dictæ illæ portatiles, in quibus aves includimus, deinde quævis thecæ ac capsæ Fragmentum Petronii : *Super limen autem Cavea pendebat aurea, in qua Pica varia intrantes salutabat.* Hinc *Cavea* pro quavis theca. Ekeardus Junior de Casibus. S. Galli cap. 1 : *Fit de auro Petri, Cavea Evangelii, fit calix, fit capsula, etc.* Et infra de capsula S. Pelagii : *Cavea inclusam... nave terraque eam tibi mittam.* Ekeardus Minimus de Vita Notkeri cap. 11 : *Quic ergo? de auro Petri, calix fit, capsula fit Cavea Evangelii, omnia preciosissimis gem*

uis ornata. [An eadem notione in MS. Codice Irimonis Abbat. Sangerman. fol. 112. verso col. 2 (Br. 22. sect. 79. bis.) : *Frudinus servus... solvit pullos III. ova xv. facit vactam, et portat Caveas ad Monasterium. Monasterium SS. Mart. Crispini et Crispiniani in Cavea Suessionensi, Gall. S. Crispin en Chaye, ab iisdem Caveis theatralibus nuncupatur, ut recte probat Hadr. Valesius in sua Galliarum Notitia pag. 58.]*

¶ 2. **CAVEA**, Cella vinaria, Gall. *Cave*. Charta Decani et Capituli Autissiod. ann. 1297 : *Regnaudus Mercetius recognovit se recepisse a Vener. viris Decano et Capitulo Autissiod. quandam domum sitam in parochia S. Renoberti Autissiod. ... cum cellario, Caveis, pressorio munito aiguillis, hostio, ad pressorandum et tribus cupis et aliis appendiciis.*

3. **CAVEA**, Locus depressus. Vide *Cava*.
* 4. **CAVEA**, Machinae bellicae species, quam in expugnandis oppidis adhibebant. Annal. Placent. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 903 : *Interea miranda quadam mechanica composuisse scalas, balistras, catapultas, testudines, Caveas tres ac decem : sed in his similibus machinamentis nihil urbi nocuisse.* Vide supra *Cagasuptus*.

¶ **CAVEARE**, Perforare, Gloss. MS. Sangerman. num. 501. Est pro *Cavare*. [*** Cavabit, perforabit, in cod. reg. 7644.*] *Caveatae naves* pro *Cavatae*, ut opinor, in Chronico parvo Ferrariensi, apud Murator. tom. 8. col. 383.

* **CAVEDALIS**, Cavus, ut opinor, Gall. *Profond*. Stat. Mutin. rubr. 51. pag. 10. vº. : *Quod nullus audeat mittere seu ducere aquam canal. Scultenunæ de abissa Cavedale in sdugarium Minudariæ.*

¶ **CAVEDELLUS**, Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1271. apud Murator. tom. 8. col. 1133 : *Fuit magna Caristia de rebus victualibus, ita quod vendebatur... libra grossa olei olive duos solidos imperiales, et XIV. fici sicce 1. rexanum, et IV. Cavedellos de aliis ulnas v. 1. rexanum, et XIV. amigdalæ cum gussis 1. rexanum, et omnia alia victualia fuerunt in maxima caristia.* An ficorum fiscella, Gall. *Cabas*?

* Vide supra *Cavagninus*.

* **CAVEDUS**, Piscis species, Ital. *Cavedine*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 79. vº. : *Item ounes Cavedos, barbiolos et agolatos de duabus libris et ab inde supra, pro qualibet libra vj. den.* Vide supra in *Cauderia*.

¶ **CAVEFACERE**, Cavare, efforare, apud Fortunatum :

Per tribulos gradiens spinæ Cavefecit acumen.

¶ **CAVEL**. Vide *Cavellus*.

¶ **CAVELATIO**, pro *Cavillatio*, in Instrumento anni 1369. apud Th. Madox Formul. Anglic. pag. 13 : *Absque fraude, fictione seu Cavellatione, etc.*

CAVELICIUM, Capitis census. Vide *Capitale* 5.

CAVELLUS. Statutum Alexandri II. Regis Scotiae cap. 15. quod est de forisfactis levandis ab illis qui remanent ab exercitu Regis. § 5. De Cavellis vero, ubi Rex et Comes (de Fife) partiuntur, Rex et Comes habent unam medietatem forisfacti ab exercitu, et Thanus aliam medietatem. Vide *Cavil* [et *Cut* : quibus in vocibus *Cavel*, *Cavellus* et

Cavil est vel capitis census vel aliud tributum genus nobis non satis notum.]

CAVENA, [* **CAVENARIA**, Perperam pro *Caueva* et *Canevaria*, in Regula S. Cæsar. inter Acta SS. tom. 1. Jan. pag. 732. col. 2.] Vide *Canava* 1.

¶ **CAVENARIA**. Vide *Cabannaria*.

¶ **CAVEOLA**, ζωγρεῖον. Gloss. Lat. Græc. ζωγρεῖον est vivarium, ferarum spelunca.

¶ **CAVERCINI**, Italici mercatores propter usuram famosi. Epistola MS. Fratris Johannis Ordinis Minorum ad Aleidem Ducissam Brabantie : *Cavercini et quicumque alii usurarii, falso de nomine Christiano gloriantes ... severius sunt tractandi.* Vide *Caorcini*.

* 1. **CAVERIA**, f. Monetæ genus. Charta Sancii reg. Navar. pro hominibus de Larraga æra 1246. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 68 : *Donent ad ricominem, qui tenuerit honorem per manum meam, ad rationem de viginti Caverias.*

* 2. **CAVERIA**, Via operta vigiliis lustrandis comparata. Lit. remiss. ann. 1372. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 180 : *Plures domus et ædificia propinqua et contigua ipsius villæ (de Serignano) muris, fuerunt destructæ et dirutæ, pro ibidem faciundo et habendo cosserias sive Caverias latitudinis duodecim palmorum, per quas die et nocte posset haberi transitus eques et pedes, pro faciendis excubiis et advertendo ad custodiam dictæ villæ.*

* 3. **CAVERIA**, Locus depressus, cella vinaria, taberna. Stat. Balneol. ann. 1344 : *Item quod nullus, cujuscunque conditionis existat, sit ausus ludere ad taxillos de nocte in Caveriis seu tabernis cum lumine.* Vide supra *Cava* 1.

* **CAVERIATA**, Cantherius, ut videtur, Gall. *Chevron*; *Caveron*, in Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann. 1509. fol. 8. rº. : *Les religieux leur seront tenus seulement livrer tout le bos de l'estrayure et Caverons d'icelle maison.* Stat. Placent. lib. 4. fol. 47. rº. : *Nullus dimittat, postquam fuerit denunciatus, trabes, vel Caveriatas, seu anedos, vel aliquod lignamen desuper pontem Arbarolæ, etc.* Vide supra *Cabiro*.

CAVERNAMEN, Pranga, apud Ælfricum cap. de Navibus. [*** Germ. infer. Pram*, Navis fluvialis. Vide Statut. Lubec. ann. 1240. art. 42. Glossar. in Cod. reg. 7644 : *Cavernæ proprie latera navis dicuntur.* Vide Serv. ad Æneid. lib. 2. vers. 19.]

¶ **CAVERNARE**, Quasi cavernam facere, perforare, *Cavernare fistulam*, apud Cælium Aurelium lib. 4. tardarum Pass. cap. 2. Hoc verbo etiamnum utuntur Itali.

¶ **CAVERNATIM**, Ad instar cavernæ. Sidonius lib. 5. Epist. 4 : *Aqua scabris paucibus Cavernatim ructata.*

* **CAVERNOSUS**, Cavus, Gall. *Creux*. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 684 : *Quum autem retrocedendo pervenimus ad hortum Jaconi Gualterii, in quo est angustus transitus equorum, propter iter lapideum et Cavernosum; quia per Cavernosam viam cum equis fugere nequebamus.*

CAVERNUM, Foramen. Gloss. Lat. Græc. : *Cavernum*, (seu *Cavernum*) τρύπημα. Ita restituentiam censent viri docti hanc vocem

apud Plinium lib. 8. cap. 55. et apud Victorinum lib. 1. Rhetoric. Cicer. etc.

* **CAVESTRUM**, Capistrum, Ital. *Cavezza*, Gall. *Licon*, *Chevestre*, in Mirac. S. Ludov. edit. reg. pag. 426. Stat. datiar. Riper. cap. 12. fol. 4. rº. : *De qualibet soma pensium viginti ciuglarum, sogarum, Cavestrorum, sive fili a sacco, etc.* Unde nostris *Cavecheul* dicitur de equo, qui capistro ducitur, ad illius discrimen, qui carrum trahit. Pedag. de Doingann. 1348. in Chartul. 21. Corb. fol. 347 : *Kiente à col, en brouette, ou en carette doit deux deniers, le Cavecheul un den.* Pedag. Peronæ ibid. fol. 339 : *Item le cheval qui porte queutieux, chacun doit iij. den. et ly Cavecheux doit ij. den.*

* Ejusdem originis est vox *Cavestre* vel *Cavette*, pro *Furcifer*, nequam, Gall. *Pendard*, qui mérite la corde, Ital. etiam *Cavezzoue*. Lit. remiss. ann. 1432. in Reg. 175. Chartoph. reg. ch. 115 : *Coume icellui Guerard eust injurié ou vituperé le suppliant de plusieurs paroles, coume de l'appeller Cavestre, coquin, etc.* Aliæ ann. 1454. in Reg. 184. ch. 506 : *Pierre Pelerin mauvairement et contre vérité l'avoit appelé (le suppliant) Cavette et larroncel, qui est grande injure et vilenie.* *Chevestre* et *Chevechier*, eadem acceptione. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 149. ch. 94 : *Le suppliant dit à Guerard des Potes qu'il estoit mauvais homme ou Chevestre, de battre ainsi sa femme.* Aliæ ann. 1450. in Reg. 180. ch. 147 : *Icellui Cochon appella le suppliant Chevechier; et lors lui dit telles paroles ou semblables : Veulz-tu dire que je soye Chevechier? Et il lui répondit : Autres le te diront bien.* *Chevege* rursus eodem sensu, in aliis ann. 1415. ex Reg. 168. ch. 403 : *Icellui Barbier dist : Je suis bien meschant d'aler avec un tel meschant Chevege, etc.* Haud scio an idem sonet apud Delphinates vox *Chapt*. Lit. remiss. ann. 1479. ex Reg. 205. ch. 245 : *Le suppliant courroucé des injures que icellui Taverne lui avoit dites, en l'appellant Chapt.* Vide supra *Capitosus*.

* **CAVETIUM**, Eadem notione qua *Cavestrum*, in iisd. Stat. Riper. cap. 12. fol. 5. vº. : *De quolibet pari cavezinorum, et intelligatur par de quatuor Cavetiis, etc.*

¶ **CAUETTA**, Noetua. Vide *Cauanna*.

¶ **CAVEUS**, Poculi genus. *Caveos* et *Scyphos* conjungit Treb. Pollio in Claud. cap. 14.

* Perperam pro *Caucus*, ut jam dictum fuerat in hac voce.

* **CAVEZAGNA**, Porca, lira, aggeris species. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 202. ex Cod. reg. 4624 : *Si aliqua persona intraverit seu laboraverit... juxta aliquod alienum pratium, facere teneatur, et faciat primo et antequam ulterius laboret, bonam et idoneam Cavezagnam, videlicet de xij. sulchis vel pluribus.* Stat. Montis-reg. pag. 223 : *Quod quilibet boverius laborans cum bobus, debeat facere decem sulcos per Cavezagnam, antequam laboraret deversus suum consortem, si seminatus fuerit campus consortis.* Stat. Saluciar. collat. 8. cap. 246 : *Licetum sit frangere ripam seu Cavezagnam, facta visitatione et obtenta licentia judiciali, ad dandum discursum dictæ aquæ descendendi per miram alterius possessionis inferioris.*

* **CAVEZATURA**, *Cavezii* seu partis vestimenti, quæ eirea collum est, ornamentum. Stat. Mutin. lib. 4. rubr. 177. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 316: *Et nullus sartor vel aurifex possit vel debeat talem coronam, vel Cavezaturam, vel candam facere vel ponere.* Quæ ornamenta sic describuntur in Chron. Placent. ibidem laudato col. 318: *Et super aliquibus ponuntur frisia magna et larga auri circum circa collare gula, in modum meniservi, quod ponitur canibus circa collum eorum.* Vide mox *Cavezium*.

* **CAVEZINUM**. Vide supra *Cavetium*.

* **CAVEZIUM**, vel **CAVEZIUS**, Pars vestimenti, qua collum circumamictur, humeris injecta. Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 809: *Cotardita una velluti de cramoisi, laborata super Cavezium et manicas ad gruppos perlarum.* Stat. Mutin. lib. 4. rubr. 177. apud eund. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 316: *Nec aliquem Cavezium ad gouellam vel guarnachiam, vel ad aliquam vestem de auro, argento, gemmis vel de perlis, quod Cavezium sit valoris ultra tres libras Mutinensis, pro qualibet veste seu Cavezo.* Vide supra *Capitium* 1. et *Capsana* 1.

† **CAUFAGIUM**, Lignatio, seu jus lignationis in silva sumendæ, Gall. *Chauffage*. Charta Guillelmi Abbatis Floriacensis ann. 1303. apud Stephanotium in Antiquit. Aurelian. MSS. pag. 519: *Placuerit nobis . . . concedere 2200. libras Paris. in recompensatione damnorum in nemoribus nostris a gentibus ipsius Domini Regis illatorum, ratione ædificiorum Castri-Novi super Ligerim, et Causagiorum ejusdem loci, tam ab ipso Domino Rege et gentibus suis, quam ab aliis quibuscunque indebite acceptorum.* Occurrit apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 962. et col. 965. Vide *Calefagium*.

CAUGANÆ, Tragemata simplicia, et etiam composita, condita sale, quæ comeduntur post eibum, sicut capparitis et olivæ. Matth. Silvatic.

CAUHA. Lex Alemann. tit. 99. § 19. de animalib. furatis, aut occisis: *Ancta, gariola, ciconia et Cauha, et querola, et similia requirantur.* Aliæ Editiones habent *Canua*, anas, nostris *une Canne*. Alemannis vero *kaut* est columba. Lydius monedulam interpretatur, quia Belgis *een kauwe* est monedula: Spelmanus, cornicem rubra habentem erura, ex Anglieo *a chauch*, et *chouch*. Vide *Cauanna*. [* *Caha*, Cornicula. Antiq. Gloss. Alemann. ap. Graffium. Thes. Ling. Fr. vol. 4. col. 359]

* **CAVI NUMMI**, Idem qui et *Bracteati*. Vide in *Nummus*.

CAVIARIUM, Ova piscium salita et exsiccata, ut sturionum, mugilum, luporum, etc. Fiunt ex ovibus Cyprinorum pro Judæis, ut scribit Bellonius; hi enim sturiones et alios sine squamis pisces non gustant. Gesnerus in Sturione ex Bellonio: *Caviario dicto e Sturionum ovibus per omnes ad Orientem regiones Turci ac Græci vescuntur: Judæi abstinent, quod hic piscis absque scamis sit. Cæterum accolæ Tanais, qui magnum Cyprinorum numerum capiunt, ex ovibus eorum salitis Caviarium rubrum, pro Judæis Constantinopoli usitatum, parant.* Martinius in Lexico.

* *Cavial*, in Dietion. Commerce. v. *Kavia*. Ital. *Caviale*, idem quod Provincialis *Boutargo* vel *Poutargo*, nostris *Boutargue*. **CAVICULA**, *Cavilla* [minor. Vide in *Cavile*.]

* **CAVICULUS**, *Caleulus*. Glossar. Lat. Ital. MS.: *Caviculus, la petra, el male de petra.* Vide *Cauculus*.

* **CAVIGIA**, Idem quod *Cavile*, *Clavus* ligneus aut ferreus, Gall. *Chevile*. Guido de Vigev. MS. de Modo aquir. et expugn. T. S. cap. 2: *Sicque unus trunchus conjungatur alio (sic) cum una Cavigia ferri in hunc modum, scilicet quod fiat una Cavigia ferri longa duobus semissis, etc.* Haud scio an hue speetet vox *Chavignon*, ex Charta Milon. de Marchais ann. 1210. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 122: *In nemoribus nostris poterit quilibet homo de tallia villæ de Marchais accipere hades et Chavignon, et quidquid necesse fuerit pro carruca sua.* Idem fortassis quod *Chasgnon*, aratri pars, illius scilicet seala. Vide supra in *Casnus*.

* **CAVIGLIA**, Idem quod *Cavile*. Stat. Taurini ann. 1360. eap. 82. ex Cod. reg. 4622. A.: *Item quod nullus beccarius . . . debeat . . . carnes . . . inflatas seu infarcitas habere vel tenere super banchis seu Caviglis beccariæ.*

CAVIGLIA, Vox Italiae, *Clavieula*, malleolus seu talus pedis, Gall. *Chevile du pied*. Miracula B. Henrici Baueenen. tom. 2. SS. Junii pag. 383: *In Cavigliis pedum guttosa similiter, ita quod non bene firmiter ambulabat.* Vide inferius, *Cavilla pedum*.

* Malleoli sunt epiphyses utriusque ossis tibiæ qua desinunt: male talus cum illis confunditur; qui error lieet a Galeno reprehensus, etiam perstitit his ultimis temporibus. Hæc post V. Cl. D. Falconet.

CAVIL. Statuta Gildæ Scotiæ eap. 20. de extraneo mereatore: *Neque lot, neque Cavil habeat cum aliquo confratre nostro.* Adde cap. 43. et Leges Burgorum Seoticor. eap. 59. Videtur esse *Cavelicium*, census capitis, [aut aliud tributi genus.] Vide *Capitale* 5. et *Cavellus*. [* *Cafol* et *Lot* apud Anglosax. Tributum significant; Scotis vero *Lot* et *Cavil* Societatem mereatorum esse liquet ex locis supra et in voce *Lot* allatis. Confer *Gavelkind*, Communis possessio masculorum.]

* **CAVILANTIA**, *Cavillatio*, *Cavillazione*. Stat. Taurini ann. 1360. eap. 220. ex Cod. reg. 4622. A.: *De pœna illius, qui præcepto judicis aut rectoris non desistit a Cavilantiis et rumoribus habitis inter cives.* Item si prælium vel *Caviliacia* (sic) fieret inter homines Taurini, etc. Infra: *Cavillantia*. A. Lat. *Cavillosus*, nostri *Cavilleux*, dixerunt, pro *Callidus*, vulgo *Fin*, subtil, rusc. Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 19: *Moult estoit belle fame la roine Fredegonde, en conseil sage et Cavilleuse, etc.* Vide *Cavillare*.

CAVILE, **CAVILIA**, **CAVILLA**, *Clavus* ligneus aut ferreus, qui inseritur ad continendos asseres, aut alia quævis, quasi *clavile*, a *clavus*. Papias: *Cantus, ferrum circum rotas, vel ligna, vulgo Cuvile.* [* *Gavile*, in eod. reg. 7609. Vide Varr. de L. L. 4. 3.] Alii Codices MSS. *Cavilla* pro *Cavile* præferunt. Joan.: de Jan. *Cavilla*, quod de ligno inseritur foraminibus per modum clavi. [* *Gemma Gemmarum*: *Cavilla*,

Clavus ligneus ad quem penduntur farcimina.] Chronicon Windesem. lib. 2. eap. 60: *Salcibus recentibus, aut in Cavilla sumatis.* [Instrum. anni 1274. de unione Episcopatus Valentiniensis et Diensis in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 13. col. 1: *Item Ecclesiarum suarum Capitula in nuo capite ad se invicem aduavit, et ex utroque Capitulo hinc inde assumptis partibus unum Collegium in terra medio, scilicet apud Cristam, instituit, n. in eo, et per illud tamquam per Cavillam et clavum medianum, Ecclesiarum unio indissolubiliter et perpetuo ligaretur.*] Vetus Notitia apud Joan. Mabillonium tom. 5. Vitar. SS. Ordinis S. Benedicti pag. 763: *Hæc autem donavit idem Radulfus per Cavillam coisninam, id est, quercinam: Coisne enim pro Chesne nostri dieunt.* Vide *Gesta Consulum Andegav. cap. 11. n. 10.* Miracula S. Eutropii Episcopi Santonensis num. 15. Beletum de Divin. offic. eap. 24. Durandum lib. 1. Ration. eap. 4. num. 7. etc.

CAVILIA, Eadem notione. apud Fridericum lib. 2. de Venat. eap. 50. 69. [et in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 278.]

CAVILLA, Clavi lignei extracti foramen. Paulus Attavantus in Vita B. Joachini Servitæ num. 3: *Ac considens, per Cavillam, ingentem intuitus est splendorem.*

* Nostris etiam *Cavel*; Chartul. sign. *Ezechiel* Corb. ad ann. 1415. fol. 11. vº.: *De toutes les estoffes et couvertures qu'il fault, tant rosel, herbe, esteulle, latte, eleu, tille, Cavels, terre, etc.* Charta ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 261: *Idem Raimundus fecit fieri quaudam Cavillam bride et platos necessarias, . . . et habuit dictam Cavillam et platos pro xvij. lib.* Ab hac voce accersenda videtur *Deskevillage*, qua præstationis species significatur, in Charta ann. 1262. ex magn. Chartul. nigr. Corb. fol. 118. vº.: *Tout le droiture que jou avoit au puch de Gentele, si comme del Deskevillage, et de chou que je ne devoie riens metre al puch faire ne à ratourner.*

* **CAVILHIA**, Eadem notione. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item plus in eodem stabulo unum torcular vini, . . . cum uno anulo et una Cavilhia ferri, existentibus in uno foramine vicis dicti torcularis.*

CAVILLA PEDUM, *Clavieula*, *σχηρῶν*, Aristoteli lib. 1. de Animal. cap. 140. nostris *Chevile du pied*. Matth. Silvaticus: *Talus, Cavilla*. Hyginus lib. 3: *Sagittarius duas habet stellas secundæ magnitudinis in pede scilicet sinistro, et sub Cavilla ejus.* Constantinus Africanus lib. de Chirurg. eap. 2: *Tibia quatuor digitorum spatia super Cavillam fortiter ligetur.* Et lib. 2. Pantheu. eap. 8: *Cavilla calcaneo est superposita mollibus ligamentis retro nexa, duo habens acuminia a parte familiari, majoris intraus concavitatem arundinis, ab extranea minoris, hac concatenatione calcaneus susum et jusum movetur.* Matthæus Paris ann. 1206: *Nonnullæ rix usque Cavillam pedum immersæ fuerunt.* Ubi perperam Watsius cavitatem pedum innui putat. Occurrit etiam in Statut. Ordin. Præmonstrat. dist. 2. cap. 13. et apud Recuperum in Miraculis S. Ambrosii Senensis num. 53. [in Pro-

cessu de B. Petro Luxemburgo tom. 1. SS. Julii pag. 577.]

CAVICULÆ PEDUM, apud Michaclem Scotum de Physion. cap. 92.

* CAVILIA, Clavicula, Gall. *Cheville du pied*. Mirac. MSS. Urbani PP. V : *Passa quamdam enfluram in Cavilia sinistra, etc.* Vide supra *Caviglia*.

CAVICULA COLLI. Hist. Translat. S. Severi Episcop. Abrineat. cap. 3. num. 13 : *Sumpsit igitur Archiepiscopus os, quod vulgo Cavicula colli dicitur, etc.*

* CAVILIACIA, CAVILANTIA. Vide supra *Cavilantia*.

† CAVILLARE, pro *Cavillari*. Isid. in Glossis : *Ficte habet, Cavillat*. Papias : *Cavillo Deminutivum a Calvo pro Calvillo, ubi Calvo est Decipio*.

† CAVILLERIUS, f. Species cantherii, Gall. *Chevalet*, seu mensæ, in qua mercatores merces suas venales exponunt. Statuta Avenionensia : *Statuimus quod in cavierra super bancas macelli versus portam Ferviciam aliquis vel aliqua non teneat nec habeat bancam, vel celam, nec canistrum, nec cabacium, nec Cavillerium, nec stuenam, nec postem, nec aliud impedimentum*. Vide *Cavalettus* 1.

* Mallem de clavis ligneis aut ferreis, muro vel tabulæ lignæ affixis interpretari. Vide *Cavile*.

CAVILLO, onis, qui cum follicea igitur *Hamman* excitat, vel qui calamistrum calefacit, scilicet ferrum quo capilli crispantur. Hic vulgo *Cinerarius* dicitur. Ugutio.

* CAVILLONE, Mullus, piscis marini species. Tract. de Piscibus cap. 108. ex Cod. reg. 6838. C : *Mullus asper, a nostris Cavillone dicitur a clavi lignei, qui Caville a nostris vocatur, similitudine*.

† CAVILLUS, Idem quod *Cavile* vel *Cavilla*. Vide locum in *Compernola*.

CAVILONIA. Polyptychus S. Remigii Remensis : *Donat annis singulis pullos 3. ova 15. vinum in pastionem dinar. 2. in censo mod. 1. ad majorem mensuram, in hostelicia de argento din. 10. in Cavilonia dinar. 2. pro sale din. 2. scendul. 100. ligni carr. 3. etc.* [An census capitis qui et alibi *Cavilicium*? Sæpe post tributum in hostem solvendum additur in chartis Capitis census seu *Capitale*. Vide in hac voce num. 5.]

† CAVIOR, Accusor aut vereor. Glossar. San-German. MS. 501. f. legendum *Causor* 1. *Causare*, Calumniari, in causam ducere.

† CAVIS, Avis *Aiacia*. Papias.

* CAVISOR, Cavillator, ut videtur. B. de Amoribus in Speculo sacerdot. MS. cap. 26. de peccato linguæ :

Numquam sis Cavisor, tēmanus aut reprehensor.

† 1. CAULA, Cancellum ante judicem, vel ingressus. *Caules*, Cancelli tribuales ubi sunt advocati. *Caule*, Munimenta ovium, vel sepimenta ovilium. Hæc Papias. [** *Caule* ex Isidor. Orig. lib. 15. cap. 9. sect. 6.] Isidorus in Glossis : *Caules*, Cancelli tribuales 1. tribuales ubi sunt advocati. A caulis seu ovilibus dictos fuisse cancellos judiciorum Grævius adnotat, a quibus, inquit, nominantur cancellarii *Caule*, quod iudicium locus dissepiebatur a causidicis et populo adstante. Propter eandem causam et septa in campo Martio, in quibus conveniebant

centuriæ in comitiis, dicta sunt *ovilia*, quod suum quæque centuria septum haberet, in quo congregiebantur, ut oves et agni sua habebant separata sepimenta in caulis sive ovilibus. *Caules* autem dici pro *Caulis* non puto, sed errorem esse aut auctoris Glossarum, aut librarii. Hucusque Grævius. [** Vide Forcellinum.]

† 2. CAULA, Fustis, ut videtur, Gall. *Gaule*. Computus anni 1202. apud Dom. Brussel de Feudorum usu pag. ccv. ad calcem tomi 2. col. 1 : *Pro p'icis (perticis) et Caulis et carpentaria XII. l. et II. s. VII. d. Ibid. pag. ccvii : Et pro L. Caulis ad hor-damentum Gornaci et pro seruris de portis, etc.* Vocem Gallicam *Gaule* a Latina *Caulis* derivari annotat Borellus, unde etiam antiquum *Gault*, Silva. Le Roman d'Aïe d'Avignon et Garnier apud eundem Borellum :

Que florissent eil pré, et eil Gaut sont foilli.

Et le Roman de Renaud de Montauban :

Eins charpentier en bos ne sot si charpenter,
Ne mena telle noise en parfont Gaut ramé.

* 3. CAULA, Idem quod *Caulagium*, Tributi species, nostris etiam *Caule*. Gloss. Cæsar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 678. col. 1 : *De caula, id est, si tota hyeme sal fieri permittitur, debent in medio Aprilis de sale exire de ina una modii centum*. Pactum inter abb. S. Richar. et communit. ejusd. villæ ann. 1318. in Reg. 61. Char-toph. reg. ch. 453 : *Lidit maires et eskevins aient le court, le conaissance, le jugement, et le exécution des tonlieus, des cambages, des Caules, des fours, etc.*

CAULAGIUM, Tributi species. Charta R. Abbatis Caroffensis ann. 1308. in 2. Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. num. 11. ex Tabulario Regio : *Quilibet mercator extraneus habens troussellum, vel plures troussellos in dictis nundinis, dabit pro introitu et exitu, et Caulagio, et pro leuda 4. denarios, etc.*

* Reditus Trencavello assignati ann. 1256. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 521 : *De fromagivo et Caulagio v. solidos*.

* CAULERIA, Caulis, Gall. *Chou*. [** *Ca-volo*, Italis. De etymo vide Murator. Antiq. tom. 2. col. 1088.] *Leuda* major. Carcass. MSS : *Item pro quintali de cineribus clavet-talis, et pastellis, et de roja, et flori Caule-rie, pro quolibet quintali, ij. den. Turon.* Ubi versio Gallica ann. 1544 : *Item pour quintal cendres, pastel, rouges et fleurs Caul-riere, etc.* Nostris *Chou-fleur*. *Chou* pour *Chou*, phrasis Gallica, quasi significatur permutatio, quæ nullo addito pretio fit, vulgo *But à but*. Charta ann. 1346. in Char-tul. 21. Corb. fol. 304. vº : *Par juste et loial escange Chou pour Chou*.

† CAULES. Vide *Caula*. 1.

† CAULUMNIARI, pro *Calumniari*, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 248. vel error librarii est, vel effectus pravæ pronuntiationis.

CAULSULA, pro *Clausula*; *Fermeture*. Tabularium Monasterii S. Andreæ Vien-nensis, ann. 1080 : *Et ligna ad caleficien-dum in ipsa hæreditate, et ad construendas domos, et ædificandas vineas et ad Caulsu-*

las, et ad sepes ipsius hæreditatis. Vide *Calusum* et *Clausum*.

* CAULUS, vel *Argestes*, ventus, chorus. Glossar. ex Cod. reg. 7613. pro *Caurus*.

1. CAUMA f. Casa, Tugurium cala-mis, Gall. *Chaume*, seu stramentis te-ctum. Privilegium Ludovici Regis Franc. ann. 1151. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 816 : *Liceat Abbati et Fratri-bus ibidem habere et Cawnas, et furnos, et arces, et molendinos, et piscaturas et juri-diaria, et mercatum*. [** Statut. antiq. Lu-becc. ann. 1263. ap. Hach. pag. 185. art. 2 : *Tribus vicibus in anno erit conventus legitimi placiti et omnis qui possessor est proprii Caumatis aderit, etc.* Conf. Haltaus. Gloss. Germ. col. 1507. voce *Rauch*.] Vide *Cauna*.

2. CAUMA, Ardor, æstus, calor inten-sior, Græcis *Καύμα*. Glossarium Lat. MS. Regium Cod. 1013 : *Æstus, calor, Cauma, procella*. Breviloq. : *Cauma, incendium, ca-lor, æstus*. Ulpianus : *Si fundus Caumate perierit*. [** An Dig. lib. 18. tit. 6. fr. 10. § 1º ubi hodie *Chasmate* legunt.] *Solis Cauma*, apud Aldhelmum de Virgin. cap. 21. Arnoldus Abbas Bonævallis de Operib. sex dierum : *Sensit caro nudata virtutibus Caumata et algores*. Vita S. Gilberti de Sempringham : *In maximo æstivi temporis Caumate*. Vita S. Jacobi Episc. Tarantas. num. 10 : *Dum ex nimio Caumate lassus ad quandam declinaret um-bram*. Geraldus in Vita S. Stephani Fun-dat. Ord. Grandimont. num. 15 : *In hieme et æstate ad repellendum frigus et Cauna, æqualia semper erant et eadem indumenta*. Florus Diacon. Lugdunensis :

Caumate sed nimio tota jacebat humus.

Abbo lib. 1. de Bell. Paris. vers. 113 :

Verum stilla quid est simplex ad Caumata mille.

Ubi *Cauma* non est *καύμα* fluctus, uti vult Spelmannus, sed ardor. Ita usurpat Orde-ricus lib. 8. et lib. 13. pag. 717. 909. Iti-nerarium S. Willibaldi num. 10. etc.

[** Job. eap. 30. v. 30. Vide Martin. in h. v.]

CAUMATIO, Ardor, Calor, in Itinerario

S. Willib. num. 17 : *Magna solis Caumatio*.
† CAUMENIA, Humi cubatio, *καυμένηα*. Vita S. Romani Monachi tom. 5. SS. Maii pag. 154 : *In tenero corpusculo senum cruce et Caumenias nitebatur adhuc invalidus experiri*. Vide *Chameunia*.

† 1. CAUNA, f. idem quod *Cauma*, 1. Pro-fessio Comitum Foxensis tom. 3. Concil. Hi-span. pag. 484 : *Ad honorem Dei et S. Ma-tris Ecclesiæ... ponimus et mittimus perso-nas nostras, et universa castra nostra, et munitiones, et fortias, et Caunas, etc.*

* Acta S. Privati tom. 4. Aug. pag. 439. col. 2 : *Tunc vir sanctitate præcipuus, tam religione flagrans, quam de quiete sollicitus, Caunam sibi, ut dici moris est, in montis supercilio, quod vico ipsi supereminet, grandi studio et eleganti opere perfecit*. Ubi caverna significari videtur.

* 2. CAUNA, Fovea, fossa. Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 16. rº : *Prædictum beguinum projecerunt per unum magnum balcium in quandam foveam sive Caunam, ita quod postea non fuit visus*.

† CAUNACA, Gr. *Καυνάκη*, Crassum et vile vestimentum seu pallium. Latini vulgo dicunt, *Gaunace* vel *Gaunacum*, Isid. in Glossis *Gaunaca* : sed ut observat Teren-

tius Seaurus in Orthogr : *C. cognationem habet cum G. et ideo ibi dicunt Gannocam, alii Cannacam, alii Gameliam.*

CAUNO, Papiæ, *Negotiator* : eidem *Caunus* est *Coballus*. [*** Leg. Coupo et Cabus; pro Caunus in cod. reg. 7609. est Canus.*]

**** CAVON**, *CAVAM*, Agricola infimæ conditionis, secundum S. Rosa de Viterbo Elucid. tom. 1. pag. 257. For. Ulissip. ann. 1179 : *Cavon, si laboraverit triticum, det 1. taleigam.*

† **CAUPALTUS**, Scapha. Vita S. Columbæ tom. 2. SS. Junii pag. 218 : *Præcepit ut aliquis ex comitibus enotans, Campaltum in altera stantem ripa ad se navigando rediret.* Vide *Caupulus*.

† **CAUPENDERE**, *Æstimare*, vel *captare*, apud Rymer. tom. 13. pag. 304. col. 2 : *Pro quanto gratiam nostram Caupendant, et indignationis nostræ pœnam cupiunt evitare.* Forte scriptor fingere voluerit verbum ex præpositione *cam* et *pendere*, unde mala pronuntiatione vel errore librarii factum est *Caupendere*. [*** Lege Core pendunt.*]

† **CAUPILLUS**, *CAUPOLARIUS*, *CAUPO-LATA*, etc. Vide *Caupulus*.

* **CAUPO**, *Præstationis species*, *Caponum* scilicet, ni fallor. Charta ann. 1206. in Chartul. ecel. Lingon. fol. 11. vº : *Omnes illi qui in mansis episcopi, qui debent Canponem, manent, vel manere voluerint, debent semel in anno episcopo placitum generale.* Leg. Alf. III. ann. 1251. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 53 : *Item quicumque acceperit gallinam, Cauponem, cabritum, etc.* Vide *Cupa* 3. et 4. [*** Copo, Gallus castratus.*]

* **CAUPOLERIA**, *Tributum*, quod a *Caupulis* exigitur. Charta Bertr. Porcelleti ann. 1235 : *Tertiam medietatem Caupoleriæ ad me pertinentem, occasione dicti bordigol, quod est in quolibet ligno timonem habente et ibi transitum faciente, duodecim denariorum, pro navigio autem timonem non habente, quatuor denariorum.* Vide *Caupulus*.

† **CAUPONARIUS**, *Caupo*, Gall. *Cabaretier*, tom. 4. Coneil. Hisp. pag. 8. col. 1. Gloss. Cyrilli : *Cauponarius, καπελός.*

CAUPONIA, *Cellarium vini*, Matthæo Silvatico. *Cauponius*, Lat. *Tabernarius*.

† **CAUPONIUM**, *Caupona*, Gall. *Cabaret*. Gloss. Græc. Lat. : *καπελειον, Cauponium.* Gloss. Cyrilli : *καπελειον, Popa, Popina, Taberna, Cauponium.* Supplem. Antiquarii : *Cauponium, καπελειον, Diversorium.* Pompon. JC. D. l. 15. (33, 7.) de Instrum. : *In Cauponio institute.*

† **CAUPRITA**, *Species cucullæ*, qua caput tegebatur. Capitulum general. S. Victoris Massil. ann. 1294 : *Ut nullus cucullam seu caputium, quæ quasi Caprîte videntur, audeat portare.* Supra dicitur *Capitta*.

CAUPULUS, *CAUPILLUS*. Gloss. Isid. : *Caupulus, Navis; Caupilus, Navicula brevis.* Papias : *Caupillus, lignum cavatum, quasi cymba, lembus, carabus brevis.* Idem : *Lintis, navicula parva, Caupillus.* [Idem MS. habet : *Lembus, Navicula brevis quæ alias dicitur cimba et Caupilus.* Glossar. Sangerman MS. n. 501 : *Compilus, Lignum cavatum, cumba, id est, velut carabum valde*

previssimum. Hoc etiam alio vocabulo lintrem vocamus, et alia appellatione lembum dicimus, quod quidem Caupilum, cymbam, lintrem, lembum, navicula minutissima sive carabum valde brebissimum intelligere debemus. Glossar. Avenion : *Caupulus, Lembus sive linter.* Gloss. Saxon. Ælfrici : *Navis, vel faselas... vel cimba, vel Campolus.* Leg. *Caupulus.* [*** Omnes ex Isidor. Origin. lib. 19. cap. 1. sect. 25. Vide etiam Gellium lib. 10. cap. 25. et Placid. ap. Maium tom. 6. pag. 557.] Lex Burgund. addit. 1. tit. 7 : Quicumque navis Caupolum involare præsumpserit, inferat ei ejus est navis, sol. 17. et mulctæ nomine sol. 4. pro Caupulo vero sol. 4. et mulctæ nomine sol. 2. Ubi Caupulus pro scapha navis usurpatur : sic autem dictus quod caupi formam referat. [Statuta Massil. lib. 4. cap. 1 : *Ordinamus observandum, quod nulla navis, vel lignum aliquod, Caupuluse, vel barchæ aliqua, teneantur deinceps vel sustineantur plena in portu.* Occurrit rursus lib. 1. cap. 51. et 67.] [*** Vide Jal. Antiq. Naval. tom. 1. pag. 357. tom. 2. pag. 224.]**

† **CAUPOLUS**, pro *Caupulus*, in iisdem Statutis lib. 1. cap. 49.

† **CAUPOLATA**, *Onus Caupoli*, quantum *Caupolo* vehi potest; *Caupolerius*, qui habet *caupolum*. Eadem Statuta lib. 4. cap. 5 : *Satimur, ut quilibet Caupolerius in Massilia stagiam faciens teneatur ter in anno deferre, vel facere deferri, unam Caupolatam cum suo Caupolo, vel cum alio, de fimo extracto a Communi, seu ad expensas Communis, de portu extra buccam portus, illuc scilicet ubi consuetum est.* Vox *Caupolata* semel et iterum occurrit cap. 6.

CAUPUS, *Cuppa*, vas. Gloss. Ælfrici : *Caupus, vel Obba, Cuppe.*

* **CAUQUA**, pro *Conqua*, ut videtur, *Mensuræ frumentariæ species*. Vide *Concha* 3. Reg. forestæ de Brotonnia ex Cod. reg. 4653 : *Et franci sextarii et minæ ad Cauquam debent reddi ad festum sancti Michaelis.*

CAURIO, *nis id est, sacrum officium*. Ita Ugutio MS. [Isid. in Glossis : *Cauriones, Festa, Officia.*] [*** Glossar. in cod. reg. 7644 : Cauriones, sacra officia. An Cauriones ?*]

† **CAVRIOLA**, pro *Capriola* sen *Capriolus*, *Tectorum tigna superne coeuntia in figuram hanc A. Vita S. Francæ tom. 3. SS. April. pag. 292 : Infirmata fuit in brachio dextero, ita quod intumuerat et grossum ut una domus Cavriola patebat decoloratum, pedulum et nigrum, etc.*

* Gall. *Cauriole*, vulgatus *Postes*, *Ornamentum architecturæ ad hanc signam accedens A.* Vide *Felib. Principia architect.*

CAURSINI. Vide *Caorcini*.

1. **CAUSA**, *Morbus*, Ita non semel apud Marcellum Empiricup. *In Causa esse*, pro *vesicæ* eidem cap. 7 : *Locus qui in Causa est, ὁ πεπονθός.* Gariopontus lib. 3. *Passion*, cap. 4 : *Omnes Causæ vesicæ ex venum indignatione fiunt etc.* Ita lib. 4. cap. 6. 7. 17. lib. 5. cap. 1. 2. 5 : *Sontica Causa*, apud Festum et Tibullum lib. 1. *morbus sonticus*. Vide *Salmasium ad Spartianum* pag. 20. Hinc *Causarios* dictos vult ægrotos, egenos, facultatibus lapsos eid. Spartiano : *Omnes Causarios liberalitatibus sublevavit.* Vindi-

cianus Archiater : Progressum a balneo potavi, ne quid Causationis in corpusculo ejus maneret.

2. **CAUSA**, *Res* : unde Gallis *Chose*, Italis *Cosa*, Occitanis *Causo*. *Causam alterius tollere*, Gall. *Enlever la Chose d'autrui*, in Lege Longohard. lib. 3. tit. 4. § 5. [*** Papias. 16.] in Capitul. Caroli Magni lib. 5. cap. 208. [** 360.] Lex Longohard. lib. 2. tit. 21. § 22. [** Lintpr. 107. (6, 54.) : Nullus eis imperavit talem Causam facere.* Capitulare de Villis cap. 3 : *Non porcellum, non agnellum, nec aliam Causam, etc.* Paulus Warnefr. lib. 5. de Gest. Langobardor. cap. 40 : *Tu recuperabis Causam tuam.* Paulus Diacon. Emeritensis in Vita S. Masonæ Episcopi Emeritensis. cap. 15 : *Quod cum ille audisset, præcepit ut Causa paululum silentio, tegetetur.* Occurrit passim. Vide *Legem Salicam* tit. 9. § 3. *Gregorium Turonens.* lib. 4. Hist. cap. 13. *Marculfum* lib. 2. form. 2. *Theodulfum in Capitulari* cap. 24. *Leon. Ost.* lib. 1. cap. 47. lib. 2. cap. 55. 64. 65. lib. 3. cap. 22. et *Savaronem ad Sidon.* lib. 3. Epist. 7. [*** Ruodlieb. fr. 1. vers. 90. et 116. fr. 4. vers. 72. Unibos vers. 123. Heriger. vers. 2.]*

3. **CAUSA**, *Pœna* propter solennia non servata. *Lex Salica* tit. 46. § de Sponsalitiis viduarum : *Et in ipso mollo sentum habere debet, et tres homines tres Causas demandare.*

4. **CAUSA**. *CAUSÆ*, *Judicia*, *placita*, *mallæ*. *Hinemarus Opusc.* 29 : *Jussistis prefatum Episcopum, ut die et loco denominato veniret ad Causas vestras, id est, ad judicia secularia, et suum advocatum... donaret.* Hinc *Causam querere, requirere, conquirere*, id est, *judicium*, in *Lege Salica* tit. 60. § 1. in *Capitulis Caroli Magni* lib. 3. cap. 38. 40. 51. *Causam alicui movere*, apud *Henricum Rebdorff.* ann. 1300. *Gallidicimus, Mettre quelqu'un en cause. Vocare in Causam*, apud *Helmodum* lib. 1. cap. 84. *Sugerius in Ludovico VI.* cap. 21 : *Cauprefatum Haimonem frustra in Causam vocari fecisset.* [*** Echasis vers. 394]*

* *Lit. ann. 1407. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 253 : Quod die Lunæ, casu quo feriata non existat, Causæ civiles tractabuntur, et primo Causæ commissionum; die vero Veneris Causæ criminales prædictæ recitabuntur.* Vide ibi notam docti Editoris

† **CAUSA JURATA**, *Quæ juramento diremenda est*. *Leges Caroli Magni* [*** cap. 65.] apud Muratorium tom. 1. part. 2. pag. 101. col. 2 : De furto vel de minoribus Causis statuimus, si ille ejus Causa fuerit jurata dicere voluerit, quod ille qui juravit, se scienter perjurasset, campo vel cruce contendat.*

CAUSAS DICERE, nostris *Plaider la cause*. *Baldricus Noviomensis in Chr. Camerae.* lib. 1. cap. 14 : *Ut Clerici cujuslibet ordinis neque pro propriis, neque pro Ecclesiasticis causis, aliter adire debeant forum, nec Causas dicere audeant, etc.*

† **CAUSA MANENTE**. *Leges Rotharis* [*** cap. 25.] apud Muratorium tom. 1. part. 2. pag. 20. col. 1 : Si quis res suas ab alio in exercitu requisierit et noluerit ille reddere, tum ambulet ad Ducem; et si Dux illi aut judex qui in loco ordinatus est a Rege veritatem et justitiam conservaverit, componat tum Regem quam ei cujus causa solidos xx. et Causam*

ancilla Dei inique adhæsit eidem Douadeo, ut propter amorem consanguinitatis traderet illi ipsam chartam, per cujus occasionem chartæ, quæ legalem investituram non habuit, invasor et Causator hujus terræ exstitit idem Donadens; id est, per actionem judicalem invasit.]

CAUSAMENTUM. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 111: *Similiter nempe statuerunt ac bonum Causamentum esse landaverunt, ut si quis, etc.* Galli dicerent: *Ils ont jugé que c'estoit une bonne chose d'ordonner, etc.* Charta Alfonsi III. Regis Portugalliæ ann. 1289. tom. 4. Monarchiæ Lusitanæ pag. 279. v.: *Et si illud non pectaverit, remaneat in Causamento de Meyrino. Vide Causimentum.*

¶ **AD CAUSAM,** Ob, propter. Gall. *A cause*, apud Lobinellum Hist. Paris. tom. 3. pag. 378: *Guido Abbas Majoris-monasterii, et ad Causam ejusdem monasterii, Administrator Collegii secularis S. Martini de Plessy.* Ibidem pag. 102: *Jus præsentandi et conferendi beneficia intra fines Ecclesiæ S. Germani ad dictam Ecclesiam tanquam ad Matricem pertinet, et ad Causam ejusdem ad Decanum et Capitulum.* Item pag. 109: *Ad causam Ecclesiæ nostræ.* Apud eundem Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 837: *Ad Causam et ratione successionis Domini Conani.* Passim occurrit alibi.

* **5. CAUSA,** Casus seu ingruens necessitas, qua vassallus domino capitali vectigal ex jure præstare tenetur. Locus est infra in *Escober*. Hinc

* **CAUSARI,** Deberi; dicitur de eo quod legitime ex jure exigitur. Convent. Saonæ pag. 54: *Compellunt malivæ, qui portant pisces, et tangunt limites Saonæ, ad solvendum gabellam, quæ pro transitu non Causatur, nec solvi debet.*

* **6. CAUSA,** pro *Censa*. Vide in hac voce infra num. 5.

* **CAUSAMENTUM,** Refectio. Comput. ann. 1388. ex Tabul. Massil.: *Nec non et pro Causamento murorum prædictorum, etc.* Alia notione, vide in *Causa* 4.

¶ **CAUSAPA,** pro *Gausapu*, Pallium vilis. Vide locum in *Galnabis*.

¶ **CAUSARE,** **CAUSARI,** **CAUSARIUS,** etc. Vide in *Causa* 4.

* **CAUSATERIUS,** **CAUSSATERIUS,** Sutor, tibialium confector. Gall. *Chaussetier*. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 28: *Johannes Bruneti Causaterius, oriundus villæ de Romans.* Lit. amortizat. pro eccl. Tolos. ann. 1454. in Reg. 187. ch. 111: *Johanne de Punctis Caussaterio carrieriæ Caussateriorum.* Occurrit præterea in Comput. ann. 1494. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 59. col. 1. Vide supra *Caligariarius*.

CAUSEA, Idem quod *Calcea* et *Calceta*, Call. *Chancée*. Knyghton: *Cotidieque venerunt Franci ad Causeam inire hastiludium cum Anglis.*

¶ **CAUSEIUS,** *Reus*. Papias. Vide *Causarius* eadem notione post *Causa* 4.

CAUSETUM, Idem quod *Calcea*, ex Anglico, a *Causey*. Chronicon Albatum Burtonensium tom. 1. Monastici Anglie. pag. 275: *Inceptum fuit pavimentum Altæ villæ, diruto Causeto, ponendo gutteram in*

medio.... Inceptum fuit Causetum Novi vici ante portas Abbatie.

1. **CAUSIA.** Vegetius lib. 4. cap. 15: *Vincas dixerunt veteres, quas nunc militari vocabulo Causias vocant.* Ubi variant Codd. MSS. Quidam enim *Cautias*, et *Caucias* habent. Ad oram Edit. Parisiens. quam a Budæo procuratam aiunt, *Cattos* habetur. Certe *Cattus* idem fuit quod vinea. [Vetus Interpres Vegetii Catalanicus MS. habet hoc loco: *Los antigos dixeron halas, que agora en el uso de los barbaros llaman Cautibus.*] Vide in *Cattus* 2. [* Forcellinus idem esse censet quod *Causia*, *Pileus*. Vide mox *Causiæ*.]

¶ 2. **CAUSIA,** *Pileus rusticianus*. Vita B. Bartholomæi ab Anglario tom. 2. SS. Martii pag. 664: *Suis in itineribus non baculo fuit usus, non Causia.* Hic Editor: Latina et sæculi vetustioris vox pro pileo contra æstivos calores; et passim in Italia Minoritæ utuntur per agros ejusmodi capitis operimento, compacto ex paleis aut ferruginei coloris lana: cui consonat istud Plauti in Milite: *Causeam habeas ferrugineam.*

¶ **CAUSIÆ.** Gloss. Isid.: *Pitigmata, Causiæ.* Excerpta: *Pilipmata, Caussæ.* Grævius scriptum fuisse putat: *Pili Macedonum, Causiæ.* Pollux: *ἡ καυσία, πῖλος Μακεδονικὸς.* Vide Valer. Max. v. 1.

* **CAUSIDICARE,** Litigare, causas prosequi. Charta ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 404: *Quod ipse et subditi sui in casibus superioritatis et ressorti non compellantur seu trahantur quovis modo in locis aliis litigare seu Causidicare.* Vide *Causare* in *Causa* 4.

CAUSIDICUS. Vide *Advocatus*.

* **CAUSIDICUS,** Qui causas seu lites ventilat et dirimit. Charta ann. 1159. in Tabul. eccl. S. Thom. Argent. fol. 5: *Attestantibus Brunone preposito Avellan. ecclesiæ, et Alberto Causidico ejusdem villæ Mutziche.* Alia ann. 1307. in Chartul. Pontiniac. pag. 226: *Frater Theobaldus Causidicus monasterii Pontigniacensis, etc.* Idem, ni fallor, qui *Plaideur* appellatur, in Ch. ann. 1316. ibid. pag. 234: *Danz Jehan de Breue, Plaideur de Pontigny, seoit comme juges, et tenoit ses plaïs, et exerceoit jurisdiction.* Vide supra *Causa* 4.

CAUSIFICATIO, Tergiversatio, excusatio, *Causatio*, in Cod. Th. et apud Symmach. lib. 2. Epist. 36. lib. 5. Epist. 48. Julius I. PP. Ep. ad Orientales: *Liquide apparet istam Causificationem eorum hominum esse, qui sibi non satis confidunt.*

* Ubi textus Græcus habet: *μη θαρρύντων ἐστὶν ἡ πρόφασις*, id est, Excusatio est hominum sibi diffidentium.

CAUSILICUS, pro *Causidicus*, non semel in veteri placito in Appendice ad Capitularia Steph. Baluzii pag. 1394. Ubi Catellus lib. 5. Rerum Occitan. pag. 742. *Causidicus* edidit. Vide *Advocatus*, et *Assertor*.

¶ **CAUSILLUS,** Idem ac *Caucellus*, Patere species, seu Mensura minor vinaria capiens unum aut alterum cyathum. Instrumentum concordiæ Abbatem inter et Sacristam Crassenses ann. 1381: *Unum panem frumenti antiqui ponderis et Causillam vini Presbyteris dicti Monasterii in dicto Monasterio beneficiatis.... Si festum fuerit*

omnium capparum.... duos panes.... et duos Causillos vini, etc. Ibi non semel eadem vox reoccurrit. Vide *Caucus*.

1. **CAUSIMENTUM,** [f. Idem quod superius *Causa* 2. nempe res quævis: quod si vera est conjectura, *Causimentum*, loco in voce *Fornimentum* post *Furnire* relato, dicendum est Res oblata Monasterio, donum.]

* 2. **CAUSIMENTUM,** Protectio, tutela, defensio, cum alterius causa suscipitur. Pactum ann. 1126. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. eol. 442: *Ego item prædictus Bernardus Atonis vicecomes et ego Cæcilia vicecomitissa, in loco sacramenti plivimus tibi prædicto Wilhermo per nostras fides, et suscipimus te in nostro Causimento, et in nostro sacramento, ut totum, sicut superius scriptum est, tibi faciamus et attendamus sine inganno.* Occurrit rursum ibid. col. 453. Judicium ann. 1165. in Append. ad Marcam. Hispan. col. 1341: *Dicebat etiam (Guill. Raimundi) quod de hoc receperat eum comes in suo Causimento. Comes vero hæc se fecisse negabat. Judicavit ergo curia, quod si Guillelmus Raimundi posset hæc legitimis testibus comprobare, attendat ei comes et adimpleat predictam convenientiam sicut ejus testes potuerint comprobare, ve Causamentum inde accipiat, si hos testes probaverint.* Vide *Cosimentum*.

* 3. **CAUSIMENTUM,** Sententia, judicium, arbitrium. Testam. Bereng. Bernard ann. 1061. ex Bibl. reg. eol. 17: *Si autem prægnatus meæ uxoris filia fuerit, sit maritata de meo honore ad Causimentum prædictorum manumissorum meorum, si vivi fuerint.* Constit. pro abbat. S. Pauli Narbon ann. 1127. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 34: *Si quis in aliquo prædictorum præceptorum peccaverit, vel transgressus fuerit in providentia et in Causimento domini abbas se corrigat.*

¶ **CAUSINARIUS,** **CAUSINARIA.** Vid. *Caucinarius*.

CAUSON, καύσων, Ardens febris: καύσων etiam Medicis. Ordericus Vitalis lib. 1. pag. 818: *Causon et febres aliarque infirmitates terrigenas valde affligerunt.* Alii Græcis καύσων, est ventus urens. Vid. Hieronym. in cap. 19. Ezech. [et Vitam Synecticæ tom. 1. SS. Januarii pag. 249.]

* **CAUSSARE,** Provincialibus *Caussare* Manubrium aptare, Gall. *Emmancher*. Privil. loci de Portello ann. 1405. in Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 586: *Dictus falsus debet..... empenare sive Caussare quemlibet vomerem in rotundo, pro uno denario Tunensi.* Adde Stat. Massil. lib. 5. cap. 5. memorata in *Causa* 4.

* **CAUSSATERIUS.** Vide supra *Causarius*.

* **CAUSSETUS,** Career arcior, Gall. *Cachot*. Charta ann. 1327. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 55: *Item dictus notarius.. Petrum de Alayracho..... poni fecit compendibus ferreis et in Causetis, et tres dies ibi stare fecit eum, et cum clivus dicti Causeti ipse recessit..... In prisio vocata Causset, ubi condemnati ad mortem morantur et intruduntur, etc.*

* **CAUSSIS,** Calx, Gall. *Chaux*. Convent. ann. 1358. inter Probat. tom. 2. Hist. No-

pag. 200. col. 2 : *Cætera portalia claudantur cum Causse, arena et lapidibus.*

* **CAUSSO**, Calcei levioris species, Gall. Chausson. Charta ann. 1402. ex Tabul. Moissiac. : *Camerarius renuebat monachis tradere et solvere cuilibet ipsorum sotularia et Caussones ipsis debitos..... Dictus camerarius solvat et tradat monachis dicti monasterii Exiensis sotularia in die cœnæ Domini, et Caussones in festo S. Geraldi in perpetuum.*

* **CAUSSUM**, Idem videtur quod *Cautum*, quomodo etiam forte legendum est, locus defensio, immunitas. Libert. S. Anon. in Ruthen. ann. 1369. tom. 6. Ordinat. reg. Frane. pag. 503. art. 6 : *Territorium dicti domini regis Franciæ, vocatum lo Causse de Querci..... Dantes insuper licentiam et auctoritatem consulibus prædictis..... dictum Caussum seu territorium explectandi, usufruendi, utendi ad suam libitum et plenariam potestatem et voluntatem..... Tenantiorii seu feudatarii, quibus dictum territorium seu Caussum dicti consules ad centum ac in feudum in totum vel in parte tradiderint, etc.* Vide *Causum* et *Cautum* 2.

† **CAUSTOMA**, Græca vox, Adustionis nota. Acta SS. Martii tom. 1. pag. 433. de Fridolino Abbate : *Superius erat peritrona Babylonicum elegans auro intextum, liquot Caustomatis adustum.*

† **CAUSUM**, Instrument. ann. 1047. ex magno Chartulario S. Victoris Massil. fol. 81 : *Stephanus cum fratribus suis dat Petro Abbati Massil. unum Causum vinearum cum robis Sparannis. Puto legendum esse Causum : quod videsis.*

* Forte pro *Cautum*. Vide supra *Causum*.

† 1. **CAUTA**, Efflatio oris, Theodoro riseiano lib. 4. cap. 17.

† 2. **CAUTA MARITIMA**, Gall. Côte de la mer, Ora maritima, in Litteris Senescalli provincie ad Massilienses ann. 1337. Vide *Costa* 1.

† **CAUTARE**. Vide in *Cautum* 2.

CAUTEL, Puppis. Grotius in Notis ad ratum : *In iisdem tabulis puppis Cautel vocatur. Hoc quid sit, nescio.* Vide *Cautus*.

† **CAUTELA**, Prudentia, cautio, circumspectio. Barthii Glossar. apud Ludewig. eliq. MSS. tom. 3. pag. 151. ex Baldrici ist. Palæst. : *Hæc omnia discretiore essent consideranda Cautela.* L. 6. Dig. de Pignorat. 1. : *Prius idonea Cautela a debitore pro immunitate ei præstanda.* (13, 7.) Adde l. 15. Dig. de Procurat. et defens. (3, 3.) et ibi Gothofredi notulam. Gloss. *Cautela*, ἀσφάλεια. Ordinatio Humberti II. Dalphini ann. 140. de variis officiis domus suæ in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 398. col. 1 : *Item, post ventum nostrum ad Dalphinatum dominium, it expediens multa privilegia et Cautelas de chivis nostris assumere, propter varias questiones, quæ pro pluribus homagiis et citationibus ac causis aliis insurrexerunt, et privilegia et Cautelas non sunt in dictis chivis restitute.... quare dicto Cancellario... recipimus.... ut procaret, quod omnia ad chivum nostrum.... reducantur. Item, quod de ipsis privilegiis et Cautelis registrum forma publica fieri faciat, ad hoc ut ginalia semper in tuto remaneant, et regium seu vidimus possit, cum fuerit expe-*

diens, produci et etiam presentari. Hic privilegia et Cautelæ eadem notione sumuntur, suntque instrumenta et Chartæ, quibus privilegia, jura, possessiones, etc. asseruntur; hinc Cautelæ, dicta, quod sint veluti cautio, res illas ita se habere. [** Vide Glossaria Juris Romani et *Cautio*, 1. et 2.]

† **CAUTELA**, **CAUTELIA**, **CAUTELLA**, sæpius in malam partem accipiuntur pro Fraude, astutia, dolo, Gallis olim *Cautele*. Charta Petri de Tyverniano pro Viaria Tiverniæ ex Tabulario S. Germani Paris. : *Contra præmissa.... per nos vel alios non veniemus deinceps aliquo ingenio vel Cautelia.* Ibidem Charta Matthæi Ahh. S. Dionys. ann. 1263 : *Nec contra præmissa de cætero venientes aliquo ingenio vel Cautela.* Charta Officialis Rotomag. anni 1477. ex Archivo B. Mariæ de Bono Nuntio ejusdem urbis : *Renunciantes quod ad hoc omnibus et singulis exceptionibus, deceptionibus, cavillationibus, Cantellis, malitiis, etc.*

† **CAUTELITAS**. Idem, Ennodio, lib. 8. cap. 8 : *An contra me illam tuam Cantelitatem æstimat esse servandam?*

† **CAUVELOSE**, Vafre, fraudulenter, versute, Gall. *Cauteleusement*, apud Rymer. tom. 3. pag. 685. col. 2 : *Et tunc ipse habuit mercatores suos Cauvelose.* Anti-Lanfrancus in Aetis SS. Maii tom. 6. pag. 853 : *Sicque Monasterio S. Augustini dignitatem et honorem Cauvelose subtraxit.* [** Notit. ann. 1411. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 4. pag. 73 : *Imperialibus constitutionibus.... minime observatis, ymmo Cauvelose alteratis.*]

* Nostris olim *Cautilleusement*; *Cault* quippe dixerunt, pro *Cautus*, callidus, vulgo *Fin*, *rusé*. Lit. remiss. ann. 1426. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 512 : *ICellui Mote, qui est Cault et subtil, etc.* Stat. Montis-reg. pag. 79 : *Et ne productiones jurium et probationes Cauvellose et fraudulenter usque prope finem litis differantur, etc.* Chron. Placent. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 529 : *Et primo in dicto regno Siciliæ et Apuliæ ipsi pastores Cauvelose fecerunt sic, etc.* Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. ch. 250 : *Par plusieurs Cautilleusement et pour avoir le sien, si comme le croit l'exposant, li fust dit que il seroit en grant peril.* Apud Froissart. vero vol. 2. cap. 38. *Cauteller*, est caute inquirere : *Ne suis pas d'avis que nous querions ou Cautellions quelque incidence par quoy nous soyons mal de lui.* Hinc *Cautement*, caute, prudenter, in Lit. ann. 1309. ex Reg. Olim parlam. Paris : *Le plus sagement et Cautement que vous pourrez.*

† **CAUVELOSUS**, *Cautus*, prudens. Gallis *Cauteloux* est *Versutus*, *vafer*, *versipellis*. Vita S. Stanislai Episcopi tom. 2. SS. Maii pag. 204 : *Malens ex obedientia judicari param prudens, quam ex denegatione Cauvelosus et sapiens.* [** Vet. Glossar. Lat. Teut. ap. Haltaus. col. 1414 : *Astutus, callidus, ingeniosus, industrius, dolosus, Cautelosus.* Vocabular. jnr. utr. : *Cautelosus, providus, circumspectus vel plenus cautelis.*]

† **CAUTELLUS**, mendose pro *Cantellus*, Gall. *Chanteau*. Vide in *Cantellus*.

* **CAUTERARIUS**, Cui adnotum est cauterium, cauterizatus. Mirac. S. Germ. Antiss. tom. 7. Jul. pag. 293. col. 1 : *Liga-*

vit tamen ille vulnus linteolis, ac si brachium Cauterarium haberet.

† **CAUTERIARE**. Papias MS. *Cauterio, Inuro, damno.* Carpoeratiæ dicuntur *Cauteriare* discipulos suos, id est, cauteriis seu stigmatibus insignire, apud Interpretem Irenæi lib. 1. cap. 24. est à Græco καυτήρ, καυτήριον.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Cauteriare, ardoir, ou cuire par cauture, ou condempner. Cauterium, cauture, un fer de quoy on ars maladis pourris, ou signe les condempnés ou les parjures.* Hinc etiam

† **CAUTERIATUS**, *Adustus*. Miracula S. Joannis Beverlae. tom. 2. SS. Maii pag. 192 : *Decidit ex improvviso sacula quedam super pedem Comitæ, quæ pedi adherens... eum ita reliquisset Cauteriatum, etc.* Concilium Jacense ann. 1263 : *Ut indebita circa eos sæcularium cupiditas nostro Cauteriatu judicio in talibus prorsus resecetur; id est, quasi Cauterio amputetur.* [** Reinard. Vulpes lib. 3. vers. 1660 :

Qui minus oblato fuerit convictus in alvum
Trajicere, auriculas Cauteriatas cat.]

† **CAUTERIATA CONSCIENTIA**, κακουργησέντων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 1. Timoth. 4. 2. id est, depravata, cui quasi cauterii nota iniusta est. Oecurrit apud Marten. tom. 2. Collect. Ampliss. col. 1193. in Epist. Friderici II. Imp. Cruce-signatis apud Lugdunum congregatis; Muratorium tom. 3. Scriptor. Ital. pag. 430. col. 1. in Vitis Roman. Pontificum, etc.

CAUTERIZARE, *Adurere*. B. Odoricus de Forlivio in sua peregrin. : *Quodam ferro calido Cauterizant se.* [Hoc verbo usus est Vegetius 3. 4.]

† **CAUTIA**. Vide *Causia*.

* **CAUTIBULA**. Oecurrit apud Vineent. Belvae. in Speculo histor. et usurpatur pro *Maehina teetoria*, quam nihil distare a *Catto*, bene existimat Vitalis in voce *Caussiæ*. Hæc Carol. de Aquino in Lex. milit. Vide *Causia* 1.

† **CAUTICA**, Idem quod *Calcea*, Via strata, Gall. *Chaucée*. Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 2. pag. 507. de Joanne Abb. Æthelingensi : *Duo monasteria construere imperavit; unum Monachorum in loco qui dicitur Æthelingæ, quod permaxima gronnia paludosissima et intransmeabili et aquis undique circumcingitur : ad quod nullo modo aliquis accedere potest, nisi Cauticis, aut etiam per unum pontem.*

† **CAUTIFICARE**, *Cautum* reddere, admonere. Vita S. Wiboradæ Virg. et Martyr. tom. 1. SS. Maii prg. 296 : *Contra quam allapsionem (vitiosæ elationis propter exteriorem vestis candorem) etiam Pastorem Ecclesiæ sibi traditas oves Cautificare æstimo, ubi dicit : Non in veste pretiosa, 1. Tim. 2. 17.*

† **CAUTILLERIA**, Præstationis genus. Procuratio Petri Regis Aragon. ann. 1282. apud Rymer. tom. 2. pag. 212 : *Et prædicta sex loca... libera et absoluta ab omnibus Cautilleriis et aliis honoribus.*

* Eadem, ni fallor, quæ supra *Caupoleria*; quomodo etiam legendum esse opinor.

1. **CAUTIO**, Chirographum, quo debitor cavet se pecuniam a creditore accepisse, eamque certo die soluturum spondet, cu-

jus formulam exhibet Marculfus lib. 2. cap. 25. 26. 27. S. Hieronym. in cap. 58. Esaiæ: *Cunctaque nomina, quæ vulgo appellantur Cautiones, irrita fieri.* [** Vide Burgen.] Gregor. Turon. lib. 7. cap. 23: *Armentarius Judæus, ... ad exigendas Cautiones, quas ei propter tributa publica Injurius ex Vicario, ex Comite vero Eunomius deposuerant, Turonis advenit, etc.* Anastasius in S. Julia PP. 20: *Et omnia monumenta in Ecclesia per Primicerium Notariorum confecta celebrarentur, sive Cautiones, vel instrumenta aut donationes... Clerici in Ecclesia per Scriniarium sanctæ sedis celebrarent.* Vide JG. et Legem Longob. lib. 2. tit. 21. § 13. [** Liutpr. 16. (3, 2.)]

2. **CAUTIO**, Securitas data pro quavis re facienda. Ita passim JC. Anastasius in Constantino PP. pag. 64: *Hic ordinavit Felicem Archiepiscopum Ravennatem, qui secundum priorum solitas in scrinio noluit facere Cautiones, sed per potentiam judicis exposuit, ut voluit. Cujus Cautio a Pontifice in sacratissima confessione B. Petri Apostoli posita, post nonnullos dies tetra, et quasi igni combusta reperta est.*

3. **CAUTIO**. Charta Theodemiri Regis Gallæciæ æræ 610. apud Bivarium in Notis ad Pseudo-chronicon Maximi pag. 451: *Astantibus Episcopis ipsius provincie universis, tam in Bracarense Cautione, quam etiam ex Lucensis Ecclesiæ dominatione diffinitum atque laudatum est, etc.* i. immunitate. Vide **Cantum** 2.

4. **CAUTIO**. Tabular. S. Eparchii Inculism. fol. 45. v.: *Cupiditate ductus elevavit in ipsa terra Cautionem, quam vulgo appellant togilleam, quam rursus omnino dimitto, etc.*

† **CAUTIONARE**, Fidejohere, prædem fieri, Gall. *Cautionner*. Charta anni 1472. ex Archivo B. M. de Bono Nuntio Rotomag.: *Durandus Pellevede . . . fidejussit et Cautionavit pro domino Guillemo Pellevede Presbytero, etc.*

* **CAUTIVENNUS**, Dicitur de molendino prope vennam seu septum ad intercipiendos pisces sito in Tabul. S. Vict. Massil.: *Donamus terram, quam habemus ad molendum, quem vocant Bernardum usque ad alium molendinum Cautivennum.* Vide *Venna*.

* **CAUTOLOSE**. Vide supra *Cautellose*, in *Cantelo*.

† **CAUTOS**, Sacerdos. Isid. in Glossis, ad quas Grævius: existimo legendum *Castus*, Sacerdos, et respici ad Virgilii locum ex 4. *Æneid*.

Quique Sacerdotes Casti, dum vita manebat. Et Ciceronis pro domo: *Nisi quem forte illius Castissimæ Sacerdotis superstitione dedicatio deterreret.* [** An *Cantes*, scopulos? ut in Glossar. cod. reg. 7644.]

1. **CAUTUM**, Idem quod **Cautio**. Gloss. Lat. Græc.: *Cantum*, καυτάριον. Gloss. MSS. ad Canones Concil.: *Cantum*, scriptum. Occurrit apud Corippum.

2. **CAUTUM**, **CORUM**, ex Hispanico *Coto*, Locus defensus, immunitas, *Salvitas*. *Cautare*, *Incantare*, *Defendere*, *protegere*, *munire*, *securum facere*, *Cavere* rei alicui, unde vox videtur deducta. Charta Sancii Regis Portugalliæ æræ 1238: *Promisi me erecturum munitionis lapides, quos Cantum vocant, in circuitu loci sanctissimæ Virgi-*

nis. Charta Ordonii Regis æræ 950. apud Anton. de Yopez tom. 4. Chron. Ord. S. Benedicti pag. 436: Et cum sua concurrentia et cum suo Cauto in circuitu ipsius concurrentiæ, etc. Infra: *Et sunt ipsæ Ecclesiæ Incantatæ in toto gyro per petras erectas et scriptas, etc.* Ibidem: *Similiter damus vobis ipsam cortem de villa Patrono Cautam, cum suis domibus et ædificiis, cum sua cortina quomodo concludit per ipsum flumen, etc.* Charta Bermundi II. Regis æræ 1070. apud eundem tom. 6: *Sit vobis Piniolo et Ildonciæ uttributa licentia facere quod volueritis de Cautis et hæreditatibus, quas a me accepistis.* Alia æræ 1153. ibidem pag. 473: *Cum suis testationibus omnibus, et rebus et familia libera ab omni censu et debito nostræ Ecclesiæ, et cum duabus partibus de illo voto, et clamoribus, et cum suo Cauto in gyro, etc.* Vide eundem tom. 5. pag. 438. Vetus Lapis in Monasterio de Husillos, in Hispania, apud Amhros. Moralem lib. 16. cap. 44: *Æra 1195. Rex Sanctius Domini Aldefonsi Hispaniarum Imperatoris filius, dedit Cantum Ecclesiæ sanctæ Mariæ de Fustellis, Raimundo Gileberto existente Abbate ejusdem Ecclesiæ.* Charta Alfonsi VII. Imp. æræ. 1182. apud eundem Yopez tom. 7: *Cauto etiam prænominatos terminos et loca prænominata jam dictam Ecclesiam S. Joannis, et omnem ejus ubicunque sit hæreditatem, quod nulla potestas, nullusque alius homo, causa malefaciendi vel pignorandi intrare præsumat, etc.* Quæ formula in aliis Chartis ejusdem Regis occurrit non semel. Charta Alfonsi VIII. Regis Castellæ æræ 1213. apud eundem Yopez tom. 7: *Et omnia pecora vestra per omne regnum meum sint secunda et Cauta, tanquam mea propria, et libera, et ubique habeant pascua.* Ibid.: *Mando etiam et firmiter statuo, quod omnes hæreditates vestræ, tendæ, et canales, furna, et omnia vestra tanquam mea propria sint, ut dictum est, Cautata, et ab omni gravamine et inquietatione tam regali quam alia semper libera et absoluta.* Charta Ferrandi Regis Castellæ æræ 1224: *Cauto vero supradictos homines et omnia quæ habent vel habebunt, quod nullus de cætero pro aliqua voce, vel calumniis, excepto pro pretio debito, audeat pignorare, vel de suo aliquid prendere, molestare, vel calumniare. Hujus autem liberationis et Incantationis inchartationem facio Deo et sanctæ Agathæ, etc.* Vide Brandeon. in Monarch. Lusitan. tom. 3. pag. 71. 195. 212. tom. 4. pag. 50. 101. 187. v. tom. 5. pag. 308. Colvanerez in Segovia cap. 18. pag. 5. etc.

CORUS. Charta Alfonsi VII. Regis æræ 1174. apud eundem Yopez tom. 5. pag. 472: *Nullus homo sit ausus ingredi infra hos Cotos, neque ullam violentiam facere, etc.* Occurrit ibi pluries. Charta Alphonsi Hispaniarum Imperatoris æræ 1162. apud Bivarium: *Offero, et confirmo, et concedo omnia quæcunque sint, sive de regalengo, sive de condado: sive magna, sive parva infra Cautos, quos proavus meus posuit, ... id est per Cautos de termino de Fitria etc.* Alia Sancii Regis Portugalliæ æræ 1231. apud Roderienn da Cunha in Episcopis Portens. 2. part. pag. 58: *Ego Sancius . . . facio chartam Cauti Goudomar quod... augmentari*

fecimus. Infra: Ubi sedet antiquus lapis Cauti: Quidquid infra lapides et terminos istos concluditur, firmiter Cautamus, et Cautatum in perpetuum esse mandamus, et hæreditates quæ ad casalia infra Cantum istum existentia extra Cantum pertinent, habeat prædictus Episcopus, etc. Charta Martini Ovetensis Episcopi æræ 1288. apud Yopez tom. 3. pag. 217: *Tibi Abbati domino Joanni Sammonensi ejusdem loci, atque successoribus vestris facimus scripturam libertatis, ut amplius Sammonense Monasterium aut Ecclesias vestras, sive intra Cantum sive extra Cantum ad Sammonense Monasterium pertinentes non inquietemus, neque jus Pontificale desuper Monasterium vestrum, aut super Ecclesias vestras, unquam requiramus.* Vide eundem Yopez tom. 5. pag. 439. b. 448. b. 449. b.

3. **CAUTUM**, Fiscus Regius. Charta Ferdinandi Gundisalvi Comitis Castellæ æræ 972. apud Yopez tom. 1. Chron. Ord. S. Benedicti pag. 32: *Insuper in Cauto 60. solidos ad Comitum partem reddat, et quod retinuit, tantum per tres annos triplicatum Monasterio solvat.* Adde pag. 34. 39. Alia æræ 957. tom. 4. pag. 458: *Quod si quis, quod absit, ad disruptendum venerit istos terminos, purget ad parte Comitum quinque libras aureas in Cauto.* Charta alia æræ 1010. tom. 1. pag. 22. Appendicis: *Et dimittant ad Monasterio terram quam aravit, aut vinea quam plantavit, et a parte Regis reddat 38. libras ex purissimo auro in Cantis, et scripta firmis permanent in sæcula.* Alia æræ 1078. pag. 23: *Et in Cauto regie potestati solvat miliarias auri, etc.*

† **CAUTUMÆ**, **CAUTUMIÆ**, **CAUTUMNE**. Gloss. Isid.: *Cantumne, Citanæ.* Infra *Citanæ, Cantumniæ.* Papias MS. Bituric. *Cantumæ, Citeanæ;* et infra: *Citanæ Cantumniæ.* Grævius ad Isidori Glossa censet legendum cum Vuleanio, *Cisterne Lautumæ*, quæ integra sunt in Excerptis et cum corruptis junguntur; *Cantumæ* (mihi *Cadtumæ*) *citanæ, cisterne, Lautumæ* (mihi *Lautumæ*.) Apud Constantiensem, eodem Grævio judice, æque vitios legitur *Cantumæ, Citanæ.* In Excerptis etiam habetur *Citanæ, Cantumniæ.* Quod si *Cantumæ, citanæ vel citanæ, citanæ cantumniæ* essent Consuetudines municipales, quasi dixissent, *Cotumæ, citeanæ* Gall. *Contumes des Cités!* [** Vide **Cantum** 2. Locus defensus. Chart. ann. 739. ap. Brunetti pag. 497: *Casa cum vinea, clausura, Citina, terra, cultum, incultum, etc.* Sed fortasse legendum *Cantumne vel Cantunne, scitene?* Glossar. in cod. reg. 7644. *Cautus, scitus vel doctus, etc.*]

CAUTUS, Navis species. Vide *Gatus*.

† **CAWARSINI**, *Cawersini*, Itali mercatores ob usuram notissimi. Vide *Caorini*.

† 1. **CAVUS**, Vannus. *Opes Cavor*, apud Paulinum in Poemate ad Cytherium d. Filio.

* 2. **CAVUS**. Inventar. ann. 1233. ex Cod. reg. 4659: *Habet commune Avinionis bacagium, scilicet duos Caves multonis in quolibet macellario faciente macellum.* Ubi fortassis intestina significantur. Vide supra *Canda* 8.

* **CAUWERTINI**, pro *Cawercini*, i

Stat. synodal. eccl. Traject. ann. 1290. in Batav. sacr. pag. 168 : *Item prohibemus ne sacerdotes et procuratores ecclesiarum calices et sacra vasa, libros et ornamenta apud Cauwertinos, vel alios pignori exponant. Vide supra Cauvercini in Caorciui.*

* **CAUZEIA**, Idem quod Calcea, Via strata, Gall. *Chaussée*. Stat. Astæ cap. 15. pag. 66. 10. : *Teneatur potestas scovari facere omnes Cauzeas sive sternitas de xx. diebus in xx. diebus, et quilibet faciat portari totam ramentam de aute domum, vel sedimen suum singuli xx. diebus. Zaucea ibid. pluries eadem notione. Vide in hac voce.*

* **CAUZEAGNUS**, Caudex, Gall. *Tronc*. Stat. Montis-reg. pag. 229 : *Qui incideret ad pedem seu Cauzegnum aliquam arborem castaneorum alicujus hominis specialis, solvat bannum solidos viginti, et idem intelligatur de ruore, quercu, etc.*

1. **CAXA**, [Vox Hisp.] CAPSA, [Gall. *Chasse*, ubi Sanctorum reliquiae reponuntur.] Vide Annales Alexaudriæ Hieron. Ghilini pag. 23. [Acta SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 590. in brevi Indice Reliquiarum Monasterii Aniani.]

¶ **CAXA**, Arca, eapsa, Gall. *Caisse*. Concil. Hisp. tom. 4. pag. 223 : *Quod doctrinarum Parochi ab Ecclesiis discedant ad æraria, vulgo Caxas, et ad congressus intuitu exigendi sua salaria. Vetus Ceremoniale MS. B. Mariæ Deauratæ Tolosanæ : Prædicti infantes dimittunt candelabra et turribulum super Caxam Confratriæ S. Eligii.*

* Inventar. MS. ann. 1379 : *Item una Caxa longa de sapo. Vide supra Capa 5. et Cassa 3.*

¶ 2. **CAXA**, Res vetustior, Anastasio Bibliothecario, sive alteri Chronicorum Casinensium abbreviatori apud Murator. tom. 2. pag. 317. col. 1. Est pro *Casca*; *Cascus* enim veteribus Latinis est Antiquus, priscus. Cicero Tuscul. quæst. lib. 1 : *Itaque unum illud erat insitum priscis illis, quos Cascos appellat Ennius, esse in morte sensum, neque excessu vitæ sic deleri hominem, ut funditus interiret.*

* **CAXAMENTUM**, Locus, ubi casæ seu domus ædificari possunt, idem quod supra *Cassiamentum*. Annal. Mutin. ad ann. 1498. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. eol. 86 : *Et die xxvij. Augusti cæptum est devastari Caxamentum, ubi nunc est ecclesia S. Hieronymi Mutinæ super strata Claudia, quod donavit comes Galeacius de Canossa canonicis regularibus, ut facerent monasterium, quod Caxamentum olim erat Fullus nobilium de Rangonibus. Vide Caslenum.*

¶ **CAXARE**. Vita S. Angilberti tom. 3. SS. Febr. pag. 98 : *Sed aliter accidit quam Rex mortalis in sua cogitatione Caxavit. An taxavit, statuit?*

* **CAXEA**, Pala, funda, Gall. *Chaton*, est enim lapidis pretiosi veluti capsula. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *Item unus textus Evangeliorum, ornatus auro et lapidibus pretiosis, in quo deficiunt..... xxvij. perle una cum Caxeis auri. Aliud Gall. : Item un tieuxte d'Evangelies aorné d'or et de pierres précieuses, ouquel deffaut xxvij. perles à tous les Chassis d'or.*

¶ **CAXECTA**, Hispanis *Caxeta*, Gallis

Cassette, Parva *caxa*, capsula, apud Ruchum Pirrum Siciliae Sacrae pag. 53 : *Habuit sacras hasce Reliquias . . . Caxectam unam de cristallo, etc.*

* **CAXETA**, Inventar. MS. ann. 1366 : *Est quedam Caxeta modica, in qua sunt xv. littere sigillo regis Franciæ sigillatæ.*

* **CAXEUS**, Caseus, Gall. *Fromage*. Chron. Placent. ad. ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 581 : *Dant in principio prandii turtas, quas appellant tartas, factas de ovibus, et Caxeo, et lacte, et zucchero.*

¶ **CAXIA**, Idem quod *Caxa*, Capsa, Gall. *Chasse*. Gassendus in Notitia Ecclesiæ Diniensis in Inventario anni 1340 : *Item in altari B. Mariæ sunt duæ magnæ Caxiæ cum duobus scabellis pictis, etc.* Processus aperturæ tumuli S. Urbani PP. ann. 1381. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Vidimus oculatim infra dictum sepulcrum sic apertum quandam Caxiam longitudinis sex palmarum, vel circa.*

* Simul et Arca, Gall. *Caisse*, qua ultima notione occurrit tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 566. art. 22. et tom. 3. Hist. Nem. inter Probat. pag. 20. col. 2.

* **CAXITARE**, Vide supra in *Baulare*.

* **CAXOLA**, Idem videtur quod supra *Cassola* 3. Decretum Frider. II. imper. ann. 1226. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi eol. 216 : *A sero dictæ clausuræ Andruzoli usque ad Caxolam, et per eam Caxolam jusum usque ad clusam de Magnanis, etc.*

CAYA, Domus. *Maison*, *Chaiz*, ou *Ouvroirs*, in Consuetudine Bayoneusi tit. 7. art. 22. 30. 32. Willelmus Thorn. in Chron. ann. 1285 : *Sedata est discordia quæ nota fuerat inter . . . de quadam Caya et domo ædificata in quodam prato. Occurrit iterum eadem notione sub ann. 1286.*

* Cella vinaria, officina, Gall. *Cellier, boutique*.

CHAYA, idem sonat quod *Caya*, in Regesto Constabulariæ Burdegalensis fol. 131 : *Quilibet habitator villæ de Liborne habens unum solerium ad mensuram dictæ villæ, debet 12. denar. de sporta, et quilibet habens unam Chaiam ad mensuram dictæ villæ, habens 8. brassas cum dimidia in amplum et in longum 12. debent decem sol. 8. den. de sporta. Fol. 39 : In caveria de Rossella, inter domum seu Cayum Petri Burdegala de sancta Liurada ex parte una, et domum, seu Cayum Petri Arnaldi, etc. Occurrit ibi pluries in hac significatione. Chay, Occitanis caveam, seu cellam vinariam sonat.*

CAYUM, in Charta Walteri Episcopi Coventrensis in Monast. Anglic. tom. 3. pag. 231.

* Reg. Cam. Comput. sign. JJ. rub. ad ann. 1273. fol. 2. 10. : *Item dixit quod tenet a dicto vicecomite domum et Cayum de podio Renardi, cum tribus denariis census.*

* **CHAYUM**, Eodem sensu. Charta ann. 1349. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 273 : *Item unum denarium Turon. quem dat et servit . . . Petrus de Furgis pro quodam Chayo, situato a la Teularia, quod tenet in feudum a dicto hospicio. Ubi semel et iterum minus bene Claium habetur. Charta ann. 1329. in Reg. 66. ch. 731 : Quamdam*

domum et quoddam Chay valoris 300. lib. Turon. Alia ann. 1343. ex Reg. 75. ch. 227 : Quæ quidem hospitia erant tunc in parte constructa de muro cum uno Chay, in quo quidem Chay possent tunc reponi quinquaginta tonelli vini. Sed et pro Taberna occurrit, in Lit. ann. 1404. ex Tabul. archiep. Auxit. : Tabernas, vulgariter vocatas Chays. Unde

* **CHAYERIUS**, Tabernarius, caupo, in iisd. Lit : *Dum tamen Chayerii seu venditores vinorum, etc.*

CAY, hodie appellamus aream in littore onerandarum atque exonerandarum navium causa, e compactis tabulis trabibusque firmatam, ac desuper tectam, instar domus, unde ejusmodi areæ appellationem obtinuerunt, vocabulo, non a Saxónico cæg, clavis, uti vult Spelmannus, vel a caiare, uti Scaliger ad Auson. lib. 2. cap. 22. sed a Cambro-Britannico Cae desumpto, quod sepem et claustrum sonat, ut *Cacd*, operatorium, elausus, *Cæcor*, caula, ut auctor est Boxhornius in Orig. Gall. Ita vocem

CEAGE, interpretantur Evidentiæ Ecclesiæ Christi Cantuar. : *Mansionem quoque... et clausulam quod Angli dicunt Ceage, quæ pertinet ad prædictam mansionem. Ubi Ceage videtur esse Cayæ procinctus. Inde etiam*

CAIAGIUM, pro vectigali ex fluviorum portibus, quos *Cays* et *Havres* vocat Consuetudo Normanniæ art. 581. Charta Radulphi Decani Ambian. ann. 1167. in Chartul. Eccl. Ambian. : *Reditus, quem vulgo Caiagium appellant. Charta Philippi Regis Fr. ann. 1309. pro mercatoribus Lusitanis, in 2. Regesto ejusd. Regis ex Tabular. Regio num. 172 : Item essayum nostrum dictæ villæ parabitur et ponetur in tali statu, quod dicti mercatores absque solutione Caiagii poterunt suas denariatas et mercaturas bono modo onerare et exonerare de die et de nocte.*

CAHARIE, Vox ejusd. ni fallor, originis, in Usaticis MSS. Vicecomitatus Aquarum Rotomagi : *Une coustume est que l'en appelle la Caharie, que pour une somme de œufs, et de poullaiges, et d'oïseaulx, de fourmaiges, et d'aigneaux, et de queveaulx, et de tiulx choses venant par eauë à Rouën, l'en paie un denier.*

* **Caenne**, eadem notione, usurpari videtur, in Lit. remiss. ann. 1378. ex Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 214 : *Iceulx Flamens marchans ne povoit venir au hable, qui estoient closes et aussi pour cause du guet, qui estoit sur les murs et sur les Caennes.*

* **Caage**, nostris. Charta ann. 1339. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 245 : *Il puissent faire recharger leur denrées sans payer pour ce costume, ne nulle nouvelle imposition, fors tant seulement le Caage du lieu, ou il les chargeront. Arest. ann. 1391. 16. Jul. in vol. 8. arestor. parlam. Paris. : Roberto de S. Blimonte collectori subsidii, nuncupati Cainage, pro reparationibus necessariis ad alveum ripariæ Summæ, etc. Ubi legendum esse Caiage mihi omnino videtur, ut et tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 576. art. 11. Queage, in Chartul. S. Vandrege. tom. 1. pag. 581.*

¶ **CAYBLA**, Funis crassior, rudens, Gall. *Cable* vel *Chable*. Instrum. anni 1329. ex Tabulario S. Victoris Massil. : *Item 2.*

petiæ de tela. . . . Item 1. Cayblam; item 2. aurellerios, etc.

* **CAYBLUS**. Vide supra *Cahuca*.

† **CAYCIA**, Capsa, area, Gall. *Caisse*. Supplicatio ad summum Pontificem Avinionic commorantem inter Schedas D. le Fournier: *Cum in dicta civitate sit condon Caycia, in qua piæ largitiones pecuniarum pro redemptione captivorum reponuntur.*

* **CAYRATUS**, a Gall. *Carat*, vel *Karat*, Ponderis species ad quod æstimatur aurum. Stat. pro aurifab. Aniciens. ann. 1367. tom. 5. Ordinatio reg. Franc. pag. 7: *Artifices et operarii auri et argenti civitatis Aniciens nobis exponi fecerunt, licet ipsi consueverint operari et facere fabricari. . . . opera auri ad septem denarios sive quatuordecim Cayratos, etc.*

† **CAYRELLUS**, Telum spissius, Gall. *Carreau*. Locus est in *Scoptrum*. Vide *Carrellus*.

† **CAYRO**, Canterius, ut puto, Gall. *Chevron*. Charta Petri de Roteys Vicarii Tolos. ad Bajulos de conditione materiæ ann. 1272. in Consuet. MSS. Tolos. fol. 27. c. Bibliotheca D. de Crozat: *Et quod columpnæ quæ appellantur de paiella habeant unum paluum de amplo et tres digitos de spisso; et quod Cayrones quæ veniunt seu aportantur cum eis habeant duodecim palmos de longum, et medium pedem de amplo, et unum diurnum de spisso. Occurrit rursum vox Cayrones in Auanegia, ubi summi videtur pro palis seu adminiculis vineæ, Gall. *Echalas*. Vide *Caprones*.*

* **CAYROE**, Servitii genus, idem quod *Corvata*. Charta Caroli comit. Augi in Reg. A. Chartoph. reg. ch. 35: *Cum contentio seu controversia esset inter nos ex una parte; et. . . . abbatem et conventum monasterii novi Pictav. ex altera, . . . super eo quod bonæ memoriæ pater noster R. spoliaverat ipsos (monachos) mercato, quod die Martis et biano sive Cayroe, quod die Veneris dicebant se habere in villa superius nominata, etc.* Vide supra *Biennum*.

* **CAYRONUS**. Vide supra *Cairouus*.

† **CAYRONUS**, Cæmentitius lapis, Provincialibus *Quairon*, Gall. *Moellon*. Statuta Arelat. MSS. art. 82: *Et dextrum quo mensurabitur, et Cayroni et tegule fiant secundum formam eorum, quæ erunt in palatio communi.*

† **CAYSSA**, **CAYSSIA**, Capsa, area, Gall. *Caisse*, *Laiette*, *Cofre*. Obituarium S. Geraldi Lemovic. fol. 42: *Reponitur dicta littera in prima Caissa signata x. Limboreh. Sent. Inquis. Tolos. pag. 355: Post cænam. oravit flexis genibus inclinatus super quandam Cayssiam juxta lectum. Ibidem: Post cænam oraverunt inclinati super quandam Cayssiam flexis genibus secundum modum ipsorum (Valdensium.) Inventar. ann. 1341. ex Archivo S. Vietoris Massil.: *Unam Cayssiam cum magna copia instrumentorum Prioratus S. Honorati.**

CAYTUS, seu **GAYTUS**, vel **GAYETUS**, Militaris officii nomen apud Saracenos, quod occurrit apud Lupum Protospathiam ann. 972. 1002. Hugonem Falcandum crebrius, et apud Rocchum Pirrum in Archiepiscopis Montis Regal. pag. 402. in Episcopis Agrigentinis pag. 276. in Episc. Pactens. pag. 392.

† **CAYUM**, **CAYUS**. Vide in *Caya*.

† 1. **CAZA**, Fera quam venatores persequuntur. Charta anni 1227. ex parvo Chartulario S. Rictoris Massil. fol. 139: *Ego non debeo aliquid habere . . . de quarteriis cervorum, vel aprorum, vel aliarum venationum ubicumque Caza capta fuerat ultra terminos supradictos, scio jus domini ad Ecclesiam de Villacrosa pertinere.* Hispanis *Caça*, vel *Caza*, Venatio est. Vide *Caciare*.

† 2. **CAZA**, Vasis genus. [* Vel potius Cochleare eximendæ spumæ, Gall. *Ecu-moire*. Vide *Cazia*.] Bertramus in Vita S. Francæ Abb. tom. 3. April. pag. 384: *Cazam unam et situlam obtulit cæcus factus et liberatus.* Ibid. pag. 393: *Polzagallo calderario Placentiæ facienti Cazam unam pro fundenda manibus aqua, contigit ut, etc.* Doctissimo Editori videtur *Caza* scribi pro *Cassa* et significari pelvim. Arridet significatio; at cur *Cassa* potius quam *Caza* scribendum sit non satis video. Hispanis *Cazo* Catinus est ex ære Cyprio, quem vulgo *Casserole* appellamus. Italis *Cazza*, Rutrum lictorium, Gall. *Friquet*.

* 3. **CAZA**, pro *Casa*, Domus. Stat. Cadubrii lib. 3. cap. 83: *Si quis furatus fuerit. . . . canem alterius ab auxello, Caza vel a guarda, etc.* Vide *Casa* 1.

CAZAFUSTA, pro *Catapulta*, Machina bellica, sudibus acutis ejaculandis idonea. Rollandinus lib. 8. Hist.: *Nihilominus nisi sunt defendentes, inimicos repellere, eosque fugare, et figere nunc lanceis, nunc sagittis, fundis petras rotantibus, et sonantibus Cazafustis.* Vide *Fustibalum*.

* Depravate legi mendumque irrepsisse, vel incuria librariorum vel auctoris ipsius insectia, pro *Mazza* vel *Mazzafusta*, sibi fere exploratum esse scribit Carolus de Aquino in Glossar. milit. ad hanc vocem: quod an ita certum videri debeat, subdubito; nam occurrit

* **CAZAFUSTUM** et **CAZZAFUSTUM**, pro *Funda*, qua lapides jactantur, Gall. *Fronde*, in Stat. Vercecl. lib. 4. pag. 71. vº: *Item quod nullus major decem annis trahat per civitatem cum fronzis vel Cazafusto vel givelotum vel pennam archatam prope civitatem vel in glarea, etc.* Stat. Astens. collat. 11. cap. 35. pag. 30: *Si quis major annis quindecim in civitate vel in burgis ad stur-mum, vel alio loco extra stur-mum malo animo de arcu, vel balista, vel cum frunda vel Cazzafusto projecit, etc.* Vide *Fundabulum*.

* **CAZALERIA**. Vide supra in *Casalaria*.

* **CAZALIA**, Alicujus adoptio in familiam, ab Ital. *Casata*, domus, familia, ut videtur. Stat. Vercecl. lib. 3. pag. 95. vº: *Inprimis statutum est, quod nulla persona, commune et collegium vel universitas audeat vel presumat palam vel privatim mittere seu portare, aut portari facere aliquod donum vel aliquid loco doni ad aliquas nuptias, Cazalias vel revertalias; et intelligatur donum prohibitum esse missum, quod mitteret per xv. dies ante et quindecim post ipsas nuptias, Cazalias et revertalias; et quilibet possit accusare et habere medietatem pænæ.* Vide supra *Casalis* 1.

* **CAZANA**, Mensa, argentaria, Gall. *Barque*, *Caisse*. Transact. inter Amed. VII.

comit. Sabaud. et civit. Niciens. ann. 1388. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 673: *Item præfatus dom. comes, imperialis vicarius. . . . eisdem syndicis concessit, quod in dicta civitate Niciæ fiat et fieri possit et ordinari una Cazana, prout sit et consuetum est fieri in pluribus locis Italie.* Vide *Casana*, 1.

† 1. **CAZARE**, De loco pellere, exigere, Gall. *Chasser*, Ital. *Cacciare*. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1247: *Et quadam die Martis, xviii. die intrante Februario stando dictus Imperator in Victoria, Parmenses et omnes milites et populares armata manu exierunt de Parma, et per forciam Cazaverunt Imperatorem de Victoria, et omnes suos milites et pedites.* Chron. Parmense ad ann. 1308: *Alios fugaverunt et Cazaverunt, et multos interfecerunt.*

* 2. **CAZARE**, Venari, Ital. *Cacciare*, Hisp. *Cazar*, Gall. *Chasser*. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 119. ex Cod. reg. 4624: *Nulla persona extranea. . . . presumat Cazare vel venari in fine et territorio Avillianæ.* Vide *Caciare*.

† **CAZATA**, Placentæ species cum caseo. Transactio Albatem inter et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53: *Pancosserii ipsius domini Abbatis debent prædicta facere, scilicet dictos flauzones, artocrea, sive eupastatas, Cazatas, sive pastillos.* Vide *Casata*.

* **CAZATURA**, Præstatio pro *Casa*. Charta ann. 1336. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 17: *Item et duas gallinas censuales cum dominio, percipiendas in et super Cazatura dicti mansi.* Vide *Casatura*.

CAZENI. Testamentum Ranimiri Regis Aragon. æræ 1099. apud Martinecz. in Hist. Pinnat. lib. 2. cap. 38: *Et illos vassos (id est, vasa) quos Sanctius filius meus comparaverit et redemerit, pezo per pezo, de plata aut de Czeni, illos prendaat aut redimat, etc.*

† **CAZEOLA**, Mensura minor annonaria, ad quam præstationes frumentariæ exigebantur. Idem videtur esse quod mox *Cazola*. Voces forsitan ab Hispanica *Cazo*, Catinus, Nostris, *Pœlon*, *Casserole*. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 86. col. 1. Extenta iurium Comitatus Sabaudie ann. 1309: *Item de duobus bichetis bladi capitur una Cazeola bladi. . . . Item de singulis duabus bennis bladi venditi ad bennem levatur una Cazeola. . . . capitur una Cazeola pro qualibet hemina.*

† **CAZERI**, a Germanis Valdenses olim dicti sunt, an a prisceis Catharis detorta voce; an uti Godefrid. Henschenius ad Vitam S. Galdini Cardin. vult, a voce Germanica *Catz*, h. e. Catus, Felis; eo quod sicuti feles noctu sua conventicula celebrabant; ita et illi adversariorum metu, nocturnoque tempore cœtus suos instituere fuerint coacti. Hofmann. in Mexico.

* **CAZETA**, Vestimenti genus, sagum, pallium. Gall. *Casaque*. Charta ann. 1227. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 904: *Duas serabulas et unam Cazetan novam de Luca, etc.*

* **CAZETUS**, Mensuræ liquidorum species. Stat. Vercecl. lib. 3. pag. 76. rº: *Item statutum est, quod olearii vendant ad Cazetos et non ad pensam, et quod Cazetus sit rotundus et de libra una arami, et de media*

libra arami. Vide *Caza* 2. et infra *Cazolum*.

† **CAZIA**, Idem quod *Caza* 2. Species vasis. Anastasius Bibl. in Vitis Rom. Pontif. apud Murator. tom. 3. pag. 188 : *Accipiens unusquisque portionem panis atque portionem vini . . . necnon Caziam de pulmento*. Murator. pro *Caziam*, carnem posuit, sed *Cazia* rectum sensum patitur. Ibid. pag. 197. col. 1. *Cazia coloratoria argen. de aurata*, ut est in MS. Editio legit, *Vasa colatoria argentea deaurata. Cazia colatoria* idem est quod Italica vox *Cazza*, Forata capeduncula, Gall. *Friquet*, ut jam dictum est in *Caza*, 2. Vide *Cazula*.

CAZOLA, Vas quoddam, Matthæo Silvatico : sed qua lingua, non indicat.

* Simul et Mensuræ annonaæ species. Charta Humberti dalph. ann. 1343 : *Item quod in molendino teneatur una Cazola ferrea, quæ Catzola plena octo vicibus valeat unam cuppam*. Vide supra *Cassola* 2. et *Cazeola*.

* **CAZOLIUM**, Mensuræ species, eadem quæ *Cazola*. Stat. Montis-reg. pag. 272 : *Si placuerit consilio, videlicet sestarium unum, heminam unam, Cazolium unum, pintam unam, rasum unum, etc.* Vide supra *Cazetus*.

* **CAZONZELLUS**. Vide *Casonzellus*.

* **CAZULA**, Quid sit docet Ordo ccel. Ambros. Mediol. ann. circiter 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 369 : *Cicendelarius ebdomarius portat . . . Cazulam, unde colatur vinum in sacrificio, et calicem, etc.* Vide *Catiola* et *Cazia*.

* **CAZZAFUSTUM**. Vide supra in *Caza-fusta*.

* **CAZZAGAZARO**, vox Ferrariensis dialecti, qua *Cazaro*, pro *Cattaro*, dicebatur : Itali pronuntiarent *Caccia Cattaro* ; quo titulo utebantur hi, qui Catharos seu eorum sectarios insectabantur ex officio, uti notat Murator. ad Examen testium ab ann. 1270. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 124 : *Dominus Henricus, qui erat officialis inquisitoris in 1270. die iij. exeunte Novembri juratus dicit, etc.* Et col. 127 : *Dominus Nicolaus . . . juratus dicit, quod modo sunt octo anni vel circa, quod ipse testis erat officialis inquisitoris et Cazzagazaro pro ecclesia Veronæ.*

† **CEA**, Foresiis Lugdunensibus, Murus, paries, Gall. *Mur*, *Muraille*, *Cloture*. Charta Domini de *Luriec* in Foresio ann. 1417 : *Juxta Cohercum dictum de la Cea*. i. e. juxta plateam parietis, ubi olim quercus fuit, ut exponit doctiss. D. *Aubret*.

† **CEAGE**. Vide in *Caya*.

* **CEBA**, pro *Cepa*, Gall. *Oignon*. Charta ann. 1155. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 555 : *Ego Raymundus Trencavelus . . . impignoro per bonam fidem . . . omnes leudas, quas ibi habeo, scilicet de porros, et caulibus, et Cebis, et allibus etc.*

* **CEBANIA**, Hordeum, Gall. *Orge*, interprete Hugone episc. Ptolem. abb. Sti. vag. ad. Ch. fundat. Abbat. Aquilar. ann. 332. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 105 : *Terras capientes semina . . . modios de Cebania, et multas vineas, etc.*

† **CEBER**, Cucurbitula ad eliciendum sanguinem, Gall. *Ventouse*. Vide *Ventosa*.

* **CEBERUS**, Situlæ species, f. quod confecta ex ligno, quod *Ceberon* dicitur,

in Lit. remiss. ann. 1469. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 218 : *Un baston à façon d'un pieu de Ceberon, qu'il avoit cuilly, pour tendre et lier lesdiz eschalaz sur son chariot*. Stat. Vercel. lib. 3. pag. 102. rº : *Eo salvo, quod vanni, corbellæ, situlæ, Ceberi, conchæ, etc.* Rursum lib. 7. pag. 152. rº : *Item quod omnes portatores civitatis, cum Ceberis suis incessanter illuc deferant aquam. Ceberos, frasatas, situlas, etc.* ibid. lib. 3. pag. 101. vº.

† **CEBESIA**. Dotalitium Judithæ Comitissæ Normanniæ apud Marten. tom. 1. Collectionis anni 1700. pag. 14 : *Cebesias in supradictis villis xx. et unam, molendinos xviii. tredecim carrucas boum, etc.* Ubi laudatus Editor pro *Cebesias* suspicatur legendum *Ecclesias*.

† **CEBULUS**, κυρτός, *Gibbosus*, in Supplemento Antiquarii. [* An a *ceveo* ?]

† **CECENDELE**. Vide in *Cicindela*.

† **CECIA**. Vide *Cæcia*.

† **CECINDILLUS**. Vide *Cicindela*.

† **CECLATURA**, Incisio in arbore, quæ termini loco est. Mendum pro *Theclatura*. Vide in hac voce.

CECOS, Gallica lingua, *Dimitte* sonat, ut auctor est Servius ad 11. *Aeneid*. [Cave ne mendum sit apud Servium.] [* Schilt. in Gloss. *Celos* legendum putat, pro *Kelos*, quasi *gelass* a German. *Lassen*. *ADEL*.]

† **CECROPIA**. Johan. Diaconus in Vita S. Gregorii M. lib. 2. num. 14 : *Sola deerat interpretandi bilinguis peritia, et facundissima virgo Cecropia, quæ quondam suæ mentis acumina, Varrone cælibatum suum auferente, Latinis tradiderat, imposturaram sibi præstigia, sicut ipse in suis epistolis queritur, vindicabat*. Hic Mabillon. *Cecropia*, ut verisimile est, pro lingua Græca sumitur; nam *Cecropia* arx fuit Athenis.

CECTORIUM, apud Gromaticos, inquit Salmasius ad Inscript. Herodis pag. 51. ponitur pro *hectorium* : *Cectoria, hoc est, rotundus est, sicut modius, est fossa circa publica Cectoria, pro hectoria, Εκτρον enim modius Græcis. Unde hectorium, vel Cectorium illis auctoribus, quod rotundum est sicut modius, ut fossæ rotundæ.*

CECUA, **CECUMA**, **CECUNIA**. Gloss. Isid. *Cecua, noctua. Cecuma, noctua*. Joan. de Janua *Cecunia* habet, additque, et a *cecus* dicitur. [Festus habet *Cicum*. Hauserunt ex Græcis. Κυκρίς enim, inquit Grævius, Callimacho est noctua, ut notat antiquus Interpres Aristophanis in Aves. In Constantiensi legitur : *Cæcuba, Noctua*, quod et ipsum rectum est. Nam et sic Noctua Græcis vocabatur κυκρίς. Scholia, quæ laudavimus, Aristophanis : *Κυκρίς ἔστι τὰς γλαυκὰς οὐτὼ φωνεῖν λέγουσιν, θένει καὶ κυκρίς αὐτὰς λέγουσιν. οἱ δὲ κυκρίδας, ὡς Καλλιμάχος, κράτ' ἀγαθὴ κυκρίς, hoc est, interprete Dacero, qui hunc locum affert ad Festum, Noctua ita aiunt clamare, unde eas Ciccubas dicunt. Alii Cicummas, ut Callimachus, valde bona Cicumma. Ut autem dixerunt, Cicumma et Cecuma, sic Cecuba et Cicuba.]*

* **CECULUM**, Vinum Campaniæ, vel vetus dictum, quod cæcet et confundat ingenium. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

† **CECUMINI**, id est, mali fervores; nam *Cacos*, Malum, Cannua Græcis *Æstus*. *Papias* MS.

† **CECUNIA**. Vide *Cecua*.

† **1. CEDA**, **CEDULA**, pro *Scheda*, *Schedula*, in veteri Vocabulario Juris utriusque. *Cedula* quoque legitur in Vita B. Joachim pag. 93. tom. 7. SS. Maii, in Miraculis S. Antonii de Padua tom. 2. SS. Junii pag. 736. in Vita S. Symeonis Eremitæ, inter Acta SS. Benedict. sec. 6. part. 1. pag. 163. apud Rymer. tom. 2. pag. 263. col. 2. in Epistola Martini IV. Papæ ann. 1284. [* Ekkehardi IV. Casus S. Galli Pertz. pag. 156. lin. 16.] Hispani et Itali dicunt etiam *Cedula*, Galli *Cedule*.

† **CEDELATA**, Eadem notione. Concil. Narbon. ann. 1430. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 360 : *Sed ordinet Dominus noster Papa summarie et de plano in Cedulatis, prout sibi videbitur ordinandum.*

* **2. CEDA**, Sedes, curia, ut videtur. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *De illa controversia se remiserant, ut ibi dictum fuit, libro albo Cede Agenensi.* [* Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 2270 :

Non costas aut ossa velim tibi tollere, paulum
Cedarum clunes vindico prope popas.

Leg. *Cadarum*, a *Cada*, Arvina.]

* **CEDAS**, vox Vasconica, Crilrum bombycinum, in laudato Invent. : *Item plus quamdam aliam cernidam sive Cedas*. Occurrit rursum infra. Vide mox *Cederia*.

CEDELLUS, Vas portatile, in quo reponi solet aqua benedicta, nostris etiamnum *Celet*. Charta Heccardi Comitis Angustod. ex Tabulario Prioratus Persiaci in Burgundia pag. 26 : *Uno tapeto, uno Cedello ad aqua benedicta duo*. Vide *Seilletum*.

* **CEDENS**. Vide infra *Cessionarius*.

* **CEDERE**, Dare, tradere. Charta ann. 1398. ex Tabul. S. Thom. Argent. : *De quo altero dimidio jugero non datur decima, quia decima de eodem altero dimidio jugero Ceddenda, est emta a Jekelino.*

† **CEDERIA**, f. Quæ vendit filum aut pannum bombycinum. Bombyx, Gall. *Soie*, Hisp. *Seda*, Occitanis est *Sedo* vel *Cedo*, unde, nisi fallor, *Cederia*. Consuetud. Tolosæ in rubrica de debitis art. 1 : *Si aliqua mulier . . . aliquandam mercandiam exerceat publice, ut puta, sit tabernaria, paucosseria, lanasseria, merceria, Cederia, vel alterius hujusmodi, etc.*

* Hinc *Cederie*, Bombycina merx, vulgo *Soyerie*, in Lit. remiss. ann. 1405. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 145 : *Pour apprendre de exercer le mestier de marchand de mercerie, Cederie et drapperie, le suppliant se transporta en la ville de Bordeaux*. Vide supra *Cedas*.

CEDRIA, Κέδρια, *Gamma Cedri*, in Gloss. Medico MS. et apud Alexandrum Iatrosophistam lib. 1. de Passionib. Erotianus in Lexico Hippocrat. Κεδρίων ἐλαίω, τῇ Κεδρίῳ. Matth. Silvaticus : *Kidria, i. alkitran, Cedria, id est, gummi cedri*. Joanni vero de Janua, unguentum faciunt, quo asseres liniti non putrescant, vel tempore, vel vermibus. Alibi : *Cedria, arboris gummi sive lacryma*, quæ ad conservationem librorum summe est necessaria. Nam libri ex hac lacryma liniti nec a tineis corrodduntur, nec tempore senescunt. *Cedrina* dicitur in Glossis Biblicis MSS. Anonymus de re architecton. cap. 12 : *Cedrus si humore*

non corrumpatur, eandem habet virtutem : sed quomodo de pino resina decurrit, sic et ex ea oleum quod Cedria dicitur : quo si libri aut clusa inungantur, nunquam tinea aut carie solvantur. Martianus Capella lib. 2 : *Alia (volumina) ex papyro, quæ Cedro perlita fuerant, videbantur.* Vide Galenum lib. 7. Simpl. Orib. in 2. ad Eunap. Paulum lib. 7. Actium lib. 1. Tetrab. ser. 2. Columellam lib. 6. cap. 32. Marcellum Empir. cap. 26. extremo, Josephum Scalligerum in Animadvers. in Robert. Titium pag. 179. Salmasium de Manna pag. 23. [Vitam S. Synecticæ tom. 1. SS. Januarii pag. 251.] et Casaubonum ad Sat. 1. Persii.

* **CEDRIFER**, Cedris ferendis idoneus. Petrarcha in Itiner. Syriaco edit. Basil. ann. 1581. pag. 558 : *Et hoc quidem littus omne palmiferum atque Cedrifera, ut adversum Cereri, sic Baccho gratissimum ac Minervæ.*

† **CEDUA**, nude pro Silva cædua, Gall. *Bois taillis*, occurrit in Consuetudinibus MSS. Cluniac. ann. 1301. ex Codice B. Mariæ Deauratæ Tolos. et in Bulla Pauli III. Papæ pro secularizatione Monasterii Vezeliac. ann. 1537. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 117.

† **CEDULA**, CEDULATA. Vide *Ceda*.

* **CEFALALGIA**, CEPHALEA, pro Cephalæa, κεφαλαλγία, κεφαλαία. Glossar. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959 : *Cefalea, inquit Oribasius, differt a Cefalargia vel Cefalalgia : nam Cefalea est capitis dolor, qui multo tempore tenet; Cephalalgia vero recens est capitis dolor aut ex æstu, vino seu frigore, vel ebrietate, aut indigestione; et cito resolvitur.* Vide *Cephalargia* et *Cephalea*.

† **CEFALERIGIA**, Cefalea, la doga del capo, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Cephalalgia*.

* **CEFFI**, Monstra. quædam Æthiopæ, Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [** ut ex Solino Papias. *Cephus* Plinio 8, 19.]

† **CEGRA**, Genus piscis. Charta Petri Abbatis Monasterii Sanctæ Crucis de Talemundo ann. 1366 : *In quolibet ferculo tres pecias marlucii recentis, aut canceris, et de radis vel de Cegris quinque pecias, aut de aliis piscibus ad valorem.*

† **CEI**, Judicatores, in Glossario MS. Sangerman. num. 501.

* **CEJUS**, Conveniens, eongruens, f. a Gall. *Seant, convenable*. Pactum inter Guill. de Gorsolis et Borgiam ejus sororem ann. 1341. ex Tabul. Flamar. : *Et quod pater et mater mea dictam Borgiam dotabant, et Cegam et competentem dotem sibi promiserant.* [** An certam?]

† **CELA**, Scammum, Gall. *Selle*. Statuta Avenion. : *Statuimus quod in cariera super bancas macelli versus portam Ferviciam, aliquis vel aliqua non teneat nec habeat bancam vel Celam, nec canistrum... nec aliud impedimentum.*

† **CELAMEN**, f. Idem quod cella, cellarium : quemadmodum enim, ut cum Donato in suis ad Terentium notis loquar, *Cella et Cellarium a reponendis celaudisque rebus esculentis et poculentis dieitur, sic et Celamen eodem sensu dicere potuit inferioris ævi Scriptor.* Donatio Conradi Emelrici de Pingua Vicarii Ecclesiæ S. Joannis

Moguntia pro ipsa Ecclesia tom. 2. Rerum Mogunt. pag. 701 : *Per hoc præsens instrumentum pateat universis, quod an. a Nativitate Domini 1325. Moguncie in camera super Celamine domus curiæ ad Tres Reges, quam ibidem inhabitat Conradus Emilrici de Pingua, etc.*

† **CELAMENTUM**, Secretum quod cellari debet. Marten. tom. 3. Anecd. col. 837. in Fragmento Hist. Britan. Armor. : *Aperius illis sub magnæ Confessionis Celamento, Galli dieimns, Sous le secret de la confession.*

* Itali *Celamento*, eadem notione dicunt. *Celément*, nostris, clam, secreto, in Gh. ann. 1413. ex Chartul. 21. Corb. *Escarui*, pro Occultus, arcanus, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 431 : *Afin que ledit malefice ne feust point parcheux; mais fust celez et Escarui, etc.*

* **CELANDRA**, Statera, inter Exact. Neapol. apud And. de Ysernia in Comment. utriusque juris : *Jus stateræ seu Celandræ.*

† **CELANDRIA**, Navigii species. Vide *Chelandinn*.

† **CELARE**, ubi de ædificio, Contegere, vel Camerare, Gall. *Couvrir*, vel *Vouter*. Hist. Affligin. apud Acherium tom. 10. Spicil. pag. 615 : *Celavit lapidibus magnam Ecclesiæ partem a cruce usque in finem.* Vide *Celata*.

* **CELARI**, Dicitur de vulnere quod judici celatur, quod *Forceler le sang* appellabant. Vide infra *Foriscelatus* Libert. Domni-Med. ann. 1246. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 690. art. 2 : *Qui facit plagam et sanguinem, et inde convincitur, debet præposito domini septem solidos et dimidium..... Et si sanguis Celatur usque ad terciam diem, debet viginti duos solidos.*

† **CELARIUM**, pro Cellarium, Cella vinaria, Gall. *Cellier*. Panearia MS. titularum Abbatæ S. Stephani de Vallibus prope Xantones, in Charta super levaggio vini S. Saturnini : *Quin etiam Levaggiu Celarii Abbatie de Vallibus, etc.* Occurrit apud Th. Madox in Formulæ Anglic. pag. 89. et 205. in Hist. Harenriana tom. 4. pag. 1099. etc. *Finationes Celariorum*, Præstationes pecuniariæ pro Celariis, ubi vinum venale est, in Litteris Johannis I. Regis Franc. ann. 1351.

† **CELARIUS**, pro Cellarius vel Cellarius, de quibus infra, legitur in Obituario MS. Ecclesiæ Morinensis fol. 2. et 3. Utrobique *Bursa Celarii*, ejus erat quotidianas Canonicorum mercedes distribuere.

CELATA, Insidiæ, Hispan. *Celada*, Engaño de guerra. Ex Lat. *Celare*. Gloss. Lat. Græc. : *Celat*, ζυπτει. *Celare*, tegere, Nonio. Isidorus Pacensis Episcopus in Chronico æra 769 : *Europenses vero solliciti ne per semitas delatrescentes aliquas facerent simulanter Celatas, stupefacti in circuitu sese frustra recapitant, etc.* Rodericus Toletan. Arch. in Hist. Hispan. lib. 3. cap. 24 : *In lapidicina urbi proxima insidias collocavit, cives ad prælium processerunt, sed inter Celatam et acies intercepti ex civibus plurimi occiderunt, etc.* Vide Leges Alfonsinas seu *Partidas*, part. 2. tit. 35. leg. 30. Sic Tacitici Græci ἐνέδρα, insidias, ἐγερύματα non semel vocant. Vide Leon. cap. 12. § 34. et 38.

Italis *Celata*, est cassis, unde nostri *Sallade* effinxerunt : sic dicta, quod ea caput indutus miles *celetur*, et occultetur, ut a nemine agnoscat.

* Proces. Egid. de Rays ann. 1440. ex Bibl. reg. fol. 180. vº. : *Vidit tres vel quatuor cum capelinis seu Celatis vel saladis supra eorum capita, et aliis armis ante dictam ecclesiam transeuntes.*

* **CELATUM**, Umbella, Gall. *Ciel, dais* pro *Celum*. Vide in hac voce. Comput. MS. ann. 1524. fabr. S. Petri Insul. : *Quatuor vicariis, qui detulerunt Celatum venerabilis Sacramenti in processione facta 16. Martii pro defunctis ultra montes, viij. sol.*

† **CELATURA**. Vide *Celatura*.

† **CELCINNA**, mendose pro *Celeuma*, vel *Celeusma*, de quo mox. Nicolaus Specialis de Rebus Siculis lib. 1. cap. 18. apud Murator. tom. 10. eol. 936 : *Occurrit illis Messanensium classis cum gaudio, quas exultantes in portus placidos introducant; ubi ad spolia Gallorum et Provincia- lium cum Celcinatibus lætis vocibus clamabatur.*

† **CELDAL**. Vide *Cendalum*.

CELDRA, Mensuræ species apud Scotos. Leges Burgor. Scotie. cap. 67 : *Pistor habeat ad lucrum de qualibet Celdra, secundum quod probis hominibus videatur.* Statuta Gildæ Berwic. cap. 39 : *Nulla mulier emat in foro ad faciendum brasim ad vendendum plus quam unam Celdram.*

† **CELE**, Brachia Scorpii. Glossar. MS. Sangerman. n. 501. Est a Græco ζῆν, Forceps cancrorum. [** Papias : *Chele*, Brachia scorpii quæ faciunt libram. Vide *Chele*.]

* **CELEBRAMENTUM**, Celebratio, nostris etiam *Célébration*, Ital. *Celebramento*. Consuet. Norman. cap. 61. part. 2. ex Cod. reg. 4651 : *Personæ omnes, quæ ad maritaggi Celebramentum affuerint, possunt ad recordamentum nominari.*

* 1. **CELEBRARE**, nude pro Missam agere, apud Burckard. Argent. de vita Alex. PP. VI. pag. 64. ubi inter puncta accusationis episc. Calagurit. objeta legitur : *Fecisse prandium antequam Celebraret.* Occurrit alibi non semel.

* 2. **CELEBRARE**, Facere, peragere. Annal. vett. Mutin. ad ann. 1227. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 59 : *Eodem anno grave peccatum Celebratum fuit cum episcopo Guelfmo. Stat. S. Flori MSS. fol. 34 : Nullus nisi in nocte dormierit et digestionem non Celebrata, etc. Sed si digestio Celebrata sit, quamvis dormitio nulla præcesserit.*

* **CELEBRATIO**, Solemnis processio. Comput. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 172. col. 2 : *Die xxij. dicti mensis (Junii) qua die fuit festum Eucharistiæ;... dum pro Eucharistia et ipsius honore quardam Celebratio fit per dom. Nemausensem episcopum, etc.*

** *Celebratio reipublicæ*, Placitum legitimum, Solemnis conventus civium statis temporibus, in chart. ann. 1316. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 2. pag. 452.

* **CELEBRATOR**, Qui Missam solemniter agit, vulgo *Celebrant*. Ordinar. eccl. Camerac. MS. fol. 10. rº. : *Celebrator missæ remanet ad altare quousque Evangelium perlegatur. Quo loco idem celebrator incipit*

Te Deum laudamus, injungente majore cantore.

* **CELEBRITER**, Charta ann. 1060. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. 130 : *Actum publice Lansduni, ... regnante Heinricho victoriosissimo Francorum rege anno 30. Philippo vero filio ejus anno primo Celebriter imperante. Ubi alia Charta habent, Feliciter.*

† **CELEBSEDRA**, Mendose pro Clepsydra, κλεψύδρα, Horologium ex aqua, Gall. Clepsydre. Glossar. MS. Sangerman. n. 501 : *Celepsedra, per quod ore colliguntur.*

† **CELEGIA**, Idem quod Cerevisia, Potus ex grano confectus, Gall. Cervoise, Biere. Tabular. Rothom. : *Vinum si venale fuerit bi, de modio uno lagenam unam S. Salvatori: similiter de medone, de Celegia et de pigmento. Vide Celia.*

* **CELEL**, Genus vasis vimineum, vel vilis supellex. Glossar. vetus ex Cod. reg. 7613. Vide supra *Ceberus*. [** Ita etiam Papias. Glossar. in cod. reg. 7644 : *Celēl, Genus vasis vimineus, græce, virgea præterea celel vilisque supplex. Virgil. Georg. lib. 1. vers. 165 :*

Virgea præterea Celei vilisque supellex.]

CELENDRA, Instrumentum quo poliuntur pauni, nostris *Calandre*. Charta Caroli I. Regis Siciliæ apud Ughellum tom. 9. pag. 929 : *Concedimus... instrui, ordinari, fieri in civitate Ravellensi ubi Episcopus se providerit, tintoriam Celendram cum uricella et aliis suis circumadjacentiis, etc.* Iia Joannæ II. Regiæ Siciliæ ann. 1429. bid. : *Celendram unam... in qua Celendrari consueverunt, et Celendrantur sustinui, etc.* Hujus vocis origo κύλινδρος *Cylindrus*, via præcipua vis *Celendræ* in cylindro posita est.]

† **CELENDRIA**, Species navis. Vide *helandium*.

* **CELEPTRA**, Mirtum genus frugis, in Glossar. ex cod. reg. 7613.

CELER, Veredarius, nostris *Poste*. Isid. 10. sect. 51. Orig. : *Celer, appellatus a celeritate, quia quod usus exigit, velocius facit.* Ekehardus Junior de Casib. S. Galli cap. : *Qui factum panderet Celer præmittitur.* Idem : *Currunt illico Celeres, qui Berthæ ierent.* Cap. 10 : *Utinam post illum Celers, qui equum illum nobilem mihi reducant, citere velles.* Cap. 4 : *Mittit Imperator Celerem quemdam.* Julianus Episcopus Tolen. in Chron. : *Dum de iis, quæ in Galliis rebantur, nuntium Celerem recepisset, giles viri, in Vita S. Amandi scripta per andemundum cap. 6. n. 23. Paulinus p. 24 : Ut cursorem Dominicum Cardamam signatis in lege divina antiquorum velorum laudemus exemplis.*

* **CELERAGIUM**, Præstatio ex vinis seu illis vinariis, nostris *Celerage*. Vide *Cellam*. Charta ann. 1291. tom. 1. Probat. ist. Brit. col. 1096 : *Dicit vicecomes de phan contra nobilem virum comitem Brinnie, quod idem comes per se vel suos fecit facere nititur capi costumus et Celeragia pignora dicti vicecomitis et ejus gentium o vinis emptis et ductis, et quæ solent duci ejus domos pro ipsius et suorum usagio intra jus. Arest. ann. 1407. 23. Apr. vol. . arestor. parlam. Paris. : Cum Johannes unement et Johannes de Berdines, Parisius*

commorantes, firmam cridagii et Celeragii... appretiassent, etc. Charta ann. 1339. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 326 : *Jehan de Paey bourgeois de Paris a certaine quantité de rente;.... c'est assavoir sur les rentes du paleire (parloir) aus bourgeois de Paris, appellées les Celerages.* Ordinat. ann. 1425. in Reg. 170. ch. 1 : *Item nul ne fera taverne ou vendra vin à détail en la ville de Paris sans mettre cerceau, afin que ladite ville ne puisse estre fraudée de ses droits, tant de celui dessusdit, et de criages et Celerages, comme d'autres.*

* **CELERARE**, pro Celare, ni fallor, in Conc. Bitur. celebrato ann. 1276. ex Chartul. archiep. Bituric. fol. 97. 1°. : *Quod si quis, cujuscunque dignitatis aut conditionis existat,.... auferre, rumpere, cancellare aut destruere quoquo modo, vel sic ablata Celare præsumperit, etc.*

† **CELERARIA**, Officium Cellerarii, in Litteris Galteri ann. 1218. e Tabulario Ecclesiæ S. Audomari : *De quinque officiis... subpræpositura, magisterio scholarum, pistoria, Celeraria et Chochia.*

* Occurrit præterea tom. 6. Gall. Christ. inter Instr. col. 390. et 393. Vide in *Cellerarius*.

† **CELERARIUM**, Idem quod *Cellarium*. Vide locum in *Typrus*.

† **CELERARIUS**, Idem ac *Cellerarius*, quod vide.

CELERE, pro *Celeriter*, in Vita S. Materniani Episcopi Remensis num. 16.

* **CELERINUS**, Piscis genus, Gall. *Celerin*. Tract. MS. de Piscibus cap. 15. ex Cod. reg. 6838. C. : *Chalcidem esse putat Rondeletius, quæ in Allobrogum lacubus frequenter capitur, et Celerin nuncupatur ob similitudinem maximam, quam habet cum pisciculis parvis trissis similibus, quibus abundat Oceanum mare, quos Galli Celerinos vocant.* Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 254. v^o. : *Marchans et vendeurs de poissons et de harens de mer paieront... pour la charretée de Celerins xij. den.* Vide supra *Aphyra*.

† **CELERIPES**, κέρυκος, *Celer*, apud Janum Laurenb. in Supplemento Antiquarii.

* 1. **CELERIUM**, *Cellarium*, cella vinaria, Gall. *Cellier*. Cheillier, in Charta ann. 1473. ex Chartul. 23. Corb. *Masure, gardin, Cheillier, etc.* Charta ann. 1242. in Chartul. S. Dion. Vergiæ. fol. 17. 1°. : *Concessit dictæ ecclesiæ quandam ocliam, sitam juxta Celerium S. Dionysii apud Merreium.* Ch. S. Ludov. pro fundat. B. M. de Lilio ann. 1248. ex Chartul. ejusd. loci ch. 1 : *Donavinus.... monasterium, dormitorium, refectorium, Celerium, et omnia et singula ædificia infra ambitum murorum contenta.*

* 2. **CELERIUM**, Pretium, stipendium, pro Salarium. Vide in hac voce num. 3. Stat. ann. 1272. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 99. col. 1 : *Præscriptorum vero sic electorum consulum et consiliariorum electionem seu assumptionem suo tempore notarius consulum populo publicabit; quem, absque ullo pro hoc Celerio, etc.*

† 1. **CELES**, *Cithar* que canitur. Vet. Glossar. Sangerman. n. 501. Lege, *Chelys Cithara*, a Græco χέλυς, Instrumentum musicum, Testudo.

† 2. **CELES**. Vide *Cetes*.

* **CELESTE**, Area, Gall. *Cour*. Comput. ann. 1412. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 207. col. 1 : *Solverunt Antonio Jordani fusterio de Nemauso pro vij. jornalibus, quibus vacavit in.... restringendo Celeste dictæ domus. Vide Cælum.*

* **CELESTINUS**, pro *Cælestinus*, Color hyacinthinus. Inventar. monast. Cassin. ann. 1497. tom. 2. Hist. ejusd. abbat. pag. 598. col. 1 : *Item planeta Celestina purpurata cum leonibus aureis. Infra : Cælestina. Vide Cælestinus.*

† **CELEUMA**, pro *Celusma*, Gr. κέλευμα, Cantus nautarum quem in prosperis præsertim concinebant. Occurrit in Vita S. Genovesæ tom. 1. SS. Jan. pag. 141. et in Vita S. Wilfridi inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 684.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 521 : *Celeuma, clamor nauticus, quem efficiunt quandoque nautæ propterurbationem cæli.* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Celeuma, Cotuenge. Vide Lexic. Martin. [** et Forcellin.] voce Celusma.*

** **CELEUMO**. Versus de S. Gallo vers. 7. ap. Grimm. Poet. Lat. sec. X. pag. 31. præf. :

Tria tranant maria. Celumant Christo gloria. Apud Pertz. Scriptor. tom. 2. pag. 33. est Cantantes.

† **CELEYR**, Ephippiorum artifex, Gall. *Sellier*. Charta Bernardi de Turre ann. 1308. apud Baluz. Hist. Geneal. Arvern. tom. 2. pag. 783 : *Escudeleyr, Freneyr et Cleyr, et Carnifices tres denarios quilibet pro annata.*

CELGA, Modus agri. Chartæ Alemann. num. 83. apud Goldast. : *Ut ad proximam curtem S. Galli unum juchum arent, et cum semine meo semineant annis singulis in unaquaque Celga.* [** In Germania superiore, maxime vero in Suevia, eine *Zelge* est tertia pars *hubæ*, seu prædii rustici. Vide Lexic. Frischii voce *Zelg*. ADEL.]

* 1. **CELHA**, Situlæ species. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 246. col. 2 : *Pro duabus Celhis necessariis pro portando aquam et morterium, pro claudendo portale Cocariæ, etc.* Vide infra *Cemalis*.

* 2. **CELHA**, Lumhus, Gall. *Longe* vel *Selle*. Charta ann. 1316. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 210 : *Quarta parte unius Celhæ porci sex denarios, et duobus panibus sex denarios.*

CELIA, *CERIA*, Potio Hispanis veteribus familiaris, ut auctor est Plinius lib. 22. cap. ult. qui *Celiam* et *Ceriam*, promiscue nominari indicat. Hujus conficiendæ modum describit Paulus Orosius lib. 5. cap. 7 : *Postmodum diu obsidione conclusi Numantini duabus de sub'to portis cuncti eruperunt, larga prius potione usi, non vini, cujus ferax is locus non est, sed succo tritici per artem confecto, quem succum a calefaciendo Celiam vocant : suscitatur enim illa ignea vis germinis madescentis frugis, ac deinde siccatur, et post in farinam redacta molli sacro admisceatur, quo fermentato sapor austeritatis et calor ebrietatis adjicitur.* Ab Orosio excerpta, quæ habent Isidorus lib. 20. cap. 3. sect. 18. et Papias.

[* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Celia, cervoise de formeht.* Glossar. Lat.

Ital. MS. : *Celia*, la bevanda de suge de formento. *Seilla*, cadem notione, apud Oger. Vienn. in satyra adversus eos, qui vetulis serviunt :

E laissa vin, et bevia de la sellia.]

Ex hac descriptione liquet, non multum absimilem fuisse *Celiam* a *cervisia*, quæ quidem non ex tritico, sed ex hordeo vulgo conficitur : quin et a *Celia*, seu potius *ceria*, cervisiam dictam opinor, ita ut vocabulo additæ aliquot syllabæ, discrimen ab Hispana potione, quod in hordeo videtur constitisse, ostendant, cum celix materia triticum fuerit secundum Orosium. At Florus lib. 2. cap. 18. eandem Numantinam describens obsidionem, *Celiam* ait, e frumento potionem fuisse, sicque ab indigenis appellari. Qua frumenti voce hordeum constat contineri, quo cervisia conficitur. Tacitus de Germanis, lib. de Morib. Germanorum : *Potus, humor ex hordeo aut frumento in quamdam similitudinem vini corruptus*. Unde quidam censent *Celiam* sive *ceriam* Hispanorum, eandem fuisse potionem cum Gallorum cervisia. Gloss. Angl. Saxon. Ælfrici : *Cervisia, Celia*, Eala. Matth. Silvatic : *Celca, potio ex succo tritici incubrians*. Infra : *Cellia, i. cervisia, dicta a calefaciendo*. Joan. Sarisberiensis Epistola 85 : *Hoc itaque (vinum) paratius est quam Celia, quæ a nostratibus usu vulgari Cervisia nuncupatur*. Charta Edmundi Regis Angliæ tom. 2. Monast. Angl. : *Quinque congios Celix, et unum ydromeli, et 30. panes reddat*. Chilenus Monachus in Vita S. Brigidæ cap. 1 :

Qui latice gelidos Celix convertit in undas.

Ubi perperam Colganus ex MSS. *cellæ* edidit; ibi enim agitur de aqua in cerevisiam mutata, ut est apud Laurentium Dunelmensem in Vita ejusdem Brigidæ n. 55. Adde Ordericum Vitalem pag. 539.

Certe Dani, ut auctor est Pontanus, *Oel*, et Angli *Ael*, cervisiam vocant, vocabus ex *Celia* confictis. Gloss. Saxonicum post Leges Henrici I : *Oalehus, cervisix domus*; *Oalegavel, cervisix gablum*. Teloneum Monasterii S. Bertini : *Omni tonellus sive vini, sive cervisix, sive Ale, ... dabit 2. den.*

Ejusdem originis est *Godale* Theutonicum, quasi *Goed-ael*, proba cerevisia. Regestum Cameræ Comput sign. 123. fol. 10 : *Foragia Godalarum seu cervisiarum quæ nos Episcopus habebamus in villa Tornacensi una cum jure ad nos Episcopum ratione dictarum Godalarum spectante*. Ibidem : *Le Roy a acquis de l'Evesque de Tournai... le bracin des Godales, etc.* Guill. Guiart ann. 1214 :

A grans henas plains de Godale.

An. 1304 :

Ribans d'autre partie boivent,
Sans demander chambre ne sale,
Parmi les rues la Godale.

Rursus :

Li autre leur Godale erient,
C'est d'Arras si comme il dient.

Computum domanii Comitatus Bononiensis ann. 1402 : *Recepte des dangiers de Godales, de chervoises, de Bromars, et de Houppenbiers amenées par mer à Boulogne, etc.* Vide Hadr. Junium lib. 2. Animadvers. cap. 12. etc. Glossar. Prisco-Gallicum Pon-

tani pag. 282. Perperam vero Franciscus Bivarus ad Pseudo-Chronicon Maximi, a *Ceria*, vocem *Cidre*, accersit, indeque confectam contendit pag. 306. 332.

CELIBATUS. Vita S. Severi Episcopi Ravennatis num 10 : *Et exinde cœperunt sanctum ejus Celibatam amplius venerari*. Ubi Bollandus annotat *Celibatam* poni pro sanctimonia, vel Sacerdotio. Sed potius videtur esse *Celebritas*, fama, *Propter tantæ gloriæ Celibatam*, apud Ericum Upsalicensem lib. 5. Hist. Succicæ, id est, famam. Acta S. Bernardi Episcopi Carinulensis : *Quem ideo præfatus Princeps voluit habere Capellanum, quia ipsius plene cognoverat Celibatam*. Chronicon Andrense pag. 437. de Abbate, cui vitium incontinentiæ objectum fuerat : *Ita quod ei suum reatum, et viri Dei Celibatam... confiteri coactus est*; i. castitatem, probitatem.

† **CELIDIONATUS GLADIUS.** Vide *Chelidoniacus*.

† **CELIDRUS.** Vide *Chelyndrus*.

† **CELINDRIA, CELINDRIA.** Vide *Salandra* post *Chelandium*.

* **CELIS, Justitiæ indicium.** Glossar. vetus ex Cod. reg. 7613.

CELIUM. Joan. de Janua : *Celiuum idem quod Celites, quod vulgo Celionem, vel scapellum vocant*. Leg. *Celtes*. [Vide *Cælio*.]

* **CELITICUS.** Vide infra *Celticus* 1.

* **CELIUS, Tuscorum lingua, September,** in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

1. **CELLA**, Latinis, est ἀποθήκη, Penus, promptuarium, in quo quæpiam ex iis, quæ ad vitam conducunt, reconduntur, veluti Cella vinaria, olearia, mellaria, etc. Gloss. Gr. Lat. : *Cella proma, ταμείον, Cella vinaria, οἶνών*. Interdum pro cubiculo, ut apud Vitruvium lib. 2. cap. 8. *Lateritiæ Cellæ*; lib. 3. cap. 1. *Cella ædis*; lib. 6. cap. 9 : *Cubicula etiam et Cellæ familiaricæ constituuntur*. Gloss. Lat. Gr. : *Cella, αἷμαρα*.

CELLA vero et **CELLULA**, posterioribus sæculis usurpantur pro Monachorum domicilio, atque adeo ipso Monasterio. Ita passim *Cellæ* vocem usurpat Gregorius M. lib. 2. Dial. in Præfat. cap. 9. 12 13. 21. 33. ubi Zacharias μοναστήριον vertit. Primitus enim Monachi divisus in *Cellis*, seu *Cellulis*, habitabant, in idem licet oratorium psallendi gratia, aut sacra peragendi convenient. Regula Macarii cap. 13 : *De fratribus, vel qui in oratorio sunt, vel qui per Cellulas consistunt*. Clodoveus in suo Præcepto : *Monachis ibidem per diversas Cellulas manentibus, seu mansuris, omnia necessaria... præbeantur*. Eucherius Lugdun. de Laude Eremitæ : *Hæc nunc habet senes illos, qui divisus Cellulis Ægyptios patres Galliis nostris intulerunt*. Rufinus lib. 2. de Vitis Patrum in Præfat. : *Commanent autem per eremum dispersi et separati Cellulis*. Et lib. 3. num. 219 : *In eodem loco circiter quinque millia divisus Cellulis habitabant*. Guigo Cartusiæ Prior de Quadripartito exercitio cellæ cap. 9 : *Et quidem quantum in ea (cella) morari fructuosum, tantum extra eam longe vel diu vagari periculosum. Non enim diutius habitator Cellæ vivere potest spiritualiter extra Cellam, quam corporaliter piscis extra aquam. Considerate quia pisciculus illi, qui Alec dicitur, unum idemque momentum est, et extra aquam esse et expirare. Et*

Cella quidem formatur ex hac dictione Alec, cum convertitur. Vide S. Hieron. Epist. 4. et 31. S. Augustin. de Morib. Eccl. lib. 1. cap. 31. Cassian. lib. 5. Instit. cap. 36. et Collat. 18. cap. 4. Sozomen. lib. 6. cap. 31. Niceph. Call. lib. 11. cap. 38. Gaufredum Grossum in Vita S. Bernardi Abbat. Tiron. cap. 12. etc. [Monasteria quoque Sanctimonialium *Cellas* appellant Wolfhardus in Vita S. Walpurgis Abbatis lib. 4. num. 10. S. Lullus Archiep. Magunt. in Epistola inter Bonifacianas 47. ad Oswitham Abbatisam, etc.] Hinc *Incelluri*, Cella donari in Statut. Ordinis Cartusiensis ann. 1368. part. 2. cap. 6. § 1.

Cellas istas, κελία vocant Græci Scriptores passim, Palladius in Vita Chrysostomi pag. 54. Edit. Emerici Bigotti, et alii quos laudant Meursius, et Fabrotus in Glossario ad Cedrenum : μοναστήρια, Nilus Narrat. 7. cap. 9. Interdum et σπυλαία. Atque inde *Cellarum*, et κελίων nomen mansit locis quibusdam, ubi inædificatæ erant *Cellæ* Monachicæ, uti monti Larissæ in Macedonia vicino, qui βεῦνος τῶν Κελίων Annæ Commenæ lib. 5. Alex. pag. 138. *Kellia* Innocentio III. PP. lib. 13. Epist. 4. dicitur; *Cellis* in Æmathia, et *Cellis* in Bithynia apud eandem Annam lib. 12. *Cellarum Thessalicarum* meminit auctor Itinerarii Hieros. et Antonini, ut et alterius ejusdem appellationis in Ægypto, Sozomenus lib. 6. cap. 31. et Niceph. Call. lib. 11. cap. 38.

CELLÆ quoque vox crebro pro Monasteriis, seu, ut olim vocabant, *Abbatibus*, vel *Obedientiis*, quæ majoribus suberant sumitur. Nam cum Monachi prædia variis in pagis possiderent, eo aliquot e suis mittebant, qui et fruges colligerent, procurarent redditus, et ad Monasterium deferrent : vel ut vitam solitariam quodammodo in iis agerent destinati Monachi, unde Bonifacius VIII. cap. 3. de Verbor. signif. *Cellas ejusmodi loca secreta et solitaria interpretatur, quæ ab hominum separata convictu sunt ad contemplandum et Deo vacandum specialiter deputata*. Vel denique cellæ subinde ædificatæ propter nimium Monachorum numerum, ut ex Monasterii eo mitterentur Monachi, aliisque identidem *pulsantibus* locum darent. Ardo Monach. in Vita S. Benedict. Abbat. Anianensis. *Et quia cætera loca eos capere non quibant constituit locis congruis Cellas, quibus præfectis magistris posuit fratres*. Iisdem enim in locis exstructa etiam oratoria, quibus deservendis destinatus certus Monachorum numerus, qui a Primario Monasterio dependebat. *Cellæ carnobiales*, in Præcepto Lud. Pii apud Steph. Balnzium in Append. ad Capitul. num. 38. Charta Arnaldi Archiep. Burdegal. ann. 1120. apud Sammarthanos : *Quia S. Macarius, non Cella S. Crucis, sed per se Monasterium erat, etc.* Charta Galonis Episcopi Parisiensis ann. 1107 : *Ita scilicet ut Abbas Fossatensis prædictum monasterium tanquam Cellam suam possideat*. [Charta ann. 1082. inter Instrum. Hist. Meld. tom. 2. pag. 14 : *Quondam erat Ecclesia BB. Apostolorum Petri et Pauli nomini dedicata, quæ Abbatix nomen habebat; sed per incuriam habitantium dignitatem hujus nominis amiserat. Ordina-*

igitur supradictum Concilium, ut hujusmodi Abbatie Cellæ fierent et Cellæ nominarentur, religiosisque monachis traderentur.] Rudolphus Presbyter in Vita Rabani Mauri Archiep. Mogunt. num. 5 : Per cellas quoque fratrum sibi commissorum, et per alia loca inculta ad se pertinentia, in quibus prius non erant, Ecclesias cum permissione Episcopi sui construxit, etc. Quippe in Agathensi Concil. can. 58. Epaon. can. 10. Venetico can. 8. Aurelian. I. cap. 22. Cellæ novæ, aut Congregatiunculæ Monachorum absque Episcopi consensu prohibentur institui. Concilium Aquisgran. ann. 817. et Additio 1. ad Capitul. Lud. Imp. cap. 44 : Ut Abbatibus liceat habere Cellas, in quibus aut Monachi sint, aut Canonici, et Abbas provideat, ne minus de Monachis ibi habitare permittat quam sex. In Synodo incerti loci apud Sirmondum tom. 1. Concil. Gall. pag. 618 : Vetantur Monachi suesterati per Cellas habitare, et peculiare illud habere. In Concilio Parisiensi ann. 1212. part. 2. cap. 24. dicuntur Monachi in elastro interdum movere rixas et seditiones, Ut mittantur ad Cellas. Vita Burhardi Episcopi Wormaciensis : Ibi quoque vinum fecit oratorium, deinde aliis officinis eractis, Cellam egregiam construxit. Hac oratione Cellam et Cellulam usurpant Lusus Ferrar. Epist. 11. Udalricus lib. 3. Consuet. Cluniac. cap. 30. 31. Ivo Carnot. Epist. 269. [Notitia ann. 832. Marcæ Hisp. fol. 769. Præceptum Ludovici Transmarini eodem eol. 863. Bulla Paschalis II. pro orbiniacensi cœnobio ann. 1107. interstrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 5. Annal. Benedict. tom. 3. pag. 23. Hist. Monasterii Mediani pag. 269.] Acta Munensis pag. 15. 37. Capitul. Caroli M. lib. 1. addit. 1. cap. 14. [* Excerpt. canon. an. 806. cap. 9.] lib. 6. cap. 138. [* 140. Coneil. Aurelian. I. cap. 22.] Walafr. Rab. in Vita S. Galli cap. 5. Orderic. Vi. lib. 12. pag. 896. S. Bernard. Epist. 63. etc. Egerunt præterea copiose de ejusodi Cellis Monachicis Browerus lib. 21. antiq. Fuld. cap. 7. et Hæftenus lib. 12. isq. Monast. disq. 1. Vide Obedientia.

CELLA, Interior ambitus Monasterii. Innocentius III. PP. lib. 14. Epist. 155 : Imper Hebdomadarius in Cella remaneat, ius nomine intelligimus interiorem ambim vel clausuram : si clausura non fuerit, ea adjacentia officinis.

* Mirac. B. Bertholdi tom. 6. Jul. pag. 8. col. 1 : Morabatur in hospitali quidam super, nomine Luitoldus, multo tempore nudus. Hic, cum diu ferulis sustentantibus omnibus per Cellam notissimus traxisset,

* CELLA MURATORUM, Monasterium, maxime sanctimonialium, idem quod tracta 1. Testam. ann. 1348. apud Cl. V. ramp. in Ind. ad Hist. B. Chiare pag. 5. col. 2 : Sorori Benedictæ de Cella muratorum versus Montes, pro se et duobus suis, xvij. denarios. Vide supra Carcer 2. 2. CELLA, Concilium Arelatense ann. 34. eap. 16 : Item decernimus, quod Julii masculi a 13. annis et supra, deferant ora domos in superiori veste, in pectore suum Cellæ, latitudinis trium vel quatuor

digitorum, nisi sint in viagio constituti. Vide Judæi.

* Circulus, qui Rota sæpius vocabatur. Vide in hac voce sub num. 8.

† 3. CELLA, Ephippium, Gall. Selle. Capitula generalia MSS. S. Victoris Massil. : Idem dicimus de Cellis, bardis et frenis irregularibus. Vide Sella 2.

* Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : Et primo unum rousinum, cum sua Cella et brida. Vide infra Cellis.

† 4. CELLA, Cella familiarica, Vitruvio, Gall. Chaize percée : Transactio inter Abb. et Monach. Crassens. ann. 1351. ex lib. viridi fol. 53 : Infirmarius... debet habere pro Monachis infirmis in dicto Monasterio parapsides (paropsides,) conqwas, ollas, mappas, manutergia, urinals, Cellas et oleum. Vide Sella 1.

* 5. CELLA, pro Sella, scamnum. Ad Cellam comedere, Pœnitentiæ monasticæ genus. Charta ann. 1217. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 254 : Si autem prior vel aliquis fratrum convictus fuerit quod sex denarios vel amplius retinuerit, quos in trunco prædicto non posuerit, per tot dies quot denarios ipse retinuerit ad Cellam comedat. Rursum occurrit infra. Vide Sella 5.

** CELLA POSTERIOR, Memoria; Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 114 :

Hoc verbum Cella posteriore tene.

Gemma Gemmarum : Cellula memorativa est in capite, die Kauer der gedechtnuss.

CELLANUS, Inclusus, qui in cella monachicam, seu potius eremiticam vitam agebat. S. Audocnus lib. 2. Vitæ S. Eligii cap. 38 : Erat quidam Cellanus, homo Dei simplex et rectus in loco quodam, non longe ab urbe Parisiaca. [Acta SS. Maii tom. 6. pag. 51 : De sancta Virdiana eremita seu Cellana in castro Florentino.]

CELLARIUS, Idem qui Cellarius, de quo mox. Capitula Caroli M. ad Monachos ann. 789. cap. 6 : De Cellariis Monasterii, ut non avari, sed tales mittantur, quales regula præcipit. Ubi Concilium Francoford. ann. 794. cap. 14. habet Cellarii. Vide Synodum Aquisgran. can. 140. Chronic. Casin. lib. 3. cap. 38. (al. 40.) lib. 4. cap. 55. etc. [* Ekkehard. IV. Casus S. Galli cap. 3. ap. Pertz. pag. 103. lin. 16. Vide Forcellinum in hac voce, quæ non semel apud JC. occurrit.]

† CELLARE, Cavea, locus subterraneus. Acta SS. Apr. tom. 2. pag. 725. de S. Wernhero : De subitusque locus suæ horribilis passionis in magno Cellari assistit.

1. CELLARIA, Officium Cellarii, quod aliquando dabatur in feudum cum domibus, terris et redditibus sufficientibus. Hist. Dalph. tom. 1. pag. 133. in Charta Hugonis Episc. Gratianopol. : Dereliquit igitur mansum unum quem mentitus fuerat se habere pro feuda Cellariæ.... Confessus fuit esse antiquum et verum feudum Episcopalis Cellariæ, ipsam dedi eis pro feudo Cellariæ. Vide Celleraria post Cellerarius.

* Bulla Joan. PP. XXII. qua Philippo regi concedit annalia beneficiorum ecclesiast. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 100. rº. : Declaramus ut concessum tibi hujusmodi privilegium nullatenus extendatur

ad... prioratus, supprioratus, claustrales, forestarias, Cellarias, infirmarias, etc.

* 2. CELLARIA, pro Sellaria, Vicus in quo habitant sellarii seu sellarum artifices. Charta ann. 1291. in Lib. albo domus publ. Abbavil. fol. 76. vº. : Septem libras Paris. super tribus domibus seu eschopiis contiguas, sitis in Cellaria Abbatis-villæ. Vide supra Cella 3. et Sellarius 4.

† CELLARIENSIS, Cellarinsis species. Vide mox in Cellarium.

CELLARITA, Cellarius, qui cellæ seu promptuarii curam habet. Vietor Vitensis lib. 3. de Persecut. Vandal. : Uxor quedam cujusdam Cellaritæ Regis, nomine Dagila, quæ temporibus Geiserici multoties jam Confessor extiterat, etc. Cellarius Regis, apud Odorannum Monachum in Chr. pag. 640. Κελλάρης, Dorotheo Doct. 11. in Typico Sabæ et Euchologio. Adde Vitam S. Nili Junior. pag. 69. et Goarum ad Eucholog. pag. 47.

CELLARIUM, Penarium. Isidorus lib. 15. Orig. cap. 5 : Promptuarium dictum eo quod inde necessaria victui promuntur, id est, proferuntur. Cellarium, quod in eo colligantur ministeria mensarum, vel quæ necessaria victui supersunt. Gloss. Lat. Græc. : Cellarium, et Cellaromarium (f. Cellarium) ταμείον, Gloss. Theotiscum Lipsii : Kellera-promptuaria. [* Castigat. in utrumque Glossar. Leg. Cellarium, et cellar, omarium. Ubi Omarium, pro eo quod Anmarium ex Armarium dicimus. Scaliger ad Festum; alii Promarium legunt. Vide Priæum ad Apuleium.] Walafridus Strabo de Vita S. Galli cap. 11 : De parvo Cellario panem integrum famulanti porrexit. In veteri orbis Descriptione cap. 42. Campana dicitur Cellarium Romæ. [* Chart. Henr. VI. Imper. ann. 1193. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 300. num. 353 : In commutationem decimarum, quas de Cellario nostro in Alsatia hactenus accipere consueverunt, etc.] [Computus ann. 1202. apud D. Brussel. de Feudorum usu tom. 2. ad calcem pag. CLXVIII : De Cellario Lorriaci relegendum XIII. l. et XIII. s. et XIII. d. Vetus Poeta MS. e Bibl. Coislin. :

Li vileins monte en son Cegnail,
Par ou vels tu que ge l'en tail.]

[* Sed ibi vox Gallica Cegnail, melius, ni fallor, intelligeretur de cœnaculo, Gall. Chambre haute. Vide Canale.]

CELLARIUM, Species ipsæ quæ in cellario asservari solent. Servius ad 1. Æneid. Penum et Cellarium distinguit, quod Cellarium sit paucorum dierum, penus vero longi temporis. Præsertim vero ita appellabantur species quas accipiebant viri in dignitatibus constituti, cum a Principe in provincias mittebantur, aut e provinciis ad Comitatum evocabantur : præbebanturque eæ ex rescripto Principis a populis. Ita id vocabuli passim usurpatur hac notione in Cod. Th. leg. 3. de Offic. judic. (1, 10.) l. 6. de Annon. et tribut. (11, 1.) leg. 32. de Erogat. milit. ann. (7, 4.) apud Aurel. Vict. in Maximiano et Herculio, et Sulpitium Sever. lib. 2. Hist. Sacr. in Constantio. Cellarii autem appellatione intelliguntur πάντες τὰ βρώσιμα καὶ πόσιμα, ut est in Basilicis : sal, vinum, oleum, caro bu-

bula, lardum, et cæteræ species, quæ ex Cellario depromi solent.

CELLARIENSES SPECIES in d. l. 32. Cod. Th. de Erog. milit. ann. l. 16. de Indulg. debit. (11, 28.) quæ *Cellarium* alibi dictæ, ut observatum supra : τὰ κελλαρικά Græci appellarunt. Chronic. Alexandr. pag. 678 : Ἀπέστειλεν αὐτὸν ἐν πόλει Προυσίας τῆς Βιθυνίας διὰ γαίην λαμβάνοντα ἀννόνας καὶ κελλαρικά δαψιλῶς. Ita etiam Palladius in Historia Lansiaca cap. 14. et Harmenopolus lib. 2. tit. 10. Glossæ Lat. Gr. MSS. S. Germani Paris. : *Pennis*, κελλαρικόν. [* *Κελλάριον*, *Pennis* in Incert. art. gramm. fragm. n. m. 161. ap. Endlicher. pag. 105.] [Glossæ Basil : *Κελλαρικόν*, *κεκρυμμένον*.] Atque inde promptum est assequi, quid sit *Cellarius* in Edicto Chloiarum II. Regis cap. 23. in Synodo Parisiensi V : *Et quandoquidem pastio non fuerit, unde porci debeant saginari, Cellarinus in publico non exigatur*. Est enim id quod *Cellarii* nomine exigi solet.

CELLARIUM, Cella, cubiculum. Concilium Arelatense II. cap. 4 : *Nullus Diaconus, vel Presbyter, vel Episcopus, ad Cellarii secretum intromittat puellam, etc.* Agathense cap. 11 : *Ancillas vel libertas a Cellario, vel a secreto ministerio, et ab eadem mansione, in qua Clericus manet, placuit removeri*. Ita in Conc. Arvernensi cap. 16. ubi quod *Cellarium* dicitur, *Cella* appellatur in Concilio Thironensi II. cap. 12. *Cellula* cap. 19.

* CELLARIUM, Dolium, vas vinarium. Inquisit. de foresta Aquilinæ in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 58. r. col. 2 : *Domnus Montisfortis..... habet in foresta unum circularium se alterum ad Cellaria sua liganda*.

CELLARIUS, Cui potus et escæ cura est, qui *Cellæ* vinariæ et escariæ præest, promus. Gloss. Græco-Lat : *Κελλάριος*, *Pennarius*. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod. 2062 : *Τρυίας, ὁ κελλάριος*. Vox Latinis nota : sed præsertim hæc vox usurpatur pro officio Monastico. Cyprianus in Vita S. Hilarii Arelatensis : *Post breve tempus in congregationis Cellarium eligitur. Cæpit igitur attente et studiose illis velle largiri quibus esset necessarium, etiamsi abstinentiæ amore nihil peterent*. Vide Capitulare de Villis cap. 58. [* *Pertz. Cellarius*.] Capitula Ludov. Pii. Addit. 1. cap. 56. Vitam S. Benedicti Abb. Anianæ n. 9. et Hæstenum lib. 3. Disq. Mon. tract. 7. disq. 4. Vide *Cellarius* et *Cellerarius*.

CELLARII, Qui cellaria publica seu species cellarienses asservabant, in Novella Marciani de Indulg. reliqu.

CELLARIUS COQUINÆ, in Monasteriis, in Charta Willelmi Ducis Aquit. ann. 1131. pro Abbatia Angeriacensi.

* Qui coquinæ in monasteriis præest ; *Cevelier de le cuisine*, in Reg. 13. sign. *Habacuc* Corb. ad ann. 1510. fol. 21. *Cevelier* enim vel *Chevelier*, passim pro *Cellerier*, in Tabul. ejusd. abbat. Unde *Cevelier des eaux* appelletur in Reg. jam laudato, qui nunc vocatur *le Cellerier des eaux*.

† CELLAROMARUM. Vide *Cellarium*.

* CELLENSES CORNUTI, Monetæ species. Vide infra *Cornutus* 3.

† CELLENARIUS. Descriptio censuum Monasterii S. Emmerammi, apud Bern. *Pez* tom. 1. Anecd. part. 3. col. 70 :

Decem Cellenarii : ex his quatuor dant cervisie situlas xx. Duo dant xxx. denarios, et alii duo xxx. denarios ; duo sine censu. Cellenarii iidem videntur qui Casarii seu Coloni, ac fortasse sic dicti a cella, casa, turgurium, qua notione vocabulo cellæ usus est Horatius. [Cellenarius, Kelnari, Gloss. Lat. Germ. in Histor. Frising. tom. 2. part. 1. præf. pag. 14. Apud Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 390. est Cellerarius. Iidem sunt qui Cellerarii apud Ekkehardum Junior. cap. 4. et in Capitul. de Villis cap. 10. et 58. Cellis præpositi. In Polypt. Irminon. Br. 13. sect. 102. Hilduinus, Cellarius, solvit indicem 1. Br. 9. sect. 228. Adraboldus, servus et Cellerarius tenet dimidium mansum servilem. Br. 19. sect. 4. Alberius Cellerarius et colonus tenet mansum ingenuilem.]*

CELLERARIUS, Idem qui *Cellarius*. Odorannus Monach. in Chron. ann. 1031 : *Raimbertus Cellerarius Regis*. [Chartular. S. Germani Paris. fol. 1 : *Redditus qui debetur Cellerariis Regis, qui custodiunt pressorium Regis apud S. Stephanum, etc.*] Hugo Floreffiens. in Vita B. Ivette Recluse n. 15 : *Cujus (Episcopi) et rerum dispensator et expensarum creditor erat, ... et ut vulgo dicitur, erat ejus Cellerarius*. Lanfrancus in Decretis pro Ord. S. Benedicti cap. 8 : *Ad Cellerarii ministerium pertinent omnia quæ in pane et potu et diversis ciborum generibus fratribus sunt necessaria... procurare, omnia vasa cellarii et coquinæ et scyphos, et justas, et cætera vasa refectorii, et omnem horum trium necessariam suppellectilem ministrare*. Fortunatus Pietav. in Vita S. Paterni Episc. Abrincat. cap. 3 : *Ab Abbate suo ad dispensationem Cellarii deputatus*. De officio Cellerarii, alia habent Regula S. Benedicti cap. 31. Regula S. Isidori cap. 19. Regula Magistri cap. 16. S. Fructuosi cap. 6. Udahricus lib. 3. Consuet. Cluniae. cap. 18. Ekkehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 4. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 147. 149. 297. etc. Suberat porro Cellerarius Præposito. Anselmus Leod. in Wazone Episc. Leod. cap. 85 : *Cellerarius annonam, vinum, pulmenta suscipiens a Præposito, Prælati seniorumque dispensat mandato*. [* *Chart. Præpositi Aschaffenb. de destitutione Cellerarii ann. 1183. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 278. Vide Schannat. Histor. Wormat. tom. 1. pag. 71. et infra Portarius. Apud Fuldenses erat Celleraria abbatiss et alia fratrum. Vetus notitii ap. eundem Schannat. in Histor. Fuldens. tom. 1. pag. 16 : Caritas dabitur fratribus de Celleraria abbatiss ... et stampus insuper de Celleraria fratrum. De officio Cellerariorum junioris et senioris apud Corbeienses vide Statut. antiqua hujus monasterii lib. 2. cap. 5. post Irminonem pag. 318. Eorum curæ in primis coquina demandata erat, cetera Provendarium et Portarium spectabant.]*

* *Celierer*, idem qui vulgo *Buvetier*, in Lit. ann. 1358. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 597. art. 38 : *Le Celierier et le concierge de la court le roy, etc.*

CELLERARIA, in Monasteriis seminarum, cujus officium describitur a Petro Abælardo pag. 157. et in Synodo Aquisgran. [* *Cellatrix* in Gemma Gemmar.]

SUBCELLERARIUS, apud Silvestrum Girald lib. 1. Itiner. Cambriæ cap. 1.

† CELLERARIA, Officium Cellerarii. Varias hujus officii, quod multiplex fuit in Dalphinatu ; functiones et annexas ei mercedes accurate descriptas habes tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 106. Cellerarius Avalonis, cujus erat *Recolligere bladum et ponere in granario Comitiss, capiebat ratione Cellerariæ super Tenementarios Comitiss seu in ejus granario quatuor sextarios frumenti et quinque solidos pro una tunica, et duos solidos et sex denarios pro pellibus et civaria avenæ. Qui tenet Cellerariam (S. Donati) debet ratione Cellerariæ facere vendi vinum Comitiss tempore banni ... et debet recipere medietatem tertii decimi denarii qui debetur illi apud S. Donatum, et debet percipere tertiam decimam partem omnium bladorum quæ Dominus Comes capit apud S. Donatum de censibus et tasciis, et debet habere librationem cum uno equo... et pro hoc debet recolligere totum bladum Comitiss, et illud reddere ad mandatum ipsius, et debet pro Celleraria placitum ad misericordiam. Cellerarius Montis-Lupelli plenariam habebat potestatem quoscunque redditus, census, emolumenta, obventiones, et alia jura (Humberti II. Dalphini) dicte Castellaniæ per se vel per alium idoneum substitutum petendi, exigendi et recuperandi, necnon pro ipsorum solutione jure fiscali pignorandi, et debitores compellendi jure remediis opportunis, et deinde omnia alia faciendi, quæ ad ipsius Cellerariæ officium noscuntur quomodolibet pertinere, potissime venditiones laudandi et de quibuscunque rebus quæ tenentur a nobis, quæ in alium transferentur, retinendi et investiendi emptores rerum ipsarum nomine nostro et pro nobis, ac etiam, si expedierit ipsas res et jura quæcumque transferendi per quempiam in alium, jure prelationis retinendi nostro nomine et pro nobis, prout per alios prædecessores dicti Bertheti Cellerarios dicti loci prædicta sunt et fuerunt fieri consueva. Ibidem plures alii Dalphinatus Cellerarii memorantur, de quibus : plura cupis, ipsum locum adi. Vide *Cellaria*.*

† CELLERARIATUS, Officium Cellerarii Monasterii S. Claudii, ut habetur in Statutis ejusd. loci pag. 83.

* CELLERE, Affligere vel macerare superstare. Glossar. vet. ex Cod. reg. 761.

† CELLERIUM, Cella vinaria, Gall. *Cellier*, in Codice censuali Calomontis, in Chartulario Aptensi fol. 72. verso.

CELLI. S. Audoenus lib. 2. Vitæ Eligii cap. 15 : *Nulhis Christianus ad fana vel ad petras, vel ad fontes, vel ad arbore, aut ad Cellos, (quidam Codd. habent cellos) vel per trivium luminaria faciat, aut vo reddere præsumat*. Legend. forte *lucellos, lucos*. Vide *Arbor*.

† CELLIO, Cellarius. Inscript. Græc. dag. 582. n. 10 : D. M. SECUNDI MUNDI PRIMITIVI CELLIONIS.

CELLIOLA, pro *Cellula*. *Celliole Monachorum*, apud Thomam. Archid. in Hi Saloniata cap. 42.

† CELLIOTA, Græcis *κελλιώτης*, Cellerarius, Cubicularius apud Imperatores Constantinopolitanos. Phranzes lib. Chronic. cap. 1 : *Hic quoque mos tenet,*

Celliotæ Imperatoris ad sepulchrum ejus, usque ad prima sacra funeralia sive iusta perseverent.

✚ Præter hanc alia affertur hujus vocis notio in Glossario mediæ Græcitatæ, ubi κελιώται dicuntur primum *Monachi in cellulis reclusi*; deinde *Anachoretæ*, qui cum sunt ad labores ineptissimi et oneribus Monasterii impares, quiete tamen vivere exoptent, extra Monasteria, quæ muris undique cinguntur, cellam collata pecunia cui Templum, vinea et campus annexa sunt, quorum fructibus vivere possunt, coemunt, ibique cum nonnullis sociis vivunt: cum dies festus agitur, ad Mönasterium procedunt et officiis celebrandis assistant: quibus finitis, ad cellam regrediuntur, et domestica negotia obeunt, et cum libuerit, precibus operam dant. Ita de Celliotis apud Græcos hodiernos Allatius lib. 3. de Consensu utriusque Ecclesiæ cap. 8. num. 8.

✚ 1. **CELLIS**. Felix Mon. in Vita S. Guthlaci, sec. 3. SS. Benedict. part. 1. pag. 278: *Cum alio die quædam loca spinosa per-
lustraret sine Celle agresti, rura gradiendo,
inruit in quandam spinulam sub incultæ
telluris herbis latentem, medelanium plantæ
ipsius inficiens, tenuis talo rumpendo totius
pedis craterem perforavit. Si non legendum
Calle, Semita, Cellis videtur genus calcea-
menti, f. idem quod Calones, Gall. Sa-
bots.*

* 2. **CELLIS**, Occitanis *Celo*, Sella. Leudæ minutæ Carcass. MSS.: *Item de saumata
Cellium fustorum, vj. den.* Vide supra *Cella* 3.

CELLULA, diminutivum a *Cella*, nostris *Cellule*, Cubiculum Monachi. Concilium Turon. ann. 567. can. 15: *Nec liceat Mo-
nachis Cellulas habere communes, ubi biui
maneant.* Ita in Concilio Agath. can. 58. Aurelian. I. can. 22. in Nov. 5. Justiniani etc. Vide *Cella* et *Haestenum* lib. 12. Disquisit. Monast. tract. 3. disq. 2. 3. etc.

CELLULANUS, Concellaneus, contubernalis, Monachus qui in eadem cella, cellula, aut Monasterio habitat. Sidonius lib. 9. Ep. 3: *De Senatu Liriniensium Cellulanorum.* Dicuntur vero *Cellulani*, ad discrimen cæterorum Monachorum, qui seorsim in diversis et dispersis per eremum cellulis habitabant. Κελιώται: apud Dorotheum doctr. 16.

Sic etiam appellatur contubernalis Clericus, quem ad amoliendas maledicorum calumnias, habere jussi sunt Episcopi, ipsique Presbyteri et Diaconi, ut est, apud Gregor. M. lib. 4. Ep. 44. in Capitul. Car. M. lib. 5. cap. 174. et in Synodo Ticinensi ann. 850. cap. 1. in Capitulis datis Presbyteris cap. 8. editis a Stephan. Baluzio post Capitular. pag. 1375. etc. apud Ennodium Opusc. 7. ejus est titulus, *Præceptum quando jussi sunt omnes Episcopi Cellulanos habere.* In ipso vero opusculo *Concellanei* dicuntur. Chron. Reichersperg. ann. 272. Lucius PP. *Præcepit ut duo Presbyteri et 3. Diaconi in omni loco Episcopum non deserant propter testimonium Ecclesiasticum.* S. Augustinus Epist. 236. de Presbytero: *Apud famosam mulierem, nullum secum Clericum habens, remanere et prandere et cænare ausus est.* Adde Concil.

Gerundense sub Hormisda cap. 6. 7. Synod. Rom. II. sub Greg. I. Concil. Tolet. IV. cap. 22. 23. Lateran. I. cap. 11. Trident. sess. 23. cap. 18. etc. Vide *Concellita*, *Syncellita*, *Syncellus*, *Presbyteræ*.

CELLULARII. Capitular de Villis cap. 10: *Ut Majores nostri, et Forestarii, Poldrarii, Cellularii, Dreani, Telonarii et cæteri ministeriales etc.* Ubi legendum forte *Cellarii*, qui cellariorum curam gerunt in prædiis et villis dominicis. [* Apud Pertzium *Cellerarii*. Vide *Cellenarius*.]

* **CELLUM**, mendose pro Collum, in Testam. Mafaldæ regin. ann. 1256. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 33.

CELONES. [* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Nau, Prov. nais, navicula, navicella. Celo, onis.*] Thwroczius in Salomone Rege Hungar. cap. 50: *Bulgari navigantes in Celonibus suis, per ingenia sufflabant ignes sulfureos in naves Hungarorum.* Ubi corrector edidit *Celocibus*, ut monet Freherus. [At potuisset retinere *Celonibus*; *Celones* enim, inquit Isid. lib. 19. Orig. cap. 1. *quas Græci κελπας vocant, id est, veloces biremes vel triremes agiles, et ad ministerium classis aptæ.* Ennius:]

Labitur uncta carina per æquora cænæ Celonis. Ead. fere habent Gloss. Sangerm. et Bituric. MSS. [* Apud Ennium Hier. Columna in Ennium contendit legendum esse *Celocis*]

* **CELONITIS**, *Gemma*, in veteri Glossar. ex Cod. reg. 7613.

* **CELOYRA**, **CELOYRA**, Aratrum, Gall. *Charue*, ut videtur. *Liguamen ad opus carreum et Celoræ*, in Stat. Vercel. lib. 3. pag. 101. vº. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 41. ex Cod. reg. 4624: *Quælibet persona... quæ habuerit, tenuerit seu fecerit laborerium in Avilliana vel finibus, et quæ ibidem boves seu Celoyram et Celoyras tenuerit causa laborandi et laborerium faciendi, teneatur et debeat dare et solvere singulis annis in messibus.... campariis,.... pro quolibet pari boum et pro qualibet Celoyra,.... unam gerbam competentem.* Et cap. 146: *Si alicui bubulco vel conducenti boves cum plastro, vel laboranti terram alicubi, contingat quod ruperit aysale,.... vel Celoyra de aliquo apiglo ejus plastrum vel Celoyræ, possit... capere.... ad dictum suum plastrum et dictam suam Celoyram seu apigluum ejus vel eorum aptandum vel aptandum, licite et sine pœna.* Occurrit rursum ibid. cap. 202.

✚ **CELSITONANS**, Altitonans. De Deo dicitur in Codice Traditionum S. Einmramni apud Bernardum Pez tom. 1. Anecd. part. 3. col. 113. et apud Theodulfum lib. 2. Carm. v. 447.

CELSITUDO, Titulus honorarius Regum, apud Nicolaum I. PP. Epist. 36. 57 Vide Beslium in Comitib. Pictav. pag. 177. [S. Bernardum in Epistola ad Ludovicum Regem Franc. inter ejus opera tom. 1. col. 254. edit. 1690.] [* Marin. Pap. Diplom. pag. 242. b.] etc.

* Hugoni Cluniacensis cænobii abbati tribuitur a Simone Crispeiensi comite, in Charta ann. 1076. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 207: *Notum sit vestræ Celitudini, beatissime pater, etc.*

* 1. **CELSUS**, Morbi genus, f. Cancer,

aut quid simile, quod partes affectas corrodendo vulneret, ut notant docti Editores ad Acta S. Parid. tom. 2. Aug. pag. 77. col. 1: *Quæ (mulier) in ore simul et barba morbum patiebatur, qui vulgo Celsus nuncupatur,.... sanitatem properanter accepit, ipsum vulnus aqua fontis, de prædicta ecclesia manantis, ablundo.*

* 2. **CELSUS**, **CELSA**, Morus, Gall. *Murrier*. Cæl. Aurel. de Acut. lib. 2. cap. 18: *Agrestis Celsæ coma, quam rubum vocant.* Cujus fructus etiam *Celsa* dicitur, apud Simon. Januens. in Clave sanationis.

1. **CELTICUS**. Gloss. Lat. Gall.: *Celticus, Nobles.* [Johan. de Janua: *Celticus, Nobilis, et dicitur a Celsus.*]

* Hinc emendandum Glossar. Lat. Ital. MS. ubi: *Celiticus, nobile.*

* 2. **CELTICUS**, f. Ejecticius. Alex. latrosoph. MS. lib. 2. Passion. cap. 127: *Fit igitur hæc passio (diabetis seu urinæ effusio) aut ex imbecillitate rennum, caceltica virtute amissa et Celtica fortitudine permante.* Vide supra *Cacelticus*.

CELTIS, Cælum sculptorium, aut potius λαξευτήριον. W. Brito in Vocab: *Celtis, instrumentum ferreum aptum ad scalpendum, Cisel Gallice, dicitur a cclando, sed nusquam est in Biblia, unde Job. 19. ubi quidam legunt: Vel Celte sculptantur in silice, GG. in originali ut antiquæ Bibliæ habent, certe, et nullus sanctorum expositorum ponit Celte.* Vetus Inscriptio Romæ: **MALLEOLO ET CELTE LITERATUS CILEX.**

✚ **CELUM**, Umbella, quæ in processionibus et funeribus Regum portatur, Gall. *Ciel*, sæpius *Dais*. Hac voce utuntur Rob. Goulet in Jurib. Universitatis Paris. fol. 13. vº. et Menotus in Serm. Quadrag. fol. 144. vº. Melius scriberetur *Cælum*.

✚ **CELURA**, f. Lecti supremum tegmen, a Latino *Cælum*, Gall. *Ciel de lit, fond de lit*. Litteræ Regis Angl. ann. 1388: *Unum lectum de panno aureo... unum coopertorium cum Celura integra et testerio de eadem secta, ac tribus curtinis de rubeo tartarino.*

✚ **CELYDRUS**. Vide *Chelydrus*, Coluber.

CEMA, **CEMAT**. Papias: *Cemata, pecuniæ. Cema pondus retinet 3. scrupulorum.* Leg. forte *Cermata*, ex Græc. κέρματα,

* **CEMALIS**, Vasis genus ad usus diversos aptum, pro *Senalis*. Vide in hac voce. Lit. remiss. ann. 1367. in Reg. 99. Charoph. reg. ch. 5: *Cum dicta noverca posuisset ipsum puerum in quadam Cemale, cum quadam quantitate feni et paleæ, et ibidem ignem posuisset, etc.*

CEMBELLUM, Gallice *Cembel*, Species torneamenti seu hastiludii, ut censet Fal-cetus: quæ quidem vox in Poetis nostratibus crebrius occurrit. [Marten. tom. 4. Anecd. col. 118. ex Concilio apud Lillebonam ann. 1080: *Nulli licuit inimicum quærendo vexillum vel lorica portare, vel corum sonare, neque Cembellum mittere, postquam insidiæ remanerent.*] Le Roman de Garin:

A Mascon vindrent eins que Prime venist,
Jusqu'à la vespre ont le Cembel basti,
Parini la ville en est levé li cris.

Alibi:

Puis s'en esirent par la porte seguin,
Tres que au Cenbel ne pristrent onques fin.

Rursum :

Lor agnet metent en un bruel de sapin,
Au Cenbel vet Girbert le fil Garin.

Le Roman des Miracles du Chevalier :

Li Chevaliers qui moult ert biaux,
Mains poigneis et mains Chenbiaus,
Mainte joute, mainte encontreée,
Faisoit de li par la contrée.

Alibi :

Ne tornoie ne ne Chenbele.

Guillelmus de Dola :

Que n'aïlle au Cenbel,
Tant a bien en li
Que moult embeli
Li gien sous l'ormel.

Le Roman de Rou de Vace MS. :

N'i a qui lor ost faire ne assaut ne Cenbel.

Guill. Guiart ann. 1214. :

Buridan qui si se desgoise,
Est pris et liez en poïd'eure,
Et Gautier à qui l'en court seure,
Tost compere leur Cembiau elier.

Chr. MS. Bertrandi du Guesclin :

Se bataille n'avez et estour et Cenbel,
Encontre le Castal le Chevalier isnel.

[Le Roman de Partonopex MS. :

Hermans est issius du chastel,
Qui fu abatus au Cenbel.]

Oecurrit etiam apud Reclusum in Poemate MS. Des Miracles nostre Dame.

* Hinc Enkembeler, Hastiludio decertare, in Mirae. B. M. V. MSS. lib. 2. :

Par le valet qui tant est biaux,
Vient Deables de ces Chembiax
La bone dame Enkembeler,
Et giler s'ame et tremeler.

CEMELIA. Vide Cimelia.

* CEMENS, An maris refluxus? Charta Joan. comit. Pontiv. ann. 1190. in Hist. Major. Abbavil. pag. 79 : *Concessi dictae ecclesiae (S. Vallerici) in perpetuum jus redditus et donationis de piscibus maris, quae ego habebam prius de qualibet navi territorii illius in mari piscante per totius anni circuitum, singulis diebus et maretiniis et Cemen-tibus, cum tribus aquatilis in quolibet anno.* Vide infra Maretiniam.

CEMENTARIA. Papias : *Cementaria, Ecclesia.* Legendum *Cæmeteria*, ni fallor : nam et in Ecclesiarum ambitu sunt cæmeteria. [Verum et in MS. Ecclesiae Bituric. legimus, *Cementaria*. In Computo anni 1202. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. ad calcem pag. clvi. a Cæmentum dicitur *Cementaria*, Structura, Gall. *Maçonnerie* : *Pro Cementaria stabulorum Regis novorum, et de domibus Regis relegendis xxxviii. l. et vi. s.*]

† CEMENTARIUS, Qui victum manibus queritat. Vet. Gloss. Sangerm. MS. num. 501. Est pro Cæmentarius, Gall. *Maçon*.

† CEMERARIAE. Papias MS. Bitur. : *Cemerarias, silvas obscuras.* Glossar. Sangerman. MS. n. 501. habet, *Cemeriae, silvae obscurae*.

* Pro Cimmeriae vel Cimmerariae, ut opinor.

† CEMERIAE. Vide Cemerarice.

CEMINE, Preces Connubii. Papias MS. et Edit.

† CENA, CENATICUM. Vide Cæna, Cænaticum.

* CENACULATUS. Vide Cænaculatus.

† CENAGIATOR, Cui cura commissa est reficiendorum aggerum atque exclusarum, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 266 : *David quoque filius Lumanii, qui erat*

Cenagiator exclusarum Comititis dedit Deo et S. Nicholao... sevuun suum quod in ipsa exclusa habebat solum et quietum. Archivum Majoris Monasterii : *Normannus Cenagiator dedit nobis paragium unum in clusa quæ est in saltu bosci, et recepit pro hoc a domno Burchardo... xxx. solidos. Annuit hoc David magister Cenagiator.*

† CENAGIUM, CENALE, CENARIUS, CENATICUM, etc. Vide Cænagium, Cænale etc.

* CENAGIUM, Præstatio pro jure piscandi cum instrumento, quod quibusdam in provinciis *Cesne* vel *Cene* appellatur; nostris etiam *Cenage* : unde *Cænagium* minus recte scribitur referturque ad vocem *Cænaticum*, quod de pastu seu refectione intelligitur. Vide in hac voce. Charta Sulpitii dom. Ambaziae ann. 1203. ex Chartul. Villelup. : *Concessi ut.... aquas, quas habent in Siccia, ab omni Cenagio sint quitæ penitus et immunes.* Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel ann. 1310. fol. 114. rº. : *Le prin et les Cenages des poissons à Chinon, vij. liv. Tournois.* Vide Glossar. Jur. Gall. v. *Cenage*.

* CENBELINUS, Martes, *sabellina* vel *zebelina* pellis. Charta Richardi comit. Pictav. ann. 1188. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 310 : *Omnes mercatores, qui ad feriam de Pictavi..... venerint, vendant..... pannos laneos, et varium, et griseum, et Cenbelinos, et pannos siricos in domibus suis.* Vide *Sabellum, Seubellinum* et *Zebelinus*.

* CENGA, perperam pro *Centa*, in Ch. Frider. II. imperat. apud Heinecc. de Sigil. pag. 119. Vide infra in hac voce num 1.

* CENCHETUM, Occitan. *Cenchet*, Cingulum, zona, Gall. *Ceinture*. Interrogat. Templar. ann. 1310. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 178. col. 1 : *Item requisitus dixit, quod quidam frater capellanus dicti ordinis Templarius, tunc in sua receptione tradidit eidem fratri Petro Tholose cordulam seu cenchetum, de filo factam, cum qua se cingeret supra camisiam suam, continueque eam portaret cinctam, vel saltem in nocte qualibet sic cinctam haberet super camisiam suam, causa, ut dixit ei, domandæ carnis suæ, et ut esset memor præceptorum et secretorum dicti ordinis, et quod dictam cordulam dictus frater cappellanus accepit tunc de secreto loco.* Ibid. pag. 180. col. 2 : *Quod dictam cordulam seu Cenchet, factam seu factum de filis lineis, etc.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Cengla, Prov. Cingula, fascia, fascella, fasciale, quæ pueri involvuntur. Cenher, Prov. Cingere, balterire.*

† CENCRIAS, Granosus. *Cencris, Giro.* Papias MS. *Cenchris* est pretiosus lapis, qui pluribus granis quasi nulli conspersus videtur. Hinc forsitan illud *Cencrias* et ejus significatio apud Papiam.

CENDALUM, CENDATUM, etc. Tela subserica, vel pannus sericus, Gallis et Hispanis, *Cendal* : quibusdam quasi *Seta*, interposito n. ex *seta*, seu serico; aliis ex Greco σιδών, *amictus ex lino Aegyptiaco* : aliis denique ex Arabico *Cendali*, folium delicatum, subtile, vel lamina subtilior. Vide Octav. Ferrarium in *Cendale*. Historia Abbatie Condomensis pag. 504 : *Duas cortinas de Cendalo rubeo et viridi.* Hariulfus

lib. 3. Chron. Centul. cap. 3 : *Maluæ sericeæ tres ex pisce 1. ex Cendalo* 4. [Præceptum Philippi Pulcri apud de Lauriere tom. 1. Ordinat. *Cendala, telas, sericum, seu cottonum, etc.* Testamentum Everardi Comitissæ ann. 837. apud Miræum tom. 1. pag. 21. col. 1 : *Planetæ duas, unam riatam, alteram de Cendalo.* Legitur apud Marten. tom. 1. Anecl. col. 1306. et tom. 4. col. 900. Ex *Cendalo* fuisse Vexillum S. Dionysii vulg. *Auriflammum*, in hac voce testimoniis fuit comprobatum.] Le Roman d'Anbery MS. : *L'enseigne tinst qui fut de Cendel pur.*

Alibi :

Cendeux et pailles, et argent, et ormier.

Philippus Mouskes in Chilperico :

Si present mult or et argent,
Muls, et palefrois, et ceevus,
Et vairs et gris, et bous Cendaus.

Henrico I :

Si ot palefrois et ceevus,
Et denirs, et dras, et Cendaus.

Vetus Poema de Garin le Loherans :

La veissiés ces haubers endosser,
Et ces ensagnes de Cendax venteler.

Guill. Guiart ann. 1303 :

Penoneiaus r'ont li Disenier
De fin Cendas dreeiés au halle.

Computum Stephani de la Fontaine Argentarii Regii ann. 1351 : *Pour 2. botes de Cendal de graine 120. escus. Pour une bote de Cendal jaune 52. escus.*

† CENDALIUM. Hist. Dalphi. tom. 2. pag. 334 : *Domicellas quolibet anno in estate corsetis simplicibus induant cum forratura Cendalii pro Dominabus prædictis.*

* CENDALLUM, Eadem notione. Privilegium mercat. Ital. ann. 1277. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 670. art. 4 : *De pecie Cendalli, duos denarios.* Oecurrit præterea in Stat. Astæ ubi de Intrat. portar.

* CENDALUS, in Charta Mich. Paleol. imper. CP. ann. 1403. ex Thes. eccl. Paris : *Item unam aliam cruceu cupri, continens quosdam Cendalos in quolibet ipsius crucis angulo.*

† CENDALE. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1233 : *In pellibus variis et Cendalibus, etc.*

CENIATUM, CENTATUM, Idem : Itali *Zendalo*. Rolandinus in Chron. lib. 4. cap. 9 : *Tunc accessit unus de popularibus Paduæ... ad Cendatum pendens de sublimi antenna carrocii, et capiens ipsum Cendatum, seu vexillum ambabus manibus reverenter dedit in manibus D. Imperatoris.* Adde lib. 1. cap. 13. Concilium I. Salisburg. : *In pileis suffraturas non habeant, nisi forte de nigro Centato, vel panno.* Ubi legendum *Cendato*. Adde Ughellum tom. 7. pag. 1275 ubi perperam editum de *rendato*, pro *Cendato*. Oecurrit etiam in Charta Petr. Episc. Paris. ann. 1218. apud Sammarthanos, [apud Mabillonium tom. 3. Analect. in Actis Episcoporum Cenoman. et in Actis SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 116. et Vita S. Angilberti Abbatis.]

† CELDAL. Computus anni 1202. apud Dom. Brussel Tract. Gall. de Feodis tom. 2. ad calcem pag. clvi. col. 2 : *Pro una furura de Celdal, ad robam viridem...* XL. s. Ibid. pag. clvii. col. 1 : *Pro roba de virid forato de Celdal octo dies ante Magdalenam* LX. s. In eod. Computo legitur bis *Cendal* lum.

CENDETUM, in Concilio Senonensi ann. 1346. can. 2.

CINDATUM et **CINDATUS**, aut **CINDADUS**, in Chronico Fontanell. cap. 16 : *Casulas* 5. *Cindados* 12. *coloris diversi*. Infra : *Casulas item ex Cindato Indici coloris*. Ibidem : *Casulas, planetas, ac Cindados diversos* 30. *quorum colores oneri videtur describere*. [Chronicon Siciliæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 89 : *Forma militaris apparatus est cum spalleriis de Cindato et manto de Cindato*.]

† **CINDALUM**. Testam. Garini *Goujons* ann. 1314 : *Unum supertunicale forratum de Cindalo*. Inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419. ex Archivis ejusdem : *Item una Cappa luplicata de Cindalo rubeo*. Item *una casula luplicata de Cindalo rubeo optimo*.

SENDALUM, in Concilio Londinensi ann. 1342. can. 2. Gaufridus Vosiensis part. 2. cap. 20 : *Corpus avoniatibus vero condientes, involutum linceo candido, deinde corio forti super pallio, quod vocatur Sendal, viridis coloris, Cenomanis detulerunt*.

ZENDARDUM, pro **Zendaldum**, aut **Cendaldum**, in Concilio Budensi cap. 3. Vide *Premidiones*.

* **CENDARIUM**, **CENDERIUM**, **Semita**, videtur, Gall. *Sentier*, f. pro *Centerium*. Vide in hac voce. Charta ann. 1319. in reg. 59. Chartoph. reg. ch. 318 : *Et exinde cut guta de fossa ascendit ad Cenderium Vallieras*. Alia ann. 1339. in Reg. 71. 1. 319 : *Dicta terra de Bornaco se extendit includitur per hunc modum; et inde quoddam Cendarium usque ad metas* ras.

* **CENDIS**, Leguminis species. Charta m. 1345. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 30 : *Redditus loci prædicti, qui consistunt cepis, Cendibus, et aliis redditibus mitis et deveriis*.

* **CENDRA**, a Gall. *Cendre*, **Cinis**, qui forestis confici solebat. Charta Henr. I. g. Angl. ann. 1130. inter Instr. tom. 11. all. Christ. col. 130 : *Concedo eidem ecclesie decimam omnium Cendrarum et cavorum eorum in omnibus silvis meis*. Hinc

* **CENDRARIUS**, Qui ex herbis desicatis in nemore cineres conficit, in ead. charta ibid. : *Decimas omnium Cendrario-um et caronum et pasnagiorum in omnibus silvis*. Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. l. 191. v°. : *Item si sit ibi (in foresta) Cendrarius, traditur per firmarium*. Vide *Cinerarius* 2.

* **CENDREIA**, **Cinis**, Gall. *Cendre*. Vide *pra Cendra*. Comput. MS. fabr. S. Petri sul. ann. 1519 : *Item pro xij. belneriis leis, et tribus de Cendreia, et pro xx. lneriis sabulonis, xij. lib. j. sol. Cendrée, x monetariorum. Argent en Cendrée, gentum cinere purgatum, in Lit. ann. 70. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 1. Cendrous, Color cinericius, in Bes-rio MS. :*

Li un vermeil, l'autre Cendrous,
Li un sont noir, li autre rous.

* **Cendreus** vero vilem, ignavum sonat, Cant. 54. tom. 2. Poemat. reg. Navar. g. 133 :

Et li morvens, li Cendreus demourront.

CENDRERIUS. Vide *Cinerarius*.

CENEGILD, et **CYNEGILD**, et **CYNREBOT**,

voces Saxonice, quibus intelligitur ea compositionis seu muletæ pars, quæ ab interficiente et ejus cognatis, interfecti cognatis reddebatur ob amissum consanguineum. Quo spectat illud Taciti de Morib. Germ. *Recepitque satisfactionem universa domus*, ubi de luendo homicidio agit. Saxonibus **Cyn**, est cognatio, **gild**, solutio, vel pecunia. Occurrit vocabulum in Legibus Æthelstani cap. 7.

* **CENEJUS**. Charta ann. 1105. in Append. ad Marcam Hispan. col. 1230 : *Donat ei per fevum prædictus episcopus duas partes de ipsa decima de Salagosa et de Angostriua et de Cortals, similiter et tertiam partem de ipsa decima Ceneja, etc.* Nomen fortean loci.

* **CENENTARIUS**, *Cennelier*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.

† **CENES**, *Inspectio*. Papias MS. Bituric.

† **CENETO**, *Estimo, judico*. Idem Papias MS. Forte legendum *Censeo*, nisi a *Cenes*, *Inspectio*, *Ceneto* ducendum putes.

† **CENETUS**, λευκομέτωπος Gloss. Lat. Græc. *Qui est alba fronte*.

* **CENGLARIS**, **CENGLARIUS**, pro *Senglaris* et *Senglarius*, Aper. Gall. *Sanglier*, olim etiam *Cenzler*. Charta Vitalis ducis Venet. ann. 1094. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1536 : *Si Cenglare aprum aliquo venatu ceperitis, caput illius cum pedibus nobis.....portaturi estis*. Alia ann. 1182. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 725 : *De venatione facta in nemore Glazani, dominus episcopus debet habere anteriora Cenglarii, causa honoris*. Conso-lat. MS. Boetii lib. 4 :

Lyons, tingres, Cenglers et onrs
Es dens en ocient plusours.

Vide *Singularis*.

CENITH, Vertex cæli vulgo *Zenith*. Archithrenius lib. 8. cap. 10 :

.... Et mundi figitur axe
Indeclive Cenith, etc.

CENITUS. Lex Salica tit. 32. de Convi-tiis : *Si quis alterum Cenitum clamaverit, 600. denar.... mulctetur*. Ubi Glossæ, *oculum rutum habentem*, Gall. *Borgne*. Verum huic interpretationi repugnant plerique. Goldastus *hominem nihili* hoc vocabulo significari ait, ex Germanico *Kein unts*. Wendelinus, quasi *Ghy-niet*, cenitum effectum putat, id est, *tu nihili*. *Homo stultus et nihili* apud A. Gellium lib. 10. cap. 19. Dudo lib. 3. de Actis Normann. pag. 96 : *Duris et obscenis verbis me turpiter lacessisti, cum me effeminatum arnisque frigidum, quin etiam nihilum vocasti*. Apud Cæsarem lib. 3. de Bello Gallico, nullius usus Imperator.

[†] Eccardus *Cenitum* *Cinædum* interpretatur. Muratorius tom. 1. part. 2. pag. 47. visis omnium sententiis, redit ad eam quæ Goldasti et Wendelini est, *Cenitumque* interpretatur *hominem nihili* : quod idem *arga* significat, inquit, suffultus vetustissimo Codice Estensi, qui vetustam glossam affert : *Cenitus, id est arga*. Quæ cum vocibus Græcis ἀργός, piger, otiosus, et νερός, inanis, vacuus, iners, magnam habent cognationem. Codex Gwelferbitanus apud Eccardum habet *Cynitum* : quod si vera esset lectio, a Græco κύων, κύων, Canis, posset derivari, vel a Cambro-Britannico

Cwyd, Canis, *Cynydd*, Curator canum. Schilterus in voce *Cint* existimat vocem *Quintno* esse interpretem *Ciniti* : *Si quis alterum Cinitum*, ut legit ipse, *vocaret, Malberg. Quintno etc.* hoc autem *Quintno* esse vocem injuriæ atrocis, ut Longobardorum *Avga*, qua non modo crimen leucocinii imputatur, inquit, sed et complexum criminum. Muratorio igitur fere concinit Schilterus. Quod mox ait Cangius noster *Cenitum* esse quasi *Cænosum*, id stare non potest, ut recte animadvertit idem Schilterus. Enimvero si *Cenitus* idem est qui *Cænosus*, idem quoque erit qui *Concacatus*; sed ex ejusdem tituli numero 3 : *Qui alterum Concacatum... vocaverit 120. den...* *culpabilis* judicatur, ex citato vero numero 1. *Qui Cenitum... 600. den.* Multo igitur levior est injuria *Concacati* quam *Ciniti*, ac proinde non eadem est utriusque vocis significatio.

* Eccardo assentit Frischius in Vocabul. Germ. Lat. part. 1. pag. 310. col. 3. ubi notat *Cenitum* corruptum esse ex Lat. *Cinædus*. At vero si placet opinio, quæ *hominem nihili* hac voce significari censet; eo haud absurde fortassis revocari potest Gallicum *Cenele* vel *Cenelle*, quo res vilis nulliusque pretii designatur apud poetas nostrates : cujus vis propria est Aquifolii vel Pruni silvestris fructum indicare. Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1 :

Jou ne prise mie deux Ceneles
Vos siaumes, ne vos misereles.

Le Roman d'Alexandre MS. par., 1 :

Je ne prise mon cors vaillant une Cenelle,
Ne ne quier mès baisier ne dame, ne pucelle.

Gesta Briton. in Italia apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1466 :

Sont mes joieaux, c'est ma vesele,
Ne remaigne une Cenelle.

Cynele tom. 1. Fabul. pag. 183 :

Gigue, ne harpe, ne viele
Ne vauessent une Cynele.

Vide infra *Genella*.]

Ego vero a *cæno*, seu luto vocabulum deductum malim, ita ut *Cenitus*, idem sit qui *Cænosus*, luto conspersus. Joannes de Janua : *Cenosus, fetidus, spurcus, lutulentus, hircosus*. Quippe *cænosum* quemdam appellare convicii species fuit, ut ignominie loco habitum *cæno* et sordibus perfundi, ex libro Ecclesiastici cap. 22. vers. 1. et 2. Hinc Græci recentiores κοπροπατῶν pro *ignominia afficere* dicunt, ut est in Glossis Græco-barbaris. Paschasius in Vitis Patrum : *Elephantiose, cæno et luto horride*. Gregorius Turonens. lib. 7. cap. 14 : *Tunc Rex his verbis succensus jussit super capita euntium projici equorum stercora, ipsumque fetidum urbis lutum*. Lex Longobard. lib. 1. tit. 16. § 8. [** Aist. cap. 6.] : *Pervenit ad nos, quod dum quidam ad suscipiendam sponsam cujusdam sponsi cum paranympis aut trotin-gis ambularent, perversi homines aquam sordidam et stercoratum super ipsum jactassent, etc.* Charta Communiæ Peronensis ann. 1207 : *Si quis ponens insidias ipsam cæno vel luto involverit, Major et Jurati veritate intellecta a viris sive a feminis, ipsum ad solvendum decem libras Communiæ compellent pro emendatione forisfacti*. *Fætidus*, in Charta Liberatam Jazeronis oppidis in Bresia : *Si aliquis appellet aliquem... latronem, homicidam, ... vel fætidum, vel leprosum, vel aliter vicio-*

sum. Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 146 : *Si aucuns appelle un autre fous, ou larron, ou meurtrier, ou pugnés, ou d'aucune autre folie, vilaine etc. Stervorens* apud Plautum in Milite glorioso :

... Gloriosus, impudens,
Stereoreus, plenus perjurii atque adulterii.

Sed et Athenienses damnatos alicujus eriminis *προςπληκίζειν* solitos docent Grammatici Graeci : ut Lampridius in Heliogabalo, in Tyrannorum statuis titulos lutos, seu luto teetos. Vide Gesta Regum Francorum cap. 23. [Zonaram tom. 2. pag. 42. 1. edit.] et Theophanem in Chron. pag. 372. et infra vocem *Concagatus*.

† **CENIX**, Nomen mensurae, quotiens sextarius quater assumitur. Graecum est. Papias MS. Bitur. est pro *χοῖνιξ*.

CENNA. Vita Aldrici Episcopi Cenomani. n. 17 : *Ipsam etiam ciborium auro et argento mirifice, sicut hodie apparet, fabricare studuit, in quo et Cennas argenteas et deauratas desuper configere precepit*. Videtur legendum *Cereos*. Vide Constantinopolim Christ. lib. 3. ubi de Ciborio.

* Forte pro *Canna*. Vide in hac voce n. 4.

CENNINGA, *KENNINGA*, Notitia quæ ab emptore venditori datur de re empti a quodam tertio vindicata, ut compareat et venditionem præstet. Vox Saxonica composita ex *Cennan* et *tean*, auctorem advocare, proferre. Addit. ad Leges Athelstani cap. 4. apud Brompton. : *Diximus de ignotis pecoribus, ut nemo habeat sine testimonio hominis Hundredi, vel hominum decimalium: et sit hoc bene credibile, et nisi alterutrum habeat, volumus ei permittere Ceuningam aliquam*. Vide Lambardum in Gloss. verbo *Advocare*.

CENNO. Glossæ MSS. : *Nicto, quod rustice dicitur Cenzo*.

† **CENSUS**, *Acutus*. Gloss. MS. Sangerman. n. 501.

* **CENOBILIS**, pro *Cænobilis* vel *Cænobitalis*. Vide *Cænobita*. Charta ann. 1105. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 477 : *Suppliciter nostram clementiam postulant, ut quamdam Cænobilem ecclesiam in predicto episcopio sitam, etc.*

* **CENOCEPHALI**, Genus monstri, quod canina capita habeant. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [** Pro *Cynocephali*, ex Isidor. lib. 11. cap. 3. sect. 15. et lib. 12. cap. 2. sect. 32.]

† **CENOBITALIS**, *Cænobita*. Vide in h. v.

CENODORIUM. Vide *Cænoeoperium*.

† **CENODOXIA**. Vide post *Cenodoxus*.

† **CENODOXIMUM**, pro *Xenodochium*, Publica domus pauperum. Lambertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 461 : *Instauravit et ipse pauperum Cenodoxium et leprosorum*.

CENODOXUS, *Ivanis gl'orie cupidus*, Papiæ. *Κενός δόξης θεασώτης*, Philoni lib. de Somn. *ὁ ἐν πάσις κεναῖς φερόμενος δόξαις*, eidem lib. 3. de mutat. nomin. Isidorus Pelusiota lib. 3. Epist. 381. *Κενόδοξον* appellat, *τὸν ἐπ' εἰς μὴ πράττει δόξαις εἶσθαι βεβλημένον*. Lexicon Græc. MS. Reg. : *Οἱ κενόδοξοι, κενόδοξοι, οἱ κενόδοξοι, κενόδοξοι*. Vetus Charta tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 155 : *Sacerdotem vere nobilem, orthodoxum, non Cenodoxum, Aumilem, non philarchicum, etc. Cenodoxa*

civitas, de Constantinopoli apud Luithprandum in Legat.

CENODOXIA, Vana gloria. Ugutio : *Cenodoxia, id est, cenosa et vana gloria, sicut est gloria mundana*. Isidorus lib. 2. de Divin. offic. cap. 15. de Monachis : *Multos enim ex eis Cenodoxie morbus commaculat*. Althelmus de Octo vitiis cap. 7 :

Quam pestem prisci dicunt Cenodoxia Græci,

Vana quod in Latium transfertur Gloria nomen.

Eckehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 1. pag. 49 : *Illicoque adest pestis illa, quæ Græce dicitur Κενόδοξια, aurium inflatio magna*. Vide S. Honoratum in Vita S. Hilarii Arelat. Radulfum in Vita S. Richardi Episcopi Cicestrensis n. 72. Joan. Sarisberiensem lib. 8. Polierat cap. 1. præterea Casianum lib. 11. Collationum, qui est de *Cenodoxia*, quam, inquit, nos vanam sive inanem gloriam possumus appellare. Scripsit S. Antiochus Homiliam, quæ est 43. *περί κενόδοξιας*. Vide præterea Nilum Monachum lib. de Peristeria sect. 3. cap. 1. et lib. de Vitiis cap. 15. et 16. etc.

CENODOXIE vocem pro quovis delicto videtur usurpare Capitulare 2. Caroli Magni ann. 813. cap. 1 : *Ut Episcopi... inquirendi studium habeant de incestu, de parricidiis, fratricidiis, adulteriis, Cenodoxiis, et aliis malis quæ contraria sunt Deo, etc.*

† **CENOLENTUS**, *Renovatus*. Papas MS. Bitur. Item : *Cenulentus, Renovatus*, Gr. *Καινός, Novus*.

† **CENOMANENSES** DENARII, SOLIDI. Vide in *Moneta*.

CENONES, apud Cataphrygas hæreticos, seu Montanistas, habebantur secundo loco, cum primo Patriarchas, tertio Episcopos ponerent, ut est apud S. Hieronymum Epist. 54. ad Marcellam, ubi quidam Codd. habent *Iconomos*, seu *Oeconomus*.

* **CENOPHALI**, Simiarum species. Bestiarius MS. cap. 14 : *Cenophali et ipsi sunt de numero simiarum, in Ethyopie partibus frequentissimi, violenti ad saltum, feri morsu, nunquam ita mansueti, ut non sint magis rabidi*. Vide *Cenocephali*.

† **CENOPS**, Genus muscæ quæ in vino gignitur, apud Petrum de Creseentiis lib. 4. de Agricultura cap. 35. Melius scripsisset *Conops* a Græco *κόνωψ*, *Culex* vinarius.

* **CENOSURA**, Minor ursa, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. [** *Cynosura*.]

† **CENOTAPHYA**, Simulacra, quæ Græce *μνησώματα* dicuntur. Glossar. MS. Sangerman. n. 501. *Κενόταφον* est monumentum sine corpore ad memoriam defuncti extructum : hocque sensu *Cenotaphium* usurpant Ulpianus, Lampridius et alii. Hinc *Cenotaphium* sumitur pro feretro vacuo, quod in exequiis et anniversariis mortuorum exponitur in Ecclesiis, Concil. Hisp. tom. 4. pag. 348 : *Ne sepulcro ullius personæ, cujuscunque status illa sit, Cenotaphium imponatur, nisi in diebus depositionis, exequiarum et anniversarii*.

CENOVECTORIUM, Gallice, *Civière*, alibi *Tumberel*, in veteri Gloss. Lat. Gall. in Bibl. Thuana num. 525. Ugutio : *Cenovehium, et Cenoveitorium, instrumentum, cum quo portatur cenum*.

* **CENOVEHUM**, **CENOVECTORIUM**, a *cenum* et *velo*, quia in illo vehitur cenum, *Civière*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg.

7684 : *Cenoveum, lo vaso da portare lo luto* in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Cænovehium*.

† **CENRADA**, f. Cinis et purgamentum metalli liquati. Statuta Massil. lib. 1. cap. 57 : *Magister vel funditor argenti teneatur dictum argentum tamdiu et totiens refundere, in dicto esmero pro dictis sex den. dandis pro singulis marchis, donec dictum argentum exeat ad legem supra nominatam ad arbitrium trium proborum hominum prædictorum, et Cenrada cum his quæ pertinent ad dictam Cenradum sint super mercatores seu mercatorum quorum fundetur argentum in dicto esmero*. Ibid. lib. 4. cap. 2 : *Nulla persona audeat terram, vel scobillam, vel finum, vel lapides, vel Cenradam, vel quidquam aliud mobile, quod posset nocere portui mittere vel impingere, vel projicere in aliqua parte dictarum viarum, postquam aquæ pluviales incipient currere per dictas vias versus portum*.

* Eadem statuta MSS. in priori loco pro *Cenrada*, semel et iterum habent *Ceranda* minus bene : in utroque forsitan leg. *Cenadrada*. Vide supra *Cendrea*.

* 1. **CENSA**, Tributum, pensatio e agris et prædiis, etc. idem quod *Census*. Vide in hac voce.

* 2. **CENSA**, Prædium rusticum, Gall. *Cense*. *Censa* sive firma, in Charta ann. 1311. ex Chartul. 21. Corb. fol. 297. Vid. *Censale* in *Census*.

* 3. **CENSA**, Prædium rusticum ab ecclesia dependens, idem quod *Præpositum* vel *Obedientia*. Charta ann. 1223. ex Chartul. sign. Decanus S. Petri Insul. ch. 89. *Ordinamus quod præsens decanus Censas et obedientias, quas habet sive ad certum tempus, sive ad vitam suam, usque ad statutum terminum poterit retinere*. Vide infra *Censerius* 1.

* 4. **CENSA**, Præstatio, quæ loco tallo dominis fit a tenentibus seu vassallis. Lambert. burgens. Nivern. ann. 1231. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 118. art. 7 : *Burgenses nostri de Nivernis concesserunt nobis et successoribus nostris in perpetuum Censas inferius annuatim, nobis vel mandatis nostris annuatim reddendam, infra tercium diem festi S. Martini hyemalis, quæ talis est.... Et dicti quatuor burgenses, et ipsi quos ad hoc vocabunt, jurabunt quod Censas faciant bona fide, nullum in hoc attendentes odium vel amorem*. Aliæ villæ a Rouvray ann. 1367. tom. 7. earund. Ordin. pag. 344. art. 3 : *Accordons à nous, diz bourgeois..... que à toujours mais puissent eslire chacun au trois personnes de eulx, pour faire la Cense de nosdites villes, qui deue nous est;.... et que toute autre taille, quelconque elle soit ou feust, nous avons ostée,.... et voulons que en la dicte Cense ne soit mise que une personne plus riche, laquelle payera la somme de sols. Tour. tant seulement.... laquelle Cense nous leur avons accordée et accordons esle faicte.... par lesdiz esleux appellez et cités à icelle Cense faire. Censaige, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1462. ex Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 569 : *Iceului serget dist au suppliant qu'il devoit au moins Censaige de ses vacques au seigneur de Rochebaraton*.*

* 5. **CENSA**, Idem quod *Corvata*, Se

vitii genus aliquando pecunia redemptum. Charta Phil. Pulcri ann. 1038. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 349. r^o. col. 2 : *Item Censas seu corveias equorum et hominum, quas habebamus apud Jauzi, viginti et unum solidos annui redditus aestimatas. Perperam Causa ex cad. Charta in Reg. 13. Chartoph. reg. ch. 9.*

CENSA, **CENSALIS**, **CENSAMENTUM**. Vide **Census**.

1. **CENSARIA**. Liber vetus MS. Ecclesiae Cantuariensis a Somnero laudatus : *De Censariis nativorum, quod possint exire tenuram domini, ad laborandum et operandum extra, et statim post opera redire. Locum alium ex Rogero Hovedeno subdit idem Somnerus fol. 424. Edit. Angl. : Præterea inquisitio, qua quærenda erat de prisis et Censariis omnium Ballivorum Domini Regis, etc.*

Non putem Censariis nativorum a Censaria descendere, sed potius a Censarii. Sunt autem, si bene coniecto, Censarii nativorum, iidem qui nativi seu servi glebæ, quibus hic facultas asseritur, ad opus pergendi extra tenuram seu limites possessionis domini, modopost laborem revertantur. Ad censariis posterioris exempli quod attinet, a censaria quidem esse lubens fateor, at non eadem videtur esse notio. Censaria idem esse posset quod census seu censiva Gall. *Censive*. Hac voce utitur Johannes Rex Angliæ in Litteris de pace cum Baronibus suis ann. 1215. apud Rymer. tom. 1. pag. 202 : *Mandamus etiam vobis quod de finibus et Censariis vobis factis occasione illius discordiæ, si quid superest eddendum ultra prædictum diem Veneris, nichil capiatis; et si quid post diem Veneris epistis, illud statim reddatis. Et corpora prisonum et obsidum captorum et detentorum occasione hujus guerræ vel finium, vel Censariam prædictarum, sine dilatione deliberetis.*

* 2. **CENSARIA**, Tenementum, quod nomine et sub præstatione census possideatur. Consuet. Norman. part. 1. cap. 27. x Cod. reg. 4651 : *Partibilis autem dicitur hereditas, in qua nullam custodiam possunt homini reclamare, ut vavasoriæ, et omnia tenementa, scilicet firmariæ feudales, Censariæ, et libera tenementa, et etiam servilia, etc. Censif vero, pro Limites intra quos census percipitur. Recogn. feud. dom. de Veteriponte ann. 1366 : Les dépendences des adventures de Censif oveccques justice de Censif par tous les domaines dudit Censif.*

* 1. **CENSARIUS**, Idem qui Corratarius, Proxenetæ, pararius, Gall. *Censal*. Stat. Senensis. lib. 6. cap. 17 : *De Censariis et eorum officio. Vide Diction. Commerce. v. Censal.*

2. **CENSARIUS**, **CENSATUS**. Vide **Census**.

CENSERE, Decernere, statuere, non semel in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. 4. 20. etc.

† **CENSERIA**, [* Recensio, ut videtur, quam sequitur occupatio, in locis laudatis 1] **Censaria**.

* 1. **CENSERIUS**, Qui censam seu prærium rusticum a monasterio dependens arat. *Censier de couvent*, in Reg. 13. orb. sign. *Habacuc* ad ann. 1510. fol. 21. Chartul. B. M. Mediani monast. fol. 223 :

Frater Julianus Censerius sancti Ambrosii, salutem in Domino, etc. Vide supra Censa 3.

* 2. **CENSERIUS**, Qui tenementum seu prædium sub censu annuo possidet vel excolit, firmarius, nostris *Censier* et *Censeur*. Charta ann. 1322. ex Chartul. 21. Corb. fol. 191. v^o. : *Cum justitia secularis religiosorum virorum abbatis et conventus monasterii de Corbeia capi fecisset Simonem Fabri Censerium domus dictorum religiosorum de Guisaco et dictam Mariam ejus uxorem, etc. Sent. ann. 1396. ex Tabul. Lugdun. : Deliberamus per præsentem supradictis dom. archiepiscopo et decano et capitulo et eorum Censariis et firmariis dicti granetaggi, etc. Formula concessionis ad firmam inter Form. MSS. fol. 70. v^o. ex Bibl. reg. : Quam pecuniam idem dom. archiepiscopus confessus est.... plenarie recepisse a prædictis J. et G. Censariis in bona pecunia numerata. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 231 : *Après avoir ouvré et battu en la grange de Jean le Clerc Censier de Tremonvillers, etc. Charta Margar. comit. Fland. ann. 1274. ex Chartul. 1. Fland. in Cam. Comput. Insul. ch. 263 : Nous avons donné à loial cense.... tous nos moulins de Valenchienes, ... et si doivent avoir nos mortes mains de no estaple, ensi comme il dure, et comme li autre Censeur de Valenchienes l'ont tenu devant eaus.**

* **CENSIA**, Fundus vectigalis seu censui obnoxius, Gall. *Censive*. Charta ann. 1245. in Chartul. Buxer. part. 2. ch. 13 : *Et sciendum quod dictum pratum erat de Censia et dominio abbatis et conventus Buxeriæ. Vide in Census.*

† **CENSIALES**. Papias MS. Bituric. : *Culices, Censiales*. Editus habet, *Centiales*.

† **CENSICUS** a *Censu*, id est, dives. Glossar. MS. S. Andreæ Avenion. sæc. XIII. exaratum. Vide **Censitus**.

† **CENSILIS**, **CENSIO**, **CENSIONARIUS**, **CENSIRE**, **CENSITOR**, **CENSITUS**, **CENSIVA**, **CENSO**. Vide in **Census**.

* **CENSILLAGIUM**, f. Jus census exigendi, seu redditus censualis. Charta Henr. reg. Angl. : *Sciatis me concessisse canonicis S. Juliani decem libras Cenomanenses annuatim percipiendas de Censillagio meo Cenomanensi pro excambio villæ, quæ dicebatur Burgus episcopi. Nisi legendum putes Cantellagium vel Chantellagium. Vide in hac voce.*

* **CENSITA**, Census, Gall. *Cens*. Diploma Caroli C. ann. 862. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 578 : *Censita, quæ illis dabatur in eisdem tribus festivitibus et initio Quadragesimæ.*

* **CENSITUS**, Dives, in Doctr. Alex. de Villa Dei edit. ann. 1484. Vide alia notione in **Census**, et **Censatus**, ibidem. Vide **Censicus**.

* **CENSIVA**, Idem quod supra **Censia**. Lit. Phil. V. ann. 1320. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 28. col. 1 : *Intelleximus quod in senescallia vestra plures ecclesiæ et ecclesiasticæ personæ.... in feudis, retrofeudis laycis, alodiis, et Censivis temporalibus.... adquisiverunt possessiones. Cives de Censiva, censui scilicet obnoxii, in Ch. Malthidis comit. Nivern. ann. 1223. tom. 6. Ordinatio. reg. Franc. pag. 421. art. 6. *Censive*, an Serva, ancilla, in Lit. remiss. ann. 1412.*

ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 313 : *Comme le suppliant feust alé aux nopces de la Censive de son voisin et d'un jeune compaignon, etc.*

CENSOR, Judex. Gloss. Ælfrici : *Censores, vel judices, vel Arbitri*, de man, id est, judices. Theodulfus Aurel. in Paræncesi ad Judices lib. 1. Carm. pag. 131 : *Judicii callem Censores prendite justi.*

Infra pag. 132.

Hic ita Censores pravos his vocibus liseens Admonet.

Ibidem :

Vidi ego Censores ad juris munia tardos, Munera, nam fateor, ad capienda citos.

S. Eulogius Cordubensis in Præfat. ad Memoriale Sanctor. : *Judicem adiit. Et mox : Arguitur, quod gravitatis Censoris oblitus, leviter per semetipsum ad cædendum Martyrem egerit. Lib. 3. cap. 16 : Cordubæ Patricia Censor a Rege præfectus extiterat. Vita Ludovici Pii ann. 830 : Quos postea ad judicium adductos, quum omnes juris Censores, filique Imperatoris judicio legali, tanquam reos majestatis decernerent capitali sententia feriri, nullum ex eis permisit occidi.*

* *Censor mercaturæ*, in Inscript. Lingon. tom. 9. Comment. Acad. Inscript.

CENSORES, pro colonis censitis, in Charta Alamanni. 88. apud Goldastum.

CENSORIUM, Tribunal, in Glossis Arabico-Lat.

CENSORIUS DIES, Judicii supremi dies. Vetus Inscriptio Christiana Veronæ : *Solus cur sim quæris, ut in die Censorio sine impedimento facilius resurgam. Dies examinationis, in Epitaphio Theodimi Subdiaconi Regionarii S. R. E. et Correctoris Campaniæ, quod exstat Neapoli in Eccles. S. Andreæ ad Nidum, apud Baronium ann. 715. 4. Dies decretus, apud Commodianum Instr. 54 : Flamma quos æterna torquet die Decreto; id est, Decretorio, Censorio. S. Augustinus Serm. 247. de Tempore. Non metuis, ne, cum resurrectionis dies venerit, artifex tuus... increpans vigore Censoris et judicis dicat, etc.*

CENSURA, Judicium, judicis sententia. Salvianus lib. 2. de Gubernat. Dei : *Cur hæc omnia? cur utique, nisi ut intelligamus eandem futuram semper in mundo Censuram et coercionem Dei quæ fuisset. Utitur ibi non semel. Anastasius Bibl. in Exilio S. Martini PP. pag. 96 : Putabant enim actutum venturam Censuram, ut trucidaretur. [Bulla Leonis IX. Papæ Annal. Benedict. tom. 4. pag. 735. col. 2 : Ut quæ stabilienda priorum pertinere dinoscuntur locorum, ubertim promulgare et apostolicæ institutionis Censura debeamus confirmare. Ibidem pag. 374. n. 107 : Fuit aliquis ibi qui diceret ex privilegii Censura Fuldensem exigi Pastorem, eo quod tertium Antistitem sedis Moguntinæ mittere Fuldensem deberet ovile.]*

CENSURA, Severitas morum, et disciplina exactior : vox recentioris Latinitatis, inquit Casaubonus. Chronicon Andrense pag. 375 : *Vir singularis Censuræ et severitatis. Occurrit apud Capitolinum, Pollionem, Voleatium, et aliquot alios. Isidorus Paecensis Episcopus in Chronico æra 753 : Omnem Hispaniam per annos tres sub Censurario jugo pacificans.*

CENSURA ECCLESIASTICA, Judicium ab Episcopo prolatum, quo vocabulo non solum interdicti, sed suspensionis et excommunicationis sententia intelligitur. ut est cap. 20. de Verb. sign. Concil. Francoford. ann. 794. can. 9: *Exivit tamen ejus homo ad judicium Dei, neque per Regis ordinationem, neque per sanctæ Synodi censuram, sed spontanea voluntate.* [* In chartis haud raro formulæ leguntur qualis sequens in charta ann. 1259. ap. Guden. Cod. diplom. tom. 1. pag. 1669: *Ut per Censuram nos Ecclesiastici compellere valeat, sponte eligimus et in hoc ultronei consentimus.*]

** **CENSURA BANNI**. Charta ann. 1172. in Alsat. Diplom. num. 316. tom. 1. pag. 260: *Censure investituram Stivagiensis Banni Stivagiensi ecclesiæ... ea conditione concedo, ut 40. sol... annuatim persolvat... et eandem Censuram quam diu censum istum persolverit, libere ac secure possiderit.* C. Censa, 3.

* **CENSORA**, Longobardica terminatione, pro Censu. Charta ann. 1023. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 188: *Censiles ipsius archiepiscopi, tam masculi quam femine, ibidem deserviant, sicut ex antiquitus deservierunt et Censora persolverunt.*

* **CENSORIUS**, An idem quod mox Censualis? Charta ann. 1079. ex Chartul. Molism.: *Gosbertus sepulto patre dedit vineam suam monachis cum terra Censoria.* An cui debetur census? an qui censum debet?

* **CENSUALIS CULTURA**, a cultura vinagiali, hoc est ab agro vineis consito distinguitur, in Charta ann. 1217. ex Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 134: *Cum inter ecclesiam nostram ex parte una et ecclesiam S. Johannis in abbacia Laudunensis ex altera, super decimis de culturis Censualibus, de culturis vinagialibus, pronuntiaverunt quod tota decima de culturis Censualibus est ecclesiæ nostræ, tota decima de culturis vinagialibus est ecclesiæ S. Johannis.* Est ergo Cultura censualis, Terra arabilis et seminalis. Vide alia notione in Censu. [* f. Cerealibus.]

† **CENSUALIS**, CENSUALITAS, CENSUALITER, CENSUARIUS, CENSUMORTHIDUS, etc. Vide in Censu.

* **CENSUARE**, Præstationem nomine census exhibere, solvere. Charta ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 376: *Quæ omnia..... tria talenta denariorum Viennensium Censuant annuatim ad reverentiam gloriosissimæ Virginis Mariæ.* Alia ann. 1386. tom. 6. Anecd. Pezii part. 3. pag. 76. col. 2: *Quilibet dictorum nostrorum hospitum de fundo..... nobis et dicto nostro conventui unam sexagenam grossorum denariorum Pragensem census annui deinceps annis singulis et perpetue tenentur Censuare.*

* **CENSUATIO**, Præstatio quævis. Tract. pacis ann. 1466. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 214: *Spondemus quod nulla telonea.... sive quascunque alias Censuationes.... imponemus de novo.*

* **CENSUONARIUS**, Censui obnoxius. Charta Gaufridi comit. Pertic. in Reg. Cam. Comput. Paris. fol. 43. 1°: *Tradidi ei Censuonarios meos de Regno libere et quiete sine aliquo servicio mihi retento.* Vide Censuarius in Censu.

† **CENSURA**. Vide in Censor et Censu.

CENSUS, Tributum, pensitatio ex agris et prædiis, etc. Capitula Caroli Calvi tit. 9. [* Synod. Suession. ann. 853. Capit. Miss. cap. 3.: *Requirant de Capellis et Abbatibus ex casis Dei in beneficium datis, qualis Censu inde exeat.* Tit. 31. [* Edict. Pist. cap. 2.]: *Qui Censa de rebus Ecclesiasticis ad Ecclesias persolvere detrectant.* Concilium Meldense ann. 845. can. 62. [* Capit. in villa Sparnac. ann. 846. cap. 16.]: *Juxta legale et antiquum edictum, Qui negligit Censum, perdat agrum.* Charta Caroli M. in Actis Episcop. Cenoman. pag. 167: *Qui negligit Censum, perdat agrum, et per hanc auctoritatem sive eorum negligentia vel contemptu ipsa perdant beneficia.* [* Ita judicatum in chart. ann. 1191. apud Guden. Cod. Dipl. tom. 1. pag. 307. Stipulatum in charta anni 728. post Irminon. pag. 342 et in alia ann. 1229. ibid. pag. 501. Conf. Loisel. Instit. Coutum. tom. 2. pag. 128.]

** De Censibus disseruit Grimm. Antiq. Juris pag. 299. et 858. Dicebantur etiam Censu quæ pagani coram deorum simulacris offerebant, uti docet idem Grimmus Mythol. Germ. pag. 395. et 690. ex Vita S. Barbatii.

* **CENSUS ACCORDABILIS** et **ACCORDALIS**, Qui ex conventu et pactione solvitur. Charta ann. 1339. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 21: *Item (vendit) omnes Censu accordales, quos habet in parochia sanctæ Solengie, qui solvendi sunt ad hyemale festum B. Martini et ad festum Supplicii mense Augusti a quibuscunque personis, et super quibuscunque rebus et bonis debeantur, sive sint in territorio de parva livia, sive sint in territorio magnæ liviæ, sive alibi.* Alia Joan. ducis Bituric. pro fundat. S. Capellæ ann. 1405. ex Bibl. reg.: *Medietatem omnium Censuum accordabilium, etc.*

CENSUS ÆSTIVALIS, in Charta ann. 1180. apud Steph. Stephanium in Prolegomenis ad Histor. Saxonis Grammatici pag. 16.

* **CENSUS AGNI**, Appellationis ratio patet ex Charta ann. 1357. in Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 466: *Item in duobus solidis et octo denariis Turon. debitis quolibet anno ab habitatoribus de Lugniaco et Molinis in die Cænæ Domini, ratione seu sub nomine Censu, vocati de l'Aiguel.*

CENSUS ALODARIUS, in Tabulario Monasterii Conchensis in Ruthenis Ch. 253. qui ex alodis debetur.

* **CENSUS ALTARIS**, Præstatio, ni fallor, quæ episcopis fiebat, quotiescunque ecclesiarum, quæ monachorum juris erant, Personæ, uti loquebantur, mutabantur, Altaris redemptio sæpius dicta. Vide in Altare 1. Charta XII. sæc. ex Chartul. S. Urbani: *Dominus abbas solvet dimidiam partem Censu altaris et liberabit ecclesiam, sacerdos et alteram partem Censu solvet.*

** **CENSUS ARBITRARIUS**. Charta ann. 1224. ap. Guden. in Syllog. Diplom. pag. 140: *Solvendæ sunt nobis 4. uncie Laurensis monetæ... quas antiquitus quidam ejusdem prædii possessores... hospitali nostro... legaverunt annuatim solvendas. Hoc vero legatum Censu, non quidem hereditarius, sed Voluntarius sive Arbitrarius dici solet, qui Censu vulgariter appellantur eigen gewillkort*

zins. Ibidem alia charta ann. 1228. pag. 155. * **CENSUS ATRIUM**, Qui pro cœmeterii penditur. Charta Joan. Trevir. archiep. ann. 1210: *Censum etiam annuum, qui jur parrochiali olim tam episcopo quam archidiacono solvebatur, Censum atriumque atrium.* Vide in Atrium 1.

* **CENSUS dictus Avandroys**. Vide supr. in hac voce.

* **CENSUS AUGMENTATUS**, Idem qui Censu, in Charta ann. 1264. ex Chartul. Campan. fol. 507: *Incrementum Censu sive annuus redditus dicitur, in Ch. ann. 1263. ibid. fol. 506. v^o. col. 1. Necrolog. MS. eccl. Paris: xvij. Kal. Jul. Obiit magister Milo de Corbolio, qui dedit ad opus anniversarii sui l. solidos annui augmenta Censu.*

* **CENSUS DE BURSA REGIS**. Charta Phil. Pulcr. ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 69: *Cum aliis nostris censibus qui apud Compendium in festo B. Remigii i capite Octobris singulis annis consueverunt apud Compendium persolvi: qui quidem Censu consueverunt vulgariter appellari Censu de bursa regis.*

CENSUS CADERE dicitur, cum quis a eo eximitur, in Charta ann. 897. in Hist. Vergiac. pag. 21. Vide Jornus. [* Edict. Pistens. ann. 864. cap. 30: *Singulis mansis... de quibus Censu Decidit propter eorum impossibilitatem, qui mansa deservire non possunt, etc.*]

CENSUS CAPITALIS. Tabular. Maurigniacense ann. 1251. ch. 65: *Quæ terra quondam fuit... ut dicitur onerata in 15. denariis Paris. et dicitur Capitalis Censu.* Chart. Blanchæ Comitissæ Trecentis ann. 122. ex Tabul. Campan. Thuan.: *Super eo que possessiones quas tenebant... nomine Censu Capitalis tradebant ad censum advenientem, etc.* Vide Capitale 5.

* Qui et Censu fundi terræ nuncupatur, in Charta ann. 1275. ex Chartul. Al. S. Germ. Prat. fol. 73. v^o. col. 1: *Triginta solidi Paris. annui Censu capitalis seu fundi terræ.* Vide infra Censu fonsalis. [* Charta ann. 1139. in Alsat. Diplom. num. 267. tom. 1. pag. 220: *Inhabitatores loci illius cujuscunque nationis vel conditionis nulla inquietati perturbatione advocato suo, si quem habeant, nihil præter Capitale Censum in eodem loco persolvant.*]

** **CENSUS DE CAPITALE**. Edict. Pistens. ann. 854. cap. 28: *Ut illi Franci qui Censum suo Capitale vel de suis rebus ad partem regis debent.* Ibid. cap. 34. Confer Censu regali. Donatio trium mancipiorum ann. 1102. ap. Guden. Cod. Dipl. tom. 1. pag. 387: *Item eis Censum constitui ut quicumque fuerit inter eos singulis annis... de Capitale suo 8. denarios persolvat, mulier autem seu per libera sine censu maneat.*

* **CENSUS CARUS**, Chier vel Cher censu in Consuet. municipal. Aurel. art. 12. Bles. art. 109. 115. et Dunens. art. 32. q. in Glossar. jur. Gall. definitur: *Gravi censu et major ordinario, non capitalis censu: utrum recte, definiant Jurisconsulti si quidem Lit. regiæ, quibus confirmatur Charta venditionis ann. 1320. ex Chartul. abbat. Regalis-loci part. 1. ch. 97. in q. legitur: Quarante et quatre souldz de Chier cens chascun an sus plusieurs terres,...* per

nas los et ventes; habent loco Chier cens, capitalis census. Charta ann. 1300. in Reg. 8. Chartoph. reg. ch. 71: Item tres denarios Cari census, quos sibi Guillelmus acarius pro una pecia vinee... debere dicitur... Item xliij. denarios Cari census debitos d festnun S. Remigii. Reg. visitat. leprosar. ioc. Paris. ann. 1351: De Caro censu in onessia circiter xlvj. sol. Charta ann. 1314. x Chartul. S. Maglor. Paris ch. 65: Pour reize sols de bons Tournois chascun an tant e Chier cens comme de crois de cens. Ubi perte distinguitur ab incremento census, itaque adeo cum capitali confunditur; qui arns fortean vocatur, quia ad fundum errae pertinet.

** CENSUS CASARUM. Charta 1361. ap. altaus. in Glossar. German. voce Bndens, col. 151: Marchio Misnenis indulgit civitatibus in Grymmis singulis annis habere undinas.... Item dedit eis libertatem de ensu Casarum in praedictis nundinis ad triennium continue se consequendum, ita ut ipse nec quisque nomine sui praedictum censum eo tempore debent extorquere.

* CENSUS CASTELLI, Qui pro licentia habitandi in castello solvitur. Charta ann. 1062. ex Chartul. Vindoc. ch. 168: Censum quoque petrae et censum domicilii atque castelli, exceptis equitum suorum domibus.

** CENSUS CERAE. Vide Cerocensus.

* CENSUS CIRCULORUM, Idem quod Circulagium. Vide infra in hac voce.

* CENSUS COMMUNIE, Qui ob communie ra a domino concessa persolvi debet, in 1. commun. villae de Picayo ann. 1208. m. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 605. t. 13.

CENSUS COTARIUS, Practicis, Cens Cotier. Tabularium Prioratus S. Nicasii de ellento ann. 1205. fol. 65: Nicolaus Selrius debet annuatim de domo sua... 15. l. de Censu cotier, etc. Occurrit alibi. Cens quotage, in Charta Regis Philippi I. ann. 1310. in 47. Regesto Tabularii regii num. 14.

* Qui praeter rectum censum praedio imponitur, Surcens. Cens cotaige, in Charta m. 1332. ex Chartul. S. Mart. Pontisar. l. 28: Raoul Roussel et Agnes sa fame en de assainement des lx. souts Par. de unuel et perpétuel Cens cotaige, etc. Vide Cota 2. et Supercensus.

† CENSUS COUSTOMARUM, Qui solvitur consuetudine, in Codice MS. reddituum episcopatus Autissiod. anno circiter. 1290. arato. Vide Consuetudo, et mox Censuatiens.

CENSUS CRESCENS, nostris Cens crois-nt. Charta ann. 1202. in Hist. Monmo-nc. pag. 395: Concesserunt totum augmentum census hostisiarum quae ibi sunt, quod vulgo dicitur Croiscens.

☞ Ex hoc loco patet quid nostrates practici olim sibi voluerint his verbis Croix cens, vel ut alii melius efferunt, Croists cens, et quam perperam illa interpretus sit Molinaeus in suo Commentario ad antiquam Consuetud. Paris. tit. de Censibus Gloss. 2. n. 16. sub finem: Si dictum, inquit, a dix sols de cens et surcens, à dix sols de Croix de cens ou rente antiquitus usitatum, non significat Incrementum census, prout nonnulli argute putant,

sed incaute, quia illud verbum etiam unico denario census a veteribus frequenter addebatur: sed denotat praestationem census in certa pecunia numerata consistere, quae altera parte Cruce signata sit. Hanc opinionem amplexi sunt Brodaeus in novam Consuetud. Paris. tit. de Censibus n. 23. pag. 539. et quidam alii Scriptores eruditi. Verum refelli potest ex uno allato loco, ubi Augmentum census dicitur Croiscens: quod unum idemque est cum antiquo Croix de cens, vel potius Croist de cens. His igitur verbis non denarius Cruce signatus, non census ipse primigenius, sed census secundarius et redditus, seu Incrementum census debet intelligi, Gall. Surcens, Rente. Rem palam facit Philippus Pulcher Franc. Rex in Edicto ann. 1303. apud de Lauriere tom. 1. Ordinat. pag. 387. ubi sic legitur: Cum cives nostri Parisienses supplicassent nobis, quod nos ordinaremus et statueremus certum terminum, infra quem illi quibus debentur Incrementa censuum vel redditus, possent assignare ad domos et possessiones, cum earum pertinentiis, sitas Parisius, de quibus eisdem civibus debentur Incrementa censuum et redditus de eisdem, quando domus vel possessiones huiusmodi sunt vacuae, et ad hoc redactae, quod non possunt ipsi circa percipere census vel redditus earum... Nos ipsorum civium indemnitati... providere volentes... statuimus, etc. Similia prorsus habentur in Edicto Philippi VI. ann. 1383. apud eundem de Lauriere tom. 2. pag. 196. et 197. ubi ante nos observavit Incrementa censuum, qui in laudatis Edictis pluries redditus appellantur, non esse cum censibus primigeniis confundendos, sed redditus esse primigeniis superadditos, adventitiasque pensiones ab ipsis censibus distinguendas. Id confirmat Litteris Hugonis de Cousy Custodis Praepositurae Parisiensis quae sic se habent: A tous ceux qui ces presentes Lettres verront, Hugues de Cousy, Garde de la Prevosté de Paris, Salut. Sçavoir faisons, que pardevant Denis de la Celle et Mery de la Prée, Clercs Notaires jurez establis de par nostre Sire le Roy au Chastel de Paris, ausquels quant aux choses qui sensuivent, faire, oyr, et à vous rapporter, nous avons commis et commettons de tout nostre pooir en euls, ajoutant foy plenièr en ce cas et en greigneur, personnellement establis Jean Bourdon et Emmeline sa femme, fille de feu Philippe Bonnecin bourgeois de Paris et ses hoirs, soisante quatre livres neuf sols onze deniers parisis de Croix de cens ou rente, que ils avoient de propre heritage, de ladite Emmeline chascun an, és lieux et sur les lieux cy-après nommez et devisez en cette maniere. C'est à sçavoir premierement sur la maison, etc. His addo quae habentur in Tabulario Calensi pag. 270: Pro sexaginta solidis Paris. annui Incrementi temporalis seu perpetui redditus reddendis eisdem... et aliis censariis dictae domus; ubi incrementum aliud non est quam Censu crescens, ut satis patet.

CENSUM DIVIDERE. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 21: Tali conditione ut ad obitum meum hoc totum de meo prius eis reddat, quam Censu meus Dividi incipiatur.

* CENSUS DOMICILII. Vide paulo ante Censu Castell.

CENSUS DOMINICATUS, Qui ad Dominum pertinet. Capitula Caroli Calvi tit. 42. [** Exact. Nortmann. ann. 877.]: Accipiat de manso indominicato denarios 12. de manso ingennili 4. denarios de Censu Dominicato, et 4. de sua facultate. Infra: 4. denarios de Censu Dominicato, et 4. de facultate mansuarii. [** Conf. Capit. Carolom. ann. 743. art. 2. Capit. Franc. Carol. M. ann. 779. art. 13. etc.]

* CENSUS dictus de Dowaire, inter Redit. comitat. Namurc. ann. 1289. ex Reg. sign. Le papier aux aysselles Cam. Comput. Insul. fol. 24. rº. : Encor a li cuens à Templois Cens, k'on apele de Dowaire; si le paie on à Noiel, et doit chascuns bonniers iij. deniers.

** CENSUS DOMUNCULARIS, pro domo solvendus, in Notit. ann. 1303. ap. Guden. in Cod. Dipl. tom. 3. pag. 939.

CENSUS DUPLICATUS, Qui a vassallis domino praestatur in certis occasionibus, et in gravioribus necessitatibus. Exstat Charta Alfonsi Comitis Pictavensis mensis Octob. ann. 1269. de abusu qui committebatur in coactione Censu duplicati, Niorti. Ex alia ejusdem docemur, ab eo subditis impositum pro expensis viae Hierosolymitanæ, quam susceperat: Dictae igitur Terrae sancte attentio necessitatis articulo, fulto insuper praetextu consuetudinis approbatæ, usque longævi, cujus non est vilis auctoritas, mandavisse meminimus Censum colligi Duplicatum, prius facta nobis sæpius relatione, quod secundum usum patrie tanquam Crucesignati id facere poteramus. Charta libertatum villae S. Germani in Foresio ann. 1249: Antiquus Censu nobis debitus nimium et gallinarum tantum debet Duplicari. Vide Stephanum Tornac. Epist. 238. novæ edit. Fit etiam mentio Censu duplicati in Statuto des Rachats à mercy, apud Gallandum de Fraco alodio pag. 68. ubi pro de leurs doubles, legendum Cens doubles, ut praefert MS. Codex quem vidi. Charta ann. 1210. ex Tabulario Fossatensi fol. 114: Pro singulis focis duos solidos reddere, qui duo solidi his tribus de causis Duplicabuntur, cum dominus Rex questum exiger communitè a Regalibus Abbatibus suis, cum D. Papa ad partes nostras venerit, cum, quod absit, incendium passa fuerit Abbatia nostra. Duplicatus potissimum census exigebatur in tribus casibus, in quibus dominus a vassallo legalia auxilia petere poterat, ut est in Consuetudine Andegavensi art. 128. 129. et Cenoman. 138. 139. Adde Perticens. art. 82. Pictavensem art. 160. Soesniensem art. 3. et de Ferté Auvray art. 6.

CENSUS TRIPLICATUS Cens Tiercé, in Consuetudine Droicensi art. 6.

** Censu etiam duplicabatur quando justo tempore non erat exsolutus. Charta Troanni Comitis ann. 833. post Irminoem pag. 346: Et si de ipso Censu tardi aut negligentes apparuerimus intra dies 14. in duplam restauremus. Germ. Ratscherzins. Vide Mittermaier. Introd. in Jus German. § 180. not. 2.

CENSUS ECCLESIAE ROMANAE, in provinciis, pro quibus colligendis quotannis mit-

tebantur a Summo Pontifice Diaconi, aut Subdiaconi, vel Legati, ut ex Epistolis Gregorii Magni passim, Nicolai I. PP. 55. Innocentii III. lib. 15. Epist. 166. 167. et aliis colligitur. Ii autem conflabantur ex liberalitatibus Principum, qui certis præstationibus annuis regna et terras suas, atque adeo ipsos subditos iis Ecclesiae Romanæ quotannis exsolvendis adstrinxerunt. Gregorius VII. lib. 8. Epist. ult. : *Carolus Imperator . . . in tribus locis annuatim colligebat mille et ducentas libras ad servitium Apostolicæ sedis, id est, Aquisgrani, apud Podium S. Mariæ, et apud S. Aegidium, excepto hoc quod unusquisque propria devotione offerebat.* Exstat Bulla MS. Nicolai IV. PP. ann. 3. in qua continentur *Census Ecclesiarum in Regno (Siciliæ) et Campania, et Maritima*, sicut in Registris ejusdem Romanæ Ecclesiae habentur. Vide Baron. ann. 1059. n. 59. 1065. n. 93. 1076. n. 56.

Indieebantur etiam census annui persolvendi Monasteriis et Ecclesiis, in signum protectionis Sedis Apostolicæ : quæ juris S. Petri dicuntur fuisse, apud Hugonem Flaviniac. pag. 197. ex Epistola Gregorii VII. PP. ex qua patet ejusmodi census in Gallia exaetos. Adde Bibl. Cluniae. pag. 274. Beslium in Comitib. Pietav. pag. 532. etc. Vide *Denarius S. Petri*.

* Stat. Simon. Montisf. pro terra Albig. ann. 1212. ex Cod. reg. 8407. 2. 2. fol. 30. v°. : *Item quælibet domus inhabitata terræ acquisite communis persolvat tres denarios Mergulienses annuatim domino Papæ et S. R. E. in signum et perpetuam memoriam, quod per ipsius auxilium contra hæreticos fuit acquisita, et comiti et ejus successoribus concessa in perpetuum et confirmata. Terminus autem colligendi hujusmodi denarium erit ab initio Quadragesimæ usque ad Pascha.*

** De censibus qui Ecclesiis solvebantur multa conguessit Eigenbrodtius in libro de Præcariis § 2. 3. et 4.

* CENSUS EXTRANEUS, Pecunia vel res reperta ad extraneum pertinens. Charta Roger. castel. Insul. ann. 1225. ex Tabul. S. Petri Gand. : *Quod si in eisdem locis vas apum, vel Census extraneus, vel inventio se obtulerit, hoc totum inter abbatem et castellanum æqualiter dividetur.*

* CENSUS FONSA LIS, Gall. *Cens foncier*, idem qui *Capitalis* supra. Vide in hac voce. Charta ann. 1298. in Lih. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 68. r°. col. 2 : *Item sexaginta solidos annui et fonsalis Census.* Alia Phil. Puler. ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 3 : *Concedimus imperpetuum omnes et singulos Census fonsales, quos in villa Compediensi . . . habemus.* Rursum alia Phil. V. ann. 1320. in Reg. 71. ch. 84 : *Novem arpenta vinearum vel circiter, ac sexaginta solidos Census fonsalis.*

* CENSUS FUMI CAPONIS meminit Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi eol. 187. qui ea ratione reddebatur : anuis nimirum singulis stato die ad mensam abbatis S. Proculi emphyteuta accedebat, caponem e ferventi aqua tractum, et duabus patinis inclusum deferens, quem exinde detegebat, ita ut demum fumus ascenderet; quo peracto ille abibat, ferculum ipsum aspor-

tans, et satis suo numere functus. Alius est census, quo quis racemum uvæ nigrantis offere tenetur festo die S. Mariæ Magdalene. Hæc ille.

** CENSUS HEREDITARIUS. Vide *Census Arbitrarius*.

† CENSUM INCREMENTA. Vide supra *Census crescens*.

† CENSUS S. LICERII. Statuta Augerii II. Epise. Conseran. ann. 1280 : *Præcipimus omnibus Rectoribus et Curatis in virtute sanctæ obedientiæ, ut in singulis Dominicis Quadragesimæ sanctæ moneant et inducant plebes suas, ut solvere debeant Census S. Licerii, quos absque peccato detinere non possunt, prout est antiquitus fieri consuetum.* Quisnam fuerit hic census S. Licerio seu Ecclesiae Cathedrali solutus, mihi incompertum.

* CENSUS LIGNORUM, Tributum quod ex lignis in urbem advectis percipitur. Charta Rob. comit. Aug. ann. 1059. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. eol. 14 : *Do igitur eis in Ulterioris porta ecclesiam, . . . Censusum lignorum ejusdem villæ, etc.*

* CENSUS MALARUM et spatulis aprorum, in Charta ann. 1313. ex Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 207.

† CENSUS MANUS FIRMÆ. Charta foundationis Veteris-Pediculi Ord. Grandimont. ann. 1172. apud Marten. tom. 1. Coll. Ampliss. col. 887 : *Item Domnus Matthæus Vannæ et Domnus Stephanus Putet dederunt eisdem fratribus Census manus firmæ cum omni justitia et dominatione.* Vide *Manufirma*.

* CENSUS MARTII, Eo scilicet mense reddendus. Terrear. villæ de Busseul ex Cod. reg. 6017. fol. 33. r°. : *Item sex solidos Census Martii pro quodam prato et terra, cum eorum juribus.*

CENSU-MORTHIDUS. Diploma Edwardi Conf. in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 61. *Et omnia quæ ad ipsum locum pertinent, sint omnino libera, cellæ, Ecclesiæ. . . cum redditibus, servitiis, debitis, . . . decimis, donariis, Censumorthidis, legibus, consuetudinibus, etc.* Occurrit rursum in alia Edwardi Charta eodem verborum tenore, pag. 237. Ubi loci nescio an sit quod *Cens mort*, ou rente reudable, vocat Consuetudo Arvernensis tit. 31. art. 70. *Redditus annuus 50. solidorum Parisiensium mortificatus*, in Charta ann. 1270. in Tabulario Fossatensi fol. 70. *Cens amorti*, qui redimi non potest, qui ne se peut racheter. [* *Catallum* melius esse videtur, quod alias *Mortuarium* appellant, et *Censum ultimum*, Conf. Spelmann. de Sepultura in Oper. Posthum. tom. 1. pag. 189.]

* CENSUS NUMMORUM, Qui nummis constat, idem atque *Census siccus*. Charta Ottonis III. comit. Burgund. ann. 1195. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. eol. 455 : *Census nummorum apud Salins; apud Dolam Census nummorum, etc.*

CENSUS BEATI OLAVI, Qui et *Votum B. Olavi*; Suecis, et in Charta Pauli Nidrosiensis Episcopi, *Sant-Olafs-Scatt*. Census qui a Suecis ad S. Olavi Norvegorum Regis sepulcrum Nidrosiam in Norvegia deferrebat : quem Upsaliam ad ejusdem Sancti altare ferri præcepit Nicolaus Alb Archiepiscopus Upsaliensis. Cujusmodi

autem fuerit, docet Charta ejusdem Antistitis ann. 1314. descripta a Scheffero ad Chron. Archiepise. Upsaliensium pag. 251 : *Videlicet de quolibet rustico unam ulnam telæ, vel ejus valorem : de captura alecum, de qualibet sagena unam partem dictam manskut : de captura focæ, de qualibet nave unam manskut : de qualibet nave quæ vadit Stokolmis cum mercimoniis, unum denarium Sweecum, etc.*

* CENSUS PERIER. Charta ann. 1326. in Reg. 72. Chartoph. reg. eh. 43 : *Item gros cens, appelez les Cens Perier, à Chasteau Renart, receuz lendemain de la saint Remy, six sols, huit deniers, An idem qui mox Census de Ponton?*

* CENSUS PETRÆ, qui pro petra seu arce munienda vel reparanda exigitur. Locus est supra in *Census castelli*. Vide in *Petra*.

* CENSUS dictus de Ponton, inter Redit. Comit. Namure. ann. 1289. ex Reg. sign. *Le papier aux Aysselles Cam. Comput. Insul. fol. 63. v°. : Encor a li cuens a Sclayn le Cens do Ponton, c'on paie le Dimenche après l'Ascension.*

* CENSUS QUARTARUM. Neerolog. eocl. Paris. MS : *Dedit ecclesiæ Parisiensi viginti et septem cum dimidio arpenta terræ arabilis. . . ad census, qui dicitur Census Quartarum.* Vide *Quarta* 6.

† CENSUS RATIONALIS, in Charta Comit. Mellenti tom. 4. Hist. Harcur. pag. 2173.

CENSUS REGALIS, REGIUS. Capitnl. 2. ann. 805. cap. 20. et Capitnl. 4. ejusdem anni cap. 14 : *Census regalis undecunque legitime exiebat, volumus ut inde solvatur, sive de propria persona hominis, sive de rebus.* Adde Capitula ad Legem Salicam tit. 3. cap. 14. Capitulare 3. ann. 812. cap. 11. lib. 3. Capitnl. cap. 85. Capitnl. 2. ann. 869. cap. 3. etc. [* Chart. Ottonis II. Imper. ann. 979. ap. Würdtw. Subsid. Dipl. tom. 6. pag. 303 : *Sanctimonialibus in Mulinbechi . . . concessimus ut ab hominibus prædictæ ecclesiæ usibus ac servituti earum subditis Regalis vel Imperialis Census qui nostro juri solebat hactenus persolvi a nullo comite vel judiciali persona deinceps exigatur.*]

* CENSUS REQUISIBILIS, Qui a domino requiri debet, enjusque præstatio ad statutum diem non est assignata : unde *Census rogatus* appellatur, in vet. Consuet. Meledun. art. 132. *Cens requerable*, in Carnot. art. 111. *A queste et cherchage*, in Blesens. art. 109. 113. 114. 115. Dunens. art. 32. Per tic. art. 83. quomodo etiam ex Raguello leg. in Aurel. art. 117. et 119. Charta ann. 1367. in Chartul. Guil. abb. S. Germ. Prat. fol. 38. v°. : *Hospitium. . . oneratum. in uno parvo Turonensi thesaurario dictæ ecclesiæ, Census requisibilis annuatim.*

† CENSUS SEPIARUM, Qui ex Sepiis piscibus, Gall. *Seches* percipiebatur, apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 137.

** CENSUS SERVILIS. Vide *Census ingenuilis*.

CENSUS STECUS, Qui pecunia numerat constat. Vetus Charta in Probationibus Hist. Sabaud pag. 18 : *Donaticum tollendum, et omnem redhibitionem, et siccu Census reddendum. Rente seiche*, in Consuetudine Aquensi tit. 8. art. 7. Marehen

art. 180. 411. 432. 437. S. Severi tit. 6. art. 1. 2. Baion. tit. 4. art. 10. 11. Vide Rastallum verbo *Rent*, pag. 162. et infra in *Pecunia sicca*.

* **CENSUS TREPASSUS**, Gall. *Cens trépassé*. id est, Statuto die non solutus. Charta ann. 1284. in Chartul. S. Maglor. Paris. ch. 62 : *Et de tant comme il a failli de paier les redevances, ... il est tenu de faire vers eux ce qu'il devra, comme de cens trépassé*.

** **CENSUS VOLUNTARIUS**. Vide *Census Arbitrarius*.

† **CENSUS USATICUS**. *Manumissio MS.* ann. 1251 : *Damus omnipotenti Deo et S. Mariæ Matri ejus et toti Capitulo S. Nazarii Carcassoniensis... Censum annualem, tres solidos Hugonenses, quartos, quintos, agerios, taras, medios, quartos, tertiarios, Censum Usaticos, boairias, asiniarias, adempmentas, foriscapias, dominationes et dominium, et cetera terræ merita, bona et jura*. Vide *Census Constumorum* et *Usaticum*. [* *Legendum Censum, usaticos, etc.*]

* **CENSUS USUARIORUM**, Qui pro jure utendi aliqua re pensatur. Vide *Usuarium*. Charta ann. 1320. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 404 : *Item Censum, qui dicitur vulgariter des Usaires, et debet terragium*.

CENSA, Idem quod *Census* : *Cense*, in Consuetud. Ducatus Burgundiæ art. 109. 114. etc. et in Consuetud. Comitatus Burgund. art. 13. 14. 35. 62. 108. [Charta Mathildis Comitissæ Nivern. ann. 1244. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 102 : *Donamus 40. libras . . . annui redditus in Censa nostra Antissiod. annuatim percipiendas . . . quæ Censa debetur nobis solvi annuatim . . . præcipientes quod quicumque dictam Censam . . . levaverit etc.*] Hist. Episcop. Antisidor. cap. 56 : *Dederat eidem Ecclesiæ multa alia, medietatem videlicet Censæ de Vincellis, et terras, etc.* Infra : *Dedit eis ibi Ecclesiam S. Prisci, ita quod centum solidi de Censa ejusdem Ecclesiæ annuatim dividerentur in anniversario suo*. Occurrit non semel in Consuetudinibus localibus Bituricensibus editis a Thomasserio, [et in Charta Ludovici Francorum Regis ann. 1229. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1228.]

* **Codex censualis Castellarii in pago Dumb.** ann. 1391 : *Constitetur tenere ad Censam, tantum quantum placuerit dicto domino, quinque bichonatas terræ et tertiam partem prati, sub servitio anno quolibet iij. sol. viij. den. ij. bichetorum siliginis et unius gallinæ*.

† **DARE AD CENSAM**, Gall. *Donner à cense, à ferme*, Sub certa præstatione ad tempus elocare. Charta Philippi Comitis Namurcensis ann. 1211. apud Miræum tom. 2. pag. 1211 : *Decima illa de Vendren annuatim danda est ad Censam de anno in annum in festo S. Johannis... Censam illam, quæ et Obedientia nuncupatur, habere potest qui meliorem inde commoditatem facere videatur, videlicet Canonicus S. Albani quilibet*.

CENSIO. Tabul. S. Albani Andegav : *Dedit Censionem quandam Abbati S. Albini et monachis, quia census et venditiones ex eorum beneficio etc.* Occurrit hæc vox ibi pluries.

CENSUM. Capitul. de Villis cap. 8 : *Censa*

de villis nostris, quæ vinum debent, in cellararia nostra mittant. Et cap. 62 : *Quid de mansis qui arari debent, quid de sogalibus, quid de Censis, quid de feda fracta vel feda, etc.* Ita etiam in Capitul. 2. ann. 813. cap. 6. in Charta ann. 897. ex Tabulario Flaviniac. [in altera ann. 898. apud Mabill. tom. 3. Annal. Benedict. pag. 693. col. 2. Vide tom. 3. Analect. ejusdem Mabillonii pag. 93.]

† **CENSUM INGENUILE** et **CENSUM SERVILE**, in Codice MS. Irminonis Abb. S. Germani Paris. fol. 54. verso col. 1 : *Ermenarius... habet de terra arabili bun. v. debuerat reddere Censum ingenuile, sed propter vineam quam facit, reddit Censum servile*. [* Apud Guerardum pag. 107. est *Censum ingenuilem et Censum servilem*.]

CENSILES HOMINES, *Censui obnoxii*. Quos publicus census spectat, in Concilio Remensi ann. 630. can. 6. Pactum Arichis Principis Beneventani cum Neapolitanis : *Si Censilis homo de Liburia patitur oppressiones, etc.* Petrus de Vineis lib. 6. Epist. 11 : *Universos et singulos rusticos et Censiles, seu quocunque alio servitutis vocabulo nuncupantur*.

TERRA CENSILIS, in Charta ann. 1035. apud Sammarthanos in Abbatib. S. Symphoriani : *Terramque Censilem, partim vineis consitam, partim arabilem, etc.*

CENSILE, *Census ipse, Censel nostris*. Vetus Consuetudo localis Ambian. MS. : *En le terre le Vesque, là où il a bal, justiche et toute Seigneurie, nus ne puet justicier sen Censel fors par le Prevost le Vesque, et est l'amende sienne*. Magnum Tabular. Corbeïense : *Item tous li treffous de le ville et de le banlieue sont Mons. l'Abbé, ou tenu de lui en fief, ou Chensel*.

CENSALIS. *Terra Censalis*, in Capit. 4. ann. 819. cap. 4. in lib. 4. Capit. cap. 39. [* Bened. lib. 1. cap. 298.] Capitula Caroli Calvi tit. 32. cap. 8. [* Apud Tusiæ ann. 865.] : *Similiter et de ceteris Censalibus et de rebus ad casas Dei traditis, unde census ad partem Regis exivit antiquitus. Biens Censables, in Consuetud. Comitatus Burgundiæ art. 64. 65. Censale donativum, in Diplomate Caroli Calvi apud Joan. a Bosco in Vienna pag. 56. Censale vinum, in Vita S. Urbani Episcopi Lingonensis cap. 1. num. 4.*

* **Lit. remiss.** ann. 1458. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 252 : *Pour ce que ledit molin estoit trop chargé de Censalz.* Charta Joan. Atrebat. comit. Augiens. pro commun. S. Valer. ann. 1376. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil. : *Item se bourgeois aura livré sa maison à louage ou donné a cens, il pourra prendre gaige en icelle maison pour son loage ou pour son Censel*. Alia ann. 1317. in Chartul. 21. Corb. : *Avons vendu . . . toute le terre que nous aviemes et poiesmes avoir a Belle, . . . soit en fief ou en Censsel*. Ubi Charta Lat. ibid. habet : *sive in feodis, sive in Censibus*.

* **Censaule**, in Ch. ann. 1292. ex Chartul. 21. Corb. fol. 298. v°. : *Ils disoient (les religieux de Corbie) que ce que je tenoie d'eulx a Hamelet estoit Censaules, et je disoie que je le tenoye en fief d'eulx et de ledite église*.

† **CENSALE**, *Censa, Villa, prædium,*

Gall. *Cense, Ferme*. Charta Heliae Abb. de Nobiliaco ann. 1299. apud Stephanotium tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 902 : *Tradidimus pro nobis et successoribus Petro Sutoris de Clossayo quoddam Censale seu censam cum pertinentiis ejusdem, quod est situm juxta cimiterium de Clossayo, quod solebat tenere Geraldus Limones pro quindecim solidis et uno capone annui redditus*.

CENSARII, Villani, *censui obnoxii*, qui censum præstant. Acta Murensis Monasterii pag. 48. 49. 51. 83 : *Ad Birmenstorff possidemus duos diurnales, et ad Ahornem dimidium mansum, et 1. Censarium*. Infra : *Liberi Censarii de Obren... persolvunt censum de auro quod appendit siclum*. Ibidem : *Ad Rore (habemus) ex integro liberos Censarios*. [Compositio inter Capitulum Eccl. Noviom. et alios ann. 1303. ex Tabulario Corbeïensi : *Dictus Synon nolle quod triturores dictorum portionariorum seu Censarii eorundem, etc.*] Vide tom. 6. Spicilegii Acheriani pag. 471. [Baluzium tom. 2. Hist. Geneal. Arvernæ pag. 151. Acta SS. Martii tom. 1. pag. 598. F.]

CENSARII, *Exactores censuum*. Tabularium S. Genovefæ Paris. ann. 1226 : *Cum controversia esset inter Abbatem S. Victoris et Conventum ex una parte, et Censarios illos qui tenebant censivam S. Genovefæ super ripam Beveris, ex alia, etc.*

CENSAMENTUM, Idem quod *Censa*, nisi sit census qui percipitur in prædio alterius. Charta Philippi Augusti ann. 1216 : *Decem modios avenæ ad mensuram Parisiensem percipiendos in Censamento nostro de Dordano*.

† **CENSATUM SOLUM**, *Censui obnoxium*, tom. 3. Concil. Hisp. col. 1. in Donatione Alphonsi VI. pro Monasterio S. Facundi : *Qui emerit solum Censatum et cum suo copulaverit, duos census dabit*.

† **CENSIONARIJ**, Idem qui *Censarii*, Villani *censui obnoxii*. Privilegium Theodorici de Falkeborc ann. 1242 : *Promitto etiam censum dictæ Ecclesiæ de Mersene, u Censionariis qui solvendo sunt, faciam persolvi... si vero Censionarii solvendo non fuerint, etc.*

CENSATUS, *Censibus donatus, dives*. Ordericus Vitalis lib. 8. pag. 709 : *Filios vero suos Robertum et Henricum honoris sui Censatos hæredes dereliquit*.

CENSIRE, Ad censum ponere, ad præstandum censum astringere. Fredegarius cap. 74 : *Quingentas vaccas inferendales annis singulis a Chlutario Seniore Censiti reddebant*. Formulæ veteres apud Bignonium : *Unde Censisti te nobis annis singulis ad festivitatem sancti illius, in luminaribus ipsius Sancti, vel pro mercedis tuæ augmenta argentum solidos tantos*. Occurrit hæc vox non semel in Actis Episcoporum Cenoman. pag. 93. 104. 153. 155. tom. 3. Analector. Mabillonii. Κηρυξείω, in Basilicis, est *censum exigere*.

* **Censir** nostris. Charta ann. 1138. ex Chartul. Hannon. in Cam. Comput. Insul. ch. 15 : *Et s'il avenoit que je acensesisse men winage, cil a qui je Censiraie, fineroit audit gret doudit Bouchart des devantdis trois cent livres. Tant les Censis présentement, comme les vendus a vie*, in Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordinatio reg. Franc. pag. 135. art. 43.

CENSITOR, ἀπογραφεύς, τμητής, in Gloss. Latin. Græc. [Hesychius Κληστήτωρ, ὁ τὴν γῆν μετρεῶν, Qui terram metitur. Isid. in Gloss. : *Censitores, Agrimensores*. Ulpianus l. 4. § 1. ff. de Censibus (50, 15.) : *Si agri portio chasmate perierit, debet per Censitorem revelari*. Et mox : *Nisi causam Censitori probarit*. Erant autem Censitores in provinciis iidem fere qui Censores in Urbe. Præerant censibus exigendis, agros dimetiebantur, et pro spatio et modo tributa distribuebant. *Censitor civium Romanorum Coloniae Victricensis* memoratur in vet. Inscriptione apud Fabrett. pag. 29. Vide Lactantium de mort. Persecutor. n. 23. et infra.]

CENSITUS, Qui sub censu annuo prædium possidet : *Censitaire*, in Consuetud. Aurelian. art. 129. Speculum Saxoni. lib. 1. art. 54. § 1 : *Non debet Censitus altiora seu maiora pigora, quam census annualis suus constat, pro domino sustinere suo*. Ibidem § 6. lib. 2. art. 21. § 2. art. 59. § 2. Charta ann. 975. apud Ughellum in Episcop. Vincentinis : *In Catturiano Censitos S. Viti pertinentes de casale Peucali*. [Instrum. ann. 1216. in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 17. col. 2 : *Salvo tamen jure feudatariis et agricolis sive Censitis*. Et infra : *Agricolæ vel Censiti*. Chron. Comodoliac. inter Fragn. Hist. Stephanotii MSS. tom. 2 : *Præpositus et Capitulum S. Juniani cognitionem causarum exercuerunt in hominibus suis Censitis seu mansuariis*.]

INCENSITUS, Idem quod *Censitus*, Censui obnoxius, in Charta Ottonis Imp. ann. 967. et aliis apud Ughellum tom. 5. Italiæ sacræ pag. 646. 688. 695. in Codice vero Theod. leg. un. de Classicis, qui non sunt censibus affixi. (10, 23.)

CENSITA TERRA, Censui obnoxia. Hugo Flaviniacensis in Chron. ann. 1098 : *Et terra ipsa, antequam ibi domus fuisset, Censita erat hominibus pro uercato eorum*. Infra : *Homines, quorum terra erat Censita*.

¶ **CENSITUM**, Eadem notione. Charta Hugonis de Leziniano Comitis Marchiæ ann. 1230 : *Dedit etiam eisdem similiter Censita, quæ fuerant ejus Joannis Frontini, quæ sita sunt apud Lezinianum juxta cimiterium helemosinarium inter domos Monachorum de Castellariis et burgum prioris memorati, salvo consuetudinibus nostris, quas habemus in mansuariis laicis eorumdem Censitorum*.

CENSIVA, Census ipse, nostris *Censive*, vox notissima. Occurrit in Charta ann. 1231. in Hist. Drocensi pag. 270. [in Tabul. S. Genovefæ Paris. ann. 1226,]

CENSIVA TERRA, Idem quod *Censita*. *Terre Censive*, in Stabilimentis S. Ludovici lib. 1. cap. 98. et in Consuet. Andegav. art. 108. *Terre Censiviere*, in Consuet. Burbon. Tabularium Vindocinense Thuanii Cl. 88 : *Dedit unam mansuam terræ Censivæ in pago Vindocinense*. Occurrit ibi non semel.

* **Liber censuum terræ d'Estilly** ann. circ. 1430. ex Cod. reg. 9493 : *Demy juet de terre, moitié Censive et moitié terrageau, etc.*

¶ **CENSIVARIUM**, Jus censivæ percipiendæ, Gall. *Droit de Censives*. Chartular. S. Vincentii Cenomani. fol. 87 : *Concessit Abbati... totam terram et pratium, et etiam*

Censivarium, quod ipse habebat apud Fos-sardum in parochia S. Vincentii Lenogesili.

¶ **CENSO**, pro *Census*, apud Acherium tom. 6. Spicileg. pag. 695 : *Decima quæ a fidelibus datur, Dei Censo nuncupanda est, et Deo ex integro reddenda*.

** **CINSUS**, pro *Census* in charta ann. 729. post Irminon. pag. 342. Germ. dicunt *Zins*.

CENSUALE, Possessio censui obnoxia. Sententia inter Episcopum et civitatem Bareinonensem an... : *Predictos honores, Censualia, seu possessiones in civitate et suburbis, etc.* [** *Censualis possessio*, in Chart. ann. 1133. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 108.]

CENSUALE MORTUUM. Curia Generalis Catalaniæ in villa Montissoni ann. 1363 : *Pro sententia ferenda super violario, seu Censuali mortuo, etc.* Occurrit ibi non semel, Vide *Censumorthidus*, et *Violarium*.

CENSUALIS. Papias : *Censuales, sunt Officiales, qui censum per provincias exigunt*. Joân. de Janua : *Censualis, Officialis qui censum exigit provincialem, et qui dat illum*. Capitolinus in tribus Gordianis : *Ut non scribæ, non servi publici, non Censuales illis actibus interessent*.

CENSUALIS, Censui obnoxius. Charta Ottonis Imperatoris ann. 873. pro Monasterio Gandersheimensi : *Et omnes Censuales, qui singulos solidos pro capite quisque persolvent, tam ad hoc prædium, quam ad aliud Paldolwein nuncupatum*. Conradus Marpurgens. in S. Elizabeth. pag. 290 : *Et puellæ dominæ Elizabeth se fecit singulis annis in suo anniversario ad duos denarios Censuale*. Adde Petrum Venerab. lib. 1. de Mirac. cap. 28. Charta Gaufridi Comitis Andegavens. ex Tabular. Andegav. : *Terram suam... in qua idem Theobaldus homines Censuales ibidem hospitaverat*. Chronicon Andrense : *Prædia, et facultates, novora, redditus et Censuales... dederunt*. Charta Frederici II. Imper. ann. 1230. pro privilegiis urbis Ratisponensis : *Si homo qui Censualis dicitur, continuam fecerit in civitate residentiam, jura civitatis conservando in dandis collectis et aliis, quæ a civibus statuuntur : nulla postmodum exhibebit Domino servitia per coactionem, sed tantummodo persolvat censum, etc.* Consuetudo Bigorræ apud Marcum in Histor. Beneharnensi lib. 9. cap. 6 : *Censuales rustici vel liberi non in expeditionem Comitum sequantur, nisi, etc.*

[** Chart. Adalbert. Archiep. Mogunt. ann. 1127. ap. Guden. Cod. Dipl. tom. 1. pag. 394 : *Marcholfus, Ascafenesburgensis præpositus, duos viros B. et D. ejusdem præposituræ aliquando quidem Censuales.... ministeriales sibi constituerit, et ex eis alterum pincernam, alterum vero marscalecum ordinaverit... Advocatus et, si quid juris in ipsos vel heredes eorum habere videbatur, absque omni contradictione resignavit*.] [Instrum. appellationis Guillelmi Bruiere ann. 1481. ex Tabulario B. Mariæ de Bono Nuncio Rotomagens. : *Guillelmus de la Mare fuit et est Censualis ipsorum, etc. Censualis mansus in Charta Henrici IV. Ducis Silesiæ de fundatione ædis S. Crucis apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 428. Fuerunt olim qui Ecclesiarum seu Monasteriorum homines censuales se sponte con-*

stituebant, quocirca capitibus super altare positis Sancto, Ecclesiæ seu Monast. Patrono titulari sese offerebant, ut Arnulfus monachus in S. Emmerammi Monast. fieri solitum fuisse tradit. Vide Annal. Benedict. tom. 4. pag. 286.]

** **SUBCENSUALES**. Charta Ludolf. Episcop. Mindens. ann. 1302. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 46 : *Quere-lis frequentibus excitati de Homnibus Subcensualibus utriusque sexus, quod censum statutis temporibus non persolvant ... duximus statuendum quod quicumque ... moniti infra 15. dies de hoc non satisfecerint competenter, incurrant excommunicationis sententiam ipso facto*.

¶ **CENSUALES SOLIDI**, Qui solvuntur ratione census debiti. Charta Stephani Episc. Meldensis pro Abbatia S. Petri Latiniacensis ann. 1163. ex Chartulario ejusdem Abbatiae fol. 117 : *Ecclesia Latiniacensis Hilderio de Monte-Udonis... debere solebat 20. sol. Censuales, et 20. sol. similiter Censuales reddendos annuatim*.

* **CENSUALES NUMMI**, Quibus scilicet census persolvitur, in Ch. ann. 1464. apud Christ. Schlegel. in Disquisit. de Num. ant. pag. 91.

¶ **LIBER CENSUALIS**, in quo possessiones et census exhibebantur. Primus, quem sciam, est codex Irminonis abb. Sangerman. regnante Carolo Mag.

TERRA CENSUALIS, Quæ censum pendit, in Lege Langob. lib. 3. tit. 8. § 3. [** Ludov. P. c. 32.] et in Capitul. Caroli M. lib. 4. cap. 39. [** cap. 37. *Censalis* in Capit. quæ per se scribenda sunt ann. 817. Bal. 819. cap. 4.] Hugo Flaviniacensis in Chron. ann. 1098 : *Ipsimet in terra Censuali sua scarritiones firmaverunt, et carnes reposuerunt*. Vide Chronicon Andrense pag. 348. et *Censalis terra*.

CENSUALITER POSSIDERE, Ad censum, in veteribus Tabulis ann. 1140. 1144. apud Loisellum in Hist. Belloc. quod in vernacula ann. 1147. apud eundem, *Censivement* vertitur pag. 269. 274. 276.

CENSUALITAS, apud Hugonem Flaviniacensem in Chr. ann. 1098. pag. 243 : *Congregati sunt homines ad tuendum usum Censualitatis suæ*. [Charta Matthæi de Hamo ann. 1201. ex Chartulario Abbatiae de Arida-Gamantia in limitibus Picardiæ et Artesiæ : *Præterea sciendum est, quod Capitulum Ecclesiæ de Arida-Gamantia Matthæo concessit, quod prædictam Censualitatem in alterius personæ manu non ponet, nisi assensu illius qui præfatum censum possidebit*. Hocce in posteriori saltem loco *Censualitas* idem videtur, quod fundus receptus ad censum, Gall. *Terre prise à cens, à rente, à redevance foncière*.]

CENSUARIUM. Charta Jacobi I. Regis Aragon. : *Sub eadem pace sint guaticia nostra... et Censuaria, et pennones, et omnia regalia nostra*. [Tabular. Calense pag. 270 : *Pro 60. sol. Paris. annui incrementi temporalis seu perpetui redditus reddendis eisdem... et aliis Censuariis dictæ domus*.]

CENSUARIUS, Qui census ab iis qui censum de capite præstant, exigit : officium Monasticum. Charta ann. 1030. apud Robertum in S. Huberto pag. 293 : *Nullum Advocatum præter Lovaniensem Comitem,*

nullum Censuarium præter custodem altaris habentes. [Censuarium Monasterii S. Albani, tom. 2. Rerum Moguntiac. pag. 769. edit. 1722. in Chartæ donationis pro eodem Monasterio ann. 1347.]

¶ CENSUARIUS, Qui solvit census, tom. 3. Concil. Hisp. pag. 671. in Decreto Alphonsi Regis Arag. ann. 1442. Epist. Frederici Regis Siciliæ ad Barehinonenses ap. Marten. tom. 3. Aneed. col. 75 : *Hoc idem in pæc mater sentiebat Ecclesia, quæ dictum regum ad nos pleno jure pertinere debere censuit, nosque ipsius fore Censuarium et vassallum. Vide Areudator.*

¶ CENSUATIM, Ad census, seu pro censu, apud Marten. tom. 1. Aneed. col. 538 : *Unaquæque mensura dabit Censuatim sex denarios. Oecurrit etiam apud Acherium tom. 9. Spieil. pag. 360.*

CENSUATUS, Ad census positus. Casæ Censuatæ, in Charta ann. 1120. apud Ughellum tom. 6. Ital. Saer. pag. 871

CENSURA, Datio ad census. Gloss. vet. : *Censura, δεισιπνοια*. Charta Hugonis de Oysi Castellani Cameracensis in Tabul. Abbatiae Montis S. Martini : *Campellos quoque quosdam antequam Censura ista facta fuerat, merat... quoniam vero res bene gestas plerumque solet oblivio delere, uenioratam Censuram fecimus litteris inseri. Supra : Dedit eidem Ecclesie ad Census decem modiorum frumenti. Alia Humolariensis abbatis anni 1159. in eod. Tabul. : Nos vero uic Censuræ apponimus conditionem, quod eque Gerbertus neque heres ejus hunc Census vendere aut invadiare poterit.*

CENSURA, Census ipse. Charta Riculfi Episcopi Forijuliensis apud Rufum in Comitib. Provinc. pag. 53 : *Et de portu, et de omnibus Censuris, quæ ex ipso exeunt el exire debent. Alia ann. 1093. in Probat. list. Sabaud. pag. 27 : Liberum et absolutum a fodro et omni Censura prædictum Monasterium esse jubemus. [Sententia arbitralis inter Hospitalarios et Capitulum Viennense ann. 1156 : Hospitalarii vero hujusmodi comisionem abnegantes legitima antecessorum nostrorum donatione et triginta annorum quietâ possessione prædictam Ecclesiam sibi defendere volebant pro constituta Censura sex modiorum annuæ et ordeï.]*

* Chart. ann. 1225. ap. S. Rosa de Verbo Elucidarii tom. 1. pag. 261 : *Et ipso Ecclesia nostram Censuram nobis persolvat, scilicet unum modium de ceuteuo, et unam annuatim, et tertiam partem mortuorum.*

¶ 1. CENTA, Decima pars Centenæ continens decem familias, a Germanico *Zehn*, decem. Bulla aurea Friderici II. Imp. ann. 1232. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 516 : *Item unusquisque Principum libertatibus, jurisdictionibus, comitatibus, et libris seu liberis vel infeudatis utatur quiete, secundum terre sue consuetudinem approbatam. Item Centumgravi recipientes (Schilter *Centas*) a Domino terre, vel eo, qui per Dominum terre fuit infeudatus. Item locum Cente nemo mutabit sine consensu Domini terre. Item ad Centas nemo synodalis vocetur. [** Edixit hæc Henricus III. rex in curia Wormat. ann. 1231. eius acta Frider. II. Imper. anno sequenti confirmavit Sibidati. Pertz. vol. Leg. II. pag. 282. et 291. Conf. Eichhorn. Hist.*

Jur. German. § 302. not. h. § 303. 439. not. e.] Non eadem est vocis *Centæ* notio in omnibus loci citati articulis, licet eadem sit origo. 1°. sumitur pro decem familiis. 2°. pro jurisdictione in decem familias exercenda, quam a Domino terræ debet accipere *Centumgravius*; is enim est *Centæ* judex. 3°. denique designat ipsum *Centumgravi* judicium seu tribunal, ad quod vocari non debet Synodalis, utpote qui ad judicium ecclesiasticum, non ad seculare pertineat. Hæc fere post Schilterum in Glossario Teutonico : quod consule. [** Conf. Haltaus. Glossar. Germ. col. 1249. sqq. et Grimmii Antiq. Germ. pag. 756.] Vide *Decania*.

* Charta Henr. VII. reg. Rom. ann. 1231. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Houthem pag. 708 : *Item centgravi recipientes Centas a domino terræ, vel ab eo, qui per dominum terræ fuerit infeudatus.*

* 2. CENTA, Ital. *Cinta*, Ambitus, circuitus. Fragm. Hist. Forojul. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1208 : *Quum fuerunt in Magredo Colveræ sub Cento ecclesie B. Mauri patroni Mauriaci, etc. Et col. 1211 : Isti nostri se reduxerunt in Centa mei Johannis notarii Ayliui, post domum filiorum olim Petri Agathæ. Vide *Cintum*.*

¶ CENTANA, ut *Centena*, Districtus, dominium. Privilegium Leonis IX. Papæ pro Canon. Eccles. Virdunensis apud Mabill. in Supplem. de Re Diplom. pag. 99 : *Ad Juuchereium mans. 1. eum banno et Centana. Et infra : Ad Ars vero mansi IIII. cum uno quartario, silva, banno, Centana, vineis et moleudino.*

* CENTANARIUM, Pondus centum librarum, in Convent. Saonæ ann. 1526. idem quod *Centenarium* 1. Vide in hac voce.

CENTATUM. Vide *Cendatum* in *Cendalum*.

CENTAURI, Idem qui *Cautiani*, Angliæ populi, apud Asserum Menevensen ann. 851. [Puto post Hadr. Valesium in *Valesianis* legendum esse *Cantuarii*, qui iidem sunt atque *Cautii* veteribus Geographis, recentioribus vero *Cantuarii* et *Cautiani*.]

¶ CENTAURUS. Vide *Centurus*.

1. CENTENA, Dignitas Centenarii, seu gradus in Schola Agentium in rebus, ad exemplum militiæ armatæ, proximus Principi agentium. Vide leg. 3. Cod. Th. de Cohortalib. (8, 4.) et leg. 7. eodem Cod. de Agent. in reb. (6, 27.)

2. CENTENA, Pars Comitatus, aut regionis : nam singuli Comitatus, pagi, seu territoria, et regiones dividebantur in *Centenas*, quibus præerant minores judices, sub Comitibus dispositione, qui a Centena, *Centenarii*, appellabantur. Quippe pagus Comitatus dividebatur in *Vicarias*, *Vicaria* in *Centenas*, *Centena* in *Decanias*, in quibus judices erant *Vicarii*, *Centenarii*, *Decani*. Decretio Chlotarii Regis cap. 1 : *Decretum est, ut quia in vigiliis constitutas nocturnas fures non capereut, eo quod per diversas, intercedente consilio, scelera prætermittunt custodias exerceant, Centenas fieri; in qua Centena (si) aliquid deperierit, capitale qui perdiderat, recipiat, et latro insequatur.*

Ex quibus, *Centenas* a Chlotario primum institutas ad latrones arcendos videtur posse colligi. Dieta vero *Centena*, a centum familiis quibus constabat. Capitula Caroli Mag. lib. 3. tit. 23. et Lex Longob. lib. 2. tit. 51. § 11. [** Ludov. P. cap. 3.] : *Sic tamen ut contentio, quæ inter eos orta est, si in confinio duorum Comitatus fuerit, liceat eidem de vicina Centena adiacentis Comitatus ad suam causam testes habere. Capitulare 3. Ludovici Pii cap. 7 : Et hæc ratio examinatur per singulas Centenas, etc. Adde Capitulare ann. 829. cap. 7. pag. 672. novæ Edit. Chronic. Fontanelle cap. 7 : Villam... sitam in pago Oximeusi, in Centena Noviacense. Cap 8 : De villa Dignanico, quæ sita est in pago Osismensi, in Centena Alancioneusi. Tabularium Abbatiae Belliloci in Lemovicibus : Hæc omnia sunt in pago Lemovicino, et Catureino, et Ceutenis Vertelense et Exideuse. Alibi : Cedo res proprietatis meæ, quæ sunt in pago Catureino, in Centena Exiudense, quæ vocatur Bellus Mous. Tabul. S. Stephani Lemovicensis : Dedit mansum suum in pago Lemovicino, in Centena Tarninse, villa Ramnaeo. Vide Leges Wisigoth. lib. 9. tit. 2. § 1. 3. 4. Decretum Childerici cap. 11. 12. Legem. Alaman. tit 36. etc. Auctor est B. Rhenanus lib. 2. Rer. German. pag. 88. proxime Heidelbergam adhuc apparere Centenæ vestigium in aliquot pagis, et manere vocabulum. [** Centena eadem quæ *seultacia* est in charta Otton. II. Imp. ann. 979. in Alsat. Dipl. tom. 1. pag. 128. ann. 158 : *Censum quoque omnem ab ipsa Centena et seultacia Curieusi etc. Vide Haltaus. et Grimm. locis laudatis in Centa, Guerardum in Prolegom. Chartul. S. Petri Carnot. § 4. Murat. Antiq. Ital. tom. 1. col. 520. A. 522. B. infra *Centariatus* et *Hundredus*.] Vide *Centenarius*.**

¶ CENTENALIA, Eadem notione. Tabularium Rothomense : *David Monachus et Presbiter et socius ejus Moruntius dant S. Salvatori alodum suum unocupantem ad illam Minariam, situm in pago Redonico in Centenalia Locinse.*

3. CENTENA, Districtus, jurisdictio, dominium, *Seigneurie*. Diploma Herimanni Episcopi Metensis ann. 1090. apud Meurissium : *Dedi ei sibi que servientibus in perpetuum cuminam quæ est in Chambres, ... cum campo qui juxta est, cum banno et Ceuteua, et pratum apud Prunoet, quod operantur custiei de Nominey, cum banno et Ceuteua. Dedi etiam totum bannum et Centenam quinquæ parrochiarum in villa, quæ dicitur ad Basileas, etc. Vide eundem Meurissium pag. 403. Laurentius Leodien-sis in Hist. Episcop. Virdun. pag. 280 : *Duxiram Dei metuens, pacem cum Episcopo fecit, Centenas potestatum Ecclesie, et prædia, quæ invaserat, reddidit. Continuator Historiæ Episcoporum Virdunensium post Bererarium Presbyterum pag. 269 : Supradictus Comes Fridericus, dum esset adhuc in laicali habitu, Præbendæ Fratrum S. Mariæ omnes Ceuteuas eorum potestatum, quibus multum inquietabantur, ... reddidit. Infra : Centenam de Wandelini curte, et alia jura, quæ tunc temporis potestative in hac civitate tenebat, eidem Episcopo et Ecclesie reddidit.**

CENTENÆ, Homines *Centeuæ*. Capitulare

de Villis cap. 62 : *Quid de liberis hominibus et Benteis, qui partibus fisci nostri deseruiunt.*

CENTENARIA, Idem quod *Centena*. Charta Berengarii Episcopi Virdun. apud Hugon. Abb. Flaviniac. in Chron. ann. 951 : *Dedimus... decimam illorum arietum, qui nostrae Ecclesiae persolvuntur ex Bracensi Centenaria.*

4. **CENTENA**, Centena ceræ, zuccari, piperis, cumini, etc. apud Anglos, continet 13. petras et dimidiam : et quælibet petra continet 8. libras. Summa ergolibrarum in centena 108. *Centena canabi*, telæ, et hujusmodi ex 120. ulnis ; *Centena ferri*, ex 100. petris, ut est in Fleta lib. 2. cap. 12. § 4. 5.

CENTENÆ, Fustium vel flagellorum centeni ictus. Acta S. Cæcilie Virg. et Mart. : *Iste si inventus fuerit, sine dubio atrocibus dabitur flammis, et, ut dici solet, Centenas exolvat.*

† **CENTENALIA**. Vide in *Centena* 2.

† **CENTENARIA**. Vide in *Centena* 3.

1. **CENTENARIUM**, et **CENTENARIUS**. Isidorus lib. 14. Orig. cap. 24 : *Centenarium, numeri nomen est, eo quod centum librarum ponderis sit.* Vetus Agrimensor : *Centenarius dicitur, eo quod centum libris constet.* Ita *Centenarium* æris usurpat l. 3. Cod. Theod. de Conlat. æris. (11, 21.) Arnoldus Lubec. lib. 4. cap. 37 : *Persolvens ei annuatim 7. auri pondera, quæ Centenere dicuntur.* Paulus Warnefridus lib. 3. de Gestis Langob. cap. 12 : *Quindecim ei auri Centenaria deferens.* Utuntur præterea Liberatus Diaconus cap. 22. Gregorius Turon. de Gloria Confess. cap. 63. lib. 5. Hist. cap. 20. 31. Fredegar. cap. 69. Gregor. M. lib. 2. Ind. 2. Epist. 130. Chron. Reichersp. pag. 275. Helmodus lib. 1. cap. 84. Tageno Patavien-sis, etc. Χρυσίου ἀντιγράφα habent passim Scriptores Byzantini, Theophanes pag. 99. 147. 148. 335. etc. Procop. lib. 1. de Bello Pers. et in Hist. arcana, Nicetas in Man. lib. 2. § 7. lib. 5. § ult. Cinnamus, Gruter. Inscript. 1120. 17. et alii quos passim laudant Scaliger de Re nummaria, Meursius et Fabrotus in Glossariis, et Jacob. Gotofred. ad leg. 2. C. Th. Si quis pecun. confl. nos etiam quædam ad Cinnamum pag. 435. Vide Georg. Agric. lib. 4. de Ponder. Roman. pag. 95. et in verbo *Talentum*.

CENTENARIUM CERÆ, in Charta ann. 1208. apud Ughellum tom. 7. pag. 274.

† **CENTENARIUM**, Quod complectitur centum cannas, in Statutis Massil. lib. 3. cap. 13 : *De canabaciis crudis non vendendis nisi per Centenaria.... Addentes præterea huic capitulo, ut Centenaria canabaciorum alborum, nigrorum et brunorum intelligantur de centum cannis Centenariorum, etc.*

2. **CENTENARIUM**, Canalis, per quem aqua decurrit. Fistula nempe, quam Vitruvius lib. 8. cap. 7. *Centenariam* vocat, quod, ut explicat Philander, lamina plumbea, antequam in rotundationem flectatur, lata sit digitos centum, ut *Quinquagenaria*, lata 50. etc. Anastasius Bibl. in Hadriano PP. pag. 112 : *Forma, quæ vocatur Sabbatina, nimis confracta existens : per quam decurrebat aqua per Centenarium in atrio Ecclesie B. Petri, etc.* Infra : *Et confestim Centenarium illud, quod ex eadem forma in atrio*

Ecclesie B. Petri decurrebat, dum per nimiam neglectus incuriam plumbenim ipsius Centenarii furtim jam ex parte ablatum fuisset, etc. In Nicolao I. pag. 210 : *Per quam decurrebat aqua per Centenarium in urbem Romanam.*

3. **CENTENARIUM**, vel **CENTENARIUS**, Officium centum Missarum. Chronicon Casauriense lib. 4 : *Instituit ut pro uno quoque fratre defuncto fiat Centenarius, hoc modo, ut a die obitus unius cujusque Fratris justitia de pane et vino, et cæteris cibis, cotidie in mensa Abbatis ponatur.* Vide *Tricenarium*.

* 4. **CENTENARIUM**, Pars regionis in *Centenas* divisæ, vel Territorium, intra quod jurisdictio et districtus alicujus villæ seu oppidi protenditur. Charta Henr. I. reg. Angl. ann. 1108. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 156 : *Concedo.... burgum et villam, quæ dicitur ad S. Petrum supra Divam, cum omnibus appenditiis et redditibus suis, totumque Centenarium quod eidem villæ adjacet, et quicquid infra ipsum Centenarium continetur.* Correct. stat. Cadubrii cap. 3 : *Facere debeant proclamari per Centenaria Cadubrii voce præconia, quod etc.* Ibid. cap. 8 : *Decernimus quod in territorio Cadubrii sit et esse debeat unum majus et generale consilium, in quo interesse debeant dom. capitaneus, et dom. vicarius, et unus officialis cum duobus consiliariis, pro quolibet Centenario Cadubrii, salvo quod de Centenario plebis interesse debeant duo officiales.* Vide *Centena* 2.

* 5. **CENTENARIUM**, **CENTENARIUS**, Modus agri, idem quod infra *Centum* 2. Charta Walteri episc. Tornac. ann. 1244. in Suppl. ad Miræum pag. 594. col. 1 : *Alardus de Berkahem et Margareta uxor ejus.... recognoverunt se vendidisse.... ad opus Beghinorum Insulensium.... tres bonarios terræ et duos Centenarios, paulo plus, vel minus, sitos apud Insulas.* Alia ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 256 : *Tria bonaria cum tribus Centenariis et duabus virgis cum dimidia terræ jacentis in parrochia de Dotignyes.... Quinque Centenaria cum duodecim virgis prati in parrochia de Dotignyes situati.*

CENTENARIUS. Gloss. Gr. Lat. : ἑκατόν-ταρχος, *Centenarius, Centurio.* Centenarii, teste Vegetio lib. 2. cap. 8. et 13. dicti sunt, quos antiqui *Centuriones* vocabant, centum videlicet militibus præfecti. [Vide *Centena* 2. et *Centenarium* 1.]

CENTENARII, **DUCENARII**, **SEXAGENARII** Qui dicantur in Cod. Th. pluribus disquirunt Jacob. Gotofredus ad leg. 1. de Exactionibus.

CENTENARII, Qui *Centenis* præerant, judices minores qui per *Centenas* jus dicebant, et Comiti suberant, *Centgraff* Germanis. [Schilterus *Centgraff* intelligit de minori judice, qui per Decanias tantum, non per *Centenas* jus dicebat. Vide *Centa*.] Walafrid. Strabo lib. de Reb. Eccl. cap. 31 : *Centenarii, qui et Centenariones, vel Vicarii qui per pagos statuti sunt, Presbyteris plebium, qui baptismates Ecclesias tenent, et minoribus Presbyteris præsunt, conferri queunt.* [Præceptum Pippini Regis Aquitanie ex Tabulario Monasterii S. Florentii : *Nullus Judex publicus, nec Vicarius,*

aut Centenarius, etc. Privilegium Ludovici Imp. tom. 2. Maceriarum Insulæ Barbari pag. 45 : *Ludovicus Dei providentia Imp. Aug. Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, Vicedominis, Centenariis, Tele-nariis etc.*] Vide Desiderium Cadurcense Epist. 16. et Baholenum in Vita S. Germani Abbatis et Martyris num. 11. [** *Centenæ* Arbonensis præsidem in chartis traditionum nunc *Tribunum*, nunc *Centenarium*, nunc *Vicecomitem* vocari, scribit Arxius ad Vitam S. Galli ap. Pertz. Histor. tom. 2. pag. 12. not. 3. *Tunginum* eundem esse, quem *Centenarium*, contendit Savinius Hist. Jur. Rom. med. temp. tom. 2. § 81. sed nescio an recte, cum in cap. 48. Leg. Sal. emend. ubi *Tunginus vel Centenarius* initio dicitur, in fine sit *ante Theod. vel Tunginum.* Conf. Grimm. Ant. Ju. Germ. pag. 757.]

† **CENTENARII**, in Præcepto Pippini Regis, cujus locus supra refertur in *Agem* [** Chart. ann. 835. subscribit *Centenarius* in Alsati. Dipl. num. 94. tom. 1. pag. 70.]

Judicis autem officio functos *Centenarios* docent Lex Salica tit. 46. § 1. Decretum Childeb. cap. 9. Lex Aleman. tit. 3. § 3. Lex Langob. lib. 2. tit. 42. § 3. tit. 5. § 3. § 22. [** Ludov. P. 41. Carol. M. 3. Lothar. I. 60. et 61.] Capitula Caroli M. li. 4. cap. 62. 63. 64. Concilium Cabilonense cap. 21. etc. Hinc *Centenarii Legem scient* in Capit. 1. Caroli Mag. ann. 802. cap. 1. [** Vide Eichhornii Histor. Jur. German. § 164. not. B. Capitul. V. Bal. ann. 81. Pertz. pag. 218. ann. 817. cap. 19. 20. 21.] Non tamen de omnibus causis, sed minoribus tantum judicabant. Gloss. vet. *Centenarii, de re minima scilicet, Minor judices, ministri Comitum.* Capitul. 3. an. 812. cap. 4. et lib. 3. cap. 79 : *Ut nullus homo in placito Centenarii, neque ad morte neque ad libertatem suam amittendam, et ad res reddendas vel mancipia judicentur sed ista in præsentia Comitum vel Missorum nostrorum judicentur.* Lex Langob. lib. tit. 52. § 10 [** Carol. M. cap. 37.] : *Omnis controversia coram Centenariis diffiniri potest excepta redhibitione rerum immobilium et mancipiorum, quæ non potest diffiniri nisi coram Comite.* Eadem habentur in Capitul. Caroli M. lib. 4. cap. 26. Capitul. 1. ann. 810. cap. 2. Appendix 2. ad lib. 4. Capitul. Caroli cap. 28 : *Ut ante Vicarium et Centenarium de proprietate et libertate judicium non teneatur aut acquiratur : nisi semper in præsentia Missorum Imperialium, aut in præsentia Comitum.* Capitul. 2. ann. 810. cap. 1. *De rebus et mancipiis, ut ante Vicarios Centenarios non conquirantur.*

Centenariis præerant Comites ipsi, et in eorum vitam et mores inquirebant. Lex Langob. lib. 2. tit. 54. § 22. [** Lothar. cap. 60.] : *Volumus ut Comites nostri licentiam habeant inquisitionem facere de Vicariis et Centenariis, qui magis per cupiditatem, quam propter justitiam faciendam, assidue placita tenent, et inde populos nimis affligunt.*

Interdum cum iis in rebus majoris momenti dijudicabant, ut est in Capitul. Caroli M. lib. 2. cap. 28. [** Capitul. Missorum ann. 825. cap. 4.] Denique ipsis omnibus præerant. Capitula Carlomanni tit. 2. C.

9. [** ap. Vernis Palat. ann. 884.] : Comes precipiat suo Vicecomiti, suisque Centenariis, ac reliquis ministris reipublicæ. Si bellum ingrueret, Centenarii munus erat Centenam suam, seu Centenæ suæ milites in aciem educere, ut est in Legibus Wisigoth. lib. 9. tit. 2. § 3. Eorum etiam præsertim cura erat, ut districtus latronibus, aut prædatoribus purgarent, ex Capitulis Caroli C. tit. 11. pag. 111. 1. Edit. [** Convent. ap. Valentianus ann. 853. Pertz. pag. 624.] Denique in publicis actis nomen Centenarii, perinde ac Comitatus, consignatum quandoque legimus. Charta Alamannica Goldastina 70: *Regnante D. Illudowico.... sub Pabone Comite, et sub Hunoldo Centenario, Indictione 5.* Vide Concilium Arelatense ann. 813. can. 23. et Leges Edwardi Confess. cap. 32. præterea Rhenanum lib. 2. Rerum Germ. pag. 88. et Loccenium lib. 1. Antiquit. Sueco-Gothicar. cap. 3. [** De Centenariis apud Anglosaxones, qui centum triborgis præerant, Savinium in Histor. fur. Rom. med. temp. § 83. not. g.]

* **CENTENERIS**, Pondus centum librarum. Charta ann. 1104. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 482. col. 1: *Quicunque cuprum adduxerint, de unoquoque Centenere debent dare quatuor denarios.* Vide *Centenarium* 1.

CENTENIONALIS NUMMUS, in leg. 1. et Cod. Th. Si quis pecun. confl. (9, 23.) quis uerit, ambigunt doctiores. Quidam enim eundem cum Centenario aureo fuisse existimant, sic dicto sub Heliogabalo, ut auctor est Lampridius, quod centum aureos, sive solidos conficeret, ut Casaubonus, Salmasius, et alii. At Jacobus Gothofredus contendit, probatque Centenionalem a centenario diversum, ut Centenarius major pecunia fuerit, Centenionalis, minuta, ut loquitur Valerianus in Epist. ad Aurelianus; deinde *Centenionem* dictum, et *Binionem*, qui δῖονον redditur in Glossis Lat. Gr. et δῖονον; proindeque Centenionalis centum æcos seu stipes confesse. Ut ut sit, *Majorinas*, seu majores, et *Centenionales communes* vetitas ostendit ex 1. quæ est Constantii: altera quæ est Arcadii et Honorii, *Centenionalis tantum unum in conversatione publica tractari recipit, Majoris pecunie figuratione subnotata.* Ex qua ult. lege infertur, Centenionalis in eo a Majoris differre, quod minor fuerit, proindeque usui publico commodior: et si utramque prius vetitam arsit credere, Majorinam propter nimiam pondus, Centenionalis propter nimiam ei exiguitatem.

† **CENTENITAS**, Centum, Gall. *Centaine*. S. Bernardus lib. 5. de Consideratione cap. 7: *Alioquin si diversa putemus in Deo, non quaternitatem habemus, sed centenitatem.*

CENTENNIS, Centenarius, ætatis centum annorum. Gildas Sapiens de Excidio Britannicæ: *Nam Centennis tu ob religiosa verita, vel cœvus Mathusale, exceptus ab omni prole servaberis?*

† **CENTERARIUS**, Sarcinator, qui conuit et conficit centones, Gall. *Couturier*, sive Lobinellum, in Glossario ad calcem ist. Brit. Melius legeretur *Centonarius*.

CENTERIUS, Semita, via strictior, ex

Gallico *Sentier*, quasi *Semitaria*. Charta ann. 877. ex Tabul. S. Benigni apud Perardum: *De uno fronte Centerius communalis pergit, de alio vero fronte strada publica vergit, etc.* Vide *Semitarium*.

CENTESIMA. In Camera Comput. Paris. est *Compotus Duplicis, seu primæ Centesimæ, Compotus simplicis seu secundæ Centesimæ levatæ inter annum 1290. et an. 1300. Compotus Quinquagesimæ et tertiæ Quinquagesimæ, etc.* Vetus Chron. Franc. vernaculum MS. quod desinit in ann. 1322. sub ann. 1295: *En cest an meismes fu alevée une subvention ou Royaume de France, c'est à savoir le Centième et le Cinquantième tant sur les Clercs, comme sur Lais. Pour laquelle chose Boniface fit un Decret, que se li Rois, ou li Prince, ou Baron, ou Prelat, nul qui fu subgés à l'Eglise de Rome, des lors en avant sur les extorsions leur donnoient qu'il encourroient en sentence d'escommuniement.*

* Bulla Urbani PP. IV. ann. 1264. ex Bibl. reg.: *Volentes igitur eidem Terræ (sanctæ) providere de oportuno subsidio,..... Centesimam omnium ecclesiasticorum proventuum regni Franciæ, ac civitatis et totius diocesis Cameracensis, usque ad quinquennium eidem terræ pro ejus succursu, de fratribus nostrorum consilio duximus concedendam.* Alia exstat eadem de re Bulla ann. 4. Clementis PP. IV. in Chartul. Campan. fol. 92. vº.

† **CENTESIMARE**, Centesimum quemque punire, tollere. Jul. Capitolin. in Marcrino cap. 12: *Milites sæpius decumavit, aliquando etiam Centesimavit; quod verbum proprium ipsius est, quum se clementem diceret, quando eos Centesimaret, qui digni essent decimatione.*

† **CENTETUM**, Spatium centum pedum. Vide *Candetum*.

† **CENT-GRAVIUS**. Vide *Centa* et *Centenarius*,

† **CENTHA**. Informationes Civitatis Massil. de passagio transmarino ex MS. Sangerman.: *Primo habebit quodlibet vysserium XLIII. goas in carena; item de roda in roda LIII. goas; item de plano XIII. palmos; item a Centha VI. palmos et quartum; item de falca III. palmos.* Vide *Centrum* et *Cirta*.

† **CENTIA**, Luna. Glossar. MS. Sangerman. num. 501.

* Procul dubio pro *Cynthia*, epithetum Dianæ; sic Lunam vocat Valer. Flaccus lib. 1. v. 56. lib. 2. v. 558. [** Glossar. cod. reg. 7644. ut ex glossis: *Centia vel Cynthia, Luna.*]

† **CENTIALES**. Vide *Censiales*.

* **CENTICULA**, *Languet de Ratier*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120.

† **CENTIGAMUS**, Qui centum, id est, plures habet vel habuit uxores, ut Bigamus qui duas, apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 169: *O vero utinam nec natus, nec visus, nec auditus, nec dictus ex iisdem fuisset Centigamus, proh pudor!*

* **CENTILOGIUM**, **CENTILOQUIUM**, Titulus libri, in Bibl. Clareval.

† **CENTIMENTRUM**, vel potius *Centimetrium*, vox ficta ex *Cento* et *metrum*, Gall. *Centon*. Carminis genus ex alienis carminibus seu carminum particulis compositum. Spicil. Acher. tom. 8. pag. 41. in

Capitulari Attonis: *Centimentrum a Christo Virgilianis compaginatum versibus.*

CENTIMOLUS, **CENTIMULUS**, Molendinum. Petrus Diaconus lib. 4. Chron. Casin. cap. 21: *Molendina 2. sub uno tegmine, Centimolum, ortos, etc.* Cap. 22: *Cum omnibus, quæ tunc possidebat, molendinis, Centimolo, hortis, curtibus, etc.* Honorii IV. PP. Statuta pro Regni Neapolit. incolis ann. 1285. apud Raynaldum num. 45: *Animalia deputata molendinis, quæ Centimuli vulgariter nuncupantur.* Et infra: *Subofficiales non capiant animalia deputata ad Centimulos.*

† **CENTINA**, pro *Centena*, Pars regionis. Præceptum Karolomanni Regis Franc. pro Monasterio Prumiensi ann. 770: *Quod antecessores nostri.... in jure eorum potestate confirmassent silva aliqua in loco qui dicitur Benulfelt infra Centina Belslango infra vasa Ardenna.* Vide *Centena*, 2. [** et *Centenarium*, 4.]

* Nostris *Centine*, Naviculæ species maxime super Ligerim in usu. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 57: *Ilz pescherent environ cinquantes enguil les, qu'ilz mirent dedans une Centine, qui estoit estachée audit chalan, et icelle emmenerent jusques aux suennes près de la porte de la foulerie dudit Bloys.* Vide infra *Sentina*.

* **CENTIX**, pro *Centrix*. Vide infra in hac voce.

1. **CENTO**, **CENTRUM**, **CENTUNCULUS**. Papias: *Cento, filtrum*. Vox Latinis notissima. Vide in *Gambeso*. [MS. Bituric. addit ad Papiam editum: *Collectio illius qui vilissima vectigalia colligit in foro.* Tale est *havigium*, quod ex varia annona venali percipitur a carnifice. De centonibus multa præclare disserit Illust. Fontaninus lib. 2. de Antiquit. Hortæ cap. 4. et 5.]

CENTRUM, Eadem notione. Gloss. Saxon. Ælfrici: *Centrum, vel Filtrum: Felt*, ubi *Centrum*, est Græcorum κέντρον, unde ὀμφοκέντρον.

CENTUNCULUS, Eodem pariter significato. *Futiles Centunculus*, apud Apuleium lib. 1. Κέντροκλον, recentioribus Græcis est lana vel vestis coactilis, quam Græci πῖλον vocant. Lexicon Græcæ. MSS. sign. 2062: Πῖλος, τὸ κέντροκλον. πῖλον καὶ πηλίδιον, τὸ κέντροκλον. Aliud sign. 940: Πῖλος, πῖλω-τός, κέντροκλα, καὶ πινίον. Joannes Cananus de Bello Constantinop. pag. 193: *Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν τέγαν ἀπὸ κεντούκλου.* Id est *ingressus est tabernaculum ex Centonibus confectum.* Occurrit hæc vox apud Leonem in Tacticis pag. 51. 56. 57. 290. 333. Alios Scriptores laudant Rigaltius et Meursius. Ita porro Latinis *Cento* et *Centunculus* idem sonant. Vide Valesium ad lib. 19. Ammiani pag. 164. [et Glossar. mediæ Græcitat.]

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Cento, feutre, vel drapel a sole.*

* **CENTO**, Pulvinar, Gall. *Coussin*. Chron. Joan. Whetham. pag. 484: *Illuc utique veniens, perrexit passu recto, quousque veniret ad solium regis, super cujus Centonem sive culcitram manum suam ponens, etc.*

* 2. **CENTO**, Carmen seu scriptum ex variis fragmentis contextum; cujusmodi plurima exstant notissima. Vide Fontan. loco laudato, et Lexic. Martin. in hac voce.

CENTONARIJ, Artifices, quorum, ut et eorum collegii ac corporis passim mentio in veteribus Inscriptionibus apud Gruterum, ubi fere semper Fabris, Dendrophoris, et Tignariis adiunguntur. De his etiam est tit. Cod. Th. de *Centonariis et Dendrophoris*, (14, 8.) ubi in leg. 1. Constantinus statuit, ut in quibuscunque oppidis Dendrophori fuerint, Centonariorum atque Fabrorum corporibus adnectantur: quoniam hæc corpora frequentia hominum multiplicari oportet. Ex quibus patet magnam inter se habuisse affinitatem ejusmodi artifices: quod etiam colligitur ex eo quod eosdem præfectos haberent, ut est apud Gruter. 36. n. 45. 8. eosdem Patronos 427. 1. eosdem Magistros Quinquennales, 261. 4. Verum qui dicantur et Dendrophori, et Centonarii, atque adeo ipsi Fabri, non omnino constat. De Fabris, qui Centonariis et Dendrophoris junguntur, alii ferrarii alii tignarii dicuntur apud Gruter. 261. 4. qui unice Fabri dicuntur 36. n. 322. 4. 393. 8. 402. 2. At ii omnes sub Fabrorum appellatione videntur comprehendi, 45. 8. ubi mentio fit *Præfecti Fabrorum colleg. Dendroph. Centon. et Tignar.* Qui igitur hi omnes? Dendrophoros quidam interpretantur, qui ligna, arbores, et materias ligneas ad ædificia conficienda vendebant, *Vendeurs de bois*: fabros tignarios, quos vulgo Carpentarios appellamus: *Ferrarios*, qui in ferro operantur. At in Centonariis hærent. An igitur Centonarii fuere qui *Centones* conficiebant? Verum quid commune habent Centonarii cum fabris tignariis et ferrariis, nisi ut essent qui in eastris tabernacula conficerent, una cum tignariis et ferrariis fabris, quorum etiam opera in iis exstruendis necessaria erat. Quod vero de Centonariis affert Jacob. Godefredus, vix putem a quoquam probatum iri. Centonariorum præterea mentio est in leg. 162. Cod. Theod. de Decurion. (12, 1.) [*** Const. 20. de pagan. (16, 10.) pro Centonariis legendum Centenariis censet Godefredus.*]

 Horum omnium opificum artificumve, qui generali *Fabrorum* nomine designantur, artes munera et officia ceteris feliciter distinxisse nobis videtur Illustriss. Fontaninus lib. 2. de Antiquit. Hortæ cap. 5. ubi docet Dendrophoris curam fuisse primo cædendarum in silvis arborum, unde forte Vegetio *Concedes* appellantur: deinde negotium etiam fuisse, ut earumdem arborum rudem et informem materiam velerent vel asportarent: cui sententiæ suffragatur vox ipsa δένδρῳφός, quæ propriæ significat *Arboriferum*. Hanc autem rudem et impolitam materiam ad ea, quibus opus erat, accommodabant Tignarii, qui alii non erant a Fabris lignariis, quos vulgo dicimus *Charpentiers*. Horum officium erat, ut verbis utar Scriptoris Clarissimi, tigna conficere, id est, arbores ipsas rudes in trabium tignorumque et tabularum formam in primis redigere, et contabulationes ipsas construere; nam tigni nomine comprehenditur omne genus materie, ex qua ædificia constant. Jam vero quare Dendrophoris et Tignariis adiunguntur, et quinam fuerint Centonarii vidit oculatissimus Scriptor apud Cæsarem lib. 2. de

Bello Gallico cap. 9. ubi loquens de expugnatione Massiliæ, scribit Legionarios turrim ex latere sub muro fecisse: cuius contabulationem suam lateribus latoque constraverunt, ne quid ignis hostium nocere posset, Centonesque insuper iniecerunt, ne aut tela tormentis missa tabulationem perforingerent, aut saxa ex catapultis latericium discerent. Ex iis verbis Cæsareis, inquit laudatus Scriptor Illustrissimus, apparet cur Centonarii una conjungantur cum Fabris, Tignariis, Dolabrariis, Scalariis et Dendrophoris apud Gruterum in locis a Causio laudatis et alibi; nimirum utpote qui singuli, licet inter se diversi, attamen omnes in castris et navalibus ædificiis sartis tectisque servandis occupabantur: unde pag. 440. 6. et 481. 9. Centonarii junguntur Naviculariis. Itaque Centonarii erant, qui arcibus, navibus et militibus Centones ipsos offerendos curabant.

* 1. **CENTONARIUS**, adject. In modum centonis, apud Tertul. de Præscript. cap. 39. et Isidor. lib. 1. Orig. cap. 49. pro *Centenarius*.

* 2. **CENTONARIUS**, Fasciculus, Gall. Botte, ut videtur. Stat. Vercel. lib. 3. pag. 57. rº. : De quatuor Centonariis alei et infra, etc.

CENTONGUM. Stat. Astens. ubi de Intrat. portar. : Centongum et colla, ponantur et soleant pro centenariis lib. xvj.

* **CENTONIA**, Plantæ genus, f. pro Centoria, Centaurium, Centaurée. Chartul. Roton. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 581 : Terram illam sancto Salvatore et monachis Rotensibus in perpetuum possidentem in manu Ivonis prioris per ramum herbae, quæ dicitur Centonia, concessit et tradidit.

CENTONIUM, Cento, vestis ex variis panniculis consarcinata, Κεντόνιον, in Vita S. Euthymii Abb. a Cyrillo scripta cap. 15. inter Sancti illius vestes ac suppellectilem recensetur.

CENTONIZARE, More centonario, ex variis libris describere, excerpere. Rupertus Tuitiensis lib. 2. de Divin. offic. cap. 21. Chron. Reichersperg. ann. 591. et Radulphus de Diceto in Abbrev. Hist. : Gregorius..... Antiphonarium regulariter Centonizavit. Sigebertus de Scriptorib. Eccles. in Beda : Centonizavit etiam expositionem in Cantica Canticorum, collectis sententiis de libris Gregorii PP. per diversa opera illius. Chron. Abbatie Gemblac. de Burchardo Wormac. Episcopo : Olberto dictante et magistrante, magnum illud Canonum volumen Centonizavit, et quasi collectis floribus omniformis generis de prætorum scripturarum coronam pretiosiorum auro et topasio, in edito Ecclesiæ collocavit. Tertullianus de Præscript. cap. 39 : Homero-centonas etiam vocare solent, qui de carminibus Homeri propria opera, more Centonario ex multis hinc inde compositis in unum sarciant corpus. [Papias in MS. Bituric. hæc tria simul congerit tanquam synonyma : Centonizo, avi, Centuplico, avi, Centurio, avi.]

† **CENTRALIA**. Chartularium Ecclesiæ Auxitanæ MS. cap. 114. de Ecclesia de Albiano : Impignavit medietatem Ecclesiæ de Albiano... pro 1x. sol. Morlanensis monete integræ, sicut ipse et prædecessores sui

habuerunt et tenuerunt liberam et quietam absque servicio cum decimis, et oblationibus, et cum capellania et cimiterio, sicut antiquitus habuerat, et Centralibus, et acceptis annuatis in claustris B. Mariæ. f. legendum est, Censualibus, i. e. censibus.

* **CENTRINA**, Piscis marini genus. Tract. de Piscibus ex Cod. reg. 6838. C. cap. 36 : Centrinarum, alii Bernadet, alii Renard, alii Humantsin vocant; nostri et Massilienses. Porc : nec id inepte, vel quia porci speciem referat, vel quia porci more in cæno solum volutet.

* **CENTRIS**, ut Cencris, serpens, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613.

CENTRIX, a centum, vel cento dicitur, et dicuntur Centrices meretrices, lupæ, multivæ, diabolares, novariæ; et dicuntur a centum propter multitudinem, vel a centonibus, id est, filtris, quod ex iis desiccabantur, vel quod sternantur in lupanari, ut locus reddatur calidior. Joan. de Janua.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Centrix, concubina, putan, Proe. diabolares, diabolares, divola, divoltrix, meraria, meritoria, meretrix, uonaria, quæ ante Novam de prostibulo non licebat exire. Centix, pro Centrix, la demoniatrice, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CENTRO**, Convitiator, in Vocabulario Sussanæ.

* **CENTRO**, Centrum, centre, un point au milieu d'un cercle ou d'autre chose. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

1. **CENTRUM**, Fornicis circulus, cui tota coneameratio innititur, nostri sCentre [Glossar. MS. : Centrum, Medium camere Centrum camere, apud Nicolaum I. PP. Epist. 2. Monachus S. Mariani in Chron. Jam exstructa testudine visum est deber submoveri Centra, quibus fuerat testud. subsulta. Vita S. Boniti Episcopi Claromont. num. 17 : Sanctorum altaria vident, Centra hinc inde geminata connectunt, etc. Ibidem Quaterseua Centra decora inferius superius connexa surgunt. [Paschasius Radb. in Vit. S. Adalhardi Abb. inter Acta SS. Benedicti sæc. 4. part. 1. pag. 340 : Sepulta sunt autem decenter membra carissimi Senis in Basilica B. Petri Apostoli sub fastigio inter ejusdem medioximæ quatuor Ecclesiæ Centra etc. Vide Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 27. Utitur etiam Cassianus Collat. 24. cap. 6.]

† 2. **CENTRUM**, pro Cento, quod videtur.

* 3. **CENTRUM GALLI**, Galli crispæ vocant; et gallitricum, est quoddam domesticum esui aptum majoribus foliis et oblongis et rugosis, flore albo seritur in ortis. Glossa medic. Simon. Jauensis. ex Cod. reg. 695

† **CENTUA**. Vide Centuria 1.

† **CENTUARIATUS**. Vide Centuriatus

† 1. **CENTUM**, Zona pellicia Veneris, quæ legitimas nuptias ligat. Papias MS. Bituric. Vide Cesta. [*** Conf. Forcell. in Cinctu. subst.*]

* 2. **CENTUM**, Modus agri, nostri etiam Cent, idem quod Centuria 1. Vide in hac voce. Charta ann. 1374. in Reg. 10. Chartoph. reg. ch. 265 : In parrochia Blandiaing tria bonneria et unum Centu terre in pluribus petiis. Pactum inter Ph. V. reg. Franc. et episc. Tornac. ann. 132 in Cod. reg. 8448. 2. 2. fol. 95. vº. : It sur cinq quartiers et un Cent.... deux den

maaille et abenghe.... Une piece de terre....
contenant deus bouniers et demi, et trois Cens.
Vide supra Centenarium 5.

* Iudi cujusdam, Cent nuncupati, me-
minit Roger. de Collyre laudatus in Merc.
Frane. tom. 1. Jun. ann. 1738. pag. 1045 :

An flux, au Cent, au glic, au tricquetrae.

* *Centée* vero vel *Centée*, Mensuræ no-
men est, in Lit. remiss. ann. 1392. in Reg.
143. Chartoph. reg. ch. 253 : *Jehan Nicholau*
se assist à une fenestre, qui n'avoit pas
plus d'une Centée de hault jusques à terre.
Infra : *Centée*.

† **CENTUMGRAVIUS**. Vide *Centā*.

† **CENTUNCULUS**. Vide *Centō*.

* **CENTUPPLICARE**, Centesimum fructum
reddere. Charta Roberti reg. ann. 1021.
tom. 10. Collect. Histor. Frane. pag. 603 :
Unde fructibus primitivæ virtutis, caritatis
scilicet, vehementer debemus insistere, quos
progaudo et diffusius spargendo cognovimus
Centuplicare. Prudent. lib. 2. advers. Sym-
naeh. : *Solertia Centuplicatos agrorum redigit*
fructus. Vita MS. S. Martialis. Lemovic. :
Totidie ad prædictionem beatissimi viri per-
ebat, et verba salutis audiens ut bona terra
etinebat, et Centuplicatum fructum ex se
Christo reddebat.

* **CENTURA**, vox Italica, Cingulum,
ona, Gall. *Ceinture*. Annal. Mediol. ad
ann. 1389. tom. 16. Script. Ital. col. 807 :
Centura una auri facta ad rotundinos... Cen-
tura una auri facta ad florettos perlavum,
etc. Cinture, pro Cauda, in Lit. remiss.
ann. 1468. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch.
3 : *Gilet Gaude avoit une Cinture en la*
ain ou la queue d'une raye, et ciugla d'il-
le Cinture ou queue le varlet.

* **CENTURERIIUS**, Zonarius, Gall. *Cein-*
rier. Lit. admort. ann. 1375. in Reg.
99. Chartoph. reg. ch. 401 : *Item emit-*
ctus cardinalis (Albanensis).... hospitia
ue secuntur : primo a Jacobo de Monso-
teri, alias Almarrii Centurerii Montispe-
lani, etc.

1. **CENTURIA**, Isidoro lib. 15. Orig.
p. 15. *Ager est ducentorum jugerum, qui*
sub antiquos e centum jugeribus vocabatur;
postea duplicata est, nomenque pristinum
mutavit, etc. Papias : *Centuria, mensura*
terre, vel vineæ, habens per singulas partes
des 20. [Glossar. Sangerm. MS. n. 501 :
Centuria, mensura terre vel vineæ habens per sin-
gulas partes xxii. pedes.] Siculus Flaccus

Condit. agror. : *Centuriis vocabulum ad-*
modum est, ex eo quod centenis hominibus du-
centena jugera dederunt, et ex hoc facto
Centuria juste appellata est. Idem alibi :

Centuriæ non per omnes regiones ducenta
jugera obtinent. Hygenus : Agri ex hoste
centi divisi sunt per Centurias, ut assigna-
tur militibus. Vide Columellam lib. 6.

1. 10. Codicis Theod. de Annona et
Tribut. (11, 1.) et ibi Jacobum Gotofredum,
Janium Antecessor. cap. 543. etc.
[Conf. Marin. Pap. Dipl. pag. 338. num.
16. not. 15.]

2. **CENTURIA**, Hundredus, seu curia
Hundredi. Joannes Sarisberiensis lib. 1.
Hierat. cap. 4 : *Ne . . . cogaris in Cen-*
tia, aut foro Præsidis, vel Proconsulis,
aut fortasse in Concilio, læsæ Majestatis
offendere rationem. Vide Hundredus.

3. **CENTURIA**, ut supra *Centura*. Stat.

synod. eccl. Gerund. ann. 1267. apud Mar-
ten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 1470 :
Clerici.... Centuriis sericis quoque deaurat-
is.... non utantur.

CENTURIARE, Agrum limitibus inclu-
dere. Hygenus : *Agrum limitibus include-*
mus, hoc est, Centuriabimus. Hinc Centu-
riatio, apud Siculum Flaccum et eundem
Hygenum. Vide *Centuria*.

CENTURIATUS, Idem quod *Centuria*,
Hundredus. Diploma Edgari Regis Angl.
pro Ecclesia Eliensi tom. 1. Monastici Ang-
lic. pag. 93 : *Et inter paludes causas sæ-*
culares duorum Centuriatum in Wiche-
lawe, in provincia Orientalium Saxonum,
benigne ad Fratrum necessaria sauciendo lar-
gior. [In Actis SS. Junii tom. 4. pag. 525.
de S. Etheldreda legitur : Et intra paludes
causas sæculares duorum Centuriatum, et
extra paludes quinque Centuriatum in
Wicamlawan, etc.] Aliud Regis Edwardi
Confess. ibidem pag. 94 : In Comitatu
Grautecestræ ipsa insula, cum duobus
Centuriatibus et omnibus appendiciis, etc.
Mox : In Comitatu Suthfolk . . . quinque
et dimidium Centuriatum. Ibidem pag. 120 :
Unum Centuriatum, id est, Hundredum.
Charta ejusdem Edgari pro Wigornensi
Abbat. pag. 140 : *Dimidium Centuriatum,*
quod Anglice vocatur Cudburigclawes Hun-
dred. Vide Centena 2.

CENTURINI. V. Christiani de cinctura.

CENTURIO, Centenarius, qui *Centenæ*,
judicis loco, præest. Lex Bajwar. tit. 2. §
5 : *Et exinde curam habeat Comes in suo*
Comitatu. Ponat enim ordinationem suam
super Centuriones et Decanos, ut unusquis-
que provideat quos regit, etc. Antiq. Fuld.
lib. 2. Trad. 45 : *Tunc Centurio Sigifrid,*
*qui Advocatus noster fuit, etc. [** Chart.*
ann. 1003. ap. Lecomblet. num. 139 : *Pop-*
ulus advocatum nullum habeat nisi Centu-
riorem, quem ibi constituit Tuitiensis abbas.]
Decreta Calomani Regis Hungariæ lib. 1 :
Singuli Comites . . . denarios, qui per uni-
versas Hungariæ partes colliguntur, quantum
super unoquoque Centurionatu fuerit collectum
. . . Strigonium mittant, neque prius Regii
Comites, vel Centuriones partem accipiant,
etc. Vide Thwroc. in Petro Rege Hungar.
cap. 35.

CENTURIO RERUM NITENTIUM, apud
Ammianum l. 16. cap. 6. Is dicebatur, qui
signorum ac statuarum ex ære ac marmore
in Urbe curam gerebat, qui postea *Tribu-*
nus, ac demum *Comes rerum nitentium* ap-
pellatus est. Ita H. Vasius.

CENTURIONES, qui certum corpus con-
ficiabant in oppidis, et quorum munus
inter vilia et oneraria fuisse colligitur in
leg. unic. Cod. Theod. de Centurion. (12,
15.) Sed quinam ii, prorsus incertum.

CENTURIONES, inter Officiales judicum
recensentur in leg. 1. Cod. Theod. de
Offic. Rector. prov. (1, 7.)

CENTURIONUM JURA. In Pacto inito inter
Imp. Henricum et Paschalem PP. apud
Petrum Diacon. lib. 4. Chronici Casin.
cap. 35. Paschalis pollicetur se non inva-
surum *Regalia, id est, civitates, Ducatus,*
Marchias, Comitatus, Monetas, teloneum,
mercatum, advocatias Imperii, Jura Centu-
riorum, et Curtes, quæ manifeste Imperii
*erant. [** Pertz. vol. Leg. 2. pag. 67. lin.*

16. et pag. 69. lin. 24.] Adde Dodcehinum
ann. 1110. Vide *Centā*.

** **CENTURIO**, Præfectus securitati in
civitibus. Chart. Spirens. ann. 1292. ap.
Haltaus. voce *Heimburge*, Glossar. Germ.
col. 856 : *Sub testimonio schabinorum, Cen-*
turionum qui vulgariter Heinberger vocan-
tur et juratorum meorum.

* **CENTURIUM**, et *Centuria*, 3. Stat.
Vereel. lib. 2. pag. 27. vº. : *Centurium*
unum, anuli duo vel tres, et bursa una;
quæ omnia portantur omni die.

† **CENTURUS**, *Centurio*, *Centaurus*;
eadem sunt Papiæ in MS. Bituricensi.
Vide *Centurio*.

† 1. **CENTUS**. Sic ex lege Salica tit. 32.
legit Muratorius tom. 1. Scriptor. Ital.
part. 2. pag. 47. col. 2. ubi alii habent
Centus. Vide in hac voce.

† 2. **CENTUS**, adjunct. pro *Centum*. *Ad*
summam quatuor Centarum librarum, in
Hist. foundationis Monasterii Cælestinorum
Succession. apud Marten. tom. 6. Collect.
Ampliss. col. 597.

* 3. **CENTUS**, *Centus*, in veteri Glossar.
ex Cod. reg. 7613.

* **CENTUSIS**, *Centum asses*, ibidem.

† 1. **CENULENTUS**, *Renovatus*. Glossar.
MS. Sangerman. n. 501. Vide *Cenolentus*.

* 2. **CENULENTUS**, *Cœnosus*, *lutosus*.
Charta ann. 947. apud Marcum Hispan.
col. 860 : *Clementissimus Dominus cum*
Cenulenti mundum cerneret erroribus invo-
lutum, etc. Cœnulenti pedes, apud Tertul.
de Pallio cap. 4.

† **CENUM**, *Acutum*. Papias MS. [** Cod.
reg. 7644. addit : *qui antiqui centum dice-*
bant. An contum et centum? Conf. Virgil.
Æn. lib. 5. vers. 208. et Isidor. Orig. lib.
18. cap. 7. sect. 2.]

* **CENUS**. Bulla Eugenii III. PP. ann.
1145. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ.
col. 240 : *Apud Merri decimas linguarum*
Centarum, quæ capiuntur inter Tar et Tarel
fluvios. Quæ intelligere et emendare licet ex
Charta ann. 1319. pro ead. eccl. Constant.
ibid. col. 273 : Decima linguarum (l. lingua-
rum) crassi piscis totius rippariæ maris et
fluminis Coredel, usque ad flumen Thar.
Vide infra *Ligna* et *Lingua balenæ*.

CEOCA, Gallis, seu Picardis, *Choque*,
Stipes. Charta Philippi Flandriæ et Viro-
mand. Comit. ann. 1180. in Tabular.
Abbat. Montis S. Martini : *In vendagio*
nemoris Gerardus unam medietatem habebit,
Abbas aliam. Radices, et quas vulgus Ceo-
cas vocat, omnes Abbas solus habebit. Alibi
Cochas scriptum est.

CEOLA, *Ciula*, Navis species, ex lon-
giorum genere, Saxonibus, *Ceol*. Leges
Ethelredi Regis Angliæ. cap. 23. apud
Bromptonum [** De institut. London.
cap. 2.] : *Si advenisset una navicula, 1.*
obol. detur, si major, et habet siglas, 1.
den. si adveniat Ceol, vel ulcus, et ibi jaceat,
4. den. ad theloneum dentur. Ex quibus li-
quet, Ceolam non fuisse exiguum navem,
ut vult Spelmanus. Id præterea astruit
Willelmus Malmesbur. lib. 1. de Gest.
Angl. cap. 1. qui ut copiis transvehendis
idoneas describit : *Placidoque ventorum*
favore, tribus longis navibus, quas illi Ciulas
(al. Ceolas) vocant, Britanniam allabuntur.
Et cap. 2 : *In Britanniam cum 5. Ceolis co-*

pias trajecit. Ethelwerdus lib. 3. cap. 3. *Septem Ceorl, etc.* Vocis usus manet etiamnum apud Anglos in *Keele*, pro Carina. Spelmannus a *Celocibus* deducit, quod improbat Somnerus.

CYULA, Idem quod *Ceola*. Gildas Sapiens de Excidio Britanniae, de Saxonibus: *Tum erumpens grex Catulorum de eubili Leceae Barbariae, tribus, ut lingua ejus exprimitur, Cyulis, nostra, longis navibus, secundis velis . . . eVectus, etc.* Ita etiam apud Matthaeum Westmonast. hæc vox scribitur ann. 877. et 897.

* Danis et Russis etiam nunc nota sub nomine *Iol*, ex Diction. marino.

* **CEOLLA**, Ludi species, in quo follis clava propellitur, Picardis *Chole*. Stat. Roger. episc. Camerac. ex Cod. reg. 3865: *Tabernas etiam, et tornamenta, et Ceollas sacerdotibus et ministris altarium, sub poena suspensionis et anathematis, interdiximus.* Vide infra *Choulla*.

CEORLUS, **CEORLMAN**, **CIRLISCUS**, Saxonibus Rusticus, paganus, villanus, qui agriculturam exercet, infimæ, sed liberæ tamen conditionis homo. Iis opponuntur *Eorli*, id est, Comites, Nobiles. Leges Inæ Regis West-Saxiæ cap. 40. apud Brompton.: *Si Ceorlus et femina puerum simul habeat, etc.* Cap. 42: *Ceorles Weordung, id est, rustici curtillum.* Cap. 44: *Ceorli habeant herbagium in communi, etc.* Capitula de Weregildis post Concilium Grateleanum ann. 928: *Ceorles Weregildum est in Mircenorum laga 220. fol.* Eadem notione

CEORLMAN, Homo Ceorlus, rusticus, in Legibus Æthelstani, apud eundem Bromptonum.

CIRLISCUS, in Legibus Inæ cap. 21. 32. 39. et Henrici I. Regis Angl. cap. 82. [* Vide Grimm. Antiq. Juris German. pag. 282.]

¶ 1. **CEPARIA**, Strues, ut videtur, stipitum, truncorum alteriusve materiæ combustibilis, ab Italico *Cepo* vel *Cepaia*, Truncus, stipes. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1224: *Venerunt Mantuam cum navibus et obsederunt stratam Reginorum in paludibus, et fecerunt Ceparias ad comburendum pontem et naves, quæ erant in Ramfreda.*

¶ 2. **CEPARIA**, *Courtilliere*, in Glossis Lat. Gall. ubi *Courtilliere*, Hortus est a Græco *κῆπος*, vel potius Hortulana, a Latino *Cepa*, ut apud Laurentium in *Amalthæa*, *Ceparius*, dicitur qui curat cepas.

* **CEPARIUM**, Jusculum allio conditum. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 234: *Comedit Ceparium seu cepas in oleo docatas. Leg. decoctas.* Vide *Cepulatum*.

¶ **CEPARIUS**, *χυδαῖος ἄρτος*. Gloss. Lat. Græc. Vulgaris panis. Vide *Ceparia* 2. [* Conf. *Ceragius*.]

CEPARUM **USATICUM**. Charta ann. 1306. in 9. Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. ex Tabul. Regio Ch. 14: *Item usaticum Ceparum, seu reddituum quem percipit Dominus Rex in ortis dicti loci pro 25. sol. annui et perpetui redditus.*

* **CEPASTICUM**, pro *Cespaticum*. Vide *Cespaticum*. Charta Pipini reg. Aquit. pro monast. S. Florent. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 264: *Nullus Cepasticum, seu repaticum, vel pulveraticum, aut herba-*

ticum, nec tholoneum ab eis extorquere audeat.

¶ **CEPATGIUM**. Vide *Ceppagium*.

¶ **CEPATICUM**. Stipites arborum succisarum. Charta Deodati Abb. S. Tiberii apud Stephanotium Antiquit. Occitan. MSS. tom. 1. pag. 389: *Dono . . . medietatem de fustis, quos tu Petrus præscriptus et infantes tui plantaveritis et plantare facietis, et medietatem de ramma et Cepaticum de fustis.* Vide *Cepparium*.

* **CEPEDINES**, *Li saxi in mare, in fora.* Glossar. Lat. Ital. Ms.

¶ **CEPERIA**, An hortus, sic dictus a Latino *Cepa* vel a Græco *κῆπος*? Charta Heliae Abb. Floriac. ann. 1269: *Tandem inter nos . . . pacificatum extitit in hunc modum, videlicet quod . . . hucagium seu clamor tabernarum et collatio hucagii seu clamoris in Majoria . . . et omne jus quod habet in Ceperia et in collatione ejusdem nobis . . . libera remanebunt.* Vide *Ceparia* 2.

* Carceriscustodia, rectius quam Hortus, hic intelligitur, ni fallor. V. infra *Cippus*.

¶ **CEPES**, pro *Sepes*, infra in v. *Delicia*.

¶ **CEPETI**, Clerici minores vel inferiores, in Statutis MSS. Ecclesiæ Senonensis: *Omnes Cepeti tenentur facere hebdomadam et subhebdomadam et dicere primam lectionem et secundam in Matutinis novem lectionum, et similiter in Anniversariis, et ferre vexillum, crucem et tædas ad Missam.* Vide *Cepones*.

¶ **CEPHAL**, Caput, a Græco *κεφαλή*. Aldhelm. de Virgin.:

Sed contrita rotis extollit vipera Cephal.

CEPHALÆOTÆ, ex Græc. *κεφαλαῖοται*, Capitationis exactores, in leg. 6. Cod. Theod. de Patrociniis vicorum. (11, 24.)

¶ **CEPHALARGIA**, *Humor capitis*. Glossar. MS. Sangerman. num. 501. Legendum cum Græcis *κεφαλαλγία*. Capitis dolor. [* Vide supra *Cefalalgia*, et]

¶ **CEPHALEA**, *Dolor capitis qui multum tempus tenet*: Idem Glossarium.

¶ **CEPHALERIO**, *onix*. Census de singulis capitibus. Constant. Imp. in Thesaurio Fabri.

¶ **CEPHALICUS**, Capitalis, princeps, Gr. *κεφαλικός*, de Christo dicitur in quadam Oratione ad calcem libri Theogeri Episc. Metens. apud Bernardum Pez tom. 1. Anecd. præfat. pag. xv.

CEPHALMEDINA, [Prætor urbis.] Vide *Zavalmedina*.

CEPHALUS, Stultus, ineptus. Glossar. Lat. Græc.: *Capito*, *κεφάλων*. Concilium seu Fœdus Aluredi et Gothurni Regum: *Liberum hominem illiteratum pro bruto, et Cephalo, et stulto reputamus.*

¶ **CEPHAS**, Caput, Johanni XXII. Papæ, in Bulla contra Marsilium et Johannem, apud Rymer. tom. 4. pag. 317. col. 2: *Cephas autem Græce, interpretatur Caput Latine.* Falso, nam vox est Syriaca significans *petram*. Unde Cephas dictus est Petrus.

¶ **CEPIA**, f. pro *Sepia*, piscis species, Gall. *Seche*. Necolog. S. Martialis Lemovic.: xvi. Kal. Maii Dompnus Abbas dedit nobis lxx. sol. ad pistanciam faciendam cum flodibus et Cepiis. ix. Kl. Julii Jordanes Dares monachus dedit nobis moyatos vini cum Cepiis. v. Id Aug. obiit Dompnus Al-

bertus Abbas, et Præpositus de Vernolto facit plenum convivium cum Cepiis et flodibus.

¶ **CEPITATICUM**. Vide *Cespaticum*.

* **CEPOLA**, diminut. a *cepa*, Gall. *Oignon*. Serin. Bareletæ in festo S. Mart.: *In convivio ponuntur ex una parte optimæ carnes, et alia porra, Cepolæ, etc.* *Cepula*, *cive* ou *petit oignon*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Aliud Lat. Gall. ex Cod. 7692: *Cepulæ, escalongnes. Cepularium oignonuée. Cepulatum, cive.*

¶ **CEPONES**, Juniores seu infantes. Cur autem sic dicantur, hand facile est divinare. Bern. Ordo Cluniae. cap. 27: *In sedibus eorum (infantum) qui Cepones vocantur, nulli licet sedere unquam præter ipsos solos.* Vide *Cepeti*.

CEPOSTRIA, Latine dicitur *Ortus S. Joannis*. Ita Papias MS. Editus [cum MS. Bitur.] *Cepostua*. Ex Græco fortean *κῆπος*, hortus. [Vide *Ceparia* 2.] [* Glossar. in cod. reg. 7644: *Cepos tu agiu Johanni græce, quod latine dicitur ortus S. Johannis.*]

¶ **CEPOTAPHIUM**, Sepulcrum in horto, a *κῆπος*, Hortus, et *τάφος*, Sepulcrum. Vetus Inscriptio apud Fabretum pag. 115: *Hoc Cepotaphium muro cinctum cum suo jure omni ex auctoritate et judicio Pontificum possederunt.* [* Conf. Evangel. S. Joann. cap. 19. vers. 41.]

* Vel potius, ut videtur, viro erudit. D. Falconet, Sepulcrum exstans, *cippus* sepulcralis; *ceppus* enim, pro *cippus*; unde *Ceparia*, strues stipitum, ut videre est in Glossar. Pro *Cenotaphium*, quo non monumentum honorarium, sed sepulcrum significatur, scriptum esse monet Vignolius in Inscript. vet. pag. 330. Q. MEDICUS AUG. LIB. A SOLO SIBI FECIT HOC CEPOTAPHIUM, etc. Quæ verba a solo sibi fecit, sententiæ D. Falconet facile accommodari posse videntur. [* Vide Forcellin. in *Cepotaphium* et *Cepotaphium*.]

¶ 1. **CEPPA**, Vitis, vinea, a Gallico *Cep*. Stirps vineæ. Regestum 87. Chartophylæ regii: *Item, tenent plus circa duas fossos riatas vinee sitas in closo loco dicto Encovenent apud montem Alodium juxta vinea seu Ceppam heredum Joneti Meynerii.*

* 2. **CEPPA**, Truncus, stipes, Ital. *Cepp*. Charta ann. 1022. in Hist. Lugdun. pag. col. 2. inter Instr.: *A sero sic terra communis dividitur . . . per vetulas Ceppas nolierum, quæ sunt juxta plantata Burciaci, per nolieras, quæ sunt juxta mansionem Cslandi.* Vide infra *Cepus* 3.

CEPPAGIUM, a Gallico *Cep*, Stipe caudex, cippus, Ital. *Ceppo*. Matthæi Paris in Vitis Abbatum S. Albani: Q. forestarii ceperint coopertiones, *Ceppagi* et *eschaetas quercuum, sive aliarum arborum*. Id est stipites arborum succisarum quæ adhuc manent in terra, nondum erdicata, inquit Watsius. Tabular. Ab Dalonensis in Lemovicibus fol. 14: *Qui quid habebamus in forestagio, et Cepatg de Born. Adde Fletam. lib. 2. cap. 41. 24. Vide Chocagium, [et Cepaticum.]*

CEPPUS. Vide *Cippus*.

¶ **CEPTARE**, Acceptare. Jacobus Cardinalis in Vita S. Petri Cælestini PP. li 3. cap. 17:

. . . Necnon collegia sacra

Cardine fulgentum, valeant Ceptare recessum Pontificis.

† **CEPTIO**, Commercio. Gloss. Isid.

CEPTUM, Idem quod *Captura*, quod vide. Antiquitates Fuld. lib. 1. trad. 66 : *In illo Ceptu duas hobas*. [Anastasius Bibl. in Vitis Rom. Pontif. apud Muratorium tom. 3. Scriptor. Ital. pag. 146. col. 2 : *Necnon et alias divales jussiones relevantes annonæ capita patrimoniorum Siciliæ et Calabriæ non pauca, sed et Ceptum frumenti similiter, et alia diversa quæ Ecclesia Rom. annue minime exurgebat persolvere.*]

* **CEPPUM**, pro *Cepum*, *Sebum*, Gall. *Suif*, in Convent. Saonæ ann. 1526. Vide *Cepum*.

* **CEPPUS**, ut supra *Ceppa*, in Stat. Vercel. lib. 3. pag. 101. vº. Vide alia notione in *Cippus*.

* **CEPTOLUS**, Vitis, vinca, stirps vineæ, Gall. *Cep*. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 231 : *Propter suspicionem furationis.... certorum escharsonum et Ceptolorum, captorum in vineis vicinorum ipsius Madole, et in suis delatorum, etc.* Vide *Ceppa* 1.

* **CEPTRUM**, pro *Septum*, Gall. *Enceinte*, non semel in Lit. Humberti delphi. ann. 1348. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 176. art. 15.

* **CEPULA**, **CEPULARIUM**, **CEPULATUM**. Vide supra *Cepola*.

CEPULATUM, Jusculum allio conditum, *Sausse à l'ail*. Anonymus Thuanus MS. :

Est Cepulatum leporinis carnibus aptum.

† **CEPUM**, pro *Sebum*, Gall. *Suif*, Adeps pecudum. Statuta Avenion. : *Ne aliquis ponat Cepum vel aliud in rognonos vervecum vel agnorum vel edorum*. Edictum Philippi VI. Franc. Regis ann. 1329 : *Candelarii et venditores de Cepo... vendant bonas et legitimas candelas de bono et legitimo Cepo*. Apud Rymer. tom. 7. pag. 118. col. 1 : *Casei, butiri, plumæ, gaulæ, mellis, felparice et Cepi*. Et col. seq. : *Caseum, butirum, plumas, gaulas, mel, felpariam seu Cepum*. Et tom. 4. pag. 307. col. 2 : *Quatuor pondera Cepi*. Epistola Guidonis de Dampetra ad Philippum Aug. ann. 1113. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1115 : *Noverit Serenitas vestra, quod D. Milo de Livores tradidit mihi de munitione Nonedæ hæc quæ sequuntur... x. sol pro cera, pipere et Cepe*. Madox Formulæ Anglic. pag. 117 : *Unam peciam boni Cepi et puri*. Vide *Pegunta*.

† 1. **CEPUS**, Rete. Vide *Cippus*.

* 2. **CEPUS**, Idem quod *Cippus*, Compedes et carcer ipse. Reg. *Olim parlam*. Paris. ad ann. 1283. fol. 68 : *Archiepiscopus petebat habere Cepum in domo sua Exolduni, pro clericis suis ponendis*. Comput. eccl. Paris. an. circ. 1381. ex Bibl. S. Germ. Prat. : *Pro facione dictarum portarum, quorundam Ceporum, etc.* Stat. Vercel. lib. 3. pag. 50. vº. : *Item quod nullus servitor ponatur ad cathenam, nec in Cepo, nisi fuerit justa de causa*.

* 3. **CEPUS**, Truncus, stipes, Ital. *Ceppo*. Tract. MS. de Re milit. et mach. bell. cap. 45 : *Super hoc Cepum foratum mittatur bombardæ habens canonem quasi in medio tubæ, et totum ejus residuum est sodum cum*

foramine communi, causa Ceppum (sic) et bombardam bene servandi. Vide supra *Ceppa* 2.

CEQUIA, Hispanis et Vasconibus *Acequia*, Incile, fossa rivi. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 66 : *Cequiam aquæ molendinorum, quæ fluit ad Barcinonam, mandamus esse intactam omni tempore, et qui eam præsumptive fregerit, componat Principi centum unc. auri*. Jacobus I. Rex Arag. in Foris Oscæ ann. 1247. f. 18 : *Quod debet habere liberum exitum per marginem Cequiæ, per quam aqua intrat ad rigandam eam vineam*. Antiq. Consuetud. Jaccæ in Hisp. : *Certa loca sint in Cequiis, in quibus ganata bibant*. Vitalis Episcop. Oscens. : *Tenantur... de observantia, ut Cequiarum, fontium, et aliorum*. Chron. Petri IV. Regis Aragon. lib. 3. cap. 24 : *Eras affangut ab lo cavali en una Cequiaria, etc.*

CEQUIARIUS, Præfectus aquarum. Usatica Majoricarum MSS. : *Damus etiam et concedimus vobis ac vestris... possitis ponere et mittere seu constituere Cequiarium de anno in annum, qui custodiat et ducat aquam Cequiæ ad communem utilitatem civitatis Majoric.... et quod quilibet vestrum possitis ducere aquam ad rigandum.... Volumus Cequiarium poni et ordinari per nos.... ad Cequiagium exercendum, et de bono et legali Cequiaro provideri, et quod idem Cequiagium non vendatur*. Infra : *Et quicumque alii qui de Cequia Majoricarum rigant, vel rigabunt, solvant partem suam pro hæreditatibus, vel rigaverunt in expensis et missionibus omnibus necessariis ad reparandum et mundandum fontem et Cequiam antedictam*. Quale fucrit Cequiarii in Regno Majoricano officium, hisce verbis exequitur Joannes Darnetus in Hist. Regni Balearici lih. 1. § 29 : *Cequiero o Prefecto de las aguas de la fuente principal desta Ciudad (de Mallorca) tiene conocimiento judicial en las cosas tocantes al repartimiento de las dichas aguas, y negotios de los hortolanos. Haze sus condenaciones pecuniarias con voto y parecer de los prohombres de la casa de los hortolanos. Es cargo muy peligroso por lo que non pudiendo vender las aguas a ningun precio, algunos en cubierta, o descubiertamente, se aprovechan sin limite, con grande riesgo de sus conscientias, etc.* Vide Repertorium Michaelis del Molino pag. 7. v. et 40. Apud eundem in voce *Aqua*, *Cavecequia*, *Aquarum* custos exponitur.

1. **CERA**. Fridericus II. Imp. lih. 2. de Falconibus : *Pars illa corii, quæ est inter duritiem rostri, et primas plumas capitis, scilicet ubi sunt nares, quam vocamus Ceram, debet tendere ad viriditatem*. Infra : *Color autem pedum respondebit colori illius loci in rostro qui dicitur Cera*. Adde cap. 30.

* Facies, vultus, Gallice *Chere*, Ital. *Cera*.

† 2. **CERA ANNULI SUBTERFIRMARE**, Sigilli effigie impressa ceræ instrumentum confirmare, in Charta Alcuini Abb. apud Mabillonium, in Actis SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 178.

† **PER CERAM ET SETAM COMMENDARE**, in Chartulario Ecclesiæ Aptensis fol. 119. est, ut conjecto, Sigilli effigiem ceræ imprimere, illamque seta seu bomhyce ap-

pendere, ut passim videre est in instrumentis.

† **CERA DE S. RESURRECTIONE**. Vita S. Gervini Abb. auctore Hariulfo inter Acta SS. Benedict. sæc. 6. part. 2. pag. 321 : *De ligno S. Crucis, de sepulcro Domini, Cera de S. Resurrectione, de columna ubi Dominus fuit ligatus; id est, ut conjectat Mabillonius, de cereo Paschali seu de illa Lampade, quæ Jerosolymis divinitus accendebatur singulis annis in vigilia Paschæ*.

† **CERAS SUPERIORES ET SUMMAS** antiqui vocabant primas testamentorum pagellas, secundas vero inferiores, secundas, novissimas, imas et extremas. Vide Salmasium de modo usur. pag. 460. et seqq.

* **CERA VIRGINEA**, Gall. *Cire-vierge*, Quæ igne non est præparata, qualis est quæ ex alveari extrahitur. Charta Steph. episc. ann. 1269. ex Chartul. episc. Paris. fol. 100. rº. : *Duas libras Cere virginæ nobis et successoribus nostris solvere tenebitur in recognitione domini feodalis*.

* **CERA LITERARUM REGIARUM** inter redditus monasteriis a regibus concessos aliquando reperitur. Charta S. Ludov. ann. 1260. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 259 : *Cum mulieres leprosæ de Salceya prope Parisius.... ex concessione inclitæ recordationis regis Philippi avi nostri haberent.... omnem Ceram, in qua litteræ ad ipsum venirent sigillatæ, etc.*

* **CERA DE PENTECOSTE** inter obventiones a sacerdotibus episcopis persolvendas recensetur in Charta Burch. episc. Camerac. ann. 1119. ex Tahul. S. Autherti : *Privilegii mei auctoritate confirmo, ut prædicta ecclesia beati Autherti Ceram, quam offerunt sacerdotes in diebus Pentecostes, quiete et sine contradictione teneat, sicut ei concesserunt prædecessores mei*.

* **CERABULA**, pro *Serabula*, Braccæ, femoralia. Fragm. Hist. Forojul. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1207 : *Sed ipse priusquam ab eodem relaxaretur, totus in Cerabulis ex gravi dolore deturpatus, et ut ita loquar deterius permerdatus est, et se reddidit eidem*. Vide *Saraballa*.

† **CERACHI**, Navium funes. Gloss. Isid. In Exceptis, *Caruchi*. Legendum cum Antiquis *Ceruchi*. Vide Scaligerum ad 1. Manilii, et Grævium ad hunc locum Isidori, et infra *Ceruci*.

CERACULUM. Vita S. Aidani Episcopi Fernensis in Hibernia num. 5 : *Sciensque vir Dei causam ipsius, posuit Ceraculum suum super cornu ipsius (cervi.)* Et cap. 7. n. 41 : *Scriptis vir Dei unum psalmum illi puero : et postquam scripsit, vidit ille puer S. Maedhog ascendente scalam auream inter cælum et terram, portantem secum Ceraculum pueri*. Quo loco Capgravius habet *pueri libellum*. Colganus scriptorium quoddam instrumentum interpretatur : alii chlamydem. [Quid si sigillum ceræ impressum, vel schedula, ubi ceræ sigilli effigies impressa est? Lc Roman de Blanchandin MS. :

Blanc fist un brief eserire,
Puis mis le Carreignon en cire.

Infra :

Portez cest brief à vostre dame,
Si que nel monstrois à nul aue,
Jusqu'à tant qu'el ait le Seel.]

* Apertius quid sit *Ceraculum* docet Vita S. Moctei tom. 3. Aug. pag. 743. col. 2: *Cum in agro ipse (Mocteus) sederet, allato angelus Domini Ceraculo, eum litterarum docuit elementa. Ubi Tabulas cereas, in quibus veteres solebant characteres formare, intelligit biographus, ut notant docti Editores.*

CERAFUNIBULUS, Fax, tæda ex funibus et cera confecta: Gallis *Torche*. Gaufredus Malaterra l. 3. cap. 19: *Altaris vasa vel vestis plusquam Clero sufficit, candelabra, Cruces, textus, ac Cerafunibuli.*

CERAGIUM, Quod ceræ nomine præstat Ecclesiis ad luminarium concinnationem. Articuli Ecclesiæ Anglicanæ in Addit. ad Matth. Paris: *Si Ecclesia petat Ceragium vel herietum, vel alia quæ ad Ecclesiam, vel ad usus Ecclesiarum deputata. Vetus Charta apud Spelmannum: Ceragia vulgariter Waxscotts. In Synodo Saxonica Aemansensi circa ann. D. 1009. Leo t gescot, id est, luminarium census, vel pecunia dicitur. Exstat apud Jacobum Petitem post Pœnitentiale Theodori pag. 484 Juramentum Rectoris Ecclesiæ, in quo hæc habentur: Item juratis quærere fideliter denarios Ceræ, et illos reddere integre termino constituto. Eundem vide pag. 596. Capitul. Metense ann. 757. cap. 5. et Capitul. Caroli Magni lib. 5. cap. 14: *Ut hi (Presbyteri) qui illos ricos, vel illas Ecclesias tenent, illos census vel illam Ceram, quæ longo tempore ad illud Episcopium reddiderunt, modo sic ordinavimus ut sic faciant.**

CERAGIUS, *Cercagius, Pistor, qui ad modum ceræ agit et deducit pastam*, Ugutioni. *Cereagius* habent Joannes de Janua et Auctor Breviloqui, hæcque addunt: *Et dicitur a cera et ago.*

† **CERAJOLUS**, Eadem notione, in Additionibus ad vitam S. Antonini tom. 1. SS. Maii pag. 346.

* Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Pestre, Prov. Ceragius, artecopus, panetarius. Vide Cerealis, 1.*

* **CERALE**, f. Præstatio in cera. Charta ann. 1277: *Quandoque (abbas Casæ Dei) erit Anicii, habeat consuetum Cerale, et quatuor consuetas candelas, sicut hactenus consuevit habere. Vide infra Cereus comitis.*

* **CERALIA**, Instrumenta pistoria. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. [* Glossar. in Cod. reg. 7644. ut ex Virgilio: *Ceraliaque arma, instrumenta pistoria. Æn. lib. 1. vers. 181.*]

CERAMELLA, Vox Italiae, Gallis *Chalamean*, Fistula, ealamellus. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 7: *Expedit ut in omni exercitu, et specialiter in aquali, tibice, tubæ, buccinæ, Ceramelle, et omnia musica instrumenta resonantia... deferantur.*

CERAPTUM, **CEREAPTUM**, **CEROPTATA**, Panvinio, Candelabrum in formam cornuum effictum: aliis, Instrumentum quo cereus accenditur, vel vas in quo cereus accensus ardet, ex *κέρως*, cera, et *ἀπτεω*, æeendo. Gloss. Gr. Lat. *κέρωπτεω*, Ceriformis. Anastasius Bibl. in Leone III. PP: *Fecit... pharum ex argento purissimo cum lucerna et Cerapto suo. Mox: Fecit pharum ex argento purissimo deaurato miræ pulcritudinis cum lucerna et Cereapto (al. Cerapto) suo, pensantes simul libr. 40. Vita S. Nicolai*

Episcopi: Ferte vobiscum... et cimilia hæc, simul et duo ex auro Cerapta.

CEROPTATUM, **CERAPTATUM**. Leo Ost. lib. 2. Chron. Casin. cap. 103: *Ceroptata crystallina duo, argentea alia duo. Lib. 3. cap. 31: Ceraptata etiam aenea fusilia pulcra... Constantinopoli detulit. Joan. Diaconus in Episcopis Neapolitan.: De reliquo vero fecit Ceraptatas quinque. Leo Episcopus Atinensis de Translat. S. Marci Martyr. n. 7: Aderant cum thuribus et Ceraptatis, et cum omni apparatu Ceresiastico.*

1. **CERARE**. Guigo II. Prior Cartusiensis in Statutis ejusdem Ordinis cap. 46: *A quo etiam (Coquinario) panem, vinum, statutis diebus, sal, cochlear, scutellas, lumbaria, acum, filum, ceram ad Cerandum accipiunt.*

* Cera inducere, illinere, nostris *Encirer*. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 142. Chartoph. reg. eh. 121: *Ice lui consturier demanda de la chandelle de cire pour Encirer les enlillez des boutons d'une robe.*

* 2. **CERARE**, f. Prægustare. Stat. Astens.: *Liceat tamen cuilibet tabernario habere in qualibet carraria spinetam parvam, causa Cerandi vina sua, absque eo quod cadant in pœnam prædictam.*

* 3. **CERARE**, Constringere, arctare, Gall. *Serrer*, pro *Serare*. Vide in hæc voce. Aeta dissolut. matrim. Ludov. XII. ex Cod. reg. fol. 149. rº: *Et ipsum (dom. de Valan) cum eadem catena uni pillari affixerunt et Cerauerunt cum cavilla ferrea.*

CERARIUS, in Gloss. Græco-Lat. *κέρωπτεω*. Ugutio et Joan. de Janua: *Cerarius, qui facit vel vendit ceram, vel operatur in ea. Regula S. Isidori cap. 19: Ad custodem sacrarum pertinet ordinatio linteariorum, fullonum, Cerariorum, atque sartorum. [* Vide Marin. in Pap. Dipl. pag. 351. num. 120. not. 20.]*

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Ciergier, crier, qui fait, vent ou ouvre de cire, Cerarins. Vide Hist. Bles. D. Flenrean part. 1. cap. 28. pag. 112.*

CERARIUS, Servorum species. Capitulare ann. 779. cap. 15. Lex Langobard. lib. 3. tit. 5. [* Carol. M. 12. Pipin. 17. et 41.] et Capit. Caroli Magni lib. 5. cap. 133. novæ Edit.: *De tributariis Ecclesiarum. De Cerariis et tabulariis, ac chartulariis ita fit sicut a longo tempore decretum est. Hincmarus Remensis tom. 1. et Regino in Inquisit. Episc. cap. 12: Investigandum de luminaribus Ecclesiæ, quot Cerarios habeat ipse titulus. Tabularium S. Remigii Remensis: Est quoque in prædicta villa in honore S. Remigii Ecclesia, habens... mansum ingennilem 1. Cerarios 10. donat unusquisque denarios 4. aut ceram e contra. Ex quibus patet ita dictos libertinæ conditionis homines, qui censum capitis sui in cera, seu cerarium Ecclesiis præstabant. Ekeardus Junior de Casib. S. Galli cap. 1: Censum capitis sui in Cera ad sepulcrum ejus misit. Vide Denarata. Perperam igitur Lindenbrog. et Spelman. Cerarios opinantur dictos, qui cera literas obsigunt: quod vel evincit titulus, qui Capitularium loco præfigitur. [* Auctores qui de Cerariis vel Cerocensualibus egerunt, recenset Mittermaier. Princip. Jur. German. § 49. not. 24.]*

CERARIUS dicuntur in Charta Henrici

IV. Imp. ann. 1116. apud Zyllesium: *Sive Dagescalci aut Cerearii foris ubique per villas positi, etc.*

* **CERARIUS**, Cereus, apud Regin. ex notis Baluz. ad eundem pag. 535.

* 2. **CERARIUS**, f. pro *Cerarius*, careeris entos. Charta Phil. Pulcr. ann. 1312. inter Privil. Univers. Aurel. ex Cod. reg. 4223. A. fol. 30. rº: *Si contra quemquam suspicio fuerit exorta probabilis, is honeste detentus, præstita idonea cautione, cessantibus Cerariorum exactionibus, dimittatur. Vide supra Cerare 3.*

* **CERASARIA**, Locus cerasis consitus, Gall. *Cerisarie*. Necrolog. Paris. MS. ad 14. Id. Jun.: *Item quinque quarteria, tam terræ quam salceyæ sive rippariæ, sita in territorio de Cristolio... In qua petia terræ est quedam Cerasaria. Vide infra Cereria et Ceresarins.*

† **CERASEA**, pro *Cerasum*, Gall. *Cerise*, in Libro Ordinis S. Victoris Paris. MS. cap. 25. quod integrum exhibetur in voce *Signum*.

† **CERASO**, Eadem notione, species cerasi grandioris Henschenio. Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. SS. Maii pag. 382: *In ardore diu febris aliquando succasset frustulum acris aranci, vel aliqua grana Cerasonis.*

† **CERASTES**. Vide *Cerates*.

* **CERATÆ**, *Le tabule de cêra du scriture*. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Ceratus*.

† **CERATAULA**, Buecinator, cornicen, a Græco *κέρας*, cornu, et *αὐλός*, Tibia. Vide Salmasium ad Vopiscum in Carino cap. 19. ubi *Ceratanlæ*, Salpistis, id est, Tubicini-bus adjunguntur. Quidam legunt *Camptaulæ*. Vide *Camptaulæ*.

† **CERATES**, *Oboli pars media, siliquam habens unam semis; hunc Latinitas Scribolum vocat. Cerates autem Græce, Latine cornuum interpretatur. Obolus siliquis tribus appenditur, habens Cerates duos, calcos quatuor. Fiebat enim olim ex ære ad instar sagittæ, unde et nomen a Græcis accepit, hoc est, sagitta. Isid. lib. 16. Orig. cap. 24. Glossar. Sangerman. MS. num. 501: Calcus geminatus Ceratim facit. Papias MS. Bituric.: Cerastes, Mensura dnorum calculorum vel unius siliquæ et dimidiæ, et sic*

scribitur. quem *Scribolum* dicunt.

Perperam *Cerastes* pro *Cerates*.

† **CERATIUM**, in Amalthea, Numi genus siliqua, pondus minimum sex obolorum. Melius ex aliis, *Scribolum*. Vide Glossar. mediæ Græcit. in *Κεράτιον*.

CERATUS. Joan. de Janua: *Ceratus, et cereus differunt, quia cereum est quod totum ex cera constat; sed Ceratum, quod vel linitum, vel incrustatum est cera unde Ceratæ dicuntur tabulæ in quibus scribitur. Plinius l. 13. cap. 22: Faciemque invadunt ignes sacri, ob id Cerato prius illinunt. Gesta sub nomine Acacii: Ut si dicamus aliquid Ceratum, aut picatum, aut staguatum, aut quolibet alio genere coloratum. Regula S. Casarii ad Virgines cap. 42: Nec vela Cerata appendi, nec tabulæ pictæ affigi, nec in parietibus vel cameris ulla pictura fieri debet. Ceram pictoris instrumento accenset lex 17. D. de Instruet. Sed hæc nota. (33, 7.)*

CERAUNEUS. Tabul. Monasterii S. Andree Viennensis: *Ego Anno Dei correptione tactus, constitutusque in fine dubio, meditans in praeordiis flagitiosa quae perpetravi, pavens nimium voragine baratri, umbrosasque vias tartari metuens calcare, magisque inseri delectans liliis interlucentiis (sic) sectis Cerauneis, et frui virentibus pratis per pascua Christi, hoc metu vel amore compunctus, etc.* Forte pro Uraneis, caelestibus. Papias: *Cerauneus, est lapis flammeus a calore dictus: invenitur ubi fulmina cadunt.* [Cerauniorum duo genera sunt, inquit Isid. lib. 16. Orig. cap. 13: *Unum quem Germania mittit chrysalini similem, splendet tamen caeruleo, et si sub divo positus fuerit, fulgorem rapit sidereum. Ceraunium alterum Hispania in Lusitanis littoribus gignit, cui color pyropo rubenti, et qualitas ut ignis. Haec adversus vim fulgurum opitulari fertur, si credimus. Dicta autem Ceraunia, quoniam alibi non invenitur, quam in loco fulminis ictui proximo. Graece enim fulmen κεραυνός dicitur.*]

* D. Falconet nos monet longe aliter censere recentiores de eo lapide, qui iis Ceraunias dicitur. Vide Lapid. hist. Anselm. Boet edit. ab Adr. Tollio.

† **CERAUNIUM** ponitur quoties multi versus improbantur, nec per singulos obelantur, κεραυνός enim fulmen dicitur. Isid. lib. 1. Orig. cap. 20. Ceraunium sic pingitur

⌘ ; apud Papiam vero Ψ
MS. Bituric. sic

et apud alios ⚡ vel ✱ vel ⚡

* **CERAUNON**, Clamor nautarum, in Doctr. Alex. de Villa-Dei edit. ann. 1484. Vide supra Celeuma.

† **CERBELLERIA**, Pilcolus ferreus ad tuitionem capitis accommodatus, Italis Cerbelleria. Computum anni 1333. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 273: *Item pro curettis tribus, barbata una et Cerbelleria una unc. ii. taren. xviii.* Vide Cervellerium.

* **CERBOTANA**, CEROBOTANA, Machinae aculatoriae species, Hispan. Cerbatana, Ital. Cerbottana; unde nostrum Sarbatane vel Sarbacane. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bell. cap. 12: *Civitates, rochae sive castella acquiruntur per bombardas et Cerbotanas, per ignem et incendaria projecta a Cerbotanis Istae frangunt bombardas et Cerbotanas, humiditas sive aqua intus bombardas, etc.* Cap. 14: *Cerbotana ambulatoria.* Rursum cap. 46: *Bombarda Cerbotana ad longe pillulas suas expluit, quia virtus unita est fortior dispersa.* Steph. de Infestura Ms. de Bello inter Sixtum IV. PP. et reg. Ferdin. ann. 1482: *Tres bombardae grossae cum infinitis Cerbotanis, et cum aliis artiliariis et instrumentis, de quibus erant onerati innumerabiles carri.*

CERBUS, Species vasis. Vide Lito.

† **CERCA**, Vox Hisp. Gall. Clos, Clauum, septum. Charta ann. 1041. Marce Hisp. col. 1083: *Gaufredus Vitalis et ego exor ejus Chizol donamus Domino Deo et S. Felici Monasterio Guixalensi ... castrum, Cercas et menadas suas.*

1. **CERCARE**, Vallare, in modum circuli circumdare, obsidione cingere, [Hisp. Cercar.] Charta Veremundi Regis aere 1070. ex Tabul. Lucensis Ecclesiae apud Bivarium: *Et Cercavit ipsam Pennam, et presit eam per fortia, et cremavit et desolavit ea.* [Charta D. Garciae Ramirez Regis ex Archivo Monasterii de Leyra: *Factum era 1182. in die quando habebat Rex Cercata Erga, id est, juxta Jos. de Moret in Antiquit. Navar. pag. 44: El año, que se cerco Erga, y que se cogio Erga, seu Ergaria alias Ygnalada.* Chronicon Parmense ad ann. 1295: *Dominus Potestas sonari fecit campanellam de cavalcare, et volens ire ad dictum Monasterium S. Johannis ad Cercandum et vindictam sumendum de praedictis excessibus, convocavit duo millia de populo.*] Vide Circa, Circare.

* 2. **CERCARE**, CERCHARE, Quærere, inquirere, vox Italica, nostris Chercher. Stat. Placent. lib. 6. fol. 74. vº: *Nullus impediatur officium judicis gabellae salis seu nunciorum ejus, sive in Cercando salem prohibitum, sive quovis modo.* Stat. Astens. cap. 5. ubi de Intrat. portar.: *Quod omnes mercatores portantes bonetas seu maletas super equis, vel alio modo, teneantur dictas bonetas sive maletas aperire, et in ipso permitttere Cerchare, ne quid portetur in ipsis ex quo debent solvi pedagiū.* Cherquier, eadem notione, apud Guignevil. in Peregr. hum. gen. Ms.:

Nus ne devés faire passer,
Se son fardel ne veut monstrier;
Les pekeurs devés Cherquier
Et faire leurs fais desquerquier.

Cierquier, pro Chercher, Quærere. Le Roman de Cleomades Ms.:

La fin de cest livre Cierquiés,
Se vous les nous trouver cuidiés
Des dames dont m'oés parler.

Vide infra Encercare.

CERCELLA, Querquedula, Avis aquatica, quam Galli Cercelle vocant, Angli Ceale. Vetus Charta apud Sommerum in Tractatu de Gavelkind pag. 183: *Dabunt etiam nobis annuatim ad Natale Domini unum mathlardum, et unam annatem, et quatuor Cercellas, et ad Pascha unum agnum de present.* Radulfus de Diceto in Ricardo I: *Nisum suum docuit affectare Cercellas propensius.* Occurrit apud Bromptonum et Giraldum Cambrensem in Topogr. Hybern. dist. 2. esp. 31. qui ita ait appellari anates minores. Hinc emendandae Glossae Arabico-Lat.: *Ceriola, auca*, ubi leg. *Cercelle*.

* Vel Gall. Sarcelle: nostris etiam Cercelle, dictum est olim insectum volans, qualis papilio. Vide Circella.

CERCELLUS, Circellus, parvus circulus, nostris Cercean. Anastasius in Valentino II. PP. pag. 165: *Cercelli paria 2. habet gemmas pretiosissimas albas numero 18. etc.*

* **CERCENATUS**, Cincinnatus, crispus, Gall. Frisé vel Crépe, nostris olim Cercelé. Vitae SS. Mss. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 100. vº. col. 2. ubi de S. Marco: *La forme de saint Marc fu tele, lonc nés, sourciz vaultis, biaux par iex, les cheveux Cercelés, longe barbe, de tres bele composition*

de cors, de moien eaige. Vide infra Circillatus.

* **CERCHA**, Inspectio, quae circumeundo fit, simul et Censur, qui pro excubiis seu custodia castri solvitur. Chartul. eccl. Carnot. ann. circ. 300: *Debent etiam omnes isti (matricularii) qualibet nocte post ignitiegium Cercham facere circa chorum et etiam per totam ecclesiam cum luminari in manu cujuslibet.* Charta Phil. Pulcr. ann. 1314. ex Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 28: *Item panem unius denarii, quem quilibet dictorum hospitum debet in die Nativitatis Domini; et quatuor ova in die Paschae, et obolum de Cercha.* Haud scio an huc pertineat vox Charches, in vet. Reg. capit. Aurel. ubi annotatur a quolibet canonico 20. lib. solvi debere pro iure capparum, et 10. pro eo, quod Charches ibi appellatur. Cercles de nuit, f. pro Cerches appellatur serviens excubiarum, vulgo Sergent du guet, in Chartul. sign. Caesar Corb. fol. 42. vº: *Donnons à Francois de Bonourt l'office de sergent de nuit de laditte ville de Corbie, que anciennement l'on souloit nommer Cercles de nuit Mandons au prévost de laditte ville que dudit office de sergent de Cercles de nuit, il sache, souffre et laisse joir et exercer ledit de Bonourt.* Cerche, Circuitio, concursatio, vulgo Tournée, in Lit. remiss. ann. 1378. ex Reg. 113. ch. 152: *Lesdits bons preudhommes firent leur Cerche par la ville, comme il estoit acoustumé pour ledit guet.* Aliae ann. 1407. in Reg. 161. ch. 281: *Iceulx messieurs pour plustot avoir fait leur Cerche, se feussent divisez en deux parties.* Unde Cerchier, pro Percurrere, circumire. Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 6: *Monderis avoit Cerchiés toutes les citez d'Auvergne, et avoit assamblé grant multitude de gent à pié et des vilains du pais.* Villehard. paragr. 71: *Les forriers Cerchierent la contrée, etc.* Chercher, eadem acceptione, apud Froissart. vol. 4. cap. 1. Vide Circa 3.

* Hinc Chierchain appellari videtur Inquisitio juridica, Gall. Enquête, in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 77: *Pendant lesdit appeantz ou Chierchaines, ledit Gillot comme couchans et levans ... es mettes et termes de laditte baillie (d'Arras).*

* **CERCHARE**. Vide supra Cercare 2.

CERCHEIA, CERCHIA. Vide Circa 3.

* **CERCHEMANARE**, CERCHEMINARE, Limites ex jure vel ex officio figere, quod agros inspicendo et circumeundo fit. Cherquemener, in Charta Roberti abb. Marchien. ann. 1312. ex Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 106: *Les terres ahanaules..... ferons bonner, mesurer et Cherquemener bien et loialement.* Unde Cerchemanatio, Ipsa limitum fixio, Cerquemannaige, in vet. Consuet. Hamon. cap. 30: *Que les cerquemaneurs pour chascun racointement de Cerquemannaige qu'ilz feront ausdiz eschevins de Mons, etc.* Charta ann. 1238. in Chartul. Thenol. fol. 24. rº: *Ita quod quicquid nos ordinaremus de facienda divisione et Cerchemanatione dictarum terrarum et territoriorum Et illi homines..... legitime et fideliter Cerchemanarent et dividerent terras, territoria et dominia utriusque ecclesiae.* Alia ann. 1280. ex Chartul. S. Vincent. Laudun.: *Item habebunt praedicti religiosi justi-*

tiam limitandi, Cerchemunandi et esbundandi in tressundo suo. Cerkemnerie et Cherkemnerie, in Lit. ann. 1291. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 293. et 294. Vide infra Circamanaria.

* **CERCHERIA**, Custodia. Charta Simon. comit. Montisfort. ann. 1202. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 524 : *Servientes mei Rupisfortis nullam debent Cercheriam in nemoribus S. Benedicti de Sunecampo. Vide Circa 3.*

* **CERCHIA**, ut *Circada*, Census, qui solvitur episcopo aut archidiacono ab ecclesiis pro visitatione. Tabular. Fossat. fol. 9 : *Nos tenemur solvere pro ipso (presbytero) synodum bis in anno, et Cerchiam de triennio in triennium semel. Vide alia notione in Circa 3.*

* **CERCHIUM**, Circulus, Ital. *Cerchio*, nostris *Cercle* et *Cerceau*, olim etiam *Cerche* et *Cherchel*. Stat. Genuens. lib. 4. cap. 42. pag. 106. vº : *Prohibeant ipsi potestates ne aliqua persona sibi subdita vendat alicui foritaneo aliquod lignamen, ut vegetem, barilia, Cerchia, salices, etc. Consuet. Aurel. apud Thaumass. pag. 473 : La Charreté de peelles, de minos, de Cerches, d'aceuelles, de auges, de godez, doit un denier. Chartul. sign. Daniel Corb. ad ann. 1426. fol. 52. vº : Ung millier de Cherchaulx pour le provision de l'église, est assavoir deux cens de renforchiés, deux cens à coques, et le remain keures. Cherchel vero, Ligonis est species vulgo *Houe*, in Lit. remiss. ann. 1448. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 624 : *Le suppliant, qui tenoit ung Cherchel à ouvrir es vignes, etc.**

† **CERCIMITA**. Vita S. Francisci de Paula tom. 1. SS. April. pag. 129 : *Accipiat parum illius herbæ quæ est ante Monasterium, quod edificabat, quæ vocatur Cercimita, et imponatis capiti succum et postea frondes coctas, et Dominus Deus concedet ei gratiam pristinae sanitatis.*

† **CERCIS**, Gr. *κερκίς*, Os alterum eubiti superioris. Tiburtius Navarreus in Miraculis S. Francisci Solani, tom. 5. SS. Julii pag. 898 : *Cujus salute Medicis desperata, oculis visu privatis, Cercidibus brachiorum apertis.*

† **CERCIS LIGNEA**, *Aratri radius*, qui in jugi foramen immittitur, in Vocabulario Sussannæi. Idem quoque est *κερκίς* apud Græcos.

* **CERCITORIUM**, Pannus, quo altarium circuitus ornabatur; unde nomen : a pannis, quibus tempore Quadragesimæ tegebantur ac velabantur altaria, distinguendus, ut colligitur ex Charta ann. 1019. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 768 : *Indumenta vero ejusdem altaris Cercitorium et duo coopertoria serica Constantinopolitana, et alium Cercitorium et coopertorium de zendato. Quadragesimali vero indumenta ipsorum altaria (altarium) linea opere plumario adornata tria. Pluries ibi; semel autem et iterum col. 771. Circitorium. Vide in hac voce.*

CERCIVS. Vide *Circius*.

CERCLAGIUM. Vide *Circulagium*.

* **CERCLAGIUM**. V. infra *Circulagium*.

* **CERCLARIUS**, Circulorum opifex, Gall. *Cerclier*. Charta Guil. episc. ann.

† **CERDONIA** Ars, in Actis SS. Junii

1222. in Reg. B. Cam. Comput. Paris. fol. 150. rº : *Dominus rex vult et concedit ut nos Paris. episcopus et successores nostri Paris. episcopi habeant apud Parisius unum draparium, unum carpentarium, unum Cerclarium, etc. Vide infra Circularius. Cerclouere, f. pro Sarcloir, sarculum, in Lit. remiss. ann. 1446. ex Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 162 : *Le suppliant se baissa pour prendre à terre ung marrochon ou Cerclouere qu'il trouva d'aventure.**

tom. 1. pag. 801. de S. Bertrando, eadem est quæ sutoria a *Cerdo*, sutor aut quivis artifex sordidus qui illiberalem exerceat artem lueri gratia. Vocem *Cerdo* Martiali et aliis notam deducit Martinius a Græco *κερδης*, lucrum. [* *Cerdo*, Coriarius, Gallic *Tanneur*. Vide Guerard. in proleg. Chartul. S. Petri Carnot. pag. 60. et chart. ann. 1247. apud Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 598.]

† **CERDONICUM** Opus, Eadem notione. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1282 : *Erat in civitate Parmensi quidam pauper homo, operans de opere Cerdonico; faciebat enim sutulares.*

* **CERDONISSA**, Cerdonis uxor, in Mirac. S. Hyacinthi tom. 3. Aug. pag. 365. col. 2. Vide *Cerdonia* ars.

† **CEREA**, Cerasum. Bern. Ordo Cluniac. part. 1. cap. 17 : *Pro signo Cerearum, hoc adde ut digitum subtus oculos ponas. Lege Cerasearum ex Udalrici loco, qui exhibitur in voce Signum.*

CEREAGIUS. Vide *Ceragius*.

* **CEREALE**, *Papaver dictum*, quod longum hoc cibo jejuniū quasi cerere contineatur. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

1. **CEREALIS**, Pistor. Gloss. Saxon. Ælfrici : *Cerealis, pistor, gristræ*. [Papias MS. Bitur. : *Cerealius, Pistor a Cere, id est, frumento quod aptant. Hinc emendandum Glossar. San-German. num. 501. ubi *Cereasius, Pistor*.] Fuere olim ædiles, quos *Cereales* appellabant, quod frumento præessent, *Cereale gramen*, fruges dixit Gualterus l. 1. Alexandreid. pag. 10.*

CEREALIS POTUS, *Cercvisia*, in Passione Bereharii. Locum vide in *Duciculus*. *Cereale poculum*, eadem notione, apud Saxonem Grammaticum in Præfat. ad Histor. Danicam. Vide *Ceria*.

† **CEREALIS**, Isidoro in Glossis, *Qui ad sacra stat*, nempe Cereis, Sacerdos Cereis, ut post Martinium adnotat Grævius. Hic addit ex Glossis : *Δημητριαζός, Cerealis*, qui sic dicitur, inquit, ut *Quirinalis, Martialis, Augustalis*.

† 2. **CEREALIS**, Cursor, nuntius. Hieron. lib. 3. contra Rufinum cap. 1 : *Idcircone Cereales et Anabasi tui per diversas provincias cucurrerunt? Vide Celer.*

* 3. **CEREALIS**, Servus, qui census capitis sui in *cera* præstabat. Charta Henr. IV. imperat. ann. 1065. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 409. col. 2 : *Nulli advocato vel hunnoni subiaceant; sed tantum abbati, sicut censuales vel Cereales. Alia ann. 1112. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 531 : *Præbendarii autem qui fratribus infra claustrum serviunt, ... sive dagescalci aut censuales, qui Cereales dicuntur, sive piscatores aut pistores, etc. Vide in Cerarius.**

* **CEREALIVM**. Vide infra *Crealium*.

† **CEREALIVS**, Pistor. Vide *Cerealis* 1.

† **CEREAPTUM**. Vide *Ceraptum*.

CEREARI. Vide *Cerarii* in *Cerarius*.

† **CEREARMA**, *Instrumenta pistoria* Vet. Glossar. San-German. MS. Num. 501. Vide *Cerealis* et *Ceragius*.

* Pro *Cerealia*, vel *Ceralia*. Vide supra in hac voce.

† **CEREASIUS**. Vide *Cerealis* 1.

* **CEREBRARE** CANEM, Proverbii genus, in Epist. synodi episc. Gothiæ et Spaniæ ann. 902. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 42 : *Quoniam Deus, quæ sit (per examen judicii) diligit facere judicium de rapina hominis pauperis, quasi quæ Cerebraret canem, in conspectu hominis de monstraret veritatem sanctæ Mariæ, comprobaret ac convinceret perjurum Theodricum cum testibus suis.*

† **CEREBRERIUM**, Species cassidis, quæ tegitur capitis pars superior. Chronicor. Francisci Pipini lib. 2. cap. 50 : *Quam comperisset se moriturum excogitavit novam capitis armaturam, quæ vulgo Cerebrerium sive Cerobotarium appellatur, qua jugiter caput munitum habebat. Vide Cervellerium.*

CEREBRUM CAMERÆ, [Rotundum Temppli fastigium.] Vide *Tholus*.

CERECENSUALES, Qui ceræ certum pondus quotannis Ecclesiis pensitare et censu tenentur : qui in aliis *Cerarii* dicuntur, ut in hac voce docemus. Charta Engilberti Archiep. Coloniensis ann. 1225. apud Ægid. Gelenium pag. 115 : *Se jure Cerecensuali Ecclesiæ Campensi contradidit.*

CEREFOLIUM, Genus apii, quod vulgo ita appellat, inquit Constantinus Africanus lib. de Gradibus. Græcis *χαίρεφυλλον*, *Charephyllon*, Columellæ, nostris *Cerfeu*, Ital. *Cerfoglio*. Gloss. Gr. Lat. *Cerepulium* *γερφυδιον*. Legendum *Cerefulium*. *Γερφυδιον* meminit Dioscorides.

* **CERELA**, f. Idem quod supra *Cerole* areula, pyxis. Chron. Bergom. ad ann. 1406. apud Murator. tom. 16. Script. Ita col. 974 : *Et dicebatur quod in ipso castro erant circa somæ cl. bladi, una magna quantitas carniū salsorum, balistæ xiv. quid bancha, quid a Cerela cum furnimentis, certa quantitas vini.*

* **CEREMONIA**, Victima, hostia, quæ cum apparatu immolatur. Acta S. Felici tom. 1. Aug. pag. 27. col. 1 : *Hoc etiam edicto eum commonuit, persuadendum, si Diis Ceremonias immolaret, immens honoribus sublimatas appareret universæ Cerimonia, Offrende, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.*

* **CERIMONIA**, Festum solenne. Glossa Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. : *Cerimonia festes de candelas. Stat. crimin. Saonæ ca. 27. pag. 56 : Quia interdum tempore rogationum et etiam confratricarum, quæ fiunt annuatim festivitatis solemnibus in civitate Saonæ et districtu, committuntur verbera et interdum verbera, ex quibus persæ scandala oriuntur, possit magistratus Saonæ auctoritate propria dare modum, formam et regulam hujusmodi Cerimoniis.*

* **CEREMONIALIA**, Ceremoniæ, ritus Hist. desponsat. Frid. III. imper. et Eleon. Lusit. tom. 1. Hist. geneal. dom. reg. Portugal. pag. 614 : *Et Ceremonia*

in offerendo ad summum altare ornatissime cum oblationibus veniendo reges et principes juxta ordinem, etc.

CEREMONIALIS SCIENTIA, apud Amianum l. 29 pag. 415. pro magia, vel magico apparatu.

CEREMONIARI. Acta S. Cypriani Martyris : *Maximus Proconsul dixit : Jusserunt et sacratissimi Imperatores Ceremoniari.* Id est, diis sacra offerre. Occurrit etiam in Vita S. Pontii cap. 18.

† **CEREOFALUM.** Vide *Cereophalum*.

CEREOLUS, *Cercus.* Pirminius in Excerptis de sacris Scripturis : *Incensunt, Cereolos, et oleum in Luminaribus Ecclesiae, juxta quod praevalentis, ibidem date.* Vide Gloss. med. Graecit in Κηρολάριον. [Infra habetur *Ceriolus* ex eodem Pirminio.]

* **CERENARIUS.** Charta ann. circ. 951. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacrae col. 722. edit. ann. 1717 : *Turribus, defensionibus, mansionibus, fabriciis novis et vetustis, scriptis Cerenariis, transitoriis, etc.* [* Leg. *Arenariis*, ut in *Arenarium*, 2.] Vide mox

* **CERENUM,** *Heres,* in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. [* Pap. in cod. reg. 1609. *Cherenum.* Joan. de Janua *Cirenus*.]

CEREOPHALUM. Acta Proconsularia sub Munatio Felice, apud Baron. ann. 103. n. 12 : *Cucumellum argenteum, lucernae argenteae 8. Cereofala 2. candelae breves eeneae cum lucernis suis 7.* Ubi *Cereofala* videntur esse ea candelabra, cereis instructa, quae posterior aetas *fara*, et *phara* vocavit : quod instar Phari lumine aedem perfunderent. Porro quos *pharos* dicunt athenienses, nostri *Falots* appellantur, laternas eumpe castrenses, quarum inventionem Iulianus Imp. attribuit Cinnamus. Nam et *pharis* hocce nostrum vocabulum deducendum puto. Erit igitur *Cereophalum*, unctio de cere.

CEREOSTATA, *CEROSTATA,* *CEROSTATATA,* Candelabra quae per se stant, vel in quibus cerei stant aut manibus deferuntur : cereis, non a *κέρας*, cornu dicta, uti vult Papias. Vita S. Desiderii Episc. Cadurcen- sis cap. 9 : *Adstant et Statarii cereorum corporibus aptati.* Vide *Stantareum*. Proinde ejusmodi candelabris intelligendum ar- bitror Bibliothecarium in libello de Mu- nificencia Constantini M. apud Baron. ann. 14. n. 64 : *Fecit autem candelabra ex au- chalco in pedibus decem, numero quatuor argenteo conclusa, cum sigillis argenteis, etc.*

CEROSTATA. Papias : *Cerostata, candelabra, vasa Ecclesiae, a cornibus dicta Graece.* Anastasius in S. Hormisda PP. pag. 34 : *tribulit B. Petro Apost. Cerostata argentea 10 pens. libr. 70.* In Vigilio pag. 40 : *Cerostatas argenteas deauratas majores duas stant usque hodie ante corpus B. Petri post.* In Honorio pag. 46 : *Fecit et Cerostatas majores ex argento paria duo.* In zone III : *Necnon et Cerostatas ex argento undissimo stantes juxta ipsum lectorium.* Vide Anecd. Martenii tom. 3. col. 1671. et usdem antiquos Ecclesiae ritus tom. 1. pag. 142.] *Canthara Cerostata*, apud eum- dem Anastasium in S. Silvestro, ubi per- ram *Cerostrata*; ut et infra, *Canthara Cerostrata in gremio Basilicae argentea, etc.* *Canthara* scilicet in quibus ardent cerei.

Canthara sunt *Cerostrata* apud Vitruvium κερό-

στρωτα, *ceris inducta*, de qua voce Salma- sius ad Solinum pag. 231.

CEREOSTATA. Gregor. Mag. in Sacrament. : *Pontifex lotis manibus procedit cum 7. Ce- reostatis ad Missam.* Totidem habuisse Ec- clesiam Romanam testatur Diurnus Roma- nus cap. 7. tit. 8. quot scilicet erant regio- nes. Alibi : *Et illa duo Cereostata quae antea fuerant inluminata, semper ante ipsum pro- cedunt.* Gislebertus lib. 1. Vitae S. Romani Abbat. cap. 7 : *Sicque inde levatum et cum Staurophona ac Cereostata, cumque divino- rum melodia hymnorum... deportatum est.* Leo Ost. lib. 1. Ch. Cas. cap. 34 : *Sum- mentes cruces aureas ad procedendum et thu- ribula, atque Cerostata, textusque Evange- liorum.* Vide Ord. Rom. et Honor. Augu- stod. lib. 1. cap. 8.

CEROSTATARIUM. Gloss. S. Bened. cap. de vasis argent. : *Cerostatarium, κεροφόρον.*

CEROSTATARI, Acolythi, qui *Cerostata*, seu candelabra in Ecclesiasticis Processio- nibus, aut ceremoniis deferunt; qui aliis *Ceroferarii.* Petrus Diacon. lib. 4. Chronic. Casin. cap. 37 : *Bajulos, Cereostatarios, Stauroferos, Aquiliferos, etc.*

† **CEREPULIUM.** Vide *Cerefolium*,

† **CERERE,** *Gaudere.* Glossar. Sanger- man. MS. [* Papias : *Chereo, gaudeo, graece. Χαίρω.*]

† **CEREREUS,** Cerarius, ut puto, Gall. *Cirier*, Qui vendit ceram vel cerros. Charta Archembaldi Borbonii pro Habitantibus Villam-francam apud Thomasserium in Biturig. pag. 226 : *De unoquoque Mercerio semel in anno quatuor denarios... Cererei extranei vel privati quatuor denarios.*

* **CERERIA,** Cerasum, Occit. *Ceriero*, Gall. *Cerise.* Leudae minutae Carcass. Mss : *Item de saumata Cereriarum, unum obo um.* Comput. ann. 1399. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 150. col. 1. : *Item pro Cereris, xj. grossos.* Ubi non semel occurrit. Vide *Ceresum*.

† **CEREROSUS,** *δυναστευόμενος, Cerri- tus, insanus,* in Supplemento Antiquarii. Lege *Cerebrosus*.

* **CERES TRITICEA,** Panis. Vita metrica S. Nic. Tolent. t. 3. Sept. p. 731. col. 1. : *Fœmina, quae vestris laribus vicina, calenti Triticeam furno Cererem tractura, canistrum Fert humero, etc.*

CERESARIUS, Cerasus, *Cerisier*, in Ca- pitulare de Villis cap. 70.

* Charta ann. 1295. in Chartul. Ponti- niac. pag. 158 : *De uno arpento vineae sitae ad Ceresarium, quae fuit Gaufridi majoris de Germigniaco.* Vide supra *Cerasaria*.

† **CERESUM,** Cerasum, Gall. *Cerise*, apud Rolandinum Patavinum de Factis in Marchia Tarvisina lib. 8. cap. 6.

* **CERETANUS,** Italus, Circulator, sive circumforaneus pharmacopola, Gall. *Charlatan*, ut notant docti Editores ad Acta S. Bernard. Feltr. tom. 7. Sept. pag. 905. col. 2 : *Spoletum rediit, illinc Ceretanos, pessimum et fraudulentum hominum genus, expulit.* Vide infra *Cerretani*.

CEREVISIA, *CERVISIA,* *CERVISA.* Glossae MSS. ad Alexandrum Iatrosophistam lib. 1. Passion. : *Cibiriaticum, Cervisia.* Vox Gal- lica vetus, qua Galli nostri potum qui ex hordeo conficitur, nuncupabant, ut auctor est Plinius lib. 22. cap. 25. Nos etiamnum

Cervoise dicimus. Jonas in Vita S. Colum- bani cap. 16 : *Cum refectionis appropin- quaret hora, et minister refectorii vellet pro- mere Cervisiam, quae ex frumenti vel hordei succis decoquitur, quaque praeter ceteris in orbe terrarum gentibus, praeter Scoticas et Dar- danas, quae Oceanum incolant, utuntur, nempe Gallia, Britannia, Iibernia, Germa- nia, ceteraeque quae ab eorum moribus non discrepant, vas quod Typrum nuncupant, in cellarium deportavit, etc.*

Antequam autem potus ille fiat, redigi- tur prius in maltam hordeum. Est vero malta, quam Dani, Belgae. Theutonesque *Mout*, et *Moltz* dicunt, vix aliud quam Actii Amydeni βύνη, quam exponit hordeum aqua madefactum, ac maceratum, ex quo germen erumpit, quod deinde cum eodem germine, sive enatis filulis, torretur. Tostum, pleneque preparatum molendino frangitur, inque farinam aptatur. Ac mox aqueo hu- mori inditum una cum lupulo salictorio igne excoquitur, fitque liquor potui gratis- sinus, quem Belgae et Franei vulgo *Biere*, Dani *Oel*, Angli *Ael* appellant. Haec ex Pontano in Chorogr. Danicae. Will. Brito lib. 2. Philipp. de Flandrensibus :

Raris sylvae locis facit umbram, vinea nusquam :
Indigenis potus, Thetidi miscetur avena,
Ut vice sit vini multo confecta labore.

Censent plerique, atque in iis Hadrianus Junius [lib. 2. Animadvers. cap. 12. et] in Batavia, et Goldastus in cap. 9. Eckear- di de Casib. S. Galli, et in Theodorum Ere- mitam de Vita S. Galli lib. 1. cap. 1. ce- revisiam a Cerere dictam, quasi *Cerebiam*, quod Ceres, id est, frumentum coctum bibatur. Id hausisse videntur ab Isidoro lib. 20. Orig. cap. 3 : *Cervisia, a Cerere, id est, fruge vocata : est enim potio ex semini- bus frumenti vario modo confecta.* At sen- tentiam hanc improbat Isaacus Pontanus, cum Gallis, barbaris hominibus, ante Ju- lium Caesarem, ne nomen quidem Cereris per somnium usurpatum. Ego vero malim a *Ceria*, quod idem est ac *Celia*, *Cerevisiam* dictam. Nam etsi Hispanorum *Celia*, vel *Ceria*, non idem omnino potus fuerit cum *Cerevisia*; haud tamen absimilis fuit, cum *celia*, uti jam supra annotatum, e tritico, cerevisia ex hordeo madefactis conficiatur, ita ut extremæ in cerevisia syllabæ adjectæ voci fuerint ad discrimen ceriæ ipsius. Et sane a veteribus, seu potius ævi medii Scriptoribus, *Celiæ* vocabulo donatam cer- visiam, observatum in v. *Celia*, ubi et de vocis origine quædam attingimus.

Cerevisiam porro Gallis, Anglis, et po- pulis Septentrionalibus potum familiarem improbat Henricus Abrincensis, qui sub Henrico III. Rege Angl. floruit :

Nescio quid Stygiæ monstrum conforme paludi,
Cervisiam plerique vocant; nil spissius illa,
Dum bibitur; nil elarius est, dum mingitur; uude
Constat quod multas feces in ventre relinquit.

Urinam laxivam, Cerevisiam vocat qui- dam Versificator ap. H. Rehdorff. ann. 1347.

* *Cervoise*, in Reg. 13. sign. *Habacuc* Corb. fol. 27. vº. ad ann. 2510. *Theotuni- cus* potus nuncupatur, in Constitut. Eri- ci Danor. regis ann. 1269. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. Mss. pag. 203 : *Item, nul- lus Theotunicum potum, scilicet Cervisiam, ferat, vendat vel bibat post lapsam proxi-*

nam Pentecosten, etc. At vero *Cerveise*, uti potus præstantior eo, quem *Biere* vocamus, distinguitur, in Lit. remiss. ann. 1464. ex Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 442: *Iceulli Noel dist au suppliant qu'il paieroit ung pot de Cerveise, et ledit suppliant lui respondi que il n'avoit joué que biere.* Et quidem *Cerevisiam* appellarunt quemvis potum: hinc aqua succis mororum permista, *Cerevisia* dicitur, in vita S. Lugidii tom. 1. Aug. pag. 343. col. 2: *Feecerunt sibi Cerevisiam de succis mororum, sicut ludentibus pueris mos est.*

* *CERVASTA*, Eodem intellectu. Charta ann. 1313. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 391. rº. col. 2: *Quicquid habemus..... in parrochiis de Longolio..... in... brasio ad Cervasiam faciendam, etc.*

* *CERVESIA*, Eadem notione, in Charta ann. 1320. ex Bibl. reg.: *Item foragia godalacum seu Cervesiarum, quæ nos episcopus habebamus in villa Tôrnacensi.*

CERVISA. Charta Ottonis Imper. ann. 994. apud Chappeavillum ad Anselm. Leod. cap. 53: *Concessimus, ut in loco Fossis nuncupato... monetam, et materiam Cervise constitueret.* Vide Jonam in S. Columbano cap. 16. Cogitosum in S. Brigida, etc. [* Vita S. Liudgeri l. 2. c. 8.]

CERVESA. Charta Aleman. inter Goldastinas 42: *Hoc est 30. seglas Cervesæ.* Ch. 49: *Hoc est singulis annis de Cervisas seglas 15.* Adde Ch. 59. 61. 67.

CERVISA DEBILIS, in Statuto S. Cantuariensis Archiepiscopi apud Stanfordium in Placitis Coronæ lib. 2. cap. 49. *Petite biere*, quæ tenuis dicitur apud Eigilem in Vita S. Sturmii Abbatis Fuld. cap. 13. ad discrimen *Fortis potionis*, quæ

CEREVISA DUPLEX, appellatur apud Mich. Scotum lib. 1. Mensæ Philos. cap. 9.

CERVISA EX VINO CONFECTA. Constantinus Africanus lib. 5. Commun. locor. Medic. cap. 28: *Omnis Cervisia de quolibet vino facta grossior est quam vina dactylia, et ad digerendum est durissima, sed digerentes multum nutrit.*

CEREVISA MELLITA. Vide *Mellita*, et tom. 5. Vit. SS. Ord. S. Bened. pag. 527.

¶ *CERVISA* sumi videtur pro certa cerevisiæ mensura, puta quantum una vice coqui solet. Diploma Ottonis Imp. pro Institutione Episcopatus Brandenburgici in terra Slavorum apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 397: *In tribus his locis... in unoquoque eorum tres modones, duasque Cervasas, 6. modios tritici, 2. porcellos, etc.*

* *Cerevisiæ dolium* in allatis locis significatur, ut in Tradit. 101. Ebersperg. apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 29: *Mansunt..... dedit.... ob id, ut ipse annuatim pro eo..... accipiat..... Cerevisiam plenam, 5. modios sigalis et 1. modium tritici.*

¶ *CERVISA*, Eadem notione, in Actis SS. Junii tom. 1. pag. 527. de B. Meinwerco: *Unde Episcopus dedit ei ad temporalis vite subsidium... 11. talenta denariorum, 111. Cervasias, 14. pernas, 20. malder avenæ.... Et ab Episcopo cum præfata filia 14. familias in beneficium accepit, et omni anno de Episcopali substantia unam plenam Cerevisiam, 6. maldros, unam pernam.*

* *CERVISIARE*, *Cerevisiam* conficere. Conc. Trevir. ann. 1152. apud Marten. tom. 7.

Ampl. Collect. col. 72: *Advocati vero in potestatibus avenam non accipient, nisi ecclesia plenarie avenam suam ad Cervisiam prius acceperit.*

* *CEREVISOR*, Qui *cerevisiam* conficit, in Vita S. Lugidii tom. 1. Aug. pag. 343. col. 2. *Cerveisier*, in Stat. ann. 1369. tom. 5. Ord. reg. Franc. pag. 222. et in Ch. ann. 1410. ex Chartul. 21. Corb. fol. 261. rº.

* *CERVISIARIA*, Mulier, quæ *cerevisiam* conficit vel vendit. Lib. pitent. abbat. S. Germ. Prat.: *iii. Novas Maii. Anniversarium Narousselle de xxx. sol. Paris. xx. sol. super domo Katherine Cerevisarie sita in Hycondale. Cerveise præterea appellarunt nostri Locum, ubi cerevisia conficitur et venditur.* Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 4: *Iceulx trois compaignons de fait apensé saillirent hors d'une Cerveise où il s'estoient embuschiez.* Aliæ ann. 1409. in Reg. 163. ch. 435: *Iceulli Willemet entra en une Serveise, que tenoit Jehan Mamet, en laquelle Jehan le Maire entra.*

¶ *CEREVISIARIUS CACABUS*, in quo coquitur *Cerevisia*, in Charta juramenti Ordinum Regni Daciæ apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 325.

¶ *CERVICIALES DENarii*. V. *Malpenning*.

CEREUS PASCHALIS, Qui in Sabbato sancti Paschatis a Diacono benedicatur, et novo igne accenditur, cujus auctorem Zozimum PP. facit Liber Pontificalis, in Zozimo PP.: *Per parochias concessit licentiam benedicendi Cereum Paschalem.* Ita etiam Amalarius lib. 1. de Eccl. Offic. cap. 18. Rupertus lib. 6. Divin. Offic. cap. 28. 29. Durandus lib. 6. Ration. cap. 80. Sigebert. ann. 407. et alii. At Baronius ann. 418. n. 70. observat illius usum longe antiquiorem, cum Hymnum de eo scripserit Prudentius qui inter ejus opera legitur. Proinde existimat Zozimum statuisse, ut *Cereus Paschalis*, qui in majoribus Basilicis tantum accendi soleret, æque singulis parochiis concederetur. Alii vero contendunt Hymnum hunc qui ad incensum *lucernæ* inscribitur, non esse de *Cereo Paschali*, sed Hymnum vespertinum de lumine quod olim vespere quotidie in Ecclesia solenni quodam ritu accendebatur, a quo *Lucernarius* dictus. Certe ritum hunc *Cerei Paschalis* antiquissimum esse docet Ennodius, qui obiit ann. 521. apud quem exstant duæ Benedictiones *Cerei Paschalis*, Opusc. 9. et 10. et Epistola ad Præsidium Diaconum 29. tom. 9. Operum S. Hieronymi. Habetur præterea Drepanii vetustissimi Scriptoris carmen de *Cereo Paschali*. Vide Gregor. M. lib. 9. Epist. 29. Alcuium lib. de Offic. divin. cap. de Sabbato sancto Paschæ, Honorium lib. 3. cap. 101. 102. Aimoinum de Miraculis S. Bened. 31. Chron. Casin. lib. 3. cap. 31. Concilium Bituricense ann. 1031. cap. 13. Missale Gothicum pag. 325. Gallicanum pag. 467. Usus antiquos Ordinis Cisterciensis cap. 23. Gavantum, Menardum ad libr. Sacramentor. Gregorii M. Simondum ad Ennod. Henricum Valesium lib. 4. de Vita Constantini cap. 22. etc.

* Ex oblationibus fidelium conficiebatur *Cereus paschalis*, ut colligitur ex Charta ann. 1332. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch.

175: *Item quod dieti tres proceres..... plenam habeant potestatem eligendi..... homines, qui quærant officinis ecclesiæ parochialis, utpote candelæ B. Mariæ, operi,.... Cereo Paschali, cereo S. Macarii, et cæteris ipsius ecclesiæ officinis.* Vide *Agnus* et *Cruz*.

CERA PASCHALIS ad faciendum *cereum* de *Paseha*, in Monastico Anglic. tom. 2. pag. 40. Tabularium Celsiniacense, de Girardo Constante: *Medietatem de unaquaque carta unam medallam Claromontensem debent de Cera Paschali.* Occurrit rursum alio loco.

Cereo Paschali affigi solet titulus, seu *Tabella*, quam *Paschalem* vocant, in qua *Præcentor* inscribit quotus annus sit *dominiæ Incarnationis*, *quota Indictio*, *Concurrentis* et *Epactæ*, ut est apud Udalicum in Consuetud. Cluniac. lib. 1. cap. 14. *Præterea circulus Lunæ, terminus Paschæ, litera Dominicalis, dies Dominicus Paschæ, Luna ipsius diei, et aureus numerus, Pontificante N. Papa, et quot anni sunt Pontificatus ejus, regnante illustrissimo Regi Francorum, et quot anni sunt regni ejus, et a nativitate ejusdem, ut est in veteribus Consuetud. Floriacensis Cœnobii cap. 1. Ejusmodi tabellarum Paschalium, quas *Indiculos* vocat, meminit Beda de Temporum ratione cap. 47. Induntur præterea anni Pontificatus Episcopi diocesanii, et aliquot alii annorum characterismi, qui Ecclesiarum proprias festivitates, solennitates, dedicationes et ejusmodi spectant, uti ex tabula sequent patebit, quam ex Regesto Cam. Comp. Paris. sign. *Qui es in cælis*, fol. 208. erui mus:*

Titulus Cerei Paschalis Capellæ Regi Paris. scriptus in Pascha anno Domini MCCCXXVII.

Annus ab origine mundi 6526.

Annus ab Incarnat. Domini 1327.

Annus a Passione Domini 1294.

Annus Indictionis 10.

Annus Bissex. 3.

Annus susceptionis sanctæ Coronæ 88.

Annus susceptionis sanctæ Crucis Sanguinis Domini, Catenæ cum magna parte sepulcri et vestimentorum infantie, et quodam tabula quam tetigit facies Christi et quodam frusto ligni sanctæ Crucis, sanguine qui fluxit de Imagine Christi percussa, et cum lacte B. Mariæ Virginis, superioris parte capitis B. Joannis Baptiste cum capitibus S. Clementis, S. Blasii, et Simeonis, 87.

Annus susceptionis sacrosancti ferri lanceæ cum veste purpurea et arundine spongia Domini, et cum linteo quo fuit percinctus in Cæna, et cum Peplo B. Virginis et Virga Moysi, 79.

Annus dedicationis Capellæ 87.

Annus transitus S. Ludovici 57.

Annus canonizationis ejusdem 29.

Annus translationis capitis ejusdem 2.

Annus ætatis Caroli Regis presentis 3.

Annus regni ejusdem 6.

Annus Episcopatus Hugonis Paris. Episcopi 2.

Vide Joannem Hocsemium in Gestis Pontificum Leodiensium cap. 1. sub finem.

* Usus *cereo* nummos affigendi, oblationis gratia, mentio fit in Obituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 163. rº.

In missa debet fieri oblatio duorum panum, duarum pinctarum vini, et unius peciæ argenti seu monetæ fixæ in uno Cereo per aliquem de genere instituentis tunc presentem. Vide supra Candelam nummata.

* **CEREUS BENEDICTUS**, Idem qui *Paschalis*, ob solemnem nimirum illius benedictionem sic dictus. Charta Roberti Carnot. episc. in Chartul. Guill. abbat. S. Germ. Prat. fol. 94. vº : *Per medium similiter benedictum partientur* (monachi et presbyter) *Cereum*.

* **CEREI COLUMPNA**, Candelabrum, in quo Cereus Paschalis ponitur. Ordinar. MS. Rotomag. in die Paraseeves : *Ad refectio- nem panis et aquæ pergant. Post prandium erigatur columpna Cerei*.

* Alter fuisse videtur minoris formæ *Cereus paschalis*, qui in processionibus deferebatur, ex quo præparabantur cruce præstigiis maleficiisque areendis, ut putabant, idoneæ. Charta ann. 1398. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 130. col. 1 : *Dictus parvus Cereus per totam hebdomadam in Vesperis, et ardens portatur in processionibus, quæ fiunt in Vesperis per totam hebdomadam Paschæ et non plus, et de cera ipsius parvatur omnibus de ecclesia modicum die Ascensionis Domini in missa, ad faciendum cruce, quæ poni consueverunt in liminaribus ostiis eorum*.

* **CEREUS CAPSALIS**, Qui ante capsas seu Reliquiarum thecas solet accendi. Cerem. vet. eccl. Carnot. : *In Sabbato quatuor tantum Cerei capsales accenduntur ad officium usque ad reditum a fontibus*. Chartul. ejusd. eccl. : *Debet* (matricularius) *ponere super altare et accendere tresdecim Cereos capsales et unum in pelvibus argenteis*.

* **CEREUS COMITIS**, Præstatio, quæ eo- niti fiebat in cera. Reg. episc. Nivern. ann. 1287 : *Item dominus episcopus debet habere etiam partem de Cereo comitis, qui dicitur ponderari sexaginta libra ceræ*. Vide *Ceragium*, *Cerale* et *mox*.

* **CEREUS** inter census, qui quotannis episcopo Parisiensi reddi debent, recensetur in Ch. Guill. episc. Paris. ex Reg. B. Cam. Comput. fol. 150. vº : *Dominus rex et heredes sui tenentur facere reddi nobis episcopo et successoribus nostris lx. solidos annuatim pro Cereo, qui de eodem cereo detur et xlv. solidos pro Cereis Corboli et Montisletherici*.

* **CEREUS TANTIS**, Qui antetabernaculum, *Tenda*, dictum, ubi Corpus Christi asseratur, accenditur. Charta ann. 1398. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 129. col. 1 : *Thesaurarii tenebuntur..... facere ardere octe dieque continue singulis diebus tres Cereos, tantes vulgariter nuncupatos, in tribus acilibus pendentibus et suspensis ante Cor- pus Christi*. Vide *Tant* et *Tenda*.

* **CEREUS VIRTUTUM**, Votivus, qui pro miraculo impetrando vel impetrato offer- tur. Charta ann. 1524. ex Bibl. S. Germ. Prat. : *Sevestre Sohier administrateur des Cierges de vertus, ardans continuellement en eglise cathédrale de saint Briec*. Vide *Vir- tis* 2.

* **CERGI**. Inquisit. de foresta Aquil. in reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 8. 1º. col. 2 : *Habet etiam dom. Montisfor- sis unam Cergi peditem et suum servientem*.

Sic; at eum nonnihil spatii extet post vo- cem *Cergi*, quo ibi aliquid desse signifi- cari videtur, legendum suspicor *Cergiam*. Vide infra *Cergia* 2.

* 1. **CERGIA**, pro *Sergia*, ut videtur, Panni species. Vide *Sargineum*. Costumæ eccl. parroch. de Thoisiaeco *Ædunes*. diœc. ann. 1383. ex Cod. reg. 5529. B. : *Debet* (archipresbyter) *habere unum lectum..... munitum culcitra, pulvinali, cohoptorio, Cergia, auriculari, quatuor linteaminibus et capitegio*.

* 2. **CERGIA**, Custodia; servientes ni- mirum, qui forestæ invigilant ne quid damni in ea committatur. Charta Simon. comit. Montisf. ann. 1202. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 524 : *Foresfaeta quæ gruerius meus de Yvelina et Cergia mea de Yvelina in nemoribus S. Benedicti capient, mea erunt*. Vide supra *Cercha* et *Cergi*.

* **CERGIUM**, a Gall. *Cierge*, *Cercus*. Stat. MSS. colleg. Longobard. ann. 1392 : *Item circa Cergia de cera deputata capel- læ, ad nullum alium usum committantur per aliquem de domo*.

† **CERI**, pro *Ceria*, si bene conjecto, Potionis genus Plinio notum. Rymer. tom. 13. pag. 374. col. 1 : *Simul cum omnibus allocationibus, tam le Bouge the courte, quam vini, Ceri, et aliorum requisitorum*. Vide *Celia* et *Cerevisia*.

1. **CERIA**. Capitulare Pipini Regis Italiæ anno 793. cap. 32 : *De pravis illis homini- bus qui brumáticos colunt, et de hominibus suis subitus maida Cerias incedunt, et votos vovent, etc.* Ubi *Cerias* pro *Cereos* ponitur. *Candelas* dixit Concilium Nannetense cap. 20. [Amalthea : *Ceriæ, Fasciæ sepulcrales*.] Vide *Potum* et *Cœmeterium*.

* 2. **CERIA**, Casei species, seu lac certa ratione coagulatum. Bulla Eugenii PP. III. ann. 1152. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 134 : *Dedit.... decimam domini ejusdem comitis (Ebroicensis) lanæ scilicet, caseorum et Ceriarum, quæ ibi fiunt*. Nisi sit pro *Seria*, vasis seu eistæ genus. Vide in hac voce et infra *Saria*.

† **CERIBER**, ἐγκέφαλος, *Cerebrum*, in Supplemento Antiquarii.

† **CERICEUS**, *CERICUS*, pro *Sericus*, passim legitur in Chartis ævi medii.

* **CERICUM**, pro *Cera*, ni fallor, in Lit. ann. 1277. tom. 4. Ordinatio. reg. Franc. pag. 670. art. 4 : *De qualibet libra Cerici, unum denarium Turon*.

* 1. **CERICUS**, *El penelo, o bandirola delli nave che mostra el vento*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Ceruci*.

* 2. **CERICUS**, *Tormente*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

† **CERIFEX**, Qui operatur in cera, in Additionibus ad Vitam S. Antonini tom. 1. SS. Maii. pag. 347. Vide *Cerarius*.

CERIFORUS. Vide *Ceraptum* et *Cerofe- rale*.

CERILARIUM. Gloss. Gr. Lat. : Κηριολά- ριον, *Cerilarium*. Moursius interpretatur of- ficinam cerarii τοῦ κηροπόλου. Sed legendum puto κηρυλάριον, *Cerularium*. Vide *Cerula- rius*.

† **CERILIGION**, Idem ac *Chirogryllus*, quod vide.

CERILLUS. Wolfardus lib. 3. de Mirac.

S. Walburgis n. 10 : *Cerillum, qui lingua Teutonica Rista nominatur*. Germanica versio habet *Reisten flachs*.

* Species telæ, media inter crassiorem et subtiliorem. *Riste-van-vlachs*, manipulus lini, in Kiliano. *Ris*, scapus, Germanice, *flachs*, linum, stappa. Vide *Rista*.

* **CERIMONIA**. Vide supra *Ceremonia*.

† **CERINA**. Vita S. Francisci de Paula tom. 1. SS. April. pag. 185 : *Et sic puer spatii unius horæ cepit Cerinam piseium pondere decem rotulorum, quam paraverunt, et sic pransi sunt*. Henschenius *Nassam* vel corbem piscatoriam interpretatur.

* **CERINTA**, *Vilis herbæ genus*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613 pro *Cerintia*, Ital. *Cerinta*, Gall. *Paquette*.

† **CERIO**, Mensuræ genus. Chartula- rium S. Vandregesili tom. 1. pag. 215 : *Una quatuor minæ valore trium denario- rum minus quam Cerio de foro de Caudebec*.

† **CERIOLO**, pro *Cercella*, ut in hac voce dictum est.

† **CERIOLOUS**, *Parvus cerens*. Mabill. tom. 4. Analeet. pag. 587. ex Pirminii li- bello : *Et ad sanctam Ecclesiam oblationes et Ceriolas et oleum... reddite*. Occurrit iterum in Privilegio Ferdinandi Gonzalez pro Monasterio S. *Æmiliani* tom. 3. Con- cil. Hisp. pag. 177. col. 1. Vide *Cereolus*.

* **CERISEUS**, pro *Sericus*, *sericus*. Charta inter notas Godefr. ad Carol. VIII. pag. 384 : *Carta genitoris sigillo et filis Ce- riseis munita*. Vide *Sericus*.

† **CERISUM**, pro *Cerasum*, Gallice *Ce- rise*. Spicil. Fontanell. MS. pag. 494 : *In vigiliis debet Cerisa, vel pira, vel secundum quod tempus requirit*.

* **CERMEA**, *La aqua*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CERMENTORIUM**, ἀπέρμυζα. Gloss. Lat. Gr. editæ. MS. habet : *Termentorium*, pro quo *Caugius* noster in hac voce censet legendum esse, *Tergimentorium*. *Ἀπέρμυζα* est id quod ex abstersione colligitur.

* **CERMINICULUM**. Vita S. Sabini tom. 2. Febr. pag. 326. col. 1 : *Qua causa mem- brorum meorum tamba incognita relinquetur diurno tempore, et absque adminiculo pasto- rum hæc ecclesia inculta retinebitur*. Ubi MS. Beat. pro *adminiculo*, habet *Cerminic- ulo*; non male ut opinor : nam *Cenoma- sibus Cermeau*, instrumentum est rusticum, quo herbæ rescinduntur. Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 195. Chartoph. reg. eh. 1172 : *Une sarpe longue, appelée au pais (du Maine) ung fermeau a couper espines*. Ibid. *Cermeau* ter legitur. Vide infra *Serra* 4.

† **CERNARE**, *Properare*. Vet. Gloss. MS. Sangerm.

* *Perperam pro Cernuare, præcipitare*. Vide *Cernuare*.

† **CERNEA**, Idem quod *mox Cerneda*. Jacobi Aurie Annal. Genuens. lib. 10. ad ann. 1282 : *Insuper facta fuit Cernea de Galeis cxx. quæ divisæ fuerant per Sapientes Januenses in civitate Januæ*. [* Vide Mura- tor. Antiq. Ital. vol. 2. col. 1182. E. voce *Cerna*.]

* Vel potius quod *Italica Cerna*, *Selectio*, *secretio*. Hinc *Descerner*, pro *Secernere*, in Lit. remiss. ann. 1369. ex Reg. 10. Chartoph. reg. eh. 307 : *Ilz Descernerent et*

desjoindrent audit Ernoul son poing senestre et le nez.

* *Cerne* vero nostris idem sonat, quod Circulus, orbis, circuitus, vulgo *Cercle*, *rond*, *eneinte*. Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 15 : *En ee tens fist li rois Chilperic establir à Paris et à Soisons une maniere de geus, qui sont apelés Cirques; si vaut autant coume Cernes qui est fait a la roonde, en une place large, dedens lequelli cheval courent sans issir hors des bonnes qui y sont mises.* Froissart. vol. 1. cap. 194 : *La s'arrestèrent les Navarrois pour rafreschir eux et leurs chevaux : et se combattre les convenoit, ils estoient au Cerne.* Arest. ann. 1332. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 741 : *En faisant le Cerne et les Cernes tielz coume cy dessous sont devisés, et fut monstre en la ville et hors la ville par especial par dedens les Cernes cy dessous nommez, etc.* Guil. Guiart. ad ann. 2241 :

Sont ensemble a mereivens,
En une flote comme en Cerne.

* *Hinc Cerneliere*, Circulus, in Charta ann. 1309. tom. 1. Probat. Hist. Britan. eol. 1222 : *Sera garni le bacin de Cerneliere souffesante.* Unde etiam *Cernoire* et *Cernouer*, Instrumentum ferreum, quo enucleantur nuces, quod circinando fit. Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 150. ch. 143 : *Le feri un seul cop par le ventre d'une Cernoire a cerner noix.* Aliæ ann. 1397. in Reg. 153. ch. 9 : *Un appelé Pierrenin se efforça de prandre au suppliant un petit instrument, appelé gruillon ou Cernouer a cerner noix.* Aliæ denique ann. 1391. ex Reg. 141. ch. 122 : *Le suppliant prist un Cernoer qu'il avoit, qui avoit le manche d'un cerjat bien aigu, etc.*

CERNEDA, Militia urbana, ex Ital. *Cerna*, *Cernide*, *Cernite*. Statuta Mediolan. part. 2. eap. 219 : *Cernede fiant in ea parte, in qua quis habitabit, tempore ipsius Cernede tantum.* Adde eap. 392. Vide *Cernea*, *Cernida*, 2. et *Cernuta*. Confer *Cernita*.

* Stat. Riper. eap. 10. fol. 10. rº. : *Officiales necessarij ad dictum officium sint liberi et absoluti ab omnibus exercitus andatis seu eavalcatis, et Cernedis generalibus.* Vide infra *Cernida* 2.

† **CERNELIUM**, Pinna, Gall. *Creneau*, seu pinnatus murus. Charta Petri de Richervilla de Assecuramento domus suæ ann. 1239. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 855 : *Domum nostram de Cheignieo asiguravimus Dom. Comiti Montisfortis... tali modo, quod non possumus habere in eadem archeriam, nec arbalisteriam, neque Cernelium, neque scutum.* Vide *Quarnellus*.

† **CERNENTIA**, Visus. Martian. Capella lib. 4. pag. 115 : *Opponitur Cernentia cæcitati.*

* **CERNICA**, Tunica. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Cernica*, Prov. Cotada. Vide *Cota*, 1.

† **CERNICULI**, Catamites recrementorum. Gloss. Isid. et Constantiensis. Excerpta *Corniculi*. Papias MS. Bituric. : *Cerniculi*, *Certamites recrementorum*. Ad hæc Grævius : Exponent qui intelligunt. In Constantiensi est, *Cerniculum*, *Cribellum appolline*; sed emenda : *Cribellum ad pollinem*, ut habet

Papias MS. Bituric. In Glossis Lat. Gr. : *Cerniculum*, σὺγκρισις. Vide.

1. **CERNIDA**, a cerno, is, lignum supra quod ducitur taratantara : quia discernit pollinem a fure : Ugutio. Papias : *Cernida*, *cribellus pollinis*, vel *Cribellum ad pollinem*. [Gloss. Isid. : *Cervida*, lignum, super quod ducitur taratantara, in Excerptis legitur *Cernila*.] Vide Oct. Ferrarii Orig. Ital. in *Cerna*.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613 : *Cernida*, *cernilla*, *cernela*, *cribellus pollinis*. Alind Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Cernida*, *Passoere*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item plus unam Cernidam sive cedas.* Vide *Cerniculi*.

* 2. **CERNIDA**, Militia urbana, Ital. *Cernide*, idem quod supra *Cerneda*. Chron. Placent. ad ann. 1356. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 501 : *Facta fuit una magna Cernida peditum civitatis et episcopatus Placentiæ; quæ Cernida dicto mense cum armis equitavit ad castrum Arenæ, cum quodam eorum capitaneo de Mediolano.* Non semel rursum ibidem occurrit. Ejusdem nominis superstat etiamnum militia Venetiis anno 1508. instituta, quo tempore Respublica bellum adversus Maximilianum imperatorem gerebat, ut scribit nuperus Confœderat. Camerac. Historicus Gallieus abbas Du Bos.

* **CERNIFOCUM**, vel **CERNIFOCUS**, Cœna serotina, interprete D. Menardo, quæ in vigilia Natalis Domini ad focum fiebat; ab Occitan. *Cæhe-fio* vel *Gache-fio*, *Cerne*, respice focum. Quid si de caudice natalitio intelligatur, ejus ratione ii servientes urbem percurrendo bibitionem erogabant? Vide *Cercha*. Judicent idiomatis Occitaniei peritiores. Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 87. col. 2 : *Item in vigilia nativitatis Domini nostri Ihesu-Christi, dedi, prout consuetum est, Johanni Ruphi et Guillermo Daluaseii, servientibus dominorum consulum, pro Cernifoco ij. solidos. Item eadem die dedi baneriis pro Cernifoco ij. denarios.*

† **CERNILA**, **CERNITA**. Vide *Cernida*, 1.

† **CERNITA**, Deliberatio, publica consultatio, ab Italico *Cernire*, Discernere. Aeta SS. Maii tom. 1. pag. 404. de S. Juvenali Episcopo : *In adimplementum resolutionis habitæ in illustri Cernita predictæ civitatis celebrata die XXI. præsentis mensis.*

CERNUARE, **CERNULARE**. Gloss. Isid. : *Cernuare*, præcipitare. *Cernulus*, in capite ruens. Gloss. Lat. Gr. : *Cernulat*, ρυεῖς. *Cernulus*, περὶ αὐτοῦ. *Cernuit*, (f. *Cernuat*) περὶ αὐτοῦ. Flodoardus lib. 4. Hist. Rem. cap. ultim. : *Ubi primis atrio pedibus equus institit, subito Cernuatus cecidit.* [His vocibus usi sunt Varro et Seneca : ille lib. 1. de Vita Populi Romani : *Percurrebant ibique Cernuabant*; hic vero Epistola 8. *Cernuat*, ubi Muretus : *Cernuat*, quasi *indentis in morem dejicit*. Idem Seneca ibidem de fortuna loquens : *Cernulat et allidit.*] Vide Salmas. ad Solin. pag. 894. [et Turnebum Adversar. lib. 17. eap. 23. et lib. 28. cap. 9.]

† **CERNUE**, Humiliter. a *Cernuus*, inelinatus. Coneil. Tolet. XVI : *Joannes Baptista Cernue profitetur*; *Ecce post me venturus est, qui ante me factus est.*

† **CERNUERE**. Vide *Cernuare*.

† **CERNUI**, *Socci sunt sine sola*, i. e. solea. Papias MS. Bitur. Festus habet : *Cernuus*, *Calceamenti genus*. Vide *Soccus*, *Calceus*.

† **CERNULARE**. Vide *Cernuare*.

** **CERNUTA**, Idem quod *Cerneda*, Militia urbana. Henric. VII. Imp. Constit. ann. 1311. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 518 : *Nec etiam ad eundem vel mittendum pro se ad aliquot exercitus, seu cavalcatas, vel Cernutas, etc.*

† 1. **CERNUUS**, *Magnus, infinitus*. Papias MS. Bitur. Gloss. Sangerman. MS. num. 501 : *Cernuus*, *Magnus, infinitus, excelsus, acer*.

* 2. **CERNUUS**, *Abjectus, humilis*. Vers. ad Magist. Dactyl. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 3 :

Perrogitat matites liniens
Ore pedes digitosque tuos,
Cernuus Abbo tuus jugiter.

* **CEROBOTANA**. Vide supra *Cerbotana*.

† **CEROBOTARIUM**. Vide *Cerebrerium*.

CEROCENSUS, Census ex *Cera* : *Cerocensuales* qui *Censum ceræ* Ecclesiis ex debito præstant : *Cerarii*, de quibus supra. Synodus Coloniensis ann. 1300. cap. 21 : *Item præcipimus ut universi Ecclesiarum Rectores omnes Cerocensuales Ecclesiarum et Ecclesiasticarum personarum, quocunque nomine censeantur, qui Cerocensum debitum subtrahunt et non solvunt, et qui dictum Cerocensum hactenus non solverunt, quod de subtractis satisfaciant intra mensem, et deinceps debitum temporibus statutis persolvant dictum Cerocensum, ut tenentur.* Vide *Candela*, 3.

† **CEROFALUM**. Vide *Candela*.

* **CEROFERAGIUS**, *Ceroferarius*, qui cereum defert in ecclesiasticis ceremoniis. Ordinar. MS. S. Petri Aureæval. : *Cruce præcedente et cereo (paschali) sequente cum duobus Ceroferagiis, egreditur ordinate de choro conventus.* Infra : *Ceroferarius*. Vide in *Ceroferale*.

CEROFERALE, Candelabrum quod cereum fert. Fortunatus lib. de Vita S. Medardi cap. 18 : *Episcopus ad excipiendum illum cum thymiateriis, cum crucibus processit, et Ceroferalibus, stipatus hinc inde agmine Cleri.* Gregorius Turon. de Glor. Confess. eap. 79 : *Aceensisque super cruce cereis, atque Ceroferalibus, dant voces in Canticis, circumeunt urbem cum vicis Historia Translat. S. Sebastiani n. 43 : Hi thymiateria ac thurifera, aliis Ceroferali deportantibus.*

CEROFERARIUM, Eadem notione. Sacramentar. Greg. M. : *Ab Archidiacono accipia Ceroferarium cum cereo.* Leo Ost. lib. 2. Chron. Casin. cap. 25 : *Fecit et Ceroferaria 2. librarum quindecim.* Lib. 1. eap. 56. *Ceroferaria argentea duo.* Hugo Flavin. in Chron. ann. 1699 : *Sic instituit processionis officium, crucibus, vexillis, thymiateriis Ceroferariis, et omni gloriæ apparatu... festivus.* Adde Concil. Charthag. IV. can. 6. et Stephan. Eduensem Episc. lib. de Sacram. altar. cap. 4. [Missale Francorum pag. 301. Liturg. Gall. a Mahillonio edit. col. 1. et Chron. Novalicense apud Murator. tom. 2. col. 744. etc.]

CEROFARIUM, apud Evodius Uzalensem Episc. lib. 2. de Miracul. S. Steph. cap. 11: *Visa est videre... duo Cerofaria luminosa pariter igne flammantia*. Sed legendum. *Cerofaria*, aut certe *Cerofora*, vel *Cerofera*. Vide infra.

CEROFERARIUS, Qui cereos deferunt in Ecclesiasticis ceremoniis, aut qui luminaria Ecclesiæ accendunt. Glossæ MSS. : *Cerofarius, cereum ferens*. Ritus antiquus celebrandæ Missæ: *Sicque præcedentibus Cerofario, thuribulique latore, cum processione ad pulpitem pergat*. Κηροφόροι apud Pantaleonem de Mirac. S. Michaelis. Joan. de Janua: *Cerofarius, qui cereum portat, ut Acolytus*. Cum enim id potissimum muneris nuncumberet Acolytus, inde postmodum a Latinis *Cerofarii* nuncupati sunt. Isidorus ib. 7. Orig. cap. 12: *Acolyti Græce, Latine Cerofarii dicuntur a deportandis cereis, quando Evangelium legendum est, aut sacrificium offerendum: tunc enim accenduntur luminaria ab eis et deportantur, non ad fugandas tenebras, cum sol eo tempore rutilat, sed ad signum letitiæ demonstrandum*. Gerardus Episcopus Cameracensis in Synodo Atrabatensi ann. 1125: *Hos sequuntur Acolyti, id est, Cerofarii, qui ignem verbi cælestis, quo illuminentur fratres ad agnoscendum, et inflammentur ad diligendum Deum, prædicando ministrant*. Innocent. II. lib. 1. de Myster. Missæ cap. 3: *Acolyti vero, qui Latine Cerofarii nuncupantur*. Et mox: *Acolyti cereos ferunt accensos, dum legitur Evangelium, non ut tenebras veris illuminent, sed ut proximis opera lucis ostendant*. Adde Alcuinum lib. de Offic. divin. Rabanum lib. 1. de Institut. Cleric. ap. 9. Rupertum lib. 1. de Divin. Offic. von. Carnot. Sermon. 2. de Reb. Eccl. etc.

Hinc cum ordinatur Acolytus, primum ab Episcopo docetur (verba sunt Gregorii Magi in libro Sacramentor.) *qualiter in officio suo agere debeat, deinde ab Archidiacono accipit Cerofarium cum cereo, ut sciatur ad accendenda Ecclesiæ luminaria mancipari, ita sibi dicente: Accipite hoc gestatorium luminis, ut per illud valeatis adversariorum tenebras effugare, etc.* Ex quibus percipimus, Cerofariorum munus etiam fuisse cereos accendere in Ecclesia, cujusmodi etiam fuit Ceriforum in Ecclesia Græca. Glossar. Gr. Lat. : Κηρίαιτες, Cerifori. Sunt autem Cerifori, iidem qui Cerofarii, qui κηροφόροι et λαμπαδηφόροι dicuntur Græcis. Exstat in Euchologio Græcorum εὐχή ἐπὶ χειροτονίᾳ Δεσποτάτου καὶ κηροφόρου, ubi in ipsa oratione λαμπαδηφόρος nuncupatur. Istius igitur, si non ordinis, attem officii fuit Marcianus ille, cujus meminit Pantaleon de Miraculis S. Michaelis Archangeli: Ἦν τις ἀνὴρ ὀνόματι Μαρκανός, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων γενομένος κηροφόρος τοῦ ἀντίπτου ναοῦ αὐτοῦ. Pueri Cerofarii, apud Angulphum pag. 866. Vide Cerofarius et Cerophanus.

CEROGERULUM, Cerofarium. Hugo Rotomag. Archiepisc. lib. 2. contra Hæreticos cap. 5. de Acolytis: *Præferant ipsi luminaria accensa Cerozerulis imposita*.

¶ **CEROGRAPHUS**. Vide Chirographum.

¶ **CEROMA** Latinis, Κήρωμα Græcis, tabula cerata est, in qua scribebant antiqui, vel Unguentum ex oleo et cera, quo

in palæstris utebantur athletæ, atque etiam locus ubi ungebantur. Sed in Sexta Synodo act. 4. Ceroma dicitur circa ac densa imago SS. Cosmæ et Damiani, quam infra brachium subsutam ferebat Constantinus Laodicens; in Vita vero S. Wilfridi inter Acta] SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 725. sumitur pro glutine seu visco, quo quis invitatus detinetur. Sic Fridegodus de Sancti obitu:

Inter mœrentes, orantes, opperientes
Evasit volucer, carnis Ceromate liber.

* **CEROPHANUS**, ut Cerofarius, a Gr. κηρός, cera, et φανός, candela. Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1047: *Presbyteri et diaconi et subdiaconi in nigris casulis: Cerophani in albis ipso die præparentur*.

¶ **CEROPTATUM**. Vide Ceraptum.

* **CEROSTANDA**, CEROSTANTES, Candelabra quæ per se stant, vel in quibus cerei stant, aut manibus deferuntur, idem quod Cereostata. Vide in hac voce. Codex MS. Cassin. tom. 1. Hist. ejusd. monast. pag. 62. col. 2: *Fiat processio cum signis et flammulis, cereis, crucis, Cerostandis, codicibus ordinatis, capsis, etc.* Ordo eccl. Ambr. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 868: *Et duo observatores subdiaconi ferunt Cerostantes ante pontificem seu presbyteros*.

¶ **CEROSTATA**, CEROSTATARIUM, CEROSTRATUM. Vide Cereostata.

CEROTA, Papiæ, Firma, reparata. [* Gloss. in cod. reg. 7644: *Certa, firma, vera, reparata, propria*.]

CEROTARIUM, Idem quod Ceratum vel Cerotum, Græc. κηρωτόν, malagma quod vulneribus superponitur ex rebus liquidis, cera unitis constans. Matth. Silvaticus: *Cerotum, dicitur a cera, quia omne Cerotum recipit ceram, et est quoddam medium inter unguentum et emplastrum*. Cælius Aurelianus Sicc. lib. 1. Chron. cap. 1: *Declinante passione, Cerotariis atque malagmatibus simplicibus utendum*. Occurrit passim apud hunc Scriptorem.

¶ **CEROTHECA**, CEROTHECA, pro Chirotheca, in Charta Henrici V. Regis Angliæ Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1440: *Faciendo et reddendo nobis unam Cerotecam de plate pro dextera manu*. Chartular. S. Martini Pontisar.: *Nisi solvant annuatim unum par Cerothecarum*.

* **CEROTHARA**, Mendose pro Cerotheca, in Reg. Olim parlam. Paris. ad ann. 1295. fol. 111. Vide in hac voce.

¶ **CEROTUM**, Græce Κηρωτόν, Ceratum, unguenti genus sic dictum, quod magna ex parte cera constet. Vita S. Antonini Abb. Surrentini sæc. 4. SS. Benedict. part. 1. pag. 423: *Feci Cerotum sive unguentum*.

¶ **CERPEIRE**. Hierat. Juris Pontif. pag. 175: *Quantum crimen est cum quis percussit, vel hostiliter Primatem vel Cardinalem Cerpeit*. Forte leg. Ceperit.

* **CERRAGUM**. Bulla Alex. PP. III. ann. 1179. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 406: *Ex dono Azonis et uxoris ejus et liberorum suorum campum ad Cerragum ecclesiæ*. Sed leg. videtur Cerragium. Vide in hac voce.

¶ **CERRETANI**. Constitutiones Ordinis Fratrum Prædicatorum pag. 101: *Fratres*

nostris Cerretanorum consortium, qui vulgo Bianti dicuntur, illorumque quæstuandi modum omnino evitare tenentur; caveantque Prædicatores ne illorum indulgentias prædicent. Mox iidem ibi dicuntur Clerici officii: Nullus... præsumat da cetero quascunque indulgentias per Cerretanos, seu Clericos officii, ita appellatos, etc.

* Iidem qui Italis Ciarlatani, nostris Charlatans, Circulatores, qui fabulas canendo aut agendo, populum ad se alliciunt, ut nummos ab eorum crumenis arte blanda educant; Cerretani nuncupati, si fides Cælio Rhodig. Leand. Alberto in Descript. Ital. atque aliis, a Cerreto Spoletani agri oppido, quod inde copia ingens ejusmodi circulatores prodiret. Consule Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 846. et seq. Vide supra Ceretanus.

CERRITUM, CERRETUM, Silva, ex fagis quas Hestres dicimus, constans, Italis Cerreto, ex Cerro, fagus, [vel quercus.] Vetus Charta apud Ughellum in Fesulanis Episcopis tom. 3. pag. 300: *Omnem terram quæ est ad unum tenentem cum Cerrito arborosa, quamque et sine arboris, quæ istis terminis concluditur, etc.* Alia Grimoardi Episcopi Pisani pag. 404: *Cum prædictis petiis de terris, cum scopeto, et Cerreto, seu silva et monte, etc.* [Gregor. Mon. in Chron. Farsensi, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 440: *Quidam Pando donavit in hoc Monasterio casalem Mempini... et campum Auriellani... et Cerritum unum in Narate*.] [* Cerru a Quercia distincta in Chart. Langob. ann. 760. ap. Brunetti pag. 570: *Et super illo duo testucli sunt duo quercias et super ipse una Cerru terseratu et super ipsa Cerru vade signa inter campu et silva*. Vide Forcellin. in Cerrus et Academ. Cruscan. in Cerruto.]

CERRUS. Tabularium Conchensis Abbatie in Ruthenis Charta 203: *Et de Civada 4. den. et ad Calendas 4. denarios, et 4. Cerros de canbe, id est, fasciculos cannabis*.

* Haud scio an inde vox Gallica Cerie, quæ non multum dissimili notione occurrit, in Costum. Paris. ex Reg. sign. Noster Cam. Comput. fol. 34. vº. : *Item la Cerie d'archal, vj. den. le cent*. Vide infra Serrus.

CERTAMEN, Cura, accuratio, animi contentio. Inscriptio Codicis Carolini, seu Epistolarum summorum Pontificum ad Pipinum et Carolum Magnum, ex Codice MS. Cæsareo apud Lambecium lib. 2. Commentar. de Bibliotheca Cæsarea cap. 5: *Eo quod nimia vetustate et per incuriam jam ex parte dirutas atque deletas (Epistolas) conspexerat, denuo memorialibus membranis summo cum Certamine renovare ac rescindere decrevit*. Capitulare 6. ann. 819. cap. 11: *Volumus quidem ut ea quæ superius retulimus, ut unusquisque exinde bonum Certamen habeant, etc.* id est, curam.

¶ **CERTAMINIS JUDEX ET PRÆSES** dicitur Balduinus Comes, in subscriptionibus donationis Monasterio Aquicinctino factæ ann. 1096. apud Miræum tom. 2. pag. 1145. Sic dictus videtur, quia Balduinus ille primus erat inter multos viros nobiles, qui simul convenerant ad eam donationem confirmandam, metaphora forte ducta ab eo qui Championibus decertantibus præsidebat.

* **CERTAMEN COGNITIONALE**, *Duellum seu singulare certamen, quo rei obscuræ cognitio et veritas innotescebat, ut erat hujus ætatis opinio. Stat. Roberti reg. Sicil. MSS. : Non exigentes in istis cognitionalia ordinare Certamina, quæ in prælatorum, clericorum personis atque et negocia (sic) non possetis eorum censura rationabiliter exercere. Nisi Certamen cognitionale, Examen juridicum interpretari malis. Vide Cognitor.*

* **CERTAMEN OECUMENICUM**, Quod ad illud athletæ ex toto terrarum orbe reciperentur, sic dictum. Nummus Caracallæ Heliopoli in Phœnicia cusus, apud Vaill. tom. 2. pag. 53. præfert: CERT. SACR. CAP. OEC. IS. HEL. Hoc est, [Certamen sacrum, Capitolinum, Oecumenicum, Iselasticum, Heliopolitaneum. Eadem leguntur in Nummo Valeriani ibid. pag. 332. et in nummis Elagabali. De his consule Tristan. Comment. tom. 3. pag. 6. et Spanheim in Epist. 2. pag. 121. et seqq.]

CERTAMINARE, Certare, contendere, altereare, φιλονεκεῖν, διαφιλονεκεῖν, in Gloss. Græc. Lat.

CERTESCERE, Certum scire, in Gloss. Arabico-Lat.

¶ **CERTIFICARE**, Notum vel certum facere, scripto testari, Gall. *Certifier*. Instrum. publicum Galteri Notarii ann. 1399. ex Archivo B. Mariæ de Bono Nuntio Rotomag. : *Que omnia et singula præmissa in præsentia mei Notarii publici infrascripti et per me sic facta fuisse... Certifio.* Sumitur etiam pro Cautionem facere pecuniæ debitæ, Gall. *Donner assurance*. Diploma Alberti Ducis Saxonie ann. 1292. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 436 : *Nos certificet et nobis caveat de quatuor millibus marcarum et quingentis mareis argenti puri.* Vide *Certiorare*.

CERTIFICATIO, **CERTIFICATORIUM**, Citiatio, vocatio in jus, in Concilio Lambethensi ann. 1281. cap. 12. Vide Concil. Londinense ann. 1268. can. 26. [et Lindwoodi Provinciale lib. 2. tit. 1. pag. 81. 84. et 89. Edit. 1679.]

¶ **CERTIFICATIO**, Securitas. Vita B. Giraldi de Salis, apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 1007 : *Qui paulo ante secundum causas inferiores descendebat in interitum, per virtutem Giraudi Certificationis experitur antidotum.*

* **CERTIFICATIO**, Assertio, certitudo. Charta ann. 1442. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Que quidem instrumenta..... pro Certificatione majori dicto magnifico domino..... exhibuerunt.* Aliis notionibus, vide in *Certificare*. Nostris *Certaineté* et *Certanité*, pro *Certitudo*, Explorata rei notitia, cognitio, certitudo. Chron. S. Dion. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 335 : *Au departir n'enporta-il nale Certaineté de sa requeste.* Lit. remiss. ann. 1394. in Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 68 : *Le suppliant fust envoyé par son maistre pour savoir en quelle manière ses besongnes se portoient, et de lui en rapporter de toutes ces choses la Certaineté.* Ch. Math. dom. de Montemor. ann. 1268. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 355. vº. col. 2 : *Duques a tant que l'an ait appris et*

seu la vérité des choses dessus dites et la Certanité de son droit et dou nostre, etc.

* Aliud vero sonat vox *Certainerie* in Reg. ejusd. Cam. sign. Bel fol. 114. rº. : *Sus la taille de la Certainerie de Chinon, xx. livres Tourois.* An nomen regionis cujusdam hujusce urbis? an leg. *Cettainerie*, et intelligatur Tributum ex mereibus sericis? Vide infra *Cethoninum*.

¶ **CERTIFICATIONIS LITTERÆ**, Scriptum testimonium, Gall. *Certificat*, in Instrumento jam laudato anni 1399. ex Archivo B. M. de Bononuntio Rotomag.

¶ **CERTIFICATORIA LITTERA**, Eadem notione, ibid. Vide Lindwoodum lib. 3. Provincialis tit. 23. pag. 233.

¶ **CERTIFICATUS**, Certior factus, in Actis SS. Julii tom. 2. pag. 323. et alibi.

¶ **CERTILAGIUM**, pro *Curtilagium*, ut videtur. Regestum 87. Chartophylacii Regii : *Stephanus Meraudi tenet quandam domum sitam in Monte-Alodio juxta iter cum Certilagio et pertinentiis suis.* Infra : *Johannes et Guillelmus Darbonis aliter Alamet tenent primo duas domos contiguas eum Certilagiis suis sitas in Monte Alodio juxta suos confines.* Ibidem : *Item tenet idem Johannes Regis unum Certilagium situm in Costagio Montis-Alodii.* Vide *Curtilagium* in *Cortis* 1.

¶ **CERTIO**, Assertio, assertio. Chron. Watinense apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 827 : *Tecum cognoscant Certionem ministrorum cælestium.* Sermo est de ægroto, cui sanitatem promiserant per visionem illi cælestes ministri. Hanc promissionem seu asseverationem Chronographus appellat *Certionem*.

¶ **CERTIONARE**, Securum reddere. Charta Wenceslai Regis Bohemie ann. 1418. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 86 : *Nos eundem Nicolaum de hujusmodi quatuor millibus sexagenarum gross. indemnem reddere volentes et plenarie Certionari.*

CERTIORARE, Φανεροποιῆσαι, in Gloss. Græc. Lat. *Certificare*, certum facere, apud Ugutionem, Joannem de Janua, et Monachum Sangallensem lib. 1. de Carolo Magno cap. 24. et Jurisconsultos aliquot.

¶ **CERTIORATIO**, apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 598. ex Regesto Parlamenti ann. 1408.

* Declaratio, significatio. Stat. MSS. eccl. Brioc. cap. 6 : *Senes.... de senio in sua conscientia capitulum certiorare teneantur, et in illa die qua capitulum certioratum fuerit, vel saltem infra octo dies a tempore Certificationis numerando, canonici sollempniter comedent eum eodem; alias senectutis privilegium non obtinebit.*

¶ **CERTIORATUS**, Certior factus, in Instrumento ann. 1291. Hist. Meld. tom. 2. pag. 187. et in alio ann. 1463. inter Schedas Cl. Præsidis de Mazaugues.

* *Certiores Certiorati veraciter, etc.* in Charta Renati reg. ann. 1453. ex Tabul. reg. Aquensi. Vide mox *Certive*.

CERTITAS, *Firmitas*, βεβαιότης, in Gloss. Gr. Lat.

* **CERTITUDINALIS**, Certus. Formulæ MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 3. rº. : *De juribus suis instructus, sciens et Certitudinali memoria tenens, etc.*

* **CERTITUDINARIE**, ut *Certitudinaliter*, Certe, apud S. Leodeg. Resolut. civil. cap. 48. art. 49. Vide *Certudinaliter*.

** **CERTITUDO**. Vide *Warandia*.

* **CERTIVE**, Certo, haud dubie, Gall. *Certainement*. Charta ann. 1312. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 101 : *Prout dicti fideles nostri nobis Certive retulerunt.* Comput. ann. 1372. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 316. col. 2 : *Dicebatur quod gentes armorum erant Certive in illis partibus.* A certes nostris, idem quod *Serio*, extra joecum, consulto, vulgo *Sérieusement*, de propos délibéré. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 124. ch. 249 : *Amiablement demande se ce qui lui avoit fait, estoit esbatement ou à Certes; lequel lui respoudit que à Certes.* Ciers, Certus, apud Phil. Mouskes :

Puis r'ot plevie eis Robiers

La fille à Lasere; j'en suis Ciers.

CERTUDINALITER, [CERTITUDINALITER. Certe, procul dubio, Gall. *Certainement*.] Vita Gregorii X. PP. : *Nam tot audierat, et Certudinaliter visu pereeperat de eodem, etc.* [Occurrit in Instrumento anni 1443. inter Schedas Præsidis de Mazaugues, apud Rymorum tom. 3. pag. 960. col. 1. Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 782. tom. 6. col. 301. Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 415. tom. 6. pag. 474. in Actis SS. Martii tom. 1. pag. 540. Aprilis tom. 2. pag. 808. etc.]

* **CERTURATA**, Fascis, Gall. *Fagot, botte*. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 150. ex Cod. reg. 4622. A. : *Pro qualibet Certurata seu pugnata venghi (solvat) denarios vj et totidem pro emenda.*

CERTUS, Quidam, nostris, *Un certain homme*. Gloss. Græc. Lat. *ἄνθρωπος, Certus, ἄνθρωπος*. Certia, Leges Rotharis Regis Longobard. tit. 94. § 1 : *Si quis caballum emerit, et auctorem ignoraverit, et venerit Certus homo, qui ipsum caballum suum esse dicat, etc.* Adde tit. 101. § 3. et Leges Liuthprandi Regis tit. 90. § 1. [** Rothar. 235. 260. Liuthpr. 116. (6, 63.)]

* Necrolog. eccl. Paris. MS. : *Item unan casulam de veloto nigram manitam stola manipulo, ac Certum corporale, albam amictum.* Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *In quibus (imaginibus) sunt reliquie Certe.*

* **CERVASIA**. Vide supra *Cerevisia*.

¶ **CERUCI**, *Lineæ in malo navis. Ceruci linea illa, at qua (ad quam) in navibus vel suspenduntur.* Gl. Sangerman. Legendum *Ceruchi*. Vide *Cerachi*.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Cerucus, instrument de nef.*

* **CERUDELUS**. Vide infra *Crudellus*.

¶ **CERVEIA**, f. Vivarium, Gal. *Parc*, in quo *Cervi* aliave animalia continentur. Charta ann. 1235. inter Instr. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 206. D : *Cum Abbas et conventus S. Benigni Divion. dicerent, s habere usuagium in nemoribus de Villa-comitis.... ad omnia quæ vellent facere ad opus domus de Chasne... ad claudendum Cerveia et pratium ejusdem domus quæ clausur indigerint.*

* **CERVELERIUM**, inter instrumentum coquinarum recensetur in Inventar. ann. 137 MS. : *Item tria Cerveleria Genovesa, modici valoris, etc.*

* **CERVELHERIA**. Vide *Cervelleria* 1.

1. **CERVELLA**, Cerebrum, Cerebellum, ἐγκεφάλος, Gallis, *Cervelle*. Lex Aleman. tit. 59. cap. 6 : *Si autem testa transcapulata fuerit, ita ut Cervella appareat. Et § 7 : Si autem ex ipsa plaga Cervella exierit. Occurrit præterea in Lege Bajwar. tit. 3. cap. 1. § 6. tit. 4. § 5. tit. 5. § 5.*

* 2. **CERVELLA**, Cassidis species, quæ superiorem capitis partem operit, idem quod *Cervellerium*. Charta Roberti reg. ann. 1324 : *Totidem gorgialium et Cervellarum ccl. computarum per eum, ad opus dictæ nostræ curiæ in Massilia, statim ex parte nostræ curiæ assignare curetis. Servel*, pro ipso capite, in Poem. Alex. MS. part. 2 : Le Baudrain fu houteus, si bessa le Servel.

* 1. **CERVELLERIA**, **CERVELHERIA**, Eadem notione. Stat. Ferrar. ann. 1279. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 487 : *Quod quilibet eustos deputatus ad aliquam custodiam alicujus castri,.... debeat toto tempore custodiæ habere.... bacinellum, sive bonam Cervelleriam, spatam, etc.* Stat. Astæ, ubi de Intrat. portar. : *Cervelleriæ de ferro solvant pro qualibet doena etc.* Testam. Joan. Fabri episc. Carnot. ann. 1390 : *Acta fuerunt hæc omnia et singula modo præmissis Avenione in hostelleria Cervelleriæ, in careria dicta le la Boncerie.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Cervellaira*, Prov. cassis, zalea. Perperam *Crevelliere*, pro *Cervelliere*, in Stat. ann. 1351. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 69. art. 8. Vide *Cervellerium*.

* 2. **CERVELLERIA**, Pannus, quo mulieres caloris causa caput operiunt, Ital. tiam *Cervelliera* et *Cervellino*. Mirac. MSS. Urbani PP. V. : *Detinebat eum infirmitas postematis, et erat tanta illa plaga in latitudine et cavitate, quod posset interesse infra una Cervelleria capitis.*

CERVELLERIUM, Cassidis species, quæ superiorem capitis partem operit, Ital. *Cervelliera*, *Capelletto di ferro per difesa del capo* : de ejus inventore, sic Chronicon Nonantulanum MS. sub Friderico II. Imperat. : *Per hæc tempora Michael Scotus Astrologus Federici Imperatoris familiaris agnoscitur, qui invenit usum armaturæ capitis, quæ dicitur Cervelleriam. Hic cum vidisset se moriturum ictu lapilli biuncis caput lesum, ex lamina ferrea sibi fieri fecit capitis infulam, quam gestabat. Cum autem esset in Ecclesia, et Eucharistia levaretur in altari, amovit a capite infulam ferream ob reverentiam Christi; tum lapillus biunx in verticem ejus decidit, quo cutem læsit pauper. Ille dubitans lapillum fecit pensari, quo invento biunnei, certus mortis, rebus suis disposuit moriturus. Hic est Michael Scotus cujus liber de Physionomia editus olim, et Friderico II. Imp. dicatus est : ametsi de loco et tempore editionis nulla habeatur nota in libro edito quem legi : erte laudatur editus Venetiæ ann. 1503. Simlero. Exstat etiam ejusdem liberalius descriptus *Meusa Philosophica* editus Parisiis ann. 1500. primum, deinde Francofurti ann. 1602. Scripsit præterea tractatus varios, de *Notitia conjunctionis mundi terrestriis cum cælesti, de dispositione utriusque mundi et de præsagiis stellarum elementaribus* : qui asservantur in Bibliotheca*

San-Germanensi Paris. Michaelis denique meminit Hector Boethius lib. 13. extremo Hist. Scotor. Vide Statuta Veronensia lib. 2. cap. 31. [** Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 287. D.] Hujusmodi vero capitis armaturam *Cervelliere*, vocant Poetæ nostri. Guill. Guiart ann. 1264 :

Le ehaple commenee aux espèces,
Dont la a de maintes manieres,
Sus hyaumes, sus Cervellieres
Prennent plommées à descendre
Et hachetes par tout pour fendre.

Rursus ann. 1297 :

Aueuns d'entre eus testes desnuent
De hyaumes et de Cervellieres,
Et plantent alenas és chieres.

Rursum ann. 1298 :

Mes hauberjons, et Cervellieres,
Gantelets, tacles et gorgieres.

† **CERVESA**, **CERVESIA**. Vide *Cerevisia*.

1. **CERUGIA**, vox Italica, pro *Chirurgia*, in Concilio Budensi ann. 1279. can. 9 : *Nec illam partem Cerugiæ exerceat, quæ ad ustionem vel indusionem inducit. Vulgus etiamnum Cerugien dicit pro Chirurgo.*

2. **CERUGIA**, **CERUVA**. Ugutio : *Sorbus quædam arbor, quia ejus fructus habilis est ad sorbendum, unde hoc sorbum, fructus illius arboris, et dicitur Ceruva, vel Cerugia, potius qui ex tali fructu fit, vel etiam offa.*

CERVICA, Joanni de Janua, *Alapa*, vel potius *colaphus*, et dicitur a *cervix*. Gloss. Lat. Gall. : *Cervica*, *Brise*, ou *Colée*.

† 1. **CERVICAL**, περικράνιον. Gloss. Lat. Græc. Quod circum caput est. Aliud videtur quam pulvinar, ut et in sequenti Annalium Benedict. tom. 3. pag. 439. n. 94. loco, ubi de corpore Hogeri Hammaburgensis Episcopi, quod cum in sepulcro quæreretur præter cruces pallii et *Cervical* Episcopi nihil repertum est.

* 2. **CERVICAL**, Pulvinus, Gall. *Cousin*. Obituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 168. vº : *Dedit etiam duo Cervicalia de panno auro texto ad decorem altaris in majoribus festis.* At vero *Cervical* ex Annal. Benedict. supra laudatum, de capitis ornamento seu infula episcopali intelligendum videtur.

* **CERVICARIUM**, Pulvinar, Gall. *Oreiller*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Cervicarium*, *cervical*, *Aurelhier*, Prov.

CERVICATA, Idem quod *Cervica*. Acta S. Saturnini Martyr. num. 19 : *Cervicatis contusus.* Joannes Monachus lib. 3. Vitæ S. Odonis Abb. Cluniac. : *Pugnos tamen et Cervicatos pro mercede suæ improbitatis, in opprobrium antequam uoreretur, sumpsit Leg. Cervicatas.*

CERVICATUS. *Superbus, furiosus, contumax*, Joanni de Janua. Utitur S. Augustin in Psalm. 6.

CERVICORIUM, Crumena ex cervi corio. Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 596 : *Et ob hoc a Monachis quondam susceperunt 10. solidos et unum Cervicorium.* Dominico lib. 1. de Vita Mathild. cap. 13 : *Hoc regis manus Ducis ad cameram tulit, unum et Corium cervi, quod nummis ipse replevit.* Occurrit etiam ibi semel. Le Roman de Garin MS. :

En Cuir de eurf set le Baron gesir,
Font une biere, le Baron i out mis.

† **CERVICOSITAS**, Petinacia, contu-

macia. Legitur in Opusculo Magistri Manegaldi in Anecdosis Muratorii tom. 3. pag. 204. in Conciliis Hisp. tom. 3. pag. 363. in Actis SS. Julii tom. 3. pag. 235.

† **CERVICOSUS**, Pertinax. Passim occurrit.

† **CERVIDA**. Vide *Cernida*.

† **CERVIGIUM**. Vide *Chervgium*.

CERVINARIA, seu **CELVINARIA**, vel *Cellavinaria*. Petrus Diaconus Chron. Casin. lib. 3. cap. 36. (al. 38.) : *Cervinariam adiit, vinum mensus est, etc.* Chron. Casauriense lib. 4 : *Perfecto itaque palatio pro adventantium susceptione, cum cellarario et Cervinaria, continuo campanarium ædificare cepit.*

† **CERVINARIUS**, Qui vinum vendit, quasi qui *Cervinariæ* curam habet. Privilegium Archambaldi Borbonii et Agnetis uxoris ejus pro Villa Franca apud Thomasserium in Biturig. pag. 226 : *De unoquoque mercerio semel in anno quatuor denarios; de unoquoque Cervinario quatuor denarios.*

CERVISA, **CERVISIA**. Vide *Cerevisia*.

* **CERVISIARE**, **CERVISIARIA**. Vide supra in *Cerevisia*.

† **CERVIX**, vulgo, Pars colli posterior, quæ ab occipitio incipit et tendit ad spinam; hinc Isidorus lib. 11. Orig. cap. 1 : *Cervix vocata, quod per eam partem cerebri ad medullam spinæ dirigitur, quasi cerebri via.* Sed pro cerebello ipso sumitur in Vita S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 121 : *Mula ... decincta injectit pedis ictum in caput ejusdem juvenis ... in tantum quod Cervix illius per aures descendebat.*

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Cervix*, *haterel*, vel *orgueil*. Chaignon, pro *Chiguon*, in Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 42 : *Le suppliant lui donna de son baston ung grant coup sur le coupet ou Chaignon du col.* Chambert appellatur, in aliis Lit. ejusd. ann. ibid. ch. 105 : *Les supplians frapperent icellui Guillaume Lienart de la hante de leurs espieulx, tant sur les espauls, comme sur le Chambert du col.*

CERULARIUS. Anastasius Biblioth. in Hist. Eccles. pag. 173 : *Cerularius quidam erat in foro ex laboribus suis locuples.* Ubi Theophanes et Cedrenus : *Καί τινα κηρουλάριον ὄντα ἐν τῷ φόρῳ ἀνευδὲς τυγχάνοντα ἐκ πόνων ἰδίων μεταστειλάμενος, etc.* Quibus locis Meursius et Fabrotus κηροπῶλην, *Ceræ* venditorem *Cerularium* dici putant, quem Glossæ Græc. Lat. *Cerarium* vocant. [Vide Glossar. mediæ Græc. in Κηρός.]

CERULARIUM, Locus ubi venduntur, vel asservantur *ceræ*, seu cerei. Gloss. Gr. Lat. : *Κηρολάριον*, *Cerilarium*. Leo Grammaticus in Leone Philosopho pag. 486. [et Symeon Logotheta in eodem Leone n. 26.] *κηρουλάριον*, dictam ædiculam fuisse testantur in æde Sophiana, in qua asservabantur cerei majoris Ecclesiæ : *Γέγονε δὲ καὶ ἐμπρησμός εἰς τὰ κηρουλάρια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καέντων τῶν χαρτοθεσιῶν πάντων, καὶ τῆς σκευῆς.* Nam sic ea verba capienda existimem, ut *Cerularium* diversa ædes fuerit a *Charotheciis*, et *Sacella*.

CERULEUM. Eldefonsus de Pane Eucharistico pag. 165 : *Tres nummi moderni*

tantum pondus habent, quantum 153. maxima Cerulei grana, quod Triticum dicitur.

† CERUM. Vide Ceri.

† CERURSICUS, Chirurgus. Vita B. Luchessii tom. 3. SS. Aprilis pag. 606 : *Nihil remedii a Cerursicis medicis inveniret.*

† CERUSICUS, Eadem notione, in Vita B. Columbae Reatinæ tom. 5. SS. Maii pag. 361 : *Cum venisset Cerusicus liberatum (apostemate) eum invenit.*

CERUSSA SCRIBERE, vel ENCAUTO, in leg. 1. Cod. Th. de Veteranis (7, 20.); unde *Cerussatæ tabulæ*, in leg. 1. eod. Cod. de Aliment. (11, 27.) Scribendi ratio, cuius usus potissimum in Edictis scribendis et proponendis, ut hic indicatur. Illinebantur nempe tabulæ cerussa, seu alho colore, in quibus postmodum scribebatur. Meminit, ni fallor, cerussæ hac ratione Fortunatus in Poëm. cuius locus non succurrit.

† CERUVA. Vide Cerugia.

CERVULA, CERVULUS, Ludi profani, apud Ethnicos et Paganos : solebant quippe ii Kalendis Januarii belluarum, pecudum, et vetularum assumptis formis huc et illuc discursare, et petulantius sese gerere : quod a Christianis non modo proscriptum, sed et ab iis postmodum inductum constat, ut ea die *ad caleandam Gentilium consuetudinem* privata fierent Litanæ, et jejunaretur, ut observare est ex Concilio Toletano IV. can. 10. S. Isidoro lib. 1. de Offic. Eccl. cap. 40. Concilio Turon. II. can. 17. S. Augustinus Serm. de Tempore 215 : *Si adhuc agnoscat aliquos illam sordidissimam turpitudinem de hinnula, vel Cervula exercere, ita durissime castigate, ut eos pœniteat rem sacrilegam commisisse.* Vita S. Eligii lib. 2. cap. 15 : *Nullus in Kalend. Januarii nefanda et ridiculosa, vetulas, aut Cervulos, aut jotticos faciat.* Concil. Autisiod. can. 1 : *Non licet Kalendis Januarii vetula aut Cervolo facere, vel strenas diabolicas observare, etc.* Halitgarius in Pœnitent. cap. 6 : *Si quis in Kalendis Januarii, quod multi faciunt, et in Cervulo ducit, aut in vetula vadit, 3. annos pœniteat.* Ita apud Commeanum in lib. de mensura pœnitentiarum cap. 7. Burchard. lib. 19. cap. 5 : *Fecisti aliquid tale, quod pagani fecerunt, et adhuc faciunt in Kalendis Januarii in Cervolo et vetula : si fecisti, 30. dies in pane et aqua pœniteas.* Eadem verba perperam scripta habentur ex Reginone apud Morinum post libros de pœnitentia pag. 41. Meminit præterea Cervuli S. Pacianus in Parænesi ad pœnitentiam. Denique S. Ambrosius in Psalm. 41 : *Sed jam satis in exordio tractatus, sicut in principio anni, more vulgi Cervus allusit.* Faustinus Episcopus Sermone in Kl. Jan. : *Quis enim sapiens credere poterit inveniri aliquos sanctæ mentis, qui Cervulum facientes, in ferarum se velint habitus commutari? Alii vestiuntur pellibus pecudum, alii assumunt capita bestiarum, gaudentes et exultantes, si taliter se in ferinas species transformaverint, ut homines non esse videantur.* Maximus Taurinensis in Serm. in Kal. Jan. : *Nunquid non universa ibi falsa sunt, et insana, cum se a Deo formati homines aut in pecudes, aut in feras, aut in portenta transformant.* Bonifacius Episc. Moguntin. Ep. ad Zachariam PP. cap. 6 : *Affirmant se vdisse annis*

singulis in Romana urbe, et juxta Ecclesiam S. Petri, in die vel nocte, quando Calendæ Januarii intrant, paganorum consuetudine choros ducere per plateas, et acclamationes ritu gentilium, et cantationes sacrilegas celebrare, et mensas illas die vel nocte dapibus onerare, et nullum de domo sua, vel ignem, vel ferramentum, vel aliquid comodi vicino suo præstare velle. Pirminius in Excerptis de sacris Scripturis : *Cervulos et vehiculas (leg. vetulas, aut vetículas,) in quadagesima vel aliud tempus nolite ambulare. Viri vestes femineas, feminae vestes viriles in ipsis Kalendis, vel in alia lusa quamplurima nolite vestire.* Adde Epist. Zachariæ ad Bonifac. cap. 6. Aldhelmum Abbat. Malmesburiensem initio Epistolæ ad Eahfridum, Epistolæ Petri Damiani pag. 384. Editionis 1610. Durand. lib. 6. Ration. cap. 15. etc. Vide *Festum Hypodiaconorum.*

* Vide quæ in hanc rem disserit D. Le Beuf tom. 1. Collect. var. script. pag. 294. et seq.

CERVUS. *Cervus domesticus*, in Lege Salica tit. 35. § 2. et in Leg. Longobard. lib. 1. tit. 19. § 13. [* Rothar. 320. et 321.] Justinianus Institut. lib. 2. tit. 1. de Rer. divis. § 15 : *Cervos quoque quidam ita mansuetos habent, ut in silvam ire et redire soleant.* Ejusmodi est ille qui a Virgilio describitur lib. 7. Æneid. vers. 483 :

Cervus erat forma præstanti, et cornibus ingens, Tyrrhidæ pueri quem matris ab ubere raptum Nutribant, etc.

CERVUS SINGULUM HABENS, eodem tit. Legis Salicæ, id est, nolam, tintinnabulum, ut recte interpretantur viri docti. Vide Signum.

CERVUS DOMITUS, id est, domesticus, in Leg. Ripuar. tit. 42. §. 2. cui opponitur *Cerva indomita*, § 7.

CERVUS ad venationem faciendam mansuetus, ibidem : qui præmittitur in silvam, ut cæteros attrahat, et dum iis se adjungit, in casses et venatores conjiciat.

CERVUS EXTELARIUS. Vide Extelarius.

CERVUS QUI PRUGIT. Vide Prugire, Rugire.

CERVUS QUI TREUDIS NON HABET. Vide Treudis.

CERVUS RAMAGIUS, Gall. *Cerv ramage*, apud Christinam Pisanam 1. part. du Tresor de la cité des Dames, cap. 18. [* Vide infra Ramagius cervus.]

CERVI, Furcæ, Sustentacula, Papiæ : ex Gr. *fortezxpxvγci*. [Hæc notione Cervi vocem usurpavit Varro. Servius ad illud Virgilii Ecl. 2. *Figere Cervos* annotat : *Aut furcas, quæ figuntur ad casæ sustentationem, quæ dictæ Cervi ad similitudinem cornuum cervinorum : aut, quod melius, Figere Cervos, id est, venari et jaculari intelligamus.]*

* CERVI ARGENTEI inter baptisteriorum ornamenta non semel occurrunt, quo ad baptismum, quomodo cervus ad fontes aquarum, summo desiderio perveniendum esse monstraretur. Consule notas ad Anast. Bibl. tom. 3. pag. 75. col. 2. Fontan. disert. inscript. *Discus argenteus votivus veter. Christ. Romæ edit. ann. 1727. pag. 28. et alios.* Vide in Fons 1.

* CERYCA, Buccinator, vel homo scenicus, aut quid simile, a Gr. *κέρυξ*, ut inter-

pretantur docti Editores ad Homil. de S. Helena tom. 3. Aug. pag. 584. col. 1 : *Siquidem petulantia pereitus, omnia pene Italiæ ac Græciæ theatra perlustrans, assumpto etiam dedecore varii vestitus, Ceryceas, cytharistas, tragædos, et aurigas sæpe sibi superasse visus est.* Vide Cerycium.

† CERYCIUM, Cælio Rhod. 21. 16. idem est quod Græcis *κέρυκεον* vel *κέρυκειον*, Caduceus, seu lignum rectum, duos habens sibi invicem implicitos, et facies habentes sibi obversas, Gall. *Cadueee*.

1. CESA, INCESA. Vetus Chronicon laudatum a Lindenbrogio : *Ex nimia festinatione Saxonum Cæsas seu firmitates subito introiit.* [* Vide Cæsa.] Item : *Multos Britones eonquisierunt una cum castellis, et firmitates eorum locis palustribus, et Ineesis.* Quod alius auctor sic reddidit : *Et ibi multa castella acquisierunt, et loca firma et munita, palustria, et Ineæsa.* Ubi *Cæsas* et *Ineesas* dici opinatur, quæ Latini *Concades* vocant. [Chron. Farsense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 464 : *Dedit supradictus Campo Abbas vicendam in Furcone... et in campo Armonis gualdum de Felecto usque Cesam de Leoli, et fossam Petri Roscii.*] Jus Vicentinum lib. 1 : *Si quis fuerit inventus incipiendo vel accipiendo alienas Cæsas, vel folia de alienis surgis, etc.* Silva Cædua, Gall. *Taillis*. [Otto Morena in Historia Laudens. : *Mediolanenses igitur et Laudenses in aperto campo morantes, et bene se prospicientes, nullo nemore, nullisque vitibus, nullo etiam fossato aut Cesa, nullisque arboribus inter utramque partem existentibus, quamvis Laudenses pauciores fuerant, tamen Mediolanenses nullo modo tunc invadere ausi fuerunt.* In hunc locum Muratorius : *Male in Osii Codicæ legitur, ipso fatente, Costa.* Vulgi autem verbum hoc est, quo indicantur sepes illæ, quæ ad arcenda a vinetis aut campis armenta et eives, ne segetes aut pampinos lædant, spineis ut plurimum virgultis contextuntur. Hanc vocem derivatam vult Osius a Latino verbo *Cædo*, quod cædi soleant quotannis sepes ne silvescant, aut nimium exerecentes, infestam umbram in vineas agrosque extendant.] Vide *Concisa* et *Incisa*, [* *Cesia* 2. et *Cessa*.]

† 2. CESA, Sic appellant hastas Galli : Papias MS. [* Leg. *Gesa*. Vide *Gessum*.]

* CESATRIX, Quæ jure suo, vel aliqua possessione cedit. Charta ann. 974. ex magn. Chartul. S. Viet. Massil. fol. 45 : *Ego Arantrudes Cesatrix atque donatrix ad Daniel et ad Agilberto, etc.* Vide *Cessionarius*.

* 1. CESIA, Lenticula. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Cesia, lentille, tache qui est au visage.* *Cesius*, i. lenticulosus, lentilloux.

* 2. CESIA, CESSIA, Sepes, sepimentum ex virgultis cædendis vel cæsis confectum. Stat. Verceil. lib. 5. pag. 125. vº. : *Item quod nemini licitum sit pascare in nemore, spinetis vel Cesiis bruxatis.* Stat. Montis reg. pag. 209 : *Item quod quælibet persona quæ habeat possessiones juxta vias,.... debeat Cessias et clausuras suas bis in anno incidere.* Stat. Taurini ann. 1360. cap. 184. ex Cod. reg. 4622. A. : *Quicumque voluerit, possit Cessias sua autoritate et clausuras impe-*

dientes transitum carrorum impune extirpare. Vide *Cesa* 6. et infra *Cesonus*.

* **CESINA**, pro *Cæsiva* vel *Cæsura*, ut opinor, Silva cædua, Gall. *Taillis*. Charta ann. 1005. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 183 : *Cum ipso castaneto, quod est in pede de monte, qui vocatur Tevorio, et cum ipsa Cesina, quæ est ultra ipsum fluvium, quam roncane fecit Cosma abbas antecessor vester.* Vide supra *Cæsura* et *Cesa* 1.

* **CESIUS**, *Lentiginosus*, quasi *cæsus* facie. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide supra *Cesia* 1.

* **CESLAWNY**, vox Polonica, Gloriosus, ut putant docti Editores, a Polon. *Slawa*, gloria. Acta B. Ceslai tom. 4. Jul. pag. 190. col. 1 : *Quod excelso animo terrena contentans, cæloque non cæno se natum cogitans, pret Ceslawny quasi nuncupes, etc.*

* **CESONUS**, Sepes, sepimentum, ut supra *Cesia* 2. Stat. Placent. lib. 4. fol. 40. p. : *Ad detegendos et evitandos malefactores, qui secus stratas occultantur, firmiter statuimus, quod omnes boschi, buseoni et Cesoni, existentens juxta stratam R. meam,...* extirpentur.

† **CESPALICANA**, Species Scripturæ. Vide *Scriptura*.

† **CESPATICUM**. Vide *Cespitaticum*.

1. **CESPES**, Prædium rusticum. S. Cyprianus Epist. ad Donatum : *Exilis ingenii angusta mediocritas tenues admodum fruges arit, nullis ad copiam fecundi Cespitis culis ingravescit.* S. Ambros. lib. 3. Epist. 5 : *Transcriptis in aliorum jura suis præis, virum sequitur, et exiguo illic conjugis contenta Cespite, solatur se religionis et implicitatis divitiis.* Acta S. Sebastiani cap. 3 : *In Campano littore, in quo erat latius Cespitis dominus. Senator. lib. 2. Var. pist. 16 : Gratia dominorum de Cespitis visione conjuncta est.* Lib. 5. Epist. 14 : *antiqui barbari, qui Romanis mulieribus egerint nuptiali fœdere sociari, quolibet titolo prædia quæsierint, fiscum possessi Cespitis persolvere... cogantur.* Adde lib. 7. pist. 45. Lex Longobard. lib. 2. tit. 18.

3. [* Aist. cap. 3.] : *Cum ipsis hominibus suam astutiam agebant, et eos a suis Cespitibus removens, in suum servitium replabant, qui postmodum libertatem simul et s amittebant. Mox : Sint liberi de suis pernis, sicut dominus eorum instituerit... c a suis Cespitibus removeantur.* Tit. 23. Liuthpr. 133. (6, 80.) : *Si de illo labore comparaverit, quod postea laboraverit, aut vit, postquam in ipsa casa ad censum redendum introierit, in ipso Cespite dimittat, ubi laboravit.* Odilo Abb. Cluniac. in Vita S. Ajoli Abbatis : *Abbas Berno nomine, in artibus Burgundiæ, Cespite Matiscensi, ego qui vocatur Cluniacus, Monasterium Cespit instruere.* Vita S. Popponis Abb. cap. . n. 44 : *A præfato Henrico sui juris in oblativa Cespitem, qui in 12. fere mansos tendebatur... obtinuit.* Odo Abbas de irac. S. Mauri cap. 2 : *Brennowem amissimum possessionis suæ Cespitem petivit.* de leg. 10. C. Th. de Præd. naviul. 3, 6.) Gregor. Mag. lib. 7. Epist. 6. Murator. Antiq. Ital. tom. 1. col. 836.] etc.

† **CUM CESPITE TERRÆ TRADERE**, Ali-

quem in terræ possessionem mittere, ei tradendo Cespitem ejusdem terræ. Charta Donationis Sigredi Regis in Monastico Anglicano tom. 1. pag. 29. col. 1 : *Sane quia cavendum est ne hodiernam donationem nostram futuri temporis abnegare valeat et in ambiguum devocare præsumptio, placuit mihi hanc paginam condere et una cum Cespite Terræ prædictæ Tradere tibi, etc.* [* Grimm. Antiq. Jur. pag. 111. sqq.] Vide *Investitura*.

** 2. **CESPES**, Tumulus. Rhythmi de S. Otmaro vers. 42. ap. Pertz. Script. tom. 2. pag. 55 :

Cespite junguntur, germaniter inde eoluntur.

Tacit. Ann. lib. 1. cap. 62 : *Exstruendo tumulo cespitem ponere.*

† **CESPITARE**, Cadere, Cespitare, offendere. Vetus Glossar. Sangerman. num. 501. Præsertim dicitur de equo offensatore, qui *cespiti* pedem impingit, Gall. *Cheval qui bronche*. Chronicon Mellicense pag. 434. col. 1. in Senatorio Martini Abb. Scotorum : *Equus super quem sedi fatigatus Cespitavit in quodam ponte, et ego primo cecidi per caput equi ad pontem, postea de ponte ad aquam.* Hinc *Cespitator* vel *Incespitator* equus offensator dicitur Servio in Æneid. II. v. 671. Charta Joannis Abb. Floriac. ann. 1247. apud Stephanotium in Antiquit. Aurelian. MSS. pag. 371 : *Quod versutia insidiatoris generis humani non ignoratur, provisum, ut sic inter ignorantie tenebras palpautes, et defectu luminosæ scientie in via morum lubrica Cespitantes, etc.*

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Cespitare, Trebucher. Brucar, Prov. Cespitare, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Cespicare, eodem sensu, usurpant Itali.*

CESPITARI, Qui *cespites* eruunt. Lambertus Ardensis : *Oneratores etiam et butturii cum hoccis, et Cespitarii cum cespitibus oblongis, et mantellatis..., operantur.*

CESPITATICUM, **CISPITATICUM**, quibusdam est tributum pro via cespitibus munienda : aliis videtur esse pro castris muniendis. Nam ex cespitibus castra circumdantur, et aggeres castrenses fiunt, ut docet Vegetius lib. 3. Quod et firmat Plinius lib. 35 : *Cespitem natura castrorum vallis accommodata.* [Claudio le Laboureur tom. 1. Maceriarum Insulæ Barbaræ pag. 47. Tributum pro pontibus et viis stratis reparandis exactum.] Alii denique tributum, quod ex cespitibus, seu prædiis locatis et conductis pensatur, et *Cespitis indictitium* onus videtur appellari, apud Senatorem lib. 5. Epist. 14. Capitulare 5. Caroli Mag. ann. 806. cap. 11 : *De teloneis et Cispitaticis, sicut in alio Capitulari ordinavimus, teneant, id est, ut ibi antiqua consuetudo fuit, exigantur, etc.* Diploma Caroli Cal. apud Sanjulianum in Hist. Tornutii : *Neque præsumat de eorum servis exigere... sive de suis teloneum, aut ullam redhibitionem, seu exactionem, neque in mari aut Rhodano, seu Sagona, aut Dou, vel Ligeri fluminibus navigantibus, aut littoribus commorantibus requirere audeat, præsumat, aut navaticum, aut Cespitaticum, aut salutaticum, aut pontaticum, aut in*

terra rotaticum. In alio Diplomate ejusdem Caroli apud Beslium in Episc. Pietav. : *Ullum teloneum, aut ripaticum, aut portaticum, aut pontaticum, aut salutaticum, aut Cespitaticum, aut cænaticum, etc.* [* Nec salutatico, nec pulveratico, nec Cispitatico, etc. in Chart. Caroli M. ann. 782. in Alsat. Diplom. num. 59. Aut salutaticum, aut Cespitaticum, aut rotaticum, etc. in Chart. Ludov. P. ann. 831. ibid. num. 92. Neque pontaticum, nec portaticum, aut Cespitaticum, seu rotaticum, etc. in Chart. ejusd. ann. 814. in Hist. du Langued. tom. 1. probat. num. 20.] Occurrit passim in veteribus Chartis apud Will. Hedam. pag. 49. Aimoin. lib. 5. Hist. Franc. cap. 1. Doublet. in Hist. Sandion. pag. 708. 838. etc. [ubi et pag. 656. legitur *Chespetaticus*]

† **CESPATICUM**, in Charta Odonis Comit. Blesensis ann. 978. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 95 : *Ut nullus... exactionem præsumat inferre vel expetere, neque in ripatico, neque in Cespatico, neque in pulveratico.*

† **CESPETATICUS**, in Charta Dagoberti I. Regis Franc. apud Miræum tom. 1. pag. 241. col. 2 : *Teloncos vel navigios... vul-taticos, themonaticos, Cespeticos, pulveraticos, etc.*

† **CISPECTATICUM**. Præceptum Pippini Regis Franc. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 30 : *Neque pontatieo, vel pulveratico seu salutatico nec et Cispectatio.*

† **CESPONTICUM**. Diploma Ludovici Imp. ann. 821. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 77 : *Nullus publicus judex vel quilibet Exactor... aut rotaticum, aut pulveraticum, aut Cesponticum... exactare præsumat.*

* **CESQUET**. Joan. Vignolii Inscript. vet. pag. 335. : *ABIENTIA CESQUET IN FACE DEPOSITA XIII. KAL. MAR. QUÆ VIXI (sic) ANNIS L. MEN. I. IDIES VII. Ubi Vignolius : Cesquet, pro requiescit, ut apud Gruter. pag. 569. 12. Idies, pro et dies.*

* **CESSA**, ut supra *Cesia* 2. Stat. civil. nova Cumanæ cap. 30. fol. 132. vº. : *Si aliquis massarius de cetero derelinquerit aliquod massaritium, non possit nec debeat exportare de ipso massaritio Cesas nec ligna Cessæ.* Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 78 : *Debeat dare Cessam illi, qui arrat roym de duobus pedibus.* Vide *Cesa* 1.

† **CESSABUNDUS**, Instabilis, vacillans. Papias MS. Bituricensis.

* Perperam pro *Cassabundus*. Vide supra in hac voce.

* **CESSALIS MENSURA**, Eadem, ni fallor, quæ cumulata, Gall. *Comble*; nam *Rectæ* seu adæquatæ opponitur, quam *Rase* appellamus. Terrear. castel. d'Ibois in Reg. 24. Chartoph. reg. fol. 19. vº. : *Item unam cartam frumenti et unam cartam avenæ ad mensuram Cessalem.* Ibid. : *Item unam cartam frumenti ad mensuram rectam.* Passim ibi. Terrear. villæ de Basseul ex Cod. reg. 6017. fol. 14. rº. : *Item duas cuppas frumenti ad mensuram rectam, et duas cuppas frumenti ad mensuram Cessalem.* Et fol. 31. rº. : *Item unam eminam frumenti ad mensuram rectam, unam cartam frumenti et unum cartonem palmolæ ad mensuram Cessalem.*

* **CESSARE**, Cedere, dare. Stat. scacar. Norman. ad ann. 1207. ex Cod. reg. 4653 :

Si quis tenetur alicui in redditu suo pro hæreditate, ... si in solutione illius defecerit, ille de quo tenetur hæreditas illam saisiré poterit post defectum, et fructus exinde percipere tanquam suos; ita tamen quod ille qui Cessavit in feudum, infra triennium a tempore primi defectus, quicumque voluerit et petierit, hæreditatem suam recipiet et habebit; prius tamen areragiis redditus solutis, et culture sumptibus, si qui fuerint, restitutis. Vide Cassare, 1. Cessionare et infra Cessus 2.

* **CESSARIA**, **CESSERIA**, an Prædium rusticum, vel Viridarium, pomarium, Gall. *Verger*? quia *Cessis* seu sepibus circumcingi solet. Pariag. inter reg. et abbat. Gemondi ann. 1322. ex Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 53: *Unum arpentum terre franchum... ad faciendum ibi domum seu domos et claustrum, Cessariam, ortum, et alia sibi necessaria.* Charta ann. 1247. in Chartul. sign. Decanus S. Petri Insul. ch. 128: *Quandam decimam jacentem... infra decimationem de Lambarsart prope Cessariam, quam Johannes Dominus dictus Contrice a monasterio nostro tenebat in feudum, nomine ecclesie sue emerint legitime.* Vide infra Cessum.

* **CESSATIO**, nude, Interdictum, censura ecclesiastica, ejus vi a divinis cessatur; *Ces*, *Cex* et *Cez*, nostris. Vide Cessus 1. Stat. Fulcrandi Bitur. archiep. ad calcem stat. S. Flori MSS. fol. 70. vº: *Cumque indicitur Cessatio per judicem ecclesiasticum in aliquo loco, ideo quia persona ecclesiastica per secularem judicem detinetur; ponitur temporalitas ecclesiastica ad manum secularem, et sic posita detinetur cum salsina viva, quousque dicta Cessatio sit amota.* Charta ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 325: *L'evêque de Noyon avoit fait Cez en la terre du conte de Dampmartin.* Arest. ann. 1376. ex Reg. 109. ch. 302: *Avoit le conte de Retest fait prendre par ses genz et officiers de sa conté les bestes ou proye de la ville de Paure; et pour ce tres reverent pere en Dieu, feu mons. Jehan de Craon, lors archevesque de Reims, ses officiaux ou autres ses officiers eussent mis le Cés en ycelle ville et en aucunes autres de ladite conté, et le gouverneur et autres officiers dudit conte en saditte conté de Retest excommeniez... Par lequel arrest fu dit que ledit archevesque osteroit ledit Cés, et absouldroit ledit gouverneur et autres officiers.* Lit. remiss. ejusd. ann. in Reg. 110. ch. 104: *L'archevesque de Besançon eust fait mettre le Cex en la ville de Moyrent, dont ledit abbé, qui de ce se senti agrevé, appella à court de Rome où il ala, et y poursuy saditte appellation tant et si longuement, qu'il obtint sentence pour lui contre ledit archevesque.* Aliæ ann. 1390. ex Reg. 138. ch. 183: *L'evêque de Lengres fist mettre le Cez audit Bar, qui dura par huit jours.* Hinc Cesser, a divinis cessare, in Charta Jacobi dom. de Sauz ann. 1246. ex Reg. 93. ch. 291: *Et se sorsailloie de ces choses dessus nommées, ... ge pri et riquier tou doian de Sauz, qui que il soit, que il Cessoit en la ville de Sauz, jusqu'à tant que li sires eust adrecié tou tort, que il feroit a ceulz de la franchise.*

* **CESSULA**, pro *Cestella*, ut videtur, vox Italica, Cistula. Inventar. MS. thes.

Sedis Apostol. ann. 1295: *Item manus beatæ Barbaræ in quadam Cessela de argento.*

* **CESSERIA**. Vide supra Cessaria.

* **CESSIA**. Vide supra Cesia 2.

CESSIM, Fridegodus in S. Wilfrido cap. 49:

Hinc divi petiit, supra quem musa revolvit,
Lætus Edilredi patulas fidentius aulas,
Cui retulit Cessim, lætantur et ambo vicissim.

[An breviter?] [* Nequaquam, sed Gradatim, ut legitur in vett. Gloss. Vide Thes. Fabri in *Cedo*.]

† **CESSINUS**. Vide *Cussinus*.

* **CESSIO BONORUM**, Quo ritu apud Italos olim peracta, docent Statuta pro comit. Venaiss. per Eugen. PP. IV. confirmata ann. 1443. ex Cod. reg. 4660. A. cap. 79: *Unaqueque persona Christiana vel Judæa, quæ bonorum vellet facere Cessionem, teneatur universa sua bona tradere curiæ per suum juramentum, ... et quod spoliè se usque ad canisiam et serabolam in præsentia judicis sedentis pro tribunali et aliarum personarum publicarum, et quod nec capitium in capite, nec insulam retineat, ... et quod in camisia et serabola eundo cum præcone tubam portante ante curiam præconizetur, presente illo qui bonis cessit, quod ille bonis cessit, nominando eum proprio nomine; et eadem trompatio fiat, presente illo qui bonis cessit, in locis publicis... Omnia supradicta et singula serventur etiam in mulieribus bonis cedentibus, hoc salvo, quod mulieres non teneantur gonelam expoliare; sed usque ad gonelam cetera vestimenta, et velum et bendam, cum bonis cederent, diuittere teneantur.* Duriora sunt, quæ eadem in re præscribunt Statuta Mantuæ lib. 2. cap. 21. ex Cod. reg. 4620: *Fiat cessio bonorum modo et ordine infrascripto: quia ipse debitor sono campanarum pulsato et voce præconiæ premissa, qua cridetur et præconizetur publica et alta voce in arengheria, et ante portas palatii, quod volentes videre, nominando personam debitoris bonis cedere volentis, venire debeant ad videndum: conducetur et conduci debeat per familiam dom. potestatis sono tubarum in plateam Broletti, et ibidem super lapide nates percutiat alta voce clamando: Sicut nudus natus, nunc sic exutus exibo, bonis meis renuntio. Quo facto demum induatur camisia, vestito et zona, et vestitus dimittatur in pace.* Eadem habent Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 30. ex Cod. reg. 4624: *De miserabili remedio Cessionis bonorum... Ipsam cessionem faciendo in loco juris Avillianæ publice culum nudum super lapide imponat, et aliter nec alio modo admittatur: et ponatur lapis prope berlinam seu locum berlinæ.* Et Stat. civil. Cumanæ nova cap. 13: *Si aliquis condemnatus fuerit de aliquo debito, ... non possit exire de ipso banno, nisi prius solverit creditori ipsum debitum, vel nisi se concusserit super lapidem Borleti, super quo concionatur, culum in camisia tantum, et non cum sarabula, et ter vel quater det de cullo super lapidem publice.* Apud nos vero cinguli projectione in terram eadem cessio significabatur, ut videre est in Consuet. Borbon. art. 72. Arvern. cap. 20. art. 4. et March. art. 64. Adde Edict. Ludov. XII. ann. 1512. Ne autem rursus fide publica abuterentur ii, qui ita bonis suis cedunt, pileo viridi

infamantur, quod ex usu factum, non aliqua lege statutum est. Vide *Chrenecruda* et *Corrigia*, 3.

† **CESSIONARE**, Cedere, Gall. *Faire cession, transport*. Epitome Constitutionum Ecclesiæ Valent. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 168. col. 1: *Nemo ex habentibus signa laudabilis eleemosynæ sedis possit; Cessionare alteri signum aliquod ne lites inde suboriantur, et Procuratori solventi signa perturbationis occasio fiat.*

† **CESSIONARIUS**, Qui jure suo vel aliqua possessione cedit; is etiam cui ceditur. Vox Jurisconsultis nota. Occurrit apud Rymerum tom. 8. pag. 211. col. 1. et pag. 243. col. 1. etc.

CESSIOSUS, Qui sæpe cedit, in Glossis Isid. vel cessat, ut addit Ugutio.

† **CESSIT**, Nupsit, in Glossis Isidori.

† **CESSITOR**, Idem ac Cessionarius, qui sua possessione cedit. Chartul. Eccl. Aptensis fol. 125: *Cedo tibi ipsa vinea cum ipso casale, cum exago suo, quod ibi consistit, et habent ipsas res consortes de uno latu me ipso Cessitore.*

CESSODIUM, Cessatio ab odio. Henricus Rosla in Herlingsberga:

.... Stant illis fœdera pacis:
Litigiis resiliere placet, pactum stabilire
Indice, voce, manu: jam Cessodium profitentur.

† **CESSUM**. Charta anni IV. Odonis Regis, ejus meminit Mabillonius in Actis S. Benedict. sæc. 5. pag. 76. n. 17. de B. Bernone Abbate: *Cessum unum in villa Naldis traditur Sacerdotibus servientibus in Ecclesia S. Petri.* Idem locus inexplicatus citatur in nova Gall. Christ. tom. 4. col. 1118. f. legendum est *Censum*, ut Cessus pro Censu legitur in voce *Presbyteratus* sub finem. Vide *Censum* in *Census*.

* Idem forte quod supra Cessaria. Stat. Cadubrii lib. 1. cap. 59: *Omnia et singula prata, Cessa et ampla, de quibus esset questio, etc.*

CESSURA, apud Sammarthanos in Episcopis Magalonensib. sub ann. 1345. ex veteribus Schedis: *Hoc eodem anno ratam habuit Episcopus transactionem de consensu Canonicorum, qua vestiario in annuos proventus largiuntur Cessuras, ait tabula Capitularis, B. Gervastii de Juviniaco, etc.* Sed legendum *Cesuras*. Charta Balduini Comitis Flandriæ ann. 1063. in Diplomatis Belgicis pag. 62: *Pasturam etiam totius clivi, id est, devexi montis, ... et Cessuram, ubi fruteta occurrunt rusticis ad edificandas sepes.*

1. **CESSUS**, Cessatio a Divinis. Acta Capitularia Ecclesiæ Lugdun. ann. 1347. fol. 133. Cod. Reg.: *Requirantur ut dictam injuriam emendent, quod nisi fecerint, contra ipsos Cessus apponatur, organa suspendantur, et alia fiant, quæ circa talia de jure fuerint facienda.* Infra: *Lectæ fuerunt... requestæ, quæ fieri debent propter Cessus appositionem contra illos, qui violaverunt claustrum.* [Bulla Calixti Papæ ann. 1456. ex Archivo Castri Nannet.: *Quia nobis innotuit venerabilem fratrem nostrum Jacobum Episcopum Rhedonensem... Cessum in dictam Ecclesiam a divinis posuisse: ideo Cessum ipsum ita positum penitus tallimus.* Arrestum Parlamenti ann. 1333. apud de Lauriere tom. 2. Ordinat. pag. 104: *Ince-*

perat procedere contra ipsum, volendo Cessum seu interdictum ponere in ipsius Comitatus terram.]

¶ 2. **CESSUS** VEL **DECESSUS**, Gall. *Cez* et *decez*, dicitur de Beneficiis Ecclesiasticis vacantibus per *cessionem* vel obitum possessoris. Bulla Pauli III. Papæ de sæcularizatione Monasterii Vezeliac. ann. 1537. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 112: *Ac mense capitulari... per Cessum vel Decessum, nec non sacristia... et hostellaria ac cantoria officia prædicta per Cessum prioratus et officia huiusmodi obtinentium, quomodolibet vacantia perpetuo unirentur.* Lobinellus Hist. Brit. tom. 2. pag. 1255: *Toutefois que la vacation desdites Eglises est advenue per Cessum vel Decessum.*

* Charta ann. 1418. ex Chartul. S. Aviti Aurel.: *Item tenebitur idem capicerius dicta bona et alia contenta in inventario reddere per inventarium per Cessum vel decessum ipsius.* Nostri olim *Cesser* et *Cessier*, pro *Ceder*, cedere. Charta Isabel. Rom. reg. ann. 1305. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 122. col. 2: *Nos la moitié des donations desusdites.... baillons et Cessons.... à nostre amé filioul et nevous Robert.* Alia ann. 1332. ex Chartul. S. Mart. Pontisar. fol. 28: *Raoul Rousset et Agnès sa femme.... ont vendu, ... quitié et délessié, Cessié, ottoié et transporté, etc.* Adde Lit. ann. 1352. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 58. Vide supra *Cessare*.

¶ 3. **CESSUS**, pro **Census**. Locus est in *Presbyteratus* sub finem. Vide *Cessum*.

¶ 4. **CESSUS**. Albertinus Mussatus de Gestis Henrici VII. lib. 13. rubrica 8: *Angebatque Imperatoris Pisanorumque animos, quod jam victum penuria intolerabilis suos afficeret, præsertim vini defectus, cum minima ejus Cessus mensura, quam Mitadela terrigenam vocant, Pisanæ monetæ solidis duobus arrogatis venditoribus emerebatur. Vini Cessus idem quod vinum venditum, pretio cessum seu concessum.*

¶ 1. **CESTA**, Vinculum, Ligamen. Guidonis Disciplina Farfensis lib. 2. cap. 4: *Cesta caligæ cum fuerit assuta debet esse tam longa, quo possit intra pugnum fieri contracta. Cestus Martiali et aliis, Græcè ζαῖς, muliebre cingulum est, præcipue illa zona, qua nova nupta nuptiarum die præcingebatur a sponso solvenda.*

* 2. **CESTA**, f. Locus cavus, sinus instar cistæ vel nassæ, Ital. et Hispan. *Cesta*, idem quod mox *Cestus*, ubi nihil ideo emendandum existimo. Charta Guid. archiep. Senon. ann. 1182. in Chartul. Pontiniac. pag. 269: *Alia duo arpenta sita sunt ubi non longe a grangia apud locum, in quo est Cesta. Nisi legendum sit Cessa, tepes.* Vide supra in hac voce.

* 3. **CESTA**, vox Italica, Cista. Stat. Montis-reg. pag. 318: *Debeat solvere emptori gabellæ piscium solidos quatuor pro quolibet rubo piscium, et intelligatur detracta myrta, et Cestis ac funibus.* [** *Cestus* in *Eccl. vers.* 172:]

Profert se Cesto spiu captus in amne petroso.] Vide mox *Cestinus*.

* **CESTARIATA**, pro *Sextariata*, Modus agri, quomodo *Cestarium*, pro *Sextarium*, in Charta ann. 1322. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 32. col. 2. Instr. ann. 1351:

Ad mensuram cujuslibet Cestariatæ faciendum et ea exigendum. Adde Lit. ann. 1334. ex Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 79.

¶ **CESTARIUM**, pro *Sextarium*, Species mensuræ: passim occurrit in Denominationibus et Recognitionibus de Volta cap. 41. num. 18. in Archivo Principis de Rohan, et etiam alibi. [** Vide S. Rosa de Viterbo voce *Cesteiro*, Elucidarii tom. 1. pag. 262.]

* **CESTICULUS**, *Lo circulo in campo.* Glossar. Lat. Ital. MS. Leg. in capo. Vide Festum. [** *Cesticulus*, *Cestillus*, *arculus* Germ. *Kützel*, Alber. in Lexic. ADEL.]

* **CESTIDUM**, *Creditum*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. [** ut ex Placido in cod. reg. 7644.]

* **CESTINUS**, Cistella, Ital. *Cestino*. Acta B. Amad. tom. 2. Aug. pag. 592. col. 2: *Impossibile videbatur ipsi Fachino, quod aliqua persona humana, rebus sic se habentibus, prout se habebant, ponere potuisset ipsum Cestinum in ipso buscheto.* Supra *Cistellam* appellat. Vide supra *Cesta* 3.

¶ **CESTIFER**. Vide *Castifer*.

¶ **CESTON**, *Zona Veneris*. Gloss. Sangerman. MS. n. 501. Papias MS. habet *Ceton*. Latini dixerunt *Cestus*. Vide *Cesta*.

* **CESTRUS** vocatur spuma in quodam libro antiquo, in Glossar. medic. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

¶ 1. **CESTUS**. Nicolaus Specialis de Rebus Siculis lib. 1. cap. 16. apud Murator. tom. 10. col. 935: *Has autem terras tam variis Cestibus, tam incertis meatibus ingrediens et egrediens impetus maris interluit, ut etc.* Puto legendum *æstibus*, licet etiam scribatur *Cestibus*, apud Baluzium. [** Vide supra *Cesta* 2.]

* 2. **CESTUS**, *Brachialia prancationum*, in Glossar. vet. ex Cod. 7641. [** In cod. reg. Papiæ. 7609. est *Pancrationum*, f. leg. *brachialia*, *pancratia*. Gemma Gemmarum: *Cestus est corium cum plumbo infuso, vel est baculus pugilum*, Germ. *ein strytkolb*.] Aliud Lat. Gall. ex Cod. 7679: *Cestus, targie.*

¶ **CETA**, pro *Cete*, Piscis crassissimus, Gall. *Baleine*. Vide locum in *Geaspecia*.

* **CETAN**, NIS, *Uno cingulo, e concordia, e castita*. Glossar. Lat. Ital. MS.

CETARIUS, **CETARIA**. Gloss. Græc. Lat.: *Βιζαρεῦρης*, *Cetarius*. Donatus ad Terent. in Eunnuch.: *Cetarii qui cete, id est, magnos pisces venditant, et bolonas exercent*. Papias: *Bolona, redemptor Cetariarum tabernarum, in quibus salsamenta condiuntur, quas tabernas vulgo Cetarias vocant.* Alibi: *Bolones*, (leg. *bolonæ*) *Ceterarii*, (leg. *Cetarii*) qui diversa genera piscium vendunt. Idem: *Ceterarii, piscatores dicuntur abusive, vel qui salsamenta piscium et liquamen vendunt, tractum a pisce.* *Cetaria*, *vicaria* in quibus *cete* et alii pisces sunt, vel officina, in qua liquamen ex piscibus conficitur. Miracula S. Bavonis lib. 3: *Cetarii ad balenas capiendas mare sunt ingressi.*

* **CETERA** NOTARIORUM, Nota abbreviationis, qua potissimum utuntur notarii, apud Barelet. Sermon. in fer. 6. hebdom. 1. Quadragesimæ.

¶ **CETERAH**. Gervasius Tilberiensis de Otiis imperialibus: *Sed et in urna grandi si capillos Veneris, epaticam, Ceterah... su-*

perstraveris. Ad hæc Leibnitijs tom. 1. Scriptor. Brunsvic. pag. 894. *Ceterah*, inquit, nomen est barbarum officinis receptum, quo significatur *asplenium* seu *scolopendrium*, herbæ genus Græcis et Latinis notum.

* Vulgo *Ceterac* vel *Ceterach*, vox Arabica. *Κιτράκ*, τὸ τετράρχατον, in Lexic. ex Cod. reg. 1843. *Tetracanthum*, apud Cangium in Append. ad Glossar. med. et inf. Græc. Aliud vero est *scolopendrium*, lingua nempe cervina, monente D. Falconet.

¶ **CETES**, *Oves, aves*. Gloss. Isid. In Excerptis *Celes*, sed æque ignotum, inquit Grævins. [** An *Cere* (*chære*), *salve, ave*, quod in omnibus fere Glossar. MS. ?]

¶ **CETHERIUS**, Idem qui *Cetæus*, spectans cete, Gall. *de Baleine*. Vide *Retharia*.

¶ **CETHI**. Marten. tom. 2. Itineris Litterarii pag. 365. ex Itinero Indico Balthasaris Spinger: *Et his crescit lignum album, quod Cethi dicitur.*

* **CETHONINUM**, **CETONINUM**, pro *Setonium*, *Sericum*, ab Ital. *Setone*, eodem significatu. Annal. Placent. ad ann. 1473. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 944: *Lectos omnes tribus coopertos coperatoriis, uno videlicet Cethonino, alio purpura, tertio auri intexti.* Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud eumd. tom. 16. col. 811: *Paramentum unum Cetoni rubei laborati ad ramam cum palificata una.* Vide *Cetinus*.

* **CETILLÆ**, **CHETILLÆ**, *Sedes*, ut videtur, in choro ecclesiæ, Gall. *Stalles*. Charta ann. 1407. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Sequuntur pacta et conventiones habitæ super ædificium Chetillarum chori beati Amantii burgi Rutenæ.... Verum chorus et Cetillæ ejusdem propter vetustatem taliter sunt destructæ, quod in eodem commode nec coudescerent in eodem clerus officium divinum minime celebrare potest.*

¶ **CETILIS** JUBILATIO, f. *Jubilatio ætus* seu turbæ una congregatæ. Sallas Malaspinæ de Rebus Siculis lib. 6. num. 4: *Ibi lituus, cletaria, et viella, omniumque genera musicorum hymnum concinunt triumphalem, et cujuscunque Cetilis officium jubilationis cantica modulatur.*

¶ **CETIMUM**, f. Idem quod *Cetinum*. S. Audoenus in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 12: *Vade inquit, in illam quæ juxta Cetimum sita est rupem, illic inter vepres reperies ligatum funda et absconsum quod queris.*

CETINUM, [f. *Cetaria* seu vivarium grandiorum piscium.] Tabularium Casauriense ann. 14. Ludovici Imper. F. Lotharii: *Cum silvis, pascuis, stulariis, Cetinis, calortis, rivis, rupinis, etc.*

¶ **CETINUS**, f. Pannus sericus, quem vulgo dicimus *Satin*, Hisp. *Kaso*. Epitome Constitut. Eccl. Valent. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 175: *Canonici et Archidiaconi, Præcentor, Sacrista et Decanus in Ecclesia sedem obtinentes, muzas panni nigri fini ex Cetino carmesino suffultas... deferre teneantur. Canonici vero Foranei... Magistri in Theologia, Doctores Juris, muzas panni nigri cum Cetino violaceo, etc.*

* Vel **CETINUM**, *Sericum*. Vide *Cethoninum* et *Setinus*.

¶ **CETON**. Vide *Ceston*.

* **CETONINUM**. supra *Cethoninum*.

¶ **CETR**. Codex MS. Irminonis Abb.

Sangerman. fol. 72. verso col. 1 : *Hilduinus Cetr. solvit indium unum. An Cetarius, Piscator?* [* Vide Cellenarius.]

† **CETRETUM**. Veteres Glossæ : *Stellaria, Salicetum vel Cetretum.*

* Forsan pro *Cerretum*. Vide *Cerritum*.

† **CETRINUS**, pro *Citrinus*, Ital. *Cetrino*, Gall. *Couleur de Citron*. Acta SS. Benedict. sæc. 6. part. 2. pag. 616. de B. Victore III. Papa : *Planetæ diaspæ deauratæ quinque, et tres sine auro; diarodinæ tres deauratæ, diapisti duæ et alia Cetrina, et aliæ quinque purpureæ.*

* **CETRUS**, Mensuræ annonariæ species. Charta Joan. de Monte-reg. ann. 1224. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 8. col. 2 : *Dedimus prædictis fratribus decem et octo Cetros avenæ pro singulis annis in perpetuum recipiendos... de abonementis seu de censibus nostris, tam de Tart castelli, quam de Tart villæ. Vide Seticus.*

† **CETUMCRUDUM**, *ὀρυζήριος*, Edulium ex thynni piscis carne salita, quod Veneti Moronam appellant. Supplementum Antiquarii.

* **CETZNE**. Charta Weneeslai reg. Bohem. ann. 1249. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 522 : *Super omnia, id quod dicitur Cetzne, super currus antedictæ ecclesiæ et pauperes ipsorum exigi penitus inhibemus, nisi quando ducunt ligna de nostra sylva speciali; quando vero de propria sylva quæcumque ligna duxerint, in nullo prorsus molestentur.*

† **CEVATA**, ut *Civata*, Avena. Annales Benedict. tom. 4. pag. 604 : *Raymundus faciat servitium per unumquemque annum ad quatuor milites, et sextarium unum de Cevata seu avena.*

* **CEVECELLIA**, a veteri Gallico *Chevessaille*, Pars vestis, qua caput immittitur. Arest. parlam. Paris. ann. 1338. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 296 : *Ipsium (archiepiscopum) per Cevecelliam supertunicalis sui injuriose acceperant. Vide infra Chevessellia.*

† **CEVERIUM**, Species enhammatis seu eliquaminis, quo pulli condiuntur, vel f. vas in quo eoquebantur. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 312. col. 1 : *Item, quod cum dicto primo ferculo serviatur nobis... de sex gallinis grossis partitis per medium, aut duodecim pullis parvis in Ceverio præparatis.*

* Haud scio an huc speetet vox *Cevelet*, qua ornamentum muliebris genus designatur, in Testam. Joannæ reginæ ann. 1329. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1377 : *Item à Marie ma fille quatre de mes plus belles couronnes empuées, et six de mes plus beaux Cevelets. Vide supra Cervelleria 2.*

* **CEVESIA**, in Libert. de Vernolio inter Ordinatus. reg. Franc. tom. 4. pag. 641. art. 35. pro *Cereresia*. Vide in hac voce.

† **CEVEUS**, *Κέως*. Gloss. Lat. Græc. Locustestudinatus.

† 1. **CEVO**, *Ἰνέγω*, inclino, *ἰνέγω*. Gloss. Lat. Græc.

* 2. **CEVO**, pro *Cevo*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613 : *Cevo, turpiter ago, clunes agitans.*

* **CEUXUM**, Sebum, Gall. *Suif*, Vascosum. *Ceu*. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 47. col. 1 : *Item plus solverunt pro una libra candelarum*

Ceuxi, unum solidum. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : Primo unum quintalle sepi sive Ceu in pasteriis. Ceau, eodem significatu, in Stat. ann. 1372. tom. 6. Ordinatus. reg. Franc. pag. 120. art. 8. Cief et Cieu, in Lit. remiss. ann. 1359. ex Reg. 87. Chartoph. reg. ch. 226 : Chandoille de Cieu.... Chandelles de Cief. Cif, in aliis ann. 1454. ex Reg. 191. ch. 79. Vide supra Ceppum.

* **CEZA**, Ramale, idem quod *Cesa* 1. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 314 : *Cum ipse exponens veniret de quodam nemore.... oneratus de Ceza, etc. Cezes braous, cicer, in Instr. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 179. col. 1.*

* **CHAABLEIUM**, Dicitur de arboribus ventorum vi, vel alio quovis modo ad terram prostratis. Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 191. vº : *Item habet omnia casu accidentia (in bosco) per ventum, salva coustuma patriæ et Chaableio regis. Vide supra Cabulus.*

† **CHAABLIS**, Rudens, Gall. *Chable* vel *Cable*. Epistola Guidonis de Dampetra ad Philippum Aug. ann. 1113. apud Mart. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1114 : *Tradiderunt mihi de munitione de Tornoilles... vi. martellos, 11. Chaables, vi. culcitra, etc.*

* **CHAABLUM**, Funis major et crassior, nostris *Cable* vel *Chable*. Munit. castror. dom. reg. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 93. rº : *vij. magna Chaabla canabis, unum magnum Chaablum et unum parvum. Hinc Chableur, qui funem ejusmodi præstare aut navem ducere ex officio tenetur. Ordinatus. ann. 1415. in Reg. 170. ch. 1. Item à Meleun aura un Chableur, appelé le Chableur du pont de Meleun... Icellui Chableur aura un hindart assis sur la mote de l'isle; et icellui hindart soustendra en estat pour y attacher les fillez et tourner à force de gens, quand les eues seront si fortes qu'il en sera nécessité pour iceulx bateaulx passer outre. Vide Chaablis.*

† **CHAAFELLUS**, Tabulatum, Gal. olim *Chaffaut*, nunc *Echaffaut*. Chartularium Lingonense f. 167 : *Nos Guido Archid. Laticensis et Simon Dom. Ruppisfortis notum facimus universis, quod Odo de Proingneyo in nostra presentia recognovit et promisit venerabili Patri Episcopo Lingonensi, quod Chaaffellum, quod erexit in domo sua de Proingneyo ad petitionem et voluntatem ipsius Episcopi... diruet et evertet. Actum an. gr. 1228. In Inscriptione harumee Litterarum habetur *Chafellus*. Vide *Cadafalus*.*

* **CHAAFFALLUM**, Propugnaculum, idem quod supra *Cadafalus*. Charta ann. 1270. inter Probat. Hist. Lugdun. pag. 13. col. 2 : *Item apud S. Vincentium in Chaaffallo, quod erat in Deserta, et in alio propinquo remanserunt massæ murales ad mensuram unius tesæ vel circa. Item de muro Chaaffalli, quod fuit constructum apud fontem Ruerii, etc. Chaffaut, Adjectum domui tectum, ut videtur, Gall. *Appentis*, in Charta ann. 1384. ex reg. 126. Chartoph. reg. ch. 64 : *Pluseurs maisons, Chaffaut, cave et les appartenances de ce, etc. Vide infra Chaufaudus.**

† **CHAALLANIA**, Castellania, Gal. *Cha-*

tellenie. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 123. in Extracto litterarum Guidonis Dalphini ann. 1240 : *Donamus in perpetuum domum nostram de Monte-bonoldo et Chaallaniam ejusdem castri et mandamenti et mille solidos Vienn. censuales, etc.*

† **CHAAN**. Vide *Cham* post *Caganus*.

* **CHAAN**. Vide supra *Abagha*.

CHABANARIA. Vide *Cabanaria*.

† **CHABANNÆ MERCATI**, Forum tectum, Gal. *Hales*. Charta Communiæ Relanet ex Regesto 2. Cameræ Comput. n. 55 : *Actum in Chabannis mercati de Buno 24. Febr. 1296. Vide Capannu.*

† **CHABBARDUM**. Vide *Caphardum*.

* **CHABENA** vel **CHADENA**; utrumque legitur in Arest. ann. 1380. 16. Jun. ex vol. 7. arest. parlam. Paris. : *Tres Chadenas de filato albo, septem eschaotas filati albi, unam Chabenam filati albi, unam Chabenam filati nigri. Ut ut est, certa fili quantitas certo ordine disposita significari videtur. Chabene vero, pro Cabane, casula, tuguriolum, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 316 : *Icellui Jaquet ala vers une loge ou Chabene, qui estoit dans laditte vigne.**

† **CHABENTIA**, Collocatio, Gall. *Etat blissement*. Testamentum Guillelmi de Turre Canonici Claromont. ann. 1315 apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvernæ pag. 538 : *Item Maysseto et heredi Hugonis de S. Desiderio, qui moratus fuit mecum dum viveret, volo, rogo et supplico omnibus fratribus meis et cuilibet eorumdem, quod unum nepotem cujuslibet eorumdem procurent Chabentiam, et in aliquo Monasterio induantur. Chabentia hic idem est quod necessaria victum, educationem et ad certam conditionem seu vitæ genus.*

* Idem quod supra *Cabentia*, Gall. *Chavance*. Contract. matrim. ann. 1449. i. Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xxvij. *Franciscus Precie.... assignavit in dotem... ipsi nobili Agneti ejus filie.... totam Chabentiam ipsius nobilis Francisci Precie si hæreditatem, quam ipse nobilis Franciscus habet in loco Ruppismauræ prope Rodanum. Hinc*

† **CHABISCARE**, Collocare, Gall. *Etat blir*. [* Dotare, dotem assignare.] Testamentum Joannis Comitum Clarom. ann. 1340 : *Et in casu in quo dictum Amedeus decedere contingeret et dictum Beraldum etiam decedere contingeret absque liberis masculis procreatis matrimonialiter de liberis suis aut aliquo ipsorum, et decederent libentes liberos femininos, a quocumque ipsorum unum vel plures ex legitimo matrimonio procreatos, in illo casu volumus et ordinamus, quod de bonis aliis sibi per nos domini et ordinatis et institutis haberi per dictum Amedeum et Beraldum Chabiscentur mandando vel alias collocentur, prout et quem modum discretionis patrum eorumdem liberum femininorum videbitur faciendum.*

† **CHABLUS**, Rudens, Funis, Gall. *Cable*, apud. D. Brussel de Feodis tom. pag. cxi. col. 2.

† **CHABOCELLUS**, Species mensuræ frumentariæ. Charta Ruellani de Viva Armigeri anni 1265. ex Archivo Veteri villæ : *Ego dedi Veteri-villæ duos Cha-*

vellos frumenti annui redditus ad mensuram Doli. [* Vide supra Cabocellus.]

* **CHAÇAATOR**, **CHAÇATOR**, Equus venatorius, poetis nostratibus *Chaceor*, *Chaceour*, et *Chasceor*. Comput. ann. 1239. MS. : Item pro uno *Chaçaatore* comitis Boloniensis, xxij. lib. Turon.... Pro uno *Chaçaatore* baio regis, etc. Alter ann. 1244 : De quodam *Chaçatore* liardo, xvj. lib. xvj. fol. Oecurrit pluries ibi, ut et in Comput. ann. 1245. ex Bibl. reg. Vitæ Patrum MSS. :

De son Chasceor descendi,
Et li hermites entendi
A lui servir de canqu'il pot.
Quant son cheval atourné ot, etc.

Vide *Caçor* in *Caciare*.

† **CHACANUS**. Vide *Caganus*.

† **CHACARE**. Vide in *Caciare*.

† 1. **CHACEA**, Venatio. Vide in *Caciare*.

2. **CHACEA**, Via per quam aguntur animalia ad paseua. Hinc *Chaceare*, pro eo quod Galli etiamnum dicimus, *Chasser les bestes aux champs*. Will. Thorn ann. 1285 : Totum pratum, in quo continetur quædam Walla, vocata Walla seu Chacea Cellerarii Ecclesiæ Christi Cantuariensis, quæ continet 20. perticatas in longitudine, et 20. pedes in latitudine. Et mox : Quod Wallia, seu Chacea prædicta remaneret dictis Abbati et Priori Communis ad cariandum et Chaceandum, etc. Adde pag. 1947. Braet. lib. 4. tract. 1. cap. 44 : Ut si quis omnino viam obstruat, vel Chaceam, per quam ingredi solet pasturam. Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 292 : Habendum et tenendum dictam pasturam... cum competenti via ad minus latitudinis 30. pedum ad Chaciam quorumcunque animalium suorum, fugando eas per terras meas sine dispendio pratorum meorum. [* Assis. Michael. ann. 20. Eduard. 1. Ebor. rot. 41. in Abbreviat. Rotul. pag. 230 : In hoc placito dicitur... quod locus qui non includitur per murum, sepe aut palacium, dici debet Chacia potius quam parcus. Assis. Michael. ann. 17. Eduard. II. Derb. rot. 79. ibid. pag. 344 : Robertus Tok cepit unam damam in Chacea de Duffeld... collegerunt de diversis hominibus quorum porci agistati fuerunt in Chacea prædicta, etc. unde liquet etiam pascua ipsa Chaceas dici.] [In pluribus Galliarum locis præsertim in Neustria, ambulacra seu itinera hinc inde arboribus consita Chasses etiamnum appellantur.]

† **CHACIA**. Charta Edwardi Regis Angliæ ann. 1299. apud Rymerum tom. 2. pag. 856. col. 1 : Totum honorem de Aquila cum hundredis, maneriis, Chaciis et omnibus aliis pertinentiis.

CACIA. Monasticum Anglie. tom. 3. pag. 70 : Partem terræ... quæ jacet inter Caciām quæ tendit ad Hautam, etc. Ibidem. : Cum... sectis, viis, Caciis, semitis, etc.

* Charta ann. 1448. ex Chartul. 23. Corb. : Qu'ilz peussent Cachier et mener leurs vaques et bestiaux ausdits marés pour pasturer. Hinc flagellum, quo animalia aguntur, Chasseure et Chassouere nuncupatur. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 484 : Icclui petit Jacobin ferist le dit Regnaut filz dudit exposant d'une Chasseure, autrement dit fouet. Aliæ ann. 1476. in reg. 110. ch. 158 : Icclui Facon,

qui menoit le second chariot, feri le dit cheval de sa Chassouere. Chasse-vilain vero dicitur Humerale ferculum, vulgo Oiseau, quo utuntur cæmentarii, in aliis ann. 1450. ex Reg. 186. ch. 45 : Le suppliant print ung instrument appelé oyseau ou Chasse-vilain... et portoit sur son col de la terre sur le dit Chasse-vilain.

RECHACEA. Monasticum Anglie. tom. 2. pag. 646 : Toftum suum quinque acrarum cum duabus bovatis terræ, et pasturam septingentarum ovium, in Clentham et Cavenby, cum Chacea et Rechacea de una ad aliam, quandocumque eis placuit, etc. Vide *Caciare*.

RECHACIATUS, Repulsus, Gall. *Rechassé*. Henric. Knyghton. ann. 1293 : Rechaciati sunt a multitudine magna, velut oves in ovile.

† **CHACERIA**, **CHACIA**, Venatio. Vide in *Caciare*.

* **CHACHAUDERIUM**, f. Fornax caldaria, Gall. *Four à chaux*. Charta ann. 1319. ex Tabul. abbat. Savign. : Item quatuor solidos Viennenses pro Chachauderii, quos debet Hugonius filius Joannis parvi, dit Fot, pro se et suis fratribus.... Item quinque solidos Viennenses de servitio, quos debet magnus Joannes, dit Fot, pro Chachauderii... Unum dementum frumenti pro Chachauderi. Vide supra *Calcheria* et infra *Calcheria*.

* **CHACIA CALIDA**, Gall. *Chaude chace*, Cum quis ex primo impetu aliquem insequitur. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 92 : In dicta grangia grangerium seu custodem ejusdem violenter ceperunt, ... quod videntes et audientes illi, qui infra dictum castrum existebant, ... dictos prædones in calida Chacia persecuti fuerunt. Aliæ ann. 1400. ex Reg. 155. ch. 31 : Lequel Jehan de chaude Chace suivy icellui suppliant. Chaude suite, in Consuet. March. art. 12. Chache, securis, vulgo Coignée, hache, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 108. ch. 360 : Ledit Bouteille considerant qu'il estoit en peril de mort, ... pour obvier à icelluy peril fist tant, qu'il eut la Chache ou coignée de l'un de ses adversaires.

* **CHACIPOLERIA**, **CHACIPOLLERIA**, **CHACISPOLERIA**. Vide supra in *Cacepollus*.

CHACIPOLLUS, **CHACIPOLLARIA**. Vide *Cacepollus*.

† **CHACOR**, Equus vanatorius. Vide *Caçor* in *Caciare*.

CHADABULA. Vide *Cabulus*.

* **CHADENA**. Vide supra *Chabena*.

† **CHADRIGARIUM**, Exportatio, Vectura, Gall. *Charriage*, quod minus male diceretur *Quadrigrarium*. Computus anni 1217. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. p. g. 1035 : Cellarius Parisius. De Templo III°. lib. de Præpositis Parisius xxxvi. l. De relig' et Chadrigrario. c. l. Agitur de expensis vindemiæ.

† **CHACIA**, Idem quod *Chacea*, Via, etc. Charta Guillelmi de Milliaco ann. 1208. in Tabulario Calensi fol. 127 : Quoddam marescum quod habebat inter Milliicum et Chaciam de Unciaco mihi... ad censuavi.

* **CHAEILLANUS**, **CHAILANUS**, Idem qui *Chaseatus*, Vassallus, feudatus, dominus

inferior. Vide in *Casati*. Sent. arbitr. ann. 1455. inter Paul. de Villanova dom. super. de Turretis et dom. infer. ejusd. loci ex schedis Pr. de Mazaugues : Dictus nobilis Paullhy de Villanova dominus antedicti castri dicebat et asserebat quod nobiles, nuncupati Chaellani, nihil tenentur recipere seu habere in pascuis extraneorum, pariter neque bannos.... Nos prædicti compromissarii ordinamus sententialiter, et definitive pronunciamus et declaramus, quod nobiles Chaellani dicti loci de Turretis et sui..... sint immunes, franqui et liberi a præstatione et solutione bannorum. Non semel infra Chailani appellantur. Si quis vero hanc vocem a Castellanus corruptam esse existimet, non multum repugnabo. Vide in *Castellum* 1.

† **CHAFAGIUM**, Lignatio, Gal. *Chaufage*. Litteræ Humberti Dalphini pro fundatione Monasterii de Salletis inter fragmenta Hist. Stephanotii MSS. tom. 7 : Possint libere uti lignis siccis et viridibus totius nostri nemoris de Salvayrino ad opus Chafagii et furni dicti Monasterii. In Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 91. ubi cæd. litteræ referuntur, habetur *Chaffagium*. Vide *Calcfagium*.

† **CHAFALLUS**, Turris lignea, seu tabulatum, unde nostri olim *Châfaut*, nunc *Echaffaut*. Charta Thossiacensis anni 1404 : Juxta plateam ubi solebat esse turris seu Chafallus nemoris juxta portam vocatam de Matiscone. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 132. col. 1. in Computo anni 1324 : Pro emparando et cooperiendo magnum Chafallum Villæ in summa L. lib. III. s. III. d. Vide *Cadafalus*.

† **CHAFFAYLIUS**, Eadem notione. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 66. col. 2. in Visitatione Castrorum ann. 1347 : Item invenerunt unum Chaffayllium in exitu portæ dicti Burgi de Monte versus favergiis, qui ceciderat, et ideo fuit injunctum Cellarerio, quod ibidem de dicta mayeria fieri faciat unam muetam bastardam cunquatuor culiis.

† **CHALFATTA**, Eodem significatu. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 284. in Computo annorum 1333. et seqq. : Item, pro faciendo opere Chalfattæ ad prædicandum Crucem sanctam in loco Prædicatorum II. s. gross.

† **CHAFELLUS**, Idem. Vide *Chaafellus*.

CHAFFARDUM. Vide *Caphardum*.

† **CHAGANUS**. Vide *Caganus*.

† **CHAIJA**. Vide post *Caya*.

† **CHACIA**. Venatio. Vide in *Caciare*.

† **CHASINUS**, Quercus, Gall. *Chesne*. Vide locum in *Lemnia* et *Câsnus*.

CHALANNUS, **CHALENDRA**. Vide *Chelandium*.

* **CHALASTRA**, f. pro *Chalandra*, Navigii species. Vide in *Chelandium*. Charta Phil. Aug. ann. 1202. in Chartul. Campan. fol. 104. r^o. : Mandamus vobis quatinus... tradatis fratri Aimardo... ducentas et quinquaginta libras Pruvinenses pro Chalastra coram Johanne Gelinel ostiario nostro latore præsentium. Vide supra *Calandra* 1.

CHALBA, Χαλβάνη, in Gloss. Græc. Lat. Galbanum, succus ferulæ arboris.

* **CHALCHERIA**, f. Fornax caldaria, Gall. *Four à chaux*. Chauchiere, eadem, ni fallor, notione, in Charta ann. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. eh. 272 : Un

petit ort, qui souloit estre Chauchiere. Acta capitul. eccl. Lugdun. ex Cam. Comput. Paris. fol. 77. v^o. col. 1. ad ann. 1342 : Item confitetur et asserit dictus Johannes se tenere et habere.... quandam Chalcheriam cum suis pertinentiis. Vide supra Calcheria et Chachanderium.

† **CHALCIDISSARE**, Græcis χαλκιδίσιον, Pecuniæ avidius invigilare. Vide Rhodig. Ant. Lect. 20. 23.

* D. Falconet monet verbum fictitium esse, quo Græcum χαλκιδίσιον Rhodigino placuit reddere. Vide H. Steph. Thes. Gr. et Martin. Lexic. in *Chalcidicus*.

† **CHALCIDIUM**, Merianum, Gall. *Balcon*. Vide *Calcidum*.

* Vide Festum et Lexic. Vitruvii. Hinc *Chaldeal* dicta videtur pars navis, apud Villehard. paragr. 38 : *Li escu furent portendu environ de borz et des Chaldeals des nés, et les banieres, dont il avoit tant de belles.*

* **CHALCUS**, Monetæ æræ minutioris species apud Batavos, ejus passim mentio fit in Catalog. libr. qui venum proponuntur : *Notum quoque sit emptoribus cuilibet floreno addendos esse quinque Chalcos.*

CHALDÆI, Saraceni. Ita Saracenos Hispanicos non semel vocat Sebastianus Salmantieensis Episcopus in Historia a Sandovallo edita. Regestum censuum Ecclesiæ Romanæ ex Bibl. Regiæ : *Et quædam littera bulla aurea bullata Leonis Regis omnium Armeniorum directa D. Joanni PP. continens quod ipse submitit se cum subditis suis obedientiæ Romanæ Ecclesiæ, et petit subsidium Apostolicum, quia graviter invaditur a Caldeis infidelibus.*

CHALDÆI, ὁρόσκοποι, Astrologi. Passio SS. Chrysanthi et Darie : *Nam omnes Magos et Gerofantas, et Caldeos, et haviolos ego domui.* Hieronym. in Daniel. cap. 2 : *In Chaldeis Γενεθλαζόχους significari puto, quos vulgus Mathematicos vocat. Consuetudo autem et sermo communis Magos pro maleficis accipit, qui aliter habentur apud gentem suam, eo quod sint Philosophi Chaldeorum, et ad artis hujus scientiam Reges quoque et Principes ejusdem gentis omnia faciunt.* Vide Julium Cæsar. Bulingerum lib. 1. de Magia cap. 3.

* **CHALEDIA**, an Via strata, agger, Gall. *Chaussée*? Charta Milon. abb. de Castriensis ann. 1200. in Chartul. Campan. fol. 133. v^o : *Nemus nostrum a loco, qui dicitur la Conyeclarel, . . . usque ad costam de Myroat per Chalediam Galteri.* Vide *Calecia*.

† **CHALENTUM**, pro *Chaleugum*, Practicis *Calenge*, Lis, calumnia, etc. Locus est in *Executores Chalent*. Vide *Callengia*.

† **CHALFAGIUM**, [* Jns annuæ lignationis, quod quis habet in silva ad familiæ suæ usum, Gall. *Chauffage*. Pactum inter Joan. dalph. et Petr. Barral. ann. 1315 : *Quod ipsi . . . possint . . . cindere in nemoribus . . . trabes, postes et alias materias facere deportare pro Chalfagiis et ædificiis suis.*] Vide *Chafagium*.

† **CHALFATTA**. Vide *Chafallus*.

* **CHALIA**. Reg. Olim parlam. Paris. ad ann. 1295. fol. 107 : *De Chalia vero, de qua dicti cives fuere locuti, in casu prædicto*

dicta curia nostra tacet ad præsens. Vide supra Calua 1. et infra Chauo.

CHALIFA, **CALIPHA**. Ita appellabant Saraceni supremos gentis suæ Principes, vocabulo Arabico, quod successorem, vel hæredem significat, inquit Willelmus Tyrrius lib. 19. cap. 19. et ex eo Jacobus de Vitriaco lib. 1. cap. 7. eo quod summi eorum Prophetæ vicem et successionem jure tenerent hæreditario. At Nicolaus Fullerus lib. 4. Miscell. sacror. cap. 16. et Vaterius in Præfat. ad El-Macinum censent, hoc vocabulo, *Vicarios*, seu *Locum tenentes* sese appellitasse, Dei nempe. Unde eo nomine in tanto honore et reverentia a suis habebantur, ut quasi pro numine colerentur, *nec nisi mandato et auctoritate illius quantumcumque potens, aut nobilis, appellaretur Soldanus, et omnes ejus subditi, tam Reges, quam alii, pedes ejus ad terram prostrati reverenter oscularentur.* Verba sunt Jacobi de Vitriaco. Sed postmodum adeo invaluit Sultanorum potentia in rebus politicis et militaribus, ut fere cum inani et specioso dignitatis nomine sola religionis, seu potius superstitionis Mahumetanæ potestas penes Chaliphas remaneret : unde a Baldrico Dolensi lib. 3. Tudebodo lib. 4. Roderico Archiep. Toletano lib. 7. cap. 10. Vincentio Belvac. lib. 32. cap. 54. Conrado Usperg. et aliis, *Papæ et Apostolici suæ gentis* vulgo appellantur. Primus autem Chaliphæ nomen et dignitatem usurpavit Abubacarus, Mahometi successor, ut auctor est Georgius El-Macinus. Titulos Chaliphæ Bagdatensis habes in Chronico Flandr. cap. 82. Sed et Chaliphas videntur appellasse suos Sacerdotes, non modo supremos, sed etiam quosvis, Saraceni Principes. Vide Petrum Diac. lib. 4. Chron. Casin. cap. 51.

† **CHALIFATUS**, Chalifæ dignitas. Georg. El-Mac. lib. 2. Hist. Sarrac. cap. 6 : *Chalifatui in illis tractibus præfectus est filius ejus Hispanus.*

† **CHALIA**, **CHALMS**. Vide *Calua*.

* **CHALO**, **CHALONUS**, Pars supellectilis lecti, straguli species. Inventar. ann. 1360. Ms : *Quatuor linteaminibus, uno Chalone, una mappa, uno tabaylhone sive longeria, etc.* Stat. synod. eccl. Castrens. ann. 1358. ex Cod. reg. 1592. A. fol. 76. r^o : *Sufficeret ut dimittat suo successor, videlicet tres lectos, scilicet unum pro archipresbitero, munitum . . . uno lodice cum coopertorio de colore; vel alio Chalone sufficienti.* Charta ann. 1327. ex Reg. ch. 55 : *Ivit ad domum dicti servientis, et de inde fecit abstrahi circa primum sopnium tassas argenti, Chalonos, coxinos, vaunos, et plures alias res.*

CHALONDUS, **CHALONNIUM**. Vide *Chelandium*.

* **CHALONGIA**, Monetæ species, nostris *Chaloinge* et *Chalonge*. Charta Petri epise. Laudun. ann. 1377. in Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 12 : *Edelinam feminam nostram de corpore, videlicet de capitagio duarum Chalongiarum, . . . sub infrascriptis modis et conditionibus manumittimus per præsentis.* Alia Joan. Landun. itidem epise. ann. 1386. ex Reg. 135. ch. 1 : *Johannes Ragon homo de corpore de parvo capitagio duodecim denariarum, dictorum Chalonges.* Chartul. Thenol. ex Bibl. reg. Cod. 5649. fol.

98. r^o : *De dicta domo singulis annis debemus domino Laudunensi episcopo . . . demi corvée, valoris unius Chaloinge.* Et fol. v^o : *Census, quos debemus apud Urcel . . . Johanni Corbel de Lauduna duas Chaloinges.* [* An idem nummus qui Germanis *Schilling*? **ADEL**]

* **CHALONNUS**, Navigii species, idem quod *Chelandium*. Vide in hac voce Charta ann. 1381. ex Tabul. S. Petri de Cultura : *Cum monachi conquesti fuissent quod essent in possessione . . . naviculas, Chalonnos seu bacellos inter prædictos fines ripariæ ducendi libere et reducendi.*

* **CHALONUS**. Vide supra *Chalo*.

* **CHALSEDONIUM**, Crystallum. Arest. ann. 1321. 9. Maii in vol. 1. arestor. parlam. Paris. : *Item unum scacarium de jaspide et Chalsedonio cum familia, videlicet una parte de jaspide et una parte de Cristallo.*

† **CHALVAGIUM**, Lignatio, Gall. *Chauffage*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 411. col. 2. in Ordinatione Humberti II. ann. 1340 : *Nec ulterius patiantini, quod aliqua memorata . . . nostra scindantur, essartentur vel charbonentur pro martinis vel aliis grossis ferorum operibus faciendis, nisi dumtaxat pro minutis fabricis et Chalvagiis personarum, ac aliis minutis usibus opportunis.* Vide *Chafagium*.

† **CHALVARICUM**, **CHALVARITUM**, Gall. *Charivari*, Tinnitus et vociferationes, quibus in Gallia præsertim sponsis ad secundas nuptias convolantibus illudunt atque conviciantur. Statuta synodalia Ecclesiæ Avenion. ann. 1337. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 561 : *Cum sponsæ aut eorum traducuntur hospitia, de ipsorum domibus bona more prædonum rapiunt violenter, pro quibus pecuniarias ab invititis redemptiones extorquent, quas expendunt in scurrilitatibus et comensationibus inhonestis, quæ . . . Malprosiech damnabiliter appellant . . . faciunt ludos obnoxios, quos ut eorum verbis contra honestatis labia utamur in placidis, nominant Chalvaricum.* Ibidem col. 582 : *Quidam contingit viros aut mulieres ad secunda vota pertransire et matrimonialiter conjungi et dum in Ecclesiis matrimonia fidelium et benedictiones nubentium celebrantur, sponsum et sponsam circumstantes vociferando percutiunt . . . quod ipsi tales derisores, raptores divini perturbatores officii et sacramentorum officia contemnentes, Chalvaritum in vulgar facientes seu fieri procurantes, a prædicti. excessibus penitus et omnino desistant sub pena excommunicationis.* Chelevallet, dicitur in diocesi Trecorensi, ut habetur col. 1119. Si diversas, sed incertas prorsus, variorum Eruditorum conjecturas de hujus voci originatione videre vis, Menagium adit ad vocem *Charivari* in Etymolog. Gall. Vid. *Caria* et *Charivarium*.

† **CHARAVALLIUM**, apud eundem Martenium ejusd. tom. col. 654. in Statutis Hugonis Biterr. Episcop. ann. 1368 : *Idcirco præsentis prohibemus statuto, quod nulla cujuscunque sexus vel conditionis existat nostris civitate vel diocesi in opprobrium vel injuriam secundo nubentium, vel alterum eorumdem illum ludum iniquitatis vocatum vulgariter Charavallii vel alium in oppro*

brum dicti matrimonii quoquo modo de cætero facere presumat.

* **CHARAVARIA**, Gall. *Charivari*, Tinitus et vociferationes, quibus sponsis ad secundas nuptias convolantibus illudunt itque conviciantur. Stat. Guill. de Burgo Matiscon. offic. ante ann. 1337. in vet. Collect. salut. synod. diœc. Lugdun. fol. 15. rº. : *Nonnulli ausu temerario, contra Beluense (f. Belnense) provinciale statutum, secundas nuptias vituperant ac derident, unde cum falsis visagiis et faciendo quemdam lusum noxium, qui vulgariter Charavaria nuncupatur.* Charta ann. 1365. ex Cod. reg. 5187. fol. 39. vº. : *Vobis confiteri vellentium confessiones audiendi, etiam in de casibus dicto domino Lugdunensi reservatis, exceptis tamen, concubinato notorio, Charavaria, licentiam impartimur.* Nostros olim Calivaly, Chalivali et Chaliari, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 361 : *Comme n'a gueres pour occasion de la somme le douze sols pardonnée pour un Chalivali en ville de Ver.* Aliæ ann. 1409. ex Reg. 164. h. 54 : *Eulx estans à table fut parlé d'un Chalivari, qui se devoit faire contre aucuns ouseaulx mariez dudit lieu de Buci, etc.* Denique aliæ ann. 1428. ex Reg. 174. ch. 12 : *Lesquelz avoient esté condampnez à une mende pour un Calivaly fait par eulx à Lo.*

* **CHARAVARITUM**, Eadem notione. Joan. de Garronibus in rubr. de secund. upt. num. 68. apud Mourgues in Comment. ad Stat. Provinc. pag. 309 : *Secundo nubentibus fit Charavaritum seu Capramarium, nisi se redimant et componant cum abate juvenum; et primo nubentibus non fit Charavaritum.*

* **CHALUC**, Piscis genus. Vide infra *labeo*.

† **CHALUNGIIUM**, Actio qua quis rem liquam repetit, Gallice *Calenge*. Tabularium Monasterii Casæ Dei in Instrumento ann. 1254 : *Sine contradictione, Chalungio et impedimento quolibet.* Vide *Callengia*.

CHALUNS, Panni Catalaunenses. Statuta Ordinis S. Gilberti de Sempringham : *Aut annos pictos, qui vocantur Chaluns.*

† **CHALYBA**, Vide *Caliba*.

CHAM, Vide *Caganus*.

* **CHAMA**, Supremum umbellæ vel lecti tegmen, Hispan. *Cama*. Ordo canonizat. x Cod. Ms. Morton. archiep. Cantuar. ann. eirc. 1494. apud Labb. : *Fit unum aldachinum cum Chamis broccalli de auro, abens pendalia de carnusino.*

* **CHAMARLENCUS**, Camerarius, minister archiepiscopi Lugdunensis. Ordinar. ls. eccl. Lugdun. : *Chamarlencus archiepiscopi debet ponere paramentum in presbyterio et in choro, et si ibi sunt aliqua necessaria in clavis, particis, cordis et in aliis rebus, Chamarlencus debet ponere, præparare, ordinare in loco ubi pallia debent reponi, et ubi possint congrue ordinari. Si archiepiscopus cantat, vel legatus, vel episcopus, Chamarlencus debet tapeta sternere ante altare et circa, et deferre sedile in capitulo, vel alio loco, quo archiepiscopus se debet induere sacris indumentis.* Vide *Chamarlencus*.

† **CHAMBE**, Cannabis, Gall. *Chanvre*.

Instrument. ann. 1477. ex Tabular. Casæ Dei inter Fragmenta Hist. Stephanotii MSS. tom. 4 : *Do sacrosanctæ Ecclesiæ de Comps, quæ in honore S. Andree consecrata est, linum et lanam et Chambe.*

† **CHAMBELLANUS**, Vide *Cambellanus*.

† **CHAMBERLAGIUM**, Idem quod *Cambellagium* seu certa pecuniæ summa, quam vassallus debet domino feudali cum ei præstat hominum, in plerisque Consuet. Francie Chamberlage, in aliis Chamberbelle, in quibusdam Chamberlenage. Charta Guillelmi de Furno pro Andrea de Monjohan Abb. Nobiliacensi ann. 1370. apud Stephanotium tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 1048 : *Confiteor me tenere... a religioso et honesto domino... ad homagium ligium ad x. solidorum de deverio, et ad x. solidorum de Chamberlagio solvend. in permutatione domini sive hominis.* Vide *Cambellanus*.

CHAMBO, Vide *Cambo*.

* **CHAMBRELANIA**, Officium Chamberlani seu Cambrerii. Charta ann. 1240. ex Chartul. S. Sulpit. Bitur. fol. 87. rº : *Domini Robertus de Boncio homagium reddens domino abbati nomine Chamberlaniæ suæ, vestimentum illud, quo super aliis vestibus erat indutus, dedit. Astantibus istis Evarado proposito nostro, Petro eleemosinario, Johanne sacrista, Gaufrido Chamberlano nostro, Stephano Boël armigero fratre abbatis, Dionisio famulo ejus.* Vide supra *Cambellanus* et *Cambrerius* 2. *Chambrillour*, Socius, contubernalis, vulgo *Compagnon*, qui est de la même chambrée, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 318 : *Estienne Barre Chambrillour de Jehan Bacheyron, etc.*

† **CHAMBRERIUS**, Cubicularius, Gall. *Chambrier*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 309. col. 1. in Ordinatione anni 1336 : *Item, Adoardus de Sabaudia cum uno Scutifero, uno Chamberrio et uno famulo.* Baluz. tom. 2. Hist. Geneal. Arver. pag. 317. in Testamento anni 1340 : *Legamus Stephano vavleto et Chamberrio nostro decem libras Tur. semel.* Vide *Cambrerius*.

CHAMBRUNCULA, Parvula camera, in Charta ann. 1278. apud Duehesn. in Probat. Hist. Vergiac. pag. 205.

* **CHAMELOTUM**, Pannus ex eamelorum pilis confectus. Ceremon. Rom. Ms. fol. 31. vº : *Feria quarta majoris hebdomadæ hora xxj. fit officium matutinale Tenebrarum. Papa habet cappam sine mitra; cardinales pavonaceas cappas panni vel etiam Chameloti.* Vide supra *Camelotum*.

† **CHAMEPEUCE**, Herbæ genus, a Græco χαμαίπευς. Plinio lib. 14. *Chamæpityos*. Medicina Salern. pag. 228. edit. 1622 : *Pessima habenda est cerevisia, quæ conficitur ex rebus inebriantibus, nimirum ex lodio, vel Chamepeuce. Ea enim adeo efficitur valida et halitiosa, ut parum absit, quin bibentes paulo immoderantius ad insaniam redigantur.*

* *Chamæpeuce*, Gall. *Ivette* vel *Chamæpytis*.

† **CHAMERA**, CHAMERARIUS. Vide *Camera*.

CHAMEUNIE, Græc. χαμευνία. Humi cubationes : *Culcite humo constrate*, apud Julianum Antecess. Nov. 4. cap. 4. Glossæ Phavorini : *χαμευνή, ταπεινή κλίνη.* Aliæ :

χαμευνία, ἡ ὑποκατρία. Hieronymus in cap. 41. Ezechiel : *Puto perspicuum esse lectori semper augustiora esse quæ deorsum sunt in jejuniis, Chameuniis, et victus continentia.* Idem ad Nepotianum : *Omnes pæne virtutes corporis mutantur in senibus, et crescente sola sapientia decrescunt cæteræ virtutes, jejunia, vigiliæ, eleemosynæ, Chameuniæ, id est, super pavementum dormitiones.* Adde eundem in Aggeum, et Auctorem de Duplici martyrio, S. Theodorum Studitam in Vita S. Platonis num. 10 etc.

† **CHAMPFRENUM**, Vox ibrida, ex χαμός et frenum. Utrumque idem est. Tabularium Vindocinense Thuanum cap. 84 : *Dedimus Ivoni unum Champfrenum, et Roberto unas caligas vermiculas.*

* Gall. *Chamfrain*, Ornamentum vel armatura equi fronti apposita. Polluci χαμός non χαμός, pars labiorum totum os ambiens, lib. 2. § 90. Eidem lib. 1. § 48. Ferrum ori equino circumdatum.

* **CHAMINERIUS**. Vide supra *Caminerius*.

† **CHAMINUS**, Iter, Gall. *Chemin*. Vide *Caminus*.

* **CHAMO**, CHAMONAGIUM, f. Ager exilis et incultus, idem quod supra *Calma* 1. Charta ann. 1377. in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 212 : *Item parvum pratrum cum Chamonagio in circuitu dictæ terræ existente... Item quendam Chamonem, situm desuper dictum sauzaium, qui continet circa unam boisselletam terræ.... Item unum Chamonem, qui est de domanio, vocato Gallice le Chamon de prelaïtes.*

* **CHAMONNIE**, perperam pro *Chameunie*. Vide in hæc vocc. Sibrand. in Chron. abbat. Lidlum. ann. eirc. 1575. tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 227 : *Nec Chamonnii humi dormitionibus abstineat.*

* **CHAMPAGIUM**, Vectigal agro impositum, præstatio agraria, Gall. *Champart*. Charta ann. 1305. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 264. rº. col. 1 : *Cum vendis, subvendis, mutagiis, gardis, obleis et Champagiis, et cum omnibus aliis juribus.* Vide supra *Camparia* 3. *Champaige* vero Ager pascuus, in Lit. remiss. ann. 1456. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 183 : *Le suppliant afferma pour ung an certains Champaiges joignant à son pastoral, nommé le pastoral long.* Vide infra *Champeare*.

* **CHAMPARDUM**, Eadem notione qua *Champagium*. Charta permutat. inter Phil. Pulc. reg. Franc. et Hugon. de Bovilla ann. 1303. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 224. rº. col. 2 : *Item vendas dicti census et terrarum villarum ipsarum, quæ tenentur ad Champardum.* Quæ Gallicie ita leguntur ibid. fol. 227. vº. col. 1 : *Item les ventes dudit cens et des terres de la Chapele et de Gauleinville, qui sont à Champart.* Charta ann. 1310. in Reg. 45. Chartoph. reg. ch. 147 : *Item Champarda seu terragia valentia quinquaginta septem solidos et sex denarios Par. annui et perpetui redditus.* Assignatio dotulii Joan. reginæ Franc. ann. 1319. in Reg. 60. ch. 69 : *Item pro Champardis de Vernonello duodecim solidos.* Champarer, Champardum exigere, in Lit. remiss. ann. 1393. ex Reg. 145. ch. 211 : *Le suppliant ala devers le*

sergent de la justice, que a à Valecourt Yvonet Du Bois escuyer, et lui requist... que il lui vouldist Champarer une piece de terre, laquelle estoit et est du champart dudit escuyer. Vide in Campipars.

* **CHAMPARIA**, Idem quod *Champardun*. Reg. sign. *Probus : Item facit domino ipse Guillelmus xxv. solidos censuales pro Champaria sibi ascensata. Nisi sit Jus pascendi pecora in campis sive arvis. Vide supra Champagium, et mox Champeare.*

† **CHAMPARS**, in Chartular. S. Martini Pontisar. legitur pro *Campipars*, quod vide.

† **CHAMPEAGIUM**, Jus pascendi pecora in agris, pratis vel silvis non suis : id etiam quod prestat pro hujusmodi pascuis. Charta Calomontis in Dumbis ann. 1397 : *Pro Champeagiis et aberagiis que habet in dicto stagno. Vide Champaria.*

* **CHAMPEARE**, Pascere pecora in campis sive arvis, nostris *Champoier*. Inquisit. Ms. ann. 1480. in Bressia et Buges. : *Illi de Molone in illis brotellis Champeaverunt et bochiaverunt tanquam in corum brotellis. Arest. Senat. Chamber. ann. 1492. ead. de re : Una cum ipsius communitatis usu et præcursu pasquerandi et bocheandi in dictis brotellis. Liber. villæ de Grancey ann. 1348. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 160. art. 5 : Voulons et octroyons que nostre homme et habitant de nostre chastel et ville de Grancey et leurs hoirs, puissent Champoier et mener à tousjours mois toutes leurs bestes grosses et menues, exceptey chievres en tous noz bois et forez de Grancey. Lit. remiss. ann. 1480. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 72 : Guillaume de Bougey, bouvier et garde d'une charue de certain nombre de buefs, avoit fait Champoier et dégaster en grant partie l'erbe desdites fauchées de pré..... par lesdiz buefs, et que à Champoyer et dégaster ainsi laditte herbe.... ille estoit coustumier. Unde Champoier, pro Champoier, legendum in *Camparius*. *Champoier* vero, pro *Aream*, vulgo *Champ*, fonsd re aliqua ornare, in Comput. Steph. de Fontan. argent. reg. ad ann. 1350 : *Cinq esterlins de perles blanches a semer le champ desdittes cottes, faire les coppons des labeaux pour clx. grosses perles à Champoier ledit champ. Rursum aliud sonat eadem vox Champoyer, Pugnare scilicet, concertare, Gall. Se battre avec quelqu'un, in Lit. remiss. ann. 1407. ex Reg. 161. ch. 247 : Jehannin Manecier et icellui Talart Champoyoient l'un contre l'autre; ... lequel Talart avoit le dessus dudit Jehannin, qui estoit en grant peril de mort. Vide Champeagium.**

† **CHAMPEIUS**, Idem qui *Camparius* supra, *Camporum* custos. *Regestum Probus* fol. 12. ann. 1262 : *Venerunt Inquisitores domini Dalphini etc. Interrogati.... Quis ponit Champeios, Resp. quod Dominus.*

† **CHAMPERIA**, Officium *Camperii* seu *Champeii*. Computum *Grasivod*. ann. 1332 : *Pro Champeria de Auriis assignata Petro de Villa per Dominum pro 2. florenis.... 7. lib. Item, pro Champeria de Alemone assignata Guillelmo Gebenn pro 4. flor. 100. sol.*

† **CHAMPERIUS**, Idem qui *Champeius*. Inquisitio anni 1220. in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 129. col. 2 : *Item, interrogati,*

quis ponit Champerios, respondent, quod Villici et Castellani pro dominio ponunt eos. Lege Domino, nempe Dalphino, ut patet ex Regesto Probus.

* *Camporum, pratorum, aliorumque agrorum* custos. *Libert. Brianç. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 730. art. 25 : Quod etiam Champerios et banerios possint elligere et recipere, etc. Vide supra Camparius.*

† **CHAMPERTORES**. Vide in *Cambipartia*.

† **CHAMVERUM**, Cannabum, Gall. *Chanvre*. *Archivum Majoris Monasterii : Paganus Greno... concessit partem suam de primitiarum decimis, scilicet de agniculis, de porcis, de lena, de lino et de Chamvero.*

CHAMULCUS, Genus carpenti humilis, ut nomen ipsum indicat. *Gloss. Lat. Gr. : Sciodia, χαμουλκίς. Studio, χαμουλκίον. Ita recte corrigunt viri docti. Gloss. Græc. Lat. : Χαμουλκος, Trahe. leg. Traha. Ammian. lib. 17. Unde Chamulcis impositus, tractusque lentus per Ostiensem portam, etc.*

† **CHAMUS**, Χάμος, Frenum, in *Biblia sacra*. [*** Chami frenique non patiens, apud Monach. S. Gall. in Gest. Carol. M. lib. 1. cap. 24.]*

† **CHAN**. Vide *Caganus*.

† **CHANABA**, Cannabis, Gall. *Chanvre*, apud *Stephanotium* in *Antiquit. Pietav. MSS. tom. 3. pag. 822. et iterum pag. 831. Vide Canaba 2.*

† **CHANABACIUM**, Tela cannabina, Gall. *Canevas*. *Chartular. Camalariensis monast. dioec. Anic. : Julianus de Rocha donavit huic loco S. Egidii unum bliandum de Channabacio. Vide Canevacium in Canava 2.*

† **CHANABERIUM**, Locus ubi seritur cannabis. *Inventarium Piquet n. 18. cap. 41. de Volta fol. 13. ex Archivo Principis de Rohan : Item quoddam Chanaberium scitum in insula Domini; confrontat ab Oriente, etc, Passim occurrit ibidem ac præsertim fol. 335. verso. Vide Cabannaria.*

* **CHANABERIUS**, Locus ubi crescit cannabis. *Charta ann. 1512. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xlvj : Vendidit.... quosdam Chanaberium et ortum, situs in mandamento Montilii. Vide Chanaberium.*

* **CHANALLIONUS**, Canaliculus, aqueductus. *Charta ann. 1414 : Juxta quemdam Chanallionum venientem de stagno, vocato de gurgite. Vide Canaletum.*

† **CHANAVA**, Idem quod *Canava*, 2. Cannabis, etc. Vide locum in *Chabannaria* post *Cabannaria*.

† **CHANABA**, Idem, in *Antiquit. Piet. MSS. Stephanotii tom. 4. pag. 561.*

† **CHANEVARIA**, Idem quod *Chanaberium*, Gall. *Cheneviere*, in *Chartulario S. Vincentii Cenoman. fol. 80. Vide Cheneveria.*

* **CHANAVUM**, Cannabis, Gall. *Chanvre*. *Ego Geraldus Chalvetus.... medietatem decimæ milii et panitii, sive leguminis et Chanavi guirpisco, in Chartul. Gratianop. ad ann. 1108.*

* **CHANCELLETUS**, in *Reg. capit. Carnot. pro Chenetellus. Vide in hac voce.*

* **CHANDELLERIUS**, Qui facit vel

vendit candelas, Gall. *Chandelier*. *Lit. ann. 1375. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 401 : Item in quadam terræ petia vineatæ, confrontante cum duabus vineis magistri Petri Martini Chandellerii.*

* **CHANECA**, Alveus, canalis, nostris *Chane* et *Chanel*. *Charta ann. 1285. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 6. col. 1 : Cum eorundem stagni et molendinorum fundis, aquis, aquarum decursibus, piscibus, Chanecia, motura, pertinentiis, etc. Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 12. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 226 : Quant il ot cessé à plouvoir, et les yaues furent retraites et revenues à leur Chanel, etc. Et lib. 4. cap. 6. ibid. pag. 254 : Les yaues des flueves issirent hors des Chanes. Consuet. Genoves. Mss. ad ann. 1299. fol. 86. rº : Le baillif de Senlis avoit mis hommes de par le roi pour veoir mesurer le cours et le Chanel de l'iaue, et doit avoir ledit Chanel cinq toises et pié et demi de lé. Charta ann. 1406. ex Chartul. Latiniac. fol. 204 : Es quelz douures, quant la riviere de Marne se desvoye et est hors de son Chanel, etc. Occurrit præterea apud *Joinvil. edit. reg. pag. 40. et in Vit. S. Ludov. ibid. pag. 361. Est et mensuræ nomen, in Terrear. Castel. ad Sequanam ex Cod. reg. 9898. 2 : La moitié de la pinte, est le Chanel à quoy l'on vend vin. Vide infra Chenalis.**

* **CHANEVERIUM**, Ager, in quo cannabum crescit, Gall. *Cheneviere*. *Acta capitul. eccl. Lugdun. ex Cam. Comput. Paris. ad ann. 1347. fol. 130. rº : Item decem solidos..... super curtilli..... juxta Chaneverium, quod quondam fuit a la Baudrana. Vide supra Canabale et infra Cheneverium.*

* **CHANGARE**, Permutare, a Gall. *Changer*. *Charta Guichardi abb. in Chartul. Pontiniac. lib. 6. ch. 27 : Terra quam Sevinus de Sancto Florentino Changavit cum Pontiniacensibus monachis, etc. Vide Changia.*

CHANGIA, Permutatio, Gall. *Eschange*. *Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 795. Donec idem Comes præfato Petro Changium ad validitatem terræ suæ conferret.*

* Num inde repetenda est vox *Changon* qua significatur conventus parentum et amicorum utriusque conjugis ante inita nuptias et infra dicitur *Festum regardi*, in *Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 205 : Lequel suppliant estoit en la ville de Souspes avec sa fiancée, se mere et autres parents et amis avec les parents et amis aussi d'icellui suppliant pour assembler entre eulx pour le jour des Changons, qui se fait en tel cas, selon la coutume du pays (Gastinois). Sed et convicium fortasse spurium, sonat hæc eadem vox i aliis *Lit. ann. 1426. ex Reg. 173. ch. 599. Icclui Tirant en soy courrouçant appell le suppliant Changon; lequel responde qu'il n'estoit point Changon. Vide supra Cavestrum, [*** et Cambio, 2.]***

† **CHANIS**, **CHANOGLANUS**. Vide *Chan* post *Caganus*.

CHANRIA, Concilium *Palentinum* ann. 1322. can. 19 : *Ne ratione collationis hujusmodi beneficii, aut Chanrie, seu aliquæ quæsito colore, aliquid præsumant per*

el per alios exigere, etc. Forte scrib. Chan-
ice, commutationis, Eschange.

* **CHANSONUS**, Pincerna, Gall. *Echan-
on*: unde ejus officium *Chansonaria* di-
tutur, in Testam. Joannæ comit. Tolos. ann.
270. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit.
ol. 592: *Item (legamus) Stephano de ca-
tera, xl. lib. Item Stephano de Chanson-
a, xl. lib. Comput. ann. 1408 inter Pro-
at, tom. 3. Hist. Nem. pag. 195. col. 1: rem redemimus fustam vasis a Chansono icti regis, solvimus xv. solidos.*

* **CHANTARUM**, ut infra *Chanterium*.
harta ann. 1370. in Reg. 100. Chartoph.
eg. ch. 869: *Item super Chantaro et do-
o, quæ fuit defuncti Johannis Champion,*
c.

* **CHANTELAGIUM**. Charta Philippi Regis
ranciae ann. 1273. pro Ecclesia S. Mederici
arisicens. : *Habebunt Canonici in tota dicta
rra... roagium, foragium, sive Chantela-
um, et omnia emolumenta, etc. Compotus
aillivorum Franc. ann. 1305: In Præpo-
tura Paris... de Busta castelletti... de
hantelagio. Regestum Peagiorum Pari-
ens. : Se uns Bourgoys de Paris achete vin
Paris dedans la ville, et il le vend dedans
ville, comme que il le vende en gros ou en
roche, il doit de chascun muid un denier de
hantelage. Ibidem : Chantelage est une
ustuuue assise anciennement, par laquelle
fu establi, que il loisoit à tous ceus qui le
hantelage paient, à oster le chantel de leur
anneau, et la lie wider, et parce que il sem-
oit que cil qui dedans la ville de Paris
toient demourans, n'achetassent pas vin,
e il ne le vouldissent revendre, et quant il
ussent vendu, oster le chantel de leur
anneau, et leur lies oster, pour ce fu mis li
chantelage sur les demourans, et sur les
bourgoys de Paris. Meminit præterea Chan-
lagii vetus Franciæ Consuetudo lib. 4.
p. de Justice Fonciere. [Arrestum Curiae
arlamenti Parisiens. ann. 1331. pro alta
stitia etc. Bonevallis et S. Mauri etc. ex
chivo Bonevallensi. Hæc tributi species
o vino vendendo exsoluti Chantelagium
citur a *Canteriis*, Gall. *Chantiers*, qui
nt oblonga cellæ vinariæ tigna, in qui-
is per ordinem dolia collocantur: debe-
tur autem sive vinum generatim vende-
tur, sive singulatim en gros ou en broche.]*

* Tributi species pro vino vendendo
soluti, aut a *Cantheriis*, Gall. *Chantiers*,
per quos collocantur dolia, aut a segmen-
doli angulatis, vulgo *Chanteaux*, ut
eg. Peagior. Paris. supra laudatum
licare videtur, sic dicti. Charta Ivonis
isc. Carnot. ann. 1114: *Concessimus...
od ipsi (monachi Tironenses) et sui con-
rsi... a barragiis, Chantelagiis (al.
ntellis) taliis, sint liberi et immunes.*
t. ann. 1358. tom. 3. Ordinat. reg. Franc.
g. 313. art. 3: *Le Chantelage de vin, c'est
avoir de chacun tonneau de vin vendus
lts hostels et en chacun d'eux, quatre
niers Parisiis. Chantiée, eodem signifi-
u, in Lit. ann. 1359. ibid. pag. 361.
2. Vide Chopin. ad Consuet. Ande-
v. lib. 1. cap. 8. pag. 178. et supra Can-
lagium.*

* **CHANTELLUM**. Libertates villæ S. Pala-
in Biturigib. ann. 1279: *Quilibet per
tenens focum certum, et locum, vel Chan-*

*tellum in dicta villa, etc. Infra: Dum tamen
velint solvere census consuetos, et 12. dena-
rios quolibet anno de prædictis foco, loco, et
Chantello prædictas costas tantummodo
debitas de hæreditatibus superscriptis, etc.*
In Consuetud. Burbonensi art. 193. et 203.
quatuor denarii, quos servi seu homines de
capite de annuo censu exsolvere tenentur,
de Chantelle appellantur, quod ratione
foci ac mansionis debeantur.

* *Consule de Lauriere in Glossar. jur.
Gall. ad v. Chantelle.*

* **CHANTELLUS**, Frustum panis am-
plioris, Gall. *Chanteau*. Instrumentum
venditionis sergenteriæ domini Episcopi
Æduensis ann. 1271: *Item habet et habere
debet singulis annis idem Raulinus de quoli-
bet pane quem falcatores comedunt in præria
prædicta unum Chantellum cujuslibet panis.*
Vide *Cantellus*.

* Lit. remiss. ann. 1451. in Reg. 185.
Chartoph. reg. ch. 165.: *Le suppliant print
un Chanteau de pain qu'il rencontra. Hinc
Chantilles, ni fallor, appellantur lapidum
fragmina, in aliis Lit. ann. 1391. ex Reg.
141. ch. 101: Certaine quantité de Chan-
tilles pour mettre en euvre en une sienne
maison (fournies par) un ouvrier de tieullerie
et de chaux. Chantel vero, Pars manus
aversa seu exterior, vulgo le Dos de la main,
in aliis Lit. ann. 1401. ex Reg. 156. ch.
113: Lequel Guillaume feri du Chantel ou
du dos de sa main l'exposant, et lui bailla
un arriere main ou dessous du menton.*

* **CHANTERIUM**, Area, locus vacuus
muro cinctus, qua etiam notione *Chantier*
usurpari videtur, in Lit. ann. 1348. tom. 3.
Ordinat. reg. Franc. pag. 96: *Que toutes
manieres de boës, gravoiz... feussent ostées
et mises hors des voiries et Chantiers, etc.*
Charta ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph.
reg. ch. 521: *Item in et super quandam
domun et Chanterium, situm Parisius in
Graveria; sex libras Paris. Alia ann.
1362. ex Reg. 91. ch. 267: Unam plateam,
vocatam Chantier, tenentem plateæ seu Chan-
terio Guiardi de Gouvernés. Vide supra
Chanterium.*

* **CHANTERIUS**, Gall. *Chantier*. Liberta-
tes Castelli novi in Biturigib. ann. 1265:
*Prædicti autem homines pro prædictis te-
nentur nobis et hæredibus nostris dare singu-
lis annis in perpetuum sex Chanterios boni
vini et receptibilis conductos Biturigibus in
domo nostra, etc. [Species mensuræ est;
quænam?]*

* *Dolii genus statutæ capacitatis, quam
explicat Charta dom. Castri novi ann.
1260. ex Bibl. reg.: Cum homines franchisiæ
Castri novi dederint et promiserint se reddi-
tuos domino regi Franciæ, vel ejus man-
dato sex Chanterios vino plenos, ... decem et
octo modios tantummodo continentes. Vide
infra Charetillus.*

* **CHANTO**, Quædam pars armaturæ.
Testamentum Odonis de Rossilione ann.
1298. apud Marten. tom. 1. Anecd. col.
1306: *Do et lego unam integram armatu-
ram, meos cuissellos, meos Chantones, meum
magnum cultellum. [** An Gantones?]*

* **CHANVANNARIUS** Mansus. Vide in
Cabanaria.

* **CHANVRERIUS**, Gall. *Chanvrier*,
Cannabis præparator. Necrolog. eccl. Pa-

ris. MS.: *Item donos quasdam ultra
parvum pontem in vico Saqualiæ situatas,
contiguas domui Johannis Maugeri Chan-
vrerii.*

* **CHAPA**, Gall. *Chape*, Vestis pluvialis,
quo utuntur Clerici præsertim in processio-
nibus. Baluz. tom. 2. Hist. Arvernæ pag.
490. ex vetustissima membrana Ecclesiæ
Claramont.: *Firmaverunt ut ad Festum B.
Mariæ Augusti Chapam reddant de duabus
marcis argenti. Vide Capa 1.*

* **CHAELETUS**, Sertum precatorium,
Gall. *Chapelet*. Inventar. MS. bonor. Joan.
de Madalhano ann. 1450: *Item plus unum
Chapeletum perlarum, continentem unciam
perlarum parvarum. Vide Capellina 1.*

* **CHAPPELLA**, Sacellum, Gall. *Cha-
pelle*, apud Lobinellum in Glossario ad
calcem Hist. Britan. Vide *Capella 6*.

* **CHAPPELLARIUS**, Petasorum opifex,
ut opinor, a Gallico *Chapelier*. [* Vel potius
Caparum artifex. Vide *Capa 1*.] Computus
anni 1202. apud D. Brussel de Feud.
usu tom. 2. ad calcem pag. cxlvi: *Expensa
... Hugo Chapellarius de vi^{xx}. et ix. diebus
usque ad omnium Sanctorum xxv. l. et xvi. s.*

* **CHAPERO**. Ibidem pag. cc. col. 1. f.
Muri fastigium utrimque inclinatum, quod
Gallice dicimus *Chaperon*: *Expensa: Frater
Hamardus pro bosco fossatorum, xiiii. l. et
pro Chaperone de bosco communi xl. l.*

* Inquisit. de nemor. Aurel. in Reg.
34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 60.
vº. : *Homines sanctæ Crucis de Trine.....
sumunt in vivo furcam, et festam, et
tignum Chaperez, et palum pugilarem. f.
Tignum quadratum, Gall. Equarri. Vide
infra Chapuisare.*

* **CHAPES**, Monetæ species. Charta
Geraldii Abb. S. Joannis Angeriac. ann.
1385. ex Chartulario ejusd. monasterii
pag. 463: *Item cuilibet fratri infirmo et
cuilibet sorori qui sunt in domo S. Lazari
x. solidos p. (sic) Chapes, quos denarios
Camblentus debet reddere. Vide Chapotensis.
[** An pro Chapis?]*

* **CHAPHAREGIUM**. Martyrol. eccl. SS.
Steph. et Sebast. Narbon. MS: *Mariæ Re-
migæ et mariti sui Berengarii Usalguerii,
qui dimiserunt ecclesiæ S. Stephani xl. soli-
dos, et fuerunt in Chapharegio de orto S.
Martini. An Census capitis? Vide Capi-
tale 5.*

* **1. CHAPITELLUM**, Receptaculum cur-
ruum, aratrorum et aliorum, quæ perti-
nent ad agriculturam, instrumentorum.
Charta Domini de Charnay ann. 1520. in
pago Lugdunensi: *Juxta Chapitellum
Joannis Morterii.*

* Gall. *Chartil*. Vide infra *Chappa*.

* **2. CHAPITELLUM**, diminut. a *Ca-
pella*, Pegma funebre, tumulus honorari-
us. Testam. Ludov. comit. Valent. ann.
1345. ex Cod. reg. 6008. fol. 76. rº. : *In-
hibemus quod aliqua capella sive Chapitellum
fiant nobis..... in nostra jam dicta sepul-
tura. Infra legitur Capitellum in alio Te-
stam. ann. 1419. Vide supra Capella 8.*

* **CHAPOTENSIS** MONETA. Charta Con-
stantiæ Comitissæ Bigorræ anni 1287. in
Regesto Constabulariæ Burdegalsis fol.
209: *Recepisse in bona pecunia numerata
duo milia librarum Chapetens. bonorum
legaliun a Magistro Willelmo de Luda*

Thesaurario Regis Angliæ. Infra : *Mille libras Chapot. bonorum et legalium.* Fol. 210. b : *Quingentas libras Chapet. bonorum et legalium.* Fol. 219. *Chapot* scribitur ut et f. 215. Aliud vetus Regestum sub ann. 1303 : *In diœcesi Burdegal. currunt Burdegalenses. In diœcesi Petragor. currunt Engol. et Marcheuses. In Ageno currunt Arnald. Chapot. et Petragoric.* Charta ann. 1314. in 50. Regesto Tabularii Regis Charta 49 : *Valorem annuum mille quingentarum librarum bonorum Chapotensium rendualium extimandorum, prout in diœcesi Burdigalensi redditus extimantur, etc. Libræ de Chapotois, in Arestis Candelosæ 1250. in Regesto Parlam. B. fol. 88. Nescio an nummi isti Chapotenses fuerint ii quos Chatos vocabant, uti infra annotamus : ita ut vox sic conflata fuerit quasi Chati Pictavenses, id est, vernacule, Chats de Poitou, qui apud Pietones potissimum eudebantur. Sed videant eruditiores an hæc conjectura admitti possit. [Vide supra Chapes.]*

CHIPOTENSES, in Charta ann. 1301. Regesti Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1301. num. 85. ex Tabulario Regio : *Videlicet Podium Castri Normandi pro 263. libris, et 10. libris Chipotensibus valent ducentas decem libras et 16. solid. Turon.* Ita ibi non semel, et in alia ann. 1312. in alio Regesto ejusdem Regis ann. 1310. Ch. 232. [Litteræ Edwardi II. Angl. Regis apud Rymerum tom. 3. pag. 359 : *Cum celebris memorie.... Pater noster concessisset Comiti de Audoigne ducentas libras Chipotensium percipiendas per annum... de quibus dictus Comes nondum recepit nisi 200. lib. Chipotensium, et 19. lib. 3. sol. et 4. den. et 1. obolum sterlingorum, qui in Chipotensibus, videlicet octo pro uno sterlingo computatis, etc. Rursum occurrit ibid. pag. 93. 113. 374. etc.]*

* Inquisit. MS. ann. 1307. 1. Maii : *Et facta inquesta, omnibus summis ad unam redactis, dictas ducentas libras Chapotenses ad valorem parvorum bonorum Turonensium reducetes, centum sexaginta libras parvorum Turon. bonorum, etc.*

* **CHAPPA**, Receptaculum enrruum, aratorum et aliorum, quæ pertinent ad agriculturam, instrumentorum, Gall. *Chape et Chartil*, [* *Echoppe*?] idem quod *Chapitellum*. Charta nobil. feud. dom. Castil. Domborum. ann. 1463 : *Chassum domus super duabus partibus Chappæ unius domus et totius grangie, necnon porpresii, in qua ipsa Chappa et grangia situantur.* Rursum infra : *Super Chappa et chasso et porpresio, ubi dicta Chappa et chassum situantur, venna intermedia.* Vide *Chappale*.

CHAPPALE, [f. Idem quod *Chapitellum*.] Tabularium Nantoliense in Pietonibus ann. 1335 : *Quandam pleiduram una cum Chapali domus, quod Chappale erit partionarium inter me et dictam enprtricem, in quo Chapali, seu nuro, etc.*

* **CHAPSALL**. Vide supra in *Capsol*.

* **COAPTENIII**. Vide supra *Captenuium*.

* **CHAPUISARE**, Materiarius opus facere, cadere, incidere, nostris *Chapuiser* et *Chappuser* : unde *Chapuisator*, faber lignarius, Gall. *Chapuiser*; et *Chapuiseria*, ars materiaria. Arest. ann. 1354. in vol. 4. arestor. parlam. Paris. : *Dicebant quod se-*

condum dictas ordinationes prohibetur, ne quis sit Chapuisator et sellarius simul Parisiis..... Et forsitan quod per avaritiam pro se solo Chapuisaret arconos..... Per arrestum dictum fuit, quod dictus Johannes licite poterat exercere artificium, tam Chapuiserie quam sellarie simul. Lih. 1. stat. super artific. Paris. ex Cam. Comput. fol. 345. r^o : *Quiconques veult estre Chapuiser à Paris, c'est assavoir faiseur d'arçons et d'aunes à selles et de fust à somme, estre le peut..... Nul Chapuiser ne peut, ne ne doit Chapuiser, ne mettre main en merrien.* Lit. remiss. ann. 1466. in Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 169 : *Lequel boys le suppliant fist abatre,..... et icellui charpenter et Chappuser à ses propres coustz et despens.* Guill. Guiartus. :

Serjans au logier se deduisent,
Engigneurs engins Chapuisent.

* *Aissete de Chapuis*, Securis, qua utuntur lignarii, in Lit. remiss. ann. 1405. ex Reg. 160. ch. 213. *Chappuiz* denique vocant breviorum truncum, qui vulgo dicitur *Trouchet* vel *Trouchet* apud doliarios. Lit. remiss. ann. 1445. in Reg. 177. ch. 169 : *Jehan le Bouier d'icelle hache couppa ledit pain sur le Chappuiz ou jointtier dudit relieur (de pipes).* Vide supra *Capulare* et *Chapuisius*.

¶ **CHAPUISIUS**, **CHAPUSIUS**, Lignarius faber, Gall. *Charpentier*, Gallis olim hodieque in multis Bressiæ locis, *Chapuis*; unde, inquit Borellus in Dictionario, *Capusa*, quod apud Occitanos idem est ac in assulas seu frusta concidere. Addit Menagius in Etymol. Gall. Petrocorisensibus *Chapuiser* breviorum truncum esse, quem vulgo dicimus *Billot*. Adversaria MSS. V. Cl. D. Aubret : *Claudius Tonel Chapuisius.* Computum anni 1347. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 85. col. 1 : *Habitis super hoc juramenti de bene et legaliter faciendo pro utraque parte a Joanne Chapusii de Domena Chapusio, Joanne de Pareua Maçoneto, Latonio de Gratianopoli, Barato et Poucheto Chapusiis, magistris expertis in talibus.*

¶ **CHAPULARIUM**, ut *Scapulare*, Vestis tegens scapulas. Computus ann. 1202. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. clvi. ad calcem col. 2 : *Pro VII. ulnis panni ad tunicas et ad supertunicas et ad Chapular. et ad coopertoria et pro fururis VIII. l. et dimid.* Ibid. pag. clvii. col. 1 : *Pro suo Chapular. de camelino furato de x. xl. s.* Vide *Scapulare*.

* 1. **CHARA**, Radicis species, Plinio *Lapsana*. Cæsar de Bello civ. lib. 3. cap. 40 : *Est etiam genus radicis inventum ab iis, qui fuerant cum Valerio, quod appellatur Chara; quod admistum lacte, multum inopiam levabat : id ad similitudinem panis efficiebant.* Vide Martin. Lexic. v. *Lapsana*.

* 2. **CHARA**, Facies, vultus, caput, nostris *Chere* et *Chiere*. Vide *Cara* 1. Ceremon. MS. eccl. Brioc. : *Quant l'on va à procession, l'on doit aller moult humblement et devote-ment le visage et la Chere enclinez, ... et ne doit l'on pas..... avoir la Chere eslevée.* Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 494 : *Ivit ad domum barbitonsoris dictæ villæ ad faciendum videri et parari parvam plagam, quam ex dicta percussione habuerat; et licet etiam dictus barberius, qui dictam plagam viderat, statim dictis astan-*

tibus retulisset, quod facerent bonam Charam, quia dictus serviens vulnus ali-quod letale non habebat. Galli dice-remus, qu'ils pouvoient se tranquiliser et être sans inquiétude. *Ciere*, eodem sensu : unde *Faire ciere*, Vultu fingere, vulgo *Faire mine*. Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1 :

Et jasoit ce qu'il li anuit,
N'en fait samblant, *Ciere*, ne frume.

* **CHARACHA**, ut supra *Caraca*, Navis oneraria, apud Joan. Mercenr. Corrig. in opere Ludov. XII. reg. Franc. inscripto cap. 42 : *En christianorum classes maritimi-que exercitus et amplissima atque permazima tuarum navium multitudo, præcipue Januensium tuorum Charachis, et eorum Baptista ac S. Georgii potentia, quasi cetus horrendus et vorax, etc.*

1. **CHARACTER**, Στίγμα, Nota, stigmatis pœna. Odo Cluniac. de Vita S. Geraldii lib. 1. cap. 20 : *Quantum vero ex æqualitate personarum conjici potest, personas illas reorum, qui se in malum destinaverant, ad damnis coerebat, aut Characterem adustioni, inurebat.* Edictum Henrici Imp. ann. 1023 in Chronico Laurisham. : *Et insuper in utraque maxilla ferro ad hoc facto etiam candent bene caraxetur et comburatur. Characterem animali infigere, in Leg. Wisig. lib. 8. tit. 5. § 2.*

CHARACTERIO, pro *Character*, Signum Testamentum Bertichramni Episcopi Comonan. : *Reliquos vero caballos tam Waran-nous, quam spadas seu poledras qui inventi fuerint, et Characterio sanctæ Ecclesiæ habuerint, totus Pontifex vel Ecclesia recipiant. Illi vero qui meum Characterio habuerint, etc.*

CHARACTERES MAGICI. S. Augustinus de Tempore Serm. 163 : *Phylacteria et Characteres diabolicos nec sibi nec suis aliquando suspendant, incantatores velut ministri diaboli fugiant.* Et Serm. 215 : *Per præcatorum, per fontes, et arbores, et diabolicæ phylacteria, per Characteres et araspices et divinos, vel sortilegios, multiplicia sua mala miseri homines conantur inferre.* Rha-nus lib. 3. de Instit. Cleric. cap. 16 : *1 quibusdam notis, quas Characteres vocant Χάρτη τῶν γοπητευτῶν ἐπιχρίσεων, in Concilio Calchedon. Aet. 10. [Ordinatione Ludovici Regis ann. 1254. in Codice M. Consuetud. Tolos. fol. 52 : *Judæi cesso ab usuris et blasphemis, sortilegiis, Characteribus, etc.* Synod. Compostell. ann. 1111 can. 7 : *Characteres coram totius Ecclesie conventu sive publico concilio fieri jubemus aliter factos valere inhibemus.*] Vide *Cagus* et *Brevis*.*

¶ **CHARACTERATUM FERRUM**, Udalrici Cluniac. ferrum est in quo panis ad crosanetum Missæ sacrificium destinatus coquebatur. Vide Mabillonium de Liturg. Gall. pag. 184.

* 2. **CHARACTER CLERICALIS**, Tonsus seu corona, qua clericus designatur. Chart. ann. 1339. in Reg. 130. Chartoph. reg. c. 239 : *Nos Petrus..... Snessionensis episcopus..... apud Septemmontes domum nostram Perrinum filium Gileti de Varennis..... insignivimus Characterem clericali.* Vide supra *Caratheria*.

* **CHARACTER NOMINIS**, Idem quod Monogramma. Vide *Character*, 3.

† **CHARACTERIZARE**. Vide post *Charaxare*.

* **CHARACTERUM**, Signum, terminus, quo agri limites signantur. Charta ann. 832. in Append. ad Marcum Hispan. col. 769 : *Dederunt ad ipsa cella terminia, et fecerunt fixorias, et fecerunt Charactera, sicut lex Gothorum continet, per loca ubi vocant subtus gurgite, etc.*

† **CHARAGIUS**. Vide *Caragus*.

† **CHARAGMA**, Character, imago, Gr. χαραγμα. Avianus : *Sicut nummus habet Charagma Caesaris, sic homo habet Charagma Dei.*

* **CHARARRA**, Onus carri, quantum carro vehi potest, Gall. *Charetée*, olim *Charée*. Charta ann. 1321. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 303 : *Unam Chararram feni ad sex boves in prato dicto Arragon, tempore messium anno quolibet capiendam.* Vide supra *Cavatea*.

† **CHARAVALLIUM**, [* **CHARAVARIA**, **CHARAVARITUM**.] Tinnitus et vociferationes, quæ vocant *Charivari*. Vide in *Chalvaricum*.

CHARAXARE, **CARAXARE**, Scribe. Glossæ Isonis Magistri : *Caraxo, Gr. est, scribo. Inde Caraxavit, id est, scripsit.* Papias : *Caraxare, scribere. Caraxatum, id est, scriptum.* Ugutio : *Caraxare, a character, id est, scribere.* Isidorus, *Caraxatis, scriptis.* Gloss. MS. Reg. Cod. 1701 : *Caraxare, Garser.* Gloss. Saxon. Ælfrici : *Caraxatio, gevirt, id est, Scriptura.* Prudentius Hymn. 14 : *Charaxat ambas ungulis scribentibus genas.* S. August. de Aliercat. Eccles. et Synag. : *Cum primum Moyses in monte Syna Caraxatas decalogo tabulis accepisset.* Charta Edgari Regis Angl. tom. 1. Monastici Anglie. pag. 17. et tom. 2. pag. 839 : *Hujus domi constipulatores fuerunt, quorum nomina inferius Caraxari videntur.* Alia tom. 2 : *Hoc picturatum Indict. 12. Caraxatum est.* Aldhelmus de Virgin. cap. 16 : *Ecclesiasticæ Historie liber a Rufino Caraxatus.* Adde Gregor. Mag. lib. 7. Indict. 2. Epist. 40. Flodoardum lib. 1. Hist. Remens. cap. 9. [* et ap. Pertz. Scriptor. vol. 3. pag. 365. lin. 6.] Edgari Concordiam regularem apud Seldenum ad Eadmerum pag. 146. 159. Adamnan. Scotum de Locis SS. lib. 1. in Præfat. et cap. 10. Ædilwaldum Epist. 69. Steph. Eddium in Vita S. Wilfridi cap. 47. Isidorum Epist. 72. Bonifacium Moguntinum Archiepisc. Epist. 69. et 74. Vitam S. Deicolæ num. 5. 11. Baldricum Noviom. lib. 1. cap. 49. Epistolam Fratrum Renensis Cœnobii apud Hacstenum ad Vitam S. Bened. pag. 123. Ordericum Vitalem lib. 1. pag. 352. 590. lib. 2. pag. 392. 832. Phiotfridum in Florib. in Proœmio, et lib. 3. cap. 7. etc.

CHARACTERIZARE, Eadem notione. Dudo lib. 3. de Normann. pag. 152 : *Quid super hoc Characterizabunt Dialectici?*

† **CHARACTERIZARE**, Typis imprimere subjecto prelo. Res Moguntiacæ tom. 1. pag. 120. edit. 1722. ex quodam MS. ejusd. urbis de Arte imprimendi : *Hoc autem urbis nostræ Moguntiaci triumphale perpetuè audis est præconium, quod hanc ingenio-am Characterizandi artem (reperit, anno circiter 1440.)*

* Occurrit passim hæc vox in libris, qui

prelo primum subjecti sunt; ac præsertim ad calcem psalterii in Bibl. Cæsarea asservati ubi fol. ult. v. hæc literis rubris legemur ann. 1751 : *Presens psalterium (sic) codex venustate capitalium decoratus, rubricationibusque sufficienter distinctus, adinventionem artificiosa imprimendi ac Characterizandi, absque calami ulla exaratione sic effigiat, et ad eusebiam Dei industrie est consummatus, per Johannem Fust civem Maguntinum et Petrum Schpffer de Gerusheim, anno Dom. 1457. in vigilia Assumptionis.* Consule Chevillier de Orig. impress. Paris. pag. 13. La Caille in Hist. impress. pag. 14. et 30. Maittaire Annal. Typogr. etc. Vide in *Charaxare*.

CHARAXARE, **CARAXARE**, Pingere, depingere. Gregorius Turon. lib. 7. Hist. cap. 36 : *Tu es pictor ille qui... per oratoria, parietes atque cameras Caraxabas?* Lib. 9. cap. 5 : *Vasa per domos diversorum signis nescio quibus Caraxata sunt.* Lib. 1. de Miracul. cap. 51 : *Parietes domorum atque templorum signarentur atque Caraxarentur.* Aldhelmus de Virgin. cap. 10 : *Flexis literarum apicibus in quadrata parietis pagina Caraxatis, id est, scriptis.* Eckehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 2 : *Parietes ejus Caraxasse viderat.* Ita S. Basilius Homil. in 40. Martyr. dixit, τοὺς ζωγράφους πλέμων ἀνδραγαθῶματα τοῖς πίναξιν ἐγγράπτειν. Hinc *Caraxare*, pro notare. Hinemarus Remensis de Prædestinat. : *Quamvis blando sibilo eos quidam Caraxare voluerunt, de eo quod sanctus Cælestinus Episcopos Gallicanos redarguit, dicens, etc.*

CARAXARE, est etiam Delere, maculare, atramento inquinare. Gloss. vett. : *Charaxo, induco, cancello.* Excerpta Pithœana : *Charaxatis, scriptis, inductis, cancellatis.* Papias : *Charaxare, exinanire, scribere.* Ubi exinanire, est delere. *Caraxia, exinanita, id est, deletio.* [*Caraxiaca, exinatita*, in Glossario MS. San-German. num. 501.]

CHARAXATURA, pro Litura, habetur in Testamento S. Remigii Archiepiscopi Remensis : *In quo (Testamento) si qua litura, vel Charaxatura fuerit inventa, factu est me præsentem, dum a me relegitur et emendatur.* Bertichramnus Cenomanensis Episcopus in Testamento apud Brisson. in Formul. : *Si quæ lituræ, si quæ literæ adjectæ sunt, vel detractæ, ego feci.* Charta Abbonis Patricii pro fundatione Monasterii Novalicensis ex Tabulario Ecclesiæ Gratianopolitane : *Et si qua Karaxatura, aut litteratura in hanc paginam testamenti mei reperteque fuerint, nos eas fieri erogavimus.* Eadem occurrit formula apud Marculfum lib. 2. form. 17. [et in Testamento S. Irminæ Abb. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 10.] Baldricus in Chron. Camerac. lib. 1. cap. 111 : *Unde Papa confirmante, imo Episcopis... assentientibus Caraxaturam fieri obtinuit hujusmodi, etc.* Alias *Charaxatura* est scriptura.

INTERCARAXATUS, apud Flodoard. lib. 3. cap. 22.

† **CARAXATURA**, Numismata Principis caractere notata. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 7 : *Interea cum ad singulas quasque horum novorum numismatum promotiones ferebantur edicta, ne quis pessimas ipsius Caraxaturas cavillaretur, etc.*

† **CHARAXARIUS**. Gloss. Isid. : *Notarius, Scriptor, Charaxarius.*

* **CHARBA**, f. Cannabis. Chartul. S. Joan. Angeriæ. fol. 118. v. : *Dedit..... de feodo præpositali..... panicios et gessias et vessias et lino et Charbas tali pacto, ut, etc.* Mendum subesse suspicor.

† **CHARBONARE**, Carbonem conficere, in Ordinatione anni 1340. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 411. col. 2.

† **CHARBONERIA**, ibidem, Locus ubi carbonem conficiuntur. Vide *Carbonaria*.

† **CHARBONETUS**, Qui vendit carbonem. Litteræ Philippi Pulcri ann. 1313 : *Præcipimus quod omnes talamellarii, tabernarii, Charboneti, massellarii, fornerii, et omnes alii venditores denariatarum, ne audeant carius vendere suas denariatas, etc.* Eadem Litteræ Gallico idiomate : *Nous ordonnons et commandons, que tous les talemeliers, et taverniers, bouchiers, Charbonniers, fourniers, et toutes autres manieres vendeurs de denrées, ne soyent point si hardy, que il encherissent leurs denrées, etc.*

* Pactum inter Joan. dalph. et Petr. Barralis ann. 1315 : *Vendere tamen personis habitantibus extra dictam villam de prædictis nemoribus non possint, nec etiam Charbonare aliquo modo.* Vide supra *Carbonare* in *Carbo* 3.

† **CHARCHARE**, Onerare, Ital. *Carcare*, Gall. *Charger*. Charta anni 1248. in Tabulario San-German. : *Fena pratorum nostrorum de Brolio fenabant, de feno quadrigas Charchabant... et tunc illi qui fenum adducunt et Charchabant, etc.*

* **CHARCHIA**. Charta ann. 1326. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 278 : *Item (acquisiverunt) duas partes sextæ decimæ partis Charchiarum communium terrarum Sinciaci.* Melius infra : *Chaciurum.* Vide in *Caciare*. *Charche* vero Onus, id omne quod labori est, significare mihi videtur apud Guill. Guiart. :

Firent contre lui (S. Louis) aliance
Pierre Mauclerc quens de Bretagne,
Et Thibant li quens de Champaigne,
O eux, pour estre plus grant Charche,
Ilue le comte de la Marche.

† **CHARDO**, ut *Cardo*, Pecten ferreum, quo laia pectitur. Skenæus de Verborum significat. pag. 37.

* **CHARERIA**, Via, illa proprie per quam carrus transire potest. Charta ann. 1331. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 244. *Quandam peciam terræ..... juxta Chareriam, per quam itur de Bisiaco ad molendinum de Porous.* Vide *Carreria* 1.

† **CHARETIL**, f. Quantum carro vehi potest, Gall. *Charretée*. Regestum Philippi Aug. fol. 69 : *De fructu foreste unaqueque mansura prædicta debet capere in tribus annis unum Charetil per manum forestarii.*

* **CHARETILLUS**, ut supra *Caratellus* et *Caratillus*, Cadus, dolium, seria. Chartar. Norman. ex Cod. reg. 4653. A fol. 76 : *De fructu foreste unaquaque masura prædicta debet capere in tribus annis unum Charetillum per manum forestarii, donando singulis annis septem garbas.* Unde emendare licet quæ supra. *Charetée*, eadem acceptione, in Arést. ann. 1414. 12. Maii ex vol. 11. arestor. parlam. Paris. : *Pro tonello, appellato Charetée, septem solidos*

Turon. Chariotée, rursus eodem sensu, in Ordinat. ann. 1415. ex Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1 : *Item aucun vendeur..... ne veudra a laditte estappe que une Charretée ou Chariotée de via a une foiz. Chariotée*, in Lit. ann. 1407. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 713. art. 1. Vide supra *Carraria* 4.

* **CHARETIUM**, Vectura, quæ cum carro fit, servitii genus. Chartar. Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 80 : *Monachi de Vasquel..... quiti sunt a pasnagio propriorum porcorum, et Chareti, et axes*. Vide supra *Carratm*.

* **CHARETUM**, Eadem notione. Charta Ludov. VII. reg. Franc. ann. 1179. in Chartul. S. Cornel. Compend. fol. 67. rº. col. 2 : *Retinimus etiam lignarum et Charetum Venetæ*. Vide *Carreda*.

* Aliud vero sonat vox Gallica, *Charret*, Rhombum scilicet, vulgo *Ronet*, in Lit. remiss. ann. 1482. ex Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 134 : *Laquelle femme filoit au tour ou Charret*.

* **CHAREVERIUM**, ut supra *Charavarium*. Arest. ann. 1330. 20. April. in Reg. Olim parlam. Paris. : *Falsum visagium occasione ejusdam Chareverii, quod tunc in dicta villa (S. Richarii) fiebat, deferentem invenerant, etc.*

† **CHAREYUM**. Vide *Careium* in *Carreda*.

† **CHARFAGIUM**, Jus percipiendorum lignorum in aliena silva ad focum et alios usus domesticos, Gall. *Droit de Chauffage*. Charta Cassaniæ ann. 1226 : *Non poterunt dicti homines abscindere quercum stantem in nemoribus prefatis occasione Charfagii, nec vendere ligna in eisdem nemoribus collecta, nisi sibi vicissim alter alteri*. Vide *Chasfagium*.

* **CHARFALIUM**, Propugnaeuli genus, idem quod supra *Chaafallum*. Charta ann. 1269. inter Probat. Hist. Lugdun. pag. 4. col. 2 : *Item pontes, fossata, barræ, muri, catenæ, portæ, Charfalia, et consimiles fortalitiarum novitates a civibus introductæ, ad expensas ipsorum civium amoveantur*. Vide infra *Chanfaudus*.

† **CHARGAGIUM**, Onerum impositio. Officium Chargagii et deschargagii vinorum, in Memoriali Cameræ Comput. Paris. fol. 57. vº.

† **CHARGARE**, Inquirere, Gall. *Chercher*. Vide locum in *Circamanaria*.

* **CHARGATORIUM**, f. Locus ubi onerantur merces. Vide supra *Cargatorium*. Charta pro capit. Aniciensi ann. 1417. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 60 : *Decem solidos Turonensium censuales... super quadam peda... juxta quoddam Chargatorium Petri Brani*. At vero *Chargeoir*, est instrumentum quo limus defertur, in Lit. remiss. ann. 1442. ex Reg. 176. ch. 261 : *Jehan Colin labourcur, qui portoit uug Chargeoir a fiens,.... tira l'un des bastons qui soustenoient ledit Chargeoir, etc.* Vide *Chargeours*.

† **CHARGEOURS**, apud Anglos, ut mox *Charger*. Testamentum Radulphi de Nevill apud Madox Formul. Angl. pag. 432 : *Item do et lego Joannæ uxori meæ tertiam partem bonorum meorum mobilium, cum optimo eipho meo auri, cum vi. Chargeours, xxiv. discis argenteis... Item do et lego*

Ricardo de Nevill filio meo ii. Chargeours, xxii. discos, etc.

CHARGER, **CHARGERUS**. Leges Burgor. Scotie. cap. 125 : *Si homo vel femina burgensis moriatur... hæres habebit... discum, paropsidem, quod dicitur le Dibler, vel Chargerum, cyphum*. [Testamentum Johannis de Nevill apud Madox Formul. Angl. pag. 427 : *Item Radulpho filio meo... iv. ollas lagenas, xxiv. peces, iv. duodenas coclearium, viii. Chargeros, etc.*] Anglis, a *charger* est *doubler*, or *grent platter*, *patina*, *paropsis*. Vide *Dibler*.

† 1. **CHARGIA**, Onus, Gall. *Charge*. Extenta jurium Comitatus Sabaudie apud S. Simphorianum de Auzone ann. 1309. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 98. col. 2 : *Pedagium per aquam levatur in hanc modum; videlicet qualibet Chargia telarum, pannorum, fili et similium, debet duodecim denarios*. Charta S. Andreæ Avenion. ann. 1440 : *Acceptantes res et proprietates inferius confinatas et declaratas ad causas et Chargias inferius expressatas; Gall. Aux clauses, Charges et conditons, etc.*

* Nostris *Parcharge*, Onus completum, quantum onerando carro vel navi satis est. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 490 : *Pour ce icellui Boterel n'avoit que lesdiz denz sextiers de blé et que ce n'estoit pas la charge de saditte charrette, deschargea iceulx denz sextiers de blé en l'ostel de son pere en espérance d'avoir une autrefois la Parcharge de saditte charrette*. Neque aliter interpretanda hæc vox in Stat. ann. 1398. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 304. art. 1.

* 2. **CHARGIA**, Pondus definitum, statuta mensura. Reg. eccl. Andegav. ann. 1443 : *Presentabuntur pro suo adventu sex pipæ vini, panis capitularis sex Chargiarum frumenti. Chargée*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1393. ex Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 438 : *Une Chargée de gerbes de blé*.

* 3. **CHARGIA**, Tributum, vectigal, Gall. *Charge*. Charta ann. 1387 : *Et se asserunt esse francos et liberos, exceptis homagiis et Chargiis ad modum nobilium*. Alia ann. 1406. ex comit. Marchie : *Promiserunt ipsi eoujuges garentire ab omnibus et contra omnes, præterquam a Chargiis et censibus et redditibus exinde ab antiquitus persolvi consuetis. Cargue*, eadem notione, in Ch. ann. 1320. ex Chartul. 23. Corb. : *Ponr eulx descarchier des Cargues et des debtes dessusdites, etc.*

* 4. **CHARGIA**, Accusatio, criminatio; quo sensu etiam *Charge* usurpamus. Unde *Paroles chergables*, in Lit. remiss. ann. 1443. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 328 : *Pierre le Cordier, qui aucun temps paravant, avoit dit paroles injurienses et Chergables du suppliant, etc.* Sentent. Ludov. Carnot. epise. ann. 1525 : *Visis per nos informationibus et Chargiis, auctoritate nostra ad instantiam promotoris curie nostre factis, de et super nonnullis excessibus, delictis et criminibus etiam heresis per Clementem Marot commissis et perpetratis, audita etiam requesta et conclusionibus dicti promotoris, dicimus et ordinamus predictum Clementem Marot fore et esse carceribus nostris mancipandum*. Alia ejusd. anni : *Eundem*

Marot variis delictis et offensis, etiam criminibus heresis Chargiatum et culpabilem invenimus, etc. Avoir enchargié dicitur de muliere gravida, cui uterus tumet, in Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 153. Ch. 424 : *Après lequel mariage ainsi fait et consommé, ladite Marie, comme ou dit, a enchargié et est grosse d'enfant. Encarkier*, apud Rob. Bourron. in Merlino MS : *La premiere fois que vous assemblastes à lui, vous lui desistes que vous aviez paonr d'Encarkier; et il vous dit que vous n'Encarcriés ja de lui*.

* **CHARGIAGIUM**, Vectigal, quod pro vino super carrum onerando et exportando pensatur, *Chargage* et *Chargaige* etiam nostris. Charta Nic. epise. Andegav. ann. 1275. in Chartul. priorat. de Guilio fol. 50. vº : *Remanent dicto nobili et ejus heredibus Chargiagium vini in omnibus locis feodorum et dominiornu dicti prioratus*. Alia Caroli primog. reg. Jerus. ann. 1279. ibid. fol. 46. vº : *Concedentes de gratia ut predictum monasterium.... Chargiagia, et costumes vini, et omnia alia supradicta teneat et possideat in futurum pacifice et quiete*. Charta ann. 1339. in Reg. donor. Caroli IV. et Phil. VI. ex Cam. Comput. Paris. fol. 163. rº : *Nos dittes gens.... ont assigné..... au rci de Boeme.... à Filayns le Chargage et barrage, etc.* Lit. remiss. ann. 1477. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 1144 : *Icellui Loavin, qui tient la ferme du Chargaige à Compiègne, etc.*

* **CHARIAMENTUM**, Carus, Gall. *Chariot*. Arest. ann. 1391. in vol. 8. arestor. parlam. Paris. : *Per vicum S. Martini vix et cum magna difficultate pedester vel equester, aut cum Chariamento transire poterant*. Vide infra *Chariotum*.

† **CHARGIARE**, Onerare, Gall. *Charger*, in Charta Philippi I. Franc. Regis ann. 1207. apud Duchesium Hist. Norman. pag. 1063.

CHARGIATUS, Oneratus, Gall. *Chargé*. *Equi Chargiati*, in Statutis Willel. Reg. Scotie cap. 12. § 1.

† **CHARIARE**, Carro vehere, Gall. *Charier*. Vide locum in *Fenatio*.

* **CHARIATUS**, Oneratus, Gall. *Chargé*. Codex MS. reddituum Episcopatus Autisiod. : *De sale Chariato ad pelam absque brunello habet Episcopus unum denarium*. Vide *Charchare*.

* **CHARICA**, Oblatio, ut videtur, quæ ex charitate seu gratuito fit. Charta Rob. vicecom. Bles. ex Chartul. Miciac. pag. 455 : *Tertiam partem reddituum ecclesie S. Aviti ville Maceriarum, tam in offerendi quam in sepulturis, seu decimis sive Charicis*. Vide supra *Caritas* 10.

* **CHARIDA**, Domus charitatis, Hispan. *Charidad*. Arest. ann. 1336. 19. Jul. in vol. 9. arestor. parlam. Paris. : *Cum Stephanus Rogerii emisset in Sicilia plures magnas quantitates frumenti et in quadam Charid reposuisset easdem, etc.* Vide *Caritas* 6.

† **CHARIERUM**, Gall. *Charroi*. Vecturam vassalli dominis exsolvebant. Littere Ludovici VIII. Franc. Regis ann. 1224 : *Et iterum pro quittancia Charierorum prunoquoque bove suo reddat unum quartum frumenti*. In Litteris Ludovici Juniori

quæ hic confirmantur, legitur, *Quarrorum*, non male pro *Carrorum*.

* **CHARIOTUM**, Carrus constans quatuor rotis, Gall. *Chariot*. Charta Phil. Pulc. ann. 1299. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 363. vº. : *Necnon equos ac summarios officiorum domus nostræ, reginæ ac liberorum nostrorum, sive sint equi quadrigas aut Chariota trahentes,.... concedimus.* Ubi Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 87. habet, *Charriota*. Vide *Chariotus* 1.

† 1. **CHARIOTUS**, Gall. *Chariot*, Currus constans quatuor rotis. Legitur infra in voce *Sabuta*, et in Formul. Anglicano Thomæ Madox pag. 429. ubi *Chariot* accipitur pro curru, quo corpus defuncti defertur ad humationem.

* 2. **CHARIOTUS**, Focus, pyroforum, Gall. *Réchaud*, *brasier*, quod quatuor rotis, ut carrus, constaret, sic dictus. Chartul. eccl. Carnot. ann. circ. 300 : *Debet insuper (subcocus) afferre a tempore festi Omnium Sanctorum usque ad Pascha de carbonibus pro Chariotis ante missam B. M. pro ipsa missa et pro aliis quæ celebrantur in choro.* Quæ in antiqua versione sic redduntur : *Il doit apporter du charbon dans les Braziers avant la messe de Beata.* Vide infra *Curriculus*.

† **CHARIS**, Idem, ut videtur, quod *Charierum*, Gall. *Charroi*. Chartularium S. Vandregesili tom. 2. pag. 125. in Charta ann. 1237 : *Per redditus et servitia dicto feodo pertinentia, videlicet karucam, hercam et Charim semel in anno.*

† **CHARISTA**, pro Charta, alias legebatur apud Anastasium in Vitis Rom. Pontif. Vide Murator. tom. 3. pag. 152. col. 2.

† **CHARISTERIUM**, Donum gratuitum quod hodie singulis quinquenniis Regi præstat Cernus Gallicanus, nostris *Don gratuit*, sic dictum quod gratuito pensetur. Compendiosa Beneficiorum Expositio fol. 39 : *Beneficiorum fructus non minuuntur novo decimæ genere, quod indicitur a Rege Beneficiariis, olim iisdem indictum a Maximo Pontifice, prætextu negotii regni Siciliæ et belli contra Infideles inferendi. Est tempore necessitatis et synodi generalis aliud indictum, quod Charisterium appellatur, et indicitur ab Episcopo Clericis, et credo hac indictione fructus non minui.* Laurentio in Amalthea *Charisterium*, ut et Græcis *χαριστήριον*, Munus est quod datur ab eo, qui gratias agit. [* Confer Beneficium et Eulogia.]

† **CHARISTEUM**. Vide *Caristeum*.

* **CHARITADERIUS**. Vide supra *Caritaderius*.

† **CHARITAS**, **CHARITATIVUM**, etc. Vide *Caritas*, etc.

* **CHARITATIVUS**, Ex *charitate* procedens, Gall. *Charitable*. Bulla Julii II. PP. ann. 1505. in Contin. magn. bullar. part. 4. pag. 7. col. 2 : *Cipientes tam pio et necessario, ac Charitativo operi subventionis ipsarum personarum morbo pestifero infectarum salubriter provideri.* Vide *Caritativus*.

* **CHARITOSUS**, Dilectus, benevolus, amicus. Agnel. Pontif. : *Agapitus IX.* (archiep. Ravennat.) *cujus nomen Latinalingua vertitur Charitosus.* Gloss. Gr. Lat. : *ἀγαπῆς*, *Amantissimus, carissimus, dilectus, amans.* Vide *Caritosus*.

† **CHARIVARIUM**, Ludus turpis tinnitibus et clamoribus variis, quibus illudunt iis, qui ad secundas convolant nuptias, Gall. *Charivari*. Concil. Turon. ann. 1445 : *Insultationes, clamores, sonos et alios tumultus in secundis et tertiis quorundam nuptiis, quos Charivarium vulgo appellant, propter multa et gravia incommoda prohibemus sub poena excommunicationis.* Vide Statuta Ecclesiæ Meld. ann. 1365. inter Instrum. ejusdem Hist. tom. 2. pag. 503. supra *Chalvaricum*, *Carivarium*, *Brigvarius*.

* **CHARMEA**, Præstationis species, *Charme* quoque appellata, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 128. rº. : *Item la coutume des Charmes, dont chascun fuyt doit par an une pou.* Charta Simon. comit. Montisfort. ann. 1202. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 524 : *De Charmea, quam dominus Hugo de sancto Hilario tenet, medietas cedet abbati.*

* **CHARMEN**, **CHARMENUS**, Carpinus, a Gall. *Charme*; nostri vicissim a Lat. Carpinus, *Charpe* dixerunt. Lit. remiss. ann. 1481. in Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 245 : *Les supplians sioient de leur bois, c'est assavoir des Charpes, autrement appelez charmes, etc.* Libert. villæ de Mailliaco ann. 1229. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 718. art. 34 : *Constituimus et concessimus, ut homines prædicti usum suum habeant in dicto bosco ad tremulum et Charmen et aceram.* Charta Thomæ comit. Pertic. ann. 1217. in Reg. forest. comitat. Alencon. Pertic. etc. ex Cam. Comput. Paris. fol. 50. rº. : *Confirmamus quod prior et monachi (de Bellismo) in prædicta foresta nostra percipiant pacifice et quiete...., omne genus mortui nemoris, præter Charmenum, et tremblium, et fraxinum.* Vide *Charmus*.

† **CHARMUS**, Carpinus, Gall. *Charme*, Species arboris satis nota. Occurrit in Charta Guillelmi Episc. Autissiod. ann. 1215. et in Charta Petri Comitis ejusdem urbis ann. 1213. Vide *Carmus* et *Charmen*.

* **CHARNAGIUM**, Carnes ipsæ animalium. Libert. villæ de Alavardo ann. 1337 : *Item statuimus quod nec etiam qualescumque officiales seu servitores, vel domestici nostri Charnagium, bladum, vinum, vel alia bona dictorum francorum.... extrahi valeant.* Charta ann. 1342. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 222 : *Quod non possint victualia quæcumque et alias denariatas, sive sint blada, vina, Charnagia, vel quæcumque victualia alia transferre.* Vide supra *Carnagium*. Exstat alia notione supra in *Carnaticum*.

CHARNELLI, Murorum pinnæ, Græcis, *πτερὰ* et *πτέρυγες*, Gallis *Creneaux*, vel *Carneaux*. Chronologia Augustinensis Cantuariensis : *Charta de Charnell. faciendis super muros Ecclesiæ.* Alibi : *Carta de Charnellatione novæ portæ.* Vide *Kernellare*.

† **CHARNE**, **CHARNEVUS**, Alluvius ager, ut videtur, forte sic dictus quod vulgo fiat e terra fluvio *Charreata* seu advecta. Charta anni 1233. e Chartulario Athanacenæ fol. 196 : *Nos Humbertus dominus Bellijoci petebamus passonagia molendinorum in ripa Rodani, inventiones trabium, brotellos, venationes, insulas et Charnevus sitos vel accrescentes de novo infra terminos prædictos.* Inventar. Recogn. n. 18. cap. 41. de Vouta

fol. 331. ex Archivo Principis de Rohan : *Item super Philiberto et Johanne Lonnie, Poncio Sonie pro terra et Charnene scitis ex Pont pertusa confront. cum terra dicti Lonis... et cum Charnene nobilis Johannis de Joncario.* Et fol. 333 : *Pro prato et Charnene scitis a las Rameyros, etc.* Iterum occurrit fol. 334.

CHARNER. Vide *Carnarium*.

* **CHARNERAGIUM**, Tributum ex animalibus, idem quod *Carnaticum*. Charta Ludov. comit. Bles. ann. 1197. ex Chartul. S. Aviti Aurel. : *Ab hominibus ejusdem villæ fenagium et Charneragium exigebant, quæ nunquam ab eis habuerant.* Vide supra *Carnalegium*.

* **CHARNERIA**, Gall. *Charniere*, Verticalæ. Comput. ann. 1245. ex Bibl. reg. : *Pro duabus Charneriis ad justas, in quibus fuerunt positi xiiij. stelligi de auso, etc.* Vide *Carneria* 2.

* **CHARNERIUM**, Ossarium, cæmetærium, Gall. *Charnier*. Charta ann. 1327. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 583 : *Ad opus retentionis ac supportationis onerum ecclesiæ SS. Innocentium et Charnerii ejusdem, etc.* Vide supra *Carnerium* 2. Hinc *Charnier*, Vas in quo carnes salsæ reconduntur. Lit. remiss. ann. 1405. in Reg. 160. ch. 174 : *Le suppliant rompit ou leva la clameure (clameure) ou fremure de certain coffre ou Charnier, où estoient lesdiz lars.*

CHARNETGIUM. Vide *Carnaticum*.

† **CHARNEVUS**. Vide *Charnene*.

CHAROCNA. In Lege Sal. titulus 64. est *De Carocna*, seu *Charoena*, ut quidam Codd. præferunt, vel ut Heroldina *De Harowenno*. Lex vero est de iis, qui de manu alterius aliquid per vim auferunt. Wendelino, *Kruenen*, et *Kroenen*, est conqueri, *Charoena*, querimonia. Loccenius vero lib. 3. antiq. Sueco-Gothicar. cap. 6. *Charoenam*, quasi *abacti pecoris raptum* interpretatur. ut *gartius*, Suecice, *abigeus*, ex *ran*, *raptus*, [Eccardus præfert *Charoweno*, quod inquit, idem est ac Saxonice *Geroven*, vel Germanice *Gerauben*, et rapinam designat.]

CHAROLARE, Saltare, nostris *Caroler*. Matthæus Westmonast. ann. 1305 : *Cogens quamplures viros ac mulieres Anglicos, mixtim Charolare nudos et psallere ante se.* Robertus Bourronus in Histor. MS. Merlini : *Il voit issir fors bien cent Damoiselles et plus, qui viennent Carolant et dansant, et chantant, etc.* Le Roman d'Abladane MS. : *Prinrent conseil ensemble qu'ils feroient crier une belle feste,.... et là seroient toutes les Dames et les Demoiselles de le cité et feroient moult belles Charolles, etc.*

* **CHARPA**, nostris olim *Charpe*, Instrumentum ferreum, quo ad secandum utebantur. Arest. ann. 1345. 6. Aug. in vol. 2. arestor. parlam. Paris. : *Ubi cumque nos contingit comedere coronam regiam portantes; panetarius (habet) panem coctum, gruellos, mapas, manutergia, telas albas ad reponendum panem oris, buletelos, corbeliones, Charpas, saccos, et omnes alias res residuas pertinentes ad servitium officii panetariæ.* Lit. remiss. ann. 1467. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 35 : *D'une Charpe que le suppliant tenoit, et de laquelle il besaignoit en sa vigne, couppa en ung buis-*

son ung gros baston. Aliæ ann. 1476. in Reg. 201. ch. 77 : *Une Charpe ou ferrement, dont il se efforçoit escorser ledit bois.*

* **CHARPANTARE**, Gall. *Charpenter*, Materiarius opus facere. Charta Theob. comit. ann. 1229. ex Chartul. Campan. fol. 355. vº. : *Dictus magister debet per conventionem scindere merrenum et adjuvare ad onerandum et ad Charpantandum et ad ponendum in opus.* Vide in *Carpentum*.

† **CHARRAAGIUM**, Operæ quas vassalli dominis præstare debent cum carris et iumentis, Gall. *Charroi* vel *Charriage*. Hist. MS. S. Cypriani Pictav. ex Tabulario ejusdem fol. 35 : *Remiserunt omnes consuetudine de alodo de Flaiziaco, ut nullam rapinam, nec calumniam, nec bidannum neque plautri, nec hominum, hoc est, Charraagium, etc.* Vide *Carreda*.

* **CHARRAGIUM**, Vectura cum carro, carrorum suppeditatio, seu ejusdem servitii pecuniaria redemptio. Arest. parlam. Paris. ex Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 145. rº. : *Cum abbas et conventus S. Germani de pratis juxta Parisius dicerent contra homines Villæ-novæ S. Georgii et de Theodosio et aliarum villarum, quæ sunt de pertinentiis eorumdem locorum, quod ipsi homines tenebantur solvere Charragium pro parte ipsos contingente, quando solidi ab ipsis abbate et conventu ratione exercitus pro nobis levabantur.... Recordata fuit nostra curia, quod alias judicatum fuerat, quod homines prædicti.... tenebantur ad præstandum et solvendum Charragium prædictum ob dictam causam, quando solidos nos levare continebat a prædictis abbate et conventu.* Charta ann. 1340. ibid. fol. vº. : *Liberi et immunes a præstatione seu contributione Charragii regis pro tempore guerræ suæ.* Alia ann. 1299. ex Reg. 38. Chartoph. reg. ch. 4 : *Cum homines villarum de Juvigniac et de Widua, sitarum in castellaniam de Spernaeco, obligati fuissent ad solvendum et ad liberandum Charragium domino regi, pro suis operationibus de castro et de villa Spernaecensi.... supplicavissent domino regi, quod ipse vellet accensare dicta Charragia et loco eorum recipere certos redditus annuatim, etc.* Vide supra *Carragium* et *Charraagium*.

* **CHARRALIS**, Via, per quam carrus transire potest. Charta ann. 1406 : *Quandam Charralem per quam publice itur de nemore nobilis vici Aymerici Borgne domicelli erga Tarallium ex altera, et magnum iter per quod itur, etc.* Vide supra *Carealis* et *Carrabilis*.

† **CHARRATA**, Idem quod *Carrata*, Quantum carro vehi potest, Gall. *Charretée*. Vide *Carrada*.

† **CHARRE**. Vide *Charrus*.

* **CHARREA**, Onus carri, quantum carro vehi potest, Gall. *Charretée*. *Charrée*, in Lit. ann. 1400. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 379. art. 19. *Charroussée*, in Charta ann. 1384. ex Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 64 : *Item une pièce de pré contenant environ xij. Charroussées de foie.* Charta Odonis ducis Burg. ann. 1211. ex Chartul. Longi vadi : *Tantum pratorum acquirant... unde singulis annis facere possint quadraginta Charreas feni.* Vide supra *Carea*.

† **CHARREAGIARE**, Vehere carro, ju-

mento, vel navi, Gall. *Charrier*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 160. in Extracto computi anni 1321 : *Libraverunt pro Charreagio dicti razelli et ipso adducendo per aquam usque apud Lugdunum, ubi fuerunt xxi. homines et steterunt per aquam per xiiii. dies, quia pluries atterravit dictus razellus, inclusis viginti tribus libris Vienn. Lugduni pro expensis factis pro Charreando et ascendendo superius per Rhodanum, etc.* Et tom. 1. pag. 86. col. 2. in Extenta Jurium Comitatus Sabaudie ann. 1309 : *Quicumque debet dictum somey, debet Charreagiare in vindemiis, ubicumque Dominus vult, vinum suum reponere in dicto mandamento.* Vide *Carreiare*.

† **CHARREAGIUM**, Idem quod *Charraagium*. Occurrit in Charta anni 1256. apud Stephanotium tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 863. et paulo superius in *Charreagiare*.

† **CHARREAMEN**, Eadem notione. Libertates oppidi Jasseronis in Sebusianis ann. 1283 : *Nec dare teneantur vobis vel aliis toutan, tallian, Charreamen, corvatam, etc.*

† **CHARREAMENTUM**, **CHARREARE**. Computum anni 1324. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 86. col. 1 : *Item eidem Humberto pro justa garitarum castri de Lueys adducenda, Charreanda, carpentanda... et pro dictis Charreamentis conducendis, xvi. lib. v. sol.*

† **CHARREGIARE**, Ibidem pag. 78 : *Quicumque debet dictum somey, debet Charreagiare in vindemiis.*

† **CHARREIUM**, Idem quod *Charreum*. Pluries occurrit.

1. **CHARRERIA**, in Gestis Guillelmi Majoris Episc. Andegav. cap. 27. videtur sumi pro ea navis specie, quam *baccum* appellamus, qua homines se et res suas in fluviiis transvehunt, defectu pontis. Adde pag. 312. [Etiamnum pontones, quibus Ararim enavigant, *Charrieres* ab incolis nuncupantur.] Vide *Carreriam*.

† 2. **CHARRERIA**, Opera carri domino debita. Charta anni 1380. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 173 : *Una cum... Charreitis, manobriis, scamnis, etc.*

† **CHARROIA**, Idem, Gall. *Charroi*. Charta Comitatus Arvernæ apud eund. Baluz. tom. 2. pag. 120 : *In talliis, serviis, Charrois, manobriis, et arbannis.* Vide *Carreda*.

* Charta Eustach. abb. Heder. ann. 1213. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 154. rº. col. 1 : *Assensuimus Hugoni Rogerii de Villanova et Johanni filio Roberti pontionarii.... sextum denarium, quem habebamus in portu Villanovæ.... pro xj. solidis et iiij. denariis;... ita quod si.... dictos xj. sol. et iiij. den. non reddiderint.... vel de Charrerria defecerint, omne eorum teneumentum in manum nostram capiemus.* *Charriere* nostris, eodem significato. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 317 : *Comme Bouchart de Lisle, seigneur de l'isle Bouchart et de Rochefort sur Loire, eust fait faire un grut et notable bac ou Charriere en la riviere de Loire pour passer charroiz, etc.* Ubi aperta est vocis origo. Aliæ ann. 1389. ex Reg. 137 : *Les uns passerent la riviere d'Aillier ou (en) batel ou Charriere du port de Varennes.*

* 3. **CHARRERIA**, Tributum seu vectigal, quod a transentibus per *carreriam* exigitur,

vel quod ex carris percipitur. Charta Joan. comit. Cabilon. ann. 1232. apud Chifflet in Beatr. comit. pag. 48 : *Quicquid habebat idem dux in Charrerria Cabilonensi, et vinum quod tannatores debent annuatim censuale etc.* Vide supra *Carreagium* 2. et *Carreriam* 1.

* **CHARRERIUM**, ut supra *Charragium*. Charta ann. 1230. in parvo Reg. S. Germ. Prat. : *Homines ipsius potestatis et eorum successores ab hujusmodi servitute sine consuetudine, et ab omni alio jure Charrerri et vehiculorum.... penitus absolvimus, nihil juris vel consuetudinis,.... vel alicujus generis Charrerri vel occasione eorumdem in posterum retinentes.* Chartul. archiep. Bitur. fol. 126. vº. : *Habebunt.... unum servientem.... liberum et absolutum ab omni consuetudine et exactione, videlicet ab omni tallia seu touta de Charrey, etc.*

† **CHARRETA**, Onus carri, Gall. *Charrete*. Locus est in *Seitiva*. Vide *Carreda*.

* **CHARRETADA**, **CHARTADA**, Onus carri idem quod supra *Charrea*. Libert. Montisfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154 : *Item de Chartada seu Charretada circularum, unam fayeriam eorum non majorem, nec minorem, sed mediocrem, pro leyda.*

* **CHARRETARIUS**, **CHARRETERIUS**, **CHARRETARIUM** ITER, Via, per quam carrus transire potest, Gall. *Chemin charretier*. Charta ann. 1319 : *Excepto itinere Charrario, per quod itur de Rodana per Turtarum apud Lugdunum.... In uno magno itinere Charreretio. Charrurie, id omne quod a carrum vel carrucam pertinet.* Stat. ann. 1376. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 233. art. 35 : *Restituer arrérages aux usagers, qui rien n'en avoient eu, chauffages Charruries, et en choses saublables, etc.*

* **CHARRETIVM**, nostris *Charretin* et *Charrety*, Pars carri, quæ axi imponitur. Chartar. Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 83 : *Costumarii (habent) hayam carucæ et lectes et Charretii, si habuerint quadrigam.* Lit. remiss. ann. 1365. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 755 : *Ledit Colin avoit prin la charrette ferrée dudit Coleau,.... et avoient le Charretin à une part, et les roes autre.* Aliæ ann. 1374. ex Reg. 105. ch. 416 : *Comme les exposans ostassent les roes d'un tumberel.... pour icelles roes remettre au Charrety d'une charrete, etc.* Chartin, i Stat. ann. 1350. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 371. art. 188. Vide *Chartetius*.

† **CHARRETO**, Carrorum ductor, Gall. *Charretier*. Computa Vienn. in Dalphinat ann. 1318 : *Item pro companagio Charrtonum, pro ferratura, pro ferro et aliis necessariis pro cadrigis xxxvi. lib. xviii. s. x den.*

† **CHARREUM**, Opera carri domino so venda. Vide locum in *Fenatio*.

* **CHARREYARE**, Carro vehere, Gall. *Charrier*. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 335 : *Lapide dictæ muræ ad bonos suos ad domum suam Charreyare fecit.* Vide supra *Carreare* 2.

* **CHARRIAGIUM**, Vectura cum carro carrorum suppeditatio, seu ejusdem servitii pecuniaria redemptio. Arest. ann. 1346. r. Jun. in vol. 3. arestor. parlam. Paris. *Religiosi sancti Germani a Pratis nobis t*

ebantur solvere certum Charriagium, quoties eos ire in guerris nostris contingebat. Vide supra Charragium.

* **CHARRIOTUM**, **CHARRIOTUS**, Carrus constans quatuor rotis, Gall. *Chariot*, *Cher*, a Lit. ann. 1247. tom. 7. Ordinatio. reg. rane. pag. 33. art. 18. cujus diminut. *Charrote*, ibid. Comput. ann. 1480. inter. robat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 337. col. : Item solverunt Leonardo Fumardi fustio, pro preparatione dicti Charioti, etc. Occurrit rursum in Comput. ann. 1495. ibid. tom. 4. pag. 63. col. 1. Vide supra *Chariotum*.

* **CHARRO**, Carrorum faber, Gall. *harron*. Inquisit. de foresta Aquil. in reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 58. col. 2 : *Habet (dom. Montisfortis) suum harronem se alterum ad suum usuarium. Vide Caro 1. et infra Charronnerius.*

* **CHARROBRIUM**, Vectura cum earro, *carropera*. Charta ann. 1187. ex Chartul. Lupi Trecens. : *Renaudus de Pogiaco..... omnibus de Molins concessit, quod deinceps res eorum pro consuetudine sibi debita, uae Charrobrium vocatur, nec capiet, nec lupi faciet. Vide Carrobium.*

* **CHARROIUM**, Eadem notione, a Gall. *harroi*. Charta ann. 1197. ex Tabul. S. Petri Carnot. : *Terram monachorum S. Rotani ab exercitu, equitatu, Charroio, et animoda exactione et consuetudine omnino perpetuum quitavi.*

* **CHARRONNERIUS**, **CHARRONUS**, Carrorum faber, idem qui supra *Charro*. Arest. in. 1303. in Reg. *Olim parlam. Paris.* fol. 56 : *Magistri forparii residentes, et Charronnerii Parisienses, etc. Ibidem : Antea domos et fenestras et stalla forpariorum et harronorum, etc. Charonier, eadem, ut datur, notione, vel qui carrucam ducit, a Lit. remiss. ann. 1394. ex Reg. 146. Chartoph. reg. eh. 293 : *Et aussi en firent er et fouir les Charoniers des terres dudit quartier;.... et a convenu que le labourage soit demourez à faire.**

† **CHARRONERIA**, Vide in *Carrerria* 1.
† **CHARRUAGIUM**, Vide in *Carrucagium*.

* **CHARRUS**, Mensuræ [vel ponderis] species apud Anglos. Fleta lib. 2. cap. 12. 1 : *Charrus plumbi consistit ex 30. fotillis, et quodlibet fotinellum continet 6. stras minus 2. libris, et quælibet petra ponat 12. libras in pondere plumbi, etc. § 2. secundum alios Charrus consistit ex 12. tryis, etc. [Thomas Blount ex Assisis de ponder. Roberti III. Regis Scot. eap. 22. et. 2. legit : *La Charre de plumbo constat 30. formellis, et quælibet formella, etc. ibi Charrus non semel occurrit pro Carrus, Gall. Char, Currus.*]*

* **CHARRUAGIUM**, Dicitur de terris, iæ aratro vel propria caruca eoluntur, eam quod *Domineum* 3. Vide in hae voce. Charta ann. 1229. in Chartul. Arremar. 1. 31 : *Notum facimus,.... quod nobilis virardus de Chacia terras illas, quas Charruagio suo posuerat et ponere poterat,.... omnes terras quas communis, quas s et homines nostri ad nostras carrugas utebamur, nobis concessit.... Dictas terras suum Charruagium de cetero poterit ac-*

cipere. Vide supra Carrucagium 2. et Charruagium.

* **CHARRUCHIA**, *Carruca*, aratrum. Charta ann. 1310. in Reg. 47. Chartoph. reg. eh. 42 : *Item quinquaginta quinque gerbas super masuris et Charruchiis ejusdem villæ (de Hembecuria) nobis annuatim debitas. Vide Carruca 3. et mox*

* **CHARRUELLA**, Eadem notione, qua *Charruchia*. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 279 : *Item corvatas quatuor Charruellarum villæ prædictæ bis in anno terminis consuetis.*

* **CHARRUS**, **CHERUS**, Rupes prærupta, jugum. Charta Lothar. reg. ann. 958. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 620 : *Quæ habet terminos de nno latere ripam Merdarii, de alio in Charro Clarnuæ, de tertio montem Coningonem, etc. Alia Ludov. Transmar. ann. 938. ibid. pag. 588 : *Descendit a meridiano fronte per pogii Aquilarii ad Cherum Charintum. Pluries ibi. Bulla Joan. PP. XV. ann. 985. ibid. pag. 250 : *Deinde tenditur usque ad rupem sive Cherum Clarithi, et venit per summitatem de serra usque in rivum Merdarium, etc.***

1. **CHARTA**, **CARTA**, **CHARTULA**, Instrumentum, contractus, conventio, quibus prædiorum cæterarumque rerum cessiones et venditiones confirmantur et ratæ habentur, et emptores, aut qui quovis modo rem quampiam compararunt, jus suum in proprietate demonstrare possunt, quod ostensio chartarum dicitur in Legib. Baronum Seotiae seu Quoniam Attach. cap. 3. § 4. eap. 25. § 2. Lex Aleman. tit. 19 : *Res Ecclesie de laicis absque Charta nullus presumat possidere. Et si Chartam non ostenderit, quod comparasset a pastore ecclesie, possessio semper ad ecclesiam pertineat. [** Epist. firmitatis dicitur ibid. tit. 20. Conf. tit. 1 § 1. et tit. 2. § 1. 2. Lex Longob. Liutpr. cap. 116. (6, 63.) : *Hoc autem de his causis diximus, unde Chartas commutationis aut venditionis inter se non faciunt. Nam unde Chartulas faciunt et ostendunt, sic debet esse sicut in ipsis Chartulis legitur. Conf. Leg. Rothar. cap. 247. Rachis cap. 4. Leg. Wisig. lib. 5. tit. 4. sect. 3. Leg. Burgund. Addit. I. tit. 12. Leg. Bajuv. tit. 1. eap. 1. tit. 15. eap. 2. 12. 13. Leg. Ripuar. tit. 58. 59. 60. Capitul. de ingenuitate Chartarum post Capit. III. ann. 803. Leg. Longob. Lothar. cap. 69. 79. Guidon. cap. 5. 6. Otton. II. eap. 1.] Greg. Turonens. lib. 4. Hist. eap. 12 : *Erat enim tunc temporis Anastasius Presbyter, ingenuus genere, qui per Chartas gloriose memorie Chrotildis Regine proprietatem aliquam possidebat. Capitulare 6. Caroli Mag. ann. 803. eap. 8 : *Volumus ut si ille homo servo aut ancillæ Chartam in sua præsentia fecerit, et ille vel illa qui Chartam libertatis habere debet, præsentis fuerint, etc. Ingulphus : Normanni chirographa Chartas vocabant, et Chartarum firmitatem cum cerea impressione ... constituebant. Monastie. Anglie. tom. 2. pag. 34 : *Tenent etiam manerium de Parva Heton... de dono Alicie de Bolum, et inde habuerunt Cartam. Braeton. lib. 2. eap. 10. § 1 : *Fiunt aliquando donationes in scriptis, sicut in Chartis, ad perpetuam memoriam, propter brevem hominum vitam, et ut facilius probari possit donatio. Ardo Monaeh.******

in Vita S. Benedicti Abbatis Anianæ, num. 13 : *Nec passus est quemquam (servum)... per Chartam Monasterio tradi; sed ut fierent liberi, imperabat. [** Polypt. Irminon. Br. 9. sect. 268 : *Donationem quam fecit Milo tenet nunc eam filius ejus Haimericus, qui per Chartam munborati nem S. Germani habet; et tenent eam fratres ejus simul cum eo, qui non sunt S. Germani.*]* Occurrit passim. [Hæc instrumenta nobis *Chartes*, Gallico idiomate *Charties* appellantur in antiquo Codice MS. urbis Commercii, ubi de juribus Dominorum ejusdem urbis. Ibi pag. 80. *Chartes du Mesnil*, hoc est, Instrumenta quæ spectant locum *du Mesnil*. Et pag. 86. in Instrumento anni 1263 : *Item de toutes les choses qui ne sont contenues en ceste Chartie, etc.*]

CHARTAM FACERE, vel **CHARTULAM**, est conficere instrumentum, seu donationis, seu permutationis, vel oblationis. Tabularium Brivatense Ch. 275 : *Et nec dandi, nec veniendi, nec commutandi, nec cui libet Cartas faciendi potestatem habeant. Regula S. Aureliani eap. 1 : *Chartas donationis, aut venditionis, cui voluerit faciat. Cap. 47 : *Quo minoris ætatis sunt, aut vivis parentibus in Monasterium ingrediuntur, Chartas tunc facere compellantur, quando ætate probati fuerint, aut res parentum in potestate habuerint. Adde cap. 4. et Regulam S. Cæsarii ad Virgin. cap. 4. Recapitulat. ejusdem Regulæ eap. 4. Regul. S. Donati eap. 7. Diurnum Roman. cap. 6. tit. 11. 12. eap. 7. tit. 21. Leon. Ost. lib. 2. eap. 54. 55. etc.***

PER CHARTULAM dare, comparare, idem quod *per Chartam*. Severus Sulpitius de Vita S. Martini : *Denique apud improbum rei judicem nocere Chartulam, cum perit, nihil proficere, cum extat. Authentica Chartula, apud Gregorium Magnum in Epist. Concilium Wormatiense ann. 868. ean. 3 : *Ut non prius dedecet Ecclesiam nisi antea dotem Basilicæ et obsequium ipsius per donationem Chartulæ confirmatum accipiat. Charta Ludovici Pii in Chronico Farfensi : *Tam ex donatione Regum... quam et hæreditate parentum, vel de quolibet attractu advenerunt, et ibidem per Cartulas delegaverunt. Tabular. Casauriense : *Tunc nos iudices vel auditores diligenter ipsum Partulum inquisivimus, si vel per Cartulam, aut per hæreditatem, vel per breve, aut qualemcumque rationem contendere aut habere potuisset.****

* Horrendis plurimum maledictis quibus Chartarum auctoritati olim cavebatur, additæ nonnumquam cæremonie, quæ timorem religiosi incuterent. Ejusmodi sunt quæ leguntur in Charta Roberti abb. Corb. ann. 1136. ex magno Chartul. nig. ejusd. monast. fol. 89. vº. : *Ut autem hoc privilegium permaneat ratum, auctoritate domini Dei nostri et clavigeri cæli beati Petri et dom. Papæ Innocentii II. et nostra, qui eorum vice, auctore Deo, huic ecclesie præsideo; ego et sacerdotes nostri sacramentalibus jugi divini stolis induti, et omnes fratres reliqui tenentes lucernas ardentes in manibus nostris, conservatoribus hujus sancti et devote peracti privilegii portas inferi horribiles claudimus, et civitatis Iherusalem celestis duodecim portas ex singulis margaritis pandimus :*

scienter vero violatoribus hujus privilegii nos iidem omnes de manibus extinctas pro-jicientes lucernas, regni celestis januas claudimus et horribiles inferi portas pandimus, ut cum Datan et Abiron et cum Juda de fure traditore viventes, hoc est, scientes, in eas detrusi, et cum divite carnali filio sancti Abraham in flammis sulfureis sepulti non adjiciant ut inde resurgant. Sed res aliquando minus severe acta est, ut in Charta Radulphi de Nits dom. Firmit. Naberti ex Chartul. S. Memmii: *Si quis contradicere conaverit, centum cynnos (l. cygnos) nigros et totidem corvos albos regi persolvat.* Vide Traet. novum de Re diplom. tom. 5. pag. 188. 209. 215. 404. 480. et in *Maledicere*.

* Inter notas Chartarum chronologicas notanda illa est, quæ apposita Constitutioni Frederici imperatoris contra hæreticos et fidei catholicæ inimicos legitur, in Stat. Astæ fol. 2. vº. : *Anno imperii nostri præterito, presenti et futuro.* Qua formula rem omni tempore veram indicare fortean voluerunt.

INCHARTARE, per Chartam, seu per instrumentum, donare, conferre. Tabular. Brivatense Ch. 433: *Habeatis etiam potestatem Incartandi alios meos quibus jussero.* Tabular. Celsiniacense ann. 958: *Et hæc donationis Inchartulatio deinceps usque in perpetuum firma et stabilis permaneat.* Matthæus Paris ann. 1252: *Et iterum concessit ipsi Comiti eandem terram, et Inchartavit post aliquos annos, ut possessio sua sic firmius roboraretur.* Infra: *Gasconiam Comiti Richardo fratri suo dederat, et Inchartaverat.* Ann. 1256: *Concessit et Inchartavit Regi Scotie Huntendonam.* Adde pag. 660. Matthæus Westmonast. ann. 1252: *Confertur Vasconia Edwardo, nec fit mentio de Comite, cui quondam fuerat concessa et Incartata, et ipse in possessione constitutus.*

INCHARTATUS, Vox fori Hispanici, Accusatus. Vide observantias Regni Aragon. lib. 1. fol. 7. 27. 28. 30. 32. 36. Edit. 1624. præterea Michaellem del Molino in Repertorio Foror. Aragon. in hac voce.

† CHARTA, Litteræ salvi conductus, commensus. Gall. *Passe-port.* Sanetimonialis Heidenheimensis in Vita S. Willibaldi cap. 8. num. 22: *Ibi est turris Libani; et qui illuc venerit non habens Chartam, non pertransit locum, quia in custodia est ille locus, et est claustrum: sed si venerit sine Charta, tollunt cum cives, et mittunt ad urbem Tyrum.*

CHARTA AGNATIONIS. Vide *Agnatio*.

* CHARTÆ ALBÆ, Non scriptæ, nostris *Blancs-signés*. Chron. Th. Otterbourne edit. Hearn. pag. 200: *De albis Cartis, vocatis les Blanck Chartres.* Ad Cartas etiam albas suos leges universaliter apponere sigilla sua compulsi (Ricardus II.) ut, quotiens *grasare vellet in plebem, facultatem haberet, licet illicitam, opprimendi quancunque personam.*

† CHARTA AMBAGIBALIS, vel potius *Ambaginalis*, Quæ facessit ambages. Vide *Ambagibalis*.

CHARTA APERTA. Vide in *Aperire*.

CHARTA AUDIENTIALIS. Vide *Audientia* 2.

** CHARTA DE BENEFACTIS, Præstaria.

Vide S. Rosa de Viterbo *Elueidar.* tom. 1. pag. 241.

† CHARTÆ BOMBYCINÆ. Vide in *Bombax*.

* CHARTA CALCHERIA. Vide supra *Calcheria*.

CHARTA CARITATIS, Sic appellata prima Cisterciensis Monasterii institutio, quod caritatem undequaque spirarent illius decreta, ut ait Clemens IV. Papa, vel ut Calixtus II. quod omnium tam Abbatum et Monachorum ejusdem Ordinis, quam Episcoporum, in quorum parochiis prima illorum Monasteria constituta fuerant, consensu ac deliberatione communi, ac mutua Caritate sanita fuerint. Annales Francorum Victoriani MSS. ann. 1108: *Hoc tempore facta est Charta Caritatis a S. Stephano Cisterciensi Abbate, et aliis 20. Abbatibus, auctoritate sigilli Apostolici confirmata. Ab illo ergo tempore rejecerunt frocos et pelliceas, staminia, capucia, et feminalia, coopertoria, et stramenta lectorum, ac diversa ciborum in refectorio fercula, et sagimen, et omnia quæ puritati regulæ adversabantur, abdicarunt, etc.* [De hujusemodi Chartis frequens sermo est in Statutis Cisterciensibus, uti videre potes apud Martenium tom. 4. Anecd. col. 1817. 1333. 1334. 1335. 1480. etc.]

CHARTA DE CAUSA SUSPENSÆ. Vide *Causa*.

CHARTA CHIROGRAPHATA. Vide *Chirographum*.

† CHARTA COCCINEA, Membranae purpureo colore infectæ, ut loquitur S. Hieronymus Epist. ad Eustochium. Huic operæ vacantes Monachos sic alloquitur S. Ephraem Parænci 47: *Chartam Coccineam operaris? coriarios cogita.*

† CHARTARUM COLLECTIO. Vide *Chartaticum*.

* CHARTA CONCORDIÆ, Definitionis, vel de definitione, Qua inter se concordant litemque definiunt proceres quivis aut domini superiores, in novo Traet. de Re diplomat. tom. 1. pag. 387. ex Hist. Occit. tom. 2. col. 445. 467. 493. et 585.

CHARTA CONFERTORIA, Qua quid conferretur Ecclesiis. Tabularium Brivatense Ch. 250: *Complacuit inter Comandum et uxore sua Bertilde, ut Cartam Confertoriam inter nos facere debuissimus, etc.*

† CHARTA CROCATA, vel CROCCA, Eadem quæ Coccinea, Anastasio in versione Concilii VI. act. 10.

† CHARTA CUTTUNEA, Ex gossipio seu cottone, ejus potior usus in Diplomatis describendis: *Charta Cuttunea, quam fecerat Simon frater et mater ejus, apud Rochem Pirrum Siciliæ Sacræ lib. 4. pag. 92. Vide Chartæ Bombycinæ in Bombax.*

CHARTÆ DIVISÆ ET PARTITÆ. Vide *Chirographum*.

CHARTÆ ECCLESIASTICÆ, Epistolæ formatæ. Liberatus Diacon. eap. 18: *Itum est Constantinopolim, et supradicti Episcopi in custodiam sunt redacti, Chartis sublatis, ne Catholicis, quibus scriptum fuerat, redderentur.* Infra: *Sed postquam Vitalis et Misenus a custodia Constantinopoli sunt egressi; perrexit cum Chartis Ecclesiasticis Constantinopolim, passusque est et ipse, sublatis Chartis, gravissimam custodiam. S.*

Hieronym. in Epitaphio Marcellæ: *Petunt et impetrant Ecclesiasticas Epistolas, ut communicantes Ecclesiæ discessisse viderentur.* Ubi formatæ et commendatitiæ intelliguntur. Idem Epist. 11. ad Ageruchiam: *Cum in Chartis Ecclesiasticis juvenum Damasum, Romanæ urbis Episcopum, Orientis atque Occidentis synodicis consultationibus responderem, etc.* Ubi Chartæ Ecclesiasticæ generatim dicuntur, quæ in causis ac rebus Ecclesiasticis exarantur. Idem lib. 2. Invectivar. in Rufin. : *Et sub nomine cujusdam amici Damasi Romanæ urbis Episcopi ego petar, cui ille Ecclesiasticas epistolas dictandas tradidit.*

* Vide Fr. Bern. Ferrar. lib. de Ant. ecclesiast. epistolar. genere.

CHARTÆ, seu SCRIPTURÆ ECCLESIASTICÆ, Quæ Ecclesiarum immunitates continent, in Charta Caroli Simplicis apud Catellum in Hist. Occitan. pag. 776.

* CHARTA ELEMOSINARIA, Qua aliquid in elemosynam ecclesiæ conceditur. Chartul. S. Sulpit. Bitur. fol. 25. rº. : *Si vero ullus parens aut aliquis homo surrexerit, qui hanc Cartam Elemosinariam contradicere aut Calumniare voluerit, etc.*

† CHARTA EXPRENSA. Vide in *Exprensa*.

** CHARTA DE GADEA, Testamentum. Vide *Vadium*.

* CHARTÆ GLUTINO CONGLUTINATÆ, Cum propter verborum copiam non sufficeret unum pergamenum; qua ratione vero tunc fraudi obviarent, docet Charta venditionis comitat. Montispenc. ann. 1385. in Reg. Cam. Comput. Paris. ab ann. 1360. ad ann. 1416. fol. 111. rº. : *Perun quia omnia supradicta capi seu comprehendi non poterant in pelle unica pergameni, propter fact substantiam verborumque superabundantiam, ut apparere potest vndibet intuenti; idcirco nos ea conscribi fecimus atque poni in huius duabus pellibus pergameni insertis, conjunctis et tenaci glutino conglutinis, et ad omnem fraudem et sinistrae suspicionis stipulam tollendam contrasigillum dicti sigilli dictæ curiæ Riomi quod tenemus, in principio et in fine dictæ conjuncture seu conglutinatione dictarum duarum pellium pergameni apponi fecimus et appendi.* Testam. Joan. reginæ ann. 1304. in Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 223. vº. *Nous requerons nostre très chier seigneur le Roy de France que il toutes les choses singulieres contenues en ces deux piaux glüées ensemble vuellie approuver.*

* CHARTA INCAUTIONIS, Qua quis cautus et securus redditur. Charta Ferdinand reg. Castellæ ann. 1223. inter Probat. tom. 3. Annal. Præmonstr. col. 472: *Faci Chartam protectionis, Incautionis, absolutionis, confirmationis... monasterio S. Spiritus de Abula.* Vide *Incautare*.

** CHARTA INCISA. Chart. ann. 1017. ap. Murator. Antiq. tom. 1. col. 169: *Cartulam, quod predictus Abbas demonstrabat... reproba et falsidica inventa fuit, et incisa.* Vide *Incidere*.

CHARTA INDA, Papyracea, apud Mattheum Silvaticum.

CHARTA INDENTATA. Vide *Indentata*.

† CHARTA INGENUITATIS. Vide *Ingenui*.

CHARTARUM INLATIO. Vide *Chartaticum*.

CHARTA JAETIVA. Vide *Abjectire*.

* *CHARTA cum junco in ora insuto*, Ubi prædium aliquod venditur. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 32. r^o. : Prædictam terram S. Johanni, cui vendiderat, ex toto reliquit in manu domini Ansculphi abbatis cum junco, qui in ora Cartulæ insuitur. Vide in Investitura.

** *CHARTA LEGITIMA*. Ratpert. Casus S. Galli ap. Pertz. Script. tom. 2. pag. 69. lin. 33 : *Et ut cautius hæc eadem firmitatis scriptura communiretur, præcepit primitus tantummodo dictatam et in aliqua scæda conscriptam sibi præsentari; et cum ille causam comprobaret, tunc demum cancellario præcepit, in Legitimis Chartis conscribere præfati pacti confirmationem.*

CHARTA JURATA, quæ continet juramentum, vel quæ sacramentum peractum esse super ea re, de qua agitur, refert. *Carta jurada*, in Foris Beneharn. tit. 1. art. 25. Ramundus Montaneri in Chron. Regum Aragon. cap. 240 : *Si que daço faeren llurs onvinences ab Cartas jurades de cascuna part, etc.* Vide *Sacramentalis Charta* in *Sacramentum*.

CHARTA LEGATARIA. Vide *Legataria*.

MAGNA CHARTA, Anglis, est Liber seu Codex Constitutionum; eam Henricus III. d. utilitatem subditorum suorum promulavit, quæ hodie maximo in usu est, inquit Lowellus. De ejus origine, incrementis, et confirmationibus, multa commentatus est Spelmanus, quem præstat hic legere e rebus patriis disserentem :

Magna Charta. Augustissimum Anglicanum libertatum diploma, et sacra anchora, condita prout exstat hodie in libris juridicis, anno 9. Henrici III. et confirmata denuo annis 25 et 28. Edouardi I. Inter Regni constitutiones (quas Statuta nuncupamus) prima est, majorumque nostrorum opibus et fortunis sæpius comparata; sudore autem et ruore plurimo ægre adeo conservata, ut Erythreum dixeris, et sanguineam.

Magna dicitur ab amplitudine, qua tertio superat Chartam de Foresta. Sub hoc autem nomine contineri olim videtur nonnumquam et tractus libertatum pagina, civilium nempe et ferinarum. Forte quod in Charta libertatum Henrici I. cavetur inter cætera de Forestis: ut in Charta postmodum Johannis Regis, quæ in Rubro libro Scaccarii exhibetur. Apud inferiores vero et hodiernos sigillatim agnoscantur his nominibus Magnæ Chartæ, Chartæ de Foresta. Vide infra in anno 1253.

Emanavit prima ejus fabrica ab Henrico I. Regnum ineunte, qui pleraque ejusdem capitula (et uberiora nonnulla quam gaudebat hodie) vel specialiter in distinctis articulis, vel generaliter sub confirmatione legum Edouardi Confessoris, spontanea concessit voluntate: singulisque Comitibus Chartas ejusdem singulas in Cœnobio aliquo adserendas mandavit. Chartam ipsam apud Parisium videas in an. 1100. qui et in an. 1215. e eadem mentionem faciens: Continebat (inquit) quasdam libertates et leges Edouardi sancti, Ecclesiæ Anglicanæ, et pariter et magnatibus Regni concessas: exceptis quasdam libertatibus, quas idem Rex (Henricus I.) de suo adjecit. Hinc est quod Edouardus I. in prima Charta suarum Confirmationum data an. regni ejus 25. Cap. 1. ait, Magnam Chartam esse legem communem.

Sin et altius repetitam velis, concessit ipse Gulielmus I. legem Edouardi Confessoris, cum quibusdam auctionibus, in singulis observandam. Quæ igitur in Charta deprehenduntur Henrici I. de suo addita, et ad legem Edouardi Confessoris minime pertinentia, orta videntur ratione Juris feodalis, quod Anglis primus imposuit Gulielmus Conquestor, et cohibere jam in multis est dignatus Henricus I. eodem enim ipso nomine Leges S. Edwardi nuncupantur: ut sic intelligas ipsum Henricum I. nihil novi in hac sua Charta constituisse.

Nam et libertates, quas Parisius ait eum de suo adjecisse ad leges S. Edwardi, novæ siquidem non sunt appellandæ libertates, sed novarum consuetudinum (quas e Jure feodali atrociter suscitavit Gulielmus senior, cum latius auxit Gulielmus junior) pæ abrogationes et molimina. Hæc Henrici I. bonitas et justitia, hoc Chartæ suæ beneficium, quod agnoscetes proximi sui successores probant alacre, et confirmant.

Stephanus Rex: Sciatis (inquit) me concessisse et præsentī Charta mea confirmasse omnibus Baronibus et hominibus meis de Anglia, omnes libertates et bonas leges, quas Henricus Rex Angliæ avunculus meus eis dedit et concessit: et omnes bonas leges et bonas consuetudines eis concedo, quas habuerunt tempore Regis Edwardi, cum cautione de his bene observandis.

Pari modo Henricus II.: Sciatis (ait) me concessisse et reddidisse, et præsentī Charta mea confirmasse Deo et Sanctæ Ecclesiæ, et omnibus Comitibus, et Baronibus, et omnibus hominibus meis, omnes consuetudines quas Rex Henricus avus meus eis dedit et concessit: adjuncta sanctione, ut libere, quiete et plenarie tenerentur.

Ricardus I. nullam (quam reperio) confirmationis Chartam edidit, sed in coronatione sua, pacem Dei et Ecclesiæ, rectam justitiam, malarum legum et consuetudinum deletionem, bonarum observantiam, tactis sacrosanctis Evangeliiis, Sanctorumque reliquiis ad altare juravit.

Juravit et Johannes Rex in eandem sententiam; sed qua religione colebantur istæ concessionem, confirmationem et juramenta sub hoc seculo bellis et discordiis laborante (præsertim sub Johanne Rege, cum pessunda pene esset potestas Regia et jus datum sceleri) paucis non est enarrandum. Extat Charta quædam ejusdem data anno regni tertio, qua mandat Hugoni Nevil Protoforestario, Quod non omittat propter Chartam aliquam quam Rex ipse alicui fecerat, quin forestas Angliæ (in quibus eximia libertatum vis emicuit) per easdem leges custodiret, quæ fuerunt in Forestis tempore Henrici Regis patrui sui: et mutasse tunc Forestæ libertates vehementer non est dubium.

Oritur sub triennio postea inter Johannem Regem et Papam Innocentium gravissima disceptatio, quæ sequentium omnium hic malorum occasionem præbuit. Acriter siquidem contententibus de electione Cantuariensis Archiepiscopi Ecclesiæ illius Monachis, lis ad Papam promovetur: et cum de neutro Electo consentire dicerentur electores, coram Papa, is e cætu Cardinalium suorum tertium ingerit, Anglum utique Stephanum

Langton nomine; sed inconsulto Rege, et contra voluntatem ejus et jus Regni. Monachis tamen imponit sine mora hunc eligere, et electum ipsemet statim consecrat. Dedignatus Rex Johannes, Cantuarienses Monachos in exilium mittit, eorumque terras adscribit fisco. Insequitur Cleri maledictio, et ad Papam fertur querimonium, qui Regem admonet et mulcere satagit blandiloquiis, non audientem vero fulmine sternit Pontificio. Primo Angliam totam sub interdicto ponit, (ut sic nec Regi serviat, nec ipsi Deo;) inde Regem excommunicat, demumque Regnum ejus Philippo Franco decernit capescendum. Sævit jam Johannes Rex in universum Clerum, proscriptumque exponit direptoribus Philippus Rex.

Diu devoratum spe Angliæ Regnum ingenti aggreditur molimine, subditos qui ferre arma possunt, uidequaque evocat. Militiam detrectantes Culvertagii stigmatē deturpatos prædicat. Hæret in adverso litore innuens hostium exercitus: et hic domi confunduntur omnia e perfidia subditorum.

Fractus his angustiis Rex Johannes, et quinquenniali pene jam decoctus excommunicatione, Pontificiorum suasu, se et Regna sua tam Angliæ quam Hiberniæ, in Papæ credit patrocinium, coronam supplex tradit Legato ejus Pandulfo, jurat conceptis articulis commissorum omnium redintegrationem, et quod bonas leges antecessorum suorum, et præcipue leges Edwardi Regis Confessoris revocaret, et observandas traderet. Jurant pariter in Regis animam 16. Comites et Barones multi potentiores, ita tamen, ut Regem recidentem omnes ad articulorum cogerent observationem. Præter hæc, censum annuum Papæ concedit 700. marcas sterlingorum pro regno Angliæ, 300. pro Hibernia. Homagium una præstat et fidelitatis juramentum, impletaque jam integritate penitentiae ministerio Stephani Cantuariensis Archiepiscopi, ipse ab excommunicationis vinculo Wintoniæ absolvitur, et Regnum Angliæ ab interdicto liberatur, ablatis Clero ægre adhuc restitutis. Rex Franciæ post exhaustas in belli apparatu sex centenas mille libras (screndens licet) a Papa prohibetur Angliam lacessere.

His ita gestis Rex Joannes Gerseiam navigaturus, et recentis nondum immemor juramenti, Concilium ad S. Albanum prid. Non. Augusti, anno Regni sui 15. edicit, quo inquiri jurat de damnis Prælatorum, etc. Conveniunt (absente Rege) summus Angliæ Justitiarius, Archiepisc. Cant. Epi-scopi, et Magnates, pacemque Regiam cunctis denunciantes, inter alia ex parte Regis firmiter præcipiunt, ut Leges Henrici avi sui (id est, Hen. I.) ab omnibus custodirentur, et omnes Leges iniquæ penitus enervarentur. Sed versabantur hæc in generalibus; nec constabat quænam erant Leges illæ Henrici I. obsoletæ scilicet et posthabite. Hactenus etiam nihil datum nisi verba: nihil scriptis, nihil Charta Regia et sigillo Regni confirmatum.

Reverso Rege, Synodum celebrat 8. Calend. Septemb. in Ecclesia S. Pauli Londoniæ Archiepiscopus, cui inter Prælatos multi affuere Proceres Regni. Acta aliquantisper Ecclesiæ: Archiepiscopus proceres aliquot (ut tunc fama erat) in recessum

vocat. Deplorat profligatas libertates Regni, et bonas Leges Edwardi Confessoris. Regem memorat in absolutione sua Wintoniæ, eandem jirasse revocare, et in Regno facere ab omnibus observari. Hoc ut melius expediat, inventa est (inquit) nunc quædam Charta Henrici I. Regis Angliæ, per quam, si volueritis, libertates diu amissas, poteritis ad statum pristinum revocare. Chartam profert; qua perfecta juramento invicem se astringunt Proceres, pro hisce libertatibus vel ad mortem (si res exigeret) certaturos. Ferre pollicetur Archiepiscopus auxilium. Cocunt sequenti anno (id est, 1214. sub 14. Calend. Novemb.) velut orationis gratia ad Monasterium S. Edmundi Buriensis, sed de libertatibus tractant restaurandis, conceptumque Londini prius jamentum, illic denuo super altare renovant sigillatim. Parant quæ ad bellum spectant, et libertatum deinde a Rege contendunt confirmationem. Ille dierum aliquot inducias postulat, sed respondet demum, nunquam se facturum.

Proceres exercitum cogunt, quem Dei et Sanctæ Ecclesiæ nominant, Regique adhaerentibus excidium minitantur et rerum omnium direptionem, ut ad ipsos ocyus convolantes causam publicam tuerentur. Rex a suis ita deseritur, ut in tota ejus clientela vix septem numerentur Equites. Mitescens igitur, de arbitris convenit, qui utrinque electi libertatum dictant Capitula. Eademque (in prato inter Stanes et Windeleshores, quod dicitur Raningemead) in duabus Chartis (altera continente libertates Angliæ, altera Forestarum) sigillo Regio firmat et concedit. Sic Matthæus Paris, qui utramque Chartam sigillatim exhibet, et libertates Forestæ in eadem schedula cum libertatibus Angliæ contineri pro capacitate sui non potuisse asserit. In Rubro tamen libro Scaccarii junctim eduntur, et confusis articulis, multis etiam desideratis ad Forestam pertinentibus; adscriptis etiam nonnullis Chartæ neutri (prout hodie extat) contingentibus. Sunt qui a loco, Magnam Chartam Ronniemead appellant, primumque esse ferunt Juris nostris scriptum Codicem. Hæc a latere.

Adjungitur pedi Chartæ Forestariæ ad præsidium libertatum omnium, pactum grave et in Regno inauditum: Eligendos a Baronibus 25. Nomophylaces, qui libertatum tuerentur castitatem, Regemque ipsum vacillantem brachio cohiberent populari. Regem insuper nihil impetraturum quo aliquid concessorum fiat irritum: irritumque fore quicquid impetraverit.

Juratur præmissorum observantia, cum a Rege, tum a Baronibus; et eliguntur Nomophylaces, qui muneris cultum etiam jurant, et Barones alii obsequium se illis exhibituros. Mandat Rex præterea literis patentibus universis Angliæ Vicecomitibus, ut jurare faciant quoslibet suæ ditionis, concessas fovere libertates, ipsamque ad hoc Regem, castrorum captione, provocare. Apage. Quin ut nihil desideretur, Bullam a Papa impetrat ad concessionem suas roborandas.

Brevi autem Regem pœnitet e medullis; conquestoque pluribus apud ipsum eundem Papam Innocentium III. hic octa omnia decernit irrita, Regique et Baronibus inponit sub anathemate, ut neque ipse jurata te-

neat, neque isti concessa exigant. Barones hoc ad Papam non spectare asserunt. Papa renuentes excommunicat, eorumque terras interdicto premit. Jam adacti ad insaniam, Ludovicum filium Regis Franciæ, sibi eligunt in Regem, qui neque precibus, neque minis Papæ a direptione Angliæ prohiberi potuit. Seviunt hic ubique intestina bella, cædes, incendia, et funesta omnia.

Sed obeunte anno proximo Johanne Rege, filium ejus decennalem, Henricum III. suscipiunt Regem, qui et in Coronatione sua de more jurat leges bonas, malis abdicatis. Resipiscentes jam Magnates destituunt Ludovicum, qui citius inde fractus, recessum etiam jurat et ablatorum omnium restitutionem. Jurat Rex vicissim petitas reddere libertates, et in animam ejus una jurant Legatus Papæ, et Protector Regis magnus Marescallus, easdem etiam observare, omnibusque tradere observandas. Hoc idem jurant universi Proceres.

Dum mora nectitur, vita excedit Philippus Rex Franciæ, et Ludovicus solum tenet, a quo Rex Henricus Normanniæ petit redhibitionem, prout discedens Angliam juraverat Ludovicus. Is causatur, Henricum Angliis non restituisse (ut juraverat item) libertates Angliæ, nec se ideo Normanniam restitutum.

Anno 1223. Regis 7. Archiepiscopus et Magnates Regem obtestantur, ut juratas confirmaret libertates: et respondente quodam extortas fuisse a patre suo, Rex omnes (inquit) libertates illas juravimus, et omnes astricti sumus, ut quod juravimus, observemus. Missis in singulos Comitatus literis, Vicecomitibus præcepit, ut per sacramentum 12. Militum vel legalium hominum inquiri facerent, quænam erant libertates Angliæ tempore Henrici avi sui; sed quid responsum sit a Vicecomitibus, non reperio.

Denuo anno 9. Regis, concedente Clevo et populo cum Magnatibus quatuordecimam partem omnium rerum mobilium totius Regni Angliæ, renovantur Chartæ libertatum, prout sub Rege Johanne prius erat conditæ: ita quod Chartæ utrorumque Regum in nullo inveniuntur dissimiles. Verba sunt Parisii, quæ nos ideo recitamus, ut indagetur ratio, quorsum non reperiuntur hodie in Magna Charta Henrici III. articuli aliquot a Johanne concessi. Ille si quidem primo, de persolvendo defunctorum debito Judæis atque aliis. Secundo de modo imponendi scutagium et auxilium Regis. Tertio de modo summonendi Commune Concilium Regni, quod postea Parlamentum appellatur. Et quarto de modo cavit quo auxilium capiat subditus a vassallis suis quos tenentes appellamus. Hi, inquam in impressis Magnæ Chartæ exemplaribus non deprehenduntur, fuisse tamen in primitivo illo Henrici III. e Parisio vides, cui et fidem facit locus ejus alius, ubi dicitur, quod in Parlamento Westmonasterii, ad festum S. Edwardi ann. 1222. id est, Regis 39. responsum fuit Regi a Baronibus, quod omnes tunc temporis non fuerunt juxta tenorem Magnæ Chartæ suæ vocati, et ideo sine paribus suis tunc absentibus, nullum voluerunt tunc responsum dare. Me recipio.

Chartas jam de novo concessas et Sigillo Regio ad Parlamenti petitionem confirmatas Rex in quemlibet dirigit Comitatum: in illum

scilicet qui Foresta nulla premebatur, Magnam Chartam solam. In cæteros eam pariter et Forestæ; libertatesque ab omnibus imperat, juramento interposito, conservandas: quod tam feliciter adimpletum est, ut nec iota unum in Regis Charta contentum, extitit prætermisum. Dies fausta, sed brevissima. Ad cuius tamen munimentum excommunicationis sententiam in Chartarum violatores promulgat Stephanus Archiepiscopus Cantuariæ ceterique Angliæ Episcopi, quam subinde metuisse dicitur Rex Henricus.

Biennio vero postea (id est, an. Dom. 1227. Regni 11.) ad ætatis veniens plenitudinem, in lugubri (sic hoc Florilegus nuncupat) Oxoniensi Consilio, cancellari fecit et cassari omnes Chartas in provinciis omnibus Regni Angliæ de libertatibus Forestæ, (ut Parisius et Florilegus referunt) sed ut alii habent, de libertatibus etiam Magnæ Chartæ; factas siquidem eas criminans, dum sub tutela ipse esset, et Sigilli sui non tum compos.

Frendent Barones, paucisque interpositis diebus, Regem adeuntes, Chartarum redintegrationem aspera nimis contendunt pertinacia. Rex blandiloquiis hac vice linitos, in alteriorem rejicit tempestatem; sopitisque longas tandem post ambages (cum in aliis, tum in Parlamento anni sui 18.) disceptationibus, sponte et sereno vultu, in Parlamento Westmonasterii anno suo 21. Dom. 1237. tricesimam partem bonorum Cleri atque populi recepturus, libertates reddidit, sanctius inde observandas. Quod ut certo foret, sententiam quam in violatores aliquando tulerat Stephanus Archiepiscopus Cantuariæ, cum omnibus Episcopis Angliæ, a qua nec immunis ipse habebatur, fecit renovari. In abundantiorem etiam securitatem, novo confirmationis diplomati hanc inpinxit clausulam: Non obstante quod prædictæ Chartæ (libertatum et Forestæ) confectæ fuerint, cum minoris essemus ætatis.

Tarda vel his adhuc fides. Non elapse igitur toto septennio, Barones in Parlamento Londinensi anno Dom. 1244. Regem solliciti obtestantur, ut emptæ redemptæque libertates non solum observentur, sed et nova confirmationis Charta (quæ super hæc specialem faciat mentionem) denuo roberentur. Novam pariter excommunicationis sententiam in eos projiciendam, qui concessas libertates vel impugnarent, vel impedirent: Et ut illi fieret emendatio, qui post ultimam concessionem damnum sustinuerant in libertatibus violatis. Præter hæc, ne sacramenti a Regi populoque præstiti ob libertatum observantiam, anathematisque a S. Edmundo jam Cantuariensi Archiepiscopo in violatores promulgati, periculum de cætero incurreretur, obnixius Regem orant, ut de communi assensu quatuor eligantur potentes et nobiles de discretioribus totius Regni, qui sint de Consilio Dom. Regis, et jurati, hæc et alia multa Regno commodissima (tanquam Tribuni plebis) agerent et curarent. Rex neg omnia, statimque in Forestis multa exequitur gravissima.

Nova autem pressus egestate, in Parlamento Londonii ann. Dom. 1253. regni 37. ad novam accedit pactionem. Conferentibus scil. in viaticum suum Hierosolymitanum Clero triennalem decimam, Militibus

Scutagium trium marcarum : bona fide et sine aliqua cavillatione promisit se Chartam Magnam, et omnes ejus articulos observaturum. Tertio igitur Maii, praesentibus Rege, Comitibus et Baronibus, Bonifacius novus Archiepiscopus Cantuar. ceterique Episcopi pontificalibus induti, et accensas ferentes candelas in majori Aula Westmonasterii, excommunicationem cum anathemate (forma maxime solenni, quam habes apud Parisium in hoc anno) projecerunt in transgressores Ecclesiasticarum, et libertatum sen liberarum consuetudinum Regni Angliæ, et præcipue earum quæ continentur in Charta libertatum Angliæ, et Charta de Foresta, etc.

Nec tantum in transgressores liquido, sed in eos pariter qui qualicumque arte vel ingenio temere violaverint, diminuerint, seu immutaverint, clam vel palam, facto, verbo, vel consilio, contra illas vel earum aliquam in quocunque articulo veniendo. Item in illos qui contra illas, vel earum statuta, aliqua ediderint, vel edita servaverint, consuetudines introduxerint, vel servaverint inductas, scriptores statutorum, nec non consiliarios et executores, et qui secundum a præsumperint judicare, etc. Dicta et promulgata omnium sigillis roborabant : protaque est in medium Charta Regis Joannis, qua supradictas libertates mera voluntate concessit, et inde recitari fecerunt easdem libertates. Dum autem Henricus Rex memoratam sententiam audiebat, tenuit manum suam ad pectus suum sereno vultu atque lacri. Et cum perlecta esset demum, projecissentque candelas extinctas et fumigantes, et diceretur a singulis : Sic extinguantur et censeant hujus sententiæ incursores in inferno; et campanæ pulsarentur, (ut applauderent singuli) dixit ipse Rex : Sic me Deus adjuvet, hæc omnia illibata servabo fidei, sicut sum homo, sicut sum Christianus, sicut sum Miles, et sicut sum Rex pronatus et innectus. Hæc (qui plura) arisius. Post hæc omnia Romam mittitur ad Innocentium IV. Rogatus ille latum anathema ulla roborat, et de suo quiddam adjicit in errorem.

Sub sole nihil stabile. Anno quippe proximo, Rex, dum inhiat colligendis decisis, quæ sub conditione de Chartarum servanda immunitate concessæ fuerant, consilio impiorum libertates temerat, crenans, inquit Matthæus, pro munere absolvi transgressione. Nec spes illa vana, cum se Regnum sub pæna exheredationis (quod non potuit) Papæ obligaret ad pecuniæ solutionem, quem in bello Siculo foret expensus, causa sua.

Ad mortalia autem arma non concurritur : Anno 1255. Regis 39. acclamatum est in Comitibus, Synodis, Ecclesiis, et ubicunque locorum homines convenerant, ut Magna Charta, quam Rex Joannes concessit, et Rex iste præsens multoties reconcessit, invariabiliter tueretur : et lata est sententia, quæ repetita, in omnes ejusdem violatores.

Sequenti etiam anno pæna horribilis anathematis in Londinensi Synodo prioribus assignitur, statuuntque libertates sub ejusdem periculo conservandas. Et ne quid præterea desideretur, accesserunt paulo post

duæ simul Bullæ Alexandri IV. ad Chartarum sententiarumque roborationem.

Rex seu telis victus Ecclesiæ, seu quod Barones mutuo exhibentes dextras, juraverant, quod non omitterent propositum persequi pro pecuniæ vel terrarum amissione, vel etiam pro vita et morte sua et suorum; in Parlamento Oxonii an. Dom. 1258. regni 42. semel iterum, sed jam etiam cum Edouardo filio suo, Chartarum jurat observantiam, et 24. prudentium virorum nationis Anglicanæ, (nam ab alienigenis passi modo sunt gravissima) quos sub ipso ad regni gubernationem eligerent, consilio se commendavit.

Non elapso autem biennio, Rex ab Urbano Papa juramenti potitur absolutione : nec sui tantum, sed et filii, quam Princeps optimus adeptam spernit. Mittuntur jam Hertfordiani ex mandato Regis Justitiarum itinerantes, contra formam (ut asseritur) dictarum provisionum Oxonii, repudiatique ideo a majoribus illarum partium cassi redierunt.

Succrescentibus vero novis in dies gravaminibus ex alienigenarum, qui Regis aures atque lotus occludebant, insolentis, Procures eas, Chartarumque una violationes statuunt demum vi compescere. Accenduntur ergo belli faces cruentissimi. Cadit utrinque ingens multitudo, capiunturque ann. 1264. in Lewensi prælio strenue dimicantes Rex et filius. Sed versa brevi rerum alea, filius a custodibus elapsus, ex improvise hostem novis copiis adortus, insignique clade Eveshamiæ fundens, non solum patrem, sed et Regiam dignitatem liberavit an. Dom. 1265.

Actum jam videtur de libertatibus; sed e cælis ecce misericordiam Domini, qui Principum corda nec ferro coercenda, nec mortalibus industriis, levissimo afflatu subigit et emollit. Pressa post inbelles aliquot conatus reliqua Baronum parte, Rex in Parlamento Marlebridge an. Dom. 1267. regni 52. cap. 5. utramque Chartam, in singulis tamen ad Regem, quam ad subditum pertinentibus tenendam statuit, Brevisque Regia gratis concedi in transgressores. Rebus in hunc modum præter spem compositis, sub anno altero pax edicitur per totam Angliam, et Edouardus Princeps cruce jam signatus Hieros. proficiscitur, triumphisque hostibus Rex in pace animam reddit ann. D. 1272. regni 57.

Henrico mortuo, reversoque Rege Edouardo I. vacillant etiam aliquoties Chartæ libertatum, (ut videre est in præstatione Articulorum super eisdem) quas ideo stabilire nixus est æterno robore (Justinianus noster) idem Edouardus. Resilire quippe noluit a sacramento, quod cum patre in Oxoniensi Parlamento aliquando juraverat, nec absolvi, ut præfati sumus. Anno igitur regni sui 25. dum in Flandriam transiturus, Odimir moratur, præcepta sub sigillo suo Westmonasterii data 2. Aprilis, in omnes misit Angliæ Comitatus Chartarum exigentia observantiam.

Constans etiam in proposito, duas simul earundem edidit confirmationes, sub testimonium filii Edouardi Principis, ejus tunc in Angliam Locumteneutis, (nam in Flandria versabatur ipse) Londini datas, alteram 10. Octobris, alteram (sed priorem) 12.

Octobris dicto anno. In hac, recitatas per Inspeximus Chartas Henrici III. patris sui, sigillatim eas concedit, firmat, et corroborat. In illa, neutram recitans, utramque junctim confirmat, et quæ ad earum conducunt observantiam, multa decernit utilis-sima.

Primo, quemlibet in iisdem articulum tenendum sanctius, mittendasque Chartas singulas sub sigillo Regis, Justitiarum, Vicecomitibus, et aliis omnibus ministris Regis, civitatibusque Regni; una cum Brevis, præcipientibus, ut eas populo annuntient, et in singulis observent.

Secundo, judicium contra aliquem earundem articulum, fore irritum et cancellandum.

Tertio, mittendas etiam ejusmodi Chartas, ad singulas Ecclesias Regni Cathedralis : non ibidem solum custodiendas, sed et annuo bis legendas coram populo.

Quarto, ut Episcopi bis item quotannis excommunicatos denuntient Chartarum violatores, et qui illis sunt vel ab auxilio, vel a consilio; et ut Archiepiscopi Episcopos ad hoc coerceant. Lata tunc etiam est solenniter ejusmodi sententia a Roberto Archiepiscopo Cantuariæ.

Gandavi præterea existens (ubi nullis populi pulsaretur precibus) hanc sponte Chartam totidem omnino verbis, magno suo munivit sigillo 5. die Novemb. anno 25. prædicto, et in Angliam gratuito misit.

Cum tamen in Parlamento Regni sui 28. assidue a Baronibus (præsertim a Comite Herefordiæ et a domino Mariscallo Angliæ) obtestaretur, ut Chartas denuo confirmaret parlamentaria auctoritate, hesit in articulis aliquot a Walsinghamo memoratis, et ad ipsarum calcem annectendam voluit, (omnium remorant) Salvo jure Coronæ nostræ. Animadvertens autem commotum populum et percussos Procures, consilium mutat Rex eximius, et non solum annuit Chartarum confirmationem, sed in earum etiam munimen, explanationem et libertatum auctionem coronidem imponens, quam Articulos super Chartas appellamus, sic inter alia promulgavit :

Chartas libertatum in omni articulo conservandas, tradendasque unicuique Vicecomiti sub sigillo Regis, ut legantur populo quater annuo in pleno Comitatu, videlicet proxime post festa S. Michaelis, Nativitatis Domini, Paschatis, et S. Johannis Baptistæ.

Eligendos etiam e Militibus cujusque Comitatus per Comitatus in foro Comitatus, 3. Justitiarum, qui diplomate fulti Regis, de delictis cognoscerent contra Chartas, easdemque sartas tectas conservarent, etc.

Post varios casus et tot discrimina rerum, evincere sic tandem Dei beneficio sacræ hæ Chartæ libertatum Angliæ, pleno vigore : et ne deficerent aliquando postea, trigesies atque eo supra a succedentibus Regibus confirmatæ sunt, decima quarta scil. vice solo sub Edouardo III. et uberius demum sub piissimo domino nostro divo Jacobo Rege : Cujus ut in perpetua felicitate floreat magni sobolis incrementum, floreat hæ simul (precor) in perpetua castitate. Amen. Hactenus de Magna Charta Spelmannus.

CHARTÆ NUPTIALES. Bulla Calixti H. PP. ann. 1120. in Bullario Cluniacensi

pag. 39 : Porro Presbyteris parochialium Ecclesiarum S. Mariæ et S. Odonis Cluniacensium ejiciendi et suscipiendi in Ecclesiam ex antiqua consuetudine pœnitentes, et nuptiales Chartas faciendi licentiam indulgemus. Id est matrimonii sacramentum impertiendi.

¶ CHARTA PAGENSIS. Vide mox post Chartas Regias.

CHARTA PARICLA. Vide Paricla.

CHARTA PERFORATA in judicio, in Lege Ripuar. tit. 58. §. 5. tit. 59. §. 3. Quæ falsitatis convicta erat.

CHARTÆ PER PERTICAS PENDENTES propter grandinem, avertendam nempe : superstitio quæ prohibetur in Capitulis Caroli M. ann. 789. cap. 18.

¶ CHARTA PROBANS, Quæ legitime coram testibus signata in quocumque judicio locum habet testimonii publici et irrefragabilis; dicitur autem probans, quia causam quam continet, evidenter probat; quo sensu etiam dicitur scribi aliquid in forma probante. Hæc fere Henschenius in notis ad Miracula B. Joachimi Abb. Florentis, tom. 7. Maii pag. 124.

¶ CHARTA PER PUNCTUM CONFIRMATA dicitur ea, quam quis confirmat puncto addito, cum præ ignorantia nihil amplius potest scribere, ut hodie vulgo pingunt cruceem, qui nesciunt litteras. Charta anni 1179. ex parvo Chartulario S. Victoris Massil. fol. 180: Ego Willelmus filius Willelmi de Dropo, qui seipsum dat Deo et S. Victori, per Punctum confirmo.

CHARTA DE RABI. Fori Oscenses Jacobi I. Regis Aragon. ann. 1247. fol. 12. Et si accidit quod Christianus habet Chartam de Rabi, non potest negare Judeus : quia Charta de Rabi facta valet, quantum testes contra Judeos. Id est, scripta ab uno e Rabinis Judaicis.

CHARTA RECORDATIONIS. Papias : Cautio, a cavendo, dicta, Breve vel Charta recordationis. Vetus Notitia in Tabular. Priorat. Neronis villæ fol. 22 : Litera recordatur quod mentis debilitas obliviscitur. Unde cunctorum memorie præsentamus, etc. Vide Notitia.

CHARTÆ REGALES, apud Marculfum sunt eæ, quæ ante Regem, vel quæ a Rege conficiuntur. Has et Præceptiones regales vocat. Ita

CHARTAS REGIAS, Angli vocant donationes et Chartas factas a Rege. Vide Bractonum lib. 2. cap. 16. n. 3. et Fletam lib. 5. cap. 14. ubi hæc habent de distinctione Chartarum : Sciendum quod Chartarum, alia Regia, alia privatorum; et Regiarum, alia privata, alia communis, et alia universitatis, etc. Quas vero privatorum Angli vocant

CHARTAS PAGENSES appellat Marculfus, quas lib. 2. complexus est, cui hunc titulum indidit : Incipit scedula qualiter Chartæ Pagenses fiant : sub quo comprehenduntur quæ in unoquoque Comitatu et pago in præsentia Comitatus, aut Vicarii, aut Centenarii, aut etiam privatim peragi possunt. Alia enim negotia hominum, ut ipse ait in Prologo lib. 1. tam in palatio, quam in pago peraguntur.

* CHARTA PARTITA, Gall. Chartre-partie, Nauticæ rationis dividuum folium, quod

inter contrahentes divideretur, sic dictum, vulgo Affretement vel Nolisement. Lit. remiss. ann. 1372. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 215 : Les exposans prindrent une nef, appelée Corpesaint, que par la mer l'en amenoit du royaume de Portugal.... En ladite nef n'avoit aucune Chartre-partie, par laquelle apparoir peust dont il amenoient ladite nef, ne ou il la vouloient mener. Vide de Lauriere in Glossar. Jur. Gall. ad hanc vocem. Exstat alia notione in Chirographum.

CHARTA ROGATA. Ita Itali vocant Contratto stipulato, quod eam testes rogarentur subscribere, et his ferme verbis claudi soleret : Signum N. et N. qui Chartam istam scribere fecerunt, et testes firmare rogaverunt, ut est apud Jofredum in Episcopis Niciensibus pag. 158. Et in alia Charta apud eundem pag. 182. Testes Rogati dicuntur, qui Chartam subseribunt. Glossæ Basil. : ῥογάτοι, οἱ παρακληθέντες ῥάγ-τυρες. Tabul. Papiense ann. 1354 : Ego... notarius hanc Chartam mihi fieri Rogatam tradidi et scripsi, etc. Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 43 : Joannes primus tabellio Rogatus scripsit. Et ch. 44 : Sign. Trudgaudi Eleemosynarii, qui hanc donationem fieri vel affirmari Rogavit. Tabular. Celsinacense : Signum Genesis, qui hanc Chartam Rogare fecit, et ipse firmavit, et alios firmare Rogavit. Statuta Mediolan. 1. part. cap. 356 : Et quod ipsi Protonotarii non possunt Rogare, vel facere aliqua instrumenta, etc. Adde cap. 400. Consuetudines Montispelessuli : Omne testamentum, et omnis quælibet ultima voluntas inter liberos vel parentes vel inter extraneos, in scriptis vel sine scriptis fiat coram tribus testibus Rogatis, vel non Rogatis idoneis, solemnitate adhibita, etc. Vide chartas descriptas a Mabill. de Re Diplom. pag. 378. 468. 473. ubi testes rogati subscribunt. Tabular. Ecclesiæ Uzeziensis ann. 1215 : Coram subscriptis Rogatis testibus recognosco, etc. Denique Charta donationis Leotheriæ ann. 695. tom. 2. Sæculi 3. SS. Ord. S. Benedict. pag. 615. sic elauditur : Ragnoaldus Diaconus Rogitus scripsit. Vide Matth. Villaneum lib. 8. cap. 95. Rollandinus in Tractatu Notularum : In aliquibus locis Rogationes appellantur Notæ, quia sunt notæ instrumentorum, quæ ideo etiam vocantur Rogationes, eo quod illas rogatur tabellio scribere, et ex illis facere instrumentum.

** CHARTA TESTAMENTI, in Gest. Ravenat. de aper. testam., ap. Conrad. de Fabaria pag. 177. lin. 41. etc.

¶ CHARTARUM TOMI, Gregorio Tironensi lib. 10. cap. 19. idem sunt, quod eidem Regesta, Scrinia, aliis Archiva, in quibus plures chartæ continebantur. [** Marini Pap. Dipl. num. 13. not. 4.]

CHARTULA TRANSFUSIONIS, seu cessionis, in Tabulario Brivatensi Ch. 370.

CHARTA SACRAMENTALIS. Vide Sacramentum.

¶ CHARTAM SCRIBERE, Notarium agere, apud Muratorum tom. 1. part. 2. pag. 105. col. 1. in Legibus Caroli M. [** cap. 96.] : Ut nullus Presbyter Chartam scribat, neque conductor existat suis senioribus.

CHARTA SEMIPLANTARIA. Vide Complantum in Complantare.

CHARTA SENICA. Vide Senica. Adde Glossarium Lindenbrogii.

* CHARTA SPONSALICIA, Qua sponsalia contrahuntur. Vide Sponsalicia.

* CHARTA USUFRUCTUARIA, seu Usufructuariæ donationis, Qua aliquid usufructuario et precario jure utendum conceditur, apud Mabill. in Suppl. ad diplomat.

2. CHARTA, Lamina. Anastasius in Sergio PP. : Trullum vero ejusdem Ecclesiæ fuis Chartis plumbeis cooperuit atque munivit. Vide Salmasium de Modo usurar. pag. 401.

* 3. CHARTA, pro Chatta vel Catta, Felis. Pactum inter Bonon. et Ferrar. ann. 1193. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 864 : De agnellinis, de curionibus, de latriis, de martiris, de Chartis, etc.

CHARTACEUM, Archivum, χαρτοφύλα-κτον. Acta accusationis Polychronii Episcopi Hierosol. : Hunc indiculum collegit Archidamus.... et in Chartaceum Ecclesiæ collocavit.

* CHARTADA. Vide supra Charretada.

CHARTAPACIA, Charta pacis, seu quæ a Principe pax indicitur. Fori Aragon. lib. 9. tit. de pace, etc. : Et in hoc maxime, et in omnibus aliis casibus, Chartapaciis, et foris, qui de hoc loquuntur.

CHARTARIUM, Archivum, chartophylacium, locus, in quo chartæ et documenta domestica reconduntur. S. Hieronym. lib. 3. in Rufinum cap. 5 : Si a me fictam Epistolam suspicaris, cur eam in Romano Ecclesiæ Chartario non requiris? [** Marini Pap. Dipl. num. 138. not. 9.] [Vide Chartularium.]

1. CHARTARIUS, Chartæ opifex, aut negotiator. Diomedes lib. 1 : Chartarius, qui Chartas vendit. Gloss. Græco-Lat. : Χαρτάρης, Chartarius. Lapis Sepulchralis Romæ Locus Valeriani Chartari. [** Marini Pap. Diplom. in præfat. pag. 13.]

2. CHARTARIUS, interdum pro Chartulari seu commentariensi sumitur, ut apud Etnodinum lib. 7. Epist. 1. Senatorem lib. Variar. Epist. 23. et Messianum Presbyterum in Vita S. Cæsarii Arelat. pag. 257. [** Gregorius, vir devotus, Chartarius, in donatione Odoacris. Marini num. 83. not. 7. et 1.]

CHARTARIJ Loci. Vide Papyrus.

* CHARTELAGIUM. Vide supra Cartularium 2.

¶ CHARTELLARIJ. Vide Chartularij

¶ CHARTERIA, Regio, Gall. Quartier. Charta anni 1236. in Probat. Hist. Me tom. 2. pag. 137 : Item dedimus in perpetuum, quantum in nobis est, illam portionem quam habebamus in Charteria de Triaport in perpetuum possidendam.

* Legendum prorsus Charrerria, atque eo sensu intelligendum, quo supra Charrerria 1. Triaportus enim ad trajectum fluvii positus est.

¶ CHARTERIUS, Plaustrum, vel pars plaustrum, quæ rotis incumbit, Gall. Chari. Charta Petri Episc. Meld. an. 1229. e Tabulario ejusd. Ecclesiæ : Habebant homines dictarum villarum in dicto more... omnem arborem, præter quercum, fagum... ad edificandum et ad aratoria rucarum, et ad Charterios et hercias, etc.

* Vide supra Charretium.

CHARTIATICUM, Quod pro Cha-

officialibus præstatur, apud Ulpianum in leg. Divus, D. Bon. damn. (48, 20, 6.) Ministris enim Magistratuum Chartas præbitas fuisse ex lib. 2. Frontini de Aquæduct. atque adeo ipsis iudicibus ex Nov. Justiniani 8. cap. 1. et Senatore lib. 11. Epist. 38. colligitur. Quæquidem Chartarum præbitio et inlatio, *Chartarum collectio* eidem Senatori dicitur lib. 9. Epist. 15. Theophanes, et ex eo Anastasius Bibl. in Hist. Eccles. pag. 172. Auctor Miscellæ, Cedrenus et Zonaras scribunt Nicephorum Generalem tributa ac vectigalia publica auxisse, et *Chartiatici* nomine exegisse in singulos duoceratia. *Siliquas* vertit Anastasius. Vide Cujac. lib. 4. Observ. cap. 18.

CHARTICINIUM, Chartarum fasciculus, nostris *Liasse*. Cencius Camerarius in libro censuum Romanæ Ecclesiæ: *Sicut in tomis, Charticiniis, et voluminibus Regestorum antiquorum Pontificum Romanorum,...* inveni. [* Vide Chartarum tomi in Charta, delenda scilicet virgula post tomis.]

CHARTIGRAPHUS, Notarius, vel Cancellarius. Charta Roberti Regis Franc. ann. 1008. pro Monasterio Sandionysiano ita clauditur apud Doubletum: *Franco Diaconus atque Chartigraphus relegit et sigillavit.* [Hic Franco apud eundem Doubletum subsequens diploma Cancellarius ex regio præcepto recognovit atque subscripsit.]

CHARTISDONATIO, unica voce, Donatio per chartas. Vetus Præstaria apud Roverium in Reomao pag. 173: *Potestatem quandam... Fontanas nuncupatam... quam ipse eatenus tenere videbatur per Chartisdonationem.*

* Nostris *Chartre*, Privilegia et immunitates per chartam asserere. Charta commun. ann. 1357. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 369: *Comme li bourgeois et habitant de nostre ville de Busancy fuissent Chartres et privilégiés de lonc temps, etc.*

† **CHARTOLOGIUM**, Chartularium, liber Chartarum, *Chartulaire*. Charta ann. 1178. ex Schedis Peiresc.: *Hanc cartam... in hoc fecimus Chartologio conscribi.*

CHARTOPHYLAX, Archivi et Chartarum custos: dignitas Ecclesiastica et Palatina. Posterioris meminit Paulus Diacon. lib. 17. Hist. Misc. pag. 528. post Theophanem, dum quemdam Davidem *Chartophylacem Hormisdæ* vocat, Palatii scilicet ita nuncupati in urbe Byzantina: *Chartophylax August. N.* in veteri Inscriptione 587. 11.

De Ecclesiastica Chartophylacis dignitate sic Anastasius ad VIII. Synod. Act. 2: *Chartophylax interpretatur chartarum custos. Fungitur autem officio Chartophylax apud Ecclesiam Constantinopolitanam, quo Bibliothecarius apud Romanos, indutus videlicet infulis Ecclesiasticorum ministrorum, et agens Ecclesiastica prorsus obsequia, exceptis illis solis, quæ ad sacerdotale specialiter ac proprie pertinere probantur officium. Sine illo præterea nullus Præsulum aut Clericorum a foris veniens in conspectum Patriarchæ intromittitur; nullius Epistola Patriarchæ missa recipitur, nisi forte a cæteris Patriarchis mittatur; nullus ad Præsulum vel alterius ordinis Clericorum, sive ad Præposituram Monasteriorum provehitur, nisi iste hunc approbet et commendet, atque de illo ipsi Patriarchæ suggerat, et ipse præ-*

sentet. His prærogativis hanc addit Pachymeres lib. 3. cap. 24. ut sine illius nutu et assensu nuptiales Benedictiones non administrarentur. Præterea in Chartophylacis cura erant libri Ecclesiæ. Ita Synodus VI. Act. 1. pag. 17. et Act. 13. pag. 152. Edit. 1618. ubi innuitur eos libros repositos ἐν Χαρτοφυλακίῳ τοῦ πατριαρχείου, quod in VII. Synodo Act. 1. pag. 486. βιβλιοθήκη τοῦ εὐαγγεῖος πατριαρχείου dicitur. Unde pag. 487. Chartophylax videtur dici βιβλιοφύλαξ τοῦ εὐαγγεῖος πατριαρχείου. De Chartophylace multa ex professo commentati sunt Meursius in Glossario, Gretzerus et Goarus ad Codinum, idemque Goarus ad Eucholog. Græcorum.

CHARTOPHYLACIUM, Archivum. Gregorius M. lib. 7. Ind. 2. Epist. 128: *Mandarc curaverat, ut piissimo Imperatori scriberem, quatenus pacta in Chartophylacio requireret, quæ, etc.* Infra: *Quia Chartophylacium prædicti piæ memoriæ Justiniani Principis tempore, ita surripiente subito flamma, incensum est, ut omnino ex ejus temporibus pene nulla Charta remaneret.*

† **CHARTOPRATES**, Venditor chartæ, Græcis χαρτοπράτης. De Collegiatis et Chartopratis tit 17. lib. 11. Cod.

CHARTOTHESIUM, [Archivum, in quo asservantur Chartæ.] Anastasius in Hist. Eccles. pag. 146. anno Imperii Constantini 19: *Invidia Christianos prohibuerunt Arabes a publicis Chartothesiis ad modicum tempus. Sed rursus coacti committunt eis eadem ipsa, eo quod non possint ipsi scribere calculationes.* Ubi Theophanes pag. 362: *Ἐκ τῶν δημοσίων χαρτοθεσίων.* [Vide Glossar. mediæ Græcit.]

* Nostris olim *Chartron* et *Chestron*, Capsula arcæ intestina, vulgo *Chetron*. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 501: *Ledit prestre lui dist que son argent et ses cscus estoient en un gand ou Chartron de son coffre, ... elle ouvrit ledit coffre, et ala ou Chartron où ledit argent estoit en un gand.* Aliæ ejusd. ann. ibid. ch. 735: *Lc suppliant trouva une huche ou huchel, et ou Cheston (melius infra Chestron) de ladite huche ou huchel... unes patenostres de S. Nicolas. Chaisteron*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1413. ex Reg. 167. ch. 143: *Dedens lequal coffre avoit un Chaisteron fermé à clef; lequel Chaisteron la suppliante ouvry, etc.*

† **CHARTROSSA**, Ordo Chartusianorum. Galli *Chartreuse* dicunt Monasterium Chartusianorum. Testamentum Guillelmi Montispessulani apud Acherium Spicil. tom. 9. pag. 156: *Quod est de ordine Chartrossæ in Episcopatu Vivariensi.*

† **CHARTULA**. Vide Charta, 1.

† **CHARTULARE**, ut *Chartularium*, Regestum seu actorum codex. Ordinatio Comitum Provinciæ super officium Tabellionum ann. 1254. e MS. D. Brunet fol. 60: *Item summam a xxv. lib. supra usque ad c. lib. ponendo in Chartulari 11. den.*

1. **CHARTULARII** dicuntur Qui Chartas tractant, qui Chartis inserviunt, ut est in leg. 10. Cod. Ubi causæ fiscal. (3, 26.) Qui publicarum Chartarum tractatibus inserviunt, in l. 1. Cod. de Præpos. agent in rebus. (12, 21.) Qui Chartas agunt, in Querolo, in l. 1. D. de Tabular. [* Qui

Chartas publicas administrat, in Cod. Theod. lib. 8. tit. 1. const. 6.] Idem porro qui *Commentarienses*. Gloss. Basil.: Κομμενταρίσιος, χαρτουλλάριος, Gloss. Gr. Lat.: Χαρτογράφος, *Chartularius*. Erant autem tot Chartularii, quot scrinia, ut ex Senatore lib. 11. Epist. 38. et Cledenio de Arte Gramm. colligitur. Vide Gregor. M. lib. 2. Epist. 3. lib. 4. Epist. 33. et quæ adnotavimus ad Cinnamum pag. 452. Idem et *Chartarii* dicti, ut supra observatum. [* Marin. Pap. Diplom. num. 11. not. 3. num. 123. not. 8.]

CHARTULARIUS REGIORUM EQUORUM, Qui χαρτουλλάριος τῶν ἵπποσάμων Nicetæ dicitur: de qua dignitate apud Byzantinos plura etiam in iisdem Notis ad Cinnamum.

* Eodem nomine appellatus Præfectus imperatoris equisonibus, apud Zonar. in vita Léon. Isauri: *Paulum imperatoris equisonibus præfectum, qui lingua Romana Chartularius dicitur contra scditiosum misit.*

CHARTULARIUS SACRORUM CUBICULORUM, in Nov. 8. cap. 8. *Chartularius Sacri Cubiculi*, in Nov. 25. Imperatoris Secretarius, seu qui Codicillos Imperatoris asserbat.

CHARTULARII NUMERORUM MILITARIIUM, in Nov. 117. cap. 11. et in l. 19. C. de Erogat. milit. annonæ lib. 12. (tit. 37.) Qui in acta referebant nomina militantium, et qui eorum essent mortui, seu qui circa τοῦ στρατοῦ καταγραφὴν καὶ ἀναζήτησιν versabantur, ut est in Tacticis Leon. cap. 4. § 31.

CHARTULARIUS VELOCIS CURSUS, δρεῖως δρόμου, apud Constant. de Adm. Imper. cap. 43. Vide *Claricus*.

CHARTULARIUS ROMANI IMPERII, apud Petrum Diacon. in Chr. Casin. lib. 4. cap. 117. 126.

SCHOLA CHARTULARIORUM, in leg. 1. Cod. de Off. Præfecti Prætor. (1, 26.)

CHARTULARII Dignitas Ecclesiastica etiam fuit, quam eandem cum Chartophylacis fuisse opinantur viri docti. Certe in Gloss. Gr. Lat. *Chartularius*, idem est, qui χαρτοφύλαξ. Nec mirum, cum is qui Commentariensis vice fungitur, idem et Chartophylacis munus obcat, et Chartas suas servet. Apud Joan. Diacon. in Vita Gregorii M. lib. 2. cap. 55: *Castorius Diaconus et Chartularius Ravennæ nuncupatur*, qui ipsi Greg. lib. 4. Epist. 23. et 24. *Notarius et Diaconus* dicitur. Idem Gregor. lib. 1. Epist. 75. lib. 2. Epist. 33. *Hilarius Chartularium suum* nominat: unde elicio eandem fuisse dignitatem Chartularii et Notarii. At in Ecclesia Constantinopolitana constat diversum fuisse Chartularii et Chartophylacis munus, et Chartularium subditum fuisse Chartophylaci, uti docet Balsamon in Medit. et Codinus de Offic. cap. 1. num. 44. qui Chartularium inter minora Ecclesiæ officia recenset, ut et Euchologium Græcorum pag. 624. Synaxaria et Menæa 8. Sept.: *Καὶ εὐαγγεῖος εἰκὸς εἰμὶ χαρτουλλάριος.* Chartulariorum Ecclesiasticorum mentio est præterea apud Joannem VIII. PP. Epist. 133. 300. etc.

2. **CHARTULARII**, Servi, per *Chartulam*, seu Epistolam manumissi, *Franchi de Carta*, Vitali Episcopo Oscensi apud Blancam in Comment. Rer. Aragon. pag. 727. Occurrunt passim in Legib. Langob. lib. 2.

tit. 34. § 11. lib. 3. tit. 5. § 1. [* Pippin. 13. Carol. M. 12. adde 100.] in Capitul. Caroli M. lib. 6. cap. 208. [* 213. ubi Pertz. *Cartolarius*.] et in Capitul. ejusdem ann. 779. cap. 16. [* Vide Murator. Antiquit. Ital. tom. 3. col. 243.]

CHARTELLARI, in Concilio Vermeriensi ann. 752. cap. 20. in Charta Lamberti Imp. ann. 898. tom. 2. Ital. Sacr. pag. 124. etc. Arnulphus Lexoviensis in Epist. ad Alex. PP. : *Procedit interim inter cilia pauperum fratrum et sordes Cartularii filius sericis adornatus et variis*. [* Bened. Capit. I, 199. Addit. IV, 133.]

CHARTULARIUM, *Scrinium*, χαρτουλάριον, in Gloss. Gr. Lat. Ita χαρτουλάριον usurpat Nicetas in Alexio lib. 2. n. 4. [Gesta Hodingi Episc. Cenoman. apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 247 : *Multa Cartarum strumenta, vel praecepta regalia secum inde deferens, ibi ea dereliquit, et propterea in vestiario et Cartulario S. Marice et S. Gervasii hactenus non reperiuntur*. Ibid. pag. 257. in Gestis Franeonis ejusdem urbis Episcopi : *Similiter et alia praecepta de eadem re sunt multa in Cartulario, quae legi per omnia prae vetustate et putredine non possunt*.]

CHARTULARIUM, Regestum. Concilium Arelat. ann. 1267. cap. 19 : *Statuimus quod omnes Sacerdotes curam animarum habentes, ipsarum Ecclesiarum emant Chartularia, in quibus quolibet anno, saltem in Quadragesima, conscribant nomina parochianorum qui ad poenitentiam venerunt, et dicta Chartularia teneant et custodiant diligenter, etc.* [Accipitur pro Notarii prototypo, in Ordinatione Comitum Provinciae ann. 1254. e MS. D. Brunet : *De libello ponendo in Cartulario II. den. dentur, pro extrahendo III. den.* Vetus Scheda Cl. Praesidis de Mazaugues ann. 1430 : *Ego Notarius... cui Chartularia, notae et prothocolia sunt commissa : ubi conjecto per Chartularia intelligendum esse codicem, in quo integra aeta referebantur, per Notas vero actorum commentariolos, ac tandem per Prothocolia actorum perscriptiones, quas vulgo Minutes appellamus*.]

¶ **CHARTULARIUM**, seu **CHARTARIUM**, saepius appellant Codicem, in quem diplomata aliaeque chartae ex ordine integræ referuntur, aliquando in rotulum redactæ : quales sunt rotuli Ecclesiae Albiensis, teste Mabillonio de Re Diplom. lib. 1. cap. 2. num. 9. ubi notat hujusmodi codicem, ut et *polyptychum* seu librum censualem, ideo inventum fuisse, ne ex archivis Ecclesiarum et Monasteriorum autographa saepius effere necesse esset; hi quippe codices autographorum viceungebantur. Addit Mabillonius, polyptycha antiquiora sibi videri Chartulariis, ex quibus, inquit, nulum inveni conditum ante saeculum x.

¶ **CHARTULARIUS**, Commentarius. Caffarus lib. 1. Annal. Genuens. ad ann. 1159 : *Hoc autem, quod incredibile nonnullis videtur, opibus totius civitatis et plebium, dierum quadraginta trium spatio, in digito Dei peractum est : quod per Chartularios Johannis Scribae colligitur, qui dies et horas ipsius operis.... adscripsit*. Vide *Chartularii*.

CHARTULATI, Idem qui *Chartularii*, Servi per *Chartulam* manumissi : qui a

*Chartularum conscriptione ingenui sunt, ut est in Capitul. 2. Caroli M. ann. 813. cap. 6. Tabularium Casauriense anno Lotharii Imp. 34 : Tradidimus vobis D. Ludovico Imp. omnes res substantiae meae, seu omne mobile vel immobile, servos vel ancillas, colonos, aldiones, quam et omnes meos Cartulatos, et omnes pertinentes meos. Alia Charta ibid. : Cum Cartulatis, vel colonis cum colonicis suis. Notitia judicati in eodem Tabulario : Judicate nobis justitiam de isto... et de germanis suis, qui fuerunt Cartulati Allonis, qui olim Castaldio fuit. Diploma Ludov. II. Imp. pro eodem Monasterio : Concessimus etiam ut omnem compositionem de Cartulatis atque Libellariis de ipso Monasterio, sibi met habeant, et nullus exactor publicus hoc inquirere audeat, sed in quacunque compositione ceciderint, in sua potestate hoc habeant, cujus Cartulati esse videntur. Charta Caroli C. Imp. in Chron. Farfensi : Tam ingenuos, quam servos libellarios, aldiones et aldianas, seu Clericos, vel Cartulatos, aut Offertos. Occurrunt eadem verba in Charta alia ejusdem Imp. ibidem. Adde tom. 1. Ughelli pag. 490. ubi perperam scriptum *Castulati*, et tom. 2. pag. 142.*

* Idem et qui per *Chartulam* aliquid jure emphyteutico possident, ut opinatur Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 243. quod ex *Chartulatione* habere dicebant, ut videre est in v. *Chartulatio*.

CHARTULATIO, *Acquisitio*, vel quilibet contractus per *chartulam*. Notitia scripta Carolo C. imperante ann. 1. in Italia : *Quaecunque jam antea per investituram a parte D. Ludovici Imp. tenuerunt, comparatione, Cartulatione, donatione, seu conquisito. Charta venditionis ann. 978. in Tabulario Casauriensi : De alio latere, siue terra, quæ est de ipsa Cartulatione Sindonis Presbyteri... de alio latere siue terram de ipsis nostris Cartulatis de Orfiano. Alia ann. 982 : Et cum portione mea de ipsis Cartulatis et censuatis, qui ad ipsas jam dictas res pertinentes esse videntur*.

* **CHARTUS**, perperam pro *Cattus*, Machina teetoria, apud Vincent. Belvac. in Speculo histor. Vide *Catus*, 2.

¶ **CHARUAGIUM**, Terra quæ caruca seu aratro colitur. Chartularium Campaniæ fol. 82 apud D. Brussel de Feodorum usu tom. 2. pag. 946. col. 2 : *Henricus de Hans, ligius, post Comitum Barri-Ducis, et Comitum Grandis-Prati, ut dicit, de his quæ Comitissa Suessionensis mater sua tenuit apud Hans, scilicet de bosco, moso et Charuagio, et in hominibus sanetuariis in riparia de Colle. Vide Carrucagium 2.*

¶ **CHARUCATA** TERRÆ, in Tabulario Fontis-Ebraldi, Idem ac *Carrucata* : quod vide.

* **CHARUERIA**, Baculus grossior. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 138 : *Matthæus dictus Cabre et alius quidam tenentes in manibus duas Charuerias seu grossos baculos bosci, etc.*

CHASALAMENTUM. Vide *Casamentum* 1.

* **CHASAMENTUM**, **CHASSAMENTUM**, Casa, domus cum agri portione. Chartul. Montis-Moril. : *Gaufridus de Bridario dedit pauperibus domus Dei Mommorilii omne*

Chasamentum, quod habebat in maso de brolio Dorador, quod Chasamentum Pictavini de Dorato habebant de illo. Charta ann. 1314. in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 95 : Ipsos chazatos et ipsorum quemlibet, in dicto mansso (sic) tempore quovis degentes seu habentes Chassamentum, esse et fore debere liberos et immunes a præstatione et solutione taschiarum. Vide supra Casale.

CHASDIUM, Panni pretiosoris species [Villosus serieus, Gall. *Veloux* vel *Velours*.] Epistola Basilii Imp. ad Hadrianum II. PP. in fine octavæ Synodi : *Transmisimus autem Sanctitati vestræ... vestimenta diaspratria, Esophorin dicitrium cancellatum unum, Chasdiium orobeum unum, cazzulin dirodinum habens ornatum auream, etc. Χάσδιον*, Achmeti cap. 226. 249. et in Synodo Florentina. Vide *Meursium* [et Glossarium mediæ Græcit. in *Χάσδιον*.]

1. **CHASEA**, [Venatio, Gall. *Chasse*.] Vide *Caciare*.

¶ 2. **CHASEA**, Via per quam aguntur animalia. Vide *Chacea*.

¶ **CHASEATI**. Vide *Casati*.

* **CHASELLUM**, Eadem notione. Lit. Phil. V. ann. 1317. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 138 : *Usagium ad ardere duntaxat, quod hactenus in foresta nostra Bituricensi ad boscum sicum pro Chasello suo dictæ forestæ et ad opus ipsius habuerunt, ab ipso Chasello in domo fratrum eorundem transportamus. Vergiers, hoches, Chasaus, maisons, etc. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 84. vº.*

¶ **CHASFALLIUM**, Tahulatum, species lignæ propugnaculi, Gall. *Echauffaut*. Coinpromissum ann. 1341. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 429 : *Item, quod muri, Chasfallia, schiffæ, uuctæ et omnia alia facta et constructa ad resistendum dicto Dom. Dalphino... a tempore dissentionis noviter ortæ inter dictum Dalphinum et ejus gentes burgenses, et populares dictæ villæ de Romanis, cætera tollantur omnino, et ad statum pristinum per omnia reduciuntur. Vide Chafallus.*

CHASHI. Vide *Assasini*.

¶ **CHASLANIA**, Idem quod *Castellana* Gallice *Chatellenie*. Inquisitio anni 1220 pro loco Capreria, Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 123 : *Dom. Guillelmus Falaveus es homo ligius Comitum, et tenet de eo medietatem Chaslanie de Chaureres... Petrus Alberi est homo ligius Comitum, et tenet de eo tertiam partem Chaslanie de Chaureres. Hoc est, tertiam partem districtus ad Castellum de Chaureres pertinentis.*

* Vide supra *Caslania* in *Castellanus*.

* **CHASSA**, a Gall. *Chasse*, Capsa, in qua sanctorum reliquiæ reponuntur. Acta capitul. eccl. Lugdun. ex Cam. Comput. Paris. fol. 76. rº. col. 2. ad ann. 1341 : *Requisiverunt dictum dominum custodem ut de cruce amissa, quæ erat super Chassam S. Stephani, faciat debitum suum. Vide Cassa 3. et Chassia.*

* Sed notanda est clientelaris professio ann. 1410. ex Paneartha Episcop. Carnot. qua quis nomine feodi tenetur quolibet anno Capsam ecclesiæ ejusdem lavare et abluere : *Je Pierre le Drouay, eseyer, seigneur de Tachainville,.... avenue tenir à une*

oy et homage.... le droit de laver, la veille les grans Pasques, la Chasse de l'église Notre Dame de Chartres, et pour ce me doit nondit seigneur (évêque) livrer et bailler ung pot de vin blanc et ung pot de vin vermeil pour ladite Chasse laver, et le chevier de ladite église me doit une touaille ouverte pour icelle Chasse essuyer; et nul autre mettre la main que moy; et s'il y eschiet aunes pierres, elles sont miennes. Eadem reguntur ibid. in Ch. ann. 1330. ubi lever perperam, pro laver.

* **CHASSE** vero inter instrumenta piscatoria recensetur, in Ch. ann. 1326. ex reg. B. 2. Cam. Comput. Paris. fol. 32. et in Stat. ann. 1388. tom. 7. Ordinatio. reg. Franc. pag. 779. art. 47. Chatte minus recte ibid. tom. 1. pag. 794. inter annotationes: sed ubique legendum forte Chausse. Vide supra Caligæ alatæ in Caga.

* **CHASSAMENTUM**. Vide supra Chamentum.

¶ 1. **CHASSIA**, Capsa Reliquiarum sacram, Gall. Chasse. Locus est in Capiterium. Vide Cassia et Capsa 3.

* 2. **CHASSIA**, Venatio, Gall. Chasse. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 263. : In cujus litteræ fine facit mentionem recognitione juris Chassie seu venationis, quod habet in dictis nemoribus, sitis inter saram et Azoarum. De anno 1224. Grossa ga sive Chassia in boscis, ex Ch. ann. 102. ibid. fol. 303. Charta ann. 1355. in reg. 93. Chartoph. reg. ch. 173 : Cum dominus Aymannus de Pictavia, comes Vatinensis et Diensis, habeat... dominium in subsequentiis,.... sive sint.... nemora,.... Chassie, venationes, etc. Vide infra Chau-

* 2. **CHASSIARE**, Venari, unde Chassiator, venator. Vide Caciare. Consuet. Dombens. SS. ann. 1325. art. 10 : Quilibet homo juscumque conditlonis, qui Chassiet in arena cujuscumque nobilis de nocte, quod se Chassuator seu venator teneatur et deat solvere illi nobili, in cujus garena Chassaverit in sex libras Viennenses bonas, vel ordere et amittere pugnium. Chasser vero, pro Piscare, Pécher, in Ch. ann. 1428. ex Chartul. Latiniac. fol. 209 : Et n'aura rien dit preneur es pescheries desditz maretz et rivières, sinon qu'il y pourra Chasser à la rigie seulement.

* **CHASSICIA**, Pala, funda, Gall. Chasse. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1363. Bibl. reg. : Item textus Evangeliorum ornatus auro et lapidibus pretiosis, in quo a quo tempore deficiunt.... viginti octo perlae in suis Chassicis aureis. Chassete, eodem sensu, in Chron. S. Dion. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 151 : Aus quatre chiés cele croiz sont scelées et encloses soutient precieuses reliques de cors sains en chassetes soutiment ouvrées. Vide Chastos.

CHASSIPOLLUS, vel **CHASSIPULLUS**. Vide Cacepollus.

* **CHASSUM**, a veteri Gallico Chas, urs domus, ubi coquuntur cibi, coquina, rnille. Charta ann. 1364. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 165 : A Jehan Cossart maçons un Chas de maison avec la place rrières. Ubi ad marginem legitur : Domus de uno Chasso domus cum quadam pla-

tea. Charta nobil. feudor. dom. Castell. Dombar. ann. 1463 : Chassum domus super duabus partibus chappæ unius domus. Rursum ibid. : Super chappa et Chasso et porpresio, ubi dicta chappa et Chassum situatur, venna intermedia. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. ch. 208 : Colin Basin entra dedens ledit hostel et ouvry deux huches qui leens estoient, l'une estant ou Chas dudit hostel, et l'autre en la chambre. Aliæ ann. 1478. in Reg. 206. ch. 82 : Le suppliant qui se sentoît ual disposé de froit, fist faire à son Chas ou cuisine très bon feu,.... et après se ala coucher en son lit en une petite chambre tenant audit Chas ou cuisine.

¶ **CHASTANERIA**, Castanetum, Locus castaneis consitus, Gall. Chataigneraie. Obituarium S. Geraldii Lemovic. fol. 32 : Debent annuatim xxv. solidos levandos... et super sextarios nemoris et Chastanerie existentis in clauso. Vide Castanetum.

¶ **CHASTANHERUM**, Eadem notione, semel legitur in Recognitionibus Rupisalvæ num. 18. cap. 41. de Vouta fol. 76. in Archivo Principis de Rohan; Chastanheria pluries pag. seq.

* **CHASTMUTT**. Charta Frider. ducis Austr. ann. 1241. tom. 1. Germ. sacr. pag. 380 : Item ad sanctum Petrum in der Owe ad xxiiij. modios avenæ Chastmutt. Hoc est fortasse, Capitalis census. Vide Capitulum. [* Conf. Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 530. et vol. 2. col. 700.]

¶ 1. **CHASTO**, Pala, Gall. Chaton. Chron. S. Martini Lemovic. apud Stephanotium tom. 2. Fragm. Hist. MSS. : Anno MCCXLII... Ibi etiam inventus est annulus aureus qui est in brachio S. Martini, quem ego ibi poni feci, ubi sunt Chasto, erant ibi duo lapides, Sapphirus et Jammaicus; Sapphirus fuit furatus : ac etiam annulum hac vice recuperavi. In Chasto ubi est Sapphirus est dens B. Martini, quem habuimus de Solemniaco, quando volebamus edificare Monasterium.

* 2. **CHASTO**, **CHASTONNUS**, Dicta etiam fragmenta crystallina vel vitrea, quibus vasa ecclesiastica ornabant, iis non raro sanctorum reliquiis suppositis; unde nomen. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1371. ex Bibl. reg. : Item, unum repositorium corporaliu, totum operatum de perlis et parvis Chastonibus vitrinis seminatum. Ubi in alio ann. 1363. legitur : Perlis et aliis modicis lapidibus ornatum. Item, un estuy à corporaulx, tout ouvry de pelles et semé de petits Chaatons de voire, in Inventar. Gall. Lit. Official. Senon. ann. 1336. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 22 : Item quatuor parva treconnorum seu gallonnorum ad pellas, Chastonnos, et Gallice esmaux. Comput. Rob. de Seris in Reg. 5. ejusd. Chartoph. fol. 3. rº. : Les entrechamps de grosses pelles fines et de Chastons enchastonnez en fu or. Haud scio an a voce Chasto, pala, adversa spiraculi lorica, vulgo Mantéau de cheminée, quod circa focum sit, Chastre appelletur, in Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 126. ch. 50 : Jehannin Perrin embrassa ledit Thomas et le getta ou bouta contre la Chastre de la cheminée dudit moulin en droit le feu.

* **CHASUBLERIUS**, a Gall. Chasublier, Vestis sacerdotalis, quam Chasuble appellamus, artifex. Inventar. S. Capellæ Paris.

ann. 1335. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 7 : Actum in dicta capella.... presentibus.... Sulpicio Chasublerio ac pluribus aliis testibus. Vide supra Casularius.

* **CHASULA**, pro Casula, vestis sacerdotalis. Acta consecrat. eccl. B. M. de Epeia Veron. ann. 1186. : Postea dominus Papa intravit dictam ecclesiam, et celebravit missam ad altare S. Marice, et exutis pontificalibus, obtulit super altare in memoriam suam Chasulam, in qua celebravit, cum paramento sacerdotale. Vide Casula 3.

* **CHATA**, Navis species, eadem quæ Catia. Vide Gatus 1. Inquisit. pro portu de Leucata an. circ. 1307 : Hæc sunt necessaria ad dictum portum faciendum, videlicet... quatuor Chate, et sunt necessarii novem homines cuilibet Chata.

* **CHATELAGIUM**, pro Chartelagium. Vide supra Cartularium 2.

* **CHATOLOGUS**, f. Libellus professionis, qui a monacho profitente super altare defertur. Lit. procurat. ann. 1303. ex Chartul. Arremar. ch. 24 : Promittentes sub voto et Chatologo religionis nostræ, etc. Vide supra Cathologus.

CHATUS, Monetæ aureæ species. Charta anni 1459 : Vendidit pretio et nomine pretii quatuor Florenorum de Rege incameratorum de Trezeno, quod quidem pretium confessus fuit habuisse et recepisse in Chatis, et alia pecunia. In Adversariis Peirescii hæc legi : Nota qu'audit an 1465. les especes de monnoies, qui couroient pour lors, estoient telles, sçavoir Arnulphus valants un Ducat et demy pièce; 98. Ducats faisoient 208. ll.; trois Lions valloient 7. ll.; trois escus un florin de Pape, et un florin Chatti valoient 8. ff. 1. s. Apud Robertum Cenalem lib. de Ponderib. et mensur. Maille au Chat vocatur : Minoris notæ sunt aurei nummi, quos appellant Mailles au Chat, neupe 13. cerationum. [In veteri Glossario Sangerman. MS. num. 501 : Chati pondus decem dragmis appenditur, qui etiam a quibusdam Casatus nominatur.] Vide Chapotenses.

¶ **CHAVAGIUM**, Capitis census. Vide in Capitale 5.

¶ **CHAVALCATA**, Equitatio, ad quam tenebantur vassalli, cum Dominus feodalis pergebat in exercitum, Gall. Chevauchée. Legitur in voce Hostis. Vide Cavalcata in Caballus.

¶ **CHAVALCHIA**, Eadem notione. Charta Guidonis Comitum Flandrensis ann. 1237. in Tabulario S. Bartholomæi Bethuniensis : Liberi et immunes erga Dominum Bethuniensem ab omni exercitu, ab omni Chavalchia, etc.

¶ **CHAVALGATA**, Eodem significato. Locum videsis in Complainta.

¶ **CHAVALGIA**, Idem : hujus exemplum refertur in Eschargaita post Scaragaita.

¶ **CHAVALLAGIUM**, Hordei aut avenæ præstatio pro Caballis Dominorum alendis. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 123. col. 1 : Senescalla de Visilia levat de feudo Chavallagium in mandamento, et dat inde Comitui 36. sextaria avenæ. Recognit. Albæripæ in Regesto Probus fol. 67 : Unus illorum debet stare in dicto curtili, et ille debet esse liber et immunis in cavalgata, et a Chavallagio, et a palea, a clausuris. Vide Caballacum, [* Et in Caballus.]

† **CHAVANARIA**, Vide *Cabannaria*.

CHAVANIADA, Idem quod *Chevauchea*, seu hostis. Charta A. Comitum Inculismensis ann. 1191. ex Tabulario S. Eparchii fol. 12 : *Cedi... Ecclesie sancti Eparchii illam consuetudinem, quæ dicitur Ost sive Chavaniada, quam habebam in hominibus S. Eparchii de valle, ubicumque sint in parochia S. Aredii, ut amodo prædicti homines et hæredes eorum liberi sint in perpetuum, et absoluti ab illa consuetudine, quæ dicitur Ost sive Chavaniada*. Occurrit rursum in alia Charta ejusdem Comitum ann. 1191. [Vide *Chavalcata*.]

* **CHAVANNERIA**, Idem quod *Cabannaria*, Prædium rusticum. Charta Joan. delph. Vienn. ann. 1316. in Reg. 87. Chartoph. reg. ch. 84 : *Quantum duret dicta Chavanneria de Baluis et Chavanneria Denzeor et Chavanneria de Guillard, in omni parte ubicumque sint..... dictæ Chavanneriæ*.

† **CHAVARINA**, Species armorum, cui forte substitutum est illud sclopeti genus, quod vulgo dicimus *Carabine* : frequens est *b.* et *v.* commutatio. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 326. in Extracto computi ann. 1336 : *Item quadraginta sex inter lanceas et Chavarinas et venabula IIII. s. II. d. gr.*

* **CHAVARITUM**, Idem quod supra *Charavaritum*, Gall. *Charivari*. Charta ann. 1483. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 31. col. 2 : *Item quod in dicta civitate non possit fieri Chavaritum, quando alter ex dictis habitantibus convolat ad secundas nuptias*.

† **CHAVARIUM**, Tinnitus et vociferationes, quæ vulgo dicimus *Charivari*. Vide in *Caru*.

* **CHAVATERIA**, Gall. *Chavaterie*, Vicus vel regio, ubi *sabaterii* seu calceorum sartores, vulgo *Chavatiens* vel *Chavetiens*, habitant, quorum ars *Chaveterie* dicitur. Comput. ann. 1319. ex Tabul. eccl. S. Vulfr. Abbavil. fol. 3. rº. : *Andrea le Pouletiere xxvij. solidos tribus terminis de domo sua in Chavateria sita, en la Chavaterie*. Lib. 2. statut. super artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 18. rº. : *Nulz ne puet estre Chavetonniers à Paris, c'est assavoir faiseurs de petits soulliers de bazenne, se il ne paie seize sols pour le mestier au roy.... Quiconques est Chavetonnier à Paris, il peut estre cordouennier, se il a de quoy*. Ibidem : *Cavetonnier* et *Savetonnier*. Fol. 19. rº. rursum occurrunt les *Cavetiens*, qui et *Chavatiens* vel *Savetiens* appellantur. Charta ann. 1363. in Reg. 94. Chartoph. reg. ch. 56 : *Les carreleurs du mestier de Chaveterie de ladite ville de Rouen... Les mestiers desdis Chavetiens et carreleurs estoient toute une même chose*. Vide *Sabaterius*.

† **CHAVAUGIA**, Idem quod *Chavalcata*. Spicil. Acher. tom. 9. pag. 183 : *Burgenses Bellæ-villæ non tenentur ire in Chavaugia nisi de gratia*.

* **CHAUCELLETUS**, Instrumentum, quo rei torquentur, nostris *Brodequin*. Form. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 36. vº. : *Et fuit propterea idem talis ligatus et inde levatus sine torticiis in altum cum uno Chaucelleto duntaxat*. *Chanceau* vero est Vestimenti seu caligarum species, in Lit. re-

miss. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 365 : *Lequel prestre gut dedens l'église tout vestu et tout chaussié getté sur un lit, couvert d'une hoppelande ou Chanceau*. Vide *mox*.

* **CHAUCETERIUS**, Braccarum seu caligarum sutor vel mercator, nostris *Cauchetier*, *Chaucier*, *Chausier* et *Chaussetier*, quorum artem *Chaucerie* appellabant. Charta ann. 1491. ex Terrcar. abbat. de Jugo Dei : *Honestus vir Antonius Botuti Chauceterius et burgensis Villæ franchæ. Guillelmus Surerii Chauceterius et burgensis Villæ franchæ, etc.* Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 252. rº. : *Marchans et vendeurs de tout ce qui puet appartenir au mestier de Chaucerie, soient Chauciers ou autres, paieront pour chascun drap.... iiij. den. Paris. Cauchetier*, in Lib. nigro S. Petri Abbavil. fol. 4. rº. *Chaussetier*, in Ch. ann. 1460. ex Tabul. Carnot. *Chausier*, in Hist. urbis et diœc. Paris. D. Le Beuf tom. 3. pag. 261. ubi de Indicto :

Chausier, huchier et changeour, etc.

* 1. **CHAUCIA**, Agger, moles, Gall. *Chaucée*. Charta ann. 1336. ex Chartul. eccl. Lingon. Cod. reg. 5188. fol. 105. vº. : *Eadem domina... faciat decenter et sufficienter refici et apturi septa sive Chauciam stanni prædicti, ita quod bene et sufficienter possit eadem Chaucia aquam ejusdem stanni sive ipsi stanno utilem et necessariam continere*. Vide *Chaucida*.

* 2. **CHAUCIA**, Venatio, Gall. *Chasse*. Charta ann. 1316. ex Reg. S. Ludov. in Chartoph. reg. fol. 6. vº. : *Concessit domino Othoni de Grandissone..... Chauciam seu venationem ad cuniculos et minorem feram in boscis de Pontibus super Secanam*. Vide supra *Chassia* 2.

† **CHAUCIDA**, Agger seu via strata, Gall. *Chaussée*. Charta Godofredi I. Lotharingiæ Ducis ann. 1140. apud Miræum tom. 2. pag. 821 : *Nec quicquam exigatur ab eis occasione stratarum publicarum, quas Chaucidas vocant, vel etiam pontium reparandorum*. Vide *Calcea*.

* **CHAUDEREA**, **CHAUDERIA**, Vas ex ære caldario seu fusili confectum, Gall. *Chaudiere*, olim *Chauderée*. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 141 : *Unam magnam Chaudeream veream in ea (ecclesia) cepit*. Inventar. S. Capellæ Paris. incerti anni ex Bibl. reg. : *Duæ Chauderie, una banna telle, etc.* Pedag. prior. S. Gondulfi diœc. Bitur. ann. 1314 : *De la Chauderée de remes, un denier. Valet de Chaudiere, officium coquinæ, in Lit. remiss. ann. 1401. ex Reg. 156. ch. 446 : Julien le Teillier varlet de Chaudiere de nostre frere le duc d'Orleans, etc.* Vide supra *Caudera*.

CHAUDIMELLA, seu *Chaudemelle*. Vide *Calida Melleia* in *Mesteia*.

† **CHAVECIUS**, f. *Ædituns*, Gall. *Chefecier*. Computus ann. 1202. apud D. Brussel de feudorum usu tom. 2. ad calcem pag. clvii. col. 2 : *Expensa... Canonici Ebriorum x. lib. Andeg. Ad Chavecium B. Mariæ Peronis xlvii. s. Andeg. Vide Capicerius*.

* **CHAVENNERIA**. Vide supra *Chavanneria*.

† **CHAVERNICA**, Mendum pro *Tavernica*. Vide in hac voce.

CHAVESEIA. Vetus Charta in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 329 : *Unam carucatam terræ... cum pertinentiis suis, in toftis, et croftis, in pratis et pascuis, et Chaveseis*. Vide *Chacea*.

† **CHAVESTRAGIUM**, Quod ab eo qui emit equum per accessionem datur famulo seu agasoni venditoris, apud Dalphinates *Chavestrage*, a *Chevestre*, capistrum. Extractum ex computo J. Humberti sub Guigon Dalphino ann. 1328 : *Item die 6. Julii garcifero Dom. Humberti de Cruce pro Chavestragio unius equi, quam emerat Dominus a dicto Dom. Humberto vi. tar. gros.* Vide *Capistragium*.

† **CHAUFAGIUM**, Lignatio, Gall. *Chaufage*. Charta Gaufridi Vicecomitis Castrodun. ann. 1202 : *Concedimus... mortuum nemus in nostro defenso, scilicet ad Chaufagium Canonorum, qui apud Choam divinum officium celebrabunt*. Occurrit in Charta Theobaldi Comitum ann. 1215. ex Tabular. Calensi pag. 170. et in Chartulario S. Vincentii Cenoman. fol. 16. Vide *Chafagium*.

† **CHAUFATGHA**, Eadem notione legitur in voce *Lemnia*.

* **CHAUFARIUM**, Tabulatum, suggestum, nostris olim *Chauffaut*, nunc *Echafaut*. Concil. Andegav. ann. 1448. cap. 7 apud Labb. : *Inhibemus... ecclesiasticis et secularibus ne lignorum structuras, vulgari ter Chaufaria, pro ipsis prædicantibus vel prædicare volentibus erigant*. Hinc *Chaufauder*, tabulatum exstruere, et *Deschaufauder*, illud destruere, in Lit. remiss. ann. 1476. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1583 : *Lesquelz charpentiers n'avoient Chaufaut que d'un bout, parcequ'ilz n'avoient a quoy Chauffauder; et leur convint deschaufauder ledit bout Chauffaudé, etc.* Vide *Chaffallus*.

* **CHAUFAUDUS**, Turris lignea, propugnaculi species, idem quod supra *Cadefalsus*, nostris *Chauffault*. Charta ann. 1327. ex Bibl. reg. : *Pennuncellos regios super duo portalia et Chaufaudos dicti castri in signum salvæguardiæ appositos amovendo exinde et projecit in terram, et dictos Chaufaudos et quoddam molendinum de pertinentiis dicti castri per se et gentes suadivulsi. Sent. arbitr. ann. 1377. inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 43. col. 1 : *No déclairons et disons lesdiz Chauffault porte estre édifiés ou fons, territoire et jurisdiction de Mons. le Duc. Froissart. vol. cap. 121 : Ceux du chastele decliquere quatre martinets qu'ils avaient faits nouvellement, pour remedier contre lesdits Chaufaux. Ces quatre martinets gettoient grosses pierres et si souvent sur ces Chaufaux, qu'ils furent bientôt froissees*. Vi. Catus 2. et *Chauffallum* supra.*

CHAUFECONS, Camini species. Computus Joannis l'Onclæ Præpositi Parisien. ann. 1333 : *Pro duobus caminis, Gal. Chaufecons, in Camera Regine factis, etc.*

* Vide supra *Calcatorium*.

* **CHAUFETA**, Ignitabulum, vulgo *Chauffrette*, *Chauffrite*, in Lit. remiss. ann. 1396. ex Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 100 : *Une Chauffrite qui avait prise en la Ville l'évesque*. Aliæ ann. 1311 in Reg. 100. ch. 841 : *Duodenas scutell...*

tres patellos, novem potos stanni.... et unam Chaufetam... rapuit.

† **CHAUFRETIUS**, f. pro *Cofreterius*, Faber eapsarius, Gall. *Cofretier*, a voce *Cofre*, Capsa. Tabularium Vosiense fol. 62. verso: *Audiente Petro Monacho Rainaldi Preposito, Bernardo fabro, Petro Geraldo Chaufretria. Vide Cofferum et ibi Coffrarius.*

† 1. **CHAUMA**, Καῦμα, Æstus, apud Muratorium tom. 3. pag. 435. col. 2. in *Vitis Rom. Pontif.*: *Quia vero æstivum Chauma imminebat, etc. Vide Cauma, 2.*

† 2. **CHAUMA**, Altera notione. Vide *Calma*.

† **CHAUMOTA**. Vide in *Calma*.

† **CHAUMPERT**, apud Thomam Blount ex Litteris Edwardi III: *Et quod tam prædictæ xx. virgatæ terræ, quam terræ, unde dicta quaterviginti quarteria frumenti annua proveniunt, de nobis in capite per servitium vocatum Chaumpert, videlicet undecimæ garbæ, nobis per manus tenentium terrarum earundem, annuatim solvendæ, tenentur. Vide Campipars.*

† **CHAVRENIUS**, Canterius, Gall. *Chavron*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 325. col. 2. in Extracto computi ann. 1336: *Item, per eandem informationem et relationem Bayllivi et magistri Nicolai habetur, quod... dictum palatium est bene coopertum de optimis postibus de meleze bene clavellatis, et in ipsa coopertura sunt xxxi. Chavreni cum grossis clavellis clavellati et alia lignamina opportuna.*

* **CHAUSSADA**, CHAUSSATA, Gall. *Chaussee*, Agger, moles. Charta ann. 1339. in Reg. 71. Chartoph. reg. eh. 413: *Cum Aymericus Marches intendat... quoddam stagnum edificari et ab hinc mutari facere ter super Chaussatam sive Chaussada dicti tagni, etc.*

* **CHAUSSEIA**, Eadem notione. Charta ann. 1291. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1096: *Quod idem Joannes per se vel suos ecit Chausseiam seu aggerem et stagnum quoddam, vocatum de Pontchaellec. Vide supra Chaucia 1.*

* **CHAUSSEPOYN**, inter ministeria sacra. Visitatio Thesaurariæ Ecclesiæ S. Pauli Londinensis ann. 1295: *Item calix argenteus, ... unum Missale pretii 20. sol. unum Chaussepoynt pretii 30. solid. 2. Corporalia enedicta in uno casso, etc.*

* **CHAUSSIATA**, Idem quod *Chausseia*. Testam. Aymonis comit. Sabaud. ann. 1343. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1009: *Domus, quam habet supra Chaussiatam tagni sancti Diderii de insula. Vide Calcea.*

* **CHAUSURA**. Charta Joan. comit. Rojaci ann. 1217. in Chartul. Campan. am. Comput. Paris. fol. 269. rº. col. 2: *poterimus facere... sepem tenuem et simplicem pro Chausura. Sed leg. Clausura. Vide Clausura.*

* **CHAYERIUS**, CHAYUM. Vide supra in *aya*.

† **CHAZ**, Navis species. Vide *Gatus*.

† **CHAZALE**, CHAZALIS. Vide in *Casale*, CHAZARI. Vide *Cathari*.

* **CHAZATI**, Idem qui *Casati*. Vide in ac voce. Charta ann. 1314. in Reg. 141. hartoph. reg. ch. 95: *Ipsos Chazatos et sororum quemlibet in dicto mansso, tempore jovis degentes seu habentes chassamen-*

tum, esse et fore debere liberos et immunes.... a præstatione et solutione tasciarum, etc. Chaziers et Chassiers nostris. Consuet. Castell. ad Sequanam ex Cod. reg. 9898. 2: Les Chaziers, autrement dit feodaulx, dudit Chastillon, s'ils veulent avoir vivres, on est tenu de leur bailler sur gaiges. Charta ann. 1402. ex Pancart. epise. Carnot.: Ectour de Chartres chevalier seigneur de Orcé salut. Sachent tuit que je tiens et adveue à tenir en sief et noblement, comme l'un des quatre principaulx Chassiers de l'église de Chartres, à une foy et hommage, etc. Vide infra Cheseati.

† **CHAZETINA**. Miracula B. Simonis Erem. Augustin. tom. 2. SS. April. pag. 828: *Juravit quod ejus filius occasione unius sorevarii seu Chazetinae crepavit, jam sunt octo anni et circa, et sic stetit creputus et devastatus usque ad tempus mortis B. Simonis. Doctissimus Henschenius, qui primum hæserat in exponendis vocibus sorevarii et Chazetinae, tandem in Onomastico ad calcem Chazetina reddit per titivillitium. An reete? Ital. Guazettino varia significat cupediorum genera. An inde Chazetina?*

* **CHAZILLA**, Vestis sacerdotalis, quam Casulam appellamus. Testam. Bertr. de Borno milit. dom. de Altoforti ann. 1360: *Unus pannus auri, valoris decem florenorum auri currentium ipsa die (sepulturae) ponatur supra corpus meum; et postea de dicto pauno fiat quedam cappa sive Chazilla, cum qua in dicta ecclesia S. Eligii missæ dicantur. Vide supra Chasula.*

† **CHECOVA**. Charta ann. 972. in Appendice Marcæ Hispan. col. 899: *Albas duas, amictos duos stolas duas, casulas duas, phanones duos, calice uno argenteo cum sua patena, Checovas duas, etc. Fere crediderim urceolos esse intelligendos, Gall. Barrettes, quod in hac tota ornamentorum et vasorum enumeratione nulla sit urceolorum mentio. Vide Caucas.*

† **CHEINFE**, vel potius CHEINSE, Indusium. Computus anni 1202. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. ad calcem pag. cci. col. 2: *Pro xl. ulnis telæ ad camisias puerorum et ad unum Cheinse, xxii. s. Pro mappis et tuallis xl. s. Vide Campsilis post Camisa.*

* **CHEKERATUS**, Tessclatus, a voce Anglica *Checker*, tessella. Visitatio Thesaurariæ S. Pauli Londinensis ann. 1295: *Capa cum nodulis Chekeratis, subtilis operis, facta de Casula Episcopi Fulconis.*

† **CHEKMANENTES**, vel potius, *Cherkmanentes*, Idem qui infra *Circamanni*. Charta Margaretæ Comitissæ Flandriæ ann. 1251. e Chartulario Ecclesiæ S. Audomari: *Similiter Chekmanentes Ecclesiæ S. Audomari, qui omnes dixerunt illud quod Ballivus. Vide Circamanaria.*

† **CHELA**, Brachium, lacertus, a Græco Χελή, forceps cancri. Abbo de obsidione Lutetiæ a Normannis lib. 1. vers. 273:

Arx speculans nudis quoniam Chelis inimicus
Ingeminat populus certamen, et ore patenti
Erectus taxos arcus convertit in uncus.

* **CHELANDIUM**, CHELANDRIUM, CHELINDRUS, SALANDRA, SALANDRIA: Navigii, quod Græci, seu potius Byzantini Scriptores, χελάνδιον vocant, species. Epistola Ludovici II. Imper. apud Baron.

ann. 871. n. 76: *Nam iste Stratigus Georgius.... non tamen sufficit obviare, si plures inimicorum naves ex parte qualibet apparerent, non videlicet nisi pauca Chelandia possidens. Anonymus Barensis in Chron. ann. 1051: Misitque illos Chelandiis, et direxit CPolim ad Monomacho. Ann. 1064: Et Gozolino perilavit cum suis ac Petrino, et Chelandiæ incenderunt naves quæ veniebant de Calabria. Vide Joann. VIII. PP. Epist. 46. ubi perperam scribitur achelandia. Ita Cedrenus pag. 466. Constantinus de Adm. Imp. cap. 8. et alibi vocem χελάνδιον usurpant. Vita S. Nili Junioris pag. 102: Ἐλογίστατο... κατασκευάσαι τὰ λεγόμενα χελάνδια. Ex quibus, ni fallor, emendandus locus insignis apud Arrianum in Periplo maris Rubri pag. 36. Edit. 1533: Ἐν οἷς τοπικά μὲν ἔστιν πλοῖα μέγιστοι Διουριζῆς παραλογόμενα τὴν γῆν. ἕτερα δ' ἐκ μοναζήλων πλοίων μεγίστων, ἀφ' ἧς ἐξευγμένων, λεγόμενα Σάνγαρα. Τὰ δὲ εἰς τὴν χροσπὴν, καὶ εἰς τὸν Γάγγλην διαίροντα, κατανδιωφῶντα τὰ μέγιστα. Hoc enim loco legendum puto, χελάνδια, ὅντα τὰ μέγιστα. Ita ut navigiorum istorum alia, Sangara appellata, ex majoribus trabariis invicem junctis conflata, alia maxima, Celandia dicta fuerint, atque inde ejusmodi Chelandiorum usum a barbaris istis ac Indis gentibus accepisse Græcos par sit credere: licet quidam Græcam originem vocabulo isti accersant, ut Lexicon Græc. MS. Reg. Cod. 2062: Κελάντιον, μικρὸν πλοῖον, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ὃ εἰς ἀνὴρ ἐπιβάθηται. Quam quidem originationem attigisse etiam videtur Ugutio, cui Celandria vel Celendria, dicitur navis quæ cito currit, vel velociter in ydro, i. aqua. Porro occurrit passim vox Chelandium, apud Paulum Diacon. in Hist. Miscell. et Anastasium in Histor. Eccles. quam plerique e Scriptoribus Latinis corruptam, et perperam elatam, usurpant. Nam*

CHELINDRA, pro Chelandium, dixit Matthæus Paris ann. 1238: *Obligavit se Imperator ad 100. Chelindras et 50. galeas ducendas ultra mare.*

† **CHELANDRA**. Fridericus II. Imperat. in Epist. universis Cruce signatis apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1198: *Centum insuper Chelandras habere ac quinquaginta galeas pro duobus millibus equitum certis terminis passagium exhibere solemniter constitutis... Tandem instante passagio, navigia, Chelandras, ... duci fecimus et parari. [** Vide Jal. Antiq. Naval. tom. 1. pag. 426. sqq.]*

* **CHELANDRIUM**. Liuthprandus lib. 5. cap. 4: *Hugo Rex Constantinopolim dirigit, rogans Imperatorem ut naves sibi cum Græco igne transmittat, quas Chelandria patrio sermone Græci cognominant. Et cap. 6: Nuntiatum est Romano 15. semifraeta se habere Chelandria. [** Pertz. cap. 9. et 15. ubi utroque loco Chelandia scriptum, quomodo etiam in Legatione ejusdem Liuthpr. cap. 29. 33. et 65.]*

* **CHELINDRUS**. Guillelmus Apul. lib. 5. Rer. Normannorum:

Et contra Venetum naves Danaumque Chelindros
Certamen navale parant.

Et infra:

Innumeros bello Danai duxere Chelindros.

Utitur ibi pluries.

ZALANDRIA. Andreas Dandulus in Chron. MS. ann. 842 : *Duces itaque duas naves bello aptas ad sua tenebra loca miserunt, quæ more Græcorum Zalandrie dictæ sunt, nunquam antea apud Venetos usitatæ.*

** SCELANDRIUM. Chron. Salernitan. cap. 107. ad ann. 869 : *Basilius imperator Græcorum non paucæ Scelandria misit.*

SALANDRIA, et SALANDRIA. Guibertus lib. 3. de Pignerib. SS. cap. 5. § 3 : *Salandræ autem naves dicuntur, a saliendo vocatæ. Idem de Vita sua lib. 3. cap. 13 : Et ecce immanium, quas multum verebantur, piratarum conspiciunt sibi ingruere ex adverso Salandras. Ditmarus lib. 3. cap. 13 : Salandria quid sit, vel cur ad has pervenerit oras, breviter intimabo : hæc est ut præfatus sum, navis miræ longitudinis et celeritatis, et utroque latere duos tenens remorum ordines, ac 150. nautas. Ab hoc hausit quæ habet Gobelinus Persona in Cosmodromio ætate 6. cap. 49. ubi hæc subdit : Et temporibus nostris tales naves apud Italicos Galeæ nomine nominantur, et prout dicit Huguccio Celindria, vel Celindria, dicitur apud Latinos navis celox, et apud Græcos dicitur velox vel celonis; et sic corrupto nomine apud quosdam Salandria nominata videtur. Hæc diluendis non immeror.*

† SALANDRUS. Annales Genuenses lib. 4. ad ann. 1207. apud Murator. tom. 6. col. 395 : *Mense vero Junii dum naves septem cum galeis et Salandro, aliisque lignis subtilibus de ultra mare redirent, et prope civitatem in partibus Nervi nocte pervenis- sent, etc.*

CHELANDURUS, χελυδούρος, pro minori Chelandio, dixit Theophanes pag. 316. [* Sed legendum fortean χελυδοπύργος, dicitur in Glossar. med. Græcit. col. 1748. ubi plura de Chelandis.]

* Chalandre et Salandre, in Contin. Guill. Tyr. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 706 : *Si s'en partirent à tant et se recueillirent en lors galies, et alerent ou Gavata, on lor Salandres estoient. Quant cil des Chalandres orent iluec attendu, etc. Chantant, pro Chaland, in Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 5. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 216.*

CALANNUS, nostris Chalan. Nam et a Chelandiis seu eorum forma nomen mutati sunt. Tabular. Vindoe. Monasterii fol. 284 : *Domna Mathildis in unoquoque Sabbato habebat plenum Calannum de ramalibus ipsius bosci ad se calefaciendum.* [Histor. Monasterii S. Florentii Salmur. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1119 : *Telonium autem aquæ Ligeris omnium navium seu Calannorum, etc.*] Philippus Mon- skes in Philippo Aug. :

A tant à mandé sldoiers,
Nés et Calans, et maronniers.

† CHALANNUS, in Archivo Xenodochii S. Joannis Andegav. : *Constantia Comitissæ Conani filia, Ducissa Britannicæ, Comitissa Richemundicæ, domni B. Johannis Hospitalis Andegavensis quietaci Chalannum suum, qui necessaria sua portabit in anno, ab omni consuetudine.*

CHALANDUS, in Hist. Monast. S. Nicolai Andeg. in Charta Gaufrédi Comitissæ Andeg. et in Gestis Guillelmi Majoris Episcopi

Andegav. cap. 24. Ita etiamnum hodie Chaland Andegavenses vocant. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS. :

Il et si home ont un Chalan loé.

Le Roman de Gaydon MS. :

Quant Ferrans iert en mer en un Chaland.

Le Roman de la Prise de Hierusalem MS. :

Quant Barlat sunt venus, on ot assés Chalans,
De nez et de galies, qui par mer sont eorrans.

Le Roman de Jordain MS. :

Puis joint les piez, s'est saillis dou Chaland.

Alibi :

Apprestez moi et barges et Chaland.

Maistre Vances :

Nez et basteaus et Chaland faire.

Alibi :

Chaland et escheis quant qu'il en pout trouver.

Regestum Ludovici Ducis Andegav. pag. 40. cap. Du Trespas de Loire : *Pour Chaland portant maison 4. sol. pour sentaine portant marchandise ou autres choses 2. s. pour Chaland portant le double ou plus 6. s.* Computum Joann. Cauchon Thesaurarii Guerrarum ann. 1378 : *A Huguenin Pongy notonnier, pour avoir mené par eau en son Chaland de Nevers à Sancerre certaine finance, etc.* Adde Consuetud. Baionensem tit. 4. art. 13. et Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 143. [* Vide Jal. Antiquit. Naval. tom. 1. pag. 200.]

* Usurpatur præterea pro nave, in qua pisces asservantur. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 57 : *Ilz firent d'acord ensemble d'aler prandre du poisson en la boutique appelée au pais (de Blois) Chaland.*

† CHALONNIUM, apud Lobinellum tom. 2. Histor. Britann. pag. 563 : *Deinde venit equus usque ad fluvium Ligeris, et ibi se posuit in modico Chalonnio, et usque ad Glonnam super Ligerim se afferri fecit.*

* Nostris etiam Chalon. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 73 : *Comme Perrot Heer et Perrot des Noes... se fessent mis en un Chalon ou bateau, lequel il tronverent en la rivière de Mayne, etc.* Vide infra Cholo.

* Hinc Chalener, ni fallor, pro ejusmodi navem ducere, in Lit. remiss. ann. 1471. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 524 : *Iceilui de Pauldiz s'en ala vers Laurens Roqnart, qui Chalenoit et tiroit l'autre bont de la seine pour pescher.*

* Quod iis navibus merces adducerentur, Chaland dictus videtur, qui easdem merces emit : unde etiam eo nomine appellatur mulierum sectator assiduus, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 26 : *Gantier le Camus, qui estoit accompaigné de dix autres compaignons acointés et Chaland de laditte Tassine, couru sus endit Jehan.*

Observandum præterea Willelmum Hedam in Hist. Episcop. Traject. accersere Zelandicæ etymon a Græco vocabulo Chilindras, quod navem significat, quasi Chilindriam vocare (inquit) possemus.

† CHELE, Est signum celi quod dicitur libra. Gloss. MS. S. Andreæ Avenion. Vide Cele.

* CHELETTUM, Gradus, scabellum, Gall. Marchepied. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1496 : *Item Johanni Nolart pra quodam Cheletto in ecclesia facto*

pro deosculatone reliquiarum, ut patet per cedula, xl. sol.

† CHELIDONIACUS GLADIUS, Ferrum latum, cuius duplex mucro ac bifurcus in modum caudæ hirundinæ formatur; unde et Chelidoniacus dicitur. Isid. lib. 18. Orig. cap. 6. Male Celidoniatus, in Gloss. San- German. MS. num. 501. sicut et apud Laurentium in Amalthæa, *In modum caudæ leonis*, pro Hirundinis; χελιδών enim Græce, unde Chelidoniacus, hirundinem significat, non leonem.

† CHELIDONIUS MUCRO, Eadem notione, in Agnelli libro Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 155.

† CHELINDRA, CHELINDRUS. Vide supra in Chelandium.

† CHELLA DE SEDA, Spira setæ, Gall. Echevean de soye. Tabular. S. Petri Vosien- sis fol. 7. vº : *Omnibus hominibus notum sit, quoniam Alaidis uxor Geraldii Rosiniaci dedit Domino Deo et S. Petro Vosienti in manu Rainaldi Monachi filii sui totum quod habebat in manso de Cliau pro salute animæ suæ. Hoc audierunt et concesserunt filii ejus Ugo et Petrus Rosiniaci. Hujus rei auditores Bernardus Presbyter de Sadra et Gerahus Arnaldi. Deditque et Rainaldus filius suus per hoc unam Chellam de seda.*

CHELYDRUS, pro Chelydrus. Est autem Chelydrus, coluber, ὄφις χελυδρος, ut est in Gloss. Græc. Lat. MS. Fulbertus Carnot. Hymno de S. Pantaleone : *Mortuus resurgit infans, et Chelydrus finditur.* Alanus in Parabol. cap. 6 :

Nonne Chelydrorum moriuntur morsibus illi. Sic porro passim apud Scriptores Ecclesiasticos et in Vitis Sanctorum Diabolus indigitatur. Beda in Vita S. Edelwaldi :

... Torvive cruenta Chelydri
Tela, quibus victor confregerit obvis armis.

Idem in S. Cuthberto cap. 11 :

Ne vaga pestiferi ludat vos aura Chelydri.
Jonas in Vita S. Eustasii Abb. Luxov. n. 8 : *Exarsit more solito lividus adversus Sanctorum famam Chelydrus.* Petrus Neapolitanæ Eccl. Hypodiaconus :

Plaude puella diu religata fraude Chelydri.
Adde Christianum de Scala in Vita S. Ludmille pag. 44. Rabanum, Flodoardum lib. 14. Poem. 18. Fridegodum in Vita S. Wilfridi cap. 9. etc. [Vocem dictam putant a χελύς, Testudo, propter duritiam, et ὕδωρ, Aqua, quod aquatilis sit Chelydrus. Servius cui favent Gloss. Gr. Lat. primum laudatæ, Chelydrium; quasi Chersydrium, a χέρσον, Terra, et ὕδωρ, Aqua, quod amphibius sit, dici credit, sed utrumque distinguit Lucanus lib. 9. 750

Natus et ambigua coloret qui Syrtidos arva
Chersydros, tractique via fumante Chelydri.]

* A Gr. χέλυρος, Serpentis venenosus simi genus, quem ὄφις vocat Nicander in Theriac. [* Scribe χελυδρος et ὕδρος.] Unde Diabolum eo nomine indigitant scriptores ecclesiastici. Vita S. Pauli episc. Narbon apud Labb. tom. 1. Concil. pag. 825 : *Cum ille Chelydrus antiquus semper humano generi inimicus, etc.*

† CHELIDRUS, Eadem notione, in Carmine Elegiaco Ernoldi Nigelli pro Ludovico Imperatore apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 37. [* lib. 4. vers. 351. Pert. pag. 508.]

Qualia per mundum confregit gesta Celidri?

Christicolis cessit munera quanta quidem.

* **CHILIDRUS**, Eadem notione. Codex S. Mart. Lemovic. 134. nunc reg. 3851. A. fol. 15 : *Notum est quod primus humani generis parens de paradisi gaudiis... expulsus est, eo quod maluit obedire (obaudire) vocem Chilidri, id est, antiqui serpentis, quam praecepta summi conditoris.*

CHEMA, Mensurae nomen, duobus cochleariis constantis. Vetus auctor : *Duo cochlearia Chemam faciunt.*

† **CHEMAGIUM**, CHEMINAGIUM. Vide infra Cheminus.

† **CHEMASTRUM**, *Vestis hyemalis*, in Amalthea, ex Polluce apud quem χεμαστρον.

* **CHEMINARE**, Insequi, persequi. Arest. parlam. Paris. ann. 1260. inter Probat. Hist. Brit. tom. 1. col. 976 : *Post hæc (Oliverius de Cligon) Cheminavit ipsum comitem (Britanniæ) in inimicis capitalibus, et proditoribus ipsius comitis adhesit.* Quo sensu *Chevaler* legitur in Epist. ann. 1563. tom. 2. Comment. Cond. pag. 143. ult. edit.

* **CHEMINELLUS**, diminut. a Cheminus, Semita, nostris *Cheminet*. Charta Hugon. dom. Fischæ ann. 1218. ex Bibl. reg. cot. 19 : *Contali totam terram, quæ jacet a Cheminello, quo itur a villa, quæ dicitur Goncort, ad villam, quæ nominatur Escha-leuronnes, recta linea ab ipso Cheminello, etc.* Occurrit etiam in Ch. ann. 1240. ex Chartul. Campan. fol. 365. vº. col. 1. Tabular. Latiniac : *Et d'icelle (terre) venant suvant ung petit Cheminet cheant sur le grand chemin.*

1. **CHEMINUS**, CHIMINUS, Via, iter, strata : ex Gallico, *Chemin*. Leges Edwardi Confess. cap. 12 : *Alia, (pax Regis) quam habent 4. Chemini, Watlingstrete, Fosse, Hikenildstrete, et Ermingsstrete.* De his 4. cheminis Angliæ majoribus, vide præterea Leges vernaculas Willelmi Nothi cap. 30. et Henricum Huntindonensem lib. 1. pag. 299. [** Grimm. de Irminstrata pag. 31. sqq. et Mythol. German pag. 213.] Monasticum. Anglie. tom. 1. pag. 532 : *Dedit nobis in escambium Chimini, versns boscum 3. acras.* Justus Abbas in Serm. ad Cistercienses : *Ipsa nostra habitacula urbibus similia sunt, et ut vulgo dicitur, in Chimino posita, commueantibus quadriuatim patent.* Charta ann. 1227. in Tabul. Ecclesiæ Meldensis pag. 32 : *A monte Dolio usque ad Cheminum ferratum quod vadit de Meldis ad Pontmorte.* [Occurrit alibi non semel.]

* Charta ann. 1265. ex Chartul. S. Joan. Carnot. : *Burgus S. Johannis in Val-leia... est in censiva dictorum abbatis et conventus cum vicis ejusdem burgi et Cheminis, et aliis locis.* Alia ann. 1176. inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 382 : *Sicut Chininus vadit de Sirocour versus Tautonvillam.*

Proprie autem et peculiari significatione *Cheminum* vocari annotat Consuetudo Claromontensis art. 229. viam majorem, quæ in latitudine continet 32. pedes, proinde minorem Regia, quæ continet 64. pedes : majorem vero *Via*, quæ continet 16. pedes. Ita etiam Rastallus Anglus : *Chemin est le haut voy, l'on chescun home nasse, qui est appelé Via Regia.* De vocis

origine non constat, quam Gallicam veterem putat Bergerus lib. 3. de Viis Roman. cap. 49. § 5. Stephanus Guichartus in Harmonia etymol. ab Hebræo *Chamac*, deducendam putat, i. circuire, ambirc, declinare, ire, et ambulare. Vide *Pax Regis, Via ferrata et Caminus*, 2.

* **CHEMINUS LEVATUS**, Agger, nostris *Levé*. Charta ann. 1254. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 240. vº. : *A dicto molendino usque ad magnum Cheminum levatum tendentem apud pontem d'Acroiche.* Vide *Levata* 3.

* **CHEMINUS PEDAGIALIS**, PRINCIPALIS, Via major, in qua *pedagium* exigitur. Charta ann. 1281. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 279 : *De quodam latrone capto in uno quatuor Cheminorum pedagogium et principium in villa S. Maxentii et extra.* Vide in *Via* 1.

† **CHIMINUM**, f. ut mox *Cheminagium*. Charta Stephani Sacri-Cæsar. Domini ann. 1178. pro Capitulo Bituricensi, apud Thomasserium in Biturig. pag. 139 : *Consuetudines omnes quas in parrochia Belli-loci et de Centregiis accipiebam, videlicet arbannum, biennium, præposituram, forisfactum monetæ, furtum, murtrum, Chiminum, gladium extractum, equitatum memm etc. . . Pro quitatione autem harum consuetudinum constituerunt mihi Canonici . . . in excambitionem octoginta libras.*

* Cognitio est vel justitia de delictis, quæ in *Chentinis* seu viis publicis perpetrantur. Vide in *Via* 1.

CHEMINAGIUM, Telonium seu pensitatio, quæ in forestis exigebatur a forestariis, pro plaustris, et equis colonorum, qui per suæ forestæ *baillivas*, seu limites onera portabant : ex Gallico *Cheminage*. Charta Joannis Regis Angl. pro forestis, apud Matth. Paris ann. 1215 : *Nullas Forestarius de cætero, qui non sit Forestarius de feudo, reddens firmam nobis pro bailliva sua, capiat Cheminagium : scilicet pro careta per dimidium annum 2. denarios, et pro equo qui portat summagium, etc.* [Charta Henrici III. Regis Angl. in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 2206 : *Quod ipsæ et earum successores in perpetuum sunt quietæ de Cheminagio per omnes forestas nostras in Comitatu Warrici et Gloucestræ.*] Fleta lib. 2. cap. 41. § 25 : *Item inquiratur si aliquis Forestarius de feodo, vel alii ceperint finem vel mercedem aliquam pro Cheminagio aliter quam ipsos percipere licet.* At vir doctus contendit legendum in Charta de Foresta laudata, *Chinagium*, itaque haberi in ipso textu. [** Ex confirmatione ejusdem chartæ *Chiminagium* legitur in Abbrev. Placit. Pasch. ann. 22. Eduard. I. Suth. rot. 5. pag. 291 : *Walterus de Everle, custos forestæ regis de Pambere implacitatur per Johannem de la Consande et Johannem Morvarde de Ivode... quod exigebat de eis Chininagium et expeditionem canum contra formam cartæ regis Henrici, patris regis nunc.* Qui Johannes et Johannes pecierunt licentiam recedendi de brevi suo et habent.] Tabularium S. Cypriani Pictavensis : *Ranulphus Alians concessit... consuetudines omnes quæ habet in Buxia, et Chinatgium, excepto Forestagio concedentibus dominis de Isla . . . Giraudus Berlant filiusque ejus concesserunt Monasterio*

S. Cypriani consuetudinem Chinatgii, et cætera quæ a senioribus suis de Isla in Buxia obtinebat. *Chemagii* vel *Chinagii* meminit Raguellus ex Charta ann. 1387. atque esse præstationem vel telonium pro *chemino* seu *via* : sed, aut fallor ipse, fallitur. Est enim *Chemagium* idem quod *Cimagium*, jus scilicet utendi supremis ramis arborum in forestis, quos *Cimes* dicunt. Charta Gaufredi Liziniacensis Dom. Volventi et Merventi ann. 1233. qua Eleemosynariæ S. Thomæ Fontenacensi suum *Chauffage* concedit in silva de Mervent : *Ce est à savoir à prendre à l'usage de la maison devant dite, tant cum un chevaux, o uns asnes, lor en porra apporter daus Cimaus, et daus branches, qui remandront au servant, qui de ma fourest devant dite tranchera et mettra son chauffage au Signor de Fontenay. Et si les branches et la Ciman devant dit ne soffissent au devant dit freres au chauffage de os et dau pauvres de la maison devant dite, je lor ay donné congé et pover de prendre lor bois sec, etc.*

† **CHIMINAGIUM**, apud Rymer. tom. 8. pag. 95. col. 2 : *Chiminagiis, piscariis, molendinis, etc.*

* 2. **CHEMINUS**, Tributum, vectigal quod in *Cheminis* seu viis publicis a prætereuntibus exigitur. Charta ann. 1239. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 349 : *Præterea dedimus eidem Jacobo (dom. Castri Gonterii) et suis heredibus in maritagium cum Halyssia supradicta, omnes Cheminos totius castellanice de Melleio, cum omni jure et dominio, cum omnibus passagiis et contamiis et quibuslibet exactionibus levandis qualicunque die in dictis Cheminis evenierint, vel potuerint evenire.* Arest. parlam. Paris. ann. 1283. in Reg. 34. Chartoph. reg. fol. 38. vº. ch. 46 : *Gentibus domini regis.... dicentibus, quod omnia averia venientia de Flandria in Franciam, Campaniam, Burgundiam, Provinciam et ultra montes, debent Cheminum apud Bapalmes.* [** Debetur *Pedagium* apud Bapalmes, in Chart. ejusd. argumenti e Chartul. Philipp. Aug. Doient passer et aquiter à Bapanmes, in Chart. Gall. ann. 1202. utraque apud Thierry, Histor. Commun. Ambian. pag. 179. et 180.] *Chemin* nostris, eadem notione. *Pedag.* Peronæ ann. 1295. in Chartul. 21. Corb. fol. 356. vº. : *Item tons vins de France et de Bourgoingne allans desdits lieux en Flandres doivent Chemin a Peronne.* Vide *Cheminagium* in *Cheminus* 1.

* **CHEMINUM REGIUM ROGARE**, Dicitur cum quis jure azyli gaudens, a justitia nihilominus *bannitus*, petit, ut secure, quo voluerit, possit abire. Lit. remiss. ann. 1455. in Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 4 : *Pendant que le suppliant estoit en franchise l'en proceda contre lui par bannissement.... Après ces choses demanda ledit suppliant Chemin royal à laditte justice, ainsi qu'il est acoustumé de faire audit lieu de Rouen ; ce qui lui fut accordé, et de fait fut mené par la justice dudit lieu jusques à une lieue dudit Rouen en tirant vers S. Maslo de Lisle, ainsi qu'il avoit requis : mais pour ce qu'il ne lui fut aucunement baillié lettre de seureté de sa personne, ne osa tenir le chemin à lui baillié.* Qua ratione vero id exsequabantur, discimus ex aliis Lit. remiss. ann. 1413. in Reg. 167. ch. 290 : *Pour ce que le*

suppliant fu hastivement poursuivi de justice, se bouta en franchise en l'église de la paroisse, où il fu bien un mois ou environ. Après requist voye de droit lui estre ouverte, selon la coustume et usaige du pays. Pourquoi il eust esté délivré et mis hors de l'église par quatre chevaliers par l'ordonnance de justice et eust este banni de nostre duchie de Normandie.

* *Quod in Cheminis seu viis publicis consedere solebant meretrices, ut obvios quosque ad se allicerent, Femmes vel Filles de Chemin appellabantur; quem usum antiquissimum esse probat exemplum Thamar, Genes. cap. 38. v. 14. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 492: Pour cause d'une fillette commune ou Femme de Chemin et de dissolue vie, etc. Aliæ ann. 1404. in Reg. 159. ch. 284: Une femme de Chemin feust admenée par le varlet du suppliant en son hostel. Denique aliæ ann. 1457. ex Reg. 187. ch. 280: Les supplians qui aucunement se doubtoient que icelle fille fust femme ou fille de Chemin, etc. Fames de chans, in Consuet. MSS. S. Genov. ad ann. 1282. fol. 26. rº.*

* **CHENALIS**, a Gall. *Chenal*, Alveus, canalis. Charta ann. 1295: *Et fluit aqua de Breyda ab una parte, et hayrelium molendinorum dicti Hugonis ab alia parte, edictum hayrelium et eclosam molendinorum suorum usque ad Chenaes dictorum molendinorum. Achanau et Achenau, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 190: Ladite Achanau, qui est faicte et tenue en point pour recevoir les eues, ... qui par chacun an decourent par ledit Achenau à la mer, qui est près d'illec. Ibid. pluries Achenau. Hinc Chenex, pro Canalis, quo aquæ pluviales a tectis projiciuntur, Gall. Gouttiere. Biblia Guioti fol. 106:*

*Que la Chenex retient la pluie,
Et l'eue giete fors et ruie.*

* *Escheno, eodem intellectu, in Reg. 150. ch. 382: Icelle Agnès se leva et par une fenestre monta sur un Escheno au gouttiere entre deux maisons, pour eschever qu'ils ne la trouvassent. Vide supra Chanecia.*

* *Aliud sonat Chenail, nempe Fenile, horrenum, in aliis Lit. ann. 1390. ex Reg. 138. ch. 171: Perrinet Duval ayant charié des gerbes de blé à Colette Hue, il les entassa en un Chenail, estant en l'ostel d'icelle Colette.*

* **CHENARIA**, Jus, quod domini in vassallorum prædiis habebant, ratione ejusdem vassalli et subditi canes dominorum excipere et alere tenebantur; quod sæpe redimebatur præstatione pecuniaria, idem quod *Canaria*. Charta Bern. vicecom. Ventador. ann. 1330. ex Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 440: *Cum tribus obolis pro Chenaria.... Tresdecim denarios pro mutone et duos solidos et sex denarios pro Chenaria... Decem denarios pro Chenaria, et decem denarios cum obolo pro mutone et duos solidos et sex denarios pro vinata. Chienerie, eodem sensu, in Redit. comitat. Namure. ann. 1289. ex Reg. sign. Le papier aux aysselles Cam. Comput. Insul. fol. 70. rº: Si a li cuens à le S. Remi rente c'on apele Chienerie, de chascun fen j. dosin d'avaine et j. poille. Kienerie, in Redit. ejusd. comit.*

ann. 1265. ex alio Reg. ejusd. Cam. sign. *Papier velu fol. 10. rº. Chienaille vero, Canum stabulum, Gall. Chenil. Le Roman de Robert le Diable MS:*

*Et commande c'on li voist
A porter fuerre, estrain et paille
Dessoubz le vaute ou le Chienaille,
Là face là le lit au fol.*

* **CHENELLUS**, Pastilli species, idem quod *Chenetellus*. Necrolog. eccl. Biturie. MS.: *Processio ad S. Hippolitum valet xxx. sol. Paris. distribuendos inter canonicos, et habent potum et Chenellos ibidem. Unde vero accersenda vox Chenelée, Propago, Gall. Provin? si tamen legendum non est Chevelée; quæ vox ad propaginem aptius accommodari posse videtur. Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 12: Laditte femme avoit fait laissier en icelles vignes.... jusques au nombre de quatre cent ceps ou environ, et iceulx enterrer pour faire Chenelées de pinos, pour les faire planter en sesdites vignes.*

CHENETELLUS, Pastilli species. Charta Carini Abbatis de Valleia ann. 1227. ex Tabulario Ecclesiæ Carnotensis n. 310: *Cum ex pia decessorum nostrorum devotione processio Ecclesiæ B. Mariæ Carnotensis ad Ecclesiam nostram accedens procuracionem quarta feria Paschalis ebdomadæ, et potum cum Chenetellis in vigilia S. Joannis Baptistæ decollationis sine contradictione perciperet, quia in dicta procuracionis, et potus et Chenetellorum exhibitio, ob turbarum instantiam nobis importune pluries et damnose, sed et inhoneste res fieri videbatur, Decanus et Capitulum ejusdem Ecclesiæ ad fugam discordiæ, et mutue affectionis custodiam, et evitanda prorsus incommoda, prædictam procuracionem, potum et Chenetellos nobis in perpetuum quittavit, processione B. Mariæ Carnotensis ad Ecclesiam nostram more solito præfatis diebus nihilominus accedente, etc. In Charta alia ann. 1201. num. 333. Pastilli dicuntur: Nos vero in recompensationem dictarum procuracionum, potus et pastillorum, etc. [Liber Ordinarius Ecclesiæ Nivern. 300. circiter annorum: Feria secunda Paschæ prout in die Paschæ. In reditu processionis ad Fontes cantatur prosa, Dic nobis Maria, et si sint Canonici stagiarii, debent vinum bonum et Chenetellos in capitulo omnibus de choro et tunc vadit ibi processio. Hæc ex Mercurio Galileo Martii 1727. nt et sequens]*

† **CHENETRELLUS**, Eadem notione. Statuta Ecclesiæ Tullensis in diem Ascensionis: *Ibi olim (in episcopali domo) bibebatur in scyphis madrinis et comedebantur hostiæ magnæ, Chenetrelli et poma. In quibusdam locis Belgii etiamnum Canestean vocant crustulum triquetrum, quod Galli dicimus Echadé. Vide Chenellus.*

* **CHENETUS**, a Gall. *Chenet*, Fulmentum focarium, nostris olim *Chienet*. Reg. episcop. Nivern. ann. 1287: *Duo Cheneti ad ignem. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 181: Unum tripodem ferri, unam graticulam et unum Chenetum abstulit. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg.: Duo Cheneti sive anderti ferri. Deux Chenez de fer, in Inventar. Gall. Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 124. ch. 348: Un landier ou Chienet, et un greil de*

fer. Aliæ ann. 1389. in Reg. 138. ch. 98. Audoin a reçu dampnablement un Chienet pour mettre en cheminée d'un des commissaires du Chastelet. Aliæ denique ann. 1395 ex Reg. 148. ch. 318: Icelui Jehan fery ledit Simon d'un queminel, appelé Chienet, sur la teste à sanc et à plaie. Vide supra Canis 3. et infra Chiminal.

† **CHENEVERIA**, Locus cannahe consitus, Gall. *Cheneviere*. Charta Hugonis d. Castellione ann. 1226. in Tabulario S. Germani Paris: *Pro xxviii. denar. quos habent in quodam jardno et Cheneveris et aliis censivis. Ibidem occurrit Chanaveria e Chaneveria. Vide Canabaria et Chanabarium.*

* **CHENEVERIUM**, Ager, ubi cannabi crescit, Gall. *Cheneviere*, olim *Cheneveau*. Charta ann. 1474. in Terrear. S. Mauriti fol. 76. vº: *Dictus confitens tenetur solvere in et pro quodam suo Cheneverio sive ripario juxta rivum, etc. Lib. cens. terræ d'Estilly. an. eirc. 1430. ex Bibl. reg. fol. 30. rº: A bout de l'aunay et Chenevrau Mace Vaugoin. Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 197: Le suppliant s'en al en ung Cheneveau près la ville de Poictiev avec autres compaignons; estans audit Cheneveau ils jouerent aux quilles. Chenevri eadem acceptione, in Charta ann. 1333. e Reg. C. ch. 36: Sur un Chenevri joignant a doct au chat d'une partie, et au Chenevri Colas Layllier de l'autre partie. Ita quoque Chenevis, in Lit. remiss. ann. ex 1390 Reg. 138. ch. 168: Il alla aussi couchera Chenevis aux champs. Cheneveux, pro Chenevi, Cannabis semen, in Lit. remiss. ann. 1414. ex Reg. 168. ch. 145: Le suppliant qui portoit du Cheneveux sur son cheval; lequel Cheneveux, etc. Neque alii forte est Chengluis, in Pedag. Bapalm. e Chartul. 21. Corb. fol. 359. vº: Le car de Chengluis, xiiij. den. Chenevel vero Piseis genus est tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 541. qui Cheveveau appellatur, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 143. ch. 238. Un bon Cheveveau, des barbillons, filardeau et autre menu poisson. Vide Cheneveria infra Chevenerinum.*

* **CHENONETORIUS**, Canalienlus; v. diminut. a *Chenetus* supra. Comput. fab. S. Petri Insul. ann. 1366. MS.: *Item pro quodam Chenonetorio, iiij. solidos. Vide supra Chenalis.*

* **CHEOCA**, Stipes, caudex, Picard *Choque*; unde diminut. *Chouquet*, in Lit. remiss. ann. 1381. ex Reg. 120. Chartoph. reg. ch. 126: *Pour cause d'une certaine busche ou Chouquet. Charta capit. S. Quiri Viromand. ann. 1220. ex Chartul. Mor. S. Mart. part. 6. fol. 101. vº. col. 1: Mimus. quæstionem repetentes ab eis Cheocarum proventu nobis debitam portione. Vide Choca.*

CHEOLARE, Follem pedibus propeller *Cheoller, Choller*: Ludi species vicinis nostris in Picardia familiaris. Lambertus A. densis pag. 142: *Mansit ibi in medio n. pascui quidam cervisiæ brasiator, vel calbarius, ubi rustici homines vel ad Cheoladum, vel etiam herkandum propter ngri seu largam et latam planitiem convenire lebant. In Tabulario urbis Ambian. compositio inter Simonem Episcopum,*

Majores et Seabinos ejusdem urbis ann. 1323. super pluribus controversiis, in quibus erat ista, *de ce que li Maires prit l'estuef à la Chole le jour de Quarcsmele en le terre de l'Evesque et de l'Eglise*. Robertus Bourronus in Histor. MS. Merlini: *Et en cel camp avoit une campagne d'enfant qui Choulloient*. Et infra: *Si-haucha la croche, si en feri l'enfant en la gambe*. Videtur ludus isti vox indita, quod caleci solea follis propelleretur. Charta Caroli Regis Franc. ann. 1387. ex Archivo Regio: *Les gens du pays de Vulguessin le Normand et la forest de Lyons ont accoustumé de eus esbattre et assembler chascun an pour Souller et jouer a la Solle l'un contre l'autre devant la porte de l'Abbaye de nostre Dame de Mortever le jour de Caresme prenant, etc. Jeu de la soule* appellatur in Statuto alio ann. 1493. in Regesto cæruleo Castelleti Paris. fol. 37. Est autem ludus ille in usu apud Gallo-Flandros, quo non follem pedibus propellant, sed globulum lignum, Soule vel Soulette dictum, quantum possunt longius, clava protrudere conantur.] Vide in voce Ludus, et Dissertationem nostram 8. ad Joinvillam. [* Vide infra Choulla.]

† **CEOPINA**, Quarta pars œnophori Gallici, nostris *Chopine*. Nancelius in Vita Rami: *Potio vini bene diluti, eaque mediocris, et infra heminau, quam Cheopinam Græca imitatione dicimus, ἡ ποτὶς χέειν καὶ πίνειν*; quod mutuatus est ab hoc Baifi loco le Re vascularia: *Cheopina, une Chopine*, a Græco χέειν πίνειν; quod in ea tantum sumitur, aut hauritur, vini, quantum homo sibi undus uno haustu adsumere possit. His præiverant Bndæus, Postellus, et Robertus Stephanus, quos sequitur Lancelottus. Menagius omnes improbat in Dictionario Etymol. Gall. ubi simplicius vocem *Chopine* deducit a *Cuppina* diminutivo *Cuppe*.

* **CHEOROLIA**. Vide supra *Caerola*.

† **CHEPHALAGRICUS**, Mente captus, si fallor, a Græco κεφαλή, Caput, et ἄγρζ, Captura. Vita S. Bonifacii tom. 1. Junii pag. 481. A: *Similiter et eos quos ira phreneticos, odium Cephalagricos, error stomaticos... fecerat, sanitati restituebat*. Vide *Cephalargia*.

† **CHEPPUS**, Carcer. Gallis olim *Chep*. Polyptychus Fiscamni. ann. 1235: *Walterius le Sanguier tenet unum masagium cum una virgula terre de feodo Cheppi et reddit ex denarios ad festum S. Margarete, et lebet Cheppum custodire in domo sua*. Vide *ippus*.

* Instrumentum potius esse videtur, quod eorum pedes manusque constringuntur; nisi etiam idem sit quod *Collistrigium*. Vide in hac voce.

CERCHAMBRUM. Charta Richardi Episc. Coventrensis, in Monast. Angl. tom. 1. pag. 223: *Duas mansuras in Lichefeld, et scoppan Scherilai Fabri, et Cherchambrum: quæ omnia prædictum Walterum pacifice constat possedisse*.

† **CERCHEMANIA**. Vide *Circamanaria*.

* **CERCHET**, Mensuræ species. Charta Henr. II. reg. Angl. ann. 1126. pro monast. le Exaquo in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 61: *Dedit etiam illam mensuram frumenti, quæ vocatur Cherchet, de omnibus maneriis*

suis. Ita editum quoque inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 235. Unde emendanda Charta ann. 1105. quæ de eadem re agit, ubi legitur *Torecht*, ibid. col. 233.

CERCHEZ, Præstationis species; in Monastico Anglie. tom. 2. pag. 117. 179.

* Vide *Circulagium* et *Serchellum*.

* **CHERE**, a Gr. χαίρει, Ave, salve. Carmen de Philom. ad caleem Cod. reg. 6816: *Psytaeus humanas depromit voce loquelas, Atque suo domino Chere sonat, vel Ave*.

* **CHEREM**, Excommunicationis majoris species apud Indæos. Vide infra *Herem*.

CHERIES. Hervæus Eliensis Episcop. apud Ordericum Vitalem lib. 6: *Erat enim aliquantulum corpulentus, mediocris personæ, et honestam, ut ita dicam, Cheriem habebat*. Ubi *Cheries* idem valet quod Gallis ejusæ ætatis *Chere*, vultus, facies. Vide *Cara*.

* **CHERIMONIA**, Querimonia. Charta ann. 1096. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 2: *Non valeat sua Cherimonia sine testimonio bonorum hominum*.

† **CHERINA**, Num ager cultus, in quo frumentum seri consuevit, a Teutonico *Kerno*, Frumentum? Testamentum Will. Jordani Comitis Ceritanniæ ann. 1102. Marce Hisp. col. 1225: *Relinquo S. Martino Canigonensi... villam En... et ipsos quartos qui sunt de meas Cherinas et equas duas.... Iterum dimitto... omnes dominicos meos olivarios, quos habeo in supradicta villa, et ipsos quartos de olivariis ejusdem villæ ad luminaria omni tempore*. Vide *Cherno*.

CHERISCEATUM. Vide *Circisetum*.

† **CHERISMOS**. Vide *Cheritismus*.

CHERISTADUNA, Idem quod *Aristato*, de quo supra. Pactus Legis Salicæ tit. 58. § 4: *Si quis Cheristaduna super hominem mortuum capulaverit, etc.* [Eccardus suspicatur *Cheristadunam* dici potuisse pro *Christistatua*, quæ non raro sculpta videtur in sepulchris. Pura puta suspicio est, nullo satis idoneo fundamento subnixâ.]

CHERISTRUM, [mendose] pro *Theristrum*, Genus pallii mulieris. Vide in hac voce.

CHERITISMUS, χαίρεισμός, Salutatio, Annunciatio Deiparæ Virginis. Anastasius in Leone III. PP. pag. 121: *Fecit vestem de chrysoclabo habentem Historiam Nativitatis et S. Simeonis, et in medio... Cheritismum*. [Muratorius legit *Cheritsmon*, et ex alio MS. *Cherismon*.]

† **CHERIUM**, Manualis fasciulus, ut videtur, a Græco χεῖρ, manus. Polyptych. Fiscamni. ann. 1235: *Et debet feno faccre, coadunare et adducere, et debet tundere et eschoare sexaginta Cheria lini*.

* **CHERNERIA**, a Gall. Charniere, Verticulæ. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg.: *Item quidam tabuleti argenti deaurati claudentes et firmantes cum Cherneris, ornati de minuta perreria*. Aliud Gallicum: *Item uns tableaux d'argent doré fermans a Charnieres*. Vide supra *Charneria*.

CHERNO. Charta 69. inter Alamannicas Goldasti: *Hoc est, 15. siclas de cervisia, et maldrum de Chernone, et friskingam tremissæ valentem*. Ch. 83: *Censumque annis singulis persolvat, id est, 6. maldras de avena, et 1.*

maldrum de Chernone. Forte *Cicercula*, leguminis genus, quod Germanis *Kichern* dicitur. [Frumentum est, a Teutonico *Chorn*, *Korn* vel *Kerno*, quod idem significat. Vide Goldastum ad Eckearði Jun. cap. 16. et Schilterum in Glossario Teutonico voce *Chorn*.]

† **CHEROCHÆ**: *Lini inmallones*. Papias MS. Bituric. Sed hic manifestus Amanuensis error est, quem sic emendare licet: *Cherocha, Lineæ in malo navis*: quod quidem ad verbum legitur ibidem in voce *Chemici*. Vide *Cerachi*.

* **CHERRES**, Onus carri, quantum carro vehi potest. Gall. *Charretée*. Charta ann. 1295. ex Chartul. eccl. Lingon. Cod. reg. 5188. fol. 47. vº: *Item cxiv. jornalial terræ arabilis,.... quæ valent seu valere possunt xxx. aminos bladi per medium, si admodiarentur cum adjutorio, cum decem Cherres feni*. Vide supra *Charrea*.

† **CHERRETA**. Vide in *Carrada*.

* **CHERUBIM**, Laeta epula; sic dieta forte, quod sicut *Cherubim* ex amore Dei, ita qui egregie bibunt ex vino rubicundam habent faciem. Stat. Universit. Aquens. pag. 35: *Statuimus quod aliquando domini studentes propter bonum Cherubim eisdem factum per dictos bejanos, etc.* [* *Bonne chère*.]

† **CHERUCA**, pro *Ceruchus*, apud Pulcher. Carnot. lib. 3. Hist. Hierosol. cap. 58.

† **CHERUCES**, Funes navium. Papias MS. Vide *Cerachi*.

† **CHERUCI**, *Lineæ in malo navis*. Idem Papias in MS. Bituricensi.

CHERVIGIUM, Papiæ, *Navigium*. Codex editus habet *Cervigium*.

CHERVIOBURGUS. Pactus Legis Salicæ tit. 67. § 1: *Si quis Chervioburgum, hoc est, strioportum, clamaverit, aut illum, qui Aeneum dicitur portasse, ubi strias cocinant, etc.* Editio Pith. *Herburgium* habet, quam vocem Goldastus *Veneficum* interpretatur, quoniam *Hoerberger*, veneficius adhuc dicitur Helvetiis. Wendelinus *Hoer* quidem Germanis omnibus meretricem sonare ait, eamque hic intelligi quæ cum dæmone rem habet, eique succubat: proindeque addita densitate aspirationis *Choerburgum*, esse *veneficarum receptatorem*, seu succubarum. Atque etiam ipsum veneficum, quique caldarium commodat, ac deportat una cum ipsis striis ac sagis ad loca avernalium sacerorum, ubi ferale epulæ instruuntur. [Eccardus ut erroneam respuit hanc Wendelini expositionem, et eam quæ Goldasti est, amplectitur; secus Schilterus in Glossario. Hos, si libet, consule.] [* *Grimm*. Antiq. Juris a *Chver*, Lebes, et *Burjo*, Bajulus. Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 1228.]

CHERULAS, Colles vel valles. Papias edit. et MS.

† **CHERUMANICA**, Vox ibrida ex Græco χεῖρ et Latino *Manica*, Pars vestis tegens manus vel brachia. Agnelli Liber pontificalis apud Muratorium tom. 2. pag. 179. col. 1: *Istius temporibus apparuit signum terribile mortiferæ cladis, ut in cujus appareret vestimentis, aut in quolibet indumento vel Cherumanica sive calciamento tres guttas venetas in tertio die rapiebatur morte*.

* **CHERUS**. Vide supra *Charrus*.

* **CHESA**, Domus episcopalis; proprie est Cathedra, sedes. Chron. monast. S. Petri de Podio an. cire. 1015. inter Probat. tom. 2. Hist. Oceit. eol. 7 : *Heldegarius praepositus cum consilio et laude dom. sui Stephani episcopi et omnium abbatum et canonicorum B. semper V. M. in sepulturam concessit monasterio B. Petri domos illas, quæ sunt subtus Chesa episcopi*. Vide *Chosia*.

CHESAMENTUM. Vide *Casamentum* 1.

* **CHESEATI**, lidem qui *Casati*, *Cheseaux* in Consuet. de Troy in Bitur. Charta Phil. Aug. ann. 1216. in Chartul. epise. Paris. fol. 47. r^o. : *Ita libere et ligie omnia ista ab episcopo Parisiensi teneant, sicut alii Cheseati ipsius episcopi feoda sua teneant ab ipso*. *Chessaals*, in Ch. ann. 1285. inter Probat. domus de Castelletto pag. 6 : *Les issues quan que je y ate, et puis et doie avoir esdits forestiers et ez Chessaals*. Vide Glossar. Jur. Gal. v. *Cheseau* et supra *Chazati*. At vero *Cheseau*, faseiculum significare videtur, in Pedag. MS. prior. S. Goudulfi dioc. Bitur. ann. 1314 : *Le Millier de mesrien a vin en Cheseaus, xvj. den.*

† **CHESIA**. Vide *Chosia*.

† **CHESNEIA**, Quereetum, Gall. *Chesnaye*. Charta Ludovici Regis Frane. ann. 1235. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. eol. 1266 : *Donamus Normevillam et fortericiam Normerville et xxxviii. acras bosci Norm. et lxxx. acras nemoris de Esniac villa, et viginti acras Chesneie et viginti acras bosci Normerville ultra aquam*. Vide *Casnus*.

* **CHESNUS**, a Gall. *Chesne*, Quereus; unde *Chesnin*, quereus. Charta ann. 1147. ex Tabul. S. Eparchii : *Dono Deo et sancto Eparchio.... omnes arbores lemuiorum meorum de Pontos, præter Chesnum et fraxinum*. Le Roman de Garin :

Près de la porte fist venir tel engins,
A set estages tot droit de fust Chesnin.

Vide *Chesneia*.

† **CHESPETATICUS**. Vide *Cespitaticum*.

† **CHESSEFAS**, *CHESSEFOS*, Species panis. Charta Geraldii Abb. S. Joannis Angeriae. ann. 1385. ex Chartulario ejusd. Monasterii pag. 463 : *Item ipso die (Carnispreonii) xii. miches, quas debemus habere pro xiii. Chessefas de cambio.... Item in dicta Abbatia qualibet die debemus habere xiii. panes, qui vocantur Chessefos*.

* **CHESTIS**, Tributum quod exigitur, queritur, petitur, idem quod *Quæsta*. Charta ann. 1150. ex Cod. reg. 5132. fol. 106. v^o. : *Habet comes (Barehinonensis) in omni isto honore stachamenta, et placita, ... et operas, et Chestes*.

CHESTUS, Tributum exactum. Vide *Quæsta*.

* **CHETILLE**. Vide supra *Cetilhæ*.

† **CHETINEA**. Statuta vetera Capituli Senon. cap. de Archidiacono : *Item debet de minutis lignis, quæ dicuntur Chetinea, quantum sufficit*.

* Nomen adjectivum esse videtur a Gall. *Chetif*, Minutus. Vide supra *Captivare* 2.

CHETONITUS, Κετονίτης Cubicularius, Eunuchus : apud Lupum Protospatam in Chron. ann. 1028. 1032. Vide Notas nostras ad Alexiadem.

* **CHETUCOLA**, *Deroupture*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Glossar. Gr. Lat. : Κήλη, hernia.

† **CHEVACHE**, Equitatio. Vide *Chevauchea* in *Hostis*.

* **CHEVACHEYA**, *CHEVALCHERIA*, *CHEVALCATA*, *CHEVALISIA*. Vide supra in *Caballus*.

† **CHEVACHIUM**, Capitis census. Vide in *Capitale* 5.

CHEVAGIUM, Idem. Vide *Capitale* 5.

† **CHEVALCEIA**, Incursio. Litteræ Ludovici Fr. Regis ann. 1229. apud Baluzium tom. 7. Miscell. pag. 266 : *Comiti Flandriæ dedimus licentiam relevandi portas villarum suarum... ita videlicet quod tenere non debeant Chevalceiam*. Vide *Caballicata* et *Cavaleatus* in *Caballus*.

† **CHEVALCHIA**, Gall. *Chevauchée*, Equitatio ad quam tenebantur vassalli, quando feodalis dominus pergebat in exercitum. Charta Guidonis Comitis Flandriæ pro Ecclesia S. Bartholomæi Bethun. : *Liberi et immunes erga dominum Bethun. ab omni exercitu, ab omni Chevalchia*. Altera Theobaldi Comitis Campaniæ ann. 1227. e Tabulario Meldensi fol. 50. v^o. : *Asserebat predictus Episcopus quod homines sui de Congiaco... non debebant ire in exercitum meum vel Chevalehiam meam. In exercitu et Chevalchia*, in Libro nigro Scaecarii pag. 157 : *Cavalchia, etc.* in *Caballus*.

† **CHEVALLIGIUM**, Census ab hominibus de capite domino solvendus. Charta libertatum S. Palladii apud Thomasserium in Biturig. pag. 111 : *Quictamus ab omni iugo servitutis, servitii, talliæ, mortalliæ, Chevalligii, exactionis, angariæ, etc.* *Chevalligium* etiam pluries occurrere testatur auctor Historiæ Dalphinatus tom. 1. pag. 78. sed aliam notionem tribuit, eandem nimirum, quam habet *Caballacum*, Præstatio avenæ pro *caballis* Domini. Vellem testimonia potuisset. Vide *Cavelicium* post *Capitale* 5.

CHEVANCIA, Facultates, bona, Gallis *Chevanee*. Charta Edw. II. Regis Angl. in Monasterio Anglie. tom. 1. pag. 359 : *Quod idem Prioratus pœnc destructus, et possessiones suæ ad plurimos terminos, pro plurimis Chevanciis alienatæ existunt*. [Vide *Cabentia*.]

† **CHEVARDERIA**. Glossarium ad ealceum tom. 2. novæ Gall. Christ. : *Item ad Chevarderiam dono eis stagnum et molendinum paratum ad molendum*. Ubi f. intelligendus est ager, in quo seri solebat eunabis, ab antiquo Gallico *Cherve*.

* Charta ann. 1416. in Reg. feud. eomitat. Pietav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 325. v^o. : *La dixme ou desmerie des blez, ... lins, Cherves, etc.*

† **CHEVAUCHIA**, Equestris excursio, eadem quæ *Chevalceia*. Charta Libertatum Castri de Ais apud Thomasserium in Biturig. pag. 123 : *Si moniti fuerint a me vel mandato meo Chevaucham venire, veniens per totam terram meam*.

* **CHEVAUCHAIA**, *CHEVAUCHEIA*, *CHEVAUCHIA*. Vide supra in *Caballus*.

CHEVAUCHEIA, [Idem quod *Chevalchia*.] Vide *Equitatio*, *Hostis*.

* **CHEVECELLIA**. Vide infra *Chevesellia*.

* **CHEVECIA**, Pars vestis, qua caput immittitur. Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 569 : *Dicta Ysabellis dictis injuriis provocata, cepit ipsum Franciscum ab una manu ad Checciam vestis, etc.* Vide infra *Chevesellia*.

* **CHEVENACERIA**, Jus exigendi ab hominibus suis censum capitalem. Vide *Capitale* 5. Aeta caput. eel. Lugdun. ex Cam. Comput. Paris. fol. 51. r^o. : ad ann. 1339 : *Constituerunt procuratorem suum pro iuribus suis Chevenaceriæ recuperandis Guillelmum de Montedidino clericum*. Rursum fol. 60. v^o. ad ann. 1340 : *Constituerunt procuratores suos pro facto Chevenaceriæ, etc.* *Chevelisc*, Districtus, intra quem census ille exigi potest. Charta ann. 1317. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 177 : *La querelle... sus les cas des mortes mains et formariages, que lidiz maistre Raouls demandoit as personnes de son Chevelise, nées et à nestre*. Vide *Chevalligium*.

* **CHEVENCIA**, Apparatus quivis, quidquid nomine provisionis intelligi potest. Charta ann. 1356. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 757 : *Attendentes quod idem Guillelmus... in procurando providentias, garnisiones et Chevencias... diu fideliter servivit*. Vide *Chevancia*.

* **CHEVENERINUM**, Ager, ubi cannabis erescit, idem quod supra *Cheneverium*, Gall. *Cheneviere*. Charta ann. 1278. in Chartul. eel. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 224. r^o. : *Item pro le Cheveneri de Raoul, ij. den. Curatus de dicto Gurgeyo.... pro son Cheveneri dou terte;... xvj. denarios*. Et fol. v^o. : *Theobaldus dictus Chifloz et Lusca pro Chevenerino suo unam gallinam*. Pluries occurrit infra. *Chevenoir*, Cannabis ipsa, vel illius semen, ni fallor, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 192. ch. 10 : *La suppliant demanda si elle lui bailloirait du Chevenoir, qu'elle lui avoit autrefois promis*.

CHEVESCIUM, [CHEVESCES.] Charta Edw. II. Regis Angl. in Monastico Angl. tom. 2. pag. 629 : *Donationes etiam... quas fecit Abbati et Conventui de tota terra sua arabili, cum Chevesciis, et toto prato suo, etc.* Ubi *Chevescium* idem esse putaverim quod *Chevagium*, census capitalis. [Madox Formulæ Anglicanæ. pag. 55 : *Concessi etiam eisdem Monachis et confirmavi les Chevesces omnium terrarum suarum quas habent in campis de Burle*. Ibidem pag. 134. et seq. : *Concessi Abbati et Conventui de Bordesley, ad decem croppos, totam terram de dominico meo et Chevesces, quæ jacet inter regiam viam... ita quod dicti Abbas et Conventus integre percipient dictos decem croppos de terra arabili et Chevesces, quas receperunt ad warectum, et quolibet anno interium vesturam dicti prati*. An hæc convenienti notioni Cangiani penes oculatum Lectorem esto iudicium.]

* **CHEVESSELLIA**, Pars vestis, qua caput immittitur, et quæ collum circumamittit, Gall. *Chevesaille*, cuius artifex *Chevez* appellari videtur, in Pedag. Divion. med. circ. xiv. sæculi. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 462 : *Præbatus Bernardus... Raymundum per cassanam seu Chevesselliam vestis suæ arripuit atque traxit*. Aliæ ann. 1375. in Reg. 108. ch. 2 : *Lequel varlet, dit Cotele, ... print*

lite Heloys par la Chevessaille de sa cote, ur la mener par force hors dudit hostel. iæ ann. 1383. in Reg. 123. ch. 181 : *près ledit Roussel prist ledit Chaucial par Chavessaille, etc.* Denique aliæ ann. 1450. Reg. 185. ch. 33 : *Lequel prieur empoia le suppliant à la Chevessaille ou collet de robe.* Le Roman de la Rose MS. :

Richesse out d'une propre robe,.....

A nouiax d'or au col fermée,

D'une bende d'or nouelée

Fu richement la Chevechaille.

* **CHEVECEILLIA**, Eadem notione. Lit. miss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. g. ch. 172 : *Ac eum per Cheveceilliam seu letum vestis suæ subito arripuit, et ad ram subtus se projecit.*

CHEVESTRAGIUM. Vide *Capistragium*. **† CHEVIARE**, ab antiquo, nisi fallor, Gallico *Chevir*, Componere, pacisci, transire, apud Rymer tom. 5. pag. 517. col. : *Ad solutiones quarumcunque pecunie mmarum, sic nobis mutuatarum et Cheutarum, ac mutuandarum et Cheviandarum, terminis ad hoc statutis et statuendis, ciendas.* Vide *Chevisantia*.

* **Privil. macellar.** Paris. ann. 1358. tom. Ordinat. reg. Franc. pag. 592. art. 4 : *ombien qu'il ait Chevi a son adversaire.* Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 290 : *Jaquemart a Chevy fait paix aux amis charnels dudit Robert.* bi in aliis legitur : *Il a accordé, etc.* Sed multiplex est vocis Gallicæ *Chevir* intellectus. se extricare, Gall. *Se tirer d'embarras*, quando sonat. Joinvilla in Hist. S. Ludov. it. reg. pag. 31 : *Le soudanc de Hanant se sot comment Chevir du soudanc de ubiloinne; car il veoit bien que se il vivoit nguement, que il le confondroit.* Testam. van. reginæ ann. 1304. in Reg. sign. *Noster am.* Comput. Paris. fol. 221. 1°. : *Li neficiez se Chevisse le miex que il porra ou sien hors de ladite maison.* Interdum, endere, Gall. *Se défaire.* Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 137. ch. 90 : *Les supplians rierent chierement ledit Bernart pour ce qu'il congnoissoit en telles choses, qu'il leur pulsist aidier a eulx Chevir dudit fernalil, il lui en feroient sa part de tel gaing comme y auroit.* Nonnunquam, Vincere aliquem, all. *Se rendre maître de quelqu'un.* Lit. miss. ann. 1390. in Reg. 138. ch. 194 : *es Geus d'armes lui offrirent de l'en vanger.* onstreiz-le-nous ou faites monstrer, et nous Chevrons bien. Aliæ ann. 1394. ex Reg. 146. ch. 292 : *Jehan Pellet dist au suppliant e s'il avoit juré sur ses dens, se Cheviroit-il en de lui.* Nisi sit pro, se se ab eo facile spediret.

† CHEVICERIUS, *Ædituus*, Gall. *Checier* vel *Chévecier*. Litteræ Capituli S. Germani Paris ann. 1353. libro annivers. fol. 101. ubi inter Monachos et officia- s Claustris nominantur, *Simon de Vaugi- irt Chevicerius, Milo Davelluaco Cenarius, obertus de Feyms Coquignarius, etc.* Vide *apicerius* in *Capitium* 2.

* **CHEVILLIA**, a Gall. *Cheville*, Clavus irreus, vel ligneus. Lit. remiss. ann. 1355. Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 177 : *Ipse phannes quatuordecim Chevillias seu grossos avos ferreos.... furtive extraxerat.*

† CHEVISANTIA, Gallis alias *Chevis-*

sance, Pactum, transactio, conventio. Rymer. tom. 15. pag. 499. col. 2 : *Necnon omnimodas usuras, contractus usurarum, bargnias corruptas, Chevisantias illicitas, ac omnes et omnimodas forisfacturas, etc.* Similia leguntur ibidem pag. 530. col. 2. Vide *Cheviare*.

* **Chevissant**, in Charta ann. 1445. ex Tabul. S. Germ. Prat. : *Qu'ils ne fassent point de Chevissant à partie, sans le faire seavoir à justice.* Reg. ann. 1532. ex cod. Tabul. : *C'est le registre des Chevissans, compositions et payemens pour les droits de pressours banniers de la terre et seigneurie d'Anthoigny.* Vide supra *Cheviare*.

CHEUPTANUS, Capitanens, ex Gallico obsoleto *Chevetaine*. Charta Friderici Imp. ann. 1178. apud Ughell. tom. 3. pag. 482 : *Nec dux, Marchio, vel Comes, nec Vicecomes, nec Consules, nec Cheuptani, nec aliquis magna vel parva persona audeat, etc.* Κεϋτάνης recentioribus Græcis. Vide Meurs. et Glossar. ad Villharduin. in verbo *Chevetaine*.

* **Chevetain**, apud Joinvil. edit. reg. pag. 42. *Chiefvetaine*, in Lit. ann. 1355. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 22. Cujus officium, vel cohors, cui præfectus est, *Chevetainerie* appellatur, in Assis. Hierosol. cap. 290. *Quiévetaine*, apud Bellomaner. MS.

† CHEVRO, Canterius, Gall. *Chevron*. Charta Officialis Curiae Paris. ann. 1264 : *Merramentum etiam quod habet idem Abbas et eidem Guillermo jam tradiderat, ut dicebat, scilicet duo millia, et centum de Chevrones, item quingentos et duodecim peanios, etc.*

† CHEVRONUS, Idem. Vide locum in *Festagiun*, Jus quod colonis, etc.

* **Chevronneuse**, in Lit. remiss. ann. 1395. ex Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 334 : *Iceulx supplians monterent sur la maison et descouvrirent et rompirent une ou deux des Chevronneuses d'icelle maison.* Ubi spatium inter cantenos est intelligendum.

† CHIACUS, Præcursor. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 660. de S. Joanne a S. Facundo : *Solebat... præcursores suos eo dirigere, quos Chiacos nominant.* Apud Laurentium in Amalthea : *Chiesus, Stipator, Satteltes Turcarum.* Italice *Chiaus*.

* Turcice *Chiaous*, Apparitor, qui ante dominum præcedit, viam parat, et recedere jubet, qui in via sunt, et stator, famulus aulicus, vulgo *Ciaus*, ut docet Meninski in Diction. suo. Hæc post Diction. Trevolt. v. *Chiaous*. Adde D. Bepier not. Gallie. in Statum imper. Ottom. D. Ricaut lib. 3. cap. 9.

* **CHIAPA**. Academ. Crusc. : *Chiappa*, Cosa comoda a potersi chiappare, hoc est, capere, prehendere. *Vendere in Chiapa*, Minutatim distrahere. Modus exigendi gabellam piscium inter Convent. Saonæ ann. 1526 : *Pro piscibus recentibus crudis conducendis per transitum vel vendendis in Chiapa, solvatnr, etc.*

* **CHIAPPINITAS**, Obesitas, in Epist. Franc. Martin. ad Samuel. Scrivar. pag. 563. edit. ann. 1653. Vide Stradam lib. 8. Decad. 1.

† CHIAS, Fasciæ latæ ex panno, quas in primordio Equites Alcantarenses sibi imponebant, et Castellano idiomate *Chias*

appellabant, ut reperi in veteribus MSS Sic Macer in Hierolexico.

* **CHIAVAIUS**, ab Italico *Chiavaio*, Clavium faber. Ars *Chiavaiorum*, inter minores artes annumeratur, in Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 19. ex Cod. reg. 4621.

* **CHIAVISTELLUS**, vox Italica, Pessulus, in iisdem Stat. lib. 3. cap. 168 : *Qui vero abstraxerit.... hostium de domo alterius aut etiam..... Chiavistellos et campanellas, condemnentur in libris quinquaginta.*

† CHICUM, Castrum, in Bibliotheca Sebusiana pag. 21.

* **CHIENES**, Monetæ Alemannicæ vel Leodiensis species, vox vulgaris. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 204 : *Le suppliant avec les diz compagnons fust ou pais d'Alemagne; et la en une certaine ville acheterent a une foiz vij^{xx}. mars de menue monnoie, nommée Chienes, qui a eulx trois ensemble cousterent la somme de xv. frans.* Vide infra *Kiennes*.

† CHIERRAT, Acervus lapidum in pago Lugdun. Charta anni 1454 : *Juxta vineam dicti confitentis, quodam Chierrat intermedio.*

* **Chiron**, Eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1459. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 204 : *Jehan Loys estant en ung Chiron de pierres, desquelles il prenoit et mettoit en son saing.* Vide *Chirat*.

† CHIESUS. Vide *Chiacus*.

* **CHIFFA**, Munimenti genus, specula, Gall. *Guérite*. Pactum ann. 1493. inter dom. et homines de Juifs in Dombis : *Dicebat quod supra portas bassæ curiæ de Juifs ab antiquo esse solebat quædam Chiffa pro defensione portalis, et pro conservatione et habitatione illorum, qui in dicto portali faciebant gaytum; quæ quidem Chiffa vetustate et nimia antiquitate in ruinam collapsa est.* Vide infra *Eschiffa* et *Schiffa*.

† CHIFFONES, Calceamenta vilissima. Acta S. Petri Cælestini :

Illico submissi Chiffonibus oscula lingunt Villosis.

In quem locum sic Muratorius : Apparet calceamenti genus Aprutiis usitatum, sed perquam vile id esse; interroganti vero Romæ reseribitur *calopodia* videri seu calceos ligneos, et a *cippo* seu trunco vocem forsitan derivari : nec displicet : oportet tamen non integre ex ligno fuisse, sed ligneis ad plantas socculis subinductam habuisse villosam pellem, qua pes contineretur. Hucusque vir eruditissimus. Gallis *Chiffons* est res nihili, quam vocem Cangius noster ab Italo *Chiffone* derivari suspicatur. Annon dici posset, vile calceamenti genus de quo hic agitur, dictum fuisse *Chiffones*, quod *Ciffones* seu Ganeones nihilique homines iis uterentur? Vide *Ciffo*.

CHIFRA, *CHILFRA*. Vide *Cifra*.

* **CHILD**, pro *Gilda*, vel saltem eodem sensu, Fraternitas, sodalitium, contubernium, curia, collegium. Charta Phil. Flandr. comit. pro Audomar. ann. 1211. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 475 : *Omnes qui Childam habent, et ad illam pertinent, et infra ciugula villæ suæ manent, liberos omnes facio.* Quæ totidem verbis Gallicis leguntur in Ch. Guid. comit. itidem Flandr. ann. 1282. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag.

260. art. 1 : *Touz tel qui ont leur Gille et à ycelle appartiennent, et dedenz le chingle de leur ville mainent, frans touz je les fais.* Vide in Gildum.

CHILDWITE, [Quando infans de femina serva suscitatur, ut explicat Glossariolum ad calcem MS. de quo H. Wauleius in Litter. Septentr. pag. 284.] Vetus Placitum sub Guillelmo I. Rege Angl. apud Seldenum ad Eadmerum pag. 199 : *Quicumque illam culpam fecerit, quæ Childwite vocatur, Archiepiscopus aut totam aut dimidiam emendationis partem habebit. Quietum esse de Childwite, in Monastico Angl. tom. 2. pag. 387. Vide Ledtchet.*

† **CHILIDRUS**, pro *Chelydrus*, Coluber. Acta S. Samsonis MSS. cap. 6 : *De fratre a Chilidro vulnerato. Quodam die, dum irent Fratres mane æstivo tempore ad purganda zizania de messe, coluber quidam de quodam rubo exiliens, unum e fratribus in inguine momorlit.* Vide *Chelydrus*.

† **CHILINDRA**, Species navis. Vide *Chelandium*.

† **CHILLE**, Campanæ minores, quales esse solent in minoribus Ecclesiis, Vasconibus *Eschilles* vel *Esquilles*. Chron. Bernardi Ytherii monachi S. Martialis Lemovic. apud Stephanotium tom. 1. Fragm. Hist. MSS : *Anno MCCXIV.... media nocte quæ præcedit vigiliam S. Andreae, vehementia venti cecidit lapis summus de cloario S. Martini Lemovic. et media vitra quæ est super arcam operis et cloarium cum Chillis S. Cessatoris et turris lignea de medio pontis S. Martialis.* Vide *Skella*.

* Præsertim quæ præ manibus haberi et deferri possunt, *Eschillettes* Andegavensibus.

* **CHILLE**, Tintinnabula, quibus aliquando exornatæ sacerdotales vestes. Vide *Tintinnabulum*. Codex reg. 7887. fol. 3. rº : *Fulbertus levita fieri jussit.... stolam auream planam cum Chillis. Dutrannus jussit fieri.... unum manipulum aureum cum Chillis.*

CHILOSUS. S. Columbanus Epist. 5 : *Pie namque me scito, licet saltatim et hyperbolice, Chilosum os aperire. An a χῆλος, labrum?*

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613 : *Chilones, homines brevioribus labiis.*

† **CHILVO**, Avis rapax quam Blondus recenset inter cas, quas Fridericus Imp. Barbarossa dietus, capta Parma, populo in spectaculum dedit. Forte est pro *Milvus*, Gall. *Milan*. Mutationem syllabæ *Chil* in *Mil* habemus in Græco χῆλος quam latini *Mille* efferunt.

† **CHIMAGIUM**. Vide *Cheminagium* post *Cheminus*.

* **CHIMEDI**, sunt quos Apostolus molles vocat. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Leg. *Cinædi*.

1. **CHIMERA**, Navigii species. Paulus Diac. lib. 20. Misc. pag. 625. et Anastasius in Hist. Eccl. pag. 122 : *Omnes naves, dromones videlicet, trieres et scaphas, Chimeras ac lintres usque ad chelandin... collegit.* Ubi Theophanes pag. 316 : *Ἡσαν ναὺν δρομῶν τε, καὶ τριερῶν καὶ σκαφῶν, μυριαδῶν, καὶ ἀλιδῶν, καὶ εἰς χελανδίων, etc.* Codex Peirescianus habet *μυριαγῶν*. [* Conf. Virg. Æu. lib. 5. vers. 118. et 223.]

* 2. **CHIMERA**, f. Effigies ex ingenio fieta. Ripalta in Annal. Placent. ad ann. 1443. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 879 : *Magnæ exquiarum pompæ et fneralia facta fneræ cum equis 24. vexillis 13. tarchetis 16. ac etiam Chimæris et armis.*

CHIMIA, Auri conficiendi ars sacra, seu flatoria, ἱερὰ τέχνη καὶ θεία, ut est in Lexico hujus artis; χημία veteri Scriptori, et Joanni Antioch. apud Suidam : χημεινική Zozimo Panopolitæ. *Scientia Chimie*, Firmico lib. 3. cap. 15. uti hunc locum restituit Salmasius : Ἀρχημία, infimæ Græciæ auctoribus, nostris *Archimie* et *Alchimie*. Pseudo-Ovidius lib. 1. de Vetula :

O quam ferventer tales hodie sequerentur,
Alchymiam, ejus est fructus ditatio tanta.

At unde χημία, et *Chimia*, dicatur hæc ars, nemo adhuc assecutus est. Vide Petrum Lambecium lib. 6. de Bibl. Cæsarea pag. 174. [Georg. Synellum pag. 14. et Menagium in voce *Alquemie*.]

* **CHIMILIARCHUS**, Thesauri et cimeliorum custos. Andr. Floriac. MS. lib. 4. Mirae. S. Bened. : *Helgaudus ab ipsis cunis ejusdem sanctæ sedis monachus et Chimiliarchus sanctorumque ossium custos ac provisor, etc.* Vide *Cimelia*.

† **CHIMINAGIUM**. Vide *Cheminagium* post *Cheminus*.

* **CHIMINALE**, Fulmentum focarium, Gall. *Chenet*, alias *Chemine* et *Cheminel*, vel *Queminel*, ut efferunt Picardi. Arest. parlam. Paris. ann. 1338. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 296 : *Duo Chiminalia ferrea, duos bacinetos, etc.* Chartul. S. Corn. Compend. fol. 95. vº. col. 1 : *Trois Chemines de fer et une tenales, etc.* Lit. remiss. ann. 1355. ex Reg. 84 ch. 678 : *Yeils de Crepy prist un Cheminel de fer et en frappa et navra en la teste le suppliant.* Aliæ ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 280 : *Pierre Labbé print en la cheminée illec un chienet ou Cheminel tout ardent.* Pedag. Peron. ex Chartul. 21. Corb. fol. 333 : *Item deux Cheminioux doivent un denier.* Vide supra *Chenetus*.

CHIMINUS. Vide *Cheminus*.

* **CHIMOSUS**, Hiemalis, a Gr. χεμῶν, hiems. Alex. Iatrosophi. MS. lib. 1. Passio. cap. 93 : *Ailud collirium, vel ad Chimosas et epyforas reumaticas.* [* Εχχμῶσις?]

* **CHINA**, vox Italica, Locus declivis. Charta ann. 1017. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 2. pag. 325 : *Ecclesia illa, ibi quo supra, est edificata in honore S. Stephani, seo in China et decursibus aquarum, etc.*

CHINATGIUM. Vide *Chiminagium* in *Cheminus*.

* **CHINCITHA**, pro *Chinsica*, Apotheca, reconditorium; unde Pisarum suburbium, in quo Saraceui mercatores potissimum habitabant, eodem nomine appellatum, ut scribit Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 885. quomodo etiam legitur in Vita B. Claræ Pisan. ad diem 17. Maii; nisi sit pro *Hinticha* vel *Entheca*. Vide in hac ult. voce. Acta SS. Maii tom. 7. pag. 147. col. 1 : *S. Bona nata est in civitate Pisana, parte quæ Chincitha dicitur, etc.* Vide infra *Kinsica*.

* **CHINEA**, vox Italica, Astureo, Gall. *Haquenée*. Parid. de Grassis Cereimon.

capellar. Papal. MS. : *Hodie (in festo Apostolorum Petri et Pauli) finita missa, rex Siciliae pro censu ordinario equum nobilem, quem vocant Chineam phaleratam, offert pontifici in palatium revertenti.*

* **CHINSICA**. Vide supra *Chincitha*.

* **CHIO**, Cuyo, Dominus, ni fallor, cum certa agri portione, idem quod *Mansus*. Reg. forestæ de Broton. ex Cod. reg. 4653 : *Feodius domini Roberti de Tyebonville, quem habet apud Havillam, debet talem constumam forestario Brotonniæ, de singulo Chyone iij. garbas, iij. ova, ij. tortellos tantum... Isti sunt Chyones de parrochia Estorquereix : Thomas Baudri j. quarterinum, Guilbertus le Hardi j. quarterinum.... Hæc est consuetudo Brotonniæ de feodo domini Thomæ de Bornevilla, quæ mori non potest, scilicet xvj. minæ avenæ et xvj. gallinas, ... et de unoquoque Chione v. garbas et v. ova et v. solidos de parvis platis. Nisi idem sit quod mox*

* **CHIOSTRA**, vox Italica, Septum, Locus aut ager sepibus vel muris clausus. Acta MSS. notarii Senens. ad ann. 1285. ex Cod. reg. 4725. fol. 36. rº : *Cum una domo et cum Chiostro.... posita in podio S. Almatii.* Vide *Clausoria*. Haud scio an idem sonet *Chirer*, in Ch. ann. 1291. ex Lib. rub. parvo fol. domus publ. Abbavil. fol. 20. rº : *Un Chirer de le vile de vj. livres et xvij. solz de chens.*

† **CHIOTUM**, Antunica, a Græco χιτών Statuta Massil. lib. 2. cap. 29 : *Sartores... accipiant... de Chioto filioli cum frezio, froire, froirato cum penna, vel sendato iii den. et sine frezio et froire ii. den.* Statuta Arclat. MSS. art. 53 : *Habeat sartor pro mantello domini ix. den. et de samartha cum Chioto vel sine Chioto ii. den.*

* Pars vestis esse videtur, collare, ornamētum colli, Gall. *Collet*.

* **CHIPHUS**, pro *Seyphus*, vasculum patorium. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 646 : *Duos Chiphos argenteos dictos a tour de lampe... deportavit* Vide *Cifus*. *Chiphre*, Instrumentum piscatorium, in Stat. ann. 1326. tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 792. art. 4.

* **CHIPIA**, Piscis species, f. *Sepia*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 79. vº : *Item Chipia de duabus libris et ab inde supra, pro qua libet libra ix. den.*

CHIPOTENSIS. Vide *Chapotensis*.

* **CHIQUA**, Monetæ Delphinalis minutissimæ species. Pactum inter Humbert. delph. et episc. Gratianopol. ann. 1343. in Reg. 134. Chartoph. reg. ch. 34 : *Summa gallinarum, viginti gallinæ et tertiæ partis (tertia pars) dimidiæ gallinæ valent ad extimationem octo denariorum pro gallina, xij. solidos, sex denarios, obolum cum Chiqua. Summa xxix. libras, xvij. solidos, ij. denarios, obolum, Chiquam.*

† **CHIRA**, χείρ, Manus. Vita S. Dunstan. tom. 4. SS. Maii pag. 352 : *Spiculo quo semper Chira dextera convehbat.*

† **CHIRCEAMBER**, *CHIRCEOMER*, *CHIRCHESSET*, *CHIRCED*, etc. Vide *Circisetum*.

CHIRAT, vel *CHIRAST*, Pondus 4. græcorum, Saladino de Ponderibus. [* Und nobis *Carat*, Gr. καράτιον.] [In pago Lugdunensi et locis vicinis, *Chirat* est acervi lapidum in agris præsertim recens culti collectorum. Vide *Chierrat*.]

CHIRGEMOT, Conventus Ecclesiasticus, Synodus, Concilium : ex Anglico *Chirch* vel *Church*, Ecclesia, et *gemot*, Conventus. Leges Henrici I. cap. 8. [** 7. § 2.] : Quosque *Chirgemot* discordantes inveniet, vel amore congreget, vel sequestret iudicio. [** Wilkins. legit *Scyresmot*, Comitatus conventus. Ita etiam Canut. Leg. Secular. tit. 17.]

CHIRIPILATIO, Glaber Rodolph. in Vita S. Guillelmi Divion. cap. 14 : Quæ attonsuræ per cervices virorum? Quam turpis in barba *Chiripilatio* maxillarum? Leg. forte *horripilatio*. Vide in hac voce.

† **CHIROCLEUS**, Quidam liber parvus, dictus, quod clausa manu possit teneri : Nam *χείρ*, manus, *κλείω*, claudio dicitur Græce. Prudentius hunc fecit. Papias ed. MS. Bitur. habet *Cirocleus*. Vide *Dirocheum*.

† **CHIROCRISTA**, Notarius, quasi *Chiro-Scriptor*, vel *Scriba*, qui scribit manu. Donatio facta Ecclesiæ Ravennati apud Mabill. in Supplem. de Re Diplom. pag. 90. initio : Rogatus ab eodem (donatore) ad signum ejus *Rodo Chirocrista* subscripsi, et de conservandis omnibus... sacramenta et hanc donationem ab eodem prædicto Johanne prænuminata sanctæ Rav. Ecclesiæ traditam vidi. [** Vide Glossar. med. Græcit. in *Χειρογράφος*. Qui scribere sciunt et pro illo, qui litteras nescit, subscribunt, nomenque ejus signo crucis apponunt. Charta Sisiveræ Mariniio num. 93 : Me præscute signum sanctæ crucis fecit... rogatus ab eadem, ad signum ejus roborandum pro ea testes et *Chirocrista* suscripsi. Conf. Marin. Pap. Diplom. pag. 281. b. 297. b. 298. a.]

† **CHIRODATA**, Dalmatica manicata, Capitolino, ut dicitur in voce *Dalmatica*, ad lineam, Fuit etiam, etc. Laurentius in *Amalthæa* legit *Chirodota* ex eodem Capitolino, *Tunica prolixa, manicata, manuleata*. *Chivadotæ* Dalmatarum, *Dalmaticæ manuleatæ*. [* Leg. *Chiridota*. Vide Salmas. ad Capitol.]

† **CHIROGRAPHARE**, **CHIROGRAPHARIUS**, etc. Vide post *Chirographum*.

CHIROGRAPHUM, **CIROGRAPHUM**, **CYROGRAPHUM**, Diploma, scriptum, pactum, Regum et Principum manibus ac subscriptionibus roboratum. Gloss. Græc. Lat. *χειρογράφον*, *Chirographum*, cautio, instrumentum. Ebrardus in Græcismo cap. 9 :

Hinc et *Cerographus* manualis Charta vocatur. *Manualis conscriptio*, in Glossis Isonis Magistris. Capitula Caroli C. tit. 23. cap. 8. [** Epistol. Episcop. ann. 858.] : Et in *Chirographo* apud Marsnam manu propria confirmastis. Apud Hincmarum de Divortio Lotharii, *Chirographi Regum*, non mel. *Chirographum Regium*, apud Ingulph. pag. 861. 883. *Chirographa*, nude, Regum præcepta, apud eundem pag. 852. 854. 857. etc. Idem pag. 901. de Normannis, postquam Angliam obtinuerunt : *Chirographorum confectionem Anglicanam*, quæ ita usque ad Edwardi Regis tempora fidei præsentium subscriptionibus cum acubus aureis, aliisque sacris signaculis, ma fuerunt, Normanni condemnantes, *Chirographa* Chartas vocabant, et Chartam firmitatem cum cerea impressione per viciuscusque speciale sigillum, sub instillatione trium, vel 4. testium astantium confire constituebant. Vide Chronic. Besuense

pag. 681. [Et Acta SS. Bened. sæc. 5. pag. 512. ubi exhibetur Privilegium Edgari Regis magnæ Britanniae ann. 966. quod nude dicitur *Chirographum*. Hist. Mediani Monasterii pag. 121 : Dux sub confirmatione *Chirographi* restituit huic loco Ecclesias.]

CHIROGRAPHUM, Subscriptio, quæ propria manu fit. Anastasius in S. Silvestro PP. : Factum est Concilium in Nicæa Bithyniæ, et congregati sunt 318. Episcopi Catholici, et quorum *Chirographum* cucurrit, alii imbecilles 208. etc. In S. Anastasio : Et hoc constituit nulla ratione transmarinam hominem in clericatus honorem suscipi, nisi 5. Episcoporum designaret *Chirographum*, propter Manichæos. In S. Leone : Et factum est Concilium... et congregati sunt Sacerdotes et alii, quorum *Chirographum* cucurrit 406. Episcopi. [** Bulla Nicolai I. PP. ann. 863. in Annal. Fuldens. ap. Pertz. vol. Script. 1. pag. 375 : Ita ut scriptura, quam suis stipulaverant manibus, quamque volebant ut nostro roboraremus *Cyrographo*, etc.]

* *Cyrographie*, eodem sensu, usurparunt nostri. Charta ann. 1262. ex Chartul. 21. Corb. fol. 74. vº. : *Ly abbés et ly convenz m'ont bailliée des convenemens devant dits lettres scellées de leurs seaulx et Cyrographes à ces presentes lettres.*

CHIROGRAPHUM, Tributa quæ per *chirographa* exiguntur, vel *Cautiones*. Isidor. lib. 5. cap. 24. sect. 22 : *Chirographum*, cautio vel scriptio duarum instar chartarum : Græce enim manuscriptum dicitur *Cautio*. [** Apud Arevall. : *Chirographum*, *Cautio*, ceteris omissis, neque plura ut ex Isidoro in Glossar. cod. reg. 7644. ubi ut ex Glossis : *Cyrographum* græce, manus inscriptio, Cira enim græce manus, *graphia* scriptura dicitur.] S. Eulogius in Memoriali Sanctorum lib. 3. cap. 5 : Si tamen Christiani, et non magis operarii iniquitatis appellandi sint, qui ut privilegium *Chirographa* exigendi obtineant, sortem Domini, fideliumque conventum suo vadimonio vel crimine a Rege mercatores, importabili census onere colla aggravant miserorum. Vide *Cautio*.

CHIROGRAPHUM postmodum appellatio iis chartis, tabulis, ac instrumentis speciatim indita, quæ in duas partes dividebantur et secabantur : quarum una uni, altera alteri et contrahentibus dabatur, quippe contractus seu pactum bis in eodem pergamenno describebatur, et qua parte secari ac dividi debebat, scribebantur Alphabeti majusculæ literæ, vel picturæ exarabantur, per quarum medium secabatur pergamenum : idque fiebat ad vitandam falsitatem. Quippe ut pacti seu scripti veritas probaretur, ipsæ majores literæ partitæ ac decisæ, an invicem cohærent vel responderent, conferebantur. Atque hanc *chirographorum* formam veteribus usitatam et cognitam fuisse aiunt. Joan. de Janua : *Chirographus* et *syngraphus* sæpe accipiuntur indifferenter. Differunt tamen secundum proprietates : quia *Chirographus* dicitur descriptio manuum, scilicet cautio quæ sit propria manu debitoris, et committitur creditori : *Syngraphus* dicitur conscriptio, id est, duorum simul scriptio. Antiquitus enim debitor et creditor simul in ligno, vel carta scribebant, et nomen creditoris, et nomen debitoris, et te-

stes, et summam pecuniæ, et in medio hoc nomen, *Syngraphus*, capitalibus literis, et per medium dividebatur. Postea si creditor plus exigeret quam debitor deberet, vel si debitor denegaret depositum, uterque afferebat partem quam habebat, utrum duce partes convenirent; et illud proprie est *syngraphum* vel *syngraphus*. Tabul. Angeriaceense fol. 30 : Duplex Charta facta est de hac re in uno pergamenno, quæ divisa per medium, altera data est Gerberto, altera retenta est in Monasterio. Fol. 40 : Ne falsitas possit intermitti inter hanc Chartam, et illam quam habet Itherius, uno ab invicem signo dividuntur, cujus hæc habet finem, illa principium. Pag. 222 : Sciant posteri quod similis Charta data est Constantino Molendinario, continens similia huic, unde scissa est pictura, quæ pingebat utramque, traditaque est utrique. Notitia apud Louvetum in Bellovaco pag. 531. 1. Edit. : Fuit etiam statutum petitione ipsius Drogonis, quatenus istius redditionis et eleemosynæ donatio et concessio scripto commendaretur, et anathemate, et partitione *Chirographi* confirmaretur. Rogerus Hovedenus in Henrico II : Quod cum factum fuisset, præcepit Rex Archiepiscopis et Episcopis, ut sigilla sua apponerent scripto illi. Et cum cæteri prout essent ad id faciendum, Archiepiscopus Cantuariensis juravit quod nunquam scripto illi sigillum apponeret, nec leges illas confirmaret. Cumque vidisset Rex quod tali modo non posset procedere, fecit leges illas in *Chirographo* poni, et medietatem illius tradidit Cantuariensi Archiepiscopo. MS. Corbeicense, de Mensa Abbatis : Et sciendum est quod de conventionione hac, neque de alia, dictus colonus aliud sigillum habere poterat, nisi tantummodo medietatem unius *Cyrographi*, in quo scriptum erat nomen Abbatis, Prioris, Baillivi, et nomina Monachorum ibi commorantium, et nomen coloni, et nomina illorum quos adduxerat secum, qui ibi audierant conventionem. Partem illius *Cyrographi* habebat penes se villanus, et custodiebat, donec compleretur tempus conventionis suæ. Aliam confirmationem, aliam securitatem nemo habere poterat, quia Ecclesia nostra in tempore illo sigillum non habebat. Consuetudo Tervanensis art. 12 : Et es cotiers l'on y use par lettres de *Chirographie*, qui se font en double, dont l'une se baille à partie, l'autre se met en coffre des Eschevins. [Vide Mabillonium de Re Diplomatica lib. 1. cap. 2. num. 6. et 7. et Hiccesium Dissert. pag. 76.]

* Charta Alienoræ reginæ ann. 1231. inter Probat. tom 2. Annal. Præmonstr. col. 144 : Factæ sunt inde duæ Chartæ per abecedarium divisæ sigillorum domnæ reginæ Aragonum et abbatis et conventus de Reforta munimine roboratæ. Nostris etiam nota vox, eadem acceptione, posteriori ætate. Charta ann. 1259. ex Chartul. Campan. fol. 226 : Selonc la forme qui est contenue en l'escrit, qui an est faiz antre aus partie par *Cyrograffe*, etc. Lit. Henr. VI. reg. Angl. ann. 1424. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 208 : Savoir faisons.... nous avoir veues les lettres de contrait fait par maniere de *Cyrograffe* ou endenture du bail d'une place assise... a Therouenne. Vide infra *Indentura*.

Iis porro *Chirographis* ita sigilla apponebantur, ut sigillum unius parti *chiro-*

graphi quæ penes alterum e contrahentibus remanebat, solum appenderetur, et e diverso. Tabularium S. Bertini ann. 1207: *Decernentes ut parti illi, quæ Ecclesiæ S. Bertini et homini suo dabitur, sigillum appendatur S. Wlmari: illi vero parti quam habebit Ecclesia S. Wlmari, sigillum appendatur S. Bertini.* Charta Ingerranni Episcopi Amb. in Tabul. Eccles. Ambian. pag. 42: *Ut igitur hoc ratum apud posteros habeatur scripto mandari, testes subscribi, et ipsum scriptum per Cyrographum partiri fecimus, ut parti, quam Ecclesia B. Martini habuerit, Canonici SS. Acii et Acheoli sigillum suum cum nostro appendant, et parti quam ipsi habuerint, sigillum S. Martini cum nostro appendatur.* Ibidem Charta 128: *In cujus testimonium præsens scriptum sub Cyrographo utrique parti sigillo nostro tradidimus roboratum.* Charta 170: *Et memoriali Cyrographo per sigilli nostri testimonium eidem Cyrographo appensi commendare, unam partem Cyrographi penes nos retinentes, et aliam partem eidem Capitulo dantes in testimonium perpetuum et munimen.* Boncompagnus lib. 2. de Arte dictaminis MS. extremo: *Quidam tempore depositionis faciunt fieri publica instrumenta. Item quidam faciunt alphabeta, quæ per medium dividuntur, et remanet una medietas alphabeti apud depositarium, et aliam depositor secum deportat. Item deposita sigillorum impressionibus consignantur, et ita sigillata et superscripta redduntur. Item quandoque aliquis digitus, vel pes aliquis pedi supponitur, vel ostenditur anulus, vel cunctellus, aut aliquid aliud, prout fuit communiter ordinatum.* Vide Chronicon Andrense pag. 458. 630. Chron. Vosiense cap. 45. Guill. Prynnem in Libertatib. Eccl. Angl. tom. 3. pag. 344. [* Assis. Sussex. ann. 14. Johann. reg. Angl. rot. 22. in Rotulor. Abbrev. pag. 88. ubi Chirographi, anno 1199. conscripti, et cui sigilla vicissim apposita erant, auctoritas impugnatur, quod non est factum in forma aliorum Cyrographorum, factorum in curia domini regis, et quod sigillum appositum est illi Cyrographo, et similiter quod non fit mencio in Cyrographo in cujus regis tempore factum fuit.] etc.

CHARTÆ DIVISÆ, [vel PARTITÆ,] hinc appellata ejusmodi chirographa. Monasticon Angl. tom. 2. pag. 94: *Tenent etiam totam terram de Stelden per Cartas Divisas.* [Rymer. tom. 13. pag. 43. col. 2: *Contractus per Chartas Partitas.*] Scriptum per chirographum divisum, in Chron. Andrensi pag. 460. *Pactio per Chirographum divisum roborata,* pag. 484. 526. 630. *Chartæ per alphabetum Divisæ,* quia, ut supra observatum, qua parte dividebatur pergamentum, literæ majusculæ alphabeti descriptæ erant. Regestum Constabulariæ Burdeg. fol. 129: *Stephanus Notarius Aginensis, qui scripsit duas Chartas Partitas per alphabetum consensu utriusque partis.* Instrumenta per alphabetum Divisa, in Charta ann. 1205. tom. 8. Spicilegii Acheiriani pag. 225. *Vetus Notitia Judicati apud Roccum Pirrum in Archiepisc. Messan. pag. 311: Et fecimus instrumentum Episcopo et Domino Gilberto cum alphabeto cum incausto rubeo de donatione et contractibus.* Fori Oseæ Jacobi I. Regis Aragon.

ann. 1274: *Divisio vero debet fieri cum instrumento publico per alphabetum divisio.* Raimundus Montanerius in Chr. Regum Aragon. cap. 216: *E daço llevaren Cartes publiques partides per A. B. C. que sen portaren, etc.*

CHARTÆ INDENTATÆ etiam dicta ejusmodi chirographa. Vide Indentare. [* Cyrographe endenté, in Charta Edward. I. reg. Angl. ann. 1291. in Rotul. Scot. tom. 1. pag. 1: *Vous mandons que le dit chastel de Berwyk livre e baillez à nostre seel e leel W. de Beauchamp, nostre seneschal, ensemblement ou les armures e tot le autre estor de meymes le chastel, que vous voudrez liverer par Cyrographie Endenté entre vous e lià fere et seelé de vos seaus, etc.*]

CHARTÆ IN MODUM CYROGRAPHI CONPECTÆ, in Monast. Anglie. tom. 2. pag. 443. *Statuta Ordinis de Seupringam pag. 703: Omnes autem Cartæ, quæ dantur de domibus nostris, scribantur duplices in Modum Cyrographorum, et altera pars remaneat penes domum sigillata sigillo accipientis.* Hovedenus pag. 745: *Præstita et Chartæ præstitorum fiant in modum Chirographi, et altera pars remaneat Judeo, etc.*

CHARTÆ CHIROGRAPHATÆ. Bracton. lib. 2. cap. 16. §. 2: *Aliquando facit quis scripturam sibi ipsi et alii, et contra se et pro se, quæ communis est,.... et talis scriptura dicitur Charta Cyrographata, quæ seinditur per medium, et una pars remanet parti uni, et altera alteri.* Vide tom. 2. Monastici Angl. pag. 442. [Charta Chirographata, apud Th. Madox pag. 309. Forinularis Anglie.]

† SCRIPTUM CHIROGRAPHISATUM. Charta Balduini Comitis Hannoniæ ann. 1195. apud Miræum tom. 1. pag. 108: *Ut autem hæc omnia rata permaneant, scripto Chirographisato commendata sunt; cujus quidem scripti medietatem, sigillo supradicti Comitis Hannoniæ et Marchionis Namurcensis roboratam, Ecclesia B. Waldestrudis sibi reservavit, aliam vero scripti medietatem sigillo B. Waldestrudis signatam sæpe nominatus Comes sibi retinuit.* Scriptum Chyrographisatum simili modo explicatur in Litteris anni 1182. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 620. et in aliis Litteris ann. 1176. apud eumd. Marten. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 897. ubi *Cyrographizarum habetur pro Chirographisatum.* Vide Caudatæ Literæ.

CHIROGRAPHARE, seu CYROGRAPHARE, *Manu scribere, vel chirographum facere, aut scribere characteres,* Joanni de Janua. Vide Radulphum de Henglam in Præfat. ad Summam magnam.

CHIROGRAPHARI, seu, uti scribebant, Cyrographarii, Chirographorum, seu Chartarum chirographatarum scriptores, in Fleta lib. 2. cap. 36. §. 1. Alii sunt Chirographarii apud Jurisconsult.

† CHIROGRAPHARTUS CREDITOR, Qui penes se habet debitoris chirographum, in Statutis MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280.

† CYREGRAPHARIUS, pro Cyrographarius, legitur in voce Diche.

* CHIROGRAPHUM, Scriptum quodlibet, Charta omnis coram iudicibus acta; sed sigillo non munita. Lit. Roberti comit.

Attrebat. ann. 1293. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 262: *Providere volentes.... fraudibus, quæ ex eorum evenit Cyrographis,.... eisdem auctoritatem præstitimus et præstamus, ut sigillum habeant, quo utentur et uti valeant ad convenciones omnes coram eis initas, sigillandas, neenon recogniciones et alia exspectamenta quæcumque, quæ ex eorum causis seu subditorum ipsorum vel aliorum quorumcumque, poterunt evenire.* Lit. ann. 1368. tom. 5. earumd. Ordin. pag. 135. art. 36: *Obligations et reconnoissances qui se passeront devant eschevins, qui jadis soloient estre faictes par Chirograffe, se feront par lettres soubz le scel as causes de la ville.* Cyrographe, in Lit. ann. 1370. ibid. pag. 375. art. 6.

* CYROGRAPHUM. Hymni cum Glossis MSS. ex Bibl. reg. . *Preceur ergo subditi, redemptione liberi, ut eruat a sæculo, quod solvit a Cyrographo: Ubi Glossa: A Cyrographo, i. a falso scripto diaboli; Cyrographum enim falsum scriptum dicitur.* Inepte prorsus.

CHIROGRYLLUS, CYROGRILLUS, CIROGRILLUS. Glossæ Gr. Lat.: *Χειρογρύλλος, ἄγριον ἐχίνος χερσαῖος, Erinacius.* Glossæ Biblicæ MSS. *Cyrogrillus, id est, Ericius.* Papias et Jo. de Janua: *Chirogrillus, erinacius, spinosus, major ericio.* Eucherius Lugdunensis: *Erinacel, Χειρογρύλλος nuncupatur, prope magnitudine medicorum cuniculorum, de cavernis petrarum procedentes gregatim in eremo, et contra mare Mortuum depascuntur.* Interpres Joan. de Garlandia in Synonymis: *Cyrogrillus est animal habitans sub terra: et dicitur proprie cattus silvestris, dispositus ad modum canis, et dicitur a cyros, quod est manus, et grillus, quod est cattus, quasi habens pedes et manus ad modum catti.* Matth. Silvaticus: *Chirogrillus vel Cirogrillus idem: sed verius dicitur Chirogrillus.* Infra: *Ceriligion, Ciriglinon, id est, spinosus porcus, major ericio, quem Latine vocant istriem.* Græci γρύλλος, est porcus, ut et Χείρος, hinc Χειρογρύλλος, apud Scholiast. Aristoph. Εἰρηνῆ, pag. 660. Lampridius in Heliogabalo: *Quum et ursos decem et decem grillos et decem lactucas, et decem auri libras sorte habuit.* Vide Isidor. lib. 12. cap. 3. Pseudo-Ovidius de Vetula lib. 1:

*Confisos levitate sua, promptosque salire
De ramo in ramum Cyrogrillos dijaculare.*

CYROGRILLUS, Cuniculus, Conil. Glos. Arabico-Lat.: *Cunicula, Gyrogrillus.* Leg. Cuniculus, vel Cuniula. Infra: *Cuniulus ut supra, Gyrogrillus.* Will. Brito lib. Philippid.:

More Cyrogrilli velox in mænia repit.

Vetus Inquesta apud Columbum lib. 2. Vasionens. Episcopis: *Dixit.... quum montem ubi est castrum Vasionense, facieb cassare (Chasser) dictus Episcopus, ut d minus, et possidebat ut suum, et ipse testavit multoties Chirogryllos istius montis ad palatium D. Episcopi.* [Statuta Areli MSS. art. 29: *Qui contra fecerit in xx. s puniatur pro pelle vel Cyrogrillo quolibet.* Ibid. art. 87: *Receptacula Cyrogrillorum destruantur.... Si dominus fuerit negligens in captione Cyrogrillorum, etc. Habeant nationem Cyrogrillorum, in Charta an. 1196. ex Archivo S. Victoris Massil.]*

* Vide Gesner. Hist. animal. quadruped. de Cuniculo cap. 1. ubi merito existimat, applaudente D. Falconet, χοιρογρύλλιον proprie esse Erinaceum. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Cirogrillus, Hérisson*.

CIROGILLINÆ PELLE, *Pelles de Cyrogrillis*, in Concilio Parisiensi ann. 1212. part. 2. ean. 9. Stephanus Ulysipponens. de Mirac. S. Vincentii num. 17: *Quidam pelliculas Cyrogrillas, et ut in eis operaretur spe lucri, quicquid habebat in eis mendis expenderat. Ubi leg. Cyrogrillas, Gallice Peaux de Conils*.

CHIOMETRICALE, *Chirotheea*, maiusculum mensura, Χειρόμετρον: apud Wolphardum Presbyt. de Miraculis S. Walburgis lib. 3. num. 6.

CHIROSOBOLUM. Vide *Chrysobullum*.

CHIROTHECÆ. Harum usum priscis notum docet Casaubonus in Athen. lib. 2. cap. 2.

CHIROTHECÆ EPISCOPORUM, Quibus ii saeris Liturgiis ac ceremoniis utuntur: uarum etiam usum Abbatibus interdum concessere summi Pontifices. Leo Ost. lib. Chron. Casin. eap. 82: *Idem sanctus pontifex sandaliorum usum et dalmaticæ ac chirothecarum in præcipuis festivitibus illi quam omnibus in hoc Cænobio regulariter promovendis. . . Apostolica auctoritate concessit. De Chirothecis Episcoporum, videndi Honorius Augustod. lib. 1. cap. 215. et Durandus lib. 3. Ration. eap. 1. Vide Abbas*.

CHIROTHECÆ DE GUERRA, ferreæ, noris *Gantelets de fer*, in Statutis secundis Roberti I. Regis Scotiæ cap. 27. §. 1. Chron. S. Bertrandi Gueselini:

Et riche hacinet li fist-on apporter,
Gans à broches de fer qui sont au redouter.
Guignevilla:

Des Gantelez aussi te di
Que boin est que soies muni,
Car se és mains blechiés estoies,
Du remanant mult peu feroies.

Chirothecæ purpureæ margaritis et lapillis ornatae, Imperatoris dignitatis symbola, apud Pachymerem lib. 7. Hist. eap. 12.

CHIROTHECÆ TRADITIONE INVESTIRE. Charta Liemari Archiepisc. Bremens. ann. 88. inter Privilegia ejusdem Eccles. pag. 8: *Super reliquiis nostras cum Chirotheca, sicut mos est liberis Saxonibus, tradidit. . . curtum ipsam et mansos 4. et quidum. . . Aderat Comes Fredericus Adalatus Ecclesiæ, qui Chirothecam traditionis sacris reliquiis impositam, ut mos est, abstulit, et ab ipso Gerhardo per digitorum extensionem promissionem confirmationis accepit. Alia ibidem pag. 169: Eckibertus Comes ex promisso F. Comitis qui tunc erat advocatus, Chirothecam abstulit, G. confirmationem digito, ut mos est Saxonibus, fit. Tabular. Abbatiae de Rota: De omnibus gravaminibus et importunitatibus, quibus in ea fecerat manifeste satisfaciens, villum suum dedit, et posuit cum sua Chirotheca in manu Abbatis. Tabular. Monasterii Berardengens. in territorio Senensi, apud Chiffletium in Luminih. Salicis eap. 6. ann. 1109. et 1121: Secundum nostram Saligam per cultellum, fistucum novum, Quantonem, et quasonem terræ, et ramum arboris, legitimam et corpo-*

ralem vestituram facimus, et nos exinde foras expulimus. Vita S. Hadelini Confessoris num. 13: Cumque Wantum manu, ut moris est, legaliter tradendo teneret. Et infra: Locum prædictum cum Wanto, quem tenebat, beato viro contradidit. Tabularium Burguliense fol. 72: Cui Dei gratia concessit Savaricus, atque quod abstulerat, quodam reddidit Quantulo. Tabularium N. D. Santon. fol. 35: Hoc donum fecit Gaudridus Abbatissæ Florentiæ, cum quadam Chirotheca sinistra, flexis genibus, ante eam, in eadem sylva. Tabularium S. Amantii Inculism.: Filii Arnaldi confirmaverunt donum præsens cum Chirothecis ejusdem Militis de Rupefucaldi. Idem Tabul.: Et posuit in donum plenam Chirothecam de avellanis. Regestum Parlamenti Paris. B. fol. 111. sub ann. 1294: Comes Flandriæ per traditionem Chirothecæ in manu D. Regis humiliter posuit possessionem bonarum villarum Flandriæ, videlicet de Brugis, de Gandavo, etc. [Arrestum Parlamenti ann. 1499. apud Baluzium Hist. Arvern. tom. 2. pag. 464: Fidem suam et in illius signum manum suam dextram, et Chirothecam ejusdem eidem de Belbez in tradendo reddiderat.] Le Roman de Maistre Vaces:

Votre terre, dit-il, vous rend par cest mien Gant.
Adde Ordericum Vitalem lib. 5. pag. 581. Monast. Anglic. tom. 1. pag. 22. Rollandinum in Summa Notariæ eap. 1. Hemeureum in Augusta Viromand. pag. 196. 263. Justellum in Probat. Hist. Arvern. pag. 142. Brodeum in Consuetud. Parisiens. tom. 1. pag. 528. Vide *Wantus*.

CHIROTHECÆ, seu *Wanti*, Pars pretii investituræ, quæ non tam domino, quam ejus ministeriali competit, *Majori* scilicet, vel *villico*. Vetus Charta pro Episcopo Ambianensi: *Chascune vente soit de maison ou de terre, il a uns Wans*. Charta Theohaldi Episcopi Ambian. ann. 1172. in Tabulario Eccl. Ambian. fol. 52: *Si aliquam territorii partem venditori contigerit, Domini venditiones habebunt; scilicet tot denarios quot venditor inde habuerit solidos. Major vero terræ illius pro Wanti accipiet duos denarios. Occurrit ibi pluries. Charta ann. 1212. in Tabulario Ecclesiæ Carnotensis num. 154: Eisdem (hostisias) tenebunt ab omni prorsus exactione, quantum ad nos pertinet liberas et immunes, nisi quod inde nobis aut aliis loco nostri vendas et Gantos redderent, si hostisias venderentur. Alia ann. 1225. num. 245: Et de omnibus venditionibus factis in Majoria suos denarios pro Gantis. Charta ann. 1205. in Tabular. N. D. de Josaphat: Et quidquid in terris est, dederunt cum venditionibus et Gantis. Tabular. S. Dionysii ann. 1238: De investituris habebunt Majores duos denarios Laudunenses pro suis Chirothecis tantummodo. Charta ann. 1243. de Lege de Landousies, in diocesi Laudunensi, ex Tabulario Foisniacensi: Qui vendit domum cum fundo, aut aliam hæreditatem, dominis dabit 4. denarios et emptor 4. et villico 2. cum Chirothecis. Vetus Consuetudo Dunens. art. 37: Les Gands se doivent paier par l'acheteur dans 8. jours après l'achapt au Seigneur, etc. Ita in Consuetudine Castelli Novi in Timeraio art. 50. pro fundi censui obnoxii venditione Dominus habet vi-*

gesimum pretii solidum, ejus vero *Serviens Chirothecas* 20. solid. æstimatas, avec les Gants de son Sergeant estimetz 20. sols. Adde art. 52. et Consuet. Lodunens. eap. 14. art. 23.

† **CHIROTHECA**, Eadem notione. Charta Curiae Suession. ann. 1219. in secundo Chartulario S. Medardi: *Venditiones, Chirothecas, omnimodam justitiam, et quidquid juris habebant in præmissis eidem Ecclesiæ penitus in perpetuum quittaverunt. Altera anni 1232. ex eodem Chartulario: Recognovit se vendidisse Conventui S. Medardi Suession. quinque modios et tres sextarios vinagiorum cum Chirothecis et venditionibus. Alia Curiae Remensis ann. 1230. ibidem: Concesserunt quidquid juris eis obvenerat ex escheanea Geradi quondam fratris dicti Balduini super venditionibus et Chirothecis. Epistola Arnulfi Comitis Chiniacensis de Fundatione Cellæ in villa Pyrorum ann. 1068. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. eol. 472: *Decimam de S. Hilario et de Warc, de omni indominicatu, scilicet de terris indominicatis, de silvis indominicatis, de sexteragio, de furno, de cambis, de sotularibus, de Chirothecis*.*

CHIROTHECAM in signum consensus dare. Speculum Saxon. lib. 2. art. 26. § 6: *Nemini licet forum erigere, vel monetam de novo instituere, sine consensu ejus loci Ordinarii, seu judicis; etiam Rex in signum sui consensus, suam ad hoc mittere debet Chirothecam*.

CHIROTHECAM PORRIGERE dicebatur qui hanc humi proieiebat, eoque facto ad duellum quemvis provocabat, quo a crimine quo accusabatur, sese expurgaret. Matth. Paris ann. 1245: *Quod licet Comes instantanter inficiaretur, statim Miles supradictus more Francorum Chirothecam suam ei porrexit, se offerens in propatulo coram Curia id corporaliter secundum considerationem Curie regalis probaturum. . . quam Chirothecam quasi duelli vadium ostensam Comes recepit, spondens se defendendo dimicaturum contra ipsum, etc. Vide Duellum*.

* **CHIROTHECUS BELLI**, Quo ad prælium provocatur. Chronic. Estense ad ann. 1344. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 419: *Capitaneus dicti exercitus destinavit domino Francisco Chirothecum belli, quem Dom. Franciscus recepit libenter, et ordinavit quelibet pars acies suas*.

CHIROTHECAS habere vetantur Judices Regii, dum pro tribunali sedent, in Speculo Saxonico lib. 3. art. 69.

In eodem Speculo Saxonico lib. 3. art. 45. § 10: *Dux lineæ Chirothecæ cum furcula seu tridente, quo finis tollitur, emenda est deditiorum*. [** Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 152.]

* **CHIROTHECÆ BALENÆ**, inter arma recensentur, in Arest. parlam. Paris. ann. 1292. ex Reg. 2. Olim fol. 96. vº: *Armatus Chirothecis balenæ et deferens ense suum, etc.*

* **CHIROTHECÆ DEPICTÆ** Clericis prohibentur, in Stat. S. Flori MSS. fol. 2: *Pannis rubeis seu viridibus vel virgatis, Chirothecis depictis, . . . uti nolite*.

* **Chirothecas** in salutationibus exuere solebant. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 187: *Bernard de Becans escuier trouva d'aventure Guillaume*

de Faget, autrement dit Cayphas, son parent bien prouchain, sur le chemin public, lequel il salua gracieusement, en disant teles paroles ou semblables en effet : Dieu te gart, il a long-temps que nous ne parlasmes ensemble, et tu en as grant tort; car ce est à ta deffaulte; et en disant ces paroles osta ses gans des mains, et tendi la main audit Cayphas pour le touchier en signe de paix et amour, et aussi comme bons amis et parens ont accoustumé de faire, quant ilz ont demouré de culx veoir : et ainsi qu'il lui tendoit la main mise hors du gant, ledit Cayphas lui tendi aussi la sienne; mais il ne dengna oncques oster ses gans des mains. Et lors ledit suppliant veaut qu'il le feroit par desdaing et mesprins, lui eust dit ces paroles ou semblables : So ribaut et tousjours te durera ta malice, par ma foy je t'en chastiray une fois, et eust levé la main comme se il vouldist ferir sur la joie ludit Cayphas.

* **CIROTERA**, pro *Ciroteca*, in Comput. ann. 1400. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 149. col. 2 : *Pro Cirotis pro illo, qui portavit banderiam communem in dicta processione, etc.*

* **CIROTHECARIUS**, *Chirothecarum* opifex, Gall. *Gantier*. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1487 : *Ostoni Baillet Chirothecario pro coopertura libri Biblie de Corio albo facta, in latere sinistro chori cathedati, vij. col.*

* **CHIROTHECA**, *Sacculus*. Lib. de Mirabil. Romæ in Itincr. Ital. Montisfalc. pag. 291 : *De omnibus regnis totius orbis jussit venire unam Chirothecam plenam de terra, quam posuit super templum, ut esset in memoria omnibus Romanis venientibus, etc.*

† **CHIRQUINARE**, *Inquirere*, Gall. *Chercher*. Vide *Circumauraria*.

† **CHIRSEED**. Vide *Ciriscetum*.

† **CHIRURGICUS**, pro *Chirurgus*, ut et *Chirurgica* pro muliere *Chirurgiam* exercente, pluries occurrit in Edicto Philippi cognomento Pulcri Fr. Regis ann. 1311. etc.

* *Dividuntur medici inter physicos et Chirurgicos*, in Stat. criminal. Saonæ cap. 38. pag. 79. *Cirurgie et Cirurgien*, tom. 5. *Ordinat. reg. Franc.* pag. 530. et alibi passim. Hinc *Cirurgier*, *Chirurgiam* exercere, *eurare*, *adhibere fomenta*. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 23 : *Depuis fu envoyez un barbier pour visiter et Cirurgier Jehan Langlois*. Aliæ ann. 1419. in Reg. 170. ch. 305 : *Ice lui Jehan se mist en cure de Guillaume le Clerc cirurgien sermenté de la ville de Monstreul, qui le Cirurgia et appareilla certain temps*. *Sirurgier*, in Aliis Lit. ann. 1395. ex Reg. 148. ch. 6.

† **CHISNUS**, *Quercus*, Gall. *Chesne*, apud Valesium in *Notitia Galliarum* pag. 413. col. 2. Vide *Casnus*.

CHIST, *Pondus unius libræ et ½ IIII*. Saladinus de *Ponderib.*

† **CHITAINUS**. Vide *Cham* post *Caganus*.

† **CHITRANGULUM**, An mali citrii genus? Vita B. Guillelmi Eremitæ Xidensis tom. 1. SS. April. pag. 387 : *Cum ipse pateretur herniam instar Chitraguli protuberantem*. [* Vide *Citrangulum*.]

CHIVACHIRS : sic enim legendum pro

Chinaehire, apud Nicolaum Uptonum lib. 1. de *Militari officio* cap. 10. ex Gallico-Anglico, *Chevaucheurs*, *Equitantes*, qui portant arma dominorum suorum in humero sinistro, et non alibi, qui etiam creantur ex *Cursoribus*, (de quibus suo loco) ut per remotionem paxidis armorum dominorum suorum a cingulo, et appositionem in humero sinistro cum fidelitatis juramento domino suo speciali prestando. Vide *Prosecutor*.

† **CHIVALER**, Gall. *Chevalier*, *Eques*. *Madox Formulæ Angliæ*. pag. 206 : *Sciunt presentes et futuri quod nos Thomas Mayne de Cortenale et Johanna uxor mea . . . concessimus et hac presenti carta nostra confirmavimus Thomæ Colpeper Chivaler, omnia illas terras et tenementa, etc.*

1. **CHIVERIA**. Gall. *Civiere*. Chron. Andrense : *Vehiculum, quod vulgo dicitur Chiveria*. Vide *Cenovectorium*.

* 2. **CHIVERIA**, *Onus chiveriæ* seu vehiculi, quod Galli *Civiere* vocant. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1366 : *Johanni de Halla pro iiiij. et xvij. Chiveriis calcis, pro qualibet vij. sol. Vide mox Chivetorium*.

* **CHIVESTRUM**, a vet. Gallico *Chevestre*, *Capistrum*, vulgo *Licou*. Chartul. S. Sulpit. Bitur. fol. 85. v. : *Item de Chivestris, unum*. Vide *Capistrum*.

* **CHIVETORIUM**, Idem quod supra *Chiveria* 2. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1367 : *Item pro duobus Chivetoriis calcis, xij. solidos*.

† **CHLENA**, *Χλαινᾶ*, Vestimentum hybernium a *χλαινᾶ*, Calefacere. *Lenam* Latini reddunt. Inde *Adagio* : *Dum cucumere vescimur, Chlenam texamus, i. e. de hyeme cogitandum est æstate*, apud Turnebum lib. 27. *Advers.* cap. 30.

CHLAMYDATI. Liberatus *Diaconus* cap. 11 : *Postquam ire secum meruit Magnum Silentiarium, cum Imperatoris scripto accepit et officium Excubitorum et Chlamydatum, et venit ad Concilium*. Legendum forte *Candidatorum*, tametsi lectio tolerari potest. S. Hieronym. *Epist.* 3 : *Referret, inquam, alius, quod in Palatii militia, sub Chlamyde et candenti lino corpus ejus citicio tritum sit*. S. Fulgentius *Homil.* 60. de S. Laurentio : *Ignem carneam quam præcedunt officia pretiosa, non Chlamydati, non scutati et sericati, sed cæci, illuminati etc.*

CHLAMYS, inter præcipua summi Pontificatus insignia reponitur a Petro Diacono lib. 3. Chron. *Casin.* cap. 66. (al. 67.) ubi de Victore II : *Abinde crucem et Chlamydem, et cætera Pontificatus insignia ita dimisit, etc.* Et cap. seq. eam *Chlamydem* purpuream fuisse innuit : *Præteritam electionem Crucis et purpuræ resumptione firmavit*. Vide *Capa rubea*.

† **CHLANIS**, pro *Chlamys*, Senatoris pallium. Vita S. Cæsarii Quæstoris n. 12. in *Actis SS.* Febr. tom. 3. pag. 500 : *In his studiis Cæsarius in Chlanide versatus est*.

† **CHLOROSAURA**, *Venenatus serpens*. Vita S. Theodori Siccotæ tom. 3. SS. April. pag. 57. C : *Chlorosauram offenderunt, eaque cognita, cæperunt clamare, Perimus, Pater sancte, perimus, quidnam egimus?* *Chlorosaura enim est serpens venenatus*. Sie

dicatur a Græco *χλωρός* viridis, herbidas, et *σαύρα*, lacerta.

CHNAPINA. Raynerus contra *Valdenses* pag. 92 : *Femine in habitu religionis mendicant, aliæ habitum et gestus viriles assumunt, scilicet Chnapinæ*. Theutonibus *Knappe*, est famulus, minister, puer, adolescens.

† **CHOCA**, *Stipes*, *Picardis Choque*. Gall. *Souche*. *Privilegium Petri Abbat. S. Remigii Rem. ann.* 1219 : *Sciendum tamen quod Chocas quas eradica-verint pro novalibus faciendis, etc.*

CHOCAGIUM. *Aresta Chandel. ann.* 1261. in 1. Reg. *Parlament.* : *Cum servientes feudarii peterent Chocagium . . . ratione usagii sui, etc.* Idem quod *Ceppagium*, quod vide : nam *Choques*, *Stipites* etiamnum dicunt *Picardi*.

* *Chouage*, in *Charta ann.* 1401. ex Reg. 162. *Chartoph. reg. ch.* 341 : *Est tenu faire et assembler à la recepte de Beaumont sept solz, cinq deniers maille Poittevine Tournois chacun an pour le Chouage*. Vide *Choca*.

* **CHOCCHA**, *Navigii species*, Ital. *Cocca*. Chron. Andr. *Danduli* ad ann. 1399. apud Murator. tom. 12. *Script. Ital.* col. 516.

Cum Chocha prægrandis Januensis piratam exercebat, Veneti tres prægiantes Chochas contra eam exornarunt, in quibus erant quingenti pugnatores, præfectusque eis Nicolaus Lombardus; sed cum Januensis Chocha naufragium passa esset, desiere prosequi iter institutum. Chron. *Tarvis.* apud eund. tom. 19. col. 761 : *Galeæ ipsæ succubentes Famagostam attigerunt, et portum clausum invenerunt tribus cum Chochis Januensium positis in battajam*. Vide infra *Cocha*, 2.

† **CHOCCHIA**, *Coquina*, Gall. *Cuisine*. Angl. *Kitchen*, Belg. *Keucken*. *Literæ Gateri ann.* 1218. e *Tabulario Ecclesiæ Andomarenensis* : *Notum facio quod ordinatum de quinque officiis factam, videlicet Subpræpositura, Magisterio Scholarum, Istoria, Celeraria et Chochia . . . Est autem forma ordinationis talis, quod Pistori Celeraria et Chochia ad communes usus Ecclesiæ nostræ cedent*. Vide *Cochia*.

CHODONES, *Rustici limitanei*, *Dubio* in *Historia Bohem.*

† **CHOENICA**, *Mensuræ genus* Festi sex continens sextarios *Laurentio* in *Anthea*; verum *Χοινῆς* Græce, unde *Cheni* duos tantum sextarios continet, ut exemplo sequenti. *Literæ Petri Episc. Cistrensis* de quadam fundatione ab ipso facta in *Monasterio S. Stephani Cadome* sis : *Nec minus etiam ipsi in unoquoque obitu Chænicas, quas chopinas vocant, moris est, de meliori vino aliis Religiosis nebuntur impendere*.

* **CHOENIX**, *Hemerotrophum Cleare*. Diurnus scilicet cibus et demensus, quod dies alieni impenditur, recentioribus *Latinis* sportula et salarium. Vide *Alciat. Iblem.* initio de *Symbolis* pag. 7.

† **CHOEROGRYLLUS**. Vide *Chirogryllus*.

† **CHOICUS**, Gr. *χοῖκός*, *Terrenus* et limo. *Tertul. lib. de Resurr. carnis* : *Præ* inquit, (*Apostolus*) homo *Choicus*, id est, limaceus, id est, *Adam*. Pluries occu-

aud eundem Tertullianum et Hieronymum.

* **CHOISELLUS**, Vehiculi genus videtur. ib. visitat. leprosar. diœc. Paris. ann. 351 : *In grangia Herchis, duo Choiselli leni gerbis vicia.*

* **CHOISEULLUM** MOLENDINUM. Vide infra in Molendinum.

* **CHOISIRE**, a Gall. *Choisir*, Seligere. Charta Phil. Puler. ann. 1293. ex Cam. Chartoph. Atrebat. : *Volentes et concedentes t idem comes (Atrebat.) aut hæres suos rædictus ipsum spreverium, ... quem præelire seu Choisire maluerit, ... possit capere t habere. Choaisie, Delectus, vulgo Choix, i Instr. ann. 1385. tom. 2. Probat. Hist. brit. col. 504 : Et la teneur de la cedula de idite Choaisie et election d'armes est cy-prez. Præterea Choisir dixerunt, pro Propicere, procul conspicari, vulgo *Apperceoir de loin, découvrir*. Joinvil. in S. Luov. Edit. reg. pag. 35 : *Quant il vint à erre et il Choisit les Sarrazins, il demanda uelle gent s'estoient.* Contin. Guill. Tyrrii pnd Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 61 : *Pierres de Brachuel les Choisi premie-ment, et mult s'émervella quex gens c'es-ient, qui fuioient.* Lit. remiss. ann. 1373. i Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 219 : *Le-uel compaignon les supplians ne congnois-sient point, comme il ne le peussent Choisir e adviser, pour la tenebreur et obscurté de i nuit.* Aliæ ann. 1471. ex Reg. 195. ch. 71 : *Iceului Tixier getta la dague..... qu'il voit osté au suppliant; leuel la Choisit et it luyre à la clarté de la lune.* Le Roman e Garin :*

Li rois se dreea quant le baron Choisist.

* **Coisir**, eadem notione, ibidem ex Glosar. ad caleem Joinvil. :

Joie ot Gerbers, quant Fromout ot Coisi.

* **Choys** vero, pro Pretium, taxatio, vulgo *Taux*, in Charta ann. 1308. ex Lib. nb. Cam. Comput. Paris. fol. 339. rº. col. : *Quatre mines de fourment, deux deniers i mine mains que le Choys du marchié, et e remenant du blé, deus deniers la mine plus que Choys d'aveine.*

** **CHOLERA CALIDA**, Animus per iram humidus. Statut. Robert. Comit. Flandr. nn. 1266 : *Si quis alteri pedem, manum aut oculum in Calida Cholera abstulerit 60. libram em. reus erit.* Vide Haltaus. voce *Bolgnier Mut.*

† **CHOLERES**, Humores. Vide Colores.

* **CHOLO**, Navis species, eadem quæ *Chelandium*, ut videtur. Charta ann. 1304. x Cod. reg. 5186. fol. 11. vº. : *Item quod tictus dominus de Vilars possit habere na-em, dictam lo Cholo, ad consuetudines et bertates navis dictæ Cholo Ausæ.* Vide supra *Chalonium* in *Chelandra*.

1. **CHOLONEA**, f. Idem quod *Colo-aticum*, servitium a Colonis præstandum, seu aliud tributii genus ab iisdem solven-lum. Vita B. Oldegarii tom. 1. Martii pag. 190 : *Donamus etiam tibi Choloneas, et eddas, et usaticos.*

2. **CHOLONEA**, alia notione. Vide *Ca-unia*, *Calonia*.

* **CHOMAGIUM**. Vide mox *Chomare*.

* **CHOMARCHA**, pro *Commarcha*, Conine, limes, Gall. *Frontiere*. Stat. Vercell. ib. 1. pag. 22. vº. : *Item quod damna, quæ*

darentur alicui subdito communi Vercella-rum et jurisdictioni ipsius communis, in terris acquisitis per homines jurisdictionis Vercellarum, ab hominibus jurisdictionis in Chomarcha. Vide *Commarchia*.

* **CHOMARE**, a Gall. *Chommer*, Cessare, vacare; unde *Chomagium*, vulgo *Chommage*, Cessatio. Charta Caroli de Alencon. archiep. Lugdun. ann. 1366. ex Cod. reg. 5187. fol. 71. rº. : *Quia contingit dictas nostras monetas plerumque Chomare, volumus et concedimus, quod dictus tailliator habeat..... anno quolibet xx. florenos auri communis ponderis pro expensis et necessitatibus suis, tempore dicti Chomagii, faciendi.* Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 452 : *Nous avons entendu..... que nostre monnoye de Tournax..... est en Chomage, etc.* Charta ann. 1308. ex Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 71 : *Si molendina prædicta cessare oporteret et otiosa fore, nos consideratis tantum dictis et tempore Chomagii ac quantitate firmæ prædictæ, tenebimur resarciri.* Eadem rursus leguntur ibid. in ch. 86. *Chomer*, Quiescere, dormire, in *Mirac. B. M. V. MSS.* lib. 3 :

A grans traits boivent vin d'Auehuerre, Pour miex Chomer desor le fuerre.

* **CHOMATA**, Aggeres, terræ moles quibus aquæ continentur. Hesychius : Χῶμα, ὕψωμα γῆς, ἄχθῆ. Ita proprie aggeres Nili vocat Ulpianus in leg. 10. D. de Extraord. crimin. (47, 11.) *Logographi Chomatium* Nili, in leg. ult. Cod. Th. de Patroc. vicor. (11. 24, const. 6. § 7.) qui muniendiæ Nili ripæ, aggeribusque ejus præerant. Vide Notas ad Annæ Alexiadem pag. 273. Hic porro emendare licet Glossas Græc. Lat. : Ἐπαύξῃσις χῶματος, *Exaggeratio*. Male Edit. χῶματος. Alibi : Ἐπίχωσις, *Exaggeratio*.

* **CHOMINEZA**, pro *Chemineza*, ni fallor, Caminus, vel *Caminata*. Vide in hac voce. Inquisit. super destruct. bastidæ Sabran. ann. 1363. ex Cod. reg. 5956. A. fol. 82. rº. : *Parietes laterales dicebantur destructi taliter, quod ipsos firmare oportet cum acoys, et etiam fuit dampnificatio in quadam Chomineza.*

* **CHONESTABILIS**, Reectoris apud Italos minister inferioris ordinis. Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 37. ex Cod. reg. 4621. fol. 24. vº. : *Rectores et bargelli et quilibet alii officiales forenses communis Florentiæ possint..... mutare judices, notarios, socios, domicellos, Chonestabiles, pedites famulos, etc.* Pro *Conestabiles*. Vide in *Comes stabuli*.

* **CHONHOL**, Panus genus. Vide infra in *Panis* 2.

† **CHOPA**, Vestis species, f. eadem quæ *Hopelanda*. Litteræ Caroli V. Franc. Regis ann. 1367. de forma vestium, pro *Monspeliensibus* : *Item quod nulla ipsarum (mulierum quarumvis) audeat portare aliquam hopelandam vel Chopam.* Hispanis *Chupa*, Sricula est, seu vestis interior, quam vulgo *Veste* appellamus.

* Ital. *Cioppa*, Pallâ, nostris etiam *Chope*. Formul. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 34. vº. : *Invenimus..... unum hominem mortuum cum sola camisia reversata super pectus, et de subtus se una Chopâ de grosso burello.* Stat. ann. 1351. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 67. art. 1 : *Et un vallet avec lui armé de haubergeon, de*

bacinet a camail, de gorgerette, de gantellez et Chope par dessus le haubergeon.

* **CHOPPA**, Eadem notione. Charta ann. 1400. ex maj. Chartul. S. Vict. Massil. : *Domina Catharina de Vicecomitibus, comitissa Virtutum..... propter devotionem quam habet et gerit quam plurimum erga sanctum atque beatum Ludovicum episcopum, quamdam imaginem argenteam ponderis 38. murcharum ad instar et similitudinem incliti nati sui cum capillis deauratis, sub effigie cujusdam Choppæ induti, junctis manibus, pedes stantis super quoddam scabellum argentatum.*

* 1. **CHOPINA**, Vasis genus. Inventar. ann. 1351. in Reg. N. Chartoph. reg. ch. 26 : *Item Chopinam unam cum pede de auro.* Stat. ant. Cisterc. ex Cod. MS. Clareval. cap. 3 : *Omnino caveatur ne amplius conversi nostri legumina nostra ad mercatum vendant cum cultellis et Chopinis.* Vide infra *Cuppina*.

* 2. **CHOPINA**, Mensuræ aridorum species. Charta ann. 1285. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 218. vº. col. 2 : *Nec etiam vendere poterunt dicti homines Chopinam menusiæ nec similiter centum cancerum, nisi tres denarios Turon. tantummodo, nisi in Quadragesima, in qua poterunt vendere quatuor denarios Turon. tantummodo.* Vide *Cheopina*.

* **CHOPITERIA**, f. Silva cædua. Necrol. MS. eccl. Meld. fol. 86. rº. : *Hubertus Anglicus dedit decem solidos super Chopiteriam, quos reddit capitulum annuatim.* Vide *Copicia*.

* **CHOPPA**. Vide supra in *Chopa*.

† **CHOQUEAR**, pro *Cochlear*, Gall. *Cuiliere*. Limborch. lib. Sent. Inquisit. Tolos. pag. 65 : *Portavit eis quamdam ollam et duas scutellas et unum Choquear.*

* **CHORA**, Communia, Commune Juratorum in urbibus, a quibus civium lites judicantur. Vox formata, ut videtur, a *Curia* : unde *Choremanni*, qui olim *Curiales*. Nisi a *Küren*, vel *Kohren*, Germanica voce, quæ *Eligere* significat, dicta fuerit *Chora*, quasi *Electorum* conventus, seu qui ad regendam Civitatem electi sunt. Vide *Gewoldum* de *Septemviratu* cap. 10. Consuetudines villæ *Arkarum* ann. 1231. in *Tabular.* S. Bertini : *Hominibus nostris de Arkes legem juratam, quæ Chora vulgariter appellatur, dedimus et concessimus in hunc modum, etc.* Infra : *Jurare debent etiam omnes in villa manentes Choram et legem vilke.* Charta Balduini Comit. Flandriæ ann. 1201. in eodem Tabul. : *Et quia avus meus Theodericus Comes Choram apud Arkes vobis habendam juravit, et homines suos jurare fecit, concedo ut eandem perpetuo habeatis, et ut pax et justitia firmitus in eadem villa teneatur, Churemanni vestri voluntate et assensu vestro, et consilio hominum Ecclesiæ vestre per emendationem semper legem Churie affirmare poterunt, et corroborare.*

✎ Schilterus *Choram* interpretatur *Electionem, statutum*, Cangiiue respuit expositionem, sicut et vocis *Curerhet*, sive, ut recte scribatur *Churrecht*; non *Curiam* recti denotat, inquit, sed jurisdictionem et jus statutarium ad villam pertinuens,

quod opponitur juri et jurisdictioni superiori et communi. Vide *Cora*.

CHOREMANNI, Curiales, homines de *Curia*, qui in *Curia* Communie officio funguntur *Jurati*, diversi tamen a *Scabinis*. Consuetudines villæ Arkarum ann. 1231. in Tabular. S. Bertini: *Scabini judicent de iis quæ pertinent ad Scabinos: Choremanni de pace tractent, et de utilitate communitalis villæ, et de forisfactorum emendatione, etc.* Eadem Consuetudines: *Jurare debent Choremanni primo jus Ecclesiæ se servaturos, jus etiam Abbatis et Ecclesiæ S. Bertini, jura viduarum et orphanorum, pauperum et divitum, et omnium hominum tam externorum, quam juratorum suorum, super causis quæ coram ipsis venerint, et ad juramentum suum pertinuerint: jus et legem dicere, nec obnittere propter gratiam vel timorem, odium vel amorem. Similiter Justitarius jurare debet et addere juramento, quod omni jus petenti justitiam faciet judicio Choremannorum. Jurare debent etiam omnes in villa manentes Choram et legem villæ.* Infra: *Sciendum est etiam quod feria 4. post missam Choremanni in curiam veniant, et in placito sedeant, quamdiu necesse fuerit: et si de Choremannis aliquis ad placitum non venerit, tenebitur domino in emenda 10. sol. nisi per Choremannos rationabiliter fuerit excusatus. Sedeant in placito reverenter, petitiones et responsiones cum diligentia audientes, bonas consuetudines et laudabiles in placito observent, . . . majores causæ, ut sunt raptus mulierum, rerof. . . . brant a Choremannis in Curia de Arkes audientur, etc.*

* *Core* et *Coremanz*, in Libert. Calesii renovatis a Mathilde comit. Atrebat. ann. 1304. ex Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 365: *Se aucuns est pourtraiz par la Core de melée, ou il n'a mort ne mehaing, il doit amender au seigneur de lx. soulz, et à celui à qui on a fait le fait de x. soulz. Quiconques destourbera eschevins ne Coremanz, quant il sieent en banc et font conjure, il doit amender au seigneur de iij. soulz. Cuere, unde Cueries, eodem sensu, et Cuersfreres vel Cuersuers, qui vel quæ sub eadem lege vivunt, in Lit. ann. 1410. inter Ordinat. reg. Franc. tom. 9. pag. 584: *Que les Cuersfreres et Cuersuers de nostredite Chastellenie de Berghes soient affranchis. . . . de confiscacions de biens. Et pag. 585: Seront faiz et créez de par nous jusques à vint quatre eschevins et Cueries pour le gouvernement d'icelle nostre chastellenie. . . . La Cuere pourroit et pourra cesser, etc. Circiriers, perperam lectum videtur, pro Cueries, iidem qui Choremanni, in Lit. ann. 1320. inter Ordinat. reg. Franc. tom. 4. pag. 404. *Keurbrief, Breve chore, seu lex communie, in Charta ann. 1323: Et comme avecq les cas qui par leur Keurbrief de seure escript sont expresément excepté de laditte loix du francq; . . . desquels (cas) ledit Keurbrief ne fait nulle mention, etc.* Vide infra *Cormangni* et *Keuren*.**

CHORE, in Regula S. Donati Epise. Bisuntini ad Virgines cap. 75. videntur esse distinctiones Psalmorum, singulæ psalmos aliquot continentes, ut sunt nostri Nocturni in officio Romano: *Ab Octavo Kal. Octob. crescit cursus usque ad summum*

ejus 25. Choris . . . 12. vero Chore in hyeme omni nocte cantandæ sunt, etc. Occurrit ibi pluries.

* **CHORAGUS**, Chori ministerio mancipatus. Conc. Constant. tom. 1. part. 12. col. 681: *Quia in regimine ecclesiastico, et præsertim Choragi et caplani necessaria est obedientia, qua inferiores veluti subditi superioribus suis reverenti quadam obligatione uniantur, etc.* Vide infra *Choritanus*.

† **CHORALE**, Suppellex chori: Quenam? Martenii Iter. Litter. 2. pag. 241. ex quodam Inventario sacrarii: *Mappule coccineæ VIII. dorsalia lanea VIII. dno Choralia, cortinæ lineæ VII.*

† **CHORALIS**, Qui interest, vel canit in choro, Gall. *Choriste*. Hisp. *Corista*. Leibnit. tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 313. ex Annal. Corbeiens.: *Simon Ranstedt Canon. in Mindin, factus est Choralis et confrater noster.* Vide Regulam Toribii Archiep. Limæ o m. 4. Concil. Hisp. pag. 666. col. 2. et 673. col. 1.

* *Chorial* et *Corial*, nostris. Lit. remiss. ann. 1452. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 163: *Ung nommé Chapponay Chorial de l'église de S. Jehan de Lyon, etc.* Aliæ ann. 1457. ex Reg. 189. ch. 176: *Jehan Ales, que on dist estre Corial et teneur en l'église de Nostre-Dame de Chartres, etc.* *Corialx*, Pueri symphoniaci, apud Acher. tom. 5. Spicil. pag. 632. *Curiaux*, in Ch. Joan. ducis Brit. ann. 1433. ex Bibl. reg.: *Voulons qu'il y ait quatre Curiaux pour ayder au divin office, qui pareillement seront subgiz et obeiront audit Doyen.* Ceremon. MS. eccl. Brioc.: *Item les petits enffens, c'est assavoir les petit Cureaulx, ne doivent pas seoir ne estaller es chaeses hautes ne basses, mes ils doivent estre en estant es petit releiz du cuer en maniere de station.*

* **CHORALIS**, adject. Ad chororum pertiens. Stat. Ardacens. ann. 1356. apud R. Duell. tom. 1. Miscell. pag. 113: *Ne tantquam pluribus intenti Choralibus officiis præpediti, etc.*

† **CHORALIS CANONISATUS**, Canonieus, in testamento anni 1307. apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 256.

† **CHORALITER**, Ritu chori, in Actis S. Mariæ Ægyptiacæ tom. 1. SS. April. pag. 34.

* **CHORALITAS**, Choralium dignitas, officium. Stat. eccl. Leod. ann. 1360. tom. 2. sac. antiq. Monum. pag. 451: *Et hæc Corales ecclesiarum mandamus et præcipimus observari; secus vero facientes, sex mensium spatio privilegio Choralitatis privamus.*

CHORARI. Tabular. Brivatense ann. 1277. fol. 176: *Item modus creandi seu faciendi Clericos et Chorarios crit talis: quod bis in anno, scilicet in qualibet Ecclesia in festis Pentecostes et B. Germani et S. Clementis mittentur de Capitulo unus vel duo Canonici, quorum voluntate et assensu Sacrista et Clerici S. Germani, vel Prior S. Clementis, seu eorum locum tenentes, et Clerici Clericos in Ecclesiis prædictis mittent et Chorarios facient: aliter vero nullum mittere vel Chorarium facere poterunt vel debent.* Infra: *In Ecclesia S. Germani sint 24. tantum (Clerici) scilicet 12. Subchorarii, etc.* Vide *Correarius*, et *Chorearius*.

* Chori ministerio mancipati, *Cucuriers*, in Obituar. MS. S. Nicol. Corbol. 9. Mart.: *Ung obit solennel. . . . avecques une haulte messe de Requiem; le tout a diacre et soubzdiacre et Cueuriers.* Quæ Lat. ibid. non semel sie efferruntur: *Cum diacono, subdiacono et Chorariis.*

† **CHORARIUS PUER**, in Bulla Pauli III. pro sæcularizatione Monachorum Insulæ Barbaræ ann. 1549. et in altera pro sæcularizatione Monasterii Vezeliacensis ann. 1537. Vide *Choralis*.

CHORAULES, qui et *Caput scholæ*, in Synodo Helicnensi ann. 1027. [*Choraules, Princeps chori, vel qui canalis, id est fistulis canit.* Papias in MS. Bituricensi. *Choraula* pro chori Principe seu Præfecto Cantorum etiam legitur in quadam Notitia Ecclesiæ de Viancio apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 437: *Adfuit autem quidam Choraula Vianensis Ecclesiæ, etc.* Et pag. seq.: *Hujus rei testes sunt, Bernardus Stephani Præpositus, et Benedictus Prior, et Amatus Canonicus et Isarnus de Donazag, et Isarnus Capellanus de Causac, et Raimundus Archidiaconus, et Durantus Choraula, et Durantus, et Hugo.* Pro Symphoniacis sumit Fortunatus in Vita S. Radegundis lib. 1. num. 36: *Quadam vice obumbrante jam noctis crepusculo inter Choraulas et citharas, dum circa monasterium a sæcularibus multo fremitu cantaretur, etc.* Vulgo tamen distinguuntur Choraules, et Symphoniacus; hincque proverbium: *Malus Choraules, bonus Symphoniacus.* Vide Vossium de Vitiis sermonis. Vox utraque terminatione Latinis nota pro eo qui tibia canebat, Gr. χορῳδης. Vide *Caput Scholæ* et *Jocularis*.

† **CHORDA**, χορδή, Intestinum, in Medicina Salernit. pag. 133. edit. 1622.

CHORDICISTA, Qui canit cum chorda. Ugutioni. [Martianus Capella lib. 9. pag. 313: *Chordaciste ad commodum humanæ utilitatis.*]

† **CHORDIS**, Chorda, Nervus instrumenti musici. *Januenses cum tubis, buccinis et Chordibus*, apud Bartholomæum Scriban. Annal. Genuens. lib. 6. ad annum 1262.

† **CHOREA**, Ambitus chori, qui in variis capellis seu sacellis plerumque consistit. Nostris, *Le tour des Chapelles*. Marten. de antiqua Ecclesiæ Disciplina pag. 381. ex Rituali Suessionensi: *Stent in angulo Choreæ extra presbyterium.* Hist. Abbatie S. Germ. Paris. Instrum. pag. clxv. col. 2. ex Consuetudinibus hujus Abbatie: *Vigilia Epiphaniæ usque ad crastinum lampades et Choreæ debent incessanter ardere.* [* Hinc

* **CHOREA**, Processio, ut videtur, quæ circa chorum fit. Cerem. vet. eccl. Carnot. ad fer. 2. Paschæ: *Ad vespas duo presbyteri canonici custodiunt chorum, et fit Choreæ sicut in precedentibus diebus.* Ibid. ubi de Pascha annot.: *Non fit Choreæ, sed cantus vel succentor incipit in statu suo responsorium, etc.*

* **CHOREA MACHABÆORUM**. Vide infra *Machabæorum Choreæ*. Alias quæ mihi occurrunt chorearum appellationes, n. quid de morum nostrorum notitia subtrahere videar, hic exseribo. Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 29. *Aucuns de la ville de S. Maril voudrent*

le menestrel, qui cornoit d'une chette, cornast la haulte dance. Aliæ ann. 104. ibid. ch. 137 : Comme les supplians ussent a un esbatement, là ou l'on dansoit longues dances, en la ville de S. Josse r la mer. Icellui Bucharles, qui dançoit ladite feste a la roudé dance, in aliis Lit. m. 1393. ex Reg. 144. ch. 283 : Daucer la main d'une fille, saltando cam manu acere in Lt. remiss. ann. 1408. ex Reg. 12. ch. 221. Vide infra in Crochetus.

* **CHOREALIS**, Clericus inferior chori. Charta ann. 1418. ex Chartul. S. Aviti rel. : *Tenetur idem capicerius facere portare etiam crucem per dictum clericum, vel ium Chorealem loco sui.*

† **CHOREARE**, Choreas ducere, versare latorum orbem. Statuta Synodal. Eccl. annet. ann. 1389. apud Marten. tom. 4. necdot. col. 993 : *Nec.... Choreare, vel alium quemque ludum ludere presumant Ecclesiis.* Acta S. Franciscæ Viduæ Rom. m. 2. SS. Martii pag. 117 : *Et in actibus modis virginum Choreantium corresponde.* Occurrit etiam in Menoti Sermonibus iadrag. fol. 71. col. 2.

† **CHOREARIUS**, Clericus seu Capellanus, qui choro debet interesse. Hist. dphn. tom. 2. pag. 14. col. 1. in Prædicationis spiritualibus et temporalibus chiepiscope Ebredunensis : *Item Ebred. chiep. habet omnimodam jurisdictionem, rationem et corectionem in præpositum capitulum et dignitates et personatus in dicta clesia obtinentes, et etiam in Canonicos, chorearios, Clericos et quascumque personas clesie Ebredun.* Ibidem pag. 135. in statuto Episcopi Gratianopolit. ann. 1257 : *cetera sciendum est, quod prædicti duo canonici vel plures, si augmentatis facultas ipsius domus in posterum crearentur que ad quatuor cum Clerico suo sint chorearii, et liberam tam in anniversariis, am in aliis tanquam Chorearii recipiant.* Vide Chorarii et Correarii.

* **CHOREATIUS**, pro Chorearius, Cantor, i choro præst. Stat. eccl. Biter. ann. 97. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. l. 1424 : *Item ordinavit et statuit, quod festis novem lectionum duo Choreatii tant chorum. Li chantres et li souchantres vivent Garder le cuer, ut legitur in Reg. n. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 164. ubi de inaugurat. regis et reginæ. de infra Custos chori et supra Chorarii.* † **CHOREATOR**, Saltator. Menotus Scrm. iadrag. fol. 132. recto col. 1 : *Quando agister est tympanista, servi sunt Choreares.*

† **CHOREIZARE**, Choros agere, concire. Franciscus Pippinus in Chronico lib. cap. 39 : *Hæ doctæ psallere, Choreizare ac lodiar, et tympanizare, sonorum sive resonantium peritia, quæ ad aurium continent voluptatem, seu Choreizandi industria, psallendi agilitate, et cantandi suavitate errorum demulcebant auditum.*

† **CHOREMANNI**. Vide in Chora.

CHOREPISCOPI, quasi τοῦ χοροῦ ἐπίσκοποι, id est, ruris Episcopi. Unde Illani Episcopi nuncupantur in Capit. Caroli M. lib. 7. cap. 187. [* 260.] Vicani, apud Hincmarum Opusc. 33. cap. 16. pag. 437. speram enim Honorius Augustod. lib.

1. cap. 182. a quo hausit Rahanus dictos Chorepiscopos, quod essent de choro sacerdotum, censuit. Canoncs Arabici Nicænæ synodi : *Chorepiscopus, est loco Episcopi super villas, et Monasteria, et Sacerdotes villarum, quæ sub potestate ejus sunt.*

Primitus autem institutos ab Episcopis Chorepiscopos fere constans est sententia, ut essent eorum Vicarii in vicis ac pagis, et Episcopalia in iis munera minoris momenti ohirent. Quod potissimum colligitur ex Concilio Nicæno I. cap. 8. Regiensi cap. 3. 4. ex Indiculo Ebonis Remensis Episcopi de Ministris Ecclesiæ Rem. edito a Sirmondo et Marloto, etc. Vide Capitul. Carlomanni lit. 2. § 7. [* Apud Vernis palat. ann. 884.] Hinc Vicarii Episcoporum, et Vicarii Episcopi dicuntur in Concilio Ancyrano can. 23. Neocæsar. cap. 13. Antioch. cap. 8. a Ferrando Diac. in Breviario, Isidoro lib. 2. de Eccles. offic. cap. 6. Rabano lib. 1. de Institut. Cleric. cap. 5. Hincmaro Opusc. 35. pag. 602. in Capitul. Caroli M. lib. 7. cap. 318. [* 402.] etc. *Adjutores ministerii Episcoporum*, in Capitul. ann. 828. Chronicon Ademari Cabanensis pag. 166 : *Eblus 39. a Beato Martiale Episcopus (Lemovicensis) fuit, et ad onus Episcopale sufferendum ordinavit sub se Chorepiscopum Benedictum.* Canoncs Arabici Nicænæ Synodi cap. 8 : *Chorepiscopus et Archidiaconus sunt tanquam duæ manus, et duæ alæ quibus Episcopus volat.* Adde cap. 64. 73. Acta Episcoporum Cenomanensium pag. 193 : *Tradidit ex rebus suæ sedis Ecclesiæ S. Mariæ et S. Gervasii villulas duas, quas et Petro adjutore et Chorepiscopo suo sua vice consignare ad eandem Ecclesiam præcepit.* Ibid. pag. 240 : *Præfatum Episcopatum Cenomannicum ei auferre noluit, sed Chorepiscopum ei (qui cæcatus fuerat) Sæfredum ordinare præcepit, qui populum in eadem ecclesia prædicaret, et Christo lucraret.* Adde pag. 241. 242. ubi idem Chorepiscopos a tribus Episcopis sacras dicitur, ut ministerium Episcopale facere et exercere Canonice atque perficere posset. Unde alios fuisse Chorepiscopos ab Archidiaconis colligitur contra quam dixit Sigebertus, tametsi postmodum hac nomenclatura donatos constet.

Frequentes fuisse Chorepiscopos in Ecclesia Orientali colligitur ex subscriptionibus Conciliorum Nicæni, et Ephesini, quos gradu cæteris Presbyteris præstitisse docent eadem Synodus Nicæna can. 8. et Calchedonensis can. 11. et post Episcopos in Conciliis sedisse, Acta Conciliorum. Nec scio an ii sint, qui cum non vacarent civitates, χορηγῶντες Episcopi præfiebantur, ut est apud Palladium in Vita Chrysostomi : quem tamen morem improbatum ab Ecclesia satis ipse insinuat Palladius. In Concilio Dusiacensi I. coacto contra Hincmarum Laudunensem Episcopum, non modo Franco Tungrensis Episcopus interfuit, sed et Birico Tungrensis Chorepiscopus ultimus consedit. Verum id observatione dignum, quod cum de damnatione Hincmari ageretur, sententiam, ut Episcopi, non dixit, sed a Metropolitanis et Episcopis judicandum, eorumque judicium sese prosecuturum professus est.

Cum igitur essent et dicerentur Episco-

porum Vicarii, et ab iis solis quibus subjecti erant, fierent, ut est in Concilio Antioch. cap. 10. Episcopatus apicem illos non obtinuisse par est credere. Nam ex can. 3. Nicænæ Synodi, Episcopi, ab omnibus, vel saltem a tribus Episcopis ordinari debent : deinde ad quandam civitatis Episcopalem sedem titulari, ut est in Capit. Caroli M. lib. 7. cap. 187. [* 260.] quod de Chorepiscopis dici non potest. Præterea Concilium Neocæsariense can. 13. ait, Chorepiscopos instar. 72. discipulorum institutos, ut hoc nomine ab Episcopis, qui vicem Apostolorum funguntur, diversos esse voverit, uti hunc canonem interpretantur Capitularia Caroli M. lib. 5. cap. 168. [* 320.] lib. 7. cap. 310. 318. 329. [* 394. 402. 424.] Quamquam ex eo Nicolaus PP. Epist. 39. ad Rodolphum Bituric. Episc. cap. 1. videatur cruce Episcoporum habuisse officia. Sed Episcopali non functos ordine, et eosdem esse Chorepiscopos cum Presbyteris, palam definiunt Damasus PP. Epist. 4. Leo I. Epist. 92. [* fictitiis.] Concilium Metense ann. 888. cap. 8. etc.

Non desunt tamen qui Chorepiscopos ordinem Episcopalem aliquando ac primitus habuisse contendunt : puta quia eo nomine ordinati erant, ut est in Concilio Laodic. can. 57. seu antea Episcopi essent, et a parœcia sua extorres, regionis ejusdam, vel castelli administrationem sub Chorepiscopi nomine accepissent, seu tanquam suffraganei Episcoporum essent ordinati. Deinde manus impositione ab episcopis ordinatos, et ut Episcopos Consecratos, tradunt Capitula Caroli Mag. lib. 5. cap. 169. [* 321.] Certe cum consensu Episcopi potuisse Presbyteros ac Diaconos ordinare, docent can. 13. Synodi Ancyran. et Isidorus lib. 2. de Eccl. offic. cap. 6. Præterea in Hist. Lausiaca apud Palladium cap. 106. legimus Elpidium Monachum Presbyterum ordinatum a Timotheo Chorepiscopo. Ecclesias etiam ab iis consecratas consensu et jussu Episcoporum legimus apud Rodolphum Presbyterum in Vita Rabani Mauri Archiepisc. Mogunt. n. 16. 27. 46. Candidum in Vita Eigilis Abb. Fuld. cap. 19. et Browerum in Antiquit. Fuld. lib. 2. cap. 15.

Verum eorum munia postmodum certis limitibus circumscripta sunt, ne paris juris ac gradus cum Episcopis, quibus subjecti erant, viderentur; cum ad hoc primitus essent instituti, ut in villis ac vicis plebes in officio pietatis continerent, promovendos in Clerum examinarent, Subdiaconos, Lectores, Exorcistas, et cæteros inferioris gradus Clericos auctoritate sua ex Episcopi sententia constituerent, ut est in can. 10. Synodi Antioch. Denique cum intra officii sui definitos limites nequaquam se continerent, Presbyterosque, Diaconos, Subdiaconos, et Ecclesias consecrarent, repressa est non semel eorum audacia et temeritas; et Episcopi ordinationes ac consecrationes ab iis factas, ut irritas, reformare et canonice peragere jussi sunt, in Capitul. Caroli M. lib. 6. cap. 284. [* 369.] lib. 7. cap. 187. 310. 318. 329. [* 260. 394. 402. 424.] in Concil. Paris. ann. 829. lib. 1. cap. 27. Meldensi ann. 845. cap. 44. Metensi ann. 888. cap. 8. Vide Flodoard. lib. 3. cap. 10. etc.

Tandem Chorepiscopi penitus abrogati sunt a Leone PP. in Capitul. Caroli M. lib. 6. cap. 119. [* 141.] Balsamon ad can. 13. An-cyr. scribit etiam sua ætate apud Orientales Chorepiscoporum gradum omnino exolevisse. Auctor est præterea Gervasius Doro-bernensis in Hist. Pontif. Ecclesiæ Cantuar. habuisse hujus Ecclesiæ Archiepiscopum *Chorepiscopum quendam, qui in Ecclesia S. Martini extra Cantuariam manebat, qui adveniente Landfranco (Archiep. Cant.) de-jectus est, sicut ubique terrarum factum esse audivimus*, inquit idem Scriptor.

Neque tamen *Chorepiscoporum* dignitas, vel certe appellatio, penitus abrogata, cum adhuc vigeat in quibusdam Ecclesiis. Quippe, ut observat Molanus lib. 2. de Canon. cap. 32. in Ecclesia Ultrajectensi S. Martini Chorepiscopi nomen et titulum habet primus Subdiaconorum, quem Synodus Antissiodorensis can. 16. Archi-subdiaconum vocat, penes quem incumbit officium Archipresbyterii, seu Decanatus ruralis. Præterea Colonia in omnibus Collegiatis Ecclesiis Chorepiscopus est primus Cantorum, qui etiam in Cathedrali Ecclesia cum Cantore officium faciens in soleunitatibus, baculo utitur Episcopali. Ita quidem Malanus. Ubi forte abusive *Chorepiscopus*, Primus Cantorum appellatur, quod chorum regeret, quasi χορηγός. [* *Chorepiscopus* et *Choripiscopus* appel-latur in MS. Codice Ecclesiæ Artrebat. ubi de Consuetudinibus et quotidianis distri-butionibus Ecclesiæ Coloniensis.] Chorepi-scoporum ejusmodi Coloniensium memi-nit Concilium Coloniense anni 1260. cap. 9. et 10. ubi *Cantoribus* junguntur. At Wazo Episcopus Leodiensis in Epist. ad Joannem Præpositum, apud Anselmum in eodem Wazone cap. 85. videtur innuere id nomi-nis incognitum in Ecclesia Coloniensi : *Coepiscopos et Archidiaconos ob insolentiam removit Ecclesia, unde et his caret usque in præsens metropolis Colonia, et tota provincia*. Siquidem *Coepiscopi* iidem sint qui *Chor-episcopi*, ut et in Vita Rabani Mauri num. 51. qua dignitate insignitur quidam Constantius in veteri Notitia Ecclesiæ Viennensis tom. 12. Spicilegii Acheriani pag. 154. ubi statim post Adonem Vien-nensem Archiepiscopum nominatur : adeo ut exinde colligere liceat Ecclesiam Vien-nensem suos pariter habuisse Chorepisco-pos. At in ipsius Wazonis Diplomate quod describitur a Fizenio in Hist. Leodiensi pag. 319. subscribit *Joannes Chorepiscopus*, ita ut incertum sit, an per *Coepiscopos*, Chorepiscopos intellexerit. Habuit etiam Trevirensis Ecclesia suos Chorepiscopos, quippe Theganus qui Gesta Ludovici Pii scripsit, *Trevirensis Chorepiscopus* inseri-bitur. Alii occurrunt apud Browerum lib. 10. n. 11. lib. 11. n. 112. Sed et hodie sunt in eadem Ecclesia dignitates quatuor hac nomenclatura, scilicet Chorepiscopus S. Petri, Chorepiscopus S. Lubentii in Dietkirchen, Chorepiscopus S. Castoris in Cardona, et Chorepiscopus S. Agathæ in Longuono.

Habuit etiam Lugdunensis : nam apud Adonem in Chron. ann. 810. et Hugonem Flaviniacensem ann. 788. Agobardus Eccle-siæ ejusdem *Chorepiscopus* Leidrado in

Lugdunensi Archiepiscopatu suffectus fuisse dicitur. In veteri Charta ex Tabula-rio Ecclesiæ Gratianopolitanæ fol. 14. sub eodem Agobardo, *Audimus Ecclesiæ Lugdu-nensis Chorepiscopus* dicitur. In Charta ann. 859. in Tabul. Eccl. Viennensis fol. 20. mentio fit *Constantii Chorepiscopi* ejusdem Ecclesiæ. In Concilio Suessionensi ann. 853. subscribit statim post Episcopos, et ante Abbates, *Rigboldus Chorepiscopus sanctæ Remensis Ecclesiæ* : ut *Vitaus Cameracensis Ecclesiæ Chorepiscopus*, in Actis Concilii Triassini ann. 867. apud Sirmon-dum. In Charta Arnolphi Ducis Bajoariorum ann. 808. mentio fit *Chorepiscopi Ecclesiæ Frisingensis*, in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 131. *Chorepiscopus* sive *Archidiaconus Ratisponensis Ecclesiæ*, ibid. tom. 3. pag. 340. *Regimbaldus Chorepiscopus Moguntinus*, ad quem Epistolam scripsit Rabanus Godefridus de Mulfort *Chorepi-scopus Coloniensis* in Charta ann. 1259. apud Maximilianum Henricum in Apol. part. 2. pag. 39. [*Seusfredus Chorepiscopus* Genoman. apud Mabillonium Analect. tom. 3. pag. 240. de Herlemundo Episcopo ejus-dem urbis.] Habuit denique Ecclesia S. Stephani Metensis suos Chorepiscopos. Chartam quippe Angilranni Episcopi Me-tensis subscribit cum aliis *Fredalius Chore-piscopus*. Atque hi post Primicerium et Decanum recensentur in Charta Leonis IX. PP. apud Meurissium in Episcopis Metensib. pag. 355 : *Volumus... ut eadem Ecclesia et ipsa sacrosancta Domini Mensa in honore ipsius a nobis dedicata, tale pri- vilegium inviolabiliter obtineat, ut præter Episcopos et Abbates, ac septem ejusdem Cænobii Sacerdotes, et tres Canonicos de domo sancti Stephani, Primicerium, Deca-num, et Chorepiscoporum primum, ad ipsum principale altare nullus unquam Missas ce-lebrare præsumat*. Atque hi quidem *Chor-episcopi* non alii erant ab *Archidiaconis*, qui vices Episcoporum agebant in rurali-bus Ecclesiis, quomodo nominantur in Charta Adalberonis Episcopi apud eundem Meurissium pag. 309. Nam *Chorepiscopi, Archipresbyteri, et Archidiaconi*, dicuntur *Ministri Episcoporum*, in Concilio Aquis-granensi II. ann. 836. cap. 2. can. 4.

* Hist. Translat. S. Glodes. tom. 6. Jul. pag. 216. col. 1 : *Fidos ad hoc inspiciendum sacrorum ministros, cum archidiacono ma-jore, quem Corepiscopum dicunt, direxit* (Drogo Metensis episcopus).

Scribit denique Browerus lib. 1. Antiq. Fuld. cap. 3. et in Notis ad 12. Poema Rabani Mauri, Abbates eo tempore Chor-episcopi munus obisse, exemplo S. Wig-berti et Albuini Fritelsariensium Abbatum. Quod certe firmari potest ex Tabulario S. Benigni Divionensis, in quo non semel occurrit *Bertilo Chorepiscopus Abba* ejus-dem Monasterii sub ann. 868. apud Pe-rardum pag. 148. 150. 151. 157. Sed quod per *Sacerdotem secundi ordinis* hoc loco Chorepiscopum intelligi putat, non omnino assentior viro erudito.

Chorepiscopos in Ecclesiis vacantibus creatos innuit Hugo Flaviniac. ann. 776. et Berearius in Hist. Episcoporum Virda-nensium num. 13 : *Post hunc Episcopatus istius Ecclesiæ per 12. annos vacuus extitit* :

sed quidam servus Dei Amalbertus nomine, juxta morem illius temporis Corepiscopus factus, ipsam regebat Ecclesiam, et in quo-dam oratorio sub honore omnium Apostolo-rum quasi solitariam vitam ducebat.

Porro de Chorepiscopis multi ex pro-fesso scripserunt, Dnarens lib. 1. de Sa-cris Eccl. Minist. cap. 9. Bellarminus lib. de Cleric. cap. 17. Morinus lib. 1. Exercit. sacr. cap. 11. et de sacris Ordin. part. 5. exercit. 4. Cellotius lib. 4. de Hierarch. cap. 14. Marea lib. 2. de Concord. Sacerd. et Imp. cap. 13. Puccinellus in Zodiaco Mediol. part. 3. cap. 16. etc.

† **CHOREUTES**, χορευτής, Saltator. Fragm. Petron. : *Tinctus colore noctis, Man- puer loquaci Ægyptius Choreutes*. Ita Mar-tinius in Lexico. [* Vide Forcellin. voc. *Choraules*.]

† **CHORIALIS**, Clericus, qui debet in-teresse officiis divinis in Choro celebratis. Statuta Ecclesiæ Pictav. apud Marten. tom. 4. Anecl. col. 1074 : *Ordinamus has sequen-tes ceremonias cum aliis ceremonialibus an-tiquis et consuetis in præfata Ecclesia, pe-nos et Choriales nostros uniformiter et inco-n-cusse observandas... omnes de choro cum humilitate et devotione flectant genua, etc* Vide *Choriarius*.

† **CHORIALES PUERI**, in Bulla Pauli III. Papæ de secularizatione Monachorum In-sulæ Barbaræ ann. 1549. Vide *Chorarius*.

† **CHORIARE**, Choros agere, saltare, i Epistolis obscurorum virorum pag. 52. *Propinaverunt dulcia cibaria et bene dap-verunt Principem et omnes curiales, et postea Choriaverunt, et ego steti in uno conspice-re quod potui videre*.

† **CHORIARIUS**, ut *Chorialis*. Chart. anni 1327. inter Instrum. Hist. Mel. tom. 2. pag. 210 : *Excepto Curato S. Sa-ctini, qui licet sit Canonicus S. Sanctini Choriarius Ecclesiæ Meldensis, sicut a Canonici*. Altera Charta anni 1365. ibi pag. 236 : *Quod si contingat seu contige-r aliquem seu aliquos de beneficiatis, Choriari ac servitoribus, et qui Choriarii aut servito-r dicte Meldensis Ecclesiæ censi debent fieri alicujus parochialis Ecclesiæ rectores seu rectores, etc*.

† **CHORICANUS**, CHORICISTA. Vide *pe Chorus* 2.

† **CHORIEPISCOPUS**, CHORIPISCOPUS. Vide *Chorepiscopi* ad lin. Neque tamen etc.

† **CHORISTA**, Idem qui *Chorialis*, Ga- Choriste, Hisp. Corista. Bleyनियाus in Ins-tut. Theor. et Pract. lib. 2. pag. 221 : *pro supplendis Canonicorum vel etiam Po- ochorum defectibus asciscuntur, Asc- dicuntur, et a choro Choristæ*. In Ceren-niali Rom. Cantores vocantur *Choristæ* quo nomine donantur etiam Pueri Cho-les in quibusdam Ecclesiis. Vide *Libru-nigrum Scaccarii* pag. 671.

CHORITÆ, [Clerici per potentiam u- gnorum intrusi. Fortassis mendum est, dieitur in] *Sanguinitæ*.

* **CHORITANUS**, ut supra *Corag* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 758. *Choritanus, qui chante en cuer d'égli*

* **CHORIUM**, CHORIUS, Corimmi, G- Cuir. Reg. episcopat. Nivern. ann. 128. *Qui deferunt super humeros Choria de*

ello, nichil debent. Charta ann. 1258. tom. . Probat. Hist. Brit. col. 969 : *Item de omnibus bestiis, quæ venient ad curiam nostram ad festa annualia cum Choriis, sicut Oliverius potest et debet habere Chorios et eos vendere.*

CHORIZANTIUM SECTA, in Germania et gro Leodiensi ann. 1374. qui a dæmonibus possessi choreis in plateis et in Ecclesiis vacabant. De hac Radulphus de Rivo in Joanne de Arckel Episcop. Leod. cap. 9. et Gobelinus Persona in Cosmodromio etate 6. cap. 69.

† 1. **CHORIZARE**, Choros agere, salutare. Legitur infra in voce *Triscare*, in Actis SS. April. tom. 2. pag. 326. Maii tom. 5. pag. 323. et apud Menotum in Sermonibus Quadragesim. fol. 48. verso col. 2.

† 2. **CHORIZARE**, Per choros concinere. Jocelinus Monachus in Miraculis S. Ang. Cantuar. tom. 6. Maii pag. 404 : *Jam hymnus laudationis Dominicæ ter sanctisonus Patrefamilias intonatur, et ab excipiente dei familia sublimiter Chorizatur.*

† **CHORODIDACTES**, CHORODIDASCALUS, Cantor seu Primicerius Ecclesiæ qui a choro canentibus præest apud Bleyniam pag. 25.

* **CHORONA**, pro Corona, Montis acutem. Charta ann. 1054. ex magn. Chartul. Vict. Massil. : *Et insuper usque in Chorum montis et sicut est degutata ipsa terra.*

† **CHOROPALASIUS**. Vide post *Cura* sub nem.

† **CHORORARIUM**, Officium Chorarii u Cantoris. Collectio MS. Statutorum ecclesiæ Aquensis : *Quando Canonici sunt tabula pro Chororariis, responsoris vel cationibus positi, possint ipsi committere officio vel Sacerdoti officium sibi commissum, si ipsi fuerint.... impediti. Per Responsoria vel Chororarias lectiones intelligo Responsoria vel Lectiones quæ cani solent a uno Choriali designato.*

† **CHORS**. Vide *Cortis*.

* **CHORVEDA**, pro *Corvada*, Opera, quæ a subditis domino debetur. Charta dalber. Leod. epise. ann. 1124. ex Char. l. Cluniac. ch. 401 : *Medietatem etiam chorvedæ, quæ ipsius Walteri erat, eis concessit. Vide Corvatæ.*

1. **CHORUS**, pro Mensura. Vide *Corus*.
2. **CHORUS**, Pars Ecclesiæ in qua Clerici consistit, ac concinit. Isidornus lib. 1. de Eccles. Offic. cap. 3 : *Chorus ab imagine actus est coronæ, et ex eo ita vocitatus.... Choris enim proprie multitudo canentium est, etc. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 10 : Chorus dicitur a concordia canentium, et a corona circumstantium. Olim namque modum coronæ circa aras cantantes stant : sed Flavianus et Diodorus Episcopi choros alternatim psallere instituerunt. Acta Episcoporum Cenomanensium pag. 229 : immo cæpit studio... superiores ejusdem basilicæ partes diligenti sollicitudine laborare, oratorium scilicet, quod Chorum vocant, sedemque Pontificalem, etc.*

Certe hodieque apud Græcos ea pars palis sacræ in orbem circumducitur, et bselliis Cantorum ac Clericorum munitur, ut ex Ichnographiis Ecclesiarum apud eundem Græcos, quas repræsentat Goarus

ad Euchologium, percipere licet. Sed et Chorum Sophianum in ovalem formam contractum perhibet Petrus Gyllius in Descript. CP. lib. 2. cap. 3. Concilium Turonense II. cap. 4 : *Ut Laici secus altare, quo sancta mysteria celebrantur, inter Clericos, tam ad Vigiliis, quam ad Missas stare penitus non præsumant : sed pars illa quæ a cancellis versus altare dividitur, Choris tantum psallentium pateat Clericorum. Concil. Toletan. IV. eap. 18 : Sacerdos et Levita ante altare communicent, in Choro Clerus, extra Chorum populus. Vide cap. 39. Milo Monach. Elmonensis in Vita S. Amandi :*

Formabatque Chorus cantica mellifluus.

CHORUS ABBATIS, **CHORUS PRIORIS**, in Vitis Abbatum S. Albani pag. 90 : *Et si fuerit electus (Abbas) de parte Prioris, quam nos Chorum Prioris appellamus, transferetur ad Chorum Abbatum, ubi supremus statuitur. Dividebatur nempe Monachorum Chorus in Ecclesiis in duas partes, quarum una a dextris, altera a sinistris erat, sibi-que antiphonatim respondebat. Qua parte Abbas sedebat, Abbatum ; qua Prior, Prioris Chorus dictus.*

CHORUS CONVERSORUM, apud Cæsarium lib. 1. Mirac. cap. 35. Apud Carthusienses Parisinos, *Chorus Conversorum*, Choro Fratrum præstructus videtur.

CHORUS INVITATORII, Pars scilicet Chori monachorum, a quibus *Invitorium* incipitur, in libro Usuum Ordin. Cisterciensis cap. 12. 23.

* **CHORUM SERVARE**, Illum regere. Vide supra *Choreatus* et infra *Servare*.

* **CHORUM TENERE**, Officio ecclesiastico intercesse. Vide infra in *Tenere* 10.

* **CHORUS MAJOR**, Subsella superiora. Charta ann. 1274. tom. 1. Hist. Delph. pag. 127. col. 2 : *Quod quando juxta consuetudinem ecclesiæ ordinatum fuerit, quod aliqui ponantur in majori Choro seu supra Chorum, cum abbas debeat eos levare, quod hoc faciat per se vel per aliam sine difficultate.*

CHORICANUS, et **CHORICISTA**, Qui canit in choro, vel cum choro. Joan. de Janua.

3. **CHORUS**, Instrumenti musici species. Silvester Giraldus in Descript. Cambriæ cap. 11 : *Tribus utuntur instrumentis, cytharis, tibia, et Choro. Ita Chorus, in Gr. Edit. χορος, non semel habetur in Veteri Testam.*

* *Chorum*, tom. 1. Poem. reg. Navar. pag. 244 :

De vieles sot et de rote,
De harpe sot, et de Chorum ;
De lire et de psalterium.

* 4. **CHORUS**, Capitulum. Charta Wolffgeri Patav. episc. : *De communi Chori nostri consensu contulimus in perpetuum omne jus parochiale, quod nobis in ecclesia in monte S. Godchardi in Kirchperg..... pertinebat.*

* 5. **CHORUS**, Atrium, impluvium ædificiis cinctum, nostris *Court*. Charta ann. 1197. ex Tabul. episc. Massil. : *Hæc est memoria de guirpitione et desamparatione, quam fecerunt..... Rainerio Massiliensi episcopo de Choris omnibus infra ambitum Massiliæ constructis. Vide Cortis 2.*

* **CHORUSCATIVUS**, Coruscus. Elmharn. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. eap. 75. pag. 213 : *Cum jam inter*

ipsum et dalphinum prætensum perfectæ amicitie Choruscativam meridiem hostilis livoris eclipsarent tenebræ, etc.

CHOSDRUS. Gloss. Ælfrici : *Chosdrus, vel Castros*, Beo-moder. Somnerus in Gloss. Saxon. legit *Costrus*, i. dux, rex apum, dux examinis, apiastra.

† **CHOSIA**, vel potius **CHESIA**, ut in autographo legitur, idem est quod Cathedra a Gallico *Chaire* vel *Chaise*, sedes episcopalis, palatium episcopale. Excerptum ex Chronico Aniciensi inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 237 : *Actum in superiori fornello Chosiæ Aniciensis anno Domini M. CC. LXXIX. In quibusdam aliis instrumentis Chosia legitur pro re quacunque, ut vocabulum Chose, Galli usurpamus, Hispani cum Italis Cosa, quod a Latino Causa recte deducunt eruditi.*

* *Chose* apud nostros, quomodo apud Italos *Cosa*, obscæne sumitur pro vulva. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 210 : *Ledit Adin..... lui dist plusieurs paroles injurieuses, entre lesquelles il le envoya à la Chose sa putain de mere.*

† **CHOSIARIUS**, Effossor parietum, latro, apud Laurent. in Amalthæa.

* **CHOSTELLUS**, f. pro *Chossellus*. Vide infra *Molendinum*.

* **CHOTONUS**, Gossipium, ut videtur, Ital. *Cotone*, Gall. *Coton*. Chron. Tarvis. ad ann. 1379. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 769 : *Subinde vero galæe prædictæ videntes chocham unam de Soria Chotonis oneratam. Vide Cottonus.*

* **CHOTUS**, ab Hispan. ni fallor, *Coto*, Taxatio, pretii constitutio. Charta Alphonsi reg. Castel. inter Acta SS. tom. 6. Jul. pag. 56. col. 1. ubi de Liturg. ant. Hisp. : *Si quis vero hanc meæ concessionis paginam infringere, seu in aliquo diminuire præsumperit, regi parti mille auros in Choto persolvat. Vide Cotus 2. [** An Cocto?]*

* **CHOUA**, Porticus nundinaria, idem quod *Cohua*, Gall. *Halle*, alias *Choue* ; unde *Chouagium*, vulgo *Chouage*, Vectigal et tributum ex *Chouis* pensitari solitum, ut *Cohuagium*. Charta ann. 1251. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 948 : *Deventum est ad concordiam in hunc modum, quod prædictam Chouam faciemus in platea coram ecclesia, ubi stallagia erant..... Et illa die nullus intrabit Chouam, causa emendi vel vendendi. Item volumus et concedimus pro nobis et nostris hæredibus, quod de blado priorum de Trinitate, de Bodienc et de S. Leviano Chouagium non solvatur..... Concedimus quod si contingat prædictos priores aliquid emere infra Cohuam (sic) prædictam ad usus suos proprios, quod de hujusmodi solvere non teneantur Cohuagium (sic) nec costumam. Alia ann. 1283. ibid. col. 1067 : *Et est acordé entre le duc et nous que nous aurons la moitié des Choes de Dinant. Infra semel et iterum Choue legitur. Charta Joan. de Couciaco dom. de Pinon ann. 1248. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 116 : Quittamus quemdam redditum, quem habebamus in dicta villa de Pinon, qui Chouage vulgariter appellatur. Perperam Chouage, pro Corvage, in Recognition. feud. ann. 1348. ut videre est infra in *Corvagium*. Vide *Cohuæ*.**

* **CHOULLA**, a Gall. *Choule*, quod varie prorsus a nostris effertur, Globulus ligneus, qui clava propellitur. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 3: *Cum Huetus de Hamello luderet ad Choullam et dictus Johanninus eam arrestasset, etc.* Aliæ ann. 1357. in Reg. 89. ch. 126: *Comme les supplians et plusieurs d'autres gens du pais fussent alez esbatre à un jeu, appelé Chole.* Aliæ ann. 1387. in Reg. 132. ch. 121: *Comme ilz jouaient à un certain jeu, appelé Choler de la erosse; la boulaye dudit jeu feust envoyée, etc.* Aliæ ann. 1402. in Reg. 157. ch. 329: *Jouans et regardans jouer à la Choule en un jardin, en icelle ville de Pucheviller. Cho-loire, in aliis ann. 1420. ex Reg. 171. ch. 367. Aliæ ann. 1448. in Reg. 176. ch. 683: Estant en icelle Chole ou soule, ainsi que l'en emportoit l'estouef ou Cholet, etc.* Denique aliæ ann. 1481. in Reg. 207. ch. 245: *Les supplians sioient de leur bois..... à biloter, comme à faire Chaules.* Unde Chouler, pro Ejusmodi ludum exercere, in Lit. remiss. ann. 1381. ex Reg. 120. ch. 129: *Comme le premier jour de Janvier..... plusieurs jennes gens de la ville et paroisse de la Chelles en Beauvoisis feussent assemblez pour Chouler à la crosse les uns contre les autres, etc.* Vide *Cheolare* et infra *Crossare* et *Soula*. Adde Mercur. Franc. mens. Mart. ann. 1735. pag. 424.

* **CHIRANNE**, in Lege Salica tit. 2. ex Cod. Estensi, ubi Glossa: *De Chiranne prima, id est, de primo partu*, apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 286. Vide *Hranne*.

CHRENECRUDA, in Lege Salica tit. 61. quid sit, omnino non constat. In hac, qui hominem occidit, nec in sua facultate habet unde legem, seu mulctam exsolvat, adjunctis 12. juratoribus, nihil sibi esse in honis præter ea quæ tradidit, sacramento cavet. Tum proximiores agnatos ad reliquum mulctæ exsolvendum invitat, facta in eos bonorum suorum omnium cessione, hæc ceremonia hocque ritu. Domum suam ingreditur, et collectum de quatuor illius angulis pulverem pugno tenens, ad limen revertitur, in eoque stans ac vultu in interiorum domum obverso, sinistra manu pulverem in proximiorum agnatum trans seapulas mittit. Quo facto domo egreditur nudus, ac sola camisia indutus, et palum manu tenens supra sæpem salit. Tum agnati, sive unus, sive plures compositionem homicidii tenentur exsolvere. Si vero ii pariter solvendo non sint, aut ex iis aliquis, iterum super illum *Chrenecruda* qui pauperior est, jactat, et ille totam legem componit. Ex quibus videtur *Chrenecruda* jactare, idem esse quod *pulverem* ex quatuor domus angulis collectum projicere. Goldastus et Spelmanus *viridem herbam* interpretantur: ex Germanico *Gruen Kraut*, vel ex Belgico *Groen*, viridis, et *Kruid*, herba. Id improbat Wendelinus, atque hæc voce denotari purificationis approbationem, ex *Chrein*, purum, castum, et mundum, et *Keuren*, probare: ita ut hæc vox referri debeat ad sacramenta 12. juratorum. [Eccardus, qui legit *Chren ceude*, exclamationem bonis cedentis esse conjicit, quæ a Saxonibus, inquit, cum quibus vetustissi-

morum Francorum dialectum exacte convenisse sæpius experti sumus, profertur: *rene herute*. Sæpius jam *chreo* pro *reo* vel *refe* cadaver: et *cheristiao cheretoge* pro *heretog* supra dictum vidimus, et infra *chervioburgius* ex *herbarius* factus occurrit: atque et hic *chrene* pro Saxonico *rene*, Germanico *reine* positum est, quod *parum* significat. *Herut* Saxon. *vacuum*, ubi nihil est; item foras notat. Germani *heraus* dicunt. Olim *herutz* pronunciatum fuisse conjicio ex *hutz* ejusd. sensus vocula, quæ inde contracta est... Integrum ergo *Chrenecruda*, vel *Chrenecruda* significat pure vel omnino vacuum sc. est domicilium, nihilominus est intus.] [* *Herba pura*, Grimmo Antiq. Jur. pag. 111. Mythol. German. pag. 368.] Ut ut sit, legem hanc correxit Childbertus Rex in Decreto cap. 15. quod et paganorum ritus saperet, et plures in bonorum cessione involveret: *De Chrenecruda lex quam paganorum tempore observabant, deinceps numquam valeat, quia per ipsam cecidit multorum potestas.*

* **CHREOBARRIUM**, Barrium, castrum doloris, septum sepulcri, secundum Schilterum. Vox obvia in Lege Salica tit. 58. Vide *Barrum* et mox *Chreodiba*. ADEL.

CHREODIBA, Latrocinium in silva commissum, exusto ibidem corpore occisi, ne supersit indicium facinoris. Vox, inquit Wendelinus, confecta ex *Gruy*, et *diven*, quod est, *silvestres latrones*. De *Chreodiba*, est tit. 74. in Lege Salica Edit. Heroldi. [* *Hreo*, Cadaver, *Diba*, Fur. Vide Graff. Thes. Ling. Franc. vol. 4. col. 1131.]

CHRESTUS, Utilis, commodus, ex Gr. *χρηστός*. Hinemarus Laudunensis: *Nec inde debetis acediar, si de his loquor, quæ scitis, quia nihil possum loqui de scripturarum tramite, saltem si sit Chreston, quod nesciatis.*

* Cujus vocis primam literam *χ* signabant veteres in margine librorum, cum aliquid notatu dignum observabant. Consule Grot. in præfat. ad Dieta poetarum. Vide infra *Crismon*.

* **CHRIARE**, Per præconem publicare, Gall. *Crier*. Stat. Astæ collat. 15. cap. 9. ejus titulus: *De blava, quæ contra bannum ducetur, arestanda. Et si Chriaverit foras alta voce, ita quod audiri possit per villas et loca circumstantia, etc.* Vide *Criare*.

* **CHRIPTUS**, pro *Cryptus* vel *Crypticus*, Subterraneus. Tabular. Carnot.: *De præsentatione presbiterorum extra chorum in Chriptis altaribus deservientium.* Vide *Crypta*.

† **CHRISIMUS**, Nomen Christi abbreviatum in antiquis instrumentis secundum diversos casus sic XPS. XPI. XPO. XPM. ubi media littera P. Græcum. Vox *Chrisimus* legitur in Annal. Benedict. tom. 5. pag. 7. Vide *Chrismon* et *Benevalete*.

CHRISMA, Oleum quod in Ecclesia consecratur. Duplex est: aliud enim oleo et balsamo conficitur, idque principale appellatur in Pontificali MS. Senonensis Ecclesiæ, et eo unguntur qui baptizantur, in vertice, et qui confirmantur, in fronte, denique qui ordinantur. Alterum vero est simplex oleum ab Episcopo consecratum, quo unguntur Catechumeni in pectore et seapulis et in fronte, antequam abluantur. Infirmi quoque et euergumeni eodem oleo unguntur. Vide Durandum lib. 6. Ration.

cap. 74. 84. et Steph. Durantum lib. 1. de Ritib. Eccl. cap. 20. De posteriori oleo agunt Capitula Caroli M. lib. 6. cap. 77. 175. [* 178.] lb. 7. cap. 95. 310. [* 130. 394.] et Addit. 3. Ludov. Imp. § 1.

* Observat Domin. Georg. Rhodig. lib. 1. de solemnibus celebrat. Missar. cap. 4. num. 8. morem antiquitus viguisse, ut episcopi et ii, quibus baptizandi cura demandata erat, nusquam sine Chrismate proficiscerentur. Cone. Araus. I. can. 2. ann. 441. *Nullum ministrorum, qui baptizandi recepissent officium, sine Chrismate usquam debere progredi, quia inter nos placuit semel chrismari.* Hinc usus de quo in Ord. Rom. cap. 1. num. 2: *Unus autem ex acolythis stationarius præcedit pedester equum pontificis gestans sanctum Chrisma manu in mappula involuta cum ampulla.* Et num. 3: *Acolythi autem, qui inde fuerint, observant ut portent Chrisma ante pontificem.*

CHRISMA, feminino genere, apud Montanum Episcop. in Epist. ad Thuribium Episcop. Palentinum cap. 2. [et apud Mabillonium Liturg. Gall. pag. 248. col. 2. *Infusio Chrismae salutaris, etc.*]

CHRISMA, Chrismatis Sacramentum quod usitatus Confirmationis appellamus quoniam non manus impositione tantum ac signaculo crucis, sed et sacra unctione consummatur. Hinc *Chrismate ungi*, pro *Confirmari*, passim apud Patres, quorum locos conegessere Baronius ann. 35. num. 14. 15. et seqq. et alii qui de hoc Sacramento ex professo scripsere. Vide Capitulum Caroli M. lib. 7. cap. 189. [* 262.]

CHRISMA SANCTUM pro subvertendis judiciis dari, vetatur in Capitulis Herardi Turonensis Archiepiscopi. cap. 22. in Capitulum Caroli M. lib. 3. § 55. et in Lege Longob. lib. 3. tit. 27. [* Carol. M. 54. ex Capitulum Aquisgran. ann. 809. cap. 10. (21.)] *Presbyter, qui sanctum Chrisma dedit ad judicium subvertendum, postquam gradu suo depositus fuerit, manum amittat.* [Muratorius tom. 1. Scriptor. It. part. 2. pag. 100. col. 2. hæc adnotat in hunc locum: In concilio Turonensi ann. 813. can. 20. proditur invaluisse eam opinionem, ut crederetur, criminosos Chrismate unctos aut potatos nequaquam examine comprehendendi posse: hoc est, judicio sive examine aquæ ferventis ac frigida, crucis, ignis, pugnae ac in multis aliis experimentis, quæ judicia Dei applahantur olim a tentantibus Deum substitutione publica, nunc ab omnibus Christianis improbata.] Burchard. Decret. l. 19: *Bibisti Chrisma ad subvertendum judicium.* Vide Concil. Triburiense cap.

CHRISMA SUB PRÆTEXTU medicine, malefici donare Presbyteri pariter vetantur in Capitulum Caroli M. lib. 5. cap. 80. [* 12.]

CHRISMA interdum sumitur pro jurisdictione Ecclesiastica, seu illius districta qua notione dicitur *la Cresme de Bourges* in Consuetudinibus de Maisieres in Turonibus, et S. Sigeranni in Brenna, districtus jurisdictionis Archiepiscopi Bituricensis, in quem *Chrisma* parochis distribuere ei licet.

CHRISMAL, **CHRISMALE**, Vas Ecclesiasticum, in quo Chrisma, seu sacrum Oleum asservatur, quod *Ampulla Chrismatis* etiam dicitur Optato lib. 2. *Chrismale vasculum* I.

Epist. 3. *Vas ad oleum Chrismatis*, Anastasio in S. Innocentio. Helmodus lib. 1. cap. 84 : *Viderat namque nocturna visione Chrismale in manibus suis, de cujus operculo succreverat novella plena viroris, quæ confortata validam erevit in arborem.* Adam Bremensis cap. 161 : *Unum vas Chrismale argenteum.*

Præsertim vero sumitur pro vase in quo Christi corpus asservatur. Liber Sacramentorum S. Gregorii in Cod. Remensi : *Præfatio Chrismalis* : Oremus, fratres carissimi, ut Deus omnipotens hoc ministerium corpori illi ejus Domini nostri Jesu Christi gerum benedictionis, sanctificationis tutamine, defensionis donatione implere dignetur, orantibus nobis. In Ordine Romano, hoc loco, sic præfigitur titulus : *Præfatio vaseuli*, in quo Eucharistia reconditur. Proinde de eo nasci intelligendus S. Columhanns in Pœnitentiali : *Qui oblitus fuerit Chrismal, perens prout ad opus aliquod, quinis quinquies percussionebus*. Alibi : *Cui Chrismal ceciderit, et nihil confringens, 12. percussionebus*. Haligarius in Pœnitent. cap. 10 : *Qui non bene custodit sacrificium qui autem perdidit suum Chrismal aut solum sacrificium in regione qualibet, ut non inveniat, etc.* Adde Cumcanum de Mensura Pœnitentiarum cap. 13. Vitam S. Comgalli lib. 22. [et Antiquam Collectionem canonum Pœnitentialium apud Marten. tom. Anecd. col. 44. ubi de Eucharistia : *qui autem in plebe suum Chrismal perdidit non invenit, XL. dies pœniteat, vel III. quadragesimas pœniteat.*]

* *Cresmier* et *Cresmeau*, nostris. Inven-
r. bonor. ducis Bitur. ann. 1416. fol. 20.
ex Cam. Comput. Paris.: *Item un Cres-
ier d'argent vcré a trois estuiz pour mettre
S. Cresme*. Aliud ann. 1492. in Necrol.
aris. eccl. MS.: *Ung Cresmeau à trois tour-
elles, dont le pié est en façon de boette
pour mettre pain à chanter*.

CHRISMA sumitur etiam interdum pro
corporali, seu palla corporali. Glaber lib.
Hist. cap. I : *De Chrismale etiam, quod a
quibusdam Corporalis appellatur, plurimum
pertinet ad praestare remedia, etc.* Et in
a : *Petrus tamen ille Dominicus aura
ante a contulo elapsus, plus minus duobus
milliariis avolavit.* In Editis perperam panis
dubetur. Vide Bedam de Remedio pecca-
r. cap. 13.

CHRISMAL præterea pro quavis palla,
ta sacræ conteguntur reliquiæ, quomodo
urpat S. Audoenus lib. 2. Vitæ S. Eligii
p. 71 : *Et adiens Basilicam, quam eo in
eo veneranda ejus illustrabant pignora,
cæmissa oratione, cœpit ex funbris Chri-
stalis, quo tegebantur reliquiæ, fauces suas...
rfricare.* Antiq. Fuld. lib. 2. trad. 38 :
*Oratio Domino Deo et S. Mariæ ad illas S.
Mariæ reliquias, quæ propriæ meæ sunt, quæ
eo ipsa acquisivi, et quæ in ipsa capsula
mea propria sunt, et Chrismale, ad quas an-
gelæ Dei, quæ in hoc eodem Monasterio Do-
mino deserviunt, votum primitus sanitatis
monasticæ conversationis... promiserunt.*

CHRISMALE, dicitur denique *vestis can-*
da, quæ super caput baptizati ponitur,
ad Durandum lib. 6. Ration. cap. 82.
m. 16. cap. 95. num. 3. [Liber mutilus
cramentorum, quem laudat Mabillonius

in præfatione ad Acta SS. Benedict. sec. i. pag. lvi. relictis ternæ immersionis ritibus in baptismo tum observari solitis, subdit: *Hic mittat Chrismale in capitibus eorum dicens: Accipe vestem candidam sanctam et immaculatam. Chrismalis vestis, apud Joannem Episcop. Ahrincens. de offic. Eccl. pag. 48. Chrismalis pannus, in Synodo Exoniensi ann. 1287. cap. 2. Cice- strensi ann. 1289. cap. 30. et Belvacensi cap. 8. quod habetur apud Gratianum et Ivonem, ubi non esse absurdum refertur, si quis voluerit Chrismatis pannum iterum linire, et super alium baptizatum mittere. Quæ aliis verbis habentur in Pœnit. Theo- dori cap. 4: Pannos Chrismatos iterum super alium baptizatum imponi non est absurdum. Quippe olim, ut et hodie, baptizatorum statim atque Chrismate in fronte ungehan- tur, ne Chrisma deflueret, capita panno candido obvolvebantur, qui octava demum die ab iis auferebatur. Hinc S. Augustinus Serm. 160. ad Neophytos: *Hodie octavæ dicuntur infantium, revelata sunt capita eorum, quod est indicium libertatis. Dudo lib. 2. Actor. Norman. de Rollone recens baptiza- to: Congruumque est tibi his septem diebus, quibus albatis Chrismatibus et olei vestibus es indutus. Et mox: Octavo die expiationis ejus vestimentis Chrismalibus vel baptismali- bus exutus, etc. Mitra baptizatorum dicitur Honorio Augustodunensi lib. 3. cap. 113: In octava die baptizati mitras depo- nunt, et ab Episcopo in fronte per Chrisma signantur. Chrismale capitium, in Concilio Rotomagensi ann. 1059. cap. 17: Ut in Albis baptizatorum, solummodo eandela et Chrismale capitium donetur, nisi quid beni- gnitas humana privato concesserit. Mysticum velamen, Carolo M. in Epistola ad Odil- bertum Mediolanensem de Baptismo. Sta- tuta Ægidii Episcopi Sarisberiensis ann. 1256: Et... mulieres sequentes debent offerre Chrismalia infantum; nec Chrismalia debent alienari, nec in aliquos usus mitti debent, nisi in usus Ecclesiæ. [Chrismalia puerorum baptizatorum; et fasciæ confirmatorum cre- mentur, vel abscondantur in terra, in Eccle- sia vel in atrio, et cineres similiter. Ita Con- ciliium incerti loci apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 162. Sabanum vocat Eucholo- gium Gr. pag. 372. Cucullum alii, qui ἀπο- κουκυλλώσθαι verbo utuntur pro Albas de- ponere.] Vide Capulla.**

CHRISMALIS MISSA. Vide *Missa*.

CHRISMALES DENARIJ, Præstatio quæ a Presbyteris pro Chrismate quod circa Pascha ab Episcopo accipere solent, eidem Episcopo exsolvebatur, quæ ut simonia non semel damnata est a summis Pontificibus. Nummi, quos Presbyteri solent dare eo tempore quo Chrisma accipiunt, ut est apud S. Anselmum lib. 4. Epist. 61. Innocentius III. PP. apud Gregorium de Simonia cap. 36 : *Pervenit ad audientiam nostram, quod eum olim quidam suffraganei tui pro Chrismate certam consueverint accipere pecuniæ quantitatem, non metuentes pœnam canonicam, et correctionem tuam cludere cupientes, tempus faciendæ solutionis antieipant, recipientes in Quadragesima, quod recipere consueverunt post Pascha : et ut causam recipiendi dissimulent, nomen denariorum variant, Denarios quos prius Chrimales, secundo*

Paschales dicebant, Consuetudinem medicæ Quadragesimæ nuneupantes. Alexander III. cod. tit. cap. 16 : Audivimus quod nummos pro Chrismate ab Ecclesiis extorquetis, quos nunc Cathedralium, aliquando Paschalem præstationem, interdum Episcopalem consuetudinem appellatis, etc. Ricardus Hagulstad. lib. 2. cap. 3 : Nec propter Synodum, aut propter Chrisma, nec propter aliquam Ecclesiasticam causam Episcopo Dunchlensi... aliquid debitum sive aliquam consuetudinem debet.

CHRISMARE, Confirmationis Sacramen-
tum impertiri. Greg. Turon. lib. 2. Hist.
cap. 31 : *Conversa est et alia soror ejus ..
quæ in hæresim Arianorum dilapsa fuerat,
quæ confessa æqualem Filium Patri et Spiri-
tui sancto, Chrismata est.* Ita lib. 4. cap.
27. de Brunichilde : *Et quia Africanæ legi
subjeeta erat, ... conversa, beatam in unitate
confessa Trinitatem eredit, atque Chri-
smata est.* Adde lib. 5. cap. 39. et lib. 1.
de Mirac. cap. 6. Ex quibus locis observare
est hæreticos, maxime Arianos, si ad Ca-
tholicam fidem converterentur, nec Sacra-
mentum Confirmationis accepissent, chri-
smate consignari solere. Vide Avitum
Epist. 24.

* *Cresmeler*, nostris. Le Roman de Rou
MS.:

Li evesque li sermona,
Li evesque le priseigna,
Li evesque le baptiza,
Li evesque le Cresmela.

Encremer, Sacro chrismate ungere, in Vit. SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 27. v^o. col. 2. ubi de S. Remig. : Une colombe vint qui aporta une ampoule en son bee, de laquel li areevesques Enercma le roi.

ECCLESIAM CONSECRARE ET CHRISMARE,
in Vita S. Popponis Abbat. cap. II.

† CHRISMARE FONTES, Chrima miscere
sacris fontibus, uhi suscipitur baptisma.
Ordinarium Ambianense ann. 1337. in
Sabbato S. : *Benedicuntur fontes et Chri-
smantur, sicut docet Missale.*

CHRISMARIUM, Vas in quo sacrum chrismma reponitur, in Concilio Autisiodor. ann. 578. cap. 6. Ast aliis videtur sumi pro theca reliquiaria, seu phylacterio, ut infra. Gregorius Turon. lih. 4. Mirac. S. Martini cap. 32 : *Sed ille de pulvere beati sepulcri secum habens, elevato Chrismario contra ignem, etc.* Fortunatus in Vita S. Germani Parisiens. cap. 47 : *Cum Chrismariis suis Diaconum direxit : [qui percurrentes ad hominem ut sibi jussum fuerat, infirmi viscera tangit. Altera die exoratus ipse Sacerdos accedit ad debilem... infirmum oleo benedicto perunxit.]* Vita S. Arcadii Abbatis Lemovic. cap. 8 : *Alium de suo Chrismario protulit ampullam, oleum quod de S. Martini Ecclesia tulerat, continentem.* [S. Audocnus in Vita S. Eligii apud Acherium tom. 5. Spicil. pag. 161 : *Vidit Quasi balsamum distillare de Chrismario.*]

CHRISMARIUM, Theca reliquiarum. Vita S. Aredii Episcopi Lemovic. : *Chrismarium, quod vir beatissimus gestare consueverat, et reliquias habere Sanctorum a se concitus exeuntiens, projecit in terram.* Supra : *Progressus exin accedit ad locum, ubi venerabilis Martyr jam longævis temporibus decollatus fuerat et cum plenissima devotione de eodem loco*

parvissima saxorum, quod vulgo sabulum dicitur, in Chrismarium, quod collo suo gestabat, laeto animo pro sacratis sancti Martiris reliquiis condidit. Stephanus Eddius in Vita S. Wilfridi cap. 32: Regina vero ejus olim suprafata Chrismarium hominis Dei sanctis reliquiis repletum... juxta se pependit.

CHRISMATARIUM. Hieron. Ruheus in Hist. Ravenn. auctor est, Maximianum Archiep. vascula 2. ex auro, in quibus sanctum chrisma servaretur, Ravennati Ecclesiae dedisse, alterumque exstare, cui sic inscriptum: *Servus Christi Maximianus, Archiepiscopus hoc Chrismarium ad usus fidelium fieri jussit.* Occurrit etiam in Synodo Wigornensi ann. 1240. cap. 1. in Concilio Mertonensi ann. 1300. in decreto de ornamentis Ecclesiae, [in Agnelli Libro Pontif.] etc.

CHRISMATIO, Baptismus. Charta Joannis Redonensis Episcopi ann. 1240. apud Augustinum du Pas pag. 594: *Nullum ejusdem Ecclesiae parochianum ad jura parochialia admittens, nisi in duobus casibus necessitatis, videlicet ad baptismum, sive Chrismationem, et confessionem.*

CHRISMATORIUM, ut *Chrismarium*, Vas in quo sacrum Chrisma reponitur. Ordinarium Canonieorum Regul. S. Laudi Rotomag. pag. 315: *Fert cereum ad consecrandos Fontes preparatum, Subdiacono quoque cum libro et Diacono cum Chrismatorio.* Occurrit iterum in voce *Spinetrum*.

CHRISMETARE, Idem quod supra *Chrismare*, Sacro chrismate confirmare. Diploma Caroli M. ann. 777. apud Mahillon. de Re Diplom. lih. 6. Charta 52: *Invenimus, ut neque Angalramnus Episcopus (Mettenensis) neque successores sui... in ipso cœnobio (Salonæ) pontificium habere non debeant, nisi si Abbas S. Dionisii expetierit ordinationes faciendi, Chrismetandi et tabulas benedicendi.*

1. CHRISMON, Nomen Christi abbreviatum ad instar monogrammati, ut supra vidimus in voce *Chrisimus*, et in *Benevalete*. Mabill. lih. 6. de Re Diplom. in *Syntagmatis dictandi*, Quomodo fiunt privilegia Paparum: *Chrismon autem ejusmodi effi-*

giuntur specie *. Ut plenius autem in hoc monogrammate*

 et ut Christi nomen appareat, tali mea effigiaretur sententia

specie *[** Locus corrigendus ex Papia voce Formata. Vide Benevalete. Regum etiam chartis interdum Chrismon præfigebatur. Vide Heumann. de re Diplom. inde a Carol. M. § 12. et Murator. Antiquit. Ital. tom. 3. col. 75.]*

2. CHRISMON, Sacrum Chrisma. Ordo eccl. Ambros. in solem. baptis. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 841: *Et posthac omnes masculi et feminae intrant in ecclesiam, et vadunt ubi Chrismon est.... Et ecce presbyteri majoris ordinis et minoris, sacerdotaliter parati, veniunt ubi*

*Chrismon est. Ordo alter ejusd. eccl. ann. cire. 1130. ibid. col. 912: In sabbato secundo de Quadragesima, duo minores custodes septimanarii..... debent quærere cili-
cium ab archiepiscopo, et debent portare in medio ecclesiae, et facere Chrismon super illud decurrere.*

CHRISOBOLUM. Vide *Chrysobullum*.

CHRISOCLAVUS. Vide *Chrysoclavus*.

CHRISOPOLIS, Bisantio, Gall. *Besançon*. Hist. Mediani Monasterii pag. 247. in Excerptis Joannis a Bayono de Abbatibus hujus loci: *Hugo Chrysopoleos, id est, Bisuntinus, Deo hominibusque dulcis, etc.* Scribendum fuisset, *Chrysopolis*, Urbs aurea.

* Vide Gunther. in Ligurino, Joan. Sarsber. et Chifflet. de Vesunt. part. 1. cap. 12.

CHRISTEMPORUS, Qui Christum cauponatur, Laurentio in Amalthea, i. e. Qui Christo servit lueri gratia, ut tempora sese habent. Ignatius Mart. in epistola ad Tralenses ex antiqua interpretatione: *Fugite istos, sunt enim vaniloqui, seductores, non Christiani, sed Christempori, Christilucrones, quique ex Christi nomine quæstum faciunt.*

CHRISTIANARE, Catechumenum facere. Statuta Synodal. Eccles. Biterr. ann. 1368. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 645: *Etsi certum sit et indubitatum ipsi Capellano secundum formam prædictam eos (infantes) fuisse baptizatos, nec etiam catechiset, quod apud nos appellatur vulgariter Christianare, sed inungantur in capite et inter spallas oleo benedicto; et alia quælibet integraliter fiant et dicantur, quæ post ablu-
tionem vel immersionem in aqua cum dicta forma verborum fierent, si in Ecclesia baptizati fuissent, excepto quod non interrogentur, Abrenuntias, etc.* Vide *Catechisari*. Le Roman de Partonopex MS. ubi de Pagani ad Christianam Religionem conversione:

Li Quens s'est mainte fois penez
Qu'il fust par lui Crestienez.

Infra:

Et ne porquent moult s'esjouit
Quant voit cil qui se convertist,
O soi l'enmenra ca pensé
Tant qu'il ait la Crestienté.

Rursus:

Ne volt li Quens atendre mais
Que cil ne soit Crestiennéz,
Et en seint baptesme levez.

Vide infra *Christianitas*, pro absolute, etc.

CHRISTIANI, primum appellati Christi cultores, Antiochiæ, ut auctor est in Actis Apostol. D. Lucas. S. Augustinus lih. 1. Retract. 13: *Res ipsa quæ nunc Christiana religio nuncupatur, erit et apud antiquos, nec defuit ab initio generis humani, quousque ipse Christus veniret in carne, unde vera religio quæ jam erat, cepit appellari Christiana. Cum enim eum post Resurrectionem, Ascensionemque in celum cepissent Apostoli prædicare primum apud Antiochiam, sicut scriptum est, appellati sunt Discipuli Christiani.* Nicolaus I. PP. in Resp. ad Consulta Bulgar. eap. 92: *Antiochea (Ecclesia) in qua Conventu magno sanctorum facto, primum fideles dicti sunt Christiani.* Eadem habet Isidorus lih. 1. de Eccl. offic. cap. 1. Vide Athanas. in Disputat. contra Arium,

Gregorium Nyssen. de Profess. Christ. Instinum, Tertullianum in Apologet. et alios.

* *Christian*, in Lit. pro Judæis ann. 1360. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 494. art. 20. et 23.

CHRISTIANI interdum, qui Clericatum, aut Ordines Ecclesiasticos susceperunt, nude dicuntur, in leg. 50. 125. Cod. Th. de Decurion. (22, 1.) leg. 2. de Postlim. (5, 5.) leg. 11. de Pistor. (14, 3.) uti observat Jacobus Gotofred. Ita *Christianos*, Monachos interdum intelligi a Patrihus Græcis observatum a viro doctissimo Joan. Bapt. Cotelierio tom. 1. Monumentor. Eccles. Græcæ pag. 794.

* **CHRISTIANI**, Catholici ad Arianorum discrimen vocantur, apud Gregor. Turon. lib. 3. Hist. Franc. cap. 10: *Videns autem (Amalaricus) se non posse evadere, ad ecclesiam Christianorum confugere capit.*

CHRISTIANI DE CINCTURA, ita vocati olim *Christiani in partibus Ægypti degentes*, ut auctor est Sanutus lib. 2. part. 2. cap. 8. sub ann. 1230. Appellationis rationem prodit B. Odoricus de Foro Julii in Chron. quod a mundo condito perduxit ad initium Pontificatus Benedicti XII. sub ann. 1307: *In ista autem Babylonia habitant multa millia Saracenorum... et multitudo Christianorum, qui dicuntur Centuriui, vel de Cinctura, quia cingulum portant latum, et vestimentum, per quod recognoscuntur ab aliis (Jacobitis scilicet et aliis.) Similia habet Brocardus lib. 2. Horum etiam meminit Bernardus de Breydenbach in Itinerario Terræ Sanctæ, ubi de Japha: *Ad ostium autem speluncæ prædictæ Christiani de Cinctura, id est de Fide S. Pauli, de Rama et Hierusalem convenientes, etc.* Vide Belonum lib. 2. Observ. eap. 85. Academiici Crusciani: *Centurino, il medesimo che cintura, se non che e solo de gli huomini differente, perche suole stringersi con fibbie o puntali di ferro, o dal altri metalli.**

CHRISTIANI, dieti olim *Cagoti*. Vide in hæc voce.

CHRISTIANISMUS, Populus Christianus Chron. Reicherspergense, de Saladin victoria: *Christianismum nostrum universum devicit.* [Ludewig. tom. 6. Reliq. MS. pag. 152. in Laurentii Byzynii diario bel. Hussitici: *Quo et Pragenses Regi ipsi toti quasi Christianismo exosi, eo quod promotionem Legis Dei et suam veritatem communionem calicis zelarent.*]

CHRISTIANISMUS, Idem quod *Catholicismus*, Institutio fidei Christianæ. Statu Ecclesie Biterrensis ann. 1368. apud Edm. Marten. tom. 4. Anecd. eol. 645. B.: *vero sit dubium eos secundum formam prædictam fuisse baptizatos.... tunc faciat Sacerdos catechismum seu Christianismum, baptizet eum, ita dicendo: Si baptizatus non te baptizo; sed si non es baptizatus, e* Vide *Christianare*.

CHRISTIANISSIMUS, Regum Francorum titulus honorarius. Vide *Christianitas* infra.

CHRISTIANITAS, Religio Christiana Christianismus. Annales Franc. ann. 78 *Christianitatem quam pridem respuera iterum recipiunt.* Vetus Interpres Epistolæ ad Magnesios, quæ S. Ignatio tribuitur

Non enim Christianitas in Iudaismum creditur, sed Iudaismus in Christianitatem. Anastasius in Hist. Eccles. : *Sicque dilatata est in Perside Christianitas.* Ita in leg. 4. Cod. de Apost. (1, 7.) leg. 112. Cod. (Theod.) de Decurion. (12, 1.) leg. 16. Cod. de Iudæis et Cælic. (1, 9.) leg. 5. Cod. Th. de Spectac. (15, 5.) apud Will. Neubrig. lib. 4. cap. 13. et alios Scriptores passim. Crebro etiam

CHRISTIANITAS, pro populis Christianis, seu qui fidem Christianam profitentur, usurpatur a Scriptoribus. Matth. Paris ann. 1245 : *Congregati sunt Lugduni ex totius fere Christianitatis lititudine Prælati.* [Chronicon Nicolai Trivetti ad annum 1180. apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 480 : *Rex Jerusalem licet lepra percussus, adjutus tamen Christianitate transmarina munissimum castrum fecit super fluvium Jordanem.*] Vide Lucam Tudensem æra 1020. Anastas. in Hist. Eccles. pag. 36. Sanutum lib. 3. part. 11. cap. 12. etc. Jo. Villaneus lib. 6. cap. 25 : *Tradisce santa Chiesa, e tutta Christianita.*

CHRISTIANITAS, pro Clericatu, in leg. 123. Cod. Th. de Decur. (12, 1.) et leg. 11. de Pistoribus. (14, 3.)

CHRISTIANITAS, Professio Christianæ Religionis, seu Christianismi. Capitula Caroli Calvi tit. 11. [** tit. 12. cap. 4. ann. 853. Pertz. pag. 424.] : *Ut missi omnibus denuntient in illa fidelitate, quam Deo et Regi unusquisque debet, et promissam habet, et in illa Christianitate, qua pacem proximo unusquisque servare debet, etc.* Tit. 17. cap. 5. [** Ad Franc. et Aquit. ann. 856. Pertz. pag. 448.] : *Mandat vobis, ut memores sitis Dei et vestræ Christianitatis.* Tit. 18. cap. 3. [** eod. ibid. pag. 449.] : *Mandat etiam ut recordemini Dei et vestræ Christianitatis.* Tit. 30. cap. 5. [** Convent. ad Sablonar. ann. 862. Pertz. pag. 483.] : *Qualiter autem nepos noster Hlotharius non solum erga nos, et consanguinitatem nostram, verum etiam contra Deum et sacram auctoritatem, et communem Christianitatem inde egerit, etc.* Cap. 9 : *Timeat Deum et compescat istud scandalum, quod tam grande in ista Christianitate sine ulla necessitate est generatum.* Et infra : *Pro amore et timore Dei honoret se et suam Christianitatem, et suum nomen regium.* Concilium Aënamense ann. 1009. can. 20 : *Unusquisque Christianus, prout fidei suæ in primis necessarium est, Christianitatem suam curet diligentius, et frequenter adeat confessionem, etc.* Charta S. Bernardi Abbatis Clarevallensis ann. 1145. in Tabulario Eccles. Autisiod. : *Nec etiam aliquam decimam Episcopus, servientes et homines Comitum tam per se quam Ecclesiasticos ministros per Christianitatem submonebit, etc.* Joan. Sarisberiens. Epist. 275 : *Primo Deum, et ut dici solet, Christianitatem suam obsidem dabit.* [Charta anni 1224. in Tabulario Montis S. Martini : *Ad omnia supradicta servanda, fide et juramento corporaliter et solemniter præstitis, se et suorum nobis quilibet pro singulis obligavit, et Christianitatem suam nobis et Episcopo Norwicensi in obstagium posuit.* Alia ejusdem Joannis Episc. Charta anni 1221. ibidem : *Sciendum quod prædicti Theodoricus et Sora uxor ejus Christianitatem suam nobis obliga-*

runt super jam dictis omnibus firmiter observandis. Quibus posterioribus in locis Christianitatem suam obsidem dare, vel in obstagium ponere, et obligare, idem videtur quod sub pœna excommunicationis obligari, quoniam, ut mox dicetur, a Christianitate separabantur excommunicati.] [* Strictius in locis hic prolatis accipienda videtur hæc vox, pro ipso nempe baptismo seu fide in baptismo data, quam obtestari inter juramentorum formulas solitum erat; quo etiam sensu nostri Chrestiente usurparunt, ut videre est in Juramentum, col. 1614.] Vide Procopium lib. 2. Vandalic. cap. 26. extremo.

A CHRISTIANITATE SEPARARI, PRIVARI, Excommunicari, Hincmaro Remensi apud Flodoardum lib. 3. cap. 26. apud Nicolaum I. PP. Ep. 8. Herimannum de Restauratione Monasterii S. Martini Tornac. cap. 112 : *Christianitatem auferre, excommunicare.* Hugo Flaviniac. in Chron. pag. 243 : *Interim ipse Christianitatem mihi abstulit, ita ut nuptiales qui aliunde veniebant, Missam perdiderint, et corpus sepulturas.* Infra : *Quæsi Christianitatem, nec habui,..... Missam quæsi, et non habui, etc.*

CHRISTIANITATEM FACERE ALICUI, id est, cum eo in divinis communicare. Vide Annal. Benedict. tom. 5. pag. 422. ad annum 1100.

CHRISTIANITATEM REDDERE, Aliquem ab interdicto vel excommunicatione absolvere, ibidem pag. 996.

CHRISTIANITAS, Titulus honorarius, qui Francorum Regibus potissimum tribuitur, qui Christianissimi peculiari quodam jure ac prærogativa etiamnum dicuntur. Epistola Imp. Constantinop. ad Childebertum Regem tom. 1. Hist. Franc. 39. 40 : *Quæ nobis de Christianitate vestra opinio detulerat.* Occurrit ibi non semel, et in Epistola Pelagii PP. ad eundem Childebertum apud Baron. ann. 556. n. 25. in Epist. Stephani III. PP. ad Carolum et Carolomanum Reges apud eundem Baron. ann. 755. n. 3. in Ep. Pauli PP. ad Pipinum Regem tom. 3. Hist. Franc. pag. 734. et sequenti Epist. in Epistola Ludovici II. Imp. ad Nicolaum PP. apud eundem Baron. anno 866. num. 39. apud Hincmarum Rem. in Quatern. pag. 382. Sed et Gregorius Magnus scribens non modo ad Brunehildem Reginam, sed etiam ad Mauricium Imp. et Theudelindam Reginam Longobard. hocce titulo illos compellat lib. 5. Epist. 63. lib. 7. Ind. 1. Ep. 5. Ind. 2. Ep. 42. lib. 12. Ep. 7. Vide Diurnum Romanum pag. 45.

Sed a quo tempore præstituto singularior evasit et prorsus hereditaria Regibus nostris Christianissimi appellatio? Quidam Franciæ gloriæ osiores id referunt ad Pium II. Papam, qui hac prærogativa Ludovicum XI. dignatus fuerit; verum Pius ipse II. hoc nomen hereditarium agnovit in Carolo VII. Ludovici decessore, siquidem eum sic alloquitur Epistola 385 : *Habitus es, Carissime Fili, devotissimus Princeps Fidei, et Religionis nostræ præcipuus : nec immerito ob Christianum nomen a Primogenitoribus tuis defensum, nomen Christianissimi ab illis hereditarium habes.* Hujus rei locupletissimi testes etiam sunt

Principes Franciæ in Epistola ad Carolum VI. directa, quam exhibet Juvenalis Ursinus ad annum 1410. Ibi sic affantur Regem : *Soyez enoinct et consacré si dignement, que du saint Siege de Rome et de toutes Nations et de tous Royaumes Chrétiens, vous estes tenu et appelé très-Chrétien, et singulièrement renommé en administration de vraye justice.* Sed et Johan. Sarisberiensis, homo Anglus XII. sæculo Epist. 167. non ad Gallum quemdam scripta, sed ad Archiepiscopum Cantuariensem, ait : *Audieram hæc prius in curia Christianissimi Regis Francorum, apud Laudunum honeste et reverenter susceptus ab eo.* Charta Donationis Johannis II. Comitum Pontivi pro monasterio S. Valarici ann. 1191. in Hist. Chronol. Majorum Abbavillæ : *Ut monachi..... valentius exorent Dominum pro Philippo Christianissimo Francorum Rege.* Vide Mabillonium de Re Diplom. lib. 2. cap. 3. n. 5 et lib. 5. in notis ad Tabellam 22. Mercurium Gallicum mensis Februarii ann. 1723. pag. 266. et seqq. et supra Catholicas.

* Charta ann. 1256. in Reg. 31. Chartoph. reg. fol. 60. rº. col. 2 : *Excellentissimo domino suo, domino Ludovico, Dei gratia Christianissimo regi Francorum, frater Guillelmus miseratione divina humilis abbas Cluniacensis salutem et orationes.* Quem titulum a Carolo V. saltem regibus nostris proprium et hæreditarium fuisse certo colligitur ex Radulpho de Presles in Prol. ad lib. de Civ. Dei, ubi prædictum regem sic alloquitur : *Et ces choses, mon tres redoubté Seigneur, dénotent et démontrent par vray raison, que par ce vous estes et devez estre le seul principal protecteur, champion et deffenseur de l'église, comme ont esté vos devanciers. Et ce tient le saint siege de Rome, qui a accoutumé à escrire à vos devanciers et à vous singulièrement à l'intitulation des lettres : Au très-Chrestien des Princes.* Lit. Caroli VI. ann. 1418. tom. 10. Ordin. reg. Franc. pag. 485 : *Nostri quoque progenitores in profligandis extirpandisque radicibus hereticis, summorum pontificum et sacrarum synodorum sic sunt imitati decreta, ut eos Christianissimos ac pugiles fidei summi prædebeant appellaverint, unde nostræ menti indelebilis incessit affectus, hoc sanctissimum nomen a prædecessoribus nostris nobis partum ab Ecclesia sancta, Romanisque pontificibus miro modo dirivatum et nostro regno multiplicibus causis ascriptum sic curari, etc.* Non ergo a Ludovico XI. repetenda hujusce denominationis origo; cui, si tribuatur, ad ann. 1465. non ad 1469. ut in Compend. Hist. Franc. et tom. 6. novi Tract. de re diplom. pag. 82. referenda est, quod discimus ex Pacto inter Reg. Franc. et Leod. inito ann. 1465. in Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 38 : *Loys de Laval seigneur de Chastillon, Aymar de Poysieu, dit Cadorat, baillie de Monte maître d'ostel, conseillers et chambellans de très-hault, très excellent et puissant prince Loys par la grace de Dieu Roy de France très-Chrestien, etc.* Charta Ludov. XII. ann. 1508. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 293 : *Non ignoramus quin per ipsam (Ecclesiam) regnum nostrum, quod Christianum sortitum est nomen, ecclesiæ triumphantis millia millium intulerit animarum.*

Vide Mercur. Franc. mens. Jan. April. et Jun. ann. 1720. et Tract. jam laudatum de re dipl. tom. 5. pag. 602.

CHRISTIANITAS, [Gall. *Officialité*, *Cour de Chrétienté*,] Functio, seu jurisdictio, audientia Episcopalis, vel forum Ecclesiasticum, cui Episcopus vel alius illius nomine præest, quod vulgo *Curia Christianitatis* vocatur; *Christiani* enim dicti potissimum Clerici, et *Christianitas*, Clericatus, uti supra observatum: vel denique quidquid ad sacramenta Christianæ religionis pertinet. Capitula Caroli Magni lib. 5. cap. 114. [* 182.] et Addit. 3. Lud. Imp. cap. 16. [* 27.]: *Ut laici in eorum ministerio obediunt Episcopis, et ut obedientes sint eis ad eorum Christianitatem servandam.* Charta Willelmi Conquest. tom. 2. Monastici Anglic. pag. 845: *Præcipio vobis ut recipiatis Christianitatem de Episcopo Dunelmensi, et de Archidiacono suo, et prædicto Episcopo sitis obedientes de Christianitatis legibus, sicut juste debetis obedire vestro Episcopo.* Simeon Dunelm. lib. 4. cap. 8: *Si injunxit, ut per Archidiaconatus officium Christianitatis curam per totum ageret Episcopatum.* Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 11: *Sunt alia quedam placita Christianitatis, in quibus Rex partem habet.* Eadmerus lib. 1. Hist. Novor. pag. 28: *Omni auctoritatem exercentis Christianitatis illi adimere cupiebat.* Adde lib. 4. pag. 95. Charta ann. 1060. ex Tabulario Ecclesiæ Abrincensis: *Cogebantur venire Abrincas ad respondendum de quacunque accusatione contra Christianitatem.* Infra: *Et denariatas cere matrici Ecclesiæ debent, ut sedi Episcopali, de qua recipiunt consilium animarum, Abbas per se, vel per Decanum sum oleum et chrisma ad erogandum Presbyteris ad Christianitatem faciendam.* Vide Baldricum lib. 3. Chron. Camerac. cap. 45. et 52. Monasticum Anglican. tom. 1. pag. 890. Hugonem Flaviniac. in Chron. ann. 1098. pag. 243. 244. Consuetud. S. Audomari in Probat. Histor. Guinensis pag. 194. Bibliothecam Sebusian. Centuria 1. cap. 14. Chronic. Andrese pag. 645. Vitas Abbatum S. Albani cap. 21. Concilia Spelmanni tom. 1. pag. 311. Ordericum Vitalem lib. 9. et 10. pag. 721. 789. Chartam Willelmi Regis Siciliæ apud Baron. ann. 1156. etc. In Tabulario Corbeiensis lib. 7. Ch. 3. Robertus Dom. Bovensis vendit Monasterio quidquid habet in vico Thanensi, *et le tere dehors le pont de Thanès dusque as Maillières, ensi come les bonnes le demonstrent, sauve le Chrestienté de l'Eglise devant dite, et che ki appartient à le Chrestienté*, id est, quod ad jurisdictionem Ecclesiasticam spectat. Vide *Curia Christianitatis*.

¶ **CHRISTIANITATIS DECANUS**, Qui in suo districtu præest *Christianitati*. Charta ann. 1273. in Tabulario Portus Regii: *Philippus Decanus Christianitatis Stampensis, Notum facimus, etc.* Charta Ferrici de Cluniaco Episcopi Tornac. ann. 1480. pro Fundatione sex Canonicorum in Middelburgo: *Vocato ad hoc Decano Christianitatis loci, qui similiter cum aliis audiet computa fabricæ.* Vide novam Gall. Christ. tom. 2. col. 270. et col. 1004.

CHRISTIANITAS, pro absolutione pecca-

torum in Confessionibus sæpe sumitur. Decretum Bonifacii IV. PP. apud Petrum Damiani post Epist. 19. lib. 5. et Holstenium in Collect. Romana: *Sunt nonnulli... asserentes Monachos, quia mundo mortui sunt, et Deo vivunt, sacerdotalis officii potentia indignos, neque pœnitentiam, neque Christianitatem largiri, neque absolvere posse persacerdotalis officii divinitus sibi injectam potestatem: sed omnino labuntur.* Eadem habentur in Concilio Nemausensi ann. 1096. nisi quod post *Christianitatem*, additur, *seu absolutionem*, [ut et in veteri Conciliorum codice MS. Vide Lobinelli Historiam Britann. tom. 2. pag. 281.] Interdum pro Baptismo. [* Vel ipsa ad baptismum præparatione. Vide *Catechisari* et *Christianare*. Pro baptismo occurrit apud Order. Vital. lib. 3. ad ann. 912: *Rollo dux..... cum toto exercitu suo devote Christianitatem suscepit; completisque quinque annis ex quo baptisatus est, obiit.* Crestiennement et Chrestiennté, eadem notione, nostris. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 219: *Ainsi que le suppliant venoit..... du Crestiennement d'un enfant, etc.* Aliæ ann. 1398. ex Reg. 153. ch. 367: *Icelle Marguerite enfanta d'un filz vif, qui ot Chrestiennté.* Denique aliæ ann. 1408. ex Reg. 162. ch. 236: *Les exposans mirent l'enfant sur un estal audevant de la maison Dieu d'Amiens, et assez près dudit enfant mis-drent du sel, en signe de ce qu'il n'estoit pas baptisé; le quel enfant receut Crestienneté et batesme.*] Robertus Bourronus in Hist. Merlini MS.: *Si tost que leur enfant estoient né, maintenant qu'il avoient Chrestienté, il les faisoient apporter au Roy, etc.* Lc Roman de Jordain de Blaye MS:

L'autre hier le fis baptizier et lever,
Et maitre el chief sainte Chrestienté.

Lc Roman du Renard MS:

Drouin, fait-il, par S. Omer,
Tu le feras Chrestienner.
Si tost con baptisiez seront,
Jamais de ce mal ne cherront.

[Vide *Christianare*.]

CHRISTIANITAS, pro officio Ecclesiastico. Hugo Flaviniac. pag. 260: *Cum apud urbem Senonum Rex cum Regina sua per 15. fere dies remoratus fuisset clausis tota urbe Ecclesiis, nulla facta est ei Christianitas.* [Posset hic locus sic explicari, *Nulla facta est ei Christianitas*, i. e. nullus cum eo voluit in sacris communicare. Agitur de Philippo I. qui propter adulterinam cum Betrada copulam fuerat excommunicatus. Vide superius lineam, *A Christianitate separari.*]

* Charta Guill. reg. Sicil. ann. 1156. apud Cencium inter Cens. eccl. Rom.: *Magnificentia nostra aut nostrorum heredum pro Christianitate facienda..... retinebit (personas) quas viderit retinendas.* Alia ann. 1142. inter Probat. tom. 1. Hist. Burg. pag. 44. col. 1: *Quod si infra quindecim dies, quæ ablata fuerant clericis restituta non fuerint, jam deinceps in tota villa Divionensi..... Christianitas interdicetur.*

* **CHRISTIANITAS**, Capitulum, Collegium vel forum ecclesiasticum. Lit. Phil. Aug. ann. 1180. tom. 7. Ordinatus. reg. Franc. pag. 782. art. 3: *Concessimus etiam prædictæ ecclesiæ beati Martini, quod de cetero in homines prænominati territorii, nulla*

occasione, talliam vel aliquam exactionem faciemus, et quod nec ad equitaturas nec ad exercitus nostros aliquos ire cogemus, nisi nomine et edicto Christianitatis.

* **CHRISTIANITAS**, Bona quævis ad ecclesiam vel monasterium pertinentia. Charta Ludov. Germ. reg. ann. 875. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 425: *Cum conductu ecclesiæ et appendiciis suis, tam in decimis quam in oblationibus et ceteris Christianitati pertinentibus; in decimis et oblationibus et quæ ad Christianitatem pertinent.*

* **CHRISTIANITER**, Christianorum more. Martyr. Theb. leg. ann. 291. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 6: *Christianiter et amice, hospitaliter et honeste, summa, quæ in Deo est, ordinante hoc caritate, recepti sunt.*

¶ **CHRISTIANIZARE**, Christianam doctrinam edocere, Christianum facere. Vita S. Felicis Episc. Anglorum Orient. n. 12. tom. 1. SS. Martii pag. 781. E.: *Sigebert Ervaldi frater Christianissimus successit, ceteros Christianizans cum Felice Episcopo.*

¶ **CHISTICOLA**, Christianus, Cultor Christi. Occurrit apud Prudentium et alios passim.

¶ **CHISTICOLA**, Monachus. Annales Francorum apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 910: *Anno dcccvi. Nec mora (Willelmus Comes) in deponendo communi fieri passus est, quin potius die natalis Apostolorum Petri et Pauli, auro textis depositis vestibus, Chisticolarum habuit habitum, seseque Chisticolarum adscisci numero quantocyus congaudens efficitur.*

CHRISTIFERUS, Vexillifer, *Alferes*. Ita appellatum *Alferum* in Charta Beremundi Regis observat Anton. de Ypez, in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 6. pag. 17. quod in Regio vexillo *Christus*, vel certe *signum Christi*, seu crux, effingerentur.

¶ **CHRISTILUCRIONES**, Qui propter quæstum deserviunt Christo. Vide locum in *Christemporis*.

¶ **CHRISTUS**, Χρῑστος, Unctus. Hinc propter unctionem *Christus* sumitur pro Episcopo in titulo capitis 2. Gestorum Guillelmi Majoris Episcopi Andegavensis apud Acherium tom. 10. Spicileg. pag. 250. ubi sic habetur: *Hic corpus Christi Andegavensis mortuum apportatum aut delatum ad Andegavensem Ecclesiam.*

* **CHROADA**, Modus agri. Charta Pibon. episc. Tull. ann. 1079. ex schedis Mabill.: *Concessit pratum ad tres carratas feni, cum Chroada et accingis sex, quarant ipsi homines.* Vide *Croada* 2.

¶ **CHROCHIA**, Baculus pastoralis, Gall. *Croce*, vel *Crosse*. Chartular. Prioratus S. Petri de Domina fol. 135. verso: *Domno Episcopo laudavit et confirmavit per Crochiam suam in manu Domni Hugonis Prioris.* Vide *Croca*.

CHROCOMAGINA, Confectio expressu aromatibus chronici unguenti. Ita Papia MS. et Editus; [denta tamen aspiratione H. ubique enim legitur *Crocomugina*.] Selegendum videtur *Crocomagina*.

* Leg. *Crocomagma*: nam *Magma* vocæ Græcæ, pro *Unguentum*.

* **CHROMA**, Color. Acron ad illu Horat. Epist. lib. 1. 20: *Solibus aptum*

scribit : *solitum jacere sub sole et Chroma facere*. Laur. in Amalth. : *Chroma, color, lumen artium et musicae harmonia*. Hinc

* **CHROMATARIUS**, Colorarius, vel qui tota die in arena ad solem stat, ibid. ex vet. interpr. Persii sat. 4. v. 18.

† **1. CHRONICA**, æ, pro *Chronica, orum*, vel *Chronicum, ci*, in Concil. Hispan. tom. 3. pag. 85 : *Itatius provinciae Gallæcie Episcopus, secutus Chronicam Eusebii Cæsareensis, etc.* Occurrit rursus apud Muratorum tom. 8. col. 626. ut et vox

† **CHRONICATOR**, pro eo qui scribit *Chronicam*, Chronographus.

* **2. CHRONICA**, Catalogus, descriptio, index. Stat. Mantuæ lib. 2. cap. 55. ex Cod. reg. 4620 : *Nullus, qui non sit in Chronica seu matricula notariorum, possit vel valeat conficere in civitate Mantuæ aliqua publica instrumenta.*

CHRONICA INFIRMITAS, Diuturna, χρονική. Rodericus Toletanus lib. 6. de Rebus Hisp. cap. 35 : *Fere per annum infirmitate Chronica teuebatur*. Noti sunt libri Cælii Aurel. Siccens. περί χρονίων, et aliorum. [Medicina Salern. edit. 1622 pag. 257 : *In egritudinibus acutis tenuiore utendum est licet, quam in Chronicis, id est longis, sicuti quartanis*. Vide Cronia.]

* **CHRONICANS**, Chronicorum seu annualium scriptor, Ital. *Cronichista*. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 4 : *Libet paulisper de ejus (Angliæ) situ et sufficientia, pauca de plurimis epilogando perstringere, quæ de nostris Chronicantibus excerperebam*. Croniser, Chronica scribere, vel inde pro Notare, apud Froissart. vol. 3. cap. 9 : *De ce que je vous ai ouï dire et compter, croyez que je le Croniserai et écrirai*. Et cap. 26 : *Pour historier et Croniser toutes choses avenues, etc.* Vide Chronolista.

* **CHRONICUS**, Antiquus, inveteratus. Mirac. S. Rufini tom. 6. Aug. pag. 820. col. 2 : *Cum vero per multum temporis morbo tam gravi laboravisset, nec ab illo, utpote jam Chronico et incurabili auxilium invenisset, etc.* Vide alia notione in Chronica 1.

† **CHRONOLISTA**, pro Chronologista, Chronographus, Gall. *Chronologiste* vel *Chronologue*. Meisterlinus in Hist. Rerum Noriberg. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 3. pag. 11 : *Ego qui exactum et rigorosum examen per me et alios Chronolistas volo neam opinionem ponere.*

CHROTTA, Tibia, Cambris et Anglis, Crowde, Instrumentum musicum, κρόταλον. Fortunatus lib. 7. Carm. 8 :

Romanusque lyra plaudat tibi, Barbarus harpa,
Græcus Achilliaca, Chrotta Britanna placet.

Hic multa commentatur Browerus. quæ non placent. [** Vide Rocta.]

CHRYSENDETUM, Vas aureum, in auro lligatum, ex Græc. χρυσένδετος. Ælfricus in Gloss. Sax. : *Chrysendela* (leg. *Chrysenleta*) gylдена, vel gegylde fatu; gylден, aureum Saxonibus sonat, gylлан, aurare, deaurare, fat, fata, vas.

† **CHRYSEUS**, χρύσεος, Aureus. Leibnizius tom. 1. Scriptor. Brunsvic. pag. 15. in Introductione ex antiqua Inscriptione : *Abbatissa bona Mathild. hæc Chrysea dona Regi dans Regum*. Auctor hymni de Epi-

phania apud Georg. Cassandrum pag. 108. edit. Paris. ann. 1616. *Chryseæ bractææ*, quæ ut ibi monet Clichtovens, usitatus dicerentur *Munera aurea*.

† **CHRYSIDINEUS**, Auro intextus. Vita S. Dunstani tom. 4. SS. Maii pag. 346 : *Chrysideneo schemate ac biforui renitentis electri colore gemmatum disserere gestiebam*. Vide Chrysendetum.

CHRYSOBULIUM, **CHRYSOBOLIUM**, **CHRYSOBOLUM**. Bulla aurea, χρυσόβουλλον Pachymeri lib. 2. cap. 5. Cantacuzeno, χρυσόβουλλος λόγος, Harmenopulo, et eidem Pachymeri lib. 1. cap. 10. [Χρυσόβουλλον Continuatori Theophanis lib. 2. n. 20. lib. 3. n. 26. Anonymo Combesiano in Porphyrog. n. 14. et 40. in Lacapeno num. 40. Symeoni Logothetæ in Leone Phil. n. 23. in Porphyrog. num. 14. etc.] Andr. Dandulus in Annalib. : *Calo-Joannes Imperator Alexio patri succedit, cui Dux (Venetiarum) Legatos misit, sibi que Crisobolium a patre concessum approbati petiit*. Idem ann. 1126 : *Tandem Augustus ad cor rediens, Ducem requirit, ut sibi Legatos mittat, pollicens Crisobolium pridem vetitum*. Epistola Joannicii Regis Bulgariae in Gestis Innocentii III. PP. pag. 55 : *Subsignat autem imperium meum ad securitatem Chirosobolum suum*. Ubi monimus legendum *Chrysobolum*, in Notis ad Cinnamum pag. 486. ut et infra, ubi habetur, *Et ut præsens Chirosobolum Imperii nostri ratum et firmum habeatur, etc.* Vide Bula aurea.

CHRYSOCLAVUS, **CHRYSOCLABUS**. Papias : *Chrysoclavus, aurata purpura*. [MS. Bituric. habet, *Chrisoclavus, aurata purpura, vel purpureum; supple indumentum*.] Gloss. Græco-Lat. : χρυσόκλημν, Auriclavum. Aureisclavis distinctus. Anastasius in Leone III : *Cortinas albas holosericas rosatas, habentes in medio crucem de Chrysoclavo*. Infra pag. 122 : *Item vela modica de stauracin... ex quibus tria habent periclysin de Chrysoclavo*. Ibidem pag. 127 : *Fecit vestem Chrysoclavam cum pretiosis gemmis ornatam*. Occurrit ibi pluries. χρυσόκλαβαρικός, apud Codinum de Offic. *Auroclavatus*, apud Scholiastem Juvenal. ad illud Sat. 6. Ant latum pietæ vestis considerat aurum.

Auroclavas vestes miratur. Vestes *Auroclavas* habet Vopiscus in Tacito et in Bonoso. Εσθῆτας χρυσόκλαβους, auctor Vitæ S. Eudociæ Mart. cap. 8. χρυσόκλαβαρίζειν dixit Emanuel Georgillas in Versib. Politicis MSS. de Mortalitate Rhodi anno 1498 :

Να χρυσόκλαβαρίζουσιν μ' ἄσχημην καὶ χρυσάφην.

† **CHRYSOCOMUS**, χρυσόκομης, Auricomus, capillis aureis præditus, Epitheton Solis in Luitprandi Historia apud Murator. tom. 2. pag. 434. cap. 2 :

Nubibus omnipotens Heleim quum condere Phæbi
Lumina Chrysocomi venerandus cæperit atris.

CHRYSOGRAPHATUS, Auro sculptus et insignitus; χρυσόγραφητός. Epistola Valeriani, apud Pollionem in Claudio : *Scuta Chrysophata duo*. Vide Aurigrafus.

* **CHRYSOGRAPHIA**, Modus scribendi cum auro liquido, apud Mabill. tom. 1. Itin. Ital. pag. 189.

* **CHRYSOPEIA**, Auri conficiendi ars sacra, Titulus poematis, quod tribus libris compositum Leoni X. PP. inscripsit Joan. Aurel. Augurellus Arimin.

CHRYSOPRASOBERILLUS. Fortunatus lib. 3. de Vita S. Martini :

Quæ palla ex humeris mixto Chrysoprasoberillis.

Ubi unicum vocem ex duabus confecit : nam et *Chrysoberillum*, et *Chrysoprasum* dicebant : ac *Chrysoberillum* quidem, *cujus viriditas in aureum colorem resplendet*, *Chrysoprasum* vero, ex berillorum pariter genere, *qui colore porri succum referunt*, ut est apud Isidor. lib. 16. Orig. cap. 7. Sed, ut verum fatear, non omnino versus sensum percipio. Quid enim est hic, *mixto*? an *mixto Chryso*, seu auro, cum *prasoberillis*? an vero unica vox, *mixto Chrysoprasoberillis*? MS. Codex S. Germani Parisiensis hic præfert :

Quæ palla ex humeris mixto Chrysophara berillis. At versus pariter obscurus. An *palla Pharia*, id est, Alexandrina auro et berillis intexta? Certe melius divinent alii. [** Furnal. ap. Forcellin. voce *Chrysoprasis*, legendum contendit *Chrysoprase*.]

CHRYSULATUS, Auratus. Vide Bribe thus.

† **CHRYsus**, pro *Chryseus*, Aurcus. Murator. tom. 3. pag. 266. col. 1. ex Anastasio Biblioth. in Vitis Rom. Pontif. : *Quibus præcedentibus ante Imperatorem in Chryso triclinio sibi omnino assurgentem salutabundi conveniunt*.

CHSTIRINA. Ita appellatur mensura regalis apud Bohemos. Vide Chartam Ottocarii Regis anni 1262. in Bohemia sacra pag. 54.

* **CHUCA**, CHUQUA, Globulus ligneus vel eburneus, ludi genus, vulgo *Chuquer*. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 450 : *Bernardus de Castro novo et nonnulli alii in studio Tholosano studentes, ad ludum lignibolini sive Chucaum luderunt pro viuo et volena, qui ludus est quasi ludus billardi.... Unus consociorum cepit mailhetum ac billardum, cum quo luserant, et volens ludere dedit ictum de dicto mailheto bolæ et Chuquæ, etc.* Aliæ ann. 1048. in Reg. 162. ch. 233 : *Comme icculx jouassent à un jeu nommé au pays (Languedoc) Chuquer, etc.* Vide supra Choulla.

CHUCRUM, Saccarum, Gall. *Sucre*, Picardis, *Chucré*. Fulcher. Carnotens. lib. 2. cap. 1 : *Mel silvestre, id est, Chucrum*.

* Pedag. Peron. ex Chartul. 21. Corb. fol. 334. vº : *Item ungz homs qui porte Chucrc, doit vj. den.*

CHULLEUS, Mensuræ liquidorum species. Vide in Gonor.

† **CHUNCHIA**. Vide Conucula.

* **CHUNDFANO**, Vexillum. Vide infra in Guntfauo.

CHUNNA, CHUNNAS. In Lege Salica Editionis Heroldi, titulus 80. ita concipitur : *Incipiunt Chunnas*. Deinde in paragraphis sequentibus describitur quot *Chunnae* solidos efficiant, nempe in muletis judiciariis. Est autem *Chunna*, quod Latinis *Centum*, Flandris *Hondert*, Germanis *Hundert*. Ita *Chunna*, est numerus centenarius, sive centuria denariorum, secundum quas centurias, omnes legum istarum pœnæ pecuniariae conceptæ sunt, et secundum easdem denariorum summa reducta semper ad numerum solidorum, 40. denariis in solidum putatis. Sic porro has *Chunnas* exequitur hic titulus, quarum enodationem

breviter hic ex Wendelino proponemus.

§ 1. *Hoc est unum tho alafthi, solidis III. culpabilis judicetur.* Quæ quidem ex illius sententia hæc sonant : semel duo cum dimidio, seu duo solidi cum dimidiato, qui sunt denarii Salici centum : proinde pro *solidis III.* restituit *III.* id est, duobus solidis cum dimidio, qui centum denarios conficiunt. Ita Wendelino, *tho*, idem erit, quod *zwey*, Germanis, seu duo, et *ahalepte*, idem quod *helfte*, dimidium. Atque ex his emendat §. 1. tit. 2. qui hisce verbis concipitur : *Hoc est unum ahelepte cxx. denar. qui faciunt solidos III. culpabilis judicetur.* Sicque legit; *Hoc est unum thehalephthe c. denariis, qui faciunt solidos III. culpabilis judicetur.* Verum cum 120. denariis, qui faciunt solidos *III.* præferat etiam Editio posterior Legis Salicæ hoc tit. 2. et *thoalasti*, tit. 80. solidos 3. denotet, necesse est ut alia sit hujus vocis notio, [nisi utrobique librarii error sit, qui numerum rotundum *sol. III.* pro *sol. III.* revera expresserit, uti vult Eccardus, qui Wendelini sententiam ut minime dubiam amplectitur.]

§ 2. *Sexan Chunna, solid. xv. culpabilis judicetur, sex chunnæ denariorum Salicorum, seu 600. denarii, sol. 15. efficiunt, divisione facta per 40.*

§ 3. *Septun Chunna sol. XVII. culpabilis judicetur. 7. chunnæ denariorum, seu denarii 700. divisi per 40. dant solidos XVII.* unde omissam s palam est.

§ 4. *Theu walt (lege walf) Chunna, solid. xxx. culp. jud. 12. chunnæ, seu 1200. denarii divisi per 40. dant solidos 30.*

§ 5. *Thue septen Chunna solid. xxxv. culp. judic. bis septem chunnæ, seu denarii 1400. divisi per 40. dant solidos 35. Eadem muleta legitur tit. 2. §. 10. Thua septun Chunna denarior. mccc. qui faciunt solidos xxxv. etc.*

§ 6. *Theu wenet (leg. nuenet) Chunna, solid. XLV. culp. judic. bis novem chunnæ, seu 1800. denarii divisi per 40. solidos 45. conficiunt.*

§ 7. *Tho to condi weth Chunna solid. LXXI. et dimidio culpabilis judic. Ubi Wendelinus restituit, Thuo tosondi vucf Chunna, etc. Id est denarii bis milleni et 5. chunnæ, seu denarii 2500. divisi per 40. dant solidos 62.*

§ 8. *Fitternu sunde solidis c. culp. jud. ubi leg. Fitter thusoude. Id est, quatuor millia denariorum Salicorum constituunt centum solidos.*

§ 9. *Actoe tusunde sol. cc. culpabil. jud. id est, octo millia denariorum 200. solidos conficiunt.*

§ 10. *Theio tosunde ter theo Chunna, solid. DC. culp. jud. Ubi Wendelinus sic restituit : theio thosonde fitter Chunna, etc. id est, duo millia (denariorum) et 4. chunnæ, seu 2400. denarii Salici, sunt 600. solidi.*

§ 11. *Fitterno sunde thue aptheo Chunna sol. DCCC. culp. jud. quæ Wendelinus ita legit ac dispungit : Fitternes honde tuwmael, achtheo Chunna, id est, quadringenta sumpta bis, sunt octo chunnæ, quæ conficiunt solidos 800. Ego vero sic legerim : Fitter tosonde thue, achter Chunna, id est, quatuor millia bis conficiunt 8. centena-*

rios. [Eccardus restituit : Fitter hunde thue achtheo Chunna : quæ eodem redeunt.]

Ex his locis, et aliquot aliis numerandi apud priscos Francos rationem deprehendit idem Wendelinus, quibus *ani*, unum sonat : *thue, then, theo*, 2. *tres, tri*, 3. *fitter*, 4. *vucf*, 5. *ses, sexan*, 6. *septum, septan*. 7. *acto, achtheo*, 8. *nuene, nuenet*, 9. *toc, toch*, 10. *anilaf*, 11. *thoalaf, thalapta*, 12. *thuotoc*, 20. *tritoc*, 30. *fittertuc*, 40. *vuestoc*, 50. *sestoc*, 60. *sebentoc*, 70. *acteotoc*, 80. *nuentoc*, 90. *hondi, Chunna*, 100. *tesondi, tusonde*, 1000.

* **CHUORUS**, f. Aquæ decursus, rivulus. Charta ann. 896. apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 405 : *Terram pascualem tradidimus in septentrionali plaga ejusdem loci sitam, scilicet a passo et Chuoro usque dum Ambara cadit in flumen, qui dicitur Isara.*

CHURCHESSET, **CHURSCEH**. Vide *Circetum*.

CHUREMANNI. Vide *Choremanni in Chora*.

CHUREREGTH. Vide *Curerhet*.

* **CHURZIBOLT**, Saxon. Brevis. Ekkehard. junior de Casib. S. Galli tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 5 : *Chuono quidam regii generis, Churzibolt a brevitate cognominatus, etc.* Vide *Curcinbaldus*.

CHYER, Dominus, ex Græco *κύριος*, seu potius *κύριος*, aut *κύριος*, uti recentiores Græci efferebant. Appendix Latina ad Histor. Willharduini pag. 230 : *Dederunt ipsam terram Imperatori Chyer Micali Paleologo Græco, etc.* Ibid. : *Chyer Andronicus, quem Xor Andrincho vocat Raimundus Montaneri in Chronico Catalanico Regum Aragon. cap. 199. ubi Xor, effertur ut Chor.*

* **CHYMINNEYHA**, Caminus; Gall. *Cheminée*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item plus in furnipendio sive Chymineyha duos canes ferri.*

* **CHYO**. Vide supra *Chio*.

CHYROGRAPHUM. Vide *Chirographum*.

CIADDA, **CIALDA**, Crustulum, Italis *Cialda*, Gallis *Oublie*. Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. SS. Mali pag. 345 : *Distributis etiam largius azymis non paucis, quos vulgariter Ciaddas dicimus, eo forte quia ob haustum cum cyathos dantur. Quidam nebulas paniceas nominant.* Aeta S. Petri a Cruce tom. 2. Julii pag. 446 : *Cumque præ agitudine infirmis præsentia adesse non posset, eosque solito crucis signo sanare, ad ipsos quasdam schedulas in pane azymo, qui vulgo dicitur Cialda scriptas mittebat, in quarum prima hæc verba erant. Christus † natus; in secunda Christus †† passus; in tertia Christus ††† resurrexit, quibus multos sanabat.*

* **CIABRELLIUS**, Hædulius, ni fallor, idem quod supra *Cobritus*. Charta ann. 1306. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 465 : *Item pro qualibet salma pullorum, agnorum et Ciabrellorum, etc.* Vide *Ciambellotum*.

* **CIALFARDA**, Birreti species, capitis tegmen. Codex ann. 1328. laudatus a D. Garamp. inter not. ad Disquisit. de sigil. Garfagn. pag. 109 : *Consuetum est facere Cialfardas seu birettos panni rubei, cum*

signo Romanæ ecclesiæ servientibus, vocatis de Cialfarda. Vide Birretum.

CIAMBELLLOTUM, Italis *Ciambelletto*, Gallis *Camelot*, Pannus e pilis caprinis contextus. Diarium Magistri Cæremoniarum Alexandri VI. Papæ : *Dominus Macloviensis (Guillelmus Briconnet) depositis ibi mantello et cappucino de Ciambello nigro et bireto nigro, induit ipsum cappa Cardinalis Valentiniensis.*

CIANCA. Vide *Cyanea*.

CIANCÆ. Vide *Tzongæ*, [Calcei, seu cothurni, qui crura et pedes tegebant.]

CIARRATANUS, Ital. *Ciaratano*, vel *Ceretano*, Gall. *Charlatan*, Circulator, et per methaporam, Probitatis et pietatis simulator. Angeli Pechinolii Litteræ ad Innocentium VIII. PP. apud Illust. Fontaninum ad calcem Antiq. Hortæ pag. 490. *Præter montes nihil habet (Marchio Mantuanus.) Bene puto, quod in illis montibus aliquid posset, quia habet, ut dicitur, pedes sagittarios bonos : sed extra eorum loca et montes, præter istos qui dicuntur Ciaratani, qui portant falsas indulgentias, nihil habet, nec aliquid valet.*

* Vide supra *Cerretani*.

CIATICA, Ischias, ischiaticus dolor nostris *Ciatique*. Chronicon S. Trudoni lib. 12 : *Accreverat ei passio jam dudum icluæ, quam Physici solent Ciatricam appellare. Ciatrica passio, infra. [Gutta Ciata, i Miraculis B. Edmundi Archiep. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1895.]*

* Vide *Scia* et *Menag*. Orig. Gall. i hac voce.

CIBÆ, Tessera quadrata, scilicet *ex xillæ, a cibo*. Ita Joan. de Janua : *an Cubo?*

CIBANARIS, Quasi tunica ferrea. Papias MS. Bitur.

CIBANUM, f. pro *Turbanum*, Pileus Turcicus, Gall. *Turban*. Radulphus Cogeshale in Chronico Terræ S. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 563 : *Capitulum autem civitate talem Christianis dedit libertatem, ut quicumque in terra marique esset suis vellet abscedere, abscederet, qui autem sub præsidium ejus remanere, tuti et securi remanerent; qui vero Filium Dei et crucem victoriæ ejus, diabolo instigante, prohi dolo polluto ore negare, Cibani sericum et sabuissium auro ornatum, equum et armam amputato pelliculo membri verendi, ab ipso Saladino acceperet.*

CIBARE, Comedere. Rolandinus I tavinus de Factis in Marchia Tarvisina l. 8. cap. xi : *Itaque Ansedisius nocte illa nitus non descendit ab equo, bibere vel cibare non meminit.*

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 52 *Cibare*, Goûter.

CIBARIA, Frumentum, bladum. F. Osæ anno 1247. fol. 5 : *Et faciat molere, ut de Cibaria faciat farinam.* F. 20 : *Et Cibariam molendo faciat ex ea farinam. [* Cibaria molita, ap. Caes. de G. lib. 1. cap. 5.]* Tabular. S. Eparchii culism. fol. 49 : *Unus mansus debet 12. d. 1. arietem, 4. sextar. de Cibaria, 1. m. ducalem, una borderia quam tenebat Rannus debet 8. den. 3. sextar. de Cibaria, Vita S. Benedicti Anian. ab ejus discipulo scripta sæc. 4. SS. Benedict. part. 1. f.*

198 : *Siquidem fecerant sibi tuguria congruis locis, in quibus us que ad novas habitarent fruges. Deficiente Cibaria rursus ea quæ in Fratrum reponi jusserat usus mensurare præcepit.*

CIBARIUS. Eadem notione. *Cibarius* aliud est ab *Avena* quam *Civatam* appellatam ostendimus. Acta Murensis Monasterii pag. 56 : *Dederunt sancto Martino ad Cibarios tres modios, et tres nucum.* Infra : *In Riep 4. modii de grano, 5. de avena, duo modii de Cibariis.*

* **CIBERUS**. Stat. Saluciar. collat. 4. cap. 118 : *Statutum est quod syndici communis Saluciarum emere debeant unum Ciberum ad mensurandum sextarium vini.* Vide supra *Ceberus* et infra *Cibrius*.

† **CIBIRIATICON**, Idem quod *Cerevisia*, Vide in hac voce.

† **CIBOLUM**, Idem ac *Ciborium*, Pyxis in qua servatur Eucharistia. Obituarium MS. Ecclesiæ Moriniensis fol. 35 : *Præmissis dominicis diebus cujuslibet mensis, cum post magnam Missam per Sacerdotem Hostia sacra renovatur tam in Cibolo seu vase pendente supra magnum altare, quam Curatorum... decantabitur per Sacerdotem... Collecta, quæ habetur in tabeato in quo sunt descriptæ Collectæ... Curatus qui Cibolum detulit... habebit quatuor denarios.*

* **CIBOLUS**, Cæpula, Gall. *Ciboule*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 : *Cibulus, Civet.* Reg. 17. Chartoph. reg. fol. 11. rº. ad ann. 1317 : *Item concessum est jardinum de S. Germano in Laya Henrico barbitonsori, reddendo nobis... sex milia Cibolorum de foliis ad faciendum poretam.*

CIBORIUM, appellant Scriptores Ecclesiastici, quod Ordo Romanus tegimen, et umbraculum altaris. Alcuinus Poem. 117 :

Hoc quoque Ciborium Farculfus fecerat Abbas. Illud autem quatuor columnis, iisque præaltis attollebatur, et in fastigiatam formam eductum totum altare contegebat. Raynerius in Historia Translationis SS. Martyr. Euticetis et Acutii : *Cujus elaustrum prominens pulcritudine decenti fastigium, columnis ambitum purpureis, sculptarum vario schemate figurarum insignitum, argenteum bajulat, quod vulgo Ciborium dicitur, nitens pyratium : sub cujus Umbraculo altare similiter statuitur, argenteis undique redimitum tabulis, etc.* Vita sancti Baculi Episcopi Surrentini : *Ciborium quatuor columnis innixum supra altare fieri cura digenti præcepit.* Anastasius in sancto Gregorio PP. pag. 44 : *Hic fecit Ciborium B. Petro Apostolo cum columnis suis quatuor ex argento puro.* Ita passim pag. 46. 62. 67. 68. 90. 128. 131. 132. 133. 134. 143. 186. etc. edit. Reg. S. Chrysostomus homil. 42. in Acta Apostolorum, enarrans verba illa : *Faciebat delubra argentea Diaconæ : Καὶ πῶς ἐνὶ ναοῦς ἀργυροῦς γενέσθαι, ὥς ὡς ἁγία μυστήρια.* Quomodo possibile erat fieri delubra argentea? fortassis ædículas et copercula, quæ Ciboria vocant. [Bernardus Mon. in Ordine Cluniac. part. 1. cap. 5 : *Postquam autem Diaconus altare... insensaverit... juxta columnam Ciborii stans, huribulum Converso reddit, a quo et incensatur, etc.* Vita S. Odilonis Abb. inter Acta SS. Benedict. sæc. 6. part. 1. pag.

687 : *Incæpit etiam Ciborium super altare S. Petri, ejus columnas vestivit ex argento cum nigello pulcro opere decoratas.* Rursus occurrit pag. 541. in Vita B. Richarii Abbat.] Ciboria vero cereis adornata et illuminata fuisse testatur Paulus Silentarius in descript. S. Sophiæ part. 2. v. 330. Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniac MSS. cap. 52 : *Ciborium illuminatur, et ad majorem Missam omnes cappis utuntur.* Et cap. 77 : *Ad octavum responsorium 24. cerei de Ciborio accenduntur.*

Ejusmodi Ciboriorum passim mentio occurrit, apud Leon. Ost. lib. 1. cap. 20. lib. 3. cap. 31. Flodoard. lib. 4. Hist. Rem. cap. 19. in Chron. Constantiensi pag. 646. in Chr. S. Trudonis pag. 349. apud Ekeard. Jun. de Casib. S. Galli cap. 5. Hariulfum lib. 3. Chronic. Centul. cap. 3. Perardum in Burgundicis pag. 111. Ughellum tom. 6. Ital. Sacr. pag. 548. [Miræum tom. 1. pag. 21. edit. 1723. in Testamento Everardi Comitum ann. 857. ubi *Ciborium* legitur. Hariulfum in Vita S. Angilberti Abb. inter Acta SS. Bened. sæc. 4. part. 1. pag. 115. et sæc. 5. pag. 109. ubi de B. Tutone Episcop. Ratispon.] etc. Aliquot ex iis locis dedimus in Descriptione S. Sophiæ ad Paulum Silentarium n. 57. ubi de Ciboriis, eorumque forma ac usu multis egimus. His addo in iis Ecclesiis, ubi non exstant ejusmodi ciboria, ut hodie fere apud nos, supra altare umbraculum dependere. Synodus Coloniensis ann. 1280. cap. 6 : *Item præcipimus ut sursum super altare ad latitudinem et longitudinem altaris pannus lineus albus extendatur, ut defendat et protegat altare ab omnibus immunditiis et pulveribus descendentibus.* Cereimonial. Episcoporum. lib. 1. cap. 12 : *Quod baldachinum etiam super statuendum erit, si altare sit a pariete sejunctum, nec supra habeat aliquod Ciborium ex lapide aut ex marmore confectum. Si autem adsit tale Ciborium, non est opus umbraculo, etc.* Adde cap. 14. Necrologium Ecclesiæ Carnotensis : 3. Id. Decemb. obiit Conanus Britannorum Comes, pro cujus anima Berta Comitissa mater ejus altare hujus Ecclesiæ decoro exornavit Ciborio.

CIMBARIUM, perperam pro *Ciborium*, habetur apud Gillebertum Lunicensem Episcopum de Usu Ecclesiastico : *Cimbarium, id est altaris umbraculum.* Hispani *Cimborio* dicunt. [Unde *Cimborium* tom. 4. Concil. Hisp. pag. 176 : *Fiat processio, quæ exiens de Choro in viam circuli se extendant apud altare majus B. Mariæ infra Cimbarium.* Bernteni Chronic. Marienvod. apud Leihn. Scriptor. Brunsvic. tom. 2. pag. 453 : *In cujus capsæ medio, in posteriore parte inter Reliquias sub Cymborio, postea fecit capsulam pro solemnibus atque commodius servando Dominici Corporis pretiosissimo Sacramento.*]

† **CIVORIUM**, in Appendice ad Agnelli Pontificale apud Muratorium tom. 2. Scriptor. Ital. pag. 201. col. 2. C : *Fecit autem et Civorium ex argento supra altare sanctæ Ecclesiæ Ursianæ.*

† **CIVORIUS**, In antiqua Inscriptione apud eundem Murator. tom. 3. pag. 82. cap. 1 : **EDIFICATUS EST HANC CIVORIUS SUB**

TEMPORE DOMINO NOSTRO AIOPRANDO REGE.

* *Chiboire*, eadem notione, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 1 :

Li flex au bon roy Charlemaïne....

Nous donna sainte Leoclade;

Là fu grant tans en no Chiboire

Leis saint Maart, leis saint Gregoire.

Ciboria plerumque Sanctorum corporibus imposita legimus, quod ea sub altaribus recondi solerent, proindeque una cum altaribus unico umbraculo tegerentur. Glossator Hist. Scholasticæ lib. 3. Reg. cap. 3 : *Curruum dicit Cybureum, 1. cooperitorium, Cibureum 4. columnis erectum, sub quo arca et Cherubin essent, ut fit in multis locis supra corpora Sanctorum.* Gregorius Turon. lib. 1. de Mirac. cap. 28. de æde Vaticana Romæ : *Habet etiam quatuor (columnas) in altari præter illas quæ Ciborium sepulcri (S. Petri) sustentant. Hoc enim sepulcrum sub altari collocatum valde rarum habetur. Ciborium S. Petri dicitur in Epistola Adriani PP. ad Carolum M. quæ est 59. tom. 3. Hist. Fr. Illud autem construxerat Leo III. ut auctor est Anastasius in ejus Vita, et Baron. ann. 1130. Meminit etiam Vita Urbani V. PP. apud Bosquetum pag. 184. [Breve Chronicon Leodiense apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1404 : *Cum B. Lamberto Patrono fieret novum Ciborium, exterius argento et auro coopertum, inter quem (sic) ejus collocaretur feretrum, levatus est B. Florebertus.*]*

Thiofridus Abb. Epternacensis lib. 2. Florum Epitaph. Sanct. cap. 1. de Sanctorum corporibus : *De auro et gemmis extractas et redimitas sortiuntur pyxides et capsulas, Ciboria, et pyramides.* Et in versibus eidem operi præfixis :

Extruo pyramides, Ciboria, colligo flores :

Spargo super tumulos Sanctorum carne sacros.

Et cap. 6. ejusdem libri 2. *Ciboria* pariter et *pyramides* jungit, non quod *pyramides* his locis aliæ sint a *ciboriis*, sed quod *ciboria* pyramidum formam referant; ubi de Sanctis : *Et o quam digne, quam congrue, Regum Reges, profecto pauperes spiritu, post habitationem cum habitantibus Cedar, operosissima ex auro et argento, ac lapidibus pretiosissimis Ciboria et regias habent pyramides, quæ quadam similitudine arcæ Ncæ a latitudine excrecentes angustantur in altitudine : quia ignea virtus eas extra homines igne sancti Spiritus ardentes et dilatatos in visceribus Christi Jesu per mandatorum Dei latitudinem, per viam vitæ angustam et ascensu difficilem, ad interminabilis gloriæ exivit altitudinem. In forma quippe pyramides virtus ignea in Ciboriis, quibus a cubis nomina sunt indita, pensatur animæ perfectio cubica.* Infra : *In Ciborii vero forma conuide, quæ columnarum sustentatur columnine, etc.* Quæ quidem licet prolixiora eo adduximus, ut præter ciboriorum formam, etiam vocis etymon, secundum viri doctissimi sententiam, licet minus probabilem, Lectori indicarem. Hinc in *ciboriis* reposita SS. corpora legimus, apud Anselmum in Episc. Leod. cap. 30. Hugonem Flavim. in Chron. pag. 166. in Vita S. Morandi apud Lambecium lib. 2. Comment. de Bibl. Cæsarea pag. 897. Vide Descriptionem ciborii ædis S. Marci

Venetis apud Sansovinum et Stringam in Venetia lib. 1. cap. 41. 42. et Ambrosianæ Basilicæ Mediolanensis apud Puricellum in Monumentis ejusd. Basilicæ pag. 127. et seqq.

* **CIBORIUM**, Parvum altare mobile, ut explicat Mabillonius in Itin. Germ. quod Arnulfus imperator in castris gestari curabat, aureis laminis opertum, quadratæ figuræ, uno pede latum, altum duobus, præter turriculam, quæ in crucem desinit; quod etiamnum in thesauro ecclesiæ Emmeraminensis asservatur. Mirac. S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 499. col. 1: *Speciali autem suo patrono Emmeramino pro gratiarum actione contulit (Arnulfus) totum palatii ornatum, in quo erat Ciborium quadratum, cujus auro tectum tabulatum, fastigium serito gemmarum redimitum. Corpus vero ad geminæ specimen dilectionis, similitudinem habens superioris et inferioris, sustentatur aureis octo columnellis, quæ et ipsæ tot virtutum seu beatitudinum instar exponunt. Vide ibi notam doctorem Editorum quam fere exscripsimus.*

Perperam vero hanc vocem interpretati sunt, Ugutio, qui *Ciborium* vas esse ad ferendos cibos dixit: Gropperus lib. 2. de Euchar. cap. 25. qui *Ciboria*, de quibus passim Anastasius, pro pyxidibus, in quibus asservatur Eucharistia, accepit: et Goldastus, qui *Ciborium*, apud Eckhardum, flasconem esse censuit. [In recentioribus quibusdam titulis pro sacra pyxide, in qua sacrosanctum Christi corpus reconditur, reipsa sumi *Ciborium*, Gall. *Ciboire*, probat inter cetera Obituarium MS. Ecclesiæ Morinensis ann. 1440. pag. 13. ubi sic: *Dic crastina Octavæ SS. Sacramenti debet celebrari Missa de Requiem ad majus altare pro Domino Papa Clemente VII. quondam Episcopo Morinensi, qui dedit Ecclesiæ Morin. quandam cappam notabilem, ac vas seu Ciborium deauratum ad deferendum Corpus Dominicum in die SS. Sacramenti altaris.*]

* **CIBORIUM**, nostris saltem, pro Arca, ubi reponitur pyxis, in qua sacra Eucharistia asservatur. Lit. remiss. ann. 1443. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 278: *Le suppliant print dedens le Ciboire ung calice avec lequel estoit enveloppée une petite boîte dedens laquelle estoit le corps de Nostre Seigneur.* Charta ann. 1526. in Chartul. prior. S. Oricoli Sindun. fol. 25. vº: *Lequel Cocquet a prié et requis audit Adam Briffaut que son plaisir feust lui permettre de pouvoir mettre.... une lampe devant le Siboingne de l'église dudit Senec.* Infra: *Ciboingne.*

CIBORIUM præterea pro quavis superiori concameratione, quæ quatuor potissimum pilis vel columnis sustentatur, usurpat Gervasius Dorobernensis in descriptione Eccl. Cantuariensis, quod in ciborii speciem concludatur: *Quatuor pilarios erexit, id est, utrinque duos: peracta hieme duos apposuit, ut hinc et inde tres essent in ordine, super quos et murum exteriorem alarum, arcus, et fornicem decenter composuit, id est, claves utrinque. Clavem pro toto pono Ciborio, eo quod clavis in medio posita partes undecunque venientes claudere et confirmare videtur.* Infra: *Factum est itaque Ciborium inter quatuor pilarios principales, in cujus Ciborii clavem videntur quodammodo Chorus*

et cruces convenire. Duo quoque Ciboria hinc et inde ante huiusmodi facta sunt. [Ob similem procul dubio rationem Pulpitum, Gall. *Jubé*, dictum est *Ciborium* in Ordinario MS. Ahhatie Piperacensis ann. 1301: *Diaconus debet recipere benedictionem a Domino Abbate, genibus flexis, et postea ascendunt Cyborium, et Diaconus cantat Evangelium.* In pluribus Arvernæ locis *Cibory* lingua patria locus est coneameratus, in quo reponuntur ossa defunctorum.] Vide *Supracælum*.

* **CIBORIUM**, Tribuna, apud Mabill. in Itin. Ital. pag. 16.

¶ **CIBORNUS**, Idem videtur quod *Cibaria*, Frumentum seu mensura quædam frumentaria; nam enumeratis censibus de siligine, de ordeo et avena in quadam Donatione ann. 1349. relata tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 596. col. 2. additur: *Item, de Cibornis censual. xxxviii. Cibornos, duas partes unius quartarii, et septimam partem unius Ciborni, ad rationem pro quolibet de viii. sol. vi. den. valent. xvi. lib. iiii. sol. ix. den. et pict.*

CIBOSUS, *Cibo plenus*, Joan. de Janua.

* **CIBRIO**, Præstatio frumentaria vel annonaria, ut videtur. Charta Andr. reg. Hungar. ann. 1231. apud Cencium inter Cens. eccl. Rom.: *Comites jure sui comitatus sint contenti; cetera ad regem pertinentia, scilicet Cibriones, tributa, boves, et due partes castrorum ad regis voluntatem, cui volet, distribuantur.* Vide *Cibaria*.

* **CIBRIUS**, vasis lignei species. Stat. Montis-reg. pag. 313: *Item pro quolibet tinello, Cibrion et situla magna, solvat denarios sex.* Vide supra *Ciberus*.

* **CIBUM**, est intestinum iens ad culum. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120.

¶ 1. **CIBUS**, Prandium, in Usibus Fuld. MSS.: *His temporibus oportet dari de cellaria Abbatis caritas fratribus tam ad cœnam quam ad Cibus.*

* 2. **CIBUS**, Refectio, cibi sumtio, Gall. *Repas*. Recognit. Albæ-ripæ in Reg. sign. Probus. fol. 66: *Petrus de Chapon est homo comitis, et tenet de eo j. eminam terræ et 2. falcatas prati et debet inde unam eminam frumenti, et habet ibi duos Cibus.* Et fol. 67: *Debet habere de comite ille qui solvit, ... Cibus suum.* Vide *Receptum* 1.

* 3. **CIBUS**, Placentæ species. Stat. Mss. eccl. Tull. in unum collecta ann. 1497. fol. 61. vº: *Quarta collatio fit in Cœna Domini, et loco hostiarum ministrantur Cibi seu watelli, quos oportebit aliquando cessare et redire ad hostias, ut antiquitus fiebat, quia propter aviditatem edendi dictos Cibus seu watellos, jam non sufficiunt non-genti aut mille.*

* 4. **CIBUS MALUS**, Potio venefica. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 674: *Cui Margarete imponebatur potiones seu malum Cibus dicto ejus marito, ipso in infirmitate existente, ad finem quod citius moreretur, ministrasse.*

¶ **CIBUS CANUM**, de quo tanquam de jure dominico sermo est in Chartulario Kemperlegiensi, idem est, ut puto, quod *pastus canum venaticorum*, de quo plura in voce *Brennagium*.

CIBUTUM, *Arca cibaria*, Joanni de

Janua et Ugutioni. In Glossis MSS. *Magna arca*. Gloss. Anglo-Saxon. Ælfrici: *Cibutum, vel cistella, Cest, vel Cape*. Ex Gr. *κιβωτός*, arca, vel *κίβος*, capsula. Cambro-Britannis *Cib*, est vas quoddam.

¶ **CICADA**, f. Certus cantus seu musicæ modus, quem Gall. *Cadence* nomenamus. Marten. de divin. Officiis antiquæ Eccl. pag. 105. ex antiquo Rituali Eccl. S. Martini Turon.: *Post cantant Presbyteri in cappicis serieis, Deus in adjutorium, et Chorus dicit, Gloria Patri. Postea incipiunt antiphonas duo insimul in Cicadis, et cum Alleluia et neuma finiuntur.*

CICADATIO. Joan. Sarisheriensis lib. 2. Metalogici pag. 120. [** pag. 832. edit. ann. 1639]: *Gaudcant, inquit, Arist. species, monstra enim sunt, vel secundum novam translationem, Cicadationes enim sunt, aut si sunt nihil ad rationem. Locus corruptus in utraque Editione.*

* Videtur ad illud respexisse quod Socrates apud Platonem in Phædro fabulatur; homines scilicet aliquando fuisse ita cantu delectari solitos, ut cibi potusque obliviscerentur, et sic perirent: Musarum tandem beneficio in cicadas fuisse conversos.

¶ **CICARE**, Monachum facere. Au pro *secare*, quod de iis qui monachatum amplectuntur, dictum fuerit, quia *secantur* eorum capilli, seu, tondeantur? Charta Joannis de Tremollia Abb. Floriac. ann. 1499: *Abbas et Conventus de Regula querebantur dicentes, Priorem non debere recipere novitios, Monachos monachare seu Cicare.*

¶ **CICATIO**, Eadem notione, ibidem *Quia dictus Abbas dicebat, Cicationem seu monachationem novitiorum ad ipsum pertinere, concesserunt quod Cicatio, receptio monachotio, et habitus regularis impositio ad ambos pertineret respective.*

¶ **CICATRICARE**, Cicatricem inducere. Festo, Gall. *Cicatrizer*. Sidon. lib. 6. Epist. 7: *Ut conscientie hiulca vulnera vestri saltem Cicatricentur oratu.* Ibidem: *Cicatricatum pectus precatu levare ad veniam Cœl. Aurel. lib. 4. cap. 8: Vulnera Cicatricantur.*

¶ **CICENDELA**, etc. Vide *Cicindela*.

* **CICERA**, Potus species, pro *Sicera* eadem quæ *Cisara*, 2. Charta ann. 1358. Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 603: *Cu tempore.... Philippus, quondam Francorum regis, avi nostri, publicum in villa Parisi emanasset edictum ne quis sub pæmendæ.... Ciceram in dicta villa, ut pretium unius oboli Parisiensis pro qualil chopina solvendi, vendere cuiquam præmeret ullo modo, etc. Sicera, Lucæ cap. v. 15. Vide in hac voce.*

* **CICERCHIARIS**, Cicereula, Ital. *cercchia*. Acta notarii Senens. ad ann. 126 ex Cod. reg. 4725. fol. 71. rº: *Coufite habuisse quinquaginta starios frume et duodecim starios ordei et duos starios Cicerchiaris et unum par boum, etc. Vi infra Cisara 1.*

CICERCULUS COLON, Qui vulgo griseo ducto, inquinat, nomine a cicerculo, auctore Plinio lib. 35. cap. 6. genus sinopidis, seu rubricæ, quæ in Afr. reperitur; est enim griseus color subbeus. Joannes Baptista Confectus in C. lect. privileg. Mendic. ubi de Honorio

* *P. : Fratibus Carmelitanis hispida et inulta palla indutis, cappam albam super unica et scapulari Ciceruli coloris concessit.*

* **CICERO**, Cicer, Gall. *Pois-chiche*. Constit. pro abbat. S. Pauli Narbon. ann. 127. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 3 : *In omnibus quartis feriis pisces vel Cicerones cum lardo, aut fresas cum saginine, sive cepas pingues et bonas.*

* **CICERONES**, Italis, Locorum monstratores et interpretes, apud Mabill. in tin. Ital. pag. 107.

† **CICHUM**. Homagium Johannis Comitis Burgundiae praestitum Ecclesiae Agauensi 30. Septembris ann. 1246 : *Recordatus fuerat se tenere ab Ecclesia, Braconum omnibus appenditiis suis et omnibus, ut pertinent ad ejus dominium, vallem de Tiegies, Aresche, Chamblacium : supra hoc redictus Abbas apponebat in eodem feodo Chalne de Arlie cum appenditiis suis et Cichum illud, quod dicitur Castrum S. Mauritii, censuales et Pontarlie, sicut in suis privilegiis erat. Vereor ne legendum sit Cichum pro Vicum. Vici nomen belle convenit Castro S. Mauritii. Vide Vici.*

* Idem forte quod supra Chio.

CICINDELA, *Λαμπρίς*, in Gloss. vet. nostris *Per luisant*. Isidorus lib. 12. cap. : *Cicendela, scarabeorum species, dicta quod olans candet, id est, lucet.* [Plinius lib. 18. ap. 26. ait *Lucentes vespere Cicindelas lignum esse maturitatis panici et milii.*] Inde nominis tributum lychno, cujus vitrea stat ignis in unda, ut loquitur Fortunatus b. 4. de Vita S. Martini. Festus, seu aulus Diac. : *Cicendela, genus muscarum quod noctu lucet, videlicet a candore; unde etiam Candelabra putantur appellata.* Matth. Irvaticus : *Pyrilampis, et lampyris, Gr. Cicendula, Cincendule, noctiluca.* Gloss. ræc. Lat. : *Κυνδάλια, Cicendela.* Quo loco *candela* est lychnus olarius, uti supra observatum : *Cesendelo*, Venetis. Varie item hæc vox scripta reperitur. Nam

CICINDILIS habetur apud Messianum resbyt. in Vita S. Cæsarii Arelat. : *Unus de biculariis, dum Cicindilem concinnaret, et manibus super lapides lapsa est, quæ nec ursa est, nec fracta, nec extincta.* Vita S. Ieetii Episc. Lugdun. n. 7 : *Oleum Cicindilis.*

CICINDILE, apud Gregor. Turon. lib. 1. Irac. cap. 5. 15. lib. 4. Histor. eap. 31. e Vit. Patr. eap. 8. Fulbertum Carnot. pist. 68. in Vita brevior S. Sulpitii pisc. Bituric. n. 12. etc.

CICENDILE, in Notis Tyronis.

CINCIDELE, apud Augustinum Serm. de emp. 215 : *Qui possunt, aut cereolos, aut eum quod in Cincidelibus mittatur, exhibent.*

CICENDELE, apud Papiam : *Inde (a cindelis) Cicendele, quia similiter luceat, ut Cicindelia, vitreas lampadas vocamus.*

CICINDELUM, Ugutioni, et Joanni de muia, *Thuribulum* (lego *Crucibulum*) vel *chnus*, (alias *licinus*) et ponitur pro *candela*. libi : *Lucinium, Cicendela lucernæ.* Ita Johannes de Janua, *Cicendulum, lychnum, et candelam lucernæ vocat*, ut Glossar. at. Gall. *Cicendellum, le Moucheron de candele.*

CICINDELUS. Greg. Turon. lib. 4. Hist.

n. 36 : *Nam de oleo Cicindeli, qui ad ipsum sepulcrum quotidie accenditur, cæcorum oculis lumen reddidit.* Oecurrit ibid. num. 31.

CICENDELE, apud Ughellum tom. 4. pag. 616. et in Hist. Perganeusi tom. 3. pag. 198.

CICINDILLUS, apud S. Andoenum lib. 2. de Vita S. Eligii cap. 47. 50. 76.

CICENDELUS, in Regula Magistri cap. 29. 44. 53. 95. et in Vita S. Vodalii Benedicti n. 15.

CICENDELA, apud Fulbert. Carnot. Epist. 68.

CICENTILLUS, in Vita S. Tilonis Mon. eap. 3. extremo.

CICINDELLA, in veteri Charta Cornutiana edita a Suaresio : *Cicindellas argentæ 5. et in Bulla Benedicti IX. PP. ann. 1033. apud Ughellum tom. 1. pag. 124.*

CICINDULUM, in Epist. 9. Leonis IX. PP. ubi perperam editum *acindulis*; [et in Vita S. Willibaldi Episc. num. 19.]

CICINCENDULA, apud Petrum Comestorem in Histor. Scholast. exod. cap. 62.

* **CICENDELA**, *Le linegnon de chandelle, ou meiche de lampe*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

* **CICENDILE**, Lampadis species. Laudes Pap. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 31 : *Præter autem luminaria, quæ singule mulieres, quæ possunt, faciunt assidue vel ecclesiis, habentes singulas lampades vel Cicendilia vitrea singule ardentia ex oleo olivæ quotidie.*

* **CICENDELARIUS**, Qui *cicendelas* seu lampades, aliaque vasa, ad lucem ferendam in æde sacra destinata, curat. Ordo ecel. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud eumd. Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 861 : *De quibus, Deo opitulante, ego Beroldus custos et Cicendelarius ejusdem ecclesiæ, quicquid vidi et audiui et scriptum reperi, huic nostro libello tradere disposui.*

† **CICINIA**, *θεὰ κυνιδῶν*, Dea Cynedorum, in Supplemento Antiquarii.

† **CICINUS**. Codex Legis Salicæ Carolino ævo conscriptus, qui Guelferbyti asservatur, Eccardo teste in notis ad legem Salicam tit. 7. art. 8 : *Si quis gallum, aut gallinam aut Cicinum vel grnam domesticam furaverit.* Hinc eruditus Adnotator pro eo quod est in textu : *Si quis gruem aut cygnum furaverit domesticum*, mallet legere, *Si quis gruem aut ciconium furaverit domesticum.* Legi posse *Cicinum* indicat Papias MS. Bituric. ubi habetur : *Cicinus, Olor, id est, cignus.* Vide *Cicones*.

* **2. CICINUS**, Vestis ornamentum, fasciola. Annal. Victor. Mss. ad ann. 1315 : *Ultima die Aprilis ligatus (Enjorranus) in carriga, cum cucufa alba et Cicino plicato, in tunica et caligis coloratis, cum maximo concurso populi gaudentis ad patibulum est deductus.*

* **CICIONARIUM**, *Tenaille*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120.

CICLAS, *CICLATUM*. Vide *Cyclas*.

† **CICLICUS**, *κυκλικός*, Rotundus, orbiculatus. Fridegodus in Vita S. Wilfridi Episc. in Actis SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 724 :

Hactenus excolicum quanto sudore sacellum

Emerit, exposui; numnam miracula quibo?

Ennea si melico chelim mihi carmine tangant,

Septenasque jugem Ciclico dulcore sorores;

Aut sim magniloqui multus sectator Homeri;

Non plane absolvam: dictis jam cedo quibusdam.

Per *Ennea*, bene Mabillonius novem sorores intelligit et per *septenas sorores*, septem artes liberales totidemque mechanicas : *Ciclicus* autem *dulcor*, Chorus duleis omnium artium intelligendus.

CICLUM, [Mensura liquidorum.] Vide in *Siculum*.

† **CICLUS**. Vide *Cyclus*.

CICOMOLA. Charta anni 1245. in Tabul. Epise. Autissiod. : *Cum contentio verteretur. et super hoc quod amoveri faceremus Cicomolas, quas levare feceramus pro pedagio a transeuntibus.*

* *Ciconiolas* legit D. *Le Beuf* tom. 2. Hist. Autiss. pag. 165. portulasque intelligit ad urbis muros civium commodo apertas, a quibus, cum per eas transirent, tributum exigebatur. Vide infra *Citonella*.

† **CICONELLA**. Vide *Citonella*.

CICONES. Glossæ antiquæ MSS. : *Olores, Cignos, id est, Cicones.* Vide *Cicinus*.

CICONIA. Ugutio et Joann. de Janua : *Ciconiam et Ciconium vocant Hispani lignum longum, quo in hortis hauriunt aquam, quæ imitatur illius avis levantis et deponentis rostra, dum clangit. Eam hortulani Telonam vocant. Tale lignum invenitur modo supra quosdam puteos cum catena ferrea.* [Vide Isidorum lib. 20. Orig. cap. 15. Nicolaus Specialis lib. 4. de Rebus Siculis apud Murator. tom. 10. col. 987 : *Cumque adhuc Jacium obsidioni cedere penitus recusaret, procul a castro, ingens turris trabibus tabulisque consertis... construitur, quæ summis occulte rotis contra castrum funibus traheretur, habens in summo eminentem longamque trabem, quam vulgo alii telonem, alii Ciconiam vocant, qua, postquam lignea turris hæreret saxo, viros bellatores exponerent supra castrum.*] Gloss. Lat. Gall. : *Ciconium, Soigne de puis.* Gloss. Lat. Gr. : *Ciconia, πείλαργος, πελκωνία.* Hispani etiamnum *ciconial* dicunt. Vide Sebastian. Cobarruviam in hac voce.

* Glossar. Lat. Ital. Ms. : *Ciconium, lo legno da cavare aqua.* Hispani etiamnum *Cigoñal*, non *Cicoñal*, dicunt. Ubi etiam *Telona* et *Telo*, voces sunt corruptæ ex *Tollenum*. Vide in hac voce.

* **CICOPELUM**, *Adjutorio*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **CICOTHUS**, Pateræ species, apud Monach. Germanos. S. Willhelmi Constit. Hirsaug. lib. 1. eap. 15 : *Pro signo pateræ, ex qua bibitur tres digitos parum inflecte, et sic sursum tene. Pro signo Cicothi, eodem signo præmisso, hoc adde, ut digitum digito circumferas.*

* Legendum omnino videtur *Cibothus*, idem quod *Cibatium*. Vide ibi.

* **CICULI**, sunt aves a voce propria nominatæ. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

† **CICULUM**, *ὀψάριον*, Gloss. Lat. Gr.

* **CICUM**, *Lo granello del pomo granato.* Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **CICUMA**, Noetua. Vide *Cecua*.

† **CICUMEA**, *Fulica*. Papias MS. Avis est, Gallice *Foulque, poule d'eau*. Forte

legendum *Cicuma* : seltem eadem videtur notio.

CICURIUS, *Prudens, gratus, cautus, astutus, vaser, placidus, mansuetus* : unde *Cicurare, prudenter vel mansuete se continere, militare, mansuete facere*. Jo. de Janna.

CICURRIS, *Domesticus sus*. Papiæ. Uguitioni vero *Porcus natus ab apro silvestri et domestica porca*. Vide *Maialis* et *Cincurris*.

† **CICUTICEN**, Qui canit eieuta seu calamo. Sidonius Præfat. in Panegyri. Anthem. versu 15 :

Alta Centicines liquerunt Mænala panes.

CID, Dominus, vox Arabica, qua celeberrimum illum Hispanicum Ducem Rodericum *Diaz* donarunt Saraceni, ob præclaram virtutem bellicam, animique magnitudinem. Vetus Epitaphium apud Brizium Martinezius lib. 1. Hist. Pinna-tensis cap. 46 :

In hac tumba requiescit Domna Eximina,
Cujus fama prænitescit Hispaniæ limina,
Regis Sancti fuit nata, felicemque me fecit,
Roderico copulata, gentes quem vocabat Cid,
Hæc in era millesima fuit hic tumultata,
Centum et seisagesima fuit atracta et balsamata,
Martii Nnnas sepulta, maneat cum gaudio,
Bona quia fecit multa præsentis Cœnobio.

† **CIDALARIUS**. Charta Ottonis II. Imp. ann. 990. apud Bern. *Pez* Anecd. tom. 1. part. 3. col. 57 : *Mancipiis utriusque sexus, parchalkis, Cidalariis, vectigalibus, cunctisque utensilibus ad eundem locum Kint jure assignatis*. Vide *Cidelarii*. [* *Apiarius*, Germ. *Zeidler*. ADEL.]

* **CIDALWEIDUM**, an a Germ. *Weide*, Pascuum, pastura? Charta Conradi reg. ann. 1025. apud Meichelbec. tom. 1. Hist. Frising. pag. 219 : *Molendinis, piscationibus, Cidalweidis, quesitis et inquirendis, omnibusque legitime ad loca eadem pertinentibus*. Vide *Cidalarius* et infra *Cidlarius*. [* A German. *Zeidel*, *Apis*, et *Weide*, Pascua. ADEL.]

† **CIDARA**, pro *CIDARIS*, utitur S. Augustinus Quest. 123. in Exodum.

CIDELARI. Charta Ottonis M. Imp. 950. pro Ecclesia Paderborn. apud Meibomium : *Cum... mansionariis, barschalkis, aureariis, bruneariis, Cidelariis, molendinis, etc.* Infra : *Cidelariis, mansionariis, barschalkis, etc.* Vide Metropolim Salisburgensem tom. 1. pag. 227. [et supra *Cidalarius*.]

† **CIDENTADANAGIUM**. Vide *Citadanagium*.

† **CIDFUNA**, pro *Tribuna*. Vide in hac voce.

CIDIMA, vel *CADIMA*, Joanni de Garlandia in Synonymis Chymieis, *Lithargyrum auri*.

* Legendum *Cadmia*, ut et *Lithargyrum* pro *Lithargyrum*. Vide supra *Cathinia*.

* **CIDLARIUS**, ut *Cidalarius*, f. qui pascua curat. Charta ann. 1248. apud *Pez*. tom. 6. Anecd. part. 1. col. 11 : *Quinque casatos et quatuor Cidlarios super ribam Danubii, et ad Swarzaha Hugipaldus Cidlarius, et Adalperht faber, et Kerhelm vinitor de Putilespah et Rathis Cidlarius*. Vide supra *Cidalweidum*.

† **CIDONES**, *Puerorum amatores*. Glos. Isid. Legendum esset *Cydones*; respicit enim ad illud Virgilio :

Dum sequeris Clytium infelix nova gaudia Cydon
Dardaniæ stratus dextra, securus amorum,
Qui juvenum tibi semper erant, miserande jaceres.

Ubi Servius : *De Cretensibus accipimus, quod in amore puerorum intemperantes fuerunt, quod postea in Lacones et in totam Græciam translatus est, adeo ut Cicero dicat in libris de Republica, opprobrio fuisse adolescentibus, si amatores non haberent. Propter quod Poeta Cydonem inducit amatorem. Novimus autem Cydonas Cretenses dici*. Vide et Donatum ibi. Hæc post Grævium.

† **CIENTADAGIUM**, *Cientagium*. Vide *Citadanagium*.

* **CIERCIA**. Charta ann. 1374. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. 3 : *Vendunt..... omne jus, quod..... ipsi habent seu habere possunt in Cierciis terrarum, quas ipsi venditores habent in finagio du Sauzoy*. Ubi legendum existimo *Tertiis*. Vide *Tertia* 4.

* **CIERGIUS**, *Cereus*, Gall. *Cierge*. Testam. ann. 1517 : *Vult luminare suum fieri de sex thedis seu torchis cere, quilibet unius libræ ponderis, et sex Ciergiis cere*.

† **CIFATUM**, *Mensuræ species, ut videtur, a scypho sic dicta*. Tabularium Montis S. Michaelis : *Robertus filius Alani dedit Abbatiæ sancti Michaelis terram duorum Cifatorum mellis*; hoc est, quæ debebat duo Cifata mellis per annum. Vide *Ciffata*.

CIFETUM. Rollandinus in Summa Notariæ cap. 5 : *Unum runcinum ferrantem cum Cifeto, et cum uno freno et sella, etc.*

† **CIFFATA**, *Mensuræ genus*. *Madox* Formul. Anglic : *Quolibet die duas Ciffatas cervisiæ et unum ferculum de Elemosynario, et potagium, quod ad officium pertinet, et dimidiam marcam per annum et unam vestem pelliceam*. Exigua est hæc mensura, siquidem uni homini duplicatur quolibet die. Vide *Cifatum*.

CIFO, Italis *Ciffone*, *Garcio*, *garciunculus*. Uguccio : *Histrion, quasi Ciffo, i. gesticulator, jocular, qui diversos gestus et habitus hominum scit representare*. Hinc forte nostri *Chifon*, pro re nihili. [Vide *Chiffones*.]

CIFRÆ, **CHILRÆ**, seu **ZIFRÆ**, Notæ numerales. Nostris *Cifres*, [nunc *Chiffres*] dicuntur hæ notæ arithmeticae 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 0. quarum prima est unitatis, secunda binarii, etc. 9. novenarii : 0. vero circularis nota, quam ex his solam alii vocant *Ziferam*, Georgius Valla *Ziphram*, per se quidem nihil significat; sed aliis notis addita, numerum multiplicat. Cujus gentis aut hominis hoc inventum sit, seu litteræ sint, aut notæ, haud constat. Quidam ab Hebraico *Saphar*, quod sonat, *numeravit*, originem accersunt. Valla lib. 1. Arithmetices cap. 1. Indis, Orientalibus gentibus, inventum tribuit, argumento descriptionis quæ a dextris partibus in sinistras eat, quod Chaldaeis, Syris, Ægyptiis, et toti denique Orienti est commune. Alia alii commentantur, ut Cobarruvias, Vossius in *Mathemat.* Reinhartus Robigius lib. 8. Robigal. cap. 1. Octavius Ferrarius, Athanasius Kireherus in *Arithmologia*, Daniel Papebrochius in *Serie Patriarchi. Hierosolym.* pag. 55. tom. 3. Maii, Daniel Huetius in

Demonstrat. Evangel. pag. 647. etc. *Breviloquus* : *Cifra, figura nihili*. *Parabolæ Alani de Insulis* :

Inter narrantes Chilfram juvat esse figuras.

Idem in Planetu naturæ : *Illic vespertilio avis hermaphroditica Cifri locum inter aviculas obtinebat*. Et lib. 2. Antielaudiani eap. 7 :

Qua ratione, quibus causis, H, littera non sit,
Cum sibi prætentat scripturam, nomen et usum,
Sed Cifri loca possideat, solaque figura
Jus sibi defendens elementi præferat umbram.

Henricus Aquilonipolensis in *Lubecca* lib. 2. cap. 11 :

Ut pupa præsumpsit aquila esse, asinus leo quondam
Simia regnatric, Cifra figura fore.

* Hinc nostris *Chiffres*, pro Homo vel res nihili. *Mirac. B. M. V. MSS.* lib. 1 :

Or ai tant fait par moi meisme,
Que Chiffres sui en angorisme;
Moult m'ont Deable empechié
Quant jou ne reehui l'enveskié.

Scribit Theophanes ann. 2. *Rhinotmeti*, et 19. *Copronymi*, pag. 314. et 363. Arabes neutiquam numeros sua lingua exprimere potuisse, ideoque in describendis publici ærarii codicibus, Christianos adhibere solitos fuisse.

* Has anno 1375. (leg. 1355.) Petrarcham primum in suis scriptis adhibuisse auctor est Mabillonius lib. 2. *Diplom.* eap. 28. § 21. quem falli probare aggreditur Godefridus abbas Gottwicensis lib. 2. *Chron.* ejusdem monast. pag. 114. ex eo maxime, quod auctor synchronus de Gestis Baldevini Trevir. archiep. et Henrici fratris sui imperatoris de Luzenburg. lib. 1. cap. 8. circa annum 1306. memoret Baldewinum illum in Parisiensi studio Arabicis arithmeticeque figuris scripsisse; imo, si credendum Tenzelio in *Observat. menstr.* ad mens. Jun. 1693. pag. 459. asservatur in Bibliotheca Elisabethana Vratislaviensi codex Ms. ann. 1268. in quo Calendarium cifris hujusmodi Arabicis conscriptum reperitur; ex quo pariter colligit, quod ante tabulas Alfonsinas, quas ex Albatagnio desumpsit Alphonsus, usus cifrarum jam dudum in Germania invaluerit, cum Kircheri in *Arithmol.* sententia sit, Alphonsum Castiliæ regem primum harum cifrarum auctorem fuisse. Sane, addit doctus Abbas, cum jam temporibus Carolinis suam in Hispania sedem habuerint Saraceni, qui crediderit eorum cifras centenis quatuor annis post in Germania fuisse incognitas; præsertim cum sæculo XII. sub Conrado III. et Friderico Barbarossa non Alcoranus modo, medicique Arabici, Avicenna, Averroes, Alfarabius, sed et Græci philosophi ac medici, Plato, Aristoteles, Ptolemæus alique translatis fuerint, prout Seldenus id suo ad Eutychium Commentario demonstrat. Verum quid factum fuerit asserendum, non quid fieri potuerit divinandum. Cæterum notas Arabum numericas extare ad ann. 1210. in Codici regio testis est D. *Le Beuf* in *Animadversionibus* quas mecum communicavit. Consule novum *Tract. diplom.* tom. 3. pag. 526. et seqq. Vide *Ziffra*.

† **CIFRÆ**, *Characteres occulti*, Gall

Chifres, quibus arcana et quæ ab aliis ignorari interest, solent perscribi ac significari. Illarum varias species, *Ciphras simplices*, non significantibus characteribus mixtas, *duplices litteras uno caractere complexas*, *Ciphras rotæ*, *Ciphras clavis*, *Ciphras verborum*, enumerat illustris Verulamius. Vide Hofmannum in Lexico.

† *CYFRÆ*, pro *Cifre* scribit Bern. de Breydenbach pag. 190. Itinerarii sui Hierosol.

* *Ciffre*, Instrumentum piscatorium, in Stat. ann. 1402. tom. 8. Ordinatio. reg. Franc. pag. 535. art. 72.

† 1. *CIFUS*, pro *Scyphus*, Vasculum potiorum. Occurrit in Codicillo Bertrandi de Turre ann. 1281. apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 508. et supra in *Caritas dicta mensura vini*, etc. Chartular. Compend. : *Duo manutergia, tria auricularia, duo Cifi madelini*.

* 2. *CIFUS*, Leguminis species, si tamen bene lectum est. Charta ann. 1155. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 555 : *Omnes leudas, quas ibi habeo, scilicet de porros et caulibus, et cebis, et allibus, et de rafinis et de Cifos*. Vide *Cisara* 1.

* *CIGNITUS*, Cygni clamor. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Cignitus, voix de cigne. Cisne*, pro *Cygne*, *Cygnus*, inter Poem. reg. Navar. tom. 1. pag. 83.

CIGNONUS. Tabular. Priorat. de Domina in Delphinatu fol. 114 : *Et 8. jornales pro corovata, et pro Kl. 6. den. de ublias, et 1. fassum de Cignonis, et dimidium boxiam, etc.*

* *Perperam*, ni fallor, pro *Oignonus*, *Cepa*, Gall. *Oignon*.

* *CIGNUS*, *Mensura retinens octo scrupulos*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* *CIGONIA*, a Gall. *Cigogne*, *Machina pulsationi campanarum utilis*. Consuet. MSS. monast. sanctæ Crucis Burdegal. ante ann. 1305 : *Item habet (sacrista) tenere campanas monasterii bene garnitas et munitas de cys, de Cigonias, mercobulis et funibus, et de cunctis aliis necessariis, ut bene possint trahi per clericos suos*. Vide *Cicon* a.

† *CIHARE*, *Vocare*. Glossar. Sangerman. MS. num. 501. legendum *Ciere*.

CILIARE, est *detinere oculos avis* (falconis) *clausos cum palpebra inferiore superinducta usque ad cilium*. Dicitur autem *Ciliare* pro eo quod cum palpebra inferiore contegitur oculus usque ad cilium. Ita Fridericus II. Inp. lib. 2. de Arte venandi cap. 37. ubi ciliandi falcones modum pluribus describit.

† *CILIATURA*, *Cilium*, *Pili palpebrarum*. Vide locum in *Raspere*.

CILIATUS, εὐόρυς, in Gloss. Gr. Lat. [Addunt aliæ Glossæ similiter Gr. Lat. *Cilio magno præditus*; sed melius in Supplemento Antiquarii, *Pulcher superciliis*.]

* *CILICIARIUS*, Vestis ex pilis animalium contextæ, quæ *Cilicium* vocabatur, opifex, in Inscript. apud Montefalc. tom. 5. Suppl. ad Antiquit. expl. pag. 96.

† *CILICIATUS*, *Indutus cilicio*. Acta SS. Maii tom. 2. pag. 248. D. in Vita S. Stanislai : *Vade in Cracoviam Ciliciatus et iudipes*.

† *CILICIO*, *Cælum*, *Scapellum*. Vide *Cælio*.

* *CILICIOLUM*, diminut. a *Cilicium*. Acta S. Claræ tom. 2. Aug. pag. 755. col. 2 : *Sub vestibis namque pretiosis ac molli-bus, Ciliciolum gerebat absconditum, mundo exterius florens, Christum interius induens*.

CILICIUM, Vestis interior, seu subucula ex pilis animalium contexta, (unde nomen) quam Monachi et vitæ sanctioris viri ad domandam carnem, sub cæteris vestibus deferunt, ne dum cernitur, vanam procreet ostentationem : unde *Cilicium* ab ordinario Monachorum habitu rejicit Cassianus lib. 1. Instit. cap. 1. dicens, sapere superbiam, et nullum corpori conferre emolumentum, impedire item laborantem, neque suo tempore in usu fuisse, nisi apud paucos. Glossæ Basilic. : Κιλίκια, τράγοι ἀπὸ Κιλίκιας οἱ δασεῖς· πάνυ γὰρ ἐκείσε ὑπάρχουσι οἱ τοιοῦτοι τράγοι, ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα Κιλίκια λέγονται. Jo. de Janua : *Cilicium, velamentum factum de pilis caprarum, vel taxorum, unde tentoria fiunt, et mortui operiuntur*. Paulinus lib. 2. Vitæ S. Martini :

Quin et contexto setis coopertus amictu,
Exæsa assiduo compunxit acumine membra,
Ut tereret tenuem vestis nimis aspera pellem,
Et cutis extensis stimulis attackta paveret.

De ciliciis et cilicinis, consule Salmasium ad Solinum pag. 488. Savaronem ad lib. 4. Sidon. Epist. 24. Lindenbrogium ad lib. 24. Ammiani et Hæstenum. [* Glossar. med. Græcit. voce Κιλίκιον, col. 654.]

CILICIA, seu Κιλίκια, et Κιλίκια vocabant etiam Græci nuperi *Centones* ac *feltra*, quibus telorum et lapidum, e machinis emissorum, vim retunderent. Προκαλύματα ἐκ τραχείων τριχῶν, ἃ δὴ καλεῖται Κιλίκια, Procopio lib. 2. Persic. cap. 26. Vide Leonis Tactica pag. 52. 61. 106. 231.

CILIO, [CILIUM, CILIX.] Ugutio : *Hic cilix, quem vulgo cilionem, vel Capsellam vocant*. Vide *Cælio*.

CILLABA, alias *Cilliba*, *Mensa cibatoria, quæ finita comestione remouetur, et dicitur a cilleo, es. hæc et assidela dicitur*. Joan. de Janua. Festo *Cilliba* est mensa rotunda. [Legendum *Cibilla*, ut et apud Varronem lib. 4. de Lingua Lat. cap. 25 : *Mensam escariam Cibillam appellabant; ea erat quadrata, ut etiam nunc in castris est : a Cibo Cibilla dicta : postea rotunda facta*.]

† *CILLERE*, *Movere*, apud Isid. lib. 20. Orig. cap. 14. et in Glossario Sangerman. MS. n. 501. Vox est veteris Latii. Plaut. Amphitr. : *Aliquem hominem allegent, qui mihi adveniienti os Obcillet probe*. Miracula S. Dionysii Paris. in Actis SS. Benedict. sæc. 3. part. 2. pag. 359 : *Sole jam in occiduas vergente partes, quedam adulescula... textili opere laborabat; cum repente ferrum radioli quo fila Cillebat, manu ejus adhæsit tam valide, ut cruciatum se cauterii ferre voce querula testaretur*. Vide *Cillaba*.

* *CILLONES*, *Homines angusti capitis*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* *CILOSTRUS*, Fax, funale. Stat. crimin. nova Cumanæ cap. 204. ex Cod. reg. 4622. fol. 110. rº : *Nemini spiziario seu apotecario..... liceat facere, vel vendere..... aliquos duplerios seu Cilostros vel candelotos cum mixtione larexinæ, pexæ seu raxæ*. Funus Joan. Galeaz ad ann. 1402.

apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 1032 : *Postea vero sequuti sunt in ordine homines duo mille, omnes induti panno grosso brunæ, expensis curiæ, singuli gradatim deferentes unum Cilostrum*.

* *CILUM*, pro *Cilium*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Cihum, j. folliculus, quo oculus tegitur, la pel qui couvre l'œil*.

CIMA, *Cocumula*, in Gloss. Isid. [Excerpta Pitheci *Cuma*, non male pro *Cyma*. Pro *Cocumula* Grævius emendat *Cumula*. Forte melius *Comula*, ex his libri 17. Orig. cap. 10. verbis : *Cima dicitur quasi coma; est enim summitas olerum vel arborum, in qua vigens virtus naturalis est*. Pro *Coma* Glossator scripserit *Comula*. Ut ut est *Cyma* non *Cima*, a Græco κύμα per crasin pro κύμα scripserunt Plinius et alii. Ille lib. 9. cap. 8. habet : *Cymas brassica a prima sectione præstat proximo vere. Hic est quidam ipsorum caulium delicatior teneriorque cauliculus*. Hinc Galli *Cime*, Itali et Hispani *Cima* montis acumen appellant, ac generatim cujusvis rei altioris summmitatem. Charta Theobaldi Comitiss Campaniæ pro Abbate Molismensi ann. 1233 : *De iisdem nemoribus capient Monachi quicquid ipsis necesse fuerit... tam in grosso quam in gracili... a pede usque ad Cimam*. Potio probatissima contra calvitium in Codice veterum Canonum MS. decimi circiter sæculi, e Bibl. Illust. D. D. Chauvelin Custodis sigillorum regionum :

Tres nimum Cimas dura de rupe revulsas,
Tot picæ saltus capies, tot sibila milvi,
Tot sonitus laticum, ranae tot fronte capillos,
Virginis ex factis ternos compone maniplos.
Hæc una vitreo calici congesta terantur
Vase rudi pilo, Bachi comixta liquore,
Solis in exortu turbato porrige calvo,
Mox teneros capiti cerues conerescere crines.]

† *CIMATIO ARBORUM*, *Arborum cimæ succisæ*. Vide locum in *Housebote*.

* *CIMALIA*, *Arborum summitates excisæ, vel casu aliquo dejectæ, a Cima sic dictæ*. Vide in hac voce. Charta ann. 1334. ex Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1378 : *De quibusdam Cimaliis forestæ de Gadabone, nec non de ruptis ejusdem vendæ forestæ S. Romani integram summam non computaverat..... De Cimaliis vero et ruptis supradictis se referebat ad Cameram Compotorum*. Vide *Tonsura nemorum* et infra *Cimeyæ*.

* *CIMARE*, Acad. Crusc. : *Levar la cima, e scemare il pelo al panno lano, tagliandogli le colle forbici*, Tondere. Chron. Bergom. ad ann. 1402. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 932 : *Qui omnes decem fuerunt vestiti, expensis communis, de panno bruno, non Cimato, etc.* Hinc

† *CIMATOR*, *Tonsor pannorum*, in Actis SS. Junii tom. 3. pag. 936. ubi de B. Michelina : *Tertio accedere debeant omnes mercatores, sartores, Cimatores, mercarii*.

* *CIMATURA*, *Arts tondendi pannos*, *Cimator*, qui eam exercet. Stat. Vercel. lib. 7. pag. 160. vº : *Statutum est quod aliquis Cimator civitatis Vercellarum, vel quis alius operans officium Cimaturæ in civitate Vercellarum, non audeat, possit nec debeat capere pro Cimatura brachii panni nisi denarios duos Pap. Stat. Placent. lib. 6. fol. 82. vº : Provisum est quod Cimatores pannorum non possint accipere de Cimatura*

pannorum, videlicet de brachio panni Francisci valoris a soldis xx. infra Cimando bis, ultra tres denarios.

CIMBA, Capsa Reliquiarum. Translatio S. Mauri Martyris ann. 1348: *Nonnullas Reliquias... de quadam capsâ seu Cimba antiqua (translatus).*

CIMBARIUM. Vide *Ciborium*.

† **CIMBER MERCATURARUM**, f. Tantum mercis quantum *Cymba* vel *Cymbula* vehi solent. Litteræ Philippi Aug. Franc. Regis aim. 1207. apud de Lauriere tom. 2. pag. 413: *Quæcumque navis de Imbernia venerit, ex quo caput de Guernes transierit, Rothomagus venire, unde nos de unaquaque navi habebimus unum Cimper mercaturarum, vel decem libras.* [* Leg. Timber, Fasciculus 60. pellum. Vide *Timbrum*.]

* **2. CIMBER**, a Germ. *Zimmer*, Tignum ædificiis aptum. Gloss. Cæsar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 672. col. 1: *Materiamen sunt ligna, quæ nos vulgariter appellamus Cimper. Cimbre, inter instrumenta musica recensetur tom. 1. Poem. reg. Navar. pag. 246. sed perperam pro Timbre. Vide Tymbris.*

CIMBIA, orum, Joanni de Janua, *Pocula facta ad similitudinem cimbe navis*. Ex Gr. *κίμβιον*. Ælfrieus in Gloss. cap. de Vasis: *Cimba, seip-fæt.*

† **CIMBICES**, *Minia quæque plurimi facientes*, apud Sussannæum in Vocabulario, a Græco *κίμβης*, Sordidus, tenax et plus æquo parvus.

* **CIMBOLUM**, pro *Cymbalum*, ab Occit. *Cimboul*, Campanula, tintinnabulum. Comput. ann. 1405. inter Probat tom. 3. Hist. Nem. pag. 182. col. 2: *Magistris Cimbolorum et arrollogiorum, qui nuper fecerunt, ad instanciam dominorum consulum Nemausi, in ecclesia Nemausi unum cimbolum arrollogii, etc.* Vide *Cimbolum*.

† **CIMBORIUM**. Vide *Cimbarium* in *Ciborium*.

CIMBRI, *Lingua Gallica latrones dicuntur*, inquit Festus. Glossæ MSS. Regiæ Cod. 2062: *Κίμβροι, ληστές*. Inde forte aut genti nomen, aut a gente latrocinante latronibus ipsis.

CIMBRIONES, in Jure Hungarico, dicuntur custodes eanu regiorum.

† **CIMEDALIS**, ut mox *Cimelia*, Supellex. Informationes Civitatis Massil. de passagio transmarino in Codice MS. Sangerman.: *Item pisces salsos, et copas, et allea, et alia victualia, oleum et risum, et Cimedaless secundum conditiones personarum.*

* **CIMEDIA**, *Gemma, quæ invenitur in cerebro piscis*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

CIMELIA, **CIMILIA**, Thesauri, vasa, donaria Ecclesiæ, ex Græco τὰ κεϊμήλια: Supellex pretiosa, quam quisque habet. Lexicon Gr. MS. Regium: *Κεϊμήλιον, τὸ ἀπόθετον γράμμα*. Hesychius: *Κεϊμήλια, σκεύη, δῶρα, καὶ τὰ ἀπόθετα γράμματα*. Homerus Iliad. ζ. vers. 47:

Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κεϊμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκητος τε σίδηρος.
Depositivæ pecuniæ, Senatori lib. 6. for. 8. Gregorius Magnus lib. 1. Epist. 10: Quæ de diversis Ecclesiis Cimilia sunt collecta... servantur.

CIMILIA. Anastasius in S. Vitaliano PP.: *Sed et vasa sacrata, vel Cymilia sanctarum Dei Ecclesiarum tollentes, nihil dimiserunt*. In Severino: *Et sigillaverunt omne vestiarium Ecclesiæ, seu Cimbilia Episcopi, etc.* Alii Codd. præferunt *Cimilia*. Adam Bremensis cap. 15: *Beati vero Remigii Cimilia cum ingenti honore servavit Bremæ*. [Arnulphus in Hist. Mediolan. apud Muratorium tom. 4. pag. 9. col. 1: *Præcipue in thesauris et Cymiliis omnibus, quibus incomparabiliter affluebat.*] Vide Paul. Warnefr. lib. 5. Hist. Langobard. cap. 11.

CIMELIARCHA, Thesauri et cimeliorum custos. Collatio quæ sub Justiniano facta est Constantinop.: *Vir venerabilis Eusebius Presbyter, et Cimeliarcha sanctissimæ majoris Ecclesiæ*. *Κεϊμηλιάρχης* in leg. fin. C. de Bon. auctor. judic. possid. (7. 72.) et Nov. 40. *Κεϊμηλιοφύλαξ* in Concil. Calched. Act. 10. Vetera Acta Eccl. Mediolanensis apud Puccinellum in Vita S. Simpliciani: *Hic addidit magistros cum octo pueris Ecclesiæ Mediolanensis; necnon octo Lectores minores cum Scola S. Ambrosii, et cum Cimeliarcha, numero 20. inter masculos et feminas ad munus offerendum in persona totius populi*. Adde Ughellum tom. 4. pag. 616. 656. tom. 6. pag. 156. 159. 162. 170. 174. [Sumitur etiam feminino genere pro Thesauraria in Annal. Benedict. tom. 4. pag. 21. n. 50. ubi exhibetur *Epistola ad Hazecham Sanctimoniam, urbis Quidilnæ Cimeliarchen.*]

CIMELIARCHIUM, Locus ubi reponuntur *Κεϊμήλια*. *Sacrorum vasorum ærarium*, *Κεϊμηλιάρχειον*, in Epist. 2. Gregorii II. PP. ad Leonem Isaurum in VII. Synodo. Vide Gregorium Magnum lib. 1. Epist. 130. lib. 2. Ind. 11. Epist. 49. lib. 10. Epist. 45. Anastas. Bibl. in Vita S. Jo. Eleemos. num. 26. 84. l. 20. Cod. de Agricol. (11, 48.) *Κεϊμηλιοφύλακτειον*, in Nov. 70. cap. 4. Glossæ MSS.: *Cimeliarchium, secretarium principale.*

† **CIMEN**, Somnus, Dormitio, Gr. *κοιμημα, κοίμησις*. Vide locum in *Cimiterium*.

1. **CIMENTUM**. *Cimiento*, Hispanis; Gloss. Arabico-Lat.: *Fundamentum. Cimentarius, qui disponit fundamentum.*

* *Chime*, pro *Ciment*, Arenatum, in Charta Petri abb. S. Amandi ann. 1318. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 507: *Meubles et catels, qui seroient audit jour en ledite maison, qui ne tenroient à clou ou à keville, à Chime ou à rechime, etc.*

† **2. CIMENTUM**: *Mendacium, cogitatum*, in Glossario Sangerman. MS. n. 501. Legendum procul dubio *Commentum*.

† **CIMERIA**, **CIMERIUM**, Imposita summae galeæ figura, Gall. *Cimier*, Italis *Cimiero*, *Cimiere*, apud Rymer. tom. 5. pag. 569. col. 2. in Conventionibus Edwardi III. Regis. Angl. cum Januensibus ann. 1347: *Et in elmu cum Cimeria, in cujus circuitu erant litteræ dicentes: Edwardus Dei gratia Rex Franciæ et Angliæ, et Dominus Iiberniæ*. Bernardus Thesaurarius de Acquisitione Terræ Sanctæ cap. 167: *Insidebat enim equo magno et ipse forma procerus supra galeam habens cervina cornua pro Cimerio*. [* A *Chimæra* effictum videtur.]

* **CIMERIUM**, Sigillum, sentum gentilitium, cujus crista, vulgo *Cimier*, pars erat præcipua. Stat. Mantuæ lib. 1. cap.

138. ex Cod. reg. 4620: *Statuimus et ordinamus, quod pondus ducati et aliarum monetarum communis, quod pro commune teneatur, bullatus esse debeat Cimerio magnifici domini*. Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 812: *Bocale unum deauratum solum et rotundum cum Cimerio*. Et col. 813: *Bocale unum deauratum factum ad novem quadros esmaillo ad Cimeria et cum aliis foliis et operagiis.*

* Haud scio an inde vel a *Cimia* repetenda sit origo vocis Gallicæ *Cymeron*, qua pars nasi acutior significatur, in Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 156: *Sacha un grant coustel et en feri Cymeron du nez tout jus et le fendi jusques aux dens*. Vide *Cima* et *Cimeria*.

† **CIMESSOR**, Homo conditionis abjectæ, apud Ammianum 28. 4.

† **CIMETERIUM**. Vide *Cœmeterium*.

1. **CIMETUM**, Panni species. Historia Abbatie Condomensis pag. 509: *Fecit fieri unam insulam cum tunica et dalmatica de bisso seu Cimeto viridi, et tria vestimenta parata*. Leg. forte Bruneto. [* Vide *Dimidium*.]

* **2. CIMETUM**, Ital. *Cimetta*, diminut. est a *Cima*, Vertex, apex, an per *Cimeta* et *Incimeta* intelligenda sint loca alta et humilia, haud satis scio. Charta Frider. I. ann. 1165. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1057: *Concedimus quoque tibi pro communi Pisanæ civitatis in feudum, cum omni jure, piscationibus, paludibus, Cimetus et incimetus, thelonicis, ripaticis, etc.* Nisi forte ibi legendum sit, *Cultis et incultis*.

* **CIMEYÆ**, Arborum summitates excisæ, vel casu aliquo dejectæ, a *Cima* sic appellatæ. *Cymeaulx* in Lit. remiss. ann. 1481. ex Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 245: *Ieculx supplians se prindrent à copper des Cymeaulx dudit bois*. Charta ann. 1310. in Reg. 45. ch. 102: *Gentes nostræ dicebant quod idem Robertus usagio, quod habebat in dicta foresta a parte de Tunchebrai, ad Cimeyas, branchias et remasentias, taliter abusus fuerat, quod perpetuo amittere debebat usagium antedictum*. Eadem rursus occurrunt in Ch. seq. Vide supra *Cimalia*.

* **CIMIA**, *Vasa modica*, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. *Cymoise*, vas vinarium, vel alterius liquoris, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1061: *Glaude Clerc portant deux conuilz cuitz et une Cymoise de vin et aussi du pain, etc.* *Cymoise*, apud Monet. in Diction. Vide *Semaisia* et *Symaisia*.

† **CIMICO**, *Κορίζω* Gloss. Lat. Gr. Est autem *κορίζω* seu *κορίζομαι*, Blandior, blande compello.

* **CIMICOSUS**, *Pieno de cimice*. Glossar. Lat. Ital. MS. A *Cimex*, Gall. *Punaise*. Occurrit etiam in Cath.

† **CIMILIA**, **CIMELIARCHA**. Vide *Cimelia*. **CIMILINE**, Ugutioni et Joanni de Janua dicitur vas aquaticum ad ablucendas manus, ut dicunt bacinum. Hac notione sumitur etiam apud Honorium III. PP. in 5. Compil. lib. 5. tit. 19. cap. 1. et cap. 29. de Verb. signif. pro eo nempe vase in quo Sacerdos sacra faciens manus abluit, e quo postmodum uti solent Diaconi au-

Subdiaconi, qui eidem deserviunt, ad excipiendas oblationes quæ offeruntur inter Missæ solennia, dum patena populo osculanda præbetur : *Verum quia postmodum Sacerdos prædictæ Capellæ asserens oblationum nomine minime contineri ea quæ ipsi Capellæ in festivitate omnium Sanctorum mittuntur, vel portantur ad illam, seu ad domum Sacerdotis ejusdem intuitu defunctorum : necnon quæ in Cimilini ponuntur, quod de altari suscipit, etc.* Testamentum Guallæ Bicchierii Card. Vercellensis ann. 1227. apud Aug. de la Chiesa in Hist. Eccl. Pedemont. cap. 36 : *Item relinquo hospitali S. Andreae de Vercellis omnia vasa mea argentea, scilicet Ciminialia, cupas, et cultellos, etc. Ciminile manicatum, apud Thom. Archid. in Hist. Salonit. cap. 16. Quidam a χειμήλιον formatum vocabulum putant, sed ex aquimantile abbreviatum constat. Vide in hoc verbo et Ciminile.*

* **CIMINA**, Placentæ species. Consuet. Perpin. MSS. cap. 38 : *Item debent (fornarii) coquere panes flaquerios pro quatuor denariis et uno tortello de fluxol (sie), Ciminam, et nihil aliud debent habere pro Cimina.*

† **CIMINETA**, Caminus, Gallice Cheminée, Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274. in Computo ann. 1333. et seqq. : *Pro reparatione Ciminetæ salæ magnæ taren. 1.*

* **CIMINILE**, Vas, in quo sacerdos sacra faciens manus abluit. Pontif. MS. eccl. Elnens. ubi de consecratione altaris : *Item Ciminile vel vas ad deponendum ibi hujus combustiones. Vide Cimilina.*

† **CIMINUM**, Cuminum, seu Cyminum sativum, Gall. Cumin, Angl. Cummin. Charta Pacis inter Simonem Episc. Meld. et Fulconem Abb. S. Germani a Pratis ann. 1185. in Tabulario Meldensi : *Semel in anno debetur Episcopo Meldensi ab Ecclesia S. Germani procuratio sub hac forma, lx. panes de panc conventus in eodem pondere et mensura. Pro coquina x. sol. Paris. dimidia libra piperis et dimidia Cimini, iiii. libræ Cere ad parvum pondus, vel una ad magnum, etc.* Eadem repetuntur in Charta Fulconis in eodem Tabulario asservata. Charta Gisleberti de Caorces ann. 1224. in Archivo Monasterii B. Mariæ de Bono Nuncio Rotomag. : *Reddendo inde annuatim mihi et hæredibus meis unam unciam Cimini in Pascha. Madox Formul. Anglic. pag. 231 : Et redditu unius libræ piperis et unius libræ Cimini. Occurrit rursus in Præcepto Philippi Pulcri Franc. Regis ann. 1304.*

† **CIMISTERIUM**, ut Cimiterium vel Cæmeterium. Charta Michaelis Episc. Tarasson. in Libro rubro S. Martini Sagiensis fol. 39 : *Concedo vobis... Ecclesiam cum domibus, claustris, Cimisteriis, etc.*

† **CIMISTERIALIS ECCLESIA**, in qua humantur corpora mortuorum, Stephanotius Antiquit. Benedict. in Vasconia part. 1. pag. 669. ex Chartulario Gencrensi : *Derunt S. Petro Ecclesiam de Sursaa quæ est baptismalis et parochiarum v. est Cimiterialis.*

CIMETERIUM, pro Cæmeterium, Nostris etiamnum Cimetiere. Ebrardus in Græcismo cap. 8 :

Est quoque dulce cimen, inde Cimeterium. Infra :

Est statio terion, inde Cimeterium.

Iso Magister in Glossis ad Prudentium : *Cymitron Græce, Latine dormitorium. Hinc Cymeterium et Cymiteria dicuntur, id est, dormitoria, in quibus sancti quasi dormire videntur usque ad diem judicii. Vide Cæmeterium et Area, 2.*

† **CIMETERIUM**, Oblationes pro humatione. Index MS. Beneficiorum Ecclesiæ et Diœcesis Constantiensis fol. 20. e Musæo D. de Cagé : *Levat dictus Rector Cimeterium cum pertinentiis una cum altalagium. Vide Cæmeterium et Sepultura.*

* **Chimentiere**, in Charta ann. 1450. ex Chartul. 23. Corb. Vide infra Cæmeterium.

* **CIMETERII OPUS**, an Officium pro defunctis? Vide in Opus 6. Charta Joan. Trevir. archiep. ann. 1202. inter Probat. tom. 2 Annal. Præmonstr. col. 476 : *Synodum cum aliis parochianis observabunt, et opus Cimeterii, sicut ab antiquo consueverunt, peragere non omittant.*

† **CIMETERIUM**, Azylus circum Ecclesiam. Charta Stephani Episc. Redon. ex Archivo Majoris Monasterii : *Stephanus Dei patientia Redon. Ecclesiæ humilis minister. Circa Capellam S. Autberti, ad refugium tantum vivorum, non ad sepulturam mortuorum, quoddam Cimeterium benedixeramus, inconsultis Monachis Majoris Monasterii, in quorum parochia Capella sita est; ideoque prohibemus ne sepultura ibi absque voluntate monachorum fiat.*

† **CIMETERIUM**, Locus quidam seu vicus forte prope Ecclesiam constitutus. Charta anni 1249. in Tabulario Casæ Dei de Jure præpositali veteris Cimeterii de Jays. *Homines Cimeterii de Jay vendere vinum seu stagnum debere in dicto Cimeterio.*

† **CIMIFO**, γυναικῶν κομητήριον. Gloss. Lat. Gr. Qui ornat mulieres. Mendum est pro Ciniflo. Vide Ciniferus.

* **CIMON**, Ciminum, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide Ciminum.

CIMONA, Equi morbus, cum equus diu stetit infrigidatus in capite, in qua fluxus rheumatis fit per narces continue, velut aqua, etc. apud Petrum de Crescentiis lib. 9. de Agricult. cap. 28. Ubi vetus Interpres Gallicus habet Cimorra, vertitque morve. Italis Cimorro, est quod Gourme dicimus.

* **CIMONAGIUM**, f. Summitatum arborum abscisio. Vide supra Cimeyæ. Charta Willel. archiep. Rem. ann. 1182. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 113 : *Forefactum quoque de Cimonagio nobis per septem solidos et dimidium emendabitur. Eadem occurrunt in Ch. confirmat. a Phil. Aug. ejusd. ann. ibid. ch. 112.*

* **CIMOSSA**, Summitas, extremitas cujusvis rei; Ciuussa, apud Laur. in Amalth. : *Margo panni, liciatia. Plica. Cimussator, plicator, Piegatore, Italis. Stat. crimin. Riper. cap. 219. fol. 29. rº : Quilibet persona vendens pannum lanæ, debeat mensurare cum passo justo et bullato, posito per medium panni duplicati, distenti super tabula vel disco, et non per Cimosam, sub pœna cuilibet contrasacientiarum librarum quinque parvorum. Vide Cima.*

CIMOSUS. Constitutiones Petri Episcopi Ruthenensis Legati Apost. in Cypro insula ann. 1312. cap. 32 : *Quod solennes fiant*

Ecclesiæ per Prælatos, ubi factæ non sunt... de opere bono et solido, tamen nullatenus Cimoso, etc.

CIMUSSA, CIMUSSATOR. Gloss. Lat. Gr. : Ciuussa, σιρῶ. Lego σιρούσα. Id est, Cerussa. Gloss. Gr. Lat. MS. : *Ψιούτιον, hæc Cerussa. ψιραθις, Cimusator. Editum habet Ciuussa, et Ciuussator.*

† **CINABRIUM**, Cinnabaris, Gall. Cinabre, Ital. Cinabari, Cinabarino et Cinabro. Chronicon Parmense ad ann. 1287 : *Et ob hoc fuit ordinatum, quod unus alius liber de novo fieret ad exemplar illius, qui erat ad sacristiam Majoris Ecclesiæ, et qui deberet rubricari de Cinabrio. Vide Cinnabar.*

† **CINADA**, pro Cívada. Vide in hac voce.

† **CINÆDUS**, λευκομέτωπος, Candidam habens frontem. Supplem. Antiq. An Cinædus, perditus, impudens λευκομέτωπος dictus, quod nihil erubescat?

* **CINAMOMUM**, pro Cinnamomum, in Convent. Saonæ ann. 1526. nostris Canelle, alias Cynamome. Charta ann. 1422. in Chartul. sign. Ezéchiél Corb. fol. 180. rº : *Sera tenuis (Ricouart de Liekerke escuier bourgeois de Gand) de rendre et paier chascun an à l'église ou à son command la somme de liv. livres de gros, vint livres de Cynamome, vint livres de gingembre de Mesche et une livre de safren.*

* **CINARA**, Instrumentum musicum quod cietur, seu movetur ad sonandum, apud Laur. in Amalth. ex Cath. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613 : *Cinari ut quidam putant, acitabula, quæ percussa in modulos concitantur.*

† **CINAVERDUNIA**. Vide Cineverdunia.

* **CINBOLA**. Joan. de Cardallaco serm. in Annunt. B. M. : *Scitis enim quod felix Cinbola appellatur militum multitudo.*

† **CINBOLUM**, Campanula, tintinnabulum, quo Monachi vocantur ad refectorium, ab Occitano Cimboul, Crotalum, Gall. Grélot. Vetus Ceremoniale MSS. B. M. Deauratæ Tolosanæ : *Finitisque Vesperis... tenditur ad prandium, et in introitu pulsatur Cinbolum, deinde insquilla in principio et in fine. Et paulo post : Dum videtur Priori, quod sit hora condessens (condicens) mittit aliquem de conventu ad pulsandum Cinbolum pro collatione facienda, pulsatoque Cinbolo... omnes tendunt ad refectorium.*

* **CINCELLUS**, pro Syncellus. Vide in hac voce. Liber cens. eccl. Rom. : *Quoniam iterum eundem patriarcham (Jerosolymitanum) oportebat habere præter supradictos metropolitanos, familiares suffraganeos, quos Græci Cincellos vocant, etc.*

† **CINCENDELA**, CINCENDULA. Vide Cicindela.

† **CINCIARE**, Pipilare. Dicitur de pipatu seu garritudine passerum. Vide locum in Braulare.

† **CINCIDELE**. Vide Cicindela.

CINCIDES. Tudebodus lib. 1. Hist. Hierosol. pag. 778 : *Alii mittebant Cincidas in piscinam, et postea demittebant in os suum.*

† **CINCINERIUM**, Umbella, umbraculum, Gall. Dais, olim Cincelier. Inventarium Ecclesiæ Noviom. anni 1419 : *Item unum Cincinerium de tela trium colorum.*

Bible Historiaux apud Borellum : *Quand Judith vit Holofernes gesir en son lit, dessous un Cincelier, qui estoit de saphir, d'esmeraudes, etc. ouvree d'or et de soye, etc.*

* Gall. *Rideau*, tour de lit. Le Roman de *Cleomades* MS :

Un esprevier ot par dessus,
Qui moult riches et biaux estoit,
Qui trestout le lit pourprenoit,
Del Chincelier que je vous dy,
Selon ee que jou ay oy.

† **CINCINNIIUM**. Dicta B. Ægidii Ord. Minorum, tom. 3. April. pag. 234 : *Redditur unicuique aurum pro auro, scarletum pro scarleto, Cincinnium pro Cincinnio*. An pilum pro pilo, inquit Editor? Fere crediderim idem esse quod *Cincinerium*.

CINCINNOSUS, Cui capilli crispi dependent. Papias.

† **CINCINNUS SANGUINIS** dicitur de sanguine fluente, qui quasi cincinnos describit. Translatio S. Habundi Mart. inter Acta SS. Benedict. sec. 3. part. 1. pag. 520 : *Ecce subito illic dum quidam ejusdem Patris Diaconus in sindone munda Sancti ossa ulnis gestaret, videt repente aforis in eadem sindone Cincinnos Sanguinis pendere, ac si eadem hora sanctus ille Martyr gladio percussus fuisset.*

† **CINCTA**, Cingulum, zona, Gall. *Ceinture*. Fundatio Prioratus S. Petri de Salve ann. 1029. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 150 : *Crucem unam, casulas tres, stolas, manipulos, Cinctas viginti quatuor*. Acta B. Joagnoli, tom. 2. April. pag. 954 : *Quandam pulchram bursam cum Cincta*. Rursum occurrit tom. 3. pag. 516.

* *Cince*, eadem notione, ut videtur, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1 :

Cil li rejete une viës Cinee.

† **CINCTA**, Circuitus, ambitus, modus piscandi, quo circumcundo pisces cinguntur et capiuntur. Statuta Piscatorum Massil. MS : *Piscatores utentes ingenio sive arte vulgariter appellata de Posta, cum qua magni pisces, præcipue tuni Cinguntur sive accumulatur ... cum qua pisces tuni illa arte et via Cinctarum accumulatur et capiuntur in numero infinito ad utilitatem publicæ rei, qua utendo et piscando arte illa de Corre a loco de la Corona in mari citra opinatur occasionem dare piscibus tunorum fugiendi, et sic Cinctas illas et captionem piscium turbat.*

* **CINCTADA**, Septum, ager muris vel sepibus cinctus. Charta ann. 844. apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 322 : *Quidam vir nobilis tradidit quicquid habuit in loco nominato ad Lozespach, præter jugera decem et Cinctadam unam, et de pratis aliquantas sinus*. Hinc nostris *Chaintre* et *Chaintre*. Pactum inter Phil. V. reg. Franc. et episc. Tornac. ann. 1320. ex Cod. reg. 8448. 2. 2. fol. 90. vº : *Item en viviers et en Chaingles, sept bonniers pou plus, pou moins*. Quæ in vulgari Tornacensi scripta esse monet Charta ipsa. Ch. ann. 1405. in Reg. feud. comitat. Pictav. fol. 22. vº. ex Cam. Comput. Paris. : *Item ma Chaintre de pré, laquelle j'ai en ladite rivière, laquelle contient en soy demi journal ou environ*. Unde et *Cengle*, pro *Enceinte*, Ambitus, apud Froissart. vol. 1. cap. 112 : *Tant ou- rèrent ses mineurs qu'ils vindrent sous le*

chastel si avant, que ils abbatirent une basse court es Cengles du chastel. Charta Guid. comit. Fland. pro Audomar. ann. 1282. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 196 : *Tout chil (qui) ont leur ghyldes et à ychele appartiennent et declens le Chyngle de leur vile mainent, etc.* Vide infra *Cincinria*.

CINCTORIUM, Ζώνη, Cingulum, Gall. *Cincture*. Ugutio : *Cinctorium, quo cingimur*. Testamentum S. Cæsarii Arelat. : *Leoni Presbytero manutergium dari volo, Domino meo Cypriano Episcopo mantum, et Cinctorium meliorem dari volo*. Charta Hugonis Ducis Burgund. ann. 1077. pro Ecclesia Avalonensi tom. 6. Spicilegii Acheriani : *Amicti 10. aurei, Cinctoria 6. stolæ aureæ 8. etc.* Gervasius Tilleberiensis MS. de Otis Imperial. part. 2 : *Vidi equidem cum nuper Romæ essem, allatam Cardinali Magistro Petro Capuano corrigiam de corio salamandræ amplam velut Cinctorium renum; et cum ex contretactione aliquas sordes contraxisset, in ignem ipsam vidimus ab omni inquinamento purgatam, et in nullo consumptam*. Adde Orderic. Vital. lib. 6 pag. 616. 622.

CINCTORIUM, Pugio. Gloss. Lat. Gr. : *Cinctorium, παραζώνιον*. Parazonium vero μωρὸν μάχαιραν Græci exponunt. Gloss. Isidori : *Cinctorium, gladius*. Perperam *tinctorium*; et ita legendum apud Melam censent plerique : *Mars omnium Deus, ei pro simulacris enses et cinctoria dedicant* : pro *tentoria*. Martialis lib. 14. Epigram. 32. de Perizonio :

Arma Tribunicium Cingere digna latus.

* Ejusdem originis videtur, *Cinche*, pro *Clava*, in Lit. remiss. ann. 1426. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 442 : *Un baston gros devant, nommé au pais Cinche en façon d'une massue*.

† **CINCTORIUM CERÆ**, Filum cera obductum, quo cingitur sepulcrum Sancti, cui cinctorium istud devovetur. Acta B. Bertrandi tom. 1. SS. Jnnii pag. 791 : *Posuit super sepulturam ejusdem Beatissimi unum Cinctorium CERÆ*. Ibid. pag. 794 : *Vovi cingere sepulturam ipsam cum uno Cinctorio de Cera*.

† **1. CINCTUM**, f. Murorum ambitus, ut infra *Cintum*. Acta consecrationis Ecclesiæ Urgellensis ann. 819. Marce Hispan. col. 763 : *Deinde ipsas parochias de Valle Lordensis, id est, ipsam Petram cum Argilers, vel Sischer, cum Linars et Montè Calvo, sive illa Curriz, vel Mesappl, atque Terrers, sive Taravil, et illo Cincto, vel Currezano, atque illam Tintillaginem, vel Oderam, seu ipsam Moram, vel illam silvam, atque Bisauram*.

* Vel territorium suis finibus definitum, idem quod *Cingulum* 2. Præcept. Caroli M. ann. 775. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 732 : *Similiter concedimus ad ipsam casam Dei in villabus eorum, seu super terratoriis eorum, vel Cinctus eorum infra aut adforis advenerint, et quicquid ibidem negotiatum fuerit, omne teloneum*. Charta ann. 849. tom. 8. ejusd. Collect. pag. 503 : *Et quicquid in villis seu super terris vel Cinctis eorum, vel in mercatum, qui super terram ipsius monasterii constitutus est, etc.* Occurrit rursum in Ch. ann. 859. ibid. pag. 560.

* **2. CINCTUM**, Cingulum, Gall. *Cein-*

ture, alias *Chaint*. Acta B. Joan. Firm. tom. 2. Aug. pag. 463. col. 1 : *Nondum xv. annorum existens, voluit ad carnem ferreum Cinctum portare*. Lit. remiss. ann. 1365. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 738 : *Ledit Loubet aians sadite badelaire et bouclier à son Chaint, etc.* Vide *Cinctorium*.

† **1. CINCTURA**, Cingulum, Gall. *Ceinture*. Vide *Christiani de Cinctura*.

† **CINCTURA REGINÆ**. Vide *Zona Regine*.

* **2. CINCTURA**, Fascia, Gall. *Lisiere*, Hispan. *Cinchuela*. Comput. fabr. S. Petri Insul. MS. ann. 1475 : *Item pro Cincturis, Gallice rubans doubles, et pnrvis clavis ad clavandum dictam telam super hostia, etc.* Unde *Crint*, Fascia infantilis, vulgo *Lange*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Ceint à enveloper enfunt en bers, fascia*.

CINCTUS. *Cinctus judex*, a Principe delegatus, cingulo donatus. Senator in Psalm. 29 : *Cingulum significat quod ad iudicis pertinet dignitatem : nam Cincta potestas in ipso vocabulo noscitur constituta*. Sic enim *Cinctum* dicimus *judicem*, quando ejus fasces honoresque declaramus, etc. Idem lib. 6. Variar. Epist. 2. in formula Patriciatus : *Hinc est quod et honor ipse Cinctus est, cum vacaret, nihil jurisdictionis habens, et judicantis Cingulum non deponens, etc.* Vide lib. 4. Epist. 4. Sidon. lib. 5. Epist. 7. etc. Anastasius in S. Silvestro PP. : *Hic constituit ut nullus Clericus, ante iudicem Cinctum causam diceret, nisi in Ecclesia*. Ivo Carnotens. Epist. 241. *Legibus autem non continetur, inmo prohibetur ut Episcopus a iudice seculari ad causam Ecclesiasticam vocetur, vel Cincti iudicis sententiæ subjiciatur*. Adde Epist. 247. Papianus ad lib. 1. Sentent. Pauli tit. 5. *Qui apud Cinctos, aut privatos iudice fuerit de calumnie objectione convictus*. Ub Cellotius ad Concil. Duziacense, perperam reponit *civicos*. Rabanus Maurus Poem. 4. *Judex Præcinctus migrans tibi rite ministret*.

Non modo vero cinctus *judex* privato op- ponitur, sed et Ecclesiastico.

* **CINCUGULATUS**, Uno calciamento. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CINCURRIS**, Ugutioni dicitur *porcus natus ex apro silvestri et domestica porca*. Vide *Maialis* et *Ciccuris*.

† **CINDACUM**, f. pro *Cendatum*, Pannus sericus, apud Rymer. tom. 4. pag. 363. *De pannis Tarsen, de scrico, de Cindaci, de seta et aliis diversis mercibus, etc.* Vide *Cendalum*.

CINDADUS, CINDALUM. Vide *Cendalum*.

CINDATOR, Incantator, Magus. Veti Gloss. *Cindator, γινος*. Quid si legamus *Cenerator*, ut ejusmodi malefici intelligantur qui sortilegia sua faciunt in cinere, ut e in Decretis S. Stephani Regis Hungar. li. 2. cap. 31. Vide *Notas* nostras ad *Cinnum* pag. 480. 481.

† **CINDATUS**. Vide *Cendatus*.

* **CINDERE**, pro *Scindere*. Pactum int Joan. dalph. et Petr. Barralis ann. 1315. *Quod ipsi..... possint..... Cindere in nemribus, trabes, postes, etc.* Sic et

CINDRA. Leges Forestarum Scotice cap. 7 : *Iste est modus pannagii, videlicet de qualibet Cindra, id est, de 10. porc*

Rex habebit meliorem porcum, et forestarius innum hogastrum.

* **CINDULA**, pro *Scindula*. Vide in hac voce. Charta offic. Autiss. ann. 1338. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 40: *Johannes Droyni de Estanno habebat quandam quantitatem Cindulæ sive assonce, de qua..... in usus suos convertit quatuor millearia.*

† **CINEFACTIO**, Versio in cinerem. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 172. de S. Benione: *Secum in sepulcro inventa sunt absque uni Cinefactione.* Hac notione vocem *Cinefactus* usurpavit Lucretius 3. 920:

At nos horrifico Cinefactum te prope busto
Insatiabiliter desolebimus, etc.

CINEGILD. Vide *Cenegild*.

† **CINEOLUS**, Pullus cigni. Vide locum in Errariis.

† **CINER**, *κίνη*, *Cinis*. Supplem. Antiuarii.

CINERAGIUM, apud Guid. Papæ Consil. 1. quibusdam est jus comburendi herbas in silva, et ex iis conficiendi cineres. In testis ann. 1285. in Reg. *Olim* fol. 27. *resia et Cineres* recensentur inter usagia prestæ de Leonibus in Normannia: sed gendum *Civeragium* docemus in hac voce.

* **CINERARII**, Christiani vocati, quod cineres sanctorum et reliquias servarent et viderent. Locus est in *Cinericii*.

CINERARIUM, Sepulcrum, conditorium in quo cineres mortuorum conduntur, in testibus Inscript. apud Gruterum 418. 2. 663. 3. 850. 10. Hinc *Cinerarii fines, et pultuarii*, apud Gromaticos pag. 304. * Locus in sepulcro, vel urna in qua cineres reconduntur. Vide Forcellinum. Donatio in cippo marmoreo ann. U. 927. 6. Spangenh. in Tabul. Negot. num. 22: *Illacia num. 4. Cineraria 53. intransibis arte laeva, quæ sunt in monumento T. Flavi Artemidori.*

1. **CINERARIUS**, Qui pulvere unguentis capillos conspergit. Ugutio: *Cavillo, si calamistrum calefacit, scilicet ferrum in capilli crispantur, hic vulgo Cinerarius citur.* Vox Varroni, Catoni, et aliis nota. Gloss. Lat. Græc.: *Cinerarius, δούλος ἐπείρας.* Concilium Eliheritanum can. 67: *Prohibemus ne qua fidelis, vel catechumena, aut natos, aut viros Cinerarios habeant: cæcunque hoc fecerint, a communione arantur.*

2. **CINERARIUS**, Qui ex herbis desicatis in nemore cineres conficit, *Cendrier*, in Statuto Francisci I. Regis Franc. ann. 1518. pro Forestis art. 9. Charta ann. 1603. ex Tabulario S. Arnulphi Crispianensis: *Stephanus Comes volens ire Hierulem,.... de iis quæ usurpaverat, satisfecit: usurpaverat namque griariam, et circum, cartos, et Cinerarios, et molendinum, etc.* Chartul. SS. Trinit. Cadom. fol. 41: *Hæc constructio (nemorum) facta est per carbonas et per Cinerarios et per vinditiones.* Charta Alienoræ Comitissæ S. Quintini in. 1193. in M. Pastoralis Eccles. Parisiens. lib. 3 Ch. 1: *In prædicto nemore habeo cinerarium, pedicarium, archiarium, exartorem, etc.* Occurrit etiam ibidem infra. Inquisitio de Foresta Aquilinæ in Regesto philippi Ang. Herouvalliano fol. 118: *Cendrierius habet visum nemus ad faciendum cum recoctum, unum scutellarium se altero*

ad suum usuarium. Porro cineres confici in forestis Regiis absque licentia vetant passim Regum Statuta de Forestis, ann. 1518. art. 9. ann. 1547. 1566. 1605. etc. apud Claudium Rousseau in Collectione Statutorum pro Forestis.

CINERASTIUM ARGENTUM. Vetus Charta Longobardica apud Ughellum tom. 5. Italiae sacræ pag. 1504: *Quia susceptum completum apud me habeo pretium a vos jam nominata Domna Maria Comitissa emptrice juxta lege vestra Romanorum, hoc est, argentum bonum Cinerastium spectatum libras undecim, ut inter nos statutum fuit, etc.* *Acendrado* Hispani dicunt. Vide Covarruviam de Veterum numismatum collat. cap. 2. n. 6.

† **CINERATUS**, Amhustus, redactus in cinerem. Epistola Guiherti Abh. Gemblac. ad Gertrudem virginem apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 931: *Animalia quoque et altitia domestica, aut Cinerata, aut ab hostibus abducta.* Supra in v. *Cacabatns*, *Cineratus* accipitur pro denigratus.

† **CINERESCERE**, Cinerem fieri, in cinerem redigi. Tertull. Apolog. cap. 40. de pomis Sodomiticæ regionis: *Si qua illic arborum, poma conantur oculis tenuis, cæterum contacta Cinerescunt.* Vetera monumenta S. Victoris apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 222:

Ne mireris homo, quod Adam sub humo Cinerescat,
Cui cognomen humus materiamque dedit.

CINERICI, Vocati Christiani a quodam Elindio, quod cineres Sanctorum et reliquias servarent et colerent. Vide Durandum lib. 1. Ration. cap. 3. num. 26. At S. Hieronym. Epist. 53. ad Vigilantium *Cinerarios* dictos scribit: *Os fætidum rursum aperire et putorem spurcissimum contra sanctorum Martyrum proferre reliquias, et nos qui eas suspicimus, appellare Cinerarios et idololatrias, qui mortuorum hominum ossa veneremur.* Ita *Cineres Joannis Baptistæ* adorare dixit idem Hieronym. Epist. 17. [* Nestorius. ap. Marium Mercator. pag. 76. ed. Baluz.: *Taceo de Johanne, cuius nunc Cineres adorando veneraris invitus.*] Vide *Concineratio*.

CINEWERDUNIA. Lex Ripuar. tit. 33. § 2: *Sic ei placitum super 14. seu super 40. vel 80. noctes iletur et Cinewerduniam suam in presentia testium recipiat.* Occurrit rursum tit. 72. § 3. 6. 7. Editio Heroldi habet *Cina*, et *Cinewerduniam*. Ubi Lindenbrog. Glossar. Lat. Anglo-Saxon.: *Quaternio, Cinewerdunia*, German. *Werdung*, [quod pretium reddit Eccardus: qui etiam putat *cine* idem esse ac Belgicum *ziin*, Saxonicum *sin* suus; ut ita *Cinewerdunia* sit Rei pretium; Schilterus vero credit, *Cin*, *Chin*, *Kin*, *Ken*, *Gen*, idem esse quod *Gegen*, *Kegen*, *Mutuo*, reciproco, ex adverso: *Werdunia*, *Werdung*, i. e. *Wærung*, Cautio; est itaque, inquit, aliquis obligatus vel legis beneficio et ipso jure, vel ex *Cine-werdunia*, i. pacto. Germani *Gergewær* dicunt cautionem de reconventionem. Pro *Cinewerdunia* Tilius legit *Cive-werdunia*.]

† **CINGA**, Modus agri. Charta Vigili Episc. Autissiod. circa annum 670. apud Mabill. tom. 1. Annal. Benedict. pag. 694. col. 2: *Simili modo Basilicæ terram que*

conjacet in villa, quæ vocatur Flivenasam Cingas III. Vide *Audecinga*.

* **CINGARUS**, *CINGERUS*, *ZINGARUS*, Vox varie iterum scripta; qua designantur erronei illi, quos *Bohemii* appellamus, chiromanticis magicisque artibus, furtis et latrociniiis illustres, qui se *Ægyptios* mentiuntur. De iis videndi Franc. Fernand. Corduh. Didascal. cap. 50. al. Frisch. ad calcem syllog. dissertat. part. alter. Tollius insign. Itiner. Ital. in nota ad Euchym. Zygah. pag. 107. Jacob. Thom. dissert. de Cinger. Polyd. Virg. de Invent. Rer. cap. 7. Voetius tom. 2. Disput. de Gentil. etc. Vide *Ægyptiaci*.

CINGELLUS, Apex, summitas montis, *Cabeça de monte*. Charta Sancii Regis Aragonum, apud Martinezium in Hist. Pinnatensi lib. 3. cap. 23: *Et ascendimus in illo Cingello ante S. Martinum, super illa fonte unde apparet Izarbe villa, et exterminavimus illum terminum de illa Ecclesia sancti Victoriani de Isns, quomodo aqua vertit, etc.*

† **CINGERE**, Obligare. Epistola Magistri Ordinis Prædicat. ann. 1292. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1851: *Ad quod ministerium (predicationis) exequendum tanto districtius Cingimur, quanto ad hoc solum ex titulo nominis, sed ex prædicationis officio, pro salute hominum noscitur instituti.*

* **CINGIA**, *Anhitis*, circuitus, Gall. *Euceinte*. Charta ann. 1215. ex Chartul. Livriac.: *Quæ Cingia (nemoris) est inter viam manus firmæ et viam tendentem Parisiis.*

CINGILLUS, *Στρόφιον*, *ζώνιον*, in Gloss. Lat. Græc. Zonula, Strophium. Hinc

CINGILIO, vel **CINGILLIO**, apud Pollionem in Claudio uti recte restituunt viri docti, pro *Singilio*.

* **CINGLA**, Equi cingulum, Ital. *Cinghia*, Hispan. *Cincha*, Gall. *Cengle*. Stat. datiar Riper. cap. 12. fol. 4. rº: *De qualibet soma pensium viginti Cinglarum, sogarum, cavestrorum,.... soldi quinque.*

1. **CINGULA**, Equi cingulum, quo illius pectus cingitur, Gallis, *Cengle*. Glossæ Lat. Græc.: *Cingula, ὑπὸ ζώνη*. Ehrardus Be-tuniensis:

Cingula sunt hominum, Cingula stringit equum.
Rigordus ann. 1188: *Aqua torrentis miraculose tantum excrevit, quod attingit usque ad Cingulas equorum.* [Ovidius ipse de Remedio amoris:

Aspicias ut pressos urant juga prima juvencos,
Ut nova velocem Cingula lædat equum.

Hinc Isid. lib. 30. Orig. cap. 16: *Cingula hominum generis neutri est; nam animalium genere fæminino dicimus, has Cingulas.*

* 2. **CINGULA**, Cingulum, quo clava campanæ suspenditur. Comput. MS. fahr. S. Petri Insul. ann. 1473: *Item pro una grossa Cingula, Gallice Berliere, pro batello majoris campanæ, xvij. sol.*

1. **CINGULUM**, Dignitas, Magistratus, honor. Suidas: *ζώνη, τὸ ἀξίωμα*. Fortunatus lib. 7. Poem. 7:

Ad te confugiunt, te Cingula celsa requirunt.

Et Poem. 16:

Auxit et obsequiis Cingula digua tuis.

Synodus Remensis apud Baldricum Cameracens. lib. 1. cap. 14. et Flodoardum lib. 2. cap. 5. § 18: *Si quis in quolibet gradu*

vel Cingulo constitutus, aut potestate suffultus, etc. [Atto Vercell. Episc. Epistola ad Azonem Presulem apud Acherium tom. 8. Spicil. 115 : *Si qui nefarium atque damnatum matrimonium (in gradibus prohibitis) contraxerint, et ex priori matrimonio liberos non habuerint, statim suis facultatibus careant, et dos fisci iuribus venlicetur. Post publicationem autem et Cinguli sui patiantur amissionem, etiam exilio puniatur.*] Cingulum praefecturae, apud Gregor. Magnum lib. 8. Epist. 37. *Cingulum dignitatis*, in leg. 1. Cod. Theod. de Conductor. dom. aug. (10, 26.) et leg. 11. de Numerar. (8, 1.) Vide Edictum Theoderici cap. 73. et in Epilogo, Novel. Theodosii et Valentiniani de Metatis, Capitula Caroli Magni lib. 5. cap. 228. [* 381. De monachis laicis factis.] lib. 6. cap. 71. 99. [* 100.] etc. praeterca Jacobum Gotofred. ad leg. 3. Cod. Theod. de Postul.

CINGULUM MILITARE, MILITIE, non semel in Cod. Theod. et Justid. et alibi non semel.

CINGULO MILITARI DECORARE, Militem creare. Charta Philippi Magni Regis Franc. ann. 1313. pro Petro Du Chemin illius valetto : *Quem hac instanti die Dominica ordinavimus, disponente Deo Militari Cingulo decorare.* [Epistola Friderici II. Imp. ad Regem Franciae de Comite Provinciae apud Martenium tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1143 : *Et benigne in omnibus tanquam filium pertractantes, Cingulo decoravimus Militari, de omni honore ac terra sua investientes ipsum per vexilla.*] Le Roman de Jordan MS. :

Se mes chers peres nous Ceinsist or le branc,
Et la colée vous donnast maintenant.

L'Ordene de Chevalerie MS. :

Après en son estant le liève,
Si le vous chaint d'une Chainture
Blanche et de petite faiture.
Sire, par chette Chainture,
Est entendu que vo eor nete.
Vo rains, vo eors entierement
Devez tenir tout fermement,
Ainsi eor en virginité.
Vos eors tenir en neteté,
Luxure despirer et blasmer,
Car Chevaliers doit mout amer
Son eors à nettement tenir,
Car Diex het mout itel ordure.
Li Roy respont : bien est droiture.

** CINGULUM SUMERE, Militem creari. Conrad. de Fabaria de Casib. S. Galli ap. Pertz. tom. 2. pag. 170 : *Adolescens quidam nobilis Cingulum volens sumere militare in ipsa nocte in crastino cum vellet cingere, mortuus in lecto reperitur.*

CINGULUM MILITARE AUFERRE, a Militia degradare. Sugerius in Ludovico VI. cap. 21. de Thoma de Marla : *Cono Praenestinus Episcopus.... anathemate scilicet generali detruncans, Cingulum Militarem ei licet absenti decingit, ab omni honore tanquam sceleratum et infamatum, Christiani nominis inimicum, omnium iudicio deponit.*

CINGULUM REGALE. Vita S. Bathildis Reginae, de eadem : *Sed et ipsum regale, quo cingebatur, Cingulum a sacris lumbis abstulit, fratribusque in eleemosynam dedit.* Fortunatus lib. 8. Poem. 4 :

Pulera topaziacis oneratur Zona lapillis.

CINGULUM, inter vestes Ecclesiasticas vulgo recensetur. Stephanus Eduensis

Episc. lib. de Sacrament. altar. cap. 10 : *Cingulum quo alba constringendo renibus coaptatur, etc.* Vide Menardum ad librum Sacramentorum Gregorii pag. 260.

CINGULUM INSCRIPTIONIS accipere jubentur accusatores, quo se ad poenam obligent per calumniadi, non probantes quam exposent accusatis aut delatis infligi, in Constitut. Sicul. lib. 2. tit. 14. ubi alii vinculum legunt.

** CINGULUM ET CULTELLUM MITTERE. Chart. sec. XIII. apud Lappenb. in Init. Hanseat. Probat. pag. 120 : *Item si aliquis burgensis captus fuerit nullis bonis debet redimi, sed mittetur ei Cingulus suus et cultellus.* Similia in Statutis Templariorum. Conf. Grimmium Antiq. Juris pag. 157.

CINGULA DARE HOSTI, Obsidere, obsidione cingere. Will. Brito lib. 7. Philipp. : *Talia magnanimus hosti dare cingula novit.*

† CINGULUM LAPIDUM, Corona muri, ut conjecto, Gall. Cordon. Chronicon Parmense ad ann. 1291 : *Elevata est turris sanctae Mariae majoris Ecclesiae a Cingulis lapidum sine archetis in sursum per multa brachia : et factus est ibi quartus circulus, et sunt ibi quinque clavi de lignamine roboris.*

2. CINGULUM, Regio suis finibus definita, vel terminus, limes. Cingulum Florentinum, apud Frontinum de Coloniae, pro agro, regione : *Variae autem regiones non habent aequales centurias vel mensuras. In Cingulo Florentino, in centuriis singulis sunt pedes 40* Notitia ann. 1239. in Tabulario S. Bertini : *Extra Cingulum mere (Paludis) quod vulgo dicitur Bord.* Vita S. Romani Abbat. Jurensis n. 9 : *Nam et propter locum ipsum in rupe valde edita, quae superjacet naturali saxo, prominente quoque Cingulo, quod cavernas spatiosissimas intus addebat de affectu parentali instituentes virginum Matrem, centum quinque illis religionis gubernaculo rexisse Monachas tradunt. Locus ipse, ut praecisa inaccessibili desuper rupe, ac sub Cingulo prolixius naturaliter perexcisa, nullum ulterius Cinguli praestabat egressum, etc.* Et num. 19 : *Germanam quoque suam, quam in Cingulo illo, vel Balma, Gallico, ut reor, sermone vocatam (leg. vocato) Monasterio praefecerat puellari, etc.* Vide Ignotum Casinensem cap. 12. Infra, Circulus.

† 3. CINGULUM. Charta Albert Ducis Austriae pro cenobio S. Crucis ann. 1286. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 266 : *Item si fur aut malefactor alius morti obnoxius in bonis ipsorum deprehensus fuerit et detentus, per Officialem eorum assignandus sit Cingulo tenus iudici competenti.* Ibidem pag. 288. in Diplomate Friderici Pulcri Ducis Austriae, confirmantis Litteras Leopoldi fundatoris Gyriensis in Styria ann. 1312 : *Si vero aliquis liber vel servus Claustris de furto vel de quocumque alio maleficio fuerit accusatus, causa coram Officialibus Claustris ventiletur, et si convictus legitime fuerit, res convicti omnino Claustris permaneat; sed ipse si mortem promeruit corporalem vel membri mutilationem, ut Cingulum comprehendit, iudicio nostro in Twer iudicetur.* Obscura mihi est in locis Cinguli notio. An posset intelligi iudicium, in quo de gravioribus delictis agitur, quibus poena mortis vel mutilationis solet infligi,

et in quo sententiam ferre possunt soli Indices a Duce instituti, exclusis iis qui a Monachis pro levioribus delictis instituebantur? Si vera est divinatio, unde iudicium huiusmodi dicitur Cingulum? Forte quia illud habebat non quilibet iudex privatus, aut ecclesiasticus; sed is tantum qui a Principe delegatus erat cinguloque donatus. Vide Cinctus.

* Eadem aut parum diversa notione atque Cingulum 2. Districtus quippe se ambitus, intra quem iudex regius iuris dictionem exercere potest, significatur Charta Ottachari reg. Bohem. ann. 1262 apud Pec. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 108. col. 2 : *Et si coram advocato (ecclesiae) convictus fuerit, secundum quod Cinguli praecinctus fuerit, provinciali iudici assignetur.* Alia Rudolphi Rom. reg. ann. 1277 ibid. pag. 132. col. 1 : *Quorum excessuum rei, si forsitan in bonis praedictarum suorum fuerint deprehensi, sicut eos Cingulus comprehendit, nostris iudicibus assignentur.*

CINGULUS. Glossae MSS. ad Alexandrum Iatrosoph. : *Erpes, Cingulus, id est, imptigo.*

† CINIAS, ἐπισκύνιον, Supercilium. Supplement. Antiquarii.

† CINICUS, Canum custos, cui canum cura commissa est, a Graeco Κυνικός, caninus. Acta S. Romani MSS. : *Inter agendum copula detrahitur canibus, et a Cinicis i sanctum virum incitantur protinus.*

CINIFERUS, CINIFLO. Joan. de Janua Ciniflo dicitur ille qui cum folliculo igni flammam excitat, vel qui calamistrum calefacit, scilicet ferrum quo capilli crispantur. Hic vulgo Ciniferus dicitur, et componitur cinis, et flo, as. Gloss. Lat. Gr. : *Ciniflores ornatrices.* Sic leg. in Gloss. Graec. Lat. Γυναικῶν κοσμητῆς, Ciniflo. Male Edi Cinnifo. Occurrit in Notis Tironis pag. 199. et apud Horatium, Joan. Sarisberien in Policrat. lib. 3. cap. 12. etc.

† CINIFES, vel CINIPHES, Muscae minutissimae sunt, sed aculeis permolesto quibus tertia plaga superbus populus Aegyptiorum caesus est. Isid. lib. 12. cap. 8. 1 hac plaga Exod. 8. 16. et 17. et Ps. 103. Severus Sulpit. in Historia de Pharaone et plagis ejus habet : *Donec superduci Ciniphibus terra oppleta est, Chalchais tentibus majestate divina ista fieri.* LXX. I terpretes appellant σκνίπες. Vide Scinifes.

* Vide Martin. Lexic. voce Cynips infra Zinzala.

† CINIFI, Majores hirci dicantur a fluvio Cinefe in Lybia ubi grandes nascuntur Isid. lib. 12. Orig. cap. 1. Hinc emendandum vetus Gloss. Sagerman. ubi perperam Cinubii.

* CINIFLO, Souflet, in Glossar. I. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide Ciniferus infra Conisto.

* CINIGIUM, f. Exemplar, Gall. Mod. Acta Conc. Constant. tom. 4. part. pag. 282 : *Deinde de mandato Concilii do Johannes archiepiscopus Rigensis bulla Papae (in MSS. Lips. sive Cinigium bulla portavit.*

* CINILE, Ovile, vel locus alendis ovibus idoneus, aut Septum ex cratibus, in quo oves per noctem includuntur. Lit. rem. ann. 1353. in Reg. 81. Chartoph. reg.

364 : *Ad Cinile de Figne...* in baillivia Senonensi convenientes, duos mutones in dicto Cinili furtive de nocte ceperunt. Cinil, Leguminis species, in Charta ann. 1416. ex Reg. feud. comitat. Pictav. in Cam. Comput. Paris. fol. 325. vº. : *Cinilz, paniz, paveaux, et autres choses desmables.*

1. **CINIS.** Cineres qui in Capite jejunii fratum, olim pœnitentium, hodie fidelium omnium capitibus imponuntur, ex industria sunt de creniis sarmentorum, qui etiam tudiose mundantur et cribrantur, et benedicti conservantur ab Infirmario, ut morientibus fratribus cum cilicio substernantur. ta Bernardus Mon. in Consuetud. Cluiac. MSS. cap. 64. Vide *Caput jejunii.*

Quatuor anni temporibus in Monasterio S. Martialis Lemovic. benedicebantur cineres atque eodem ritu, quo initio Quadragesimæ, imponebantur; qui etiamnum viget. Eundem a Canonis S. Stephani observatum fuisse constat ex ejusdem Ecclesiæ codicibus MSS. Hæ autem benedictiones Ascetis S. Martialis usitatæ, sicuti eas refert Stephanus noster tom. 2. Fragm. Hist. MSS. : *mnipotens Deus sua vos clementia benedixit, et Spiritum vobis sapientiæ salutari fundat. Amen. Catholice fidei documentis addat : gressus vestros ad vitam dirigat, namque vobis pacis et charitatis ostendat. Amen. Benedicat vos Dominus, et custodiat vos, et misereatur vestri; convertat vultum suum super vos, et det vobis pacem. Amen. Quod ipse præstare dignetur, qui vos de quo terræ formavit, et pretioso sanguine demit, cujus potestas permanet in sæcula sæculorum. Amen. Hic fiat + Benedictio Dei omnipotentis Patris et Filii et Spiritus descendat super vos, et maneat semper. Amen. Sancte Martialis intercede pro nobis nunc et in hora mortis nostræ. Amen.*

* 2. **CINIS.** JUS CINERUM, Præstatio, quæ pro facultate conficiendi cineres in memoribus, domino exsolvitur. Charta Ludov. abb. Buciliens. ann. 1170. inter robat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 38 : *Detineamus totam decimam, terrarum, census pratorum, sylvagia, apes et cinerum.* Vide *Cinerarius* 2.

¶ **CINERES CLAVATI,** Qui ex fece vini siccata et combusta conficiuntur, Gall. *Cenres de Gravelée* : quos alii vocant *Cineres lavellatos.* Litteræ ann. 1332. tom. 2. Ordin. Reg. Franc. pag. 90 : *Inhibitum erat, quod... grana, gauda, gayda, gancie tinctæ, necnon pastellum, cardones domestici sive franchi, Clavati Cineres, atque ligna, et cætera omnia et singula, quæ paraturam, tincturam... pauperum... necessaria sunt, etc.* [* Gall. *Cendres gravelées.* Vide *Diction. Commerc. v. Gravelée.*]

** **CINERES IN FOCO DIVIDERE,** in hereditis divisione. Chron. Mindens. ap. Leibnit. script. tom. 2. pag. 201 : *Tunc prædictus Albrand recipit de gerade ex parte filiarum, et denudavit sibi totam domum in tamen, quod dividebat Cineres secum in foco.*

* **CINISTUS,** Calix, Enap, Prov. quod spiritu bibitur. Glossar. Provinc. Lat. Cod. reg. 7657.

CINNABAR, CINNABARIS. Papias : *C n-*

nabrium, pulvis rubri coloris, quidam hoc dicunt esse minium. Isidorus lib. 19. Orig. cap. 23 : *Nannullæ etiam gentes non solum in vestibus, sed et in corpore aliqua sibi propria, quasi insignia vendicant, ut videmus cirros Germanorum, granos et Cinnabar Gothorum.* Ubi *Cinnabar*, idem videtur quod Græcis *κιννάβαρι*, neutro genere, ita ut id vocabuli referatur ad colorem vestium Gothicarum, quæ rubricatæ erant, vel quod faciem cinnabari ac rubrica inficerent. Est autem *Cinnabaris*, succus arboris, ut diserte habet Arrianus in Periplo maris Erithræi, tametsi secus alii sentiant. [Haud ignota fuit Latinis species hujus minii; sic enim Plinius 33. 7 : *Cinnabari veteres pingebant.* Et infra : *Cinnabaris adulteratur sanguine caprino.*] Vide *Goræum* in *Definit. medic.* et *Leonardum Fuchsinum* lib. 1. *Paradox. medic.* cap. 30. [* Longe aliter de hac voce in loco Isidori sentiendum censent eruditi. Est enim voc *Cinnabar* hic a Gothico *Kinnus*, Germ. *Kinn*, ac *bar*, quæ secundum Loccenium, Wachterum et Spiegelium hic denotat Nudus, ita ut *Cinnabar* sit Imberbis. At quum Gothi ubique tanquam immodicis horripilantes barbis describuntur, Ithius censet vocem *Bar* hic æquivalere Latinorum *Barbæ*, Germ. *Bart* et *Cinnabar* esse Genarum barbam. Vide ejusd. Glossar. Suio-Gothic. voce *Grau* et *Kind*. ADEL. An *kinnabac*? Grana etiam designat barbam. Vide *Grimm. Grammat. Germ.* tom. 3. pag. 401. et 409.]

PER CINNABARIM SUBSCRIBERE, solabant Imperat. Constantinop. id est, rubris literis. Gregorius II. PP. in Epist. ad Leonem Isaurum Imper. : *Cum literæ tuæ et non alienæ sigiliis Imperatoris obsignatæ essent, ac accuratè intus subscriptiones per Cinnabarim propria manu tua, ut mos est Imperatoribus subscribere.* Exstat Epigramma Joannis Euchaitarum Episc. Εἰς τὴν διὰ κιννάβαριος χαραγὴν τῶν σχεδίων :

Ἡ Δεσπότης χεὶρ τοῦ σοφοῦ Μονομάχου
Ἀληθινὸν νοῦν ἐντίθησι τοῖς νέοις,
Ἀνθεὶ καταχρῶζουσα πορφυροχρόῳ,
Βασιλικῆς γνωρίσμα λαμπρὸν ἀξίας.

Vide *Annam Comnenam* pag. 80. et *Notas* ad eandem pag. 253. Observant præterea *Camillus Peregrinus* in *Hist. Benevent.* tom. 1. pag. 232. et *Michael Monachus* in *Sanctuario Capuano* pag. 649. *Principes et Archiepiscopos Capuanos rubrica pariter sua diplomata subscripsisse.* [Vide *Gloss. mediæ Græcit.*] [* et *Montf. Palæogr. Gr.* pag. 3. 4. sqq.]

¶ **CINNARI,** ut quidam putant, acitabula quæ percussa in modulo concitantur. Sic *Gloss. MS. San-German.* num. 501.

* Vide supra *Cinara.*

¶ **CINNES,** Cinni. *Gloss.* Isid. f. legendum *Crines*; Cinni enim sunt intorti crines.

¶ **CINNITUS.** Vide *Cenitus.*

1. **CINNUS,** *Torti oris,* in *Gloss. Arabico-Lat.*

2. **CINNUS,** Cygnus. *Fridericus II.* Imp. lib. 1. de Venat. cap. 2. de Pelicanis : *Hæ sunt aves magnæ ad modum Cinnorum albæ, longum et latum habentes rostrum, sub quo habent pelliculam, quam aperiunt et claudunt piscando ad modum sagenæ.*

Sed quod *Pelicanum* *Fridericus, Onocrotalum* vocat *Bellonus.* Adde cap. 4. 9. 23. etc.

CINOCICLOCUTORIUM, in *Glossar.* Lat. Gall. MS. ex Bibl. Thuana, *Estloi à ré de moulin.* Vide

* **CINOCICLOTORIUM,** *Esclotouere,* in *Glossar.* Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Aliud ex Cod. 7679 : *Cinoglotitorium, vel anociclotitorium, Gallice Esclotoure vel escluse.* Hinc facile emendatur *Cinociclocutorium.* Vide infra *Exclatoria.*

* **CINOVAGIUM,** Capitis census, idem quod *Chevagium.* Vide in *Capitale* 5. Charta Matthæi abb. Fusniac. ann. 1222 : *Reconovit se longo tempore injuste inquietasse ecclesiam nostram de advocatia de Laudousies et de Flehegnies, quam pater suus Ingelrannus eidem ecclesiæ in elemosinam concesserat et Cinovagiis et passagiis per totam terram suam ab omnibus rebus propriis nostræ ecclesiæ, quæ idem Ingelrannus et Thomas pater suus jure perpetuo eidem ecclesiæ in elemosinam possidenda contulerant. Tandem super his penitus prædictas advocatias et Cinovagia et passagia et omnes querelas... in perpetuum quita clamavit.* Cujus chartæ titulus sic concipitur : *De la quitance des avoeries et des Chevanges de Laudousies et de Flehignies.*

¶ **CINQUANTINA,** vox Italica, Quinquagena, Gall. *Cinquantaine,* Hisp. *Cinquentena.* *Miracula D. Simonis Eremit.* August. : *Rainerus filius... de Cinquentena S. Marci,* quod videtur dictum a numero familiarum unam quasi tribum constituentium. *Cinquantina militum,* pro Turma 50. militum in *Chronico Parmensi* ad annum 1247.

* Urbis regio in quinquaginta partes divisa. *Stat. Mutin. rubr.* 14. pag. 2. vº. : *Statutum est quod per homines Cinquantinarum cujuslibet portæ debeant stratæ et porticus bannitorum communis a fundamento muri, in quo erant hostia domus, per totum porticu et stratam adæquari.* Ibid. rubr. 41. pag. 7. vº. : *Qualibet Cinquantina debeat facere et reficere suam partem palancati in sua porta et in sua Cinquantina tantum.* *Cinquantenier,* in *Lit. ann.* 1368. tom. 5. *Ordinat. reg. Franc.* pag. 686. qui *Cinquantinæ* præfectus est. Vide supra *Centenarium* 4.

¶ **CINQUENIUM,** CINQUENUM, Quinta pars, Gall. *Quint, le Cinquième.* *Donatio Reg. Ludov. Comitis Provincie* ann. 1349. ex *Schedis Præsidis de Mazaugues* : *Item et servitia, quartones et Cinquenia racemorum, quæ dicta curia percipit et percipere est consueta in civitate et territorio Sistarici.* *Donatio ann.* 1317. *Hist. Dalphin.* tom. 2. pag. 166. col. 1 : *Cum suis territoriis, districtibus, juribus... terragiis, quartonibus, Cinquenis, seysinis, vintenisis, etc.* Vide *Quintum.*

* **CINQUINA,** vox Italica, Exactio ad quinarium partem. *Stat. ant. Florent. lib.* 5. cap. 95. ex Cod. reg. 4621 : *Non possint (magnates) esse vel intervenire in aliquo officio vel in aliqua universitate ad ponendum denarios... Cinquinarum... vel similitum.* *Etre en Cinquans,* de qualibet re quinario numero disposita, dixerunt nostri. *Lit. remiss. ann.* 1458. in *Reg.* 187. *Char-*

toph. reg. eh. 317 : *Une piece de terre où il avoit encores plusieurs gerbes d'avoine en Chingaus.*

† **CINTA**, Vox Italis et Hispanis nota, Cingulum, zona, Gall. *Ceinture*. Miracula S. Zita tom. 3. April. pag. 516 : *Fuit attracta de ambobus cruribus et pedibus et tota persona a Cinta*; id est, ab ea corporis parte, quæ cingi solet, quæque etiam dicitur Gallice *Ceinture*. Acta B. Tarasie tom. 3. Junii pag. 477 : *Habeat et meas Cintas, scarlatas, et p. nas varias arançanes.* Acta S. Franciscæ Romanæ tom. 2. Martii pag. 164 : *Habebant super earum capita singulas Cintas igne accensas*; i. e. eirenclos. Vocem *Cintam* etiam accipiunt Itali pro Murorum ambitu, quem Galli *Enceinte* appellant. Rolandinus Patavinus de Factis in Marchia Tarvisina lib. 5. cap. 18 : *Erectis etiam trabucis quampluribus, frangebant die noctuque castrum et castrum palatium quasi destruxerunt ex toto. Villam etiam et Cintam castrum die xv. exeunte Junio comburerunt.* Et lib. 12. cap. 14 : *Die ix. exeunte Augusto, consenserunt et dederunt extrinsecis impugnantibus castrum munitionem extremam, quæ Cortina vulgariter dicitur, sive C. nta.* Vide *Cintum*.

† **CINTADAMAGIUM**, Vide *Citadani-gium*.

† **CINTENARIUS**. Vide *Centenarius*.

* **CINTORIUM**, pro *Cinctorium*, Cingulum. Glossar. Lat. Ital. MS. : *Cintorium, quello che se cinse.*

† **CINTRACUM**, vel *CINTRACUS*, Publici tintinnahuli, si hene conjecto, pulsus eitationis, Gall. *Tocsin*, Ital. *Sturmo*, f. ab antiquata voce *Sing*, Signum, Campana, et ab alia etiamnum a nostris usurpata *Trac*, Crepitus, stridor. Ottoboni Scribæ Annal. Genuenses lib. 3. ad ann. 1196 : *Dominus Drudus populum per campanam et Cintracum convocavit ad parlamentum.* Bartholomæi Scribæ Annal. ejusdem urbis ad ann. 1227 : *Præcepit quod parati essent sequi ipsum cum armis ad sonum campanæ vel Cintraci, et ad quemlibet alium rumorem.* Ibidem Annal. ad ann. 1227 : *Dominus Lazarius per campanam et Cintracum more solito omnes fecit ad parlamentum in Ecclesia S. Laurentii convocare.* Sed alia notione mihi que obscuriori sumi videtur apud Ogerium Panem in suis Ann. Genuens. lib. 4. ad ann. 1217. ubi sic habetur : *In civitatem nostram venerunt Pisani nobiles viri Scorzaluppus et Aldebrandus Succicus ad recipiendum juramentum hominum mille et Cintracum in anima populi.*

* Et **CINTRAGUS**, Præco apud Genuenses. Charta and. 1190. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 921 : *Omne lignum, quod venit de Sardinea cum sale, debet dare Cintrago minas salis tres.... Cintracus debet ordinare guardias civitatis, et requirere et cognoscere, si facta fuerint. Cintracus debet vocare populum ad parlamentum.... Et debet vocare homines ad placitum.... Et debet facere bandum per civitatem et per totum archiepiscopatum in præcepto consulum. Et quando ventus Aquilo regnat, debet ire per civitatem, et per castrum, et per burgum, amonendo ut bene caveant ignem. Cintracus debet custodire in*

Sabbato sancto portam S. Johannis, etc. Ex his patet quantum a vero abhorret supra proposita explicatio et vocis origo inde deducta.

* **CINTRUM**, Ligneum forficis fulcrum, Gall. *Cintre*. Comput. fahr. S. Lazari Eduens. ann. 1295. ex Cod. reg. 5529. B : *Item pro marrino faciendo et quadrigando pro Cintris ecclesiæ beati Lazari, etc.* *Cintraige* vero, præstationis species est. in Charta ann. 1321. ex Reg. 61. Chartoph. reg. eh. 290 : *Disons que les avoueries, li sunaige, les Cintraiges, li tourtel, les garbes, li herbage mort et vif... et li forage que li cuens avoit, etc.*

† **CINTUM**, f. ut *Cinta*. Murorum ambitus. Testamentum Guillelmi Viiecomitis Agathensis, in Anecd. Marten. tom. 1. col. 180 : *Et ordinavit tibi, Garsindis, villa Vairago cum ipsa turre, et cum ipso Cinto, et cum ipsa Ecclesia.* Præceptum Ludovici Transmarini ann. 938. in Appendice Marcæ Hispan. col. 850 : *De ipso caenobio supra nominato, id est, de poio Trasbadoni, qui pergit per ipso riulo usque in rivolo, qui descendit de ipsas lecas, et injungit in torrentes, qui discurrunt de serra Vineolas usque ad ipso Cinto contra ipsa Tremolosa.* Vide *Cinctum*.

* **CINTURA**, vox Italica, Cingulum, zona, Gall. *Ceinture*. Chron. Estense ad ann. 1302. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 349 : *Item (dom. marchio præsentari fecit) super quadam sera Cinturas multas argenti.* Vide *Christiani de Cinctura*.

† **CINUBII**. Vide *Cinifii*.

* **CINUM**, *Cenelle*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide supra in *Cenitus*.

† **CINUS**, *τῆρρα*, *Cinis*. Supplem. Antiquarii. Vide *Cnius*.

† **CINUVERDUNIA** legitur in codice Corhionensi pro *Cinewerdunia*, quod vide.

† **CINYRA**, Josepho *Κῠρρα*, Citharæ genus querulas et lamentabiles pulsatu reddens voces. 1. Machab. 4. 54 : *Secundum tempus et secundum diem, in qua contaminaverunt illud (altare) gentes, in ipsa renovatum est in canticis, et citharis, et Cinyris, et in cymbalis.* Occurrit eod. lib. 13. 51.

* **CIOMPI**. Academ. Cruseanis, *Ciomp*, Carminator, homo vilis. Præfat. in Monument. hist. etc. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. pag. 1101 : *Seditio Ciomporum anno 1378. Florentinæ reipublicæ regimen ad infamam plebem dejecit. Ciompi autem appellati sunt carminatores lonæ, traditurque hoc nomen inventum longe antea in vile vulgus a Gallis, qui sub regimine ducis Atheniensis Florentiæ agebant, quasi alter alterum compatrem appellaret.*

† **CIONITÆ**, Græc. *Κῠνῖται*, qui et Stylitæ, Monaehi, qui dies noctesque super eolumnam vitam exigebant : cujus instituti auctor fuit Simeon eognomento Stylita, de quo pluribus egere Allatius in Diatriba de Simeonibus pag. 6. 10. Baronius, Bollandus, Raderus in Virid. Sanctor. et alii. Hist. Miscella lib. 22. pag. 692 : *Adco ut omnes Monachos et Inclusos, atque Cionitas, qui Deo placere noscebantur, sub tributis redigeret.* Ex Teoph. pag. 361.

† **CIORMA**, Remiges triremis, Gall. *Chiourme*. Epistola Potestatis Pisane Vica-

rio Massiliensi, in Archivo S. Vietoris Massil. : *Tota Ciorma et marinarii omnes ipsam galeam solam reliquerunt.* Vide *Ciurma*.

* **CIPERUS**, *Juncus triangularis*, ex Glossar. in Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passio. cap. 11 : *Flavos facies capillos (si) Ciperi folia infundes in succo strucci et uteris infusione illa.*

* **CIPHARIUS**, *Ciphorum* seu scyphorum artifex. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Cipharius, faiseur de henaps*.

* **CIPHONIA**. Vide infra *Tiphonia*.

† **CIPHRAE**. Vide *Cifrae*.

1. **CIPHUS**, Canalis, ex Græc. *κύων*. Vita S. Theotonii Canonici Regul. num. 11. describens tempestatem in mari : *Iterumque apertis undis in ima (navem) deieciabant, atque, quod dictu mirabile est, aquam de mari, tanquam manifestum canalum, quod nautæ Ciphum vocant, in sublimi trahebant.*

* Græcis *τυφών*, quod vorticem vertiginem, Plinius lib. 2. cap. 48. Nautis *Tiphon* vel *Puehot*. Vide Dietion. Trevolt. in his vocibus.

† 2. **CIPHUS**, pro *Scyphus*, Gall. *Tasse*. Gobelet, passim occurrit in Instrumentis inferioris ævi. Vide Thomam Madox Formul. Angl. pag. 432. Rymer. tom. 3. pag. 278. col. 1. Baluz. tom. 2. Hist. Avern. pag. 182. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 555. et seq. ubi variae *Ciphorum* species enumerantur.

* Pro mensura quadam legitur in Statut. Vercell. lib. 3. pag. 84 v. : *Et aliqui tabernarius vel tabernaria non possit debere vendere vinum minutum, nisi Cipro sive mensura signata.*

* **CIPITATICUS**, Tributi genus, id est quod *Cespitaticum*. Vide in hac voce Charta Caroli C. in Chartul. S. Dion. pag. 75. col. 2 : *Concessissent omnes theones, ... seu rotaticos, Cipitaticos, etc.*

† **CIPPARIUS**. Vide in *Cippus*.

† **CIPPATICUS**. Capitulare de Villis cap. 8 : *Cippaticos etiam de vineis nostris ad opus nostrum mittere faciant nostri. Ceps de vineis dicunt nostri.*

1. **CIPPUS**, *CEPPUS*. Joan. de Janua : *Cippus, instrumentum quo reorum pedes cinguntur, quasi capiens pedes.* Ebraice Bethuniensis :

Nervo torqueris, in Cippo quando teneris, Membraque firmantur nervis quibus ossa ligantur.

[** Versus memoriales :

Est Cippus truncus, terræ cunulus, monumentum
Petra tegens ciniterium, Cippus quoque lignum
Quo captivorum vestigia stricta tenentur.]

Passio SS. Chrysanti et Dariae MS. : *Turati milites, mittunt eum in Cippum nodosissimum, ita ut tertio puncto citharis coarctarent.* Passio sancti Lupi Mart. apud Bosquet. pag. 165 : *Deum eum jussit in carcerem tradi, et in a Cippo extendi.* S. Audoenus lib. 2. Vita Eligii cap. 77 : *Cippi etiam fracti, et cithararum bacterii in argumento ostendunt.* Notkerus in Martyr. 2. Jan. : *Dia in carcere maceratus, et in Cippo missus, de quo in mare demersus.* Aldhelmus de La Virg. cap. 25 :

Et suras iterum Cipporum vincula claudunt,
Cruraque cum rigidis necebant turgida ligna

Vide Orderic. Vital. lib. 11. pag. 826. et quæ annotamus in Dissertat. 19. ad Joinvillam. Græci κοῦππον dicunt. Lexic. Gr. MS. Reg. Sign. 2062 : Ζητρεῖς, ὁ κοῦππος, τὸ τῶν δούλων κολαστήριον. Alibi : Ῥωπὸρρηξ, ὁ τὸν κοῦππον ῥηγνύων. Ῥωπὸρρηκτεῖν, ῥηγνύειν τὸν ῥωπὸν καὶ τὸν κοῦσπον. Aliud Lexic. sign. 930 : Ποδὸκάκη, ἕζλον τὸ ἐν εἰρκτῇ, ἐν ᾧ τοὺς ποδὰς ἐμβάλλοντες συνέχουσιν, ὁ παρὰ Ῥωμαίους καλεῖται κοῦπος. [Supplementum Antiquarii : Cippus, κορυφὸς ποδὸκάκη, Instrumentum, quo noxii constringebantur.]

* *Cep portatif*, in Stat. ann. 1390. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 396. *Cep volant*, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 2 : *Jehan seigneur de Montcavre fu mis en un Cep voulant, auquel le dit chevalier fu pendu par long-temps en l'air.... Ils furent mis en Ceps volans. Cep vero*, Voimer, in aliis Lit. ann. 1386. ex Reg. 129. ch. 183 : *Lequel exposant apperceu deux charues demourées aux champs, desquelles charues il arracha, print et emporta les Ceps, etc.* Vide *Bastonicum* et *Truncus*, 5.

CIPPUS, posterioribus, Carcer ipse dictus. Gloss. Lat. Gall. : *Cipus, Chep à mestre malfaiteurs*. Capitulare de Ministerialibus Palatinis [** Pertz. pag. 158.] cap. 3 : *Similiter illum malefactorem usque ad Cipum deportet, etc.* Baldricus in Chron. Camerac. lib. 3. cap. 72 : *Cives namque meliores et ditiores contumelia et injuriis afflictebat : alios indemnos et injudicatos in Cippo vilissimo concludens, etc.* Epist. G. Episc. Catalaun. tom. 4. Histor. Franc. : *Captus est a justiciis meis, in vinculis, in Ceppo conjectus.* Charta Chrodegangi Episc. Metensis : *Ab Advocato in Cipum conjiciatur.* Ibid. : *In villa Flammersheim . . . Cippus habeat.* Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 349 : *Cippos et conclusoria in singulis villis ad correctionem delinquentium.* Vide Hugonem Farsitum de Miracul. S. Mariæ Snession. cap. 125. Fletam lib. 1. cap. 42. § 1. Foros Beneharn. tit. 1. art. 31. etc. In Consuetud. Meldensi art. 209. furcæ patibulares, *Cippus*, (*Cep*) et *Pilorum* dicuntur esse signa seu argumenta majoris Justitiæ. In Perticensi art. 12. Cippus a carcere distinguitur, ut et in Blesensi art. 29. [** Chart. Lothar. Imper. ann. 854. in Alsat. Diplom. num. 101 : *Manhinga villa cum suis appensibus.... banno et Cyppo, marcato et omnibus justitiis.* De juribus Maurimonsasterii circ. ann. 1144. ibid. num. 275 : *Ius Cippi. Cippus autem dominicus loco tuto infra dominicaturam constituitur, ubi non facile quidquam temeritatis oriatur, Cippato rebellionem seu contumace. Est curtícula juxta fontem cisternatum ab occidentali parte fori, tres obulos in censu solvens, a cujus possessore statim et eadem die villicus de Bareberch notificabitur, a quo etiam custodia prima nocte eidem deputabitur; secunda autem nocte villicus ex oppido procurabit, sicque quandiu illi jacuerit, vigilias ex Cippalibus mansis alternatim providebunt.* Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Stock*, col. 1746.] Philippus Mouskes in Hist. Franc. MS. :

Les deus enfans sans nul ator,
Mist en prison en une tour,

En un Cepiel casun d'un pié.

** CIPPARE. Gloss. vet. Latin. Germ. : *Cippo.... i. pedes in cipo stringere.* Richer. lib. 3. cap. 39. Pertz. Scriptor. vol. 5. pag. 616 : *Calciamenta.... sic arcta induunt, ut Cippiati pene impediuntur.*

INCIPPARE. Gloss. Lat. MS. Reg. Cod. 1013 : *Incippat, includat : leg. includit.* [** Geneal. duc. Brunsvic. ap. Leibnit. Script. tom. 2. pag. 20 : *Captus est idem Henricus.... et in castrum Salis Incippatus.*

CIPPARIUS, Carcerarius, commentariensis. Magnum Chartularium Corbeïense : *Item l'Abbé est Justichiers de Corbie, etc. et a en ledite vile ses Serjans qui prennent et arrestent, et mainent en le prison Mons. l'Abbé les arrestés, laquelle est en le vile devant dite, et les warde uns siens Serjans, con appelle le Chep'er de l'Eglise, et a Mesires li Abbés se droiture de cascade personne arrestée, et ses Chepiers en a aussy se droiture.* In Legibus Guili. Nothi cap. 4. *Ceper*, vel *Cepier*, est Carcerarius. Vide Consuetud. Hannon. cap. 23. 35. 70. et Valentian. art. 143.

* *Cepier* et *Cepier*, nostris. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 479 : *Guillaume de Rumegny Cepier et garde du beffroy et des prisons de la ville d'Amiens.* Aliæ ann. 1376. ex Reg. 108. ch. 312 : *Jehan de Sains, dit Bontemps, Cepier ou geolier et n'aguerres garde des prisons de nostre chastel de Monstreul sur la mer.* Aliæ ann. 1401. in Reg. 156. ch. 167 : *Jehan de Villers et Simonnet de la Porte Ceppiers et geolliers fermiers du beffroy d'Amiens.* Hinc *Cepage*, pro eo quod Cippario seu carceris custodi præstatur ab incarcerato pro victu et potu, qui ei subministrantur, vulgo *Geolage*. Charta ann. 1337. in Reg. 71. ch. 59 : *Item dit li supplians que li Cepages de touz les prisonniers prins en ladite chasterie (de Lille) lu garde appartient a lui de son droit héritage, duquel Cepage ledit suppliant est homme du roy.* Pro officio Cipparii, in Arest. ann. 1393. ex Lib. rub. fol. magn. domus publ. Abbavil. : *L'office de geolage et Cepage des prisons et garde de l'eschevinage d'icelle ville.*

CYPIUS, Dignitas in Ecclesia S. Quintini, in Viromanduis, qui Cippi seu carceris Ecclesiastici curam habet. Statuta antiqua Canonicor. S. Quintini apud Heme-reum pag. 115 : *Die Pentecostes debet Cypiacus 10. sext. frumenti, etc.* Infra : *In festo S. Michaelis debet Cypiacus 10. sext. frum. cepas cum quarello recenti, etc.*

CIPPUS, CEPUS, Rete. Charta Savarici de Verziaco Comit. Cabilon. apud Perardum pag. 91 : *Si aliquis homo Cippum tenderit in nemore, et bestiam ceperit.* Jacobus I. Rex Aragon. in foris Oscæ ann. 1247. fol. 31 : *Venatio cadens in laqueos sive Cepos, est ejus qui Cepos paravit vel laqueos.*

* 2. CIPPUS, Alia notione, apud Cæsar. lib. 7. de Bello Gall. cap. 67 : *Quini erant ordines (stipitum) conjuncti inter se atque implicati; quo qui intraverant, se ipsi acutissimis vallis induebant : hos Cippos appellabant.* Aperta est nominis ratio.

* CIPRIANA, CYPRIANA, Vestis species, Cypriis mulieribus usitata, cujus forma describitur in Chron. Placent. ad ann. 1388.

apud Murator tom. 16. Script. Ital. col. 579 : *Habent alia indumenta inhonesta, quæ vocantur Ciprianæ, quæ sunt longissimæ versus pedes, et a medio supra sunt strictæ, cum manicis longis et largis, sicut alia prædicta indumenta.* Et col. 580 : *Quæ Cyprianæ habent gulam tam magnam, quod ostendunt mammillas, et videtur quod dictæ mammillæ velint exire de sinu earum.*

* CIPTER, *Lo filiolo che nasce dapo la morte del padre.* Glossar. Lat. Ital. MS. Gall. Postume.

† CIPUM, Cebum, Gall. Suif. Regestum Comput. Dalphin. tit. Grasivod. ann. 1335. fol. 154 : *Pro 5. bobus, 48. anchis... dimidio quintali candelarum de Cipo, 94. lib. caseorum, 40. lib. de cera... missis Domino apud Avenionem, etc.*

† 1. CIRA, Scriptura Monasterii S. Vincentii del Pino, inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 168 : *Et conclude deinde per illa semita antiqua, quæ vadit sub illa villa de Pignario, totum per illa semita, usque Cira de Lupos.* An Silva?

* 2. CIRA, a Gallico *Cire*, pro Cera, in Terrear. Apchon. ann. 1511.

* CIRANOMON, *Ille qui scindit fercula.* Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120.

† CIRARE, a Saxonico Sciran vel Scyrān, dividere, scindere; scarificare, apud Rymer. tom. 2. pag. 261. in Statutis Edwardi I. pro Valentia : *Item quicumque alium percusserit, vel Cirabit cum pugno, vel palma, vel pede irato animo.*

* Inde nostrum *Déchirer*, olim scriptum *Décirer*. Vide Menag. Orig. Gall. v. *Déchirer*.

1. CIRCA, pro Secundum, κατὰ. Evangelium circa Joannem, apud Anonymum de Baptismo hæreticorum edito a Rigaltio.

† 2. CIRCA, pro Circada. Vide in hac voce.

3. CIRCA, CERCHIA, Vigiliæ, excubiæ, Gall. la Ronde, a circumeundo, quia qui urbium custodiæ invigilant, muros circum-eunt. Charta Henrici III. Imper. ann. 1056. pro Canonicis Metensib. : *Concedimus ut Circas et vigilias non faciant, propter perpetuas Ecclesiæ observantias, nisi in obsidione civitatis.* Vetus Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 180 : *Terram quoque Dineti, quam Calumniabatur, wirpivit, et Circam castelli, quam vi extorquebat, similiter relaxavit.* Charta Agnetis Comitissæ Nivernensis ann. 1191. in Tabulario Autisiodor. fol. 52 : *Omnes illos... ab exercitu et chevalchia et excubatione, scilicet a custodia villæ de nocte, quæ Cerchia dicitur, quitavimus et franchivimus.* Charta Guillelmi Decani Catalaunens. ann. 1267. in Tabulario Campaniæ Bibl. Regiæ fol. 428 : *Super eo quod idem Rex asserebat se in nostris nemoribus villarum nostrarum... grueriam et Cerchiam habere, nobis contrarium asserentibus.* Occurrit iterum in alia Charta ejusdem anni ibid. [et in alia Philippi Franc. Regis ann. 1193. cujus locus refertur in Caceria. Item in Charta Ricardi Abbat. S. Cornelii Compend. ann. 1203. ex Tabul. Compend. : *Se habere diceret in boscis nostris... Cercheiam, chacheriam, grueriam, advocatiam.*] Pactum inter Episcopum Lingonensem et Abbatem Besuen-

sem ann. 1342. in Regesto feodorum Eccl. Lingon. : Item, et super eo quod cum ad nos Abbatem et Conventum Bezuensem predictos Cerchia, seu vigilum cura, dictæ villæ Bezuensis pertineat, in quibus nos Reverendus Pater perturbavit, ... dicto videlicet Episcopo dicente et asserente, quod ad ipsum tanquam Gardiatorem dictæ villæ Bezuensis redhibitiones, acceptiones, et custodia dictarum clavium, necnon proclamatio, Cerchia seu vigilum cura pertinebat.

† CERCHIA, apud Murator. tom. II. col. 117.

CIRCAM etiam faciebant Monachi in Monasteriis : quippe in Regula S. Benedicti statuitur, ut deputentur seniores, qui circumcumeant Monasterium horis quibus vacant Fratres lectioni. Vita S. Petri Abbat. Cavenensis n. 20 : Forte tunc senior quidam ex more Monasterii cum Circam faceret, Monachum illum a longe, quasi cum alio loquentem, audivit. Ubi perperam editum, cum circa faceret, quod non adverterunt viri eruditi. Hugo Flaviniac. in Chronic. pag. 248 : Nam Circam matutinis exactis faciebant. Bernardus Mon. in Consuet. Cluniae. MSS. cap. 4. de Priore claustrali : Egressis autem omnibus de Ecclesia, Prior accipit sconsam, quam ea hora candelam intus accensa omni nocte parat illi hebdomadarius ad faciendam Circam. Vide Petr. Damian. lib. 6. Ep. 26. pag. 554. Hinc qui circas facit Monachus

CIRCA perinde appellabatur. Lanfrancus in Statutis cap. 4 : Circuitores Monasterii, quos alio nomine Circas vocant, juxta S. Benedicti præceptum certis horis circuire debent Monasterii officinas, observantes injurias et negligentias Fratrum, et statuti ordinis prævaricationes. Statuta S. Dunstani : Secundum Regule præceptum constitui debet aliquis Frater, qui ab officio circuitus sui Circa vocatur. Est enim ejus officium circuire claustrum, ne forte inveniatur frater acediosus, aut alicui vinitati deditus. Adde Statuta Petri Venerabilis cap. 66. et Eckcardum de Casibus S. Galli cap. 3. [necnon Statuta reformatoria Monasterii S. Michaelis in Periculo maris ann. 1223. apud Martenium tom. I. Anecd. col. 911.] [* Cherche, in Stat. MSS. monial. Congregat. Casal. Bened. cap. 7 : Ordonnons qu'il y aura deux Cherches, lesquelles on prendra pour un an, et seront anciennes et meures de mœurs, lesquelles iront par semaines circuire les officines du monastere, pour voir si on ne trouvera point aucunes caquetant ou faisant aultres choses illicites.] Idem et

CIRCATOR dictus, in Consuetudin. Floriac. pag. 395. apud Joan. a Bosco. Joachim. Wadianus, de Officiis Monasticis agens : Erant et qui vigilias agebant contra noctis incommoda, usque adeo non tacebat operæ ullius, aut oneris privatim obmudi, fratres illos, qui et illud in primis, ne qua frequentia alienorum hominum, quantumvis industriorum, professionis quietem interturbaret, summopere curabant. Certe dormitoria obeundi curam spectasse Circatores, seu ut vocantur, Circinnatores, docet Adhaldardus in Statutis Corbeinsis Monast. lib. 2. cap. 6 : Ab ipsis etiam Circinnatoribus, horis quibus vacant Fratres lectioni,

observanda, et inventa acrius castiganda sunt. Circatoris officium præterea describitur in libro Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 40 : Circator eligatur de totius Congregationis religiosioribus et ferventioribus ordine, qui nec malitiose pro privato odio unquam clamet alios, nec pro privata amicitia taceat negligentias quorumcunque. Ad hujus officium spectat officinas Monasterii circuire, et observare negligentias fratrum, et ordinis prævaricationes. Quotiens Circam facit, adeo religiose et ordinate debet incedere, ut terrorem incutiat spectatoribus suis, et exemplum religiositatis ostendat. Adeo autem tacite et severe debet facere Circam, ut nulli unquam loquatur, vel signum faciat; sed tantummodo studiose scrutari debet et inspicere offensiones et negligentias. Omni tempore potest facere Circam excepta hora Capituli et Collationis, quando scilicet ostia claustrum jam firmata sunt.... Iste diligenter debet attendere, ne nunquam aliquis sinu causa horis regularibus desit, et ne quisquam loquatur, ubi vel quando non debet. Antiquæ Consuetudines Monasteriorum S. Benedicti n. 8. [apud Mabill. tom. 4. Analeet. pag. 461] : Circatores etiam duos, qui omnibus horis, dum fratres vigilabant, circuibant monasterium, ne quis frater deesset proprio loco : si autem defuisset, statim in tabulis notabatur. et. Idih. n. 11 : Predicti circatores hoc observabant, si aliquem videntem, vel aliquid susurrantem conspexerant, statim tabulis notabatur, et benignissime corripiebatur tempore opportuno. Adde Bernardum Monach. in Consuet. Cluniae. MSS. cap. 5. [in editis cap. 4. partis 1.] ubi quanta in modestia incederent, iisdem pene verbis, quibus liber Ordinis S. Victoris, declarat; quibus adjungenda quæ in hanc rem habet Lanfrancus in Statutis pro Ordine S. Benedicti cap. 4. [et Capitula Novitiarum apud Mabill. in Actis SS. Benedicti sec. 4. part. 1. pag. 742.] Præterea S. Hieronym. Epist. 22. cap. 15. ubi de Cœnobitis : Et quia nocte extra orationes publicas in suo cubili unusquisque vigilat, circumcunt cellulas singulorum, et aure apposita, quid faciant diligenter explorant, etc. [* Eccl. vers. 468 :

Circator veniat, dictum scelus omne revolvat.]

Eorum etiam munus erat Fratres ad horas Canonicas colligere, signo pulsato, ut est apud Eckcardum Jun. de Casibus S. Galli cap. 3 : Primo signo ad vespertas pulsato, Circator fratres collecturus, ostio domus hospitii appropriat. Unde eidem Scriptori Exactores, seu ἐπείκται dicuntur, cap. 6 : Tertia feria exactoribus, quos Circatores vocamus, culpas eorum magistro rememorantibus, omnes exuere jubentur. Et infra : Ab Exactoribus illum cur tardaret inclamantibus. Ex B. Dorotheo Doctr. 11. colligitur Canonarchæ officium fuisse dormientes Monachos excitare ad vigilias media nocte in Ecclesia obeundas. Vide Capitula Monachorum S. Galli ann. 817. cap. 14. 25. Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 2. cap. 4. dist. 4. cap. 8. Benedictum XI. PP. in Epist. apud Wadding. in Regesto tom. 3. pag. 18. etc. Dinamius Patricius in Vita S. Maximi Episc. Regiensis : Quodam nocte imminente celeberrima B. Andrea so-

lennitate, cum deputatus ego essem qui ad vigilias excitarem, etc.

CIRCATOR, præterea officium fuit in Ecclesiis Cathedralibus. Narrat quippe Meurissius in Hist. Episcop. Metensium Circarii (Cerchier) seu Circatoris dignitatem abrogatam in Ecclesia Metensi a Cardinale Lotharingo Episcopo Metensi. Nec scio an hac olim donatus Adventinus ejusdem Ecclesiæ Episcopus, qui in Epistola ad Nicolaum PP. apud Baron. ann. 863. scribit se, priusquam Episcopatum adispiceretur, in Excubiis templi Beati Stephani Protomartyris occupatum fuisse. Id etiam rursum infert in alia Epistola apud eundem Baronium ann. 865. n. 58. tametsi Excubiarum ut plurimum sumuntur pro vigiliis seu horis et precibus nocturnis quæ in Ecclesia peraguntur. De excubiis vero quæ fiebant in Ecclesia Parisiensi in festo Assumptionis Deiparæ, sic Charta Joannis Regis Franc. ann. 1358 : Dicebat etiam præfatus Episcopus, quod prædecessores sui et ipse fuerant et erant in possessione et saisina custodiendi Ecclesiam B. Mariæ Parisiensis, ac fieri faciendi Exenbias, seu guetum in ipsa, et in certis locis prope ipsam, per Burgenses et Officiarios suos in vigilia festi Assumptionis B. M. Virginis in princ. pio de Te Deum, qui cantatur in fine Vigiliarum, et ante principium Laudum, usque in crastinum diem; inceduntque et incedere consueverunt in dictis vigiliis Baillivus, Officiarii, et alii deputati ex parte Episcopi ad faciendum guetum in dicta Ecclesia, ne aliquod malum ibidem fiat.

CIRCATORES, qui Visitatores, in Concilio Laodiceno cap. 56. in Gloss. MSS.

CIRCATIO, Visitatio, Circada. Charta Ludovici II. Regis Ludov. Pii F. apud Mabillonium tom. 5. Vitar. SS. Ordin. S. Benedicti pag. 526 : Cum autem ipsi Episcopi Circationes suas ibi agere deberent, ad eorum mansionaticam daretur, quod in Capitularibus antecessorum nostrorum præscriptum habetur.

CIRCATORES, denique appellabantur, qui vice Generalis totius Ordinis, domos et Monasteria visitabant, alias Visitatores dicti. Vita S. Gisleberti de Sempringham : Sollicitudinem omnium Cœnobiorum Dom. Rogero Priori Maltonæ commisit... sub eo vero singulis gradibus marium et feminarum unum vel duos, quos Circatores, vel summos Scrutatores appellant, qui omnium domorum statum diligenter inspicerent, et ut oporteret, corrigerent. De his Circatoribus agunt idem Gislebertus in Regula sua pag. 705. 706. tom. 2. Monastici Anglie. Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 2. cap. 4. Burchardus Mon. de Casib. S. Galli cap. 8. extremo, et Gervasius Abb. Præmonstrat. Epist. 47.

Eos autem qui nomine Episcopi Ecclesiæ diæcesis visitant, περιεδωτες, Circitores, seu Circuitores, (qua voce utitur leg. 6. § 1. D. Excusat.) vocant Concilium Laodicenum, et Justinianus leg. 41. C. de Episcop. et Cleric. Per omnes Parochias et Monasteria mos est Episcopis Circuire, in Concil. Cabilonensi ann. 650. cap. 11. Auctor. Prædestinati lib. 1. hæresi 22 : Hoc Origens ita perfecte superavit, ut eorum causa Periodeutes fieret, et per singulas quas

que urbes per Orientem eundo prædicaret.

CIRCATOR, Inquisitor, apud Petrum de Vincis: *Per vos seu Inquisitores vestros, qui inter vos Circatores vulgariter nuncupantur.*

CIRCARIAS vocant Præmonstratenses districtus Circatoris, seu Visitoris. Vide Statuta ejusdem Ord. dist. 3. cap. 1. 2. 8.

* CIRCHA, Districtus, intra quem Circa exerceri potest; dicitur de artium præfectis, in Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 191. ex Cod. reg. 4621: *Custodes prædicti artium..... possint in locis et per loca suæ custodiæ seu Circhæ ire et stare.* Unde

* CIRCATOR, appellatur, qui rebus publicis invigilare ex officio debent, in Stat. Mutin. rubr. 370. pag. 74. vº: *Nec teneatur (saltarius) subesse Circatoribus communis Mutinæ, etc. Circatores, publici urbis custodes,* apud Laur. in Amalth.

CIRCARE, CIRCITARE, Circumire. Gloss. Lat. Græc.: *Circitat et Circat, κυκλεύει.*

[Male in Supplemento Antiquarii, *Circutat*: ibi etiam *Circuo*, κυκλεύω, *Circumeo*, *lustro*.] Gloss. MS. Bibl. Reg.: *Circat, circum facit.* [Bernard. Ordo Cluniac. part. 1. cap. 3. de Priori claustrali: *Factis orationibus... Circatis, ut mos est, stratis, Circat necessaria a capite usque ad finem, ne forte quis ibi soporatus fuerit remanendo; indeque ad Monasterium revertens, Circat omnia altaria et angulos membrorum Ecclesiæ, etc.*] Historia MS. Bellarum Hierosolymit. veracula: *Li fuis du Marchis Cierca la cité, pour voir se ele estoit bien garnie de vitaille, et si com il Cerchoit; il trouva les bannieres de Salehadi.* Hinc efficta vox *Cercher*, pro *querere* apud nos, quod qui querunt, loca circumeant. Vide Oct. Ferrarium qui id tymi non probat, et a *queritare* deducit. ** Chart. ann. 828. Episc. Mutin. ap. Murator. Antiq. Ital. tom. 5. col. 191: *alvo pacto, quod pro Circanda parochia emper tertio anno nobis donetur.* Vide mox *Circada*.]

† CIRCARIÆ AGERE. Hist. Monast. Viciensis apud Maiten. tom. 6. Ampliss. collect. col. 306: *Illucssit ergo dies, venit ora capituli, fuit ibi Abbas, qualiter suos pios scandalizaverit, quos prius ammonere debuit; etiam quid Circariæ egerit et reperit narravit, etc.*

* 4. CIRCA, CIRCHA, Canalis, fossa circum urbem ducta; unde nomen. Stat. Mutin. rubr. 1. pag. 1: *Statutum est quod potestas teneatur Circas civitatis Mutinæ vari facere et aptari.* Alia ann. 1327. apud Murator. tom. 2: Antiq. Ital. med. ævi col. 508: *Statutum est quod Circhæ, quæ sunt circa civitatem, recavari debeant et aptari.* Stat. Palav. lib. 2. cap. 70. pag. 29: *Statutum est quod nulla persona..... resumat de die vel de nocte piscari vel iscari facere in fossis, redefossis vel sparassis rochæ, castri et Circha Buxeti, etc.* Chron. Petri Azarii apud eund. Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 355: *Faldas ad alancatum erectas posuerunt, summo mane obsessores aggressionem fecerunt, et projectis lignis in Circhis in pluribus partibus, refossum subito transierunt, etc.*

CIRCADA, CIRCATA, Censuræ qui solvi-
tur Episcopo aut Archidiacono ab Eccle-
siis pro visitatione, ita dictus a circumeun-

do, quod Episcopi aut Archidiaconi dioceses suas circumeundo visitent; nam *circuire parochias suas* dicuntur Episcopi, apud Gregorium M. lib. 3. Dialog. cap. 38. unde quod Circadam alii, *Circumitionem* vocant Capitularia Caroli C. tit. 5. [** Synod. ap. Tolos. ann. 844. Pertz. pag. 378.] cap. 4. et 5. *Circumitionem*, libellus de Abbatibus Gemblacensibus, Acta Episcoporum Cenoman. in Sigefrido cap. 29. et Tabularium S. Laudi Andegav. fol. 75. verso. Adde lib. 5. Capitul. Caroli Magni cap. 109. lib. 7. cap. 109. [** 148.] Concilium apud S. Macram ann. 881. cap. 8. Hincmarus Epist. ad Ludov. II. Reg. cap. 9: *Ut Ecclesiæ in isto regno per occasionabiles Circadas, et per indebitas consuetudinarias exactiones... non affligantur.* Notitia Isamberti Episc. Pictav. apud Beslium in Episc. Pict.: *Nec aliquid pro illis ulterius præter Synodum et Circadam Pictavensibus Episcopis debeat.* Charta Philippi Episcopi Belvac. apud Lonvetum l. 1: *Nequaquam tamen ad Synodum vadat, nec unquam censum illum qui Circada nuncupatur, persolvat.* Ivo Carnot. Epist. 286: *Ecclesiæ de Mundonis villa liberam a Synodo et Circada et omni exactione.* [Bulla MS. Silvestri II. pro Monasterio Burgoliensi: *Ecclesiæ autem ipsius Monasterii in quibuscumque territoriis sitæ maneant absque alicujus Episcopi seu Archidiaconi, necnon et alterius personæ inquietudine, excepto synodali, vel quæ vulgo Circada vel Parata dicuntur, redditione.*] Redditio Circadarum et Synodorum, in Charta Landerici Episc. Parisiensis pro Monast. S. Dionysii. Vide Hist. S. Martini de Campis pag. 369. 495. 497. 507. Tabular. Abbat. Hederæ fol. 75. [Hist. Eccl. Meld. tom. 2. Instrum. pag. 7. q. et collect. Ampliss. Marten. tom. 1. col. 891]

† CIRCA, Eadem notione. Petrus Abb. Cluniac. pro Ecclesiis Cluniacensibus Italiæ apud Baluz. Miscell. tom. 6. pag. 500: *Statuimus quatenus nec nobis nec alicui nostro successor, neque alicui nostræ Congregationis personæ ab hinc usque ad duodecim annos Circam vel aliquid exactionis in prædictis Ecclesiis facere liceat præter nostram nostrorumque nuntiorum procuratorem et annualem censum, quem nobis debent colligere Prior Pontidensis et Prior Cremonensis.*

† CIRCADIA. Charta Manassis Episc. Meldensis ann. 1135. in Chartul. ejusdem Ecclesiæ fol. 67: *Dedit insuper Synodos et Circadias omnium supradictorum altarium.*

CIRCATA. Charta Gosleni Episcopi Carnot. ann. 1151. in Tabul. N. D. de Josaphat: *Circatam et synodalia jura.* Charta Guidonis Episcopi Belvacensis: *Neque tamen ad Synodum vadat, numquam censum illum qui Circata nuncupatur, persolvat.* Charta Petri Episcopi Paris. ann. 1213. in M. Pastoral. Eccl. Paris. lib. 2. Cl. 117: *Sciendum est quod hæc decima libera est, et penitus absoluta est a Synodo et Diocesis Constantiensis.* fol. 3. verso: *Item Rector solvit pro capâ Domini Episcopi tres solidos; item pro Circata tres solidos; item pro Chrismate viginti denarios.* Occurrit apud Innoc. III. PP. lib. 2. Epist. pag.

415. Beslium in Episc. Pictav. pag. 57. Ordericum Vital. lib. 5. pag. 553. in Chron. Beccensi pag. 6. [necnon in Hist. MS. ejusdem Monasterii pag. 310. num. 7.] etc.

CIRCATURA, apud Willel. Hedam in Willelmo Episc. Traject. pag. 299. [et in Chartulario Monasterii Aquicinctensis fol. 45: *Cum reditu Episcopi, id est, Circatura.*]

CIRCADA NEMORUM. Charta Pacis oppidi Faræ ann. 1217: *Capitagia hominum nostrorum, et stallagia sotularium, et segnitiam piscatorum, Circadam etiam nemorum, et aquæ custodiam: hæc omnia eis quitta clamamus, etc.* [Eadem habentur in Charta Ingelramni III. Codiciacensis Toparchæ ann. 1207. apud Plessæum nostrum in Histor. Codiciacensi pag. 166.]

† CIRCATUS. Charta Ingelramni Episc. pro Monasterio S. Quintini de Monte in Archivis ejusd. loci: *Synodales tamen census prædicti altaris, Circatus, aliæque obsoleta nostra atque ministrorum nostrorum singulis annis nobis persolvenda, in manu nostra retinuius.*

† CIRCUTA, pro *Circata*, ni fallor, oscitantia librarii legitur in Charta Rotrodi Archiep. Rotomag. ann. 1170. pro Monasterio S. Stephani Cadom. ex Hist. Harcur. tom. 3. pag. 139: *Hæc igitur sunt, quæ a præfato Cænobio possessa cognoscimus, et in perpetuum possidenda libere et quiete et absolute a Synodico debito et Circuta, cæterisque consuetudinibus ad jus Episcopale pertinentibus eidem cænobio concedimus.*

CIRCADIUM. Polyptychus S. Remigii Remensis: *Facit vineam dominicam ad tertium, donat exinde in Circadio semimodium, facitque manoperam in prato in messe, vel ubicunque necessitas fuerit.* Infra: *Summa de collectione vini, mod. 42. de Circadio, mod. 2. census pulli 8. ova 40.*

CIRCAMANARIA, Limitum fixio, quæ fit coram iudice, qui agros controversos inspicit; a *Circare*, agrum deambulare, et *man* homo, unde *Circamanni*, qui ex officio limites defigunt. [Alii a *Circare* quidem seu a Gallico *Chercher* vocem deducunt, sed non a *man* homo, verum potius ab alia voce Gallica *Mauoir*, Latinis inferioris ævi *manerium*, superioris *domicilium*; adeo ut *Circamanni* ii sint qui visitant *maneria* et fundos pertinentes, atque in iis limites defigunt. Vide Orig. Gall. de Caseneuve, et Gloss. juris Gall. de Lauriere.] *Cerquemaneurs*, in Consuetud. Montensi cap. 30. et 48. et Cameracensi tit. 25. art. 28. 31. *Cerquemanager*, Limites figere, in eadem Consuetud. Montensi cap. 51. 54. Valentianensi art. 124. et Hannoniensi cap. 103: *Cerquemanager*, ipsa limitum defixio, in Consuetud. Cameracensi tit. 17. art. 4. Insulensi art. 232. 233. Hannoniensi cap. 61. 63. Montensi cap. 30. 54. Peronensi tit. 25. art. 28. 30. 31. 32. 33. etc. Charta Willelmi Castellani S. Audomari ann. 1245: *Cum vir nobilis M. Comes Pontivi ex una parte, ego ex altera collegissemus diem de communi assensu, videlicet ad feriam 6. post Pascha, ad Circamanariam faciendam de feodo Pontivi, et feodo meo Bellirami, coram multis astantibus, ... postea vero dictam Circamanariam feci in hunc modum.*

*Ego siquidem ad ripam Alteie prope molen-
dinum de Ponches accedens, ... ego repeti
quæ de feodo meo superius sunt expressa,
etc. Vide Joan. Galli quæst. 270. Cerque-
manement, in Summa rurali Butilerii, [et
in Concordata inter Ecclesias S. Quintini
et S. Præjecti ex altero Chartulario Mo-
nasterii S. Quintini in insula pag. 127 :
Les heritages d'entre les deux Eglises seront
Cerquemaniez... Et nous ont requis, qu'il
nous plust estre audit Cerquemanement.
Cerkemanage, apud Engelbertum Maghe in
Chronico Bonæ Spei pag. 223. Instrument.
Radulphi Abh. Corbeiensis ann. 1248. pro
villa dicta Aumes in pago Atrebatensi : Et
si est à scavoir ke nous avons en l'an en la
vile d'Aumes (hodie Amme prope urbem
Ariam) trois plais generaux, là où tout les
Cherkemanant doivent estre, et s'il ni sont
III. sols d'amende doit chil ki ni est, se il ne
puet trouver loyal essoine parquoi il ni a été.
Et infra : Et de toutes les autres choses ki
chi ne sont devisées devons nous tenir et
warder le vile devant dite as us et as coutu-
mes, ke ele a été menée dusques aujourduy ;
et se autres choses ja venoient les doit-on ju-
gier, et s'il n'en savoient droit dire, requerre
en doivent sens en notre Court à Corbie, et
nous les devons faire consellier à nos frans
hommes de nostre Eglise de Corbie, selonc
les us et les coutumes de le vile d'Aumes : et
doivent li Cherkemanant de le vile d'Aumes
faire serment de warandir bien et loiaument
les droitures de notre Eglise, et jugier loi-
aument de chou qui est sur aus selonc les us
et coutumes de le vile d'Aumes. Hinc, ni
fallor, palam est, Cherkemannos non so-
lum limites agrorum fixisse, sed etiam jus
dixisse in vico superiori, proindeque eo
in vico locum tenuisse Scabinorum, qui
aliis in locis et agros inter hæredes divide-
bant, iisque figebant terminos, et judicia
exercebant. Etiamnum in agro Atrebatensi
Cherqueler et Decherqueler rustici dicunt,
pro Agros dividere : quod facere solent
coram Dominis locorum, vel aliis eorum-
dem locum tenentibus. Vide Cirman-
gium.]*

* Quam vocem varie efferunt nostri. *Les
bonnages et Cherquemanages*, in Ch. ann.
1348. ex Chartul. 21. Corb. fol. 186. *Des-
reng, Cherquemanement, et bournage*, in
Ch. ann. 1448. ex Chartul. 23. ejusd. mo-
nast. *Chierkeminage*, in Chartul. sign. *De-
canus* S. Petri Insul. fol. 174. ad ann.
1285. *Chercheinement*, in Pacto inter
Radulph. de Praellis et commun. de Vailli
ann. 1311. ex Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 8.
Cherqueminement, in Ch. ann. 1331. ex
Reg. B. ejusd. Chartoph. ch. 34

CIRCANEAE, *Avis quædam circuitum fa-
ciens in volando.* Ugutio.

† **CIRCARE**, **CIRCARIA**, **CIRCATA**, **CIR-
CATIO**, **CIRCATOR**. Vide Circa 3.

† **CIRCATURA**, **CIRCATUS**. Vide Cir-
cada.

* **CIRCAVICINUS**, Vicinus, proximus,
finitimus, Gall. *Circonvoisin*. Charta ann.
873. tom. 8. Collect. Histor. Frane. pag.
422 : *Jubemus ut per idoneos Circavicinos et
fideles nostros fideliumque nostrorum homi-
nes, plenissime sub sacramento inquiratur,
etc.*

† **CIRCBOTA**, **CYRCBOTA**, vel **CYRIEBOTA**,

a Saxonieo Cyrie, Ecclesia, et Bot vel
Bote, Instauratio, Reparatio Ecclesiæ.
Ocurrat non semel in antiquis Legibus
Anglicis.

* **CIRCCIRE**, Circuire. Bened. abb. Pe-
troburg. de vita Heur. II. reg. Angl. edit.
Hearn. tom. 2. pag. 649. ad ann. 1191 :
*Intrantes galeas ipse (Ricardus Rex An-
gliæ) ex una parte, et Robertus de Turn-
ham ex altera, Circierunt totam insulam
Cypræ, etc.*

CIRCELLA, Anatis species, quibusdam
Boscas, phoscas, Querquedula, nostris *Cer-
celle*, apud Fridericum II. Imper. lib. 1.
de Arte venandi cap. 5.

CIRCELLI, Circuli, monilia, armillæ.
Gloss. *ῥέλλα, κίρκέλλα, δακτυλίδια*. Ana-
stasius in Leone III : *Obtulit Circellos pa-
ria duo gemmis ornata*. [Charta Ludovici
VI. Fr. Regis ann. 1112. apud Felibianum
in Hist. Sandionysiana pag. xcii : *Præterea
consuetudines quasdam quæ juris nostri
erant... picem videlicet... Circellos, concas
et salem*. Apicio 2. 5. *Circelli isiciati sunt
Farcimina rotunda*.]

* Constit. Feder. reg. Sicil. eap. 96 :
*Item quod nulla domina sive mulier audeat
portare Circellos, quorum pretium, omni-
bus computatis, transcendat uncias quinque.*

CIRCELLIO, **CIRCILIO**. Isidori Glossæ :
*Circellio, Monachus per cellas vagans. Cir-
ciliones, falsi Anachoretæ*. Gloss. MSS :
*Circumcelliones, vel Circilliones, per cellas
vagantes*. [Glossar. MS. Sangerman. n. 501 :
*Circelliones dicuntur qui sub habitu Mona-
chorum usquequaque vagantur, venalem cir-
cunferentes hypocrisin*.] S. Augustin. in
Psalm. 132 : *Quid sibi vult nomen Mona-
chorum? quanto melius dicimus nos quid
sibi vult nomen Circellionum? sed non, in-
quiunt, vocantur Circelliones. Forte corrupto
sono nominis eos appellamus. Dicturi sumus
vobis integrum nomen ipsorum? forte Cir-
cuncelliones vocantur, non Circelliones, etc.*
[Vita S. Benedicti Anian. auctore ejus di-
scipulo inter Acta SS. Benediet. sæc. 4.
part. 1. pag. 207 : *Omnesque pariter... pa-
lam virus pestiferæ mentis vomentes, Circil-
lionem rerumque cupidum, et prædiis alio-
rum invasorem, suarum animarum jugiter
oratorem, publica voce clamabant*.] Hos
κυκλαρίους videtur appellare Synodia Ori-
entalium ad Theophilum Imp. : *ἄλλας τις τῶν
κυκλαρίων ψευδεργαμνῶν, etc.* Vide *Circum-
celliones*.

CIRCILIONES. Papias : *Circiliones, dicti
quod agrestes sint, quos Scotopitas vocant,
Bonosi hæresim sequentes, qui Christum
filium Dei adoptivum, non proprium esse
dixerunt*.

† **CIRCELLUM**, *Κίρκιον, Circulus*, in
Supplemento Antiquarii.

CIRCENSES, pro *Circus*, non semel
usurpat Alypius Antiochen. sen vetus
auctor Descript. orhis eap. 32. de Nico-
media : *Habet autem et Circenses, structur-
am valde bonam*. Adde cap. 33. 43.

* **CIRCHIUS**, Circulus, Ital. *Cerchio*,
Gall. *Cerele*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 82.
rº. : *Item quod ipsi portatores et quicumque
alii stringentes vegetes magnas et parvas, et
vegiolos, non possint accipere, videlicet pro
ponere tres Circhios alicui vigeti.... ultra
unum denarium*.

* **CIRCILLATUS**, Cincinnatus, erispus.
Andoen. lib. 1. vitæ S. Elig. eap. 12 : *Ha-
bebat Eligius crinem Circillatum*. Vide supra
Cercenatus.

* **CIRCINA**, *La aura, ventesello*. Glossar.
Lat. Ital. MS.

CIRCINARE, Idem quod *Circitare*. Mat-
thæus Vindoc. in Tobia :

Circinat, egressus scrutatur, compita quærit.
Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 105
§. 18. [** 346.] et Lex Longobard. lib. 1.
tit. 25. eap. 43 : *Si quis caballum alienum
apprehenderit, ipsumque diffiguraverit, aut
Circinaverit, furti pæna sit culpabilis in octo-
gilt*. Ubi *Circinare*, idem valet quod apud
nos *Détourner*, abigere, avertere. [Voca-
bulo *Circinaverit* Muratorio significari vide-
tur læsio aliqua, aut signa aliqua impressa
(circino fortasse) equo, unde is deformatus
et diffiguratus evadat. Aut nihil aliud
significatur quam notam (nunc *Marca* ap-
pellamus) alieno equo inurere, ut ad alte-
rum spectare videatur.] [** Reinard. Vulp.
libr. 1. vers. 75.]

† **CIRCINARE CALIGAS**. Vide *Caligas cir-
cinare*.

† **CIRCINNATOR**. Vide *Circator* in
Circa 3.

† **CIRCIO**, *Pars inter Aquilonem et
Occidentem*. Vide *Circius*.

CIRCISSARII AGITATORES, Circenses
venatores, aurigæ, muliones, qui in amphi-
theatris et circis currus ducunt. Gloss. Lat.
MS. Regium Cod. 1013 : *Circissarius* *
*Cormatibus partibus. Circissorium, Circen-
tium*. Ubi Glossæ Isidori habent : *Circito-
rum, circantium*. Concilium Arelat. I. sub
Silvestro : *De Circissariis agitatoribus qui
fideles sunt, placent eos, quandiu agitant, a
communione separari*. Vide *Agitatores*.

CIRCITARE. Vide *Circare* in Circa 3.

* **CIRCITES**, *Lo circulo de metallo*, in
eod. Glossar. Vide *Festum*.

CIRCITOR, **CIRCUITOR**, Officium mili-
tare, custos exercitus, qui circuit castra.
ne quid detrimenti milites recipiant. Gloss.
Basilic. : *Κιρκήτορες, οἱ περὶ τοῦ μαχημένου
περιόντες, καὶ χρηργυνοὶ ἐπὶ αὐτῶν, μήπως
ἐπιστάμενοι μάχεσθαι*. Gloss. Græc. Lat. : *Πε-
ριουδευτής, Circitor, lustrator. Περιδεία, Cir-
citus, circitura*. Gloss. S. Bened. cap. de
Agricultura : *Circitor, χειρευτής*. Rectius
alibi, *κυκλευτής*. Idem Gloss. : *Circitus, πε-
ριουδεία. Circitura, περιουδεία*. Gloss. Isid.
Circitorum, circantium. Circitorum milita-
rium meminit S. Hieronymus ad Pamma-
chium lib. Adversus errores Joannis Hie-
ros. : *Sed ante Prinicerius, deinde Senator
Ducenarius, Biarchus, Circitor, Eques
deinde tiro*. Erant igitur *Circitores* milita-
res, qui castra circuibant, *qui faisoient la
ronde, et la sentinelle avancée*, ut vulgo lo-
quimur. Ii porro deligebantur ex eorum
equitum ordine, qui duobus equis, ve-
saltem uno cum servo merebant, quorum
dignitas *Circitoria* dicitur in leg. 2. Cod.
Th. de Filiis militar. (7, 22.) Hos *Circi-
tores* vocat Vegetius lib. 3. eap. 8. Vid.
leg. 2. Cod. de Offic. Præf. Præt. Afri-
(1, 27.) et leg. 3. Cod. Th. de Agentib. i
Reb. (6, 27.) ubi de *Circitoribus* in scho-
Agentium in reb. Quod vero *Circitum* et
Circituram Glossæ, Græci Tactici, *κίρκιον*
vocat, quam vocem per *κυκλῶν* vertitur

Vide Gloss. Rigaltii et Ægid. Menagium in Amænitat. juris. cap. 35. 2. Edit.

CIRCITORIUM. Leo Ost. lib. 3. Chron. Cas. eap. 57 : *Circitoria ad altare S. Benedicti* 4. Cap. 73 : *Circitoria magna et optima* 11... *Circitorium aureum, et alia* 4. *sine auro.* Petrus Diac. lib. 4. Chr. Cas. eap. 13 : *Dedit eis solidos 300. ex quibus mit Circitorium optimum ad altare S. Benedicti.* Ubi *Circitoria* neseio an alia sint a paupis quibus tempore Quadragesimæ tegebantur ac velabantur altaria. Idem cap. 17 : *Alias 2. cortinas, quæ appenduntur in circuitu chori tempore Quadragesimæ.* Chronicon Cavense apud Murator. tom. 1. col. 95 1. A : *Item pluviale cum campanellis, pluviale cum smaltis, vestem Imperatoris, cultram, Circitoria* 11.] Vide *Velum quadragesimale.* [* et *Cercitorium.*]

† **CIRCITORUM.** Vide *Circissarii.*

† **CIRCITURA,** **CIRCITUS.** Vide *Circitor.*

CIRCIUS, Gallis, dictus ventus qui flat ab Occidente, et Galliam Narboneensem infestat, ut auctor est Phavorinus apud Gellium lib. 2. eap. 22. Vide Plinium lib. 2. eap. 47. et Senecam lib. 1. Quæst. nat. cap. 18. *Cierce, Rabelaisio; Cers, Coudelino; Cere, Arvernus. Cercius,* in veteri Charta apud Joan. Mariam de la Mare in Histor. Ecclesiast. Lugdun. pag. 32. Ita apud Varronem in Orig. : *Ventus cercius, cum loquere, buccam inflat, etc. Circus,* in Marca Hisp. col. 934.] [* *Isidor.* Origin. lib. 13. cap. 11. sect. 3 : *Septentrio a dextris Circium habet, a sinistris Aquilonem.* Einhard. Vita Carol. M. eap. 10 : *Circium, Noadwestroni.* Gall. Nord-nord-est.]

Nonius Mareellus cap. 1. § 251. *stis est, nobilibus Philosophis quatuor esse ventos præcipuos, Eurum, Austrum, Circium et Boream, ubi liquet Circium esse ventum flantem ab Ocasu. Verum non idem est veterum Instrumentorum ratio; iis Circius pro Borea, seu Aquilone, nō Septentrionali sæpissime accipiendus : quod inter cetera probant Charta Wilfridi Comititis Barcin. ann. 901. Marce span. col. 837 : Et sunt affrontationes de parte Orientis in ipso torrente de Orreto... de Meridie in ipso monte... et de Occiduo ipsa vinea... et de Circi ipso alode de Girma. Alia Caroli Simplicis ann. 922. ibid. 843 : Terminatur vero prædicta possessio a parte Orientis in terminio Teudilane, Meridie in terra S. Felicis... ab Occidente terminio Frugello, a parte Cerci in rigo ad discurret a Teudilane. Alia ejusdem regis ann. 922. ibid. col. 844 : Ab Oriente terra Alonis femine... a Meridie terra Grundonis... ab Occidente terra Carpionis, a parte Circii terra ipsius Carpionis. Venditio Ecclesiæ S. Stephani de Granoleriis ann. 972. ibid. col. 901 : Et affronta ista ecclesia... de parte Orientis, vel de Meridie, de Occiduo et de Circii in terra de me venore. Charta Conradi Regis ann. 1064. per Instrum. Gall. Christ. tom. 1. pag. 17. col. 1 : Vineam ipsam quam dixi Rotunda a partem Borei venti qui est Circius Instrumentum MS. venditionis factæ Priori S. Ildii Arelat. ann. 1248 : Tenementum ingitur ab Occidente cum sylva de Psallio, ab Oriente cum sylva domini de*

Poscheriis, a Circio cum Isela, a vento Murino (Meridionali) cum Roanillo. Fundatio S. Petri in monte Verduni apud Stephanot. tom. 7. Fragm. Hist. MSS. pag. 353 : Terminatur iis finibus a mane via publica, a meridie terra S. Martini, a sero de ipsa hereditate, a Cercio terra Ursonis. Statuta Raymundi Epise. Helen. ann. 1380. cap. 22. inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 604 : In quibus confrontationes necessariae habebuntur, illas ponere teneantur Orientis et Occidentis, Septentrionis et Aquilonis vel Cercii, et Meridiei. Quamvis alia sint instrumenta bene multa in quibus Circius pro Aquilone manifesto sumitur, exstant tamen nonnulla, ubi Circius ab Aquilone distinctus pro Euro, qui flat ab Oriente videtur accipi, forte quod æstivus Oriens prope accedat ad Septentrionem. Charta Gauzberti Comititis Ruseinonensis ann. 922. Marce Hispan. col. 842 : Et affronta ipse alodes de parte Cerci in terminio de Baias et de parte Altani (Meridiei) affronta in terminio de Ortafano... et de parte Aquilonis injungit in terminio de Montescapri. Venditio facta Templariis ann. 1215 : Terminatur ab Aquilone cum sylva dominorum de Portu, a Corina (Occidente) cum sylva Capituli Magalonæ, a vento (meridionali) cum mari, a Circio cum stagno. Circium ventum ab antiquis Gallis pro Deo habitum docet Seneca, cui etiam templum fecit Augustus, eodem teste, lib. 5. natur. qu. 17.

* Charta ann. 1165. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 527 : *Affrontationes habet iste prædictus honor de Villalonga ab Altano in terminio S. Johannis vallis Sigerii, a Meridie in terminio S. Jacobi de villa Valeriani, in Circio in terminio S. Martini veteris, ab Aquilone in terminio S. M. Varnassone.* Non minus aperte pro vento Septentrionali legitur, in Charta inter Probat. Hist. Lugd. pag. 5. col. 1 : *A mane terra de ipsa hereditate, a media die de ipsa hereditate ante donavit, a sero via publica, ... et a Circio via publica.* Unde Straboni Melamborius dicitur. Mistrau Provincialibus, quasi *Magistral*, a turbine et violentia sic appellatus, ut vult Bouche Hist. Prov. tom. 1. pag. 20. Vide Comment. ad Hist. natur. Occit. ann. 1337.

* **CIRCLA,** Canalis, fossa. Epist. ann. 1251. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 497 : *Circlas et foveas stratarum explanant, ut aggredi et invadere possint hostes, et triumphalem de eis gloriam obtinere.* Vide supra Circa 4.

CIRCLARIA. Leo Ostiens. lib. 1. Chr. Cas. cap. 37 : *Ingressi Ecclesiam S. Eliæ, tulerunt quidquid invenerunt. Inde per Circularias in ortum dominicum, perque pascuarium, etc.* [Murator. in Camilli Peregrini Hist. Principum Longob. legit *Circularios.* Vereor ne forte sit nomen proprium.]

* **F. Ager muris vel sepibus cinctus.** Charta ann. 1136. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 288 : *Et iterum offerimus et largimur decimam totius curiæ et districtus Cavallili, ... tam de terris, quam de aquis, ... Circulariis, atque de rebus omnibus, de quibus antiqui dare decimam consueverunt.* Vide supra Cinctada.

* **CIRCLELLUS,** diminut. a *Circulus;* monile, armilla. Stat. Mutinæ ann. 1327.

lib. 4. rub. 177. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 316 : *Nec aliquam coronam, Circlellum, vel filum, vel girlandam de perlis, etc.* Vide supra Circelli.

* **CIRCLUS,** Eadem notione. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 581 : *Item sunt plures dominæ et homines juvenes, qui portant ad collum torques sive Circlos argenteos sive deauratos, vel de perlis.*

† **CIRCOMCINCTUS,** *Circuitus.* Charitularium S. Sulpitii Biturice. : *Habet mensura in circumcinctum perticas xxiii.*

* **CIRCOMMANENTES,** ut *Circummanni,* Qui ex officio limites defigunt. Vide in *Circummanaria.* Charta ann. 1166. ex Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 117 : *Cum filii Odonis... terras quasdam ecclesiæ nostræ ad tempus injuste tenuissent, per Circummanentes easdem terras sine contradictione proculcavimus, et nostras esse probare parati fuimus.* Vide *Percalcare.*

* **CIRCONFORANUS,** *Larron,* in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. pro *Circumforaneus.*

* **CIRCOPETICI,** *Genus simiarum.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Bestiar. MS. eap. 14 : *Circopetici caudas habent : hæc sola discretio est inter prius dictas (simias).*

* **CIRCOTA,** *La asperita e imagine del mondo.* Glossar. Lat. Ital. MS.

* **CIRCUITATUS,** *Circumdatus, cinctus,* Ital. *Circuito,* Gall. *Entouré.* Inventar. bonor. Raym. de Villanova ann. 1449. MS : *Item aliud confretum nigrum Circuitatum, cum duobus clavaturis... Item aliud cofretum de cipresso Circuitatum letoni, in quo erant res scriptæ.*

1. **CIRCUITIO.** Vide *Circada.*

** 2. **CIRCUITIO,** *Circatio.* V. *Landtleita.*

† **CIRCUITOR.** V. *Circitor* et *Circator.*

CIRCUITORES, *Hæretici,* sic dicti, quod terras circumirent, et quos in via inveniebant, cogebant eos ut interficerentur ab illis, dicentes se desiderare pati martyrium. Philastrius de hæresih. Vide *Circumcelliones.*

† **CIRCUITOSA ORATIO,** Plena circuitionibus et ambagibus. Bern. de Breydenbach Itiner. Hierosol. pag. 24 : *Scias quod oratio si Circuitosa sit et fucata vel potius manufacta, ostendit animum quoque non esse sincerum.*

1. **CIRCUITUS,** Possessionum ambitus, Quidquid circumquaque possidetur. Charta Bretislai Ducis Bohemiæ ann. 1045. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 52 : *Contuli eidem Ecclesiæ Circuitum meum in Pragensi provincia, has villas cum hominibus et terris, sylvis et pratis continentem, etc.* Vide *Cingulum* 2.

* *Nostris Circuite et Circuitude, vulgaritius Circuit.* Charta ann. 1286. ex Reg. Chartar. comitat. Montisfort. et Droc. in Cam. Comput. Paris. fol. 11 : *Le menoir de la folie, ... et tous les aisements du menoir, qui sont en la Circuite d'icelle menoir.* Alia Rob. de Veteriponte ann. 1330. ex Chartul. S. Joan. in valle : *Touz les murs et forteresses du prieuré de S. Nicolas de Courbeville, sont et appartiennent audit prieuré, c'est assavoir la Circuite de la porte a la quiete, etc.* Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 127. Chartoph. reg. ch. 91. bis : *Icellui Brunet vouldist icelle Perrote mener au bois*

d'emprës laditte maison, hors du Circuitude d'icelle.

* 2. **CIRCUITUS**, *Rerum temporalium cupiditas*. Aug. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

** 3. **CIRCUITUS**, Peristylum, claustrum, idem quod *Ambitus*, 1. Chart. ann. 1400. in Falck. Cod. Tradit. Corbej. pag. 814: *Qui ambitum et Circuitum pro fidelibus defunctis orando circumiverint.*

CIRCULA. Juncta in Vita B. Margaretæ de Cortona n. 140. ubi Chistus sic Margaretam alloquitur: *Quare vis sine labore meæ suavitatis gustare dulcedinem et non facis Circulam de meæ humilitatis connubio, ... et æ ordine passionis.*

* Visitatio. Vide *Circulatio* in *Circa* 3.

CIRCULAGIUM. Computus Ballivorum Franciæ ann. 1337: *De Circulagio, seu cerclagio, Lochiarum, quod debent Joannes de Riparia et Joannes Mellier. Videtur idem esse quod serchellum in Areto Parisiensi pro teloneo, foragio et serchello vinorum venditorum Corbeiz 25. Maii ann. 1466: Ratione jurium et deveriorum sequentium, scilicet foragii, thelonei, et serchelli, Gallice, forage, tonnelieu et serchel, nuncupatorum: quæ jura pro vino per eos in quadam domo vendito debentur. Vide Cherchez, et Circadium.*

* Præstatio pro facultate apponendi circulum, quo vinum minutatim venale significabatur. Charta ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. eh. 273: *Item Cerclagium, prout est exigi consuetum, quatuor sextaria siliginis, quæ crescunt et decrescunt, debita pro parte a monialibus de Bellomonte ratione Rupis. Ordinat. ann. 1415. ex Reg. 170. ch. 1: Item nul ne fera taverne ou vendra vin à détail en la ville de Paris sans mettre Cerceau, afin que laditte ville ne puisse estre fraudée de ses droits, tant de celui desusdit, et de criages et célérages, comme d'autres. Charta ann. 1448. in Chartul. 23. Corb.: En possession et saisine de coeuillir, et estre païés par les personnes vendans du vin pour l'enseigne, que on dit Chersel, mis au dehors des maisons ou lieux là où ils avoient vendu ledit vin, deux sols Tournois. Vide infra *Serchellum*.*

* **CIRCULORUM CENSUS**, Eadem acceptione, in Charta Stephanie comit. Prov. ann. 1063. ex Hist. MS. Montis-maj.: *Conferimus censum Circulorum, quem dominus noster et nos hucusque visi sumus possidere. Malatolta circulorum appellatur, in Charta ann. 1207. ex Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 52. 1º. col. 1.*

† **CIRCULAMEN ANULI**, pro *Circulus anuli*, in Vita B. Edmundi Cantuar. Archiep. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1782.

† **CIRCULARE**, *μπερεύειν*. Gloss. Lat. Græc.: *Querere, indagare*. Item in circulum rotare, in Gloss. Gasp. Barthii ex Baldrici Hist. Palest.

* **CIRCULARIA**, Ars conficiendi circulos, cui invigilantiæ præponebatur serviens feudalis. Lit. offic. Paris. ann. 1260. ex parvo Chartul. epise. Paris. fol. 185: *Noverint universi quod.... Gilo dictus Charro civis Parisiensis, liber serviens dom. Paris. episcopi in sergenteria seu ministerio circulorum sive Circulariæ, sponte et ex certa scientia,*

sciens et prudens dictæ sergenteriæ renuntiavit. Vide infra Circularius.

* **CIRCULARITAS**. Dicitur de eo, quod ad modum circuli curvatum est. Acta B. Joan. Firm. tom. 2. Aug. pag. 463. col. 1: *Ex quod perpendere possumus, quanta fuerit puerilis potentia in ferrum curvando, et quanta fuerit ferri violentia, in tali Circularitate et tam stricta per mensem durando.*

* **CIRCULARITER**, Ad modum circuli. Stat. synod. Corisopit. eccl. MSS.: *Sacerdos consecrans diligenter attendat, quod hostia consecranda sit integra, rotunda Circulariter, etc.*

* **CIRCULARIUS**, Circulorum opifex, Gall. *Cerclier*. Inquisit. de foresta Aquil. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 58. rº. col. 2: *Dominus Montisfortis.... habet in foresta unum Circularium se alterum ad cellaria sua liganda*

* **CIRCULATOR**, Qui jamam portat, *circat vel circuit*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Circulator, herault*, in alio Gall. Lat. ex Cod. 7684.

CIRCULATORIUS, Qui lectulos tornatiles facit. *Circularare, circumdare, tornare*. Joan. de Janua.

CIRCULATORIUM. Gloss. Græc. Lat.: *ἄρπυγες, Circulator.*: *ἄρπυρία, Circulatorium.*

* **CIRCULATUS**, Circulis munitus. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item plus unum ferratum fusti pro oriendo aquas de puteo, Circulatum ex circulis ferri. Décercler, Circulos rumpere, in Poem. de Cleomades MS.:*

Et ses escus tous décaupés,
Et ses heaulmes tous Décerelés.

1. **CIRCULUS**, Hominum cætus collectus, vox Latinis Scriptoribus frequens. S. Hieronym.: *Dum audientiam et Circulum lumina jam in plateis accensa solverent, etc.* S. Augustin. lib. de Utilitate credendi cap. 9: *Dic mihi utrum si quis fabellam libenter audiret, ... vel in convivio, vel in aliquo Circulo, ullove consessu, videretur ne tibi curiosus?* Lex Bajwar. tit. 67. § 5: *Cum sex in Ecclesia conjuret, et cum 12. ad staplum Regis, in Circulo et in hasla, hoc est, in Ramo, cum verborum contemplatione conjurare studeat. Quo loco in circulo, videtur esse in hominum cætu. Circulis coire, in leg. 11. Cod. Th. de Hæretic. (16, 5.) Circuli Cardinalium, de quibus Ceremoniale Roman. lib. 3. pag. 324. Vide Haga.*

CIRCULUS, Areæ seu campi spatium, quod pugilibus duello decertantibus dabatur, in Speculo Saxon. lib. 1. art. 63. § 6. 7.

CIRCULUS AUREUS, Coronæ simplicioris species, quæ Patriciatus insigne erat apud Romanos, sub Imperatoribus Occidentibus. Leo Ost. lib. 2. cap. 79: *Eidem Henrico IV. Patriciatus honorem Romani tribuunt, eumque præter Imperialem coronam, Aureo Circulo uti decernunt.* Petrus Diae. lib. 4. Chron. Casin. cap. 119. de Lothario Imp.: *Ipse vero in civitate coronam Circuli Patricialis accepturus remansit.* Acerbus Morena in Histor. Rerum Laudensinum pag. 117. de Friderico I. Imp.: *Sequenti igitur proximo die Dominico prædictus Papa Paschalis cum suis Cardinalibus in ipsa Ecclesia S. Petri Missam honorifice et cum*

magno gaudio celebravit, ipsoque die in capite Imperatori Circulum Aureum tantum modo imposuit. Sequenti vero die Martis, in quo fuit festum S. Petri ad Vincula, prædictus Dom. Papa Paschalis Dom. Federicum Imperatorem et serenissimam Augustam Beatricem conjugem suam ex coronis auro purpurissimo, et multis pretiosissimis gemmis decoratis coronavit in ipsa Ecclesia S. Petri. Circulum etiam, non caronam Regibus tribuit Chronicon Montis-Sereni ann. 1138. Imperator celebrat Pascha Halverstat, ubi quidam de Principibus Danorum Magni nomine, hominum ei faciens, regnum Daniæ ab ipso suscepit, et postquam prestitum juramentum, Imperatori ad Ecclesiam præcedenti, Circulo decoratus Aureo, gladium præportavit. An. 1152. de Friderico Imp. Qui proximum Pentecoste Merseburg celebrans, Sueno Rigi Daciæ Circulum Regni concessit. Et ann. 1158: Dux Bohemæ concessit sibi ab Imperatore Circulo nominatur. De quo Ducum Bohemiæ Circulo Wladislao Duci a Friderico Imp. indulta multa commentatur Bohuslaus Balbinus Epitome Rerum Bohemicarum lib. 3. ca. 10. 14. Vita S. Conwoionis Abbat. Rotuensis num. 11: Salomon Rex (Britanni Armorici) appellatur, non quod revera esset sed quia Circulo aureo et purpura, concessio Caroli Augusti, utebatur: idcirco hoc nomine censebatur. Vide Familias nostras Byzantinas pag. 139. et Dissert. 28. ad Joivillam.

Circulis aureis Augustæ apud Oecide tales usæ etiam leguntur, non coror Arnoldus Lubec. lib. 6. cap. 2. de ux. Philippi Suevi Imp.: *Ibi quoque Regina, re diademate, non tamen coronata, sed circulata processit. Vide Corona Ducalis. Le Tman de Garin. MS.:*

El fu vestu d'un paille Alexandrin,
Et en son chef un Chapelet d'or fin.

Alibi:

Le Cerele d'or li ert el chief asis.

* **CIRCULUS AUREUS**, Ornament muliebre. Charta ann. 1302. Bernardi lit. dom. de Morcoul ex Chartul. 21. Col. fol. 101: *Je dois et devis a Contesse me pour son mariage vin cent livres de Paris et avec aura elle... couronnes, Chercele, fremaus, etc. Le Roman de Robert le Diable MS.:*

Car dessus le chief li a mis
Le Chercele d'or qui reflambre.

Vide infra in *Corona*.

** **CIRCULUS AUREUS**, Annulus maritalis. Testam. Joann. Sack. ann. 1332. in Gu. Syllog. pag. 634: *Lego... annulum meum aureum uxori dom. Symonis de Brum militis, et ipsi Brumssero Circulum meum aureum, quem in manu mea portavi.*

CIRCULUS, Orbiculatus et planus discus. Assiete. Gregor Magnus lib. 5. Epist. *Coelares vero et Circulos quos directi suscepimus.*

CIRCULI FERREI, in poenitentiam Episcopis aut Presbyteris olim imponiebant, iis qui crimina quæpiam enormia commiserant, qui eos in brachiis invehiebant, nec deponebant, donec post multas peregrinationes ad Sanctorum sepulchra memorias miraculo aliquo solverentur. Liber MS. Miraculorum SS. Floriani

llorentii : *Consuetudine antiqua partibus anterioris Franciæ usque hodie mos inolevit, et quisquis propinquior sibi parentem dadio jugulaverit, et postea pœnitentia ductus ad Pontificem crimen admissi facinoris detulerit, ipso decernente Pontifice, ex ipso gladio ferrei nexus componantur, et collum peccatoris, venter atque brachia strictim innentantur ex ipsis ferreis vinculis : sicque de propria patria et solo patrio pellatur : interim unusque divina pietas eadem vincula solvi rœcipiat, primum Romæ, dehinc per diversa Sanctorum loca veniam criminis efflatando peregre proficisci cogitur.* De ejusmodi circulis pœnitentium agunt Capit. quisgr. ann. 789. cap. 77. Capitul. 1. inerti anni cap. 45. et lib. 1. Capitul. cap. 9. [** Append. 1. cap. 34.] ubi de iis qui *adi cum ferro vadunt, et dicunt se data sibi pœnitentia ire vagantes, etc.* Horum memere præterea Scriptores complures, Greg. ur. de Gloria Confess. cap. 87. de Vitis atr. cap. 15. Bertha Sanctimonialis in Vita Adelheidis num. 26. Rudolphus Fuldensis Vita S. Liobæ cap. 25. Vita S. Medardi Cod. Resbac. cap. 14. tom. 8. Spicilegii cher. Vita S. Willibaldi cap. 38. n. 7. ud Gretzer. Metellus in Quirinalib. Charta Alfonsi Regis Hispan. apud Bivarium in Addit. S. Braulionis pag. 65. Rolphus Trotarius lib. 5. Miracul. S. Benedicti num. 19. Vita S. Nicetii Episc. Lun. num. 8. Acta S. Quirini Mart. num. 2. Acta S. Willelmi pueri Mart. num. 2. st. Relationis S. Richarii num. 14. tfridus in Vita S. Ludgeri Episcopi Migard. num. 20. Radulfus in Vita S. Richardi Episc. Cicestr. lib. 1. num. 98. Mirac. Remacli cap. 3. Hist. mortis S. Leonis PP. num. 10. Mirac. S. Bavonis lib. 3. iracula S. Galli lib. 2. cap. 34. Reinerus in talogo Hæreticor. pag. 92. Miracula S. alburgis num. 4. Vita S. Apiani Monachi un. 13. Matth. Westmonast. pag. 353. ta S. Joannis Abb. Reomaensis num. 6. ta ejusdem ex Roverio num. 3. Vita B. ephani Abbatis Obasin. lib. 1. cap. 24. maxaria in S. Arsenio 13. Decembris, enæa in S. Acacio 26. Novembris, in S. eodosio Antiocheno 11. Jan. et 5. Febr. S. Romano Cilice 9. Febr. in SS. Cyro Marama 28. Febr. 23. Mart. in S. Geor- o, Mirac. S. Adalberti Egmund. cap. 26. leard. de Mirac. S. Bertini cap. 4. lib. cap. 25. Joannes Monach. in Vita S. ruardi Pœnitent. num. 11. Miracula S. inoci cap. 15. 16. Mirac. S. Bertæ cap. 6. Aimoinus lib. 2. de Miracul. S. Ger- uni cap. 13. [Hist. Rotonensis Monasterii p. 1. 8.] Leges Alfonsinæ parte 1. tit. 4. e 20. etc. His addenda quæ habet Petrus miani lib. 1. Epist. 9. 19. lib. 5. Epist. lib 6. Epist. 28. 30. lib. 7. Epist. 19. i de viris piis qui ultro ferreis circulis achia ac corpus circumcingebant. Adde Hieronym. Epist. 22. cap. 12.

CIRCULUS SOLIDI. Est titulus 22. in Cod. eod. lib. 9 : *Si quis solidi circulum exte- rem incidit, etc.*

CIRCULI SIGNORUM, Qui funium camparum extremitati apponi solent, et quos plectuntur qui eas pulsant. Hariulfus 1. 3. cap. 3 : *Septem ex ære circuli ad na pendentes argentei 5. reliqui ex auri-*

calco. [Idem lib. 2. cap. 10 : *Clocæ optimæ quindecim cum earum Circulis quindecim.* Armillas campanarum funibus pendentes vocat Adrevaldus in libro de Miraculis S. Benedicti cap. 26.]

CIRCULUS. Tabularium Ecclesiæ Augustodun. ann. 937 : *Missa S. Johannis aut redimat den. 1. Circulos 12. prouvatia avena mod. 1. mense Mart.* Tabularium S. Remigii Remensis : *Summa... facularum 977. perticarum Circularum 157. sciudularum 995. axilium 987.* Ubi circuli videntur esse qui ad cupas dicuntur in Lege Wisigot. lib. 8. tit. 3. § 8. id est, quibus cupæ colligantur. Tabular. Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 108 : *Et 5. sextarios avenæ de Caballaco, per vindemias 2. Circulos plicatos ad tinam, etc.* Occurrunt eadem verba fol. 127. [Vox *Circulus* pro vinculo dolii passim legitur, ut apud Lobinellum in Hist. Britan. tom. 2. pag. 399. in Tabulario S. Vincentii Cenoman. non semel, in Charta Ludovici Pii ann. 832. in Hist. San-Dionysiana Felibiani pag. LII. etc. Sed et apud Plinium, ait enim 14. 21. *Circulus vasa cingere.*]

CIRCULUS, Instrumenti musici species. Lex Anglorum et Werinor. tit. 5. § 20 : *Qui harpatorem, qui cum Circulo harpare potest, in manu percusserit, etc.*

* CIRCULORUM CENSUS. Vide *Circulagium*.

* CIRCULUS GALLINARUM, inter præstationes feudales in mutatione domini debitas recensetur, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. ruh. ann. 1273. fol. 16 v. : *Gallardus de Bladin, ... et Willelmus de Bladin... debent... unam vaccam vayram et unum Circulum gallinarum sporlæ in mutatione domini.* Vide *Gallinagium*.

* CIRCULUS, Circuitus, Gall. *Tour*. *Circulum facere per civitatem*, apud Burcard. Argent. in vita Alex. VI. PP. pag. 44. Galli diceremus : *Faire un tour par la ville*.

* 2. CIRCULUS, Piscis genus. Tract. de Piscibus cap. 103. ex Cod. reg. 6838. C : *Circulus a nostris morrude ab ore, quia morrude vocant os cum prominentibus labris, Galli rouget, Santones perlon, Massilienses galline, Aguthenses rondele a corporis rotunditate, Neapolitani Cocchou quasi coccygem, maris Illyrici accolæ organo a voce. Musculos magnos habet et carnosos, unde a Gallis quibusdam refait vocatur, quasi dicas bene curatum et saginatum.*

CIRCUMACTUS ARATRI, quinque aut sex pedum latitudo, qua scilicet aratrum cat, apud Aggenum de Limitib. agror.

CIRCUMCELLIONES. Papias : *Circumcelliones dicuntur, qui sub habitu Monachorum usquequaque vagantur.* S. Augustinus in Psal. 132 : *Circumcelliones dicti sunt qui circum cellas vagantur : solent enim ire hac atque illac, nusquam habentes sedes.* Ab eo sumpsit quæ de iis habet Isidorus. Optatus lib. 3. de Circumcellionibus : *Cum hujusmodi hominum genus ante unitatem per loca singula vagarentur.* Monachus Sangallens. lib. 1. de Carolo Magno cap. 8 : *Cam autem itinerando venisset Carolus ad quandam grandem basilicam, et quidam Clericus de Circumcellionibus ignarus discipline Caroli in chorum ultro intraret, etc.* Meminit pariter Circumcellionum Victor Vit. lib. 3. de Persecut. Vandal. in Edicto Hunnerici

Regis. De iis etiam intelligendus canon 42. Synodi Trullanæ. Παρασυνάγοντες dicuntur in Codice Canon. Eccl. Afric. cap. 93. De iis præterea agit S. Hieronymus Epist. 22. Concil. Calched. Act. 15. cau. 4. Vide Concil. Tolet. VII. can. 5. Κυκλάριοι ψευδερεμῆται, in Synodica Orientalium ad Theophilum Imp. ψευδομοναχοὶ περιτρέχοντες μῆτην, apud Nilum lib. 3. Epist. 119. dicuntur.

CIRCUMCELLIONES, etiam dicti nœretici quidam, insano amore martyrii semetipsos perimentes, ut martyres vocentur. Ita Isidor. lib. 8. Orig. Hos *Circitores* vocat Philastrius in Catal. hæres. sed an ii, quos etiam *Circumcelliones* vocat lex 52. Cod. Theod. de Hæreticis, (16, 5.) videant doctiores. Certe ibi inter infimæ sortis homines inter Donatistas describuntur, et a S. Augustino lib. de Hæres. cap. 69. dicuntur etiam fuisse genus hominum agreste et famosum, non solum in alios immania facinora perpetrando, sed nec sibi eadem insania et feritate parcendo. Nam per mortes varias, maxime præcipitiorum et aquarum et ignium, seipsos necare consueverunt, et in ipsum furorem alios seducunt, ut seipsos occidant, etc. Idem Augustinus lib. 1. contra Gaudentium cap. 28. hos sic appellatos scribit, *quod maxime ab agris vacantes, et victus sui causa cellas circumirent rusticanas.* De istis Circumcellionibus passim idem Augustinus Epist. 48. 50. 61. 68. Contra Parmenian. lib. 1. cap. 11. Contra Crescon. lib. 3. cap. 42. 47. Collat. Carthag. 3. cap. 174. 281. Possidius in Vita Sancti Augustini cap. 10. 11. Auctor Prædestinati lib. 1. hæresi 69. etc.

* CIRCUMCIRCA, Circum, Gall. *Autour*. Comput. reddecimæ S. Petri Insul. MS. ann. 1429 : *Item pro quadam reparatione facta superius et Circumcirca campanile ecclesiæ, etc.*

* CIRCUMCISI, inter Valdensium sectarios recensentur, in Constit. Freder. contra Hæret. ex Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 19. rº.

† 1. CIRCUMCISIO, Tertia ex novem partibus hostiæ in Missa Musarabica. Vide *Hostia*.

2. CIRCUMCISIO, Præputium. Itinerarium Burdegalense : *Ibidem Jesus filius Nave circumcidit filios Israel, et Circumcisiones eorum sepelivit.*

* *Circoncis*, eodem sensu, in Diar. Caroli VII. reg. Franc. ad ann. 1444 : *En celuy temps fut apporté à Paris le Circoncis de nostre Seigneur, etc.*

* CIRCUMDARE, Circumire, Gall. *Aller autour*. Pontif. MS. antiquissimum : *Incipit consecratio cymiterii; primitus cum aqua benedictu episcopus cum suis clericis Circumdet totum cymiterium cum antiphona, etc.*

** CIRCUMDUCERE MARCHAM, Finium causa. Vide Haltaus. Glossar. Germ. col. 1168. 1954. et infra *Landtleita*.

* CIRCUMFERENTIA, Circumstantia. Juxta causæ et Circumferentiarum qualitatem, in Lit. ann. 1479. ibid. pag. 237.

† CIRCUMFERENTIACITER, Quasi linea circumducta, a Gallico *Circumference*, Circumductio. Legitur apud Ludewig. tom. 1. pag. 375. [** 378. in Chart. Carol. IV. Imper. ann. 1373 : *Prout in eorum metis, gaderibus et limitibus Circumferentialiter*

sunt distincta. In translatione coeva ibid. pag. 383. al um unum.]

* Vel potius, Per circuitum. Charta ann. 1457. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 187: *Prout idem ducatus et terra longe, late et Circumferencialiter in basso et plano, etc.*

CIRCUMFLEXUS, Rifferus Prior Cartusiensis in Statutis antiquis ejusdem Ordinis, 1. part. cap. 8. § 9: *Exorcismus autem salis et aquae non habet in fine versum, sed Circumflexum*. Cap. 50: *In versibus qui habent interrogationem et Circumflexum, non incipit modus interrogationis, nisi post Circumflexum*.

† **CIRCUMFORANUS**, Qui advocatorum causa circum fora et conventus vagatur. Papias MS. Bituric. post Isidorum lib. 10. Orig. cap. 64. *Circumforaucus* dicitur Latinis.

† **CIRCUMFOSSARE**, Circumfodere, [** vel Fossaingere.] *Madox Formul. Anglic. pag. 378: Quam tamen dictam partem bosci nec assartare poterimus nec Circumfossare.*

† **CIRCUNLATERUS**, Circumstans. Vita S. Heriberti Archiep. tom. 2. SS. Martii pag. 469: *Hoc schemate a Circunlatero Praesulum agmine perducitur ad Petri limina.*

† **CIRCUNLITAS**, Girum fluminis. Papias MS. f. legendum *Circum littus*. [** In Glossar. cod. reg. 7644: *Circumlitas, unctus. Circulitus, girus fluminis; unde f. legendum Circuitus.*]

CIRCUMPAGENSIS, Accola. Miracula S. Majoli: *Circumpagenses et ex alienis terrarum locis venientes.*

CIRCUMPEDES, Agræti: *Circumpedes sunt obsequia servorum: autepedes, vel antipedes, amicorum*. Ita etiam Papias. [** Melius Glossar. in cod. reg. 7644: *Circum pedes sunt obsequia servorum, ante pedes amicorum.*]

CIRCUMPEDES, Alia notione, Ecclesiastici cap. 45. 10: *Circumpedes et femoralia et humerale posuit ei, etc.* Ubi Mamotretus: *Circumpedes, id est, sandalia vel mala granata, etc.* Græca Edit. *Περὶ ποδῶν, καὶ ποδῶν, καὶ ἐπιπόδων, etc.* Joan. Drusius: *Femoralibus, toga talari, et epomide, etc.*

† **CIRCUMPORTICATIO**, Circuitus porticus, in Lege 37. § 1. Dig. de Relig. et sumt. funer.: [** *Si amplum quid edificari testator jusserit, veluti in circum porticationes. Alias in circuitum.*]

CIRCUMROTATUS. [* Circulativus dispositus.] Historia Episcop. Autisiod. cap. 53: *Tria pretiosissima pallia mille solidorum pretii constantia, quorum unum viridis coloris leonibus multicoloribus Circumrotatis fulget: secundum imaginibus Regum similiter Circumrotatis regali modo equitantium pollet: tertium quoque leonibus auricoloribus Circumrotatis aspicientibus aridet*. Joannes Diaconus in Vita Gregorii Magni lib. 4. cap. 84: *In abscondita Gregorius in rota gypsea pictus ostenditur, etc.*

** **CIRCUMSESSORES**. Vicini circum sedentes, in Chart. ann. 1230. ap. Guden. in Syllog. pag. 173.

CIRCUMSOCIUS. Anrel. Victor. in Epit. in Constantino Magno: *Annibalianus Delmatii Caesaris consanguineus, Armeniam,*

nationesque Circumsocias...regendas habuit. [Id est, finitimas.]

* **CIRCUMSPECTURA**, Circumspectio. Lit. Caroli VI. ann. 1394. ex Bibl. reg. cot. 18: *De fidelitate, Circumspectura, prudentia, diligentia, et probitate prædilecti et fidelis consanguinei et consilarii nostri Enguerrandi dom. de Couciaco, comitis Suesionis, inhesitabiliter confidentes, etc.*

** **CIRCUMSTANTIA**. Vide *Adstantes* post *Adstantia*.

† **CIRCUMSTANTIONATUS**, Gall. *Circ-constancié*. Dionys. Carthus.: *Juratio debite Circumstantionata, id est, Jusjurandum justis circumstantiis moderatum ad definitum*. Ita Goelen. in Lexico Philos.

CIRCUMTEXTUS, Vestis species, quæ Græce *Cyclas* dicitur: dictum quod sit rotundum pallium. Papias. [** Ex Isidor. lib. 19. cap. 24. sect. 10. qui excitat Virgilium *Æn. lib. 1. vers. 653.*]

* **CIRCUMVENTOSUS**, Qui circumvenit, indueens in fraudem. Acta S. Epicteti tom. 2. Jul. pag. 546. col. 2: *Veterana calliditas serpentis, satis subtilis et Circumventosa est.*

* **CIRCUMVIRECTARE**, Circumfluere. Vita S. Faron. cap. 10. tom. 3. Collect. Histor. Frane. pag. 502: *Ex quibus una civitas, quæ dicitur Meldis, pollet clarissima, situque loci aptissima et opibus felicissima: in cujus insule spatiosissimo et amœnissimo ambitu Circumvirectat flamen Matrona. Vide infra *Circuviginacio*.*

† **CIRCUNICULA**, f. pro *Sarcinacula*, vel potius *Sarcinula*, apud Rymer. tom. 12. pag. 575. col. 1: *Cum bogeis, manticis, fardellis, Circuniculis, jocalibus, etc.*

† **CIRCUNSTANTER**, Circumspecte, attente. Maceria Insulæ Barbaræ tom. 1. pag. 25. ex Vita S. Lupi Archiep. Lugdun.: *Quam prudenter igitur et Circunstanter in sui filiorumque vigilantia perstiterit, possibile non est nostræ facultatis evolvere.*

* **CIRCUNSTANTIA**, Repagulum, quo aliquid ingitur et defenditur. Formulæ MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 24. vº: *Tandem ad ecclesiam S. Martini, cum maximo impetu accedentes vociferando altis vocibus, A mort, A mort, vina pobol, quorum clamoribus totus uer, factis responsionibus, resonabat, januas ipsius ecclesiæ... per vim et violentiam apperuerunt, confractis primo Circunstantiis.*

† **CIRCULO**. Vide *Circare* in *Circa* 3.

1. **CIRCUS**, Circulus, consessus. Hugo Flaviniacensis in Chronico ann. 1100: *Judicio Concilii ad primam Abbatis Divionensis vocem de Abbatia investitus, astantibus Canonice Eduensibus et laudentibus, cappa et baculo donatus, in Circo residere jussus, post soluto Concilio, ad propria sum remissus.*

* 2. **CIRCUS**, Arcus sellæ equestris, Gall. *Arçon*. Germ. Cabilon. episc. in vita Phil. III. ducis Burg. cap. 44. apud Ludwig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 77: *Tutides et plumbegos fustes comportant, lanceas de-vibrant, ad equorum Circos convolvunt.*

† **CIRCUTA**. Vide *Circada*.

† **CIRCUTARE**. Vide *Circare* in *Circa* 3.

* **CIRCUVIGINACIO**, Circuitus, ambitus. Lit. ann. 1375. tom. 6. Ordin. reg. Frane. pag. 182: *Eisdem ex ampliori gratia concedentes, ut ipsius villæ (de Meriaco)*

et fossatorum, quibus nunc inseritur, circuitum et Circuviginacionem, temporibus affuturis, dilatare et augmentare.... valeant. Vide supra *Circumvirectare*. [** An *Circum-giracionem*?

† **CIREA**, Stercus; unde nos ea quæ ab ore abicimus, excrecare dicimus, id est, expuere. Papias MS. Bitur. et Glossar. Sangerman. MS. n. 501. [** Papias in cod. reg. 7609: *Cire*. Glossar. in cod. 7644: *Cire*, ut ex Placido, apud quem in edit. Maii Classic. Auctor. vol. 3. legitur *Crea*.]

† **CIREMUM**, Intestinum gallinæ, sed mendose, ut dicitur in *Zizerium*.

† **CIRETICUS**, Chirurgus. Vita S. Bernardi Poenit. tom. 2. SS. Aprilis pag. 691. et 694: *Novissime burgum S. Audomari, non orationis causa neque meritorum S. Bernardi, quin potius ut pes ejus absunderetur, adivit. Dum igitur Creticos domi parentum et amicorum exspectat, etc.*

* **CIRIALIS**, Candelabrum, cui cereus infigitur. Charta fundat. abbat. Aquilar. ann. 832. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 104: *Tuli inde... unam crucem de allatonc, et duos Ciriales de allatoue.*

CIRICSETUM, **CYRICSEAT**, **CIRICSET**, **CHIRCHESSET**, etc. Vectigal Ecclesiasticum ex Saxon. *Cyric*, Ecclesia, Basilica *κυριακή*, et *sceat*, census, vectigal. Glossar. ad Leges Anglie.: *Cyriescat, Ecclesiæ census*. Alii a *Cyric* et *sæd* deducunt. Est autem *sæd* Saxonibus *semen*. Ita *Cyriesæd*, erit *semen Ecclesiæ*, quod ali passim vertunt *Primitias seminum*. Kanutu Rex Danorum apud Ingulfum pag. 89. Radulfum de Diceto ann. 1031. Willelmus Malmesbur. de Gest. Angl. lib. 2. cap. 11. et Florent. Wigorn. pag. 621: *Et mediante Augusto (solvantur) decimæ frugum et in festivitate sancti Martini primitiæ minimum ad Ecclesiam, in cujus parochia quisque degit, quæ Anglice Cyrieset appellantur*. [Charta Margaretæ Comitiss. Warwici in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 223: *Sciatis me dedisse... Monachis prefatis totam decimam de aguis, caseis, velleribus, et de porcellis, et de pasuagio de vitulis, et de raschis, et de saldranis, de Chiricsetis.*] Cujusmodi autem esset census, docet Fleta lib. 1. cap. 47. § 2: *Chirichesset, certam mensuram bladi tri significat, quam quilibet olim sanctæ Ecclesiæ S. Martini, tempore tam Britannorum quam Anglorum contribuerunt*. Leges I. Regis Westsaxiæ cap. 4: *Ciricseattaredd sint in festo S. Martini: si quis hoc compleat, sit reus 60. solidorum, et decuplo reddat ipsum Ciricseattum*. Et c. 62: *Cyriesseattum debet reddere homoculmine et mansionem ubi residens erit in tali*. Leges Henrici I. cap. 11: *Qui Chiricseattum tenebit ultra festum S. Martini reddat eum Episcopo, et undecies persolvat Regi 1. solid.* Perperam apud Malmesbur. editum *Curescet*. Plures tamen Magnates post Romanorum adventum illam contributionem secundum veterem Legem Moysi, nomine primitiarum dabant prout in brevi Regis Kanuti ad Summum Pontificem transmissio continetur, in illam contributionem *Chiricsed* appellatam quasi semen Ecclesiæ. Et vetus Sel

Gallica apud Lambardum : *Chirseed*, ou *Chirceomer*, ou *Chirceamber*, fut un certain rent de bled batu, que chescun home devoit al temps des Brytons et des Englez porter à leur Eglise le jour saint Martin. Verum Spelmanus, Weloeus, Somnerus, et alii linguæ Saxonice peritiores hanc damnant interpretationem, prioremque amplectuntur. Vide Concilium Ænhamense ann. 1009. can. 11. Monastium Anglic. tom. 2. pag. 986. et infra, *Eleemosyna aratri*. [Observat Kennettus in Glossario ad ealein Antiquitat. Ambrosden. voces has *Cirsecum*, etc. non modo sumtas fuisse pro *Blado*, sed etiam pro volatilibus aliisque similibus rebus Ecclesiæ solutis; sie in Inquisitione redditum Abbatis Glastonbur. ann. 1201 : *Manerium Glaston. reddit per an. in gabulo VII. lib. VI. sol. II. den...* In *Churchscet LX. gallinas et semen frumenti ad tres acras.*]

1. **CIRICUS**, Cera, Gall. *Cire*. Charta Rausini Tolonensis Episcopi ann. 1205. apud Guesnaum in Annalib. Massil. : *Cum lampade de Cirico albo*.

2. **CIRICUS**, pro *Sericus*, bombycinus, passim occurrit. *Pannus de Cirico*, in Transactione inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53. *Copertorium de Cirico viridi listatum*, in Testamento Beatricis Vicecomitissæ Narbonæ ann. 1367. apud Marten. tom. 1. Aneed. col. 1525. *Cum uno cordone de Cirico*, in antiquo Ceremoniali MS. B. M. Deauratæ. *Mappa de Cirico albo*, in Inventario Ecclesiæ Anic. ann. 1444 : *Cum cera viridi et laqueo Cirico*, sigillatæ litteræ, apud Rymer. tom. 7. pag. 529. etc.

* **CIRIEGUS**, Ital. *Ciriegio*, Cerasus, Gall. *Cerisier*. Charta ann. 1358. inter Probat. domus de Gondi pag. 156 : *Item unum petium terræ, cum castaneis et Ciriegis*.

† **CIRIOCORILLA**, Ornamentum, corona. Papias MS.

CIRIOLUS, pro *Cereolus*. Charta ann. 1197. apud Petrum Mariam Campum in Histor. Eccles. Placent. : *Dare singulis annis 12. Ciriolos ceræ, quisque illorum quantitatis unius libræ ceræ*.

† **CIRISTARE**, *Populum alloqui*. Glossar. Vet. Sangerman. MS. n. 501. Papias MS. habet : *Ciritat, populum alloquitur*.

* Leg. *Quiritare*. Vide Varron. de Ling. Lat. lib. 5.

* **CIRIUS**, pro *Cereus*. Hist. Cortusior. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 892 : *Propter gaudium et reverentiam beati Ludovici, in ecclesia S. Antonii clerici cum populo universo, cum oblationibus et Ciriis solemniter convenerunt*. Vide *Ciriolus*.

† 1. **CIRIX**, *Serieum*, bombyx. Testam. Guillelmi de Turre Episc. Ruthen. ann. 1461. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 726 : *Lego Casulam meam Ciricis pertici coloris*. Vide *Ciricus* 2.

* 2. **CIRIX**, *Lo predicator*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

CIRISCUS. Vide *Coorus*.

† **CIRLISTUS**. Vide *Cyrlistus*.

CIRMANAGIUM et **CIRIMANAGIUM**, vulgo *Cirmanage*; Censuum, seu vectigalis species in Beneharnensi Principatu. Joannes XXII. PP. tom. 3. Epist. 1559 : *Molendinum etiam de Jusseo, et Cirmanagia, quæ præfati*

Vicecomes (Beneharni) et ejus uxor habebant in locis de Montemartiani, etc. Charta Gastonis Vicecom. ann. 1282. apud Marcam in Histor. Beneharn. lib. 5. eap. 28 : *Censum totius villæ, quod vocatur vulgariter Cirimanatge*. Vide eundem lib. 7. cap. 15. num. 4. eap. 30. num. 3. [An census ille non idem est, quod *Bonagium*, Gall. *Bornage*? quod jus iis competit qui metas in agris defigunt, quodque *Cerquemage* vocatur in Consuetudine Peronensi. Vide *Cirmanaria*.]

† **CIRNEARIUS**, Figulus, in Gruteri Inscriptionibus pag. 643. num. 2. Est a *Cirnea*, Plauto, Vas vinarium.

† **CIROCLEUS**. Vide *Chirocleus*.

* **CIROCOPUS**, *Lo unguntario*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

* **CIROGIA**, pro *Chirogia*, Corda facta cum manibus, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 521. [** *Ciroga*, Germ. *ein hentschuch oder gabel*. Voab. Latin. Germ. ann. 1477. ADEL.]

† **CIROGILLINUS**. Vide post *Chirogryllus*.

* **CIROGILUS**, *Lo rito, e ordine*. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CIROGRAFER**, vel **CIROGRAFERUS**, pro *Chirographarius*, apud Rymer. tom. 11. pag. 648. col. 1 : *Secretarium Cirografferumque ac Ambassiatores, etc.*

† **CIROGRAFFATA CHARTA**, **CIROGRAFFUM**, **CIROGRAPHUM**, non semel occurrunt in Instrumentis ætatis mediæ, pro *Chirographum*, etc. Vide in hac voce.

CIROGRILLUS. Vide *Chirogryllus*.

† **CIROGRISSUS**, pro *Cirogryllus*, infra in *Claperius*.

* **CIROGUILLUS**, pro *Chirogryllus*, Cuniculus. Lit. ann. 1357. tom. 4. Ordinat. reg. Frane. pag. 449 : *Lupos, apros, cervos, capriolos, vulpes, lepores, Cirogullus, etc.*

† **CIROGULUS**, Idem, in Gloss. ad caleem novæ Gall. Christ. tom. 2. col. 504. ad voem *Almutia*.

† **CIROLOGUS**, Chirurgus. Miracula B. Henrici Baueen. tom. 2. Junii pag. 391 : *Testis de restauratione ossis magister Franciscus Cirologus, qui tentavit ipsius tibiam et os*.

† **CIRORGUUS**, pro *Chirurgus*. Statuta Arelat. MSS. art. 139 : *Nullus medicus... veniat operari in hac villa, nisi primitus fuerit per unum... Ciroguum examinatus*.

† **CIROTECA**, pro *Chirotheca*. Legitur in voce *Lectrinum* et in antiquo Ceremoniali MS. B. M. Deauratæ : *Predicti piscatores tenentur dare cirotecas sive Gans diversis personis predictæ Ecclesiæ, etc.* Vide *Chirotheca*.

* **CIBOTERA**, **CIROTHECARIUS**. Vide supra in *Chirotheca*.

† **CIROXARE**, *Circumdare*. Papias MS. Vetus Glossar. Sangerm. MS. n. 501. habet, *Ciroxere, Circumdare*.

1. **CIRPUS**. Charta Philippi de Monteforti Dom. Tyri pro Communia villæ de Castris in Océitania ann. 1264 : *Quilibet de dicta universitate volens potest in ipsa villa de castris facere seu tenere, vel exercere salinum pro voluntate sua, dummodo nobis et nostris successoribus pro quolibet salino exercitores illius salini solvant pro censu*

annuo quolibet dno sextaria salis, et suos Cirpos, prout est hactenus usitatum.

† 2. **CIRPUS**, pro *Scirpus*, Juneus enodis, apud Rymer. tom. 8. pag. 634. col. 2 : *De quolibet batello cum Cirpis onerato venalibus unum obolum*.

† **CIRRIGLINON**. Vide *Chirogryllus*.

* **CIRRUS**, *Coup vel dorelot*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Unde *Cirritus*, in eod. Glossar. *Qui porte dorelot*. *Cirratæ*, vestis militaris, meminit Capitolinus in Pertinace, quam fimbriatam exponit Salmasius ad hunc locum. Alii *Cirratas* interpretantur villosas ex veteribus Glossis, in quibus occurrunt vestes militares *bicvilles* et *bicirres*, id est, ex utraque parte habentes cirros vel villos.

CIRSUM, *Genus vehiculi*. Papias MS. [Additur in Glossario Sangerm. MS. n. 501 : *Cirsum, Carpentium*. Lege *Carpentum*. Latinis *Cisium* vehiculum est duabus dumtaxat rotis instructum. Pro *Cisium* f. mendose scribitur *Cirsum* in locis citatis.]

* **CIRVILERIA**, Cassidis species, quæ superiorem capitis partem operit, Ital. *Cervelliera*. Stat. Mutin. ann. 1328. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 487 : *Quilibet miles teneatur et debeat habere in qualibet cavalcata et exercitu panceriam, et bonam Cirvileriam*. Vide supra *Cervelleria* 1.

† **CIRURGICUS**, Chirurgus. *Medici et Chirurgici*, in Capitulis General. MSS. S. Victoris Massil. Præterea legitur in Litteris Philippi III. Frane. Regis ann. 1278. et in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 283.

* **CIRUS**, *Strango vel strambo*. Item *Arbor nucis*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* **CIS**, *Taxus*, Polonis. Stat. Vladisl. Jagel. ann. 1420. inter Leg. Polon. pag. 80 : *Arbores magni valoris et pretti, ut est taxus, vulgariter Cis, etc.*

1. **CISA**. Charta Italica sub. ann. 1028. scripta, apud Puriceillum in Ambrosiana Basilica pag. 359 : *Cohaeret ab ipso campo et ab ipsa capella da mane sanctæ Mariæ, da meridie Petri de Saravia : et area et ipsa capella cum eodem campo insimul per mensuram justam, cum Cisa sua vigias tres nominative, quas mihi campo ipso ante hos dies per chartam venditionis advenit*. Ubi pro *vigias*, legendum puto *jugias*. Vide in *Jugia*. De *Cisa*, nihil succurrit. Vide *Assta*, [*Cisia* et *Ciza*.]

* *Distrietus*, territorium, ut videtur.

* 2. **CISA**, pro *Sisa* vel *Assisa*, Impositio, præstatio tributi, quod in publicis assisiis statnatur, sie dieta, *Sisa*, Hispanis. Charta Jacobi II. reg. Aragon. ann. 1291 : *Item quod elapso predicto tempore et etiam ante, scilicet incontinenti cum pax firma et segura, vel treugua quinque annorum vel plurium fieret inter nos et dictos inimicos nostros, quod predicta Cisa, et ordinatio et perceptio et solutio ipsius, sit cassa et vana et penitus revocata, et cesset de cetero ipso facto, ita quod deinceps... non teneamini ad dandum vel solvendum unquam Cisan superius ordinatam, salvo quod si ordinatores et distributores dictæ Cise manulevarint aliquid super ea, de consilio qui sunt in hac curia, quod dicta Cisa duret quousque dicta manulevata esset soluta*. Lit. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist.

Nem. pag. 264. col. 1 : *Eisdem sindico et universitati concessimus, ... ut ipsi possint et valeant... impanere et indicere in dicto loco S. Saturnini Cisan, impositionem, vel barragium, de quo ipsi, una cum majori et saniori parte populi dicti loci convenerunt, etc.* Vide *Assisa* et *Sisa*.

* 3. **CISA**, aliquando pro *Edera* reperitur. Glossar. medic. MS. Simon. Januensis. ex Cod. reg. 6959. *Cisa*, *Leleia* ugra, in Glossar. Lat. Ital. MS.

** **CISALIA**, Gall. *Cisaille*, Ramenta. Nummariae conflaturae præsegmen. Henric. VII. Imper. Edict. de monet. Ital. ann. 1311. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 517 : *Operarii debent habere... de quolibet peso 20. marcharum et ontiarum 2., 10. solidos et 10. denarios... et ultra carbonem, et de dicto peso poterint facere 2. marchas et dimidiam Cisalie, etc.* Vide *Cisellus*.

CISALPINARE, Cis alpes ire. Laurentius Leodiensis in Episcopis Virdunensibus : *Hic est, inquit (PP.) qui gratiæ majoris honorem et reverentiæ patioris favorem Gallicanis omnibus, ex quo Cisalpinavi, nobis exhibuit.* Vide *Transalpinare*.

1. **CISARA**, Cieera, Leguminis species : Gallis *Vesse*. Occurrit in Chronico Villelmi Thorn.

* Vel potius *Pois-chiche*. Vide supra *Cierchiaris*.

† 2. **CISARA**, **CISERA**, pro *Sicera*, Genus potionis, vulgo *Cidre*, apud Rymer. tom. 9. pag. 565. col. 1 : *Necnon de qualibet pipa Cisaræ, cervisiæ, etc.* Chartular. Gemetic. tom. 3. pag. 17 : *Occasione vinorum, bladorum, Cisararum, cervisiarum, potuum, bibaciorum seu aliarum rerum.*

† **CISCI**, ἐντός, *Cis*. Supplem. Antiquarii.

* **CISCLATO**, Vestis species ex panno pretioso. Testam. Ermeng. episc. Agath. ann. 1149. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 323 : *Et duos Cisclatones et unum pallium relinquo in potestatem Bertrandi sacristæ ad hoc propriè, ut de duobus Cisclatonibus vestes fiant ad missarum solemnia relebranda.* Vide *Cyclos*.

* **CISELLUS**, **CIZELLUS**, Forceps, Gall. *Ciseaux*; *Cisailles*, in Stat. ann. 1366. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 703. art. 2. *Chisel*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 53 : *Le suppliant print en l'ostel Jehan le Noir escuier demourant à Noyon un instrument, nommé Chisel.* Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. ch. 389 : *Gaufridus Bontin pannivisor de Cisellis suis, quibus pannos cindebat, etc.* Aliæ ann. 1362. ex Reg. 91. ch. 416 : *Cepit quemdam magnam forcicem seu Cizellum, vel celtem ferreum, etc.*

* Aliud est *Cizaille*, Nummarie scilicet conflaturæ præsegmen, in Reg. B. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1330. fol. 6. vº. : *Que li uvrier puissent faire demi marc de Cizaille, etc.* Vide *Cisalia*.

* *Ciseau* vero appellatur ferrum, quo sagitta munitur, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 190. ch. 116 : *L'arbaleste baudée et ung traict dessus ferré d'un fer, appelé Ciseau.* Unde et sagitta ipsa *Cyseau* dicitur, in aliis Lit. ann. 1478. ex Reg. 205. ch. 192 : *Le suppliant print ung Cyseau ou raillon, et le mist sur son arbalstre.*

* **CISERCULA**, pro *Cicercula*, in Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 95. ex Cod. reg. 4624.

† **CISFRETARE**, Transfretare. Locus est in *Incurvare*.

† **CISIA**, Vectigal, tributum. Leges Jacobi II. Regis Majoric. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. LXX : *Concedimus ut possit alicubi talliam vel Cisiā vel quamcumque aliam contributionem. . . . ad tempus certis hominibus, imponere.* Vide *Cisa*, 2. *Ciza*, et *Assisa*.

† **CISIARIUS**. Vide *Carrucarius*.

CISIL, Testis, obses. Vide *Gisiles*.

CISIMUS. Matthæus Paris ann. 1248 : *Dedit eis vestes pretiosissimas, quas robas vulgariter appellamus, de escarleto præelecto cum penulis, et fururiis de pellibus variis Cisimorum.* Bernardus Silvester, Poeta eximius, uti ait Gervasius Tilleberciensis, part. 3. Otior. Imper. MS. cap. 46 :

Cisimus obrepsit, et vestitura potenter
Marturis, et spolio non levioere Bever.

Rhenanus lib. 2. Rer. German. pag. 95. de Legibus Francicis : *Nemo pluris vendito aut emito quam sagum optimum et duplum 9. sol. simplex 10. vilis autem minoris : roccum Martinum seu optimum 30. solid. sismusinum optimum 10. solid. etc.* Vide *Cisius*.

* **CISINDELLUS**, Lampadis species, ut supra *Cicendile*. Charta ann. 1199. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 162 : *Unam libram olei pro luminaria, et ponendum in Cisindello ante altare.* Vide *Cicindela*.

* **CISINUS**, *Est animal fetens, Gallice Vers et gris.* Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Vide *Cisimus*.

* **CISIO**, Incisio, Gall. *Incision*. Stat. S. Flori MSS. fol. 2 : *Nullus in sacro ordine constitutus, et præcipue sacerdotes et religiosi surgie artem exerceant, quæ ad ustionem vel Cisionem inducat.*

CISISPITACUM. Vide *Cespitaticum*.

† **CISMA**, pro *Schisma*, Gall. *Schisme*. Vide locum in *Phariseare*.

† **CISMARINÆ PARTES**, Partes cis mare, ut *Transmarinæ*, trans mare, in Transactione inter Carol. I. Comitem Provincie et Fr. Feraudum de Barassio Commendatorem Hospit. S. Johannis Hierosol. ann. 1262. ex Schedis Præsidis de Mazaugues.

† **CISOR**, Scissor, sarcinator, Gall. *Tailleur*. Mauritius Gaufridi in Vita S. Yvonis, tom. 4. Maii pag. 593 : *Cum pro se quandam tunicam fecisset, eique diceret Cisor : Induite eam, ut videamus si bene facta sit.* Alter locus exstat, in *Selda*. Vide *Cesor*.

* Stat. MSS. Eccl. Tull. in unum collecta ann. 1497. fol. 97. vº. : *Olim autem iste assumebatur Cisor pannorum, et quoties opus erat, tenebatur reparare ornamenta ecclesie.*

* **CISORIUM**, Instrumentum ferreum, quo macellarii in scindendis carnibus utuntur. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 6 : *Dum dictus Petrus ante soppan seu stallum prædicti Rabiui carnificis transiret, ... quandam Cisoriam capiēdo, de quibus niscus fuerat eundem Petrum perentere et occidere; ... qui quidem Petrus de dictis Cisorii vim vi repellendo*

ipsum Robinum in gutture vulneravit. Vide alia notione in *Cissorium*.

† **CISPECTATICUM**, **CISPITATICUM**. Vide *Cespitaticum*.

* **CISSA**, Impositio, exactio tributi. Charta ann. 1221. ex Tabul. Massil. : *Item proponebant Massilienses quod Tharasconenses exigebant et capiebant quandam exactio-nem novam, quam Cissam appellant; ... et quod Massilienses sint immunes apud Are-latenses et Tarasconenses a præstatione xviiij. denariorum et ab aliis exactio-nibus novis et Cisso prædicta.* Vide supra *Cisa* 2.

† **CISSER**, pro *Cicer*. Species leguminis, Gall. *Pois chiche*. Occurrit in Trans-act. Abbatis et Monachorum Crassensium ann. 1351. ex lib. viridi fol. 52.

* Æstimat. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 179. col. 1 : *Cissera alba, sestarium, vij. grossos.* Formulæ MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 31. rº. : *Inter alia tradidit tali sertori de Massilia certam quantitatē Cisserorum pretio xxx. solidorum regis.*

† **CISSONIUM**, pro *Essonium*, ut videtur, Impedimentum. Pactum matrimonii inter Othonem filium Comitis Burgundiæ, et Blaneham filiam Comitis Campaniæ ann. 1225. tom. 1. Anecd. col. 928. E : *Comes Campaniæ tenetur morari nobiscum et gentibus nostris ad diruendum castrum de Roschefort et castrum de Trance : et si Comes haberet legitimum Cissonium, ipse dimitteret gentes suas ad id agendum.*

† **CISSOR**, Sarcinator, Gall. *Tailleur*, apud Rymer. tom. 5. pag. 693. col. 2 : *Sellarii, Peletarii, Alutarii, Sutores, Cisso-res, Fabri, etc.* Vide *Cisor*.

† **CISSORIUM**, **CISORIUM**, Orbiculus ligneus, in quo convivæ sciindunt dapes sibi appositas, Gall. *Trauchoir*. Leges Palatinæ Jacobi II. Regis Majoric. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. LV : *Et quia in appositione prædicta decet aliquos juxta status conditionem plus ceteris honorari, volumus quod in Cissorio nostro pro octo personis de dictis cibariis apponatur, et tantundem in Cissoriis Cardinalium . . . in Cissoriis vere Episcoporum, pro sex; Abbatum vero et Baronum . . . pro quatuor jubemus apponi. Sed in Cissariis aliorum inferioris gradus, juxta consuetudinem in nostra Curia diutius observatam, æqualiter apponatur.* Occurrit ibid. pag. XIV. *Cisorium* vero pag. VIII. Vide *Scissorium*.

† **CISSUS**, pro *Scissus*, in Capitulis general. S. Victoris Massil. : (Si) habeat pannum in blanqueto non Cissum, ad proprium Priorem debeat pertinere. Occurrit rursus in Statutis MSS. Lirinensibus ann. 1453.

† **CISTA**, Vagina. Vide locum in *Camara*.

* **CISTA**, Area, Libellus ann. 1456. tom. 2. Germ. sac. pag. 499 : *Item absque seitu plebani auferunt (laici) Cistas, ad quas etiam soli habent claves.*

† **CISTAS BULLARE**, Arcas et armaria signare, iis sigillum imprimere, Gall. *Mettre le scellé*. Litteræ Roberti Comitis Atrebat. ann. 1269. ex Tabulario Corbeiensis : *Super eo quod Ballivus seu Servientes nostri domum Religiosorum dictæ Majorissæ apud Monchiacum violenter intraverunt, ostium camere suæ frugerunt, culcitram ejus et alia*

bona a dicta camera asportaverunt, et Cistas in dicta camera Bullaverunt, et feodum dictorum Religiosorum saisierunt.

† **CISTA CARELLORUM**, ubi carelli reponuntur; apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. cxc. et cxci.

† **CISTA**. Laudes Papiæ apud Murator. tom. II. col. 23: *Habent in capitibus galeas ligneas, scilicet viminiibus textas, quas Cistas vocant.*

CISTÆ COLUMNATÆ, quas vulgo *Buffets* dicimus. Speculum Saxonicum lib. I. art. 24. § 2: *Cistas columnatas, id est, cum elevatis tecturis.*

** **CISTALE PIGNUS**, Cista asservandum. Vide *Pignus*.

* **CISTARIUS**, Qui *cistas* conficit, in Necrolog. S. Anselm. MS.

CISTARCA, [**CISTRARCHA**, **CISTRANTIA**, **CISTELLA**, qua panis cibusve defertur.] Vide *Sitarchia*.

CISTELIUM. S. Aldhelmus lib. I. cap. 42. de Laud. Virg.: *Imperat Duci, quatenus patefactis cavearum Cisteliis, et apertis clatrorum obstaculis ursorum genuinis carperentur, et leonum rictibus roderentur.* Alias *Crusteliis*; sed legend. videtur *Cistellis*: nam Varroni et Plauto *Cistella* est capsella, ut auctor est Fulgentius de Prisco serm. Terent. Eunuch. 4. 6. 15: *Cistellam, Pythias, domo affer cum monumentis.*

* **CISTELLI**, Virgultorum fasciculi, quibus terra continetur, quod instar cistarum simul implicantur, sic dicti. Charta Petri dom. Marleti ann. 1234. in Chartul. S. Dion. pag. 267. col. 1: *Reconosco quod nec ego nec heredes mei debemus atterare, vel augmentare, sive de novo facere a aqua Secanæ insulas aliquas vel Cistellos ullo hominum facto, violentia vel artificio.*

* **CISTERNÆ**, Dicitur de loco humili et paludoso, ubi stagnat aqua. Charta fundat. Regalis-loci ann. 1308. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 143: *Item quoddam pratum situm in biertia sive in Cisternis.* Pro Loco profundo, apud Dant. in Inf. cant. 33.

CISTEROS. Constitutio Friderici de pace tenenda: *Si vero temerarius ipse absque percussione eum invadat, quod vulgo dicitur Cisteros, calida manu, ac verberibus contumeliisque male tractaverit, etc.* Ex Theut. *Citterhand*, calida manu. [** Ant. de Prato Vct. legit *Exteros*; sed MS. habent *Zitterhand* h. e. *tröhender hand*, absque percussione. Vid. Observ. ad Chron. Koenigshov. XII. pag. 660. Hæc Schilterus in Gloss. Adel. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 102. § 3. *asteros hant*. Vide *Haisterahandi*.]

† **CISTEX**, *Citeaux*, Caput Ordinis Cisterciensis. Epistola Arverii de Belvais tom. I. Anecdol. col. 601: *Notum vobis facio, quod terram de Bercelai dedi Ordini de Cistex, ut ibi Monasterium construat.*

* **CISTICULA**, *Cistella*, diminut. a *Cista*. Stat. de salis fodinis ann. 1451. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 167: *Vicethesaurario, qui Cisticulam portat, duos grossos.*

* **CISTIS**, femin. generis, est receptaculum fellis. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex God. reg. 4120.

* **CISTRA**, *Cista*. Bulla Gregor. IX. PP. an. circ. 1230. apud Murator. tom. 2.

Antiq. Ital. med. ævi col. 35: *Item curia pro qualibet mansa debet accipere de vineis (vineis) unam Cistram inter uvas et alios fructus.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Cistria, Prov. Cista, cistella. Cistre, pro Cidre, Potus species, in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 180. Chartoph. reg. ch. 136: Ung gallon, qui sont deux potz de Cistre.*

† **CISTULA**, *Situla*, Gall. *Sceau*. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53: *Quando aliqua de Cistulis vel ferratis putei cadit casualiter in puteum, etc.*

CISURGIUM, χειρουργιον, Ferramentum chirurgi. Petrus Damian. lib. 3. Epist. 2: *Inter omnia vestre sanctitatis studia, illud mihi multo est carius, quod saluti Monachorum pastoralis oculus vester invigilat, et occulta diu vulnera in lucem producere, et disciplinæ Cysurgo secare non cessat.* Idem lib. 6. Epist. 30: *Tantum doloris viui in genitalibus pertulit, ac si revera materiale Cisurgium partem corporis secuisset.*

* **CISUS**, *Acies*, Gall. *Tranchant*. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 58: *Idem exponens intendens de plato sui ensis percutere eundem de Pinolio in collo, cum Cisu dicti ensis uno ictu percussit.*

CITACUS, pro *Psittacus*. Visitatio Theaurariæ S. Pauli Londinensis ann. 1295: *Tunica et dalmatica de albo diaspro, cum Citacis viridibus in ramunculis, etc.* Alibi: *Casula de albo diaspro, cum Citacis combinatis per loca in ramunculis, etc.* Occurrit ibi non semel.

† **CITADANAGIUM**, etc. Jus civitatis. Statuta Arelat. MSS. art. 89: *Item statuimus quod quicumque juraverit, vel jurabit (sacramentum) Cientadanagii (melius Citadanagii) Arelat. teneatur ponere in possessionibus tertiam partem omnium bonorum suorum mobilium infra menses VI. et nullus recipiatur de cætero in Cientadanagio Arelatis, nisi prius juraverit, quod infra dictos sex menses ponat tertiam partem omnium bonorum suorum mobilium in possessionibus, et quod sit mansionarius Arelatis per I. annos, et quod nullus credatur esse civis seu habeatur, nisi sit mansionarius, quavis instrumentum habeat de Cidentadanage, et si instrumentum aliquod inde aliquis haberet Cientage, quod nullam obtineat roboris firmitatem.* Compendiosa versio Gallica anni 1616: *De l'habitanage. Qui voudra estre receu habitant de la ville d'Arles, sera tenu employer en fonds et possessions la tierce parte de ses biens meubles dans six mois, et y demeurer et faire sejour durant cinquante ans, aultrement ne sera creu et reputé pour citoyen nonobstant son act et lettres de Citadinage.*

† **CINTADAMAGIUM**, pro *Citadanagium*. (Pastor bestiarum) proprias possit in sua gardia habere, dum tamen modo juraverit *Cintadamagium*, in Ordinatione Caroli Regis Siciliæ ann. 1278. Rursum recurrit ibi.

† **CITADINANTIA**, ut *Citadinagium*. Vide *Cittadinantia*.

CITAINATICUM, Jus Civitatis. Charta ann. 1307: *Ipse D. Janotus offert se paratum jurare Citainaticum dictæ civitatis Ter-*

donæ, et esse verum et fidelem civem dicti Communis.

† **CITANÆ**. Vide *Cautumæ*.

* **CITANATICUM**, **CITANATIUM**, Jus civitatis, Ital. *Cittadinanza*. nostris *Droit de bourgeoisie*; hinc *Citien*, pro *Citoyen*, civis, in Charta ann. 1272. ex Chartul. eccl. Lingon. fol. 29. rº: *Jehan de l'Ecreigne Citien de Leingres, etc.* Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 3: *Guillaume de Villers Citien de Lengres, etc.* Stat. Astæ collat. 8. cap. 8. pag. 26: *Et si aliquis juravit Citanaticum civitatis, ita quod in Ast debeat habitare, compellam eum venire ad habitandum et habitare in Ast cum familia sua;... salvo omni alio jure, quod commune Ast habet vel habere continetur in eum vel res ejus, occasione sui Citanatici.* Et collat. 17. cap. 10. pag. 57: *Potestas teneatur ei facere cartam Citanatii, si fuerit ab eo requisitus.* Vide *Cittadantia*.

* **CITANATUS**, **CITAINATUS**, Eodem intellectu. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 87: *Aliter elapso ipso termino, non habeatur ille talis, qui non venerit stare et habitare ut supra, pro cive, nec gaudeat nec gaudere possit honoribus, commodis, statutis, gratiis et privilegiis Citanatus.* Rursum lib. 7. pag. 163. rº: *Postulans et requirens ut velit ipsum magistrum Philippum recipere ad Citainatum pro cive et tanquam civis civitatis prædictæ.* Vide supra in *Burgenses* et *Citainaticum*.

CITATIM, pro *Cito*. Utitur Alcuinus Epist. 9. [Legitur et apud Hirtium de Bello Africano cap 80: *Cum expedita copia in eum locum Citatim contendit.*]

† **1. CITATIO**, In jus vocatio. Vox forensis multiplicis apud Jurisconsultos significationis.

* Charta Th. decani S. Vulfr. Abbavil. ann. 1218. ex primo Lib. nigr. ejusd. eccl. fol. 8. rº: *Retenta sibi et hæredibus suis præpositura cum dominio et libertate et fructibus grangiæ per servicium, quod antea nobis reddere solebat, videlicet duellum, et Citationes, et alia servicia.*

† **CITATIO PERSONALIS** dicitur cum quis ita citatur in iudicium, ut ipse debeat pro se apud Iudices respondere, Gall. *Ajournement personel*.

** **CITATIO PEREMPTORIA DE AMBONE**, in Chart. ann. 1426. ap. Guden. cod. Diplom. vol. 2. pag. 1265.

CITATORIUM, **CITATORIÆ LITERÆ**, **CITATIONIS LITERÆ**, in Constitut. Siculis lib. I. cap. 95. § 1. et 2. quibus quis in iudicium citatur, vocatur *καταπόριον*, apud Theophanem et Cedrenum, *Commonitorium* vertit Paulus Diac. lib. 20. Hist. pag. 634. Edit. Canisii. *Citatorium* hac notione habetur in leg. 2. Codic. de Princip. Agent. in rebus. (12, 21.) [*Citatoriales litteræ*, apud Miræum tom. 2. pag. 1108.]

* **2. CITATIO**, Submonitio militaris, jus citandi sen vocandi ad exercitum. Scacar. S. Mich. ann. 1282. ex Cod. reg. 4653. A.: *De nobilibus et aliis justitiam temporalem habentibus in Normanua, petentibus et dicentibus, quod Citatio et ostensio armorum ad ipsos in terra sua spectabat.... Concordatum fuit, quod dictæ Citatio et ostensio ad dominum regem et non ad alios plenarie pertinebat.*

† **CITAXUS**, *Similis taxi*. Gloss. Isid. Ubi Grævius : Emenda *Ceu taxius*, *Similis taxo*; quod sic apud Servium legitur, unde hæc excerpta est Glossa.

† **CITEANÆ**. Vide *Cautumæ*.

CITEBASA, *Fundamenta*, Ugutioni.

** **CITELLUS**, Glis veterum Romanorum, Germ. *Zieselmaus*, *Bilchmaus*, teste Frischio in Lexic. Germ. voce *Bilch*. ADEL.

† **CITENÆ**. Vide *Cautumæ*.

† **CITHAGIA**. Vide *Catagogium*.

* **CITHISUS**, Plinio *Cytisus*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613 : *Cithisus*, genus arboris, fruticis.

† **CITISUM**, *Fruementum*. Papias MS. An a Græco *σῖτος*, quod idem significat?

† **CITIX**, *Pirata*. Gloss. Isid. Recte Grævius : Lege *Cilix*; ut *Arabs* pro *Latrone*, sic *Cilix* pro *pirata* veteribus accipitur.

* **CITIVOLUS**, *Citus*, celer. Chron. ann. 1030. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 461 : *Penna Citivola prope longeque manentium aures diverberat fania*, etc.

* **CITOCARIA**, seu *Citocia*, *Herba*, quæ cito purgat ventrem. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

CITOLA, Instrumenti musici species. Guillelmus Guiart. ann. 1214 :

Qui le Roy de France a cele erre
Envelopa si de paroles,
Plus douces que sons de Citoles.

* *Cytholour*, qui eo canebat, in Vitis SS. MSS. ex Cod. S. Vict. Paris. sign. 28. fol. 146. vº. col. 2. ubi de S. Petro : *Nerons en chanz s'entendoit, si que touz les Cytholours et les autres juleours par chanter sourmontast*.

CITONELLA. Charta ann. 1279. in Tabular. Eccles. Autisiod. fol. 521 : *Episcopus faciet fieri Citonellas, seu portas introitus villæ claudentes*. Apud Perardum pag. 535. habetur *Ciconellas*.

* Pro *Ciconiola*. Vide supra *Cicomola*.

CITOUART, Species radicis arboreæ. Vide *Zedoaria*.

† **CITRANGULUM MALUM**, *Citreum*, Gall. *Citron*. Medic. Salern. pag. 150. edit. 1622.

CITRATUS AGER, Qui citra est, ut *Ultratus*, qui ultra : vox Agrimensorum. Regio citra, apud Hygenum de Limitib.

* **CITRINACIO**. Arnaldus in Rosario MS. lib. 1. cap. 5 : *Citrinacio, nihil aliud est nisi completa a'bedinis digestio, nec albedo est aliud quam nigredinis ablacio*.

† 1. **CITRINELLA**, est flammula Rocho le Baillif, in Dictionariolo Spagyrico.

** 2. **CITRINELLA**, Pictorio avis species est, Germ. *Citrinlein*, *Citrincheu*, *Hirngville*, ob pectus citrini coloris. ADEL.

† **CITRINOLUS**, eidem Rocho le Baillif est pallidus cristallus.

* Hæc et alia ex Rocho le Baillif, accuratius dicta videsis in Lexic. medic. Barth. Castelli, Lipsiæ ann. 1713. edito.

* **CITRO**, *Malum citreum*, Gall. *Citron*. Comput. ann. 1408. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 194. col. 2 : *Item pro Citronibus positis supra amphoras, ij. denarios*.

CITRIONES, *Citonia mala*, [Gall. *Citrions*.] Matth. Silvatic.

CITROLUS, ex Italico *Citrollo*, nostris *Citrouille*. Occurrit in Charta ann. 1178.

apud Ughellum tom. 7. pag. 572. [et in Miraculis B. Gerlandi tom. 3. SS. Junii pag. 665. necnon in Historia Sicula Hugonis Falcandi, apud Murator. tom. 7. cap. 257.]

CITRULLUS, Eadem notione. Tidericus Langenius in Saxonia :

Sunt ibi nonnullis fabæ, melonesque, Citrulli.

† **CITRUM**, *ἐσπερίον*, *Hesperium*, *Serotinum*, in Supplemento Antiquarii.

† **CITRUS**, Ital. *Citrino*, Gall. *Citron*, *Citreum*, in Historia Sicula Hugonis Falcandi, apud Murator. tom. 7. col. 258.

CITTADANTIA, **CITTADINANTIA**, JUS civitatis : ex Italico *Cittadinanza*. [Regimina Paduæ apud Murator. tom. 8. col. 381 : *In anno præsentis (1278.) dominus frater Henricus Tridentinus Episcopus est cum Paduanis Cittadantiæ vinculo alligatus*.] Petrus de Vineis lib. 5. Epist. 113 : *Quidam ejusdem terræ tam nobiles quam alii qui se cives novos appellant, sub nobilitatis et Cittadinantiæ prætextu conferre cum eis in daciis et collectis . . . recusant*. Occurrit etiam apud Rolandinum in Chron. lib. 2. cap. 1. lib. 3. cap. 7. Vide præterea Georgium Pilonum in Hist. Bellunensi pag. 123. v. 124. [** Murator. Antiq. Ital. vol. 4. col. 163. A.]

* **CITTADELLA**, vox Italica, Civitatula, oppidulum, vel arx, qua notione *Citadelle* usurpamus. Chron. Astense apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 269 : *Joannes Turchus de Castello... cum certa comitiva gentium armatorum equitum et peditum, venit de nocte apud civitatem Ast, et voluit scalare castrum prædictæ Cittadellæ*. Annal. Placent. ad ann. 1404. apud eumd. tom. 20. col. 870 : *Pro majori parte sacco et prædæ illam (Placentiam) subjicientes, exceptis qui ad fortalitia Cittadellæ S. Antonii et S. Antonini potuerunt aufugere*.

* **CITULA**, Piscis genus. Tract. de Piscibus cap. 99. ex Cod. reg. 6838. C. : *Piscis, qui Plinio faber et zeus dicitur, Romæ Citula et piscis sancti Petri cognominatur. Ferunt hunc piscem fuisse, quem, jubente Christo, divus Petrus cepit, ut in ejus ore numisma pro tributo reperiret; unde digitorum impressorum vestigia in medio corpore relicta fuerunt*. Græci hodie *χρυσόσπερον* nominant, aiuntque S. Christophorum, dum Christum humeris gestans mare trajiceret, piscem hunc apprehendisse, et impressa digitorum vestigia reliquisse. Idem forte piscis, quem Galli doream vocant ab aureo laterum colore, nostri et Hispani, Galli Baionenses *jau*, id est, gallum, a dorsi pinnis surrectis veluti gallorum gallinaceorum cristis, Massilienses *truie*, quia dum capitur suum more grunnit, in Lerino insula et Antipoli rode vocatur, id est, rota, quia rotæ modo rotundus fere sit.

* **CITUS**, quasi *Citatus*, Vocatus. Stat. ant. Canon. Regul. metricæ scripta tom. 1. miscell. Duelli pag. 96 : *Præsule cito*. Ubi Glossæ, id est, vocato.

CIVADA, **CIVATA**, *Hordenum*, vel *avena*, illa præsertim quæ domino feudi penditur; Occitanis *Cibado*, *sibado* : Hispanis *Cevada*, in Foris Beneharn. *Sibada*, Rubr. 1. art. 20. Academicis Cruscanis, *Civata*, dicitur *Legume d'ogni sorte*. Charta ann. 1232. in Regesto Chartarum Comitatus Tolosæ in Camera Computor. Paris. fol. 28 : *Habea-*

tis vos et successores vestri singulis annis in messibus quarterium unum frumenti et alteram Civatæ, pro alberga et bladada. Regestum Comitatus Bigorrensis : *Civatam bis in anno liberi Militibus vicini conferent, alteram in tempore milii, armigeris autem nunquam*. Charta Willelmi D. de Montepessulano ann. 1103 : *Vicarius pro eo manducabit in uno de albergis illis, et habebit Civadam equo suo*. [Mæ *Cinadam*, apud D. Brussel tom. 2. de Fendorum usu pag. 727. Annal. Benedict. tom. 4. pag. 53. n. 8 : *Debebat reddere . . . quinque modios Civadæ*. Tabular. Conchense in Ruthenis cap. 97 : *Duo sestaria de Civada*. Informatio de juribus Curie Regalis in loco Auseto ann. 1354. e Camera Computorum Provinciae : *Item habet ibi diversa servitia bladi, videlicet annonæ sestertia 12. et Civatæ sestertia 12*. Provincialibus *Civado*, *avena* dicitur, non *hordeum*.] Historia expugnatae Minoricæ edita a Michaele Carbonello : *Reposaren per refrescar, e donar Civada als cavalls, etc*. Adde Bibliothecam Sebusianam Centur. 2. cap. 51. Gassendum in Notitia Eccl. Diniensis pag. 83. Foros Bigorrenses art. 14. et Columbium in Manasca lib. 2. n. 59. De vocis etymo, vide Conjecturas Sebastian. Corbarruviæ, et Oct. Ferrarii.

* *Avenam* potissimum hac voce significari plurima probant; forte quod cibus sit equorum, sic appellata. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 150. ex Cod. reg. 4659 : *Statuimus quod quicumque bestiam vel bestias conduxerit certa mercede, et prædictam bestiam vel bestias tanto tempore tenuerit, quod sit pulsata campana, teneatur dare Civatam illius noctis, ad minus tertiam partem eminæ, conductæ bestiae vel bestiis conductis*. Occurrit præterea in Testam. Romei de Villanova ann. 1250. Vide *Sivada*.

CIVADAGIUM, *Præstatio in avenis*. Charta Occitanica ann. 1312. in 48. Regesto Philip. Puleri Reg. Franc. num. 29 : *Item obtulerunt medietatem Civadagii, . . . quæ medietas potest ascendere usque ad 40. sextaria avenæ ad mensuram de Lautricho annis singulis*.

1. **CIVADERIUM**, *Mensura frumentaria*, quam Valentineses et Vivarienses vocitant *Civier*. Inventar. Piquet n. 18. cap. 41. de Volta fol. 15. in Archivo Principis de Rohan : *Item quinque ca tas et duo Civaderia cum dimidio frumenti, duo vasa, etc*. Ibidem fol. 14 : *Item unum cestarium et duo Civaderia cum dimidio frumenti, quos serviunt dicti hæredes*. Occurrit ibi pluries.

* Et *Civaier*, eadem quæ Delphinatibus *Coisse* dicitur; sextarii pars decima sexta, interdum et octava. Charta ann. 1305. in Reg. 37. Chartoph. reg. ch. 98 : *Item tres Civaderias et tertiam partem unius Civaderii avenæ censuales; et faciunt sexdecim Civaderii sextarium*. Alia ann. 1430. in Tabular. S. Vict. Massil. : *Octava sive Civaderium civatæ pro animalibus, cum feno et palea*. *Civadier*, in Instr. ann. 1564. ex schedis Pr. de Mazaugues : *La charge, le cestier, la cartiere et le Civadier*.

† **CIVADENIUS**, Idem. Recognitiones et denominationes factæ Domino de Levis de Vendatour in Thesauro Chartarum ejusdem Principis de Rohan n. 18. cap. 41. de

Volta fol. 12 : *Primo duos Civaderios cum limidio frumenti, etc. Item sex Civaderios frumenti, quos servit Stephanus Gaucelli.*

† **CIVADERIUS**, Cui cura est emendæ vel distribuendæ equis *Civadæ* seu *avenæ*. Leges Palatinæ Jacobi II. Regis Majoric. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. xi : *Expediit per quosdam Officiales nostræ curiæ, videlicet Emptores victualium et Apothecarium ac Zemblerium... necnon et Civaderium et Falconerium, illum qui emerit necessaria rebus nostris, administrationis suæ rationem reddi.*

* **CIVADINUM**, Præstatio in *civada* seu *avena*, idem quod *Civadagium*. Charta ann. 1314. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 34 : *Item pro Civadino,.... de quolibet habitatore licti loci arante cum bobus, tres eminas avenæ. Alia ann. 1320. ex Reg. 61. ch. 246 : Item pro Civadino, quod faciunt certi homines lictæ villæ (de Exilio) octo libras, etc. Charta pro monast. B. M. de Bolbona ann. 1364. in Reg. 103. ch. 78 : Sicardus de Cardubio vendidit medietatem quartæ partis... Civadini, bovini, fromagini, etc. Vide in Civada.*

† **CIVADUS**, f. Septum, Gall. *Clos*, ab tal. *Chiudere*, Sepire. Epitome Chron. Caneus. apud Muratorium tom. 2. pag. 68. col. 2 : *Prædictus Sicardus Princeps tulit Patri Benedicto Civadam, qui Marpeanus vocatur cum ripis, aquis, fulsariis et piscationibus et omnibus intra se positis.*

† **CIVAERIUM**, **CIVAERUM**, Idem quod *Civeragium*. Instrum. ann. 1300. in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 54. col. 1 : *Jus Civeri, bladorum, leguminum et aliorum. ibidem pag. 56. col. 1 : Immunitatibus quibus Canonici, Clerici, Nobiles, vel alii prædictæ civitatis usi nunc dicuntur vel in Civeriis non præstandis, vel etiam in ipsis quandoque recipiendis.*

† **CIVARIUM**, ibidem pag. 129 : *Perciunt Civaria avenæ, quæ capiunt ratione cellariæ, etc.*

† **CIVAYERIUM**, ibid. tom. 2. pag. 93 : *ive illa jura consistant in bannis, justitiis, censibus, Civayeriis, seu in quibuslibet aliis rebus et bonis, etc.*

† **CYVARIUM**, ibid. pag. 87 : *Debet dare sine unum Cyvarium avenæ.*

* **CIVAGIUM**, ut *Civadinum*. Charta ann. 1219. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 53. rº. col. 1 : *Retinuit præterea (major) foragium et Civagium ejusdem villæ. Vide mox Civeragium.*

† **CIUDA**, pro *Civada*. Rotulus sæculi II. de Prioratu S. Pauli de Tartas in Archivo Monasterii de Casa Dei : *Bertrandus Villelmi unum cartalem Podiensium de Ciuda.*

CIVERAGIUM, Idem quod *Civadagium*, tributum seu præstationis species apud Delphinates, quæ in *avenis* seu *civatis*, unde nomen, exsolvitur : perperam *Civeragium* appellatum, vel editum apud Guidonem apud consil. 91. ut monet vir clarissimus Dionysius Salvagnius Boissius lib. de Usu pudor. part. 2. cap. 97. Vide eundem cap. 7. pag. 350. et supra, *Avenagium*.

* Charta Humberti delph. ann. 1143 : *franchi sint, liberi et imunes ab omni rebus,.... Civeragio, messe, etc.*

* **CIVEYRAGIUM**, Eadem acceptione, in

Charta Joan. delph. ann. 1313. pro hominibus Bellivis. ex Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 307 : *Ipsi sint immunes ab omnibus tollis,.... fenagiis, Civeyragiis, pasturis, chavallagiis, etc. Perperam emeyragiis editum tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 162.*

CIVERALIS. Historia Episcoporum Brementium :

Erat Dacus nobilis sanguine regalis
Ex matre, sed genitor Miles Civalis.

Vide Dissert. 9. ad Joinvillam pag. 194.

* **CIVERIA**, Onus vehiculi, *Civeria* nuncupati. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. : *Item pro una Civeria cum dimidia Civeria calcis, pro faciundo cementum album, iij. solidos.*

* **CIVERIUM**, Mensura frumentaria, eadem quæ supra *Civeria*. Pactum inter Humbert. delph. et episc. Gratianop. ann. 1343. in Reg. 134. Chartoph. reg. ch. 34 : *Item Guillelmus de Petra quinque Civeria frumenti, tres obolos, dimidiam pictam. Instruct. super regim. Cam. Comput. Dalph. ann. 1391. inter Ordinat. reg. Franc. tom. 7. pag. 41. art. 16 : Quod dicti auditores vel clerici tenebuntur scribere in principio cujuslibet compoti et subsequenter, propter diversitatem mensurarum locorum, quot sestaria faciunt somatam,.... quot Civeria, quartale, etc.*

CIVETATOR. Statuta Veronensia lib. 5. cap. 108 : *Nullus venator, Civetator, vel aucupator, intrare debet terras alienas, etc. Qui cum vivera venatur.*

† **CIVEVERDUNIA**. Vide *Cinewerdunia*.

* **CIVEYRAGIUM**. Vide supra in *Civeragium*.

† **CIVICA**, *Civem facit*. Gloss. Isid. Ex Pithæanis restituendum *Civicat*. Sic Papias MS : *Civicare, Civem facere.* [* *Civicat, Civem facit*, in cod. reg. 7644.] Vide *Civitate*.

* **CIVICUS**, Qui est intra civitatem, urbanus. Charta ann. 1286. in Suppl. ad Miræum pag. 142. col. 1 : *Retineantes nobis... medietatem oblationum, quæ fiunt in denariis,.... sive proficiantur vel ponantur in truncho infra ecclesiam Civicam, vel extra.*

* **CIVIES**, Civitas. Hist. Cortusior. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 831 : *Dominus Guezilus de Camiuo recessit de Civie, et ivit Serravalle.*

* **CIVILE**, Quod ad causas ordinarias spectat, et opponitur criminali. Vide infra *Civilitas* 2.

* **CIVILEGIUM**, Lex civitatis, jus municipale. Charta Humberti Basil. episc. ann. 1404. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 229 : *Volumus etiam quod coloni prædicti se nullibi debeant aut teneantur per modum burgensium obligare, seu Civilegium quodcumque sibi assumere vel acceptare. Liber. sal. B. eccl. S. Thom. Argent. fol. 59 : Judicio ecclesiastico et seculari, Civilegio, consuetudinibus et statutis civitatum terræ et oppidorum, etc.*

† **CIVILELIUM**, Civitas, ubi quis gaudet jure civitatis, vel tribunal ubi jus civibus dici consuevit. Privilegium Bonifacii IX. PP. Indultum civitati Ortanæ apud Illustriss. Fontaninum ad calcem Antiq. Hortæ pag. 422 : *Indulgemus, ut in primis causis civilibus et criminalibus, quantum videlicet ad seculare forum pertinet, extra*

loca incolatus proprii, seu domicilii, vel Civilelii nequeant... ad judicium evocari. Vide Civilegium.

† **CIVILES PANES**, *Servi Ecclesiæ, vel qui expensam recipiunt*. Papias MS. Bituric.

CIVILISTÆ, Qui Juri civili operam dant, Jurisconsulti apud Joann. Fortescutum de Laudibus Legum Angliæ cap. 8. et alibi non semel.

* **CIVILIS**, Prudens, consideratus, cui opponitur *Incivilis*, imprudens, inconsideratus. Arest. parlam. ann. 1404. in Memor. G. Cam. Comput. Paris. fol. 14. rº. : *Quas (literas) surrepticias, aut saltem Inciviles esse dicebat, quia super eo fundatæ erant, quod nos eidem de Merlo dictum baillivatus officium, quod ipse de Mota tenebat, dederamus, et illud ex inadvertentia ipsi de Novavilla donaveramus.... Præfatus de Merlo.... dicente quod dictæ litteræ per ipsum, ut præfertur, a nobis obtentæ nullatenus erant neque sint surrepticiæ, inumo Civiles et veritatem continentes. Non multum dissimili acceptione nostri *Civil*, pro Callido homine dixerunt : uude *Civilité*, Calliditas, vulgo *Habileté*, adresse. Lit. remiss. ann. 1457. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 164 : *Les supplians ont advisé par plusieurs fois à trouver la maniere de savoir où Julien Malet, qui estoit Civil et subtil homme, mettoit.... ladite fiancée; et tant ont subtilisé et mis garde sur ledit Julien Malet, qu'ilz ont seen, etc. Pour la subtilité et Civilité dudit Julien Malet, etc. Citoien vero, pro *Civil*; *Droit citoyen*, Jus civile, in Charta ann. 1301. ex Lib. rub. ejusd. Cam. Comput. fol. 187. vº. col. 2 : *Renonçons.... à toutes deffenses de fait et de droit canon ou Citoien, qui porroient estre dites. Cisteyaux, eodem sensu, in Lit. ann. 1324. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 381. ubi perperam editum : A tout droit de Savoiz, de Cisteyaux, etc. si quidem in Reg. unde exscriptæ sunt hæ Literæ, legitur : A tout droit de canon, de Cisteyaux, etc.***

* **CIVILIS**. Charta Frider. II. imperat. ann. 1242. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 597 : *Ad hæc ipsi comites..... suis militibus..... totem gratiam tradiderunt, ut de bonis suis, curiis, agris, vineis, Civilibus, quæ Pourchrect dicitur, etc. Sed leg. prorsus Curtilibus.*

CIVILITAS, Jus civitatis. Glossæ veteres : *Civilitas, πολιτεία*. Act. 22 : *Ego multa summa Civilitatem hanc consecutus sum. Venericus Vercellens. de Unitate Ecclesiæ conservanda : Quæ (Roma) cum sit libera, facit etiam ut sint liberi, quotquot sunt sub Civitate sua. Occurrit præterea in Charta Rogerii Regis Siciliæ pro Messanensibus apud Bonfilium Constantium parte 1. Hist. Sicil. lib. 4. pag. 199. Vide Vitam S. Lupicini Abbat. Jurensis num. 7.*

* Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 3. ex Cod. reg. 4621. fol. 13. vº. : *Et quod dictum est supra, se extendat etiam in oriundis extra civitatem, qui vigore alicujus legis, reformationis aut auctoritatis cujuslibet, beneficium Civilitatis seu cincinnantia civitatis Florentiæ consecuti fuerint. Legitur etiam in Stat. Cadubrii cap. 72. et Genuens. lib. 3. cap. 16. pag. 83.*

CIVILITAS, Civium conventus, cives ipsi. Papias : *Civilitas, mansio hominum. Sena-*

tor lib. 8. Epist. 33 : *Ut qui ad Natale S. Cypriani religiosissime venerant petagendum, mercimonibusque suis faciem Civilitatis ornare, egentes turpiter inanesque discederent.* Chronica Pisana ann. 1177 : *Et ad tantam penuriam Civilitatem coegit, ut ranes et gattos... comederent.* Ita apud Marsil. Patavin. in Defensore pacis 1. part. cap. 1.

CIVILITAS, πολιτιζή. Apuleius de Philosophia : *Civilitatem quam πολιτιζή vocat Plato.*

¶ **CIVILITAS**, Muleta pecuniaria Civibus imposita. Offensionum condonatio rebellibus Carcassonæ incolis indulta a Carolo Francorum Rege ann. 1383. tom. 1. Anecd. Marten. col. 1593 : *Nec per Civilitatem posse criminalitatem huiusmodi satisfieri bono modo; ad ipsius nihilominus relevamen populi, presentem nostram intendentes gratiam ampliare cum benigni prosecutione favoris, de et pro Civilitate predicta contenti sumus, quod octingentis nullibus franchis auri, quam summam Consules, Communitates et alii habitatores prefati, una cum Communitatibus, habitatoribus et incolis Senescalliarum Tholosæ, Bellicadi et Nemausi... solvere tenebantur.* Vide

* 2. **CIVILITAS**, Iis, causa ordinaria, quæ capitali opponitur. *Cause civile, qui n'est mie de crime*, in Concil. Petri de Font. cap. 23. pag. 135. art. 9. Charta Ludov. VI. reg. Franc. ann. 1120. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 321 : *Caput ipsum monasterium Tironense ac ejus abba, conventus et ceteri ministri et religiosi, necnon eorum familiares, subditi et homines quicumque presentes et futuri (de) quibusvis forisfacto, vassorto, appellatione, drfectu justitiæ, realitate, personalitate et quocunque Civilitate et jurisdictione temporali et quibuscunque aliis dominiis et superioritatibus post ipsius monasterii Tironensis curiam, coram magnis presidentialibus nostris Parisius vel alibi, ubi nostra præcellens et suprema regalis curia residebit, immediate et solummodo habeant et teneantur respondere In omni regni nostri dispersione constitutos coram ipsis presidentialibus vel aliis, si maluerint, justitiariis regis, tam in reali quam in personali, et sive in Civili, sive in criminali, ipsi abba, conventus, monasterium, ministri et religiosi premissi evocare et trahere possunt.* Neque aliter intelligenda est Charta ann. 1383. supra laudata.

CIVILITER, Pacificè, in pace. Isidorus Pacensis Episcopus in Chron. æra 690 : *Expletis ergo Moabita principatus sui annis 20. quorum Civiliter vixit 5. humane nature debitum solvit.* Idem æra 716 : *Qui nullam unquam, ut hominibus moris est, sibi regalis fastigii causa gloriam appetivit, sed communiter cum omnibus Civiliter vixit.* Et æra 753 : *Romanorum 64. Philippicus Imperio coronatur regnans Civiliter quadram cum anno, etc.* Adde in æra 756. 759.

¶ **CIVILITER PUNIRE**. f. Juxta leges civiles. Litteræ Caroli Franc. Regis ann. 1395. ad Præpositum Paris. apud de Laurière tom. 2. Ordin. pag. 4 : *Et omnibus illis quos super premissis repreritis innocentes ad sua per nos officia restituitis, reprobos culpabiles, sic Civiliter puniatis, quod ceteri coram pœna perterriti, a similibus imposturis arceantur.*

* **CIVILITER**, Jure ordinario, non ut in causis capitalibus, *Civilement*, in Lit. ann. 1358. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 256. art. 9. Sentent. ann. 1282. ad calcem Necrolog. Paris. MS : *Si ex hiis agatur contra ipsos Civiliter dumtaxat ad aliquam pœnam pecuniariam, etc.* Libert. Figiaci ann. 1318. tom. 7. eorumdem Ordin. pag. 660. art. 3 : *Quibus consulibus licet compellere suos cohabitatores, Civiliter tamen, venientes in premissis. Qua notione accipiendum Civiliter punire.* Vide infra Criminalitas.

¶ **CIVINIS**, Civis femina, Gall. Bourgeoise, apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 1804 : *Faciant omnes tam cives quam Civine in sede civitatis Barcinonæ, etc.*

¶ **CIVIS**, pro Civitas. Mabill. tom. 3. Analect. pag. 138. in Testam. Bertiehranni Episc. Cenoman. : *In Civem ipsam, ubi predictus Pontifex fuit occisus, esse noscuntur.* f. Civem pro civitatem per abbreviationem scriptum est.

¶ **CIVISA**, σιζά, Plica. Supplem. Antiquarii.

CIVITARE, Civitatem colere, vel civem facere. Isid. in Gloss.

CIVITAS, Urbs Episcopalis, cum cæteræ Castra vel oppida dicerentur, uti attigimus in v. Castrum. Innocentius III. apud Petrum Marianum Campum in Regesto part. 2. Hist. Eccles. Placentinæ Ch. 55 : *Provisio congrue tam Episcopo, quam Clericis Civitatis, si tamen civitas sit dicenda, postquam Episcopalem amiserit dignitatem, etc.* [Præceptum Ludovici Pii pro Hispanis apud Baluzium in Capitularibus Regum : *Cujus Constitutionis in unaquaque Civitate, ubi predicti Hispani habitare noscuntur, tres descriptiones esse volumus : unam quam Episcopus ipsius Civitatis habeat : et alteram, quam Comes : et tertiam ipsi Hispani, qui in eodem loco conversantur. Non tamen omnes, quæ in veteribus Notitiis Provinciarum Galliarum Civitates appellantur, eæ continue sedes fuerint Episcopales, ut supra dictum est in voce Castrum. Hic solum addam ex Valesii Notitia Galliarum pag. 446. nomine Civitatis non modo urbem caput gentis, aut unum ex capitibus, sed etiam totum urbis agrum pagumve aut dioccesin in veteribus Notitiis designari.]*

* Vide Hist. Crit. monarch. Franc. lib. 4. cap. 1. sec. edit. pag. 17.

CIVITAS PUBLICA, Quæ ad fiscum regium pertinet. Charta Ludovici Pii in Vita Aldrici Episc. Cenon. pag. 45. sic clauditur : *Actum Pictavis Civitate publica.* Alia ibid. pag. 70 : *Actum ergo Cenomanis urba publica.* Alia in actis Episcoporum ejusdem urbis pag. 156. 234 : *Actum Cenomanis Civitate publica.* [* Exstant inter Traditiones Fuldenses duæ una Eggiolti ad annum 767. altera Folcrati ad annum 771. utraque Fangiōna (Wormatia) Civitate publica peracta.] Vide Villa publica, Vicus publicus.

* **CIVITATELLA**, Civitatula, oppidulum, ars, castellum. Acta Concil. Pisani ann. 1409. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1115 : *De nocte in mœniis civitatis fiebant excubiæ sollicitæ. In Civitatellis semper sraut circa quingenti homines armorum.* Vide Cittadella et mox Civitella.

CIVITATENSES, Urbium et civitatum

incolæ. Guibertus lib. 4. Hist. Hieros. cap. 13 : *Hi qui urbi obsidendæ relictis fuerant, et ipsi quoque cum Civitateusibus acerrime conflixerunt.* Occurrit etiam in Usaticis Barcinonensib. MSS. cap. 125. apud Thwrocium in Chronie. Hungar. et alios.

* **CIVITELLA**, Civitatula. Chron. Petri Azarii ad ann. 1357. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 347 : *Et certe si Civitella predicta non fuisset, ad quam multitudo stipendiariorum domini Mediolani totis viribus conflabat, timens ne omnes cives huic tractatui assensissent, male marchioni successisset.* Vide Civitatella.

* **CIVITUS**, f. pro Civicus, Civis, incola. Charta ann. 879. in Append. ad Marcum Hispan. col. 810 : *Vidimus et audivimus ipsa professione vel exvacuatione, quod fecerunt isti Civiti de villare Occenias, etc.*

CIVULA. Vide Ceola.

¶ **CIVORIUM**, CIVORIUS. Vide Cibi-rium.

CIURMIA, Vox Italica et nautica, Ciurma, Gallis Chiourme, propriamente gli schiavi de galea, Lat. Remiges : largamente per ogni moltitudine di gente vile et inutile, Lat. Plebecula. Ita Crusciani. Charta Pisana, apud Guesnaium in Annalibus Massiliensib. ann. 1312. n. 4 : *Et ex alia galea tunc ente prope plagias civitatis Massiliæ, dum de jussu vestro tota Ciurma et marinarii omnes ipsius galeæ ipsam galeam solam relinquerent sine remige et rectore, etc.*

* **CIUSURA**. Vetus inscriptio olim ex museo Jac. de Bary : ZMARAGDI. N. VI. ET IN CIUSURIS DUO, IN TIBIIS ZMARAGDI DUO. Sed leg. omnino Ciuturis. Vide supra Cintura.

¶ **CIZA**, Tributum, ut conjecto, seu potius Codex in quo tributa in Assisiis publicis decreta recensebantur. Statuta Arelat. MSS. art. 113 : *Quilibet Notarius Arelatus teneatur habere Statuta suprascripta, et Cizas, et bannos infra duos menses, et facere copiam de libro Statutorum.* Vide Cisa, Cisa et Assisa.

* **CIZELLUS**. Vide supra Cisellus.

¶ **CIZERIUM**, Gallinæ intestinum. Vide Zizerium.

¶ **CIZISMASCHEN**, Pellis arietina. Chronicon Episcoporum Merseburg. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 449. de Johanne de Werder qui, cum ageretur de emenda veste pretiosiori, fertur dixisse *Absit a me SS. Johannis et Laurentii bono adeo perpere pro una veste dilapidare. Ari nobili velle vestitus incedit; de ejusdem generis pellibus, quæ vulgo Cizismaschen vocantur, fac mihi schubant.* [* Germ. Schumaschen sunt Pelles agnorum. ADEL.]

¶ **CLABARIUS**, pro Clavarius, Qui clavam seu baculum præfert, Gall. Portenasse, Porte-Baguette. Vide Primicius.

CLABATA. Gloss. Græc. Lat. : ὄρυξ, rivus, canalium, Clabata. Forte Cavata. Vide Cava.

CLABULARIS CURSUS, Idem qui angustioris : Angariæ autem erant vehicula et paciora publica. Vide eruditum Valesium lib. 20. Marcellini, et Jacobum Gotofredum ad leg. 24. Cod. Theod. de Cursu publ. (8, 5.) [Schmasium ad Capitol. in Pic]

* **CLACA**, a vet. Gallico, Claque, Palmi percussio, alapa. Charta ann. 1333. i

Chartul. 21. Corb. : *Ledit Jacque avoit mis main à Andrieu Postel... sus qu'il en temps passé avoit donné une Claque à une certaine personne à Monchy.* Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 85. Chartoph. reg. eh. 137 : *Dietus Ansellus quandam buffani seu alapam manalem, quæ in illis partibus (Silvaneeti) dicitur Claca, dicto Johanni in capite seu vultu dedit.*

* **CLACARA**, Certum pondus, ut videtur. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1163. in Chartul. 1. Fland. eh. 325. ex Cam. Comput. Insul. : *De Clacara coriorum, vendens duos denarios, emens duos denarios.*

† **CLACCARE LANAM**, Anglis *To clack wool*, Ovis seu velleris notam abscindere, Gall. *Couper la marque d'une brebis, d'une oison* : quod fit cum ovis aut velleris lanæ extremitates ita tondentur, ut nihil remaneat notæ, quæ ovi fuerat impressa. Litteræ Regis Angl. ann. 1460. apud Rymer. om. 11. pag. 466 : *Licentiam damus præiuncto Johanni de Foix quod ipse per se, aut deputatos, factores, sive attornatos suos, unum duorum millium saceorum lanæ ordatæ, forsatæ et Claccatæ, aut non forsatæ, forsatæ sive Claccatæ, tam de lana propria, quam aliorum indigenarum, et alienigenarum quorumcunque in quibusque portibus regni nostri Angliæ, etc.* Litteræ ann. 1472. ejusdem tom. pag. 35 : *Lanas quascunque berdare, Claccare, mundare possint, vel possit : quodque ipsi a eorum aliquis quinquaginta saccos hujusodi lanarum, berdatarum, Claccatarum et undatarum tam de bonis suis propriis, quam alienarum personarum, etc.* Similia guntur tom. 12. pag. 7. 9. etc. Vide *Clack*.

† **CLACENDIX**. Vide *Claxendix*.

† **CLACHEDRA**, An non pro *Cathedra*? eta consecrationis Ecclesiæ Monasterii S. benedicti de Bagiis in diocesi Ausonensi ann. 972. in Appendice Marce Hispan. pl. 900 : *Sane propter caritatis divinum officium ob consignanda luminaria in sede propria ad diocesem cujus pertinet Monasterium istud S. Petri Ausonæ Vicensi Clachedre libra una appensa de cera, omni anno paschali illud deferatur.*

CLACICUM. Vide *Classicum*.

† **CLACINDEX**. Vide *Cluxendix*.

* **CLACISCUM**, Pulsatio omnium campanarum, idem quod *Classicum*. Vide in hac voce. Ordinar. MS. S. Petri Aurelian. : *Immediatè post orationem matutinorum commemoratio saleunis de prædictis festivitatibus, et tunc pulsantur omnia cimbala Claciscum.* Hinc

* **CLACITARE**, Omnes campanas pulsare. Charta ann. 1259. ex Tabular. Gellon. : *Un cruce argenti, candlabris, turibulis, et pppis cerieis, campanas, cimbala Clacitando ipsum abbatem honorifice recipiunt.*

CLACK et **LOCK**. Charta ann. 4. Edw. apud Prynneum in Libertatibus Ecclesiæ Angliæ. tom. 3. fol. 185 : *Noverit universis vestra nos vendidisse et concessisse... 62. saccos lane de collecta Monasterii nostri, ne Clack et Lok, God et Card, nigra, grissa, lem, tuisum, et sine pellie.* [Lana sine clack, cuius nota remanet in vellere, quod us extremitates non fuerint detonsæ, ut modo dictum est in *Claccare*.]

† **CLADES**, **CLAEA**. Vide *Cleia*.

CLADOLG. Lex Frison. addit. tit. 3. § 44 : *Si quis alium unguibus crataverit, ut non sanguis, sed humor aquosus decurrat, quod Cladolg vocant.* Ubi Lindenbrogius : *Kleyen*, Germanis, unguibus scalpere; *Dolg*, pauperiem, aut vulnus significat : unde in veteri Glossario Latino-Saxonico, *Colchsueda*, cicatrix; hinc ergo vox composita. Spelmannus vero ab Anglico deducit *Claw*, unguis et *dolg*, vulnus. [Schilter. in hac voce probat Spelmanni etymon, additque pro *Kleyen*, vel potius *Krawen* respondendum *Kratzen*, quod Cratare sonat; *Cladolg* ergo est Cratatio unguium.] [*Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 629.]

* **CLAELLUM**, Idem quod *Clausum*, Locus muris vel sepibus elausus. Charta ann. 1226 : *Dominus May pouet Claellum molendini in tali statu, in quo ei commissum fuerat.* f. pro *Cloellum*. Vide *Clocria*.

* **CLAGA**, *La brigata*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide in *Cleia*.

† **CLAIA**. Vide *Cleia*.

† **CLAIMUM**. Vide *Clameum*.

* **CLAINPLATAS**. Vide infra *Clamplatas*.

* **CLAUM**, pro *Chayum*. Vide supra in *Caya*.

† **CLALUS**, pro *Callus*, Ecardo Silex, ut dicitur in voce *Hallus*.

* **CLAM**, Triste. Comædia sine nomine Act. 6. sc. 3. ex Cod. reg. 8163 : *Epiphanie, quid istud est quod tam Clam redeas, lætus qui tam perrexisti?*

CLAMA, Tributi species, cujus mentio in Statutis Delphinalibus pag. 37. §. ejus titulus, *De remissione datarum vel Clamarum*.

Per *Claman* intelligo pecuniam Dalphinodebitam ratione *Litterarum Clamæ* seu *clamoris*, quas creditores a Judicibus impetrabant, ut debitores suos possent ad solvendum æs alienum adigere; litteræ enim illæ nulli erant usui, quin prius Dalphino tribueretur certa pecuniæ summa, quam *Claman* appellabant, Gall. *Clain* vel *Reclain*. Hoc tributi genus utpote subditis onerosum sustulit Humbert. II. Statuto ann. 1349. relato tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 586. *Clamæ* duplicis erant generis in Dalphinatu, *Majores* scilicet et *Minutæ*, de quarum receptione rationem reddit Giletus Coperius in Computo ann. 1318. pro Veheria de Romanis, Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 143 : *Item de majoribus Clamis ad partem Domini LXXI. s. Item de minoribus Clamis ad partem Domini, etc.* Quænam dictæ fuerint majores *Clamæ*, quænamve minores nulla nos docent historiæ Dalphinatus instrumenta, sed ex Camera Computorum Parisiensi pro domaniis in computo reddituum Castellaniæ Tossiacensis supremi Dumbarnum Principatus ann. 1508. et 1509. discimus, minores *Clamas* a *Burgensibus*, majores a *Foraneis*, qui extra urbes habitabant, fuisse exsolutas. *Clamæ* *Burgensium* erant unius sol. et 6. den. *Viennensium*, *Forensium* vero 4. sol. *Vienn.* Ex illis Castellani Tossiacensis 6. denarios percipiebat; ex his autem 1. sol. et 6. den. Reliquum pertinebat ad Dominum.

Jam vero hujusmodi præstatio ideo *Clama* dicta est, quod a creditoribus

Claman in debitores suos facientibus deberetur. Primum enim *Clama* dicebatur actio qua quis rem suam repetebat. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 29. col. 1. in Liber. tatibus hominum S. Georgii de Esperanchia per Comitem Sabaudia ann. 1291 : *Item de singulis clamoribus, si causa, pro qua fit Clama, major sit trium solidorum et sex denariorum; is qui in culpa fuerit, debet pro banno tres solidos et sex denarios, et si causa minor sit trium solidorum et sex denariorum, debet pro banno duodecim denarios Viennenses.* Vide *Clameum*.

Sed et *Bannum* ipsum seu multa judiciaria ei qui in culpa erat imposita, a Masuerio tit. 6. appellatur *Clama*. In antiqua Consuetud. Bituric. tit. 2. art. 21. 22. *Le Clain*, *Clama*, est *Euenda* ab eo debita, qui sua confessione cadit in iudicio ante contentionem, *Avant contestation en cause*, ut v. g. cum debitor in iudicium vocatus debitum agnoscit sum sine litigatione, eique multa imponitur, quod præstito tempore illud non exsolverit. Hæc multa *Clama* dicitur atque distinguitur ab emenda quæ imponitur reo post constitutam litem, *Après contestation en cause*, ut fit cum debitor debitum negans propositisque *negationis* suæ rationibus, cogitur tandem a iudicibus sese agnoscere debitorem et ad exsolvendum adigitur : quod in Consuetudine Bituric. tit. 2. art. 24. et in Magdunensi ad Eburam tit. 1. vocatur *Ni atteint et verifié*.

* Charta ann. 1422. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 441 : *Baillivus pro se habeat omnes parvas Clamas fiendas in manibus suis; item de aliis Clamis, bannis et frelberis usque ad sexaginta solidos inclusive..... baillivus tertiam partem percipiat..... Sed si in dictis Clamis, bannis et frelberis, ratione criminum, malefactorum et excessuum, devolvantur et confiscentur bona immobilia, etc.*

* **CLAMACERIUS**, Pecuniæ, quæ propter *clauores* seu actiones intentatas resolvenda erat, exactor et Collector. Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 562 : *Cum in curiis nostris regis Tholosæ et in vicaria dicti loci, certi clauores per litigantes ibidem fieri consueverunt, ex quibus clamoribus et pro quolibet, quando seu quociens factus est, ab altera parciem debentur nobis quinque solidi, qui per certum Clamacerium, ibidem per nos seu auctoritate nostra institutum, levantur seu etiam exiguntur, etc.* Pluries ibi.

* **CLAMACIUM**, Actio in jure rem aliquam repetentis. Charta Eduardi II. reg. Angl. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 719 : *Remissionem fecit eisdem abbati et conventui de toto jure et Clamacio, quod habuit..... in omnibus..... possessionibus terrarum.* Vide *Clameum*.

CLAMACTERIUS. Anastasius in Leone IV. PP. pag. 78 : *Fecit coronas ex argento purissimo.... habentes Clamacterios argenteos subter pendentes* 37. Quidam Codd. præferunt *Clamasterios* : sed videtur legendum *Cremasterios*, ex Græco *κρεμαστήρες*, id est, bullæ aut alii ornatus ex ejusmodi lychnis dependentes. Ita emendanda perinde Bulla Benedicti IX. PP. anni 1033. apud Ughellum tom. 1. pag. 124 : *Candelas vero pen-*

deutes cum Clamasteriis et ciciudellas ad sufficientiam, etc. Alibi : Clamatoriis pag. 127. Seribendum enim fuit Cremasteriis.

¶ CLAMANTIA. Vide in Clameum.

1. CLAMARE, Vocare, Italis Chiamare. Gloss. Lat. Græc. : Clamat, βοᾷ, κρᾶζει, καλεῖ. Papias : Clamare, vocare, insouare. Luxurius in Epigrammatis, in lemmate unius : De eo qui amicos ad prandium Clamabat, ut plura exposceret xenia. Testamentum Porcelli Corocottæ, cujus meminit S. Hieronymus : Clamavit ad se suas parentes, ut de cibariis suis aliquid dimitteret eis. Commodianus Instruct. 73 :

Extinctos Clamatis, qua gratia ? false, peristi.

Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis : Et Clamavit me, et de caseo, quod mulgebat, dedit mihi quasi buccellam. Lex Longobardor. tit. 105. § 1. [* Rothar. 327.] : Si quis canes alienos Clamaverit aut incitaverit, etc. Clamosa venatio, in Summa Raimundi pag. 92. in qua clamantur eanes. Petrus Diaconus lib. 4. Chron. Casin. eap. 51 : Tunc illi obstupefacti, alios Saracenos Clamare cœperunt, dicentes, Currite citius. Vita S. Gaidonis Abb. Pomposiani : Voceque auxia Patrem Monasterii Clamavit. Vita Ceddæ Episcopi Lond. cap. 2 : Clamavit ad se virum Dei. Et cap. 3. Vita S. Lietberti Episc. Camerae. cap. 29 : Mox Clamato puero, etc. Palladius in Hist. Lausiaca eap. 42 : Ἀπὸ τῶν οὐν φωνῶσαι αὐτῶν. Domnizo :

Pontificem Christi, quem nomine Clamo Giraldu. [Clamer, in Instrum. Gall. anni 1292. e Chartulario Calensi pag. 196 : Une maison desdites Religieuses, que l'on Clame Malre-past.]

** Clamare pro Orare ap. Ekkehardum IV. de Casib. S. Galli eap. 3. Pertz. pag. 100. lin. 21.

2. CLAMARE, Vendicare, repetere, Clamer, in Consuetudinibus municipalibus passim : quod hodierni Practi i Galli dicunt, Former complainte, ut observat Brodeus ad Consuet. Paris. tit. 4. Lex Salica. capital. 2. cap. 1 : De Justitia Ecclesiarum, vel viduarum, ut in publicis judiciis non despiciantur Clamantes, sed diligenter audiantur. In Capitul. Caroli Mag. lib. 1. eap. 10 : Ad Regalem dignitatem pro causis Clamare. [Notitia Consilii Pictav. sub Isemberto I. circa ann. 1302. inter Instrum. tomi 2. Gall. Christ. eol. 332 : Omnem autem clamorem quiscunque hominum se Clamaverit de intus in terra S. Marcentii, Monachi rectum faciant sine ullo homine partiente. S'en Clamer a la justice, apud veterem Poetam MS. e Bibl. Coislin.]

* Charta commun. Peron. ann. 1207. tom. 5. Ordinatio reg. Franc. pag. 159. art. 5 : Si quis extraneus, qui de communia non fuerit, cum homine de communia mesleiam fecerit infra banleugam, vicini sui de communia illum juvare debent : quod si non fecerint, major communie super eos Clamare debet dedecus illatum communie. Consule Glossar. Jur. Gall. v. Erreme.

ACELAMARE, Simili notione. Tabularium Prioratus Neronisvillæ : Consuetudinem quam custodes pratorum in hac domo Aclamabant, scilicet bis in hebdomada comedere.

RECLAMARE, Eadem notione, Repetere, an Lege Salica tit. 39. Simeon Dunelmensis ann. 1116 : Spondens Regi et Archiepiscopo

se, dum viveret, illum (Pontificatum) non Reclamaturum. Reclamer, in Consuetudin. municipalibus Calvimontensi art. 93. Meldensi art. 204. Cameracensi. tit. 24. art. 2. Insulensi art. 44. etc. Unde Reclameum, nostris Reclain, seu Reclame, ut est in veteri Consuetudine Altisiodorensi, Reclamatio. Vita S. Leutfredi cap. 18 : Cum a Reclamationibus rerum Ecclesiasticarum, quas apud iudices seculares deposuerat, reverteretur, etc. Oecurrit præterea in Capitulis Caroli Mag. lib. 4. Addit. 3. cap. 1. lib. 5. eap. 134. 151. 223. [* 243. 303. 376.] in Lege Longobard. lib. 2. § 26. [* Liutpr. 95. (6, 42.)] in Capitul. Caroli C. tit. 5. § 1. [* ap. Tolos. ann. 844.] in Formula 125. apud Lindenbrogium, in Epistola 30. Goffridi Vindocin. lib. 2. etc. Reclamare se de aliquo, Queri de aliquo. Capitul. Car. Calvi tit. 16. § 2. [* ap. Caris. ann. 856.] : Et mandat vobis, quia si aliquis de vobis se Reclamat quod injuste alicui de vobis fecit, etc. Adde tit. 32. § 12. [* ap. Tusiac. ann. 865.] tit. 40. § 1. 2. 3. [* Convent. Attiniac. ann. 874. Chart. Caroli M. ann. 798. ap. Sehannat. Episc. Wormat. nam. 1 : Nostiam excellentiam adiit se Reclamans ob contentionem quandam, etc.] Reclamare suam violentiam ad palatium, in Lege Longob. lib. 1. tit. 18. § 2. [* Rachis 6.] Pro causa sua, vel causam suam Reclamare, lib. 2. tit. 41. § 1. 2. 3. [* Liutpr. 25. 26. 27. (4, 7. 8. 9.)] Ad Regem Reclamare, § 4. [* ibid. 28. (4, 10.)] in Capit. Caroli Mag. lib. 2. cap. 26. Justitiam Reclamare super aliquem, in Lege Longobard. lib. 2. tit. 52. § 15. lib. 3. tit. 32. [* Pippin. 9. 7.] [In Extentis seu Papyris Terrariis Bressiæ et Dumbaram usus olim erat frequentissimus, ut Domini jurisdictionem habentes stipularentur ab hominibus suis, ut nullas eorum alium Dominum majorem, minorem vel parem Reclamarent, ea lege, ut, si reclamare vellent, bonis suis emphyteuticariis privarentur. Frequens est hæc Conventio in Extentis Abbatie Chasagnæ et aliorum locorum.]

RECLAMATOR, Idem qui Clamator, Actor, petens. Lex Longob. lib. 2. tit. 52. § 23. [* Rothar. 64.] : De Reclamatoribus vel cansidieis, qui nec iudicio Scabinorum acquiescere, nec blasphemare volunt, etc.

RECLAMATORIA, Epistola, quæ ad Principem dirigitur ab eo qui se injuste possessionibus et prædiis suis vi aliqua superiore spoliatus queritur, qua illius justitiam implorat. Ejus formulæ habentur in libro Epistolarum S. Bonifacii Arch. Mogunt. Epist. 107. 115. 117.

PROCLAMARE, Idem quod Clamare, In Jas vocare, rem sibi vendicare, in Lege Salica tit. 39. in Lege Longob. lib. 1. tit. 9. § 26. lib. 2. tit. 26. [* Rachis 3. Liutpr. 95. (6, 42.)] in Capitul. Caroli Magni lib. 6. cap. 299. [* 401.] in Constitut. Sicul. lib. 1. tit. 41. etc. Simeon Dunelmensis, et Radulfus de Dieeto ann. 1070 : Possessiones quamplures sui Episcopatus ab Aldredo Archiepiscopo... sua potentia retentas, quæ tunc eo defuncto in Regiam potestatem devenerant, constanter Proclamabat, expetebat, etc. Infra : Proclamas et expetitis possessiones recepit. Idem Radulfus ann. 1072 : Ventilata est causa de Primatu quem

Lanfrancus Dorobernensis Archiepiscopus super Eboracensem Ecclesiam jure suæ Ecclesie Proclamabat. Gregorius Turonensis lib. 8. eap. 32 : Quod illa despiciens, et res patris sui fuisse Proclamans, ingressa est. Adde W. Malmesbur. lib. 1. de Gest. Pontif. pag. 206. et Vitam S. Willhelmi Abbat. Rosehildensis num. 21.

PROCLAMATIO, Idem quod Clamor, Actio qua quis rem ablatam repetit. Petrus Diacon. lib. 4. Chron. Casin. eap. 48 : Proclamationem fecit de Ecclesia S. Sophiæ, quæ violenter a ditione hujus loci subducta fuerat. Adde cap. 49. 59. etc.

PROCLAMARE, Appellare de iudicis iniqua sententia. Utitur semel ac iterum Lueifer Calaritanus pag. 1. et 7. Proclamatio ad Palatium, de actoribus qui a iudicibus ordinariis audientiam Principis appellant, in Capitulari de Villis cap. 57. Vide Guigonem Cartusiensem de Quadrupartito exercitio Cellæ eap. 33. pag. 262. cap. 34. pag. 274.

PROCLAMATOR, Qui causam agit, et item intendit ad rem repetendam. Tradit S. Isidorus lib. 2. de Eccl. offic. cap. 11. et ex eo Rabanus lib. 1. de Institut. Cler. cap. 52. Lectores Ecclesiasticos olim vocatos Præcones et Proclamatores.

RECLAMATIO, Joannes VIII. Papa Epist. 100 : Bernarius nostram nuper adieas presentiam se super fratre Adalberto suffraganeo tuo, de quo jam Romæ proclamaverat et libellum suæ Reclamationis ostenderat.

RECLAMIUM, in Chron. Savigniacen. ann. 1259.

DISCLAMARE, A clamatione, seu actio sua desistere. In Statutis Roberti III. Scotiæ Regis cap. 18. Disclamare, dicitur vassallus, qui per se, vel per sufficientem actonatum notificat, quod tales terras non tene nec tenere intendit de tali Domino super suo et cum tali servitio : et hoc subiacet et omne quod suum est, cursui juris communis, debitis locorum interstitiis in hâ parte requisitis ad hoc faciendum et respondendum. Vide Regiam Majest. lib. 2. eap. 63. et 6. 7. et Cowell. lib. 10. eap. 8. W. Thorn in Chron. : Mariscum quandam tenuram de Chistelet... in plena Curia ibid. Disclamavit. Disclamer, eadem notio apud Littletonem sect. 145. et 691. Desclanger, in Consuetudine S. Audomari cap. 14. Insulensi, etc. Vide Rastallum vel Disclaimer.

CLAMARE SE AB ALIQUO, Patronum adseisere : Gallis, se Reclamer de quelque. Adrianus PP. in Epistola ad Carolum I. Prefatum Episcopum... vobis commendamus, ut secundum suam certam fuerit, ita consolatus, prorsusque totus, non poscentibus a vestra præfulgida regularentia mereatur per se Clamare, etc. Gretzerus ad marginem reposuit, f. an. Se Clamer eu Cour souveraine, in Consuetudine Andegav. art. 81. 406.

CLAMARE, et CLAMARI dicebantur naehi in Capitulo, quoties de delictis accusabant, aut ipsi accusabantur : quod apud Monachos, ut est in Carmine de la vie Monastice, edito a Sirmondo in titis ad Goffridum Vindocin. :

Lex communis habet visas mox prodere culpa

Ut nascens vitium pœna sequens rescet.

Statuta Ordinis de Sempringham : *Minuti vel minutæ omnes die tertia possunt Clamare, vel Clamari in Capitulo.* Infra : *Cæteri fratres petant veniam, Clament, disciplinas sumant, si quæ sumendæ fuerint.* Rursum : *Districte prohibemus ne aliqua Monialis in Conventu existens, ad Corpus Christi accedat Dominica, nisi ordinate Clamaverit in hebdomada, privatim vel publice, si delictum privatum vel manifestum viderit, unde regularis Clamatio fieri debeat, exceptis valde juvenibus, vel valde vetulis.* Adde pag. 765. 783. Liber Ord. S. Vict. Paris. MS. cap. 6 : *Si quid offenderit, Clametur in Capitulo sicut alter.* Cap. 22 : *Quando in aliquo offendit, pro quo in Capitulo Clamandus esset, corripiat eum Magister solus in schola... sed et si plures fuerint, instruet illos ut de offensis suis invicem se Clament, et Clamati veniam petant, ut assuescant ordinem tenere, et cavere negligentias, et Clamores modeste faciant.* Proclamare, eadem notione, in cap. 31. Rursum cap. 33 : *Dum Clamores fiunt, nemo loquatur, nisi qui Clamorem facit, et Abbas, et qui Clamatur.* Qui Clamorem facit, in primis sic dicat : *Clamo rem de fratre illo; qui autem Clamatus fuerit, mox ut audierit nomen suum, nihil prorsus in sede sua respondeat, sed veniens coram Abbate, prius inclinans, postea erigens se, coram ipso stet, patienter expectans hoc quod frater suus super ipsum Clamare habet.* Qui autem Clamat, non exaggeret Clamorem suum, nec quærat circuitiones verborum, sed aperte dicat, *Ille fecit hoc.* Audito clamore, si culpabilem se cognoverit, statim veniam petens, humiliter culpam suam confiteatur. Si autem se culpabilem non cognoverit, dicat breviter stans, *Domine non recordor me hoc fecisse aut dixisse quod Frater dicit.* Tunc ille qui Clamavit eum, ipsam Clamationem non repetat : ipse vero prius inclinans iubente Abbate, eat sedere. Quod si aliquis videt Fratrem suum negare quod verum est, bene licet ei de eo quod vidit vel audivit, testimonium perhibere. Sciendum vero est, quod ille qui Clamorem facit, non faciet Clamorem super illum qui Clamavit, etc. Similia habent Charta Charitatis Cisterciensis cap. 3. Usus antiqui ejusd. Ordinis cap. 70. etc. Ejusmodi Clamationum et Proclamationum meminit etiam S. Anselmus lib. 3. Epist. 49. 91. ut et Concilium Biterrense ann. 1233. cap. 18. et Institutiones Capituli gener. Cisterciensis distinct. 5. cap. 1. 13. distinct. 6. cap. 12. Statuta antiqua Ordinis Cartusiensis part. 1. cap. 35. § 12. part. 2. cap. 6. § 9. cap. 12. § 8. cap. 31. § 6. cap. 30. part. 3. cap. 32. § 5. Statuta ejusdem Ordinis ann. 1368. part. 2. cap. 4. § 2. 13. Statuta Ordinis Præmonstrat. dist. 1. cap. 5. et alibi passim. Hinc formula nostris frequens, *Crier quelqu'un, pro increpare.* Gloss. Lat. Gr. *Conviciatur illi, et convicium facit, καταλογίζ. Convicium, καταλόγις.*

3. **CLAMARE**, Canere. Charta Sergii PP. ann. 910. apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 107 : *Ita tamen ut quotidianis diebus Sacerdotes et Clerici ipsius Ecclesiæ pro remedio animæ nostræ Clament in eadem Ecclesia centum Kyrie eleyson, etc.*

* 4. **CLAMARE**, Promulgare, publicare.

Charta ann. 1268. in Tabul. eccl. Massil. : *Lecta per me Bonasperm notarium et Clamata per dictum Joannem Sardum fuit hæc citatio in Viterbio.* Vide Clamatio 2.

† **CLAMARE QUIETUM**, Liberum et immunem declarare. Chartular. S. Vandregesili tom. 1. pag. 123. in Instrum. anni 1222 : *Et ego insuper prædicta Esamirande Quietam Clamavi prænominatis Monachis medietatem unius quarterii molendini, quam clamabam in molendino de Martinet.* Ibidem tom. 2. pag. 1317. ex Instrum. anni 1228 : *Ego Robertus de Hotot... remisi et omnino Quietas Clamavi Abbati et Conventui S. Vandreg. quatuor acras terræ sitas in contura de Heulepuis, quas de jure ex dono Willel. Recuchon Militis dicebant sibi pertinere, habendas absque reclamacione mei et heredum meorum in puram et perpetuam elemosynam.* Rymer. tom. 12. pag. 41. col. 2 : *De eadem summa... Quietos Clamamus, et in perpetuum exoneramus per præsentem.* Lobinellus tom. 2. Hist. Britan. pag. 222 : *Tandem vero prædictus Hamo omnes suas calumnias domno Abbati Willelmo gratanter Clamavit Quietas; id est, declaravit se desistere calumniis seu actionibus, quibus res in Instrumento memoratas ab Abbate repetebat : Il a déclaré qu'il se desistoit du procès intenté.* Passim occurrit.

CLAMASTERIUS. Vide Clamacterius.

† **CLAMATARIUS**, Actor, qui rem suam repetit. Supplicatio ann. 1304. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 116. col. 1 : *Item quod satisfaciendo aliis creditoribus, et Clamatoriis, et legatariis, etc... quousque esset satisfactum omnibus creditoribus, et Clamatoriis, ac legatariis, quibus ipse D. Hugo ut hæres prædicti D. Roncelini de jure tenebatur.*

† **CLAMATERIUS**. Vide Clamacterius.

† 1. **CLAMATIO**, Accusatio in Monasteriis usitata, de qua jam satis in Clamare. Antiquæ Consuetud. Canonicorum S. Jacobi de Monte-Forti tom. 4. Anecd. Marten. col. 1218 : *Deinde fiant Clamationes, si faciendæ sunt. Qui autem clamat non quærat circuitiones in Clamatione, sed aperte dicat : Ille hoc fecit, et qui clamatus fuerit... eat petere veniam.*

† 2. **CLAMATIO**, Promulgatio. Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 202. ex Diplom. Garstensi : *Ter in anno, id est, bis tempore graminis, semel tempore feni placitum suum debet habere, et hoc de Clamatione vel notificatione illius præconis.* Vide Clameum.

CLAMATOR, Litigator, actor vel reus. Lex Salica capitulo 3. §. 6. Capitul. 2. ann. 805. cap. 8. et lib. 3. Capitul. cap. 7 : *De Clamatoribus vel causidicis, qui nec iudicio scabinorum adquiescere, nec blasphemare volunt, etc.* Lib. 3. cap. 59 : *De Clamatoribus qui magnum impedimentum faciunt in Palatio ad aures Dom. Imperatoris.* Capitulare de Villis cap. 29 : *De Clamatoribus ex hominibus nostris unusquisque iudex provideat, ut non sit eis necesse venire, et ad nos proclamare.* Adde Capitulare ann. 810. cap. 1. Capitul. 2. ejusdem ann. cap. 8. Capitul. ann. 823. cap. 12. Hincmarus Remensis Opusc. 5 : *Dicitum est mihi, quoniam Clamatores qui ad Palatium vestrum veniunt, nullam consola-*

tionem, nec etiam bonum responsum ibi accipiant.

CLAMATOR ANGLIÆ "PRINCIPALIS, cum suis Subclamatoribus, in Parlamentis Anglicis : ejus officium Clamatoria dictum, olim solebat esse unitum Ostiariæ, seu Ostiarii officio, ut est in libro de Modo tenendi Parliamentum : ubi de munere Clamatoris ista habentur : *Clamator Parliamenti stabit contra ostium Parliamenti, et Ostiarius denuntiabit sibi clamaciones suas. Rex solebat mittere Servientes ad arma ad standum per magnum spatium extra ostium Parliamenti, ita quod nulli impressiones nec tumultus facerent circa ostium per quod Parliamentum ingreditur, sub pœna captionis corporum suorum : quia de jure ostium Parliamenti non debet claudi, sed per Ostiarium et Servientes Regis ad arma custodiri.*

† **CLAMATOR**, Monachus qui alium palam accusat in Capitulo. Bern. Ordo Cluniac. part 1. cap. 74. num. 47 : *Est autem consuetudo, quod cum unus clamatur, omnes qui ejusdem nominis sunt, citius debent se presentare, donec Clamator eligat de quo dicit, etc.* Vide Clamare.

† **CLAMATOR VINI**, Præco vini venalis, Gall. *Crieur de vin.* Præceptum Philippi Franc. Regis ann. 1274. apud de Lauriere tom. 2. Ordin. pag. 435. in Litteris Johannis I. ann. 1351 : *Philippus Dei gratia Fr. R. Notum facimus... quod cum tabernarii Parisius dicerent contra Præpositum et Scabinos mercatorum Parisiensium, eos non habere jus compellendi ipsos tabernarios. solvere Clamatori Vini, tabernam ad clamandum non habenti, et clamanti invito tabernario, habente alium Clamatores in taberna sua, quatuor denarios pro dieta sua... visis et auditis attestationibus testium... pronunciatum fuit prius in Curia nostra, dictos Præpositum et Scabinos jus habere compellendi tabernarium non habentem Clamatores in taberna sua aperte, solvere Clamatori clamanti hora debita in taberna, quatuor denarios pro sua dieta; nisi tabernarius velit jurare coram Præposito mercatorum, se nichil de vino sic clamato ipsa die vendidisse.* Consuetud. Bituric. apud Thomasserium pag. 229 : *In falsis mensuris habet dominus 60. solidos; sed si Clamator Vini tradidit falsam mensuram, debet guiare illam cui tradiderit.* Vide Præco.

† **CLAMATORIA VINI**, Officium, ut videtur, Clamatoris Vini. Codex MS. reddituum Episcopatus Altissiod. : *Troussæ in Martio 1. sol. Clamatoria Vini xl. Hi 40. solidi videntur ad Episcopum redire ex officio Clamatoris locato.*

* **CLAMATOR AUDIENTIÆ**, Apparitor, ostiarius, Gall. *Huissier.* Charta ann. 1365. ex Cod. reg. 5187. fol. 3. vº. : *Item (Carolus de Alenconio archiep. Lugdun.) constituit Clamatores audientiæ et expeditores litterarum curiæ Lugdunensis Humbertum Brutini.*

* **CLAMELOTUM**, pro Camelotum, in Convent. Saonæ ann. 1526. Vide in hac voce.

CLAMEUM, CLAMANTIA, CLAMATIO, CLAMOR, Anglis *Claine*, Practicis nostris *Clain*, Calumnia, seu actio, quam quis intentat ad recuperandam proprietatem vel possessionem rei suæ quam alius ei abstulit.

Regiam Majestatem lib. 1. cap. 9. §. 1 : *Utraque litigantium in curia presente et petente, Clameum suum faciente, super injusto deforcamento terre, etc.* Cap. 10 : *Petens Clameum suum, querelam in hunc modum ostendat et faciat.* Matthæus Paris ann. 1240 : *De Clameo suo prosequendo.* Thom. Walsinghamus ann. 1354 : *Si Rex Angliæ totum jus et Clameum, quibus regnum Franciæ vendicabat, Regi Francorum remitteret.* Vide Monsat. Anglie. tom. 1. pag. 48. [et supra vocem *Clama*, et infra *Clamum*.]

* *Clam*, in Assis. Hieros. cap. 28 : *Qui se vult clamer d'ome, qui n'est présent en la court, celui qui veut le Clam faire, etc.* Si tamen bene editum est.

¶ **CLAINUM**, Eadem notione. *Madox* Formulæ Angliæ. pag. 179 : *Ego Ingeram de Dumar concessi et dedi sibi et heredibus suis unam virgatam terre in Otheselvia, quam tenuit Baldwinus le Gropere, pro Claimo et jure quod clamavit.*

CLAMEUM CONTINUUM, Anglis, est quædam continua, id est annalis, feudi simplicis aut talliati, de quo quis disseisitus est, et ejus possessionem recuperare ob metum potentis adversarii non audet, vendicatio, quasi vindicis causa, ut sic tandem metu amoto, heredem disseisitoris æque possit sua auctoritate a possessione remove, ac si recenter spoliatus fuisset. Cowell.

RETROCLAMUM. Curia Generalis Catalaniæ in Villa Perpiniani sub Petro Rege Arag. ann. 1351 : *Absque Retroclamo, vel requisitione.*

CLAMANTIA, Eadem notione. Charta Edw. II. Regis Angliæ in Monastico Angliæ. tom. 2 : *Concessionem etiam, remissionem, et quietam Clamanciam, quas... fecit Abbat... de omni eo quod habuit, vel aliquo jure habere potuit in villa, etc.* Occurrit ibi pluries, [et apud Tb. *Madox* Formulæ Angliæ. pag. 205. Rymer. tom. 2. pag. 420. et in Libro nigro Scaccarii pag. 373. etc.]

CLAMATIO, pari significatu. Matth. Westmonast. ann. 1189 : *Et pro hac redemptione castrorum et quietâ Clamatione fidelitatis et ligantie de Regno Scotiæ... dedit, etc.* Charta Edw. II. Regis Angliæ. tom. 2. Monastici : *Concessionem etiam, remissionem, et quietam Clamationem quas Aleonora... fecit eidem Abbat, etc.*

¶ **CLAMIDATUS**, pro *Chlamydatas*, apud Radulphum Cadomensem in Gestis Tancredi tom. 3. Anecd. Marten. col. 188.

¶ **CLAMIS**, pro *Chlamys* supra in voce *Bindæ*.

* **CLAMIS**, *itis*, pro *Chlamys*, *idis*, in Inventar. sacr. suppl. abbat. Prum. ann. 1003. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nie. ab Hontheim pag. 349. col. 2 : *Clamites, qui vocantur Ephod, duæ.* Vide *Bindæ*.

* **CLAMITELLA**, Crepitaculi species, Gall. *Cliquette*. Officiar. curator. dioc. Clarom. edit. ann. 1490. ubi de modo separandi leprosos : *Nota quod antequam (leprosus) intret domum suam, debet habere tunicam et caligas de griseo, sotulares proprias videlicet simplices, et sinum (signum) suum, Clamitellas, Gallicæ Cliquettes.*

¶ **CLAMUM**, ut *Clamenm*, in Litteris Edmundi fratris Edwardi Regis Angliæ

apud Rymer. tom. 2. pag. 35 : *Nos juri et Clamio, quod in dicta Senescalcia in feodo et hæreditate nobis... competere potuit renuntiamus in perpetuum.* Occurrit iterum in Instrumento anni 1260. apud Thomam *Madox* in Formulæ Angliæ. pag. 13.

* **CLAMMISIUM**, Matrimonium clandestinum. Stat. synod. Torbac. ann. 1366. pag. 26. art. 6 : *Item excommunicamus omnes illos, qui Clammisiis seu matrimoniis, vel coram sacerdote vel aliis celebrare (celebratis) studiose interfuerint.*

¶ **CLAMNUM**, *Clarissimum*. Gloss. Isidori ad quod Grævius : Non capio quid hæc sibi velint. Forte scribendum, *Clarissimatus, Honor Clarissimorum*. Papias MS. habet, *Clarimum, Clarissimum*.

CLAMODICUS. Capitula Caroli C. tit. 39. §. 3. [** ap. Carisiac. ann. 873.] : *De illis liberis hominibus, qui infames, vel Clamodici sunt de testibus, vel latrocinis et rapacitatibus, etc.* Ubi Sirmondo *Clamodicens*, dicitur qui magnam habet infamiam, qui gravi criminis alienus infamia laborat, de quo clamores dicuntur et feruntur, qui ab omnibus acensatur. Sed puto *Clamodicum* hic appellari, qui in judicio clamatur seu accusatur de crimine, quod sequentia videntur innuere.

¶ 1. **CLAMOR**, Promulgatio. Inquesta super usu et usuagio Libertatum Monasterii Beccensis : *Monachi tenent assisias suas in terra (de Buris) et faciunt eas proclamare, quando ipsas contigerit prorogari, et audit pluries ipse (testis) qui loquitur Clamores fieri, etc.*

2. **CLAMOR**, Idem quod *Clamenm*, Practicis nostris, *Clameur*. Vetus Consuetudo Normanniæ cap. 57 : *Plainte ou Clameur est quant aucun monstre à la Justice en plaignant soy, le tort qui luy a esté fait, afin qu'il en puisse avoir droit en Court.* Lex Longob. lib. 3. tit. 1. §. 11. [** Carol. M. 99.] : *Si de possessionibus... super eas Clamor venerit.* Tabular. S. Petri Burgul. Charta 82. fol. 82. ann. 1089 : *Si servus meus vel conlibertus ibi manens, mihi servire voluerit, de eo ad Monachos Clamorem faciam.* Infra : *Si aliquis ex meis eos, vel eorum censum capiat, absolute reddam, si Clamorem inde habuero.* [Charta ann. 1182. inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 191 : *Item si dominus Otto de aliquo hominum Abbatis Clamorem facit, quod non denarios quos debebat reddiderit, per Clamorem et justitiam Obedientiarum, vel ejus qui vicem Abbatis ibi aget, per unum testem vel per juramentum ille qui accusabitur se salvisse ostendet, vel capitale et tantundem de emenda persolvat.* Occurrit iterum apud Acherium tom. 9. Spicil. pag. 184. Baluzium, tom. 2. Hist. Arvern. pag. 781. in Maeris Insulæ Barbaræ tom. 2. pag. 533. ex Charta Beatricis de Turre Domine Rossilionis pro Ordine Cartusiæ ann. 1280 : *Exceptis lannis, Clamoribus personalibus, inero et mixto imperio.*]

* Margalet. in Stat. Aquens. cur. submiss. lib. 2. cap. 4. pag. 124 : *Clamor, Clame, dicitur Quarimonia sive querela creditoris contra debitorem, eo quia quod facere promiserat, minime adimplevit.*

* **CLAMORES DUCERE**, pro *Deferre*. Charta ann. 1221. ex Lib. albo episc. Car-

not. : *Clamores igitur factos tenetur (major) ducere coram episcopo.*

* **CLAMOR DE HARO**. Vide *Haro*.

CLAMOR JUDICIARIUS, in Speculo Saxoniæ. lib. 1. art. 62. §. 1. et 3.

PLANUS CLAMOR. Charta libertatum Seiselli ann. 1285 : *Qui contendit ponere fidei-jussorem de plano Clamore, qui cognitus est, debet 3. solidos.* Chartular. Campaniæ Thuanum fol. 287 : *Si aliquis hominum Martini Clamorem faciat de alio homine B. Martini, Prepositus B. Martini deducit et tenet placitum sino Viario : et si fuerit planus Clamor, videlicet usque ad valentiam 3. solidorum, tatus Clamor est Prepositi.*

* Qui circa rem parvi momenti versatur. Libert. villæ de Andeloto ann. 1269. tom. 8. Ordin. reg. Frane. pag. 126. art. 4 : *Planus Clamor per sex denarios emendabitur.* Vide infra *Planus*.

CLAMOR FALSUS, in Consuetud. Norman. cap. 7. 95. *Fausse Clameur*, cum quis contra jus rem quampiam clamat, et in judicio petit. Charta libertatum urbis Seiselli : *Si quis Falsum Clamorem fecerit, tres solidos debet.* Consuetudines MSS. S. Juliani de Salu in Lingonibus : *Et la Clamors au Prevost vanra à 4. deniers de Tournois, et ne paiera l'en riens de Fausse Clamor.*

CLAMOREM FACERE, apud Tyrium lib. 12. cap. 25 : *Si Veneticus super quemlibet hominem, quam Veneticum, Clamorem fecerit, in Curia Regis emendetur.* Goffrid. Vindoe. lib. 3. Epist. 16 : *Cum quondam de Sigebanno apud Comitem Clamorem facturus Vindocinum venissetis.* Idem Opusc. 11 : *Sæpe inter Monachos agitur, ut per eos qui de aliis in Capitulo Clamores faciunt, etc.* Est queri de aliquo. Vide *Clamare* 2.

CLAMOR VIOLENTIÆ, **CLAMOR AUT VOX POPULARIS**. Vide *Huesium*.

CLAMOR, Debitum, quod ab aliquo repetitur. [Testamentum G. Comitissæ Nivernensis ann. 1239. in Maeris Insulæ Barbaræ : *Propter Clamores vero meos pacificandos precipio quod redditus S. Marcellini sint in manu executorum meorum.*] Testam. Amedei IV. Comitissæ Sabaudiæ ann. 1252. apud Guichenonum : *Folo et precipio quod omnes Clamores mei, et debita meæ amicabiliter et sine strepitu solvantur.* Eadem occurrit formula in Testamento Beatricis Comitissæ Provinciæ ann. 1263. Petr. Comitissæ Sabaud. ann. 1268. Thomæ Comitissæ Sabaud. ann. 1288. et Aymonis Comitissæ Sabaud. ann. 1343. apud eundem pag. 64. 70. 75. 77. 98. 170. [In Testamento Alionoræ Comitissæ Boloniæ apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 119. Adde V. Cl. Dionysium Salvagium Boisium lib. de Usu feudor. pag. 378. Charta ann. 1187. in Tabulario Vindocin. fol. 277 : *Ngagia etiam, vel Clamores alicujus forfacti, sine assensu Prioris reddere non potest, nec quitare.*]

¶ **CLAMOR PACIFICATUS**, Debitum exsolutum. Charta Joannis Sacerdotis Ecclesiæ Lugdun. ann. 1192. inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 24 : *Habebunt quoque decimam eorum reddituum, quos de Ecclesiâ defuncti ejus habiturus est, a die obitus usque ad quintum Martium, post solutionem rectoriorum et debitorum, et Clamoribus pacificatis, ipsi vero debebunt Ecclesiæ ne*

træ possessionem et Missam in Natale Domini. Vide *Pacificare*.

CLAMOR BELLICUS, Qui in procinctu rælii, atque adeo in ipso prælio inclamari militibus solebat. Robertus Monachus b. 2. Hist. Hieros. : *Et hoc signum erat ellici Clamoris ipsorum. Signum Clamoris*, pud Will. Tyrium. Sed de Clamore bello consulendæ omnino binæ nostræ Dissertationes ad Joinvillam, II. et 12.

CLAMOREM [LEVARE, in Edicto Pippi Pulchri Franc. Regis ann. 1303. idem dnat quod finem imponere clamoribus creditoris adversus debitorem : *Item, quod quando Clamores fient de debitis et debita nut contestata, eis detur quindena, ut oris est in majori parte Senescallie. quodque causata quindena, Clamor non levetur per agulum, priusquam satisfiat de debito creditoris.* Sed alias *Clamorem Levare* idem est e conviciis, clamoribus et sibilis aliquem insectari, Gall. *Huer après quelqu'un*, ut asius dicitur] in voce *Hnestum*.

¶ **CLAMOR AD DEUM**, quo suppliciter coratur, ut opem ferat temporibus afflictionis. Hujusce *Clamoris* varias exhibent utique formulas, ut Bernardus Monachus in Ordine Cluniac. part. 1. cap. 40. nonymus quidam de rebus gestis in Monast. S. Michaëlis in periculo maris incunte ec. XII. ubi singulare refert hujus *Clamoris* exemplum adversus Thomam de S. phanne nemorum Monasterii vastatorem, scriptor Actorum MSS. S. Lauri, et Guido Monachus in Disciplina Farfensi cap. 37. quo hæc depromere visum est ad speciem aliorum : *Hac ratione faciendus Ecclesiastici ordinis Clamor ad Dominum. Ad missam principalem jam dicta Oratione Dominica Ministri Ecclesiæ cooperiant pavimentum ante altare cilicio, et desuper ponant Crucifixum et textum Evangeliorum, corpora Sanctorum, et omnis Clerus in pavimento jaceat postratus canendo Psalmum, Ut quid Deus repulisti in finem silentio. Interim duo signa perentiantur ab ecclesiæ custodibus, solusque Sacerdos ante Dominicum Corpus et Sanguinem noviter consecratum, et ante prædictas Reliquias sanctorum, alta voce incipiat hunc clamorem dicere : Ostende nobis. Esto nobis. Memento nostri Dom. Exurge Dom. Domine exaudi orat. In spiritu humilitatis et animo contrito ante sanctum altare tuum et sacratissimum Corpus et Sanguinem tuum, Domine Jesu, Redemptor mundi, cecidimus, et de peccatis nostris, pro quibus juste affligimur, culpabiles contra te os reddimus. Ad te, Domine Jesu, venimus, ad te prostrati clamamus, quia viri iniqui et superbi, suisque viribus confisi, undique super nos insurgunt, terras hujus sanctuarii tui cæterarumque sibi subjectarum Ecclesiarum invadunt, deprædantur et vastant; pauperes tuos cultores earum in dolore et fame, atque nuditate vivere faciunt, tormentis etiam et gladiis occidunt, nostras etiam res, unde vivere debemus in tuo sancto servitio, et quas beatæ nimæ huic loco pro salute sua reliquerunt, diripiunt, nobis etiam violenter auferunt. Ecclesia tua hæc, Domine, quam riscis temporibus fundasti et sublimasti in honorem beatæ semper Virginis Mariæ se-*

det in tristitia, non est qui consoletur et liberet eam, nisi tu Deus noster. Exurge igitur, Domine Jesu, in adjutorium nostrum; conforta nos et auxiliare nobis; expugna impugnantes nos, frange etiam superbiam illorum, qui tuum locum et nos affligunt. Tu seis, Domine, qui sunt illi et nomina illorum, corpora quoque et corda eorum, antequam nascerentur, tibi sunt cognita. Quapropter eos, Deus, sicut seis, justifica in virtute tua, fac eos cognoscere suam malefacta, et libera nos in misericordia tua; ne despicias nos, Deus, clamantes ad te in afflictione, sed propter gloriam Nominis tui et misericordiam, qua locum istum fundasti, et in honorem Genitricis tuæ sublimasti, visita nos in pace, et erue nos a præsentis angustia. Amen. Quo Clamore facto reportentur Reliquiæ suis locis, et dicat Sacerdos sub silentio Collectam, Libera nos quæsumus, Domine.

3. **CLAMOR**, Districtus. *Clamor de Almacillis*, in Foris Aragon. lib. 1. tit. Quod Ripacurcia, etc.

* 4. **CLAMOR**, Multa pecuniaria, quæ propter clamorem exigitur. Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordinatus reg. Franc. pag. 345 : *Quod si..... ipsos consules..... contingeret poni in deffecto, vel ipsos debere Clamores et gaigia;..... ipsi consules..... quitti et liberi perpetuo remaneant et teneantur solvendo medietatem dumtaxat talium deffectuum, Clamorum, gaigiorum, etc.* Occurrit præterea tom. 3. pag. 117. et tom. 7. pag. 311. art. 5. Lit. remiss. ann. 1394. in Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 152 : *Petrus Rousselli in hæc verba prorumpit, Petre Florentii, tu es causa quod hac die avunculo meo deconstitit unus Clamor. Neque aliter intelligendum Clamorem levare, quam Multam ex Clamore exigere.*

* **CLAMOROSE**, Clamose. Constitut. Carmelit. MSS. part. 1. rubr. 5 : *Quod si quis conviciose et Clamorse locutus fuerit, a præsidente continuo silentium eidem imponatur.*

¶ **CLAMOROSUS**, f. pro *Clamosus*. Salas Malaspinæ lib. 4. Rerum Sicularum apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 299 : *Secundus vero exercitus Corradini manipulus de Clamorosis in bello Thentonicis congregatis sub nutibus Corradini, Ducis Austriae, ac quorundam Baronum de Alamannia solidæ audaciæ moderabatur habenas.*

¶ **CLAMOROSA INSINUATIO**, Querula monitio. Bulla Innocentii VI. Papæ ann. 1357. in Bullario Carmelitarum pag. 97 : *Frequentes hactenus.... Episcoporum, etc. querelæ contra dilectos filios Prædicatorum et Minorum Ordinum Fratres, Sedis Apostolicæ jam dudum excitant, nostrumque Clamorosis Insinuationibus excitare et fatigare non cessant auditum.*

CLAMOSUS, Qui clamat, vel resonat. Isidorus lib. 10. Orig. : *Clamosus, quasi calamosus, a calamo scilicet, quod sonet.* Hoc sensu *clamosum* silentium dixit Senator lib. 4. Epist. 51. Ahdias seu Julius Africanus lib. 6. Hist. Apostol. : *Jube astare hic qui sunt eloquentes in linguis, acutissimi in argumentis, et Clamosi in vocibus.* Epistola Florentinorum ad Alexandrum PP. II. apud Baron. ann. 1063. num. 43 : *El-*

gitur denique Abbatum unus Clamosus voce, apertus lingua. Ita Sugerius in Lud. VI. pag. 289. Gesta Consul. Andegav. cap. 13. num. 6. etc.

CLAMOSUS, Famosus, celebris. Silvester Giraldus lib. 1. Itiner. Cambriæ cap. 2 : *Locus ille de Brenehoc magnus et famosus, quem et Clamosum dicunt, patriam replet. Clamosissimus*, hac notione habetur apud Vegetium in Præfat. ad lib. 3. Artis veterin.

CLAMOSUS, Idem qui *Clamodicus*. Capitula Caroli C. tit. 39. § 3. [** ap. Carisiac. ann. 873.] : *Si servus alicujus ita Clamosus est, Comes dominum servi commoneat, ut eum in mollo præsentet, et presentatum, si aliquis comprobare voluerit, faciat, etc.* [** Chart. Ermenfr. Abbat. Gorzensis ann. 984. post Irmin. pag. 351 : *Si vero Clamosus fuerit, donec ejus causa finiatur, infra potestatem tritorabit 2. modia avenæ, etc.*]

* **CLAMPLATAS**, vel CLAINPLATAS, aut CLANIPLATAS. Inquisit. super. destruct. bastidæ Sabran. ann. 1363. ex Cod. reg. 5956. A. fol. 80. vº. : *Item dimisit viginti quatuor balistas pro majore parte de reverso. Item novum Clamplatas, etc.* Instrumentum focarium videtur.

CLAMUCIUM, Lorica, ut videtur, hamis seu maculis ferreis contexta. Gauffredus Malaterra lib. 2. cap. 35 : *Comes... Arcadium de Palerna.... splendenti Clamucio, quo pro lorica utitur, armatum.... interfecit.* Et mox : *Clamucium quo indutus erat, nullis armis poterat violari, nisi ab imo in superius impingendo inter duo ferrea quæ per juncturas catenata sunt, ingenio potius quam vi vitaretur.* Nescio an legendum his locis *Camicium*, aut *Canisium*, pro *Clamucium*, ut sit quod nos Galli appellamus, *Chemise de maille*.

¶ **CLAMUM**. Gall. *Clain*, Actio rem sibi ablatam repetentis. Notitia Concilii Pictav. sub Isemberto Episc. inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 332 : *Et si foras terram S. Maxentii Vicarii Clamum habuerint, ipsi districtum accipiant.* Rymer. tom. 13. pag. 244. col. 1 : *Omniuolæ impetitiones, et injustæ clamationes, sive Clama et non Clama sive non clamations, etc.* Alia sunt exempla in vocibus *Exarichus* et *Infestare*. Vide *Clamenum*.

* **CLAMUS**, ut supra *Clamor* 4. Pactum ann. 1114. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 389 : *Donamus vobis et infantibus vestris et posteritati vestræ totos Clamos et districtos de mercato toto de Biterris, quod habeatis inde tertiam partem et nos duos.*

CLAN, apud priscos Scotos, qui montani et silvestres dicuntur, significat tribum, seu multitudinem hominum ab uno communi parente seu stipite descendentium. Vide Skenæum ad Statuta Willelmi Regis Scotiæ cap. 28. ubi de lege, quam Scoti vocant *de Clan-Mak-duff*.

CLANCULARE, Celare, occultare. Aldhelmus Abbas Malmesburiensis : *Frustra talenti fenora subterraneis Clanculantur defossa sablonibus.*

¶ **CLANCULARII**, ex Anabaptistis illi dicuntur, qui fidei confessionem minime necessariam judicant: lidem quod in hortis convenire soliti, *Hortularii* dicti. Hofman.

in Lexico. Vide Florimond. Raimondum lib. 2. cap. 13. n. 3.

* Vide M. Pauli Stoekmanni Lexic. Hæres. Lips. edit. ann. 1719.

† **CLANCULUS**, Occultus. Vita S. Dunstani tom. 4. SS. Maii pag. 354 : *Nonnulli eorum Clanculi persecutores illius extiterunt.*

† **CLANDESTINARE**, Occultare. Papias MS.

** **CLANGA**, Campana. Reinard. Vulpes lib. 3. vers. 1265 :

En comitante pari nonam modo Clanga profestam
Tinnit, ut ipse audis, quid tibi tester ego?

Et tunc forte duo, sed non ob id, æra sonabant, etc.

Vide Clangorium et Graffii Thesaur. Ling. Franc. vol. 4. col. 563.

† **CLANGALIS**, Sonum edens, a Clangere, Sonum edere. Epistola Joannis Troester apud Duellium Miscell. lib. 1. pag. 232 : *Sed quis attonitus strepor, aut quæ Clangalis, ærea sonora in ultima platea æthera usque movet?*

† **CLANGERE**, dieitur de clamore aquilæ, ut videri potest in Baulare.

† **CLANGISONUS**, Clamosus. Vita S. Guthlaci tom. 2. April. p. 42 : *Ut totam pene a cælo in terram intercapedinem Clangisonis boatibus implerent.*

CLANGORIUM, Campanarium, campanile, turris Ecclesiæ, ubi clangunt tubæ Ecclesiasticæ : sic enim campanas vocant Walafridus Strabo et Honorius Augustod. Regula S. Pachomii cap. 9 : *Quando ad Collectam Clangor tubæ increpuit per diem, etc.* Baldrieus Noviom. lib. 1. cap. 74 : *Qui resticulis nixus, quas desuper trabibus Clangorii artificiose innexuit, sparso latice ignem exstinguebat.* Infra : *Furiosus quidam ex Clericis in Clangorio sedens, in medio sagittam contorserat.* Chronic. Fontanellense cap. 7 : *Et ecce fulmen per aera devolutum cum fragore horribili iniegit Fontinellensis Ecclesiæ in Clangorium, cuius tantum crucem violenter, ac si gladio truncatam ad terram dejecit. Clangor signorum, apud Ordericum Vitalem lib. 8. pag. 684. et in Vita S. Guillelmi Gellonensis cap. 33. Edit. Mabilonii. Concilium Lemovicense ann. 1031. Sess. 2 : Cessantibus metallinis Clangoribus.* Vide Erotianum in Lexico Hippocrat. in Κλαγγώδης, etc. et supra Clanga.

† **CLANGOROSUS**, Clamosus. De excidio urbis Acconis, apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 778 : *Intrantibus igitur Sarracenis cum impetu fere spatium tractus baleæ intra civitatem cum vocibus Clangorosis, lethali deducendo cæsione, Christianos oportuit retroire.*

* **CLANGURA**. Charta Vitalis ducis Venet. ann. 1064. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1536 : *Nobis vero de eisdem anguillis undenam anguillam daturi estis, tracto prius omni expendio Clanguræ piscariarum.* Ansumptus, Gall. Entretien?

* **CLANIPLATAS**. Vide supra Clamplatas.

CLAPA. Charta ann. 1258. apud Petrum Mariam Campum in Regesto part. 2. Histor. Eccles. Placent. num. 98 : *Et posuimus terminum unum lapidem signatum signo Crucis supra et infra, locatum supra Clapam vivam eodem signo crucis signatam.* Occurrit rursum infra. [Utrobique forsitan me-

lius legeretur *Placa*, a Græco πλάζ, Gall. *Plaque*, Lamina.]

* **Acervus**, congeries lapidum, Provinc. *Clapié de peyre*. Lit. remiss. ann. 1464. in Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 534 : *Eundem fecit cadere super unum Clapas lapidum extra curtem.* Stat. Placent. lib. 4. fol. 40. vº : *Omnes habentes boras juxta stratas publicas civitatis Placentiæ, teneantur in ea parte, in qua occupaverint seu occupant de via publica, occasione hostiorum et fenestrarum ipsius boræ, ponere inter ipsam boram vel fenestras et stratam et tenere unam magnam Clapam, vel assidem ita largam et longam, quæ corripiat tantum quantum protendit extra murum.* [* Suceis Klapper sunt lapides minuti et rotundi. Island. *Klaupp* scopulum denotat. Vide Ibrui Glossar. Suio-Gothic. voce *Klapper*.]

* **CLAPEIRADA**, Eodem intellectu. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Quæsitit quare dicta Clapeirada, quæ vadit ab ulmo de Cravo usque ad deffensum d'Aurella fuerat facta Dixerunt quod fuerat facta ad signandum ad quem locum protendeatur proprietas et pastura d'Aurella, et proprietas et pastura civitatis Arelatis.* Rursum infra : *Et a dicto capite defensi per quandam Clapeiradam rectam, ubi solebant esse magni lapides et grossi.* Vide infra Claperius 1.

* **CLAPELLA**, Lateris species. Convent. Saonæ ann. 1526 : *Quod fornaxarii debeant pro unaquaque fornaxata sive cocta laterum seu mattonorum vel Clapellarum, etc.* Infra : *Item qui conduxerit per mare mattonos seu Clapellas, soldos duos (solvat).*

† **CLAPERIA**, ut mox Claperius. Charta Bernardi de Turre ann. 1308. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 783 : *Possint dicti homines capere in vineis suis et vicinorum suorum lepores et cuniculos, non faciendo Claperias seu garenas, etc.*

† **CLAPERIUM**. Charta Caroli II. Regis Siciliæ ann. 1289. ex Schedis Præsidis de Mazaugues : *Territorium de Layucello durare et protendi usque ad fines infra scriptos, videlicet usque ad summitatem campi Hugonis, ubi est Claperium manufactum, et protenditur versus S. Michaelen.* Charta ann. 1246. ex parvo Chartulario S. Victoris Massil. fol. 188 : *Claperium, quod est intus curiam veterem.* Histor. Episcoporum Altisiod. apud Labbeum de Aymerico : *Hic primus construxit Claperia cuniculorum Regensis in garennâ.*

CLAPERIUS, Hara cunicularia, ubi nutriuntur cuniculi et multiplicantur, Gall. *Clapier*. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1310. pro libertatibus Bastidæ in Petragoricis in 47. Regesto Tabularii Regii num. 38 : *Item liceat cuicumque habitatori dictæ bastidæ loca sua propria explectare, et ibi columberia, pisqueria, et Claperios pro cingrissis (sic) facere, dum tamen jura dominorum a quibus tenentur ipsa loca, in aliquo non fraudentur.* [Charta ann. 1212. ex Archivo S. Victoris Massil. Diocesis. Forojul. n. 62 : *Pars vineæ ex parte Claperii.* Altera ann. 1037. ibid. n. 30 : *Hoc est de balma, sicut vadit via ad S. Petrum, et sunt Claperii.* Acta de terminis territorii Massil. ex Archivo ejusdem urbis, ann. 1278 : *Quem lapidem sive queirrinum pro termino antiquo*

concorditer confirmaverunt, ita quod dictus Claperius remanens a parte Orientis et dictus violus in medio dicti Claperii, etc.]

* Stat. Auxit. MSS. art. 35 : *Item est consuetudo ibidem, quod quicumque piscatur seu venatur in piscariis, stagnis, Claperiis, devesiis et columbariis contra voluntatem dominorum quorum sunt, quod tenetur solvere, etc.* Hinc Clapoire et Clappier dictum a nostris Lupanar. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 222. *Ledit Ogier aiant pendu un bazelaire à sa sainture et un planchon en sa main, disant qu'il estoit temps que le Clapoire feust effondrée.* Aliæ ann. 1424. ex Reg. 173. ch. 130 : *Clappier et bordel publique, etc.*

Vox orta a *Clapa*, instrumento seu machina qua capiuntur cuniculi. Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062 : *Πεδονάκη, τὸ ἐν εἰρκτῇ ζῶλον ὑπερ κλάπα λέγεται κατ'ἑξῆς.*

† Quidam Claperium deducunt a κλέπτειν, Furari, quia quasi furtim subducuntur cuniculi, dum confugiunt ad Claperios. Menagius post Labbeum a *Lepus*; unde *Lapus*, inquit, *Lapinus*, (Gall. *Lapin*) *Lapinarium*, *Lapiarium*, *Clapiarium*, Gall. *Clapier*. Nonne felicius Illustriss. Præses de Mazaugues a *Lapis*? Certe huic etymo favet ipsa *Claperii* notio; non enim solum haram cuniculariam significat, sed etiam acervum lapidum, quem usque hodie *Clapié de peyre* nuncupant Provinciales; hacque notione vox *Claperius* accipienda est in quibusdam instrumentis. Quoniam vero in acervos lapidum frequenter sese recipiunt cuniculi, hinc forte ad eorum haras significandas vox *Claperium* usurpata.

CLATERIUM, Eadem notione. Tabular. Fossatense : *Et quod habeamus in toto territorio dictæ villæ, garantiam perpetuo, in qua non possint venari nisi ad lepores cunicane, et fecit ibi fieri Abbas multa Clateria ad opus cuniculorum.* [Puto mendum esse amanuensis, qui perperam scripserit *Clateria* pro *Claperia*.]

* **CLAPERIUS**, ut supra *Clapa*. Charta ann. 1058. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Septentrione pergit per viam publicam et vadit per Claperios, qui sunt in campis de S. Maria.* Inquisit. ann. 1268. jam laudata : *Et sic protenditur a dicto deffenso per Claperios et partidam tenementi Arelatis Auriculæ.* Pactum inter episc. Magalon. gentes reg. ann. 1332. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 948 : *Usque ad quemdam Clapum seu acervum lapidum, qui est pro pontem Salaronis usque ad Clipum seu acervum lapidum, qui est in capite vine de Salarone, et a dicto Claperio seu acervo lapidum, etc.* Quo etiam pertinet quæ addita fuerunt in voce *Claperii* post *Claperia*, non ad haram cuniculariam *Clappier*, eadem notione, in Lit. remis. ann. 1456. ex Reg. 189. ch. 110 : *Les supplians misrent le corps d'icellui brigasoubz un Clappier et monceau de pierre.* Alia notione vide in *Claperia*.

CLAPERSEDRA, pro *Clepsydra*. Matt. Silvaricus in Paud. : *Clasefedra, Clapersedi est species syringæ, qua injectu medici in vesicam propter impulsione instrumenti solidi in concavum instrumentum.* Vocis notio indita, a similitudine clepsydræ dol-

de quo vocabulo infra agimus. Vide præterea *Classedra*.

* **CLAPETUM**, a vulgari *Clapet*, Crepitaculum, Gall. *Cresselle*. Ordinar. Ms. S. Petri Insul. : *Nota quod pulsatione dictarum vesperarum facta (feria scilicet v. hebdom. maior.) sicut in festis novem lectionum, non amplius pulsantur campanæ, sed Clapeta.*

† **CLAPO**, Modus prati : *Confitetur tenere quemdam Claponem prati, in quo fieri potest una mansulla feni.* Sic in missis ad nos Collectaneis Viri Cl. D. *Aubret*, qui addit putare se *Claponem* habuisse lignam ungulæ porci, ... quem rustici Dumbenses vocant, un *Clapon*.

† **CLAPONUS**, Ferrea solea, f. sic dicta a sono, quem edit dum currit equus. Bartholom. Scriba lib. 6. Annal. Genuens. ad ann. 1230 : *Unde optimus equus compararetur, et ex parte sua præsentaretur Communi Januæ, coopertus optimo auro, et ferripedatus Claponis argenteis : qui equus sive desterius entus fuit et ductus per civitatem Januæ in signum memoriæ cum Claponis argenteis et panno aureo coopertus.*

** **CLAPSEDRA**, eadem notione qua *Clapersedra*, in Charta ann. 1341. ap. Lapenb. Init. Fœder. Hanseat. pag. 365.

* 1. **CLAPUS**, Acervus, congeries lapidum. Locus est supra in *Claperius* 1.

† 2. **CLAPUS**, ut supra *Claperius*, 2. Statuta Massil. lib. 5. cap. 19. § 21 : *Item quicumque diruet, o destruire, Clapum alienum de die, solvat pro pœna banni x. sol. de nocte xx. sol.*

* Pactum ann. 1316. ex schedis Pr. de *Mazaugues* : *Item convenerunt.... quod quicumque acceperit cuniculum, vel venatus fuerit, vel Clapos clausit seu viverios, teneatur dare, etc.* Infra : *Quicumque habet Clapos, teneatur ipsos nantenerere, et si fuerint destructi, reficere; et nullus lapides Claporum possit in alios usus convertere.*

† **CLARA**, Magnum et latum peplum, quo Moniales obtegant caput velantque faciem, sic dictum *Clara*, quod per textum suum rarissimum inspicitur quasi per transennam, apud Leihn. tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 881. et 903. Alia notione sumitur in Concilio Albiensi cap. 16. apud Acherinum tom. 2. Spicil. pag. 640. ac forte pro panno candidiori vel coloris ejusvis splendidioris : *Districte præcipientes, ut Regulares aliqui Clara vel nigra, bruneta vel panno alio sumptuoso, sendato quoque ut serico non utantur.*

* *Clr*, Panni species, in Lit. remiss. ann. 1375. ex Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 271 : *La mere de laditte Meline bailla une cote de Cier qu'elle avoit à sa fille.*

CLARA OVI, Alhumen ovi, [Hisp. *Clara* le huevo, Gall.] la *Glaire* de l'œuf; in *Micacul*. B. Ambrosii Senensis instr. 27.

* *Clere*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1411. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 90 : *Iceilli Bernart print des estoupes et le la Clere des œufs, et au mieulx qu'il sent appareilla les playes, qui fort seignoyent.* Aliud vero sonat *Clere*, in aliis Lit. ann. 397. ex Reg. 152. ch. 282 : *Et d'illec (de Amberville) se parti et s'en vint par costes par Clere tant que il vint à Fontaines le court.* Vallem significare videtur : undenam ero?

† **CLARARE**, Illustrare. Acta SS. Maii tom. 5. pag. 238. * de S. Austregisilo : *Et ad Clarandum S. Austregisili meritum evelluntur a natibus infixi pedum tali.*

* Declarare, notum facere. Vide *Clarefacere* et infra *Clarum facere*.

CLARASIUS, **CLARIO**, **CLARO**, Lituus, a claro quem edit sono, ὀξυφωνότερος αὐλός, Græcis : Gallis, *Clairon*, Anglis *Clarions*, Cambro-Britannis *Clariwn*, tuha. Willelmus Malmesbur. lib. 4. Histor. Angl. ann. 1101 : *Clarastorum melodia perstrepente.*

CLARO. Charta ann. 1220. apud Marcam lib. 5. Hist. Beneharn. cap. 1 : *Congregati ibidem per præconem communem cum tuba, seu Clarone, prout moris est, etc.*

CLARIO. Henricus Knyghton. ann. 1346 : *Statingue claxerunt Clarriones et tubæ.* Et ann. 1360. *Clangentibus tubis et Clarionis et aliis instrumentis musicis personantibus.* Joan. Joinvilla in S. Ludov. : *Le Roy... qui venoit à ung terrible tempeste de trompettes, Clerons, et cors.*

* Ejusdem originis sunt voces *Clarain*, *Clarant*, *Clare*, et *Clarín*, nunc *Clarine*, quæ tintinnabulum significant, quod pependum collo appendi solet. Chron. S. Dion. lib. 4. cap. 8. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 256 : *Landris li connestables... au col de son cheval pendi un Clarain, autel com l'en atache au coul de ces bestes, qui vont en pastures em bocages.* Lit. remiss. ann. 1458. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 239 : *Ung Clarant qu'on pend au col des beufz (en Périgord).* Aliæ ann. 1383. ex Reg. 124. ch. 68 : *Guillemin Chastellain a acoustumé mener un sien chien, au col duquel par esbattement il pandi une sonnette ou Clare, que ont acoustumé de porter vaches, brebis ou montons.* Denique aliæ ann. 1397. ex Reg. 153. ch. 28 : *Dessoubz un des seps de la ringue ledit Robin trouva un Clarin de vaches.* *Claseau*, eodem significatu, in Lit. remiss. ann. 1451. ex Reg. 185. ch. 221 : *Les supplians se bonterent en ung chalan, eulx estans garniz d'un Claseau ou sonnaux... Ung sonnaux propre dont ilz sonnoient, ainsi que par nuit est propice.* *Clerin*, in aliis ann. 1394. ex Reg. 146. ch. 177.

CLARATUM. [Liber pitanciarum Abbatie sancti Germani Paris. B. fol. 1 : *Anniversarium Domini Childeberti... Debet autem fieri procuratio Conventui in die anniversarii, de piscibus scilicet optimis, guastallis et bono Clarato.* Claratum idem omnino videtur, quod infra *claretum*, nisi mavis esse vinum rubellum, quod Gallice dicimus *Vin clair*. Appendix ad Responsoriale Romanum Thomasi ex MS. XII. sæculi pag. 441. edita Romæ ann. 1686 : *Et dantur Canonicis quoties has vigilias celebrant tres solidi Provincienses pro Claretto; faculæ vero Camerario Canonicorum remanent.* Mos olim fuit in quibusdam Ecclesiis, ut expletis quibusdam solemnioribus vigiliis vinum cum placentis Canonicis distrihueretur : quod hodie pecunia fere compensatur.] Vide *Burjuratus*.

1. **CLAREDO**. Gloss. Isid. : *Claredines, claritudines.* Papias : *Claredo, est splendoris; claritudo, nobilitatis.*

† 2. **CLAREDO**, Idem quod *Claretum*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 273 : *Mag. Gofrido de Uneco Syropario regio pro Claredinibus receptis ad opus Domini taren. xv.*

Pag. 279. In *Clardine* et *elapuario taren*. 1. in MS. V. Cl. Lancelotii legitur *Claredine* et *elapsuario*.

CLAREFACERE, Notum facere. Occurrit non semel in Chartis Italicis apud Ughellum tom. 7. pag. 263. 506. 540. etc. tom. 8. pag. 418.

† **CLARELLA**. In vetustissimo MS. S. Benedicti ad Ligerim legitur, *Prosa Clarella* : qua posteriori voce an designetur Auctor Prosæ, an tonus seu musices modus, quo decantari debebat, divinandum. Vide *Frigidore*.

* Forte a *Clarasius* vel *Claro*, quod una cum tubis decantatur.

CLARENI FRATRES, ex Franciscanorum Ordine, qui alias *Fratres spirituales* dicti, a Fratre Angelo de Cingulo Clareno eorum institutore nuncupati, qui usque ad Pii V. tempus perseverarunt. De iis agit Waddingus ann. 1317. n. 16. 28.

† **CLARENTIUS**, Heraldus. Vide *Spelmanum*.

† **CLARERIA**, Fenestra, a *clarere* sic dicta, quod præbeat *claritatem* seu lucem. Consuetud. Lemovic. art. 72 : *Non tamen debet facere in dicto pariete fenestram seu Clareriam transforare, nisi hoc de consensu vicini.* Ibidem : *Et ipse qui fecerit fenestras seu Clarias, debet eas claudere ad expensas suas.*

* *Esclaire*, eodem sensu, in Charta ann. 1324. ex Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 2 : *Les boiches ou entrées des celiers et les Esclaires d'iceus, qui apresent sont faites ès froz de ladite ville de S. Richier, etc.*

CLARETUM, Anglis *Claret*, Hisp. *Clarea*, Vinum factitium dulce vel aromatitum, quod Germanis, Gallis, etc. *Hipocras*. Mamotrectus ad 3. Reg. cap. 20 : *Pigmenta, i. confectiones ex vino et melle et diversis speciebus suaves et odoriferas.* Hoc pigmentum, vulgariter *Claretum*. Bartholomæus Anglicus lib. 19. de proprietatibus rerum cap. 56 : *Claretum ex vino et melle et speciebus aromaticis confectum : nam species aromaticæ in subtilissimum pulverem continentur, et in sacco lineo vel mundo cum melle vel zucara reponuntur. Vino autem optimo species perfunduntur, et reperfunduntur, quemadmodum fit lixivium, et tamdiu renovatur perfusio, donec virtus specierum vino incorporetur, et optime clarificetur, unde a vino contrahit fortitudinem et acumen, a speciebus autem retinet aromaticitatem et odorem, sed a melle dulcedinem mutuatur et saporem.* Burchard. de Casih. S. Galli cap. 14 : *Clareto permixta toxica.* Ceneius Camerarius in Ceremoniali apud Baron. ann. 1191 : *Pincerna insuper et Marescallus tam de conestione, quam de aliis donariis remunerantur similiter, excepto quod capita porcorum aptata non habent, neque Claretum.* [Hist. Monasterii Novientensis tom. 3. Anecd. Marten. col. 1145 : *Conficientes situlam plenam Clareti, noctu ad eum pervenerunt... Cumque cistum plenum Clareti in lecto collocatus bibisset, reliquum sibi usque mane servari præcepit.* S. Wilhelmi Constitut. Hirsaug. lib. 1. cap. 14 : *Pro signo potionis pigmentatæ, quæ Claretum, id est Littranch, dicitur a pluribus, conclude utranque manum.*] Chronicon Flandriæ cap. 69 : *Si fut une nuit avec ses dames en son deduit, et*

leur prit talent de boire Clarei en un pot d'argent, etc. At Francis Clairet, est vinum rubellum. [Vide Claratum.]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Clare, mellicratum, i. nectar. Declarat. feudor. franc. Camerae. ex Tabular. ejusd. eccl. : Et si doit avoir (le boutillier) jalois de vin au coucher ou ung jalois de Clare. Vide infra Claroia.

* CLARETUM, Vinum rubellum, Gall. Clairet. Reg. eccl. Andegav. ad ann. 1443 : Presentabuntur pro suo jucundo adventu sex pipae vini, tres albi et tres Clareti, etc.

† CLARGASTER, Clericus. Statuta Clementis IV. Papae pro Ecclesia Aniciensi tom. 2. Anecd. Marten. col. 479 : Item, quod idem Praeceptor aliquem Clericum non possit facere, seu Clargastrum donec vigesimum annum attingat... nec etiam aliquem Clericum faciat seu introducat de novo postquam tempus attigerit memoratum, et nisi sufficiens idoneus examinatus prius in officio Ecclesiae sit inventus.

* CLARIA, Vehiculi genus undequaque apertum : unde nomen. Chron. Guill. Bardi ad ann. 1310. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 17 : Itaque lite criminali peracta, latum fuit arrestum die Martis de mane, quo dictus de Boissaco miles damnatus fuerat ad subeundam capitis amputationem. Hora quarta impositus fuit Clariae, et per magnam carreriam tractus, etc. [** Vide Cleia.]

CLARICARE, Clarere, florere. Papias. [Vide Clarigare.]

† CLARIFICARE, Clarum reddere. Lactantius lib. 1. Institut. cap. 18 : Cato videtur mihi causam quaesisse moriendi, non tam ut Caesarem fugeret, quam ut Stoicorum decretis obtemperaret, quos sectabatur ; nomenque suum grandi aliquo facinore Clarificaret. Oecurrit apud Sedulium Carm. 5. 9. et in vulgata Interpretatione Joannis cap. 12. 13. 15. etc. [** Disciplina Clericalis cap. 6. sect. 4 :

Clarificant gazae privatos nobilitate.

Vide Forcellinum, qui in loco Plinii mox laudando tuetur lectionem veterum editionum.] Tribuitur etiam Plinio 20. 13. Nasturtium Clarificat visum. Sed Harduinus cum omnibus MSS. legit, computgat. Epistola Joannis Episcop. Massil. relata in Litteris Vidinus Petri Novelli ann. 1564. e Tabulario Ecclesiae Massil. : Ad informandum et Clarificandum animum et bonum propositum ulterius significamus quae sequuntur. Clarificare exemplariter, Exemplis declarare, vel planum facere. Goelen. Lexic. Philos.

† CLARIFICATIO, Manifestatio. Ad elucidationem suae causae et sui juris Clarificationem, in Charta Roberti Goupil ann. 1482. ex Archivo Monasterii B. M. de Bono Nuncio Rotomag. Legitur apud Cyprianum Epist. 76. in Edit. Oxon. Augustinum Octoginta trium quaest. 62. Joan. Skenæo de verborum significatione, Clarificatio est paritas et claritas assise, et Clarificatio debiti, perspicuitas debiti, quod patet et per se manifestum est plane, vel quod clare et satis probatur.

* CLARIFICATIO, Explicatio, interpretatio, Gall. Eclaircissement. Esclarissement,

in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 459. Charta ann. 1303 : Rursus quia capitulum supra descriptum de gabella specialem mentionem faciens, reparatione et Clarificatione indigebat, etc. Instr. ann. circ. 1360. tom. 5. jam. laudato pag. 84 : Libertates et franchises subditis Dalphinibus concessas rattificare et observari facere dignaretur, et nonnullas Clarificationes et ampletationes concedere. Clarificatio, in Lit. ann. 1410. tom. 9. earum. Ordin. pag. 613. Clariffier, Explicare, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 189. Chartoph. reg. eh. 460 : Le suppliant contendent de Clariffier et justiffier son excuse et descharge, etc. Esclairier, eadem acceptione, in Lit. ann. 1256. tom. 7. earum. Ordin. pag. 363. art. 2.

† CLARIFICATUM VINUM, Idem quod Claretum. Lambertus Ardens. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 482 : Et vino altero, et altero Ciprico et Niseo, pigmentato et Clarificato hic illic per arcem in cuppis fluctuante.

* CLARIFICATORIUM, Titulus libri, cujus mentio fit in Obituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 131. r^o : Guillelmus Symonis, magister in medicina, dedit ecclesiae octo libros sequentes Clarificatorum Johannis de Tornamira.

CLARIFLUUS. Vita S. Isidori Episcopi Hispalensis in Prologo : Isidori praesentia simul et Clariflua doctrina.

† CLARIGARE, Clarere, florere. Gloss. Sangerman. MS. num. 501. Laurentius in Amalthea : Clarigare, clarere, bellum indicare, pignerare, res clare petere. Tres postremas notiones Latinis notas fusius exponit Martinus in Lexico. Vide Claricare.

CLARIGARIUS ARMORUM, Fœcialis, Heraldus, Heraud d'armes, apud Henricum de Knyghton lib. 5. ann. 1355.

† CLARIGATIO. Eadem notione qua Clarigare.

† CLARILOQUUS, Qui clare loquitur, in Epist. Joannis de Monasteriolo apud Martenium tom. 2. Collect. Ampliss. col. 1432.

† CLARIMONIA, Claritas. Vita S. Manvæi tom. 6. SS. Maii pag. 767 : Manvæus... pervenit ad magnam Clarimoniam et ad aivinam scientiam.

† CLARIMUM, Clarissimum. Papias MS. Isid. Gloss. Clamnum, quod vide.

CLARIO. Vide Clarasius.

* CLARISINA, Clathratum ex lapidibus septum, Gall. Balustrade. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. : Item Jacobo Floret, pro scissura et preparatione lapidum appositorum in reparatione Clarisinae campanilis ecclesiae, xxj. lib. vj. sol. Item Johanni aux grandes mains, pro quatuor razeriis pulveris tegularum, pro cemento facto et applicato in reparatione dictae Clarisinae campanilis, lvi. sol.

CLARISSIMATUS, Clarissimi dignitas, in leg. 74. 180. et 183. Cod. Theod. de Decurion. (12, 1.) et apud Ammian. lib. 21. Honor Clarissimatus, in leg. 8. et 10. eodem Cod. de Domest. (6, 24.) Senatorum potissimum erat, ut aliunde constat. Vide Juretum ad Symmachum lib. 10. Epist. 37. [et Bollandum tom. 3. Febr. pag. 60.]

CLARITAS, Titulus honorarius Procon-

sulis in Actis Claudii, Asterii, et alior. Martyr. apud Baron. ann. 285. n. 4 : Ex iis unus astat in conspectu Claritatis tuæ. [Gloss. Græc. Lat. : Δαμπρότης, Claritas, claritudo, splendor. Vide Claredo 1.]

* CLARITAS SANGUINIS, Generis nobilitas. Charta Phil. V. reg. Franc. ann. 1318. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 117. v^o : Ludovicus quondam rex considerans statum carissimæ sororis nostræ Clemencie, filiae incliti principis regis Ungariæ, uxoris tunc suæ, nobilitatem generis et Claritatem sanguinis ipsius, etc. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Clardat, Prov. Claritas, nobilitas.

CLARITUDO REGIA, in privilegio a Synodo Snessionensi concessio Monasterio Solemniacensi ann. 866.

† CLARNUS, id est, discus vel nuensa. Papias MS. Vide Carnus.

CLARO, CLARRIO. Vide Clarasius.

* CLAROYA, Idem, ni fallor, quod supra Claretum. Vinum factitium dulce vel aromatites, Gall. Hipocras. Comput. ann. 1393. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 124. col. 1 : Item dicti domini consules senaverunt insimul, et solvi.... pro vino xx. den. Turon. item pro Claroia xx. den.

† CLARUM, Ferale classicum, Gall. Glais, Arverniee Clar. Instrumentum Ecclesiae Piperacensis ann. 1394 : Debent facere pulsare ante Missam anniversarii unum Clarum cum cimbalis, ut consuetum est. Vide Classicum.

* CLARUM FACERE, Notum facere, aperte dicere, Clairer, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. Chartoph. reg. : Apporтерent et Clairerent tous les aquests par eux faiz. Desclaircir, eodem sensu, in Lib. ruh. Cam. Comput. Paris. fol. 579. v^o : Cilz Charles (le Chauve) fi roys de France et emperieres de Rome, e tout ce qu'il donnoit et conservoit en Haynau et en l'empire d'Alemaigne, il seelloit de son grant seel, et ce qu'il donnoit et confermoit ou royaume de France, il seelloit de son anel. Ainsi Desclaircissoit que li Ostrevant estoit du royaume de France. Esclarchier, eadem notione, in Ch. ann. 1323 : Nos gens d franc nous ayent derechief supplié... le troubles et obscurtez de leur dit loy et keur brief Esclarchier, etc. Vita S. Amalbergæ Cod. reg. 5506 : Sed constantissimæ fidei virgo, neque blandimentis illecta, neque terroribus concussa, Clarum fecit regi qui omnes mortis species pro Deo devota amplctitur. Hinc Mettre à claruise dixerunt pro Rem mundare, ita ut nitida et clara appareat. Sent. arbitr. ann. 1313. in Re 53. ch. 53 : Nous volons.... que lidit regieus soient tenu dudit fossé nver et mett à Claruise, tele que on ne puist venir à led. fortesche.

* CLARUM, In re pecuniaria vocant id quod, solutis debitis, reliquum est. Char. Henr. II. reg. Angl. pro Libert. Norma. ex Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fo 35. r^o. col. 1 : Ita tamen quod nichil in amoveatur, donec persolvatur nobis debitum, quod Clarum fuit (fuerit) et residuum, i. linquatur executoribus ad faciendum testamentum defuncti. Clerement, in Bestiar. Ms. dicitur de eo quod rarum est :

Des apelés i a gramment,

Mes li eslit sont Clerement.

Ubi hæc Evangelii redduntur : *Multi autem vocati, pauci vero electi.*

† 1. **CLARUS**, An feles silvatica, vel mus alpinus montanusve? Litteræ Patentes Caroli V. Franc. Regis ann. 1367. pro Monspelienis de forma vestium : *Item quod nulla ipsarum (mulierum) ab inde in antea audeat facere... in suis mantellis aliquam foleraturam variorum, Clarorum, vel escuratorum.*

* Pro Cattus, ni fallor. Vide in Catta 2.

* 2. **CLARUS**. BAYARDUS CLARUS, Color equi. Gall. Bay clair. Vide in Bagus. Monstra ann. 1339. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 182 : *D. Arnaldus de Yspania miles et baro cum equo bayardo Claro, stellato in longitudine frontis, æstimato cl. libras Turon.*

* CLARA ANGUILLA, an Crassior? Charta ann. 1254. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Sub tali pacto, quod tu..... debes dare nobis annuatim..... ccc. anguillas Claras.* An præter locationis pretium? Vide supra in Claurum.

* **CLASEDRA**. Vide infra Classedra.

† **CLASEFEDIA**. Vide Clapersedra.

* **CLASIANS**, Crates, tabula viminibus aut virgultis contexta, Gall. Claie. Charta pro incolis de Stagello ann. 1331. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 174 : *Posseut facere alveum seu rechum ad deducendum dictam aquam, resclausam seu resclausas facere, et eam seu eas reficere seu reparare, quotienscumque opus esset, uenou lapides, ramam, Clasiantes, et alia necessaria ad dictam resclausam et dictum rechum in quacunque parte termini castri prædicti recipere.* Vide Cleia.

† **CLASISTURA**, f. mendum pro Clausura. Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 81 : *Clasisturam quoque areæ faciant Monachi duobus annis, Capellanus tertio.*

1. **CLASMA**, seu potius CLAMA, Clame Gallis, Actio, vendicatio. Capitulare Sicardi Princip. Benevent. ann. 836. § 1 : *Hoc enim stetit, ut si aliqua Clasma facta fuerit in finibus vestri Ducatus Neapolitani, etc.* Et infra : *Si per consilium et conscientiam nostram aliqua Clasma a vestris hominibus facta fuerit, ut sacramenta perveniant a partibus, purificantes vos per personas quantas et quales volueritis, etc.* Vide Clamare, Clamor, et Clameum, [* et Clasmatarius.]

2. **CLASMA**, aliud est apud Althelmum de laude Virg. cap. 43 :

Dum cernunt dominum picea fuligine tectum,
Autumat incassum fretas virtute maiorum
Hoc sibi Clasma tetrum sacras gestasse puellas.

Forte phasma.

Κλασματικοὶ τῶτοι ἐκ τοῦ δημοσίου, videntur esse agri a fisco avulsi, et ad census dati, vel alienati, in Nov. Constant Porphyrog. de Alienat. fundor. Gloss. Basilic. : Κλασματική γῆ, ἥ γον ἐξελειμματική. [Vide Glossar. mediæ Græcit. in Κλάσμα.]

CLASMATARIUS, in veteri Glossario Saxon. exponitur, Husbrucel : forte a Græco Κλάσμα, fractura, ita ut sit domus effractor.

CLASPA, Fibula, vox Anglica, a Claspe. Monasticum Anglic. tom. 3. pag. 364 : *Feus Missale cum Claspis de cupro.* Adde pag. 365.

* 1. **CLASSA**, Lamina cristallina. Leudæ major. Carcasson. Mss : *Item pro cargua Classæ, ij. sol. Turou.* Ubi versio Gallica ann. 1544 : *D'une charge de glace, etc.*

* 2. **CLASSA**, Pulsatio omnium campanarum campanilis, nostris Glas. Consuet. Mss. monast. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305 : *Item clerici sacristæ recipiunt a cellerario, quando trahunt campanas pro tempestatibus, duos panes grossos præbendales et quatuor lagenas vini pro qualibet Classa, quæ debet durare unam horam integram.... Et si (parochiani) velint Classas, ubi sunt quinque campanæ, debent conducere a sacrista, et sacrista debet eis locare et recipere pro qualibet Classa tres solidos.* Vide Classicum et Glassus.

* **CLASSAMENTARIUM**, Portus interior, ut videtur. Laur. Bonincont. in Hist. Sicul. part. 1. apud Lam. in Delic. erudit. pag. 262 : *Neapolim cum eo venientes (Gismundi) ab Henrico conducti, Classamentarium ibi ædificantes, civitate et agro ab imperatore donati sunt.*

CLASEDRA, in veteri Gloss. Lat. Gall. MS. ex Bibl. Thuana, Broiche de tonel. Vide Clepsedra, et Clapersedra.

* Doliaris fistula. Charta ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 251 : *Vina etiam a doliis et vasis suis aliis extrahendo ex eisdemque potando siue mensura, et Clasedras vasorum ipsorum extrahendo et projiciendo, vina per terram fluere facientes, etc.* Lit. remiss. ann. 1355. ex Reg. 84. ch. 509 : *Faciebat unam Classedram seu brochiam ad infixendum in quodam dolio, a quo vinum extrahere volebat.* Aliæ ann. 1356. in Reg. 85. ch. 183 : *Filius dicti Jacobi qui cervesiam trahebat de quodam vase siue tonello, audito clamore dicti patris sui, dimissa Classedra seu braca (broca) doli minime fixa, etc.*

CLASENDIS. Gloss. Saxon. Ælfrici : *Classendis : sveorder sceað; id est, gladii vel ensis pars.*

† **CLASENDIX**. Vide Claxendix.

† **CLASSERA**, Clausura. Vet. Gloss. San-German. MS. num. 501.

† 1. **CLASSICA**, Navium classis. Anonymus de gestis Manfredi et Conradi Regum, apud Murator. tom. 8. col. 594 : *Sed cives Gibellini Romani vigilanter intendunt, parati undique solliciti ad bella. Jam qui per maris excubias multitudo galearum invigilat, * et voluit parata æmulis Classica numerosa concertare.* Et col. 598 : *Non solum veniendi admiratur modum, sed qualiter stolium galearum suarum Classica Caroli sic præterire potuisset invisa, vehementissime obstupescit.*

* 2. **CLASSICA**, pro Classicum, bucina. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Classica, Bouesine.* Vide Classicarius.

† **CLASSICARIUS**, σαλπικτής. Glossar. Lat. Græc. Tubicen.

CLASSICE, Cum classe, cum navali exercitu. Chronologia Regum Gothorum ex Cod. Moissiacensi; de Wallia : *Ad Africam classice transire disposuit.*

1. **CLASSICUM**, Pulsatio omnium campanarum campanalis, nostris Glas, Occitanis, Classes, [* Donat. Provinc. pag. 172 : *Clas, Concordia campanarum.*] quia, ut ait Honorius August. in Gemina animæ lib. 1.

cap. 73 : *Cum Campanæ sonantur, quasi per Classica milites ad prælium incitantur, etc.* Joan. de Janua : *Proprie Classicum est concentus et concordia omnium instrumentorum simul sonantium sive sint tubæ et cornua in bello, sive sint Campanæ.* Fortunatus lib. 3. Poem. 4. de Dedicatione Ecclesiæ suæ :

Nunc Dnini laudes, inter tua Classica, canta,
Et Trinitatis opem machina trina sonet.

Vitæ Abbatum S. Albani pag. 87 : *Pulsato solleuni Classico.* Decreta Lanfranci pro Ordine S. Benedicti cap. 1. sect. 2 : *Pulsetur Classicum, et post inchoetur Missa.* Monastic. Anglic. tom. 2. pag. 370 : *Classico pulsato, incipiant Vesperas.* Anonym. in Miracul. S. Melanii Episcopi Rhedon. : *Classicum in Monasterio B. Melanii ad Missam auditur Dominicam.* Matth. Westmonaster. ann. 1243 : *In Classico campanarum, et incredibili acceusorum cereorum numerositate.* Idem ann. 1244 : *In clangore tubarum, et Classico campanarum, etc.* Wil. Brito lib. 12. Philipp. :

Classica per vicos resonant, ut multiplicato
Concentu majore sono se vota reveleut.

[Ordinarium Canonicorum Regul. S. Laud. Rotomag. ad calcem libri Johannis Ahrinci de Off. Eccl. pag. 263 : *Ante Missam totum Classicum pulsetur.* Et pag. 268 : *Ad Te Deum laudamus duo majora signa pulsanter, et ad versum, Per singulos dies, Classicum, id est omnia signa.]* Guillelmus Major Episcopus Andegav. de Vita sua cap. 10 : *Campanisque per totam civitatem ad Classicum pulsanter.* Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 77 : *Videlicet in Missis celebrandis et in elemosynis pauperibus erogandis, nec non et in Classicis per Ecclesias sonandis, et in aliis pluribus rebus quæ ad funebres exequias pertinere videntur.* Adde Ingulfum pag. 853. Matth. Paris pag. 244. Monasticum Angl. tom. 1. pag. 150. tom. 3. pag. 241. 242. etc. Le Roman du Renard MS. :

Les cordes enrt tantost sesir,
Les sains sonne de grant air,
A Glas sonne, et à quareillon.

Infra :

A tant a fet le Glas fenir.

Le Roman de Vaces MS. :

N'out chapelle en la ville où il eust cloehier,
Ou li Glas n'en sonnast por le Roy essaucier.

Charta vernacula tom. 2. Monastici Anglic. pag. 219 : *Si sonnerent totes les cloches de l'Abbaye en maniere de Glas.* Robertus Bourronus in Hist. Merlini MS. : *Et ot un graus Glas de chiens qui faisoient grand noise.* Infra : *Elle a dedans son cors brakes tout vis qui Glatisseut.* Arverni Clar, cliar, et clias, pulsationem campanarum pro mortuis vocant; [hocque sensu Classicum sumitur in Literis Radulphi Prioris de Caritate ann. 1171. apud Marten. tom. 1. Anecl. col. 557 : *Voluimus autem ut Monachi qui morantur apud S. Michaelen, quotiens Canonicus S. Martini quotidianus in servitio Ecclesiæ suæ obierit, veniant ad eum sepeliendum cum cruce et apparatu suo, et per tres dies continuos celebrent pro defunctis Missas et Vigiliis cum Classis etc., Classicum mortuorum, apud Acherium Spicil. tom. 10. pag. 249. Bernardi Ordo Cluniae. part. 1. cap. 42 : *Si anniversarius**

dies de aliqua eminenti persona venerit, quo Classieum pulsetur, etc. Epitome Constitut. Eccl. Valent. inter Concil. Hispan. tom. 4. pag. 197: *Post obitum fiat pulsatio antiqua campanarum quæ vulgo dicitur, los tres Clachs, et deinde sequatur pulsatio campanarum tam ordinaria quam extraordinaria.* Vide *Glassus*.

† **CLACICUM**, Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ: *Pulsato Clacico omnibusque congregatis, factoque bis sonitu per Priorem, incipiuntur Vespere regulares.* Infra: *Non fit bis Clacicum ante inceptionem Laudum, sicut fieret, si dies privata esset.* Rursus ibidem: *Finitisque versibus fit bis Clacicum per illum qui facit officium.* In duobus locis posterioribus *Clacicum* nihil aliud videtur quam sonitus a præside chori vel hebdomadario editus, qui per *Priorem* factus dicitur in primo exemplo.

CLASSIS, ut *Classicum*. Florentius Wigorn. ann. 1139: *S. Oswaldi reliquias, albis induti, tota sonante Classe, ... extulimus.* [* S. Aldhelmus de laudibus Bugge vers. 47. apud Maium *Classicorum*. Auctorum tom. 5. pag. 389:]

Classibus et geminis psalmodum concrepant oda. Ubi intelligendum videtur de *classibus* canticorum, quæ sibi invicem respondebant.] Bulla Gregorii XI. pro Collegio Gregoriano Bononiensi ann. 1372. apud Ghirardaceum lib. 23. Hist. Boniens.: *Una capella cum campanili et duabus campanis, quæ per modum Classis pulsari valeant temporibus opportunis, construatur.* [Maceriæ Insulæ Barbaræ tom. 1. pag. 133: *Quando breve defuncti Fratris in Capitulo pronuntiatum fuerit, Verba mea pro eo cautetur et Classis pulsetur.*]

CLASSUS, Eadem notione, ex Gallico *Glas*. Codex MS. Monasterii novi Pietavensis: 10. die Februar. celebratur obitus pro filio nobilis Comitis Pictavorum fundatoris nostri, cujus corpus sepelitur in Capitulo: pro quo sonantur omnia tympanistria, duo *Classus* de sero, et unus de mane, ante *Missam de Faya*, per Officiarios seculares, *Pistorem*, etc. [Statuta Synodalia Ecclesiæ Biterrens. ann. 1375. tom. 4. Anecd. Marten. col. 663: *Dieta hora pulsetur unus Classus cum cymbalis sive squillis... quo Classo pulsata... una antiphona B. Mariæ virginis cantetur.*] Vide *Clangorium*.

† **CLASSICUM**, Pulsatio crepitaculi seu lignei instrumenti, quo pro campanis utuntur Hebdomada sancta, Gall. *Cresselle*, Germ. die grose *Retsch*. Bernardi Ordo Cluniac. part. 1. cap. 67: *Peracto, ut moris est, Maudato, Classicum tangitur tabularum, et vespertina canitur laus, tribus ante altare cereis accensis.*

* 2. **CLASSICUM**, Jus pulsandi *Classicum* pro mortuis et tributum ex eo percipiendi. Charta Matth. episc. Andegav. ann. 1161. ex Tabul. Major. monast.: *Confirmo..... ecclesiam S. Aegidii Andegavensis de viridario cum Classico et cimiterio, omnibusque pertinentiis suis et elemosinis.*

CLASSICUS, Auditor scholasticus, quod forte scholarum ordines in quos scholastici distinguebantur, ut et hodie, *Classes* appellarentur. Ennodius Dict. 9: *Mihi Classicus non meretur imperiis, quicquid non imponit obsequio.*

CLASSICI, Milites qui in classibus militant,

seu navibus armatis. De his est titulus in Cod. Justin. et Theod. *Classarii milites*, apud Lamprid. in Commodio Anton. [et apud Cæsarem Civ. 3. 100. quare potuisset prætermitti.]

1. **CLASSIS**, pro navi. Sampirus Astoricensis Episcopus in Ranimiro III. Rege Hispan.: *Annov. regni sui c. clases Ro. Normanorum cum Rege suo nomine Gunderedo, ingressæ sunt urbes Galliciæ, etc.* [Paulinus Jambo ad Cytherium de Martiniani periculis v. 78: *Quæ (scapha) deliscentem mari Classen annabat cominus.*]

2. **CLASSIS**, Corpus, Collegium. Ita *Classes* urbis Constantinopolitanæ, in leg. 21. Cod. Theod. de Divers. Offic. (8, 7.)

† 3. **CLASSIS**, Pulsatio campanarum. Vide in *Classicum*.

CLASSITARIUS. Joan. de Janua: *Classitarius, id est, proreta, qui navi imponitur, et dicitur a classis.*

* Leg. *Classicarius*. Vide in *Classicus*.

* **CLASSIUM**, pro *Classicum*, vel saltem eadem notione, Pulsatio campanarum pro mortuis. Chron. Guill. Bardini inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 6: *Abbas et monachi in hoc monasterio famulantes debent anniversarium anno quolibet 29. Januarii cum Classio, uanuali, officio et manu.*

1. **CLASSUS**. Vide *Classicum*.

* 2. **CLASSUS**, Locus, f. pro *Plassus*. Vide *Plassa* 1. Charta ann. 1297. apud Lam. in Delic. crudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 1. pag. 118. *Invenierunt in territorio bargi sanctæ Floris a ponte Elæs positi, prope ipsum burgum versus Levantem usque ad locum sive Classum, ubi fuit domus Sobiliæ, etc.* Et pag. 120: *A loco seu Classo donnæ Sobillæ, etc.*

† **CLASTRUM**, pro *Claustrum* Monachorum, in Actis SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 742.

* **CLASURA**, f. Aquæduetus vel canalus per quem aquæ effluunt. Consuet. Auxit. ann. 1301. art. 86: *Quando vero portæ fiunt et reficiuntur, vel fossata fiunt vel purgantur, vel Clasuræ aliquæ villæ vel fontes curantur, etc.*

CLATERIUM. Vide *Claperius*.

* **CLATIRE**, pro *Glatire*. Vide supra in *Baulare*.

† 1. **CLAVA**, Pondus quoddam apud Anglos, minus petra. Affine videtur voci *Clove*, de qua sic Skinner in Etymol. Anglic.: *Clove pondus quoddam casei octo libris constans.* Rymer. tom. 5. pag. 249: *In Comitatu Sommers. de uno sacco (lanæ) sex petris et quatuor Clavis... In Comit. Suth. de 22. sacis, et 23. Clavis lanæ, necnon de duobus saccis et 5. Clavis lanæ, etc.*

* 2. **CLAVA**, pro *Clavis*, Gall. *Clef*. Charta ann. 1368. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. x: *In possessionem ponit per tradicionem Clavarum dicti castri, turris, donjoni. Clave, pro Massue, a Lat. Clava, in Libert. Matiseon. ann. 1346. ex Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 111: Item se aucuns a esté ferus de Clave mortel, se il ne meurt du cop, doit estre faite amende. Nisi sit pro Playe.*

CLAVACA. Gloss. MS. Regium Cod. 1013: *Clavaca, Burca.* Gloss. Isid. habet *Cloaca, Burca.*

* **CLAVAGIUM**, *CLAVIAGIUM*, Quod carceris custodi ab incarceratione præstatur, hand dubie a *Clavis*; idem quod *Carceragium*. Libert. Figiaci ann. 1318. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 668. art. 46: *Nec possit aliquid exigi pro Claviagio ab illis, qui injuste capiuntur, cum satis grave eisdem fuerit fuisse injuste detentos; et ab hiis qui ob justam causam carceri mancipantur, pro Claviagio duntaxat, omni extorcionem de novo inducta super hiis cessante solvant xij. denarios Caturcenses.* Vide *Cippus* 1. et *Clavicularius*.

† 1. **CLAVARE**, *Clavis* affigere, Gall. *Clower*, Hisp. *Clavar*. Acta SS. Maii tom. 7. pag. 832. de S. Humilitate Abb.: *Amore et non flagello in corde infixisti et bene Clavasti.* Et tom. 2. Martii pag. 117. in Vita S. Franciscæ viduæ Rom.: *Pedibus et manibus cruci Clavatis.*

* 2. **CLAVARE**, *Clavos* figere. Arest. parlam. ann. 1304. inter Stat. super artific. Paris. ex Cam. Comput. fol. 344. vº: *Declarantes quod licet dicti salarii sui officii ratione.... non possint.... clavos facere aut fabricare, ipsi tamen.... poterunt.... ea in selis et bastis suis ponere, Clavare et rivare, etc.* Vide infra *Clavellare*.

* Cum quis ex jure domum intrare aut ea exire prohibebatur, eam elavis claudere, quod *Clavare* dicebant, in usu olim fuit. Pactum inter Aymer. de Narb. et abbat. de Quadrag. ann. 1317. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 433: *Item quod pro dicta compulsione dictus dom. abbas et sui per se seu gentes suas possit Clavare et claudere domos dictorum hominum aut feminarum, qui ad aliquod censum seu servitium tenebantur dom. abbati. Quod rursum apertius docet Ch. ann. 1319. ex eod. Reg. ch. 117: Ipsi consules (de Limoso) per Jacobum Rubei eorum servientem, cum magno Clavello hostium dicti Poncii claudi fecerunt, quem Clavellum magister Johannes de Fara judex tunc Limosi amoveri fecit.* Formulæ Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 28. rº: *Cum nobilis et circumspetus vir dominus talis judex ad postulationis instantiam domini talis Clavari mandasset januas domus dicti talis, etc.* Vide supra *Barreiare*.

* 3. **CLAVARE**, *Clave* ocludere, obserrare, Ital. *Chiavare*, Gall. *Fermer à clef*. Stat. Montis-reg. pag. 31: *Semper ire (debet) cum notario, qui tenet librum communis, ad Clavandum et desclavandum coffinum communis; et habeant pro custodia ejuslibet clavis solidos quindecim.* Claveter vere est, *Clave* fores pulsare, in Lit. remiss. ann. 1403. ex Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 133: *Iceulx freres revindrent audit huis qui ilz trouverent fermé, et commencerent à Claveter fort; ne cessèrent point de Claveter et lucher.*

† **CLAVARIA**, Munus *Clavarii*; Locus ubi *Clavarius* reponebat omnia ad *Clavariam* spectantia. Districtus etiam in Occitania præsertim, ubi *Senescallii* in *Vicariis* *Vicariæ* dividebantur in *Clavarias*. In hi *Clavarii* colligebant redditus domanii regii de quibus rationem reddebant vel *Senescallo*, vel totius *Senescalliæ* *Receptor*, u videre est in pluribus computis in Camer. Comput. Paris. asservatis. Vide *Clavarius*.

* Declarat. Renati reg. ann. 1462. e

Tabul. reg. Aquens. : *Tout ce que trouverés par nous ou nos prédécesseurs avoir été baillé, transporté et aliéné, faites-le réunir et remettre aux receptes et Clavaires ordinaires, en chargeant les Clavaires d'en faire recepte et entrée doresnavant, comme par le passé a esté accoustumé de faire.* Quo etiam nomine regesta, in quibus descriptæ erant ejusmodi exactiones et tributa, simul et eorumdem rationes passim appellantur in Chartis Provincialibus. Hinc

* **CLAVARIÆ JUS**, Vectigal, quod pro mercibus in regesta inscribendis pensitabatur, idem quod supra *Cartularium* 2. Lit. ann. 1363. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 240 : *Offerentes se daturos domino regi unum denarium pro libra de valore seu precio mercaturarum suarum..... Nos..... prædictis mercatoribus concessimus auctoritate regia qua fungimur in hac parte, ut dictas mercaturas, quas per terram portare consueverant super muletos, pro obviandis periculis dictorum latronum, possint et valeant per aquam ad dictum locum de Latis portare et exonerare, ac in eodem onerare pro portando apud Montempessulanum, solvendo jura Clavariæ, quæ solverunt (solvisent) si in loco Aquarum-Mortuarum exoneratæ extitissent.*

CLAVARIUS, Ital. *Chiavaio* et *Chiavolo*, Cui claves fisci communis commissæ sunt : *Clavaire*, apud Provinciales, in aliquot Statutis Regis Caroli VII. ann. 1445. et Ludovici XII. ann. 1508. [Statuta Massil. lib. 1. cap. 1. § 1 : *Itemque omnes redditus, et obventiones, et intratas, et res, et procassia, et aventuras ad dictam civitatem et Commune ejusdem civitatis pertinentes..... (Rector civitatis) tradet et tradi faciet Clavariis Communis Massiliæ ipsa die vel sequenti, qua ea recipient vel in eos pervenerint, ita quod dicti Clavarii reponent secundum juramentum sui officii ea omnia in archa, vel arvis, quæ sunt in Clavaria, scilicet pecuniam et denarios; et si pignora fuerint, reponent ea in dicta Clavaria; de quibus archis prædicti Clavarii teneant omnes claves, et hæc omnia scribantur per publicum Notarium Massiliæ in officio Clavariæ, electum et constitutum in cartulario et cartulariis Clavariæ, et his omnibus reddet vel reddi faciet computum et plenam rationem illis, qui ad audiendum illud computum et illam rationem fuerint specialiter constituti.* Similia leguntur cap. 2. Juramentum Clavarii Communis Ebredun. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 141 : *Ego N. Clavarius Ebredunensis Curie juro, tactis sacrosanctis Evangeliiis, quod usque ad annum completum, quo Clavariam tenere debeo, Dom. Archiepiscopo et Dom. Comiti Dalphino et eorum successoribus de omnibus quæ exhibent de judicatura et Clavaria Ebredun. cum pertinentiis et aliis... provenient qualitercumque ad manus meas, fidelis ero, et ipsa juxta posse extrahere procurabo, et omnia... in scriptis redigam... et legale computum reddam, etc.* Item de tribus in tres menses judici computum reddam de omnibus, sive sint denarii, vel pignora recepta, vel recipienda, et quoad executiones et distractiones rebellium mandata judicis perficiam toto posse... Item quod de justitiis et de cera, et de plumbo, si quid in Clavaria inveiero

inventarium faciam, et de eis in fine regiminis mei computum reddam. Confer juramentum Judicis ejusdem Curie pag. 148. Statuta Arelat. MSS. art. 72 : *Statuimus quod Clavarii (recipiant) condemnationes et satisfaciant creditoribus Communis.* Constitutio anni eireiter 1352. pro Clavariis ejusdem Civitatis : *Clavarii qui a clavibus juste exigende et conservande fiscalis pecunie, etc.] Charta ann. 1345 : Item quod Potestas teneatur facere eligi in consilio unum Clavarium bonum et idoneum, ... qui juret salvare et custodire totum illum quod ad manus suas pervenerit de rebus Communis, tam in denariis, quam aliis rebus, et quod non expenderet... aliquid sine licentia Potestatis et consilii.* Clavarius Communis Terdonensis in Charta ann. 1368. [Clavaria Digniensis, in Charta ann. 1271. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 94 : *Clavaria Curie Ebredun et Caturicarum, in Computo ann. 1332. ejusd. Hist. tom. 1. pag. 117. Clavarius Curie Episcopalis, in Coneilio Avenion. ann. 1509. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 387. ubi fit etiam mentio pænæ decem solidorum Turon. per dictum Clavarium nomine fisci exigendorum.] Vide Joan. Damentum in Hist. Balear. regni pag. 87. 92.*

* Memor. H. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1416. fol. 79. vº : *Johannes de Gamaches armiger et Claverius Bitterensis, etc.* Privil. Sommer. ann. 1463. ex Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 41 : *Item commettent et ordonnent lesdiz conseillers ung receveur ou Clavaire, qui est tenu lever l'argent que lesdiz conseillers mettent sus, tant pour nous, que pour les affaires de ladite ville.*

* Ejusdem, qua apud nos, conditionis fuere et apud Italos Clavarii, pecuniæ scilicet publicæ collectores et eustodes. Stat. Vercel. lib. 1. pag. 12. 1º : *Clavarius vero seu procurator communis, qui ipsam quantitatem (pecuniæ) in ratione communis posuerit seu poni permiserit, solvat communi Vercellarum nomine pænæ pro quolibet ipsorum libras decem.* Rursum pag. 25. 1º : *Quod avere communis..... dari vel expendi non possit per potestatem vel rectorem communis Vercellarum, Clavarium vel officialem a libris decem Pap. etc.* Stat. Astæ collat. 20. cap. 40. pag. 69 : *Clavarii communis Astensis teneantur scribere in introitu cujuslibet potestatis illud, quod esset vel erit in domo habitationis domini potestatis, mobilibus sive massariis; et illud quod durante officio suo fieri facerent dicti Clavarii et omnia ponere in quaterao.* Stat. Montis-reg. pag. 5 : *Item statutum est, quod dominus vicarius, judex, Clavarius et milites, et alii de eorum familia teneantur et debeant ipsi et quilibet eorum solvere hominibus civitatis Montis-regalis, etc.*

Ad Clavarios etiam pertinebat Chartarum communium custodia. Statuta Massil. lib. 1. cap. 15 : *Syndici communis Massiliæ..... faciant diligenter inquiri et recolligi omnes cartas et instrumenta omnia, quæ pertinent, vel pertinere videbunt, ad commune Massiliæ, sive in quibus jura Communis dicti Contineantur, vel continentur aliquo modo, quicumque eas vel ea habeant, vel haberent præter Clavarios dicti Communis, et ea insimul collecta, in tuto loco et securo, bona fide et sine fraude, reponantur.* Hinc

eodem cap. § 6. statuitur, *Quod cum Clavarii... deponant suum officium... consignent prædictas cartas... eis succedentibus... quæ dicta instrumenta, cum restituta erunt, ut dictum est, recognoscantur carta per cartam cum dictis registris, et cartæ vel instrumenta emptionum, et alia dicti Communis instrumenta cariora (f. raviora) alibi quam in Clavaria, in tuto tamen loco et secreto reponantur, et custodiantur a Clavariis... sub duabus clavibus custodita, quarum unam habeat unus ex dictis Clavariis, et aliam alter ex eis, qui registra tenebunt.* Id quoque adnotat Auctor Historiæ Dalphin. tom. 1. pag. 117. Custodes regestorum Camere computum quibusdam in locis appellatos fuisse *Clavarios*. Propter hanc Chartarum custodiam Clavarii Notariis non semel adjunguntur. In juramento jam laudato judicis Curie Ebredun. promittit *Judex se procuraturum, quod Notarius Curie omnia scribat et Clavarius similiter.* Sic in Statutis Arelat. art. 21. *Subclavarius et Notarius Curie conjunguntur, et ipse Subclavarius vel Notarius eos scribere jubentur, qui post campanæ pulsationem errantes invenirentur.* Iisdem *Subclavario* et *Notario* non semel præmittitur *Syndicus* in Ordinatione Consilii ejusdem urbis ann. 1392. Verum licet Notariis plerumque adjungantur Clavarii, Notariorum tamen vices agere prohibentur in *processibus criminalibus*, ut habet Constitutio anni eireiter 1352. cujus interdicti ratio est, *ut omnis fraudis et suspicionis subditis tollatur (ocasio), et qui partem pro officio curie in ipsis inquisitionibus videtur debere facere, processus inquisitionis ipsius non appareant ordinator.* Contra autem facientes ipso facto privationis officiorum suorum cum famæ macula et penam xxv. librarum incursuros se cognoscant. Anni erant Clavarii, et interdum saltem plures in una urbe. Massiliæ tres fuisse discimus ex Statutis ejusdem urbis lib. 1. cap. 69. § 9. ubi unicuique eorum *salarium* assignatur xx. librarum Reg. Coron.

Clavariorum quoque fuit omnes libras et alia pondera Numeraliorum, Speciatorum et Mercetiorum quater in anno recognoscere, ut legimus in Statutis Arelat. art. 74. et *Subclavarium* eligere, qui *Subclavarius* teneatur reddere rationem Clavariis singulis septimanis in scriptis de habitis expensis, ibid. art. 72.

His addam quod ait eruditus Auctor Historiæ Dalphinalis tom. 1. pag. 117. In quibusdam, inquit, locis Custodes clavium urbis dicti sunt *Clavarii*: quod ut probet, adducit locum Ordinationis anni 1274. tom. 1. pag. 127. col. 1 : *Ecclesia de Romanis : Sacrista seu Claverius habeat custodiam clavium portarum villæ de Romanis.* At vereor ne *Claverius* hic idem sit qui *Thesaurarius* Ecclesiæ de Romanis, ac proinde ne *Sacrista* sic dictus sit, non quod claves urbis, sed quod claves thesauri penes se haberet. Ut ut est eertius observat laudatus Historiographus pag. primum. citata Clavarii nomen in veteribus Instrumentis sæpius inditum fuisse peculiaribus Coactoribus, qui non raro Castellanis adjunguntur et Cellerariis, ceterisque prædiorum aliarumve rerum administra-

toribus, unde merito conficit horumce omium ministrorum munera magnam inter se necessitudinem habuisse. Statuta Dalphin. fol. 79 : *Quantes fois que ung Clavaire, Greffier, Fermier et autre creditur, voudra faire compeller ung ou plusieurs debiteurs, etc.* Hæc Cl. Scriptor, quibus subjicienda sunt, quæ hac de re suppeditant Statuta Arelatens. art. 80. ubi de redditibus castri Aurillæ. Constitutis primum iis, quæ Castellani spectant, de Clavariis mox jungitur : *Omnium prediorum Clavarii, qui eligentur in festo Pasche, solvant medietatem infra octo dies ex quo fuerint in Clavaria, et Clavarii qui eligentur in festo Sancti Michaelis solvant aliam medietatem usque ad xx. dies post festum sancti Michaelis.* Litteræ Caroli Regis Jerusalem et Siciliæ ann. 1290. e MS. D. Brunet fol. 76. vº : *Et si Clavarios Bajulosque, Pedagiarios ac Gabellarios, et ceteros Collectores pecunie ydoneos in Comitatus Provincie et Forcalquerii creari facere ordinaverimus, qui subjectos nostros exactionibus indebitis non molestant, etc.* Ibid. fol. 77. vº : *Item, quod nullus (sic) creantur Clavarii, Pedagiarii, Gabellarii aut Bajuli, qui pecunias Curie receperint, nisi fuerint ydonei et solvendo ad Senescalli arbitrium ejusque consilii, etc.*

* **CLAVARIUS**, Officium apud Carmelitas, in Constitut. MSS. eorumdem part. 2. rubr. 8 : *In omni conventu eligantur tres fratres providi et discreti consilarii, custodes et Clavarii, et prior aut præsidens in conventu et dicti fratres bona communitalis pariter custodiant, et recipienda recipiant, et exponenda exponant, et mutuanda mutant, et solvenda solvant, et alia faciant cum priore, quæ ad regimen conventus et custodiam bonorum communium dignoscuntur pertinere.* Ibidem rubr. 9 : *In quolibet conventu sit archa sive theca trium clavium, quarum unam teneat prior; reliquis duas, duo custodes seniores, etc.*

† 2. **CLAVARIUS**, Qui clavos affigit. Vet. Gloss. Gr. Lat. *ἡλωζήπος*, *Clavarius*, *ἡλωζοπῶ*, *Clavo*.

* **CLAVASONA**, Clavorum copia, Hispanis, *Clavazon*, *Clouettiere*, in Pedag. Bapalm. ex Chartul. 21. Corb. fol. 359. vº : *La somme qui porte Clouettiere, iij. den.* Charta ann. 1384. ex Tabul. Massil. : *Jusserunt solvi magistro Angerio Dalmatii seralherio, pro fusta Clavasonæ et seralhæ posite in quincheto portalis Callatæ.* Vide *Clavatura*.

† **CLAVATIO**, Clavorum affixio, apud Menotum Serm. Quadragesim. fol. 223. recto col. 1 : *In omnibus membris Christus est flagellatus ... in manibus et pedibus propter Clavationem.*

† 1. **CLAVATUM**, Vestigium, ah impressis calceorum elavis dictum, ut conjectat Maëer in Hierolexico. Blesius Serm. 3 : *Multi jam præcesserunt viam; virgines delicatæ et e vestigio sequentes Patrem : sequere Clavata eorum.*

* 2. **CLAVATUM**, Lana, ut videtur. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 323. ex Cod. reg. 4622. A : *Quelibet persona faciens seu fieri faciens pannos in Taurino, videri debeat seu videri facere telas vel Clavatium,*

de quibus fiunt ipsi panni de portatis xxvij. cum dimidia.

CLAVATURA, Clavorum compages. Guillelmus Armoricus in Philippo August. ann. 1202 : *Erexit, duas turres ligneas, Cratibus hinc inde consutis, et indissolubili Clavatura munitas.* [Non absimili prorsus notione pro Sera seu clavis vel ferrum, quo arca munitur clauditurve, sumitur in Processu de vita S. Yvonis : *Cum D. Yvo Presbyterum et quemdam Gaufridum misisset ad capiendum de frumento pro suo hospitio et pauperibus, invenerunt Clavaturam arcæ amotam, et in ea valde modicum de frumento.* Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274 : *Pro una Clavatura posita in Camera Theaurariæ, scilicet, cum clavis, et una alia Clavatura in cataratto, taren. vii.]*

* Stat. Placent. lib. 6. fol. 74. vº : *Et sit etiam in ipsa gabella unus scrineus sive capsula, firmus et bene munitus cum tribus bonis Clavaturis, una quarum clavium stet penes camerarium communis Placentiæ.* Charta ann. 1337. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Necnon januæ ac armarium, fenestræ, sarcaturæ seu Clavaturæ ac claves minantur rñnam.* Nostris, *Claveure*, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 36 : *Avec ce rompistes la Claveure de ma huche et emportastes nostre argent. Le suppliant avecques une doelle de pippe rompit le morillon de la Claveure de la huche.* Aliæ ann. 1413. in Reg. 167. ch. 179 : *Le suppliant rompit le morrailles de ladite Claveure o l'escouslon (vel Escrouslon) d'une paire de fer.* Vide infra *Clavicularius*.

CLAVATURA, Ornamentum ex clavis, vel limbus veli. Charta Donationis Ecclesiæ Cornutianensis apud Joan. Suaresium : *Vela auroclava Clavatura quadra duo, vela linea auroclava paragaudata Clavatura rotunda duo, vela linea paragaudata Persica Clavatura coccomelina prasina 2. vela linea paragaudata Persica Clavatura leucorodina duo.* Epistola S. Bonifacii Mogunt. ad Cuthbertum Archiepisc. Cantii præfixa Concilio Cloveshoviensi : *Quia illa ornamenta vestium, ut illis videtur, quod ab aliis turpitudine dicitur, latissimis clavis et vermium imaginibus clavata adventum Antichristi ab illo transmissa præcurrunt.*

* *Claveuche*, in Lit. remiss. ann. 1386. ex Reg. 129. Chartoph. reg. ch. 25 : *Un ayeau d'or, quatre frans d'or, environ trente on quarente Claveuches de deux deniers la piece.* Clavos vero in vestibus cum viris doctissimis interpretor de bullis illis, quæ, veluti clavorum capita, vestibus assuebantur. Vide supra *Bugulus*.

† **CLAVATUS**, Clavis affixus, munitus. Festo, *Clavata* dicuntur aut vestimenta clavis intertexta, aut calciamenta clavis confixa. *Tunica Clavata*, in Litteris Aureliani apud Vopisenum in Bonoso : *Mantilia Clavata*, apud Lampridium in Alexandro cap. 37. *Clavate caligæ*, apud Gregorium M. lib. 4. Dialog. ubi de S. Æquitio, et in Regula Magistri cap. 81. In Statutis Andegav. ann. 1423. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 527. prohibetur *Personis ecclesiasticis potissime religiosis, ne zonas auro cum clavis Clavatas deferre præsumant.* Vide *Auroclavus*, et Menardum in Concord. Regul. pag. 921.

† **CLAVATI CINERES**. Vide in *Cinis* et *Clavetali Cineres*.

* **CLAUDARE**, Claudicare. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Ranc*, Prov. *claudus*, *claudicarius*. *Ranqueiar*, Prov. *Claudare*, *claudicare*. Vide *Claudire*.

CLAUDASTER, Ἀρνησιγῶλης, in Gloss. Græc. Lat. [Qui negat se claudum esse, ab ἀρνησις, Negatio, et γῶλης, Claudus.]

* **CLAUDECATIO**, Vulnus, quo qui claudus vel mutilus efficitur. Charta ann. 1303. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 379 : *Exceptis duntaxat homicidiis, rapinis, incendiis, furtis, Claudecationibus et aliis quibuscunque causis majoribus in nostro territorio commissis.* Vide infra *Clustare*.

† **CLAUDIANISTÆ**, Secta Donatistarum a Claudio auctore. Pseudosynodum habuerunt in caverna Susis. Augustin. in Psalm. 36.

* **CLAUDICANUS**, *Che spesso copega*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Claudicarius*.

† **CLAUDICARIA**, *Navis sonora*. Papias MS. Johannes de Janua : *Claudicaria*, *Navis oneraria vel sonora*. [* Leg. *Caudicaria*. Vide *Caudica*.]

CLAUDICARIUS, Qui cito claudicat, vel sæpe : Ugutioni, [et Johanni de Janua.]

CLAUDICIUM. Vide *Clausum*.

* Charta Joan. ducis Bituric. ann. 1403. ex Reg. Cam. Comput. Paris. fol. 32. vº : *Pratum.... juxta Claudicium sive le clox de Merceria ex alia parte.* Vide *Clausum*.

* **CLAUDIFICARE**, Inflectere, curvare. Vita B. Petri epise. Anagn. tom. 1. Aug. pag. 240. col. 1 : *Quidam clericus..... cum brachio dextro extensum sursum indecem elevavit; si sanctus est iste, et quæ de ipso dicuntur, sunt vera miracula digitorum hunc meum, si valet, Claudificet.*

CLAUDIRE, Claudicare. Infra, *Claudicat*, *Claudat*, in Gloss. MS. Reg. Cod. 1013 [Gloss. Isid. : *Claudire*, *Claudicare* : pro quo veteres dixere, *Claudo*, *Claudio*, et *Claudeo*. Cæcilius apud Priscianum, *An ubi vos sitis, ibi consilium Claudeat?* Onomast. vetus : *Claudeo*, γῶλεύω.] Vide Juretum ad Symmach. lib. 1. Epist. 27. [et Scaligerum ad Ausonium.]

* **CLAUDURA**, Septum, ambitus, Gall. *Enceinte*. Lit. ann. 1394. tom. 8. Ordinat. reg. Fraue. pag. 440 : *Cum dicta universitas temporibus retroactis a paucis annis citra Clauduram castri et fortalicii dicti loc fecerunt..... habitaciones, etc.* Vide infra *Clausura*.

* **CLAUDUS**, ab Italico *Chiodo*, *Clavus* Stat. Vallis Serianæ rubr. 168. ex Cod. reg. 4619 : *Nulla persona audeat vel præsumat vendere..... aliquod vas heris (avis seu rami novi, et cum quo vase rami sit ligatum seu claudis affixum..... aliquo ferrum.* Vide infra *Clodus* 2.

CLAVELLARE, Clavo claudere, Gal. *Clouer*. Libertates MSS. Brivatis veter. ann. 1277 : *Item voluit et concessit, quod non claudantur ostia, vel Clavellentur hominum dicti Castri, nisi pro homicidio vel contumacia, vel cum non possent cavere et affidare de stando juri.* [Guido de Mon Rocherii in Manipulo Curatorum : *Ser dicitur in memoriam, quia illa hora Chri*

stus fuit spoliatus, illusus et a militibus Clavellatus.]

* **Clavellis** seu clavis affigere. Guido de Vigevano de Modo acquir. et expugn. T. 3. MS : *Sub illis duabus assidibus sit latum uno semisse, et sint taliter firmatae et insimul Clavelatae, etc.* Instr. ann. 1294. in Reg. 2. Olim parlam. Paris. fol. 5. v^o : *Dom. senescallus transcriptum dictae littere regie sigillo suo pendenti sigillatum praecepit poni et appendi et Clavellari in porta dictae villae.* Charta ann. 1380 in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 448 : *Idem serviens..... unum penuncellum armorum domini regis posuit et Clavellavit in porta vineae dicti Stephani consignatae et de pignore captae.* Adde Probat. Hist. Nem. tom. 3. pag. 150. col. 2 : *Cleuficher*, in Mirac. B. M. V. MSS. ib. 1 :

Il te Cleufichent mains et piés.
Et lib. 2. ubi Judæus :
..... Je ne crois mie
Que Jesus Cris li Fix Marie
Que Cleufichierent en uu fust
Nostre anchissor, se Dex ne fust.
Clofichier, in Vita J. C. MS :
Il en fierent (clous) parmi les piés,
Or est Jhesus bien Clofichiés.

line Cloficheure, Clavi foranen, in Serm. 6. ex Cod. MS. S. Vict. Paris. : *Sire, sains Thomas dist : Se je ne voi la Cloficheure de ses mains et de ses piés, je ne creerai.* Vide supra *Clavare* 2.

¶ **CLAVELLUS**, Clavus. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 325. col. 2. ex Computo anni 1336 : *In ipsa coopertura sunt xxxi. claveni cum grossis Clavellis* (Gall. *Chevilles*) *clavellati.* Ejusdem tom. pag. 567. col. 1. Litteris anni 1347 : *Item volumus quod bi de Clavellis et ferris pro equis tuis ferendis, etc.* Marcell. Empir. cap. 33 : *Clavellis apponere.*

CLAVELLUS, Clavulus, ornamentum veterum. Testamentum Riculfi Episcopi Heleensis ann. 915 : *Toalias olicias duas, una in argento, vel Clavellos Spaniscos duos.* Vide *Clavatus*.]

* *Clavellus patacalis*, pataco scilicet aptus, in Comput. ann. 1400. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 150. col. 2. Vide supra *Clavare* 2.

* **CLAVELLUS DE GIROFLES**, Caryophyllum. in Comput. ann. 1488. inter Probat. m. 4. Nemaus. Hist. pag. 45. col. 2.

* **CLAVELUS**, a Gall. *Clavelé*, Pusulis sectus. Stat. monialium Xanton. MSS : *non admittetis in monasterium vestrum totas, amentes, illegitimas, infames, infamas notabiliter, mutilas, incurvas, Clavelas et fetentes.* *Clavereleux*, eadem notione, Charta reddit. comitat. Hannon. ann. 165. ex Cam. Comput. Insul. : *Le brebis, quis k'ille ne soit rongneuse ne Clavereleuse, tourniche.*

¶ **CLAVENCHIA**, Frustum carnis, ut subjecto. An idem quod nostrum *Eclanche*, cervicis femur? [* Monetæ minutioris species. Vide infra *Clevenchia*.] Testamentum anni 1375. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 6 : *Quilibet Religiosus et Presbyter qui præsentes in sepultura mea habeat et habere debeat duos Turonenses argenti et pro quolibet absolutione fieri consueta in talibus, quilibet dimidiam Clavenchiam.* Ibidem : *Et*

cuilibet pauperi venienti ad eleemosynam sepulture meae volo dari dimidiam Clavenchiam et unam micham panis sufficientem, et alia necessaria, ut in talibus est fieri consuetum.

¶ **CLAVENGUS**, Armaturæ genus. [* f. quo crura teguntur, Gall. *Cuissart*.] Radulfus Cadomensis in Gestis Tancredi tom. 3. Anecd. Marten. col. 143 : *Primo in congressu lancea viget, lancea perfodit, lancea deficit, quæ mox tanto sub onere fatiscens, ut penetrare peltas, pectora, Clavengos nequit integra.* Et eol 204 : *Benedictus quoque infelix Archiepiscopus captus trahebatur, imposita humeris geminorum sarcina Clavengorum.*

¶ **CLAVERIUS**. Vide *Clavarius* 1.
* **CLAVERARE**, Clavis affigere. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Et primo unum lectum..... cum suo arcalecto coralli et marchipe positum ad dictum arcalectum Claveratum et positum.* Vide supra *Clavelare*.

* **CLAVERIUM**, a Gall. *Clavier*, Armilla clavicularia, Constit. Carmelit. MSS. part. 1. rubr. 11 : *Prohibentes ne aliquis frater portet..... cordulus seu Claveria de serico, etc.*

¶ **CLAVESIGNATI**, Milites Romani Pontificis, sic dicti, quod in vexillis vestibusque claves Ecclesiæ depictas gererent. Odoricus Raynaldus ad ann. 1228. num. 13. et seqq.

* Memorantur præterea in actis Gregorii IX. et a Richardo de S. Germano. Sic autem eorum mentio fit tempore ejusdem pontificis Gregorii, ut appareat longe antiquius fuisse institutum earum clavium in vexillis et vestibus a Pontificiis militibus, gerendarum. Ita Carolus de Aquino in Lex. milit. Vide in *Claviger*.

* **CLAVETALI CINERES**, Qui ex fecce vini siccata et combusta conficiuntur : *Cendre Clavelé*, in Lit. ann. 1400. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 379. art. 19. Leudæ major. Carcasson. MSS : *Item pro quintali de cineribus Clavetalis et pastellis, etc.* [* leg. *Clavelatis*.] Vide supra in *Cinis* 2.

¶ **CLAVEUS**, Hærens ad instar clavi. Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. Maii pag. 366 : ** Hæc quidem sunt signa caritatis Dei, aurea quidem propter innocentiam virginitatis... Clavea ob firmitatis affectum.*

* **CLAVI MILITUM**, Calciamenta militum. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

¶ **CLAVIA**, Borda. Gloss. Isid. Lege Cloaca, Burca. Vide in hac voce.

* **CLAVIAGIUM**. Vide supra *Clavagium*.

CLAVICA. [* Ital. *Chiavica*, Cloaca.] Falco Beneventanus pag. 303 : *Iaquintus vero ille per Clavicam, quæ sancti Renati vocatur, ingrediens, etc.* Vide *Clavaca*, [et *Claviga*.]

CLAVICARII, in Leg. 1. Cod. de Excusat. artif. lih. 10. tit. 64. in Basilicis, *Καρδαράριοι*, Clavium confectores, Serruriers. Vide *Cabidarii*.

¶ **CLAVICELLA** ex auro, f. diminutivum clavis. Vide locum in *Lambitta*.

* **CLAVICULARIS**, Qui clavam portat, bedellus. Charta Isemberti abb. in Necrol. S. Mart. Lemovic ex Cod. reg. 5243. fol. 41. v^o : *Claviculares de sepulcro et de majori altare caveant multum, ne secularis inge-*

rant se super nos. Vide infra *Claustrarius*.

CLAVICULARIUS, Qui claves facit vel portat, Joanni de Janua. Gloss. Lat. Gall. : *Clavicularius, Clacelier, ou celui qui fait les clefs.* *Κλειδοποιός*, Nilo Mon. lib. 2. Epist. 217. Stephanus Eddius in Vita S. Wilfridi cap. 59 : *Gazophylaciū Claviculario aperire præcepit.* [Serino S. Isidori de S. Petro Apostolo, apud Muratorium tom. 2. col. 166 : *Simon Johannis virginittis generatio incorrupta est, qui eligitur primus, nec immerito, quia Apostolorum Princeps est, Confessor Filii Dei, primus Discipulus, Pastor humani generis, Ecclesiæ Clavicularius regni, amator Domini atque negator, etc.* Vide *Claviger*.] Vetus Poeta Gallicus MS. :

De tot l'avoit du siecle
Le fera Clacelier.

CLAVICULARIUS, Carceris custos, cui carceris claves commissæ sunt, *Κλειδοφύλαξ* et *Κλειδοῦχος* in Synaxariis ad 25. Januar. in SS. Anania et Petro. Julius Firmicus lib. 3. Matth. cap. 6 : *Seu Clavicularii, vel carcerum custodes, etc.* Occurrit in Vita S. Basilici Mart. n. 2. in Actis xl. Martyr. Sebasten. num. 3. apud S. Eulogium lib. 2. Memorial. SS. cap. 1. etc. *Καπικλάριος*, Græcis recentioribus. Libri Basilic. : *ὁ δὲ σφοδρὺν ὄν λέγεμεν κλαδικάριον.* Passio S. Basilei Episcopi Amasæ num. 9 : *Ἐπεὶ οὖν παρεκέκλητο ὁ καπικλάριος, θῆτον αὐτοῦς εἰσεκκλέσατο.* Menologium Basil. Imp. 9. Martii : *ὁ φυλάττων αὐτοῦς καπικλάριος.*

* Nostris *Clacellier*, *Clachellier*, et *Clavier*, Clavium custos, ostiarius, vulgo *Portier*. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 92. Chartoph. reg. ch. 225 : *Lesquels bouterent hors ledit chastel le Clavier ou portier qui en icellui estoit.* Aliæ ann. 1364. in Reg. 96. ch. 109 : *Comune Jehan Boully clerc fust Clacellier du prieur de Puisiaux, etc.* Aliæ ann. 1390. in Reg. 139. ch. 100 : *Le suppliant qui lors estoit Clachellier dudit chastel de Basoches, etc.* Unde et *Claceriére*, mulier cui claves domus sunt commissæ, in Lit. remiss. ann. 1370. ex Reg. 100. ch. 644 : *Toutes les gens de l'ostel furent couchés, excepté la Claceriére, qui s'en estoit alée en sa chambre.* *Claveurier* vero, Clavium confector. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 142. ch. 136 : *Ledit Perrotin et un autre, par l'aide d'un Claveurier ou serrurier, ont desrobé ledit Jaques de la somme de neuf cents escuz.* Aliæ ann. 1459. in Reg. 188. ch. 91 : *Et se print icellui Claveurier à besongner à la façon desdiz marteaulx.* Vide supra *Clavatura* 2.

* **CLAVICULARII**, Primi post priorem inter Lectores recensentur, in Ord. eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 861 : *Deinceps autem primicerius sexdecim lectorum, et magister cum supradictis adscribitur. Prior tamen numero illorum sexdecim secundicerius, id est, vicarius primicerii, et quatuor post hunc sequentes Clavicularii dicuntur.*

¶ **CLAVICYMBALUM**, Instrumentum musicum, Gall. *Clavecin*, Ital. *Gravecembalo*. Scaliger lib. 1. Poetices eap. 48 : *Additæ dein plectris corvinarum pennarum cuspides. Ex cereis filis Expressiorem eliciunt harmoniam. Me puero Clavicymbalum et Harpi-*

chordum, nunc ab illis mucronibus Spinetam nominant.

* **CLAVIFEX**, Clavorum faber, Gall. Cloutier. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1479 : Item Roberto d'Assonneville Clavifici, pro diversis generibus clavorum, etc. Vide infra Clautrerius.

CLAVIGA, **CLAVICA**. Charta ann. 1258. apud Petrum Mariam Campum in Regesto part. 2. Hist. Eccles. Placentinae num. 98 : Volentes terminare et dividere lectum seu fundum rivi Templariorum a molendino ipsorum usque ad Clavigam Communis de Canalicibus, etc. Et num. 11 : Clavicam etiam aquae, quam vobis concessit. Jus Vicent. lib. 1 : Stratae, aqueductus, Clavicae, fossata, etc. Statuta Veronensia lib. 5. cap. 1 : De et super Clavicis, viis sive stratis, etc. [Vide Clavica.]

* **Exclusae**, qua aquae concluduntur, moles lapidea, claustrum, qua notione Itali Chiave et nostri Clef usurpant; unde nomen. Stat. Mutin. cap. 41. pag. 54. rº : Volumus quod quaelibet canalecta, habens caput in praefatum canale seu canalia, debeat habere suam Clavigam factam de lapidibus et bono calce, et habeat suam sarasinescam de bono ligno bene obturante caput canalectae, et singulis sabbatis post vespertas sarasineschae levare possint a suis Clavigis ut aqua possit intrare per dictas canalectas.

1. **CLAVIGER**, S. Petrus, cui Ecclesiae claves commisit Christus. Dominico lib. 1. de Vita Mathildis cap. 1 :

Clavigeri Petri normam sancti quoque cleri Semper amaverunt.

Apud Cummeanum Hibernum de Controversia Paschali dicitur S. Petrus Clavicularis. [Vide Clavicularius.]

CLAVIGER, Idem etiam qui Archiclavus, Ecclesiae Thesaurarius : dignitas Ecclesiastica. Chartam Tabularii Burguliensis ann. 975. subseribit apud Beslium pag. 292 : Savaricus B. Hilarii Claviger. Monasticon Anglic. tom. 1. pag. 184 :

Alter Willelmus Wallingford Clavigeratus.

Id est, officio Clavigeri functus. Adde Histor. Abbatiae Condomensis pag. 505. [et Formulare Anglic. Thomae Madox pag. 132.]

CLAVIGER, in Charta ann. 1335. apud Schefferum ad Chronicon Upsaliense pag. 160. idem qui Custos : Halvardus Claviger sive custos Ecclesiae Upsaliensis, etc.

* **CLAVIGER**. Fori Oscæ Jacobi I. Regis Aragon. anno 1247. fol. 3 : Omnis villa in qua Rex habet Clavigerum, est sedes, etc. [Ottoboni Scribae Annal. Genuenses ad ann. 1189 : Isti Consules habuerunt octo Clavigeros. An Thesaurarii?]

CLAVIGERI. Ita appellantur Richardo de S. Germano in Chron. ann. 1229. qui a parte Gregorii PP. contra Fridericum II. Imp. stabant, quod effectæ essent claves in Pontificiis vexillis.

CLAVIGERII. Charta foundationis Hospitalis Montisbrunsonis in Foresio : Insuper præcipimus omnibus Vicariis et Clavigeriis nostris, etc. Vide Clavarius.

* 2. **CLAVIGER**, Qui cellæ vinariæ præest, idem qui Buticularius. Arest. ann. 1395. 31. Jan. in vol. 8. arestor. parlam. Paris. : Erant (canonici Remenses) in possessione et saisina quod Clavigerum seu buticu-

larium ejusdem archiepiscopi capellanis rectorii et vinitariis jurare faciant, quod sibi meliora vina..... ostendat.

† **CLAVIGERIUS**, Qui curam habet cellæ vinariæ. Vet. Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ Tolos. : Interim vitrisque preparatis a Refectorio et vino a Clavigerio, fiet sicut de mane fuit factum in cena.

* **CLAVIGERICUS**, S. Petri Apostoli epitheton. Charta ann. 24. regni Lothar. ex Chartul. S. Petri Carnot : Concedo ad locum S. Petri Carnotensis ecclesiam in honorem Apostolorum principis Clavigerici regni cælorum Petri consecratum, etc. Vide Claviger 1.

* **CLAVIGERIUS**, Idem qui Clavarius. Vide in hac voce. Inventar. MS. ann. 1366 : Constituit (nuncius apostolicus) alios Capitaneum et massarium seu Clavigerium, qui juraverunt et promiserunt bene et fideliter nomine dicti domini Papæ custodire et gubernare. Alia notione, vide in Claviger 2.

* **CLAVILE**, Organi musici pinnæ, Gall. Clavier. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1477 : Item pro reparando parva organa ecclesiae, et in eis faciendo novum Clavile, etc.

* **CLAVINA**, Vestis vilioris species. Collect. exemplor. ex Cod. Sorbon. 395 : Audivi de quodam impio homine, quod patrem suum faciebat jacere in stabulo, et unam vilem Clavinam dederat ei ad induendum.

† **CLAVIPOTENS FRATER**. Ita nuncupatur Gerohus Presbyter a Rabano Mauro Carm. 16. quod Bibliothecæ Fuldensis, utpote illius custos, claves, penes se haberet.

CLAVIS, in Computis Ecclesiasticis, est numerus variabilis datus anno ad inveniendum principia quinque mobilium festivitatum, scilicet Septuagesimæ, Quadragesimæ, Paschatis, Rogationum, et Pentecostes : et ideo sunt quinque Claves, et qualibet predictorum festorum habet 30. dies in quibus semper celebrantur... et dicitur Clavis per similitudinem : quia sicut per Claves ostia reserantur, ita per talem numerum principia dictarum festivitatum nobis denotantur, etc. Durandus lib. 8. Rational. cap. 12. In Calendario S. Victoris Parisiensis : 7. Idus Januar. locus Clavium. 5. Kal. Febr. Claves XL. 5. Idus Mart. Claves Paschæ. 17. Kal. Mart. Claves Rogationum 3. Kal. Mart. Claves Pentecostes. Vide Honorium Augustod. lib. 2. de Imag. mundi cap. 101. [et supra vocem Annus pag. 511.]

† **CLAVIS ANNONÆ**, Horreorum præfectura vel eustodia. Charta foundationis Abbatiae Brolii Grollandi inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 421 : Similiter illis concedo ea que possideo in molendinis de Jart, id est, dominium et medietatem, in quibus per Abbatem B. G. custos constituitur, et ipse Clavem annonæ in custodia sua debet habere.

CLAVIS S. HUBERTI. Vide Joannem Robertum in Hist. S. Huberti pag. 251.

CLAVIS IN MUSICA. Vide Notæ Musicæ.

CLAVIS in coneamerationibus, quæ eas concludit, quam fibulam vocat Philander ad lib. 1. Vegetii cap. 6. Gervasius Doro-

bornensis in Descriptione Ecclesiae Cantuariensis : Hic vero nullo interstitio cruce a choro divisæ in unam Clavem, quæ in medio

fornicis magnæ consistit, quæ quatuor pilaris innititur, convenire videntur. Vide Ciborium.

CLAVES ECCLESIAE, Potestas et jurisdictio Ecclesiae : ex illo Christi ad Petrum, Matth. 16 : Tibi dabo Claves regni cælorum, etc. Inscriptio in foribus Basilicæ antiquæ Vaticanæ :

Qui regni Claves et eam tradit ovilis,

Qui cæli terræque Petro commisit habenas,

Simplicio nunc ipse dedit sacra jura tenere.

Goffridus Vindocinensis lib. 2. Epist. 29 : Claves sanctæ ecclesiae agitare, et leges Catholicæ et Apostolicæ Sedis violare conatur. Idem Opusc. 10 : Execranda promissio, quæ Claves Ecclesiae agitare, et unicum ac singulare ejus ostium violare conatur. Cur vero triplex interdum clavis S. Petro et Summis Pontificibus adscribatur, pluribus disputat Nicolaus Alemannus in Dissertat. de Lateranensibus parietinis cap. 10.

✚ Haud ignota fuit hac notione vox Clavis, Hebr. מפתח, etiam in veteri Testamento. Legimus apud Isaiam cap. 22. reiecto Sobna Templi Præposito substitutum fuisse Eliacim, de quo sic Propheta 22. 20. et seqq. : Vocabo servum meum Eliacim filium Helciae; et induam illum tunica tua, et cingulo tuo confortabo eum, et potestatem tuam dabo in manu ejus : et erit quasi pater habitantibus Jerusalem, et domui Juda. Et dabo Clavem domus David super humerum ejus : et aperiet et non erit qui claudit; et non erit qui aperiat. Quæ Christo tribuntur Apocal. 3. 7 : Hæc dicit Sanctus et Verus, qui habet Clavem David : qui aperit, et nemo claudit; claudit et nemo aperit.

CLAVES S. PETRI, Quibus scilicet illius Confessio, seu sepulcrum, claudebatur Poeta Saxonius lib. 3. de Gestis Caroli Magni ann. 796 :

Confestim Claves, quibus et Confessio sancti Conservata Petri vexillaque miserat urbis Romulæ Carolo, pariterque decencia dona.

Adde Eginhardi Annales cod. ann. V. gilius PP. in Encyclica : Sed et super Claves B. Petri Apostoli præstitissent corporis juramentum.

Solebant etiam Summi Pontifices de L. matura catenarum S. Petri, quæ religio Romæ asservantur, ad Reges et Principe aliosque viros primarios pro ingenti munere mittere, quam in aurea clavi insillarum quibus confessio sancti Petri claudatur efficta, ab altari S. Petri accepti includebant. Eam autem ad quos illa transmittabatur, suspendebant ad collum, vel sacrum contra mala imminencia amuletu. Ejusmodi clavium transmissarum munere Gregorius M. lib. 2. Ind. 11. Ep. 47. lib. 5. Epist. 6. lib. 6. Epist. 23. 1. 7. Ind. 2. Epist. 128. lib. 10. Epist. lib. 12. Epist. 17. Gregor. Thron. lib. Miracul. cap. 28. Fredegarius Scholast. Chron. cap. 110. Gregorius VII. PP. 1. 7. Epist. 6. Vetus Chronie. tom. 1. H. Franc. pag. 720. Aimoin. lib. 4. de Gestis Francor. cap. 57. 86. Chronicon Fournellense cap. 9. etc. Vide Theodorum Schmidam de SS. Imag. præterea Nicolaum Alemannum in Dissertat. de Lateranensibus parietinis cap. 14.

* **CLAVIS S. PETRI**, In signandis ani-

libus, ut a rabie servarentur, adhibita. Lit. remiss. ann. 1467. in Reg. 195. Charthoph. reg. ch. 24: *Survint ung homme, qui volt faire signer des bestes qu'il menoit, des Clefs de saint Pierre* (au Fayet en Auvergne).

* **CLAVI CANDENTE**, quam *Ecclesiasticam* vocabant, venticlae secundo deprehensae signabantur in pectore, fronte atque inter scapulas, ex Legibus Steph. reg. Hungar. tom. 1. Sept. pag. 550. col. 1: *Si qua striga inventa fuerit, secundum judicalem legem ducatur ad ecclesiam, et commendetur sacerdoti ad jejunandum, fidemque discendum; post jejunium vero domum redeat. Si secundum in eodem crimine invenietur, simili jejunio subiaceat: post jejunium vero, in modum crucis in pectore et in fronte, atque inter scapulas incensa Clavi ecclesiastica domum redeat. Si vero tertio, judicibus tradatur.* [* Vide Heltaus. Glossar. Germ. voce *Schlüssel*, col. 1636.]

* **CLAVIS SEPULTURA**, Superstitionis species, cujus meminit Petrus Subesti de Cultu vineae Dom. part. 3. cap. 4. de Superstit. : *Item errore superstitioso vulgus in multis locis opinatur remedium efficax ut cesset pestis inguinaria, si sepeliatur Clavis porte ecclesiae parochialis, et curatus ecclesiae sine morte, jaciatur in foveam pro aliquo defuncto paratam.*

CLAVES REMITTERE, in signum divortii, et renunciantis curam familiae. S. Ambrosius Epist. 47. ad Syagrium: *Quo mulier offensa, Claves remisit, domum revertit.* Apud nostros solent viduae claves et cingulum supra mariti defuncti corpus projicere, in signum quod bonorum communioni nuntium dant, ne debitis exsolvendis teneantur, de quo more agunt Consuetudines municipales, Meldensis art. 52. 53. Lotharingica tit. 2. art. 3. Malinepsis art. 8. Meledunensis art. 187. Calvimontensis art. 7. Victriacensis art. 91. Laudunensis art. 16. Catalaunensis art. 30. Ducatus Burgund. art. 41. etc. Vide Paschasium lib. 4. Disquisit. Francic. cap. 10. [* et Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 176.]

† **CLAVES**, Numellae, quibus canes bini aut terni copulantur, non solvendi nisi in ipsa venatione. Leges Jacobi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. xxv: *Et quia evitare non valemus quin venando et alias cum praedicto venatore conversemur; et Claves et alia quae ad venationem pertinent* (tractemus.)

† **CLAVIS**, Locus clausus, ut Eccardus interpretatur Lex Salic. tit. 9. art. 2: *Si quis unam apem, hoc est, uno vascello furaverit de sub tecto et sub Clave, etc.*

† **CLAVIS**, Manica temonis, in Vet. Glossario San-German MS. n. 501.

* **CLAVIS**. Charta Laurent. episc. Wratislav. ann. 1223. inter Prohat. tom. 1. Annal. Praemonstr. col. 482: *Ad cujus rei argumentum hanc chartam Clave sigilli nostri roboratam eidem contuli.* Ubi aliae Chartae praerant, munimine.

CLAVIS, pro *Clavus*: Vita S. Lupercii apud Bosquetum: *Jussit Praeses maganum fieri, et acutis eam clavavit Clavibus, etc.*

* **CLAVIS vel Clavus**, Vestis purpurata, blandella (bandella). Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

† **CLAVITATA ARBOR**, Clavis notata. Vide *Arbor* 1.

† **CLAVODIUM**, Pretiosa quaevis Ecclesiarum vasa et ornamenta. Vitae Patriarcharum Aquileiensium in Anecd. Muratorii tom. 3. pag. 46: *Peregrinus III. Patriarcha sedit ann. XIV. mens. VII. dies III. Iste reedificavit Ecclesiam civitatis Austriae, quae cum omnibus libris et thesauris exusta fuit, fecitque in ea tabulam argenteam, et alia mirabilia Clavodia auro argenteoque contexta.* Vide *Clenodium*.

† **CLAVOSUM**, Inaequale. Gloss. Isid. Rectius La Cerda: *Clivosum, inaequale.*

CLAUSA, Idem quod *Clusa*, et *Clusura*. Chron. Marcianense lib. 2. cap. 3: *Praemisit aliquos ex suis Proceribus ad custodiendas Francorum Clausas.* Carolus IV. Imperat. de Vita sua: *Et devastavimus terras suas usque Clausam quae vocatur Linitz.*

CLAUSA, Locus, seu aedes, in qua inclusi Monachi debebant. Vita S. Gamelheri cap. 2. n. 14: *Ad fenestram Clausae in qua latebat.*

CLAUSA, Excerptum, locus ex libro aliquo, Gallis *Clause*. Hugo Rotomagensis Archiepiscopus in Praefat. ad lib. 1. contra Haereticos: *Proinde placuit tibi super haeresibus insurgentibus nos aliqua scribere, quod et suscepimus tuae jussionis auctoritate: sed succincto opere, sed brevi caractere. Trahatur itaque ex arcto commate Clausa latissima, sumantur ex vase modico fercula copiosa, more Catholico, in S. Spiritu.* Joan. Sarisher. Epist. 158: *Et haec mihi videtur esse duarum conceptio Clausarum.*

CLAUSA, Idem quod *Clausura*, *Cloture*. In Capitulis Caroli Magni lib. 5. cap. 148. [* 279.]

* **CLAUSA**, Ager sepibus vel muris clausus. Charta ann. 1225. ex Bibl. reg. cot. 17: *Dono ad laborandum..... totam illam Clausam, cum suo solo et planterio vineae et arborum, ... ita quod in hoc praesenti anno claudatis totam ipsam clausam et completo dicto termino ipsam totam Clausam reddatis nobis.* Cloture, in Ch. ann. 1405. ex Reg. feudor. comitat. Pictav. Cam. Comput. Paris. fol. 22. vº: *Je Jehanne de Travazay advouhe à tenir..... mon lieu, courtilleage, vergiers, Clotures, etc. Parcelouse, eadem acceptione, in Charta ann. 1339. ex Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 175: Un herbergement assis à Poitiers appelé les Forges, o les jardins, treilles et Parcelouses dudit herbergement.*

* **CLAUSA**, Agger, quo aquae concluduntur. Chron. Mutin. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 587: *Merlos pontis de Reno dirupando, et Clausam de Reno devastando ac ibidem et circum circa damna maxima inferendo.*

* **CLAUSAGIUM**, Locus sepibus cinctus et clausus; simul et obligatio qua tenentur subditi hunc claudere, cui servitio, qui addictus erat, *Cloer* appellabatur. Redit. comit. Namurc. ann. 1265. ex Reg. Cam. Comput. Insul. sign. *Papier velu* fol. 9. vº: *Encor doit cascuns un vendengeur as ringnes le Conte vendengier, et un Cloer as ringnes enclore.* Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 187. vº: *Item Clausagia*

jardinorum. Fol. 193. vº: *Item omnes feodi, qui debent claudere sexaginta perticas*

Clausagii. Et fol. 208. vº: *Item omnes homines feodi debent fenagium, Clausagium jardini.* Vide *Clausaria*, *Claustura* et *Closaria*.

CLAUSARIA, Modus agri sepibus septus, clausus, Andegavensibus *Closerie*. *Clausaria vinearum*, in Charta Philippi Aug. ann. 1203. in ejus Regest. Herouvalian. fol. 32.

CLAUSARIUS vinearum Monasterii, in Necrologio Victorino Paris. 5. Kal. Sept. qui Clausariis praerat *serviens*. [Oecurrit eodem sensu in Tabulario S. Vincentii Cenoman. Vide *Closarius*.]

* Charta Guill. episc. Paris. ann. 1222. in Reg. B. Cam. Comput. fol. 150. vº: *Dominus rex vult et concedit ut nos Parisiensis episcopus..... habeamus apud Parisius unum draparium, unum Clausarium..... gaudentes libertate, quam ministeriales episcoporum Parisiensium hactenus habuerunt.* Alia ann. 1226. ex Lib. nigr. episc. Carnot.: *Clausarius noster habet pretium duorum hominum singulis diebus, quando operarii sunt in vineis clausi nostri.*

CLAUSARIUS, Inclusus, Monachus qui in cella clausa habitat, [Gall. *Reclus*.] Vita S. Deicoli Abb. Lutrensis n. 43: *Volens... dies sibi concessos apud beatissimum Apostolorum principem Romae Clausarius et privatus insistere otio.*

CLAUSARIUS, In Epist. Widonis Comit. Matiscon. ann. 1078. tom. 6. Spicileg. Acheriani, idem est quod *Clausum*, sive septum, Gallis *Closter*: [Praeterea donavi ad memoriam et Ecclesiam sanctorum Apostolorum omnia quae infra sunt annotata, id est, has ovillas, Blondeus et omnes clausos et Clausarios, silvas, etc.]

* **CLAUSERIUS**, Eadem notione, in Charta ann. 1202. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 227: *Extra septa canonicorum sex servitores, scilicet tres escuerii abbatis, unus serviens capicerii, unus Clauserius vinearum, unus tolonearius.*

† **CLAUSATA**, Idem quod *Clausum*, Locus sepibus vel muris clausus. Associatio Ducis Britanniæ cum Monachis Kemperlegiensibus e Chartulario ejusdem Cœnobii: *Nec possumus impedire, quin ipsi Religiosi adducant aquam ad suum molendinum situm in Clausata Abbatiæ de Kemperlé.*

† **CLAUSATGA**, ut *Clausata*. Charta Goscelini de Bogno pro S. Juniano apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 696: *Dat B. Juniano duas borderias terre... et medietatem Clausatge de vineis.*

† **CLAUSELLUS**, Locus clausus, septus. Bona S. Germani Autissiod. ann. 864. confirmata in Conventu Pistensi apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 588: *Clausi vinearum, scilicet ille qui adhæret Monasterio et campaniæ, plantæ abundantia, curticanus et Clausellus de Patriniaco.*

* **CAUSETUM**, diminut. a *Clausum*, Locus vel ager clausus. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item plus unum Clausetum sive terram in pertinentiis dicti loci de Capella.* Ibidem: *Item plus unum Clausetum in eodemmet loco et parsano, vocato à la font.* Vide infra *Closellum*.

† **CLAUSIM**, Secretum, elam, Gall. à huis clos. Acta SS. Maii. tom. 4. pag. 439. de S. Petro Cælestino: *Propositoque Clau-*

sim inter eos, seclusis extraneis, per Latinum tunc Ostiensem Episcopum... exhortationis verbo praelucido.

* Aliud sonat *Closément*, scilicet Omnino, prorsus, sine ulla exceptione, in Charta ann. 1317. ex Chartul. 21. Corb.: *Avons vendu.... toute le terre que nous avie- mes et poiesmes avoir à Belle,.... soit en cens, en rentes, en terres arables,.... et Closément et entièrement sans riens excepter.* Quæ Latine ibidem sic leguntur: *Sive in censibus, in rentis, in terris arabilibus.... et integre absque aliquid excipere.* Unde patet vim vocis non intellexisse D. Secousse in nota ad Lit. ann. 1359. tom. 3. Ordinatio. reg. Frane. pag. 362. Vide infra *Clausula* 2. et *Clausus*.

† 1. **CLAUSIO**, Locus muris clausus. Limborch. Inquisit. Tolos. pag. 81: *Nulla humana habitatio, seu rehædificatio aut Clausio ibi fiat.*

† **CLAUSIO**, vel **CLOYSIO**, Ipsa actio qua ager muris vel sepibus clauditur. Charta Thoissiacensis anni 1404: *Jus claudendi debet sex solidos pro Cloysione sui prati cum Clausione suæ terre.*

* 2. **CLAUSIO**, Actio claudendi. Libert. de Viridi-fol. ann. 1369. tom. 5. Ordinatio. reg. Frane. pag. 277. art. 6: *Concedimus per presentes, ut ipsi consules.... possint.... habitatores compellere ad hoc seu compelli facere per captionem, vendicionem et distractionem bonorum suorum, necnon Clausionem hospitiorum, etc.* Vide supra *Clavare* 2.

* 3. **CLAUSIO**, Ohturamentum. Lit. ann. 1388. tom. 8. Ordinatio. reg. Frane. pag. 284. art. 7: *Clausiones et amociones discursuum. Leg. discursuum, subintellig. aquarum.*

* **CLAUSIS**, Hara cunicularia, ubi eunienuli nutriuntur et multiplicantur, Gall. *Clapier*. Pactum inter Arn. de Villanova et homines de Transio ann. 1283: *Quod ipsi homines teneantur facere ipsi domino in dicto deffenso triginta Clauses cuniculorum, ubi magis voluerit ipse dominus.*

† **CLAUSIVA**, Clausum. Charta Eygili Abb. Flaviniac. pro fundatione Corbiniaci ann. 864. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 58: *Et illa coloneta in Ariaco, quæ fuit Auseberti, et quidquid ad eam aspicere videtur; et Clausiva totum in integrum, quem idem Wideradus plantari jussit.*

† **CLAUSOLA**. Vide *Clausula*.

† **CLAUSOR**, Qui obsidione claudit seu cingit urbem, Gall. *Assiegeant*. Radulphus Cadom. in Gestis Tancredi tom. 3. Anecd. Marten. col. 202: *Assueverant clausi insidiari Clausoribus, et dum in meridie foris dormiretur, aliquando cum impetu de intus erumpebant: ut non sine cæde et rapina somni rumperentur.*

† **CLAUSORIUS VINEARUM**, Idem qui *Clausarius*. Mabillon. Analect. tom. 3. pag. 379. in Gestis Gualfredi de Ludono Episcopi: *Addere libet de Clausoriis et Cultoribus vinearum, qui videntes cereos aliorum, ad quorum exemplum nihil fecerant, etc.*

† **CLAUSTRA**, **CLAUSTHALIA**, **CLAUSTRALIS**, **CLAUSTRALE**. Vide post *Clastrum*.

* **CLAUSTRARIUS**, Apparitor. Idem qui *Bedellus*, ut ex assignatis officiis col-

ligitur: quod intra *claustrum* serviat, sic dictus. Stat. eccl. S. Dion. Leod. ann. 1330. tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 446: *Item novi canonici solvent Claustrario quinque solidos grossorum antiquorum.* Stat. S. Capellæ Bitur. ann. 1407. ex Bibl. reg.: *Forma juramenti, quod præstare tenentur Claustrarii dictæ Capellæ in nova eorum receptione. Ego N. Claustrarius juro, quod.... altare majus in festis annualibus et aliis custodiam, processiones ordinarias et extraordinarias, necnon illos qui legendi, cantandi aut thurificandi causa ad vestiarium pro capis et ornamentis aliis induendis aut depouendis, aut aliis sacris inde recipiendis antecedam et associabo, quodque circa finem pulsationum Horarum canonicarum in domo thesaurarii, et eo procedente ad ecclesiam præibo ipsumque antecedendo redcam: necnon alia omnia et singula, quæ Claustrarius dictæ Capellæ facit et facere tenetur in eadem, faciam et complebo juxta posse.* Infra *Servitores claustrarii* nuncupantur. Vide supra *Clavicularis*.

CLAUSTRARIUS ARTIFEX. Lampridius in Heliogabalo: *Jussit et cursorem, jussit et cocum et Claustrarium artificem.* [Laurentius in Amalthæa: *Claustrarius, Qui seras et cætera ad claudendum facit.* Faber *Claustrensis, Claustralis.*]

† **CLAUSTRELLUM**, *Parvum claustrum*, Johanni de Janua. Bernerus Abb. in Translatione S. Hunegundis, inter Acta SS. Benedict. sec. 5. pag. 225: *Qua de re consilio inter se habito, per ostium ejusdem cryptæ in latere dispositum.... per Claustrillum efferunt venerationis loculum.*

CLAUSTRUM. Breviloq.: *Clastrum dicitur inhabitatio Religiosorum, vel domus includens Monachos et Moniales sub certa regula viventes.* Concil. Biterrens. ann. 1233. cap. 17: *Clastrum quoque diligenter observetur et claudatur, ut re et nomine Claustrum valeat appellari.* Conc. Forojuliense ann. 791. cap. 12: *Ut Monasteria puellarum, quæ sub disciplina regulæ degunt, obstructius munitis Claustris, nulla pateant nisi forte summa compellente necessitate, aditu viro- rum.* *Clastra Monasteriorum*, in Concilio Turonens. III. can. 22. 29. Adde Capitulum 3. Caroli M. ann. 789. cap. 3. Capitulum 1. anni 802. cap. 18. 20. Capitulum 2. cap. 5. Capitulum 1. ejusdem Imp. incerti anni cap. 35. etc.

CLAUSTRA, feminini generis. Chrodegangus Edit. Labbei cap. 3: *Ita institimus, ut in illa Claustra ille Clerus Canonicus, qui sub ipso ordine, Deo adjuvante, vivere debent, et omnes in uno dormiant dormitorio, etc.* Ita alibi non semel.

CLAUSTRA MONACHORUM, in Capitulis Caroli Magni lib. 5. cap. 148. [** 279.] in Capitulum Caroli Calvi tit. 32. § 9. [** apud Tusiachum ann. 865.] apud Honorium Augustod. lib. 1. cap. 148. 149. etc. Vide *Gazæum* ad Cassianum.

CLAUSTRA CLERICORUM, in Capitulari 5. ann. 819. cap. 7. Capitulum Caroli Magni lib. 1. cap. 95. [** 89.] lib. 4. cap. 50. in Capitulis Caroli Calvi tit. 6. cap. 53. [** In villa Sparnaco ann. 846.] tit. 32. cap. 9. in Regula Canonicorum cap. 144. in Synodo Pontigonensi ann. 876. can. 8. in Præcepto Ludovici Pii pro Ecclesia Tornacensi apud

Miræum in Cod. Donat. Belgic. pag. 7. etc.

CLAUSTRA CLERICORUM, id est, Canonico- rum, in Epistola Ledradi Archiepiscopi Lugdunens. ad Carolum Magn. apud Paradin. lib. 2. Histor. Lugd. cap. 20. In Concilio Meldensi ann. 845. can. 53. in Capitulis Caroli Calvi tit. 6. cap. 53. etc.

Capitula Caroli Calvi tit. 41. cap. 8. [** Synod. Pantigon. ann. 876. Pertz. pag. 529.] *Ut Episcopi in civitatibus suis proximum Ecclesiæ Claustrum instituunt, in quo ipsi cum Clero secundum canonicam regulam Deo militent: et Sacerdotes suos ad hoc constringant, ut Ecclesias non relinquant, et aliubi habitare præsumant.* Idipsum statuitur in Synodo Rom. sub Eugenio II. cap. 7: *Necessaria res existit, ut juxta Ecclesiæ Claustra constituantur, in quibus Clerici disciplinis Ecclesiasticis vacent. Itaque omnibus unum sit refectorium ac dormitorium, etc.* Ubi morem, qui in Monasteriis diu obtinuit, observare est, cum in claustris lectioni vacarent Monachi, ut est in Epitome Ludovici Imp. in Regulam S. Benedicti, in Concordia S. Dunstani cap. 5. et in Actis S. Wolphangi cap. 7. *Studium Claustris*, seu scholæ, in veteri Charta apud Gariel- lum in Episcopis Magalonensibus pag. 144. [** Vita S. Anskarii cap. 4.] Petrus Blesensis serm. 25. varias monasticas functio- nes in singulis claustris lateribus exactas annotat: *Inde est quod in Claustro Con- ventuum quatuor loca cum propriis de- putantur officiis: in latere Claustris occiden- tali est scholaris subjectio: in eo quod con- tingit Ecclesiæ lectio moralis: ad Orientalem in Capitulo materialis.* In claustris etiam certis horis dabatur copia fratribus invicem confabulandi, ut docent Lanfran- cus in Constitut. sect. 3. Petrus Venerabil. in Statut. Cluniac. cap. 5. etc. unde creatus est *Prætor Claustris*, qui disciplinæ claustris enram ageret, de quo suo loco agimus. Prælectiones etiam scholasticas in claustris factas videtur innuere Herimannus de Restauratione S. Martini Tornacensis cap. 3.

Claustrorum forma fuit quadrata. Car- men de Laude vitæ monasticæ edit. a Sir- mondo ad Goffrid. Viudocin.:

Quadratum speciem structura domestica præfert,
Atria bis binis inelyta porticibus.
Quæ tribus incluse domibus, quas corporis usus
Postulat, et quarta quæ domus est Domini,
Quarum prima domus servat potumque cibumque
Ex quibus hos reficit juncta secunda domus.
Tertia membra fovet vexata labore diurno,
Quarta Dei laudes assidue resonat.

Petrus Damian. lib. 6. Epist. 26: *Ipsam Claustris tui fabricam respice: ecce enim qua- drifida est, ut nimirum ipse loci situs eviden- ter edoceat, quod undique te a mundana conversationis strepitu semotum esse oporteat.* Adam Bremens. cap. 103: *Composita ergo mensa, manum vertit ad Claustrum, quod ille, dum prius ligneum esset, lapideum fecit, forma, ut mos est, quadrata, variis cellarum ordine distinctum.* Iisdem verbis Albertus Stadensis ann. 1095. Vide Durand lib. 1. Ration. cap. 1. n. 42. 43.

CLAUSTRUM, Monasterium ipsum, Ger- manis *Klooster*; in Actis Murensis Mo- nasterii pag. 14. *Disertinense Claustrum* quod infra, *Disertinense Monasterium*

dicitur. Pag. 17: *Discessit hinc et rediit in suum Clanstrum*. Pag. 35: *More aliorum Monasteriorum et Claustrorum*. Pag. 37: *Clastra regularia*. Compositio inter Patriarcham Constantinop. et Francos, in Gestis Innocentii III. PP. pag. 106: *Clastra vero omnia tam intra civitatem, quam extra libera erunt Ecclesiae, etc.* Henricus Rosla:

Ecclesias quantas, quot, Clastraque quanta dicarim.

Occurrit praeterea in Vita B. Mariani Abb. Ratispon. n. 17. 18. 20. 23. 26. 27. et in Charta ann. 1153. in Chronico Reichen-spurg. pag. 188. Henricus Aquilonipolensis in Adolpheide cap. 12:

Christiparae Clanstrum in Kylo Duxstruxit Adolphus.

† CLAUSTRA SACRORUM, Gazophylacium eleemosynarum. Prudentius de Peristeph. Hymno in honorem S. Laurentii: *Claustis Sacrorum praeerat*.

* CLAUSTRUM REGULARE, Ea pars claustrum, quae Ecclesiae adhæret. Ordinar. MS. S. Petri Aureæ-val.: *In Claustro, quod dicitur vulgaliter Clanstrum regulare, quod est a parte ecclesiae, semper silentium est tenendum*. Clouastre, pro Cloistre, Clanstrum, in Charta ann. 1399. ex Tabul. Carnot.

* CLAUSTRI DOMUS, vulgo *Maison claustralle*, apud Provinciales appellatur domus rectoris parochiae. Charta ann. 1442. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Acta tam in domo Claustrum, quam in platea prope dictam domum*.

* CLAUSTRUM, pro *Claustralis*, in clauastro degens. Acta B. Cicci tom. 1. Aug. pag. 661. col. 1: *Quinimo in ostensione triplicium graduum salvandorum, videlicet conjugatorum, et virginum seu Claustrorum*.

* CLAUSTRUM, pro *Clansum*, et vicissim, Locus aut ager sepibus vel muris clausus. Charta ann. 1366. in Reg. 97. Chartoph. rog. ch. 54: *Johannes episcopus Belvacensis, cancellarius noster nuper fundavit Parisins in vico Claustrum Brunelli unum collegium scolarium*. Alia ann. 1374. in Reg. 106. ch. 368: *Les escoliers de Dormans, fondez en Cloz Brunel à Paris par feu seigneur de bonne mémoire monsieur le cardinal de Beauvez, etc.*

CLAUSTRARE, Monachum, vel Sanctimonialem facere, vel in Monasterium relegare. Summula Raimundi Ordinis Prædicat.: *Claustrare poteris, licet adultera negat*. Utitur semel alibi.

CLAUSTRA MONTIUM, quae recentioribus *Cluse*, *Clusuræ*, et *Clausuræ* dicuntur. *Clastra Pyrcneorum*, apud Orosium lib. 7. cap. 40. quae *Puertos*, seu *Portus* appellant Hispani. Gunther. lib. 4. Ligurini:

Difficilesque vias, et tristia Clastra sequentes.

Infra:

Ventum erat ad fauces, angustaque Clastra viarum,
Qua se nubiferis horrendæ nivibus Alpes
Exiguo tantum penetrandas limite præbent,
Uniusque capax scopuloso semita calle,
Arcta laboranti pandit vestigia turbæ.

[** Vide Canalis et Graffii Thes. Ling. Franc. vol. 4. col. 565.]

CLAUSTRA ITALIÆ, apud Warnefridum lib. 5. de Gestis Longobard. cap. 2. Senator lib. 7. Epist. 4: *Rhetiae namque munimina sunt Italiæ et Claustra Provincie*.

CLAUSTRA CARCERIS, in leg. 2. 3. Cod.

Th. de custod. reor. (9, 3.) *Clastra carceralia*, leg. 23. eod. Cod. de Pœnis. (9, 40.)

CLAUSTRALES, Monachi, qui intra claustra Monasterii recluduntur, ac degunt. Joann. de Janua: *Claustralis, Monachus vel Monacha stans in clauastro*. Ordericus Vitalis in Præfat. lib. 1: *Quia Claustralis cœnobita ex proprio voto cogor irrefragabiliter ferre Monachilem observantiam*. Lib. 3: *Dum adhuc Claustralis esset Monachus*. Petrus Blesensis Epist. 13: *Quid est Claustralem redire ad seculum, nisi cœli habitatorem cadere in infernum?* Hildebertus Cenoman. Epist. 38: *Claustres, quibus conventicula plebis et sermones otii lex arctior interdicat, plateis pro clauastro, scurrilitatibus pro lectione utuntur*. Joann. Sarisberiensis lib. 7. Policrat. cap. 21: *Claustres, qui plane vere religiosi sunt, dum professionibus servant: ab hac malitia immunes sunt*. Nulla vita fidelior, nulla simplicior, nulla felicior, quam eorum qui humiliter in claustris degunt, abjectione sua gaudentes, etc. Tidericus Langenius in Saxonia:

Degunt Claustrales sanctæ Christi Moniales

In claustris, clausæ remanent concentibus ausæ.

Scriptis Trithemius librum *de Triplici regione Claustralium*; Thomas a Kempis alium *de Disciplina Claustrali*.

CLAUSTRENSIS, Moniales, quæ in clauastro seu Monasterio educatæ sunt, vocat Andreas Monachus Fontevraldensis de morte B. Roberti de Arbresello, hisque opponit Laicas: *Quomodo poterit quælibet Claustrensis Virgo exteriora nostra convenienter dispensare, quæ non novit nisi psalmos cantare, etc.* Infra: *Hinc factum est, ut Robertus noster generale præceptum Abbatissæ, quam elegerat, dedisset, ut nunquam aliqua ex Claustrensibus in Fontevraldensi Monasterio Abbatissa fieret*.

* CLAUSTRALES OBEDIENTIÆ, Quarum officia intra claustrum exercentur; forensibus oppositæ. Stat. eccl. Traject. ann. 1088. in Batav. sacr. pag. 136. edit. ann. 1714: *Item cum episcopus præposituram Tielensem, thesaurariam, scholasticam, choræpiscopum, et quædam alia officia, præposituræ nuncupata, quæ etiam Claustrales obedientiæ appellantur, suæ collationi reservaverit, nulli eam conferre, nisi canonico majoris ecclesiae, poterit aut debet*. Bulla Joan. XXII. PP. qua Phil. regi concedit annalia benef. ecclesiast. ex Reg. A. Cam. Compnt. Paris. fol. 100. rº: *Declaramus ut concessum tibi hujusmodi privilegium nullatenus extendatur.... ad prioratus, supprioratus, Claustrales, forestarias, cellarias, ... et administrationes alias*.

** CLAUSTRALIS MANSIO, AREA, CURIA, Ædificium in fundo Ecclesiae exstructum a Canonico; forte ita dictum quia vice habitationis in Clauastro ei ejus extruendi facultas dabatur. Charta Wortwini Præposit. Wormat. ann. 1178. ap. Schannat. Episcop. Wormat. tom. 1. pag. 128: *Invenientes ædificia Claustralium Mansionum... neglectu deformata, ex eo quod potestas ordinationis fundi, quæ ex antiquitatis consuetudine post transitum alicujus fratris Præposito pertinere videbatur, vires testamenti super ædificiis confecti prægravabat... jus præscriptarum Claustralium Arcarum... universis fratribus resignavimus*. Chart.

Arnold. Archiepiscop. Magunt. ann. 1160. ap. Gud. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 403: *Henrico, Aschaffinburgensis ecclesiae Canonico... de petitione... Præpositi, locum... juxta eandem ecclesiam assignavimus, ut ibidem mansione facta, divinis obsequiis jugiter valeat interesse*. Nichilominus quoque statuimus, quatinus respectu laboris ac sumptuum, quas predictus Henricus ibidem impenderit, de illa mansione tanquam de Curia Claustrali sibi licitum sit, testamentum conficere, videhæc ut cottidano alicui memorate ecclesie prioratui vel honeste conversationis Canonico, illam legati nomine possit assignare.

† CLAUSTRALIS MURUS, Quo prædium clauditur vel cingitur. *Madox Formulæ Anglicæ*. pag. 139: *Ipsæque et hæredes sui prædictam domum sic de novo constructam et ædificatam, et muros Claustrales circa dictum mesuagium... in bono statu reddet et dimittet*.

† CLAUSTREYRA PRIORISSA, Eadem quæ Claustralis, in Necrologio Parthenonis S. Petri de Casis.

† CLAUSTRUM, Piscaria clausa ex lapidibus lignisque constructa. Acta S. Eufilami MSS.: *Clastrum quoddam quod ex quadris lapidibus sub civitate in mari compositum fuerat, etc.* Mane igitur facto Custos Claustrum illius ad Claustrum veniens ut solitam prædam caperet, nam singulis diebus piscium quoddam genus solitus erat illic invenire, hoc solum depositum invenit. Tyrannus vero præfatæ civitatis quæ prope Claustrum sita erat, quæsivit quid illo die in Claustrum foret repertum: cui cum nuntiatum esset nihil contra morem ibi deprehensum, ratus se a Custode Claustrum deceptum, turbata mente ad domum ipsius properavit. Vide *Clansura* post *Clausuræ*.

† CLAUSTRUM CORDIALE, Cordis intimum metaphorico sensu. Charta Edwardi III. ann. 1373. apud Rymer. tom. 7. pag. 16. col. 1: *Præmissis omnibus et singulis propositis per eosdem et oblatis, visis benigniter et pronis auribus auscultatis, diligenter circumspicis, et debite consideratis, Claustris cordialibus, intima meditatione revolvens quam generosum sit et regale, sinceris affectibus regalibus, mero motu proprio, gratantius dilatatis eos dignis attollendo laudum præconiis, etc.* Armoricanis Claustrum vel Claustrum est pignus: an huic loco conveniat penes attentum Lectorem esto judicium.

† CLAUSTRURA, Idem quod Claustrum. Passio S. Thomæ Cantuar. tom. 3. Anecd. Marten. col. 1744: *Ecce simplicitatem columbæ, qui nec etiam contra carnis occisores insidias vel Claustruram aliquam opposuit; verum claudi Monasterium prohibuit, quod Religionis jure omnibus Catholicis patere debere sanctorum instituta Patrum sanxerunt*.

CLAUSTURA, ex Gallico, *Closure*, Septum, inclusio. Will. Thorn. in Chron. ann. 1363: *Pro fossatura et Claustrura civitatis*. [Claustrum muri, in Charta Willelmi Abbatis de Coiken ann. 1220. ex Archivo S. Michaelis in Periculo maris. Litteræ A. Episcopi Meldensis anno 1204. ex Tabulario Galensi pag. 81: *Noverint universi, quod E. Kalensis Abbatissa totusque ejusdem Ecclesie Conventus quoddam herbergium,*

quod habere solebant, contiguum Ecclesie de Mintri, totum integre sicut illi possidebant, videlicet quidquid edificatum vel non edificatum infra Clausturam predicti herbergii continebatur Fulconi Presbytero de Mintri possidendum concesserunt.] Fit mentio ejusdam tributi quod Clausturæ appellant, in Computo domanii Comitatus Pontivi ann. 1540. fol. 183 : *Recepte du droit de Closture, que le Roy a accoustumé de prendre chascun au à Moustiers, neant, pour ce que durant l'année de ce present compte n'a eu aucunes bestes vendues audit lieu.* Vide Clostura.

* Pro obligatione, qua subditi tenentur septa facere, occurrit in Chartar. Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 80 : *Monachi de Vasquel... debent habere ad eostumam Clausturam segetum.* Ubi alter Codex 4651. habet *Clausuram*. Vide supra *Clausagium* et infra *Clostura*.

1. **CLAUSULA**, Diomedii lib. 1. de Orat. et Victorino lib. 1. de Arte Grammat. est compositio verborum, plausibilis structuræ exitu terminata. Gloss. Lat. Gr. : *Clausula*, *Νεῖμα*. Papias : *Clausula est in oratione brevis sententia.* Vide Quintilian. lib. 8. Instit. cap. 5. Gregorius Magnus lib. 1. Epist. 6 : *Quod vero causæ et nominis similitudinem faciendo per scripta vestra Clausulas declamationesque formatis, certe, Frater carissime, siniam leonem vocas.* Adde Hieron. in Job cap. ult. et Cyprian. de Singular. Cleric.

† **CLAUSULA DE NISI** dicitur ea, cui exceptiva hæc particula *Nisi* adjungebatur. Vide *Nisi*.

CLAUSULA, Parvum clausum, seu area septo clausa, apud Willhelm. Thorn. Accipitur etiam pro clausura, vel angusto montium aditu, in Chronico Reicherspergensis pag. 262. et apud Baldricum Noviom. lib. 3. cap. 70.

CLAUSULA, Cella in qua Inclusi, seu Eremitæ, morabantur, aliis *Incluserium*. Chronicon Mariani Scoti ex Bihl. Vaticana num. 1058. de S. Paterno incluso : *Hic ambiens martyrium, pro nullo foris exivit, sed in sua Clausula combustus, per ignem transivit in refrigerium.* Usurpatur hac notione non semel ab Eckehardo de Casibus S. Galli cap. 4. 9. 10. ab Hepidanno Minore in Vita Wiboradæ lib. 1. cap. 15. et 19. et in Rythmis de eadem apud Canisium tom. 5. pag. 789. et a Florentio Wigorn. ann. 1058. [Selecta Capitula Canonum Hibern. apud Acherium tom. 9. Spicil. pag. 50. de his qui se putant esse justos et non sunt : *Jejunium charitati, vigiliis justitiæ, propiam adinventionem concordie, Clausulam Ecclesiæ, severitatem humilitati, postremo hominem Deo nateponunt.*]

* 2. **CLAUSULA**, Conditio, exceptio, *Clausele*, in Charta ann. 1323 : *Desquelles choses les loys du franc maintenoit toudis le contraire par une Clausele générale, contenne ou dit keurbrief, laquelle dist que de toute chose, dont mention n'est faite audit keurbrief, doit estre droits echevinages : par laquelle Clausele, etc.* Necrolog. eccl. Paris. MS. ad 9. Cal. Jan. : *Postmodum executores dicti defuncti (Johannis de Montenantolio) attendentes Clausulas sui testamenti, nobis*

dederunt in augmentationem dicti anniversarii..... summam cc. scutorum. Vide infra *Clausus*.

1. **CLAUSUM**, et **CLAUSUS**, Gallis *Clos*, Loens aut ager sepibus vel muris septus aut clausus : seu ut loquitur lex 1. Cod. Theod. de Rei vindicat. *Spatium certum septis quibuslibet conclusum : ejusmodi Arcifinales agros vocant Siculus Flaccus et Frontinus, quod videlicet a septo suo et spatio, seu finibus, finalem, id est vicinum arcerent.* Testamentum Widradi Abbatis Flaviniacensis : *Totum illum Clausum, quem nos jussimus plantare, etc.* Infra : *Et illum Clausum in ipso Ariaco, etc.* Vetus Charta apud Perardum in Burgundicis : 5. *mausos cum Clauso dominico.* Alia apud Columbum in Episc. Vivar. lib. 1 : *Rostagnus collatis mansis 8. et in Blarbayo Clauso indominicato.* Conventus Pistensis ann. 864. tom. 2. Spicilegii Acher. : *Id est, mausa in gyro Monasterii sita, et ut vulgo loquimur, Clausi vinearum.* Charta Thomæ Comit. Mauriannæ ann. 1216 : *Decem sometas vini meri de suo Clauso.* In alia Umberti II. Comit. Sabaudie : *Clausu vineæ indominicati.* Adde Suger. lib. de Administrat. sua cap. 20. Histor. Vastinensem pag. 296. etc. [Vide *Closum*.]

CLAUDICIUM, Eadem notione, in Tabulario Majoris Monasterii.

* 2. **CLAUSUM**, pro *Clastrum*, in Hist. Eduardi III. reg. Angl. ad. ann. 1331. pag. 400. edit. Hearn. : *Sed non fuit sibi permissum ecclesiam necque Clausum intrare.*

CLAUSURÆ, Claustra montium, angusti aditus, aliis *Clusæ*, Græcis recentioribus *κλεισούρα*. Lexic. Græc. MS. Reg. Cod. 2062 : *ἐμβολή, εἰσόδος στενότης.* Clavaguera, in Chronie. Petri IV. Regis Arag. lib. 3. cap. 4. Senator. lib. 2. Epist. 5 : *Præcepimus 60. militibus in Augustanis Clausuris jugiter constitutis annonas.... præstare,.... decet enim cogitare de militis transactione, qui pro generali quiete finalibus locis inoscitur insudare, et quasi a quadam porta provincie gentiles introitus probatur excludere.* Anonymus Barenensis in Chron. ann. 1097 : *Et per montibus vel Clausuris Fulgarie, similiter Ungarie multi sunt occisi et necati fame.* Conradus Uspersgens. : *Ad quadam itinera angusta, quæ Lombardi vocitare solent Clausuras Volerni.* Tageno Pataviensis : *Inde transivimus ad primam Clausuram, etc.* Passio S. Andcolii MS. : *Cumque ad Clausuras ipsius Monasterii pervenissent, etc.* Utuntur passim Scriptores, Lex 2. § 4. Cod. de Offic. Præf. Prætor. (1, 16.) lex 4. Cod. de Offic. Magistri Offic. (1, 31.) Egica Rex in Concilio Tolet. XVII. Willelmus Malmesb. lib. 2. de Gestis Anglie. cap. 11. Rogerius Hoveden. ann. 1031. Florent. Wigorn. et Simeon Dunelm. eodem ann. Julianus Episc. in Hist. Wambæ Regis non semel : Lucas Tundensis ara 902. etc. Vide Notas ad Alexiadem pag. 300. [et infra vocem *Clusa*.] Vide *Clastra montium* in *Clastrum*.

* Hinc *Cloistrieres* meretrices appellatæ, quod in angustis viarum sedeant, eadem ratione qua *Femmes de chemin* nuncupatas observavimus supra in *Cheminus* 2. Stat. ann. 1395. ex Cod. reg. 8312. 5 :

Item que toutes filles de vie Cloistrieres ou femmes communes diffamées voient teuir, tiennent et font leurs bouticles es lieux ad ce ordonnés d'ancienneté en ladite ville (de Troyes.) Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 178 : *Ledit Jehan estoit en la maison d'une femme de vie Cloistriere, appelée Amelot Lestarce, demourant pour lors à Paris en la rue Jehan Gencien.* Aliæ ann. 1408. ex Reg. 162. ch. 225 : *Une fillete Cloistriere, appelée Jehannete la Cameline, qui demoure à Laigny.*

CLAUSURA, Septum in quo animalia custodiuntur, vel quo vineæ, prata, vel arva muniuntur. Brito in Vocab. : *Septum, ambitus, Clausura.* Bulla Celestini PP. ann. 1196. pro Monast. S. Joan. Ambian. in Tabul. ejusd. Monast. : *Clausuram piscium, quæ vulgo dicitur exclusa.* In Legib. Aleman. tit. 84 : *Clausuram in aqua jacere.* Vide Legem Salicam tit. 8. § 8. Legem Ripuar. tit. 82. Legem Burgund. tit. 23. § 3. tit. 49. § 2. Legem Bajwar. tit. 13. § 3. Legem Longobard. lib. 1. tit. 29. § 2. tit. 25. § 45. lib. 2. tit. 36. § 3. lib. 3. tit. 4. § 1. [* Rothar. 352. Liutpr. 116. (6, 63.) Rothar. 363. Charta ann. 1283. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 2. pag. 236 : *Lacum illum... ejus fundum comparavimus Clausuram construximus nostris laboribus.* Vide Mitterm. Princip. Jur. Germ. § 150 not. 4.]

CLAUSURA, Ager clausus sepibus, clausum. [Chronicon Farfense apud Murator tom. 2. part. 2. col. 540 : *Unam Clausuram excepto oliveto dominico* Col. 554 : *Præ solidis xx. concessit in Serrano Clausuram unam ad quartam.* Rursum occurrit ibid. col. 594. Index MS. Beneficiorum Ecclesiæ Constantiensis fol. 28. vº. : *Rector habet manerium in elemosyna situm et sex virgata terre in Clausura dicti manerii.* Chart Thossiac. in Dumbis ann. 1462 : *A conducendum aquas per pratum et Clausuram dicti de Layc.*] Vide Ughellum tom. 1. pag. 137.

* **CLAUSURA**, Septum, ambitus, Gallis *Enceinte*. Cloyson, in Lit. ann. 1331. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 675. art. 1. *Ceux qui forfait auront dedans la Cloyse du chastel, etc.* Hinc vectigal pro claudendo urbe impositum, *Cloison* appellabant. Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1145 : *Le suppliant pour aider Jehan Ermenier à cuillir et lever certain costume ou Cloison, qui est de la baronnie de Craou, et laquelle icellui Ermenier tient à ferme, etc.* Vide Glossar. jur. Gall. ad hanc vocem. Charta ann. 1265. ex Chartul. S. Joan. in valle : *Abbas et convent dicebant se habere debere omnimodam justitiam, altam et bassam, in burgo S. Johannis in Valleia, prout est limitatus et extendit et se proportionat, et infra Clausuram abbatis in toto clauso vinearum.* Vide supra *Clostura*. Aliis notionibus exstat in *Clausura*.

* **CLAUSURA**, Id omne quod claudit, eadem Charta : *Similiter licebit eisdem abbati et conventui facere Clausuram muri sepis.* Vide *Clastrum*.

† **CLAUSURA**, Præstatio quædam, et potius operarum præbitio ad clausum construendas vel custodiendas. Recognit. ues Albæripæ in Regesto Probus fol. 6.

lle debet esse liber et immunis a cavallata
t a chavallagio et a palea et a Clausuris.

CLAUSURIA, apud Ughellum tom. 8. pag.
07.

¶ CLAUSUS. Vide Clausum.

* CLAUSUS, Conditio, exceptio. Charta
ann. 1395. inter Probat. domus de Chaban.
pag. 73 : *Et judicialibus Clausibus adhibitis
concluserunt, etc.* Vide supra Clausula 2.

* CLAUTRETIUS, Clavorum faber vel
perceptor, Gall. *Cloutier*. Terrear. abbat.
le Jugo Dei ann. 1491 : *Michael Matrignot
Clautreus et burgensis Villæfrance.* Vide
supra Clavifex.

CLAWA, Modus agri, apud Anglos.
Charta Edwardi III. Regis Angl. in Mo-
nastico Angl. tom. 2. pag. 250 : *Unam
Clawam terræ, cum omnibus suis pertinen-
tiis*

* Ager paxillis clausus, qui *Claviers* ap-
pellantur, in Charta ann. 1355. tom. 2.
list. Leod. pag. 421 : *Item que toute-fois
ne ly voir jurez d'eauwe planteront staiches,
ne on dist Claviers, etc.* Claver Domben-
es dicunt Terram subigere, qua ager aquis
propositus conficitur.

¶ CLAVULARIS CURSUS, Ammiano lib.
6. Idem qui supra Clabularis.

* 1. CLAVUS, Clavi notarum loco, ar-
orum truncis figebantur. Charta ann.
47. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital.
med. ævi col. 517 : *Ideo accedentes inibi
nissi nostri renovantes signa et cruce
nm Clavos ferreos adfigentes simul, etc.*
Vide Arbor 1.

* 2. CLAVUS, Retis genus. Charta ann.
087. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 428 :
*uper hoc etiam dederant nobis de jure suo
num hortum, et unam domum, et pesca-
tionem de aqua de Oissa, quibuscumque
rodus voluerint monachi, qui ipsam ecclesiam
cenerint, excepto quod Clavos non mittent
uper molendinum ad capiendos lucios. Cla-
vel, in Charta ann. 1403. ex Reg. 207.
Chartoph. reg. ch. 138.*

¶ CLAVUS LANÆ, Pondus quoddam, vel
erta lanæ quantitas. Litteræ Edwardi III.
Regis Angl. ann. 1342. apud Rymer. tom.
. pag. 327 : *Assignaverimus eidem Johanni
recentos triginta et quatuor saccos et dimi-
um, et quatuor Clavos lanæ de lanis nostris
e Comitatu Essex.... et Collectoribus costu-
arum nostrarum.... centum quatuor viginti
saccos et dimidium, et quatuor Clavos lanæ
a portu illo carere.* Charta Edwardi IV.
pro Laurentio de Medicis ann. 1415. apud
undem Rymer. tom. 12. pag. 7 : *Quorum
minum saccorum et Clavorum lanarum
redictarum custumæ et subsidia, etc.* Vide
latna, ubi vox *Clavus* accipitur pro
uodecima statuæ seu virgæ longioris parte;
uod, nisi fallor, diversæ illius virgæ partes
lavis annotarentur.

* CLAXENDIS, *Lo ferro da cavallo*. Glos-
ur. Lat. Ital. MS.

CLAXENDIX, Classicum. Fridegodus in
ita sancti Wilfridi cap. 25 :

Claxendix tonuit, comites Rex promptulus anxio.
liber 2. de Miraculis S. Bertini cap. 3. de
Inrrili, seu campanario Ecclesiæ : *Cujus
ingitudo consistentis in terra æquabat
titudinem culminis Ecclesiæ, cui superpo-
endum erat. Nec mirum, tristegum cuim
it vulgariter loquamur) trium tripodum*

ordinibus factum fuerat excepta summa
Claxendice; id est, supremo ordine cam-
panularum, qui in eminentiori parte cam-
panarii collocari solet, ut in inferiori,
majorum campanarum ordo. Prisciano lib.
5. *Claxendix est concha, qua signum tegitur.*
Ubi Glossæ MSS. S. Germani Paris. : *Κλα-
σένδιξ, quasi καλασένδιξ, ακαλέω voco, vel
custodia tubæ, id est, concha, qua tegitur
tuba.* [Gloss. Isid. : *Clacindex, Concha;*
Festus : *Clacendix, Genus conchæ.* Papias :
Classes, Equites; inde Classica, id est,
Tubæ: inde etiam Classendix dicitur Concha,
quam ferunt Equites. Plautus apud Priscia-
num lib. 5 : *Apposita est Clacendix (Claxen-
dix quibusdam) at ego dicam signi quid
sit.]*

* CLAXUM, Pulsatio campanarum pro
Mortuis Gall. *Glas*. Comput. ann. 1498.
inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 71.
col. 1 : *Item habuit scapolerius pro Claxis
viginti quinque solidos Turon.* Vide Classi-
cum.

¶ CLEANTEUS. Vita S. Wilfridi Episc.
Eborac. Auctore Fridegodo :

Hæc eadem sacris jusserunt indere libris,
More Cleanteo solitis bullata sigillis.

Hoc est, More Principum, ut existimant
Mabillonius, qui *Cleanteus* a *Clere* deduci
putat. Haud male, *Clere* enim *Gloriari* est,
a Græco κλέω, *Gloria*, unde κλέωμαι vel
κλέωμαι, *Glorior, celebror*.

¶ 1. CLEDA, f. Creta, Gall. *Craie*, Hisp.
Greda. Diploma Petri Regis Aragonum ann.
1212 : *Concedimus et landamus vobis, dilecto
nostro Berengario venerabili Episcopo Bar-
cinonensi... decimum illius Clede, quæ nunc
inventæ est apud castrum de Fonte rubeo
et in terminis ejusdem, et totius etiam illius
Clede, quam de cetero invenire poterit in
aliquo loco, vel in aliquibus locis Ecclesiæ
Barcinonensis. Hoc itaque decimum Clede
vos et Ecclesiæ vestre Barchinon. et om-
nes successores vestri habeatis semper, etc.*

¶ 2. CLEDA; Crates, Gall. *Claie*, item
Clathrus, Gall. *Grille*, Massiliensibus *Clede*.
Acta S. Yvonis MSS. : *Statim ubi sibi foris
pararetur ad quietem idoneus, non in ipsa
mollitie, sed super tabulas, aut in terra
nuda, vel modicis straminibus reembebat;
domi vero, super Clede de lignis de grossis
baculis virgis contexta.* Capitul. Gener. S.
Victoris Massil. ann. 1313 : *Loco portarum
Clede fiant.* Vide *Cleia*.

* Alias *Clede* et *Clide*. Lit. remiss. ann.
1466. in Reg. 194. Chartoph. reg. ch.
217 : *Le suppliant portoit une Clede ou claye
qu'il avoit faicte.* Aliæ ann. 1470. ex Reg.
196. ch. 276 : *La Claye ou Clide du champ
de Myl. Clye, locus cledis septus, in Lit.
ann. 1464. ex Reg. 199. ch. 519 : Le sup-
pliant s'enfouit audit villaige jusques au de-
dans d'une Clye près et au rez des maisons.*

* Inventar. ann. 1218. inter Probat. tom.
1. Hist. Nem. pag. 66. col. 2 : *Item in ar-
mario juxta Cledam S. Petri inveni.... se-
ptem capus, etc.*

CLEDARE, Cledis claudere. Vide post
Cleia.

¶ CLEDICARE, Cledis seu Clathris clau-
dere, apud Stephanotium tom. 1. Antiq.
Benedict. in Vasconia MSS. pag. 178 :
*Absidem Ecclesiæ adjecit, eamque Cledicari
fecit.*

* CLEDATUM, CLIDATUM, Eadem no-
tione. Stat. ann. 1357. inter Probat. tom.
2. Hist. Nem. pag. 195. col. 1 : *Fiat unum
Cledatum ferreum a parte extra in canino,
qui transeat subius dictam domum.* Et pag.
196. col. 2 : *Fiat Clidatum ferreum fortis
forme, etc.* Comput. ann. 1412. tom. 3.
pag. 205. col. 1 : *Cledatum castrum fuit aper-
tum et inferratum, et etiam dictum Cleda-
tum dicti molendini fuit etiam apertum.*
Testam. ann. 1459. ibid. pag. 297. col. 1 :
*Qui cerei debeant poni.... ante Cledatum
majoris altaris.*

CLEIA, CLAIA, CLETA, CLITELLA, CLIDA.
Hæc omnia idem sonant : Crates, tabula
viminibus aut virgultis contexta, Gall.
Claye. Vetus Gloss. Lat. Gall. : *Crates, Creil,
ou Cloie; a Græco κλείειν deducunt viri
docti.*

¶ CLAIA, apud Rymer. tom. 3. pag. 32.
col. 1. in Litteris Edwardi II. ann. 1307 :
*Præcipimus tibi, firmiter injungentes, quod
tot et tales pontes et Claias pro instanti pas-
sagio nostro ad partes transmarinas, etc.*
Similia habes apud eundem Rymer. tom.
5. pag. 814. col. 1 : *De Claiis et pontibus,
pro eskipamento equorum Principis Walliæ
providendis. Præcipimus tibi, etc.*

* A *Claia* ejusdem notionis, nostri *Claie*,
Claye vel *Cloye* dixerunt Manum aversam,
vulgo *le dos* aut *le revers de la main*. Lit.
remiss. ann. 1381. in Reg. 119. Chartoph.
reg. ch. 83 : *Le cop chei sur elle, tellement
que il lui fist une plaie à sanc sur la Claie
de la main.* Aliæ ann. 1397 : ex Reg. 151.
ch. 332 : *Le suppliant lui donna de la Claye
de la main par le visage. Ledit Dancenne
navra ledit Dubonre de sondit espie sur la
Cloye de la main, ainsi que icellui Dubonre
lui tendoit la main, in aliis Lit. ejusd. ann.
ex Reg. 152. ch. 57.*

CLEIA, Sugerius in Ludov. VI. cap. 16 :
*Cadavera tam illius quam sociorum compo-
sitis Cleiis, rastris et funibus superligata
per fluvium demittunt.* Will. Thorn. cap.
27 : *Dedit prædicto Abbati... quingentas
Cleias de virgis... ibidem querendas.* Nico-
laus Trivettus ann. 1190 : *Se illuc in serica
culcitra deportari fecit, sedensque super
Cleia, sua, cujus peritus erat, utebatur
balista, etc.* [Rymer. tom. 5. pag. 6. in
Litteris Edwardi Regis ann. 1338 : *Tibi
præcipimus... quod tot pontes, Cleias, bor-
das, etc. in navibus poni facias.*] Philippus
Monskes in Ludovico VIII :

Sour quatre ruées fist engiens,
Et de Cloies et de merriens,
A pons tournois et castiaux, etc.

CLOIA, in Tabular. S. Quintini in Insula.
Locum vide in *Tesura* post *Tensare*.

¶ CLOEA, in Chartulario ejusd. Mona-
sterii fol. 79 : *Non licebit eis novas tesuras
facere sen Cloeas ponere... si aliquis novas
tesuras vel Cloeas a prædictis ibidem fecerit...
licebit demoliri.*

CLETA. Gloss. Ælfrici : *Cleia, cratis*,
Hyr tel. Leges Henrici I. Regis Angl. cap.
92 : *Si murdrum inveniat alicubi...
custodiatur septem diebus super Cletam
unam elevatus; scilicet homo murdrus.*

CLETELLA, dimin. a *Cleta*. Gregorius
Turonens. lib. 7. Hist. cap. 37 : *Plaustra
enim cum arietibus, Cletellis, et axibus erant
texta.*

CLEIDA, CLIDA, Eadem notione, in *Legge Bajw.* cap. 77: *Coram testibus in quadivio in Clida eum levare debet, etc.* In *Clida* mittere, in carcere compingere, vel certe intra quatuor parietes, quod dicimus, includere. Capitula ad *Legem Alamannor.* cap. 22. Edit. Steph. Baluzii: *Si quis alterius ingenuam de crimine, seu stria aut herbaria si sit, et eam priserit, et ipsam in Cleida miserit, etc. . . . Si in Clida missa non fuerit, et prisa et tempta a te fuerit, etc.* Occurrit ibi pluries. *Annales Francor.* ann. 776: *Præparaverunt etiam Clidas ad debellandum per virtutem ipsum castellum.* [Martinius in *Lexico* legit: *Præparaverunt Clitas ad debellandum præ virtute castrum.*] *Cledo* Occitani dicunt.

† **CLYDA**, Idem. *Chronicon S. Petri Vivi* apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 758: *Hostes autem insequentes Decaum, quia per ostia non potuerunt, per parietes et per Clydas quasdam, quæ super portam Ecclesie erant, frangentes omnia intraverunt.*

† **CLIDUS**, Eadem notione. *Annales Loisselliani* ad ann. 776: *Petrarias quas præparaverunt, etiam Clidos ad debellandum per virtutem ipsum Castellum.* Vide *Duchesnium* tom. 2. *Annal. Franc.* pag. 30.

CLEDARE, Clidis claudere. *Charta* ann. 1231: *Quæ scilicet dum prædicta paxeria fuerit Cledata, et postea dum fuerit discledata, quod possunt piscare ubicumque voluerint.* *Regest. Tolosan.* ann. 1243. fol. 89: *Excepto devesio de paxeria Do. Comit. quæ paxeria est ante Blanhacum, scilicet, dum prædicta paxeria fuerit Cledata, et postea dum fuerit descledata, quod debent et possunt piscare ubicumque voluerint.*

CLADES. *Vetus Charta* apud *Somnerum* in *Tractatu de Gavelkind* fol. 190: *Item pro 18. Cladibus faciendis ad ovile 6. den. etc.*

CLAGA, in *Fleta*. Idem quod *Cleia*.

* **CLEIARE**, *Cleis* seu eratibus munire, claudere. *Charta* ann. 1426: *Pro ibidem Cleiando, machicolando, si ibi non Cleiaverint et machicolaverint.* Vide infra *Clidare*.

* **CLEISONUS**, Provincialibus *Cleison*, a *Gleiso*, Ecclesia, Puer symphoniacus, Gall. *Enfant de chœur*, in *Stat. eccl. colleg. de Alpibus (d'Aups)* ann. 1302. ex schedis D. *Chaix* Aquens. patroni. Vide infra *Clergonus*.

† **CLEMENTINÆ**, Decretales epistolæ summorum Pontific. a Clem. V. collectæ in unum librum, qui est *Septimus Decretalium*. Vide *Deereta*.

* **CLEMENTINI CAPELLANI**, A *Clemente VI.* PP. eorum in ecclesia Rotomagensi fundatore sic nuncupati, vulgo *Clementis*. *Lit. ann.* 1372. in *Reg. III.* *Chartoph. reg. ch.* 326: *Ut in ea (eccl. Rotomag.) Dei cultus augeatur, nec non in dictos ipsius ecclesie capellanos, Clementinos nuncupatos, transferre, cedere et eis donare desiderat.* *Bulla Greg. XI.* PP. *ibid.*: *Acceperimus quod collegium nonnullorum capellano- rum per felices recordationis Clementem PP. VI. prædecessorem nostrum in ecclesia Rothomagensi fundatorum, collegium Clementinum nuncupatum, vandum sit sufficienter dotatum.* *Testam. Caroli V. reg. Franc.* ann. 1374. in *Memor. D. Cam. Comput.* Paris. fol. 230. vº: *En l'église de Rouen*

soient dites deux basses messes perpetue- ment à l'autel, qui soit et ordené y a esté par nous, l'une du Saint Esprit et l'autre de la Bevoiste Vierge Marie tant comme nous vivrons, et après nostre décès de Requiem; et doivent estre et sont dites et sélébrées par douze chapelains de laditte église, appellés les Clementis, qui ont et prennent pour les dire cent livres Parisis par an.

* **CLENICUS**, pro *Clinicus*, Qui lecto ex ægitudine detinetur, *Mirac. S. Mauril.* tom. 4. *Sept. pag.* 77. col. 1: *De subito puella quedam a parentibus delata est, quæ.... Clenica permanebat, et diu compa- gine membrorum dissoluta, etc.* Vide *Clinici*.

CLENODIUM, CLENODIA, Κερκίδιον, Res quævis pretiosa, Gallis, *Un bijou*. *Historia Australis* ann. 1276: *Eique tradiderat, videlicet duas coronas aureas... et alia quam- plura Clenodia aurea, quæ... usque nunc in Ungaria fuerant conservata.* Et ann. 1293: *Excellentissimis xeniis et Clenodiis a Rege ex- cellenter honoratus.* *Epitaphium Petri Episc. Moguntini* in *Metropol. Ecclesia* apud *Ser- rarium* et *Browerum* lib. 17. *Annal. Trevir.* n. 60:

Redditibus, donis, et Clenodiis sibi prout
Ecclesiam ditat, res auget, crimina vitat.

Occurrit præterea in *Epist. S. Ludgeri* cap. 9. apud *Surium* 1. *Mart.* [* in *Testament. Otton. IV. Imper.* ann. 1218. ap. *Pertz.* vol. *Leg.* 2. pag. 22. lin. 9.] in *Diplom. Sigismundi Imp.* ann. 1413. apud *Jo. Lucium* lib. 5. de *Regno Dalm.* cap. 5. In *Annalib. Colmariens.* 1. part. ann. 1277. apud *Albertum Argentin.* pag. 119. *Albert. Staden.* ann. 1196. 1225. *Gobelinum Perso- nam* in *Cosmodromio* pag. 295. *Ericum Upsaliensem* lib. 5. *Hist. Suecicæ* pag. 147. 154. 159. lib. 6. pag. 197. in *Metropoli Salisburgensi* tom. 1. pag. 132. et alibi non semel. In *Chronico Windeshemensi* lib. 1. pag. 237. lib. 2. cap. 2. 70. in *Charta Caroli IV. Imp.* in *Bohemia pia* pag. 58. in *Statutis Facultatis Medicinæ* in *Academia Viennensi*, in *Austria* tit. 2. §. 8. etc. De *Facult. artium* tit. 17. §. 6. etc. [In *Actis Visitationis Asceterii* in *Heimunge* ann. 1240. pag. 203. *Vindemiarum Schan- nati* prohibetur, ne *Sorores loci Clenodia faci- ant secularia, quæ vanitatem aliquam vel levitatem ostendant, sed simplicia de lino operentur, quæ utilia sint accipientibus, et religionem in eis commendent.*]

† **CLENODIA VINI**, pro scyphis, amphoris aliisque vasculis vinariis, habetur in *Chro- nico Episcoporum Merseburgensium* apud *Ludewig.* tom. 4. *Reliq. MSS.* pag. 403.

Vox ut quidam putant, efficta ex *Ala- mannico*, aut *Flandrico Clenneten*, aut *Germanico Cleinnot*, quia *exiguæ necessi- tatis* et parvi usus sunt. [* *Kleini* Germ. ant. Minutus, subtilis, artificiosus, affabre factus. Vide *Graff. Thesaur. Ling. Fr.* vol. 4. col. 559. Ante sec. XII. vox apud *Germanice* scribentes non occurrit. Vide *Grimm. Grammat. Germ.* vol. 2. pag. 257. neque ante sec. XIII. apud *Latine* scribentes, *Vitam enim S. Suitberti S. Ludgero* perperam tribuit *Surius.*] Sed cum Κλενώδιον, hac notione habeatur apud *Græcos* Scriptores inferioris ævi, proba- bilius est a *Græcis* arcessendum etymon.

Nam hæc vox occurrit apud *Nieetam* de *Orthod.* fide lib. 5. cap. 27. et in *aurea Bulla Alexii Comneni*, in qua *Ludovicus de La Cerda* male legit *Dinodia*, pro *Clenodia*. [* Vide de hac voce quæ habent *Wachternus*, *Haltausius* et *Ihrius* in *Glos- sariis*, *Frischius* in *Lexico.*]

* Vide *Martin. Schmeizel* de insignibus vulgo *Clenodiis* regni *Hungar.*

** **CLENODARIUS**, Germ. ein iubilierer. *Gemma Gemmarum.*

CLEOPARE, *Contingere*, *Ugutio*. [Vetus *Glossar. San-German.* MS. n. 501. habet: *Clepare, Contingere.*]

† **CLEORIUM**. Vide *Clepo Clericorum*.

* **CLEOTHEDRA**, Sella plicatilis, sedes episcopalis. *Ordinar. S. Prothad. Vesunt.* edit. ann. 1735. pag. 46: *Sedet in Cleothe- dra juxta rugas altaris.* Vide *Cliothe- drum*.

CLEP et **CALL**, Solennia verba usitata in actionibus civilibus apud *Scotos*. Vide *Quoniam attachiamenta* cap. 49. §. 3. et *Statuta secunda Roberti I. Regis Scotie* cap. 21. §. 7.

† **CLEPARE**. Vide *Cleopare*.

* **CLEPERE**. Vide infra *Cleptes*.

† **CLEPERUS**, Obscurus vel dubius, a *Clepere*, si bene conjecto, quod interdum est idem atque *Occultare*, tegere. *Seneca Medea* v. 156: *Qui capere consilium potes, et Clepere sese.* *Historia Monasterii S. Lau- rentii Leodiensis* pag. 1053: *Jam res Cle- pera et anceps esse non poterat.*

* *Leg. Creperus*. Vide in hac voce.

* **CLEPIUS**, Piscis genus. *Stat. Mantua* lib. 1. cap. 202. ex *Cod. reg.* 4620: *Pisce- recentes.... vendi debeant in piscaria com- munis ordinata, et alibi vendi non possint, exceptis Clepiis et aliis piscibus mortuis re- centibus, qui vendi possint in platea.*

CLEPO CLERICORUM, id est, *faldestorium* Ita *Papias* Edit. At *MS. Collegii Navarren- sis, Clepo Deorum faldestorium*. [Alter *MS. Ecclesie Bituricensis, Cleorium, Faldesto- rium.* Vide *Cliothe- drum*.]

* **CLEPPERIUS**, pro *Claperius*. Vide infra in *Margassium*.

† **CLEPS**. Vide *Cleptes*.

† **CLEPSEDRA, CLEPSIDRA, CLEPS- DRARIA**. Vide mox in *Clepsydra*.

CLEPSYDRA, seu *Aquatile*, uti vocati a Senatore in divinis Institut. [Græc κλεψύδρα a κλέπτω, furor, et ὕδωρ, aqua quod aqua in *Clepsydris* sensim perfluat quasi furtim subducatur. Est ergo *Clepsydra*] *Horarium* ex aqua, cujus inventi- nem *Scipioni Nasice* tribuit *Censorius* Idem Senator: *Horologium aliud ubi so- meatus sine sole cognoscitur, et aquis gi- tantibus horarum spatia terminantur.* Vi- *Nicephorum Blemmydem* in *Epitome Phisicæ* cap. 31. [et *Fabrum* in *Thesaur* ubi multa crudite de antiquo *Clepsydi- rum* usu, et de forma.]

CLEPSEDRA, CLEPSIDRA. *Ugutio* et *Jo- de Janua: Clepsedra, Ducillus* (al. *docilli* qui obdit foramen dolii, quia per illum q- furatur liquorem, etc. Item *Clepsedra* dici- quoddam instrumentum quod immittitur dolium superius per foramen causa fura- vium. *Gloss. Lat. Gall.: Clipsedra, Bro- de tonnel.* Olla patella:

Dolia, quartalium, fundum, *Clepsedra*, *lagena*.

Hugo Parisiensis de Institut. Novitorum:

Si profecto non solum arguendi, sed etiam teridendi sunt, qui quasi caupones ad omnem Clepsedram eliciendi gustus gratia palam extendunt. Saxo Grammaticus lib. 2: *Aggesta dolio Clepsidra, fuso flammam humore sopivit, mediasque incendii pœnas empestivo liquoris beneficio repressit.* Continuator Florentii Wigorn. ann. 1138: *Reperit unam de cupis, quam hesternam die lenam reliquerat, usque ad foramen obicis, ut usitato nomine Clepsydra dicitur, eva- uatam.* Gervasius Tilleberiensis MS. de Otis Imperialibus decisione 3. cap. 88: *ed et dolia vino plena in ipso cellario nostro idimus, nonnunquam extracta Clepsedra, inum nullum effundere.* Tabularium S. Martini: *Omnes ponentes vinum in domibus el in cellariis, in Arques, sive pro vendendo i grosso, sive ad Clepsedram debent, etc.* Charta Waldemari Regis Danor. ann. 1326. *pud Pontanum lib. 7. Rerum Danicar. : Vinum quod personaliter apportarint, possint in suis Viceon ad Clepsydras vendere alienare.* Thomas Cantiprat. lib. 2. cap. §. 6: *Quem ut transeuntem vidit mulier in cellario stabat, et vinum trahebat e olio cum Clepsedra in manu oblita, in plam cucurrit.* Vide Ducillus. Sic porro ita pellata Clepsedra, quod ex ea vinum de olio, ut aqua de clepsydra horaria, de- uat.

CLEPSEDRARIA. Ugutio: *Tabernarius, Tarnio, Crustarius, ganeo : unde hæc cau- na, tam pro muliere, quam taberna, æ aliter dicitur Tabernaria, Cæsaria, ustaria, Propino, Meraria, Ganearia, epsedraria, Pandochium.*

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *epsedra, Doisil vel eutonnoier.*

CLEPTES, CLEPTOR, Fur, latro : Κλέπτης. Dionius Marcellus: *Clepere est furari, tram a κλέπτω, verbo Græco, etc.* Papias: *epere, clam rapere, furari. Cleptes, fur, æce.* Gloss. Græco-Lat.: *Clepit, κλέπτει.* Aldricus Noviom. lib. 2. cap. 4: *Quin ra- rent, Cleperent, detraherent, etc.* Petrus Irmiani in Vita S. Odilonis Abbatis Clu- acens. cap. 8: *In illis partibus deprehendi eptes sacrilegus timuit.* Idem lib. 5. Epist. : *Cleptica frans.* Herigerus Lobienensis de ta S. Ursinari Abbatis. :

Morosum Cleptem converterat ille ferocem. Merimonia Berengarii Vicecomitis Narbo- nsis adversus Guiffredum Archiepisc. rbonensem ann. 1076: *Et unum ex eis, i erat consanguineus meus, pependit in uo, et occisit morte crudeli quasi Cleptem.* * Leg. Alvredi paragr. 3: *Si quis sacris tiatus Cleperit, dimicavit, etc.*

CLEPS. Rabanus Maurus Poem. 29. de bolo :

Et fontem sibi subdidit,
Quem Cleps ipse non condidit.
* **CLEPTIS.** Hymnus S. Winwaloei e
artulario Monasterii Landevenee. :
Tui precatus munere,
Nostrum reatum dilue,
Ne nostri penetret Cleptis
Callidus sinum pectoris.

CLEPTOR, Eadem notione. Simeon Du- m. de Gestis Angl. et ex eo Hovedenus a. 946: *Dum suum dapiferum leonem e nibus pessimi Cleptoris, ne occideretur let eripere.* Vide Florentium Wigorn.

pag. 604. [et Vitam S. Dunstani tom. 4 SS. Maii pag. 353.]

CLEPTIM, Furtim. Utitur Thiofridus Abbas Epternacensis in Floribus epitaph. Sanctor. lib. 2. cap. 2. [et Ermentarius in Translatione S. Filiberti lib. 1. num. 72. et in Præfat. lib. 2.]

† **CLERE.** Papias MS.: *Cleo, es, clevi, cletum, Clepo. Clepere pro Furari* Antiquos dixisse notum est. Jo. de Janua: *Cleo, a Cleos, quod est gloria, dicitur. Cleo, cles, clevi, cletum, id est, Glorior.* Item *Cleo, cles, id est, Abscondere, sorbere.* Item *Cleo, cles, id est, inclinare.* Hac ultima notitione sumitur apud Duellium lib. 1. Miscell. pag. 187. in Statutis Canonic. Regul. S. Augustini :

Gloria enim canitur, seu stando, sive sedendo, Tunc humeris capiteque Cleant, etc.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Clere, resplendit. Clere, ouvrir, vel ferir, vel chier, vel percer, vel servir, vel monter.*

* **CLERGERIA,** Officium scribæ, ejusdem tabularium, Gall. *Greffe*, nostris etiam *Clergie.* Arest. ann. 1384. 4. Febr. in vol. 7. arestor. parlam. Paris.: *Ratione officii clericaturæ sive Clergeriæ generalis reddituum et reventuram majorum et parium villæ nostræ de Rothomago, etc.* Comput. Ms. rediv. episc. Paris. ann. 1361: *A magistro Jacobo de Tornaco pro Clergeria sententiarum curiæ Paris. xij. lib. Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 375. art. 6: Que les jurez et eschevins et les eswardeurs donront les offices de la ville en la forme qu'ils faisoient anciennement, excepté la Clergie des eschevins.* Occurrit præterea in Stat. ann. 1377. tom. 6. earumd. Ordin. pag. 303. Vide infra Clericatura 2.

* **CLERGONUS,** Junior clericus, vel Puer choralis, nostris etiam alias *Clergon.* Testam. Caroli Andegav. ult. comit. Prov. ann. 1481: *Item ordinavit dom. rex testator constitui et manuteneri in eadem ecclesia Nostræ Domine Castri-Ayraudi duos vicarios..... et duos Clergonos, ultra numerum consuetum..... Ita quod ipsis vicariis et Clergonis sit omni tempore bene et sufficienter provisum.* Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 20: *Comme Andry Michelet eust prins un des enfans de son frere, et l'eust tenu à ses despens à l'escole, et tant que à son pourchaz il l'avoit fait faire des Clergons de l'esglise de Lyon, etc. Trois Clergons vestus de blanc, et avoient leurs courounes resés nouvellement, inter Eventa Remis ann. 1396. ex Cod. MS. S. Vict. Paris. Vide supra Cleisonus et Clericio in Clerici.*

† **CLERIBUS, Peccatis.** Papias MS.

† **1. CLERICA,** Monialis Choro addicta. Charta Institutionis Monasterii B. Mariæ de Furnis Spicileg. Acher. tom. 7. pag. 272: *Plenam potestatem recipiendi Moniales tam Conversas quam Clericas.* Marten. tom. 3. Anecd. col. 1709. de felici obitu Angeluciæ Sanetimonialis Fontebraldensis: *vii. Idus Octobris migravit a sæculo domina Angelucia virgo Deo devota, Clerica nobilis, optima Cantrix, flos Ecclesiæ Fontis-Ebraudi.* Necrologium Prioratus de Fontanis, in Instrum. Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 470: *Domna Emelina, sacrata Deo, venerabilis Clerica, et honorabilis Priorissa, etc.*

2. **CLERICA, Corona Clericorum, Bre- vilog.**

* Hist. invent. S. Ricardi tom. 2. Jun. pag. 250. col. 1: *Quæ quidem reliquiæ ad altaria consecranda custodiebantur : et ibidem Clerica hujus gloriosissimi sancti reperta est, cum chartula apicibus Longobardorum exarata tali modo: Hæc est Clerica S. Ricardi, quæ jam non inventa erat cum corpore. Ubi Vita ibid. pag. 246. col. 1. memorata habet: Capitis sui pericranium.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Clergada, Prov. Tonsura, corona.*

† **CLERICALIS,** Spectans Clericos. Sidon. lib. 6. Epist. 7: *Clericale tirocinium.* Passim occurrit apud Scriptores Ecclesiasticos.

* Arest. ann. 1355. 7. Febr. in vol. 4. arestor. parlam. Paris.: *Vestes Clericales reputantur et communiter appellantur tunica, supertunicale et capucium.*

† **CLERICALITER,** Clericorum more. Vide Clericatura.

* Nostris *Clergeument* et *Clergiaument.* Lit. ann. 1356. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 54. art. 7: *Tous clers non mariez, tant marchans comme vivaus Clergiaument, etc.* Aliæ ann. 1372. ibid. tom. 5. pag. 536: *Les dictes gens d'église vivans Clergeument, etc.* Clerge, Clericus, in Glossar. Provinc. Lat. ex. Cod. reg. 7657.

† **CLERICARE,** Clericum facere. Vide post Clerici.

* **CLERICARE SE,** Clericatu se devovere. Mirac. S. Barthol. apost. tom. 5. Aug. pag. 62. col. 1: *Alter quoque claudus adductus est ad corpus S. Bartholomæi apostoli, qui devote se ante corpus ejus Clericavit, et statim sanus effectus recessit..... Venit etiam quidam adolescens cum uinia febre et solutione et vomitu, jam morti proximus, et Clericavit se ibi, postulans sanitatem ab apostolo Dei, etc.* Vide alia notione in Clerici.

† **1. CLERICATURA,** Dignitas, seu Beneficium Clerici. Charta Caroli Dalphini Vienn. de fundatione Collegii in Ecclesia Castri de Vivario ann. 1352. in Archivo domus Episcopalis Meldensis: *Quarum Præbendarum, dignitatis et officii, Vicariorum et Clericaturarum collationem vobis... retinemus. Thesaurarius... in omnes... Clericaliter viventes... jurisdictionem... valeat exercere.*

* *Clergie,* eodem significato, in Charta ann. 1320. ex Chartul. 23. Corb.: *Clerc ou lay, de quelconque condition qu'il soient,.... paient selon le quantité et qualité des biens ou heritages qu'il avont en nodite ville, exceptés prestres et clers, qui se vivent de leur Clergie, sans mestier ou marchandise.* Alia ann. 1476. ibid.: *Ils avoient (les religieux) disposition et collation de toutes les cures et Clergies de toutes les eglises paro- chiales d'icelle (ville de Corbie).* Vide infra Clericatus 1.

* **2. CLERICATURA,** Tabularium forense, Gall. *Greffe.* Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 29. vº.: *v. die Octobris 1361. Johannes dictus Marueil, custos Clericaturæ præposituræ Pruvineusis, præstitit solitum in talibus juramentum.* Et fol. 57. v.: *Officium Clericaturæ præposituræ civi- tatis Laudunensis.* Vide supra Clergeria.

¶ 1. **CLERICATUS**, Dignitas seu munus Clerici, apud Hieronymum in Epitaphio Nepotiani seu Epist. 3. et apud Scriptores Ecclesiasticos passim.

* Officium simplex in S. Capella Bitur. ex Stat. ejusd. ann. 1407. in Bibl. reg. : *Capellani vero, vicarias et Clericatus censensus officia simplicia, et ad nutum thesaurarii fore revocabilia*. Vide supra *Clericatura* 1.

¶ **CLERICATUS**, Clericus. Annal. Benedict. tom. 5. pag. 683. col. 2. ex Epist. Apologetica Laurentii Abh. ad Canonicos Virdunenses : *Frater L. Domino miserante Abbas... Clericatis Virdunensibus, etc.*

¶ **CLERICATUS**, Vita monastica. Chronicon Fontanell. apud Acherium tom. 3. Spicil. pag. 222 : *Hardoinus cellæ S. Martyris Saturnini Presbyter, qui sub ejus tempore hoc in Cœnobio Clericatus suscepit habitum*. Occurrit eadem notione apud Mahill. in Actis SS. Benedict. sec. 3. part. 2. pag. 125. et alibi. Vide infra *Clerici* lin. *Clericorum nomine, etc.*

* 2. **CLERICATUS TELARUM**, Officium illius, qui telas in regesta referebat tributaque ex iis percipiebat. Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 97. vº. : *Aymonnetus Boutiquant ordinatus in officio Clericatus telarum portus Aquarum mortuorum in senescallia Bellicadri*. Vide in *Clerici*.

CLERICI, inquit Isidorus lib. 2. de Eccl. Offic. cap. 1. dicuntur *Omnes qui in Ecclesiastici ministerii gradibus ordinati sunt*. Ita etiam Honorius Augustodunensis lib. 1. cap. 174. Ugentio : *Clerici generaliter dicuntur, qui in Ecclesia Dei deserviunt, duntaxat ordinem habeant, etc.* Lex 2. Cod. Th. de Episc. (16, 2.) : *Qui divino cultu ministeria religionis impendant, id est, hi qui Clerici appellantur*. S. Hieronymus Epist. ad Nepotianum : *Igitur Clericus, qui Christi servit Ecclesie, interpretetur primo vocabulum suum, et nominis definitione prolata, nitatur esse quod dicitur. Si enim κληρὸς Græce, sors Latine appellatur, propterea vocantur Clerici, vel quia de sorte sunt Domini, vel quia ipse Dominus sors, id est, pars Clericorum est. Clerici Ecclesiastici ordinis, in Capitular. Aquisgran. ann. 789. cap. 37. lib. 1. Capit. cap. 38. sic autem appellatos, ait idem Isidorus, eo quod in sortem hereditatis Domini dentur, vel pro eo quod ipse Dominus sors illorum est, sicut de eis scriptum est, loquente Domino, Ego hereditas eorum, quæ hausit a S. Hieronymo in Epist. ad Nepotianum. Adde Rahanum lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 2.*

Laicos olim ad Clerum invitos interdum assumptos et in Presbyteros consecratos, testatur S. Augustin. lib. 2. de Adulterin. conjugis cap. 20. et Serm. de Diversis 49. ut et Epiphanius Cypri Episcopus, Epist. 60. inter Epist. S. Hieronymi cap. 1.

De Clericorum vestium colore, hæc annotat Baronius ann. 393. n. 48. Cum vestes pullas et candidas iis interdicit S. Hieronymus de Vita Clericor. ac pullæ Monachis propriæ fuerint, ut constat ex eodem Hieronymo in Epitaphio S. Marcellæ, et ex Epist. 22. existimat Clericalium vestium colorem fuisse castaneum vel violaceum, cujus usum perantiquum esse

in Ecclesia palam est; irrepsisse autem colorem nigrum in Clerum videri, cum et monachismus in nonnullis Ecclesiis a Clericis receptus est, et ex Monachis Episcopi creati sunt : reliquos autem Clericos alio usos esse colore, ut distinguerentur etiam a Laicis, qui incedebant atrati.

CLERICUS, Qui in gradu est, in Lege Aleman. tit. 16. in Capitular. Caroli M. lib. 7. cap. 309. [** 393.] *Clericus, cujus superior gradus est, apud Haligarium Cameracensem in Pœnitent. cap. 2. Anastasius in S. Hygino PP. : Hic clerum composuit, et distribuit gradus*. Nam varii erant Clericorum gradus : quippe Presbyteros, Subdiaconos, Lectores, et Cantores, πάντας κληρικούς καλοῦμεν, inquit Justinianus in Nov. 123. cap. 19. In Concilio Carthaginensi III. cap. 21 : *Clericorum nomen etiam Lectores, et Psalmistæ, et Ostiarii retinent*. Sed et Episcopi, Presbyteri, et Diaconi, Primi Clerici, dicuntur in leg. 13. Cod. Th. de Judæis et Cælicol. (16, 8.) ut cæteri, inferioris loci, in leg. 41. eodem Cod. de Episcop. (16, 2.) Vide Capitulare Adelchisi Principis Beneventani ann. 851. cap. 6. [** Isid. Origin. lib. 7. cap. 12. sect. 2 : *Generaliter autem Clerici nuncupantur omnes, qui in ecclesia Christi deserviunt, quorum gradus et nomina hæc sunt : Ostiarius, psalmista, lector, exorcista, acolythus, subdiaconus, diaconus, presbyter, episcopus.*]

CLERICI, Canonici, maxime regulares, qui in Ecclesiis Cathedralibus sacra peragunt, apud Ledorum Archiepiscopum Lugdun. in Epistola ad Carolum M. et in Capitulis Caroli C. tit. 5. § 53. [** In villâ Sparnaco ann. 846.] *Clerici Canonici, in iisdem Capitulis Caroli C. tit. 31. cap. 30. [** Edict. Pistense ann. 864.] Canonici, id est, regulares Clerici, in Excerptis Egberti Archiepisc. Eboracens. in Præfat. Capitulare Aquisgran. ann. 789. cap. 71 : Similiter qui ad Clericatum accedunt, quod nos nominamus Canonicam vitam, volumus ut illi canonicè secundum suam regulam omnimodis vivant, et Episcopus eorum regat vitam, sicut Abba Monachorum.*

Sed et Canonicos Regulares Clericos non semel indigitat Stephanus Tornacensis, Epist. 96. 104. 115. 152.

CLERICI CATHEDRALES, Canonici, apud Joannem de Collemedio in Vita S. Joann. Episc. Morin. num. 12.

¶ **CLERICI**, seu **CANONICI DE STALLO**, DE TERRA. Sic in Statutis Ecclesiæ S. Martini Turon. jussu Capituli ann. 1200. per Johannem Gastinean in unum volumen redactis, in quibus illud observare est, Regem Ecclesiæ S. Martini Abbatem, intra annum ab obitu Decani vel Thesaurarii, debere nominare atque Capitulo præsentare ad Decani vel Thesaurarii officium Canonicum unum de Stallo, non vero Canonicum de Terra. Erat in Ecclesia S. Martini triplex ordo Canonicorum. Primus Presbyterorum et Diaconorum qui in stallis superioribus sedebant. Secundus Subdiaconorum aliorumque minorum Ordinum, quibus locus erat in inferioribus stallis. Tertius ordo erat Canonicorum puerorum seu Clericorum simplicis tonsuræ, qui in scamnis considerebant puerorum choralium more, dividebanturque in-

ter se variis stationibus et officiis. Hi nomine Clericorum seu Canonicorum de Terra designabantur. Vide Mercurium Gallieum Januarii anni 1722. pag. 30.

* **CLERICI DE TERRA**, In ecclesia Lugdunensi appellati videntur Clerici, qui canonicos primi ordinis ad chorum comitabantur; quod in terra seu in scamnis ad terram positos considerent, sic dicti. Stat. MSS. eccl. Lugdun. : *Nullus de superchoro debet se minuere in vigilia alicujus festi nec etiam aliquis Clericus de terra, nisi necessitate*. Infra : *Nullus Clericus de terra debet intrare chorum per se solum ad missam dominicam in festivis diebus, ex quo Angelicus hymnus incæptus est; sed si sequitur dominum suum, potest intrare*. Rursus ibid. : *Clerici de terra..... sive sint subformarii, diaconi, vel subdiaconi, vel clericuli ne videantur inaniter vagari per ecclesiam coram dominis et personis, vel aliis qui de superchorum sunt, cujuscunque ordinis sint*. Vide *Clerici de stallo*.

* **CLERICI FORMERII**, Iidem videntur qui de Stallo secundi ordinis. Tabul. eccl. Vien. ad ann. 805. apud Charvet pag. 654 : *Erit numerus canonicorum 60 presbyterorum 100. diaconorum 20. subdiaconorum 20. Clericorum formeriorum 40 clericorum 24.*

CLERICI DE SCAMIELLO, Qui in scamellis, seu in sedibus inferioribus in Ecclesia sedent, ut

CLERICI DE STALLONE, Qui in stallis,

CLERICI DE CHORO, Qui in choro deserviunt, in Charta Minorensis Episcopi ann. 1270. apud Ughellum tom. 7. p. 419.

CLERICI MATUTINALES. Charta ann. 1267. in M. Pastoralis Eccl. Parisiens. li. 2. cap. 61 : *Sexaginta solidos Parisiensium ad opus distributionum inter confratres, Clericos matutinales dictæ Ecclesiæ.*

* Lit. admort. ann. 1458. in Reg. 18 Chartoph. reg. ch. 63 : *Les Clercs des maisons de Nostre-Dame de Paris, etc.* Qui matutinis seu officio nocturno interesse videntur. Vide infra *Matutinari*.

CLERICORUM nomine intelliguntur etiam interdum Monachi. Forte quod de sacra officia in Ecclesia concinunt, Clericorum munus impleant. Sozomenus lib. cap. 18. ait, Rufinum Ecclesiam SS. Apostolis Petro et Paulo sacram exitas deinde addit : *πλησίον δὲ μοναχῶν συνοσεν, οἱ τῆς ἐκκλησίας κληρὸν ἐπλήρου*. S. Germanus Parisiensis Episcopus in Charta exemptionis Monasterii S. Vincentii, quæ ejusdem S. Germani donatur nomen, apud Brolium lib. 2. Hist. Parisien. *Insuperque sancimus ut nullus Metropolitani aut aliquis suffraganeus ejus causæ cujus ordinationis illuc ingredi præsumat nisi solummodo ab Abbate ejusdem loci catus venerit ad sanctitatis mysterium et brandum, ... aut ad benedictiones Clericorum vel Monachorum instituendas, etc.* Capitulare Pipini Regis Italiæ cap. 36 : *Clerici qui Monachorum nomine non plerumque conversare (ita leg. pro conservare) videntur et ubi regulam S. Benedicti tenent, Abbo Monach. Serm. 5 : Videmus Monasteria a Clericis derelicta*. Gregorius Turon. lib. 2. de Glor. Mart. cap. 28. Aredii

nachum Clericum Aredii Lemovicini Abbatis vocat. Ita lib. de Glor. Confess. cap. 82. ubi de Eutychio Recluso, lib. de Vitis Patr. cap. 6. et lib. 1. de Glor. Mart. cap. 76. Rudolphus in Vita S. Liobæ cap. 1. Stephanus II. PP. in Diplom. pro Monast. S. Dionysii edito a Mabillonio tom. 4. SS. Benedict. pag. 337. Jonas in Vita S. Columbani, Aigradus in Actis S. Ansberti Episc. Rotomag. Eigil in Vita S. Sturmii cap. 16. Acta S. Marculfi Abb. Nantensis, Vita S. Sigolenæ, Miracula S. Lenfredi cap. 1. Chron. Fontanell. cap. 13. Hist. Translat. SS. Chrysanti et Dariæ cap. 27. Canones Hibern. lib. 38. cap. 10. Vita S. Medardi ex Cod. Resbac. cap. 17. Dudo lib. 3. de Actis Norman. pag. 153. Adso de Miracul. S. Waldeberti num. 13. etc. Vide Cassianum lib. 11. Collat. cap. 14. et ibi Gazæum, et Valesium lib. 17. Rerum Francicar. pag. 556. et lib. de Basilicis cap. 6. Quibus addo in Pontificali Ecclesiæ Senensis MS. haberi *Orationem ad Clericum faciendum* quæ solos Monachos spectat, ut ex his patet : *Oremus pro hoc famulo suo ill. qui ad deponendam comam capitis sui pro ejus amore festinat, ut donet ei Spiritum sanctum, qui habitum religionis in eo perpetuum conservet, etc.* Infra : *Cui in tuo sancto nomine habitum sacre religionis imposuimus.* Ordericus Vitalis lib. 8. ita Monachos Molisimenses loquentes inducit : *Nos autem et ordine et officio Clerici sumus, et clericale servitium summo Pontifici, qui petravimus celos, offerimus, ut sortem super hereditatis ipso adjuvante obtineamus.*

* CLERICI APOSTOLICI. Vide infra *Fratres presbiterorum* in *Frater*.

* CLERICI CURIALES, E curia Romani Pontificis, iidem qui *Clerici cameræ Apostolicæ*. Ceremon. Rom. ubi de ingressu conavis fol. 3. vº. : *Post cardinales sequuntur velati et alii curiales Clerici.*

* CLERICUS CURSARIUS, Qui horas canonicas cantare ex officio tenetur. Lit. reiss. ann. 1458. in Reg. 187. Chartoph. g. ch. 321 : *Jehan Girard Clerc courier habitué en l'église collégiale de S. Julien Brioude.* Vide *Cursus* 2.

CLERICI CONJUGATI. Capitula Caroli M. p. 7. cap. 373 : *Castimoniam quoque inplati corporis perpetuo conservare studeant, (clerici) aut certe unius matrimonii vinculo derentur.* [* 452. adde ibid. cap. 127.] In consilio Episcopo vetantur Clerici uxores habere, in Concilio Toletano IV. cap. 43. Imunes erant ab omni tallia, non vero erum uxores, ut colligitur ex pacto inito inter Communiæ Meldensem, et Clericos conjugatos ejusdem Communiæ ann. 1320. in Regesto Cameræ Computor. sign. E. Sed quæ fuerint Clericorum conjugatorum privilegia, pluribus docet Lindwodus ad Provinciale Ecclesiæ Cantuar. lib. 1. tit. 12. Hincmar. Annal. ad ann. 862 : *Abbatiam quoque S. Martini non satis consulte abebro, Clerico conjugata, donavit.*

Clericis ecclesiæ Compendiensis uxores ducendi licentiam facit Ludovicus VI. Carta ex Tabul. ejusd. eccl. : *Clerici ejusd. ecclesiæ, sicut usque modo vixerunt, nulla permutatione deinceps permaneant. Et tantum præcipimus, ut presbyteri, diaconi et subdiaconi deinceps uxores concubi-*

nas non habeant; cæteri vero Clerici cujuscunque ordinis, propter fornicationem, licentiam habeant ducendi uxores. [* Quatuor minores ordines a cælibatu exempti erant usque ad sec. XI. quo tempore subdiaconatus ejus legi subjectus est. Vide Thomasin. vet. et nov. Disciplina part. 1. lib. 2. cap. 65. § 3.]

* Inter Clericorum immunitates eam annumerabant, ut scilicet ab injuriarum satisfactione exempti essent, uti colligitur ex Lit. remiss. ann. 1464. in Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 403 : *Après ce icellui Pierre Marchant se porta et advoua Clerc, afin de ne faire aucunes réparations honorables au suppliant.* [* Scilicet ut foro seculari se subtrahendo moras necteret, nam in ipso foro ecclesiastico deprecationes christianæ a clericis maledicis exiguntur.]

CLERICI nude, in Capitulari 1. ann. 802. cap. 23. qui *Clerici parochiarum* dicuntur in Concil. Emeritensi cap. 18. et sæpius *Clerici Scholares*, qui in singulis Ecclesiis Curionibus in sacris officiis deserviunt, et Scholas teneant. Leo IV. PP. de Cura Pastoralis : *Omnis Presbyter habeat Clericum Scholarem, qui Epistolam vel lectionem legat, et ad missam respondeat, cum quo et Psalmos cantet.* Ordo Romanus habet hoc loco : *Clericum aut Scholarem.* Hincmarus Remensis in Capitulis de Rebus Magistri, etc. cap. 11 : *Si habeat Clericum, qui possit tenere scholam, aut legere Epistolam, aut canere valeat.* Capitula Walterii Episcopi Aurel. cap. 6 : *Ut unusquisque Presbyter suum habeat Clericum, quem religiose educare procuret : et si possibilibus illi est, scholam in Ecclesia sua habere non negligat, etc.* Vide Synodum Coloniensem ann. 1280. cap. 1. Statuta Alexandri Episcopi Coventriensis ann. 1237. cap. de *Aqua benedicta*, etc. *Clerici seculares*, in Capitul. Aquisgran. ann. 817. cap. 42. ad discrimen *Clericorum Monachorum*, de quibus mox supra.

* Clerici bona patrimonialia possidentes apud Polonos, servitium militare præstare tenebantur; aut illa bona cogeantur fratribus suis laicis dimittere; aut fisco publico addicebantur. Stat. Casimiri ann. 1346. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 6 : *Statuimus quod iidem Clerici nostri regni, cujuscunque status existant, prædicta patrimonialia bona tenentes, vel nobiscum ad quamlibet expeditionem transire teneantur, juxta prædictorum bonorum facultates, vel eadem bona proximis suis fratribus laicis resignare et dimittere et eisdem renunciare. Quod si præfati Clerici neutrum illorum facere curaverint prædicta bona decrevimus et præsentium auctoritate decernimus perpetuis temporibus nostro regno applicanda.* Sent. episc. Cracov. ann. 1369. ibid. pag. 102 : *Clerici, cujuscunque gradus, status vel conditionis existant, bona patrimonialia possidentes, ad expeditionem cum domino rege transeant de eisdem, juxta ejus omnimodam facultatem.* Vide in *Hostis* 2.

* Clerici jure civitatis apud Tornacum gaudere possunt, si municipalia onera cum laicis participant. Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 377. art. 20 : *Que Clercs de bon nom et de bonne renommée, soient receus à estre bourgeois de Tour-*

nay, et à joir des franchises de bourgeoisies, et estre en tous offices, comme les autres; mais qu'il aident à soutenir les charges et les fraiz de la ville, si comme les autres : et en cas où il se mefferoient, dont les laiz seroient tenuz de perdre leur bourgeoisies, lesditz Clercs les perdroient aussi.

* CLERICI PALATINI, Qui in palatio capellæ regie deserviebant. Vide in *Capellani* 1.

* CLERICUS RECTOR, Parochus. Sent. offic. Rotomag. ann. 1245 : *Proponente in jure..... procuratore abbatis et conventus Bellibecci Cisterciensis ordinis contra Heliam Clericum rectorem ecclesiæ sanctæ Genovesæ, etc.*

* CLERICI REGIS, Qui ex ordine Clericorum consilarii in parlamento sedebant. Regest. 1. Olim fol. 23. rº. : *Inquesta facta per Stephanum decanum S. Aniani Aureliensis et magistrum Guillelmum de Milliaco, Clericos dom. regis, super eo quod monetarii, etc.*

CLERICI dicti etiam qui literis imbuti erant, viri literati ac docti, quod Clericos potissimum literatura ac cruditio spectaret. Quippe ad Clericatum non promovebantur nisi γαρμαζτων ἐπιστήμονες, ut est in Nov. 6. Justiniani cap. 4. et Nov. 123. cap. 12. Qui enim litteras nescit, Clericus esse non potest, apud Julianum Antecessor. et ut ait Speculum Saxonicum lib. 1. art. 5. § 4 : *Impossible est aliquem Clericum nominare, nisi sit doctus, ordinatus, et tonsuratus.* Ordericus Vitalis lib. 3 : *Clericus cognominatus est, quia peritia literarum, aliarumque artium apprime imbutus est.* Joan. de Garlandia in *Æquivocis* :

Fur aurum, virgo flores, mare nautaque, libros
Clericus æquivoce singula quisque legit.

Chronicon Andrense : *Aliquibus Romanis annitentibus, Hispanum quendam Burdunum nomine, satis Clericum, ei fecit subordinari.* Id est satis literatum ac doctum. Historia Episcoporum Eystetensium : *Iste Joannes Episcopus ... magnus Clericus in jure Canonico fuit.* [Chronica FF. Prædicatorum Mediolan. apud Muratorium tom. 3. pag. 60 : *Hic fuit (F. Stephanus de Vicomercato) in sæculo honorabilis Clericus.*] Willelmus Gemetic. lib. 7. cap. 10 : *Cognomento Clericus, quia copiose literatus erat.* Joan. Villaneus lib. 4. cap. 3. *Gran Clerico in iscrittura.* Martialis Parisiensis in *Arestis amorum* :

Après avoit les Deesses,
Toutes legistes et Clergesses,
Qui sçavoient le decret par cœur.

* Dialog. creatur. dial. 75 : *Legebat autem magister Alanus apud Montempessulanum et audierunt milites vicini quod tantus Clericus esset, et quod ad omnia interrogata responderet.* Le Roman de Cleomades MS. :

Caseuns savoit moult de Clergie,
De nigremance et d'astronomie.

Hinc Clergie, nostris pro ipsa scientia ac literatura. Robertus Bourronus in Merlino : *Li Clerc sevent moult par force de Clergie, que autre gent ne sauroient mie.* Vide Steph. Paschasium lib. 8. Disquisit. Francic. cap. 13. et Seldenum in Dissertat. ad Fletam cap. 9. Hinc etiam *Clerkois*, pro lingua Latina. Vetus liber MS. cui titulus

le Miroir : *Li quars pechié de pereche, con appelle en Clerkois Accide.*

CLERICI, qui vulgo *Scholares*, apud auctorem de Disciplina Scholarium, quem perperam Boetium nominant, cap. 4. quomodo olim appellati Scholastici in Academia Parisiensi, unde etiam nomen mansit nomen Parisiis, *Prati Clericorum*, quod prædium fuit, seu ager eidem Academiæ proprius. M. Robertus de Sorbona in Serm. de Conscientia : *Ille qui frequentat magis scholas, et diligentius Magistrum audit, debet melior Clericus reputari. i.* Scholasticus, literis ac eruditione præcæteris instructus. Alii : *Sicut ergo demens esset Clericus, cui certissime diceretur vel mandaretur a Cancellario, In isto libro eris solum examinatus, quando petes licentiam legendi Parisius, etc.*

CLERICI præterea dicuntur, Scribæ, octuarii, et Amanuenses judicum, vel officialium Regionum, aut qui sumptus quotidianos ad officia ac munera spectantes, in acta referunt, aliaque obeunt munia, quæ sine qualicunque doctrina præstari nequeunt, ejusmodi erant *Chartularii*, in singulis judiciorum, vel officiorum seriniis : sic appellati, inquit Seldenus in Dissertat. ad Fletam, *ob doctrinam, seu scientiam, seu artem illam qualemcunque, quam Clergie vocabant Galli nostrates.* Lambertus in Vita S. Heriberti Archiepiscopi Coloniensis n. 22. de quodam fure : *Adducitur, sistitur, de arte disquiritur, disquisitus scriptorem se fatetur.* Et mox : *Non, inquit, ultio sinit te vivere, qui scdissimæ te subegeris infamiæ, et Clericale decus ad dedecus violentus intorseris.* Acta S. Erconwaldi Episc. n. 20 : *Quidam venerabilis Clericus, cujusdam magni nominis notarius, etc.* Ubi nihil mutandum, quidquid censeant viri docti. Joann. de Condato MS. :

A Nonneguin le fil Martin
Le singe, qui bien sot latin,
Et qui estoit Cleres couronnez,
D'escrire à Court et de conter,
Que li frait pooient monter.

CLERICI REGIS, qui et *Notarii*, et postmodum *Secretarii*, appellati, Regiis Diplomatum in dorso nomina sua adscribebant. Matthæus Paris ann. 1250 : *Clerici quoque nomine, Regis Consilarii, etc.* Epitaphium Guillelmi Matisconensis Episc. Ambian. apud Adrian. Morlerium :

Clericus Angelici fuit hic regis Ludovici.
Horum passim mentio occurrit, qui iidem sunt, quos hodie *Cleres Notaires* et *Secretaires du Roy* appellamus.

CLERICI, Judicum Secretarii, apud Fletam lib. 1. cap. 18. § 6. 9.

CLERICI CEREMONIARUM, in Ceremoniali Rom. lib. 3. pag. 296.

CLERICI CAMERÆ APOSTOLICÆ, ibid. pag. 320.

CLERICUS COQUINÆ, cujus officium describitur in Fleta lib. 2. cap. 18. Hujus etiam mentio fit in legibus Malcolmii II. Regis Scotiæ cap. 6. § 3. et in Testamento Caroli Pulcri Regis Franc. ann. 1324.

† CLERICUS CORONÆ, Officiarius Banci Regii. Vide *Bancus Regius*.

† CLERICUS MARCATI HOSPITII REGII, in Litteris Henrici VIII. Regis Angl. apud Rymer tom. 14. pag. 159.

CLERICUS MARESCALCIÆ EQUORUM, cujus officium describitur in Fleta lib. 2. cap. 14. § 4. et cap. 20.

CLERICUS NUNDINARUM, in Fleta lib. 2. cap. 64. § 24.

CLERICUS PANETARIÆ, et BUTICULARIÆ, cujus officium describitur in Fleta lib. 2. cap. 19.

CLERICI SECULARES, in Ecclesia Leichefeldensi, vocati vulgariter *Cleres viscars*, id est, *Clerici vicarii*, in Statutis ejusdem Ecclesiæ in Monasterio Anglie. tom. 3. pag. 244. Ubi ii videntur quos vulgo *Chantres*, seu Cantores dicimus.

CLERICUS PIPE, in Scaccario, seu fisco Regio, apud Anglos, qui nomen accepisse videtur a magno rotulo, cui debitas Regi pecunias, cæteraque ad coronam pertinentia vectigalia inscribit, quem Angli a fistulæ similitudine a *pipe* vocant, ut habet Spelmanus. *Clericus pipe*, olim *ingrossator magnæ rotulæ. Contrarotulator pipe*, olim *duplex ingrossator*; et *Cancellarius scaccarii*, est *Contrarotularius pipe*.

CLERICUS PLACITORUM AULÆ, in Fleta lib. 2. cap. 12. § 31. *Clerc des arrests*, qui hac tempestate, *le Greffier du Parlement* nuncupatur, in Edicto pro Parlamento postridie Epiph. ann. 1277.

CLERICI DE SCACCARIO, in tom. 2. Monastici Anglie. pag. 371.

CLERICI TEMPLI, seu Thesauri Regii, qui in Templo Parisiensi asservabatur, *Clercs du Temple*, in Computo Thesauri ann. 1322. Vide *Templum*.

CLERICI SCANTIONARIÆ, *Clercs de l'Échançonnerie*, in Testamento Caroli Pulcri ann. 1324.

CLERICI FORRARIÆ, *Clercs de la Fourriere du Roy*, in Testamento Ludovici Hutini Regis ann. 1316. et Caroli Pulcri ann. 1324.

CLERICI LIBERATIONIS DOMUS REGIS, in Legib. Malcolmii II. Regis Scotiæ § 2. Galli dicerent, *Clercs des livrées de la maison du Roy*.

CLERICUS MAPPARUM, *Clerc des nappes*, in Testam. Caroli Pulcri ann. 1324.

CLERICI ARCBALISTARIORUM, *Clercs des Arbalestriers*, quorum numerum ad unicum redegit Carolus V. tum Galliæ Regens Edicto 27. Febr. ann. 1359.

CLERICI ELEMOSYNÆ, *Clercs de l'Aumône*, in Statuto pro hospitio Ludovici Hutini ann. 1317.

CLERICI CAMERÆ COMPUTORUM, *Clercs de la Chambre des Comptes*, qui nuncupantur *Petits Clercs* in Edicto Caroli V. Regentis ann. 1359. *Clercs d'embas*, in Edicto Caroli VI. Reg. 7. Jan. ann. 1407. in Regesto *Pater*. Atque hi Clerici Cameræ Computorum, juxta Edictum publicatum Vivarii in Bria ann. 1319. et in Camera Comput. Paris. 17. April. ann. 1320. a Dom. de Sully, emendabant computa tam vetera quam nova, eorum non modo examini aderant, sed et de iis referebant ad Magistros, in quorum cæteroquin ædibus habitare iis haud licebat.

* *Clercs d'aval*, in Stat. ann. 1378. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 382. art. 14. [** Iidem. Vide tom. 10. Ordin. reg. Franc. pag. 100.]

CLERICI CAPELLÆ REGIÆ, *Clercs de la*

Chapelle du Roy, in Testamento Ludov. Hutini Regis 1316. et alibi.

CLERICI SCUTIFERIÆ, *Clercs de l'Escurie*, in Testamento Caroli Pulcri ann. 1324.

CLERICI CONSILII, *Clercs du Conseil*, in Statuto pro hospitio Regis et Reginæ ann. 1285.

CLERICI COKETÆ REGIS. Vide *Coketa*.

* CLERICUS ADJUTOR, *Clerc aide*, Qui alteri adjungitur. Vide supra in *Adjutores*.

* CLERICUS CAUPONARIUS, Qui in caupona pecuniam recipit redditque de cationem. Lit. remiss. ann. 1404. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 435 : *Et lors tantost baillerent icellui argent au Clerc de ladite taverne.*

* CLERICUS GRANARII, Qui sal acceptum et venditum in regesto describit. Stat. ann. 1366. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 695. art. 1 : *L'on commettra et ordonnera un homme sage, loyal et diligent pour estre grenetier illec; et un autre preud'homme loial et expert, qui scache bien écrire, lequel sera Clerc dudit grenier, et controlleur dudit grenetier.*

* CLERICUS GUETI, *Clerc du guet*, cujus munia fuse describuntur in Stat. ann. 1363. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 668. et seqq. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 159. vº : *Dionysius de Mauconseil, Clericus gueti, loco Fabiani de S. Andomaro, ad vadia de xij. den. per diem.*

* CLERICUS HONORIS, Is appellari videtur, cui vicaria muneris alicujus exercendi potestas committitur. Lit. *Vidimus* paragi. de villa Montisfalc. in Vallavia ann. 1405. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 104 : *Apud Montemfalconem in tabulario extraordinariæ curiæ regiæ ipsius loci, et coram venerabili et discreto viro magistro Johanne Alierii de Tensano, Clerico honoris domini nostri regis, etc.* Nihil ergo emendandum in Lit. ann. 1342. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 376 : *Donnons plain pover et auctorité. de créer et faire Clercs d'honneur, et de mettre et oster ou renuer de lieu en autre senes chaulx, rigniers et juges, etc.* Ubi legendum *Chevaliers d'honneur* putabat D. Seeousse quamvis eodem sensu possit intelligi.

* CLERICUS LOGIÆ, Domus publicæ thesaurarius. Stat. pro villa Provin. ann. 1319. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 599 : *Item que li maires et eschevins ne puissent rien lever, recevoir, ne tourner devers euls d'émolumens de la ville, ainçois y soit establi un preudomme, qui sera Clerc de la loige, pour recevoir de par le maieur et les eschevins.*

* CLERICUS MARESCALLORUM, Eorum amanuensis. Stat. ann. 1373. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 660. art. 12 : *L. Clercs des mareschaux ne recevront aucune chose, se n'est des monstres des capitaine qui auront le nombre de cent hommes de soubz enlx, ou de plus.*

* CLERICUS OPERUM, in Memor. Cam. Comput. Paris. fol. 163. rº : *Rao tus... deputatus Clericus operam seu solutorum. Clerc des œuvres*, in Memor. ejusd. Cam. fol. 97. rº.

CLERICARE, Clericum ordinare, face Anastasius in S. Hadriano PP. : *Dom. Plus Papa eum Clericari jussit.* Donatio Constantini M : *Quem proprio consilio Clericavoluerit, et in numero religiosorum clericorum connumerare, etc.* Lex Longob. lib.

tit. 33. § 2. [^{**} Liutpr. 53. (6, 24.)] : *Si quis servum alienum sine voluntate domini sui Clericaverit*. Guill. de Podio Laurentii in Præfat. ad Chronicon : *Et Episcopi quales pro tempore poterant, Clericabant*. Testamentum Roberti Comitis Arvern. ann. 1276. apud Justellum : *Guodafredum filium meum Clericari volo*. Vide Joannem VIII. PP. Epist. 295. Vita S. Gaugerici Episcopi Camerac. MS. lib. 1. cap. 4. etc.

CLERICIO, Tonsura donatus, Clericulus, Gall. *Clericon*. Agobardus lib. de Privileg. et Jure Sacerd. n. 11 : *Habeo unum Clericionem, quem mihi natrivi de servis meis propriis, ... volo ut ordines eum mihi Presbyterum*. Proinde Clericio iste erat ex eorum Clericorum ordine, quos *Nutritos* appellat Hincmarus in Capitulis ann. 874. *Clerjons*, dans le Roman de Vaces MS. :

Et tant estoient exploitiés,
Que ne sai laquelle lechons
Est alez lire un des Clerjons.

Alibi :

Chantent li maistre Clere, et chantent li Clerjon.
Atque id nominis etiamnum tribuitur quibusdam Præbendariis in Ecclesia Viennensi, ut auctor est Joannes le Lievre in Antiq. Viennensibus cap. 54. Vide *Corona et Clergonus*.

CLERIFICARI, de eo qui Clericus fit. Occurrit in Vita S. Judoci a Mabillonio edita cap. 2.

CLERIMONIA, Clericorum Canonicorum, vel Monachorum Collegium. Gloss. Lat. Gall. : *Clerus et Clerimonia*, idem. Catholicon Armoricum : *Cloareguiez*, Gall. *Clerie*, Clericatus, item Clerimonia, item Clerus, Congregatio Clericorum. Liber Aganensis in Tabulario S. Petri Carnotens. de Aganone Episcopo Carnotensi : *Clerimonice quoque seriem instituens, quæ laudes Deo debitas redderet*. Ipse Agano in Charta fundat. ejusdem Monasterii : *Illudque a fundamento reedificare, et canonica institutione Clericorum cunctorum graduum inibi Deo servire, sanctam exercendo religionem, jussimus*. Charta Hugonis Episc. Noviom. et Tornac. ann. 1039. pro fundatione Monasterii Phanopinensis, [seu Falempinensis,] apud Haræum in Histor. Castellanos. insul. lib. 2. pag. 163. Buzelinum lib. 1. Galloflandr. cap. 26. [et inter Instrum. omi 3. novæ Gall. Chr. col. 85.] : *Quanus ibi edificaret Abbatiam in honore B. martyris Christophori, et ibi statueret pauperum Clerimoniam, eamque sub obtentu caritatis dotaret appendiciis terrarum atque familiarum, unde haberent ipsius Abbatie Clerici alimoniam*. Ubi Clerimoniam Haræus Buzelinus Clericorum alimoniam perpetuum interpretantur.

† **CLERONOMIA**, Acta SS. Maii. tom. 6. pag. 753. de S. Carauno : *Vir namque postolicus... Abbatem simul et pulchram Cleronomie seriem... instituit*.

† **CLERICIDA**, Occisor Clerici in Epitola Innocentii Papæ ad Rainaldum Rensem Archiep. inter Opera S. Bernardi m. 1. col. LIX. Edit. 1690.

† **CLERICIDIUM**, Occisio Clerici in Bulla Leonis X. Papæ apud Miræum Diplom. Belg. tom. 1. pag. 236. col. 2. edit. 1723.

* Lit. remiss. ann. 1417. in Reg. 170. Martoph. reg. ch. 20 : *Per hoc nedum*

homicidium, verum etiam Clericidium, murtrum et vile factum committendo.

* **CLERICITAS**, La Chieresia, in Glossar. Lat. Ital. MS. [^{**} Glossar. Lat. Teut. MS. ap. Haltaus. in Glossar. Germ. col. 1459 : *Clericitas, atis, Racio qua aliquis dicitur Clericus*.]

* **CLERICO**, vox contemptus, Clericulus, Ital. *Clericuzzo*. Inquisit. ann. 1270. apud Murator. tom. 5. Ital. med. ævi col. 125 : *Et dicebat ipse Punzilupus publice quod nolebat adorare versus partem illam, ubi adorabant prevedones, Clericones*.

* Qua ultima notione legitur in Bulla Innoc. VIII. PP. ann. 1484. ex Contin. magn. Bullar. Rom. pag. 289. col. 1 : *Item statuerunt quod... solvat... pro suo jucundo adventu... sex innocentibus Clericulis chori duos florenos*. Vide supra Clergonus.

* **CLEROCINARI**, Vitam clericalem profiteri, quæ et Clerocinium inde dicitur. Acta S. Gauger. tom. 2. Aug. pag. 678. col. 1 : *Et ne ab incepto desisteret, sed magis de die in diem proficiens, Clerocinari cum omni devotione satageret, monescit*. Et pag. 679. col. 1 : *Scire volens videlicet quemadmodum filius carissimus suis obediens institutionibus deserviret; sique normam Clerocinii dignæ conservationis usibus coequaret*.

† **CLERICULUS**, Junior Clericus, vel Puer Choralis. Occurrit non semel. Vide Abbas Clericulus.

† **CLERIFICARI**, CLERIMONIA, CLERONOMIA. Vide in Clerici.

[**CLERONOMUS**,] CLERONYMUS, Hæres, ex Græc. κληρονόμος. Charta Eadgari Regis Angliæ in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 129 : *Quamdā telluris particulam, 30. videlicet casatos, perpetua largitus sum hæreditate, ut ipse vita comite cum omnibus utensibus, (utensilibus) pratis videlicet, pascuis, voti compos habeat, et post vitæ suæ terminum quibuscunque Cleronymis impune derelinquat*. [Fridegodus in Vita S. Wilfridi Episc. Ebor. inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 722 :

Terris atque polis Jesu Cleronomus esto.

Charta anni 1038. apud Wanleium de Antiquit. Litter. Septentr. pag. 303 : *Condone Ethelredo quinque mansos... et post vitæ suæ terminum, duobus quibus voluerit Cleronomis*. Occurrit rursus apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 186. et Thomam Madox pag. 174. Formularis Anglicani.]

CLEROPROXIMI, dici videntur S. Cypriano Ep. 24. qui ad clericalem ordinem, tanquam idonei, deligebantur ab Episcopo ex totius Cleri consensu, ita ut cum necessitas emergeret, Diaconum aut Subdiaconum in Ecclesiis ordinari, ex eorum cœtu aliquem idem Episcopus ad id muneris promoveret : *Fecisse me autem sciatis Lectorem Saturnum, et Hypodiaconum Optatum Confessorem, quos jam prudem communi consilio Cleroproximos feceramus*.

† **CLERTA**, Vox Occitana, nobis ignotæ notionis. Supra legitur in *Acaralha*.

CLERUS, Ordo Clericorum, [quandoque etiam Monachorum, ut in posteriori exemplo.] Anastasius in S. Hormisda PP. : *Hic composuit Clerum, et psalmis erudit*. [Chronicon. Fontanell. apud Acherium]

tom. 3. Spicil. pag. 234 : *Clerum nobilissime auxit, ac regulari ordine secundum egregii Patris Benedicti normam ut vitam degerent, multipliciter decertavit*.]

CLERUS, pro Clericus. Anastasius in S. Victore PP. : *Hic fecit sequentes (f. frequentes) Cleros, i. Clericos*. Domnizo lib. 1. de Vita Mathildis cap. 16 :

Ecclesiæ Christi vendebatur maledictis
Presbyteris, Cleris, quod erat confusio plebis.

Cap. 17 :

Usus cum Cleris non ni tantum duodenis.

Vide Chartam Amati Archiep. Salernitani apud Ughellum tom. 7. pag. 506. d. et Chrodegangum Episc. Metensem in Regula Canonicor. cap. 63.

CLERI, libri novi et veteris Testamenti, Papiæ.

CLESONISTA, appellatus reus. Constitutiones Caroli Mag. in Lege Ripuaria cap. 3 : *Clesonista aut 600. sol. compouat, aut cum 12. juret : aut si ille qui causam quaerit 12. hominum sacramentum recipere noluerit, aut cruce, aut scuto et fuste contra eum contendat*. Vocis etymon a Græc. κλέω, appello, nomino, Spelmannus; a Germanico Amerbachius accersunt.

CLETA, Crates. Vide Cleia.

† **CLETARIA**, Instrumentum musicum. Sallas Malaspinae Rerum Sicularum libro 5. n. 4. apud Baluz. tom. 6. Miscel. pag. 330 : *Modulantur et organa. Ibi lituus, Cletaria, et viella omniumque genera musicorum hymnum concinant triumphalem*.

* F. pro Citola. Vide in hac voce.

† **CLETELLA**, Parva Cleta. Vide in Cleia.

† **CLETELLÆ**, pro Clitellæ. Vide Cretellæ.

* **CLEVENCHIA**, Monetæ minutioris species. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 185 : *Dictus Johannes Puperii apportavit et fecit apportari Clevenchias Daurengi falsas et eas posuit et tradidit tanquam bonas pluribus personis in foro et alibi: negat. Item quod dictus Johannes Puperii utitur et usus fuit per decem annos et ultra falsis obolis albis et falsis Clevenchiis, ac si essent bonæ; negat*. Vide supra Clivenchia.

† **CLEUS**, Ascensus modicus, in vet. Glossario San-German. MS. num. 501. Lege Clivus.

* **CLARIA**, Locus cleis seu cratibus in fluvio clausus, piscium capiendorum gratia. Charta Bern. dom. de Moreuil ann. 1242. in Collect. Chart. ex Bibl. S. Mart. de Camp. pag. 307 : *In possessione totius aquæ a Clariis molendinorum meorum de Morisel usque ad aquam de Castello*. Ibidem : *La pesquerie du cours de la rivière depuis le moulin de Morisel jusques à Cloies de Castel*. Vide Cleia et infra Cloea.

CLIBA, CLIBOLA. Papias : *Clibola, inclinata. Cliba, aspera, difficilia*. Legendum Clivosa, et cliva.

† 1. **CLIBANARIUS**, Pistor. Vide Furnaticum.

† 2. **CLIBANARIUS**, Eques Cathaphractus. Vide Clibanus.

† **CLIBANARIUS COMES**. Vide Comites Clibanarii.

* **CLIBANATA**, CLIBANATOR. Vide mox in Clibanus 1.

† **CLIBANICUS**, *Panis in testa coctus*, Papias MS. Vide *Panis Clibanites*.

1. **CLIBANUS**, Græcis, κλίβανος, sive κριβανος, est Instrumentum ex ferro aut opere figlino, aut alia materia confectum, sub quo non solum panis, sed aliud quidvis coqui potest. Campanam (*Cloche*) Galli vocant, quod ad eam figuram proxime accedat. Differt autem a furno, tum quia mobile sit, tum quia minus, aliaque insuper materia constet. Ita Gorraeus. At abusive pro furno vox hæc postmodum sumpta. Hariulfus lib. 3. pag. 32: *Simulque veditum publici Clibani cessit*. [* Ekkehardi IV. Casus S. Galli Pertz. pag. 84. lin. 15.]

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679: *Clibanus, Petit four vel fouraban* (l. four à ban). Aliud Provinc. Lat. ex Cod. 7657: *Clibanus, Clivacius, furnus, forn, Prov. Clibanatax, furnaria, forniera, Prov. Clibanator, furnarius, fornier, Prov. Charta ann. 1266. in Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 13. vº. : Item duas partes Clibani de Assellano valent quatuor libras.*

† **CLIBANUS PICEUS**, Furnus ubi pice conficitur. Bulla Sergii IV. PP. pro Monast. Cuxanensi ann. 1011. in Appendice Marcæ Hispan. col. 982: *Hæc igitur quæcumque diximus, vel quæ non diximus, predia, villas scilicet, Ecclesias, parrochias, fundos, casas... molendinos, molendinares cum suis capitauis et piscatoriis, et cum salinis et Clibanis piceis, omnia acquisita vel acquirenda ad S. Michaelis Cænobium in valle Confluenti situm pertinentia, etc.* Similia prorsus habentur in altera ejusdem Papæ Bulla pro Monasterio Rivipullensi ibid. col. 989.

2. **CLIBANUS**, vel **CLIBANUM**, Thorax ferreus, quo pectus tegitur, Græcis recentioribus κλίβανον. Vide Rigalt. in Gloss. Anonymus de Re bellica post Notitiam Imperii de Thoracōnacto: *Ut hoc induta primum lorica vel Clivanus, aut his similia, fragilitatem corporis ponderis asperitate non læderent.*

CLIBANARI, Cataphraeti equites, elibano seu thorace tecti. Glossarium Latinum MS. Regium: *Clibanaris, quasi tunica ferri*. Papias: *Clibanaris, quasi tunica ferrea*. Infra *Clibanarius* habet. Glossar. Isidor.: *Clibanarii, quasi tunici ferrei*, Glossæ Basilicōn: Κλιβανάριοι, ἐκασίδηροι, κλίβανον γὰρ οἱ ῥωμαῖοι τὰ σιδήρεα καλύματα καλοῦσι, ἀντὶ τοῦ καλαμῖνα. [Alii καλαμῖνα.] Nazarius in Panegyri. Const.: *Operimento ferri equi atque homines pariter obsepti: Clibanariis in exercitu nomen est. Superne omniibus tectis equorum pectoribus, demissa lorica et crurum tenas pendens, sine impedimento gressus, a noxa vulueris vendicabat*. Ammian. lib. 16: *Sparsique cataphracti equites, quos Clibanarios dictitant Persæ, thoracum muniti tegminibus, et limbis ferreis cincti, etc.* [Alexander Severus in Oratione ad Senatum post victos Persas habita apud Capitolinum in ejus vita: *Centum et viginti quinque millia equitum fudimus: Cataphractarios quos illi (Persæ) Clibanarios vocant, decem millia in bello interemimus: eorum armis nostros armavimus*. Ex his duobus locis posterioribus liquet *Clibanarii* vocem esse Persicam, nec assentiendum esse Salmasio qui eam Græcam esse opinatur.]

Horum præterea meminit Lampridius in Alexandro, Vegetius lib. 3. cap. 6. Lex 9. Cod. Theod. de Annon. civic. (14, 17.) Notitia Imperii, etc. Vide Salmasium ad eundem Lamprid. pag. 234.

* Vide G. Burtoni κλίβανος vet. linguæ Persicæ.

* 3. **CLIBANUS**, Turris. Abbo lib. 1. de Bellis Paris. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 6:

*Clibanus ob humile quantum speculæ sinatus
Sæva per ora duit quamvis ignobile nomen.*

Paulo ante *Fornax* appellatur.

† **CLIBATUS**, *Fornax*. Papias MS. Lege *Clibanus*.

† **CLIBOLA**. Vide *Cliba*.

† **CLIBUS**. f. pro *Clivus*, quasi *Inclinatus*, qua notione superius accipitur *Cliba*. Testament. S. Rudesindi ann. 978. tom. 3. Coneil. Hispan. pag. 184. col. 1: *Denique Domine, adeo Clibus ac pusillus servus tuus Rudesindus Episcopus... construximus locum supra taxatum.*

* **CLICHA**, **CLICHEA**, Pila, globulus ligneus, qui clava, quam *Clicart* appellabant, propellitur, quod *Clichare* dicebant; idem quod supra *Choulla*. Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 285: *Significatio in villa Laudunensi pluribus habitatoribus dictæ villæ per nonnullos habitatores villæ de Montibus in Laudunesio quod dicti habitatores de Montibus durent unam Clicham argenti optime Clichanti, qui veniret Cliehatum et Clicharet apud dietam villam de Montibus*. Ibid. ch. 307: *Quod in die Dominica ante Ramos palmarum Clicheam argenteam meliori Clichanti darent;... et pro de dicta Cliehea ludendo Johanninus Pariti venit, et de dicta Cliehea luserunt. Un baston, appelé Clicart, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 126. ch. 161. Mirac. B. M. V. MSS. lib. 2:*

*Et d'un baston et d'un Clicart
Tost li donroit de lès l'orelle.*

* *Descliquer* vero dixerunt nostri, pro *Débander, détendre, Laxare, remittere*. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. ch. 20: *L'exposant... par male fortune en Descliquant, feri de luditte vire ledit Pierre ou oel, dont mort s'est ensuye.*

† **CLICIA**, Phthisis, Gall. *Phthisic*. Hispan. *Tisica*, Ital. *Tizichezza*, Morbi genus, quo ulcerato pulmone corpus admodum marcescit. Vita S. Francisci de Paula tom. 1. SS. April. pag. 183: *Barthulla laboraret morbo phthisis, alias de Clicia.*

* **CLICQUARDUS**, **CLINQUARDUS**, Moneta comitum Flandriæ et ducum Burgundiæ, nostris *Clauquin*, *Clinquant*, et *Cliquart*. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1430: *Pro osculo et oblatione in die S. Petri ad vincula, dominus dux dedit duos Clicquardos, pro quolibet xxxvii. sol. val. lxxiv. sol.* Ibidem: *Item die Jovis post Cineres, pro oblatione facta per dominam dueissam, tres Clicquardos, valoris ut supra lxxiv. sol.* Rursum: *Pro panno Philippi Coppin per manus domini cantoris in mense Julii, unum Clinquardum valentem xliij. sol.* Unde varii pretii fuisse hanc monetam diseimus. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 195: *Deniers blans, appellez Clauquins. Clayquins, in iisdem Lit. ex Reg. 110. ch. 329. Aliæ ann.*

1387. in Reg. 132. ch. 151: *Hennequin dist à icellui Francois que se li se vouloit partir, qu'il seroit quittes pour un Clauquin*. Aliæ ann. 1402. in Reg. 157. ch. 257: *Icellui Combetresquist derechief audit Paille que il voulüst encores jouer pour un gros Clauquin de Flandres*. *Clarequin*, in iisdem Lit. infra ch. 364. Aliæ ann. 1427. in Reg. 174. ch. 53: *Le suppliant leur demanda combien ilz lui donneroient de ladicte monnoie pour ung Cliquart de Flandres; lesquelz lui distrent qu'ilz bailleroient trente solz Tournois pour Cliquart*. Aliæ ann. 1449. in Reg. 176. ch. 645: *En laquelle bourse avoit xiiij. couronnes d'or, vj. saluz, vj. Cliguars Guillermins*. Denique aliæ ann. 1459. in Reg. 188. ch. 84: *Icelle femme se print à rongner et copper aucunes pieces d'or, comme Cliquart, que on dist florins Guillerms et autres pieces d'or, aians cours ou pais de Boullenoy. Charta Car. Audacis dueis Burg. ann. 1469. in Suppl. ad Miræum pag. 208. col. 1: Icelle isle, nommée Schelinge, fut baillée à ferme à ung des habitans dudit pays (d'Ostfrize) pour le prix et somme de seize Clinquars par an.* Vide in *Leones* 1.

† **CLIDA**, Crates, Gall. *Claie*. Vide *Cleia*.

* **CLIDARE**, *Clathris seu Cledis munire*. Stat. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 196. col. 1: *Fiat una porta coludissa, Clidata cum agulhonibus ferri*. Vide supra *Cleda* 3. *Clider* vero, pro *Glisser*. Dilabi, in Lit. remiss. ann. 1466. in Reg. 201. ch. 67: *Icellui Nathier frappa sur ses mains. Glasser, eodem significat*. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 116. ch. 223: *Icellui Thenot feri ledit Jehan du ple de sudite espée sur la teste, laquelle espée Glassa sur le bras ou sur le couté, et Clinsser, eadem notione, apud Joan. Saintré eap. 36. Glinser, Eschisser, Esellcer et Egliper idem significare videntur*. Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 139. ch. 196: *Jehan Langlois saicha son badelaire lui en donna sur la teste en Eschissant, se froisseure du test, fors seulement de la clentamée*. Aliæ ann. 1408. in Reg. 162. ch. 359: *Icellui Godart rua un estoc de espée,.... mais le cop Glinsa jusques visage.... Icellui Henry sacha son espée fery ledit bastart un seul cop sur la teste Escliquant sur le costé destre. Lequel coint en Egliplant sur le bras, et le enta jusques a l'os, in aliis ann. 1385. ex R. 128. ch. 176. Sed et *Escriler* vel *Escrire*, eodem sensu, dixerunt. Lit. remiss. a. 1385. ex Reg. 128. ch. 151: *Ainsi que l'Aubery.... s'en aloit boire avec yceulx, fery Eserilez assez près d'une femme,.... il estoit couroucié de ce qu'il estoit ainsi Eserilez, etc.* Aliæ ann. 1451. in Reg. 185. ch. 271: *Jehan Boier monta dessus ladite poutre de bois, et lors il Escrilla de dessus pour qu'elle estoit moillée.**

* **CLIDATUM**. Vide supra *Cledatum*.

* **CLIDEX**, *Urtica*. Glossar. vet. ex (1) reg. 7613.

† **CLIENCIA**. Vide *Clientia*.

† **CLIENCULUS**, quasi *Clientulus* minutivum vocis *Clens*, Gall. *Client*. causam suam patrono committit. C. Trevir. ann. 1310. tom. 4. Anecd. Ma

col. 227 : Si vero (Advocatus) per cavillationes et malitias suas adversario Advocato justam causam abstulit... vel falsum testem instruendo, vel Clientulum suum ad vera neganda inducendo, vel litem ex industria protrahendo et similia; tunc in solidum illi ad verum interesse tenentur. Quod si propter ejus negligentiam vel ignorantiam Clientulus suos causam amiserit, tenetur illi non solum salarium extortum, verum etiam damnum litis restituere.

1. **CLIENS**, Armiger, *Escuier*. Monachus Florent. de Expugnat. Acconensi : Sunt triginta Milites et horum Clientes. Will. Brito lib. 6. Philipp. pag. 162 :

Ter denosque equites, et septuaginta Clientes. Utitur non semel. Libertates MSS. Villæ Franchæ concessæ ab Archembaldo Dom. Borbonii ann. 1217 : Si Miles vel Client petit corpus hominis, non potest eum probare esse suum per suum servientem, etc. [Robertus Monachus in Hist. Palest. : Per aliquot dies mittere cœpit Clientes suos ad comparanda necessaria Dux Gothesfridus, apud Barthium in Glossario, ubi Clientes, Ministros interpretatur. Hist. Dalphin, tom. 1. pag. 66. col. 2. in Visitatione castrorum ann. 1347 : Castellanus interrogatus fuit quam familiam ipse tenebat, dixit quod unum Scutifferum, unum Clientem, unam Gaytam et unam Bayetam. Ampliorem significationem habet vox Client, et pro milite inferiori seu homine armato sumitur in eadem Hist. tom. 2. pag. 27. col. 1. ubi Humbertus Dalphin. ann. 1283. promittit juvare Archiepiscopum et Capitulum Vienn... contra omnes homines, suis propriis sumptibus et expensis, cum centum hominibus armatis in equis, et cum tercentis balistariis et septingentis Clientibus cum lanceis. Quinimo et pro quolibet homine plebeio sumenda videtur in Epistola Alexandri III. Papæ inter Instr. tom. 1. Gall. Christ. pag. 51. col. 1 : Nec ulli liceat præter armatos milites et Clientes quælibet arma ferre, nisi milites enses solummodo, et Clientes singulos baculos, qui pacis, sicuti ceteri, debent securitate gaudere. Infra : Clientes vero et artifices, scilicet fabri, sartores, pellicarii et omnes operarii, aut sex vel octo, seu duodecim denarios, secundum suorum Capellatorum arbitrium dabunt.]

CLIENS ARMORUM, *Aulicus*, [Apparitor, Gall. *Sergent*, *Huissier*. Client regius. Testam. Johannis Episc. Albiensis ann. 1473. tom. 1. Anecd. Marten. col. 1842 : Habent sibi adjudicatum pastellum per Clientem regium de Castro-Karoli. Memoratur eadem notione Client regius in appellatione Johannis de Bouquetot ann. 1398. ex Archivo B. M. de Bello Prato Rotomag.] Vide *Serviens armorum*.

CLIENS, Vassallus, in veteri Charta pud Beslium in Comitib. Pictav. pag. 74.

* 2. **CLIENS**, Domesticus, familiaris. Libert. castri Caroffens. ann. 1194. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 55 : Omnes in expeditionem ibunt, aut Clientem idoneum mittent pro se; sed si negotium tam propinquum fuerit, quod clamor aut visus a castro percipiatur, omnes pariter, tam Clientes quam omni, in auxilium et tuitionem patrie properabunt. Alia vide in Client, 1. quæ ad

hanc notionem referenda facile perspicies. Vide infra Clientulus 2.

* **Client regalis**, in Necrol. S. Nic. Corbol MS. ad 10. Jan. : Fabrica hujus ecclesiæ tenetur facere celebrari duas missas bassas de defunctis,..... ob remedium animarum Petri des Barres, quondam regalis Clientis et Johannæ Bondeause ejus uxoris. Client capituli, in Comput. MS. fabr. S. petri Insul. ann. 1499.

* **CLIENTADANARIÆ FORMA**, id est, Receptionis in burgensem, ex Formulæ MSS. in Cod. reg. 7657. fol. 4. vº. pro Cittadanariæ forma. Vide in hac voce et supra Citanaticum.

** **CLIENTARE SE**. Ruodlieb fragm. 1. vers. 65 :

Secum volvebat, se sicubi vile Clientet.

1. **CLIENTELA**, Domestica familia : Multitudo servorum, Joanni de Janua. Thomas Archid. Spalat. in Hist. Salonitana cap. 34 : Habuit autem Militem unum, et 1. Notarium, Clientelam bonam, 2. dextrarios, etc.

2. **CLIENTELAM**, pro concubina, focaria, usurpat S. Columbanus Epist. 5 : Post in Diaconatu adulterium, absconsum tamen, dico cum Clientelis adulterium. Idem de Pœnitentiarum mensura cap. 20 : Si quis autem Clericus aut Diaconus vel alicujus gradus... post conversionem suam iterum suam cognoverit Clientelam et filium iterum de ea genuerit, sciat se adulterium perpetrasse, etc.

* 3. **CLIENTELA**, Feudi species, idem quod *Sergentaria*. Vide in *Serviens*. Charta Guill. de Castro novo ann. 1202. in Reg. forest. comit. Alenc. ex Cam. Comput. Paris. fol. 65. rº. : Concessi... in foresta de Guernoille forestariam, custodiam et Clientelam in feodo. Chartul. Latiniac. fol. 189 : Concessimus etiam prædicto Radulpho quandam Clientelam, quæ closaria dicitur, quam a præfato Hugone pretio decem librarum emit..... Pro hujus Clientelæ obsequio dabimus ei... tres nummiatas panis et dimidiam procurationem.

CLIENTIA, Refugium, protectio. Gloss. Gr. Lat. : Client, πρόσφυξ. Gloss. Lat. Gr. : πρόσφυγή, Clientia. Vita S. Eucherii Episcopi Aurelian. n. 9 : Qui metu perterritus, ne silenter cum ipsis, Clientia addita ad Alpinam munitatem convolare, clam tutiori loco... eum tradidit custodiendum.

¶ 1. **CLIENTULUS**, **CLIENTULA**, vel **CLIENTULIA**, Qui vel quæ causam suam credit patrono defendendam. Ordinatio Comitum Provinciæ ann. 1254. de Advocatis, e MS. D. Brunet fol. 63 : Pro expensis vero nichil a Clientulo vel Clientulis accipiat (Advocatus,) nisi esculentum et poculentum. Non semel occurrit vox Clientulus in Statut. MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280. et alibi. Vide Clientulus.

* 2. **CLIENTULUS**, Vassallus. Lib. 1. Feud. tit. 13. De alienat. feud. : Si Clientulus voluerit partem suam feudi alienare, etc. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 296 : Promiserunt..... servire regi cum centum servientibus seu Clientulis peditibus, cum certis conditionibus in instrumento contentis..... De anno 1297. Tabular. S. Aug. Lemovic. apud Stephanot. in Antiq. Bened. Lemov. MSS. part. 1. pag. 127 : Hoc totum factum est cum consensu Pinonis, qui

fuerat Clientulus hujus terræ. Vide Clientela 2.

CLIMA, ex Gr. κλίμα, inclinatio cæli, Vitruvio lib. 1. Septem autem climata, quæ sunt κατὰ θέσιν recensent antiqui Græciæ magistri. At Abulfeda Arabs climata ita distinguit ut aliud *Clima verum* unum e septem prædictis : alterum, *Clima cognitum*, quæcumque regio, aut regnum plurimas provincias et tractus continens dicatur. Ab Arabibus igitur videntur Græci Byzantini regionibus ac provinciis *Climatis* nomen indidisse. Paulus Diacon. lib. 23. Hist. Misc. : Ast Imperator rebelles cæsos et tonsos exilio damnavit, et apud Chersonam deportatos fore decrevit, et Climata illa sub custodia et munitione conservanda. Anastasius in Hist. Eccl. pag. 137 : Missus est in exilium apud Climata eremi. Ubi Theophan. Εἰς τὰ κλίματα ἐρίμου. Sed ii a Græcis vocem hausere. Glossæ Basilic. : Οἱ βικάριοι τοῦ Ποντικῶ, ἡ ἐτέρου τινὸς ὅλου κλίματος. Ita usurpant Palladius in Vita Chrysostomi pag. 23. Constantinus de Administ. Imper. cap. 1. Cantacuzenus lib. 1. cap. 4. initio etc. Hinc κλιματάρχαι Climatum Præfecti, apud Simocattam lib. 3. cap. 9. lib. 4. cap. 7. et Constantinum Manassem pag. 139. et 168. edit. Meurs. Dudo lib. 3. de Morib. Normannor. : Fama ilico per Franciæ Climata celeriter penetravit. Ordericus Vital. lib. 3. pag. 491 : Totam regionem in illo Climate pacificavit. Egidius Parisiensis MS. lib. 1. Karolini :

.... Navarro in Climate genti

Pampilona situs et inexpugnabile castrum.

* Annal. Estens. ad ann. 1409. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 1082 : Non enim vult sibi aliud talis fabrica societatis, quam viam struere, qua nos omnes exterminemur, et totum Clima Lombardum in Francigenarum jugum redigatur.

CLIMATA etiam Græci nuperi vocabant urbium regiones. Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ cap. 93. 94. ἐν Χερκεδόνι εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ δευτέρου κλίματος. Ubi Editio Lat. In Basilica regionis secundæ. Ita κλίματα vocant regiones urbis CP. Socrates lib. 2. cap. 30. et Novella Justiniani 43. cap. 1. §. 1. et Alexandria, Epiphanius lib. de Ponderib. et mensuris pag. 536.

CLIMA, Papiæ, Mensura pedum 60. Et mox : Climata sunt in 60. mensuris agrorum, quæ undique habent pedes 60. Scriptor Gromaticus : Majores... territoria in agros, agros in centurias, centurias in jugera, jugera in Climata, Climata in actus, perticas, passus, gradus, etc. Infra : Actus minimus est latitudine pedum 4. longitudine 140. Climata quoque undique versus pedes habent 60. Aliter : Clima dicitur pars agri quadrata, quæ habet ex omni parte pedes 60. id est, perticas decempedas undique sex.

* **CLIMACULUM**, La spata, in Glossar. Lat. Ital. MS.

¶ **CLIMATIA**, Species terræ motus. Ammian. lib. 17. cap. 7 : Climatix, limes ruentes et obliqui, urbes, ædificia montesque complanant.

* **CLIMIA**. Vide infra Klimia.

CLIMPIA, Species colorum, Papiæ.

* **CLINARE**, pro Inclinare, Gall. Se baisser. Mirac. S. Zitæ tom. 3. April. pag. 510. col. 2 : Ipsa (mulier) stetit attracta de

renibus, ita quod recte sine baculo ire non poterat vel se Clinare.

* **CLINCABCOT**. Navis species, vox Belgica. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1163. in Chartul. 1. Fland. ch. 325. ex Cam. Comput. Insul. : *De nave, quæ est Clincabcot, duodecim denarios.* [* Pro *Klinkerbot*.]

* **CLINCQUARDUS**. Vide *Clicquardus*.

† **CLINEKARDI**, Species monetæ. Hist. Monasterii S. Laurentii Leodiensis, apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 1134: *Fecit parvum portale ante Ecclesiam S. Gertrudis, quod est suntuosum; quia Abbas solvit pro solo plumbo ibi posito 23. griffones, et pro pictura 5. Clinekardos.*

* Eadem quæ supra *Clicquardus*. Vide in hac voce.

† **CLINGERE**. Gloss. Isid. : *Clingit, cludit.* Grævius : Rectius Excerpta, *Clingit, cludit.* Nam *Clingere* Festo est *Cingere* a Græco κλείω. Papias in MS. Bituric. : *Clingo, excludo, Clinxit, decurtavit.*

* Id est, Claudere; unde *Clenche*, pessulus, vulgo *Ferrouil*. Hinc forte *Regarder de Clicorgne*, Nictando vel oblique aspicere, apud Guignevil. in Peregr. hum. gen. MS. :

Et de travers et de Clicorgne
Me regardoit; car estoit borgne.

Vide infra *Cliqua* et *Pessulum* 2.

* **2. CLINGERE**, Pulsare, sonare, Gall. *Tinter*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. *Clingere, Tintener. Acliqueter*, sonum pelvim percutiendo edere. Ordinatus pro bono publico in Lib. rub. domus publ. Abhavil. art. 29 : *Item que nulz barbiere, ne barbiere voise point parmi le ville, ne ne voise Acliquetant.* Stat. barbit. ibid. art. 4 : *Item ne doivent bachiner aucuns barbiere en alant par les rues.* Hinc forte *Cacluter*, ejusmodi sonitu aliquid promulgare, in Charta Galch. comit. Regitest. ann. 1255 : *Et ce que lesdits eschevins auront jugé estre à faire pour la commune utilité et commodité, le prevost le fera Cacluter et observer en ce qui ne contreviendra point aux articles.*

* **CLINGIUS**, La fune, in Glossar. Lat. Ital. MS.

CLINICI dicuntur, qui lecto ex ægritudine detinentur, a voce κλίνω, *Lectum* : unde Papias *Clinicum Paralyticum* interpretatur. Ugnio : *Clinicus, qui de lecto non descendit, et præcipue paralyticus.* S. Hieronymus Epist. 27. cap. 2 : *Quis Clinicorum non ejus facultatibus sustentatus est?* Epist. 30. cap. 3 : *Quem nudum, Clinicum non Fabiole vestimenta texerunt.* Historia Translat. S. Sebastiani num. 36 : *Mulier quædam Clinica, etc.* Vita MS. S. Magnobodi Episcopi Andegavensis cap. 45 : *Homo quidam Clinicus advenerat, erectus repedavit.* Drogo in Miracul. S. Winnoci Abb. cap. 8 : *Puer Clinicus ex utero matris, contractusque membris, etc.* [Wibertus in Vita S. Leonis PP. IX. lib. 2. num. 6 : *Venit Beneventum, ubi aliquandiu commoratus cuidam Clinica divina præeunte gratia vitale præbuit auxilium.*] Vide Sugerium in Ludovico VI. cap. 2. et Salmasium ad Spartianum pag. 57.

CLINICOS præterea appellatos a quibusdam, qui in ægritudine baptizabantur : qui nempe aqua salutari non loti, sed perfusi erant, tradit S. Cyprianus Epist. 76. Cum

enim propter ægritudinem immergi in sacro lavacro, atque intingi (quod baptizari proprie est) ægri non possent, aqua salutari perfundebantur, sive aspergebantur. A quo more profluxit occidentalis Ecclesiæ mos, qui nunc in usu est, ob teneritudinem infantium recens natorum, cum jam rarissimus esset adultorum baptismus. Vide *Superfusus*. *Grabatarii* dicuntur in Concilio Autisiod. cap. 18. Addit. II. Capit. cap. 8. Concil. Parisiense VI. lib. 1. cap. 8 : *Hi qui in ægritudine baptismatis suscipiunt Sacramenta, ... quos vulgaris sermo Grabatarios vocat.* Vide Euseb. lib. 2. Histor. Ecclesiast. cap. 42. S. Hieron. in Epitaph. Fabiolæ, et in Epitaph. Paulinæ, Fridegodum in S. Wilfrido cap. 55. Rudolphum Presbyter. in Vita Rabani Mauri n. 37. Baron. ann. 384. num. 13. et Justellum. ad Canones Eccl. pag. 170. 1. edit. etc. Ejusmodi vero in extremis *Baptismus, ad succurrendum* dicitur in libro Sacramentorum Ecclesiæ Remensis, ut me monuit vir doctissimus Joann. Mabillonius.

Mos erat primis Ecclesiæ sæculis *Clinicos* ad nullum Clericatus gradum admitti. Id liquet ex Epistola Cornelii PP. ad Fabium Antioch. n. 6. ubi de Novatiani ordinatione : *Intercedebat omnis clerus, et multi ex laicis, ex quo non liceret eum, qui quemadmodum et ille in lectulo urgente morbo perfusus fuisset, in clerum aliquem assumi.* Verum rogavit Episcopus, ut eum unum ordinare sibi permetteretur. Sed disciplinæ hujus severitatem, aliquanto post Cornelii ævum, temperavit Nocesariense Concilium, hominem in lecto perfusum non ab omni Cleri gradu, sed a presbyterio duntaxat excludens : *Si quis ægrotans fuerit illuminatus, inquit Patres can. 12, non potest in Presbyterum evehi; fides enim ejus non est ex instituto, sed ex necessitate.* Additur ibid. exceptio : *Nisi forte propter consequens ejus studium et fidem hominumque raritatem.* Hæc fere post D. Petrum Constant Ep. Rom. Pont. tom. 1. cap. 155.

Negat porro Hieronymus Mercurialis lib. 3. Variar. lect. cap. 22. *Clinicorum* vocabulum ipsis ægrotantibus esse tributum a veteribus Scriptoribus : Hippocratem quidem 1. de Morbis, decumbentes, κλινωπαταις vocasse, et Plutarchum ac Athenæum κλινωρύς : at ubi κλινωρύς dicant non legisse. Probat ibidem *Clinicos* vocatos Medicos, a Chirurgis et Empiricis eo modo, atque etiam magis, antiquitus fuisse sejunctos, quo temporibus nostris Physici nuncupati ab iisdem Chirurgis et Cæretanis vocatis separantur. *Medicus Clinicus, Chirurgus ocularius*, in vet. Inscript. apud Gruter. 400. 7. Vide Scalig. ad Auson. lib. 2. cap. 4.

† **CLINODIUM**, Idem quod supra *Clenodium*, Res pretiosa, Gall. *Bijou*. Miracula S. Wernheri tom. 2. SS. April. pag. 720 : *De quorum numero viderit quam plurimos ipsum S. Wernherum suppliciter cum muneribus devotisque orationibus venerabiliter honorare, cum auro et argento, Clinodiis ex cera et magnis et ponderosis,*

* **CLINODUS**, Cordon, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **CLIOTERIS**, inter famulos monasterio

necessarios annumeratur, in Stat. ann. 1338. ex Tabul. S. Vict. Massil. An sellarum plicatiliū artifex? Vide *Cliothedrum*.

CLINTINNA. Glossæ MSS. in Prudentii Apothecisin, ex Bibl. S. Germani Paris. : *Scutulatam vestem appellat orbiculatam, quam rustici Clintinam vocant.* Ubi Glossæ Isonis Magistri : *Scutulis, variatis : scutulatis vestibus, pro omni veste opere vario interserta ponitur.*

† **CLIOPHEDRUM** Græce sella plectilis quæ vulgo *Valdestolum* dicitur. Sic in Glossis ad Carmen de laudibus Berengarii apud Muratorium tom. 2. pag. 409. col. 2. Legendum ut infra, *Cliothedrum*.

† **CLIOSUS**, *Inclinatus*. Vetus Glossar. Sangerman. MS. num. 501. Legendum *Clivus*, vel f. *Clinosus* ut *Clinatus* a *Clinare*.

† **CLIOTHEDMUS**. Vide *Cliothedrum*.

CLIOTHEDRUM, **CLEOTHEDRUM**, Sella plicatilis, seu *plectilis*, uti vocatur a Gregorio M. lib. 10. Epist. 23. quæ claudi potest. Vocabulum ex Græco κλείω, *Claudo*, et ἔδρα, *Sella*, male compactum et concinnatum. [* Felicius D. Falconet a ἐκκλίσιας δῖππος, qui dicitur Pausaniæ Δαιδάλυ ποιῖμα in Atticis.] Glossæ MSS. : *Exedra, vel Cliothedrum, sedes Episcopalis.* Papias : *Cleothedrum in quo plumæ sternuntur sessoris.* Panegyricus Berengarii Imp. :

.... Postquam conscenderat omnem

Adscensum, aureolo Præsul surgens Cliothedro.

Oscula figit ovans, dextramque recepat amicam.

Ad quem locum Glossa quæ in MS. describitur : *Cliothedrum, Græce dicitur sella plectilis, quæ vulgo Valdestolum vocatur.* Fulco Carnot. lib. 3. Histor. Hierosol. cap. 61 : *Confidente autem Boamundo super Cliothedrum suum Principe effecto, diploideque decentissima vestito, etc.* Historia Episcoporum. Autisiod. cap. 45 : *Cliothedrum optimum auro argentoque constructum.* Occurrit præterea in Notis Tyronis pag. 164. Ex his emendanda Historia Translationis S. Sebastiani n. 26 : *Ut Cliothetro sedebat, violentia somni subito deprimitur,* [et Acta SS. Junii tom. 2. pag. 304. C. de B. Bardone Archiep. : *Sed dedit videlicet Kliotetram regio decore præparatam.* Alias, ut observat Editor, *Cliothedmus*. Ubique legendum *Cliothedrum*, ut apud Fridegodum in Vita S. Wilfridi cap. 4 :

Sedis Apostolicæ viso primum Cliothedro.

† **CLIPANICANA MAJOR**, Scripturæ genus. Vide *Scriptura*.

† **CLIPARE**, *Contegere*. Vet. Gloss. San-German. MS. n. 501. Legendum cum Laurentio in Amalthea *Clypeare*, Clypeo munire, armare. Pacuvius apud Nonium 2. 145 : *Chlamyde contorta astu Clypeat brachium.*

† **CLIPEOCENTRUM**, *Insigne scuti in clipei centro*, apud Martinium in Lexico. Vide Stewech. ad Vegetium lib. 2. cap. 18. et infra *Clypeocentrus*.

† **CLYPEOLA**, *Anulus*, Vet. Glossar. Sangerman. n. 501. Papias. MS. : *Clypeola, Annulus, vel rotula.*

† **CLYPEUS**. Vide *Clypeus*.

† **CLIPPALICANA GALEATA**. Vide *Scriptura*.

† **CLIPSTERIZARE**, *Per foramen in anum aliquid immittere.* Papias MS. Legen-

dum esset *Clysterizare* a Græco κλυστήρ, *Clyster*, *Clysterium*. Cæl. Aurel. Acut. 2. 38: *Phlebotomare et Clysterizare*.

* **CLIQUEA**, Pessulus versatilis, idem quod *Cliquetus*. Comput. eccl. S. Vulfr. Abbavil. MS. ann. 1450: *Item dicto Petro pro uno gonno ad ostium aule grangie appposito, cum una Cligua ad ostium parvum anterioris portæ, xx. den.* Vide supra *Clingere* 1.

* **CLIQUETUM**, vel **CLIQUETUS**, Matutina campanæ pulsatio, nostris *Cliquet*; serotina vero *Ignitegium*, Gall. *Couvre-feu*. Stat. colleg. Longobard. MSS. ann. 1392: *Jurabit (prior) quod omni die in ignitegio S. Benedicti firmabit portas domus cum clave,.... ac de mane in Cliqueto seu signo S. Jacobi aperire teneatur per se vel per alium. At nulli post illam horam ignitegii S. Benedicti vel ante Cliquetum aperire teneatur ullomodo.* Quæ Gallice sic redduntur in Arest. parlam. Paris. 21. Dec. ann. 1481: *Les portes d'icellui college seront fermées au coup du queuoufeu.... S. Benoist, et ouvertes au matin au Cliquet et son de la cloche des Jacobins.* Stat. colleg. March. ann. 1423. fol. 13: *Littera an. 1417. sigillis prioris et conventus monasterii fratrum ordinis B. M. de Monte Carmelo sigillata, in qua obligantur quolibet die, hora Cliqueti, celebrare unam missam.* Stat. colleg. mag. Gervas. ex Bibl. reg. cap. 9. fol. 22. vº: *Presbyter ebdomarius unam missam omni die cito post primum Cliquetum seu pulsum S. Jacobi celebrabit.* Est etiam certa pulsandi ratio. Stat. MSS. eccl. Tull. in unum collecta ann. 1497. fol. 8. rº: *Capitulum vero semper pulsatur cum prima campana sinopatum cum modicis intervallis, et in fine cum multiplicatione Cliquetorum, ut omnes festinent venire, qui in eo vocem habent.* Vide supra *Clingere* 2. *Cliquet* vero, Instrumentum est piscatorium, in Stat. ann. 1326. ex Reg. B. 2. Cam. Comput. Paris. fol. 32. rº. Ejusdem præterea mentio fit tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 793. art. 4. tom. 7. pag. 779. art. 47. et tom. 8. pag. 535. art. 72. ubi *Clinquet* perperam legitur.

† **CLIQUETUS**, Pessulus versatilis, Gall. *Loquet*, alias *Cliquet*. Constitutiones Domni Valentini Prioris de Charitate ann. 1416: *Refectorarius semper teneat hostium refectorii clausum cum Cliqueto.*

* **CLIRICA**, *La recolicia*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide infra *Glicosia*.

† **CLISCISCERE**, *Disjungere*. Papias MS. cum veteri Glossario San-German. MS. n. 501.

† **CLISSUS**, est *Vis occulta hinc inde vagans rediensque, ut virtus radicis primum in caulem deinde in radicem.* Roch. le Baillif in Diction. Spagyr. Petrus Poterius in Pharmacopoia Spagyrica: *Clissus*, *Unio uadum omnium virtutum cajushbet plantæ; in tribus primis substantiis existens, sulphure, sale et mercurio, ex singulis plantarum partibus seorsim eductis.*

* Vel **CLYSSUS**. Si plura circa hujus vocis notionem cupis, vide Diction. medic. Castelli a Panor. Brunone, qui a Rulando et Johnsono fere omnia id genus depromsit, auctore D. Falconet.

† **CLISURA**, f. pro *Clausura*, Angustus montium aditus. Acta SS. Junii tom. 5.

pag. 188. de S. Joanne. Episc. Gotthiæ: *Intercedere montes Caucasios, in iisque esse Clisuras, seu augustum transitum, constat ex Theophane.*

† **CLITA**, Crates. Vide *Clida* post *Cleia*.

* **CLITERINUS**, *La ficura de lombra*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

CLITONES, non modo Regum primogenitos, quod vult Spelmannus, sed universim filios omnes, appellarunt Anglo-Saxones, tanquam κλειτούς, id est, *inclutos, claros*. Lexic. Græc. MS. Reg.: κλειτός, ἐνδοξός. Joannes de Janna: *Clito, filius Regis, vel Imperatoris, qui multa resplendet nobilitate, a cluo, cluis, pro splendeo.* Glossæ Saxonice Ælfrici: *Clito, Ædeling*. In Charta Ethelredi Anglor. in Additam. ad Matth. Paris pag. 158: *Ethelstanus, Ecbryth, Eadmundus, Eadward, Eadwig, et Eadgar, cum Clitonis epitheto subscribunt, qui in aliis, quas laudat Watsius, se Regis filios appellant.* Exstant apud Seldenum in Notis ad Eadmerum Eadgari Regis Statuta pro Reformatione Monasteriorum, quæ in hunc modum subscribuntur: *Ego Eadgar, etc. Ego Eadmund Clito legitimus præfati Regis filius crucis signaculum infantili florens ætate propria indidi manu. Ego Eadweard eodem Rege Clito procreatus præfatum patris munificentiam crucis signo consolidavi.* Radulfus de Diceto in Abbrev. Chron. ann. 1037: *Innocentes Clitones Aluredus, et Edwardus Ethelredi Regis quondam filii: qui Clitunculi dicuntur Simeoni Dunel. de Gestis Regum Angl. ann. 1017. Rogerus Hovedenus ann. 918: Clito Ethelwardus Regis Edwardi Germanus... defunctus est.* Vide eundem ann. 957. et pag. 436. 438. Simeon Dunelm. de Gestis Regum Angl. ann. 860. et 866. *Elfredus Clito.* Ann. 866. *Elfredus, id est, Clito Adeling: ubi emendat Somnerus, Elfredus Clito, id est, Adeling.* An. 955: *Cujus fratrius Clito Edvins, Regis scilicet Eadmundi... filius.* An. 957: *Suus germanus Clito Eadgarus ab iis Rex eligitur.* Ordericus Vital. lib. 5. pag. 566: *Tunc Aluredus et Eduardus Clitones in Anglia exulabant.* Lib. 7. pag. 655: *Canutus... Edmundum ac Eduinum Clitonem Edrici dolis peremerat.* Lib. 8. pag. 672. de Henrico postmodum Rege Angliæ: *Henricus Clito Constantiniensis Comes in Angliam transfretavit.* Et infra pag. 689: *Eodem tempore Constantiniensis Henricus Clito strenue regebat.* Lib. 11. pag. 838. de Guilhelmo Normanno postmodum Flandriæ Comite: *Robertus (genuit) Guillelmum Notum, qui genuit Robertum patrem Guilhelmi Clitonis.* De eo lib. 12. pag. 854: *Ibi Guillelmus Clito Rodberti Ducis Normanorum filius armatus est.* Infra: *Guillelmus quoque Adelingus Guillelmo Clitoni consobrino suo palafidum quem in bello perdidit remisit.* Eidem Guillelmo Clitonis epitheton tribuunt Chronica S. Stephani Cadomens. ann. 1110. Fridegodus in S. Wilfrido cap. 21:

Inferias caso dantes mœrendo Clitoni.

Vide Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 17. 203. etc. Seldenum, et supra in *Adalings*. [* Suecis *Glætt* Puer est cujuscunque ætatis. An vero Scani Anglis aut versa vice hi illis hanc vocem in acceptis referant, non liquet. ADEL.]

* **CLIVACIUS**. Vide *Clibanus* 1. et *Clivatus*.

† **CLIVANUS**. Vide *Clibanus*.

† **CLIVATIUS**, *Fornax*. Gloss. vet. MS. San-German. n. 501. Lege *Clivanus*, vel potius *Clibanus*.

† **CLIVIOR**, *Nobilior*. Glossar. Isid. Lege *Cluio* a *Cluis* infra in *Cluere*, nisi mavis cum Martinio *Clivior* esse tanquam *Celsior* a *Clivo*, qui est excelsior terra.

** **CIZANA**. Vide *Camisia* et *Glizzum*.

CLOACA, Latrina, in Chronico Montis-Sereni ann. 1183: *Hi duo in Cloaca, quæ erat in extrema parte domus (quæ deciderat) mersi sunt.* [Sepulcrum, in Vita S. Turiavi tom. 3. SS. Julii pag. 618: *Devotis precibus de morte ad vitam revocavit puellam jam alienis ad Cloacam gressibus properantem.*]

† **CLOACARIA** et *immunda loca*, in Vita B. Caroli Comitis Flandriæ tom. 1. SS. Martii pag. 207.

CLOACARIUS, Qui latrinarum Monasterii curam habet, vel ut est in Mamotrecto ad Legendam S. Hippolyti, *Qui purgat cloacas.* Vita Godefridi Comitis Campebergensis cap. 37: *Sed minimum est hoc humilitatis indicium, quod aliquando etiam ad confutandam superbiam nostram silere non possum, se Cloacarium domus nostræ humillima seu extrema servitute dejectus exhibuit.* [* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Cloacarius, cureurs de chiourez.* Aliud Lat. Gall. ex Cod. 7692: *Cloacarius, fesour de privée.*] Alias

CLOACARIUS, Δεσμοφύλαξ, in Glossis MSS. Carceris custos, sed præsertim carceris istius partis, quam *Bassefosse*, nostri dicunt.

CLOACARE, Μιολύνειν, in Gloss. MSS. apud Vossium: *commaculati quippe et conspurcati dicuntur qui in cloacas labuntur.* [Festo *Cloacare* est *inquinare*.]

* **CLOANICUM**, *Mezo denario*. Glossar. Lat. Ital. Ms. Pro *Cloccerium*. Vide in hac voce.

* **CLOARIUS**, Qui cratibus claudit, vel idem qui *Cloacarius*. Comput. ann. 1239. Ms: *Fabrica hospitii et pro suis Cloariis et suis valetis, cix. lib. xix. sol.*

† **CLOAX**, καναλισμός, *Canaliculus*. Supplem. Antiquarii. Forte leg. *Cloaca*.

CLOBO. Anniversarii Ecclesiæ Alaman.: *Resignavit decimam persolventem 7. maltra frumenti et 6. Clobones lini. Globos forte.* In Gloss. Græc. Lat. κλωβός, est *cavea*, Ζωγρεῖον ὄρνιθος, quomodo κλωβίον interpretatur Eustathius ad Dion. pag. 135. qua voce utitur etiam Laonicus lib. 2. pag. 40. edit. Genev. præter Oppiani Scholiasten laudatum a Meursio. [* Germanis *eine Klobe* est Certum pensum lini, continens 30. aut 60. manipulos, *Reisten*, dictos. *Unum pensum lini, quod Clowe dicitur*, in Script. Saxon. Menkenii tom. 1. pag. 700. ADEL.]

* **CLOBUS**, a Gr. κλωβός, *Cavea*. Charta ann. 1258. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Prima divisio territorii de Mura ab Oriente de vallono qui dicitur Bojarol, et vergit in Clobu S. Johannis usque verticem collis,.... et ad finem Clobum Mantelli.* Ubi *Clotum Mantelli* habet alia ann. 1052. in eod. Tabul. Vide *Globo* et *Clubum*.

* **CLOC CLOC**, Sonus, quem edit am-

phora dum liquor vel aer ex ea ore exhauritur. Chron. Tarvis. ad ann. 1380. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 778 : *Unusquisque militum accepta sua (phiala) illam ori propinavit; et dum biberet, phialae sonum ori et gutturi allidebat facientes Cloc, Cloc. Quo sono milites applaudebant.*

¶ 1. **CLOCA**, pro *Cloaca*, Si bene conjecto, Fossa major in agris, per quam eluuntur imbrum aquæ. Charta permutationis inter Petrum de Ferreriis, etc. ann. 1304. ex Archivo D. Marchionis de Flammarens : *Confrontatis et adjacentiatis inter terram dicti Domini Petri ex parte una et vineam Guillelmi Sabaterii versus quamdam Cloca* supra seram.

2. **CLOCA**, **CLOCCA**, Campana : nostris *Cloche*. Papias : *Amplare, ris*, (leg. *applare*) *Cloca*, signum, Campana. Capitul. Caroli M. ann. 789. cap. 7 : *Ut Cloccæ non baptizentur. S. Bonifacius Moguntin. Epist. 9 : Et si vobis laboriosum non sit, ut Cloccam unam transmittatis. Ibidem Epist. 89 : Cloccam, qualem ad manum habui, tuæ Paternitati mittere curavimus. Alcuinus Poem. 203 :*

Semper in æternum faciat hæc Clocula tantum Carmina, sed resonet nobis bona Clocca cocorum.

Vita S. Anscharii Archiepiscopi Bremensis num. 84 : *Insuper etiam, quod antea nefandum Paganis videbatur ut Cloca haberetur in Ecclesia, consensit. Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 126 : Plenam et legalem vestituram per Cloccas et ostia senioris ipsius monasterii... solemniter fecerunt. Hariulfus lib. 2. Chron. Centul. cap. 10 : Cloccaria auro parata 3. Cloccæ optimæ 15. cum earum circulis, skillæ 3. Vita S. Remberti Archiepisc. Bremensis. n. 8 : Signumque Ecclesiæ unum, quod nos Cloccam vocamus. Tabular. S. Remigii Remensis : Cloccas 3. de metallo 1. de ferro. Anonymus Thuanus MS. :*

Dic Cloquam turris, scalam, testamque limacis.

A Saxonico *Clugga* deducit Somnerus; alii a Germanico *Cloche*, Campana. Jacobus Bourgoing lib. de Orig. et usu vulgar. vocum pag. 66. a Græc. *κλόκηται*, vocare : vel a *glocita* gallinarum, etc. Anglo-Britannis, *Clocc*, est Horologium, *Cloch*, Campana, nola, *Clochdy*, Campanarium. Apud Somnerum in Gloss. Saxonico, *Cloccan*, est *glocire*, *glocitare*, *singultire*, *bombum* sive sonitum edere : sed has fortean voces a Germanico *Clock* hauserant Anglo-Saxones, atque hi etiam a Latino, *Glocire*, vel potius ab ipso sonitu.

CLOQUEMANNUS, Presbyter, cui campanarum Ecclesiæ cura, easque pulsare incumbit : ita etiamnum appellatur, in Ecclesia Ambianensi. Tabularium Episcopat. Ambian. ann. 1327 : *Item super alia capione Thomæ Cloquemandi et sex pulsatorum dictarum campanarum, etc. Ita dictus quasi homo campanarum. Id enim sonat vox man. Ubi observandum præterea dici præfectum cæteris pulsatoribus. [Statuta MSS. Capituli S. Audomari : Cloquemannus qui in Vigiliis et Commendationibus tenebitur solemniter pulsare, habebit quatuor solidos Parisienses. Item cum ad Præpositum pertinet ponere Custodes, scilicet Majorem et Minorem et Campanarium Gallice, Cloqueman, custodire, vel facere custodire periculo suo*

jocalia, Reliquias, etc.] Vide Campana et Campanarius.

¶ **CLOQUEMANI**, Pulsatores quilibet campanarum. Obituarium Ecclesiæ Morinensis fol. 34 : *Habebunt Cloquemani Ecclesiæ onus ipsum accendendi et extinguendi finito dicto Salve. Et fol. 39. vº : Cloquemani ad onus titubandi grossam campanam, ut moris est, 12. den. Occurrit ibid. fol. 36. et 42.*

GLOGGA, Idem quod *Cloca*, Campana. Antiq. Fuldenses lib. 1. Tradit. 46 : *Duo tintinnabula, una Glogga, duo scrinia. Lih. 2. Tradit. 39 : Glocke 4. et unum tintinnabulum, etc. Rhahanns in Epist. ad Simconem : Mitto vobis unam Gloggiam, et unum tintinnabulum. Ita etiam Eigil in Vita S. Sturmii Abbat. Fuld. cap. 24.*

GLOCCA, in Vita S. Wnebaldi Abbatis Heidenhemensis cap. 25 : *Illa Glocca in Ecclesia sine manibus hominum.... se commovere cepit.*

¶ **CLOCCUM**, in Vita S. Bonifacii Archiep. tom. 1. SS. Junii pag. 472.

¶ **CLOCHA**, in Actis S. Golvenni MSS. et apud Lindwodem Provinciali Cantuar. pag. 123. *Clocha banni*, quæ pulsabatur dum Princeps viros nobiles ad militaria munera convocabat, apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu pag. 721.

KLOCKUM, in Vita S. Liobæ Abb. cap. 6. Vide *Crocca*.

CLOCARIUM, **CLOCCARIUM**, Gall. *Clocher*. Campanarium. Glossæ MSS. : *Toral, sedes vel Cloccarium, vel longa mappa. Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis num. 34 : In præfata scniore et matre Ecclesia Civitatis duodecim signa ex metallo optimo fundere, et firmare studuit, quæ in jam dicta Ecclesia decenter in Cloccariis collocavit. Ademar Caban. : Ibidem Cloccarium inceptum est. Gaufredus Vosiensis lib. 1. cap. 40 : Signa Cloccarii, claustra, officinæ, igne cremata sunt. Adde cap. 66. Chron. Dolense ann. 1210 : Cecidit Cloccarium Dolense. [Hariulfus in Vita S. Angilberti Abb. inter Acta SS. Benedict. sec. 4. part. 1. pag. 116 : Cloccaria auro parata tria, cloccæ optimæ quindecim, etc.] Occurrit præterea non semel apud Henricum Knyghton. in Chron. et in veteri Charta apud Puricellum in Amhrosiana Basilica pag. 668. 671. 673. [necnon etiam in Chron. MS. Ytherii Monachi S. Martialis Lemovic. ad ann. 1214. inter Fragm. Hist. Stephanotii nostri tom. 1. et in antiquo Regesto S. Martialis Lemovic. ann. 1222.]*

CLOCHERIUM, apud Nangium in Chron. ann. 1283. [et in Charta visitationis Monasterii Castrensis ann. 1261. ex Archivo S. Victoris Massil.] *Clocherium*, apud Garicell. in Episc. Magalonensib. pag. 143.

¶ **CLOCHERII** AHRAS, Idem qui *Cloquemannus*, in Charta Ecclesiæ Aniciens. ann. 1312. Vide *Abbas Clocherii*.

¶ **CLOQUERIUM** ECCLESIE, apud Edm. Marten. tom. 1. Anecd. col. 783.

3. **CLOCA**, Vestis species, quæ equitantium et peregre euntium propria fuit : sic nuncupata quia forte campanæ aut circuli, uti apud Græcos *Cyclas*, speciem referebat, quæ in superiori parte strictior, in ima largior, circulum quodammodo formabat, cujusmodi Flandrenses Domicellæ,

utuntur. Angli etiamnum *Cloake* pallium vocant. Statuta Hospitalis S. Juliani, in Additamentis ad Matth. Paris pag. 164 : *In equitando Cloca rotunda competentis longitudinis, capello nigro, freno, calcaribus, botis, et aliis ornamentis utuntur. Statuta Synodalia Guillelmi Majoris Episcopi Andegav. ann. 1298 : Inhibitum (fuit) ne Abbates, Monachi, Priores, et alii Religiosi, qui secundum instituta majorum cappas clausas de panno nigro deferre tenentur, hocias et Clochias deferre præsumerent, etc. Occurrit ibi rursum. [Testamentum Pauli Episc. Massil. ann. 1433. ex Archivo ejusd. Eccl. : Item legamus Clochiam nostram, tunicam nostram vastacii foderatam, etc.] Charta fundat. Hospitalis S. Joannis in civitate Cowentrie in Angl. tom. 2. Monast. Angl. pag. 430 : *Sorores velo albo utantur cum togis et mantellis talaribus, vel Clochis clausis, cum proficiscuntur, quibus etiam, ubicunque fuerint extra domum religiose utantur. Concilium Londinense ann. 1342. can. 2. de Clericis : Epitogiis ac Clocis fur-ratis uti.... non verentur. Concilium Andegavense ann. 1365. can. 20. de iisdem : Nec chlamydes fixas super humerum, sed clausas, largas, longas et honestas, nec Clocas, scricatas sive consutas de serico alterius coloris quam fuerint Cloca, vel mantellus seu cappa, deferant. Cap. 19. Rotundellos appellavit : ex Gallico forte Rondeaux. Computum Stephani de la Fontaine Argentarii R. ann. 1351. Capite des Pennes et Fourrures pour le Duc d'Orleans : Pour fourrer 2. paires de robes de 4. garnemens chascune, etc. Pour les 2. surcos de chascune robe 2. fourrures de menu vair tenant chascune 240. ventres, manches 50. chaperon 100. et la Cloche 280. Infra : Pour fourrer sa robe de Noël, etc. Pour les 2. surcos 2. fourrures de menu vcr, tenant chascune 240. ventres. pour manches 50. pour le chaperon 100. e pour la Cloche 306. Alii : Une livre d'or de Chippre en canet pour faire rubans aux Cloches de Nosseigneurs. Ibidem : Pour 8. letices à pourfiller les Cloches d'icelles robes Computum incipiens 28. Aug. 1350 : Pour tondre deux marbres bruns de Saint Omer pour faire Cloches à chevaucher ausdite Damoiselles. Vide Rotundellus.**

* Stat. capit. Bened. apud Compend celebrati ann. 1379. ex Bibl. S. Germ. Prat. : *De Clois autem fissis ad latus idem decernimus observandum. Inventar. Guidonis de Kaours mag. monet. ann. 1321. i. Reg. A. 2. Cam. Comput. Paris. fol. 11. vº : Item unc Cloche, ou fonds de cuve a deux dras, c'est assavoir marbre camelin pers. Lib. rub. fol. parvo domus pub. Ahlavil. fol. 55. rº. ad ann. 1322 : Avo. emblé unc Clake et un mantel, lequele Clake avoit vendu à un viesier. Rectius fol. 54. vº. Une Cloke de drap. Vide infra Cloqua.*

* **CLOCHA**, Eadem notione. Testam. Phil. Episc. Sahin. 1372. ex Cod. reg. 9612. A. F : *Item sorori primogenitæ Adronetæ Clocham suam de blanco clare cum qua maritetur, cum capuciis folratis a variis.*

CLOCERIUM, Dimidius denarius. Ugtioni.

¶ 1. **CLOCHA**, Campana. Vide in *Cloca*

† 2. **CLOCHA**, **CLOCHIA**, Vestis genus. Vide *Cloca* 3.

* **CLOCHARIUM**. Vide infra *Cloquarium*.

† **CLOCHERIUM**. Vide in *Cloca* 3.

* **CLOCHERIUS**, Campanarum fusor.

Obituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191.

fol. 143. v° : Qui Nicolaus Martini Cloche-

rius dedit ecclesie factionem campanæ ca-

nonicorum, ipsamque campanam reddidit

factam in mense Augusti anno 1437. Clo-

chemant vero nuncupatur ille, cui campa-

narum ecclesie cura, easque pulsare in-

cumbit. Lit. remiss. ann. 1403. in Reg.

58. Chartoph. reg. ch. 25 : Alard Remons

Clochemant de l'église de S. Quentin en Ver-

rendois et Gerard Casse aussi Clochemant

de ladite eglise, etc. Vide *Cloquemannus* in

Cloca 2.

* **CLOCHETA**, diminut. a *Cloca*, Cam-

panula, Gall. *Clochette*. Lit. remiss. ann.

397. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch.

87 : Cum dictus Bonitus emisset quandam

campanam sive Clochetam ovīs vel vachæ

retio sex solidorum, quam campanam sive

Clochetam ipse Bonitus tenebat in domo,

etc. Occurrit præterea in Bulla Innoc.

III. PP. ann. 1484. ex Contin. magn.

ullar. Rom. pag. 287. col. 1. *Clocette* inter

instrumenta musica recensetur a veteri

poeta ex Cod. reg. 7612. fol. 55. Vide

Intinnabulum.

* **CLOCHIA**, Campana, nostris *Cloche*.

cta Mss. capit. eccl. Paris. fol. 78. ad

an. 1359. 25. Sept. : Hodie conclusum est

quod matutinæ dicantur media nocte, et

quod pulsantur minores et mediocres *Clochiæ*.

Alia notione vide in *Cloca* 3.

† **CLOCHONTI**, Pulsans. **CLOCHOT**,

pulsat. Vide *Pulsare signa, campanas*.

* **CLOCIDRA**, **CLOXEDRA**, Sic appella-

tur S. Clotildis Clodovei regis uxor, in

et. var. ad Conc. Basil. apud Marten.

an. 8. Ampl. Collect. col. 215 : Ut ille

ps dignissimus sancta Cloxedra, regis Bur-

undie neptis, Clodeveo regi Francorum,

ad pagano, matrimonio copularetur. Et col.

6 : Ex quibus illa SS. Clacidra, quæ regi

Clodeveo sicut et coronam, ita et fidem ca-

tholicam detulit.

CLOCIRE. Alexander Iatrosophista lib.

Passion. cap. 102. de signis Hydropisis :

schitem ergo scias cum venter repletus hu-

moribus, quasi in utre aliquo huc illucque

innoto Clociendo decurrit. Ubi Glossæ

SS. : Cloco, clocis, verbum factitium : clo-

enim venter in aschite, id est, sonat sic-

ut aqua in utre. Vetus Epigramma lib. 4.

igram. veter. :

Pereunt et frangit vas, vinum defluit, ansa

stricta fuit, glut glut murmurat unda sonans.

de *Cloc*, *Cloc*.

† **CLOCQUEMANI**, Pulsatores campa-

rum. Vide in *Cloca* 2.

† **CLODE**, Clam, oculte. Papias MS.

† **CLODELLUM**, in Chartis Dumbensi-

is est Pratulium clausum aut etiam qui-

et parvus fundus sepibus vel muris clau-

sus. Codex censualis Calomontis : Item

un Clodellum prati situm, etc.

† **CLODICIUM**, Idem quod *Clausum*,

per sepibus vel muris clausus. Donatio

ai 1205. apud Lobinellum tom. 2. Hist.

tan. col. 389 : Dono iterum totum Clo-

gium meum de Hero insula, quod vocatur
Clodicium dominæ Gelosæ, et terras quæ
dicuntur les Isleas dicto Clodicio proximas.

† **CLODIS**. Vide *Clodus*.

CLODIT. Papias : *Clodit*, fabricat, ex-

cutit.

* **CLODUM**, idem quod *Closum*, Locus
vel ager sepibus vel muris clausus. Charta
ann. 916. tom. 9. Collect. Histor. Franc.
pag. 529 : *Gistulfum quoque cum Clodo*
suo ad quatuor denarios solventem, etc.

1. **CLODUS**, pro *Claudus*, in Edicto Ro-
tharis Regis Longobardor. tit. 121. § 19.
[* 387.] ubi Lex Longobard. lib. 1. tit. 6.
§ 6. *Claudus* præfert. [Murator. ex MS.
Cathedralis Mutin. legit *Clodis*.] Nostri olim
Clos, hac notione efferebant.

* 2. **CLODUS**, Clavus, Gall. *Clou*, vel
Vasis genus, urceus. Glossar. Lat. Ital.
Ms. : *Clodus*, *lo chiodo*, *e coppo*. Stat. Val-
lis-Ser. rubr. 28. ex Cod. reg. 4619 : *Vi-*
carius dictæ Vallis teneatur et debeat in pri-
mo mense sui officii vel semel in anno bul-
lave.... quaslibet mensuras, stateras, bullos,
pensos, Clodos, staria, etc. Vide supra
Claudus.

CLODWITH. Charta Henrici I. Regis
Angl. tom. 1. Monastici pag. 133 : *Retineo*
etiam in dominio meo meas domos villæ,...
et habeant socum, sacam, et tol et theam, et
infangenethef et grithbrith et hamsocne, et
Clodwith, et forstall, etc. [* leg. *Blodwith*.
Vide *Leges Henrici*. I. cap. 23.]

† 1. **CLOEA**, Crates, Gall. *Claie*, alias
Cloie. Vide in *Cleia*.

* 2. **CLOEA**, Locus in fluvio *cloeis* seu
cratibus clausus, piscium capiendorum
gratia, nostris *Clier*. Assignatio dotalit.
Joan. regin. Franc. ann. 1319. in Reg.
60. Chartoph. reg. ch. 69 : *Item pro qua-*
dam motella sita in Sequana, tres solidos...
Item pro Cloeis S. Egidii, viginti solidos.
Charta ann. 1281. ex Chartul. Montis S.
Mart. part. 7. fol. 124. r°. col. 1 : *Consent*
ke li abbés et li couvens.... pussent.... faire
noviaus Cliers. Ventaus, Clihiers et tous
autres aaiseimens, in Ch. ann. 1282. ibid.
fol. 127. r°. col. 2. Alia Galt. d'Estrommel
ann. 1308. in Reg. 72. ch. 309 : Pourront
avoir lidiz religieux (du mont S. Martin)
dessouz ledit molin un Clier et une keste
pour retenir le poisson, qui là pouroit kair.
Chartul. sign. Ezéchiél Corb. ad ann. 1415.
fol. 25. v° : *Pour toute l'estraieur et Clier*
devant ledit mollin, etc. Vide supra *Cliaria*.

* **CLOENDA**, Crates, tabula viminibus
aut virgultis contexta. Stat. Astæ collat.
13. cap. 11. pag. 40. v° : *Statutum est quod*
aliqua persona, qui vadat vel mittatur ad
laborandum in aliquam vineam, boschum...
non audeant vel præsumant portare aliquas
vites sarmentas, cannas, bropas, perticas
vel Cloendas, seu aliqua alia ligna, etc. Vide
Cleia.

1. **CLOERIA**. Libertates MSS. Villæ S.
Desiderii in Campania ann. 1228 : *Reti-*
nuimus autem nobis infra leucam banna-
tam furnos, molendina, halas, Cloerias, et
staulos, et hæc bannalia erunt domino, nec
aliquis præterquam nos infra leucam ban-
natam furnos, molendina, Cloerias, halas
habere poterit, exceptis Cloeriis quæ tem-
pore literarum istarum infra leucam banna-

tam confectæ erant. Ubi Cloeria videtur
sumi pro Clauseria, seu loco clauso.

* Nisi idem sit quod supra *Cloca*, 2. Vide
ibi. *Clouer*, pro *Fermer*, nostris. *Environ*
l'eure de jour Clouant, in Lit. remiss. ann.
1481. ex Reg. 208. Chartoph. reg. ch. 194.
id est, Occidente die. Hinc *Clouant*, pro
Fibula, vulgo *Agraffe*, in Lit. remiss. ann.
1398. ex Reg. 153. ch. 296 : *Unes heures à*
deux petits Cloans d'argent. Aliæ ann. 1416.
in Reg. 169. ch. 324 : *Le suppliant prinst*
unes heures, esquelles avoit un Cloant d'ar-
gent.

* 2. **CLOERIA**, f. Catella, Gall. *Chaine*.
Stat. Astæ pag. 83. r° : *Statutum est quod*
nulla persona faciens pannos in civitate Ast,
debeant ipsos pannos facere minus de duo-
decim centenariis in Cloeria sive joeria. Ful-
lonibus vero *Cloere* vel *Cloiere* dicitur, Vas
in quo panni poliuntur, nunc vulgatus
Pile. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155.
Chartoph. reg. ch. 90 : *Il lui dist que ilz*
trouveroient grant quantité de draps es Cloe-
res ou poulies du pontoir de l'Espau, ... que
les foulons n'en diront ja riens. Faire met-
tre draps en Cloiere, in Stat. ann. 1378.
tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 366. *Clou-*
yere, in alia ann. 1403. ibid. tom. 9. pag.
172. art. 25.

CLOES, *Pluvia*, vel *navigium*, in Gloss.
Isid. *Folles*, vel *pluvia*, apud Papiam, et
Ugutionem. [Constantiensis, *Clues*, *Folles*,
pluvia. Monstra hæc sunt, inquit Grævius,
quæ ego non domo.]

† **CLOGGIS** STANNI, Massa stanni sic
dicta, nisi fallor, quod ad instar *Clogge*
vol *clocce* seu campanulæ sit exterius ef-
formata. Charta Henrici VI. Angl. Regis
pro Olivero Batirsby Armigero : *Licentiam*
dedimus præfecto Olivero, quod... quingentas
pecias sive Clogges stanni... absque costu-
ma... ducere et coriare valeat. Vide *Cloca* 2.

† **CLOIA**, Crates. Vide in *Cleia*.

* **CLOPERIA**, pro *Cloperia*, Hara cu-
nicularia, Gall. *Clapier*. Charta ann. 1353.
in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 763 : *Bar-*
tholomeo de Bostario licentiam impertimur
tenendi Cloperiam pro cuniculis, ac cuni-
culos in dictis Cloperiis.

CLOPPUS, *Χωλός* in Gloss. Lat. Græc.
[ex *χολόπους*, inquit Martinus.] Hinc
nostris *Clopinet*, pro *Claudicare*. Lex Ala-
mannorum ex Cod. Corbionensi apud
Baluzium cap. 65. § 31 : *Si quis alium in*
genuculo placaverit, ita ut Cloppus perma-
neat, etc. Editus *Claudus* habet. Capitulare
de Villis cap. 33 : *Et habeant (Judices in*
unaquaque villa) quando servierint ad ca-
nes dandum, boves Cloppos, non languidos,
et vaccas, sive caballos non scabiosos, aut
alia pecora non languida : ubi legendum,
non cloppos. Philippus Mouskes in Carolo
magno :

Et li eommanda que tout cel,
Ne franc, ne sierf, ne bon, ne vil,
Ne Clop, ne rous, ne blanc, ne noir,
Qui vourroient à Ais manoir,
De tous usages fusesnt frans.

Joannes Le Gogue in Historia MS. Princi-
pum de Deols in Biturigibus : *De son espée*
tellement le frappa au pié devers le talon,
que tout le temps de sa vie en va clocher,
et pour ce fust appelé le Cloup de Chau-
vigni.

* Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 11. tom. 5. Colleet. Histor. Frane. pag. 279: *xviij. Clop i furent redrecié. Vite SS. ex Cod.*
28. S. Viet. Paris. fol. 17. rº. col. 1: *Li avugle ont recouvré le veoir, li sort l'oyr, li Glop l'aler.* Fol. 19. rº. col. 2. ubi de Circumeis: *Ce est li nons qui dona veoir as avugles, as sours oir, as Clos qu'il puissent aler.*

** Suecis *Klopare* itidem est Claudus. Voem *Cloppus* Ciceroni Ep. ad Attic. 12, 3. haud paucae editiones tribuunt. Germanis superioribus *Knoppen* est Claudere. ADEL.

† **CLOQUA**, Campana. Vide *Cloca* 2.

* **CLOQUA**, Vestis species, quæ aliis superinduitur, Gall. *Cloque*. Stat. Universit. Andegav. ann. 1410. tom. 9. Ordin. reg. Frane. pag. 499. art. 8: *Aliud autem vestimentum erit quædam Cloqua, Gallice une Cloque, honorabilis atque decens, duobus capuciis communita, quorum unum minuto vario pro tempore hiemali forrabitur, et aliud sandalis pro tempore æstivali duplicabitur seu muniatur: qua siquidem Cloqua rector prædictus ad collegium accedendo et ad scholas lectionem doctorem audiendo, perfructur: in ceteris autem propriis et privatis ejusdem rectoris negociis, per villam aut alia loca incedendo, honeste et decenter in propriis suis robis, sine cappa et Cloqua prædictis, ambulet et incedat.* Lit. remiss. ann. 1402. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 190: *Ledit Pierrart despouilla son mantel ou Cloque qu'il avoit vestu.* Le Roman du Riche homme et du Ladre Ms.:

Et font faire grans caperons,
Et leurs Cloques jusqu'à talons.

Vide supra *Cloca* 3.

* **CLOQUARE**, *Cloquam* seu campanam pulsare. Comput. ann. 1400. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 152. col. 2: *Pro una corda pro simbolu Cloquando, x. den. Turon.*

* **CLOQUARIUM**, Turris ecclesie, in qua campanæ pendent, Gall. *Clocher*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Cloquier, Prov. Campanile, pinnaculum.* Charta Bern. Atonis vicecomit. Nem. ann. 1177. inter Probat. tom. 3. Hist. Ocit. col. 141: *Ab acua qua est super Cloquarium S. Eulalie usque ad viam, qua discurrit ad pratum. Ab acu quæ est super Clocharium S. Eulalie, etc.* in Ch. ann. 1197. ibid. col. 183.

* **CLOQUEAR**, pro *Cochlear*, Vasis genus ad usus cum ecclesiasticos, tum profanos. Lib. nig. eccl. S. Vulfr. Abbavil. fol. 29. vº: *Item unum Cloquear argenti.* Inventar. Ms. ann. 1379: *Item sex Cloquaria argenti.* Aliud ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item unum Cloquear sive culterium ferri.* Occurrit præterea in Pontif. Ms. eccl. Elmensis fol. 166. vº. Vide *Cochlear*.

† **CLOQUEARE CRYSTALLINUM**, Massula crystalli ad instar turriculæ, Gall. *Clocher*, efformata. Processus venerab. Mariæ de Malliaco tom. 3. SS. Martii pag. 755: *Dnos dentes sibi contulit et donavit una cum Cloquearibus crystallinis, ad faciendum unum vasculum pro dentibus prædictis honorifice reponendis.*

† **CLOQUEMANNUS**, Pulsator campanarum. Vide *Cloca* 2.

* 1. **CLOQUERIUM**, ut supra *Cloquarium*. Libert. Salveterre ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Frane. pag. 694. art. 2: *Concedimus quod ipsi consules possint et valeant ædificare quandam ecclesiam in dicto loco, et Cloquerium in quo sint campanæ.* Vide in *Cloca* 2.

† 2. **CLOQUERIUM**. *Cochlear*, ut puto. Statuta Monasterii Lirin. MSS. ann. 1453: *Item tenetur providere coquinae parasidibus, pissoriis, graseletis et Cloqueriis tam magnis quam parvis, ollis, etc.* [* Pro *Cloquarium*. Vide supra *Cloquear*.]

† **CLORES**, *ἀνέμους*. Gloss. Lat. Græc. *Japix ventus*. [* leg. *Chorus* pro *Corus*.]

* **CLOSARIA**, Feudi species inferioris ordinis. Chartul. Latiniac. fol. 189: *Concessimus etiam prædicto Radulpho quandam clientelam, quæ Closaria dicitur. Closage, eodem significatu, in Ch. ann. 1293. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 154. rº. col. 2: Uns esperons dorez de deus solz suz verge et demie de terre en Closage, que tient Sevestre Morel.* Vide *Clausagium*.

† 1. **CLOSARIUS**, ab antiquo Gallico *Closier*, Custos. Chartam Tetbaldi Comit. Blesensis in Chartulario Dunensi subscribunt post alios, *Willelmus de Coldreto, Lotherius famulus de Camartio, Albericus Closarius.*

* Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 84. Chartoph. reg. eh. 29: *Perrin Viel et sa femme Closiers dudit hostel, etc.* Aliæ ann. 1396. in Reg. 150. eh. 367: *Ilz se bouterent en un hostel de l'abbaye de S. Fast d'Arras en ladite ville de Baillevall et fermerent la porte dudit hostel, ... et vint Jaquemart Picq Closier dudit hostel, etc.* Vide supra *Clavicularius*.

* 2. **CLOSARIUS**, Colonus partiarus, idem qui *Medietarius*, nostris *Closier*. Lit. ann. 1367. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 385: *Lequel Bertier avoit certaines vignes et un pressoir en Faux les Orlicns, et comme il eust entendu que son Closier ou mettoier avoit vendu certaine quantité de vin.* Aliæ ann. 1398. ex Reg. 153. eh. 515: *Comme ledit Baraut eust pris à ferme, comme Closier, ... un clos de vigne seant audit Roumainville. Closiers et fermiers, in Lit. ann. 1351. tom. 4. Ordin. reg. Frane. pag. 328. Adde tom. 8. earumd. Ordin. pag. 510.*

* **CLOSELLUM**, diminut. a *Closum*, Locus vel ager sepihus vel muris clausus, nostris *Closet* et *Closelet*. Charta ann. 1307. in Reg. 44. Chartoph. reg. eh. 84: *Cum curatus ecclesie S. Nicolai de Vernolio quoddam Closellum, quod habebat apud Vernolium, etc.* Alia Phil. Pule. ann. 1308. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 338. rº. col. 1: *La ferme de Carville o les appartenances, aveques un Closet, prisié à vint soulz Tournois de rente.* Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 106. eh. 83: *Comme Jehan de Buxeres eust fait un petit Closelet ou jardin, etc.* Tabul. Latiniac.: *Item depuis ladite fontaine suvant les bas rus, qui sont entre les Clozeaulx de Chantelou.* Vide supra *Clausetum*.

† **CLOSELLUS**, f. Agellus clausus sepi-

bus vel muris. Vide locum in *Salorgia*.
CLOSTRUM, *Clastrum*, *Κλειθρον*, in Gloss. Græc. Lat. Ibidem, *κλειδοποιός*, *Clostarius*.

† **CLOSTURA**, *Septum*, Gall. *Clôture*. Charta Roberti Rotomag. Archiep. in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1386: *Itaque confirmamus eis in primo locum et sessionem ipsius Cænobii... omnem terram circa nemus, sicut Clostura protensa est.* Similia habes ad eadem ejusdem toni in Charta Nicolai d'Es-touteville pro Abbatia S. Mariæ de *Valemont*. [* Placit. Sommerset. ann. 9. Joh. hann. Reg. Angl. in Abbrev. Placit. pag. 56: *Concessit ... totam terram de Sutton cum pertinentiis, tenendam de se et heredibus in pertuum, per servitium parvi feodi unius militis de Moretein pro omni servitio, salva Clostura parci de Dunhete, que pertinet ad prædictam villam de Sutton, etc.*]

† **CLOSUM**, *Closus*, Gall. *Clos*. Locus sepihus vel muris clausus. Litteræ Vice Archiepiscopi Rotomag. in Tabulario C. lensi pag. 190. ann. 1206: *Recipiant cetero tertiam partem unius donarii suo Clanso.* Charta Richardi Regis Angl. pro Abbatia de Bono-portu in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1414: *Dedimus etiam omnes vineas, quas habebamus apud Gonerem cum pertinentiis suis et totum Clos de Lere cum suis pertinentiis.* Enumeratur reddituum Ecclesie Nobiliac. apud S. phanotium tom. 3. Antiquit. Pictav. MS. *Closus, ubi vineæ solebant coli, proprie Abbatis.* Pluries occurrit in Regesto Chartophylæii Regii. Vide *Clausum*.

* **CLOT**, *Latrina*. Constit. Mss. P. III. reg. Aragon. ex Cod. reg. 4671: *Qui habeat... facere in dicta domo unum Clot sive foramen, in quo possit solvere tribus ventris naturalia, et per quod foramen exeat illa fetida.* Vide *Cloaca* et mox

* 1. **CLOTA**, *Arcus*, *fornix*, locus cameratus. Instr. ann. 1358. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 226. col. 2: *primo muniat et ponat duas decennas de defensione muri existentis supra Clotas. Residuum vero dictarum duarum decennarum ad defensionem Clotarum sive arcuarum assignentur pro eo, quia locus istum periculosus existit, qui in casu ubi catum ferreum romperetur per vim putreturum, ibi sint parati ad dictas Clotas defendendas lapidibus et aliis impediendis et chilouinis pro posse defendendas.* Clota eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1310. ex Reg. 131. Chartoph. reg. eh. 37: *Jehan Hardi commença à querir par ledit hostel laditte Thomasse, tenent en sa main un hostel, et en la querant par les paroiz et Clos dudit hostel, où il faisoit ja bien oscar.* Vide infra *Clotonus*.

* 2. **CLOTA**, *Meta*, *limes*, *terminus*, Gall. *Borne*. Charta ann. 1279. ex Tabul. abbat. S. Petri de Curte: *Protendebatur de rivo dicto de Brona per Clotas et signatas seu quercus signatas recte usque ad murum del Mosset.* Alia ann. 1286. in Reg. 4. Chartoph. reg. eh. 237: *Ad quem pontem est factus Clotus seu bozula, a quibus cetera dicti pontis et de eadem Clota seu bozula usque ad aliam Clotam factam pro bozula super podium.*

* **CLOTARIUS**, *Clavorum faber*, ill.

Cloutier. Comput. eccl. Paris. ann. 1381. ex Bibl. S. Germ. Prat. : *Colino Comititis Clotario pro xvjm clavorum ad latas, ... iij. lib. v. sol. iij. den.* Vide supra *Clautrerius*.

† **CLOTHESAKKES**, Species panni seu telæ rudioris, Anglis enim *Sack-cloth* est Saccus seu cilicium textum. Charta Richardi II. Regis Angl. ann. 1393. apud Rymer tom. 7. pag. 745. pro Duce Britanniae : xv. ulnas de blanketo, xv. ulnas de nigro, xvi. sellas, x. *Clothesakkes*, duo paria cofrarum.

* **CLOTONUS**, Locus subterraneus et concameratus. Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 85. col. 1. : *Item serrallerio, qui apperuit portam Clotoni.... Item illis, qui scobaverunt Clotonium et ecclesiam.... Item solvi pro oleo lampadis, quæ comburit in dicto Clotono in die Ascensionis Domini iij. den. obol.* Vide supra *Clota* 1.

* **CLOTURA**, Idem quod supra *Clatura*. Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 235. vº : *Esclusagia molendinorum, Cloturam cultivarum et pratorum.*

* **CLOTUS**. Vide supra *Clobus* et *Clota*, 2.

* **CLOXEDRA**. Vide supra *Clocidra*.

* **CLOYA**, Crates, tabula viminibus aut argultis contexta, Gall. *Claye*, interdum *Cloye*. Comput. ann. 1486. ex Tabul. S. Petri Insul. : *Pro aliis duabus dietis, quibus acavit ad reponendum Cloyas, etc.* Vide *Cleia*.

CLOYPHA, Tegmen capitis. Vide *Cuphia* n. *Huc porro tegumento.*

† **CLOYSIO**. Vide *Clausio*.

CLUARIUM, Locus ubi ferrantur equi, clavis, quos Galli *Clous* vocant. Historia fundationis Prioratus Wellebecensis in agro Nothingamensi in Anglia tom. 2. Monastici Anglie. pag. 598 : *Tenuit duas cavatas terræ de Domino Rege in Capite pro ali servitio; deferendo palefridum Domini Regis super quatuor pedes de Cluario Domini Regis, quotiescumque ad manerium unum de Maunsfeld jacuerit : et si inclaudet palefridum Domini Regis, dabit ei palefridum quatuor marcarum. Ubi inclaudare, est nostrum Enclouer. Species porro Serpenterie hisce verbis describitur.*

* **CLUBA**, *Lo cane che abaya*. Glossar. Ital. Ms.

† **CLUBUM**, Græcis Recentioribus κλοῦβος, κλοῦβος, Cavea, carcer clathratus. Acta S. Februarii tom. 2. pag. 772. in Vita S. uxentii Archimandritæ ex Gentiano : *Iussit eis ædificare Clubum extra cellam, in quo etiam fuit inclusus. Henschenius habet : Iussit eis ædificare parvam cellam et seram extrinsecus apponi cellæ, in qua etiam fuit inclusus.* Græcum est : Ἐκέλευσεν αὐτοῖς κελλίον κλοῦβου, καὶ κλοῦβον ἐξωθεν τοῦ κελ-
ου, ἐν ᾧ καὶ ἀπεκλείσθη. Hinc patet Græco magis congruere versionem Gentiani. Item legitur vox κλοῦβος pro cellula in ead. ita.

† **CLUECLANCUS**. Vide post *Cluere*.

† **CLUEDE**, f. quoddam pondus. Codex S. consuetudinum Ecclesie Coloniensis Bibl. Cathedralis Atrebat. : *Ad lumen dori-
torii xxix. Cluede sepi, id est, sebi.*

† **CLUENCUS**. Vide *Clueclancus* post *Cluere*.

CLUERE, Pollere, excellere, vigerè, pro-

tegere, Papiæ. Zixylanus Episcopus Toletanus in Vita S. Ildelfonsi Episcopi Tolet. : *Cujus statim virtus enucleata Cluens in sede Romulea refulsit.* Epitaphium Aligerni Abb. Casin. :

Nativa bonitate Cluens summus et inclitus orbi.
Dudo in Præfat. ad Acta Norm. :

Qui bonitate Cluens et pietate.

Occurrit apud veteres Scriptores non semel, [Glaber Rodolphus Histor. lib. 3. apud Duchesnum tom. 4. Hist. Franc. pag. 29 : *Quod (Monasterium Cluniaecum) ex situ ejusdem loci adclivo atque humilitate sortitum est nomen : vel etiam quod aptius illi congruit a Cluendo dictum, quoniam Cluere crescere dicimus.*]

* Hinc, ni fallor, nostris *Faire clud*, pro *Fanter*, jactare, ostentare. Guignevil. in Peregr. hum. gen. Ms. ubi de Jactantia : Il argue, saut et conclud,
Et de tel drap fait souvent Clud,
Que qui li diroit que pas n'est
De tel couleur, tost seroit prest
De tenechier et de fulminer.

* *Faire de civare*, eodem significato, in Lit. remiss. ann. 1420. ex Reg. 171. Char-
topli. reg. ch. 224 : *Faut il tant faire de
fatras de ce mouton ? (monetam hic intel-
lige) J'en ai autres,..... qui sont aussi
bons comme le vostre.... A que tu en faiz de
civare de ton or ! il n'en fault point tant par-
ler.*

CLUIS, Glossar. Arabico-Lat. : *Cluis, no-
bilis.* Panegyricus Berengarii Augusti :

Stoicus hic noster, Cluibus quia pollet Athenis.
Vita S. Gudilæ Virg. n. 21 : *Ut decebat
personam Cluentissimæ propaginis.*

CLUENTIA. Jonas in Præfat. ad Vitam S. Columbanii : *Seu plerorumque, quos Cluentia memorabiles reddit.* Et infra : *Cluant alii
si dignum imitatione quid gesserint.*

CLUVIOR, Nobilior, Isidoro et Papiæ.

PRÆCLUS, *Inclutus, valde gloriosus*, eidem Isidoro. Aliæ Glossæ : *Præclues, prænobiles. Præcluibus, honestis.* Martianus Capella lib. 1 :

Paret Præcluibus libens profatis.

Dudo lib. 3. de Morib. Normannor. : *Richardus juvenis Præcluis.* Utitur etiam Thiotfridus lib. 2. cap. 5.

CLUECLANCUS, Gloriosus, famosus. Vox composita ex *Cluo* et *Klang* Germanico, *sonitus, sonus, clangor* : Cujus gloria et laus per hominum ora cum sonitu volitat. Fortunatus lib. 6. carm. 12.

Nunc eape parva cate, et pollens Cluelance Dynami,
Clare decore tuo, clare favore meo.

Quæ quidem vox restituenda etiam vide-
tur lib. 6. carm. 22.

Promptus in effectu Sigoalde benigne Clueneæ.
Hodie edit. *Clenta* : tametsi non diffiteor *Clenta* veteres, atque adeo ipsum Sidonium dixisse pro *Clente*. Vide Savaronem ad lib. 2. ejusdem Sidonii Epist. 2.

† **CLUES**. Vide *Cloes*.

* **CLUINABULUM**, **CLUNICULUM**, *Cultellus, quod ad clunem portatur*, Prov. *Coutell*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide *Clunabulum* et *Cluniculum*.

† **CLUIS**. Vide in *Cluere*.

† **CLUISELLUM**, Agellus elausus in quibusdam Instrumentis Dumbensibus. Vide *Clodellum*.

* **CLUMA**, *La fiola de l'orzo*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Clunar*.

† **CLUNA**, Simia. Festus : *Clunas Simias a clunibus tritis dictas existimant.* Adjective sumit Faber in Thesauro, *Clunas simias, etc.* at secus alii. Vide *Clura*.

CLUNABULUM, [**CLUNACIUM**, **CLUNACULUM**.] Papias, ex Isidoro : *Clunabulum, dictum quod ligetur ad clunem, id est, pugio. Est enim parvus gladius lateri adhærens, vel spata.* Gloss. Ælfrici Saxonice : *Pugio, vel Clunabulum, stæflið ere, vel hype sex.* [Festus : *Clunaculum, Cultrum sanguinarium dictum, vel quod clunes hostiarum dividit, vel quia ad clunes dependet.* Gellius eadem notione usurpat *Clunaculum*. Vide *Cluniculum*. Græci recentiores appellant παρρυήριον.]

* **CLUNACULUM**, Sellula erectis formarum subselliis apposita, cui elunes superponuntur; unde nomen. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Clunaculum, Misericorde.* [* i. e. pugio.] Alia notione, vide in *Clunabulum*.

CLUNAGITARE. Catholicon Armoricum : *Laezaff*, Gall. *Clunagiter*, Lat. *Clunagitare*. [Armorice *Laezaff* est Relinquere, dimittere.] [* Glossar. ex Cod. reg. 7692 : *Clunagitare, culeter. Crisari, idem.* Versus :

Clunagitant homines; sed erisuntur mulieres.

Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Clunagitare, opus venereum consummare, fotre, Prov.*]

† **CLUNAR**, κριθῆς λεπυρόν. Gloss. Lat. Gr. : *Hordei corticula.* Festo, *Clumæ, Folliculi ordeï.*

† **CLUNIACENSIS MONETA**. Vide *Moneta Baronum*.

CLUNICULUM, *Ensis, Spatha, splendona, quod pendeat a clune, vel quod defendat. Et Cluniculum etiam dicitur foramen quod fit in camisiis seminarum circa inguina, vel generaliter quod fit in pannis earum circa latus.* Ugutio, a quo hausit Joannes de Janua. *Clunaculum* habet Festus, [mihi *Clunaculum*, ut in *Clunabulum*. Isid. Gloss. : *Sica, Cluniculus, machæra, splendona.*]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Cluniculum, ficht de cote à bouter les mains.*

CLUNIFRAGIUM. Gariopontus lib. 1. cap. 12. de Melancholia : *Et fit ex veneni potu, vel canis rabidi morsu, vel ex frequenti Clunifragiorum seu calidorum antidotorum acceptione.*

† **CLUPEUM**. Vide *Clypeus*.

* **CLUNIS**, Conglutinatio filorum, Germ. *ein Clawen*. Glossar. vet. apud Haultaus. col. 1102. Manipulum, idem quod *Clobo*.

† **CLURA**, Simia quæ cum cauda est. Vetus Gloss. San. German. MS. n. 501. Ex κλοῦρα, *Cauda carens* deducit Faber, apud quem Gloss. vet. : *Clura, πίθηκος. Cluria, κερκοπίθηκος.* Supplem. Antiquarii : *Clura, κερκοπίθηκος, πίθηκος, Simia.*

* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. Leg. *Cluna*. Scaliger ad Festum. Vide *Salmas.* ad Plin. pag. 377.

1. **CLUSA**, Idem quod *Clausura*, Angustus montium aditus. Charta Aistulfi Regis Longobard. ann. 753. apud Ughellum tom. 2. pag. 107 : *In quibuslibet locis et civitatibus seu Clusis regni nostri.* Eginhart. ann. 817 : *Omnes aditus, id est, Clusas, quibus in Italiam intratur, impositis firmavit præsidis.* Luitprandus lib. 1. cap. 2 : *Qui-*

busdam namque difficillimis separata (Hungaria) a nobis erat interpositionibus, quas *Clusas* nominat vulgus. Eadem habet cap. 5. ut et Adelbodus Traiectensis Episc. de Gestis S. Henrici Imp. pag. 459. [*** Trans Danubium pulsī ac ingenti vallo Circumclusi, apud Widukind. lib. 1. cap. 19.] Lamber-*tus Schafnab. ann. 1077 : *Omnes vias, omnesque aditus, qui ad Italiam mittunt, quos vulgato nomine Clusas vocant, appositis custodibus anticipasse, etc.* [*** Luitprand. lib. 1. cap. 8. (18.) : Præceperat enim rex (Italiæ Hugo) Clusarum custodibus ne quem-*piam transire permitterent. Benedicti S. Andreæ Mon. Chronic. cap. 28 : *Cluserunt Langobardi Clusas, et custodierunt vie Galliarum.*] Chron. Hildesheimense ann. 1133 : *Cum ad locum quemdam pervenis-*set, qui propter situs angustiam *Clus*, quasi præclusus vocatur : quippe ex una parte excelsissimo monte adjacente, ex altera parte profundissimo flumine currente, via in medio .4. seu 5. itinerantium simul spatio patente. Ditmarus lib. 6 : *Montem Clusis superpositum occupabat.* Superest etiamnum castrum *Clusæ* nomine in præruptis et altis Rhodanæ imminetibus saxis positum, de quo Historia Episcoporum. Autisiod. cap. 54. et Rhellicanus ad Cæsaris lib. 1. de Bello-Gall. illud idem quod Ennodius *Clusuras* vocat. [*** Francorum clusæ in Al-*pibus, in Chronic. Salernit. cap. 4.] Utuntur præterea hac voce Nicolaus I. PP. Ep. 27. Anastasius in Stephano III. PP. pag. 84. 86. Annales Francor. ann. 755. 773. Fredegarius, Hincmar. Opusc. 9. cap. 6. Arnoldus Lubec. lib. 7. cap. 20. Edit. Lindenbrogii, Rolandinus in Chron. lib. 4. cap. 13. Milo in Vita S. Amandi Episc. Traiect. num. 6. Metropol. Salisburgensis tom. 2. pag. 208. Chron. Petri IV. Reg. Arag. lib. 3. cap. 22. etc. Vide *Claustra montium* et *Claustra Italiæ* in *Clastrum*.

 Non solum angusti montium aditus olim dictæ sunt *Clusæ*, sed quandoque etiam munitiones et fossæ quibus castra circumdabantur aliaque loca opportuna. Id conjicere est ex Anastasio et alijs ævi medijs Scriptoribus; ait ille locis indicatis : *Subito aperiens Clusas super eos diluculo cum plurimis exercitibus irruit.... Ipsi vero Franci introeuntes Clusas cunctum fossatum Longobardorum.... abstulerunt.* [*** Chronic. Salernit. cap. 6 : Pipinus ... Clusas funditus eorundem evertit Langobardorum.*] Quare subscribimus Pithæo Subseciv. lib. 1. cap. 14. dicenti : *Imperatores Romani habuerunt in limitibus τὰ ἐχρησµαττα quæ ipsi Clusuras appellant. Posteriorum temporum Scriptores, ut Luitprandus, Ado, Sigebertus, cæterique fere ejus ordinis, Clausas, Clusas et Interpositiones vocant.* Id quidem ab Hadriano institutum videtur, de quo Ælius Spartianus sic scribit : *Per ea tempora et alias frequenter in plurimis locis in quibus Barbari non fluminibus, sed limitibus dividuntur, stipitibus magnis in modum muralis sepi funditus jactis atque connexis, Barbaros separavit. Hæ Clusæ propugnaculis quibusdam munitæ fuerunt, quæ Castra et Castella dicuntur, unde et Castellanus miles alicubi nuncupatur.* Vide Martinium in voce *Clausura*.

CLAUSA, in Chronico Franc. edito a

Lambecio lib. 2. Commentar. de Biblioth. Cæsarea pag. 372.

¶ 2. *CLUSA*, Agger, quo concluduntur aquæ, Gall. *Ecluse*. Charta ann. 1171. inter Instrumenta tom. 4. Gall. Christ. col. 21 : *Eo quoque tenore et sub ea conditione concessa est fratribus Cisterciensibus ipsa possessio, ut... neque piscationem habeant aque; sed ipsam aquam, si voluerint, per domum vel circa eam divertant, sine aliqua tamen elevatione alicujus Cluse, vel quolibet aque retinaculo.* Vide *Exclusa*.

* Joan. Hering. de Molend. quæst. 19. parag. 3 : *Clusa, est fistula sive canalis excipiens claudensque aquam profluentem et ad molas deferens, illarumque gyrationem efficiens.*

¶ *CLUXA*, Eadem notione. Chron. Mutinense ad ann. 1325. apud Murator. tom. 11. col. 110 : *Merlos pontis de Reno, ac ipsam pontem in tribus locis frangendo nec non Cluxam Reni qua labitur ad civitatem.*

¶ *CLUSA*, Piscaria, seu locus in fluvio ubi pisces concluduntur. Charta Girbert. pro Rotardo Abbat. apud Stephanotium tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 328 : *Et in fluvium Viennæ cedimus tibi unam Clusam vel piscatoriam cum omnibus mysterioribus a se pertinentibus.*

¶ 3. *CLUSA*, Cellula in qua degit Monachus *inclusus*, Gall. *Reclus*. Georg. Christian. tom. 1. Rerum Mogunt. pag. 123. et 124. ex Chronico Mariani : *In Monasterio autem erat Paternus nomine, Monachus Scotus multisque annis inclusus... in sua Clusa ambiens uartyrium, combustus est... solutus de Clusa in Fulda ad Moguntiam venit.* [*** Etiam in qua plures sanetimoniales incluse degebant.* Charta ann. 1344. ap. Schannat. Episc. Wormat. tom. 1. pag. 66 : *Dominabus conversis inclusis, habitantibus in Clusa sua juxta capellam S. Sylvestri.*] Vide *Clusorium* post *Inclusi*.

CLUSARES ANGULI, apud Hygenum de Limitibus. *Latera Clusaria portio quadrata Clusaris* apud eundem. *Et cardinis omnes lapides in frontibus inscribamur : reliquos in lateribus Clusaribus. Omnes enim centuriæ singulos angulos habent Clusares.* Id est, qui centurias elidunt.

¶ *CLUSARIUS*, Exactor portorii, qui ad *clusam* seu ad aditum sedet ut vectigal a transeuntibus accipiat. Locum vide in *Pontonarius* post *Pontaticum*.

CLUSELLA, Arx, castellulum in clusis ædificatum. Statutum Raimundi Comitis Tolosæ ann. 1223. contra Albigenes apud Catellum : *Et omnes cabanæ suspectæ a communi castrorum habitatione remotæ, et speluncæ inforciatæ, et Clusellæ in locis suspectis et diffamatis destruantur, vel obturentur.*

CLUSIATICUM, Tributum quod penditur a clusas transeuntibus. Charta Otton. III. Imp. ann. 998. in Bibl. Sebusiana : *Has igitur supradictas valles cum Clusiatico, quod solummodo exigitur de valle Saturiana concedimus.* Occurrit ibi non semel.

¶ *CLUSINARIA*, Virgo Deo sacra reclusa, Gall. *Recluse*, quæ segrex ab hominibus in *clusa* vivit. Acta SS. April. tom. 2. pag. 724. A. de S. Wernhero : *Catharina de Ebrén Trevirensis diœcesis virgo et Clusinaria in clusa B. M. Virginis.*

CLUSOR, Qui gemmas auro concludit,

in Glossis Arabico Lat. Andreas Mon. lib. 2. Vitæ S. Ottonis Episcop. Bamberg. cap. 46 : *Additque de suo auri quantitatem et gemmas : et Clusorem conducens, insignis 300. argenti marcas valiturum, ad honorem et utilitatem Ecclesiæ fabricatus est.* Vide *Incluser*.

¶ *CLUSORIA ARS*, Quæ gemmas auro concludit. Tangmarus in Vita Bernwardi apud Mabillon. in Actis SS. Benedict. sec. 6. part. 1. pag. 203 : *Fabrili quoque scientia et arte Clusoria omnique structura mirifice excellit.* Ibid. pag. 205 : *Picturam vero et fabilem atque Clusoriam artem, et quidquid elegantius in hujusmodi arte excogitari, vel ab aliquo investigari poterat, numquam neglectum patiebatur.*

CLUSOR STATARIUS apud Sidonium lib. 8. Ep. 6. qui feras cassibus includit : verbum venatorum, de quo Savaro ac eundem Sidon.

CLUSORIA, *CLUSURIA*, Idem quod *Clusa*. Novella Theodosii de Ambitu, 15. *Quemadmodum se militum numerus habet Castrorumque ac Clusoriarum cura procedat* MSS. habent. *Lusuriarum* : [quod retinendum est. Sunt autem *Lusoriæ* naves armatae quas in Danubio, Rheno aliisque fluminibus confinium ditionis suæ habebant Imperatores, ad coercendas Barbarorum incursiones. *Lusoriarum* cum *Clusis* nihil est commune.]

1. *CLUSORIUM*, Operculum, seu quod vas aliquod claudit, in Vita S. Lupicini Abbat. Jurensis num. 2.

2. *CLUSORIUM*, Idem quod *Incluserium* [seu *Clusa* tertia notione.] Vide in voce *Inclusi*.

* *CLUSTARE*, Claudum reddere vel Luxare, Gall. *Disloquer*. Libert. Montisio ann. 1312. tom. 7. Ordinatio reg. Franc. pag. 505. art. 37 : *Si vero membrum amiserit, vel Clustatus fuerit, vel enormiter debilitatus, judicis arbitrio puniatur.* Vide supra *Claudecatio* et *Cloppus*. *Clistrer* vel est Panniculis detritis vestire; unde *Clustrius*, Centones, laciniae panni detriti Guignevil. in Peregr. hum gen. MS. ubi *Concupiscentia* :

D'un ort et viel burel vestue
Ratasselé de Clustrius....
C'est celle qui ratasselée
M'a ainsi, con vois, et Clistrée.

¶ *CLUSTELLUM*, Corollarium, sequel Bonifacius Mart. Ep. 74. ex Hierolexi Macri : *Et breviter Clustella cuncta concluduntur. Frustra de fide Catholica inaniter gloriatur, qui dogma et regulam S. Petri attestatur.* Pontificale MS. Gemeticense annorum circiter 700. in Oratione super Pœnitentes : *Et præteritorum Clustellorum criminum confringe.*

CLUSTRUM, Κλῦστρ, in Gloss. Græc. Lat.

* *CLUSTUS*, *La giazza*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

CLUSURA, Idem quod *Clausura*, scriptum, in Lege Wisigoth. lib. 8. tit. 3. § 1. tit. 4. § 29.

CLUSURA, est etiam idem quod *Clausura* angustus montis meatus. Vide in hoc verbo

* *CLUSUS*, Locus sepibus vel muris clausus, Gall. *Clos*. Charta ann. 1038. Tabul. S. Vict. Massil. : *Extat unus Clus*

vineæ, qui situs est in territorio villæ Juliosco, in comitatu Vapicensi. Vide Closum.

† **CLUTUS**, Nobilis inclytus, præstans. Festus: *Clutum, Græci κλυτὸν dicunt. Unde accepta præpositione fit Inclutus. Est a Cluere: quod vide suo loco.*

† **CLUXA**. Vide *Clusa* 2.

* **CLUZELLUM**, Cella vinaria. Codex 138. S. Mart. Lemov. ad calcem: *D. J. abbas S. Martialis, qui prius fuit capicerius, fecit facere Cluzellum, in quo vinum nunc servatur, in quo plusquam tria millia solidorum expendit.*

† **CLYDA**, Crates, Gall. *Claie*. Vide *Cleia*.

† **CLYPEARE**, Quasi *clypeo* protegere, defendere. Acta SS. Maii tom. 7. pag. 794. A. de S. Torpete: *Loca ipsius Baronie ibi in procinctu existentia, quæ sub confidentia defensionis..... valebant Clypeari et in tuto requiescere. Abbo de obsidione Lutetiae a Normann. lib. 1. vers. 277:*

Unius hinc jaculum transmittitur os in apertum:

Quem subito conans alius Clypeare migrantem,

Nempe cibum gustat primus quem reperat ore.

Vide *Clypeare*.

CLYPEATURA, [Armatura clypei.] Vide *Heereschild*, lin. *Hereschil*, ut habet *Kyllianus*, etc.

CLYPEOCENTRUS, apud Anonymum de rebus bellicis, subjectum Notitiæ Imperii, *Parma*, seu *Modicus clypeus*, fixioris minutis ad soliditatem sui diligenter uninitus, qui in fronte tichodisfri oppositus, vel in temone suspensus, uninit inferius latitantes ab impetu cominus venientium. Figura ibi describitur.

1. **CLYPEUS**, **CLYPEUM**, Armorum insigne, quod in eo depingi solebat. Gloss. Lat. MS.: *Clypeum, ubi imagines proponuntur.* Ita porro neutro genere vocem hanc interdum efferre Grammaticos observat Pollio in Claudio. Caper: *Clypeum, Imago, Clypeus*, κλῑπεϋ. [Vet. Glossar. San-German. MS. num. 501: *Clypeus, Imago rotunda, in qua solum caput pingitur.*] Olim vero in Clypeis eorum, quorum essent, vel etiam avorum, imagines effingi solitas, colligitur passim ex veteribus Scriptoribus, Tito Livio lib. 5. Histor. Plinio lib. 35. cap. 2. Silio Italico lib. 17. et aliis: qui quidem Clypei, siquidem in templis appenderentur, aurei ut plurimum erant, quod de Lucii et Caii Cæsaris Clypeis observat Xiphilinus ex Diono, et auctor Panegyrici Constantino dicti, de ipsiusmet Augusti scuto, sub finem: *Merito igitur tibi, Constantine, et nuper Senatus signum Dei dedit, et paulo ante Italia scutum et coronam cuncta aurea dedicarunt, ut conscientiae debitum aliqua ex parte revelarent. Debetur enim et divinitati simulachrum aureum, et virtuti scutum, et corona pietati.* Atque in Clypeorum ejusmodi dedicationibus epulas datas civibus docent inscriptiones aliquot veteres, 441. 7. 496. 4. 6. Vide *Salmasium ad Pollionem* pag. 325. 326.

CLYPEUS. Tabular. S. Germani, Paris. ann. 1253: *Et 15. solidos Paris. annui redditus, quos percipiebant, ut dicebant, pro Clypeo in Ecclesia B. Germani de Pratis.*

CLYPEUS SEPULCRIS MILITUM APPENSUS, in Legibus Henrici I. Regis Angliæ cap. 83. *Baldricus Abbas Burguliensis in Scutum Raherii viri fortissimi:*

A Domino viduata tuo jam Parma quiesce,
Cui par Raherio nullus erat dominus.

Mox:

Qui te conspiciet pro tanto Milite plorent,
Tuque diu valeas in titulo posita.

Inscriptio Clarevallensis, in Notis Claudii Menardi ad Hist. Joannis Joinvillæ pag. 366. edit. postremæ, de Gaufrido Joinvillæ domino: *Et pour ce qu'il trespassa en la terre (sainte) sans hoirs de son cors, pour ce que renommée ne perisse, en apourta Jean cils de Joinville son escu, après ce qu'il demeura au service dou S. Roy Louys outremer l'espace de sept ans. Li dit Sires de Joinville mist son escu a S. Lorent, afin que on priast pour li.* Ex quibus colligitur senta virorum nobilium tumultis jam olim appensa, ac proinde eorum, quibus illa decorari solebant, armorum insignia: quod etiamnum fieri passim novimus. Id olim pariter in usu fuisse, ut arma mortui sepulcro imponerentur, habet præ cæteris Quintilianus Declam. 369: *Quidam arma de sepulchro viri fortis, suis consumptis sustulit, victor reposuit, reus est violati sepulchri.* Notum istud Virgilii 6. *Æneid.* vers. 262:

At prius Æneas ingenti mole sepulchrum
Imposuit suæque arma viro, etc.

Morem etiam fuisse veteribus, cum militia se abdicarent, arma sua in Deorum templis suspendere, addita inscriptione, pridem observarunt Lipsius ad Tacitum, et Meursius ad Lycophron. pag. 251.

CLYPEUS, Prærogativa ac dignitas: Speculum Saxonicum lib. 1. art. 3. § 2: *Clypeus seu cingulus militaris in septimo terminatur: et primum habet Rex Romanorum, secundum Episcopi, Abbates et Abbatissæ, qui et Superillustres dicuntur: tertium laici Principes, ex quo facti sunt Episcoporum subditi et vassalli, qui illustres nuncupantur; quartum nobiles et liberi Domini: quintum predictorum Nobilium vassalli, et etiam Banuiti: ipsorumque ulterius vassalli tenent sextum.* Et lib. 3. art. 72: *Legitima et ingenua proles Clypeum patris sui, et hereditatem sui, matrisque obtinet, si sit æqualis generationis, vel melioris.* [* Vide Gauppii Miscellan. Jur. Germ. pag. 8. sqq.]

CLYPEUS, Vassallus, qui domino cum clypeo servitium debet, militari servitio obnoxius. Libellus de Fundatione Monasterii Bigaugiensis pag. 255: *Idem ab Adelgato Magdeburgensi Episcopo præfecturam mille Clypeis, et quingentis talentis præditam in beneficium suscepit.*

CLYPEUS. Familia nobilis. Clypei prostrati apud Matthæum Paris. ann. 1245. pag. 463. i. familiæ nobiles extinctæ. Matthæus Westmonasteriensis eodem anno, de familia Pembrochiensi extincta: *Sic nobilis Clypeus ille Marescallorum tot et tantis hostibus Angliæ formidabilis evanuit.* Albertus Argentin. de Gestis Bertoldi Episcopi Argent.: *Cujus progeniei Landgraviorum de Buchete nullus de masculino genere remansit, et vacat Clypeus aureus cum tribus rosis rubeis a summo deorsum de Buchete.* Ita δῆγμα, seu armorum insigne, quod in clypeis effingitur, in Leonis Imperatoris Oraculis pro familia usurpari monuimus in Notis ad Cinnamum pag. 451. Vide *Heereschild* et *Scutum*.

CLYPEUS VEESUS. Turpini Historia cap.

9: *Clypeo verso, ut mos nuntiorum belli est, cum solo milite venit ad urbem.*

SOCIETAS DE CLYPEO S. GEORGII Militaris, de qua vide *Chronicon Elwagense* ann. 1440.

CLYPEUS, Vis armorum. Helmodus lib. 1. Hist. Slavor. cap. 88: *In omni terra Slavorum, quam ipse vel progenitores sui subjugaverint in Clypeo suo et jure belli.* Lib. 2. cap. 9: *In Slavorum provinciis, quas ipse jure belli in Clypeo suo et gladio possederat.*

Clypeo impositos, elatos, et proclamatos Imperatores, docent passim Scriptores, Libanius in Paneg. Juliani Imp. Ammianus lib. 20. Zozimus, Corippus lib. 2. de Laudib. Justini. Zonaras in Justiniano, Acropolis cap. 53. 77. Pachymeres lib. 2. cap. 4. lib. 9. cap. 1. Joannes Cantacuzenus lib. 1. cap. 41. Codinus de Offic. cap. 17. etc. Eodem perinde ritu Francicos Reges elevatos et inauguratos, ex Gregorio Tironensi lib. 2. cap. 40. lib. 7. cap. 9. Aimoino lib. 3. Hist. cap. 61. et aliis. Pithæus lib. 2. Advers. cap. 6. et Hotoman. in Franco-gall. cap. 6. ut Gothicos Reges Cassiodorus lib. 10. Epist. 31. prodidit. [Vide Grimmii Antiq. Juris German. pag. 234.]*

* *Fœdera sua olim sub Clypeo firmasse discimus ex Arest. ann. 1298. in Reg. Olim parlam. Paris. fol. 121: Quia fratres defuncti Alani Nuzi quondam militis, et procurator domini Hervæ de Leonia super his, quæ sub Clypeo concordata fuisse dicuntur inter eos apud Luparam, etc.*

* **CLYPEUS**, Titulus honorarius. Charta ann. 1130. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 243. col. 2: *Ego Rogerius Dei gratia dux Apuliæ, Christianorum adjutor et Clypeus, etc.*

* Eodem titulo illustratur Matthæus Vendocinensis in Necrol. S. Joan. in valle: vij. Cal. Oct. obiit bonæ memoriæ Matheus quondam abbas sancti Dionysii in Francia, principalis consiliarius regis et regni Franciæ Clypeus et defensor totius ecclesiæ Gallicanæ.

* **CLYPEUS**, Locus in ecclesia Laudunensi. Charta Iteri episc. Laudun. ann. 1255. in Reg. B. Chartoph. reg. ch. 13: *Duodecim denarios et unum denarium bonæ monetæ dicti homines.... tenebuntur solvere et reddere eidem thesaurario.... quolibet anno, in die natiuitatis B. M. V. in ecclesia B. M. Laudunensis ad Clypeum, ubi ab antiquo solvi consueverunt capitagia.*

* 2. **CLYPEUS**, a vulgari *Clipet*, Clava, tudicula, Gall. *Battant*. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1472: *Item pro reparando quatuor curevias ad pendendum quatuor Clypeos campanarum nuper renovatos.* Alius ann. 1485: *Item Petro Hazart pro una nova berleria ad pendendum Clypeum seu battellum novæ campanæ, etc.* Hinc *Clipon* dictus baculus ejusdem formæ. Lit. remiss. ann. 1447. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 556: *Guillaume Robert tenant ung baston ou Clipon de bois en sa main, etc.*

† **CMETO**, apud Polonos Homo rusticus seu servilis conditionis. Acta SS. Julii tom. 5. pag. 752. in Miraculis B. Kingæ Virg.: *Item puer cujusdam Cmetonis de Lipniczka patiebatur, etc.* Vide *Kmetones*.

CNIPULUS. Vide *Cauipulus*.

† **CNISSA**, *κνίσσα* vel *κνίσα*, *Nidor*. Gloss. Vet. Gr. Lat. : *Κνίσσα*, *Nidor*, seu pinguedinis incensæ funus. Arnob. lib. 7. contra Gentes : *Nisi forte hostiarum Deus animas devorat, aut ex aris ardentibus nidorem consecatur et fumos, paseiturque de Cnissis, quas evomunt ardentia viscera adhuc uda de sanguine, et prioribus humecta de succis. Irridet Gentiles, qui Deum contineri alicujus alimonii genere stolidè somniabant.*

† **CNIUS**. Gloss. Isid. : *Cnios*, *Tortiones indecentes*. In Excerptis, *Cinos*. Martinius suspicatur, a *κνίος*, *Scabies*, *prurigo*, *Cnios* dictos fuisse, vel forte a *κνίς*, *κνίδος*, *Urtica*. Gloss. Arab. Lat. ut jam supra dictum est, *Cinnus intorti oris*. *Cinnos* esse intortos crines latet nemini. An inde *Cnii* corrupte pro *Cinni*? *Tortiones indecentes* Glossator fortasse dixerit *cinnos* arte compositos e crinibus adjectitiis.

CNODAX, apud Vitruvium, fibula est ferrea, velut subeudiea, in capitibus axium vel scaporum adfixa et adplumbata, per quam in armillis seapi vel axes versantur. *Κνωδάξων* hoc sensu mentio est apud Heronem. Generaliter *κνωδάξ* est acutum quid e ferro, ut fibula ferrea, quæ immittitur in armillam. Hesychius : *Κνωδάξ, κέντρον, ἄξενος γνῶμων*.

* **COA**, pro *Cohua*, Auditorium, locus ubi res publicæ alicujus civitatis tractantur. Charta Roberti reg. Sicil. ann. 1310. ex Cod. reg. 4659 : *Propositionem nuper accepimus causas et lites, criminales videlicet et civiles ipsorum hominum (Avenionis) in Coa ejusdem civitatis brinina examinandas fore, etc.*

† **COABBATES**, apud Cluniacenses aliquando dicti sunt *Ahbates*, qui præerant Monasteriis Cluniaco totius Ordinis Capiti subjectis. Charta Bernardi Comitis Petragoricensis : *Igitur, ut dictum est, trado præfatum locum Deo et Domino Oddoni Cluniacensi Abbati atque Adacio Coabbati ejus. Idem interdum dicebantur Abbates Vicarii. Vide Mahillonium de Re Diplom. lih. 6. Charta 138. in Notatione, Aymardus, etc.*

* **COACCESSOR**, Unus ex accessoribus seu *assessoribus*, qui administratoribus rei publicæ a consiliis erant. Charta ann. 1459. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 288. col. 1 : *Magister Petrus Brueys, notarius regius, ut procurator et actor seu Coaccessor, honorabilium virorum dominorum consulum civitatis hujus Nemausi, etc. Vide supra Accessor 3.*

* **COACLA**, pro *Cloaca*. Formul. MS. fol. 63 : *Teneatur elaudere hostium, ... taliter quod ipsa Coacla non videatur et non possit videri a domo dicti domini. Vide infra Coatha.*

COACTILIARIUS, Qui centones conficit. *Coactor*, in vet. Inscriptio; *Πλωτοποιός*, in Gloss. Gr. Lat. perperam *πλωτοποιός* in Lat. Gr. Idem Gloss. *Πλωτόν*, *Coactile*. *Coactilia*, in leg. 25. §. 1. D. de Auro arg. etc. (34. 2.) Marcellus Empir. cap. 14 : *Lixivium unde operantur Coactilarii. Plinius lib. 8. eap. 48 : Lance et per se coactæ vestem faciunt, et si addatur acetum, etiam ferro resistunt, imo vero etiam ignibus. Vide Cujacium lib. 5. Observ. cap. 2. Salmasium ad Hist. Aug. et infra in Gambeso.*

COACTOR, *Papiæ, Agitator aselli*. Gloss. Isidori, *Coactores, argentarii*. De hac voce hac notione consule Salmasium lih. de Usuris pag. 497. 498.

* **COADA**, *Le camare*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **COADAL**, f. Idem quod supra *Caudelum*. Charta ex Archivo S. Victoris Massil. : *Nec ipsum recenter Coadal, quod injuste accipiebamus, et porcos quos tollebamur, et servitia, quod injuste usque hodie requirebamus, jam amplius non requiremus.*

COADJUTOR dictus qui Episcopo etiamnum vivente, ad ejus Ecclesiam promovetur Episcopus, illius futurus successor, ut munia Episcopalia obeat, propter alterius Episcopi infirmitatem corporis, vel ægritudinem, aut causas alias : ejus moris antiquissimi exempla eongesserunt Petrus Marea lib. 6. de Concord. Sacerd. et Imper. eap. 8. num 10. 11. Altaserra lib. 1. Dissertat. Juris Canonici eap. 2. 3. et seqq. et alii. Vide Albertum Stadensem ann. 887. 908. et infra in *Episcopi vacantes*.

† **COADJUTORES CANONICORUM** per Apostolicam Sedem approbati.... in funerali pompa sepulture et exequiis, simili cum honore et complemento atque veri Canonici Præbendati, deducantur ad sepulturam, in Epitome Constitutionum Ecclesiæ Valent. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 198. Ocurrat etiam in Synodo Oriolana ann. 1600. ejusdem tom. pag. 732. col. 2.

* **COADJUTORES**, Qui apud Jesuitas dividuntur in *Spirituales* et *Temporales*, iidem qui alibi *Fratres Laici* vel *Conversi* appellantur, laicis scilicet exercitiis et monachorum obsequiis addicti. Vide eorund. Regul. et Stat. Antwerp. edit. ann. 1702. et Ribad. de S. Ignat. lib. 3. cap. 21. *Coadjuteur* vero dicitur is, qui cum altero jus ad rem aliquam habet, in Charta ann. 1292. ex Tabul. S. Joan. Laudun. : *Avons especialement establi, oblegiés toutes nos possessions.... audit Wiart ou à ces Coadjuteurs, en tel maniere que se nous defailliens ou paiement de ladite rente, etc.*

** **COADJUTORES**, Consacramentales. Leg. Norman. cap. 19. §. 4. ap. Ludew. Rel. Manuser. tom. 7. pag. 300 : *Post hoc a juramento debet surgere et Coadjutores ad juramentum accedere, nec tracti nec vocati, etc.*

† **COADJUTORIA**, Dignitas ad aliquod officium designati, adhuc vivente illius officii possessore, Gall. *Coadjutorerie*. Bulla Pauli III. PP. ann. 1539. inter Privilegia Ordinis S. Joannis Jerosol. pag. 99 : *Necnon quoscunque accessus, ingressus et regressus, ac Coadjutorias ad Ballivas, Prioratus, Castellaniæ Emposte, Præceptorias, etc.*

† **COADUNATIO**, Congregatio, Conventus Concil. Tolet. XVII : *Statuit Coadunatio nostra ut, etc. Soluta Morinensi Coadunatione, apud Acherium Spicil. tom. 9. pag. 547.*

** **COEQUALES**, Qui ejusdem sunt conditionis, ejusdem domini ministeriales. Gunther. Episc. Bamberg. Jus Famil. ap. Gretser. in Vita S. Henrici cap. 17 : *Si quem ex his dominus suus accusaverit, de quacunque re, licet illi juramento se cum suis Co-*

equalibus absolvere. Vide Haltaus. Glossar. col. 659. et infra in Pares.

* **COEQUATOR**, Qui ex officio mensuras et pondera coæquat seu ad archetypum confert. Lit. ann. 1376. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 69. art. 5 : *Fuit actum et expresse conventum inter dictas partes, ut supra, quod mensuræ et pondera quæcumque dicti loci de Paulhe per reparatorem et Coequatorem mensurarum et ponderum de Competro bene et fideiiter adrecherentur, Coequentur et signo consulatus de Competro, ad tollendum omnem suspicionem signentur. Ita legendum pro *Cocquatore* et *Coequentur*.*

† **COETANEARE**, *Coætaneum* seu ejusd. ætatis esse. Tertull. de Resurrectione carnis eap. 45 : *Contemporant factu, Coætaneant natu. Quidam legunt coetant.*

* **COÆVITAS**, *Coexistentia*. Charta ann. 931. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 66 : *Oblativa et aptativa scripturarum intercedat alterna commoditas, quatenus perpetim valitura permaneat firmitas et commutationis sicut et emptionis invacuata et parilis subsistat Coævitas.*

* **COAGULATIVUS**, Qui coagulat. Arnould. de Villanova in Rosar. ex Cod. reg. 7149 : *Multiplicando virtutes minerales lapidificaturas et Coagulativas et indurativas.*

† **COAGULUS**, f. *Caseus*, ah Ital. *Coagulo*, *Coagulum*, Gall. *Presure*. Chron. Astense cap. 23. apud Murator. tom. 11. col. 188 : *Et vidi in quadam vigilia Nativitatis Domini quod dictus Guillelmus miserat dicto Guidoni xx. paria boum cum carris oneratis odorifero vino, farina tritici, Mezennis salatis; et habuit sarapulos et Coagulos.*

† **COALEVES**, Vox *Dalphinatus*. Instrumentum quo arcus tenditur in Historia hujus Provinciæ tom. 2. pag. 326. ex Computo anni 1336 : *Item duas Coaleves ad tendendum balistas.*

* **COALITIO**, Congregatio, conventus Bulla Joan. IV. PP. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 253. ann. 648 : *Divini nutu commoniti venientes monasterium construxisse comperiuntur, in quo non parva puellarum Coalitionem instituentes, etc.*

COALTERARE, vel **COALTERARI**, *En semble tancer*, in Gloss. Lat. Gall. id est jurgiis invicem contendere, *Alterquer*.

COANGELICUS. Vide *Angelus* 1.

* **COANGUSTIARE**, Constringere, co gere. Frodoard. lib. 4. Hist. Rem. : *Distri ctus igitur et Coangustiatus ab eis, episcop tandem rebus abrenunciare compellor.*

** **COAPTARE SE ALICUI**, Gratificari obsequi. Chart. ann. 1268. ap. Guden. in Cod. Dipl. tom. 2. pag. 142 : *Nos vestri per omnia Coaptare nos volentes beneplacitis, etc.*

* **COARCTARIUM**, Modus agri. Chart. ann. 1126. inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 280 : *Coarctarium quoque terra quod dedit ad dotem ecclesiæ apud Lusdapiæ memorie Gobertus.*

† **COARE**, *Inclinare se, vel insidiari* Papias MS. f. legendum *Curvare*.

* **COARODIUM**, *Lo periculo*. Glossa Lat. Ital. MS.

† **COARTARE**, *Cagere*. Composita facta inter Albericum Comitem Dominum Martini et Ernandum Abbatem ann. 118

ex Archivo Prioratus Domni-Martini : Si quis interfecto hominis in burgo B. Martini in manu Prioris inciderit, ipse Prior post emendationem suam, emendationem meam reddere Coartabit. Paulus J. C. leg. 57. pr. de contrahent. empt. (18, 1.) : Coartandus est venditionem adimplere.

* **COATHA**, vel f. *Coacha*, pro *Cloaca*, Gall. *Egout*, ut suspicatus est D. Secousse. Charta ann. 1388. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 284. art. 7 : Amociones discernium, Coathorum, ayguieriarum, latrinarum, etc. Vide supra *Coacla*.

* **COATIA**, Ornamenti, vel vestimenti genus. Stat. Vercel. lib. 2. pag. 27. v^o : *Volta una et Coatiae, quae portantur omni die.*

COAVETUS. Vide *Cauanna* 2.

* **COAXARE**, Ranarum vox. Vide *Baulare*.

* **COBALI**, Virunculi montani, species daemonum, apud Georg. Agricol. de Animantibus subterraneis sub finem; a Gr. *καβαλός κακοῦ γένος*. Hesychius. His similia sunt quae fabulatur Anonymus in Chronico Leob. lib. 6. ad ann. 1335. apud Pez. tom. 1. Script. rer. Austr. col. 939 : *Hujus tempore principis (Hainrici ducis Karinthiae) in montanis suae ditionis, gens gnana in cavernis montium habitavit; cum hominibus vescebantur, ludebant, bibebant, choreas lucebant, sed invisibiliter. Litteras scribebant, rempublicam inter se gerebant, legem habentes et principem, fidem catholicam protegentes, domicilia hominum latenter intrantes, hominibus consedentes et aridentes.... Dicitur quod gemmas gestent, quae eos redolunt invisibiles : quia deformitatem et parvitatem corporum erubescunt. Vide infra *Gobelinus*. [** et Grimm. Mythol. German. pag. 286.]*

* **COBASTRUM**, *Lo late nella mamilla*, a Glossar. Lat. Ital. MS.

COBEBUS. Formulæ Andegavenses num. 5 : *Quia ante hos dies aliquos homo nomen illi litem in via publica apud illo ei habuit, et Cobebus super eum ipsi illi posuit, sic taliter convenit, ipse homo admediantis bonis hominibus, ut hanc securitate ipse homo de ipso Cobebus, seu de ipsa lite, quem ipse mihi abuit facere debuerit, quod ita et fecit. Videtur usurpata vox pro *Cohibus*, ita ut sic legendum sit, et *Cohibentia*, seu *Convenientia* intelligatur, vel *Conviventia*. [** pro *Colapus*, vide *Colebus*.]*

* **COBESSELLUS**, Operculum, Gall. *Couvercle*. Instr. ann. 1438. inter Probat. om. 3. Hist. Nem. pag. 259. col. 1 : *Item le pintis, sine Cobessello, v. Plus de pintis, un Cobessello, v. Aliud sonat Cobesa Provincialibus, ex Glossar. Provinc. Lat. Cod. reg. 7657 : Cobesa, Prov. Cupido, cupedia dendi et bibendi. Cobese, Prov. Cupidus, trictus.*

¶ **COBLA**, Species retis ad piscandum. Charta Thossiacensis ann. 1449. signata Bonet : *Pro licentia piscandi ad mediam Colam retium in riparia Sagone sive trahendo sive exsavando ad terram. Consules Coblam portæ Ariberti et portæ Natalis memorantur in Chronico Cremonensi apud Murator. tom. 7. col. 651. et 652. sed qua notione non liquet.*

* *Cobillon*, in Inventar. ann. 1511. ex Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* fol. 39. v^o. : *Aux fosses aux poissons trouvés..... ung*

tramaire, ung Cobillon, ung abliere, etc. Cochois, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1403. ex Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 52 : Certaines nasses ou Cochois pour prendre les poissons.

* **COBLE**, Trabs, tignum, Gall. *Solive*. Inventar. MS. ann. 1379 : *Item unum Coble duplex cum catena ferrea pro canibus. Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 324 : Cum consules loci de Mirisvalibus baroniae Montispessulani emissent fustes et tigna magna et grossa, quas et quae voluerunt facere sciendi vel resari, ut inde fierent postes et trabes, vocatas Cobles, pro dicta tribuna facienda et construenda, etc. Haud scio an idem sit Couble, in Charta ann. 1310. ex Chartoph. reg. layet. Pictav. : Item de tous les barrilliers, une Couble; an vero idem sonet atque Cobla paulo ante.*

¶ **COBLETTUS**, Calix, poculum, Gall. *Gobelet*, apud Rymer. tom. 9. pag. 277. col. 2 : *Unum cyphum de argento... cum sex parvis Coblettis.*

¶ **COBOLUS**, Species monetæ. Bulla Nicolai IV. PP. De censibus Ecclesiæ Rom. apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1302 : *Communitas Massil. debet singulis annis centum Cobolos. Et col. 1003 : Debet singulis annis pro censu duos Cobolos aureos.... Ecclesia Paracleti unum Cobolum auri, Ecclesia S. Urbani Trecentis unum Cobolum auri.*

* Male editum pro *Obolus*. Vide in *Masmodina*.

COBRANCIA, Acquisitio : Arvernus, *Cobre*, [ex Hispano *Cobrar*,] Recuperare, Gall. *Reconvrer*. Charta Guillelmi de Chastaigners Militis ann. 1237. apud Duchesnium in Hist. istius Familiæ pag. 189 : *Idem volo et præcipio quod vinea de Bezardie, quæ ad me spectat ratione Cobrancie, remaneat successoribus meis in bonis ex parte patris mei. Alia apud Sammarthanos in Abbat. Brolii-Gallandi : Item dono eis et concedo omnes Cobrancias, quas in terra mea facere poteram, ita ut baroniam meam non perdam, et hominia non amittam. Alia ann. 1300. ex Tabul. Nantoliensi in Pictolib. : Do et concedo pro me et meis... totam meam partem... in omnibus Cobrancis sen conquestis omnium bonorum tam mobilium quam immobilium, ubicunque sit, quas Cobrancias et conquestus... fecerunt. Tabular. Absiense fol. 41 : Scilicet in nuaquaque sexteriata terre unum denarium de tota terra, quam jam habet Cobratam et quam Cobraturi sunt. Vide *Cuperamentum*.*

* **COBRARE**, ab Hispan. *Cobrar*, Acquirere, recuperare, nostris *Cobrer* et *Coubrer*. Request. comit. Marchiæ ann. 1269. in Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 16. r^o. : *Gaufridus Talebot serviens senescalli Pictaviensis saizivit occasione cobranciarum et pignora ipsorum detinet, quamvis nichil aquisiverint seu Cobraverint. Le Roman de Garin :*

Quant le pestel ot sessi et Coubré.

Ibidem :

El destrier monte, si a l'escur Cobre.

Vide *Cobrancie*.

* **COBURGENSIS MONETA**, ab urbe Franciæ Coburgo sic dicta, cujus typus præfert caput Æthiopis; quod quidam referunt ad cultum trium Regum Magorum, quorum unus Æthiops reputatur : alii ad S.

Mauricium patronum urbis, qui Æthiopis specie figuratur, quod ex Oriente oriundus creditur. Ita Christ. Schlegel. in Disquisit. de Num. ant. pag. 181. et 182. Charta ann. 1265. episc. Wurzburg. ibid. pag. 173 : *Censum annuum viij. librarum monetæ Coburgensis. Alia ann. 1289 : Triginta libras Bambergensis et Coburgensis valoris.*

¶ 1. **COCA**, Species navis. Vide *Cogo*.

¶ 2. **COCA**, Peruvienensis herba, quam sugunt Indi, et unde non modicum sustentantur; ea etiam utuntur loco pecuniæ tam vendendo quam emendo. Vox Hispanis nota. Concil. Limanum ann. 1582 : *Porro quæ de exstirpanda Coca, seu vitandis in ea excolenda Indorum incommodis, ibidem exposita sunt, Catholicam Majestatem oramus... ut quid facti optimum sit, atque ex re maxime Indorum constituat. Hispanis Coca rursum illud herbæ genus est, quod Gallis dicitur Coque de Levant; sed nihil ad hunc locum hæc notio.*

* Vide Nic. Monard. Histor. simplic. ex novo orbe delator. cap. 52. edit. Clusii.

¶ **COCAGIUM**. Tabularium Savignei : *Andreas dominus Vitreii..... Johannes de Campellis dedit Abbatie de Savigneo omne jus quod habebat in foresta mea, videlicet herbagium, pasturam, boscum mortuum, Cocagium; id est, Jus eradicandi et colligendi succisarum arborum stipites, quos etiamnum Choques vocant Picardi nostri. Vide Chocagium et Ceppagium.*

* Scribendum itaque cum virgula sub priori e, ita ut idem sonet quod litera s. Vide *Soca* 3.

* Aliud sonat vox Gallica *Cocaingne* in Pacto inter Reginald. vicedom. Ambian. et monast. de Gardo ann. 1313. ex Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 41 : *Le traversiers.... jurra seur saintes Evangiles.... que il, ne se communs, n'arrestera ne ne fera arrester malicieusement le dit navel ou naviax de l'église dou Gart pour cause de Cocaingne, ne pour faire anui ou domage à esciant. An Contentio, controversia?*

* **COCALA**, *Lo legno seco, e vase de ramo, e ocello marino*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Cocula* 2.

* **COCALE**, ab Italico, ni fallor, *Coccia*, Glandula, struma. Mirac. B. Anton. Ripol. tom. 6. Aug. pag. 540. col. 1 : *Recessit ipsa inflatura, et Cocale magnæ ipsius infirmitatis, quam habebat in tibiis, descenderunt deorsum per tibiis et pedes.*

COCARIUS. Glossar. Saxon. exaratum sub Edw. III. post Leges Henrici I. : *Coccede, Cocarius. Saxonibus Cocc, idem valet ac Coquus : Cocc vero est Gallus. Vide Cocseti.*

* **COCASSEN**, Æris campani crebra citaque pulsatio, Gall. *Tocsin*. Lit. remiss. ann. 1362. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 164 : *Custos sive bada stans in pignaculo ecclesiæ dicti loci, credens ipsos fore inimicos nostros et patriæ antedictæ, campanam trahendo fecit Cocassen.*

COCATRIX. Catholicon Armoricum, *Cocatrice*, Gall. *id. Basiliscus*. Occurrit familia Parisiensis hoc cognomine in veteribus Tabulis.

* Hispan. *Cocatriz*, Crocodilus. Bestiarius MS. :

Li Cocatrix est beste fiere,

Et maint ades en la riviére
De ce fleuve que Nil a non.

† 1. **COCCA**, f. Navigium. Agnelli Lihier Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 103 col. 1 : *Fecitque endothium super S. Ecclesie altarium Ursianæ ex auro puro cum staminibus sericis, ponderosa nimis, median habens Coccam*; hoc est, posita superioris interpretationis veritate, median habens navim depictam : qua imagine Ecclesia potuit designari. Vide Cogo. [* An Concha?]

† 2. **COCCA**, Faliscæ, Gall. *Ratelier*; sed leg. *Jacca*, ut dicitur in hac voce.

* **COCCARDICA**, pro *Cottardita*, Sagi seu tunice species. Constit. Feder. reg. Sicil. cap. 99 : *Videntes igitur ab experto quosdam fideles nostros, morem novum et alienigenum usurpantes, arma privatim vel occulte deferre sub eorum Coccardica vel indumento alio, etc.* Vide Cotardia.

† **COCCA**, Buccina. Papias MS. cum vet. Glossario Sangerman. MS. n. 501.

* **COCCIA**, Navis species, Ital. *Cocca*, idem quod Cogo. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 446 : *Veniunt ergo cum suo exstoleo die Pentecostes 1379. supra portum S. Nicolai de litore, ubi casualiter invenerunt unam Coccham Mocenicam de partibus Syriæ venientem.* Col. 451 : *Et hoc primo insultu præsumpta fiducia hostes irruerunt in duas magnas Cocchas simul cum felici exstoleo conductas pro submergendo ad os Lupæ.* Coque, eadem notione, in Lit. Caroli V. reg. Franc. ann. 1371. ex vol. 5. arestor. parlam. Paris. : *Lesquelles denrées et marchandises chargiées.... en la nef ou Coque, nommée S. Esprit de Brisenberk en Allemagne, ... furent prises et robées en mer par certains escumeurs de mer de la coste de Normandie.* Coquet, in aliis Caroli VI. ann. 1383. ex Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 222 : *Voulons que se aucune nef... demourait sur l'ancre... et demourast l'ancre, ou chaable, ou batel, ou Coquet, ou autre appareil; celui qui le trouvera sera tenuz de le rendre.* Unde Quoquet et Quoquet etiam dixerunt. Arest. ann. 1370. in vol. 6. eorumd. arestor. : *Quandam navim, Gallice Quoquet nuncupatam, armis et vexillis S. Georgii et leopardorum depictam, etc.* Ou batel ou Quoquet, in Lit. ann. 1363. ex Reg. 160. ch. 277. Vide Cochetus in Cogo.

* **COCCIOU**, Piscis genus. Vide supra Circulus 2.

† **COCCIA**, Concha in ædificiis. Vita S. Guillelmi, tom. 5. SS. Junii pag. 125 : *Et in summitate ejusdem conchæ, quæ vulgo dicitur Coccia, erat parvissimum foramen, unde diurnæ lucis jubar ingrediendo, tugurium illustrabat.*

† **COCCIATURA**. Vide Cociatura post Cociones.

† **COCCIGARE**, Claudicare. Supplem. Antiquarii : *Coccigat, κωκίζω, Claudicat.*

COCCINARE. Vide Cocinare.

COCCINUM. Vita B. Mathildis Reginæ num. 19 : *Post obitum Regis Henrici assidue induxit Coccinum unius coloris, non in publico, sed sub lineo vestimento, et pro decore ornamentis ante se gessit parum auri.* Forte Cottinum, a Cotte, vestis inferior. Vide Cottum.

† **COCCIO**, Sagina, σιττα, ἡ σιττα. Gloss. Lat. Græc. Vide Cociones.

† **COCCIONATURA**. Vide Cociatura post Cociones.

COCCO. Vide Cogo.

COCCOMELINUS. Vide Melinus.

COCCULA, Cocula, Sagum Hybernium villosum, absque sutura, et quod marginem inferiorem planam exhibet, superiorem arcuatam, cirrisque sive limbis laneis fimbriatam. Vita S. Cadoci Cambrensis, apud Spelman. : *Atque quot jubæ in tua Coccula (quod vulgariter vocatur quoddam genus indumenti quo Hibernenses utuntur, de foris plenum prominentibus jubis, seu villis, quæ in modum crinium sunt contextæ) tot homines per te a pœnis perpetuis eruentur.* Hinc discere est quid sit Cocula apud Bonifacium Archiep. Moguntin. Epist. 74 : *Caligas, et peripsemata, orarium, et Coculam, et gunnam brevem nostro more consutam.* Et in Concilio Cloveshovensi ann. 747. cap. 28. de Monachis : *Nec imitentur sæculares in vestitu crurum per fasciolas, nec per Coculas in circumdatione capitis, modo pallii laicorum, contra morem Ecclesiæ.* Alias

Cocula, vel Coculum, est vas quodlibet ad officium coquinæ paratum, ut ait Ugutio. Gloss. Ælfrici : *Cocula, Olfata.* Gloss. Arabico-Lat. : *Coculum et Cucuma.*

COCCUM. Chronicon Fontanellense cap. 16 : *Dalmaticas... 6. roccum Subdiaconalem unum : Coccum unum, tunicam Sacerdotalem Indici coloris, cum vestimento integro unam.* Sed legendum videtur Cottum. Vide supra Coccinum.

† **COCCUS**. Vide Cocinare, post Cocina.

* **COCCUS**, pro Gallus, in uno excipulari Legis Sal. ab Eccardo laudato ad cap. 7. art. 6. Pro Cocus, Gall. *Cuisinier*, vide in Cocina.

* **COCERE**, pro Coquere, Ital. *Cuocere* et *Cocere*. Charta ann. 1334 : *Quod nullus macellarius seu aliqua persona, cujuscunque conditionis existat, Cocat carnes aliquas, causa vendendi in dicto castro (de Grauleries).*

† **COCEZ**, vel Cocer ab Anglico *Coker*, Operarius. Chartul. SS. Trinit. Cadom. fol. 27 : *Bovarios VI. Cocez IV. operantes tribus diebus, ancillas III. operantes tota hebdomada.*

1. **COCHA**, Stipes, truncus arboris, nostris Choque. Regestum Castri Lidi in Andibus fol. 49 : *Ipse habet chaufagium suum in hais, de nemore mortuo, et ad faciendum suum herbergamentum, cum visione servientis Domini.* Postea homines domini Matthæi habent Cocham et le scot, et ramum caducum tali modo, quod si serviens domini forte invenerit, et ipse capiat : pro ramo fide sua liberabitur. [Vide Ceoca.]

† 2. **COCHA**, Viatorium navigium, Gall. *Coche d'eau*. Johannis XXII. PP. Processus in Ludovicum Bavarum tom. 2. Aneed. Martenii col. 783 : *Se conferens et reddens ignominiose cum iisdem complicibus fugitivum, primo quamdam navem seu Cocham, et deinde galeam supradictam conscendit.* Vide Cogo.

* Eadem quæ supra Coccha. Chron. Astense ad ann. 1322. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 257 : *Quædam Cocha*

onerata veniens de Sicilia fregit prope Niciam, etc. Charta ann. 1400. ex maj. Chartul. S. Viçt. Massil. : *Noviter cepit in insulis maris Massiliensis unam Cocham sive unum vasellum certorum Yspanorum, et captam tenet in posse suo.* Vide supra Chocha.

† 3. **COCHA**, Sus, Arvernus *Coche*, Gall. *Truie*. Instrum. Ecclesiæ Brivatensis ann. 1365 : *Fuit deliberata quædam Cocha de espatgio amandica pretio VII. sol.*

* 4. **COCHA**, Angulus, Ital. *Cocca*. Charta ann. 1225. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 340 : *Et quod terras recochatas rectis finibus distinguat, et si non possit rectis finibus distinguere, dabit de illa Cocha consultum de terra culta alibi juxta terram provocati in eodem territorio... Et si quod de Cocha, quæ drizari non possit, cambium alibi, cujus Cocha est, dari non debeat, nec ab eo auferri, si promotione illius Cochæ jugis minuat, nulla contrarietate in hoc statuto huic capitulo obstante.*

* **COCHERIA**, a vulgari *Coche*, incisio, Dumbensibus dicitur Lignum vel lapis, quo aqua in pratum ducitur. Terrear. Trevolt. ann. 1535 : *Juxta Cocheries et pratum nobilis Gaspardi Leiderii.*

1. **COCHETUS**, Navigium. Vide Cogo.

† 2. **COCHETUS**, pro Cocytus, Fluvius infernalis, de quo Virgilius Æneid. 6. 132. Diploma Willelmi Regis Aquitanie pro Ecclesia S. Crucis Burdigal. ann. 1027. inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 269 : *Et a consortio Christianorum extraneus fiet. Et nunquam in sanctam resurrectionem cum justis appareat, sed in Cocheti laqueis pœna perpetua crucietur.*

* 3. **COCHETUS**, Gallus vel pullus gallinaceus, nostris, *Cochet*. Lib. pitenciar. abbat. S. Germ. Prat. : *Super domo ad duo Cochetos in vico de l'ya.* Infra : *Sur une maison aux deux Cochets.* Hinc

* **COCHETUS** et Gallice *Cochet*, fortassi quod primum gallus daretur, dictum apud nostros id, quod sponsa et sponsus di nuptiarum sub sero sociis suis ad bibendum et comedendum ex usu præstare tenebantur nisi quis a Lat. *Cocetum*, miscellæ potioni genus, accersere velit, Græcis κοκτώ. Vid. supra Calenum et Cyceon in Glossar. Lit. reiniss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 423 : *Die nuptiarum dicti matris monii de sero accesserunt ad domum dicti defuncti tunc sponsi parentes et amici, qui ad nuptias ipsas ratione amicitie conveniant, causa solatii et querendi galli seu Cochetum, ut in partibus illis est moris.* Alia ann. 1382. in Reg. 121. ch. 144 : *Jehan Grigois estant en la ville de Azy sur Marne ou bailliage de Vitry, ... en laquelle avoient unes noces; et quant vint vers la nuit ycellui exposant et lesdiz compaignons d'un acort se mirent ensemble pour aller querir le Cochet de l'espousée, si comme il est accoustumé à faire en plusieurs lieux de ce pais.* Conchet, vel Couchet, pro Cochet in Lit. ann. 1389. ex Reg. 137. ch. 10. Ali. ann. 1397. in Reg. 153. ch. 33 : *Lesdits nommez alerent querir et demander le Cochet de l'espousée, si comme acoustumé est lequel Cochet leur fut ordonné par ycelle espousée, et après ce qu'ilz orent receu led*

Cochet s'en alerent boire en la sale. Aliæ ann. 1409. in Reg. 163. ch. 263 : *Icellui Oudin demandoit un Cochet, qui par la coustume du lieu est deu en tel cas (de nocēs) aux compaignons de la ville, qui sont à marier.* Aliæ ann. 1471. in Reg. 195. ch. 636 : *Le Cochet, qui est le droit que les espousez au païs ont accoustumé de donner le soir de leurs nopces aux compaignons du lieu et parroisse, où se font lesdites nopces.* *Le Cochet, autrement dit le plat de l'espousée,* in aliis ann. 1472. ibid. ch. 806. *Coquet* dictione Picardica, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1413. ex Reg. 167. ch. 189 : *Le Coquet, qui est une chose acoustumée au païs de donner (aux jeunes compaignons) à marier, du vin et viande pour aler boire et esbatre ensemble; lequel Coquet eust este baillié, etc.* Occurrit rursum in aliis ann. 1423. ex Reg. 172. ch. 451. Vide supra Bannum 5. *Calenum*, infra *Nuptiaticum* et *Vinum maritaggi*.

* 1. **COCHIA**. Charta Joan. comit. Fores. ann. 1296. apud Charvet. Hist. Vien. pag. 369 : *A fluvio Rodani usque ad Cochias seu cacumen S. Salvatoris, in quibus Cochius eu cacumine, etc.* Vide infra *Cocolarius*.

† 2. **COCHIA**, Coquina. Consultatio Philippo Cancellarii Paris. ann. 1218. ex Tabulario Audomarensi : *Dicit Præpositus esse in possessione dandi illa quinque beneficia... Decano et Capitulo inconsultis, Subpræpositum in Subpræpositura, Magistrum cularum in Scolastia, Pistorem in pistoria, Cellerarium in celleria, Cocum in Cochia.* Vide *Chochia*.

* **COCHINA**, f. Coquina. Stat. Placent. b. 6. fol. 80. vº. : *De massantio ferri a cochina et de acutis pro libra ultra, viij. den.*

* **COCHIO**, Epistomium, vel vasis obtumentum, ab Ital. *Cocchium*, ut suspiciantur docti Editores ad Acta B. Jacobi Ievanat. tom. 4. Aug. pag. 729. col. 2 : *intrantes omnes (cellarium) vegetem usque ad summum plenam invenerunt optimo vino, a quod a parte superiori usque ad terram inum flueret, ... circa vegetem terram vino spersam videntes, perquirentes advertunt, quod per Cochionem descendebat.* Vide *Cochonus* et infra *Cocanus*.

1. **COCHLEA**, Vas quo bibitur, in formam cochleæ confectum. Jonas in Vita S. Eusebii Abb. Luxoviensis : *Nequaquam reor esse contrarium religioni, si Cochlea, quam Christianus lambit, vel quodcunque vas aut oculus, Crucis signo munitur, cum per sibi adventum dominici pellitur pestis adversantis inimici.*

2. **COCHLEA**, Isidorus lib. 15. Orig. cap. 2 : *cochleæ sunt altæ rotundæ turres et dictæ cochleæ quasi cycleæ, quod in eis tunquam per circum orbemque conscendatur.* [Papias. MS. : *Coglæ, Altæ turres, in quibus census per circuitum.*] Willelmus Brito in vocabul. et auctor Mamotrecti 3. Reg. ap. 6 : *Cochlea et Cochleare, est amfractuorum deambulatorium, sicut solent fieri in urribus Ecclesiarum. Unde quidam ait :*

Per Cochleam curris scandens ad culmina turris, ursum :
Die Cochleam turrim, sealam, testamque limacis.
urandus lib. 1. Ration. cap. 1. num. 7 : *Cochleæ, sunt viæ muris intervolutæ la-*

tenter. Angelrannus in Miraculis S. Richarii n. 6 : *Venit ad introitum Cochleæ, quæ culmina templi alta petebantur, etc.* Vide Procopium lib. 1. Persic. cap. 24.

3. **COCHLEA**, Species sortilegii. Indiculus Paganiarum, seu superstitionum, in Concilio Liptin. ann. 743 : *De tempestatibus, et cornibus, et Cochleis.* Vide *Cauculatores*.

COCHLEAR, Isidoro lib. 14. cap. 25 : *Mensurarum pars minima, quod est dimidia pars drachmæ, appendens siliquas novem.* [Vide Salmasium ad Solinum pag. 591.]

COCHLEAR, inter vasa Ecclesiastica reponitur apud Flodoardum lib. 2. Hist. Rem. cap. 5 : *Cochlearia quoque 12. et salarium argenteum.* Tabular. Monasterii S. Theofredi in Velaunis : *Vinearum stagnæ, id est ampullæ, vinum et aquam continentia, vasa quoque lignea, tornatili opere facta, quibus oblatæ servantur, cum Cochleari argenteo quo in patena ponantur.* Necrologium Eccl. Parisiensis prid. Id. Nov. : *Obiit B. M. Dom. Ranulphus quondam Parisiensis Episcopus, qui dedit Ecclesiæ nostræ et nobis unum Calicem aureum, cum patena et Cochleari ponderis 3. marcarum, et 5. sterlingorum.* [Agnelli liber Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 174. col. 2 : *Abstulit Reliquias quas non potuerunt sic citius occultare, ex auro balantias novem, vascula aurea plurima, et Cochlearia argentea tractoria, quaternaria una, et diversas alias aureas et argenteas species.*] Adde Ingulfum pag. 907. et Ughellum tom. 7. pag. 1274. Browerum lib. 8. Annal. Trevir. num. 114. etc. Græci *Corpus Domini et sanguinem sumunt de Calice, cum Cochleari ad hoc deputato*, inquit Reinerus in Catalogo hæreticor. *Λαβὶς* vocant, ut pluribus habet Goarus ad Eucherologium pag. 152. ubi et formam exhibet : Georgius Decapolita de Miracul. S. Georgii Mart. num. 47 : *Καὶ πάλιν εἶδε ὁ Σαρακηνὸς ἐκ τρίτου τὸν ἱερέα μεταδιδόναι ἐκ τοῦ σώματος τοῦ καὶ αἵματος τοῦ παιδίου μετὰ τῆς λαβίδος τοῖς μεταλαμβάνουσιν.*

† **COCHLEARE**. Vide *Cochlea*.

* **COCHLEARE CORNEUM** inter præstationes feudales recensetur, in Charta Phil. Aug. ann. 1180. ex Chartul. Cluniac. : *Asserebat (comes Cabilonensis) sibi a prioræ Paredi deberi.... cyphum corneum, cum duobus Cochleariis corneis.*

1. **COCHLEARIUM**, ait, Papias, pondus retinet 1. scrupulum et semis. Et mox : *Cochlearium, quod pendet, Græcum est.* Κοχλιάριον Polluci, *Cochleure*, Martiali. Vide Agricola Rob. Cenalem, et alios.

COCHLEARIUS. Joan. de Janua : *Cochlearius, est lapis marinus cochleis, et arenis, et lapillis concretus, et asperrimus.* [Papias MS. : *Cocleatius, Lapis cochleis, lapillisque et arena compositus.*]

COCHLEARII. Vide *Cauculatores*.

COCHO. Vide *Cogo*.

COCHONUS. Contract. Dator. Bergom. lib. 6. cap. 46 : *Qui desigillaverint aliquem Cochonum vel aliquam spinam, etc.* Ital. *Coccon*, *Coperchio della botte*, operculum. [* Vide supra *Cochio*.]

* **COCIA**, Mensura frumentaria, sextarii pars trigesima. Pedag. Avenion. ann. 1215. ex Cod. reg. 4659 : *Lesda bladi accipiatur in hunc modum, videlicet quod de singulis tribus manganariis bladi aut leguminis ac-*

cipiant pro lesda unam Cociam, et illa Cocia sit tanta, quanta est Cocia sextarii, ita quod xxx. Cocia faciant sextarium. Vide in *Cossa*.

† **COCIATOR**. Vide *Cociones*.

† **COCIATURA**, **COCIATRIA**. Vide post *Cociones*.

COCINA, Culina. Gloss. Græc. Lat. MS. : *Μαγειρίον, hæc Cocina, carnificina.* Editum habet *μαγειρεῖον*, *Cucina*. Itali *Cucina* et *Cocina* etiam dicunt, pro *Coquina*, nostri *Cuisine*.

COCINARE, **COCCINARE**, **COCINARIUS**. Ugutio : *Cocino, as, sæpius coquere, et Cocinarius, i. coquus et Cocinator.* Pactus Legis Salicæ tit. 67. § 1 : *Inium (æneum) ubi strias Cocinant.* Perperam in edit. Pithœi concinunt. Chrodogangus Metensis Episcop. in Regula Canonico. cap. 13 : *Laici Cocci ad Coccinandum tantum ingrediantur.* Sed an a *Cocina*, efficta sit vox *Cozine*, pro tumultu, contentione, rixa, vel prælio, ita ut primitus usurpata fuerit pro *Coquorum* vel *Cocionum* mutuis inter se rixis, nolim temere definire. Philippus Mouskes in Hist. Franc. MS. in Chilperico :

Eusi par cete dame sote

Commença Cozine et rihote,

In Ludovico Pio :

Asseurez fu de la tierre.

Kil n'i ot Cozine ne guerre.

In Ludovico VIII. idem Philippus Mouskes :

.... Puis ot anui

Entraus deux et Cozine grant.

† **COCINARIA**. Vide *Cociatura* post *Cociones*.

† **COCINARIUS**, **COCINATOR**. Vide *Cocinare* in *Cocina*.

* **COCINGIA**. Charta ann. 1168. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 195 : *Ego in Dei nomine Raino dominus Caslarii trado... quandam paludem, sive pasclerium, sive Cocingiam; trado videlicet medietatem totius supra terminatæ paludis sive Corregiæ, etc.* Ubi legendum videtur *Accingiam* vel *Accengiam*. Vide *Andecinga*.

COCINNULA, Messianus in Vita S. Cæsarii Arelat. pag. 252 : *Cum ad benedicendum oleum, annis singulis, competentibus diebus, in baptisterio venisset, et ingrediens Cocinnulam ad consignandos infantes, etc.* Vide *Cogina*.

† **COCIO**, **COCIONATURA**. Vide in *Cociones*.

COCIONES, **COCCIONES**, **COCCIONES**. Monachus Sangallensis lib. 2. cap. 18 : *Quidam Coccio derasus et insaniens, linea tantum et femoralibus indutus, etc.* Capit. Caroli M. lib. 1. [** Append. 1. cap. 34.] et Capitulare Aquisgranense ann. 789. cap. 79 : *Ut isti mangones et Cogciones qui sine omni lege vagabundi vadunt, per istam terram non sinantur vagari.* Adde Capitul. 1. Caroli M. incerti anni cap. 45. Ubi Rhenanus lib. 2. Rer. Germ. pag. 95. ait, ejusmodi *Mangonum* adhuc nomen et res apud Germanos manere : *die Mengen*. Hinemarum Opusc. 5. de Coercendis militum rapinis : *Per villas in quibus non solum homines Caballarii, sed etiam ipsi Cocciones rapinas faciunt.* Le Roman de Garin MS. :

Truans estoit, pantoniers et Coquins.

COCIONES appellabant veteres, qui aliis *Arilatores* dicuntur. Festus : *Arilator, qui*

etiam Cocio appellatur, dictus videtur a voce Græca, quæ est, αἶρε, i. tolle, quia sequitur merces ex quibus quid cadens lucelli possit tollere. Ubi Jos. Scaliger Arilatores dictos vult ab arra, atque ita nuncupari empturientes, qui data arra postulant sibi eredi, unde a cunctando Cunctiones, Cuctiones et Coctiones, inquit, dicti. Quod idem Festus videtur innuere, dum ait Coctiones dictos videri quod in emendis vendendisque mercibus tarde perveniant ad justii pretii finem. Gloss. Isidori: Arilator, Cocio. Ex quo emendandus Papias: Coccio, Arillatio: legendum enim Arillator, ut apud Isidorum. Auctor veteris Gloss. apud H. Stephanum pag. 310. Cocio, μεταβολή, ubi leg. μεταβολεύς, ut et in Gloss. Græco-Lat. μεταβολέας, Dardanarius, Cociator, arillator. Est autem μεταβολεύς, Scholiastæ Aristoph. ὁ κατὰ κοτύλην πωλὼν, ὥσπερ οἱ νῦν λεγόμενοι κάρηλοι, qui ad cotylam, seu mensuram vendunt, quos vulgo Regratarios dicimus. Atque rursum emendandum Glossarium Græco-Lat. Κάρηλος, Cauponarius, Cogo. Legendum enim Cocio. Usos hae voce Laberium apud A. Gellium lib. 16. cap. 7. et Plautum in Asinaria pridem observaverunt viri docti. Ex quibus tandem colligere est Cociones, priscis, et ætatis mediæ Scriptoribus, dictos qui fora venalium et nundinales mercatus seetantur, qui dum contantur, licitantur, et de pretio cum mercatoribus contendere simulant, merces ipsas subripiunt et auferunt: cujusmodi sunt qui apud nos Coquins, vulgo voeantur, quos non pauci haecenus a Coquinis, nuncupatos putarunt, quod istius farinæ homines tabernæ et popinæ circumeant, quo aut locis ipsis inserviant, aut obsonii particulas avellant. Cozzoni etiamnum Italici dicuntur, quos nostri Maquignons vocant. Neque alii videntur, quos Coquinos appellavit inferior ætas. Vita Clementis VII. apud Bosquetum: Carcassonæ et Tolosæ populares, quod vulgariter nuncupabant Coquinos, contra Nobiles insurrexerunt. Auctor est Chapeavillus in Erardo a Marea Episc. Leod. cap. 26. exstare Leodii Hospitale, quod Coquinorum vocant. Coquos porro pro furibus habitos auctor est Plautus in Aulularia:

... Mihi omnis angulos
Furum implevisti in ædibus misero: mihi
Qui intromisisti in ades quingentos Coquos.

Idem in Pseud.:

Forum Coquinum qui vocant, stulte vocant,
Nam non Coquinum, verum furinum est forum.

Donatus ad Terent. Eunuch. : Manipulum furum, Coci discipulos dici putant. Vide Casaubonum ad Athen. lib. 14. cap. 22. A Cocionibus dicta

COCIATURA, COCIONATURA, Ipsa coeionis nundinatio, actio. Gloss. Lat. Gr. : Cociatra, μεταβλητική. Alibi Cociatra legitur. Gloss. Gr. Lat. : Μετάπρασις, Cociatura. In MS. Coccionatura. Aliæ Glossæ pag. 312 : Cocionatura, μετάπρασις. Ita enim emendandum. Caper de Verbis dubiis : Cocinaria, non Cocionatoria.

* COCIONATURA. Vide infra Concionatura.

* COCIRCA, pro Circiter, Gall. Environ, à peu près, passim in Inventar. Chartar. reg. ann. 1482. fol. 307.

† COCISTRO, Prægestor cocinæ. Gloss. Isid. Grævius a Cocina, culina, Cocister dictum suspicatur pro eo, qui in Regum et Principum culinæ prægestat cibos, ne sint veneno infecti; sed Papias et Constantiensis habent : Cocistro, Tabernarius, Græcum est. Unus Papiæ MS. præfert Concistrio. Itali Cocastro vel Cuocastro Coquum appellant suæ artis ignarum. Vide Cocaster.

† COCITCA, Ignota mihi vox, quæ supra refertur in Campora.

COCKA, [Armorice Coket, Navis, cymba.] Petrus de Dusbarg in Chron. Prussiae cap. 1 : Fundaverunt Hospitale in tentorio suo facto velo cujusdam navis, dictæ Cocka Theutonice, ubi dictos infirmos colligentes, etc. Vide infra in Cogo.

† COCKET. Vide Coket.

† COCLEAR. Vide Cochlear.

* 1. COCLEAR, pro Cochlear, Mensura, apud Corn. Van Gestel tom. 2. Hist. archiep. Mechlin. pag. 148 : Nosocomium Alostani habet privilegium,.... ut nullum ibidem grauum vendi possit ruri advectum, quin inde certam mensuram, quam Coclear vocant, acceperint

* 2. COCLEAR, COCLEARIUM, pro Cloacarium, Turris ecclesiæ, in qua campanæ pendent. Ordinat. MS. offie. div. in eccl. Lugdun. : Panitarius debet purgare totam ecclesiam extra chorum usque ad portas occidentales et subtus Coclearium.... Item panitarius tenetur resarcire in trabibus et postibus Coclearium,.... et omnes alias expensas, tam in Cocleari, quam in aliis locis ecclesiæ. Vide supra Cloquarium et Coclerium. [* Vide Cochlea, 2.]

† COCLEARIUM, pro Cochleare, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 363. col. 2 : Unam duodenam saleriarum vitri pro mensa, duodecim duodenas Cocleariorum, etc.

† COCLEARIUS. Vide Calculatores.

† COCLEATIUS. Vide Cochlearius.

* COCLEATUS, Formam cochleæ referens. Comput. MS. ann. 1245 : De quodam cifo Cocleato.... ad opus domini comitis, vj. lib.

* COCLIARIUM, pro Cocleare. Charta ann. 1416. apud Rymer. tom. 9. pag. 356 : Tresdecim Cocliaria albi argenti. Vide Coclearium.

COCLERIUM, Campanile, Clocher. Falco Beneventanus in Chr. initio : Arma et belli apparatus super Campanili imposerunt... Tunc Episcopus ipse in Cocleria arma imponi aspiciens. Vide Cloca.

† COCNILIA, κοχλία, in Glossis Lat. Græc. Legendum Cochlea.

* Vel Conchilia, ut emendat Vule.

* COCO, COCONA, Machina bellica ad formam ovi, ab Ital. Cocco, ovum. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellicis cap. 12 : Coconæ ligni duri et tenacis debent esse.... Coconæ in canna intus nimis percussum ultra debitum. Et cap. 42 : Incendorium intus tangens Coconem, etc.

COCODONES, Monetæ Galliæ species. Thomas Walsinghamus in Edwardo I. sub ann. 1300 : Prohibita est moneta alienigenarum surreptitia, et illegitima, quam Polardos, et Cocodones atque Rosarios appellabant, qui paulatim et latenter loco ereperunt sterlingorum. Vide Crocardus.

† COCODRILLUS, pro Crocodilla apud Bern. de Breydenbach, in Itine Hierosol. pag. 213. et apud Jacobum Vitriaco in Hist. Orient. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 291.

* Ab Ital. Coccodrillo.

* COCOLARIUS, Italici Coccola, caput Cocuzzolo, vertex, apex : an inde Aquacolarie, quæ ab apieibus decurrunt Charta ann. 1010. apud Murator. tom. Antiq. Ital. med. ævi col. 419 : Salinam unam integram cum aliis vasis atque martario suo, quæ rejacet in Cumiaelo fundamento, quod vocatur Sitalla, et omnibus aquis piscariis, sive Cocolari quæ ad nostram pertinent, concedo et largor vobis, etc.

* COCOMUM, Cueuma, vas ad caleciendum aquam, Gall. Coquemar. Invent. MS. thes. Sedis Apostol. ann. 1295 : It unum Cocomum ad aquam calefaciendam

* COCONA. Vide supra Coco.

* COCONAIA. Vide infra Cocovaia.

* COCONNERIA, Vieus Parisiis, vu Cossonnerie. Charta ann. 1295. in Chart. S. Magl. ch. 50 : Domus Johannis Pinta ante halas Parisius in buto Coconnerie in censiva domini regis.

* COCONSUL, Ejusdem urbis al Consul, in Lit. ann. 1292. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 583.

* COCONUS, Epistomium, vel d ohturamentum. Stat. datiar. Riperiæ c. 4. fol. 9. vº. : Quod quælibet persona hoste quæ inveniretur habere aliquam spinam Coconum non sigillatam bullo dicti empti super aliqua vegete, incurrat in pœnam soldorum planetorum pro quolibet spina soldorum xl. planetorum pro quolibet Coconum. Vide supra Cochio. [* Germ. Hahn.]

* COCOVAIA, Noctua, Ital. Coccovegia. Lib. de Mirabil. Romæ ex Cod. reg. 411. Per plurimas noctes viderat illum regem pedem cujusdam arboris pro necessario veni, in cujus adventu Cocovaia, quæ in arbo sedebat, semper cantabat. Perperam Cocona editum in Diar. Ital. Montisfale. 1. 296.

* Hinc, ut videtur, apud Parisios vnde de Cocovernia, in Lit. remiss. ann. 1355. Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 454.

* COCQUATOR, pro Cocquator. Vide supra Coequator.

COCKETI. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 29 : Villani vero vel Cocseti, vel dingi, vel qui sunt viles, vel inopes personæ non sunt inter legum judices numerati. [* Leg. Cotseti. Germ. Kotsassen, Kotten, Kossæten sunt Casarii. Vide Cota et Cotseti. ADEL. Anglos. Cota, Casa, luna.] [* Vide Cocarius.]

* 1. COCTA, Tunica clericeis propria. Vide in Cota 1.

* 2. COCTA, Ital. Cotta, Coctio furna. Gall. Cuite, fournée. Stat. Massil. lib. cap. 42. art. 4 : Quod postquam universi panem illius Coctæ insurnaverint (formam) non recedant a furno; sed ibi maneant causa custodiendi et bene coquendi panem. Stat. Vercel lib. 1. pag. 15. rº. : Teneat potestas Vercellarum facere fieri quod anno, sumptibus communis, cereum unum librarum decem cere et ipsum offerra ecclesiæ

Francisci in festo ipsius sancti ad missam mane, et stium unum boni et puri vini teris et Coctam unam panis albi de frumento quartarorum sex. Vide infra coctia 1.

* 3. **COCTA**, Mensuræ annonariæ species, ut infra *Coctia* 2. Chartul. S. Vedasti trebat. V. pag. 265: *Debemus eis singulis domadis j. mēcoldum de revaniis Coctæ ostræ, scilicet singulis molendinis j. boistelm.* Vide *Coctanum*.

* **COCTANATUM**, Cydoniatum, Gall. *otignac*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Codon, Prov. coctanum, odonum, odonier, Prov. sidonus, Coctanus. Codonat, Prov. cindonicum, Coctanatum.* Vide infra *odonhatum*.

COCTA. Vide *Cot*.

COCTANUM, Mensuræ annonariæ species. Oliverius Scholasticus de Captione uniatæ: *Adeo enim in ea fames invaluit, cibi desiderabiles deessent... durabilis enim non est annona Ægypti... et sicut audivimus, vitanum unum xi. Bisantiis vendebatur in.* At MS. Thuani *Coctanum* habet, ut et Vincentius Belvac. lib. 31. cap. 87. [Necnon Bernardus Thesaurarius de Acquisitione Terræ sanctæ cap. 199. Barthius Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. legit *ictanum*; Est autem, inquit genus prurum, de quo docti pridem scripserunt. Non autem unam primam ficum intelligas, sed massam aliquam aut corbem plenam, ut nec etiam illi fructus vendi solent. Inligo Cydonia mala, Gall. *Coin*, German. *uitten*, ut apud Bern. de Breydenbach Hierosol. pag. 151: *In mari perinanti si subversio et vomitus acciderit, utur sirupo hesteren vel granatorum cum mēta, vel pomorum mazorum cum tamaedis, et odoret granata pomamūza Coctana, nuatque cibum; et Bertrandum Priorem Antiniac. in Vita B. Edmundi Cantuariensis Archiep. cap. 63. tom. 3. Anecd. Mart. col. 1815: Cui cum recolendæ recordationis Abbas S. Jacobi de Provino ad commendandum cocta porrexisset Coctana, vir sanctus in eum intuens, ait ita: Jam multum super præterit, quod in os meum cibum hi delectabilis non intravit. Vide *Cotanam*.] [* Reinard. Vulp. lib. 4. vers. 205: Ferritus ille fere retrosalit, atque seorsum Coctana vendentis more resedit anus.]*

COCTARIUS, COCTUARIUS. Gloss. Gr. t.: ὀπτανάριος, *Assator, Coctarius*. Gloss. Græc. Lat.: ἑψαρίς, *Coctarius*. [Bulla Innocentii II. Papæ an. 1141. in Chartulario Vandregisili: *In Bertrivilla terram Rairdi, hoc est, novem hospites et dimidium, et duos Coctarios.*]

COCTERIA. Guill. Brito in Vocab. MS: *stigma, tis, dicitur punctum, signum, carac-*ter, cicatrix, *Cocteria, ustio, quæ fit calido ferro: ita dicit Ugutio, unde versus:*

Dico genus stema, sed materiam voco tema, stigmaque Cocteriam signat, dat stema figuram. x male compacta ex *Cauteria*, vel *Coctaria*, aut *Coctura*, nam ejusmodi incisiones Carnem coquere dicebantur. Vide *prum candens*.

COCTIA, Coctio. Vide *Torra*.

* 1. **COCTIA**, Coctio furnaria, ut supra *Coctia* 2. Charta Rob. de Bellom. ann. 1220. Tabul. capit. Carnot.: *Cum haberem*

contentionem adversus capitulum Carnotensem super quibusdam costumis, quas dicebam me habere de jure in villa de Auton in Pertico, videlicet.... de qualibet Coctia panis, unum panem. Vide *Torra*.

* 2. **COCTIA**, Mensuræ annonariæ species, eadem quæ supra *Cocta* 3. Charta ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 674: *Item de quadragintis solidis in denariis et una Coctia frumenti ad mensuram Pictaviensem.* Vide supra *Cocia*.

COCTILE, quod Græcis ἀζαπίον, Carbo, seu lignum coctum. Vide Casaubonum ad Capitolinum et Pollionem.

* **COCTILIS**, Plinio Coctibilis. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Coctilis, aptus ad coquendum, Cuisibile.*

† **COCTIO**. Vide *Cociones* et *Coctus* 1.

† **COCTORIUS**, Cortina, ahenum quo utuntur ad salem coquendum et conficiendum Gall. *Chaudiere*. Testamentum Adelaidis Vicecomitissæ Narbonensis ann. 989. tom. 2. Anecd. Marten. col. 102: *Volo ut in canonica SS. Justi et Pastoris remaneat medietas de salinas, qui fuerat Framaldi quondam in scalas, cum illorum salarios, Coctorios, agulias, et omnibus suis officiniis et areis.*

† **COCTARIUS**. Vide *Coctarius*.

COCTUM, Caro decocta, vel etiam legumen. *A Cocto et vino suspendi*, pœnitentiæ species. Joannes VIII. PP. Epist. 302: *Et nostra Apostolica auctoritate a vino et Cocto suspensi manete usque ad nostram presentiam.* Charta Stephani PP. ann. 890. apud Hieron. Rubeum in Hist. Ravennate lib. 5: *Laicus vero qui contradictor apparuerit, a vino et Cocto suspensus existat, quousque ad prædictæ solutionis gratiam pervenerit.*

† 1. **COCTURA**, Jus, sorbitio, Gall. *Bouillon*. Bernardi Ordo Cluniac. part. 1. cap. 74. num. 21: *Novitio qui nondum est benedictus, quandiu sine benedictione fuerit, non est usus aut consuetudo, ut fiant Cocturæ, aut detur ei caro ad manducandum, etiamsi in infirmitate sit multum debilis, vel fiat ulla hujusmodi medicina præter sanguinis minutionem, nisi forte tanta fuerit necessitas, pro cuius magnitudine impietas videatur non infringere consuetudinem.* Eadem leguntur in S. Wilhelmi Consuetudinibus Hirsaug. lib. 1. cap. 3. Vide ejusdem libri caput 45. et lib. 2. caput 21. necnon infra vocem *Coctus* 2.

* 2. **COCTURA**, Cauterium, apud S. Bern. serm. 3. in Circumcis. Domini. Vide *Cocteria*.

† 1. **COCTUS**, Coquus, Gall. *Cuisinier*. Liber Consuetud. Fontanell. pag. 258. Spicilegii MS.: *Cocti erant tunc feodati.* Et pag. 403: *Est autem consuetudinis antiquæ, quando Cocti delinquunt, eos adducere coram Priore, seu coram eo qui tenet ordinem, et nudos verberare a jejuniis secundum delicti quantitatem minutis virgis. Hi sunt quasi suffraganei coquinarii, videlicet Panetarius, Custos vini et Refectorarius.* Bernardi Ordo Cluniac. part. 1. cap. 74. n. 42: *Cocti omni tempore mutant infirmitates suas mane post tres orationes. Alia notione, si vera esset lectio, sumeretur ibidem cap. 30: Lavare pannos, lavatos ad funes suspendere, et alia que non lavantur tunc ad funes suspendenda*

afferre, scilicet Coctos, froccos, cucullas, etc. Sed puto legendum cum MS. San-German. *cottos*. Est autem *cottus* species vestis clericalis, de qua in voce *Cot*. Vide *Baburnus*.

2. **COCTUS**, COCTIO, COCTURA. Udalricus lib. 2. Consuet. Cluniac. cap. 14: *Quod si Coctus est, (Novitius) ut vulgariter aiunt, Coctionem ex more non videt; neque legat, nisi ante Primam.* Lib. 3. cap. 26: *Tertius famulus ad hoc est maxime deputatus, ut lavet pannos ad Cocturas omnium, ut aiunt, fiatrū Coctorum necessarias.*

3. **COCTUS**, Exustus, vel potius lento igni admotus, seu, ut Galli dicimus, *Brulé à demi* seu. Lactantius lib. de Mortibus Persecutor. n. 13: *Statim productus non modo extortus, sed etiam legitime Coctus, cum admirabili patientia postremo exustus est.* Idem num. 15: *Omnis sexus et ætatis homines ad exustionem rapti.* Rursum num. 21: *Qui cum deligati fuissent, subdebatur primo pedibus lenis flamma, tandiu donec callum solorum contractum igni ab ossibus revellere-tur.* Et mox: *Tunc per multum diem Decocta omni cute vis ignis ad intima viscera pervenisset.* Acta Episcoporum Cenomansium in Hoello cap. 34: *Utrasque genas illius ferri candentis adustione Coxerunt.* Eunodius Carm. 21:

Nil lenta perdit Coctio,
Intrat latenter abdita.

Vide locum Hincmari in *Aqua fervens*.

COCUELUS. Observantiæ Regni Aragon. lib. 7. tit. de Lezdis, § 1: *Si aliquis Nobilis teneat domos in civitate... si habeat loca in quibus teneat larem, et familiam, solvet Cocuelos: quia ex hoc non dicitur vicinus civitatis.*

1. **COCULA**, Sagum. Vide *Coccula*.

† 2. **COCULA**, Ligna arida, vel vasa ærea. Gloss. Isidori: qui hæc hausit a Festo. Hunc vide et ad eundem annotata Scaligeri et Dacerii. Varro apud Nonium 12. 52: *Cocula, quæ coquebat panem primum sub cinere, postea sub forno.*

† **COCULA MARINA**, Conchia, Gall. *Coquille de mer*. Murator. tom. 2. Scriptor. Ital. pag. 182. col. 1. in Agnelli Libro Pontif.: *Et fecit exinde amulam auream adhibens plus aurum in similitudinem Coculæ marince, et est ad utilitatem chrismæ.*

* 3. **COCULA**, *Uno peso*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

* 4. **COCULA**, Olla, ollula, ola, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

COCULÆ, Italis Grana, baccæ; sed et variolæ. Matth. Silvaticus in Pandect. Medic.: *Aluhuueta, id est, variolæ, quæ nostro idiomate vocantur Coculæ.*

COCULLA. Vide *Cucullus*.

† **COCULUM**. Vide *Coccula*.

* **COCULUM**, *Lo servicio de cosina*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide in *Coccula*.

† **COCUMULA**. Vide *Cima*.

† **COCUPENDIUM**, Olla major. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 326. col. 2. ex Computo ann. 1336: *Item, tria Cocupendia de ferro magna et duo magna branderia de ferro pro III. s. IIII. d. gr.*

* **COCURA**, vel *Cocurra*, pro Pharetra sæpius apud Leonem in Tacticis, ex Car. de Aquino in Diction. milit.

COCUS. Formula barbare scripta 14. ex

Baluzianis : *Non vales uno Coco, non simulas tuo patre, non gaudeas de dentes, de formas tuos parentes.* [Cocus idem est ac Coquus Bernardo Mon. in Ordine Cluniac. part. 2. cap. 16.]

COCZUMBER, **COZUMBER**, **COTZUMBER**, Pretiosum suffimenti genus. Epist. 148. Bonifacii Archiepise. Mogunt. : *Direximus cynamomum uncias 4. costum uncias 4. piper lib. 2. Cozumbrem lib. 1. etc.* Epistola. 149 : *Transmisimus . . . aliquantum Coczumbri, quod incensum Domino offeratis temporibus Matutinis et Vespertinis, sive dum Missarum solennia celebratis, miri odoris atque fragrantiae.* Baronius in his locis habet *Cotzumber* ann. 742. 745. Serrarius putat vocem effietam a voce *Cocha*, quæ Arabibus suffimentum est, et *zumbri*, cortex odoratus.

* Nullum est *Zumbri* quod notum sit, teste D. Falconet; est *Zerumbet*, *zurumbet*, *zaruban*, *zeruban*, species zedoariæ, quæ rotunda est radix aromatica.

† **COZAMBER**. Odo de varia fortuna Ernesti Ducis Baviariæ apud Marten. tom. 4. Anecd. eol. 354 :

Hic pigmentorum species Arabumque labores, Cozambrium rarumque laser, etc.

† **COD**, pro *Quod*, legitur in voce *Esere*.

CODA, Modus agri apud Anglos. Charta Willelmi Comitis Sussexiæ tom. 2. Monastici Anglic. pag. 275 : *Cum . . . una acra turbarum in marisco de Bristugham, et 5. Codis prati in villa de Semere.*

* *Code* nostris, Certum pondus fuisse videtur. Charta ann. 1342. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 316 : *Deux costerez de vin, neuf chandoille de cire codaux.... Trois Codes de chandoille de cire sur le seigneur de Richebourg.* Vide *Puginata*.

* **CODARDIA**, vox Italica, Ignavia, inertia, socordia, Gall. *Couardise*. Chron. And. Danduli apud Murator. tom. 12. Script. Ital. eol. 408 : *Veneti insultantes, aviditate nimia, inordinati irruentes, nonnullæ suarum galearum zephyro impellente ad terram projectæ sunt; nonnullæ hoc viso, timiditate et Codardia in hostes ferire numquam ausæ sunt.* Vide supra *Caudatus*. [** et Murator. Antiquit. Ital. tom. 2. col. 532. C.]

CODDUS, Mensura annonaria, Anglis. Vetus Charta tom. 1. Monast. Anglic. pag. 175 : *De Ecclesia Hamptona 11. denarios, et 2. Coddos bladi.*

* **CODEA**, *La piccola conca, la lumaga*. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CODEARIUM**, f. mendum pro *Coclearium*. Epitome Chronic. Casin. apud Murator. tom. 2. pag. 366. col. 1. : *Item tertio tulit in coronis, bariis, annulis, coralibus et Codeariis argenti libras eceec.*

* **CODELETUS**, Calculus, dimin. a *Codolus* infra. Process. crimin. ann. 1488. ex Tabul. D. Venciæ : *Et lapides ipsos ad modum Codeletorum saxorum.... Lapides sive Codoles.... Invenierunt.... in tecto super granerium multos Codolos et lateres fractos.*

* **CODERCUM**, Locus pascuus. Charta ann. 1438. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 261. col. 1 : *Requisivit quathinus.... circumcirca ipsum fontem et ripas ipsius totius plani et pratorum sive Codercorum, in locis ydoneis, plantari facerent de salicibus.*

Terrear. castell. d'Ibois in Reg. 24. Chartoph. reg. fol. 88. vº. : Pro servitio cuiusdam putei siti in quodam Coderco. Et fol. 92. vº. : Juxta viam communem ab una parte et Codercum commune ab alia. *Terrear. Apchonii : Plus partem et portionem pascuorum, communitatum et Codercorum ad dictum mansum pertinentium..... Plus partem suam Codercorum et communitatum des arbres cum juribus, etc.* Passim ih. Occurrit etiam in Ch. ann. 1400. ex Tabul. Casæ Dei.

1. **CODEX**. Charta Amati Archiepiscopi Salernitani ann. 990. apud Ughell. tom. 7. pag. 508 : *Nullam angariam aut servitium pars nostri Archiepiscopi illorum imponere queat, neque ad cruces levandum, vel Codices, aut baptismum faciendum, aut illos excommunicare, etc.* [Papias MS. : *Codex, lapis.*]

* 2. **CODEX**, Cubitus, Gall. *Coude*. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 99 : *Dictus Jacobus vulneravit de cuspide dicti sui gladii uno ictu dictum Bartholomeum in brachio senestro, inter codicem et spatulam a parte anteriori.*

* **CODIA**, *Papaver*, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Aliud Lat. Ital. MS. : *Codia, lo capo del papavero.*

† **CODICALIS SIMPLEX**, Scripturæ modus. Vide *Scriptura*.

† **CODICARIUS**, Vide *Caudica*.

CODICELLA, pro *Codicillus*. Willelmus Thorn. in Chron. ann. 1168 : *In qua combustione multæ Codicellæ antiquæ perierunt.* Id est, donationum tabulæ, Chartæ.

* **CODICELLULUS**, Parvus codex seu libellus. Vita S. Ludmil. tom. 5. Sept. pag. 361. col. 2 : *Codicellulum suum oculens subque tegimine gestans, ubicunque locum quietis reperiebat, eum cum diligentia lectitabat.* Adde tom. 7. ejusd. mens. pag. 826. eol. 1.

† **CODICILLARE**, Aliquid legare codicillis. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 176. col. 1. in Instrum. ann. 1318 : *Dalpinus Codicillando et codicilla faciendo post suum testamentum, etc.* Et infra pag. seq. col. 1 : *Dalpinus et Codicillando præcepit.* Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. in Instrum. anni 1366. pag. 344 : *Et quoscunque actus legitimos iniendi, testandi, Codicillandi.* Occurrit et alibi non semel.

* **CODICILLATOR**, Qui scribit eodicillum. Stat. sabater. Carcass. ann. 1402. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 563. art. 13 : *Præsentes in confeccione dicti testamenti seu codicilli teneantur in Domino exortare illum testatorem seu Codicillatorem, ut habeat in memoria sanctum luminare ministerii supradicti.*

* **CODICILLUS DIFFAMATORIUS**, Libellus famosus, Gall. *Libelle diffamatoire*, in Lit. Caroli IV. ann. 1418. tom. 10. Ordin. reg. Franc. pag. 486.

CODICIUM, Codiculus, parvus codex. Interpres Histor. Apollonii Tyrii : *Aperitque scrinio Codiciorum suorum, inquisivit omnium quæstiones auctorum et Philosophorum.* Κωδίκιον, Græcis. Pachymeres lib. 5 : *Καὶ ἀμὰ μὲν τὸ κωδίκιον τῆς ἐκκλησίας εἰς πέντε προεκεκρίσθη.* Vide Gloss. Meursii et Fahroti ad Cedren.

* **CODOLUS**, a vulgari *Coudoulé*, Calculus,

Gall. *Petit caillou*. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 260. col. 2 : *Solvit duobus puerulis, qui vaccarent ad portandum quandam quantitatem Codolorum, existentium in carreriu ante portale Magdalenes, etc.* Vide supra *Codeletus*.

* **CODONHATUM**, a vulgari *Codonat*, *Cydoniatum*, Gall. *Cotignac* vel *Codignac*. Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 89. col. 2 : *Item pro speciebus multis, et duabus libris candelarum, et pro duobus massupanis de Codonhatis, etc.* Vide supra *Coctanatum*.

* **CODORSO**, Mensura lignaria, quantum dorso ferri potest. Charta ann. 1275. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 61. art. 7 : *Quod consuetudines et usagia, quæ dicta Maria (vicecomitissa Lemovicensis) et vir suus ejus nomine habent in castro seu villa prædictis et pertinentiis, in pedagis; Codorsonibus ligorum et quibuscunque aliis, etc.* Rectius in Cod. reg. 9612. T. *Codorsonibus lignorum.*

† **CODOXIA**, pro *Cacodoxia*. Vide *Amaratunta*.

CODRA, Quadra. Gloss. Gr. Mat. Κόδρα, *Codra*, Quadra. Vide Meursium in Κόδρα.

† **CODRA**. Consuetud. Brageriaci art. 76. et 77 : *Item nullus sit ausus extra villam dicti loci et districtus ejusdem dolia tonellorum vacuum transferre, neque mayramen neque vimos, neque Codram, et si faciat contrarium in sexaginta solidos pro gatgi condemnatur, et ultra hoc dicta dolia, mayramina, vimi et Codra, erga dictum Dominum remaneant confiscata. Item non est permissum alicui subtus pontum Brageriac ascendendo per flumen Dordoneæ, sal, Codram, vimos, mayramen transire seu navigare. Interpres Gallicus Codra, reddi per Codres, vocem mihi non magis notam nisi forte sit idem quod Gallis Coudre vel Coudrier, Corylus.*

* **CODUBERNARIUS**, Sarcinator, Gall. *Conturier*. Charta ann. 1222. in Reg. A. Chartoph. reg. ch. 9 : *Dominus rex vult concedit ut nos Parisiensis episcopus et successores nostri..... habeamus apud Parisi unum draparium, unum Codubernarium etc.* [** An *Cordubanarium* ?]

† **CODURA**, Sutura, Gall. *Couture*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 333. col. 2. Computo anni 1337 : *Item computat de berasse Andreæ Boqueti Codurerio, hyen proxime præterita, pro raubis et malacodictorum Bastardorum et Jaquemeti Clerici qui eis repetit lectiones, et pro Coduris expensis dictarum malacotarum, lx. s. l. infra : Item pro sex parvis caligarum . . . pro Coduris earund. xxix. s.*

* **CODURARIUS**, et *Codurerius*. Cerimon. vet. Ms. S. Aug. Lemovic. : *Fratri debent corpus lavare et postea vestire; et postea Codurarius debet ipsum suum.* Vide *Codurerius*.

† **CODURERIUS**, Sarcinator, Galli *Conturier*, Dumbensibus rusticis etiamnu *Coudurier*, a Gal. *Coudre*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 308. col. 2. ex Ordinatio anni 1336 : *Item, Johannes Vitoni et Franciscus sint Codurerii nostri, quorum, et ille qui præsens extiterit, equitet et duo*

somerium nostrum portantem capellum nostram, et habeat unum garciferum ad custodiendum eum. Clarius videtur locus in Codura relatus. Vide Condurarius.

* **COEBORIUM**, pro *Ciborium*. Vide in hac voce. Inventar. sacræ supellect. abbat. Prum. ann. 1003. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab *Honthheim* pag. 348. col. 1: *In circuitu altaris Coeborium auro argentoque paratum.*

* **COEDULARE**, Obsonium præparare. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. *Companage*, Prov. *Coedilium*, pulmentum. *Companeiar*, Prov. *Coedulare*, pulmentare. A voce

* **COEDULIUM**, Edulium, portio cibaria, cibus omnis præter panem. Bulla Innoc. IV. PP. ann. 1252. apud Cl. V. Garraup. in Ind. ad Hist. B. Chiaræ pag. 557. col. 1: *Si ad capitulum venire continentant, priventur vino et Coedulio cœnæ. Stat. ann. 1299. ibid. in Dissert. 9. pag. 286: Mensa communis servetur et teneatur, videlicet isto modo: quod vidanna seu Coedulium, et omnia alia necessaria ad coquinam fiant de communi.*

* **COEFFIGIATUS**, Coagulatus. Germ. episc. Cabilon. in vita Phil. III. ducis Burg. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 36: *Non est, qui solis ortu aut occasu mulgeat, aut ex mulso de fixella Coeffigiatos educat caseos.*

CELESTINUS COLOR, Hyacinthinus qui est inter alhedinem et nigredinem, quasi color subalbidus, Matthæo Silvatico *ὀρθροχρῆς*, Nicetæ Paphlagoni in Vita S. Hyacinthi Amastriani pag. 3.

CELICOLA, **CELICOLA**. Gloss. Gr. Lat.: *ὀρθροχρῆς*, *Celicola*, Priscianus lib. 5. *Celicola*, id est, cælum colens. Gloss. Lat. MS. Regium Cod. 1013: *Celicola*, eo quod cælum colat: *Est enim Angelus: Continens non solum in castitate dicitur, sed in cibo, in potu, mira quoque et vexatione mentis et detrahendi libidine continens, et quod se a multis malis absterneat.* Beda de Orthographia *Celicola*, cælum colens, ut *Angelus*. Dudo lib. 3. de Morib. Normann.: *Bis quino namque Celicularum ordine creato, decimoque lapso, etc.* Vide S. Augustinum lib. 10. de Civit. Dei cap. 1.

CELICOLÆ etiam appellantur Monachi, propter sanctum et angelicum vitæ institutum, quomodo Braulio Episcopus Casaraugust. in Vita sancti Emiliani cap. 5. num. 55. Antonium et Martinum *Celicolas* vocat. Vita S. Benedicti Abbatis Anianensis n. 42. edit. Mabillonii: *Nec moram inde ponendi comam fieri passus est, quin... auro textis depositis vestibibus, Christicularum induit habitum, sese Celicularum adscisci numero quantocius congaudens.* Davidi Monacho dicuntur Monachi ἐν τοῖς ὄρεσιν ὀρθροπολίται, Monasteria vero ἐπίγειοι ὀρθροί, in Vita S. Nicola Studitæ pag. 904. Consule Notas nostras ad Alexiadem pag. 264.

CELICOLÆ, Hæretici qui cælum ut Deum colebant. Gloss. Gr. Lat.: ὁ σέβων τὸν ὀρθρόν, *Celicola*. Extitit hæreticorum secta quædam sub Honorio, de quibus est titulus in Cod. Theod. (16, 8.) et Justin. (1, 9.) de Judæis, Celicolis, et Samaritanis, Judaica et Christiana religione permixta. De hac

copiose egit Jacobus Gotofredus ad leg. 19. d. tit. de Judæis et Celicol. in Cod. Theod.

CELILOQUUS, Propheta. Commodianus Instr. 60: *Celiloquus autem Esaias doctor et auctor.*

CELOCLARUS, Divis adscriptus, qui in cælum receptus est sanctus. Charta Ludovici Comitis Ferretensis ann. 1187. in Antiquit. Vosagensib. lib. 5. cap. 9: *Inde est quod ego Ludovicus Comes Ferretensis ac filii mei, Celoclarorum Principum exemplis provocati, etc.*

1. **CELUM**, Concameratio, ex Anglico *Seeling*, quod idem sonat. Itali etiam *Cielo di Camera*, laquearium vel lacunar vocant. Gervasius Doroborn. de Combustione et reparat. Doroborn. Ecclesiæ: *Deinde tigni grossiores cum ligaturis suis... succenduntur. Cælum inferius egregie depictum, superius vero tabulæ plumbeæ ignem interius ascensum celaverunt.* Thomas Stub. in Pontificibus Eborac.: *Totamque Ecclesiam a Presbyteris usque ad turrim, ... superius opere pictorio, quod Cælum vocant, auro multiformiter intermixto mirabili arte construxit.* [* In prima Glossarii editione ubique scriptum est *Cælum*.]

* Gall. *Voute*. Cœrem. vet. eccl. Carnot. ad diem Pentecost.: *Interim (dum cantatur sequentia) de Cælo ecclesiæ dimittantur flores arborum in chorum.*

* 2. **CELUM**, Non supremum lecti tegmen, vel umbella tantum, sed supellex omnis, qua muri camerarum vestiuntur et ornantur; qua etiam notione *Ciel* diximus. Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 810: *Sequantur paramenta camerarum. Paramentum unum, videlicet testale et Cælum drappi auri in campo viridi, laboratum ad spicas et grana auri, cum certis floretis albis et rubeis.* Charta ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 153: *Un Ciel d'une chambre de sarge vert, prisé xvij. escus.*

* **CEMENTUM**, pro *Cementum*, ædificium quod cemento construitur. Hugo Metell. epist. 42. tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 389: *Postmodum vero crescente fidelium fratrum numero, ecclesiola indiguit cimento, indiguit et plurimo Cemento.*

** **CEMENTARIUS**. Vide *Cementarius*.

CEMETERIUM, Locus in quo humanatur fidelium corpora. *Loca sepulcris apta*, in leg. 2. Cod. Theod. de Hæretic. (16, 5.) [Hinc in Cœmeteria conveniebant Christiani primis Ecclesiæ sæculis, ibi mysteria sacra celebraturi, qua de re consuli possunt Arnob. lib. 4. adv. Gentes ad calcem, S. Ambrosius Epist. 39. n. 2. et 4. Constitut. Apost. lib. 6. cap. 30. Concil. Eliberit. can. 35: *Placuit prohiberi, ne feminae in Cœmeterio pervigilent, eo quod sub obtentu orationis latenter scelera committunt.* Et can. 34: *Cercos per diem placuit in Cœmeterio non incendi; inquietandi enim spiritus sanctorum non sunt: hoc est, fidelium, ut quidam interpretantur, qui dum in Cœmeteria orationis gratia conveniebant, inquietabantur frequentia et cura inmodica cereorum ardentium. Alii vero censent hoc canone damnatam fuisse quorundam superstitionem, qui stulte credebant cereis accensis animas defunctorum e quiete, in qua morabantur, evocari, ac de rebus oc-*

cultis et futuris consuli: qua notione sumitur vox *inquietare* lib. 1. Reg. cap. 28. ubi Samuel ad Saul: *Quare inquietasti me, ut suscitarer?*] Vide Cœmeteria sacra Spondani, et Baron. ann. 226. num. 9. et seqq. Tantum addo, monere Gillebertum Lunicensis Episcopum lib. de Usu Ecclesiastico, *adjacuisse Cœmeteriis Sanctorum alia loca, in quibus submersorum et occisorum fidelium corpora conderentur, quia ipsorum animæ Deo commendari non prohibentur. Nam infidelium et sceleratorum corpora longe sunt a fidelium projicienda: quibus enim vivis non communicamus, nec mortuis.*

* Intra civitatum muros Cœmeteria construere, medio etiam circiter duodecimo seculo, prohibitum fuisse, cum ecclesiasticis tum regis decretis, doceret, nisi privata res ibi ageretur, Charta Valterii episc. Cabilon. ann. 1133. in Tabul. S. Petri Cabilon.: *Contra sanctorum apostolicorum virorum plura et veneranda decreta, atque contra invictissimorum principum et regum præcepta, necnon contra synodalia venerabilium præsulum, quorundam clericorum male sentientium instinctu, fateor me peccasse infra muros urbis Cabilonicæ indiscrete Cœmeterium conscrando et canonicum sepeliendo. Sed..... iniquitatem meam agnoscens, confiteor..... ipsam consecrationem Cœmeterii indiscrete factam me execrari, et ne ibi ulterius aliquis sepeliatur, Dei atque omnium sanctorum et nostri auctoritate confirmare.*

CEMETERIUM, Ecclesia, in qua scilicet fidelium corpora humanantur. Innocentius I. PP. Epist. 1. ad Decentium cap. 5: *Non longe portanda sunt Sacramenta, nec nos per diversa Cœmeteria constitutis Presbyteris destinamus.* [Hic Cœmeteria vocat Innocentius paræcias extra Urbem sitas, ubi corpora fidelium sepulta erant, quod illa intra muros condere Romanis esset religioni.] Præfatio ad Libellum Precum Marcellini et Faustini: *Per Cœmeteria Martyrum stationes sine Clericis celebrabat.* S. Athanasius Apolog. 1. de fuga sua: Τῇ γὰρ ἐδομαδί κατὰ τὴν ἀγίαν Πεντηκοστὴν ὁ λαὸς νηστεύσας ἐξῆλθε περὶ τὸ κοιμητήριον εὐξασθαι. In lib. 3. Sacrament. Eccles. Roman. cap. 103. exstat *Missa in Cymeteriis*. Infra: *Omnium fidelium Catholicorum orthodoxorum in hac Basilica quiescentium, etc.* Vide Gregor. Turon. lib. de Glor. Confess. cap. 73. et Baron. ann. 226. num. 12. Chartam Rudesindi Episcopi Dumiensis æræ 1016. apud Anton. de Ypez in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 5. *Theobegildus Abbas de Cymeterio S. Stephani*, subscribit. Vide *Atrium*, et *Confessa* in *Confessio*, ἐξομολόγησις.

* **CEMETERIUM Innocentium** muris cingi jussit Philippus Augustus ex Annal. Victor. Mss.: *Hoc anno 1186. rex Francorum Philippus fecit Cimiterium publicum et amplum in Campellis Parisius, et fecit muro circumcingi lapideo, sicut est modo, ad instinctum cujusdam vetulæ, quæ dicebat sibi hoc in visione revelatum fuisse.*

* **CEMETERII BENEDICTIO**. Tabul. Major. monast.: *Postulavimus etiam a prædicto (Mainone Redonensi) pontifice, ut designaret locum ad constituendum Cimiterium circumeundo cum baculo pastoralis, præce-*

dente aqua, sicut ecclesiasticus mos exigit. Quod et ipse grante annuendo fecit, peractis omnibus celeberrime quæ pertinent ad benedictionem Cimiterii et fundamenti inchoandæ ecclesiæ.

* *Cimetiere*, eadem acceptione, in Chron. S. Dion. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 312 : *De cest siecle trespasa cit glorieus rois* (Robert).... *et fu ensepoutouré ou Cimetiere aus Rois; c'est l'église S. Denise, que il ot tant amée et honorée.*

* *CIMETERIUM*, Area ante ædem sacram, idem quod *Atrium* 1. Charta Henr. I. reg. Angl. ann. 1130. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 130 : *Concesserunt... insuper monasterium cum Cimiterio liberum; quot etiam homines in hoc Cimiterio habere voluerunt ad manendum. Chimentiere*, eodem sensu, in Charta Joan. comit. Catalaun. ann. 1232. in Reg. eomit. Clarimont. : *Adechertes li homes manans dedens le Chimentiere ou l'enelos de Bragni, iront en men despéeschient, si comme il ont acoustumé.*

* *COEMETERIA*, seu oblationes sepulturarum, Laiei olim usurpavere. Guigo in Vita S. Hugonis Egiscopi Gatianopolitani n. 4 : *Adversus Laicos qui Ecclesias, decimas, ac Cæmeteria sacrilegi detinebant.* Adde n. 9. Vide *Sepultura*.

* *CIMETERIUM*, Oblationes, quæ pro sepultura in cæmeterio præstantur. Charta ann. 1062. inter Probat. tom. 2. Hist. Oecit. col. 242 : *Omne Cimeterium et omnes oblationes, quas cuncti fideles pro vivorum et defunctorum remissione ipsis ecclesiis contulerint.*

* *CIMETERIUS*, pro *Cæmeterium*, in Charta ann. 1128. ibid. col. 447.

COENA, Auctor Græcismi :

Jentamus mane, Cœnamus vespere facto.

Regula Magistri cap. 28 : *Erubescamus nos, qui sumus spirituales, fugere hora nona jejunium : cum vetusta consuetudo antiquitus cognoscitur prandia ignorasse, semper vespere, hoc est, Cœnam suis refectionibus ordinavit.* Charta Sugerii Abbatis sancti Dionysii : *Refectionibus quoque eorum vespertinis, quas dicunt Cenas, ... et in eo decem solidorum refectioni suæ a Monacho Cenatore recipiant.*

COENA, pro quovis pastu, seu jure refectionis aut prandii vel procurationis. Hieron. Blanea in Aragon. rerum Comment. : *Nonnulla oppida ricis hominibus, quas vocabant Cenas, ipsorum Regum more persolvebant.* Charta Petri II. Regis Aragon. ann. 1283. pro Libertatibus Catalanicæ : *Cenas, albergas, et acapita non accipiamus nec erigamus in locis Baronum, Militum, etc.* De ejusmodi Cœnis Regiis præsertim, audiendus Michael del Molino in Repertorio Aragon. in voce *Filius* : *Filii Regum Aragoniæ, antequam hæreditentur, non solum primogenitus, sed etiam alii filii exigunt Cœnas per totum regnum. Et est ratio, quia filii Regum debent vivere in regno. Tamen ex quo filii sunt hæreditati, et habent, de quo possunt vivere, non exigunt Cœnas. Vide in Observantia unica, titulo Fori editi apud Exeam. fol. 134. Et reperi scriptum in antiquis scripturis Foristarum, quod tria sunt, quæ in Aragonia debentur filiis legitimis D. Regis Aragoniæ. Primo debetur filio primogenito, eo ipso quod natus est et juratus,*

debetur sibi gubernatio generalis. Secundo quod alii filii D. Regis a primogenito quousque hæreditati fuerunt, possunt ire liberi per totum regnum comedendo. Et nisi populi ministrent eis necessaria, possunt per se recipere ab hominibus regni : licet non a vassallis, seu hominibus Baronum, Nobilium, Militum, Civium, et Infantium. Tertio quia filii D. Regis habent demandam, cum contrahunt matrimonium semel, etc. Idem in verbo *Nobiles* : *Nobiles Aragon. non possunt exigere Cœnas aut servitia in locis Domini Regis. Vide in foro unico tit. de Nobilib. lib. 9. pag. 130. De cœnis vero Regiis, tit. de Cœnis Dom. Regis lib. 4. pag. 104. Adde lib. 1. pag. 20. et Observantias Regni Aragon. pag. 27. v.*

† *COENA ARCHIEPISCOPALIS*, Eodem sensu, seu pro archiepiscopali jure refectionis aut procurationis in terris Vassallorum, apud Stephanot. tom. 1. Antiq. Bened. in Vasconia MSS. pag. 669. ex Chartul. S. Petri Generensis : *Guillelmus Bernardi de Maceriis et Galanda ejus uxor fecerunt in Generensi monasterio professionem, et dederunt S. Petro medietatem Ecclesiæ de Maceriis, quæ ab archiepiscopali Cœna est penitus exempta.* [* Vide *Mensa*.]

COENA DOMINI, Κυριακὸν δεῖπνον, in priore ad Cor. 11. 20. olim pro Sacramento Eucharistiæ vox usurpata S. Hieron. in verba Pauli, *Dominica Cœna debet omnibus esse communis : Cœna autem dicitur, quia Dominus in Cœna tradidit Sacramenta.* S. Augustinus Epist. 118. eap. 5 : *Apostolus dicit, Convenientibus ergo vobis in unum, non est Dominicam Cœnam manducare, hanc ipsam acceptionem Eucharistiæ Dominicam Cœnam vocans.* Gloss. Gr. MS. Regium Cod. 2062 : Κυριακὸν δεῖπνον, τὸ τοῦ κυρίου, ἢ τὸ ἐγκαληρὸν ἐν ἐκκλησίᾳ ἄριστον.

Quærent Patres atque in iis S. Cyprianus Epist. 63. cur δεῖπνον potius, seu Cœnæ, quam ἄριστον, vel prandii nomine hocce Sacramentum donaverit S. Paulus, cum probabile sit Corinthios mane Eucharistiam celebrasse, qui fuit priscae Ecclesiæ ritus. S. Chrysostomus causam affert, παραπέμπων τοὺς ἡδὴ τῇ ἑσπέρᾳ καὶ τὴν τὰ φρικτὰ μυστήρια παρέδωκεν ὁ Χριστός, *Ut remitteret illos jam inde ad illam vespere, qua Dominus tremenda mysteria tradidit.* Dicta igitur Cœna in honorem primæ institutionis. Aliam rationem reddit Gregorius M. in Evang. Homil. 36 : *Hoc convivium Dei, non prandium, sed Cœna vocatur, quia post prandium Cœna restat; post Cœnam vero convivium nullum restat : et quia æternum Dei convivium nobis in extremo præparabitur, rectum fuit, ut hoc non prandium, sed Cœna vocaretur.*

COENA DOMINI, dieta etiam quinta feria ultimæ hebdomadis Quadragesimæ, qua scilicet mysterium Dominicæ Cœnæ a Christo fuit institutum. S. Eligius serm. 11 : *Focatur hæc festivitas Cœna Domini, eo quod hoc die Dominus cœnaverit cum Discipulis, eisque Sacramentum Corporis et Sanguinis sui tradiderit.* Concilium Meldense ann. 845. can. 46 : *Nemo sacrum Chrisma, nisi in quinta feria majoris septimanæ, id est, in Cœna, quæ specialiter appellatur Dominica, conficere præsumat.* Vide Isido-

rum de Offic. Ecel. lib. 1. cap. 28. et Honorium Augustod. lib. 3. cap. 84.

COENA VALDENSIUM Hæreticorum. Concilium Narbonense ann. 1235 : *Aut Cœna Valdensis, ubi die Cœnæ, mensa posita, et pane superposito, Valdensis unus benedicens, et frangens, dansque astantibus credit secundum damnabilem sectam conficere Corpus Christi, etc.*

COENA LIBERA, dicebatur illa, inquit vir doctissimus Henricus Valesius, quam cœnabant in publico, qui ad ludum, vel ad bestias damnati erant, pridie antequam pugnarent : sic nuncupata, vel quod apponeretur ipsis quidquid postulassent, vel quod summa cum libertate et licentia perageretur. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis : *Pridie quoque cum illa Cœna quam Liberam vocant, quantum in ipsis erat, non Cœnam Liberam, sed agapem cœnarent, eadem constantia ad populum verba ista jactabant.* Fragmentum Petronii : *Venerat jam tertius dies, id est, expectatio Libera Cœnæ.* De hac cœna intelligendus Tertullianus in Apologet. eap. 42 : *Non in publico Liberalibus discumbo, quod bestiariis supremam cœnantibus mos est.* Meminit etiam ejusdem cœnæ Scholiastes Juvenalis Sat. 11. ad hæc verba :

Sic veniunt ad miscellanea ludi.

Genus, inquit, *miserabile ferculi, miscellanea, cibus gladiatorum, id est, ultima Cœna.* Ideo miscellanea, quia omnia quæ apponuntur eis, miscent, et sic manducant.

COENA PURA. Vett. Glossæ eap. de Festis pag. 274 : *Cœna pura, παρασκεύη.* Gloss. Latino-Arabice, et Papias : *Parasceve, Cœna pura, id est, preparatio quæ fit pro Sabbato.* Tertullianus lib. 5. in Marcion. : *Dies observatis, et menses, et tempora, et annos, et sabbata, ut opinor, et Cenas puras et jejunia, et dies magnos.* Sanctus Augustinus in Joan. : *Acceleratam vult intelligi sepulturam, ne advesperasceret, quando tam propter Parascevem, quam Cœnam puram Judæi Latine apud nos usitatius vocant, facere tale aliquid non licebat.* Vetus interpres Jo. Chrysostomi serm. in Natalem Joan. Bapt. : *Qua die conceptus est Dominus, eadem die et passus est. Eadem ipsa dies Cœna pura fuit, in qua et Luna decima quarta occurrit.*

Baronius, inquit Scaliger, negat esse Parascevem, quia cœna pura apud Festum habeat offam suillam. Sed non advertit puram dici, non quia careat earnibus, sed quia religionis et dicis causa fit. Nam et Parasceve Judaicæ habuere earnes et nihilominus dicuntur Cœnæ puræ, quod dicis causa coquebantur, coquanturque hodie pro sabbato, quia in sabbato eoqui non liceat. Vide eosdem Baron. anno Christi 34. num. 154. et Scaligerum ad Festum, et de Emendat. temp. pag. 533. 519.

COENACLARIUS, Caupo. Gloss. Græc. Lat. : *Cœnacularius, Σταβυεύχης, ὁ τὰ ἐνὶ αὐτῇ τῆς οἰκίας συνάγων,* MS. *Cenacularius* habet, et post συνάγων addit, ἡ γούρ ὁ Δεσπότης. [Cenacularius Ulpiano, Qui cœnaculum conducit : Cœnaculariam autem exercere est quæstum facere ex locatione cœnaculorum.]

* *COENACULATUS*, Coustans cœnaculis seu tabulatis : dicitur de domo, quæ plura

habet cœnacula, nostris *étages*. Chron. Su-
blac. ubi de Joan. abb. apud Murator. tom.
4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1048: *Fecit
ibi domum infirmorum amplam et spatiosam
Cœnaculatam..... Ibi fecit ante portam
monasterii arcum Romano opere, et
juxta domum amplam Cœnaculatam ad ve-
nientium suseptionem.* [* Vide Marin. Pap.
Diplom. pag. 356. not. 1.]

† **Cœnadicum**. Vide *Cœnaticum*.

Cœnagium. Vide *Cœnaticum*.

Cœnale, Taberna, cœnaculum, *Cœ-
natio*, Sidonio: Interdum cœna ipsa, refe-
ctio quævis. Charta G. Episcop. Autisiod.
ann. 1249. in Tabular. Eccles. Autisiod.
fol. 235: *Super eo quod idem Balduinus
dicebat, quod ipse poterat tabernaculum facere,
et alia Cœnalia quæ ad nundinas pertinent.*
Tabularium S. Bertini ann. 1205: *Minutam
vero decimam, oblationes tam publicas quam
privatas, Cœnalia, legata, etc.* Nicolaus de
Braia in Ludovico VIII:

Per fora, per vicos celebrant certamina cunctis
Publica, nec prohibet Cœnalia dives egeno,
Sed passim comedunt diffuso neectare venis.

† **Cœnarius**. Vide *Cœnator*.

Cœnaticum, Idem quod *Cœna*, pastus,
vel refectio: sed ea præsertim, quam mili-
tes exigebant ab hospitibus suis, dum in
stationes suas sese conferebant. Has autem
sustulit lex 12. Cod. Theod. de Eroga. mi-
litaris annonæ, (7, 4.) ubi, *Grave atque inau-
ditum quoddam nomen Cœnaticorum intro-
ductum dicitur.* Sed apud nostros diu post-
modum mansit. [Privilegium Ludovici Imp.
pro Monasterio Miciacensi ann. 815. apud
Baluz. Capitular. tom. 2. col. 1407: *Nullus
ex eis ullum teloneum, aut vipaticum, aut
pontaticum, aut salutaticum, aut cespitatu-
eum, aut Cœnaticum... exigere audeat.*
Rursum occurrit in altera ejusd. Impera-
toris Charta, apud Ludovicum Laguille
inter Instrum. Histor. Alsat.] Charta Ca-
roli Calvi ex Tabulario S. Germani Pari-
siensis, apud Beslium in Episcopis Pictav.:
*Aut Cespitaticum, aut Cœnaticum, aut
pastionem, aut laudaticum, etc.* Odo Abbas
Glannafol. in Translat. S. Mauri cap. 6.
num. 32: *Firma sive census piscium, toto
quadragesimali tempore, quem more provin-
ciæ Cœnaticum vocant.* [Bollandus ex qui-
busdam MSS. legit *Cœnadicum*.] Occurrit
non semel in Chartis. [* *Cœnaticum*, vel
potius *Cœnaticum*, ultimo loco laudatum,
eodem sensu, quo supra *Cœnagium*, intel-
ligendum est.]

Cœnagium, Eadem notione accipitur
in Tabulario S. Albini Andegav. *quod in
exclusis molendini de Varena habebat idem
Monasterium.* Tabular. S. Albini Andegav.:
*Decimam Cœnagii mei infra et supra exclu-
sam meam.* Idem Tabular. ann. 1146: *Cum
Canonici ab antiquo sextam partem censuum
terragii... nec non vendam totius terræ,
vinagii, Cœnagii, in laupredis et alosis,
et omni genere piscium haberent.* [Tabular.
S. Nicolai ejusd. urbis: *Comes Hoellus
dedit Deo et S. Nicholao insulam Deneral-
lam integram simul cum parte sua Cœnagii.*
Alibi *Cœnatio* appellatur. Locum vide in
Ductus.

* Nostri *Cener*, a *Cœnare* dixerunt. Le
Roman du Riche homme et du Ladre Ms.:

De soi aisier moult se pena

Chis hom qui richement Cœna.

Cœnatio, Cœnaculum, vel pars do-
mus in qua cœnabant, apud Sidonium
lib. 2. Epist. 13. et Carm. 22. Gloss. Græc.
Lat.: Τρίκλινος, *Trielinum*, *Cœnatio*. Vide
Julian. Antecess.

Cœnatio Violenta, in Charta Gau-
fredi Comitis Andegav. ann. 1061. apud
Sammarthanos in Abbatib. S. Florentii
Salmur. idem quod *Cœnaticum*, de quo
diximus.

Cœnator, **Cœnarius**, Officium Mo-
nasticum, penes quem erat cura reficien-
dorum Fratrum æstivis diebus vespere.
Apud S. Dionysium in Francia, in claustris
latere quod est secundum Ecclesiam, visi-
tur tumba cum hac inscriptione: *Cy gist
Monsieur Jean de Montmorency, jadis Cenier
de ceans.* [Epitaphium Fr. Guill. Rayer
apud Felibianum in Hist. Sandionys. pag.
581: *Cy git religieuse et honneste personne
frere Guillaume Rayer, Religieux et Cenier
de ceans.* Vide ibid. pag. 579. et] Doublet-
um in Histor. Sandionys. lib. 1. pag. 425.
861. *Cœnarius* in Tabulario Fossatensi;
[ut et in Litteris Capituli S. Germani Pa-
ris. ann. 1353. lib. Annivers. B. fol. 101.
Magister cœne in Litteris Henrici Præpositi
Ecclesiæ in *Holzkirchen* ann. 1301. apud
Schannatum Diœc. Fuld. pag. 102.] *Cœ-
nator Monachus*, dicitur in Charta Sugerii
proxime laudata. Tabularium S. Dionysii:
*Rainaldus de Pompona pro quodam feodo,
quod ad jus uxoris suæ pertinere videbatur,
singulis annis a Monacho qui Cœniam fra-
trum dispensare solet, 5. modios annonæ ex
decima S. Leodegarii exigebat, etc.* Glossa-
rium vetus: *Cœnatores*, δειπνῆται, *Cœnato-
rium*, δειπνήσιον, δειπνήτριον. Inscriptio Romæ
ad D. Pauli, extra muros: *Hic jacet nomine
Matrona C. F. in pace uxor Corneli Primi-
ceri Cœnaticorum, filia Porphori Prinuceri
monetariorum, etc.*

Cœnentarius, Qui victum manibus
quæritat. Ugutio. [Melius, ut videtur,
Cœmentarius. Vide *Cementarius*.]

† **Cœnipeta**, Qui libenter petit alienas
cœnas, *Parasitus*. Laurentius in Amalthea
et alii Glossariorum Scriptores.

† **Cœnobialiter**, More Cœnobita-
rum: *Sub regula S. Benedicti Cœnobialiter
congregati*, in Privilegio anni 8. regni Theo-
dorici, apud Laguille Hist. Alsat. pag. 10.
Instrum. col. 1.

† **Cœnobiarka**, Κοινεβιάρχης, Abbas,
qui præest Cœnobia, apud Stephanot. An-
tiquit. Occitan. MSS. tom. 2. pag. 437:
*Anno dcccxcv. x. Kal. Februarii in domo
Cœnobiareharum Electi, Dei gratia regnante
potentissimo atque Christianissimo Principe
Carolo Magno... constituti fuerunt nobiles
et illustres Domini, etc.*

Cœnobita. Isidorus lib. 2. de Eccles.
Offic. cap. 15: *Primum genus (Monacho-
rum) est Cœnobitarum, id est in commune
viventium, etc.* Cassianus Collat. 18. cap.
4. *Cœnobitas* esse ait, qui in congregatione
consistentes, unius senioris judicio guber-
nantur. [Charta ann. 1005. pro Monasterio
S. Victoris Massil. inter Schedas Peirescia-
nas: *Sequestrantesque se cœperunt habitare
simul, quos Græco sermone Cœnobitas, id
est, in commune viventes cœperunt vocitare.*
Horum instituta præclare describit S.

Hieronymus Epist. 22. ut et Zachæus lib.
3. Consultationum cap. 3. qui hæc de iis
habet: *His conveniendi unus omnibus locus,
sed dispar manendi, etc.* Sed hæc nota.
Vide Haestenum lib. 3. Disquisit. Monast.
Cellotium lib. 5. Hierarch. cap. 5. et alios
passim.

† **Cœnobitalis**, Eadem notione. Charta
Hugonis de Guarlardone ex Archivo Mo-
nasterii Bonevallis: *Ego Hugo Guarlardo-
nensium Dominus Deo dicatis Cœnobitalibus
in Bonevallensi Monasterio... largitus sum,
etc.*

** **Cœnobialis**, Idem, in Vita S. Galli
ap. Pertz. Script. tom. 2. pag. 6. lin. 6.

** **Cœnobiota**, Idem, in Ratperti Casib.
S. Galli ibid. pag. 65. lin. 24.

** **Cœnobius**, Idem. Donatio ann. 1115.
ap. S. Rosa de Viterbo pag. 260: *Vobis Eu-
sebio, simulque Collegio Cœnobiorum vestro-
rum, qui in vita sancta perseveraverint.*

† **Cœnobitalis Religio** apud Baluzium
tom. 2. Miscell. pag. 217.

Cœnobiium, κοινώβιον. Vim vocis expli-
cat Cassianus Collat. 18. cap. 18: *Licet a
nonnullis soleant indifferenter Monasteria
pro Cœnobiis appellari: tamen hoc interest,
quod Monasterium nomen est diversorii, ni-
hil amplius quam locum, id est, habitaculum
significans Monachorum: Cœnobiium vero
etiam professionis ipsius qualitatem discipli-
namque designat, et Monasterium potest
etiam unius Monachi habitaculum nominari;
Cœnobiium autem appellari non potest, nisi
ubi plurimorum cohabitantium degit unita
communio.* A. Gellius lib. 1. cap. 9. de Py-
thagoræis: *Id quoque non prætereundum
est, quod omnes simul qui a Pythagora in
cohortem illam disciplinarum recepti erant,
quod quisque familie pecunieque habebat,
in medium dabant, et coibatur societas inse-
parabilis, tanquam illud fuerit antiquum
consortium, quod re atque verbo appellaba-
tur Κοινώβιον.*

** **Zœnobiium** apud Marin. Pap. Diplom.
num. 75. not. 17.

† **Cœnobiium**, Ecclesia Cathedralis.
Wolferus Canonicus Hildesheimensis in
Vita S. Godehardi ejusdem Ecclesiæ Epi-
scopi num. 23: *Beatus igitur Godehardus...
ut Cœnobii nostri religionem eatenus rationa-
biliter, Deo gratias, conservatam agnovit,
condignas ilico divine miserationi laudes per-
solvens, omni eam devotionis studio ampliare,
et in divini cultus exercitio condecorare sat-
egit. Et infra: Cœnobiium suum pastorali
cura sapienter gubernavit, et Fratrum com-
moda in vietu et vestitu, ceterisque indigen-
tiæ humane necessariis, sæpius adauxit.*

Cœnobilium, Coneilium, Conventio,
in Glossis MSS. Reg. Cod. 1013. Alibi:
Coneilium, Cœnobilium, cœtum ex Græco
κοινεβούλιον.

Cœnocoperium, pro sepulchro, vel
feretro. Epitaphium Bartholomæi Episcopi
Islani, apud Ughellum tom. 6. pag.
275: *In hoc Cœnocoperio reconditus fuit
Bartholomæus Lombardus... Episcopus Iscla-
nus 1389.*

Cœnodorium, Eadem, ut videtur, no-
tione in Hymno MS. in S. Ildevertum
Episcopum Meldensem: *Suseitatus puer
fuit; Preee cunctis emicuit, Gerebatur Ce-
nodorio, Corpus means Gornaio, etc.*

† **CENODOBIOLUM**, pro *Cænobiolum*, Parvum Cænobium. Rather. Veron. Epise. lib. Apologet. : *Incenso ab Ungariis Cænodobiolo, ad hoc miserabiliter est perventum, ut ipse qui Abbatis falso vocabulo solus gestabat cocullam, etc.*

CENODOQUIUM, pro *Xenodochium*, quasi *κοννοδοχεῖον*, Commune receptaculum. Charta Ferdinandi Regis Hispaniæ æræ 1099. apud Anton. de Ypez, in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5. pag. 31. v : *Ut... sit Cænodoquium Dei in susceptionem pauperum, etc.*

† **CENODOXUS**, *Panæ gloriæ cupidus, qui famam captat*. Papias MS. Legendum *Cenodoxus* a Græco *κενόδοξος*.

* **CÆNOMIA**, *Non musca canina, sed musca omnis mordax : non per i, sed per æ scribitur*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. [* Vide Furnal. ap. Forcellin. voce *Cænomyia*. Ecclasis vers. 231 :

Bruchi eum vespa, cynifes, Cænomia multa
Me circumvolitabant, etc.]

CÆNOPOLIUM, *Locus ubi poliuntur et ornantur cibi*, Ugutioni; ex Græc. *κοννοπόλειον*, forum rerum venalium.

CÆNOVEHIUM. Will. Brito in Vocab. : *Cænium, lutum Cænovehum, Cænovectorium, instrumentum est cum quo portatur cænium, vulgo nostris Civiere, Mannarium ferculum quo cænium vehitur, vel aliunde egeritur ac defertur.*

COENOVEXIA, Eadem notione. Eadmerus lib. de S. Anselmi similitud. cap. 218 : *Sic igitur debemus innocentia, beneficio et, praelatione uti in faciendo et recipiendo, sicuti usualiter portatur Cænovexia. Quippe qui illam subeunt, faciem ad locum quo tendunt, ad locum autem unde veniunt, dorsa vertunt. Tribus enim aliis modis potest, sed non convenienter portari : videlicet ut facies sint contra facies, vel dorsum contra dorsum, vel facies ad locum unde procedere, terga vero quo ire debeant, convertantur.*

† **CÆNUBIUM**, Pollutio sic dicta a voce *Cænium*. Gildas de Pœnitentia inter Canones Hibern. tom. 4. Anecd. Marten. col. 8 : *Qui voluntate obsceno liquore maculatus fuerit dormiendq, si cervisa, et carne abundat, Cænubium est. III. noctis horis stando vigilet, si sanæ virtutis est.*

COEPISCOPUS. Glossar. Latino-Gall. : *Coepiscopus, Evesque Compain*. Apud S. Augustin. Epist. 34. accipitur pro eo Episcopo, quem *Coadjutorem* vocamus, ut et apud Paulinum Epist. 46. ad Romanianum.

COEPISCOPI præterea videntur dieti Choræpiscopi. Vide in hac voce.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Coepiscopus, vicaire de l'évesque.*

* Episcopus sæpe alterum ejusdem dignitatis *Coepiscopum* compellit, sed rarius usurpatum quod Willibaldus presbiter scripsit Moguntino et Wirzburgensi episcopis *Dominis sanctis et vere in Christo carissimis Lullo et Megingazo Coepiscopis*; ap. Pertz. tom. Script. 2. pag. 333.

† **CÆPIUM**, pro *Sebum*, Gall. *Suif*. Statuta Massil. lib. 2. cap. 33. de *Macellariis* § 6 : *Addentes insuper huic capitulo, quod Cæpium non fundatur a modo nec debeat fundi intra muros Massiliæ, nec carnes inflentur cum ore, nec intestina bestiarum*

aperiantur, nec laventur in portu Massiliæ.

† **COEPPE**, *COIPPE*, pro *Quippe*. Amalthea.

* **COEQUA**, *Aviement. Coequare, Aviver*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* **COEQUABILIS**, Impositioni subjiciendus. Libert. Nemausi ann. 1483. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 32. col. 1 : *Item quod si contingat denarios nostros imponi et quotisari secundum numerum focorum, dicti habitantes et cives Nemausi solum et dumtaxat sint contribuibiles et Coequabiles pro centum focis, et non plaris. Vide infra Cohecare.*

* **COEQUARE**. Vide supra *Coequa*.

* **COEQUATOR**. Vide supra *Coequator*.

† **COERCUS**, pro *Quercus*. Sic dicitur in Charta Domini de Luiniaco in Foresio ann. 1421. Platea quædam in qua olim fuerat Quercus : *Juxta Coercum de Lece.*

COESSE, Simul esse, apud S. Bernardum Epist. 118. et Petrum Blesens. Epist. 134. et Serm. 47. Occurrit præterea in Miracul. S. Marculfi n. 16.

* Hinc, ut opinor, vox Gallica, *Cesme*, pro Comitatus, vulgo *Suite*, apud Phil. Mouskes :

Droit à l'entor de mi-quaresme,
Si com l'estor al voir aesme,
Revint eis empereres mesme
Bauduins de Rome, et sa Cesme.

COESSENTES, Sodales, *Compagnons*. Papias : *Coessentes, socii*. Ordericus Vitalis lib. 3. pag. 477 : *Tam manu quam consilio in bellico discrimine præclarus inter Coessentes suos multoties probatus est. Utitur passim, pag. 544. 552. 586. 600. 664. 668. 759. 861. etc. ut et Vita S. Ephremi apud Bolland. n. 3. Hugo Flaviniacensis in Chron. pag. 256. etc.*

COESSENTIA. Passio S. Vitalis Martyris num. 6 : *Gaude et lætare felix Ravenna, quæ beati Vitalis sepulchrali meruisti Coessentia insigniri*. [Occurrit præterea in Miraculis S. Marculfi n. 16.]

* **COESUS**, *Roso*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

COETUS, pro *quietus*, *ἡσυχία*, in Gloss. S. Benedicti, quomodo nos vulgo dicimus, *Se tenir cois*, id est, *quietus*.

* Hinc *Coient*, *Quiete*, *placide*, in Lit. remiss. ann. 1405. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 62 : *Le suppliant se leva tout Coient de son lit, etc.* Quoitusement, pro *Secretement*, secreto, in Vitis SS. Mss. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 13. vº. col. 1 : *Cele feme s'en ala Quoitusement au mostier S. Esteve, etc.* A Gallico *Coï*, nostri dixerunt *Racoiser*, Moderare. Christina Pisana in Poem. *Le debat des deux Amans* MS. :

... Car qui Racoise
Des médisants la murmure et la noise,
Moult sages est.

† **COEVANGELISTA**, in Epistola Stephani Papæ VI. inter Concilia Hisp. tom. 3. pag. 162. col. 2.

† **COEXECUTOR**, Ejusdem. rei una cum aliis curator, v. g. testamenti. Legitur in Testamento Johannis de *Nevill* apud Thomam *Madox* in Formulari Anglic. pag. 410. et in Charta Sententiæ definitivæ anni 1495. ex Tabulario Monasterii B. M. de Bono Nuncio Rotomag. *Cohexecutores Te-*

stamentarii in Venditione Castri de Molani ann. 1281. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 106.

† **COFA**, ut *Cofea*. Vide *Cuphia*.

COFANUS, Avis Apuleio, quæ alii *Pelicanus* seu *onoerotulus*. Vide *Frideric* lib. 2. de Venatione cap. 2. 4. 34.

† **COFEA**, Tegmen capitis, Gall. *Coeffe*. Vide in *Cuphia*.

* **COFELLUS**, **COFFOLUS**, vulgo *Cofel*. Mensuræ annonariæ species. Charta ann. 1352. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 101. *Item sunt de membris dicti pedagii (Marolegii) quatuor Cofelli, qui solvuntur pro quolibet sextario a personis forensibus et extranei. non habentibus hospitium proprium in dicto loco Marolegii, de bladis quæ vendunt ip. extranei in loco prædicto; quorum Coffolrum medietas, etc.* Ibidem : *Tenor costume rum villæ Marolegii..... De chascun cartal, un Cofel; et d'un dimieg cartal, un dimieg Cofel. Coffe vero, Vasis genus, in Li remiss. ann. 1472. ex Reg. 197. ch. 218. Lesquelles femmes et filles travaillans en le dite mare ou lavaiche pour la nettoier, ... survint sus eulx ung chappellain qui... print la Coffe, laquelle estoit toute plain d'eau et la getta sus lesdites femmes.*

COFFERUM, **COFERUM**, Gall. *Coffre*. Cista, area, ex Cambro Britannico *Coff* quod idem sonat. Statuta Will. Scotiæ Regis : *De scrinio seu Coffero suo.*

COFRUM, in Monastico Anglic. tom. pag. 312. Gervasius Dorobern. ann. 1182. *Jussit hoc scriptum reservari... in Cofris suis et thesauro Wintoniæ.* Testamentum Gaudi de Abbatis villa ann. 1271. in Historia Comitum Pontivens. pag. 204 : *unum Cofrum ad custodienda supradicta* [Occurrit iterum in Processu de B. Pet de Luxemburgo tom. 1. SS. Julii pag. 53 et in Anecd. Martenii tom. 1. col. 152. *Cofri Lemovicenses*, in Charta Petri Episcopi Parisiens. ann. 1218. apud Sanctiathanos, id est, ex opere Lemovicino.

† **COFRUS**. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 176. col. 2. in Instrum. ann. 1318 : *Lece et alia, Coffros, bastos et malas.*

† **COFFRETUS**, *Areula*, Gall. *Coffret*. Inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419. Archivis ejusd. : *Item duo Coffreti patrimonii pedum longitudinis vel circiter servati*. Obituarius MS. Ecclesiæ Morin. fol. 42. vers. *Conservabuntur in uno Coffreto particula*

† **COPRIUM**. Statuta generalia Ordinis Cistere. ann. 1213. tom. 4. Anecd. Marten. col. 1312 : *A nullo Abbate portentur scrinia, quæ vulgo Cofria appellantur.*

COFFERARIUS, **COFFRARIUS**, *Arcarius* qui *coffra*, seu areas Regias servat, in Fl. lib. 2. cap. 14. § 3. Anglis *The Coffers of the Kings household*, Magni Oeconomi seu Dispensatoris Regis Contrarotulatus Vicarius, ejus munus est aliis familiæ Regiæ Officiariis sua salaria, seu stipendia erogare. Steph. Skinnerus in Etymolog. Angl.

* *Coffert* Nostris olim. *Un petit Coff*, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 1. Chartoph. reg. ch. 342. nunc *Coffret*.

COFFIA, **COPIA**, Tegmen capitis. Vide *Cuphia*.

* **COFFIMENTA**, **CONFIMENTA**, *Fructus saccharo conditi, dulciaria*, Gall. *Conf-*

res. Comput. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 191. col. 1 : *Item fuit solutum eidem pro xij. lib. media de Coffimentis eidem presentatis..... Item fuit solutum eidem pro vj. massapas necessariis ad portandum dicta Confinenta, etc.* Vide Confectæ.

* **COFFINI**, *Mundæ de virgis factæ desuper et subter.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

* **COFFINUS**, *Squalum*, in eod. Glossar. Nostris *Coffin* et *Cofin*, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 170 : *A la porte duquel chastel avoit une arbaleste pendue et un Coffin auquel avoit viretons ferrez.* Adde Ordin. reg. Franc. tom. 8. pag. 150. art. 7. Sed et convicium est, in aliis Lit. ann. 1410. ex Reg. 164. ch. 356 : *Icellui Hardelet dist au suppliant ces parolles : Coffin, à pou que tu ne m'as tué.*

* **COFFINELLUS**, diminut. a *Coffinus*, *Distella*, *corbula*, nostris etiam *Coffineau*. Hist. ann. 1330. 20. Apr. in Reg. Olim. parlam. Paris. : *Harnesium et vaissalamentum argenteum dicti abbatis, quæ super quam quadriga in sacis et Coffinellis..... sportari faciebat, ceperunt.* Lit. remiss. ann. 1406. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 154 : *celle femme mist laditte monnoye en un Coffineau à mettre chandelle.* Aliæ ann. 1455. in Reg. 183. ch. 41 : *Le suppliant osta à cellui Grangier les pommes et le Coffineau qu'elles estoient.* Vitæ Patrum Mss. : —

De cauris ouvra et d'osieres,

Coffinax ouvra et panieres.

vide infra *Cofnarius*.

† **COFFINUS**, ut *Cofinus*. Pluries occurrit.

* **COFFOLUS**. Vide supra *Cofellus*.

† **COFFRARIUS**, *COFFRUS*, etc. Vide offerum.

* **COFFRERIUS**, *Coffrorum* seu arcarum artifex, in Charta ann. 1283. ex Chartul. Magl. ch. 38.

* **COFFRETUS**, *COFRETUS*, *Arcula*, diminut. a *Coffrus*, Gall. *Coffret*. Inventar. Capellæ Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg. : *em solebat esse unus Coffretus argenteus auratus, in quo erant plures peciæ cristalli.* Pluries ibi. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Amar. : *Item unum Cofretum magnum mutum et copertum coherii et stagni sive ferri bi.* Adde Probat. Hist. Nem. tom. 3. pag. 70. col. 1.

* **COFFRINELLUS**, *COFFRULUS*, Eadem notione. Inventar. S. Capellæ ann. 1363. ex Bibl. Reg. : *Item unus pes unius SS. Innocentium in quodam Coffrulo de serico, in quo Coffrulo etiam sunt aliquæ reliquiæ..... Item unus Coffrulus argenteus, in quo est unum tibiæ S. Leodegarii.* Aliud ann. 1366 : *em sunt in quodam Coffrinello sive capella, litteræ, etc.*

* **COFFRUS**, *COFRUS*, Gall. *Coffre*, in Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg. : *Duo Coffri ad candelas reponens.* Formul. Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 1. vº. : *Cum..... mandasset quesitum ad civitatem presentem Massiliæ certam quantitatem raubæ suæ, ut pote Coffros, etc.* Irac. Mss. Urbani PP. V. : *Aperuit quemdam Cofrum ipsius loquentis et furtive extra-*

xit saquetum, quo erant 180. franci. Vide infra *Cophrus*.

† **COFINA**, Idem quod mox *Cofinus*, apud Rymer tom. 9. pag. 365. col. 1 : *Quandam Cofinam de Corio cum diversis jocalibus... et mittere eandem Cofinam, etc.*

† **COFINIS**, Eadem notione, apud eundem tom. 2. pag. 691.

* **COFINARIUS**, *Qui vent ou fait corbeilles*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide supra *Coffinellus* in *Coffinus*.

COFINUS, *Cophinus*, *fiscina*. Capitulare de Villis cap. 62 : *Quid de buticis et Cofinis, id est, scriniis, etc.* [Occurrit in Statut. Massil. lib. 6. cap. 1. pro corbe, qua fimus in vineas deferitur.]

COFINELLUS, *Minor cophinus*, in Regula Templariorum, cap. 44. [et in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 397. col. 2.]

COFRA. Observantiæ Regni Aragon. lib. 9. tit. de Salva Infantion. § 9 : *Verumtamen quoad munera personalia, vel Cofram præstandam, vel faciendam domino loci, tulle infantio non tenetur.* [* F. pro *Cœna*. Vide in hac voce.]

† **COFRARIA**. Landes Papiæ apud Murator. tom. 11. col. 32 : *In quibusdam certis Ecclesiis diebus aliquibus circa festum Pentecostes fiunt pauperibus convivium, quæ Cofrarias vocant, ad quæ multi conveniunt pauperes, qui per signa data illic invitantur.*

* Hispanis *Cofradia*, *Confraternitas*; sed et forte legendum *Confraria*, Gall. *Confrairie*. Vide in hac voce.

† **COFRITUM**, *Tributum species*, ut videtur. Tabular Rothomense : *Retwobri dat villam Cleges sine tributo et Cofrito.*

* **COFRETEUS**. Vide supra *Coffretus*.

† **COFRUM**, *COFRUM*. Vide *Cofferum*.

* **COFRUS**. Vide supra *Coffrus*.

** **COGA**, Germ. *Puttschlegel* oder *Kog*, *womit man die Reiffen antreibt.* Vocabul. Lat. Gall. ann. 1482. ADEL.

† **COGACCIO**, *Coactio*, Gall. *Contrainte*. Tabular. Calense in Charta Almarici de Meulento ann. 1266 : *Absque Cogaccione aliqua alienandi easdem possessiones.*

† **COGASTER**, *COGASTRANUS*, *Coquus secundarius*, Ital. *Cocastro*. Charta visitationis Monast. Castrensis ann. 1261. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Dispensarius procuret coquum et Cogastrum.* In altera Charta ejusdem Archivi Armar. Hispan. num. 41. legitur : *Uno scutifero, tribus garciferis, clavario, coco, Cogastrano, portario, etc.*

COGBELLINUS. Charta. ann. 1197. apud Ughellum tom. 7. pag. 1274 : *Extra parietem, juxta Coglobinos ejusdem Petri.*

† **COGCIONES**. Vide *Cociones*.

COGECHULST, *COGSCHULT*, *Navium debitum, navaticum, tributum quod ex Coggis penditur*; Germanis enim *Schuld*, est debitum. Vetus Charta apud Willelmum Hedam in Odibaldo Episcopo Traject. : *In Almere Regalis census, qui vocatur Cogeichulst.* Alia Ottonis Imp. ann. 949. apud eundem : *Insuper et tributum, quæ Huslata et Cogschult dicuntur, etc.* Teloneum Coggonum videtur nuncupari in Diplomate Waldemari Daniæ Regis apud Pontanum lib. 7. Histor. Daniæ : *Telonea Coggonum maneat prout fuerant ab antiquo.* Vide *Cogo*.

* **COGERA**. Hist. belli Forojul. in Append. ad Monum. eccl. Aquil. pag. 54. col. 2 : *Girardus..... portans arcum unum continue cum una Cogera, multum vexabat, etc.* Perperam, pro *Corrigia*, ut legitur apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1213.

* **COGEUS**, f. *Ferialis*. Consuet. Mss. monast. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305 : *Duo debent esse pulmenta in die Cogea. Dantur quotidie duo fercula, et in diebus duplicibus additur tertium.* Nostris vero *Cogent*, idem quod necessarium sonat. Lit. ann. 1372. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 463 : *Icellui fait et mestier (de draperie) qui est Cogent à tout l'universel monde, et plus est chose profitable.* *Cogement*, *Secreto*, Gall. *Secretement* interpretatur Anonymus, qui circa medium seculum xiv. de hæresi Albigenium scripsit, in Hist. Oecit. tom. 3.

* **COGGA**, *Navis species*. Vide *Cogo*.

* **COGIARIUM**, *Donatio imperatoris*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Sed. leg. *Cogiarium*, ut et in alio ex Cod. 7641. pro *Cogitarium*.

† **COGGO**. Vide *Cogo*.

† **COGIA**, *Conjux*. Formulæ Andegav. art. 17 : *Dum cognitum est quod homo, nomen illi, in venditione de integrum statum suum ad hominem, nomen illo, et Cogie sua illa, et ipsa venditione meneme (minime) invenisse non potuerunt.* Vide *Cogive*.

COGIATICUM, *Quævis præstatio coacta*. Charta Caroli III. Imp. in Hist. Pergamensi tom. 3. pag. 399 : *Nec ullas publicas functiones, aut redhibitiones, vel illicitas occasiones, vel Cogiaticum, seu sparvarios, vel operas... superimponere audeat.*

COGINA, inter vasa et ministeria sacra recensetur in Charta Ferdinandi Imperatoris Hispaniæ æræ 1191. apud Anton. de Yopez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 7 : *Tres concos, et 3. aceres, et 2. orceolos, et 2. Coginas, et candelaria unam, et candelabra duo, omnia hæc de laton.* Vide *Cocinnula*.

COGITAMEN, *Cogitatio* apud S. Eulogium lib. 3. Memor. SS. cap. 5. et 7. [et in Appendice ad 22. Maii de S. Humilitate pag. 131.] Gloss. Lat. Græc. : *Cogitamentum*, ἐνδομνημα. [Bis occurrit in libro 4. Esdræ cap. 7. v. 57. et cap. 14. v. 14.]

COGITARE, *Existimare, putare*. Gesta Regum Francor. cap. 35 : *At illa Cogitans, quod Landricus esset, etc.* Id est, *putans*.

* **COGITARIUM**, *Cogitatio, Excogitation*, in Lit. remiss. ann. 1364. ex Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 323 : *Le suppliant et feu Guillaume, dit le Flamment, buvoient à un escot, sans nulle rancuer ou mauvaise Excogitation.* Vita S. Nivardi archiep. Rem. tom. 1. Sept. pag. 283. col. 1 : *In Cogitatio mentis gerebat hunc celestem thesaurum, etc.* Vide supra in *Cogiarius*.

† **COGITATIVUS**, *Multum cogitans*, Gall. *Pensif*, in Vita B. Giraldi de Salis, apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 1012.

† **COGITATORIUM**, *Receptaculum cogitationum*. Tertul. de Resurrect. cap. 15 : *Animæ Cogitatorium.* Vide eundem de Spectacul. cap. 2. et de Anima cap. 14.

† **COGIVE**, *Conjux*. Formulæ Andegav.

art. 36 : *Incipit epistola, quem pater et mater facit in filio.... Idcirco ego in Dei nomen illi, et Cogive mea illa dulcissima, et a nobiscum integra amore diligendo filia illo.* Vide *Cogia* et *Cogux*.

¶ **COGLA**, pro *Cochlea*. Vide in hac voce.

COGNABO, *Igniarium unde ignis excutitur*. Papias.

COGNATIO SPIRITUALIS. Vide *Generatio*.

* **COGNATIO**, Corpus, ordo, societas. Charta ann. 1198. in Chartul. Arremar. ch. 95: *Haymofurnarius et tota Cognatio furnariorum ipsi querelae imperpetuum abrenuntiaverunt; ita tamen quod unum solum de tota parentela furnariorum bis in die, si voluerit, cum uno equo ad nemus illud introire licebit.*

¶ **COGNATUS**, Levir. Johannes de Janna : *Et est Levir Cognatus, scilicet frater mariti vel uxoris*. Albertinus Mussatus de Gestis Henrici VII. Caesaris lib. 4. rubr. 1 : *At Regina gravissimis affecta doloribus : hinc Cognati necem multorumque procerum deflebat interitus, quos tam instans bellum, quam lethalis aeris pernicies morbo consumerat*. Ubi Pignorius : *Cognatum appellat Goleranum noto Italicismo eum qui erat viri frater*. Pro quibusvis consanguineis affinibusve vox *Cognatus* accipienda videtur in Gestis Trevirens. Archiepisc. apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 216 : *Contingit olim, cum Imperator Fredericus Mediolanum civitatem magnam obsessam ad deditiōem coegisset, Cognatos et parentes domini Urbani Papae inter ceteros captivos teneri, etc.*

* *Cognata*, Mariti vel uxoris soror, in Inscript. Fabret. pag. 222. Unde in quibusdam locis *Cuignat* et *Cuignate* appellantur, ut observat D. Montisfalc. tom. 9. Antiq. expl. pag. 102.

COGNATI GERMANI. Patruelles, vel sobrini, *Cousins Germains*. Charta Communiæ Peronensis ann. 1207 : *Consanguinei, qui vulgo Cognati Germani appellantur. Cousin remué de germain*, in Chron. Flandr. cap. 6. id est, remotus gradu a germano.

COGNIDIUM, Potionis species apud Ægyptios, vel saltem Alexandrinos. Papias : *Cognidium, genus potionis ad bibendum*. Gregorius Magnus lib. 6. Epist. 37. ad Eulogium Episcopum Alexandrinum : *Suscepi autem benedictionem S. Evangelistæ Marci, juxta breve vestris epistolis insertum. Sed quia Collatum ac Juritheim non libenter bibo, præsumentis Cognidium requiro, quod in hac urbe post multa tempora, vestra innotescere transacto anno Sanctitas fecit. Nam nos hic a negotiatoribus nomen Cognidii, et non substantiam comparamus.*

* Vox corrupta, ut videtur D. Falconet, pro *Cocum gnidium*, quæ bacca est species thymelææ, catharticum celebre apud antiquos jam ab ævo Hippocratis. Vide *ζοκίνδιον* in Glossar. Græcit.

COGNITAMENTUM, Idem quod *Adcognitatio*, Promulgatio. Capitula Caroli Calvi tit. 27. cap. 3. [** post redit. a Confluent. ann. 860.] : *Sed et illa capitula... adcognitent, et Cognitamentum quod modo apud Confluentes fecimus, omnibus innotescant*. Infra : *Qui deinceps talia præsumpsit, sicut in Cognitamento illorum contine-*

tur, ... hoc emendare cogantur. Vide *Adcognitare*.

COGNITIO, Homagium, nostris *Reconnaissance*. Consuetudines Catalaniæ inter dominos et vassallos MSS. cap. 49 : *Debent facere instrumentum protestationis quod faciant directum Domino majori, seu Cognitionem, vel homagium, vel aliquod aliud de quo teneatur.*

* Clientelæ professio. Charta ann. 1276. ex Tabul. Auxit. archiep. : *Et quod dictus Oddo teneat nomine vassalagii dictum castrum ab archiepiscopo, ... et faciat dicto domino archiepiscopo unum ensementum trium solidorum Morlanorum in signum Cognitionis*. Charta Phil. III. reg. Franc. ann. 1283. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 2. vº : *Nolumus quod eidem episcopo et ecclesiæ suæ fiat aliquod præjudicium imposterum, quin homagium hujusmodi fiat et fieri debeat in loco debito seu etiam consueto; nec eidem etiam episcopo et ecclesiæ suæ, super eo quod Cognitionem interposuit super dicto feodo in dicto palatio nobis volentibus, cum ibidem alias jurisdictionis exercitium non haberet, fiat præjudicium quantum ad Cognitionem alibi super dicto feodo faciendum*. Hinc

* **COGNOSCERE**, Homagium præstare, clientelam profiteri. Charta ann. 1196. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 105 : *Quandam contentio erat inter me et ecclesiam B. Mariæ sanctique Johannis de Lauduno pro domo sua de Sauverzis, in qua plurima clamabam, quæ mihi non Cognoscebantur*. Alia Simon. dom. Castrivil. ann. 1208. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 400. rº. col. 1 : *Comes (Campaniæ) volebat quod Castrum villanum, quod de feodo domini Campaniæ Cognoscebam, caperem de ipso ligie et tenerem.*

* **COGNITIO**, Jus de re aliqua cognoscendi atque de ea judicandi. Lit. ann. 1356. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 352 : *Et eorundem prænominatarum Cognitionem scilicet et examen; ac totam Cognitionem, punitiōnem, etc.* [** Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Kundschaft*, col. 1144.]

COGNITIO PLACITI, Anglis *Jurisconsult*. *Conusance de plée*, est privilegium, quo urbs vel civitas donatur a Rege, ut intra libertatis suæ procinctum jus habeat tenendi placita de omnibus contractibus et prædiis : cujus ea vis est, ut si qui horum locorum incolæ in jus pro quavis re vocentur in Curiam Regis, Majores seu Baillivi ejusmodi libertatum possint petere cognitionem placiti : id est, ut res ante ipsos pertractetur et judicetur. Rastallus. Adde Cowellum. In Assisiis Hierosolymitanis MSS. passim occurrunt hæc formulæ : *Se mettre en l'esgard ou Connoissance de Court; La Court esgarde et Connoist, etc.* Eadem cap. 45 : *Seignour ne doit faillir d'esgard, ou de Connoissance de Court à home, ne à feme, qui la requiert en la Court.*

* **COGNITIONALIS**. Vide supra *Certamen Cognitionale*.

* **COGNITIONALITER**, Scienter, re cognita. Charta ann. 1339. ex Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 534 : *Eundem Bernardum... Cognitionaliter absolventes et omne impedimentum ea occasione in bonis suis... appositum totaliter amoventes, etc.* *Cognois-*

saument, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. ch. 98 : *Lesquels Congnoissaument amenderent ledit fait. Congnoissamment*, in Ch. ann. 1319. ex Chartul. Latiniac. fol. 226. vº.

1. **COGNITIONES**, Insignia, arma, seu potius saga militaria armis et insignibus depicta, quibus Nobiles a se invicem discernuntur, et innotescunt : Anglis, *Cognitiones*. Ordericus Vitalis lib. 13. pag. 855 : *Petrus de Maulia, alique nonnulli fugientium, Cognitiones suas, ne agnoscerentur, projecerunt*. Matthæus Paris ann. 1250 : *Cum viderent hostes Christi armis, vexillis, et Cognitionibus picturatis, quas bene noverrant, cum derisionibus superbire*. *δείγματα*. Græcis. Vegetius lib. 1. cap. 18. de Militibus : *Diversis coloribus diversa in scutis signa pingebant, ut ipsi nominant, δείγματα, sicut etiam nunc moris est fieri*. Oraula Leonis Imp. de Andronico Comneno, qui Agnetem Philippi Augusti Regis Francorum filiam in uxorem duxerat : *ὁ τῶ ξίφους δείγματα συγκαταμύνης*. Le Roman de Rou MS. :

N'i a riche homme ne Baron
Qui n'ait eés lui son gonfauon,
Ou gonfagnon, ou autre enseigne,
Ou sa mesnie se restraingne,
Connoissanees, ou entresaies,
De plusieurs guises escus pains.

Le Roman d'Aubery MS. :

Sa Connoissance fu d'un pail mult eler.

Guill. Guiart, ubi de prælio Boviensi, de vexillo Ottonis Imp. :

Cils dragons soutint la banniere
Des connoissanees l'Emperiere.

Idem in S. Ludovico, ubi de Manfredi occiso :

En la chace est Mainfroi tué,
Més one nus homs ne pot à dire
Pour certin qui le pot ocire :
Car le jour de eeles nuisanees
Porta estranges Connoissanees.

Hoc est, eo in prælio, alterius, seu in usitata insignia detulit. Et infra, ubi de Henrico Consentino, qui Caroli Regis arm induerat in prælio quo Conradinum fudit :

El premerain pour le conduire
Est li preus Henris de Cosanees,
Cel jour porta les Connoissanees
Du Roi, par quoi plustost peri.

Vide Gobelinum lib. 9. Comment. Pii I PP. pag. 223. et Hemricurt. de Bell. Leod. cap. 41.

* 2. **COGNITIONES**, Litis instrumentum. Lit. ann. 1322. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 421 : *Aliqui officiales nostri dudum villa Brivatæ et alius villis et locis dictorum præpositi et capituli... fuerunt, causa cognita, expulsi; ... prout hæc in dictis privilegiis, Cognitionibus, ordinationibus executionibus inde subsecutis asseruit conneri.*

COGNITOR, Judex, in Codice non semel. [Hinc in Glossis Isidori : *Cognitor cognoscenda causa dictus, vel Executor criosus*. Prius membrum judicem ut in Codice, posterius significat Delatorem, qui curiosus dictus est, quod in vitam aliorum inquireret, et ad Principem, quæ cognat, deferret. Papias MS : *Cognitor præsentem datur ad litem solvendam, Procurator vero etiam absens ad omnes res. S. id. discriminis Cognitorem inter et Proc-*

ratores Latinis ipsis notum est. Si pluribus, vide Gronovium 4. de pee. vet. cap. 3. et Pitiseum in Lexico Antiquit. Rom.] [* *Cognitor* qui *Executor* curiosus in Gloss. Isid. dicitur est *Exactor* de schola agentium in rebus, non *Delator*.]

COGNITOR qui vice sacra iudicat, in Codic.

COGNITORES etiam dicuntur ii, quos Pontifex retractandis et recognoscendis Episcop. et Conciliorum sententiis pro data occasione committebat : hos ἐπιγνώ-
μους vocat Concilium Sardieense can. 3. De iis Morinus lib. 1. Exereit. Eccles. eap. 20. [* Vide *Marium Mercator*. pag. 134. edit. Baluz.]

† *COGNITORES BANNORUM*, f. Ministri, qui de mulctis ob *bannum* infraetum impositis cognosebant. Privilegia a Raymondo de Agouto superiori Domino castri de Masalgis ann. 1348. concessa Johanni de Masalgis inferiori condomino, ex Archivo Præsidis de Mazaugues : Item quod *Bannerii*, *Extimatores* et *Bannorum Cognitores communes* in dicto castro concorditer... eligantur.

* *COGNITUS*, Sciens. Lex Wisigoth. [* lib. 7. tit. 2.] eap. 9. tom. 4. Colleet. Histor. Franc. pag. 391 : Si de fure quis *Cognitus* comparaverit. Si quis rem furtivam sciens a fure comparaverit, etc.

† *COGNOMEN* Romanis erat uniuscujusque nomen proprium, quod nominibus gentilitiis subungebatur : Francis vero nostratibus aliisque Recentioribus nomen est proprio nomini superadditum. De eognominibus antiquorum Romanorum consulere potes Lexicon Pitisei; de posterioris autem ævi eognominibus, quæ nos spectant, in Instrumentis enim hujus ætatis passim eurrunt) placet hic exseribere quæ Mabillonius docet lib. 2. de Re Diplom. cap. 7. n. 3. et seqq. Nonnullis præmissis de nominibus adscititiis, quæ apud Francos Neustros viris insignioribus et litteratis aliquando accedebant, sæculo nono maxime et octavo, subjunxit : Tandem sub finem sæculi X. sed maxime sæculo XI. neunte, eognominum usus frequentari cepit, eorumque origo processit variis ex causis. Quandoque ab arte eorum quibus imponebantur ut *Petrus Pistor*, *Robertus Coquus*, etc. Aliquando ab eventu quodam, quo modo longe ante id tempus nepoti Ausonii tributum nomen *Pastori*

qui fistula primum

Pastorale melos concinuit genito.

Auson. in Parental. Epist. 12. Nonnunquam a seommate, dieterio seu faeto lieto, unde *Richardus Insanus*, *Guillelmus Bastardus*, quod eognomen ipse *Wilhelmus* Conquæstor assumit in Epistola ad Alanum Britanniae Comitem, *Ego Wilhelmus*, cognomento *Bastardus*. Ad hæc derivata sunt eognomenta a patre vel expresso filii nomine, ut *Gradulfus filius Isembardi*, in Chartario Castridunensi, vel suppresso in eundem modum, *Paulus Warnefredi*, qui laconus et monachus Casinensis fuit re-nante Carolo M. Hinc orta sunt eognomina vernacule desinentia in *son*, qualia *Williamson*, id est, *Wilhelmi filius*; *Jacqueson*, *Jacobi*; *Colesson*, *Nicolai*; *Pier-son*, *Petri*; *Jeanson*, *Joannis*, et his simi-

lia. Ex eodem eapite prænobiles familiae apud Anglos censentur, *Fitzjean*, *Fitzge-cald*, *Fitzpierre*, *Fitzhaimon*. Quidam a matre id traxerunt, quemadmodum in Chartario Dunensi legitur, *Paganus filius Mariæ*; et in alio S. Martini a Campis, *Herluinus filius matris suæ*; itemque in Charta pro cænobio S. Remigii apud Remos, *Petrus filius matris suæ*, forsitan quod isti inter nothos haberentur, ignoto patre. Denique ut alia prætermittam, eognomina non raro desumpta sunt ex loco, urbe ac regione; hinc *Herbertus Britto*, *Rainaldus de Calniaco*, *Thomas de Marla*. Sic nobiles plerique a loco domini sui eognomentum suum acceperunt; unde familiae Codiacen-sis, Torinnensis, Cherisiaeensis et aliæ per-illustres. In Chartario Userehensi apud Lemovices legitur ejusmodi eognomentum duplex, a patre simul et loco domini ac-ceptum, ubi *Geraldus Petri de Noalas*, id est filius Petri de Noalas, *dedit Deo et sancto Petro pro anima patris sui ac matris suæ partem suam de terra de Molnat in par-rochia S. Vincentiani*, et quicquid in eam requirere posset juste aut injuste vel aliquis per ipsum; et absolvit fevales suos ut dedit sancto Petro. Hoc donum fecit in manu domni Gauberti Abbatis cum libro, sub an-num M. xcix. ubi habes eognomen duplex, unum a Petro Giraldis patre, alterum a *Noalas*, qui locus est in pago Lemovicensi, unde nomen traxit illustrissima familia de Noaliis, etc.

Itaque ex his omnibus, aliisque capitibus orta sunt varia familiarum nomina, quæ primo incerta eum fuissent, postmodum fixa et propria esse ceperunt. Scommatiea seu joelatoria nobilium nomina quidam corrupta putant, depravatis prædiorum vocabulis, a quibus illa origi-nem ducebant : At certum est, permulta, saltem promisei vulgi atque etiam nobilium quorundam, ab origine ex dieteriis imposita fuisse; qualia sunt in optimæ notæ Chartario Dunensi Majoris-Monaste-rii, scripto ante annos quingentos : *Odo Mala Musca*, *Robertus Muletus*, *Rainaldus Bastardus*, *Constantinus Jocularis*, *Vivianus Nimium habens frumentum*, *Bernardus Malaparola*, *Raherius Tineosus*, *Guarinus sine barba*, *Guarinus Rabiardus*, *Archembolus Foliolus*, *Guarnerius Oculis canis*, *Archemboldus Pejor lupus*, *Odardus de Paliardo*, *Petrus Maliloquus*, *Robertus Flagellum*, *Hubertus Minat bovem*, etc. Sed præ his illustres fuerunt *Fulco Rufus*, *Goffridus Grisagouella*, Comites Andegavenses, alii-que non minoris dignitatis. Qui a prædiis eognomina duebant, aliquando varia pro tempore et prædiorum varietate eognomina sibi adscribebant; ex quibus Drogo ex familia Bovensi qui sub Rotberto et Henrico Regibus vixit, interdum *Bovensis*, inter-dum *de Papyriaco* : *Ingelramnus* ejus filius, promiscue *Bothvensis*, *Codiciacensis* et *de Fara* : *Thomas* denique *Ingelramni* filius, *de Fara* vel *de Fera*, *Codiciacensis*, *de Marua*, seu *de Marla* eognominaban-tur.

Hæc eognomina raro imponeban-tur Episcopis, Clericis, Monachis et Femi-nis : forsitan quod illorum dignitas et tituli essent eognomenti loco ad eos designandos ;

neque scommatica vocabula deeerent sacri Ordinis Ministros; nec dignitatum sæcula-rium nomina, quæ a prædiis deducta erant, eis convenirent. Nam feminae con-jugatae non alio passim quam mariti sui nomine gloriabantur. Invenio tamen quos-dam ex Clericis et Monachis eognomine affectos sæculo XI. desinente in eod. Char-tario Dunensi, Userehensi, et alibi.

Eodem sæculo ineunte rara erant ejusmodi eognomina, ut patet ex echartis regnante Rotberto editis : postea vero sub Henrico et Philippo Regibus trita res esse cepit; tametsi pauca per id tempus ad posteros traduebantur : quod sæculo XIII. usitatus fuit. In Charta quadam sæculi XI. qua Herveus Grivellus Monachis S. Martini quasdam res concedit, nominantur ejus fratres, *Raginaldus* absque eognomento, et *Hugo Morellus* : quod eognomen penitus a Grivello diversum est. At in eodem Chartario inveniuntur plures *Borelli*, *Bocherii*, *de Canta-merula*, *Pagani*, *Desreati*, *de Garlanda*, quæ familiarum eognomina esse constat. Porro hæc eognomina in Chartis, maxime in subscriptionibus, non continuo ac recto ordine post nomen, sed supra inter lineas adscribi solebant; unde et *Supra-nomina* dicta volunt viri docti, quæ vox reperitur in chartariis maxime Italicis; transiitque ad nostrum Gallieum idioma, vulgo *Surnom*. Nisi id ita dictum mavelis, quod supra primum nomen acce-derent, quasi secundaria. Hactenus Scriptor diligentissimus. Vide *Supranomen*. [* et Murator. Antiq. Ital. dissert. 41. De nominibus et agnominibus antiquorum, tom. 3. col. 721. sqq.]

† *COGNOMENANS*, *COGNOMINANS*, *COGNOMINATUS*, appellatus. Charta Wandemiri ann. 690. inter Instrum. Hist. S. Germani a Pratis pag. v. col. 1 : *Villa Cognominante Gomariovilla in pago Stampiensi*. Charta Dagoberti Regis Franc. tom. 1. Annal. Benedict. pag. 685. col. 2 : *Villa Cognominante Iticinoscoam in pago Parisiaco*.

* Unde nostris *Cognomer*. Lit. remiss. ann. 1452. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 214 : *Lequel compaignon, comme l'en dit, se nom-moit ou Cognomoit Motin Famer*.

† *COGNOSCENTIA*, *Cognitio*, scientia. Responsio Marini Victorini Rhetoris ad Candidum Arrianum apud Mabillon. tom. 4. Analeet. pag. 158 : *O altitudo divitiarum et sapientiæ et Cognoscentiæ Dei*. Ibid. pag. 266 : *Deum dicemus supra omnem existen-tiam, supra omnem vitam, supra omnem Cognoscentiam*.

1. *COGNOSCERE*, Coire, misceri. *Stupro Cognita*, apud Lamprid. in Heliogabalo. Vetus Pœnitentiale MS. : *Qui in Quadrage-sima ante Pascha Cognovit uxorem suam, etc.* Ordericus Vital. lib. 10 : *Postea spon-sam suam... Cognovit, quæ sequenti anno filium ei peperit*. Michael Scotus de Physion. cap. 7 : *Nec se permittat Cognoscere a viro per 7. dies*. Oecurrit passim in Sacris libris. Vide Appendicem ad Concilium Lateranense III. part. 6. cap. 10. 17.

2. *COGNOSCERE*, Fateri, agnoscere, nostris *Avouer*, *reconnoitre*. Ordericus Vita-lis lib. 11 : *Et proditorem, quam fecerat, palam Cognovit*. Ita *Cognoscens latro*, est

confitens in Legibus Edw. Confess. cap. 26: *Justitia Cognoscentis latronis sua est.* [** i. e. jus cognoscendi de latrocinio.] Adde Bracton. lib. 3. tract. 2. cap. 33. 34. 35.

¶ 3. **COGNOSCERE**, Approbare. Atto Verzell. de pressuris Eccl. apud Acherium Spicil. tom. 8. pag. 86: *Inutiles namque Sacerdotes interius Judex et provehit et non Cognoscit, quia quos permittendo tolerat, profecto in eis judicium probationis ignorat.*

* 4. **COGNOSCERE**. Vide supra in *Cognitio*.

¶ 1. **COGNUS**, a Gallico *Coin*, Angulus. Epistola Guillelmi Meldensis Episc. ad Clementem Papam ann. 1383. inter Instrum. Hist. ejusdem Eccles. tom. 2. pag. 241: *Primo ex parte anteriori Ecclesie Meldensis incipiendo a domo, quæ est in opposito Cogni domus nostri Episcopi..... sicut protenditur vicus ex utraque parte usque ad Cognum Ecclesie Meldeensis exclusive.*

* Charta ann. 1310. ex Chartul. priorat. Villæ petros.: *Habeant potestatem ponendi et habendi omni die tres nassas..... in certo loco, qui incipit a Coguo muri monachorum prædictorum.*

* 2. **COGNUS**, Sigillum, quo literæ signantur. Charta Alph. reg. Castel. ann. 1256. ex Tabul. Massil.: *Quod quidem instrumentum bullari fecimus bulla nostra plumbea, cum bulla aurea nostra non posset bullari propter fracturam Cogni, ex parte videlicet sculpturæ leonis. Coin, eadem notione, in Assis. Hierosol. cap. 192: Et le privilege qui eu sera fait doit estre coigné des Coins, dou seigneur. Et in Pacto inter reg. et archiep. capitulumque Lugd. ann. 1320. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 126. rº: Excepte l'exercice et les émoluens des Coins esperituels dudit éveschié (d'Autun.)*

COGO, Navigii genus, quod *Cogs*, Angli dicunt, Galli *Coquets*. Matth. Paris ann. 1218: *Præparatis Cogonibus, Galeis et aliis navibus onerariis.* Thomas Walsingham. in Ricardo II. pag. 199: *Cujus summa se extenderat ad 37. galeas, 8. Cogones, et nonnullas bargias.* Occurrit infra non semel, pag. 201. 318. 319. 320. 322. ut et apud Vincentium Bellovacens. lib. 31. Speculi Histor. cap. 83. 84. Jacobum de Vitriaco lib. 3. Hist. Orient. pag. 1136. in Chronico Slavico incerti auctoris apud Erpenium Lindenbrogium ann. 1361. [apud Martenium tom. 3. Anecd. col. 288. in Epistola Jacobi Episc. Acon. ad Honorium III. Papam, et col. 296. in altera ejusd. ad eund. Epist.] etc. [** Vide Jal. Antiquit. Naval. vol. 2. pag. 242. sqq. et Murat. Antiq. Ital. tom. 2. col. 526.]

Coggo, apud Godefridum Monach. in Chron. ann. 1218. Matth. Westmonast. ann. 1066. et 1296. pag. 221. 429. et in Diplomate Waldemari Daniæ Regis ann. 1326. Vide *Coccha*, *Cocha* et *Chocha* suis locis.

Kogge in Hist. Archiepiscop. Bremensium: *Posuerunt magnam navium, vulgariter dictam Kogge, cum armatis viris.* Vide Pontanum lib. 1. Rerum Francic. cap. 9. pag. 53.

Gogga. Hist. Hieros. : 50. Naves, quas vulgo Coggas dicunt. Matth. Paris ann. 1218: 600. Naves et 24. Coggas bene paratas.

Ita etiam Matth. Westmonast. ann. 1216. pag. 276.

¶ **COCA**. Memorialc Potestatum Regiens. ad ann. 1218: *Templarii Milites in quadam eorum Coca intrantes, fluvium transire volentes, etc.* Pluries occurrit ibi, semel vero in Statutis Massil. lib. 4. cap. 1.

Cocca, apud Joannem Villaneum lib. 11. cap. 107. lib. 12. cap. 38.

Cocka, apud Carcesinum MS. ann. 1379. Petrus De Dusburg in Chronico Prussie cap. 1: *Cujusdam navis dictæ Cocka Teutonice.*

Coqua, apud Nangium in Philip. III. Reg. Frane. pag. 519. [et apud Rymcrum tom. 8. pag. 354.]

COCHA, in Memoriali Pauli de Paulo apud Joan. Lucium in Hist. Dalmatica pag. 431. 437. [apud Rymcr. tom. 4. pag. 702. col. 1. et 2. in Memoriali Potestatum Regiens. ad ann. 1218. et in Chronico Astensi ad ann. 1322.]

Cocho, apud Ricardum de sancto Germano in Chron. ann. 1217.

Cocco, apud Oliverium Scholasticum de Expugnat. Damiatæ: *Quatuor Coccones, super quos ædificata fuerant propugnacula ad capiendam civitatem. Et infra: Coccones propugnaculis et castellulis, viris etiam armati, cum galeis et aliis navibus sequentibus..... immersionem evaserunt. Utitur etiam non semel Godofridus Monach. ann. 1218. ut et Matth. Westmonaster. ann. 1066.*

COCHETUS. Charta Philippi Augusti ann. 1216. pro Comite Bellimontis: *Si vero contineatur in baco vel in Cocheto merrenum ad dolia facienda, etc.* Cochet et Coquet, Gallis. Will. Guiart. ann. 1304:

Ains refait ses vaissiaus hourder,
Dont il ot là Quoquez et barges,
Et grans nez profondes et larges.

Infra:

Environ les nés n'a batel,
Tant soit bien fermé à loquet,
Petite barge, ne Coquet.

Eodem anno:

Aucuns d'eus haut és mas repuiënt,
Pour traire et pour lancer à plain.
Chastel et Coquet son ja plain
D'autres gens que de garçanciaux, etc.

Anglis *Cocket*, est Schemula a publicanis mercatoribus tradita, qua significatur mercatorei debitum vectigal solvisse. Vide Stephan. Skinnerum in Etymolog. Anglico tit. de Vocib. forensih. [et infra *Coket* 2.]

A voce Gallica *Coque*, id est, concha, testa, deducit Spelmannus, quod ejusmodi navigia concharum formam referant. Certe ab ejusmodi navium figura, vel usu, currus nostros publicos viminibusque contextos, appellatos admodum probabile est: vel quod, non ut hodie in longum porrecti, sed rotundi quodammodo essent: vel certe quia ut Cogones ad transvehendos itinerantes addicti potissimum essent, ita et currus isti publici. Alia de vocis *Coche* origine commentantur Ludovicus de la Cerda, in Adversariis cap. 125. n. 12. et Ægidius Menagius in Orig. Gall. [** Vide Ihrii Glossar. Suio-Gall. vocibus *Kogg* et *Kugg*, tom. 1. col. 1116. et 1172. ADEL.]

¶ **COGOCIA**. Vide *Cucucia* post vocem *Cugas*.

* **COGOLARA**, Italis *Cogolaria*, Retis spe-

cies, quod ita describunt Acad. Crusc.: *Reti e grande, forte, e fitta, ed ha entramento riondo, et largo, e a poco a poco si ristigne infino alla coda, la quale è molto lunga, ed ha molti ricettacoli.* [** De etymo vide Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1187.] Charta ann. 1163. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 323: *Concedimus isti ecclesie plenam et liberam potestatem habendi et tenendi piscatores, et faciendi Cogolaras in fossa veteri, et flumine de Este, et in lacu Scardevaræ etc.* Unde emendanda Charta ann. 1136. ibid. pag. 287: *Iusuper concedimus et donamus plenam atque liberam potestatem.... faciendi Cogolas graas in dictis aquis.* Vide *Gogolacia*. Hinc

¶ **COGOLUM**, Ineerta notione legitur in *Guadellum*.

* Retis etiam genus ad capiendas aves.

* **COGOLUS**, Acervus, strues. Stat. Cadubrii lib. 3. cap. 72: *De comaburentibus medas, Cogolos feni vel segetis. Volumus quod si quis medas, vel Cogolos, vel segetes inter scandolas vel ligna alterius fraudulenter conduxerit, condemnnetur in decem lib. Pap. curiæ pro qualibet meda seu Cogolo, vel ligno, et restituat damnum cui fecerit.*

* **COGRERIUM**, Præstationis species. Charta ann. 1407. in Reg. feud. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 246. rº: *Item habeo (ego Johannes Babaudi) Congrerium seu largier in bladis, quæ seminantur in teris superius contentis et declaratis, scilicet de bailhargia, etc.* Aliud est *Congrier* in Glossar. jur. Gall. ex Ch. ann. 1598 Agger nempe ex palis in fluvio constructus, quo pisces capi et servari possint. Neque alia notione accipienda videtur vox *Conrrye* in Reg. 13. sign. *Habacuc* Corb. ad ann. 1511. fol. 83: *Iceully preneur ne porra vendre ny estranger nulz des poissons qui seront prins esdites Conrryes et pesche rie..... Et porra ledit preneur tendre nass en la Conrrye d'iceulx molins.*

¶ **COG-SCHULT**. Vide *Cogechulst*.

* **COGSIGNARE**, pro *Consignare*, a Gall. *Consigner*, Deponere. Instr. ann. 1218. in ter. Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 62. col. 1: *R. Cabassonus deponebat et Cogsignabat in ecclesia penes sacristam prædictum et sum, ita quod in quadam bursa ponebat illum et clauderat eam, et cum bursa ligabatur quædam carta, in qua continebatur prædicto censu quis deposuerat et qua causa.*

* **COGUS**, Coquus, Ital. *Cuoco*. Char. ann. 1279. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 91: *Item quod ad dictum regimen duxit (potestas) duos judices, duos milites, sex domicellos, octo inter scutiferos et Cogos.*

* **COGUSTRONUS**, Coquus secundarius, Gall. *Aide de cuisine*. Stat. S. Vic. Massil. ann. 1338. ex Tabul. ejusd. abbat. *In dicto monasterio familiam non teneat superfluum, sed necessariam tantum, uno scutifero, tribus garsiferis, clavarico, Cogustrono, portario, etc.* Vide *Cogaster*.

¶ **COGUX**, pro *Conjux*. Vett. Formul. Andegav. art. 34: *Incipit epistola. Enim illi fateor me hac epistola facere debet quod ita et feci, ad Coguxe mea illa pro amore dulcedudinem suam et servitium ei*

me inpendetis, cedo tibi atque transcribo capsam de casa cum ipso villare, ubi ipsa casa resedit.

† **COHABITATOR**, Stuprator, concubiniarius. Statuta Collegii Ardacensis art. 37. apud Raimund. Ducllium lib. 1. Miscell. pag. 126: *Item districte inhibemus, ne aliquis Canonice vel Vicariorum sit manifestus Cohabitator, taxillorum lusor, tabernarius aut pugnator.*

* Quo sensu *Habiter naturellement avec une fille*, legitur in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 83.

* **COHABOLA**, f. Restis, corrigia. Formulæ Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 36. r^o: *Ipsam cum quadam Cohabola, apposita per eum ad collum ipsius mulieris, credidit suffocare.* Vide *Cohum*.

† **COHÆRENTIA**, f. Appendix, Gall. *Dependance*. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 537: *Quomodo vadit in viam publicam sub monte supradicti Monasterii, et pergit in fossatum primæ Cohærentiæ.* Ibid. col. 655: *Dederunt in hoc Monasterio portionem suam de supradictis castellis de Forano et colle de Nera, cum Ecclesiis, placitis, fodris, usibus, pertinentiis et datis de castellanis, infra fines et Cohærentias prædictas.* Vide *Adhærentia* 2.

* Dici potissimum videtur de agro, qui ad latus alterius est.

* **COHAGULLUM**, pro Coagulum. Stat. Vallis-Serianæ cap. 38. ex Cod. reg. 4619. fol. 111. v^o: *Qualibet persona,..... quæ vendiderit aliquam quantitatem cere, saponis, Cohagulli, etc.*

* **COHECARE**, pro *Coæquare*, Tributa ex æquo inter cives partiri; *Cohecator*, qui illud officium præstat; *Cohecatio*, ipsa partitio. Stat. ann. 1476. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. p. 328. et 329: *Et cetera officia, tam accessorum, quam operariorum, chavitaderiorum, Cohecatorum, etc. Et non cum denariis regiis imponerentur, Cohecarentur, sed ad partem de eisdem fieret Cohecatio.* *Cohecateur*, ibid. pag. 2. col. 2.

* **COHEDILIUM**, Edulium. Vide supra *Coedulare*.

† **COHERCIO**, COHERTIO, pro *Coertio* vel *Coercitio*, Jus *coercendi* seu cogendi et in delinquentes animadvertendi. Charta Pariagii Philippi Franc. Regis cum Episcopo Mimatensi ann. 1306. in Tabulario ejusd. Episcopi: *Ad nos pertinet pleno jure quoad majorem jurisdictionem et Cohertionem et districtum temporalem.* Compromissum Henrici III. Angl. Regis, etc. ann. 1240. apud Rymer. tom. 1. pag. 390. col. 1: *Cohertioni et jurisdictioni Domini Cantuariensis Archiep.... se partes prædictæ summiserunt.* Charta ejusdem Henrici ann. 1255. apud eumd. Rymer. tom. 1. pag. 566. col. 2: *Subjicientes nos Cohercioni Domini Papæ, ut si contra prædicta in aliquo, quod absit, veniamus, ipse per censuram ecclesiasticam, absque strepitu, nos ad plenam præmissorum observationem compellat.* *Cohertionis canonice potestas* in Commissionem Episcopi Cantuar. ad inquirendum de damnis in Wallia Ecclesiæ illatis, apud eumd. Rymer. tom. 2. pag. 279. *Cohertio banni*, id est, coactio vel compulsio delinquentis ad bannum seu mulctam impositam exsolvendam, in Pacto Regis

Arragoniæ cum Berengario Magalonæ Episcopo ann. 1272. *Cohercion*, in Concordia facta inter Coelestinos Avenion. et Comitum Luxemburg. apud Acher. tom. 9. Spicil. pag. 300: *Et quant à ce nous obligeons et soubmettons à la jurisdiction et Cohercion de nostre S. P. le Pape, du Roy nostre Sire, et de toutes autres, et Cohercions tous les biens temporels de nostredite Eglise presens et à venir.* *Cohertioni* fere adjungitur *Jurisdiction*, quoniam, ut ait Paulus I. fin. ff. de Off. ejus cui mand. jurisdic.: *Jurisdiction sine modica Coercitione nulla est.*

* **COHERIUM**, Corium, Gall. *Cuir*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item unum cofretum magnum munitum et coperitum Coherii et stagni sive ferri albi.*

* **COHETES**, Coitio, conventus. Charta Phil. Pulc. ann. 1309. in Reg. 41. Chartoph. reg. ch. 63: *Item ne quis sine nostri licentia in regno nostro cætum, Cohetem, vel aliquam congregationem faciat armatorum.*

COHIBERE, COHIBENTIA. Vide *Conhibere*.
† **COHIBILIS**. Vide *Cohibuli* post *Conhibere*.

* **COHIBILIUS**, Constabilis. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

† **COHIRCINATIO**, Hircina lascivia. Apuleius in Apologia: *Quæ tamen omnia in paucis annis ita hic degulator studiose in ventrem condidit, et omnimodis Cohircinationibus dilapidavit.*

† **COHIVUM**, Κάλυξ ῥόδου μευκλώς, *Calix, rosa clausa*. Supplem. Antiquarii.

* Vide *Convium* et Lexic. mox laudanda in voce *Cohob*.

† **COHOB**, COHOBARE vel COOPTARE, est quum materia sæpe cum liquore imbibitur, ac destillando liquor iterum abstrahitur. Item cum herbæ contunduntur, et in vase putrefiunt, donec purum ab impuro separari possit. Roch. le Baillif in Dictionario Spagyrico.

* Consule Diction. Chymic. Ruland. et Johns. et Lexica medic. Castelli a Panor. Brun. edit. Vide *Colcotar*.

* 1. **COHOPERTA**, Locus contextus, ubi mercatores merces suas venum exponunt. Libert. Petræ assisiæ ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 647: *Item quod omnes habitantes hospitia seu ayria in garlanda seu circuitu plateæ dictæ bastitæ, possint ædificare Cohopertas impune, et facere tabularia, et ea conducere cuicumque ad eorum libitum voluntatem.* Vide mox *Cohopertura*.

* 2. **COHOPERTA**, Pars chartæ aversa. Charta Alph. reg. Aragon. ann. 1425. ex Cod. reg. 4671. fol. 271. v^o. col. 2: *In Cohoperta seu dorso dicti testamenti seu codicillorum, etc.*

* 3. **COHOPERTA**, Quodvis armorum genus, quo homines vel equi cooperiuntur. Stat. Arelat. Mss. art. 70: *Consules Arelatis..... non possint accomodare Cohopertas, nec balistas, nec alia arma communis, nisi tempore guerræ.* Vide in *Coopertura* 4.

* **COHOPERTURA**, ut supra *Cohoperta* 1. Charta ann. 1333. ex Bibl. reg. cot. 2: *Quam (jurisdictionem) dominus archiepiscopus habet in dicta Cohopertura peysonayriæ,*

nomine dictæ suæ ecclesiæ Narbonensis. Vide alia notione in *Coopertura* 4.

† **COHOPERTURA**. Vide *Coopertura*.

† **COHORS**, COHORTIS. Vide in *Cortis*.

COHORTALES, COHORTALINI, CURTALINI, dicti primum Officiales Præfecti prætorio, ut docet lex 1. Cod. Th. de Cohortal. (8, 4.) et lex 4. eodem Cod. de Diversis offic. (8, 7.) Glossæ veteres: *Cohortalinus*, Θυρωρὸς τοῦ πραιτωρίου. Postmodum Rectorum provinciarum Officiales ita appellati: *Apparitores Cohortales*, in l. ult. de Cohort. *Cohortalis militia*, l. 1. hoc tit. *Cohortalini*, l. 26. 28. hoc tit. de quibus plene eodem titulo. Marcianus Imperat. in Edicto contra Eutychen parte 3. Concilii Calched. cap. 12: *Ἀλλ' οὐδεμίαν μετιέναι στρατεῖαν ἀνεχόμεθα, εἰ μὴ τι ἄρα τῶν Κορταλίνων, ἢ τῶν Δικταλίνων. Ὑπασις αἱ τῆς κόρτης, Auctori Vitæ S. Georgii Episcopi Amastreni num. 29. Notitia Imperii pag. 107. 182: *Ab actis, Subadjuvam, Exceptores, et reliquos Cohortalinos, quibus non licet ad aliam transire militiam sine annotatione clementiæ principalis.* Horum etiam mentio in Novellis Theodosii Imp. Paulinus Epist. 7. ad Severum: *Nos adeant et revisant conservuliet compallidi nostri, non vestibis pictis superbi, sed horrentibus ciliciis humiles, nec chlamyde Curtalini, sed sagulis palliati.* Chlamys autem propria erat militum. Sic porro appellatos videtur innuere Paulinus, quod in Curti Præfectorum militarent, hoc est in Prætorio, vel Palatio. His præerat Κόρτης τῆς κόρτης, de quo [Continuator Theophanis lib. 1. num. 3. 4. et] Glossæ Basil. in V. Δομέσιχος.*

* **COHORTALIS**, Vilis, ad cortis servitium spectans. Vide in *Cortis* 1. L. 2. C. de Advoc. divers. judic. (2, 7.) et l. 8. et ult. Tit. præc.: *Advocatos amplissimæ tuæ sedis... ab omni Cohortalis seu cujuslibet deterioris conditionis vinculo innumes ac liberos..... conservari decernimus.* Ubi Gothof. *Cohortalis*, id est, vilis. Consule Calvinii Lexicon juridicum.

* Hinc fortassis, qui vel quæ merces suas per urbem divendunt, quod aliis mercatoribus inferiores sint, vel quod instant atque urgeant ut merces suæ emanent, a verbo Cohortari, *Cohoorteurs* et *Cohoorters* appellantur. in Lib. 1. Stat. super artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 199. r^o: *Item que Cohoorteurs, Cohoortersses quelconques, lingieres ou autres, ne puissent vendre aval la ville de Paris aucunes toilles neufves, cuevrechiez, pesnes ou autre lin neuf.* Nisi mendum sit, pro *Colporteurs* et *Colporteresses*. Vide infra *Comportare*.

† **COHOS**, est, omne quod cutis in toto corpore comprehendit ac concludit. Roch. le Baillif in Dictionario Spagyrico. [*Vide supra *Cohob*.]

COHUÆ, vulgo Halles, Porticus nundinariæ, interdum ipsa placitorum fora. Charta Aymerici Vicecomitis Thoracensis ann. 1250: *Quod ipse Aimericus successorque sui, sive Podii Bellicardi possessores, pro anima prædicti Thesaurarii 4. libras annui redditus solvere teneretur de redditibus et proventibus Cohuæ prædicti Podii Bellicardi, vel de aliis proventibus prædicti Castri, si dictam Cohuam processu temporis contingeret deperire.* Alia Gaufredi de Lisiniano, ann.

1232 : Platea in qua edificata est Cohua mereati Voluenti, et quidquid in ipsa Cohua edificatum est, etc. [Charta Guillelmi Abbat. Nobiliacensis. ann. 1262. apud Stephanotium. tom. 3. Antiquit. Pietav. MSS. pag. 869 : *Quittamus dicto Comiti vi. solidos annui redditus, quos percipere solebat Prior ejusdem loci in Cohua dictae villae ratione decimae assignatae dicto Prioratui a Comite Marchiae per ordinationem D. Episcopi Xantonensis, pro eo quod dicta Cohua sita est in cimiterio dictae villae.*] Cohua Niortensis, in Chartis ann. 1353. [Cohua Rhedonensis, Rhedonense Palatium Ducis Britanniae minoris, ut interpretatur Lobinellus noster in Glossario ad calcem Historiae Britan.]

COHUAGIUM, Vectigal et tributum ex Cohuis pensitari solitum. Arrestum S. Michaelis in Norman. 1278. 2. Regesto Joan. de S. Justo fol. 39. in Camera Comput. Paris. : *De Templariis qui dicebant quod homines sui debebant esse liberi a solutione Cohuagii per cartam ipsorum. Concordatum fuit, quod si Cohuam intrare velint, Cohuagium solvent.* Charta fundat. Monasterii Guerchensis in Britannia : *Dono etiam eis decimam molendinorum, et decimam Cohuagii de Guerchia, ad usum autem Sacristae dono 60. sol. Subsacristae 30. sol. in redditu Cohue meae.* Alia foundationis Abb. Saviniaci ab Henrico II. Angl. Rege : *Quieta de omni teloneo, ... pasnagio, pontagio, Cohuagio, pallagio, etc.* [Professio clientelaris Domini de la Tremouille exhibita Comiti Andegav. ann. 1473 : *Item somme de beurre venant de Bretagne doit deux deniers d'entrée, maille de coutume, et un denier de Cohuage; et si elle n'est toute vendue a icelui jour, et il arrive que le Marchand la rapporte a huitaine, il ne payera que le Cohuage.* Hinc liquet Cohuagium non esse cum Costumia confundendum.]

In plerisque Normanniae et Pictonum vicinarumque regionum municipiis, Cohue vocantur iudicium auditoria, quod in his porticibus ut plurimum iudicia sua exercent iudices pedanei : unde Chopinus in Consuet. Andeg. *Cohuas* veteri Normannico idiomate dictas censet, subtili magis quam veraci etymo, a *Coeunte* illuc litigatorum multitudine : cum potior sit sententia a voce Latina *Chaos* deductum vocabulum. Est enim Cohua, indiscreta et promiscua hominum multitudo. [Hinc Menagius a *Convicium* vel *Convocium* arcescit; felicius, ut puto, ab Armorico *Coui*, quod idem significat.] Ordinationes Scaecarii Normanniae ann. 1383 : *Item que les Baillifs et Vicomtes soient diligens d'aller en Cohue dedens prime le premier jour de leur auditoire, et aux autres jours subsequens, continuellement dedans sept heures du matin, et dedans deux heures de relevée, afin que le peuple puisse estre mieux et plus tost expédié.* Vide Cohuta.

* Utraque notione Cohue nostri usurparunt. Lit. remiss. ann. 1371. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 214 : *Lesdis Anglois se logerent en laditte ville (du Lude) et visiterent une parrigue forte de muraille et une Cohue près dudit fort, bouta le feu en laditte Cohue et oudit parrin.* (sic) Reg. A. 2. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1321 fol. 47. vº : *A Raoul le Tombeur est donné la*

garde du guichet et de la Cohue de la vicomté du Pontiaudemur. Adde Ordinat. reg. Franc. tom. 6. pag. 274.

COHUM, Corrigia, qua jugum ad temonem religatur. Joan. de Janua.

* COHUTA, ut Cohua, Iudicium auditorium, forum. Comput. Ms. ann. 1261. : *Pro Cohuta Andeli reparanda, xvij. lib. ij. sol.* Charta ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 320. : *Domum nostram sive Cohutam de Novoburgo, in qua placita nostra tenentur, donamus : retento tamen in domo seu Cohuta praedicta. loco, in quo placita teneri consueverunt.*

* COICIUS, Coitus, copulatio, Ital. Coito. Charta ann. 1074. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 594. : *Et per ideo promittimus nos suprascripta Berta et Bernardo una cum meis filiis masculinis, qui de legitimo Coicio nati sunt, etc.*

† COICTANUM. Vide Coctanum.

* COICUS, pro Choicus, a Gr. *χοῖκος*, Terrenus, ut monent docti Editores ad Vit. S. Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 253. col. 1 :

Spiritus at Coicis ardens emergere vinelis,
Emicat, etc.

Vide Choicus.

COIFA. Vide Cuphia.

* COIFETA, COIFFETA, Cassis, galea, seu capitis tegumentum ferreum, nostris etiam Coiffe, unde diminut. Coiffette. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 247 : *Cum de quibusdam laurica (sic) casside, vel Coifeta vulgulariter, ense, elipeo et cirotheis ferreis aut ferratis se munissent, etc.* Aliæ ann. 1354. in Reg. 82. ch. 503 : *De uno ense cum duabus manibus super caput ipsius percusserunt per talem modum, quod nisi fuisset quædam Coiffeta ferrea, quam portabat super caput, ipsum occidissent.* Poema Gerardi Nivern. ex Glossar. ad calcem Joinvil. edit. reg. : *Gerard tira l'espée hors du fourel; si assene à celui sur la Coeffe d'acier un cop sigrant, etc.* Le Roman de Perceval ibid. :

Et lor la Coiffe li assiet
Le hiaume qui mout bien siet.

Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. ch. 166. : *Ledit Jaquet fery d'un plançon sur la teste dudit Vassel, dont il lui fist cheoir un bacinet ou une Coiffette de fer, dont il estoit armé.* Coiffe vero alapam significat, in Lit. remiss. ann. 1378. ex Reg. 114. ch. 93. : *Les assistans dirent que ledit Jehan gaignoit bien à avoir deux buffes ou Coiffes.* Vide in Cuphia.

* COIFFERIUS, Coiffarum seu tegminum, quibus caput tegitur, opifex, nostris Coiffieres. Reg. episc. Nivern. ann. 1287 : *Item Sabbato ante nativitatem Domini, quilibet draperius, tonnator, Coifferius, ferperius, debet duos denarios.* Pedag. Divion. Ms. fol. 26. rº. : *Des estaux des Coiffieres, uns chascun paiera iij. den.* Fol. 27. rº. : *Coiffieres de toile, Coiffieres de soye, etc.* Vide infra Coysia.

* COILLACIUS, Vassallus. Charta Phil. V. reg. Fr. ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 219 : *Cum abbas et conventus monasterii S. Salvatoris Legerensis in Navarra in quindecim libris Sanchetorum annui et perpetui redditus, ratione vassallorum, sive Coillaciorum suorum, pro quadam*

cena in festo S. Martini nobis tenerentur... Ita tamen quod dicti vassalli seu Coillacii dictas xv. libras pro dicta cena. de cetero dictis religiosis persolvant.

† COILTA, Culcita, Gall. Coite. Chartar. S. Vincentii Cenoman. fol. 41 : *Huge famulus S. Vincentii dedit Mariæ nept suæ... dimidium modium siliginis et plenam minam, cum archa in qua annona reservabatur, et unam Coiltam.*

* Vel potius Tunica, vestis species eadem quæ Cota 1. Et quidem Coite dixerunt nostri eodem sensu, pro Cote. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 98 : *La femme mit en gaiges u quartier de drap qu'elle avoit acheté pour faire un manche à sa Coite.*

† COINDIGENA, Simul indigena, quæ una habitat. Innocent. IV. Papa in Epistola de Canonizatione B. Edmundi Archiepisc. Cantuar. tom. 3. Anecd. Marten. col. 1854 : *Affluite gaudio et spem tutam assidue de Coindigena terrenorum facto compatriota Cælestium.*

COINQUINARE, per *σπέρματος* *ῥέον* pollui, apud Columbanum de Pœnitentia mensura. [Papias MS. : *Coinquino, as, Ste. corare, simul peccare.*]

COINTISES. Matthæus Paris ann. 1252 *Mille enim Milites et amplius vestiti serice ut vulgariter loquamur, Cointises, in nuptiis ex parte Regis apparuerunt.* Galli Coints dicebant cultos, ornatos, elegantes, Compto unde vocis origo. [Hanc potius arcessere a Celtico vel Armorico Coant : quod idem significat.] Hinc Cointoier, pro ornare, Statutis S. Ludovici lib. 1 : *Et son lit et robe à Cointoier, et un fermail, etc.* libro MS. cui titulus, *Le livre des Moralités* ponitur Cointise inter virtutes : ubi sic describitur : *Honesté est departie en 4. Chose en Cointise, en forche, en droiture, en at, pranche. Cointise est une vertu qui se connoistre les bonnes choses des mauvaises et enseigne à departir les unes des autres.*

Sed aliud est Cointise apud Matthæum Paris. Sunt enim vestes elegantiores, levioris materiae, ejusmodi sunt sagana litaria ex serico vel subtiliori alio panno et vittæ tenuiores, aut lemnisci, quilibet cassides, hastæ, et equi ipsi exornabantur. Quo sensu vocem Cointise perpetuo usupat Willelmus Guiart in Hist. Franc. M. Sic enim ille ad ann. 1195 :

La ot tante enseigne orfrescée
Du lonc des rens en lair assise,
Tant hyaume brun, tante Cointise
De soie parfaite et tissuë.

Sub ann. 1304 :

Cil Eseuier ot le jour mise
Sus ses armes une Cointise
De gneules sans euvres tremées
Fors molettes d'argent semées.

Infra describens navalem Francorum exercitum ante Zirciecam :

Cauleurs jaunes, indes, et rouges,
Vers, vermeilles, et desguisées
Peuvent ilene estre avisées
Es Cointises qui leur apendent.

Alibi :

La nef eroist, galies chancelent,
Qu'en ajoignant des bors assises,
De tuniques et de Cointises.

Sub ann. 1268 :

La veissiez Cointises bruire,
Et aval le vent freteler.

Et ann. 1304. de prælio in Monte Pabul.
ommisso, has *Cointisas* belle describi :

Les atours de diverses guises,
Les paremens et les Cointises,
Dont li flos d'eus est assené,
Ne deviseroit homme né,
Comment que il i entendist,
Le pais luist et resplendist,
Aussi elerement comme espars,
De gens armez de toutes pars.
Car le soleil s'est embatus,
Es garnemens à or batus,
Que eil ont sur leur armeures,
A beles entrelaceures,
Si tres gentes que c'est merveille,
De soie inde, blanche, vermeille,
Jaune, vert, sore, ardent, et perse,
Netoïée de tache terse,
Et n'est pas mise par monciaus.
Qui bien prend garde aux lionciaus,
Aux oïselez, aux besteletes,
Qui d'euvres polies et netes,
Sont là par diverses couleurs,
Ne li souvient de ses douleurs.
Or fin, qui tant est agreable,
Rose, sinople, argent et sable,
Vermillon et azur et mine.
Que les biaux atours enlemine,
Reflamboient par estaneelles
En riches eseus et en seles,
En gaintures et en tissus,
Sur cens qui sont aux elams issus.

* *Cointoienement*, pro Ornamentum.

Guignevil. in Peregr. hum. gen. MS. :

Au lignolet le veus cauchier,
Et neuve robe li ballier,
Li Cointoier de joïelles,
De tablettes, de couteles, etc.

bidem :

Timbres et vestus velués
A or batu et à argent,
Et à autre Cointoienement.

hi Cangius in Dissert. 1. ad Joinvill. pag.

29. minus recte edidit : *Convitoiment*. Se
cointoier vero, pro Sibi complacere, ap-
laudre. Mirac. B. M. V. MSS. lib. 2 :

Tex Chante bas et rudement
Que Dex escoute doucement,
Plus que celui qui se Conitoie,
Qui haut organe et haut pointoie.

* *Racointier* vero dicitur de liberiori
ommercio mulieris cum homine, in Lit.
emiss. ann. 1408. ex Reg. 162. Chartoph.
reg. ch. 371 : *Le suppliant trouva icelle Je-
annete couchée et endormie,.... la commença
baisier, et s'esveilla icelle fille, et lui
ist qu'il s'en alast, ou qu'elle feroit noise :
quoy il lui dist qu'il sembloit qu'elle fust à
racointier, et que se ce fust son prestre, elle
e lui deist pas ainsi.*

† 1. *COINUS*, *Arboris genus*. Vetus
lossar. Sangerman. MS. num. 501. Est
ialis Cydonia, Gall. *Coignassier*, cujus
uctum *Coin* appellamus.

* Alias *Coignier*. Lit. remiss. ann. 1409.
Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 57 : *Les
upplians furent darriere l'esglise de S. Vi-
teur, où il avoit des Coigniers, prindrent
ertaine quantite de coings.*

† 2. *COINUS*, Typus, quo signatur mo-
eta. Gall. *Coin*. Extrav. Comm. de dila-
onibus in Hieroglyphico Macri : *Fabricari
iciant florenos auri secundum formam et
gnum et Coinum Florentiæ.*

* *COIPELLUS*, *COIPELLULUS*, Assula,
gmen, nostris *Coipel*, nunc *Copeau*. Lit.
miss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph.
reg. ch. 627 : *Dictus Petrus ludendo posuit
upra caput dicti juvenis unum modicum*

*Coipellum ligni, ipseque juvenis ipsum Coi-
pellum ad dictum Petrum projecit ludendo
etiam : idem Petrus de prædicto Coipellulo,
quem retro se rejecit, etc.* Aliæ ann. 1366.
in Reg. 97. ch. 161 : *Le suppliant prinst
unc atele ou Coipel à terre devant lui et le
geta vers sadite femme, etc.*

* *COISPELLUS*, Eadem notione, in Lit. re-
miss. ann. 1353. ex Reg. 81. ch. 810 : *Cum
Robertus emisset Coispellos seu exitus
lignorum, quæ Johannes Gossellini carpen-
taverat, etc.*

† *COIPHA*. Vide *Cuphia*.

* *COIRAM*, *Corium*, Gall. *Cuir*, Occit.
Ker vel *Quer*, maxime minorum anima-
lium. Leudæ min. Carcass. MSS. : *Item de
centum pellibus de Coiram domerge, iij. den.*
Vide supra *Coharium* et infra *Boyrum*.
Hinc

† *COIRATORIUM*, Officina ubi coria
præparantur, in Charta anni 1212. ex parvo
Chartulario S. Victoris Massil. fol. 166.

* *Coiocherie*, vel *Coiracherie* aut *Co-
roiherie*, ut legendum suspicor, in Pacto
inter Roh. ducem Burg. et Joan. de Vien.
ann. 1302. inter Prohat. tom. 2. Hist. Burg.
pag. 108. col. 1 : *Les boys, les rentes, les
taches, les rivières, les Coiocheries, les mo-
lius, etc.* *Chupperie*, eadem notione, ut vi-
detur, in Stat. ann. 1372. tom. 6. Ordinat.
reg. Franc. pag. 120. art. 13. unde *Chupier*
ibid. pro *Courroyeur*, qui coria præparat.

** *COIRELLA*. Vide *Cairclis* et S. Rosa
de Viterbo Elucid. tom. 1. pag. 290.

† *COISELLARIUM MOLENDINUM*. Vide
in *Molendinum*.

† *COISINUS*, *COISSINUS*, a Germanico
Kussen, *Pulvinus*, Gall. *Coussin*, Ital.
Cossino, Hisp. *Cuxin*. [* Vide Graff. The-
saur. Ling. Franc. vol. 4. col. 527.] Ordinat.
Ecclesiæ Lexoviensis xiii. sæculi : *Paratur
cathedra si Episcopus præsens sit cum pal-
liolo et Coisino*. Legitur ibidem *Coissinus*.
Donatio Asclinae ann. 1295. ex Chartulario
S. Martini Pontisar. : *Tres Coissinos plu-
ineos*. Inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419 :
*Coissino antiquo qui solebat poni subtus li-
brum ad altare*. Legitur alibi non semel.
Vide *Cussinus*.

* Alias *Coessin* et *Coisin*. Pedag. prior.
S. Gondulfi Bitur. ann. 1314 : *De la coete
et dou Coessin, iij. den.* *Coisin*, in Stat.
ann. 1341. tom. 5. Ordinat. reg. Franc.
pag. 548. art. 7.

* *COISONUM*, *Cætus*, *conventus*, ut
videtur. Stat. Arclat. MSS. art. 120 : *Qui-
cunque tenuerit hostagia, non obstante jur-
mento, possit venire ad Coisonum et conci-
lium*. *Coissoner* vero Vituperare, exprobrare
sonat, apud Villehard. paragr. 152 : *Jof-
frois li mareschaus, qui mult ere bien de lui
(marchis Bonifaces) li Coissonna mult du-
rement coment, ne en quel guise il avoit prise
la terre l'empereor*. Vide supra *Causare*.

* Aliud est *Coisier*, *Coisser* et *Coissier*,
Molestare scilicet, vexare, sauciare, Italis
Cuocere. Lit. remiss. ann. 1393. in Reg.
145. Chartoph. reg. ch. 521 : *Le sup-
pliant... en gettant ledit baston en frappa
de cas d'aventure ledit Guillaume, qui dist
au suppliant, Casin, tu m'as Coisiét*. Aliæ
ann. 1384. in Reg. 125. ch. 236 : *Le sup-
pliant mis sa main sur l'espaule de la mes-
chine dudit hostel, laquelle lui dist, Vous ne*

Coissiez, ostez vostre main. Le Roman de
Robert le Diable MS. :

Che fait, li plaie qui l'angoisse,
Qui l'apétiee et qui le Coisse.

* At *Coisser tabours*, est Pulsare tympana,
apud Guiart. ad ann. 1269 :

Menestreus leurs tons debroissent,
Trompes bondonnent, tabours Coissent.

* Hinc ut videtur, loquendi formula à
Coite d'esperons, Equo incitato, incussis
calcaribus. Le Roman de Garnier le Loke-
rans MS. :

Et Francois viennent à Coite d'esperon.

Chron. Bertr. Gueselini MS. :

Et qu'on aloit suiant à Coite d'esperon.

* *Coiteus* vero a Cupidus : quo sensu
occurrit apud Guiart. ad ann. 1233 :

La terre saint Lois destruiet,
Qui Coiteus de soi replegier,
Va tantost Belesme asseger.

Idem ad ann. 1241 :

François eele part s'achement
Coiteus de grever l'ost contraire,
Font sus un marais un pont faire.

* *COISPELLUS*. Vide supra *Coipellus*.

* *COISSO*, Acris intemperies, qua fru-
ctus uruntur, Itali *Cuocere*, et Galli *Cuire*
eodem sensu usurpant. Charta ann. 1405.
ex Schedis Pr. de Mazanges : *Item fuit
actum, quod ipsæ dominæ teneantur, videli-
cet de guerra, Coissone et tempesta, et de
omnibus casibus a jure concessis.*

COITANUM. Vide *Coctanum*.

* *COITTUM*. Libert. Montisol. ann.
1312. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag.
507. art. 61 : *Quod omnis grex ovium, Coit-
tum, caprarum, yrcorum, cujuscunque con-
dicionis numerus fuerit ultra duodecim, do-
minus earum sex denarios solvat pro peda-
gio et leuda*. Vocem corruptam esse suspi-
catur ibi doctus Editor, arietemque signi-
ficari autumat ; recte quidem : sed legen-
dum forte est *Coilium*, quo animal non
exsectum intelligitur, qua notione *Coillut*
occurrit inter Redit. comitat. Hannon. ann.
1265. ex Cam. Comput. Insul. : *A Marech
si a li cuens... de chascun hostel, où il aroit
nourechon de brebis, un mouton cornut u
Coillut de celle meisme noureçon*. *Coillu*, in
Stat. ann. 1403. tom. 8. Ordinat. reg.
Franc. pag. 629. art. 3. *Coullart*, eodem
sensu, in Consuet. macellar. Andegav. ann.
1360. ibid. tom. 7. pag. 253. art. 4 : *Ilz
(les bouchers) que puis que le jour de la
Magdelene passera, que ilz ne tueront, ne ne
feront tuer nulz Coellars*. Vide infra *Escoda-
tus*.

† *COITATERE*, Deserere, a Gall. *Quit-
ter*. Hist. Harcur. tom. 4. pag. 2173. in
Charta Roberti Comitis Mellenti : *Si Miles
vel alius et quicumque aliquando Coitatevit
castrum, vel exitum fori fecit, capiatur, et
donec inde nobis satisfecit, teneantur feoda,
non ita volumus solvi eis, quia debitum scr-
vitium inde fecerint, ut homines Coitateri
nullum inde habeant impedimentum. Quod si
facere negavit ponatur in potestate Majoris
et Parii, sic ut faciant emendari.*

COITINERARIUS, Socius itineris, in
Actis xxxvii. Martyrum Ægypt. n. 4. apud
Bolland. 18. Jan. [*Coitinerans*, in Transla-
tione S. Cassiani apud illust. Fontaninum
ad calcem Antiq. Hortæ cap. 361.]

* *COKERMAN*, *Inventitius*, *Exposititius*,
Gall. *Enfant trouvé*. Vita S. Guill. mart.

tom. 5. Maii pag. 268. col. 1 : *Ante fores templi Domini, causa devotionis adventans, infantem vagientem reperit, vilibus villosisque panniculis involutum...* Erat autem nomen servo Cokernuan Deveni, quod lingua Scotensium, Inventitius David interpretatur.

1. **COKET**, **COKETA**, Mensuræ species, apud Anglos. forte ex Latino *Concha* : nam *Concha* mensura aridorum fuit, uti in hac voce docemus, Fleta lib. 2. cap. 9. §. 1 : *Panis de Coket de eodem blado et eodem bultello, etc.* Infra : *Panis vero integer quadrantalibus frumenti ponderabit unum Coket et diuidium.* Statuta Davidis II. Regis Scotiæ cap. 39 : *Ordinatum est quod sit trona ad lanas poulderandas... et sit ibi Clericus ad tronam, qui... potest convenienter esse Clericus Coketæ Regis.* Vide Cogo. Steph. Skinnerus in Etymologico Anglico, ait *Cocket bread*, videri dictum panis quoddam medium genus inter purissimum, seu simillimum, et vilissimum furfureum, [Gall. *Pain de menage* :] illudque quod *Coketo*, seu cymba in urbem advehitur, quemadmodum Parisienses *Pain chaland* vocant, quod *Chelandio* deportatur. Vide *Chelandium*.

* An inde *Cuquelin*, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 208 : *Un tounellet de huit loz ou environ, plain de chandelles de sieu, contenant xiiij. livres ou environ, et deux Cuquelins d'espices; lesquelles chandelles et Cuquelins, etc.*

¶ 2. **COKET** vel **COCKET**, Eisdem Anglis, signum vel sigillum quo præfecti portorio signant merces, pro quibus debitum vectigal exsolutum est. Charta Henrici IV. Angl. Regis apud Rymer. tom. 8. pag. 573 : *Omnes homines venientes cum lanis, coriis vel pellibus vendendis sine signo, quod vocatur Coket, et mercandis illas seitiunt ad opus Episcopi tanquam forisfactas.* Vide *Coquettum*.

¶ **COKETTARE**, Merces signo *Coket* dicto obsignare. Charta Edwardi III. Regis Angl. ann. 1341. apud Rymerum tom. 5. pag. 274 : *Statuimus et concedimus, quod omnes lane et mercandise prædictæ, quas extra portus dicti regni nostri non custumatas, nec Cokettatas educi contigerit... nobis ipso facto forisfactæ sint et confiscatæ.* Ibidem pluries occurrit et alibi.

¶ **COKETTUM**, apud eund. Rymer. ibid in Charta Edwardi III. Regis Angl. : *Et si dicti Major et Constabularii dictas lanas et mercandis, sic sine custuma vel Coketto eductas inveniunt, habeant pro scrutinio suo unam, et nos aliam medietatem lanarum.*

¶ 1. **COLA**, Genus pigmenti, quod Græci *Accidam* dicunt. Papias MS. Glossar. Sangerman. MS. n. 501.

¶ 2. **COLA**, *Cervisia*. Idem Papias MS.

¶ 3. **COLA** fit, cum jam sententia sensum præstat, sed adhuc aliquid de sententiæ plenitudine superest. Et medium distinctionem vocamus, quod punctum ad mediam litteram ponimus. Papias MS. Bituric. *Cola* vel potius *Colum* a Græco *κόλον*, punctum ad mediam litteram appositum eandem apud Veteres vim habebat, quam habent apud nos duo puncta vel etiam virgula cum puncto.

4. **COLA**, Vasculum, etc. Vide *Colum* 3.

¶ 5. **COLA**, pro *Accola*, *Incola*. Amal-

fridi traditio de eella Hunulficurte inter Instrum. tom. 3. Gall. Christ. col. 27 : *Una cum tervis, mansis, casticiis... ædificiis, Colabus, mancipiis, campis, silvis.*

¶ 6. **COLA**, ῥεγυλόγος ἐργατεῖον, πεισῆρος ληνού : ἐν Β. γεωργικῶν, [** vers. 242.] *Vindemiatoris instrumentum, preluum.* Supplem. Antiquarii.

* Leg. ex Vulc. in Castigat. ad utrumque Glossar. ῥεγυλόγιον, ἐργατεῖον.

* 7. **COLA**, Portus ostium, vel statio, Gall. *Rade. Colla*, Hispanis, est Flatus navigaturis secundus. Stat. Genuens. lib. 4. cap. 1. pag. 90 : *Non possit tamen fieri interdictum, neque incatenatio vasis, postquam positum fuerit ad Colam causa recedendi et navigandi; et intelligatur positum ad Colam, quando amoverit egumenas a mole seu terra, et recesserit e loco.* Vide infra *Collare* 2.

* 8. **COLA**, Gluten. Gr. κόλλα. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. *Colla, Cole, Gallice.* Occurrit præterea in Convent. Saonæ ann. 1526.

• **COLACA**, Collaetanea, ab Hispan. *Colazo*, eadem notione. Testam. Const. Sancii ann. 1269. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 22 : *Item mando Orracæ Johannis, meæ Colacæ, duo Casalia de mea hereditate.*

COLACIUM, **COLLOCIUM**, **COLLATIUM**, [f. Horreum aut aliud ædificium ita dictum, quod frumentum vel alia in eo Collocarentur.] Charta Adelfonsi Imp. Hispaniæ æræ 1184. apud Anton. Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5. pag. 447 : *Cum suis solaribus, cum Colaciis, et cum suis terminis ubicunque sint, etc.* Alia Ferdinandi Regis Castellæ æræ 1227. apud eundem tom. 1 : *Cum Collociis et solaribus, cum pratis, pascuis, aquis, nemoribus, defesis, cum montibus et fontibus, etc.* Alia Honorii III. PP. ibidem : *Ecclesias cum decimis, Collatiis, possessionibus, et aliis pertinentiis, etc.* Adde *Colvenaceium* in Hist. Segoviensi cap. 16. §. 1. 8. cap. 18. §. 3.

* Idem quod infra *Colazus*. Vide in hac voce. *Collace*, eodem sensu, ni fallor, Modus scilicet agri, qui colitur et aratur, in Charta ann. 1312. ex Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 222 : *Item de rint et sis sols de cenx et de deus solz et oict deniers d'autre part sus le hebergement, qui fu Pierre Menier, et de douze deniers sus la Collace, que il acquistrent de mons. Hugues de Boisse.* Vide in *Cultura* 1.

* **COLACIUS**. **PORTA COLACIA**, Cataracta, *Porte colaise*, in Instr. ann. 1355. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 169. col. 1. Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 96. rº. col. 1 : *Et portas ad duas tournellas et portam Colaciam ante. Colis*, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 206. ch. 47 : *Quant le suppliant fut hors de la bassecourt, apercent Jehan Boulengier... à la barrière du Colis (du Chastel de Fontenay). Fenestre Couleisse*, in aliis Lit. ann. 1406. ex Reg. 161. ch. 209. Vide infra *Coladissus* et *Colissa porta*.

¶ **COLACRITÆ**, Cælio Rhodigino *Lectio*num Antiq. 8. 9. Gr. Κωλακρίται, sunt Quæstores pecuniarum ad res divinas, imo et civiles erogatarum.

* Leg. Κωλακρίται. Vide *Suidam* in hac

voce et Harpoerat. in Ἀποδείκται; de quibus utrisque consule notam Maussaci et notam Valesii in Maussacum. Hæc post erudit. virum D. Falconet.

¶ **COLACTIUS**, *Collactaneus*, simul lactens, ab una matre vel nutrice educatus. Pignorius apud Hofmannum in *Lexico* ad vocem *Collactaneus* :

D. M.

KALOCERUS

PUBLICUS

ELAENO

COLACTIO

B. M.

COLACUS, **COLAGUS**, Piscis species, [Vasconice *Cola*, Gall. *Clause*.] Charta Sanctii Regis Navarræ æræ 1125. apud Sandovallium in *Episcopis Pampilon.* fol. 75 : *Confirmavi etiam pro remedio peccatorum meorum, ut quicunque adduxerit pisces, ex quacunque parte ad Paupilonam de unaquaque carcata, donet ad sanctam Mariam de lezna, (leg. lesda) unum Colacum, aut ejus pretium.* [Charta Guillelmi Archiep. Burdigal. inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 284 : *Proposuit Abbas Amalvinum de Blancafort injuste exigere in villa de Macau avenam et panem ad canes, et gallinam ad accipitrem et Colacum in singulis retibus.*]

COLAGUS. Consuetudines Ecclesiæ de Regula, tom. 2. Bibl. Labei : *Si extraneus portaverit duodenarium lampredarum, denarium dabit, si 12. Colagos portaverit per aquam, unum dabit.*

* Ignota mihi eo sensu hæc vox. Consuet. MSS. monast. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305 : *Item dicti monachuli seu juveniles recipiant in die Ramispalmarum unum Colacum, quod solvunt, etc.*

* **COLADICIUM**, Sorbitionis species, quæ facile colat seu fluit Mirac. MSS. Urbani V. PP : *Passus fuit fluxus ventris per xl. dies,.... cibum non recipiebat, nisi Coladicia... ibidem : Nullum poterat recipere cibum nisi saltem aliqua Coladicia cum perlis et auro.*

* **COLADISSUS**, ut supra *Colacius*. Stat. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 196. col. 1 : *Fiat una porta Coladissa cludata, cum agulhonibus ferri, cum turno et cordis.*

COLÆPIUS. Fragm. Petronii : *De bulla faciet piscem, de lardo palumbum, de purno turturem, de Colæpio gallinam.* [Nodotus habet de *Colo suis*, aliunde *Coliphio*.] [** Vide Forcellin. in *Coliphium*.]

COLÆRIGERATUS. Visitatio Thesaurariæ sancti Pauli Londinensis ann. 1295 : *Calula de rubeo sameto, quæ fuit Fulconis Episcopi cui opponitur dorsale Colærigeratum interlaqueatum de fino auro, etc.*

¶ **COLAFIZARI**. Vide *Colaphus*.

¶ **COLAGUS**. Vide *Colacus*.

¶ **COLANIUM**, f. *Calamarium*. Hist. Afligen. apud Acherium tom. 10. Spicil. pag. 617 : *Ipse religiosissimus Prælatas cum animaladvertisset multa perperam et contra Majorum scita in disciplina regulari assignari arripuit Colanium, et veteris observantiæ vestigia in litteras misit, duobusque voluminibus statuta et observantias descriptis.*

COLAPHISTA, *Moneta*. Ita Ugutio. Fort pro *Collybista*, *Monetarius*.

* **COLAPHIUM**, *Livreison*, *Gallice*, ou *reissie*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. Vide infra *Colifium*.

† **COLAPHIZARE**, *Κολαφίζειν*, *Colaphis* cedere, Depalmare. Utitur Interpres Vulgata 2. Cor. 12. 7. et Tertull. non semel. * Nude pro Percutere, occurrit in Prol. ad vit. Burch. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 350 : *Infestationum jaculis Colaphizatus atque fugatus*, etc.

COLAPHUS, *Colli percussio*, Joanni de Janua, unde *Colaphizare*, *collum cedere*, eadem. Vide *Alapa*.

COLAPHUS sumitur etiam pro ictibus virarum vininearum in servo per tormenta interrogato, in *Lege Salica* edit. Heroldi tit. 43 : *Similiter servus 121. Colaphos accipiat*. Pithœana *Ictus* habet. Infra § 7 : *Ictus lagellorum*. Monet Bignonius in eadem *Lege* MS. tit. 19. § 1. pro his verbis, *Et colpus ei fallierit*, legi *Colaphus*, unde evinitur vocem *Colpus*, ex *Colaphus* deductam.

* *Nostri Colée*. Charta ann. 1270. ex Tabul. Carnot. : *Robin Rabardian disceit et reposeit en dreit par devant moy, que les devant diz escuiers au devant diz Jehan onnesfemme.... avoient donné cols et Colées, pour lesquelx et lesqueles il avoit receu mort*. ita J. C. MS. :

Du col li donnent grans Colées,
Et en la fache grans farrées.

inc *Coloier*, *Colaphis cedere*, ibidem :
J'el vi lui main si Coloier,
Et escoupir et laidengier.

* *Coleie*, in *Fragm. version. antiq. pas-* on. D. N. J. secundum Matth. laudato m. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 5 : *Dons encoumencerent li alquant seur cu lui, et cuverre sa face, et batre à oleies*.

* Aliud vero sonat *Coloier*, *Collum* scilicet seu caput cum affectatione movere, in *raphr. PS. Miserere* MS. :

Orgens va du col Coloiant.
de supra *Alapa*.

COLAPHI JUDÆORUM. Charta Amelii episcopi Tolosani apud Catellum, lib. 3. rum Occitan. pag. 520 : *Leddum etiam an a festivitate omnium SS. ad festum B. turnini Episcopi in Burgo, pro Colapho laorum datum injuste Canonice aufere-*, (Ecclesia S. Saturnini) *absolvo, reddo, mitto Clericis S. Saturnini presentibus et uris*. Describit idem Catellus pag. 523. artam aliam Guillelmi Episcopi Biter- sis ann. 1160. qua remittit *Judæis com- rantibus in civitate Biteris, illum impe- et insultum, et lapidationis bellum, quod e vel injuria more solito solebant Christiani ersus Judæos hujus villæ facere, a prima a diei Sabbati ante Ramos palmarum, uc ad extremam horam secundæ feriæ t Pascha, die vel nocte, idque remittit ducentis solidis Melgorensibus, quos udæis accepisse se fatetur*. Ex quibus et Judæos iisdem ignominiiis in urbibus sim affectos, quibus olim Christum de- estarant : et ut ab iis eximerentur, inde tributa exsolvisse. Hujus autem aicæ colaphizationis originem pluribus cat Vita S. Theodardi Archiepisc. Nar- ensis apud eundem Catellum pag. 750. 999.

COLAPHUS MILITARIS. Vide *Alapa*.

COLAFISARI, in Gloss. Gr. Lat. *κολαφίζει* : ubi leg. *Colafizari*.

1. **COLARE**, *Colum*, [Gall. *Couloir*.] Apitius lib. 7. cap. 5 : *Assatura in Colari elixatur, et infunditur in fœtali piper*.

2. **COLARE**, *Fluere*, *Couler*. Fori Oscen- ses ann. 1247. fol. 31 : *De molendino, quod Colat de nocte et de die, molendinarius tene- tur, quod amittitur, emendare*.

* *Hinc Coulis*, *Aquarum vis et incursus*, in Sent. Arbitr. ann. 1313. ex Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 53 : *Et volons que si il avenoit que lidit fossés keist en fourseh pour defaute d'aue, ou s'enterast par Coulis ou par ravois, etc.* Charta ann. 1448. ex Char- tul. 23. Corb. : *Tres souvent les Coulis pleines et eslavasses redondoient et cheoient es fossez d'icelle ville*. Unde etiam *Coulot*, *Meatus* per quem effluit aqua, in Lit. remiss. ann. 1441. ex Reg. 176. ch. 46 : *Par le moien d'un petit Coulot ou conduit fait en icelle terre, etc.*

† 3. **COLARE**, *Glutinare*, Gall. *Coler*, apud Lobinellum in Hist. Britan. tom. 2. pag. 563 : *Fecit rupturas et dislocationes prædictas bituminari seu Colari*.

* 4. **COLARE**, *Colli ornamentum*, inter vestes ecclesiasticas recensetur in Act. MSS. capit. eccl. Lugdun. ad ann. 1340. fol. 64. rº. col. 1 : *Item unum Colare*. Vide *Colarium* et *Colerium* 1.

* 5. **COLARE**, *Circulus ferreus*, quo reorum colla constringuntur, Gall. *Carcan. Collier*, in Lit. remiss. ann. 1482. ex Reg. 208. Chartoph. reg. ch. 209 : *Pour occa- sion desquelz larrecins icellui Badars fut mis au Collier*. Stat. Avenion. lib. 1. rubr. 48. art. 7. pag. 137 : *Et si pœnam pecu- niariam solvere non possit, ponatur in Co- lari per quatuor horas*. Vide *Collistrigium*.

† **COLARESUM**, *Species mensuræ*. Charta anni 1070. ex Chartular. Magn. S. Victoris Massil. fol. 54. vº : *Pontius Gaufridi dedit Colaresum unum cum sextario legarii de octo medualis de oleo olive... pro tenendis duobus luminaribus in altare Dei Genitricis Mariæ, etc.*

* Vel *Colaresus*. Vide infra *Collaredus*.

COLARIUM, [COLLARIUM.] Idem quod *Collare*, ornamentum Ecclesiasticum quod Sacerdotis aut Diaconi collo aptatur. *Histo- ria* Episcoporum et Comitum Engoli- smensis cap. 35 : *Tres tunicas, septem amictus argenteos, et aureos, Colarium unum, 4. stolas, 8. manipulos*. [Gesta Guillelmi Episc. Cenonam. apud. Mabill. tom. 3. Analect. pag. 390 : *Et elegantia cinctoria tria, unum pretiosis margaritis ornatum, Collarium quoque rubri coloris, auro mira- biliter intextum, quinque paria corporalium cum reservatorio*. Vide *Collare* et *Collare- tus*.]

† **COLARUM**. Vide *Collarium* post *Col- lare*.

* **COLATERALIS**. Vide infra in *Colla- teralis*.

† **COLATICUS**, *Species lapidis* cujus usum declarat Isid. lib. 16. Orig. cap. 4 : *Lapides quoque medicinalium, mortariorum et pi- guentiariorum usibus apti; Edesius præcipuus et inde Colaticus*; Papias MS. habet *Colatius*, Glossar. Sangerman. *Colaticos*. [** sect. 36.

Arevall. c Plin. 36, 22. restituit *Chala- zius*.]

* **COLATIONARE**, Exscriptum cum ori- ginali comparare, Gall. *Collationer*. Charta ann. 1162. apud Spon. tom. 2. Hist. Ge- nev. pag. 29 : *Cum dictis imperialibus li- teris originalibus superius insertis de verbo ad verbum auscultavi, Colationavi*. Vide in *Collatio* 3.

COLATORIUM, *Gallice Couloir*. Vide *Colum* 3.

* **COLAUSTRUM**, **COLASTIUM**, *Lo late cogiato*. Glossar. Lat. Ital. MS.

COLAX, *Acropolis*, *Arx*, *Castellum*. Raymundus de Agiles, de Arce Antioch. : *In colle autem septentrionali Castellum quod- dam est, et in medio collis castellum aliud, quod Græca lingua Colax vocatur*. Atqui Græca lingua, non Attica et antiqua, sed barbara, hic intelligitur : nam *κολα* acro- polim Antiochenam vocant Anna Comnena lib. 11. Alexiad. et Scylitzes in Nicephoro Phoca, ubi perperam *καλα* pro *κολα* irre- psit. Neque tamen propria fuit arcis An- tiochenæ appellatio, cum cæteris arcibus quibusvis eadem adscribatur, uti jam mo- nimus in Notis ad Alexiadem.

Unde patet *κολα* in universum acropoles Græcis dictas, voce sortean a Latio ducta, a colle scilicet, quia in editoribus locis exstrui olim solebant acropoles. Joann. de Janua : *Saut colles præeminentiora juga montium, quasi Colla, vel ipsi ascensus circa summities montium*. Eo forte refe- rendus locus Saxonis Grammatici lib. 10. Hist. Danicæ pag. 167 : *Toko in consimili genere laudis suam ausus conferre virtutem apud Collam rapem editæ professionis expe- rimentum præbere compellitur*. Sed et He- bræi *Cora* colles vocant, ut auctor est Isid. lib. 14. cap. 25.

Verum probabilius videtur *κολα*, vo- cem esse Saracenorum : nam et etiamnum Turci Heptapyrgium Constantinopolita- num, semiturcico vel hybride potius *Heptagulades*, seu *ἑπταγυλάδων* vocant : ubi per *Gulades* turres innuuntur : ex quo etiam obiter intelligi potest, inquit Leun- clavius in Pandecte Turcico n. 139. quod Africanæ *Gulete* sit etymon, sive notio. Thomas Smithus in Epist. de moribus et institut. Turcarum pag. 18. idem Hepta- pyrgium *Jedi Kola* hodie etiam appellari testatur. *Gula* igitur et *Cula* idem sunt, turrimque sonant. Vide *Collatum*, *Jugum*.

* **COLAZUS**, **COLLAZUS**, *Hisp. Collazo*, vox in veteri Castella et in quibusdam An- dalusiæ partibus nota, ex Academ. Hispan. Diction. qua significant famulum, cui ad certum tempus agros suos colendos tra- dunt, cum quadam eorundem ipsis assi- gnata portione, puta decima; idem proinde atque colonus. Hinc pro modo agri qui sic colitur et aratur, interdum adhibita, ut *Cultura*. Vide ibi. Charta Alvar. Diaz ann. 1107. inter Probat. tom. 1. Annal. Præ- monstr. col. 392 : *Cum quantum ad nos ibi pertinet videlicet Colazos, solares popu- latus, terras, vineas Cum Colazos, solares populos, et non populos, terras, etc.* Alia ann. 1162. ibid. col. 703 : *Simi- liter dono..... unum Collazum in Vego- nia, alium Collazum in Arratia,..... alium*

Collazum in Guernicaz. Vide supra Colacium.

* **COLCA**, **COLGA**, **COLGIA**, Lecti compages lignea, Gall. *Couche*. Inventar. MS. ann. 1379: *Item una Colca munita pannis, videlicet una culcitra, uno matalassio listato etiam diversorum colorum, duobus pulvinaribus, etc.* Ibidem: *Item una alia parva Colga postium..... Item una Colca postium..... Item duæ Colgiæ postium.*

† **COLCAS**, Hispanice Granarium ruri constructum. Synodus Limensis ann. 1594. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 697. col. 1: *Cum nobis innotuerit, solere Indos degere in granariis tritici et maizi, vulgo Colcas vel Pineas, et aliis nominibus Troxes vel Pane-ras, etc.* Vide *Colacium*.

† **COLCHIA**, Hisp. *Colcha*, Culcitra, Stragulum acu pictum, Gall. *Courtepointe*, *Couverture piquée, de parade*. Vita S. Tarsiae tom. 3. Junii pag. 477: *Reginæ dedi... alcalas meas, acitaras et Colchias.*

* **COLCIA**, Locus muris vel sepibus clausus, *clausura*. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 166. ex Cod. reg. 4624: *Si aliqua persona ceperit alienos lapides in aliena Colcia vel clausura, etc.*

† **COLCOTAR**, est vitriolum in rubedinem redactum. Rochus le Baillif in Dictionario Spagyrico.

COLDA. Testamentum Andreæ Episcopi Dertonensis exaratum Hugone et Lothario in Italia regnantibus, apud Ughell. in Appendice tom. 4: *Facistergios 2. ara unam, plagione duos, velo uno, calices argenteos duos cum patenis, corona argentea cum cruce una, Coldas tres.*

† **COLDEUS**. Vide *Colidei*.

† **COLEBUS**, Idem quod *Colpus*, Ictus, Gall. *Coup*, *Cobe* apud Thomasserium in Consuetud. Bituric. pag. 102. Vide *Procolpus*.

* **COLECTUM**, Lorica, quod ex pluribus annulis simul collectis et innexis constet, sic dicta. Vita B. Cocci tom. 1. Aug. pag. 661. col. 2: *Corpus suum jejuniis multis castigabat, assidue portans pro camisia nudam panseriam vel Colectum.* Vide infra *Coleria*.

† **COLENNUS**. Vide *Cabillinus*.

† **COLENTES**, Qui ab idololatria transibant ad Judaismum. Sic explicat Beda *Colentes advenas*, de quibus Act. Apost. 13. 43.

† **COLERA**, Collare, torques, Gall. *Collier*, apud Rymer. tom. 12. pag. 460. col. 1. in Charta Henrici VII. Angl. Regis super Jocalibus adducendis: *Necnon unam torquem sive Coleram femineam auream geminis monilibus et lapidibus insertam et circumceptam cum uno lapide vocato a Balys, et uno alio lapide vocato a Perles eidem torqui sive Coleræ appendentibus et annexis.* Apud eund. Rymer. tom. 10. pag. 655. col. 1. in Charta Henrici VI. Angl. Regis pro Marchione de Mantua: *Et quod præfatus Consanguineus noster specialiter affectat licentiam de nobis habere conferendi liberatam nostram Coleræ aut devisamenti diversis subtilis et amicis pro honore nostro ac speciali recordatione nostri habenda, unde sibi grates intine referimus multifformes. Nos igitur affectui suo in hac parte favorabiliter inclinati, remque sibi placidam agere volentes, concessimus et licentiam dedimus*

eidem Consanguineo nostro conferendi liberatam Coleræ nostræ aut devisamenti quinquaginta personis, dum tamen ipsi nobiles ac de prosapia valida et sanguine existant. Monendum non est hic agi de torque, quo Equites ornantur honoris ergo.

† **COLERA**, Italis, Ira, Gall. *Colere*. Occurrit apud Murator. tom. 9. col. 260.

* **COLERA**, pro *Cholera*, Bilis. Vide supra *Caneherenea* et mox *Coleres* Hinc *Colier*, Mœrori se tradere. Guignevil. in Pe-regr. hum. gen. MS.:

Quant m'ot che dit, à Colier
Commenchai encor et muser.....
Tant com l'oyseil va Coliant,
Et châ et là le col tournant.

Coloier, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1:
Coloie et pense à fol delit.

† **COLERATUS**, mendose, ni fallor, pro *Coloratus*, in Statutis Ecclesiæ Andegav. ann. 1423. tom. 4. Anecd. Marten. col. 528: *Ne quis seu aliqua in vestimentis caudas et cornua, Coleratas reversas manicas... deferre præsumat.*

* Fallitur; est enim verbum substantivum *Colerata*, Colli ornamentum, Gall. *Collete*, pro *Colereta*. Vide *Colleterum*.

COLERES, Humores. Ita Glossæ MSS. ad Alexandrum Iatrosoph. Humores biliosi, forte ex Gr. *χολέρα*. Passionarius sub nomine Galeni editus lib. 1. cap. 4. de Cephaloponia: *Et tunc ex stomacho fit capitis dolor, tunc malefactio et nausea fit ex Cholereum collectione in stomacho.* Adde cap. 5. 7. 9. et 10. lib. 2. cap. 16. 32. 36. 38. etc. Utuntur non semel ejusce ævi Medici hac voce, quam nuper ex MSS. Codd. restituerunt apud S. Augustinum tom. 1. eruditi Benedictini in præclara illa sancti Doctoris operum editione, quæ sub prælo est.

* **COLERIA**, Armaturæ species, quæ scilicet collum militantis tegitur. Munition. castror. dom. reg. ex Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 93. rº: *iiij. helmes dupplicies, xxvj. capellos ferri et x. Colerias.* *Colier*, eadem notione, in Ch. ann. 1337. ex Reg. sign. *Croix* Cam. Comput. Paris. fol. 187. vº: *Deux cent dix hommes..... bien armez de plates, de bacinez, de Coliers, autrement gorgieres de fer.*

† **COLERIDA**. Vide *Collyrida*.

† **COLERIUM**, **COLERIUS**, Collare, Gall. *Collier*, Ornamentum colli. Testamentum Michaelis de Creneio Antissiod. Episc. ex Regesto Capituli Antissiod. ann. 1409. S. Martii: *Item Colerium operatum de eodem panno.* Inventar. Eccles. Noviom. ann. 1419: *Item duo Colerii novi de eodem panno serico.* Occurrit iterum ibidem, ut et *Colerium* aliquoties: semper pro Ornamento ecclesiastico, de quo jam in *Colarium*; sed pro Ornamento regio vel equestri sumitur in Charta Henrici IV. Angl. Regis apud Rymer. tom. 8. pag. 569. col. 1: *Jocale, videlicet, quoddam Colerium aureum, cum uno monili pendente per Colerium prædictum.* Et tom. 10. pag. 433. col. 2. in Charta Henrici VI.: *Tria Coleria aurea, quorum duo sunt anamelata cum albo ad deliberandum Domino de Mantua: ac tandem pro Collari equi vectarii in Charta Henrici V. de Bigariis capiendis tom. 9. pag. 261. col. 1: Assignavimus te, ad*

sexaginta bigarios... cum Colcrius, hantys, capistribus. Vide *Colerum*.

† **COLERIUM**, pro *Collyrium*, Græcis, *καλλύριον*, Genus medicamenti. Vita S. Moduenæ tom. 2. SS. Julii pag. 303: *Capitulum adportavi, quò sciebam pro dolore in modum Colerii tuos oculos perungi.* Apocal. 3. 18: *Collyrio inunge oculos, ut videas.*

* **COLERIUM**, Collare equi, equus ipse. Reg. forest. de Broton. ex Cod. reg. 4653: *De singulo Colerio j. quarterium, ij. garbas, iij. ova, j. gallinam, j. tortellum.*

* **COLERIUM**, Quantum collo ferri potest, *Colaye*, in Lit. remiss. ann. 1425. ex Reg. 173. Chartoph. reg. cli. 227: *Le suppliant emporta ung lit, ung couventail, les draps du lit, ung planchon, et une Colaye de blé.* Leudæ maj. Carcass. MSS.: *Item pro Colerio, unum vitreum.* Ubi versio Gallica ann. 1544: *Item pour un collier d'homme de verres, un verre.* Costuma Paris. in Reg. sign. Noster Cam. Comput. fol. 34. rº: *Item le Colier de ces mesme. derrées.* Ejusdem originis est

COLERIUS, Idem qui *Colladerius*, d qua voce in *Collaterii*. Libertas MSS. Sal vœterre in Ruthenis ann. 1284: *De cera de una libra unum denarium in amplius illo qui vendet, et si Colerius portaret, no daret amplius quam is qui vindit.*

* **COLERIUS**, **COLLADERIUS**, et **COLLARIUS**, Qui merces suas ad collum portat alio prorsus sensu a voce *Collaterii*, ut cu libet attendenti manifestum fiet. Leud min. Carcass. MSS.: *Item de Colerio portau vitrum, unum vitrum.*

† **COLERUM**, Idem quod *Colerium*, Collare. Charta Henrici V. Regis Angl. de J calibus invadiatis apud Rymerum tom. pag. 405. col. 1: *Quoddam magnam Colerum, vocatum Pusan, de operationibus ronarum et bestiarum, vocatarum Antelop confectum, et de albo inamelatum, bes illis super terragio viridi positis, terragio duobus Perles et bestia, etc.* Et ultra coram octo de aliis balcis posita existant *Coler prædicto*. Hic sermo est de *Colerio regio*. alio autem loco ad vocem *Basse* vel *Colerum* sumitur pro *Collari* equi curr trahentis. Ibi vide.

† **COLETRA**, f. *Colum*, Gall. *Cou*. Vas ad colandos liquores. Inventar. anni 1342. ex Archivo S. Victoris Mass: *Item 12. sessoria, 12. paraxodia, item sinebios, duo picaressa, item duas Colet unum morterium et unum pestellum, etc.*

COLETTUM, Anglis, ut auctor est S. manius, est Sigillum Regio telonio con tutum, ipsumque breve eodem sigilla.

† **COLETUM**, Collare, amictus e Gall. *Callet*. Capitulum generale S. Vic Massil. MS. ann. 1506: *Nullus Relig portet vestes vulgariter dictas descolu cum Colet alto, quod cooperiat omnia indumenta.*

† **COLETUS**, Colliculus, parvus e Ital. *Colletto*, Gall. *Colline*, in Charta 1278. ubi de limitibus territorii Mass sis ex Archivo ejusd. civitatis.

* **COLETUS**, Scapus, Gall. Testam. Guill. de Meleduno archiep. S ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. re 338: *Et in Coletto pedis dicti calcis su smaragdines sine.*

* **COLGA**, **COLGIA**. Vide supra *Colca*.

* **COLGARE**, Collocare. Consuet. urbis Granatæ in diœc. Tolos. ann. 1292: *Pro nuptiis (dentur) iv. denarii Tolosani ad missam pro arris, et xij. denarii Tolos. pro comestione capellani et pro sponsis in lecto Colgandis. Vide in Collocare.*

* **COLGIL**. Charta Rainaldi archiep. Rem. ann. 1135. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 45: *Has autem fidelium donationes supradictæ ecclesiæ collatas in hoc privilegio Colgil, et sigilli nostri impressione, et testium subscriptione corroborari præcepimus. Ubi leg. videtur Colligi.*

* **COLHARES DE PRATA**, Coehlear argenteum, in Charta Lusitan. tom. 4. Monarchiæ Lusitan. pag. 304. Galli *Cuili* dicunt. Legendum *de plata*, quæ vox apud Hispanos et Lusitanos significat argentum.]

* **COLIA**. Charta ann. 1137. ex Chartul. sed. monast. Bitur. fol. 4. vº: *Quicumque tota terra illa habitabunt, ab omni consuetudine penitus immunes et quieti perpetuo habeantur, videlicet a Colia et talia. Sed leg. olta.*

* **COLIBERTIA**, Conditio *Coliberti*. Charta Juelli de Meduana ex Tabul. Major. monast.: *Satuimus etiam quod si quis de genere Guarini Probi reclamaret vel casamentum, vel pratum, ipsa reclamatio, citatio esset franchiæ, et revocatio Coliberti in omni genere Guarini Probi. Vide Coliberti.*

COLIBERTUS, **COLIBERTAS**. Vide *Coliberti*.

† **COLIBILIS**, Colendus. *Colibile festum*, quod coli debet vel celebrari, in Statutis Senion. Edit. 1612. lib. 2. rubr. 32.

COLICA, Vestis species. Lambertus Arsenius: *Arnoldus eidem scurræ, qui nullo nomine dignus habetur duas Colicas deneget scarlatinas. [** An caligas?]*

COLIDARIA, Panis qui vulgo dicitur *Ficta Colida*. Ugutio. [Vide *Collyrida*.]

COLIDEI, **CULDEI**, **KELDEI**, **KELEDEI**, dicti apud veteres Scotos Monachi, qui, quod sedulo prædicationi vacarent, essentque frequentes in oratione, ab iis ita appellati sunt, quasi *Cultores Dei*, ut auctor Hector Boethius lib. 6. Hist. Scotiæ, ex eo Buchananus. Subdit idem Boethius, *inluisse id nomen apud vulgus in tantum, ut Sacerdotes omnes ad sua pene tempora nomen Culdei, i. Cultores Dei sine discrimine vitarentur.*

alii, in quibus est Thomas Dempsterus Apparatu ad Hist. Scoticam, existimant *Colideos* non tam fuisse Monachos, quam Canonicos Regulares, seu Presbyteros Machatu nondum indutos, qui in Occidente, seculis in illis primitivis, haud ita insum receptus erat. Interdum *Ministri*, interdum *Clerici* nuncupantur in Historia donationis Hospital. S. Leonardi infra civitatem Eboracensem tom. 2. Monastici Ad. pag. 367. 368. ubi agit de Colideis, in Ecclesia Eboracensi munia sacra habebant, quam si non Ethelstani Regis precibus, saltem postmodum a Monachis, deinde a Canonicis, ut plerasque alias Anglia possessam constat.

Aiunt præterea Seotici et Anglici Scriptores penes eos jus fuisse Episcopum ex suo ipsorum Collegio eligendi, qui et ipsis, et Diœcesi præesset; quod jus etiam fuit omnium ferme Collegiorum Canonicorum in Ecclesiis Cathedralibus. Nolim cætera præstare quæ addit Seldenus de Colideis, nempe, non Pontificem duntaxat sibi elegisse, sed ordinasse et consecrassæ sine Episcopi alicujus opæ singulari et necessaria: aut *Colideos* Presbyteros fuisse, qui sine titulo Episcopali, sed ex Presbyterii sui jure præeunte, neque ex Episcopali aliunde petita consecratione, tam quæ ordinis, quam quæ jurisdictionis Episcopalis sunt, munia peragerent, cujusmodi fuisse ait Chorepiscopos in Gallia in Germania: nam cum hæc probatione indigeant, censuerim inquirendum amplius.

Interim neseio an sententia eorum magis arrideat, qui existimant *Colideos*, aut Canonicos Regulares, aut Clericos fuisse, qui in majoribus Ecclesiis divina celebrabant officia. Id certe probat quod ex Joanne Meyo Archiepiscopo Armachano, et ex Bulla Nicolai V. PP. refert Spelmanus, *Colideatus* officium in eadem Ecclesia Armach. beneficium fuisse Ecclesiasticum sine ulla animæ, ut aiunt, cura, *Colideosque* fuisse seculares Presbyteros.

Habueret etiam Ecclesiæ Anglicanæ suos *Colideos*, uti mox innui: sed et Hibernicæ et Gwallenses, ut testatur Silvester Giraldus in Topogr. Hibern. dist. 2. cap. 4: *Capellam, cui pauci Cælibes, quos Cælicolas vel Colideos vocant, devote deserviunt. Et in Itiner. Cambriæ lib. 2. cap. 6. exerte Monachos vocat: Insula modica quam Monachi inhabitant religiosissimi, quos Cælibes vel Colideos vocant.*

KELEDEORUM SCOTICORUM, meminit Diploma Davidis Reg. Scotiæ tom. 2. Mon. Angl. pag. 1055. de quibus etiam multa habet Jacob. Usserius Armachanus de Britannicarum Ecclesiar. primordiis cap. 15. At quid sibi velint quæ præfert Chron. Dunelmense MS. sub Turgoto Episc. S. Andreæ, qui electus fuit ann. Chr. 1108. *Totum jus Keledeorum per totum regnum Scotiæ transivisse in Episcopatum S. Andreæ, pluribus disputat idem Seldenus in Præfat. ad Script. Anglic. quem consule, si lubet.*

* *Culdæ*s Gallie vocat nuperus Histor. Angl. Rapin. *Thoiras*.

† **COLIFA**, **COLIFAMA**. Vide *Colifarius*.

COLIFARIUS, Isidoro in Glossis, et in Excerptis Pith.: *Bos operarius*. [Ad hæc Grævius ait: Ingeniose vir summus Thomas Reinesius emendavit: *Colifa, Cibus operarius*, quia isto panis genere athletæ et χερσόναντοι aluntur. Scribitur autem recte *Colyphia* apud Plautum et Juvenalem. Vide Vossii Etymologicum. Papias: *Colyphia dicuntur panes azymi, et genus carniū, id est, carnes assæ et semicoctæ, qui est cibus athletarum. Verum licet ingeniosa sit Reinesii correctio, dubito tamen an vera, quod in vet. Glossario Sangerman. MS. n. 501. legatur: Colifama, Boves opus facientes, ubi, Colifama est pro Colifaria. Papias habet: Colifuria, Boves opus facientes.]*

* **COLIFIUM**, *Lo soruere, o inavendare.*

Glossar. Lat. Ital. MS. *Coliphium*, apud Juvenal. Sat. 2. est Panis, quo alebantur athletæ. Vide *Colifarius*.

† **COLIMBUS**. Vide *Colymbus*.

COLIMPHA, quasi *Colymba*, ἀπὸ τοῦ κολυμβῆν, natare, Navicula urinatoria, in qua qui foret, etiam ea aquis obruta, non indigeret lumine, quia speculi electrini, vel vitrei beneficio pellucret. Ita Vossius ad hunc locum Hieronymi: *Aiunt in ipsas Colimphas ipsum Alexandrum introisse, et profundum conscendisse, et usque ad imum, ut sciret Oceani profundum, et differentiam maris et abyssi. Alias Colimbi dicuntur tubi per quos currit aqua per loca occulta, in Glossis Isonis.*

† **COLINA**, Papiæ est *Coquina a colendo dicta*.

† **COLINDA**, *Subcinericius panis*. Vet. Gloss. San-Germ. MS. n. 501. Lege et vide *Collyrida*.

COLINELLATUS. Historia Episcoporum. Antisiod. cap. 20: *Gabatam anacteam Colinnellatam pensant. lib. 3. Leg. Columellatam, ut ibi non semel.*

† **COLINIUM**. Vide post. *Colonus*.

* **COLINUS**, pro *Colonus*, aut saltem eadem notione. Charta Conradi II. reg. Rom. ann. 1147. tom. 6. Anecd. Pezii part. 1. col. 346: *Statuimus etiam et benigna concedimus clementia ut.... opera, quæ hactenus a Colinis exigebantur; deinceps ad usum ejusdem ecclesiæ conferantur.*

† **COLIORIUS**, ὄφις χερσίδροσ, Coluber serpens tam in terra quam aqua vivens. Supplem. Antiquarii.

* Vel potius *Choliorius*, ut in Gloss. Lat. Gr. ex Cod. Sangerm. *Chelydrus*.

† **COLIPHIA**, *Panis asimus*. Glossar. MS. sæc. XIII. sancti Andreæ Avenionens. Vide *Colifarius*.

† **COLIPILIARIUS**, *Depilator*, δρωπακιστής. Glossar.

* Ubi Cod. Sangerm. *Alipilarius*, ex Castigat. in utrumque Glossar.

* **COLISTANCIA**, *Lo fele*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **COLIRIA**, *Pustula crurum*. Papias MS.

COLISEUM, seu **COLOSSEUM**: sic Amphitheatrum Titi Romæ vocant, de quo id Bedæ Vaticinium exstat in Excerptis seu Collectaneis ejusdem Bedæ: *Quandiu stabit Colyseus, stabit et Roma; quando cadet Colyseus, cadet et Roma; quando cadet Roma, cadet et mundus*. Anastasius in Stephano II. PP. pag. 93: *Dum ad Colisseum advenissent, etc. Ugutio: Colosseum, quidam locus Romæ; ubi olim erant imagines omnium provinciarum, et in medio erat imago Romæ tenentis pommum aureum, utpote domina et regina omnium, et erant i.... dispositæ arte nigromantiæ, quia quando aliqua Provincia volebat insurgere contra Romanos, statim imago Romæ obvertebat dorsum imaginis illius provincie: vel ubi Dominus, imago illius provincie insurgebat contra Romæ imaginem, et tum Romani ex improviso mittebant illuc exercitum, et provinciam illam subjugabant. Tali arte Romani Trojani mundum subjugabant. Risum tenete. [Voeis origo non aliunde ducenda, quam a colosseu seu immani amphitheatri ipsius excel-*sitate, ut docte probat Alexius Symmachus

Mazoehius in Commentario in mutilum Campani Amphitheatri titulum pag. 133. et 134. An simili notione sumitur in Chron. Episcoporum Verdensium apud Leibnit. tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 212 : *Angustiana inter Coliseum et Ecclesiam S. Clementis peperit, et postea mortua ibidem, ut dicitur, est sepulta.*

† **COLITARE**, Colere. Ethilwlfus in Præfat. Carminis de Abbatibus Lindisfarn. :

Corpore, mente, manu, cunctis et sensibus una Jam Dominum Colitans celsum sine fine, valet.

COLITOR, Dominus fundi, Isidoro in Glossis.

* **COLIVERTUS**, f. Locus paseus, vel muris aut sepibus clausus. Chartul. Lemo- vic. ex Cod. reg. 9612. T : *Trado... molinos, quæ sunt sub muro civitatis Lemovicæ, cum omnibus adjacentiis et ad molinos pertine- tibus, ligna, petra, ortos, cultos et incultos, Colivertos, et omnia ad molinos pertinentia.*

† **COLIUM**, in veteri Inscript. apud Tertullianum de Spectaculis : *Et nunc ara Conso illi in circo defossa est, ad primas metas sub terra cum inscriptione ejusmodi :* CONSUL CONSILIO, MARS DUELLO, LARES COLIO POTENTES, uti legit Salmasius pro COMITIO, quod vulgo habetur; Domus est seu Habitaculum. Hæc post Hofmannum in Lexico.

† 1. **COLLA**, Collis, Gall. *Colline*, Ital. et Massil. *Colle*. Statuta Massil. lib. 4. cap. 4 : *Nullus de cætero ausus sit mittere vel imponere finem, vel terram; vel scobillas aliquas seu lutum in viis ... quæ protendunt a portali callatæ usque ad Collam de valle fogaressa ... usque ad Collam S. Stephani et usque ad Collam S. Michaelis.*

† 2. **COLLA**, θυσιὰ ἱερῶν, *Sacrificium*. Suppl. Antiq.

* F. *Collativum*, ex Vulc. in Castigat. ad utrumque Glossar.

* 3. **COLLA**, Gall. *Coule*, Vestis mona- chalis. Stat. Congregat. exemptor. art. 31 : *Liceat monachis candidatum et supplicentem ad novitiatum admittere, et eum Colla regulari induere. Vide Cueulla.*

† **COLLABORATOR**, Qui laborat eum alio. Vide locum in *Libellifius*.

COLLABORATUM, Quæsitum, acquisi- tum. Vide post *Labor*.

† **COLLACIA**, Collatio facta Ecclesiis. Charta Aldefonsi Regis Toleti pro Mona- sterio Casæ Dei, æra 1216. inter Fragn. Hist. MSS. Stephanotii tom. 3 : *Confirmo.. Monasterium S. Juliani de Lamano cum suis Ecclesiis et suis Collaciis et parrochianis. Vide Collata.*

* Vox est Hispanica, quæ interdum idem sonat atque territorium, terminus, distri- ctus; maxime *Colacion* dicitur de Ditione intra fines alienjus parochiæ contenta, ut docent Academ. Hispan. in Dietion. qui sensus facile huic loco aptatur.

* **COLLACIONARIUS**, Qui ex officio exemplum cum archetypo comparat. Tes- tam. Ant. de Guiscardo ann. 1512. in Reg. 4. Armor. gener. pag. xxxiv : *Ego Antho- nius Folcherii notarius publicus, ... tamquam donatarius et Collacionarius.... cedaram, notularum per eundem de Podio acuto sumptarum, etc. Vide Collatio 3.*

COLLACTEUS, pro *Collactaneus*, Coæ-

vus, ἐμγάλακτος. Saxo Grammaticus lib. 3 : *Inter quos forte quidam Aunlethi Colla- cteus erat.* [Sed et apud Juvenalem. 7. 307 : *Quid dicat Collactææ mamma.* Martian. Capell. lib. 1 : *Sororis ejus indiscreto fœdere Collactea. Collactius* in Inscriptione apud Gruterum pag. 661. et Sponium Miscel. pag. 28.]

COLLADERIUS. Vide *Collaterii*.

* **COLLADERIUS**. Vide supra *Colerius*.

COLLANA, Torques, ex Ital. in Statut. Mediolanensibus 2. part. cap. 450.

* Chron. Mutin. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 607 : *Uxor domini Mastini donavit eidem uxori domini Luchini unam Collanam, valoris quinque millium florenorum auri.*

† 1. **COLLARE**, Conferre. Ita Baptista Mantuanus, ut observat Daumius de caus. amiss. rad. Lat. cap. 9. usus est :

Regibus hinc æs grande solent Collare quotannis, Annua Quæstores qui vectigalia curant.

† 2. **COLLARE**, E portu solvere, profi- eisci. Statuta Massil. lib. 4. cap. 18. § 2 : *Qualibet navis quæ onerabit peregrinos in Massilia, vel domini earum satisfaciant ma- rinariis de suo loquerio in hac terra antequam Collet de insulis Massiliæ.*

* Vela dare, vox Italica. Paet. inter Salad. et Pisan. ann. 1174. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 1. pag. 197 : *Quando veniunt in tempore Collandi, non debent retinere nec velas, nec timones, etc. Vide supra Cola 7.*

3. **COLLARE**, **COLLARIUM**, Armaturæ species, qua scilicet collum militantis te- gitur. Gloss. Lat. Gr. : *Collarium*, περιτραχί- λιον. Gloss. Lat. Gr. : *Περιτραχήλιον*, *Monile*, hic *falarus*, *Collare*. *Περιτραχήλια σιδηρά*, apud Leonem in Tactic. cap. 5. § 4. Gall. *Collier*. Willel. Brito lib. 11. Philippid. :

Qua ligno junctum est ferri transegit acumen Per Collare triplex, et per thoraca trilecem.

COLLARIUM. Matth. Paris ann. 1252 : *Carens Collario, lethaliter vulnerabatur. Tho. Archid. Hist. Salonit. cap. 28 : Venitque ietus inter cassidem et Collarium, dejecitque caput ejus multum a corpore.* [Rymer. tom. 10. pag. 437. col. 1 : *Tam pro uno ciphro auri et uno Colario auri datis Nicholao Menthem militi cum duce de Savoie, ac etiam pro LXI. Colariis datis diversis militibus et armigeris. Unum Colorum de auro, apud eund. tom. 9. pag. 275. col. 1. ubi puto legendum esse Collarium : quæ vox etiam sumitur pro colli tegmine, quo utuntur Clerici. Concil. Dertus. ann. 1429. cap. 1 : Neque (scrat Clericus) diploides aut Collaria vel manicas de panno serico.] Vide *Carcannum*, *Collistrigium*, [*Colarium* et *Colerium*.]*

* 4. **COLLARE**, Fundere, Ital. *Colare*, nostris *Couler*. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 156. ex Cod. reg. 4624 : *Si aliquis faber.... haberet in fusina sua aliquod ferrum.... ad coquendum seu masevendum et Collandum, etc.*

* **COLLAREDUS**, **COLLARESUS**, Men- suræ vinariæ seu liquidorum species. Chartul. magn. S. Vict. Massil. fol. 108. vº : *Dedit ei de puro vino in Bersa xij. Collaredos.* Ibid. fol. 26. rº : *Pontius Catber- tus de Fuss vendidit terram, quæ se tenet ad*

mansionem S. Victoris Collaresos xj. Vide Colaresum.

† **COLLARETUS**, Ornamentum colli, quo Ministri sacri utuntur tempore sacri- ficii. Statuta Ecclesiæ Aquensis ann. 1450. MSS : *Diaconus et Subdiaconus, qui Missam habent celebrare, habeant Collaretos. Vide Colarium.*

† **COLLARIA**. Landes Papiæ apud Mu- rat. tom. 11. col. 38 : *Et inter alios census, quos habet in urbe, quasi de omnibus, quæ venduntur in platea Atrii recipit Episcopus collectam quotidianam, quæ dicitur Colla- ria.*

* **COLLARIUM**, Ornamentum colli etiam ad usum clericorum. Stat. S. Capellæ Bitur. ann. 1407. ex Bihl. reg. : *Nullus predictorum (canonicorum etc.) præsumat alta deferre Collaria. Vide in Collare 3.*

† **COLLARIUS**, Idem qui *Colladerius*, infra in *Collaterii*. [* Mereator, qui merces suas ad collum portat. Vide supra *Colerius*.] Instrum. anni 1153. ex Archivo Majoris-monasterii : *Garsilius de Machecollo ... omnes Collarios per eundem pontem de porta Gasnapiæ quocumque ierint prætereun- tes, ab omni cosduma et paagio absolvit... Radulfus... universos Collarios per præfatum pontem, quocumque irent, vel undecumque venirent prætereuntes, ab omni paagio absol- vit.*

1. **COLLATA**, Vectigal, tributum quodam universis subditis Domino confertur. Ca- pitulare Sicardi Principis Beneventan ann. 836. cap. 2. editum a Camillo Pere- grino : *Spondistis nobis... per unumquem- que annum dare nobis Collatam, et pristina- quam consueti fuistis dare. Et capitis 32 titulus ita conceipitur, Ut coloni tertiarum non dent in Collata, nec in pactum. Chart. Ludov. Imp. in Chr. Farfensi : Vel qui quid ex largitate Regum ... vel ex Collatæ populi vel cæterorum fidelium eidem Mon- sterio legaliter confirmatum fuerat. Eck- hardus Junior. de Casibus S. Galli ca. 11 : Cum paupertatulas quas habent in m- dium Collatas consumpserint, subsistere n- poterunt. Adde Chron. Laurisham. p. 60.*

COLLATA, Collatio pro eleemosynis, Ecclesiis. Testamentum Fulradi Abbatis Dionysii : *Quidquid ibidem datum fuit Conlata populi, et ipse populus mihi de- Inlra : Quantumcunque ad ipsas aspi- videntur, et Conlata populi ibidem delega- etc.*

COLLATA. Glossæ MSS. ad Canones C- ciliorum : *Collatis, symbolis.*

* 2. **COLLATA**, Collis. Lit. remiss. a. 1364. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. : *Cum venirent de Montepessulano ad lo- prædictum de Mareilhaco fuissentque capite Collatæ, quæ est inter locum de- hanitis et S. Bricium.... Cum descendis unus post alium.*

COLLATERALIS, Socius, amicus, alterius latus elaudit : qua notione v- hanc usurpant Constitutiones Siculæ 2. tit. 10. Speculum Saxonic. lib. 1. 17. § 3. Petrus Blesensis Ep. 15. Sug- in Ludovico VI. pag. 318. etc. Vide chesnum in Hist. Drocensi pag. 310 suo loco *Laterales*.]

COLLATERALIS, Qui ad latus est alt-

Statuta Ordinis S. Gilberti de Semprugham, pag. 765 : *Quæ cum sederint in claustris, in quocumque latere sederint, Collaterales sedent, non fronte opposita.* Pag. 724 : *Collaterales sedent, nec fronte opposita, sed tergo unius alterius vultui verso.* [Logotheta et Protonotarius regni Siciliæ, Collateralis Consiliarius, in Donatione Joannæ Reginæ et Comit. Provinciæ 25. Maii ann. 1379. ex Schedis Præsidis de Mazaugues. Cancellarius et Collateralis Regis et Comit. Provinciæ, in Homagio quod Honorius de Castellane præstitit Carolo du Maine ultimo Provinciæ Comiti ann. 1480. ex Schedis ejusd. Præsidis Clarissimi.] *Collaterales provinciæ, apud Galfridum Mone-muthensem lib. 1. cap. 21. et alibi. Adde Suenonem in Leg. Castrensib. cap. 5.*

¶ **COLLATERALIS**, Conjux, uxor. Acta SS. Maii tom. 1. pag. 774. in Appendice de Ecclesia S. Philippi Presbyteri : *Illustrissimus Dom. Comes de Katzenlebogen, D. Anna Conthoralis, et filius Philippus, et Collateralis Anna de Wirtemberg. . . . dederunt unam bonam Casulam.*

COLLATERALITER. Ericus Upsaliensis lib. 1. Hist. Suecorum, de Diis Succorum Paganorum : *Thor, Odden, et Frigga Collateraliter quidem in tricliniis collati.* Lib. 4 : *Assumens eos fecit Collateraliter secum ascendere.* [Vide Lateraliter.]

COLLATERANITAS, Agnatio. Vide Lateralis.

COLLATERARE, [Ad latus alicujus esse vel sedere.] Tabularium Vindocinense ch. 20 : *Masuram de Valle-Manfredi, quæ Collaterata est rivo cujusdam aquæ, etc.* [Vita S. Godrici tom. 5. SS. Maii pag. 81 : *Antiquus hostis formosæ mulieris decorem induit, et sedenti viro religioso Collaterans, etc.* Occurrit rursum in Vita S. Patricii n. 23. tom. 2. SS. Maii pag. 546. et in Vita MS. Hugonis Abb. Cluniac. tom. 3. April. pag. 637.]

¶ **COLLATERATIO**, CONLATERATIO, Agrorum termini, Practicis nostris, *Bout et joute.* Nova Gall. Chr. tom. 3. col. 43. ex Præcepto Ludovici Pii ann. 818 : *Præfatas terras eidem Ecclesiæ secundum dimensionem et Conlaterationem suam... secundum dimensionem et Collaterationem a Missis nostris dispositam.* Præceptum Ludovici Imp. ann. 820. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 70. B : *Hanc vero silvam secundum dimensionem et Conlaterationem superius præscriptam... delegamus.* Charta ejusd. Imp. ann. 818. apud Miræum tom. 2. Diplom. Belg. pag. 1127. col. 2. edit. 1723 : *Et præfatas terras secundum dimensionem et Conlaterationem suam præsentialiter tradere libuit.*

COLLATERII, Qui nostris et Anglis Cotarii, Cotiers, Gens de Cote : sic forte dicti, quod collatis, seu tributis obnoxii essent. Vitalis Episcopus Oscensis : *Fuerunt etiam quandoque villani, qui Collaterii vocabantur, qui tam crudeli erant subditi servituti, ut etiam inter filios Dominorum suorum ducerentur gladio dividendi.* Hinc forte emendandus Martinus Didacus Daux, Justitia Aragon. lib. 6. Observantiar. tit. de Privilegiis Domine Infantionæ, § 9 : *Villani de parada antiquitus vocabantur Collati tendelli : erant servituti subditi, ut etiam*

inter filios Dominorum suorum ducerentur gladio dividendi, etc. Ubi legendum Collaterii, vel Colladerii : nam

COLLADERII, Idem videntur qui Collaterii, in Charta libertatum villæ Montisalbani ann. 1144. in Regesto Comitatus Tolosæ fol. 27 : *Colladarius extraneus, qui attulit sal, ibi præbeat domino unum vineall. et Colladerius extraneus qui traxerit sal, præbeat. 1. pug. ubi Catellus in Comitibus Tolosanis pag. 323. habet Collandarius. Vide Colerius [et Collarius.]*

1. **COLLATIO**, Idem quod Collata. Edictum Theoderici Regis cap. 69 : *Quisquis Curialem, aut Collegiatum, aut servum, per 30. annos possederit, qui nullam patriæ suæ Collationem subiisse monstratur, eos prædiorum dominis jubemus adquiri.* Id est, qui nullam pensationem Reipublicæ aut tributum exsolverunt. Charta Gaufridi Comit. Mauritanie in Biblioth. Cluniac. : *Neque per teloneum, neque per Vicariam, neque per Collationem nostrorum Militum, neque per aliam quamvis consuetudinem Monachos de servitio Dei disturbent.* Vide Confertum.

2. **COLLATIO**, apud Monachos præscriptum, dicitur Sacrorum librorum lectio, quæ statis horis, maxime post cœnam, coram iis fiebat. Sic autem dicta quasi Collocutio vel confabulatio, inquit Smargdus in Regula cap. 42. quod de Scripturis divinis aliis conferentibus interrogationes, conferunt alii congruas responsiones, et sic quæ diu latuerant occulta, conferentibus patefunt perspicua. Honorius Augustod. lib. 2. cap. 63 : *Quod Religiosi ad Collationem conveniunt, hoc a sanctis Patribus acceperunt, qui in Vesperis solebant convenire, et de Scripturis insimul conferre, et quæ ipsi tunc invicem contulerint, Collationes dicebantur, et hæc his similia ad Collationem leguntur.* Regula S. Benedicti cap. 42 : *Mox ut surrexerint a cœna, sedeant omnes in unum, et legat unus Collationes, vel Vitas Patrum, aut certe aliud quod ædificet audientes.* Regula S. Isidori cap. 8 : *Ad audiendum in Collatione Patrum tribus in hebdomada vicibus fratres post celebratam Tertiam, dato signo, ad collectam conveniant : audiant seniores docentes, instruunt cunctos salutaribus præceptis... Ipsa quoque Collatio erit vel pro corrigendis vitiis instruendisque moribus, vel pro reliquis causis ad utilitatem cenobii pertinentibus... cunctis pariter congregatis præcepta Patrum regularia recensenda sunt... Sedentes autem omnes in Collatione tacebunt, nisi forte quem auctoritas Patris præceperit ut loquatur.* Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis cap. 36 : *Collationi et Completorio omnes interesse debent... Eodem modo quo pulsatur Capitulum, pulsetur Collatio.* De ejusmodi Collationibus Monachorum agunt passim Scriptores, Cæsarius Arelat. serm. 12. Capitula Ludov. Imp. Addit. 1. cap. 70. Regula Canonico. in Concil. Aquisgran. cap. 123. Regula Canonico. cap. 10. Concil. Cabilonense II. cap. 59. Vita S. Wulstani Episcopi Wigorn. n. 18. Chronicon Trudonense lib. 8. pag. 438. Durandus in Rationali lib. 5. cap. 9. § 11. et alii quos laudat Haftenus lib. 9. Disquit. Monastic. tract. 5. Ejusmodi porro Collationes scri-

pserunt Cassianus et Odo Cluniacensis.

A Collationibus Monasticis, quibus finitis, ad bibitionem ibatur, scrotinæ cœnæ Collationum appellationem sortitæ sunt. Nam vix est ut probem quod quidam volunt, vocabuli etymon hauriri debere a cœnarum antiqua collatione, quam Concilium Laodicenum ex συζωλῆς συμπόσια vocat. Udalricus l. 1. Consuetud. Cluniac. c. 13 : *De Collatione surgunt ad charitatem, et de vino quod tunc propinatur, nullus omnino præsumit abstinere, ut non aliquantulum gustet.* Idem cap. 18 : *Post vespas cœna, post cœnam cœna servitorum, post cœnam servitorum, officium pro defunctis, post officium Collatio, et ita ad completorium.* Vide cap. 41. Monasticum Anglicanum tom. 2. pag. 370 : *Et legat unus frater tam in prandio, quam in cœna et Collatione, etc.* Petrus Abaëlardus : *Post vespas autem vel statim cœnandum est, vel potandum. Et inde etiam secundum temporis consuetudinem ad Collationem eundum.* Regula Templarior. cap. 16 : *Audito signo, ut est ejus regionis consuetudo, omnes ad completas oportet incedere vos, ac prius generalem Collationem sumere peroptamus. Hanc autem Collationem in dispositione et arbitrio Magistri ponimus, ut quando voluerit de aqua : et quando jubebit misericorditer, et vino temperato competenter recipiatur.* Quomodo autem Collationes fierent, vide in libro Usuum Ordinis Cisterciensis cap. 81. [Vide S. Willelmi Constit. Hirsaug. lib. 1. cap. 101. Bern. Mon. Ord. Cluniac. part. 2. cap. 8. et Thomassinum Tract. Gall. de Jejunii part. 2. cap. 11. et seqq.]

* Fuit et apud seculares ejusdem nominis congregatio serotina, ejus mentio fit in Lit. remiss. ann. 1453. ex Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 77 : *Après qu'ilz eurent tous soupé et joué et raudé, les uns avecques les autres ;... ledit Beauchamp fist hucher pour faire Collation d'après soupper, les serviteurs estans audit chastel et les damoisselles avecques leurs chamberieres... Pierre Besson prestre lequel nommoit ledit Beauchamp de ce qu'il faisoit, etc.* Nostris præterea Collation, pro Harengue, Oratio. Christ. Pisan. in Hist. Caroli V. part. 3. fol. 310 : *Et la Colacion notablement fist maistre Jehan de la Chaleur, maistre en théologie et chancelier de Nostre-Dame, et en ycelle Colacion recommanda moult la personne de l'empereur, ses nobles fais, ses vertus et sa dignité.* Narrat. gestor. in conventu Mant. ad Guill. Juvenal. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 305 : *Faisoit chascun chief de maison une petite Collation, soy adreçant à mons. de Tours, comme principal.*

¶ 3. **COLLATIO** dicitur Practicis, cum exemplum descriptum confertur cum archetypo, et ad hujus rationem illius fides expenditur, Gall. Collation. Chartular. Æduense in Processu verbali facto auctoritate Apostolica pro investigatione privilegiorum Ecclesiæ Æduensis an. 1256 : *Extrahi feci, nihil addito aut remoto de corpore dictorum originalium, sed verius debita et fidei cum ipsis originalibus Collatione facta.* Legitur alibi non semel.

¶ **COLLATIONARE**, Exscriptum cum archetypo comparare : Gall. Collationner. Instrum. Æduensis Ecclesiæ mox laudatum : *Visis, inspectis conscriptis et Collationatis,*

præsens et personaliter una cum Simone Perroti Clerico publico auctoritate Apostolica Notario subscripto interfui, eaque sic transcribi et propriis originalibus Collationari fieri vidi et audiui. Occurrit in actis Historiæ Comitatus Ebroicensis pag. 62. in Statutis reformationis Monasterii S. Claudii ann. 1448. Hist. Geneal. Arvernæ tom. 2. pag. 387. ex Registro Parlamenti ann. 1450. Actis SS. Martii tom. 1. pag. 338. A. 339. C. tom. 3. pag. 873. C. April. tom. 2. pag. 733. etc. Vide *Collationare*.

* Sed et *Collacion* occurrit, pro Instrumentorum litis communicatione, in Stat. ann. 1367. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 706. art. 6 : *Que advocas ne plaideront causes, se ilz n'en ont fait paravant Collacion; et n'en feront Collacion en jugement; mais se ilz la veulent faire, ystront de l'auditoire.*

† *COLLATIO RELIQUIARUM.* Vide in *Reliquie*.

* 4. *COLLATIO*, Traditio, in l. unic. § 1. Cod. de suffragio lib. 4. tit. 3 : *Quoniam Collatio rei mobilis inita integra fide ac ratione cumulat.*

† *COLLATIUM.* Vide *Colacium*.

COLLATIVUM, Collatio, in l. 3. Cod. Th. de Proxim. Comitib. etc. (6, 26.)

1. *COLLATORES*, Qui conferunt tributa, tributarii, in l. 5. Cod. Th. de Milit. veste, (7, 6.) apud Julian. Antecess. cap. 532. 534. 553. 555. etc. Auctor de Rebus bellicis sub junctis Notitiæ Imperii : *Erit igitur curæ prudentiæque tute, optime Imperator, repressa largitate, et Collatori prospicere, et in posterum nominis tui gloriam propagare.* Alibi : *Accedit etiam judicium execranda cupiditas, Collatorum utilitatibus inimica.* Rursum : *Et laborum desiderio potiti, erunt ex milite Collatores.*

† 2. *COLLATORES*, Transverso cognationis gradu juncti. Consuetud. Brageriac. art. 47 : *Item ascendentes vel descendentes venditoris infra quartum gradum, non heredes ipsius universales, non in potestate ipsius venditoris, poterunt retrahere et petere gradatim, et alias, ut supra dictum est de Collatoribus.* Melius legeretur *Collateralibus*, Gall. *Collatéraux*, ut ibidem habet versio Gallica.

1. *COLLATUM*, Genus potionis. Gregorius M. lib. 6. Epist. 36 : *Sed quia Collatum ac juritheim non libenter bibo, præsumens cognidum requiro.* Ubi legendum forte *Colatum*, ut intelligatur *Vinum colatum*. Papias : *Colatum, vinum purum, vel vas proprium in quo deportatur.* Vinum autem et alii liquores per *colum*, ut jucundiores fiant, transfunduntur, defecantur, et depurantur.

* *Passaire*, eadem notione, nostratibus. Lit. remiss. ann. 1467. in Reg. 200. Chartoph. reg. ch. 64 : *Lequel apoticaire bailla a diverses saiz des pouldres, ysserops, beuvraiges et plusieurs Passaires.*

2. *COLLATUM*, Collum, Jugum montis, vox etiamnum nota in Alpibus et Pyrenæis. *Collatum et Collum de Campastro*, in Charta Alfonsi Regis Hispaniæ æræ 1130. apud Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 1. [Apud Josephum Moret Antiq. Navar. pag. 547. *Collato* legitur pro *Collado*, Hispanica voce, quæ Collem significat, Gall. *Coline*.]

† 1. *COLLATUS.* Vide *Colladerii* post *Collaterii*.

† 2. *COLLATUS*, Conglutinatus, Gall. *Collé*. Vita S. Caretoci tom. 3. SS. Maii pag. 686 : *Isti autem convenerunt unatim et Collati fuerunt unatim, ut dicitur; id est, quasi Colla seu glutine conjuncti.*

† *COLLAUDARE IN DOMINUM ET REGEM*, Solemni ritu ad regiam dignitatem evehere, electi Regis laudes celebrando. Dithmari Chronic. Merseburg. : *Equivocusejus junior Otto, patre adhuc vivente, electus et unctus, iterum Collaudatur a cunctis in Dominum et Regem.* Vide *Laudare*.

COLLAUDARI. Vide *Collaterii*.

† *COLLAUDATOR*, f. Præ, sponsor, Gall. *Répondant, Caution, Garant*. Charta Burchardi Camerac. Episc. pro Monasterio S. Salvii an. 1120. apud Miræum tom. 2. pag. 815 : *Walterus... per fidem et juramentum se amodo pacem Ecclesiæ servaturum promissit : fratresque suos Gervasium et Almericum, suamque sororem Agnetem, cognatosque suos Almannum et Gonterum nobis obsides dedit et ejus Collaudatores.*

* *COLLAZUS.* Vide supra *Colazus*.

† *COLLEAGIUM DECIMÆ*, Collectio, exactio decimæ, Gall. *la levée des dimes*. Instrum. ann. 1220. ex Archivo Majoris Monasterii : *Contentio super Colleagio decimæ Monachorum Lehonensium.*

1. *COLLECTA*, Idem quod *Collata*, *Collatio*. Gloss. Lat. Græc. : *Collecta*, ἐκπαινή. Otto Frisingens. lib. 2. de Gest. Friderici Imp. cap. 11 : *Rex a toto exercitu Collectam fieri jussit, et sic non modicam coadunatam pecuniam... dividendam statuit.* Charta Alexandri Comitis Cupersanensis an. 1102 : *Data, vel angaria, vel adjutorium, quod ex nostræ gentis (Normannorum) consuetudine Collecta vocatur.* Matth. Paris an. 1245 : *Jussit... quasdam Collectas, et tallias tam in clero, quam in populo, fieri graviores.* Idem ann. 1239 : *Tallie et Collectæ Clericis... imponuntur.* Occurrit præterea apud cumdem pag. 590. 405. et apud Gregorium M. lib. 7. Epist. ult. etc. [apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 6. in Charta Henrici Ducis Silesiæ ann. 1319. et in Statutis Monasterii S. Claudii ann. 1448. pag. 89. et alibi. *Presbyter liber et absolutus a Collectis Episcopi et Archidiaconi*, in Charta ann. 1157. inter Instrum. Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 45.]

COLLECTIO, Eadem notione, apud Leonem III. PP. Epist. 5. [Leges Caroli M. apud Muratorium tom. 1. part. 2. pag. 108. col. 1. (** cap. 121.) : *Audivimus etiam quod Juniores Comitum... aliquam redhibitionem vel Collectiones, quidam per pastum, quidam etiam sine pastu, quasi deprecando a populo exigere soleant.*] *Colletage*, apud Monstrelleum 1. vol. cap. 78. In Computo Thesaurariæ Comitatus Bononiensis in Morinis ann. 1479 mentio fit du *Colletaige d'Estaples*. Inter jura Comitum Augensium, illud habetur : *Item a le dit Seigneur au lieu de S. Martin droit de Cullage quand on se marie.* [Gallicum *Cullage* nihil habet conjunctum cum voce *Collectio*. Jus est peculiare de quo infra in voce *Marcheta*.]

† *COLLECTALIS*, Eadem significatione. Locum vide in *Quartarium*.

COLLECTARE, Collectam seu tributum

exigere. Jo. Hoeseimius in Adolpho a Marca Episc. Leod. cap. 15 : *Quia populus se non patitur Collectari.* [Glossæ Cyrilli : *Collecto*, συλλέγω.]

* *Taille ou Cueillete*, in Lit. ann. 1360. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 495. art. 24.

2. *COLLECTA*, Eleemosynarum collectio. S. Leo M. homil. de Collectis : *Ventura igitur Dominica dies, Collectarum futura est. Hortor et moneo sanctitatem vestram, ut singuli quique pauperum memineritis, et vestri, etc.* Et homil. 2 : *Collectarum dies saluberrime a sanctis Patribus institutus, hoc exigit, ut unusquisque, prout votivum atque possibile est, in usus atque alimoniam pauperum de vestris facultatibus conferatis.* Infra : *Proinde, dilectissimi, in secundum feriam spontaneas Collectas vestras sollicite præparate, et quidquid vobis de temporalibus substantiis dempseritis, id multiplicatum in æterna retributione sumatis.* Homil. 3 : *Quoniam ad destruendas antiqui hostis insidias, in die quo impii sub idolorum suorum nomine diabolo serviebant, providentissime in sancta Ecclesia prima est instituta Collectio, volumus Dilectionem vestram tertia feria per omnes regionum vestrarum Ecclesias cum voluntariis oblationibus eleemosynarum convenire, etc.* Adde Homil. 4. 5. 6. Alibi in Sermonem de Collectis : *Providenter... a sanctis Patribus pieque dispositum est, ut in diversis temporibus quidam essent dies, qui devotionem fidelis populi ad Collationem publicam provocarent, ad cujus operis desideratum vobis, ut credimus, fructum dies vos vicinus invitat, ut ad Ecclesias regionum vestrarum sabbato proximo futuro misericordiæ munera deferatis.* Hæc consulto descripsimus, ut ejusmodi Collectarum ritus innotesceret.

3. *COLLECTA*, Conventus, *Assemblée*. Concilium Nannetense can. 15 : *De Collectis, vel Confratris, quas Consortia vocant.* Vide Capitula Hincmari ad Presbyteros Parochiæ suæ cap. 14. Guillelmus Abbas S. Theodorici lib. 1. Vitæ S. Bernardi cap. 8 : *At ubi ne hoc quidem peruenit intolerantia rei, tunc demum Collectas deserere, et seorsim secum habitare compulsus est.* Vita S. Joannis Eleemosynarii, interprete Anastasio Bibl. num. 68 : *Cum Collecta celebraretur juxta cellulam ejus in Ecclesia Metræ, convenientes quædam muliercularum harum, ad alterutras dicebant, Eamus, eamus, iterum Abbas Vitalius Collectam habet; et venientibus eis curabat eos.* Vide *Collectio* 1.

4. *COLLECTA*, interdum et sæpius sumitur pro populo ad resistendum, aut vim faciendam coacto et armato. Capitula Ludovici Imp. cap. 78. [** Capit. Wormat. ann. 829. sect. 2. cap. 10.] : *Collectæ ad male faciendum fieri omnimodis prohibeantur.* Capitula Caroli Calvi tit. 12. cap. 3. [** apud Silvacum ann. 853.] : *De Collectis, quas Theudisca lingua Herizuph appellat.* Eadem habentur tit. 29. cap. 4. [** Synod. Pistens. ann. 862.] *Collecta manu resistere*, ibidem tit. 31. cap. 18. [** Edict. Pistens. ann. 864.] *Cum Collecta et armis venire*, in Capit. Caroli M. lib. 3. cap. 64. et lib. 1. Legis Longob. tit. 13. § 3. [** Carol. M. 29.] *Cum Collecta assilire*, ibidem lib. 3. tit. 4.

§ 3. [** Carol. M. 14:] Adde Capit. ann. 779. cap. 17. Capit. ann. 788. cap. 3. Capit. 2. ann. 806: cap. 3. etc. *Cuellée*, eadem notione in Usaticis Ambian. MSS.: *Cil amendera pour tous les laids, et pour tous les forfais, pour la Cuellée qui aura esté faite, etc.* Vide *Colligere* 1.

COLTA, Eadem notione. Charta ann. 1220. apud Georgium Pilonum in Hist. Bellunensi pag. 110. v: *Et quod facient Colltam milites, quandocumque facient, et eodem modo: et quod facient exercitum, etc.*

5. **COLLECTA**, Familia. Odo Cluniac. lib. 2. de Vita S. Geraldii cap. 24: *Cum forte quidam de nostris fratribus, tunc adhuc Canonicus in Collecta domini Geraldii gradibatur.*

6. **COLLECTA**, Συνηξίς, Sacrum Missæ sacrificium, ad quod Christiani coire et colligi solent: populi ad sacra Ecclesiarum officia peragenda conventus, atque adeo quodvis officium Ecclesiasticum. Papias: *Collecta dicitur eo quod colligatur populus in unum, ut ostendat Christum in Evangelio venturum.* S. Hieronymus in Epitaph. Paulæ: *Post Alleluia cantatur, quo signo vocabantur ad Collectam, nulli residere licitum erat.* Pachomius in Regula cap. 17: *In die Dominica, in Collecta, in qua offerenda est oblatio, absque Præposito domus et Majoribus Monasterii... nemo psallendi habeat potestatem.* Et mox: *De Collecta in qua offerenda est oblatio.* Adde cap. 9. 19. 28. 91. 100. 181. 186. Epiphanius Salaminæ Episcopus Epist. ad Joan. Episc. Hieros.: *Cum igitur celebraretur Collecta in Ecclesie villa.* Liberatus Diac. cap. 18: *Et extra Collectas facientes, non passi sunt nomini ejus communicare.* Zacharias PP. in Ep. ad Pipinum: *De Presbyteris et Diaconis, qui se a ministerio Ecclesiastico subtrahunt, et seorsim Collectas faciunt.* Cæsarii Arelat. Serm. 12: *Qui enim ad Collectam vel Ecclesiam veniens vana vel otiosa cogitare voluerit, etc.* Anastasius in Histor. Ecclesiast. ann. 21. Copronymi: *Festivitate Paschali ingressus est ad sanctam Collectam, in catholica Ecclesia.* Et mox: *Eduxerunt cum et incluserunt in carcere, et alius complevit sanctam Collectam.* Quo loco Theophanes ἀγίαν σύνηξιν habet. Historia Tripart. lib. 1. cap. 10: *Cum Collecta celebraretur.* In Actis SS. Saturnini et soc. Mart. num. 6. 7. 9. 15: *Collectam celebrare, facere.* In Synodo S. Patricii et Auxentii can. 7: *Ad Collectas mane et vespere occurrere.* *Collecta Dominica*, apud sanctum Augustinum in Breviculo collat. diei, et S. Hieronym. Epist. 60. Grimalicus in Reg. Solitar. cap. 33: *Eunus ad Collectam, ubi fratres ad vigiliis congregantur.*

COLLECTA MAJOR. Duplicem collectam statuit S. Pachomius cap. 181. *Collectam scilicet quam domus vocat, et aliam majorem: Præpositus domus, et qui secundus ab eo est, hoc tantum habebit juris, ut compellat fratres in Collecta domus, sive in Collecta majore, hoc est, omnium fratrum, subjacere penitentiae.* Et cap. 186: *Sex orationes facere vespertinas, juxta exemplum majoris Collectæ, in qua omnes fratres pariter congregantur, summæ delectationis est.* Ubi Major collecta est cum omnes fratres simul congregati officium divinum

persolvunt in Oratorio: Minor, quæ in singulis classibus, seu domibus a fratribus ejusdem classis seu domus in ipsis domibus fiebat.

COLLIGERE, Ad Collectam pergere, Collectam facere. Tertullianus lib. de Fuga in persecut. cap. ult.: *Sed quomodo Colligemus, inquis, quomodo solemnia celebrabimus?* hoc est quomodo in templum congregabimur? Acta SS. Saturnini et soc. n. 6. *Christiani sumus nos, nos, inquit, Colligemus, id est, collectas facimus, uti ibi non semel.* Arnobius lib. 2: *Locum ubi Colligerent non habebant.* Acta S. Philippi Mart.: *Ait Bassus: Legem Imperatoris, jubentis nusquam Colligere Christianos?* Vide infra *Colligere*.

7. **COLLECTA**, Idem quod Collatio Monastica. Regula S. Isidori cap. 8: *Fratres post celebratam Tertiam, dato signo ad Collectam convenient, audiant seniore docentem, etc.* Regula S. Fructuosi cap. 20: *Ter per omnem hebdomadam Collecta facienda est, et regulæ Patrum legendæ, disserendum, etc.* Adde Regulam sancti Pachomii cap. 113. [Ardo in Vita S. Benedicti Anian. num. 53: *Fecit denique librum ex Regulis diversorum Patrum collectum, ita ut prior B. Benedicti Regula cunctis esset, quem omni tempore ad Collectam matutinam legere jussit... alium nihilominus ex SS. Doctorum humilium, quæ in exhortationem Monachorum sunt prolatae, conjunxit librum, eumque omni tempore in vespertinis Collectis legere jussit.* Vide Collatio 2.]

8. **COLLECTA**, Oratio, quam is qui Clero vel Monachis præst, finito et expleto quolibet canonico Officio, velut omnium astantium vota et preces in unum colligens, publice et voce altiori recitat: sic dicta, inquit Micrologus de Observat. Eccles. cap. 3. *eo quod Sacerdos, qui legatione fungitur pro populo, ad Dominum omnium petitiones ea oratione colligat atque concludat.* Rupertus lib. 1. de Divin. offic. cap. 19: *Collectæ quæ dicuntur ad complendum, orationes sedentis in caelo capitis nostri Jesu Christi signant.* Alcuinus lib. de Divin. offic.: *Collecta, dicta est a collectione, eo quod ex auctoritate divinarum Scripturarum sit collecta, quæ in Ecclesia leguntur.* Vide Udalricum lib. 1. Consuet. Cluniacens. cap. 31. præterea Amalarium lib. 4. cap. 7. eundem in Eclogis pag. 1363. Walafridum Strab. de Eccles. offic. cap. 22. Innocent. III. lib. 2. de Mystero Missæ cap. 27. Durandum lib. 4. Ration. cap. 15. ubi multa habet de earum terminationibus, et Card. Bona lib. 2. Rer. Liturg. cap. 5. num. 3.

Atque inde petenda notio vocis *Collecta*, in libro Sacramentorum S. Gregorii, ad 3. Non. Febr. ubi inscriptio est, *ad Collectam*; est enim oratio, quæ dicitur ante Missam, ut hic diserte innuitur, et in Ordine Romano; nec enim placet Baronii ad 2. Febr. explicatio, qui putat Missam ea die dici solitam sic inscribi, quod tunc eleemosynæ publicæ colligerentur.

Ejusmodi *Collectas*, Græcis συνηξίς, dici observat Goarus ad Eucholog. Græc. de quibus etiam consulendus Meursius. *Collectæ* autem a Gelasio et Gregorio Magno compositæ creduntur, ut auctor est Beruo Augiensis lib. de Missa cap. 1.

* Eodem nomine appellatur brevis oratio, quæ in quolibet nocturno ante lectiones dicitur a chori præsidente, in Cerem. vet. MS. B. M. Deaur. Tolos. ad fcr. v. maj. hebdom.: *Item ante lectiones non dicitur Collecta, prout consuetum est; sed solum dicitur Pater noster sub silentio.*

COLLECTAM TENERE, dicitur is qui in sacris Officiis id muneris obit, ut *Collectam* dicat, in Statutis Ordinis sancti Gilberti de Sempringham pag. 763. et alibi.

ORATIONEM COLLIGERE, pro *Collectam* dicere, dixit Cassianus lib. 2. de Orat. noct. cap. 7: *Cum autem is qui Orationem Collecturus est, e terra surrexit, omnes pariter eriguntur, etc.* Ordo celebrandi Concilii: *In reliquis diebus cunctis astantibus Oratio Colligenda est.* Concilium Agathense can. 30: *Plebs Collecta Oratione ad vesperam ab Episcopo cum benedictione dimittatur.*

COLLECTA MAGISTRA. Vitæ Abbat. S. Albani: *In festis vero et profestis diebus, omnes Horas, exceptis Prima et Completorio, per magistram Collectam quam tempus et hora exegerint, terminari instituit.* In Quadragesima tamen dicatur *Collecta ad Vesperas*. Ubi Watsius *Collectam* magistræ interpretatur quæ diei aut festi est propria.

¶ **COLLECTA**, Liber continens *Collectas*. Necrolog. Parthenonis S. Petri de Casis ad XII. Augusti: *Obiit Falca Barthomieve Priorissa Claustreyra Monasterii de Casis. Dedit Conventui duos Psalterios et unum librum qui vocatur Officier, et unum qui vocatur Collecta.* Vide *Collectancum*.

¶ 9. **COLLECTA**, Frugum fructuumque collectio, Gall. *Recolte*. Chartul. S. Vandregesili tom. 2. pag. 1640. ex Instrumento anni 1257: *Si homines de Capella vendunt bladum de Collecta sua, vel de blado suo panem ad vendendum faciant, non reddant inde costumiam Militibus supradictis.* Hist. Monasterii S. Florentii Salmur. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1135: *Vir pecuniosus et rebus sæcularibus locuples, qui extremis diebus prædecessoris sui bonæ memoriæ Michaelis ad supplementum hujus Ecclesiæ et relevamen, quæ propter guerras et pravas Collectas, et multitudinem Monachorum, Conversorum et Condonatorum, aliquod onus debitorum, portabile tamen, incurrerat, Prior procreatus fuit, et statim per ejusdem providentiam Ecclesia nostra ad optimum statum rediit.*

* *Acculite*, eadem acceptione, in Pacto ann. 1273. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 37. col. 2: *Se por raison de douaire ou de bail, nous ne poïens avoir la garde de Flori, ne la Acculite de sent Germain dou bois, etc.* *Cueillete*, in Lit. remiss. ann. 1369. ex Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 279: *Les vignes du finage de Brines en Berry estoient à vendenger, les fruiiz d'icelles vignes venuz à meurté et presque en estat de Cuëillete.* *Cuillie*, in aliis ann. 1478. ex Reg. 206. ch. 405. *Cuauldre*, pro *Colligere*, in Ch. ann. 1365. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 111. col. 1: *Touz leurs blez et vins que ils Cuauldroient en tous leurs héritages, etc.*

* 10. **COLLECTA**, Merces, pretium, Gall. *Rétribution*. Stat. Universit. Andegav. ann. 1410. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 501. art. 17: *Quam (harengam) sic*

deputatus facere tenebitur, sub pœna amissionis Collectæ proxime subsequenti. Vide Collectata.

* **II. COLLECTA**, Idem forte quod supra Coleia vel Collacia. Vide in his vocibus. Charta ann. 1219. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 876 : *Et eætera omnia, quæ in aliquo regni nostri (Siciliæ) loco præfata possidet ecclesia, cum casis, ... ripis, ripatiis, molendinis, Collectis, viis et inviis, etc.*

* **COLLECTABILIS**, Collectæ seu tributo subditus. Libert. Figiaci ann. 1318. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 662. art. 8 : *Poterunt dicti consules et eisdem facere licebit collectam aut talem.... et percipere a singulis habitatoribus Collectabilibus dictæ villæ necnon extimare bona mobilia et immobilia dictorum habitatorum Collectabilium, etc.* Collectalis, pro Collectabilis, in Lit. ann. 1363. ibid. tom. 5. pag. 265. art. 2.

COLLECTACULUM. Anonymus Grammaticus : *Collectaculum de carbonibus in calce miscitatum.* In alio : *Collectaculum vallium*, locus ubi rivi coeunt. *Collectacula aquæ*, apud Innocentium de Casis literar.

† **1. COLLECTALIS**, Trihutum a subditis domino præstitum. Vide Collecta 1.

† **2. COLLECTALIS**, CONLECTALIS, Qui vel quæ eodem utitur lecto. Vide Contectalis.

* **COLLECTALIS**. V. supra Collectabilis.

COLLECTANEUM, Liber Ecclesiasticus, in quo Collectæ ad quævis officia dicendæ continentur. Udalricus lib. 1. Consuetud. Cluniacens. cap. 31 : *In privatis autem noctibus habentur in Collectaneo hæc Collectæ quæ dicendæ sunt ad Nocturnos, et Laudes, etc.* Utitur et lib. 2. cap. 22. lib. 3. cap. 3. ut et Ordericus Vitalis lib. 3. pag. 470. et Liber Usuum Ordinis Cisterciensis cap. 55.

† **COLLECTANEUS**, Idem Bernardo Monacho in Ordine Cluniac. part. 1. cap. 14 : *Debent etiam Armario adeo noti esse omnes libri ministerio Ecclesiæ necessarij, Collectanei videlicet, Epistolarii, Textus, etc.*

† **COLLECTARE**, Collectas seu tributa colligere. Vide in Collecta 1.

* *Collecter*, eadem notione, in Lit. ann. 1361. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 460 : *Lesquelles peines et amendes devant dictes sont Collectées au commendement de noz dis eschevins.* Vide infra Collectisare.

COLLECTARIOLUM, Cribrum, in Glossis MSS.

COLLECTARIUM, Idem quod Collectaneum, liber Collectas continens. Ditmarus lib. ult. : *Collectarium cum impensis propriis et etiam nostris decoratum, etc.* Utuntur Rathert. de Casib. S. Galli cap. 9. 10. Christian. in Chron. Mogunt. [* uterque genere masculino Collectarius.] Hugo Flaviniacensis in Chronico parte 2. pag. 166. Gaudfredus Vosiensis part. 1. cap. 73. Matth. Paris in Vitis Abbatum S. Albani pag. 32. [Guido in Disciplina Farfensi cap. 54. Inventarium librorum S. Martini Pontisar. ann. 1241. Gesta Guillelmi Episc. Cénomani. tom. 3. Analect. Mabillonii pag. 391.] etc.

COLLECTARIUM præterea vocat Rodolphus in Vita Rabani Mauri num. 50. quod alii Collectionem : *In Epistolas quoque Pauli... Collectarium fecit; colligens de di-*

versis Opusculis SS. Patrum sententias eorum, etc. Num. 51 : *Fecit Collectarium unum de sententiis divinorum librorum, etc.* Vita Burchardi Episcopi Wormaciensis : *Eodem quoque tempore in Collectario canonum in hac cella non modicum laboravit.* Dicitur etiam

COLLECTARIUM, aut **COLLECTARIUS**, liber Canonum ab Isidoro compositus, ut est apud Bernaldum Presbyter. de Reconciliatione lapsorum pag. 275.

* *Nostris Collectaire.* Inventar. MS. S. Capellæ Paris. : *Item deux Collectaires.* Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 695 : *Un breviaire, un petit Collectaire, etc.* Inventar. ann. 1492. in Necrol. MS. eccl. Paris. : *Item ung Collectaire par cayers, eserit en parchemin lettre de forme.* *Colleter*, eadem notione, in aliis Lit. ann. 1395. ex Reg. 147. ch. 233 : *Icelle religieuse emporta avec elle un breviaire ou Colleter, et unes petites heures.* V. infra Collectenarius.

1. COLLECTARIUS, Idem qui Coactor, qui scilicet mercede conductus ab Argentariis sive mensariis rerum, quæ in auctionibus publicis sub hasta vendebantur, præfectus, pecunias ab his quibus quid addictum fuerat, cogebat et colligebat. Acro in Horat. : *Coactores dicuntur argentarii in auctionibus, qui pecunias cogunt : ipsi sunt Collectarii.* Suidas et Glossæ Basilicæ : Ἀργυροποιός, ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος, ὁ τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης, Κολλεκτάριος. Glossar. Lat. MS. Regium : *Nummularius, Collectarius, mensarius.* Symmachus lib. 10. Epist. 49. [42. Edit. Jurcti] : *Vendendis solidis, quos plerumque usus publicus exposcit, Collectariorum corpus obnoxium est, quibus arca vinaria statutum pretium subministrat.* Infra Nummularios eodem appellat. Vide Novellam Theod. de pretio solid.

COLLECTARIUS. Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccles. cap. 31 : *Sub ipsis ministris Centenariorum, sunt adhuc minores, qui Collectarii, Quaterniones, vel Duumviri possunt appellari, quia colligunt populum, in ipso numero ostendunt se Decanis esse minores.*

2. COLLECTARIUS, Tributorum et vetigalium exactor, apud S. Augustinum lib. 22. de Civit. Dei cap. 8.

* *Nostris Cuelieur et Cueilleteur.* Charta ann. 1391. ex Chartul. 23. Corb. : *Willaume le Fevre Cuelieur ou receveur du paage du pont de Pinquigny. Loys de Borges Cueilleteur d'icelle taille, etc.* in Lit. remiss. ann. 1388. ex Reg. 133. Chartoph. reg. ch. 123.

* **3. COLLECTARIUS**, Gall. Collectier. Froissart. vol. 2. cap. 99 : *L'enqueste estoit sceue et gettée aes Gandois sur les quatre mestiers de Bruges, Collectiers, verriers, bouchers et poissonniers.* Idem videtur qui Colletier apud Cotgrav. Vestium seu gipponum sartor, dicitur. Vide infra Collellarius.

† **4. COLLECTARIUS**, Idem quod Collectarium, Liber continens Collectas. Chronicon Conradi Ep. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 104. edit. 1722 : *Erant libri qui pro ornatu super altare ponebantur, ut Evangeliorum, Epistolæ sive Lectionarii, Benedictionales, Collectarii, quidam vestiti ebore scalpto, alii argento, alii auro et gemmis.*

† **COLLECTATA**, Merces quam Mistra-

les Dalphinatus recipiebant ex tallis generalibus. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 41. col. 2. in Instrumento anni 1323 : *Item quod dictus Castellanus habuit et extorsit a Mistralibus Oysentii viginti quinque libras bona monetæ... quos habere debebant et consueverunt recipere dicti Mistrales in tallis generalibus pro Collectatis suis.*

* **COLLECTENARIUS**, ut *Collectaneum*, Liber collectas continens, apud Anonym. in Epist. de Miscris curatorum. Vide supra Collectarium.

* **COLLECTERALIS**, Collateralis. Charta ann. 1445 : *Bonis et rebus paternalibus, maternalibus, avitiis et Collecteralibus renunciavit.*

† **COLLECTERIA**, Liber complectens Collectas. Inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419 : *Item quidam parvus liber pro faciendis Ennoliensis. Item una Collectaria pro choro.* Vide Collectarium.

1. COLLECTIO, Conventus, Gallis Assemblée, in Lege 36. Cod. Th. de Hæret. (16, 5.) et in Lege Longobard. lib. 3. tit. 12. [* cap. 1. Carol. M. 121. ubi vero alio sensu usurpatum. Vide supra Collecta, 1. Pro conventu illicito est in Legibus Liutprand. cap. 134. (6, 83.)] Exemplar definitivæ sententiæ in Concilio Tolitano I : *Ne quis communione depulsus, Collectiones faciat per mulierum domos, et apocrypha, quæ damnata sunt, legant, ne communicantes his pari societate teneantur.* [Annal. Benedict. tom. 5. pag. 479. in Epist. Ivonis Carnot. : *Nec tamen Monachi qui hæc ignorant aut non probant, debent suam Collectionem deserere.* Vide Collecta 3.]

2. COLLECTIO, [Idem quod Collatio Monastica.] Vita S. Alberti Abbatis Gambronensis num. 12 : *Cum post Collectionem fratrum gratia quiescendi ad lectum suum venisset, etc.*

3. COLLECTIO, Idem quod Collecta 8. Oratio quæ post Antiphonas dicitur, in Concilio Agathensi can. 30. [In Missali Gothico pag. 263.] et in Capitulis Theodor Cantuar. cap. 80. et alibi.

† **4. COLLECTIO**, Trihuti species. Vide Collecta 1.

† **COLLECTIO PUERI EXPOSITI**. Vide Collectus.

* **COLLECTISARE**, **COLLECTIZARE**, Collectam, sive tributum sit, sive pretium statuere, imponere, seu exigere. Stat. Universit. Tolos. ann. 1313. ex Cod. reg. 4222. fol. 39. v°. : *Statutum est quod nullus doctor infra octavas O. SS. faciat Collectan. Et infra illud tempus liberum sit cuilibet scholari scholas cujuslibet doctoris intrare ita quod ex tunc doctorem eligat, quem si crediderit meliorem. Postquam autem suum doctorem Collectisatus fuerit, non liceat suum doctorem dimittere, nisi Collecta integra persoluta.* Charta ann. 1313. Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 527 : *Min se habere in bonis mobilibus dicebant quæ haberent, sicque in minori summa Collectati fuerant quam deberent.* Arcest. an. 1350. 6. Jul. in vol. 3. arestor. parla Paris. : *Quod possessio et saisina Collectizar cives Tolosæ pro omnibus bonis quæ habebant,.... fuerat dictis capellariis per restum.... adjudicata.* Vide supra Collectare.

* COLLETISARE, Eadem notione. Libert. villæ de Granata ann. 1350. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 24. art. 43: *Quod dicti consules possint Colletisare omnes notarios, servientes et alios officiales nostros, qui in dicta villa habitant.*

COLLECTORES, Exactores, qui a summo Pontifice ad vendicandas ex bonis Ecclesiæ partas ac male congestas opes per provincias mittebantur. Vide Baronium ann. 397. n. 65.

† COLLECTORES CONSORTIALES, Gall. *Queteurs*. Qui spontaneas Fidelium oblationes colligunt pro Consortiorum seu Confratrum expensis in luminaribus, vestibus sacris, aliisque pietatis operibus. Bulla Nicolai IV. Papæ ann. 1290. apud Rymum tom. 2. pag. 478: *Decima non solvetur... de illis oblationibus quæ colliguntur interdum per laicos, qui Collectores Consortiales dicuntur, et interdum per Clericos... ad opus Consortii... ut inde luminaria in Ecclesia, cruces et calices fiant et reparentur.*

† COLLECTORES MISSARUM vel ANNIVERSARIORUM qui dicantur in Hispania satis colligitur ex Concilio Mexicano ann. 1585. in quo sic: *Collector unus Missarum constituitur, Sacerdos vitæ exemplo probatus... qui ab Episcopo deputetur; cuius officium sit elemosynam recipere Missarum oninium, quæ ex testamentorum dispositione, aut alio quovis modo celebrari fient. Collector habebit duos libros, in quorum uno Missas annotet, quæ vel ex testamentis vel ex devotione petuntur celebrari cum officio de quo celebrande sunt, loco etiam, die, mense, et anno. In altero vero Missas ad celebrandum inter Presbyteros distributas describet cum nominibus Sacerdotum, annotetque Missas jam celebratas; ita ut huius rei Episcopo aut visitatori petenti rationem reddat. Collector Ecclesiæ in Synodo Valentini anni 1566. Anniversariorum, in Epitome Constitutionum ejusd. Ecclesiæ pag. 193. tom. 4. Concil. Hispaniæ.*

† COLLECTOR COENARUM recensitus inter Officiales Jacobi Regis Aragonum, in Charta anni 1299. ex Archivo S. Victoris Iassil. intelligendus est Minister, cujus erat pecuniam vel alias res colligere Regi rebas pro Cœnaticis et Albergis, seu patibus, quos Domini a vassallis suis exigere consueverant. Vide Cœnaticum, Alberga, istum.

** COLLECTORIA. Informat. c. ann. 1397. p. Gud. in Syllog. pag. 656: *Informatio super officio Collectorie provincie Taguntinæ. Est verum quod episcopus Formaciensis... fuit collector fructuum Camere Apostolicæ.*

COLLECTRA, Supellectilis vestiariæ species. Vide in Acitara.

* COLLECTUM, Tributum, vectigal. Charta Andreæ reg. Hungar. ann. 1214. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 20: *Præterea contulit Collectum pondum et liberorum senariorum de hominibus cunctis illis ecclesiæ attinentibus. Vide collecta 1.*

COLLECTUS, COLLECTIO. Colligi dicuntur infantes *expositi*, cum ab aliquo nutriendi suscipiuntur: tum enim illius sunt ei eos colligit, nisi intra 10. dies quæsit,

agnitique fuerint, ut est in Synodo Arelatensis. II. can. 22. Vasensi sub Leone I. PP. can. 10. et in Capitulis Caroli M. lib. 6. cap. 142. [** 144.] Vide Cod. Theod. (5, 7.) et Justin. (8, 51.) tit. de Expositis, et Jacobum Gotofred. ad eundem titulum.

COLLECTUS INFANS pro *Expositus*. Gloss. Lat. Græc.: *Collectitus*, συλλεπτος, χαμαριπής. Canones Hibern. lib. 41. cap. 27.: *Non venient delicta membrorum diaboli super membra Christi, id est super sanctos, nec Monachorum fugientium, neque eorum qui jaciuntur super Ecclesia, id est, Collectorum, etc. Ubi, jaciuntur super Ecclesia, idem valet ac in Ecclesiam. Vide ibidem cap. 22. Extremis seculis, is ritus invaluerat, ut, qui liberos exponerent ad ostia Ecclesiarum, quo eos sacrum baptismum non suscepisse innuerent, sal intra pueriles fascias deponerent, ut est in Regesto Temporalitatum, ex Camera Computor. Parisiensi fol. 134.*

COLLECTIONIS EPISTOLA, in veteribus formulis, est Diploma quod dabatur illi qui infantem expositum ad ostium Ecclesiæ, et a matriculariis *collectum*, certo pretio ab iisdem emerat secundum legem Romanam. Vide in hanc formulam eruditum Bignonium.

COLLECTI et COLLECTI, Alia, sed incerta mihi notione, non semel in Chartula plenariæ securitatis exarata Ravennæ sub Justiniano apud Brisson. lib. 6. Formul. p. 646. et seq.

* COLLEGA, ut *Collecta* 1. Idem quod *Collata*, *Collatio*. Tabular. S. Mart. de valle: *Guido dominus Lavallensis... concessit... domui de S. Martino de Laval... domum... liberam et ab omnibus consuetudinibus quietam, scilicet botagium et Collegam et omnes cosdumas. Collega vero qui (sic) ad dominum pertinet, ipse prædictus Stephanus statuit et posuit super alium suum feodum. Vide alia notione in Collegans.*

† COLLEGANS, Socius confœderatus. Leges Rotharis [** 138.] apud Murator. tom. 1. Scriptor. Ital. part. 2. pag. 24. col. 2: *Si duo fuerint Collegantes, medium pretii reputetur illi mortuo, et medium reddat parentibus Collegæ. Ita MS. Cathedr. Mutin. pro quo textus edit. præfert: Si duo fuerint Collegæ, etc.*

COLLEGANTIA, Confœderatio, societas, ex Italico *Colleganza*, in Statutis Venetor. ann. 1242. lib. 1. cap. 36. lib. 3. cap. 2. 3.

COLLEGARIUS. Papias: *Collega*, a colligatione societatis dicitur. Collegarius, unus ex ipsis sociis. [Isid. Gloss.: Collegarius, unus ex collegis.]

† COLLEGIALIS, vel COLLEGIATA ECCLESIA, in qua Collegium est Canonicorum, Gall. *Eglise Collegiale*. Vide in Ecclesia. [** Societas Ecclesiarum Collegiarum Wormatiensium in Chart. ann. 1303. ap. Schannat. Episcop. Wormat. tom. 1. pag. 143.]

† COLLEGIALIS FIDES, in Gruteri Inscriptionibus antiq. [** pag. 322. n. 3.] id est, quæ servanda est a Collegis.

* COLLEGIALITER, Una, simul, more collegii. Charta Petri cardin. ann. 1402. pro fundat. colleg. S. Cathar. Tolos. ex Cod. reg. 4223. fol. 151. rº: *Unum collegium duorum presbyterorum et duodecim pauperum scoliarium clericorum, qui in ea-*

dem domo Collegialiter vivere debeant in civitate Tolosana.

* COLLEGIANDUS. Vide infra Collegiat.

* COLLEGIARE, Consulere, Gall. *Consulter*. Exstant libri inscripti: *Collegiandi ratio*, Mich. Columbi; *De modo Collegiandi*, Feder. Chrysog. Jadert. ann. 1528. Venet. edit. et Th. Philolog. Ravennat. ann. 1565.

† COLLEGIARIUS, Idem qui Collegarius. Tertull. de Spectaculis cap. 11: *Collegarii ministri.*

COLLEGIATI, Isidoro lib. 9. Orig. cap. 4. et ex eo Papiæ dicuntur, quod ex (abest ex apud Papiam, [editum, legitur in MS. Ecclesiæ Bituric.] eorum Collegio custodiisque deputentur, qui facinus aliquod commiserunt. Est enim sordidissimum genus hominum patre incerto genitum. Sane inter servos ponuntur, et eos qui Curiae addicti sunt, in edicto Theodorici Regis cap. 69: *Quisquis curialem, aut Collegiatum, aut servum, per 50. annos possederit, etc.* Neque alii videntur Collegiati in Cod. Theod. tit. de Collegiatis, (14, 7.) ubi ita appellantur qui publico manuariam aliquam artem, operam, et ministerium præbebant, qui sæpe plus æquo et ita prægravabantur, ut e civitatibus fugerent, quod iis minime licebat. Præterea Collegiatorum filii eorum conditionem sequebantur, proindeque non modo servilis et obnoxia conditionis, sed etiam ut plurimum servi natiuitate erant, ut colligitur ex lege 1. Cod. Theod. de Collegiatis. Vide Jacobum Gotofredum ad hunc tit. Alias,

COLLEGIATI dicuntur *Corporati*, alicui collegio addicti. Præsertim vero in veteri urbis Constantinop. Descriptione ita appellantur, qui e diversis corporibus artificum ordinati, incendiis casibus subvenire tenebantur, quos 560. fuisse tradit eadem Descriptio, vel 563. ut lex pen. Cod. Just. de Commerce. et mercator. (4, 63.)

COLLEGIATUS, Carpentarius, apud Papiam.

* COLLEGIATUS, Collegii alumnus, convictor, Gall. *Boursier*; *Collegeat*, in Ch. ann. 1626. ex Cod. reg. 4223. fol. 85. rº: *Messieurs les prieurs et Collegeats du vénérable college S. Martial de Toulouse, etc.* Epist. de obitu Franc. de Lebreto comit. Petragor. ann. 1483. ibid. fol. 128. rº: *Cum... egregia domina Francisca de Lebreto vita functa... cesserit dicto collegio... jus sigilli unius marchæ argenti levande per dictum collegium et per Collegiandos, perpetuis temporibus in futurum solvende... Ob quod prior et Collegiati dicti collegii memores dicti doni ac beneficii... decreverunt pro ipsa domina... fundare in dicto collegio unum annuarium. Vide Collegiati.*

* COLLEGIO, Collectio, collegium. Charta Henr. I. imper. ann. 929. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 382: *Prædicta loca ei concedenda tradidimus, ut secunda potestate cum omni quæstu eisdem locis invento, temporibus suis feliciter perfueratur; necnon etiam interiorem familiarum Collegionem, intrinsecus famulantium, cum omni suppellectili... prædestimus. Vide Collegiati.*

1. COLLEGIUM, Papiæ idem est quod Societas collegarum in uno honore positorum.

Collegia civitatum, in Edicto Theodorici Regis eap. 64. Vide Jurisconsult. Proprie de Canonicis dicitur. Ludovius Pius Imp. in Epist. ad Sicharium Archiepisc. Burdegalem: *Sed et his qui in uno Collegio canonice degunt* (Regulam statutam in Concilio Aquisgranensi) *tenendam observandamque... conferas*.

* Sed et de monachis quoque, in Mirae. S. Gorgon. tom. 3. Sept. pag. 343. eol. 2: *Venerit plebs fidelium eum comitantium ad S. Mauricii* (Agaunensis) *Collegium*. Nisi auctoris error sit, qui eum ea, qua scribebat ætate, monachis canonicos substitutos videret, hoc sæculo nono tantum factum fuisse ignorabat. Vide ibi notam doctorum Editorum.

† **COLLEGIUM**, *Exercitus*. Gasp. Barthii Glossar. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 25. ex Anonymi Hist. Palæst.

† **COLLEGIUM**, Familiaris consuetudo, societas, Gall. *Compagnie*. Annal. Benedict. tom. 2. pag. 618. n. 29. ex Epistola Haganonis Episc. ad Rampertum Episcop.: *Ejus Collegio non modice delectabamur*. f. legi posset *Collogium* pro *Colloquium*.

† **COLLEGIUM EPISCOPALE**, Societas et universus ordo Episcoporum; omnes enim ex toto orbe Episcopi Collegæ sunt: et ita olim sese mutuo appellabant. S. Optatus lib. 1. adv. Parmen.: *Et quia Collegium Episcopale nolunt nobiscum habere commune, non sint Collegæ si nolint, tamen fratres sunt*. Sidonio Apollinari lib. 6. Epist. 1. vocatur, *Turba Collegii*. [* Vide Constant. in Epist. Pontif. eol. 265. C.]

* 2. **COLLEGIUM**, Conventus illegitimus, vel illicita societas. Charta Humb. dalph. ann. 1342. tom. 9. Ordin. reg. Frane. pag. 38. art. 3: *Quod ipse dominus Raymundus et sui heredes et successores de predictis possint infra districtum et jurisdictionem suam punire Collegia et monopola illicita*. Vide *Collecta* 4.

* **COLLELLARIUS**, a veteri Gallico *Collectier*, Vestium seu giponum sartor, interpret. Cotgravio. Libert. Montisfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. eh. 154: *Item Collellarius, forcerius, sypherius, cutellarius, qui vendunt, duos denarios quolibet anno*. Et quidem inter artifices hic appellatos, non memorantur sartores. Vide supra *Collectarius* 3.

† **COLLEMA**, *κόλλημα*, Glutinentum. Martian. Capella lib. 3: *Niloticæ fruticis Collemata*.

† **COLLEMENTUM**, Idem ac *Collata*, Tributum a subditis domino collatum. Charta Bertrandi Comitis Forealquerii ann. 1044. ex magno Chartulario S. Victoris Massil. fol. 148. vº: *Inquietare valeat vel audeat ullo unquam tempore, aut aliquam rem inferre molitur... neque per arbergariam, neque per Collementum*.

* Ubi *Tollementum* legit et edidit D. Vaissete inter Probat. tom. 2. Hist. Oecit. eol. 210. Vide in hac voce.

* **COLLERA**, Arboris species, f. *Corylus*, Gall. *Coudrier*. Stat. Montis-reg. pag. 232: *Item statutum est quod aliqua persona, que custodit capras, non.... debeat incidere aliquod lignum viride in aliqua parte de ruore, sapo, castanea, biolla, vel de Collera, nec de ligno fagi*. Et pag. 236: *Ideo statu-*

tum et ordinatum est, quod bauna damuorum ruorum, vernarum, Colerarum, salicum, etc.

† **COLLERETUM**, Collare, Ornamentum colli interdum vestibus assutum, Gall. *Collet*. Litteræ Caroli VI. pro Reformatione Canonieorum sanctæ Capellæ Paris.: *Vestesque simplices absque Colleretis et superfluitate manicarum*. Vide *Collestrum*, et *Collarium*.

COLLERIDA. Vide *Collyrida*.

† **COLLERIUM**, **COLLERIUS**, Collare, Ornamentum colli. Gall. *Collet*, vel *Collier*. Statuta S. Capellæ Paris. pag. 10: *Cavendum ne subitus suppellicia induantur hope landæ propter deformitatem, quæ ibi multoties est apparens in Colleriis et aliis multis modis*. Inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419: *Item duo Collerii de eod. panno serico nigro*. Vide *Collarium* et *Colleretum*.

COLLERIUS. Regestum Castri Lidi in Cenomanis fol. 39: *Pedagium porcorum, quisque porcus ob. Collierius conductus, ob. Collierius sine pretio, nihil, etc.* Ita fol. 45. v.

† **COLLESIT**. Instrum. anni 990. apud Lohinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 95: *Offeravit Conan Britannorum Princeps pro Deo et pro vita æterna acquirenda animæ Senioris sui, et suæ atque conjugis, et patris matrisque, et fratrum sororumve, et cæterorum quibus velle Collesit, villas tres, etc.* Laudatus Historicus *Collesit* pro *Collibuerit* ait esse positum: bene quidem si sensum spectes, at si vocem ipsam, potius pro *Collucuit* eredideris dictum esse *Collesit*.

COLLESTRUM, Collare, Italis *Colletro*. Charta Italica apud Ughellum tom. 4. pag. 1289: *Nunc vero Collestrum tollit, et sic expoliat eos, quod cum aliquid volumus accipere, nequimus*. Galli dicerent, *Lever le collet*.

† **COLLETANUM**, f. *Colum*, Gall. *Couloir*, Ital. *Colatoio*. Instrum. ann. 1329. ex Archivo S. Victoris Massil. in quo varia tum vestium, tum supellectilium genera recensentur: *Item duas vinaierias.... Item unum Colletanum, duos offeresios*, [* leg. *Uffescrios*, vel potius *Offertorios*]. *Item unum mortorium cum suo trissono*.

* Nequaquam: idem quippe est quod *Collectaneum*, Liber, in quo collectæ continentur. Inventar. ann. 1218. inier Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 66. col. 1: *Item inveni in armario juxta crotam... psalterium planum, Colletanum, etc.* Vide supra *Collectarium*.

* **COLLETISARE**. Vide supra *Collectisare*.

† 1. **COLLETUS**, Collare, Gall. *Collet*. Statuta Andegav. ann. 1499: *Præcipimus, injungimus et monemus universitatem Cleri de portando habitum honestum... non habentes largas manicas, Colletum non depressum seu decolletatum*. Vide *Collarium*.

* 2. **COLLETUS**, Augustus aditus montium. Charta ann. 1258. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Vergit in cloba S. Johannis usque verticem collis, et usque ad serram de Marshan, et hinc ad Colletum de la Rabiero*. Nisi idem sit quod *Collatum* 2. Jugum montis. Vide supra *Collata* 2.

† **COLLEUM**, ὁ τὰ ὄρεος ἀκρὸς. Glossar. Lat. Græc. Uter taurinus.

† **COLLIA**, Fauces seu angusti aditus

montium, Gall. *Col*. Charta anni 1222. ex Archivo Cameræ Comput. Ducis Sabaudie Camberiaci: *Humbertus de Luiriaco accepit in feudum ab Humberto de Bellijoco municipium quod faciet infra Colliam de Cormarenchi in Valromesio aut Valle-Romana*.

† **COLLIANUS**. Gloss. Isid.: *Collianorum, Publicanorum, vel impiorum*, quibus addunt Excerpta Pithæana, *Collibariorum*; sed hæc vox Grævio videtur pertinere ad sequentem Glossam, ubi: *Collybum, καρύδιον, (καρύδιον.)* Reinesius in Variis pro *Collianorum* scripsit *Tocullionum*, quod τὸ καλλίων sit Fœnerator Cicroni, a τὸ καλλίων Fœnuscolum.

† **COLLIBARIUS**. Vide *Collianus*.

† **COLLIBENTIA**, Consensus. Vide in *Conhibere*.

COLLIBERTI, **COLIBERTI**, dicuntur in jure Civili qui ab eodem domino seu patrono cujus servi fuerant, libertate donati sunt. Glossar. Lat. Græc.: *Conlibertus, συναπελεύθερος, σύνδουλος*. Gloss. vet.: *Collibertus, συναπελεύθερος*. Gloss. Lat. Gall.: *Collibertus, Franc, ou ensemble affranchi*.

Sed *Collibertorum*, seu *Colibertorum* conditio alia apud nos fuit; nam nec inter omnino liberos, nec inter omnino servos acceusebantur, sed mediam quandam inter utrosque conditionem tenebant, ita ut nec liberis, nec servis annumerarentur, licet ad servorum statum propius accederent, eum eorum instar essent in commercio, dominos haberent, quibus censum de more exsolvebant, et ab iis in libertatem non seces ac servi assererentur. Petrus Malleacensis lib. 1. cap. 1: *In extremis insulæ, unde agitur, supra Separis alveum quoddam genus hominum piscando querens victum, nonnulla tuguria consecerat quod a majoribus Collibertorum vocabulum contraxerat, quod nomen quamquam quædam servorum portio sortita sit, videtur tamen quod in istis conditione aliqua derivatum sit*. Unde quoniam adest occasio, ipsius vocabuli perscrutetur interpretatio. Etenim *Collibertus* a cultu imbrum descendere putat ab aliquibus. Progenies autem istorum *Collibertorum* hinc forte istud ore vulgi interdum ex usibus rerum vera dicentis contraxit vocabulum, quoniam ubi inundant pluviarum *Separis* excrescere fecit fluvium relictis quibus incolebant locis, (hinc enim procul habitabant nonnulli) properabant in causa piscium. Sed quæ de vocabuli etymologiae subduntur, procul omnino absunt vero.

Diversos porro statu et eonditione, a servis *Collibertos*, docet etiam vetus Charta quæ exstat in Tabulario Vindocin. n. 161: *Notum sit... quod quidam servus Martini, et noster nomine Hildradus de uxorem quandam Colibertam Hugonis... qua habuit 4. pueros. Post mortem Hugonis filius ejus calumniatus est nobis medieta filiorum propter Colibertam patris sui qua re Dominus Ascelinus Monachus... Præpositus obedientie Buziaci inivit placitum apud Montorium in feria S. Laurentii, ibi judicatum est quod nati de servo et Coliberto non debent partiri, sed patrem sequi cujus sunt filii, ideoque calumniam ejus injustam. Et cum ille contenderet illum*

Colibertum, quadiavit ei Dominus Ascelinus jurare, quod ille servus fuerit, non Colibertus, quod iurandum fecit ei fieri per unum hominem ejusdem villæ, etc.

Erant igitur Coliberti potioris conditionis quam servi; etsi, æque ac illi dominis suis obnoxii *Censum de capite*, servorum instar, exsolverent. Liber Chartarum Ecclesiæ S. Cyrici Nivernens. num. 83 : *De Colibertis S. Cyrici et suorum Canonicorum, qui unoquoque anno solvere debent de capite 3. den.* Certe in liberorum numero connumerari videntur in Lege Longob. lib. 1. tit. 29. § 2. lib. 2. tit. 21. § 16. tit. 27. § 1. tit. 55. § 11. 13. [* Liutpr. 90. (6, 37.) 38. (5, 9.) 131. (6, 78.) Rothar. 371. Liutpr. 8. (2, 2.)] Verum iis in locis *Colliberti* accipiuntur pro hominibus ejusdem conditionis, vel ejusdem pagi : quo sensu forte id vocabuli usurpatur apud Gregorium Magnum lib. 3. Dial. cap. 24. ubi inducit B. Petrum quendam Ecclesiæ custodem alloquentem : *Colliberte, quare tam citius surrexisti ?* Zacharias Papa habet *σὺν-σώφης*, id est, *sodalis*.

Erant tamen in commercio non secus ac servi, ita ut et venditari, et donari possent. Tabular. Vindocinense Thuanum Ch. 41 : *Hunc Colibertum... S. Martino hac ratione obtulit, ut non solum ipse, verum etiam omnis ex eo nascitura progenies Abbati hujus loci debitum reddat obsequium, et eorum subiaceat servituti.* Ch. 104 : *Duos quoque Colibertos a fratre suo dudum emptos ita vobis autorizavit, ut 10. pro hoc solidos ab ipsis, 5. acceptaret a singulis.* Ch. 115 : *Faudelinus... dedit S. Martino Majoris Monasterii Colibertum quendam nomine Guinandum cum parvulo ejus filio David et omni deinceps posteritatis suæ fructu... Comes autem Gaufridus de cujus illum fevo Colibertum tenebat Gaucelinus, gratis huic dono pro liberalitate solita favit.* Adde Loisellum in Belvac. Histor. pag. 253. et Ægidium Bryn Hist. Pertic. lib. 2. cap. 9. pag. 50.

* Charta Juelli de Meduana ex Tabul. Major. monast. : *Iratus graviter contra eum Guarinum Probum) dixi ei, quod meus Colibertus erat, et poteram eum vendere vel redere, et terram suam cuicumque vellem dare, tamquam terram Coliberti mei.* Vide Hist. Sabol. pag. 51.

Ita etiam servis accensebantur, ut perinde ac illi in libertatem assererentur : quod testantur passim Chartæ veteres. Tabularium Burguliense : *Theobaldus cognomento Paganus de Villanova... Not. facio... me meum Colibertum Lambertum nomine libertati condonasse. Et ut hoc perpetually inconvulsum permaneret, hanc chartam in publico Conventu, astante et stante omni populo in Ecclesia sancti Christophori die Dominico, ante Processionem, tanego quam omnes quitunc successores se poterant, crucibus nostris firmavimus.* Actum tempore Philippi Regis Franc. et Wolfridi Parisior. Episcopi, Milonis quoque Widonis fratris ejus, Magni Milonis de Monteletherici filiis, etc. Tabularium S. Albini Andegav. : *Gauslenum Colibertum tunc ab omni jugo nativæ servitutis, quantum in ipsis erat absolverunt, et liberum in perpetuum cum omnibus suis permiserunt. Ise autem libertus factus, postmodum*

superiorum seniorum, de quorum beneficio in jus prædicti Hamelini, (a cujus liberis libertatem consecutus erat) auctoritates et firmitatem diversis opportunitatibus temporum, et perquirere et impetrare studuit. Charta Ludov. VI. Regis Franc. ann. 1103. apud Loisellum : *Deprecatus sum autem eosdem Canonicos, ut pro amore nostro Landulfum Ecclesiæ eorum Colibertum liberum esse permitterent.* Charta Gaufridi Comititis Andegav. fol. 81 : *Dedi iterum modium hordei, quem de liberandis Colibertis habebam ubicumque liberabam, si quidam ex Clericis Ecclesiæ adesset.*

Ita Colibertorum conditio obnoxia erat, quod testatur etiam juramentum Canonicorum Ecclesiæ Cenomanensis in ejusdem Tabulario sub ann. 1408 : *Ego N. juro quod fidelis ero huic Capitule Cenomanensi Ecclesiæ, ac Decano et Capitulo ipsius obedientiam et subjectionem exhibebo, statutaque et consuetudinem ejus scriptas approbatas servabo, consiliaque Capituli celanda celabo; quodque non sum ascriptitius, libertus, Collibertus, libertus, nec Collibertinus, nec servi, ascriptitii, liberti, Colliberti, neque libertini aut Collibertini filius, nec alius talis quam propter conditionem Canonice sanctionis ad sacros ordines, vel Ecclesiastica beneficia prohibeantur promoveri.* Simile juramentum Canonicorum Carnotensium habetur in veteri Codice ejusdem Ecclesiæ, quod hic etiam describemus : *Et postea in Capitulo juramentum factum ad caput B. Annæ tale est : Cantor, seu locum ejus tenens, dicit canonizando : Vos juratis super sacras istas reliquias, quod vos estis de legitimo matrimonio procreatus : item quod estis libere conditionis, nec estis Colibertus, nec filius Coliberti. Item quod ista præbenda, cujus investituram expectatis, non dedistis, nec promisistis, nec alius pro vobis dedit vel promisit vobis scientibus aurum vel argentum, vel pecuniam aliquam, vel aliud quod per pecuniam aliquam debeat aut valeat comparari : et si promissum fuerit per vos, non solvetur. Item juratis quod in percipiendis distributionibus fraudem aliquam non facietis : Sic nos Deus adjuvet et hæc sancta.* Adde Jacob. Petitem ad Pœnitentiale Theodori pag. 490. Denique Ebrardus Betuniensis in Gracismo cap. 9. servos fuisse ait Colibertos :

Libertate carens Colibertus dicitur esse;
De servo factus liber, Libertus : at ille
Libertinus erit, quem Libertus generavit.

Ex prædictis evidenter patet non multum aberrare, qui Colibertos ejusdem fuisse conditionis et status cum iis quos ætas anterior Colonos appellavit, de quibus suo loco : unde et Coloni, appellantur in Domesdei : *Tempore Regis Edwardi erant 9. burs, id est, Coliberti cum 4. carucis.* Apud Agardum vero Bars, Colonos, dicitur. Interdum hac voce Sokemanni intelliguntur; quippe apud Edward. Cokum hæc lego : *Coliberti, id est, qui tenent in liberum socagium per redditum, et quandoque appellantur Radchenestres, id est, liberi homines, qui tamen arabant, herciabant, falcabant, metebant, etc. quæ quidem erat colonorum conditio, ut infra docemus.* Colliberti igitur erant servi in libertatem, non quidem plenariam, sed conditionalem asserti :

unde etiam *Conditionales* dicuntur ejusmodi homines alicui conditioni vel servituti obnoxii, a qua rursus asserebantur interdum in potiore libertatem. Neque enim recte Souchetus ad Epist. 132. Ivonis Carnot. censuit Colibertos appellatos, qui ex servo et libera, aut contra, nati erant, cum essent liberti ex servis facti; sed ut dixi, potioris conditionis, licet integram libertatem non essent adepti. Exstant complures Chartæ manumissionum ejusmodi Colibertorum, atque in primis ea quam describit Tabularium Vindocinense fol. 151. num. 336 : *Quicumque in nomine S. Trinitatis quemlibet suorum ex servili vel Collibertina familia ad libertatis honorem pro Dei amore disponit accedere, sciat sibi veraciter ejus misericordiam acquirere. Ego igitur Rodbertus de Marcilliano te Durandum, et tuam mulierem, atque tuos pueros, et Fulcagium fratrem tuæ mulieris, quos teneo ex Hilgodo Giselberti filio, a vinculo servitutis absolvo. Ab hac ergo die quidquid Deo et vobis in bono placito fuerit, liberi, francique in reliquum tempus vitæ vestræ absque ullius donationis inquietudine, tanquam ab ingenuis parentibus nati, licenter agatis. Peculiare vero quod nunc habetis, vel quod deinceps assequi potueritis, sicut vobis placitum fuerit, absque calumnia possideatis, et quiete, prout volueritis, disponatis. Hæc autem libertatis auctoritas ut in perpetuum firmior habeatur, propriis manibus eam firmare curavi. S. Rodberti qui hujus testamenti cartam fieri præcepit. S. Gilæ ejus uxoris. S. Ernulfi et Rodberti filiorum ejus atque Radulfi. S. Richildis ejus filiæ. S. Drogonis ex Lavaciaco. S. Tethelini nepotis ejus. Testimonio Richardum Majorem suum. S. Emelini. S. Galterii filii sui. S. Godefridi fratris sui. S. Viviani qui istam chartam fecit.* Tabular. Majoris Monasterii Ch. 184 : *In nomine Regis æterni, Ego Hugo Preses S. Martino et Majori Monasterio Raginaldum Belinum quendam meum Colibertum pro redemptione animæ patris mei Archembaldi dono : atque mulierem ejus Milesendem quam calumniaveram liberam esse, concedo, fructusque eorum, etc.* Tabularium S. Stephani Lemovicensis : *Alexander Vicarius Domino Deo et S. Stephano, et Episcopo Itherio, et Canonicis sibi subditis donum simul et gurpitionem fecit de Colibertis, viris scilicet et mulieribus, qui pertinent ad molendinos de subtus muros, ita ut ab hodierna die inantea sint liberi absque ulla servitute, tam ipsi quam progenies eorum ventura.*

Denique haud omnino diversos fuisse ab hominibus de capite docet vetus hæc notitia ex Tabulario Burguliensi fol. 135. 136 : *Miles quidam de Burgolio Alo, homo de capite suo S. Petri Burgul. sub Baldrico Abbate hominum suum denegavit... termino constituto, die definito super hac causa disceptaturi, quinino duellum habituri, in Curiam Gaufridi Episcopi Andegavensis convenerunt : Episcopus judicium distulit, causam non examinavit : Alo confessus est se esse hominem de capite suo altaris Abbatis, et facturum (hominium) promisit, quod et fecit. Badrico Abbate Archiepiscopatus (Dolensis) sedem adepto, Wiberto in loco illius substituto, Alo sine consilio Dominorum suorum Abbatis et Monachorum, ingenuam et nobili genere*

uxorem duxit, dante sibi iurejurando, liberum, et ab omni servitutis iugo extraneum se esse contestans... Monachi contradicunt, Alonem suum esse Colibertum proclamant, ad disceptationem provocant... apud Salmurium castrum tractaturi veniunt in Curiam Comitis Fulconis sui apud Salmurium, cuius quamvis presentia non affuit, tamen Baronum illius S. et Arevini Magistri Militum auctoritas, et quod superest, iudiciaria lex non defuit... Pugna duorum virorum affirmantis, et negantis approbatur. Curia requiritur, defensio Gauterii de Montesorcelli eligitur, dies indicitur, pro tempore ab utraque parte cum concionatoribus convenitur. Exposito iudicio, expediti pugiles veniunt ad Sancta Sanctorum, manus elevant presto iuraturi. Alo differt causam, consilium quaerit; quid plura? promittit se in Capitulum venturum, altaris Abbati et Monachis hominem de capite professurum. Hoc modo Conventus dimittitur. Act. ann. 1114. Indict. 7. etc. Tabularium S. Mauricii Andegavensis: Notificamus igitur presentibus et futuris quod Odo filius Bernerii Brunelli, Colibertus S. Mauricii dedit filiam suam cuidam ingenuo sub nomine ingenuitatis. Quod cum Canonici S. Mauricii audissent super filiam marito traditam calumniam fecerunt: maritus vero audita calumnia patri suo eam remisit. Odo igitur in primis se Colibertum S. Mauricii denegavit: postea vero in Capitulum vocatus, ut de hac re cum Canonici ageret, accepto saniori consilio, veritatem rei recognovit, et in conspectu Raynaldi Episcopi junioris se Colibertum S. Mauricii esse professus est, et 4. denarios in signum professionis in manu Episcopi posuit, videntibus istis Richardo Decano, etc. Tabularium S. Cyrici Nivern. Ch. 65: Cum duobus Colibertis et progenie illorum quae de illis in posterum ventura est, etc. Ibid. Ch. 81: Quendam Colibertum, nomine Tegbergum, cum omni prole, quae ex eo processit vel processura est. Et Ch. 83: De Colibertis S. Cyrici qui unoquoque anno debent solvere de capite suo denarios, etc. [** Vide Guerard. in Indic. ad Polyptych. Irminon. et in Prolegom. ad Chartul. S. Petri Carnot. § 32. sqq.]

† COLIBERTI, pro Coliberti, apud Mabillonium tom. 3. Analect. pag. 101.

† COLIBERTAS, Conditio Coliberti. Chartularium S. Vineentii Cenoman. fol. 98: Et eum ab omni Colibertatis calumpnia, quamdiu hanc concordiam tenuerit, cum omni fructu suo absolvimus. Si vero aut ipse aut sui in his quae supradiximus, aliquam calumpniam miserit, in Colibertatem omni tempore vitae suae redeat, et quae sibi cum libertate annuimus, perdat.

COLLIBIUM, dicitur a Collibeo, es, et dicitur Collibium, parvum munusculum, vel fructus, ut pomum, nuces, cicer, fruxum, uva passa, quod et Bellarium dicitur et Antepomentum: et dicitur a Collibet, quia simul placet; post enim carnum fercula fructus solent diligere per se non tantum. Unde Collibista, dicitur qui recipit Collibia et huiusmodi munuscula pro usura vel aliquo servitio. Dicitur etiam Collibista, qui vendit Collibia. Hæc Joan. de Janua, cui consona habet quædam Ugutio, quæ expendat cui per otium lieet. Vide Collybista.

† COLLIBRARE, Comparare, quasi

libra ponderando. Murator. tom. 2. pag. 192. col. 2: Et qui, inquires, fieri potest, ut aliquis de Sacerdotum globo Collibretur cum Ambrosio.

COLLIBRUM, Genus certæ pecuniæ, Ugutio. Joan. de Janua: Collibrum genus pecuniæ, vel tota pecunia simul collibrata. [Hinc corrigendi Papias MS. qui habet: Collibrum, Genus pœnæ vel pecuniæ; et Gloss. San-German. MSS. ubi Collibrum, Genus peniæ. In Supplemento Antiquarii legitur

† COLLIBUM, Τέλεμα μικρόν, καλλύβος, Precium permutationis.

* **COLLICIDIUM**, Idem quod Collistrium. Anonymi Lobiens. Chron. ad ann. 1292. apud Pez. inter Script. rer. Austr. tom. 1. eol. 869: Alios facti complices privatos suis feodis et possessionibus, Collicidio pœnisque gravissimis tormentavit. Vide supra Colare 5.

† COLLICTUS. Vide Collectus.

† COLLIDA. Vide Colidaria.

† COLLIFANA, πρόβατα ιερὰ. Gloss. Lat. Græc.: Oves sacræ. Ad hæc Martinus ait: An Colla fani?

COLLIFICIUM. Leges Aluredi Regis Westsax. cap. 30. apud Brompton. et 31. apud Lambardum: Si eum (hominem cir-liseum, seu paganum) reddat (leg. radar) in contumeliam ad Collificium, 10. sol. emendet. Saxonice habet, to homelan, quod Lambardus vertit, morionis in morem.

COLLIFURIA, Papiæ, Boves opus facientes. [Vide Colifarius.]

COLLIGANTIA, Idem quod Colligatio. Erius Upsalensis lib. 5. Hist. Suevicæ pag. 190: Principes Colligantiae supradictæ, etc. Lib. 6: Maxime propter Colligantium regnum. [Liga inter Carolum IV. Imp. et Joannem Regem Franc. ann. 1355. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 452: Sic nunc eadem promissa et Colligantias... presentibus innovamus sub tenoribus infra-scriptis. Confæderationem et Colligantiam, in Excerptis Amelgardi de Gestis Ludovici XI. Franc. Regis, apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 772.] Vide Liga.

COLLIGATIO, Confæderatio, Gallis, Ligue. Canjuraciones vel Colligationes, in Coneilio Tolosano anni 1228. eap. 8. Charta Alexandri PP. ann. 1258. in Hist. Episc. Cadurens. num. 129: Ut Colligationes et coadunationes huiusmodi facias omnino dissolvi. [Colligatio et confratria prohibetur in Statutis Avenion.] Oecurrit etiam lib. 5. Feud. in Bulla Caroli IV. Imp. etc.

** **COLLITURA**, Fascieulus. Vocabul. Lat. Germ. ann. 1482: Colligatura, Germ. Bossen, kugeln, boszflachse. ADEL.

† **COLLIGATUS**, Confæderatus, Galliee Allié, apud Rymer. tom. 8. pag. 434. eol. 1. in Charta Henrici IV. Regis Angl. pro Episc. Wintoniensi de Pace: Pro Nobis, regnis, dominiis, subditis ac Colligatis et confæderatis nostris quibuscumque. Et infra: De, pro et super firma, stabili et perpetua pace habenda inter Nos, hæredes, successores et subditos ac Colligatos et confæderatos nostros quoscumque.

1. **COLLIGERE**, Absolute, Coire, cætus celebrare, ἐκκλησιάζειν, συνάγειν, Collectas facere, in l. 4. Cod. Theod. de Fide

Cathol. (16, 1.) l. 21. de Hæret. (16, 5.) l. 1. de His qui super religione. (16, 4.) Congregationes Colligere, l. 14. de Hæret. eod. Cod. Collectiones interdictæ, l. 36. eodem tit. Leges Luitprandi Regis tit. 110. § 10. et Lex Longob. l. 1. tit. 17. § 3. [** Rothar. 285.] : Si pro quacunque causa homines rusticani se Collegerint, id est, consilium et seditionem facere præsumpserint, etc. [** Apud Heroldum Rothar. cap. 284. et 285. legibus Liutprandi tit. 110. rec. 141. (6, 88.) quo loco laudantur inserta sunt. Conf. eundem Liutpr. cap. 134. (6, 81.)] Anastasius Bibliothecarius in Præfat. ad oetavam Synodum: Favebat autem his quidam Senator sæcularis administrationis fungens officio, A secretis, nomine Photius, qui ad Patriarchale conscendere fastigium affectans, cum eis seorsum Colligebat, etc. [Vide Collecta 4. et 6.]

2. **COLLIGERE**, Suscipere, defendere, tutari, in l. un. Cod. Th. de His qui plebem audent contra publicam disciplinam colligere. (9, 33.)

3. **COLLIGERE**, Associare, in partem domini quempiam adsciscere, Gall. Appa-rier. Ita Colligere alium in lecto suo, in Concil. Turon. II. eap. 14. est adsciscere. Charta Ludovici VII. Regis ann. 1177. in Regesto Philippi Augusti Regis Herouval- liano fol. 96: Notum facimus.... quod Hugo Niger de Merreolis nos Collegit et recepit in territorium de Flagiaco quod est de feodo Gilonis de Moreto ad consuetudinem Lor-riaci,..... eo quidem pacto quod nos et Hugo cum heredibus nostris et suis dimidiabimus per omnia redditus, et omnes exitus et justitias de Flagiaco: et similiter nos et Hugo.... dimidiabimus per omnia redditus et exitus, et justitias de Becherollo, etc. Alia Ludovici Regis ann. 1155. in Hist. Vastinensi lib. 3. eap. 2. extremo: Abbas ejusdem loci Gilbertus assensu Capituli sui Collegit nos ad medietatem totius vilke in quibuscumque redditibus, etc. Alia Philippi Aug. ann. 1196. pro Monasterio S. Mellonis Pontisarenis: Henricus Abbas B. Mellonis et ejusdem Ecclesie Capitulum Colligunt nos in bosci Ecclesie sue ad Henancivilla ad villam ibi construendam,.... associant autem ibidem nos tam in bosco quam in plano et in aquis, ut medietatem per omnia exinde percipiamus omnium proventuum, etc. [Vide Accolligere.]

4. **COLLIGERE**, Excipere, domi detinere. Joannes VIII. PP. Epist. 303: Illas mulieres quos nunc in sua mansione Col-letas detinet. Vide Collecta 3.

COLLIGERE SE AD ALIQUEM, Adire. Charta Caroli Crassi Imp. ann. 887. ex Tabu- lingonensi: Hujas itaque rei causa ad ne- stram se Colligens Majestatem, humiliter postulavit, etc. Vide Recolligere. Eadem formula habetur in Charta Caroli C. ann. 3. in Tabulario S. Stephani Divionensis.

COLLIGERE DIEM. Concilium Remens Provincie ap. S. Quintinum ann. 1231. MS: Consensit Concilium, quod Dom. mensis non tenetur respondere super homi- dio... nec super alia, nisi fuerit in defectu non Colligit diem coram Dom. Rege, et Alibi: Cum non fuerit in defectu, nec i- putet eum Dom. Rex, si non Colligit di- coram ipso contra eos, etc. Rursum: Se rec- serunt in partem, et habito consilio, in l.

convenerunt, quod diem illam Colligerent, etc. [hoc est, eligerent vel designarent.] [****** Vide Collocare.]

¶ **COLLIMITARE**, Limites eosdem habere, Confinem et vicinum esse. Ammian. Marcel. lib. 31. eap. 5 : *Gelonis Agathyrsi Collimitant*. Solinus habet : *Gelonis Agathyrsi Collimitantur*. Siricius Papa Epist. ad Himerium : *Qui vicinis tibi Collimitant provinciis*. *Collimitans*, Confinis, in Mirac. S. Maximi Ep. tom. 7. SS. Maii pag. 28.

¶ **COLLIMITIUM**, Confinium, Limitum conjunctio. Pluries occurrit in Legibus municipal. Mechlin. tit. xiv. art. viii. x. et xi. Sed et hac voce utuntur Solinus et Ammianus.

COLLINA, Colliculus, Gallis *Colline*. Innocentius Gromaticus de Casis literarum : *Habet et super se duos montes, ... super se vero Collinam extensam*. Infra : *Per Collinam autem via excurrit*.

* Charta ann. 1048. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 3. pag. 1034 : *Sicut ipsa straticciola decurrit usque ad Collina*. *Va meridie vero ab ipsa Collina usque ad feum Ubaldi*.

COLLINUM dixit Columella lib. 2. eap. 2. ut et Otto Morena in Hist. Rerum Laudens. pag. 71.

¶ **COLLIRIDA**. Vide *Collyrida*

COLLISSA PORTA, Cataracta, Gallis, *Porte coulce*. Chronicon Senoniense eap. 13 : *Quidam vero Columbariensium timens ne plures in adjutorium illorum subintrarent, ascendit portam, et portam Collisam ab alto ad ima demisit*. Le Roman du Renard. :

Et mangoniaus de plusieurs guises,
Et bonnes portes Couleices.

Le Roman de la prise de Hierusalem MS. :

De ciment mult durable furent fait li crinel,
Les portes Colaices, fort et roit li flael.

¶ **COLLISEUM**. Vide *Coliseum*.

COLLISTRIGIUM, **COLLISTRIDIVM**, Idem quod *Pilorium*, Gallis *le Carcan*, et *le Pilon* : Palus scilicet, cui affixus est circulus ferreus, quo damnatorum colla constringuntur. Nonius Marcellus : *Collare, est vinculi genus quo collum adstringitur*. Vide l. 8. D. ad Leg. Jul. de vi publ. (48, 6.) Fleta lib. 2. eap. 10 : *Pilorium sive Collistrigium*. Leges Burgorum Scotticor. cap. 21 : *Justitia de eo vel de ea fiet : videlicet pistor ponatur super Collistridium* (al. *Collistrigium*) *quod dicitur Pillorie*. Ita cap. 121. § 2. Walsinghamus in Ricardo II. pag. 273 : *Æstimant se infortunatos, ... quod caput Militis... ad terrorem ubique terrarum, judicium, et falsorum justitiariorum, viriliter amputassent, et super Collistrigium collocassent*. Matth. Paris ann. 1201 : *Eodem anno Rex fecit generaliter proclamari, ut legalis assisa panis inviolabiliter sub pœna Collistrigiali observaretur*.

In Legib. Kanuti Saxonis cap. 42. Healsfange dicitur ejusmodi pœna, voce ab *heals*, quod collum, et *fang*, eaptum, sonat, composita : atque ita *healsfange* ad verbum, est collum obstrictum. Concilium Ænhamense ann. 1009. cap. 31 : *Pœna seu animadversio Colli obstricti*. Vide Cujac. lib. 16. Observat. cap. 1. et quæ observant Critici ad illud Suetonii in Nerone cap. 49 : *Legitque se hostem a Senatu*

judicatum, et quæri ut puniatur more majorum. Interrogavitque quale id genus esset pœna : et cum comperisset nudi hominis cervicem inseri furcæ, corpus virgis ad necem cædi, etc.

COLLISUM ARGENTUM. Gloss. Gr. Lat. MS. : *Συντεθλιμμένον, ἥτοι συνετριγμένον ἀργύριον, Collisium argentum*. Editum : *συντεθλιμμένος, ἥτοι συνεπτρυγμένος ἄργυρος, Conlisum argentum*.

* **COLLITROGIUM**, Idem quod *Collistrigium*. Charta ann. 1356. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 720 : *Johanni de Tintre concedimus per præsentem, ut in loco prædicto et aliis omnibus locis et terris suis, in quibus (habet) altam jurisdictionem et mediam, ... furcas patibulares integras et perfectas, ut Collitrogium seu pilloricum erigere possit*.

¶ **COLLOBIVM**. Vide *Colobium*.

COLLOCARE, **CULCARE**, **CUBARE**. Julius Africanus lib. 9. Hist. Apost. pag. 116 : *Extinctis igitur lucernis, Collocaverunt se custodes*. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis cap. 5. de Priore majore : *Faciet... orationem in Dormitorio ad Collocandum*. Cap. 41 : *Nocte similiter postquam omnes tam officiales quam alii fuerint Collocati*. Infra : *Si infirmi se Collocaverint*. Udalricus lib. 1. Consuetud. Cluniac. eap. 41 : *Si aliquando contingit nobis invitis... ut lux diei adhuc clare non appareat, quando dormitum Collocamus*. Lib. 3. eap. 3 : *Postquam nox fuerit, portatur ante illum (hospitem) per omnia laterna, tam in conventu, quam extra, usque ad lectum : ubi qui portat obsequitur illi ad Collocandum et ad levandum*. Adde cap. 8. et 9. Liber Usuum Ordinis Cisterciensis cap. 84 : *Collocet se in dormitorio sicut et alii*. Concil. Coprinicense cap. 31 : *Prohibeant Sacerdotes Mulieribus ne Collocent pueros parvulos in lectis suis sub pœna excommunicationis*. Iisdem verbis Concilia alia non semel. Ita etiam Bernardus Monachus in Consuetud. Cluniacens. MSS. cap. 2. 4. et alibi passim. Est igitur *Collocare*, quod nostri *Coucher*, dicunt, unde et vocis *ctymon*, seu nosmet ipsi in lecto *collocemus*, seu ab aliis collocemur : vox pronubis propria. Terent. in Eunuch. : *Deinde in lecto illam Collocant*. Catullus in Epithal. :

Vos unis senibus
Cognitæ heuc feminæ
Collocate puellulam.

Hinc etiam discere est quid sit *Solem Collocare*, in Lege Salica, seu, ut aliæ editiones habent, *Culcare*, quod idem valet : ubi enim vendicabat quis rem aliquam, possessorem in jus vocabat, eique *Solem* seu diem occasum, vel *Culcatum*, præfigebat, intra quem juri stare ad respondendum deberet : quo elapso certum numerum noctium, seu inducias in jure respondendi, rursum reo interdum concedebat. Nam per noctes, non per dies, Franci nostri ejusmodi terminos dinumerabant. Proinde actor reo *solem* culcabat, id est, *solem* occasum præfigebat, seu diem integrum, quo elapso, reus, si juri non stetisset, causa excidebat : ut actor, perinde si defecisset, nulla scilicet missa excusatione. Quod diserte indicat Gregorius Turon. lib. 7. cap. 23 : *Injuriosus tamen ad placitum in conspectu Regis Childeberti advenit, et per tri-*

duum usque occasum solis observavit. Sed cum hi non venissent, neque de causa hac ab ullo interpellatus fuisset, ad propria rediit. Hæc porro formula, *Solem Culcare*, crebro occurrit in eadem Lege Salica tit. 39 : *Nec solem secundum legem Culcaverit*. Tit. 42. § 9 : *Continuo ipse qui repetit, domino servi solem Collocet, et ad septem noctes placitum concedat*. § seq. : *Si infra septem noctes servum ad supplicia distulerit tradere, solem ei iterato is qui repetit Collocet, et sic ad alias septem noctes tribuat, id est, ut 14. noctes a prima admonitione compleantur*. Atque ita hæc verba, *Solem culcare*, vel *collocare*, usurpari certum est in eadem lege tit. 52. § 2. tit. 54. tit. 59. Hinc etiam *Culcatus sol*, pro unaquaque admonitione, tit. 52. § 2. et tit. 60. § 2. 3. Etiamnum Occitani *Coulca*, *Coucha*, pro *Coucher* : et *Soulet Coule*, *solem occasum* dicunt. *Ameto* :

Incomincio et il sole a Colcarsi.

[** Vide Grimmii Antiq. Jur. pag. 817. et 847. ejusd. Mythol. German. pag. 426.]

Nescio an eo referenda sit vox *Sceute*, pro submonitione juridica, quæ eum *adjornamento* jungitur, in Consuetudine Insulensi tit. 1. art. 45 : *Et après les saisnes, deffenses, adjournemens et Sceultes faites en la maniere accoustumée, etc.* Infra : *Sceute*. Ita ut *Sculta*, vel potius *Sculca*, fuerit *Sol collocatus*, seu occasus, atque adeo denuntiatio in jure. Certe in eodem art. et seq. ejusmodi *Submonitionum* juridicarum inducias ad solem occasum, seu *à heures d'estoiles*, id est, cum stellæ apparere incipiunt, terminatas diserte indicatur : adeo ut *Solis culcati* formulam videantur retinuisse Insulenses. Sed hæc sunt mera conjecturæ, donec melior occurrat. Vide *Solsatire* et *Stella*. Atque ex his haud ægre conjici datur unde dicti

EXCULCATORES, apud Vegetium lib. 2. cap. 15. et in Notitia Imperii, ubi mentio occurrit *Exculcatorum juniorum* et *seniorum*, et *Proculcatores*, apud Ammianum lib. 27. pag. 351. qui non alii sunt a castrorum excubitoribus. In Etymologico Suidæ, si Meursio fides ἐξουλκῶντες est παρακράσασθαι, i. *Subauscultare*, quod faciunt Excubitores. Ita Græcis recentioribus σκυλκῶτες, iidem sunt qui *Exculcatores* : sic enim legendum apud Mauricium lib. 2. Strateg. cap. 3. et Leonem in Tacticis, pro σκυλκῶτες ubi dicuntur κατάσκοποι, et βιγλάτες Rectius apud eundem Leonem eap. 12. § 56. ἐξουλκῶτες ἤτοι βιγλεύοντες, ut et eap. 17. § 100. Qui enim excubias agunt, *Excubant*, i. haud *cubant*, ἐκκλιτῶσιν, seu ex cubili surgunt, vel ut cum Scriptoribus ævi inferioris loquar, haud *Culcant*, i. *ils decouchent, ils ne se couchent pas*, vigilant. Vetus interpres Catalanicus. MS. Vegetii lib. 3. cap. 5. ubi signa ait vocalia quotidie mutari debere, ne ex usu ea hostes agnoscant, et *Exploratores* inter nostros versentur impune, sic ille hæc reddidit : *Es a saber que estas palabras de senales se deven mudar, que non sean toda via unas, porque non entiendan los enemigos lo senal por uso, et por que los Esculcas que andan entrellos non escapen syn pena*. Inde

SEULEÆ, pro *Exculcæ*, *Excubiæ*, vocabulo truncato, ut *Cubiæ* pro *Excubiæ*,

apud Gregorium M. lib. 12. Epist. 23 : *Hostem collectum habet, ... et si huc cursum Deo sibi irato mittere voluerit, vos loca ipsius... deprædamini, aut certe Sculcas quos mittitis, sollicitè requirant, ne dolens factum ad vos recurrat.* Ita enim prorsus reponendum pro *Scultas*, ut est etiam in lege Longobard. lib. 1. tit. 14. § 6. [** Rothar. 21.] : *Si quis in exercitu ambulare contempserit, aut in Sculcam.* Ubi *Sculcam*, *Cavalcadam* interpretatur Papias; [** Glossar. Langob. in cod. Cavensi : *Sculca*, *guardia*.] nam et sic οὐλλᾶν usurpant passim Græci Scriptores ævi inferioris, Theophylactus Simocata lib. 6. cap. 9. Chronicon Alexandrinum pag. 904. Leo in Tactic. cap. 6. § 13. cap. 17. § 98. 101. et Mauricius in Strateg. laudatus a Rigaltio, qui perperam, οὐλλᾶν legit, ut originem vocis a Latina *Ausculcare* accersat. Neque felicius Meursius *Sculeas*, quasi *Exculcas* dictas putavit, quod οὐλλᾶν, Græcis recentioribus *culcita* sit, ut et Turnebus lib. 24. Adv. cap. 12. qui *Exculcatores* appellatos vult, quod *glandes exculearent et ejicerent* : fatendum tamen *Scultatores*, habere Vegetium lib. 2. cap. 15. et 17. Vide Vossium, et Ferrarium in *Scolta*.

Hispanis *Eseuchar*, est *Ausculcare*, diligenter attendere, et *Escucha*, quod vulgo *Centinelam* dicimus. Leges partitæ seu Alfonso, parte 2. tit. 26. l. 10 : *Atalayas son llamados aquellos omes, que son puestos para guardar las huestes de dia, veiendo los enemigos de lexos si venieren, de guisa que puedan apercebir a los suyos, que se guarden de manera [** que non resciban daño; et estos hanlo de facer paladinamente; mas otros hi ha que han de atalayar en excuso, de manera] que no perezcan, e por ende son llamados Esausados, e esto es manera de guerreria que tiene gran pro, ca por hi saben sin mostrarse quantos son los enemigos que van o vienen, y en que manera Eso mismo de las Escuchas, que son guardas para de noche, etc.* Vide *Excubie*.

* **COLLOCATIO**, Locatio, Gall. *Louage*. Assis. comit. Fuxi in Reg. S. Ludov. fol. 112. ex Chartoph. reg. : *Item Collocationes domorum, xxxiiij. solidos.* Nisi sit Præstatio pro loco domus ædificandæ, Gall. *Emplacement*. Vide infra *Colloquium* 2.

* **COLLOCATUS** dicitur ille, qui artificii magistro operam suam locat, vulgo *Alloué*, *compagnon*. Stat. sabater. Carcass. ann. 1402. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 568. art. 28 : *Et casu quo aliquod mancipium dictæ artis sabbateriæ se excusaret de non solvendo dictum denarium qualibet die Sabbati, dicendo quod ipse non est Collocatus, ymo est adlicens dictum ministerium, etc.* Vide *Allocatus* 3. et *Collogium* 2.

† **COLLOCIUM**. Vide *Colacium*.

** **COLLOCUTIO**, Conventus, Germ. *Sprache*. Chart. Otton. II. Imper. ann. 979. ap. Schaunat. Episc. Wormat. tom. 2. pag. 25 : *Quotiescunque in loco nostro Franco-novurt nominato, regia vel imperialis Collocutio aut solemnium dierum celebratio contingat, etc.* Vide *Colloquium*, 1.

† **COLLOCUTOR**, Qui colloquitur. Utuntur Tertull. adv. Praxeam cap. 5. et S. Aug. Confess. lib. 9. cap. 6.

† **COLLOCUTORIUM**, Cella in qua virgines Deo Sacre excipiunt externos ad col-

loquendum, Gall. *Parloir*, Hisp. *Locutorio*. Legitur in Concilio Limano ann. 1582. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 249.

† **COLLOCUTORII OFFICIUM**, Idem, puto, quod Janitoris munus in Monasteriis, quod is advenas excipiat ad colloquendum, apud Th. Madox Formulæ Angliæ pag. 79 : *Et pro hac datione et traditione, dicti Abbas et Monachi dederunt et concesserunt dicto Fuleoni in vita sua, Officium Collocutorii eum hiis quæ ad officium pertinent; scilicet per duos dies unum panem Monachi et duos panes Squierii, et quolibet die duas ciffatas cervisiæ, et unum ferculum de Elemosinario et potagium, quod ad officium pertinet; et dimidiam marcæ per annum et unam vestem pelliceam.... Dictus vero Fulco tactis sacrosanctis Evangeliiis juravit, quod fideliter et honeste serviet.*

† 1. **COLLOGIUM**, Colloquium. Guidonis Disc. Farsensis cap. 58 : *In clauastro juvenes qui sub custodia sunt vel novitii Fratres nullum Collogium habere debent cum illo.*

* 2. **COLLOGIUM**, Locatio, conductio. Stat. Sabat. Carcass. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 566. art. 24 : *Quod si quis magistrorum dictæ artis sabbateriæ, aliquod conduxerit mancipium certo tempore, et dictum tale mancipium magistrum suum, antequam tempus Collogii sui perpetraverit et compleverit, dimitterit, etc.* Collogui vulgariter dictum occurrit, in Stat. barbit. Tolos. ann. 1457. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 49 : *Item es ordenat que nul maistre de la présent civitat ne aie à bailler par maniere de Collogui ny arenda, ny bailler pour gouverner à aucun varlet ou maistre dudit mestier son obrador.*

COLLONELLINUS. Charta Donationis Ecclesiæ Cornutiænæ edita a Suaresio : *Vela linea paragaudentia, Persica clavatura Collomellina prasina* 2. [Legendum *Coccomelina*. Vide *Melinus*.]

† **COLLONGIA**. Vide post *Colonus*.

* **COLLONUS**, pro *Colonus*, in Stat. Astæ collat. 11. cap. 16. pag. 37. rº.

* **COLLOQUACITAS**, Colloquium frequens. Acta S. Freder. episc. Traject. pag. 466. col. 2. tom. 4. Jul. : *Qua de causa varia et inanis persæpe inter eos erat Colloquacitas, et ut fieri solet, corrumpant bonos mores colloquia mala.*

† 1. **COLLOQUIUM**, Conventus, cœtus. Rescriptum Provincialis Præmonstratensis ad Abbates sui Ordinis apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 2. pag. 416 : *N. D. G. Præmonstratensis Ecclesiæ humilis Abbas cum universitate Coabbatum annui Colloquii, D. V. Magdeburgensi Præposito, etc.* Hoc sensu Galli dicimus : *Le Colloque de Poissi*. Haud satis scio an eadem notione in Chronico Mauriniacensi apud Duchesium Hist. Franc. tom. 4. pag. 377 : *Luce tertia domnus Papa cum suo comitatu lætus discessit, ac maximas gratias pro hospitalitate reidens, ad suum Colloquium, quod apud Leodiam fuit, præfectus est.* [** Vide Haltausium voce *Sprache*, col. 1707. *Colloquium publicum* apud Ekkehard. IV. Pertz. pag. 87. lin. 34. pag. 104. lin. 2. pag. 125. lin. 45.]

† **COLLOQUIUM GLORIÆ**, Elogium, arbitrator, gloriæ bello et armis comparandæ. Chronicon Siciliæ tom. 3. Anecd. Marten. col. 82 : *Dominus Rex Fredericus præ-*

sentibus dictis suis filiis et præsentibus etiam omnibus Syndicis omnium locorum Siciliæ fecit Gloriæ Colloquium in majori Panormitana Ecclesia, in quo proposuit hæc problema : Caritas non agit perperam, nec quærit quæ sua sunt. Et post præambula, dicti Colloquii finis fuit, quod idem Dominus Rex dixit, se velle in dicto anno armare tempestive exstolium galearum octoginta.

* 2. **COLLOQUIUM**, inter præstationes recensetur, in Assis. comit. Fuxi ex Reg. S. Ludov. fol. 112. in Chartoph. reg. : *Colloquium domorum, xv. solidos.* Vide supra *Collocatio*.

* **COLLORATIO**, Color, dissimulatio, circuitio, *Couleur*, eodem sensu usurpamus. Stat. Cadubr. lib. 1. cap. 67 : *Teneatur idem vicarius, antequam surgat ad proponendum, facere legi in scriptis per aliquem officialem sive cancellarium dictam propositionem coram ipsis consiliariis, quo facto prædictus vicarius surgere debeat, et proponere simpliciter coram eis, sine Colloratione.* Vide *Color*.

† **COLLOSUS**, a *Collis*, *Clivosus*, collibus frequens. Jacobus Cardinalis in Vita S. Petri Cælestini :

Ipse tamen vastam Colloso eespitè terram
Ingrediens Aquilam, non plenam civibus urbem.

† **COLLUBENTIA**, Consensus, benevolentia, a *Collubere*, Beneplacere. Formula manumissionis ad Clericatum tom. 2. Anal. Benedict. pag. 742. col. 2 : *Igitur ego in Dei nomine Ugo... Abbas Ecclesiæ gloriosissimi Christi Confessoris Aniani te Clericum nomine Raginaldum, ex familia ejusdem S. Aniani progeniem ducentem ... ante sanctum altare et præsentiam Fratrum S. Aniani, unum cum Collubentia eorumdem Fratrum et deprecatione Adalardi Archiepiscopi... ab vinculo servitutis, ob amorem D. N. J. C. ad cujus militiam eligeris, publice absolvo, civemque Romanum instituo : ut abhinc, Christo favente, in tuo jure et potestate consistens, ita vivas ingenuus civisque Romanus, tanquam si a liberis ortus esses parentibus, et neque nobis, neque successoribus nostris quidquam noxialis debeas servitutis, sed etc.* Vide *Collubentia* post *Conhibere*.

† **COLLUBIUM**, συγγυς, Confusio, Supplem. Antiquarii.

COLLUCIANISTÆ, Ariani dicti : quippe Arius S. Lucianum Presbyterum Antiochenum Martyrem hæresis suæ auctorem jactitabat, ac proinde sectarios suos *Collucianistas* dicere consueverat. *Lucianus* enim, dum in Sabellium concitus nimis fertur, lineam quodammodo visus est transisse rectæ sententiæ, materiamque Ario hæresis suæ præparasse. Vide Marium Victorem adversus Arianos lib. 1. Epiph. hæresi 69. et Theodoret. lib. 1. cap. 5.

* **COLLUDIOSE**, Fraudulenter, cum collusione. Epist. Nicol. PP. I. ann. 867. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 438 : *Non solum prædia a genitore suo Hlothario imperatore per præceptum largita sustulit; sed etiam proprietates ejus, a parentibus suis sibi præfatæ Helletrudi dimissas, Colludiose surripuit.* Vide *Conludium*.

† **COLLUDIUM**, Collusio. Vide *Conludium*.

* **COLLUFRINA**, au pro *Colubrina*

Vide in hac voce. Charta ann. 1483. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 455 : *Si in futurum acciderit, quod nos et nostri successores, cum consensu patriotarum nostrorum, vellemus disponere pro defensione supradictæ recuperatæ terræ aliquam structuram vel munitionem Collufrinarum sive pulverum et aliarum rerum, quo casu teneantur et debeant ipsi patriotæ apponere duas partes expensarum et nos tertiam.*

* **COLLULUM**, diminut. a. Collum, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

1. **COLLUM**, Collo suo usque ad mercatum malefactorem, quem quis occuluerit, deportare, in Capitulari de Ministerialibus Palatinis edit. Baluzianæ cap. 3.

¶ **COLLI POENA**, Idem quod *Pilorium*, quo Collum coustringitur. Diarium Belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 144 : *In armis suis in prætorio se repræsentare evocantur, sub Poena Colli, aut alias a civitate bannitione.* [* Suspendii poena. Vide Haltaus. voce *Hals*, col. 783. Ita etiam intelligendum]

* **COLLI JUDICIUM**, Jus pilorio reos puniendi. Charta ann. 1292. apud Schwartz. in Hist. finium princip. Rugiæ pag. 223 : *Cum omni jure ac utilitate, cum advocatia, precaria, inoneta, cum judicio manus et Colli.* Vide in *Coilum* 1.

¶ **COLLUM PEDIS**, Gall. *Cou de pied*, Pedis pars superior et convexa. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 155. de S. Pilingotto : *Pedes contractos et ad invicem retortos habuerat : itaque ambulando non pedis plantam, sed quod vulgariter Collum dicitur, super terram.*

* 2. **COLLUM**, Fascis, onus quod ad collum portatur. Convent. Saonæ ann. 1526 : *Pro qualibet sarcina et unoquoque Collo seu fascio omnium, denarios sex inoneta Saonæ.* Occurrit ibi non semel.

¶ **AD COLLUM EXPECTARE**, Tantum c ramis arborum amputare et succidere, quantum collo vel scapulis potest asportari, apud Stephanotium in Antiquit. Pictav. MSS. tom. 2. pag. 449 : *Habebit etiam hominem qui exspectabit ad Collum nemus de Broeis ad omnia necessaria domus suæ.*

¶ **AD COLLUM FURARI**, in Consuetudin. Marchiæ Dumberum simili modo dicitur de eo, qui ligna furatur in silvis, quantum collo vel scapulis asportare potest, non amplius.

* 3. **COLLUM**, pro Colum, Gall. *Couloir*. Comput. MS. ann. 1358. S. Petri Insul. : *Item pro quadam peste et uno Collo, et tribus coclearibus bosci, v. sol.* Vide *Colum* 3.

¶ 1. **COLLUS**, Colli ornamentum vel procollum. Papias MS. Vide *Collerium*.

2. **COLLUS**, Urceus bibendi, vel napus. Matth. Silvaticus.

3. **COLLUS**, ex Italico *Collo*, Onus navis, in Statutis Venetis lib. 6. cap. 76 : *Colli, sive ballæ, sive pondera.*

¶ 4. **COLLUS**, mendose pro *Callus*, Eccardo Calculus, silex. Vide *Hallus*.

¶ **COLLUTIO**, Gargarizatus, Gall. *Gargarisme*, Oris ablutio. Medicina Salernit. pag. 166. Edit. 1622 : *Quod si vero sitis vehementior fuerit, quam ut frigidi aeris inspirata aut oris Collutione sedari possit, aquæ frigide potu restringenda est.* Cælius

Aurelian. Acut. 2. 6. 28. dixit : *Utemur oris Collutione.*

¶ **COLLYBISTA**, **COLLYBISTES**, Græcis *Κολυβιστής*; Latinis, Mensarius, Nummularius, Gallis, *Banquier, Changeur*. Usurpant non semel hac notione Jurisconsulti, a quibus nonnihil discrepans S. Hieronymus hæc habet in Commentario ad 21. cap. Matthæi : *Excogitaverunt et aliam technam, ut pro Nummulariis Collybistas facerent, cujus verbi proprietatem Latina lingua non exprimit. Collyba dicuntur apud illos, quæ nos appellamus Tragemata vel Vilia Munuscula : verbi gratia fricti ciceris, uvæque passarum, et poma diversi generis. Igitur quia usuras accipere non poterant Collybistæ, qui pecuniam fænerati evant, pro usuris accipiebant variis species : ut quod in nummis non licebat, in his rebus exciperent, quæ nummis coemuntur.*

* Vide *Collibium* et mox *Collyvista*.

COLLYRIDA. Joan. de Janua : *Collyrida, dicitur a collum, et est panis tenuis, et quasi subcinericius : vel Collyrida est panis modicus et triangulus coctus, et frictus deterius.* [Papias MS : *Collirida, Subcinericius panis, modicus panis triangulus. Mox subdit : Colliridæ, panes quadrati de simila cum oleo sartagine frixi.*] Lib. 2. Regum cap. 6. *Collyrida panis.* Gr. *κολυρίδα ἄρτου*. Hinc *κολυρίζειν* cap. 13. *Opus pistorium facere.* Adde Leviticum cap. 7. et 8. Eadmerus de Similitudinibus S. Anselmi cap. 16 : *Cum nimis avide Collyridæ eduntur, quæ quasi nix candidæ videntur, sponteque manibus vel dentibus sic atteruntur, ut resonare audiantur.* Hugo Parisiensis de Institut. Novitiorum : *Alii semicorrosas crustas, et præmorsas Collyridas, cibariis iterando insigunt, et reliquias dentium suorum offas facturi in poculis dimerunt.* Alexander Poeta :

Collyridam panis quoddam genus esse memento.

[Collyridarum etiam meminere Tertull. de Cultu fœm. 2. 7. et S. Augustinus de Genesi ad lit. 8. 5. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex Libro viridi fol. 53 : *Item debet dare dictus Dominus Abbas dicto Conventui in singulis festivitibus... Pentecostes... triginta libras panis frumenti... necnon nectar et Collyridas sufficienter et semel duntaxat quolibet anno, et non in quolibet dictorum festorum.* Et in Statutis S. Victoris ann. 1531 : *Item tenetur dare Pitantiarius in die Natalis Domini... tres Coleridas sive mensas pro quacumque pitantia.*] Nescio an huc pertineant *Collyridæ* in Itinerario Gregorii XI. PP : *Hilariter Collyridas spargebant, velut rosarum flores.* Vide Hesych. in *κολύρα*.

¶ **COLLYRIDIANI**, Hæretici sic dicti quod in Sacrificio uterentur *Collyridis*. B. Mariæ Virgini tanquam Dææ liba offerebant fœminæ, quæ iis erant loco Sacerdotum. Vide Epiphanium Hær. 78. et 79. et Joann. Forbesium Instruction. Historico-Theologic. lib. 4. cap. 8. §. 4.

* Vide Stockman. Lexic. Hæres.

* **COLLYVISTA**, pro *Collybista*, Mensarius. Stat. Genuens. lib. 2. cap. 31. pag. 61 : *Adulterinæ autem monetæ si quid ad quempiam perveniet, id confestim vel ipse incidat, vel ab alio incidi faciat, idipsumque præstet Collyvista, seu, ut aiunt, campsor.*

Eadem rursus occurrunt in Stat. criminal. Saonæ cap. 60. pag. 105.

COLMENA APUM, in Charta ann. 1271. tom. 5. Monarchiæ Lusitan. pag. 306. *Vas apum, ex Hispano Coluena.*

¶ **COLMIA**, *Calamus cum spica sua*. Vet. Glossar. San-German-MS. num. 501. Vide *Coloma*.

* **COLMIFIUM**, *Lo sacrificio de pane azimo*. Glossar. Lat. Ital. MS.

COLNA. Charta Stephani Regis Angl. ann. 1038. in Monast. Anglic. tom. 3. pag. 8 : *Et Colnam S. Andreæ, et duos rathenichtes, et unam Ecclesiam cum una hida terræ, etc.*

* Idem f. quod *Cultura* 1. Vide ibi.

¶ **COLO**. Vide *Colones* post *Colonus*.

* **COLOBA**, Vestis species, presbyteris propria. Reg. visitat. Ordonis archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 61. rº : *Willelmus de Herbeio (canonicus Sagiensis) inhonestam habet vestem, ut pote diversicolorem, et etiam ea utitur extra domum, sine superlicio et Coloba.* Vide mox *Colobium*.

¶ **COLOBARIUM**. Gloss. Isid. : *Levitonarium, Colobarium lineum sine manicis.* Lege et vide *Colobium*.

¶ **COLOBIA** sunt apud Hæbreos, quod vocamus *Tragemata*, vel *vilia munuscula*, ut *cicer frixum, uva passa, poma*;

¶ **COLOBISTÆ** vero dicuntur qui ea vendunt. Papias MS. Excerpta sunt, licet minus accurata, ex Hieronymi loco in voce *Collybista* superius relato. Ibi vide.

* Vide *Collibium*.

COLOBIUM, Tunica absque manicis, vel certe cum manicis, sed brevioribus, et quæ ad cubitum vix pertinerent : ex Græco *κολοβός*, Curtus. Gloss. Græco-Lat. : *Κολοβιον, Colobium, subucula.* Servius ad hæc Virgillii lib. 9. *Æn.* vers. 616 :

Et tunicae manicas, et habent redimicula mitra.

Nam *Colobiis* utebantur antiqui. Isidorus libro decimo nono, capite 32 : *Colobium dictum, quia longum est, et sine manicis. Antiqui enim magis hoc utebantur.* Glossarium Cambronense : *Colobium vestis cuculli similis, nisi quod cucullo caret. Pectoralis tunicula sine manicis dicitur Ammiano lib. 14. Ugutio : Colobium, pallium virginale, ut quod ad talos descendens sine manicis, et dicitur Colobium, quasi colubium, a collo dependens, vel quod sit longum.* [Eadem habet Johan. de Janua in Catholico et subjungit : *Nota quod non solum virgines, sed etiam Diaconi utebantur Collobio, loco cujus postea usi sunt dalmatica.*] S. Ambrosius Ep. 53 : *Duos juvenes ephebos vestibus candidissimis, id est, Colobio et pallio indutos, etc.* Ordericus Vitalis lib. 2 : *Vestitur Collobio albo clavato purpura, induitur pallio albo, etc.* Vestis honestioris genus esse notavit Pithæus lib. 1. Advers. cap. 16. ex Cod. Theod. Pauperibus tamen *Colobia* erogari providet Pelagius PP. in Epist. ad Sapaudum Arelatensem Episcopum, apud Baron. ann. 556. n. 21.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Collobium, froc sans manches.* Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Colobia, sunt lata caputia bubulcorum.* Annual. Victor. MSS. ad ann. 1315. ubi de Enjoran. : *Postea in vigilia S. Johannis*

Baptistæ indutus rotundo Collobio, Gallice *Cloche*, iterum est suspensus. Calobe, f. pro Colobe, certe eodem significato, in Lit. remiss. ann. 1432. ex Reg. 175. Chartoph. reg. ch. 174: *Un homme vestu d'une Calobe de toile et un meschant chaperon..... Le suppliant advisa par la fente du colet de laditte Calobe de toile, etc.*

COLOBIUM, postmodum propria fuit vestis Monachorum. Cassianus de Habitu Monachi cap. 5: *Colobiis quoque lineis induti, quæ vix ad cubitorum ima pertingunt, nudas de reliquo circumferunt manus.* Quærit B. Dorotheus Doctr. 1. quare Monachi deferrent καλόβιον μὴ ἔχον χειρίδια, τῶν ἁλῶν ἐχόντων πάντων χειρίδια, cum cætera Colobia manicata essent: atque manicas esse signa manuum, manus autem ad practicen pertinere, Monachos vero habere non debere manus ad operandum quidpiam pristini hominis. Mox ait Colobium Monasticum habere τὴ σημεῖον τὸ πορφυρεῖν, signum purpureum, cuius significationem pariter exequitur. Palladius in Hist. Laus. cap. 47: *Τὸ δὲ ἐνδυμα τῶν αὐτῶν ὁ λεβιτῶν, ὅπερ τινὲς καλόβιον προσαγορεύουσι.* Tabular. Prioratus S. Vincentii Laudun. ann. 1281: *Quilibet Monachus habeat singulis annis 2. frocos, seu 2. Colobia cum cucula.*

COLOBIUM etiam fuit Episcoporum vestis propria. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 211. de Vestibus Pontificis: *Colobium erat cucullata vestis sine manicis, sicut adhuc videmus in Monachorum cucullis, vel nautarum tunicis, quod Colobium a S. Silvestro in Dalmaticam est versum, et additis manicis infra sacrificium portari instituta, quæ ideo ad Missam a Pontifice portatur, etc.* Adde Alcuinum de Offic. divin. Author Vitæ S. Silvestri PP. editæ a Combesio, de Euphrosyno Pamphyliae Episcopo scribens, ait Euphrosynum Romam venientem Colobium S. Jacobi fratris Domini secum attulisse, eoque indutum sacra peregrasse, χρῆναι λέγων τὸν ἱερώμενον, καὶ μέλλοντα θυσίαν τῷ Θεῷ τοιαύτην προσκομίζειν, μὴ μόνον τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι καθαράν ἔχειν, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐσθῆτα λευκὴν περιβεβῆσθαι, indeque factum ut Romani hactenus Sacerdotes colobiis usi sint: ἀλλ' ἐπεὶ δὴ τὸ τῶν βραχιόνων γυμνὸν ἐφύγετο, δαλματικὰ μανίκεια μᾶλλον συνέβη ὀνομασθῆναι, εἴπερ καλόβια. Id etiam astruit Anselmus Decretorum Collector, ex Eusebio: *A sancto Silvestro et Presbyteris ejus Colobiorum usus sumpsit initium, et Marcus ac Julius et Liberius ex ordine sunt usi. Post hos autem Colobia in Dalmaticas commutata sunt.* [Quia, inquit Johan. de Janua, nuditas brachiorum culpabatur.] Colobium Episcopis præterea tribuunt Gregor. Turon. de Vitis Patrum cap. 8. Pius I. PP. in Epist. apud Joan. a Bosco in Vienna pag. 24. Ademar. Caban. ann. 1010. et alii. [* Vide Glossar. med. Græcit. col. 684.]

COLOBIUM dicitur etiam cucullus ille, sive superhumeralis, quo induuntur Servientes ad legem in Anglia. Fortescut. in Encomio legum Angliæ cap. 51: *Nam Serviens ad legem ipse existens toga longa instar Sacerdotis cum caputio penulato circa humeros ejus, et desuper Colobio cum duobus labellulis, qualiter uti solent Doctores legum in Universitatibus quibusdam, cum supra de-*

scripto birreto vestiebatur. Sed Justitarius factus loco Colobii, chlamide utebatur.

COLOBIUM DANICUM, apud Ingulfum pag. 866: *Exuebat eum de cuculla sua, et dato Danico Collobio, jussit eum ubique vestigia sua imitari.*

† COLOBIIS LONGIS DE SCARLETO FODERATIS, in quadam solemnī processione usos fuisse Duces et nobiles narrat Cornelius Zantfliet in Chronico, apud Marten. tom. 5. Collect. Ampliss. col. 356.

COLOBIUM, insignibus et vestimentis Regum Aragonensium accensetur, in Gestis Innocentii III. PP. pag. 135. et Epistola Martini IV. PP. tom. 5. Hist. Franc. pag. 878.

* COLOBRINA, ut Colubrina, Armorum genus, Gall. Coulevrine. Charta ann. 1501. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Quod nullus particularis dicti castri moderni et qui pro tempore futuro erunt, non audeant seu præsumant venari ad grossam venationem cum balistis et Colobrinis.* Occurrit etiam in Instr. ann. 1476. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 333. col. 2.

† 1. COLOBUS, Gr. καλόβος, Mutilus. Translatio S. Philasterii tom. 4. SS. Julii pag. 591: *Nam inter languentium jacentes cuneos deductus est a genitore suo ita Colobus puer, ut sine vectore suo nequiret consistere aut ambulare.*

† 2. COLOBUS, pro Colpus, Ictus, in Lege Salica tit. 17. ex manuscripto apud Eccardum pag. 123. Vide Colpus.

* COLOCCERIUM, pro Cloccarium, Campanile, in Hist. Liter. Fr. tom. 6. pag. 330. Vide in Cloca 2.

† COLOCOCCUM. Eleusius Presbyter in Vita S. Theodori Siceotæ tom. 3. SS. April. pag. 48: *Et morbi causam aperiens et insidiatores patefaciens, e manu sua tria illi Colococca dedit: Hæc inquit, comedite et nihil tibi erit mali.* Continuator Bollandi: Κόκκος Magnus, κόκκος Granum est. Et forte hic intelliguntur grana mali punici, κόκκος sæpius curium seu mancum significat quam magnum: quare Colococca erunt forte parva grana.

* COLOERIA, a Gall. Couloir. Colum, vel infundibulum, vulgo Entouuoir. Arest. ann. 1345. 6. Aug. in vol. 2. arestor. parlam. Paris.: *Dicti officiales nostri jura et utilitates habent et consueverunt habere in die coronationis nostre.... Scancionarius vina doliorum ad duos digitos vel circa subtus barram, tinas, jallas, potos, itra, Coloerias, etc.* Vide supra Collum 3.

* COLOFISTA, Lu moneta, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide supra Collyvista et mox Colona 1.

* COLOGA, an idem quod Colongia, Villula cum modo agri. Vide in Colonis. Charta ann. circ. 940. apud Baluz. in Hist. Tutel. col. 329: *Ista vero omnia supra prænominata Deo.... offerimus, excepto Cologas, cum locu, cum tracte ad scavas, cum bosco, cum moleudinis, etc.* f. Loci nomen proprium.

COLOMA, Calamus cum spica sua, et dicitur a culmus. Jo. de Janua. Nostris Chaume. [Vide Colmia.]

* COLOMBARIUM, pro Columbarium, Gall. Colombier, alias etiam Colomier. Charta ann. 1381. in Reg. 119. Chartoph.

reg. ch. 232: *Quoddam etiam Columbarium vertens cum scala ad rotam, bene et decenter colombis populatum.* Alia ann. 1375. in Reg. 108. ch. 135: *Item en ce mesmes lieu (de Glon) un Colomier assiz ou pourpris de ladite maison.* Columbe, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1470. ex Reg. 195. ch. 439: *Le suppliant ala ouvrir la fenestre d'une Columbe, afin que les pigeons s'en pussent voler.* Idem quod Volet vel Fuie appellamus.

† COLOMELLI. Vide Columelli.

† COLOMERARIUM, f. pro Columbarium. Gall. Colombier vel Coulombier. Codex MS. reddituum Episcopatus Autissiod. ex Archivo ejusd. Episc.: *Donus Thesaurarii Alexandri cum Colomerario.*

† COLOMITAS, Salus. Papias MS. Lege Columitas pro Incolumitas, ut Plautus dixit, Columis pro Incolumis.

† COLONA, COLONANTIA, COLONARIUS, etc. Vide post Colonus.

* 1. COLONA, Monetæ aureæ species. Liber cens. eccl. Rom.: *Ecclesia de Romestorth (debet) unam Colonom auri.* [* An Marcan Coloniensem? Vide Pondus.]

* 2. COLONA, vox Italica, Columna. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 76: *Bancacium.... quatuor rotellarum, habens varochium cum perticis volgentibus et trahentibus funem sive canapem cum Colona altius levata, est appriue utile ad opus lignamina, lapides, etc.* Alia notione, vide in Colonus.

* COLONARIA, Coloni conditio. Stat. castri Redaldi lib. 1. pag. 21. vº: *Nou possit nec debeat aliquis.... locare vel affictare rem suam, seu terram, vel possessiones ad mezadriam, Colonariam, etc.* Vide in Colonus.

† COLONECUS, pro Colonus. Mabill. Liturg. Gall. pag. 464: *Item pro reuedium anemæ ueræ vel ex demandatione bonæ recordationis filii mei Deorvalli villum cui vocabulum est Latiniaco sita in territorio Mel-dinse cum campis, Colonecis ad eadem pertinentes, cum pratis Baseliæ S. Sinsuriani, etc.*

* Leg. Colonæcus, idem quod mox Colonnellum.

† COLONELLA, Italis, Parva columna. Legitur in Chronico Parmensi ad ann. 1299. et 1307. Locos retulimus in Baptisus et Capitellum.

* COLONELLUM, Habitaculum rusticum cum sufficienti prædio ad alendum colonum. Correct. stat. Cadubr. cap. 73: *Statuimus quod nullus homo, vel aliqui consortes habentes montes in territorio Cadubrii, vel Colonella, non possint nec valeant ipsos sive ipsa affictare forensibus ali quibus.... Et si dicti cives ac vicini Cadubrii tales montes et Colonella nolent ad affictum conducere, etc.* Vide in Colonus.

† 1. COLONELLUS, Chiliarchus vel Tribunus, Gall. et Angl. Colouel, apud Rym. tom. 16. pag. 14. col. 1: *Omnes et singuli Capitaneos, Colouellos, Vicecapitaneos, li cum tenentes et alios Officiarios, etc.*

† 2. COLONELLUS, Minor columna parva pila, Gall. Petit pilier. Censualis codex Calomontis: *Banchia uercerii continet duos Colouellos in ingressu ala Calomont*

* 3. COLONELLUS, Stipitis gentilit

rainus, Gall. Branche. Chron. Mutin. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 599 : *Die Ascensionis Domini incæpta fuit guerra inter nobiles de Foliano, et alios alterius Colonelli dictæ domus.*

† **COLONETA**, **COLONIA**, etc. Vide post **Colonus**.

† **COLONEUM**, mendose pro *Teloneum*. Vide *Curatura*.

* **COLONIATUS**, idem quod *Colonus*, Vici incola. Lit. Caroli delph. ann. 1421 : *Quidam Coloniatus de S. Columba, gerens se pro capitaneo, una cum consulibus, universitate et singularibus dictæ civitatis (Biterrensis) etc.* Vide in **Colonus**.

* **COLONICA LEX**. Vide infra in **Colonus**.

* **COLONIENSIS MONETÆ** occurrit mentio apud Tolner. in Hist. Palat. pag. 76. et alibi passim.

* **COLONILIS**, Ad colonos spectans. Vide mox **Colonus**.

COLONUS, Vici incola, *παρόικος*. Isidorus lib. 9. cap. 4. et ex eo Papias : *Coloni sunt cultores advenæ, dicti a cultura agri; sunt enim aliunde venientes atque alienum agrum locatum tenentes, ac debentes conditionem genitili solo propter agriculturam sub dominio possessoris, pro eo quod iis locatus est fundus. Quæ quidem hausit Isidorus a sancto Augustino lib. 10. de Civitate Dei, cui Coloni dicuntur, qui conditionem debebant genitili solo propter agriculturam sub dominio possessorum. De his præclare Salvianus lib. 5. de Gubernat. Dei : Nonnulli eorum de quibus loquimur, qui aut consiliores sunt, aut quos consultos necessitas cecit, cum domicilia atque agellos suos aut pervasionibus perdunt, aut fugati ab exactoribus deserunt, quia tenere non possunt, fundos majorum expetunt, et Coloni divitum fiunt. Aut sicut solent hi, qui hostium terrore compulsi ad castella se conferunt, aut qui periculo ingenuæ incolumitatis statu ad asylum aliquod desperatione confugiunt : ita et isti qui habere amplius vel sedem, vel dignitatem suorum natalium non queunt, iugo se iniquitæ abjectionis addicunt : in hanc necessitatem redacti, ut exactores non facultatis tantum, sed etiam conditionis suæ, atque exulantes non a rebus tantum suis, sed etiam a seipsis, ac perdentes secum omnia sua, et rerum proprietate careant, et jus libertatis mittant . . . Illud gravius et acerbius, quod additur huic malo servilius malum. Nam suscipiuntur advenæ, fiunt præjudicio habitationis indigene, . . . et quos suscipiunt ut extraneos et alienos, incipiunt habere quasi proprios : quos esse constat ingenuos, verunt in servos.*

Hinc patet ejusmodi Colonos prorsus fuisse *adscriptitios*, et conditionis servilis et obnoxii, licet non omnino essent servi, sed culturæ agrorum ad certa loca addicti. Unde in Glossar. Basilic. **Colonus** definitur *ἐνυλοπαρόικος*, et *μισθωτός*. Vide Glossar. ned. Græcit. Formula vetus apud Bignonium pag. 197. 1. edit. : *Eo quod genitorius nomine ille Colonus sancti illius de villa illa fuisset.* Prostant aliæ formulæ apud eundem, de evindicatis Colonis, pag. 196. or. 202. ubi discrete opponuntur *francisci* et ingenuis, ut et in Constit. Justiniani de *adscriptitiis* et Colonis; et perinde ac servi,

si de Colonis suis se substraxerint, judicio evindicationis ad **Colonatum** reducuntur : quod etiam præcipitur in Constit. Just. Imp. de Filiis liberarum in Africam directa, in Pragmatico Tiberii Imp. de Filiis Colonorum. et in Edicto Theoderici Regis cap. 84. cujusmodi evindicationis exemplum præfert Flodoardus lib. 2. Hist. Remens. cap. 19. initio. Denique non modo cum servis junguntur passim, ut in Capitulis Caroli C. tit. 28. [** Edict. in Carisiaco ann. 861.] sed et *servi* appellantur. Donationes factæ Ecclesiæ Salisburg. cap. 8 : *Ad Chiemgow Trucharium servum cum Colonia sua et alia possessione.* Cap. 10 : *Manentes servos cum Colonis suis.* Cap. 1 : *Servi manentes in Colonis, etc.* Quin etiam iisdem, quibus illi, pœnis coercerentur, fustuario nempe et flagellis, ut colligitur ex Lege Burgund. tit. 39. § 3. iisdem Capitulis Caroli C. tit. 9. part. 2. cap. 9. tit. 12. cap. 5. tit. 28. cap. 1. tit. 31. cap. 15. 16. 20. 22. tit. 39. cap. 2. et Capit. Carolomanni tit. 2. cap. 4. [** Synod. Suession. ann. 853. Apud. Silvacum. ejusd. ann. In Carisiac. ann. 861. Edict. Pistens. ann. 864. Apud Carisiac. ann. 873. Apud Vernis Palat. ann. 884.] Sed et S. Remigius Remensis Episcopus in Testamento suo, apud Flodoardum lib. 1. Hist. Rem. cap. 18. alios Ecclesiæ Colonos libertate donat, alios in servitute permanere decernit.

Verum licet Coloni servis accenserentur, quod certis conditionibus ac servitiis obnoxii essent, inter liberos plerumque habebantur. Gregorius M. lib. 3. Ep. 21 : *Hi vero qui in possessionibus eorum (Judæorum) sunt, licet et ipsi ex legum districtione sint liberi, tamen quia colendis eorum terris diutius adhæserunt, utpote conditionem loci debentes, ad colenda quæ consueverant rura permaneant, pensionesque prædictis viris præbeant : et cuncta quæ de Colonis vel originariis jura præcipiunt, peragant, extra quod nihil eis amplius oneris indicatur, etc.* Atque inde percipitur cur *liberi* dicantur in Lege Aleman. tit. 9 : *Quicumque liberum Ecclesiæ, quem Colonum vocant, occiderit, etc.* Et tit. 23. § 1 : *Liberi Ecclesiastici, quos Colonos vocant, sicut et Coloni Regis reddant ad Ecclesiam.* Charta Caroli C. ann. 22. in Tabul. S. Dionysii n. 38 : *Proclamarunt se et dixerunt, eo quod ipsi et nascendi liberi Coloni esse debent, sicut alii Coloni S. Dionysii, et prædictus Deodatus Monachus eis per vim in inferiorem servitium inclinare vel affligere velit injuste.*

Erant igitur Coloni mediæ conditionis inter ingenuos seu liberos, et servos : proindeque iidem ferme qui *Conditionales* etiam appellati, ac *Originarii* et *Tributales*, de quibus suis locis agetur. Sed de Colonorum variis conditionibus copiose egit Jacobus Gotofredus in Paratit. tit. de Fugitivis Colonis lib. 5. Cod. Th. et ad leg. 3. de Censu. [** Winspeare, *Abusi Feudali* pag. 106. Savinius, *Zeitschrift für geschichtliche Rechtswissenschaft*, tom. 6. pag. 273. Vesmuis, *Vicende delle proprietà in Italia*, pag. 42.]

* Indigenæ opponitur in Exodo cap. 12. v. 49 : *Eadem lex erit indigenæ et Colono, qui peregrinatur apud vos.*

COLONI ECCLESIARUM, Qui Ecclesiarum ac ædium sacrarum proprii erant, et earum agros colebant : *Liberi Ecclesiastici*, vel *Ecclesiæ*, quos *Colonos* vocant, in Lege Aleman. tit. 9. tit. 23. §. 1. tit. 57. *Coloni vel servi Ecclesiæ*, in Lege Bajwar. tit. 1. cap. 14. §. 1. *Coloni Ecclesiastici et de casis Dei*, in Capitulis Caroli C. tit. 31. cap. 29. 30. [** Edict. Pistens. ann. 864.] Rhenanus lib. 2. Rerum Germ. pag. 87 : *Quidam etiam in illo recenti Christianismo res suas Ecclesiæ donabant, et rursus agros aut domum in beneficii modum recipiebant ad vitæ suæ tempus, non citra tamen pensitationem : nec filius post mortem patris, aut hæres, vendicare sic donata poterat ; ii Coloni Ecclesiastici dicebantur.* Horum autem ea erat prærogativa, ut ab omni seculari jurisdictione et servitio soluti, Ecclesiæ soli obnoxii essent. [Præceptum Carolomanni Franc. Regis pro Monasterio S. Cæcilie in Diocesi Urgell. ann. 880. Marce Hisp. eol. 812 : *Concedimus etiam pro remedio animæ nostræ, vel parentum nostrorum, ut nullus iudex publicus audeat a famulis tam liberis quam Colonis ipsius loci hospitaticum, montaticum, rotaticum, silvaticum, aut inferenda aliqua exigere præsumat.*] Charta Ottonis Imp. ann. 965. pro Ecel. Hamburgensi : *Servos vero et Colonos in eisdem proprietatibus habitantes, nulli nisi eisdem Episcopis servituros, ab omni etiam nostri juris servitio absolvimus, et sub nullius banno vel disciplina illos nisi sub illarum Ecclesiarum Advocatis esse volumus.* Vide Chartam Agapeti PP. apud Sanjulianum in Antiquitat. Matiseonens. pag. 277. et aliam Caroli Calvi apud eundem in Antiquit. Tornutii pag. 510. [** Vide Guerard. in Polyptych. Irminonis.]

COLONI FISCALES, Qui Fiscis prædia excolebant, qui in Colonis fiscalibus manebant, in Edicto Pistensi cap. 26. *Coloni Regis*, in Lege Alemann. tit. 23. *Coloni, et fiscalin*, in Capitulis Caroli M. lib. 3. cap. 36. et in Lege Longob. lib. 2. tit. 32. cap. 6. [** Carol. M. 25.] Adde Flodoardum lib. 1. Hist. Rem. cap. 20.

In Regno Cyprio, regnantibus Luzinianis, plebs divisa erat in *παρόικους*, et *ἐλευθέρους ὑπερπυριάρχους*. *Parœci* erant conditione servi : *Liberi* vero, servi libertate donati, obnoxii tamen Dominis ratione tributii. Thomaso Porcacchi nella Descrit. del isole del mondo : *I Parici erano una condition di huomini schiavi, obligati fin della vita a lor patroni. I Lefteri erano quei Parici, che, o con danari, o per carita, o per altro erano servi della borsa, obligati a pagare ogni anno a Principi xv. Perpiri, o piu. Eadem habet Leunclavius in Pand. Turc.*

COLONES, pro *Coloni*, in vet. Charta apud Hemcræum de Acad. Par. cap. 4 : *Nec de liberis hominibus, Albanisque, ac Colonibus in supradicta commanentibus, etc.*

COLONA, Femina colonariæ conditionis. Formula vetus apud Bignonium pag. 382 : *Feminam illam interpellabat, . . . eo quod Colona esset sancti illius de curte sua, quæ dicitur illa, etc.* Chronicon Besucense pag. 523 : *Dedit præfato cænobio ancillam unam, ut ibidem deserviret cum omni semine suo ex ea progenito, . . ut cæteræ Colona servitium*

omne facere. Vide Testamentum S. Remigii Episc. Remens. cap. 18.

COLONARIUS ORDO, Colanorum conditio. Donatio Haganois ad S. Martinum Turon. imperante Ludovico : *Friderigo Abbati trado mansum nostrum indominicatum... cum hominibus ibidem commorantibus, quos Colanario Ordine vivere constituimus. Id est, ut coloni vivere solent.* [Hagano Adjutor Canonicorum S. Martini Turon. ann. 819. in suo Testamento apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 20. Colanario Ordine vivere constituit plurimos, de quibus hæc tandem habet col. 31 : *Et constituimus illos homines in omnibus predictis locis commanentes illam terram et vineas et omnia ad medietatem collaborare; et nihil aliud eis requiratur, nec post uos nihil inquietudinis patiantur.*] Colanaria conditio, in Concilio Arausicano I. cap. 7. Arelatensi II. cap. 33. *Jus Colanarium*, apud Greg. M. lib. 3. Epist. 21.

COLONATUS, Eadem notione, in Charta Ludovici Reg. Fr. ann. 1179. in Tabul. S. Genesie Paris. [*Colonatus questionem movere*, in Cod. Theod.]

COLONATICUM, Servitium quod colonus domino debet, vel præstat, quod Colanorum tributum dicitur in Epist. S. Remigii ad Falconem Episcop. Tungrensem. Formulæ veteres Lindenbrogianæ cap. 163 : *Repetebat ei, quod genitor suus aut genitrix sua illi coloni sui fuissent, et ipse illi colonus esse debebat, et malo ordine de ipso Colanatico se abstrahere et negligens erat. Et infra : Et in præsentem pro Colono ipsius illi se recredidit et recognovit.*

COLONITIVM, Idem quod Colanaticum, apud Lindenbrog. in form. 163. 164. 166. 167. apud Bignon. pag. 197. 201. 203. 204. 247. 382. I. Edit. Cujusmodi vero erant ea Colanorum servitia, operæ, ac tributa, pluribus habetur in Lege Bajvariorum tit. 1. cap. 14. et in Capitulis Caroli Calvi tit. 23. cap. 14. [*** Epist. Episc. ann. 858.*] : *Edificent villas vestras moderatis castiliis, laborent et excolant terras et vineas in tempore, cum debita solitudine; salvent et dispensent laborata cum fidei discretione, faciant nutrimenta congrua et necessaria : custodiant silvas unde habeant pastiones : defendant et excolant prata, unde habeant pabula. Adde tit. 31. § 29.*

COLINIUM, in Codice Legum Norman. cap. 9. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 169 : *Ut addam purificationem pratorum, herbagiorum et aliorum fructuum, vel costume, vel pagii, vel Colinii vel aliorum hujusmodi, que debent emendari vel persolvi, prout requirunt usus temporum, et consuetudines villarum, mercatorum, mundinarum et passagiorum.*

COLONICATUS, COLONICIATUS, Qui ad Colanum spectat. Casæ Colonicatæ, res Colonicatæ, non semel in Tabular. Casauriensi 1. part. cap. 94. ch. 3. ann. 902 : *Una cum casis et rebus manualibus, et rebus Colonicatis, et rebus censitis, cum terris, vineis, etc.* Charta Leonardi Episc. Casenatis ann. 1175. apud Ughellum tom. 2. pag. 460 : *Concedimus quoque vobis fundum unum integrum... quem vos dominicatum habeatis, et ex parte Colonicatum.* Charta Conradus Imper. ann. 1028. ibid. pag. 707 : *Sive curtibus, salariis, sive in*

donecatis, vel Colonecatis, etc. Alia Friderici II. Imp. ann. 1220. ibidem pag. 712 : *Cum hominibus, castris, tam de donecatis, quam locatis.*

COLONARIA MANCIPIA, Quæ Coloniis ad dicta erant. Testamentum S. Aredii : *Adimus etiam mancipia quæ Colanaria appellantur et vobis tributaria esse perhibentur.*

COLONARIA PERSONA. Sidon. lib. 5. Ep. 19 : *Plurimum potius incipiat habere personam, quam Colanariam.*

* COLONICA LEX apud Varronem lib. de Re rust. cap. 2. pro Pactione et modo conductionis, quo colonus villam acceperat.

* COLONILIS LEX, Coloni conditio. Charta Ludov. Pii ann. 821. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 526 : *Quod servilis conditio legem revadere cernitur Colanilem.*

COLONIA, est Villa, seu villula, cum modo agri quantum colonus unus colere potest. Aliis, (quod probabilius) est habitaculum rusticum cum sufficienti prædio ad alendum colonum, vel familiam rusticam. Brevius, Coloni ædes, prædium. Gregorius Turon. lib. de Gloria Confess. cap. 15 : *Ad hoc levitas ejus, inimico ingrasante, convalluit, ut Colanias Casiliæ concupisceret, quæ agro ejus erant proximæ, pervadere non timeret.* Odo Cluniac. lib. 1. de Vita S. Geraldii cap. 24 : *Non paucos ex rusticis obvios habuit, qui derelictis Colaniis suis in aliam provinciam transmigrabant. Mox : Suadebant ut eos verberari juberet, et ad domunculas unde discesserant redire compelleret.* Donationes factæ Ecclesiæ Salisburg. cap. 1 : *Et comparavit ad eum villam, quæ dicitur Pindinga, cum servis ibi manentibus in Colaniis suis.* Cap. 3 : *Comparavit ad Milonem Colaniam unam.* Adde cap. 8. Tradit. Fuld. lib. 2. cap. 25 : *In prædicto loco novem trado Colanias (hoc sunt Hobunne) integras, cum omnibus adjacentiis et finibus suis, in arvis, in terris arduis, in sylvis, in campis, etc.* Guillelmus lib. 2. Vitæ S. Bernardi cap. 5 : *Admittuntque... locum esse spatiosum ad omnes Monasterii necessitates, ad prata, ad Colanias, ad virgulta, et vineas, etc.* Et lib. 2. cap. 7 : *Ecclesiæ ruinas restaurat, colligit exules, Ecclesiis antiqua servitia, depopulatas Colanias expulsis restituit.* Chron. Besuense pag. 569 : *Tradidimus S. Petro 4. Colanias in vico qui Altrasiacus dicitur.* Occurrit passim apud Scriptores, Hincmarum Opusc. 60. pag. 832. Flodoardum lib. 2. Hist. Remens. cap. 5. 6. 7. 11. 17. 18. 19. Hariulfum lib. 3. cap. 7. Baldricum lib. 2. Chron. Camerac. cap. 5. Gerbertum Epist. 159. Baldric. Dolensem in Translat. capitis S. Valentini num. 2. in Vita S. Barbatii Episcopi Benevent. cap. 2. in Conventu Pistensi ann. 864. tom. 2. Spicil. pag. 589. in lib. 2. Miracul. B. Bertini cap. 10. 15. apud Ughellum tom. 1. Ital. sacr. pag. 107. 109. 119. Perardum in Burgund. pag. 70. Sammarthanos in Abbatibus Vallis S. Stephani pag. 889. in Spicilegio Acheriano tom. 7. pag. 185. etc.

* Colaniere, in Ch. ann. 1364. ex Cod. reg. 9484. 2. fol. 132. 1° : *Estienne de Vaillant chevalier.... a donné... à l'église de Quincy... la maison dessous la vigne et le*

pressoir et tous les vaisseaux et la Colaniere et dous hommes qu'il avoit en la ville de Belenot.

COLONGIA, Idem quod Colaniam. Charta Henrici Theobaldi Comitis Campanie filii ann. 1149. pro Abbatia Jurensi : *Grangiam S. Eusebii cum hominibus suis, et Colongiis et aliis possessionibus, etc.* Infra : *Cum hominibus suis, et terris, et aquis, et nemoribus et undecim Collongiis ad eandem (villam) spectantibus.*

Observandum vero Colanias istas ad ipsos colonos jure proprietatis ac hæreditatis spectasse, sub onere et conditione tributi, pensationis, et operarum, de quibus agitur in Lege Bajwar. et aliis locis mox indicandis : quod colligitur ex Capitulis Caroli Calvi tit. 31. cap. 30. [*** Edict. Pistens. ann. 864.*] : *Et quoniam in quibusdam locis coloni tam fiscales, quam et de casis Dei, suas hæreditates, id est, mansa quæ tenent, non solum suis paribus, sed et quibuscumque hominibus vendunt, et tantummodo sellam (id est ædem) retineant, ex hac occasione sic destruetur sunt villæ, ut non solum census debitus inde non possit exigi, sed etiam quæ terre de singulis mansis fuerunt, jam non possint agnoscere, etc.* Mansum enim idem esse cum Colania mox docemus.

DIMIDIA COLONIA, in Chronico Besuensi pag. 575. et in Charta Caroli Calvi in Antiq. Augustodun. part. 2. pag. 25.

COLONIA. Egidius Monachus Aureæ vallis cap. 118 : *Patronus Legiæ, quem suis volebatis spoliare alodiis, in nostram Colaniam vos redegit.* Albertinus Mussatus lib. 4. cap. 11 : *In Colania Patavii, quam Curte vocant, natura adeo in animum vagata est, ut equo pullulam novipedem eixa sit.*

COLONICA, Idem quod Colaniam, Colan habitatio et prædium. Lex Burgundionum tit. 38. § 7 : *Si quis in agro regio, vel Colonica voluerit adplicare, et non permissu fuerit, colonus fustigetur.* Tit. 67 : *Quicumque agrum aut Colonicas tenent, etc.* [Præceptum Childeberti I. Regis Franc. pro S. Carilepho ann. 528. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 3 : *Et sic per ipsum terminum venit ad villam Lescito novine, quæ e. de nostra donatione, deinde descendit per terminos et lapidis fixis ad Colonicam, quæ appellatur Carlentachario, et ipsa Colonia determinat per lapidis fixis contra montem solis oceanum.*] Gregorius Turon. in Vita S. Aredii : *Dum Noviaci Colonica sua honore B. Juliani Martyris oratorium condidit, etc.* Vetus Charta apud Doubletum li. 3. cap. 2 : *Villa quæ vocatur Matrus cum termino vel Colonica sua ad se pertinet.* Præceptum Caroli Calvi pro Ecclesia Magpiaco in pago Nivernensi : *Quas quid decem mansis et Colonicis quatuor, quæ sunt in censum denarios duodecim.* Vetus Charta in Chronico Besuensi pag. 585. *Dedit S. Petro unum mansum cum Colaniam, et cæteros mansos ad ipsum pertinentem cum Colonicis suis.* Ubi Colonica differmanso, atqui in Concilio Valentino an. 853. videtur sumi pro manso : *Sed et i. seculares et fideles Laici, si coudere voluerint Basilicas in prædiis suis, unam Colonicam vestitum cum tribus mancipiis donatis gratia eis conferant.* Agitur enim hoc lo

de *manso Ecclesiastico*. Charta Caroli Regis in Historia Augustodun. part. 2. pag. 48 : *Concessit etiam Ecclesiam S. Dionysii cum Coloniciis quinque*. Chronicon S. Benigni pag. 412 : *In Lariaco Colonicas*. 10. Alibi : *Sunt in Dicnato Colonice 15. curtilli 20. et terra absque aestimatione*. Occurrit præterea apud Marculsum lib. 1. form. 30. in Præcepto Barnoini Archiepisc. Viennensis ann. 881. tom. 10. Spicilegii Acheriani pag. 141. in Testamento Widradi Abbatis Flaviniacensis, in Synodo Ravennensi ann. 904. cap. 8. [in Charta Caroli Crassi, qua confirmat Præceptum Lotharii Imp. pro Monasterio Grandis-vallis ann. 884. ejusdem Spicilegii tom. 7. pag. 185.] in Hist. Episcoporum. Antisiod. cap. 20. in variis Chartis apud Sanjulianum in Matiscone pag. 285. Perardum in Burgundicis pag. 40. 67. 149. 150. etc. Vita S. Aldrici Episc. Cenoman num. 6. 30. etc.

COLONICA DIMIDIA, apud eundem Perardum pag. 150.

COLONICA, Idem quod *Colonica* in Chartis aliquot Provincialibus, quas habent Joann. Columbus in Episcopis Vivariensibus lib. 1. num. 25. 28. 29. et Sammarthani in iisdem Episc. num. 34. pag. 1179. et 1180.

COLONICULA. Conventus Pistensis ann. 864 : *Fultumniacus cum Coloniculis, in Aliaco mansa tria cum farinariis, etc.*

COLONITA, apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 103. in Gestis Episcoporum Cenom. : *Ego Domnolus in Christi nomine Episcopus... dono igitur Basilicæ SS. Vincentii et Laurentii... Colonitam cognominatam, etc.*

COLONICUM, apud eund. Mabill. ibid. pag. 123 : *Simili modo medietatem de Colonico Vatilonno, quem de Berone in nomine ipsius S. Ecclesiæ comparavi.*

COLONITIA. Concilium Ravennense ann. 904. can. 8 : *Ut patrimonialia seu suburbana, atque massæ Colonitiæ... reddantur*. [Addit. ad Chron. Casaur. ann. 957. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 953 : *Cum casis, terris, casolibus, Colonitiis, aldiariciis, sactis, pratis, pascuis.*]

COLONITIA CASA, in Chronico Farfensi apud eund. Murator. col. 395.

COLONANTIA. Bulla Innocentii II Papæ ann. 1137. pro Priorissa et Monasterio de Fontanis ex Archivo ipsius Monasterii : *Possessiones de prope Fontanis cum appenditiis earum, prata, Colonantias, cum omnibus ad eas pertinentiis.*

COLONATUS, Idem quod *Colonia*. Synodus Romana sub Leone IV. PP. can. 40. apud Holstenium in Collect. Roman. : *Hic autem (Presbyteri) qui Colonatus possessiones retinent, nihilominus volumus ad Episcopos indifferenter venire concilium. Nam si quasi per contumaciam se, quasi in alterius potestate subtraxerint, et proprio non subiciuntur Episcopo, Canonicis correptionibus subiaceant.*

COLONETA, Simili notione, in Charta Evgili Abbatis Flaviniac. apud Mabill. tom. 1. Vitar. SS. Ordin. S. Benedicti pag. 241. semel ac iterum. Sed forte legendum *Conueca*.

COLONIENSIS, *Colonus*, apud Mabill. annal. Benediet. tom. 2. pag. 756. col. 1.

in Epist. D. Faroaldi Ducis Spoletani Domino Pontifici Johanni pro Monasterio Farfensi : *Monasterium... per aliquas donationes nostras in cespitibus et servis et Coloniensibus... restauraverimus.*

COLOPHIA. Gloss. Isid. : *Pulpidinem, Colophia*. Lege cum Pithæo in Excerptis *Colyphia*, et vide supra *Colifarius*.

COLOPHIZARE, pro *Colaphizare*, legitur apud Ratherium Veron. in Apologet. tom. 2. Spicileg. Acheriani pag. 232.

COLOPHON, Κολοφών, Fastigium, apex ; hincque proverbium, *Colophonem rei alicui addere*, pro Summam manum ei imponere : quod ortum putant a Colophone Ionie urbe celeberrima : ejus Equites in præliis adeo excellebant, ut certam sibi victoriam pollicerentur, quibus Colophonius accessisset equitatus. *Pietatis Colophonem assequi*, in Libro de Puritate Tabernaculi seu Religionis Christianæ.

* Vide Martin. Lexic. in hac voce.

COLOPHONIA, Simili notione. Locum vide in *Rocha*.

COLOPHUS, κόλφους, *Articulus*. Supplem. Antiquarii.

* *Colaphus* legit Henr. Steph. unde D. Falconet pro κόλφους emendandum putat κόλφους, ictus condylo factus.

* **COLOQUINTIDA**, Colocynthis, Gall. *Coloquinte*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Cogorna, Prov. Coloquintida*. Metaphorice, pro Acerbitas animi, in Vita S. Maximil. archiep. Laurac. apud Pez. tom. 1. Script. rer. Austr. col. 27 : *Coloquintidas tribulationum et passionum pro Christo sustinendarum ut dulcoraret, etc.*

COLOR, pro *Prætextus*, [Gallis etiam, *Couleur*.] *Colorare*, pro *Prætexere*, non semel in Cod. Th. et Justin.

Color, apud Leguleios Anglos, est ficta materia, qua reus vel tenens utitur in suis exceptionibus. Vide Rastallum in Exposit. vocum Leg. Anglic.

COLORE OFFICII, apud eosdem : quæ verba, ait idem Rastallus, semper accipiuntur in malam partem, denotantque rem aliquam perperam a iudice perpetratam sub officii sui prætextu, etc.

COLOR GRÆCUS. Vide *Lazur*.

COLOR INDICUS, Cæruleus purpureo mixtus, *Indicus* dictus, quod veniat ex India. Vita S. Ansegisi Abb. tom. 5. SS. Julii pag. 95 : *Casulas item ex cindato Indici Coloris tres, item rubei sive sanguinei coloris ex cindato unum*. Vide Isid. Orig. lib. 19. cap. 17. et Dietion. Universale Trevoltii editum ad vocem *Indigo*, Planta ex qua elicitur et conficitur *Color Indicus*.

* **COLOR ALTUS**, nostris *Couleur haute*, Splendidus, fulgens, cui opponitur *Color bassus*, subobscurus, Gall. *Foncé*. Charta ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 306 : *Presbyteri dicti hospitalis (deferant) caputia cum cornetis honestis et quæ sint de panno honesti et bassi Coloris : simplices vero tunicas habeant et deferant consimilis coloris ; ita quod nulla præmissorum sint de panno alti Coloris, ut pote Coloris persici, vel celestis, viridis, rubei, crocei seu citrini.*

* **COLOR ASURIS**, sive *sereni cæli*, Cæruleus, in Lit. Caroli VI. ann. 1386. ex

Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 91. Vide supra *Asur*.

* **COLOR MEDIUS**, Fuscus, subniger, Gall. *Brun*. Mirac. S. Jacobi major. tom. 6. Jul. pag. 55. col. 2 : *Videbatur autem mihi beatus Jacobus juvenis, et venusti aspectus, macilentus, medii Coloris, qui vulgo brunus dicitur.*

COLORARIUS, Εὐχρώμων, in Gloss. Græc. Lat. [* Vide supra *Chromatarius*.]

COLORATOR. Gloss. Lat. Græc. *Colorator*, χρωματίζης. *Colorator*, ἰνδικοπλεύρης. Leg. ἰνδικοπλεύρης. [Id est, Pictor parietum, qui colores tectoriis inducebat. Inter hos colores præcipuus erat Indicus ; hinc dicti Græcis ἰνδικοπλέσαι, Latinis recentioribus Coloratores. Vide Hofmannum in Lexico, et Salmasium in Notis ad Flav. Vopiscum in Firmo cap. 3.]

* Vide Salmas. ad Hist. Aug. pag. 451. ad Solin. cap. 53. et ad Plin. Duplicem præterea ejusdem vocis notionem prodit Ant. Fr. Gori in Monum. sive Columbar. libert. et servor. Livie pag. 128. et 129. ad hanc inscript. : *ANTEROS LIVIÆ COLORATOR*. Eo quippe nomine appellatur fucator et quoddam medicorum genus, quod scilicet in hominum et seminarum corpora eolorem, vires, florem, venustatem, sanitatemque quibusdam unctionibus inducerent et servarent. Vide supra *Aliptæ*.

COLORATUS, χρωματός, in Gloss. Lat. Gr. Est etiam pudore suffusus, pudibundus. Rathbertus de Casib. S. Galli cap. 11. pag. 89 : *At juvenis voce magistri Coloratus, etc.* [Titulus patrimonialis successionis *Coloratus*, in Gestis Manfredi et Conradi Regum, apud Murator. tom. 8. eol. 607. Gall. *Titre Coloré*, Apparens nec satis constans.]

COLORATI SOLIDI. Vide *Prætextati*.

COLORATURA, χρωματός, in Gloss. Græc. Lat.

COLORATE, *Servientissimæ*. Papias MS.

COLORISTA, Infector, tinctor, Gall. *Teinturier*, Germanice *Färber*, Polonice *Falbiars*. Miracula B. Stanislai Canonici Regul. tom. 1. SS. Maii pag. 787 : *Dorothea uxor Nicolai Coloristæ, alias Falbiars, de Cracovia, etc.*

COLORA, Macula. Onomasticon ad eadem tom. 1. SS. Aprilis.

COLORES, pro ipsis Factionibus Cireensibus, quæ suis Coloribus distinguebantur, Veneta, Prasina, Russea, et Alba, apud Senatorem, lib. 1. Epist. 20. 32. lib. 3. Epist. 51. Vide Bulengerum lib. de Circo Rom. cap. 48.

COLOREUS, *Coloreæ vestes*, Vario colore tinctæ, modo hoc, modo illo, apud Vopiscum [in Aureliano cap. 46 : *Idem concessit, ut blatteas matronæ tunicas haberent, cum antea Coloreas habuissent, et ut multum oxypæderetinas*. In quem locum Hofmannus recte : Non sunt vario colore tinctæ modo hoc, modo illo, sed quæ variorum sunt colorum, et plures colores intextos habent.] Nos dicimus, *de couleur*. [Secundum Hofmanni correctionem diceremus, *de plusieurs couleurs*.]

COLORUS, Coloratus. Gerardus Abb. Sylvæ Major. in Vita S. Adalardi cap. 8 : *Erant tamen decoris gratia venustus, discreta macie, satis Colorus.*

* 1. **COLORARE**, Rem argumentis et rationibus probare et stabilire. Charta ann. 1408. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 43: *Adulens insuper quia hujusmodi materia erat juridica, reverendus pater dominus abbas de Monte S. Michaelis Rotomagensis diocesis, famatus et profundus decretorum doctor, ex parte nationis Normanniae super hoc requisitus, dictam supplicationem per rationes et jura justificaret et Coloraret.*

* 2. **COLORARE**, Prætexere. Vide in Color. Nostris Colorer. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 110: *Et postea pro Colorando factum suum et illud quod iniquissime ipse et superius nominati in hoc fecerant, etc.* Vide supra Collo ratio.

† **COLOSEUM**. Vide Coliseum.

† **COLOSSUS**, **COLOSUS**, **COLUSUS**, Gall. Colosse, Statua vulgo ingentis magnitudinis, hic quodlibet monumentum in memoriam defuncti. Lerbecius in Chronico Episcoporum Mindens. apud Leibnizium Scriptor. Brunsvic. tom. 2. pag. 178: *Et super basin lapideam leonis effigiem, quasi Colossum suum, cum ipse Leo vocaretur, in Brunsvick erexit. Est autem Colossus sive Colusus aliqua res in memoriam alicujus mortui, ut tumuli, ymagines apud Antiquos: vel dicitur statua marmorea et alta, et dicitur Colosus quasi Colens ossa. Ridiculum hoc etymon ex eo ductum videtur, quod auctor legerit, κολοσσός dici παρὰ τὸ κολούειν τὰ ὅσα, quod minuat et retundat oculos, vocemque ὄσος, quæ significat Oculos, pro Ossibus accepisse. Cæterum Colossi dicuntur oculorum aciem retundere, quia præ magnitudine uno intuitu nequeunt comprehendere.*

† **COLOTADUM**, κολάδον. Gloss. Lat. Gr. Fictum. [* Leg. Coloratum ex Vulc.]

† **COLOTHIS**, Hostia non consecrata. Vita S. Eutychii Patriarchæ Constantinopol. tom. 1. SS. April. pag. 561: *Ecce, inquit, Colotim (sic enim illius regionis pueri oblatam, id est, panem nondum sanctificatum appellant) deinceps percipiam.* [* An Κόλοθον? Vide Glossar. med. Græc. hac voce col. 686.]

* **COLOTRICTATORIUM**, Gallice Ridure, quia trictat seu teret filum, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120.

COLPINDACH, Vox Hybernica, priscis Scotis usitata, hodie corrupte Quych, significat juveneam quæ vitula esse desiit, et nondum apta tauro, in justam magnitudinem non excrevit: in Legibus Malcolm Regis Scotiæ cap. 7. § 3. cap. 8. § 1. et 2. Vide Steph. Skinnerum in Etymol. Anglic. cap. de Vocib. forensibus.

COLPO, ONIS, Frustum, nostris Copon, quasi particula abscissione avulsa: nam nostri Couper et Coper abscindere dicunt, ex Græco κόπτειν, unde κόπαιος et κόπεον in Glossis, pro frusto rei cujuslibet et fragmento. Proprie autem usurpatur de cereis candelis minutioribus, Copon de cere. Rogerius Hovedenus ann. 1194: *Cum autem Rex Scotiæ ad Curiam Regis Angliæ venerit, quamdiu ipse in Curia moram fecerit, habebat quotidie de liberatione 30. sol. et 12. vastellos dominicos... et 40. grossos longos Colpones de dominica candela Regis, et 80. Colpones de alia candela.*

* *Ung Coppon de lance, apud Johan. de Saintré cap. 50. Unde Coppon, pro Aquæ portione, incili, rivulo, in Ch. ann. 1387. pro habitatoribus Maceriar.: Baillons... aux habitans d'icelle (ville) ledit Coppon ou ladite piece d'eau. Copeau, eodem sensu. Recognit. feod. ann. 1392. in Inventar. Chart. castri de Jaucourt fol. 39. vº: Item un Copeau de riviere en la riviere d'Aube, qui puet valoir environ xl. solz Tournois. Vide infra Copallus.*

1. **COLPUS**, Ictus, Gallis Coup, Italis Colpo, diminutivum ex Colaphus, ut recte censet. Wendelinus. Occurrit passim in Lege Salica tit. 19. § 1. 7. Aleman. tit. 95. Ripuar. tit. 19. § 1. in Formulæ vet. apud Bignon. in Legibus Athelstani cap. 6. apud Bromptonum, et Henrici I. Regis Angliæ cap. 80. etc. Vide Procolpus, Colaphus.

2. **COLPUS**, f. Agger, quo aquæ continentur. Charta ann. 1229. ex Cod. reg. 4659: *Facietis dispensatorium per quod ipsa aqua taliter valeat dispensari, ut semper excludi et detineri valeat sine dampno, sicut excluderetur et detineretur per Colpum, sive per spatserium molendini. Cop, apud Insulenses, idem quod Æstimation, pretium, vulgo Estimation, prisee: quotannis promulgatur Cop de grains de l'espiere de Lille. Nostris à Cop, Illico, continuo. Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1235: *Le suppliant suivit à Cop en la rue icellui Larchier, qui ainsi l'avoit blecié.**

1. **COLTA**, Idem quod Collecta, Tributum, vox ea notione usurpata in Tabulis Dalmaticis apud Jo. Lucium de Regno Dalmat. pag. 275. 277. [Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1285: *De Colta quam inter se posuerunt Clerici civitatis Regine in subsidio dando Communi Reginorum pro strata inglaranda, qua itur Parmam.* Chron. Parmense ad ann. 1246: *Imperator... percipiebat omnes redditus Episcopi et magnas Coltas imponebat Ecclesiis.* Et ad ann. 1303: *Ordinatum fuit, quod deinceps solverent Coltas suas et mutua per æstimum.* Vox etiamnum ab Italis usurpata. Occurrit eadem notione in Chronico Mutin. apud Murat. tom. 11. col. 115. 118. 119. et 120. alia vero notione in Collecta 4.]

* 2. **COLTA**, Vestis species, idem, ut videtur, quod Colobium. Charta ann. 1288. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 637: *Præsertim volumus, quod nullus deferat tunicas crustatas seu capucia, aut Coltas, vel yopas in foro rerum venalium venales præter in nundinas, quod interpretatur forum annuale. Ubi versio Germanica habet Kolten.*

† **COLTAX**, Claudicans a Coxa. Papias MS. Vet. Glossar. Saugerman. MS. n. 501. *Coltax, Clodus a Coxa, vel claudicans.*

* **COLTELLINUS**, vox Italica, diminut. a Cultellus. Chron. Foroliv. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 903: *Videns pater se esse sine armatura, cum Coltellino occidit filium suum.*

† **COLTELLUS**, pro Cultellus. Vide Costalarius.

† **COLTIS**, f. pro Cortis, apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 8. ex Chartulario Brivatensi: *Dedit præterea mansum unum cum curte... vineam unam habentem fines*

de uno latere viam publicam, de alio latere Coltem antiquam, et de fronte superiore terram S. Sebastiani.

† **COLTORIUM**. Vide post Colum 3.

† **COLUBERCULUS**, Parvus coluber, Joanni de Janua.

† **COLUBRIMODUS**, Colubrinus. Corippus in Præfatione:

Ille Colubrimodis Avarum gens dura capillis.

† **COLUBRINA**, Tormentum bellicum, a colubro dictum, Gall. Coulevrine. Epist. Magistri Hospitalitatis Jerosol. ad Papam de Rhodo a Turcis obsessa ann. 1480. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 5. pag. 295: *Colubrinis et serpentinis deturbant fatigantque. Breydenbach Itiner. Jerosol. pag. 268. de ead. Obsidione: Colubrinis et serpentinis nostros deturbant. Leges municip. Mechlin. tit. 11. art. xx: *Nemini fas est intra mœnia bombardas manuaras aut Colubrinas secum ferre, nisi, etc.* Ariost. in suo Orlando lib. 9:*

*E qual bombarda, e qual nomina scoppio,
Qual semplice cannon, qual cannon doppio,
Qual sagra, qual falcon, qual Colubrina
Sento nomar, come al suo auctor piu aggrada.*

* Annal. Bonincont. ad ann. 1453. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 656: *Æneo instrumento, quod Colubrinam Galli vocant, ictus cecidit. Culevrine, in Lit. remiss. ann. 1455. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 93: *Les Anglois faisoient grans manieres de getter cacons, Culevrines et autres vulgaires, icellui suppliant doubtan avoir le cop desdiz vulgaires ou Culevrines etc.* Vide Ribaudequinus.*

† **COLUBRISSARI**, Factiosi homines in pago Leodiensi annis 1466. et seqq. d. quibus hæc scribit Adrianus de Veteri Busco apud Marten. tom. 4. Amplis Collect. col. 1288: *Colubrissarii dominabantur, nec permittebantur duo boni colloqui pariter, quin vellent scire de quibus esset sermo. Et si aliquis contradixisset ipsis, de mane invenit domum combusta vel horreum incensum.* Vide ibi col. 129 et 1348.

† **COLUBROSUS**, Curvus, detortus instar colubri. Hoc sensu Tertul. ad Valent. cap. 4. dixit, *Actus Colubrosus.*

† **COLUCULA**, Colus, Gallice Quenoui. Gloss. Lat. Gr.: *Colucula, κολυκία.*

COLVEKERLIA, **COLVEKERLI**. Chronicon Abbatie S. Bertini. de Rodulfo Guinar Comite: *Qui in terra sua servitutem induit quæ Colvekerlia vocatur, per quem populus astrinxit, ut arma nullus nisi clavus deferret et inde Colvekerli dicti sunt, quasi rusticum clava. Nam eorum vulgare, C clavam, et Kerli rusticum sonat. [Marten noster, qui hoc Chronicon edidit tom. Anecd. col. 564. legit, Colvokerlia Colvokerli.] Lambertus Ardens. in Comit. Guin.: *In diebus illis fuerunt homines quidam clavati, sive clavigeri, quos Colvekerlos nominatos audivimus, in Ghisnensium habitantes: qui clavati clavigeri, a clava dicebantur agnominati. Eadem ferme habet quæ supra Chron. Bertini. [Ludewig. tom. 8. Reliq. pag. 420. in ead. Lamberti Historia colter scribit Colvelrerlia, Colvelrerli: quæ vocibus ignominiosum omnino, præter mulieribus recens nuptis, servitutis**

videtur indicari. Ipsum locum, si vis, consule.][** Monuit ipse Ludewig. in Indice tom. 8. legendum esse *Colvekerlia* et *Colvekerli*.] Vide *Colum* 4.

1. **COLUM**, *Fastigium templi*, Papiæ: pro *Tholus*, ni fallor. [Vetus Glossar. Sangerman. MS. num. 501. habet: *Colum*, *Fastigium templi rotundum*.]

† 2. **COLUM**, pro *Colon*, Græc. κῶλον, Intestinum crassum, medium inter cæcum et rectum. Vide locum in *Longao*.

3. **COLUM**, Glossar. vetus, cap. de Vasis argenteis: *Colum*, ἄμμος. Accensetur vulgo sacris ministeriis, estque vasculum quoddam subtilissimis foraminibus ab imo fundo perforatum, per quod vinum ex amulis in calicem refundebatur. Vetus Charta Cornutian. edit. a Suaresio: *Hamulam oblatoriam, Colum, thymiamaterium, etc.* Ordo Romanus: *Archidiaconus sumit amulam Pontificis cum vino de Subdiacono, et refundit super Colum in calicem. Infra: Archidiaconus.... accipiens Calicem ab Acolyto Archidiacono apportet vinum per Colum, quod sinistra manu. Romanus Ordo Archidiaconum auriculari digito ferre jubet purgandum. Quod utique vas in id opus ex aliquo metallo formatum, in medio sui plurima quasi acus foramina ad excolandum vinum ostendit, et illud Archidiaconus per totum Missæ officium in sinistra manu, illo quo prædiximus digito, annulo suspensum portaturus est.*

* Vide Joan. Domin. Aulisii epistolam inter ejus opuscula. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679: *Colum, Entonnouer*.

COLA, Christianus Arch. Mōguntin. in Chron. pag. 384: *Erant Colæ argenteæ novem, per quas vinum poterat colari, si necesse fuisset, præter eam quæ attinebat calici aureo, et hæc aurea erant.* Chron. Laurisham.: *Baccina, thuribulum, Cola, et ampullæ pondo 8. marcarum.* [S. Wilhelmi Constit. Hirsaug. lib. 2. cap. 34: *Adhuc autem ab Armario Diaconus aliquis illuc dirigitur, et accepta Cola de manu ejusdem Sacerdotis, sicut et ille de Subdiacono accepit, etc.*]

COLATORIUM, Idem quod *Colum*. Papias: *Colatorium, liquatorium*. Idem: *Colum, Colatorium: a colando mustum*. Ordo Roman.: *Archidiaconus sumit amulam Pontificis de Subdiacono Oblatorio, et refundit in calicem super Colatorium*. Alibi: *Gemelliones argenteos cum Colatorio argenteo et aureo*. Hist. Episcop. Autisiod. cap. 20: *Colatorium pens. unc. 2.* Anastasius in Sergio II: *Colatorium de argento, quod in sacro utitur officio, deauratum unum*. In Benedicto III: *Patenam unam, Colatorium unum*. In Leone III: *Vasa Colatoria argentea deaurata*. Latini *Colare*, dicunt per *Colum* transmittere. Manilius:

Et Colare vagos inductis retibus amnes.
Vide Chartam Philippi Episcopi Bellovacensis ann. 1217. in Hist. Drocensi pag. 244. et Cardinal. Bona lib. 1. Rerum Liturgic. cap. 25. n. 5.

† **COLTORIUM**, apud Bernardum Monachum in Ordine Cluniac. part. 1. cap. 50: *Ab uno Sacerdote cappa induto exhibetur aqua etiam cum argenteo Coltorio, etc.*

4. **COLUM**, Clava, ex Flandrico *Kolve*. Chronicon Andernense ann. 1231: *Plebeæ*

multitudini utriusque sexus relinquentes exposuerunt, et vix de rastris et flagellis, de furcis, Colis, et baculis sese subtrahentes, etc. Vide *Colvekerlia*.

1. **COLUMBA**, Vas in Columbæ speciem effectum, supra altare appensum, in quo pyxis ubi Dominicum corpus ad infirmorum viaticum asservari solet, includitur. Testamentum Perpetui Episcopi Turon. tom. 5. Spicilegii Acheriani: *Amalario Presbytero capsulam unam communem de serico: item Peristerium et Columbam argenteam ad repositorium... do, lego.* Anastasius in Hilario PP.: *Columbam argenteam pensantes libras duas.* Breve de vasis Ecclesiasticis in Tabulario S. Theofredi in Velavis: *Columba desuper altare aurea, ubi Dominicum reponitur Corpus in linteo mundo servandum.* Bernardus Monac. in Consuetud. Cluniacens. MSS. cap. 37. et ex eo Udalricus lib. 2: *Predictam autem pyxidem.... Diaconus de Columba jugiter pendente super altare... abstrahit.* Adde lib. 1. cap. 9. Amphilochium in Vita S. Basilii Cæsar. cap. 6. Lib. 1. Miraculor. S. Dionysii cap. 2. Hermannus lib. 3. de Mirac. S. Mariæ Laudun. cap. 28. etc. Vide Durandum de Ritibus Eccles. cap. 16. et quæ hac de re adnotamus in Descript. S. Sophiæ num. 64. et Diurnum Romanum cap. quarto titulo secundo.

2. **COLUMBA**, Alia notione. Charta ann. 1247. in Histor. Monasterii S. Mariæ Suession.: *Et ferent tres Clerici crucem, baculum S. Vodoali, et Columbam, aquam benedictam, et thuribula, etc.*

COLUMBAS de more ante Reginas præferre, apud Galsfridum Monemuthensem lib. 7. cap. 4.

PER COLUMBAM ELECTI EPISCOPI, id est, per Spiritum sanctum, qui per columbam adumbratur. Concil. Ravenn. ann. 1311. cap. 10: *Et quod de festo B. Apollinaris, et de omnibus sanctis Præsulibus Ravennatibus per Columbam electis fiant festa per totam Ecclesiam Ravennatem suis diebus.* Vide Vitam S. Euvertii Episcopi Aurelian. et sanctum Honoratum Massiliensem in Vita sancti Hilarii Arclatensis.

COLUMBAS VENDERE. Concilium Aquisgranense ann. 816. can. 38: *Columbas quippe vendere, est impositionem manus, qua Spiritus sanctus accipitur, non ad vitæ meritum, sed ad præmium dare.* Leo IV. PP. in Epist. ad Episcopos Britanniae: *Requiritis de his qui turpissimo lucro Columbas in templo Domini vendere non pertimescunt, etc.* Vide Joannem VIII. PP. Epist. 94.

† 3. **COLUMBA**, Ordo militaris a Johanne I. Castellæ Rege institutus ann. 1379. Segoviæ. Alii hanc institutionem tribuunt Henrico III. ejus filio ann. 1399. Haud diu duravit ille Ordo, ejus insigne erat Columba. Vide Favium lib. 6. pag. 1229.

* 4. **COLUMBA**, vox Italica, idem quod *Columbarium*. Pars navis, lignum supra carenam extensum a prora usque ad puppin, nautis nostratibus *Carlingue* vel *Escarlingue*. Contract. navigii Reg. Franc. cum Venet. ann. 1268. in Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 284. rº. et in Cod. reg. 8406. fol. 199. vº. edit. tom.

5. Hist. Fr. Du Chesn. pag. 437: *Navis, quæ vocatur sancta Maria, est longa pedibus cxiij. quæ longitudo est de pedibus lxx. in Columba.*

* Nostris *Columbe, Coulombe* et *Colombel*, idem quod *Poteau, jambage de porte*, Postis. Lit. remiss. ann. 1369. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 284: *Ledit Jehan frapa tant à ladite porte, que il rompi la Columbe d'icelle, et par force se ouvri.* Aliæ ann. 1392. in Reg. 144. ch. 185: *Lesdiz varlés prirent une eschielle pour vonloir entrer dedens ledit estage, et emporter la Coulombe ou le maître huis.* Aliæ ann. 1408. in Reg. 162. ch. 371: *Icellui Hubert s'efforça d'entrer ou dit hostel par entre deux Coulombes.* Aliæ ann. 1393. in Reg. 145. ch. 33: *Icellui Huguenin d'une coingnié qu'il tenoit, se print à ferir à un Colombel, a quoi l'huis de l'entrée d'icelle maison se fermoit, et y frapa plusieurs coups, tant ou dit Colombel comme au seuil de dessousz.* Rursum aliæ ann. 1395. in Reg. 148. ch. 195: *Icellui prisonnier desscura un Colombey de bois plastré, qui faisoit dosture en partie desdittes prisons.* Denique aliæ ann. 1398. in Reg. 153. ch. 242: *Le suppliant.... pour entrer en icelle (maison) rompi un Coulombis fait de bois et de terre, etc.* *Couloumeau*, in Lit. ann. 1417. ex Reg. 170. ch. 39: *Le suppliant se releva tout droit contre le Couloumeau ou postel de l'huis.* Hinc *Bois à coulombage* vocabant lignum postibus conficiendis aptum. Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 207. ch. 54: *Guillaume le Royer avoit marchandé faire de son mestier de sayeur de bois cent toises de repartaige, partie chevrons à maison et partie à Coulombage.*

1. **COLUMBAR**, Genus vinculi, proprieque ipsum vinculi foramen. Joan. de Janua: *Columbar, genus vinculi, a collo, quod sit aptum collo.* Vita S. Genulfi Episcop. num. 11: *Ut solis catenarum compedibus durisque lacertorum Columbaribus arcerentur ab hominum morsibus, etc.* [Radulphus Cadomensis in Gestis Tancredi apud Marten. tom. 3. Aneedot. col. 138: *Reservatur tamen superstes unus Turcorum non minus scelerum quam sceleratorum princeps: is Columbari gravissimo vinctus compede, in tormentis tormenta, in temporalibus præstolatur æterna.*] Utitur Plautus in Rudent.

* 2. **COLUMBAR**, *Columbarium*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Colump, Prov. columbus, columbulus, diminut. Columbiar, Prov. Columbar, ubi nidificant.*

† **COLUMBARE**, pro *Columbarium*, Gall. *Colombier*. Legitur apud Thomam Madox in Formulari Anglie. pag. 121.

1. **COLUMBARIUM**, Pars navis, Italis *Columba*, lignum supra carenam extensum a prora usque ad puppin. [Isid. lib. 19. Orig. cap. 2: *Columbaria in summis lateribus navium loca concava, per quæ eminent remi, dicta, credo, quod sint similia latibulis columbarum, in quibus nidificant.* Papias MS. habet, *per quæ remi inmittuntur, etc.*] Gaufredus Grossus in Vita B. Bernardi Abb. Tiron. num. 31: *Remiges autem fulminum juxta cadentium fœtoribus affecti, mortuis similes in transtris prosternuntur, strampisque rumpentibus, remis ferientibus undas a Columbariis extrahuntur.* Vide *Columna*.

* 2. **COLUMBARIUM**, Vas, in quo cineres mortuorum condebantur, ab ejus forma sic nuncupatum, apud Montefalc. tom. 9. Antiq. expl. pag. 47.

* **COLUMBATIO**, Præstatio ex columbis. Sent. episc. Cracov. ann. 1369. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 101 : *De Columbatione. Insuper volumus quod Columbatio illibere per rectores ecclesiarum a suis parochianis non exigatur de cætero; sed quod quisque sponte petenti dare voluerit, cum gratiarum actionibus tolli debet.*

* **COLUMBERIUM**, pro Columbarium. Gall. *Columbier*, in Consuet. Auxit. ann. 1301. art. 54. Stat. Montis reg. pag. 283. et alibi non semel. Vide infra *Columbum* 2.

† **COLUMBETA**, pro *Columba*, qua Spiritus S. designatur. Laudes Papiæ apud Murator. tom. 11. col. 30 : *Ibi sunt Fratres de Spiritu S. qui alicubi de Columbeta vocantur, eo quod ante pectus portant Columbam albam in veste, de regula S. Augustini. Vide Fratres de Spiritu Sancto.*

† **COLUMBINA**. Vita S. Francisci de Paula n. 24. tom. 1. April. pag. 112. D. : *A sociis apud patrem accusatus est, novellas ficus, quas Columbinas nominant, ligurivisse.*

† **COLUMBINUS**, *Lapis a colore avis dictus*. Papias MS. Isid. lib. 19. cap. 10. addit : *Natura vicinus gypso et mollitie simillimus.*

COLUMBRUS. Charta ann. 1281. apud Ughellum tom. 7. Ital. sac. pag. 301 : *Deferrent arbores cum floribus et magnis Columbris rosarum. Infra : Cum arbore et Columbro rosarum.*

* **COLUMBULUS**. Vide supra *Columbar* 2.

† 1. **COLUMBUM**, Cloaca, Eluvies, Gall. *Egout*. Annal. Benediet. tom. 2. pag. 410. ex Chartario Farfensi : *In decimo (loco) coquina, id est, domus ubi pulmenta et cibaria coquantur. In undecimo Columbum, id est, ubi aquæ influunt. Vide Colymbus.*

* 2. **COLUMBUM**, Columbarium, Gall. *Columbier*. Charta ann. 1341. in Reg. 72. Chartoph. reg. eh. 369 : *Item et quandam vineam, cum quodam Columbo, quæ quondam fuit dicti Helie. Infra : Cum columberio.*

† **COLUMBUS**. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1218. de Obsidione Damiatæ : *In nocte Assumptionis sanctæ Mariæ de Augusto octo Saraceni fuerunt capti, qui veniebant natando ab exercitu Soldani, deferentes ignem, Columbos et cartas, et volebant intrare civitatem.*

† **COLUMELLA**, Pellicula in hominis ore inflammata. Medic. Salern. Edit. 1622. pag. 290. Laurent. in Amalth. addit, oblonga; si rotunda, Una dicitur.

* *Uva (non una) dicitur*. Perperam prorsus, ut docet D. Falconet, *Columella* enim est pars corporis, caruncula scilicet ab extremo palato in fauces dependens. Glossar. Lat. Gr. : *Columella*, κωνίς ἢ τὸ ἀνθρώπου, καρὺν, ἀνθρώπου. Vide Lexic. medic. a Panor. Brunnone.

COLUMELLI. Ugutio, ubi de dentibus : *Horum primi Præcisores dicuntur, quia omne quod accipitur ipsi prius incidunt : Canini dicuntur, quorum duo in dextra maxilla, et duo in sinistra sunt; dicuntur*

quod ad similitudinem caninorum dentium existunt, ... hos vulgus pro longitudine et rotunditate Columellos vocant. [Vetus Glossar. Sangerman. MS. num. 501 : Colomellos Dentes pro longitudine et rotunditate vulgus vocat : iidem dicuntur Canini. Vide Columelli.]

COLUMGERIUS. Charta Gerardi Comitæ Matiscon. ann. 1180. in Biblioth. Cluniacens. pag. 1443 : *In nemore de Domenge, habet Comies 4. Columgerios, in quibus Monachi nihil accipiant.*

* An Coloni habitatio, aliquidve ad colonos spectans, an Modus agri recens prosciissi et ex nemore in culturam redacti, qui *Colonge* in Alsatia vocatur, ut mihi auctor est Vir hac in re consulendus? Vide in *Colonus* et mox

* **COLUNGIA**, Prædium rusticum, villula, ut *Colongia*. Vide in *Colonus*. Charta ann. 1149. in Chartul. Cluniac. : *Guillelma.... donavit quicquid in villa de Sapes et in appenditiis ejus habebat, et Colungiam de Iblens cum appenditiis suis.*

* **COLUNGIA**, Eodem significato, nostris etiam *Colunge*. Charta ann. 1202. ex Chartul. Longivadi : *Quod sepe dictus Milo dare possit eidem ecclesiæ constumas unius Colungie. Ch. Renaudi dom. Baugiaci ann. 1232. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 193 : Illi vero de Colungiis et mansis in quibus habemus talliam prenominatam pro garda; debent nobis corvetas et cavalcatas. Alia ann. 1300. ex Chartul. ecel. Lingon. Cod. reg. 5188. fol. 76. rº : Exceptées aucunes rantes de blef que l'an dit de Colunges, lesquies je tien en fié de Oudot le Verdets escuier.*

COLUMNA, Navium recta pars, in Glossis Græco-Barbar. Rabani Mauri, qua notione occurrit in Glossis Ælfrici pag. 71. Vide *Columbarium*.

† **COLUMNA BLADI**, Cumulus frumenti, meta frumentaria, Gall. *Meule, Meulon, Gerbier*. Consuetud. Brageriaci art. 93 : *Item si quis furatus fuerit munimenta avatorum in campis, aut perforatus fuerit modula sive Columnas bladorum de campis, et de dicto blado furatus fuerit; etc.* Gallica versio legit : *Tout homme qui aura derobé des instrumens aratoires aux champs, ou percé les Gerbiers ou plongeons de bled des champs, etc.*

COLUMNÆ ALTARIS, Quibus altare sustentatur, et quas prehensare solebant qui fugiebant ad Ecclesiam. Epistola Clericorum Italiae tom. 1. Concil. Gall. pag. 296 : *Quo viso sanctus Papa Columnas altaris complexus est. Aimoin. lib. 2. Hist. Franc. cap. 32 : In Basilicam S. Euphemie confugit, tenuitque Columnam altaris. Eadmerus in Vita sancti Wilfridi cap. 16 : Strato autem in parte Orientali ex quadris lapidibus pavimento, altare subnixam Columnis loco congruo collocavit. Theophanes ann. 20. Justiniani : Ὁ δὲ θεοσεβὴς τὴν ὀργάνου τοῦ βασιλέως, τὸ θυσιαστήριον Σεργίου τοῦ μάρτυρος μόνῃς τῶν ὀργάνων προσέφυγεν, καὶ κείθεν ἐλάττωσεν, κατέσχευε τοὺς βασιζέοντας τὸ θυσιαστήριον κίονας, etc. Adde Pachymer. lib. 7. cap. 17. pag. 31. Erant autem hæ columnæ numero quatuor; nam, ut ait Honorius Augustod. lib. 3. cap. 106 : *Mensa in tabernaculo Dei erat 4. pedibus fulta. Interdum quinque. Vita S. Theodardi Archiep. Narbonensis**

apud Catellum pag. 761 : *Fecit autem idem B. Pontifex Audardus eidem Ecclesiæ ex magno et candidissimo marmore aram miro opere sculpturæ cælatam, quinque nihilominus marmoreis stipitibus, quibus erant bases, et epistylia marmorea locis opportunis ac congruis, fultam. Vide Codicem Carolinum Ep. 92. et quæ notamus in Descriptione sanctæ Sophiæ cap. 55.*

COLUMNATIO, Περὶ στήλων. Glossar. Græco-Latin. [** Ed. *Columnatum*.] Ordo Columnarum, locus Columnis exornatus. [Apu-leius lib. 4. Florid. : *Proscenii contabulatio, scenæ Columnatio*.]

COLUMNELLI, seu ut habet Papias, *Colomelli*, dentes qui *Canini* dicuntur, quia sunt longi et rotundi ad modum columnæ. Ugutio, Joan. de Janua. Vide supra *Columelli*.

* **COLUMPBELLUM**, Columnella : dicitur de Charta per lineas perpendiculares instar columnarum divisa. Pedag. castr. de Les ann. 1263. ex Cod. reg. 4659 : *Et quia in uno caterno prædicta capi non poterant, ideo in duobus caternis edulorum, continentes scilicet quilibet viij. cartas scriptas per Columpdellos, cujus primi caterni primum Columpdellum primæ cartæ incipit, Karolus, et ultimum Columpdellum dictæ cartæ finit, ad commune parti.*

† **COLUMPNA PASCHALIS**, *Cereus Paschalis*, Gal. *Cierge Paschal*. Tabular. S. Bartholomæi Bethun. fol. xlii : *Columpna Paschalis debet ab ipso Castode cera tegi sumptibus sufficienter et honeste.*

* Ordinar. Ms. Rotomag. in die Parasceves : *Ad refectionem panis et aquæ pergant. Post prandium erigatur Columpn cerei.*

* **COLUMNIATUS**, Columnis exornatus. Codex reg. 4188. ad calcem Ordinar. Rom. : *In Canapara templum Cereris et Teluris, cujus atrium duabus domibus ornatum per circuitum porticibus Columniatis, quicumque ibi sederet ad judicium undique videretur. Vide Columnatio.*

* **COLUNGIA**. Vide supra in *Columgia*.
† **COLVOKERLIA**, COLVOKERLI. Vide *Kolvekerlia*.

COLUMNUS, ex *Corylo* arbore. Gloss. Græco-Lat. : Κερνάς, δένδρον, *Columnus, Cornus*. Δεπτοκάρυον, *Avellanium, corylus*. Δεπτοκάρυον, ἢ κεράνιον, *Columnus*. Papias *Columnus de corylo, sicut Quernus de quercu*. Vox Latinis nota. *Columna vasa*, apud Matellum in Quirnalibus pag. 153. *Columna virga*, apud Hericum Monach. de Miraculis S. Germani Autisiodor. cap. 7. Frigidus in Vita sancti Wilfridi cap. 15 :

Theosopho spirans animo cognata synergus.
Oppida diffuso II Ripis amplificare Columno.

Ebrardus Betuniensis in Græcismo cap. 2.
Populus, quernus, ficulus, tolle Columnus,

* *Columna virgulta*, seu virgæ e cornu inter sacras supplicationes deferbantur. Mediolani in ecclesia Ambrosiana, ut statuit Ordo ejusd. eccl. antiquissimus apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi 1. 842 : *Et semper portat primicerius tabulam et Columna virgulta intus cum foliis*. Rsum idem legitur in alio Ord. ann. c. 1130. ibid. col. 899. Monet præterea *Falconet* male Cornum in Glossis hic

datis confundi cum Corylo; unde perperam ἡ κορυμβος etiam dicitur.

† 1. **COLUS**, *Color*. Papias MS.

* 2. **COLUS**, *Pommel*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679.

* **COLUSTRUM**, *Novum lac, Let bée*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. *Colostrum* dixit Servius ad Virgil. eclog. 2. 22.

† **COLUSUS**. Vide *Collosus*.

COLYMBUS, ex Græco κόλυμβος, *Natio*. Glossæ Isid: *Colymbus, locus ubi vestes mundatur*. Ugutioni, *Estherba crescens in aqua, vel tirsus virens, vel aquæ ductus, scilicet locus per quem discurret aqua*. Papias: *Colymbus, ubi mundantur vestimenta, vel aquarum influens locus*. Passio B. Thomæ apud Ordericum Vital. lib. 2: *Fecit Colimbos et lacus aquarum influentes*. Prudentius de fonte:

Nunc pretiosa venit per marmora, lubricatque elivum
Donec virenti fluctus Colymbo.

Lampridius in Heliogabalo: *Marinæ aquæ Colymbos exhibuit*.

† **COLYPHIA**. Vide *Colifarius*.

† **COLYSEUS**. Vide *Coliseum*.

1. **COMA**, *COMAM DEPONERE*. Vide *Capilli*. **COMA EQUI**, pro *Juba*, in Lege Wisigoth. lib. 8. tit. 4. § 3: *Si quis alieni caballi Comam turpaverit, aut caudam curtaverit*.

† **COMAS MITTERE**, *Capillos nutrire*. Capitula General. MSS. S. Victoris Massil.: *Comas non mittant, sed statim coronas radant*.

* Vel potius *Deponere*; ita ut sensus sit: non capillos radant, sed tantummodo coronas.

† **COMA**, *tis*. Vide *Comma*.

* 2. **COMA**, perperam pro *Conca*, *Mensuræ rumentariæ species*, agud *Le Beuf* tom. 7. Hist. diœc. Paris. pag. 6. ex Lib. ecns. S. Genov.: *Communitas Vanvarum et de Ysiaco pro quolibet animale, quod ducitur in lectam insulam, debet unam Comam avenæ*. Vide *Concha* 3.

* 3. **COMA**, *La zazara, è piccola parola*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

* 4. **COMA**, *Alia notione*. Vide *Cuma* 4.

COMACINUS, et *Magister Comacinus*, in Lege Longobard. lib. 1. tit. 9. § 9. et 10. [** Rothar. 144. 145.]

videtur appellari qui vulgo *Macio*, Gallis *Iagon*, inde forte vocabuli origo. Hoc pro *Comacini* vocem a loco effectam tradit glossarium apud Lindenbrogium, a *Coma*ina forte insula in Romanula, ubi Longobardorum ævo periti architecti fuerint.

* Hic laudatum a Cangio Lindenbrogii glossarium sic emendat Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 349. Ea profecto ex, inquit, a loco desumpta, non autem a loco posito in Romanula sive Romandiola, quam veteres *Flaminiam* dixerunt; sed ab urbe comitatu *Novocomensi*, sive *Comensi*. Veres enim scripserunt *Lacum Comacinum*, *insulam Comacinam*, pro *Comensem*. Quod reprobos, eosque omnium pertissimos cœmentarios universæ fere Langobardiæ supeditaret urbs et ager *Comensis*, illi propterea *Comacini* nomine donati sunt.

* Monet Pertz. Archiv. Hist. Germ. m. 7. pag. 728. in cod. reg. Paris. 4613. Inter leges Liutprandi octo esse capita edita: *De mercedibus Commacinorum*.

Chart. ann. 739. ap. Brunett. pag. 496: *Constat me Rodpertu magistrum Cummacinu, etc.*

* **COMACIUM**, *La mitria, o capello*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **COMAMBIRE**, f. pro *Concambire*, *Permutare*. Vide in *Cambiare*. Charta Ludov. imper. ann. 836. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 300: *Si quis autem de successoribus nostris..... ipsam curtem, quam reddimus nostris, per potentiam, vel violentiam, vel occasionem auferre, vel invadere, vel Comambire, vel in precariam dare, vel abalienare, etc.*

* 1. **COMANDA**, *Feudum ad vitam et ad tempus alicui concessum*. Charta ann. 1150. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 524: *Confitemur tibi R. de Biterri, quod jam dictum castrum tuum de Seixac, nullo alio jure vel feudo habemus, nisi tantum de hac Comanda*. Vide in *Commenda* 3.

* 2. **COMANDA**, *Societas mereatorum, qua uni sociorum tota negotiationis cura commendatur certis conditionibus*. Lit. remiss. ann. 1364. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 4: *Idem Johannes tractavit malitiose et calidiose cum quodam alio homine, qui... fingens se procuratorem dicti Guillelmi,..... ipsum Johannem quittaret ab omnibus, quæ occasione societatis seu Comandæ.... tenebat*. Vide *Commenda* 2.

3. **COMANDA**, *Census, qui propter tutelam seu protectionem alicui præstatur*. Chartul. Celsinian. ch. 781: *In unumquemque mansum unum fais de feno; istas Comandas et istas malas consuetudines cedo et dimitto*. Vide *Commenda* 4. et *Commendatio* 2.

* **COMANDAMENTUM**, *Mandatum, jussum*, Ital. *Comandamento*, Gall. *Commandement*. Stat. Pistor. ann. 1107. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 534: *Neque aliquod intendimentum, neque advedimentum esse mihi dictum, neque Comandamentum factum, ut ego essem elector consulum*. Et fol. 544: *Item statuimus, ut potestas infra 40. dies proximos, ex quo sibi fuerit reclamatum, cogat..... omnes alios cives Pistorienses stare ad rationem et esse ad Comandamentum consulum*.

* **COMANDASIRE**, ut supra *Comanda* 1. Charta ann. 1186. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 855: *Casas, sedimina ac moleudinorum sedes cum ædificiis eorum, et ceteras territorias res, cum omni honore et districtu, et conditionibus, Comandasiri,.... et omni alio jure et usu, etc.*

* **COMANDISCIA**, *Tutela, protectio*. Charta ann. 1239. apud Lamium tom. 3. Delic. erudit. pag. 151: *Quod nullos homines..... offendere præsumat in personis vel rebus monasterium..... de Coltibuoni, ex eo quod dictum monasterium est sub Comandiscia communitatis Florentiæ*. Vide *Commendisia*.

† **COMANDISIA**. Vide *Commendisia*.

* **COMANDUS**, *Qui ratione Comandæ seu beneficii alieni obnoxius est*. Stat. Astætæ collat. 3. cap. 27. pag. 14: *Quod ipsi vel aliquis ipsorum non sint homines Comandi alienjus marchionis, vel communitatis, vel castellani, vel alicujus personæ de civitate Papiæ, nisi illa porsona, cujus es-*

sent homines vel vassalli, vel Comandi, esset episcopus. Vide *Commendatus*.

* **COMANNEGHULDE**, vox Belgica, *Communis gilda*. Charta ann. 1275. in Chartul. 1. Fland. ch. 327. ex Cam. Comput. Insul.: *Et si les (eschevins de Gand) de vera on tous prendre bourgeois de Gant et de la franchise, ke on apele Comanneghulde*. Vide in *Gildum*.

† **COMANS**, a *Comare*, *Coma vestire*: quo sensu hoc verbum usurpavit Tacitus Germ. lib. 18. cap. 3: *Munera quibus novanupta Comatur*. Vita S. Viventii tom. 1. SS. Januar. pag. 806. n. 11: *Ininici etenim ut viderunt eos sic aufugisse, Cymbalia Comantes aplustria, findendo Neptunia, extentis circumquaque lacertis, procolare lembum citissime remis fecere*. *Comans* vox Poetis frequens, sed pro *Capilloso* dumtaxat vel *Cristato*, et metaphoricè pro *Virenti* et *florenti*.

COMARCHUS, **COMARCHA**. Vide *Comarchia*.

† **COMARIUM**, vel **COMARIUS**, *Quoddam argenti pondus*. Albert. Krantz. Metropol. lib. 1. cap. 16. pag. 204: *Ricardus Rex cum pecuniam accepisset, ut fertur, a filiis Saladini, duodecim, ut fertur, Comariorum (ita tum pondus significabant) ut desereret ceteros Christianismi Principes, conculcavit tentoria Regis Franciæ et Ducis Austriæ, etc.*

† 1. **COMATA**, pro *Somata*, *Onus equi sagmarii*. Præceptum Borcelli Comititis de securitate castri Cardonæ ann. 986. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 338: *Perdonamus ad omnes habitatores loci istius.. illam quartam partem de illo teloneo donare facimus ad domum S. Vincentii, sicut fecerunt gentes nostræ ex toto, et in hebdomada duas Comatas salis et necessaria ligna*.

* 2. **COMATA**, *Lombardia*, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide in *Capilli*.

COMATI. Vide *Comitus* post *Comes* 2.

COMATIO. Leges Henrici I. Regis Angliæ cap. 75: *Si quis Dominum suum occidat, si capiatur, nullo modo se redimat, sed de ejus Comatione, vel ejus cautione, vel ita primo severa gentium animadversione dumnetur, etc.* Id est, ni fallor, *comæ abscissione*, seu *declavatione*. [** Wilkins. *Comatione* vel *excoriatione* severe, etc. Vide Leg. Canut. sæcul. cap. 27. § 6.]

COMATORES, *dicuntur argenti tonsores, qui de sordida masa lucidum comant argentum*. Ugutio.

* **COMATUS**, *Commeatus*, *abscundi licentia*, pro *Comeatus*. Vide infra in hac voce. Consuet. Carcass. in Reg. L. Chartoph. reg. ch. 3: *Dominus Carcassonæ nullatenus debet capere vel facere capi aliquem habitatorem Carcassonæ presentium vel futurorum, nec ei dare Comatum, nec res ejus aliquatenus occupare vel impedire, qui ei justitiam et rationem facere velit*.

COMBA, *Locus declivis*. Vide *Cumba*.

* **COMBANDERIUS**, *Unus ex cujusdam territorii custos*, Gall. *Messier*. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Cartoph. reg. ch. 349: *Combanderii depopulaverunt planssones fructiferas,..... ad faciendum barras..... cum ferris longis,..... quas portaverunt et portant quando volunt, pro custodia agrorum*. Vide supra *Banderius*.

COMBARO, *Dominatus particeps*, *Par*,

Compar, vel Baro, æque ac aliū, Gallis *Conseigneur*. W. Thorn in Chron. ann. 1270: *Dominus Abbas est Combaro de Sandwico, et Par eorum.*

* **COMBATERE**, Conterere, ex Glossis ad Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passion. cap. 9: *Et sic profundens oleum maxime quidem, si non minus cotylas duas, et sic Combatus vas uteris.*

* **COMBATTERE**, vox Italica, Pugnare, manus conserere, Gall. *Combattre*. Steph. de Infestura de Bello inter Sixt. IV. PP. et reg. Ferdin. an. 1482. Ms.: *Statim constituit aliquas ex suis squattris Combattere et preliari cum gentibus ecclesiæ. Combateux, Rixosus, aggressor, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 161. Chartoph. reg. eh. 81: Lui (de Canimont) qui estoit renommé d'estre divers et Combateux et en avoir batu plusieurs. Combateux de Chastiaux, Castorum oppugnationes, in aliis Lit. ann. 1342. ex Reg. 74. eh. 676.*

† **COMBELLI**. Vide *Combri*.

† **COMBENNIRE**, Benna, seu vehiculo comportare, Gloss. Lat. Gr.: *Combennit, συμπασσει*. Vide *Benna*.

† **COMBENNONES**, in eadem benna sedentes, apud Festum in *Benna*.

† **COMBERE**, si bene conjuncto, pro Cambire, Permutare, mutuū reddere. Paetum Gregorii Ducis Neapolis, etc. eum PP. Beneventi Landulfo I. etc. apud Muratorium Scriptorum Italie. tom. 2. pag. 341. col. 2: *Et si pars nostra terras illas possederit per ipsa car, et uctores non poverit, et aliquid nos a parte vestra exinde quæsierint, Comberemus parti vestre car ipsa, cum sex hominibus nostris, quales vos nobis quæsieritis, et ipsas terras habeamus absque omni intentione.*

COMBIBIOSUS, Qui frequenter bibit, Ugutioni.

COMBINÆ, Διπλά, Diplomata, Traetoria quæ dabantur cursu publico utentibus, [ad combinanda publica animalia et cursum usurpandum. Gloss. Basiliæ: Τραχωρία, κέλευσις Ἐπάρχου, καὶ κομβίνα, ἥτοι σύνθεμα περὶ τῶν δημοτικῶν ζώων.] Vide Casaubonum et Salmasium ad Hist. Augustam, Mensii Gloss. in κομβίνα, et Philippum Priorium in Dissertat. de Litteris tractoris num. 10. [Κομβινογράφος, Combinæ scriptor apud Continuatores Theophanis lib. 4. n. 36. Vide Glossar. mediæ Græcitat.]

COMBINALE. Habetur liber olim editus hoc titulo: *Incipit portionale Grammaticæ juvenum, virtutes Donati junioris simul et regularum breviter complectens. In fine hæc leguntur: Explicit Portionale Grammaticæ, et dicitur Portionale, quasi de partibus orationum juvenes primordialiter agens. Sequitur Combinale ejusdem. In fine: Explicit Combinale Grammaticæ juvenum, et dicitur Combinale, quasi de combinatione dictionum sub forma congruitatis.*

1. **COMBINARE**, Coniungere, innectere, copulare, συνδυάζειν. Gloss. Lat. Græc.: *Combinat, Ζευγνύει, συνάπτει*. Glossar. Græc. Lat.: Ζευγίζω, *Combino*. Ζεύζω κατὰ δύο, *Combinatio*. S. Eulogius lib. 1. Memorial. SS. cap. 8: *Ego ille peccator, ego dives iniquitatum, qui a principio martyrii sui ejus amicitia fructus sum, Combinatus manibus meis cicatrices reverentissimi et delicati illius ver-*

ticis attrectavi, etc. Item lib. 3. cap. 10: *Ipsum denuo arbitrum, quare se talibus sacrilegiis Combinaret, blandis admodum verbis hortatur.* Philippus Eystetensis in Vita S. Willibaldi cap. 21: *Et sic Deus necessitatem ac bonam voluntatem pro varietate negotiorum Combinans, etc. Combinata dilectio*, apud Petrum Blesensem Epist. 50. Occurrit apud S. Hilarium in Psalm. 140. Paulinum Nolanum Epist. 5. et in Constitut. Sicul. lib. 1. tit. 59. § 2. [in Processu de virtutibus et miraculis venerab. Mariæ de Malliaco tom. 3. SS. Martii pag. 751.] Vide *Conternare*, et Gloss. Meursii in Κομβινεύειν, [neenon Glossar. mediæ Græcit.]

COMBINARI, Matrimonio jungi. Hugo Archiepiscopus Rotomag. lib. 3. de Hæretic. cap. 4: *Proinde si fuerit accusatum, et ordine judiciario comprobatum, quod in linea consanguinitatis septimo gradu vel infra fuerint Combinati, oportet eos auctoritate Apostolicæ sedis ab invicem separari.*

† **COMBINATIO**, Conjunctio, compago. Janssonius in Auetario Glossarum Isid. In Capitulo Generali Ordinis Prædicatorum ann. 1289. apud Marten. tom. 4. Aneedit. eol. 1831. *Combinatio fratrum ea dicitur, qua Frater eum alio jungitur ad egrediendum e Conventu, ibique districte prohibetur, ne se separent Fratres Combinati.*

* 2. **COMBINARE**, Doubler, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* **COMBINATIM**, Una, simul. Petrus eancell. Carnot. in Manuali de Myster. div.: *Pulsentur campanæ sigillatim in diebus profestis, et in diebus festis Combinatim.*

† **COMBITUMINARE**, Bitumine coniungere. Gausberti Abb. Præfatio ad Vitam SS. Cypriani et Sabini Martyrum tom. 1. Aneedit. Marten. col. 151: *Ecclesiasticæ scientiæ doctrinis ad puram elimatis, mihi que caritatis glutine Combituminatis Bosoni carissimo, necne Friderico placidissimo Gausbertus Abbatum omnium stolidissimus gaudium Domini sine fine mansurum.*

* **COMBLARE**, a Gall. *Combler*, Complere. Sentent. arbitr. ann. 1500: *Glaudius Lamberti, alias Guillon, dicebat et proponebat quod dicti parerii martinetti de Reveniers Comblabant bialerias martinetti dicti Glandii Guillon..... de cratheriis et petris, etc.*

† **COMBLES GATUS**, Cumulatus, Gall. *Comblé*. Charta Radulphi Le Bouchier ex Parvo Chartulario Gemeticensi: *Debet dicto Eleemosynario octo boessellos avenæ Comblesgate, dempto ultimo boessello ræsgate.*

† 1. **COMBLUS**, Cumulus, Gall. *Comble*. Litteræ Officialis Remensis ann. 1238. ex Tabulario Compendiensi: *Pro ducentis sextariis bladi persolvendis, scilicet blado ad rasum et avena ad Comblum.* Adjective sumitur in Chartulario Camalariensis Monasterii Diœc. Anic.: *Rodavus Bellomontis dedit unam mensuram siliginis Comblum et Calcatam; Gall. Comblée et foulée.*

* *Mensuræ, qua nuees et castaneæ mensurantur, nomen est, in Ordinat. ann. 1415. ex Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1: Item auront les mesreurs pour mesurer noissettes et chasteignes, qui se mesurent à une petite mesure, appelée le Comble, dont les trois font le boisseau, pour chacun Comble un denier*

..... et une noissette ou chasteigne. Nunc Litron.

* 2. **COMBLUS**, Culmen, fastigium, Gall. *Comble*. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1469: *Item pro una alia quercu xxxij. pedum longitudinis ad sustinendum Comblum navis juxta campanile, viij. lib.*

* **COMBOLAGIUM**, Lo vestimento de femine de lino. Glossar. Lat. Ital. Ms.

COMBONA, Terminus, limes. Charta Ordonii Regis Navarræ æræ 950. apud Antonium de Ypez tom. 4. Chronic. Ord. S. Benedicti pag. 435: *Com omnibus suis bonis, et cum suo stario integro, et cum suas Combonas integras, quæ sunt inter ambas ipsas Ecclesias, etc. Vide Bonna 2.*

* Charta Phil. Pule. ann. 1300. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 115. vº. col. 1: *Habebant et unum Combram, quam in ripperia, quæ ima dicitur, ex donatione Radulphi quondam domini Balgentiaci possidebant. Quod ex virgultis simul implexis conficiatur, sie appellata. Vide supra Cogrerium et infra Cumbra.*

† **COMBRA**, Agger in fluviis ad pisees capiendos exstructus. Locus est in Braca. Vide *Combri*.

COMBRI, CUMBRI. Gesta Regum Francor. cap. 25. et Chronicon Ademari Caban. pag. 152: *In sylvam confugit in Arelano, fecitque Combros, totam spem suam in Dei pietate transfundens.* [Hinc emendandum Chronicon. Turonense apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. eol. 934: *In sylvam fugit in Aureliano, fecitque Combros, spem ponens in Domino; Legendum enim Arelano.*] [* Vel potius Arelano, ut ad oram libri correctum legitur.] Gregorius Turonensis lib. 3. Hist. cap. 28. rem eandem narrans: *Et concides magnas in silvis illis fecit, totamque spem suam in Dei pietatem transfundens. Unde conficitur, Combros his locis usurpari pro lignis et arboribus excisis, quibus viæ impediuntur, unde vox nostris nota Encombrer, pro impedire, viam obeludere. Sed et pro quibusvis arboribus excisis, atque iis quæ ad exclusas in aquis defiguntur, ad vivaria in iis conficienda, usurpat Tabularium Vindocinense Ch. 231: *Apud Curcellos una masura habetur cum plexitio, et Cumbris, quæ sunt in flumine Ledi.* Charta Guillelmi de Rupibus Senescalli Andegav. ann. 1219. apud Sammarthanos in Abbat. Boni loci: *Item duo molendina in Lido apud Pontem de Caria Hamonis, cum piscariis et Combris, etc.* [Tabular. Dunense Ch. 35: *Quatuor arpennium pratorum et Combrorum in aqua Ledo consistentium.* Charta Thossiaensis ann. 1404: *Tenet quinque Combros seu plateam in qua possunt fieri quinque boni Combri in riparia Calaron juxta Combros seu aquas piscarias Pet. Pelisson. Altera Charta Thossiac. ann. 1520: *Quoddam Combrum vel platea. unius Combri situm in riparia Calarcna. Vide Concisa. Alia Ricardi Regis Angl. Regesto Philippi Aug. Herouvalliano f. 89: *In aquis quæ sunt infra pontem habet Comes Combros et non Archiepiscopus. Vide Ramata.****

† **COMBELLI**, Parvæ conædes, Hadrian. Valesio in sua Galliarum Notitia pag. 41 ubi conjectat vicum *Combello* vulgo Co-

beaux, aut Combauz, in Briegio non procul Matriona positum, ab huiusmodi Combellis, seu concædibus nomen accepisse.

* Nisi ita appellatum existimes a valle in qua situs est, quam nostri *Combe* et *Comblelle* nuncupabant. Vide infra *Cumba* 2.

INCUMBRARE, Impedire, quasi *Combros* opponere. *Incumbramentum*, impedimentum, voces practicorum, apud Bractonum lib. 4. tr. 2. cap. 6. lib. 5. tr. 4. cap. 9. § 14. et in Fleta lib. 5. cap. 19. Vide Rastallum verbo, *Quare Incumbravit*. *Ingombrare* Itali, *Encombrer* nostri dicunt. *Ingomberare*, in Vita S. Zita Virg. Lucensis num. 35. Le Roman de Roncevaux MS. :

Et li traitres le vait contreraterdant,
Par quoi le fait, c'est ses Encombremens.

Charta Libertatum Pontallcrii ann. 1157. apud Perardum : *Et se aucuns de mes homes de cels leus, ou ces choses estoient prises, ne Encombrées, pour ma dete cogneue, se lou dois par mon serement delivrer.* Viri docti a Germanico *Kommer*, seu *Komber*, quod inquietudinem, ærumnam, afflictionem significat, vocem deducunt. Sed potius videtur a *Combris* etymon arcessendum; [*Combrus* autem pro *Cumulus* dictum probabiliter conjiciunt viri quidam eruditi. Vide Menagium in voce *Encombrer*.] Ita *Decombrer*, est impedimentum auferre. Le Roman du Chevalier au Barisel MS. :

Et Diex tout maintenant i euvre,
Qui son cuer Deseombre et descuevre.

Sgombrare, Disgombrare, Itali hac notione dicunt.

† **INCUMBRARE**, Oppignerare, Gall. *Hypothequer, Engager, Incumbres*, *Hypothecæ*, res oppigneratæ, Gall. *Hypotheques, Engagemens*. Charta Raymundi Vicecomitis Biterr. ann. 1070. Marcæ Hispan. col. 1157 : *Conveniunt nanque eis prædictis iam dicti Vicecomes et Vicecomitissa, ut ipsas Abbatis.... cum illarum pertinentiis.... non vendant, neque alienent, nec Incombrant, neque donent alicui homini... exceptis ipsis Incombres, vel donationibus, quæ erant actæ in prædictis Abbatibus, et excepto ipso seguio, qui per prædictos Incombres, vel donationes, advenit per directum ad ipsos successores de ipsos tenentes jam dictas donationes; sed ita maneant ipsæ Abbatie, exceptis prædictis Incombres et eorum seguio præscripto, sicut consistebant ipsa die, quando, etc.*

* *Combrer*, pro *Arripere*, ni fallor, in Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 9. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 188 : *Childebert outa l'enfant, qui à lui s'estoit ahers : cil (Clothaire) le Combra tantost, et l'ocist en tel maniere, comme il avoit l'autre ocis.*

† **INCOMBRIUM**, Eadem notione. Donatio Petri Comititis Biterr. ann. 1054 : *Neque Episcopus, neque Canonieus, nec ullus Clericus non audeat aliquid dirumpere vel tollere de omni præscripto honore de ipsa canonica vel communia S. Nazarii neque per levum, neque per alodem, neque per pignora, neque per vicariam, neque per ullam Incombrum.*

ENCOMBRATUM MARITAGIUM, cum bona uxoris a marito [oppignerantur,] distrauntur, aut alienantur. Primum Regestum Joannis de S. Justo in Camera Computor. Paris. Inter Scacaria Norman. : *De marita-*

gio Encombrato hæredes mariti qui Encombravit maritagiū uxoris suæ, re evicta a possidente, tenetur ei reddere pretium. Infra : *Mulier quæ post mortem maritagiū Encombravit, agit contra possidentem, postea facit pacem, itaque dat ei 10. libras : consanguinei mulieris volunt retrahere ventam istam : queritur an possint; Respondetur quod non.* [Scacarium S. Michaelis apud Falesiam ann. 1211. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 932 : *Judicatum est quod pueri infra ætatem non respondebunt de maritagio Encombrato per venditionem patris sui.*] Vetus Consuetudo Normanniæ MS. 2. part. cap. 43 : *L'en di que li home Encombre le mariage sa femme, quand il fet en quelque maniere que ce soit, que ele en soit desaisie.* Ubi editio Latina habet *maritagiū Impeditum*. Vide novam Consuetud. art. 3. Ita etiam in Charta ann. 1294. in Regesto Philippi Pulcri incipiente ann. 1299. fol. 2 : *Non veniet, nec venire aliquatenus attentabit, ratione dotis, donationis propter nuptias, maritagiū Impediti, aut alia ratione quacunque, etc.*

† **COMBURGENSIS**, Qui ex eodem Burgo, seu villa est, Concivis, Gall. *Concitoien*. Occurrit in Consuetud. Brageriaci art. 1. n. 2. in Codicillo Frederici Imp. ann. 1156. apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 194. et apud Rymcerum tom. 3. pag. 766. col. 1. Vide *Burgensis*.

† **COMBURIUM**, Combustio, Gall. *Brulure*. Conventus Episc. apud Gerundam ann. 1197. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 401. col. 1 : *Idque sub pœna confiscationis bonorum et Comburiū corporum.*

† 1. **COMBUSTIO**, Turbæ, dissensio, Gallis etiam *Combustion*. Sebastian. Perusinus in Vita S. Columbæ Reatinæ tom. 5. Maii pag. 369 : *Fuerat quondam populus ipse in magna Combustione, eo quod (multi urbe) pulsi et exules. Leander timorem et formidinem interpretatur, minus recte, ut arbitror.*

2. **COMBUSTIO**, Stigma, cum rei facies ferro calido notatur. Burchardus Episcopus Wormaciensis in Lege Familiæ : *Constituimus ut ei tollantur corium et capilli, et in utraque maxilla ferro ad hoc facto Combaratur, et Weregeldum reddat, etc.* Infra : *Corium et capillos amittant sine Combustione.* Rursum : *Corium et capillos amittant, et supradictam Combustionem patiantur.* Occurrit ibi præterea semel ac iterum. Vide *Arsura*.

COMBUSTURA, Ustura. Gallis *Brulure*. Apitins lib. 5. de Re culin. cap. 5 : *In alterum cacabum transferes ne fundum contingat, ad evitandam Combusturam.*

* **COMCANARIA**, Præstationis species, f. quæ pro tutela et protectione pensitabatur. Æstim. bonor. ann. 1322. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 41. col. 2 : *Item pro talia annuali, l. solidos. Item de Comcanaria et salvacana, liij. solid. viij. den. de quibus nullum laudimium solvitur.* Si tamen asserta est lectio : nam legendum *Comandaria*, aut quid simile, ultro suspicarer.

* **COMCAPITANIUS**, Ejusdam exercitus dux. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 693. : *Tunc vidente dom. Malispiritus et alii Comcapi-*

tanii illius exercitus tantam duritiam populi, etc.

COMDATUM. Itinerar. Willebrandi ab Oldenborg. de monte cui institit olim castrum Margath in Syria : *Qui in pede latissimus, et paulatim in alium conscendens, annuatim large quingenta plaustra Comdati novem suis dominis ministrat.*

† **COMDORII**, Idem qui infra *Comitores*. Testam. Jacobi Regis Aragon. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 200 : *Et cum Comitibus, Vice-comitibus, Comdoriis, Vasvessoribus et aliis Militibus, civibus, etc.*

† **COMEIA**, Vetus Formula cessionis apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 551 : *Pro benevolentia vel servitia tua, quæ circa nos impendis, sed in Comeia facere non desuis, propterea cedimus tibi, etc.* Ubi aliæ formulæ habent, *quotidie*.

* Ubi pro in *comea*, legendum procul dubio, *inantea* uno verbo. Vide *Inante*.

* **COMEATUS**, Italis *Comiato*, Licentia, discedendi facultas, ut supra *Comatus*. Stat. Cadubrii lib. 2. cap. 94. : *De licentia seu Comeatu laborantium terram ad affietum vel partem. Si vero ante diem festum S. Petri dictus Comeatus datus non fuerit, vel ipsum non acceperit, tunc ipsam terram per annum futurum laborare possit.* Vide *Comiatius*.

† **COMECIA**, Comitatus. Vide *Comitia*.

† **COMEDENTARIUS**, sic a *Comedere* dicitur *Commendatarius* ab Auctore Hieratii Juris Pontificii pag. 34 : *Concessæ sunt Commendæ militibus, qui de Religione Christiana bene meriti erant : et sic per abusum veteri quodam errore novi prodierunt Comedentarii, qui videntur in spiritualibus ὡς ἐκκεσιπεπλος luxuriante veste, ut facilius in Ecclesiæ rebus saginentur.*

† **COMEDATARIUS**, Eadem notione. Menotus Serm. Quadragesimal. fol. 100. verso col. 2 : *Secundo erit Prior, Abbas Commendatarius, et potius Comedatarius, quia omnia comedit.*

* **COMEDIA**, *Froumigerie*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. An idem quod *Companagium*, vel *Fromenteia*? Vide in his vocibus.

† **COMEDUM**. Constitutio Leduini Abb. S. Vedasti de Placito generali ann. 1020. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 382. B. C : *Si uxorem ex lege sua acceperit, quinque solidos de Comedo, id est licentia, vir et femina dabit, ... homo si mortuus fuerit, quinque solidos de manu mortua dabit, quia prolem suam in hereditatem dimittit. De his quoque quinque solidos tam de Comedo, quam de mortua manu, decimum denarium Major Placiti habebit.* Vide *Comitatus*.

* **COMELIOPOLIUM**, *Marrubium*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

† **COMENDA**. Vide *Commenda*.

* **COMENDATARIUS**, Qui depositum alicui commendat, credit. Locus est infra in *Commanda*.

† **COMENDATITIE** CONSUETUDINES. Vide *Commendatitiæ, etc.*

* **COMENSALIS**. Vide infra *Commensalis*.

† **COMENTARIENSIS**, pro *Commentariensis*, Custos carceris, in Constitutione Ludovici Regis Jerusalem et Siciliæ ann. 1352. et MS. D. Brunet fol. 98 : *Carcerarii seu Comentarienses, etc.*

* **COMENTOSUS**, Criminosus, carceri mancipatus. Stat. comitat. Venais. sub Clem. VII. PP. cap. 52. ex Cod. reg. 4660. A : *Cum res sit magni periculi, dum ille impetit qui fovere tenetur, et Comentosum, id est, criminosum custos carceris, qui inde nomen comentariensis accepit, perniciose contractat, etc.*

* **COMERCIIUM**, Hara cunicularia, ubi nutriuntur cuniculi et multiplicantur. Libert. villæ de Coynau concessæ a Joan. dalph. ann. 1312. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 110. art. 24 : *Si quis haberet propria cuniculorum Comercia, infra terminos dictæ villæ, quod in eis venari non debeant, nisi quorum fuerint Comercia supradicta.* Fortassis minus attente lectum *Comercium*, pro *Commersum*. Vide infra in hac voce.

1. **COMES**, **LIBER COMITIS**. Papias : *Comes vocatur ab Ecclesiasticis congregatio cælestium lectionum.* Quibus verbis innuitur *Lectionarius*, quem a sancto Hieronymo ferunt compositum, qui *Comitem* eum inscripserit, ut observavit Pamelius in Epist. ad Micrologum. Verum si quem nuper edidit vir doctissimus D. Lucas Acherius tom. 13. Spicilegii pag. 253. Prologus ad Constantium in eundem librum, revera est Hieronymi, longe ante eum id nominis obtinuerat, quod ex illius initio colligere est, unde quæ de eo habet Papias excerpterat : *Quamquam licenter adsumatur in opere congregatio cælestium lectionum, et ipsum opusculum ab Ecclesiasticis viris Comes quidem soleat appellari, etc.* Utcumque sit de Prologi auctore, constat eam *Lectionario* inditam ac receptam nomenclaturam ann. 471. ex Charta Donationis Ecclesiæ Cornutiænæ hoc anno scripta, et edita a Suaresio : *Item Codices, Evangelia 4., Apostolum, Psalterium et Comitem.* Unde liquet nomenclaturam istam perantiquam esse. [Gregorius Monachus in Chronico Farfensi, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 468 : *Item pro uno libro, qui appellatur Comes, valente solidos xxx.*] *Liber Comitatus* dicitur apud Bernonem Augiensem cap. 4. et in Vita S. Felicis Archiep. Trevir. n. 8. Quidam sic appellatum voluit quod Ecclesiastici enim ut *Comitem* semper habere debeant, ut loquitur Phocas Grammaticus :

Te longinqua petens Comitem sibi ferre viator
Ne dubitet; parvo pondere multa velis.

Ita Paulus Ægineta in Præfat. τὸς συντόμους καὶ συνεκδότους ejusmodi libros vocat. Alii quod *ad Comitem* scriptus dieatur in antiquioribus MSS. in aliis *liber Comiti* inscribatur. In Chartis aliquot Hispanicis fere semper *Comicus* et *Commicus*, pro *Comitus* appellatur, apud Anton. de Yopez in Chronico Ord. S. Benedicti. Charta Ord. n. Regis Navarrae æræ 936. tom. 2. pag. 10. Appendic. : *Libros Ecclesiasticos, Psalterium, Comicum, Antiphonarium, Manualium, Orationum, Passionum, Sermonum, Precum, et Horarum, etc.* Ita in alia ejusdem Regis tom. 3. pag. 20. Appendicis, in Charta Genuadii Episcopi Astoriensis æræ 953. tom. 4. [unde corrigendum est mendum, quod irrepsit tom. 3. Concil. Hisp. pag. 173. col. 2. ubi perperam legitur, *Liber Cominis*,] in Rudesindi Episcopi

Dumiensis æræ 930. tom. 4. in alia æræ 1060. tom. 5. pag. 435. [* Vide S. Rosa de Viterbo Elucidarii tom. 1. pag. 206. voce *Breviario*.]

Servatur in Bibliotheca Ecclesiæ Bellocensis Codex Evangeliorum MS. noni sæculi, quibus subditus legitur *Comes*, hocce titulo : *In Christi nomine anni circuli liber Comitatus incipit auctus a Theotinocho indigno Presbytero, rogatu viri venerabilis Hechiardi Comitatus Ambianensis : Ita tamen ut sancta Evangelistarum dicta, necnon et Apostolorum et Prophetarum immota atque inconcussa servarentur, etc.* Qui quidem Hechiardus forte is fuit qui Echardus appellatur in Proclamatione Caroli Calvi adversus Wenilonem Archiepiscopum Senonensem in Synodo apud Saponarias ann. 855. Missusque ejusdem Regis fuisse dicitur in Append. Capitul. Reg. Francorum. Occurrit etiam nescio quis Eccardus Comes, in veteri Charta ann. 840. apud Perardum pag. 22. quem eundem esse cum Hechiardo existimat vir doctissimus, a quo editus nuper hic *liber Comitatus* : verum is potius fuerit Eckardus qui in eo prælio, quod actum est ann. 844. in pago Inculismensi inter Pipinum filium Pipini quendam Regis, et exercitum Caroli, cum filiis duobus vitam amisit, uti narrant Annales Francorum Bertiniani. *Lectionarium* porro longe antea Caroli Magni cura et mandato emendarat Paulus Diaconus Aquileiensis, ut in v. *Lectio* et *Lectionarius* attigimus. Sed et Aleuinus, eodem Augusto præcipiente, ut observatum a viro doctissimo Jo. Mabillonio tom. 5. Vitar. SS. Ordinis sancti Benedicti pag. 767. Vide Cardin. Bona lib. 2. Rerum Liturgic. cap. 6. et infra in *Lectionarius*.

* Chron. Lemovic. Ms. : *Epistolas quippe et Evangelia ex antiquorum traditione, quæ digesta in libro, qui appellatur Comes, ad Constantinum Jeronimus scripsisse dicitur.* Constit. canon. Castel. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 6. ad Hist. B. Chiare pag. 207. : *Beatus Jeronymus in lectionario, quem Librum Comitatus appellavit.*

2. **COMES**, **COMITES**, a comitando primum dicti aulae Romanæ ac Imperatorii Palatii Proceres, quod ii Principem sectarentur, ejusque lateri adhærent, seu domi maneret, seu in expeditionem proficisceretur. Spartianus in Hadriano : *Cum judicaret, in consilio habuit non amicos suos et Comites solum, sed Jureconsultos, etc.* Hinc *Comites Imperatorum*, vel *Augustorum*, in veteribus Inscriptionibus passim Romæ : *Necessarius Augg. et Comes per omnes expeditiones eorum.* Alia : *Comes Divi Theodosii Aug. in omnibus bellis atque victoriis.* Ita in Inscriptione Græca quæ Ravennæ exstat, ἱσαρίης τὸν βασιλέων ὁ σύμπαρχος dicitur. Gloss. Lat. Græc. : *Comes, συνεπαρτώτης.* S. Ambrosius in Concone in obitu Valentiniani : *Cæpit ita frequentare jejuniis, ut plerumque ipse impransus convivium solenne suis Comitibus exhiberet.* Infra : *Ece rescriptum accipio, ut sine mora pergendum putarem, eo quod vadem fidei tuæ habere me apud Comitem tuum velles.* Idem Serm. 26 : *Sapiens vir et religiosus Comes, qui quantum in bello Imperatori militat, ... sapiens, inquam,*

qui sicut Comes Imperatoris est, ita et Comes Christi esse desiderat. Adde Epist. 15. et leg. 14. Cod. Theod. de Accusat. (9, 1.)

Tillemontius horumce Comitum originem refert ad ultima Augusti tempora, quibus hic Imperator Senatores aliquot elegit, ut domesticum quendam Senatum haberet, cujus consiliis uteretur. Hi Senatores *Cæsaris Comites* appellati. Cl. Scriptorem consule tom. 1. Imperat. pag. 98. et 762. tom. 3. pag. 389. et tom. 4. pag. 285.

Postea cum ex eorum numero adsumerentur qui ad provincias regendas mitterentur, *Comites* illi, non amplius Principis a quo aberant, sed Provinciæ dicebantur, quam ipsi cum Comitativa dignitate gubernabant. Ita etiam qui sacri Palatii ministeriis ac officiis præficiebantur, eorundem ministeriorum ac officiorum *Comites* dicti, ut ex infra observandis constat. Papias : *Comes, socius a comitando dictus vel a comendo, sen a comeotis, quod in usu non est : unde Consules Romani Comites dicti sunt, quia semper duo erant. Inde etiam ex ea consuetudine unius cujusque Comitatus provisor adhuc Comes vocatur, quamvis nonnisi unus sit.* Vide Salmasium ad Spartianum pag. 47. 48.

* Non longe ab hac notione occurrit vox *Comes* 2. Reg. cap. 20. v. 11 : *Interca quidam viri, cum stetissent juxta cadaver Amasæ de sociis Joab, dixerunt : Ecce qui esse voluit pro Joab Comes David.* Voci Gallicæ *Comtes* correspondere videtur vox *Comans*, qua regionis proceres designantur, in Contin. Guill. Tyrii apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 702. : *Lequel Anseau maintain bien la terre selonc le mauvais point où ele estoit. Et por ce qu'il la pust miex maintenir fist il pès et aliances Comans, et espousa la fille d'un Coman por miex atraire à soi.*

COMES, Judex civitatis, ac pagi circumjacentis. Ita appellabant nostri Præfectores majorum civitatum : quam vocem a Romanis hausisse existimant plerique, alii a Comitibus Germanicis, de quibus Cæsar et Tacitus, ut Cluverius lib. 1. Germaniæ antiq. cap. 48. Christoph. Besoldus i Dissertat. de Comitibus, et Rulandus i Tract. de Commissar. part. 2. lib. 5. cap. 4. n. 26. Lex Ripuar. tit. 55 : *Si quis judicem fiscalem, quem Comitem vocant, interfecerit.* Fortunatus lib. 4. de Vita S. Martini, de Avitiano Comite Turonensi :

Judicis inde feri conjux ægra Avitiani.

Infra :

Territus hinc Judex, etc.

Supra :

Moribus ut tumidus Comes Avitianus agebat. Idem lib. 10. Poem. 25. ad Galactorium Comitem :

Judicio Regis valuisti crescere Judex.

Auspicius Episcopus Tullensis ad Arbogstem Comitem Trevirorum : *Tu autem eximie, Judex multorum providus.* [Vide Gregorium M. lib. 4. Dialog. cap. 27. l. 7. Epist. 3. novæ Edit. Concil. Narb. ann. 589. can. 4. etc.]

COMITES PROVINCIALES, Qui in provincias ad eas regendas delegantur, in Cap. 1. Caroli Magni ann. 802. cap. 1. Ita usant passim Scriptores. Senator lib.

Epist. 22. et seq. Gregor. Turon. lib. 6. Hist. cap. 8. 22. lib. 7. lib. 10. cap. 15. et 42. idem de Vitis Patr. cap. 8. Lex Ripuar. tit. 53. Chronicon Moissiacense ann. 815. Concilium Cabilonense II. can. 21. Asserus de Ælfridi rebus gest. pag. 21. etc. Exstat formula institutionis ejusmodi Comitum in Charta Caroli Magni apud Meibomium ad Witikindi lib. 2 : *Quapropter in illa parte Saxonie Trutmannum virum illustrem ibidem Comitem ordinavimus, ut resideat in curte ad campos, in mallo publico, ad universorum causas audiendas, vel recta judicia terminanda : iisque advocatum omnium Presbyterorum in tota Saxonia fideliter agat, superque Vicarios et Scabinos quos sub se habet, diligenter inquirat, et animadvertat ut officia sua sedulo peragant : tandem idem Comes omnia sua sibi singulariter a nobis præscripta toto conatu ac viribus perficiat, etc.* Adde Alcuinum Epist. 35. Ut autem illi mallis, seu judiciis publicis præderint, docent Judicata et Notitiæ veteres, in Chronico sancti Benigni et Besuensi non semel, et apud Perardum in Burgundicis pag. 34. 35. 147. 149. præterea Vita S. Walarici Abbat. Baudemundus in Vita S. Amandi n. 13. Charta Ludovici Pii pro Hispanis tom. 2. Hist. Franc. pag. 321. etc.

Neque Comites Judicum duntaxat obiere officium, sed et populares suos in prælia, et castra eduxerunt : ac demum, qui a Principe pro libito creabantur, inclinante Caroli Magni principatu, ad hæredes dignitates suas transtulerunt, Regum ipsorum nutu, vel potius impotentia, cum eo usque post Normannorum incursus, imminuta Principum potestate, Comitum crevisset auctoritas, ut ægre ab iis quibus præfuerant præfecturis amoveri possent filii ac hæredes. Quod tum primum sub Carolo C. obtinuisse ostendunt illius Capitularia tit. 43. sub finem cap. 3. [* apud Carisiac. ann. 877.] : *Si Comes de isto regno obierit, cujus filius nobiscum sit, filius noster cum cæteris fidelibus nostris ordinet de his qui eidem Comiti plus familiares et propinquiore fuerint, qui cum ministerialibus ipsius Comitatus, et cum Episcopo in cujus parochia fuerit ipse Comitatus, ipsum Comitatum prævideat, usque dum nobis renuntietur, ut filium illius qui nobiscum erit, de honoribus illius honoremus. Si autem filium parvulum habuerit, cum ministerialibus ipsius Comitatus et Episcopo in cujus parochia consistit, eundem Comitatum prævideat, donec ad nostram notitiam perveniat. Si vero filium non habuerit, filius noster cum cæteris fidelibus nostris ordinet, qui cum ministerialibus ipsius Comitatus et Episcopo proprio ipsum Comitatum prævideat donec jussio nostra inde fiat. Et pro hoc ille non irascatur qui illum Comitatum præviderit, si eundem Comitatum alteri cui nobis placuerit dederimus, quam illi qui eum hactenus prævidit. Et cap. 10 : Si aliquis ex fidelibus nostris post obitum nostrum Dei et nostro amore compunctus, sæculo renuntiare voluerit, et filium vel talem propinquum habuerit qui reipublice prodesse voluerit, suos honores, prout melius voluerit, ei valeat placitare. Similia habentur cap. 9. Ex quibus patet non temere ademptas dignitates libe-*

ris ac propinquieribus Comitum hæredibus; ad quos, interveniente tamen Regum concessu, plerumque transmittabantur. Atque inde primam hæreditariorum in Francia principatuum fluxisse constat originem, qui sub secundæ Regum stirpis exitum, prostrata fere ac dilapsa Regia auctoritate, agnosci cœpere. Vide Consul, 2.

COMES, apud Burgundos, nullus vocabatur, nisi is qui Ducis honorem possidebat, inquit Ditmarus lib. 7. pag. 92. Eadem habentur in Chronico Magdeburgensi MS. ex Bibl. S. Germani Paris. ann. 1014.

COMITES promiscue ac Duces sese inscripsisse Armoricæ Principes palam est, ut et interdum Normanniæ Dynastas. [De primis consule D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 138. et 139.] de postremis vero vide Hugonem Flaviniacensem in Chronico pag. 184. 186. 191. Ordericum Vitalem et Ademarus non uno loco; Glabrum Rodulfum lib. 2. cap. 8. Gaufredum Malaterram lib. 1. cap. 40. Chronicon Fontanellense in Appendice cap. 3. Anonymum de Miracul. S. Fidis cap. 14. Adamum Bremensem cap. 91. Guibertum lib. 1. de Pignerib. Sancto. cap. 4. § 1. Translat. S. Sulpitii apud Bollandum tom. 2. pag. 788. Miræum lib. 1. Diplom. Belgic. cap. 29. lib. 2. cap. 29. Chron. Rotomag. ann. 1025. 1033. Hemeræum in Augusta Viromand. ann. 1015. Spicilegium Acherian. tom. 2. pag. 671. 673. Hist. Monmorenciacam pag. 13. [Anecdota Marten. tom. 1. col. 154.] etc.

COMITUM etiam nomen interdum attributum legitur Advocatis Ecclesiarum Cathedralium, quod potissimum eruitur ex Charta Udonis Episcopi Tullensis ann. 1069. apud Hieronymum Vignerium in Familia Alsatica pag. 127. ex qua omnino docemur hosce Comites vassalos fuisse Episcoporum, ab iis institutos et depositos, et Advocatorum officio functos. Ejusmodi fuere Comites Cameracenses, et Virdunenses, quarum civitatum Episcopis ab Imperatoribus data est facultas eligendi Comitem, absque hæreditario jure, ut est in Charta Virdunensi, seu eligendi Comitem nude, ut in Charta Henrici Imp. pro Ertwino Episc. Camerac. ann. 1007. apud Colvenerium in Notis ad Baldricum. Neque, opinor, alii fuere Comites qui ratione Comitatum suorum Ecclesiarum et Episcoporum erant vassalli, de quibus alias.

COMITES, Centuriones qui centuriis et turmis militaribus præerant in exercitu, dicti apud Græcos recentiores. Constantinus Porphyrogenit. lib. 1. de Them. cap. 1 : Κόμητας, τοὺς νῦν στρατηγούς. Leo in Tact. cap. 3. § 10 : Κόμητας δὲ ἐστὶν ὁ τοῦ ἐνὸς τάγματος, ἥτοι βάνδου ἀφηγούμενος, Idem : Οἱ κόμηται, ἡγεῖν οἱ τῶν λεγόμενων βάνδων ἄρχοντες. Idem Constantinus in Tactic. pag. 9 : Ὅφειλει ἕκαστον τάγμα ἰδίον βάνδον ἔχειν καὶ κόμητα ἔχειν φρόνιμον καὶ ἀνδρεῖον, δυνάμενον πολεμεῖν μετὰ τῆς ἰδίας χειρὸς. [* Labb. Gloss. Verb. Jur. : Κόμης, ὁ μίας κοόρτης ἄρχων, ὃ καὶ ἑκατονταρχαὶ ὑποτάσσονται.]

COMES, COMITUS, Italis Comito, *Quel che nelle gallee commanda alla ciurma*, Gallis Comite, Qui turmis ac copiis militaribus in navigiis præest. Leges Alfonsinæ part. 2. tit. 34. lege 4 : *Comitres son llama-*

dos otra manera, que son cabdellos de mar, so el Almirante, e assi cada uno dellos, ha poder de acabdellos bien los de su navio. Otrosi pueden judgar las contiendas que nascieren entre ellos, etc. Acta Alexandri III. PP : *Comites Galearum cum pecunia quam ferebant, ad vestigia Præsulis accesserunt.* Pactum initum inter Michaellem Palæologum Imperat. CP. et Genuenses ann. 1261. in Probationibus Historiæ nostræ Gallobyzant. pag. 12 : *Comites uniuscujusque Galeæ Perpera 6. et dimidium.* Infra : *Teneantur Admiratus, Comites et Naucleri dictarum Galearum, etc.* Eadem notione κόμης apud Græcos occurrit non semel. Nicetas in Isaacio lib. 1. cap. 6 : Οἱ τοῦ βασιλικῷ στόλου κόμηται. Vide Leonem in Naumach. Annam Comn. pag. 336. et alios a Rigaltio et Meursio citatos. [* Glossar. med. Græc. col. 697.] Δεύτερος κόμης, apud eandem Annam pag. 290. qui post Protocomitem erat : πρωτοκόμης vero Amiralio suberat.

COMITUS, Eadem notione. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 19 : *Comiti et Naucleri in magno numero necessarii sunt habendi.* Cap. 20 : *Indiget quaelibet Galearum uno Comito.* Hinc emendandus Petrus de Vineis lib. 5. Epist. 78 : *Comati quarundam galearum.* Legendum enim *Comiti galearum*, ut in Charta Caroli Regis Sicil. ann. 1274. apud Joan. Lucium lib. 4. de Regno Dalmat. pag. 180. [Comitorum meminerunt Ogerius Panis lib. 4. Annal. Genuens. ad ann. 1219. Bartholom. Scriba lib. 6. ann. 1247. 1263. etc.]

COMITES, in Anglia, appellantur Ducum, ut Vicecomites, Comitum filii. Vide Thomam Smith de Republ. Anglor. cap. 17.

COMES ÆRARII. *Comites sacri ac privati ærarii*, in leg. un. Cod. Th. Qui a præbit. tiron. et eq. (11, 18.) id est, *Comites sacrarum et privatarum largitionum*, de quibus infra : qui *Comites utriusque Ærarii*, in leg. 2. C. Th. de Quæstor. (6, 9.) Dicuntur etiam *Comites Ærarii nude. Comites largitionum per dioceses*, in leg. 28. et 39. eodem Cod. de Appellat. (11, 30.)

COMITES ALANI, Una e Vexillationibus, quæ erant intra Italiam, in Notitia Imper. lib. 2. cap. 27. Erant autem ejusmodi Comites qui sub Magistris militum militabant, diversis cognominibus appellati : alii enim Comites Juniores, alii Seniores, alii Sagittarii, alii aliter dicebantur. Vide Henricum Valesium ad lib. 15. Ammiani.

COMES ANNONÆ, Cui cura incumbbat annonam in urbem transportandi : in Chron. Alexandr. pag. 894 : Κόμης τοῦ ὀψαρίου.

COMES AQUARUM et AQUATICUS, appellatur Robertus Frisius a Galberto in Vita S. Caroli Comitum Flandr. num 110. quod Citeriorem Frisiam, quam expugnavat sub ann. 1070. Zelandiam, et vicinas regiones, quas aquæ undique alluunt, obtineret. Ita *Aquaticos Frisones*, vocat Baldricus Noviomensis lib. 3. cap. 22. Eigil Fuldensis in Vita S. Sturmii Abbat. : *Aquosa Fresonum arva.* Versificator hujusce ævi, apud Henricum Rehdorff. ann. 1247. de Frisia :

Frisia, sentina mundi, cui munda bovina
Est focus; urina laxiva, serumque vina.

Vide Jacobum Eyndium lib. 1. Chron. Zeland.

COMITES ARCHIATRORUM *sacri Palatii*, de quibus est titulus in Cod. Theod. (6, 16.) et Justiniano. (12, 13.) Ita appellabantur ex Archiatri Palatinis ii quibus Imperatores *Comitivæ* dignitatem, interdum *primi ordinis*, interdum *secundi* pro merito concedebant, ut liquet ex lege un. hoc tit. Apud Gothos ea erat istius dignitatis prærogativa, ut illius sententia obortæ de re medica quæstiones dirimerentur. Senator lih. 6. Epist. 19. in formula ejusdem dignitatis: *Esto arbiter artis egregiæ, eorumque distingue conflictus, quos judicare solus solebat affectus*. Arcadii *ἱατροῦ καὶ κόμητος* meminit Hieronius Sophista pag. 71. Vide *Archiatri*.

COMES CAPELLÆ. Chartam Ludovici Regis Hungariæ ann. 1358. in Historia Cortusiorum lih. 11. cap. 12. ita subscribit: *Ladislau Prepositus Calmensis Comes Capellæ nostræ*. Apud Bohemos Episc. Olomucenses, *Comites Capellæ regię* inscribuntur: de qua dignitate dissertationem instituit Bohuslaus Balhinus lih. 5. Epitom. Rer. Bohemicar. pag. 346.

COMES CASTRENSIS, Qui castrum a Principe feudi titulo possidet, ut ejus *Guardiam*, seu *Castaldiam* gerere debeat, Alemannis *Burggravius*. Petrus de Andlo lih. 2. de Imperio German. cap. 12.

COMES CASTRI, in Gestis Innocentii III. PP. pag. 66. Vide *Castrensis*, post *Castrum*.

COMITES CATAPHRACTARII, Una e decem Vexillationibus Comitatus, quæ erant sub dispositione V. I. Magistri Militum per Orientem. Notit. Imp. lih. 1. cap. 46.

COMES CIVITATIS, Qui in civitate judicis munus implet, eique præest: ejus dignitatis formulam exhibent Senator lih. 6. cap. 22. 23. et Marcullus lih. 1. Form. 8. Sidonius lih. 7. Epist. 2: *Suprematibus deinceps, et tunc Comiti civitatis non minus opportunis quam frequentibus excubiis agnosci, etc.* Gregorius Turon. de Vitis Patrum: *Armentarius Comes, qui Lugdunensem urbem his diebus potestate judiciaria gubernabat*. In Concilio Toletano XIII. subscribit *Valdericus Comes civitatis Toletanæ*.

COMES CIVITATIS. In Dalmatia et Croatia singulæ civitates Praetores extraneos sub titulo *Priorum* eligeant, quos sæculis labentibus *comites* passim vocarent. Hi a Regibus confirmabantur, et eum judice, qui ex ejusdem civitatis Nobilibus eligebatur, jus reddebant, eum fas non esset Comitibus solis sine judicibus sententiam ferre, nec ipsorum ullo modo prævaleret opinio. Horum munus ut plurimum annum erat, in Italia *Potestati* dicebantur. Vide Jo. Lucium lih. 3. de Regno Dalmat. cap. 12. lih. 4. cap. 5. 9. lih. 6. cap. 2.

COMITES CLIBANARII, Vexillatio Palatina, sic dicta, sub dispositione V. I. Magistri Militum Præsentis, in Notit. Imp. lih. 1. cap. 31.

COMES COMITUM. Hunc titulum habuere Comites Loretelli in Regno Neapolitano sub Normannicis Regibus, qui interdum etiam *Palatini Comites Loretelli* inscripti leguntur, in variis tabulis laudatis in Notis ad Cinnamum pag. 455. ubi de eorum familia fuse satis egimus. Hanc autem dignitatem in Regno Sienlo videntur obtinuisse, qualem apud Francos nostros Co-

mites Campaniæ, apud Anglos Comites aliquot Palatini, apud Germanos Comites Palatini Rheni: et apud Reges Italiæ Comites Lomelli: quam quidem in Sicilia Comitis Palatini dignitatem habuit etiam, ni fallor, Henricus de Claramonte, qui in Charta anni 1412. apud Ughellum tom. 1. pag. 268. *Admiralius Regni Siciliæ et Comes Palatinus* inscribitur. Vide infra *Comes Palatinus*, et Ughellum tom. 6. pag. 868. 873. tom. 8. pag. 357. 359. 364.

COMITES COMMERCIORUM, Quorum munus erat, ne ultra civitates destinatas commercium cum Barbaris esset, neve privati illicitas species emerent, lege secunda Cod. Quæ res venire non poss. (4, 40.) et leg. ult. Cod. de Commere. (4, 63.) At ne illicitæ species ad Barbaros transferrentur, *Curiosorum* munus erat, qui per littora et portus ad hoc dispositi erant. *Comites Commeciorum*, in Imperio Orientali sub dispositione Comitis sacrarum largitionum plures recenset Notitia Imp. lih. 1. cap. 73: *Per Orientem et Ægyptum, per Mæsiam, Scythiam et Pontum*: in Occidente unicum *per Illyricum*.

COMITES SACRI CONSISTORII vel CONSISTORIANI, Qui sacro Augustorum Consistorio intererant, quorum dignitas magna primum fuit: adeo ut ad eam admissi tantum Præfecti Prætorio, Quæstores, Magistri officiorum, Comites sacrarum largitionum, etc. Postmodum ita appellati etiam *Comites ordinis primi*, de quibus mox. Τῷ περιθιέπτῳ κόμητι τοῦ θεοῦ συνεδρίου, in Concilio Calchedonensi Aetor. 1. Vide Epistol. Anastasii Imp. ad Hormisdam PP. post Epist. 6. ejusdem Pontificis, Gruteri Inscript. pag. 438. 1. 1053. 10. Ambros. lih. 2. Epist. 13. Jacobum Gotofredum ad Codicem Th. dicto tit. (6, 12.) et ad leg. 2. cod. Cod. ad Legem Cornel. de Sear. pag. 100. (num. 9. ad lib. 9. tit. 14. const. 3.) Salmasium ad Spartianum pag. 47. ubi plura de Consistorianis et Comitibus sacri Consistorii.

COMES CONTARIORUM, seu Praepositus militibus qui *Contis* utebantur, quæ *κοντάρια* Græci nuperi appellant. Hos *κονταράτους* vocat Leo in Tact. cap. 12. n. 41. Passio S. Basilii Presbyteri n. 15: *Καὶ ἐκέλευσεν κόμητα... Κονταρίων δεροτομεῖν αὐτόν*.

COMES CORTIS, CURTIS. Vide *Cohortales*. Gloss. med. Græc. in *Κόρτη*.

COMES CUBICULARIORUM, Dignitas in Palatio Regum Gothicorum Hispaniæ, ejus mentio in Concil. Toletano IX. et in Charta Cindesvinti Regis æræ 684. apud Anton. de Yopez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 2. *Comes Cubiculi*, in Concil. Toletano XIII.

COMES CURIÆ, in Decretis Andreæ Hungariæ Regis ann. 1222. § 6. qui *Comes Curialis*, in Charta Colomani Regis Hung. ann. 1111. apud Joan. Lucium lih. 3. de Regno Dalmat. cap. 4. et in Historia Salonitana Thomæ Archid. cap. 39. ubi inter Procures Curie Hungariæ recensetur. Hauserant, ut probabile est, Principes Hungari hanc dignitatem a Regibus Croatiae, in quorum Palatiis præcipuum locum obtinebat, ut constat ex Crescimiri Reg. Diplomate ann. 1067. apud eundem Lucium lih. 2. cap. 8. in quo subscribit Bo-

leslaus *Curialis Comes*. Horum forte eadem fuit functio, quæ apud Germanos et Gallos Comitibus Palatii.

COMES DISPOSITIONUM, Qui *Dispositionibus* Principis præerat, in Cod. Theod. (6, 26.) et Justin. (12, 19.) tit. *de Proximis: Comitibus dispositionum, cæterisque qui in sacris scriniis militant*: de qua dignitate copiose egerunt Pancirolus ad Notit. Imp. lih. 1. cap. 97. et Jac. Gotofredus ad d. titul. Cod. Theod. Vide *Dispositio*.

COMES DOMESTICORUM, Qui equitibus vel peditibus Prætorianis, ita nuncupatis, de quibus suo loco, præerat. In Concilio Ephesino part. 1. cap. 35: *Candidianus dicitur religiosorum domesticorum Comes*, Κόμης τῶν καθοσιωμένων δομεισίων. Ita in Concilio Calchedonensi Act. 1. Hac dignitate functi Diocletianus, ut auctor est Zonaras, et Aurelius Victor, Justinianus et Michael Balbus, antequam imperarent. Vide Epist. 37. Hormisdæ PP. Hujus mentionem agunt præterea Inscriptiones apud Grut. 192. 1. 412. 4. et apud Ægid. Gelenium in Sacerario Coloniensi pag. 408. Notitia Imp. lih. 1. cap. 89. lih. 2. cap. 42. 43. Senator qui formulam exhibet lih. 8. Epist. 12. S. Augustinus Ep. 79. Ammianus lih. 14. 20. 26. 27. 31. Gregorius Turon. lih. 2. Hist. cap. 8. 9. Eginharti Annal. ann. 821. Anonymus in Gestis Constantini M. pag. 479.

COMES DOMESTICUS ORDINIS PRIMI, in veteri Inscript. apud Grut. 406. 1.

* COMES DOMINI Apostolici Farulfus ultimus inter procures imperatori assidentes in judicio ann. 881. recensetur, apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 931. Vassallum ecclesiæ Romanæ intelligo.

COMES DOMORUM, dignitas ejus non semel mentio in Codice Theodosiano, et in Notitia Imperii. Hic autem præerat possessionibus seu prædiis ad Principem spectantibus. Vide Jacobum Gotofredum ad l. 2. Ch. Th. de Palatin. sacr. larg. (6, 30.) et Scholiastem Juliani Antecessor. cap. 82.

COMES ET DUX. Testamentum seu Charta Rudesindi Episcopi Dumiensis æræ 930. apud Ant. de Yopez in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 5. subscribunt *Feremundus Princeps*, deinde *Episcopi* aliquot et *Abbatess*, quos subsequuntur alii, singuli cum hoc titulo, *Comes et dux*, quorum postremus est *Menconus Gavini nunc Comes nunc Dux*, postmodum nudi *Comites*, et alii.

COMES EQUORUM REGIORUM, τῶν βασιλικῶν ἵππων Κόμης, apud Pachymer. lih. 1. cap. 11. Vide *Comes stabuli*.

COMES EXCUBITORUM, Qui exeuroribus Principis præerat, apud Vigilium PP. Epist. 15. Gregorium M. lih. 1. Epist. 31. lih. 2. Ind. 11. Ep. 62. Joannem Bielariensem ann. 4. Justin. Theophanem pag. 229. in Chronico Alexandr. pag. 879. et in sexta Synodo Act. 1. fit mentio Anastasii τοῦ κόμητος τοῦ βασιλικοῦ ἐκκυβίτου. Vide *Excubitus* et *Excubitores*.

COMES FOEDERATORUM, apud Anastasium in Hist. Eccl. pag. 66. qui Theophani, Cudreno pag. 341. et aliis, κόμης τῶν φοιδαίων. Τετραρχίας τάγματος τῶν φοιδαίων. Zonara pag. 104. ἡγεμὼν τοῦ τῶν φοιδαίων τάγματος, Seylitzæ pag. 487. qui præter meminit τάγματος τῶν φοιδαίων pag. 75 postmodum ἑταίρειάρχης dictus. De Fœ-

ratorum cohorte in Palatio Principis militante dixi ad Annam Comnenam pag. 227. Vide infra in *Fæderati*.

¶ COMES FORENSIS. Statuta Ecclesiæ Lugdun. ann. 1251. apud Acherium tom. 9. Spicil. pag. 71 : *Statutum est, ut omnes Canonici in sua institutione jurent, quod servant Statuta et Consuetudines Ecclesiæ, et permutationem Comitum forensis*. Ubi Comitem forensem non alium puto, quam Advocatum Ecclesiæ Lugdunensis. Advocatos Ecclesiarum Cathedralium *Comites* appellatos fuisse, paulo superius dictum est.

* Perperam de Advocato ecclesiæ Lugdunensis hæc explicantur : agitur enim de solempni permutatione facta inter Comitum Forensem et capitulum ejusdem ecclesiæ, quam refert Menester. in Hist. Lugdun.

COMES FORMARUM, Qui aquæductibus publicis instaurandis vel extruendis præfectus erat, in urbe Roma potissimum. Sub dispositione Præfecti urbis recensetur in Notitia Imp. lib. 2. cap. 7. *Ædilis formarum*, in lapide Neapolitano apud Capacium lib. 1. cap. ult. *Curator formarum*, Senatori lib. 7. Epist. 6. ubi hujus dignitatis formulam exhibet. Istius Magistratus meminit etiam Gregorius M. lib. 10. Epist. 22. Vide *Forma*.

COMES FRANCIE. Vide *Comes Palatinus Franciæ*.

¶ COMES GALEÆ, Galeæ præfectus. Marchisius lib. 5. Annal. Genuensium ad ann. 1220 : *Qui ipsam et homines ejus a præfato Comite jam dictæ galeæ... reddere nullatenus voluerunt*. Vide supra *Comes, Comitum*.

COMES GALLIÆ. Vita S. Lupicini Abbat. Jurensis n. 8 : *Vir quondam illustris Agrippinus sagacitate præditus singulari, atque ob dignitatem militiæ sæcularis Comes Gallie a Principe constitutus*. In Charta Caroli C. apud Joannem a Bosco in Vienna, *Odulfi Comitum Galliarum* fit mentio.

COMES GILDONIACI PATRIMONII, sub dispositione Comitum rerum privatarum, in Notit. Imp. lib. 2. cap. 41. quod Gildo Comes in Africa possederat, qui cum esset utriusque militiæ Magister in eadem provincia, post Theodosii Magni decessum arrepta Tyrannide, a Fratre Mescelzere jussu Honorii profligatus et necatus est, ejusque bona publicata, quæ Gildonis patrimonium dicta sunt. Vide *Pancirolo*.

COMES HIRSUTUS, apud Anonymum de Fundat. Monasteriorum Germaniæ post Chronicum Montis Sereni pag. 277. et in Vita Balduini Lutsemburg. Episcop. Trevir. lib. 3. cap. 5. Idem qui *Comes Silvester*, de quo infra. *Georgius Hirsutus Comes* anno 1323. *Henricus, Georgius, Conradus, Rupertus Hirsuti Comites, Fridericus Silvestris Kirchpergæ, Joannes Silvestris Dunæ Comites*, apud Browerum lib. 17. Annal. Trevir. pag. 978. 986. 1. Edit. *Le Comte pelu*, in Chronico Flandriæ vernaculo pag. 34. 52. Gloss. Gr. Lat. : *Δαυός, hirsutus, pilosus*.

COMES HORREORUM, in l. un. Cod. de Pist. lib. 11. (16.) Pistrini Principis Curator.

COMITES ITALICIANI ET GALLICIANI, in l. un. Cod. Th. de Consularib. (6, 19.) sunt Comites Largitionalium titularum, reique tributariæ et thesaurorum per Præ-

fecturam Prætorianam Italiæ et Galliarum, qui alias *Comites diæceseon*, vel *Comites largitionum per diæceses* dicuntur.

COMES LARGITIONUM COMITATENSIVM, ὁ τῶν κομιτατησίων λαργιτιόνων κόμης, in Epistola Petri Alexandrini apud Theodorum lib. 14. cap. 22. id est, thesaurorum, qui in Comitatu Principis una cum ipso Comite versabantur. Erant enim et alii Imperatorum thesauri, in provinciis scilicet et urbibus singulis, de quibus in l. 3. Cod. Th. de Privileg. cor. qui in sacro palat. milit. (6, 35.) qui *Comites largitionum per diæceses* dicuntur in Not. Imp. lib. 1. cap. 73. et in leg. 3. Cod. Fin. regund. (3, 39.) Hinc *Largitionales Comitatusenses*, in leg. 6. Cod. Th. de Divers. offic. (8, 7.) dicuntur Officiales Comitum largitionum Comitatusensium.

COMES SACRARUM LARGITIONUM. Magno de Notis Juridicis : scl. cm. *Sacrarum largitionum Comes*, Qui thesauris sacris ac publicis præerat et largitionibus Principis, quas ille Magistratibus, militibus et subditis erogabat. Mamertinus in Gratiarum actione : *Primum thesaurorum omnium mandata custodia et dispensatio largiendi. Ærarii publici curator*, eidem Mamertino, sed maxime illius pecuniæ quæ ex Imperariis thesauris advecta erat, ἐφ' ἧς τοὺς ἀριστέοντας ἐν ταῖς μάχαις τὰ προσέκοντα κομίζεσθαι γέρα, ut loquitur Agathias lib. 3. unde et *Comes sacrarum remunerationum* interdum appellatus. Claudianus in Consul. Manlii Theodori :

Hinc sacræ mandantur opes, orbisque tributa. Sed de hac dignitate passim Notitia Imperii, Codex Theod. et Justin. Senator lib. 6. Epist. 7. et alii Scriptores. Vide *Largitiones*.

COMES SACRARUM interdum nude dictus legitur, ut apud Senatorem lib. 5. Epist. 40. lib. 8. Ep. 16. Acta Conciliabuli Ephesini : Ἰωάννης κόμης τῶν σακρῶν, ubi perperam vetus Interpres *Comitem sacrensem* vertit. Alibi : Κόμης τῶν σακρῶν λαργιτιόνων appellatur. Ita etiam in leg. 120. Cod. Th. de Decurion. (12, 1.) in Inscript. apud Gruter. 1056. 8. et in Historia S. Clementis I. PP.

COMES LARGITIONUM, nude. Magno de Notis : c. largn. *Comes Largitionum*. Ita porro sæpe etiam appellatur *Comes largitionum per diæcesim*, id est, specialis, qui titulo Perfectissimi gaudebat, cum Comes sacrarum largitionum inter illustres militaret. Vide Gothofr. ad l. un. Cod. Th. de Consularibus. (6, 19.)

COMITES LARGITIONUM per omnes diæceses, in Notitia Imperii, qui in singulis Præfecturis Palatii, sacras largitiones administrabant, sub dispositione Comitum sacrarum largitionum, cui respondebant. Ejusmodi fuit *Comes largitionum per Illyricum*, in eadem Notitia, etc.

COMES A LATERE. Vide *Comes Palatinus*.

COMES LEGUM, seu Professor in Jure. Epitaphium Rebuffi J. C. Magalonæ : *Orate pro Domino Jacobo Rebuffi legum Comite Monspelii, cujus anima in domino requiescat, qui obiit anno ab Incarnat. Dom. 1428. die 21. mensis Martii*.

COMES LIBER, ut *Fragipani, Ursini, etc. hoc est Zlunii, Blagai, etc.* Ita Sam-

bucus in Gloss. ad leges Hungaricas, et Auctor de Statu Hungariæ.

COMITES LIMITUM vel LIMITANEI, Qui limitibus Imperii Romani præerant, et castris vel castellis in iis extructis. De his copiose egit Pancirolo in Notit. Imper. Orient. cap. 139. Sidonius Carm. 2 :

... Comitum sed jure recepto,

Danubii ripas, et tractum Limitis ampli

Circuit, hortatur, disponit, diseutit, armat.

Annales Eginharti ann. 826 : *Ad Baldericum et Gerhostum Comites et Avarici Limitis custodes*. Infra : *Cum suis Optimatibus et Hispanici Limitis custodibus*.

COMES LITTORIS SAXONICI per Britanniam, in Notitia Imp. Occident. cap. 72. cujus munus erat littus per opportuna loca præsidiis ad Barbarorum latrocinia communire. Cum autem Romani e Britannia cessissent, Vortigernus, qui maximæ Britanniae parti cum imperio præfuit, Cantio Guorungum præfecit, id est, Proregem : quo nesciente, hanc regionem (ut habent Nennius et Malmesburiensis,) statim Hengisto Saxoni, in gratiam Rowennæ ejus filiae, quam misere deperibat, gratis concessit. Hinc primum Saxonum in Britannia regnum constitutum, illis *Cantuariorum* dictum, quod post annos 320. Baldredo ultimo Rege defuncto, in Occiduum Saxonum potestatem devenit, quibus ad Normannorum usque imperium paruit. Igitur contra hos Saxones Romani litem Britannicam, qui supererat, servare, quibus Comitem præfecerunt. Vide Cod. Th. (7, 16.) et Justin. (12, 44.) tit. de *Littorum et itinerum custodia*, Camdenum in Cantio, Pancirolo in Notit. Occident. cap. 72. Isaacum Pontanum in Disquisit. Hist. etc.

COMES MANSUARIORUM. Nithardus lib. 3. pag. 371 : *Mandaverant etiam huc avunculus ejus, necnon et Gislebertus Comes Mansuariorum, etc.* Idem forte qui *Mansionarius* in Regum Francorum aula, de qua dignitate, suo loco : et

COMES MANSIONARI, in Annalibus Francor. Metens. ann. 895 : *Cum in regnum reverteretur, Folconem Episcopum, et Adalungum Comitem sui Mansionarii ad Arnulfum cum exeniis a Carolo missis, venientes in media via offenderunt*.

COMITES MARCARUM, idem cum Marchionibus. *Comites marcæ Hispanicæ*, apud Eginhartum in Annalib. ann. 822. *Aureolus Comes qui in confinio Hispaniæ atque Galliae trans Pireneum... residebat*, apud eundem ann. 809. Annales Franc. Bertiniani ann. 799 : *Wido Comes qui in marca Britanniae præsidebat*. Vide sub ann. 821. Hinc ejusmodi marcarum Præfecti promiscue *Comites* et *Marchiones* dicuntur.

COMES MARESCALLUS, in Anglia dictus ex Comitibus qui Marescalli dignitate donabatur, cum non nisi *Comitibus* conferretur. Ita porro potissimum dicti Comites Penbrochiæ, quos et Striguliæ vocant, quod quasi ex hæreditaria successione hac dignitate donati fuerint. Tradit Matth. Paris ann. 1241. *Comitem Marescallum, Gilbertum nempe Penbrochiæ Comitem, in hastiludio occubuisse*. Et ann. 1245 : *Comes Marescallus Walterus viam universæ carnis ingressus est*. Adde pag. 432. Extincta

vero prima Comitum Penbrochiensium stirpe, aliis Comitibus eadem dignitas collata. Ricardus II. Rex Angliæ Thomam de Mowbray Comitem Nottinghamiæ per Chartam suam dat. 12. Jan. ann. 9. Comitem Marescallum Angliæ denuntiavit. Liber feodalis scriptus anno 20. Edw. III : *Prior de Massingham tenet in magna Massingham quartam partem feodi Militis de Comite Marescallo*. Vide Thomam Walsing. pag. 327.

COMES MARITIMI TRACTUS, in Britannia, apud Ammianum lib. 37. *Custodes littorum*, in Chron. Normann. tom. 2. Hist. Franc. pag. 524. Chronicon Moisiacense ann. 814 : *Disposuit et marchas suas undique : nam et presidia posuit in littore maris, ubi necesse fuit*. Vide Annales Franc. Bertin. ann. 820.

COMITES MARITIMÆ, Qui ad custodiendam maritimam deputati erant, ut est in Capitul. Caroli M. lib. 4. cap. 5. Hariulfus lib. 2. Chron. Centul. cap. 6 : *Cui etiam ad augmentum Palatini honoris totius maritimæ terræ Ducatus commissus est*. Lib. 3. cap. 9 : *Ejusdem Regis Caroli... dono et prece Comitatum maritimæ provincie suscepit*. Adde cap. 10. Vide eundem in Vita Angilberti cap. 1. § 3. *Custodia maritima* apud Eginhardum Ep. 22. et in Capitul. Caroli Cal. tit. 13. cap. 2. [** ap. Attiniae. ann. 854.] Annales Francor. Bertiniani ann. 800 : *Littus Oceani Gallici perlustravit, et in ipso mari, quod piratis infestum erat, classem instituit, præsidia disposuit, Pascha in Centulo apud S. Richarium celebravit*. His suherant *Vicomites*, qui *Maritimæ*, pariter appellabantur : ut et in veteribus Chartis ii quos hodie *Vicomtes de Marennes*, in Santonibus dicimus.

COMES METALLORUM per Illyricum, sub dispositione Comitum sacrarum largitionum, in Notitia Imperii cap. 73. qui ex auro in metallis invento portionem Principum debitam exigebat, in fluminibus etiam, vel fodinis aurum legentes. Vide leg. 1. C. de Metallar. (11, 7.) et leg. 7. et 8. Cod. Th. eod. tit. (10, 19.)

¶ COMES DE MILITIA, Dux, Tribunus militum, tom. 3. novæ Gall. Chr. col. 490 : *Adalardus filius Henrici Comitis de militia Caroli Magni, etc.*

COMES ET MAGISTER UTRIUSQUE MILITIE, in veteri Inscriptione.

COMES NOTARIORUM, Dignitas in aula Regum Gothicorum Hispaniæ, ejus mentio in Concilio Toletano VIII. IX. et XIII. et in Charta Cindasuinthi Regis æræ 684. apud Anton. de Ypez in Chronico Ordini. S. Benedicti tom. 2. Præcipuus forte inter Notarios, et idem qui *Primicerius Notariorum*.

COMES NOVELLUS dictus Bertrandus de Balcio Comes Montiseavensi et Andriæ, *Il Conte novello*, apud Joann. Villaneum lib. 9. cap. 72. etc. Albertus Argentin. ann. 1345 : *Socer autem prædicti Humberti, quem uxor ejus clam receperat, Comes Novellus a novitate est dictus*.

COMES NUMERI, seu cohortis, eidem præfectus. Simeon Metaphrastes in Martyrio S. Georgii n. 2 : *Κλῶς οὖν ἐκπονηθεὶς τὰ πολέμια, Κόμης τοῦ Νομῆρου τῶν Ἀνικωρῶν ἐπιφανὲς προχωρεῖται*. Vide Anonymum in

Miraculis ejusdem sancti Georgii ex Biblioth. Ambrosiana num. 9.

COMES OBSEQUII, Qui Obsequio et comitatu Imperatoris præerat. Epistola 1. Gregorii II. PP. septimæ Synodo præfixa : *Nezeuxias, qui tunc Comes obsequii ejus erat, in peccato suo interiit*. Ubi Interpretes Græcus, *κόμης τῆς πομπῆς αὐτοῦ*. Et Epist. 2 : *Si quis a te purpuram... abstulerit et regii obsequii ordines : τὰς τῶν πομπῶν*. Meminit præterea eadem septima Synodus Petronæ *Κόμητος τοῦ θεοφύλακτου βασιλικῷ ὀψικίῳ*. In sexta Synodo, Act. 1. fit mentio Nicetæ *Κόμητος τοῦ βασιλικῷ ὀψικίῳ, καὶ ὑπερραπτηγῷ Θράκης*. Habetur in Diurno Romano cap. 1. num. 4. formula Epistolæ seu superscriptionis ad Comitem Imperialis obsequii et Exarchum : ubi non intelligitur quivis Palatii Comes, ut censuit Editor. Vide Obsequium.

COMES OFFICIORUM, ὀφφικίων Κόμης, in Clementina Epitome de Gestis sancti Petri cap. 164. qui *Κόμης τῶν θείων ὀφφικίων*, in Martyrio sancti Clementis cap. 15. apud eruditissimum et amicissimum Joannem Bapt. Cotelierum : nescio an alius a *Magistro officiorum* : de qua dignitate suo loco. Lex 2. Cod. Th. de Metallis (10, 19.) inscribitur ad *Rufium Comitem officiorum* : sed Jacob. Gotofredus Comitem Orientis scribendum censet.

COMES ORDINIS PRIMI. Cujacius et alii observant Comitum gradus in Palatio primum distinxisse Constantinum M. quod ex Eusebio in Vita ejusdem Constantini lib. 4. cap. 1. colligunt, quod ante Constantinum nulla Comitum ejusmodi mentio occurrat. At longe ante Constantinum Comitum hanc obtinuisse contendit Henricus Valesius ad Eusebium. In tres autem gradus divisi isti Palatini Comites, quorum primus *Comitum ordinis primi* dictus est. Magno de Notis : C. O. P. *Comites ordinis primi*. Porro Comitum ordinis primi prærogativa gaudebant præcipui ex Magistratibus Palatinis, de quibus in Codice Theod. lib. 6. tit. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 21. et in antiquis Inscript. apud Gruterum 347. 8. 406. 1. et apud Sirmondum in Notis ad Sidon. Carm. 9. Horum alii *Comites ordinis primi* intra Palatium dicebantur, qui scilicet in Palatio militabant, ut in aliis Inscript. apud eundem Gruter. 361. 1. 363. 2. 407. 8. 493. 5. 1094. 6. vel *Comites ordinis primi in Consistorio*, apud eundem 438. 1. 465. 8. Ea enim Comitum ordinis primi fuit prærogativa, ut iis Consistorium Principis ingredi fas esset, si vocarentur, ut est apud Senatorem in formula *Comitivæ primi ordinis*, lib. 6. Epist. 12. Vide eundem lib. 2. Epist. 28. lib. 6. Epist. 13. et Salmasium ad Pollion. pag. 307.

COMITUM ORDINIS SECUNDI mentio est in leg. 2. Cod. Th. de Comitibus rei milit. (6, 14.) leg. 27. 18. de Proxim. Com. dispos. (6, 26.) leg. 8. de Agent. in reb. (6, 27.) et apud Gruterum 361. 1. 363. 2. et 438. 1. Ex quibus colligitur Comitum ordinis secundi gradum fuisse ad Comitum primi. Vide Senatorem lib. 7. Ep. 26.

COMITUM denique ORDINIS TERTII mentio est in leg. 127. Cod. Th. de Decur. (12, 1.) leg. 9. et 20. de Suariis, (14, 4.)

et leg. 17. de Proxim. Comit. dispos. (6, 26.) iidem videntur qui *Comites minores et inferiores*, in quorum numero erant Tribuni, dicuntur in leg. 2. Cod. Th. Ne Comitih. et Tribun. lav. præstentur. (7, 11.) Gloss. Græc. Lat. : *Κόμης, ἥτοι τριβούνος*.

COMES ORIENTIS, sub cujus dispositione erant Orientis provinciæ, quas Marcellinus lib. 14. et Notitia Imperii lib. 1. cap. 1. recensent, ut auctor est Zozimus lib. 5. unde hanc dignitatem *μεζονα ἀρχὴν* vocat Libanius. Magno de Notis : COM. OR. *Comes Orientis*. Hujus dignitatis non semel meminit idem Ammianus, Notitia Imperii lib. 1. cap. 104. S. Ambrosius Epist. 17. etc.

COMES ὀψαρίῳ, seu obsoniorum, qui eorum curam gerebat, in Chronico Alex. pag. 894. Vide *Comes Annonæ*. [Alias ὀψάριον Græcis recentioribus *Pisces* sonat.]

COMES PAGI, id est provinciæ, vel civitatis, apud Lupum Ferrariensem Epist. 24. Ratpertum Monachum de Casib. S. Galli cap. 1. et in Capitulis Caroli Mag. lib. 6. cap. 100. [** 101.] in Fragment. Capitular. edit. a Stephano Baluzio cap. 8. etc. Additio 4. Ludovici Imp. ad Capitula Caroli M. cap. 79 : *Comites autem reddant rationem de eorum pagensibus, etc.* Vide Marculfum lib. 1. Form. 8. [et Grotig. de Antiquitate Reipublicæ Bavaricæ pag. xxxi.]

COMITES PALATINI, generatim dicti, Qui in Palatiis Regum militabant, seu qui in eorum erant obsequio, quos vulgo nude *Palatinos* alii nuncupant. *Comites a latere* appellantur a Jona in Vita S. Columbani cap. 28 : *Is Virum Dei summo gaudio excepit, seque curaturum ait, ut ad Theodeberti aulam perveniat, nec opus esse aliis a Regis latere Comitibus*. Chronicon. Moriniacense lib. 2. pag. 366 : *In curia Anaurici de Monteforti, post Palatinos Comites in Provincia istius viri excellentissimi*. Vide *Palatinus*. Sed præ cæteris

COMITES PALATINI appellati, qui in Regum Palatiis *Juris auctoritate* judicium officioungebantur, ut est apud Joannem Sarisber. Ep. 263. Illud autem sic describitur ab Hincmaro Opusc. de ordine et offic. Palatii cap. 21 : *Comitis Palatii inter cætera pene innumerabilia, in hoc maxime sollicitudo erat, ut omnes legales quæ alibi ortæ propter æquitatis judicium Palatium aggrediebantur, juste ac rationabiliter determinaret, seu perverse judicata ad æquitatem tramitem reduceret, etc.* Cognoscebant igitur Comites Palatini de causis omnibus quæ nullo medio ad Palatium devolvebantur quæ quidem *Palatinæ* inde appellantur in Capitulis Caroli M. ann. 797. cap. 4. et alibi passim. Walafridus Strabo lib. de Rel. Eccl. cap. 31 : *Quemadmodum sunt in Palatiis Præceptores vel Comites Palatini qui sæcularium causas ventilant : ita sunt illi quos Capellanos Franci appellant, Clericorum causis prælati*. Ut porro causas a Palatium pleno jure cuius licitum fuerit adducere, satis colligitur ex Lege Longo lib. 2. tit. 52. § 23. tit. 55. § 20. [** Lotha I. 64. Carol. M. 28.] Cap. Caroli M. li. 3. cap. 59. etc. Vide præterea Capitulare Ludov. Pii ann. 819. cap. 4.

Cognoscebant præterea de *Causis reipublicæ*, seu *publicis*, id est, quæ Regi

spectabant, aut Regiam dignitatem, vel publicam utilitatem, uti pluribus probatum in Dissertat. 14. ad Joinvillam, ubi de Comitibus Palatii fuse satis disseruimus.

Erant denique certæ causæ, quæ ex Principum privilegiis solum Comitem Palatinum spectabant. Charta Pipini Regis Aquitanie pro Ecclesia S. Juliani Brivatensis ann. 835 : *Liceat eis qualemcumque sibi sua sponte elegerint advocatum habere, ipsumque advocatum nemo præsumat temerario ausu distringere, vel in tortum mittere : sed nostro coram Comite Palatii Ecclesiam prælibati Martyris videlicet S. Juliani absque alicujus inquietudine vel morarum dilatione liceat inquirere.* Capitulare Ludovici Pii Imp. de Monasterio S. Crucis Pictaviensi cap. 3 : *Ut res Monasterii quas modo habent, non prius ab ullo auferatur, quam aut ante Dominum Pipinum, aut ante Comitem Palatii illius, præfata ratio reddatur.*

Sedebant autem Comites Palatini in Palatio cum Assessoribus, quos *Scobinos Palatii* vocat Chronicon S. Vincentii de Vulturno. Hinc legimus apud Monachum Sangallensem, *Comitem Palatii in medio Procerum suorum concionantem.* Vita S. Præjecti : *Ad Palatium properat, et ut mos est, apud Regis aulam, in loco ubi causæ ventilantur, introiit.* Vita S. Pharonis cap. 79 : *Dum leges publice, quæ quotidie discutebantur ipso in palatio, multos constringerent ad sæcularia judicia.*

Interdum et sæpe Reges ipsi Palatinis istis placitis intererant, cum ipso Comite Palatii, ac causas dijudicabant. Cujus noris exempla aliquot in eadem Dissertatione indicavimus, aliudque exstat apud Ughellum tom. 1. part. 2. pag. 337. quibus addere hoc loco lubet identidem Reges ipsos ac Principes subditis suis jus laxisse. Fortunatus lib. 6. Poem. 4. de Chariberto Rege :

Si veniant aliquæ variato murmure causæ,
Pondera mox legum Regis ab ore fluunt.
Quamvis confusas referant certamina voces,
Nodosæ litis solvere fila potes, etc.

Capitulare 3. Ludovici Pii cap. 3 : *Sciatis ob hanc causam nos velle per singulas hebdomadas uno die in Palatio nostro ad causas audiendas sedere : ut per hunc aut illum Comitem et providentia Missorum, et obedientia populi manifestius appareat.* Adde cap. 14. Capitulum Wormatiense ann. 829. cap. 14. Addit. IV. Capitulum cap. 83. al. 15. et Concilium Parisiense VI. lib. 2. cap. 3. etc. Ut porro inter tertiæ stirpis Reges sanctus Ludovicus populis sibi sublitis ad portam Palatii jura dixerit, fuse ostendimus in Dissert. 2. ad Joinvillam. His autem addam quæ in hanc sententiam habentur in secunda Curia Generali Catanie sub Jacobo Rege Arag. M. Febr. ann. 1299 : *Item quod nos et successores nostri in quacumque civitate vel villa terræ nostræ rinus, qualibet hebdomada in Die Veneris eneamus personaliter audientiam gentibus nostris pro tenendo jure ipsorum de eo quod oram vobis exposuerint. Et si in die Veneris on possemus intendere, quod in prædictis atendamus et faciamus die crastina.* Adde foros Aragonenses pag. 15. Edit. 1624.

Neque tantum in Palatio jus dixere Comites Palatini, sed etiam in provinciis.

Auctis enim et longius productis Regni ac Imperii finibus, quo subditorum levaretur labor, ac eorum impensis parceretur, mittebantur subinde Comites Palatii, qui supremo jure *Justitias*, ut tunc loquebantur, *facerent*, et causas, quas ab iis dirimi ac judicari necesse erat, terminarent. Nullis quippe, ait Theodoricus apud Senatorem lib. 4. Ep. 40. necessitatem longinquitatis imponebant Reges nostri, nisi qui suis hoc commodis expedire cognoscebant. Hinc sæpe legimus missos in Italiam Comites Palatinos, ad *justitias faciendas*. Vide Ughellum tom. 1. part. 2. pag. 337. Neque tamen iis fas erat *Potentiorum causas sine Regia jussione finire, sed tantum pauperum, et minus potentum*, ut est in Lege Longob. lib. 2. tit. 45. § 1. [*** Carol. M. 43.*] in Capitulum 3. ann. 812. cap. 2. et lib. 3. Capitulum 7. Ejusmodi autem Comites Palatini postmodum in singulis majoribus provinciis constituti ab Imperatoribus, qui vice Regia supremo jure causas dirimerent, præsertim apud Alemannos. Speculum Saxonicum l. 3. art. 35 : *Quelibet provincia terræ Thentonicæ habet suum Palansgraviatum, (i. Comitatum Palatinum) Saxonia, Bavaria, et Franconia.*

COMITUM PALATINORUM in Bajoaria mentio est apud Conradum Uspersgens. anni 1102. in Vita et Translatione S. Domitiani Ducis Carinthie n. 3. in Speculo Saxon. lib. 3. art. 53. § 1. Vide Dissert. ad Joinvill. pag. 231.

COMITES PALATINI in Saxonia, non semel etiam occurrunt, quorum Genealogiam contexuit Reineccius in Appendice ad Witikindum de quibus etiam copiose liber de Fundatione Monasterii Gozecensis.

COMITES PALATINI ad Rhenum in Franconia notiores sunt, quam ut de iis dici quidquam debeat. [De his inter alios plura Tolnerus in Hist. Palatinat.]

COMITES PALATINI in Lusatia, habentur apud Lambertum Schaffnaburg. ann. 1057.

Comitem Palatinum Ottonem filium in Burgundie Comitatu instituisse Fridericum I. auctor est Goltus lib. 2. Rerum Sequan. cap. 37. Ita in Anglia hanc dignitatem aliquot Comitibus attributam infra docemus.

Jam vero Comitum Palatinorum summa erat auctoritas, ut qui vices sacra judicarent, et supremo jure. Chronicon Mauriniacense pag. 365. de Theohaldo Comite Campanie : *Qui Comes Palatinus, et infra Franciam secundus a Rege, etc.* Charta Caroli M. apud Ughellum tom. 2. Italiae sacrae pag. 187. 188 : *Hujus nostræ confirmationis pagina concedimus ejusdem Episcopi Misso vel Vicedomino, ut sit noster Missus, et habeat potestatem deliberandi atque adjudicandi tanquam nostri Comes Palatii.* Adde pag. 200. 203. et tom. 4. pag. 900. Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 522 : *Quid loquar de Odone Bajocasio Presule, qui Consul Palatinus erat, et ubique cunctis Angliæ habitatoribus formidabilis erat, ac veluti secundus Rex passim jura dabat? principatum super omnes Comites et regni optimates habuit, et cum thesauris Cantiam possedit, etc. Regalem habere potestatem in omnibus dicuntur, apud Bractonum lib. 3. tract. 2. cap. 8. § 4. et in veteri Constitutione,*

quam edidit Goldastus, Comes Palatinus refertur adeo amplam potestatem, jurisdictionem et auctoritatem habere, ut dempta Regia dignitate, nullus omnino justitiarum ampliore, sed neque parem habeat. Ex eo etiam forte Comitis Palatini dignitas *Monarchia Palatii* appellatur. Liber de Fundatione Gozecensis Monasterii ann. 1153. de Dedone Comite Palatino Saxonie : *Unde in expeditione Hungarica per Regem Henricum in anno Incarnationis Domini 1040. facta, quia cunctis virtute militari se prætulit, prius stirpis suæ Monarchiam Palatii a Rege promeruit. Mox : Eo defuncto, quia filium legitimum non habuit, Monarchiam Palatii Dominus Fridericus Germanus ejus a Rege suscepit.*

COMITES PALATINOS habuit Francia nostra, ut pluribus docuimus in eadem Dissertat. 14. ad Joinvillam, ab ipsis Regum nostrorum incunabilis, qui in eorum Palatiis, causis publicis præerant, easque dijudicabant. Idque probavimus potissimum ex eorum serie, quam hoc loco iterum describi haud gravate, ni fallor, feret eruditus lector, cum rem præsertim haud adeo tritam Scriptorum auctoritate firmari intersit. Hacce itaque dignitate insigniti occurrunt *Gncilio*, sub Sigiherto Rege Austrasie, apud Gregor. Turon. lib. 5. cap. 19. *Trudulfus* et *Romulfus*, sub Childeberto, apud eundem lib. 9. cap. 12. 30. *Tacilo*, sub Dagoberto I. in Gest. Dagob. Regis cap. 37. *S. Wandregisilus*, sub eodem Dagob. *Comes Palatii*, in Vita MS. S. Gondonis Monachi, *Comes Palatinus* indigitatur in illius Vita, in Chronico Malleacensi et apud Molanum, ut et *Badefridus*, pater sanctæ Austrebertæ, in Vita ejusdem Sanctæ cap. 1. num. 4. *Aigulfus*, sub Clodoveo II. in ejusdem Regis Diplomate pro Monasterio Sandionysiano. *Berthorius*, sub eodem Clodoveo, in Chron. Fredeg. cap. 90. *Rigobertus* S. Bertæ parens, in Vita ejusdem Sanctæ. *Andobaldus*, sub Chlotario III. in Tabulis Mon. S. Benigni. *Marso*, sub Clodoveo III. in Placito quod habetur tom. 2. sæculi 3. SS. Ord. S. Bened. pag. 617. *Warno*, sub eodem Clodoveo et Chilperico ibid. pag. 618. 622. *Andramnus* sub eodem Clodoveo, ibid. pag. 619. *Chrodebertus*, sub Theodorico II. in Vita S. Leodegarii cap. 14. qui idem videtur qui *Chunrodebaldis* nominatur apud Doubletum et Miramontium. Denique *Temulfus*, sub Childeberto II. apud Gregor. Turon. lib. 4. de Mirac. Sancti Martini cap. 6. Alios præterea Comites Palatii Francici sub prima Regum stirpe memorant veteres chartæ, apud eruditum Mabillonium in libris de Re Diplomatica, *Dunctoaldum* scilicet sub Theoderico, pag. 470. *Hociobertum*, *Ghislemarum*, *Berthoaldum*, *Sigofridum* [Beronem] et *Grimberchtm* sub Childeberto, pag. 478. 480. 482. 483. *Waringum* sub Chlodoveo Jun. pag. 378. *Ansoaldum*, *Arnonem*, *Marsonem*, et *Andramnum* sub Chlodoveo III. pag. 117. [ubi etiam prohat adversus Conringium duos pluresve sub prima et secunda Francica stirpe nonnumquam fuisse *Comites Palatii*.]

Sub secunda Regum stirpe recensentur hocce titulo donati complures, atque in

iis *Wicbertus*, sub Pipino, apud Doubletum pag. 693. *Anselmus*, qui subseribit testamentum Fulradi Abbat. S. Dionysii ann. 778. *Voradus*, seu *Voradinus*, et *Treautus*, sub Carolo Mag. apud Eginhardum. *Ragonfredus* sub Ludovico Pio ann. 817. in ejusdem Charta apud Stephan. Baluzium in Appendice ad Capitul. n. 34. nescio an idem qui *Reginerus* dicitur in Vita ejusdem Imp. eodem ann. 817. qui etiam *Ragenarius* vocatur in Vita Aldrici Episc. Cenom. cum quo eandem dignitatem obtinebat *Fulco*, ut est in pag. 125. 130. 172. *Bernardus*, sub eodem Ludovico, in veteri Charta, ann. 819. *Ranulfus* sub eod. Imp. in eadem Charta, et in eadem Vita Aldrici pag. 171. *Adhalarus*, sub eodem Principe, apud Eginhardum ann. 822. 823. 824. cui succedere sub eodem Imp. *Bertricus*, de quo idem Scriptor, *Morhardus*, ejus meminit Theganus cap. 45. *Gebuinus* et *Ruodbertus*, apud eundem Eginhard. Epist. 9. *Ansfrius*, sub Lothario, in Notit. Eccl. Belg. cap. 32. *Hucboldus*, sub Lothario et Ludovico, apud Ughell. tom. 3. pag. 35. 43. [*Heribaldus* Ludovico II. imperante in optimæ notæ Chartario Casauriensi MS.] *Rudolfus*, sub Ludovico IV. in Annal. Franc. Fuld. ann. 857. *Adhalarus*, sub Carolo Calvo, in Capitul. Caroli C. tit. 43. [**** ap. Carisiacum ann. 877.] *Bodrardus*, ibidem. *Hilmerardus*, in Chron. Fontanell. apud Castellum in Hist. Occitan. pag. 559. et Steph. Baluzium in Append. ad Capit. n. 59. *Boso*, apud Camusat. in Antiq. Trecent. pag. 85. et in Tabul. Dervensi. *Fulco*, apud Flodoard. lib. 3. Hist. Rem. cap. 26. eandem dignitatem obtinere sub eodem Carolo: qui quidem *Fulco* in Tabulario sancti Dionysii dicitur obiisse istud munus Kl. April. anno 22. regni Caroli: fuit postmodum Archiepiscopus Rotomagensis: *Eluinus*, sub Odone, *Guido*, sub Carolo Simplicio, in Tabulario Arcemarensi, *Robertus*, sub Rodolfo, in Chron. S. Benigni pag. 426. *Ragenarius*, sub Ludovico IV. in Paneharta nigra S. Martini Turon. denique *Heribertus* III. Viromandensis et Trecentis Comes, sub Lothario, apud Camusat. pag. 86.

Habere etiam tertiæ stirpis Reges Francici suos Comites Palatinos. Nam

Hugo Bellovacensis, hac dignitate donatus legitur sub Roberto apud Glabrum Rodulf. lib. 3. cap. 2. quam etiam sibi asseruere Comites Tolosani aliquot, atque in iis *Poncius*, *Willelmus*, et *Raymundus Sanctegidianus*, ut ex eorum Diplomatis et monetis probavimus. Sed hanc præsertim retinere, ab Heriberto, ut probabile est sibi delatam, et jure quodam hæreditario devolutam, cæteri Comites Campaniæ et Blesenses. Nam in Charta Rodulfi Regis Franc. ann. 924. in Probat. Hist. Blesensis idem Rex *Theobaldum inclitum Comitem Palatii* vocat, in Tabulis Ahhatum Vallis Secretæ, *Odo Francorum Comes*, apud Sammarthanos in Gallia Christ. Idem in Charta foundationis Ecclesiæ S. Martini Sparnacensis ann. 1032. *Odo Comes Palatinus Francorum Regis*, tom. 13. Spicileg. Acheriani pag. 282. *Theobaldus* III. in Charta originali ex Tabulario Ecclesiæ

Cardotensis ann. 1083. sic inseribitur: *Ego Tetbaldus Palatii Comes*, etc. *Theobaldus* IV. Stephani Comitis filius in Diplomate ann. 1147. *Gloriosus Francorum regni Comes Palatinus*, et *Henricus* I. in Neerologio S. Martini Trecentis, ut prodit Camusat. *Comes Palatinus Galliæ* inscribuntur. Idem *Theobaldus* IV. in Chronico Mauriniacensi lib. 2. *Comes Palatinus*, et intra Franciam secundus a Rege indigitatur. Interdum suppresso et omisso Palatini vocabulo, *Comites*, se *Franciæ*, aut *Francorum* dixerunt. Ita *Heribertus* Viromandensis et Trecentis Comes, quem Lotharius Rex *Comitem Palatii sui* appellat in Charta quæ est in Tabulario Dervensis Monast. in alia ann. 27. ejusdem Regis in eodem Tabulario *Francorum Comes inclitus*, et in Tabulis ann. 969. ab eodem Camusato descriptis, *Gloriosus Francorum Comes* vocatur. *Eudo* apud Wipponem in Vita Conradi Saliei ann. 1036. *Odo de Francia*, apud Wibertum in Vita Leonis IX. PP. eap. 14. *Vicinæ Commarchiæ Francorum Comes*, in Tabulario Aganonis Carnot. *Comes Palatii* denique in Diplomate pro Abbacia S. Germani Paris. *Comes quarundam provinciarum Galliæ scilicet et Franciæ* inscribitur. *Theobaldus* III. Campaniæ et Stephanus Meldensium Comites, fratres, *Gratia Dei Francorum Comites* sese appellant in Tabulario Ecclesiæ Ambianensis. Idem *Theobaldus Comes Palatii*, in Charta Henrici Reg. in Tabul. Carnot. *Comes Blesensis*, et *Regni Francorum Procurator*, apud Rogerum Hovedenum pag. 524. et in Charta ann. 1076. apud virum doctissimum Joann. Mabillonium tom. 5. Vitar. SS. Ord. S. Benedicti pag. 761. *Comes Franciæ Palatinus*, in Diplomate quod habetur tom. 6. Spicilegii Acheriani pag. 449. et in Tabulario Burguliensi fol. 37. *Francorum Comes*, et *Comes Franciæ* vocatur, quo postremo titulo donatur *Stephanus* Comes Blesensis et Carnotensis, cui tanquam primogenito Palatina dignitas competebat, apud Hugonem Flaviniac. in Chron. ann. 1095. Notkerum in Translat. S. Basoli pag. 155. et apud Annam Comnenam lib. 11. Alexiad. pag. 324. eni *Κόμης Φραγκίας* dicitur. Denique *Henricus* Comes Campaniæ in Charta data in Hierusalem ann. 1179. pro Ecclesia Ebronensi, *Franciæ Comes Palatinus* pariter indigitatur. Legitur illa in Adversariis Duchesnianis. Observandum etiam ex Meiero ann. 863. Comites Flandriæ interdum sese *Comites Francorum* et *Franciæ* inscripsisse. Comitis Palatini titulum Balduino Comiti tribuit *Willelmus Brito* in Philipp.:

... Et Balduinus honoris
Jure Palatini clarus, pravisque superbus.

Et in Miraenlis S. Agili lib. 1. cap. 17. apud eruditum Mabillonium, eadem Palatini Comitis dignitas Comiti Flandriæ adscribitur. Sed vereor ne his locis *Comites Palatini* appellentur, quod *Pares Franciæ* fuerint, quemadmodum *Matthæus* Paris ann. 1249. ait Episcopus Noviomensem fuisse *Comitem Palatinum*, et unum de duodecim Paribus Franciæ; vel certe quivis Comites Regum vassalli. Chronie. MS. S. Stephani Lemovie. : Ann. 1137. 5. Id. April.... obiit *Willelmus Palatinus Comes*

Pictaviensis ultimus Dux Aquitanorum. Hebetur in Tabulario S. Florentii veteris Andegavens. Charta Gaufridi Comitis Andegav. ann. 1062. cujus initium ita concipitur: *In nomine Domini, notum facere volumus. Ego Gaufridus ipsius gratia non pauci populi sui Princeps, et Francorum Regis Comes*, etc. [**** In Appendice Glossar. med. Græc. hæc ut ex Tabulario S. Florentii Salmuriensis scripta sunt, ibique notatum Gaufridum esse Martellum Andegavensem comitem.]

* Chartul. Guill. abbat. S. Germ. Prat. fol. 203. rº. col. 2. : *Ego Odo Comes quarundam provinciarum Galliæ scilicet et Franciæ*, etc. Quem titulum jure quodam hæreditario sibi assumsere Comites Campaniæ et Blesenses, ut passim legere est. Charta ann. 1242. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. : *Nos Thiebauts par la grace de Dieu rois de Navarre, de Champagne et de Brie Cuens Palais*. Alibi : *Cuens Palazins*.

COMITES PALATINOS habuere pariter Reges Aquitanici ex Familia Francica, ut colligitur ex Capitulari Ludovici Pii pro Monasterio S. Crucis Pietavensis cap. 3 ut et Burgundici Reges. Habetur enim in Tabulario Cluniacensi Charta Chunrad Regis ann. 6. ubi *præsens fuisse* dicitur *Odolricus Comes Palatii*.

* COMES PALATINUS Burgundiæ, Otho comes Attrebatensis et Mathildis ejus uxor comitissa Attrebatensis et Burgundiæ Palatina inscribuntur, in Lit. ann. 1293.

COMITES PALATINI in Anglia quatuor recensentur a Cowello lib. 2. tit. 2. §. Lancastrensis, Dunelmensis, Cestrensis et Eliensis. Primus autem hanc dignitatem obtinuit Cestrensis, quam *Willelmus* Nthus Hugoni ex sorore nepoti concessit. Comitatum enim Cestriæ ei dedit ad liberum ad gladium suum, sicut ipse *R. totam tenebat Angliam ad coronam suam*. Quibus verbis dignitas Palatinatus innitur, cujus auctoritas Regiæ æquiparatur ut supra annotavimus. *Cestrensis Palatinus* Comitis meminit præterea *Matthæus* Paris ann. 1236. ubi illius insignem adeo sui dignitatem scribit, ut *Regem, si oberret, jure potestatem habeat cohibendi*. V. Matth. Westmonast. pag. 394. 2. Edit. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 1. Eandem postmodum dignitatem Lancastrensi Comitatu adjunxit *Edwardus*. Vide *Sarisher*. in Polieratioe lib. 6. c. 16. et *Willelmum Stanfford*. lib. 2. Placitis Coronæ cap. 27. *Ordericus Vitalis* lib. 8. pag. 666. *Odonem Bajocensem Episcopum*, *Guillelmi Nothi fratrem* *Prætorum*, *Palatinum Cantuariæ Consulem* fuisse ait. Præterea in Statuto ann. 33. Henrici VIII. eap. 10. mentio occurrit *Comitis Palatini de Hexham*, qui sub eo sæculo ad Archiepiscopum Eboracensem pertinebat. Sed habente jam prius re Ecclesiæ, inquit *Spelmanus*, Palatinatum jurisdictionis insigniter diminuta est ann. 27. Henrici VIII. eap. 24. eorumque jurisdictio sub nomine Regis constituta. Comitis vero de *Hexham* Statuto ann. 14. Edwardi cap. 15. omni Palatinatus privilegio est, et in portionem Comitatus Northumbriæ redactus. Palatinatus etiam dignitatem habuere Episcopi Dunelmensis et Eliensis.

De Dunelmensi Palatinatu vide Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 47. et Guil. Prynneum in Libertatib. Ecclesie Anglie. tom. 3. pag. 562. 563.

COMES PALATINUS *Loretelli*. Vide supra *Comes Comitum*.

COMES PALATINUS, in *Sicilia*. Vide ut supra.

* COMITUM PALATII in Italia seriem quameumque profert Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 355. quem consule.

COMES PALATII *Ticinensis*. Hujus mentio fit apud Joann. VIII. PP. Epist. 140. et Petrum Diaconum lib. 4. Chron. Casin. cap. 18. eujus hæc sunt : *Quæ Berta filia Compalatii Ticinensis obtulit B. Benedicto*. Quæ vox *Compalatii*, eadem est ac *Conspalatii*, de qua suo loco, id est, *Comitis Palatii Ticinensis*, seu Regiæ Regum Longobardorum, atque etiam Italiæ; quæ quidem dignitate functi videntur *Comites Palatini Luuelli*, quod est eastrum in districtu Papiensi, ut observatum a nobis in Dissert. 14. ad Joinvillam. Papias : *Lomellum, castrum maximum in Liguria*. Laumellum vocat Ammianus lib. 15. Itiner. Anton. Tabula Peutingeri, etc. *Manfredus* Comitum Palatii in Italia sub Widone Imper. ann. 892. obtinebat, ut ex Diplomate colligitur, quod habetur apud Ughellum tom. 2. pag. 120. Horum Comitum stirpem accessit vetus Chronicon laudatum ab eodem Ughello tom. 5. pag. 1555. Cadoto Comite de Lomello, qui uxorem luxerat Alaxiam filiam Pipini Regis, sororem Caroli Magni; sed hæc admodum incerta sunt. Memoratur *Sigefridus sacri Palatii Comes*, in Chartis aliquot Ludovici Imp. ann. 901. et Berengarii Regis ann. 903. in Hist. Pergamensi tom. 3. pag. 404. 406. 409. Vide Chronicon Novalicense pag. 539. et Ughellum tom. 4. pag. 602. 604. tom. 5. pag. 1575.

COMES PALATINUS in *Tuscia*. Vide Ughellum tom. 3. Ital. saer. pag. 818. 821. 824.

COMITES PALATII habuere etiam Beneventani in Italia Principes, ut colligitur ex Diplomate Pandolphi et Landulphi Principum quod exstat in Chronico S. Sophiæ Benevent. pag. 661.

COMITEM PALATII nescio quem Hameum Adalberonis I. Episcopi Metensis Diplomatus anni 942. subscripsisse inter Comites alios ac proceres, observo apud Teurissium pag. 307. et 309. qui quidem in Lotharingia hac dignitate donatus forsan fuit ab Ottone Imp. postquam hanc abjurgavit, uti narrat Hermannus Contractus ad ann. 939.

COMITES PALATII habuere denique Gothicæ Hispaniæ Reges, quos inter in Raniro I. Rege æra 880. recenset Sebastianus almaticensis Episcopus. vetus Scriptor, *epotianum, Aldretum, et Piniolum*, qui abinde in ipsum Regem insurgentes Regiam dignitatem usurpare annixi sunt : unde magnam ejusmodi Comitum in Hispania auctoritatem fuisse, licet conijcere.

COMITES PALATII LATERANENSIS, qui im fuerint, quæve eorum dignitas et prerogativa, docemur ex Formula concessionis istius dignitatis Castruccio Duci Luino ab Imp. Ludovico IV. factæ ann.

1328. quam descripsit Goldastus tom. 1. Constit. Imp. pag. 329. qua ex assensu procerum eidem Castruccio, et successoribus maseulis Comitatum sacri Palatii Lateranensis, quem ad fiscum et sacrum Romanum Imperium justis et legitimis causis devolutum et applicatum pronuntiat, concedit, cum omnibus honoribus et privilegiis eidem dignitati adnexis. Quorum quidem privilegiorum prerogativam hisce verbis exequitur : *Declarantes et nunc per hoc nostræ Serenitatis indultum tibi et prædictis successoribus tuis ex prædicta Comitatus dignitate competere jus assistendi perpetuo benedictioni, sacre unctioni, et coronationi successorum nostrorum Principum Romanorum, et omnibus, et singulis ipsius coronationis solennitatibus : et præcipue sociandi et deducendi ipsos Romanos Principes tempore coronationis faciendæ de eis, ad sacram unctionem de ipsis faciendam, et eosdem Romanos Imperatores successores nostros tenendi et juvandi in ipsa sacra unctione et actu ipsius, et eadem unctione perfecta, eos reducendi et sociandi ad altare et thalamum, prout et quoties Principes expediunt redire. Item jus levandi et tenendi imperiale diadema, de nostro et successorum nostrorum Romanorum Principum capite, tempore quo Imperialis coronationis solennia celebrantur, et etiam quocumque alio tempore, quoties publice ipsum diadema expedierit elevare de capite nostro, et successorum nostrorum Romanorum Principum reponi. Aliæ istius dignitatis prerogativæ et jura pluribus recensentur in Charta MS. Caroli IV. Imp. pro Amizino de Bozullis, legum doctore et Milite, et Joanne de Bozullis, Cataneis, Papiensibus civibus, quam ex veteri Regesto Camera Comput. Paris. eruimus : *De certa nostra scientia et Imperiali plenitudine potestatis sacri Lateranensis Palatii Comites facimus, erigimus, nobilitamus, attollimus, et gratiosius insignimus, decernentes et hoc Imperiali statuente edicto, quod vos et liberi ac descendentes vestri præfati ac vestrum quilibet ex nunc in antea omnibus privilegiis, juribus, immunitatibus, honoribus, consuetudinibus et libertatibus frui debeatis et gaudere, quibus cæteri Lateranensis Palatii, seu cujusque gradus hactenus Comites fructi sunt, seu quomodolibet poterunt. Quodque vos et liberi descendentes vestri et vestrum quilibet possitis et valeatis per totum Romanum Imperium facere et creare Notarios publicos, seu Tabelliones et Judices ordinarios... de prædictis per pennam et calamarium investire.... Concedimus et auctoritate præsentium plenam damus et omnimodam potestatem et omnes et singulos et singulas spurias et spurias, bastardos et bastardas, manzeres et nothos et nothas... seu defectum natalium patientes, illustrium Principum, spectabilium Comitum et nobilium Baronum natis duntaxat exceptis, auctoritate vestra... legitimare valeatis, ... ad honorem et actus legitimos, atque jura ac successiones patrum hæreditatum et aliorum bonorum, sine præjudicio tamen legitimorum filiorum, ita tamen ut ipsi sicut alii legitimi æqualem hujusmodi hæreditatum obtineant et bonorum portionem, etc. ann. 1370. Comites Lateranenses memorat Leo Ost. lib. 2. cap. 101.**

At unde Palatio Romano Laterani nomen inditum, pluribus observat Baronius ann. 312. n. 83. 48. Vide Faleonem Benevent. pag. 303.

* COMES PALATINUS, Qui placitis, quæ in palatio agebantur, judex intererat. Aeta S. Rosæ tom. 2. Sept. pag. 442. col. 1 : *Dominus Christophorus de Malvicinis legum doctor et Comes Palatinus, sindici et procuratores, etc.*

Habuisse summos Pontifices suos Comites Palatinos videtur erui ex Bulla Johannis XIX. PP. quam descripsit Ughellus tom. 1. pag. 115. cujus frater *Albericus Comes Palatii* interest Judicato quod ipsemet Pontifex protulit in Ecclesia S. Silvestri infra Palatium Lateranense.

COMES PALATII. Glossæ MSS. : *Nomenclator, Comes Palatii*. Vide *Nomenclator*.

COMITIS PALATINI et PALATII titulus trihuitur Ebroino Majori-domus, in Vita S. Drausii Episcopi Suession. num. 14. et apud Philippum Mouskes, loco laudato in Dissert. 14. ad Joinvillam. Vide *Major domus*.

COMITES PALATINOS, Franciæ Pares Episcopos Noviomensem, et Belvacensem, Matthæus Paris ann. 1257. pag. 634. vocat, uti supra observatum.

CONSPALATIUS, Comes Palatii, in Charta Heriherti Comitis Viromanduorum et Treassium apud Camusatium pag. 85. Fulco, qui Palatii Comitem Carolo Calvo imperante egerat, ut auctor est Flodoardus lib. 3. Hist. Rem. cap. 26. dieitur fuisse *ejusdem Imperatoris Conspalati*. Notitia anni 896. quæ exstat in Tabulario Arremarensi apud Duchesium in Probat. Hist. Vergiac. subscribitur ab *Elduino Comite et Conspalatio*. Apud Petrum Diacon. lib. 4. Chron. Casin. cap. 18. fit mentio *Bertæ filiæ Compalatii Ticinensis*, ubi malim *Conspalatii* : est autem, ni fallor, *Comes iste Palatii Ticinensis*, Comes Lomelli, de quo pluribus egimus ad Joinvillam. Scriptor MS. *de la Mappemonde* cap. 14 :

Si manda son fil Loey,
Et les Barons de lor pays,
Evesques, Dus, et Quens Palais.

Le Roman de Garin :

Et dit li mès, Merveilles ai oi,
Quant Cuens Palés Roy de France aatist
De tornoier, et il li faut eins.

Alius Poëta MS. :

Gadifer l'engendra li Gentil Cuens Palais.

Theobaldus Navarræ Rex in Tahul. Campaniæ Thuano, *de Champagne et de Brie Cuens Palais* inscribitur.

COMES PAROCHIALIS, apud Hungaros dicitur proprius regionis cujusque Præfectus, qui a Rege cum consilio Prælatorum et Baronum ex illis de eodem Comitatu eligitur. Illius Vicarius est *Vicecomes*, qui eligitur a Comite ex potioribus Nobilibus, et *Judex Nobilium* dieitur : qui ambo judicare et promulgare sedes seu assisias in suo Comitatu possunt. Vide *Deeretum Andreae Regis* ann. 1222. §. 6.

* COMES PARROCHIANUS, Idem qui *Parochialis*, Proprius apud Hungaros regionis cujusque præfectus. Charta Andreae reg. Hungar. ann. 1231. apud Cencium inter Cens. eccl. Rom. : *Comites Parrochiani prædia servientum et villas ecclesiarum non discutiant, nisi in causa monetæ et decima-*

rum. Curiales Comites parochiani nullum penitus discutiant, nisi populos castri sui.

* COMES PATRIÆ, Idem qui Provincialis, qui et Landgravius. Chartam ann. 1139. apud Leuekfeld. in Antiquit. Walekenr. part. 1. cap. 13. subscribunt Thiedericus Comes patriæ de Alsatia. Ludovicus Comes patriæ de Thuringia.

COMITES PATRIMONII, quod privatum Imperatorum dicitur in leg. 8. Cod. Th. de Jure fisci. (10, 1.) In Codice Justin. est titulus de Comite sacri Patrimonii. (1, 34.) Habuerunt etiam Gothi Comites Patrimonii, seu Patrimoniorum, qui patrimonium Regis et mensam procurabant. Epitaphium Senarii, qui hoc munere functus est sub Theoderico Rege, apud Pithœum lib. 4. Poëm. veterum :

Aulica quippe Comes rexi Patrimonia Clarus.

Hujus dignitatis apud Gothos non semel mentio est apud Senatorem lib. 1. Epist. 16. lib. 5. Epist. 7. 18. 19. 20. et lib. 6. Epist. 9. ubi formulam Comitivæ Patrimonii exhibet; in Concilio Cæsarang. II. æræ 630. Toletano IX. XIII. et XVI. apud Ennodium lib. 4. Ep. 7. in Lege Wisigoth. lib. 12. tit. 1. §. 2. et in Charta Cindasuinthi Regis æræ 684. apud Anton. de Yopez in Chr. Ord. S. Bened. tom. 2.

COMES PER UTRAMQUE GERMANIAM, apud Ammianum lib. 27.

COMES PERPETUUS, apud Hungaros dicitur, cum dignitate natus, qui solius Regis judicio nititur. Sambucus.

COMES PILOSUS, apud Alemannos, idem qui Silvester, de quo infra. Gloss. Græc. Lat. : Δασύς, Hirsutus, pilosus. Willel. Brito lib. 10. Philipp. ubi de prælio Bovinensi, vers. 407 :

Et Comitem, quem Theutonici dixerunt Pilosum.

Chronicon Flandriæ cap. 15. de eodem Comite : *Et un Comte d'Alemaigne qu'on appelloit le Comte Pelu*. Quo loco Sauvagus contra MSS. fidem restituit ex Meiero, *Le Comte Palatin du Rhin*, ut et cap. 21. ubi inter Electores seculares Imperatorum primus post Ecclesiasticos *Le Pelu du Rhin* recensetur, quem Comitem Palatinum Rheni esse constat. Gaspar Barthius ad hunc locum Will. Britonis : *Raugraffen, non Rauchgraffen intelligimus, asperarum regionum Dominum, non ipsum hirsutum, aut pilis obsitum*.

COMES PORTUS ROMÆ, Qui navibus onerariis, seu vietum et annonam in Urbem ex mari per Tiberis alveos invehentibus præfectus erat, ne quid iis et mercatoribus detrimenti accideret. Exstat apud Senatorem lib. 7. Epist. 9. formula istius dignitatis, quæ erat sub dispositione Præfecti Urbis, ut est in Notit. Imp. cap. 4. et 9. Vide eundem Senatorem lib. 2. Epist. 12.

COMES PRÆSENTI, Κόμης πραισέντου, apud Theophrastum pag. 141. Qui militibus in Prasenti præerat. Vide Præsens.

COMES PROVINCIÆ, Idemque Rector Provinciæ, Qui provinciæ, Comitiva primi ordinis decoratus, præest. Hujus dignitatis formula exstat apud Senatorem lib. 7. Epist. 1. ex qua colligitur dignitatem fuisse etiam militarem : *Tua tamen dignitas a terroribus ornatur, quæ gladio bellico rebus etiam pacatis accingitur; præterea jus habuisse vitæ et necis, functumque officio Judicis.*

Habetur titulus in Cod. Theod. et Justin. de Comitibus qui Provincias regunt. Provinciarum Comites, in Lege Wisigoth. lib. 8. tit. 1. §. 9. Plures ejusmodi provinciarum Comites recenset Notitia Imperii lib. 2. cap. 70. et seq. Comitem Africæ, Tingitanæ, Britannicæ, Italiæ, Argentoratensem, Hispaniarum, etc. quos Comitiva rei militaris etiam functos constat. Joannes Sarrisber. Epist. 263. de Comitibus : *Et quidem qui hoc officii gerunt in Palatio juris auctoritate, Palatini sunt; qui in provinciis, Provinciales*.

COMES PROVINCIALIS, Qui et Landgraffen Germanis, Landgravius, Judex seu Comes territorii mediterranei, ad discrimen Marchionum. Dominus Provincialis, in Speculo Saxon. lib. 1. art. 58. §. 2. Præsertim vero et per excellentiam ita nuncupatur apud Scriptores Landgravius Thuringiæ. Arnoldus Lubee. lib. 2. cap. 35 : *Cui occurrit Ludovicus Comes Provincialis, etc.* Ita et lib. 3. cap. 9. In Privilegiis Ecclesiæ Hamburg. Diplomata Friderici Imp. subscribit idem Ludovicus Provincialis Comes, non semel, pag. 182. 184. 185. Quin et ipsi Hessi, Provinciales dicuntur in Libro Miræul. S. Ludgeri Episc. Mimigard. n. 3. apud Bollandum : *Provinciales, qui Hassi dicuntur*. Anonymus in Fragm. Hist. post Albertum Argentin. ann. 1238. : *Henricus Comes provincialis Alsatiæ, etc.* qui Landgravius Alsatiæ. Landgravius de Wincenbourg, apud Albertum Stadensem ann. 1112. Landgravius de Kirchberg, apud continuatorem Lamberti Schaffnab. ann. 1304. etc. Ludovicus Comes provincialis de Isenac, apud Joan. Mauritium Gudenum lib. 1. Hist. Erfurtensis n. 10.

Memorantur autem in Germania varii Landgravi qui Principum titulo gaudent : Alsatiæ, Thuringiæ, Hassiæ, Leuchteuburgiæ, et Franciæ : alii qui non sunt Principes, sed in Comitum dignitate : scilicet Barenensis, in der Baar, Brisingoviæ; Burgendie seu Burgundiæ Helvetiæ, in Burgendem; Kletgoviæ seu Kleckoviæ; Nellenburgi; Sisingoviæ; Stefrugensis; Suntgoviæ; Susenbergæ, Tullingiæ vel Stuelingiæ; Turgoviæ; et Walgoviæ. Vide Metropolim Salisburgensem tom. 2. pag. 533. supra Comes patriæ et mox Comes regionarius.

COMES ET RATIONALIS SUMMARUM ÆGYPTI, sub dispositione Comitum sacrarum largitionum, in Notitia Imperii lib. 1. cap. 73. Vide Summa.

COMES REGALIS. Odo Fossatensis in Vita Burchardi Corboliensis Comitum : *Dedit Hugo Rex sibi fidei Militi castrum Milidunum, ... Comitatumque Parisiacæ urbis, taliterque Comes regalis efficitur*, id est, Comes clientelæ jure Regi obnoxius.

** COMES REGIONARIUS. Idem qui Provincialis. Charta in Alsat. Diplom. vol. 1. pag. 231 : *Anno incarnationis dominicæ 1145. indict. 7. Innocentio II. papa, Cuonrado II. regnante, Hugone comite de Tagesburch, Theoderico Comite Regionario*.

COMES REI CASTRENSIS, apud Ammianum lib. 30 : *Post dignitatem Protectoris atque Tribuni, Comes præfuit Rei Castrensi per Africam : unde furtorum suspicione contactus, digressusque, multo postea pari potestate Britannicum rexit exercitum*.

COMITES REI MILITARIS, Qui ad provincias defendendas milite credito destinabantur, ut est in leg. 3. Cod. Theod. de Comitibus rei milit. (6, 14.) Comes Militaris, in Notit. Imperii lib. 1. cap. 141. Vide Jacobum Gotofred. ad C. Th. d. tit.

COMES RERUM NITENTIUM. Magno de Notis cap. 9 : C. R. N. Comes Rerum Nitentium. Vide Tribunus Rerum Nitentium.

COMES RIPARUM ET ALVEI, sub dispositione Præfecti urbis Romæ, in Notitia Imperii lib. 2. cap. 4. cui cura inenimbebat aquarum et alvei Tiberis, et ut illius navigatio non impediretur. Is primum dictus Curator Alvei et Riparum Tiberis et cloacarum urbis, ut est in veteri Inscriptione : quam dignitate Augustum advenisse auctor est Suetonius cap. 43.

COMES RERUM PRIVATARUM, Qui præerat ærario, quod privatis Principis usibus erat dictum, cum aliud esset ærarium, quod Largitionum appellatione donabant, quod nempe publicis necessitatibus additum erat, cui qui præerat, Comes sacrarum largitionum dictus est. Istius dignitatis formulam habet Senator, lib. 6. Epist. 8. Varie autem indigitatur, nam etiam interdum

COMES REI PRIVATÆ nuncupatur, ut apud Magnum de Notis. Ammianum lib. 22. et in leg. 27. Cod. Th. de Petitionibus. (10, 10.) Vetus Inscriptio :

Privatæ Comes atque rei proveetus in altum,
Sacrarum meruit sumere jura Comes.

COMES PRIVATARUM, absolute in leg. 120. eod. Cod. de Decurion. (12, 1.) apud Senatorem loco laudato, et Gregorium Magnum lib. 11. Epist. 26. ubi perperam Comes Privatarum editum est. Comes Privatarum largitionum, in leg. ult. eodem Cod. de Incorpor. (10, 9.) et in Notitia Imp. lib. 2. cap. 4. Paulinus in Eucharist. :

... Privatæ Comitivam largitionis
Dans mihi.

De hac dignitate passim Codex Th. Notitia Imperii, et Scriptores, præter neotericos, Cujacium, Pancirolum, Jacobum Gotofredum, Henricum Valesium, etc.

COMES SACRARUM REMUNERATIONUM in veteri Inscriptione, 449. 7. Petronius Maximus Sacrarum Remunerationum per triennium Comes fuisse dicitur, id est, sacrarum largitionum : ita enim appellatur in leg. 20. Cod. Theod. de Palat. (6, 30) et leg. 2. de Commeatu. (7, 12.) Vide Senatorem lib. 5. Epist. 27. Idem nude Comes Sacrarum dicitur in Gestis Constantini Magni unde emendandus videtur Ordericus Vitalis lib. 2. pag. 437 : *Publius Torqueatus Sacrorum Comes multitudini Christianorum invidit* : legendum enim sacrarum : tamen nescio an sub Traiano id nominis steterit.

COMITES SAGITTARII ARMENI, Una e Vexillationibus Palatinis, quæ erant sub dispositione V. I. Magistri militum Prasentalis, in Notitia Imperii lib. 1. cap. 4. Comitum Sagittariorum meminit Marcellinus lib. 18.

COMITES SAGITTARII MINORES, Una e Vexillationibus Palatinis, quæ erant sub dispositione V. I. Magistri Militum Prasentalis, in Notit. Imp. lib. 1. cap. 31.

COMES SEANCARUM, quo titulo subsunt nonnulli Proceres in Concilio To-

tano VIII. et XIII. inter viros illustres officii Palatini et in Charta Cindasuinthi Regis apud Anton. de Yopez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 2. Eisdem esse par est credere cum iis, quos alii *Scanciones* appellarunt, nostri *Eschançons*, qui a poculis Regum sunt: hodie enim vulgari Hispanorum lingua *Escanciar*, est poculum porrigere.

COMES SCHOLARUM, Qui *Scholis Palatinis*, puta *Scholis Scutariorum*, *Gentilium*, etc. de quibus Notitia Imperii, prærant. De his Comitibus est titulus in Cod. Theod. (6, 13.) et Justin. (12, 11.) de Comitibus et Tribunis Scholarum, ubi multa suo more congescit Jacobus Gotofredus. *Licinii Comes Scholæ*, in Suggestione Germani Episcopi tom. 1. Epist. Rom. Pont. in Hormisda. Κόμης σχολῶν apud Theophanem pag. 118.

COMITES SENIORES, Una ex 6. Vexillationibus Palatinis sub dispositione Magistri militum in Præsenti. Notitia Imp. lib. 1. cap. 40. lib. 2. cap. 27.

COMES SILIQUATICORUM, apud Senatore lib. 2. Epist. 12. Qui ponderibus et mensuris præerat, et ne in iis fraus admitteretur, invigilabat. Vide *Siliquaticum*.

COMES SILVESTER, in Chronico Augustensi ann. 1251. qui vulgo *le Comte Sauvage du Rhin*. Chartam Emichonis Comitissæ Seynensis ann. 1273. subscribit *Emicho Comes Silvester*, apud Freherum in Orig. Palat. part. 2. pag. 28. apud Serrarium in Rebus Moguntinis pag. 850. *Hugo Comes Silvestris et Rheni*, ann. 1311. [*Comes Silvester de Duna*, in Vita Balduini Lutzenburg. Arch. Trevir. lib. 3. cap. 8.] *Comes Transsilvestris*, apud Albertum Argentin. pag. 112. Vide *Comes Hirsutus*, *Comes Pilosus*.

COMES SOLENNIORUM, apud Ammianum lib. 15. pag. 35. ubi vir doctus *Souuorum* restituit.

COMES SPARTHARIORUM, Dignitas Palatina in Aula Regum Gothicorum Hispaniæ, cujus mentio in subscriptionibus Concilii Toletani VIII. in Charta Cindasuinthi Regis æræ 684. apud Anton. de Yopez in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 2. et apud Rodericum Toletanum lib. 3. de Reh. Hispan. cap. 19. *Comes Spartharius*, in Concilio Tolet. XIII. qui scilicet militibus circa Principem excubantibus præerat. Vide *Spartharius*.

COMES STABULI, COMESTABILIS, COMESTABILIS, etc. Qui Regii stabuli, et equorum Principis curam gerebat; *Tribunus stabuli*, in leg. un. Cod. Th. de Comitib. et Trib. (6, 13.) et apud Ammianum lib. 14. 28. 30. *Tribunus Caesaris Stabuli* lib. 20. *Comes Stabuli*, in leg. 3. Cod. Theod. de Equor. conlat. (11, 17.) et leg. 29. de Annona tribut. (11, 1.) Procop. lib. 1. Gothicorum ap. 7: Κονσταντιανὸν μὲν, ὃς τῶν βασιλικῶν ἱπποκρίτων ἦρχεν, εἰς ἡλυσίους ἐπεμψε. In veteri Inscript. Stilicho *Comes Domesticorum et stabuli sacri* dicitur. Vita S. Licinii Episc. Andegavens. n. 7: *Comitem sui stabuli*, et *annuum equorum*, eorumque custodem constituit. Aimoinus lib. 3. Hist. Franc. cap. 1: *Regalium Præpositus equorum*, quem vulgo *Comistabilem* vocant. Dignitatem eam *Comitatum stabularum* appellat Gregor. Turonens. lib. 5. Hist. cap. 48. Regino

ann. 807: *Burchardum Comitem Stabuli sui*, quem corrupte *Constabulum* appellamus. Vide eundem Gregorium Turon. lib. 5. cap. 40. lib. 9. cap. 38. lib. 10. cap. 6. Gesta Regum Francorum cap. 26. et Hincmarum de Ordine Palatii cap. 22. [Κόμης τοῦ σταβλοῦ apud Anonymum Combesisianum in Porphyrogenito num. 1. 16.]

Habuerunt Gothorum in Hispania Reges suos *Stabuli Comites*, ut liquet ex Concilio Tolet. XIII. in quo subscribit *Guisclamandus Comes Stabuli*.

Petrus Pantinus observat apud Castellæ Reges Comitum Stabuli dignitatem esse perinsignem, sine administratione tamen, ac titulo tenus. Vide Blancam in Comment. Rerum Aragan. pag. 785.

At quæ primum in Equorum cura versabatur dignitas, militaris postmodum facta est: ita ut *Comites Stabuli* copiarum Duces præcipui fuerint. Marbodius in Vita S. Licinii Episcopi Andegavensis num. 5: *Factum est ut a Rege flagitantibus cunctis Tribunus militum cearetur, qui nunc more nostro Comes Stabuli nuncupatur*. Bene ille, more nostro; nam longe secus dignitatis istius munus describitur, qua donatum S. Licinium aiunt, in vetustiori Vita ejusdem Sancti: locum supra descripsimus. Certe Comitibus Stabuli apud nostros copiarum et exercituum ducatum commissum interdum fuisse docent Fredegarius cap. 2. Poeta Saxonicus ann. 782. et Annales Francor. ann. 807. Leges Edwardi Confess. seu Additamenta ad easdem cap. 35. de Heretochiis Anglicis: *Latine vero dicebantur ductores exercitus, apud Gallos Capitulares Constabularii vel Marescalli exercitus. Conestabilem Boemundi Principis Antiocheni copiarum non modo ducem, sed et signiferum facit Petrus Tudebodus lib. 3. Hist. Hierosol. statim initio. In Monastico Anglicano tom. 1. refertur Hugonem Comitem Cestriæ, Nigellum quemdam fecisse Marescallum et Constabularium suum, ita ut quandocumque dictus Hugo Comes exercitum moveret versus Walliam, dictus Nigellus et heredes sui in eundo præcederent, et in redeundo cum exercitu, ultimi remanerent. Matthæus Westmonast. ann. 1254: Coram Comite Herefordiensi, qui secundum antiquum jus, Constabularius esse dignoscitur regii exercitus.*

Ex quibus Scriptoribus colligitur non omnino verum, sub Philippo Augusto datum Comitibus Stabuli copiarum ducatum, post extinctam *Senescallorum* dignitatem, quod post Stephanum Paschasium vult Duchesnius lib. 3. Hist. Monorenciæ cap. 1. pag. 112. tametsi non diffitear *Senescallos* non modo apud Reges nostros, sed etiam apud alios, exercitus duxisse, ac vexilla prætulisse.

Jura vero, privilegiâ, ac prærogativæ istius dignitatis habentur in veteri Rotulo Cameræ Computor. Paris. quæ hoc loco inserere haud absurdum forte fuerit, etsi Chartæ istius meminerit Tillius: *Le Connestable de France a tel droit pour le fait des Guerres. Premièrement, le Connestable est par dessus tous autres, qui sont en l'Ost, excepté la personne le Roy, se il y est, soient Dux, Barons, Comtes, Chevaliers, Escuyers, sodoiers tant de cheval, comme de pié, de*

quelque estat qu'ils soient et doivent obeir à luy. 2. Item, les Mareschaux de l'Ost sont dessous luy, et ont leur office distincte de recevoir les Gens d'armes, Dux, Comtes, Barons, Chevaliers, Escuyers, et leurs compagnons; et ne pueent, ne ne doivent chevaucher, ne ordonner bataille, se n'est par le Connestable, ne faire bans, ne proclamations en l'Ost sans l'assentement du Roy ou du Connestable. 3. Item le Connestable doit ordonner toutes les batailles, les chevauchées, et toutes les establies. 4. Item, toutesfois que l'Ost se remue de place en autre, le Connestable prent et livre toutes les places de son droit au Roy, et aux autres de l'Ost, selon leur estat. 5. Item le Connestable doit aller en l'Ost devant les batailles, tantost aprez le Maistre des Arbalestriers, et doivent estre les Mareschaux en sa bataille. 6. Item le Roy s'il est en l'Ost ne doit chevaucher, ne les autres batailles ne doivent chevaucher, fors par l'ordonnance et le conseil du Connestable. 7. Item, le Connestable a la cure de envoyer messages et espies pour le fait de l'Ost, par tout où il voit qu'il appartient à faire, et descouvreurs, et autres chevauchies, quant il voit que mestier en est. 8. Item le Connestable a de tous ceux qui sont retenus à gages le Roy une journée pour son droit, dès que ils sont retenus et dèsque ils prennent le premier paiement, puet le Connestable recevoir son droit se il li plaist. 9. Item, de ceux qui ne prennent gages du Roy, mes ont aucun certain salaire, ou restitution d'argent, ou d'autre chose, puisque l'en chevauche à Bannière desployée, le Connestable doit avoir son droit pour le service dessus dit, sur ceuls qui prennent gaiges, despens, salaires, ou restitution, si comme dessus est dit. 10. Item, le Connestable prant devers les Tresoriers de la guerre ses droitures de tous ceuls qui comptent pardevers luy. C'est assavoir une journée autant comme il comptent par jour, quelle somme que ce soit. 11. Item, le Connestable prant une journée de sodoiers de cheval et de pié qui sont devers la retenue du Mestre et du Clerc des Arbalestriers, et le Mestre et le Clerc des Arbalestriers en prennent un autre. Et ainsi il est accoustumé des toujours du temps passé. Ista jura Constabularii Franciæ fuerunt extracta de quodam Registro antiquo Cameræ Computorum D. Regis cooperto corio viridi, in quo sunt 111^c xxxvi. folia, virtute Litterarum Regis de mandato in dicto Registro sutarum fol. ix. xx. iii. et de præcepto Dominorum die xxviii. Nov. ccc. iiii^{xx}. michi facto. Signat Radulphi.

Præallatis hæc etiam lubet addere ex MSS. Peirescianis descripta: *Philippe par la Grace de D. Roy de France, Scavoir faisons à tous presens et à venir. Que sur ce que notre tres-cher et feal Cousin Raoul Comte de Eu, Connestable de France, disoit et maintenoit que ceux de nostre lignage, et les Princes et Prelats, et Barons dehors de notre Royaume, et toutes manieres de gens de cheval et de pié de quelque condition qu'ils soient, qui prengnent gages ou argent sur Nous, luy doivent telles droitures, comme ses predecesseurs oudit Office ont accoustumé à prendre sur les souldoiers qui prengnent gages, ou argent sur Nous, et que de ce nul ne prengue gage ou argent sur Nous,*

ne s'en puet, ou doit exempter : aucun de nostre lignage et autres maintenant le contraire, Nous voulons sur ce savoir la vérité, nous en somme informez par ceux qui mieix en pevent et doivent savoir la vérité. Et aucuns trouvent que nostredit Cousin et ses predecesseurs oudit Office, doivent prendre et avoir droiture de toute maniere de gens d'armes et de pié qui prenoient gages sur Nous, ou sommes d'argent, pour nous servir à certain nombre de gens d'armes, soient avec ceux de nostre lignage, ou autre de nostre Royaume, et de hors, de quelconque estat et condition qu'ils soient, qui servent es host de Nous, ou de nos gens pour Nous, exceptez toutesvoies les personnes de nostre lignage, ceux de leurs hostieux, lesquels il maintiennent de eous et de frais, et qui ne prennent nus gages, ou sommes d'argent, comme dist est, et tous ceux qui nous servent au leur, sans prendre gage sur Nous, ou somme d'argent en la maniere dessusdite, et exceptez les soudoiers de la Mer, esquels nostredit Cousin n'a nul droit. Et ce declaronz nous par ces Presentes au profit de nostredit Cousin et de ses Successeurs, et voulons qu'il puisse demander, prendre, lever, et avoir doresnavant leursdites droitures à la maniere dessus dite sans nul empeschement, lequel empeschement Nous pour le temps à venir mettons du tout à neant, saouf toutesvoies nostre droit en autres choses, et en toutes l'autrui. Et donnons en mandement par ces mesmes Lettres à tous ceux à qui il puet, et pourra appartenir, que des droitures devant dites à toujours mais laissent jouir paisiblement nostredit Cousin et ses successeurs oudit Office, et les baillent et delivrent à nostredit Cousin et à ses successeurs Connestables de France sans nulle difficulté, et sans autre mandement attendre de Nous, ou de nos successeurs Roys de France. Et pour ce que les choses dessusdites soient fermes et stables à toujours, nous avons fait mettre nostre seel à ces presentes Lettres. Donné à sainte Levine, l'an de grace 1340. ou mois de Fevrier.

Plura his videre potes apud R. Patrem Anselmum in Historia Genealogica Comitum Stabuli Francie; ex qua placet hic contexere seriem horumce illust. Officiariorum, qui floruerunt imperantibus tertiæ stirpis Regibus.

ALBERICUS ann. 1060.

BALDRICUS ann. 1067.

ADELMUS ann. 1071. et 1072.

* HENRICUS Regis Constabularius, in Ch. ann. 1075. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 414.

* ADAM Constabularius, in Ch. ann. 1078. in Chartul. S. Maglorii ch. 8.

ADAMUS ann. 1079.

THEOBALDUS MONMORENCIACUS ann. 1083. 1084. et 1086.

* GUASCIO DE PISCIACO, in Ch. ann. 1085. ex Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 64. Gascio de Pissiao, in Ch. ann. 1106. ex Chartul. Maurign. Wasto de Pissiao, in Ch. ann. 1107. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 44.

GASCIUS vel GASTO DE CALVO-MONTE ann. 1107.

HUGO DE CALVO-MONTE ann. 1111. ad ann. 1139.

MATTHÆUS MONMORENCIACUS ab ann. 1139. ad ann. 1169

* RADULFUS Constabularius, ex Chart. ann. 1153. 1164. 1167. et 1168. in Chartul. S. Joan. Laudun. Colomb. et S. Maglor. Hinc cum in Chartis ann. 1160. et 1162. annotatur Constabularionullo, rursum confirmatur quod supra uhi de Buticulariis observavimus, hac scilicet formula nihil præter Comitum stabuli absentiam significari.

SIMON NEALPHE CASTELLI Dominus renuntiatur Stabuli Comes in suo Epitaphio, quod legitur in Ecclesia Vallium Sernaii, sed nullam novimus chartam ab eo subscriptam. Florebat ann. 1150.

RADULFUS Comes Claromontensis in agro Bellocensi obiit ann. 1191.

* DROGO DE MERLOTO, vel de Melloto Constabularius Francie, in Ch. ann. 1201. ex Chartul. Pontiniae. lib. 5. ch. 25. ann. 1207. ex Tabul. episc. Paris. ann. 1212. ex Tabul. Carnot.

DROGO DE MELLO ad ann. 1218.

MATTHÆUS MONMORENCIACUS, secundus nomine et cognomento Magnus, vita functus est ann. 1230.

AMALRICUS Montis-fortis Comes Babylone, quo captivus abductus fuerat, rediens morte præventus est ann. 1241.

HUMBERTUS Bellijoci Dominus, occidit ante ann. 1251.

* GILO DE TRASEGNIES, dictus le Brun, Constabularius Francie, in Ch. ann. 1254. ex Chartul. Boniportus, et ann. 1260. et 1263. ex Tabul. S. Germ. Prat. qui ante ann. 1272. aut vita aut officio functus est.

ÆGIDIUS cognomento Fuscus, (Le Brun) vixit saltem ad ann. 1272.

* HUMBERTUS vel Imbertus de Bellojoco Constabularius subscribit Chartam S. Ludov. ann. 1270. mens. April. in parvo Reg. S. Germ. Prat. et Phil. III. ann. 1271. ex Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 440. Dehinc vero in Lit. ann. 1277. ex Reg. M. ejusd. Chartoph. ch. 4. et ann. 1281. ex Chartul. S. Steph. Autiss.

HUMBERTUS DE BELLOJOCO mortem operiit ann. 1285.

* DOMINUS NIGELLÆ Constabularius Francie, inter offic. hospit. reg. ann. 1287. et 1288. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. Mss. pag. 14. et 18.

RADULFUS II. Comes Claromontensis necatus est in prælio Corteriaci ann. 1302.

GALHERIUS Castellionis ad Matronam Dominus de vita migravit ann. 1329.

* Constabularius Francie, in Ch. ann. 1308. ex Inventar. Chart. ann. 1482. fol. 257. et in alia ann. 1326. ex Chartul. Calensi fol. 397.

RADULFUS BRIENNENSIS Augæ Comes interiit ann. 1344.

* Constabularius, ex Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 178. rº. ad ann. 1334. Obiit ann. 1344. 19. Januarii.

RADULFUS alter BRIENNENSIS et Augæ Comes perfidiæ insimulatus capite plexus est ann. 1350.

* Radulfus de Fulcardi-monte comes Augi appellatur, in Annal. Victor. Mss. ad ann. 1350.

CAROLUS DE CASTELLA cognomento Hi-

spanus, Comes Engolismensis trucidatus est ann. 1354.

* In Lit. 20. Oct. ann. 1353. quæ confirmantur a rege die 25. Jan. ann. 1354. ex Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 623.

JACOBUS BORBONIUS Marchie Comes Connestabularii dignitatem deposuit ann. 1356. obiitque mortem ann. 1361.

GALTHERIUS BRIENNENSIS Comes et Dux Atheniensis creatus eod. ann. interiit in prælio Pietaviensi.

ROBERTUS FIENNENSIS Dominus, cognomento Morcan, Connestabulatu abdicavit post annum 1368.

* Hac dignitate potiebatur die. 22. Dec. ann. 1358. ex Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 436. et 5. Jun. ann. 1359. ex Chartul. 23. Corb.

BERTRANDUS GUESCLINUS ab ann. 1370. ad annum 1380. quo neci occubuit.

OLIVERIUS CLISSONIENSIS Dominus abdicare coactus est ann. 1392. Vixit ad ann. 1407.

* Memor. D. Cam. Comput. Paris fol. 208. rº. : Dominus de Cligon institutus in officio Constabularii Francie ad nobilitates, jura, vadia et emolumenta consueta, per litteras regis datas xxviii. die Nov. 1380. Rursum memoratur in Lit. reg. 25. Sept. ann. 1392. ex Memor. E. ejusd. Cam. fol. 292. rº.

PHILIPPUS ARTESIUS Augæ Comes mortuus est ann. 1397.

LUDOVICUS SANCERRENSIS naturæ satisfecit ann. 1402.

CAROLUS Lebrety-vici Dominus atque ab eo vico dictus Lebrety, ann. 1415. interemptus in prælio Azeneurtiensi.

VALERANNUS LUXEMBURGENSIS factione Ducis Burgundie Carolo Albretensi deposito, Connestabulus declaratus est ann. 1411. Supremum diem obiit ann. 1413.

BERNARDUS VII. Armeniacensis Comes occisus est ann. 1418.

CAROLUS I. Dux Lotharingie ann. 1418 institutus, haud diu sibi concessam dignitatem tenuit, obiitque ann. 1430.

JOANNES STUART ann. 1424. quo interemptus est in prælio Vernoliensi.

ARTUS DE BRITANNIA extremum edidit spiritum ann. 1458.

LUDOVICUS LUXEMBURGENSIS ab ann. 1465. ad 1475. quo capite damnatus est.

JOANNES DUX BORBONIUS ab ann. 1485. ad ann. 1488.

CAROLUS DUX BORBONIUS creatus ann. 1515. interfectus est ann. 1527.

ANNA DUX MONMORENCIACUS ab ann. 1538. ad 1567.

HENRICUS I. DUX MONMORENCIACUS ab ann. 1597. ad ann. 1614.

CAROLUS d'ALBERT ann. 1621.

FRANCISCUS DE BONNE ab anno 1622. annum 1626. quo febris consumptus est. Anno sequenti Ludovicus XIII. Connestabuli dignitatem abolevit mense Januario.

Addam juramentum a Connestabulis Regi præstitum, quod exhibet idem P. Anselmus loco citato : Vous jurez De le Createur, par la foy et la loy que vous nez de lui, et sur votre honneur, Que en l'office de Connestable de France, duquel le Roy vous a presentement pourveu, et dont vous faites hommage pour ce deu, vous serez iceluy Sieur envers et contre tous,

peuvent vivre et mourir, sans personne quelconque en excepter, en toutes choses luy obeirez comme à votre Roy et souverain Seigneur, sans avoir intelligence ne particularité à quelque personne que ce soit, au prejudice de luy et de son Royaume : et que s'il y avoit pour le temps present ou à venir, sur communauté ou personne quelconque, soit dedans ou dehors le Royaume de France, qui s'eslevast ou vouldist faire et entreprendre quelque chose contre ou au prejudice d'iceluy sondit Royaume, et des droits de la Couronne de France, vous l'en avertirez et y resisterez de tout votre pouvoir, et vous y employerez comme Connestable de France, sans rien épargner, jusques à la mort inclusivement ; et jurez et promettez de garder et observer le contenu és Chapitres et forme de fidelité vieux et nouveaux.

CONSTABULARIUS CASTRI, seu Tribunus militum, qui castri aut oppidi custodiæ adhibetur. Concilium Turon. ann. 1163. can. 10 : *In villis vero vel urbibus vel castellis, quæ Regis subsunt dominio, in quibus Constabularii ad tempus statuuntur, etc.* Willelmus Brito lib. 3. Philippidos :

Septuaginta viros equites peditesque trecentos
Gascolides secum Gilbertus habebat in arce,
Qui præfectus erat et Constabularius illis.

Hugo de Cleeris : *Goffridus autem veniens præmisit Constabularios suos, rogans ut ostenderet ei qua parte sederet.* Occurrunt ejusmodi Constabularii apud Richardum de S. Germano ann. 1193. Matth. Westmonast. pag. 369. Rogerum Hovedenum pag. 534. Robertum de Monte ann. 1173. Walsinghamum pag. 118. 226. etc. Vide Ducam cap. 144. Fletam. lib. 1. cap. 15. §. 3. cap. 20. §. 78. lib. 2. cap. 31. ubi eorum officium describitur, etc. et Edwardum Cokum ad Littleton. sect. 379. Apud nostros etiam, vox est frequens. Connestable de Saint Malo, apud Froissartem 1. vol. cap. 17. Connestable de Bourdeaux, apud Berrium in Hist. Caroli VII. de qua ultima lignitate, ac illius functione habetur Statutum Edw. Regis Angliæ in Regesto Constabulariæ Burdegal. Cameræ Comput. Paris. fol. 78. et 145. Connestabiles Portarum, in Statutis Mediolan. part. 2. cap. 63. [Connestabilis Portæ S. Andreæ Verellensis, in Actis S. Amedei, tom. 3. Martii pag. 881.] In Computo Bartholomæi du Drach Thesaurarii Guerrarum ann. 1338. Bassini fit mentio des Connestables des Communes, des Portes des Villes, des Sergeants, etc. In Regesto Cameræ Comput. Paris. signato C. D. fol. 231. describitur Statutum Joannis Regis Franc. quo statuitur, ut in posterum, tous pietons soient mis par Connestables ou Compagnies de 25. ou 30. hommes, et que chaque Connestable prenne doubles gages, et que les Mareschaux pour les Gensdarmes et les Maistres des Arbalistriers pour les pietons assisteront aux monstres deux fois le mois. Hinc Constabularius Turris Londinensis non semel occurrit apud Scriptores Anglicos, de cujus Jurisdictione videndus Bractonus lib. 5. de Assoniis cap. 13. §. 4. Thom. Walsinghamus pag. 147. etc. Hinc Constabulatio castri, apud Continuatore Florentii Wicor. ann. 1126. Constabularia, pro Centuria militari, apud Anonymum de Gestis

Friderici II. Imp. pag. 797. Ita vocem Connestablie pro turma militari, cui præest Constabularius, usurpat le Roman de Garin MS. :

Quinze mille furent en la Connestablie,
A eleres armes, as destriers de Nubie.

Willelmus Guiart sub ann. 1304 :

Cil trouvent les autres mi voie,
Dont chascune Connestablie
Leur venoit au pont en aie.

Infra :

Assemble ses Connestables.

Rursum :

O eus une Connestablie
De soudoyers de Piguardie.

Adde Chron. Flandr. cap. 113. et vide Meursium [et Glossar. mediæ Græcit.] in Κονταβελία.

* Quod Stabilitis seu præsidii militibus præfectus est, sic dictus. Vide Stabilita 2. Lit. Caroli VI. ann. 1418. tom. 10. Ordinat. reg. Franc. pag. 493 : *Quamobrem beatus Ludovicus et alii prædecessores nostri reges Franciæ in dicta civitate (Carcassonnæ) garnisionem ducentorum et viginti servientium seu stipendiariorum et unius Constabularii seu capitanei. instituerunt.* Nostris Connestable, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 149 : *Comme Loyset de Fontaines, escuier, Connestable de la ville de Louviers. feust alez sur les murs de ladite ville pour visiter le guet, pour la seurte et garde d'icelle, etc.* Aliæ ann. 1381. in Reg. 120. ch. 4 : *Philippon Moran, escuier de Bretagne, Connestable du fort de Sainte Blancasse au terroir de Brandis, vers le païs d'Ottrance pour le duc d'Andre.* Rursum aliæ ann. 1415. in Reg. 169. ch. 160. : *Le suppliant qui est l'un des Connestables et gardes de la ville d'Espenay, qui peuvent et doivent aler armez et acompaignez, mesmement en temps de doute et de guerres.*

* CONNESTABULI ejusdem conditionis apud Siculos. Constit. Mss. Caroli reg. Sicil. : *Item Connestabuli Neapolis ac Aversæ non intromittant se, nisi de custodia civitatis nocturna. Et caveant justitarii ne extra officium connestabulicæ commitant eis aliquid.*

CONSTABULARII PAROCHiarum, seu villarum, Conestables des Paroisses apud Froissartem 2. vol. cap. 96. in sublevamen Constabulariorum Hundredi, ævo, ut dicitur, Edwardi III. introducti sunt, talem in villis potestatem habentes, qualem in Hundredis Constabularii Hundredorum. Sunt vero apud Anglos duo plerumque in quovis Hundredo Constabularii, totidem in quavis Villa seu Parochia : et hi quidem Inferiores et Subconstabularii appellantur, illi autem Superiores et Capitales. De ejusmodi Constabulariis egit Thomas Smith. lib. 2. de Republ. Angl. cap. 25. [Fragm. vet. de rebus Ludovici VII. apud Duchesnium tom. 4. pag. 430 : *Hugo de Lasci et Hugo de Bello campo, qui inde Constabularii erant villam Vernolii viriliter et constanti animo defenderent, contra Ludovicum Reg. Francorum, qui illud oppidum obsidebat tum Anglicæ ditionis.*]

Constabulariorum apud Italos quod fuerit munus, ita docet Marsilius Patavinus in Defensore pacis part. 1. cap. 9 : *Unus quidem cum Monarcha statuitur ad aliquod*

unum opus determinatum circa regimen Communitatis : tamen ut ducatum exercitus, sive cum generis successione, sive pro solius unice personæ periodo, quomodo instituebatur dux exercitus Agamemnon a Grecis. Vocatur autem officium hoc in communitatibus modernis Capitaneatus, aut Contestabiliaria. Hic vero exercitus dux de nullo se introuittebat judicio tempore pacis : exercitu tamen militante, dominus erat occidendi aut aliter puniendi transgressores. [Regimina Paduæ ad ann. 1320 : *Inter quos fuit quidam probus et stenuus v. r. dominus Simon Philippus Potestas Castri pontis Baxanelli, et etiam Contestabilis et Rector ccc. militum Ultramontanorum et Theotonicorum.* Continuat. Chronici Andr. Danduli, apud Murator. tom. 12. col. 448 : *Interjecto tempore Hungari cum Paduanis Castrum Romani insultant, obsident, pugnant, sed in pugnis deficiunt. Tandem subterraneis insidiis et unius Comestabilis interioris infidelitate. Castrum obtinent salvis personis et rebus.*]

* COMESTABILIS, Centuria militaris, ejusdemque præfectus, apud Italos. Stat. datiar. Riper. cap. 14. fol. 10. rº : *Quod Comestabiles pedestres communitatis prædictæ, nec alterius officialis, non possint vendere nec vendi facere vinum ad minutum sociis suis.* Et cap. 19. fol. 10. vº : *Dominus capitaneus Riperiæ possit et ei liceat vendi facere vinum cuilibet de sui familia, exceptis Comestabile et barroariis.* Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 623 : *Congregatis universis caporalibus et Comestabilis Theotonicis, etc.*

* CONTESTABILIS, Eadem notione. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 6. ex Cod. reg. 4620 : *Habeat potestas. unum Contestabilem bonum et expertum, et bene armatum, et aliis fulcitum more Contestabilium.* Stat. datiar. Riper. cap. 15. fol. 10. vº : *Quod aliquis castellanus, necnon Contestabilis aliquis fortilitii, etc.*

* CONNESTABULUS, CONSTABULARIUS, Judex civitatis et pagi circumjacentis, idem qui alibi Baillicus aut Præpositus. Comput. ex Bibl. reg. qui inscribitur : *Computus dom. Evrardi de Mediis campis militis, Connestabuli Alverniæ, de termino Ascensionis, anno Domini 1267.* Ubi de receptis balliviæ rationem exigit. Lit. Alfonsi comit. Pictav. et Tolos. ann. 1270. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 413 : *Teneantur litigare. coram Conestabulo nostro Arverniæ, præsentem vel qui pro tempore fuerit, sive ejus locumtenente.* Aliæ ann. 1369. ibid. pag. 421 : *Senescalco et Constabulario Carcassonnæ, vel eorum locatenentibus, etc.* Lit. ann. 1368. in Reg. 120. Chartoph. reg. ch. 59 : *Haut homme, noble et poissant monsieur de Colesbert, Connestable de Boulenois el terroir d'Ostrewit, etc.*

* CONNESTABULUS, Eodem significatu. Annal. Bonincont. ad ann. 1383. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 45 : *Johannes protojudex ex morbo interiit, cujus magistratum Carolus Alberico Cunii comiti concessit, magnusque Contestabulus postea dictus est.*

* CONNESTABULUS VICI, Gall. Connestable de la rue, idem qui vulgo Commissaire.

Curator disciplinæ civilis politicæ. Lit. remiss. ann. 1364. in Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 408 : *Ledit Lotart ala querre deux sergenz et les mena, ensemble le Connestable de la rue où il demouroit pour le temps, (à Tournay) en la maison de ladite Jehanne.*

* CONESTABULUS, Artificii inspector et præpositus, vulgo *Garde*. Pactum inter archiep. et cives Rem. ann. 1258. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 547 : *Item dicebat archiepiscopus, quod dicti cives Conestabulos fecerant in quolibet mesterio civitatis Remensis, quod facere non poterant nec debebant.*

CONSTABULARIOS, seu Κονσταβύλους habuere etiam Byzantini Imperatores inter officia Palatina. Hi præerant Francie ad Palatii custodiam addictis, uti exerte docet Pachymeres lib. 1. cap. 7. et nos pluribus ostendimus in Notis ad Willhard. II. 210. et ad Alexiad. pag. 395. Francos vero a primæva sui origine Imperatorum eustodiæ adhibitos, videtur innuere Ammianus lib. 15. : *Malarichus.... adhibitis Francis quorum ea tempestate in Palatio multitudo florebat, exactius jam loquebatur.* Erat autem is *Rector Gentilium*, adeo ut incertum sit an *Gentiles* appellati fuerint *Franci*, ad Palatii custodiam adhibiti.

CONESTABULUS, Officium Monasticum, de quo ita Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniacensibus MSS. cap. 13 : *Est frater cui est commissa obedientia, ut de equis curam habeat et mulis, quem nos vulgariter Conestabulum vocamus; ipse habet agasonem suum, qui capit curam de equis, qui ad ejus observantiam pertinent; ... habet autem in custodia sua totam avenam et hordeum Monasterii.... sellas, calcaria, frena, ferra habet in custodia sua, etc. Stabularium vocat Uldariens lib. 3. Consuetud. ejusd. Monast. cap. 23.*

* COMES, Societatis vel sacri sodalitiæ præfectus, nostris etiam *Conestable*. Stat. synod. eccl. Burdegal. ann. 1255. ex Cod. reg. 1590 : *Prohibemus ne confratres alicujus confraternitatis Comitem vel Comites eligant vel creent de cetero in aliqua confratria, absque proprio assensu et voluntate sui capellani.* Consuet. Mss. monast. S. Crucis ejusd. urbis ante ann. 1305 : *Quælibet confratria habet unum Comitem, unum burserium, etc.* Stat. tonsor. ejusd. civit. ann. 1483. in Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 305 : *Lesquelz tondeurs s'assembleront en l'église de sainte Coulombe et esliront leur Compte et leur boursier et autres officiers (de leur confrairie) pour l'année advenir.* Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 153. ch. 220 : *Le Conestable desdis confreres de l'arbaleste avoit intention de faire traire par esbatement à un pie de buef, qui devoit estre mis en hault à un pel.* Occurrit præterea tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 279. art. 2. et 5.

Varie porro Comitum Stabuli dignitatis appellationem efferunt Scriptores :

COMES STABULARIORUM, apud Ordericum Vital. lib. 3. pag. 501.

CONSTABULUS, habet Regino ann. 807. Robertus de Monte ann. 1173. etc.

† CONSTABULIS, in Chartulario Gemeticensi tom. 1. pag. 168.

CONSTABULARIUS. Ugutio : *Stabularius,*

Stabuli Custos : unde Constabularius, et Conestabularius, et designat dignitatem officii, vel officium. Matth. Westmon. pag. 356. et alii.

CONESTABILIS, Tudebodus lib. 3.

CONESTABULUS, Fredegarius cap. 30. 42. Gesta Dei per Francos pag. 1179. Faleo Benevent. ann. 1113. etc.

† CONESTABULARIA, Uxor Comitum stabuli, in Neerologio MS. FF. Minorum Silvanectensium ad annum 1548.

* Nostris *Conestablesse*. Charta ann. 1281. ex Chartul. S. Steph. Antiss. : *Humbert de Beaujeu chevalier, conestable de France, ... et noble dame Isabelle de Mellot, jadis contesse de Joigny, Conestablesse de France sa femme.*

COMESTABILIS, Petrus de Vineis lib. 2. Ep. 58.

* COMES-TABULARIUS, Comes stabuli, pro *Conestabularius*, in Chron. Guill. Bardi inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 11.

COMISTABILIS, Aimoinus lib. 3. Hist. Franc. cap. 71.

† COMESTABULUS Hugonis Regis Cypri, in Commentariis præviis de S. Alberto tom. 1. SS. April. pag. 774.

† COMESTABULUS Theutonicorum, apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 228. Ibi vide pag. 268.

CONSTABULATUS, Dignitas Comitum Stabulorum, apud Will. de Podio-Laurentii cap. 34. [et in Charta anni 1351. tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1469.]

† CONSTABULARIA, Eadem notione, apud Rymerum tom. 2. pag. 191. et tom. 4. pag. 78. Marten. tom. 1. Aneed. col. 862. et in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1474.

* CONSTABULARIA, Tribunal constabularii. Repar. factæ in senescal. Careass. ann. 1435 : *In domo Constabulariæ civitatis Carcassonne, etc.*

COMITES TAIFALI, Una e Vexillationibus Palatinis sub dispositione Magistri militum præsentalis, in Notitia Imperii lib. 1. cap. 31. *Taifalorum* septentrionalium populorum meminit Ammianus lib. 17. Vide Pancirolum.

* COMES TERMINALIS, Provincie limitaneæ præfectus, idem qui *Marchio*. Charta Arnolphi reg. Germ. ann. 889. inter Probat. Hist. monast. S. Emmer. Ratishon. pag. 72 : *Rudberti dilecti terminalis Comitum nostri suggestionem, etc.* Vide *Comites marcharum*.

COMITES DE TERTIO DENARIO appellabantur Comites in Anglia, quod Comitatum reditus pars tertia ad illos, qui iis donati erant a Principe, pertineret : quod ab ipso Caroli M. ævo obtinuit. Capitulare Pipini Regis Italiæ cap. 18. et Lex Longob. lib. 1. tit. 2. cap. 10. [** Pippin. 30.] : *De compositionibus quæ ad Palatium nostrum pertinent, si Comes ipsam causam commoverit ad requirendum, illam tertiam partem ad eorum recipiant opus, duas vero ad Palatium, etc.* Capitula Ludovici Pii ad Legem Salicam cap. 1 : *Compositionis duæ partes ei contra quem testati sunt, dentur; tertia Comitum est.* Adde Capitula Caroli M. lib. 3. cap. 68. Liber Monasterii de Bello, apud Camdenum, et in Monastico Anglicano tom. 1. pag. 315. : *Consuetudinaliter per*

totam Angliam mos antiquitus inoleverat, Comites provinciarum tertium denarium sibi obtineri, inde Comites dicti. Item alius Anonymus : *Comes est qui tertiam portionem eorum quæ de placitis proveniunt in quolibet Comitatu percipit : sed non omnes Comites ista percipiunt; sed hi quibus Rex hæreditario, aut personaliter concessit.* Leges Edwardi Confess. cap. 21 : *De istis octo libris Rex habebat centum solidos, et Consul Comitatus quinquaginta, qui tertium habebat denarium, de forisfacturis.* Joan. Brompton. pag. 1038 : *Præter tertium denarium, unde Hugo Bigoth est Comes.* [Vide *Tertius denarius* in *Denarius*.]

Nec in Anglia duntaxat, sed etiam in Hungaria id obtinuit. Otto Frising. lib. 1. de Gestis Friderici cap. 31. ubi de Hungariæ descriptione : *Hinc est ut cum prædictum regnum per 70. vel amplius divisum sit Comitatus, de omni justitia ad fiscum regnum duæ lucris partes cedant, tertia tantum Comiti remaneat.* Decreta Colomani Regis lib. 1 : *De tributis autem et vectigalibus, sicut Comitibus tertiam partem dari decrevimus, ita, etc.* Quæ quidem vectigalium tertia pars, *jus Comitatus* dicitur in Drecretis Andreæ Regis §. 24 : *Comites jure Comitatus sui tantum fruuntur : cætera ad Regem pertinentia, ... et duas partes castrorum Rex obtineat.* Vide *Advocatorum jura*.

COMES THESAURORUM, in l. 14. et 22. Cod. Th. de Divers. Offic. et Appar. (8. 7.) Qui in provinciis Thesaurus Principis servabat. Κόμης θησαυρῶν, apud Palladium in Vita Chrysostomi pag. 27. editionis Emerici Bigoti. *Comes Thesaurorum per Thracias* apud Ammianum lib. 29.

Dignitas etiam fuit in Palatio Regum Gothicorum Hispaniæ, ut ex Concilio Toletano XIII. colligitur.

COMITES VACANTES, Qui post munus seu officium aliquod gestum, *Comitivam primi ordinis* consecuti sunt. Ita Jacobus Godef. ad leg. un. Cod. Th. de Comitibus vacant. (6. 18.) ubi multa.

COMES VESTIARII, in Notitia Imperii Occidentalis sub Comite sacrarum largitionum refertur, pro quo in Oriente, *Magistri lineæ vestis*, et *Magistri privatae* ponuntur : illius erat *Scrinium*, quod *Vestiarii sacri* appellatur in eadem Notitia. præeratque susceptioni earum vestium quæ largitionibus Principis inferebantur.

COMES SACRÆ VESTIS, inter *Illustres* recensetur in leg. un. Cod. Theod. Qui præbit. Tiron. etc. (11. 18.) præeratque vesti Principis ipsius.

COMES URBANUS, in Vita S. Adalberti Egmundani cap. 23.

* COMES-URBIS, apud Leuckfeld. in Antiq. Walekenried. pag. 254.

* COMESARIUS, Officium monasticum cui ciborum cura est demandata; nisi forte legendum sit *Cellerarius*. Pariag. inter reg. et monast. S. Andreæ Avenion. ann. 1290 tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 615. art. 29 : *Quod illos (illi) redditus quos habent in castro, monasterii sacrista et Comesarius et eleemosinarius, remaneant semper salvi.*

† COMESOR, Qui comedit. Tertul. advers. Marc. lib. 1. cap. 1 : *Mus Comesos arrosit.* Vide *Comestores*.

COMESSALITER. Sidonius lib. 1. Epist. 5 : *Ticini cursoriam (sic navigio nomen) ascendi : qua in Eridanum brevi delatus, cantatas sæpe Comessaliter vobis Phaetonidas, et commentitias arborei metalli lacrymas risi.* [Forte, inter epulas.]

† **COMESSUS**, pro *Comesus*, Dilaceratus. Canones Hibern. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 11 : *Animalia quæ a lupis seu canibus Comessa, nisi porcis et canibus, nec cervus nec cerva, vel capræ, si mortui inventi fuerint, non comedendi.*

* **COMESTABILIA**, Regio, Gall. *Quartier*. Testam. ann. 1409. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 591. col. 2 : *Item legavit... quoddam casaleum magnum situm intus dictam terram S. Germani (in) Comestabilia acoriorum, etc.*

† **COMESTABILIS**, **COMESTABULUS**. Vide *Comes stabuli*.

COMESTES. Chronicon S. Bartholomæi de Carpineto lib. 4. pag. 1273. apud Ughellum tom. 6. Ital. sacr. : *Constituens Gualterum de Camarda Comestem suum hujus restitutionis executorem.* Forte *Comestabulum* : nisi *Comestes* sit *κόμης*, *Conviva*. Vide in hac voce.

* **COMESTIA**. **JUS COMESTIÆ**, an idem quod *Pastus*, *gisti*, *convivii*? Charta Adolphi Colon. archiep. ann. 1203. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 275 : *Ut ergo talis donatio rata permaneat, Henricus Rumescoete, cujus erat jus Comestie le prædictis domibus et bonis, jus suum resignavit.* Vide *Comestiones*. An vero *Jus comitatus* seu districtus aut domini? Vide *Comitatus* 2. 4. et infra *Cometia*. [* Potius pro *Cometia* seu *Comitia*, Jurisdictio. ADEL.]

* **COMESTIBILIS**, *Esculentus*, Ital. *commestibile*. Stat. crimin. Saonæ cap. 30. pag. 61 : *Non possit..... repellere vinum, ructus aut similia Comestibilia.*

COMESTIONES, quæ alias dicuntur *Pastus*, *gistum*, *prandium*, *convivium*, etc. vulgo *Mangeries*. Fori Bigorrenses art. 17 : *Ex præcepto Comestiones non recipit Comes, nisi sex, unam a Vicecomite de silvis, etc.* Vetus Charta apud Labbeum tom. 2. Miscellan. : *Exactiones quas Joannes... episcopus precibus Regis Ludovici prædicto monasterio remiserat, videlicet in Quadragesima et Adventu Domini Comestiones, vel eorum redemptiones, etc.* Charta Hugonis comitis Marchiæ et Inculismensis ann. 1241. in Regesto Inculism. : *Pro Comestione pro rendali et jure quod habebamus in villa in hominibus villæ Magniaci Prior de Bovilla reddet nobis et successoribus nostris comitibus Engolism. centum solidos rendales.* Id. cap. 3. de Præscriptionibus, Specul.axon. lib. 2. art. 12. § 4. Bullam Gregorii IX. PP. ann. 1235. apud Ughellum m. 1. pag. 83. etc.

COMESTUS. Charta Raimundi Abbatis oissiacensis ann. 1212. in Regesto 30. Tabularii regii ch. 13 : *Nuncius autem comitis qui venerit ad recipiendam hæc prædicta, mittet panem suum, et Prior ei, ad quem venerit, faciet ei alia necessaria Comestus bona fide.*

COMESTIO MATUTINALIS, vulgo *le Dejeuner*. Chronicon Montis Sereni ann. 1171 : *Matutinalem Comestionem, quæ puerorum de solet, etc.* in monasteriis scilicet.

Esus, Eadem notione. Tabularium Nantoliense in Pictonib. ann. 1342 : *Amplius Dominus Prior habet a me unum Esu cum duobus paris Epularum coxatarum et assatarum ad opus et personam ejusdem Prioris.*

COMESTORES. Isidor. lib. 10. Orig. sect. 58 : *Comestor*, [* *Comesor*] a *Comedendo* satis. Gloss. Gr. Lat. : *Comestor*, *καταπαράς*. Ita MS. [in Supplemento Antiquarii habetur *Comisator*, pro quo melius legeretur *Comissator*, a *Comissari* : quo verbo utuntur Plautus, Horatius et alii ea notione, qua Græci *καταπαρῆν*, Bibere post cœnam. Vide Etymologicon Vossii pag. 151.] [* In Gl. Gr. Lat. etiam legitur : *Comisacio*, *κόμης*. *Comisator*, *ἐπικαταπαρῆς*. in Cod. Sanger. ex Castigat. : *Comesatio*, *Comesator*; sed melius legeretur, *Comissatio*, *Comissator*.] *Comestores* autem appellabant nostri vel milites, vel potius apparitores et *servientes*, quos creditores, ex decreto judicis, in debitorum ædes immittebant, qui illorum sumtibus alebantur, donec debita sua exsolvisent. *Mangeurs*, in Consuetud. Turnacensi tit. 27. art. 17. *Mangeurs et gasteurs*, in Manuale placitorum in Parlamento 1. Decembr. ann. 1372. et in Charta laudata in Dissert. 29. ad Joinvillam. Concilium Turonense ann. 1282. cap. 9 : *Item Statutum provincialis Concilii contra illos qui ponunt comestores in religiosis domibus dudum editum, ad illos extendimus qui ponunt hujusmodi Comestores vel custodes in domibus Prælatorum, aut aliarum Ecclesiasticarum personarum, etiam quarumcunque, quas simili sententia, auctoritate præsentis Concilii, innodamus.* Adde Concil. Redonense ann. 1373. cap. 4. et Andegav. ann. 1365. cap. 24. Charta Ludovici Hutini Reg. 1. April. 1315. pro Occitanis : *Item cum peterent quod garnisiones servientium, seu Comestores non ponerentur pro debitis nostris vel aliis exequendis, sed exequerentur in bonis et personis debitorum per bajulos et ordinarios locorum suorum, quod pro debitis concessimus inter privatas personas contractis sub sigillis suis : serviens noster requireret ordinarium loci quod ea exequatur, nec exequetur dictus serviens noster, nisi dictus ordinarius negligens, vel plus debito differens fuerit super hoc requisitus. Et si ad hæc debitor se opponat, remittatur cognitio ad judicis sigilli sui examen, qui cognoscat de dubio evidenti. Nostra vero propria debita, ubicunque sunt, per manum nostram, et non per aliam exequantur, nec pro hujusmodi debitis ponentur Comestores, seu servientium garnisiones, quamdiu invenire poterunt bonorum emptores, nisi hoc exigeret potentia, seu proterva contumacia debitoris.* Aresta Parlamenti Pentecostes ann. 1285. in Reg. B. fol. 70. verso : *Quia per saisinas, custodes, sive Comestores qui in Viromandensi, Ambionensi, et Silvan. balliviis, in domibus et in locis debitorum pro debitis quæ debent, poni consueverunt, creditoribus ad nullum cedebat commodum, sed ipsis debitoribus ad maximum incommodum, cum bona sua consumerentur, de quibus deberent sua debita solvere, nullo de dictis debitis relevamine subsequente : Ordinum fuit quod pro debitis, catallis, conventionibus, pro executione literarum D. Regis, seu aliarum quarum-*

cumque personarum, hujusmodi saisinae, custodes, sive Comestores de cætero non ponantur; dum tamen ipsi debitores per captionem bonorum et corporum instituantur, si necesse fuerit. Poni tamen poterunt tantummodo pro enormi facto, vel in casa criminis, vel si aliquis vellet subterfugia querere, et bona sua abscondere, seu distornare, seu ad alienum dominium transferre, vel esset ita inobediens justitiariis, quod non posset alias commode justitiari. Charta Ludovici Regis Franciæ ann. 1315. in 2. Regesto Philippi Pulcri Reg. ex Tabulario regio num. 209 : *Cum peterent quod garnisiones servientium, seu Comestores non ponerentur pro debitis nostris, etc.* Alia ann. 1318. in Tabular. Episcop. Ambian. : *Cum peterent quod garnisiones servientium, seu Comestores non ponerentur pro debitis, etc.* Vide Gesta Guillelmi Majoris Episcopi Andegav. cap. 41. pag. 362. Franc. Polletum lib. 3. Hist. Fori Romani cap. 2. extremo. Ludovicum Charondam ad Summam Ruralem Butelerii pag. 234. Loiselum de Offic. lib. 2. cap. 4. num. 51. etc. Cæterum *Comesor* pro *Comestor* dixit l. 18. D. de Ædilit. Edict. (21, 1.)

† **COMESTUS**. Vide *Comestiones*.

COMETANEI, vel **COMMETANEI**, in Jure Hungarico, Contermini, quorum territoria et agri eadem meta iisdemque terminis distinguuntur.

COMETIA. [* Gloss. Caesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 682. col. 2 : *Comes de Wiede tenet homines aliquot ex alia parte Rheni in sua Cometia.*] Vide in *Comitia* 1. et *Comestia*.

COMIATUS, Ital. *Comiato*, Licentia, venia, ex Latino *Commeatus*, quod verbum usurpatur non semel pro abeundi licentia : unde Græci recentiores *καμιάζον* et *καμιάζον* eadem notione induxerunt, apud Hesychium et Leon. in Tact. cap. 7. § 4. Atque inde Galli suum *Confé*, vel *Congé*, mutuati sunt. Capitula Caroli Mag. lib. 5. cap. 16. [* 18.] : *Mulier si sine Comiato viri sui velum in caput suum miserit.* Cap. 42. [* 62.] : *Si... aliquid de suo officio sine Comiatu facere præsumpserit.* Capitulare Pipini Regis Italiæ cap. 5 : *Ut nullus eos debeat recipere in vassallatico sine Comiato Senioris sui, etc.* Tabul. Casauriense 1. part. cap. 94. Ch. 3. ann. 901 : *Ego Rimizo... vendidi vobis Elpèrimo... ad vestram proprietatem possidendam omnes ipsas res proprietatis meæ quæ mihi per cartulam obvenierunt a Ramburgo filia quondam Gilonis conjuge Otteberti, per Comiatum memorati Otteberti viri sui, sicut in ipsa cartula mea continetur.* Alibi : *Ego Flora... per consensum et Comiatum Petri viri mei dono et trado pro anima mea, etc.* Ibidem : *Ego Raymundus Comiatum dedi, (uxori) et consentiens sum.* Vide *Commeatus*.

** **COMIGATUS**. Annual. Petavian. ad ann. 781 : *Taxilo, dux de Bavaria per suum Comigatum rediit ad patriam.*

COMICILIUM. Descripsit Henricus Meibomius in Andronici Imp. CP. Aurea bulla Diploma Alberti Ducis Brunswicensis ann. 1309. in quo hæc habentur : *Et si proprietas bonorum jure terræ consuetudinario dari debet in Comicilio : verum quia id in desuetudinem abiit, propter defectum*

Comiciitii, necessario aīis aminiculis quæsitis et habitis, hujusmodi datio in publicam redigitur notionem. [* Chart Comit. de Kirchberg. ann. 1266. ap. Scheid. de Nobilitat. : *Quod quando primo fiet Comiciitium ad illud cum ... coheredibus nostris personali- ter accedentes, ipsos mansos ... ecclesie faciemus sub banno regio confirmari.*] Nescio an pro *Concilium* hæc vox sumatur. [* Vide Halthaus. voce *Goding* col. 732.]

COMICTIA, aut **COMICTIUM**. Capitulare 5. Caroli Mag. incerti anni cap. 6. de Presbyteris seu Curionibus : *Neque ea quæ pertinent ad cultum religionis augmentaverunt, sed semper Comictiis et contritionibus, aut rapina vivunt.* Dicant eruditiores, quid sibi hæc duæ voces velint, hic enim hæreo : an *Comictiis*, positum pro *Comensationibus*, vel etiam pro *Convitiis*? Sed cum *rapinæ* adjungantur hæc voces, vix id crediderim. *Contritiones* videntur esse oppressiones. [* *Convitiis* leg. Baluz. et Pertz.]

† **COMICULA**, mendose pro *Conucula*, quod vide.

COMICUS, pro libro Ecclesiastico sic appellato. Vide *Comes* 1.

* **COMIENTIA**, Licentia, venia, idem quod *Comiatus*. Acta S. Privati tom. 4. Aug. pag. 440. col. 1 : *Nec populum (debere) in loco tutissimo commorantem deditiois Comientiam præstaturum.* Ubi alias *Conniventiam*. Vide supra *Comeatus*.

† **COMINIS LIBER**, pro *Comitis liber*. Vide in *Comes* 1.

* **COMINUM**, pro *Cuminum*, ut videtur, Ital. *Comino*. Charta ann. 1288. ex Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 106. vº : *Arrestata fuerunt... duodecim pontes Comini et duæ capsie papirii.* Leudæ major. Carcass. MSS. : *Item pro cargua de Comino, xvij. den.* Ubi versio Gallica ann. 1544 : *D'une charge de Comin, etc.* Occurrit præterea in Stat. Riper. cap. 12. fol. 3. vº. et in Chartul. S. Dion. Exoldun.

COMINUS, Prope, juxta. Tabularium Conchensis Abbat. in Ruthenis ch. 73 : *Testamentum et breve memoriale de Ecclesia B. Martialis quæ est in pago Tolosano Cominus fluvium, quod vulgariter dicitur Saucia.*

† **COMIS**, pro *Comes*, in Liturgia Gall. Mabillonii pag. 469 : *Tunc Sisinius Camis una cum spiculatoribus, etc.* Alter locus exstat in *Distringere*.

† **COMISATOR**, **COMISSATOR**. Vide *Comestores*.

† **COMISSA**, συμβολή, *Symbolum*. Supplementum Antiquarii.

* Gloss. Lat. Gr. : *Comissam*, συμβολή.

† **COMISSARI**, Laudare. Gloss. Lat. Græc. : *Comissor, Laudo*, ἐγκομιζω.

* Male quasi ex Glossis Lat. Gr. additum, *Laudo*; maxime cum pro ἐγκομιζω, legendum prorsus videatur, ἐπιχωμιζω. Vide supra *Comestores*.

* **COMISSUS**, pro *Commissus*, Fisco addietus vel addicendus, passim occurrit. Vide *Commissum* 2. et *Committere*.

† **COMISTABILIS**. Vide *Comes stabuli*.

COMISTÆ, Valdensium sectarii, in Constitut. Friderici Imp. de Hæretic. ab urbe Como in Lombardia, cujus incolæ potissimum hac infecti erant hæresi. Vide Matth. Paris pag. 589. [* *Comistos* ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 238.]

COMITALADUS. Charta Raimundi Berengarii Marchionis Provinciae ann. 1229. apud Jo. Columbum in Episcopis Sistaricensibus lib. 3. n. 10 : *Damus Radulpho Sistaricensi Episcopo albergum sive Comitadum de Revesto et de Fontiana castrorum nostrorum.* Idem forte quod *Comitatus*, seu feudum vel dominium.

† **COMITALIA**, Idem, ut conjecto, quod infra *Comitatus* 3. seu territorium vel jurisdictio alicujus loci suis finibus circumscripta. Charta G. Ducis Aquitaniae pro Adalberto Episc. Agennensi inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 429 : *Credatis Comitalem, quam pater meus et ego S. bonæ memoriæ Agennensi Episcopo dedimus, Adalberto quoque Episcopo vestro dedisse similiter et concessisse.*

† **COMITALIS** **POTESTAS**, *Comitis dignitas*, jurisdictio, territorium. Privilegium Conradi Regis ann. circiter 956. inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 259 : *Omnia quæ ad monasterium S. Theofredi... nunc videntur pertinere; aut hic de fisco, aut de potestate episcopali, aut de postestate Comitali, sive de franchisesia, et quæ in posterum ibidem ipsi Monachi poterunt acquirere, omnia regali potestate deffendantur.* Testamentum Herivei Episcopi Eduensis apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 152 : *In Comitatu etiam Augustodunensi, in montibus scilicet eidem civitati prominentibus, mansos duos penitus absos et omni cultura destitutos, pascuis solummodo animalium aptos, quos de Potestate Comitali dominus Jonas antecessor noster regia auctoritate adeptus est.* Vide *Comitatus* 3. [* Et *Baunerialis*.]

† **COMITANDISA** **HOMINICATUS**, *Homagium*, ut videtur, seu præstatio, quæ domino pensatur ab eo qui debet homagium. Chartular. S. Vandregesili tom. 2. pag. 2062 : *Terram quæ vocatur Cristot ab Abbate et Fratribus suscepti in meo dominatu et hæredum meorum in perpetuum... a qua etiam terra Comitandisam hominicus Abbatu facio, et centum solidos per singulos annos me daturum promitto.* Vide *Comitatus* 4.

COMITANTIA, *Comitatus*, *comitiva*, apud Ericum Upsaliensem lib. 1. Hist. Suecorum pag. 17 : *Quanta sit virorum pugnatorum in nostra Comitantia multitudo.*

* Charta ann. 1203. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 303 : *Licet minus quod involuntate consistit modicum judicetur, si careat operis Comitantia, cum locus affuit, etc.*

† **COMITANUS**, Paganus, rusticus, a Græco κόμη, Pagus, vicus. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 251. de S. Nicolao Peregrino : *Quidam Comitanus videndi officio sic privatus... ante aram Christi Confessoris est ductus, etc.* *Comitatinus* ead. notione in iisdem Actis SS. Junii tom. 3. pag. 936. ubi de B. Michelina. Vide *Comitatinus*.

COMITARE. Loqui cum aliquo. Vide *Comitari*.

** **COMITARI**, *Comitis dignitatem tenere*. Chronic. Comit. Capuæ ap. Pertz. vol. Script. 3. pag. 208. ad ann. 840 : *Land ejus filius Comitatus est post eum in castru Sicopole.*

† **COMITARIA**, Cohors, ut conjecto, militum turba, caterva vel centuria. Jacobi

de Varagine Chron. Januense apud Murator. tom. 9. col. 16 : *At Januenses vi- dentes tam diu negotium in curia Romana differri, et nihil ad effectum deduci, considerantes etiam quod treguæ per suum Pontificem terminus assignatus jam erat clapsus, ideo ad complendum et perficiendum armaumentum viriliter processerunt, Comitarias assignantes, vexilla distribuentes, stentarium cingentes, et super signa fieri facientes.*

* **COMITAS**, Societas, congregatio. Mandat. Henr. VII. imperat. ann. 1311. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 3. pag. 213 : *Insuper omnes et singulos cives et incolæ et districtuales dictæ civitatis Florentiæ exbannius, decernentes quod nulla civitas, castrum, vel buro, Comitas, aut spiritualis persona, dictos commune, cives... receptet.* Stat. colleg. Navar. ann. 1315. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 516. rº : *Nobis autem de medio sublatis, ponentur per episcopum Meldensem, abbatem S. Dionysii, magistrum in theologia dictæ domus, necnon et per decanum Comitatis seu congregationis magistrorum theologicæ facultatis, etc.* Necrolog. MS. eccl. Meld. fol. 77. rº : *Bartholomeus de Mintriaco clericus et Symon laicus, pro quorum animabus distribuuntur annuatim decem solidi de Comitatus capellanorum majoris altaris B. Stephani*

1. **COMITATENSIS**, Qui in sacro Principi Comitatu militat, vel qui ad sacrum Comitatum spectat, ut *Comitatensis* fabrica apud Ammianum lib. 18. *Comitatense auxilium*, apud eundem lib. 19. *Comitatens exercitum*, apud Ennodium lib. 4. Epist. 33. ubi *Senarium virum Comitatis exercitii* appellat, qui inter *Exceptores* merebat. Præsertim vero *Comitatenses* appellabant *Palatinos*, qui scilicet in officio erat utriusque Comitatus largitionum, ex quorum numero seligebantur qui in provinciis mitterentur : unde et *Mittendarii* dicuntur ut est in Glossis Basilic. de quibus su loco.

COMITATENSES NUMERI, Qui in Comitatu et Palatio merebant. Horum mentio apud Ammianum lib. 29. in Notitia Imperii, et in Cod. Th. non uno loco. Vide Jac. Gotofredum ad l. 18. de Re mil. (7, 1.)

COMITATENSES LARGITIONES, in l. Cod. Th. de Palatinis, (6, 30.) eadem quæ *Sacræ largitiones*. Vide *Comes largitionum*

* 2. **COMITATENSIS**, *Comitatus* s. territorii urbis incolæ. Theod. de Niem Vit. et fat. Constant. tom. 2. Conc. Con. part. 15. cap. 10. col. 348 : *Bononienses postea Comitatus seu habitantes in comitatu Bononiensi, etc.* Mirac. B. Ægid. o. Minor. tom. 3. April. pag. 245. col. *Quod cum maxima reverentia a civit. Perusinis et Comitatusibus Perusium per- tabatur, etc.* Vide mox

* **COMITATINUS**, Eadem notione. S. ant. Florent. lib. 3. cap. 36. ex Cod. 1. 4621 : *Quilibet Comitatinus vel districtus civitatis Florentiæ existens, etc.* Chr. Mutin. ad ann. 1327. apud Murator. t. 11. Script. Ital. col. 115 : *Itu tamen ipsi intrinseci cives, Comitadini vel stipendiarii, deinde ad triennium, non teneantur*

ad eundem vel mittendum in cavalcato. Annal. Estens. ad ann. 1403. ibid. tom. 18. col. 981 : *Advenientibus etiam nonnullis montanariis sive Comitatinis, qui ex circumstantibus locis ad dictos exules occurrerant, etc.* Vide Comitatus et Comitatus 3. [* Bannitio Civitatum Tusciae ann. 1313. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 542 : *Nomina vero illorum sunt infrascripti : In primis de civitate Florentiae Nomina vero Comitatinorum Florentinorum sunt isti infrascripti, etc.* Comitativus eodem sensu. Sententia contra Paduanos ejusd. anni ibid. pag. 549 : *Cum nuper contra civitatem Paduae et commune ipsius, ac etiam contra quosdam cives et Comitativos civitatis ejusdem, etc.*

¶ **COMITATINUS**. Vide Comitatus.

¶ **COMITATIO**, ut Comitatus. Charta Henrici Regis Angliae pro omnibus Normanniae incolis apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. ad calcem pag. 111 : *Recognitiones de nova dessaisina de morte antecessoris, non capiantur nisi in suis Comitatus, et hoc modo : Nos quando extra regnum fuerimus et capitalis Justitiarius noster, mittimus Justitiariis per unamquamque Comitatum solum in anno, qui cum militibus Comitatum capiant in Comitatus assisias praedictas; et ea quae in illo adventu suo in Comitatus per Justitiarios praedictos et dictas assisias capiendas missos, terminari non poterunt per eosdem terminentur libi in itinere.*

¶ **COMITATIVA**, Comitatus. Charta Henrici III. Regis Angl. ann. 1255. de Nuntiis Regis Castellae curialiter recipiendis apud Rymerum tom. 1. pag. 557. lib. 1 : *Et Communitati ejusdem Civitatis, fide qua Regi tenentur, quod assumpta cum eis decenti Comitativa concivium suorum Londonensium, praefatis Nuntiis extra civitatem praedictam occurrant, et eos curialiter recipiant et honorent.* Vide Comitativa.

¶ **COMITATOR**, Socius, consors, Gall. associé. Charta Hugonis Episc. Senecensis m. 1052. inter Instrum. tom. 3. Gall. m. col. 200 : *Nos Hugo supradicti donaves, laudatores, cessores et Comitatores hanc Chartam fieri scribi praecipimus, et ab una firmitate propriis manibus nostris firmamus.*

¶ **COMITATULUS**. Vide post Comitatus 3.

¶ **COMITATUM**. Vide post Comitatus 3.

COMITATURA, Idem quod Comitatus, minium, Seigneurie, in [Charta Joannis Episcopi Morinensis ann. 1109. ex] Tabulario S. Bertini. Vide infra Comitatus 4.

1. COMITATUS, Palatium, aula regia, locus ubi Rex aut Imperator moratur, seu, definit Anianus ad l. 20. Cod. Th. de Curion. (12, 1.) *Ubi rerum domini fuerit : a Comitibus dictus, seu Proceribus in aula commorabantur : sic enim Proceres Curiae appellatos supra ostendimus.* Palladio in Vita Chrysostomi pag. 77. etc. Marcellinus Comes : *Dicti Valentiniani Magni cadaver Theodosius Princeps ab Italia reportatum apud Comitatum regio in sepulchro recondidit Alibi : Amata apud Comitatum auricula. Iterum : Sus Laurentius Anastasium Imp. in Palatio pro fide Catholica saepe convincens apud Comitatum, ac si in exilio relegatus, retentus e.* Aeta S. Sebastiani cap. 4 : *Prosciscientes*

ad Comitatum caeli. S. Ambrosius in Obitu Valentiniani : *Jussit eam ad Comitatum venire.* Sulpitius Severus de Vita S. Martini lib. 3 : *Eodem ferme tempore quo primum Episcopus datus est, fuit ei necessitas adire Comitatum.* Capitula Caroli Mag. lib. 6. cap. 257 : *Presbyteri qui contra Canones adversum nos ad Comitatum ... ire voluerint.* Hinemarus in Opuse. lv. Capitulor. adversus Hinemar. Laudun. cap 6 : *Ad quamlibet provinciam sine meis litteris regulariter proficisci vel mittere longius ad Comitatum comministrum tuum non potes.* Gloriosissimus Comitatus, apud S. Augustinum Epist. 68. 129. 152. Senatorem lib. 1. Ep. 27. 78. lib. 2. Ep. 20. lib. 3. Epist. 22. etc. Occurrit passim. Vide Fragmenta S. Hilarii pag. 49. Canones Eccl. Afric. cap. 93. 97. 106. Liberatum Diacon. cap. 10. Alypium Autiochen. in Descript. orbis cap. 25. et Juretum ad Symmachum, lib. 2. Ep. 83.

COMITIUM, Comitatus. Aeta Episcoporum. Genoman. pag. 303 : *Vir quoque illustris, praefulgens in saeculo divitiis, usque in sui potestate, Comitii idem videbatur locus fore, etc.*

2. COMITATUS, Comitis, seu judicis dignitas, districtus, jurisdictio, territorium. Papias, et Jo. de Janua : *Comitatus, Comitis dignitas, vel terra, sive tantum spatium, quantum unus Comes tenet.* Guillelmus Apul. lib. 1. de Gest. Norman. :

... Numero cum viribus aucto

Omnes conveniunt, et bis sex nobiliores,
Quos genus et gravitas morum decorabat et aetas,
Elegere duces : proveetis ad Comitatum
Iis, alii parent. Comitatus nomen honoris
Quo donantur erat.

¶ **Comitatus** nomen hac notione sumtum antiquum est et jam inde a Carolo Magno, uti probat Mabillonius in suis additionibus ad calcem libri sexti de Re Diplomatica. Argumento sunt Charta Joannis Episcopi Sistariensis in eod. libro edita n. 202. in qua legitur *Comitatus Sistariensis*, imperante Carolo Magno, *Comitatus Camliacensis*, in Diplomate Caroli Calvi apud Doubletum Hist. San-Dionys. pag. 777. *Comitatus pagi Autissiodorensis*, in Praecepto Carolomanni lib. 6. Diplom. Charta 113. *Comitatus Arvernenensis*, ibid. Charta 116. in Litteris Caroli Crassi. Atque hinc patet, inquit idem Mabill. ante dictos fuisse Comitatus, quam hi in hereditariam successionem devenirent : quod accidit maxime Carolo Simplice regnante; tametsi ante eum filii in Comitatus, quos eorum patres administraverant, non raro succedebant, sed ex regia concessione, non ex hereditario jure. Vide Annales Bertinianos, ad ann. 839. ubi octodecim Comitatus numerantur, quibus procul dubio totidem Comites praesidebant. [* Comitatus indicari in Chartis Gallicis a seculo octavo usque ad seculi undecimi finem monet Guerardus in Prolegomenis ad Chartul. S. Petri Carnot. § 3.]

COMITATUS, apud Anglos, est locus publicus in quo Vicecomes uniuseujusque provinciae, quae apud illos Comitatus nomen obtinet, jurisdictionem suam exercet. Cowell. Ingulfus, de Alfredo Rege Angliae : *Exemplo namque, Danorumque colore,*

etiam quidam indigenarum latrocinii ac rapinis incendere ceperunt. Quos cupiens Rex compescere, et de hujusmodi excessibus cohibere, totius Angliae pagos et provincias in Comitatus primus omnium commutavit, Comitatus in Centurias, i. Hundredas, et in Decimas, i. Trithingas, divisit, etc. Joan. Fortescutus de Legibus Angl. cap. 24 : *Regnum Angliae per Comitatus, ut regnum Franciae per ballivatus distinguitur; ita ut non sit locus in Anglia, qui non sit infra corpus alienius Comitatus. Comitatus quoque dividuntur in Hundreda, quae alicubi Wapentagia nuncupantur : Hundreda vero dividuntur per villas, etc.* Vide leges Henrici I. cap. 31. 41. 48. 51. 59.

¶ **COMITATUS SEDES**, Eadem notione. Ulmarus de Miraculis S. Vedasti cap. 9 : *Comes Atrebatensis provinciae, nomine Teutboldus, ambiebat fratribus auferre quandam culturam cum horto, quia sedes Comitatus videbatur in dominica curte cui villae proxima erat ipsa cultura et hortus.*

COMITATUS, Conventus juridicus qui fit in Comitatu seu provincia, vulgo *Assisia*, *Comité*. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 51 : *Summoneatur Comitatus 7. dies antea.* Cap. 53 : *Qui secundum legem submonitus a justitia Regis ad Comitatum venire superederit, etc.* Quoniam Attachiamenta cap. 48. § 14 : *Quod debet diebus fori, vel in Ecclesia proclamari, vel in Comitatu diversis vocibus.* Statuta secunda Roberti I. Scotor. Regis cap. 21. § 1 : *Et ad hoc probandum invenerit plegium ad proximum Comitatum, seu ad proximam euriam, etc.* Fleta lib. 2. cap. 52. § 2 : *Nullus Comitatus teneatur nisi de mense in mensem.* Vide Leges Wilhelmi Nothi cap. 64. et Bractonum lib. 3. tract. 2. cap. 11. § 1.

3. COMITATUS, Territorium urbis, jurisdictio loci alicujus suis finibus circumscripta. Charta Dagoberti Regis Francorum apud Freherum lib. de Lupoduno : *Omnes res juris nostri in pago Landenburgeni, et quidquid ad nostram urbem ambulare visum est, et omne quod ad fiscum nostrum pertinebat, excepto stipe et Comitatu, ex eo nihil dimittentes, tradimus totum ex integro.* Quae quidem repetuntur in variis Regum et Imp. Confirmationibus pag. 22. Charta divisionis Imperii Caroli M. : *Has civitates eum suburbanis et territoriis suis atque Comitatus, quae ad ipsas pertinent ... accipiat Karolus.* [Bulla Frederici Imp. ad Heracleum Archiep. ann. 1157. inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Chr. col. 17 : *Concessimus itaque praefato Archiepiscopo ... omnia jura regalia ... in Abbatibus et in earum possessionibus, Monasteriis ... Comitatus, foris, duellis, mercatis, monetis.*] Charta Henrici II. Regis Angl. apud Rogerum Hoved. : *Castellum de Nottingham cum Comitatu, etc.* Matth. Paris ann. 1234. de Civibus Romanis : *Praeterea Comitatum suum ... metis novis et amplis, jubente Senatore, voluerunt sibi appropriare.* Mox : *Infra metas illas continentur quaedam praedia et etiam civitates et castra ... quas Comitatus suo assignare praesumunt.* Albertinus Mussatus lib. 10. cap. 2 : *Ne licentiosior his abutatur concessionibus, timendum esse et urbi et Comitatus.* [* Comitatus praefectura civitatis di-

citur in Chart. ann. 1137. ap. Schannat. in Episcop. Wormat. tom. 1. pag. 199.]

Hanc porro *Comitatus* pro territorio appellatorem a Longobardis fluxisse tradit Otto Frisingensis lib. 2. de Gestis Frid. cap. 12 : *Cumque tres inter eos ordines i. Capitaneorum, Favassorum, et plebis esse noscantur, ad reprimendum superbiam; non de uno, sed de singulis predicti Consules eligantur, neve ad damnandi libidinem prorumpant, singulis pene annis variantur. Ex quo fit ut tota illa terra intra civitates ferre divisa, singulae ad commanendum se cum diocesanos compulerunt, vixque aliquis nobilis, vel vir magnus, tam magno ambitu inveniri queat, quin civitatis suae non sequatur imperium: consueverunt autem singulis singula territoria ex hac comminandi (f. commanendi) potestate, Comitatus suos appellare. Hodie Itali Contado, villam, pagum, rus, vicum, vocant: unde Contadini, rustici, qui ex pagis aut ex rure sunt. Academici Cruseani: Contado propriamente tutto il paese fuori della città che sia sotto al dominio d'essa. Vide Comitatus et Comitatus.*

COMITATULUS, Exiguus Comitatus, in Diplomate Henrici I. Imp. apud Baron. ann. 1014. n. 9. quo sensu usurpasse Italos vocem, *Comitatus*, observavimus: Quatenus... quemdam Comitatum, qui in valle Auxula infra ipsius Episcopatus parochiam adiacere dignoscitur, praedictae Ecclesiae cum omnibus functionibus, quae de ipso Comitatu publice parti pertinent, concederemus.

COMITATUM, neutro gen. Joannes VIII. PP. in Epist. ad Bosonem: *Ideò rogamus, ut eorum Comitata in Provincia posita... securiter habeant.*

4. **COMITATUS**, *Dominium, Seigneurie*. Lambertus Ardensis: *Eo quod totus terrae Popelingharum Comitatus, et universi juris et denominationis potestas ad ipsum pertinebat. Infra: Hic nunc polkinum vel bussellum frumenti, hic duos vel plures, ... hic quantamcunque possessiunculam, hic quemcunque terrae alicujus Comitatum... obtulit. Idem: In primis arbores quasdam quae in Comitatu Ghisnensis Comitatus... plantatae erant, abscindere ceperunt. Charta Guillelmi Comitatus Flandr. ann. 1127: Guillelmo Grosso homini meo, Comitatum mansionum suarum quas in Ministerio S. Bertini possidet, benevole concessi et dedi. Alia ann. 1211: Emerunt 2. mensuras maresci... scilicet in Comitatu, et in omni jure alio libere... possidendas. Chronicon Andrense ann. 1214: Quosdam homines nostros de Hottinghem occasione Comitatus diu et multum vexaverat... calumniam remisit, et eundem Comitatum Ecclesiae possidendum perpetuo concessit. Idem Chronicon: Coram nobis recognovit se quemdam Comitatum, quem super quosdam homines cenobii Andrensis habuerat, ipsi cenobio in elemosynam contulisse. Charta Guidonis Comitatus Pontivi in Tabul. S. Judoci: Dedi Ecclesiae praefati Confessoris 7. aquatias apud Waben, et unam apud Stapulas, et Comitatum a mari usque Montavis, etc. Charta ann. 1228: Confirmo Ecclesiae S. Bertini Comitatum totius terrae suae apud Saucinghem. Alia ann. 1241: 14. denarios cum omni Comitatu et dominio quod ibi habe-*

bam. Charta Widonis Episcopi Ambianensis: *Dimisit totam advocationem et Comitatum villae Costencei, atque sibi adjacentis territorii, excepto quod Milites ejus de ipso Comitatu suo beneficio possidebant. Charta Friderici Episc. Tarvanensis ann. 1270. apud Miraeum in Donat. Belg. cap. 120: Ut sit regalis, franca, sine resorto, aut Comitatu... villa S. Hermetis. Ita veteres passim Chartae in Historia Guin. pag. 25. 26. 27. 262. apud Malbrancum lib. 8. de Morinis cap. 46. 85. lib. 9. cap. 5. 31. 35. lib. 10. cap. 10. 18. 38. 40. lib. 11. cap. 21. Miraeum in Donat. Belg. lib. 1. cap. 65. lib. 2. cap. 25. 56. 57. in Diplom. Belg. lib. 1. cap. 66. lib. 2. cap. 34. 41. 44. in Cod. donat. cap. 50. 68. 70. 75. in Hist. Francorovingica pag. 809. 810. 837. 880. 1026. 1028. 1031. 1036. 1048. apud Ubbon. Emmium in Groninga pag. 53. 54. 55. in tom. 2. Hist. Leod. pag. 108. apud Ughellum tom. 5. Ital. sacr. pag. 182. 245. etc. Comté, in Tabulis Gallicis. Charta Arnulphi Comitatus Guinensis ann. 1264. apud Duchesnium: *A vendu Espelleke et le fons et le Comté, et toute la droiture, laquelle li devant dit Gilles avoit en iceluy. Alia anni 1280: Et en rente ke jou avoie à Campaignes, et en le Contée, et es ruës et es Communitez, etc.**

COMITATUS, pro ipsa quae domini jure pensatur praestatione interdum sumitur. Charta Eustachii Com. Bononiae ann. 1112. apud Malbrancum lib. 9. de Morin. cap. 35: *Ab omni Comitatu et omnimoda consuetudine, necnon ab omni prorsus exactione liberam... terram, etc. Alia Philippi Regis Franc. ann. 1063: Sex mansa terrae liberae a Comitatu. Alia Idae Comitissae Bonon. ann. 1096: Ab omni Comitatu et censu tributario libera. Eadem habentur apud Miraeum in Cod. Donat. piar. cap. 50. 68. 70. 75.*

† 5. **COMITATUS**, *Illa militum multitudo, cui quis praest.* Barthii Glossar. ex Hist. Palest: *Nostri vero obsidebant illam portam magno Comitatu, Podiensis Episcopus et Comes S. Aegidii. Ibid. ex Alberto Agnensi: Et vere Solymanus cum omni suo Comitatu intolerabili eandem silvam ex fronte altera intraverat. Item: Balduinus adsumptis ducentis sociis et omni civitatis pedestri et equestri Comitatu, castrum Samusut est aggressus.*

6. **COMITATUS**, pro *Facultas, Commercatus*, Ital. *Comiato*. Vetus diploma apud Ughellum in Sulmonens. Episcop.: *Ut Dominus Carolus Rex judicavit, et in suo Capitulare affixit, ut quaecunque femina potestatem habeat per Comitatum viri sui res suas vendere, hoc est viro suo Comitatu, nisi legendum sit Comiatum, quod puto. Vide Comiatum.*

† 7. **COMITATUS**. Diploma Caroli Calvi ann. 843. inter Instrum. tom. 1. nova Hist. Occitan. col. 79: *In villis, villaribus, in Ecclesiis, tam in donatiis et traditionibus, quam etiam in empticiis et Comitatu. Vercor ne pro Comitatu legendum sit Comparatu, quod labore et parsimonia acquiratur: sensus belle colligeret. Si retinendum Comitatu, suspicor esse appendicem, Gall. Dépendances.*

* 8. **COMITATUS**, Comes, judex terri-

torii. Charta ann. 1314. ex Cod. reg. 10196. 2. 2. fol. 28. v°. : *Ludovicus Dei gratia Romanorum rex et semper augustus, prudentibus viris grutimagnis, consiliariis et Comitatus terrae Frisiae de westrogo et ostrogo, etc. Vide in Comes 2.*

† **COMITELIUS**. Vide *Comitulus*.

COMITES, *Modioli, vel humeruli*. Glossae MSS.

1. **COMITIA**, *COMETIA*, Comitatus, seu Comitatus districtus, vel etiam Dominium, uti vox *Comitatus* sumitur. [** Immo et Jurisdictio, uti omnia exempla probant, primum si excipias. ADEL.] [Acta dedicationis Ecclesiae Monasterii Rivipullensis ann. 997. Marcae Hispan. col. 917: *Dehinc veneranda succedens (Wifredi Comitatus) propago, adprime divinis dapibus farta, imperialibus Commiciis sublimata, Miro videlicet atque Suniarius, haud secus ac genitor augmentatores tutoresque possessionum ejusdem Cenobii extiterunt.*] Charta Henrici Comitatus Palatini Rheni ann. 1197. apud Browerum lib. 15. Annualium Trevir. et Freher. in orig. Palat. 1. part. cap. 11: *Nos a Comitibus de Spanheim 650. uarcas mutuo accepimus, et pro hac pecunia Comitiam in Meinevelde ex illa parte Mosellae super petitione annonae et denariorum et aliorum quaestuum, eis in pignore dedimus. Et infra: Impignoravimus eidem Comiti pro eadem pecunia sub eodem tenore villas quasdam Engelstad et Hedeneshem has 2. villas cum Comitiam pro 550. marcis. Chronicon Episcoporum Mindensium pag. 730. et 745: *Ecclesiae Mindensi in ejus gratiam donat Comitiam liberorum in Seynwerd, etc. Charta Ludovici Comitatus Palatini Rheni ann. 1273. apud Freherum part. 2. Orig. Palat.: Godfrido Comiti Seynensi Seynensem propter suae probitatis merita et servitia... Comitiam cum omnibus suis pertinentiis contulimus titulo feudali. Vide eundem parte 1. pag. 81. 82. Comitiam de Monte, apud Caesarium lib. 8. cap. 26. Comitiam de Rinecke lib. 9. cap. 48. Occurrit praeterea in Speculo Saxonico lib. 3. art. 53. 64. in Jure feudali Saxonum cap. 36. in Chron. Aulae Regiae cap. 1. 5. 9. etc. in Hist. Archiep. Brem. ann. 1133. 1144. et 1350. apud Hermannum de Lebeke in Chron. Comitum de Schowenbur non uno loco, Henricum Aquilonipolensem in Adolphide cap. 3. et de Primordii Lubicae Urhis cap. 2. in Chronico Mindensi ab H. Meibomio edito non semel [in diplomate Ottonis IV. Imp. ann. 1211. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 84. Litteris Volradi Episcopi Halberstad. ann. 1257. apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MS. pag. 231.] Comitiam Palatina, dignitas Comitatus Palatini, in libro de Fundatione Monasterii Gozecensis pag. 229. Vide Not. nostras ad Cinnamum. [* Consule Junckrum Introduct. ad Geograph. med. a pag. 552.]**

COMETIA, Eadem notione. Vita S. Derii Episcopi Cadurcensis cap. 3: *Suisdem ferme diebus... Rusticus Desiderius germanus Archidiaconatus officium in Ruthena suscepit: Siagrius quoque hoc tempore Cometiae indeptus est. Helmodus 1. cap. 50: Adolphus accepit Cometiam te Nordalbingorum. Adde Albertum Stad-*

sem ann. 1106. 1112. 1133. 1138. 1139. Arnoldum Lubec. lib. 3. cap. 1. lib. 4. cap. 9. 11. 22. et Metropolitani Salisburg. tom. 3. pag. 497. [*Comicia* in Charta anni 1225. apud Miræum tom. 1. pag. 742. col. 2.]

2. **COMITIA**, **TIÆ**, pro Curia generali. Vetus Charta in Metropoli Salisburgensi tom. 2. pag. 30 : *Dum præfatus Dux in civitate Ratisponensi celebrem postea ageret Comitiam, causa nostra coram principibus et optimatibus terræ nostræ, ipsis Advocatis astantibus solenniter innouit.*

† **COMITIÆ**, in Glossis Isid. dicuntur tempora bonorum, quando dant honores; item ubi milites sunt. In Pithæanis vero : *Cometiæ dicuntur tempora bonorum, quando dant honores. Comitiam sibi milites sunt commeatus.* Quid ex hac confusione possit extricari plane non video. Grævius suspicatur harumce glossarum sutores forte can scripsisse : *Comitia dicuntur tempora honorum, quando dant honores. Comeatus cibi militares sunt; quod commeatus annona sit, ut notum est. Melius divinet alter.*

COMITIACUS, Dignitas, cujus formulam exhibet Senator lib. 6. Epist. 13. lib. 7. Ep. 31. Erat autem ille Vicarius *Principis* (officialis ita dicti) in urbe Roma. Vide *Senator*.

** **COMITIALIS** POTESTAS i. e. Comitiss. Charta Ludov. Pii ann. 817. in Alsac. Diplom. num. 83 : *In tutelam nostre imperialis defensionis exclusa omni Comitiali seu fscali potestate reciperemus.*

* **COMITIALITER**, Jure comitatus seu cominii. Charta inter Probat. Hist. Britan. tom. 1. col. 523 : *Scripto retinere curavi, quod comes Alanus de Britannia et uxor illius Ermengardis, videlicet comitissa, prestam de puteo Arlesii, sicut eam tenebant comitaliter..... dederunt.* Vide *Comitatus* 4.

COMITIANA, κομητιανή, in Novella 8. Justin. cap. 2. pro *Comitiva*, vel *Comitatu*.

COMITIANI, Officiales Comitiss Orientis, i. l. 18. Cod. Th. de Cohortal. (8. 4.) Sic etiam appellantur Officiales Comitiss domo-um, in Novella Justin. 30. cap. 1. et 2. concil. Calchedon. act. 10. pag. 302 : Τῆς οὐκ ὑπονώσας παραμύθιον . . . Κομητιανῶς ἐκ τῶν ὧν, ἡ ἀρε.

COMITIARI, Colloqui, conversari cum aliquo. Isidor. in Gloss. : *Comitare, loqui in conventu, emulo, redendo, ambulando; arte Comitare, [ut habent Excerpta Pithæana.]* Ducta autem metaphora ah iis, qui Comitiss publicis interesse solent. Guil-mus Bibliothecarius in Vita Paschal. II. 2 : *Comitiari cum excommunicatis, Rex, isti nos non debere, nec posse, eo maxime, cum Comitiss tuis interesse non liceat, dum contingat abesse, qui omnium nostrum de-uit interfuisse primus; ubi Comitium est colloquium.* Vide *Salmasium* ad *Tertulliani* Illium pag. 388.

† **COMITIDA**. Joannes Diac. in Vita S. Iohannis Episc. Neap. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1046. viii : *Item, parit duas conchas argenteas appendentes lras viginti, ex quibus una nomen Sergii equatum habebat; fecit et Comitidas, quibus cantores per festivitates uterentur.* Ex sensu conjicit Cl. Editor, *Comitidas* fuisse quod-

dam vestimenti vel instrumenti genus, quo Lectores in Ecclesia utebantur. Forte pos-set analogium intelligi, ubi lectiones lege-hantur, quod *Comitida* dictum fuerit a *Comite*, seu *Lectionario*. Vide *Comes* 1.

† **COMITISSA**, Comitiss uxor. Exstant Litteræ Avæ *Comitissæ* pro Cœnobio Rivi-pullensi, quæ datæ dicuntur xii. Kal. Julii ann. vi. regnante Ludovico Rege filio Caroli; id est, Ludovici Pii, inquit Mahill. lib. 3. Diplom. cap. 1. num. 7. quæ si vera est interpretatio, hæ Litteræ ad ann. 787. revocandæ sunt : octavo igitur sæculo usurpata vox *Comitissa*. Id confirmant Carmen de S. Brigita a Chilieno seu quovis alio exaratum eodem sæculo, inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 2. pag. 304. et Charta Stephani Comitiss, quam ex Chartario Parisiensi vulgavit Baluzius in notis ad Capitularia col. 1061. ubi sic ha-betur : *Ego Stephanus Christi humilis gra-tia Dei Comes, necnon et Anualtrudis Co-mitissa . . . Actum . . . in anno xi. imperii domni Karoli gloriosique Augusti, XLIII. regni ejus in Francia, xxxvi. in Italia, sub Indictione III.* Occurrit eadem vox in Bulla Johannis VIII. PP. pro Monasterio Ania-nensi et in sequentis ævi instrumentis pas-sim, maxime ah initio sæculi x. quo *Comi-tatus* cœperunt hæreditario jure possideri.

† **COMITISSUS**, an Vicecomes? Mabil-lonius narrat lib. 49. Annal. Benedict. ad ann. 983. n. 38. Guill. Comitem Astara-cens. et Arsi-Garsiam *Comitissum* multa prædia Simorreus Monasterio restituisse; et lib. 50. n. ad ann. 988. eumd. Guillel-mum Comitem prædicto Arsi-Garsie Co-mitissu quamdam Ecclesiæ S. Johannis Staulli partem vendidisse, quam tandem amho sanctæ Dei Genitrici Mariæ Simorre contulerunt.

1. **COMITIVA**, Comitiss dignitas. *Sacri Pa-trimonia Comitiva*, in vet. Inscript. apud Sirmondum ad Sidonium; *Apparitor illu-stris Comitivæ sedis*, in Collat. Chartag. 1. Fortunatus de Vita S. Medardi cap. 6 : *Pontificatus in Ecclesia culmen, et in privatis Comitivam honoribus exercuit.* Occurrit passim in Codice Theodos. et Justinian.

COMITIVA, Idem quod *Obsequium*, *Co-mitatus* viæ, Italis *Comitiva*, *Compagnia* propriamente che accompagna per honorare; Gallis, *Suite*. Bromptonus in Henrico II : *Filio suo mandavit ut sortem suam et Co-mitivam ejus reverenter susciperet.* Henricus Rebdorf. ann. 1360 : *Cum solemniter Comitiva armatorum illuc venientibus.* Matthæus Paris ann. 1249 : *Pro recuperatione et de-fensione jurium nostrorum tam in cismari-nis quam in transmarinis partibus ad quas nuper misimus Comitivam, etc.* Thwroc. : *Perrexerit cum bona Comitiva militum.* [Chrou. Trivetti apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 587. Edmundus Cantuar. Ar-chiep. in *Comitiva sua fratres Predicatores habebat continue.* Occurrit in Statutis Humberti Bellijoci apud eundem Acher. tom. 9. pag. 241. in Maceriis Insulæ Bar-baræ tom. 1. pag. 255. Anecd. Marten. tom. 3. col. 77. Vita B. Coletæ, etc. Adde Litteras Officialis Paris. ann. 1324. e Char-tulario Montis Martyrum, ubi *Comitiva* sumitur pro pompa funebri, Gall. *Convoi* : *Item legavit unam caudam vini sufficienter*

ad potandum illis, qui sibi die obitus et die sepulture suæ facient Comitivam.]

COMITIVÆ, etiam dictæ Prædatorum militarium Cohortes, quas vulgo *Societates* appellabant. *Comitiva*, *Brigata*, *Compagnia di Gente*, Italis. Bulla Urhani V. PP. apud Waddingum ann. 1364. num. 12 : *Impietas quorundam virorum crudelium, quos sub titulo Comitivarum, seu Societatum immanitas congregavit.* Alia ann. 1365. n. 2 : *Litteras ipsas et processum, quem contra Comitivas impias fecimus vobis, per harum bajulum destinamus.* Bulla Gregorii II. apud eumd. ann. 1373. n. 8 : *Ne faciant Comitivas . . . suis colligatis et fidelibus morituras.* Thomas Walsinghamus ann. 1366 : *Interpellerunt auxilium Regis Angliæ contra magnas Comitivas quæ debac-chabantur in Francia, etc.*

* 2. **COMITIVA**, Societas, Gall. *Compagnie*. Lit. remiss. ann. 1351. ex Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 111 : *Ambulantes insimul et in una Comitiva per vicum sancti Martini, etc.*

COMITIUM, Placitum. Charta ann. 1123. apud Hieron. Vignierum in Stem-mate Alsatico pag. 110 : *Cartam D. Leonis PP. et avi sui Gerardi fecit legere coram se ac principibus suis, quæ nihil quæstus Ad-vocatis in familiam S. Crucis ostendit, nisi tria Comitiam per annum, in quibus quidquid iudicio vel decreto Scabinorum, conditiona-liter fuerit conditionatum, duas partes Ab-batis Villicus, tertiam partem accipiet Ad-vocatus.* Vide *Advocatus*, *Comitiare*, et *Comitatus* 1.

* 1. **COMITIVUS**, pro *Convicius*, ut legitur ibidem, *Vicinus*. Stat. ann. 1279. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 276 : *Cum quidam probi homines, habentes domos circa prædictum locum, pro se ipsis omnibus et aliis Comitivis suis, juxta prædictum locum commorantibus, compa-ruissent, etc.*

* 2. **COMITIVUS**, adject. Ad *comitia* pertinens. Instr. ann. 1114. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 393 : *Cumque augmentatione virtutum sanctus experiretur Antonius, ad Comitivas aures ejus convola-vit opinio, ex qua re, quamvis mendose, vulgatum est, quod concupiscentia adepti, vellet comes vi corpus auferre sancti.*

COMITORES, apud Catalanos, [Rhute-nos et Gabalos,] dicuntur, qui in ordine Militiæ seu Vassalatus post Vicecomes, et ante Favassores, recensentur in Actis an-tiquis. Usatici Barcinonens. MSS. cap. 2 : *Qui interfecerit Vicecomitem, vel vulnera-verit, sive desonoraverit in aliquo, emendet eum sicut duos Comitores, et Comitorem sic-ut duos Favassores.* Cap. 19 : *Placitare vero debent cum Comite Vicecomes, et Comitores, et Favassores sui, nec non et Milites ubicumque eis mandaverit in-fra suum Comitatum.* Cap. 71. de Curia Principis : *Sunt in ea Principes, Episcopi vel Abbates, Comites et Vicecomes, Comi-tores et Favassores, Philosophi et sapien-tes, atque Judices.* Vox etiam nostris nota. Tabul. S. Eparchii Inculism. fol. 75 : *Co-mitores de Lugerac prius condonaverant Deo et S. Eparchio illum mansom de Cha-senvilla, etc.* Adde fol. 123. [Vide *Com-dorii*.]

COMPTORES, in Charta Philippi Regis Franc. ann. 1306. pro Ecclesia Mimatensi, in Regesto Philippi Hutini Regis Fr. fol. 55 : *Et super Barones, Comptores, Castellanos et alios nobiles, etc.* Ita fol. seqq. Et in Tabulario Celsiniaeensi : *Petrus Monachus de Cazlada acquisivit in gudio totum censum de obedientia S. Maximini : videlicet de annona et de denariis, et de uno de Comptoribus de Murol, de Petro Comptor, et de uxore Calixti, et donavit ipse Petrus Monachus propter hunc censum ad supradictos Comptores 60. solidos Claromontenses, ad unumquemque 20. solidos.* [Narratio de constructione Monasterii S. Flori apud Stephanotinum Fragn. Hist. MSS. tom. 4 : *Amblardus de Brezons vocavit Amblardum Comptorem, et dixit ei . . . de qua re respondit Comptor Amblardo, etc.* Pluries ibi legitur indiscriminatum *Comptor* et *Comtor*. Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 89 : *Hugo Episc. Claromont... accepit hominum Ademari Comptoris an. 1239.* Et col. 91 : *Nobilis vir Guillelmus Comptor dominus de Apchon et de Paulmieres cum pertinentiis, etc. an. 1267.*] Vide quæ de ejusmodi Comptoribus commentatur Andreas Boshus in Catalonia pag. 317.

† **COMTOR**. Chartular. S. Illidii Claromont. ex Charta Chastel Comitoris anno 1215 : *Ego Chastel Comtors de S. Niteri (Neeterio) posui in pignore decimas, quas ego eni de Milo Danglars, Monasterio S. Illidii.*

† **COMTORIA**, Dignitas et feudum Comitoris. Sacramentalia Arnalli Vicecomitis de Castro-Bovo et Ermengaudi Comitissæ Urgellensis ann. 1185. in Appendice Marcæ Hisp. col. 1380 : *Et ego Ermengaudus prefatus Comes dono et laudo et concedo illam Comtoriam et castra et honores de Cabozed cum omnibus quæ ad illam jure pertinent; et precor et mando et admoneo te, ut non accipias illam Comtoriam et castra et honores per alium dominum nec per alium senioreni nisi per me, et dones mihi potestatem de ipsis castris prenominate Comtorie, sicut mos est dare potestatem castrorum, et facias mihi illud servitium, quod antiquitus Comitores de Cabozed faciebant antecessoribus meis, secundum quod illa tenueris. Et ego A. Vicecomes de Castro-Bovo accipio prefatam Comtoriam per te, et convenio et promitto tibi, ut faciam illud servitium de illa, quod exire debet, et non faciam alium dominum, nec alium senioreni, neque accipiam illam per alium nisi per te, et donem potestatem.*

COMITULUS, **COMITELLUS**, *Parvus Comes*, Joanni de Janua.

† 1. **COMITUS**, *Præfectus navis*. Vide *Comes*, *Comitus*, in *Comes* 2.

2. **COMITUS**, [Liber Ecclesiasticus.] Vide *Comes* 1.

† **COMIXIUS**, *Verbosus, loquax*. Gloss. Isid. In Pithœanis est *Camixtus*, nobis ut Grævio, æque aut ignotum, aut corruptum, nisi forte dictus sit *Commixius*, a *Comitiari*, Colloqui, de quo supra.

† **COMLIBERTI**. Vide *Colliberti*.

1. **COMMA**, **COMMATICUS**. Gloss. Isid. : *Commaticus, disciplinis, Commaticus, versificator.* [An huc referri potest *Coma*, quod

legitur in Vita MS. sancti Wenvalei fol. 85 : *Hujus autem Comatis, et secundum historiam et secundum etiam interiorem sensum prudentissimus rimator.*] Vide infra *Commaticus*.

* 2. **COMMA**, *Locus declivis et propensus, qui in vallem desinit, idem quod Cumba* 2. Vide ibi. Charta Guidonis episc. Lingon. ann. 1260. in Chartul. ejusd. eccl. fol. 238. rº. : *Quatuor jornalialia sita in Comma Remberti, et decem jornalialia sita in Comma dicta dou Faugaz, unum jornalale situm juxta Commam dictam as Damoisiaus.*

† **COMMACINUS**. Vide *Comacinus*.

* **COMMACTORES**, *Argentarii*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide *Comatores*.

† **COMMAGENUM**, f. *Species fructus*. Locum vide in *Rosum*.

* **COMMAILLA**. Charta ann. 1170. ex Chartul. S. Mart. Augustodun. : *Hugo dux Burgundie..... dedit Deo et S. Martino..... boscos, quos Commailas vocant.*

COMMALLIOLARE, *Malleo in ære incidere*. Hygenus : *Quicumque modus limitem excedit, Commalliolari debet.*

COMMANDA, **COMMANDARIA**, etc. Vide *Commenda*.

* **COMMANDA**, *Depositum*. Constit. Jacobi I. reg. Aragon. ann. 1269 : *Statuimus quod si quis Commandam aliquam fecerit alicui, causa portandi ipsum in uno viatico, et reversus fuerit ille, qui Commandam (acceperit) et fuerit insimul cum ipso, qui ipsam Commandam sibi tradiderit per decem annos continue in Barchinona, et infra ipsos annos ipsam Commandam non petierit, ipse Commendatarius ex tunc eandem petere non possit, nec habeat firmitatem aliquam nec valorem instrumentum aliquod, si quod de ipsa Commanda ostenderetur.* Vide *Commenda* 1.

* **COMMANDERIA**, Gall. *Commenderie*. Beneficium equitum Melitensium. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 289 : *Carta dom. Karoli regis super ratificatione doni, facti ad vitam per Templarios ordinis S. Johannis Hierosolymitani Tholosæ, de certis domibus et Commanderiis in littera declaratis sub certis conditionibus.* De anno 1323. Charta ann. 1388. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 88 : *Cum religiosus viris priore et conventu ecclesie beati Johannis Hierosolimitani ad unam domum seu Commanderiam, etc.* Vide *Commenda* 5.

* **COMMANDESIA**, *Mandatum, jussio, præceptum*. Lex Godefridi Camerae. episc. ann. 1227. art. 47 : *Nullus omnino bannus, vel præceptum, vel Commandesia, vel quocumque modo nominetur, etc.* Ubi versio Gallica : *Commandise*. Vide mox *Commendis*.

* **COMMANDICIA**, *Præstatio, quæ pro Commendis seu tutela et protectione solvitur*. Charta Theob. comit. Bles. ann. 1164. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 516 : *Ita tamen, ut cum præpositus noster de sancto Deodato in festivitate sanctæ Crucis in Maio ad clientelas, quas vulgo Commendicias vocant, venerit recipiendas, etc.* Vide *Commendis*.

* **COMMANDISIA**, ut supra *Commundesia*. Charta ann. 1280. ex Tabul. S. Autberti Camerac. : *Item cum nullus bannus,*

præceptio seu Commendis, vel alio quocumque modo nominetur, in civitate Cameracensi possit fieri nisi per episcopum Cameracensem, etc. Vide *Commendare* 3.

* **COMMANDUS**. Declarat. chirurg. pro homine de lepra suspecto ann. 1456. in Reg. parlam. Tolos. ex Cod. reg. 9879. 6 : *Quapropter ipsum (Gourdin) dicimus Commandum, ipsumque a curia elongandum..... Et en outre ont dit sur ce interrogés, que ledit Gourdin est contagieux, et que ce mot Commandum mis en leur dit rapport, selon les termes de médecine, veut à dire que ledit Gourdin ne doit point aller à la boucherie acheter de la chair, ne à la poissonnerie acheter du poisson, ne au marché, ne à l'église, sinon bien matin, avant qu'il y ait guerres gens, propter contagium.* Vide alia notione in *Commendatus*.

1. **COMMANENTES**, *Dietae ex mulieres, quas Concilia συναγξατες vulgo vocant*, in veteri Cod. apud Henrie. Valesium ad lib. 7. Eusebii cap. 30.

2. **COMMANENTES**, *Manentes, incolæ*. Donationes factæ Ecclesiæ Salisburg. cap. 8 : *Tradidit villam... Comaentes 30. cum sylva et venatione.* Vide *Mansuarii* post *Mansus* et *Manentes* suo loco.

COMMANENTIA, *Mansio, Demeure* Philippus Eystetensis in Vita S. Willibald cap. 20 : *Unanimi benignitate consenserunt ut cum ipsis et inter ipsos, quanto tempor vellet, Commanentiam et consortium haberet* [Peregrinus Monachus lih. 1. Specul virginum : *Cum in hoc sæculo huic Commanentie non parum periculum sit, timor et amor Christi non interesset*. Occurrit iterum in Vita B. Willelmi Abbat. tom. 2. SS. Julii pag. 158.] [* Charta Ludov. Pii pro Monast. Schwarzac. ann. 840. ap. Guden. in Syllog. pag. 446 : *Item etiam ipsis petentibus concedimus, ut a vilanorum Commanentia segregati, debita familiaritate secretius utantur.*]

† **COMMANERE**, *Una manere, habere*. Legitur apud S. August. lib. 22. de Ci Dei cap. 8. Macrolium lih. 6. Saturn. ca. 8. et Thomam Madox Formularis Angl. pag. 275. etc.

† **COMMANES**, *Idem qui Commaner seu Maneutes, Inquilini, coloni, Cotmauni, Rustici qui in Cotis seu tuguriis et mansiunculis habitant*. Chartular. : Trinit. Cadom. fol. 28. vº. : *In Dinesla habemus homines viii. quisque tenet dimidi virgam... et vi. Commanes, qui tenent dimidi virgas, et operantur duos dies et tertiam partem, et dant quisque viii. denarios.* V. Cota.

† **COMMANES-LAND**, *Possessio quam colunt Commanes ab Anglo La Terra, possessio*. Idem Chartular. Cadom. loco citato : *Godesone tenet i. Comman-Land.... Alius tenet dimidiam virgam unum Commanes-Land, et dat per annum vii. sol.... David Clericus tenet i. Comman-Land.*

COMMANIPULARIS, *Simul cum manipularis*, Joanni de Janna. Gild. Excidio Britan. : *Sanguinarios, superbia, parricidas, Commanipulares, et adulteros, Dei inimicos. Commanipulones, et Commanipulatio, apud Spartianum in Pescennio nigro.* [Gloss. Isidori, *Commanipulatio*,

Consciis, Collega. Papias, Commaupularius, Consciis, Collega. Grævius mallet, Consocius. Tacitus usus est voce Commantipularis, quæ ignota est purioris Latini amatoribus. Hi constanter usurpant Manipularis, ut Tacitus ipse non semel.] Vide Manipulus.

† **COMMANIPULUS**, Vetus Inscriptio apud Gruter. 46. 10 : *Regressicum Commanipulis libentes votum solverunt.* Et 532. 1 : *Titus Commanipulus et heres ejus, etc.* Et 551. 4. contracte *Commaniplus*.

† **COMMARA**, Charta Roberti Nannet. Episcopi Hist. Brit. eol. 348 : *De oblationibus et confessionibus a Commaris post Pascha habitis Presbyter quartam partem habebit, Canonici et Monachi tres.* Lobinellus in Glossario Gallice reddit *Commere*, *Commater*, an bene?

* Hujus oblationis a *Commari* factæ rursum mentio fit inter Redit. priorat. S. Vinc. de Naintré in diœc. Pietav. : *Item la moitié des offertes des Commères.*

† **COMMARCA**, **COMARCHA**, ut mox *Commarchia*. Præceptum concambii Lotharii Regis cum Olberto ann. 861. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 177 : *Dedit itaque predictus Olbertus ad partem fisci nostri in Comitatu Juliacensi in Commar. a Bardunbach curtilem cum arboreta unum, ac de terra arabili et prata jugera xxxiiii.* Chron. Parmense ad ann. 1281 : *Et tunc fuit ordinatum per Comune Parmæ, quod dotium solveretur ducentibus blavam de alieno episcopatu... et ob hoc stabant Notarii pro Communi in Comarchis, qui faciebant publica instrumenta de dicto blado conducto de alieno episcopatu.*

COMMARCHIA, Confine, limes, Gallis, *Frontiere. Comarque*, in Consuet. Solensi tit. 14. art. 27. Wibertus in Vita Leonis IX. PP. cap. 14 : *Odonem vicinæ Commarchiæ Francorum Comitem in B. præulem Concitavit.* [Hist. Mediani Monasterii pag. 239. in Excerptis Joannis a Bayono de Abbatibus hujus Monasterii : *Quia illud oppidum in trium finibus regnorum, quas Commarchias vocant, positum, argenti pondera quæ Marchæ Franciæ vocantur, Francigenis solvebat.*] Leges Alfonsinæ seu *Partidæ*, part. 2. tit. 1. lege 11 : *Marques tanto quiere dezir como sennor de alguna gran tierra que esta en comarca de Reynes.* Vide Papebrochium tom. 3. Maii pag. 418.

COMMARCHIANI, Quorum *marchæ* vicinæ sunt. Histor. Erchemberti n. 32 : *Invitatus itaque Lodovicus Cesar... a Beneventanis, Capuanis, cunctisque Commarchianis ad tuitionem patriæ perditæ, etc.* Occurrit in Lege Bajwar. tit. 11. § 5. tit. 16. § 2. tit. 21. § 11. et in Chronico S. Vincentii de Vulturno pag. 695.

COMMARCHUS, seu **COMARCHUS**, ut habet Jo. de Janua, *Princeps super Comites*. Gloss. Lat. Gall. : *Commarchus, Prince ou Comte.*

† **COMMARCANEUS**, apud Joann. Diaconum in Actis S. Isid. Agricola n. 13. tom. 4. SS. Maii pag. 518.

COMMARCUS, Tabular. Deiparæ Santonensis : *Matrona nomine Hildegardis, mater Commarci Santonicæ civitatis nobilissimi Viri, fecit piscationem in flumine Carentæ*

super montem et tenuit eam cum filio, usque quo Franco tenuit Commarcum in capitolio in prehensione sua captivum et compeditum, quem Fulco Comes veniens Santonas, secundum seniorum patriæ judicium liberavit. Infra vero *Commareus* is vocatur *Gaufridus* cognomine *Martellus*, etc. Vide tom. 4. Analect. Mabillonii pag. 358.

† **COMMASCULARE**, Firmare, roburare, maseula quadam virtute perfuleire. Apuleius Miles. 2. pag. 290 : *His cognitis animum meum Commasculo.* Maerob. Saturn. lib. 7. cap. 11. de Servio : *Commascula frontem, et sequestrata verecundia, quam in te facies rubore indicat, confer nobiscum libere.*

† **COMMASSARE**, Massare, in unam massam eoagmuntare, Gallice *Reduire en une masse*. Venerab. Beda : *Spiritus Sanctus verbi glutino Commassata animando formavit, et forma distinxit.*

† **COMMASTICARE**, Mandere, dentibus terere, Gall. *Mâcher*. Maer Carmine 2. 15 :

Ægilopas curat, si quis Commasticet illam.
Et Carmine 4. 8 : *Commasticatæ frondes.*

COMMATER, Mulier dicitur esse ei, ejus filium vel filiam de fonte baptismatis suseipit : vel e contra, mulier *Commater* est illius qui filium suum aut filiam suam de fonte baptismatis suscepit. Lex Longob. lib. 2. tit. 8. § 5. [* Liutpr. 34. (5, 5.)] : *Nullus præsumat Commatrem suam ducere uxorem.* Ita in Capit. Carol. M. lib. 5. eap. 100. [* 167.] lib. 6. eap. 316. [* 421.] Aimoinus lib. 3. Hist. Frane. eap. 6 : *Non potero te habere conjugem, cum Commatris adeptæ sis nomen.* Andreas Silvius in Chronico Marcianensi : *Domina mea, ex filia baptizata, Commater tua effecta est.* Vide Concil. Rom. sub Gregorio II. PP. can. 4. Petrum Damian. lib. 2. Epist. 15. etc. *Commater spiritalis tam de sacro fonte, quam de confirmatione*, in Responsis Stephani II. PP. cap. 4. et in Concilio Wormatiensi ann. 868. cap. 34. Conciliis vetantur Monachi pueros de fonte baptismatis suseipere, *Commateres habere*, aut *facere*, apud S. Gregorium lib. 3. Epist. 40. in Concil. Autisiod. eap. 25. in Addit. Cap. 1. cap. 16. [Occurrit non semel in Statutis MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280.] Vide Filesaci Selecta lib. 1. cap. 3.

* Quo sensu, ut opinor, uxorem ballivi Gisortii *Commere* appellat Carolus regens in Lit. ann. 1358. ex Reg. 87. Chartoph. reg. ch. 148 : *Aians en mémoire nous grandement estre tenuz à damoiselle Aveline du Bois, nostre Commere, femme de nostre bien aué Nicolas du Bois, nostre bailli de Gisors, etc.* Quod ut minus usitatum observo. Vide infra *Compater*.

* **COMMATRES** appellatæ mulieres, quæ una in domo cum episcopis et clericis manebant, interdum et *Sorores* vocatæ. Chron. Guill. Burdini ad ann. 1303. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 11 : *Querimonie cameræ populi hæ erant : quod domini episcopi et alii clerici..... feminas nimis juvenes in domiciliis suis haberent, quas Commatres vocant.*

* Deter'ori sensu ire ad *Commateres* dixit

Menotus, teste *la Monnoie* in Glossar. Burgund. pag. 184.

COMMATERNITAS, Affinitas inter *Commateres*, apud Hocsenium in Adolpho Markano eap. 3.

COMMATICUS, Ineiusus, brevis, ex Gr. Κομματικός. Gregorius III. PP. in Pœnitent : *Hanc Epistolam Commatico sermone perstrinximus.* Vide S. Hieron. Epist. 89. cap. 2. et Epist. 21. [supra *Comma* et infra *Commenta*.]

† **COMMATRINA**, ut *Commater*, Gall. *Commere*. Vita B. Notkeri Balbuli tom. 1. SS. April. pag. 589. D : *Si Commatrina sua domi sit, etc.*

† **COMMATRONA**, Matrona, Domina. Tertull. ad uxorem lib. 2. cap. 6 : *Nam quanto dives aliqua est Commatrona nomine inflata, tanto capacem oneribus suis domum requirit.*

COMMEARE, Iter facere, non semel in Cod. Theod. leg. 16. 23. 27. de Cursu (8, 5.) leg. 6. de Curiosis, (6, 29.) etc. Breves *Commeare* dicuntur in leg. 2. eodem Cod. de Bonis vacant. (10, 8.) eum mittuntur. *Commeandi officium*, id est, navicularii, leg. 27. eod. Cod. de Navieul. (13, 5.) *Frequentet maritimos Commeatus*, in leg. 7. eod. tit. [Verbum *Commeare* Terentio notum est et Ciceroni.]

† **COMMEATALIS**, Miles cui dabatur *Commeatus*, seu pars sibi contingens ex alimentis publicis. Justinianus Cod. de Offici. Pref. Præt. Africæ lib. 1. tit. 27. const. 2. § 9 : *Et nullum audeant Duces vel Tribuni Commeatalem de ipsis dimittere, ne dum sibi lucrum student conficere, incustoditas nostras relinquunt provincias.*

1. **COMMEATUS**, Idem quod *Comitatus*, de qua voce supra : Licentia, facultas rei alicujus peragendæ. Concilium Vernense ann. 755. ean. 9 : *Si quis Presbyter ab Episcopo degradatus... aliquid de suo officio sine Commeatu facere presumpserit.* Adde Concilium Compendiense ann. 757. can. 3. 13. 16. Chrodegangum Metensem in Regula Canonicorum cap. 15. Editionis vero Labbei eap. 5. ejusd. Chartam ann. 763. apud Meurissium pag. 167. Utuntur etiam Latini Scriptores veteres.

2. **COMMEATUS**, Scriptoribus Christianis, est vitæ prorogatio, seu facultas vitam producendi a Deo impetrata. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis : *Domina soror, jam in magna dignatione es, tanta ut postulem visionem, et ostendatur tibi, an passio sit, an Commeatus.* Apud Palladium in Lausiacis cap. 86. Melania Evagrio letaliter ægotanti impetrat a Deo *καὶ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς*, vitæ prorogationem. Paulinus in Vita S. Ambrosii, Stilieonem et Magnates ad Ambrosium ægotantem misisse scribit, qui persuaderent illi, ut sibi *vivendi peteret a Domino Commeatum*. Marius Mereator l. Subnotat. eap. 7. [* ed. Baluz. pag. 20.] : *Si autem Deus vitæ Commeatum dederit, et ad retractandos hos optimos libros tuos... tempus indulserit, etc.* Paulinus Nolanus Ep. 16. [nunc 20. ad Dalphinum n. 2.] : *Denique si dominus Commeatum donaverit, ut ad eum usitato solenniter nobis tempore recurramus, etc.* [Idem Epist. 50. novæ edit. ad S. Augustinum num. 14 : *Præstante mihi ac*

tibi *Commeatum* dierum Christo. Et Ep. 13. ad Pammachium num. 8 : *Quia spirantis adhuc filii Commeatum poterat impetrare.* S. Fulgentius Epist. 1. de Conjugalī debito : *Sic sum repentina corporis aegritudine correptus, ut febrium violenta nimietas Commeatum mihi vite presentis auferret, nisi verus animarum corporumque medicus.... dignaretur medicinae suae largiri subsidium.*

3. **COMMEATUS**, pro Refectione. Concilium Aenhamense ann. 1009. can. 1 : *Canonicis honor fuerit, si Commeatum in Refectorio, somnum in dormitorio capessentes, Monasterium teneant in Castitate juxta Regulae suae rationem, et ut justum est.*

¶ 4. **COMMEATUS**. Vectigal transeuntium. Summa proventus Monasterii Centul. inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 104 : *De mercato per hebdomadam xl. solidos, de Commeatu per hebdomadam xx. solidos.*

* **COMMEIANUS**, Limes, terminus. Charta ann. 1114. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 389 : *Donatus vobis.... tertiam partem de totis placitis, de Christianis falsatoribus et latronibus, qui fuerint capti de S. Juliano usque ad crucem S. Afrodissii, et infra istos Commeianos, etc.* Vide *Commarchia*.

¶ **COMMEMBRATUS**, Conjunctus ut membrum corpori. S. Paulinus Ep. 44. alias 31. n. 4 : *Commembrata in Domini corpore fidei compago.*

¶ **COMMEMBRIS**, Ejusdem corporis membrum. Guibertus lib. 2. de Pignerib. Sanctorum cap. 3. § 1 : *Si enim a quolibet digne percipitur (Christus in Eucharistia) quid aliud quam summo illi Capiti coherentem, per sui ipsius quam suscipit carnem, illico Commembris efficitur.* In Epistola Nunupatoria ad eosdem libros idem Guibertus habet : *Christus in caelo suos sibi Commembres unit.* Vita S. Columbæ Abbat. tom. 2. SS. Junii pag. 225 : *Quia Dominus Austrum nunc in Aquilonarem convertet flatum, nostros de periculis Commembres retrahentem.*

COMMEMORARE, pro *Commonefacere*, admonere, ad memoriam revocare, crebro utitur sanctus Augustinus lib. de Unitate Eccles. cap. 11. lib. post Collat. cap. 20. lib. 1. Contra Crescent. cap. 38. etc.

* Nostris *Commémorable*, Memorabilis. Charta Joan. ducis Alenc. ann. 1444. ex Tabul. Cartus. B. M. de pareo : *Savoir faisons que nous voulons à nostre pouvoir ensuivre les Commémorables fais de nos prédécesseurs.*

1. **COMMEMORATIO**. Hanc vocem usurpant Latini Patres pro ea recitatione nominum eorum quos *Fideles* vocant, quæ fiebat in sacris Missæ Liturgiis. Avitus Viennensis Epist. 4 : *Quos si absque capitalibus culpis, in usu conjugalis copulae dies suprema recipiat, nec damnatione dignos putamus, nec a sacrificio Commemorationis excludimus.* Adde Epistolam 11. sub finem. [Græci *μνημόσυον* vocant.]

¶ 2. **COMMEMORATIO**, Anniversarium, seu officium pro defuncto celebratum. Testamentum Bertichramni apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 117 : *Quidquid exinde in tributum aut in suffragium annis singulis poterit obvenire, medietas ex hoc quando*

fuerit mea Commemoratio, aut in vestimentum aut in aurum erogetur. Testamentum Bernardi Domini de Turre apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 498 : *Item lego omnibus Sacerdotibus qui intererunt primæ Commemorationi, quæ fiet post mortem meam pro anima mea, cuilibet tres solidos et unum denarium.*

¶ **COMMEMORATIO ANIMARUM**. Vide in voce *Anima*.

COMMEMORATIONES DEFUNCTORUM, in Concilio Bracaren. can. 39. Vide *Dyptichum*.

COMMEMORATORIUM, Optato Milevitano lib. 1. idem est quod *brevis*, syngrapha, libellus. Hadrianus PP. Epist. 71. Cod. Carolini : *Obtulit nobis Commemitorium, ut asserebat, vestrae Excellentiae exaratum, scilicet de electione Episcoporum Ravennatis Ecclesiæ.* [Ambrs. de Offic. cap. 25 : *Sit nobis vita majorum discipline speculum, non callidatis Commemitorium, hoc est, Inventarium.* Vide Barth. Adv. 35. 22.]

1. **COMMENDA**, Depositum. Cnria Generalis Catalaniæ in villa Montissoni ann. 1289. sub Alphonso Rege Arag. MS : *Statuimus quod aliqui homines non possint capi vel retineri in persona pro aliquo debito, nisi esset Commanda.* Charta Jacobi Regis Aragon. ann. 1304 : *Scriptura Commande seu depositi.* [Literæ Ludovici X. Frane. Regis ann. 1315 : *Cum datum sit nobis intelligi, quod Judei fuerunt a regno nostro ejecti, bonaque eorum ad manum nostram per gentes nostras posita, plura de bonis Judeorum ipsorum in inventariis super hoc confectis scripta non fuerunt, Commendeque et accusationes (f. actiones) dictorum Judeorum recelate, etc.* Charta Ecclesiæ Aniciensis ann. 1312 : *Andreas Chaberti Donatus Hospitalis levavit in Arragonio et aliis locis, se dicens esse Procuratorem Eccles. Anic. licet non esset, mangometas, Commendas, legata, elemosinas factas Ecclesiæ prædictæ.* Vetus Poeta MS. e Bibl. Coislina :]

11. mille besans li bailla,
En son voyage s'en alla :
Sitost comme il pot repaire,
Sa Commandise demanda.]

Vide Foros Aragon. lib. 1. tit. de Immunitate Ecclesiar. Gesta Innocentii III. PP. pag. 106. Columhum in Manuasca lib. 2. n. 42. Foros Morlanenses cap. 11. apud Marcam in Hist. Beneharn. lib. 5. cap. 1. Foros Jaccæ apud Blancam in Comment. rerum Aragon. pag. 595. [Van-Espen. part. 1. tit. 31. cap. 7. Acherium Spicil. tom. 6. pag. 34.] etc.

* Charta ann. 1355. ex Reg. 84. Charthoph. reg. ch. 366 : *In guardia, deposito seu Commenda habere.* Stat. Verecl. lib. 2. pag. 37. rº : *Item statutum est, quod ille penes quem factum fuerit aliquod depositum vel Commenda, non possit nec debeat petere libellum, si dictum depositum vel Commenda peteretur per deponentem.* Vide supra *Commenda*.

¶ 2. **COMMENDA**, **COMANDA**, vel **COMANDA**, Societas mercatorum, qua uni sociorum tota negotiationis cura *commendatur* certis conditionibus, Gall. *Société en Commendite*. Statuta Massil. lib. 3. cap. 19 :

De societatibus et Commandis : Constituimus, ut si quis alicui pecuniam, aut rem aliquam in societate vel Commanda ad certum viagium cum ea faciendum ad aliquod locum nominatum ded. t, vel concessit, etc. Passim occurrit ibi, ut cap. 20. 21. 22. 23. et 24. ejusd. libri, et cap. 16. lib. 2. § 11. Vide *Commendator* 1.

3. **COMMENDA**. Dare in *Commendam*, vel *Commendare*, Prædia, ac beneficia Ecclesiastica vel Monastica sæcularibus vel aliis fiduciario jure concedere. Gloss. Græc. Lat. : Παράδοσις, *Commendatio*. Παράδοσις, *Demando*, *Commendo*. Παράδοσις, *Commendo*, *depono*. Luitprandus lib. 4. cap. 3 : *Commendavit illi, seu, quod verius est, in escam dedit Ecclesiæ.* Tabularium Abbatie Conchensis in Ruthenis Ch. 13 : *Vetamus autem, ut nullus homo aut femina in ipsum jamdictum alodem guardam nec Commandam neque nullam tultam non habeant, nisi solus Dominus, et beatissima virgo Fides, et Monachi Conchacensis Monasterii.* Ch. 29 : *Et illum meum alodem, quæ habeo in Sentres, et tota Commanda, et boscos, et pratos, etc.* Ch. 250 : *Illam terram de Condadense, quæ est sancti Salvatoris et sanctæ Fide de Conchas, mittimus in Commanda Bernardo de Naiago, et filio suo Umberto etc.* Radulphus de Dicocto ann. 1176 : *Ecclesiam Carnotensium indulgentia Domini Papæ tempore longe Commendatam obtinuit.* Vita Benedicti XII. PP. : *Revocavit omnes Commendas factas per prædecessores suos de Ecclesiis Cathedralibus et Abbatibus, quibuscunque personis Cardinalibus et Patriarchis duntaxat exceptis.* Chronicon Senoniense cap. 20 : *Omnes obedientias fere ita sibi retinuit, ut nullus Monachorum statum Monasterii... sciri posset; unde in aliis locis quæcumque habebat, Commendabat.* Atque ita vox *Commenda* accipi debet tom. 13. Spicilegii Acherian. pag. 355. Vide *Ingulphum* pag. 871.

¶ **IN COMMANDUM MITTERE**, Eodem significato. Chartularium Matisconense fol. 150 : *Gislebertus Monetarius in Commandum misit vineam sitam in Fontanillas Canonicis S. Vincentii, eo tenore ut si ea vendere necesse habuerit, nulli liceat ea vendere nisi dictis Canonicis.*

* **HABERE PER COMMENDAM**, Ea ratione possidere. Charta ann. 1162. inter Probato. tom. 2. Hist. Occit. col. 588. : *Et illud (cstrum) debemus habere et tenere a te et Rogerio filio tuo, et ab omni vestra posteritate per Commendam.* Vide infra *Commendatio* 1.

Commendarum auctorem fuisse aiunt Leonem IV. PP. sed qui cum ab hoc abusu eximere conantur, eas revera excogitant propter irruptionem et invasionem Saracenorum, et deprædationem Siciliæ, et maxime partis Italiæ, in gratiam Episcoporum et Clericorum, qui suis Ecclesiis pulsati erant : factumque postea ut abusu iste longius serpserit et propagatus fuerit.

De hoc abusu vehementiori stylus multa scripsit Auctor libelli cui titulus *L'Abbé Commendataire*. Insimulari non potest Gregorius Magn. Sanctissimus Pontifex, qui Ecclesias propriis Præsulibus orbatas plerumque commendavit Episcopis vicinis, aut exsulis concessit admi-

trandas, dum eis legitimum propriumque provideret pastorem, exsulesque propriis edderet Ecclesiis. Sed longe alia fuit ratio commendarum, secundæ stirpis Regibus in Francia imperantibus. Tum non solum Episcopis plures Ecclesiæ, sed laicis etiam potentioribus commendabantur Monasteria suis *Commendatariis* plerumque exposita. Cessavit ille abusus, huicque novæ successerunt *Commendæ*, non ad spiritalem Ecclesiæ, sed ad temporalem *Commendatariorum* utilitatem excogitatæ. Juxta Leonis X. Papæ cum Francisco I. pactionem Rex Franc. designat *Commendatarios*, quibus Abbatias vel Prioratus conferat Romanus Pontifex, hæc in re pro auctoritate sua *Commendatarios* solvens antiquis canonibus, qui hujusmodi commendas non patiebantur. Verum notior res est, quam ut in illa exponenda diutius immoremur. Vide *Commendatarius*.

COMMENDARI dicebantur prædia, vel feuda, quæ ad vitam et ad tempus utenda licui concedebantur. Pactus Legis Salicæ tit. 72 : *Si quis alteri avitam terram suam commendaverit, et ei noluerit reddere, etc.* Vill. Malmesbur. lib. 2. de Gest. Reg. angl. cap. 7 : *Provincia quæ vocatur Cumberland, Regi Scottorum sub fidelitate juristrandi Commendata est.* Vide Henricum Cantuar. lib. 5. pag. 355. Hugonem de Leeriis, etc. Guillelm. de Podio-Laurentii ap. 40 : *Comes Tolosanensis dictam terram... comiti Fuxensi tenendam tradidit ex Commenda, reddendam ei quancumque requireret sine mora, et eam in vita sua tenuit eque modo.* Adde cap. 45. Charta ann. 118. in Regesto Careassonensi fol. 9 : *No-runt, etc. quod nos Amalricus Dei Pro-dentia Dux Narbon. Comes Tholos. et D. Pontisfortis tradimus in Commenda dilecto fideli nostro Stephano Ferriol castrum Monteastruc, salvo in omnibus jure nostro, et ipse sub sacramento nobis facto ab eo, nobis promisit quod in castrum illum non receptabit Pontium Manerii vel aliquem de inimicis nostris, etc.* Et ego Steph. Ferriol recognosco me recepisse castrum de Monteastruc de Commenda dicti D. mei Amalrici, ... salvo in omnibus jure suo, et promissis ei sub sacramento homagii a me hi facti, quod in dicto castro, etc. Alia Charta Bernardi de Mercorio mens. Jan. ann. 1226 : *Not. fac. etc. quod D. Ludovicus Rex Franc. etc. mihi concessit castrum suum Gredonense cum omnibus pertinentiis ejus et cum omnibus illis quæ pertinent ad Vicecomitatum Gredonensem tenendam eod. Dom. Rege per totam vitam meam post decessum meum hæc omnia ad ipsum... revertentur.* Diplomatis titulus ita concipitur, *De recognitione D. Bernardi de Mercoria de Commenda Castri et Vicecomitatus Greiza ad vitam suam a Dom. Rege sibi tradita.* Ejusmodi Commendarum aliæ habentur formulæ ac diplomata in eodem Regesto fol. 38. et in Regesto Viennensi fol. 59. [Instrum. anni circiter 1297. tom. novæ Gall. Christ. col. 453 : *Quo facto Episcopus reddidit ei dictas claves, dicendo : Commendo vobis istas claves et custodiam varii hujus de Torcio, quousque nos vel successores nostri huc venientes, eas a vobis recipiamus; qui Dominus eas hoc modo re-*

cepit. Instrumentum anni 1394. quo Maria Regina et Comitissa Provinciæ mittit F. d'Arcussia in fiduciariam possessionem locorum *Auzet, Salignac, etc.* e Camera Comput. Provinc. Regest. Armorum fol. 70 : *Tradimus et assignamus ac damus, concedimus et donamus, ac pro se ac suis transferimus in eundem in tenesonem et Commendam; id est, lege fiduciariæ possessionis et non definitivæ seu absolutæ : quare in altero Instrumento anni 1490. quo Carolus VIII. ejusdem Arcussie successores in absolutam mittit illorum locorum possessionem, eadem loca dicuntur Terres laissées en tenue et Commende.] Wilhelmus Guiart. in Philippo Augusto :*

Si ravoit en sa Commandie
La Duchée de Normandie.

Ut plurimum autem commendabatur feudum a vassallo, eum in longinquam aliquam expeditionem, aut peregrinationem, non continuo reversurus, pergebat : ut esset qui eo absente et militiam, et alia feudalicia servitia Domino exhiberet, ne in commissum eorum defectu feudum eaderet. Bifariam vero commendabatur feudum a vassallo : interdum enim Domino ipsi, quandoque extraneo. Prioris Commendationis meminit Tabularium Monasterii Longi-Pontis in diocesi Paris. : *Dom. Guido Trossellus, postquam terram suam in manu Dom. Ludovici Commendavit, eum subnixæ rogavit, ut Ecclesiam sanctæ Mariæ de Longoponte ejusque habitatores custodiret, et omnes consuetudines et res quas ubique habebat, sicut in diebus suis, et decessorum suorum tenerat, liberas et immunes esse concederet. Cujus precibus cum omni humilitate Dominus Ludovicus libentissime annuit, etc.* Charta Ottonis Ducis Meraniæ et Comititis Burgundiæ ann. 1225. in Tabulario Campaniæ Tuano fol. 313 : *Nos non possumus Commendare Comitatum Burgundiæ alicui, neque ponere extra manum nostram, nisi in manum Comititis Campaniæ.*

Prioris istius Commendationis rationem pluribus exponunt Assisiæ Hierosolymitanæ MSS. cap. 182 : *Qui se veaut partir dou pais, ou en oucune autre manière laisser son Fié, il le doit commander au Seigneur : car la Commende est plus seure chose; et mains y a de peril que l'extraier, par tel raison que se home commande son Fié, par l'assise et l'usage du Roiaume de Hierusalem, il le peut ravoit après un an et jour, toutes les fois que il le requerra sans autre amende que le Seigneur y peut avoir, se il ne li comendoit au point que il fu semons d'aucuns des semonces, que après son dites, par que on pert son Fié toute plevine qui en deffaut, et se le Seigneur l'a en sa main par la comande, et aucun autre se veaut mettre, le Seigneur le li doit garentier, que autre ne s'y met. Et qui commande son Fié au Seigneur ou à son baill, par l'assise et l'usage doudit Roiaume, le Seigneur, ou le baill à qui lon le comande, le doit recevoir, ou dire que il ne veaut le Fié recevoir, se Court ne l'esgarde que recevoir le doie, et dire aucune raison pourquoi. Car il est plus seure chose au Seigneur de recevoir le par esgart de Court, ou par connoissance, que autrement, etc.*

Non poterat tamen vassallus feudum suum domino Commendare, cum ab eo ad

aliquod servitium erat submonitus : quia commendatio ista dolo facta præsumebatur. Infra : *Ne il ne le peut comander par raison, puis que il est semons de service, tant com celle semonce dure.* Quod cap. 255. et 256. pluribus exponitur. Ratio autem quare vassallus commendatum domino feudum ab eo repetere non poterat, nisi post annum exactum, ea erat, ut nullum domino ejusmodi commendatio damnum afferret, et ut dum feudi redditibus fruitur, suis sumptibus, si aliqua necessitas urgeret, quempiam qui feudum deserviret, præficeret : unde si dominum intra anni curriculum contingeret decedere, licebat hæredi reliquo anni tempore feudum commendatum tenere : ut e contra, si vassallus intra annum fatoungeretur, illius hæres feudum, nisi exacto anno repetere non poterat. Denique licet ad plures annos feudum posset commendari, ea tamen commendatio vassalli vitam non excedebat.

Atque hinc percipimus, cur Guillelmo Episc. Parisiensi, in Terram Sanctam profecto, anno 1102. Ecclesiæ Regalia in manu Regia remanserint, eum quoad spiritualia vicarios constituisset, uti docemur ex Tabulario Maurigniacensi ch. 90. in qua hæc habentur : *Hanc rem confirmaverunt Stephanus Archidiaconus, Fulco Decanus, Rainaldus Archidiaconus, in quorum manu Guillelmus Episcopus dimisit curam et providentiam Episcopatum rerum.* Et sub finem : *Tempore quo hæc firmata sunt, erat in Hierusalem Guillelmus Parisiorum Episcopus, et Episcopatus erat in manu Philippi Regis, qui benigno animo hæc omnia concessit, et regali auctoritate firmavit, etc.*

Jure denique Aragonum licebat vassallo feudum ad tempus Domino commendare, quo durante, ab omni servitio liber erat, licebatque ei non aliis modo sed et Regi guerram facere : super qua re audiendus Eximius Salanova Justitia Aragonum : *Per quem forum habes qualiter potest infancio se expedire a domino Rege, dimittendo beneficia Regi, si quæ tenet ab eo, et Commendando uxorem, filios, et bona sua fidei Regis, quam expeditionem et Comandam debet Rex recipere, et custodire fideliter, sicut dominus naturalis; qua expeditione facta, potest cum alio, vel aliis, guerram Regi facere : salvo quod non potest ignem in terram Regis apponere : et si ad campale bellum cum aliquibus venerit contra Regem, debet transire in adjutorium Regis cum equo et armis.* Vide Foros Aragon. lib. 6. tit. de Conditione Infantionatus, et tit. seq. Præterea lib. 7. tit. de Omnibus locis, etc.

¶ 4. COMMENDA, Protectio. Litteræ Jacobi Regis Aragon. insertæ in Epistola Clementis IV. PP. ann. 1268. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 595 : *Noverint universi, quod nos Jacobus Dei gratia Rex Aragonum... constituimus in nostra protectione et custodia, Commenda et nostro guidaticio speciali vos venerabilem et dilectum nostrum Remundum, et pereundem Abbatem Monasterii Crassensis, et vestrum Monasterium cum castris, villis, etc.*

* Nostris Commande, eadem notione. Libert. pro hominibus de Boussac ann. 1427. in Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 42 : *Après qu'ilz auront demouré quatre ans (à*

Boussac) ilz seront tenuz de nous paier Comande, comme les autres de nos hommes et femmes. Alio sensu occurrit, in Lit. remiss. ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 233: *L'un desdiz varlez, qui besongnoit avec le suppliant (tisserant) dist à laditte femme: Maistresse comandez ceste Comande, en lui monstrant un fil de laine qui estoit rompu, et lui voulant dire qu'elle noast ledit fil. Vide infra Commendia.*

COMMENDA, COMANDA, Præstatio quam Libertus [ac forte alius quivis Cliens] pro jure tutelæ Patrono suo exsolvit. Charta Guigonis Comititis Nivernensis et Forensis ann. 1229: *Cum aliqui homines de villa S. Regneberti census sive Comandas nobis olim super suis capitibus contulissent, nos ea quitavimus et gurgivimus Priori S. Regneberti, etc.* Charta ann. 1278. apud Thomasserium in Consuetud. Bituric. lib. 1. cap. 68: *Salvis similiter et retentis nobis... duobus denariis de Commenda, semel in anno solvendis a quolibet uxorato, etc.* Alia ann. 1285. apud eundem cap. 70: *Quoties vero aliquis ab extra venerit, et voluerit esse homo noster, in signum homagii solvet semel in vita Priori dicti loci 2. den. de libera Commenda.* Vetus Notitia: *Anno Dom. 1285: Cum dominus Simon Archiep. Bituricensis esset apud S. Nazarium die Martis post festum S. Michaelis, Gaudinus Dominus de Remesfort, filius et hæres Gaufridi Lobe, de Remesfort quondam Domini, Militis, concessit coram Domino literas manumissionis centum puellarum, quas pater suus manumitti jusserat in terra sua de Maignec et de Remesfort, ab omni tallia et Commenda. Cui manumissioni consenserunt coram nobis executores dicti defuncti.* [Charta anni 1058. ex Archivo S. Victoris Massil. armar. Ruten. n. 2: *Donatus etiam... Comandam et convenientiam quam habemus in uno manso, quod nullus potest dare aut impignorare nisi nobis, et unum maultonem in ipso manso.*] Consuetudo localis Castellinovi in Biturigib. tit. 22: *Sont tenus lui paier par chascun an 4. den. T. en reconnoissance, qui s'appelle la Comande.* Tabular. S. Theofredi in Velavis: *Demisit Commendam, quam exigebat in ipsa villa, etc.* Vide eundem Thomasserium ibid. pag. 127. et 150.

 Singularem hic addam Werpitionem, quam exhibet Mabillonius sæc. 6. SS. Benedict. part. 1. pag. 648. ubi non video quid sit Comanda nisi præstatio pro jure tutelæ, quam sibi Boso arrogabat in Polliaco; sed Lector ipse judicet: *Venit Boso ad Placitum, ubi cum Geroldo Comite erant nobilissimi homines, et juravit Boso hoc sacramentum, ita dicens manu sua propria: Ego Boso, nec meus conductus, ne jubente, homo nec femina ad meam artem, nec ad meum ingenium, in Polliaco nec in ejus obedientia Comandam non requiram, pensionem nullam faciam de bove, vacca, etc. Et si ego vel meus conductus homo vel femina aliquam Comandam vel pensionem fecerit, post quindecim dies postquam sciero, vel ad rationem missus fuero per te, Gerolde, vel per tuos missaticos, sive per Abbatem qui modo est, vel per ipsum qui in antea erit, et per Monachum qui ipsam obedientiam tenuerit, captam emendabo, et postea ad tuam misericordiam, Gerolde, veniam, sive ad*

Abbatem vel Monachum, qui modo est vel in antea erit. Vide Commendatio 2.

¶ **COMANDIA**, Eadem notione. Tabularium S. Petri Vosiensis fol. 31: *Gautbertus de Molamort dereliquit Deo et S. Petro Apostolo Vosiensi in vita et in sanitate sua totam Comandiam, quam in villa quæ vocatur Orgot habebat... Similiter quoque Gilbertus mo eodemque modo eandem Comandiam B. Petro Vosiensi dimisit... Deinde quidem Elias... Gausberti nepos hujus Comandiae particeps et par Dominus... fecit gurgipitionem de ea.*

¶ **COMMANDARIA**, Eadem significatione. Antiq. Recognit. in Regesto Probus fol. 60. et 61: *Petrus Cosanneuz debet Comiti de Commandaria 1. em. avenæ. Petrus Jordanz debet pro eodem 1. maît avenæ... Homines de Montseerex debent Comiti pro gorda 5. sextar. Vienn. avenæ, etc. Summa avenæ de garda et Comandaria 30. sextar.*

¶ **5. COMMENDA**, Beneficium equitis Templarii, Gall. *Commenderie*. Notitia Ecclesiæ Mazarensis apud Roeum Pirrum Siciliæ sacræ pag. 548: *Alii vero ex antiqua relatione testati sunt hunc Equitem appellari Guerregium, qui cum aliis tribus Templariis ex sua Commenda in Suria, metu Saracenorum, signum istud B. Virginis in navi transferendum in Italiam patriam suam curavit.*

¶ **6. COMMENDA**, Certæ preces pro defuncto faciendæ. Neerologium Monasterii Josaphatensis apud Mabill. tom. 2. Analeet. pag. 562: *Unde ad perpetuam rei memoriam in nostro Capitulo generali statutum est, ut in hac die sollemne anniversarium cum Commenda et Missa sollemni et in fine Libera tumultum ejus perpetuo celebretur. Vide Commendationes.*

¶ **7. COMMENDA**, vel **COMANDA**, Commodatium, Gall. *Prêt*. Statuta Arelat. MSS. art. 128: *Item statuimus quod quandoeumque exeatur ad arva vel cavalcantam, nullus quidem civis possit ducere duos equos nisi essent sui vel habeat eos ex causa Comande ab extraneo et non a cive.* Versio Gallica, *S'ils ne lui appartiennent ou qu'ils les aient eu prest, etc.*

* **8. COMMENDA**, Cautio, fidejussio. Libert. villæ Brager. ann. 1334. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 330: *Item si dicta vulnere judicentur immortalia, dictus burgensis tradetur ad recredentiam vel in Commendam. Vide infra Commendator 3.*

* **9. COMMENDA**, Eleemosyna, munus sponte oblatum. Regest. capit. ecel. Carnot. ad ann. 1518: *Ordinavit capitulum quod, pro reponendo Commendas ecclesiæ, fiat repositorium secundum protractum in capitulo exhibitum.*

* **COMMENDABILITER**, Laudabiliter. Epitaph. eard. Guill. de Longhis ann. 1319. in Hist. sacr. Bergam. part. 3. pag. 30: *In quo (cardinalatus honore) 25. annis Deo et ecclesiæ Commendabiliter militavit.*

* **COMMENDAMENTUM**, Mandatum, jussio, Gall. *Commandement*. Tabul. S. Albani Andegav.: *Parata fuit probare, videntibus multis, ipsa aut aliis per sanum Commendamentum judicio legali, etc.* Vide *Commendare 3.*

¶ **1. COMMENDARE**, Dare in commendam. Vide *Commenda 3.*

2. COMMENDARE, Rem mutuo dare,

apud alium deponere, Gloss. Lat. Græc.: *Commendavit*, παρακαταθήκω. Gregorius Turon. lib. 7. Hist. cap. 22: *Quod vero Commendatum habuit, publicatum est.* Capitula Caroli Calvi tit. 32. cap. 5. [** ap. Tusi-acum. ann. 865.]: *Si ad casam Dei aliquid Commendatum habent, ipse Episcopus, vel rector Ecclesiæ, ubi Commendatæ sunt, aut illis præsentialiter in præsencia Missorum nostrorum reddant qui eas Commendaverunt etc.* [Litteræ Ludovici Jun. Regis Franc. ann. 1145. quibus prævæ consuetudines urbis Bituric. abrogantur: *Statutum vero a patre nostro est, ut quicumque ad urbem venerint et ibi stare vel res suas Commendare voluerint, ipsi cum rebus suis in eundo et redeundo sint securi, et si eorum dominium vel castrum unde venerint, cum regia Majestate male fuerint, nihil eis nocebit.* Eadem repetit Ludovicus VIII. in earum Litterarum confirmatione ann. 1224.] Adde Legem Alaman. tit. 5. §. 1. Bajwar. tit. 14. cap. 4. Longobard. lib. 2. tit. 27. [** Liutpr. 131. (6, 78.)] etc.

¶ **COMMANDARE**, Eadem significatione. Litteræ Caroli primogeniti Johannis Franc. Regis ann. 1357. apud D. Secousse tom. 3. Ordin. Reg. pag. 204. num. 6: *Si quis habitantium in dicta Villa moriatur sine testamento, nec habeat liberos, nec appareant alii heredes, qui sibi debeant succedere, Bailivus dicti Domini nostri et Consules dicte Ville bona defuncti, descripta tamen, Commandabunt duobus probonis (probis) hominibus dicte Ville ad custodiendum fide-liter per annum et diem; et si infra eundem terminum appareat heres, qui sibi debeat succedere, omnia bona debent integraliter sibi reddi, alioquin bona mobilia dicto Domino tradantur et etiam immobilia, etc.*

* Gall. *Consigner*. Charta Balduini comit. Fland. ann. 1116. inter Libert. monast. Elhon.: *Vadium etiam, si pro qualibet forisfoetura acceperit ab aliquo, non alibi quam infra eurtin S. Amandi Commendabit.*

3. COMMENDARE, Mandare, præcipere; *Commendatio*, præceptum, mandatum, *Commandement*, in Capitulis Caroli C. tit. 28. tit. 30. cap. 6. tit. 31. cap. 23. 24. [** Edict. in Carisiæ. ann. 861. Convent. ad Sablonar. ann. 862. Edict. Pist. ann. 864.] Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 8: *Nemo ignotum vel vagantem ultra triduum absque securitate detineat, vel alterius hominem sine Commendante vel plegiante. Hinc potuisset Seldenus cap. 46. Legum Willelmi Nothi interpretari: Nul ne receit hom ultre 3. nuis, si cil ne li Command od qui il fust avis. Id est, nisi ei præcipiat ille enim quo est, vel cum quo venit quo casu legendum fuerit venis.* [** in eod. ainz a latino: ante.] [Tabularium Montis S. Michaelis: *Ego Ansgerius et Herveus frater meus, Commendavimus facere istam cartam* De hac voce vide Jac. Gotof. ad leg. u. Cod. Theod. Quod jussu. (2, 31.)

¶ **4. COMMENDARE**, perperam pro *Contramandare*, in Charta ann. 1153. apud Acherium tom. 11. Spicil. pag. 338. et apud D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 275. et 276. Vide *Contramandare*.

¶ **5. COMMENDARE** nude, Pro aliquo preces fundere. Vide *Commendationes*.

¶ **COMMENDARE** ANTIPHONAM dicitur

Cantor, cum prima illius verba præcinit alteri, qui eam canere incipiat. Ordo Canonicorum S. Laudi Rotomag. XIII. sæc.: *Hanc antiphonam Genuit puerpera, et tres sequentes Cantores hebdomadarii Commendant, et omnes sine pneumate finiuntur.* Vetus Consuetudinarium Monasterii S. Marcellini Cantagilensis: *Cantor qui regit chorum Commendat antiphonam de Magnificat ad Sacristam quam debet dicere.* Occurrit semel et iterum in Regula Toribii Archiep. Limæ tom. 4. Concil. Hispan. pag. 668. col. 1. pag. 669. col. 1. et 2.

COMMENDARE ECCLESIAM dicuntur Patroni Laici Ecclesiarum, qui Presbyteros ut in iis munia Ecclesiastica obeant, Episcopis offerunt, in Concilio Salegundensi ann. 1022. can. 13. Vide Concilium Bituricense ann. 1031. cap. 22.

¶ COMMENDARE PER CERAM ET SETAM. Vide in Cera.

* 6. COMMENDARE SE, Tutelam seu protectionem alicujus advocare. Vide infra in Commendatio 2.

COMMENDARE SE AD CURTEM REGIS, in Lege Longobardor. lib. 2. tit. 11. §. 1. et 3. [** Rothar. 195. et 197.] dicitur puella libera, de crimine accusata, cum illius protectionem ac mundium implorat.

¶ COMMENDARE SE IN VASSATICUM. Vide infra Commendatus.

* 7. COMMENDARE, Indicare, nuntiare. Jerem. vet. eccl. Carnot.: *Duc lectiones Commendantur, et primam legit ille, cujus est septimana evangelii.* Chartul. ejusd. eccl. ann. circ. 300: *Debet (matricularius) per arcam pulsationem parvæ campanæ collectorium Commendare.*

¶ COMMENDARIA, Præstatio pro tutela. Libertates Gratianopoli concessæ ann. 244. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 23. col. 1: *Item statim ne aliquis ex civibus nomine Commendarie sive gardie alicui de civitate donet aliquid, vel dare conveniat, et si expertus fuerit, tam dans, quam accipiens viginti solidos Curie dabit.* Permutatio Castri de Bellacumba cum Castro de Varsia inter Humbertum Dalphinum et Aymericum de Briançone, ejusd. Hist. tom. 2. pag. 50. pl. 2: *Item fuit actum... quod non potestis aliqua quoquo titulo acquirere infra territorium et mandamentum Castri de Varsia, guardas vel Commendarias recipere, vel reatas retinere, nec homines dicti mandamenti civitatibus vel villis affranchitis, vel homagium seu fidelitates eorum recipere, vel reatas retinere.* Vide Commenda 4. et Guarda 1.

COMMENDARIUS, Qui aliquem in Commendatum, seu in suam tutelam suscipit. Charta Aldegastri, filii Sydonis Regis Ovensis, ann. 781. apud Sandovallium: *Et nullis ex eis tamen datus licentiam neque testatem ullum dominum accipere, neque habere Commendarium, nisi soli Deo et B. matris ejus, et Abbati et Monachis loco isto sancto de Obona Deo servientes,*

¶ 1. COMMENDATARIUS, in Jure Canonico dicitur Oeconomus Ecclesiæ seu beneficii ecclesiastici vacantis, dum ipsi legitimo pastore vel possessore privatur. Ad sex menses vulgo protrahi poterat ille Oeconomus. Cum Ecclesiæ

vacans erat sedes episcopalis, illius administratio et cura fere Episcopo viciniore secundum jus antiquum credebatur. Hic appellabatur Episcopus Commendatarius. Posterioribus vero sæculis regnante Commendarum abusu, Commendatarius dictus est Episcopus, qui plures simul Ecclesias obtinebat, unam cujus erat Titularis, alteram aliasve quas Commendatarius administrabat, ut plurimum posset Ecclesiarum una fructus percipere. Ne plurimum Ecclesiarum unus esset Episcopus Canones prohibebant: ne violarentur hæ sacræ regulæ, una nomine tituli, altera nomine commendæ possidebatur. Hæc religio temporum. Reversales Christophori Episcopi Pataviensis pro Johanne Episcopo Vespriacensi ann. 1397. apud Ludewig. tom. 4. pag. 317: *Dominus Johannes Episcopus Vespriacensis Viennensisque Ecclesiæ perpetuus Commendatarius.* Charta Johannis de Bavaria electi Leodiensis Episcopi ann. 1398. apud Miræum tom. 2. pag. 893. col. 1: *Per dominum Leodiensem Episcopum Commendatarium Cameracensis Ecclesiæ supradictum.* Vide Commenda 3. et Comendatarius.

¶ 2. COMMENDATARIUS, in Monasterio Sandionysiano. Vide infra Commendatarius.

¶ 3. COMMENDATARIUS, Custos carceris. Concil. Salmant. ann. 1335. cap. 8: *Nonnulli Commendatarii seu Carcerarii ab iisdem Clericis sic carceratis extorquent pecunias et alias res... injuste.* Vide Commendatarius 1.

¶ 4. COMMENDATARIUS, Mercator, etc. Vide Commendator 1.

COMMENDATELA, Præstatio pro tutela, in Tabulario S. Cyrici Nivern. Ch. 94. Vide Commendatio 2.

¶ 1. COMMENDATIA, Concessio beneficii seu feudi ad vitam, Præstaria. Hujus formula habetur in Formulis veteribus apud Bignonium pag. 409. 1. Edit. Domesdei apud Spelmanum: *Ibi liber homo Edrici Commendacie (tenet) 20. acr. et 3. bordar. et diivid. car. sil. ad 10. porc. et valet 5. sol.* Vide Commenda 3.

2. COMMENDATIA, Idem quod Commendisia, in Gestis Consul. Andegav. cap. 11. num. 3. et in Charta Joannis D. Balgentiaci ann. 1196. in probat. Histor. Blesensis pag. 16.

1. COMMENDATIO. Lex Longobard. lib. 2. tit. 44. §. 2. [** Carol. M. 100.]: *Cæteri vero homines liberi, qui vel Commendationem, vel Beneficium Ecclesiasticum habent.* Id est, qui domino alicui se commendaverunt, accepto ab eo beneficio, seu prædio.

* Beneficium, seu prædium jure fiduciario concessum. Charta ann. circ. 1027. ex Tabul. S. Albini Andegav.: *Fuit quidam Rainardus, ... qui tenuit Commendationem a seniore suo Gelduino, ipsius oppidi domino, etc.* Vide supra Commenda 3.

2. COMMENDATIO, Tutela, protectio. In Commendationem autem potentiorum, se et res suas ponebant inferioris conditionis homines, ut essent qui se et sua tuerentur et protegerent contra inimicos aut bonorum invasores, iisque in tuitionis mercedem alicujus census pensationi sese adstringebant. Vetus Charta apud Duchesnum in Hist. Ducum Burgund. pag. 52: *Philippus*

Abbas Ecclesiæ S. Benigni... villam prope Divionem, quæ dicitur Longus vicus... Hugoni Duci Burgundiæ in Commendationem posuit pro centum solidis annuatim solvendis, etc. Alia Theobaldi Comitis Blesensis ann. 1148. in Tabulario Vindocinensi Thuano fol. 203: *Robertus Abbas volens devitare injurias et infestationes malefactorum, posuit in Commendatione mea duas villas suas quas habebat in partibus Vindocinensibus, 10. solidos Blesensis monetæ mihi reddendo ad festum S. Joannis Baptistæ, ... pactum etiam fuit, quod ego vel heredes mei Commendationem illam de manu nostra non ejicerimus, alicui eam tribuendo.* Ejusmodi præstatio

COMMENDATIO passim dicitur. Tabular. S. Albini Andegavensis: *Vicecomes de Toarcio expetebat Guardam, quam Commendationem vocant, de villa, quæ dicitur Brociacus. Quare Losdelius Monachorum Præpositus de Mairono Vicecomitem Haimericum adiit, fecitque hac de re tale placitum cum eo: Monachus de Brociaco dabit per singulos annos ad Pascha 5. solidos de Commendatione Vicecomiti: qui solidi si ipso die Paschæ redditu non fuerint, ad 8. dies reddentur sine lege. Igitur pro hac re promisit Vicecomes prædictus supradictam villam, et omnes homines ipsius villæ se ubique servaturum, et etiam ipsos homines de Brocaco, qui morantur in burgo Monachorum apud Mosteriolum, custodiet euntes et redeuntes, quamdiu de Brociaco fuerint, etc.* Tabular. S. Cypriani Pictav.: *Neque bidannum, neque aliud debitum ab illis hominibus, qui habitaverint, exigant, solummodo Commendationem saluum faciendi, propter amorem Dei nobis retinemus, etc.* Charta ann. 1076. apud Duchesnum in Hist. Ducum Burgundiæ: *Salvamentum sive Commendationem quam in Nerontis villa accipiebant.* Alia Gaufredi Comitis Andegavensis in Tabulario S. Laudi Andegavens.: *Et de tertio sive leubo, sive, navi, unum sextarium salis, et diividiam partem Commendationis.* Alia ejusdem Comitis in Gallia Christ. Samarthianorum tom. 4. pag. 394: *Commendatio vinearum, Commendatio asinariorum vinum deferentium.* Vide Salvamentum.

* Commandacion, eadem acceptione, in Lit. ann. 1377. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 318: *Constitua encor ledit conte, que chevaliers ne nulz autres, aucun homme de ladicte ville, pour aucune convenance ou pour autre cause, ne pourroit revoquer de ladicte ville, se il n'estoit son homme de corps, ou qu'il eust en icellui aucune ancienne Commandacion, etc.*

* COMMENDATIONEM REDDERE, Tutelæ seu protectioni alicujus nuncium remittere. Charta Guill. comit. Nivern. ann. 1165. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 22. col. 2: *Si homines S. Germani se commendaverint Bucardo, quandiu voluerint commendati sui erunt; et cum inde exire voluerint, Commendationem reddent, et postea commendati sui non erunt.* Vide mox Commendatus.

3. COMMENDATIO, Mutuatio, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 45. Vide Commendare 2.

¶ COMMENDATIO ECCLESIE, Qua Patronus Laicus Episcopo præsentat Presbyterum, qui in Ecclesia, cujus Patronus est, munia obeat Ecclesiastica. Concil. Are-

lat. ann. 813. can. 5 : *Ut laici a Presbyteris non audeant munera exigere propter Commendationem Ecclesiae.* Vide supra *Commendare Ecclesiam.*

† **COMMENDATIO PONTIFICALIS BACULI**, Idem quod *Investitura*, qua Princeps traditione baculi pastoralis, Episcopum recens electum mittebat in possessionem Episcopatus. Vita S. Remberti Archiep. Hammburg. num. 11 : *Die depositionis domni Ansgarii Rimbertum omnes concorditer elegerunt. Cum concordiae pacto, ad gloriosum tunc temporis Regem Illudovicum adduxerunt eum viri venerabiles, Thiadricus Mindensis Ecclesiae Episcopus, et Adalgarius Abbas monasterii novae Corbeiae : susceptusque ab eo honorifice, cum pontificalis baculi juxta morem Commendatione, Episcopatus est sortitus dominium.* Quae verba in gratiam imperialis investiturae intrusa fuisse tempore Henrici IV. censet Hensehenius, hac maxime ratione ductus, quod in primariis Ecclesiae Hamburgensis et Bremensis privilegiis nullum hujus rei vestigium appareat. Et tamen Adamus, ut recte Mabillonius observat, Henrici aequalis, hae privilegia pro investitura imperiali laudat his verbis capituli 28 : *Pallium Rembertus pontificale suscepit a Papa Nicolao, ferulam pastorem a Cesare (Rege) Luthewico, sicut in privilegiis dignosci potest.*

COMMENDATIO VASSALLORUM. Fulbertus Carnot. Epist. 6 : *Hoc a vobis exigo, securitatem de mea vita et membris, de receptu Vindocini castri ad meum usum et meorum fidelium, qui vobis assecrurabunt illud; Commendationem vestrorum Militum, qui de nostro casamento beneficium tenent, salva fidelitate vestra, etc.* Id est, ut vassallos vestros, qui mei etiam sunt, mihi praestare velitis, Gall. *Prester.*

* 4. **COMMENDATIO**, ut *Commenda* 1. Depositum. Charta Henr. comit. Trecent. ann. 1179. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. : *Quae quidem quinquaginta librae jam positae sunt in Commendatione in ecclesia B. Mariae de Chagia..... Ponerent pecuniam in custodia in ecclesia de Chagia.* Vide supra *Commenda*.

COMMENDATIONES, officium vel orationes pro defunctis. *Ευχαλῖ*, apud Clementem lib. 8. Constitutionum Apostolic. cap. 43. *Officium Commendationis*, in Statutis ordinis de *Sempringham*; quia in eo fit *Commendatio animae defuncti a Sacerdote.* Ebo Remensis, de Ministris : *Mortuos cum Commendationibus animae et orationibus dignis obsequiis sepulturae venerabiliter tradere.* Vita S. Deodati Abbatis num. 9 : *Interea jam exanimem et quasi sopore depressum vultum roseum mitissimi Deodati aspicientes, odorem suavissimum trahentes, cum salutaribus Commendationibus operuerunt.* Concilium Milevitan. II. cap. 12 : *Placuit et illud, ut preces, vel orationes, seu Missae, quae probatae fuerint in Concilio, sive praefationes, sive Commendationes, seu manus impositiones, ab omnibus celebrentur.* Παράθεσις in Cod. Canonum Eccles. Afric. can. 103. Vide Concil. Carthag. III. can. 29. Concil. Toletan. IV. cap. 13. et Tolet. XI. cap. 12. [Compostell. ann. 1031. cap. 2. Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 595.] *Commendare*. ἀπαλῶς, vel diis *Commendare*,

est εὐχεσθαι ὑπὲρ τινος, ut observatum a Casanbono ad Spartianum, ex eodem Spartiano et Lampridio.

COMMENDATIONES MORIENTIUM. Ordericus Vital. lib. 5 : *Denique mortem sentiens, fratres acciri fecit, ac ut sibi morientium Commendationem facerent rogavit.*

* *Nostis Commendaces.* Testam. ann. 1448. ex Chartul. 21. Corb. fol. 277 : *Item je laisse... aux trois ordres mendiants, est assavoir freres Prescheurs, Augustins et freres Meneurs de ladite ville (d'Amiens) à chacun vingt solz, par sy qu'ils seront tenus de dire vigilles, Commendaces le jour de mon obsequie.* Oecurrit etiam in Hist. Caroli VI. pag. 127.

* **COMMENDATITIA**, Concessio beneficii seu feudi ad vitam, idem quod *Præstaria*, Charta ejusmodi concessio. Form. Bignon. cap. 21. apud Baluz. tom. 2. Capitul. eol. 507 : *Propterea hanc Commendatitiam manu nostra firmatam tibi pro hoc dedimus, ut annis singulis censum tantum, etc.* Vide *Commendatia* 1.

COMMENDATITIAE CONSUETUDINES, Præstatio pro tutela. Gesta Dominorum Ambasiens. cap. 4. n. 12 : *Goffridus Pruliaci Consul Vindocinensis effectus, Consuetudines, quae vulgariter Commendatitiae vocantur, ab Ambasiensibus auferre excupiebat.* Adde cap. 6. n. 1. Vide *Commendista*.

* Charta Joan. dom. Balgent. ann. 1196. eu Tabul. Miciae. : *Ipsos et hæredes eorum ab omni penitus Commendatitia vel redhibitione quittavimus.* Vide infra *Commendia*.

COMMENDATITIAE LITERAE, EPISTOLAE, Quae ab Episcopis dabantur ad alios Episcopos, quibuscumque, sive Clericis, sive Laicis suae dioceseos peregrinaturis, ut ab iis fideles in sacris synaxibus admitterentur, vel ut Clerici ad ordines promoverentur, vel ut in peregrinatione eorum solatiis foverentur, vel propter alias causas : has συστατικὰς vocant Graeci. Gloss. Lat. Graec. : *Commendatitiae litterae*, συστατικαί. Gloss. Graec. Lat. : *Συστατικῇ, Commendatitia.* Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062. : *Συστατικαὶ ἐπιστολαί, αἱ ἐγγειρίζουσαι κληρικῶς ἢ λαϊκοῖς ἀφορισμένοις, ἢ ἀναγνώσταις, ἐν ἐτέρᾳ πόλει ἀπιοῦσι.* *Litterae Commendatitiae*, quas *Formatam* vocant, apud Reginonem in Inquisit. de Presbyt. cap. 79. et in Formula 39. ex Baluzianis. *Συστατικῶν*, mentio est in Canonib. Apost. Can. 33. in Concil. Sardie. cap. 9. in Concil. sub Menna Aet. 1. etc. *Commendatitiarum* vero in Concilio Andegav. cap. 1. Venetico cap. 5. Agathi. cap. 38. Remensi cap. 12. Francolord. ann. 794. ann. 27. Turon. III. cap. 13. Parisiensi VI. lib. 1. cap. 34. apud Hieronym. Epist. 48. cap. 5. Criseonius cap. 15. 35. Zachar. PP. in Epist. ad Pipinum cap. 27. in Capit. Caroli M. lib. 1. cap. 3. lib. 7. cap. 195. [*269.] in Capitul. 1. Caroli M. incerti anni cap. 2. in Addit. 3. Ludov. Imp. cap. 49. apud Nicolaum I. Epist. 70. Innocent. III. PP. cap. 3. de Clericis Peregrin. in Decretis Calomanni Reg. Hungar. lib. 2. cap. 19. apud Joannem VIII. PP. Epist. 273. etc. Harum autem formulae et exempla prostant apud Fortunatum lib. 5. Poem. 19. lib. 10. Poem. 19. Desiderium Cadurcensem Episcop. Epist. 16. Ruricius lib. 2. Epist. 11. 43. 52. Bedam lib. 2. de Wire-

muthensi Monasterio, seu in Vita S. Benedicti Biscopi cap. 18. Lupum Ferrariensem Epist. 101. 102. 106. 107. Alcuinum Epist. 51. 73. Simeonem Dunelmensem de Gestis Reg. Angl. ann. 1125 in Formulis veterib. cap. 12. apud Bignonium, apud Pithæum in Gloss. ad Julianum antecess. Vide *Commendatitiae*, in Concilio Exoniensi ann. 1287. cap. 37. etc.

COMMENDATITIAE LITERAE Abbatum, Monachis ad aliam Ecclesiam transire volentibus datae, apud Rainardum Abbatem Cisterciens. in Institut. cap. 11. Vide Bullar. Cluniae. pag. 39.

COMMENDATORIAE LITERAE etiam dicuntur Sidonio lib. 9. Epist. 10. et Juliano antecessori constit. 6. §. 3. in Synodo vero Nugarolensi ann. 1302. cap. 1. *Recommendatoria*, cap. 2.

† **COMMENDATITII**, iidem qui infra *Commendati*, apud Mabill. tom. 4. Annal. Benediet. ad ann. 1025. num. 71 : *Attribuens B. Petro et Fratibus ibidem viventibus apud Lauriacum liberos suos, collibertos, servos, ancillas et Commendatitios, eorumque substantias et possessiones, etc.*

COMMENDATITIUS INDREULUS, Epistola *Commendatitia* ab Episcopis pro Clericis suis ad Principeps et illustres viros scripta, ut euntibus et redeuntibus res necessarias et solatia iis impendant. Hujusmodi indreulorum formulas binas exhibet Mareulfus lib. 2. form. 50. 51.

† 1. **COMMENDATOR**, **COMMENDATORIUS**, promissum enim scribitur : Mereator socius, qui uni alteri *commendat* integram negotiationis curam certis conditionibus. Statuta Massil. lib. 4. cap. 20. §. 2 : *Si vero socius vel Commendator prius ea mandaret ei (cui Commenda credita est) per literas sigillo capituli vel curiae Massiliae munitas, ut cum dicta societate vel commenda completo primo viagio revertatur, teneatur ille hoc facere, nisi aliud viagium tunc jam inceperit, ex quo damnum incurreret, si illud non compleret.* Passim occurrit ibi. Vide *Commenda* 2.

2. **COMMENDATOR**, Officium seu dignitas in Ordinibus Militaribus Religiosis verbi gratia S. Joannis Hierosol. *Magister sive Commendator. Commendator domorum in Militia B. Jacobi*, apud Innocentium III. lib. 13. Epist. 11. *Præceptor*, eadem notio in Militia Templi. [*Commendator domus Teutonicae Trajectensis*, apud Miræum tom. 1. pag. 436. col. 2. *Domus Leprosorum Appamiae*, apud Limborch. Sentent. Inquis. Tolos. pag. 295. *Hospitalium*, in Hist. MS. Beecensi pag. 464. *Monaster B. Mariae vel Damianae nostrae de Mercede* tom. 4. Concil. Hisp. pag. 290. et 453. etc.]

* 3. **COMMENDATOR**, Fidejussor. Char Primislai reg. Bohem. ann. 1211. in Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. cc. 732 : *Notum sit omnibus quod dux W'lausklaus, per preces Rogobudi, sylvan quae vocatur Obeekti, cesserit. Commendat res hi sunt : Stephanus, Sudko, Joanne.* Vide supra *Commenda* 8.

* **COMMENDATORIA**, Beneficium equum Melitensium, Gall. *Commanderie*. Formul. MS. Instr. fol. 38 : *Ipsas bajule præceptorias, Commendatorias et domus dicti prioratus ac membra..... religioso,*

Christo nobis carissimo, fratri Fulconi de Villareto dictæ domus (Hospitalis S. Joan. Jerosol.) priori dicti prioratus Cupnæ domus. Infra: Bajolias, Commendatorias, etc. Vide supra Commanderia.

† **COMMENDATORIUS**, vel **COMMENDATARIUS**, Gall. *Commandeur*, Monachus S. Dionysii, qui pro Abbate omnimodam habebat jurisdictionem in quosvis delinquentes in Ecclesia et in toto Monasterii circuitu: quam exercebant Baillivus alique officiales ad hoc unum instituti, ut narrat Doubletus pag. 424. Epitaphium Fr. Petri Bochart apud Felibian. Hist. Sandion. pag. 584: *In ætate constanti viam ingressas universæ carnis, hujusce domus Commendatarius Fr. Petrus Bochart, e longa serie Consulium et Præsidum supremi Senatus Franciæ... hic sepultus ann. Dom. 1607. Aliud Epitaphium ibid. pag. 586: Hic jacet Fr. Augustinus de Valles, Cantor et Commendatarius, necnon tertius Prior hujusce domus, qui obiit quarto Nonas Aprilis ann. Dom. 1636.*

* Alia erant ejusdem officii munia apud Corbeienses monachos, ut discimus ex Charta ann. 1285. in magno Chartul. nig. ipsius monast. fol. 50. rº: *Dant Resson, moine de Corbye, Commandeur et receveur des biens de ledite église, etc. Præceptor et receptor honorum ecclesiæ, infra in Ch. ejusd. anni fol. 55. vº.*

† **COMMENDATORIE LITTERÆ**. Vide in *Commendatitiæ*.

COMMENDATUS, Vassallus Domino fidelitate ac hominio astrictus: interdum obnoxius ratione beneficii et feudi, quod olim *Commendabatur* seu ad vitam concedebatur. *Qui in vassallitico Commendati sunt*, in Capitul. Pipini Regis Italiæ cap. 36. Charta Caroli magni pro divisione Imperii cap. 5: *Et unusquisque liber homo post mortem Domini sui licentiam habeat se Commendandi inter hæc tria regna ad quodcumque voluerit; similiter et ille qui nonnullum alicui est Commendatus*. Nithardus lib. 1. sub. ann. 840: *Et quoniam olim regnum Aquitanie Carolo donaverat, ut illi se Commendarent, hortando suasit, jussit. Qui omnes Commendati, eidem sacramento fidem firmarunt*. Vide eundem lib. 3. pag. 371. Capitul. 3. ann. 811. cap. 8. Capitul. Pipini Regis Italiæ cap. 13. Præceptum Lud. Pii pro Hispanis ann. 816. Chartas 74. et 74. in Appendice ad Capitul. Steph. Baluzii, Legem Longobard. lib. 3. tit. 9. §. 1. [* Pipin. 23.] Concilium Duziacense. part. 4. cap. 3. pag. 253. et tom. 13. privilegii Acher. pag. 314. 315.

* Non raro etiam, qui alterius tutelæ esse commendavit, ob idque fidelitatis sacramento ei astrictus. Vide supra *Commendationem reddere* et infra *Vassaticum in Vassus* 2.

SE IN VASSATICUM ALICUI COMMENDARE, in Charta Privilegior. concessorum Hispanis tom. 2. Hist. Franc.: *Noverint tamen dem Hispani sibi licentiam a nobis esse concessam, ut se in vassaticum Comitibus nostris more solito Commendent*. Alia ann. 16 ibidem: *Se ad Comites, sive vassos nostros, vel etiam ad vassos Comitum Commendaverat. Se in manus alicujus Commendare*, apud Eginhardum Epist. 27. 28. *Se so-*

leuni more Commendare, apud eumd. Epist. 26. Querimonia Berengarii Vicecom. Narbon. adversus Guifredum Archiepisc. Narbon.: *Insuper, quod pejus est et inhonestum, Commendavit se manibus ad Comitissam Urgelli. Homo manibus Commendatus. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 68: De donatione facta a parentibus: Constituerunt Principes sæpe dicti qualiter omne donum stet inconvulsam perenniter... talem convenit adhibere firmitatem, quod etiam postmodum voluntatem suam nullatenus mutare possit, hoc scilicet ut recipiat eum ad hominem manibus Commendatum, aut donet ei potestatem de Castro, etc. Cap. 70: Sed postea non possunt mutare suam voluntatem, si adquisitor jam erat homo illorum manibus Commendatus, aut propter illud ad hominem receperint. Cap. 116: Statuerunt etiam quod si parentes cum filiis, aut filii cum parentibus intentionem vel placitum habuerint, parentes sint judicati et seniores, et filii velut manibus propriis Commendati. Cap. 128: Et utraque parte sacramenta fiant per singulos homines qui sint Christiani, et homines illorum manibus propriis Commendati. Joannes VIII. PP. Epist. 303: Joannes Diaconus, fidelis Commendatus noster.*

Non multum absimile fuit quod *jus applicationis* Romani appellabant, quod ab Atheniensibus ortum aiunt, apud quos peregrini se alicui opulento civi in clientelam dabant dicabantque. Hinc *Commendare se in clientelam*, apud Terentium in Eunuch. Vide quæ in hanc rem concessit Turnebus lib. 24. Advers. cap. 32. Sed et hac voce *applicare* eadem propemodum notione utitur Charta Ludovici Comitil Sacricæsaris ann. 1219. ex Tabul. S. Satyri: *Quod si aliquis de omnibus hominibus S. Satyri hominem se domini de Sancerro esse dixerit, et ei se applicare voluerit, ubi Abbas tres legitimos homines jurare fecerit, quod eum vel eos Ecclesia S. Satyri per unum annum et unum diem sine calumnia tenuerit, deinceps eum vel eos in pace habebit, sine campo, et batalia, vel aliqua contradictione.*

† **COMMANDUS**, Eadem notione. Chartularium Virzionense fol. xvii: *Theudorius dat suam Commandam quidam de omnibus hominibus huic suo Commando nomine Archembaldo.*

COMMENDATI, Dicuntur liberti, qui libertatem consecuti Patroni, seu manumissoris patrocinio se commendaverant. Quippe per *Chartam ingenuitatis* servo in libertatem adserto facultas dabatur, seu Ecclesiæ, seu alterius cujuscunque personæ, quæ ejus ingenuitatem tueretur, patrocinio se commendandi, ut patet ex Marcullo lib. 2. Form. 32. etc. Canon Lugdunensis in Canonibus selectis apud Jacobum Petitem post Pœnitentiale Theodori pag. 242: *Quicumque contra libertos Ecclesiæ Commendatos actionem habet, non audeat magistratui eos tradere, sed in Episcopi judicio, quæ sunt veritatis audiantur; quia iustum est ut contra calumniatorum versutias defendantur, qui immortalis Ecclesiæ patrocinium concupiscunt*. Concilium Toletan. IV. cau. 72: *Liberti qui a quibuscunque manumissi sunt, et Ecclesiæ patrocinio Commendati existant, ... sacerdo-*

tali defensione a cujuslibet insolentia protegantur.

Legibus vero Scaniæ editis ab Andrea Suenonis Archiepisc. Lundensi lib. 6. cap. 5. servum, statim atque libertatem consecutus erat, *ex auctoritate consuetudinis approbatæ, ingenuorum aliquis suo generi conjungebat, eum in suum consanguineum eligendo, et qui pro factis ejus se sponderet responsurum, et hoc facto pro parte tertia recipiendæ satisfactionis onus sentiebat, vel pro parte tertia recipiendæ satisfactionis luctum percipiebat cum liberto, duplo minore semper liberto quam ingenuo satisfactione pro homicidio attinente.*

Neque tantum liberti, sed quivis villarum incolæ, liberi et ingenui, qui sub dominorum tutela et protectione vivebant, et in signum ejusmodi protectionis certam præstationem annuam vel servitium iis exsolvebant, *Commendati* dicuntur. Scribit Lactantius lib. de Mortibus persecutor. num. 21. apud Persas cum fuisse morem, *ut Regibus suis in servitium se addicerent, et Reges populo suo tanquam familia uterentur*. Leges Wisigoth. lib. 5. tit. 3. §. 1: *Si quis ei, quem in patrocinio habuerit, arma dederit, vel aliquid donaverit, ad ipsum quæ sunt donata permaneant. Si vero aliam sibi patronum elegerit, habeat licentiam cui se voluerit Commendare: quoniam ingenuo homini non potest prohiberi, quia in sua potestate consistit, etc.* Adde §. 3. et 4. et Legem Longobardorum lib. 3. tit. 9. Tabularium Burguliense fol. 94: *Guillelmus Castri Mirabelli Princeps requirebat in Vassallia villa pravas consuetudines, et homines, quos Commendatos vocant. Neque alii sunt de quibus agit Conventus Ticinensis ann. 853. cap. 3: De liberis hominibus qui super alterius res resident, et usque nunc a ministris reipublicæ contra legem ad placita protrahantur, et ideo pignerabantur, constitutum est, ut secundum legem patroni eorum vos ad placitum adducant, etc.* Domesdei: *In eadem (villa) tenet Ailw. Commendatus antecessori (Mallet) 60. acr. pro manerio, tempore Regis Edwardi. Alio loco: Soca Abbatis in eadem 11. liberi homines 70. acr. et fuere Commendati antecessori Malet, præter unum qui fuit Commendatus antecessori Rogeri Bigot, nomine Haraius. Ex quibus patet Commendatos fuisse liberos homines, quibus licitum fuit cui vellent sese commendare. Ranfredus Jurisconsult. qui vixit sub Frederico II. in Ordine judiciario, tit. de Villanis: Recommendati dicuntur, qui veniunt sub alienis partibus, et habitare volunt in civitate tua, elegit patrocinium tuum, et dicit, Domine, volo esse tuus Recommendatus, ut habeamus tuam defensionem annis singulis, et serviam in Pascha vel in Natali duas gallinas, vel libram piperis, vel aliquid aliud. De istis multos invenies apud Neapolim in villis eorum et Bononiæ. Isti de jure nihil aliud debent conferre; sed Neapolitani ab illis multa exigunt, et fere omnia, quæ exigant Domini a vassallis.*

Interdum tamen ita clientelæ ac patrocinio Domini alicujus sese commendabant, ut obnoxie conditionis censerentur, et tanquam servi, si fugitivi essent, retraherentur, ut est in Lege Ripuar. tit. 72. §. 5.

Hæc enim lege alterius potestati se commendabant, ut quoad viverent, de victu ac vestitu sibi ab illo caveretur, cui ingenui ordine, hoc est absque ingenuitatis ac libertatis præjudicio, servitium et obsequium sese præstituros profitebantur, hoc addito quod ab eo se subtrahendi potestatem non haberent, ut est in Formulæ secundum Legem Romanæ. cap. 44. Diploma Ludovici Imp. filii Lotharii ann. 24. pro Monasterio Casauriensi in Tabul. ejusdem Monasterii: *Vel quæ extrinsecus ad eandem respiciunt cum servis et ancillis, cartulariis, Commenditis, aldionibus, libellariis, etc.* Aliud ibidem: *Neenon etiam universos Commenditos, Cartularios, vel libellarios ipsorum.* Aliibi Commendati dicuntur. Occurrunt passim in Chartis, apud Puricellum in Monumentis Ambrosianæ Basilicæ pag. 215. 216. 226. 228. 231. Ughellum tom. 2. pag. 580. tom. 5. pag. 646. Perardum in Burgundicis pag. 276. Duchesnium in Probat. Hist. Monmorenciacæ pag. 34. Vide *Affidati*.

Interdum ejusmodi Commendati servis ipsis accepsabantur. Quoniam Attachiam. cap. 54. § 7: *Est autem tertius modus natiuitatis et bondagii, cum aliquis liber homo pro Domino habendo vel manutentionia alicujus Magnatis, reddit seipsum illi Domino, suum naticum, sive bondum in Curia sua per crines anteriores capitis sui, etc.*

** COMMENDATI ECCLESIE. Papyr. Ravennat. ap. Maium Classic. auctor. tom. 5. pag. 362: *Actores ecclesiasticos, domesticos aut Commendatos Ecclesiæ diverso sexu, staurophoros, etc.* Vide supra linea Commendati, dicuntur liberi, etc.

* COMMENDIA, Præstatio pro tutela. Charta Theob. comit. Campan. pro commun. villæ de Escuelleio ann. 1229. in Chartul. Camp. Cam. Comput. Paris.: *Homines istius communie de mortuis manibus, de forimaritagiis, de talliis, de tollis, de corveis, warennis, Commendiis, chrva-giis, quantum ad me pertinet, quiti erunt et liberi.* Vide supra Commendatitæ consuetudines, et mox Commendisa.

COMMENDIRE, pro Commendare, licentia Poetica. Utuntur Alcuinus Epigr. 124. 164. 170. 214. 267. et Candidus Monach. in Vita metrica Eigilis Abbat. Fuld. cap. 24.

† COMMENDITUS, pro Commendatus. Epistola Faroaldi Ducis ad Joannem V. PP. apud Mabill. tom. 2. Annal. Benedict. pag. 756. col. 1: *Credimus, Sanctissime Pater, Sanctitati vestræ non latere, qualiter Monasterium in territorio nostro Sabinensi consistens, per aliquas donationes nostras in cespitibus et servis et coloniis locum ipsum per Thomam Abbatem et Commendatum nostrum restauravimus.* Vide Commendatus.

* COMMENDISA, Eadem notione. Charta ann. 1157. ex Chartul. Micicac.: *Meam mihi Commendisam et consuetudinem, sicut habeo in hominibus ejusdem villæ retinui.* Tout le droit des Commendis, in Ch. admodiat. major. Castel. ann. 1380. ex Reg. 116. Chartoph. reg. eh. 243. Vide in Commendisa.

COMMENDISIA, Idem quod Commendatio, Tutela, etc. Charta ann. 1229. in

Tabular. Campaniæ Thuano fol. 361: *Ego Theobaldus, etc. Quod ego retinui sub me in Commendisiam mea Reinandum Seiguer eivem Tolosanum. Concessi siquidem ipsum peregrinum quamdiu sub me morabitur, in Commendisiam mea fore liberum ab omni tallia, tolta, et demanda, a justitia villæ, turris et gabiolæ, ab omni exercitu et chevancheia et ab omni alia exactione. Propter hoc autem dictus Renaudus tenetur mihi vel mandato meo reddere annis singulis in nundinis S. Aignsi 60. sol. Pruvin. pro uno scypho argenti, unius marchæ, interius deaurato. Actum, etc.* Alia ann. 1200. in eodem Chartul.: *Ego recepi in Commendisiam mea bona fide Margaretam uxorem Petri Raymundi Tolosani. Ita tamen quod dicta Margareta reddet mihi, etc. scyphum argenti, etc. et per hoc volo eandem Margaretam esse immunem ab omni tallia, etc.* Tabularium Absiense fol. 52: *Pro quibus annuatim reddant Fratribus de Massigne 4. nummos de Commendiza.* Tabularium S. Trinitatis Vindocinensis ann. 1083: *Terram quæ vocatur Balneolus, misit Amelina in Commendisiam Odoni Comiti, talem videlicet, ut unusquisque qui ea terra bordam vel domum haberet, minam avenæ redderet illi ob tutamentum.* Cur vero Amelina prædium suum Odoni commendaverit, sic prodit in Charta 289. fol. 67: *Sed quia (terra apud Balneolos) contigua cætero non erat meo easamento, et ab illo longe manebam, ideo ad Odonem Comitem accessi, qui me valentior erat, eam tueri deprecans, ut ipsam a suis omnibus receptis ob amorem meum, ac si propriam, suo tutamine defensaret, datus illi loco mercedis 60. arietes, etc.* Charta Hugonis Ducis Burgundiæ ann. 1236: *Ex præmissis igitur plenius attendentes quod memoratus avunculus noster D. Guillel. de Vergeiaco aut aliquis alius nullam habet guardiam aut Commendisiam in Abbatem et Conventum aut homines villæ Besuensis, nisi de voluntate Episcopi Lingonensis, etc.* Vide Warda.

Est etiam Commendisiam ipsa præstatio pro Commendisiam. Charta ex Tabulario Vindocinensi, cujus titulus De Comandisia de Domzei, concipitur: *Paganus de Montedublello promisit Dco et D. Gaufrido Vindoc. Abbati se servaturum obedientiam de Domzeio, cum omnibus quæ ad eam pertinent, et ab omnibus cum quibus pacem haberet, defensurus, eo pacto ut pro quadriga in terra singulis annis daretur unus sextarius frumenti, et pro dimidia quadriga, una mina.* Idem Tabularium, Charta 86: *Donavit Consuetudines omnes quas habebat in terra de Loirs et de Forgetis; vicariam scilicet et Commendisiam et carreium, etc.* Charta fundationis Abbatie omnium SS. Andegav. ann. 1049: *Similiter perdonat (Comes) Commendisiam villanorum Montisfortis, etc.* [Tabularium Monasterii S. Florentii: *Radulfus de Monterebelli Viecomes cedit Commendisiam sive tollam, quam in terra S. Florentii habuerat. Item et Goffredus de S. Quintino, qui partem istius Commendisie in fructu tenebat.*] Chronicon vernaculum laudatum a Duchesnio in Hist. Vergiac.: *Et avec ee donna ausdits Abbé et Convent la Commendise qu'il avoit des hommes de Givry et de Veanne, sans vouloir en aucune chose venir contre la Chaite de Hugues Duc de Bourgogne son*

pere, par laquelle il ne devoit prendre en Commendation les hommes de l'Eglise de Cluny. Vide Chopinum lib. 3. de Sacra polit. tit. 7. § 5. Louvetum in Hist. Bellovac. tom. 2. pag. 182. 183. Guichenonum in Probat. Hist. Bress. pag. 23. etc.

† COMMENDITIA. Charta Gaufredi de Leziniaco pro Monasterio Malleacensi ann. 1232. apud Stephanotium tom. 4. Antiquit. Pietav. MSS. pag. 409: *Commenditias autem meas de Volvento, vel aliis locis in terra dieti Monasterii vel membrorum, de cetero recipi non permittam; nec impediam nec faciam impediri, quominus idem Monasterium cum membris et pretinentiis suis plena fruatur ac perpetua libertate.*

† COMMENDICIA. Chartularium Virzianense fol. xv. verso: *Aganus Christi famulorum famulus trahit Monasterio Virzianensi filium suum Rainaldum in presentia D. Berengarii Abb. una cum Commandicia terre loci ejusdem.*

† COMMENDITUS. Vide in Commendire.

COMMENSALIA, Symbola, quæ ad communem mensam conferuntur. Concilium Laodicenum can. 54: *Ὁὐ δὲ ἱερατικὸς ἡ κληρικὸς ἐκ συμβολῆς συμπόσιον ἐπιτελεῖν.* Quæ sie reddidit Isidorus Mercator: *Non oportet ministros altaris... ex symbolis, (quæ vulgus Commensalia appellat) convivium celebrare.* Atto Episcopus in Capitulari cap. 55. habet Commensalia. Vide Conferunt.

COMMENSALIS, ἐμετρέπης, σῶσις, Conviva, convictor, qui ex Principis aut alterius familia et mensa est. Charta ann. 1172. apud Perardum in Burgundicis: *Accipiant de expensa Curie, tanquam Commensales Ducis in perpetuum duos solidos pro pane, 4. sextarios vini, etc.* Charta Caroli IV. Imp. pro Galterio de la Rocha Papiensi ann. 1380: *Te in judicem, officialem, seu Auditorem causarum Imperialis Palatii nostri, et Consiliarium, familiarem nostrum, domesticum et Commensalem constitimus.* [Index MS. Beneficiorum Eccles. Constantiensis fol. 40. vº.: *Rector jacet in quadam camera Prioratus, et est Commensalis Prioris et Conventus.* Occurrit in Prosa SS. Sacramenti et aliibi non semel.] Vox nostris notissima, qui hæc appellatione domus regie officiales donant. Vide Conviva.

* COMMENSALIS ASSIDUUS, in Bulla Innoc. VIII. PP. ann. 1484. ex Contin. magni Bullar. Rom. pag. 292. col. 2. *Commensales continuos, in Privilegio capit. de Roman. ann. 1348. tom. 3. Ordinatio reg. Franc. pag. 282 art. 1.*

† 1. COMMENTA. Miracula S. Apollinaris Episc. tom. 5. Julii pag. 354: *Ille vero suscepto Abbat. imperio, ut oportebat obtemperare cupiens, in hujus initio descriptione, dum quinque vel sex Commensales peregrisset, invasit illum quidam animi torpor, totamque spem incepti operis illi preagendi subripuit. Ita legit apographum Cisterciense; at Trecenta Commata, testis Sollierio, quæ fere eodem redeunt, inquit nam ὁρμαζ Græcis est Incisio. Vult itaque Auctor puncta quædam historice spectantia incise seu breviter, ὁρμαζ ὥς, notata fuisse.*

* 2. COMMENTA, Mulier incolæ. Vide infra Commentus.

† **COMMENTARE**, pro *Commentari*, Excogitare, in *Vitis Patrum Emerit.* tom. 2. *Concil. Hisp.* pag. 653. col. 2 : *Fraudulenta consilia, qualiter cum interficerent, Commentavit.*

* **COMMENTARIA**, *Commentariensis* seu carceris custodis officium; carcer ipse, vulgo *Conciergerie*. *Arest. parlam.* ann. 1416. in *Memor. H. Cam. Comput. Paris.* fol. 81. v° : *Officium conciergerie seu Commentaria palatii nostri Parisius tunc vacans, etc.* Aliud ann. 1420. in lib. 1. *Stat. super artif. Paris.* ex ead. *Cam.* fol. 22. r° : *Carceribus nostris Commentaria seu conciergerie palatii nostri Parisius mancipari fecisset.* Vide *Commentariensis* 1.

1. **COMMENTARIENSIS**, Custos carceris, sic dictus, quod *Commentarios*, id est, rationes custodiarum et reorum conficeret, et inscriptiones criminum (nostris *Escroutes*) reciperet. *Hesychius* : Κομμενταρίσιος, τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων δεχόμενος. *Escrout* vero ab ἐκκρύειν, quod est contrudere, conjicere in carcerem, deducit *Cujacius*. *Firmicus lib. 3. Mathes. cap. 6* : *Erunt Cornicularii aut Commentarienses, quibus damnatorum cura committatur, seu clavicularii, vel carcerum custodes, et quibus publicarum catenarum cura mandatur.* *Vetus Arestum Parlam. Paris.* ann. 1394 : *Uxor Commentariensis claves sibi carcerum tradere noluerat.* Occurrit non semel in *Cod. Th.* et apud *Scriptores*.

2. **COMMENTARIENSIS**, *Notarius*. *Gloss. Ælfrici* : *Commentariensis*, *Gerefa*. *Commentariensis Imperii*, in *Vita Ludov. Pii* ann. 812. Vide *Fortunatum de Vita* [non exstat apud *Fortunatum*, sed apud *Anonymum de Miraculis*] *S. Medardi cap. 20.* [1. num. 13.]

† **COMMENTARIOLUS**, *Modus agri*, ut videtur. *Donatio anni 855.* apud *Marten.* tom. 1. *Ampliss. Collect. col. 142* : *Hæc sunt nomina locorum præfata hæreditatis. In pago qui dicitur Felva... mansos dominicales tres... item Commentariolum de hæreditate Folckeri, quam habet in Frisia.*

* Vel potius *Index* seu *indculus* eorum, quæ *Folckerus* in *Frisia* possidebat, quæ dehinc enumerantur.

† **COMMENTARIUM**, *Carcer*. *Vita S. Athanasii*, tom. 1. *Maii* pag. 229 : *Præfectorum carceres Commentaria dictos, etc.* [* Vide supra *Commentaria*.]

† **COMMENTATOR**, ut *Commentariensis*, Custos carceris. *Acta S. Canionis*, tom. 6. *Maii* pag. 30 : *Cumque fuisset adductus Jacinthus Commentator, pronunciabat : Canio Christianorum Episcopus, qui in carcere fuerat mancipatus, ecce nunc examinandus assistit.*

* **COMMENTUM**, *Commentarium*. *Stat. S. Flori MSS.* fol. 48. v° : *Decimus nonus (casus) est contra facientes Commentum, scripturas seu libellos ex certa scientia et deliberate, determinantes in scolis seu prædicantes contra ea, quæ in constitutione continentur prædicta.* *Vita S. Alnei* tom. 3. *Sept. pag. 808. col. 2* : *Siquidem sunt et aliarum virtutum Commenta innumerabilia : quarum prolixitatem vitantes, ea hic inserere distulimus.* Vide *Commenta* 1.

* **COMMENTUS**, pro *Commanens*, incola, qui sub domini tutela est. *Charta*

ann. 1233. in *Chartul. S. Joan. Laudun.* : *Item in dicta villa, nos vel hæredes nostri nullos Commentos vel Commentas de cetero recipere poterimus; et illi qui modo sunt, liberam habent, si voluerint, renuntiandi potestatem.* Vide *Commanentes* 2.

† **COMMERCIATIO**, *Mercatio*. Vide *Romanizare*.

† **COMMERCIATOR**, *Mercator*. *Gloss. Gr. Lat.* : Συνέρπορος, *Commercator*. Vide infra *Commercium*.

† **COMMERCATRIX**. Vide in *Commercium* 3.

* **COMMERCIUM**, *Tributum*, quod pro mercibus seu pro *Commercio*, a mercatoribus pensatur. *Convent. Saonæ* ann. 1526. pag. 8 : *Et si quis devetum generale non scrvaret, et nisi etiam pro Commerchiis et gabellis communis Januæ, etc.* Et pag. 9 : *Item de gratia speciali concedunt, quod Saonenses pro Commerchiis, drictibus et gabellis, pro tempore præterito pro quibus essent, non possint nec debeant trahi ad præsentem civitatem Januæ.* Vide in *Commercium* 1.

* **COMMERCIARE**, *Commercium* agere, negotiari, *Gall. Commercer*. *Acta varia ad Conc. Basil.* ann. 1433. apud *Marten.* tom. 8. *Ampl. Collect. col. 700* : *Et vos alias terras intrabitis et ecclesias, venient alii populi ad vos cum pace, communicabitis et Commerciabitis, florebit gloria regni vestri, etc.*

† **COMMERCIARIUS**. Vide post *Commercium* 1.

† **COMMERCIONES**. Vide in *Commercium* 3.

1. **COMMERCIUM**, *Permutatio*, commutatio. *Gloss. Lat. Gr.* : *Commercium*, συναλλαγή. *Papias* : *Commercia, commutatio mercis. Commercia, negotia.* *Chronicon Besuncense* : *Et pro tali Commercio dedit illi 25. sol. et unam combam.*

COMMERCIUM, *Merx ipsa*. *Glossæ antiquæ MSS.* : *Mercimonia, Commercia.* *Gloss. Lat. Gall.* : *Commercium, Mercerie, ou marchandise.* *Fortunatus lib. 3. de Vita S. Martini* : *Oceanusque negat Commercia ferre Britannis.*

Capitulare Lud. Pii ann. 821. cap. 1 : *Ut nullus teloneum exigat, nisi in mercatibus, ubi communia Commercia emuntur ac venduntur.* *Charta ejusd. Imp. ex Tabulario S. Germani Autisiod.* : *Teloneum de 4. naviibus quæ per Ligeris flumen, seu cætera flumina propter sal et cætera Commercia discurrebant, etc.* *Vetus Charta sub Carolo C.* apud *Catellum lib. 5. Rerum Occitan.* pag. 746 : *Et de quocunque Commercio ex quo telloneus exigitur vel portaticus, etc.*

COMMERCIUM, *Tributum* quod pro mercibus seu pro *Commercio*, a mercatoribus pensatur. *Charta Balduini Reg. Hierosol.* ann. 1109. apud *Ughellum* in *Episcop. Genuensib.* : *Commercium nullum dabit in tota terra quam habeo, vel acquirere potero.* *Sanutus lib. 2. part. 2. cap. 4* : *Quod præfata tributa, datia, et Commercia, aliaque necessaria nequaquam transferri valeant.* *Conventiones Michaelis Paleologi cum Genuensibus* ann. in *Hist. nostra Gallo-Byzantina* : *Item promisit et convenit quod non imponet, aut exiget, aut exigi faciet aliquod novum Commercium, dactum, seu exactionem in toto imperio prædicto.*

Vide *Ughellum* tom. 7. pag. 1362. *Glossæ Basilic.* : Τελώνιον, κεμμέριον. *Anna Comnena lib. 6. Alexiad.* pag. 162 : *Μῆτε μὲν ὑπὲρ κομμερκίου, ἢ ἐτέρας τινὸς εἰσπραξέως τῷ δημοσίῳ εἰσκομῆζομένης παρέσχεν ἄκρι καὶ ὁβόλου ἑνός.* Sæpe hac notione occurrit apud *Græcos* *Scriptores* sequioris ætatis. Vide *Glossar. Meursii*, *Fabroti* [et *med. Græcit.*] Hinc

COMMERCIARIUS, Κομμερκιάριος, pro *tributorum exactore*, in *Chronico Alexandrino* pag. 900. apud *Constantinum Porphyrog. de Administr. Imp.* cap. 43. et in *Actis S. Anastasii Persæ* cap. 4.

COMMERCIUS, *Negotiationis socius, commercarius*. *Gloss. Græc. Lat.* : Συνωνητής, *Comparator, Commerciarius*. *Veteres formulæ cap. 45* : *In quoscumque portus civitatis, seu mercada, nullo contradicente suus venditor, vel Commercius quodlibet negotium potestatem habeat vendendi.* *Glossar. Ælfrici* : *Comercinus, Cepen a þinga gevrixle.* Sed legendum *Commercium*, quod *Saxonica* videntur sonare, rei *venalis permutatio*.

2. **COMMERCIUM**, *Idem quod Merces*. Vide in hac voce. *Charta Caroli C. Reg. Francor.* ann. 3. *Ind. 7.* ex *Tabul. S. Cyrici Nivernensis* : *Nam Dominus et avus æquivo-cus noster, sicut in auctoritate genitoris nostri continetur, ad petitionem Hieronymi quondam ejusdem loci et urbis Episcopi, pro Commercio animæ suæ ac remuneratione ipsius sancti loci ejusdemque Ecclesiæ, ex ipsis rebus propriis villas et cellulas reddit, etc.* [Annal. Bened. tom. 3. pag. 710. col. 1. ex *Donatione facta Monasterio S. Juliani Turon.* ann. 940 : *Exinde sibi cælestia credunt percipere Commercia.*]

3. **COMMERCIUM**, *Idem quod Commarchia*, *Confine, limes*. *Tabula Peutingeriana VII* : *Fines exercitus Syriatici et Commercium barbarorum.* *Annales Francor.* ann. 809 : *Aureolus Comes, qui in Commercio Hispaniæ atque Galliæ.... residebat.* Frustra hic *Confinio* reponunt viri docti, quod idem est quod *Commercium*, quod ita apud *Eginhardum* legi advertant : neque enim id factum vitio librariorum, nam ita etiam preferunt *Annales Bertiniani*, et alii. Hinc

COMMERCIONES, qui aliis *Commarchani*, qui in confinibus ac limitibus habitant, *Leges Inæ Regis Westsaxonum cap. 11* : *Si quis inter Commerciones regni nostri roboriam et violentam captionem faciat.* *Saxonica editio* habet *gemerum*, *limites, confinia*.

COMMERCIUM ROMANORUM BARBARIES, in *Vita Lietberti Episcopi Cameracensis* cap. 1. id est, *Gentes barbaræ Romanorum finibus vicinæ*.

* 4. **COMMERCIUM**, *Loier*, in *Glossar. Lat. Gall.* ex *Cod. reg.* 7692.

* **COMMERCIUM UTILE**, *Reditus, proventus*, *Gall. Droits utiles*. *Tabul. S. Albini Andegav.* ann. 1098 : *Quod quia erat dos uxoris suæ secundæ Adeleïæ, pro monasterio illo dedit ei utile Commercium, ad voluntatem ejus, dimidium fevum, scilicet de Balneolis.*

† **COMMERCIUS**. Vide in *Commercium* 1.

† **COMMERDIUM**, f. *Commercium*, inquit *Muratorius* tom. 3. pag. 544. c. 2. *Concordia inter Benedictum Cardinalem*

et Thomam Patriarcham CP etc. : *De Commerdio quod infra Constantinopolim vel extra, nomine civitatis receperint, quintam decimam non dabunt. Si in ipsa civitate Constantinopolitana nomine alterius civitatis aut loci, vel alibi Commerdium solvetur, quintam decimam dabunt Ecclesiae.* Videtur esse tributum ex Commercio solutum.

* **COMMERSUM**, Hara cunicularia, ubi nutriuntur cuniculi. Aeta capitul. eccl. Lugdun. ad ann. 1342. fol. 78. r^o. col. 2. ex Cam. Comput. Paris. : *Item confitetur et asserit dictus Johannes se tenere et habere de retrofudo Commersum, garenam et chaciām.* Vide supra Comercio.

COMMESSALIA. Vide Commensalia.

† **COMMETANEUS**. Vide Cometanei.

* **COMEXTIO**, pro Comestio, Convivium, pastus. Censu eccl. Reatin. MSS : *Sanctus Johannes Evangelista vj. spatulas et xij. tortulos, episcopo dupplerium et speram olci, canonicis candelam, pro S. Eleutherio Commextionem,..... S. Eleutherius Commextionem quatuor canonicis et quatuor equis cum tribus famulis.* Vide Comestiones.

* **COMMICIUM**. Charta commun. de Poix ann. 1208. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 604. art. 11 : *Super omni querela, et super omni forefacto infra banlivam, nullus debet alicujus supponi iudicio, nisi iudicio scabinorum de Commiciis et de ingessionibus manuum violentarum, etc.* Legendum prorsus Conviciis, ut ex sensu ipsorum Chartoph. reg. Registro certum est.

† **COMMICIA**. Vide Cometia.

† **COMMICUS**. Liber Ecclesiasticus, de quo supra in Comes 1.

* **COMMILITO**, Officium municipale, cuius munia describuntur in Stat. criminal. Riperiae fol. 20. r^o. cap. 131 : *Eligatur et eligi debeat singulo anno bonus et fidelis Commilito, cuius officium sit superesse ad faciendum servare statuta, provisiones et reformationes ipsius communitalis super victualibus edita et edenda, necnon super stratis, et immundiciis viarum, etc.* Vide Milites.

COMMUNARE, Idem quod Minare, ducere, Gallis Mener. Lex Longob. lib. 1. tit. 19. § 27. [** Lothar. I. 78.] : *Si qualibet persona in finibus regni nostri ignem in silva Communare ausa fuerit, etc.* [** al. convivare, conjurare.]

* **COMMUNATIO**, Prædictio, augurium. Conc. Trevir. ann. 1238. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthelm pag. 722. col. 2 : *Cum Comminationes, quæ fiunt per inspectionem unguis aut gladii, vel alio quovis modo, penitus sint reprobatae, etc.* Leg. forte Divinationes.

* **COMMUNATIVE**, Minaeiter. Processus Egid. de Rays ann. 1440. fol. 180. v^o. ex Bibl. reg. : *Vidit Egidium reum tenentem in manu sua unum gesum, vulgariter dictum jusarum, qui associatus nonnullis aliis impetuose intravit ecclesiam prædictam et Communative loquendo, etc.*

† **COMMUNATORES**, Argentarii. Papias.

* Rectius ex Cod. reg. 7641. Commactatores. Vide supra in hae voce.

COMMUNELLI, COMMUNELLI, Hæretici Valdensium sectarii, sic forte dicti quod omnia sibi invicem communia essent : nam Communalis, idem valet ac Communis.

Horum mentio est in Constitutione Fridrici II. Imp. contra Catharos et Patarenos, apud Waddingum in Annualib. Minorum ann. 1254. n. 16. Vide Communalis.

COMMUNISCENTIA, Compensatio, merces, Reconnaissance. Charta Willelmi Episcopi Aconensis ann. 1163. apud Ughellum tom. 7. pag. 268 : *Et mihi pro hac libertate donoque prælibato 1300. Byzuntios de Communiscentia atque elemosyna B. Andreæ, ac proborum hominum Malfetanorum ex propria deliberatione dederunt.*

† **COMMIS**, pro Comes. Placitum anni 852. inter Instrum. tomi 1. novæ Hist. Occitanæ col. 99 : *Ad tunc nos Commis, vassi dominici hac iudices interrogavimus Odilone, quid ad hæc respondere vellet.*

COMMISULARE, Miscere. Vide Misculare.

† **COMMISULUS**, Communis. Vide in hae voce.

† **COMMISERO**, una miserandus. Tertull. lib. 4. adversus Marcionem cap. 9 : *Sed quoniam attentius argumentatur apud illum suum nescio quem συντλαίπωρον, id est Commiseronem, et συμμίσουμένον, id est, coodibilem.* Ibidem cap 36 : *Commiserones et coodibiles hæretici.*

COMMISSARII, apud Italos dicuntur Executores testamentorum. Rollandinus in Summa Notariæ cap. 8. rubr. de Legatis et fideicom. : *Commissarii dicuntur quibus committitur legatum animæ solvendum : unde in multis locis appellantur Executores testamentorum, quia exequentur legatum animæ.* Vide Statuta Venetorum ann. 1242. lib. 4. cap. 17. et seqq.

* *Commissaires*, eodem sensu, in Testam. Guill. de Chamborant ann. 1399 : *Ordonna ses vray, bons et loyaux amis exécuteurs et de foy Commissaires, etc.*

COMMISSARIA, Actio Commissarii, executio testamenti, ibidem, et in Constitutionibus Nicosiensibus cap. 30. extremo.

† **COMMISSARIA**, Munus Commissarii cui custodia castri credita est, in Litteris Bonifacii VIII. PP. apud Illustr. Fontaninum in Appendice Antiquit. Hortæ pag. 415 : *Non obstantibus aliquibus litteris apostolicis sub quavis forma vel expressione confectis, impetratis vel etiam impetrandis, quibuscumque personis seu personæ concessis vel etiam concedendis super institutione dicti castri vel Commissariæ, castellanæ aut custodiæ castri ejusdem vel alicujus partis, etc.* Rursum occurrit in Chron. Andreæ Danduli apud Murator. tom. 12. col. 391. ubi de electione Jacobi Contareno Ducis Venetorum : *Qui hunc jam grandævum procuratorem S. Marci super Commissariam existentem, et per lineam rectam a Dominico Contareno Duce ortum trahentem, die vi. Septembris Ducem electum populo nunciaverunt. Qualis sit hæc Commissaria mihi incompertum.* [* Vox Italica, Præfectura, Academ. Cruscanis.]

† **COMMISSARIUS**, generatim is est, cui negotium quoddam curandum creditur, v. g. causa disceptanda, lis dirimenda, tuenda in provinciis Regis auctoritas etc. Gall. *Commissaire*. Passim occurrit in instrumentis recentioribus.

1. **COMMISSI**, qui aliis et nostris Commendati, de quibus supra. Charta Henrici

Imp. ann. 1082. apud Ughellum in Episc. Fulginatensib. : *Largimur etiam atque confirmamus ejusdem Ecclesie Priori, vel ei qui successor fuerit, ut habeat potestatem suos liberos homines suosque Commissos judicare secundum legem, et justum arbitrium corripere.* Ita Committere se alicui, pro Commendare eadem notione, qua supra, usurpat Flodoardus in Chr. ann. 922. 924. et 940. Gloss. Lat. Gr. : *Committit*, ἐμπιστεύει.

2. **COMMISSI**, apud Casinenses, dicuntur, qui aliis *Conversi*. Vide Hæstenum lib. 3. Disquisit. Monast. tract. 2. disq. 8.

† 1. **COMMISSIO**, Legatum negotium, mandata rei alicujus provincia, Gall. *Commission*. Epist. Principis Palatini ad Carolum VIII. Gallie Regem apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. ann. 1497 : *Post tardum ipsius adventum ad dictam Dietam, admissa excusatione de sua adversa valetudine, de predictæ pensionis solutione, ut asserit, non modo Commissionem non habuit; sed et regia Celsitudo de ea provisione solvenda, nunc scribendo suis litteris mentionem prorsus nullam facit.*

* **COMMISSIO**, Charta ipsa, qua quis ad negotium agendum instituitur, procuratio, Gall. *Commission*, pouvoir. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 119 : *Processus verbalis dom. de Craon archiepiscopi ducisque Remensis ac paris Franciæ et dom. Johannis le Maingre dom. Bouciquault, ... in quo sunt incorporata duo posse sive Commissiones regis Karoli V. tunc regnantis, per quem rex præfatus dabat potestatem dicto archiepiscopo ac Bouciquault tractandi treugas, abstinentiam guerre, pacem et concordiam inter Johannam ducissam Britannicæ, ... et Johannem comitem Montisfortis.*

† 2. **COMMISSIO**, Confiscatio, honorum multatio, Gall. *Confiscation*. Charta Philippi Regis pro Ecclesia Mimatensi ann. 1306. ex Tabulario ejusdem : *Jure tamen Commissionis et extorreniæ cujuscumque ad nos nihil proprium de locis communitatis venire poterit, quin nobis et dicto Episcopo absque recompensatione aliqua sit commune.* Pactum ann. 1306. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 125. col. 2 : *Item promiserunt, ut supradictus Dominus Dalphinus et ejus liberi dicto D. Drodoni, Guidoni et mihi Notario stipulantibus ut supra, se remittere et cedere pro se et suis cum effectu ipsi Rolletto Jus Commissionis et offensæ, si quod habebant in bonis patris sui usque ad præsentem diem ratione felonie, etc.* Vide Commisum 2. et Lactamia.

* Charta ann. 1344. in Tabul. Gellon. : *Quod camerarius possit et debeat in ipsis locis et tenemento uti Commissionibus, quoties necesse fuerit, contra quascumque personas, absque licentia abbatis.*

† **COMMISSIO FEUDI**, Ead. notione. Vide Caducitas feudi.

* **COMMISSIO**, Practicis nostris Commisum scilicet defectu servitiorum feudalium domino feudum in commissum cadit. Lit. ann. 1409. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 454. art. 86 : *Nec dominus directum aliquam prætere Commissionem aut laudimium, si per debitorem prædictæ res et jura redimantur, etc.* Vide Commisum 2.

* 3. **COMMISSIO**, Commisum, Gall. *Délit*. Charta ann. 1280 : *Si contingere*

quod aliquid committeretur a transeunte seu transeuntibus, nomine vel occasione managii, passagii,.... seu alio modo nomine predictorum, quod cognitio ipsius Commissionis, tam ad dictum dom. Regem, quam addictum Pontium Bremundi debeat pertinere. Vide infra Commissus 3.

* 4. **COMMISSIO**, Immissio. Charta ann. 1341. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 368 : *Idem procurator dicebat quamplurima yssharta et ignis Commissiones quamplurimas in diversis nemoribus et dumis... eos immississe et ad novam culturam reduxisse.*

¶ **COMMISSIONARIUS**, Delegatus ad tractanda alterius negotia, idem qui supra *Commissarius*. Charta Elizabethæ I. Reginae Angl. ann. 1559. apud Rymerum tom. 15. pag. 505. col. 1 : *Assignavimus vos Commissionarios nostros ad tractandum, communicandum et componendum cum omnibus et singulis subditis nostris, etc.* Gallis *Commissionnaire* est Institor, qui mercatoris agit negotia.

COMMISSIONATUS, Delegatus, qui mandatum seu *Commissum* alterius defert, Gallis, *Porteur de Commission*. Gloss. Græc. Lat. : ἑπιτροπή, ἔστι ἐντολή, *Commissum*. W. Thorn. in Chronic. : *Archiepiscopus Aquienensis fuit a D. Papa Commissionatus.*

¶ **COMMISSORATUS**, Officium Commissarii ad custodiendos regni limites delegati. Charta Edwardi IV. Angl. Regis pro Duce Glocestriæ apud Rymcrum tom. 1. pag. 658. col. 1 : *Dantes et concedentes prefato fratri nostro potestatem et mandatum speciale faciendi et exercendi omnia et iugula quæ ad officium huiusmodi custodiæ et Commissionatus nostri pertinent ibidem.* imilia habes ejusdem tom. pag. 665. ol. 1.

COMMISSORIUM, Donatio, testamentum, seu diploma. Vide Anton. Brandaoum lib. 8. Monarch. Lusitan. cap. 15.

¶ 1. **COMMISSUM**, Depositum, ut sunt chartæ quæ apud Notarios deponuntur. Charta Agnetis Ducissæ Silesiæ ann. 1363. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 56 : *Alexio Notario qui presentia habuit Commissso.* Ibidem pag. 43. in Charta Polkonis Ducis Silesiæ : *Thammonæ de Schellendorff nostro Protonotario, qui presentia habuit a nobis in Commissso.*

¶ 2. **COMMISSUM**, Bonorum multatio. Charta SS. Junii tom. 2. pag. 493. de S. Rosselina : *Quod si aliquo modo contingeret Monasterium de Cella Robaudi d. censum solidorum non solvere... non ob hoc incideret Commissum.* Consuetud. Tolos. in rubrica de feudis n. x : *Est usus sive Consuetudo plosæ, quod si feudatarius per annos vel amplius, vel per quantumcumque tempus assaverit ab obliis Domino seu Dominis feudi resolvendis, feudum non potest nec debet finire in Commissum ipsi Domino seu in eorum, sed feudatarius debet et teneturovere Domino feudi pro dicto feudo obliis, casus et alias dominationes in cartis feudi contentas, pro tempore quanto illud tenuerit.* de Commissio 2 et Committere.

¶ 3. **COMMISSUM**. Confessio fidei Felicis Urgellit. Episc. tom. 3. Concil. Hisp. 13. 115 : *In Dei nomine Felix olim indignus episcopus, dominus in Christo fratribus.... presbyteris... Clericis in parochia Urgellitane*

Ecclesiæ degentibus, seu cæteris fidelibus in superdicto Commissso commorantibus in Domino Deo Patre... æternam salutem. Vox superdicto addita voci Commissso indicat jam superius dictum fuisse de loco, qui hic appellatur *Commissum* : nullus autem alter locus est prius memoratus, præter *Parochiam*, id est, Diocesim, *Urgellitane Ecclesiæ*; hinc conjicio nomine *Commissi* intelligendam esse parochiam ipsam Urgellitanam forte *Commissum* dictam, quod Pastoris curæ et sollicitudini committeretur.

* **COMMISSURA**, La castratura. Glossar. Lat. Ital. MS.

¶ 1. **COMMISSUS**, Commendatus. Vide *Commissi*.

¶ 2. **COMMISSUS**, Idem qui *Commissarius*, Legatus ad gerendum quoddam negotium. Charta Johannis Eborac. Archiep. ann. 1428. apud Thomam Madox Formul. Angl. pag. 100 : *Pro vitandis dampnis, dispendiis atque periculis, contentionibus et debatis, qua inter commissos et deputatos prefati Archidiaconi, etc.*

* 3. **COMMISSUS**, pro *Commissum*, delictum. Charta Ottonis I. ann. 961. inter Probat. Hist. monast. S. Emmer. Ratisbon. pag. 112 : *Partem hereditatis cujusdam nobilis viri, Diotmar vocati; nostræ regiæ potestati judicio scabiueorum..... pro suo Commissu judicatum,.... donamus.* Vide mox *Committere* 2.

1. **COMMITTERE**, Confiscare, quando nempe Clientis patronum agnoscere non vult, et temere Clientelam inficiatur. Budæus ad L. *Hevennius*, de Evict. : *In jure civili et apud JC. Commissum appellatur, quod ob vectigal non solutum, vel omissam apud publicanos professionem fisco vindicatur.* Jure vero feudorum in *commissum* cadere dicuntur dominia, quæ ex delicto vassalli ad dominum feudi redeunt. Gl. Lat. Græc. : *Commisit*, ὑπέπεσεν, ἐναυτιώθη. *Commisit in legem*, ὑπέπεσεν τοῖς νόμοις. *Committit*, ἀπαρτίζει. *Committre son fief*, in Consuetudinibus municipalibus nostris passim. *Commissi legem incurrere*, in leg. 2. Cod. Th. de Susceptor. (12, 6.) Charta Ottonis Imp. ann. 953. apud Willelm. Hcdam : *Terram quam Hatto in loco Ecki habere videbatur, et ad nostrum regale jus pro sui ipsius Commissu fiscata erat, ad prædictam Ecclesiam tradidimus.* Alia ann. 1250 : *Eadem (bona) tenebant ab Ecclesiis antedictis, et ideo si ea Commiserunt, non Domino Regi, sed potius ipsis ecclesiis fuerant applicanda.* [Consuetud. Marchiæ Dunbarum art. 17 : *Homo taillabilis alterius Domini, qui ponet se in franchisesia alienjus alterius Domini, quia ipse denegat et reneat Dominum suum, omnes ejus res et bona Committuntur Domino cujus ille erat homo taillabilis, antequam positus fuisset in franchisesia prædicta, sub tali conditione, quod ille Dominus, cujus ipse homo denegans et reneans erat homo taillabilis ante dictam franchisesiam, reddat et reddere teneatur Domino, de cujus... dicta bona moverent, sufficientem tenementarium intra annum et diem de manu mortua.*] Vide *Feudum perdere*, et *Ferrarium in Scometere*.

* Rectius Cangius dixisset : *Commissi* culpam vel poenam incurrere; qua notione

legitur in Libert. Brianç. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 728. art. 15 : *Quod dicti iudici.... possint quibuscunque poenas imponere, usque ad quinque vel decem solidos; et qui poenæ huiusmodi non paruerit, eam Committat tocies quociens non curaverit obedire.* *Commuetre*, eodem sensu, in Lit. ann. 1374. tom. 6. earumd. Ordin. pag. 72 : *Et en Commettant les peines, qui sur ce ont esté indictes et ordonnées.* Italicum vero *Scommuettare*, Academ. Crusc. est Disglutinare, vel Discordiam concitare, aut Sponsionem facere.

* 2. **COMMITTERE**, nude, pro Crimen committere. Charta Ludov. VII. reg. Fr. in Chartul. Campan. fol. 61. vº. col. 2 : *Statuimus.... ut tam clerici quam laici, pauperes seu divites, omnes ejus (Compendii) accolæ tanta in perpetuum securitate donentur, qui non Committit, ne timeat; qui autem Commiserit, secundum leges expectet judicari.* Hinc *Committens*, pro Delicti reus, in Charta ann. 1257. ex Tabul. S. Autherti Camerac. : *Servientes vero mei ad simplicem requisitionem et instantiam dicti custodis debent Committentes in dicto nemore in meam ducere prisoniam.*

* 3. **COMMITTERE**, pro *Commiscere*. Charta official. Noviom. ann. 1318. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 488 : *Cum prædicta uxor ibidem venisset, eandem oppresserunt et se Commiserunt carnaliter cum eadem.*

¶ **COMMITTIMUS**, Vox Latina, quam Practici nostri Gallicam fecerunt atque etiamnum retinent. Significat facultatem eligendi tribunal opportunum ad dirimendas lites suas quibusdam concessam regio diplomate, in quo vox illa *Committimus* semper legitur; hincque dicta *Committimus* illa prærogativa.

* **COMMIXERE**, pro *Commiscere*. Ordin. MS. S. Petri Aureæ-val. : *Prædictus capellanus accipiat de aqua fontium cum vase mundo et honesto, et eam habeat Commixere cum alia aqua in benedictario.*

¶ **COMMODALE**, Fructus, quidquid *commodi* in agris est, vel ex agris nascitur. Formula venditionis anni 1250. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 112 : *Præmissa omnia vendidimus prædicto hospitali cum advocatia et utilitatibus omnibus quæ in eis nunc sunt, quæ in superficie terræ vel in subter ejus Commodalibus in posterum potuerint provenire.*

COMMODATIONES CARRUCARUM. Vide *Carruca*.

* **COMMODIFER**, Commodus, Gall. *Avantageux*. Elinham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 25. pag. 59 : *Ut noticia loci, in quo erat crastinum prælium committendum, ad Commodiferam ordinationem exercitus sui prodesse valeret, etc.*

* **COMMODIOSUS**, Commodus, utilis, Gall. *Profitable*. Charta ann. 1321. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 31 : *Plures alii interrogati per me notarium,.... si dicto domino regi erat Commodiosum et utile infeudare... piscaria, vocata dom. regis de Vauro, cum adhærentibus eisdem nemora de campo Mauvello.* Lit. ann. 1340. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 193 : *Cum in privilegiis et libertatibus, tempore constructionis dictæ bastidæ (Regalis-montis) eisdem concessis...*

aliqua dictæ bastidæ Commodiosa petere omiserint, etc. Mandat. ann. 1489. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 50. eol. 2 : *Cujus quidem robine piscaria domino nostro regi ad causam sui domanū singulis annis multum utilis et commodiosa erit, etc.* Vide infra Comodosus.

* **COMMODISIA**, Tutela, protectio, idem quod *Commendisia*; quomodo etiam fortassis legendum est. Charta ann. 1220. in Chartul. Campan. fol. 252. rº. : *Præpositi de Pargnis aliquem forensem in Commodisio retinere non poterunt, nisi in eadem villa fecerit mansionem.*

* **COMMODITATES**, Reditus, proventus, bona quævis, id omne quod ad commodum est. Charta ann. 1332. in Reg. 66. Chartoph. reg. eh. 947 : *Item ad petendum, habendum et recipiendum rationem et computum ab omnibus hominibus dieti castri de Genestaribus, qui... dieti castri emolumenta et Commoditates receperunt et ministrarunt.*

COMMODOLARE, pro *Commodare*, in Formulis Andegavensibus n. 58.

* **COMMODOSIUS**, Commodius. Stat. lepros. Gandav. MSS. ann. 1424 : *Sic miunti aliquantulum Commodosius proeurentur.*

1. **COMMODUM**, Stipendium, salarium. Gloss. Lat. Gr. : *Commoda*, λυσιτελή, χρηματά. Suidas : Κόμωδα, δόσις ἐπὶ τοῦ σιτισμοῦ παρεχόμενη. Perperam editum σιτισμοῦ, quod non advertit Meursius. S. Augustinus, seu quisvis alius, homil. 19. de Verbis Domini : *Fraudes suas ac rapinas Commodum vocant, cum ipsa præda inferatur in commodum.* Joannes VIII. PP. Epist. ad Rostagnum Archiep. Arelatensem : *Quibusdam narrantibus agnovi quod in Galliarum... partibus, nullus ad sacrum ordinem sine Commodi datione perveniat.* Vide Vitruvium in Præfat. lib. 1. Senatorem lib. 4. Epist. 27. lib. 5. Epist. 5. lib. 7. Epist. 15. lib. 9. Epist. 14. lib. 11. Epist. 8. Privilegium Emmonis Episcopi Senonensis in sæculo 3. SS. Ord. S. Benedicti tom. 2. pag. 614. et quæ observarunt Salmasius de Usuris pag. 96, Savaro ad Sidon. lib. 6. Epist. 9. Cujacius. Carolus Labbeus, Jacobus Gotofredus, et alii. Hinc

COMMODUM, pro quavis pensatione vel etiam exactione usurpat Gregorius M. lib. 1. Epist. 42. 59. ut et Diurnus Romanus cap. 4. tit. 2. Interdum sumitur pro pecunia quæ pro muleta exsolvitur. Auctor Queroli sub finem : *In loxu autem et ossibus loco motis, usque ad deuncem solidi injuriarum Commodum placuit extendi. Census sive Commodum aliquod imponere, in Conventu Pistensi ann. 864. tom. 2. Spicilegii Acheriani.*

COMMODUM FACERE. Vide Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 79.

2. **COMMODUM**, *Comodium*, Cubiculum, hospitium. Isidorus in Glossis : *Comodia, hostiaria.* Perperam in Excerptis Pithæanis *Comedia* : est enim hoc loco *Commodium*, hospitium, quod per *Ostiarium* expressit Historia Australis ann. 1298 : *Et venerunt cum tanta multitudine Ungarorum et Comanorum, quod vix poterant invenire hospitia in civitate, imo circumquaque extra partes civitatis receperunt se cum equis suis, in cubiculis, et stabulis, et cameris, in stupis, de suis Comodiis homini-*

bus ejectis. Buschius in Chronico Windesem. lib. 2. cap. 45 : *Missam in portatili in Commodo ubi decubuit coram ipso celebravi.* Lib. 2. cap. 57 : *Com Prior in civitates, oppida, loca, domus, et Commoda hospitum suorum divertere contigisset.* Et cap. 5 : *Commodo satis pulchro inclusus.* Ex his emendandus Anonymus in modo examinandi Valdenses : *Quotiens audivisti predicationes eorum? ubi primam? in quot domibus istius loci? in quo Corammodo istius domus?* Legendum enim *Commodo*.

† **COMMOLERE**, Una molere. Supplem. Antiquarii : *Commolo*, συνζήτω,

* Hæc sic emenda ex Gloss. Lat. Gr. : *Commolo*, συνζήθω.

† **COMMOMONENTUM**, ἀρχεῖον, Basilica, Palatium, in eodem Supplemento. Infra legitur *Comomonentum*.

* Glossæ Lat. Gr. : *Comomonentum*, ἀρχεῖον. In Castigat. vero ad utrumque Glossar. legitur : Codex reg. Munimentum. Sangerm. ἀρχεῖον, Monumentum.

† **COMMONACHUS**, Ejusdem Monasterii seu Congregationis Monachus, apud Thomam Madox Formularis Anglie. pag. 267. et Rymerum tom. 8. pag. 401. eol. 1.

* Reg. feudor. Aquit. sign. JJ. rubr. in Cam. Comput. Paris. fol. 21. rº. : *Abbas monasterii de Blavimonte, pro se et toto conventu ejusdem monasterii, juratus recognovit, quod tenet et sui antecessores tenebant ab antiquo in feodum immediate a dom. rege Angliæ et duce Aquitanie castrum de Blavimonte, cum justitia alta et bassa et omnibus suis pertinentiis; et ipse abbas et conventus debent pro eo tradere dicto dom. regi, vel suo seneseallo in Vasconia, si requirantur, unum Commonachum eorum presbiterum, cum una equitatura et garrigione suo, qui eat et stet cum eis ad eorum expensas, et celebret eis missas et dieat horas, quamdiu eis placuerit.*

† **COMMONERE PLACITUM**, Litigare, litem movere, intentare. Literæ Seguni Condomensis Abbat. tom. 2. novæ Gall. Christ. Instrum. col. 443 : *Ut si vim vellet inferre, vel ulla occasionis intentione Placitum Commonere, ipsi in fidelitate Dei et S. Petri placitarent; et si opus esset et contra omnes defensarent.*

* **COMMONIA**, Idem videtur quod alibi *Synodus*, Conventus scilicet ad quem ab episcopo presbyteri diocæsis suæ quotannis convocantur seu *commonentur*; unde vocis origo. Charta ann. 1157. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. eol. 565 : *Raymundus episcopus in remissione suorum peccatorum dedit donum Cecilie abbatissæ Vetuli muri, quod ullus capellanus S. Orientii monachorum amplius in Commoniam non perrexisset.*

† **COMMONIALIS**, Una cum aliis Monacha, apud Rymer. tom. 4. pag. 314. eol. 1.

* **COMMONIMENTUM**, Commonitio. Charta ann. 1124. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 426 : *Hæc suprascripta adjutoria fecerimus tibi per quantas vegadas tu nos commonueris per te, vel per tuum missum, vel per tuos missos; et de ipso Commonimento non nos vetabimus ullo modo.*

1. **COMMONITORIUM**, Epistola qua aliquid præcipitur, qua quis *Commonetur* ut

rem mandatam exequatur. Lexic. Græc. MS. Reg. Col. 2062. : Κομμοניתήριον, εὐταλτήριον εἰς ὑπόμνησιν, κατὰ Ῥωμαίους. Qua notione pro memoriali quodam libello, quo scilicet memoria juvatur, usurpat Vincentius Lirinensis contra Hæres. in Præfat. : *Me vero sublevandæ recordationis, vel potius oblivionis meæ gratia, Commonitorium mihi met parasse suffecerit.* S. Augustinus lib. de Hæresib. : *Quæ cum dicis, unum quasi Commonitorium de his omnibus te desiderare significas : audi ergo unde commonearis, quid petas.* Nicolaus I. PP. Epist. 27 : *Dicitis enim vos præfatum commonuisse Hlotarium, sicut in Commonitorio nobis a vobis directo legere prævaluissemus, etc.*

Alias et fere semper pro Epistola qua mandata dantur. Suidas et Glossæ Basil. : Κομμοניתόριον, ἐπιστολή πρὸς ἀσκητικὴ ἀποσελλομένη εἰς γόρως, vel, ἐπιστολή ἀποσελλομένη μετὰ πρὸς ἀξίως. Gloss. Saxon. Ælfrici : *Commonitorium, vel pietacium*, Ærend... gevrit, i. Epistola. Proterius in Ep. ad S. Leonem PP. : *Ex illo tempore, quo Commonitorium vestrum accepi.* Anastasius in Hist. Eccl. pag. 52 : *Decepit Imperator Macedonium per Celerem Magistrum, Commonitorium faciens ad eum, in quo se primam... confitebatur suscipere Synodum.* Alio loco : *Per Commonitorium scriptum omnibus Ecclesiis præcepit Trisagium in litanis cum additamento dicendum.* Ubi Theophanes pro *Commonitorium*, ὑπομνηστικὸν habet. Gl. Græc. Lat. ὑπομνηστικὸν, *Commonitorium*. Balsamon ad Synod. Carthag. : Κομμοניתόριον, ἥτοι ἑγγράφον ὑπόμνημα. Utuntur passim Scriptores, Concil. Ephesinum pag. 289. edit. 1618. Concil. Carthag. 6. cap. 6. Cod. Canon. Eccl. Afric. cap. 93. Codex Theodosian. Paulinus Epist. 9. S. August. Ep. 99. et alibi, Gregorius Mag. lib. 3. Dial. cap. 10. Innocentius I. PP. Epist. 18. cap. 1. Guillelmus Bibliothec. in Hadriano PP. pag. 228. Flodoard. lib. 3. Hist. Rem. cap. 28. pag. 564. edit. Colvener. Vita Ludovici Pii ann. 836. Lex Wisigoth. lib. 7. tit. 5. §. 3. Fulbertus Carnot. Epist. 7. 63. 92. Lanfranc. Epist. 26. Ægid. Aureavallis in Adalberone Leod. Episc. cap. 34. Odo Clun. in Traet. de Reversione B. Martini a Burgundia, Vita S. Fulgentii Rusp. Episc. cap. 24. Concil. Ticinense ann. 855. etc. Vide Juretum ad Symmachi lib. 5. Epist. 22. et Lindenbrogium ad Ammiani lib. 28. pag. 178.

* In l. uniea Cod. de Suffragio lib. 4. tit. 3 : *Quod si quis dum solo Commonitorio suffragio nititur.* Ubi Gothofr. id est, soli adnotatione et scriptura conventionis Monet tamen veterem Interpretem hujus legis in Cod. Theod. interpretari suffragium sine scriptura promissum seu non scriptum. Extat *Commonitorii* formula apud Cassiodorum 7. Var. Utitur prætere Ammian. Marcell. lib. 28. Symmachus lib. 5. epist. 22. et 26. Consule Jac. Gothofr. qui de hac voce docte disputat ad Cod. Theod.

COMMONITORIÆ LITTERÆ. Flodoard. lib. 3. Histor. Rem. cap. 23 : *Pro litteræ Commonitoriis, quas jussione Regis mittebat Hugoni, etc.* Cap. 28 : *Quibus etiam per reversione ipsorum Commonitorias direxerat litteras.*

COMMONITORIA RESCRIPTA, SCRIPTA. Anastas. Bibl. in Greg. II : *Rescriptis Commonitoriis, nisi ad Catholicam converteretur fidem, etiam extorrem a Sacerdotali officio esse mandavit.* Et in Greg. III : *Ut ab hoc resipiscerent ac se removerent errore, Commonitoria scripta, vigore apostolicæ sedis instituta... direxit.*

* 2. **COMMONITORIUM**, Lettener, in Vocabul. Lat. Germ. Twingeri MS. in alio rursum ejusd. Germ. Lat. : *Berfrit, analogium, Commonitorium.*

† **COMMONRA, COMMONRAS, COMMONRIAS**, Voces Occitanæ, quarum duæ posteriores *Commonueris*, prima *Commonuerit*, significat. Jusjurandum Guillelmi Montispessulani præstitum Johanni Episc. Magalonensi ann. 1184. apud Acherium tom. 10. Spicil. pag. 171 : *Audi tu Johannes Magalonensis Episcopo. Ego Guillelmus Dominus Montispessulani, filius Mathildis, ab ista hora in antea personam tuam non capiam, vitam et membra tua tibi non tollam, nec homo nec femina meo consilio vel meo ingenio. Et si in illo honore quem tu hodie habes et possides, et Canonici Magalonenses habent et possident in communia, vel in antea tu acquisieris meo consilio, et Canonici meo consilio acquisierint, ego Guillelmus tollerem, vel forisfactum ibi facerem, cum tu Commonras per sacramentum, vel si præsens non fueris, aut Ecclesia Magalonensis tum forte Episcopum non habuerit, Prior Magalonensis consilio Capituli Magalonensis me Commonra per sacramentum, infra quadraginta dies cabalmen rendrai od æmendarai, vel ad tuam mercedem mecontarai, et ad mercedem Canonicoꝝ similiter. Infra legitur *Commonrias* pro *Commonras*. Ceteræ voces Occitanæ sponsio sunt reparationis damnorum Episcopo Magalonensi inferendorum.*

COMMORSUM [vel **COMMORSUS**.] Lex Bajwar. tit. 36. 11 : *Acceptorem non donatum pro 3. sol. tribuat, Commorsum Gruarium pro 6. sol. tribuat, acceptorem mutatum pro 12. sol. tribuat.* [Eadem habet Lex Ripuariorum iisdem tit. et §. ubi *Commorsum gruarium* non male interpretatur *Eccardus Accipitrem in gruam venatione et pugna cum eis exercitatum.* Hunc Commentatorem, si vis, consule.]

† **COMMOTARE**, Commutare, Alterare; item Lædere vel potius Impellere, trudere, a *Moto*, pro *Moveo*. Canones Hibernenses apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 8 : *Si quis errans Commotaverit aliquid de verbis sacris, ubi periculum adnotatur, triduanum aut 3. superpositiones faciat.* Ibidem col. 6 : *Qui vero Episcopum sine effusione sanguinis percusserit, Commotaverit, dimidium aut 11. ancillarum pretium reddat.* Octav. Horatianus lib. 1. cap. 8. dixit, *Assidue Commotare*, pro continuo movere.

* **COMMOTIVUS**, Ad commotionem excitans. Testim. de S. Dominico tom. 1. Aug. pag. 641. col. 2 : *Item dixit quod in prædicationibus erat assiduus et sollicitus, et verba habebat ita Commotiva, quod sæpissime commovebat se et auditores ad fletum.* *Escommovoir*, pro Commovere, vulgo *Exciter, aniner*, in Vit. SS. MSS. ex Cod. 28. Vict. Paris. fol. 92. vº. col. 1 : *Justine*

cuipereris Escommovait le pueple encontre S. Ambroise par dons et par honors.

COMMOTUM, COMOTUM, apud Cambrobrittanos, Quarta pars Cantredi. Silvester Giraldus lib. 1. Itiner. Cambriæ cap. 2 : *Gruffino filio Resi... unius Commoti solum, id est, quartæ partis Cantredi... tunc domino, etc.* Et cap. 10 : *In his autem de Cantref-Mawr finibus, Commoto videlicet de Caos, etc.* Occurrit non semel in Statutis Walliæ ann. 12. Edw. 1. apud Spelmanum, qui perperam *Commotum* dixit esse dimidium Cantredi, cum ex Giraldo constet fuisse quartam partem tantum. Vide *Cantredus*.

† **COMMULCARE**, Complodere. *Commulcat, Conculcat.* Gloss. Isid. Apul. Met. 8. dixit, *Commulcare ictibus*, hoc est, cedere sive calcibus sive pugnis. Verbo *Mulcare* hoc sensu usi sunt Latini. Vide Turnebi *Adversaria*, Gronovium ad Livium, Fabri *Thesaurum* et Daceriam in *Notis ad Eunuchum Terentianum* 4. 7. 4. etc. Papias MS. habet : *Commulcat, Conculcat, Commulcet, Turbat.* Glossar. San-German. MS. n. 501 : *Commulare, Conculcare, Conturbare.*

* **COMMULITARE**, Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641 : *Commulitat, molle fecit.* Vide *Commulcare*. [** Not. Tir. pag. 169 : *Commolliat.*]

† **COMMUNA**. Vide *Commune* 2. *Communia* 2. et 3.

COMMUNALE, Occitanis *Commudal*, Pastura communis. *Communaux et pasturages*, in Consuet. locali Castrimeliandi reg. 64. Charta ann. 1072. in Hist. Pergamensi tom. 3. pag. 273 : *Extra pascuum et Communalia.* [Vide *Communia* 2.]

* **COMMUNALIA**, Bona, quæ in commune possidentur. Charta ann. 1014. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 13 : *Cunctos Arimannos in civitate Mantuæ, sive in castro,.... et in comitatu Mantuano habitantes, cum omni eorum hereditate, paterno vel materno jure, proprietate, Communalis, sive omnibus rebus, etc.* V. *Communia* 3.

1. **COMMUNALIS**, Communis, *Communale* Boccacio. *Paries Communalis*, in Charta ann. 1178. apud Ughellum tom. 7. pag. 410. [Aque molis *Communales*, in Chronico Farfensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 560.] *Communalis*, familiaris, amicus. Le Roman de Garin :

Ferez François, tuit sommes Communal.
Philippus Mouskes :

Et tout li bien sont Communels.

Gaces Brulés :

Mes trop parest Communals.

Villarduinus n. 100 : *Ensi furent mult Communel li Griou et li François de totes choses, de merchandises et d'autres biens.* Adde n. 123. et Perardum in Burgundicis pag. 488. a. Vide *Comminelli*, et *Communis*.

* Is præsertim apud Provinciales *Communalis*, et vulgo *Communiste*, dicitur, qui aliquod municipale officium exercet. Vide infra *Communerius* et *Comunarius*.

† 2. **COMMUNALIS, COMMUNIALIS**, Municeps, civis. Matth. Masius in Vita S. Gerii, tom. 6. Maii pag. 160 : *Communales Racanati descendunt, volentes corpus B. Gerii portare.* Eadem, ut puto, notione in Inquisitione de juribus Curie regalis in Auseto, e Camera Computorum Provinciæ :

Anno Domini 1364. die 29. mensis Aug. 2. Indict. apud Ausetum existentes prædicti Domini Commissarii pro prædictis juribus Curie inquirendis, fecerunt ad ipsorum præsentiam venire magistros Petrum Salloni, Petrum Auberti Notarium, Giraudum Bonafossi Communialem, etc. Recensio eorundem jurium ann. 1414 : *Bona hujusmodi appetantur per Communales dicti loci.*

† **COMMUNANTIA**. Vide in *Commune* 2.

* 1. **COMMUNANTIA**, Incolarum urbis aut oppidi communitas, Gall. *Commune*. Charta ann. 1252. apud Cencium inter Cens. eccl. Rom. : *Concedo eisdem hominibus, quod de cetero possint Communantiam constituere, et constitutam inter eos retinere, et quod de cetero in Communantia sint et perseverent.* Constit. Jacobi reg. Sicil. cap. 38 : *Ad novas Communantias vassalli baronum vel aliorum ire non compellantur inviti; sed nec voluntarii admittantur, si sint ascriptitii.* Vide in *Commune* 2.

* 2. **COMMUNANTIA**, Stipendium, salarium, Gall. *Solde*. Constit. MSS. Caroli reg. Sicil. : *Prædictis marinariis Communantiam, sine diminutione, persolvant, et paticam tribuant eis integram, sine aliqua diminutione.* Infra : *Item marinarii, tam supersalientes quam reuigii, postquam eis Communantia data fuerit, non ad galeas seu alia vassella ascendant, nec aliqua fraude, arte vel ingenio inde se subtrahant.* Vide *Commodum* 1.

* **COMMUNANTIÆ**, Bona, quæ in commune possidentur, vel Res quæ communitatem spectant. Stat. Montis-reg. pag. 57 : *Item statutum est, quod stantes in villa nova de Rochaforti et monasterio Vaschi possint inter eos ordinare de eorum Communantiis id quod voluerint, salvo tamen quod illi de civitate Montis-regalis in illis ordinamentis aliquas expensas non faciant.* Vide supra *Communalia*.

† **COMMUNARIUS**. Vide *Communia* 3.

1. **COMMUNE**, Pensitationis species tam a Clericis quam Laicis pro sustentatione et defensione securitatis et pacis publicæ. quam *Treugam Dei* vocabant, in Comitatu Ruthenensi, fieri solita : in Bulla Alexandri III. PP. ad Hugonem Ruthenensem Episcopum edita a Marca, ad Can. 1. Conc. Claromontani : sic porro appellata, quod in *Commune* et ab omnibus ea pecunia conferretur : *Commune autem istud per singulas parochias debet reddi cum Scripto unius parochianorum, etc.* Mox : *Quisquis autem res suas amiserit, postquam Commune, sicut prædictum est, solverit, in integrum restituatur.* Rursum : *Sed non dato Comuni, si forte res suas perdidierint, eis nequaquam emendabuntur.* [Commune pacis Senescalliæ Ruthenensis, in Conventionibus ann. 1344. Histor. Dalphin. tom. 2. pag. 496. *Le Commun de la paix de la Seneschaucié de Roergue* in Litteris Gallicis ejusdem anni ibid. pag. 488.] Vide *Compensus*.

Observat Auctor Hist. Dalph. loco mox laudato pecuniam ex hujuscemodi pensitatione coactam in Eccl. Cathedrali servatam fuisse ad compensationem damnorum, quæ passi fuerant ii, qui eam pensitationem, ut jure securitatis potirentur, exsolverant : quamobrem haud raro dicebatur *Compensus pacis*. Pensitatio

hæc pro *Treuga Dei* primum instituta, facta est succedentibus annis tributum ordinarium, quod a suis vassallis exegere plures Episcopi alique locorum Domini. Denarios sex adulti quatuordecim annorum, duodecim denarios exsoluebant conjugati. Imponebatur etiam pœudibus eujuscumque generis: ferratæ seu calceatæ duos solidos debebant, non ferratæ duodecim denarios; bovis quoque et ovibus ceterisque animalibus, sicut et molendinis, sua erat æstimata taxatio: quam aliquando Reges nostri, deinde, cessione facta, Navarræ Reges perceperunt in tractu Ruthemensi.

* Tributum quodvis, quoda rege aut domino *Communiæ* exigebatur, vel in *Communiæ* utilitatem convertebatur, sic appellatum.

* *COMMUNE PACIS*, vulgo *le Commun de la paix*, idem proinde quod *Paxiagium*. Charta ann. 1272. ex Bibl. Reg. cot. 15: *B. de Podio, dictus bajulus de Layssazes, pro illustrissimo dom. rege Franciæ levator Communiis pacis sive pazagii,.... in possessione pacifica seu quasi levandi Commune pacis sive pazagium*. Libert. civit. de Sarlato ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 340. art. 4: *Totum prædictum Commune pacis, usque ad valorem pro nunc lx. lib. Turon. annuatim ad utilitatem regiam in dicta civitate de Sarlato levare consuetum, ex nostra certa scientia et de speciali gratia... remittimus perpetuo. Servitutis nomine designatur, in Lit. ejusdem an. ibid. pag. 354. art. 3: Ratione seu occasione denarii seu servitutis, quæ dicitur Commune pacis*. Lit. remiss. ann. 1445. in Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 33: *À l'occasion de ce que les habitants desdiz lieux estoient refusans de paier le Commun de la paix à nostre cousin d'Arnagnac*. Vide infra *Communis* 2. et *Compensus*.

* *COMMUNE VINI*, Veetigal ex vino vendito exactum ad *communiæ* utilitatem, Gall. *Octroy*, alias *Commun*. Pactum inter Joan. delph. et Petr. Barral. ann. 1315: *Item nolumus quod a prædictis hominibus possit nec debeat levare vintenum, vel aliquod Commune vinorum, vel aliarum rerum*. Charta ann. 1346. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 279: *Supplicarunt nobis ut eis concedere dignaremur, quod inter se Commune vini possint facere, constituere et ordinare, videlicet picotorum, adeo quod de qualibet sommata vini, quod ab inde inantea venderetur ad minutum,.... exigere valeant tres picotos vini,.... et quod pro exigendo dicto Communi eligere et deputare unum vel duos de ipsis possint*. Libert. villæ d'Aigueperse ann. 1374. in Reg. 198. ch. 360: *Item voulons et octroions que lesdiz consoulz et conseillers.... puissent... imposer.... taille, queste, gepte, Commun et imposition*.

2. *COMMUNE*, *COMMUNIA*, *COMMUNIO*, *COMMUNITAS*, Incolarum urbis aut oppidi universitas, domino, vel rege concedente, sacramento invicem, certisque legibus astricta. Varie autem hanc appellationem efferunt Scriptores:

COMMUNE enim appellatur, apud Ciceron. in Verrina 4. Inuoc. III. PP. lib. 13. Ep. 95. et Rodericum Tolet. lib. 8. de Reb. Hisp. cap. 9. Ita *κωμόν*, et *Commune*

usurpant l. 37. D. de Judiciis (5, 1.) l. 5. D. ad Leg. Jul. de Vi publ. (48, 6.) l. 6. § 2. D. de Exeusat. tutor. (27, 1.) l. 25. D. de Appellat. (49, 1.) l. 16. Cod. Th. de Legat. (12, 12.) Inscriptiones veteres, Symmachus, et alii: *κωμόνιον* apud Pachym. lib. 12. cap. 28.

COMMUNIA, in Gestis Lud. VII. Fr. Reg. cap. 3. apud Matth. Paris, Rigord. Wilhelmum Briton. lib. 2. 3. Philipp. Sugerium Epist. 83. Radulfum de Diceto, et alios passim.

COMMUNIO, apud Guibertum lib. 3. de Vita sua cap. 7. Will. Malmesb. lib. 2. Hist. Novellæ pag. 189. in Charta Baldrici Noviom. Episcop. apud Vassorium pag. 805. etc. Nicolaum de Braia in Ludovico VIII. pag. 315. [in Vita B. Caroli Boni tom. 1. SS. Martii pag. 191. et in Charta Balduini Comitis Hannoniæ ann. 1169. apud Miræum tom. 2. pag. 829.]

COMMUNITAS, in Gestis Ludov. VII. cap. 1. et apud Ordericum Vital. lib. 11. [necnon in juramento Ordinum regni Daniæ apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 316. et in Ottoboni Scribæ Annalibus Genuensibus ad ann. 1188.]

COMMUNA, non semel apud Radulfum de Diceto, et Rogerum Hoved.

COMMUNANTIA, in Bulla Honorii III. apud Ughellum tom. 1. pag. 821. [et in Reginibus Paduæ apud Muratorium tom. 8. col. 385. E.]

Primus vero ejusmodi *Communitas* in Francia Ludov. VII. Rex multiplicavit et auxit. Nam cum regnante Philippo parente regalis potentie vigor elanguisset, invalissetque in omnibus ferme provinciis Procerum tyrannis, qui in Regem perinde ac subditos desæviebant, *Ludovicus in primis ad comprimendam ejusmodi tyrannidem prædonum et seditiosorum, auxilium totam per Galliam deposcere coactus est Episcoporum*. Tunc ergo *Communitas* in Francia popularis instituta est a Præsulibus, ut Presbyteri comitarentur Regi ad obsidionem vel pugnam, cum vexillis et parochianis omnibus. Verba sunt Orderici Vitalis lib. 11. pag. 836.

Hinc crebro legimus in præliis adfuisse et dimicasse urbium *Communitas*, quibus prævii erant ipsi Presbyteri seu Curiones cum vexillis Ecclesiæ, quod testatur rursum Ordericus lib. 12. pag. 855. et 856: *Episcopi et Comites aliæque potestates regni tui ad te conveniant, et Presbyteri cum omnibus parochianis suis tecum quo jusseris eant, etc.* His adjungenda sunt quæ habet Sugerius in Vita Ludovici VI. cap. 8: *Cum Communitates patriæ parochiarum adessent, cujusdam casu Presbyteri suscitavit fortitudinis Roberto spiritum, cui contra opinionem humanam datum est possibile, quod armato Comiti et suis contingebat impossibile, etc.* Charta *Communiæ* Crespiacensis ann. 1223: *Et ipsi nobis debent exercitus et equitationes, sicut aliæ Communiæ nostræ*.

Ita quæ in Oppidis Regi ipsi ohnoxii duntaxat erant *Communiæ*, postmodum, Regibus concedentibus, in aliis, quæ Episcoporum erant, inductæ sunt. Sed ipse Ludovicus VII. novas statuit in iis quæ sui juris erant, quibus leges dixit. Nam pleraque ex iis quæ supersunt *Communia-*

rum instrumenta et diplomata ejusd. Ludovici sunt, firmata deinceps a Ludovico VIII. Philippo Aug. et aliis Regibus. Sed et regii vassalli in suis oppidis *Communitas* pariter statuerunt, quibus statuendis eo magis assensum præbuere Reges nostri, quod in bellis opem ab iis exposcere licebat: unde Ludovicus VIII. in Hist. Episc. Autissiod. cap. 57. *reputabat civitates omnes suas esse, in quibus Communiæ essent, nec injuria, cum eo ipso deinceps oppidorum incolæ quodammodo a dominorum dominio absoluti, Regi ipsi directe parent. Quod prodit auctor Hist. Ludovici VII. pag. 418. ubi tradit Vezeliacenses Communitam inter se facientes, communiter conjurasse, quod Ecclesiæ dominio ulterius non subjacerent*. Eadem habet Aimoinus lib. 5. Hist. cap. 65. Guibertus vero lib. 3. de Vita sua cap. 10: *Inter Missas sermonem habuit de execrabilibus Communiis illis, in quibus contra jus et fas violenter servi a dominorum jure se subtrahunt*. Idem vero Scriptor Regia potissimum auctoritate etas ejusmodi *Communitas* innuit cap. 14: *Post funestum excidii Laudunensis eventum Ambiani Rege illecto pecuniis fecere Communitam, cui Episcopus nulla vi exactu debuisse præstare favorem, præsertim cum et eum nemo urgeret, et infaustorum civium conflagium non lateret*. Acta Episc. Cenoman [* apud Mabill. tom. 3. Analect. cap. 39. pag. 315: *Facta itaque conspiratione, quam Communionem vocabant, sese omnes pariter sacramentis adstringunt, etc.*

Assensum vero Reges ejusmodi a vassallis *Communitarum* institutionibus facti præbuisse docet Charta Baldrici Episcopi Noviomensis descripta a Vassorio pag. 805. [Non semper tamen, ut ex Charta lario *Communiæ* Meldensis ann. 1344. d. Comite Campaniæ probat D. Brussel tom. 1. de Usu feudorum pag. 187.] Sed plurimum in vassallorum civitatibus et oppidis supremo jure, et inconsultis vassallis *Communitas* Reges instituebant, auferbantque, si peccassent incolæ, ut Laudunensibus, post cæsum Galdricum Episcopum, Ludovicus VI. apud Sugerium illius Vita pag. 306. et Guibertum lib. de Vita sua cap. 7.

Ad id denique instituebantur *Communitas* et dominorum suorum, et sua propria jura subditi tuerentur. In Charta a. 1204. Alienor Regina Angliæ et Ducis Aquitaniæ, dicitur concessisse *Universis hominibus de Pictavia et eorum liberis perpetuum Communitam juratam apud Puvium, ut tam ipsius jura, quam sua propriameliùs defendere possint, et magis integre custodire*.

Inter *Communiæ* vero jura præcipue recensentur *Seabinatus*, *Collegium*, *Moratus*, *Sigillum*, *Campana*, *Berfredus*, *jurisdictio*, in Aresto ann. 1322. De sigill. hæc habentur in Charta S. Ludovici Regis ann. 1235. pro Episcopo Remensi: *Dabat etiam quod (cives Remenses) non debebant habere sigillum, cum non haberent Communitam*.

In Chartis *Communitarum* describuntur præterea leges, quibus delinquentes incolæ subdebantur, et pensationes, quæ præstare dominis vel Regi debebant. (C)

bertus lib. 3. de Vita sua cap. 7 : *Communio autem novum ac pessimum nomen sic se habet, ut capite censi omnes solitum servitutis debitum dominis semel in anno solvant, et si quid contra deliquerint, pensione legali emendent; ceteræ censuum exactiones, quæ servis infligi solent, omnimodis vacent.* Unde percipimus cur ejusmodi Communiarum institutiones in plerisque oppidis *Libertatum* nomine donentur : quia videlicet incolæ ex iis ab omni iugo servitutis eximuntur; et sibi invicem confœderati et juramento adstricti jura sua tuentur. Hinc *Communiæ juratæ* dictæ, et oppidorum incolæ *jurati* appellati. Vide Zonaram lib. 6. Annalium 1. 15.

Communiarum a Regibus nostris concessarum non pauca prostant instrumenta, præsertim in Regesto Philippi Aug. Heroualliano, et in aliis veteribus Codicibus, quæ ipsi perlegimus : sed multo plura a variis Principibus seu Regni Proceribus relictisque vassallis, eorum subditis indulta prostant in Tabulariis ac Regestis Regii Chartophylaci et Monasteriorum, quæ fere semper *Libertatum* titulo donantur. Horum diplomata, præsertim quæ *Communiæ* tulum præferunt, indicasse laud inutile fortasse fuerit : aliorum qui *Libertatum* aut *franchisiarum* nomine edita leguntur sparsim in variis hujusce Glossarii locis induntur, tametsi in mergitum acervo acum aerere sit.

Abbatis villæ in Pontivo Communiam indulsit Wilhelmus Cogn. Talvacius, Comes Pontivi, deinde Joannes ex filio neposense Junio ann. 1184. Exstat in Hist. Comitum Pontivi cap. 18.

Ambiano in Picardia, Philippus August. n. 1190. et 1209. Exstat in Regesto Scautus Ambian.

* *Andeliaco* Communiam concessit Philippus Aug. ann. 1204. Exstat Charta Reg. 34. bis ejusd. reg. fol. 27. vº. col. part. 1.

Aquis mortuis in Provincia, S. Ludovici ann. 1246. Chartam descripsit Gallandus in Tract. de Franco alodio.

Arcis (vulgo *Arkes*) prope S. Audomari, Abbas S. Bertini ann. 1231. M. Febr. stat Charta in Tabul. S. Bertini.

* *Archesium* inter villas, quæ jure communie gaudent, recensetur in Reg. Cam. Comput. Cod. nunc Bibl. reg. 8406.

Argilleio in Ducatu Burgundie, Communiam indulsit Hugo D. Burgund. ann. 124. Chartam habet Perardus pag. 436.

Arie in Atrcbatibus, Philippus Comes Andrie ann. 1188. Habetur in tom. 11. Scilegii Acheriani pag. 35.

Asnerie ad Sequanam, in cod. reg. 8406.

Atheis in Viromanduis, Philippus Augustus Rex Communiam concessit ann. 2. Exstat in Regesto Philippi Aug. Houvalliano fol. 164.

Attrebato, Ludovicus, Philippi Augusti filius ann. 1211. Exstat tom. 11. Scilegii Acheriani pag. 362.

Aurelianensis Communie mentio est in Ludovici VII. cap. 1.

Exstat Charta ann. 1181. apud Baluz. 7. Miscell. pag. 293.

usone in Ducatu Burgundie, Communiam indulsit Stephanus Comes Burgun-

die et Joann. Comes Cabilonensis ann. 1229. Chartam descripsit Perardus pag. 412.

* *Autissiodoro* Communiam concessit Petrus comes Nivern. ann. 1194. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 59. vº. col. 1. et part. 2. fol. 46. rº. col. 2.

* *Azilhano* ad Atacem fluvium prope Carcassonam Carolus V. ann. 1379. in Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 100.

Bapalmis, Philippus Aug. ann. 1196. Exstat Charta in Regesto ejusd. Regis f. 46.

Barro super Sequanam, Theobaldus Comes Campanie ann. 1234. Chartam habet Perardus pag. 430.

Baugiac, Guido Dom. Baugiaci. Charta habetur apud Guichenonum in Hist. Bress. pag. 63.

* *Bellaquercus* inter villas communia donatas, recensetur in Reg. Cam. Comput. Cod. nunc Bibl. reg. 8406.

* *Bellirivi*, de Chandardre, Curiaci et Creonellæ villarum ad abbatiam de Auri-gnaeo pertinentium Charta communie ann. 1221. in Reg. 34. bis Phil. Aug. part. 2. fol. 55. vº. col. 2.

* *Bellivisus* ann. 1266. in Memor. Geneal.

Bellovaco, Ludovicus VI. Communiam concessit; confirmavit Ludovicus VII. ann. 1144. Habetur Charta apud Loiselum pag. 271. et in Reg. Philippi Aug. f. 36.

* *Bellusmons* communia donatur itidem in Cod. reg. 8406.

Belnae in Burgundie Ducatu, Communiam indulsit Hugo Dux Burgundie ann. 1203. Exstat Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 274. et seqq.

Biturigensibus, Ludovicus VII. ann. 1145. et Philippus Aug. ann. 1181. Habetur Charta in Regesto Phil. Aug. fol. 34. 53. et apud Thomassarium in Consuet. Bituric. lib. 1. cap. 44. 45.

Braio in Picardia, Philippus Aug. ann. 1210. Habetur Charta in Regesto ejusdem Reg. f. 61.

Britolio in Normannia, idem Rex. Vide Reg. fol. 58.

Brueris, *Caraco*, *Norgie* et *Vallobo*, Philippus August. Rex Fr. ann. 1186. assensu Bartholomæi Episc. Laudunensis. Exstat in Regesto Ph. Aug. fol. 39.

* *Burgi-Comitis* Communia instituta a Philippo V. ann. 1318. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 584.

Burgo in Bressia, communiam concessit Amedeus VII. Comes Sabaudie 5. Jul. ann. 1397. Charta habetur apud Guichenonum in Probat. Hist. Bress. pag. 22. 23.

Buxiaco, in Ducatu Burgund. Beatrix Comitissa Cabilonensis. Chartam descripsit Perardus pag. 311.

* *Cadomo* Communiam confirmat Philippus Aug. ann. 1204. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 36. rº. col. 1. et part. 2. fol. 52. vº.

* *Cala* in Parisiensi pago inter villas, quæ communiam habent, recensetur in Reg. Cam. Comput. nunc. Cod. Bibl. reg. 8406.

* *Calniacum* ad Isaram, vulgo *Chauni*, communia donatur ann. 1213. et memoratur in Cod. reg. 8406.

Calvomonti, Communiam concessit

Philippus Aug. ann. 1182. Exstat Charta in Regesto ejusd. Reg. pag. 50.

† *Calvomonti* in agro Bassiniaco, Campanie Comes ann. 1228. uti narrat D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 186.

* *Candelanum*, in Cod. reg. 8406.

Capellæ d'Angillon in Biturigibus, Archembaldus de Soliaco ann. 1212. apud Thomassarium lib. 1. cap. 55.

* *Capiacum*, in cod. reg. 8406.

Carrosio seu *Charrot* in Bitur. Gauterius Dom. Carroffii ann. 1194. apud Thomassarium lib. 1. cap. 53.

† *Castellioni* ad Sequanam Odo III. Dux Burgundie ann. 1208. cui stabilimento multum adversatus est Episcopus Lingonensis. Vide D. Brussel de Feudorum usu tom. 1. pag. 187.

Castro-Meliandi in Biturigibus, Ebo de Dolis Dominus ejusdem Castri-Meliandi ann. 1220.

Castronovo in Turonibus, Philippus Aug. ann. 1181. in ejusdem Reg. f. 61.

Cellis in Biturigibus, Robertus de Cortiniaco. Charta ann. 1216. descripta a Thomassario lib. 1. cap. 58.

Cerniaco, etc. in Laudunesio Philippus Aug. ann. 1184. Habetur Charta in Reg. ejusdem Regis f. 38.

* *Chanbleium* seu *Cameliacum* in Bellovaco, in cod. reg. 8406.

* *Chanolie*, *Belnae*, *Chenis*, *Cortona*, *Fernolii*, *Comuni* in Laudunesio, Phil. Aug. ann. 1184. in Reg. 34. bis ejusd. part. 1. fol. 12. vº. col. 2. et part. 2. fol. 35. vº. col. 1.

Coicheio in Ducatu Burgund. Hubertus D. de Monhelone et de Coicheio. Chartam descripsit Perardus pag. 476.

* *Colangis* in pago Autissiodorensi ann. 1365. tom. 5. Ordin. reg. Fr. pag. 665.

Compendio Ludovicus VII. [* VI] ac deinde Philippus Aug. ann. 1186. Habetur Charta in Regesto Phil. Aug. fol. 36. 50.

* *Condeti* aliarumque villarum in pago Suessionensi Communia a Ludovico VI. concessa confirmatur a Phil. Aug. ann. 1185. ex Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 231.

Corbeia, Communiam indulsit Ludovicus VII. deinde Philippus Aug. ann. 1180. in cod. Regesto f. 56.

Cramdelæ, *Troisiaco*, *Cortetono*, et *Malevalli*, idem Phil. ann. 1186. Vide idem Reg. f. 37.

Credulio in Bellovacis, Ludovicus Comes Blesens. et Claromont. ann. 1197. MS.

Crispiaco in Comitatu Vadensi, Ludovicus Rex Fr. ann. 1223. Exstat tom. 10. Spicil. pag. 642. et in Reg. Philippi Aug. f. 151. 16.

* Philippus Aug. ann. 1184. in Reg. 34. bis part. 1. fol. 15. vº. col. 1. et part. 2. fol. 37. rº. col. 2.

Divioni in Burgundie Ducatu, Hugo D. Burgundie ann. 1187. Exstat Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 274. 333. 346. 356.

* *Dompmomedardo*, vulgo *Dommart* in diocesi Ambian. communiam concessit Joannes comes Drocarum ann. 1246. quam confirmat Carolus VI. ann. 1394. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 689.

* *Duacensis* Communia restituta ann. 1368. tom. 5. Ordinatio pag. 130.

Dullendio in Ambianis, communiam indulsit Guido Comes Pontivi, deinde Wilhelmus Comes, Guidonis ex filio nepos, confirmavit ann. 1103.

Duno in Biturigib. Ludov. VII. et Philippus Aug. Vide Regestum Phil. Aug. f. 35. et Thomasserium lib. 1. cap. 47. 48. 49.

* *Engolismensis* Communia instituitur Literis Caroli V. ann. 1372. ibid. pag. 581.

Ervicensi Castellania in Campania, Communiam concessit Theobaldus Trecensium Comes Palatinus ann. 1199. MS.

* *Escuil* villæ Theobaldus comes Campan. et Briæ ann. 1229. in Chartul. Camp. fol. 334. vº.

Falesiæ in Normannia. Vide Normannica Duchesnii pag. 1066.

* *Faræ* in Laudunesio Ingerannus de Couciaco ann. 1207. apud Thomasserium.

Ferrariis in Normannia, Phil. Aug. ann. 1204. Vide ejus Regest. fol. 58.

* *Figiaco* in Cadurcino Literis Philippi V. ann. 1318. confirmatis ann. 1394. tom. 7. Ordinatio Reg. Fr. pag. 659.

* *Fimunis* in diocesi Rem. concessa Communia a Theobaldo Campan. et Briæ comite ann. 1226. confirmata a Philippo V. Lit. ann. 1316. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 109.

Graciaco in Biturigib. Petrus Dom. Graciaci. Charta ann. 1246. descripta a Thomasserio lib. 1. cap. 61.

Hamensi urbi in Picardia, Odo Hamensis Dominus ann. 1158. Exstat in Regesto Marchionatus Inrensis.

Hieruonti in Pontivo, Wilhelmus Comes Pontivi ann. 1192. Exstat Charta in Hist. Comitum Pontivi cap. 28.

Lauduno, Ludovicus Rex ann. 1138. Exstat in Regesto Philippi Aug. f. 49.

* Leg. 1128. in Reg. Phil. Aug. part. 1. fol. 22. vº. col. 1. et part. 2. fol. 41. vº. col. 2.

Lorriaco, Philippus Aug. ann. 1187. Habetur in Hist. Vastinensi pag. 170. et apud Galandum lib. de Franco alodio pag. 375.

* Ludovicus VII. ann. 1155. in Reg. Phil. Aug. part. 1. fol. 58. vº. col. 1. et part. 2. fol. 52. rº. col. 2.

Luriasco, in Biturig. Hervæus Dom. Virsionis. Charta ann. 1213. descripta a Thomasserio lib. 1. cap. 56.

Machau, villæ ita dictæ in Comitatu Regitestensi, Hugo Comes Regitest. assensu Feliciæ uxoris et Huarti filii, in MSS.

* *Maiacho* in comitatu Pontivi Guillelmus comes ann. 1209. tom. 5. Ordinatio reg. Franc. pag. 281.

Marquenterræ in Comitatu Pontivi, Wilhelmus Comes Pontivi mense Sept. ann. 1199. in Hist. Comitum Pontivi cap. 35.

Martello in Lemovicino ann. 1219. Raimundus Vicecomes Turenæ. Exstat Charta apud Justellum in Probat Hist. Turen. pag. 40.

Medanto in Vilcassino, Ludovicus VII. ann. 1150. Habetur Charta in Reg. Phil. Aug. f. 46.

Meldis in Campania, Henricus Comes Campaniæ ann. 1279. Exstat Charta in

Tabulario Campaniæ Thuano fol. 299. apud Fabrum Canterellum tract. de Feudis pag. 272. [et D. Brussel tract. de Feudorum usu pag. 183.]

Mellento, Robertus Comes Mellenti. Habetur Charta in Regesto Phil. Aug. f. 52.

* *Moirengo* in Delphinatu ann. 1164.

Monasteriolo in Picardia, Philippus Aug. ann. 1188. in Reg. Phil. Aug. f. 37.

Monbarro in Ducatu Burgundiæ, Hugo Dux ann. 1231. Exstat Charta in Burgundicis Perardi pag. 419.

Montibrisonis in Comitatu Forensi, Guigo Comes Forensis mens. Ncv. ann. 1223. MS.

Montidesiderii in Picardia, Ludovic. VII. Chartam exhibet Regestum Phil. Aug. f. 50.

Montiregali in Bressia, Humbertus Domin. de Thoire et de Villars ann. 1207. Exstat Charta in Probat. Hist. Bressensis pag. 202.

Niorto in Pictonibus, Philippus Aug. ann. 1204. Vide ejus Regest. f. 58.

Nivernensi urbi, Petrus Comes Nivernensis ann. 1194. Habetur Charta in eod. Regesto. f. 55.

Nonencurti in Normannia, Philippus Aug. ann. 1204. Vide idem Reg. f. 58.

* *Novavilla* in Bellovaco, inter villas jure communiæ gaudentes, recensetur in Reg. Cam. Comput. nunc Cod. Bibl. reg. 8406.

Noviomo, Baldericus Episcopus communiam indulsit concedente Ludovico VI. Vide Vassorium in Histor. Noviom. pag. 805. et Reg. Phil. Aug. f. 46.

* *Pardilhano* communia concessa a Carolo V. ann. 1379. in Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 100.

Peronæ in Picardia, Philippus Aug. ann. 1207. Habetur Charta in ejus Regesto f. 58.

* *Perrices* villæ a Guidone dom. Clarimontis in Bassigneio ann. 1347. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 87.

* *Piceyo*, vulgo *Poix*, in Picardia Galterus Tyrellus dominus de Piceyo ann. 1208. communiam concedit quam confirmant Joannes dom. de Piceyo ann. 1353. et Carolus VI. ann. 1393. tom. 7. Ordinatio reg. Fr. pag. 602.

Pictaviæ, Alienor Regina Angliæ, ac deinde Philippus Aug. ann. 1204. Habetur in ejus. Regesto f. 53.

Pissiaco, Philippus Aug. Habetur Charta in eodem Reg. fol. 52.

* *Pomponium* ad Matronam, inter villas communia donatas, annumeratur in Reg. Cam. Comput. nunc Cod. Bibl. reg. 8406.

Pontallerio in Ducatu Burgund. Communiam concessit Guillelmus de Champlita Vicecomes Divionensis ann. 1257. Chartam descripsit Perardus pag. 486.

Ponti Audomari in Normannia, Philippus Aug. ann. 1204. Vide Regest. Philippi Aug. f. 58.

Pontisaræ in Vilcasino, Philippus August. ann. 1188. Chartam exhibet Regestum ejusdem Regis fol. 52.

Prulliaco in Biturigib. Radulfus Dom. Magduni ann. 1177. apud Thomasserium lib. 1. cap. 52.

Riomo in Arvernus, Alphonsus Comes Pictavensis et Tolosan. mense Julio ann. 1270. Habetur Charta tom. 11. Spicilegii Acheriani.

Roiæ in Picardia, Philip. Aug. Habetur Charta in Reg. Philippi Aug. f. 47.

* *Romonium*, in Cod. reg. 8406.

Rotomago in Normannia, Philippus Aug. Rex Fr. ann. 1207. Exstat in Normanniis Duchesnii pag. 1062. 1066. et in Regesto Philippi Augusti f. 57. 60.

Rouvreio in Burgundiæ Ducatu, Hugo Dux Burg. ann. 1215. Chartam descripsit Perardus pag. 316. 317.

Saigeio in Ducatu Burgund. Aimo de Sabaudia D. Baugiaci ann. 1226. Chartam descripsit Perardus pag. 509.

S. Desiderii urbi in Campaniæ Comitatu, Guillelmus D. de Domna Petra prid. Non. Maii ann. 1228. MS.

S. Germano de Bosco in Biturigib. Ludovicus VII. etc. ann. 1202. apud Thomasserium lib. 1. cap. 54.

S. Joanni Augeriacensi in Pictonibus, Philippus Aug. ann. 1204. Habetur Charta in Regesto ejusdem Regis f. 53.

S. Quintini urbi in Viromanduis, Philippus Augustus ann. 1195. Charta exstat apud Hemereum in Augusta Viromand. in Regest. pag. 47. et in Regesto ejusdem Reg. f. 66.

S. Ramberti oppido in Bressia, Ludovicus Dux Sabaudia 20. Jun. 1442. Chartam descripsit Guichenonus in Hist. Bress. pag. 235.

S. Richarii oppido in Comitatu Pontivensi, Ludovicus Rex Franc. ann. 1126. Describitur in Regesto Philippi Aug. f. 135.

* *S. Romani* de Tarno Charta communia a Carolo IV. concessa ann. 1322. exstat in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 81.

Salicibus (*Saux*) in Ducatu Burgund. communiam indulsit Jacobus D. de Saux ann. 1246. Chartam descripsit Perardus pag. 460.

Seisello in Bressia, Amedeus Comes Sabaudia ann. 1285. Chartam habet Guichenonus in Hist. Bress. pag. 244.

Senuro in Burgundiæ Ducatu, Robertus Dux Burgundiæ ann. 1276. Exstat Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 529.

Senonensi urbi [Ludovicus VII. ann. 1146. uti legimus in Chronico S. Pe. Vivi tom. 2. Spicilegii Acheriani pag. 77] ac deinde Philippus August. ann. 1188. Habetur Charta in Reg. Philippi Aug. f. 54. Communia Senonensis meminit Ludovici VII. cap. 3.

* *Serenum* in Cod. reg. jam laud 8406.

Silvanecto, Philippus Aug. ann. 1212. Vide ejusdem Regest. f. 55.

* *Sim* prope Duacum Communia confirmatur a Carolo V. ann. 1368. tom. 5. Ordinatio reg. Fr. pag. 146.

Soliniaco in Arvernus, communiam indulsit Delphinus Comes Clarimont. MS.

* *Stampacum* Communia Charta in declaratur Literis Philippi Aug. ann. 1199. in Reg. ejusd. part. 2. fol. 71. vº. col. 2.

Suessioni, Ludovicus VI. Communiam concessit [ante annum 1136. uti patet]

Charta ejusd. Regis, quam refert D. *Brusel* tom. 1. de Feudorum usu pag. 179.] confirmavit Philippus Rex ann. 1181. Exstat in Regesto Philippi Aug. fol. 47. apud Perardum pag. 336. et tom. 11. Spicil. Acheriani.

Teneræmundæ, Robertus ejusdem urbis Dominus ann. 1233. Exstat Charta apud Lindanum in *Teneræmunda* pag. 93.

Tornaco, Philippus August. ann. 1187. Habetur Charta in Regesto Phil. August. f. 35. in 30. Regesto Chartophylacii Regii Ch. 382. et tom. 11. Spicilegii Acheriani.

Vaisliaco, etc. Ludovicus VI. ac postmodum Philippus Aug. ann. 1185. Habetur Charta in Regesto ejusdem Reg. f. 42. et tom. 13. Spicilegii Acheriani pag. 323.

Vernolio, Philippus Augustus. Vide idem Regest. f. 58.

Viconovo in Campania, Theob. Com. ann. 1228. Exstat Charta in Tabul. Campaniæ Thuano f. 155.

Villæfrancæ in Burbonesio, Archembaldus D. Burbon. et Agnes uxor, mens. Dec. 1217. MS.

Villænove, in Bellovaeis, Philippus Aug. ann. 1200. in Regesto ejusd. fol. 45.

Vitriaco in Campania, Theobaldus Comes Campan. mense Aprili ann. 1230. MS.

Vizeliacensis in Ducatu Burgundiæ meminit Histor. Ludovici VII. pag. 418.

Wabano in Pontivo, Willelmus Comes Pontivi ann. 1192. Vide Hist. Comitum Pontivi cap. 35.

* 3. **COMMUNE**, Quidquid ex bonis alicujus cathedralis ecclesie canonicis in commune distribuitur. Acta Mss. capitul. eccl. Lugdun. ad ann. 1337. fol. 28. rº. col. 1 : *Item quod cum dominus decanus et capitulum teneantur dom. Guillelmo de Rosseilione canonico Lugdunensi, anno quolibet, in xl. libris Viennensium sibi assignatis super payo ecclesie Lugdunensis, ipsi dom. decanus et capitulum ipsam pecuniam sibi assignant super Commune ecclesie Lugdunensis.* Vide *Communia* 3.

† **COMMUNELLI**. Vide *Comminelli*.

* **COMMUNERIUS**, Civis et maxime qui in *Communia* aliquod municipale officium exercet. Arest. ann. 1364. 13. April. in vol. 5. arestor. parlam. Paris. : *Major, pares et Communerii villæ Belvacensis, etc. Le maire, bourgeois et Communiens de la ville de Beauvais, etc.* Vide supra *Communalis* 2. et infra *Comunarius*.

† 1. **COMMUNIA**, Universitas urbis vel oppidi. Vide *Commune* 2.

2. **COMMUNIA**, quæ Festo dicitur, *Compascuus*, ager relictus ad pascendum communiter vicinis. Rastallus : *Common*, est le droit que homme a de mitter ses beasts a pasture, ou de user et occuper le terre qui n'est son propre soile. Bracton. lib. 4. tract. 1. cap. 38. § 1 : *Est enim Communia in eo quod dicitur pastura, de omni quod edi poterit, vel pasci, large sumpto vocabulo, vel stricte : large, ut si quis habeat in alieno Communiam pasturæ, scilicet herbagii, personæ, sive glandis, sive nucis, et quidquid sub nomine personæ continetur; item foliorum et frondium : stricte, scilicet aliquod istorum unum vel duo.* Vide Fletam lib. 4. cap. 19. Formulæ veteres : *Cum terris, sylvis, campis, pratis, pascuis, Communiis.*

Speeulum Saxon. lib. 2. art. 47. § 4 : Qui pecora sua in Communia alterius præsidii, seu villæ, pascua immiserit, etc.

† **COMMUNA**, Eadem notione. Charta Henrici III. in Hist. Hareur. tom. 4. pag. 2207 : *Dedi et concessi... unum ferlingum ad Roichene, cum omnibus pertinentiis ejus in manerio de Tonstoke cum pasturis et omnibus aliis ad prædictas terras pertinentibus; et præterea omnimodam Communam inter gentem meam ubique libere et quiete habendum et possidendum.* Charta Willelmi Patric apud *Madox Formul. Angl. pag. 188 : Cum Communa et pastura in bosco, in plano, in viis, in pratis, in pascuis, in aquis, in omnibus aisiamentis dictæ villæ de Malopassu pertinentibus.*

Communiarum originem observat Aggeus Urbicus de Controvers. agror. : *Relicta sunt et multa loca quæ veteranis data non sunt. Hæc variis appellationibus per regiones nominantur. In Etruria Communalia vocantur.* Frontinus de Limitib. Agror. : *Est et pascuorum proprietas pertinens ad fundos, sed in commune, propter quod ea compascua multis in locis Italia Communia appellantur.* Varias autem species *Communiarum* recenset idem Rastallus, quem consule in verbo *Common*.

3. **COMMUNIA**, Bona quæ in commune possidentur a Canonicis Ecclesie alicujus Cathedralis; vel quidquid ex iisdem bonis ac proventus in commune iisdem distribuitur. Charta Paschalis II. Papæ ex Tabulario Ecclesie Gratianopolitane : *Ad hæc præceptum est et repetita præceptione firmamus, ne Viennensis Episcopus ulterius in illa parte Gratianopolitane Ecclesie aut partem, aut Communiam, aut aliquam exactionem requirat.* Alia Hugonis Episcopi Gratianopolit. ann. 1105. ibid. : *Cum consilio Canonicorum nostrorum scilicet Gratianopolitane Ecclesie S. Donati Nantelmo Ulcensis Ecclesie Præposito, et omnibus successoribus ejus, ut eis obedientiam promittant, et præmissa secundum Dominum in omnibus et per omnia teneant, et professionem illis faciant, et totam Communiam ipsius Ecclesie, quam modo habent, vel in futuro juste acquisituri sunt, eis perpetuo jure dono, salva obedientia et reverentia, subjectione et potestate Gratianopolitani Episcopi, etc.* Statuta Ecclesie Eboracensis in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 165. ubi de Residentia Canonicorum : *Facta vero prædicta quotidiana distributione, quod residuum erit de Communia... inter solos Canonicos qui residentiam fecerunt, distribuetur : præterea soli Canonici Communiam percipient.* Statuta Eccles. Leichefeld. ibid. pag. 244 : *Si Vicarius scriptus fuerit in tabula ad cantandum, et defuerit, duas Communias amittet, scilicet diei illius, si quam accepturus fuerit, et diei sequentis. Et si propter carentiam Commune (leg. Communiæ) absentaverit se per tres dies, etc.* Infra, *Communio* appellatur : *Si Vicarius ensigne fuerit, duas noctes solummodo quietis habebit, Communionem non amittat.* *Commune*, ni fallor, appellatur in Charta Alexandri Coventrensis Episcopi, ibid. pag. 233. Matthæus Paris pag. 590 : *Congregati igitur Scholares, collectam fecerunt, et contribuerunt, scilicet quilibet secundum posse suum : et*

cujuslibet Communia hebdomadalibus abbreviata est, ut inde Romanæ Curie pro parte satisfaceret. [Vita Guidonis Episc. Anic. inter Acta SS. Benedict. sæc. 5. pag. 838 : *Canonicorum vero Congregatio, ut partem sempiternæ remunerationis a Deo accipiant, pro ejus (Guidonis) rogatu promiserunt, se talem securitatem pro stabilitate hujus prædicti Monasterii post mortem ipsius Guidonis Episcopi a futuris Episcopis ipsius loci petere, ac pro hoc consuetudine ac lege teneri laudaverunt, qualem pro sua parte altaris et Communia. Litteræ Societatis Archiepiscopi Camerac. cum Rotomagensi inter Concilia Normanniæ pag. 632. novæ edit. : *Si prædictam Ecclesiam a statu suæ prosperitatis, quod absit, labefactari contigerit, promptum sit... de stipendiis, quæ nos (Cameracenses) Quotidianam, Rotomagenses vero Communiam vocant, ordinato et solito... participio refoveri, donec Deus in auram statuerit procellam.* Charta Johannis Episc. Dolensis ann. 1208. ex Archivo ejusd. Ecclesie : *Nos pro Dei amore dedimus Communiæ Ecclesie Dolensis Ecclesiam de Espiniaco in puram et perpetuam elemosinam.* Occurrit in Epistola Arnulfi Lexoviensis Episc. ad Lucium Papam apud Acherium tom. 2. Spicilegii pag. 484. in Indice MS. Beneficiorum Ecclesie et Dioc. Constantiens. fol. 89. verso, etc.]*

† **COMMUNA**, Eadem notione. Hist. Becensis MS. pag. 448 : *Concessimus etiam quod sive Abbas, sive alius Monachus Becensis, vel de ordine Becci per Velles transitum fecerit, plenariam habeat Communiam tanquam Canonicus Vellensis.*

COMMUNUARIUS, vel **COMMUNARIUS**, Canonieus seu alius, qui *Communia*, vel *Communiæ* aliis Canonicis distribuit, in Monastio Anglic. tom. 3. pag. 237 : *Et si contingat quod Communarius, qui pro tempore fuerit, de bonis Ecclesie communibus, in manibus suis non habeat, unde nobis seu successoribus nostris Canonicis residentiariis singulis anni studiis, ac Vicariis, singulis anni mensibus, quotidianas Communiæ solvere valeat, ex tunc ad solvendum Communiæ ejusmodi, de pecunia reposita per viam præstiti, summam in hac parte necessariam mutuetur.* Pag. 249 : *Communarius.* [Vide *Communicarius*.]

† 4. **COMMUNIA**, Cohors, turba, exercitus. Litteræ Alfonsi Regis Arag. ann. 1289. apud Rymerum tom. 2. pag. 457 : *Propter brevitatem temporis, cum nos haberemus parare cum magna Communia militum et peditum, pro recipiendo tanto viro non potuissimus aliquatenus nos parare.*

† 5. **COMMUNIA**, Opera servilis domino præstita, vulgo *Corvée*, in nova Gall. Christ. tom. 1. Instrum. pag. 50. col. 2 : *Quo facto, concessit etiam dicto Monasterio (S. Sepulcri Villæ-Novæ) ut qualicumque Episcopus Ruthenensis vellet Communia facere, secundum consuetudinem patriæ; tunc Prior congregatis agricolis vel habitatoribus sui honoris, licentiam haberet ad opera sua explenda, scilicet ad constructionem Ecclesie et aliorum ejusd. loci ædificiorum, ut tandiu faceret illos ibi operari, quandiu cognoverit alios in Communia demorari.* Vide *Corvatæ*.

† 1. **COMMUNIALIS**, Communis, generalis. Charta Humberti Delphin. Vienn.

circa ann. 1296. pro fundatione Carthusiæ Monialium Saletarum inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 34 : *Quibus dedit tri-
ginta solidos grossos super talliis Commu-
nialibus seu generalibus Ulciensibus ovis.*
Vide *Communalis* 2.

* 2. **COMMUNIALIS**, Eadem notione qua *Communarius*. in Charta ann. 1532. ex schedis Pr. de Mazaugues.

* **COMMUNIALITAS**, De officiis et oneribus *communiæ* dicitur in Consuet. Carcass. ex Reg. L. Chartoph. reg. eh. 3 : *Nullus habitator Carcassonæ possit se defendere de Communiolitate villæ et populi Carcassonæ, occasione alicujus religionis, nisi habitum domus religionis omnino secum et super se tulerit.*

* **COMMUNIARIUM**, Pascuum quod ad *Communiam* pertinet. Arest. ann. 1372. ex Tabul. S. Joan. Laudun. : *In possessione et saisina... tallias seu collectas, pro utilitate et necessariis dictæ communiæ sive pacis, super Communiariis et hæreditagiis ipsius communiæ indicendi.* Vide *Communia* 2.

* **COMMUNIARIUS**, Qui ex *communia* est seu ex plebe. Solemnis ingressus Joan. de Dormans epise. Bellovae. ann. 1360. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 274 : *In cujus adventu jucundo nobilis vir, dictus Broquant, major, et prudentes et honesti viri pares seu scabini, et multi concives, burgenses et Communiarii dictæ villæ Belvacensis, in turba maxima existentes, ibidem obviam præbuerunt eidem domino episcopo salutationem et reverentiam exhibentes.*

* **COMMUNICABILIS**, Communis, sociabilis, apertus. Processus visitat. medicor. ann. 1452. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 282. col. 2 : *Cum tamen locus, in quo pro nunc habitat dictus Amauric, sit communis et taberna, ad quem plures decurrunt, ideo consulimus..... ut laborem, officium et locum minus Communicabilem, quantum fuerit possibile, sequi ortentur et moncantur per illos, ad quos spectat.* Vide infra in *Communicare*.

COMMUNICALES, Vasa argentea vel aurea, quorum inter *communicandum* usus fuit, quæ in stationibus præferebantur : hæc Bulengerus. Anastasius in Leone III. PP. pag. 146 : *Fecit vero Communicales ex argento purissimo per singulas regiones, qui præcederent per stationes per manus Acolythorum numero 24. pens. simul lib. etc.*

* Tabellas seu mensulas, quæ olim Eucharistiam accepturis supponebantur, quemadmodum hodie lintamina, intelligendas suspicatur Georg. Rhodig. Lib. de Liturg. Rom. Pontif. cap. 28. art. 5. Vide Baron. ad ann. 57. § 146.

* **COMMUNICANDA**, Idem quod *Communio* 5. ex vet. Missal. apud Castell. pag. 1289.

† **COMMUNICANTES**, Inter Anabaptistas ii dicuntur, qui more veterum Nicolaitarum omnia habent communia. Gualterius in sæc. 16. *Communicantes* alia notione sumitur post *Communio* 4.

† **COMMUNICARE**. Vide *Communio* 4.

* **COMMUNICARE**, Desacra Eucharistia sæpius intelligitur, ut observat Cangius in *Communio* 4. Sed et de pane benedicto nonnumquam accipitur, teste D. Le Vert pag. 444. Qua ultima notione occurrit in

Stat. Lanfranci : *Communicet sacerdos ipsos pauperes de oblatis non consecratis.* Vide alio sensu post *Communio* 4. et infra in *Communio* 8.

* **COMMUNICARE**. Charta Henr. II. reg. Angl. pro Libert. Norman. ex Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 36. r. col. 2 : *Si quis autem de cetero terram suam alicui dominæ religiosæ sic dederit, et super hoc Communicatur, etc.* Sed leg. omnino *Convincatur*. *Communiquer*, pro *Approcher*, *Appropinquare*, *accedere*, in Lit. remiss. ann. 1471. ex Reg. 195. Chartoph. reg. eh. 604 : *Girault de Monmirals estoit vanté qu'il manieroit bien le suppliant et autres en despit de lui, s'ilz ne se gardoient de le Communiquer.* Vide supra *Communicabilis*.

COMMUNICARIUM, Papiæ, *Participarium*, *communicatio*. In Glossis Isid. : *Participarium*.

† **COMMUNICARIUS**, Qui Canonieorum *Communias* distribuit. Le Brasseur in Hist. Comitatus Ebroicensis pag. 11. Probat. : *Si autem Canonici aliquos redditus emere voluerint et potuerint, si personæ S. Albini et alii Communicarii requisiti de suo ponere voluerint, similiter participabunt et communicabunt.* Ibidem : *Computum autem reddere Communicarii seu Receptores tenebuntur in Natali Domini, etc.*

* Charta ann. 1263. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 266 : *Insuper super eo, quod dictum capitulum petebat eidem episcopo injungi, quod distributiones, quas idem episcopus in sua absentia percepit et percipere consuevit, quatuor clericis Constantiensis ecclesiæ per manum Communicarii erogaret, etc.* Vide infra *Distributarius*.

COMMUNICATA MANUS. Vide *Manus*.

† **COMMUNICATIO**, Sumtio sacrosanctæ Eucharistiæ. Contractus arrendamenti Monialium Artacellæ ann. 1403. ex Schedis Præsidis de Mazaugues : *Debent dare... dominæ Sacristanie unum justial vini, dum sit Communicatio. Communicatio utriusque speciei, in Diario belli Hussitici, apud Ludewig. tom. 6. pag. 129. Vide Communio* 4. [** Berengar. Turon. adv. Lanfranc. lib. poster. pag. 38 : *Quod si me privare ecclesiam communionem scripsisti... secundum nullam eruditionem scripsisti, quod participatio sacramentorum altaris nunquam proprie Communio dicitur, sed Communicatio.*]

† **COMMUNICATIO FRACTI PANIS**, id est, Panis benedicti. Libellus supplex Monachorum Fuld. Carolo M. porrectus, inter Aeta SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 261 : *Quod Communicationem Fracti Panis ante cibum quotidie sumere non respuatur, secundum exempla precedentium Patrum.*

* **COMMUNICATIVUS**, Gall. *Communificatif*, Qui rerum suarum libenter copiam facit. Joan. de Cardalhao serm. in Assumpt. B. M. : *Simus fontes Communicativi aquas divitiarum nostrarum per eleemosinam largitionem.*

COMMUNICATORIE LITERÆ, Κοινωνικαί, κοινωνικὰ γράμματα, Palladio in Vita Chrysostomi pag. 24. κοινωνικόν, in Nomocanone edito a Joanne Bapt. Cotelerio cap. 454. dicebantur eæ, quas Episcopi dabant lapsis, et exacta pœnitentia ad *Communio* nem receptis : interdum etiam fide-

bus peregrinaturis, et in alienam diœcesim profecturis, quo a cæteris fidelibus in *Communio* nem reciperebantur. Neque enim licebat Clericum alienum ab aliquo suscipi sine literis Episcopi sui, neque apud se retinere, nec Laicum usurpare sibi de plebe aliena, ut eum ordinaret sine conscientia ejus Episcopi, de cujus plebe erat. Verba sunt Coneilii Carthag. I. can. 5. Harum mentio occurrit non semel apud D. Augustinum Epist. 162. et 163. et lib. 3. Contra literas Petilianus cap. 1. in Concilio Eliberitan. can. 25. 58. Arelat. I. can. 9. et Agath. can. 52. Auctor est præterea S. Augustinus dicta Epist. 163. *Communicatorias* easd. esse cum *Formatis* : sed *Formatarum* nomen generieum esse contendit Bernardinus, atque complecti *Communicatorias*, *Dimissorias*, *Pacificas*, etc. Vide *Epistolium*.

COMMUNICATURA. Synodus Herbipolensis ann. 1287. cap. 10. *De habentibus duas vicarias : Presbyteris duas Communicaturas recipere prohibemus omnino, cum impossibile sit quod sufficienter possit Ecclesiis servire duabus.* Id est, duas Ecclesias in quibus *communicat*, seu Missam celebrat; nisi legendum sit *Vicariaturas*, pro *Vicariis*.

* Idem videtur quod *Communia* 3. *Re-tributio* nempe seu stipendium, quod ex bonis ecclesiæ assignatur presbytero illam deservienti.

* **COMMUNILOQUIUM**, Titulus libri Joan. Walensis ordin. fratrum Minorum XIII. sæc. : *Summa collectionum seu Communiloquium a fr. Johanne Walensi.*

† 1. **COMMUNIO**, *Communitas* hominum unius urbis vel oppidi. Vide in *Commune* 2.

† 2. **COMMUNIO**, *Communis mensa*. Edward. II. Rex Angl. Epist. ad Johannem XXII. Papam apud Rymerum tom. 3. pag. 896. col. 1 : *Cum dilectus nobis in Christo, Confessor ac familiaris noster, Frater Robertus de Duffeld de Ordine Prædicatorum, propter Communionem quam habet cum aliis, dum nostro assistit lateri, silentium usquequaque juxta dicti Ordinis exigentiam nequeat observare, Clementiæ vestræ supplicamus, quatinus eidem indulgere dignemini, ut in mensa loqui valeat, ac aliis suis Confratribus, vestra fretus auctoritate, loquendi in mensa ubicumque dictus Confessor noster præsens erit, licentiam tribuat, sui Ordinis observantia non obstante.*

† 3. **COMMUNIO**, nude, *Communis* bonorum possessio. Epist. Odonis Canonici Regul. apud Aeherium tom. 2. Spicil. pag. 525 : *In professione igitur nostra... tria... promissimus, castitatem, Communionem, obedientiam.* Ibid. pag. 527 : *Dicamus de Communionem... Quia nihil exterius proprium se videt habere, ideo Communionem se perfecte putat tenere.*

4. **COMMUNIO**, **COMMUNICARE**. Hæ voces varie sumuntur apud Patres et in Coneiliis : nam *Communicare* dicuntur, qui cum aliquo *communio* nem invicem habent, ut Christiani ac fideles. Deinde *Communicare* dicitur qui sacram Eucharistiam percipit. Pœnitentiale MS. Thuanum : *Sciendum est quod 4. modis Communicatur*

in Ecclesia, vel Corpus Domini sumendo, vel pacem dando, vel benedictionem sumendo, ut in fine Missæ, vel quando dicitur, Humilitate vos ad benedictionem, quod ideo institutum est, ut si quis hoc modo non Communicet, Communicet illo. De priori notione, sic Papias: Communio dicitur spiritualis esca, quia in commune ad vivificandas animas a cunctis percipitur dignis. S. Joannes Damascen. lib. 4. de Fide cap. 4. ait Communionem nuncupari, quia per ipsam communicamus Christo, et quia participamus ejus carne et Deitate, et quia communicamus et unimur ad invicem per ipsam. Concilium Turonense II. can. 4: Ad orandum vero et Communicandum, Laicis et feminis, sicut mos est, pateant Sancta Sanctorum. Concilium Tolctanum IV. can. 18: Nonnulli Sacerdotes post dictam orationem Dominicam statim Communicant, etc. [Active sumitur in Capitulari secundo Theodulfi Episcopi Aurelian. apud Baluz. tom. 7. Miscell. pag. 46: Tunc Sacerdos det ei (ægroto) pacem et Communicet eum dicens: Corpus et Sanguis Domini sit tibi remissio omnium peccatorum.] Vide Communicatio.

* Communio sanctam, in Reg. S. Bened. cap. 38. Quod de sacra Eucharistia intelligendum esse colligitur, quia, deficiente vino, quod post communionem sumerent, ab ea abstinebant. Reg. visitat. Odonis archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 388: Septies in anno tenentur moniales S. Albini confiteri et Communicari: invenimus tamen eas aliquociens fuisse negligentes super hoc; et dixerunt quod hoc prætermiserant facere, pro eo quod vinum post Communionem non habebant.

* Religiosior erat erga sacram Eucharistiam cultus apud monachos S. Stephani adomensis: eam enim percipere non mittebat, qui sanctis mysteriis aderat minister, ut discimus ex eodem Reg. fol. 16. vº: Visitavimus monasterium abbatis Stephani de Cadomo..... Consueverant quod omnes ministrantes missis nisi essent pro defunctis, Communicarent corpori et sanguini Christi: sed istam consuetudinem per negligentiam aliquantulum dimiserunt. Injuximus abbati et priori quod hanc consuetudinem ab omnibus plenius faciant observari.

* Communio generalis in triduo ante Pascha, in Consuet. Mss. S. Emmeram. Rabbon. art. 24. et seqq. ex Cod. 1074. 3. Germ. Prat.

* Communicandis infirmis calice utuntur. Stat. Guidonis episc. Lexov. ann. 121. ex Cod. reg. 4653: Singuli sacerdotes singulos habeant calices, in quibus Communicentur infirmi, qui decori sint et mundi, in eis infirmi devotio excitetur. Vide in Eucharistia. Consulendus autem omnino D. Le Vert, qui docte et erudite de iis, quæ ad vocem Communio spectant, disserit in Comment. a pag. 42. usque ad 86.

COMMUNIO DOMINICA privari dicitur Episcopus, qui contra Ecclesiasticam disciplinam deliquit, et a perceptione sacræ Communionis abstinere jubetur in Concilio Taurinensi can. 5. quæ Communio Ministrorum Sacramentorum, in Concilio Nactensi can. 3. appellatur.

COMMUNIO VIATICA, Idem quod Viaticum, in Concil. Aurelian. III. can. 6. Vide Viaticum.

COMMUNIO ECCLESIASTICA, Ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία, in Concilio Ephesino can. 5. a qua privantur quivis gravioribus obstricti criminibus (neque enim soli Clerici, quod vult Morinus) in Concilio Venetensi can. 1. Aurelianensi III. can. 10. 22. Aurelianensi V. can. 17. Communio Ecclesiæ, in Aurelianensi I. can. 1. Aurelianensi IV. can. 16. Ecclesiæ Catholicæ Communio, in Concilio Arvernensi ann. 533. can. 14. quæ quidem Communio non alia est a communionem fidelium.

COMMUNIO SACERDOTALIS dicitur, quæ Sacerdotum erat, a qua qui deliquerat, abstinere jubebatur, donec ad sanitatem rediret, ut est in Concilio Arelat. II. can. 49.

COMMUNIO PACIS, in Concilio Eliberit. can. 47. quæ fit per manus impositionem pœnitenti in extremis agenti. Vide Pax.

A COMMUNIONE ABSTINERI, in Concilio Eliberit. can. 50: Communio ab Episcopo accipere debet is a quo abstentus in aliquo crimine fuerit, in eod. Concilio Eliberit. can. 53. Concil. Nicæn. can. 5. etc.

ACCIPERE IN FINE COMMUNIONEM, aut ea privari, est in articulo, ut aiunt, mortis absolvi vel non absolvi ab excommunicatione, in Concilio Eliberit. can. 1. 2. 3. 5. 7. 10. 12. 13. et ibi passim, Ancyr. can. 6. 15. Toletan. XVI. can. 12. in Pœnitentia Gregorii III. PP. can. 4. 14. etc. apud Innocentium I. Epist. ad Exuperium Tolosan. Bernaldum Constantensem de Reconciliatione lapsorum p. 244. etc.

ACTA PœNITENTIA AD COMMUNIONEM ADMITTI, in Concilio Eliberit. can. 5. 14. 22. 31. 59. 76. post exacta in classe Pœnitentium tempora præstituta.

COMMUNIO RECONCILIARE, Absolvere ab excommunicatione, in Concil. Eliberit. can. 72. 79. Dominicæ Communioni reconciliari, in eodem Concilio Eliberitan. can. 78.

COMMUNICANTES, nude; dicuntur orationum cum populo participes, absque oblatione. Concilium Arelat. II. can. 10: De his qui in persecutione prævaricati sunt, si voluntate fidem negaverint, hoc de eis Nicæna Synodus statuit, ut quinque annos inter Catechumenos exigant, et duos inter Communicantes: ita ut Communionem inter Pœnitentes non præsumant. Ubi Nicæna Synodus can. 11: Ὅσοι οὖν γνησίως μεταμέλονται, τρία ἔτη ἐν ἀκροωμένοις ποιήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἑπτὰ ἔτη ὑποπεσοῦνται: δύο δὲ ἔτη χωρὶς προσφορᾶς κοινωνήσουσι τῷ λαῷ τῶν προσευχῶν.

COMMUNICANTES etiam appellatur orationis sacrificii Missæ, quæ variat in variis festivitatibus, ut et Præfatio. Sic vocatur quod semper incipiat ab hoc vocabulo Communicantes, nostramque eum Sanctis in cælo regnantibus communionem significet.

COMMUNIO LAICA, est illa quæ Presbyteris aut Clericis, ex delicto aliquo imponebatur per pœnitentiam, vel in pœnam, ut videlicet non ut Presbyteri et Clerici, sed inter laicos communicarent, hoc est in laicorum ordine deinceps censerentur,

ita ut neque Missam facere, neque eum Clericis in Choro communicare possent. Sanctus Cyprianus Epist. 52: Admissus est Trophimus, ut laicus Communicet, non... locum Sacerdotis usurpet. Epist. 68: Episcopatum pro conscientie suæ vulnere deponens... satis gratulans, si sibi vel laico Communicare contingeret. Et Epist. 72: Eos quoque hac conditione suscipi cum revertuntur, ut Communicent ut laici. Ita in Canonibus Apostolorum cap. 14. presbyter, qui in aliena Parochia commemoratur, inscio Episcopo, λειτουργεῖν vetatur, jubeturque ibi κοινωνεῖν ὡς λαϊκός, id est, Communio inter laicos recipere, ut loquitur Gregorius Magnus. lib. 4. Epist. 5. 16. Et can. 60. Clerico qui pœnarum metu Christianam fidem abjurasset, Clerici dignitas abrogatur, si tamen pœniteat, ut laicus recipitur, ὡς λαϊκός δεχθήτω. In Concilio Sardicensi cap. 19. hæreticis quibusdam interdicitur Episcopi nomen, et dignitas, εἰ δὲ λαϊκὴν κοινωνίαν ἀπαιτοῦεν, μὴ χρῆναι αὐτοῖς ἀρνεῖσθαι. Libellus precum Marcellini et Faustini pag. 47: Nullo genere talibus Episcopis posse communicari, qui fidem illo modo quo supra retulimus, prodiderunt, nisi si laicam postulaverunt Communionem. Et pag. 49: Quis est enim, qui considerans vim divinæ religionis pacem perfidorum Deo placere confidat, nisi, ut a Patribus decretum est, in Laicorum se numerum tradant, suæ perfidiæ dolentes? Annales Franc. Bertin. ann. 868. ubi de Gunthario Episcopo: Communionem inter laicos ab Adriano PP. accepit. Et mox: Accipiens autem isdem Papa a Gunthario consistente inter laicos hanc professionem, relectam inter laicos ab ipso publice coram omnibus dixit illi, Tibi concedo laicam Communionem, ea conditione, ut ita quamdiu vixeris observes, sicut modo professus fuisti. In illa vero professione Guntharius ait: Judicium depositionis in me... canonicè datum non reprehendo, sed humiliter porto; unde nec ulterius sacrum ministerium contingere præsumo, nisi per misericordiam mihi subvenire volueritis.

Hæc quidem obtinebant, si levior esset culpa Clerici, aut Sacerdotis, vel Episcopi: nam si esset gravior, interdum ne laica quidem donabantur Communionem, sed ad pœnitentiam relegabantur, id est, in classe pœnitentium consistere jubebantur ad fores Ecclesiæ donec eidem reconciliarentur. Concil. Sardic. can. 1. Episcopus, qui a parva civitate in aliam migraverit ne quidem laica Communionem donari debere decernit: Ἡγοῦμαι γὰρ μὴδὲ λαϊκῶν ἔχειν τοὺς τοιοῦτους χρῆναι κοινωνίαν. Concilium Agripin. sub Julio I. PP.: Quia Euphrata Christum Deum negat, consentio enim Episcopum esse non posse, qui nec laicam debet Communionem accipere.

Hine quidem planum est Clericos etiam Majores, Episcopos videlicet Presbyteros et Diaconos interdum ne laica quidem donatos fuisse Communionem; sed eos ad pœnitentiam relegatos fuisse ad fores Ecclesiæ, donec eidem reconciliarentur, ut hic dicitur, non ita constat apud omnes. Qui ad pœnitentiam relegabantur ad fores Ecclesiæ, ii publicam agebant pœnitentiam; Clerici autem Majores nusquam adstricti sunt

publicæ pœnitentiæ, saltem elapsis tribus primis Ecclesiæ sæculis, de quibus solis disputant Eruditi, aliis affirmantibus, aliis vero negantibus, pœnitentiam publicam iis sæculis impositam fuisse Clericis Majoribus. Hæc de re consulere potes Sirmundum in Hist. Publicæ Pœnit. cap. 6. Morinum in Libris de Pœnitentia, Dupinium tractatu de Excomm. part. 1. §. 8. et Constantinum nostrum tom. 1. Epistolarum Pontif. Rom. pag. 195.

Illi igitur quibus etiam interdicebatur laica Communio propter criminis gravitatem, inter Pœnitentes agebant, nec ad illam admittebantur, nisi purgato et expiato per diuturniorem pœnitentiam crimine. Concilium Tolet. I. can. 4. Subdiaconus qui tertiam uxorem duxerit *abstentus biennio, postea inter laicos, reconciliatus per pœnitentiam Communicet*. Concil. Tolet. IV. can. 45 : *Oportet Canonibus in tali scelere proditum a Clericatus ordine submoventi, et pœnitentiæ triennio deputari*. Clericorum qui propter facinoris atrocitatem et depositione muletabantur et laica Communione privabantur, exempla exstant in Can. Apost. can. 29. 30. 51. 62. in Concilio Eliberit. can. 20. in Concil. Neocæsar. can. 1. Laodic. can. 36. Agath. can. 68. Trull. can. 61. Tolet. IV. can. 5. Tolet. VIII. can. 7. apud Vigilium Epist. 1. cap. 6. Apud Theophilum Alexandr. in Commonitorio, apud Balsamonem, etc.

Postremo denique Clericis exauctoratis vel excommunicatis, laica Communio in fine tantum, vel ne in fine quidem concedebatur. Quibus in fine tantum, ii ab omni fraternitatis Communionem arcebantur toto vitæ tempore, præterquam quod morituris et animam agentibus restituebatur, ita ut tunc in laicam reciperentur Communio, iisque quemadmodum cæteris laicis Viaticum, seu Eucharistiæ sacramentum præstaretur. Synodus Romana sub Felice III. can. 2. de Clericis qui se rebaptizari passi erant : *Usque ad exitus sui diem in pœnitentia si resipiscant, jacere conveniet, nec orationi modo fidelium, sed nec Catechumenorum omnimodis interesse, quibus Communio laica tantum in morte reddenda est*. Vide Concil. Eliberit. can. 3. et Theophilum Patr. Alexandr. in Commonitorio quod accepit Ammon.

At qui severiore muletabantur iudicio, iis ne quidem in morte laica Communio concedebatur, proinde nec Eucharistiæ viatico potiri fas erat. Concilium Sardicense can. 2. statuit ut Episcopus qui artibus et fraudibus plebem alienam concitavit, quo postuletur Episcopus, ne in fine quidem laica Communione dignus habetur, *Μὴδὲ ἐν τῷ τέλει λαϊκῆς ἀξιώσεως κοινωνίας*. Hæc igitur notione accipiendam Communio laicam constat in Epist. Innocentii I. PP. ad Marcian. cap. 4. in Ep. 1. Siricii PP. cap. 11. in Libello precum Marcellini et Faustini pag. 47. in Concilio Eliberit. can. 76. In Synodo Romana sub Leone IV. PP. in Synodo Agath. cap. 51. Aurelian. III. can. 2. 19. Synodo Sussion. act. 2. in Canonibus Romanorum ad Gallos Episc. can. 14. apud Floardum lib. 3. Hist. Rem. cap. 11. Regionem ann. 865. Auxilium de Causa

Formosi PP. etc. De Communionem ista laica, multa habent Baranius, Pamelius, Durantus, Binius ad Concilii Nicæni can. 19. Suares. Disputat. 40. quæst. 73. Cellotius lib. 6. de Hierarch. cap. 16. § 1. Altaserra in lib. 4. Epist. Gregor. M. Morinus lib. 2. Exercit. cap. 1. et alii.

COMMUNIONEM IN ORATIONE ACCIPERE dicebantur ii, qui post peractam pœnitentiam ad publicas quidem admittebantur preces, non autem ad sacre Eucharistiæ perceptionem : *Εὐχὴς μὴν κοινωνῆσαι*, in Concilio Ancyrano can. 4. et Nicæno cap. 12. 13. idque stato et definito tempore, quo elapso ad perfectionis gratiam, *ἐπὶ τὸ τέλος* perveniebant, id est, ad Communionem *μετὰ προσφοράς*, cum oblatione, admittebantur, ut loquitur idem Concilium Ancyran. can. 5. 6. seu *μετὰ τῆς Εὐχαριστίας*, ut Nicænum can. 13. id est, in oblatione et Eucharistia communicabant, ut est in Pœnitentiæ Gregorii III. PP. cap. 19. *Sine oblatione Communicare*, in Pœnitent. Haringii cap. 6. *Absque oblatione tantummodo populis in oratione sociari*, in Capit. Caroli Magni lib. 5. cap. 69. 71. [* 134. 136.] lib. 7. cap. 295. [* 380.] Addit. 4. Lud. Pii cap. 44. [* 64] etc. Vide Albaspinæum lib. 1. Obs. 6. Cellotium lib. 6. de Hierarch. cap. 16. etc. Triplicem hanc Communionem prodit supra laudatum Concilium Ancyranum can. 16. ex veteri Interprete : *De his qui cum pecoribus mixti sunt, aut more pecudum inesta cum consanguineis aut cum masculis concubuerunt. Qui igitur ante vicesimum ætatis suæ annum tale erimen admisserunt, 15. annis in pœnitentia exactis orationi tantum incipiant participare : (ubi Glossa MS. superlinearis, ut orent cum pœnitentibus) et quinquennio altero in Communionem simplici perdurantes (ubi Gloss. Ut offerant oblationem) post vicesimum cum oblatione ad Communionem suscipiantur. . . . Quotquot vero ultra 20. annorum ætatem et uxores habentes in hoc crimen inciderint, 25. annis pœnitentia acta ad Communionem orationis (Gloss. ut simul orent) tantum admittantur, altero vero quinquennio perdurantes, ad plenam Communionem cum oratione recipiantur; et Concil. Nannetense can. 18. de pœnitentia ejus qui non volens fecerit homicidium : *Biennio ab oratione fidelium segregetur, non communicet, nec offerat : post biennium in Communionem orationis offerat, non tamen communicet : post quinquennium ad plenam Communionem recipiatur*. Adde can. 17. Ejusmodi Communionis meminit Rufinus lib. 1. in Hieronymum : *Qui usque ad ipsum tempus etiam videre me, et salutare, et in oratione Communicare solitus erat*. Et Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiarum cap. 3 : *Plena pœnitentia acta ad Communionem oratione (f. orationis) permittantur*.*

COMMUNIO PEREGRINA ea est, quæ peregre cum Formatis advenientibus Ecclesiasticis vel Laicis concedi solebat, ita ut si Episcopus peregrinus cum Metropolitani Formatis in alienam diœcesim veniret, nullo quidem in ea dignitatis suæ munere fungeretur, sed in consessu Presbyterorum, seu ut vocabant, Presbyterio, ante Presbyteros sederet, et ab Episcopo

civitatis, cum cæteris Presbyteris diœcesanis sacram Eucharistiam sumeret, sicut in can. 18. Nicænæ Synodi dicitur. Idem porro erat de peregrinis Presbyteris et Diaconis qui intra Cancellos sedebant, ut peregrini tamen ab officio cessabant, sed tantum communicabant tum in oratione tum in Eucharistia, cum aliis Presbyteris cum ea quæ erant sui ministerii exercere iis non liceret injussu Episcopi, ad cuius diœcesim accedebant. Quæ quidem Communio ideo Peregrina dicitur, quod Episcoporum et Presbyterorum peregrinorum propria esset. Qua quidem notione Communionem peregrinam accipi in Concilio Regiensi ann. 439. can. 3. observat Sirmundus; quippe peregrinis Episcopis et cum formatis proficiscentibus Communio nem datam liquet ex Concil. Milevitano II. can. 20. Alric. can. 73. Venetico cap. 5. 9. Aurelianensi III. cap. 15. etc. Sed e. Cælestinus PP. Ep. 4. scribit S. Athanasium Ario persequente fugatum, Romam redintegratum ei fuisse statum, et in hac sede quietem Communionis invenisse, a quo semper Catholicis subvenitur.

Factum postea ut instar peregrinæ Communionis proprie dictæ, pœnalis quædam Communio dicta sit Peregrina, rei effectus inspecto : quoties Episcopo adimitur Episcopatus, ad quem ordinatus est, administratio; nomen vero, ordo, et dignitas relinquatur, sedet, communicat cum Episcopis, abstinet tamen ab officio dignitatis atque, ut verbo dicam, communicat ut peregrinus. Ita in Concilio Calchedonen. Act. 11. et 12. Episcopatus Ephesinus adimitur Bassiano et Stephano, qui contra Canones occupaverant Ephesinam sedem nominis tamen honor relinquatur : unde conficitur leviolem fuisse Communionem hujus pœnam, quam laicæ, cum hac potestrema Clerici gradu suo carerent in perpetuum : priori vero, si resipiscerent, locum suum reciperent, ut est in Concilio Agathensi can. 2. Communionis peregrinæ ut pœnæ, mentio est in Concilio Agathensi can. 2. et 5. Ilerdensi can. 16. Vide Sirmundum in Historia Pœnitentiæ publicæ cap. ultim. Franciscum Florentem ad tit. 7. Decret. Gregorii IX. PP. de Transl. Episcop. Albaspinæum, Cellotium lib. 6. de Hierarch. cap. 16. Altaserram ad Gregor. Magn. lib. 4. Ep. 5. Bosquetum lib. 13. Innocentii III. PP. Ep. 50. 147.

* Alio iterum significato accipitur Jac. Henr. Born in Comment. edit. Lipsiæ ann. 1742. nempe pro Censura ab episcopo iudice lata in clericum nocentem, quod nomine ipsius et matricula seu catalogus clericorum deletus, ab ordine et officio suspensus pronuntiabatur, eaque tantum Communionem gaudebat, quæ clericis peregrinis cum formatis advenientibus concedebatur, quousque peracta pœnitentia locum suum reciperet.

COMMUNICARE TERTIO GRADU. Beatus Cardinalis de Gestis Gregorii VII. pag. 46 : *In quibus manifeste a fide Catholica erravit, cum injuste excommunicatum peratorem, et Episcopos communicantes excepit ab excommunicatione tertio gradus Communicantes ei*. Infra : *Ecclesiasticis scidit unitatem, dum Cæsarem et Episcopo*

communicantes Cæsari absque judicio ordine excommunicabat, et tertio gradu Communicantes eis ab excommunicatione, nova pietate excipiebat, quos hujusmodi artibus et Regi subducere, et sibi allicere festinabat.

5. **COMMUNIO**, Antiphona, vel cantus Ecclesiasticus, qui, dum communieant fideles, a Cantoribus eantatur, a Gregorio Magno inventus, quem ille in Missa cantari instituit, ut habent Honorius Augustod. lib. 1. eap. 90. Auctor Chronici Reicherperg. ann. 424. et alii. Vide Card. Bona lib. 2. Rerum Liturg. eap. 17. num. 1. et alios.

¶ 6. **COMMUNIO**. Chron. vet. Ducum Brunsvic. apud Leibnit. tom. 2. pag. 16 : *Anno Domini 834. VII. Kal. Oct. facta est a Saxonibus occisio Thuringorum. Hæc ergo dies victoriæ leta et celebris apud Saxones communiter habita, Communio dicebatur. Unde Communes dicuntur dies, qui in Oct. servantur. Hinc emendandus Buschius de Reformatione Monast. apud eumd. Leibnit. ibid. pag. 494 : In Hildensheim etiam sabbato post conciones; legendum enim Communes.*

* 7. **COMMUNIO**, Oblatio, largitio. Charta ann. 1213. in Chartul. Maurign. ch. 91 : *Oblationes et Communiones, quæ fient in Natali Domini, Epiphania, etc. communes erunt prioris et capicerii.*

* 8. **COMMUNIO**, Societas, participatio : dicitur cum quis in partem prædiorum alterius adsciscitur. Reg. Olim parlam. Paris. ad ann. 1317. fol. 166 : *Cum abbas et conventus monasterii Carroffensis Pictaven- sis diocesis in curia nostra conquererentur, quod cum ipsi carissimo domino genitori nostro, pro se et ejus hæredibus et successoribus Franciæ regibus, communicassent et os associassent, ac in Communione et par- ticipatio cum ipso domino genitore nostro possident totum locum, cum suis pertinentiis. Compaignie, eodem sensu, in Charta ann. 1263. ex Chartul. Campan. fol. 209. col.*

*: Nos Guiz, par la grace de Dieu evesques de Langres, faisons savoir..... que nos avons faite tele Compaignie antre nous et honorable aron Thiebaut, par la grace de Dieu roi de Navarre, an tele maniere que quanque os avoient, avons et poons avoir et lidiz- pis ausiment an ladite vile et ou finage, etc. Et nos doient et li chapitres de Langres este Compaignie devant dite loons et nos i- onstantons. Hinc Compaignon, Particeps uæstus, in Stat. ann. 1373. tom. 5. Or- dinat. reg. Franc. pag. 649. art. 18 : *Noz- rmes ont esté moins souffisans baillées et- uantes foyz pour dons; et pour ce que- uns desdis officiers les ont fait prandre à- ur prouffit, et en ont esté Compaignons, ont eu part en icelles. Vide in Par.**

* 9. **COMMUNIO**, Conspiratio. Vide *Commune*.

1. **COMMUNIS**, Accessu et affatu facilis, cum omnibus communiter versatur. Aetoris Epit. in Pertinace : *Communem fatu. In Theodosio : Clemens animus, sericors, Communis, solo habitu differre cæteris putans. Ita Terentius in Seipsum aciantes, animum Communem et lenem- it.*

* 2. **COMMUNIS**, ut supra *Commune* 1.

Libert. novæ bastidæ S. Ludov. ann. 1325. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 127 : *Et ab illa exactione, quæ dicitur Communis sive Comu- (sic) et aliis servitutibus perpetuo sint immu- nes. Laquelle rente est appelée Comun, in Charta ann. 1326. ibid. ch. 203. Qui qui- dem redditus vocatur Comune, in Lit. Eduardi reg. Angl. ibid. ch. 311. Consuet. Auxit. Mss. art. 76 : Item est consuetudo ibidem, quod aliquis ex civibus vel hominibus civitatis et villæ Auscitanæ non compellatur per dominos dictæ villæ eis facere..... tal- liam vel Communem, vel aliquam aliam servitutem. Vide infra *Communitas* 3.*

* 3. **COMMUNIS** dicitur civitas, quæ caput est provincie. Lit. Humberti delph. ann. 1349. tom. 5. Ordin. reg. Frane. pag. 49. art. 37 : *Quia Gratianopolitana civitas, locus insignis et Communis toti Del- phinatu, etc. Id est, ad quem ex toto Delphinatu concurrunt.*

COMMUNIS, Amieus : quippe, ut est in Proverbio πάντα τῶν φίλων κοινά. Flodoardus lib. 3. Hist. Rem. eap. 23 : *Pro Evarado, quem Communem suum vocat, et ipsius filium, ut pro eo apud Ludovicum Regem... intercedat, obsecrat. Villardhuin. n. 100 : Ensi furent Communes li Grien et li François de totes choses.*

COMMUNIS esse præterea dicitur, qui alteri assentitur. Gregorius Turon. lib. 9. Hist. eap. 28 : *Illo quoque recusante non se his verbis esse Communem. Anastasius in S. Anastasio PP. : Fotino, qui Communis erat Acacio, id est, qui eadem sentiebat quæ Aæcius. [** Communes personæ, Homines neutrius partis. Chart. ann. 1323. in Gu- den. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 200 : Si vero inter nos nostramque ecclesiam Mogun- tinam, et Coloniensem ecclesiam aliquam for- tassis contingeret discordiam suboriri; in illa discordia per se et suas municiones et homi- nes suos prædicti fratres Communes Personæ esse debent, et Communiter se tenere, neutram earundem ecclesiarum quomodolibet adjuvando.]*

¶ 1. **COMMUNITAS**, Privilegium, immu- nitas. Charta ann. 844. ex Archivo B. Ma- riæ Tolos. : *Cognoscat utilitas seu solercia omnium fidelium nostrorum tam et præsen- tium quam et futurorum, quod vir venerabilis Samuel Tolosane Ecclesie civitatis Epi- scopus... detulit serenitati nostre Communi- tates Domini et genitoris nostri, videlicet Ludovici memorie serenissimi Imper. et Re- gum prædecessorum nostrorum, qualiter ipsam sedem cum Monasterio S. Mariæ, quod est infra muros civitatis, etc.*

¶ 2. **COMMUNITAS**, Universitas inco- larum urbis vel oppidi. Vide *Commune* 2.

* 3. **COMMUNITAS**, Idem quod supra *Commune* 1. Præstatio, quæ ab hominibus unius Communiæ exigitur. Pactum inter Joan. delph. et Petr. Barral. ann. 1315 : *Concesserunt etiam nobis et successoribus nostris perpetuo valorem seu Communitatem picotum vallis et villæ de Alavardo præ- dictarum de vinis, quæ venduntur ad taber- nam. Vide supra *Communis* 2.*

¶ 1. **COMMUNIUM**, Societas, contuber- nium. Concil. Compostell. anni 1031. cap. 3 : *Mulieres extraneæ nullum Communium neque consortium cum Episcopis... ha- beant.*

* 2. **COMMUNIUM**, Antiphona, quæ post Communionem cantatur. Libri veteres liturg. ad usum ecel. Bitur. in Sabbato S. : *Agnus Dei non dicitur et pacis osculum da- tur; sequitur Communium. Vide Commu- nio* 5.

¶ **COMMUNUARIUS**. Vide *Communia* 3.

* **COMMUNUS**, pro Communis, consue- tus. Reg. Olim parlam. Paris. ad ann. 1257. fol. 4 : *Dominus Gaucelinus de Ferrariis miles petit habere Communia auxilia per Normanniam in feodis de Droocort, ratione baroniæ suæ de Ferrariis. Vide in Auxiliis. [** Communia in edit. Beugnot. tom. 1. pag. 27. et supra in Auxilia pag. 510. col. 2.]*

¶ **COMMUTATIVA**, Commutatio, Gall. *Echange*. Charta Augonis Ducis Burgund. pro Ecclesia Lingonensi ann. 1178. In- strum. tom. 4. novæ Gall. Chr. col. 188 : *Comitatum Lingonensem quem a Guidone de Saux per Commutativam accepi, Ecclesie Lingonensi... in elemosynam dedi.*

¶ **COMMUTUARE**, pro *Commutare*, le- gitur in Chartul. Gemeticensi ex Instru- mento anni 1027 : *Vendere vel Commu- tuare.*

* **COMODA**, pro *Comenda*, ut supra *Commenda* 3. Charta ann. 1152. inter Pro- bat. tom. 2. Hist. Occit. eol. 542 : *Illud (castrum) debemus habere et tenere a te, Rogerio filio tuo, et omni vestra posteritate per Comodam, salva vestra fidelitate, etc.*

¶ **COMODATARIUS** est ille, cui res ali- qua datur utenda, videlicet ipsum *Comoda- tum*. Vocabular. Juris utriusque. [** In quatuor editionibus, quas inspexi, *Com- modatarius* et *Commodatum*.]

* **COMODIOSUS**. V. supra *Commodiosus*.

¶ **COMODIUM**, Cubiculum. Vide *Com- modum* 2.

* **COMODOSUS**, Commodus, utilis, Gall. *Profitable, avantageux*. Charta ann. 1324. in Reg. 67. Chartoph. reg. ch. 70 : *Cum teneremur ex justo titulo et causa nobis et terræ nostræ profigua ac etiam Comodosa, in 74. libris redditualibus, fuimus requi- siti ut ad nostri benesedentiam et bonum pla- citum faceremus..... dictos redditus assideri. Ordin. ann. 1362. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Vienne fol. 41. vº : *Quod præ- fatus dominus noster daphinus..... alias monetis in aliis locis ordinare non possit, nisi videretur Comodosum. Vide supra Com- modiosus.**

* **COMOLUS**, Cumulatus, Occit. *Cou- moul*, Gall. *Comble*. Charta ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 238 : *Item unam ponthaderiam Comolam avenæ censua- lem debitam quolibet anno. Leudæ min. Car- casson. Mss. : Item pro somata de naps j. den. et duos copos Comolos; et de homine onerato j. ob. et j. copum Comolum. Vide *Comblus*.*

¶ **COMOMONENTUM**, ἀρχαῖον. Gloss. Lat. Gr. Domus Principis. Supra habetur *Comomonentum*, quod vide.

* **COMONBELON**, COMONDIAULION, Lu- dorum species. Constit. Feder. reg. Sicil. eap. 78 : *Deinde vero ordinent quinque lu- dos; Comonbelon, id est, ludus, ubi lapis in longum projicitur; Comondiaulion, id est, ludus, ubi lapis vel palus in breve spacium projicitur.*

COMONIA. Tabularium Ecclesiæ Uti-

censis ann. 1208 : *In eis habere debes Communitas seu cavalcadas ad defendendum bona Ecclesie Uticensis, et pacem vel treugam, etc. pro Communitas, id est, plebem congregatam et armatam.*

* **COMOPOLUS**, *Lo dono*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

COMORBANIA, **COMORBANUS**. Vide *Corba*.

COMORTIA, Collecta, Contributio, a voce Saxon. Cymborð, subsidium, auxilium. In Statut. ann. 4. Henrici IV. cap. 27. Choraula prohibetur *Comorthas facere*.

COMOTUM. Vide *Commotum*.

COMPACTARE, Compingere, formare, fabrefacere. S. Eulogius lib. 2. Memorial. cap. 10 : *Non filiarum affectus societati Sanctorum est prapponendus, cum et illas potest Deus in sæculo euntire, qui Compactavit in utero*. Idem lib. 3. cap. 10 : *Non talem habet Christus sponsam, quæ immutari de pristina Compactione arrarum ejus prævaleat*. Vide *Compactio*.

† **COMPACTATUM**, Pactum, Conven-Gall. *Convention*, alias *Pacte* : quod nunc ad pactionem cum dæmone initam apud nos restringitur. Epist. Sixti IV. Papæ ad Imperatorem tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1544 : *In causa Constantiensi vide quam mature a nobis processum sit, et quod Compactata nationis Germanicæ infringendi animum nusquam habuimus*. Et col. 1545 : *Nam et ex forma Compactatorum, factis quibuscunque electionibus canonicis, in manibus nostris est, et illis permittitur, si quem alium magis dignum et utilem putamus. . . illum praficere*. Compactata Bohemorum appellata sunt, ea pacta, quæ cum Ecclesia Romana percussere Bohemi ann. 1433. pridie Kalendas Decembris, per quæ ad Catholicam communionem rursus admissi sunt : ab ea quippe discesserant, ex quo, ineunte scilicet sæculo xv. totam ferme Bohemorum gentem Hussitarum hæresis dementaverat. Nulla autem vincendi erroris, nulla pacandæ gentis illius patuit via usque ad Basileense Concilium, ad quod vocatis Bohemis rationes concordie ineundæ a Patribus propositæ sunt; inter quas præcipuum obtinet locum licentia communicandi sub duplici specie panis et vini. Hæc autem pacta, quæ Compactata dicta sunt compendiose exhibet Æneas Silvius in Historia Bohemica cap. 52. integre vero Gotefridus Leibnit. in Codicæ Diplomatico juris gentium part. 2. pag. 138. Vide ejusd. Silvii Orationem ad summum Pontificem apud Muratorium Anecd. tom. 3. pag. 336. ubi iterum de Compactatis Bohemorum.

† **COMPACTIO**. Vide *Compactare*. [* Ubi est pro *Pactio*; ut in Chart. Otton. I. Imperat. ann. 961. ap. Guden. in Syllog. pag. 451 : *Jubemus eandem Compactionem ab utrisque peractam . . . perpetim mansuram permanere*.]

COMPACTUM. Gloss. Lat. Græc. : *Conclusio et Compactum*, συνδραμής. *Compactum facit*, συνδραμής. Concilium Copriacense can. 37 : *Prohibemus Clericis, ne ex uno eodemque contractu mutui, emptionis bladi, vel vini, ad secundum deveniatur Compactum, vel tertium, et sic deinceps : ne emant illicite alias, vel ut revendant*.

* Laur. in Amalth. : *Compactum, conventum, compromissum, a compaciscor*.

COMPADIATIM. Paulus Diaconus Emerit. de Rehus gestis Episcoporum Emeritensium in S. Paulo cap. 1. apud Bivarium ad S. Maxim. pag. 516 : *Atque ipsum infantulum (ex alvo matris) jam putridum membratim Compadiatimque abstraxit*. Sed legendum opinor *Coupetiatim*, per petias, seu frusta : Galli dicerent, *par pieces et par morceaux*. Vel potius *Copadiatim*, per κοπάδια, per frusta. Vide *Copadium*.

† **COMPAGANUS**. Vide *Compagus*.

† **COMPAGES**. Vide *Compagus*.

* **COMPAGI**, Calcei episcopales, interprete Henschenio ad vit. S. Greg. M. tom. 2. Mart. pag. 183. col. 2 : *Pervenit ad nos, Diaconos ecclesie Catanensis, calceatos Compagis procedere præsumpsisse. Quod nulli lætens per totam Siciliam licuisse, nisi solis tantummodo diaconibus ecclesie Messanensis, quibus olim a prædecessoribus nostris non dubitatur esse concessum, bene recolitis*. Hinc Papiæ : *Compagi*, genus calceamenti, quo utebantur diaconi Romani.

† **COMPAGIA** Capita sunt ossium, dicta eo quod sibi compacta nervis velut glutino quodam adherent. Isid. Orig. lib. 11. cap. 1.

COMPAGINA. Vide *Pagina*.

† **COMPAGINARE**, Conjungere, copulare, compingere; item in unum volumen congerere. S. Paulinus Epist. 32. (alias 12.) n. 10 : *Hæc igitur ratione persuasus, Basilicas nostras tuis, sicut et operis tempore, et voti genere conjunctæ sunt, ita etiam literis Compaginare curavi*. Concil. Tolet. XVI : *Quæ si de omnibus sanctorum Scripturarum codicibus maluerimus colligere, enormis voluminis telam nostri oris videbimus Compaginare textrinio*. Acta SS. Julii tom. 2. pag. 500. de S. Willihaldo : *Vestræ memoriæ apta pauca excerptare, Compaginare edisserereque me libet*. Mahill. de Liturg. Gall. pag. 407. ex Regul. Ferreoli Uticensis Antistitis : *Gesta Martyrum, id est passiones Sanctorum fidelium, quæ quorundam Compaginata studio et sermone digesta sunt. . . recensei in Oratorio audientibus cunctis omnino decernimus*. Gunzo Epist. ad Augienses Fratres ann. 969. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 309 : *Linearum compositiones ita Compaginat, ut etc.* S. Ang. Conf. lib. 13. cap. 30 : *Quæ tu contraheres, et Compaginares, atque contexeres*. Barthius in Glossario apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 53. ex Rodolpho Ardentio : *Ostendunt se Ecclesie membris non Compaginari unione caritatis*. Idem ex Anastasio Bibl. : *Vetera nequitie opera abjicientes Compaginamur Deo, et initium purioris conventionis facimus*. Idem ex Continuatore Matthæi Paris in Henrico III : *Doleo, novit Dominus, quod per omnia nequit caritas nostra Compaginari*. Supplem. Antiquarii : *Compagino*, συναρμύζω, *Copulo, conjungo*.

† **COMPAGINANTES AGRI**, vel **LIMITES**, Invicem coherentes. Vide *Pagina*.

† **COMPAGINATUS**, συναρμύζεις, *Coagmentatio*, in Supplemento Antiquarii.

† **COMPAGITUS**, ἀρμολόγησις, *Compaginatio*, ibid.

* **COMPAGIUM**, Exactionis genus. Libert. Avinioneti ann. 1463. in Reg. 109.

Chartoph. reg. ch. 347 : *Item quod omnes venientes ad dictas nundinas. . . sint liberi a lenda, Compagio, aida, vectigalibus et requivalentis, aut alio quocumque onere*. Idem videtur quod *Commune* 1. Vide supra in hac voce.

* **COMPAGNA**, ut *Compagnia*, Militum centuria, vox Italica. Chron. Mutin. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 600. *Die Martis xxij. Januarii et sequenti die Mercurii, Theutonici, sive Compagna, quorum caput et dux erat dux Guarnierius, etc.* Annal. Cæsenat. ad ann. 1353. apud eund. tom. 14. col. 1182. Ita et nostris *Compaigne*, pro *Compagnie* unde *Homme de Compaigne* dicebatur, qui ex iis militarium turmis erat, quas *Compaignies* vocabant. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 91 : *Lesquelx exposans, qui au ront presumption que ledit de Carrino fus pillars et homme de Compaigne, pour ce qu'il parloit estrange langage, et estoit vestu d'un gipon de futaine noire, et avoit à sa poitrine une petite boursete pendue*. Vid. infra *Sociales*.

COMPAGNIA, ex Ital. *Compagnia*, Militum centuria. Κομπανία, apud Nicetam i. Alexio lib. 1. n. 1. Petrus de Vineis lib. 2. Epist. 3 : *Compagnie projiciunt symbola sumunt arma*. [Passim occurrit apud Scriptores Italos simili notione, et interdum pro societate seu sædere, ut in Brev. Hist. Pisanæ ad ann. 1171 : *Quod sentientes Pisanii Compagniam cum Florentinis fecerunt per xl. annos duraturam, et multa sibi promiserunt et juraverunt invicem observare*.]

Hæc autem appellatione donabant nostri *Ruptarios*, seu militarium turmas, cujusmodi erant eæ, quas anathemate non semel damnarunt Summi Pontifices Bullis suis, quæ habentur in Chartophylacio Regio, in serinio, cui titulus, *Contra magnas societates et Compagnias*. Hæc potissimum florere sub Carolo V. Rege Franc. siquidem describuntur in Chronico MS. Bertrani Gueselini :

Mais ou noble Royaume avoit confusion
D'une grant Compagnie, et estoient foison,
Gens de maint pays et de mainte nation,
L'un Englois, l'autre Escot, si avoit maint Breton
Itanuyers et Normans y avoit à foison
Par li pays aloient prandre leur mansion,
Et prenoient par tout les gens à raconon,
Vingt-cinq Capitaines trouver y pouvoit-on
Chevaliers, Escuyers y avoit ce dit-on,
Qui de France exillier avoient devotion,
Et il n'y demouroit buef, vache, ne mouton.
Ne pain, ne char, ne viu, ne oye, ne chapon.
Tout pillart meurtrier, traiteur, et selon
Estoit en la route dont je fais mention.

Postmodum *Compagnias* istas in Castilia traduxit idem Gueselinus, quibus a dida Cruce, qua insigniri voluit, nomen sumpserunt de *Compagnie blanche*. Idem Chronicon :

Et je vous chanteray une bonne chanson
De Bertrand de Glaiquin, dont je fais menti
De la Compagnie blanche, dont je fu enpaignt
Il n'y avoit en l'Ost Chevalier ne garçon,
Qui ne portast la Croix blanche comme coton
Pourtant la Blanche Compaignie les apeloit-on

Vide editum Chronicon ejusdem Gueselini pag. 181. 183. Matthæum Villanum pag. 9. cap. 109. lib. 10. cap. 84. 92. 94. Chronicon Petri IV. Regis Aragon. lib. 6. c. 10. etc.

SOCIETATES ET COMITIVÆ, Latinis potissimum Scriptoribus vocantur. Thomas Walsingham ann. 1357 : *Sub his diebus surrexit in Francia illa famosa Societas, quæ Gens sine capite vocabatur; quæ primo parva, postea magna agressa, magnam Franciæ partem occupans sine legibus, expulsis vel subactis locorum Dominis, subjugavit; erantque non tantum de una gente vel natione, sed de pluribus regionibus congregati.* Ann. 1361 : *Magna et famosa Comitiva de diversis nationibus adunata, etc.* Adde eundem anno 1369. Henricus de Knyghton ann. 1361 : *Eodem tempore crevit quedam Societas virorum fortium, vocata Societas fortune, et per quosdam vocata est La Grant Compagnie : et adunati sunt de diversis partibus non habentes unde vivere, etc.* Adde eundem ann. 1366. Vitam Innocentii VI. P. pag. 127. 128. Edit. Bosqueti, Albertum Argentinensem ann. 1354. Waddingum ann. 1364. num. 1. 2. Ammiratum om. 2. de Famil. Neopolitan. pag. 239. Mariellum in Episcopis Magalonensibus pag. 405. et seqq. etc.

COMPAGO. Gariopontus lib. 3. Passion. ap. 26 : *Multa enim intervalla atque spatia int intrinsecus membrorum, multæque compagine, unde ante excoquitur virtus edicaminum, quam perveniat ad locum, ut patitur.* Lib. 4. cap. 1 : *Sciaticos apprehendimus primum ex parvo dolore ossis, qui illo descendit in vertebra coxæ, sive in compaginem.*

COMPAGUM. Leges Henrici I. Regis angl. cap. 93 : *Si quis in humero plagietur, glutinum Compagum effluat, 30. solid. vendetur.* [Hoc est, ut humor glutinosus Compagibus humeri effluat. Igitur Compagum non vox nova, sed Genitivus pluralis est a singulari Compages.]

COMPAGUS, Eiusdem pagi. Ethelwerdus lib. 4. cap. 3 : *Cernit reliquias sui Compagii, ubi socii vox videtur Glossema. Compagamus, in veteri Inscript. apud Grut. 209. 1. Hinc nostri Compagun dicunt, cum quidem vocem quidam aliunde arcessunt : Lipsius Cent. 3. Epist. 44. a Comito : Henricus Stephanus a Combenno, qui eodem curru utitur. Albertus Acarius a Compages : alii denique a pane, ut sit qui eodem pane vescuntur, quia veteribus Compaginis dicti qui posterioribus sæculis Compagnons : qua voce utuntur Chronicon Flandriæ vernaculum cap. 79. et Burius in Carolo VII. [Hoc posterius etymon ceteris præfert Menagius confirmatque per Psalmo, ubi pro Socio dicitur, Homo meus, qui edebat panem mecum; vel panes meos, ut in Vulgata,] Vide Compagnon, et Steph. Paschasium lib. 8. Disquisit. Francic. cap. 24.*

COMPAGUS, perperam pro Campagus editum in Bullario Cluniacensi pag. 24. 36. Vide in hac voce.

Vide Labbeum tom. 10. Concil. edit. Paris. ann. 1671. pag. 1342. Hinc nostri Compagnon dicunt : quam vocem multisignificatu usurpavere, ut videre est a in Communio 8. et infra in Compagnus et Companium.

Compagnons, honoris causa, archidiaconum et decanum ecclesiæ suæ appellat lo episcopus Cameracensis, in Charta

ann. 1333. ex Tabul. ejusd. eccl. : *Guis par le grace de Dieu évesques de Cambray à honerables hommes et amés Compaignons l'archediacre de Cambresis et no consin le doyen de notre église, etc.*

* Eo etiam nomine compellabantur apud Corbeienses præpositi monachi ab ipso abbate, ut probant Chartæ ann. 1340. et 1480. ex Chartul. 21. ejusd. monast. fol. 329. vº. et 331. rº. Pro Commilitone occurrit in Poem. de Garin :

D'armes soions moi et toi Compagnon,
Tien toi lez moi, gentil fuis à baron.

Ibidem :

Compagnons d'armes avons esté set ans.

* **Compaignable**, Qui inter adolescentes innuptos, quos Compagnons vocabant, accensetur. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 122. Chartoph. reg. ch. 344 : *L'exposait qui est jeunes homis et Compaignables, combien que mariez soit, etc.*

* **COMPAGNONUS**, vulgo Compaignon, Monetæ Flandricæ species. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 83 : *Item ipsa existens nuper in domo sui hospitis predicti, invenit in lare tres grossos Turon. argenti de lege et tempore B. Ludovici,..... unum denarium argenti,..... qui dicitur Compaignon.* Aliæ ann. 1357. in Reg. 85. ch. 17 : *Buchelinus ad Simonem accessit ipsumque rogavit, ut certam summam denariorum Flandriæ, nuncupatorum Compaignons,..... apud Ypram deffere vellet,..... ipse Simon credens dictos Compaignonos bonos esse, etc.* Denique aliæ ann. 1377. in Reg. 111. ch. 49 : *Un denier, nommé Compaignon de Flandres, etc.*

† **COMPALATIUS**, pro Comes Palatii. Chronicon Casin. lib. 4. cap. 18 : *Bertha filia Compalatii Ticinensis obtulit beato Benedicto.*

* Vox errore amanuensis conficta, qui scriptum Com. palatii utrumque vocabulum conjunxit, ut observat Murator. tom. 1. Antiq. Ital. medæ ævi col. 388.

† **COMPALLIDUS**, Simul pallidus, S. Paulino Ep. 22. alias 7. cujus locus est in Cohortales.

COMPANAGIUM, **COMPANATICUM**, quidquid cibi præter panem et potum sumitur, id est, cibus qui cum pane in escam datur. Will. Brito in Vocabul. MS. et auctor Marnotrecti ad 14. Numer. : *Pulmentum vel pulmentarium dicitur quilibet cibus præter panem, Companage in Gallico, seu, ut efferrunt Occitani, Companatge, quæ vox id potissimum denotat, quod in hospitio præter panem et vinum expenditur.* Ita Lombardi, ut auctor est Pergaminus in Camangiare, *Companatico dicono, cioè ogni cosa da mangiare, tollone il pane.* Ugutio et Joan. de Janua : *Obsonium, quilibet modicus et delicatus cibus inter alios sumptus : dicitur obsonium, quod vulgo Companaticum. Pulmentum, et pulmentarium Latinis, Græcis προσφάγιον.* Leges Athelstani Regis Angl. cap. 12 : *Si contingat eum mori, omnis consilio det unum panem, et Companagium pro anima ejus.* Leges Hoeli Boni : *Companagium 60. panum debet esse porcus, etc.* Costumar. de Hecham : *Ad Nonam 4. panes, et 8. harincs (haleccs) vel aliud Companagium quod tantum valet.* Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 419 : *Abbas An-*

cherius constituit domum leprosorum,.... ad quorum sustentationem dantur singuli cantelli dimidium panis habentes, et dimidium galonis cervisiæ mediocris. Præterea singulis mensibus cuilibet eorum dantur ab Eleemosynario 5. denarii ad Companagium emendum. Statuta Hospitalis S. Lazari Placentini ann. 1214. apud Petrum Mariam Campum in Regesto 2. part. Ch. 62 : *Simul in Refectorio uno convenient, edentes et bibentes de eodem pane, vino, et eodem Companatico.* [Statuta Monialium S. Salvatoris Massil. ann. 1400 : *Quando dictus Conventus recipiet panem, vinum, Companagium, etc.* Occurrit in Statutis Arelat. MSS. art. 80. et alibi non semel, ut et vox Companage in Chartis Gallicis. Hanc vocem etiamnum usurpant Provinciales.]

* Charta fundat. colleg. de Verdala Tolos. ann. 1337. ex Cod. reg. 4223. fol. 6. rº. : *Quicumque..... in dictis missis solemnibus..... cessaverit interesse, illa die panis et vinum sibi solummodo ministrentur, et ejus Companagium et potagium pauperibus erogetur.* Charta ann. 1350. ex Tabul. Goriano : *Item assignavit pro Companagio cuilibet dictarum monialium in perpetuum quolibet anno quatuor scudatos auri seu eorum valorem in pecunia.* Compenage, Libi ac placentiæ species, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 36 : *Laquelle servante avoit fait cuire audit four pour son maistre certain Compenage, nommé darioles, lequel Compenage eut elle le prist et l'emporta sur sa teste;..... elle trouva que il lui deffailloit une dariole.* V. Ordinarium, 2.

COMPANATICUS. Statuta antiqua Corbeiensis Monast. cap. 4 : *Ceteris vero pauperibus,.... solet dari quartarius, vel juxta quod Hospitalarius præviderit in majori vel minori numero aut necessitate compedire, Companaticus, aut secundum consuetudinem tribuatur.* [**... expedire, Companaticus autem, etc. ap. Guerard. pag. 309. Polypt. Irmin.] Vetus Inscriptio Epitaphii ann. ann. 1053. apud Puricellum in Monumentis Basilicæ Ambrosianæ pag. 433 : *Distribuentes unguique dimidium panem frumenti, tres sialas vini, Companaticum juxta modum, etc.*

† **COMPANATICUM**, Eadem notione, in Lexico Philos. Goclenii.

† **COMPANATORES**, Hæretici qui asserunt panem cum corpore Christi remanere in Altaris Sacramento. Vide Hieroglossicon Maeri.

† **COMPANIES**, Contubernium, Gall. Compagnie. Vide Companium.

† **COMPANIS**, Obsonium, quod pani additur comedendum. Raphael Volaterranus in Vita B. Humilianæ tom. 4. SS. Maii pag. 411 : *Quatuor tantum panes in hebdomada solita est edere, raro ac tenui vilique Compagne contenta.* Vide Companagium.

COMPANIUM, Contubernium, societas, Compagnie. Pactus Legis Salicæ tit. 66. § 2 : *Si quis hominem ingenuum, qui Lege Salica vivit, in hoste in Companio de Companiei suorum occiderit, in triplo componat.* Id est, si quis hominem ingenuum Lege Salica viventem, in castris in contubernio ac societate suorum contubernalium occiderit. Galli dicerent, *En la compagnie de ses Compagnons.* Ubi Wendelinus hoc Castrensi vocabulo dictos putat, qui communi

pane ac distributione buccellati, et in eodem Contubernio sodalitium fovent eum altero, indeque *Compagnon* et *Compagnie* vocum Gallicarum etymon hauriri debere. Vide *Compagus*.

☞ *Eccardus* vocem *Companium* non Contubernium interpretatur, sed quasi scriptum esset pro *Campanium*, vult intelligi Campum militarem seu locum praelii. Ultra præstet interpretatio iudicet lector attentus.

* Hinc *Compain*, pro *Compagnon*, socius, in *Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 282.* unde etiam apud Scriptores nostros *Compagner* et *Compaigner*; sed vario sensu. Pro Necessitudinem eum aliquo, vel etiam eum muliere rem habere. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 219 : *Lequel prestre ledit Aleaume Compaignoit plus que amy qu'il eust et apelloit à touz ses affaires.* Charta ann. 1347. in Reg. 76. ch. 218 : *Icelui Jehannot promis et jura moult estroitement que jamais d'ilec en avant avec sadite femme ne Compaigneroit ou converseroit.* Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 112. ch. 34 : *Comme renommée feust que Guillemot Petit Compaignast charnelement la femme dudit Enguerran.* Aliæ ann. 1386. in Reg. 129. ch. 82 : *Nicole Menart prestre fourtraioit la femme dudit Thomas et la Compaignoit charnelement.* Quod *Avoir fole Compaignie* dicitur, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. ch. 186 : *Pierre de Hergeville après la mort de sa femme s'acointa de Guillemete son hostesse et ot fole Compaignie avecques elle de son bon gré : en laquelle fole Compaignie il persevera par long temps.* Unde ridicule satis *Compaignon de cuisse*, Mariti commilito appellatur, in aliis Lit. ann. 1482. ex Reg. 208. ch. 216 : *Jehan Guillebault reproucha au suppliant qu'il avoit chevauché sa femme et estoit son Compaignon de cuisse.* Bonne *Compaignie*, Mulier accessu facilis, quæ eum hominibus versari amat, in Lit. ann. 1386. ex Reg. 129. ch. 207 : *Nonobstant que ladicte fille ou temps passé eust esté bonne Compaignie, et de son corps sa voulente eust faite, etc.* Denique *Compaigner* dixerunt, pro Alieni favere, societatem habere, comitari. Stat. ann. 1361. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 526 : *Et se aucuns desdiz malfauteurs et rebelles sont en forteresses, faites commandement de par nous à ceulx de la forteresse et qui lesdiz malfauteurs soutendront et Compaigneront, que il les vous baillent et rendent sans delay.* Le Roman de Cleomades Ms. :

Cleomades les Compaignoit,
Comme ehils qui tout bien savoit.

Hinc *S'entrefaire Compaignie*, Cum aliquo versari, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 155. ch. 249.

* **COMPANSANTUS**, pro *Compensatus* Charta ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 162 : *Donec de suis deperditis et damnis extiterent sufficienter Compansanti.*

COMPAR, Coniux. Glossar. Lat. Græc. : *Compar*, συνωγγος. Vetus Inscriptio : *Manilia Paulla de patrimonio suo sibi et Aurelio Paullino Compari suo domum æternam.* Alia : *Julia Matrona Aur. Aquilino Comp. cum quo vixit, etc.* Vide *Par*.

* *Compeins*, in Charta Isabellis Rom.

Regin. ann. 1305. inter Prob. tom. 2. Hist. Burg. pag. 122. col. 2 : *Com Raouls, jadix roys des Romains, nostres tres chiers sires et amez Compeins, etc.*

COMPARES præterea dicti *Pares*, inter se comparati respectu superioris Domini. Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 572 : *Helias quoque Vicedominus (Gerberiaci in agro Belvacensi) cum Compari suo exulem grante regium suscepit, ... moris enim illius castri, ut ibidem duo pares Domini sint, et omnes ibidem fugitivi suscipiantur.* Idem lib. 11. pag. 807 : *Pacem igitur inter eos obnixe seramus, ut hero Comparique nostro legitime proficiamus.*

* Charta ann. 1227. ex Chartul. Valcel. sign. E. ch. 13 : *Quam (terram) coram Comparibus suis, hominibus curiæ nostræ, qui tot ibi præsentibus aderant, quantum lex portat, per cyrotecam in manus nostras ad opus ipsius ecclesiæ reddiderunt et sollemniter verpiverunt.*

COMPARITAS, Paritas conditionis ac dignitatis, in Charta Alsatica exarata sub Leone IX. PP. apud Glareanum lib. 2. Rerum German. pag. 102 : *Liber vel personatus serviens, si infra patriam est, post 7. dierum inducias cum totidem suæ Comparitatis testibus, plebeius autem et minoris testimonii rusticus aquæ frigidae se expurget iudicio.*

* **COMPARA**, Præstatio, quæ pro meritis penditur. Charta ann. 1117. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 400 : *Adjecerunt unum inter alia esse usaticam, quod numquam habuerant nec quæsierant antecessores mei, cum illius antecessores appouissent, et meis presentibus tenuissent per multum tempus sine querela, videlicet medietatem lesdarum, quas valgo dicunt Comparas, quas vellet definiri nominatim, ne forte postmodum possemus alterutrum irasci.* Et col. 401 : *Prædant etiam quod lesdas primas, quas ego requirebam, hoc est, Comparas, sibi ad fevum donaveram.* Charta ann. 1138. in Hist. Ms. Montis-maj. : *Tres Judæi emerunt ab abbate Pontio Comparum verniculi in quantum obtinet territorium Mirimari.* Vide *Compares*.

* **COMPERA**, **COMPERULA**, Eadem notione. Convent. Saonæ ann. 1526 : *Nec concessus (salvus conductus) servari debeat in præjudicium devotorum, et gabellarum excelsi communis Januæ, sive Comperarum S. Georgii et aliarum Comperularum, nec civiam vel subditorum prædicti communis Januæ.* Adde Stat. Genuens. l. 2. e. 3. pag. 38.

COMPARAGIUM. Charta ann. 1230. in Tabular. Abbatie Frigidimontis fol. 92 : *Eadem vinea debet 4. sextarios vini pro Comparagio dominis de Noctel.* Forte idem valet quod Gallis *Comperage*. Vide *Filiolatus* post *Filiolus*.

☞ Potius crediderim *Comparagium* sumi pro *Pariagio*, quam pro *Filiolatu*. Est autem *Pariagium*, Societas plurium unius prædii vel feudi dominorum.

† 1. **COMPARARE**, Alii rapere et sibi conferre. Gasparis Barthii Glossar. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 8. ex Hist. Palest. : *Audiens Imperator quod Turci sic dissipassent nostros, et mandavit pro eis, fecitque eos brachium transicare.* Post-

quam ultra fuerunt, Comparavit omnia eorum arma.

2. **COMPARARE**, **COMPARATUM**. Papias : *Comparare, emere, cum alio æquare.* Gloss. Græc. Lat. : *Comparare*, συνωνισαειν. Vide Legem Salicam tit. 39. Aleman. tit. 83. et Longob. lib. 2. tit. 14. § 4. 28. 38. [* Rothar. 156. lib. 2. tit. 25. § 4. Lothar. l. 59.] [* Stat. Mss. Montispe. ann. 1204 : *Quicumque Comparat domum vel solum forte inædificatum in Montepessulano, dat inde pro consilio quintam partem domino, etc.*] Hinc

COMPARATUM, Proprium, labore et parsimonia acquisitum, emtum. Gloss. Gr. Lat. *Comparata*, συνωνισθέντα. Atque in eo differebat *Comparatum* ab *alode*, quia *alodis* dicebatur quidquid hæreditario jure possidebatur. Chronie. Laurisham. ann. 764 : *Hoc est, villam nostram... quæ mihi de parte genitoris mei nomine Adelhelmi Legibus obvenit, vel undecumque tam de alode, quam de Comparato, seu de quolibet adtractu ad nos nascitur pervenisse, etc.* Ch. Caroli Magni ibid. : *Seu quod pro collata populi, vel de Comparato, vel de quolibet adtractu augmentare, vel immeliolare, seu adtrahere potnerit.* Hinemarus Rem. Opusc. 54 : *Ut in mansis suis de alode, vel naturali, vel Comparato feminas habeant, quæ illorum pannos lavant, etc.* Marcullus lib. 2. For. 7 : *Tam de alode, quam de Comparato. Et infra : Tam de hæreditate parentum, quam de Comparato.* Adde Cap. de Villis cap. 32. [Charta Fulquini viri potentis pro Monasterio Gemblacensi ann. 950. apud Miræum tom. 1. pag. 141. col. 2 : *Totum ad integrum tam de alodio quam de Comparato, seu de quolibet attractu ad nos ibidem dignoscatur pervenisse.*]

COMPARATIO, Eadem notione, in Concilio Francoford. ann. 794. can. 41. [Charta anni circiter 1090. ex Archivo S. Victoris Massil. Armar. Ruthen. n. 32 : *Dono unam petiam de vinea, quæ mihi per opera manuum mearum obvenit ad proprium alodem, donamus ea quæ per Comparisonem restituta nobis advenerunt.*] [* Lex Longob. Liutpr. 116. (6, 63.)]

† **COMPARATUS**, Eadem significatione Acta SS. April. tom. 2. pag. 73. in Charta Rotaldi Episcopi Veron. pro Monasterio S. Zenonis circiter ann. 824 : *Jubemus ergo ut quantumcumque memorata Ecclesia per donationem nostram... vel ceterorum fidelium traditione, vel ipsorum Comparationem sen quolibet attractu, juste et legaliter habet dignoscitur.*

* 3. **COMPARARE**, a veteri Gallico *Comparrer*, Solvere, pœnas dare. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. 120 : *Qui quadrigarius, cucurrit e uno magno baculo, Gallice levier, versus dictos consocios dicenlo eis alta ce, ut vos Comparabitis.* Aliæ ejusd. ann. ibid. ch. 121 : *Lors respondi Aubin Tu le Comparras; et sur ce sacha une e sur ledit Guillemet.* Rursum aliæ ann. 1318. ex Reg. 138. ch. 232 : *Ça Belon sau le rien ça, par saint Jehan tu le Comparras.*

* **COMPARATIO**, Inter proventus quibus portio ad vicarium pertinet, restituitur. Charta ann. 1452. apud Pezium 6. Anecd. part. 3. pag. 271. col. 2 : *Comparationes, oblationes, pre-*

tias seu quotidianas distributiones, et alios obventionales accidentales, etc. Vide alia notione in *Comparare* 2.

* **COMPARATIUM**, Acquisitum, em-tum, ut *Comparatum*. Charta ann. 1042. ex Bibl. reg. cot. 17: *Vindimus vobis petias vij. de terra,..... et ipsas terras advenit nobis de parentum nostrorum, de Comparatio de Girberga consua mea.* Vide in *Comparare* 2. et *Comparicia*.

COMPARATORES, apud Julianum Antecess. nov. 49. § 2: *Ἀντιθέτοντες τὰ γράμματα, τῶν ἐν εἰς συγκρίσεις ποιούμενοι;* qui scripturas inter se comparant, ut scripti falsitas aut veritas comprohetur.

¶ **COMPARATUM**, **COMPARATUS**. Vide *Comparare* 2.

* **COMPARCERARIUS**, Comparticeps, qui aliquid in commune possidet. Recogn. Raym. Moiseti domiecl. ann. 1336. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 73: *Confessus fuit idem domicellus (abhatem Aurel.) esse dominum superiorem dicti castri (de Ruppe Athonis) et esse Comparcerarium cum dicto Raymondo et aliis Comparcerariis dicti castri.* Vide infra *Compariaris* et *Parcemarii*.

¶ **COMPARCUS**, Locus clausus, a Galileo, *Parc*, Septum. Charta anni 1181. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 136: *Qui habent Comparcum vinearum et ortorum Doli, debent invenire Archiepiscopo napas in Natali domini et Pascha.*

* **COMPARENTIA**, Vadimonium, constitutum, Practicis nostris *Comparation*, alias *Comparance*. Judic. Henr. epise. Clamont. ann. 1392. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 189: *Tunc nos, instantibus ipsis partibus, certum peremptorium terminum Comparentie ad predicta hinc inde probandum, assignavimus.* Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 327: *Ledit le Boucher, qui ignoravit ledit adjournement, ne comparut point; parquoy et mesmement pour la non Comparance, etc.* Vide infra *Comparitio*.

COMPARES. Ita appellabant certum *Leide*, seu pensitationis genus, Narbonensibus Vicecomitibus in Narbon. urbe exsolvi solitum, ut auctor est Catellus lih. 4. Rerum Occitanarum pag. 586. Cujus voeis notionem videtur indicasse Suidas, cui Κόμπαρος, est ὁ συνίζουσαι εἰς ὑπηρεσίαν τινὲς ὁμοίων τῇ αὐτῇ ἐκτελεῶν χρεῖαν, qui scilicet in aliqua pensitatione alteri *Compar* est. [* Vide *Compara*.]

* **COMPARIARIUS**, ut supra *Compare-rarius*. Charta Caroli IV. ann. 1327. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 492: *Bernardus Martini pro se et Guillelmo Bedocii Compariario suo, etc.* Vide in *Par*.

COMPARICIA, vel **COMPARICIUM**, *Comparatum*. Charta Henrici I. Imp. apud Baronium ann. 1014. num. 9: *Cum.... terminis, concessionibus, Compariciis, aliisque universis redhibitionibus, etc.* [Vide *Comparare* 2.]

COMPARIETICI, Papiæ, Consortes, vicini, quasi unum parietem habentes. [Glossar. San-Germ. MS. n. 501. habet *Comparietici*, Martinii Lex. *Comparietini*.]

COMPARILE, *Compar*, *par*, simile. Lex Bajwar. tit. 9. cap. 2. § 5: *De minore vero quod Compar appellant, cum solido uno componat, et universa Comparilia restituat;*

ubi Cod. Reg. habet *parilia*, Gall. *La paraille*.

¶ **COMPARIMINI**, a verbo *Comparere*, dicebatur Libellus a Judice Ecclesiastico adversus excommunicatum contumacem Judici laico oblatum, de quo hæc Butillerius in sua Rurali Summa lib. 2. tit. 12. pag. 758: *Le Juge spirituel doit envoyer un libelle qu'on appelle en Court Comparimini, qui doit contenir comment l'excommunié hy incité et condamné, en ce s'est laissé excommunier et endormir comme chien sans crainte de Dieu, en sentence d'excommunication par an et plus, et ainsi se laisseroit et voudroit laisser, si qu'il démontre ou comtempt de partie, et de l'Eglise, si remède n'y estoit, qu'il plaise au Juge lay dessous qui ledit excommunié est demeurant, qu'il soit prins et detenu prisonnier et envoyé au Juge spirituel, tant qu'il soit devenu à obeissance de sainte Eglise et à partie de qui il est tenu.*

COMPARITAS, Paritas conditionis et originis. Conventio pacis publicæ instituta ann. 1051. apud Goldastum tom. 2. Constitut. Imperial. pag. 48: *Si quis aliqua intentione quasi reus acclamatus fuerit.... liber vel personatus serviens, si infra patriam est, post 7. dierum inducias cum totidem suæ Comparitatis testibus; plebeius autem et minoris testimonii rusticus, aquæ frigide se expurgabit judicio.* Vide *Jurare*, et supra in *Compar*.

* Nostris *Comparager* et *Comparagier*, pro *Comparer*, Aliquem cum altero comparare, æquare. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 185: *Lequel Jaquemart dist audit Pierre qu'il estoit aussi bon gentilhomme comme ledit Pierre,.... et ledit Regnault dist à icellui Jaquemart qu'il ne se Comparagast point audit Pierre.* Aliæ ann. 1382. in Reg. 122. ch. 75: *Le suppliant dist à icellui Guillaume qu'il estoit et faisoit que simples, et ne faisoit pas que saiges de soy Comparagier aux chevaliers et escuiers du pays.*

* **COMPARITIO**, Idem quod supra *Comparentia*, Italis *Comparigione*. Stat. crimin. Saonæ cap. 5. pag. 7: *Rens possit etiam uti beneficio dispositionis presentis statuti, si statim, vel in secundo examine, sive prima Comparitione, post primum examen confessus fuerit ea, vel eorum partem, quæ continentur in accusatione vel inquisitione.*

¶ **COMPARTAGIUM**, Partitio inter plures, Gall. *Partage*. Hist. Beccensis MS. pag. 516. num. 3: *Compositum est jargium quod emergerat de quibusdam servitiis, emendationibus et Compartagiis in granchia facendis.* Vide *Compartum*.

COMPARTIMENTUM, Divisio, in Observantiis Regni Aragon. lih. 6. tit. Interpretationes, § 11. et tit. de Munerib. agnoscend.

¶ **COMPARTIONARIUS**, Qui una partitur. Enumeratio reddituum Ecclesiæ Nobiliac. apud Stephanotium tom. 3. Antiquit. Pietav. MSS. pag. 525: *Quinque solidos in festo omnium Sanctorum de censu, novem solidos de Aimerico Malepea pro se et Compartionariis suis.*

COMPARTIRE, Partiri, *Partager*. Abbo in Epist. ad Desiderium PP. tom. 1. Hist. Franc. pag. 886: *Melius est aliquid cum eo Compartire, quam solus nihil habere.*

* **COMPARTITIO**, Divisio, partitio, æquatio, Gall. *Partage*, *régalement*, Lit. ann. 1469. ex schedis. Pr. de Mazaugues: *Cum universitas Judæorum hujus patriæ Provinciæ ex Compartitione noviter nobiscum facta, autoritate dictæ nostre commissionis, summam decem octo millium florenorum.... maguæ regie curiæ dare et integriter solvere teneatur.*

¶ **COMPARTUM**, Idem quod *Compartagium*. Hist. Beccensis MS. pag. 516. n. 3: *Compartum villæ sit commune præter Compartum quindecim jagerum, quæ sunt de dominio Prioris.*

¶ **COMPASSARE**, a Gallico *Compasser*, Circino dimetiri: in moralibus, Actiones suas ad rationis normam dirigere, ut ad optatum exitum provehantur. Charta Elizabeth II. Reginæ Angl. ann. 1559. apud Rymer. tom. 15. pag. 558. col. 1: *Sed instigatione diabolica seducti, imagiuantes, couantes et Compassantes, etc.*

* **COMPASSIBILIS VIA**, Per quam transiri potest. Arest. ann. 1354. 30. Aug. in vol. 4. arestor. parlam. Paris: *Per arrestum curiæ dictum fuit, quod..... dictæ due viæ erant Compassibiles.*

COMPASSIO, Condolentia, συμπάθεια, apud Arnulfum Lexov. Epist. 12. et alios non semel. Anastasius Bibl. in Adeodato: *Peregrinis Compassionem exhibuit.*

COMPASSIOSUS, Qui facile compatitur, vel Compassione dignus, apud Knygthonum. *Compassionevole* Italis.

* **COMPASSIONARI**, *Compassione* seu miseratione permoveri. Chron. Joan. Whet-hamst. pag. 363: *Compassionantur plurimum omnes pertranseuntes, et sicuti modo jacent contemplantes ea (cadavera interfectorum).*

* **COMPASSIONIS FESTUM**. Vide in *Festum*.

* **COMPASSUM**, Charta in qua ad modum mappæ representantur portus, maria, distantia viarum, loca periculosa et terræ, in Gloss. Barber. ad *Docum. d'amore* pag. 257. v. 26:

Et al Compasso stieno
Color che dotti en sieno.

* 1. **COMPASSUS**, Commiseratus. Transact. inter monachos Montis-maj. et S. Viet. Massil. ann. 1040: *Quod dum ad notitiam domni Rainaldi archiepiscopi Arelatensis pervenisset, eorum Compassus fragilitatis, etc.* Vide *Compassiosus* in *Compassio*.

¶ 2. **COMPASSUS**, Circinus, Gall. *Compas*, Ital. *Compasso*. Liber obituum Ecel. Lugdun. sæc. xv: *Dedit... pluviale de brodatura facta ad Compassus, casulam, dalmaticam, et tunicellam cum floribus lilii.* De re ad amussim facta dicimus, *Faite au Compas*.

* Vel potius Circulus circini ductu formatus, nostris *Compas*, eadem notione, Ital. *Compasso*. [* Vide Acad. Crusc. in *Compasso*, *Compartimento*.] Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1335. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 7: *Item quatuor marchipedes de lana de armis Franciæ ad quatuor Compassus Franciæ et Burgundiæ.* Ordin. Caroli delph. ann. 1357. in Reg. Cam. Comput. sign. Vienne fol. 18. rº: *Et habeant dicti denarii ab una parte arma nostra dalphinalia infra Compassum rotundum, et ab alia parte sit una crux longa transiens totum Compassum,*

etc. Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 365 : *Cortina una..... laborata ad ramum, cum pluribus Compassibus dominarum.* Aliud jocalium Eduardi I. reg. Angl. ann. 1297 : *Item un pot lavar d'argent à une fuellie desus le couvercle, s'est semeis d'escuchons et de Compas esleveis.* Rursum aliud ann. 1393. in Cod. reg. 9484. 2. fol. 367. r° : *Une Chambre de Sautain vermeil, ouvrée à cinq Compas aux armes de Melle. d'Ostriche.* Quo etiam sensu intelligendum *Compasum* in *Armigatus* 2.

* **COMPASTIENS**, vel *Compasciens*, pro *Compatiens*, in Lit. ann. 1363. tom. 3. Ordin. reg. Frane. pag. 667.

† **COMPASUM**, ut *Compasus*, 2. Vide locum in *Armigatus* 2.

COMPATER, Joanni de Janua : *Quasi simul ejusdem filii pater, qui filium alicujus baptizat, vel Christianum facit, vel ad baptismum, vel ad Confirmationem tenet.* Raymundus Orn. Prædic. in Summula : Patrem, Compatrem, fratrem mihi sicut parit iste, Me levat inde pater, carnalis filius hujus Fit mihi tunc frater : sic commater mea mater. Sexus feminis tot depingit tibi gradus.

Folcardus in Vita S. Bertini cap. 7. de eodem Sancto : *Necnon et Computer fuit (Walberto) secundum sæculi laudabilem ritum ad conjungenda fraternæ caritatis fœdera conservatum.* Versus descripti in libro Evangeliorum, qui Tolosæ in Ecclesia sancti Saturnini asservatur :

Præsulis officio tunc Adrianus functus in arvis
Culmen Apostolicum Romana rexit in urbe.
Principis hic Caroli claris natalibus auctam
Karlinam sobolem mutato nomine Pipin,
Fonte renascentem, et sacro baptismo lotum
Extulit oblatum sacerdotis Computer undis.

Inter Epistolas Stephani III. PP. exstat una cum hac inscriptione : *Pipino Regi et nostro spirituali Compatri.* Chron. Fontanell. cap. 11. de Raginfredo Archiepiscopo Rotomagensi : *Computer etiam spiritualis regenerationis Pipini Regis, etc.* Anastasius Bibl. in Vita S. Joann. Eleemosynarii num. 21 : *Talis autem amborum confirmata est ex tunc a Deo caritas, ut Computer supradicti fieret Patricii.* Quo loco Metaphrastes habet, ὁς καὶ ἀνάδελφον τῶν αὐτοῦ παίδων γενέσθαι τὸν Πατριάρχην.

* Stat. Guill. Duprat epise. Claromont. ann. 1537 : *Inhibemus ne ad levandum ex sacro fonte infantem admittantur, in masculo scilicet, plures quam duo Compatres et una commater; et in femella unus Computer et una commater : qui quidem Compatres et commater sint ætatis ad minus decem annorum.* Eo nomine Petrus Meldensis episcopus compellat Theobaldum Campaniæ comitem et regem Navarræ in Lit. ann. 1241. ex Chartul. Campan. fol. 188. v°. col. 2. Ita et civem Parisiensem Carolus regens in Lit. ann. 1358. ex Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 55 : *Comme nous aïons pièce donné à nostre très-chier et aimé Compère Jehan Mailart, bourgeois de Paris, nostre hostel de Leri vers le Pont de l'arche.* Vide supra *Commater*.

* **COMPATER**, Amitæ vir, ut opinor. Diploma Ludov. II. ann. 855. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 49. col. 439 : *Id ipsum etiam præfatus et venerabilis Theutmarus patriarcha, per jam dictum Evrardum III. comitem dilectumque Compatrem nostrum,*

nostram exoratus est celsitudinem. Porro Evrardus uxorem habuit Gisellam Ludovic. Pii filiam et sororem Lotharii hujusce Ludovici patris, atque adeo ejusdem amicum.

* **COMPATER**, Sodalis, amicus, quomodo *Compere* non raro dicunt. Vita S. Audom. tom. 3. Sept. pag. 400. col. 1 : *Quidam vir avaritiæ aestibus accensus, pravisque, ut fertur, moribus plenus, ad suum accessit Compatrem, etc.* Infra amicus appellatur.

COMPATERNITAS, Cognatio spiritualis quæ inter Compatres intercedit; *Comparatico*, Italis; *Comperage*, Gallis. Petrus Damiani lib. 2. Epist. 17 : *Duo quidam viri, qui et amicitie invicem fœdere, et Compaternitatis necessitudine tenebantur.* Thwroczius in Gersa Rege Hung. cap. 66 : *Apud quem aliquamdiu commoratus, Compaternitatis vinculo Regi sociatur.* Vide cap. 1. et 3. de Cognatione spirit. [Statuta Augerii II. Epise. Conseran. MSS. ann. 1280 : *Omnes tamen filii vel filiae duorum Compatrum vel duarum Comnatrum, sive ante Compaternitatem sive post geniti fuerint, possunt inter se matrimonialiter copulari; illa tamen persona excepta per quam Compaternitas est contracta, etc.*]

* Reg. Bern. abb. Cassin. tom. 2. Hist. ejusd. monast. pag. 460. col. 1 : *Item ut rectores ecclesiarum monere debeant semper populum et præsertim parrochianos, quod per lavationem panni vel fasciatorii Compaternitatem non debeant contrahere; sed solum per baptismi et confirmationis sacramentum. Si quis autem deinceps scienter talem Compaternitatem contraxerit, penam excommunicationis incurrat.*

† **COMPATERATUS**, Eadem notione. Acta S. Bertichramni tom. 1. pag. 724. Junii : *Te dulcissime Compater meus Ghiso, pro amoris affectu et Compateratu... equaliter dividendum habere præcipio.*

* **COMPATRINATUS**, Eodem significatu. Stat. Danielis episc. Nannet. art. 7. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1383 : *Prohibemus ne baptizandis parvulis plures personæ quam tres ad patrinatum seu Compatrinatam hujusmodi admittantur.*

* **COMPATERNITER**, Compatrum more. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Compaterniter, Comperament.*

COMPATERNICUM, Bona paterna, aut materna, patrimonium. Vetus Diploma apud Wadianum : *Quidquid genitor meus... vel mater mea Beata de Compaternico, vel suo conquisito, aut comparato mihi dereliquerunt.*

COMPATESCERE, pro *Compati*. Liber Epistolarum S. Bonifacii Arch. Mogunt. Epist. 83 : *Compatescere infirmitati.*

† **COMPATIBILE BENEFICIUM**, apud Thomam Madox Formularis Angl. pag. 271. in Instrumento dato an. regni Henrici VI. 27. Dicitur de Beneficio Ecclesiastico, quod simul cum alio potest possideri, Gall. *Benefice Compatible*.

COMPATRIANUS, pro *Compatriota*, apud Eckcardum Jun. de Casib. S. Galli cap. 2.

COMPATRIENSIS, Eadem notione. Miracula S. Ursuari num. 21. [tom. 2. April. pag. 570 : *Monachus quidam... Mosomagensis pagi indigena, amore Compatriensium a*

Domino Abb. Hugone, ex Reliquiis Sanctorum petiit donari sibi aliqua.]

COMPATRIOTA. Gloss. Lat. Gr. : *Compatria*, συμπατριώτης, ubi forte legendum, *Compatriota*. Gloss. Gr. Lat. : *Συπατριώτης*, *Compatriota*. Nicolaus PP. in Epist. ad Egilonem Archiep. Senonensem : *Ad te et tuos Compatriotas et consacerdotes literas direximus.* Universi *Compatriotæ regni*, in Legibus Edw. Confess. pag. 138. edit. Lambardi. Vide Folcardum in Vita S. Bertini n. 4. Cæsarium Heisterb. lib. 1. cap. 6. [supra vocem *Coindigena*. Acta SS. Maii tom. 6. pag. 79. pag. 853. Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 418.] etc.

† **COMPATRIOTUS**, in Laudibus Papiæ, apud Murator. tom. 11. col. 27.

† **COMPAUPER**, Una pauper, in Passione S. Victoris Mart. tom. 2. SS. Maii pag. 190.

* **COMPAUSARE**, Una *pausare*, dormire. Chronie. Joan. Wethamst. pag. 327 : *Promisit... fratrum dormitorium ibidem collapsum et ruinosum iterum reerigere reparareque de novo, modo sic congruo et honesto, ut possent fratres honeste quiescere in eo et Compausare.*

† **COMPEDERE**, πεδιζειν. Gloss. Lat. Gr. *Pedicis vincire.*

* **COMPEDITARE**, *Compeditare*, *compeditibus vineire*. Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 276 : *Infra quandam turrim dictum Bernardum intrusit et Compeditavit, et sic Compeditatum.... per diversa loca.... transduxit.*

* **COMPEDIUM**, Impedimentum, eavillatio. Epist. Lucii II. PP. ann. 1144. inter Probat. tom. 2. Hist. Oecit. col. 503 : *Sacrilegium et contra legem est, si quis quod venerabilibus locis relinquitur, prave voluntatis studiis suis tentaverit Compediis retinere.*

† **COMPELLARE**, In jus vocare. Leges Ludovici Aug. [** cap. 19.] apud Murator. tom. 1. art. 2. pag. 129. col. 2 : *Si quis de statu suo, id est, de libertate vel de hereditate Compellatus est, juxta legis constitutionem manuiatur.* Haud absimili prorsus notione Cornel. Nepos : *Hoc crimine in concione ab inimicis Compellabatur, id est, accusabatur vel increpabatur.* Et alio in loco : *Quin eum fratricidam impiumque detestans Compellaret.*

* *Compellir*, pro *Contraindre*, *Compellere*, in Libert. villæ de Pereuse in Ruthenis ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 706. art. 20 : *Compelliz par paines ou autrement de la payer.* Et art. 21 : *Et à ce Compelissoient les dietes parties.*

† **COMPELLATIO**, In jus vocatio, in Legibus Luitprandi [** cap. 89. (6, 36.)] apud eundem Murator. ibid. pag. 68. col. 2.

COMPELLATIVUM. Leges Athelstani Reg. Angl. : *Debet etiam (Episcopus) sedulo pacem et concordiam operari cum sæculi iudicibus qui rectum velle diligunt, et in Compellativum adlegationem docere, ne quis alii perperam agat in jurejurando, vel in ordalio.* Quidam *Compellationum* legunt, u Foxus et Spelmannus. Sed forte hoc loco in *Compellativum*, idem valet ac *Compellando* : ut sensus sit, Episcopum compellari debere accusatorem, eumque docere non temere adversarium ad *adlegationem* pe-

sacramentum vel per *ordalium* adigendum.

† **COMPENDERE**, *Competenter operam dare*. Papias MS.

† **COMPENDIARE**, Abbreviare. Capitula Synodorum Oriental. inter Concil. Hisp. tom. 2. pag. 335 : *Si quis multis nuptiis fuerit copulatus, pœnitentiam agat : conversatio autem et fides pœnitentis Compendiat tempus*. Tertull. adv. Marcion. lib. 4. cap. 1 : *Compendiatum est novum Testamentum*. Et cap. 9 : *Facturus sermonem Compendiatum*. Rursum occurrit apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 1215.

COMPENDIARIA, Via brevior, σύντομος ὁδός, in Gloss. Gr. Lat. [Eadem prorsus ratione dixit Seneca Epist. 2 : *Hanc Compendiarium excogitavit*. Et Epist. 119 : *Ad maximas te divitias Compendiaria ducam*.]

† **COMPENDIALITER**, Compendiose. *Compendialiter et simpliciter*, apud Interpretem Irenæi lib. 3. cap. 11.

† **COMPENDIATIM**, Eadem notione, in Vitis Patrum Emeritensium inter Concil. Hisp. tom. 2. pag. 643. col. 2.

† **COMPENDIOSITAS**, Compendium, brevis, in Vita S. Eusebiæ tom. 2. SS. Martii pag. 454. D.

† **1. COMPENDIUM**, **COMPENDIUS**, Idem quod *Precaria*, de qua fusi suo loco. Donatio villæ de Blangiaco facta Ecclesiæ Brivatensi ann. 760. apud Baluz. tom. 2. Capitular. col. 1392 : *Postea cæleste auxilio monitus superscriptam villam ipsi cassæ Dei reddere ordinavi, et duas portiones tam de terra, vineis, censu, tributo, aut ex omni re sibi pertinenti, pro mole peccatorum, vobis visus fui condonasse, ut omni tempore Missæ bitem decensitæ esse debeant, petivi a vobis ut de ipsis duabus portionibus misit (mihi) Compendium faceretis; quod ita fecistis ut dum ego viverem, hoc per vestrum Compendium habere debeam. Et ego pro ipso Compendio dedi vobis de ratione S. Juliani villam, cui vocabulum est Blangiago una cum agentia sua, vel servos, vel tributa, quod inde xire debet annis singulis, libras 11. portionum de ipsa villa Maceragio in vos vissus um emisisse; ut si in tempore aut post tempus ego vobis perro (f. pro hoc) iudicium facere voluero aut fecero, spondionis (f. spondeo nos) vobis desolvere, partibus vestris aut successoribus vestris, qui tunc temporis post fuerint, auri libram 1. et ipsam villam Blangiago in vestra revocatione ponam, inantia vestra Compendius vos dominus cognoscat, et præsens precaria mea in vos scripta omni tempore firma stabilita perduret.*

* **2. COMPENDIUM**, Commodum, emolumentum, ut interpretantur docti Editores ad Vit. S. Filiberti tom. 4. Aug. pag. 6. col. 2 : *Nunc ascendens mare eructuat, inc ad sinum rediens aquarum impetus anat, Compendia navium, commercia plurorum, nihil pœne indigens*. Pactum inter g. Fr. et episc. Aniciens. ann. 1307. m. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 344. art. : *Dictus episcopus..... nos associavit in omnino dictæ civitatis, et in omnibus rtinenciis, Compendiis, emolumentis, et cessionibus prædictorum*. Quam Compendii significationem, ut pote Latinis notam, ætermissem, nisi emendanda visa fuisset prolata a D. Secousse ejusdem vocis interpretatio.

* **3. COMPENDIUM**, Index, libellus, in quo uniuscujusque civis facultates compendiose et summam descriptæ sunt, idem quod supra *Cabale*. Charta ann. 1416. tom. 10. Ordinat. reg. Franc. pag. 401. art. 6 : *Transegerunt.... quod incontinens.... eligantur pro faciendo de novo Compendium dictæ universitatis de Pedenacio, pro alivrando et compensando juste et debite in eodem Compendio omnia cabalia et bona immobilia omnium singulorum et habitatorum prædicti loci de Pedenacio, sex boni, ... probiet sufficientes homines, ... qui... dictum Compendium.... debeant perficere et complere infra sex menses proxime futuros*.

* **4. COMPENDIUM**, *Adresce*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* **5. COMPENDIUM**, *Parc*, *Prov*. *Caula*, *ovile*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

† **COMPENSA**, *Compensatio*. Vita S. Canuti tom. 1. Januarii pag. 396 : *Quod S. Canuto in Compensam regni, quod a parente ejus Erico occuparat, ditionem aliquam dare cogeatur*. Rurcius apud Barthium Adversar. 12. 14. eodem sensu dicit, *Scripturarum Compensa*. [* Glossar. Lat. Teuton. ap. Haltaus. col. 2100 : *Compensa est retribucio, talio, equacio, persolucio, Germ. Widergelt. Vide Recompensa*.]

† **COMPENSUM**, Eadem notione. *Precaria* per quam Sigefridus ab Asuero Abb. Prumiensi accipit quædam prædia ann. 771. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 36 : *Similiter hæc contra in Compensum dedit jam fatus Ragibaudus de ratione S. Carilesi Meroldo Episcopo, etc. Vide mox Compensus*.

COMPENSUS, **COMPENSUM**. Concilium Autisiodorense can. 3 : *Non licet Compensos in domibus propriis in festivitibus Sanctorum facere, nec pervigilias in festivitibus Sanctorum facere*. Hic hærent viri docti. Sunt enim qui, *Compensos facere*, sic explicant, ut sit serotinos cœtus habere, quibus mulieres certum lanæ, aut staminis pensum, in votum sancti alicujus nendo, texendove conficiunt, quod pensum subinde sacris altaribus offertur : quem quidem morem adhuc in nonnullis Galliæ provinciis perstare aiunt. Hoc autem fit in pervigiliis Sanctorum, et in pervigilio Natalis Christi. Sic auguratur N. le Maître lib. 1. de Decimis et Oblat. cap. 41. quo spectant quæ habet Martinus Bracarenensis cap. 75 : *Non liceat mulieres Christianas aliquam vanitatem in suis lanificiis observare, sed Deum invocant adjutorem, qui eis sapientiam texendi dedit*. Subdit idem Nicolas le Maître, nisi fortasse velit aliquis *Compensos in domibus facere*, nihil aliud esse, quam stare domi in otio certis diebus, præsertim Maio mense, quo superstitione feriari solebant veteres Galli, ut liquet ex eo sermone qui refertur inter tractatus Augustini tract. 20. crediturque esse Eligii Noviomensis.

At Innocent. Cironius lib. 3. Observat. Jur. Canon. cap. 8. et Lalandus ad hunc canonem, *Compensos* hoc loco oblationes interpretantur quæ in domibus privatis fiebant, in quibus et vigiliis quidam in festis Sanctorum peragebant, derelictis Ecclesiis : quod vetat Synodus Laodicæna can. 58. Gangr. can. 5. 6. Antioch. can.

5. Carthag. can. 2. Matiscon. can. 1. et Ferrandus Diac. cap. 72. unde Tertullianus lib. de Spectac. cap. 81. *Prohiberi ait ceremonias et religionem deorum domesticorum*. Idque firmant ex genuina vocis significatione, quam profert Glossarium Rhabani laudatum a Barthio in Adversariis; *Compensum* enim dicitur esse *oblata*, *collata*. Qua certe notione *Compensum* videtur usurpari in Charta Ludovici Regis ann. 1156. pro Raimundo Episcopo : *Adhuc etiam concedimus tibi et Ecclesiæ Uticensi in perpetuum redditus omnes Pacis, qui per totum ejusdem Episcopatum pro pace persolvuntur, quod etiam Compensum dicitur*. Ibi enim *Compensum* est *collatio*, *præstatio*. Concilium Monspeliense ann. 1214. cap. 33 : *Qui commonitus a Paciaris infra 15. dies ad cognitionem Paciariorum facere vel firmare noluerit, Episcopus eum excommunicet, et de Pace dejiciat, et terram ejus interdicto supponat. Quod si et homines sui ei faverint, post 14. dies ejiciantur a Pace, et restituatur eis Compensum, si quid dederunt. Sed si homines ipsi velint mandatis parere, dimittantur in pace*. Cap. 39 : *Si pax fracta fuerit ab iis qui sunt intra terminos pacis, debet pax fracturam pacis quærere utroque gladio : et si non poterit recuperare, debet emendare de Compensum, vel de nova collecta : de quo Compensum seu nova collecta, si Compensum non sufficit, debent expensæ fieri Equitibus qui cum armis pacem sequuntur*. [Charta Pariagii Gaballit. inter Regem et Episcopum Mimatensem ann. 1306. ex Tabulario Mimat. : *Ad Episcopum et Ecclesiam Mimatensem pertinet jus... cudendi monetam contaminatam et monetam argenteam, levandi Compensum seu paciagium pro pace servanda et omnia alia et singula explectandi pro majori potestate et seignoria sua, quæ ad majorem potestatem, regaliani et majus dominium pertinere noscuntur*. Ibidem : *Compensum seu paciagium erit commune nobis et dicto Episcopo, et levari non poterit nisi communi nomine*.] Quod vero hic *Compensum* dicitur, *Commune* appellatur in Bulla Alexandri III. PP. Vide in hac voce [1º. loco : ubi diximus *Commune* vel *Compensum* primo solvi solitum pro securitate et pace, deinceps evasisse tributum ordinarium, quod exegerunt Episcopi, alique viri potentes : illud ipsum confirmant ultima laudati Pariagii verba, quibus dicitur *Compensum* seu *Paciagium* levari non posse nisi communi Regis et Episcopi Mimatensis nomine.]

* Chart. comit. Montisf. ann. 1214. inter Instr. tom. 6. Gall. Ghrist. col. 306 : *Præterea in Compensum pacis diacesis Uticensis habeo ego ad feudum quartam partem Compensi a te et ab ecclesia Uticensi*. Transact. ann. 1351. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 134. art. 4 : *Quod Compensum hominum de Montezellis, fiat et sit una simul cum Compensum de Alignano; et si accideret reficere aut reparare dictum Compensum, quod reparatur ad æstimationem dictorum procerum de Alignano*. Vide Hist. Dalph. tom. 2. pag. 489.

* **1. COMPERA**, vox Italica, *Acquisitio*, *emptio*. Charta ann. 1202. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 254 : *Dominus episcopus*

(Lunensis) *debeat habere et tenere, cum suis successoribus de cetero in perpetuum, mediam Comperam seu accatum, quod ipsi marchiones fecerunt a marchionibus de Esti in curia et districtu Fezani, etc.* Vide in *Comparare* 2. *Comperare* et infra *Comprator*.

* 2. **COMPERA, COMPERULA**, Præstatio, quæ pro mercibus penditur. Vide supra in *Compara*.

† **COMPERARE**, pro *Comparare*, Emere, apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 102. col. 1. ex Caroli M. legibus [** cap. 73. in var. lect.]: *Ut nemo præsumat aliquem hominem vendere aut Comperare nisi in præsentia Comitum.* Bartholom. Seriba Annal. Gennens. lib. 6. ad ann. 1252: *Prelio octo millium librarum Comperavit.* Vide *Comparare*.

† **COMPERDICTUS**, Perditus, amissus, pro *Comperditus*. Commemoratorium de quibusdam villis S. Victori restitutis circa annum 780. tom. 1. Collect. Ampliss. eol. 41: *Ardingus ille Alamannus ipsas casas Ecclesie Dei Massiliensis in temerato ordine... disvertivit, et ad Hinuiberto suo vasso hoc beneficiavit, et postea pro hac causa ipsas casas Ecclesie Dei S. Mariæ et S. Victoris Martyris Comperdictas, etc.* Hic desunt nonnulla ad perfectiorem hujus loci elucidationem.

COMPERNOLA, Textus vel contextus aliquot perularum seu margaritarum. Monasticon Anglic. tom. 3. part. 2. pag. 87: *Quinque Comperuoles integri de auro, cum cavillo aureo, et saphyr in fine, et quatuor Compernole de auro.* Vide *Perna*.

† **COMPERTIO**, Inventio. Processus Comperitionis et novæ repositionis B. Weruheri, in Actis SS. April. tom. 2. pag. 706.

† **COMPERTORIUM**, Inquisitio iudicialia, Gall. *Enquete*, quæ in causis civilibus fieri solet ad cognoscendam rei veritatem. Kennettus in Antiq. Ambrosden. pag. 575. ex Instrumento anni 1425: *Et in caribus porcinis emptis pro Clericis domini Archiepiscopi, sedentibus super Compertorium apud Burcestre in die Mercurii proxime ante festum Conversionis S. Pauli XIX. den.* Posset intelligi locus in quo facta est ipsa Inquisitio.

* 1. **COMPES**, Septum, ambitus, Gall. *Enceinte*. Inquisit. ann. 1302. in Reg. Olim parlam. Paris.: *In villa de Villaribus ad nodos Milo de Murtriac miles habebat altam et bassam justitiam ratione banni sui seu territorii, excepto Compede seu domo Constantii præpositi ecclesie Remensis.* Vide infra *Comprehendalis*.

2. **COMPES**, Subditus dominio, potestati et jurisdictioni. Charta Ruperti de Durne ann. 1302. ap. Haltaus. col. 1660: *Damus, tradidimus et tradimus... strenuum militem Popotonem, dictum Durne, cum omnibus juri-bus et dominio, quod habuimus hactenus in eodem... volentes jam dictum militem... in omnibus obedire, prout omnis Compes sive subditus tenetur suo domino famulari.*

COMPESCATIO. Gloss. Gr. Lat.: *σωπρονισμός*, *Compescatio*. *σωπρονισμός*, *Coercitio*, *ἐπι τιμωρίας*. Ita etiam Codex MS. Ibidem: *σωπρονίζω*, *Compesco*.

† **COMPESCERE**, sensu neutrali, Abstinere. Vita S. Canuti tom. 3. Julii pag. 135:

Seditiosos cuneos cum prudentibus adiit, et sermone placido ut ab insolentia... Compescant, iustigat. Vide *Compescatio*.

† **COMPETA**, pro *Compita*. Fridegodus in Vita S. Wilfridi num. 8:

... Verum ille juventæ
Excursus trepidat, ne forsitan mobilis ætas
Præcipitem prævæ retrahat per Competa sectæ.

Ibid. num. 34:

Pacificæ qui currebant per Competa vitæ.

COMPETENTES, Baptismi Candidati, qui baptismum postulabant. Unde Gennadius de Scriptoribus Ecclesiast. ait, Nicæam Romanæ civitatis Episcopum *Composuisse sex Competentibus baptismum instructionis libellos*. Catechumenorum enim alii fuere *Audientes*, sic dicti, quod verbo Dei erudiri eos necesse esset, priusquam ad baptismum accederent; alii vero jam eruditi et instructi qui ad baptismum admitti postulabant, dicebantur *Competentes*, quod una et simul baptismum peterent, et expectarent id temporis quo baptismus conferri solet, Sabbathum nempe, quod Pascha aut Pentecosten præcedit. Isidorus lib. 8. cap. 4: *Competens vocatur qui post instructionem fidei competiti gratiam Christi. Inde a petendo Competens vocatur.* Idem lib. 2. de Eecl. offic. cap. 21. et ex eo Papias: *Competentes sunt qui post doctrinam fidei, post continentiam vitæ ad gratiam percipiendam petendo festinant. Ideoque appellantur Competentes, id est, gratiam Christi petentes: nam Catechumeni tantum audiunt, necdum petunt.* Leidradus Episcop. Lugdun. de Baptismo cap. 1: *Differt sane inter Catechumenos et Competentes. Catechumeni itaque sunt, qui primum de gentilitate veniunt, et habentes voluntatem credendi in Christo audiunt verbum fidei, sed nondum appellantur Fideles. Competentes autem sunt, qui jam post doctrinam fidei, post continentiam vitæ, gratiam Christi percipere festinant, ideoque appellantur Competentes, id est, gratiam Dei petentes.* S. Augustinus lib. de Cura pro mortuis habenda cap. 12: *Pascha appropinquante, dedit nomen inter alios Competentes.* Et Homil. 49: *Quod dico Competentibus et fidelibus audiant pœnitentes.* Lib. 22. de Civit. Dei cap. 8: *Qui cum dedisset nomen ad baptismum. Idem lib. de Fide et operib. cap. 6: An usque adeo dissimulamus a sensibus nostris, ut vel nosmet ipsos non recordemur quam fuerimus attenti atque solliciti quid nobis præciperent a quibus catechisabamur, cum fontis illius sacramenta peteremus, atque ob hoc etiam Competentes vocaremur?* Idem Epist. 155: *Desiderio... te nomen dedisse inter Competentes vel daturum esse jam jamque cognosceret.* Serm. 7. de Diversis cap. 1: *Ipsam vestram nomen quod Competentes vocamini ostendit: quid enim aliud sunt Competentes, quam simul petentes?* Infra: *Competentium vocabulum non aliunde quam de simul petendo, atque unum aliquid appetendo, compositum est.* In Psalm. 62. de Baptizando: *Ante Pascha enim capit petere de Ecclesia Christi medicinam.* Vide eundem Homil. 49. cap. 2. de Diversis. Serm. 8. Concilium Agath. can. 13: *Symbolum etiam placuit publice in Ecclesia Competentibus prædicari.* Ferrandus Diae. Carthaginensis in Epist. ad S. Fulgentium, de quodam Æthiope baptizando:

Propinquante solemnitate Paschali, inter Competentes offertur, scribitur, eruditur. Vide S. Hieron. Epist. 60. ad Paulinacchium eap. 16. S. Fulgentium Homil. 78. S. Pacianum Barcinon. Episcop. Serm. de Baptismo initio. Isidor. lib. 1. de Eccl. offic. cap. 27. S. Ambrosium lib. 2. Epist. 13. Zenon. Veronensem Serm. 7. de Paschate, Rabanum lib. 1. de Institut. Cleric. cap. 26. lib. 3. cap. 35. Honorium Augustod. lib. 3. cap. 53. Missale Gallicanum vetus pag. 472. Edit. Roman. etc.

* **COMPETENTIA**, Debitum, quod aliqui *competit*, et quod ille exigere potest. Charta Godefr. Camerae. episc. ann. 1232. in Chartul. S. Sepule. ch. 36: *Contentus autem erit capellanus proventus superius expressis, ita quod nihil prorsus a domo S. Johannis pro suis exigenciis sive pro Competentia sui beneficii poterit exigere.* Alii ann. 1264. in Suppl. ad Miræum pag. 415. col. 1: *Si minute decimæ et oblationes ad Competentiam earundem ecclesiarum non sufficiant, unusquisque possessorum novallium, qui pro tempore erunt, pro rata sustentebitur hujusmodi Competentiæ supplementum.* Fiat ipsa Competentia pro vassal possidentium decimas, in alia ann. 1265. ibid. pag. 416. col. 2.

† **COMPETENTIE**, Verisimilitudines analogiæ. Barthii Glossar. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 147. ex Baldrico Hist. Palest. Sed et Gellio nota est *Competentia* hac notione, ait enim lib. 1. cap. 1: *Comprehensa mensura Herculanis pedis, quanta longinquitas corporis mensuræ conveniret, secundum naturalem membrorum inter se Competentiam modicatus est.* Eundem vide lib. 14. cap. 1. *Sobrietatis Competentia*, Quæ competit sobrietati, in translatione S. Georgii et Aurelii, inter Acta SS. Benedicti sæc. 4. part. 2. pag. 53.

1. **COMPETERE**, Invadere, rapere, pervadere. Concilium Parisiense III. cap. 1: *Is qui res Dei competit, etc.* Matisconensis II. cap. 24: *Res alienas Competerere.* Turonense II. cap. 14: *Res Ecclesie... quæ temeritate pervadere, Competerere, confiscare.* Chlotarii Regis Constitutio cap. 10: *Ut oblationes defunctorum Ecclesiis imputatæ nullorum Competitionibus auferantur... præcipimus.* Vide Concil. Parisien. V. cap. 9. Capitul. 1. ann. 769. cap. 1. lib. 7. Capitul. cap. 140. etc. Hujus autem vocis notio deducta videtur ab iis qui *Competitores* dicuntur in leg. 1. Cod. Th. Quinquen. præscr. (4, 15.) qui honorum, mortuorum, aut proscriptorum vacantia a principe impetrabant, atque pervadebant. Vide tit. de Petitionibus.

† 2. **COMPETERE**, Accusare, in vocare. Canones Hibernenses apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 15: *Si Clericicum competit, ad Judicis adstantiam beant pervenire.* Et col. seq.: *Clericus vel qua causa Competitus fuerit, et nullam in miam antea portaverat, in ipsius juramentum causa fuitur.* Quod si antea infumiam tavit, indictis juratoribus, sed causam ordine libret.

COMPETIE, Frusta. Vita 2. S. Athaci Episcopi num. 24: *Et per egrediens invenit crate stridentem et n*

lem in Competiis positam, quæ ab artificibus in aqueductu supradicti stagni causa lædendi facta est, etc. Vide Pecia.

COMPETITIO, pro Querela, in leg. 5. Cod. Th. de Censu (13, 10.), leg. 4. et pen. de Censitoribus (13, 11.). [Sidonius Apollinaris lib. 2. Epist. 9 : *Inter aleatoriarum vocum Competitiones.*] Vide Concilium Aurelianense III. eap. 22. et Lugdunense II. eap. 3.

† **COMPETITOR**. Vide *Competere* 1.

* **COMPIEGNIUM**, a Gallico *Compiègne*, Compendium, apud Murator. tom. 21. Script. Ital. eol. 136. *Compieng*, Cœnum, Gall. *Bourbier*, in Charta commun. Tornac. ann. 1187. ex Cod. reg. 10196. 2. 2. fol. 93. v° : *Se aucuns hom waite u espie un autre homme et le touelle ou Compieng, u en le boë, etc.* Ubi textus Latinus tom. 3. Spicil. pag. 552. habet : *Si aliquis alicui ponens insidias, ipsum cæno vel luto involve-rit, etc.*

* **COMPILARE**, Pilo; evellere, excutere, apud Apul. lib. 7. *Metamorph.* : *Totum me Compilabat, cadens fuste grandissimo.*

* **COMPILATIM**, Omnino, prorsus, Gall. *Entièrement*. Steph. de Infestura MS. ubi de Innoc. PP. VIII : *Meretrix ideo evasit, quia advenientibus flammis et solaris Compilatim combusto et ad terram cadente, in quadam fenestra, partim intus et partim foris sedendo, salutem sibi quesivit.* Nostris *Compilation*, Coitio, vulgo *Cabale*, conspiration. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 414 : *Et en ladite plache, quant il y assemblaient pour eus alouer, il firent Compilations, taquehans, etc.* Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. ad ann. 1358. fol. 82. r° : *Jehan de la Mare pour plusieurs helles, Compilations, ou paroles sentans commotion de peuple, fu jugié à avoir coppé le teste.*

† **COMPILATIVE**, Succinete, in Actis B. Francisci Fabriani tom. 3. April. pag. 985.

† **COMPILATUS**, Exstructus. Narratio de Dedicatione Ecclesiæ Stabulensis apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 63 : *Nam infra muralem parietem in medio occultus arcus cæmentaria arte Compilatus.*

COMPLACABILIS, Gratosus, Gallis, *Complaisant*. Vita B. Coletæ n. 8. : *Gratitas Complacabilis.*

† **1. COMPLACENTIA**, Obsequium, Gall. *Complaisance*. Prima Appellatio Universitatis Paris. pro Schismate Benedicti XIII. pnd Acherium tom. 6. Spicil. pag. 145 : *Omnes fere aut abierunt retrorsum, Complacentias et beneficia, proh dolor! illac stacque venantes, etc.* Epist. Caroli VII. legis Franc. Summo Pontifici : *Et ea agiter agere, quæ sunt ad honorem et Complacentiam ejusdem vestræ sanctitatis.* Charta Wenceslai Regis Bohemiæ pro Nicolao de Lobkowiz ann. 1418 : *Cum amosus Nicolaus de Lobkowic... pro usibus miliarium et stipendiariorum nostrorum flectorum, de mandato nostro et in Complacentiam nostram, de substantia sua propria quatuor millia sexagenarium gross. ragensium dederit. Quandoque etiam imitur pro Delectatione, ut Lexic. Philos. bel. : Complacentiam habere in aliquo, est oblectari.*

† **COMPLACENTIA**, apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 139. e vestutis membranis : *Iringus fecit Complacentiam Re-ginæ.*

* **2. COMPLACENTIA**, Delectatio, Gall. *Plaisir, divertissement*. Instr. ann. 1438. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 261. col. 1 : *Quod si plantentur et nutriantur salices circumcirca ipsum fontem Nemausi, et in plano, ac prato; et ripalibus ejusdem,.... cives manentes et habitantes in eadem urbe recipient magnam Complacentiam et ebatum.* Paulo ante : *Ad umbras ipsarum salicum accipient placitum et ebatum.*

* **COMPLACERE**, Solvere, stipendia militibus erogare. Charta ann. 1052. ex Cod. reg. 9612. X : *Arnulfus stipendiaria militibus, qui sibi adjuverant contra Rainaldum, volens reddere, ad Berengarium abbatem venit postulans, ut aliquid ei tribueret ad milites, sicut dictum est, Complacendos.* Vide *Placare* 2.

† **COMPLACIBILIS**, Idem quod *Complacabilis*, apud Rymerum tom. 8. pag. 296. col. 2.

* **COMPLACITARE**, Convenire, pacisci. Charta ann. 822. inter Probat. Hist. S. Emeram. Ratisbon. pag. 23 : *Quod (donum) postea ipse Richpald voluit Complacitare nepotibus suis Engilmone et Isandeone, sed non perfecit.* Id est, nomine precario, seu ad vitam sub annuo censu concedere. Est enim

COMPLACITATIO, Placitum, pactum initum inter quosvis. Charta Arnulphi Imperat. : *Qualiter Tuto... et femina quedam quandam Complacitationis inter .se more populari perpetrata Chartam nostris presentavit obtutibus, supplicantes nostri edicti tenore consolidari.* [Præceptum ejusd. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collec. col. 237. pro Suestra Abbacia Monialium ann. 891 : *Proprie commoditatis suæ Complacitatione per eam affecta potenter contradat, nullo unquam successore nostro irrumpente neque immutante.*]

* Ch. Ludov. reg. Germ. ann. 870. ibid. pag. 58 : *Igitur nos super eandem Complacitationem hoc nostræ auctoritatis præceptum fieri jussimus.* Alia ann. 879. pag. 59 : *Postulantes ut ipsis per nostræ licentiæ consensum quandam aptam utilenque Complacitationem facere liceret.*

COMPLACITUM, in Capitulari Caroli Magni ann. 802. cap. 9. 35. [* Ubi accipiendum videtur pro Placito, conventu publico; alio vero sensu, scilicet pro Placito, decreto est apud Marium Mercatorem pag. 426. ed. Baluz. : *Conjunxit sibi secundum voluntatem patris et Complacitum hominem simpliciter.*]

† **COMPLACUO**, ἐναρεσις, *Placite*, in Supplem. Antiquarii.

* **COMPLAINCTA**, Præstatio quævis, tributum exactum, idem quod *Complainta*. Charta Guigon. dalph. ann. 1253 : *Item de voluntate et consensu prædictorum hominum dicti castri retinimus nobis.... aempras seu Complainctas in his casibus, scilicet pro nostra militia, et pro dotanda filia vel filiabus nostris, etc.* Vide supra in *Auxilium*.

* **COMPLEYNTA**, Eadem notione. Libert. villæ Ayriaci in Dalphin. ann. 1328. tom.

7. Ordinat. reg. Frane. pag. 310. art. 2 : *Volumus etiam quod burgenses et habitatores ville prædictæ Ayriaci, non teneantur nobis aut heredibus nostris ad præstationem alicujus talliæ, collectæ, Compleyntæ, seu alicujus novi usagii vel gravaminis.*

COMPLAINTE, Vox præstationibus tributa, quæ per vin imponuntur, ansamque præbent querendi, quæ vis est voeis *Complainte* apud nos. Charta ann. 1314. apud Dionysium Salvagnium in Tractatu de Placito Dominien pag. 35 : *Quod ipsi sint liberi et immunes omni tallia, tolta, corvata, Complainta, quarsta, angaria, parangaria, etc.* Alia ann. 1322. apud eundem lib. de Usu feudor. pag. 136 : *Quitum et immunem ab onere totæ, talliæ, manuoperæ, corvate, Complaintæ, specialis vel generalis, gaschæ, clausuræ castri, etc.* Charta R. Comitis Forensis et Dom. Bellijoci ann. 1270 : *Cum Castellani nostri, qui pro tempore fuerint in Castro nostro S. Baldomeri levaverint et levare consueverint tallias seu Complaintias ab hominibus de Ruas, etc.* Alia ann. ejusd. : *Exactiones, collectas, Complaintas, chavalgatas, etc.* [Regest. Probus fol. XLII. Inquis. de Moras ann. 1262 : *Complaintam vero ipsius hominibus de foris nunquam fecit præter tnylliam, attamen messem habet ab eis, et habere etiam consuevit cujuscumque sint homines. Illis autem de burgo et castro facere consuevit Complaintam quando acquirebat aliquid, et posset etiam si maritaret filiam, vel si aliud faceret, quod esset sibi necesse.* Occurrit semel et iterum in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 22. col. 1. et pag. 28. col. 2.] Vide *Complaincta*.

† **COMPLEINTIA**. Consuetudines Dumbenses art. 2. ann. 1325 : *Quilibet Nobilis (habens altam jurisdictionem) potest habere Compleintiam in casu in quo vellet ire vel transire ultra mare ad voluntatem, et in casu in quo vellet ipse Dominus esse Miles novus, vel vellet filiam suam maritare, duplum servitium ei solvere teneantur.* Hinc palam fit certis diuntaxat temporibus imponendas fuisse Complaintas, non quovis casu pro voluntate Dominorum : verum in hujusmodi rebus fortioris prævalet auctoritas, unde paulo superius dictum est, *Dominum facere consuevisse Complaintam, si maritaret filiam, vel si aliud faceret, quod esset sibi necesse.* His posterioribus verbis quanta Dominis permittantur, nemo est qui non videat. Rursum occurrit vox *Compleintia*, in Cornu, lin. *Cum cornu*, etc.

† **COMPLANATORIUM**, Instrumentum ad levigandum. Vide *Leviga*.

* **COMPLANATUM**, ut *Complantum*, Ager usufructuario jure ad complantandas vineas, sub certis conditionibus concessus, nostris *Complant* et *Complant*, eadem acceptione, vel etiam Præstatio, quæ ex eo agro debetur. Tabul. Major. monast. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 473 : *Concedo eis etiam meam partem duarum vinearum, quarum una a Petrone filio Alberici juxta castrum ad Complanatum est plantata.* Lit. remiss. ann. 1394. in Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 148 : *Mathelin de Gastorgnoille escuier.... feust en un fief, appelé la Bes-sere, pour faire vendengier et recevoir le quart pour droit de Complant seigneuriable,*

à lui appartenant en la vendenges et frui-
dudit fief. Aliæ ann. 1479. in Reg. 205.
ch. 317 : *Ouquel fief de vignes a plusieurs
hommes tenens, qui tiennent en particulier
au droit de Complant, devoir feodal, etc.*
Charta ann. 1404. in Reg. 158. ch. 455 :
*Item un Complent de vigne, ou il y a bien
quatre arpens de vigne. V. in Complantare.*

† **COMPLANCTUM.** Vide *Complantare*.

† **COMPLANCTUS.** Vide *Complangere*.

COMPLANGERE, Queri, Gall. *Se Cou-
plindre.* Capitulare Pipini Regis Italiæ
cap. 37 : *Explicare debent ipsi Missi quali-
ter Domino Regi dictum est, quod multi se
Complanguunt legem non habere conservatam.*

COMPLANCTUS, Querela, Plainte, *Com-
plainte.* Fulbertus Carnot. Epist. 17 : *Et
ecce mitto vobis utrumque scriptum et Com-
planctum suum, etc.* Epist. 42 : *Episcopum,
qui Complanctuum facit de te.*

† **1. COMPLANTA,** Querela, Conquestio,
Gallice *Plainte, Complainte.* Forma pacis
anni 1353. apud Rymerum tom. 5. pag.
767. col. 1 : *Ad obviandum querelis su-
pradictis et Complantis, rancoribus, pericu-
lis, homicidiis et dampnis.*

* **2. COMPLANTA,** ut supra *Complaincta.*
Libert. villæ novæ de Coynau ann. 1312.
tom. 8. Ordinat. reg. Frane. pag. 107. art.
1 : *In primis volumus et eisdem concedimus,
quod ipsi sint franchi, liberi et immunes ab
omni collecta, taillia, Complanta, etc.*

† **COMPLANTAGIUM.** Vide post *Com-
plantare.*

**COMPLANTARE, COMPLANTUM, COM-
PLANCTUM.**

COMPLANTUM vocant agrum jure usu-
fructuario ad complantandas vineas, certis
quæ in diplomatibus recitantur conditio-
nibus, datum. Glossar. Gr. Lat. : Φυτεύω,
*Planto, Complanto, novello. Κεταφυτεύεις,
Complantatio. Κεταφυτεύω, Complanto.* Ta-
bularium S. Joannis Angeriae. : *Erantque
illius Complanta in rem S. Andreae, et est
sita in pago Pictavo infra Quintam ipsius
civitatis. Charta anni 1028 : Dono medium
junctum de vinea, quam per Complantum
acquisivi, cum una mansione et horto. Ta-
bularium Absiensis Monasterii fol. 4 : Con-
cesserunt... scilicet terragium et Complantum
et 4. denarios census annuatim, tali condi-
tione, ut qui hanc terram excoleret, etc.*
Exstat præclara et vetus *Dationis in Com-
plantum* Charta inedita Abbatis Nobilia-
censis in Pictonibus, quam hoc loco præ-
stat describere : *Legis legum sanxit autho-
ritas, et Theodosiana editio divulgatur (ut)
uniuscujusque provincie jus quæ a legali
autoritate sibi met discrepare non videtur,
jure legitimo custodiatur. Id circo egomet
Raynaldus ætherea deliberatione ex cænobio
Nobiliacensi Abba, libuit mihi, atque proprio
fructus sum arbitrio, una cum consensu
Monachorum ibidem degentium, ad quem-
dam virum... nomine, et uxore sua nomine
Aldagardum, et filio suo nomine Constan-
tino, juctum 1. ad Complantum impertiri
deberet, quod et ultro videmur fecisse, eo-
dem rite, et postquam in agro Falernico
per quinquennium bene fuerit redacta, rector
ejusdem Ecclesie medietatem in proprio
usus partibus ejusdem Ecclesie retorqueri
faciat. Ex alia nempe de parte, ipsi excul-
tores annis singulis, sicut nos provincie*

*docet, sumptus reddant. Quod si propter
aliquam insolentiam contemptores extiterint,
legali institutione mulcentur. Alienare vero
si rector ipsius Ecclesie conatus fuerit,
emere nullatenus præsumant : de repetitione
vero, id absit, si nos ipsi, quam minime
credo, aut de universa mundi climata qui
fuerint, qui contra hanc Chartam aliquam
calumniam inferre tentaverit, minime viudi-
cet. Insuper is cui contra litem intulerit, sol.
xxx. cogatur exsolvere. Ut hæc vero carere
valeat omnimodo titubationis pœna, et ubi
ubifirmitatis rigorem adipisci, manu subterfir-
mavi propria et subsectorum manibus ad
firmitatem et stabilitatem perducere non
destiti. Sign. Raynaldo Abbate, etc. Data
in mense Januario anno 8. regnante Karolo
Rege (Chr. 898.) Vide *Complanatum.**

DARE AD COMPLANTANDUM. Gaufridus
Comes Pictavensis in Charta foundationis
Abitatæ S. Mariæ Santon. : *Ibi quoque juxta
de silva nostra dominica tantum delegamus
ad Complantandum et hospitandum cultores,
etc.* Tabular. Burguliense, sub Hugone
Capeto : *Placuit nobis, atque bona decrevit
voluntas, ut aliquid de terra nostra, coadju-
vante Domino, ad Complantandum dare
debereamus, quod ita et fecimus... tali modo
ut per 5. annos optime excolatis, et advineare
faciatis.*

MEDIUM PLANTUM, Idem quod *Com-
plantum.* Charta exarata ann. 7. regnante
Radulfo Rege Burgundiæ, ex Tabulario
Ecclesie Gratianopolitane : *In Christi no-
mine, Notum esse volumus quod laboratores
quidam Folcherius et Aschericus venientes
postulaverunt Dominum Odonem Episcopum,
ut aliquid terræ ex ratione S. Andreae, quam
per precariæ largitatem acquisivit, sibi et
uxoribus, et hæredibus eorum tradidit ad
Medium Plantum, secundum Galliarum
morem, quod et fecit. Prædicta cespis sita
est in pago Gratianopolis, in agro Salmo-
riacense, in villa Cozonaco, et cingitur un-
dique ex eadem arva infra hanc definitionem,
prædictus Episcopus, ut supra taxavimus,
prælibatis viris tradidit more Burgundiorum
ad Medium Plantum. Si quis vero chartulam
hanc, etc. Exstat ibidem alia ejusdem teno-
ris anni 10. Radulfi Regis. Alia Isarni
Episcopi Gratianopol. anni 39. Chunradi
Regis : *Isarnus Gratianopolitanensis sedis
Episcopus, quandoquidem Adalbert et so-
rore sua Guiltrud nostram expetierunt pater-
nitatem quod et fecerunt, et siquidem petie-
runt a nobis campum ad Medium Plantum,
et ipse campus est in Comitatu Gratianopo-
litano, in agro Taulianense, in villa simili-
ter, et habet fines et terminationes de uno
vero latus Fura aqua volvent, de secundo
silva quæ nominatur Sinsei, quantum ædi-
ficare potuerit usque ad quinque annos
possideant, ædificent et plantent, et de una
medietate quod voluerint, post quinque an-
nos alia medietas ad potestatem sancta Ma-
ria, et sancti Vincentii revertatur, nec
vendere, nec alienare non præsumant nisi a
successoribus sancta Maria et S. Vincentii,
et si emere noluerint, faciant quod volue-
rint, hoc est vendendi, habendi, donandi,
seu liceat commutandi. Si quis ego ipse aut
Canonici nostri contradicere voluerint, non
hoc vindicent, sed componant nobis tam-
tum, et alium tantum, quantum Medium**

*Plantum valere potuerit, et inantea firma et
stabilis permaneat cum stipulatione subnixæ.*
Signum Isarni Episcopi, etc. Alia ibidem
sub Artaldo Episcopo : *Nos donatores de
natus aliquid de hæreditate nostra, que
nobis per Medium Plantum advenit et adve-
nire debet, domino Deo et ad supradictum
loco, ... tali vero tenore, ut dum ego vivo
usum et fructum possideam, etc.* Alia e-
Tabulario S. Andreae Viennensis : *Dono
etiam tibi ego Gaidinus terram ad Medium
Plantum, ad vineam construendam usque
ad annos 7. tali convenientia, et Aimo
uxor sua Arey unam medietatem habeat a
alodum, id est, habendi, vendendi, donandi
seu liceat commutandi, etc.* Tabularium
Brivatense Ch. 156 : *Advenerunt quidam
homines... expostulantes a nobis et petentes
ut ei quandam terram... ad Medium Plantum
concederemus... infra autem hos dictos ter-
minos jam dictam eis terram concedimus, ut
ædificent et plantent eam, et ad perfectum
usque perducant. Quinto autem anno quancumque
vinea perfecta fuerit, a ministerialibus no-
stris dividatur, et quam partem meliorem
prospexerint, partibus S. Juliani in stiper-
diis scilicet fratrum subiciant, et reliquam
partem eis habere permittant. Quam parte
ipsi ab illo die et deinceps habeant, teneant
atque possideant, vendendi aut commu-
tandi, aut in alienam potestatem traden-
dum licentiam non habeant, donec presentibus
nobis in pleno capitulo denuntient : si
commune fratrum eam emere voluerint, utatur
arbitrio suo, et si in commune noluerint,
et aliquis ex Canonicis eam voluerit emere a
commutare, vilius quam aliquis extraneus
habeat eam. Si autem et hoc noluerint, com-
moneat tertio; quod si nec tunc, ab ipso
die et deinceps liberam atque firmissimam
omnibus habebit potestatem faciendi quidquid
voluerit. Actum Kal. April. anno 8. reg.
Caroli Francorum sive Equitanorum (907)
Exstant similes Chartæ in eodem Tabular.
Ch. 230. 300. de terris ad Complantandum
medietarie concessis, ubi eadem Complanti-
conditiones recitantur, dicunturque *Char-
Semiplantarie* in eadem Ch. 300 : *Fac
cartula ista, quæ dicitur Semiplantaria,
mense Marcio, etc.* Tabularium Ecclesie
S. Cyrici Nivernensis Ch. 54 : *Roel-
dat enim villano nomine Bercherio et ux-
ori Adaliardi arpentes 2. qui conjacent in pa-
Neve. in villa Valledæ ad Medietatem
Plantationis. Et Ch. 58 : Nantramus E-
piscopus concedit terram in villa Pusco ad A-
drietatem Plantationis Adraldo, ann.
Lotharii, hæc formula : *Concessimus
hanc terram ad Medietatem Plantationis,
tenore, ut infra quinquennium eam tene-
re et possideant : et expleto quinquennio un-
am medietatem advineatam, et bene constructam
nobis reddant, et ex altera faciant quod vo-
luerint.***

COMPLANTAGIUM, Præstatio ex *Com-
planto.* Tabular. Absiense fol. 229 : *Rup-
ellam terræ ejusdem vineæ, tali pacto, ut
vineam reddatur Complantagium, et denarius
recepti.*

De hujusmodi *Complantis* agunt C-
suetudines, Andegavensis art. 160. Com-
manensis art. 177. Santonensis art. 18.
127. Rupellensis art. 62. Pictavensis
59. 82. 101. Pensatio vero quæ ex iis

mino solvitur, *Complanterie* dicitur in *Pictavensi* art. 75.

† **COMPLECTERE**, pro *Complecti*. *Liturgia* Gall. *Mabillonii* pag. 295. col. 2. in *Missa Dominicali*: *Deus Pater omnipotens.. deprecamur, ut... qui se affectant osculis, puro semper corde Complectant: atque etiam illi studeant esse pacifici, qui se non videntur ab his osculari.*

* **COMPLECTISSIME**, *Accuratissime*, Gall. *Complètement*. *Testim. medicor. ann.* 327. inter *Probat. tom. 2. Hist. Nem.* pag. 61. col. 2: *Quam* (pronunciationem) *os magistri paruti sumus defendere rationibus et auctoritatibus philosophorum omnium et sapientum in scientia medicine, qui de ista materia Complectissime tractaverunt. Nec complissemus nostri Ornamentum dixerunt, quo res quævis completa redditur.* *omput. Rob. de Seris* in *Reg. 5. Charoph. reg. fol. 6. vº*: *Une selle à parer à Alefroy, ... où siege le veux du paon, et s'Accomplissemens tout d'ivuire.*

* **COMPECTUS**, pro *Complectus*, in *at. Cadubrii* cap. 93.

† **COMPLEGIUM**, *Pignus*, Gall. *Gage*, *lege*. *Polyptychum Fiscannense ann.* 95: *Robertus de Gamachiis tenet unum pignus, quod continet circa dimidiam acrem triginta solidis et duobus caponibus... et pignus in Complegium centum solidorum Tunc. Chartular. S. Vandregesili tom. 1. pag. 379*: *Ego prædictus Robertus Forestanus et hæredes mei prædicto Johanni Louvel suis hæredibus prædictum redditum cum qui jure et dominio, quod in prædicta pignora terræ habebam seu habiturus eram, garantizare tenemur de dote, actionibus, et rebus omnimodis et omnibus aliis impeditis deliberare et expedire per Complegium tunc hæreditarii nostri, ubicunque sit....* *atum ann. 1244. Galliee diceremus, Paragagement de tous mes biens, vel de tous mes heritages. Charta Radulphi de Herecort Anigeri ann. 1255. in Histor. Hareur. tom. 4. pag. 1277*: *Et de omnibus prædictis sciendis et tenendis fideliter nos posuimus prædictis Monachis in Complegium omnia mobilia et immobilia nostra ubicunque valent inveniri. Vide Plegius.*

COMPLEINTIA. Vide *Complainta*.

COMPLEMENTUM JUSTITIÆ FACERE. *Id est* Judex aut *Litigator*, qui quidquid legum est et leges postulant ad litem faciendam complet ac perficit. [* *Quod vel absolute, vel supplicio fit. Accomplissement de justice*, in *Charta ann. 1339. ex Tabul. S. Joan. Laudun.*] Vide in *Justitia*.

COMPLENDA. Vide post *Completa*.

COMPLERE dicitur qui officium suum re exequitur, implet. Ita *Monachum Complere*, dixit *Sidonius lib. 4. Epist. 9. Peronam religiosi Complere*, lib. 7. *Epist. 14. Vide Savaronem ad eundem pag. 448.*

COMPLERE dicitur is, qui officium quoddam Ecclesiasticum *Collecta* seu oratione claudit et *Complet*. *Gregorius M. lib. 3. Di. eap. 7*: *Cumque dies orassent, Compleverunt orationem quadragesimum Subdiaco-*

servus Dei jubet. Græca habent τελος ὁ τελος ἐπιτελειται. Ordo Romanus: Surgit paterfamilias cum Archidiacono, (finita Missa) accendens ad altare, dat orationem ad Completum. [Hanc orationem hodie vocamus

*Post-comunionem. Acta SS. Junii tom. 4. pag. 698. ubi de Festis S. Joannis Bapt.: Tum super Oblata eadem que supra in Vigilia. Ad Complendum sive Post-comunio: Præsta quæsumus, etc. Vide Complenda post Completa.] Helgaudus in Roberto Rege Frane.: Incumbentibus jam noctis tenebris dum ad Complenda et quæ sunt Deo reddenda cogitaret, ad domum Dei de more processit, præeuntibus ante se Clericis cum ceroferariis non minimi ponderis. Rupertus de Divin. off. lib. 1. eap. 19: Collectæ quæ dicuntur ad Complendum, orationes sedentis in celo capitis nostri J. C. signant. Regula Magistri eap. 50: Complenti Abbati genna osculetur. Cap. 52: Omnes audiant Abbatem Complentem. Cap. 53: Orationes illas Quadragesimæ puras Compleant. Cap. 83: Nihil aliud eis (Sacerdotibus) in Monasteriis liceat, nisi orationes colligere, Complere, et signare. Adde S. Epiphani. Episc. Cypri Epist. ad Joan. Hierosol. inter Epistolas S. Hieron. Epist. 61. eap. 5. Dynamium Patrie. in Vita S. Maximi Episcopi Regiensis sub finem, Walafridum Strab. de Reb. Eccles. eap. 22. etc. Vide *Collecta* 8.*

† **COMPLERE**, Legi satisfacere sumta de erimine vindicta. *Murator. tom. 1. Scriptor. Ital. part. 2. pag. 56. col. 2. C. in Legibus Luitprandi* [* 24. (4, 6.)]: *Si mulier libera servum tulerit (ei nupserit) et parentes ejus intra anni spatium in eam vindictam dare neglexerint, sicut in anteriori Edicto continetur, tunc quodcumque post ipsum anni spatium inventa fuerit, sit ancilla Palatii, et ipse servus similiter ad Palatium replicetur; et filii qui ex iis nati fuerint Curti regie omnino serviant. Nam si parentes ipsius mulieris vel dominus servi Compleverint intra supradicti anni spatium, quod antèdiximus Edictum continet, sic permaneant. [* Coniungendum Compleverint quod continet antèdiximus edictum, scilicet Rothar. eap. 222.]*

* 2. **COMPLERE**, *Complicare*, *Gall. Plier*; dicitur de aulæis aliisque rebus, quæ complicantur, ut servantur. *Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657: Complir, Prov. Complere, observare. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. eh. 403*: *Cum Perrinus, dictus Aubree, serviens eques castelleti nostri Paris. in vigilia Epiphaniæ, de præcepto Stephani de Fonte argentarii nostri, visset apud S. Andoenum ad Complendum et conservandum paramenta sive incourtinamenta ibidem pro festivitate illa, tunc in nostra nobili domo stellæ facta, ordinata. Complir, Complere, perficere, inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 3. col. 1.*

** **COMPLERI** dicuntur instrumenta per subscriptionem Notarii, quod vulgo formula *Complevi et absolvi* habet. *Vide Marin. Pap. Diplom. ad num. 76. not. 11.*

1. **COMPLETA**, **COMPLETORIUM**, **COMPLENDA**, Officium Ecclesiasticum, quod cætera diurna officia complet et claudit: unde dicitur sub noctis initium.

COMPLETORIUM. *Amalarius lib. 4. de Eccl. offic. cap. 8*: *Completorium ideo dicitur, quia in eo completur quotidianus usus cibi sive potus, qui necessario sumitur ad sustentationem corporis, seu locutio communis. Unde et apud Monachos tenetur usus ex*

Regula S. Benedicti, ut ab eo officio claustra oris muniant, et ea aliena faciant a communi colloquio usque dum iterum ad opera redeant. Adde eundem lib. de Ordine Antiphon. cap. 7. S. Isidorus in Regula cap. 7: Ante somnum autem, sicut mos est, peracto Completorio, valedictis invicem fratribus cum omni cautela et silentio quiescendum est, usque quo ad Vigiliis consurgatur. Regula S. Benedicti cap. 7: Completorium trium Psalmorum dictione terminetur. Hora Completoria, in Concilio Cabilonensi II. cap. 59. [Carmina Completoria in Reinard. Vulpe lib. 3. vers 557:*

Carmina nunc stares ad Completoria iuste, Qui tardas demens? hinc eremita sali!]

COMPLETA. *Vita S. Agili Abbat. eap. 19*: *Consuetudo talis erat, quod Janitor, ut signum pulsabatur ad Completam, confestim portas Monasterii firmans, Abbatu claves referret. Regula Monast.: Quidquid ab hora nona mens maculæ adtraxerit, ante Completam confitendum est. Necrologium Cenomanense: Horaque Completæ complevit dies suos, etc. Ita S. Isidor. lib. 1. de Off. Eccl. cap. 21. Vita S. Bereharii lib. 2. pag. 101. etc.*

COMPLENDA. *Pilichdorffius contra Valdenses cap. 29*: *Ultimis collectis, quas Complendas vocamus, agimus gratias pro perceptis beneficiis. [Postcommuniones seu Complendæ, in Statutis MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280.] Hanc Complendam, consummationem Missæ vocat Missale Gotthieum pag. 272. Alia Sacramentaria orationem super, vel ad populum, vel etiam benedictionem populi, ut in voce Oratio docuimus: de qua etiam egimus in Glossar. med. Græcit in V. Εὐχῆ. Vide Durandum in Ration. lib. 5. eap. 10. Durandum de Ritib. Eccl. lib. 3. eap. 11. Menardum in Concord. Regul. et alios passim, [neon supra Complere.]*

* 2. **COMPLETA**, *Restis species*. *Stat. ann. 1391. ex Tabul. Massil.: Quod corde-rii in Massilia non faciunt Completas, neque vendunt ad brassam.*

COMPLETOR, *Fide Jussor*, qui paeta *Complenda* fidejubeat. *Tabul. Fossatense, ann. 1272*: *Fecerunt et constituerunt plegios et principales debitores et redditores ac Completores erga dictos religiosos, etc. [* Complere, Solvere, debitum reddere. Vide Marin. in Papyr. Diplom. pag. 335, a. 352, b. not. 5.]*

† **COMPLETORIUM**. Vide *Completa*.

† **COMPLEX**. *Charta Othonis I. Imper. ann. 948. apud Miræum tom. 1. pag. 140*: *In Comitatu videlicet Masau, in villa quæ dicitur Masnic quamdam terræ partem Complicemque navium per annos solventem singulos quinque solidos denariorum. Vide Complices.*

* Oecurrit præterea in *epist. Joan. VIII. PP. ann. 877. tom. 9. Collect. Histor. Frane. pag. 158. et in Cone. Tricas. ann. 878. ibid. pag. 304.*

† **COMPLEXARE**, *Complecti*. *Corippus Carmine de Laudibus Justin. Min. lib. 1. vers. 104*:

Portum, quam geminæ Complexant brachia ripæ. Oecurrit in Præfatione Juliani Pomerii in Librum Ildefonsi de intemerata Virgine, et alibi.

† **COMPLEXIO**, Corporis constitutio, Gall. *Complexion*, Ital. *Complessione*, apud Murator. tom. 3. pag. 607. col. 2.

* Chron. MS. abbat. de Valcel. : *Vicesimus abbas fuit dom. Petrus, dictus de Brunaumont, de Duaco, mitis et pacificus, quamquam grossæ Complexionis et rudis.*

COMPLEXIONATUS, [Certa ratione constitutus, ab Italo *Complessionare*, Gall. *Complexioné*.] Auctor de Disciplina Scholarii cap. 3 : *An inferioris naturæ Complexionata virtutem sive eclipsim contrahant ex planetis, an ex primis generantibus.* [Menot. Sermon. Quadragesim. fol. 215. recto col. 1 : *Quamvis enim non sit naturale sanguinem sudare, si tamen consideremus causam, non est mirum quod corpus Christi erat excellentissimum Complexionatum, etc.*]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Complexionatus, Complexionné, i. dispositus. Pro temperatione cœli utitur Froissart. vol. 2. cap. 92 : Le pays (d'Espagne) n'est pas Complexionné à celui de France.*

† **COMPLEXIVE**, Breviter, compendiose in Actis S. Stanislai Episcop. Cracov. tom. 2. Maii pag. 272.

* **COMPLEXIVUS**, Verus, sincerus. Odilo in Translat. S. Sebast. cap. 43 : *Complexiva et omni ævo reminiscenda devotione singillatim a stemmate usque subculam cultu regali exuti, etc.*

* **COMPLEYNTA**. Vide supra in *Complaincta*.

* **COMPLEYTUM**, Idem ut opinor, quod supra *Complanatum*. Reg. feudor. Aquitan. sign. JJ. rub. ex Cam. Comput. Paris. fol. 39. rº. : *De alienatis dixit, quod exequutores testamenti patris sui sepeliverunt dictum patrem suum, contra ordinationem suam, in hospitali de la Pressera, et concesserunt ei Compleytum liberæ, et ipsi utuntur malo velle suo.*

† **COMPLICAMENTUM**, Volumen. Concil. Toletan. VII : *Quicquid productionibus loquelarum in concione diffundere potui, totum in tomi hujus Complicamento respersum calamo vestræ Sanctitudinis offerre decrevi.*

† **COMPLICENTIA**, Licentia, consensus, apud Rymerum tom. 11. pag. 413. col. 2.

1. **COMPLICES**, Scelerum socii: nos vulgo *Complices*, Isidorus lib. 10. Orig. : *Complex, in uno peccato vel crimine alteri est applicatus ad malum : ad bonum vero nunquam dicitur.* Joan. de Janua : *Complicitas, concursus inter duos vel plures dolositas, in malo consensus.* Utuntur Prudentius, Salvianus, Sidonius, Senator, et alii passim. Vide Olai Borrichii Cogitationes pag. 68. et Gloss. mediæ Græcæ in *Κομπλασιον*.

† **COMPLICES** etiam aliquando dieti sunt qui Principis eum aliis bellantis partes tenent, Gall. *Partisans, Fauteurs*. Chronicon Trivetti ann. 1183 : *Post clausum Paschæ convenerunt Sylvanectis in præsentia Henrici Albanensis Episcopi, domini Papæ Legati, Reges Franciæ Philippus, et Angliæ Henricus tam pater quam filius, Philippus Comes Flandrensis et alii qui ejus fuerant Complices, etc.* Charta pacis inter Ildefonsum Aragon. Regem et Raymundum Comitem Tolosanum ann. 1176. ex Schedis Peireseianis : *Præterea jam dicti viri illustres per se et homines et Complices suos faciunt inter*

se bonam pacem et firmam concordiam de guerris et malefactis et adventis omnibus, quæ hucusque ad invicem sibi fecerunt.

† **COMPLICES CIVITATES**, Confederatæ, in Annalibus Mutinensium ad annum 1234.

* 2. **COMPLICES SANCTI**, Qui ejus cultui sunt dicati. Charta ann. 1045. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Nos fratres, scilicet Petrus et Feraldus metuentes feralia nostra nostrorumque parentum innumerosa crimina, ex possessionibus nostris largimur SS. Christi martyri Victori ejusque Complicibus, etc.* Nisi sit pro Sociis. [** Pro Sociis in Bertold. Argentorat. Episc. Chart. ann. 1224. pag. 466. Syllog. Guden. : *Ministeriales etiam S. Petri, Cunradus Knopf et sui Complices, cum eorum coheredibus et alii feodati, similiter debent esse liberi.*]

COMPLICARE, Papiæ, *Multiplicare*. [** In edit. ann. 1496 : *Complicaresi, Multiplicare*, at in Cod. reg. 7609 : *Complicare, simul plicare.*]

* **COMPLITUS**, Bagnato de pioba, in Glossar. Lat. Ital. MS. pro *Complutus*. Vide in hæc voce.

† **COMPLOSUS**, Compositus. Paschasius Radbertus in Vita S. Adalhardi num. 87 : *Sequitur ecloga duarum Sanctimonialium uno favoris planctu Complosa, etc.*

† **COMPLUTUS**, Irrigatus, compluvius, Varroni; Gall. *Arrosé, mouillé*. Amos 4. 7 : *Plui super unam civitatem, et super unam civitatem non plui : pars una Compluta est, et pars super quam non plui, aruit.* Privilegium Universitati Lovaniensi per Ducem Brabantie concessum ann. 1426. apud Marten. tom. Anecd. col. 1766 : *Tamquam in tellure Compluta fructum germinent preciosum.* Legitur etiam apud Solinum cap. 10. de Thracia : *Nautæ Compluti sæpe ex illo casu imbre saxatili.*

COMPLUVIUM, Pluvia densior. Vita S. Lupicini Abbatis Jurensis n. 11 : *Si Frater forsitan... aspiciam processisset in frigore, vel forsitan hyemali Compluvio rediisset infusus.* Alias : *Compluvium, est locus ad quem multe pluviae conflunt.* Johannes de Janua.

[Utitur Suetonius in Augusto cap. 92 : *Enatum inter juncturas lapidum ante domum suam palmam, in Compluvium Deorum penatiam transtulit.* Utuntur et alii, ut Columella, Varro, etc. quamobrem hinc amandari potuisset.]

* **COMPNA**, Locus, ut videtur, arundinibus vel alia quavis ratione circumseptus, quo pisces capiuntur et servantur. Reg. feudor. Aquitan. sign. JJ. rub. ex Cam. Comput. Paris. fol. 2. vº. : *Petrus Doati de S. Emiliano... tenet de feudo vicecomitis Fronciaci... undecimam partem Compnarum existentium ibidem, et undecimam partem quarteriorum piscium, videlicet creacorum, qui capiuntur in mari prædicto per homines de Fronciaco.* Consuet. MSS. monast. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305 : *Item dicti monachuli seu juveniles recipiant in die Ramis palmarum unum colacum, quod solvunt de redditibus illi, qui tenent Compnas de Magello et de Marsaux.* Vide supra *Bordigala*.

† **COMPONAGIUM**, pro *Companagium*, Cibus cum pane datus ad vescendum. Concordia inter Abbatem de Bordesleia et Ni-

colaum de Berlega apud Madox, Formularis Angl. pag. 222 : *Et præterea idem Abbas concessit pro se et successoribus suis, quod prædictus Nicolaus habeat qualibet die, si fuerit in Abbacia de Bordesleia, duos panes, scilicet unum panem Monachi et alterum panem Militis, et cervisiam et Componagium unius Monachi.* Vide *Companagium*.

† 1. **COMPONERE**, Fimo impinguare. Vide *Compostare* post *Compostum*.

2. **COMPONERE**, Delictum transactione et compositione interveniente expiare, ac luere, et eum læso, aut ejus hæredibus de muleta ac pœna propter illud irroganda pœisei. [** Vide Grimm. Antiq. Juris German. pag. 649. sqq.] Nam apud Germanos quævis delicta certa pecuniæ summa aestimabantur, neque homicidia ipsa morte lui legerat, præterquam in Majestatis crimine, unde docemur ex leg. Bajwar. cap. 1. tit. 7. § 3. cap. 2. tit. 1. § 4. quod et pridem observarat Tacitus : *Luitur homicidium certo amercimento ac pecorum numero, recipitur satisfactioem universa domus.* Gregorius Turon. lib. 3. Hist. cap. 31 : *Ad Theodorum legationem dirigunt, exprobrantes morte ejus, atque dicentes : Si hæc quæ egisti nobiscum non Composueris, regnum tuum auferemus, et simili pœna te damnabimus.* Tunc ille timens quinquagena eis millia aureorum transmisit. Lib. 7. cap. 3 : *Composuit tamen filiis Saxo ille mortem ejus.* Lib. 9. cap. 18 : *Tamen quæ contra rationem gerimus, cuncta Componere non moramur.* Et cap. 19 : *Magnas mihi debes referre gratias... eo quod interfecerim parentes tuos de quibus accepta Compositione, aurum gentiumque superabundant in domo tua.* [Iuramentum Ordinum regni Daciæ de fideitate Regi Christierno præstanda apud Ledewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 32.] *Quod vir bellator Militem in domo communi scorti, inconsulta ira, vulneraverit, quo sese etiam priusquam arriperet, amicum Composuit et concordavit.* Amicabiliter *Componere*, in Statutis Massil. lib. 1. cap. § 3. *De vita Componere*, in Capit. Caroli C. tit. 31. cap. 25. [** Edict. Pistens. a. 864.]

Quod si in judicium crimen vocare nec partes de compositione inter se conquirent, tunc judex reum cum accusa componere cogebat. Idem Gregorius lib. 2. cap. 2 : *Comitibus pax usque in audientia data est; scilicet ut in die quo judicium erat futurum, pars quæ contra partem juste exarserat, justitia mediante, Converteret.*

Quandoque et crebro muletam ipsius pecuniariam definiebat judex pro delicto vel criminis modo et qualitate, nisi muleta ipsa a lege definita esset. Tunc enim muleta quæ a lege præscripta erat reo imputabatur. Unde legem et bannum *Componere*, secundum legem *Componere*, dicunt antiquæ et Capitularia passim. *Compositio legalis* in Cap. Caroli C. tit. 29. cap. 1. [** Synod. Pistens. ann. 862.] quæ *Compositio secundum legem suam*, dicitur in Cap. Caroli M. lib. 3. cap. 65. et alibi.

Interdum etiam muleta a lege delicti secundum criminis atrocitatem multiplicabatur, idque *Bannum dupliciter* aut

citer Componere, Bannum aut legem in triplum Componere, dicunt Capitularia. Gregorius Turon. lib. 4. Histor. cap. 38 : *Quid plura? quatuor millibus solidorum Archidiaconum condemnavit. Quod in praesentia Regis Sigeberti veniens, quadrupla satisfactione, insequente Jovino, Composuit. Compositio simpla*, in Legib. Frisicis, quæ non duplicatur aut triplicatur. *Compositio duplex*, quæ ad Regem spectat ex Lege Astulphi Regis Longob. [* cap. 8.] apud Heroldum pag. 256. *Compositio tripla*, in Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 63. et alibi non semel. *Quadrupla satisfactio*, apud Gregor. Turon. lib. 4. Hist. cap. 38. Vide *Bannum* 2. *Niungeldum, Triniumgeldum*.

Quod si crimen vel delictum, de quo multam pecuniarum lex statuit, publicum esset, id est, Regem vel Principem spectaret tunc reus cum fisco, vel ærario *Componere* tenebatur, mulcta a lege definita, vel a iudice statuta. Sæpe etiam duplicem multam in delictis privatis statuunt leges antiquæ, alteram actori, alteram ærario et fisco, quod passim observare est.

Si denique compositionem complere non posset reus, tunc *semetipsum invadere* tenebatur, usque dum plenam *Compositionem adimpleret*, ut est in Lege Longob. lib. 1. tit. 14. § 10. [* Carol. M. cap. 31.] et in Capitulis Caroli M. lib. 3. cap. 65.

Compositio non semper læsum, vel occisi hæredes, sed et ipsos agnatos et cognatos spectabat, inter quos dividebatur, ut ex Tacito docuimus. Andreas Suenonis lib. 5. Leg. Scaniae cap. 5 : *Secundum antiqua jura, sic est persolutæ pecuniæ faciendæ distributio, ut unaquæque tertia principalis in tres tertias principales divisa, per vices singulas una semper partialium cadat in commodum hæredis occisi, et agnatis secunda, cognatisque tertia debeatur. Sic per agnatos omnes et cognatos distributio pecuniæ faciendæ, ut semper prior gradus duplo majorem partem quam posterior consequatur, etc.* At Lege Longob. lib. 1. tit. 9. § 18. [* Liutpr. 13. (2, 7.)] compositio ad propinquiores parentes, seu agnatos vel cognatos pertinebat, siquidem filia occisi tantum superesset.

* Nostri *Composer quelqu'un*, pro Pecuniam ei irrogare, Gall. *Le taxer*, dixerunt. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 54 : *Le suppliant et Jehan Lolier dirent qu'ilz avoient Composé cellui, sur qui se devait faire ledit chalivari, à xij. solz pour le boire des compaignons à iiij. solz Par. pour la chandelle, que les femmes mettent ardent l'image de Nostre Dame dudit lieu.* Vide infra *Compositio*.

 Componere etiam haud raro cogebantur conventionum et pactorum violatores perturbatoresque, ut discimus ex variis instrumentis. Charta Pontii Comitum tom. 1. novæ Gall. Christ. pag. 5. Instrum. col. 1 : *Sane si quis, ego, aut ullus de heredibus nostris, qui contra cartam istam donationis temere aut usurpare, aut inquietare venerit, non hic valeat vindicare quod requirit, sed Componat tibi hæc omnia superius scripta dupla meliorata; et in antea donatio ista firma et stabilis permaneat omnique tempore.* Ejusdem tom. pag. 83. col. 1. in Charta Willelmi Provinciae Comitum : *Sane si quis, nos aut hæredes nostri, vel ulla op-*

posita persona, quæ contra hanc guirpicionem ire voluerit, non valeat vindicare quod repetit; et Componat illi, cui litem intulerit, auri optimi libras x. Interdum verbo *Componere* additur in vinculo, quo major, si bene conjecto, indicatur obligatio *Componendi*, sive *Vinculum* istud seu obligatio *Componendi* a lege sit, sive a voluntate illius, qui sua constituta cupit firma esse et stabilia. Charta Gancelmi Episc. Forojuliensis ann. 1038. in nova Gall. Christ. tom. 1. pag. 83. col. 1 : *Sane si ego aut quispiam de supra dictis personis vel successoribus nostris, qui contra hujus donationis cartulam aliqua fraude tentaverit, aut eam irrumpere... Componat in vinculo centum libras auri et mille argenti.* Charta Pontii Ruthenensis Episc. ann. 1079. ejusd. tom. pag. 50. col. 1 : *Si quis autem Episcoporum, Clericorum vel secularium, hanc auctoritatis nostræ cartam annullare tentaverit... a consortio fidelium Dei alienus existat nisi resipuerit; insuper Componat in vinculo auri pondus centum librarum.* Eadem habes in Charta seq. ab eod. Pontio data ann. 1082. ex quibus conjicit D. Dionysius Sammarthianus *Componere in vinculo* idem esse, quod *Componere ante solutionem vinculi excommunicationis*, quo irretitur quisquis laudatas chartas violare præsumeret. Sed aliæ sunt chartæ in quibus, nulla facta excommunicationis mentione, imponitur illa necessitas in vinculo *Componendi*: quare *vinculum* istud non videtur esse *vinculum excommunicationis*; verum potius legis vel voluntatis ejus qui vult inviolatum id quod constituit, ut dictum est. Charta Guarachonis pro Imberto regnante Chonrado Rege Indict. vi. in Chartulario Aptensi fol. 22 : *Sane si quis... contra hanc donationem irrumpere golverit... Componat in vinculo auri libras decem.* Altera Charta ejusd. Chartular. fol. 46 : *Si quis sane... velit hanc perfringere venditionem, non valeat, sed in Vinculo Legis Componat hoc ad duplum.... Acta est hæc venditio in Abbadia S. Petri tertio Kal. Januarii, anno a Domini nostri totius Regis Incarnatione 1041.* Romæ, imperante Domino nostro Jesu Christo. Ibidem fol. 52. legitur : *Convictus per leges res ipsas in duplum Componat*: quod idem est atque in *vinculo Legis*. *Vinculum* igitur aliud ab excommunicatione significat: quod iterum confirmari potest Charta Guinamandi Archiep. Ebredun. anno 1066. in nova Gall. Christ. tom. 3. col. 205. ubi sic legere est : *Si quis autem hanc chartam irrumpere aut contradicere voluerit... Componat ipsis hereditariis in vinculo auri optimi libras xv. et insuper excommunicatus et ab Ecclesia Dei separatus nisi resipuerit, etc.* quibus, nisi fallor, satis patet, *Vinculum* esse ab excommunicatione distinguendum.

¶ *COMPONERE TANTUM ET ALIUD TANTUM*. Chartularium Aptense fol. 47 : *Si quis volens irrumpere hanc donationem... Componat tantum et aliud tantum et incurrat maledictiones Dei, etc.*

¶ *COMPORTALITIUS*, Portatu facilis, Gall. *Portatif*. Mirac. S. Maioli n. 21. tom. 2. SS. Maii pag. 700 : *Hæc quoddam Comportalitium instrui sibi fecit instrumentum, in quo aliorum manibus ponitur in elemosyna.*

* Vel potius id quo portatus facilis fit: unde *Comporte* nostris dicitur, vas quo aliquid portatur; Hispan. *Comporta*, dololum. Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 88 : *Le suppliant print incontinent son cheval et le basta, et mist dessus les semales, dittes Comportes ou portouoires, et se transporta en laditte vigne.*

¶ *COMPORTARE*, Ita se habere, Practicis nostris, se *Comporter*. Tabularium Calense pag. 40. in Sententia contra Hugonem de Pompona : *Item unam noam sitam prope Kalam... prout se Comportat in longitudine et latitudine.* Declaratio ann. 1255. in Histor. Harcur. tom. 4. pag. 1278 : *Unam peciam terræ arabilis, sicut se Comportat in longo et lato.*

* *Comporter*, alia notione, scilicet pro Circumferre, per urbem merces deportare; unde *Comporteur*, Circumforaneus mercator, nunc *Colporteur*. Stat. ann. 1357. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 184. art. 3 : *Que nulz ne puisse Comporter ne faire Comporter euvre de lormerie hors de son hostel. Comporteurs de ferperie*, in alio ann. 1295. ibid. tom. 4. pag. 82. Memor. C. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1349. fol. 61. vº. : *Item... petiz Comporteurs aval la ville ne seront tenuz de riens paier de laditte imposition, se il ne vendent en un jour dix solz de denrées.*

COMPORTIONALES TERMINI, apud Latinum. Agrimensorem, quos Veterani vel Consortes posuerunt in portionibus suis.

¶ *COMPORTIONARIJ*, Socii, consortes, Gall. *Associez, Consors*. Charta Philippi Episc. Pictav. ann. 1230. apud Stephanot. tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 796 : *Dictus Miles et Comportionarii sui... quitaverunt dicto Abbati et Monasterio suo (Nobiliac.) sirventiam, et quidquid juris tunc habebant in tribus arbergamentis. Homagium quoddam ann. 1366 : Noverint universi, quod ego Perrotus Vichart valletus Domine de Bagnaux, pro me et meis Comportionariis confiteor, etc.*

* *COMPORTUS*, Vecturæ onus, quod vassalli domino præstabant, idem quod *Carreda*. Charta Guid. vicecom. de Combornio ann. 1284. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 424 : *Item volumus et concedimus, quod vinatarii de Traynhaco nobis et successoribus nostris non teneantur ad Comportum faciendum, nisi pro proprio vino nostro apportando. Comport*, alio sensu, in Libert. Joinvillæ ann. 1354. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 298. art. 24 : *Et mettront à juste pris (les vivres) au profit commun et selon le Couport du pais.* Id est, regionis habita ratione.

COMPOSCIONALIS. In formula Andegav. 31. et 33 : *Seu et strumenta sua quam pluremas venditionis, dotis Composcionalis, contulitionis, pactis, conmutationis, etc.* Videtur hæc vox usurpari pro *Compositionalis*, ita ut dos sit, de qua conventio facta est, non vero ex lege sit: quam vulgo *donaire conventionnel* appellamus.

* *COMPOSITARIUS*. *Compositarii continentes de composito*. Hæc inter voces Latino-barbaras, quibus Glossarium augeri potest, refert Bern. Mar. de Rubeis in Monum. eccl. Aquilej. sed vocis notionem,

et quo expiscari possit, tacet. An qui fructus saccharo componit? *Compositalia* enim eo significatu occurrere in cegrapho Actorum S. Bertholdi testes sunt docti editores tom. 4. Jun. pag. 62. inter notas. Unde *Composte Lombarde*, in Lit. remiss. ann. 1420. ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 282: *Jehan Caillet requis an suppliaunt que il vousist estre à un esbatement, ... pour gaingnier un craquelin et un tonnelet plain de Composte Lombarde.*

† **COMPOSITIO**, Muleta sonti imposita ad luendum crimen damnumve resarciendum. Leges Luitprandi [** cap. 121. (6, 68.)] apud Murator. tom. 1. pag. 75. col. 1: *Si quidem forsitan talis fuerit ipse liber homo, ut non habeat unde Compositionem facere possit, tunc publicus debet eum dare in manu uariti, et ipse in eum faciat vindictam in disciplina vel venditione.* Litteræ Johannis Franc. Regis ann. 1356: *Item quod dicti Consules tertiam partem condemnationum et Compositionum, que fiunt in dicto loco Avinionensi per judicem nostrum Lauraguesii, possint exigere et levare, quousque ex ipsis receperint usque ad valorem sexaginta marcharum argenti convertendarum in reparatione Castri novi Regii supradicti, dum tamen condemnationes seu Compositiones supradicte perveniant ex delictis seu excessibus delatis per Consules supradictos, vel per alios habitantes dicte ville, remanente nobis toto residuo, videlicet duabus partibus Condemnationum seu Compositionum earundem.* Vide *Componere* 2.

* Unde nostris *Compositionner*, ejusmodi muletam decernere, aut de ea pacisci. Charta senesc. Santon. ann. 1331. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1015: *Avous Compositionné et acordé avecques ledit Henry.... à sis vins cinq livres Tournois.* *Composition* vero, Tributi species, in Lit. ann. 1380. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 480. art. 16: *Et que durant le temps dessus dit, ilz soient exemps, francs et quietes de toutes Compositions, subsides, maletoutes, aides, etc.* Vide supra *Componere* 2.

† **1. COMPOSITOR**, Arbitrator, qui a litigantibus eligitur ad lites et controversias amice componendas, Gall. *Arbitre*. Pactum inter Jacobum Aragonie Regem Montisque Pessulani Dominum et Berengarium Magalonæ Episcopum ann. 1278: *Et in continentia dicta pronuntiatione lecta, facta et recitata, approbaverunt eandem laudem et diffinitionem dicti D. Archiepiscopi arbitri, arbitratoris seu amicabile Compositoris.* Compromissum Wenceslai Masoviae Ducis de Johanne Bohemie Rege electo in Arbitrum ann. 1323. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 606: *In Principem magnificum Dominum Joannem Boemie et Polonie Regem... tanquam in arbitrum, arbitratores seu amicabile Compositores consensimus.* Vide *Bonus Dominus*. [** et Haltaus. Glossar. German. col. 1766. voce *Sunemann*.]

* **2. COMPOSITOR**, Titulus libri Arnauldi de Villanova ex Cod. reg. 7149: *Iste liber nominatur Compositor, alias Rosarius, eo quod ex libris Philosophorum breviter abbreviatus est, etc.*

† **COMPOSTARE**. Vide post *Compostum*.

† **COMPOSTERIALIS MAJOR** vel **MINOR**. Vide *Scriptura*.

COMPOSTILE, Repositorium, Petronio, a compositis in eo lancibus obsoniorum. Ita nimirum fiebat, ut non singulas mensæ lances apponerent, sed multas simul in uno compostile, seu repositoio congestas. Exstat Epigramma Ennqdii, de *Compostile habente septem gravatas*. Vide ibi Sirmondum. Gregorius Turon. lib. 3. Hist. cap. 15: *Verum enim dico tibi, quia etiam si Regi epulum cupias præparare, ferula regia componere possum.*

COMPOSTUM, Fimus, quo impinguatur terra. Anglis *Compost*. Charta Henrici Regis Angl. apud Matth. Paris ann. 1258: *Insuper et manerium de Kingsburg cum omnibus pertinentiis suis, et cum 5. hominibus in villa de Westwike, cum Composto Curie S. Albani, ad prædictum manerium meliorandum.* [Alium locum vide in *Bennum*.] [* Vide mox *Compostus*.]

COMPOSTARE, Fimo terram impinguare. Charta Thomæ D. de Monbray tom. 2. Monastici Anglie. pag. 243: *Item concessi eis... dictas terras excolendas et Compostandas, sive per carcatum, sive per ovile, et ad dictas terras seminandas, et blada sua metenda, colligenda et carianda.* [Kennettus in Glossario ad calcem Antiquit. Ambrosden.: *Inter Hokeday et diem S. Martini bene possunt ibidem ducentæ quadraginta muttones sustentari ad opus Domini ad terram suam Compostandam.*] Vide *Fletam* lib. 2. cap. 73. §. 5. Idem forte sonat *Componere*, in Capitul. de Villis cap. 37: *Ut campos et culturas nostras bene Component, et prata nostra ad tempus custodiant.* Nam a *Componere* facta vox *Compostum*.

† **COMPOSTURA**. Chartularium S. Vandregesili tom. 1. pag. 395: *Terra antedicta non debet jacere nisi per Composturam.*

* **COMPOSTUS**, Dicitur vel de minuto tritico, vel de agro proscisso, non sato, Gall. *Qui est en jachere*; sic dictus, quod tunc fimo, seu *Composto* impinguatur. Charta ann. 1276. in Lib. nig. 2. S. Vulfran. Abbavil. fol. 70. rº: *Cum autem avena vel Compostus, qualis in dicta terra fuerit, dictus Bernardus tenetur nobis reddere.... Dictus etiam Bernardus tenetur dicta viginti jornalium terræ mallare, propriis custibus et expensis, infra festum omnium Sanctorum proximo venturum, et in Compositis dictorum viginti jornalium terræ, quando acciderint, dictus Bernardus faciet talia trameta, qualia sibi placuerit.* *Composture* et *Compoture* nostris, Præscripta colendi seu impinguandi agros ratio. Charta decani et capit. ejusd. eccl. ann. 1317. ibid. fol. 68. rº: *Avons baillé à Ricart Heket de Vauchelles à moitai quarente deux journeux de terre; le devant dite terre menée par droite Composture.* Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann. 1510. fol. 42. vº: *Seront lesditz predeurs tenns de labourer bien et deument toutes les terres de ladite cense par droite solle et Compoture, sans les desroyer, dessoler, ne descompoter.* Rursum ad ann. 1511. fol. 119: *Sera aussi tenu ledit fermier predeur de entretenir les terres de ladite cense en bon labour et Compoture.* Quo ultimo loco stercoratio, Gall. *Engrais*, in-

telligi potest. Vide *Compostum*.

† **COMPOSTUS**, pro *Computus*. Vide in *Computus*.

COMPOTIRE, Investire, ut, *Mando vobis ut Compotiatis eum præbenda sua: et derivatur a Compos*. Ita Joan. de Janua. [Plautus dixit: *Piscatu novo me uberi Compotivit*; et Apuleius *Metamorph. lib. 11. Quo me maximi voti Compotiret*; hoc est, me compotem faceret.]

† **COMPOTISTA**. Vide post *Computus*.

† **COMPOTUM**, Tractus, regio. Tabularium Rothom.: *Cunmael et frater ejus Judhael venderunt Budworeto Presbytero rem proprietatis sue in Compoto Bachin, in villa Trebarail.* Ibidem: *Wetenglovi vendidit terram sitam in pago Brouveroc in condita plebe Sizoz, in loco qui dicitur Compotloionn.* Ibidem: *Jarnwobri vendidit terram sitam in condita plebe Sizoz in loco qui dicitur Compot-noial.* Pluries occurrit in eodem Tabulario.

COMPOTUS. Vide *Computus*.

† **COMPRA**, Hispanis, Comparatio, acquisitio, emtio. Acta dedicationis duarum Ecclesiarum in Monast. Lavacensi, Marca Hisp. col. 1012: *Ego Dacco mitto mea Compra in villa Ventolano, terras vel vineas.* Sacramentum fidelitatis Raymundi de S. Ægidio exhibitum Guiffredo Archiep. Narbon. ann. 1072: *Et ego Raymundus subterscriptus juro quod jurare faciam istos predictos ad prædictum Guiffredum, totam medietatem civitatis Narbonæ... de ipsos Compras et de lizdas et de omnes census, qui per terram et per aquas exeunt.* Charta ann. 1067. ex Archivo S. Victoris Massili. Armar. Narbon. n. 8: *Omnes Compras quas fecit Bernardus Delfinus et ipsam Compram de Petro Remigio in territorio, etc.* Vide *Compera*, 1.

COMPRARE, pro *Comparare*, Emerc, in Foris Aragon. pag. 146. Hispanis *Comprar*. Vide *Comprator*.

* **COMPRATOR**, Emptor, comparator Ital. *Compratore*, Hispan. et Provincialibus *Comprador*, a *Compra*, comparatio, emptio. Vide in hac voce. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. 7657: *Comprador, Prov. emptor, auctionator. Comprar, Prov. emere, undinare.* Charta ann. 1331. ex schedi Pr. a S. Vinc.: *Et quando ipse non fuerit Comprator, vidit alios Compratores ita utentes et exercentes.* Stat. Vallis-Ser. cap. 72 ex Cod. reg. 4619. fol. 119. rº: *Compratores qui eligentur ad emendum vinum in tabernis, etc.* Vide *Compera* 1. et *Compra*.

* **COMPREHENDALIS**, Qui intra ambitum ejusdem loci manet: nam nostri *Compris* dixerunt, pro *Euciente*, ambitus, circuitus. Lit. remiss. ann. 1414. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 15: *Lequel cheval estoit Compris et circuite d'icelle foire, afin que celui à qui estoit le dit Cheval, le peust surment et aisément reconvrer.* *Comprins*, eadem notione, in Ch. ann. 1470. ex Chartu. Latinac. fol. 232. Charta decani et capit. Carnot. ex Lib. albo episc.: *In ecclesiæ nostræ donationis, atque ministris et parochianis earum, nec episcopus, neque archidiaconus ullam optinet potestatem, sed per Comprhendales eorumdem locorum canonicos, pro dispositione capituli, plenam ibidem archidiaconi vice, funguntur.* *Comprhens*

ble vero, qui rei alicui una cum aliis obnoxius est, in Charta ann. 1412. ex Reg. 167. ch. 29 : *Les heritaiges seront Compréhensibles et contribuables à laditte taille abosnée selon leur valeur.* A verbo *Comprendre*, eodem sensu, in Stat. ann. 1377. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 282 : *Lesdiz bourgeois disoient que à faire lesdiz statutz point n'avoient esté appelez, ne consentens, et par ce ne les Comprénoient point.* Id est, non admittebant, nec eis obedire tenebantur.

COMPREHENDERE, Comparare : **COMPREHENSIO**, Comparatum, acquisitum. Charta Germanica ann. 796. apud doctissimum Henschenium ad Vitam S. Ludgeri Episcopi Mimigard. n. 22. et seqq. : *Tradidi particulam hereditatis et proprii laboris, id est, totam Compréhensionem in silva, quæ dicitur Heissi, in Aquilonari ripa fluvii Raræ, quam ibi dudum Compréhendi, inter nouem et ipsum fluvium, contunitionemque in eadem silvam.* Alia ann. 797 : *Cum illis Compréhensionibus in silva, quæ notæ sunt iuxta Hislam.* Alia ann. 799 : *Sed ipse venerab. Abbas Ludgerus hanc traditionem quæ dudum Compréhensionis mea esse dinoscitur, simul cum illa terra, quæ ibidem jam culta esse videtur, etc.* Alia ann. 801 : *Tradidit... eleemosynam suam Compréhensionem illam, quam ipse Helembaldus in propria hereditate et in comunione proximorum suorum proprio labore et adjutorio anteorum suorum legibus Compréhendit, et stirpavit, et est, in loco, etc.... et postea postulavit ut in iudicium ipsam Compréhensionem in beneficium accipere deberet diebus vitæ suæ, etc.* Donatio Folckeri ad construendum Verinense Monasterium ann. 855. apud Marb. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 142 : *Archî, quicquid illic habeo tam in pratis quam in Compréhensionibus. In pago qui dicitur Flethetti, in villa Brara mansos dominicales dnos, Frithuric unum, Athalgot midium, Alfgot unum et illam Compréhensionem quam possidet Frithubodo.* [*** Vide fang.*]

COMPRESBYTER, Una vel ejusdem ecclesiæ Presbyter, apud S. Augustinum dist. 228. in Testamento S. Remigii Archiep. Remensis et alibi passim.

COMPRESBYTERIUM, jam olim vocabatur, inquit Holstenius ad Synodum Roman. sub Bonifacio II. PP. Concessus Presbyterorum, qui ab Episcopo, vel immo Pontifice, pro emergente quapiam difficultate congregabantur. Vide *Presbyterium*.

COMPRESSARE, Comprimere. Aimois lib. 2. de Miracul. S. Georgii et Aurelii num. 1 : *Compressantibus se hinc et inde turbis.* [Tertull. advers. Gnosticos cap. 3. *Manus erat super illos in mala, et Compressati sunt valde.*]

COMPRETATIUS, ut *Appretiatus*, (Il. *Apprécié, évalué*, Cujus pretium constitutum est : *Res Compreatiæ valentes solis centum*, in Charta anni 1060. ex Archiv. S. Victoris Massil. Armar. Ruthen. n. 26.

COMPREXIA, Spatium Compréhensum conclusum. Actus notorietatis usum suorum Bressiæ apud Guichenon. in Pbat. pag. 170. et in Usibus Bressiæ Re-

velli pag. 266. et 267 : *An licitum sit elongare et altiare calciatum sui stagni inferioris, et an possit propter altiationem et elongationem calcæte ipsius stagni inferioris comprehendere majorem Compréxiam prædiorum sicuti pratorum, terrarum, nemorum et aliorum consimilium absque alia recompensa Dominis utilibus facienda, et proprietariis rerum et prædiorum, quæ ultra et præter solitam Compréxiam aquæ dicti stagni comprehendendi consueverat.*

COMPRIMITIALIS. Orig. Murensis Monasterii pag. 17 : *Cum ad villam Othuigen convenissent pene cuncti Comprimitiales Principes, etc.* Forte *comprovinciales*.

COMPRIMOTÆ, Primores. Ingulphus : *Tam Abbas, quam Monachi sui universi cum omnibus Comprimotis occiduntur.*

COMPRINCEPS, Simul Princeps, in Charta ann. 1356. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 578. et Tolnerum in Probat. Hist. Palat. pag. 108.

*** COMPROBATUS**, Convictus. Annal. Franc. Loisel. ad ann. 788 : *Et de his omnibus (Tassilo) Comprobatus, etc.*

COMPROFESSUS, Qui monasticam vitam cum aliis proficitur in uno Monasterio. Chron. Mellicense pag. 242. col. 2 : *Quidam Udalricus Egendorffer Custos hujus Ecclesiæ et Comprófessus noster.* Vide Annal. Benedict. tom. 5. pag. 106.

COMPROMISSARIUS, Arbitrator ad lites aliasve res delinendas ex *Compromisso* electus. Charta Comitum Atrebat. ann. 1247. e Tabulario Audomarensi : *Poterunt autem dicti Comprómissarii ordinare de portis habendis in claustris Ecclesiæ prædictæ..... Ordinabunt dicti Comprómissarii prout eis melius videbitur expedire.* Charta Edwardi Regis Angl. ann. 1366. apud Rymer. tom. 6. pag. 511. col. 1 : *Dicti Comprómissarii pronunciarunt et ordinarunt contra dictum Bernardum... Dictusque Bernardus a dictis pronunciatione et ordinatione, ac sasina dictorum Comprómissariorum et Locumtenentis, tanquam ab iniquis et injustis, reclamasset et appellasset ad dictum Primogenitum nostrum, seu ejus Curiam, prout in instrumentis Comprómissi, etc.* Vide L. 41. D. de recept. qui arbitr. (4, 8.) L. 4. de tutor. et curat. (26, 5.) et Chronicon Parmense ad ann. 1298.

COMPROMISSARI etiam dicuntur, quibus electio per *Compromissum* facienda creditur : qua notione legitur in Chronico Mellicensi pag. 459. col. 2. et alibi non semel.

COMPROMISSIO, Pactum, conventio, fœdus initum et promissum. Promissio fidelitatis Petri de Bosenbergk Camerarii Joanni Bohemiæ Regi ann. 1315. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 37 : *Tunc gratiæ Domini mei Regis memor, non obstante Comprómissione illiusmodi inita, (cum quibusdam aliis de ferendo mutuo subsidio) ut præmittitur, cum iisdem ipsum Dominum meum Regem juvabo.*

COMPROMISSOR, Fidejussor, qui simul cum aliis aliquid promittit. Fœdus Kasimiri Regis Poloniæ cum Imperatore ann. 1356. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 499 : *Quod de pecuniis omnibus, de quibus eadem literæ mentionem constituunt, dictus Dominus Imperator, Boemiæ*

Rex ac Fidejussores et Comprómissores sui, liberi sint totaliter et penitus absoluti.

COMPROMISSUM. Inter electionum in Episcopos aut Abbates formas, quarum mentio est in Decretal. Gregor. IX. tit. de Electione lib. 1. una est quæ per *Compromissum* appellatur. Cum videlicet dissidentes invicem Electores, transferunt potestatem eligendi tribus vel pluribus, juramento plerumque astrictis, qui omnium vice eligant personam idoneam, et secundum formam Concilii Generalis. Hujusmodi electionis per *Compromissum* exemplum exstat apud Sidonium lib. 7. Epist. 9. in Gestis Innocentii III. PP. pag. 83. in Actis Joan. Majoris Episc. Andegav. tom. 10. Spicilegii Acheriani, etc. Vide Leges *Alfonsinas*, seu *Partidas*, part. 1. tit. 5. lege 20. et infra in voce *Medianus*.

COMPROMISSUM de alto in bassum et de basso in altum facere, in Sententia arbitrari ann. 1497. de iis dicitur litigantibus, qui arbitris electis supremam omnimodamque tribuunt litis dirimendæ facultatem. Vide *Alte et basse*.

COMPROVINCIALIS, Ejusdem provincie. *Comprovinciales Episcopi*, tom. 1. Concil. Hisp. pag. 196. *Circulus Raceburg cum aliis Compróvincialibus pertinentiis*, in Charta Henrici Ducis Saxonie ann. 1158. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 237. [*** Consortes marcæ dicuntur Compróvinciales in Chart. Annon. Episc. Mind. ann. 1183. ap. Treuer. Hist. Munchhaus. Cod. Dipl. pag. 6.*]

*** COMPS**, Lignum quoddam. Pedag. castr. de Les ann. 1263. ex Cod. reg. 4659 : *In fusta de Comps battitorii, xj. sol.*

COMPTABILIS, f. Numeratus, a Gall. *Compte*, Numerus. Polyptych. Fiscam. ann. 1235 : *Durandus de Lametria... reddit duo centum pipellarum et tres anguillas Comptabiles.*

** Idem videtur quod Gallicum Comptable, solvendo debito idoneus, admittendus, vulgo Recevable.*

*** COMPTALE**, Pascuum, pastura. Sentent. Henr. dom. de Causanciis sevescal. Vascon. ann. 1263 : *Item (conquerebantur) super eo quod, ratione Comptalis sive paduanti terræ, recipiebat (Girardus dom. Blaviæ) ab prædictorum abbatum (Blaviæ) et militum hominibus bladum et alia indebite et injuste.*

COMPTALIA, f. Præstatio vel servitus Comiti debita. Transactio anni circiter 1193. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Donat... excepta Comptalia et villa de Cloquero, etc.* Vide *Comptalia*.

COMPTARE, Ornare, apud Murator. tom. 2. pag. 103. col. 2. in Agnelli libro Pontif. : *Hæc, ut dixi, valde Comptavit, sed nunc a malignis hominibus destruitur.* Vide *Comptitare*.

COMPTATUS, Comitatus, Gall. *Comté*. Tabularium Rothom. : *Anno xxi. imperii Ludowici tenente Richowino Comptatum Nanneticum.* [** Vide Comitatus 3. et Comptum.*]

*** COMPTIO**, Concio, congregatio. Stat. Placent. lib. 1. fol. 4. rº. : *Omnes condemnationes et absolutiones criminales, quæ fient per potestatem vel alios quoscunque communis officiales, teneantur potestas et ipsi of-*

ficiales incontinenti, postquam fuerint latae in publica Comptione, tradere et consignare camerario communis Placentiae. [** Nithard. lib. 2. cap. 9 : *Comptionem advocat, concilium iniit, etc.*]

† **COMPTITARE**, Comere, ornare. Agnellus in lib. Pontificali apud Murator. tom. 2. pag. 58. col. 2 : *Ex una autem parte frontis interius triclini mundi fabricam Comptitavit.* Vide *Comperta*.

COMPTORES, **COMPTORIA**. Vide *Comitores*.

* **COMPTORIUM**, Mensa, nostris alias *Comptouoir*. Vide infra in *Computatorium*. Arest. ann. 1325. 25. Jan. in Reg. Olim parlam. Paris. : *Comptoria, nappas, pannos, lintheamina, utensilia ceperunt et secum asportaverunt.*

† **COMPUGNATIO**, Pugna, Gall. *Combat*. Isidorus in Additione ad Librum S. Hieronymi de Viris illustr. : *De Compugnatione virtutum ac vitiorum.*

* **COMPULS**, Pultis species. Carmen anonymum apud D. *Le Beuf* tom. 2. Dissert. pag. 423 :

Nam tibi ladda prior nocte non amplius unum
In Traject mel Compultinque buturque ministrat.

* **COMPULSA**, Coactus, vis. Pax Brestensis ann. 1436. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 118 : *Liberum sit vendere hujusmodi res seu merces absque impedimento et Compulsa.* Infra pag. 123 : *Sine impedimento et angaria.*

1. **COMPULSARE**, [Omnes simul campanas pulsare.] Vide *Pulsare signa*.

† 2. **COMPULSARE**, Compellere, exhibenda in iudicio instrumenta exigere, Gall. *Compulser*. Acta SS. Maii tom. 3. pag. 543. de S. Isidoro Agricola : *Cum facultate Compulsandi alios processus scripturasque authenticas eodem spectantes. Compulsit, συνέλασεν, Compulit, in Supplemento Antiquarii.*

† **COMPULSATORIE LITTERÆ**, Gall. *Compulsoires*, Quibus Tahellio adigitur ad documenta litiganti necessaria exhibenda. Legitur in mox laudatis Actis S. Isidori. Juriseonsulti frequentius dicunt, *Compulsoriales*, quam *Compulsatoriæ*. Vide *Compulsoria Littera*.

† **COMPULSAMENTUM**, Compulsio. Fulgentius Mythol. 3 : *Sororum Compulsamento percita.*

* **COMPULSIO**, Practicis nostris *Contrainte*, Actio, qua quis per sententiam iudicis aliquem compellit ad aliquid exequendum. Pactum inter vicecom. Lemovic. et homines castri Lemov. ann. 1275. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 64. art. 19 : *Et quascunque Compulsiones faciebant aut fecerant pro prædictis, revocent et faciant revocari usque ad terminos antedictos.* Aliud ann. 1392. ibid. tom. 8. pag. 203. art. 10 : *Compulsionem faciet dictus capitaneus absque salario.*

* **COMPULSIO**, Jus ejusmodi compulsionem juridica uti. Pariag. inter Phil. V. et priorissimam de Paulhaguet ann. 1316. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 273 : *Retinemus..... nobis priorissis tailhias, et manobras, et alias servitutes nobis et prioratui nostro debitas, et Compulsiones pro prædictis.*

COMPULSORES, Fiscalium oncrum

exactores, qui publicis functionibus obnoxios ad solutionem compellunt. ἑπείταται, et ἐκβίβαςται, in Basilicis; ἑπείταται τοῦ βασιλέως, apud Cedrenum in Leone Philos. Κατεπείγοντες, Libanio Orat. contra Florent. Gloss. Lat. Gr. : *Compulsio, εἰσπραξις, ἀπαιτησις.* Glossæ Gr. Lat. : ἑπείταται, *instantia, compulsio.* Occurrunt ejusmodi *Compulsores* passim apud Ammianum lib. 22. Senatorem lib. 5. Epist. 39. lib. 7. Epist. 45. lib. 9. Epist. 4. lib. 10. Epist. 30. lib. 12. Epist. 8. Eumodius lib. 7. Epist. 10. in l. 7. de Executoribus l. 3. de Luc. advoc. lib. 12. Cod. (60 et 61.) l. 5. Cod. Theod. de Offic. Rector. provinc. (1, 7.) l. 16. de Jure fisci (10, 1.) l. 34. de Annona, (11, 1) et l. 15. de Exaction. (11, 7.)

COMPULSORES EXERCITUS, apud Gothos, Qui milites in hostem exire compellebant. Lex Wisig. lib. 9. tit. 2. § 2 : *Servi Domini, id est, Compulsores exercitus, quando Gothos in hostem compellunt exire.* § 9. *Inferiores sane vilioresque personæ, Thyaphad scilicet, omnisque exercitus Compulsores, etc.*

COMPULSORES, in Monasteriis, Qui officii Canonici Horas indicant, Monachos ad Ecclesiam cogunt : apud Cassianum lib. 3. de Cænob. instit. cap. 2.

* **COMPULSORIA LITERA**, Qua judex rem aliquam executioni mandat. Lit. ann. 1411. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 599 : *Sic quod in Compulsoriis, quæ super eisdem instrumentis emanantur, tres duntaxat admittantur exceptiones, etc.* Vide ibi notam docti Editoris.

COMPURE, Papiæ, Bene, diligenter.

COMPURGATOR, [Testis qui una cum reo jurabat, ut absolveretur. Inquisitores Albigenis hujusmodi Compurgatores admittebant, qui fidem facerent pro suspectis de hæresi. Modus procedendi contra Hæreticos apud Marten. Aneel. tom. 5. col. 1801 : *Qualiter Compurgatores jurare debeant. Compurgatores jurabunt in hunc modum : Ego talis juro per Deum et hæc sancta quatuor Evangelia, quæ in manibus meis teneo, ne firmiter credere, quod talis non fuit Insabbatus, Vahlensis, vel Pauperum de Lugduno, neque Hæreticus credens eorum erroribus, et credo firmiter cum in hoc jurasse verum. Post hoc juramentum additur : Videat tamen Iudex quia ex quo certum numerum Compurgatorum duxerit alicui injungendum, non est honestum, quod postea mutet, ut sic Lateranense Concilium illudatur.] Vide *Juramentum ad lineam, Sacramentarii*.*

COMPUTARE, Narrare, Gall. *Compter*. [* *Conter.*] Regino lib. 2. de Ecclesiast. Disciplin. cap. 231. et Burchardus lib. 7. cap. 25 : *De illa parentela, quam dicunt esse inter illum et istam ejus conjugem, quidquid inde scis vel audisti Computare a tuis vicinis, aut suis antecessoribus, quod tu per nullum ingenium.... celabis Episcopo tuo, etc.*

* *Aconter*, in Vita J. C. MS :

Quant il oi de Den parler,
Et des miracles Aconter,
A ses noches l'en a mené.

Vide *Computus 2*.

* 2. **COMPUTARE**, Scribere, vel Legere. Scheda vetus laudata tom. 3. Mart. Act. SS. pag. 467. col. 2 : *Domino Cencio de*

Fraiapanis juramentum Computante, etc.

* 3. **COMPUTARE**, Rationem reddere. Gall. *Rendre compte*. Stat. synodi Seno. ann. 1269. in Chartul. episc. Paris. fol. 109 : *Durabit autem præsens statutum usque ad sequens concilium; et tunc melius videbitur quis fructus ex hoc poterit provenire, et de hoc Computabunt in concilio sequenti. Conter escos, male sonat, in Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abhavil. ann. 1288. fol. 95. r^o. : *Canepius a este stés pour Conter esquos, (infra Comescos) et pour mellées, et pour saireme trespasés.* Vide supra *Assidator scotorum*.*

* **COMPUTARIUS LIBER**, Gall. *Livre compte*, Rationum sive accepti et expensi liber. Stat. MSS. eccl. S. Laurent Rom. : *qua (area) illud quod super venit una cu libro Computario et aliis instrumentis fabricæ pertinentibus ponantur.*

† **COMPUTARIUS**, **COMPUTATIO**, **COMPTATOR**. Vide in *Computus 1*.

COMPUTATRICES. Vide in *Cantatrice*.

* **COMPUTATORIUM**, Aula in qua rationes exeipiuntur, vel ubi pecunia numeratur. Repar. factæ in senescal. Carca. ann. 1435 : *Ad introitum magni Computorii thesaurariæ Carcassonæ, etc.* Comptouer, pro Jurisdictione eorum, qui de monetaria judicant, in Lit. ann. 1405. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 66 : *Et pour accomplir l'ordonnance des monnoyes, et tenue es lettres dessus transcriptes, il n'est deliberé par le Comptouer, etc.* Comptou pro Comptoir, Arca seu mensa, in qua pecunia servatur. Lit. remiss. ann. 1398. Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 126 : *Cuns siens serviteurs (du chevalier) avoient rapporté que ilz l'avoient veu (la Jehannete) furiller et aler outour ledit Comptouoir.* Vide alia notione in *Computus*.

* **COMPUTRIBILIS**, Coniunctim putatus. Epist. Dieder. episc. Met. ann. 9. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 20 : *Abhinc nisi resipiscas, Spiritus sancti iudicio, qui mihi commissus est, te cum Computribilibus membris rescindam. Idem cum scelerum sociis.*

1. **COMPUTUS**, **COMPOTUS**, vel **COMPTUM**, et **COMPUTUM**. Joan. de Janu. *Compotus, a Computo, as, numeratio, numeri assignatio, vel doctrinalis ars. Antiqui tamen dicebant Computus, sicut exigit de dictio, quod nos abhorremus, propter vocis astantiam.* Est igitur *Computus numeratio numeri assignatio* : qua notione Julius Firmicus, si Scaligerum audimus, primus usus detur. Idem Firmicus lib. 1. cap. 2 : *Cum hos syderum assidue observatione Computationis invenimus.* Infra : *Vides ut prædiscentes Computos digitos tarda agitate deflectant?* Lib. 3. cap. 11 : *Celestium scrutatores, alii enim Computos exercant alii difficultium litterarum aut inventore magistri oriuntur.* Lib. 4. cap. 1 : *Computos, scient Musicam, etc.* Cap. *Celestibus religionibus occupatos, seu per Computationibus syderum cursus intuentes.* Lib. 6. cap. 30 : *Et quantacumque Computus fecerit summam.* S. Hieron. Epist. 58. cap. 2 : *Omnes propositas vestrarum calles ad unum Computum fluunt.* Utitur etiam Innocentius de

litterarum. Versus antiqui apud Hariulfum lib. 4. Chron. Centul. cap. 36 :

Ex his thesaurus fit meritis amplior unus,

Quem numerare nequit, vel si quis Computa novit.

Leges Edwardi Confess. ubi de urbe Londinensi : *In ea itaque supersunt ardua Computa, et ambigua Placita coronæ, et curiæ Domini Regis.*

COMPUTATOR. Gloss. Gr. Lat. : Συμψηφιστής, Computator. Σύμψηφος, Computator. S. Hieronymus in Quæst. Hebraicis : *Ipsi enim erant doctores, Computatores et magistri, sive ad festivitates celebrandas, sive ad cetera.*

* *Compteur*, idem videtur qui Thesaurarius, in Charta ann. 1431. ex Chartul. 23. Corb. : *Comparut en sa personne Jehan le Merchier, ou nom et comme procureur de laditte ville de Corbye, et a recognut comme les Compteurs de laditte ville, par certain sergent à mache dicelle ville, avoient ou ensent fait contraindre, etc.* Vide Ordinat. reg. Franc. tom. 9. pag. 610. art. 11. *Compteur* præterea appellatur, qui ex officio alarum vendendum numerat, et ejusdem alarum *Comptaige*, in Ordinat. ann. 1415. ex Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1 : *Item les molleurs et Compteurs auront droit de Comptaige et mollage de toute maniere de busche vendue et livrée à Paris à compte et à molle.*

* *COMPOTUM TENERE*, Phrasis Gallica, *Tenir compte, priser, Æstimare*. Lit. reuiss. ann. 1395. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 164 : *Respondit dictus Raymundus quod ea quæ arrestaverat (bajulus) ipse arrestabat, et quod de ejus arresto aliud compotum non tenebat, quam de peiori unde femoralium sive bracarum totius patriæ faciebat.* *Acompter*, eodem sensu, legitur in aliis Lit. ann. 1393. ex Reg. 144. 1. 265 : *La femme Jehan Poulain se comptaignist que Pierre le Leu et Gilet son pere..... lui avoient dit villenie, disant qu'ilz ne Acomptoient à elle ne aux ens un festu.*

† *COMPUTATORIUM*, f. Mensa, qua fiunt in Computis faciendis, Gall. *Comptoir*. Memoriale anni 1364. apud D. Brussel m. 2. de Usu feudorum ad calcem pag. 11 : *Dominus Rex surrexit de camera questarum, quæ tunc sibi fiebant, et ivit ad ian minorem cameram bene prope, in qua erat paratum unum Computatorium.*

† *COMPUTORUM CAMERA*, Gall. *Chambre des Comptes*, Suprema regali rationum curia, cujus est accipere rationes domini regii, ejusdem instrumenta omnia servare, et de eo obortas dirimere, homagialia assallorum excipere, etc. Hæc Camera antiqua est apud nos, et ipsi Regno, ut creditur, coæva; probabilissimum enim est semper extitisse viros Palatinos, quibus computa seu rationes ederentur denariorum calculum. His rationum Præfectis nullum erat olim stabile domicilium : quocumque rex pergebat, pergebant et ipsi. Sunt qui tant Camera Computorum Parisiis a S. Ludovico stabilitam fuisse; quod in illius legis Præcepto anni 1262. legatur : *Que ceux qui auront receu et despendu les biens des villes, viennent à Paris pour rendre compte à nos Gens, de leur recette et de leur dépense.* Sed verisimilius est id non contigisse nisi regnante Philippo Pulero, qui ut in Parlamentum ita et Camera Computorum

Parisiis constituit. Huic Camera, quæ unica tum erat in toto regno Gallicano, rationes referebantur omnium Provincia- rum : sed aliæ postmodum in variis urbibus institutæ sunt, quarum jurisdictio certis limitibus coercetur. Rotomagensis ab Henrico III. instituta Curie vectigalium ejus urbis ab eodem Rege conjuncta est ann. 1580. Aliæ sunt Divionensis, Nannetensis, Montispessulana, Aquensis, Gratianopolitana, Mettensis et Palensis, ambæ supremo harum urbium Senatui copulatæ; ac tandem Insulensis pro regionibus in ditionem Ludovici Magni redactis. In iis omnibus Curis Præsides sunt, Regiarum rationum Magistri, Auditores, Correc- tores, Advocatus et Procurator generales, ac demum Seriba, alique, sed inferioris ordinis Officiales seu Ministri.

✎ Suas etiam habuere Cameras Com- putorum Dalphini Viennenses, quas *Computorum Banchas* appellabant. De his audiendus est Humbertus II. in sua Ordina- tione de variis Officiorum generibus ann. 1340. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 402 : *Unde cupientes, inquit, imitari Prædeces- sorum nostrorum, aliorumque Regum et Principum bonos mores et anticas consuetudi- nes pro reformatione agendorum suorum et consulto regimine, ut Computorum exami- natio, dubiorum declaratio, et negotiorum concurrentium frequens collatio, modo et forma debitis fieri possint, Magistrorum Rationalium et Computorum Banchem in dicta civitate Gratianopolitana teneri perpetuo statuimus et immutabiliter ordinamus, volentes quod quatuor inter Magistros Rationales et Computatores, et non plures, ad ipsum exercendum Officium sint certitudi- naliter deputati, ibidem personaliter residendo, qui Computa nova et vetera, ac præsentia et futura diligenter examinent, neminem gra- vando prece, pretio, timore, gratia et amore, nec jura nostra aliquatenus obmittendo, nec minus pro dubiis concurrentibus declarandis ad nos, vel ad dictum nostrum Consilium debeant habere recursum, et alia conservare procurent quæ nos sub sigillo nostro trade- mus iisdem.*

✎ Superioribus quatuor Magistris Rationalibus et Computatoribus unus additur ad scribenda Computa et scripturas alias opportunas Notarius fidelis et idoneus, qui nihil aliud præter sexaginta florenos auri per annum, pro arrestis et scripturis seu aliter ratione dicti Officii recipere teneatur; sed de Cancellario, de jure sigilli et de arrestis satisfactionem recipiat com- petentem.

COMPOTUS, seu COMPUTUS, apud Scri- ptiores, Ecclesiasticus potissimum intelli- gitur, uti definitur a Durando lib. 8. Rational. cap. 1 : *Notitia cursus lunæ ac Kalendarum, seu scientia certificandi tempus secundum solis et lunæ progressum.* Quæ quidem methodus a Græcis ψηφισμὸς τῶν τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης ἐτῶν dicitur, Hebræis *Embo- lismus*, seu *mysterium embolismi*, a parte totum. In Computo autem præsertim docentur, tempus Paschatis, Cyclus decem- novennalis, Epactæ, Bissexus, saltus Lunæ, 4. Tempora, Kalendæ, Idus, etc. Concur- rentes, et alia hujusmodi. Eadmerus in Vita S. Wiltridi cap. 10 : *Quatuor ab eo*

libros Evangeliorum, rationabilem Paschæ terminum, aliaque nonnulla quæ in patria sua nequiverat, didicit.

Compoti notitiam Presbyteris et Clericis adeo necessariam censuerunt veteres, ut Statuta Ecclesiastica seu Episcoporum pro suis diocesis, pene omnia, illud iis magna cum sollicitudine ediscendum præ- scribant. Cap. Aquisgran. ann. 789. cap. 70. et Capitula Caroli M. lib. 1. cap. 68 : *Ut Scholæ legentium puerorum fiant, Psal- mos, Notas, Cantus, Compotum, Gram- maticam, ... discant.* Lib. 4. addit. 1. § 5 : *De Computo, ut partes discant omnes.* Ea- dem habentur lib. 6. cap. 226. [* 259.] et in Capitulari ejusdem ad Salz cap. 5. Herardus Turon. Archiepisc. in Capitulis : *Ut Presbyteri Computum discant.* RATHERIUS Veronensis in Synodica ad Presbyteros, et Inquisitio de Presbyt. apud Reginonem cap. 92 : *Compositum minorem, id est, Epactas, Concurrentes, Regulares, Termini- num Paschalem, et reliquos, si est possibile, sapiat.* Ita apud Hinemarum in Capit. ann. 852. cap. 8. Haitonem Basileensem Episc. in Capit. cap. 6. Walterium Aurelian. Episc. in Capitul. cap. 22. Joan. Abbatem S. Arnulfi in Vita B. Joan. Abb. Gorziensis cap. 3. num. 18. etc. Adde Lambecium lib. 2. Comment. de Bibl. Cæsar. pag. 212. Ea etiam notione *Compotum* usurpat Ai- moinus in Vita S. Abbonis Floriac. cap. 7 : *Post exaratas Compoti calculationes, post solis ac lunæ viarum declaratas dimensiones, in divinas quoque animam intendit.* Rudol- phus Presbyter auctor est Rabanum de *Computu confecisse dialogum unum.* Hunc nuper edidit Steph. Baluzius lib. 1. Miscel- lan. Scripserunt præterea *Compotos* Venera- bilis Beda in Carminib. quæ inscribuntur *de Variis Computus regulis*, et lib. *de Ratione Computi* : Manfredus, cujus *Compotus* habe- tur tom. 1. operum ejusdem Bedæ : Gilda, cujus *Compotum* haberi MS. in Biblio- theca Cottoniana monet Usserius Armacha- nus in Epistol. Hibernic. Pandulphus Capuanus, ut auctor est Petrus Diacon. de Viris illustr. Casin. cap. 26. Fulbertus in Poemat. pag. 180. Chilpericus, vel Helpe- ricus Abbas, apud Vincentium Belvac. lib. 25. cap. 9. Trithemium et Mabillonium; Cassiodorus, Richardus Præmonstr. Abbas apud Pithæum pag. 256. Magister Anianus, Durandus lib. 8. Rational. Joannes de Janua, ut ipse testatur in V. *Concurrans*, et alii, præter veteres, qui de Cyclo Paschali scrip- sere. Cujusmodi sunt Græcis, S. Maximus, Andreas Cretensis, Nicephorus Gregoras, Isaacus Argyrus, et alii, quorum computos collegit Petavius, in Uranologio.

* *Compoust* Gallice, in Lit. remiss. ann. 1472. in Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 278 : *Ung frere du suppliant, qui va à l'escole et alloit estudiant le Compoust.*

COMPOTISTA, Qui docet *Compotum*, vel qui vacat *Compoto*, Joanni de Janua. *Artis Computatoricæ magister*, apud Monachum Egoismensem in Vita Caroli Magni ann. 787. *Calculator*, apud eundem eod. anno : *Εμβολιστής* Judæis, ut auctor est Scaliger. Honorius cap. 88 : *Victorius natione Aquit- anicus, Calculator studiosissimus compo- suit Paschalem Cursum post quatuor priores Compotistas, id est, Hippolytum, Eusebium,*

Theophilum, et Prosperum. Charta Sancti Regis Navarrae 1061. apud Yopez in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 4 : *Sunt praeterea bene instructi ad Ecclesiastica officia Psalmistae, Computistae, Cantores, Lectores, et fide sancta pleni.* Thwroczius in Carolo Rege Hungariae cap. 97 : *Quorum Walachorum numerum ibi per Ungaros occisorum subtilis solummodo infernalis Computista collegit.* Epitaph. Joannis a Saerobosco :

De Saerobosco qui Computista Joannes, etc.

COMPUTARIUS, Eadem notione, apud S. Columbanum Epist. 5.

† **COMPUTORIUM**, Sacrorum fastorum liber. Vita S. Mathildis Reginae, inter Acta SS. Benedict. saec. 5. pag. 351 : *Dedit etiam ei in manu Computorium, id est, Kalendarium cum Necrologio communi solitum, inquit Mabillonius, in quo nomina defunctorum procerum scripta erant, etc.*

COMPUTUS, Sertum globulorum, vulgo Rosarium. Hispani *Cuentas*, numerorum calculos, seu rationes vocant. Guill. de Thoco in Vita S. Thomae Aquin. num. 106 : *Computum suum, cum quo quotiens diceret orationem Dominicam, auferret.* Vide *Capellina*.

COMPOTUS. Charta Jacobi II. Regis Aragon. ann. 1307. in Foris Aragon. lib. 9 : *Nobis humiliter supplicarunt quod faceremus augeri et cudi dictam monetam Jaccensem, sub eadem lege, poudere, et figura, usque ad quatuor Compotos et dimidium, sic quod esset dimidius Compotus obolorum, et nos quatuor Compotos et dimidium faceremus cudi a festo S. Michaelis proximi ad tres annos continue numerandos.* Eadem habentur in Charta Petri II. Reg. Arag. ann. 1350. ibidem.

† **2. COMPUTUS**, vel **COMPUTUM**, Fabula, commentum, Gall. *Conte, Fable*. Articuli contra Bernardum Saget Episc. Apamiarum circiter annum 1300. apud Marten. Anecd. tom. 1. col. 1333. C. : *Item mandavit sibi dictus Episcopus, quod haberet bouum cor et nobile, et quod omnia venirent sibi ad votum, asserens praedicta posse fieri de facili, quia Rex omnino nihil valebat, et mandavit sibi unum Computum de ave. Aves elegerunt in Regem quamdam avem vocatam Duc, et est avis pulchrior et major inter omnes aves, et accedit semel quod Pica conquesta fuerat de Accipitre dicto Domino Regi, et congregatis avibus, dictus Rex nihil dixit nisi quod flavit Vel. Idem de Rege nostro dicebat ipse Episcopus, qui ipse est pulchrior homo de mundo, et tamen nihil scit facere, nisi respicere homines.*

† **COMTALIA**, f. Praestatio vel servitus Comiti debita. Sententia arbitralis ann. 1316. inter Priorem B. Mariae de Manuasca et Priorem Hospitalis S. Aegidii ex parvo Chartulario. S. Victoris Massil. fol. 157 : *Faciebant exactiones, Comtalias, cavalcatas, corroatas, lesdas, tascas, linguas bovum et lumbos porcorum, justitias tam civiles quam criminales, firmitas, fidelitates, juramenta, bannum vini, etc.* Vide *Comptalia* et *Contalia*.

* An non potius Exactio pro pascuis? Vide supra *Comptale*.

† **COMTOR**, **COMTORIA**. Vide *Comitores*.

* **COMTORESSA**, Uxor *Comitoris*. Vide

Comitores. Charta Roger. comit. Fuxi ann. 1221. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 418 : *Estque notandum quod abbas Lezati non debet dare comedere vel pecuniam suam ad comitissam Fuxi, nec filiabus suis, nec ad Comtoressas, scilicet de Villamuro, Alae ripae atque Marquesfuae, nec filiabus earum.*

† **COMUE**, pro *Commune* variis notionibus, de quibus supra. Passim occurrit.

† **COMULA**, Parva Coma. Legitur apud Commodian. Instr. 60. 11. et Petron. ut jam habetur in voce *Betalis*.

* **COMUNARIUS**, Qui in *Communia* aliquod municipale officium exercet, idem, ut videtur, qui thesaurarius, pecuniae communis custos. Charta ann. 1221. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 273 : *Quod nemo de cetero possit..... patrem, nec filium, nec fratrem, nec quemquam in domo sua manentem mittere vel eligere pro Comunario, aliquo tempore, ullo modo; sed alteri, exceptis praedictis, consules et Comunarii eligantur quoquo anno..... Comunarii electi ab eisdem consulibus teneant illam pecuniam et numma.* Vide supra *Communalis* 2. et *Communarius*.

* **COMUNE**, **COMUNIS**. Vide supra in *Communis* 2.

* **COMUNUUM**, Idem quod *Communia*, homines alicujus communiae. Charta ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. eh. 62 : *Sciendum tamen est quod pro dicta molueria, ... facere debebamus et consueveramus magistratuus dictae rotae cum Comunuo, operariis, lignis, lapidibus, aliis omnibus ad dictam rotam necessariis universitati praedictae.*

* **COMURARE**, Communire. Liber census eccl. Rom. : Urbanus PP. II. caenobium Genesien. in Guasconia in jus et proprietatem sedis Apostolicae recepit et privilegio *Comuravit*, sub annuo censu ij. unciarum auri.

1. **CONA**. Joan. de Janua : *Merga, furca cum qua Cona segetis portatur. Merges, garba segetis, scilicet gononus, sive Cona, vel manipulus.* [Epist. Hamhurgensium ad Henricum IV. Regem Angliae ann. 1403. apud Rymer. tom. 8. pag. 297. col. 1 : *Habuit in ea (navi) decem et octo Conas allecum ad ipsos veraciter, ut idem Johannes asserit, pertinentes.* Hic *Cona* cadus est, Gall. *Caque*, certam complectens alecum quantitatem. Papias MS. : *Cona, Alta rotunditas.* Est *Conus* Latinorum, Gal. *Cone*. Vetus Gl. San-German. MS. n. 501 : *Cona, Poma silvestria.*] [* In Epist. Hamburgens. legendum *Tona*. Vide *Tunna*.]

2. **CONA**, Clima, vel angulus, ex Gall. *Coin*. Poeta anonymus de Pontificib. Eboracensib. :

Harmoniam celi, solis lunaeque labores,
Quinque poli Conas, errantia sidera septem,
Astrorum leges, etc.

Recte pro *Cona* corrigit Valesius in *Valesianis Zona* : quod Anonymus noster hausit a Virgilio, apud quem : *Quinque tenent calum Zone, sicut Solis Lunaeque labores et Errantia sidera.*

† **3. CONA**, pro *Icona*, Figura, Sacrum numisma rosario appensum. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 275. in Computo anni 1333. et seqq. : *Pro... duobus filis de patruostris de curallo et duobus filis de pater-*

nostris de vitro, et una Cona de plumbo, etc. unc. 1. taren. viii. gran. xviii. Ibid. pag. 279 : *Item, pro factura cujusdam Conae de mandato Domini taren. v.* Vide *Icona*.

† **CONABBAS**, Abbatis Vicarius. Vita B. Notkeri Balbuli tom. 1. April pag. 585 : *Temporibus praedicti Grimaldi Canonici Abbatis et Harmoti ejus Conabbatis.* Vide *Coabbates*.

* **CONABILIS**, Laboriosus. Cael. Aurel. Acut. lib. 3. cap. 1 : *Conabiles et laboriosi vomitus.*

† **CONABISTO**, *Concludito*. Papias MS. Gloss. Sangerm. MS. n. 501. habet, *Concabisto, Concludito.* [* Gloss. Lat. Gr. *Conclavo, Συγκλώω.*]

† **CONABUS**, *Phiala aenea aut pelvis*. apud Sussannæum in Vocabulario. Gr. *κόναβος*, Sonitus, strepitus; sed nihil ad phialam aut pelvim.

* **CONALIA**, Agenda, tentanda. Formulæ Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 19. vº. *Prudentia prospicax futura maxime attentè conspiciens omnia disponit, opportuna praeparat et eventura devitat, et dum Conalia ante tempus excogitat et subcidia ineliorè praemunit.*

* **CONANDRUM**, *La fiore de l'ortica*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **CONARDI**. Vide *Abbas Conardorum*.

† **1. CONARE**, pro *Conari*, in Actis SS. Maii tom. 6. pag. 97 : *Quantum auferri Conaverat.* Pluries occurrit alibi.

* **2. CONARE**, Cudere, a Gall. *Coin*. sigillum ferreum, quo nummi cuduntur ut infra *Coniare*. Bened. abb. Petroburg. de Vita Henr. II. reg. Angl. edit. Hearn. tom. 2. pag. 611 : *Et ne aliquis Conet monetam domini regis, in qua moueta apparbit, nisi fracta fuerit infra circulum.*

* **CONATIO**, Vox medicorum, cum scilicet stricta alio nihil egeri summis viribus potest. Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 2. Passio cap. 80 : *Patitur igitur Conationes eu assellandi delectatione et ventositate.*

* **CONATRIX**. Charta Loth. reg. an. 961. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 624 : *Unde gloriosissima mater nostra Gerberga regina, ecclesiarumque Conatrix, e Uhi Labbeus in Miscel. Cur. pag. 536. edit Curatrix.*

† **CONATUS**, *Anxius*, in Onomast. ad calcem Actorum SS. Benedict. saec. part. 2.

† **CONAUDITOR DALPHINALIUM** **COMPUTORUM**, in Litteris anni 1345. H. Dalphin. tom. 2. pag. 529. col. 1. unus ex Auditoribus seu Magistris Rationalibus de quibus supra in *Computorum Camera*.

† **CONBATUS**, pro *Concubinatus*. V. *Concuba*.

* **CONBINARE**, Coniungere, innecte copulare. Chron. Anonymi Leobien. ann. 1336. apud Pezium tom. 1. Ser. rer. Austr. col. 945 : *Quem (comitum) Otto sibi in familiaritatem militaris tubernii Conbinavit, etc.* Vide *Combinare*.

† **CONCA**. Vide *Concha*.

† **CONCADA**, Modus agri, tertia circ. parte minor arpentio. Sententia arbit. anni 1292. MS. in Archivo Monas. Gimontis in Occitania : *Arpentum concatur de centum duabus libris cum octo quibus, et Concada terrae computetur de se-*

ginta quatuor libris cum decem squaquis ad perticuin superius memoratum. Vide Concada post Concha 3.

† **CONCÆNA**. Vide *Concæna*.

† **CONCÆSA**. Vide *Concisa*.

CONCAGATUS, Concacatus, sordidatus : Gallis, *Foireux*, *Breneux*. Lex Salica tit. 32 : *Si quis alterum centum clamaverit... si quis alterum Concagatum clamaverit, 120. denar... culp. jud. Glossar. Lat. Galli : Crucientatus, Conchié de sang. Le Roman du Renard MS. :*

Renard se pense qu'il fera,
Et comment le Cunchiera.

Philippus Mouskes in Hist. Franc. in Henrico I :

Et de ses hueses emboées
Qui grandes estoient et léés,
Et del tai divier Cunchiées,
Le foula plus de sept fiés.

Mibi :

Ce m'est vis que vous redoutez,
Que mon mantel si Cunchiées, etc.

loxx :

Quar li mantiaus fu depeciés,
Deseirés, et Cunchiées.

Vide supra *Cenitus*, et *Marcam*. lib. 1. list. *Benelarn*. cap. 16. n. 6.

* *Conchier*, nostris, pro *Souiller*, salir, inquinare. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 192 : *Il espondirent le sanc des ens, non par la cité seulement, mais tonte eglise dou sepulcre Nostre Seigneur en Conchierent.* Conchiement vero Rci alicujus deterioris cum alia mixtio, in Charta ann. 120. ex Chartul. S. Maglor. ch. 195 : *Se avoient aucune presumption de fraude ne Conchiemens contre lesdiz muniers, que il porroient iceus arrester en leur terre : mes il est ainsi que lesdiz muniers veulent bailleur leur foi, que il n'y ait fraude ne Conchiement, etc.* Stat. pro monetis ann. 1327. m. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 805. art. 1 : *Il doivent faire biaux deniers et nez, sans nul charge et sans nul Conchiement, n'y doivent mettre nulle chose, fors ce que le mestre leur bandra, pieur, ne meilleur.* Aud scio an inde vox Gallica *Acongnyenture*, pro *Impuritas*, *fæces*, in Stat. ann. 1394. ex Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 14 : *Que ilz ne mettent en la chandelle pint d'empirement, comme Acongnyenture chaudiere ou rature d'estaux de bouche-tes.*

* **CONCAMBITIO**, Commutatio, in Charta Henr. III. imperat. ann. 1043. apud Luckfeld. Antiq. Ganderheim. cap. 14. § 6. Vide in *Cambiare*.

CONCAMBIUM, **CONCAMBIRE**, etc. Vide *Cambiare*.

† **CONCAMERA**, Idem quod *Camera*. Cartular. Virzionens. fol. vii : *Habetur in casa indominicata, Concamera, solaria ad, cellarium, coquina, fenile, lavandria, e. Cave ne legendum sit cum Camera.*

† **CONCAMERATIO**, Transvolatio. Papp. MS. Melius Gloss. MS. Sangerm. *Finix*. Vox *Concameratio* Vitruvio nota h. notione. [**Vide *volutio*.]

CONCAMIARE, **CONCAMIUM**, etc. Vide *Cambiare*.

CONCAMPIUS, Ager permutatus. Carta commutat. ann. circ. 814. apud Pium tom. 6. Anecd. part. 1. col. 47 : *Suis deinceps aliquid de ista cartula in-*

mutare aut frangere tentaverit, dupliciter, contra quem repetit, componere cogatur, id est, quantum ipse Concampius eo tempore emelioratus, exsolvat, etc. Vide *Cambiare*.

† **CONCANONICUS**, Ejusdem ecclesiæ Canonicus, in Litteris Henrici Præpositi Canonicorum Monasterii Novioperis ann. 1350. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. manuscriptarum pag. 79.

* Occurrit præterea in Lit. ann. 1348. tom. 3. Ordin. reg. Fr. pag. 289. [** et in Chart. ann. 1222. ap. Schannat. in Histor. Wormat. tom. 1. pag. 151.]

† **CONCAPACITAS**, Capacitas, amplitudo campi vel agri, Gall. *Etendue*, *Espace*. Anamodus lib. 1. Traditionum Sant-Emmerammensium cap. 15. apud Bern. *Pez* tom. 1. Anecd. part. 3. col. 212 : *Contra etiam tradidit in Reitinpon Adalpertus talem Concapacitatem et proprietatem, quam in illa Concapacitate habet, conveniente ad causas S. Emmerammi.*

* **CONCAPERE**, Capere, recipere. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 178 : *Pactis hujusmodi confirmatis, Concepit dux Lancasterie multa milia librarium a rege Castellæ pro tunc in arram, et obsides pro residuo persolvendo.*

† **CONCAPITULARIS**, **CONCAPITULARIUS**, Cui cum sodalibus jus est suffragii, Gall. *Capitulaut*. Epist. Joannis Gwarlich Canonici ad Dominum N. Præpositum Monasterii in Rayttenbuech apud Raimundum Duellium lib. 2. Miscell. pag. 105 : *Supplicamus vobis et vestris Concapitulariis vestri Monasterii, quatenus gratiose dignemini sub alas vestre religiosæ et pervigilis animæ acceptare ad tempus nostre revocationis exhibitorum presentium, scilicet Eberhardum Mertem Confratrem et Concapitularem nostri Monasterii in Rebendorf.* Annal. Tolosani Probat. tom. 1. pag. 86. in Arresto Parlamenti Paris. ann. 1335 : *Capitularii in sua domo communiter congregati... occasione quorundam vulnerum Francisco de Ganre eorum Concapitulario quadeum die illatorum.*

* Ad ædiles Tolosanios, qui *Capitoux* appellantur, pertinet hoc ultimo loco. Vide in *Capitulum* 5.

† **CONCAPOLARE**. Vide *Capolare*.

CONCAPTIO, Idem videtur quod *Comprehensio*, de qua voce supra. Charta Alcm. Goldasti 71 : *Convenit nos una cum consensu fratrum nostrorum, et Advocati Emichonis, ut in Conceptione, quæ sita est in marchio Waugon... hobas 3. dari deberemus.* Vide *Cæptus*. [** et *Bifang*.]

† **CONCAPTIVATUS**, Simul captus. Vita B. Caroli Comititis Flandriæ tom. 1. Martii pag. 209 : *Per sex dies commorati sunt Concaptivati.*

CONCAPULARE. Vide *Capolare*.

CONCASUS, Collisus, collisio. *Dentium Concassus* apud Cælium Aurelian. lib. 2. Acut. cap. 12.

† **CONCATATUS**. Sic legit Eccardus in Lege Sal. Cangius autem *Concagatus* : quod vide.

CONCATHEDRARE, Cathedræ, seu honoris sui consortem et participem facere. Pseudo-Ovidius lib. 3. de Vetula :

Te superexaltans, cælosque locans super omnes,
Et sibi Concathedrans.

Infra :

Non opus est ut eam velit exaltare gradatim,
Sed simul assumet, simul et sibi Concathedrabit.

† **CONCATHOLICUS**, Æque rectus, æque justus. Vide *Catholicus* 4. Canones Hibernens. apud Acherium tom. 9. Spicil. pag. 16 : *Sors aut inter duo dubia, aut inter duo æqualia, aut inter duo Concatholica mitti debet.*

CONCAVARIUM, Aquarum receptaculum, cantharus. Fulcuinus de Gestis Abbatum Lobiensium cap. 29 : *Refectorium, in cuius introitu fecit vestibulum, in quo per subterraneos meatus aquæ ductum fecit, quæ sursum bulliens ibidem scaturire videtur. Concavaria huic superiori receptaculo preparata, quæ per 4. foramina in supposita alia aquam cribrans, sufficientem fratribus administrationem aquæ distillat.*

* **CONCAVATUS**, Concavus, Gall. *Concave*, vel in parte concava effictus. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *Item unum magnum repositorium, habens cruces Concaventas intriusecns.*

† **CONCAUSA**, Simul causa. Buschius de Reform. Monast. apud Leibnitium tom. 2. Scriptor. Brunswic. pag. 932 : *Si nobiscum autem permanseritis, eritis Concausa omnium vos hic subsequentium æternæ salutis.*

* Vox philosophis scholasticis usurpata, aliter *Causa cooperans*.

CONCEDENTIA, *Concessio*, *indulgentia*, *remissio*, *inducia*, συγγώγῃς, in Gloss. Græc. Lat.

CONCEILUM, **CONCELAMENTUM**, **CONCELATIO**, Voces forenses apud Anglos. Monasticum Anglican. tom. 2. pag. 827 : *Et sint quieti... de mardo, et latrocinio et Conceylis, et Uflat, et hamsoka.* Eadem habentur in Charta alia laudata in *Uslact*.

CONCELAMENTUM, Idem quod *Conceilum*, apud Bractonum et in Fleta lib. 1. cap. 38. § 2 : *Cum de perjurio vel Concelamento non fuerint convicti, etc.* [necnon apud Rymerum tom. 7. pag. 166. col. 1. in Charta Richardi II. Angl. Regis ann. 1377.]

* Occurrit etiam apud Bellomaner. Ms. cap. 20 : *Mes se je tieng l'iretage par mauvaize cause, si comme par forche, ou par nouvele dessaizine, ou par toute, ou Conchelement, etc.* A veteri Gallico *Concheler*, pro *Celer*, *cacher*. Lit. ann. 1399. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 343. art. 10 : *Lesdiz gardes seront tenuz apporter par escript... toutes les ameudes, sanz en Concheler aucun.* Guignevil. in Peregr. hum. gen. Ms. :

... Mais l'apointon muehoit
Derriere li et Concheloit.

CONCELATIO, Idem quod *Concelamentum*. Vetus Charta tom. 2. Monastici Anglic. pag. 201 : *Sint quieti de shiris, et hundredis, et placitis, et querelis, et geldis, et denegeldis, et themanatale, et Concelationibus, et scottis, et assisiis, etc.* *Concelar*, celare, abscondere, in Consuetudine Normanniæ art. 394. Regestum Feodorum Comitatus Claromontensis in Bellovacis Cameræ Compnt. Paris. : *Le Prevost prend amende de 60. sols en plusieurs choses seur non nobles, c'est asavoir se un homs Concele pour quel cas que ce soit les drois de son Sei-*

gneur, il doie 60. sols. Infra : Concelement d'espaves.

† **CONCELARE FACINORA**, In iis connivere, Gall. *Les dissimuler*. Chronicon Trevetti tom. 8. Spicil. Acher. pag. 173 : *Nec valentes ratione juramenti.... præmissa facinora ulterius Concelare, nec jura nostra indefensa.*

CONCELLANEUS. Vide *Cellulanus*.

CONCELLITA, Monachus qui in eadem cella vel Monasterio habitat, ejusdem cellæ cohabitator. Sidonius lib. 8. Epist. 14 : *In illo quondam Cænobio Lirinensi spectabile caput, Luporum Concellita, Maximorumque, etc.* Vide *Syncellita*, *Cellulanus*, *Comprofessus*. [* *Gemma Gemmarum*: *Concello, monachus.*]

† **CONCENA**, Vide *Concæna*.

* **CONCENSIRI**, Inter censuales recenseri. Consuet. Carcass. in Reg. L. Charthoph. reg. ch. 3 : *Nullus hæreticus in omni terra et posse domini Carcassonæ moretur nec Concensiat. Vide Censire in Censu.*

* **CONCENSUS**, Censu seu Præstatio ex agris, prædiis, etc. Chartul. Celsivian. ch. 862 : *Ego Oda dono..... Celsiniensi loco omnem rectum et Concensum, tantum quantum ipsa jure hæreditatis ex parentibus meis habebam in clausum, qui est prope ecclesiam, quæ est constructa in castello de Montecuto, ut ab hodierna die fratres ejusdem ecclesiæ..... nulli amplius mortali hominum ex mea progenie ullum censum redant.* Alia ibid. num. 882 : *Dederunt appendariam, vineas, hortosque ac mansiones, sed et exaratos,.... cum eodem Concensu, quem reddebat ipse (Girbernus).*

† **CONCENTOR** autem dicitur, qui consonat; qui autem non consonat, nec concinit, nec Concentor, nec succentor erit. Isid. lib. 7. cap. 17. Vide *Succentor*.

CONCENTRICUS, Oppositus. [Malim cum Valesio in Valesianis, Appositus, Conveniens.] Paraphrasis symboli apud Guillelmum de Guilevilla in Peregrinatione hominis :

Nunquam volo nec effici
Ut Planeta erraticus,
Malo mori quam infici
Erroribus hæretici,
Legi Dei Concentricus.

† **CONCENTURIARE**, Instruere, dictum a Centurionibus, qui milites ordinant. Papias MS. Bituric. et Gloss. vetus Savergerman. MS. n. 501. Apud Nonium vero : *Concenturiare est Colligere, dictum a centuriis quæ ad suffragia conveniebant.* Plantius Pseudolo : *Concenturio in corde sycophantias.* Terent. Phorm. : *Ego in insidiis hic ero Succenturiatus, si quid deficiet.*

† **CONCEPTELA**, Pisciba, apud Frontinum lib. 1. de Aquæductibus.

* **CONCEPTACULUM**, Lo logo de la conceptione, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

* 1. **CONCEPTIO**, Jus aliquem capiendi et detinendi. Statuta Avenion. ann. 1243. cap. 18. ex Cod. reg. 4659 : *Nullus in curia vel occasione curiæ utatur notariæ vel scrivanariæ officio, nisi in illo vel illis rector, vel rectores hujus civitatis habeant Conceptionem, plenam jurisdictionem usque ad sanguinem.*

* 2. **CONCEPTIO**, a Gallico *Conception*, Intelligentia. Epitaph. in ecel. Paris. : *Hic*

jacet summæ Conceptionis et magnæ scientiæ vir magister Andreas Grangerius in Decretis professor, consiliarius regius, in hac ecclesia canonicus et archidiaconus Briæ, qui obiit anno Christi 1399. die 13. Augusti. Aliud anni 1433. ibid. : Hic jacet reverendæ Conceptionis et magnæ scientiæ magister Guilelmus, etc. *Conception*, pro vulgari *Projet*, *Designatio*, in Epist. ann. 1562. tom. 2. Comment. Condæan. pag. 98. ult. edit. : *L'on ha envoyé ce matin vers ceulx de la ville de Rouen la Conception de quelques articles.*

* 3. **CONCEPTIO**. Charta Henr. imperat. ann. 1310 : *Necnon ad omne scrupulum removendum, et ut omnes (omnis) Conceptionis et dissensionis cujuslibet materia præcludatur, etc.* Sed legendum videtur *Contentionis*.

CONCERGERIA, Sergenteriæ species. Tabular. S. Dionysii ann. 1201 : *Cum Abbas et Conventus S. Dionysii concessissent Joanni de Cyris sergenteriam suam de Cyris, quæ dicitur Concergeria... pro qua Concergeria facienda ipse percipiebat annuatim in granchia B. Dionysii de Cyris 2. modios bladi, etc..... Custodiebat segetes, et pro iis custodiendis accipiebat donum et messagium, faciebat submonitiones ad mandatum Præpositi B. Dionysii vel sermens [servientis] ipsius et debebat facere fidelitatem ipsi Præposito vel servienti ipsius de segetibus custodiendis fideliter, etc.*

* **CONCERGERIUS**, **CONCERGIUS**, Custos domus regiæ, præfectus palatii; cujus officium vel dignitas *Concergeriatus* dicebatur. Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 55. vº : *Dom. Arnaudus de Corbia miles, primus præsidens in parlamento, ordinatus Concergerius palatii regis per litteras regis datas xiiij. Sept. 1384.* Memor. G. ejusd. Cam. fol. 177. vº. ad ann. 1411 : *Anthonijs de Essartis scutifer, nuper ordinatus Concergerius et custos palatii et hospitii regii Paris. loco Theobaldi de Mescreyo, tunc exonerati ab inde, nunc de novo in dicto Concergeriatu receptus et ordinatus.* Charta ann. 1309. in Lib. rub. ejusd. Cam. fol. 322. vº. col. 2 : *Galeranus Brito domini regis scancio, domusque regalis Parisius Concergius.* Vide infra *Conciergerius*.

† **CONCERGIUS**, Custos domus regiæ, Gall. *Concierge*. Chartularium S. Vandregelesi tom. 2. pag. 1661 : *Stephano Concergio S. Germani in Laya.* Vide *Consergius*.

† **CONCERNERE**, Ad aliquid attinere, spectare, Gall. *Concerner*. Delegatio Basileensis Synodi ann. 1439. tom. 3. Gall. Christ. col. 243 : *Quibuscumque ad causam seu causas hujusmodi facientibus et eas quomodolibet Concernentibus.* Eadem notione occurrit apud Rymerum tom. 8. pag. 440. col. 1. in Charta Henrici IV. Angl. Regis ann. 1406. Sed in Legibus Palat. Jacobi II. Reg. Majorie. tom. 3. SS. Jun. pag. xii. sumitur pro *Considerare*, *Hoc namque arquisissime disponimus, prædictorum statui deferentes, et severitatem dictarum sententiarum etiam Concernentes.*

† **CONCESIA**. Vide in *Consisa*.

† **CONCESSATUS**, Concessus, Gallice *Accordé*; *Avoué*. Confœderatio ann. 1368. apud Rymer. tom. 6. pag. 601. col. 1 :

Tanquam pro judicato condemnato et Concessato.

† **CONCESSIATOR**, Qui concedit jure delegationis. Fragment. visitationis Simonis de Sullico Archiep. Bituric. ann. 1284. apud Mabillonium tom. 3. Analect. pag. 505 : *D. Helias Porta Abbas seculari Ecclesiæ S. Asterii Petragoricensis diocesis Concessiator provisionis seu ordinationis sede Apostolica super jura primatiæ prædictæ.*

* **CONCESSIBILIS**, Concedendus, admittendus. Arest. parlam. Paris. ann. 1416. 8. Aug. super jure in bona defunctorum parochis, diocesis præcipue Cenomanensis exacto : *Præterea secundum sacros canones dicti usus et consuetudines non contra bonos mores, nec peccatum mortale inducentes erant, ac in favorem ecclesiæ et pro salutem animarum introducti, ut dicti curati et ceteri gentes ecclesiasticæ ad rogandum pro defunctis multo plus astringerentur, rationabilesque, Concessibiles et præscriptibiles reputari debebant.*

CONCESSUS, **CONCESSIO**, Idem quod *Favor*, *consilium*, *laudimium* : consensus nempe Domini in feudi, vel prædii distractione, seu præstatio quæ eidem fit pro ejusmodi consensu. Tabularium Brivatensis Charta 110 : *Et habet Concessum, et ubladas et nebulas, et pigmentum.* Tabularium Viennense Charta 343 : *Haiminius emit a Engilberto duos pratorum agripennos 2. solidis : horum de uno Canonici sancti Georgii de Concessu habuerunt 3. sol. quia de potestate eorum erat.* Ordericus Vitalis lib. 3. pag. 467. enumeratis aliquot donationibus addit, *Hæc omnia supradicta Concessit minns eorum, etc.* Et pag. 496 : *Nec omnia quæ Fulcoius dederat Monachis, Concessit Robertus de Calvimonte, qui Capitalis Dominus minus erat.* Et pag. 575 : *Et pro concessione auri unciam habuit.* Adde pag. 582. et Concessionem facere præterea dicebantur infantuli, quibus ut ii concessisse seu donationibus assensum præbuisse putarentur dabatur nummus seu denarius. Tabularium Absiense fol. 126 : *Et filiæ Petronilla Nigra, et quæ non poterat loqui, sed nummus ei datus est pro Concessione cum esset in Chauvin Ugo, et qui nummum accepit pro Concessione, cum esset infantulus, qui fecerunt in villa, quæ vocatur Chillos.* Fol. 137 : *In crastino vero apud Jalceroiam Petrus filius Joannis Marot, et Joannes ejusdem Petri frater, qui non loquebatur; in ulnis matris suæ nummum pro Concessione accepit.* Et fol. 175 : *Et alius, qui erat infantulus, pro cujus Concessione nutrix nummum accepit.* Tabularium Vindobonense ann. 1130 : *Notandum vero et scidum est, quod Haldeburgis minor Ameline sorori Rainaldi sexto loco super nominata in cunabulis erat, quando Concessio facta est. Mater vero ejus, eam nutrebat, nomine filiæ suæ, sicut est, Concessionem fecit.* Idem Tabular. 747 : *Infantesque ipsius, qui præfatæ interfuerunt conventioni, Burchardum sicut et Aremburgem et Joannem, tangere eam, firmare seu annuere fecit, datis hac singulis denariis.* Tabular. S. Epiphanii Inculism. fol. 131 : *Statuimus ut denariis pellitis eorum deditos, qui de infra non*

tis obedientiis in Natali Domini censualiter debentur, unus e Monachis, quem Abbas et Capitulum elegerint, recipiat. Tabular. Monasterii S. Joannis Ambian. fol. 221 : Cum autem Beatrix filia mea non haberet ætatem creantandi, recepit denarios, qui dari solent pueris in consimili venditione secundum consuetudinem patrie approbatam. Act. ann. 1226. mense Maio. Idem Tabular. fol. 188 : Alii vero cum necdum haberent ætatem, quoad jurare possent, habuerunt denarios pro Concessione, qui solent dari pueris, secundum terræ consuetudinem approbatam. ann. 1225. Ita rursum fol. 490. 258.

¶ CONCEYLUM. Vide Conceilum.

1. **CONCHA**, Labrum, vas concavum, et superius patulum instar conchæ. Vetus interpres Juvenalis Sat. 3 : Pelves, Conchas, in quibus pedes lavant, ut vasa fictilia, ποντήρια. Paulus lib. 3. Recept. Sentent. : Delphicæ, pelves, Conchæ, aquimanilia, etc. Ennodius :

artur unda sitim, quam splendens Concha ministrat. Hieronym. Epist. 2. de Vita Clericorum : Baccarumque succum non calice bibere, sed Concha. [Hist. Beccensis MS. pag. 340. in Archivis ejusd. monasterii : Cecit et aqueductum per quem adduxit fontem pulcherrimum de longinquo, qui per vicinas monasterii dividitur, et Concham leganti opere jussit effodi ad recipiendum aquam, tectumque desuper ædificari. Hic gi de majori labro seu eraterc, Gall. Basin, nihil necesse est moueam.]

¶ CONQUA, Eadem notione. Ceremoniale S. B. M. Deauratæ Tolos. : Et in Manto pauperum debet providere Hospitalem Deauratæ de aqua calida et de aqua frigida pro temperando, et de Conquis et cinis, etc.

CONCHA vero recensetur vulgo inter ista ac ministeria sacra, cujus varii fuere usus. Anastasius Bibl. in Paschali PP. : ariterque et Concham ad spongiam pro nocturnis diligentibus ibidem ex argento contulit. Vide pag. 26. 28. 32. etc. Chronicon Casin. lib. 3. cap. 57 : Concham argentam cum aquimanili suo. Lib. 4. cap. 90 : Conchas duas librarum 8. etc. Bernardus Monach. in Consuetud. Cluniac. MSS. ap. 37 : Urceus argenteus cum Concha arntea. [Rursum occurrit in iisdem Conclut. editis part. 1. cap. 52.] Idem Bernardus MS. cap. 56 : Candelabrorum patens ac cereorum Conchas diligenter abradat. Ariulfus lib. 2. Chron. Centul. cap. 10 : Concha argentea major cum imaginibus arnteis una. Lib. 3. cap. 3 : Conchæ argente pendentes duæ, scilicet lucernarum vel candelabrorum. Κρητῆρας vocat Paulus Si-ntiarius in Descriptione S. Sophiæ. [Tementum Guillelmi Raymundi Comitis eritaniæ ann. 1095. in Appendice Marcæ span. col. 1195 : Item dimitto ad retabulum S. Michaelis restaurandum meas Conm, et ad tabulam S. Martini meas copas-cifos.] Concilium Eliberit. can. 48 : mendar placuit, ut hi qui baptizantur, minos in Concham non immittant, ne-cerdos quod gratis accepit, pretio distra-re videatur. Conchæ ad Baptismum me-nit etiam Chronicon Petri Regis Aragon. titum a Michaele Carbonello, lib. 1. cap. E per ço en la dit dia nos nos batejaren

en la cambra en una Concha. Cui Concha, aut cum manibus infanti in infirmitate po-sito aquam super caput fundere, et sic ba-ptizare, in Responsis Stephani II. PP. cap. 12.

CONCHÆ AD CHRISMA. Testamentum Riculfi Episcopi Helenensis : Candelabros cum argento 4. Conchas æreas 2. ad Chrisma conficere, etc. Vide Sacramentarium S. Gregorii Magni pag. 71. 73. edit. Menardi.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Conca, Prov. pellivium ad pedes abluendos et sordes colligendas. Ordinar. Rotomag. Ms. ubi de lotionem pedum in Cœna Dom. : Debet dominus archiepiscopus facere distribui cuilibet canonico præsentibus. unam Concham, Gallice gatte, unam olam terræ. Conque, eadem notione, in Ch. ann. 1543.

2. **CONCHA**, Navigii species in Conchæ formam efficta, ut sunt Gondolæ Veneticæ. Epistola Jacobi Regis Aragoniæ ad Carolum Regem Franc. ann. 1326. tom. 8. Spicilegii Acheriani : Quædam navis seu Concha, cujus erat ductor sive patronus Bernardus de Ilario. Caresinus Scriptor Venetus ann. 1378 : Destinatis quampluri-bus usseriis, seu galeis grossis, Conchis, aliisque navigiis, etc. Chronicon Petri Regis Aragon. edit. a Mich. Carbonello, lib. 1. cap. 12 : Encara hic venguer en altres navilis, e moltes naus, e Quoques, e vexells de la ciutat de Valencia. Cap. 14 : Parti donchs le Senior Infant . . . en la Qaoqua d'En Bernart, etc. Etiamnum nostri Picardi Coquets, [Occitani Conquo, vel Conco] vo-cant vasa lignea in quibus eluuntur panni linei, [instrumenta escalia, etc.]

* Cangii mentem minime hic assecutus est Muratorius, cum in Antiq. Ital. med. ævi tom. 2. col. 526. scribit vocis Conchæ significationem eo loci depravate exhiberi, quasi inter minutas cymbas esset compu-tanda : nam Concharum formam, non earum magnitudinem Cangius exprimere voluit. Cocham vero vel Coccham scribendum esse non ausim cum Muratorio definire : non aliam equidem opinor esse navigii speciem ; sed frequentius occurrit Concha, quam ut amanuensis oscitationi tribuam. Vide supra Coccha et Cocha 2.

3. **CONCHA**, Mensuræ frumentariæ species, quæ in Consuetudine Bayonensi tit. 23. art. 9. quinquaginta quatuor libra-rum esse dicitur. Adde tit. 22. art. 2. tit. 23. art. 3. et Consuetud. Solensem tit. 10. art. 7. tit. 16. art. 7. Historia Abbatie Condomensis pag. 473 : Quatuor Conchas tritici, totidem sextarios vini. Pag. 483 : Hæc terra sita est in Cirisol, mensura deceui Concarum. [Chartarium Ecclesiæ Auxitanæ MS. Bibl. San-Germanensis : Et XIII. Con-cas de frumento dedit similiter Sanctæ Ma-rie. Scribitur Conqua in exemplo supra relato in voce Bladeria.] Hinc

CONCADA TERRÆ, Modus scilicet agri conchæ frumenti redditus. Historia Abbatie Condomens. pag. 491 : Et unam Concadam terræ in pago sancti Gorgoni, quæ reddit 12. Concas tritici. Pag. 476 : Dedit B. Petro . . . unam Concadam de terra et dimi-diam, et unam cartaladam ad Fontem de Pisol, etc. Pag. 480 : Dedit . . . Concadas terræ, et restituant una denariata de vinea

pro salute animæ suæ. Adde pag. 491. 496. [et vide Concada et Conchata suis locis.]

¶ **CONQUADA**, supra legitur in voce Ar-pentum.

4. **CONCHA**, Pars ædis sacræ, in qua scilicet sacra mysteria peraguntur, et ubi stat altare ; sic dicta, quod qua parte est θυσιαστήριον, seu βῆμα, quidam in hemicy-lindri formam effingatur recessus, qui su-perne in Conchæ figuram clauditur. Pau-linus : Totum vero extra Concham Basilicæ spatium alto et lacunato culmine geminis utrinque porticibus dilatatur. Sed de Conchis ædium sacrarum, pluribus egimus in De-script. S. Sophiæ num. 50.

¶ 5. **CONCHA**, Sepulchrum in formam Conchæ constructum. Cardinalis Aragonius in Vita Innocentii II. Papæ apud Murator. tom. 3. pag. 434. col. 2 : Moritur et in La-teranensi Ecclesia in Concha porphyretica sepelitur. Bernardus Guido in eadem Vita ibid. pag. 436. col. 2 : Defunctus est Ronæ . . . et in Ecclesia Lateranensi hono-rifice tumulatus in Concha porphyretica, miro opere constructa.

6. **CONCHA**. Charta Willelmi Aquita-norum Ducis c. ann. 1137. apud Sammar-thanos in Abbatibus Angeriæ. : Dono et concedo . . . quidquid in Concha de Esnenda habebam, cum omni libertate et sine aliqua mala consuetudine. Hæc enim Concha tenet a cruce, quæ est in via usque ad portum Savarici, et in eadem Concha violendina, piscatorias, vel aliud quodlibet ædificium, etc. Neseio an utrobique Conba legi de-beat. Vide Conba 2. Vaseonibus, locus de-clivis.

* **CONCHATA**, Modus agri conchæ fru-menti redditus, ut Concada in Concha 3. Charta ann. 1276. ex Tabul. S. Vict. Mas-sil. : Dedit pro se et suis dicto ordini pro una Conchata terræ auchesa apud bastidam Va-lentia, etc. Tres Conchatas vinearum, in alia ann. 1346. ex eod. Tabul. Vide infra Conquata in Conqua.

* **CONCHORIALIS**, Clericus ex choro, quicantorem comitatur, dum officium suum peragit. Stat. S. Capellæ Bituric. ann. 1407. ex Bibl. reg. : In festis vero annuali-bus cantor et Conchiorialis suus cantabunt responsorium. Vide supra Choralis.

CONCHYLIOLEGULI, vel CONCHYLE-GULI, vel CONCHYLOLEGULI, in Cod. Theod. leg. 5. et 17. de Murilegul. (10, 20.) leg. 9. de Lustrali collat. (13, 1.) iidem qui Muri-leguli, pisatores ac nautæ conchylii seu muricis, πορφυρεῖς. Joann. de Janua : Con-chilegus, qui conchilia legit, collegit. Vide Murileguli et Glossar. med. Græcit. in Κερχυλεντζί.

* **CONCIA**, vox Italica, Refectio. Privil. Pisanis concessa a Conrado rege Sicil. ann. 1269. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. imper. Leon. Urbevet. pag. 274 : Quod Pisani nihil solvere teneantur pro directura, vel alio modo de his, quæ re-ducerent vel amitterent, pro Concia suarum navium, vel lignorum, videlicet ferro, pice et stuppa, et aliis necessariis pro ipsa Con-cia vel refectio. Vide infra Concium.

* 1. **CONCIARE**, Italica, Ornare, repa-rare, reficere. Charta ann. 954. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 114. col. 2 : Quatenus propter omnes inclitas illorum om-

nium personas daremus nos pro Conciandum et renovandum vos palatium vestri episcopi una libra de auro purissimo. Alia ann. 1030. apud Turrig. de Crypt. Vatican. part. 2. pag. 533 : Si..... de ipsam domum lignamenta fortiore frerint, omnia Conciare, et de ipso perditum restaurare promitto. Denique alia ann. 1094. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 573 : Potestatem habeant..... sepulturam fabricatam..... aperire et mundare, et foras eijcere, et Conciare,..... et quod ex inde ejectum fuerit, ibidem reducere, et ipsam sepulturam restaurare.

* 2. **CONCIARE**, Rationes putare, Academ. Crusean. *Acconciare*. Charta ann. 1089. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 47. col. 2 : Quando venerimus nos, vel nostros heredes, labores ipsos ad metendum et recolligendum, et Conciandum annualiter, faciamus nos vel nostros heredes scire ad partem suprascripti monasterii, ut ibidem dirigat missum suum ad conspiciendam et recipiendam ipsum fruges et labores.

* **CONCIATA**, f. Sacellum domesticum, a forma *conclue* sic dictum. Vide *Concha* 4. Instr. ann. 1411. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1208 : Actum in civitate Arimini, in Conciata S. Columbæ, in domibus palatii et residentie præfati magnifici domini Caroli.

* **CONCIATURA**, Supellex quævis ad aliquod artificium pertinens. Charta Paldolfi Langobard. prine. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 130. col. 1 : Licentiam habeat mittere in lacu Patriensem pro piscandum eodem lacu duos loutres, uno cum quatuor homines cum suis retiis, et cum reliqua omnia Conciatura.

CONCIBIONES, in Gloss. Isid : Quatuor stellæ quæ per astrologiam concipientibus aptantur. Joan. de Janua : Concipiones, stellæ quæ concipientibus aptantur et favent.

CONCIBUS, Contactaneus, σύντροφος, in Gloss. Gr. Lat. [Σύνσιτος, Commensalis in Suppl. Antiquarii.] [* Σύσιτος, Sodalis, in isdem. Gl. Gr. Lat.]

CONCICLA. Apicius lib. 5. cap. 3 : Conciela cum faba, coques, etc. Ubi Humelbergius legendum putat *Conchiela*, intelligique fabam, quam Martialis lib. 13. Epigram. 7. *Conchium* vocat, fabam scilicet quæ Solida dicitur Plinio, hoc est integra et cum cortice suo decocta, ad discrimen fabæ fresæ, quæ molliter fracta sine cortice coquitur : eadem quæ faba *Concicula* appellatur a Marcello Empirico cap. 33. pag. 227.

CONCIDA, CONCIDES, CONCIDUA. Vide *Conciso*.

CONCIENIA, Imbrium collectio, quasi continens aquas. Ugutio. Vide *Concinium*.

* **CONCIERGERIUS**, CONCIERGIUS, a Gallico *Concierge*, Custos domus regie, præfectus palatii ; cujus officium vel dignitas *Conciergeria* et *Conciergia* appellatur. Memor. G. Cam. Comput. Paris. fol. 173. rº. ad ann. 1411 : Anthonius de Essartis scutifer et varletus scindens regis et custos denariorum suæ parcinoniæ, ordinatus *Conciergerius* et custos regalis palatii Paris. loco Theobaldi de Mescreyo. Tabul. Fossatense fol. 5 : Item Milo de Gastins, *Conciergius* de Vicenis, cepit sagenus Jaqueti Chas-

telains. Memor. G. jam laudatum fol. 172. rº. ad ann. 1411 : Dominus comes Nivernensis pro *Conciergeria* domus seu hospitii regis de Bauté, loco dom. Karoli de Lebreto. Charta Phil. Pulc. ann. 1313. in Lib. rub. ejusd. Cam. fol. 359. rº. col. 1 : Quamdam domum in platea S. Michaelis olim sitam,..... oneratam in uno denario Par. reddituali imperpetuum, debito *Conciergiæ* nostræ Paris. pro fundo terræ. Quod officium reginis etiam concessum reperimus in eod. Memor. G. fol. 211. vº. ad ann. 1412 : Domina Ysabellis regina Franciæ orlinata *Conciergeria* seu custos palatii regalis Parisius, loco Anthonii de Essartis. Vide supra *Conciergerius*.

* **CONCIERGERIA**, Carcer dictus vulgo *la Conciergerie*. Arest. parlam. ann. 1420. in lib. 1. Stat. super artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 22. rº. : Carceribus nostris *Conciergeriæ* seu *Conciergeriæ* palatii nostri Parisius mancipari fecisset.

* **CONCIERGIUS**, Ædis cujuslibet custos. Necrolog. MS. Paris. ecel. 11. Id. Nov. : Item apud Moissiacum emit tres masuras retro domum *Conciergi*.

CONCILIABULUM, Locus ubi in Concilium convenitur, Festo ; ubi plures sui juris sedent, in Glossar. Isid. Gloss. Lat. MS. Regium Cod. 1013 : *Conciliabulum*, locus in quo multi homines sui juris sunt. Frontinus : Prius fuere *Conciliabula*, et postea sunt in municipii jus relata. At proprie

CONCILIABULA dicuntur furtivi et clandestini conventus, congressus. Concilium Carthag. IV. can. 71 : *Conciliabula* hæreticorum, non Ecclesia, sed *Conciliabula* appellantur. *Conciliabula* hæreticorum, in lege 2. Cod. Tb. de Fide Cathol. (16, 1.) *Conciliabula* judæorum, in leg. 1. cod. Cod. de Judæis. (16, 8.) Ψευδοσύνοδος, et Ψευδοσύλλογος, in VII. Synodo Aet. 1. Συνέδριον ἀποστατικόν, in Concilio Ephesino part. 2. Aet. 1. *Latrocinium Ephesinum*, quod contra Flavianum Constantinop. a Dioscoro Alexandrino coactum est, vocant Gelasius I. PP. Epist. 13. Liberatus Diae. cap. 12. et 13. et Nicolaus I. PP. Epist. 8 : Ἀγριωτάτην ἐν Εφεσῶ δευτέραν σύνοδον, Auctor Vitæ S. Sabæ. *Concilium Latrocinale*, Concilium Constantinopol. de depositione Ignatii Patriarchæ CP. Nicolaus I. PP. Epist. 9. Hinemarus Remensis, apud Flodoard. lib. 3. Hist. Rem. capite 14 : *Ad Conciliabulum nuper Metis habitum : quod vocari Synodum vetuistis*. Vide *Martyrium*.

 In bonam partem accipit Eddius in Vita sancti Wilfridi, ubi loquens de illius absolutione per Johannem PP. hæc habet : *Per plura spatia dierum et mensium ab omni piaculo scelere degradandi pure perfecteque excusatus probabilis sanctus Pontifex noster apparuit ; nam per quatuor menses et LXX. Conciliabula sanctissimæ sedis, de fornace ignis examinandi (f. examinandus,) apostolica potestate hoc modo auxiliante purificatus, ut dicam, rvasit*. Will. Malme-sbur. etiam habet : *Quatuor mensibus LXX. Conciliabula coacta : hinc patet, uti ex sensu, conjunctionem et ante LXX. in Eddii textu redundare*.

CONCILIALES, Consilarii, apud Steph. Eddium in S. Wilfridi Vita cap. 44.

CONCILIARE, Colligere, συναθροίζειν, in

Glossis. Hac notione usurpatur in Cod. Theod. leg. 2. de Liber. (4, 8. const. 6. § 5.

* Nostris *Concueillir*, *Concuilir* et *Concuillir*, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 3 : *Disant qu'elle li avoit emblé ses pomes et Concueilliez. Il Concuilist pierres*, in aliis ann. 1396. ex Reg. 149. ch. 330. Rursum aliæ ann. 1400. in Reg. 155. ch. 211 : *Le suppliant appercent ledit Hebert en un courtil Conquillant des noiz. Aconcueillir*, eodem sensu, apud Guil. Guiart. :

Par foibleces Aconcueillés.

† **CONCILIARE**, An convenire, adire ad aliquem. Chronicon Mauriniæ. apud Duchesnum tom. 4. pag. 377 : *Exinde rediens Innocentius (II. PP.) ad Galliam, diuque Autissiodoro commoratus cum tempus convocati Concilii, quod in festivitate B. Lucæ Evangelistæ Remis celebraturus erat, appropinquaret, Conciliato prius apud Turonum Gaufrido Martello nobilissimo et strenuissimæ indolis adolescente, Comite Andegavensium atque Cenomanensium, rursusque Aurelianensem Stampensemque rediens provinciam, sua præsentia Parisius illustravit*.

† **CONCILIARE SE**, Congregari, in Glossario Barthii ex Anonymi Hist. Palæst. : *Conciliaverunt se denique nostri, et una voce concorditer dixerunt*.

† **CONCILIARE ECCLESIAM**, illam scelere aliquo pollutam iterato consecrare et aqua benedicta aspergere. Chronicon Parmense ad ann. 1307 : *Dominus Henricus Deo gratia Episcopus Rheginus venit Parmam et Conciliavit majorem Ecclesiam, quæ fuerat et steterat a S. Petro proxime præterito mensis Junii violata, propter quoddam maleficium cum sanguine in ea factum in præsentia dicti Domini Ghiberti*. Vide *Reconciliare*.

CONCILITAS, διαλλαγή, *Reconciliatio* in Gloss. Græc. Lat. : *Reconcilitas*, διαλλαγή, in eodem.

1. **CONCILIUM**, Cætus, corpus et universitas hominum simul et una convenientium. *Concilium Deorum*, apud Tertullianum. *Concilium Patrum*, pro Senatu, apud Symmachum lib. 1. Epist. 89. *Concilium Naviculariorum*, in leg. 32. Cod. Theod. de Navicular. (13, 5.) Vide Gruteri Inscript. 305. 8. 321. 10. 325. 15. 467. 3.

* *Concile* etiam nostris, pro *Concil*. I. Roman de Robert le Diable MS.

Quant chil qui furent au Concile,
La verité oïrent dire, etc.

CONCILIUM, Nundinæ, apud Euphrasium Terentii interpretem.

CONCILIUM, Parlamentum. Vide *Præneum* in Libertatibus Anglic. tom. 1. pag. 1248.

CONCILIUM CATHOLICUM, Ecclesia Catholica, vel certe cætus Clericorum Ecclesiæ, ac ædis sacræ, in leg. 1. Cod. Just. SS. Ecclesiis (1, 2.) : *Habeat unusquisque centiam sanctissimo Catholice venerabili Concilio decedens bonorum quod optave relinquere*. Ubi Basilic. lib. 1. tit. 1. : ἁγίας ἐκκλησίας vertunt.

CONCILIUM MARTYRUM, SANCTORUM Locus ubi multorum Martyrum ac Sanctorum corpora conquiescunt, *Confessio* vel etiam ipsa Basilica ; *Martyrum sedes*, lege 6. Cod. Theod. de Sepulcr. violat.

17.) Acta Stephani PP. III. apud Baronium ann. 259. num. 24 : *Nemesius autem gratia Christi roboratus, circuibat criptas et Concilia Martyrum, et ubicumque reperisset Christianum egentem, de suis facultatibus ei ministrabat.* Anastasius in S. Damaso PP : *Hic multa corpora sanctorum Martyrum requisivit, quorum etiam Concilia versibus decoravit. Martyrum Conciliabula*, apud S. Hieronymum in Epistola ad Heliodorum. Adde Martyrol. Rom. 23. Junii; συνάξεις Μαρτύρων, in Concilio Gangrensi. can. 20. ubi vetus Interpres vertit *Confessiones Martyrum. Martyrum tumuli*, apud S. Hier. Epist. 7. *Martyrum limina*, Epist. 15. *Martyrum sepulchra*, Ep. 17. *Martyres*, nude Ep. 22. cap. 6. Epist. 50. cap. 6. Vide *Martyrium*.

CONCILIUM SANCTORUM. Gaudentius Brixiensis in Tract. in Dedicat. Basilicæ XL. *Martyrum : Habemus ergo et hos XL. et prædictos decem Sanctos ex diversis terrarum partibus congregatos : unde hanc ipsam Basilicam eorum meritis dedicatam, Concilium Sanctorum nuncupari oportere decernimus.* Ausonius in Parent. iv. 29 :

Et modo Conciliis animarum mista piarum
Fata tui certe nota nepotis habes.

Vide *Custodes Martyrum*.

CONCILIUM, Episcoporum consessus de rebus Ecclesiasticis deliberantium. Gloss. Latino Græc. : *Concilium*, συνέδριον, συμβούλιον, σύνοδος. Codex Canonum Bibl. Regiæ qui fuit S. Petri Pictavensis : *Synodus autem ex Græco interpretari Comitatum, vel Cætum; Concilii autem nomen tractum ex more Romano : tempore enim quo causa agebatur, conveniebant omnes in unum, communique intentione tractabant; unde et Concilium a communi intentione dictum, quasi Concilium : nam cilia oculorum sunt, unde est et Concilium dictum, D. in L. littera transeunte.* [* Corrigendus hic locus ex Isidor. Origin. lib. 6. cap. 16. sect. 12 : *dictum, quasi Communnicilium; nam cilia oculorum sunt; unde et considium consilium D. in L. litteram transeunte.*] Idem Codex : *Canones autem generalium Conciliorum a temporibus Constantini cæperunt : in præcedentibus namque annis, persecutione fervente, donandarum plebium minime dabatur facultas. unde christianitas in diversas hæreses scissa est, quia non erat licentia Episcopis in unum convenire nisi tempore supradicti Imperatoris : ipse enim dedit facultatem Christianis cere congregari.* [* Hæc ex eod. Isidor. ibid. sect. 2. sqq.] Facundus Hermaniensis lib. 5. cap. 5 : *Negne enim est alia faciendorum Conciliorum utilitas, quam ut quod intellectu non capimus, ex auctoritate credamus, et sicubi ratio minus nobis occurrerit, des ne labamur cito succurrat.* Arnulfus Aigiensis Archidiac. contra Girardum Egoism. Episc. cap. 2 : *Ad hoc Concilia celebrari Sanctorum Patrum sanxit auctoritas, inde virtutum doctrina malorumque correctio proveniret, et velut exercitus sui facilitate perspecta, ipsam se plenius Ecclesia ater cognosceret, ut adversum vitia severius insurgendo, instantium bellorum triumphos posset confidentius aspicari.* De Episcoporum in Conciliis consessus ratione, vide Concilium Toletanum IV. n. 4.

Conciliorum vero quadruplex distinctio est. Unum *Episcopale* Episcopi cujusque, quod Parœciæ unius Presbyteri frequentant. Alterum *Provinciale* Metropolitanum, quod ex provincia Episcopos habeat suffraganeos. Tertium *Primatis*, ad quod ex integra diœcesi singularum provinciarum Metropolitanum convocantur. Quartum ad quod diversarum Occidentis diœceseon Primates conveniunt, cui præest summus Pontifex Romanus, qui diœceses illas omnes præcipuo jure ac potestate subiectas habet.

* *Concile*, prima acceptione, in Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 33 : *Comme un jour de Dimanche en Caresme l'exposant feust venuz en procession après la croix et les chapellains, avec les autres ses voisins, qui venoient au Concile on à sesne, qui lors se tenoit andit Clugny, etc.*

CONCILIUM MAGNUM, quod alias *Oecumenicum* dicitur : *Synodus Magna*, in Concilio Arelat. II. cap. 56. Ita passim Nicænum Concilium appellant veteres, ut Sardicense, Athanasius Apolog. 2. in princip. *Magni et universale Concilium*, apud Liberatum Diacon. cap. 6. Agobardus lib. de Dispensatione cap. 20 : *Bina per annos singulos Concilia fieri, et Romani Pontifices decreverunt, et Magna Concilia sollicite commendant.*

CONCILIUM OECUMENICUM, seu **UNIVERSALE**, vel **GENERALE**, cui adesse possunt, et ad quod evocantur totius orbis Episcopi. Sulpitius Severus lib. 2. Hist. sacræ, de Concilio Nicæno : *Concilium ex toto orbe convocatum.* S. Augustinus Epist. 162. de eodem : *Plenarium universæ Ecclesiæ Concilium.* Lib. 1. Contra Donatist. cap. 7 : *Plenarium totius orbis Concilium.* Adde lib. 2. cap. 4. 8. etc.

CONCILIUM UNIVERSALE, interdum idem quod *Provinciale*. Joannes. VIII. PP. Epist. 56. et 57 : *Auctoritate Apostolica decrevimus Reverendorum fratrum et Coepiscoporum nostrorum Italici regni Universale, id est, totius provinciæ advocare Concilium.*

CONCILIUM PLENARIUM dicebatur etiam illud, cui Metropolitanus cum cæteris suæ diœcesis Episcopis intererat. *Concilium plenarium totius Africæ*, apud S. Augustinum Epist. 47. 170. 235. *Concilium plenum*, et *Tractatus plenus*, apud Vigilium Tapsensem lib. 1. Contra Palladium pag. 488. Leo IX. PP. Ep. 4 : *Decus Ecclesiarum Africanarum ita conculcatum a gentibus nimium dolemus, ut modo vix quinque inveniantur Episcopi, ubi olim ducenti quinque solebant per Concilia plenaria computari.* In Concilio Bracarense II. cap. 9. *Integrum et perfectum Concilium* dicitur illud, in quo Metropolitanus Episcopus fuerit. Concilium Antiochen. cap. 16 : *Τελείαν δὲ ἐκείνην εἶναι σύνοδον, ἥ συμπάρεσι ὁ τῆς Μητροπόλεως.*

CONCILIUM UNIVERSALE ANNIVERSARIUM, Ad quod singulis annis ex omnibus provinciis Africæ Episcopi convenire in unum consueverant, in Concilio Carthag. III. can. 7. *Generale Concilium*, in præfatione Concilii Wormaciensis ann. 868. Vide Concilia Africana can. 64. 65. Epistolam Aurelii Episcopi Carthag. apud Baron. ann. 419. n. 59. Ferrandum Diac. in Brevario cap. 21. etc.

CONCILIA PROVINCIALIA. Bernaldus Constantiensis Presbyter de Reconciliatione lapsorum pag. 267 : *Sunt et Provincialia Concilia, quæ post illa universalis necessario recipere debemus, quia et in illis multa Ecclesiasticis negotiis necessaria reperimus.* Horum etiam observationem ipsa decreta Romanorum Pontificum et statuta universalium Synodorum nobis indicunt, quæ per singulas provincias annuatim hujusmodi Concilia celebrari sæpissime præcipiunt. Quæ quidem Concilia Provincialia his in anno teneri, vel saltem semel, sanxerunt passim Concilia, Nicænum cap. 5. Antioch. can. 20. Carthag. III. can. 2. Carthaginense V. can. 7. Concil. Afric. can. 60. Calchedon. can. 19. Toletan. III. can. 18. Tolet. IV. can. 3. Emerit. can. 7. Regiense can. 8. Arausic. I. can. 29. Agath. can. 48. Aurelian I. can. 1. Aurel. II. can. 1. etc. Vide Avitum Viennensem Epist. 80.

CONCILIUM REGIONALE, apud Augustin. lib. 7. contra Donatist. cap. 53. *Locale*, in Concilio Bracar. I. can. 18.

CONCILIUM CIVILE, Synodus Episcopalis, seu quæ ab Episcopo in sua civitate fit cum Presbyteris suæ diœcesis. Epistola 18. Hadriani II. PP. ad Carolum Calvum, de Causa Herlefridi Presbyteri : *Sed nunc melius faceretis si quod in civili Concilio apud suum Episcopum perperam gestum est, in provinciali Synodo apud vos rationabiliter et apud fratrem nostrum Hincmarum cassaretur.* Concilium Episcopi, in Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 60. Ubi vide Steph. Baluzium.

CONCILIA PALATINA. Concilium Tullense ann. 859. cap. 7 : *In eorum quoque (Regum) Palatiis saltem semel intra biennium generalis Episcoporum Conventus agatur.* In Concilio Calchedonensi, Anatolius Episcopus Constantinopolitanus interrogatus a iudicibus cognitoribus in causa Photii, an Synodum appellare oporteat Conventum Episcoporum, qui in Regia civitate diversantur, ita respondit : *Tennit pridem consuetudo, ut qui in magna hac civitate morantur sanctissimi Episcopi, cum eo temporis occasio vocat, de emergentibus quibusdam Ecclesiasticis causis conveniant, ac singula definiant, responsoque eos dignentur qui præcantur aliquid.* Vide Marcam in Dissertat. de Primatib. cap. 16.

* **CONCILIUM**, Archidiaconorum districtus, vel jurisdictio. Charta ann. 1235. in Suppl. ad Miræum pag. 682. col. 1 : *Capella in decanatu Concilii de Leewis nostræ diœcesis sita, etc.* Alia ann. 1462. ibid. pag. 624. col. 1 : *Proviso quod investitus recipiet suam institutionem a loci archidiacono, et Concilia visitabit, prout moris est, per se vel per alium.*

** **CONCILIUM VULGARE**, Placitum provinciale, in Tradit. Fuldens. ann. 929. ap. Schannat. pag. 233. Vide *Comicilium*.

* 2. **CONCILIUM**, Præstatio, quæ in feudi vel prædii distractione domino pro ejusdem consensu exsolvitur. Charta ann. 1096. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 2 : *Qui emerit aut vendiderit nullo abere in Constantin ante illo Concilio, habeat eum libere, etc.* Instr. ann. 1304. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 52. col. 2 : *Item census, usatica, lau-*

dimia, Concilia, tascas, cartones, etc. Vide Consilium 3.

* 3. **CONCILIUM**, Incolarum urbis aut oppidi universitas, idem quod *Commune* 2. Stat. pro reformat. regni Navar. ann. 1322. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 162. r^o. : Item Concilium de Caparroso emit terminum de Coscoilleta, quem tenere non potest sine pecta..... Ordinatum est quod prædictum Concilium compellatur solvere pectam de roturis, quas fecit in bardena, una cum dampno nemoris facto.

CONCINERATIO, Reliquiæ Sanctorum. Mirae. S. Ursuarii n. 5 : Sumptis de Concineratione sanctissimi corporis in sepulchro ejus duobus dentibus. Hinc Cinerarios, Catholicos appellabant Hæretici, uti supra in hac voce observatum. S. Hieron. Epist. 53 : *Ais Vigilantium... os fœtidum cursu aperire, et putorem spurcissimum contra sanctorum Martyrum proferre reliquias, et nos qui eas suspicimus, appellare Cinerarios, et Idololatrias, qui mortuorum hominum ossa veneremur.*

† **CONCINERATUS**, Cinere conspersus. Tertull. de Pudicitia cap. 13 : Conciliatum et Concineratum prosternens.

† **CONCINIUM**. Vide Concivium.

† **CONCINNANTIA**, Concinnitas, ornatus. Præfatio Isidori ad Concilia tom. 1. Concil. Hisp. pag. 28 : *Horum vero Concinnantia, si omnia ponerentur, ante deficeret dies, quam horum singula explicarem.* Vide Sidonium lib. 8. Epist. 4.

1. **CONCINNARE**, **CONCINNATIO**, voces in luminaribus Ecclesiæ præsertim usurpatæ, apud Interpretem Biblior. non semel : *Ad luminaria Concinnanda, ad Concinnandas lucernas*, Exod. cap. 25. 35. Levit. 24. numero 4. *Ἐλαίου εἰς τὴν φάσιν*, Græco Interpreti. S. Hieronym. Epist. 26. cap. 6 : *Vel lucernas Concinant, vel succendunt focum, pavimenta verrunt, etc.* Nicolaus I. PP. Epist. 2 : *Quoniam irrationabile est ut Ecclesiastica possessio, unde luminaria et Concinnationes Ecclesiæ Dei fieri debent, terrena quavis potestate subtrahantur.* Concilium Metense ann. 888. can. 2 : *Ipse (Presbyter) eas (decimas) cum integritate accipiat in sui sustentationem, et ad luminaria Concinnanda, et Basilicæ adificia, etc.* Leo IX. PP. Epist. 9 : *In ædificandis parietibus, picturis, tignis, tectis, imbricibus, et præterea luminariorum Concinnationibus assiduis olei et cere, nec non lampadibus vitreis et cicindulis, etc.* Adde Braulionem in Vita S. Æmiliani cap. 29. apud Bivarium. [** Vide Marin. Pap. Diplom. num. 78. not. 2.]

* 2. **CONCINNARE**, pro Concionari. Charta ann. 1252. apud Cencium inter Census eccl. Rom. : *In qua concione seu parlamento nobilis vir Monalducus domini Paganelli, olim unus ex dominis dicti castri seu pennæ, ... surrexit et inter alia Concinnando dixit..... In eodem etiam parlamento surrexit magister Jacobus Munaldi notarius, et nomine suo et omnium masariorum seu popularium castri et loci prædicti Concinnando dixit, etc.*

† **CONCINNATIO**, Machinatio. Vitæ Patrum Emerit. tom. 2. Concil. Hisp. pag. 654 : *Auctores vero hujus nefandi sceleris, ut viderunt Concinnationes sui nequissimi*

consilii divino judicio frustratas.... ad domos suas cum amaritudinē redierunt. Vide alia notione in Concinnare.

† **CONCINNATOR**, Calumniator, Κατασκευαστής, ὁ κακοπράγμων. Gloss. Lat. Gr. Sussannæus in Vocabulario : *Concinnator litium, Qui in longum cavillis ducere nititur.*

† **CONCINNATORIA VASA**, in L. Dig. de penu legata (33. 9.) id est, ad concinnandum, efformandum et effingendum accommoda.

CONCINNATURA, κόλλησις, in Gloss. Gr. Lat. [* Et Lat. Gr. Codex reg. Glutinatūra.]

CONCINNUS, Potio ex multis herbis sibi congruentibus facta. Glossæ MSS.

† **CONCINUS**, Canticus. Glossar. Sangerman. MS. n. 501. f. *Concentus.*

CONCIO, Multitudo, Congregatio, Concilium. Glossar. Gr. Lat. : Ἐκκλησία, *Concio*, Concilium. Glossarium Lat. MS. Regium : *Concio, conventio populi, vel conversatus, vel Ecclesia, vel oratio.* Idem : *Concionem, convocationem populorum.* [Festus : *Concio significat Conventum, non tamen alium quam eum, qui a Magistratu vel a Sacerdote publico per præconem convocatur.*] Adde Papiam. Vita Hadriani PP. :

Auribus intentis expectet Concio plebis.

Matthæus Vindocinensis in Tobia :

Israelitarum Concio jussa facit.

Infra :

Concio Claustralis tibi sit, plebs Israel, herbæ
Disciplina, rigor olla, Prophetæ Deus.

Domnizo lib. 2. de Vita Mathildis cap. 3 :

Gaudet turba Petri, turbatur Concio Regis.

Adde cap. 6. et 7. Utuntur passim Scriptores, Hariulfus in Vita S. Angilberti Abbatis Centul. n. 23. Bonifacius in Vita S. Livini Episcopi cap. 9. Jonas Monachus Bobiensis in Vita S. Bertulfi Abat. cap. 3. Osbernus in Vita S. Elphegi Archiep. Cantuariensis num. 6. Gosselinus in Vita S. Wereburgæ virgin. cap. 3. Harmerus in Miracul. S. Maurili Episcopi Andegav. Willelmus Brito lib. 4. et 8. Philipp. pag. 136. 185. Abbo Floriac. in Encylica. Auctor vitæ S. Madelgisi n. 3. Acta Concilii Remensis apud Baron. tom. 10. Vita S. Aicadri cap. 30. Vita S. Magnobodi Episcopi Andegav. cap. 51. Vita S. Joannis Abbat. Reomaensis lib. 2. cap. 2. Historia Invent. S. Secundini cap. 1. Charta Roberti Regis Franc. apud Sammarthanos in Episcopis Andegav. Orderic. Vital. pag. 468. 547. 588. 708. Dudo lib. 3. pag. 158. Fridogodus in Vita S. Wilfridi cap. 21. 46. Hildricus Abbas Casin. in Epitaphio Pauli Diaconi, etc. Ea etiam notione usurpatam vocem hanc a Suetonio in Vespasiano cap. 8. observavit pridem Casaubonus. [Neque alia ratione dixit Tullius de amicitia cap. 25 : *Concio ex imperitissimis constans*, et Cæsar de Bello Civili lib. 2. cap. 32 : *Advocare Concionem.*] Vide Festum.

CONCIO LEGUM. Conradus Uspersensis in Lothario Imp. : *Nuptias cum ea apud Augustam civitatem, convocatis fere omnibus Principibus, magnifice celebravit, in loco qui dicitur Concio legum.* Meminit rursus istius loci in Henrico VI. qui videtur esse Campus ille, quem Martium vocabant, de quo Velserus in Augusta Vindelicor. ubi scilicet conveniebant Imperatores et Imperii

ipsius Proceres pro sancendis Legibus

CONCIOLA, seu Conciuncula, Congregatiuncula. Glossæ MSS. : *Conciola, Congregatio.* Erkembertus in Hist. Longobard. pag. 47 : *Post hæc Pando creato Marino Conciolis, Cæsarium cum universis libertatibus restituit.* Vita S. Hugonis Abbatis sancti Martini Eduensis : *Perparva primitus fratrum Conciola est in eodem constituta loco quoniam idem Princeps dominium in promptu non habebat, quod daret.* [Historia Monasterii S. Florentii Salmur. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1094 : *Deinde alia vice cum Matutinæ fuissent celebrata Monachorum Conciola in dormitorium redeunte etc.*] Occurrit præterea apud Thieridum Abbat. Epternac. in Florib. lib. 4. cap. 7. etc.

* Interdum *Concio* idem quod *Communio* 2. Incolarum urbis vel oppidi universitas. Sigillum Concionis de Moullenc, in Descript. Norman. super. tom. 2. pag. 248.

CONCIONABULUM, Conciliabulum, voceducta pariter a *Concio*, conventus. Innocentius PP. in Decretis : *Si statim cedere de tuo pessimo Concionabulo.* Vita S. Deiconis Abbatis Lutrens. n. 5 : *Concionabulum Diaboli fecerunt Ecclesiam Christi.*

CONCIONARIUS, Qui populum alloquitur. Papias.

† **CONCIONATIO**, *Concio*, oratio. Char. Elizabethæ II. Angl. Reginae ann. 1560. apud Rymerum tom. 15. pag. 599. col. 2 : *Tamen ut Concinationes suas ordinarias, per alium idoneum Concionatorem fieri cunctet.*

† **CONCIONATURA**, μετὰφρασις. Gloss. Lat. Gr. [* Leg. ex Castigat. in utrumque Glossar. *Cocionatura, μετὰφρασις.*]

* **CONCIPERE**, Exprimere, enuntiare. *Concevoir* practicis nostris, eadem notione. Instr. ann. 1384. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 72. col. 1 : *Tamdiu incertos tenuerunt, donec se obligarunt datum magnas pecuniarum quantitates, Concipiendo obligationes ex aliis causis.*

* **CONCIPIUM**, Gourdine, in Gloss. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 412.

CONCISA, Arborum eversarum strageliteri præcludendo : *Concides*, Cæsa. Tacito lib. 1. Annal. Vegetio lib. 3. cap. 23. S. Ambrosio in Orat. de Excessu Saty. Silvestro Giraldo in Hibernia expugn. c. 5. 26. etc. *Lignorum cædes*, A. Gellio lib. 19. cap. 19. *Cæsa nemora, truncarum arborum coagmenta*, Saxoni Grammat. lib. 14. H. Danicæ. *Δένδρων ἐκκατὰ*, Polybio, *Εὐκατὰ*. Annæ Comnenæ lib. 13. Alexiad. 1. 389. Paulus Warnefrid. lib. 3. Hist. Long. cap. 4 : *Factis etiam Concisis per de silvarum, irruit super eos.*

CONCÆSA, apud Ammian. 1. 16 : *Diffusorias... Concæsis clausere solerter.* Sic et in MSS. legi monet Valesius, ubi Concæditus habet *concædibus*.

CONCIDES, Eadem notione. Grego Thuronens. lib. 2. Hist. : *Franci simul metu se in remotiores saltus receperunt Concilibus per extrema silvarum procurantibus.* Alibi : *Qui conjunctis arborum truncis Concilibus superstantes, etc.*

CONCISAM, in Lege Salica tit. 18. § 4. sonat : *Si quis Concisam, vel sepem alticapulaverit, vel inceuderit, etc.* Hoc

loco Wendelinus *Concisam* sepimentum interpretatur, quod fit circum agros et fundos, cum leviter semicæsa virgulta proclinantur, implicanturque invicem perpetua textura, eaque interim succrescente: quod firmissimum est sepium genus, cujusmodi in agro seu Comitatu Perticensi complura cernuntur. Nec ab hac sententia procul abest Salmasius in lib. de Jure Attico. Monachus Sangallensis lib. 2. cap. 2: *Inter quorum confinia plantabatur arbusculæ, quæ, ut cernere solent, abscissæ atque projectæ comas caudicum foliorumque proferunt.*

¶ **CONCESIA**, Eadem notione, in Charta Thossiacensi ann. 1404: *Juxta pratum de Loye Concesia et terrello dicti prati intermedio.*

At posterioribus sæculis hæc fere voces pro silva cædua usurpantur: *Silva* autem cædua, [Gall. *Bois taillis*.] illa est quæ cujuscunque existens generis arborum, in hoc habetur ut cædatur, et quæ etiam succisa, rursus ex stirpibus aut radicibus renascitur, in Provinciali Ecclesiæ Cantuar. lib. 3. tit. 6. lib. 5. cap. ult. Charta Caroli C. Regis in Tabulario Dervensi: *Simul etiam quidvis memorati fratrum famuli de jam dictis elvarum Concisis extirpare poterunt, totum usus fratrum absque subtractione alicujus permaneat.* [Altera ejusdem Caroli Charta anni 847. apud Baluzium tom. 2. Capitular. reg. col. 1457: *Dedit igitur præfatus Erchenradus Episcopus Ecclesiæ sibi commissæ, de villa quæ vocatur Fontanedus, partem Eginardi Abbatis et Ecclesiæ sue, perpetuam ad habendum: una cum consensu Canonorum suorum Concidem quæ vocatur Vilcenna habentem in gyro perticas* 37.] Atque inde silvæ juxta Lavallum in memoricis, *Concisæ* nomenclatura etiam manet: cujus quidem appellationis eminit Stephanus Episcopus Redonensis Vita S. Guillelmi Firmati nrm. 7. Hac tur notione

CONCISUM usurpat Charta Caroli C. apud Ariulfum lib. 3. cap. 16: *De prato bunnaria 2. et quadrellos 48. et de silva bunnaria 1. et de Conciso bunnaria 5. etc.* Tabularium S. Bertini ann. 1205: *Cum super quadam decima unius campi juxta Concisum Alumbel sibi quæstio verteretur, etc.* Hugo Raviniacensis in Chron. pag. 110: *Quidquid eodem loco possidebat, Basilicæ S. Vitoni cedonavit, in mansis, campis, oleis, pratis, pascuis, Concisis, silvis, aquis, etc.*

CONCISÆ. Charta venditionis prædii cti Caseaux: *Sive consistent in terris cultis et non cultis, vineis, pratis, pascuis, pasturellis, nemoribus, silvis, garennis, anis, Concisiis, arboribus, fructiferis, et ne fructiferis, etc.* Tabular. Prioratus de Fredo fol. 69: *In bordelariis, in campis, in vineis, in silvis, rispis, in Concisiis, in terris cultis et incultis, etc.*

CONCIDA, CONCIDES. Vetus precaria apud Smondum in Notis ad Capitul. Caroli C.: *Est in mansis, campis, oleis, pascuis, pratis, Concidis, silvis, aquis, etc.* Charta apud Baldricum in Chronic. Camerac. li. 1. cap. 27: *Hos igitur mansos cum terris, Concidis, pascuis, etc.* Tabularium S. Rignii Remensis: *Habet de Concide ubi est colligi clausura, etc.* [Codex MS.

Irminonis Abb. San-German. fol. 2. verso col. 1: *Ratgis habet... de vinea arip. vi. et dimidium, de silva Concidem parvam, habet bun. iiii.* Idem Codex fol. 20: *Habet in Castinido Concidam duas partes de Leuva.* Et fol. 52. verso col. 1: *Altmarus... habet de terra arabili bun. xv. de prato arp. 1. de Concidis bun. 1... Aclulfus colonus... habet de terra arabili bun. xx. de prato arpen. 1. de Concidis bun. iiii.* Annal. Bened. tom. 2. pag. 719. ex Charta divisionis bonorum, quam fecit Braidungus Benedicto Abbati Aniano: *Pratis, pascuis, silvis, garricis, farinariis, Concidis, communiis.*

CONCIDUA. Charta Alberti Comit. Viromand. ann. 986. apud Hemereum: *Vineam bunarii unius, pratum 1. sylvam bunariorum 7. Conciduas bunariorum 10. cambam unam etc.* Copeis dicuntur ejusmodi silvæ cæduæ in Libertatib. villæ S. Paladii in Biturigibus ann. 1279. apud Thomasserium pag. 113. [Vide *Copecia*.]

¶ **CONCISIO**, Idem quod *Arborum incisio* in truncis plerumque facta ad limites designandos: qua de re supra in *Arbor* 1. Notitia judicati pro Monasterio Arulensi ann. 876. in Appendice Marcæ Hist. col. 798: *Ubi nos testes Concisionem fecimus, et pedibus circumdaviimus, et manibus insinuaviimus ad satone jam dicto Isselmo.*

¶ **CONCISUM**. Vide in *Concisa*.

CONCITARIUM, Donum Imperatoris, quia excitat animos militum ad obediendum ei. Ugutioni, Joann. de Janua.

* **CONCITATORIUM**, La casa del imperatore. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Concitarium*: unde hæc facile emendantur.

¶ **CONCITO**, Statim, illico. Abbo de Obsidione Lutetiæ:

Concito vitalis calor ossa reliquit eorum,
Frigidus atque pavor possedit corda reorum.

* **CONCITUM**, Intrita, mortarium, ut videtur. Stat. Astæ collat. 11. cap. 61. pag. 32. 1º: *Si quis vellet prædicta (garavellam vel sablonum) vel aliquod prædictorum capere in glarea consortis seu vicini sui, pro aliquo laborerio seu Concito faciendo, prope terram vel possessionem illius sui consortis seu vicini, etc.*

CONCIVILITARE, Civem efficere. Theodericus Monachus de Inventione S. Celsi Episcopi Trevirensis cap. 2: *Beatum Celsum, quem hactenus in supernis sedibus Concivilitavit (Deus) frequentis Angelorum.* Vide *Civilitare*. [** *Concivilitas, Concivium*, Germ. *Medeburgerschaft*, in Glossar. MS. Lat.-Theut. ap. Haltaus. col. 1355.]

CONCIVIUM, Civium cætus. Adso Abbas Dervensis, in Vita S. Basoli cap. 11: *Eodem tempore urbis Remorum florente Concivio, etc.* Ægidius Parisiensis in Karolino lib. 5:

... Illum sublimia sacri
Eloquii quondam ructantem pectore pleno:
Illum in Concivio tacitum pro voce legendi
Præfectum gradibus, etc.

Ita enim legendum pro *Concivio*, apud Duchesnium pag. 324.

* Nostis *Concivains*, pro *Concivitoien*, Concivis. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 100: *Jaqueme de Langle, né Concivains de cette ville (de Cambray).*

* **CONCIUM**. IN CONCIO TENERE, Phrasi

Italica, Sartum tectumque servare, Gall. *Tenir en bon état*. Correct. stat. Cadubrii cap. 48: *Faciant aptare seu refficere omnes pontes, qui indigent repuratione seu refectione, et in Concio eos tenere juxta formam statutorum, ita et taliter, quod liber transitus sit et securus omnibus per ipsos pontes transire volentibus.* Vide supra *Concia* et *Conciare* 1.

* **CONCIUS**, CONGIUS, Ponderis vel mensuræ species. Stat. Cadubrii lib. 1. cap. 16: *Quod quilibet homo et persona, qui vendunt aliquas res ad pondus vel ad mensuram, debeant..... portare sive portari facere ad domos ipsorum juratorum calveas, Concios, libras, etc.* Correct. eorumd. stat. cap. 54: *Ad minutum vendi intelligatur, si minus uno Congio vendatur pro vice quilibet.*

¶ **CONCLAMANTISSIMUS** TESTIS, Fortissimus, locupletissimus, apud Mabillo-nium, Liturg. Gall. pag. 220. col. 1: *Justum est... B. Saturninum tremendi Nominis tui Conclamantissimum testem debito honore suscipere.*

CONCLAMARE, pro *Clamare*, Causam agere, dicere. Lex Alemann. tit. 36. § 5: *Ut in ipso placito pauperes Conclament causas suas.* Gloss. Isid.: *Conclassare, Conclamare.* Vide *Clamare*.

¶ **CONCLASSARE**, Conclamare; Conclassare, Conjungere classes. Gloss. Isid. Papias MS. Bituric.: *Conclassare, Classes jungere.* Vet. Glossar. San-German. MS. n. 501: *Conclassare, Adungere classem*, hoc est, ut Justinus loquitur, adunare Classarios et ipsas naves.

¶ **CONCLASSARE** SIGNA, Pulsare campanas. Guidonis Disciplina Farfensis cap. 4. de Sabbato sancto: *Ad Vesperam preces faciendæ, ad ultimum Conclassentur omnia signa, etc.* Vide *Classicum*, etc.

CONCLAVE, Vestiarium, Gardaroba. Matth. Paris. ann. 1245: *Domini Papæ Camera, quæ Conclave, id est, Guardaroba dicitur.* Sic etiam vocant locum ubi coeunt Cardinales ad eligendum summum Pontificem, qui pluribus describitur in Ceremoniali Romano lib. 1. sect. 1. [Papias MS. Bituric.: *Conclave, Locus inclusus vel munitus, sive domus quæ multis clauditur cellis, interior cella.* In Legibus municip. Mechlinensium tit. 1. art. 38. *Conclave dicitur quidquid obseratum est: Decanus lanificii omnes aedes, ubi lanificium fit, ut sibi recludantur imperare potest, neque licitum est habitatoribus, obsequium aperiendi quidquid ibi est Conclavium et obserati, denegare.*]

* **CONCLAVIS**, Interpositus, procursus, Gall. *Enclavement*. Charta Ludov. Pii ann. 836. ex Chartul. Miciac.: *Terminante quadam Conclavi terræ alterius rippæ prædicti monasterii contra.*

CONCLAVUM. Gloss. Græc. Lat.: *Συνελεύσις, Conclavum, Conclavia, insula.*

¶ **CONCLEATIUS**, velut habet Papias MS. Bituric.: *Concleatus, Lapis cocleis lapillisque et arena concretus, asperrimus et interdum fistulosus.* Isidor. lib. 19. Orig. cap. 10. Vide *Cochlearius*.

¶ **CONCLERICUS**, Clericus una cum aliis. Index vet. Canonum tom. 3. Concil. Hisp. pag. 8: *Nec laicus post pœnitentiam Conclericus fiat.*

* **CONCLINUS**, *Insieme inclinato*. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CONCLODERE**, *Delidere*. Papias MS. Bitur.

† **CONCLUDERE**, pro *Concludi*, terminari. Privilegium Ordonii II. Regis pro monasterio S. Martini Compostellani tom. 5. Concil. Hispan. pag. 171. col. 2 : *Similiter damus vobis ipsam nostram cortem de villa Patrono cautatam cum suis domibus et edificiis, cum sua cortina, quomodo Concludit ipsum flumen Saris.*

* **CONCLUDENTISSIMA** RATIO, Efficacissima, valentissima. Epist. dom. Baren. ann. 1409. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 905 : *Nec rationes multiplices per illos, quos prämiseram, allatas et Concludentissimas, etc.*

† **CONCLUDIUM**. Leges Rotharis apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 35. col. 1. [** Rothar. 234. in var. lect.] : *Quod conscius non sit fraudi nec ullo Concludio fecisset. Lege et vide Concludium.*

CONCLUSIO, *Clusa, Ecluse. Conclusiones aquarum*, in Legibus Wisigoth. lib. 8. tit. 4. §. 30. *Retenues d'eaux.*

* **CONCLUSITER**, Denique, tandem. Charta Guntheri Magdeburg. archiep. ann. 1444. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 345 : *Breviter et Conclusiter, cum omnibus et singulis ad eadem castra pertinentibus. Galli diceremus, Bref et pour Conclusion, etc.*

CONCLUSUM, **CONCLUSUS**, Idem quod *Clausum, Clos* Gallis, locus, seu ager sepihus septus, in Legib. Wisigoth. lib. 8. tit. 3. §. 6. tit. 4. §. 25. lib. 10. tit. 1. §. 13.

CONCENA. Gloss. Græc. Lat. MS. : *Συνδειπνος, Consvia, Concenæ*. In Editio, *Concena*. Gloss. Lat. Græc. : *Concenæ, σύνδειπνοι*. [Supplem. Antiquarii, *Concena*.]

† **CONCOFANARIUS**, mendose pro *Gontfanonarius, Vexillifer*. Vide in hac voce post *Guntfano*.

* **CONCOLATUS**, Conglutinatus : dicitur de Chartis glutine simul junctis, apud Doublet. pag. 1141.

† **CONCOMITANTIA**, Comitatus. Gesta in captura Bernardi Saget Episc. Apamiensis circa annum 1300. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1322 : *Idemque Episcopus ex tunc de Tholosa arripuit iter suum eundi in Franciam, concomitantibus ipsum prædicto Magistro Balistariorum ac Senescallo Tholosano.... Qui in tali Concomitantia veniebat, seu ducebatur, etc.* Theologis Gallicæ scribentibus nota est vox *Concomitance* non prorsus absimili ratione in moralibus, ut cum disserunt de virtutum inter se connexionem, de corpore et sanguine Christi sub utraque specie panis et vini positus per *Concomitantiam*, quod amplius nequeant separari. Bract. lib. 2. tract. 1. cap. 16. n. 8 : *Sunt etiam quædam consuetudines, quæ servitia non dicuntur, nec Concomitantia servitorum; id est cum servitiis connexa, quemadmodum Philosophi Concomitantia dicunt pro Connexa.*

* **CONCOMITAS**, perperam pro *Concavitas*, in Lit. S. Ludov. ann. 1269. ex Cod. reg. 9612. A. B. M. ut videre est in iisd. Lit. editis tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 294. et infra in voce *Judei*.

† **CONCONSULES**, Ejusdem urbis una Consules. Occurrit in Annalibus Tolosanis inter Instrumenta probantia tom. 1. pag. 39.

* **CONCONUS**, diminut. ab Italico *Cocco*, Ovum : unde leg. *Cocconus*, a forma spherica sic dictum lignum, de quo in Chron. Tarvis. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 754 : *Et obtuso foramine illo cum Concono uno ligneo intra (bombardam) calcato, etc.*

CONCORDANTIÆ, apud Walsinghamum in Edw. I. pag. 47 : *Hujus (Johannis de Derlington Ordin. Prædicat.) studio et industria editæ sunt Concordantiæ magnæ, quæ Anglicanæ vocantur. [Memoriale Poëtestatum Regiens. ad ann. 1244 : His temporibus floruit vita et scientia venerabilis dominus Ugo Cardinalis, frater Prædicatorum ordinis, qui doctor eximius doctrina sana et præluenda totam Bibliam postillavit; Concordantiarum Bibliæ primus auctor fuit.]*

* 1. **CONCORDARE**, Statuere, definire, Gall. *Arrêter, régler*. Stat. ann. 1363. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 654. art. 14 : *Articulis igitur traditis, dentur per curiam commissarii ad Concordandos articulos sine sumptu. Aliud ann. 1370. tom. 5. earumd. Ordin. pag. 366. art. 30 : Vobis præcipimus injungendo, quod in pertractando et Concordando dictas financias, evocetis vobiscum procuratorem generalem et receptorem nostros, aut eorum legitimos substitutos senescallie, in qua financia Concordabitur; et statim financia Concordata, registretis eam penes vos.*

* 2. **CONCORDARE**, Conferre, comparare. Charta ann. 1162. apud Spon. tom. 2. Hist. Genev. pag. 29 : *Cum dictis imperialibus literis originalibus superius insertis de verbo ad verbum auscultavi, colationavi et Concordavi. Concorder, a Lat. Concedere, s'Accorder, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 2. :*

*La bonce à Dieu ment et descorde,
S'à lui li cuers ne se Coneorde.*

† **CONCORDATUS**, Compositus, de quo conventum est, Gall. *Accordé. Transactum, compositum et Concordatum*, in Charta ann. 1463.

CONCORDENSES, Valdenses sectarii hæretici, de quibus Constitutio Friderici Imp. de Hæreticis, et Reinerus contra Valdenses cap. 6. a *Concordia* Lombardiæ oppido dicti : iidem qui interdum *Concorezenses* appellantur. Vide *Concorezenses*.

† **CONCORDIA**, pro *Fœdere* vel pacto legitur apud Thomam Madox in Formulari Anglicano pag. 75. Rymerum tom. 4. pag. 396. col. 1. et alibi. Hinc *Concordia celata* dicitur, si bene conjecto, de ea conventionem seu pactionem, quam inconsulto iudice incunt litigantes, postquam res in iudicium vocata est : quod fieri vetant Consuetudines Furnenses in Archivo S. Audomari his verbis : *Quicumque plegios dederit de proseguendo clamore suo et non fuerit prosequutus, emendabit Comiti tres libras, et amittet clamorem suum : quamvis aliquis clamorem suum facere noluerit vel perdiderit, Justitarius tamen jus suum habebit. Quicumque fecerit Concordiam celatam, id est, Halesonam, emendabit Comiti tres libras. Vide Halesone.*

CONCORDIOSUS, *Concors*, Ugntioni. **CONCORDIUM**, pro *Concordia*, Pactum, fœdus, *Accord* : apud Micham de Barbazanis in Hist. cap. 6. et Cortusios lib. 8. Hist. cap. 5. et alibi.

* **CONCOREZENSES**, Valdenses sectarii hæretici, a *Concorezo* agri Mediolanensis vico sic nuncupati. Sentent. ann. 1295. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 91 : *Quod a multis retro annis fuerit credens, fautor, receptator, et amicus hæreticorum sectæ de Concorezo. Peregri Priscianus MS. ibid. col. 93 : Non prætereuntes et eisdem fere temporibus tres viginti sectas, Albigenis scilicet, illorum de Bagnolo, et illorum de Concoretio..... Et quamquam inter se aliquantulum discrepent et nonnumquam conveniant, etc. Vide Concorezenses.*

† **CONCORPORALIS**, Ejusdem corporis vel societatis, in Chronico Halberstadensi apud Leibnizium tom. 2. Scriptor. Brunswic. pag. 126 : *Cives et cohæredes et Concorporales in habitaculum Dri coedificatos. Hausit Scriptor ex Epist. ad Ephesios 3. 6. ubi dicitur, Gentes esse cohæredes et Concorporales, et participes promissionis ejus in Christo Jesu per Evangelium. Legitur etiam apud Ammianum lib. 21. cap. 28.*

† **CONCORPORATE**, Corporaliter Christo sedenti ad dexteram Patris veraciter *Concorporate*, in Epistola 36. Gaufr. Canonici Regul. apud Marten. tom. Anecd. col. 533.

† **CONCREBARE**, Crebro dicere, pronuntiare vel promittere; nisi mavis *Concrebare* scriptum esse pro *Concrepare* actus sumto, quomodo Ovidius dixit :

Rursus aquam tangit, Temesæaque Concrepat Antiquum Epitaphium ex Agnelli lib. Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 14. col. 2 :

*Prima fides nostrisque Pater promiserat olim
Perspicendum oculis, et Legis voce vocand
Christum Concrebans, Christum sonat, omni
Christum.*

† **CONCRECATIO**, pro *Congregatio*. Instrumento ann. 873. tom. 1. novæ H. Occitan. col. 124.

CONCREDERE SE, dicebatur ille iudici vel parti se tradebat, et delictum illius arbitrio, compositione expiabat. Capitula Caroli C. tit. 16. §. 3. [** *De risiac. ann. 856.*] : *Quia si se Concederit et humiliaverit, et emendare velit, etc.* Flodoardus lib. 3. Hist. mens. pag. 558. edit. Colvener. : *Quod citum eidem Presbytero denuntiatur ad dies, ut ita præparatus veniat, quo s. Canonicæ purificet, vel Concredat. Definitio Concilii Duziacensis II. de Duda Mon. cap. 4 : Et si ipse Presbyter se Concederit, facilius ei erit pœnitentia : sin autem pertinacia sua perstiterit, etc.* [Præcedit Ludovici Regis ann. 870. de rebus H. Prumiensi monasterio concessis apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1. *Ille vero nulla ratione eas sibi usurpavit ad possidendum, sed Concredidit illis, quod eas injuste voluisset, et retinebat eas illis Fratribus in præsentiam stram.*]

† **CONCREPARE**, Conibere, i. e.

sentire. Glossar. MS. Sangerman. n. 501.

* **CONCRETUS**, Coetaneus. Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 486. col. 2: *Quadam autem die quendam e fratribus, Concretum et conscholasticum meum, praesente me, aculeum mortis contigit obire.*

* **CONCTIO**, pro *Concio*, Locus, ubi congregatur concilium. Chron. Placent. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 455: *Anno Christi 1179. platea communis Placentiae fuit ampliata, et Conctio remota fuit a S. Antonino ad majorem ecclesiam.* Vide *Concio*.

CONCUBA, Concubina. Decretum Synodi Sardicensis in Fragm. S. Hilarii pag. 20: *Probra multa criminaque objecit, quod diceret illum Concubas et habuisse et habere.* Hinc *Concubatus* pro *Concubinatus*, in leg. 3. D. de Concubinis. (25, 7.)

* Glossar. Lat. Ital. MS: *Concuba, che fa quelle cose.*

† **CONCUBIA**, Cum omnes excubant. Glossar. MS. Sangerman. n. 501. Livius lixit: *Hannibal Concubia nocte movit*, id est, cum itum est cubitum. Simili notione Plautus, *Concubium sit noctis.* Vide in hac voce.

CONCUBIALITER, Continuo, perpetuo. Vita S. Vitalis Sieuli num. 6: *In hoc... Monasterio Concubialiter perseverans.*

CONCUBINA, Ugutioni: *Quae ad usum venereum non legitime tenetur.* [* Martin. a vocabul. Jur. can. MS.: *Concubina est, quae cessantibus legalibus instrumentis, unica est et conjugali affectu tenetur.* Vide supra in *Clerici*.] Tria sunt, inquit Asaubonus ad Spartianum in *Aelio* ero, conjunctionis nomina apud juris doctores et alios, *Uxor*, *Pellex*, *Amica*. *Uxor*, aiebat Verus, *nomen est dignitatis, non voluptatis.* *Pellex* honestior est quam *amica*, ut quae accedat propius ad uxoris naturam: est enim *παλλακή* quasi legitimae conjugis dimidium. Balsamon: *Παλλακή δὲ τὴν ἢ νομιμῶς τινὶ συζῶσα χωρὶς γάμου ἢ δὲ τὸν τιμωτέρω φίλῃ λέγεται.* Canones Apostolorum ex versione Dionysii Exigni can. 17: *Si quis post baptismum secundis fuerit copulatus, aut Concubinam habuerit, non potest esse Episcopus, etc.* Concilium Aletan. 1. cap. 17: *Si quis habens uxorem conjugalem, si Concubinam habeat, non communicet.* Ceterum qui non habet uxorem, pro uxore Concubinam habet, a communione non repellatur: tantum ut unius maritis, aut uxoris, aut Concubinae (ut ei placuerit) sit conjunctione contentus. Quibus locis, ut observat Turrianus lib. 1. pro Canonib. Apostol. cap. 13. non intelligitur Concubina fornicaria, sed sicut Scriptura sacra vocat Concubinas Patriarcharum, scilicet Concubina quae secundum legem matrimonii, infra dignitatem tamen uxoris ducitur: Quae *uxor Concubina* dici videtur in Charta Ludovici VI. pro Monasterio S. Cornelii Compendiensi: *Ut Clerici ejusdem Ecclesiae sicut usque modo vixerunt, permaneant: hoc tamen praecipimus, ut Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, nullatenus conceps uxores Concubinas habeant: ceteri vero cujuscumque ordinis Clerici propter fornicationem, licentiam habeant ducendi uxores.* Eadem etiam Concubina legitima dicitur, ad discrimen ejus quae quaestum fa-

cit, apud Bractonum lib. 3. Tract. 2. cap. 28. §. 1. cui ita appellatur uxor matrimonio copulata, quod legitimum est quantum ad haereditatem et haereditatis successionem, et tamen illegitimum, quoad dotis exactionem; cum dos constituta fuerit alibi quam ad ostium Ecclesiae, propter verba in intentione mulieris contenta, ut idem Bracton. ait lib. 4. de Actione dotis, cap. 8. §. 2. Vide Cujacium in Paratit. ad tit. Cod. de Concubinis, ad Nov. 18. et lib. 5. Obser. cap. 6. Concubinas praeterea olim toleratas, vel non omnino prohibitas, vel denique adeo hunc invaluisse abusum, ut eas tolerari necessum judicarint Pontifices, tametsi subinde variis in Conciliis damnatus sit, colligere licet ex Concilio Vermeriensi ann. 752. can. 7. ex Nicolao I. PP. Epist. 59. et in Respons. ad Bulgar. cap. 3. ex Joanne VIII. Epist. 198. etc. Vide Crisconium in Brev. cap. 230. 231. adeo ut etiam cum uxore legitima Concubinam habere quodammodo licuerit, quam uxoris appellatione donant Capitula Herardi Archiep. Turon. cap. 110. Salvianus lib. 4. de Gubern. Dei, de Concubinis: *Quippiam dici forsitan etiam injustum esse videatur: quia hoc in comparatione supradictorum quasi genus castitatis est, uxoribus paucis esse contentum, et intra certum conjugii numerum frenos libidinum continere.* Conjugium dixi, quia ad tantam res impudentiam venit, ut ancillas suas multi uxores putent: atque utinam sicut putantur esse quasi conjuges, ita solae haberentur uxores. Sed et cum Concubina perinde ac cum uxore alterius adulterium fieri dicebatur. Vide S. Columban. Ep. 5.

† **CONCUBINALES ILLECEBRÆ**, apud Sidon. lib. 9. Epist. 6.

CONCUBINATICE LUXURIAE, in Concilio Meldensi ann. 845. cap. 74.

† **CONCUBITALIS**, Ad concubitum pertinet, apud Tertullianum ad Nation. lib. 2. cap. 11.

† **CONCUBINARIUS**, Catullo et Curtio *Concubinus*, Qui Concubinam habet, Gall. *Concubinaire*. Legitur apud Lindwoodum lib. 1. Provincialis tit. 2. et Martenium tom. 4. Anecl. col. 390. necnon alibi.

* Catullo in Epithal. Mallii et Quintil. in Institut. lib. 1. cap. 2. et Declamat. 3: *Concubinus est Catamitus*; at in Q. Curtio lib. 10. cap. 2. *καταχερσιζῶς* dicuntur Milites *Concubini* pellicum suarum. Hæc ex animadversionibus D. Falconet. Sensu vulgari pro eo, qui concubinam habet, legitur apud Joan. Clericæ, qui Ludov. XII. a confessionibus erat, in serm. Domin. palmar. : *Pauper Concubinarie, quot sunt anni quibus tenes concubinam? Concubin*, in Lit. remiss. ann. 1468. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 139: *Le suppliant respondit: ort, vil, villain, Concubin, je ne te crains.* Quoquibinaige, pro *Concubinage*, in aliis ann. 1407. ex Reg. 161. ch. 348: *Jeellui Jaquet et Perrette la Platelle demouroient ensemble en Quoquibinaige.*

* **CONCUBINIUM**, Societas ad tempus comessendi conventorum, *Companhia*, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Charta compromissi inter archiep. et vicecom. Narbon. ann. 1276. ex Bibl. reg. cot. 2: *Quæ dixi de decedentibus ex dictis*

Judeis, nolo ad feminas extendi, quin possint causa matrimonii seu Concubinii de jurisdictione una ad aliam transferri. Vide *Concubina*.

CONCUBITOR, Qui concubinam habet, apud Julianum Antecessor. Nov. 82. cap. 12. Nov. 34. cap. 5. *Concubitor masculorum*, ἀρσενολύτης. *Concubians*, παίδιον, Quintiliano lib. 1. cap. 3.

† **CONCUBIUM**, Papiæ in MS. Bituricensi, *Excubie*, Gall. *Garde, Scutinelle*. Apud Plautum in Trinummo *Concubium* est tempus primi somni, cum omnes fere cubant, altiusque regnat silentium. Isid. Gloss.: *Concubium, Pellicatus.* Constantiensis hac etiam notione ait: *Concubia a cubare sive dormire dicta: Concubium, Concubitus, Pellicatus.* Pro honesto et legitimo concubitu Gellius 9. 10. habet: *Sed puris honestisque verbis venerandum istud Concubii pudici secretum neminem quemquam alium dixisse.* Vide *Concubia*.

* **CONCUSIO**, f. pro Conquisitio, Gall. *Enquête*. Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 61. ex Cod. reg. 4621. fol. 30. vº: *In condemnationibus, absolutionibus, saldationibus et Concusionibus, etc.* Ubi de Rationalium officio agitur.

† 1. **CONCULA**, Mensura tres cochleares habens. Papias MS. Bituricensis. Glossar. MS. Sangerman. num. 501: *Concula, Genus mensuræ quæ fit totiens coclear triplicatur.* *Concula, Mensura, dragma una et dimidia adimpleta.* Corruerunt Isidorum, ex quo hauserunt; hic enim lib. 14. cap. 25: *Mensurarum pars minima Cochlear, quod est dimidia pars dragmæ, appendens siliquas novem. Qui triplicatus Conculam facit. Concula dragma una et dimidia adimpletur.* Vide *Concha* 3.

* 2. **CONCULA**, pro *Conchula*. Glossar. medic. MS. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959: *Concula, conchilium, pro mariinis intelligi debet.* Inventar. MS. thes. Sedis Apostol. ann. 1295: *Item unam cupam ad Conculas cum coperculo de argento deauratam. Item aliam cupam ad Conculas cum liliis in fundo.* Pluries occurrit ibidem.

CONCULCATORIA Epistola, qua Dominus servi qui ingenuam uxorem duxit, *Conculcato* et irritato facto ob agnationem, quæ inter eos intercedebat, matrimonio, mulierem libertati suæ reddit. In Chartis quæ *Parensales* dicuntur, apud Bignonium, Formulæ 10. titulus sic concipitur: *Conculcatoria quam Abbas facit ad hominem suum.*

* Ut vocis originem indicaret Cangius, ab ejus genuina notione longe erravit: ex ipsa enim formula laudata aperte patet Epistolam, quæ *Conculcatoria*, appellatur, eandem esse cum *Agnationis Charta*, qua scilicet, ut ipse Cangius docet in v. *Agnatio*, dominus servi, cui se ingenua junxit, illis indulget, ut qui ex eis nascentur, liberi permaneant. Hæc observo post Auctores novi Tract. diplom. tom. 1. pag. 262.

CONCULMA, Maxima bellua, de cujus sanguine tingitur purpura. Ita Ugutio MS. an *Concalina*?

† **CONCURIALIS**, Ejusdem Curiae Juxta. Charta D. Antonii Capelli Patricii in Diario Italico pag. 65: *Volusianum at-*

que *Luminosum* nostros *Concuriales* agnovimus. [** Vide Marin. Pap. Diplom. pag. 324. a.]

¶ **CONCURRENTER**, Unanimiter, concorditer. Legitur apud Rymerum tom. 11. pag. 813. col. 2. et alibi non semel.

CONCURRENTES, sic Epactas solis vocat Latinus Computus, Æthiopicus Græco et vetusto nomine *πλῆθιν*. Scaliger lib. 1. Canon. Isagogic.: *Concurrentes, est numerus dierum nunquam excedens septenarium, qui cum regularibus compositi componunt feriam dierum.* Dionysius Exiguus de Ratione Paschæ: *Concurrentium hebdomadarum ratio, quæ de solis cursu provenit, septeno anno jugi circuitu terminatur.* Joannes de Janua: *Concurrentes, secundum quod sumitur a Computistis, est supercrescentium unius diei vel plurium supra 52. septimanas, vel plurium: ideo dicitur quia in anno Bissextili supercrescunt duo dies, in reliquis vero annis unus tantum, unde versus:*

Hebdomadæ decies quinæ numerantur in anno,

Atque quæ post duas, lux una, duæve supersunt.

*Et ab illo incremento originem habent Concurrentes. Alii postea formantur uno addito, sic tamen quod septimanarum numerum non excedant, unde scias quod primus annus cycli solaris habet unum pro Concurrente, secundus habet duos, tertius habet 3. quartus habet 4. quintus 6. propter bissextilem, sextus habet 7. septimus habet 8. et sic procedendo usque ad 28. annos invenitur, qui postea revertitur ad caput procedendo per ordinem sicut prius: unde et appellatur Circulus solaris, sive Concurrentium. Si autem vis scire quantum sit annus Concurrentium, adde annis Domini 9. annos, et a totali summa subtrahere 28. quoties poteris, et quotus sit annus cycli solaris quod residuum fuerit demonstrabit, et si nihil remanserit, ultimus annus erit. Vide eundem Scaliger. lib. 7. de Emendat. tempor. pag. 748. 775. 776. Fulbertum Carnotensem in Compendio Computi, Honorium Augustod. lib. 2. de Imagine mundi cap. 87. 88. 97. Durandum lib. 8. cap. 5. n. 6. 7. 8. et alios Computistas, [necnon supra vocem *Annus* pag. 292.]*

1. **CONCURRENTIA**. Observantiæ Regni Aragon. lib. 6. de Privilegiis Militum §. 1: *Non enim contribuent cum pcyteriis in exactionibus regalibus, nisi tempore guerræ, vel Concurrentiæ ad constructionem, refectionem, et sustentationem fossatum, portarum villæ, etc.* id est, cum omnes ad ejusmodi opera publica *Concurrere* seu pergere tenentur.

¶ 2. **CONCURRENTIA**, certa quædam ac determinata summa ultra quam non crogetur supra, Gall. *Concurrence*. Epist. Petri Infantis Massiliensibus ann. 1332. ex Archivo S. Victoris ejusdem urbis: *Recepit in solum usque in Concurrentiam, etc.*

* 3. **CONCURRENTIA**, Æmulatio, competitorum certamen, Gall. *Concurrence*. Gualvan. de la Flamma apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1008: *Christi anno 1335. supradictis exstantibus Concurrentiis, plures loco potestatis rexerunt civitatem: et die 28. Julii factus est potestas Mediolanensis Ursus Ravistianus de Venetiis.*

CONCURRERE CUM ALIQUO, Consentire

alicui, Gallis *Concourir avec quelqu'un*. Phrasis familiaris Tertulliano lib. de Spectac. Optato lib. 4. S. Augustino lib. de Unico Bapt. cap. 14. et Epist. 164. Dicebant etiam *Concurrere alicui*. Ita Cyprianus lib. 1. Epist. 4. lib. 2. Epist. 3. Augustinus lib. 2. contra Crescon. cap. 19. lib. 7. contra Donat. cap. 15.

1. **CONCURSUS**, Submonitio, vel evocatio civium ad vindicanda maleficia. Vitalis Episcopus Oscensis: *Si eas (junctas) exercitum facere contigerit, vel repentinum Concursum, Appellitum vulgariter appellatum, etc.* Infra: *Sed flagitante maleficio, et Concursu subitaneo concurrente, si maleficiam fuerit manifestum, etc.* Vide Huesium.

¶ 2. **CONCURSUS**, Conventus. Capitula Monachorum San-Gall. n. ix: *Ut Kyrie eleison, Amen, Deo gratias, et versus in unoquoque Concursu altius et distinctius atque protractius honeste dicantur.* Ibidem n. xxx. in non absimili formula legitur in unoquoque Conventu.

* Mihi idem videtur atque *Cursus* 2. Vide ibi.

¶ 1. **CONCUS** inter vasa et ministeria sacra recensetur in Donatione S. Rudesindi pro Monasterio S. Salvatoris de Cellanova tom. 3. Concil. Hisp. pag. 181. col. 1: *Concos imaginatos vii. casticales ii. vasa vitrea, choncas acyralis ii. arrodamas sic acyralis ix.* Alterum locum vide in *Cogina*. [* Vide in *Concha* 1.]

¶ 2. **CONCUS**, f. Angulus, Gall. *Coin*. Conditiones reparationis Monasterii S. Andree Exalatensis ann. 879. in Appendice Marcæ Hisp. col. 808: *Terra quæ infronat in torrente et vinea ad illo Conco qui infronat in vinea dominicale, et terra, etc.*

* Glossar. Lat. Ital. MS.: *Concus, una pietra.*

** **CONCUSARE**, Accusare, in Chronic. Salernit. cap. 75. et 152. Pertz. vol. Script. 3. pag. 505. et 547.

* **CONCUSSURA**, Concussus, Gall. *Secousse*. Charta Phil. Aug. pro hominibus Bonævallis ann. 1205. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 82: *Avenam reddent sine Concussura recte mensuratum.*

¶ **CONCUTERE**, f. Monetam cudere. Diarium Belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 182: *Rex Sigismundus receptis Ecclesiæ Pragensis et Cænobii S. Georgii capitibus, manibus, manphantiis cæterisque de auro et argento clenodiis, Concutere jubet et stipendia præbet.* Posset solum intelligi Fraugere: adeo ut stipendia præbuerit ex clenodiis comminutis, sed non cusis.

¶ **CONDADUM**, Hisp. *Condado*, Comitatus, dominium. Vide locum in *Cotum* post *Cautum*. [** Conf. S. Rosa de Viterbo in Append. Elucid. pag. 24. voce *Condado*.]

* **CONDAL**, Exactionis species. Tabul. S. Vict. Massil.: *Nec ipsum Condal quod injuste accipiebamus, et porcos quos tollebamur, et servitia quæ injuste usque hodie requirebamur, etc.*

CONDAMINA, vel **CONDOMINA**, Narbonensibus *Condamine*, quasi, *Condominium* a jure unius Domini dicta, vel ut alii volunt, quasi *Campus Domini*, nam in Occitania, maxime versus *Sevennas Camp*, aut *Con*, *Campum* sonat; ubi hæ *Condaminæ*

ab omni onere agrario immunes censentur. *Condomina*, legitur in Glossis Isidori, et est agrorum σύγκτησις. Gloss. Græco-Lat.: σύγκτησις, *Saltus*. Placitum Attonis Arelatensis Archiepiscopi, in Chartulario Archiepiscopi Arelat. fol. 22: *Et laxaverunt similiter Archiepiscopo Attoni affrontationem suæ Condaminæ quæ est juxta domum, cum juncaria quantum prædicta Condamina tenet.* Chronicon S. Benigni Divion.: *Dedit partem unius Condaminæ. Condamina mea dominicaria*, in Tabul. Belliloc. n. 174. Vita S. Gallæ apud Bollandum 1. Febr. pag. 940: *Cum messium tempus advenisset, nuntiatum est S. Gallæ ab actore suo, quod Condaminam suam quidam Presbyter cum messe tulisset.* Sic enim legendum, pro *Condanimam*, uti præfert Codex MS. [Charta anni 979. in Archivo S. Victoris Massil. num. 13. Diœc. Avenion.: *Condamina una quæ habet pro longo dextris de ambobus latus 238. et in quacunque fronte dextras 130.* Notitia anni 993. de conventionione inter Adalardum Abb. S. Victoris Massil. et Willelmum Viccomit. de villa Cathedræ apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 350: *Abbas vero unissis bobas cepit terram, quæ est ante Ecclesiam S. Damiani ambienter excalere, et huc illuc rumpere terram ad faciendam Condaminam.* Charta Alphanti Episc. Aptensis ex Chartul. ejusd. Ecclesiæ fol. 44: *Est autem Condamina illa capiens de terra arabili modiatas tres.*] Vide Bibl. Sclavianam Cent. 2. cap. 7. Anton. Ruffium in Comitib. Provincie pag. 61. tom. 6. Spicileg. pag. 455. Perardum pag. 208. Steph. Baluzium in Append. ad Capitul. num. 90. [Marcar. Hispan. col. 765. 853. 984. Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 458.] etc.

* Non unius significationis fuit hæ vox: pro Agris oppido adjacentibus legitur in Charta ann. 1328. ex Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 166: *Tota Condamina sive ortu prædicta ad ampliationem burgi Carcassonnensis per gentes regias posita fuisset et retenta, ac pro tota ipsa Condamina vel ortu etc.* *Bastidæ* seu prædio rustico cum mansionem synonyma est, in Charta ann. 1351. ex Reg. 80. ch. 107: *Quandam Condaminam seu bastidam, etc.* Idem ergo quo *Casalaticum*, *Casata*, *Mansus*, et cætera genus.

CONDOMINA, in Charta ann. 1088. apud Catellum in Comitib. Tolos. pag. 134. [Charta ann. 1032. ex Archivo S. Victoris Massil. et in Statutis Arelat. MSS. al. 134.]

CONDEMINA. Charta ann. 937. in Tabul. Eccl. Augustod.: *Sunt ibi mansi absi vem, et solvunt reditus terræ. Sunt autem Condeminæ 3. ad sationem mod. 100.* Infr. In villa Ploudo invenerunt Condeminas ubi possunt seminare modios 13. Alia Car. Regis ann. 18. Ind. 6. ex Tabulario Eccl. S. Cyrici Nivern.: *Mercatum ibi adhætem fronti jamdictæ Ecclesiæ, etc.*

¶ **CONDIMINA**. Aimoinus in Translacione S. Vincentii Mart. lib. 2. num. 1. *Monachi Hermengaudum Albicæ Comiti adierunt, orantes ut ab hostium iavast equorumque depastione satu Condiminæ protegeret.*

CONDUMA, Eadem notione. Papias

Conduma, domus cum curia et cæteris necessariis. Glossæ MSS.: *Conduma*, vel *Cuma*, domus elevata. Gregorius M. lib. 9. Epist. 14: *Unam illi de jure Ecclesiæ deputare Condumam debuisses*. Idem lib. 10. Epist. 12: *Percepta prius donatione legitima, id est fundos campulos cum Conduma una*. Occurrit rursum lib. 11. Epist. 20. Charta Caroli C. Reg. Fr. ann. 18. Ind. 2. in Tabul. Dervensi: *In Alniaca corte terras indominicatas, ubi Conduma Monachorum fieri debeat, cum prato et mansis undecim et dimidio*.

CONDOMA. Charta Longobardica ann. 774. apud Ughellum tom. 8. pag. 35: *Concessimus in nominato Monasterio S. Sophiæ Condomas 4. ex ipso Gastaldo*. Infra: *In ipso loco cortes et Condomas tres*. Adde pag. 40. 41. 576. 583. 585. 590. 615. 618. 625. 638. quibus omnibus in locis *Conduma*, et *Condoma*, idem valet quod *Condamina*: neque a *dumetis* vox formata, ut censet Ludovicus de la Cerda.

* Alia est Muratorii tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 792. opinio, quam validis arte argumentis probat Vir eruditissimus: apertiora pro Glossarii instituto segemus. Et primo quidem non loca, non rædia *Condumæ* fuerunt, sed viri et feminae ævili conditionis, in una domo ac prædio, ubi ad excolendum traditis, habitantes et conviventes; unde vocis fortean origo. Diploma Liutprandi Benev. ducis ann. 747. tom. 1. part. 2. Script. Ital. col. 374: *Condoma nomine Dodone cum uxore, filios filias suas, vel cum integra eorum pertinentia, et Condoma nomine Condolus,*

Condoma nomine Mauro, etc. Aliud Siconolfi Salernit. princeip. ibid. col. 392: *curaverunt nobis ut rem illam, quam ego habere volebam, fuisset appretiata auri solidos mille quingentos, absque Condomas duas cum filia suæ, qui inde sunt pertinentes, id est, adpertus cum uxore sua et tres filie suæ, domo alius cum uxore et una filia sua*. Inde etiam colligitur *Condomas* appellatas fuisse familias ejusmodi colonorum. Quænam vero fuerit eorumdem conditio, discimus ex Judicato Arichisii Benev. ducis in Chron. S. Sophiæ apud Ughell. tom. 8. lib. sacr. 1^a. edit. pag. 617: *Condoma, quam bonæ recollectionis domina Theoderada, cum domino Gisolfo filio suo, obtulerunt in predicto monasterio, quæ habitare videtur i. Prata, Zacharias, qui fuit abbas, contra canonicam regulam liberavit, sicque modo sua suo servitio subtrahere quærent. Nos cum talia audissemus, jussimus ante nostra utigia ipsos homines, id est, Cælestinum, Loum et Ursum, et inquisivimus eos, per qua ratione se a servitio ipsius monasterii subtraherent. Aliquid tamen discriminis inter vulgares servos et *Condomas* intercessisse innuit Charta Gisolfi ducis ibid. quæ eidem monasterio largitur substantiam *Arualdi, casas, domos coltas, Condomas, servos et ancillas*. Non alii itaque fuerunt *Condomæ* a *Casatis*, *Colonis*, *Massariis*, quorum non una eademque fuit conditio. Vide in his vocibus.*

CONTAMINA. Charta ann. 1222. Hist. Bohin. tom. 2. pag. 505: *Imprimis concedimus et confirmo donum quod Guido Comes et Mathildis uxor ejusdem eidem domui de-*

derunt, scilicet quamdam Contaminam, etc.

CONTAMINIA, Eodem perinde significatu. Charta Falconis de Jaligniaco ann. 1056: *Dedi... omnia quæcumque in Tressalio... possidebam; scilicet in Contaminis, in molendinis, in olchis, in ordeis, etc.*

CONTAMINEA. Charta ann. 1020. apud Guichenonum in Bibl. Sebusiana Cent. 1. cap. 40: *Vineam indominicatam unam medietatem, Contamineam indominicatam unam medietatem, etc.*

CONDOMINICATUS. Hist. Episcoporum. Autissiod. cap. 53: *Et campos, qui vulgo Condominicati vocantur, Episcoporum ditione restituit.*

CONDARE, CONDATOR. Gloss. Lat. Gr.: *Condatoribus*, συντελεσταις. *Condavit*, προσέειπεν. [Acta sancti Bertichramni, tom. 1. SS. Junii pag. 719. et tom. 3. Anallect. Mabill. pag. 115: *Villa Umbriaco, quam Basilius et Baudegundus quondam per donationis titulum ad sanctam Ecclesiam Conde-*

derunt, id est, simul dederunt.] ** CONDARIUM, Pensitatio quædam apud Lusitanos dominis superioribus per soluta, vulgo *Condado* dicta, de qua agit S. Rosa de Viterbo in hac voce Elucid. pag. 299. Chart. ann. 1111. ibid. pag. 122: *De montaria non dent ulla Condaria ad Alcaide, neque de caro, neque de pelle, neque de melle, vel cera.*

† CONDARIUS. Epistolæ MS. Burgensium et Capellanorum Calvimontis in diocesi Lingonensi hæc est inscriptio: *Rde. in Xpō Patri et Dño Dño Joanni de Montemirali Episcopo Carpentatorem SSmi. D. N. Papæ Prothonotario et Condario... Burgeses et Capellani oppidi et Ecclesiæ Calvimonti*. Hic Joannes de Montemirali summo Pontifici Referendarius erat anno 1476. Hinc suspicor in autographo scriptum fuisse *Rndario* per abbreviationem pro *Referendario*, primamque litteram *R*. sic male efformatam fuisse, ut Amanuensis legerit *Co*, unde pro *Rndario* perperam scripserit *Condario*.

CONDATE, vox Gallica vetus vel certe in Gallia familiaris, quæ confluentem denotat, quasi a *condando*, seu *congregando*, seu *confluendo*, uti vult Nicolaus Bergerius lib. 3. de Itinerih. Romanis cap. 39. num. 15. Unde quæ hodie supersunt oppida id nominis, seu vernaculum *Condé* præferentia, ad ejusmodi fluviorum confluentes sita esse constat. Ita *Condate* in Aquitania, ad confluentes Durantie, et Insulæ, *Libourne* hodie, apud Auson. Epist. 6. et Paulinum in Epist. ad eundem Auson. v. 156. *Condate* in Turonib. ad confluentes Vignennæ et Ligeris, apud Gregor. Turon. lib. 1. Hist. cap. 43. lib. 8. cap. 40. et lib. 10. ubi obiit S. Martinus, hodie *Condé*, [vel *Cande*, uti vult Valesius in Valesianis,] *Condate*, hodie *Cosne*, ad confluentes Ligeris et fluvii dicti *Noain*, *Condatum*, hodie *Condé* ad confluentes Scaldis et fluvii dicti *Haisne*, apud Antoninum in Itinerar. et in Capitul. Caroli Calvi tit. 37. [*Condatum* illud ab Antonino memorari sub hoc nomine negat Valesius; sed aliud situm inter Nivernum et Brivodurum, hodie *Cosne*, et aliud prope Senonas hodie *Montereau-sant-Yone*, ac tandem tertium inter Lexovium et Drocum, hodie *Condé* super Ito-

nam: quartum meminit Ptolomæus in Britannia minori hodie Redones,] *Condate* in Brigiensi agro, Principum Borboniensium nobilissimus Principatus, ad confluentes Matronæ et alterius fluvii qui Brigensem saltum percurrit. Tabular. S. Remigii Remensis ann. 861: *Episcopatus autem Dom. Hincmari 17. veniens Missus Domini Regis Caroli in villam Condatum, situm super fluvium Mutronam, etc.* *Condate* in diocesi Ebroicensi ad confluentes Itonis fluvii, quo loco insulam efficit, vulgo *Condet*. *Condate* in diocesi Successionensi ad confluentes fluviorum d' *Aisne*, et de *Vesle*. *Condate* in Cestrensi agro in Anglia, hodie *Congleton*, ut censet Camdenus in Britan. pag. 486. Edit. 3. ad confluentes Dani et alterius fluvii. Hæc vero præmissimus, ut intelligatur quid velit Auctor Vitæ S. Romani Abbatis Jurensis cap. 1: *Reperit tandem ulterius inter saxosa convallia cultura patulum locum, qui altrinsecus trijugi montium paululum ardua secedente natura, in planitiem aliquantulum relaxatur. Illic namque bifidi in solidum concurrente natura, mox etiam ab unitate elementi jam conditi, Condadisconæ loco vulgus indidit nomen*. [Vide Valesium in Notitia Gall. pag. 153.]

* Hic mirari licet Cangii accurationem et temerariam Menagii censuram in Hist. Sahol. pag. 230.

† CONDATOR. Vide *Condare*.

* CONDECENTER, Satis, Gall. *Suffisamment*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item plus unum alium lectum parvum, munitum unius culcitree, unius pulvinaris, sive capserii, plenorum plumæ Condecenter*.

* CONDECENTIA, Dignitas, nobilitas, Gall. *Etat, qualité*. Contract. matrim. inter Margar. Bermunde et Folcon. de Fortia domicel. de Ribeyr. ann. 1400. ex Tabul. Flamar.: *Lectum et vestes competentes ad opus dictæ Margaritæ, juxta conditionem et Condecenciam dictorum conjugum futurorum*.

* CONDECERNERE, Una decernere. Conc. Pontigon. ann. 876. cap. 7: *Sicut dominus Papa Joannes sanxit, connivente et consentiente et Condecernente domino et gloriosissimo Karolo imperatore semper Augusto, etc.*

† CONDECIMÆ, ut *Decimæ*. Locum vide in *Bavinum*.

† CONDECUMBERE, [* Una decumbere.] Buschius de Reform. Monast. apud Leihuitium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 480: *Pauci tamen duo vel tres ibidem permanserunt secum ad tempus retinentes Moniales seu concubinas suas, quæ eis Condecumbentibus subservirent*.

* CONDELIIUM, *Anel*, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Condelium, lo anello*, in Glossar. Lat. Ital. Ms. *Condalium* dixit Plautus. Vide *Condolium*.

† CONDEMINA. Vide in *Condamina*.

CONDEMNARE TERRAM, vel DOMUM. Lex Salica tit. 71: *Si quis terram alienam Condemnaverit, et ei fuerit adprobatum, MMD. den. qui faciunt sol. LXII. culpabilis judicetur*. Ubi terra *Condemnata*, nihil aliud est, quam ager cujus fructus exciduntur: in quo damnum fit. Rogerus Hoved. pag. 804: *Captus est Thomas Præpositus, captique*

sunt complices sui quidam et incarcerati : quidam autem illorum fugerunt, relictis domibus et facultatibus suis. Rex quidem Francie iratus fecit domus illorum demoliri, et vineas et arbores illorum fructiferas extirpari. Ita et domus iudicis decreto diruta, *Condemnata* dicitur in Speculo Saxónico lib. 3. art. 1. §. 1 : *Ædificia prædiorum seu villarum propter nullam aliam injuriam succidi, seu ad terram prosterni debent, nisi in ipsis fuerint virgines, aut mulieres violentè oppressæ, aut post factum introductæ: tunc enim domus illæ per jus Condemnantur, si non, ut juris est, excusentur. Postquam Condemnata jam fuerint ædificia ejusmodi, si reus postmodum absolvitur ab actione, destructa jam ædificia non exsolventur, etc.* Art. 68. *Castrum Condemnatum a iudice, quod exciditur et destruitur sententia iudicis. Facultatum Condemnatio, in leg. 16 Cod. Th. de Re militari (7, 1.). Observantia Regni Aragon. lib. 6. tit. de Generalib. privileg. §. 32 : In Aragonia quantumcunque fuerint facta diffidamenta, non possunt bona talari, vel bona comburi, vel bona occupari, nisi tantum in personis guerra, etc.*

Porro is olim atque adeo in Franeia mos invaluerat, ut non corporis modo pœna, vel morte, muletarentur rei, sed et eorum diruerentur [vel comburerentur] domus, nisi id pecunia data redemissent. Joannes Presbyter apud Chappeavillum ad Joannem Hocsemium eap. 3. *Cum tunc esset mos in civitate posterni aedes malefactorum.* Ch. Philippi Aug. ann. 1195. pro Communia Sanquintin. : *Si quis forisfactum fecerit, de quo clamor in præsentia Majoris et Juratorum factus sit, Major iudicio Juratorum super hoc emendationem accipiet talem, quod domus forisfactoris diruetur, si eam habeat, aut pro domo ad voluntatem eorum pecunia accipietur. De redemptione vero domorum diruendarum, muri et firmitates villæ reficiantur. Mox : Si quis intra villam hominem occiderit, ... de eo iustitarius noster faciet iustitiam, ... et si ille malefactor domum habuerit infra banleucam, diruetur.* Guntherus lib. 8 Ligurini :

Qui pacis jurare modum formamque tenere
Improbis abnuerit, quæ possidet omnia vulgo
Diripienda patent, evertendique penates.

Philippus de Beaumanoir eap. 61 : *Quiconque rachete un bani, et set le bannissement, se meson doit estre abatue, et est l'amende en la volonté du Seigneur, etc.* Vetus Consuet. municipalis Ambianensis MS : *S'aucune mesons est jugié à abatre pour la forfaiture de celi cui le mesons est, ja pour chians à cui li cens sont, ne laira-on à justichier.* Vetus Consuetudo Normanniæ MS. 1. part. 3. sect. eap. 6 : *Scachiez que les mesons de forsbannis doivent estres arses le temoignage de leur daunpement, et que la memoire de ceux qui vendront après, le tiengnent en leurs cuers, et que il en aient poor et eriente : et se les mesons des forsbannis sont en tel lieu, que il ne puissent estre arses, la couverture et le mesrein en doivent estre ostez et esrachiez, et portez en tel lieu où il puisse estre ars, si que aucun n'y puisse avoir domnage.* Ubi observare licet domus damnatorum incendio absumptas, quod etiam apud Suecos obtinuisse tradit Joau.

Loeeenius lib. 2. Hist. Suecanæ pag. 65. quo loco scribit, Amondum vel Amundum Regem, Carbonarium cognominatum, quod legem tulisset de incendenda parte domus, aut totis ædibus delinquentis, pro noxa damniæ dati portione : quam tamen legem abrogasse postea ait. Charta Odonis Domini Hamensis ann. 1227 : *Et si forefactor captus non fuerit, Major potest bannire eundem de villa Hamensi in perpetuum, et domum suam diruere infra 40. dies, quotiescunque voluerit, postquam dies unus et nox una, sicut dictum est, post factum transierit. Et si forte infra 40. dies Major forefactoris domum non diruerit, domus stans Domino remanebit. Et si domus diruta fuerit, meremina et fundus domus Domino remanebit, et de alia hæreditate faciat quod debet.*

Interdum quodam privilegio ad id indulto urbium incolæ ab hac ædium condemnatione exempti leguntur. Charta Guillelmi Archiepiscopi Remensis ann. 1182. pro Seabinagio Remensi : *Concedimus etiam quod si Burgensis in banno nostro constitutus aliqua occasione in causam tractus fuerit, quamdiu ordine judicio se tractari voluerit, neque ipse, neque res ejus capientur, sed nec domus ejus diruetur, si domum vel hæreditatem Remis habuerit, sed fidem dabit, quod pro exequenda justitia obsides interponet, etc.* Edictum Philippi Pulcri ann. 1302. pro Reformatione Regni : *Item volumus, quod si non mandavimus aut præcepimus bona alicujus Prælati, seu alterius personæ Ecclesiasticæ, vel Clerici clericaliter viventis, capi, seu ad manum nostram poni, quod virtute prædicti mandati seu præcepti nostri bona eorum recte mobilia non capiantur, saisiantur, aut ad manum nostram ponantur, neque domus eorum discooperiantur, seu destruantur.* Vide Excerpta Dionis ex Edit. Valesii pag. 582. et ejus notas, Concilium Nugarolense ann. 1190. can. 7. Coneil. Tolosan. ann. 1229. can. 6. Epist. Innocentii IV. PP. ad Potestates, Rectores, etc. cap. 20. 26. Privilegia urbis Ratisponensis. ann. 1230. 1380. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 238. tom. 2. pag. 380. Foros Beneharnenses rubr. de Sententias art. 7. Fortescutum de Laudib. Legum Angliæ cap. 26. Dnehesium in Probat. Hist. Guinensis pag. 195. Molinæum tom. 3. pag. 2147. præterea Bonclerum lib. de Crimine læsæ majestatis. pag. 101. [* Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 729. num. 2.]

* Abrogata lege diruendi vel comburendi domos reorum, et maxime homicidarum, fundus ipse defuncti parentibus ad fruendum aut vendendum concessus fuit, ut judicatum est sententia ann. 1445. Vide infra Hanot.

CONDEMNATIO, pro muleta pecuniaria, apud S. Ambrosium Epist. 33. Lampridium, et in Cod. Theod. Vide Jacob. Gotofred. ad leg. 12. eodem Cod. de Re militari. (7, 1.)

CONDEMPARE. Albertinus Mussatus de Gestis Ital. apud Murator. tom. 10. col. 642 : *Cum deum ruptam laceramque Caroli aciem Petrus enim Dyadego incompotitis signis pæne Borre passu expedit Condeprensant, quaque valent acceleratione reintegrant. Fit pugna ingens, etc.* Malium

cum MS. Ambrosiano *Condepmsant*, quod scriptum fuerit pro *Condensant*; id est Milites dissipatos congregant in unum.

† **CONDEMPATIO**, pro *Condemnatio* nisi fallor. Conventionum cum Gastone d. Insula ratificatio Eduardi III. Angl. Regi ann. 1339. apud Rymerum tom. 5. pag. 133 : *Concedit in perpetuum omne jus, omnem actionem ... quæ idem dominus noster Rex haberet ... in hæreditate, locis, villis, quæ quondam fuerunt domini Jordani Insula Militis defuncti, patrui quondam domini Gastoni, tam ex incursa, Condepationibus, quam ex alio quovis modo.*

CONDENSA, Papiæ, Spissa, constipata opaca : significat secreta divinæ Scripture

† **CONDENTALIS**, *συντηρητικός* Gloss. Lat. Gr. Clavis compactus.

* **CONDEPENDENCIA**, Cohærentia Gall. *Liaison*. Lit. ann. 1403. tom. 8. O. diuat. reg. Franc. pag. 618 : *Perserpe n in serie congruitas vel ordo debitus, nec effectu sive sensu, sententia seu Condepencia reperitur, impertinentes conclusion adaptant.*

† **CONDEPRENSARE**. Vide *Condeprensare*.

† **CONDERGERE**, ut infra *Condirigere* 2. Testamentum Guillelmi Vicecomitis Agathensis tom. 1. Anecd. Marten. col. 181 : *Et dono tibi, Arsendis, Ecclesia quæ vocant S. Pontii cum ipso poio, et ipsa quæ vocant Maloscanos, cum ipsa Ecclesia et alium alodem, quantum ibi habeo, et tibi visit tibi, Arsindis, ipsa honore de S. Turio Monasterio ad Condergendum, ad beneficiendum, ad edificandum.* Ch. ann. 92. ex Archivo S. Victoris Massil. num. 1. diœcesis Usetiensis : *Convenit inter Drogonem gratia Dei S. Massiliensis Ecclesie Episcopum et Poncionem et uxori suæ Alexandriæ, et quamdiu Deus vitam concesserit, ipsius mansum cum bano studio, et omnia supradicta diligenter Condergere ciatis.*

* Ocurrat præterea in Ch. ann. 9 inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. col. 2.

† **CONDERZERE**, Eadem notione, apud Stephanotinum tom. 10. Fragm. Histor. 1. 260 : *Ista terra superscripta donamus tibi ad beneficium, ad panem et ad vinum, complantandam, et ad Conderzendum vineam faciendam ... Faeta Carta danti ista sexto Calendas Aprilis regnante doico Rege.*

* **CONDERSERIUM**, Res in vadium data, qua quis interdum legitime utitur Charta ann. 1173. ex Bibl. reg. col. *Predictam pignus habeas et possideas, tandem donec uos vel nostri tibi predictis totum predictum debitum persolvam quod si in Conderserio, quod tibi hodie aliquid ceciderit vel pejoraverit, refice* Vide in *Condirigere* 2.

† **CONDESCENDENS**, Condeceens. pitula Generalia MSS. S. Victoris Massil. *Habeant omnia necessaria tam in medicinalibus, quam in aliis Condescentibus.* Ibidem : *Dispensator Monasterii beat providere de dnobus pulmentis piscibus et de salamentis et condimentis descendentibus.*

† **CONDESCENDENTIA**, Idem

Condescensio prima notione. Vita B. Coletæ tom. 1. Martii pag. 540 : *Cordialis humilitatis Condescendentia officialiter oblatam.*

1. **CONDESCENDERE**, Consentire, alicujus sententiam sequi, [alicui morem gerere, Gall. *Condescendre*,] Willelm. Brito in Vocab. : *Condescendere, deorsum a se scandere, vel de vigore propositi desistere, mitigari.* Marius Mercator in Sermones Nestorii 12. § 8 : *Sciebat namque etiam Pantus talia facere, ne scissuræ fierent per aliquam justitiam coloratam, cum gratiam prædicabat, legisque inutilitatem confitenter arguebat : sed Hierosolyma veniens docetur ab Apostolis Condescendere debere ibidem habitantibus, ut non fierent scissuræ in Ecclesia, etc.* Auxilii Libellus de Formoso Papa : *Denique id approbo, condescendo ibi, quasi tuis assertionibus favens.* S. Isidorus lib. de Justitia Principum : *Prodesse ergo debet populis principatus, non nocere, nec dominando premere, sed Condescendendo consulere, etc.* Gregorius Mag. Homil. 34. 1. Evang. : *Qui de falsa justitia superbire solent, ceteros quoque despiciunt, nulla affirmantibus misericordia Condescendunt.* Lupus Ferrar. Epist. 113 : *Ut vestra sublimitas meæ humilitati dignaretur Condescendere.* Adde Ivonem Carn. Ep. 5. et 19. etc.

* *Nostris se Condescendre, Subjicere se, vulgo Se soumettre.* Lit. remiss. ann. 1390. Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 189 : *ehan Malingres accusé de larcins et de crimes prises à force devant le vicomte royal du Pont de l'arche, mis dans les prisons dudit lieu, et depuis transporté dans les prisons de Rouen, se sentant innocent desdits crimes, il voulut par devant le bailli de Rouen et son lieutenant se Condescendre et mettre l'enquête du pays.*

2. **CONDESCENDERE**, Alienare. Wichl. Magdeburg. art. 20. § 1 : *Proprium unum alienare, aut resignare, jure municipal veli, extinctis qui Condescendere seu alienare intendit, etc.* Et mox : *Quærat per sententiam quo pacto proprium alienare et Condescendere debeat, etc.* [Charta qua Albertus de Swatomewicz cedit Neblasio de Scanz villam Pertholticz ann. 1363. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 396 : *quod Albertus de Swathomewicz Condescendit nobis villam Pertholtiz, hoc est nobis cum cessit sua alienatione.*] [* Germ. *Aufgeben.*]

3. **CONDESCENDERE**, Descendere simul, una, venire cum aliis. Charta Rotholphi Ducis Lotharingæ pro Mediano Monasterio ann. 1341. in Historia ejusdem Monasterii pag. 355 : *Præfatus Joannes jurat debet et tenetur apud nos Condescendere personaliter videlicet in proximo festo Nativitatis Domini ad faciendam processionem.*

1. **CONDESCENSIO**, Indulgentia, obsequium, Gall. *Condescendance.* Nicolaus I. Papa Ep. 9. apud Lahbeum tom. 8. Conc. pag. 361. B : *Sed nec in Photii Sacerdotali præstando favorem votu Condescensio nostræ modo quolibet inclinabimus.* Hicmarus Rem. Ep. ad emend. Papam inter Diplom. Belg. Miræi tom. 1. pag. 20. col. 2 : *Contentionem in hac causa dissimulando vitavi, et Condescensionem quasi in tempus aliud differendo dissimulavi. Con-*

descensio apud Theologos Scholasticos frequenter accipitur pro illa divina demissione, qua Deus infirmitati nostræ sese attemperat. Vide *Condescendere* 1.

2. **CONDESCENSIO**, apud Hungaros Leguleios, ut auctor est Sambucus, est *citatio irrita, vel litis in alios translatio* : apud Albertum Molnarium, *depositio et collapsio causæ.*

3. **CONDESCENSIO**, Concessio, alienatio. Ch. Hermannii Comitis ann. 1325. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 28 : *Testes vero hujus ordinationis et prædictorum feodorum Condescensionis sunt honorabiles et religiosi viri, qui ipsam Condescensionem placitum.* Vide *Condescendere* 2.

¶ **CONDESCENSIVE**, Indulgentes, Gall. *Par condescendance.* Bulla Johannis XXII. Papæ contra Hæreticos Marsilium et Johannem, apud Rymer. tom. 4. pag. 316. col. 1. Christus solvit didragma non *Condescensive et liberalitate sua pietatis, sed necessitate coactus.*

¶ **CONDI**, Scivus (1. Scyphus) patera. Vetus Gloss. Sangerman. MS. num. 501. Vide *Conducus*.

¶ **CONDIACONUS**. S. Augustinus jam Episcopus factus Epistolam 92. novæ edit. inscribit *Sancto fratri et Condiacono Cælestino.*

CONDIARIUM, *Ærarium*, in Gloss. Isid. [A condendo dicitur, quod in ærario condatur pecunia publica.]

CONDICARE, pro *Condicere*. Acta Episcoporum Cenomanensium pag. 254 : *Et postea ante dominum Carolum Condidavit suum placitum, et conquæsit jam dictum monasterium ad jus suæ sedis Ecclesiæ.*

¶ **CONDICIA**, Conditiones, Gl. MS. Sangerm.

* **CONDICIARIUS**, Aliqua servitii seu servitutis conditione obligatus. Charta Caroli IV. ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 280 : *Femina Condiçaria et manus mortuæ. Vide Conditionales et infra Conditionati.*

* **CONDICIUM**. Ordo eccl. Ambros. Mediolan. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 875 : *Et præterea sciendum, quia in omni die Dominico, custodes ebdomadarii similiter dant novem candelas subdiacono ebdomadario, si quidem ille dederit eis prænominatum Condiçium. Quæ respicere videntur ad ea quæ leguntur supra col. 861 : Ebdomadarius subdiaconus dat vinum et fruges per totius anni circulum custodibus ebdomadariis, et ligna per totam hyemen ad faciendum ignem.* Ibid. col. 890 : *Si archiepiscopus defuerit, archipresbyter facit prædictum officium. Archiepiscopium vero facit Condiçium.* Est ergo Condiçium, munus quod ex Condiçio fit.

* **CONDICTATUS**, Condictus, decretus, ut *Condicare*, pro *Condicere*. Mirac. S. Bertini tom. 3. Sept. pag. 600. col. 1 : *Ambitus castelli, cum consensu populi et procerum Condictatus, etc.*

¶ **CONDICTIO**. Vox Ulpiano et Jurisconsultis aliis nota, quam sic exponit Festus : *Condictio, in diem certum ejus rei quæ agitur denunciatio*; Gall. *Assignment, sommation, dénonciation.*

* **CONDICTIONALIS**, Servitiis obnoxius. Stat. Mantuæ lib. 2. cap. 24. ex Cod. reg. 4620 : *Si vero res fuerit emphiteotica, vel fictualis, vel decimalis aut Conditionalis, etc.* Vide *Conditio* 1.

* **CONDICTIONALITER**, Servorum, qui *Conditionales* vocabantur, more. Placit. ann. 905. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 775 : *Quia legibus servitus monasterii S. Ambrosii et curtis Lemontas, et Conditionaliter colliere debemus olivas de olivetas curtis ipsius.*

¶ **CONDICTRUM**, pro *Condirectum* : quod vide in *Condirigere* 2.

CONDICTUM, in Concilio Cloveshoiensi ann. 747. cap. 4. 7. quod *Decretum* appellatur cap. 10. 13. *Mandatum*, cap. 11. 18. *Edictum* cap. 12. etc. [Sed in Actis foundationis Monast. Murensis idem videtur quod tribunal ubi jus dicitur;] [* idem videtur quod *Condictio* : [Populus autem iste vadit ad Condictum Episcopi, et quo cæteri ejus convicaneî vadunt, scilicet ad Windesch, ibique Ecclesiasticum jus audiat et sustinebit, sicut constitutum est omni sanctæ Ecclesiæ.] [* Chart. ann. 1262. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 4. pag. 903 : *Advocatus habebit et tria Condicta in anno, quæ dicuntur Jahrgeding. Quicumque absentaverit se ab his componet. Post ista tria Condicta homines ibunt ad alia Condicta, rogati vel vocati, secundum justitias ibidem dictatas et approbatas.*]

CONDICTUS. Henricus a Gandavo scribit Gerardum Monachum sancti Quintini in Insula, edidisse Antiphonas et Responsoria pro festo S. Elizabethæ Turingiæ, iisque Hymnos adjecisse Petrum Canonicum S. Auberti Cameracæ. et composuisse etiam *Cantica*, quæ vulgo *Condictus* vocant. [* Vide infra *Conductus* II.]

CONDIGNARE, *Condignum* putare. Annales Francor. S. Nazarii ann. 786 : *Rex nempe sciscitabatur ab eis, si verum an falsum fuisset quod, etc... illic enim nullo modo poterant, neque Condignaverunt hoc negare.*

* *Nostris Condigne, Congruus, vulgo Proportionné.* Charta Caroli regent. ann. 1360. ex Chartul. 23. Corb. : *Ils seront prest et appareilliés et offeront à faire amende Condigne.*

* **CONDILIUM**. Vide supra *Condellum*.

* **CONDILOMATICUS**, *La passione delli membri.* Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Condilus* et in *Condoloma*.

** **CONDILOSUS**, *Condylomate* laborans, nodosus. Miracula S. Cunegundis cap. 69. ap. Pertz. Script. tom. 4. pag. 827 : *Quidam miles de castro quod Sebere dicitur... Conditilas manus sacro pulvere aspersas sentiens sanari, etc.* Vide

¶ **CONDILUS**, Papiæ MS. Bituric. est *Nodus.* Inde *Condilogmatica passio, id est, nodositas manuum, et Condilo, as, Pugnis cædo : Condilomata, id est, glandulæ.* Hæc a Græco Κένδυλος, *Digitus articulus et junctura.* Vide *Condoloma*.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Condilus, nodus, nodulus, Nos, Prov.* [* Luidpr. Antapod. lih. 1. cap. 11 : *Sevissima autem harum Atropos articulos jam in Condilum solam imperii tui sententiam expectat, ut fila contrahens rumpat ; i. e. articulas forficis jam in manu curvata*

tenens, ut interpretatur illustrissimus Pertz. Script. tom. 3. pag. 278.]

† **CONDIRECTA**, **CONDIRECTIO**, **CONDIRECTUM**. Vide *Condirigere* 2.

1. **CONDIRIGERE**, Dirigere, mittere. Capitulare de Villis cap. 8: *Aliunde vinum peculiare comparando emere faciant, unde ad villas dominicas Condirigere possint.* Vita S. Bathildis num. 7: *Theodefredus nunc Episcopus, tunc vero Abbas, magno gregi fratrum praeiit, quem de Lexovio Monasterio ... ad praedictum fratrum cœnobium Condirexit.*

2. **CONDIRIGERE**, interdum est frui, uti re aliqua, eam possidere, regere, instruere, etc. Formula incerti auctoris 27. apud Bignon: *Sic taliter ut tempore vite meae ipsas res habere et usare, vel Condirigere debeam.* Alia quæ proxime sequitur: *Quod et ita fecimus, sic taliter, ut tempore vite suae ipsas res per nostrum beneficium habere, vel Condirigere, sive usare debeas.* Form. 50: *Et usque ad annos tantos fructum quem ibidem Deus dederit, ad partem tuam habere debeas, et ipsam vineam Condirigere facias.* Formulæ Pithœi cap. 38: *Tibi ipsa portione ad excolendum et Condirigendum, etc.* Usatici Barcinonenses MSS. cap. 65: *Rochas namque habeant Potestates in tali dominio, ut quicumque eas habet in suo fevo, vel in suo alodio, non Condirigat super eas, nec juxta eas, fortitudinem aliquam, nec castrum, nec Ecclesiam, sive Monasterium, sine licentia et consilio Principis: quod si fecerit aliquis, qui suum honorem habeat juratum Principi, perjurus erit, et hoc sine aliqua intermissione, donec dimittat Condirectionem.* Querimonia Berengarii Vicecom. Narbonensis adversus Guiffredum Archiepisc. Narhon. ann. 1056: *Ego autem consensi ipsam meam medietatem Condirectioni ipsius Ecclesiae, sed ille non in ejus Condirectionem, sed in destructionem misit, etc.* Charta Ludov. VII. Reg. Franc. ann. 1165. pro Ecclesia Narhonensi: *Et ut liceat jam dicto Pontio Archipræsuli et successoribus suis omnia castra, quæ nunc habet, et possidet, sive aliquis Narbonensis Ecclesiae, Condirigere, et efforsare, et in alio loco de novo construere et transmutare, etc.*

CONDIRECTUM, **CONDIRECTA**, et **CONDIRECTA TERRA**, crebro occurrit in Chartis Occitanicis: cui vocabulo annectitur, vel opponitur *Erema*: *Terra erema et Condirecta.* Charta Bernardi Vicecomitis Carcassonensis ann. 1082: *Eremum et Condirectum, sensos, usaticos, etc.* Charta Berengarii de Belpin Militis Comitatus Ceritanie ann. 1238: *Molendina Condirecta et destructa.* [Donatio Rogerii Comititis Fuxensis circa ann. 1075: *Ego Rogerius Comes et conjux mea Sicardis Comitissa ... donamus Domino Deo... dompno Abbati Frotardo omnibusque Monachis Thomeriensi Cœnobii alodem nostrum, qui mihi Rogerio advenit per alodem, sive per aprisionem, vel Condirectionem parentum nostrorum ... et Ecclesiam... cum suis decimis, et premitiis, et oblationibus, et cimeteriis atque alodiis suis, et Condirectis et heremis, etc.*] Litteræ vernaculo idiomate, hoc est Occitano scriptæ ann. 1244: *Terras heremas et Condrezellos, et albres, domestques, etc.* Aliæ anni 1246.

habent *Condrichas*. Hinc emendanda Charta Trineavelli Vicecom. Biterrensis ann. 1211. apud Gallandum: *In foriscapiis et laudamentis, in heremis locis et Conductis.* Leg. *Condritis*, vel *Condrictis*. Nam occurrit

CONDRICTUS, Eadem origine et notione. Capitulare Caroli Magni ann. 807. cap. 7: *Ut scire possimus qui sint, aut qui suum beneficium habeat Condrictum aut destructum.* Capitul. 1. ann. 809. cap. 9: *De Beneficiis nostris non bene Condirectis.* Adde Capit. 2. ann. 810. cap. 9. Capit. 3. ann. 812. cap. 6. *Condirectum* habet Capitul. 1. Caroli Magni incerti anni cap. 50. Capitula Caroli M. lib. 3. cap. 81: *Quomodo eadem beneficia Condricta sint, aut quis de beneficio suo alodem comparavit.* Capitula ejusdem Imper. ann. 789. cap. 19: *Ut Missi nostri provideant beneficia quomodo sint Condricta, et nobis renunciare sciant.* Ubi Cod. alius *Condirecta* præfert. Adde ejusdem Imp. Capitulare 2. ann. 802. cap. 11. Charta ann. 1204. apud Catellum in Comitib. Tolosan. pag. 229: *Et quod unusquisque vel unaquæque teneat Condrictam carreriam, quæ est ante suum honorem, cognitione Consulum, ita quod aqua possit transire, sicut debet Consulum cognitione.*

† **CONDRICTUS**. Dotalitium anni 1191. apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 205: *Villis, campis, vineis, molendinis, cultis et incultis hermis et Condrictis, etc.*

† **CONDREGTA**. Chartarium Ecclesie Auxitanæ MS. cap. 47: *In ipso loco dabat alodem, terras et casalos, et vineas et culturas, ermas et Condregtas.*

CONDRICTUS. Lex Ripuar. tit. 26. § 11: *Bruniam bonam pro 12. sol. tribuat, helmum cum directo pro 68. sol. ubi quidam Codd. habent Condrictum, alii Condirecto. Vide Directum.*

CONDRITUS. Regestum Comitum Tolosan.: *Acquisitiones et proprietates, heremos et Condritos.* Tabular. Eccl. Cadurcensis: *Dono illam honorem meam quæ est in pago Caturnico, ... totum vel integrum, vel eremo vel Condricto S. Stephani remaneat.*

Ex iis omnibus locis confici, ni fallor, potest *Condirectam* terram, *Condrictum* beneficium, etc. dici illa quæ recte culta sunt, et unde *Condirectiones* seu emolumenta debita possunt percipi: quæ etiam voces ad quascunque res bene curatas transferuntur; unde jam vidimus supra, *Molendina Condirecta et destructa*, *Condrictam carreriam*, legimusque in Transactione Abbatissæ et Monachorum Cranensium ann. 1351. ex Libro viridi fol. 53: *Quando aliquis Monachus vel Monachi in Monasterio prædicto infirmantur, semper de nocte ardeat lucerna vel lampas in camera, ubi talis Monachus vel Monachi jacent: quam lucernam seu lampadem dictus Infirminus suis expensis, cum adjutorio tamen unius sextarii olei, tenere tenetur Condirectam; hoc est bene curatam et semper lucentem.* Ibidem simili notione memorantur sumtus ad puteum annuatim exhauriendum et mundandum, et ad tenendum *Condirectum* de cistulis sive ferratis ex catena et rota, sive carrello aut tecto ejusdem putei; sicut et tom. 4. Concil. Hisp. pag. 152. col. 2: *Canonici seu Clerici qui in domibus capitularibus seu dignitatibus,*

absentibus earum possessoribus, habitantibus, voluerint, pro Condirecto dictarum domorum et conservandis ædificiis teneantur solvere singulis annis mercedem secundum taxam. pro singulis domibus assignatam: ubi pro Condirecto, idem est ac pro conservatione. Gall. *Pour l'entretien.*

CONDIS, Modus agri apud Burgundos Tabular. Prioratus Persiaci in Burgundo ann. 933. apud Perardum pag. 42: *Dono. Condem meam quæ resedit in Bargias, quæ terminat de uno latus, etc.* Charta ann. 1367. apud W. Thorn: *Quandam parcellem cujusdam Condos juxta campum ipsorum.* Infra: *Et in Condos, ut prædicitur, etc.* ubi legendum videtur *Condis*. At Sommerus mendose, inquit, forte pro *Condot*, a *Condol*, quod Gallis dorsum terræ, porci vulgo a ridge. Vocis Gallicæ vestigium non agnosco.

* Occurrit utraque apud Cotgravium sensu, quo etiam *Condot* legitur, in Legem remiss. ann. 1417. ex Reg. 170. Chartop. reg. ch. 29: *Lequel Vigneron estoit sur le Condor d'une ourdiere de charrette sur chemin.*

* **CONDISCORDIA**, Discordia, dissidium. Stat. synod. Tornac. ann. 1366. pag. 52: *Diligenter investigent omnes controversias et Condiscordias, quæ sunt parochiis suis, et amabili compositione amicorum utriusque partis iræ, rixæ, odii expellantur.*

1. **CONDITA**, Annonæ in horreis reconditæ, repositæ ad militarem usum, et erogationem militaris annonæ, quæ *horreorum Conditæ* dicuntur in leg. 10. Cod. Th. de Numerar. (8, 1.) *Fruentorum Conditæ* Senatori lib. 9. Epist. 5. *Conditæ militæ* Spartiano in Adriano. *ὄζια εἰς ἀποθήκας ἐστὶν* in Chron. Alexandrino ann. 7. Anasta. Horum frequens mentio apud Symmachum Capitolinum, Gregorium Magn. et alios. Cyprianus Epist. 16: *Ut tritici jam purgati et Conditæ.* Et Epist. 51: *Ut cum corporis frumentum dominicis horreis Conditæ.* Ammian. lib. 4: *Ubi Conduuntur nunc usque commeentia.* Et lib. 17: *Ex annona... portionem subtrahunt in iisdem Condidit castris.* Denique 1. *Horrea quin etiam extrueret, ubi Conditæ annona.* Arnobius in Psalm. 139: *Triticum non est in horreo, oleum non est in vasculo, vestimentum in Conditis non est, etc.* Vide titulum Cod. Th. de Conditis publicis horreis (11, 14.), et Epist. 16. Franciscas tom. 1. Hist. Franc. Ceterum hujusce vocis crebra occurrit mentio in Actis Episcoporum Cenomanensium 78. 190. 213. 272. apud Mabillonium 3. Analector. et in Vita Aldrici Episcopi Cenom. num. 26. 27. 28.

2. **CONDITA**, Locus certus, territorium villa. Formulæ secundum Legem Romanam cap. 1. 4. et 5: *Villam juris mei nunc teneam illam, sitam in loco illo, in Conditis cum terris, ædificiis, etc.* Tabularium Mauri ad Ligerim: *Hoc est alodium nostrum qui est in pago Audegavensi, in Civitate Marcianense, quæ est in Vallegia, nuncupato Maiminias.* Charta Iserici Episcopi Pictavi. in Tabul. S. Cypriani 100: *Trado quemdam alodium situm in pago Pictavino, in Conditis Colvinicæ castelli.* Tabularium S. Junii Nobiliac.

Ego Ingelgerus et uxor mea Aldegardis fratri meo Lannoni (trado) alodum nostrum in pago Pictavo, in Vicaria Igoradinse, in Condita Niverniacense, in villa Marciacus, etc. Et innox : Alodum nostrum in ipso pago, in Condita Briocinse, in Vicaria Icioninse... an. 16. regnante Carolo Rege. Vita S. Richmuri Abb. apud Cenom. cap. 4: Ordinationisque Praterculis, quos jam in suo proprio, in Condita super fluviolum sub sancta regula congregaverat. Vita S. Thuribii Episc. Cenoman. n. 3: Ecclesiam quam consecraverat... in Condita Labricinensi. Ita enim legendum pro Condito. [Præceptum Pippini Regis pro Sigobaldo Abbate apud Mart. om. 1. Collect. Ampliss. col. 27: Quia Sigobaldus Abbas de Monasterio Anisola, nunc est in honore S. Carilefi Confessoris constructus in pago Cinomannico, in Condita Labrocinse, ad nos venit, etc. Testamentum Gerarii Episcopi Cenoman. apud Mabill. om. 3. Analeet. pag. 213: De Caladuno Monasterio... quod in pago Cenomannico constructum in Condita Diablentica, in honore Mariæ. Ibidem pag. 272. in Charta Ludovici Imp. pro Francone Episc. Cenoman.: Conquisivit villam quandam sui Episcopi, quæ Britanniacus nominatur, quæ est in pago Cenomannico, in Condita Ruslondense.] Nescio an vox hæc sit ab obreorum Conditis, ita ut sic appellata erint loca in quibus illa erant, quæ obrea fiscalia dicuntur in l. 16. Cod. Th. de Susceptor. (12, 6.) ejusmodi erant in provinciis quorum muniminit Ammian. lib. 1. pag. 385. edit. Valesii.

† **CONDITIA.** Vide **Conditio** 1.
1. **CONDITIO**, Obnoxio, tributum, censitatio. Appendic. Codic. Theodos. Inst. 5: Inverecunda arte defenditur, si hi Conditionem vel originem repossunt, quibus tempore famis, cum in mortem peritura cogerentur, opitulari non potuit dominus, aut patronus. Gregorius Turon. lib. 2. de Mirac. S. Martini cap. 4. de servo manumisso, sanato a S. Martino: Tri uno ictu, unoque momento, sine nummulate auri, et corpus a debilitate, et Conditionem solvit ab onere. Concil. Carthagin. so. Reparato Episc. ann. 535: Neque Ecclesiasticis eos Conditionibus aut angariis sedens. Martinus Braecarens. cap. 46: Si quis obligatus est tributo servili, vel aliqua conditione, vel patrocinio cujuslibet domus, etc. Chr. Casin. lib. 3. cap. 60. (al. 61.): Ut qui tempore navis nostra cum nauclero et noticiis suis libera maneat ab omni Conditione, et debito pensionis. [Notitia judicati p. ingenuitate cujusdam Laurentii ann. 8. Mareæ Hispan. col. 797: Nos vero judices dimimus Laurentio: Unde advenit ista femina Ludina in isto breve, qui fuit soror tua, si ancilla fiscalis non fuit? Et Laurentius respondit: Nescio quomodo hic renat; sed unum scio, quod ancilla inclinata in servitio non fuit; sed si alinnde ad filios Conditionis servilis non venit, de parentibus quod mihi conjuncta est non pertinet ad filios Conditionis.] Charta Hugonis Episcopi Nionensis. ann. 1039. apud Buzelinum lib. 2. Gallo-Fland.: Curam animarum Episcopus electo ab ipsis Fratribus Priori dabit ipsi catervulæ, et sic erit libera ab omni Conditione, necnon et Principis pote-

state. Adde Diplomata Innocentii III. et Alexandri PP. apud Ughellum tom. 1. pag. 783. tom. 3. pag. 725. et Puricellum in Ambrosiana Basilica pag. 929. Vide **Conditionales**.

CONDITIA, Eadem fere notione, in Statutis Mediolanensibus part. 2. cap. 231: **Onera, Conditia, etc.** [* Charta Ottonis III. ann. 1210: Ripaticis, teloneis, pedagogis, curadiis, præclariis, amisceribus, Conditis, etc.]

* **CONDITIO CANDELÆ**, Servitutis species. Vide supra **Candela** 3.

2. **CONDITIO**, pro re creata, vel creatione, non semel usurpat vetus Interpretes Irenæi.

3. **CONDITIO**, pro ipsis verendis, apud Sueton. in Augusto, Capitolinum in M. Antonino et Lampridium in Heliogabalo.

4. **CONDITIO**, Negotium. Epist. Desiderii Episcopi Cadurensis ad Grimoaldum Majorem domus: **Conditiones Monasterii nostri... digneris recipere per omnia commendatas.** Passim in Epistolis ejusdem Desiderii tom. 1. Hist. Franc. 52. 55. 56. 66. 71. 74. 75. 81.

CONDITIUNCULA, Eadem notione, ibidem, Epist. 53: **De Condituunculis etiamnum Ecclesiæ nostræ et pauperum suorum singulari mercede studete habere, easque per omnia habere commendatas.** Adde Epist. 56.

† 5. **CONDITIO**. Concilium Mexicanum anni 1585: **Visitent Episcopi Ecclesias, et quas Doctrinas vocant seu Conditiones, ubi Religiosi commorantur, ibique Eucharistiæ sacramentum, fontem baptismalem... ac reliqua omnia ad Ecclesias et divinum cultum spectantia.**

* 6. **CONDITIO**, Morum et ingenii habitus, nostris **Condition**, eadem notione. Stat. colleg. Navar. ann. 1315. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 516. vº: **Item (jurabunt) quod fidele testimonium perhibebunt de Conditionibus bonis vel malis suorum scholarium.** Christ. Pisana in Hist. Car. V. part. 2. cap. 12. ubi de duce Bitur.: **Jolis estoit, amoureux et gracieux, et de moult joyeuse Condition en France.** Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 204. Chartoph. reg. eh. 91: **Le suppliant sachant que Jehan Boubaion sa partie adverse estoit homme de terrible Condition.** Hinc **Bien conditionné**, Placidus, facilis, commodus, in aliis Lit. ann. 1394. ex Reg. 147. eh. 5: **Comme le suppliant eust pris par mariage Thomine la Quesnelle, ycelle cuidant estre femme bien Conditionnée et paisible, etc.** **Conditionné d'estre rioteux**, Ad rixam conceitus, in aliis rursum Lit. ann. 1463. ex Reg. 199. eh. 277.

* 7. **CONDITIO**, Corporis constitutio, Gall. **Complexion**. Lit. remiss. ann. 1356. in Reg. 84. Chartoph. reg. eh. 561: **Ipsa Perrotu, quæ erat fortis Conditionis et status, etc.**

* 8. **CONDITIO**, in Charta communiae de Atheis ann. 1212. ex Reg. Phil. Aug. 34. bis part. 2. fol. 53. vº. col. 2. ubi Chartæ commun. Peron. et Tornac. habent **Creditio**, quomodo legendum arbitror. Vide **Vicinagium** in **Vicinus**.

* **CONDITIONABILE FEUDUM**. Vide infra in **Feudum**.

† **CONDITIONABILIS**, Pendens a con-

ditione. Tertull. adv. Gnost. cap. 11: **Si persecutionem Conditionabilem in solos Apostolos destinasset.**

CONDITIONALES, in Jure Civili, diei putant quidam **Tabularios**, ex lege 11. C. Qui potior. in pign. hab. (8, 17.) quia apud Isidorum lib. 5. cap. 24. **Conditiones** dicuntur, dictæ seu depositiones testium: [qua notione sumitur eadem vox in Judicato anni 843. Mareæ Hispan. col. 780.] Alii sic dictos censent, quod conditioni servili obnoxios esse tabularios, actuarios, annonarios, et similes voluerunt Imperatores: **Utilitate suadente Annonarios et Actuarios Conditionales esse præcipimus**, ait lex 3. Cod. Theod. de Numerar. Actuar. etc. (8, 1.) Adde l. 8. eodem tit.

Certe constat ævis posterioribus **Conditionales** appellatos, quia aliqua servitii seu servitutis **Conditione** obligati erant: **Conditionez**, in Consuetud. Arvernensi cap. 27. art. 3. et seq. **Gens de Condition**, in Nivernensi cap. 8. art. 13. et seq. **Originali aut alicui Conditioni obligati**, apud S. Leonem in Epist. ad Episc. Campan. c. 1. Tabul. S. Dionysii ann. 1283: **Bona sic decedentis vel decedentium ad amicos carnales eorum propinquiores in hac parte qui non sunt Conditionis, vel homines de corpore, licet sint proximiores eis alii homines Conditionis seu de corpore, etc.** Innocent. III. PP. lib. 15. Ep. 7: **Vesprimensis Episcopus Conditionales homines, qui certa ei servitia exhibent, eximit a præstatione decimarum integrarum.** Infra: **A Regis vel Regine Conditionalibus, qui vulgo Regales servi vocantur.** Ejusmodi, ni fallor, erant qui a servitute manumittebantur sub operarum servitio, aut aliis conditionibus. Apud Leon. Ost. l. 1. c. 11. Leo quidam servos suos et ancillas omnes per chartulam libertate donavit, ea scilicet lege, ut singuli eorum quatuor per mensem operas, ubi necesse esset, Monasterio impenderent, res suas atque substantias nulli omnino nec inter se vendere, aut donare presumerent, etc. Et cap. 16: **Servos autem suos et ancillas omnes libertati donavit: ita tamen ut essent sub ditione et tutela Monasterii, singulique singulas annuatim operas Monasterio, ubi eis præciperetur, exercerent.** Atque hæ **Conditiones** dicuntur Mareulfo l. 2. Form. 33. **Servitium, Libertinitatis obsequium**, in Formulæ vett. Bignonii cap. 48. **Libertaticum**, servitium scilicet quod in libertis seu manumissis sibi reservabant patroni: cum contra in manmissionibus **directis**, id est plenariis, ab omni noxiæ **Conditionis servitio** eximerentur, ut est in Chartis Alemannicis Goldasti cap. 7. **Conditionales villæ**, apud Thwrocium in Belo Cæco cap. 64. **Conditionibus**, et oneribus servilibus obnoxios.

* **CONDITIONALIS LEX**. Vide infra in **Lex**.

CONDITIONARE, Conditionem imponere, modum ponere, **Mettre ou apposer une condition**. Vetera Acta Aragonensia, apud Molinum in Repertorio: **Et Conditionarunt potestatem Regis; id est, Ils bornerent le pouvoir du Roy.**

* Nostris **Conditionner**, pro Pacisci, vulgo **Convenir, faire une convention**. Lit. ann. 1304. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 413. art. 2: **De tous ceux qui sont en**

autre demain et justice, qui ne sont Conditionez ou abonnez, levez ladite aide. Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann. 1510. fol. 64. vº : *Il a esté dit et Conditionné que se lesdits religieux voellent tolerer ausdits predeurs les prendre (les prez) et despouller, faire le porront.*

CONDITIONARIJ, Idem qui *Conditionales*, de quibus mox. Ivo Carnotens. Epist. 147 : *Conditionarios de familia Carnotensis Comitit, qui de legitimo conjugio nati fuerint, et regios fiscalinos, etc.* Charta Foundationis Abbatie S. Steph. Cadom. quæ est Guillelmi Nothi : *Cum colonis, et Conditionariis, seu liberis hominibus, etc.*

† **CONDITIONUS** atque *Burgensis Domini Ducis Barbonii ad causam castri sui Villænovæ*, in Charta Villænovæ in provincia Dumhensi anno 1426.

* **CONDITIONATI**, Manumissi a servitute sub operarum servitio, aut aliis conditionibus, Charta Egidii abb. S. Dion. ann. 1306. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 66 : *Præfatum Herbinum a servili conditione.... absolvimus, ... salvo tamen... quod si ipsum.... perpetrare contingat per quæ, tunc de jure quam consuetudine, servi et homines Conditionati in pristinam servitutem et conditionem debent non immerito redigi et reduci, extunc et ipso facto idem Herbinus in servilem conditionem pristinam redigatur.* Homo de Conditione, in Charta Regin. abb. S. Faron. Meld. ann. 1356. ex Reg. 84. ch. 652 : *Renaudus Benedicti homo de corpore seu de Conditione monasterii nostri prædicti, etc.* Persona Conditionis, in Ch. ann. 1369. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 247 : *Guillelmus Malueti apud Pressiacum supra Matronam conuivens, persona Conditionis et homo de corpore ecclesie B. Genovefæ Parisiensis existens, etc.* Libert. villæ de Tannay ann. 1352. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 64. art. 23 : *Ne se accroistront nulles personnes de Condition en ladite pooste, excepté les hommes et femmes serfs desdiz seigneurs et dames.* Vide *Conditionales*.

* **CONDITIONATUM FEUDUM**. Vide infra in *Feudum*.

† **CONDITIUNCULA**. Vide *Conditio* 4.

CONDITORIUM, Sepulcrum, monumentum. Epitaphium Caroli Magni Imp. : *Sub hoc Conditorium situm est corpus Caroli Magni atque orthodoxi Imperatoris.* Utuntur hac notione Suetonius in Augusto cap. 18. in Caligula cap. 52. Petronius in Satyr. Plinius lib. 7. cap. 10. Quintilian. Decl. 8. Sidonius lib. 5. Epist. 17. etc. Sed et *Condi* dicuntur, qui humantur. Quolibet in loco Sanctorum est aliquis *Conditus*, in leg. ult. Cod. Theod. de Sepulcr. violat. (9, 17.) Generatim *Conditoria* sunt ἐνσῳα, loca depressa, subterranea, quæ Seneca Epist. 683. *Conditiva* appellat.

CONDITORIA FRUGUM, apud Ammianum lib. 31.

CONDITUM, Vini seu potiodis genus, aromatibus et aliis odoriferis fragrantibusque rebus variis concinnatum, elegans, et suave. *Conditum paradoxum, Conditum melizomum*, apud Apicium lib. 1. cap. 1. 2. 3. etc. ubi Gabriel Humelbergius pag. 42. Lampridius : *Condito piscinas et solia temperavit.* Cælius Aurelianus lib. 5. Chron.

cap. 1 : *Diocles probat Conditum bibendum, quod plerique Latini Mulsum vocant.* Κονδῖτον, Palladæ lib. 1. Anthol. Actio, Myrepso sect. 1. cap. 45. et aliquot aliis e Græcis medicis. Acta SS. Fructuosi et socior. num. 3 : *Cumque multi ex fraterna caritate eis offerrent, uti Conditum permixti poculum suuissent, etc.* Tabularium Monasterii S. Theofredi in Villavis : *Procuraret exhibere fratribus refectorem aliquo certo die de piscibus, et aliis, quibus posset escis, cum potione Conditum.*

CONDITURA, *Iupensa*, in Gloss. MS. Regio Cod. 1013. Ita etiam Isidorus et Papias. Lampridius in Heliogabalo : *Pisces semper quasi in marina aqua cum colore suo coctos Conditura Veneta comedit.* Vide *Iupensa*. Est etiam *Conditura*, Humelbergio, ipsa condimenti cum aromatis et aliis intrimentis elegans et delicata factura et opus. [Petronio cap. 51. *Conditura vitrorum*, idem est ac structura.]

* 1. **CONDITUS**, pro *Conductus*, in Terrear. de Busseul ex Cod. reg. 6017. fol. 10. vº. 21. et 25. vº. Vide *Conductus* 4.

* 2. **CONDITUS**, Vasis lignei genus. Charta Petri Candiani ducis Venet. ann. 971. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1525 : *De lignamine autem promittimus, ut portare non debeamus, quæ ad nocumentum sint Christianis, nisi tantum..... Conditos, eatinos et nupos..... Licentiam eis tribuimus portandi Conditos atque scutellas et cætera minutalia.*

CONDIUM, Gregorius Turon. de Vitis Patr. cap. 11 : *Concavum in lapide parvulum, in modum cisternæ, faciens, tenentem quasi Condia duo.* Videtur legendum *Congia*.

* **CONDO**, *Lo gladiatore*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

CONDOLIUM, *Annulus, a Coudo, is.* Jo. de Japua. [* Vide supra *Condelium*.]

† **CONDOLOMA**, pro *Condyloma*, Gr. Κονδυλωμα, dicitur de tuberculis ex inflammatione natis circum anum. Vita S. Maximi Episc. tom. 5. Junii pag. 52 : *Brachii stupefactis et cruribus, omne pene corpus obrigit, donec advixit, continui Condolomatis agritudinem non evasit.* [* Vide supra *Condiloma*.]

CONDOLOMATUS, pro *Condylomate* laborans, apud Fridegodum in Vita S. Willridi cap. 33.

CONDOMA, pro *Condamina*, de qua voce supra egimus. Occurrit in Testam. Bertichramni Episc. Cenoman. pag. 143. Edit. Mabillonii tom. 3. Analect.

* Locum laudatum referre non abs re fuerit, ut manifestiora rursum fiant, quæ post Muratorium observavimus supra ad hanc in *Condamina*. Vide ibi. *Singuli Condomæ de unaquaque villa, qui nitidiores esse noseuntur, et nobis vel basilicæ sanctæ deservunt.*

CONDOMINA, **CONDOMINICATUS**. Vide *Condamina*.

* **CONDOMINUS**, Ejusdem domini socius, Gall. *Coseigneur*. Lit. ann. 1357. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 174 : *Qui quidem consules annuatim, in sui nova creatione, jurare habeant et tenentur in manibus bajuli dicti castri, dicto domino nostro ac nobis et Condominis dicti castri fore fide-*

les. Joannes de Tuiracio *Condominus loci S. Aviti*, in Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. Vide *Ganerbi*.

† **CONDONARI**, *Extendi*, *pertinere* *pandi*, Gall. *s'Etendre*. Præceptum Childeberti I. Regis Franc. pro S. Carilefo apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 3. *Inde deducitur de Fonte-caballorum pro loco designata leucam in longum de lateri processioneis, quæ appellatur Mala-patriæ et de alio latere est locus qui vocatur Sacitus, qui et ipse locus in ipsa leuca Conditur usque ad Anisolam.*

CONDONATUS, Idem quod *Donatus*. oblatus. Charta ann. 1232. tom. 9. Spicilgii Acheriani : *Cum.... diu tanquam Condonati nostri in Ecclesia et membris Ecclesie nostræ mansissent.* Occurrit non semel Chartis in Hist. Monast. S. Nicolai Andgav. pag. 10. 73. 74. [et in Chartulario Vincentii Cenoman. fol. 55. et 98.] Vi *Donati, Oblati*.

* *Condonatorum* utriusque sexus mentitur Charta ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 9 : *Præmissa tenet diei prior, ratione Johannis de Maloleone et uxor sue Condonatorum suorum, etc.* Connati cum fratribus professis confunduntur in Lit. ann. 1330. tom. 1. Probat. H. Brit. col. 1355 : *Quod licet perpetui vice ecclesiarum ad dictum monasterium (S. Spicii) spectantium, qui.... ex fratribus professis duntaxat, Condonatis vulgariter pellatis, instituuntur, etc.* An quod ab obedientiam profiterentur, professi dicuntur? nam etsi ex familia monachorum et *Donati*, monachi tamen minime reputantur. Vide in *Oblati* 2.

CONDONES, *Gladiatores*, in Gloss. Isidori. Vide *Condis*.

† **CONDORMIENTES**, Hæretici sæculi XIII. in Germania. A Toletano quodam seducti, Luciferi imaginem adorabant loco prope Coloniam, responsa accipiebant. Sine discrimine sexus ætatisque somnolentie capiebant, etc. Seductor in Angliam transiens profundo mersus est. Item a Anabaptistarum. Hofmanni Lexicon Chronico Galterii.

† **CONDORMITIO**, *Mors*, *obitus*. Monumentum Benedicto-Buranum cap. 1. apud Raimund. Duellium Miscell. lib. 2. pag. 8 : *Ibi Condormitione præventus xxviii. pausat.*

† **CONDORSUM**. Chartularium S. dregelesi tom. 2. pag. 1562. ex Instrum. anni 1267 : *Siquidem retinui... unum regatam terræ ad Condorsum juxta tunc Vincentii Sadon. Fortean est nomen prium.* [* Vide supra *Condorserium*.]

† **CONDORSUS**, *Modus oneris*, lignum portatur, ut opinor. Statuta N. lib. 3. cap. 5 : *De saumatis lignorum mutandis vel reficiendis... Dececentes liter inviolabiliter observandum, ut nulli cætero afferat Condorsos aliquos, sed, tam tantum; et si quis fornellerius hæc ausu temerario venire præsumpserit.*

* *Caudex* seu ramus arboris generaliter intelligendus videtur : ibi enim *Con* opponitur *fornilla*, id est, ramusculi lafaciendo furno idoneis.

† **CONDREGTA**, **CONDRICTUS**, **CONDITUS**. Vide in *Condirigere* 2.

* **CONDRICTIO**, ut *Condirectio*, Usus-fructus. Tabul. Gellon. sub Roberto reg. : *Gaufredus Gellonis et Pontius Anianæ abates eorumque monachi talem fecerunt convenientiam de Condrictione fluminis, nomine Arauri, usque paxeriam de Gurgite nigro.* Vide in *Condirigere* 2.

1. **CONDUCTERE**, Salvum et inolumem præstare, Græcis διασώζειν. Dudo de Aetis Norman. lib. 3. pag. 145 : *Misit qui Conduceret ad se Episcopum salvum et incolu-neu.* Charta Alexandri PP. in Chronico Reicherspergensis ann. 1176 : *Non erat nobis tutum Teutonicum regnum intrare, præsertim cum prædictus Marchio, qui nos Conducere pollicebatur, puer sit annorum decem.* Le Roman de Garin MS. :

Qui le Conduira, Sire, dit Laneelins,
Sil ne pooit envers vos asovir,
Que il s'en r'alast seins et saus et gariz.
Je le Condui, dit Ilue de Belin,
De par le Roy qui France a à tenir.

Adde Froissartem 4. vol. cap. 6.

Hinc vulgo *Conducere* aliquem dieimus, cum ab eum deducimus et comitamur. *Agutio* : *Conducere est deducere amicum beuntem, prosequi, comitari, quod vulgale quoddam redolet.* Vide *Conductor*, 5. et *Conductus*.

2. **CONDUCTERE**, Hospitio exequere, mansionatium præbere. Charta Leonis X. PP. in Tabulario S. Vitoni Virdunensis : *eo tenore eis contulisti (altaria, etc.) ut Abbas vel Fratres libere quam voluerint personam eligant, et per se præbenda inestiant, et pro cura tantum animarum accipienda, Episcopo vel Archidiacono conducant. Conductus vero Abbat, vel patribus fidelitatem faciat, et duo servitia per annum Abbat cum comitatu 15. equum in domo sua faciat, et 12. nummos in civitate S. Vincentii pro servitio solvat, etc.* Alia Nicolai PP. ibid. : *Deinde pro cura accipienda Episcopo et Archidiacono Conducant, postea fidelitatem Abbat et Fratres faciant, et bis in anno Abbat cum 14. militibus et uno summario serviant, et 12. nummos in festivitatem sancti Vincentii solvant.* Vide *Conductus*, 3.

* Nequaquam *Hospitio* exequere; agitur cum ibi de sacerdote electo, quem monachi episcopo præsentant, ut ab eo cura animarum investigetur : *Conducere* ergo hic, non est quod *Exhibere*; præsentare. Vide infra *Conductus* 7.

* 3. **CONDUCTERE**, Recipere, investituram accipere. Charta Frider. II. imper. ann. 1156. apud Pezium tom. 1. Script. Imper. Austr. col. 1196 : *Dux Austriæ.... in per more aliorum principum Imperii, Conducere feoda sua ab Imperio debet.*

* 4. **CONDUCTERE**, Salvum-conductum esse privilegium alicui concedere, ne ei vis inferatur. Charta ann. 1185. ex Tabul. Mel. Camerac. : *Si quis, quem dom. episcopus Conduxerit, ab aliquo detentus fuerit, ducere debet episcopus, ut dominus, quod tunc eum Conducebat, illeque liber abibit : cum vero capitur, nisi Conductum domini episcopi statim prætenderit, teneatur.* Vide *Conductus* 1.

* **CONDUCTHARI**, Sacerdotes vel clerici, cum licet nunc vitam monasticam non proficiantur, in quibusdam prioratibus S. Vi-

ctoris Massiliensis sedes habent perpetuas, vulgo dieti *Conduchers*; a *Conductu*, quæ vox Convictum, communem mensam sonat. Vide *Conductus* 5. Stat. ejusd. monast. ann. 1348 : *Verum cum sint aliqui qui, licet sint panatarii, Conducharii, convivæ vel pensionarii in aliquibus prioratibus nostris, etc.* Quam vero monachis infesti fuerint illi, docent eadem statuta, ubi dicuntur *quales serpens in gremio, mus in pera, ignis in sinu.* Vide *Dueherii*.

¶ **CONDUCTHERII**, **CONDUCTHARI**, Clerici Canonici inferiores, eorumque quasi *Conductitii* in quibusdam Ecclesiis, Gall. *Conduchers*. Sententia Raymundi de Baueio Princeps Auracæ inter Joannem Episc. Diensem ex una parte, Capitulum Diense et universitates Clericorum et laicorum ex altera, ann. 1294. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 124 : *Item dictus Dom. Princeps ordinavit, quod Clerici Ecclesiæ Diensis et familiares suos seu Conducherios, qui reperiuntur deliquisse... Capitulum Ecclesiæ Diensis seu Correatii dicti Capituli contra eos inquirant seu inquiri faciant, et si aliquos culpabiles invenerint, quod corrigant et castigant, prout justitia postulabit.* Ibidem : *Maxime cum ex iis, ipsius Capituli, Clericorum, Conducheriorum et familiarum eorumdem jura, privilegia, libertates, usus, mores et consuetudines, et possessio, et quasi dicti Capituli in exercenda jurisdictione læderentur... Omnes supradicti, vi et nominibus quibus supra, tam Capituli, Conducheriorum quam Clericorum ac familiarum eorumdem, etc.* In Ecclesia Narbonensi quatuor sunt Ordines Clericorum, Canonici, Conducherii seu Conducharii, Beneficiati et Viarii. Post Canonicos in superioribus subselliis sedent Conducharii, alii, ut moris est, in inferioribus. Vide *Conductitius*.

* **CONDUCTHERIUM**, *Conductio*, Gall. *Louage*. Stat. ann. 1302. ex Tabul. Massil. : *Ultra quinque solidos unicuique taxatos pro Conducherio, nihil plus recipiant seu petant publice vel occulte.*

CONDUCTIBILE, Quod conduceit, utile est, in leg. 3. Cod. Th. de Indictionib. (11, 5.) leg. 3. de Tironib. (7, 13.) leg. 4. de Itin. muni. (15, 3.) [Legitur apud Plantum, Apuleium et Auctorem ad Herennium.]

CONDUCTIBILITAS, *Utilitas*, in Glossis MSS. S. Germani Paris. Cod. 524.

* **CONDUCTA**, Territorium, villa, idem quod *Condita* 2. Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 37. ex Cod. reg. 4621. fol. 24. rº : *Quilibet officialis communis Florentiæ forensis scribi facere debeat coram officialibus Conductæ.... omnes et singulos eorum et eorumque eorum iudices familiares, notarios, officiales et equos quoscunque.* Vide infra *Conductus* 10. Nisi sit ab Italico *Condotta*, vectura; adeo ut *Officiales conductæ* dicantur, qui vecturis publicis præsent.

** **CONDUCTARE**, Prandium præstare. Vide *Conductus* 3. Charta Alphons. II. Lusit. Reg. ann. 1218. ap. S. Rosa de Viterbo tom. 1. pag. 301 : *Et ipsa die quando currerint ad montem, ipse rex vel vicarius ejus, debet una vice in die Conductare ipsos homines, qui cum eo currerint ad montem.*

CONDUCTELA, *Conductio*. *Vectigalium Conductela*, in leg. unica Cod. Theod. de

Vectigalih. (4, 12.) Joannes Biclariensis ann. 2. Mauricii : *Contra Longobardos, Francos per Conductelam movet.*

* **CONDUCTERIIUS**, in ecclesia Elnensi, inter Observat. Godefr. ad Carol. VIII. ex Paeto ann. 1493. pag. 668. pro *Conducherius*, aut *Conductitius*, vel saltem eadem notione. Vide in his voceibus.

** **CONDUCTERIIUS**, *Conductitius*, mercenarius. Fori Evoræ aren. 1166. ap. S. Rosa de Viterbo tom. 1. pag. 301 : *Qui Conducterio alieno mactaverit, suo amo colligat homicidio et det 7. a palacio: similiter de suo ortelano, etc.* In Foro Castelli Blane. ibid. pag. seq. *Conductereiro*.

¶ **CONDUCTIALES LITTERÆ**, Eadem quæ infra *Conductitiæ*, in Charta anni 1236. laudata tom. 3. Gall. Christ. col. 108.

¶ 1. **CONDUCTIO**, Quod domino solvitur pro securitate rerum exportandarum. Caffarus lib. 1. Annal. Genuens. ad ann. 1161 : *Pacem usque ad quindecim annos cunctis Januensibus Rex hoc modo firmavit, ut per omnes terras Moadinorum et posse ipsorum secure Januenses cum omnibus rebus suis mari et terra debeant ire, et in aliqua terra ipsorum nisi de centum octo millia dare debeant Conductionem, exceptum Bureæ ubi decimum debent, quia quartum ipsius decimi debet reverti ad Commune Januæ.* Vide *Conductus* 2.

¶ 2. **CONDUCTIO**, Sententia judicialis. Canones Hibern. apud Acherium tom. 9. Spiel. pag. 51 : *De tarditate Conductionum et ejus brevitate. Non oportet Judices tam veloces esse in judicio, donec sciant quod probum fiat; quia dictum est: Noli judex esse cito. Isaias e contra: Væ mihi quia tacui.* Forte iudicium hic dicitur *Conductio*, quod res illius in tuto ponat, qui easam obtinet.

* Vel potius idem quod *Condictio*; quomodo etiam legendum opinor.

3. **CONDUCTIO**, Morbi species, quam Græci *σπαρτύν* vocant. Vide Cælium Aurelian. lib. 3. Acut. cap. 6.

¶ **CONDUCTITIÆ LITTERÆ**, Quæ ad fidem publicam et tutum eommeatum dantur. Litteræ Edwardi III. Regis Angl. ann. 1367. apud Rymer. tom. 6. pag. 567. col. 2 : *Eisque salvum et securum conductum pro se... tam per Litteras vestras Conductitias, quam alias quibus indigerint.* [** Narrat. de Canonisat. S. Bernwardi ap. Leihn. Script. tom. 1. pag. 470 : *Legatus romanæ sedis monebatur, ne sine potentis personæ conductu procederet... Litteras Conductitias ab Imperatore impetrat.* Vide *Conductorie Litteræ*.]

¶ **CONDUCTITIUS**, *Procurator plebis vel Minister altaris*, qui canonica portione minus accipiendo, subjectione indebita munus ab obsequio suo Conductoris persolvit : quam speciem simonice beatus Papa Gregorius damnat aperte, simul cum ea quæ fit per munus a manu, vel per munus a lingua. Sic Gerohus Præpositus Reichesperg. in Expositione ad Eugenium III. Papam, apud Baluzium tom. 5. Miscell. pag. 217. Proximo ante de Conductoribus eorum, id est, de præcipuis Pastoribus seu Parochis, qui habent hujusmodi Conductitios, quia et ipsi domum Dei domum negotiatio-

nis faciunt, dixerat: Ipsi Conductores cum suis Conductitiis pari sorte censendi, et quasi transgressores canonum arguendi et cavendi. Velin hic esse commonitos quosdam Episcopos et Abbates, qui sub nomine Plebanorum palliant fœditatem Conduetitorum suorum. [** Epistol. Sigefrid. vicar. Archiep. Mogunt. ann. 1178. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 1. pag. 269: *Nullatenus aut baptismi aut sepulture usus ibidem celebretur, nisi forte eorum qui conversi et professi loco ipsi deservire teneantur. Neque Conduetitiis ipsorum si decesserint sepulture locus ibi concedatur; ubi Gudenus Conduetitiis interpretatur ministros altaris, sed potius crediderim homines qui operas suas in agrorum cultura mereede locaverant.*] Constitutiones Ecclesiæ Barchinonensis ann. 1288. tom. 4. Aneidot. Martenii col. 608: *Noverint universi, quod nos Frater B. miseratione divina Barchinonensis Episcopus, et Capitulum ejusd. Eccles. Barchinon. et deservientium in eadem, in melius reformare statuimus, et perpetuo ordinamus, quod omnes Clerici Beneficiati in dicta nostra Ecclesia, et alii etiam Clerici Conduetiti in Ecclesia deservientes vice Beneficiatorum, continue et assidue intersint omnibus horis Canonieis in ipsa Ecclesia a Cantico Graduum usque ad Completorium, sicut in manu Episcopi in præsentia Capituli promiserunt.*

¶ 1. **CONDUCTOR**, Qui conducit, vector. Chronicon Parmense ad ann. 1284: *Quum Commune Parmæ faceret conduci certam quantitatem salis de versus Bononiæ Parmam, et Conductores et vecturales non venirent per stratum rectam propter guerram Mutinensium.*

* *Conduiseur*, eadem notione, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 406: *Les Conduiseurs desdites bestes et rharroy, seront tenus de l'amender. Conduils, ibid. pag. 405.*

¶ 2. **CONDUCTOR**, **CONDUCTRIX**, Qui et Quæ agit lenocinium. Laurentius Byzinius in Diario belli Hussitiei, apud Ludewig. tom. 6. pag. 183: *Item quod manifesti peccatores, adulteri et adulteræ, fornicatores et fornicatrices, Conductores et Conductrices, ruffiani et meretrices... non tolerentur absque pœna.*

¶ 3. **CONDUCTOR**, in Formula veteri apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 127. de eo dicitur, si bene conjecto, qui Campionem seu pugilem conducit ad duellum, ut alias fieri consueverat: *Camphioni cudenti dextra manus incidatur. Ceteri vero partis testes manus uniuscujusque redimant. Conductor Widrigild suum tribuat.* Vide *Campiones* pag. 65. col. 3. [** Non absimili ratione in Chart. ann. 863. ap. Acher. Spicil. tom. 12. pag. 154: *Sigibertus cum aliis conductis hominibus, liberis et servis, emunitatem S. Mauricii.... per vim infregisset.*]

¶ 4. **CONDUCTOR**, Redemptor, qui certa pecuniæ summa redditus Ecclesiæ Romanæ conducebat vel emehat, ut ex iis quæstum faceret. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 449: *Ineipiunt relationes ex authenticis desumptæ de præjudicio, quod fecerunt nobis Actores S. Rom. Ecclesiæ... Tunc Conductor tulit de casale Orlanice hortum cum arboribus, et*

pecora x. Gualdefridus Conductor tulit nobis de casale Cosiniaco pecora III. boum paria III. De Casale Berbusano tulit Anzipertus Conductor terræ et vineæ uncias II. pecora VIII. et de Paterno unciam I. quæ nobis retradita fuit. Passim occurrit pagg. seqq.

5. **CONDUCTOR**. **CONDUCTORES**, Qui conductum præstant, *duces Conductorii*, Gauterio de Bellis Antiochenis pag. 460. *Διζώσαι et ἀπζώσαι*, Constantino Porphyrogenito de Administrat. Imp. eap. 7. Luithprando in Legat. et Paehymeri lib. 10. cap. 6. Gloss.: Lat. Græc. *Deductores, καθήκοντες, ἀρχηγέται*. Laurentius Leodien- sis in Hist. Episcoporum Virdunensium: *Ab eis Conduetum pro salute sui corporis quæsit, pollicitantibus quos vellet Conductores denominavit, etc.*

* *Officium militare, Conduetier*, in Ordin. milit. MS. Caroli ducis Burgund. ann. 1473: *Les Conductiers après leur institution et qu'ils seront arrivés en leurs compagnies, les départiront en quatre escadres égales, et sur les trois d'icelles commettront trois chiefs d'escadre, lesquels ils pourront eslire, icellui seigneur leur baillera le quatrième.*

* 6. **CONDUCTOR**, Actor, curator, nostris etiam *Conduiséur*. Synod. Vern. ann. 755. cap. 16. apud Baluz. tom. 1. Capitul.: *Ut clerici Conductores non sint, hoc est, ut non habeant actiones seculares, nisi pro eausa ecclesiarum, orphanorum vel viduarum.* Charta Phil. Pulc. ann. 1308. in Lib. ruh. Cam. Compnt. Paris. fol. 340. eol. 2: *Jehanne dame du bois Arnaut et Rogier du bois Arnaut tuteurs, curateurs, meneurs et Conduiséur de Philippot, Jehannot et Nicaysot, freres souzaagiez, suz jadis et hoirs de feu Jehan le Veneur le juesne, jadis chevalier, ou nom de tuteur, curateur, meneur et Conduiséur desdiz enfans. Conduit, eodem sensu, in Charta ballivi Cadom. ann. 1321. ex Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 380: *Lucasse, jadis fame de Richart, et Ricardet le Prevost son fils souzaagé, avec son Conduit.* Alia ann. 1341. in Reg. 72. ch. 224: *Joiret Carbonnel souzaagé o Conduit, etc.**

7. **CONDUCTOR**, Hospes, stabularius, apud Rutilium. Vide in *Conductus* 3.

¶ **CONDUCTORIA**, Districtus Conductoris seu territorium, in quo redemptor redditus pereipiebat. Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 453: *In Busule uncias IV. et est in Conduetoria Raciperti... in Optiano uncias III. in Conduetoria Raciperti... in Cisternule uncias II. in Conduetoria Sansonis... in Criptule unciam I. in Conduetoria Luponis.* Vide *Conductor* 4.

¶ **CONDUCTORIÆ LITTERÆ**, Commeatus, Gall. *Sauf-conduit*. Bulla Nicolai V. PP. ann. 1453. in Bullario Carmelit. pag. 237. eol. 1: *Quidam etiam alii ex fratribus prædictis absque Superiorum suorum licentia, acquirentes sibi a sæcularibus etiam Nobilibus Litteras Conduetorias et defensorias contra religionem et ad Romanam curiam pergentes, etc.* Vide *Conduetitiæ Litteræ*.

CONDUCTURA, pro *Conduetio*. Occurrit in lege Longohard. lib. 1. tit. 21. §. 4. [** Rothar. 332.]

1. **CONDUCTUS**, nostris *Sauvegarde*, [Defensio, tutela, præsidium, comitatus,

Gall. *Escorte*.] Constantino de Administ. Imp. cap. 12. *διζώσαι*. Charta Lotharii Regis Francor. apud Vassorium in Annalib. Noviomens. pag. 925: *Suscipimus etiam eum in Conduetu et custodia nostra.* [Contractus anni 1275. inter Abbatem Mediani Monast. et Cunradum de Landesperg, in Hist. ejusdem Monast. pag. 334: *Dictus curias... in protectione mea recipio et Conductu.*] Philippus Eystetensis Episcopus in Vita S. Willibaldi eap. 16: *Ut quoeunque pergere vellet, eorum Conduetu cum pace iret ac rediret.* [Charta Philippi Regis Franc. ann. 1091. pro Archiepiscopo Rotomag. apud D. Brussel tom. 1. de Usu feudorum pag. 281: *Cum autem ad curiam meam venerit, mittam ei Conductum ad Calvummontem sive ad Pontem Isoreæ.* Charta Johannis Regis Angliæ in Libro nigro Seacarii pag. 381: *Petit ab eis Conductum, ut ad nos venire posset, ad quærendam pacem nostram.*] Occurrit præterea in Capitulis Caroli Calvi tit. 12. cap. 9. [** Populo denuntianda a Missis ann. 853. Pertz. pag. 424.] tit. 31. cap. 31. [** Edict. Pistense ann. 864. Vide in *Conduetus*, 3.] apud Ratherium Veronensem in Itinerario pag. 265. Fulbertum Carnotensem Epist. 93. Joannem Sarisberiensem in Proœmio Policratici, Hildebertum Cenomanensem Epistola 26. Ordericum Vitalem lib. 2. pag. 392. Matthæum Paris pag. 445. etc. Philippus de Bellomanerio in Consuetudine Bellovacensi MS. cap. 67: *Toutes les fois qu'aucuns n'ose venir à droit, de peur de ses anemis, le Signor li doit bailler Conduit. Mais li Conduit et li envoi qu'il fe en autrui cort, est aus cousts de ciz qui le requieront.* Le Roman de Garin MS.:

Més l'Empereres n'ot pas mis en obli
La felonie que li ot fet Garin,
En son Conduit li ot Guillaume ocis,
Grant felonie et grant pechié en fist.

Chronicon Bertrandi Guesclini MS.:

Le Herant se parti, et le cheval brocha,
Le Conduit du Seigneur droit à son col porta.
Saufalant dicitur in eodem Chronico:
En coste lui ala, et manda Saufalant.

Vetera Statuta MSS. oppidi Arearum (Yeres) in Provincia ann. 1237: *Item estatuts que degun trop d'aver gros vo men non ause jaeer deforas, sinon que sia Souhalat suffiecient, non si entent de boi laurans sot à la pena de 10. sols.* Formulæ conductus exstant apud Petrum de Vinc. lib. 5. Epist. 51. et 125. Formulam aliam habemus apud Hesychium Milesium li *περί σωφών*, et Suidam in Potamone. [** V. Haltaus. Glossar. German col. 626. sq. voce *Geleite*, et infra *Ducatus*, 5.]

2. **CONDUCTUS**, Quod pro rerum quæ exportantur securitate, Domino exsolvit alias *Guidaticum*. Charta Rodulphi Virmanduor. Comit.: *Concessimus et dedimus Ecclesiæ B. Medardi de Capi ad luminaria faciendâ singulis annis 10. solidos in Conductu mercatorum, quod vulgo dicitur Guidagium, capiendos Peronæ, et in festo Remigii percipiendos, etc.* Charta Adm. Imp. ann. 1293. in Insulis Rheni: *In comitatu alicujus Comitatus, qui in ipso flumine recipit teolonia et Conduetus, etc.* Charta Ludovici VII. Regis Franc. ann. 1153. Tabulario Fossatensi fol. 19: *Quod in vico quæ dicitur de Seaux, Ecclesia Fossaten*

habebat totum fundum terræ, et omnimodam justitiam in hospitibus ibi commorantibus, et Nos in eadem villa semel in anno herbergagium, Conductum, et pedagium, etc. [Alia Charta ejusdem Regis ann. 1171. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 66: *Juraverunt etiam sese nihil in stratis neque pro pedagio, neque pro Conductu sive guisagio... a transeuntibus accepturos.*] Vetus Charta apud Augustinum Du Pas in Stemma. Armoric. part. 1. pag. 246: *Ita dico, ut nullus mihi consuetudines, id est, teloneum et Conductus reddat.* Ita Conduit appellatur in Regesto Peagiorum Parisiensis urbis, tributum, quod exsolvitur pro mercibus quæ per urbem, et ultra ejus banleucam transvehuntur. [Plura vide in Guida.]

* Nostri Conduit. Charta ann. 1333. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 443. v. : *Le Conduit, qui est membre du grant onlieu.* Pedag. Peron. ex Chartul. 21. Corb. : *Le charrette, de Conduit v. den. Lit. nn. 1400. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 378: Or voulons en ceste seconde partie traictier des chaucées, des coullins, des travers, des Conduits, des rivages, des alages, etc.*

† CONDUCTUS NUNDINARUM, Qui solvitur a mercatoribus ad nundinas venientibus. Regestum Campaniæ, apud D. Brussel tom. 1. de Usu fendorum pag. 42: *Apud Lusteriolum, in terris et hospitibus et in conductu nundinarum.*

† CONDUCTUS, Nundinæ ipsæ, aut aliud simile commercium, ut videtur. Miracula. Simonis de Lipnica, tom. 4. SS. Julii pag. 562: *Feria quarta post Conductum paschæ.* Et mox infra: *Infirmas duravit sabbato proximo post Conductum Paschæ, que ad feriam quartam proximam.* Nisi enim sit quod post Clausum Paschæ. Vide Pascha.

3. CONDUCTUS. Tabularium Palense Hist. Beneharn. lib. 4. cap. 11: *Dedi ei fiscum et filiis suis* 12. Conductus, quos se Guillelmus Dux Aquitanicæ habebat in Airag, et a Clairag usque ad Arganjon in Earn, et a Maria in Eleron, et omnia quæ pertinent ad ipsos Conductus de re Comitibus. In loco Marca Conductus appellari ait: *rentes affectées à l'entretenement des montes de Gascogne, lorsqu'ils venoient faire leurs visites et chevauchées dans le pays.* Id videtur potius esse id quod Albergatum vocabant, seu Mansionaticum: nam et Conductus hospitia appellarunt Latini scriptores. Seneca lib. 6. de Benefic. cap. 1: *Nec Conductum meum, quanquam sis dominus, intrabis.* Petronius: *Paulo ante Conductum meum accurrit.* Julius Africanus lib. 2. Hist. Apost.: *Mansit toto biennio in Conducto suo, et suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum.* Infra: *Ipse autem Paulus mansit Romæ toto illo biennio in Conducto suo.* Agobardus contra Judæos: *In illa autem Roma biennio in suo habitasse Conductu, etc.* Concilium Bituricense ann. 136. can. 12. extremo: *Omnes tamen tales et similes et singulos auctoritate hujus Concilii excommunicamus in his scriptis, cumque familiam seu Conductum Ecclesiæ suo supponimus interdicto.* Sed et ita Conductus accipitur in Capitulis Caroli Calvi 12. cap. 9. et in Edicto Pistensi cap.

31. Hinc Conductor, pro hospite et stabulario, apud Rutilium. [Haud scio an eadem notione, in Leonis IX. PP. Bulla pro Parthenone S. Laurentii in Hesse, apud Lud. Laguille in Probat. Hist. Alsac. pag. 26. col. 1: *Quarta pars Ecclesiæ de Tesselingen cum Conductu et omni integritate. Ecclesia de Belnoylre tota cum Conductu et omni integritate.*] Vide Conducere, 2. et Conducere. [* Lusitanis olim Conducturia, Condoito, hodie Conduto, Omne quod in escam daturcum pane; Testam. S. Pelagii Episc. ann. 1246: *Totum pannem de Heremita mandat fratribus de Heremita pro Conducto.* Vide S. Rosa de Viterbo tom. 1. pag. 301. et 302. Confer Companagium.]

* Charta ann. 1319. ex Tabul. Savign.: *Asserunt dicti confitentes se habere quemdam Conductum, receptum seu prandium. Asserunt se debere habere quartam partem cujusdam Conducti, recepti seu prandii.... Habet quartam unius Conducti seu prandii.* Sed et pro Hospitio, quod jam observaverat Cangius, occurrit in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 163. v. : *Conductum Mellenti, quem tenet senescallus.* Et fol. 167. v. col. 1: *Dom. Johannes de Poiz tenet de rege Conductum suum de Joiaco: unde est homo ligius regis, et hic Conductus valet xv. libras de redditu.* Charta ann. 1336. in Cod. Ms. Commenc. pag. 79: *Item à chascun bled, chascun Conduict nous doit chascun an un silleur, et en fenoulx ung faulcheur.* Alia ann. 1406. in Chartul. priorat. Belleval: *Item chacun Conduct deizdites dous villes doit aussi payer à ladite esglise de Belleval et payerat chacun an une journée à la crowdée de la seille az waiien.*

* CONDUCTUS FEUDALIS, Prandium, quod ratione feudi exigitur. Charta ann. circ. 1130. ex Chartul. Stirpensi: *Iterum quæsit feudales Conductus in festis multis. Et veni inde ad placitum, et laudaverunt michi, quod antequam sustinerem guerram, non propter feudum, sed causa amicitie sue acquirere, licet in justitia (injuste) quæreret, quod darem sibi manducare quatuor festis; quod et feci.... Iterum causa pacis concessi sibi dare Conductum v. festo (festis) laudantibus placitoribus nostris. Sed ipse contemptis placitis, ... injuste quæsit pluribus festis manducare.*

† 4. CONDUCTUS, Canalis, tubus, Gall. Conduit. Hist. Beccensis MS. pag. 468: *Ut facilius ad Monasterium deducere aqua, permisit idem Willelmus, ut per totam terram suam per Conductum Monachi deportarent.* Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Martii pag. 104 *: *Qui cum veniret per unum Conductum, omnes venas et membra... solabatur.*

* Alias Conduisement. Charta ann. 1243. ex Chartul. S. Joan. in Valle: *Intelleximus quod vos cloacam sive Conductum ad purgandas coquinae vestre immunditias fecistis in fossato.* Lit. remiss. ann. 1466. in Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 186: *Ice lui Guillaume se prist à foir ledit pré pour y faire une raize ou besal pour conduire l'eau au pré dudit Guillaume.... En faisant laquelle raize ou Conduisement, etc.* Alio significato Conduisement, nempe Ductu, directione, in aliis Lit. ann. 1375. ex Reg. 107. ch. 50: *Avint d'aventure que ledit Girart par le*

Conduisement de sa main, fu feru dessoubz son œil du tilleul dudit Jehan.

† 5. CONDUCTUS, Cibus ad communem refectorem appositus. Charta Hugonis Abbat. Insulæ Barbaræ, in Maceriis ejusdem tom. 1. pag. 113: *Quotiescumque breve Fratrum Monasterii S. Petri foris muros portæ ad nos venerit, pulsatis signis, septem officia plenaria in Conventu persolvantur, et per tres dies in refectorio Conductum habeant.* Privilegium Pontii Arelat. Archiep. pro nova Basilica Montis-majoris ann. 1016. laudatum a Mabillonio tom. 4. Annal. Benedict. pag. 250: *Ut pascat tres pauperes ad unum manducare de ipso Conducto, quo ipse manducaturus est.* Statuta Eccl. Lugdun. ann. 1251. apud Acherium tom. 9. Spicil. pag. 77: *Statuimus et juramento firmamus, quod quilibet Canonicus, seu alius Beneficiatus, non habeatur pro residenti, nec aliquid capiat in divisione terrarum, nec cotidianas distributiones in scholis, nisi per dimidium annum primo fecerit residentiam in Ecclesia nostra: pro residenti tamen tenebitur, si teneat Conductum continuum et perseveraverit.* Conductus hic idem est qui Convictus, communis mensa, vel saltem communis habitatio.

CONDUCTUS, [f. Ead. notione.] Tabular. Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 12: *Unus mansus debet porcum unum.... et multonem denariorum 8. et agnellos 2. pro recepto, excepto eo Conducto, quem dederit recipienti eos.* Infra: *Et de his omnibus bene recipere ipsum villanum, aut suum missaticum qui ista Conduxerit.*

CONDUCTUS THESAURI, Cui obnoxii erant urbium incolæ. Charta Edwardi III. Regis Angl. tom. 2. Monastici Angl. pag. 71: *Sint quieta de omnibus placitis, querelis, ... et de pontium et castrorum adificatione, et de Conductu Thesauri, etc.* Vide Conducere, 1.

* 6. CONDUCTUS, Sumptus in victum, vestitum, cultum, etc. Gall. Entretien. Testam. Guill. V. dom. Montispeess. ann. 1121. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 416: *De isto supradicto honore, qui est de Amancione versus Occidentem, jubeo ut uxor mea nutriet infantes suos, et faciat Conductum cum triginta modis de blado de Palude, quos dabit ei Lambertus bajulus mens, vel ille qui vicem suam tenebit per unumquemque annum in adjutorio Conducti.*

* 7. CONDUCTUS, Jus patronatus, quo quis electum a se presbyterum ad episcopum conduit seu præsentat, ut ab eo cura animarum investiatur. Vide supra Conducere 2. Charta ann. 875. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 425: *Comitis-villa cum ecclesia atque Conductu, ... ecclesia in honore S. Glodesindis in silva libera nulli respiciens, cum Conductu cujuscumque voluerit abbatissa sacerdotis.* Pluries ibi. Alia Alberonis Trevir. archiep. ann. 1137: *Conductum presbyterorum in ecclesia de Messuns et duas partes per omnia decimarum et medietatem dotis ecclesiæ.... confirmamus.*

* 8. CONDUCTUS, Consensus, ut videtur. Pactum ann. 1103. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 361: *Demandabant.... de Conducto domini, ut bailli essent per ipsos.*

* 9. CONDUCTUS, In jus vocatio, cita-

tio, vadimonium, ut opinor. Libert. villæ de Coyneau ann. 1312. tom. 8. Ordinatio. reg. Franc. pag. 109. art. 21 : *Concedimus eisdem, quod pro aliquo Conductu vel delicto (delicto) dum ipsi de una tota die parati fuerint secundum eorum posse, satisfacere ydonei de stando juri coram nostra curia, non possint nec debeant expelli de domibus eorumdem, nec etiam pignori aliquam de causa, etc.* Vide supra Conductio 2.

* 10. **CONDUCTUS**, Dominium, districtus, territorium. Diplom. Ludov. IV. imper. ann. 1332. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 1119. col. 2 : *Indulgentes eisdem ut omnia telonia sua hujusmodi levare possint conjunctim vel divisim in dominio aut Conductu suo, ubi magis viderint expedire.* Charta ann. 1340. ibid. pag. 145. col. 1 : *Insuper angarias seu exactiones..... in nulla parte Conductus seu districtus domini nostri Trevirensis..... ab aliquo recipiemus.* Eodem fortean sensu intelligendum est, vel certe pro familia, Concil. Bitur. laudatum in Conductus 3. Vide supra Conducta.

* 11. **CONDUCTUS**, Canticorum species, nostris etiam *Conduis*. Reg. visitat. Odonis archiep. Rotomag. ab ann. 1248. ad ann. 1269. ex Cod. reg. 1245. fol. 358. vº : *In festo S. Johannis et Innocentium nimia jocositate et scurrilibus cantibus utebantur (moniales monasterii Villaris) ut potest fieri, Conductis, motulis; precepimus quod honestius et cum majori devotione alias se haberent.* Mirac. B. M. V. Mss. lib. 2 :

De bien chanter estoit si dais,
Que chansonetes et Conduis
Chante si affaitement, etc.

Vide Conductus.

* 12. **CONDUCTUS**, Armentum, grex. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Item dixit quod ipse accepit pasquerium in dicto territorio pro domino Barrallo, et de singulis Conductis ovium, unum multonem de uno anno. Quod ibi Conductus, paulo ante appellatur Paria et Baillia.* Vide supra in hac voce.

* **CONDUCTUM**, *Lo fiore del pomo granato*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **CONDULCARE**, **CONDULCORARE**, Dulce reddere. Vetus Interpres Ecel. 27. 26 : *Annuens oculo fabricat iniqua, et nemo eum abjiciet : in conspectu oculorum Condulcabit os suum, et super sermones suos admirabitur.* Gaufridus Canonieus Regul. Ep. 33. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 531 : *Ipsa (Deus) arva arentia irrigat, et torrentem spinarum ac mare mortuum Condulcorat.*

† **CONDULIUM**, pro *Edulium*, ut puto. Continuatio Chronici Andreae Danduli, apud Murator. tom. 12. col. 454 : *Carentes autem carnibus, oleo et aliis adminiculis compellebantur muscipulas edere atque canes, et vulgus etiam quotidie foetidos et frigidus, et Condulia ex lacinnis legebant ad vendendum et ad cibum, ita ut si devotionis causa tantam austeritatem passi fuissent, antiquos Patres in heremo superassent.*

† **CONDUM**, Consilium, apud Papiam. **CONDUMA**. Vide *Condamina*.

* **CONDUMA**, f. pro *Cosduma*, Præstatio, quæ ex consuetudine pensatur. Charta ann. 1069. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 464 : *Molendinum infra curiam*

cum banno, cum Condumis et curvadis et vineis indomesticatis.

* **CONDUNATIO**, pro *Coadunatio*, Conventum. Constit. Feder. reg. Sicil. cap. 111 : *Qui ad predictas conventiones et Condunationes vocatus, vel sponte accesserit, etc.*

† **CONDURARIUS**, Sarcinator, vulgo *Coûturier*. Inquisitio MS. pro Canonizatione B. Yvonis : *D. Yvo fecerat fieri quandam tunicam pro se; Condurarius venit ad domum suam, ut videret utrum esset bene facta, etc.* Vide *Codurerius*.

CONDUS, *Scyphus*, *patera*, *poculum unde bibitur*. Ita Gloss. Arabico-Lat. Papias, et Joan. de Janua.

* **CONDUŚMA**, ut supra *Conduma*. Charta ann. 1218. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 528 : *Dedi etiam eis unum hominem, ... et hæredes suos liberos et immunes ab omni servitio et Condusma, talleia et exactione.* Vide *Consuetudo* 4.

CONE et **KEYE**, seu ut in Bractoni MSS. Codicibus legi annotat Cowellus, *Kover* et *Key*, ad verbum significat operculum et clavem : metonymice autem illas res quæ sub operculo, aut clavi a prudentioribus matribus familias custodiri solent. Apud eundem Bractonum in lib. 2. cap. 37. §. 2. femina, in Sockmannis, dicitur esse plenæ ætatis, cum possit et sciat domui suæ disponere, et ea facere quæ pertinent ad dispositionem et ordinationem domus, ut sciat quæ pertineant ad *Cone* et *Keye*, quod quidem esse non poterit ante 14. annum vel 15. quia hujusmodi ætas requirit discretionem et sensum. Idem §. 3 : *Quia in tali ætate potest disponere domi suæ, et habere Cone et Keye.*

† **CONECTA**, Capsa sacrarum reliquiarum, Gall. *Chasse*, Hisp. *Custodia*. Notitia Ecclesiæ Catauensis apud Rochem Pirrum Siciliae Saeræ pag. 53 : *Caxectam unam de crystallo cum argento deaurato circumquaque cum diversis reliquiis multorum Sanctorum, Conectam unam de argento deauratam cum multis et diversis reliquiis Sanctorum.* Suspicio utrobique legendum esse *Caxectam*, nisi forte *Conecta* dieta fuerit a *Conum*, quod hæc capsula figuram habuerit *Coni* seu pyramidis.

* **CONELA**, Poculum, vasculum aquarium. Inventar. ann. 1376. ex Tabul. Flamar. : *Item plus unam aliam aygasseriam stagni, cum uno poto sive Conela.*

* **CONELIUS**, Ad cuniculum pertinens. *Pellicia conelia*, Vestis pellibus cuniculorum munita, in Charta ann. 1096. inter Probat. hist. geneal. domus reg. Portugal. tom. 1. pag. 2. Vide *Coninae pelles*.

† **CONELLUM**, Dolium. Charta anni 1409. apud Rymerum tom. 8. pag. 576. col. 2 : *Septem arduos pro quocumque dolio sive Conello.* Lege *Tonello*, Gall. *Tonneau*.

* **CONEROTORIUS**, adject. Flexus, deflexus, Gall. *Tournant*, ut opinor. Charta Phil. V. ann. 1319. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 428 : *Et de dicta paxeria tenendo quoddam vallum Conerotorium, quod tendit recte usque ad quoddam genu carriere orbe.* Vide infra *Contorium*.

CONESTABILIS, **CONESTABULARIUS**, **CONESTABULUS**. Vide *Comes stabuli*.

* **CONESTAGIUS**, ut *Constabularius*

apud Italos. Vide in *Comes* 2. Annal. Genuens. ad ann. 1399. apud Murator. tom. 17. Script. Ital. col. 1193 : *Gubernator præmissus decrevit, quemadmodum in cunctis urbis partibus, non elegantur de cetero, ut inter vocatos de populo solet agi, qui vicarii, confalonarii et Conestagii dicti sunt.*

† **CONFABULA**, *Soeia* quæ confabulatur. Vita S. Waldetrudis tomo 1. SS. Aprilis pag. 838 : *Cum hanc visionem quibusdam suis Confabulabus humiliter retulisset.*

† **CONFABULARIS**, Socius, collocutor, qui confabulatur. Acta S. Cononis tom. 7. Maii pag. 7 : *Conon... Confabularis Angelorum.*

CONFABULATI, [Qui ex fabula seu facere nuptiali orti sunt.] Vide *Gamales*.

* **CONFACERE**, Conficere. Dipl. Alphon. VI. reg. Castel. æra 1139. tom. 6. Jul. Act. SS. pag. 53. col. 1 : *Quod secundum meum imperium Confactum fuit atque completum.* *Confecté*, pro *Fait*, factus, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 564.

† **CONFALO**, **CONFALON**, ut *Confano*. Vexillum; unde

† **CONFALONERIUS**, Vexillifer. Vide *Guntfano*.

† **CONFAMILIARIS**, Ejusdem familiae in Annal. Benedict. tom. 2. pag. 456.

† **CONFAMULANS**, Eadem notione, in Chronico Parmensi ad ann. 1304.

CONFANO, Vexillum, *Gonfanon*. Orig. Murensis Monast. pag. 29 : *Sunt hic et 2 offertoriale, et linteum, analogium subte Evangelium ponendum in festis diebus, et 5. Confanones et 1. sericum super sedile sacerdotis ponendum.* Vide *Guntfano*.

† **CONFANONARIUS**, Vexillifer, Gall. *Gonfanonier*. Vita Urbani II. PP. apud Ruinartium, tom. 3. Operum posthum. Mabillonii pag. 183 : *In festo S. Georgii super quodam equo albo, una cum Confanariis Mediolanensibus numero duodecim.*

* **CONFANONERIUS**, Vexillifer, dignitas apud Italos, quibus *Gonfanoniere* dictum Charta ann. 1262. inter Stat. Placent. li. 6. fol. 71. rº : *Dominus Manfredus Confanonerius potestas Placentie volens providere publicæ utilitati, etc.* Pro milite significat in Stat. Mutin. apud Murator. tom. Antiq. Ital. med. ævi col. 488 : *Item contingeret, quod militia Mutinensis et inimicis perveniret ad prælium, nullus Confanonerius debeat recedere de prælio, in fugam se ponere, nec declinare vexillum.* Occurrit præterea apud eund. Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1028. et to. 20. col. 963. Vide *Guntfano*.

* **CONFANONUM**, Vexillum, Italis *Gonfanone*. Chron. Placent. ad ann. 1374. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 5 : *Qua de causa dicti Florentini... levaverunt unum maximum vexillum sive Confanoni, super quo erat scriptum literis aureis, berta.* Vide *Guntfano*.

† **CONFANTES**, Simul fantes. Joas Trosteri Epist. apud Raym. Duell. Miscell. lib. 1. pag. 232 : *Quid est quod tu concitato gressu, submissis cervicibus, lectis capitibus, divo quodam silentio fantes aulam petunt regiam?*

* **CONFARONUM**, ut *Confanonum* in Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 115. ex cl.

reg. 4624 : *Tempore guerra nullus homo... exeat ultra confines Avilliane cum armis vel sine armis, absque Confarone vel bandera et rectoribus.*

CONFARREATIO, Consacrorum [sacrorum] communicatio. *Confarreatus, consociatus*, in Glossis Isid. Gloss. Lat. Græc. : *Confarreatus*, συμβέσεως χάριν ζευχθεῖς. *Farre convenire in manum*, apud Ulpianum tit. 9. Charta Clodovei I. Regis Franc. pro Fundat. Abbat. Miciacensis tom. 5. Spicilegii Acheriani pag. 303 : *Miciacum concedimus, et quidquid est fisci nostri intra fluminum alveos, et persanctam Confarreationem et annulum inexceptionaliter tradimus.* [Plinius 18. 3 : *Quin et in sacris nihil religiosius Confarreationis vinculo erat.* Respiciunt confarreata matrimonia, in quibus alias Romani placentam in templum deferabant, ex qua gustabant recens conjugati. Vide Brissonium de ritu nuptiarum et Lipsium ad 4. Annal. Taciti cap. 16.]

* **CONFAUTOR**, Qui una cum aliis alicui favet, Gall. *Fauteur, partisan*. Epist. Gerberti tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 291 : *Sententiam damnationis eadem die, quo animo vultis, vestris Confautoribus expectate.*

† **CONFECTÆ**, Fructus saccharo conditi, Gall. *Confitures*. Computum anni 1333. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 278 : *De zuccaro albo libras 12. taren. 11. Item de Confectis libr. 12. taren. XII. Alium locum vide in Camerlengus.*

* **CONFECTERA**, Vas, in quo confectæ, Gall. *Confitures*, mensæ apponuntur, Ital. *Confettiera*. Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 365 : *Sequuntur vasa argentea.... Confecteræ iv. magnæ argenti deauratæ, intaliatæ ad foliamina, cum esmailis xij. et aliis pluribus operagiis.* Vide mox *Confectorium*.

CONFECTIO, Confectionarius. *Confectio*, vulgo *Medicina*; *Confectionarius*, qui confectionem parat, Apothecarius. Constitut. Siculæ lib. 3. tit. 54. §. 3 : *Confectionarii vero facient Confectionem expensis suis cum testimonio medicorum.* Infra : *De simplicibus confectionibus et medicinis.* [Memorabilia Humberti II. Dalphini ann. 1343. ex Adversariis D. Lancelot : *Item die XIX. Aprilis fecit unam Confectionem de una magna olla enente circa unum sestarium de vino pororum Gratianopolis, de aliis pomis albis, de duobus panibus grossis sacchari, de p.... us decinerandis pretiosis, de auro fracto in pulverem seu limaturam, quod decostitit circa cc. floren. dicens eam invenisse in libro medicine, et hoc fecit motu suo contra voluntatem Medicorum, et fecit fieri unam acignam de auro purissimo, in quo hæc unia posuit, qui ponderabat XVIII. marhas auri fini.*] *Confectiones venenatæ*, apud Fortusios lib. 8. Chron. cap. 4. Vide Statuta Facultatis Juris Civilis Academiæ Viennensis in Austria tit. 11. §. 4.

CONFECTOR, Carnifex, qui hominem conficit. Gloss. Lat. Græc. : *Confector*, ἀνακτεῖς. *Confectores*, κατεσθία, ubi Scaliger κατασθίοι restituit. Glossar. Basilic. : Κατασθίω, κατακτενέω. Ado in Martyr. 26. Jan. S. Polycarpo : *Ad ultimum videntes clerum ministri corpus igni non posse consumi, jusserunt propius accedere Confecto-*

res, et corpus, si ignis cesserat, mucrone transfodere. Euseb. lih. 4. cap. 14. de eodem Sancto : Ἐκέλευσαν προσελθόντα αὐτῷ κομψέτορα παραβῆσαι τὸ ξίφος. Adde Epistolam Ecclesiæ Smyrnenensis de Martyrio ejusdem S. Polycarpi num. 16. Apud Suetonium in Augusto cap. 43 : *Confectores ferarum. Malis artibus inimicos Conficere*, in leg. 5. Cod. Th. de Maleficis. (9, 16.)

* 1. **CONFECTORIUM**, ut *Confectera*. Charta ann. 1360. ex Tabul. Massil. : *Senescallus dixit se pridem impignorasse penes syndicos civitatis Massiliæ unum bassinum de argento, item paropsides sex et tassias sex de argento, item Confectorium unum de argento cum esmaldis.* Vide infra *Confiteria*.

2. **CONFECTORIUM**, Locus ubi bestię trucidantur. Gloss. Græc. Lat. : Χειροσφαγέιον, *Confectorium*.

CONFECTUARIJ, Qui bestias conficiunt, carnifices. Vetus Inscript. : *Confectuvariorum et suariorum corpus.*

CONFECTURA, Clades, nostris *Déconfiture*. Rigordus ann. 1198 : *In illa vero Confectura capti fuerunt viri nominati, etc.* Utitur rursum ann. 1208. Vide *Disconficere*.

CONFECTURÆ, Dulciaria, Gallis, *Confitures*. Occurrit in inquisitione de Vita et moribus B. Joannis Episc. Vicentini. [Vide *Confectæ*.]

* Comput. ann. 1412. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 205. col. 2 : *Item solverunt plus dicto Petro Barroni pro sex libris Confecturarum, pretio cujuslibet libræ vij. solid. vj. den. etc.* Vide infra *Confecturæ*.

* **CONFEDERATIVUS**, Socius, amicus. Charta ann. 1422. ex magn. Chartul. S. Vict. Massil. ch. 124 : *Quidam monachus effudit parvum brocum vini, qui erat ad bassum, mixtum et acetosum, generativam morborum, Confederativum pigritiarum, etc.*

* **CONFEDUSTUS**, Conjunto in uno pato. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide infra *Confo dustus*.

† **CONFEMINA**, Conjux, uxor. Acta SS. Aprilis tom. 1. pag. 53. ubi de quinque Martyribus Franciscanis in India : *Contigit litem oriri inter hospitem et ejus Confeminam.*

* **CONFEO DATIO**, Plurium rerum una concessio in feudum. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 242 : *Tutum jus, quod eisdem feodatoriis competeat.... in dictis furnis Gimontis, ratione Confeodationis predictæ de ipsis.* Vide in *Feudum*.

† **CONFEOFFATUS**, Una feudo donatus. Vide *Feudum* sub finem.

CONFERENTIA, Papiæ, *Collatio, confederatio, sacrorum communicatio*. Isidorus in Gloss. *Conferentia, collatio* : nos etiamnum *Conference* eadem notione dicimus. [Vide *Collatio apud Monachos*.]

† **CONFERENTIA ARMORUM** dicitur de obsidentibus et obsessis arma sua quasi simul conferentibus, dum hi illorum impetum repellere conantur. Epistola Magistri Hospitalitatis Jerosolymitanæ de obsidione Rhodi a Turcis apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 297 : *Turci vero perpulchre armati 11000. super muros erant confertissimi, qui secum magnam Confereu-*

tiam armorum vi propellere et loco expellere nitebantur.

† **CONFERIATUS**, Sociatus. Glossar. Isid. Mallem *Confarreatus*, ni forte quis præferat *Confederatus*. Vide *Confarreatio*.

CONFERNOVA, Una e 12. specichus auguriorum, de quibus in verho *Venta*, quæ describitur a Michaële Scoto de Physionomia cap. 56 : *Confernova est augurium quando prius invenies hominem vel avem euntem vel volantem, et se repauset ante te in dextra parte tui, vidente te : et istud est tibi bonum signum super negotio.*

CONFERT, Unum e 12. Auguriis, de quibus mox. Vide *Fert*, et *Venta*.

* **CONFERTA**, Symbola, compotatio. Stat. synod. eccl. Carcass. ann. 1270. cap. 2. ex Cod. reg. 1613 : *Præcipimus clericis universis, ut.... convivia nuptiarum fugiant et Confertas.* Gloss. Lat. Gr. ex Cod. S. Germ. Prat. in Castigat. ad utrumque Glossar : *Confertus*, συμπειρωμένος. Vide *Confertum*.

CONFERTUM. Glossæ MSS. : *Confertum, conlatum, plenum.* Item *Confertum, comportatum, plenum.* Collectio Canonum Martini Bracarenensis cap. 61. et Gratianus Dist. 44. c. 12 : *Non liceat Sacerdotibus vel Clericis, sed nec religiosis laicis convivia facere de Confertis.* In MSS. *Non licet Sacerdotes vel Clericos, sed nec religiosos laicos convivia facere de Confertis.* Atto Episcopus in Capitulari cap. 55. habet *Collatis* : *Quod non oporteat Sacerdotes aut Clericos ex Collatis, vel commensalibus convivio celebrare.* Hæc autem sumpta sunt ex Concilio Laodic. cap. 54 : Οὐδεὶς ἱερατικὸς, ἢ κληρικὸς ἐκ συμπόσης συμπίσης ἐπιτελεῖν : ubi Isidorus Mercator, *Ex symbolis, quæ vulgus Commensalia appellat*, vertit. Sunt igitur *Conferta*, symbolæ, seu *Collationes*, uti appellantur in Glossis veterib. : *Collatio*, σύγκρισις δειπνου. *Collatio*, συνεισφορά, συνεισένεξις, συντέλεια. Gloss. Græc. Lat. : Συνεισφέρω, *Collationem fero, confero.* Συνεισφορά, *Collatio.* *Fertum* dixerunt veteres, pro *oblatione*, ut est apud Isid. lib. 6. cap. 19. Unde *Fertores, fertor libantes*, in Gloss. Isid.

CONFERVETUS, Una e 12. specichus auguriorum, de quibus in verho *Venta*, quæ sic describitur a Michaële Scoto de Physionomia cap. 56 : *Conservetus est augurium, quando prius invenis vel vides hominem vel avem se repausantem in dextra parte tui, te vidente : et istud est tibi malum signum super negotio.*

† **CONFERUI**, Cognovi, comperi. Gloss. Isid. cum Excerptis Pithæanis.

CONFESSA, Sanctimonialis. Vide post *Confessor* 4.

† **CONFESSARE**, Confiteri, agnoscere, declarare, Gall. *Confesser, avouer, declarer*. Charta Ludovici Hutini Regis Franc. inter Instrum. tom. 1. Annal. Tolos. pag. 61 : *Quod ex nunc et deinceps perpetuo ab hujusmodi debitis inquirendis et exigendis omnino cessabitur, nisi sint adeo clara et Confessata in judicio coram Commissariis ad hoc deputatis.* Charta Annæ Dapsaco Domine de Monte Astruco ann. 1488 : *Tanquam pro re clara, liquida, cognita, notoria, manifesta et in judicio Confessata.* Legitur apud Balazium Hist. Arvernæ tom. 2. pag. 320. in Charta anni 1354.

Limborch. Hist. Inquisit. pag. 39. in Lib. Sent. et Actorum Inquisit. Tolos. Rymer. tom. 5. pag. 767. col. 1. tom. 8. pag. 275. col. 1. tom. 14. pag. 468. col. 2. [* in Alberti I. Imperat. Constitut. ann. 1303. ap. Pertz. Leg. vol. 2. pag. 484. lin. 44.]

† CONFESSARE, Peccata sua Sacerdoti declarare, Gall. *Se Confesser*. Vita S. Philippi Archiep. Bituric. apud Marten. tom. 3. Aneedot. col. 1938 : *Petronilla... non sentiebat manus, nec poterat eas movere, et ita stetit ab hora nona usque ad Completorium, vel circa : tandem Confessata, et voto facto dicto Philippo, statim sanata fuit, et postmodum non habuit illam infirmitatem*. Statuta MSS. Milonis Episcopi Aurelian. n. 4 : *Si adulti fuerint suis Sacerdotibus Confessati*. Usus Monasterii Culturne Cenoman. : *In tribus diebus ipsis Confessant se Fratres*.

† CONFESSARE, Confitentium pœnitentium peccata audire, Gall. *Confesser*. Israël Canonicus in Vita S. Eriici Regis Sueciæ tom. 4. Maii pag. 196 : *Affligebatur animo, quod eam non Confessasset, et quod ei sacramenta non ministrasset*.

CONFESSARIUS. Vide Confessor 3.

1. CONFESSIO, Professio, responsio, in leg. 4. Cod. Theod. de Maleficis (9, 16.) : *Augurum et vatum prava Confessio*. Confessiones testium, depositiones, in l. ult. ad Legem Juliam de Vi, (9, 10.) eod. Cod.

* Hac ultima notione Confession accipitur videtur, in Stat. ann. 1377. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 304. art. 6 : *D'un mémorial, deux deniers, excepté des mémoires... esquelz il aura dedens aucune Confession ou ordonnance de justice*.

2. CONFESSIO. CONFESIONES appellarunt veteres Sepulcra Martyrum, seu Confessorum, quibus ut plurimum imposita erant ipsa altaria : unde proprie ita dictus locus sub majori altari positus, quo Sanctorum reliquiæ ac corpora reconduntur. Cereemoniale Episcop. lib. 1. cap. 12 : *Locus, qui in plerisque Ecclesiis sub altari majori esse solet, ubi SS. Martyrum corpora requiescunt, qui Martyrium, seu Confessio appellatur, etc.* Ordo Romanus de Dedicatione altaris : *Hac expleta (oratione) ponat Chrisma in Confessionem per angulos quatuor in Crucem, dicendo, etc... tunc ponat tabulam super reliquias*. Gervasius Dorobernensis in Descriptione Ecclesiæ Cantuariensis : *Ad hæc altaria nonnullis gradibus ascendebatur a Choro Cantorum, quam cryptam vel Confessionem Romani vocant*. Histor. Translat. S. Austremonii : *Hæc demonstratio facta fuit subtus majus altare, in inferiori crypta, quæ vocatur Confessio*. [* Oratione facta in Confessione beatissimi apostolorum principis Petri, in Vita S. Corbiniani ex Aribone cap. 5.] Ita usurpant Senator lib. 10. Ep. 2. Anastasius Bibl. in Vitis PP. pag. 26. 28. 31. 32. 33. 34. 46. 108. 117. 173. etc. Guaferrinus Monachus in Vita S. Secundini Episcopi n. 10. Triumphus S. Remacii cap. 22. Vita S. Aldrici Episcopi Cenoman. n. 2. et alii passim Scriptores. Nolim vero fidem præstes Perdicæ Ephesio de Thematis. Hierosol. vers. 139. scribenti de vocis origine plane ridicula. Porro *καταθήκη*, Confessionem vocat Theophanes

pag. 362. quod ad cam per gradus aliquot deseensus pateret. Sed et ipsum Martyrium Confessionem appellat Lactantius lib. de Mortib. Persec. n. 15 : *Comprehensi Presbyteri et Ministri, et sine ulla probatione ad Confessionem damnati*. [* Liberii PP. ep. 7. ap. Coustant. pag. 430. C : *Ad confessionis illustrem gloriam pervenire*. Martyrio opponitur Confessio ap. Gregor. Turon. lib. 1. cap. 28. in fine. Vide Confessor, 1.]

† CONFESSORIUM, Eadem notione. Laudes Papiæ apud Murator. tom. 11. col. 19 : *Ex ipsis Ecclesiis quindecim vel circa reperiuntur, quæ cryptas maximas cum testudinibus et columnis marmoreis habent, quæ vulgo Confessoria vocantur, in quibus Sanctorum corpora requiescunt intra marmoreas areas*.

CONFESSIO interdum sumitur pro ipso Confessionis seu altaris ornamento, quod Anastasius in S. Joanne PP. Ornamentum super Confessionem appellat : *Positum est ornamentum super Confessionem B. Pauli Apostoli de gemmis prasinis et hyacinthinis*. Idem in S. Hilario : *Confessionem S. Joannis Baptistæ fecit ex argento quæ pensabat libras 100*. Ita in S. Anastasio, S. Symmacho, Honorio I. Leone III. etc. pag. 31. 33. 46. 123. 132. 150. 156. etc.

CONFESSIO etiam aliquando pro Basilica, vel potius oratorio usurpatur. Joannes Archidiaconus. Baren. de Invent. S. Sabini cap. 1 : *Illi autem retulerunt ei respondentes eandem fuisse Archiepiscopatus Ecclesiam, quæ modo est Confessio*. Id est, Ecclesia particularis, non Metropolitana. Infra : *Altare prædictæ Confessionis, ... altare vetus quod erat in Confessione*.

CAPUT PONERE SUPER CONFESIONEM B. Petri. Bulla Gregorii IV. PP. in Privilegiis Ecclesiæ Hamburgensis pag. 145 : *Et posito capite et pectore super corpus et Confessionem S. Petri Apostoli, tibi tuisque successoribus vicem nostram perpetuo retinendam, publicamque evangelizandi tribuimus auctoritatem*. [* In textu genuino vitæ S. Anskarii : *Et ante corpus et Confessionem S. Petri Apostoli publicam evangelizandi tribuit auctoritatem*. Vide Pertz. vol. Script. 2. pag. 699. not. c. et 29.]

CAPILLOS (Monachi) tonsurati in Confessione deponere. Regula S. Aureliani cap. 4 : *Si quis laicus tonsurandus est, de Capillis illius in Confessione mittatur, ut ei testimonio sit*. Id est, in Ecclesia.

3. CONFESSIO, ἔξομολόγησις, qua delictum nostrum Domino confitemur, non quidem ut ignaro, sed quatenus satisfactio confessione disponitur, confessione pœnitentia nascitur, pœnitentia Deus mitigatur. Ita Baronius ann. 50. n. 17. et seqq. ubi plura de Confessione et ejus apud veteres usu : de quo etiam consulendi Menardus ad Sacramentum. Gregorii M. pag. 225. 231. et seqq. vir doctissimus Joann. Mabillonius in Præfat. ad tom. 3. Vitarum SS. Ordinis S. Benedicti n. 73. et seqq. et Steph. Baluzius ad Reginonem pag. 616. et alii passim, ubi de formulis Confessionum, maxime generalium.

** CONFESSIO, Professio. Marius Mercator. pag. 365 : *Appellatum vero Apostolum et pontificem Confessionis nostræ, tam-*

quam sacrificantem deo et Patri fidei nostræ Confessionem, quæ a nobis ipsi et per ipsum deo et Patri incessanter affertur, etc.

CONFESIONES RECIPERE, et pœnitentiam pœnitentibus judicare dicuntur Sacerdotes in Concilio Remensi II. can. 12. ubi perperam indicare; nam judicare est decernere : hinc *Judicia pœnitentium*, de quibus in voce Pœnitentialis. Vide Addit. III. Capitul. cap. 31.

CONFESIONES FACERE, id est, suum Confiteor dicere. Joannes Episc. Abrinc. de Offic. Eccles. : *In capite jejunii, Nona dicta, Clerus et populus ante altare ab uno quoque Confessione singulariter facta, et pœnitentia accepta, prosternantur, et sic ab Episcopo vel a majore Ecclesiæ Sacerdote absolvantur*.

CONFESIONES EXIGERE, pœnitentiam cum cautione imponere jubentur Chorepiscopi in Charta Ebonis Remensis de Ministris.

CONFESIONES DARE dicebantur Monachi vel Canonici, qui ad Primam canendam in Ecclesia convenientes, completo ipso officio, ante Psalmum 50. vicissim donabant Confessiones suas, dicentes : *Confiteor Domino et tibi Frater, quod peccavi in cogitatione et opere, propterea precor te, or pro me; et ille respondet : Misereatur tu omnipotens Deus, etc.* Ita Chrodegangu Metensis in Regula Canonicor. cap. 18. Pœnitentiale S. Columbani cap. 1 : *Statutum est... ut demus Confessionem ante mensam, sive ante lectorum introitum, at quandocumque fuerit facile, quia Confessio et pœnitentia de morte liberant*. Dicebant etiam revera Confessiones dare, qui a exomologesim ad Presbyteros accedebant ut apud Theodulfum in Capitul. cap. 3. 36. Herardum Turon. in Capit. cap. 7. Ordericum Vital. lib. 7. pag. 643. li. 11. pag. 835. in Vita S. Bertilæ Abbatis Kalensis cap. 6. etc. Hugo Flaviniac. pag. 267 : *Sed qui ad Patris ire distulit exequia ipse eo (ejus) qui sibi Confessionem dari viaticum porrigeret, morienti exequias faceret, obsequio caruit, subita et inopina morte defunctus*. Vide S. Columbanum Pœnitentiarum mensura cap. 42. et in Libellus Confessionis et Pœnitentia.

CONFESSIO, Oratio quæ a voce Confiteo vulgo incipit, de qua consulendus Cas. Bona lib. 2. Rerum Liturg. cap. 2. num.

CONFESSIO, Locus in æde sacra, Sacerdos priusquam ad Missam celebrandam accedat, confessionem seu exomologesim pronuntiat, ut auctor est Beletus Divin. offic. cap. 53.

Ita etiam appellabatur cellula in Presbyteri fidelium confessiones excipiebant. Hariulfus lib. 4. cap. 27 : *Erat ei super hoc officii ei deputata cellula, quæ Fratres Confessionem vocabant, in qua is vir beatus multorum hominum scelera enormitate devias per confessionis humilitatem, et suæ precis interventionem divini misericordie restituit animas*.

† CONFESSIONUM PATER. Vide Confessor 3.

* Haud ita, ut nunc est, frequens olim confessio, etiam in monasteriis, colligitur ex Reg. visitat. Odon. archi. Rotomag. ann. 1248. in Cod. reg. 12. fol. 8. 10. ubi legitur sanctimonialis.

Amandi quinquies confiteri per annum, nihil ultra statuendo. Ibid. fol. 20. r.^o. : Novem sunt presbyteri apud S. Laudum, ter confitentur in anno. Injunximus eis quod quater ad minus confiteantur in anno. Septies in anno confiteri solitas moniales S. Albini testatur idem Odo ibid. fol. 388.

* Ubi præsto non est sacerdos et imminet mortis periculum, posse laico confiteri, definiunt Statuta synod. eccl. Carcass. ann. 1270. cap. 5. ex Cod. reg. 1613 : *Cum imminet mortis periculum, nec potest habere proprium sacerdotem, in quo casu si alii defuerint, potest etiam layco Confiteri.* Cuius moris testis est Joinvilla in S. Ludov. edit. reg. pag. 75 : *Messire Gui d'Ybelin, connestable de Chypre, s'agenoilla encoste moy et se confessa à moy; et je li dis : Je vous asolz de tel pooir comme Dieu m'a donné.* sed tum laicus confessionem sacerdoti referebat injunctamque pro delictis denunciabat agetur poenitentiam, ut efficitur ex lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 195. Charoph. reg. ch. 1066 : *Le suppliant uena dehors (la maison le blessé) en l'admonestant de son salut, et lui priant en l'honneur de Dieu qu'il se confessast et ne mourust point sans confession; et que s'il vouloit se confesser à lui, qu'il s'obligeoit dire sa confession à bouche de prestre et faire la pénitence pour lui.* [* Vide S. Rosa de Viterbo lucid. Append. pag. 25. voce Confessar.]

* Iis, qui capite plecebantur, ut nuncucharistia, ita et Confitendi facultas olim negabatur : dehinc vero mitius in eos actum est; imo Statutis synodalibus ecclesiæ astrensensis ann. 1358. cap. 11. ex Cod. reg. 192. A. definitur iudices monendos, imo insura ecclesiastica coercendos, ut reistimo supplicio damnatis confessorem cedant : *Monendi sunt per locorum dinarios, et si necesse fuerit, per censuram ecclesiasticam compellendi iudices et domini temporales, ut dampnatis ultimo supplicio, petant, non denegent poenitentiam sacramentum; sed potius faciant ad eos venire confessorem.* Qui usus exinde obtinuit, videmus ex Lib. rub. fol. parvo domus bl. Abbavill. ad ann. 1366. fol. 118. r.^o. : *que se depuis il (le criminel) requeroit avoir confession, que prestre li fust baillié pour le confesser; et pour che fu ledit Jehan confessé et gibet par un prestre.* [* Vide Vitam S. Erbinian. ex Arbon. cap. 7.]

4. **CONFESSIO**, Emolumentum quod ex fidelium confessionibus, seu exomologesi sacerdotibus obvenit. Tabular. S. Cypriani Bitavensis fol. 27 : *Arbertus de S. Jovino et Tomasia uxor ejus concesserunt monachis S. Cypriani Ecclesias de Braja in honore S. Joannis et S. Petri constructas, et sepulchram, et baptismum, et Confessiones, et orationes de rogationibus, et quicquid offertur ad Ecclesias, et ad altaria, etc.* Tabular. Episcopatus Ambian. ann. 1281. fol. 27 : *Habebit insuper Curatus gratuita que sequuntur : videlicet oblationes Confessionum, visitationes, vina nuptiarum, etc.* Charta Petri Episcopi Inculismensis ann. 110. ex Tabul. S. Eparchii fol. 11 : *Quicquid etiam in Confessionibus oblatum fuerit datur.* Tabularium Burguliense ann. 105. ch. 51 : *Ego Alo Alonis filius ... do*

Ecclesiam de Villa quæ dicitur Nioli, et fevum Sacerdotalem cum pane et candelis, et cum sepultura, simulque cum Confessionibus, et decima lanæ, porcorum, atque agnorum, etc. Vetus Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 29 : *Ecclesiam S. Salpitii cum cunctis redditibus, scilicet baptisterio, offerenda, decimis, et Confessionibus, etc.* Oblationes Confessionum, in Charta ann. 1234. apud eundem pag. 434. et in alia apud Ughellum tom. 7. Italiæ sacræ pag. 274. Goffridus Vindocinens. lib. 3. Epistol. 40 : *Si dicitis quod ille oblationem Confessionis habere debet, cui poenitens confitetur : simili modo dicere potestis, ut oblationem altaris habeat, a quo Missa cantatur, et oblationem mortui, a quo mortuus sepelitur, et sic minister noster totum accipiat, ut nihil oblationum in Ecclesiis, quibus die ac nocte servimus, nobis relinquat.* Vetus Charta apud Augustinum du Pas in Stemmate Tinteniensi pag. 572 : *Sed si parrochiani Tinteniensis Ecclesiæ qui extra castellum habitant, aliquid oblationis obtulerint, id sanctæ Mariæ et Abbatis proprium erit ad Nativitatem Domini; ad Confessionem in Quadragesima, ad adorandam Crucem, ad baptisterium, ad festivitatem S. Mariæ requirant parochiam suam matrem Ecclesiam. Quod si forte ibi, in capella scilicet, baptismum factum fuerit, vel sponsus benedictus cum sponsa, sive Confessio data, vel hujusmodi alia, quod inde Presbyter Guillelmus habuerit, per Tinteniensem habeat Sacerdotem.*

* Lit. remiss. ann. 1476. in Reg. 195. Chartogh. reg. ch. 1618 : *Lequel Havart demanda à icellui Thomassin cinq solz et demy à prester pour soy confesser et ordonner à Pasques.* Idem probant aliæ Literæ ann. 1422. ex Reg. 172. ch. 182. ex quibus discere est quæ hujus temporis fuerit religio : *Le suppliant ayant rencontré une jeune fille de 15. à 16. ans, lui requist qu'elle vouldist qu'il eust sa compagnie charnelle : ce qui lui fut accordé par elle, parui ce qu'il lui promist de donner une robe et chaperon, de l'argent pour avoir des souliers et pour aller à confesse le jour de Pasques.* Vide infra in Denarius.

† **CONFESIONES TRICENARIÆ**, f. Emolumentum ex fidelium confessionibus Sacerdotibus obveniens quolibet mense, qui tricenariis, aut circiter, diebus constat. Charta Roberti Lingon. Episcop. pro Abbate Molismensi ann. 1101. inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 151 : *Similiter et de omnibus, quæ ad præfatam Ecclesiam pro sua dimiserunt salute morientes, tertiam... partem Sacerdos, duas vero partes ipsi percipientis. Eandem percipere partem vestrum est in caritatibus, quæ vestro fuerint Sacerdoti, quomodocumque et a quolibet parrochiano fiant. Tricenariis quoque Confessionibus et reconciliationibus; item in benedictionibus nubentium et ipsius Sacerdotis procurationibus quoties redimuntur.*

5. **CONFESSIO**, Poenitentia quæ per confessionem injungitur; sed maxime ea quæ in Monasterio exigitur. Sampirus Episcopus Astoricensis in Ordonio II. Rege Hispaniæ : *Aliam quoque duxit uxorem ex partibus Galleciæ nomine Aragontum, quæ postea ab eo fuit spreta, quia non fuit illi*

placita, et postea tenuit inde Confessionem dignam. Idem in Adefonso Rege æra 964 : *Huic consistenti in regno voluntas evenit arripiendi viam Confessionis; et in illius operibus satagens nuntios misit pro fratre suo Ramiro in partes Viri, dicens, qualiter vellet a regno discedere, et fratri suo tribuere.* Rursum ibidem : *Ad Legionem reversus, ab omnibus Episcopis, Abbatibus valde exoratus, Confessionem accepit, et vespere Apparitionis Domini ipse se proprio regno abstulit, etc.* Vetus Charta apud Anton. de Ypez in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 5. pag. 37 : *Ut faciat ibidem Confessionem in vita sancta, et teneatis ibi Monasterium de nostro dato.* Epitaphium Ansarii Episcopi Orensis, apud Ambrosium Moralem lib. 16. cap. 3 : *En quem cernis cavea saxa tegit compago sacra præsulis auri per omnia illustrissimi viri, affatim fuit dogma sancta, et vita militavit clara, non extitit anceps de Domini vita, quia sic prorsus saleravit Confessio pia. Si-nens cathedra prædicta, conglutinans se norma monastica, ibique egit cuncta, qui Domino congruit, subsequens Domini voce, requievit in pace, etc.* æra 960. Bulla Lucii PP. in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 157 : *Liceat quoque vobis Clericos vel Laicos ex seculo fugientes liberos et absolutos ad Confessionem recipere, et eos sine contradictione aliqua retinere, etc.* Charta æræ 976. apud Sandovallium in Episcopis Pam-pilonensibus pag. 23 : *Simul et orationibus fratrum ibidem in Confessione nominis Christi deservientium commendarem, etc.* Vide mox Confessor 4.

† 6. **CONFESSIO**, Fidelitatis professio. Ordericus Vitalis lib. 23. n. 29. Anno 1107. Robertus Abbas Cadomensis Falsiæ, ubi Confessio Procerum coram Rege Henrico fuit, subita ægritudine percussus interiit.

† 7. **CONFESSIO**, apud Monachos Fontanellenses idem quod apud alios Proclamatio, qua frater fratris delicta coram omnibus in Capitulo declarabat. Spicil. MS. Fontanell. pag. 226 : *In Capitulo lecta lectione consueta de nataliciis Sanctorum debet legi de Regula B. Benedicti de hoc quod pertinet ad salutem animarum. Post agantur quæcumque ibidem aguntur, Confessio, etc. Confessio celari debet; itaque si quis deprehensus fuerit extra loqui de hiis, quæ acta sunt in Capitulo, districte emendari debet.* Vide Clamare et Clamari dicebantur, etc. in Clamare 2.

* 8. **CONFESSIO**, Communitas, incolarum urbis aut oppidi universitas, idem quod Commune 2. Lit. comit. Arman. ann. 1356. in Memor. C. Cam. Comput. Paris. fol. 171. v.^o. : *Pour la finance ont accordé les nobles pour euls et pour leurs terres, et les gens des bonnes villes, que tout homme et toute femme de Confession, excepté gens mandians, paieront chascun iij. den. Tour. par semaine.* Quæ facile explicantur ex Ordinatio trium statuum ejusd. ann. ibid. fol. 248. v.^o. : *Quilibet homo et femina, tam nobilium quam communium, etc.*

† 1. **CONFESSIO**, Sacrum poenitentiae tribunal, Gall. Confessional. Occurrit hoc sensu in Concilio Valentino anni 1563. et apud Vincentium Mariam in Constitu-

tionibus Dominicanorum col. 121. etc.

† 2. **CONFESSIOALE**, Liber agens de Confessione, quales v. g. sunt Instructiones S. Caroli Boromæi. Conc. Limanum ann. 1591: *Religiosi qui in doctrinis gerent curam animarum, habebunt penes se Concilia provincialia... itemque Catechismum et Confessionale et Sermonarium.*

* **CONFESSIOALES LITERÆ**, Eædem quæ fraternitatis, quibus quis in participationem orationum admittitur, apud Marten. inter Acta varia ad Cone. Basil. tom. 8. Ampl. Collect. col. 407. Vide *Fraternitas* 5.

† **CONFESSARIUM**, pro sacro pœnitentiæ tribunali, legitur in Cone. Hispanensi ann. 1512.

† **CONFESSIOISTÆ MOLLES**, sic dicti Lutherani, quorum princeps fuit *Melanchthon*. Cancellariæ Imperii Regest. sub Ferdinando II. Interim imperiale ann. 1529.

1. **CONFESSOR**. CONFESSORES dieti olim qui martyrio vitam pro Christo, quem palam confessi et contestati sunt, finierunt. Joannes Antiochenus et Synodus Orientalis in Epistola ad Cyrillum, apud Facundum Hermianensem lib. 8: *Quis autem deceptorum hominum de istis occasionem assumens, non Confessorem vocaverit, veluti propter illum passum, qui passus est ea, quæ etiam illi, qui in Ecclesia fulserunt, passi sunt.* S. Ambrosius lib. 2. ad Imp. Gratianum: *Jam satis, omnipotens Deus nostro exitio, nostroque sanguine Confessorum neces, exilia Sacerdotum, et nefas tantæ impietatis eluimus.* Paulinus Epist. 28. sub finem: *Nivcas sacrorum Antistitum vittas et floridas Confessorum purpuras occurrentium manus afferent Angelorum.*

CONFESSORES interdum etiam dieti ii, qui Christum palam et eorum tyrannis, seu fidei hostibus confessi, quolibet tormentorum vel pœnæ genere affecti, superstites tranquillam mortem obierant. Cyprianus lib. de Simplicitate Prælator.: *Confessio exordium gloriæ est, non meritum coronæ: non perficit laudem, sed initiat dignitatem.* Mox: *Post Confessionem majus periculum est, quia plus adversarius provocatus est.* Item Serm. de Lapsis 5: *Religiosa vox Christum locuta est, in quem se semel credidisse Confessa est, etc.* Adde eundem Epist. 7. 9. 10. 15. 30. 37. 52. 81. Pontius Diacon. in Vita ejusdem S. Cypriani: *Quis tot Confessores frontium notatarum secunda inscriptione signatos, et ad exemplum martyrii superstites reservatos, incentivo tubæ celestis animaret?* Lactantius de Mortibus persecut. num. 15: *Comprehensi Presbyteri, ac Ministri; et sine ulla probatione ad Confessionem damnati cum omnibus suis deducebantur.* Idem. n. 16: *Novies enim tormento cruciatibusque variis subjectus, novies adversarium gloriosa Confessione vicisti.* Acta S. Saturnini et Socior. n. 1: *Confessionis etiam ipsorum pugnas atque victorias cum in litteris digerimus, etc.* Infra: *Aggrediar sanctissimorum Martyrum felicissimam Confessionem.* Adde num. 13. Victor Tunnenensis in Chron.: *Hunericus Vandalorum Rex persecutioni per totam Africam insistens... Monachos atque Laicos circiter millia exiliis durioribus relegat, et Confessores et Martyres facit, Confessoribusque linguas abscidit.* Alibi, de quodam Archimimo Chri-

stiano: *Qui cum fortis atque invictus maneret, jubet eum subire sententiam capitalem:... sed ille ut columna immobilis, Christo solidante, fortis effectus, Confessor revertitur gloriosus, et si Martyrem invidus hostis noluit facere, Confessorem tamen noluit violare.* Acta Passionis S. Maximini: *Bis Confessores, tertio Martyreris per gladium.* Alexander Monachus de Inventione S. Crucis, ubi de Episcopis qui Synodo Nicænæ interfuerunt: *Ὁν οἱ πλείστοι εἶσαν ἡμολογηταί, καὶ εἰγμυατα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες.* Vide Anastas. Bibl. in S. Fabiano, et S. Cornelio PP. pag. 7. et Sidonium lib. 7. Epist. 17, etc. Obtinuit postmodum usus, ut omnes qui sancta et laudabili vita vixissent, sanetoque demum ac prohato fine in Domino quievissent, Confessores appellarentur, inquit Baronius. Egbertus Archiepiscop. Eborac. in Excerpt. cap. 28: *Sancti Patres, quos Confessores nuncupavimus, id est Episcopi, Presbyteri, qui in castitate servierunt Deo.* Odo Clunia. Præfat. in Vitam S. Geraldii Auriliæ: *Cum igitur Confessor a confitendo vocetur, Geraldus tanto rectius Confessor dici potest, quanto justioribus factis Deum est confessus.* Vita S. Eusebiæ Abbatissæ Hamaticensis:

Omnis Martyr Confessor: non sic quoque Martyr Omnis Confessor.

Innocentius III. PP. de Mysterio Missæ lib. 3. cap. 10: *Ecclesia post tempus B. Silvestri cepit sanctorum Confessorum memoriam celebrare.* Vide Filesæum ad Vincentium Lirinensem pag. 105.

2. **CONFESSOR**. CONFESSORES, Cantores et psalmistæ quisunt in inferiori Clericorum gradu, in ean. 11. Concilii Carthag. ita dieti, inquit Menardus in libr. Sacram. S. Gregorii, quia *Confiteri* passim in sacra Scriptura, est Dei laudes decantare. Concilium Toletanum ean. 9: *Nulla professæ vel viduæ, absente Episcopo vel Presbytero, in domo sua Antiphonas cum Confessore vel servo suo faciat.* Et ean. 6: *Itemque puella Dei nec familiaritatem habeat cum Confessore.* Sacramentar. S. Gregorii: *Oremus et pro omnibus Episcopis, Presbyteris, Diaconibus, Acolythis, Exorcistis, Lectoribus, Ostiariis, Confessoribus, Virginibus, Viduis, et pro omni populo sancto Dei.* S. Hieronym. in Quæstion. in Genesim: *A Confessione itaque nomen Confessoris est dictum: verumtamen hic Confessio pro gratiarum actione, aut pro laude, accipitur, ut frequenter in psalmis et in Evangelio, etc.* Idem in cap. 5. Isaïæ: *Omnis lingua cunctarum gentium barbararum non in Synagogis, sed in Christi Ecclesiis Confitetur Deum.* Vide Clement. lib. 8. Constit. Apost. ean. 23.

3. **CONFESSOR**, Qui hodie *Confessarius*. Walatridus Strabo de Visione Vettini Monachi:

Confessor Fratrum, gnarus conferre medelam. Occurrit apud Ditmarum lib. 8. Aigradum Monach. in Vita S. Ansberti Archiepisc. Rotomag. num. 22. In Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 1. pag. 5. et apud recentiores non semel. *Pater Confessionis*, in Regula Ordinis de Sempringham cap. 3. *Sacerdos Confessionis*, cap. 5. Vita S. Bertini cap. 7: *Hinc vero Wamberto et conjugii pater Confessionum fuit B. Bertinus. Cui Abbas officium Confessionum injunxerit, in*

libro Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 31. Vide eruditum Mabillonium in Præfat. ad tom. 3. Vitarum SS. Ordinis S. Benedicti num. 86. 87.

☞ Valesius pag. 198. Valesianorum, relatis Guillelmi de Nangiacio verbis his: *Aliquando postquam jam sederat* (S. Ludovicus) *coram Confessore ad confitendum*, subdit: *Sic et hodieque in Asia et in tota Græcia Græci confitentur peccata Presbyteris, sedent utrique Confessor scilicet seu Presbyter, et pœnitens confitensve: ita ut colloqui inter se familiariter et sermones de rebus suis habere videantur: ut accepi a Monacho Jacobita seu Dominicano reformato, qui Græciæ et Asiæ insulas videbat, ibique erat commoratus, nimirum a Jacobo Goar.*

CONFESSARIUS REGIS, quo nomine subscribit Didacus Fernandus Chartam Ordinis II. Regis æræ 947. apud Yopez in Chronico Ord. S. Bened. tom. 4. pag. 450.

* *Confessor regis* inscribitur Joannes episcopus Abrincensis, in Charta ann. 1475. tom. 5. novi Tract. de Re diplomat. pag. 604.

* **CONFESSOR REGNI**, Qui Regi est a confessionibus. Vide supra *Auricularius*.

CONFESSOR PAUPERUM. Vita S. Ilugonis Abbatiss Bonævallensis num. 8: *Quidam famulus cellerarii infirmatus est usque ad mortem, et confessus est peccata sua Monacho pauperum Confessori, et injunxit illi in firmo, ut hoc confiteretur (peccatum) Abbat, etc.* Occurrit rursum infra.

** **CONFESSOR dicitur doctor, prædicator** Germ. ein bichtiger, furweser der kirchen etc. in Melber. Vocab. Prædic.

† **CONFESSARIUS**, qui peccata sua confitetur Sacerdoti. Chronicon Mellicense pag. 328. col. 1. in Regula reformat. Monas Mellie.: *Confessarius autem nude, par humiliter ac breviter confiteatur culpas suas et Confessor habens intentionem latissima absolvendi... subjungat: Dominus noster Jesus Christus, etc.*

4. **CONFESSOR**, Monachus, qui pœniandis delictis Confessionem, seu pœnitentiam, abdicata vita sæculari, Monacham init. Vetustissimum Epitaphium Amansvindi Monachi, qui obiit æra 10 apud Bernardum Aldretum lib. 3. de Origine Castellane cap. 18:

Requies in hunc tumulo, migravitque a sæculo
Conlocatus in gremio nunc Confessorum car-

Chartam Froyke, fratris S. Rudesindi Episcopi Dumiensis, æræ 974. apud Ant. de Yopez in Chronico Ord. S. Bened. tom. 5. pag. 427. subscribunt Ovato, Imenegildus, et Salomon Episcopi; deus subjicitur, Confessores: *Franquila Abbas testis, Ranecaldus Abbas testis, Busius Abbas, Islarius Confessor, Lupus Confessor, et plures alii hoc titulo.* Aliam ejusdem Rudesindi æræ 930. Ermoigius Episcopus Confessor. Aliam ejusdem Rudesindi æræ 1016: *Vitisanus Præpositus et Confessor.* Aliam Sanctii Regis æræ 965: *Trasaldus Confessor.* Charta alia apud eundem loc. eod. tom. pag. 28: *Sic eam* (Ecclesiam) *concedimus sub manibus Pontificis D. Rudesindi Episcopi, ita ut qui in præloco in vita sancta perseveravit, tam Presbyter, Confessor, vel quem Dominus il-*

xerit, sub religione ipsius Pontificis sit in præfato loco. Alia Beremundi Regis æræ 1007. eodem tom. : *Et ab eis constitutum est in hereditate propria Monasterium construere, vocabulo S. Laurentii territorio Deza; prope flubio Ulia, loco prædicto Algali, vocabulo Carbonario, ut esset illic habitatio Confessorum, advenientium hospitem atque pauperum refrigerium, et in illorum memoria in vita sancta ibi habitantium, sicut in eorum vita actum, et Deo annuente completum est. Post excessum vitæ vero illorum, ut fieri adsolet, de ipsorum genere nati et geniti sunt, qui literis eruditi, et in Confessione nutriti, Confessionis gradum adepti sunt, quorum unus, Arias Pelagii gradum Episcopatus percipiens et tenens, etc.* Infra : *Et faciatis ibidem Confessionem, in vita sancta perseverantes, etc.* Ibid. : *Abinde vobis jam dictis Anscario Presbytero et Transvario Confessori in nomine Domini do et concedo, etc.* Rursum : *Teneatis ipsum Monasterium de nostro dato, ... et post vos obtineant eum sancti homines et eximii Confessores, etc.* Apud Græcos recentiores *πυθόχρη* et *ἐξαρόρευσιν ποιῶν* dicebatur qui in Monasterio votum emittebat. Vide Archiepiscopum Haberti pag. 575. et supra in Confessio 5. [* et S. Rosa de Viterbo Elucidar. tom. 1. pag. 303. voce Confessor, 5.]

CONFESSA, Monialis, sanctimonialis : quæ Confessionem seu penitentiam exigit in Monasterio. Charta Munie Abbatis de Sobrado in Hispania ann. 922. apud Anton. de Yopez in Chron. Ord. S. Benedict. tom. 4. pag. ult. : *Ego Munia, quamvis indigna Confessa, una cum consensu fratrum vel sororum permanentium in Cimiterio Superadi, sive et ego Gutier Abbas cum omne collegium Clericorum vel Monachorum normam sanctitatis obtinentium in ipso præfato Monasterio, etc.* Ita mox subseribit. [Hæc Mabillonius tom. 2. Annal. pag. 264. refert ad ann. 782. non ad ann. 922. quo aliud Ordonii III. Diploma datum est pro reparatione ejusdem Superadi Monasterii Abbati Petro et Geloyræ Confessæ seu Abbatissæ, vel eorum Congregationi fratrum, vel Deo devotarum utriusque sexus insertum legitur æra 1006. teste eod. Mabillonio tom. 3. Annal. pag. 373.] Vetus epitaphium, apud eund. de Yopez tom. 1. pag. 17 : *In hoc recluso lapide requiescit anima Dei Ildontia defuncta Confessa septimo Kalendas Septembris æra centesima prima post millesimam.* [Aliud apud Mabillonium sæc. 5. Aetorum SS. Bened. pag. 524. n. 7 : *Degit hic humatum Ilduaræ Confessæ sanctum corpus, conditum a Ruessindo Episcopo prole sua, tertio decimo Kalendas Januarii CMLXXX. scilicet æra, quæ incidit in annum Christi 962.*] [* Confessoria apud Lusitanos. Vide S. Rosa de Viterbo in Append. pag. 26.]

* 5. **CONFESSOR**, apud Vietorenses, lem qui apud Benedictinos senior et expecta, monachus ætate, scientia et itæ probitate insignis. Charta Ludov. 10. Paris. ann. 1481. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 137 : *Item recipiet (abbas) ut induet aliquem novitium, nisi introductum per aliquem quatuor Confessorum, et consensu cameræ. Sed forte legendum*

est *Consessorum*, hoc est, eorum, qui una cum abbate in consilio sedent.

* **CONFESSORATUS**, Officium confessarii. Chron. abbat. Valcell. MS. : *Domnus Jacobus de Fontanis xxxvii. abbas, ... fuit pater confessor monialium de Flinis, de quo Confessoratu assumptus est in regimen præfate domus.* Vita B. Columbæ Reat. tom. 5. Maii pag. 372. col. 1 : *Ne forenses sub specie Confessoratus contra nos seditionem facerent, etc.*

CONFESSORIÆ LITERÆ dicebantur, quas Confessores, seu qui persecutionis tempore gloriosa voce Christum confessi erant, lapsis dabant, quibus pacem ab Episcopis acciperent, jusque Communionis reciperent, relaxata scilicet præscripta ab iis penitentia et satisfactione. Ejusmodi literas eum temere lapsis darent Confessores, eorum importunitate victi, (de quo Cyprianus non semel conquestus est) statuit Eliberitanum Concilium ean. 25. ut pro Confessoriiis, Communicatoriæ quæ ab Episcopis seribuntur, darentur : *Omnis qui attulerit literas Confessorias (al. Confessionis) sublato nomine Confessoris, eo quod omnes sub hac nominis gloria passim concutiant simplices, Communicatoriæ ei dandæ sunt literæ.* Quod in Coneil. Arelat. I. ean. 9. postea fuit confirmatum. Vide Bernardinum Ferrarium, et Philippum Priorium de Literis Canoniceis.

† **CONFESSORIUM**. Vide Confessio 2.

CONFESSUS moritur, [qui ante mortem peccatorum absolutionem accipit simul et vialium; non Confessus vero qui moritur neutro percepto sacramento, ut fusius exponetur] in voce *Intestatio*. [Hinc Confessum facere in Tabulario S. Vincentii Cenoman. ministrare est illa duo sacramenta. Ibi legitur : *Perrexit Abbas Ranulfus apud castrum Bellimontis, et ibi visitavit Hugonem de Juliaco decubantem aegritudine, et fecit eum idem Abbas Confessum. Testes Amelina mater Hugonis et frater ejus Robertus.* Alio in loco ejusd. Tabularii : *Gervasius de Monte Betonis dedit S. Vincentio quicquid habebat in Ecclesia de Monte Betonis. Hoc factum fuit apud Carnotum, ubi idem Gervasius in quadam gravi infirmitate detentus, a Christiano Monacho S. Vincentii visitatus est. Testes Judikellus Presbyter S. Martini de Valle, qui prædictum Gervasium fecit Confessum.*]

* **CONFFINA**, an Locus muris vel sepius elausus? Charta ann. 1282. in Chartul. Cluniae. eh. 394 : *Costumas, nemora, Conffinas, prata, vineas, justiam omnimodam, cum omnibus pertinentiis suis, etc.*

† **CONFIBULARE**, Connectere, conjungere. Novatianus de Trinit. eap. 18 : *In semetipso concordiam Confibulare.* Sallas Malaspinæ apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 260 : *Proconsul. ... horam pugnae cum quibusdam commilitonibus suis anticipans ipsius burgi muris absque metu discriminis immincentis se Confibulavit impavidus.*

† **CONFIBULATIO**, Connexio, conjunctio. Idem Novatian. eap. 19 : *Mutui foederis confibulatione sociatum.*

† **CONFICCATUS**, Confixus. Aeta SS. Junii tom. 1. pag. 56. de S. Secundo : *Præfatum sepulcrum constructum placidis*

ferreis plumbo Conficcatis aperuerunt aliqua rimula.

* **CONFICERE**, Confire, ou consacrer Corpus Christi. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide infra Configere.

† **CONFICISCI**, Simul proficisci. Chronicon Siciliae apud Marten. tom. 3. Anecd. eol. 77 : *Inceperunt insurgere venti contrarii, non permittentes dictum exstolium versus Trapanum Conficisci.* [* Leg. Proficisci.]

* **CONFICTIO**, Adulteratio. Stat. ann. 1314. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 19. col. 1 : *De prædictis dominus rex retinuit sibi soli cognitionem et forefacturam, una cum forefactoris omnibus de Confictionibus monetarum.*

CONFIDA, Dubitator, in Gloss. MS. Regio 1013. et Isid. [Grævius locum eredit utrobique corruptum.]

* **CONFIDATUS**, Ital. *Confidato*, Fidus, cui fides habetur. Stat. pro castro Castil. ann. 1371. ex Cod. reg. 5376. fol. 85. vº. : *Ponatur unus probus et idoneus civis Arctinus, et non aliunde, pro Potestate dicti castri Castilionis, ... Confidatus et gratus dicto communi Castilionis. ... per tempus et terminum sex annorum.* Vide *Confidentia* et *Fidatus*.

CONFIDELES, Qui fidelitatem seu hominum eum aliis fidelibus præstiterunt, in Hist. Cortusiorum lib. 10. eap. 8.

CONFIDENTIA, Habere confidentiam in aliquo, *Avoir confiance en quelqu'un*, in Hist. Cortusior. lib. 1. eap. 3. lib. 6. eap. 6.

* **CONFIDUCIARE**, Fidem alterius per suam fiduciam præstare ac veluti pignus simul obligare. Charta ann. 1228. ex Tabul. S. Germ. Prat. : *Præterea constitui me plegium. ... de assensu et voluntate uxoris meæ dominæ Adelinae, quæ hæc omnia voluit, laudavit et Confiduciavit.* Vide *Fiduciare* in *Fiducia*.

* **CONFIERMARE**, pro Confirmare, in Lit. ann. 1355. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 3.

* **CONFIGERE**. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641 : *Configit, consecrat, dedicat.* Vide supra *Conficere*.

* **CONFILIUS**, Nepos, Gall. *Petit-fils*. Stat. ant. Florent. lib. 5. eap. 5. ex Cod. reg. 4621 : *Jubemus quod quicumque de magnatibus; ... vel ejus Confilius, vel descendens per lineam masculinam, offendet... aliquem popularem civitatis, ... in persona vel bonis puniatur.*

* **CONFIMENTA**. Vide supra *Confimenta*.

† **CONFINA**, CONFINATUS. Charta Domini Aubel in Bellijoeensi pago ann. 1460 : *Item possidet de Confina Aymonis Bergerii de Romanense quoddam vierrum quod fuit alias Confinatum a Marguarita Claret. Hinc Confina et Confinatus eodem redeunt, significantque novi domini possessionem, ejus Confina declarabantur ab antiquis tenentibus : hinc Confina, vel Confinata dieta est illa nova possessio.*

* Legendum facile crediderim *Censiva*, *Censivatus*, id est, sub censiva seu censu annuo concessus : si asserta est lectio, rectius definiretur : *Recognitio*, *Praeticeis nostris dieta Titre nouvel*, qua possessionis alieujus limites et servitia inde debita domino fundi declarantur.

* 1. **CONFINARE**, Confinare seu metas

ponere. Charta ann. 1304. ex Cod. reg. 5186. fol. 11. vº. : *Termini autem et confines dictorum locorum, castrorum et villarum.... positi sunt et Confinati, seu metæ Confinatæ inter dominia et mandamenta dictorum locorum.* Vide infra *Confrontare*.

* 2. **CONFINARE**, Conterminare, Gall. *Confiner*. Correct. stat. Cadubr. cap. 107 : *Quotienscumque aliqua condemnatio lata fuerit per vicarium et consules contra aliquem forensem, volumus quod præco centenarii vicinioris vel Confinantis cum territorio forensis illius, teneatur et debeat exigere dictam condemnationem contra talem forensem. Consonne vel Consonne, dubia enim lectio, f. pro Conventio, pactum, in Ch. ann. 1270. ex Tabul. S. Mich. in Eremit. : *Avons renoncé en ce fait à plain instruit, et renuncion.... à toutes Consonnes, saizines, possessions, parscriptions, etc.* Vide alia notione in *Confinium* 1.*

† **CONFINES**, Exsilium. Vide *Confinare* in *Confinium*.

1. **CONFINIUM**, Συνοπία, in Gloss. Græc. Lat. : *Vicinitas, locus ubi fines duarum terrarum conveniunt*, apud Joan. de Janua. Siculus Flaccus : *Alii in Confinio Domini erant.* Charta ann. 1231. apud Catellum in Hist. Occitan. pag. 901 : *Hæc omnia sunt in uno Confinio. Item in alio Confinio sunt 2. bacini, etc.* Occurrit ibi pluries. Quia quidem voce nostra *Coin*, angulus, videtur intelligi, unde et derivatur. Occurrit pluries in Cod. Theod.

CONFINATI, **CONFINATES**, Eadem notione, non semel in Tabulario Brivatensi ch. 172.

† **CONFINIA**, Vita S. Gregorii Papæ VII. tom. 6. SS. Maii pag. 141 : *In illa namque Confinia, hoc est in Confinio Noricorum et Alamannorum, etc.*

† **CONFINIS**, Finis, metæ, limes. Caius l. 35. ff. § 8. de contrah. empt. (18, 1.) : *Si quis in vendendo prædio Confinem celaverit.* Charta anni 1299. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 91. col. 2 : *Prædictum autem locum infra dictos Confines prædictis Monachis et Monialibus ac eorum successoribus sic datum cum suis ingressibus et egressibus, nihil in dicto loco infra dictos Confines retinendo.* Charta anni 1293. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvernæ pag. 297 : *Si quis intra Confines prædictos ultimo aliquod delictum vel crimen commiteret, etc.* Informatio Commissariorum reddituum curiæ regalis ann. 1377. ex Camera Computor. Provinciæ : *Item habet in castro de Istrio jus pedagii, cujus Confines seu districtus sunt totum territorium, quod, etc.*

† **CONFINIUS**, Eadem notione. Præceptum Childeberti I. Regis Franc. ann. 528. pro S. Carilepho apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 4 : *Inde descendit ipse Confinius Baliavensis et Marojalensis in Axona que vocatur Petrosa, et sic per Axonam et arbores vel lapides fixas vadit usque foras ad summos campos.*

† **CONFINIRE**, Terminari, Gall. *Aboutir*. Annal. Bened. tom. 2. pag. 708. col. 1. ex Testamento Tellois Episcopi Curiensis : *Agrum subter Sala modiales sex, Confiniente in via.* Passim legitur ibid.

CONFINIALES, Contermini, in Capitul. 4. Caroli M. incerti anni cap. 3. apud Mo-

nachum Egolismens. in Cerolo Mag. ann. 773. et in Annalib. Tilianis ann. 774. [Chronico Farfensi, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 440.] Hinc

CONFINARE, **CONFINATIO**, in Historia Cortusior. Nostri *Confiner* dicunt, [Itali *Confinare*, Relegare, amandare. Obertus Stanconus lib. 9. Annal. Genuensium ann. 1277 : *Qui suspecti et tanti criminis participes credebantur, Confinati fuerunt, qui longo tempore observaverunt Confines. Tandem vero ab ipsis soluti Confinibus, amicorum rogaminiu interventu, repatriandi licentiam impetrarunt.* Occurrit in Charta anni. 1293. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 297. in Statutis S. Claudii ann. 1448. pag. 63. et pluries alibi.]

† **CONFINIARE**, apud eumd. Obertum ann. 1272.

* 2. **CONFINIUM**, Arx in confinibus ac limitibus exstructa. Capit. pacis initæ ann. 1257. ad calcem Statut. MSS. Massil. fol. 106. rº. col. 2 : *Item promiserunt destruere fortalicia facta in confinibus, et ipsa Confinia et eorum fossata explanare : ita tamen quod ligna, et lapides, et tota materia dictorum Confiniorum remaneant dictis Massiliensibus, ad solvendum debita pro dictis Confiniis contracta.*

CONFINIUS, Urbanus. Papias. [Vide alia notione in *Confinium*.]

† **CONFINUS**, Cophinus. Antiquus Ordo Rom. MS : *Vadit ad incensandum altare et subsequenter Confinum, ubi est Corpus Christi positum.* Vide *Cofinus*.

† **CONFIRMAMENTUM**, est Corpus sydereum in homine. Rochus le Baillif in Dictionario Spagyrico.

[* Vide Lexic. medic. Panor. Brunonis.]

CONFIRMARE POPULUM dicitur Archidiaconus, Diaconus, aut Subdiaconus, dum post porrectam a Sacerdote Eucharistiam eidem Dominicum sanguinem hauriendum præbet. Ordo Romanus : *Archidiaconus... tradit calicem Subdiacono regionario, qui tradit ei pugillarem, cum quo Confirmet populum.* Infra : *Descendit Pontifex a sede, tenentibus ei manus qui eum duxerunt, ut communicet eos qui in Senatorio sunt, post quem Archidiaconus Confirmat. Postea Episcopi communicant populum, innuente Pontifice, et post eos diaconi Confirmant, Presbyteri autem jussu Pontificis communicant populum, et ipsi vicissim Confirmant.* Occurrit ibi non semel vox *Confirmare* hac notione. Ita in Expositione Missæ, de Pontifice sacra faciente, *Confirmari de calice* dicitur, *tenente eum Archidiacono.* Adde Eclogas Amalarii sub finem. Vide Rabanum lib. 1. de Institut. Cleric. cap. 29.

* **CONFIRMARE TABULAM**, qua Reliquiæ in altari includuntur, dicitur episcopus, quod eam chrismate perungat, in Pontif. MS. Senon. ad usum eccl. Paris. fol. 33. vº. : *Et accipiens (episcopus) tabulam, Confirmet eam cum chrismate in cruce.... Tunc imponat tabulam super reliquias.* Vide *Confessio* 2.

** **CONFIRMARE PLACITUM**, Judicium constituere et banni formula instaurare. Fred. a Sande de Effestucat. cap. 3. num. 2 : *Judicium legitime munitum ac confirmatum, quod nostrate lingua dicimus gheheegt ende ghebannen.* Chart. Henric. March.

Misn. ann. 1256. ap. Buder. in Collect. Chart. tom. 1. pag. 439 : *Acta sunt hæc Zcolin in provinciali placito nostro sententialiter Confirmato, etc.* Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Hægen*, col. 774. et voce *Fried-bann*, col. 518.

* **CONFIRMARIUS**, Qui sigilli appositione Chartam confirmat. Instr. ann. 1473 inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 322 col. 1 : *Attestor ego Simon Fazenderii notarius regius, et curiæ præsidalis Nemaus Confirmarius, quod, etc.* Et pag. 324. col. 1 : *Acta fuerunt hæc... presentibus... magistris Stephano de Croso, Petro Dulcei notariis regiis, et curiæ domini senescalli Confirmariis, etc.* *Confermanche*, *Confremance* et *Confernement* nostris, Confirmatio Charta ann. 1283. ex Chartul. 21. Corb. fol. 96. vº. : *Le mien seel qui mis i est e Confremance et en seureté des choses et de la vente devant dite.* Alia ann. 1293. ex eod. Chartul. fol. 103 : *Qu'il meche son seel ces presentes lettres en Confermanche o toutes les choses dessus dites.* Lit. ejusd. ar. ex Chartul. B. M. de Josaphat : *En tesmoïn et en Confernement de laquelle chose nous avons donné ces lettres. Conferment vero est præstationis species, quæ pro confirmatione alicujus privilegii solvitur.* Charta Phil. Pule. ann. 1298. qua Ludovico comiti Ebroid. feoda aliaque assignat, in Lib. rul. Cam. Comput. Paris. fol. 41. et seqq. : *I prevost de Meullent,.... la menue coustume le Conferment de la commune de Meullent.*

CONFIRMATIO, Sacramentum Christianorum, sic dictum, quod baptismum quodammodo confirmet ac compleat : unde ejus τελεώσις appellatur a Dionysio Areopag. de Eccles. Hierarch. cap. 4. *Confirmatio*, a Cypriano Epist. 73. et *Perfectio* a S. Ambrosio lib. 3. de Sacram. cap. 1. *Confirmatio* igitur dicitur, quia hujus Sacramenti id in nobis confirmat Deus, quod baptismo jam operari cœperat, neque admirabili quadam ratione sancto Spiritu vestit, ut loquitur Tertullianus lib. de Præscript. hæretic. seu virtute ex alio induit, quod Apostolis dictum fuit, in quibus præ cæteris vis illa divini Spiritus, efficientia mirabiliter eluxit. Recens autem baptizati statim confirmabantur ab Episcopo, postea communicabant de Corpore Domini, ut habent Alcuinus de Offic. 1. vin. de Sabbato S. Paschæ pag. 259. Rabanus lib. de Institut. Cleric. cap. 29. Isidorus et alii : de quo in Ecclesia servato solito perinde ritu, agunt etiam Patres Dionysius de Eccles. Hierarch. cap. 1. Tertullianus de Præscript. cap. 40. de Baptismo cap. 7. Cyprianus Epist. 70. Cyrillus Catech. 2. 3. Concil. Laod. c. 48. Toletan. I. can. 20. Ambrosius lib. Initiand. cap. 6. et lib. de Sacrament. c. 1. etc. Capitula Theodori Cant. Archiep. cap. 4 : *Nullum perfectum credimus in Baptismo sine Confirmatione Episcopi; tamen non desperamus.* Hinc Jonas Aurelianensis Episc. lib. 1. de Institut. Laicali cap. reprehendit eos, qui Sacramentum istud differebant.

Quod igitur Baptismum Confirmatio subsequeretur, pro ipso Baptismo tantum usurpatur. Simeon Dunelmensis de Gestis Regum Anglor. ann. 994 : *Quod*

lex honorifice suscepit, Confirmari ab Episcopo fecit, sibi in filium adoptavit, regioque unere donavit.

AD CONFIRMANDUM TENERE, LEVARE, in Lege Longobard. lib. 3. tit. 30. [* Carol. I. 134.] in Concil. Mogunt. cap. 55. Concil. Aiptin. apud Fulbertum Epist. 13. Burhardum lih. 19. etc. Vide *Tenere, Patrinus*.
* CONFIRMATIO, pro Subscriptio, in Charta laudata a Joseph. Parez Dissert. ecl. pag. 251. uti monent Auctores noviorum tract. Diplom. tom. 4. pag. 735.

CONFIRMATORES TESTES. Testium, qui instrumenta subscribebant, non eadem semper ratio fuit. Ad duplicem enim effectum in antiquis monumentis apponebantur. Alterum siquidem pro eorum robore firmitate, quod sit de solennitatibus instantialibus contractuum, ut testes illorum stipulationi intersint; atque hostes *Visores* et *Auditores* appellabant, et appellati inveniuntur: alterum vero temporis notationem, quo talis contractus celebrabatur, inducendam, quasi potiores, qui tunc apud eos degebant, minando. Atque inde Optimatum, quos eos homines et Seniores illa ætas vocavit; interdum etiam Magistratum sæcularum et Ecclesiasticorum nomina instrumentis apposita leguntur: quos ne talium contractuum celebrationi, ut priores, interfuisse inducerentur, testes *Confirmatores* appellare consueverunt. Hæc autem hujusmodi testium confirmatorum appositio in sæculis tantummodo Regum aut Principum privilegiis adhiberi consuevit, unde paulatim ad privatorum negotiorum contractus defluxit. Hæc Hieron. Blanca in Prefat. ad Commentar. Rerum Arag. Vide ibidem pag. 599.

CONFISCALIS. Charta Bertrandi Comitis Tolosani ann. 1109: *Quod per vim a Fratre meo Rainmundo Comite.... Confiscalibus sublatus est, reddo illi Monasterio S. Albreæ. Forte legendum Confiscationibus, ut sensus videtur postulare.*

CONFISCARE, Fisco addicere, Gall. *Confisquer*, alias *Confischier*. Arest. parlam. Paris. ann. 1394. in Hist. Lugdun. pag. 73: *Alioquin ipsam (domum) domanio archiepiscopi Confiscabat.* Charta ann. 1250. in Chartul. abbat. Regalis-loci part. 2. li. 12: *Lequele maison et jardin furent Confisché à ledite eglise par le forfaiture de Helyot.* Hinc

CONFISCATIO, Gall. *Confiscation*, Bononiam alicujus fisco addictio. Charta ann. 1334. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. 334. vº. col. 2: *Asserentibus.... terras predictas, pertinentias et omnia jura earum ad nos jure commissi seu Confiscationis pervenire.*

CONFISCERE, pro Conficere, condire. Franc. ann. 1363. tom. 3. Ordinatio reg. Franc. pag. 624. art. 27: *Quia plerumque in salinis, ubi fit sal seu excessit, sunt piscationes, et ibidem oportet piscari.* Confiscere, etc.

CONFISCUS, pro *Confiscatus*, fisco addictus. Charta Henr. V. reg. Angl. ex reg. 8387. 4: *Bona quæ fuerunt Bertout wigx et quæ occasione revellionis sue confisca extiterunt.*

CONFISUS, Fidus, amicus, familiaris,

Gall. *Confident*. Epistola Jacobi Scotiæ Regis ad Carolum VII. Franc. Regem apud Acher. tom. 10. Spicil. pag. 243: *Christianissime Princeps, frater et confederate amantissime... reverendum in Christo Patrem Thomam Episcopum Candidæ Casæ, Johannem Dominum Lindessay de Byris... nostros Consiliarios intime Confisos... ad eandem vestram Majestatem credimus pervenisse.*

† CONFITERI, passive sumtum pro Prædicari, dici. Donatio S. Rudesindi Episcopi pro Monasterio S. Salvatoris de Cella-nova, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 179: *Qui cum eo et Spiritu S. sic personaliter in singulis manes, ut unus adoreris, lauderis atque Confitearis.*

* CONFITERIA, ut supra *Confectera*. Charta ann. 1366. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 97. col. 946. ubi inter varias oblationes Aquilej. patriarchæ factas in cereis, nummis vasisque recensetur una *Confiteria cum pede*.

* CONFITUM, Salsamentum, conditura, Gall. *Saline*. Charta Ludov. VII. reg. Franc. ann. 1179. apud *Fleuréau* in Hist. Bles. part. 1. cap. 28. pag. 111: *Nemo pellem præposito debeat, nisi Confitum faciens.* Vide supra *Confiscere*.

† CONFITURA, ut supra *Confectio*, ni fallor, potius quam Fructus saccharo conditi, quos vulgo dicimus *Confitures*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 405. col. 2. in Ordinatione domus Humberti II: *Item quod Magister hospitii aut Provisor, vel Thesaurarii magis eligent pro utilitate nostra, fieri debere in hospitio candelas et torchias, et alias Confaturas, quod ipse Apothecarius eis obediatur, et suum magisterium fideliter exerceat in præmissis.*

* CONFITURÆ, a Gallico *Confitures*, Dulciaria. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 47. col. 2: *Pro dono facto dictæ egregiæ (uxori Petrid'Urfé) tam pro drageys, Confuturis, etc.* Vide supra *Confecturæ*.

* CONFLATORIUM, *Lo logo di scolari*. Glossar. Lat. Ital. MS.

* CONFLAGARE, pro Conflagrare, in Stat. crimin. Saonæ cap. 34. pag. 71.

† CONFLAGES. Vide *Confragmentum*.

* CONFLAGIES, CONFLAGIUM, *Li logi ventosi*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Confragmentum*.

† CONFLAGITIUM, ut Flagitium vel delictum commune. Epistola Joannis II. Archiep. Lugdun. ad G. Glascuensem Episcopum, apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 492: *Rectorem Dominus Papa ordinat, qui vel per seipsum, vel certe per cives ejusdem urbis Conflagitia ejusdem loci punit et purgat.*

* CONFLAGRAMEN, Conflagratio, incendium. Illat. S. Bened. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 143: *Cuncta illius regni bona diripuit, vastavit, incendit, Conflagramine consumpsit, etc.*

† CONFLAGRARE, active sumtum pro Inflammare, incendere, instigare. Vita S. Gregorii VII. Papæ tom. 2. Martii pag. 175: *Nonnullos Pontificum simulque sæcularium Judicum ad ejus invidiam Conflagravit hostis generis humani.*

† CONFLARE, *In unum colligere, in-*

volvere, copulare, commovere, furari. Conflatum, involutum, contextum. Papias.

CONFLARI pecunia dicitur, in leg. 11. Cod. Th. Si quis pecun. conflav. (9, 23.) Gloss. Lat. Græc. *Conflare*, συγχωνεύειν.

CONFLATOR, Qui pecuniam conflatur, in leg. 1. Cod. Theod. de Conlat. æris. (11, 21.) Gloss. Lat. Græc. *Conflator*, χωνευτής.

CONFLATORIUM, *Locus ubi ferrum vel argentum conflatur.* Joan. de Janua. [* *Conflatorium, dicitur Locus in quo fit conflatio, sicut est fornax aurificis; potest et dici Conflatorium, instrumentum conflandi, sicut est follis.* Gloss. bibl. MSS. anonymi ex Bibl. reg.]

CONFLATURA. Julius Firmicus lib. Mathes. cap. 30: *Falsarios faciet, aut qui pecunias publicas Conflaturarum adulterinis artificii imitentur.*

CONFLASCERE, pro *Conflare*. Smaragdus in Præfat. Commentarii ad Regulam S. Benedicti:

Adhibilat pravum, justum Conflascit ut aurum,

Limat et examinat, et poliendo librat.

† CONFLATILIS, Conflando factus, Gallice, *De fonte, Jetté en fonte*. Prudentius in Romano v. 293:

Fabri deorum vel parentes numinum,

Qui si caminis institissent segnius,

Non esset ullus Jupiter Conflatilis.

Hieronym. Ep. 130. ad Marcell. *Sculptile atque Conflatile*, de idolo Mich. Judic. 17. Vide Exod. 32. 4. et Deut. 11. 12.

CONFLATIM, *Copulatim, contexte*. Gloss. Isid.

* CONFLATOR, Auctor, molitor. Epist. Nicolai I. PP. ann. 867. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 431: *Cujus (mali) Guntharius et Theutgaudus auctores et Conflatores inventi sunt.* Vide alia notione in *Conflare*.

† CONFLECTA, pro *Conflictata*, id est, Afflicta. Papias Ms. Bituric.

† CONFLICTUS, adject. Dissipatus, fugatus, Gall. *Mis en deroute*. Bartholom. Scriba lib. 6. Annal. Genuens. ann. 1258: *Et bello commisso Conflicti fuerunt nostri, et amiserunt nostri galeas xxv. Occurrit in Chronico Parmensi ann. 1307. et 1309.*

* CONFLICTUS LEGALIS, Duellum ex lege statutum, in Charta Roberti reg. Franc. ex parvo Reg. S. Germ. Prat.

† CONFLICTUS, Substant. Exercitus dissipatio, fuga, Gall. *Deroute*, apud eundem Bartholom. Scribam ann. 1242. *Predictos inimicos volentes intrare civitatem posuit in Conflictu*, apud Anonymum in Chronico Veronensi ad ann. 1317. *Dominus Canis fuit positus in Conflictum cum ejus militia et comitiva, multis ex suis interfectis et captis*, ibid. ad ann. 1320.

CONFLIGATIO, *Praelium, congressio*, συμβολή ἐπὶ μάχῃς, in Gloss. Gr. Lat.

CONFLIGIUM, pro *Conflictus*. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 18: *In ultimo carnis spiritusque Confligio, etc.* Utitur et cap. 3. et 14. eod. lih. *Fluctuum Confligia dixit Solinus cap. 15.*

* CONFLUENS, Rivus. Charta vet. apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 36: *Propriam hereditatem.... ad B. Zenonis ecclesiam confessoris Christi Confluentibus Hisanis mœniis consitam tradedi.*

† CONFLUENTIA, Frequentia, Gall.

Affluence. Confluentia populorum, apud Adsonem in Translatione S. Basoli cap. 1. Utitur Macrobius pro fluxione seu humorum destillatione. *Hæc est*, inquit lib. 7. Saturn. cap. 4. *triplex caussa podagræ, vel cujuslibet ex Confluentia morbi, multitudo humoris, etc.*

* **CONFOAGIUM**, Jus lignum excindendi ad focum, annona lignaria. Charta ann. 1228. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 314: *Dedimus et in predictis nemoribus usagium ad ædificationem ecclesiæ tantummodo et abbatie cum foagio; excepto quod in Boulloy Confoagio quercum vel fagum non scindent.* In Ch. Gallica ann. 1256. ibid. col. 316. hæc ita redduntur: *Fors tant que por lur Affoage, ne devient il trancher ne fol, ne chesne.* Unde legendum videtur *Affoagium*, vel saltem eodem sensu accipiendum esse. Vide supra in hac voce.

* **CONFODUSTUS**, In eodem fœdere conjunctus, *Companhon*, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide supra *Confedustus*.

† **CONFŒDERARE**, Fœdus facere, inire. Legitur apud Tertull. Apol. cap. 2. Prudent. in S. Laurentio v. 437. Orosium 2. 4. et alios posteriores.

† **CONFŒDERATIO**, apud Hieronymum Epist. 2. de Custod. Virg. cap. 15. Rymorum tom. 2. pag. 659. in Maceris Insulæ Barbaræ tom. 1. pag. 137. 158. et alibi non semel.

** **CONFŒDERATIO PACIS**. Chronic. Mindens. ap. Leibnit. Script. tom. 2. pag. 193: *Facta est in Westphalia pacis et concordie quedam Confœderatio, quæ Lantfredi nominabatur.*

* **CONFŒDERARI**, Fœdus inire. Chron. Saxon. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 225: *Anno Domini. Incarnat. 924. reges Heinricus et Karolus apud Bunnam Confœderantur.* Vide *Confœderare*.

† **CONFOMENTUM**, Chronic. Andreæ Danduli apud Murator. tom. 12. col. 460: *Contra Istriam se convertit, civitatemque Justinopolis a fronte maritima partem defensibilem rapit et spoliat, salvo castro Leone, quod semper recuperandæ urbis fuit efficax Confomentum; id est, quo spes fovebatur recuperandæ urbis.*

CONFORANEUS, Ejusdem artis: ἀγορῆται enim dicti opifices et mercatores, quia et in foro habitant, aut in forum deferunt cum aliis institoribus quæ habent venalia opificia. Gloss. Lat. Gr.: *Conforaneus*, σύντεχνος. Gloss. Isidori: *Conforaneus, unius fori.* Vide Salmasium libro de Usuris pag. 340. et 341.

CONFORMIA. Anonymus de Gestis Frederici II. Imp. pag. 864: *Est Romæ locus ab utroque Tiberis latere circum se positi divisus, ad quem præstant auditum pontium munitæ Conformiæ, Insula Lycaonia ex antiqua nuncupatione vocatus.* [In MS. quem laudat Murator. tom. 8. col. 595. legitur, *munita Conformia, Insula Livinia, etc.*] Vide *Forma* 11.

† **CONFORTAMEN**, Corroboratio. Acta S. Franciscæ Viduæ Rom. tom. 2. SS. Martii pag. 109: *Amor magni Confortaminis, qui mortuos vivere facis.*

† **CONFORTAMENTUM**, Eadem notione.

Acta SS. Maii tom. 7. pag. 831. de S. Humilitate: *Angelos cæli omnes diligo, sed duo mihi sunt deliciae gaudii, qui diu nocturne mihi dant Confortamenta.*

* Unde nostris *Confortement*, pro *Consolation*, Solatium, quo quis confortatur. Vita J. C. MS:

Là (eu Galilée) lor donra Confortement.

CONFORTARE, Corroborare, firmare. Pseudo-Ovidius l. 1. de Vetula:

Sed quod sic fauces sitibundas impleat, ut non Confortetur eo sua virtus.

Utuntur alii. [Charta Edgari Angli. Regis ann. 971. tom. 1. Monastici Anglic. pag. 17: *Ego Kinadius Rex Albanie adquevi. Ego Mascusius Archipirata Confortavi. Ego Dunstanus.... corroboravi.*]

† **CONFORTATIO**, Corroboratio, lih. 2. de Imit. Christi cap. 1. n. 4: *In tribulatione Confortationem senties.*

† **CONFORTATORIÆ EPISTOLÆ FIDEI**, Ad confirmandam fidem. Anast. Bibl. in Hormisda: *Idem secundo misit Ennodium ipsum et Peregrinum Episcopum Merenensem, portantes epistolas Confortatorias fidei et contestationes secretas numero XIX.*

* **CONFORTATICIÆ**, Auxilium præstando. Charta ann. 1202. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 256: *Si unus vellet inde alium vel alios exfortiare, adjuvare (teneantur) illum vel illos, quem vel quos alia pars vellet inde exfortiare, et cui vel quibus Confortaticie non uttenderetur vel observaretur, etc.*

* **CONFORUM**, Forum, nundinæ, seu fori emolumentum. Charta Boleslai ducis Polon. ann. 1149. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 691: *Contuli Conforum supradicti martyris per octo dies institutum et tabernam in Polsnica.* Vide infra *Confurtium*.

* **CONFORZA**, Compitum, ut videtur, Gall. *Carrefour*. Statuta Avellæ ann. 1496. cap. 67. ex Cod. reg. 4624: *Nulla persona ponat vel poni faciat in plateis, vel viis seu Conforzis Avillianæ aliquod finium, terram, etc.*

CONFOSCERA, mendosa vox. Vide *Gunfus*.

† **CONFOSATUS**, Fossis munitus. J. Episcopus Aconensis ad Honorium III. Papam apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 374: *Nostri igitur quia pauci erant, et cum Sarracenorum multitudine secure congregi non poterant, infra lictas Confossati suam ut civitatem custodirent, commorabantur.*

† **CONFOSSUM**, Stagnum, fossa major ubi aquæ continentur. Leges Norman. cap. 7. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 158: *Sciendum est quod nullus fluvium aliquem in stannis vel Confossis suis detinere potest, nisi a sole occidente usque ad eundem orientem.*

† **CONFRA**. Joslennus Episc. Suession. in Expositione Symboli: *Sicut erga multi convivæ Confram faciunt, id est Commune convivium.*

† **CONFRACTIO**. Acta SS. Junii tom. 4. pag. 699. de Festis S. Joannis Bapt.: *Confractio, quando scilicet post Pater noster Hostia frangitur.*

† **CONFRACTORIUM**. Liturg. Gallic. Mabillonii pag. 8: *Post Canonem Hostiæ Confractio et commistio in calice, dum interim canitur Confractorium sive Antiphona ad*

Confractionem. Confractorium in Missa Ambrosiano dicitur illa oratio, quæ sequitur fractionem Hostiæ. Ita Macer in Hier lexico.

* **CONFRACTUS**, *Constrictus*, ex Glo. ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. ca. 6: *Hæc autem omnia, qui condensati habent poros vel Confractos, utilia sunt.*

† **CONFRAGA**. Vide *Confragmentum*.

CONFRAGANEUS, pro *Consaffraganeus*, Coepiscopus, in Vita S. Theodari Archiep. Narbonensis apud Catellum pag. 759.

† **CONFRAGES**. Vide *Confragmentum*.

† **CONFRAGMENTUM**, *Simul rugosum ut mons*. Gl. Isid. ad quas erudite Grævi. Quamvis sic quoque legatur in Excerptis et Constantiensi, nullus tamen dubito quod scribendum sit: *Confragosum*, *Sinfragosum*, ut mons. Papias: *Confraga*, ubi venti undique concurrunt, ac se frangunt; quæ vox legitur apud Lucan. 11. 6: *Confraga densis arboribus dumetalia loca dixerunt etiam Confrages*, te Isidoro Orig. 14. 8: *Confrages loca, in quibus venti undique concurrunt, ac saxa frangunt ut Nævius ait; In montes ubi venti frangebant locum.* Constantiensis Nævii verba legit: *In montibus ubi venti frangebant et in prioribus quoque pro Isidori verba ac saxa frangunt*, apud illum melius (ut nostro Sangerman. Glossario MS. n. 50) legitur, *ac sese frangunt*. Pro *Confrages* apud Festum legis *Confrages*, quod idem est. Nam litterarum *l* et *r* perpetua permutatio. Festus: *Confrages loca dicuntur, in quæ undique confluunt venti.* Vel dixerunt *Frage* pro quo posteriores phoniæ causa interposito *n* dixerunt *Fragnus*, ut pro *Tago*, unde *Tagax*, *Tango*; idem apud Nævium in Constantiensi *Fragebantur*. Apparet id quoque ex præterito *Fragit* Supino *Fractum*, quod est ab obsoletis *Frage*.

† **CONFRARAGIUM**, Quod *Confratritatis* causa solvebatur. Regest. Con. Dalphin. tit. Graysivod. ann. 1349. 4. April. fol. 64: *Item pro Confraragio Confratrum relictorum in Confratritate Spiritus de Mura per prædecessores D. m. ix. sestar. siliq.*

† **CONFRARIA**, Sacrum sodalitas, Gall. *Confreirie*. Officialis Bitur. de 1. piendis decimis in parochia de Pra. ann. 1391. apud Thomasserium Consu. Bituric. pag. 246: *Et in casu quod defunctus fuit frater alienus Confrarii quo quidem luminari Confrariarum Prior et Curatus nihil percipient.* Recognit. in Regesto Probus fol. xxxi. *Domus Confrariæ de Filario pro ejusdem domus et curtili debet Comiti fruuenti et xiii. den. cens. et Confrarii debet reddere Comiti teneumentarium debet dare de placito xiii. sol.* Testam. Florentii de Castellana ann. 139. Schedis Præsidis de Mazaugues: *17. Confrariæ S. Spiritus.... solidos 40.*

† **CONFRATERNIA**, Eadem notione processus SS. Virg. Eichsellen. tom. 3. pag. 137: *Confraterniæque super Decano. Capitul. Generale Cisterciensis 1204. apud Marten. tom. 4. Anecd.*

300 : *Insuper Confraternitæ et quæstorum eu Prædicatorum collectæ omnimodis inhi-entur. Interdum accipitur in malam partem t infra Confratria.*

* *Confrarie*, pluries in Lit. ann. 1362. om. 3. Ordiuat. reg. Franc. pag. 583. *Conflaerie*, in aliis ann. 1411. ibid. tom. 9. ag. 580. Charta ann. 1175. ex Chartul. S. viti Aurel. : *Decedente autem Petro cumeræ tisdictæ ad Confrariam B. Aviti reverten-ur, et de Confrarie bonis sex solidi deinceps addentur in prædicto anniversario.*

* *CONFRATICA*, Eadem notione. Stat. rimin. Saonæ cap. 27. pag. 56 : *Et quia terdum tempore rogationum et etiam onfraticarum, quæ fiunt annuatim festivi-ibus solemnibus in civitate Saonæ, etc.*

** *CONFRATIA*, Chart. Leonhardi de lorentia FF. Prædicat. Magistr. Gener. in. 1416. in Guden. Cod. Diplom. tom. 2. ag. 677 : *De consortio seu Confratia in onore S. Petri Martiris etc.*

† *CONFRATERNIÆ DOMUS*, in Chartario ecclsiæ Auxitanæ cap. 85.

† *CONFRATISSA*, ut *Confratrisa*. Miracula Petri Ord. Prædicat. tom. 3. April. pag. o : *Quod viderant a Confratribus et onfratissis fieri.*

1. **CONFRATRES** dicuntur quasi simul tres, sive in Ecclesia, sive in alio loco, l consortio, sive etiam secundum carnem. ann. de Janua. Collegæ, qui eodem ficio funguntur. Utuntur Ivo Carnotens. pist. 133. et Galfridus Monemuth. lib. cap. 3. etc. [Vide *Congerianus*.]

* 2. **CONFRATRES**, quinam appellen-ur in ecclesia Matisconensi, docet Poletus isd. eccl. Ms. redactus ann. 1513. fol. 1° : *Sunt etiam in dicta ecclesia septem, i Confratres nuncupantur; quorum tres untur majoris altaris, qui suo ordine n dominis episcopo, decano, cantore et etis canonicis magnam missam in magno ari celebrant, et in divinis voces (vices) onicorum supplent. Habitum tamen ca-nicalem non deferunt nec habent, nisi elem de gratia speciali fuerit indultum; et etiam in capitulo vocem habent. Alii quatuor dicuntur minoris altaris, quia mis-sa Primæ, in dicto parvo altari solitam ebrari, et horas canonicas in dicta ecclesia adendas incipere (debent) vicissim et suo line.*

CONFRATRIA, Societas, *Confrerie*. Hinc-urus Remensis in Capitul. ad Presbyt. pochæ suæ cap. 16 : *De Collectis, quas donias, vel Confratrias vulgo vocant, etc.* Ira : *Conventus autem talium Confratrum, e. Guillelmus de Podio-Laurent. in Cron. cap. 15 : Obtinuit Tolosæ magnam fii Confratriam, Confratres omnes consi-gns Domino signo Crucis, etc.* Ibidem : *Confratria candida, alia nigra.* Helias de Rifiaco in Abbatib. S. Martialis Lemovi-s. : *Exactionem, quam Episc. Lemovicensis v canonici sub nomine Confratriæ a populo venter expetebant... irritam fecit.* [Bern. Ylerius in Chronico apud Stephanotium to. 1. Fragn. MSS. : *Confratria obolorum tæ (ann. 1197) orta est.*]

CONFRATRIA, Sacrum sodalitium, nris etiam *Confrerie*. Ordinarium Ecclesiæ Romag. ad calcem libri Johannis Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 165 : *Etiam debent*

lubere (Capellani) quilibet unum par chiro-tecarum a fratribus Confratriarum. Vox recentioribus familiaris hæc notione. Vide Confraria.

CONFRATRIA et **CONFRATERNITAS**, in malam partem. Concil. Arelat. ann. 1234. cap. 9 : *Quia propter conjurationes et conspirationes, quæ Confratriæ vocantur, in civitatibus et villis et castris quammultæ discordiæ et dissensionis materiæ suscitantur.* [Confratriæ vel Conspiraciones, in Statutis MSS. ejusd. urbis art. 90.] Concilium Avenionense ann. 1326. can. 37 : *Qui in nostrarum provinciarum partibus nobiles, plerumque, et interdum alii, colligationes, societates, et conjurationes faciunt, tam canonibus quam humanis legibus interdictas, semel in anno sub nomine Confratriæ se in loco aliquo congregantes, ubi conventiculas et conventiones faciunt, et pacto juramento vallata ineunt, quod se adversus quoscunque, præterquam Dominos suos, ad invicem ad-juvent, et in omni casu unus det auxilium, con-silium, et favorem : et interdum se omnes ve-ste consimili cum signis aliquibus exquisitis vel characteribus inducentes, unum majorem se eligunt, cui jurant in omnibus obedire. Ex quibus justitia offenditur, mortes et depræ-dationes sequuntur, pax et securitas exulant, innocentes et inopes opprimuntur, etc.* [Constitutiones Synodales MSS. Augerii II. Episcopi Conseran. : *Districte igitur præci-pinus ne aliquis conjurationes, colligationes, Confratrias, seu alias quascunque oblationes fide vel juramento, seu qualibet alia firmitate interpositas facere præsumat contra Ecclesias, vel Ecclesiasticas personas, seu contra ecclesiasticam libertatem, si præmissas (excommunicationis) pœnas convaluit evi-tare.*] Agunt pluribus de ejusmodi Confra-triis Concilium Mospeliense ann. 1214. cap. 45. Tolosanum ann. 1229. cap. 38. Campinacense ann. 1238. cap. 31. Valen-tinum ann. 1248. cap. 20. et Avenionense ann. 1281. cap. 8. [Trevirense ann. 1310. num. 61. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 253.]

1. **CONFRATERNITAS**. S. Stephanus in Re-gula Grandimontensium cap. 20 : *Comes-sationes, quas populus Confraternitates vocant, nullo pacto faciant apud vos.*

† **CONFRATRIA**, Eadem notione. Com-mentatio prævia de S. Vincentio inter Acta SS. Aprilis tom. 1. pag. 481 : *Inter alia vero enormia inveni in partibus istis unum errore nimis dilatatum, celebrando Festum solemniter in crastina Corporis Christi, tenendo Confratrias sub nomine S. Orientis.*

* Eodem sensu legitur *Confrairie* non semel, in Lit. ann. 1317. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1351 : *Sur ce qu'ils disoient que nous avions fait les alliances et Confrainies jurées au préjudice d'eux (Charles de Valois et Philippe son fils) de leur honneur et noblesse, jurisdiction; et pour ce eussent mis main en nos terres.*

† 2. **CONFRATERNITAS DEI**, Pax ab Episco-pis et Occitanie Aquitanieque Proceribus inita regnante Philippo Augusto, de qua dictum est in *Agnus Dei*.

** 3. **CONFRATERNITAS**, Societas inita inter varias ecclesias sive monasteria, qua pro defunctis alterius exequias sicut pro

fratribus facere spondebant. Charta ann. 1074. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 9 : *Ecclesia Compostellana... recipit in societate et Confraternitate sua Dom. Annonem Episc. Eccl. Mindo-nensis et conventum ejus et constituit facere pro defunctis eorum exequias sicut pro fra-tribus suis, postquam illorum obitum co-gnoverit... et secundum eundem tenorem ec-clesia Mindensis recepit conventum nostrum in societate et Confraternitate sua.* Vide Confraternitat. Eccles. Fuldens. et Aschaf-fenburg. ann. 1321. in Guden. Cod. Di-plom. tom. 3. pag. 193. De Confraterni-tate, qua laici in participationem oratio-num monachorum admittebantur vide *Fra-ternitas*, 5. Anon. de Waldensium Doctrina ap. Freherum Script. rer. Bohem. pag. 225 : *Confraternitatem Clericorum et laico-rum, quæ dicitur Zech, dissuadent; et hæc omnia dicunt agi propter quæstum.*

** 4. **CONFRATERNITAS**, Collegium, cor-pus. Chart. Otton. Duc. Brunswic. ann. 1323. ap. Ludew. Reliq. MSS. tom. 9. pag. 523 : *Ne quis in eo tractu pannum in-cidat, nisi sit in Confraternitate sive gilda pannicidarum.* In Chart. Woldemar. March. Brandenb. ann. 1314. Mercatorum Confraticinia civitatis Pritzvalek, ap. Hal-taus. voce Gilte, col. 724.

† **CONFRATRISSA**, Consoror vel Con-gregatio Confratrum, vel Consororum, Joanni de Janua.

* Stat. confrat. S. Affrod. ann. 1393. in Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 313 : *Item, quod post mortem alicujus confratris vel Confratrisæ, etc.*

† **CONFRATRUELIS**. Homagium anni 1351. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 542 : *Nos Henricus Dei gratia Dux Glogovici... notum facimus... quod, quia... Carolus Romanorum semper Augustus et Boemice Rex, Dominus noster generosus nobis necnon illustri Dominæ Annæ, Confra-trueli nostræ legitimæ, hæredibus et succes-soribus nostris Ducatum Glacentie, qui per mortem illustris Principis D. Bolkonis, olim Ducis ibidem, socii nostri dilecti, vacavit et ad coronam regni Bohemice nosci-tur devolutus. Si bene conjecto Confratruelis hic conjugem significat. Nulla quidem vocis et significationis necessitudo, sed integra contextus series ad hanc notionem videtur deducere.*

CONFRERIA, ut *Confratria*, in Charta anni 1296. in Probat. Hist. Sabaudicæ pag. 45.

* **CONFRIATILIS**, Friabilis, qui in pulverem facile reducit, Gall. *Friable*. Servius ad lib. 1. Georg. : *Est autem rubigo segetum putrefactio, eum spicæ Confriatiles et vanæ redduntur, et culmi pereunt, quod a rusticis calamitas dicitur.*

* **CONFRINGERE SOMPNUM**, Intertur-bare. Comædia sine nomine act. 1. sc. 2. ex Cod. reg. 8163 : *Savium quid agit regina meum? potuit an nocte quiescere intempesta? ego vero minime. Tu in primis altum in capite Confregisti sompnum.*

* **CONFRONTARE**, Limites assignare. Charta ann. 1406 : *Quæ quidem dicta quan-titas nemoris et brugeria supra Confrontata erant..... Pro qua quidem assensa dicti conjuges assensatores habuerunt..... xx.*

libras monetæ regie nunc currentis a dicto Joanne Dubois assensatorio, pro intragiis præmissorum assensatorum et supra Confrontatorum. Vide supra Confinare 1.

† **CONFRONTARI**, Adjacere, eontiguum, adsitum esse. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 119. col. 1. in Instrum. anni 1302: *Quod castrum confrontatur cum territoriis Valriaei, Ventayroli, etc.* Ibidem pag. 166. in Donatione anni 1317: *Quod quidem castrum de Medullione cum suo territorio situm est in Diœcesi Vapincensi, et Confrontatur ab una parte cum territorio de Sederone, etc.* Decies occurrit in hoc Instrumento. Aeta SS. Maii tom. 1. pag. 64. de S. Africano: *Recognosco me habere quasdam domos a Baylo S. Africani, quæ Confrontantur cum Ecclesia S. Saturnini.* Charta æræ 914. apud Stephanotium Antiquit. Occitan. MSS. tom. 1. pag. 344: *De parte Circi in terminio de villa quæ dicitur S. Eulalia, et de Aquilonis Confrontatur usque in Medius flumine.* Legitur in Arresto Parlamenti Tolosani ann. 1515. inter Privilegia Equitum Ord. S. Joan. Jerosol. pag. 315. [* Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Austosser*, eol. 45.]

† 1. **CONFRONTATIO**, Adjaecientia, limites, terminus. Charta anni 1080. apud Stephanotium tom. 1. Antiquit. Occitan. MSS. pag. 509: *Cum domibus, curtibus, aquis, ripariis, Confrontationibus, montibus, vallibus, etc.* Charta ann. 1164. apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 196: *Terre vero illorum has habent Confrontationes, etc.*

† 2. **CONFRONTATIO**, Collatio, comparatio, Gall. *Confrontation*. Aeta SS. Junii tom. 1. pag. 369. de S. Andrea Hispelate: *Præsentem copiam.... copiare feci, et facta diligenti Confrontatione cum eodem processu convenire inveni.*

† **CONFRUNTARI**, pro *Confrontari*. Saisimentum Comitatus Tolos. apud La Faille tom. 1. Annal. Tolos. pag. 36. Probat.: *Bajulia et districtus dicti castri de Vilamuro Confruntantur et protenduntur versus Rabastenis.*

† **CONFRUNTATIO**, Ibidem: *Asseuerunt quod infra dictas Confruntationes sunt castra et villæ scriptæ propriæ Domino Regi.*

CONFUGA, Πρῆσφυς qui ad Ecclesiam confugit. Lex 4. Cod. Th. de His qui ad Eecl. (9, 45.): *Quidquid fuerit interjacens confugas interioris templi vice teneatur.* Vide leg. Si qua per ealumnam, Cod. Just. de Episcop. et Cleric.

1. **CONFUGIUM FACERE**, Fugere, confugere, in Capitulari Pipini Regis Ital. ann. 795. eap. 28. in Capitul. ann. 793. eap. 16. in Lege Longobard. lib. 1. tit. 25. § 74. [* Pipin. 40.] in Form. 6. 10. ex Baluzianis, apud Glabrum in Vita S. Guillelmi eap. 1. *Confugium facere ad Ecclesiam*, in Decretionibus Childeberti eap. 4. in Lege Bajwar. tit. 1. eap. 7. § 1. in Capitulatione de partibus Saxonie eap. 2. in Capitulari Saxonum ann. 796. eap. 10. in Capitulari 2. ann. 805. eap. 3. lib. 1. Capitularium eap. 34. lib. 1. Legis Longobard. tit. 40. § 5. etc. [* lib. 1. tit. 25. § 19. 21. et 24. Rothar. 275. 277. et 281.]

CONFUGIUM. Charta ann. 906. ex Tabulario Brivatensi: *Dantur etiam ei decinæ*

de ipsa villa Blaneda, totum et ad integrum, et omne Confugium ejus.

* f. Territorium, districtus; vel Præstatio, quæ propter tutelam solvebatur.

* 2. **CONFUGIUM**, Invocatio. Vita S. Rayner. Pisan. tom. 3. Jun. pag. 459. eol. 1: *Sed, quia vult omnium Creator, qui nondum plene noti sunt, sanctos suos omnibus innotescere, expectabat ad Confugium beatissimi Raynerii in suis clamoribus exaudire.*

CONFUNDERE, Pudore suffundere, nostris *Confondre*. S. Ambrosius lib. 1. de Offic. eap. 18: *Quæ abscondenda accepimus, et si casu aperiantur hæ partes, Confunduntur verecundia: si studio, impudentia æstimatur.* Vide leg. 4. Ne Christ. mancip. (16, 9.) leg. 3. 13. de Re milit. (7, 1.) leg. 25. de Episc. (16, 2.) et leg. 8. de Fide test. (11, 39.) in Cod. Theod.

* **CONFUNDERE PERSONAM**, Habitum alieui tollere vel mutare, quo internosci posset. Charta ann. 1327. in Reg. 65. Charthoph. reg. eh. 55: *Dictus notarius fecit dictum Remondum spoliare ad Confundendum personam suam in jupa, quando fecit poni ipsum in dictis carceribus.*

† **CONFURANEUS**, σύντεχνος. Gloss. Lat. Græc. Qui eandem proficitur. [* Vide *Confuraneus*.]

* **CONFURTIUM**, Forum, vel Comitum, ubi res venum exponuntur. Stat. Montis-reg. pag. 280: *Item statutum est, quod pisces recentes et aliæ salvasinæ teneantur ad vendendum ut infra, scilicet in platea dictæ civitatis, in Confurtio Plani vallis, in Confurtio Breduli et in Confurtio Carassoni, et non alibi.* Vide supra *Conforum*.

CONFUSANEUS, pro *Confusus*, apud Gellium lib. 20. eap. 11. [*Confusaneus panis, e diversis constans.* Amalthea.]

* **CONFUSE**, Ignominiose. Chron. Clauastro-Neoburg. ad ann. 1227. apud Pez. tom. 1. Script. rer. Austr. eol. 481: *Alium equo ad coudam ligatum et Confuse per civitatem tractum rotatur (l. rotavit). Vide Confusive.*

* **CONFUSI**. Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1045: *Quodam tempore (circa ann. 1070.) venerunt in Italiam ex Francia homines insani, qui dicebantur Confusi, qui circumquaque pergentes per Campaniam et reliquas provincias, calamitatis tantæ incutiebant timorem. Contigit, ut tres ex ipsis advenirent Sublacum, agitando sine intermissione caput, insana facta agendo. Cumque ibi per dies aliquot morarentur, primus eorum in præfata est sanatus, Domino juvante, ecclesia. Postea vero reliqui duo ibidem adducti, gratia Dei sano capite exierunt, laudantes et benedicentes Dominum.* Vide supra *Adversatus*. [* Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Stærtzer*, eol. 1750.]

* 1. **CONFUSIBILIS**, Ignominiosus. Vita S. Elzear. tom. 7. Sept. pag. 588. col. 2: *Confitebatur tali morte et ad amplius Confusibili se fore dignum.* Vide mox *Confusio*.

* 2. **CONFUSIBILIS**, perperam, ut opinor, pro *Confiscabilis*, in Actis Mss. inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 51. rº:

Promissa sibi gratia de corpore, et rebus, et pecunia Confusibili, etc.

* **CONFUSIO**, Probrum, dedecus. Epist. Nicolai I. PP. ad Carolum C. ann. 866. tom. 7. Collect. Histor. Frane. pag. 415: *Quid opus fuit eis (episcopis) tantam injuriam vel Confusionem ingerere?*

† **CONFUSIVE**, Ignominiose, eum dedecore et probro. Laurent. Byzinius in Diario belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 174: *Teutonici advenæ videntes se sic turpiter a rusticana gente prostratos, impouunt crimen Bohemis qui ipsis adhærebant, dicentes se fore al eisdem Confusive traditos.*

* **CONFUTATOR MALARUM MERCUM**. Inspector rerum, quæ venum exponuntur eui ex officio competit vitiosas refutare idem qui alibi *Regardatur*. Charta ann. 1454. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 138. eol. 1: *Malarum mercium Confutatores vulgariter Wraker, et ponderatores, ac alio communes officiales constituere.* Vide infra in *Regardus*.

† **CONGADIARIA**, Mutuæ obligationis sponsionis, Gall. *de mutuel engagement*. Talis est Charta Adealis Matronæ filium suum eum quatuor mansis S. Theofredi Monasterio offerentis, de quibus pactu ineunt Abbas et Monachi tom. 3. nov. Gall. Christ. eol. 1237: *Facta est inde Congadiaria anno ab Incarnatione Domini 991.* Vocis etymon vide in *Vadium*.

* **CONGADIUM**, Pignus a pluribus mul constitutum. Tabul. S. Ursini Bituch. 18: *Humbaldus istud Congadium dimisit S. Ursino per talem convenientiam, ut quis redimere voluerit, S. Ursinus habeat.* Vide *Vadium*.

† **CONGAMIUS**, ut *Concamius*, Permutatio. Vide *Cambiare*.

CONGEARE, Dimittere, licentiam abeundare, Gallis, *Conger, Congedier*. Arc. ann. 1265. in 1. Regesto Parlamenti 39: *Inquesta facta... utrum Major et Pares fuerint licentiare, seu Congiare a civitate Belvacensi homines de sua Communia.* Item utrum Episcopus Belvaceus usus Congiatis seu licentiatis a civitate Beluper Majorem et Pares Belvac. in villam venire seu revocare, etc.... ejiciantur e villam tanquam licentiati. Compositio hæc re ipsa, anni 1266. apud Loisel in Histor. Bellovac. pag. 295: *Nec ipsi poterunt deadvocare propter hoc de Communia, vel Congeare de villa.* Et 296: *Fuit Concordatum quod ex nunc antea dicti Major et Pares in aliquo Congeare non poterunt hominem de Belvacensi, nec puniendo uti hoc vocabatur Congeare, vel bannire: sed poterunt deadvocare de Communia sua, etc.* Ex quo Congiationem, fuisse speciem bannitionis, tametsi bannitione mitiorem, colligitur, eum bannitio per sententiam judicis, giatio ex mero Principis decreto. Denique deadvocatio mitior etiam Congiatione. Assisiæ Hierosol. eap. 1. Le Roy Aimery Congea Messire Raoul Tabarie dou Royaume de Hierusalem Cap. seq.: *Se il avient que un Seigneur volenté Congée un de ses homes de sa seigneurie, sans ce que il attaint de chose de*

face Congéer par esgard, ou par conoissance de court, etc.

CONGEARIUM. Charta ann. 1346. apud ebast. Rouillardum in Lehuo : *Item Præpositus) habet ratione sui officii, jus et potestatem dandi omnia et singula Congealia in tota terra nostra, percipiendique omnes profectus provenientes ex illis Congealis, etc.*

CONGEDIA, ex Gall. *Congé*, in Itinerario regorii PP. XI. apud Massonum.

¶ **CONGEDIUM**, in Arresto Parlamenti aris. pro Ballivo Atrebat. in altero Arresto ejusd. Curiae ann. 1400. ex Tabulario orbeiensis, in Processu de B. Petro Lumburg. tom. 1. Julii pag. 598. et alibi in semel.

* Ital. *Congedo*, Concessus, licentia. Lit. n. 1262. in Reg. 108. Chartoph. reg. 177 : *Concedimus per presentes licentiam et Congedum venandi, etc.* Charta n. 1377. ex Bibl. reg. : *Veniunt ad vos Congedio recipiendo.* Vide præterea (dinat. reg. Franc. tom. 6. pag. 408. et Ist. Lugdun. pag. 78. col. 1.

CONGEIUM, Jus *congeandi* seu ejiciendi e urbe. Charta Henr. episc. Silvanect. an. 1177. inter Instr. tom. 10. Gall. Crist. col. 433 : *Pro censiva itaque præminata communie Silvanectensi dimisi in perpetuum mortuam-vivam, Congeium, bannum meum mihi et successoribus meis, etc.*

CONGERIUM, a Gall. *Congé*, Licentia. Carta Bern. vicecom. Ventador. ann. 110. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 440 : *Tutam dictorum reddituum apprehendat, et conservet absque alia licentia, vel iudato nostris seu Congerio.* Lit. remiss. an. 1383. in Reg. 124. ch. 124 : *Circa hanc vesperorum ab eodem domino episcopo licentiam seu Congerium recedendi recepit.* Itaque legendum apud Marten. laudatum in *Congenium* 1.

CONGEDIARE, ut *Congeare*, in Actis vasis de Schismate Pontificum Avenion. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 1726. Fortasse idem est quod *Baunire*; Expellere saltem sonat, in Lit. ann. 1420. inter Prælat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 213. col. 2 : *Ob hoc ipsi supplicantes, tamquam bona fidelitatem et obedientiam suo posse domino nostro regi et nobis illibatas observantes ad villas et loca remota Congediati, sive vacati, vel defecti de facto propterea fuerint pendentesque hujusmodi Congediatione dejectione, etc.*

CONGIATUS, ut *Congedia*. Chronicon 11. sæculi apud Stephanotium tom. 4. Franc. Hist. MSS. : *Anno 781. venerunt Greci ad placitum, et ibi fuit Taxilo dux de quibus, magnæque munera præsentavit domino Rege, et per suum Congiatum rediit ad patriam.* Vide *Comigatus* in *Comiatus*.

CONGELLUS, pro *Concellaneus*, occurrit Notkerum in Martyrolog. Vide *ellanus* [et Gloss. med. Grec. ad Συγγαμ-

* **CONGENERALIS**, Affinis. Ruodlieb an. 15. vers. 11 :

..... ellem, si velles, quo nostros Congenerales et nobis fides nunc conveniamus amicos, etc. *Congentilis* apud Forcellinum.

CONGENERI, dicuntur duarum soro-

rum mariti, συγγαμμοί, apud Harmenopol. lib. 4. tit. 6. § 14. Gl. Gr. Lat. : Συγγαμμοί, *Conger*. Hesychius et Lexic. MS. Reg. Cod. 930 : ἄλλοι, συγγαμμοί. Hinc συγγαμμοία, affinitas. Lexic. Græc. MS. Reg. Cod. 2062 : Κηδεία, ἡ ταφή, καὶ ἡ συγγαμμοία. Vide Notas ad Annam Comnen. pag. 274. [** Symmach. Epist. 8, 40. Confer *Consocer*.]

¶ 1. **CONGENIUM**, ut supra *Congedium*, Licentia, permissio, Gall. *Congé*. Hist. foundationis Monasterii Cælestini in Suesion. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 610 : *Hujus doni jure fuimus sæpe uti, ut possumus per multa mandata et Congenia a dicto Domino vel suis concessa probare.*

¶ 2. **CONGENIUM**, pro *Ingenium*, Ars, machinatio, fraus. Formulæ Andegav. art. 57 : *Si quis... contra hanc epistolam cessione ista venire aut agere forte præsumpserit, in primitus Dei incurrat judicium... et quod repetit nullo Congenio evindicare non valeat, et hæc cartola omni tempore firma permaneat.*

¶ **CONGERERE**, Simul gerere, administrare. Sallas Malaspinae lib. 3. Rerum Sicularum num. 26. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 276 : *Ad hæc Rex prædictus... quosdam regnicolas, qui penes Manfredum officiorum administrationes et justitiam ministeriose Congesserant in sui familiaritatem advocat et recepat.*

CONGERIES, **CONGERIA**. Gloss. Lat. Gr. : *Congeries*, σωρός λίθων ἢ ξύλων. Vitalis Gromaticus : *Aliis locis Congeries lapidum fecimus.* Utuntur non semel Agrimensores. Nescio an huc pertineat quod habet Gregorius Turonens. lib. 1. de Miracul. cap. 45 : *Et ascendentes ita Alpium juga, neque alium Congeriorum oppleta multitudine pertransierunt, atque Arvernum perlatisunt.* Quæ quidem manca sunt : sed leg. videtur, *nivalium Congeriorum*, etc. Vide *Ranata*, [et mox *Congerrones*.]

* Stat. Astæ ubi de reva molegii : *Quod aliquis non possit fieri facere Congeriam seu balbos vel aliud ædificium in Tauagro.*

¶ **CONGERIRE**, Idem ac *Congeare*, Dimittere, Gall. *Congedier*. Acta varia de Schismate Pontificum Avenion. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 1535 : *Item, allegabunt quod dictus Angelus adversarius suus solus ruperit tractatum unionis Ecclesiæ, nolendo dare seu prorogare saluum conductum nuntio dicti Petri, etiam Congeriendo eos expresse a civitate, et interdicens suis Cardinalibus, quod dictis nuntiis non loquerentur.*

* **CONGERIUM**. Vide supra in *Congeare*.

¶ **CONGERIUS**, Salutatio ante discessum, a Gallico *Congé*. Vct. Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ Tolosanæ : *Et ibi recipitur Congerius ab omnibus.* Infra : *Dicta Missa, sive elevato corpore Christi, sicut in prima die quilibet revertitur ad Ecclesiam suam, recepto Congerio a Canonicis S. Stephani.*

CONGERMANUS. Sebastianus Salmanticensis in Chron. : *Post Froylanis interitum Congermanus ejus in primo gradu Aurelius, filius Froylani fratris Adefonsi Magni successit in regnum.* Eadem verba habet Sampirus Episcopus Astoricensis. Alius Scri-

ptore ejusdem ævi : *Post Froilanis interitum, Confrater ejus successit in regnum.* Ubi *Congermanus* in primo gradu, est quod Hispani dicunt *primo hermano*, Græci infimæ ætatis *πρωτεζάδελφος*, nostri *Cousin germain*. Proinde *Confrater* idem sonat. [Confirmatio Athonis Comititis Ripacurtiæ pro foundatione Monasterii S. Mariæ de Alaon tom. 3. Concil. Hispan. pag. 135. col. 2 : *Comite Vaisavedo Congermaneo meo in Ripacurtia et in Pallaria.*] Vide Ambrosium Moralem lib. 13. cap. 21.

CONGERO. Charta ann. 1029. apud Castellum in Comitib. Tolos. pag. 103 : *Nos simul in unum reminiscences peccatorum nostrorum pondera, seu etiam timentes Congeronis antiqui timorem et terrorem, et ut eruat nos Dominus ab ejus machinationibus, et convertat cum suis astringis in cubilibus regni cælestis, etc.* Ita hic innuitur diabolus, dæmon, forte quod peccata peccatorum congerat, ut ea divino judicio exhibeat.

CONGERRONES, Qui divitias et opes congerunt. Concil. Ticinense sub Benedicto VIII. PP : *Filiis Congerrones infrontati omnia congerunt.* [Fulgentius : *Congerones qui aliena ad se congregant, unde apud Romanos Gerones, Brutiani dicti.* Plauto *Congerrones* sunt socii itineris vel ludi et nugarum. Unde Continuatores Bollandi tom. 2. SS. Maii pag. 290. emendato Gregorii Turonensis loco in voce *Congeries* relato, pro *Congeriorum* legunt *Congerorum*, per quos intelligunt socios itineris; sed integer locus exhibendus est : *Et ascendentes Alpium juga, Congerronum completa multitudine, ita pertransierunt, ut a nullo interrogarentur, quo tenderent, etc.*]

CONGESTE, pro *Confuse*, sine ordine. Capitolinus in M. Antonio : *Et quidem hæc breviter et Congeste.* *Congestum* dixit Apuleius in Apologia.

* **CONGIA** inter voces Latino-barbaras, quibus Glossarium augeri potest recenset Bern. Mar. de Rubeis in Monum. eccl. Aquilej. cap. 74. col. 747. Sed nec locum profert, nec vocem explicat.

¶ **CONGIARE**, **CONGIATUS**. Vide *Congeare*.

CONGILDONNS, **CONGILDA**. Vide *Gildum*.

¶ **CONGIVE**, Conjux, uxor. Vett. Formulæ Andegav. n. 45 : *Igitur ego in Dei nomen inluster vir ille, necnon et Congive mea inlustra matrona illa, etc.*

* **CONGIUS**. Vide supra *Concius*.

¶ **CONGLACIARE**, mendose, ni fallor, pro *Congraciare*, Simul impertiri gratiam, simul favere. Propositio Johannis Goffredi Cardinalis Albiensis facta Henrico Regi Castellæ ann. 1469. apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 338 : *Ergo ut fabulis doctissimi homines prodiderunt tres esse Gratiæ, quæ Deæ et filiæ Deorum dictæ sunt, Pasisheam, Egealem, et Eufronissam, quas Attrahentem, Oblectantem, Retinentem interpretavi, vide ut istæ Gratiæ fœderi Francorum et Hispanorum Conglaciant.*

¶ **CONGLEA**, pro *Cochlea*. Vet. Gloss. San-Germ. MS. n. 501 : *Conce et Conglee hæc ex causa vocate, quia deficiente luna cavantur i. e. evacuuntur.* Mendum corrigitur ex Isidoro lib. 12. Orig. cap. 6.

CONGLESCERE, Coalescere. Candidus Modachus in Vita Eigilis Abbat. Fuldensis cap. 21. GG. vers. 22 :
... Templumque Deo Conglescit in alium.

* **CONGLOBORARE**, Conglobare. Chron. Tarvis. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 841 : *Martinus tunc jubet tubas receptui reboare, seque cum suis arcto Conglobat, et Marosticam suas gentes eum euptivis adducit. Galli dicimus, Se mettre en peloton.*

* **CONGLOMERATIO**, Congregatio, concilium. Charta ann. circ. 1059. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 232 : *Sanctæ huic Conglomerationi vicariorum Dei, legatis scilicet summi pontificis Romani, archiepiscopis videlicet et episcopis, etc.*

† **CONGLORIFICARI**, Eadem gloria affici, amplificari. Utitur Interpres Pauli Rom. 8. 17. Tertull. de Resurrectione carnis cap. 40. Carolus M. Epist. ad Elipandum inter Concilia Hisp. tom. 3. pag. 113. etc.

* **CONGLUTINATURA**, Conglutinatio : dicitur de ea parte, qua plures Chartæ glutino aliove modo simul junguntur, cum una ad rei expositionem non sufficit. Charta vendit. comitat. Montispencer. ann. 1385. in Reg. Cam. Comput. Paris. ab ann. 1360. ad ann. 1416. fol. 111. rº : *Et ad omnem fraudem et sinistrae suspicionis stipulam tollendam, contrasigillum dicti sigilli dictæ curiæ Romi quod tenemus, in principio et in fine dictæ conjuncturæ seu Conglutinaturæ dictarum duarum pellium pargameni apponi fecimus et appendi. Vide supra in Charta 1.*

** **CONGRANDIS**, Æque grandis. Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 1833 :

Congrandis furno, testaque rotundior ovi
Lar mediastina planus in arce sedet.

† **CONGRAPHIARE**, Conscribere. Vide *Graphia*.

* **CONGRATARI**, Congratulari. Charta ann. 994. tom. 10. Collect. Histor. Franciæ pag. 562 : *Quapropter magni atque summo dignissimi honore duois Burgundiæ, Henrici nomine, sanctæ Congratantes voluntati, etc.*

† **CONGRATULAMEN**, Congratulatio. Gonzo Florinensis Abbas in Miraculis S. Gengulphi tom. 2. Maii pag. 651 : *Mox parens interque consurgens celerrime, stata præ oculis prole, de rei hujus certificatur veritate : factoque invicem festivo Congratulamene, Florinas properant pro gratiarum reddenda actione.*

* **CONGREARE**, Gratum invicem habere, comprobare, nostris etiam *Congréer*. Charta official. Camerac. ann. 1416 : *Laudaverunt, Congreaverunt, ratificaverunt, approbaverunt et expresse concordaverunt, etc.* Lit. remiss. ann. 1425. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 250 : *Lesquelz se Congréerent ensemble il eulx deux de retourner au lieu de Hamel.*

† **CONGREGALIS**, Ejusdem gregis. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 725. C. de S. Bertichramno : *Donet eis caballos Padi duos, et poleiros Congregales duos.*

* **CONGREGARIUS**. Bened. abbat. Petrobürg. de vita et gestis Henr. II edit. Hearn. tom. 1. pag. 159. ad ann. 1176 :

Non ex Congregariis tantum quidam, sed etiam multi ex clarissimis et ex intimis consanguineis ipsius imperatoris ibi perierunt. Ubi rectius Hoved. pag. 555. habet Gregariis.

CONGREGATIO, pro *Collecta*, seu Synaxi. Ferrandus Diac. in Breviario cap. 184 : *Ut nullus ad Angelos Congregationem faciat. Ubi Concilium Laodie. cap. 35 : Οὐδεὶς χριστιανὸς... καὶ ἀπιέναι καὶ ἀγγέλουσ ὄνομαζέιν, καὶ συνάξεις ποιεῖν.*

* **CONGREGATIO CUCULLATA**, Monachorum cœtus. Charta Agnetis Aquit. ducessæ ex Chartul. S. Nicol. Pictav. : *Si quis ita dementia captus fuerit, ut inde clericis canoniceiter sive regulariter degentibus expulsi, cucullatam Congregationem dico aut monachos inducere maluerit, nullam licentiam habeat.*

* **CONGREGMENTUM**, Accretio, Gall. *Aecroissement*. Charta permutat. inter Robert. ducem Burgund. et Amed. com. Sabaud ann. 1289. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 76. col. 1 : *Nos dictus dux et uxor nostra.... non possumus nos crescere, vel concrementum seu Congrementum aliquod facere in tota terra et seignoria.. Baugiaci.*

* **CONGRESSUS**, Impugnatus, laccessitus. Chron. Malleac. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 228 : *Nam a Carolo Calvo ibi Congressi (Normanni) et usque ad interuentionem omnes deleti sunt.*

CONGREX, Ejusdem gregis, Contribulis. Gloss. Gr. Lat. : *ὀμόφυλος, tribulis, Congrex, gentilis*. Hinc *Congregare*. Vide Josephum Scaligerum lib. 1. Ausonian. lection. cap. 17. [Vocem *Congrex*, vel *Congregis* usurparunt Apuleius lib. 7. Fabul. Miles. de Asino aureo : *Equinis armentis me Congregem pastor egregius aliquando permiscuit.* Tertullian. de Pœnit. cap. 11. Prudent. adversus Symmachum, etc.]

* **CONGRUA** vel **CONGRUENS** PORTIO, Sufficiens pars redditus beneficii vicario perpetuo assignata, nostris *Portion congrue*, id Cod. Lateran. sub Innoc. III. PP. et in alio German. ann. 1225. Vide in *Portio*.

† **CONGRUENTIA**, Bona cuidam Ecclesiæ aut Presbyterio addicta. Præceptum Lotharii Imper. pro Ecclesia Helenensi inter Concilia Hisp. tom. 3. pag. 142. col. 1 : *Villam quæ dicitur Torronte, et Alamannis villa, et pro Congruentia Ecclesiæ suæ territorium a Petrasita usque super sua claustra.*

† **CONGRUUM**, Eadem notione. Cambium ann. 1086. id Additam ad Chron. Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1003 : *Prima petia est in vocabulo S. Silvestri, sunt modiola sex, habet fines ex utraque parte Congruum de predicta nostra Ecclesia.*

* **CONGRUIUS**, Congruentius. Lit. ann. 1511. tom. 2. Maii pag. 597 : *Et ut a Christi fidelibus ibidem in dies affluentibus Congruius decoretur et veneretur, unam eupri deaurati capsam fieri fecerunt.*

* **CONGUIRANS**, pro *Congyrans*, apud Dion. Exiguum.

† **CONGUSTUM**, f. Augustus montium aditus, Gall. *Détroit*. Donatio Garsie Regis Navarr. pro Bartrando Abb. Olivæ ara 1188. apud Jos. Moret. Antiquit. Navar. pag. 657 : *A Marchuellis usque ad Podum-*

rotundum sicut ipsa via indicat, et a Podum-rotundo usque ad Congustum Caracastelli.

* **CONHASSA**, Securis, Gall. *Cognée*. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 139. Chartoph. reg. ch. 91 : *Bernardus Porquerii una eum pluribus suis complicitibus, cum quibusdam Conhassis sive securibus fregit januas majores communis domus de Biteris. Conhet vero, Cultelli species quo nuce enucleantur, id aliis Lit. ann. 1410. e. Reg. 165. ch. 72 : *Lequel prist un peti coustel ou Conhet, dont l'en cerne les noix qui avoit environ deux doys d'alumelle.**

CONHIBERE, **COHIBERE**, quasi *Convincere*, apud Ugutionem, *assentiri*. Gloss. Lat. MS. Regium : *Cohibentibus, faventibus Cohibet, adquiescit, connivet. Conhiberi capitis motu adquiescere.* [Glossar. Saxon. German. MS. n. 501 : *Conibere, Conseritare, Conibentia, Consensus.*] Glossar. Græc. Lat. : *Ἐπιβάω, Conhibeo. Μύω, Conhibeo*. Gloss. Lat. Græc. : *Cohibet, καταμύει, καταμύει.* Glossæ MSS. ad Concilia Africana : *Conspirantes, Conhibentes, vel consiente sive conjurantes.* Ead. Glossæ : *Cohibet adquiescere. Cohibet, consentit. Conspirati Conibentia, consensio.* Martianus Capell. lib. 9. Philolog. : *Alia Cohibentia, alia d'crepantia.* Aurelius Victor Schotti in Claudio : *Secleribus Conhibentes.* Facundus Hermian. lib. 2. cap. 2 : *Sancta illa Synodus hæresi Nestorianæ Cohibuit.* Cap. 5 : *Fuit illa Synodus, ut non dicam, hæresi Cohibuisse, aliquid certe minus fecisse.* Ita lib. 5. cap. 3. lib. 6. cap. 4. lib. 8. c. 1. Anastasius. in Hist. Eccles. pag. 11 : *Non enim Cohibebat tyranno.* Hincma Rem. de Prædestinat. : *Timeo ne Cohibet sit hoc tacere. Conhibere, in leg. 66. C. Th. de Hæret. (16, 5.) leg. 7. de Decur. (12, 1.) eod. Cod. in Novella Theod. de Leonibus in Capitular. Caroli Mag. 6. cap. 245. [** 318.] in Cap. Caroli C. 35. pag. 375. 1. edit. [** Carol. II. Corv. ann. 869. Pertz. pag. 513. lin. 25. Ba Capit. tom. 2. col. 217.] apud Attonem Cap. cap. 41. etc.*

COHIBENTIA, **CONCLUSIO**, ita legem in Glossis Isid. pro *Conclusio*. Joan. d. dua : *Cohibentia, assensus, item Conniventia et Collibentia.* Gl. Lat. Græc. : *Cohibet, Παροχίζ, συνεχίζ.* Gloss. Lat. Gall. : *Conhibentia, Assentement.* Conhibere, Assentire. Carolus Mag. in Præfat. ad libros de Imag. : *Quod opus aggressi sumus cur Cohibentia Sacerdotum.* [Præceptum Luc. Imper. ann. 823. apud Marten. tom. 1. pliss. Collect. pag. 79 : *Dedit igitur... eradus Abba ex ratione predicti Monachorum ibidem degentium, etc.*] Ut passim hac notione Codex Theodosius. Novella Theodosii de Tyrionibus, Nov. PP. in Epist. apud Holstenium in S. Rom. pag. 93. S. Augustinus de U. Eccles. cap. 2. et Epist. 93. S. Hilari. Fragm. pag. 28. Facundus Hermian. lib. 2. cap. 6. lib. 7. cap. 3. lib. 8. c. 1. Concilium Toletanum aera 648. Synodus Ticinensis ann. 850. cap. 9. Lex Wisig. lib. 3. cap. 21. Capitula Caroli Mag. 5. cap. 129. Concilium Dunziacense 5. pag. 298. Vita S. Sulpitii Episc. n. 28. Vita alia ejusdem n. 1. Cl...

Reichersperg. pag. 189. Gregorius Turon. de Gloria Confess. cap. 75. Warinus Abbas Metensis in Ep. etc. Vide Casaubon. ad Apuleii Apolog. pag. 148.

COHIBENDA. Concilium Arelat. II. can. 27: *Professas viduas, si in Cohibenda perstiterint, cum raptoribus esse damnandas.* Ad marg. *Cohabitatione*, perperam: idem est enim *Cohibenda*, ac *Cohibentia*, seu co-ventientia, consensus. [*** can. 46: Si co-ventientiam præstiterint.*]

COHIBULI, alias: *Conivoli, concordēs, uncti*, in Gloss. Isid. Gloss. Lat. Gr.: *Cohibilis, facilis*, εύχερης. [Glossar. Sangerm. IS. n. 501. *Coniboli, Concordes, conjuncti.*] Gloss. Lat. MS.: *Conjuga, Cohibulus* [Papias: *Cohibilis, conducibilis, Cohibilius, conducibilius*. MS. unus, *Cohibilius, Constabilis. Cohibita oratio*, gracilis et venusta, apud Gellium, et apud Apuleium, *Cohibitius* inscribere, est pressiori stilo scribere.]

*** CONHOL**, Panis species. Acta Mss. inquisit. Carcass. ann. 1309. fol. 31. rº: *Visit dictis hæreticis unam cannam panem vino et unum panem, dictum Conhol, vide infra in Panis 2.*

† **CONI**, *Munuscula, quæ pueris dabantur*, in Vocabulario Sussannæi.

† **CONIA**, *Poma silvestria vel fructus pressi dicti quod conum imitentur*. Papias S. Vide *Cuma*.

† **CONJACTURA**, pro *Conjectura*. Char. l. S. Vandregesili tom. 2. pag. 1889. ann. 105: *Tracta ad futurum de præterito Conjectura.*

† **CONIADA**. Codex Irminonis Abb. Sangerman. fol. 72. [*** Br. 13. cap. 100. Guerd. pag. 149:* *Ainfredus... solvit ad activitatem Domini porcos II. ferreolos II. Coniadas VIII.* hoc est, si recte opinor, Papias ovis et lacte suhactos, quos etiamnum Eardi *Cnignets*, Gallo-Belgæ *Quenieux* appellant; quosque die Nativitatis Domini sicut distribuere præsertim pueris; simile vero eo ipso die præstationes olim debitas fuisse, videre est in voce *Focacia*, cilihi. Vide *Cuneus* 3.

CONIARE, Cudere, signare monetam, v. Italica, a *Conio*, cuneus, Gallis *Coin*, sillum ferreum, quo nummi cuduntur. St. ant. Florent. lib. 3. cap. 129. ex Cl. reg. 4621: *Nullus... aurum sive florem anri audeat monetari vel signari vel Coniari facere sub ymagine S. Johannis vel ali, vel sub alio signo vel Conio commun Florentiæ, nisi in loco zechæ seu in echa dictæ civitatis, sub pœna con- vationis personæ et confiscationis omnium bonorum suorum. Coignier, eodem sensu, in. it. ann. 1303. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 389: Et desores nous aions comandé à battre, Coignier et faire hastiver et continuelement les noz dites monnoies bonnes et auciennes.* Vide supra *Conare* 2. et infra *Connias*.

CONJATOR, Aleator, qui globulos ludios vel taxillos projicit, unde nomen, eo ra quosvis obvios. Stat. castri Redaldi lib. 2. pag. 39. rº: *Si qui Conjator reper- uerit ludere ad corizolum vel pulverel- u solvat ipso facto soldos viginti pro quibet vice, et si quid ob id receperit, in totum restituat.* Vide supra *Averitator*.

CONIBENTIA. Per consensum et Co-

nibentiam, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 70. Vide *Conhibere*.

† **CONIBOLI**. Vide *Cohibuli* post *Conhibere*.

† **CONIDARIUS**, a Græco Κόνις, Lens, pediculus. Nomen per contentum diabolo tributum, quasi sordidissimus esset pediculus, aut lendibus scatens. Legitur in Vita S. Lucæ Junioris tom. 2. Febr. pag. 96.

* **CONIDUS**. Charta Ludov. Pii ann. 836. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 483: *Et in pago Dunensi cellam habet in loco qui dicitur Monsletardi, cum aqua Conida, molendinis, silva, pratis, etc.*

† **CONJECTA**. Vide mox in *Conjectare*.

† **CONJECTABUNDUS**, Suadens, consulens, apud S. Augustinum.

† **CONJECTANTER**, Per conjecturam, apud Tertullianum.

CONJECTARE, Contribuere. Lex Salica tit. 45. §. 1: *Ovnes mortis illius compositionem Conjectent.* Capitularc ann. 807. cap. 2: *Et unicuique ex ipsis qui in hoste pergunt, fiant Conjectari solidi quinque a superscriptis pauperioribus, etc.* Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 59: *Si furtum redimendum sit, capitale redimentis Conjectent.* Adde cap. 58. 68. 92: *Weram et compositionem mortui Conjectare*, in Legibus Aluredi Regis West-Sax. cap. 21. et 32.

CONJECTUS, Contributio, syniholum, collecta: quod quisque in unum confert ad exsolvendam certam pecuniæ summam, [vel ad colligendam certam cibarium quantitatem.] Maxime quod a populis Regiis Missis in itinere exsolvehatur. Capitulare tertium Ludovici Pii cap. 9: *De Comitibus et Vicariis eorum, qui in aliquibus locis tantum accipiunt de Conjectu populi ad minorem legationem, quantum ad majorem.* Cap. 10: *Volumus ut talem Conjectum Missi nostri accipiant, quando per Missaticum suum perrexerint: hoc est unusquisque accipiat panes 40. friskingas duas, etc.* Annales Francor. Bertiniani ann. 886: *Juxta quod unusquisque Regni primorum de honoribus habuit Conjectum tam in argento quam et in vino, etc.* Flodoardus lib. 3. Hist. Rem. cap. 19: *De Conjecto Normannis dando.* Capitula Caroli Magni lib. 3. cap. 35: *Ut illi qui heribannum solvere debent, Conjectum faciant ad Heribannatorem.* Conjecto respondet Schot, seu Scot, Germanicum et Angliceum. Charta Ludovici Imp. apud Will. Hedam: *Ut nec bannum, aut fredum, aut Conjectum, quod ab ipsis Geschot vocatur, contingere, aut exactare præsumeret.* [Codex MS. Irminonis Abbat. Sangerman. fol. 70. col. 1: *Autlemarus... tenet dimidium nian- sun servilem... (solvit) pullos III. ova XV. de Conjecto de annone dimid. modium.* Eodem fol. vº. col. 1: *Solvit ad hostem denar. VI. et denar. IIII. de capite suo, et dimidium modium de Conjecto, et modium 1. de spelta.*]

[** Br. 13. cap. 64. et 76. bis. Guerard. pag. 143. 145. Br. 13. cap. 99. pag. 149: *Solvunt de Conjecto de viva annona modios 99. ad forstarium.* Guerardo est Contributio a singulis hominibus ejusdem villæ sive prædii in unum collata.] Vide Capit. 5. ann. 803. cap. 17. Capit. 1. ann. 812. cap. 7. Capit. 5. ann. 819. cap. 26. Capit. Caroli M. lib. 4. cap. 69. Legem Langob. lib. 3.

tit. 1. §. 38. tit. 6. §. 2. 3. [*** Ludov. P. 54. Carol. M. 97. 98. ubi glossa interlin. gafo- rium.*] Capitularia Caroli Calvi tit. 5. §. 4. tit. 28. pag. 254. tit. 42. pag. 424. tit. 43. §. 30. [*** ap. Tolos. ann. 844. Edict. in Carisiac. ann. 861. Exact. Nortmann. const. ann. 877. ap. Carisiac. ann. 877.*] Chartam Dagoberti Regis Franc. apud Browerum lib. 7. Annal. Trevir. pag. 421. 1. Edit. aliam Henrici III. apud Meurissium in Episc. Metensib. pag. 359. [Analecta Ma- billonii tom. 3. pag. 266. in Præcepto Caroli M. Ampliss. Collect. Martenii tom. 1. col. 144. in Præcepto Lotharii ann. 856. Diplomata Belg. Miræi tom. 1. pag. 242. col. 2. in Charta Dagoberti I. Regis Franc. ann. 643.]

CONJECTA, in Chronico Laurisham. ann. 776.

GETA, pro *Conjecta*. Observantiæ ad tit. de Muneribus agnoscendis in Foris Aragon. fol. 31. apud Michaellem del Molino in Re- pectorio pag. 75. v: *Quando debent facere Getam pro cæna Domini Regis vel Douini infantis, vel pro subsidiis eorundem, etc.* Occurrit ihi pluries.

CONJECTIO. Capitulare Sicardi Principis Beneventani cap. 14: *De tertiatoribus, et Conjectionibus illorum.*

CONJECTURA. Gloss. Lat. Græc.: *Conje- ctura*, Στοιχασμός, ζήμια. Gregorius Turo- nens. lib. 6. Hist. cap. 45: *Nihil de fisco suo Rex dari præcepit, nisi omnia de pau- perum Conjecturis.*

CONJECTORIUM DANIELIS, Liber sic inscriptus de divinatione. Illius meminit Joan. Sarisbericensis in Policrat. lib. 2. cap. 17. ὁράσεις seu *Visiones Danielis* vocat Lui- thprandus in Legatione. Vide Descriptionem nostram Constantinop.

† **CONJECTURA**. Vide *Conjectare*.

† **CONJECTURARI**, Conjicere, Con- jectare, Gall. *Conjecturer*. Processus de Vita S. Thomæ tom. 1. Martii pag. 699: *Ipse testis imaginatus et Conjecturatus est.* Conjecturare dixit Raymundus Capuanus in Vita S. Catharinæ Senensis tom. 3. SS. April. pag. 886. Sed hoc verbum quidam dicunt a Seneca fuisse usurpatum: pro quo tamen alii legunt, *Conjectura ire*.

† **CONJECTURATIVE**. Conjectando, Gall. *Par Conjecture*, in Dissertatione Jac. Thomasi de poculo S. Johannis §. 29. apud Eecardum col. 173. Hist. Geneal. Marchio- num Misniæ.

† **CONJECTUS**. Vide *Conjectare*.

† **CONIFLO**, ἐμπλέκτος, Stolidus, apud Janum in Supplemento Antiquarii.

* *Ἐμπλέκτης*, in Gloss. Lat. Gr. at in Gr. Lat.: *Ἐμπλέκτης, Ciniflo. Ἐμπλέκτος, at- tonitus.* Vide *Ciniferus*.

* **CONIGLI**, Pelles cuniculorum ab Ital. *Coniglio*, cuniculus. Stat. Astæ, ubi de in- trat. portar.: *Conigli laborati, sive in pen- nis, sive in sola pelle, sive sint positi in la- borerio, sive non, selvant pro centenario lib. viij.* Vide *Coninæ pelles*.

† **CONILLOS**, f. Vivarium cunicularium, Gall. *Garenne*, a Gallico *Conil* vel *Conin*, Cuniculus. Charta anni 1052. ex Archivo Infirmariæ S. Victoris Massil.: *Ego Bonifa- cius et uxor mea Vandalinasia donamus medietatem bosci et duas partes Conillos cum terris, etc.* Charta anni 1043: *Medietates*

boschi et duas partes Conillos cum terra, in qua boschus sedet.

* **CONILLUS**, a Gall. *Conil* vel *Connin*, Cuniculus. Libert. Petraræ assisiæ ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. eh. 647: *Item quod nullus capiat in retis seu foveis et claptis alienis cirogrillos seu Conillos, cum canibus seu furonibus.* Lit. remiss. ann. 1456. in Reg. 183. ch. 127: *Le suppliant trouva une jeune fille de l'age de douze ans ou environ sur le chemin, laquelle lui demanda s'il chacoit aux Connins, à quoy il lui respondy que ouy aux connins privez et qu'il chageroit au sien.* Hinc *Connineur*, Haræ euniculariæ eustos vel redemptor, in aliis Lit. ann. 1350. ex Reg. 78. ch. 272: *Goffroy Chauboneau Conineur prist ja pieça en la garenne de l'evesque de Chartres xx. ou xxij. conins.*

CONINÆ PELLÆ, Cuniculorum, *Peaux de Conins* vel *de Conils*. Rainardus Abbas Cistereiensis in Institut. ejusd. Ord. distinct. 14. eap. 15: *Pelles silvestres non opeventur Conversi nostri, non catinas, non Coninas, non varias, non grisias, seu alias hujusmodi, etc.* Ubi antiquæ Definitiones ejusdem Ord. dist. 14. eap. 6. habent *Canninas*. [Privilegium Leduini Abb. S. Vedasti Atrebat. de censu ann. 1036. e Chartul. ejus Monasterii fol. 243. c.: *Pelles agninae iv. den. Penna agnina vel pellicia i. den. Grisina vel varia iv. den. De cattis vel Coninis ii. den.*] [* Vide *Chirogryllus* et supra *Conigli*.]

* **CONIOLUM**, an Conclave, Gall. *Cabinet*. Testam. Ant. de Villanova ann. 1516: *Item recoleus..... reliquisse (uxori meæ) unam cameram et retrocameram, cum uno lecto et uno Coniolo, cum suis garmentis necessariis, etc.*

† **CONIRE**, *Coire*, simul ire, consilium accipere. Papias in Amalthea.

* **CONIS**, a Gr. *ζώνη*, Urecolus, vas aquarium. Vita S. Lugidii tom. 1. Aug. pag. 344. col. 2: *In illo autem tempore mor erat, ut sphaera scirea in igne calefacta in Conis fratrum daretur, ad calefaciendum liquorem.* Pluries ibi. In alia vita, ut movent docti Editores, legitur *cupas*, et in compendio Ms. *vas* potum continens.

† **CONITIO**, Populi multitudo. Vet. Gloss. San-german. MS. n. 501. Latinis *Coitio*, Conventus, congressio.

† **CONIVA**, pro *Conniventia*, sumta tamen strictiori modo, pro conspiratione, pacto conspiratorum, seu assensu conspiratis et rebellatoribus dato ab iis, qui eorum partes amplectuntur. Charta Henrici IV. Angl. Regis ann. 1400. apud Rymerum tom. 8. pag. 150. col. 1: *Sciatis quod de gratia nostra speciali et pro bono servitio quod dilecti Ligei nostri et Communes ville nostre de Circestre, tam homines quam mulieres nobis impenderunt, circa captionem Comitum Kantie et Sarum et aliorum de eorum rebelli Coniva, concessimus eisdem hominibus quatuor damas percipiendas tempore seisonæ in foresta nostra de Bradon, per liberationem Magistri forestarii.* Charta ejusd. Regis ann. 1403. pag. 333. col. 1. de tractando cum gentibus Comitatus Cestrie: *Omnes alie persone ecclesiasticæ, qui contra nos in bell. nuper juxta Solopiam commisso, armata, seu de assensu dictæ re-*

bellionis contra personam nostram regiam extiterunt... Et omnes et singuli bellum illud causantes, omnesque et singulæ gentes villæ Cestrie, quæ ad idem bellum præsentis seu de Coniva Henrici de Percy defuncti extiterunt. Liqueat *De Coniva Henrici, etc.* idem esse, quod paulo superius *De assensu dictæ rebellionis*, ac proinde *Conivan* per *Conniventiam* seu assensum rebellibus esse expliendam.

* Legendum videtur *Covina*. Vide in hac voce.

† **CONJUDEX**, Assessor, qui cum primario Judice judicat. Charta Duranni Episc. Cabil. tom. 8. Spiel. pag. 230: *Cum discordia verteretur coram Decano et Conjudicibus suis Senonensibus.*

CONJUGA, pro *Conjux*. Burehardus Wormaciensis in Lege familiæ eap. 5: *Si quis cum manu Conjugæ suæ cum bono testimonio aliquam traditionem... fecerit, etc.*

† **CONJUGALIS**, Eadem notione. Charta Ademari et ejus uxoris Aldebergæ pro Monasterio Nobiliaeensi apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pietav. MSS. pag. 402: *Dono pro remedium animæ meæ, vel pro remedium Conjugale meo.*

† **CONJUGES**, in Libris feudalibus dicuntur domini et vassalli, teste Salvagnio, de Usu Feudorum eap. 11. et 13. ubi docet *Conjuges* ideo dici, quod mutua, licet dispari, inter se fide conjunguntur et obstringantur. Dominus vassallo benevolentiam debet atque protectionem; vassallus autem domino reverentiam, honorem, servitium, etc. Vide *Consortes* et *Vassalli* in *Vassi*.

CONJUGIUM, pro *Conjuge*, in l. 3. de Re milit. (7. 1.) et leg. 14. de Episc. (16. 2.) in C. Th. Vide *Matrimonium*.

CONJUGLA, **CONJUNCLA**, Lorum quo vinciuntur ac conjunguntur boves. Gloss. vet. : *Conjugla*, ζευκτήρες. Gloss. Lat. Gr. : *Jungula*, ζῶναι ζευκτιζαί.

* *Congle*, eadem notione, inter Redit. comit. Namurc. ann. 1265. ex Reg. Cam. Comput. Insul. sign. *Papier velu* fol. 13. rº. : *Et si a li cuens sor deux quartiers de tiere trois sols de cens au Noel pour les Congles, dont on joint les buves ki mainent le laigne el castiel de Namur.* Piscis vero genus est, in Reg. sign. *Pater Cam. Comput. Paris. fol. 247. rº. : Morues et Congles salés, le cent xvij. den.* Pro *Congre*.

CONJUNCLA, Gloss. Saxon. Ælfrici, c. de Instrumentis agricolarum; *Conjuncla*, *vristra*. Saxonibus *vristra* est lorum. Statuta antiq. Corbeiensis Monast. lib. 2. eap. 1: *Dent unusquisque ad hortum cui deservit in tertio anno, aratrum 1. jugum cum amblacio et Conjunclis, quando necesse fuerit.* Chron. Besuense pag. 538: *Accessit ubi boves juncti erant, et juncturas super capita eorum, quas rustici Convinculas appellant, omnes truncavit.* Sed legendum *Conjunculas*, aut *Conjunelas*, quas juncturas revera vocant Paulus 3. Sentent. tit. 6. et Capitolinus in Vero.

* **CONIUM**, *Cicuta*, ex Glossar. ad Alex. Iatrosophi. MS. lib. 1. Passion. cap. 113: *Item castoreum et Conii semen aquali pondere solves cum aceto et tepidum mittes in aurem.*

* **CONJUNCTIO SOLIS ET LUNÆ**. Hanc certis in easibus perniciosam esse aliquando

opinati sunt medici, qui nihilominus *scientifici* nominantur. Bernardus *Chaussade* reginæ Margaretæ medicus indignus, n. sese inseribit, in *Traet. de Conceptione et Generatione præcipue filiorum* lib. 2. eap. 4. ex Cod. reg. al. 7064: *Ego vidi Parisi anno 1472. quod quidam nomine Johanne. Cortin Paris. licentiatus in medicinis, cum quadam, vocata La belle Cypriane, in acti emissionis seminis mortuus est subito. I prædicta apprehensa per justitiam, excusante se justitiæ et parentibus, venisset puniendi. Sed quia medici scientifici audientes hunc casum et desiderantes cognoscere causam mortis, informatione debita facta de horum mortis et coitus, invenerunt in illo instanti Conjunctionem fore (solis scilicet et lunæ), quod prædictus Cortin usus erat coitus superfluo, ut asserebat prædicta mulier. Ideo non mirum, si natura carens humiditatibus sufficientibus, in illa ultima evacuatione defecit:*

Felix, quem faciunt aliena pericula cautum.

* **CONJUNCTURA**. Vide supra *Conglutinatura*.

CONJUNGERE, Pervenire aliquo. N. etiamnum dicimus, *joindre quelqu'un*, et quempiam convenimus. Vita S. Macæ Romani cap. 3: *Post hæc vero decem septem dies ambulantes; Conjunximus Jerusalem, et sanctam Resurrectionem Jesu Christi, et Crucem adoravimus.* Anastas. Biblioth. in Stephano III. PP: *Et dum hæc agerentur, Conjunxit Romam Joannem Imperialis Silentarius.* Infra: *Et dum ille... opprimerentur, subito Conjunxit Jesus Regis a Francorum nomine, etc.* Ibidem *Conjuncte vero eo Papiam.* In S. Adriani *Et dum reversus fuisset Sacellarius, Ravennaque Conjungeret.* Occurrit non semel in Epist. Sigeberti Regis ad Desiderium Episc. Cadurcensem, in Epistolis Summorum Pontific. tom. 3. Hist. Franc. 745. 748. 760. 777. etc. Gregorii M. lib. 10. Epist. 3. in Actis S. Anas. Persæ cap. 6. num. 38. etc. Theophylacti Simoeatta lib. 8. cap. 11: *Αναζευξάτωσαν αὐτὸν ἀνέταξεν.*

JUNGERE, Eadem notione. Epistola ad Desiderium Episc. Cadurcensem in Canisium tom. 5. Antiq. lect.: *Flav. autem denunciavit, ut quinta feria ipsum jungamur.*

* **CONJUNGERE TESTES**, Compo. Gall. *Confronter*. Annual. Bonincont. ann. 1421. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 125: *Postquam ille (Tartaricus) Conjunctis testibus inficiari rem non potuit, supplicem a Sfortia auxilio postulabat.*

† **CONIVOLI**. Vide *Cohibuli* in *Cohibere*.

* **CONJURA**, Conjuratio, conspiatio. Ital. *Congiura*. Specim. Hist. S. Pistor. ad ann. 1362. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 1069: *Pisani tunc de dicta Conjura, revocaverunt in eam Pisani omnes equites et pedites.*

1. **CONJURARE**, Simul jurare, in sacramento firmare. *Communiam* *Conjurati* in Charta Theodorici Comit. Fl. ann. 1147. in Tabulario Monasterii tini: *Concesserim hominibus S. Beati Poparingehem pertinentibus ejusdem securitate per omnia gaudere, qua*

ses fruuntur, quam Conjuraverunt, in qua et confirmati sunt. Vide Galliam Christian. tom. 1. pag. 100. a. Vetus Inquesta ann. 1228. apud Petrum Mariam Campum in Hist. Eccl. Placent. lib. 17 : *De fratribus licet, quod nescit aliquid emendandum in his, nisi quod Conjuraverunt simul, excepto Joanne et Magistro Alberto, et inde debuit esse instrumentum, sed nescit, utrum sit destructa illa Conjuratio, vel non. Vide Confratria.*

* Charta Phil. Aug. ann. 1187. in Reg. 34. bis part. 2. Chartoph. reg. fol. 79. vº. col. 2 : *Item quia servientes nostri burgenses gravabant et redimebant, imponentes eis quod in morte patris nostri communiam Conjurassent, ipsi burgenses se hoc non fecisse nobis juraverunt.*

¶ CONJURATORES, Qui simul jurant ad ejusdem rei confirmationem. Arestum Parliamenti Pentecostes ann. 1280. in Tabul. 3. Richarii : *De quibus liquebit per eorum iuramenta, additis cuilibet eorum de Feuqueviis duobus vel tribus Conjuratoribus de vicinis suis fide dignis. Vide Sacramentarii post Juramentum.*

¶ CONJURARE, Jurare nude. Vett. Formulæ Andegav. num. 49 : *Si melius in Ecclesia seniore loci in ipsa civitate hoc lebiat Conjurare, quod ad morte sæpe dicto nunquam consensisset, nec eum occisisset, nec consciens, nec consentaneus ad hoc faciendum nunquam fuisset.*

¶ CONJURARE TERRAM, Jurare terram, de qua lis est, ad certum hominem pertinere. S. Audoen. in Vita S. Eligii apud Acherium tom. 5. Spicil. pag. 284 : *Sparus Abbas... accepit a Principe judicium, et si posset in loco sancto (ad Sepulcrum S. Eligii) terram Conjurare, ad partem tique Ecclesiæ vendicaret; sed ille maluit, et idem pertinax vir, qui eam invadere quærebat, jurejurando asseveraret suam.*

¶ CONJURATIO, Quodvis juramentum. Capitulare 3. ann. 779. cap. 10 : *Et istas Conjuraciones quas faciunt per S. Stephanum, per os, aut per filios nostros, prohibemus.*

2. CONJURARE, Submonere, in jus vocare, per fidem et sacramentum, quo domino feudali obstrictus est, quempiam citare. Charta ann. 1081. apud Sammarcan. in Archiepisc. Turon. : *Quapropter prædictus Radulphus ad Curiam Regis ab ipso Rege fide et juramento Conjuratus, ut de hac re justitiam sibi faceret, ire non ausus est.*

Ut porro vassallum conjurare poterat dominus, ita dominum vassallus, si de jure eficeret. Assisiæ Hierosol. MSS. cap. 241 : *Le sont ceaus qui peuvent gager, ou semondre, ou Conjurere le Seigneur de sa foi. Celui qui le Seigneur doit aucune chose de son fié, peut semondre, ou gager dou service, que li doit de celui fié, ou Conjurere de sa foi, etc. Cap. 244 : Il doit Conjurere le Seigneur de sa foy, que il le paie, ou face paier de ce que il li doit. Cap. 247. narratur vassallum non posse conjurare suum dominum de ejus fide, nisi post ratas aliquot admonitiones, quarum hæc erat formula : *vous Conjure come à mon Seigneur par la i que vous me devez, come à vostre home, ne vous m'en aiés païés, ou fait paier de uns tel jour. Et si le Seigneur ne le faisoit**

dedans le terme, le vassal le pouvoit gager de son service. Proprie autem Conjurari dicuntur Pares feodorum, cum ad judicium exercendum in Curia sua a Domino evocantur. Eadem Assisiæ Hieros. cap. 206 : *Doit requerre et Conjurere ses Pers, si comme il doit, que ils distraignent le Seigneur, si comme ils peuvent et doivent. Et cap. 207 : Quant le Roy Aimery congea Messire Raoul de Tabarie, Messire Raoul requit et Conjura ses Pers, que ils le menassent à droit, comme leur Per, et que il en offroit à faire à droit. Adde vetus Chron. Flandrense vernac. cap. 14. et 34.*

Quod si Pares post Conjuramentum, Domini superioris judiciis non interessent, ad id feodorum suorum interceptione compellebantur. Statutum Caroli V. Reg. Franc. ann. 1363. mens. Jun. : *Statuimus et ordinamus quod præfati homines feudales ad judicium faciendum et reddendum ad locum consuetum, ut moris est, evocati, infra statutum et eisdem assignandum tempus accedere et comparere teneantur sine defectu, nisi causam veram et legitimam habuerint absentiae, quæ si vera et legitima non fuerit, et ad judicium evocati minime comparuerint, eorundem hominum feoda in manu dicti fratris nostri ad causam prædictam poni volumus et arrestari, et in ea detineri per Bailivum dicti loci Guysie, quousque dicti homines sic contumaces et absentes pro suo defectu et absentia, vel contumacia, emendam præstiterint condecemem.*

* Judices ad judicium exercendum evocare; quod domini superioris jus erat. Charta ann. 1315. ex Cod. reg. 4184. fol. 22. rº. : *Cum abbas et conventus S. Samuerii (Samer) in bosco essent et fuissent in possessione et saisina Conjurandi cormangnos et scabinos villæ de Colonia prope Calesium, habendique et faciendi executionem judicatorum per eosdem factorum, quotiens casus se offerre contigit. Arest. parlam. Paris. ann. 1322. in Chartul. S. Petri Gand. cli. 32 : Dictus abbas... tanquam superior et dominus, potest Conjurare dictos scabinos in defectum majoris. Paulo ante : Dictus abbas est in saisina præcipiendi dicto majori, quod ipse faciat judicare scabinos.*

CONJURAMENTUM, Submonitio Parium. Regestum Andegavense in Camera Comput. Paris. fol. 76. 77. ann. 1363 : *Homines prædicti feudales, qui in dicta villa et castellania Guysie in Viromandia, ratione et ex debito feodorum suorum ad Conjuramentum Bailivi dictæ castellanice Guisæ judicia facere et reddere tenentur, etc. Quod porro hic Conjuramentum dicitur, Conjure et semonce eadem notione vocant Consuetudines municipales S. Audomari art. 16. Teruann. art. 8. Bethun. art. 30. 38. Valentian. art. 1. 2. 4. Hannon. cap. 56. et Summa Ruralis.*

* Lit. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. cli. 252 : *Elles (les informations) furent recordées par loy et par jugement par les eschevins de la Leve à le semonse et Conjure des baillis dudit lieu. Vide Ordin. reg. Franc. tom. 5. pag. 140. 146. et 623.*

CONJURATIO, Eadem notione. Charta ann. 1260. in Probat. Hist. Guinensis pag. 528 : *Per legitimam monitionem nostram et*

Conjuracionem super hoc sibi factas. [Vide alia notione in Conjurare 1.]

CONJURATIO, Communia, Commune, Juratorum conventus : *jurati enim et Conjurati dicuntur eives unius oppidi. Charta Friderici I. Imper. ann. 1161. apud Broverum lib. 14. Annal. Trevirens. pag. 801. 1. Edit. : Communio civium Trevirensum, quæ et Conjuratio dicta, quam nos in ipsa civitate destruximus, etc. Vide Juratus.*

* Conjure et Conjurement, eadem acceptione. Libert. Cales. ann. 1304. ex Reg. 69. Chartoph. reg. cli. 365 : *Quiconques destourbera eschevins ne coremanz, quant il sieent en banc et font Conjure, il doit amender au seigneur de iij. soulz. Lit. remiss. ann. 1381. in Reg. 121. cli. 43 : Ledit Andrieu, au Conjurement des jurez de nostre ville de Tournay, encoupla et empescha ledit exposants, etc.*

CONJURATIO in Legibus Canuti Regis Angl. idem videtur quod Adjuratio, seu, ut vocant, Exorcizatio. [Statuta Ecclesiæ Valentiniæ tom. 3. Concil. Hisp. pag. 511. col. 1 : *Nec in Ecclesiis fiant Conjuraciones aquæ ferventis, vel ferri candentis, vel aquæ frigidae conjurate, quia omnia ista sunt superstitiosa penitus et contra Deum.*]

CONJURATORES, pro Conjurati, in Conventu Alsatico ann. 1050. § 3. 5. apud Goldastum tom. 2. Constit. Imp. et Freherum. [Vide in Conjurare 1.]

¶ JUDEX CONJURATOR hominum judicantium, Qui homines judicantes submonet et vocat ad judicium; in Edicto Philippi VI. Fr. Regis ann. 1344. n. 6.

CONJURATUS, Eodem astrictus juramento. ὁμότης, συνομότης, Nicetæ in Man. lib. 7. n. 1. Historia de Expedit. Asiatica Frider. I. Imp : *Offerentes auxilium tam de se quam de ipsorum Conjuratis et amicis. Vetus Inquesta tom. 1. Monastici Angl. pag. 207 : Ernaldus Marecallus juratus idem dicit per omnia, quod Ac filius Andreæ Conjuratus suus. Vide Dissert. 21. ad Joinvillam.*

* 3. CONJURARE, Exilio-damnare, Gall. Bannir. Banna S. Genovefæ ann. 1282. inter Consuet. ejusd. MSS. fol. 26. rº. : *Bietris de Prouvins et Agnes d'Abbeville, toutes fannes de chans, furent Conjurées, sus poine d'estre brullées, de la terre. Vide Abjurare.*

* 4. CONJURARE SENTENTIAM, Animo statuere, decernere. Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 490. col. 2 : *In hoc proposito suam Conjurasse sententiam, ut aut voti compos professionem vitæ cum fructuosa pace finiret, aut devoto certamine sanguinem martyr effunderet.*

* CONJURIUM, Sortilegii species, quo potissimum in sanandis vulneribus utebantur; et quidem licite ex Statutis Mantuæ lib. 1. rubr. 83 : *Per hoc statutum non includatur... qui vel quæ prædictas incantationes fecerit ad sanandum vel liberandum aliquem de aliqua infirmitate et alio modo licito. Charta fundat. colleg. de Verdala Tolos. ann. 1337. ex Cod. reg. 4223. fol. 8. vº. : Sortilegia, maleficia, Conjuria, divinationes... fugiant et evitent. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. Chartoph. reg. cli. 92 : *Iceelui Jehan s'en ula sans faire aucune diligence d'envoyer querir mire ne phisicien, fors seulement qu'il se feist Conjurere la playe**

par un homme dudit lieu.... et quant il s'aperceut que ledit Conjurement ne lui pourfisoit aucunement, il envoya querir un barbier. In vestigandis quoque rebus abditis usi sunt, ex aliis Lit. ann. 1400. in Reg. 155. ch. 222 : *L'exposant et Pierre Ricart, prestre et curé de la ville et paroisse de Fricourt, qui est renommé de faire Conjuremens et enseigner choses perdues, et que par fame et commune renommée aucunes personnes dudit pais estoient soupçonnez d'avoir mis et bouté le feu depuis un an ença es maisons de Baudin,.... ont pris un sautier ou autre livre, et icellui lié pardessus d'une petite lanier de cuir de serf, et entre deux feuilles mis un fusel, et sur ledit livre fait plusieurs conjurations, et tant que ledit livre ilz firent tourner contre ceulx que l'en soupçonnoit avoir mis et bouté ledit feu esdites maisons. Vide supra Carminare.*

* **CONIUS**, Cuneus, Sigillum ferreum, quo nummi cuduntur. Locus est supra in *Coniare*.

† **CONJUVES**, Conjux, uxor. Formula vetus apud Baluz. tom. vi. Miscell. pag. 551 : *Ob hoc igitur in Dei nomen et Conjux mea illa dilectissimo amico nostro illo pro benevolentia vel servitia tua; quæ circa nos impendis, sed in comæ facere non desinis, propterea cessimus tibi, etc.*

† **CONIVUM**, καλὴ ῥόδου μεμηκώς, Calix, colivum, in Supplemento Antiquarii. Folliculus est rosæ clausus, ut explicat Martinus, qui legit *Conivum*, additque florem conviventem eundem esse ac clausum. [* Melius in Glossis Lat. Gr. καλὴ ῥόδου.]

* **CONIX**, Genus avis, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. An pro Cornix?

† **CONKA**, f. Pars fluminis sic dicta, quod circulo suo quasi *concham* repræsentet. Chartularium S. Vandregesili tom. 2. pag. 1384. ex Charta anni 1229 : *Dicti Monachi possint piscari sicut ego in Conka aque de Rivecourt infra metas positas tempore dicti Richerii... dicti Monachi S. Wandregisilli poterunt piscare in dicta Conka quando voluerint.*

† 1. **CONLABORATIO**, Oeconomia, administratio. Annal. Bertiniani ann. 867 : *Carolus Rex Abbatiam ipsius Monasterii sibi retinuit; causas Monasterii et Conlaborationem per Præpositum et Decanum atque Thesaurarium... geri disponens.*

† 2. **CONLABORATIO**, Proventus agrorum et pratorum labore cultorum. Præceptum Caroli M. pro restauratione Monasteriorum apud Mabil. tom. 3. Analect. pag. 266 : *Præcipimus, ut de omnibus Conlaborationibus terræ tam feni, quam et annonæ omnium generum, tam de sua dominicata, quam et de vassallorum suorum, de vinericiis quoque et perdonato... de melle et Conlaborationibus, quæ in hortis sunt... censum legitimum... persolvere faciant.*

* Occurrit præterea apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 180.

3. **CONLABORATIO**, **CONLABORATUS**. Acquisitio conjugum, stante matrimonio. Vide post *Labor* 2.

* **CONLABORATUS**, ut *Conlaboratio*, 2. Partit. honor. S. Dion. ann. 862. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 580 : *Quicquid extra fabricam cellæ de redditibus supra-*

scriptæ villæ ac Conlaboratu vel censu remanserit, etc.

† **CONLACTANEUS**, συνταφης, ἐμογχακτες, Gl. Lat. Græc. *Simul nutritus*. Glossæ Cyrilli : *Collactaneus, ἐμογχακτες*. Vide *Collacteus*.

* **CONLARGIRE**, Largiri, concedere. Hist. Cortus. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 812 : *Lofmastrus quæsit a domino Cane burgum S. Johannis, ita quod nullus alter secum vadat præter gentes suas, et sibi Conlargivit.*

† **CONLATERANUS**, Transverso cognitionis gradu junctus, Gall. *Collateral*. Charta S. Eduardi Regis Anglorum ann. 1059. apud Felibianum in Hist. Sandionys. pag. LXXXV : *Ego Eadgyd Conlateranus ejusdem Regis hoc mihi placere cum benivolentia professus sum.*

* **CONLATERARE**, Ad latus esse : dicitur de agro, qui alteri a latere conjungitur. Charta ann. 1027. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 173 : *De oriente confrontat in terra de nos donatores, de meridie Conlaterat in via publica. Vide Collaterare.*

† **CONLATERATIO**. Vide *Collateratio*.

† **CONLATERE** SE, Occultare, abscondere se. Vita S. Columbæ abbat. tom. 2. Junii pag. 231 : *Sed frater quidam callidus explorator, alia means via, in cujusdam monticelli cacumine, qui eidem supereminet campulo, se occulte Conlatebat, etc.*

CONLATOR, Adulator. Vita S. Præjecti Episcopi tom. 1. Hist. Franc. 675 : *Sed ut est Conlatorum mos, amici ceperunt eum cogere, ut tali pro causa non differret dare responsum.*

* **CONLAUDACIO**, αἴνος, ὁ ἔπαινος, ἐγκώμιον. *Conlaudo*, συνεγκωμιῶ, συνεπαίνω. Gloss. Lat. Gr.

† **CONLAUDANTES**, iidem eum Sacramentalibus, qui juratori ut testes adjugebantur in judiciis. Vide locum in *Forbatudus*.

* **CONLAUDATIUM**, Consensus, conventio, pactum. Placit. vet. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 58 : *Et astringere fecisset Adalberto mandatario Bernardo, ut confirmasset suum Conlaudatium. Vide Laudatio.*

† **CONLECTOR**, Qui simul legit. Utitur S. Augustinus Confess. lib. 1. cap. 17.

* **CONLIA**. Charta ann. 1166. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 606 : *Tali videlicet pacto dono vobis hunc podium, quod vos et successores vestri mihi vicecomitis et vicecomiti de omnibus fructibus, qui de podio exierint, de blado, et de ligno, et de Conliis, tascham detis. Audacior forte videbitur correctio, et de cet. aliis.*

† **CONLIBERTI**. Vide *Colliberti*.

* **CONLIBIUM**, Genus est certæ pecuniæ. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide *Collibrum*.

† **CONLIBRUM**. Vide *Collibrum*.

† **CONLIGARE**, Scse pariter obligare, uti solent qui de re aliqua paciscuntur. Tabular. Vosiense fol. 31 : *Hoc idem audierunt Petrus Abbas in cujus manu Conligatum est, Petrus Ainardus, etc.*

† **CONLIMITANIUS**, Cui sunt iidem limites, finitimus, vicinus Gall. *Limitrophe*. *Collimitaneus*, Solino cap. 40 : *Collimitanea Galatiæ Phrygia*. Hinemarum Remens. Epist. ad Ludovicum III. Regem

Franc. apud Baluz. tom. 7. Miscell. pag. 50 : *Sicut sacræ leges et regulæ præcipiunt, Archiepiscopis et Episcopis Conlimitaniorum (sic) dioceseon. Et infra : Diocesi vero Conlimitania, etc.*

† **CONLISUM**. Vide *Collisum*.

* **CONLOCUTORIUM**, Locus colloquii destinatus in Monasteriis, vulgo *Parloir*. Chartul. Angeriæ. fol. 102. vº. : *Domum matris in Conlocutorio novi monasterii sancti Johanni concessit. Vide Collocutorium.*

CONLUDIUM. Gloss. MSS. ad Cod. Th. lib. 1 : *Conludium, est jurgium, rixa*. Glossæ aliæ MSS. : *Colludium, dolus*. Gl. Græco-Lat. : Συμπαιγνία, *Conlusio, Conludio*. Συμπαιζω, *Conludo*. Gloss. Lat. Gr. : *Conludium, συνδράμας. Conludit, συνδράζει, συμπάίζειται*. [Aliæ Glossæ apud Eceardum in notis ad Legem Salicam, *Conludium, συνδρασμός*; aliæ, *Compactum, Collusio*.] Vide Gregor. Turon. lib. 10. cap. 11. Leges Wisigoth. lib. 2. tit. 3. § 3. Edictum Theoderici Regis § 114. Legem Burgund. tit. 6. § 3. 6. Addit. ad Legem Burgund. § 8. Decretum Chlotarii Regis § 1. 4. 9. Capit. Caroli Calvi tit. 31. [* Edict. Pistens. ann. 864. cap. 21. [Innocentium III. Papam tom. 3. Concil. Hisp. pag. 431. Acta SS. April tom. 2. pag. 584.] Occurrit passim in Cod. Theod.

COLLUDIUM. Gildas de Excidio Britan. *Illam cujus Colludio ac suggestionem tantum sunt peccatorum subitæ moles, etc.* Utitur Sidonius, Ammianus, Symmachus, Claudianus, Mamertus, Leges Wisigoth. lib. 5. tit. 4. § 17. lib. 6. tit. 5. § 14. lib. 7. tit. 1. § 5. tit. 2. § 6. Leg. Longobard. lib. 1. tit. 25. § 57. lib. 2. tit. 8. § 6. tit. 12. § 6. tit. 29. § 4. tit. 36. § 1. tit. 52. § 24. tit. 55. § 14. [* Liutpr. 111. (6, 58. 104. (6, 51.) 97. (6, 44.) 74. (6, 21.) Rothar. 234. Lothar. I. 94. Liutpr. 61. (6, 8.)] etc.

CONLUDIO, in Lege Baiwar. tit. 8. § 1.

CONLUDIUS, in Decreto Chlotarii § 7.

COLLUSIO, apud Juriscons. Anglos quæ sit, vide apud Rastallum in Exposit. vocu. Leg. Anglie.

CONLUDIOSUS, in Charta ann. 981. Bullario Casinensi tom. 2. pag. 55 : *Eam (Chartam) silens, aut occultam a Conludiosam habuissem, aut detinuissem*.

† **CONLUMINARE**, Accendere, inflare. Charta Caroli Calvi apud Doublet. Hist. Sandionys. pag. 791 : *Complacuit renitati nostræ prælibato sancto loco ad minaria ipsius jugiter Conluminanda duos mansos.... contradere.*

† **CONCLUSIO**. Vide *Conludium*.

† **CONMANDARE**, Mutuo dare vel depositum. Formulæ Andegav. num. 29 : *Uniens homo, nomen illi, aput femina, nomen illa, qui fuit conjux illa quondam manus illius, ante venerabile vir illi Abbas interpellaverunt hominem, nomen illo, qui servitium qui fuerunt ipsius illi, quondam post se habuissit Conmandatas, hoc est illum qui illi ad præsens aderat : et hoc totum fortiter denegabat. Interrogaverunt ipsi illi, se (si) habebat homines qui de præse fuissent, ut vidissent quando ipsa raud ipsi illi et illi Conmandasset. V. Commendar.*

† **CONMARTYRISARE**, Aliquem e radio tollere per martyrium. Hist. Ing

pag. 72. tom. 1. Scriptor. Angl.: *Pridie Kandelas decollatur et Conmartyrisatur.*

† **CONMULARE**, pro *Commulcare*: quod vide.

CONNA. Charta Longobardica in Chron. Benevent. S. Sophiae: *Et pascuum in ipsa insula ad pecunia eorum qui ibi residentur, et de ipso Panatano Connas et paleas tollendum, etc.* [Alium locum vide in Cuba.]

* F. Leg. *Connas*, arundines. In Cuba vero, non *Conna*, sed *Tonna* legitur; et videm recte.

† **CONNERELIS**, An Inspector finiarum, Gall. *Controleur des finances*? Jacobus Gehu Archiepisc. Turon. in Vita sua apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1948: *Dominus meus predictus et Dalphinus, cui ex commiserat administrationem et regimen omnium finiarum regni, me absentem et ignorantem constituit Connerelium rancie.*

* Perperam scriptum aut lectum, pro *generalis*. Vide *Generales* 2.

† **CONNESTABILIS**, **CONNESTABULARIA**. Vide *Comes stabuli*.

* **CONNESTABULIA**, **CONNESTABULUS**. Vide supra in *Comes* 2.

* **CONNESTARIA**, Urbis regio, Gall. *quartier*, sic dicta quod a *Connestabulo* geretur. Vide supra in *Comes* 2. Stat. Regin. Saonae cap. 25. pag. 53: *Teneatur magistratus Saonae, toto tempore sui regiminis, regere et investigare facere diligenter per regulas Connestarias et omnes vias dictae civitatis, etc.*

† **CONNEXITAS**, pro *Connexio*, Affinitas, apud Rymerum tom. 4. pag. 157. col. 1. *Ob Connexitatem attinentiae, quae inter vestram, et vestram domus regias, etc.*

† **CONNIBENTIA**, pro *Conniventia*, Assensus. Privilegium Monasterii Grassellen. ann. 684. tom. 1. Annal. Bened. pag. 10. col. 1: *Hoc igitur eis indultum Privilegium... per omnipotentem Deum conjurare praesumimus per omnia manere inconculsa, non omni Connibentia fratrum nostrorum indultum esse prospexerint, quorum Connibentia consilio ad praesens cernitur institutum, roboratum manibus et consensionibus, etc.* Vide *Conhibere* et *Conniventia*.

† **CONNICERI**, f. pro *Conficere*, vel *Conferre*, apud Rymerum tom. 3. pag. 949. col. 1. *Ex quo poterit Conniceri, quod nobis circa expeditionem gnerre nostrae predictae existentibus... a tergo guerram movere contra nos subdole machinentur.*

CONNIVENTIA, Pactum, conventio. Gregor. Turon. lib. 7. Hist.: *Ecce manus nostrae subscriptiones, quibus hanc Conniventiam confirmatis. Lib. 9. cap. 29: Sed non obvis de hac Conniventia, consilium a confirmandum pacem praebuit.*

CONNIVENTIA, Assensus, apud Lampriidum in Severo: *Fel per Conniventiam seditionem fecissent exereitus. Facundus Herimianensis lib. 4. cap. 1: Intelligis igitur, Aguste, quod Ecclesiae conturbatores evidetissimam Conniventiam suam, quam Ezechianis contra sanctum Concilium praestitit, nequaquam exemplo B. Cyrilli obumbrare nitantur. Vita S. Praejecti n. 8: Ex praescripto et Conniventia Warnecharii optimarum. [Diploma Ludovici et Lotharii Impe-*

rator. apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 138: Cum Conniventia Metropolitanus sui Jeremie Archiep. et Canonorum Ecclesiae, cui Deo largiente ministrat. Index veterum Canonum tom. 3. Concil. Hisp. pag. 5: Non ordinandos Clericos sine testimonio et Conniventia Clericorum et civium.] Adde Praefat. ad Concil. Turon. II. idem Concil. cap. 24. Arnulfum Lexoviensem in Epist. ad Episcopos Angliae, Saxonem Grammat. lib. 14. etc.

CONNIVERE, Consentire. Vetus Inscriptio Massiliae: *Augustinus Augustalis tutor Connivente Dnnio fratre ejus et herede ponendum ennavit.*

* **CONNIUS**, **CONNUS**, Sigillum ferreum, quo nummi cuduntur, Ital. *Conio*, Gall. *Coin*. Formul. MS. Instr. fol. 59. vº: *Floreni boni et puri anni, justi et recti ponderis de Connio Florentiae. Infra fol. 65: Floreni boni et puri auri de Conno Florentiae. Vide supra Coniare.*

† **CONNIVUM**. Vide *Conivum*.

* **CONNOPEUM**, pro *Conopeum*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Connopenum, Grondine. Unde Conopen, velum, in Vit. SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 409. vº. col. 2: Cele columbe (colonne) estoit couverte d'un Conopen, c'est d'un convercle, etc. Infra: Conopien.*

* **CONNOTARIUS**, In officio notarii socius, in Attestat. Georg. Frey notar. Basil. Conc. apud Menag. in vita Math. Menag. pag. 48: *Una cum Connotariis meis.*

CONNUBERE, pro *Concumbere*, apud Anastasium in Hist. Eccl. pag. 175.

* **CONNUS**, Angulus, Gall. *Coin*. Charta ann. 1270. in Chartul. Guillel. abb. S. Germ. Prat. fol. 235. vº. col. 2: *Concessimus... quandam peciam vineae, ... sicuti se comportat, pretendendo recta linea a Connis dictae vineae dictorum religiosorum ad viam quae ducit de Britigniaco apud Manzeyum. Vide Connens 1.*

* **CONON**, Consuetudo, in Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

CONOPPI, Papiæ, Somnia attendentes, forte *Somnopti*, vox hybrida, pro *ὀπνίπται*. [** In Glossar. cod. reg. 7644: *Conorum, prophetorum.*]

* **CONOSTABULUS**, ut *Conestabulus*. Vide supra in *Comes* 2. Comput. ann. 1393. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 125. col. 1: *Necnon milites, marescallos, Conostabulos, scutiferos, et plures artifices in dicto officio merceriarum, etc.*

† **CONPARIETICI**. Vide *Comparietici*.

** **CONPATRINUS**, Popularis, ap. Ekkehard. IV. Cas. S. Galli cap. 2. Pertz. pag. 93. lin. 30. Vide *Compatrianus*.

CONPERONES, in Fleta lib. 2. cap. 41.

§ 24. sed leg. *Coopertiones*. Vide *Ceppagium*.

* **CONPHILOSOPHUS**, In studio philosophiae socius, collega. Will. Malmesbur. tom. 10. Col. Histor. Franc. pag. 244: *Gerbertus Galliam repatrians, publicasque scholas professus artem magisterii attigit; habebat Conphilosophos et studiorum socios, etc.*

† **CONPLACENTIA**, Obsequium. Vide *Complacentia*.

† **CONPLACIA**, f. per abbreviationem pro *Complacentia*, apud Rymer. tom. 9. pag. 508. col. 2: *Nobis in hoc gratiam et Conplaciam exhibentes singulares.*

† **CONPLEGIUM**. Vide *Complegium*.

† **CONPLUVIUM**, dictum aquae partes, quae circa snut, eo conveniunt. Gloss. Sangerman. MS. n. 501. Vide *Compluvium*.

* **CONPOTRIX**, *Conviviola* vel *celebriosa*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

** **CONPROVINCIALIS**, Chart. conjunctionis hominum vallis Uraniae et de Switz. ann. 1291. ap. Kopp. Init. Foeder. Helvet. pag. 33: *Si quis vero quemquam de conspiciatis, die sen nocte silentio, fraudulenter per incendium vastaverit, is nunquam haberi debet pro Conprovinciali. Vide Conprovincialis.*

† **CONPTUS**. Chartular. S. Vandregesili tom. 2. pag. 1428: *Vendidimus viris religiosus Abbati et Conventui S. Vandreg. unum modium vini annui redditus tempore vindemiarum Conptum in cava; id est, si bene conjecto, Coctum, Gall. Cuvé, quod de musto dicitur in cupis aliquandiu relictum cum vinaceis, ut firmitus fiat.*

† **CONQUA**, **CONQUADA**. Vide *Concha* 2. et 3.

* **CONQUA**, **CONQUETA**, Mensurae frumentariae simul et vinariae species, cujus capacitas ex sequentibus aestimare licet. Charta ann. 1299. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 110. vº: *Unam Conquam tritici, quam extimant omnes predicti, pacis tempore annuatim, valere in redditu annuatim, sub praestito jramento, secundum magis et minus, v. sol. Morl. Charta ann. 1346. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 530: Item pro una Conqua vini debita a dicta universitate de Godorio, ... quae Conqua vini est octava pars saumatae, computando saumatam saumerii duorum pipotorum ad viginti solidos Thron. juxta usum senescalliae Bigorrensis, valet dicta Conqua vini duos solidos Thron. Item pro centum sex Conquetis vini, ... computando, ut supra Conquetam vini ad duos solidos, sex denarios Thron. Item pro clij. Conquetis avenae, ... quarum xij. faciunt unum cartaronem, quia mensurantur et solvantur in pleno, ... computando cartaronem avenae ad tres solidos Thron.... Item pro lv. Conquetis frumenti, quarum undecim faciunt unum cartaronem, quia mensurantur et solvantur in raso.... computando cartaronem ad undecim solidos Thron. Codicil. ann. 1434. ex Tabul. Flamar.: *Dare jussit duas Conquas frumenti boni, puri et marchantis mensurae Leomaniae. Inventar. ann. 1476. ex eod. Tabul.: Item plus novem Conquas spentonis.... Quatuor Conquas nulli ad communem mensuram dicti vicecomitis Leomaniae. Vide Concha 3. Hinc**

* **CONQUATA**, Modus agri conquae scilicet frumenti alteriusve rei redditus. Libert. Salveter. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 658: *Ad opus vinearum unam Conquatam terrae. Inventar. ann. 1476. jam laudatum: Item plus unam Conquatam terrae, ... confrontatam ab una parte cum barta, vocata Dens Pagets.... Item plus octo Conquatas terrae insimul contiguas in pertinentiis dicti loci de Mauroisio. Vide supra Conchata.*

† **CONQUADRARE**, Adversari, contradicere, Gall. *Contrecarrer*. Bruschi lib. 2. de Reformat. Monasteriorum cap. 16. pag. 879: *Premiserunt autem primo ad me unam audactricem, quae me primum Conquadraret. Apud alios legitur pro Convenire non semel.*

CONQUADRATUS, [Scientia vel virtute ornatus, instructus.] Locos vide in *Quadrivium* sub finem.

* **CONQUERERE**, Bello et armis acquirere, Gall. *Conquerir*. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 29 : *De Germania in Britanniam pervenerunt, eamque 240. annis paulatim Conquerentes, Angliam vocaverunt.* Infra non semel *Conquirere*. Vide in hac voce. *Conquerir*, pro *Arripere*, in Lit. remiss. ann. 1373. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 22 : *Ledit Robin qui n'avoit de quoy soy deffendre, Conquist l'espée dudit Philippot, et l'eu fery parmi la teste.*

* **CONQUATA**. Vide supra in *Conqua*.

CONQUATERNIO, [Quaternarium jun-go.] Glossar. Græc. Lat. : *Ζευγίζω κατὰ τέσσαρα*. *Conquaternatio*, *Ζευγίζω κατὰ τέσσαρα*.

* **CONQUATUS**, pro *Conquiuatus*, inquinatus, ut opinatur doctus Editor, in Charta commun. de Poix ann. 1280. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 604. art. 11 : *De paupis dilaceratis vel Conquatus, etc.* Mendum certe latet in voce *Conquatus*, eum synonyma sit alterius *dilaceratis* : unde restituendum puto *Concisis*, aut quid simile ejusdem significationis.

* **CONQUAVARE**, pro *Coneavare*, Gall. *Creuser*. Charta ann. 1394. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 78 : *Possint dicti consules in dicto loco et juxta insulam predictam,.... in dicto arenacio, in quo erat alveus antiquus fluminis predicti, Conquavare et aquam dicti fluminis.... in sua principali matrice reducere.*

** **CONQUEIRO**, *Coneharum* vel *Conquarum* artifex. Vide *Concha*, 1. Charta Alfonsi II. Lusit. reg. ann. 1220 : *Olleiro de 3. cozeduras det duas ollas, primam grandem et aliam parvam; Conqueiro det pro nuo anno, inter coneas et vasos 12; pelitarii inter duos unum mantum de foro.*

† **CONQUEREMENTUM**, *Acquisitio*, *Bona Conquisita*, parta. Charta Stephani Domini de Villars pro Ecclesia Insulæ Barbaræ ann. 1226. in Maeris ejusdem Monasterii tom. 1. pag. 139 : *Exceptis feodis Militum et guardis aliarum Ecclesiarum et Conquerementis post Stephani de Villars prædecessoris mei (obitum) factis.* Homagium ann. 1272. apud Guichenonum in Hist. Bressiæ Probat. pag. 19 : *Hugoninus de Tenarre... recognoscit se tenere in feodum a dicto Domino Bangiaci quicquid tenet in parochia de la Frauta, ubique exceptis Conquerementis habitis a Domino Guillermo Chagrin.* Ch. Philippi Regis Franc. ann. 1320. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 153 : *Cum omnibus Conquerementis et acquisitis per ipsum factis.* Antiq. Reecogn. Revel. Vienn. in Regesto Probus fol. 57 : *Item Comes non consuevit capere ibi in suis hominibus talliam, nisi pro Conquerimento faciendo, vel quando vadit ad Imperatorem.* Vide *Conquirimentum* et *Conquisitus*.

† **CONQUERIMENTUM**, in Franchesiis habitatoribus Belli-visus de Mareo concessis ann. 1256. per Guillelmum de Bello-videre Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 59 : *Item, si nos et successores nostros Conquerimentum facere contigerit, cujus pretium sit centum librarum vel ultra, habitatores supradicti nos nostrosque successores juvare tenentur pro sua bona et spontanea voluntate.*

* *Nostris, Conquise*; ita enim legendum existimo, pro *Conguise*, in Lit. ann. 1346. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 349. art. 18 : *Ne aides de mariage, ne de prisons, ne de Conguises, etc.* Ibi siquidem de auxilio, quod subditi domino præstare tenebantur, eum terram suæ proximam acquirere volebat, sermo est. Vide in *Auxilium*.

† **CONQUESTA**, Idem quod *Conquestio*. Tractatus inter Edwardum Angliæ Regem et Franciscum Ducem Britanniae ann. 1468. ex Archivo Castri Nannet. : *Si Rex Angliæ transeat in propria persona ultra mare cum potestate et armatura ad faciendam Conquestam, etc.*

CONQUESTARE, Bello et armis acquirere, apud Thomam Walsinghamum pag. 573. [Gallis *Conquester*, nunc melius *Conquerir*. Vide *Conquistare*.]

† **CONQUESTATUS**, Gall. *Conquis*, in Literis patentibus Edwardi III. Angl. Regis ann. xxviii. pro Rogerio David ex Archivo Turris Londin.

CONQUESTIO, **CONQUESTUS**, Armis aut bello quæsitum, partum, apud Bromptonum et alios, Gallis *Conqueste*.

CONQUESTATIO, Idem quod *Conquestio*, apud Thwroez. parte 1. Chr. Hungar. cap. 24. *Conquestare*, vineendo acquirere, apud eundem part. 2. cap. 9. Hinc Willelmus Nothus, Britannia subacta, *Conquestor* vulgo dictus Scriptoribus passim.

† **CONQUESTUS** verbaliter et active sumitur in Instrumento tom. 2. novæ Hist. Britan. pag. 837 : *Heuricus Rex Castelle fuerat Conquestus totum regnum Castelle.*

† **CONQUESTUS**, pro quibuslibet bonis quavis ratione acquisitis. Chartularium Brivatense apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 7 : *De rebus proprietatis nostre quæ per Conquestum nobis evenerunt.* Nova Histor. Britan. tom. 2. pag. 399 : *Assignetur in bonis meis patrimonialibus vel Conquestis... In manibus Executorum meorum pono omnes Conquestus meos, tam in Andegavia quam in Britania, exceptis Conquestis meis de Condeia et de Chalem.* Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1160. e Chartulario Montis Martyrum : *Insuper ipsum Conquestum... et herbergarium, quod in Conquestu fecerat mea liberalitate.* Occurrit apud Thomam Madox in Formulæ Anglicano pag. 217. etc.

** **CONQUESTARI**, *Aquirere*. Traditio Wicfridi Archidiacon. Trever. ann. 975. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 1030 : *Dedi eis, ut Conquestarent id precario jure, in eodem pago ecclesiam unam, etc.* Vide *Conquistare*, 1.

* Etiam quæ a patre et matre jure hæreditario quis possidet. Charta Mauric. episc. Paris. in Chartul. ejusd. fol. 28 : *Insuper Conquestum quendam terræ et vinearum, quem idem Giroldus a patre et matre sua habuerat, prædicti canonici (S. Marcelli) vindicare conabantur.* *Conquest* vero idem quod *Quæstus*, luerum, eodemmodum, vulgo *Profit*, in Charta ann. 1313. ex Tabul. ecel. Camerac. : *Le Conquest et profit qu'il i a eu ou faire la monnoie.* Vide in *Conquestare*.

* Post **CONQUESTUM**, Putandi ratio apud Anglos, qua annus, quo rex inauguratus seu regnum auspicatus est, designan-

tur, ut ad Chartam ex Monast. Angl. tom. 2. pag. 600. observant Auctores novi Tract. de Re dipl. tom. 5. pag. 601 : *Data apud Mottingham... quarto die mensis Decembris anno Domini 1226. regni vero domini regis Edwardi tertii, post Conquestum, tertio.* F. tom. 6. pag. 50. memorantur Literæ su Richardo secund, puis le Conquest d'Angleterre, premier. [** Anno Edwardi, tertii post Conquestum, tertio.]

* **CONQUESTENUS**, *Che aquesta alcuna cosa.* Glossar. Lat. Ital. MS.

* **CONQUETA**. Vide supra *Conqua*.

† **CONQUINISCERE**, *Quiescere*, eubar Glaber Rodolphus apud Duchesium tom. 4. pag. 52 : *Nocte quadam in strato Conquiniscens, ita contractus sum membris omnibus histerica passione, ut non erigere non met, neque in latus aliud vertere ullo non valerem.* Utitur Plautus pro Caput inclinare, seu totum corpus incurvare, contrahere.

* **CONQUINISCERE**, *Faire signe de yeux ou de la teste.* Glossar. Gall. Lat. Cod. reg. 7684.

† **CONQUIRERE**, Armis comparari. Gall. *Conquerir*. Johan. Iperii Chronic. S. Bertini apud Marten. tom. 3. Anec. col. 465 : *Duravit sic Monasterium istud donec Normanni Gentiles Neustriam Conquientes subverterunt, Monialibus trucidatis.* Vide Barthii Glossar. apud Ludewig. tom. 3. pag. 274.

† **CONQUIRIMENTUM**, ut *Conquimentum*. Commentatio inter Robertum I. eum Burgundiæ et Amedæum Comitem baudicæ : *Non possimus crescere vel Conquimentum facere in terra tota.*

† **CONQUISITE**, *Jure belli*, vi armorum. Vita SS. Valentini et Damiani tom. 2. Martii pag. 431 : *Et alia plurima casu sorte et Conquisite tenebat.*

† **CONQUISITOR**, *Victor gentium*, *populos suo subegit imperio*, Gall. *Conquerant*. Sic appellatur in Chron. Trium ad annum. 1136. Willelmus Dux Normanniæ subjectione regni Angl. clarissimus, qui aliis dicitur *Conquestor* vel *Conquator*.

CONQUISITUS, *Bona quæsitæ*, vel *quæsitæ*, *Aquests*, vel *Conquests*. Cap. Caroli Calvi tit. 26. [** Adnunciat. Ludov. et Karol. ann. 860. Pertz. pag. 472. et 49.] : *Illorum alodes de hereditate Conquisitu, et quod de donatione senioris habuerunt.* Capitula Ludov. Legem Salicam cap. 2. et Capit. Caroli M. lib. 4. cap. 74 : *Si quis... de qua causa fuerit interpellatus, verbi gratia de Conquisitu suo, vel de mancipiis suis.* Vide Skenæum de Verborum significatione voce *Conquestus*.

† **CONQUISTA**, *Vox Hisp.* Gall. *conquête*, Bello quæsitæ. Legitur in Epistola Constitut. Eccles. Valent. ab ann. 1200. et 1580. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 155.

† **CONQUISTARE**, *Acquirere*. Dab. Hugonis et Julittæ uxoris ejus S. Sept. Jerosol. ann. 993. tom. 1. Collect. Ar. pliss. col. 345. C : *Cum rebus suis omnibus ad ipsa curte pertinentibus Conquistaverunt Berta Regalis et Aluic Testamentum Ademari Schalarum Venerabilis tom. 2. Gall. Chr. Instrum. co. Quodcumque in Gintaco et in Salle, quod Sigeberto Sacerdote Conquistavi.*

Hispanis est Bello quærere. Vide supra *Conquestare*.

* 2. **CONQUISTARE**, Vincendo et debellando acquirere, *Hisp. Conquistar*. Chron. Bergom. ad ann. 1406. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 967: *Et ibi steterunt ipsa die usque in sero, et non potuit Conquistare ipsum castrum propter veretones, quos extra trahebant de ipso castro*. Vide supra *Conquerere*.

CONQUISTUM. Tabularium Monasterii S. Andreae Viennensis: *Totum et sub integro vobis impignoravimus pro solid. unius quadrannos duos de moneta decima, et debet le Conquisto de musto modio unos duos, etc. Alibi: Vobis impignoravimus pro solid. 12. usque ad annos 5. et debet in Conquisto le musto in quisque annos modios tres, etc. Rursum: Ut singulis annis 12. modios de vino in Conquisto reddatur. Ubi Conquistum umitur pro censu. [Verum, ut Conquisus, pro Bonis acquisitis usurpatur in Charta Fundationis Monasterii Cantogiensis tom. 3. Annal. Bened. pag. 708. col. : Concedo ad ipsum locum... quod mihi ex hereditate vel Conquisto legitime obvenit. Et alia vet. Charta ex Archivo S. Vietoris Massil.: Mansi... qui nobis per Conquistum obvenuerunt.]*

* **CONQUISUS**, Italis *Conquiso*, Malefectus, devictus, superatus, nostris *Convis*, eadem acceptione. Chron. Domin. e Gravina apud Murator. tom. 12. Script. al. col. 638: *Tandem tota illa die fatigati sultibus bellicis sunt Conquisi, qui in anibus æmulatorum reddere se nolentes, rus maluerunt ab inimicis in bello interiri, quam vivos intercepti ab inimicis eisdem*. e Roman d'Athis Ms:

Lors est doulans, mas et Conquis,
Et dist qu'il est tout seul chetis.

fra:

Es si malades et Conquis.

rursum:

Cil qui par dueil est trop Conquis

Fait grant joie à ses ennemis.

† **CONRADIIUM**, **CONRAGIUM**. Vide *Conradium*.

* **CONRASERIA**. Vide infra *Conresarius* *Conredium*.

† **CONREARIUS**. Vide *Correarius*.

CONREATORES, Gallis *Conréeurs*, qui illes parant, preparant, vox ejusdem gignis qua *Convedium*. Charta Philippi regis Franc. ann. 1345: *Tennatores corii, Conreatores, baudrarii, cordubanerii et fueno*. Conroieur de Cordouen, alibi. Charta Idovici Reg. Franc. ann. 1160: *Noveis quod nos dedimus et concessimus ex hac et in posterum Theci uxori Ivonis la the et ejus heredibus magisterium Cavatorum, baudreorum, sutorum, mesgeyciorum, eburseriorum in villa nostra Parisiensi, e Lemma Gallicum habet: Lettres des e q mestiers, c'est assavoir, Conratiers, Ludroieurs, Sueurs, Mesgissiers et Bourss donnez par le Roy.*

Charta hic laudata ann. 1160. rursum letur apud Brussel tom. 1. de Usu feud. p. 536. ubi loco Cavatorum, edidit *Cuprum*; nequaquam rectius: utrobique en legendum, *Conreatorium*. Glossar. Gl. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Conreour, parat coria*.

CANGII GLOSS. — T. II.

CONREDIUM, **CORREDIUM**, etc. Quidquid ad alimentum, ad cibum, ad mensam datur, cibus, mensæ apparatus, alimonium, convivium.

* Bona quævis quæ ad victum, vestitum, cultumve ministrantur et inserviunt.

CONREDIUM, Præbenda Monachi, vel Canonici. Monasticum Anglicanum tom. 1. pag. 149: *Abbas et Monachi ejus loci per totum annum post obitum suum totam Conredium, sicut in vita sua perceperint, habere debent, quod alicui indigenti pro anima sua erogabitur*. Alibi: *Totam decimam Conredii domus sue*. Et pag. 777: *Insuper concessimus quod ipsi (Monachi) et successores sui ad pensionem, Corrodium, seu sustentationem aliquam alicui de Prioratu prædicto, etc.* Tom. 2. pag. 32: *Das Conradia Monachorum*. Ibidem: *Conradium quotidianum*. [Charta anni 1218. ex Archivo Montis S. Michaelis: *Ego Ruelendus Goion, per voluntatem Roberti Goion fratris mei primogeniti dimisi Abbati et Conventui S. Michaelis quoddam Conredium, quod continebatur in portione, quæ me de paterna hereditate contingebat, quod scilicet in Abbacia percipere solebam annuatim*.] Vide Will. Thorn pag. 1872. Braetonum lib. 4. tract. 1. cap. 16. § 7. [Thomam Madox in Formulari Anglic. pag. 79. Edmund. Marten. tom. 3. Anecd. col. 1227.] etc.

* **CONREDUM**, Eodem significatu. Testam. Protas. abb. Cuxan. ann. 878. in Append. ad Marcam Hispan. col. 803: *Supplicamus presentia domui nostri, ut audiatis Conredum monasterii hujus vestri. Sunt apud nos quingentæ oves et centum animalia et quinquaginta jumenta et porcos quadraginta et caballos duos et asinos quinque, et vestimenta obtina ecclesiarum quinque parilia, de vestimenta quoque usu monachorum pleniter ad sufficientiam illorum, et de victu tritici cccxxv. modios appiliarios, centum ferramenta vel vascula plenius est in vestro monasterio*.

CONREDIUM, interdum pro *Procuracione*, seu convivii, quæ Dominis præstabantur a vassallis ex jure definito, quoties per illorum terras pergebant. Diploma Ludovici VII. Regis Franc. ann. 1157. apud Hemereum de Academia Paris. cap. 3. ex M. Pastoralis lib. 19. Charta 48: *Ut nec nostro, nec aliorum tempore quedam convivia, quæ vulgo Coreede, vel Giste vocantur, in villis prænominatis exigere, vel quærere liceat*. Charta Willelmi Comitis Cabilonensis ann. 1180. in Bibl. Cluniac.: *Et in universa terra ejus non habet tolliam, vel porcellagium, vel besonagium, vel messonagium, seu annonagium, vel Corredum*. Hereditaria Conradia, in veteri Charta in Adilitamentis ad Matth. Paris pag. 110. Charta Walteri Giffardi in Tabul. Fiscanensi fol. 13: *Eidem Ecclesiæ liberum et quietum clamavi Conredium, quod per singulos annos in eadem Ecclesia habebam in feodo*. Speculator tit. de Feud. lib. 4. part. 3. pag. 306. ait, *Imperatori servitium a vassallis deberi pro Corredo Imperiali, ut videlicet quando Imperator transierit per illum locum, contribuat in sumptibus ejus*. Adde Constit. Sicul. lib. 3. tit. 18. Leges Inæ Regis Westsax. cap. 74. apud Brompton. Gervas. Dorobern. in Stephano

Rege pag. 1347. et Rastallum in verbo *Corredy*.

CORRODIUM. Henricus Huntindon. lib. 6. pag. 367: *Tosti igitur furibunde descendens a Rege et fratre suo perrexit ad Hereforde, ubi frater suus Corrodiu regale maximum paraverat: ubi ministros fratris sui omnes detruncans, singulis vasis vini, medonis, cervisie, pigmenti... cruris, humerum, vel caput, vel brachium imposuit*. Adde Leges Ethelredi Regis cap. 2. Statutum 2. Westmonast. cap. 29. tom. 2. Monast. Angl. pag. 321. 355. 430. 532. 933. Fletam lib. 4. cap. 1. §. 16. cap. 6. §. 2. etc.

* **CONREUS**, ut *Conredium*, *Procuratio*, *Gistum*, *Pastus*, nostris etiam *Conroi*. Libert. S. Andr. prope Avenion. ann. 1292. in Reg. 122. Chartoph. reg. ch. 336: *Quod si plures Conrei debendi in solidum sint in dicto loco, non possint conveniri nec exigi aliquid ab eis, nisi pro rata cujuslibet, aliis Conreis presentibus et solvendo existentibus*. Eadem totidem verbis leguntur in Libert. villæ de Boceyo ann. 1294. ex Reg. 59. ch. 63. Charta ann. 1310. in Reg. 47. ch. 98: *Les Conrois, qui sont appellé repas, lesquies, cil qui ladite ferme tient, prent par an de redevance en l'abbaye de Bernay. Le Conroi de nos et de no mai-snie*, in Ch. ann. 1253. ex Chartul. 21. Corb. fol. 114.

CORREDA, et **CORREDUM**. Vetus Charta ann. 1279. apud Ammiratum in Familia Caldora tom. 2. pag. 190. Famil. Neap.: *Præpositus corporum et Corredorum navis curiæ nostræ quæ dicitur Comitissa. Contractus navigii Regis S. Ludovici cum Venetis*, tom. 5. Hist. Franc.: *Quarum prædictarum 5. navium quelibet cui Corredis et apparatibus suis*. Vide Joan. Lucium lib. 4. de Regno Dalmat. pag. 180.

* Quidquid navi instruendæ necessarium est. Informat. Mss. de transmar. passag.: *Et costabit quodlibet vysserium munitum omnibus sarcis et apparatu seu Corredis, mille cc. lib. Turon. Charta ann. 1274. tom. 1. Corpor. diplomat. pag. 236. col. 2: Item quod dictus dom. rex commodabit universitati Sibenici unam galeam munitam cum offensis et Corredis ad navigandum*. Pro apparatu muliebri, Gall. Trousseau, in Stat. Pistor. lib. 2. rubr. 93: *De Corredis dandis et fulcimentis mulierum*.

CONRAGIUM, Idem quod *Conredium*. Vetus Charta Corbeiensis Monasterii inscripta, de Mensa Abbatis: *De bonis istis tenetur Abbas facere hoc quod debet erga Dominum Papan, sicut in Conragiis et exercitiis suis, etc... et debet Celerarius dictis famulis suum Conragium de pane et vino et carne*.

† **CONREGIUM**, Ead. notione. Charta Nicolai Abb. Corbeiensis ann. 1158. ex Tabulario ejusd. Abbatiae: *Illas consuetudines, quæ superius scriptæ sunt, et omnes illas quas clamabat in horreo et curte, et in campis, et Conregium corvearum quod sibi deberi asserebat eo die quo illas submonebat*. Vide Historiam Harecurianam tom. 3. pag. 38. et suo loco *Bicocaria*.

CONREIUM, apud Perardum in Burgundicis pag. 138. [Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 877. ann. 1228: *Procuraciones, comestiones et omnia Conreia, etc.*

Iterum occurrit in Indice MS. Beneficiorum Eccles. et Dioc. Constantiensis fol. 65. verso.]

¶ **CORREIUM**, Chartularium idem S. Vandreg. tom. 1. pag. 877. in Charta anni 1259 : *Ego Walterus de Esquetot... vendidi, quitavi et omnino dereliqui in perpetuum Domino Abbati S. Vandregesilli et Conventui ejusdem loci totum Corveium (lege Correium) quod percipiebam annuatim pro me et conductu meo in Abbatia dictorum Religiosorum... Ita quod in dicto Corveio sive in pertinentiis ejusdem Corveii ego vel haeredes mei nichil de cetero poterimus reclamare.*

¶ **COUREIUM**, Eadem notione, pro *Conreium*. Chartularium S. Vandregesilli tom. 1. pag. 79 : *Ego Robertus de Bellomonte Vicecomes Caleti remisi et omnino quietavi in perpetuum Abbati et Conventui S. Vandregesilli... omnes procuraciones, Coureia illa, quae clamabam et clamare poteram haereditarie in Abbatia S. Vandregesilli, etc.* Iterum occurrit, si fides sit Amanuensi, alioquin accurato, ejusdem tom. pag. 372. et pag. 878. neenon tom. 2. pag. 1261. verum timeo, ne ubique legendum sit *Conreium*.

CORROGIUM, Idem quod *Conredum*. Charta ann. 1247. in Regesto Comitum Tolosae : *Fontes, rivi, aquae, et piscaria, questae, et albergii, Corrogia, et adempria, et servicia et homagia, etc.*

CORRODARIUS, Cui *Corrodium*, vel alimentum datur, *Præbendarius*. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 390 : *Decedente vel cedente fratre non leproso, aut Corrodario dicti Hospitalis, loco ipsius... alius subrogetur.*

¶ **CONRESARIUS**, *Conrasier*, Monachus qui fratribus *Conredia* seu cibaria ministrare tenebatur ex officio *Convaserie* dieto, in Monasterio Nantensi, uti liquet ex 2. Chartis Gallicis MSS. ann. 1543. et 1571. ubi multa ad *Conresarium* spectantia.

* *Pariag.* inter reg. et abbat. S. Andr. Avenion. ann. 1292. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 133 : *Item quod illos redditus, quos habet in castro monasterii sacrista et Conresarius et clemosinarius, remaneant semper salvi.* Extitit quoque in ecclesia Montispess. officium *Conraseria* appellatum, ut videre est in Hist. Magal. pag. 447.

¶ **CONREZARE**, Cibis apparatus excipere, *Conrodia* parare, dare. Statuta Massil. lib. 2. cap. 34 : *Magistri seu carpentarii d'aissa, vel calafati operantes in mari nullatenus audeant... accipere... per pan e beoure, nisi unam denariatam panis... eo excepto quod quando catena navis vilebitur, prima die domini navium seu lignorum, vel alii pro eis, possint prædictos magistros Conrezare, sicut consuetum est.*

CONREER, nostris *Conrodia* parare. Le Roman d'Anbery MS. :

La nuit le fait en sa maison jesir,
Et Conreer, et richement servir.

Le Roman d'Amile et d'Amy MS. :

Li mangiers fu richement Conréé.

Alibi :

Et le manger ferez bien Conraer.

Le Roman de Guillaume au Court-nez MS. :

Or li Quens Pot souvent bien Conréé.

Hinc apud Scriptores nostros formata vox

Conroy, pro quolibet apparatu. Tractatus MS. de Torneamentis Militum Tabulae rotundae : *Et ainsy par cet ordre se mestoient tant qu'il y avoit de batailles, ad ce que les Conrois estoient assemblez.* Chron. Flandriae vernaculum cap. 78 : *Ils approcherent la navie du Roy de France, et tantost se meirent les François en Conroy.* Cap. seq. : *Quant la chevalerie, qui à S. Omer estoit, veirent les Flamans arrangez au bout des fauxbourgs de la Ville par routes, et sans Conroy, adonc issirent tous les banuerets a toutes leurs batailles.* Chr. MS. : *Saint Loys ordonna et mist en Conroi ses batailles.* Guill. Guiart ann. 1270 :

Tost sont en Conrois devisez
Des Reaumes et de l'Empire.

Alibi :

Toute la gent que li Rois a,
Et qui s'est à lui arrée,
Se retient d'autre part serrée
En Conroi, nul ne s'en esloche.

Conré, in Poëmate cui titulus *le Roman de Gavin* :

Conréé d'armes, apresté, et garni.

[Le Roman de Partenopex MS. :

Que Partonopex est levez,
Et s'est vestus et Conraez.

Vide Borelli Thesaurum in voce *Conroy*.] Le Roman de Merlin MS. : *Ains s'empassent outre ambedui mal arrée et tout desconrée.* Cavalieri di corredo, apud J. Villaneum lib. 9. cap. 277. *Chevaliers de Conroy*, bene apparati. Vide Octavium Ferrarium in *Corredo*, [et infra *Conreix*.]

* Aliud sonat hæc eadem vox, Pretium nempe quod mercedem vectori competit, in Ordinat. ann. 1415. ex Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1 : *Les voicturiers, maronniers et prudes bacheliers, qui icelles marchandises conduiront et ameneront, auront droit de prendre et avoir dix nœfs deniers Par. pour chacune navée ou batelée; lequel droit est appelle d'ancienneté les Convois.*

¶ **CONREGIONALIS**, Ex una eademque regione. Vetus Glossar. Sangerman. MS. n. 501. [* Marius Mereator pag. 10. edit. Baluz. : *Te verissime Amsactinae scaturiginis Conregionalis tuæ teterrimus fœtor... te postremo Atabulus provinciae tuæ pestifer flatus inflavit.*]

* Joan. ab Insula de Gestis memorial. Fraue. apud Lanium tom. 3. Delic. erudit. pag. 21 : *Quatenus Conregionales de levi mutabiles ab inobedientia consimili perterret.*

¶ **CONREGIUM**. Vide in *Conredium*.

* **CONREGNARE**, Una cum alio regnare. Chron. Alber. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 287 : *Filium quoque suum (rex Hugo) fecit consecrari in regem et coronari Robertum ad Conregnandum secum.*

¶ **CONREGUARDI SOLIDI**, Species monetae. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 34 : *Robertus Ruandi pro anima uxoris suae (dedit) unam massuram de quinque solidis Conreguardis.*

* Idem quod *Censuales*, qui ratione census una cum aliis debentur. Vide *Regardum* 4.

¶ **CONREIUM**. Vide *Conredium*.

¶ **CONREIX**, Turma, ab antiquo Gallico *Couroy*, de quo paulo superius. Epistola B. Reginae Legionis et Galecie ad Blancham Ludovici Regis Francorum Primogeniti

uxorem ann. 1212 : *In secunda acie fuit Rex Aragoniae cum suis et cum tribus Conreix, quos pater noster ei dedit : et de alia parte fuit Rex Navarrae cum suis, cum tribus similiter Conreix, quos pater noster ei dedit.*

¶ **CONRESARIUS**. Vide in *Conredium*.

¶ **CONRESATOR**, Coriarius, alutarius Gall. *Corroieur*. Charta Massil. : *Oblata supplicatione ex parte sabateriorum contrabanqueros et Conresatores, etc.*

* Occurrit præterea in Ch. ann. 1405. inter. Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 189. col. 2.

¶ **CONRESIGNARE**, Aliquid alicui similitudine tradere, transcribere, traducere, Gal. *Resigner* : quod tamen verbum Gallicum restringi solet ad eos qui beneficium ecclesiasticum vel munus aliquod gratui transfundunt in alios. Donatio Beehemani de Seurode et aliorum apud Ludewig. tom. 5. pag. 106 : *Vendidimus rite et rationaliter, et illis bonis renunciamus, et Conreignamus ipsa in his scriptis, talia bona cetero nunquam impetendo, neque repetendo.*

* **CONREUM**, Id omne, quo terra vestitur. Charta ann. 986. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. edit. 1717. col. 839 : *Terrineis, salectis, ficetis, campis, silvis pascuis, diversisque terra, Conreis pleni et vacui.* Vide in *Conredium*.

¶ **1. CONREUS**, vel *CORREUS*, Qui et alio in jus vocatur. Ulpian. Leg. 3. §. Digest. de liberat. legat. (34, 3.) : *etiam Conreus meus liberetur contra testis voluntatem.*

* **2. CONREUS**, ut *Convedium*. V. supra in hac voce.

* **3. CONREUS**, Una cum aliis sponsus. Vide infra *Coureus*.

¶ **CONREZARE**. Vide in *Conredium*.

* **CONRIVALIS**, Concivis. Vita S. J. mer. tom. 6. Sept. pag. 501. col. 1 : *jus rei testimonium cum publico rubore habens, portans secum, et valde miratus se bis catum atque illuminatum, repedavit ad propria. Hujusmodi sermone inter Conrivis et consanguineos exeunte, etc.*

¶ **CONROTUNDARE**, Συρροῦν. Gr. Lat. Græc. Rotundum efficere.

1. CONSA, [Laterna cœca.] Vide *Abse*

* **2. CONSA**. Charta Remundi abb. mod. ann. 1248. ex Cod. reg. 8407. fol. 50. 1° : *Quod territorium incipit Johannini quæ dividit terram domine raude a territorio domini regis, et de Causa (sic) directe protenditur, etc. A usque ad prædictam Consam Johannini Ubique fortassis legendum Causa, strata. Vide in hac voce.*

¶ **CONSACERDOS**, Simul Sacerdos et Coepiscopus, Collega in Sacerdotio. P. occurrit apud Scriptores ecclesiasticos.

CONSACRAMENTALES, [Qui eam rem affirmant sacramento.] Vide *Juramentum* [ad lineam, Quo vero pacto.]

CONSACRANEUS, Συμμενός, in Gr. Lat. id est, eorumdem sacerdotum ticeps. [In Supplemento Antiquarii saceraneus.] Gloss. Lat. Gr. : *Consacranus*. Maximinus apud Capitolin. tribus Gordianis : *Sacrați cōmilio imo etiam mei Consacranes.* Tertull. loget. cap. 16 : *Sed et qui Cruces magnificas putat, Consacranus erit nost*

Hofmannus habet, *Consecraneus*.] Hinc
mendandus Anonymus Barenensis in Chr.
nn. 1048 : *Rebellavit Tornikei cum Make-*
onis et Botazzi Consocraneo suo perrexit
instantinopolim, ut faceret se Imperatorem.
egendum *Consacraneo*, id est, eodem sa-
amento obstricto, conjurato.

CONSACRARE, pro *Consecrare*, occurrit
aliquot Inscript. 18. 6. 867. 5. ut *Sa-*
anea Dea Cereris, pro *sacrata*.

† **CONSEPE**, *Ut adsolet*. Gloss. Isidori.

** **CONSAGITTATIO**, Collatio pecunia-
ri, pecunia *Conjecta*, Germ. *Schosz*. Chart.
archion. Brandenb. ann. 1296. ap. Ger-
n. Fragn. March. part. 1. pag. 37 : *Ni-*
exactionis nec prorsus Consagittationis
eventum aliquem nobis dabant. Alia Ot-
n. duc. Brunswic. ann. 1247. in Lunig.
Spec. Cont. IV. part. 2. pag. 640 : *Mi-*
teriales autem nostri, in civitate mauen-
tu, qui dant ad Consagittationem et petitio-
nu, quod dicitur Schot et Schulde, nec rade
hercvede dabant.

CONSALANEUS, *Συναλεις*, in Gloss. Lat.
C. Contubernalis qui eodem sale utitur,
chiva. [Vox Hieronymo nota. Hinc
eenda Supplem. Antiq. ubi *συναλεις* per-
pam redditur *Commarinus*.]

CONSANARE, neutraliter : *si Consana-*
et, in leg. 10. D. de *Ædil. Edict.* (21, 1.)

CONSANGUITARE, *Sanguini propin-*
quare. Vet. Glossar. MS. Sangerman. n.

CONSARTUM, *Plumatum vel acute*
atum, Papiæ. Vide *Sarsorium*.

CONSCABINUS, In officio municipali
conatus collega, in Ch. commun. Abba-
vi ann. 1184. ex Hist. major. ejusd.
39.

CONSCAPLIUM, Interscapulium. Gloss.
cap. de Membris humanis : *Cousca-*
plum, *μετάσφρενον*.

CONSCAPULA, *Κόγχη*, in Gloss. Græc.
[in Suppl. Antiq. *Conscapula* : *Κόγχη*,
Desum. Græcis recentioribus *Κόγχη* est
templi in conchæ formam sinuata,
sertim illa in qua exstat altare. Vide
Chæ 4. et Gloss. med. Græcit. in
Κόγχη.]

Cod. S. Germ. ex Castigat. in utrum-
Glossar. *Κόγχη*, *Concha*, *pulba*, pro
a. Gloss. Lat. Gr. : *Conscapula*, *κόγχη*.
Me ergo *κόγχη*, in Suppl. Antiq.

CONSCARIFICARE, pro *Scarificare*.
Supl. Antiquarii : *Conscarifico*, *Καταξέω*,
De do.

CONSCEMATIZARE. Vide *Scematizare*.

CONSCHOLASTICUS, Condiscipulus.
board. in Hist. Rem. lib. 2. cap. 19 :
(Vulfario) *successit Ebo, vir industrius*
eralibus disciplinis eruditus, ... impe-
is, ut fertur, Ludovici collactaneus et
cholasticus. Vide supra *Concretus*.

CONSCIENTIA, Cognitio, monitum,
Coscienza. Correct. stat. Cadubrii
113 : *Consules possint et valeant, facta*
un eis prius Conscientia, mittere quos
ones voluerint cujuscumque alterius
enarii ad capiendum hujusmodi malefa-
toris.

CONSCIENTIAM FACERE, Gall. *Faire*
conscience, Religioni habere. Utitur Bern.
eydenbach Itiner. Hierosol. pag. 139.
li. actione sumitur in Chartular. magno

S. Victoris Massil. : *Cogitavi vobis sacre*
Conscientiam, id est, vobis notum facere.

* Comput. ann. 1334. inter Probat.
tom. 2. Hist. Nem. pag. 85. col. 1 : *Mes-*
sagerio, qui portavit duas litteras Parisius,
unam confessori domini regis, ut faceret
Conscientiam domino regi, ut subsidium no-
bis remitteret.

* **CONSCIENTIATUS**, Qui omnes actus
suos ad recti et æqui normam exigit. Mi-
rac. S. Nicetæ tom. 4. Sept. pag. 8. col.
1 : *Fuit quidam presbyter Conscientiatus,*
nomine Guaspar, vir religiosus et timoratus,
etc. Vide *Conscientiosus*.

* **CONSCIENTIOSITAS**, *Grant scrupule*
de conscience. Glossar. Gall. Lat. ex Cod.
reg. 7684.

† **CONSCIENTIOSUS**, Gall. *Conscien-*
tieux, Religiosus, qui omnes actus suos
ad recti et æqui normam exigit. Occurrit
in Berntenii Chronico apud Leibnitium
tom. 2. Scriptor. Brunswic. pag. 445.

** **CONSCITUS**, Conscientia. Chart. ann.
1377. ap. Westphal. Monum. Cimbri. tom.
2. pag. 2281. *Cum consilio, Conscitu et ceu-*
sensu hæredum et proximorum nostrorum.

† **CONSCOPARE**, Scopis mundare. Vide
Arsura.

CONSCRIPTI, Charta, contractus, libel-
lus. Formula 49. inter Lindenbrogianas :
Quicumque contra hanc donationem, unde
inter nos uno tempore Conscriptos firmavi-
mus, venire aut infringere voluerit, etc.

† **CONSCRIPTIONIS CHARTA**, Eadem no-
tione. Charta anni 1069. ex Archivo S.
Victoris Massil. Armar. *Frejus* num. 28 :
Et inde hanc Conscriptionis Chartam fieri
jussit. [* *Per hanc nostræ Conscriptionis*
auctoritatem, in Chart. Ludov. P. ann. 833.
ap. Seibert. Histor. Westphal. num. 3.]

1. **CONSCRIPTIO**. Julius Firmicus lib. 8.
Mathes. cap. 30 : *Qui ex sororum vel affi-*
nium Conscriptione filios suscipiant, ex in-
cestuoso coitu conquisitos. Forte leg. *Coi-*
tionie.

* 2. **CONSCRIPTIO**, pro Subscriptio,
in Charta inter Probat. Hist. S. Germ.
Prat. pag. 3. ut volunt Auctores novi
Tract. Diplom. tom. 4. pag. 733.

† **CONSECRANEUS**. Vide *Consacraneus*.

1. **CONSECRARE**, Terminum consti-
tuere, figere : vox Agrimensorum. Gloss.
Lat. Græc. : *Consecravit*, *καθιδρύσσειν*.

2. **CONSECRARE**. Gillebertus Lunicensis
Episcopus de Usu Ecclesiastico : *Dedicat*
Pontifex atrium, templum, altare, tabulam
altaris. Dedicare enim est locum Deo offerre,
benedicere et sanctificare. Consecrat autem
Episcopus utensilia Ecclesiæ, quæ fere omnia
Sacerdotibus sunt communia, vestimenta
videlicet sacerdotalia, et pontificalia, altaris
velamina, calicem, patenam, et corporalia,
et vasculum Eucharistiæ, chrisma, oleum,
vas chrismale, thus, et thuribulum, bapti-
sterium, arcam vel scrinium reliquiarum,
ciborium, id est, altaris umbraculum,
crucem, tintinnabulum, et ferrum judiciale.
Ea enim tantum Consecrat quæ a communi
usu in cultum divinum separantur.

CONSECRATIO, *τελετή*, in Gloss. Græc.
Lat.] [Initiatio. S. Laurentius ad Sixtum
PP. : *Cui commisisti dominici corporis et san-*
guinis Consecrationem; hoc est, Commixtio-
nem, quæ tum fieri solebat in distributione

Eucharistiæ per manus Diaconorum : quod
non satis intelligentes quidam e recentiori-
bus pro *Consecrationem* perperam scripse-
runt *Dispensationem*. [* Hinc sacerdos Ho-
stiæ particulam miscens cum pretioso san-
guine dicit : *Hæc commixtio et Consecratio*
Corporis et Sanguinis Domini, etc. Vide *Dia-*
conus.]

CONSECRATIO VIRGINUM, in Concilio Car-
thag. III. cap. 4. Carthag. IV. cap. 11.
apud Leon. PP. Epist. 92. cap. 15. in
Concilio Wormaciensi ann. 868. can. 8.
20. in Legibus Luithprandi Regis Longo-
bard. tit. 22. § 1. [* 30. (5, 1.)] et in Capi-
tulari 1. incerti anni Caroli Magni cap. 20.
ubi ante 25. annum ætatis consecrari vetan-
tur. *Monialis Consecrata*, pro *Abbatissa*,
in Concilio Oxoniensi ann. 1222. cap. 38 :
Et sola Monialis Consecrata deferat annu-
lum, et uno sit contenta. Vide *Benedictio*.

* **CONSECRATIO**, Regis inauguratio dici-
tur, in Charta Ludov. VI. reg. Franc.
ex Chartul. Maurign. : *Actum Stampis in*
palatio publico, anno incarnati Verbi 1112.
anno vero Consecrationis nostræ quarto.

CONSECRARI, Baptizari; *Consecratus*,
Baptizatus. Paschazinus Lilybitanus Epi-
scopus in Epist. ad Leonem PP. de Pa-
sehate : *In cujus (Ecclesiæ) baptisterio,*
nocte sacrosancta Paschali, baptizandi hora,
cum nullus canalis, nulla sit fistula, nec
aqua omnino vicina, fons ex se repletur,
paucisque qui fuerint Consecratis, cum
deductorium nullum habeat, ut venerat
aqua, ex sese discedit. Infra : *Usque ad*
lucem aqua non veniente, non Consecrati,
qui baptizandi fuerant, recesserunt. Hinc
ἀγιαστῆριον, pro baptisterio, apud Theopha-
nem pag. 98.

† **CONSECRARI** alicujus Sancti corpus
dicitur, cum e terra eximitur honoris
ergo, atque inter sacras reliquias fidelibus
exponitur venerandum. Annales Mutinens.
ad ann. 1228. apud Murator. tom. 11. col.
50 : *Eodem anno die xxiii. Julii Consecratum*
fuit corpus S. Francisci.

CONSECRARIA, *Pernitialis*, Papiæ. [* In
cod. reg. 7609. et edit. ant. *Consecraria*. Ita
etiam Placid. ap. Maium vol. 3. pag. 449.
Glossar. in cod. reg. 7644 : *Consecrariam,*
permittalem.]

CONSECRATALIS. Gloss. Ælfrici; *Sym-*
mistes, vel Consecratalis, *gehala, vel*
gerunna, id est, domesticus. Charta
Ottonis Imp. ann. 980. ex Tabulario S.
Vitoni Viridunensis : *Quare noverint omnes*
Consecratalis Palatii, cæterique fideles nostri,
etc. Occurrit in aliis Imperatorum Chartis
ibid. [*Consecratalis cubicularius*, in Vita S.
Eadmundi Anglorum Regis, apud Marten.
tom. 6. Ampliss. Collect. col. 826.]

☞ Alibi non solum domesticum vel
familiarem, sed secretorum participem et
conscium significat. Vita S. Geraldii Episc.
Tullensis tom. 3. Aprilis pag. 210. F :
Occulta etiam suorum judicia consiliorum ei
Omnipotens declarabat, ac velut Consecratali
intimo, arcana suæ dispensationis certissime
revelabat. Vita S. Evermari tom. 1. Maii
pag. 124. A : *Sanctam quoque Gertrudem,*
eorum in his quæ Dei sunt Consecratalum,
etc. Chronicon Waticensis Monasterii
apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 825.
E. : *Quemadmodum sanctorum Consecratalis*

fuit in audiendo, ita quoque cunctis reum non prodidit detegendo. Vide Acta SS. Aprilis tom. 2. pag. 657. et 770. etc.

** **CONSECRETARIUS**, Chart. Annon. Archiep. Colon. ann. 1074. in Seibertz. Histor. Westphal. num. 31 : *Procul mora igitur eodem preposito Hadone ad me accersito ut Consecretario et familiari.*

CONSECTANEUS, *Ejusdem sectæ*, in Glossis vetl. qua notione vocem usurpat Sidonius lib. 1. Epist. 2. lib. 5. Ep. 6. et lib. 7. in Concione. et Ep. 14.

† **CONSECUTIA**, Epistola A. Monoehi ad Odonem Episc. Paris. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1016 : *Utinam malum istud nec tu in consuetudinem ducas, nec exemplo tuo miser mundus ad Consecutiam trahat; hoc est, te consequatur malum idem perpetrando; sic dicimus de re ad exemplum pertinente; C'est une chose qui tire à Conséquence.*

CONSEDERE, Invadere, per vim auferre. Antiq. Fuldens. lib. 2. Tradit 45 : *Villiperah et uxorejus tradiderunt ad S. Bonifacium partem hereditatis suæ. Tunc contigit quod Villiperah obiit, ... et gener ejus Wolfhart injuste Consedit illam traditionem, quam tradiderat Williperah et uxor ejus. Infra : Et ille Wolfhart supra dictum rem injuste concessam coram Centurione illo... et coram hominibus multis reddidit, eum suo jure, et emendavit quod injuste Consedit illam traditionem, etc. Et Tradit. 209 : Hanc traditionem accepit Wolfmant Advocatus Abbat. Albin Monachus, et N. Vilicus, et Concederunt in dominium S. Bonifacii.* [** Possidere, occupare, Germ. Besetzen. Vide Grimm. Antiq. Jur. pag. 187. et Haltaus. Glossar. col. 1960. voce *Sich Untervinden.*]

† **CONSEEL**, Gall. *Segle*, aut potius frumentum cum secali mixtum, unde addita præpositio, *Con* apud D. Brussel de Feodis tom. 1. pag. 241. ex Regesto Magnorum Dierum Campaniæ fol. 33 : *Lambertus dictus Li Bonchuz Miles quondam Camerarius Campaniæ eisdem Priori et fratribus in fundatione Ecclesiæ suæ dedit et concessit singulis annis duos modios bladi, videlicet unum modium frumenti, et unum modium de Consee in quatuor granchiis quas habebat in Castellania de Barro super Albam percipiendos. Vide Mixtum 2.*

† **CONSEGALLUM**, Eadem notione. Litteræ Vidimus Petri Novelli Præpositi Eccl. Massil. ann. 1564. e Tabulario ejusdem Ecclesiæ : *Item pro elemosyna danda quolibet die Mercurii 150. eminæ Consegalli pro anno... Summa bladi annonæ 140. eminæ, summa Consegalli 40. eminæ, summa hordei 120. eminæ. Vide Constalium.*

** **CONSEGALE**, **CONSEGALIUM**, Occit. *Consegail*, Frumentum cum secali mixtum. Charta ann. 1304. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 49. col. 1 : *De Consegali triginta quinque cestarios. Et pag. 50. col. 1 : Quinque cestaria de Consegail. Alia ann. 1316. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 210 : Una aymina bladi Consegali (sic) computata duos solidos. Testam. ann. 1323 : Item lego heredibus Guillelmi Bertrandi decem saumatas Consegalli. Vide Cossegallum.*

** **CONSENSARE**, Consentire. Carol. M. Capitul. missor. Aquitan. ann. 789. art.

10 : *De missis nostris, quicquid apud illis seniores consensaverit.*

** **CONSENSUS**, Consensus, concilium. Carol. II. Synod. ap. Tolos. ann. 844. cap. 2 : *Aecipiant, si volunt, pro his omnibus 2. solidos in denariis, sicut in Toletano et Bracharense Consensu episcopi considerasse dicuntur. Vide Conc. Tolet. VII. can. 4. Bracar. II. can. 2.*

† **CONSENSUS ELECTIONIS**, Instrumentum electionis, in Vita S. Gervini Abb. Centul. apud Mabillon. sæc. 6. SS. Benedict. part. 2. pag. 321.

* Accuratus definitur in notis ad lib. 4. Hist. Franc. Greg. Turon. pag. 155. Instrumentum publicum, quo de ecclesia pastore viduata rex certior fiebat, ab eo postulando ut eum, qui in successorem electus fuerat, consecrari permetteret. Ejus formulam habes apud Marcull. lib. 1. Formul. cap. 7. ubi inscribitur : *Concessio civium pro episcopatu.*

* **CONSENTANEUS**, Conscius, particeps, Gall. *Complice*. Epist. Joan. VIII. PP. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 163 : *Predictos fures cum omnibus Consentaneis suis..... excommunicamus. Vide mox Consentarius.*

† **CONSENTANIUS**, pro *Consentaneus*, *Consentiens*. Formulæ Andegav. num. 49 : *Nec eum ocessit, nec consciens, nec Consentanius ad hoc faciendum numquam fuisset.*

† **CONSENTIARIUS**, Simili notione, Conscius, particeps criminis. Cod. Legum Norman. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 295 : *Consentiarii latronum in latrocinis, et receptores eorum alio modo sunt puniendi.*

* Ubi textus Gallieus earumd. Leg. habet : *Les Consentans aux larrons, etc. Consenteur*, in Pœn. ducat. Aurel. apud Thaumass. ad calcem Assis. Hierosol. pag. 469 : *Li receleur et l'aydenr et li Consenteur sont punis comme li seigneur.*

1. **CONSENTIA**, Pactum, conventio. Præcept. Ludov. Pii ann. 835. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 413 : *Quod si de his statutis atque Consentiis aliquid casu quolibet vel ignorantia, quod non optamus, inruptum fuerit, præcipimus ut quamcivissime secundum justitiam emendare student.*

* 2. **CONSENTIA**, Consensus. Charta ann. 1006. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 164 : *Ego igitur in Dei nomine Austendus, ... una cum Consentia vel cum voluntate Ermengaud archipresule examinamus, etc.*

CONSENTIATIVUS, *Consentaneus*, σύμφωνος, apud veterem interpretem Concilii Constantinopolit. sub Mena, et Concilii Hierosol. sub Petro.

† **CONSENTIMENTUM**, Consensus, Gall. *Consentement*. Chartularium Eccles. Aptensis fol. 89 : *Neque homo neque femina per meum consilium, neque per meum Consentimentum. Charta ann. 1044. ex Chartulario majori S. Victoris Massiliensis : Pro nostro consilio nec pro nostro Consentimento, etc. Per voluntatem et Consentimentum filiorum suorum, in altera Charta anni circiter 1063. ibid. fol. 91.*

* **CONSENTIVIT**, pro *Cousensit*, in

Charta Odonis reg. ann. 888. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 446.

CONSEQUENTIA, Consensus. Lambertus in Vita S. Heriberti Archiepisc. Colon. num. 8 : *Favet in idipsum tota curia una Consequentia.*

† **CONSEQUERRE**, pro *Consequi*, in Liturg. Gallie. Mabillonii pag. 276. col. 2 : *Ut gloriam mereretur eternam Consequere.*

CONSEQUUTIVUM, *Consequentia*, apud Petrum Cellensem lib. 1. Epist. 15.

† **CONSERGIA**, Custos mulier, seu uxor *Consergii*. Computus anni 1202. apud D. Brussel de Usu feudorum tom. 2. ad calcem pag. CLXIV : *Consergia Montis Desiderii XL. s.*

CONSERGIUS, Custos, nostris *Cocierge*, quibusdam quasi *Conservus*. [Tabularium Ecclesiæ sancti Clodoaldi : *Actu Pissiaco, adstantibus de Palatio nostro, quorum nomina subtitulata sunt, Roberto atque Fulehardo Præpositis nostris, Hugone Consergio nostro... anno ab Incarn. Dom. MC. an. vero Regni nostri XLVI.] Consergius restæ, in 1. Reg. Parlam. fol. 40. De vo etymo, vide an arrideat V. Cl. Egidii Magnagii conjectura. [Vide *Consergius*.]*

† 1. **CONSERVA**, Vivarium, ubi pisces conservantur, Gall. *Reservoir*. Consuet. Brageriaci art. 93 : *Qui pisces in Conserva mercatorum et burgensium positos fuerit, etc.*

† 2. **CONSERVA**, Gall. *Conserve*, deratæ naves, quæ eundem cursum tenentes sibi mutuam opem promittunt. S. Malaspinæ lib. 5. Rerum Sicul. num. 1 : *Sed eo propter vicinitatem terræ persone naufragio educente, omnibus fere naufragio facto rebus, multi de Conserva collectis abietibus et cottis apertis, et quibus inundationum concussionibus periclitantibus. Lanfrancus Pignolus lib. 7. Annual. nuens. ad ann. 1266 : Invenit quatuor galeas de Portu Feneris... et facta Conventione et dicto Peschetto Admirato ordinato eorum trium galearum et dictæ sagittæ, etc.*

† **CONSERVAGIUM**, Eadem notione. Tuta Massil. lib. 4. cap. 23 : *Si qui in Conservagium fecerint, vel faciant, quod viagium faciendum de voluntate tanæ, vel mandato Rectoris, vel Consilii Massiliæ illius loci, ubi Conservagium fieret in aliquod certum viagium, et si sibi ad invicem promiserint de hoc viando, statuimus ut illi qui dictum Conservagium non observarent, nisi justo iamento interveniente hoc facerent, præ pena Conservagium observare vel solvere compellantur, vel communi Muni si communi, vel alicui pro communis pena promissa fuerit, quam penam de fide Conservagii rumpentes solvere Rector vel Consules qui pro tempore eos qui eam promiserunt ad solvendum penam sine mora compellant; si pena promissa non fuerit, etc.*

† **CONSERVANTIA**, *Conservatio*, Vita B. Coletæ, tom. 1. Martii pag. 111.

† **CONSERVATIA**, *Conservatio*. Richardi II. Regis Angl. ann. 139. apud Rymer. tom. 7. pag. 765. col. 2 : *ut vatores dictarum treugarum pro peccatis deputet, et eos onus Conservatiæ huius in se assumere... jurare compellat.*

odi treugas debite observandum et observari sciendum.

¶ **CONSERVATIA**, Idem quo *Reservatio*, in materia beneficii, Gall. *Reserve*, Rescriptum seu mandatum, quo summus Pontifex sibi reservat collationem quorundam beneficiorum. Veteribus et Gratiano ipsi nota fuerunt huiusmodi rescripta, quorum neque hodie ullus est usus in Galliis. Litteræ Edwardi II. Regis Anglorum ann. 324. contra Cardinalem Eliensem, apud Symer. tom. 4. pag. 26. col. 2 : *Magister Johannes de Lescopon, Archidiaconus Nantensis, præstendens se Commissarium in quadam Conservatia, per bonæ memoriæ Clementem Papam Quintum... super beneficiis suis concessa, præfatos Commissarios et alios dicti Episcopi ministros, ad comparandum coram eo extra regnum nostrum Avinionæ, in hospitio habitationis suæ, ad eum tam remotum; contra canonicas inhibitiones, citari fecit responsuros de præmissis, in iuris et nostri ac subditorum nostrorum injuriam manifestam: præsertim cum huiusmodi Conservatiæ quæ a tramite iuris communis exorbitant, non consueverunt fieri in regno nostro temporibus retroactis. Vide Conservatoria.*

¶ **CONSERVATIO**, Officium seu iurisdictionis Conservatoris Universitatum. Comendium iurium et consuetud. Universitatis. per Rob. Gonlet fol. 12. vº: *Officarii autem Conservationis qui debent per ipsum Conservatorem institui et ipsi Universitati presentari et recipi ad iuramentum, Vicegerens Conservatoris, Scriba Conservationis, Promotor Universitatis, duodecim Notarii Conservationis. Vide Conservatores Privilegiorum.*

1. **CONSERVATOR**, [in veteri Vocabulario iuris utriusque dicitur *Index datus ad defendendum aliquos contra manifestas injurias, iudiciali indagine non utens.*] ** Ex ext. Decret. lib. 1. tit. 14. cap. 1. *Conservatores libertatum Angliæ, apud Matthæum aris ann. 1244. pag. 433.*

CONSERVATORES, Qui, ut est in Concilio erbipolensi ann. 1287. cap. 39. *personis religiosus et Monasteriis maxime dari contineverunt, exemptis per summum Pontificem aut Legatos ejus missos a Latere, etc.*

¶ **CONSERVATORES** Romæ dicuntur Magistratus seu Scabini ad exiguum dumtaxat impus instituti. Pontificale Rom. Venetiis incusum ann. 1561 : *Ante Pontificem Conservatores, Capita regionum, et alii Magistratus ac nobiles Urbis pedites præbunt.*

¶ **CONSERVATORES PRIVILEGIORUM** Acaemiæ seu Universitatum, de quibus scribit Robertus Gonlet in Compendio rium et consuetud. Universitatis Paris. l. 12 : *Pro tuendis autem ipsius Universitatis et suorum officiorum iuribus instituti sunt duo Conservatores, scilicet Conservator pontificus, et Conservator Regius, coram quibus ipsius Universitatis supposita, quasque personas sibi reas et in aliqua religatas faciunt convenire. Vide Concil. rid. Sess. xiv. de Reform. cap. 5.*

* Diploma Caroli IV. imper. ann. 1366. m. 5. *Ordinat. reg. Franc. pag. 226 : Conservatores autem huius privilegii, gracie, libertatis, franchisiæ, et immunitatis faciunt, constituimus et creamus, videlicet il-*

lustrem dolphinum Viennensem, et venerabilem episcopum Gratianopolitanum.

¶ **CONSERVATOR JUDÆORUM** est in possessione cognoscendi de omnibus causis criminalibus Judæorum, et injuriis per eos factis et passis, active et passive; ita quod nullus Prælati, Baro, vel alius habens Judæos in suo territorio, de præmissis quoquo modo cognoscere non potest : volumus præfatum Conservatorem in sua possessione manutene- re, etc. Ita Ludovicus III. Provinciæ Comes in Diplomate anni 1424.

** **CONSERVATOR**, Delegator. Vide Salamannus. Chart. ann. 1244. in Histor. Frising. part. 2. tom. 1. pag. 22 : *Idem etiam comes juramento suo publice declaravit, se nullum habere, qui vulgo Salman nuncupatur ad scriptam villam, proinde consensu et voluntate D. Episcopi D. Gebhardum de Tolle prelegit fore Conservatorem et suum constituit esse salman; sepe dictam villam ad usum ecclesiæ B. Virginis tamquam verus salman conservabit simul et defendet. Pro Administratore, procuratore occurrit in Chart. Capitul. Mindens. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 92 : Quam pensionem ipsorum Conservator agrorum terminis jam predictis bona fide tenebitur erogare.*

CONSERVATORIA, Rescripti Apostolici species, de qua Concilium Andegavense ann. 1365. can. 1. [Epitome Constitut. Eccl. Valentiniæ tom. 4. Concil. Hisp. pag. 149. col. 2 : *Bulla Pauli Papæ III. Conservatoria nuncupata in favorem Capituli... Ecclesiæ Valentiniæ... per quam... Judicibus per ipsum Capitulum nominandis committitur conservatio bonorum omnium. Epistola Joannis de Monsteriolo ad Nicolaum Cle- mangis tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1424 : Prætereo quæ ipse in Conservatoria seu Hortatoria pro Lucio Archia... in recommendationem Poetarum inducit.*]

* **CONSERVATORIALES** LITTERÆ, Quibus conservatores privilegiorum concessorum instituuntur. Instr. ann. 1394. apud Pezium tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 94. col. 1 : *Perpetuis litteris Conservatorialibus majori forma impetratis a sede Apostolica et obtentis, etc. Et pag. 96. col. 1 : Et quia in dictis litteris Conservatorialibus talis clausula : Quatenus vos vel duo, aut unus vestrum, per vos vel alium seu alios continetur, quilibet dictorum conservatorum procedendi et subdelegandi habuit potestatem. Quæ litteræ appellantur Conservatorium ibid. col. 2 : Cujus quidem commissionis seu Conservatorii originale sive authenticum pars monasterii S. Emmerammi... exhibebit.*

* **CONSERVATORIUM**, Vivarium, ubi pisces conservantur. Charta ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 313 : *Conduobus stannis seu salvatoriis vel Conservatorii piscium. Vide Conserva 1. et Salvatorium 1. Extat alia notione supra in Conservatoriales littere.*

CONSERVATORIUM, in Jure Hungarico, Sacristia.

¶ **CONSERVATUS**. Charta Wenceslai de Zbiron pro Petro Ressek ann. 1410. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 68 : *Quod ipsi præfati non poterunt vendere hominibus brigossis, seu male Conservatis vel reprobis, sed honestis et Conservatis*

nobis, Communitati villæ prædictæ Obezou placentibus.

* Dicitur de homine probi vel malo; unde legendum esse *Conversatus* facile est suspicari, ni rursus occurreret *Conservatus*, eodem significatu, in Lit. Casimiri III. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 200 : *Quas quidem dignitates et officia, dum vacare contigerit, nulli extraneo, nisi indigene bene Conservato illius terræ.... dabimus et conferemus. Vide Conversatio in Conservare.*

¶ **CONSERVITIUM**, Mutuum officium, obsequium. Breviarium Historiæ Pisanæ ann. 1163 : *Et tunc prædictos Pisanos Rex ipse allocutus est, promittens eis pro amore Pisani Communis amicitiam et Conservitium gandenter.*

¶ **CONSERVITUR**, pro *Conservetur*, in Charta anni 690. apud Felibianum in Histor. San-Dionys. pag. x.

¶ **CONSERVITUS**, pro *Conservatus*, ibid. xvi. in Privilegio ann. 696.

¶ **CONSERVIUM**, mendum, ut puto, pro *Consortium*. Codicillus Frederici Imp. quo rem judicariam ordinat ann. 1156. apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 194 : *Et si prædicti quadraginta Indices in aliquo discordaverint... si quis... innocentem condemnare attentaverit et de hoc convictus fuerit per tres Judices suos, videlicet Consortes, de Conservio eorum ignominiose ejiciatur.* [** de Consortio, ex autogr. ap. Schannat. Hist. Wormat. tom. 2. pag. 77.]

* **CONSETTUM**, Frumentum cum secali mixtum, f. pro *Consellum*. Charta Alaydis ducissæ Burg. ann. 1234. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 15. col. 2 : *Sexaginta vero minas de Consetto et sex viginti de avena et dicto blado. Vide supra Consegle.*

¶ **CONSIALIUM**, ut supra *Conseel* vel *Conseallum*. Chartular. S. Nicasii Remensis ann. 1250. bis habet : *Octo sextaria Consialii mercalis.*

* **CONSICIO**, *La piatazione*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

¶ **CONSIDERABILIS**, Spectandus, laudabilis, tom. 3. Concil. Hisp. pag. 80.

CONSIDERARE, Decernere, re expensa et considerata judicare. Epistola Caroli M. de victoria Avarica : *Sic Consideraverunt Sacerdotes nostri, et nos omnes ita aptificavimus, etc. Nicolaus I. PP. in Resp. ad Consulta Bulgar. cap. 26 : Pœnitentiæ, quam Antistes loci... Consideraverit, submittantur. Hincmarus Remens. Opusc. 34 : Mandavit suos homines ad se venire præterita die Sabbathi, et voluit Considerare de servitio Regis, et de illa opera ad suam Ecclesiam. Capitulare ann. 828 : Item Consideravimus ut Missos nostros per universum regnum nostrum mitteremus, etc. Capitulare Tolosanum Caroli Calvi [** ann. 844.] cap. 2 : Accipiant 2. solidos, ... sicut in Toletano et Bracarense consensu Episcopi Considerasse dicuntur. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 23 : Sanxit quoque antedictus Aldricus Episcopus, ... et Consideravit, ut in die ordinationis ejus, etc. Infra : Est namque a præfixis Sacerdotibus et Dei servis Consideratum et decretum, ut, etc. [Charta Philippi Aug. Franc. Regis ann. 1194 : Qui pacem et concordiam quam Scabini Considerant, refutaverit, 60. libras perdet.]*

Sicut Curia Consideraverit, in Fleta lib. 1. cap. 34. § 33. Vide Leges Luithprandi Regis Longobard. tit. 42. § 5. [* 62. (6, 9.)] et Capitulare Caroli M. ann. 807. cap. 3. Hinc

CONSIDERATIO CURIÆ, Decretum, iudicium Curiae. Lex Longobard. lib. 1. tit. 9. § 21. [* ex leg. Lintpr. modo laud.] de Muletis pro occiso homine: *Majores vero secundum quales personae fuerint, ut in nostra Consideratione vel successorum nostrorum, debeant permanere, quomodo ipsa compositio usque ad 300. sol. debeat ascendere, amplius non.* Epist. 58. ex iis quae habentur tom. 4. Hist. Franc.: *Ita quod de querelis, quae inter nos sunt, mittantur in Consideratione Archiep. Remensis.* Charta Communiæ Meldensis Henrici Comit. Trecentis ann. 1170. in Tabular. Campaniæ Bibl. Thuan. f. 298: *Si quis alicui de Communia injuriam illatam ad Considerationem Scabinorum emendare voluerit.* [Charta Philippi Aug. Fr. Regis. ann. 1194: *Quicumque intra pacem civitatis infracturam fecerit de raptu, vel de furto, vel de plaga ad bannileugam, justitia nostra debet eum arrestare, et coram Scabinis ducere, et ibi debet facere securitatem per Considerationem Scabinis tantum faciendi, quantum Scabini judicabunt.*] Charta anni 1240. in Tabulario Campaniæ Bibl. R. f. 366: *Consideratione Majoris illud emendabit. Iterum: Ad Considerationem Majoris illud emendabit.* Additam. ad Matth. Paris pag. 97: *Semper paratus est stare ad Considerationem Parium suorum, quod nunquam de maritaggio se intromisit.* Monastic. Angl. tom. 2. pag. 221: *Abstulit ei dictam terram per Considerationem Curiae suae.* Adde Regiam Majest. lib. 1. cap. 13. § 2. Bromptonum pag. 397. etc. Duchesn. in Probat. Hist. Monmorene. pag. 87. Thomasserium in Consuetud. Bituric. pag. 438. [Librum nigrum Scaccarii pag. 384.] etc.

¶ **CONSIDERANTIA**, in Donatione Dominæ Onecæ pro Rege Sancio, apud Moretum Antiquit. Navarrae pag. 597: *Post obitum vero de me Onecæ quidquid exinde facere vel judicare elegeritis, vestra sedeat digna Considerantia.*

CONSIDERATIO, Interdum Juriscons. Anglis est illud *συνάλλαγμα*, quod contractibus vires dat. Vide Cowellum lib. 3. Instit. tit. 16. § 4.

* Petri Alphons. Discepl. Cleric. cap. 1. sect. 4: *Modum tamen Consideravi, ne si plura necessariis scripserim, etc.*

¶ **CONSIDUM**, Consilium, in Vet. Glossar. MS. Sangerman. num. 501. [* Isidor. Origin. lib. 6. cap. 16. sect. 12.]

CONSIGILLATIO. Leges Athelstani Regis cap. 19: *Insigilletur manus ejus, et inquiratur die tertia si mulaminum sit intra Consigillationem.* Versio Saxonica, *manus (ordalio probati, projecto jam ferro ignito, e vestigio) obsignetur, et inquiratur die tertia si munda sit, immunda, (inusta scilicet nec ne) intra obsignationem.*

¶ **CONSIGLERIA**, Lacus consilii, ab Italico *Consiglio*, Consilium. Chron. Mutin. ad ann. 1324: *Tarabotto Anconitano novo Praetore designato xxiii. Aug. die, consilio populi novum palatium in Regali strata, ut inquam, quod vulgus Consiglerium novam dixerunt, aedificant.*

* **CONSIGNAMENTUM**, Depositio, Gall. *Consignation*. Stat. Vercell. lib. 2. pag. 32. 1°: *Qua tamen probatione pendente et factis Consignamento et oblatione praedictis, non possit debitor personaliter detineri, pignorari vel banniri, statuto aliqua alio non obstante.*

¶ **CONSIGNARE**, Asserere, confirmare, probare. Leges Aistulphi [* cap. 9.] apud Murat. tom. 1. part. 2. pag. 91. col. 2: *Si quis... possessionem suam per xxx. annos Consignaverit... possideat et in antea.*

¶ 2. **CONSIGNARE**, Concedere, tradere. Gesta Aigliberti Episc. Cenoman. apud Mahillon. tom. 3. Analect. pag. 193: *Villulas duas, quas et Petro adjutore et Chorepiscopo suo sua vice Consignare ad eandem Ecclesiam praecepit: id est Lantionem villam, quam... segregavit... et ad jam dictam Ecclesiam in adjutorium dedit... et aliam villulam de suo Episcopatu ad praedictum Monasterium S. Karileffi in adjutorium, praedicto Petro Consignante, dedit, cujus vocabulum est Savonerolas, et Villarem, pro qua re hactenus praefatae villulae in jus et dominationem praedicti Monasterii et jam dictae Ecclesiae cesserunt. An Consignare sumitur pro Concedere, quod donationes Donatorum testiumque consignationibus firmarentur?*

* Bureard. de Alex. VI. PP. pag. 13: *Hodie Consignate fuerunt claves portae viridarii, et aliarum portarum urbis magno marescallo regis Francorum.* Consignare vero donationes dicebant, non quod testium consignationibus firmarentur, sed quia per signa seu per Chartas ejusmodi traditiones fiebant. Vide infra *Consignatio* 2.

3. **CONSIGNARE**, Fronti baptizati oleo signum Crucis imprimere, seu Confirmationis Sacramentum impertiri baptizato, quod solus est Episcopi. Innocent. I. PP. Epist. 1. cap. 3: *De Consignandis vero infantibus, manifestum est non ab alio quam Episcopo fieri licere.* Infra: *Frontem ex eodem oleo (chrismate) signare solis debetur Episcopis, etc.* Adde cap. 6. Messianus in Vita S. Caesarii Arelat.: *Cum ad benedicendum oleum annis singulis, competentibus diebus, in baptisterio venisset, et ingrediens cocinnulam ad Consignandos infantes, etc.* *Consignationem pontificalem adhibere*, in Epist. 9. Gelasii I. PP. [* Decret. Gelas. cap. 6.]: *Spiritum sanctum per impositionem manus Episcopalis in Consignatione accipere*, in Capitul. Caroli Calvi tit. 29. § 1. [* Synod. Pistens. ann. 862.] Concilium Romanum ann. 904. can. 6: *Consignationes autem sacri chrismatis et olei, etc. Consignatio infantum*, apud Riculfum Suessionensem Episcopum in Constit. cap. 5. Anastasius in S. Silvestro. PP: *Et privilegium Episcopis dedit, ut baptizatum Consignarent propter haereticam suasionem.* Hae notione usurpant Concilium Arausican. I. can. 1. Arelat. II. can. 26. Toletan. XI. can. 8. Crisconius cap. 93. Diurnus Romanus cap. 3. tit. 7. Statuta Mainardi et Joannis Cardinalium ann. 1067. apud Baron. hoc ann. n. 9. vetus inscriptio Christiana apud eund. ann. 367. num. 5. Capitularia Attonis Episc. cap. 77. Bruno Signiensis de Vestimentis Episc. pag. 95. etc. Vide Henric. Valesium ad Eusebii Histor. Eccl. lib. 6. cap. 43. et infra *Consignatio*, 3.

4. **CONSIGNARE**, Signo sanctae Crucis alicui benedictionem impertiri, in Vita S. Theotonii Canonici Regul. num. 10. et apud Cyprianum in Vita S. Caesarii Arelat. sub finem, etc.

* 5. **CONSIGNARE**, Judici sistere. Correct. stat. Cadubrii cap. 113: *Addatur statuto de malefactoribus per homines villarum capiendis, quod quotienscunque contigerit aliquos bannitos pro casibus capitalibus venire in districtum Cadubrii, in centenaria, villas et regulas, in quibus commissum fuerit delictum, vel alibi, et praedicta centenaria, regulae et villae non Consignaverint toto posse suo illos seu illum malefactorem spectabili domino vicaria et consulibus, etc.* Vide *Consignatio* 1.

* 6. **CONSIGNARE**, **CONSIGNUM** FACERE, Recensere, lustrare, Gall. *Passer en revue*. Electio Amalrici primog. Aymer. vicecom. et dom. Narh. in capit. Tusciae ann. 1290: *Dominus Amalricus ipsa die vel sequenti, acceptato officio dictae capitaneus facere teneatur monstrum et Consignum suorum equorum, et suorum militum; alios vero, tam de conventu quam domicellos, conducere et Consignari teneatur.* Quod in ejusmodi inspectionibus militum notae seu signa accurate describerentur, illos *Consignari* dicebant.

1. **CONSIGNATIO**, Probatio per signa, seu per chartas. Capitulare Radelchisi Principis Beneventani cap. 18: *Omnes homines qui sub tua potestate sunt, ex quocunque habent praedicta munimina sua perdita, contentio fuerit de rebus aut servis aut ancillis aut aldionibus eorum, si aut per Consignationem, aut per pugnam approbare potuerint, quousque ad ipsum tempus quod barbaricum exortum est inter nos, et vos etc.* [Praeceptum Chilperici Franc. Reg. pro Gauzioleno Episc. Cenom. et Sichaud Abb. S. Carilefi apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 235: *Et post ejus discessu praedictum Monasterium absque ullius contradictione vel Consignatione, cum omni integritate et superpositio immelioratum, memoratam matrem et civitatis Ecclesiam ad jus et dominationem matris Ecclesiae Episcoporum in integrum convertatur.*]

CONSIGNATIO JUDICIS. Veteres precar. in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 62. 66: *Nos rectores S. Gervasii sine ullo iudicis Consignatione, aut haeredum nostrorum contradictione in vestram faciatis recare dominationem, etc.* [Similia leguntur apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 10 in Gestis Domnoli Episc. Cenoman.]

* 2. **CONSIGNATIO**, Concessio, tractio. Notitia rerum monast. Gellon. ex Tabul. ejusd.: *Et postea Amalbertus moliam de vineis tres S. Salvatori largitur, facta titia guirpitionis vel Consignationis sub Lunæ, xj. Kal. Oct. anno tertio regnae Ludovico rege.* Vide supra *Consignare* 2.

* 3. **CONSIGNATIO**, Confirmationis sacramentum. Charta ann. 847. apud Murat. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 77: *Quando circatas ad Consignationes faciendum de plebe in plebes vestras feceritis.* Vide *Consignare* 3.

CONSIGNATORIUM, Locus in quo baptizati confirmantur. Joan. Diaconus in Episcopis Neapolitanis in Joanne, qui vult

m. 616 : *Hic pulcrum construxit ædificium armoreis columnis affabre suffultum, atque nobilibus picturis decoratum, quod Congnatorium Albatorum vocabatur, inter omnes nempe majores quos Soter Episcopus cerat, et Ecclesiam Stephaniam per cujus portas duas, qui sacrum Baptisma receperunt a dextera parte ingredientes, Episcopo illorum in medio residebat, offerebantur, benedictione accepta, ordinatum a sinistra arte exirent.* At Alcuinus lib. de Divin. fic. eap. de Sabbato sancto Pasch. ait reus baptizatos in sacrario confirmatos : *ntifex ergo a fonte in sacrarium (procel,) et habens ibi compositam sedem, se at in ea, ut cum vestiti fuerint infantes, infirmet eos, etc.*

† **CONSIGNATUS**, Signo sanctæ Crucis nediatus. Vita Urbani II. Papæ pag. 260. perum posthum. Ruinartii : *Et sic diebus quinque nobiscum commorantibus, vivis ac sanctis Consignatis, cum laude et gartian actione discessit.* Vide *Consignare* 4.

* **CONSIGNUM**. Vide supra *Consignare* 6.

* **CONSILIABULUM**, Locus, ubi multum martyrum ac sanctorum corpora requiescunt. Vita S. Guidonis tom. 4. Sol. pag. 42. col. 1 : *Ubicumque eum quæres, in ecclesia invenires, floribus quoque æversis et arborum ramis cancellos et Consiliabula sanctorum vestiebat.* Vide *Concilium Martyrum*.

CONSILIARE, Consilium dare. Passio S. Maximiliani : *Dion ad Victorium patrem ejus dixit : Consiliare filium tuum. Victor respondit, ipse scit Consilium suum.*

Charta commun. Rotomag. ann. 1204. u. 5. Ordinatus. reg. Frane. pag. 672. art. 6. *Si quis eschevinorum, consultorum seu aliorum parium, diebus sibi constitutis, quam pro recto faciendo cum aliis sederi, sine majoris licentia sedem suam, Consilii causa, reliquerit, pagabit xij. denarios.*

CONSILIARE, Consilium inire adversus aliquem, mortem alieni clam machinari. *Item viri sui Consiliare, in Concilio Veroniensi ann. 752. ean. 5. Consiliare in Concilio Regis, in Capitul. Francoford. ann. 79. cap. 7. Annales Francor. et Chron. Rechtersperg. ann. 788 : Comprobatus est quatuordecim se postea transtulisse, et in vitam Consiliasse.* Regestum Petri Di. Casinensis num. 409 : *Contra animam nostram cogitaverunt et Consiliaverunt, ac amicos infra nostram provinciam invitaverunt, et conduxerunt, et propterea res eorum in fisco deductæ sunt.* Vide *Concil.* Francoford. ann. 794. eap. 9. Chronicon S. ophiæ Benevent. pag. 598 etc. Vide *am in Ἀλλοτριπραγείν.*

CONSILIARI, Eadem notione. Lex Saxo- tit. 3. § 1 : *Qui in regnum, vel Regem Francorum vel in filios ejus de morte Consiliari fuerit, capite puniatur.* Consiliari contra animam Regis, in Lege Longobard. lib. 1. § 1. [* Rothar. 1.] *In vita Regis Consiliari, in Capitulari Pipini Regis Italiae eap. 5. n alterius mortem Consiliari, in Legib. Caroli Regis Longobard. tit. 3. [* 10.] qui tribuitur De Consilio mortis.* Paulus War- dus de Gestis Longobard. lib. 6. cap. 6 : *Quoniam hoc Consiliati sumus, Anastasius*

in Hist. Eccl. : *Consiliati sunt milites Salomonem in templo perimere.* Ubi Theophanes habet ἐπεβουλεύσαντες. Eadmerus lib. de Similitudinib. S. Anselmi cap. 30 : *Ut cum aliquis intuetur et auscultat quosdam, quos Consiliari conspiciat, et de quibus suspicatur aliquid mali.* Ubi Consiliari proprie est secreto colloqui. Historia Belli-sacri verna- cula MS. : *Saladin les trait a Conseil comment il porroit exploitier, etc. Parler Conseil,* apud Joinvillam in S. Ludovico. Vetus Poema cui titulus *le Doctrinal* :

Certe j'ay grant merveille d'une caitive gent,
Qui blasment les pseudomes à Conseil coïement.

Robertus Bourronus in Merlino MS. : *Et quant il se departi de vous, il vous dist en Conseil, en riant, etc.* Christina Pisana 2. part. du Tresor des Dames, cap. 7 : *Et s'acointeront à Conseil, etc.*

CONSILIUM MALUM seu *Consilium mor- tis*, in Legibus Luithprandi Regis Longo- bard. tit. 105. § 3. tit. 108. § 1. [* 134. (6, 81.) 138. (6, 85.)] Alias Latinis

CONSILIARE, est *Consultare*, Ad Consi- lium venire, consilium inire de re aliqua. Vide Gloss. Jacobi Gotfredi ad Cod. Theod.

* *Conseiller*, nostris, eodem sensu. Le Roman de Robert le Diable MS. :

Mais li chevaliers s'emerueillent,
Et entr'eux li pluisour Conseillent.

Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 186. Char- toph. reg. ch. 38 : *Le suppliant ala en la ville de Bruges..... pour Conseiller sa ma- tiere avecques aucuns coustumiers et gens de conseil d'icelle ville.*

CONSILIARIS, Consiliarius. Passio S. Victoris Massiliensis :

Ultra quemque parem faceret tibi Consiliarem. Occurrit etiam apud veterem Interpretem Juvenalis Sat. 3. qui ministrum, *Consilia- rem* vertit.

CONSILIARIUS, Consiliorum particeps : Gallis, *Conseiller, Consiliarii Regis*, in Lege Burgund. in Proœmio, et in Capitul. Caro- li Calvi tit. 16. cap. 12. et tit. 30. [* De Carisiac. ann. 856. Convent. ad Sablonar. ann. 862. post Adnuntiat. Hlothar. Pertz. pag. 487. lin. 31.] Constantinus lib. 1. de Them. : Κοιλιάρχης, ταυτέσιβουλεύτας. Gloss. Græco Lat. : Γνώμη, Sententia, Γνωμοδοτής, Consiliarius, consiliator, suasor, [Philippus Valesius Franc. Rex in Litteris ann. 1339. Johannem Episcopum Lingonensem *consiliarium suum* appellat, hoc est, *Parem*, uti videtur Valesio in Notitia Galliarum pag. 280. col. 1.]

1. **CONSILIATOR**, Consiliarius. Gloss. Græco-Lat. : Σύμβουλος, Consultor, Consilia- tor, Consiliarius. Occurrit in Charta Ro- berti Comitis et Abbatis Sancti Martini Turon. apud Sammarthanos in Arehiep. Turon. n. 54. Utitur etiam Plinius lib. 4. Epist. Laetantius lib. 2. et 4. vetus Inter- pres Juvenalis Sat. 7. v. 124. Annales Francorum Fuldenses ann. 887. etc.

* 2. **CONSILIATOR**, Auctor, suasor. Stat. comit. Tolos. de hæreticis capiendis ann. 1233 : *Receptor, aut guidator, vel Con- siliator, vel adjutor latronum aut prædo- num, etc.* Formul. MS. Instr. fol. 16. vº. . Quoscumque alios fautores, Consiliatores et valatores ipsum (Johannem) et alios quos- cumque contradictores et rebelles..... excom- municatos publice nunciatis.

CONSILIATORIUM, Locus consiliorum, Ugutioni.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Consiliatorium, Le lieu de conseil.*

* **CONSILIATRIX**, Quæ consilium dat. Charta Ugonis reg. ann. 930. apud Mura- tor. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi eol. 938 : *Qualiter interveniente Aldæ amantissimæ et carissimæ conjugis nostræ, seu Ermengardæ comitissæ et dilectæ sororis ac Consiliatricis nostræ, etc.* Utitur Apul. Metamorph. lib. 5. pag. mihi 163.

* **CONSILIATURA**, Quæstio consulenda. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 15. ex Cod. reg. 4622. A : *De non mittendo aliquas Consiliaturas alicujus quæstionis extra civi- tatem Taurini. Item statutum est, quod ad utilitatem maxime pauperum et miserabilium personarum, judex civitatis Taurini non possit nec debeat mittere aliquas Consiliatu- ras alicujus quæstionis vel controversiæ..... extra civitatem Taurini.*

CONSILIOSUS, Prudens, consilio præ- stans. Fredegarius in Chronico cap. 61 : *Cum esset cautior cunctis et Consiliosus valde, et plenissimus fide.* Gervasius Tille- beriensis MS. lib. 3. de Otis Imperial. cap. 94 : *In omnibus angustiis Consiliosus.* Hinc *Consiliosior* et *Consiliosissimus*, apud Sido- nium lib. 1. Epist. 1. et in Concion. apud Joannem Sarisberensem in Policrat. in Prol. lib. 6. cap. 25. Epist. 282. Guillem. Pictavinum in Gestis Guill. Ducis Nor- man. pag. 184. et in Gestis Domini Am- bas. cap. 2. num. 4.

CONSILIOSE, Prudenter, cum consilio, apud Fredegar. in Chron. cap. 61. Petrus Blesensis Epist. 12 : *Quidam omnia Consi- liose disponunt, et semper in contrarium eis cedit. Consiliosissime perpendens,* apud Willelm. Malmesbur. lib. 5. Hist. pag. 166.

CONSILIOSE, Per insidias, apud Fredega- rium in Epitome cap. 71.

† 1. **CONSILIS**, pro *Consul*, apud Balu- zium tom. 6. Miscell. pag. 547 : *Honorio et Theodosio Consilibus.*

* 2. **CONSILIS**, Mendose, pro *Censilis*, in Charta Henrici I. ann. 1036. apud Loisel. in Comment. Bellovac. pag. 252. Vide *Terra censilis* in *Census*.

1. **CONSILIUM**, seu *Dies Consilii*, Qui concedebatur reo, ut ei de actori respon- dendo caveretur : *Jour de Conseil*, in Con- suetudine Senonensi art. 143. et in Sta- bilimentis sancti Ludovici lib. 2. eap. 13. § 1. Leges Henrici I. Regis Angl. eap. 46 : *In aliis quærat accusatus Consilium, et ha- beat ab amicis et paribus suis, quod nulli jure debet defendi, etc.* Cap. seq. : *Si quis a justitia Regis implacitatus ad Consilium exierit, etc.* Adde cap. 48. 49. 51. Ordericus Vitalis lib. 11 : *Cumque Robertus licentiam, ut moris est, eundi ad Consilium cum suis postulasset, eademque accepta egressus, purgari se objectis criminibus non posse co- gnovisset, etc.* Arestum ann. 1260. in Pro- bat. Hist. Guinensis pag. 374 : *Et habuerat super hoc diem Consilii et ostensionis.* Vetus Franeie Consuetudinarium : *Selon l'usage de Court-laye, il y a grande difference entre de- liberation et Advis. Car jour d' Avis est prins par le deffendeur au commencement de la cause; mais deliberation est prinse par le*

demandeur, quand sur le jour d'Advis le défendeur propose aucunes exceptions on défenses, sur lesquelles le Procureur de défendeur a à parler à son Maistre. Cap. seq. : Le défendeur comparant en personne ou par Procureur aura Advis de 40. jours, et puis aura veuc. Cato Vernaculus MS. :

Amis, quant tu as à plaider,
Et tu n'as qui te voeille aidier,
Ton jugeour Conseil demande,
La Loi du droit si le commande.

Vide Magnum Recordum Leodiense pag. 60. [et supra vocem *Arestum* 1.]

* *Mettre à Conseulx une requeste*, in Tabul. capit. Carnot. pro vulgari, *Renvoier à un plus ample informé*, Amplius deliberandum censere. *Dire à Cousoil*, Secreto dicere, in aurem susurrare, apud vet. Poetam ex Cod. reg. 7615. fol. 210. r^o. col. 1 :

A Cousoil li dist, Belle amie,
Alez tost, ne vous ennuit mie.

Conseus, a Lat. Consilium, vulgo *Projet*, *dessein*, in Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 166 : *Pour ce que il avoit revelés leurs secrez et leur mauvés Conseus*, etc.

CONSILIUM ERUDITUM, apud Juriscons. Anglos, *Conseil erudit*, qui alias Attornatus, seu Advocatus vel Procurator, qui pro quovis reo et accusato in jure respondet, illius jura plene edoctus. At in crimine læsæ majestatis reus per se respondere tenetur, non vero per Attornatum, Vide Stanfordium in Placitis Coronæ lib. 2. cap. 63.

2. CONSILIUM, pro Concilium, Cœtus, quomodo Consilium vocamus cœtum Consiliariorum. Gloss. Basilic. : Κονσίλιον, συν-έδριον, ἐκ φανερόν ἀνδρῶν. Vide Jacobum Gotofred. ad leg. 1. Cod. Theod. de Legat. [Statuta Arelat. MSS. art. 139 : *Neque Clavarii... possint libellum facere super bona Communis... nisi de voluntate totius Consilii.* Consilium Communis Rupellæ, Collegium Scabinorum et Parium, ut recte interpretatur Valesius Notit. Gall. pag. 488. col. 1.] [** Frider. II. Imper. edict. ann. 1232. ap. Pertz. vol. leg. 2. pag. 286 : *Cassamus in omni civitate vel oppido Alemanie Communia, Consilia et magistros civium*, etc. Vide Indic. ejusd. vol. voce *Civitas* et *Consul*.]

* Charta Joan. vicedom. Ambian. ann. 1300. ex Chartul. 23. Corb. : *Aller à ses assisses pour estre as Consaulx et as jugemens avec ses autres hommes, qui sont no per.*

MAGNUM CONSILIUM; ita passim in veteribus Tabulis Gallicis appellatur Consensus Consiliariorum intimorum, quod et *Privatum* interdum, ut et hodie dictum. Guill. Guiart ann. 1276 :

Cil du Privé Conseil connurent,
Qu'il n'iert pas tans de l'estriver.

Consilium Strictum, seu Conseil estroit, in Ratificatione Testamenti Philippi Puleri per Ludovicum Hutinum mense Decemb. ann. 1314. Postmodum peculiari appellatione donata Curia, quæ hodie le Grand-Conseil immepatur, instituta a Carolo VIII. Edicto dato Donjoni in Boiis 2. Aug. ann. 1497. et verificato Molini : in Magno Consilio 13. Septemb. seq. quo idem Magnum Consilium in Collegium redegit, conflatum ex Cancellario, Magistris Requestarum, et 17. Consiliariis ordinariis

per trimestre tempus eum eodem Cancellario servientibus, qui cum eo de Cancellariæ negotiis, et majoris momenti litibus tum hæreditariis, tum beneficiariis, quæ in Magno Consilio dirimi solebant, judicarent.

In hac superiori Curia hodie ab anno 1690. supremus Præses unus est, inferiores octo, Consilarii 54. alterno semestri servientes, Advocati duo generales, Procurator unus, Seriha superior, inferiores duo, etc. Hi Judices cognoscunt de omnibus controversiis Archiepiscopatum, Episcopatum, Abbatiarum, etc. de donis novo Regi faciendis, de indultis Cardinalium et supremi Senatus Parisiensis, de contradictionibus arrestorum, statutis Judicum, etc. Tam late patet jurisdictio Majoris Consilii, quantum est regnum.

3. CONSILIUM, Favor, consensus, laudinium Charta Guillelmæ filię Guillelmi D. de S. Michaelis ann. 1203 : *Fidelicet albergium duobus Militibus et tertiæ partis alterius Militis, et dominium, et Consilium, et laudinium, etc.* Charta Willelmi D. Montispessulani ann. 1103 : *Pertinent etiam Vicariæ omnes, donationes, et omnia Consilia omnium honorum, et omnium pignorum totius Montispessulani.* [Altera ejusdem anni apud D. Brussel de Usu feudorum tom. 2. pag. 728 : *In omnibus supra scriptis domibus, dono vobis totum censum, et totas vendecas et Consilia impignorandi.*] Alia ann. 1246. apud Garicellum in Episc. Magalon. pag. 256 : *Omnia laudinia, acapita, seu Consilia omnium honorum, etc.* Vide eundem pag. 293. Regestum Comitatus Tolosæ ann. 1231 : *Petebatque idem Abbas quartam partem justitiarum quæ fuit dominorum de Lauriaco, quia dicebatur esse de feudo Ecclesiæ Galliæensis, et quidquid sine Consilio ejus Comes emerat, dicebat emptionem non valere de jure.* Statuta Montspeliensia ann. 1204. cap. 13 : *Qui comprez maison o sol non bastit à Monpell. dona daqui per Consell la quinta al senhor.* In Statut. iisdem Latine editis : *Quicumque comparat domum vel solum forte inædificatum in Montepessulano, dat inde pro Consilio quintam domino : hoc est, si venditor habuerit de pretio centum solidos, dat emptor 25. solidos. etc.* Cap. 57 : *Dominus Montispessulani vel ejus Bajulus nullatenus donare, vel vendere, vel concedere potest Consilium, vel laudinium alicujus rei quæ ab ipso teneantur, donec ipsius rei venditio vel alienatio sit contracta.* Vide Consiliare.

CONSILIUM REGNI ET JUVAMEN, honoris gratia, dictus Robertus venerabilis Marchio, avus Hugonis Capeti, in Charta Caroli Simplicis, ann. regni 26. apud D. Brussel tom. 1. de Usu feud. pag. 128.

** CONSIMILES, Æquales, ejusdem conditionis, pares. Chart. Turing. ann. 1227 : *Cum sibi Consimilibus, videlicet liberis hominibus.* Vide Haltaus. Glossar. Germ. col. 659. voce *Genossen*.

CONSIMULARE, Idem quod Assimulare, Simul cogere, Assembler. Leges Luithprandi Regis Longobard. tit. 110. § 4 : *Quia non potuimus mulierum collectionem ad Arschild Consimulare, etc.* [** 141. (6, 88.) ubi Murat. Assimulare.]

* CONSINA, Consobrina, Gall. Cousine.

Charta ann. 1042. ex Bibl. reg. eot. 17. *Vindimus vobis petias vij. de terra ad puenem laborandum, et ipsas terras ac venit nobis de parentorum nostrorum de comparatio de Girberga Consina (sic) mea.* Vide infra Consobrina.

† CONSIPERE. Gloss. Isid. : *Consipere saporem habet.* Gellio Consipere, idem est ac sapere.

CONSISTENTES, dicti ii qui cum a fidelibus stantes orabant, necdum tam ad Sacramenta admittebantur : precem enim fideles stantes peragebant : συνεσθόν in Concilio Aneyrano can. 24. 25. et aliis apud Allatum lih. de Narthece veteris Eccles. pag. 85. Concilium Agathense can. 60 : *In pœnitentium loco standi et orationem humilitatem ita noverint observandam. Consistentes femine, in Conc. Rom. sub Euphrosinio II. PP. in quo præcipitur ne viris socii permittantur.* Id est, viduæ, vel virgines quæ pœnitentiæ benedictionem acceperunt.

† CONSISTERE, Constare, certum esse. Spicil. MS. Fontanellense fol. 70 : *Ex duobus quippe generibus hominum domus Regionis implenda est, vel de simplicibus, sensu et voluntate ad assequendam religionem prudentiam ferventes apparuerunt; de prudentibus quos religiosæ et simplicitatis Consistit esse simulatores.*

CONSISTERIUM, Papiæ, Rupis altæ * CONSISTI, Constipasti, in vet. G. sar. ex Cod. reg. 7613. [** in eod. 7644 : *Consiti, constipati.*]

CONSISTOR, Dignitas aliqua urbana. Consilarii Consistoriani forte. Ch. Walteri de Gant in tom. 2. Mon. Angl. pag. 848. sic clauditur : *Testi Roberto de Gaunt, Willelmo Consistorie, Will. de Mandeville, Lamberto Consistore.* Academici Cruseani tradunt Republica Senensi esse Magistratum Consistorio appellatur.

† CONSISTORIALIS ADVOCATUS, causas agit in Consistorio. Epistola Roberti Siciliæ ad Joannem Ducem Bedfordiæ 1420. apud Rymerum tom. 9. pag. col. 1 : *Nobili et egregio viro.... utriusque juris Doctore, Advocato Consistoriali, Consiliario fideli, etc.* Dicitur Advocatus Consistorii in Provinciali Guillelmi Lyndsi pag. 115.

CONSISTORIANI. Vide Comites Consistorii, [et infra Consistorium] Stetisse autem, etc.]

1. CONSISTORIUM, est quivis locus consistitur. Ita Tertullianus de Resurrectione mortuorum cap. 20. *terram in qua habemus consistimus, Consistorium vocat.* De verbo, Latine sit, an barbarum addendus Olaus Borrichius lib. de Lingua Latinæ ætatibus pag. 73.

CONSISTORIUM, Joanni de Januarius vestibulum, porticus, locus ad consistendum, quod iis scilicet in locis consistentibus januas ædis præstolantur, donec admittantur. Liber Esther cap. 5 : *sedebat super solium suum in Consistorio Palatii contra ostium domus.* Quod Consistorium non erat exterius sed interius, nam paulo ante : *Intus Hester regalibus vestimentis, et stetit in domus regiar, quod erat interius intrinsecus.*

eam Regis, Et ille sedebat, etc. Qua quidem notione Consistorium, exterius cubiculum, ex quo in Silentiariorum, et ex eo in ipsum Principis cubiculum ibatur, a consistente multitudine, et Principis audientiam præstolante, appellatum auctor est Cyrillus Seythopolitanus apud Alamannum ad Procopii Historiam arcanam. Ita etiam usurpavit Ordericus Vitalis lib. 2: *Ecce Januas hic disponam, et ad ortum solis ingressum: primo Proaulam, secundo Salutatorium, in tertio Consistorium, in quarto Tricorium, etc.* Sed et ejusmodi

CONSISTORIUM, Locus fuit Cubiculariis potissimum addictus, in quo excubabant potius quam cubabant, quo paratiores essent ad Domini præcepta. Sidonius lib. 1. Epist. 2: *Interfecto Consistorio perantusto, ubi somnolentiæ Cubiculariorum dormitandi potius quam dormiendi locus est.* Ita Monachus Sangallensis lib. 2. de Caroli I. Gest. cap. 8. ait quosdam Legatos, priusquam ad Imperatoris admitterentur conspectum, reperisse in Consistorio Cubicularios Imperatoris circa magistrum suum. um igitur in hisce locis consisterent qui principis audientiam præstolabantur, ipse Princeps ex interiori cubiculo in illud acrius progrediretur et veniret, quo supplices audiret, et causas ac negotia primum subditorum, in eo pro tribunali debat, quin etiam inquirentibus in nequitiis et dispicientibus Consistorianis, Ammianus lib. 15. ait. Atque inde

CONSISTORIUM, appellare generatim cum in quo Princeps de rebus publicis consultat ac deliberat cum suis Consistorianis. Lexicon Græc. MS. Reg. Cod. 20. 2: *νομιστήριον κατὰ Λατίνους, θεῖον συνέδριον.* Glossæ Basilicæ: *Κονσιςτόριον, βασιλικὸν ἐκτετον.* Alibi: *Κονσιςτόριον, σικρετάριον ἐκαστοῦ.* Ita enim legendum, pro συγκατάριον. Concilium Chalcedonense Act. 1: *Συγκατάριος τοῦ θεοῦ κονσιςτόριον.* Acta in Consistorio Graciani Augusti, seu Communitaria verum gerunt, ipsaque judicia, habet Lex 3. Cod. Theod. de Offic. judic. (1, 8.) ejusmodi præcepta habentur in l. 2. Qui bonis ex lege Jul. (1, 20.) in l. 1. de His quæ administ. (8, 15.) in l. 5. et 8. de Fide test. (11, 39.) eodem Cod. Consistorii Gratiani meminit Ausonius Grat. act. 1: *In illa vero sede, ut ex more loquimur, Consistorii, ut ego sentio sacrarii, nullus unquam superiorum aut dicenda proposuit, aut consultius cogitata proposuit, aut disposita maturius expedit.* Justinodum Justinianus juri dicundo novum Consistorium extruxit in ea urhis parte, quam Hebdomum vocabant, de quo plus egimus ad Villharduinum n. 85. [et Constant. Christ.]

Stetisse autem, non adsedisse Consistorianos in Consistoriis Principum, videtur illicare S. Ambrosius Epist. 133: *Ubi stit in Consistorio, ingressus sum: assure ut osculum daret, ego inter Consistorianos steti.* Et Lex 5. Cod. Theod. de Fide test.: *Pars actorum habitum apud Imperatorem Julianum... Constantinop. in Consistorio, adstante Jovio viro clarissimo Quæstore, Catolio Magistro officiorum, etc.* Certe stitisse Imperatorem, cum sententiam diceret, aut alloqueretur Concilium, observare ex Sguropulo in Histor. Concilii Flo-

rent. Vide Glossar. med. Græcit. in Σάλευ-τιον. Interdum tamen adsedisse Consistorianos constat, ut ex Vopisco in Aureliano, Ammiano lib. 22. Procopio, et aliis observare est.

CONSISTORIUM, Exedra ædi sacræ ad-juncta, in qua forte consistebant Sacerdotes de rebus sacris cum Episcopo disceptaturi. Charta donationis Ecclesiæ Cornutianæ edita a Suaresio: *Item ante regias basilicæ vela linea plumata majora fissa numero tria. Item vela linea pura tria, ante Consistorium velum lineum purum. In Pro-nao velum lineum purum 1. et intra basilicam pro posticia (sic legendum) vela linea rosulata 6. et ante secretarium vel curricula vela linea rosulata pensilia, habentia arcus 2.*

¶ CONSISTORIUM, Thronus excelsior. Odilo in Translatione S. Sebastiani et S. Gregorii Suessionem cap. 43: *Missarum sollemnia Cæsar Consistorium ascendens in honore Martyris fecit decantari.*

CONSISTORIUM postmodum etiam appella-verunt consessum Episcoporum aut Presbyterorum, qui pro emergente quapiam inopinata difficultate congregabantur, ex loco ubi consistebant, appellationem sortitum, uti observat Holstenius ad Synodum Romanam sub Bonifacio II. pag. 228. quomodo etiamnum vocant Cardinalium consessum coram Pontifice. Joannes Villaneus lib. 7. cap. 63: *Il Papa pieno Concistoro fece loro questa risposta.* Adde lib. 8. cap. 5. Gesta Innocentii III. PP.: *Ter in hebdomada solenne Consistorium, quod in consuetudinem jam devenerat, publice celebrabat, in quo auditis querimoniis singulorum minores causas examinebat per se tam subtiliter et prudenter, ut omnes super ipsius subtilitate et prudentia mirarentur.* [Vide Provinciale Lyndwoodi pag. 98. 115. et 119. edit. 1679. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 125. col. 2.] De Consistorio Papali multa habet Ceremoniale Romanum lib. 1. sect. 9.

¶ CONSISTORIUM LUTHERANORUM, de quo Chronicon Episcoporum Merseburgensium apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 4. pag. 483: *Supra jam uentio facta judicii ecclesiastici vulgo Consistorii Merseburgi instituti. Judicium hoc ecclesiastica gaudebat jurisdictione in ventilandis causis theologicis, ecclesiasticis ac matrimonialibus.*

* 2. CONSISTORIUM, Solemnis consessus de rebus regni deliherantium, Gall. Consistoire. Lit. remiss. ann. 1402. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 321: *Comme les ducs de Bourgogne et d'Orléans, et autres de nostre conseil eussent n'aguerres ordonné à faire Consistoire pour les besoignes de nous et de nostre royaume en la ville de Ponthoise, etc.*

* 3. CONSISTORIUM, Curia, jurisdictio ecclesiastica, locus ubi consistunt iudices sive ecclesiastici, sive seculares. Pariag. inter reg. Franc. et episc. Anic. ann. 1307. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 343: *Gentes nostræ dicebant nos habere in civitate Aniciensi jurisdictionem omnimodam, dictumque episcopum non posse subditos et vassallos ac homines suos justiciare, et de hiis quæ a sua curia seu iudice suo, tam prædictæ civitatis quam castrorum, emana-*

bant, ad eum seu iudicem suum appellationem appellare non posse nec debere, cum idem Consistorium censeatur. Aliud inter eund. reg. et monaster. de Candolio ann. 1306. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 61: *Ita quod in domo in qua teuebitur Consistorium seu curia communis, erit signum commune domini regis et monasterii, et servientes et messaggerii portabunt in baculis suis dom. regis et dicti monasterii... In qua villa dominus rex et dictum monasterium facient communiter et communibus sumptibus..... Consistorium pro litibus audiendis et determinandis.* Charta ann. 1454. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xxxix: *Cum dalphinus..... quamplurimum indigeret quadam dono decenti et opta ad Consistorium seu auditorium curiæ senescalli sui Valentiniensis et Dyensis, etc.*

* 4. CONSISTORIUM, Cætus hominum simul et una consistentium, collegium scabinorum, etc. Lit. ann. 1370. pro Tornac. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 378. art. 31: *Que lesdis prevoz, jurez, eswardeurs et eschevins, ou les trois Concistoires serunt d'accort, puissent faire toutes manieres de ordonnances, etc.*

¶ CONSITI, f. Idem qui Curtarii vel Cortasiani, Qui colunt vel tenent cortes. Charta Edwardi I. Regis Angl. ann. 1285. apud Rymerum tom. 2. pag. 304: *Omibus Baronibus nostris, Castellanis, Vavassoribus, Vassallis, Feodatariis, Enphiteotecariis, Consitis, Colonis nostris, etc.* [** Censitis?]

¶ CONSITUS, ut Comitixtus vel conditus. Gaufridus Canonicus Regul. circa ann. 1170. Epist. 43. ad Hugonem Priorem S. Martini Sagiensis apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 544: *Gemens dico, cum absinthium meum respicio, cum Consita melle pocula vestra deprehendo.*

¶ CONSMUS, pro Cosmus, Κόσμος, Mundus. Chartularium Gemetic. tom. 1. pag. 323: *Quousque hic Consmus volvetur.*

* CONSOBRINA, Cousine ou niece, fille de sa sœur, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

* CONSOBRINUS, Patruelis. Vita S. Ansherti tom. 2. Febr. pag. 350. col. 2: *Inclutus princeps Pipinus, Ansegisi filius, Consobrinus videlicet beati patris Wandregisili, etc.* Uterque Arnulphi nepos.

CONSOCER, Græcis συμπένθερος, de qua voce diximus in Notis ad Alexiadem pag. 281. Adde Nomocanonem editum a Joan. Bapt. Cotelerio c. 492. Confer Congener.

* CONSOCIUS, Collega. Charta ann. 20. imperii Ludov. Pii ex Chartul. eccl. Vienn.: *Hec omnia infrascripta, tam exquisita quam inexquisita, prælibato S. Maximo Regensi episcopo suisque Consociis, quorum corpora secus eum fore videntur humata, vendo.* Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 587: *Prænomiatis consulibus eorumque Consociis seu collegis, etc.*

CONSOCRANEUS. Vide Consacranens.

* CONSODALIS, Socius, sodalis. Vita S. Bononii abbat. scripta circa ann. 1030. in Raccolta d'opuscole scientifici, etc. tom. 21. pag. 207: *In gestis piissini patris nostri Bononii per Consodalem nostrum super expositis, etc.* Vide infra Consortialis.

¶ CONSODES, Sodalis, socius. Vide Sodes.

CONSOLAMENTUM, Ita manus impositionem et Baptismum appellabant Cathari hæretici, ut auctor est Reinerus contra Valdenses cap. 6. pag. 60. et 71. [et in sua Summa, quam publici juris fecit Martenius poster tom. 5. Anecd. col. 1761.] Ermengardus vero contra eosdem, cap. 14. ritum conferendi *Consolamenti* pluribus refert. [Durandus lib. 6. Ration. cap. 24: *Arnoldistæ perfidi hæretici dicentes manuum impositionem sive Consolamentum fieri posse a quolibet homine bono.* Petrus Abaelardus adversus Hæreses cap. 15: *Omnium Hæreticorum est fides, quod nullus post suum Consolamentum receptum, si carnem, vel caseum, vel ova comederit, potest salvari.* Vide Librum Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 5. 6. et 14.]

* **CONSOLARE**, Manus imponere, baptismum conferre; vox Catharorum hæreticorum. Examen testium ab ann. 1270. ad ann. 1288. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 121: *In domo de Spata de Verona..... Punzilupus fuit Consolatus per prædictum dominum Guillelmum et Martinum Darindam hæreticos.* Vide mox Consolatio 4.

** **CONSOLARI**, Consolationem dare, pecuniam distribuere. Vide Consolatio, 3. Annales Vedastini ann. 892. ap. Pertz. Script. tom. 1. pag. 627: *Per consilium Everberti, ... contra voluntatem regis Baldvini receperunt.... Per hoc itaque quod Everbertus Consolatus est.* Chart. Ludolf. Episcop. Mindens. ann. 1302. ap. Wüdtwein. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 48: *Pensantes in hoc utilitatem nostræ ecclesiæ ut ipsa in revocatione dictorum mansorum commodius Consolatur.* Ubi fortasse emendandum ipsi.... Consolatur. Vide Consolatio, 2.

CONSOLATI, Paterini hæretici, sic appellati in Lombardia qui *Boni-Homines* in Theutonia. Reinerus contra Valdenses cap. 6. et Ermengardus contra eosdem cap. 14. ita dictos aiunt, quod *Consolamentum*, seu *Consolationem*, uti habet Concilium Narbonense anno 1235. can. 29. quo nomine *manuum impositionem* et Baptismum appellabant, suis impertirent.

1. **CONSOLATIO**, Serotina cœna, quæ post *Collationem* fiebat a Monachis, qui quod vice *Consolationis*, et gratuitæ refectionis, post impensas orationi et lectioni horas complures iis impertiretur, detorto inde vocabulo, *Consolationem* hanc refectionem pro collatione appellarunt. Chrodegangus Metensis Episc. in Regula Canoniorum cap. 8. novæ Edit. 23: *Si vero contigerit quod vinum minus fuerit, et istam mensuram Episcopus, vel qui sub eo est, implere non potest, ... impleat de cervisia, et eis Consolationem faciant.* Idem cap. 36. novæ Edit. 30: *Postquam de refectorio exierint, in caminata bibant duabus vicibus aut tribus, qualiter Consolatio fit, et ebrietas non dominetur.* Conventus Aquisgranensis. ann. 817. et Additio 1. Capit. cap. 11: *Ut certum phlebotomiæ tempus non observent, sed unicuique secundum quod necessitas expastulat, concedatur, et specialis in cibo et in potu tunc Consolatio præbeatur.* Charta ann. 862. apud Doubletum pag. 793. et in Tabul. S. Dionysii Ch. 31: *Et Consolatione carni in famulos eorum censita quæ illis*

dabatur in iisdem tribus festivitibus, et initio Quadragesimæ. Concilium Moguntinum ann. 847. can. 16: *Sanctimoniales vero.... horas canonicas.... celebrent, et omnibus diebus ad Consolationem veniant, et ut cætera servant, quæ in regula sanctimonialium continentur.* Atque hac notione usurpatur in variis Tabulis apud Browerum in Antiquitatib. Fuldensib. pag. 207. 269. 270. [et in Privilegio ann. 1323. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 304. 305. et 307. necnon in Vita S. Aldrici Episc. Cenom. pag. 76. 92.] Vita S. Nili Junioris pag. 80: *Ἡνεργεῖ τις ἰχθύας ἐν τῇ μονῇ καλῶς καὶ μετὰ λουτροῦ, ... ἔνα μικρὸν παρακλῆσιν λαβῶσιν οἱ ἀδελφοὶ ἐκ τῆς πολλῆς καὶ μακρᾶς νηστείας.* [** Vide Glossar. med. Græcit. voce *Παρακλῆσις*, *Refectio extraordinaria*, col. 1107. S. Rosa de Viterbo Elucid. pag. 306. voce *Consolação*, qui serotinam cœnam post jejuniū Lusitanis significare scribit, supra] *Caritas* 3. [** et *Consolatio*, 3.]

2. **CONSOLATIO**, Solatium, auxilium, in Form. 33. apud Lindenbrog. et Gloss. med. Græcit. in *Παρακλῆσις* et *Παραμυθία*. [** Concil. Agathense can. 10: *Ut nullus clericorum extraneæ mulieri qualibet Consolatione aut familiaritate jungatur.* Concil. Andegavense: *Sed si qui sunt cœlibes, non nisi a seroribus aut amitis suis aut matribus Consolentur.* Vide Solatium.]

* *Consolation*, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1387. ex Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 240: *Comme au mois de Février ou environ l'exposant et autres de sa compagnie, par maniere d'esbatement et de Consolation, etc.*

† **CONSOLATIO ANNUA**, f. mendum pro *Collatio*. Privilegium Philippi Augusti apud Marten. tom. Ampliss. Collect. col. 1101: *Si vero pons fractus fuerit, similiter debent habere liberam per navem transvectionem, nihil dando, nisi quod propter hoc pro reparatione pontis datur Annua Consolatio tredecim solidorum et quatuor denariorum.*

* 3. **CONSOLATIO**, Dicitur quædam denariorum distributio, quæ canonicis fit, ab annuo reditu beneficii distincta. Stat. capit. Gandersh. apud Leuckfeld. in Antiq. Gandersh. pag. 447: *Si aliquis absentium canonicorum de hac vita migraverit, præbenda integra, exceptis Consolationibus et bursa, anno integro post mortem illius dabitur eidem..... Omnes obventiones et proventus, tam Consolationum quam bursarum, etc.* Charta ann. 1277. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 730: *Ne denarii Consolationum et presentiarum inter vos de cætero dividantur.* Nihil ergo emendandum in Privileg. Phil. Aug. in *Consolatio* 2. laudato: ibi enim idem sonat quod *Collata* et *Collatio* 1. [** Vide *Consolatio*, 1. neque enim semper est serotina cœna, sed distributio quævis extraordinaria, seu denariorum seu vini et similium, item cœna vel prandium extra ordinem et solito snavior atque delicatior, præsertim in vigiliis et anniversariis. Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Tröst-pfennige*, col. 1809. et Guden. adnotat. in cod. Diplom. tom. 1. pag. 509. Charta Capitul. Mindens. ann. 1264. ap. Wüdtwein. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 23: *Distributionem autem prædictæ Consolationis taliter ordinavit, sco-*

laribus ad prandium sol. unum, octo denarios ad nocturnalem candelam, campanarius quatuor denarios; reliqui 17. solidi inter canonicos et vicarios, qui presentes fuerint, equaliter dividuntur. Alia ann. 1285. ibid. pag. 39: *Bona comparabimus, quibus eadem Consolatio certa tempore peragatur, in supradicto autem festo quilibet de sex minoribus canonicis recipiat 6. denarios, quilibet de duodecim vicariis 6. denarios, scholares solidum ad prandium, etc.* Chart. Signiwin. Archiep. Colon. e. ann. 1080. ap. Seibertz. Hist. Ducat. Westphal. num. 33: *In anniversario supradicti Consolationem quam refectoriam vocamus largiter exhibeat.*

* 4. **CONSOLATIO**, Ceremonia, qua aliquis inter Catharos admittebatur, idem quod *Consolamentum*. Sent. ann. 1244. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 4. ad Hist. B. Chiaræ pag. 175: *Andreas filius Ugolini.... dixit interrogatus, quod ipse est hæreticus consolatus, et consolatus fuit ab hæreticis, jam 13. vel 14. anni, et dixit quod Consolationem recepit apud Pratum a Marchisciano consolato.* Alia ann. 1268. ibid. pag. 169: *Consolationi filii sui, quin potius desolationi interfuit, qui fuit in quadam infirmitate hæreticus consolatus per impositionem manuum hæreticorum.* Vide supra Consolare.

† **CONSOLATICUS**, adverb. a ficto *Consolate*, legitur in Anecdotis Martenii tom. 1. col. 496. A. *Consolatorie* apud Sidonium lib. 6. Epist. 9.

† **CONSOLATUS**, ut infra *Consulatus* Comitatus, Comitatus districtus, Jurisdictio Pactum ann. 1300. inter Comitem et Cive Vapincenses, Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 53: *Super Consulatu civitatis Vapincensi et ejus jurisdictione, necnon et super medietate territorii Montis-Alquerii olim a Consolatum ipsum, sicut dicitur, pertineat.* Et pag. 54: *Imprimis, super Consulatu prædicto et ejus jurisdictione ordinamus quod dictus Consulatus et jus quod olim dicebatur esse de juribus Consulatus prædicti et percipiebatur ac tenebatur a Consulibus dum ipse Consulatus per Consules regebatur.* Litteræ Humberti II. Dalphini ann. 134 pro Jacobo de Ruffo Consiliario ac Professore Juris Civilis et Canonici in Stud. Gratiopolitano: *Constituentes tibi salarium quinquaginta florenorum auri annuum, quandiu ibi fueris, percipiendum per te, et habendum de et super emolumento leyde et bannorum nostri Consulatus Vapin mandantes districte Rectori dicti Consolati moderno et futuris, vel eorum loca tenentibus, quatenus dictos quinquaginta flores annis singulis tibi solvant.* Vide Consul, 2.

† **CONSONA**. AD **CONSONAM**, E regione sibi bene coniecto. Ordinatio Anderii Aurei et aliorum ann. 1223. e MS. D. Bruni *Abevratorium sit de 4. cannis in latitudine ad Consonam Petri Caurentii et protendatur a Rodano in Ornedam.* Ibid.: *Abevratorium protendatur recta linea ab ipsa usque ad quandam capam, quæ est a Rodano ad Consonam Nuera.*

CONSONXTER, *Convenienter*, in Gloss. MSS. ad Canones Concilior. ad can. Concilii Nicæni.

† **CONSORCIA**, **CONSORTIA**, **Societates**, Collegium, Conventus. Tabularium

siense fol. 20. v^o. : *Galterius de Varez dedit Deo et S. Petro Vosiensi...* xviii. denar. in manso Delvilar in terra, ubi G. Malianus manet vi. denar. in Consorcio S. Petri. Et fol. 25 : Ego quoque Arbertus supradictus lono post mortem matris meae vi. denarios in manso Desetpers qui molo vocatur, ut oblato per unumquemque ad Consortiam ejusdem Apostoli reddantur in aeternum. Vide Consortia.

† **CONSOROR**, Soror, Virgo mulierve quae se suaeque, vel saltem bonorum suorum partem aliquam obtulerat Ecclesiae seu Monasterio, ea vel simili ratione qua Oblato, le quibus suo loco. Notae marginales veteris Martyrologii MS. Cathedralis Aquensis, in qua tum erant Canonici Regulares : Eodem die obiit Uga Soror nostra, quae emetipsam et filium suum Marcum dedit huic Ecclesiae cum omnibus quae ad eos jure pertinebant. Ibidem : Ipso die Azalais de Designana Consoror nostra, pro cujus anima Bertrandus de Designana maritus ejus dedit... n. 1210. Plures aliae Consorores ejusmodi, simul et Fratres, ibi memorantur. Vide Sorores.

† **1. CONSORS**, Conjux, uxor. Contractus matrimonii inter Ludovicum filium regis Hungariae et Margaretam filiam Caroli Marchionis Moraviae ann. 1338. apud Andewig. Reliq. MSS. tom. 5. pag. 488 : *... et serenissima Principissa, Domina Elizabeth, Regina Hungariae, Consors nostra carissima.*

† **2. CONSORS**, pro *Concors*, unanimis. Ista Consulum Andegav. n. 19. apud Cherium tom. 10. Spicil. pag. 467 : *Ipse vero Rex licet aliquanto tempore tali facto iustis effectus, postea tamen, ut decebat, Consors Reginae fuit.*

* **3. CONSORS**, Vicinus, qui sortes suas vicinas habet. Stat. Astae collat. 11. ap. 61. pag. 32. r^o. : *Si quis vellet praedicta vel aliquod praedictorum capere in glacia Consortis seu vicini sui, etc.* Vide in Consortes.

† **CONSORTALIS**. Vide infra Consortes, fines agrorum.

† **CONSORTARE**, Limites habere Consortes, vicinos et eosdem. Charta de terra vae in Chartulario Aptensi fol. 57 : *Quod bis ex parentum nostrorum legibus obvenit... et habet dextros ab Oriente xxxvii. et a fronte terra S. Petri, ad Occidentem dextros xlix. et in fronte terra Faraldi, a meridie dextros xl. et in laterat in terram Faraldi, ad Septentrionem lxxx. dextros, Consortat in terram Lamberti.* Vide infra Consortes, Fines agrorum.

* Charta ann. 1054. ex Tabul. S. Vict. assil. : *Marinus gener de Agarno vendidit sextairatus de terra in valle S. Juliani, et Consortant cum ipso alode de Pontio Tirello.*

† **CONSORTARI**, Eadem notione. Charta anni circiter 1050. ex Archivo S. Victoris assil. Armar. Frejus n. 69 : *A septentrionali parte Consortatur grada ipsa usque ad viam de Boxa*

* **CONSORTARIA**, Societas, Ital. *Consorteria*. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 36. Cod. reg. 4621 : *Quilibet comitatus vel districtualis civitatis Florentiae existens de Consortaria seu familia, etc.* Vide mox

* **CONSORTATUM**, Consortio, consortium, Ital. *Consortio*. Charta ann. 1202. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 255 : *Teneantur dominus episcopus (Lunensis) et marchiones se ad invicem adjuvare, nemine exceptato, et Consortati vice debeant se inde juvare ad invicem contra omnes homines.*

CONSORTES. Gloss. Lat. Gr. : *Consortis*, κοινοβίος, σύγληρος. *Consors*, σύγληρος. Vetus Inscriptio : L. Aelius... L. Aelio Antigoni. lib. Consorti.

CONSORTES proprie dicuntur ejusdem agri vel domini participes, qui sortes suas vicinas habent, ut apud Frontinum de Limit. agror. pag. 47. Constitutio Tiberii Caesaris, apud eundem : *Est et aliud quod proximis aedibus unusquisque miles vel Consors condidit in portionibus suis; quo sensu sumitur non semel in lege Wisigoth. l. 8. tit. 5. § 5. lib. 10. tit. 1. § 4. 6. 7. tit. 5. § 5. in Lege Burgund. tit. 49. § 3. apud Senatorem lib. 7. Epist. 3. etc.*

† **CONSORTES**, in libris feudorum, ut habet Calvinus in Lexico, dicuntur Dominus et Vassallus quasi σύγληροι, ejusdem militiae socii, ejusdemque fortunae participes. Vide Vassalli in Vassi.

CONSORTES COLONI, Qui vicinos agros colunt, arant. Vita S. Domitiani Confess. apud Guichenon. : *Concedimus... vineam unam supra villam quae dicitur Deserta, et terminatur a mane, interque Consortes colonos et campam de ipsa ratione subitus viam a meridie via a sero inter Consortes colonos, etc.*

CONSORTES, Fines agrorum, termini, limites, quos lineas Consortales, id est, quae consortium agros dividunt, vocat Frontinus de Coloniis : *Nam sunt termini proportionales, quos milites inter se veterani posuerunt, et custodiunt lineas Consortales.* Charta ann. 1032. in Chronol. Lerinensi pag. 365 : *Est autem inter Consortes de uno latere fluvius, qui nominatur Lupus, de alio, rivus Malvanus, et de uno fronte Mare magnum, de alio fronte mons qui est supra Ecclesias, sicut demergit aqua in vino, vel si qui alii Consortes sunt.* Charta Riculphi Forojuliensis apud Sammarthan. : *Consortes de uno latere Mare magnum, de altero latere castrum Gorgia, etc.* Charta Manassis Archiepisc. Arel. apud eosdem : *Communitamus vobis campo culto ad ipsa Elseria Consortes de uno latus, Bermundus de alio latus, etc.* Vide Petrum Joffredum in Nicia pag. 159. *Consors*, non semel in Consuet. de la Perouse ann. 1260. Scabinos, quasi Consortes, appellari putat Editor Thomasseri, sed videtur pro Consules vox usurpata.

CONSORTALES STRATAE, in jure Vicentino lib. 1. quae juxta Consortes protenduntur.

* **CONSORTIA**, Ager vel dominium seu praedium, cujus plures sunt participes. Correct. stat. Cadubrii cap. 92 : *Decernimus quod si fuerint vir et uxor consortes in uno et eodem monte, utrique non habeant nec habere possint, nisi unam Consortiam tantum, et pro uno consorte habeantur, et dissoluto matrimonio, filii seu filiae venientes ad successionem non possint neque valeant habere in dicto monte, nisi unam Consortiam tantum pro quoque et quaque. Et quicumque suas Consortias vendere vo-*

luerit, possit cum licentia consilii eas vendere, dummodo illam prius osserrat (offerat) consortibus, qui si eam emere voluerint, teneantur et debeat illis vendere. Vide Consorcia.

† **CONSORTIALES COLLECTORES**. Vide Collectores.]

* **CONSORTIALIS**, Sodalis, socins, in C. un. Extrav. comm. tit. de Decim. : *De illis oblationibus, quae colliguntur interdum per laicos, qui Consortiales dicuntur; interdum per clericos, quae ad opus consortii redduntur.* Vide supra Consodalis.

CONSORTIARE, In consortium admittere, vel simul partiri. Fori Oseae Jacobi I. Regis Arag. ann. 1247. f. 17 : *Si unus frater ante divisionem paternorum bonorum ex ipsis bonis aliquid acquiesierit, tenetur cum aliis fratribus aut sororibus Consortiare.*

CONSORTIUM, Conventus, et congregatio Presbyterorum, cum scilicet invicem de rebus Ecclesiasticis et parochiarum suarum deliberant. Concilium Nannctense can. 15 : *De collectis, vel confratris, quas Consortia vocant, etc.* Walterius Aurelian. Episc. in Capitul. can. 17 : *Ut quando ad Conventum, quod ipsi (Presbyteri) Consortia vocant, religiose equitent, juniores prioribus fratribus honorem impendant.* Vide Gildonia.

* Laicorum quoque pia societas, sodalium, Gall. *Confrairie*.

CONSPALATIUS. Vide Comes Palatii.

CONSPARSUS, Aspersio aquae benedictae, quae *Aqua aspersio* dicitur Anastasio in S. Alexandro PP. Lib. 3. Sacrament. Eccl. Roman. cap. 75. 76 : *Benedictio aquae spargendae in domo. Item alia. Item ad Consparsum faciendum.* Visio S. Baronti num. 1 : *Tunc tremefactus Frater, ad quotidiana arma conversus cepit se signare, et cum gemitu gravi rogabat Consparsum in ipsam domum facere, ut turba malignorum spirituum exinde fugaretur.* Vide *Aqua benedicta*, et Cujacium lib. 11. Observ. cap. 7.

† **CONSPECTARE**, Conspicere, videre. Acta SS. April. tom. 3. pag. 75. de S. Senorina : *Nam ulterius nullum hujus generis in termino illo Conspicitur entoma.*

* **CONSPERECTUS**, Insieme spresiato. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CONSPERSIO**, Panis aqua Conspersus, Panis Eucharisticus, qui per verba sacra factus est corpus Christi. Paschasius Radbertus Abb. Corbeiensis lib. 20. de corpore et sanguine Domini cap. 20 : *Haec igitur Conspersio de multis granis fecit unum corpus, corpus inquam sinceritatis et veritatis : si tamen sumus azymi, id est, absque fermento malitiae et nequitiae, ut digne panem de aqua Conspersum accipere possimus.*

* *Ut sitis nova Conspersio*, in Epist. 1. ad Cor. cap. 5. v. 7. Gloss. Gr. Lat. : *φύραμα, massa, Conspersio. Consparsio*, in Lat. Gr. Cathol. : *Conspersio, farina per aquam conglutinata, sine fermento.*

CONSPICABILIS, Qui conspici potest, visibilis. Vigilius Tapsensis lib. 7. de Trinitate pag. 260 : *Dum dicitur mihi, quod multifarie a Patribus in Conspicabili materia visus fuerit, ignoras in praefigurationem operis assumpti hominis, sive futuri judicii haec cuncta in eo praestensa fuisse.* Occurrit praeterea apud Prudentium.

† **CONSPICARE**, *Spicas colligere*, Johanni de Jan. Italis *Spigolare*.

† **CONSICTOR**, Speculator, explorator, Gall. *Espion*. Albertinus Mussatus de Gestis Ital. lib. 3. rubr. 7: *Conspicatoribus trans fluvium missis, qui præcedentes acies despicere*.

* **CONSPICIA**, **CONSPICACITAS**, *La solita, e speciosita, e apteza*. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CONSPICULATIO**, Conspectus, in Chronico Novaliciensi, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 728: *Conspiculatione hominum ostendit minime nos falli*.

* **CONSPICULUM**, *Lo logo apto a insieme guardare*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

* **CONSPIRAMENTUM**, Conspiratio. Chron. Joan. Whethamst. pag. 464: *Remota enim justitia, nil aliud sunt regna,..... nisi..... prodiciosa prodigiosaque Conspiramenta*. Vide *Conspiraciones*.

† **CONSPIRARE**, Simul sentire et credere. Confessio fidei Felicis Urgellitani tom. 3. Coneil. Hisp. pag. 116: *Unum igitur Filium dicimus et Dominum Christum, per quem omnia facta sunt, principaliter quidem Deum Verbum intelligentes substantialiter Filium Dei et Dominum, Conspirantes autem assumptum Nazareth, quem unxit Deus Spiritu et virtute*.

CONSPIRATIO, apud Cistercienses, dicitur *Contra ordinis disciplinam et majorum instituta confederatio*. Ita Institutiones Capituli general. ejusdem Ordinis ann. 1256. distinct. 10. eap. 7. *Conspiratrix* Monialis, distinct. 15. eap. 8.

CONSPIRATORES, Leguleis Anglis, dicuntur duo aut plures, qui sacramento invicem sibi dato et firmato erimen felonie vel litem injuste alteri intentant. Statutum Berwieense Edwardi III. Reg. Angl. ann. 20: *Quicumque voluerit conqueri de Conspiratoribus falsarum querelarum sustentoribus, et inventoribus falsarum querelarum, et inde partem habentibus, et controversiarum barganizatoribus, etc.* Statutum Edwardi I. ann. 35: *Conspirators, sont ceux queux se entrelent par serement, convenant, ou auter aliance, que cheseun aidra et sustiendra auters entreprise, de fausement et malicieusement enditer, on fausement mover plees, ou maintenir, et auxi ceux queux sont enfantés deins age appeler les gens de feloines, per qui ils sont emprisonnez, et molt grievez, ou de ceux queux receivout gentes de pays à lour robes, ou à lour fées, pour maintenir lour malicieuse emprises, et pour vérité esteinder, etc.* Vide Stanfordium lib. 3. de placitis Coronæ cap. 12.

CONSPOLIUM, apud Arnobium lib. 7. Libi species.

CONSPONSALIS, Commater. Leges Presbyterorum Northumbrensiū eap. 53: *Ut nemo matrimonium contrahat in cognatione sua, scilicet infra gradum seu geniculum quartum, nec cum Consponsali sua ad sanctum fontem*.

CONSPONSUS, Janitrix, σύννομος, in Gloss. Gr. Lat.

* **CONSSOA**, Idem forte quod *Cossa* 1. Pensitationis species. Charta Gaeelini abb. Anian. ann. 1202. inter Probat. tom. 3. Hist. Oecit. col. 192: *Cedo tibi Guillelmo*

dom. Motispezzulani..... totam pro indiviso medietatem totius pulmenti et usatici maris, et stagni, et terræ, et Conssoæ, etc. Vide *Consua*.

† **CONSTA**. Inventar. Recogn. de Vouta tom. 2. fol. 343. ex Archivo Principis de Rohan: *Item pro certis casulibus, terris... sitis in pervochia Romponis veteris confront. cum rivo sive Consta Johannis Rapino*. Charta anni 1060. ex Archivo S. Victoris Massil. Armar. Aquens. num. 156: *Donamus totam decimam tam in pane quam in vino, quam in carne, quam in fructibus, et totam pletonedam, que est contra S. Christoforum in Consta, quæ Consta tenet se cum prato*.

* Pro *Costa*, ni fallor, Clivus latus montis. Vide *Costa* 1.

CONSTABILITOR, in Charta Roberti II. Principis Capuani apud Michaelē Monachum in Sanctuario Capuano pag. 643.

CONSTABULARIUS, **CONSTABULARIA**, **CONSTABULATIO**, etc. Vide *Comes stabuli*.

† **CONSTAFOLARI**, *Assessores judicii*, in Amalthea. Vide *Constapholarii*.

CONSTAMENTUM, **CONSTAMEN**. Vide *Custus*.

† **CONSTANCIO**, pro *Constitutio*. Ordinatio Philippi cognomento Pulcri Franc. Reg. in Chartulario S. Vandregisili tom. 2. pag. 1849: *Item hac irrefragabili Constancione sanximus, etc.*

† **CONSTANGIA**. Vide post *Custus*.

* **CONSTANGIATUS**, Impensis indebitis obnoxius. Artie. Petro de Cugneriis proposit. num 56: *Aliqui capellani dicunt se habere privilegia Apostolica, et sic subditi regis damuificati et Constangiati existunt, nec possunt jus vel recuperationem habere de ipsis*. *Constangé*, in Lit. ann. 1349. tom. 2. Ordinatio. reg. Frane. pag. 314. art. 32: *Plusieurs personnes frequentans lesdites foires en pourroient estre Constangez et endonnuagez*. *Constengie*, in Ch. ann. 1369. ex Reg. 102. Chartoph. reg. eh. 84: *Parquoy lesdites parties pourroient estre fraiez et Constengiez, etc.* Oecurrit præterea inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 21. col. 2. Vide mox

* **CONSTANTIA**, *Expensæ, impensæ*. Charta ann. 1189. tom. 1. Probat. Hist. Brit. eol. 711: *Si Constantiam fecerint, quisque suam partem mittet*. Vide *Custus* 1.

CONSTANTINUS SOLIDUS, Moneta aurea Imperatorum Constantinop. Charta Petri Salernitani Episcopi ann. 6. Principatus Gaimarii Principis mense Martio circa ann. 877. apud Ughellum tom. 7. Italiae sacræ pag. 501: *Obligamus nos et successores nostros ad componendum vobis... mille aureos solidos Constantinos*. Et pag. 504: *Componat ipsi patruo, et nepotibus eorum 50. aureos solid. Constant. Ita pag. 500. 978. tom. 6. pag. 844. tom. 8. pag. 302. 714. 718. At tom. 7. pag. 509. Quatuor millia solidos Constantinopolitanos habetur*. Vide *Dissertationem nostram de Nummis Imperatorum Constantinopolitanorum*.

* **CONSTANTINATUS SOLIDUS**, Idem. Charta ann. 1051. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi eol. 790: *Obligavit se et suos heredes componere custodibus ipsius ecclesiæ ducentos auri solidos Constantinatos*. Vide *Constantinus solidus*.

* *Constentinois* vero, Constantiensis, *Ha-*

bitant du Cotantin, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 136. Chartoph. reg. eh. 1: *Jehan de Nesient dist audit Guillaume qu'il vuidast d'illec et s'en alast comme mauvais Constentinoys qu'il estoit*.

* **CONSTELLATI FRATRES**. Vide infra in *Frater*.

CONSTAPHOLARIA, Germanis ad Rhenum *die Constofler*: *Assessores judicii, a stapfelo seu tribunali, in quod gradibus aseendebatur, sic appellati*. Ita Brower lib. 8. Annal. Trevir. pag. 473. 1. Edit. Vide *Stapulus* [et *Lexicon Calvinii in Constafolarius*.]

CONSTARE, pro *Stare, Demeurer*. Lex Bajwar. tit. 3. eap. 11: *Si quis liber a facinoricorum suorum fugerit, et alius eum per vim Constare fecerit, etc.*

CONSTELLATIO, ὁρίζων ἀνθρώπων, in Glossar. Græc. Lat. Papias: *Constellationes Latini vocant superstitiones Mathematicorum, id est, notationes siderum, quomodo habeat unusquisque*. Poeta infimi sæculi MS. ex Bibl. Thuana:

Constellatio, mors, paræ, responsa deorum, Eventus rerum, signantur nomine fati.

Spartianus in *Ælio Vero*: *Quid si non recte Constellatio ejus collecta est, quæ credimus esse victurum?* Ammianus lib. 29. *Cum objiceretur illi, quamobrem Constellationem Principis collegisset*. Althelmus d. laude virginitatis: *Fato et genesi gubernatur futura, juxta Mathematicorum Constellationem*. Vide *Firmicum* lib. 4. *Mathe* eap. 3. Hinc dictus

CONSTELLATOR Mathematicus. Vide *Constellator*.

* **CONSTERNATUS**, Prostratus. Legenda S. Lander. ex Breviar. Paris. ann. 1492. *Humiliavit se agrotus in præsentia; et Consternato corpore, devotionem quam voce non poterat, nutu exhibebat*.

* **CONSTERNERE**, Diruere, evertere. Chron. Patav. ad ann. 1202. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 112. *Ceperunt castrum Carturi, et turrin Carduduli Constraverunt*.

* **CONSTEUM**, *Impensa, sumptus, It. Costo*, ut supra *Constantia*. Stat. Genuen. lib. 4. eap. 14. pag. 117: *Si quis mandaret alicui in aliqua mundi parte, seu datum aut ordinem daret de emendis meribus, vel aliis rebus mobilibus, et non solvet..... Consteum vel pretium, etc.* Vide *Custus* 1.

** **CONSTIPATIO**. Marius Mereator Sermon. V. Nestorii pag. 88: *Parco ei et mihi qui fessus sum, et vobis qui Conspatione laboratis*.

† **CONSTIPENDIALIS**, - *Partieeps pendii*. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 5. de B. Meinwero: *Stipendialis refocillat quæ convenit uni fratri Constipendiali ejusdem Ecclesiæ dari*.

CONSTIPS, Papiæ, *Partieeps*.

† **CONSTIPULATIO**, Idem quod *Stipulatio*, Contractus stipulando confirmatus. Charta Pipini pro Monast. Epternac. a. 706. ap. Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 16: *Sed præsens confirmatio instar testamenti, Constipulatione (sic) gendum pro Constipulatione) adnixa, et tempore firma stabilitate capiat firmitatem*. Charta Sanegundis pro Rorardo Abbe

ud Stephanotium Antiq. Pictav. MSS. m. 3. pag. 336 : *Ut prorsus venditio ista in tempore in Dei nomine valeat perdere, Constipulatione subnixta, manu propria subterfirmavi.* [*** Passim in chartis secl. IX. et X. eum stipulatione subnixta, de Stipulatio.*]

**** CONSTIPULATOR.** Charta Edgari reg. angl. laudata in voce *Charaxare* : *Hujus in Constipulatores fuerunt, quorum nomina, etc.*

*** CONSTITUCIA,** Præstatio, quæ exstituto exsolvitur. Pactum inter ducem burg. et episc. Eduens. ann. 1360. inter oblat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 262. col. 1. *Attendentes nos dicto episcopo et ejus ecclesie multipliciter obligatos et specialiter obmissione fructuum et arveragiorum nobis etiam ad exonerationem Constituciarum strarum, etc.* Vide *Constitutio*.

CONSTITUTIO, Census, consuetudo, præstatio quæ ex constituto exsolvitur. Sig. Murensis Monasterii pag. 23 : *Iste census Mura cum omnibus justitiis et Constitutionibus legitimis ad se pertinentibus, etc.* Sig. 25 : *De Constitutionibus autem rusticorum, ne penitus memorie decedat, neque est ut scribatur, etc.*

† CONSTITUTOR dicitur qui pro alio secularium promittit, vel aliqua facturum, alterius in se transfert, vel suscipit obligationem. Vet. Vocabularium utriusque juris.

CONSTITUTUM, Decretum. Gloss. Lat. Græc. : *Constitutum, Συσταθέν, συνταχθέν.* Aliæ Glossæ : *Constitutum, ὄρος, τύπος.* *Constitutum, σύνταγμα.* Vopiscus in Probo : *Miris fortassis quod ego imberbem Tribunum fecerim contra Constitutum D. Adriani.* Vigilii PP. Epist. 15 : *Rogo te piissimum Principem, ut edita sua quæ præcepit appendi, remove dignetur, et Constitutum commune expectare, id est, ut scandalizati Episcopi Latine lingue ad Synodum veniant.* Vide Codicem Justin. Anastasium i Vitis PP. passim, Lupum Ferrar. Epist. 8. Baronium ann. 553. n. 213. ann. 601. 12. ann. 721. n. 1. etc.

CONSTITUTUM, Dies constitutus, præfixus. Lex Longobard. lib. 2. tit. 41. § 3. [Lintpr. 27. (4. 9.)] : *Si talis causa fuerit, quam deliberare minime possit, ponat Constitutum, et distringat hominem illum de officia sua, etc.* Id est, diem constituat, lib. 2. tit. 21. § 2. [*** Roth. 240.*] Alias ita eam usurparunt Varro, Cicero, et alii Latinis Scriptoribus.

*** CONSTONI,** Hæretici Valdensium seculi, in Constil. Freder. contra Hæret. ex ed. reg. 10197. 2. 2. fol. 19. rº.

† CONSTORIA, Idem quod *Castus* vel *Castangia*, Gall. *Coût*, *Expensæ*. Index B. Beneficiorum Eccl. Constantiensis fol. 7. *Et tenetur facere Constoriam dicte Ecclesie dictus Rector pro dicta elemosyna.* Ibid. f. 29 : *Et percipit (Rector) sex bussellos fimenti supra terram quæ debet Constariam fere.*

CONSTREINUS. Fragmentum Petronii : *Instinavi illum artificii docere, aut Constrinum, aut preconem, aut certe causidicum.* Apparitorem forte, quod reum constringat.

CONSTRINGERE, Cogere, Coercere, Compellere. *Contraindre.* Leges Caroli M. apud

Murator. tom. 1. part. 2. pag. 110. col. 1 [*** 131.*] : *Et quia sunt nonnulli, qui... non habent res aut substantiam quibus Constringi possint; ideoque circumquaque malitias exercere non cessant, etc.*

*** CONSTRINGIBILIS** Homo, Qui coerceri ex jure potest. Lit. Joan. ducis Bitur. ann. 1401. in Memor. F. Cam. Comput. Paris. fol. 132 rº. : *Molendina le Roy vulgariter nuncupata, una cum eorum saltibus, aquis,..... aqueductis, hominibus Constringibilibus, banneriis, fundis, partibus et ceteris juribus..... concedimus.* Nostris *Constraignement*, pro *Contrainte*, Vis, necessitas. Charta ann. 1247. ex Chartul. 21. Corb. fol. 95. vº : *Je le voleil et otroi de me pure volonté et sans Constraignement.* Alia Th. de Couciano ann. 1265. ex Chartul. S. Joan. Laudun. : *Je Margarete, femme au devandit Thoumas, lo et gré et otroi par ma volonté, sans Constraignement d'autrui, le don et les choses descur dites.* *Contraignement*, in Ch. ann. 1306. ex Tabul. Carnot. *Contraintissement*, in Lit. remiss. ann. 1423. ex Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 558 : *L'appatiz ou composition Contraintissement mis sus icelle parroisse, etc.* Id est, per vim. *Constrente*, eodem sensu, in Stat. ann. 1366. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 629. art. 1.

*** CONSTRUCTOR,** Qui construendis aut reparandis ædificiis invigilat. Stat. Mss. eccl. S. Laurent. Rom. : *Item voluerunt quod ille, qui pecunias levabit, de tribus in tribus mensibus aliis duobus sociis suis legale et bonum computum de receptis et datis reddere teneatur; et id quod supererit dicto depositario sive Constructori tradere teneantur.*

*** CONSTULA,** ab Ital. *Costola*, *Costa* parva. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unam aliam cupam cum coperculo ad Constulas parvas.* Vide in *Costa* 2.

† CONSTUMA, *CONSTUMARIUS.* Vide post *Consuetudo* 4.

*** CONSTURA.** Vide infra *Constura* 2.

† CONSUA, f. vox scripta per abbreviationem pro *Constuma*, eadem notione, qua *Consuetudo* 4. Charta ann. 1228. ex parvo Chartulario S. Victoris Massil. : *Totæ Consue remanent in dominio S. Victoris.* Altera ann. 1223. ex eod. Chartul. : *Consue, totum affare, scilicet et dominium et seigneuriam et jurisdictionem omnimodam et jura universa pertinentia ad monasterium S. Victoris, etc.* [** Vide an idem sit quod supra Conssoa.*]

*** CONSUENTER,** Pro consuetudine, nostris alias *Constumément*. Charta ann. 1291. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 473 : *Propono quod vos in regressu nostro de consecratione vestra ad ecclesiam nostram Silvanectensem, quam cum humilitate et devotione et per modum illum, quem prædecessores vestri Consuenter intrant, etc.* Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 259. vº : *Et est assavoir que ceuls qui par plusieurs fois et Constumément y out esté, perdront tous leurs meubles.* *Acoustumément* et *Acoustumierement*, eodem sensu. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 165 : *L'epidémie et mortalité estoit ja commencée, dont plusieurs moururent plus que Acoustumément.* Assis. Hierosol. cap. 71 : *Celui qui Acoustumierement garde la parole dou*

seignor. Constumement, Assuetudo, vulgo Habitude, in Bestiario Ms :

Tousjours est par Constumement
En une place solement.

Acoustumement, eodem significatu, ibid. :

Au serpent, qui a non aspis,
Sont acomparez tel gent;
Dirai vous l'Acoustumement, etc.

† CONSUETA. Liber ritualis. Constitutiones Synodal. diocesis Valentiniæ tom. 3. Concil. Hisp. pag. 507. col. 1 : *Statuimus quod Rectores Ecclesiarum parochialium Valentiniæ Ecclesie habeant Consuetam secundum consuetudinem Valentiniæ Ecclesie, per quam instruantur divinum officium uniformiter cum matrice sua Ecclesia celebrare.* Semel et iterum ibidem occurrit, necnon in Concilio Tarracon. ann. 1591. Vide *Consuetudinarius* 2.

† CONSUETUDINALITER, Ex more. Legitur in Vita S. Gregorii Papæ tom. 2. Martii pag. 151. in Charta anni 1019. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Chr. col. 141. in Conventu Episcoporum apud Monasterium Balneolnense tom. 3. Concil. Hipan. pag. 286. col. 2. et alibi.

† CONSUETUDINARIUM. Vide *Consuetudo* 4.

1. CONSUETUDINARIUS, Φίλος συνήθης, Glossar. Gr. Lat. [Comis, affabilis. Idem etiam *acconsuetus*. Supplement. Antiquarii : *Consuetudinarius, συνήθης.* Miracula S. Luidgeri n. 21. tom. 3. Martii pag. 657 : *Jamque finitis nocturnis, cum Evangelium more monachis Consuetudinario, etc.* Vita S. Leonis IX. Papæ tom. 2. April. pag. 659 : *Illud etiam habebat Consuetudinarium, etc.* Operationes Consuetudinariæ in Charta Caroli C. apud Doubletum Hist. Sandionys. pag. 801. *Jus Consuetudinarium*, in Charta ann. 1339. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 565.]

2. CONSUETUDINARIUS, Ritualis liber, in quo officiorum divinatorum ritus formulæque describuntur, in quo Consuetudines Conventuales et Monasticæ exaratae sunt. Brompton de Osmendo Sarisberiensis Episcopo : *Hic composuit librum Ordinale Ecclesiastici officii, quem Consuetudinarium vocant.* Vitæ Abbatum S. Albani : *Duos Textus auro et argento et gemmis ornatos, sine Ordinalibus, Consuetudinariis, Missalibus, etc.* Infra : *Hic quoque consuetudines quas transmisit scriptas Lanfrancus Abbati Paulo, approbavit et conservari persuasit, quas qui videre desiderat, in Consuetudinario scriptas poterit invenire.* Quibus verbis innuuntur Ordinationes Lanfranci Archiepisc. Cantuariensis, quas Monachi tum in Monasteriis, tum etiam in Ecclesiis Cathedralibus observare debent. Ejusmodi sunt *Udalrici Consuetudines Cluniacenses*, editæ ab R. P. D. Luca Acherio viro doctissimo, et *Consuetudines Floriacenses*, a Joan. a Bosco.

† 3. CONSUETUDINARIUS, Consuetudinibus, seu tributis obnoxius. Vide post *Consuetudo* 4.

1. CONSUETUDO, Lex municipalis. Ebrardus Bethuniensis in Græcismo cap. 12.

Mos est antiqua consuetudoque probata,
Est Consuetudo jus scriptum more statutum.
S. Gregorius Nazianzenus Carmine de Vita sua :

Ἔθος γὰρ ἐγγρόνιζον εἰς νόμον τέλει.
S. Caesarius quæst. 47 : Ἐν τοῖς μὲν τῷ
γράφῃ, ἐν τοῖς δὲ ἡ συνήθειαι.

Usatici Barcinonenses MSS. editi a Raimundo Berengarii Comite Barcinon. et Adelmodi uxore, cap. 130 : *Uuaqueque gens propriam sibi ex consuetudine eligit legem : longa Consuetudo enim pro lege habetur. Lex autem juris est species, Mos autem longa consuetudo est, de moribus tractat tantundem. Consuetudo autem est jus quoddam moribus institutum, quod per legem habetur; nam quod Rex vel Imperator edicit, Constitutio vel Edictum vocatur. Omne autem jus legibus et moribus constat : Mos vero est vetustate probata Consuetudo. Institutio æquitatis duplex est, nunc in legibus, nunc in moribus. Privilegia autem sunt leges privatorum, quia privatæ leges : nam privilegium inde dictum, quod in privato feratur.* [* Quæ omnia fluxerunt ex Isidor. Origin. lib. 2. cap. 10. et lib. 5. cap. 3.] Ita porro vulgo appellamus Leges municipales civitatum, de quarum tanta diversitate ac varietate liceat dicere, quod de variis gentium Legibus, quæ olim in Francia obtinere, Agobardus lib. adversus Legem Gundobadam cap. 14 : *Atque utinam placeret omnipotenti Deo, ut sub uno piissimo Rege una omnes regerentur lege, ea ipsa ad quam et ipse vivit, et proximi ejus respondent.*

* Quævis lex, sive ex consuetudine recepta, sive etiam literis exarata. Epist. Tolosan. ad Petrum reg. Aragon. ann. 1211. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 233 : *D. abbas Cisterciensis nuntios suos cum litteris ad nos direxit, præcipiens ut omnes illos, quos sui nuntii credentes hæreticorum nominarent, cum omnibus eorum rebus, baronibus exercitus tradere non differremus, ut ipsi ad cognitionem baronum, secundum judicium et Consuetudinem de Brayna se purgarent.* Hinc Crier costume dicebant, cum aliquid ex lege vel jure exigebatur. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 250 : *Icelle femme dist au suppliant qu'il alast crier Costume sur Godofroy Baudement chaussetier, qui là estoit, pour un denier ou autre chose que ledit Godofroy devoit à laditte femme..... A quoy le suppliant obtempera,..... et de fait le vult exécuter pour l'amende de laditte Costume, qui estoit d'une pinte de vin.*

* Quod iidem Consuetudinibus seu legibus regetur societas quælibet artificum, ipsa Costume nuncupatur, in Lit. remiss. ann. 1343. ex Reg. 74. ch. 60 : *Oye la complainte qui nous a esté fait par la Costume des tisserans de la ville de Moustier-Viller, etc.* Unde Coustumier, qui easdem Consuetudines servandas curat, appellatur, in Stat. pro talemelariis ann. 1300. inter Consuet. S. Genov. Mss. fol. 7. rº : *Quaut li nouvian talemelier aura en tele maniere fait quatre ans accomplis, il prendra un neuf pot de terre et aura dedenz le pot noiz et nieules, et verra en la maison aus mestres des talemeliers et les mestres vallez, que l'en apele joindres; et doit cil nouvians talemeliers livrer son pot et ses nois au mestre, et dire : Mestre, j'ai fait et accompli mes quatre années; et li mestre doit demander au Coustumier si c'est voirs, et se il dit que c'est voirs, li*

mestre doit baillier au nouvian talemelier son pot et ses nois, et commander lui que les il gite au mur; et lors li nouvians talemeliers doit jetter son pot et ses nois et ses nieules au mur de la maison le mestre au dehors; et lors doivent li mestre Coustumier, li nouvians talemeliers et touz li autre talemelier et li vallet entrer en la meson au mestre, et le mestre leur doit livrer feu et vin; et chascun des talemeliers et li nouvians et li mestre vallet doivent chascun un denier au mestre des talemeliers pour le vin et pour le feu qu'il livre. Infra : *Celui qui la Coustume garde pour le roi.*

* **CONSUETUDO MARIS**, Quæ scilicet res maritimæ reguntur. Privil. pro mercator. Castel. ann. 1383. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 71. rº : *Dounous povoir et auctorité desdiz descors, debas et descensions cognoistre et determiner sommièrement,..... selon la Coustume de la mer.* Extant ejusmodi Consuetudines editæ tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 786.

* **CONSUETUDO USUFRUCTUARIA**, *Coustume viagiere et fruttuaire*, in Ch. ann. 1387. Vide *Fructuarius* et *Viagerius*.

2. **CONSUETUDO**, Regula monastica, seu vivendi ratio monastica, ab alia diversa. Orig. Murensis Monasterii pag. 18 : *Qui cum constitutus esset, non tamen benedictus ad Abbatem, cepit secundum priorem conversationem suam non tam regulariter vivere, etc.* Mox : *Contigit vero interim ut fratres de cella S. Blasii... mutarent suam priorem Consuetudinem.* Occurrit ibi pluries. Et pag. 16 : *Interrogavitque fratres qui sub anteriori Consuetudine hic fuerunt, si vellent obedire fratribus quos ipse huc adduxit.* Statuta antiqua Ord. Cartusiensis 1. part. 14. § 15 : *Secunda die et tertia leguntur fratribus Consuetudines post capitulum Monachorum.* Quibus verbis intelliguntur Statuta, seu Consuetudines ejusdem Ordinis a Guigone II. descriptæ, uti appellantur part. 2. cap. 1. § 7. cap. 3. §. 2. cap. 22. § 19. quarum hic est titulus : *Incipiunt capitula Consuetudinum Domini Guigonis Prioris Cartusie.* Ita Cluniacenses Consuetudines dicuntur ejusdem Ordinis Regulæ, editæ primum a Bernardo Monacho, postmodum Archiepiscopo. Toletano, ejus MS. Codex servatur in Bibliotheca Sangermanensi, deinde ab Udalrico, quod non primariæ essent regulæ, quæ forte nullæ ab institutoribus descriptæ fuerant, sed quod suos mores, vitæ rationem ac institutum, aliis eorundem Ordinum Monasteriis, a quibus rogati fuerant, scripto mandarent.

3. **CONSUETUDO**, Menstruus sanguis feminarum, qui consueto tempore redit, nostris etiamnum, *Ordinaire*. Vetus Interpres Alexandri Iatrosophistæ MS. lib. 1. Passion. : *Cognosceus quod non purgabatnr menstruis, pro qua re magis exinde ei expedit de trahi sanguinem, et hoc adjutorium duplex ei fuisse remedium, manifestum est : nam et Consuetudo (id est, menstrua, sic Glossæ MSS.) regressa est, et a passione est liberata.* Mulier τὰ συνήθη ἔχουσα, in Nomocanone seu Penitentiali Græc. c. 337. 544. συνήθειν ἔχουσα, c. 419. apud eruditissimum Cotelerium tom. 1. Monumentor. Eccles. Græcæ.

4. **CONSUETUDO**, Præstatio, pensatio quæ ex consuetudine præstitur, cujus initium ignoratur, et a quo inducta. Chart. Pipini Regis apud Doubletum lib. 3. pag. 694 : *Et unumquemque hominem ingenuum 4. dinarius dare fecissent, et hoc eis maiordine tulerunt, et postea Gairehardus Comes Parisii, vel agentes sui ipsam deprecationem, quomodo invenerunt per Consuetudinem ipsos homines hoc expectabant.* Gregorius Turon. lib. 9. cap. 30 : *Et ille in juramento promisit, ut leges Consuetudinesque novas populo non infligeret.* Hist. Miscell. *Ne illos prius aliqua participatione confendarum Consuetudinum, etc.* Ubi Theophanes : Μηδὲν αὐτοῖς ἀποφρεῖν τὸν εἰσὸν παρέχουσι. Utuntur passim Scriptores, Chartæ veteres, Senator lib. 1. Epist. 1 lib. 3. Ep. 23. lib. 7. Ep. 2. Lex Wisigot lib. 10. tit. 1. § 19. Capitula Caroli Mag. lib. 4. cap. 47. Willelmus Tyrius lib. cap. 1. lib. 12. cap. 15. lib. 20. cap. 2. Anastasius in Vitis PP. pag. 213. Henricus Rehdorf. ann. 1360. etc. συνήθειαι, Græcæ eadem notione in Justiniani Nov. 123. 12 apud Annam Comnenam lib. 3. Alexia pag. 85. Leonem in Tactice. cap. 19. § 1 etc. Gloss. Lat. Gr. : *Salarium, συνήθεια Consuetudinario more aliquid tollere*, Charta Hugonis Regis Italiae apud Ughelum tom. 7. pag. 193. id est, vice tributum [Officium magnæ Coustume sen Cousuedinis, recensetur inter Officia positorum domanium Regis in urbe Lauduno a 1362. ex Memoriali Cameræ Comp. Paris. fol. 57. verso. Plurimas hujusce consuetudines a Dominis locorum proluntate suis hominibus, altera stirpe gum nostrorum desinente, impositas fuisse rite probat D. Brussel de Usu feudorum lib. cap. 31. Ibi, si vis, consule.] [* V. Arminon. Polyptych. Br. 12. cap. 51. G. rard. pag. 130.]

* Præstatio sive pecunia, sive aliis rebus aut etiam servitiis, puta *chevauchie* et *coccu*, exhibeatur. Lit. Guidon. comit. vern. ann. 1231. tom. 3. Ordin. reg. Fr. pag. 115 : *Omnes Consuetudines qualescunque, quas nos et prædecessores nostri in Niverneusi habebamus aut solebamus habere, et nominatim chevauchiam nostram et eccitum nostrum, eisdem burgensibus... quittavimus imperpetuum penitus et quimus.* Descoustumanche, eodem sensu Charta Gallica Joan. comit. Pontiv. commun. Abbavil ann. 1184. ex Lib. domus publ. ejusd. urbis fol. 2. vº : *Jehan quens de Pontieu ne mi hoir.... vorront demander nule redevaulete ou descoustumanche des bourgeois.* Ubi Lat. habet aliquam exactionem a burgensibus exactam non poterant.

† **CONSUETUDINES BURGI**, Quæ a burgensibus seu Burgorum incolis solvantur Charta foundationis Prioratus Barbeli Ordin. Cluniac. inter Instrum. tom. novæ Gall. Christ. col. 270. 2 : *De eccimeterium S. Mariæ liberum et mutis actionis immunitatem a successoribus suis et Consuetudines Burgi, etc.*

** **CONSUETUDINES RECTÆ**, Quæ legibus debentur. Chart. Henric. II. reg. Angl. Lappenb. Init. Fæder. Hanseat. pag. Firmam pacem habeant faciundo Rectas

etudines suas, et nullas ab eis exigatis nos Consuetudines vel rectitudines. Consuetudines vero apud Anglos, hodie Customs, sunt portoria mercibus imposita, quae nonne vox etiam in Chartis Hanseaticae solentis non raro occurrit. Vide ibidem in. 6. et 28.

CONSUECUDO SECULARIS, Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 541: *Ab omni redditu atque consuetudine seculari omnimodis absolvit.*

CONSUECUDO CONSULARIS, Quae Comitibus debetur. Charta ann. 1068. apud Beslium pag. 448: *Repertum est omnem omnino terram S. Trinitatis Canobii Vindoeinensis... ab omni Consuetudine Consulari liberam penitus et quietam esse.*

JUDICIARIA CONSUECUDO, Districtio, selecta a iudice irrogari solita. Charta Baldini Cancellarii Henrici Reg. Franc. ann. 1147. apud Hemerum in Aug. Virom.: *Idi quoque praedictum alodium... liberum ab omni Judiciaria Consuetudine.*

CONSUECUDO JACENDI ET COMEDENDI, Idem quod Jus gisti et procurationis. Diploma Ludovici VII. Franc. Regis in Carnotensi S. Petri monasterio ann. 1143. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 73: *Cujus inter cetera beneficia illud maximum praefata Ecclesia recognoscit, quod terras et villas quas in Belsia possidet, ab omni vexatione et gravamine Patiaeensium decimarum, et ab omni prava Consuetudine jacendi et comedendi, et ab omni penitus exactione liberavit, et sigilli sui auctoritate confirmavit. Vide Jacere.*

CONSUECUDINES MINORES, apud Stephanotium tom. 1. Antiquit. Bened. in Viconia MSS. pag. 14: *Willelmus de la Libeyra... Abbas S. Crucis instituitur anno 1284... Cessit Majori et Proceribus de Bardegallensis Consuetudines dictas minores. Vide paulo post Customarius, Customator, Publicanus.*

Charta ann. 1452. in Chartul. Henr. Reg. Angl. ex Cod. reg. 8387. 4. fol. 1. rº: *Donnons et octroions... les deux deniers oboles negres, appelés la Coustume de Roian, qui est une partie de la petite Coustume cayllie et levée... dedens le chastel de Ombriere de Bourdeaux sur chacun tonneau de vin. Vide Glossar. juris Gallici v. Coustume.*

CONSUECUDINES VOLUNTARIAE Regibus a suis subditis primum exsolvebantur, certis dumtaxat temporibus: sed Reges eam successorum easdem fecere necessariam et perpetuas. Vide D. Brussel tract. de U feudorum tom. 1. pag. 410.

CONSUECUDO PAROCHIALIS. Charta ann. 1110. in Hist. Monasterii S. Nicolai Andegavensis: *Retenta Canonice parochiali Consuetudine Burgensium, videlicet annualibus, oblationibus, decimis, sepulturis, et si quae ab eis parochialiter competunt.*

CONSUECUDINES EPISCOPALES, apud Ordinum Vitalem lib. 6. pag. 604. lib. 9. pag. 722. Vide Denarii Paschales.

CONSUECUDINES Archidiaconi, Decani, in h. Gaufridi Carnot. episc. ex Tabul. S. Petri Carnot.

CONSUECUDO COMITIS, Quae comiti vel comitatus debetur. Chartul. sign. Ezechiel Corb. ad ann. 1423. fol. 193. vº: *Lia dampnt Regnier le Cat procureur à*

Jacque le Waite le Coustume le Comte à goir depuis le nuit de le S. Mathieu vespres sonnans jusques à la nuit monsieur S. Fremin ensuivant vespres sonnans.

* CONSUECUDO quae mori non potest, Usucapioni non obnoxia. Reg. forest. de Broton. ex Cod. reg. 4653: *Hæc est Consuetudo Brotonniæ de feodo dom. Thomæ de Bornevilla, quæ mori non potest, scilicet xvj. minæ avenæ et xvj. gallinas, etc.*

* CONSUECUDO PISCUM. Charta Phil. Aug. ann. 1208. in Chartul. Compend. fol. 68. rº. col. 1: *Insuper concedimus eis (majori et communie Compendii) redditus pratelli, et Consuetudinem piscium et salis.*

* CONSUECUDINES VULCEMENSES. Charta Hugon. comit. Campan. pro eccl. Dervensi ann. 1114. in Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 134: *Apud Sparnacum me existente, quidam frater eorum, nomine Thebaldus, me adiit, remissionem supra Consuetudines, quas Vulcemenses, qui in terra SS. Petri et Pauli sanctique Bercharii commorantur, debebant, petiit..... Consuetudines autem quas debebant hæc sunt, ad festum S. Remigii avenam et quatuor denarios et obolum, et vaccam ad curiam Sparnacensem, et gallinam, etc. An Consuetudines quæ percipiebantur apud Vultiacum, vulgo Eussi, vicum ad Matronam? Vide Vales. Notit. Gall.*

MALE ET PRAVE CONSUECUDINES. Vide in Malatolta.

CONSUECUDINARIUM. Gregor. Magn. lib. 12. Epist. 12: *Visum autem nobis est, ut Consuetudinaria, excepta ejus utilitate debeat inferre. [Charta Henrici IV. Imp. ann. 1114. apud Eccardum de Orig. familie Habsburgo-Austriacæ col. 213: Nullum autem aliud servitium, jus aut beneficium sibi pro hoc concedi recognoscat, nec aternam Dei mercedem et tertium bannum et Consuetudinaria.]*

COSTUMA, Eadem notione, ex Gallico Coustume. Charta Roberti Regis Franc. in Tabul. Fiscanensi fol. 21: *Neque in fredis, aut in aliquo usu indebito, quem Costumam vulgo nuncupant, etc. Charta Fulconis Andegavensis Comitis apud Sammarthanos: Quod nullus homo potest in eis aliquam Costumam reclamare. Infra: Vendas vel Costumas persolvat secundum consuetudinem loci. V. eosdem in Abbat. pag. 25. [et Martenii Anecdota tom. 1. col. 408. 573. et 809.]*

† COSTUMA EXARTORUM, Quæ præstatur propter silvas et dumeta succisa et in agrum cultum redacta. Charta anni 1244. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 102: *Concessimus stagnum nostrum de Nyore, decem modios avenæ, quinque percipiendos apud Ligniacum castrum nostrum in censa burgensium nostrorum Ligniaci, et in Costuma exartorum Ligniaci.*

* COSTUMA FALSA, Quæ a barone ad tempus imponi et exigi potest; Falsa nuncupatur, quod legitimæ consuetudinis initium debet ignorari et a quo inducta. Charta Joan. reg. Franc. ex Cod. reg. 9824. 7. fol. 606. rº: *Mandamus..... quatenus falsam Costumam, et barragium seu transversum hujusmodi per aquam et terram..... levare permittant. Bellomaner. Ms. cap. 25: Bien puet chelui qui tient en baronnie donner une fausse Coustume un an, ou deux ou trois, selonc che que mestiers en est, por amender*

et pour faire bons les chemins qui sont convenables à le communeté dou pais et aus marchissans estranges. Mes à tousjours ne puet il establir tele coustume nouvele, se che n'est par l'octroi dou roy.

† CONSTUMA, in Charta foundationis S. Capellæ Bituricensis ann. 1405. inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 34. et in Litteris Johannis I. Franc. Regis ann. 1352.

† COUSTUMA. Charta Childeberti Franc. Regis ann. 705. aut 706. apud Miræum tom. 1. pag. 244. col. 1: *Et quidquid fiscus noster tam de garantia quam de merceria ibidem tenuit, vel de qualibet Coustuma ibidem possiduit. [** Apud Brequin. num. 261. ubi pro Coustuma legitur Attractum.] Occurrit apud Martenium tom. 1. Collect. Ampliss. col. 1049. in Chart. S. Vincentii Cenoman. fol. 44. et 124. in Bullar. Fontanel. fol. 115. in Ch. S. Vandregesili tom. 1. fol. 32. etc.*

* COUSTUMA AVALAGIUM. Vide supra Avalagium.

* COUSTUMA BLADI et Fructus, in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 206. vº.

* COUSTUMA CANAPIS. Charta Phil. V. ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 510: *Item Coustumam canapis, videlicet super quemlibet focum unum manipulum, sub precio xvij. sol. Turon.*

* COUSTUMA CORIORUM, SICCARUM. Charta ann. 1305. in Reg. 38: Chartoph. reg. ch. 219. *Hermero de Monte Martyrum dedimus Coustumam coriorum et siccarum in nundinis edicti.*

* COUSTUMA DOLIUM, in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 206. vº.

* COUSTUMA FILI et lance, ibidem.

* COUSTUMA NUMMORUM, Quæ ramis exsolvitur. Charta ann. 1209. ex Chartul. Campan. fol. 317: *Statutum est inter nos (abbat. et conv. Arremar.) et ipsam comitissam (Campaniæ) quod in Coustumis nummorum et avenæ, quæ in festo S. Remigii solventur annuatim ab hominibus de Pargis,..... habeat ipsa medietatem, et nos alteram medietatem.*

* COUSTUMA QUATUOR PEDUM, Quadrupedum, in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 206. vº.

* COUSTUMA SEDENTIUM iiii. x. lib. quantum ad den. et obol. Coustuma de super septima quadrigarum, vj. lib. in eod. Reg.

* COUTUMIA, ut Costumia, in Charta ann. 1239. in Probat. Hist. Sabol. pag. 349.

† COUTUMIA. Charta ann. 1135. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 165: *Insuper addo omnes aasentias in omnibus terris nostris absque omni redditu et Coustumia, etc. Legitur alibi non semel.*

† COUTUMATIO, Res obnoxia Coustumæ. Leges Normann. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 7. pag. 400: *Per sacramentum unius fit, videlicet in mercatibus et Coustumationibus, de quibus Coustumia requiritur a tali, qui in his utitur libertate.*

CUSTOMÆ, in Legibus Burgor. Scotiorum cap. 141. 142. 143. in Itinere Camerarii Scotici cap. 12. 13. in Statut. Davidis II. Regis Scotiæ cap. 49. apud Will. Thorn. pag. 1796. Henr. Knyghton. ann. 1340. Tabular. Albaripæ in Diocesi Lingonensi ann. 1176: *Qui autem in maso domini*

Huonis manserit, allodium atque Custumam custumabit, et ejus terragium domini Huonis erit. Rursum: Neque hi, qui in masis eorum manent, Custumabiles erunt, etc.

CUSTOMIA, Mos, consuetudo, apud Baldrie. lib. 3. Chronic. Camerae. cap. 40. [Alibi praestatio consueta. Conventio inter Abbatem S. Urbani et Hugonem de Villers ann. 1193. ex Archivo ejusdem Monasterii: *Habebit S. Urbanus medietatem cum hereditate et D. Hugo aliam, salvis Custumiis domini cujus trefundus fuerit.*]

* **COSTUMIA**. Eadem notione qua *Consuetudo* 4. ter legitur in Ch. ann. 1206. ex Chartul. Campan. fol. 428. vº. col. 1. *Costumel*, in Inquisit. ann. 1338. ex Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 429: *Item huit deniers pour un Costumel, que doivent chacun an li hoirs Pierre Sesille. Costumerie*, eodem significatu. Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 195. ch. 1145: *Le suppliant pour aider à Jehan Ermenier à cuillir et lever certaine Costumerie,..... laquelle icellui Ermenier tient à ferme, etc.*

COSDUNA, Idem quod *Consuetudo*, Tributum. Tabularium Burguliense fol. 156: *Mauricius Dominus Credonis concessit Ecclesie et Canonicis omnes homines quos H. habebat in suo feodo, absolutos ab omnibus Cosdunis. Infra: Concessit omnes Cosdunecas tam de advena, quam de talliata sua de tota terra quam adquisierat, etc.* Occurrit praeterea in Monast. Anglic. tom. 1. pag. 562. Charta Gaufridi Archiepisc. Burdegali: *In curte vero de Faia... habere solebat quinque solidos Cosdunales in anno. Ibidem: Quod in in curte de Benays habere debebat talliatam suam quantum vellet: avenas quoque, gallinas, et caseos Cosdunales, etc.*

† **COSDUMA**, in Privilegio Templariis Domus Montispezzulani concessio per Guillelmum Dominum Montispezzulani ann. 1189.

COSDUMA, in Charta Gaufridi Comitis Andegav. apud Sammarthanos in Episcop. Andegav. pag. 125: *Concessi etiam ut omnia quae habent... sine retinaculo ullius meae Cosdumae quitta habeant.* Chopinus lib. 3. de Sacra polit. tit. 1. § 8. qui eandem Chartam describit, *Cosdunae* habet. At in alia ann. 1108. apud eosdem Sammarthanos in Abbatib. S. Nicolai Andegav. pag. 690. et in alia ann. 1108. apud Duehensium in Hist. des Chastaigners, pag. 4. *Cosduma* etiam scribitur. Tabular. Daloensis Abbat.: *Exactionem unius navis, quae nominatur la Cosduma, scilicet 4. denarii et 1. ciphum sole plenum.* [Rursum legitur apud Marten. tom. 5. Collect. Ampliss. col. 1152.]

† **COSDUPNA**, **COSDUPENA**. Charta Guillelmi de Craveneze ann. 1234. ex Chartulario Abbatiae S. Stephani de Vallibus apud Xantones: *Notum facio, quod cum Stephanum Abbatem de Vallibus impeterem super calefagio foreste de Saliz de Cosdupna quadam in eadem foresta, que vulgariter Baton appellatur. Aliud exemplar habet, Cosdupena.*

CONSUEUDINARI, Consuetudinibus seu tributis obnoxii, Villani, Cotarii: *Costumiers*, in Consuetudinibus municipalibus passim. Charta ann. 1092. apud Besilium: *Quicumque voluerit habitare in ipso burgo,*

cujuscunque homo sit, exceptis nostris dominicis et Consuetudinariis hominibus, habitet libere. Alii Guillelmi VIII. Ducis Aquitan. apud eundem: *De cetero villam... liberam concedo eo tenore, ut deinceps nullum Consuetudinarium meum ibi recipiant. Tannatores, homines Consuetudinarii*, in aliis Tabulis apud eundem pag. 504. 505. 467. [et in nova Gall. Christ. tom. 4. Instrum. col. 352.] Notitia sub Gaufrido Martello Comite Andegav. ann. 1111. pro Ecclesia S. Landi: *Volens contra constitutionem illustrissimi Comitis habitatores praedicti loci Consuetudinarios sibi facere.* [* Chart. abbat. Nobiliae. e. ann. 1085. et Notit. Nivel. ann. 1089. ap. Guerard. in Irminon. Polypt. pag. 364. et 366.]

* **CONSUEUDINARI** VAVASSORES, Consuetudinibus seu tributis obnoxii. Charta ann. 1207. in Chartul. Norman. ex Bibl. reg.: *Dimus..... centum libratas terrae in terra, quae fuit Hugonis de Monteforti, in tali videlicet assisia,..... in auxilio Consuetudinariorum vavassorum hominum tenentium de dominio et feudo Guioei.*

CUSTOMARI, Eadem notione. Vetus Inquisitio apud W. Dugdalem in Antiq. Warwicensis provinciae pag. 665: *Et etiam omnes illi qui tenuerunt in bondagii tenura, solebant vocari Customarii.* Inquisitiones de forisfacturis forestar. cap. 19. in Addit. ad Matth. Paris: *Si aliquis eorum habeat Customarios reddentes illis redditus annuos, etc.* Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 838: *Cum homagiis et servitiis tam liberorum hominum, quam Customariorum, etc.* Tom. 2. pag. 243: *In liberis hominibus et redditibus, in natis et Customariis, etc.* Adde pag. 398. Fletam lib. 2. cap. 71. § 15. etc. Stabilimenta S. Ludovici. lib. 1: *Se gentis seme prent home vilain Costumier.* Passim in Legib. Francorum municipalibus, locis a Raguello indicatis, in quibus *Nobiles* opponuntur *Customariis*. [Sed in Stylo Leodiensi cap. 3. art. 20. et apud Froissart. lib. 1. cap. 147. et alibi *Costumiers* appellantur antiqui Practiei, quorum est testari apud Judices has vel illas fuisse et esse patrias consuetudines, ad quas oporteat lites dijudicari.]

* **CUSTOMARIUS**, Tributum *costumae* obnoxius. Charta Phil. Pulc. ann. 1309. in Reg. 13. Chartoph. reg. ch. 34: *Quae domus est contigua domui Roberti de Karentonio Customarii nostri. Nisi sit costumae exactor. Priori notione Costumier, quatenus nobili opponitur, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. ch. 327: Lesquelz pillars prenoient femmes par force, tant nobles que Costumieres.* Adde Consuet. Andegav. art. 30. 32. 150. Cenoman. art. 276. 349. Turon. art. 302. 303. etc. *Costumier* et *Customable* praeterea nostris, Vir *Customarum* peritus et in iis versatissimus. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. ch. 298: *Comme Hennequin deust estre seigneur propriétaire et à bon tiltre de certaine terre tenue en fief de feu Pierre frere Jehan, advocat en court laye et homme Customable;..... mais soubz ombre du grant port que ledit Pierre frere Jehan avoit en Justice par le moyen de sa science et de la pratique, etc.* Aliæ ann. 1450. in Reg. 186. ch. 38: *Le suppliant alu en la ville de Bruges... pour conseiller sa*

matiere avecques aucuns Costumiers et ge de conseil d'icelle ville. Adde Ordinat. Franc. tom. 9. pag. 673. Vide *Customa* in *Consuetudo* 4.

† **CUSTOMAGII**, Idem qui *Consuetudinarii*. Vide locum in *Festagium*, Jus

COUSTOMARIA, Locum ubi *Customae*, tributa exiguntur, verbi gratia in *Costumiere*, in *Consuetud.* Andegav. art. 50. *Costumerie*, in Cenoman. art.

CUSTOMARE, *Customam*, seu tributum exigere, nostris, *Lever la Coustume*. Charta ann. 1270. in Regesto Constabulariae Burgund. fol. 224: *Ita tamen quod nullus Customare debet sine dicto Elia. Bona Customanda*, in Itinere Camerarii Scotici c. 13. *Peconia non Customata*, in Stat. Davidis II. Regis Scotiae cap. 49. § 9. [*Mandisae Customatae*, pro quibus tributum consuetudinarium exsolutum est, apud Rymerum tom. 5. pag. 274.]

* **COSTUMARE**, **COUSTOMARE**, Tributum quod *Customam*, vocabant, pro merci transvectione solvere. Charta Ludov. ann. 1315. in Reg. 53. Chartoph. reg. 214: *Cum plures nantae mercatores Burgenses et Ispani apud villam nostram pellae vina comparaverint,..... et ibidem suis navibus ipsa vina oneraverint et Customaverint, nonnullique mercatores alii navibus dictorum mercatorum Bayonensium et Ispanorum vina in quantitate non modica oneraverint similiter Customata, etc.* Inf. *Customaverint et Customata. Customae* videri videtur de eo, quod in usu publico est, in Lit. remiss. ann. 1394. ex Reg. ch. 185: *Icellui suppliant ne forga, n fist forgier monnoye, qui onques fust Customée.*

CUSTOMARIUS, **CUSTOMATOR**, Publicanus, qui tributa exigit. Iter Camerarii Scotici cap. 1: *Customatores, seu Customarios tam parvae quam magne customae, Customarios tronae, etc.* Cap. 12. c. 15. lemma *de Customariis parvae customae. Primo* capiunt *customam* largiori modo quam impositum est a D. Rege, etc. p. 13. *De Customariis magne customae.* Magna *Customa* dicitur, quae exigitur a subditis pro modo bonorum, in Stat. Davidis II. regis Scotiae cap. 49. § 7: *Customarii burgorum qui de mandato Camerae dicta Customa levanda intromiserunt.*

* **COUSTOMERIUS**, *Customae* exactor. Gall. *Costumier*. Lit. ann. 1363. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 383: *Pedagogus portuum et passagiorum custodibus, reucleris et Costumeriis, etc.* Occurrit praeterea in Lit. ann. 1390. ibid. pag. 38 et in aliis ann. 1400. ex Reg. Bitur. in Comput. Paris. fol. 11. vº. Aliæ ann. 133. tom. 5. earumd. Ordinat. pag. 318: *a esté donné à entendre que plusieurs voz, Costumiers et autres s'efforcent d'encontre le teneur desdictes lettres, en s'entendant lesdis religieux et leurs tenans de costumes, trespas, etc.*

CONSUEUDINARIA TERRA, Consuetudinibus seu tributis obnoxia. Vetus Formula: *Ita ut ab hac die ipso campo et vinea grato ipsius Monasterii habeas, teneas, possideas, et quidquid ex eo, sicut nunc est aliis ingenuis super terram Consuetudinariam*

sciendi, facere volueris, liberam in omnibus ab eas facultatem.

CONSUETUDINARIA LEX. Charta Roberti regis Burgund. ann. 1042. ex Tabular. Angerman. : *Inter cætera in villa quæ dicitur Gilliacus... plures accepi Consuetudines, ut ab eis didiceram, lege Consuetudinaria.* Vide Probat. Hist. Burg. Duchesnii pag. 7.

† COSTUMIERUS, Tributo *costumæ* obnoxius. Tabularium S. Florentii : *Quicumque hereditariis in eodem cimiterio propter terram habitare necesse habuerit, non cotur aliquod solvere debitum. Si domum ædificaverit ibi, recuperata pace, poterit eam de portare. Si vero eam cuicumque vendiderit advenæ, fiet ex tunc eadem domus Comiera.*

CONSUFFUGARE, [mendose pro Confocare, Suffocare.] Vide Suffugare.

1. CONSUL, et CONSULATUS, quid sit in le Fredegarii Chronici loco, cap. 110. Leo inter eruditos controversi : *Eo etenim tempore bis a Roma sede S. Petri Apostoli, datus Papa Gregorius claves venerandi sulcri, cum vinculis S. Petri, et muneribus magnis et infinitis, legatione, (quod ant nullis auditum aut visum his temporibus) memorato Principi (Carolo Martello) destinavit, eo pacto patrato, ut a parte Imperatoris recederet, et Romanum Consulatam prefato Principi sanciret.* Variant hic Editiones quotquot exstant. Nicolaus Alemanus in Dissert. de Lateranensib. Parietinis cap. 14. *Consulatam*, Patriciam dignitatem, civilem urbis administrationem intelligi contendit. Id negat vir doctissimus Carolus Gointius in Annalibus Ecclesiast. Franco. ann. 796. num. 12. Nam præterquam *Consulatam* legi debere existimat, secundum Editionem Broliamam, quoquo modo se habeat, *Consulatus* voce Imperatoriam dignitatem intelligi inde opinatur, quod in Caroli M. Edicto de Legibus Longobard. emendandis apud Sigonium lib. 4. de Reg. Italiæ ann. 801. quod etiam describere videtur Amerbachius et Steph. Baluzius, verba reperiantur : *Anno ab Incarnatione Domini nostri Jesu Christi 801. Indict. 9. anno regni nostri in Francia 33. in Italia Consulatatus autem nostri primo.* Unde licet per *Consulatam*, Imperium necessarium designari, cum Augusti eo anno titulum consecutus fuerit Carolus : adeo le Patricii titulo accipi non possit, quod longe antea obtinuerat, et a quo inuenerat factus Imperator, ut Eginhardus et alii scribunt. Tametsi valida videatur prima fronte viri admodum eruditi lectura, nolim tamen negare Consulatam hoc loco Fredegarii pro Patriciatu dici posse, qui et Martello oblatus fuit, et eo acceptus. Nam alias *Patricii* et *Consulis* diversæ fuere ea tempestate in Italia dignitates, quod ex diurno Romano cap. 1. tit. 3. etc. colligere est : ubi *Consul* intelligitur, qui Romæ vel certe Ravennæ, præerat, quemadmodum *παῖς* in ceteris Italiæ urbibus, quod exerte indicat Diurnus cap. 2. tit. 4. 5. 6. et cap. 3. Extr.

Quod vero ad Caroli Magni Diploma attinet, vox *Consul*, non tam revera Imperatoriam dignitatem designat, quam

receptam apud sequioris ætatis Græcos Augustos formulam, abrogata scilicet a Justiniano ea dignitate, quam sibi solis deinceps reservarunt Imperatores, tanquam *Consules perpetui*, quem sibi titulum arrogasse Vitellium legimus : quod et ipse Justinianus exerte ait in Novella 5. Tum enim ii Diplomatis annos Imperii cum annis Consulatus adscribebant, ita ut fere semper idem fuerit et Imperator et Consul, cum Consulatum una cum Imperio inirent. Sed longe antea Consulibus titulum adscribunt Carolo Magno Versus inscripti libro Evangeliorum anno 780. tom. 1. Histor. Francor. pag. 187 :

Tempore vernali transcens Alpibus ipse Urbem Romuleam voluit quo visere Consul.

Quandoque tamen non Consulatus annus in iis descriptus legitur, sed alia formula, quomodo sub Justiniano obtinuit, scilicet, *Post Consulatum anno, etc.* quam quidem fere semper servatam constat a subsequentibus Augustis, qui ipso primo Imperii anno in Diplomatis, *Post Consulatum anno primo*, subdebant, verbi gratia, in Actis liberatæ a dæmonio virginis, apud Baron. ann. 713. n. 6 : *Imperante domino nostro piissimo perpetuo Augusto Anastasio (Artemio) magno Imperatore anno primo, et post Consulatum ejusdem Serenitatis anno primo.* Ita tamen Consulatus annum cum Imperii anno conjungebant, si sub anni initium utramque consecuti essent dignitatem : si enim secus, Consulatus annum a Kal. Januarii subsequentis auspicabantur. Verbi gratia, Epistola Theodori PP. ad Babolenum Bobiensem Abbatem, apud Ughellum et Margarinum, *data dicitur quarto Nonas Maii, Imperii domini piissimi Augusti Constantini anno secundo, Consulatus primo, Indictione prima.* Unde colligitur, Constantinum, qui et Heraclius dictus est, Heraclii majoris ex filio nepotem, Consulatum iniisse Kal. Januarii, Indict. 15. anno Imperii 2. quod inerat mense Junio Indict. 14. Id pluribus disceptamus in ea Dissertatione quam de Imperatorum Constantinopolitanorum, seu inferioris ævi vel Imperii, uti vocant, numismatibus instituimus.

Quo igitur Carolus Mag. recens Augustus dictus, eadem qua Constantinopolitani Imperatores dignitate sese donatum ostenderet, vel in se translatam totius Imperii auctoritatem ac dignitatem, iisdem quibus ii titulis uti voluit, adscripto scilicet Consulatus perinde titulo, quem Imperatorio ii semper adjunxere. Quinimo in Diplomate a Sigonio laudato, omissus forte, notarii vel exscriptoris vitio, Imperii annus primus, qui Consulatus annum præcedere debuit, prout fieri consueverat in Byzantinorum Augustorum Tabulis, quod etiam in Caroli successorum Chartis factitatum observamus. Exstat siquidem Hadriani II. PP. Epistola ad Actardum Namnetensem Episcopum, quæ est undecima inter ejusd. Pontificis Epistolas, quæ sic clauditur : *Quinto Kalendas Martias..... imperante domino nostro piissimo perpetuo Augusto Ludovico magno Imperatore anno 19. et post Consulatum ejus anno 18. Indict. 1.* Ubi observandum annum Imperii, anno uno Consulatus annum præcedere. Quippe

Ludovicus II. a patre in Italiam missus, a Leone IV. PP. in Imperatorem unctus fuit ann. 850. ut est in Annalibus Franco-Bertinianis. Consulatum autem iniit, aut sane auspicatus est Kl. Januarii, ann. 851. quibus hæc dignitas iniri solebat, uti mox docuimus. Prostat Diploma aliud Joannis VIII. PP. pro Monasterio Herensi diocesis Pietavensis, in Spicilegio Acheriano tom. 12. pag. 554. datum *Imperante domino piissimo Augusto Karolo a Deo coronato magno Imperatore, post Consulatum ejus anno primo.* Præterea aliud pro Monast. S. Medardi Suessionensi pag. 151. datum mense Januario Indict. 9. quarto Non. Januar. *Pontificatus nostri anno 4. anno 1. regnante domino piissimo Carolo Imperat. a Deo coronato, et post Consulatum ejus anno 1.* Pro quibus quidem verbis, *post Consulatum*, alia ejusdem Pontificis Charta pro Monasterio Trenorchensi, apud Chiffletium, ista habet, *et post Coronationem ejus anno 1.* Sed perperam, ni fallor, cum Imperator appellari cœperit demum, cum coronatus fuit. Porro dictus est Imperator Carolus Calvus die Christi natalitio anno 875. Indict. 9. Aliud Diploma Joannis PP. VIII. in Tabulario Flaviniacensi, sic clauditur : *Scriptum per manum Gregorii Notarii Regionarii et Seriniarii S. R. E. in mense Maio Indict. 10. Bene valete. 4. Kal. Junias, per manum Anastasii Bibliothecarii sanctæ Sedis Apostolicæ, imperante domino piissimo perpetuo Augusto Karolo a Deo coronato magno Imperatore anno 2. et post Consulatum ejus anno 2. Indict. 10.* Eandem denique formulam in Diplomate Formosi PP. pro Monasterio S. Theoderii diocesis Viennensis descriptam legimus : *Data 7. Kal. Decemb. per manum Sergii Primicerii Defensoris sanctæ Sedis Apostolicæ, imperante domino piissimo perpetuo Augusto Widone a Deo coronato magno Imperatore anno primo, et post Consulatum ejus anno primo.*

2. CONSUL, Comes, Bracton. lib. 1. de Rer. divis. cap. 8. § 2 : *Comites a Comitatu, sive a societate nomen sumpserunt, qui etiam dici possunt Consules, a consulendo : Reges enim tales sibi associant ad consulendum et regendum populum Dei, etc.* Leges Edwardi Confess. cap. 2 : *Quod modo vocatur Comitatus, olim apud Britones temporibus Romanorum in regno isto Britannia vocabatur Consulatus; et qui modo vocantur Vicecomites, tunc temporis Viceconsules vocabantur.* Vita S. Guillelmi Ducis Tolosani scripta a coætaneo cap. 3 : *Ambo quidem de summis Franciæ Principibus, Consules ex Consulibus, etc.* Cap. 4 : *Igitur Willelmus..... suscipit nomen Consulis et Consulatum, in rebus bellicis primæ cohortis sortitur principatum.* Et cap. 5 : *Adjudicatur etiam conclamante exercitu, ut totius Aquitanie, quoniam dignus est, investiat Ducatu, et de Consule sublimetur in Ducem.* Ordericus Vitalis libro 6. ex eadem Vita sancti Guillelmi : *Guillelmus ex patre Theodorico Consule et matre Abdana natus est.... nomen Consulis et Consulatum, et in rebus bellicis primæ cohortis sortitur principatum.* Abbo Mon. l. 1. de Bellis Paris. de Odone postmodum Rege vers. 45 :

Hic Consul venerabatur, Rex atque futurus Et lib. 2 :

Belligeri fuerant Uddonis Consulis ambo.
 [** lih. 1. vers 653. Adde 453.] Petrus Abaelardus pag. 143 : *Vicem Imperatoris, cui per omnia obeditur, obtinet Diaconissa; sex vero aliae sub ea, quas dicimus Officiales, Ducum sive Consulum loca possident.* [Chronicon S. Petri Vivi ad ann. 1108. apud Acherium Spicil. tom. 2. pag. 752 : *Hludovicus... multa passus a Proceribus Franciae in eodem anno, praecipueque a Widone, Rubeo cognominato, qui ei fraude et dolo suam filiam suam nuptum dare volebat; quod quia dignitati regiae indecens erat, et Consulibus regni displicebat, auctoritate apostolica Paschalis PP. dimiserat.* Et pag. 753 : *Similiter et Consul Pictavorum, et Dux Burgundiorum, et multi alii Consules, qui sunt sub Rege Francorum.*] Ita usurpant passim Scriptores, Paschasius Radbertus in Epitaphio Walae Abbat. Corbeiensis lib. 2. cap. 6. Capitula de Weregildis post Concilium Grateleanum ann. 928. Hildebertus Episc. Cenoman. Epist. 18. 25. 26. et in Vita S. Hugonis Abbatis Cluniacensis, Roh. Monachus lih. 3. Hist. Hierosol. Sigebertus ann. 439. Vita S. Leodegarii cap. 5. Matth. Paris pag. 13. Gaufridus Gross. in Vita S. Bernardi Abbat. Tiron. cap. 22. [Scriptor Gestorum Comitum Andegav. qui librum suum *Gesta Consulum Andegav.* inscripsit.] Ordericus passim, etc. Vide Marcam lib. 3. Hist. Bencarn. cap. 3. num. 2. 3. [et Historiam translationis S. Audoeni, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1676. ubi Richardus I. *Dux* Normannorum, eorumd. *Consul* appellatur; sed in Comes 2. observatum hunc Ducem interdum etiam *Comitem* dictum fuisse.] [** Annal. S. Columbæ Senon. ap. Pertz. Scriptor. tom. 1. pag. 106. ad ann. 1066 :

Consul Willhelmus multa virtute notatus
 Ipse coronatus rex est de Consule factus.]

* Pluribus licet hanc vocis *Consul* acceptionem probet Cangius; hæc tamen, quia ad historiam nostram maxime pertinent, nec cuique obvia sunt, addenda iudicavi. Charta Iugelran. episc. Ambian. ann. 1118 : *Quam (familiam) ante nostra tempora domini Castelli injuste sibi usurpaverant, quamque scilicet clerici loci, triennio antequam Consul Flandrensis Enecam haberet, recuperaverant. Cum vero Balduinus Consul Flandrensis Enecam possideret, etc.* Alia ejusd. episc. ann. 1124. in Chartul. prior. Lehum. ch. 11 : *Actum est hoc..... Ludovico Philippi in Gallia regnante, Karolo Ambianensi Consule feliciter.* Charta Beatr. comit. Bigor. pro monast. de Scala Dei ann. 1160. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 51 : *Facta est hujusmodi donatio, ... Petro Consule Bigorritano.* Occurrit etiam in Vita Ms. S. Mart. Lemov. ubi voces *Consul* et *Comes* promiscue adhibentur. Vide infra *Consulatus* 1.

* Eodem titulo insigniebatur apud Neapolitanos is, cui supremum civitatis regni munitur, quem simul et *Ducem* nominabant. Extat Diploma ann. 944. apud Murator. tom. 1. Script. Ital. part. 2. col. 431. datum a Johanne Consule et duce Neapolis. Charta ann. 1011. apud eumd. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 195 : *Nos Sergius in Dei nomine eminentissime Consul*

et *Dux*, etc. Iisdem quoque appellationibus donatur Johannes Dolensis tom. 2. Hist. novæ Brit. pag. lvij :

Splendidus ex atavis, atavorum splendor et ipse,
 Gente Britannus homo conditur hoc tumulo.
 Ille armis, patria, natis cum matre relictis,
 Dux modo, contiuuo de Duce fit monachus.
 Metropolitanæ sedi, quia vixit honeste,
 Cui Dolus est nomen, præsul hic eligitur;
 Ut quibus extiterat Consul, de Consule præsul,
 Præsul quam Consul consuleret melius.

3. **CONSUL.** CONSULES in civitatibus, qui in aliis vulgo *Scabini* vocantur, quorum dignitas antiqua. Ausonius in Urhibus :

Diligo Burdigalam, Romam colo, civis in illa,
 Consul in ambabus, eunæ hic, ibi sella curulis, etc

[Recte Valesius in Valesianis pag. 130. et seq. adnotat, hunc locum a Cangio nostro nonsatis intellectum fuisse. Ausonius quippe non ideo se dicit Burdigalæ Consulem, quod hujus urhis Magistratus, qui Consul dictus fuerit, dignitatem obtinisset, sed quod, qui Romæ renunciabatur Consul, in omnibus totius imperii urbibus Consul haberetur. Ab Ausonii temporibus ad institutionem *Scabinorum*, qui in Galliis appellati fuerint Consules, effluerunt anni plus septingenti. [** Vide Savinii Histor. jur. Roman. med. temp. lib. 1. cap. 2. § 21.]

Consul Barcinone, in veteri Inscriptione apud Gruterum 429. 9. *Consules municipales*, apud eundem 90. 8. 351. 5. 438. 7. [Libertates ann. 1209. concessæ per Raibaldum de Calma hominibus terræ suæ tom. 1. Hist. Dalph. pag. 19. col. 2 : *Et volo quod singulis annis in Calma quatuor Consules eligantur ad festum omnium Sanctorum, quorum consilio tota terra mea videatur de cetero subjacere; si tamen aliquis fecerit injuriam, vel commiserit unde puniri debeat, consilio Consulum puniatur.* Haud satis scio an ead. notione in Charta Philippi Franc. Regis ann. 1218. apud Baluzium tom. 7. Miscell. pag. 338 : *Conspirationes aut conjurationes vel Consules non possunt facere cives Anicienses contra nos nec contra Episcopum nec Ecclesiam Aniciensem, quandiu Episcopus et Ecclesia Aniciensis erga nos se habuerint ut debebunt.*] Statuta MSS. Mompeliensia art. 125. de forma juramenti Consulum : *Statutum est ut XII. probi et legales viri Montisp. jam electi ad Communitatem Montispessulani jurare debeant, quod bona fide consulant eum quem Dominus loco suo statuerit in hac terra, et ille requirere teneatur consilium dictorum XII. et eorum stare consiliis, etc.* Et art. 139. *Qualiter eligitur Bajulus Curiae : Similiter consulant Domino et Bajulo Curiae, et ei quem Dominus loco suo statuit in hac terra.* [Vide Casaubonum ad Apuleii Apolog. pag. 178.]

* *Conssous*, in Libert. villæ de Peyrusse ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 703 : *Nous Jaques de Pereuse et Pierre Bourgois Conssous de la ville et appartenances de Pereuse, etc.*

4. **CONSUL.** CONSULES etiam dicuntur, qui in emporiis, seu portibus maris mercatorum jura ac merces tuentur. Charta Jacobi Regis Aragon ann. 1268. pro Barcinonensib. : *Concedimus et donamus integram licentiam et potestatem vobis... ponere et eligere Consulem, vel Consules,*

quem et quos volueritis, in partibus ultramarinis, et in terra de Romania, etc. [Exst in Statutis Massil. lih. 1. caput integrum num. 18 : *De Consulibus extra Massilia constituendis... in viaggiis Suriae, aut Alexandriae vel Cæpte, vel Bogie, vel alicubi alibi eligendis de melioribus facundia, et discretionem, et probitate, et honestate, ad honorem et utilitatem communis Massiliae.... et constituendis a Rectore Massiliae, qui pro tempore fuerit, cum consilio et assensu Syndicorum et Clavariorum communis Massiliae, Septimanariorum capitum ministeriorum vel majoris partis eorum, quibus den Consiliarii numero ibi non determinata. Deinde plura statuuntur ad eos Conspectantia, quæ longius esset hic referre.*

Haebant porro ii jurisdictionem mercatores suæ nationis, exceptis tantum majoribus criminibus. Charta Guidonis Regis Hierosol. ann. 1190. apud Guesnart in Annalib. Massil. : *Damus etiam Curiam in Acon, et ut Vicecomites Consules de hominibus vestre gentis habeant, ita quod si aliquis extraneus contra quem de vestris querelam moverit, ante Vicecomites vestros debeat devenire, et ibidem iudicium recipere, excepto furto, homicidio, tormento, et falsamento monetæ, violatæ mulierum, quod Rapt vulgariter dicitur, et omnia Curie nostræ reservamus. Vicecomites autem quem vobis ibidem ordinare placet, sacramentum fidelitatis nobis faciet, et iudicium vestre causae judicabit et discernet. Hal etiam in Statutis MSS. urhis Mompeliensis in Statutis MSS. urhis Mompeliensis Sacramentum, quod ejusmodi mercatorum Consules, cum magistratum suum in faciunt lingua vernacula sic concep- *Jen homi elegat en Cossol dels mercaders navegans de Montpeslier promet à ro Cossols, que bon lial cossel donarai à cascuns dels dits mercadiers é des autres son ni seran desotz mon regimen, proficq enquerai, el dan esquivara honor del Commun de Monpeslier, e Universitat desdit mercadiers farai e curerai, é dels constrats, et del claus seran entrels mercadiers, etc. é totas causas entendrai per tot lo temps d'oficizi, gitadas tota amistatz, é tota ene etc.* Quotannis ii eligebantur. Di etiam Regens dels mercadiers que v mar, in Charta ann. 1328. De iis Consules, et eorum officio, pluribus egit Bosch in libro *dels Titols de ho Catalunya* lih. 4. cap. 24. Maximilianus I. Italicus, cui titulus, *il Consul mare*, editus Venetiis ann. 1576. lib. de Offic. cap. 7 n. 9. Parlyme 2. cap. 32. et Gregoras lib. 4. ob Pisanorum Magistratum qui Consuli degebat, *Consulem* appellatum apud Venetos *Bajulus* dicebatur.*

* *Consules mercatorum Lucens*, Consules majores et Consules mercatorum Mutina, in Charta ann. 1182. apud tor. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi Consules paraticorum, eadem notione col. 876. Consules mercantiae, in Placent. ad ann. 1443. apud eundem 20. Script. Ital. col. 881. Consules maris, Florentiæ ann. 1356. 1400. Manni de Sigil. tom. 2. pag. 71. [**

libus in terris externis pluribus egit vir ustrissimus Pardessus. in Collect. Leg. aritim. tom. 4. pag. 256. tom. 5. pag. 108. *Consuli in arte de mare* in Statut. civit. Trani dem tom. 5. pag. 237.]

¶ **CONSULES** etiam dicuntur in Francia mercatores electi ad dirimendas lites sororum, primum Parisiis ann. 1563. instituti Edicto regio, in aliis vero præcipuis bibus ann. 1566.

* 5. **CONSUL**, *Consiliarius*, qui est a consiliis. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. l. 121 : *Rege Parisii in sua domo S. Pauliistente, pluribus praelatis, baronibus et aliis magnatibus Consulibusque suis comitato, aliis magnis personis, etc.* Extract. ex comitiis Turon. habitis ann. 1483 : *Respondit (D. Borbonius) quod nequaquam nos hoc astringere volebant quominus libere ferrenus adderemusque, si quid nobis mandandum videretur, eumque numerum Consulium faceremus, quem regi regnoque utilem te crederemus.* Vide *Consularius*.

¶ **CONSUL REGIUS**, Idem, ni fallor, qui *Consiliarius*, apud Robertum Goulet in Compendio Jurium et Consuetud. Universitatis Paris. fol. 9 : *Similiter Universitas eivensis suis distribuit cereos benedictos regi et Regine, si fuerint Parisius, Dominum Presidentibus, Preposito Parisiensi, eum tenentibus, et quibusdam Regiis Consulibus, etc.*

CONSULARE, Consilium dare, Gall. *Caseiller*. Charta Guid. episc. Claromont. at. 1281. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 1 : *Consulare possunt illis, qui erunt de parentela sua quod pacem faciant, non tanquam consules, sed tanquam privatæ personæ.* Vide infra *Consulere*.

CONSULARES, appellati provinciarum Rectores, quorum dignitatem et munus prius invexisse videtur Hadrianus Imp. q. ut auctor est Spartianus, *quatuor Consulares per omnem Italiam iudices constituit*. Postmodum aliæ etiam Imperii provinciæ per *Consulares*, aliæ per *Præsides*, *Dees*, *Comites*, etc. gubernatæ. Per Orientem quindecim, per Occidentem viginti duobus a Consularibus gubernatas recenset Notitia Imperii, quorum etiam mentio passim occurrit in veteribus Inscriptionibus; [Hinc illæ provinciæ *Consulares* appellatæ, ut rite adnotat Valesius Notit. Gl. pag. 302. col. 1.]

Consularibus etiam urbes præcipuas gubernatas, auctor est Constantinus Porphyrog. lib. 2. de Them. Anastasius in Adriano PP : *Tradidit Paulum Consulari Ravennatium urbis.* Infra : *Accersito Consulare Ravennatium urbis, præcepit ei ipsum inficiendum Paulum.* Vide Valesium ad Amiani lib. 14. et JC.

CONSULARES HONORARIII, seu codicillarii. Julianus Antecessor Constit. 56. cap. 20 : *Urbicaria præfectura omnibus aliis præside dignitatibus, id est, ante sedeat, et post Præfectum ceteri Patricii numerentur, et Consules quidem et qui inter eos Consularis insignibus decorantur secundum Consularium ordinem et prærogativas Consularium sedeant, ut tamen anteponantur ordinati Consulares honorariis Consularibus.*

CONSULARIA, *Ipsa centuriata, quando*

fiunt milites consules, vel ornamenta. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

* **CONSULARIS**, Ad consulem seu comitem pertinens. Charta ann. 1098. ex Tabul. S. Albini Andeg. : *Ad hæc adversarii nostri longas quidem de Consularibus donis historias.... responderunt.* Alia Beatr. comit. Bigor. pro monast. de Scala Dei ann. 1160. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 51 : *Donavi.... pastus Consulares gregibus et armentis de Scala Dei.* Vide supra *Consul* 2.

1. **CONSULARITAS**, Dignitas Consularis, non Consulis, uti vult Jacobus Gotofredus in leg. 74. Cod. Theod. de Decurion. (12, 1.) ubi agitur de honoribus et dignitatibus Codicillaribus, quas inter præcipua fuit *Consularium*, quæ exerte *Consularitas* appellatur in l. un. eod. Cod. de Consularibus et Præsid. (6, 19.)

2. **CONSULARITAS**, Comitatus, dignitas Comitatus. Charta Johannis Macloviensis Episcopi ann. 1149. sic clauditur : *Actum apud Andegavum.... Eugenio Papatum obtinente, Consularitatem vero Gauffredo.* [Vide *Consul* 2.]

CONSULARIUS, Consiliarius, consiliorum particeps. Vigilius PP. in Epist. ad Rusticum et Sebastianum apud Baron. ann. 550. n. 27 : *Cum Joanne Episcopo et Surgentio Primicerio, atque Saturnino Consulario nostro, etc.* Freulfus in Chron. tom. 1. lib. 2. cap. 16 : *Quidquid Diceneus eorum Consularius præcepisset, hoc modis omnibus expetendum, hoc utile dijudicantes fore.* [Charta Lotharii Regis ann. 950. apud Eccardum de Orig. familiæ Habsburgorum Austriacæ col. 157 : *Manasses venerabilis Archiepiscopus noster et consanguineus, atque Asto egregius Præsul reverentissimi Consularii nostri.*] Ita *Consularium* haberi in MSS. Codd. Ammiani lib. 28. monet Henr. Valesius, ubi *Consiliarium* ex ingenio restituit. Apud Hesychium, Κονσουλάρως, est ὑπαρχικός, Consularis.

CONSULATOR, Consiliarius, vel Consiliator. Joan. Brompton. in Chron. : *Totius subversionis Regni Angliæ Consulatur extitit.*

1. **CONSULATUS**, Comitatus, Comitatus districtus, jurisdictio. Leges Edwardi Confessoris et Willelmi Nothi cap. 1 : *Fecit summoniri per universos Angliæ Consulatus nobiles, sapientes, et sua lege eruditos.* Cap. 12 : *Quod modo vocatur Comitatus, olim apud Britones temporibus Romanorum in Regno isto Britannicæ vocabatur Consulatus, etc.* [Libertates ann. 1209. concessæ per Raibaldum de Calma hominibus terræ suæ in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 19. col. 2 : *Volo præterea, et pro posse meo laborabo, quod omnis terra mea sit in Consulatu Vapincensi, et Ebredunensi, et Cistariensi, et etiam in majori, si poterit, Consulatu.* Occurrit pluries in Tabulariis Kemperlegensi et Fontis Ebraldi. Vide *Consul* 2. et *Consularitas* 2.]

* Order. Vital. lib. 3. pag. 492 : *Unde Heraldus patris Consulatum, quem Tostieus, quia major natus erat, longo tempore sub Eduardo rege jam tenuerat, ei violenter abstulit ipsumque exulare compulit.* Chartul. album eccl. Auxit. Bernardus : *Vasconum comes Consulatum Armaniacensem.... vovens vovit se suosque filios et nepotes nepo-*

tunique successores singulis annis in die Assumptionis B. Mariæ hoc tributum reddi-turos, videlicet duo modia frumenti, et tres porcos, et unum creatum, et xij. sextaria vini pro Armaniacensi Consulatu, quem sub B. Mariæ sedis Auxitanæ dominio vult mancipari, sicut P. Bigoritanorum consul fecerat, qui S. Mariæ de Podio subjugaverat. Charta ann. 1162. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 214 : *Totum denique quidquid prædictæ ecclesiæ fratres tenebant in omni Consulatu Domini Martini, tam in nemoribus, quam in planis, etc. Consolat, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 84 : Murel ou pais de Cominge. Nisi Consulum seu scabinorum Murelli districtus intelligatur.* Vides upra *Consul* 2.

2. **CONSULATUS**, Dignitas Amiralii, seu supremi rerum aut classium Præfecti, apud Saracenos. Eulogius Toletan. lib. 2. Memorial. Sanct. de Abderramen Rege Arabum : *An Incarnat. 850. æra 888. Consulatus autem Habdarrahgman 29. Occurrit apud hunc Scriptorem non semel. Willelmus Rishangerus ann. 1272 : Admiralius Joppensis, natione Saracenus, quæ dignitas apud nos Consulatus vocatur.* Sed an revera *Consulatus*, uti hæc vox apud Classicos Scriptores sumitur, viguerit apud Saracenos aut Arabes, quod vult vir doctus, pluribus disceptamus in Gloss. med. Græcit. in ὑπαρχία.

3. **CONSULATUS**, Consiliariorum conventus. Joann. a Leydis in Chron. lib. 32. cap. 21 : *Postquam Dominus de Arkel in civitate Ducis Willelmi esset, idem Dominus de Arkel tribus vicibus coram Consulatu prænarati Ducis Willelmi vocatus, cum juramento narravit et manifestavit omnem traditionem.* [Charta Bernardi de Turre ann. 1308. apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 782 : *Item Bajulus dictæ villæ aut serviens, ad requestam Consulum faciet præconisare in villa S. Amantii, quod omnes veniant ad Consulatum pro negotiis et necessitatibus dictæ villæ.*] Vide *Consul* 3.

CONSULATUM DARE, ὑπαρχίαν, Missilia spargere, quod Consules facere solebant, cum magistratum adibant. [Epistola Episcoporum Arelatensis Provinciæ inter Epistolas Leonis II. Papæ : *In hac urbe quicumque intra Gallias ex tempore prædictorum ostentare voluit subsignia dignitatis, Consulatum suscepit et dedit.*] Vetus Chron. Latino Barbarum, apud Lambecium lib. 2. Comment. de Biblioth. Cæsarea cap. 8. pag. 858 : *Justinianum ab honore Imperii dignitate conantes ejicere, factionem quidam (quodam) die Justinianum hortantes ut Circum expectaret, et Consulatum populus (populo) daret, electum quemdam nomen Florianum volentes Imperio sublimare, etc.* Vide Gloss. med. Græcit. in ὑπαρχία.

¶ 4. **CONSULATUS**, Munus Consulis, qui mercatorum jura tuetur in emporiis et portibus, in Statutis Massil. lib. 1. cap. 18. Vide *Consul* 4.

CONSULATUS CURIÆ, Summa rerum ac præcipua administratio. Albertus Stadensis ann. 1066 : *Albertus Archiepiscopus Consulatum Curie adeptus est, armulisque remotis, solus primatum arcemque Capitolii*

possedit. Idem ann. 1068. de eodem : *Summam rerum, quod est Vicedominatus, jam septies Consul meruit.* Vide *Vicedominus*.

POST CONSULATUM, Formula literis vel actis adscribi solita, eum scilicet qui tum hoc anno quo scribebantur, Consules creati essent, ignoraretur, et needum nuntius Constantinopoli uhi designari solebant, in regiones remotiores, scilicet in Africam, ubi ejusmodi formula præsertim adscripta legitur, allatus esset, ut in Conciliis laudatis, et in Cod. Canon. Ecel. Afric. cap. 56. 103. 127. Concil. Milevit. II. can. 20 : *Formatae autem quæ a Primatibus, vel a quibusdam Episcopis Clericis propriis dantur, habeant diem Paschæ. Quod si adhuc ejusdem anni Paschæ dies incertus, ille præcedens adjungatur, quomodo solet, Post Consulatum, in publicis gestis adscribi;* nempe cum Consulatus istius anni incertus est. Tametsi genuina videatur istius canonis interpretatio, de hac tamen quidam subdubitant; eum verbi gratia Concilium Carthaginense V. celebratum dicatur post Consulatum Cæsaris et Attiei mense Maio : Carthaginense VII. post Consulatum Honorii XII. et Theodosii VIII. 3. Kal. Julii : Ephesinum incæptum 10. Kal. Julii post consulatum Theodosii XII et Valentiniani III; quibus tum mensibus vix, inquam, credi potest, novorum istius anni Consulum creationis nuntium Carthaginem aut Ephesum nondum pervenisse. Verum id mirum videri non debet, cum certum sit Consules non semper Kalendis Januarii suos iniisse magistratus, nec tum creatos, sed eorum *proclamationem* ac institutionem dilatam in aliquot post Calendas Januarii menses, pro libitu Principum; quod docet præ cæteris Libellus de Præfectis Urbi, editus a Cuspiniano, Panvinio, et Bucherio : in quo nominari solent post singula Consulum paria. At anno Christi 307. hæc leguntur : *Maximiano VII. et Maximiano. Ex mense Aprili factus est VI. Consulatus, quod est novies.* (Cusp. et Panvin. addunt hic *Diocletiano.*) VI. Kal. Septembris, *Justeius Tertullus P. V.* Et anno subsequenti : *Consules quos jusserint D D. N N. Augusti. Ex XII. Kalendas Maii factum est, Maxentio et Romulo : quod est decies et Maximiano.* Anno 311. *Consules quos jusserint D D. N N. Augusti. Ex mense Septembris, factum est, Rufino et Eusebio.* Anno 317. *Consules quos jusserint D D. N N. Augusti. Ex die XIII. Kalendas Martii, Gallicano et Basso.* Denique anno 345. *Amanatio et Albino, scilicet Coss.* Denique anno sequenti : *Post Consulatum Amanitii et Albinii.* Quo quidem anno nulli Consules creati : aliis vero annis, horum post aliquot a Kalendis Januarii menses, atque adeo usque in Septembrem interdum, dilata creatio. Unde non mirum si in remotioribus Imperii provinciis ea persæpe in incerto esset, vel etiam ignoraretur. Vide præterea quæ in hanc rem commentantur Baronius, Panvinus, Godefridus Henschenius tom. 3. Act. SS. pag. 216. [Alemanus ad Procopii Hist. arcan. pag. 106. 1. edit.] et Stephanus Baluzius in Notis ad Capitulum. pag. 1252. et seqq. Ut porro abrogatis Consulibus ordinariis sub Justiniano

eadem formula obtinuerit, plura adnotamus in Syntagmate de Imperatorum Constantinopolitanorum numismatibus. Idem argumentum in Gloss. med. Græcit. attigimus. Bolandus in Præfat. tom. 1. cap. 4. § 3. ad hæc verba Polemei Silvii in Laterculo : *Ab Urbis exordio mille et ducentis completis annis Posthumiano et Zenone Consulibus, Asterio Consule tanquam primus annus incipit,* recte conjectat Protogenem qui Constantinopoli designatus est Consul eum Asterio ann. 449. hic non adscribi, quod needum Romæ, ubi Silvius scribebat, qui Constantinopoli Consul designatus fuisset, sciretur. Idem Silvius suffectos Consules et Prætores designari solitos 5. Non. Januarii scribit.

* **5. CONSULATUS**, Collegium Consulium seu scabinorum, eorumdem officium et dignitas, nostris *Consulat*. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Dixit quod quando ipse erat Consul Lansiaco, ipse baptizavit et alii Consules per totum græsum.... Dixit quod a viginti annis citra fuit ter vel quater Consul, et anno præterito exivit de Consulatu.* Libert. loci de Insula ann. 1309. in Reg. 74. Chartoph. reg. eh. 365 : *Primo in villa et parrochia prædictis non fiet perpetuo majoratus vel Consulatus; sed anno quolibet.* Libert. villarum de Pardilhano et de Azilhano ann. 1379. in Reg. 119. eh. 100 : *Donamus Consulatum et insignia Consulatus, domum, archam et sigillum, et arma communia, consiliarios, famulum, banderias et alia ad Consulatum pertinentia.* Eadem leguntur in Libert. vilke de Lespiniano ejusd. ann. ex Reg. 118. eh. 163. Adde tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 675. Charta ann. 1481. in Pomer. diplom. pag. 182 : *Cum.... inter illustrem principem ducem Pomeraniæ... ex una, et Consulatum ac universitatem oppidi nostri Colberg.... ex altera.... graves controversiæ et inimicitie exortæ fuerint, etc.* Et pag. 184 : *Qui Consulatus cum sua communitate, etc.* Vide infra *Consultatus*.

* **6. CONSULATUS**, Locus, ubi congregantur Consules seu scabini, vulgo *Hôtel de ville*, alias *Consulat*. Arest. parlam. Paris. ann. 1308. in Reg. Olim : *Major et consules congregabantur in Consulatu seu in domo communi villæ, etc.* Libert. villæ de Peyrusse ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 706. art. 16 : *Pour ce que lesdis consous ont a assembler souvent les conseillers dudit Consulat, il auront un saint ou campain commun, qui sera au dedens de leur Consulat.*

* **CONSULCANÆUS**, Finitimus, confinis. Chart. monast. Schonaug. ann. 1277. in Guden. Syll. pag. 263 : *De duobus jugeribus agri campestris quorum unus Consulcanens Weinhero, alter vero tendit super bundam episcopi, Consulcanæus liberis Gotzonis.*

* **CONSULERE**, Consilium dare, suadere, Gall. *Conseiller*. Acta B. Amadei tom. 2. Aug. pag. 579. col. 2 : *Quæ cum vocata esset Romæ comparere coram tunc SS. Papa, et ipsa ire dubitaret, Consulta ab eodem patre Amadæo fuit, ut iret.* Vide supra *Consulare*.

† **COSULTA**, Ital. et Hisp. *Consulta*,

Gall. *Consultation*, *Consulte*, *Consultatio* deliberatio. Acta SS. Maii tom. 1. pag. 616 de B. Pio V. Papa : *Catena fuit vir insignis auctoritatis in Romana curia valde celebris et a secretis tum Cardinali Alexandrino... tum Congregationi Episcoporum et sacre Consultæ : sic dictæ quod ea Congregatio pluribus de negotiis consulatur, deliberet statuaturque.*

* **CONSULTAM FACERE**, pro *Consulere*. Gall. *Tenir conseil*. Stat. Genuens. lib. cap. 16. pag. 120 : *Patronus sive præfectus cujusvis navigii eligens ob adversam temporis statem, seu aliam justam causam, faciat jactum pro salvatione navigii, teneat ante jactum alicujus rei facere Consulta cum omnibus officialibus navigii et mercatoribus in eo existentibus.*

CONSULTARE. Aurelius Victor Schol. in Antonino Pio : *Quin etiam maribus fratratus, filie viro, Reipublicæ Consultavit* id est, filie virum dans Reipublicæ consilium. Idem in Philippo : *Usui virilis seorsum removendum honestissime Consultavit;* est, consultius existimavit.

* **CONSULTATIO**, mendose pro *Conculcatio*, in Stat. Sigism. I. ann. 152 inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 425 : *1 Consultatione et depastione frumentorum Pro eo, quia tu immisisti de industria violenter familiam tuam, cum equis et perribus in et super hæreditatem ipsius N. Conculcasti sibi frumenta diversi generis etc.*

* **CONSULTATUS**, ut supra *Consulatus*. 5. Lit. procurat. Caroli V. reg. Franc. a 1380. ex Reg. Cam. Comput. Paris. 31. rº. : *Damus auctoritatem et potestatem.... privilegia, franchisias et libertates quorumcumque Consulatum, universitatum, locorum et personarum suæ providentia confirmandi.*

† **CONSULTORES**, quorum electio officium sic exponuntur in Litteris Phil. III. Fr. Regis apud de Lauriere tom. Ordin. pag. 307 : *De centum vero predictis Paribus eligentur viginti quatuor assensentium Parium, qui singulis annis renbuntur, quorum duodecim Echevini buntur, et alii duodecim Consultores. viginti quatuor in principio sui anni, bunt se servaturos jura sanctæ Ecclesiæ fidelitatem Domini Regis, atque justitiam suam, quod et siquidem Major celari præceperit, celabunt, hoc quicum dixerit a suo officio deponetur, et in munie misericordia remanebit. Major et duodecim Echevini convenient bis quolibet ebdomada, pro Civitatis vel Castellani negociis, et si in aliquo agendo dubitaret de duodecim Consultoribus, quot voluerit convocabunt, eorum consilio super hoc utantur; et duodecim Consultores cum Major et Echevinis quoque sabbato simul erunt quaque quindena die Sabbati, similiter simul Pares. Quicumque vero omnium dictorum ad dies, ut prædictum est constitutos antequam prima cantetur submonitione cum ab eis non affuerit Pares si sit Echevinus pagabit quinque solidos negotia Civitatis Rothomagi vel Castellani et Consultor absens tres solidos, et sic et Paribus duos solidos, nisi idoneam e-*

onem die præcedenti Majori notam fecerit...
Si quis Eschevinorum, Consultorum seu
liorum Parium diebus sibi constitutis, post-
quam pro recto faciendo cum aliis sederit,
i sine Majoris licentia sedem suam consi-
dandi causa reliquerit, pagabit XII. dena-
rios, octo scilicet Urbi Rothomag. vel Castello
Pales. et quatuor Clericis et servientibus.

* Idem qui alibi Adsessores vel Adju-
tores nuncupabantur, Consultores dicti
quod Officiales municipales consilii adju-
arent.

CONSULTUM, Sermo, res ipsa de qua
consultitur. Est etiam Consilium per quod
licujus utilitati consultitur. S. Eulogius
lib. 2. Memorialis sanctor. cap. 10 : *Suscit-
at letantibus animis venerabilis mulier piūm
viri Consultum*. Cap. 11 : *Ibi se famuli Dei
alterno fovent Consultu, roborantur invicem.*
dem in Documento martyrii : *Nostrum
Consultum . . . ut pii patris mentibus tuis
eponas*. Gregorius Magnus lib. 4. Moral.
ap. 36 : *Videat sanctos Apostolos sic susce-
ptam Ecclesiam regere, ut ei prædicationis
verbo non desinant Consultum præbere.*
Vide eundem lib. 1. Epist. 47.

CONSULTUM, Relatio ad Principem su-
per aliquot dubio a iudice facta, in leg.
1. Cod. Theod. de Appellat. (11, 30.) *Con-
sultatio*, alibi non semel.

CONSULTUM, Judicium synodale, in Glos-
s. Regiis MSS. Cod. 1197.

* **CONSULTUS**, Consilium. Dipl. Caroli.
ann. 863. apud Hemer. in Aug. Viro-
rand. pag. 28 : *Ita duntaxat ut nullus in
aliquum tempus abbas aut ejus villicus de
eodem rebus quidquam aliter usurpando
inducet; sed tantum cum Consultu ejus.*
Charta Almar. archiep. Aquens. ann. 1002 :
*Andem sumpto Consultu, magno quidem
sultu, prædictus præsul ac clericatus cun-
tus dedere conlaudantes sibi que confir-
antes.*

* **CONSULTUS REGIUS**, Consensus Consi-
liorum regiorum. Charta Ludov. VI.
g. Franc. ann. 1120. inter Instr. tom. 8.
all. Christ. col. 322 : *Te quoque, sancte
r et venerabilis Bernarde, tuosque succes-
sres abbates Tironenses ex domo, familia et
onsultu regiis in perpetuum esse volumus,
eorum qui de domo, familia seu Consultu
giis sunt, libertatibus, prærogativis, pri-
legiis suis et immunitatibus gaudere in
perpetuum largimur*. Vide Consilium 2.

* **CONSUMMA**, Pars galeæ. Leg. galeæ.
Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Rectius
fra : *Conum, summa pars galeæ.*

† **1. CONSUMMATIO**, f. Officium divi-
um et oratio sic dicta quod sint opus
consummatum seu perfectum. Canones
Bern. apud Marten. tom. 4. Anecd. col.
: *Qui non occurrerit ad Consummationem
nat VIII. in ordine psalmos. Si excitatus
niat post missam; quidquid contaverunt,
olice ex ordine, fratres*. Et col. 21 : *Pæ-
tentia hominis bibentis urinam hominis seu
is sanguinem, VII. annos in pane et aqua
in Consummatione, hoc est, ut videtur,
atione*. Vide Complenda post Completa.

* **2. CONSUMMATIO**, Opus ex diversis
actoribus collectum, in Præfat. Digest.
de Consummatum.

† **CONSUMMATOR**, Perfector, Qui con-
sumat et perficit. S. Cyprian. de Lapsis

cap. 5 : *Dominus in verbis Doctor, Consum-
mator in factis*. Theod. adv. Marc. lib. 4.
cap. 22 : *Consummator novi Testamenti*.
Eodem sensu Theologi nostrates aiunt de
Christo : *L'auteur et le Consonnateur de
notre foi*.

† **CONSUMMATUM**, Gall. *Consummé*,
Succus ex decoctis carnibus expressus.
Miracula B. Joannis Taussiani tom. 5.
Julii pag. 802 : *Et ita dolore erat extenuata
et naturæ viribus consumpta, ut cibum nul-
lum præter Consummatum, et illud in uo-
dica quantitate sumere valebat*.

† **CONSUMMISSI**, Simul summissi vel
submissi, Qui una sese submitunt. *Aniūo
toti Consummissi*, apud Acherium tom. 3.
Spicil. pag. 456.

† **CONSUMPTUM**, vel CONSUMPTIO, in
veteri Vocabulario utriusque juris, est
Rasio, videlicet quando dictio vel syllaba
abraditur, et alia inscribitur.

† **CONSUTITI**, id est, certa ratione,
quæ vanitatis iudicium sit, consuti, sotu-
lares et rostrati Canoniceis prohibentur, in
Statutis Benedicti Episc. Massil. ann.
1230. ex lib. viridi Episcopatus ejusdem
urbis fol. 10.

* Ornatiores, elegantiores, ut discimus
ex versione Gallica Statut. eccl. Turon.
ann. 1396. cap. 24. in Cod. reg. 1237 :
*Clerici . . . manicis aut sotularibus Consuticis
(sic) seu rostratis . . . non utantur*. Quæ
Gallicæ ita redduntur : *Les clers ne usent
pas de manches, ne s'oulers Cointés*. At vox
Gallica Consut explicatur in Lit. remiss.
ann. 1425. ex Reg. 173. Chartoph. reg.
ch. 237 : *Lequel Despinau tenant en sa
main une espée toute nue, dist au suppliant
ces paroles : Avant faulx Bourguignon An-
glois, tontes sont Cousutes; qui vault au-
tant a dire en Francois comme, Tu n'en pues
aler et demourras cy*. Id est, confecta res
est.

* **CONSUTORES**, Qui Consutitios con-
ficiunt. *Garinus Consutor*, in Chartul. S.
Petri Carnot. pag. 366. *Adventio et Durando
Consutoribus*, ibid. pag. 509.

† **CONTA**, Species navigii. Chronicon
Andræ Danduli apud Murator. tom. 12.
col. 445 : *Bonus Dux noster, ne annonæ
civitatis et fidelibus suis desit, semper vi-
gilans, destinatis quampluribus usceris seu
galeis grossis, Contis aliisque navigiis, etc.*
Vix dubito quin legendum sit *Concis* pro
Conchis. Vide Concha 2.

* **CONTABULATUS LAPIDEUS**, Cho-
rium, Gall. *Assise, lit de pierres*, inter-
prete D. Bouquet ad Hist. Translat. cor-
por. S. Corn. PP. tom. 7. Collect. Hist.
Franc. pag. 374 : *De hujus scilicet ecclesiæ
fabrica, viro lapideo Contabulatu constructa,
multum nobis quod loqueremur aderat*.

† **CONTACIUM**. Κοντάκιον duo significat
apud Græcos; Hymnum brevem sic dictum
a voce Κοντός, Parvus, eo quod paucis lau-
des alieujus Sancti vel Festi complectatur :
et tenuem membranam, rotundo ligno,
quasi jaculi fragmento (κοντώ) circumvolvi
solitam. De hujusmodi rotulis hæc habet
D. Bern. de Montfaucon Palæographiæ Græ-
cæ pag. 53 : *Est vero Contacium brevis
baculus, ut plurimum palmæ longitudine,
cui hæret obvoluta miræ longitudinis
charta membrana, ex multis foliis conse-*

quenter agglutinatis confecta, ubi descripta
sunt orationes et officia Sacerdotibus re-
citanda, cum Sacra administrant. Sunt
porro Contacia ex utraque folii parte de-
scripta, ita ut cum ad primæ paginæ le-
ctionem incant, pergantque donec ad ba-
culum, unde ab altera pagina legere orsi
sunt, denuo recurrant. Vide Glossarium
mediæ Græcitat.

* **CONTACTUS**, La vicinita, in Glossar.
Lat. Ital. Ms.

* **CONTADINA**, Uxor. Bareleta serm.
in Domin. 1. Advent. : *Christus qui cepit in
uxorem carnem nostram, quæ est filia Adæ,
et super omnes hanc Contadinam exaltavit,
scilicet super Angelos, etc.* Vide Contadi-
nus.

† **CONTADINUS**, Accola. Tebaldus in
Vita S. Ubaldi, tom. 3. Maii pag. 635 :
*Mittunt interea boni cives legatum ad Con-
tadinus suos, cum quibus guerram habebant,
et eos, ut ad tanti Patris obsequium securi
veniant, vocant : remittunt sibi vicissim
culpæ; et præcipue nobilibus Contadinis,
omnes, quas per guerram contraxerant, of-
fensas ignoscunt*. Italis Contadino, Rusticus,
qui ruri habitat, vicanus.

† **CONTADOR**, Vox Hispana, Calcula-
tor, Præfectus ærarii. Acta SS. Maii tom.
7. pag. 376. de S. Ferdinando Rege Castel-
læ : *Felix de Scudero de Spinosa, officio
quod dicitur Contadoris fungens . . . dixit
quod . . . cum advenissent galeones Indicæ,
ipse cum aliis compluribus conscenderunt
lembum Avericæ, ad excipiendos prædictos
galeones*.

† **CONTADORIA**, Ærarium, seu locus ubi
numeratur pecunia. Acta SS. Maii tom.
3. pag. 533. de S. Isidoro Agricola : *Bar-
tholomæus de Urena Ostiarius ejus loci quem
a numeranda pecunia regia Contadoriam
majorem nominant*.

* **CONTAGIARE**, Citare, in jus vocare,
idem quod Attachiare. Petrus de Cugneriis
Advocatus Regius : *Faciunt Contagiari et
compelli per suos Præpositos Clericorum mu-
lieres viduas, et nituntur habere eorum co-
gnitionem*.

† **CONTAGIATUS**, Contagione corre-
ptus. Acta S. Deicolæ Abb. sæc. 2. SS. Be-
nedict. pag. 115. ubi de subita funestaque
morte Lotharii Regis : *Ita cum suis omni-
bus subita aura Contagiatus atque plagatus
est, ut de tanta multitudine nec inventus sit
unus, cui inhæreret cibis aut pilis*.

* Nostris Contagieux, Morbosus, ad
morbos proclivis, vulgo Maladif. Lit. re-
miss. ann. 1388. in Reg. 135. Chartoph.
reg. ch. 20 : *Jehannete femme Jehan Ferry
maladive et Contagieuse de plusieurs, diver-
ses et grans maladies, etc.*

* **CONTAGIUM** in Gloss. Gr. Lat. expo-
nitur ἀφ' ὧς οὖντος προβάτου. Virgilius Ecl. 1.
Nec mala vicini pecoris Contagia lædent.

Acta S. Quirini. Mart. lib. 2. n. 42 : *Bos
infectus Contagio, non amplius pedibus in-
sistens, putabatur confestim moriturus*. Con-
tagionem dixit Salustius : *Post ubi Contagio,
quasi pestilentia invasit, civitas immutata*.
Hinc nostri Contagion, pro pestilentia. Vide
Gloss. Jacobi Gotofred. ad Codic. Theod.

† **CONTAGIUM CARNIS**, Turpitudine, pu-
dendum flagitium. Statuta generalia Ci-
stere. ann. 1195. apud Marten. tom. 4.

Anecd. col. 1284 : Qui deprehensus fuerit in manifesto carnis Contagio, de domo illa penitus emittatur, nec nominatim alia ei assignetur. Et col. 1458. in Statutis anni 1277 : Quicumque vero in carnali Contagio deprehensus fuerit et convictus, si Monachus fuerit, ablato sibi habitu, per decennium ultimus sit omnium et etiam novitiorum in Ecclesia.

* **CONTAGIUM** ORIGINALE, Peccatum originale, ipsa ad malum proclivitas, quam a parentibus nostris acceperimus. Charta ann. 1180. ex Tabul. eccl. Camerac. : *A nostri prothoparentis Adæ corrupta radice defluxit in posteros originale Contagium, quo vobis innata peccandi pronitate, etc.*

† **CONTAGRUM**, ignota notione, legitur in Escoragium.

* Vox fictitia pro *Estocagium*, ut videre est infra in hac voce.

CONTALAGIUM. Charta Guillelmi Comititis Forcalcariensis ann. 1206. pro Manuascensibus : *Nec teneantur solvere bladagium, sive albergam, nec Contalagium, sive civatam, nec cossias, ... de eorum bladis, et rebus quæ ad mensuram sestarii venduntur et mensurantur. Idem forte quod Contalia, [Contalata.]*

* Idem quod infra *Contalia* et *Contalia-tum*.

† **CONTALATA**. Regestum Comput. Dalphin. de Graisivod. ann. 1336. fol. 173. Johannes Bruni Locum-tenens Castellani de Veneto in recepta granorum computat plurima de jure contalata sibi persoluta : *De Contalata S. Marcellini, de Contalata Veneti, de Contalata Castri-veteris, de Contalata Argenzoni, etc.* An præstatio Comiti debita iis in locis?

* Comitatus seu castellani districtus, ni fallor : nam *Contalata S. Marcellini, Castri-veteris*, alibi *Castellania S. Marcellini, Castri-veteris* appellatur. Aliud vero sonat in Charta ann. 1362. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Vienne fol. 47. vº. : *Dictus Marinus redditus, obventiones et valores dictæ castellanæ, condempnationes, Contalatus, compositiones et obventiones curiæ.... Vapiucensis exigere et recuperare debeat et levare. Obi Contalata inter jura, quæ ex curia judiciali proveniunt, reecensetur.*

CONTALIA. Liber Rubeus Archiepiscopatus Aquensis ex Bibl. Regia : *Item habet Dominus Archiepiscopus annuatim in castro de Tollono pro Contalia in festo S. Michaelis sol. Coro. 100. Occurrit ibi pluries. [Vide Contalia.]*

* Tributum videtur pro frumenti mensuratione exsolutum. Charta ann. 1212. ex Hist. Ms. Montis-major. : *Et in lesdis, mercato, banno vini, et lumbis porcorum, et Contalia de blado, et crida villæ, et bannis extra villam, etc.* Vide mox

* **CONTALIATUM**, Eadem notione, in Transact. inter Guill. comit. Forcal. et monast. Montis-major. ann. 1242 : *Contaliatum bladi, census, oblias panum, foggassarum, et hordei, caponum, etc.* Vide *Contalagium*.

† **CONTALIS TERRA**, Quæ pertinet ad Comitem, in Archivo S. Albini Andegavensis.

† **CONTAMEN**, pro *Cantamen*, Incantatio. Vide *Canterma*.

* **CONTAMINATIO**, Corruptio. Correct. stat. Cadubrii cap. 85 : *Jubemus quod quilibet et quælibet leno, qui et quæ vulgariter Ruffiani dicuntur, quorum et quarum suggestionem, Contaminationem et industriam fuerit seducta aliqua juvenis et mulier honeste vitæ, etc.*

CONTAMINIA. Vide *Condamina*.

† **CONTANGERE**, Invadere, usurpare, manum affere. Charta Theoderici III. Frane. Regis apud Felibianum in Hist. Sandionys. pag. ix : *Proinde per præsentem præceptum specialiter decernimus ordenandum, ut res suas neque vos, neque juniores, seu successores vestri, nec quilibet contradicere, vel minuare, nec Contangere, nec infiscare non præsumatis. Eadem notione dicimus, Ne toucher point au bien d'autrui. manus ab alieno distrahere.*

† **CONTANTUS**, Numeratus. Acta SS. Maii tom. 7. pag. 380. de S. Ferdinando Rege Castellæ : *Dederunt huic Confraternitati centum quadraginta ducatos de Contantibus; i. e. numerata pecunia, Gall. Argent Contant, Ital. Contanti. Vide Contentus.*

* **CONTARIA**, Numerus, quantitas. Charta ann. 1324 : *Contariam biscocci quadraginta ad cantarium Massiliæ de biscocco curiæ vestre per manus vestras sistenter computanda.*

* **CONTASSARE**, Acervare, congerere, Gall. *Entasser*. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 287 : *Qui Bonitus tenebat tunc in manu sua quemdam baculum, vocatum gayar sive croucit, cum quo trahitur fennum de fenario pro animalibus, quando fennum est nimis Coutassatum. Vide Intassare.*

† **CONTASTATUS**, Captus, interceptus, ab Italo *Contastare*, Impedire. Miracula B. Ægidii tom. 3. April. pag. 246 : *Eum arripuit quædam infirmitas valde gravis, ita quod sibi caput omnino videbatur habere divisum, et omnia membra Contastata, et legitimo actu privata; Gall. Entrepris et perclus.*

† **CONTATA**, Modus agri. Charta permutationis anni 1304. ex Archivo D. Marchionis de Flamarens : *Cambiavit Bernardo et Gahardo de Sentis... omnia jura et deveria, que ipse habet et habere debet in omnibus illis viginti quatuor Contatis terre, que teneri dicebantur ab eodem domino Petro in decimario S. Martini Delebret villa. Vide Contrata.*

* Leg. *Concata*. Vide supra *Conchata* et *Conquata*.

* **CONTATIO**, pro *Percontatio*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Contatio, Enserchement.*

1. **CONTECTALIS**, Sub eodem tecto habitans, uxor, conjux, apud Dilmarm lib. 2. pag. 15. lib. 3. pag. 29. in Vita S. Kunegundis Imperat. cap. 1. [in quibusdam exemplaribus habetur *Collectilis* vel *Conlectilis*.] etc. Perperam edit. *Antectalis*, pro *Confectalis*, apud Ughell. tom. 1. pag. 501.

* Charta ann. 962. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 368 : *Per quam Confectalem nostram, more prædecessorum nostrorum regum et imperatorum dotali lege nobis associare, et in regnum et imperium sublimare debemus. Alia Conradi imper. ann. 1038. ex Chartul. eccl. Vienn. fol. 15. rº. col. 1 : Ob interventum ac petitionem*

*Gislae imperatricis, nostræ dilectissimæ Confectalis, nostrique imperii consortis. [** Ita etiam legendum pro Confectalis in Chart. ann. 1119. ap. Haln. Collect. Monument. tom. 1. pag. 77.]*

† **CONTECTILIS**, Eadem notione, tom. 3 SS. Junii pag. 79. de S. Aureo : *Interventa dilectissimæ Confectilis nostræ. [** leg. Conlectilis.]*

* Occurrit præterea in Ch. ann. 1044 apud Pezium tom. 6. Anecd. part. 1. col. 234.

** Conjuges dicuntur *Confectales* in Ruodlieb fragm. 4. vers. 111 :

Nunquam majorem nos cernebamur amorem
Nec Confectales sibi tam bene convenientes.

Vide *Conthoralis*.

** 2. **CONRECTALES**, Nobiles sibi pares Germ. *Hausgenossen*. Chart. Bernon. Episc. Hildesh. ann. 1193. ap. Scheid. de Nobilit. pag. 494 : *Quod Heinricus ministeriali ecclesiæ nostræ proprietatis suæ sex manos vendere disponens, eos juxta consuetudinem loci, primo nobis optulit, deind proximis heredibus suis, postmodum Conrectalibus, etc.* Vide Haltaus. Glossar. German. eol. 848.

† **CONTECTUM**, in Legibus Caroli M. [** cap. 97.] pro quo Muratorius tom. 1 part. 2. pag. 105. col. 1. B. censet legendum esse *Conjectum* : *Ut heribannum aliquod Conjectum pro exercituli causa Comiti de liberis hominibus recipere aut requirere non præsumat. Vide Conjectum in Conjectare.*

† **CONTELEMPNERE**, f. Perdere, amittere. Testamentum Aodiselini Canonici Rotomag. ann. 1000. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 121 : *Quod repetit ne evendicetur sibi, sed confusus Contelepnuat, et excommunicatus et anathematizatus recedat. Vereor ne mendum sit in voce Contelepnuat.*

* **CONTEMPERARE**, Obtemperare. Synod. Mettens. ann. 859. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 636 : *His perpensis fratres carissimi, si, ut diximus, jam dictum regem a vobis amabilem ita Contemperati divini voluntati et sacræ auctoritati inveniatis, etc.*

CONTEMPLABILITER, Palam. Utili. Ammianus lib. 20. pag. 174. [** Vi. Forcellin. in *Contemplatio*.]

* **CONTEMPNOSA VERBA**, Quæ contemptum sapiunt. Lit. remiss. ann. 13 in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 463 : *Placuit inibi pluribus verbis sperniosis atque Contempniosis, etc.*

† **CONTEMPLATIO**, Respectus, G. Egard, Consideration. Epistola Philippi Electoris Archipalatini ad Carolum VI Regem Galliarum ann. 1497. apud Ludev. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 96 : *Igitur Regi celsitudinem vestram rogamus, quatenus prefatos Christophorum et Anselmum Regia beneficentia plurimum commendare suscipiat, nostri Contemplatione : id est nostri ergo vel causa. Similis locutio occurrit apud Rymer. tom. 2. pag. 398. et 2. necnon apud Acherium tom. 9. Sp. pag. 289.*

CONTEMPORALIS, Æqualis, æquæ contemporaneus, Contemporain, σύγχρονος. Germanus lib. 6. pag. 77 : *Carus cunctis temporibus et contemporaneis.* Utitur lib. 3. 7.

libi non semel. *Contemporaneum* dixit . . . Gellius lib. 19. cap. 14. [^{**} Vide Forcellinum.]

* Hinc nostris *Contemple*, pro *même temps*, idem tempus. Chron. S. Dion. lib. . . cap. 14. tom. 3. Collect. Histor. Franc. ag. 292 : *En ce Contemple morut Landegelles frere la roine Nantheut*. Gesta Ludov. ii ad ann. 788. tom. 6. ejusd. Collect. ag. 129 : *En ce Contemple avint que uns Gascoins, etc.* Adde tom. 7. pag. 139. Lit. emiss. ann. 1474. in Reg. 204. Chartoph. reg. ch. 120 : *Lesquelx compaignons comancerent à railler et jouer avec icelle Bonne fille amoureuse, et en ce Contemple arriva ung nommé Pierre le Noir*.

† **CONTEMPORARE**, *Esse eodem tempore*. Tertull. de Resurrectione carnis : *contemporant fœtu, coetaneant natu*. Vide *temporare*.

† **CONTEMPOREITAS**, in Vita B. Gildardi de Salis, apud Martenium tom. 6. ampliss. Collect. col. 999.

† **CONTEMPSA**, *Contemptus, neglectus*. Privilegium Ordonii II. Regis pro Monasterio S. Martini Compostellani inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 171 : *Quicumque... quod nos damus et concedimus inde auferre presumpserit, aut in Contempsa miserit id est, neglectui habuerit,) quisquis illerit sit maledictus et excommunicatus*.

* Idem potius quod *mox*

* **CONTEMPTIO**, *Contentio, controversa, calumniæ*. Vide in hac voce. Charta ann. 1187. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 13 : *Sciendum est vero, quod aliæ Conceptiones erant inter ipsum priorem H. et . . . supradictum militem super quibusdam quibus, quæ parentes ipsius G. domui Pontis elemosinam ab antiquo contulerant, quas domino dimisit*. Alia ann. 1208. ibid. col. 60 : *Willelmus.... movit Contemptionem versus monachos Pontisotranni super quibusdam donationibus, quas pater ejus.... fecerat*. Vide infra *Contentia*.

† **CONTENDERE**, *Extendere, exponere*. Henricus Remensis. Epist. ad Carolum Regem apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 14 : *Cur autem ita vobis scientibus scribo, etiam vobis tacere non audeo, patenter Contendo*.

* Nostris ab eodem verbo, sensu quo a Latinis usurpatur, *Contendre*, pro *Tacher, pre ses efforts*. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 229 : *Jehan Hanappes pour l'affection desordonnée qu'il avoit ou Contendoit à avoir à ladite vie de l'accompagner charnelement, etc.*

† **CONTENDERE TESTAMENTUM**, *Contendere ut irritum fiat, illud rescindere*. Consuetudines quas Comes Montis-fortis stabilivit apud Pamias ann. 1212. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 837 : *Item, maritagia mulierum revertantur ad hæredes ipsorum, ut possint inde Contendere Testamentum, si voluerint*.

CONTENEMENTUM. Vide *Continere*.

† **CONTENERARE**, *Tenerum facere, tenerare*. Gall. *Attendrir*. Jacobus Cardini. in Vita S. Petri Cælestini tom. 4. ii pag. 454 :

Non cicer atque fabas lymphis liquantibus unquam contenerans, etc.

* **CONTENTARE**, *Satisfacere, nostris,*

Contenter. Synodus Sodorensis in Hibernia : *Si vir aut mulier obierit, et nulla bona ad Contentandam Ecclesiam pro sua sepultura habuerit, etc.* [Occurrit apud Acherium Spicil. tom. 6. pag. 128. Rymerum tom. 11. pag. 467. col. 1. in Actis SS. Julii tom. 2. pag. 427. superius in voce *Annata* et alibi non semel.]

† **CONTENTATIO**, *Eadem notione*, Gall. *Contentement*. Occurrit in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 151. et in Conciliabulo Perpinian. ann. 1409. Concil. Hisp. tom. 3. pag. 638.

* **2. CONTENTARE**, *Placare, satisfacere*, Gall. *Contenter, appaiser*. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 83. vº : *De quo pro parte sua extitit Contentatus. De anno 1237. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 18. pag. 35 : Guerrarum stipendiis pro futuro anni dimidio persolutis, vel saltem viris stipendiariis Contentatis, etc.* Oliver. Maillard serm. 41. de Adv. : *Sed filii statim pacificentur et Contentantur pro causa parva, ut pro pomo*.

* **3. CONTENTARE**, *vox Italica, Assentiri, consentire*. Charta ann. 884. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 212 : *Et illi heredes et proheredes mei, qui exinde subtrahere voluerit, et in hanc ordinationem minime Contentare voluerit ad ipsum abbatem ordinandum, quem ipsi vicini sacerdotes et laici exegerint, etc.*

† **CONTENTIA**, *pro Contentio*, Lis, jurgium, apud Rymerum tom. 12. pag. 59. col. 1.

* Nostris *Contens*, eadem notione. Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 141 : *Et tandis que le Contens en dura, l'evesque me fit escommenier*. Charta ann. 1286. ex Chartul. S. Mart. Pontisar. fol. 58 : *Faisons asavoir que comme Contens fust meu, etc. Que se Contens mouvoit entre lesdis seigneurs et lesdis supplians, etc.* in Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 367.

* **CONTENTIBILITER**, *Contendendi seu pugnandi animo*. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 116 : *Cum habitatores ipsi non Contentibiliter, sed ut possent dictorum hostium, saltem ad tempus, furorem rabidum temperare, premissa omnia fecissent*.

† **CONTENTIONARIUS**, *Qui contendit*, apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 319.

* **CONTENTOR**. *Vox notariis usitata, qua jura exsoluta esse et se contentos profitabantur*; Cotgravio, *Droit de registre*. Confirmat. stat. ann. 1389. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 274. art. 5 : *De Cartis predictis, ut in audientia expediantur et prosequentibus deliberentur, tradetur le Contentor per dictos commissarios vel deputatos, etc.* Lit. ann. 1372. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 214 : *Dictus Guillelmus promisit per suum juramentum coram 1. domino, reddere le Contentor notario, si notarius minime sit contentus*. Adde tom. 5. earumd. Ordin. pag. 22. et 99.

† **CONTENTUS**, *Numeratus*. Epistola Johannis de Monsteriolo apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1391 : *Asserit uno in foro, unica expeditione, sola in hora pro duodecim florenis scutatis aureis in Contento vendidisse; id est, numerata*

pecunia, Gall. *Argent contant*. Vide *Contentantus*.

CONTERATI, *Italici Terrazzani*. Conterranei, ex eadem contrada, de mesme contrée. Anonymus Barensis in Chron. ann. 1040. et 1041 : *Et ipsi Conterati interfecerunt Chirosfacti Criti*. Perperam apud Lupum Protospatham *Contracti* scribitur anno 1040. [^{**} Vide Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1190. voce *Contrada*.]

CONTERRANEI, *Eadem notione*. Brocardus in Descript. Terræ Sanctæ : *Tales sunt hodie in Terra Sancta non pauci, qui spoliant peregrinos et Conterraneos suos*.

* **CONTEREVER**, *vox Belgica*. Telon. S. Bertini Ms. : *Pensa de Conterever, xj. den.*

† **CONTERIBUSTERIUS**, *Homo conditionis obnoxia, qui tributa domino tenetur exsolvere*. Berengarius de Tarragona in Epistola ad Ildefonsum Reg. Arag. de cæde Hugonis Archiep. Tarrac. ann. 1171. inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 383. et in Appendice Marcæ Hisp. col. 1354 : *Ibique cum Conteribusteriis nostris, qui inimicabantur fratri meo, fecit sacramentum, et eos fecit jurare adversus eum*. Vide *Tributales*.

† **CONTERMINALIS**, *Confinalis*, in Glossar. San-German. MS. num. 501.

† **CONTERMINUS**, *Confinis, Contingens*. Civitas Ferrariæ fluvio Pado *Contermina*, in parvo Chronico Ferrar. apud Murator. tom. 8. col. 473. [^{**} Vide Forcellinum.]

1. CONTERNARE, **CONTERNATIO**. Higenus de Limitibus agror : *Quod si illis permissum erit, ut inter convenientes Conternentur, Conternati sortiri debebunt, qui tres primam Centuriæ sortem accipere debeant. Conternationum factarum singula fratribus nomina inscribemus, etc.* Sic *Conternatio* fuit sors ea quæ in tres partes dividebatur. Gloss. Lat. Græc. : *Conquaternat, ζευγνύει κατὰ τεσσάρων*.

2. CONTERNARE. *Vitulam Conternantem*, apud Isaiam cap. 15. v. 5. Hierem. cap. 48. v. 14. Μόσχον τριετίχουσαν vertunt Græci Interpretes. *Conternans*, dicitur ille qui est in completionem tertii anni : unde dicitur *Conternans*, quasi complens tertium annum, quasi triennis, vel trium annorum existens. Unde Isaias cap. 15. *Vectes ejus usque ad Segor vitulam Conternantem, id est, vitulam trium annorum : vel Segor civitatem parvam dicit vitulam Conternantem, id est, robustam : quia secundum Glossam, animalia sunt robusta tertio anno, sicut homo in trigesimo anno*. Hierem. cap. 48. dicitur : *A Segor usque ad Oranaim vitulam Conternantem*. Ubi quidam libri falsi habent, *vitulam Consternantem*; et secundum Papiam, *Conternans est vitula tertium annum agens*. Joan. de Janua. Vide S. Hieronymum in Epitaphio S. Paulæ.

† **CONTERRANEI**. Vide *Conterati*.

† **CONTESSERARE**, *Amicitiam, societatem inire cum aliquo*. Tertullian. adv. Hæreticos : *Cum Africanis Ecclesiis Contesserarit*.

† **CONTESSERATIO HOSPITALITATIS**, apud eundem.

† **CONTESTA**, *f. Sepimentum seu pali virgis vimineis contexti vel jugati*. Chron. Parmense ad ann. 1247 : *Et molendina de brachiis et equis propter defectum aquarum*

et canalium facta fuerunt per civitatem et pali spezzati et strinati per omnes vicinias et Contestas et palancata. Corbes virgis Contestas pro contextas, in Charta ann. 1439. ex Archivo Piscatorum Massil.

* Ab Italico *Contesto*, contextus. Hinc

* **CONTESTA**, Servitii genus, quo subditi sepimenta dominorum contexere tenentur. Charta ann. 1194. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. eol. 142 : *Recognitum est igitur et concessum, quod Biterrensis vicecomes in villa Biteris in hominibus ecclesiarum vel in suis non haberet tontam, Contestam, aut albergam.*

† **CONTESTABILIARIA**, Dignitas Comitum Stabuli. Vide locum in *Capitaneatus post Capitaneus*.

CONTESTABILIS, **CONTESTABULUS**. Vide *Comes Stabuli*, in *Comes 2*.

CONTESTADA. Vide *Contestatio 3*.

1. **CONTESTARE**, Donare, veluti testamento, in Charta Ranimiri Regis Lusitaniae ære 939. apud Rodericum *da Cunha* in Hist. Episcop. Portensium 1. parte cap. 13. pag. 150.

2. **CONTESTARE**, Admonere, monere, seu potius repugnare, pro *Contrastare* : quomodo *Contester*, usurpamus. Lex Bajuvar. tit. 2. cap. 5. § 6 : *Si servus hoc fecerit, capitali subiaceat sententiæ : dominus vero ejus omnia similia restituat, quia servo suo non Contestavit, ut talia non faceret.* Capitula Caroli Magni lih. 6. cap. 15 : *Si bos corrupta fuerit, ... et Contestati sunt dominum illius, nec reclusit eum, occideritque virum, aut mulierem, etc.* Adde Anastas. in Vitis PP. pag. 50. Vide *Contrastare*.

† **CONTESTARE LITEM**, Litigare, repugnare, litem instruere. Instrumentum appellationis anni 1481. ex Archivo B. M. de Bono nuncio Rotomag. : *Litem Contestando et negando, prout negarunt eundem de Paris habere jus percipiendi decimam in eadem pecia terre articulata.* Epistola Michaelis Episcopi Andegav. ann. 1244. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. eol. 418 : *Convocatis partibus, facias infra duos menses post receptionem presentium, super singulis articulis in libello presentibus inserto contentis, litem coram te legitime Contestari.* Festo Contestari litem dicuntur duo, aut plures adversarii, quod ordinato iudicio utraque pars dicere solet, *Testes estote.*

† **CONTESTATA**. Vide post *Contestatio 3*.

1. **CONTESTATIO**, Litis contestatio, in Lege Longobard. lib. 2. tit. 21. §. 2. [* Rothar. 250.] Gloss. Græc. Lat. : Προκατάρξις ἐπὶ δίκης, *Contestatio*.

* Practicis nostris unica voce *Litiscontestatio*. Ocurrit in Stat. ann. 1367. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 706. art. 8.

2. **CONTESTATIO**, Libellus, scriptura, in leg. 8. Cod. Theod. de Famosis libell. (9,34.) et apud Gregor Magn. lib. 5. Epist. 30 : *Nocturno silentio in civitatis loco, Contestationem posuit in ejus crimine loquentem.*

CONTESTATIO, Testatio. Concilium Arelat. II. sub Siricio PP. can. 32. et ex eo Capitul. Caroli M. lib. 6. cap. 142. [* 144] : *Si expositus ante Ecclesiam cujuscunque fuerit miseratione collectus, Contestationis ponat epistolam.* Id est, qua testatur se eum collegisse. Anastasius in S. Hormisdas : *Portantes*

epistolas confortatorias fidei, et Contestationes secretas numero 19. etc.

3. **CONTESTATIO**. Ordo Romanus de Consecratione Episcopi : *Pontifex ponit manum super caput ejus, et dicit unam orationem in modum Collectæ, alteram in eo modulamine, quo solet Contestatio cantari.* Gregorius Turon. lib. 2. de Miraenl. S. Martini cap. 14 : *Cumque nos rite sacrosancta solennia celebrando Contestationem de Domini virtutibus narraremus, etc.* [Acta SS. Junii tom. 3. pag. 10. de S. Ferreolo : *Contestatio*, Vere dignum et justum est, quotiescumque pugnas Sanctorum recolimus.] Quibus locis *Contestatio* idem sonat quod

CONTESTADA; ita enim appellari in Codice Remensi MS. monet Menardus, *Præfationem*, seu *Orationem* quæ Canoni præmittitur, qua disponitur Sacerdos et populus ad tremendorum mysteriorum confectionem, quod, ut est in alio Codice Thuano, *Contestetur Sacerdos fixam ac veram professionem populi, id est, gratias referre Deo dignum esse.* Ita etiam in veteri Liturgia, apud Cardinal. Bona lih. 1. Rerum Liturgicar. cap. 12. n. 5. *Præfatio Contestatio Missæ* appellatur. Eundem vide lih. 2. cap. 10. n. 1. et in lib. 3. Sacrament. Eccles. Rom. cap. 106. in Missali Gothico pag. 270. 288. quo spectant ista Gennadii de Scriptorib. Eccles. in Musæo : *Composuit Sacramentorum egregium et non parvum volumen, per membra quidem pro opportunitate officiorum et temporum, pro lectionum textu psalmsorumque serie et decantatione discretum : sed supplicandi Deo et Contestandi beneficiorum ejus sodalitate sui consentaneum.* Glossæ Lat. Græc. : *Contestatur*, συµμαρτυρεῖται, ἐπιστραφεύεται, διαμαρτυρεῖται. Festus : *Contestari*, est, cum uterque reus dicit, *Testes estote.* Paulinus Natali 9 :

Quid Paschale epulum? nam certe jugiter omni Pascha die cunctis Ecclesia prædicat oris, Contestans Domini mortem cruce, de cruce vitam Cunctorum.

Annales Francor. Fuld. ann. 888 : *Salubri utens consilio, Contestans se nulle suum regnum gratia cum Regis pacifice habere, quam ulla jactantia contra ejus fidelitatem superbire.* Papias : *Contestari*, ad iudices; obtestari vero ad adversarios pertinet. Glossæ Græc. Lat. : Μαρτυροποιεῖν, *Contestatio*, testificatio. *Contestari sacramentum fidelitatis*, in Capitulari 3. ann. 789. cap. 2.

CONTESTATA, in Missali vet. Francor. pag. 422.

* **CONTESTATORII APICES**, Literæ testium munimine confirmatæ. Vita S. Leon. IX. PP. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 383 : *Hinc totius recrastinationis impatiens, deprecatorios atque Contestatorios super tam unanimi electione sua dirigit imperatori apices.* Vide *Contestatio 2*. et mox *Contestis*.

* **CONTESTATURA**, Litis expensæ. Stat. Vercel. lib. 2. pag. 26. 10 : *Causæ autem quarum cognitio pertinet ad dominum potestatem et ejus ricarium, et de quibus non debet solvi Contestatura, sunt istæ, scilicet causæ robariæ, incendi, etc.*

* **CONTESTIS**, Una cum aliis ejusdem rei testis. Inquisit. ann. 1340. ex Cod. reg. 5190. fol. 74. 10 : *Idem Poncius com-*

paruit.... in loigis bassis domus episcopalis Lingonensis, presentibus ibidem don Rembando de Scarampis, Guillelmo de Cha tenayo... Contestibus secum juratis et aliis Vide in *Juramentum*.

* **CONTESTUM**, Scrinium, ut videtur locus ubi asservantur Chartæ publicæ, v. *Regestum publicum*. Charta Florent. an. 1258. apud Lamium tom. 3. Delic. crud. pag. 152 : *Ego Bellond. predictum capitulum, prout in Contesto communitatis invenita hic exemplavi.* [* *Contextus*.]

† **CONTESTUS**, Lis, altercatio, Ga nunc *Contestation*, debat, alias *Contes* præsertim Practicis. Charta compositiorum cum Abbate Berdonensi et Gentili de Montesquivo ann. 1309. ex Archivo Domini de Montesquiu : *Cum lis, quæstio, Contestatio, petitio et controversia, seu manda verteretur, seu verti speraretur inter, super quibus quæstione, Contestu, contentionem, etc.*

CONTHORALIS, Conjux, uxor, [intudum etiam Maritus.] Tidericus Langeni in Saxonia :

Huic Conthoralis Mechtildis erat specialis. [Epistola Edwardi III. Regis Angl. Reginam Castellæ apud Rymerum tom. pag. 462. col. 1 : *Ad vos et consanguineum nostrum carissimum, illustrem Regem stelle, Conthoralem vestrum.* Et post : *Penes dictum Conthoralem vestrum* Charta Ludovici Regis Hungariæ apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 49. *Juxta continentiam dicti Domini Regis Conthoralis nostri.*] Utuntur Beka, Thwroczi et alii.

* *Conthoral*, eadem notione, in Contract. matrim. inter Joan. ducem Turci et Jacobam Holland. ann. 1406. ex Amor. G. Gam. Comput. Paris. fol. 47. *Il a pleu à monsieur le roy de France Charles à présent regnant et à madame la reine sa loyal Conthoral, etc.*

CONTICINIUM, Coneubium, non tempesta, cum cuncta silent; Isid. lib. Orig. cap. 31. Gloss. Lat. Græc. *Conticinium*, ὁ μεταξὺ ἀλεξτροσυφωνίας χρόνος. *Conticinium*, apud Ordericum Vital. 1508. Historia Translat. S. Sebastiani 13. num. 66 : *Cum jam Conticini tempus incumberet.* [Translatio S. Audoeni a Marten. tom. 3. Anecd. eol. 1676 : *Tricinium itaque prælibantes jejunium cum vigiliis et instantia precum, tertiæ noctis in Conticinio, sacrorum Custodibus alto sopore pressis, latenter ad feretrum accedunt.* Primus *conticinium*, in Miraculis S. Pardi Abbatis. n. 5. Utitur Plautus. [* etiam legendum pro *Canticinio*, in *Canticinium*.]

† **CONTIENS**, f. pro *Contestans*. *Contestare litem.* [Officialis Rotomag. 1341. in Bullario Fontanellensi fol. recto : *Rector dicebat et asserebat sibi rationem suæ predictæ Ecclesiæ de jure communis competere percipiendi... omnes et singulos grossos fructus decimales... dictis Religiosis in contrarium Contientibus, dicentibus.*

CONTIFICIUM, vox Circi, cum buccinis conficiuntur, aut figuntur : unde quidam *Coniffigium* legunt apud Vopiscum in Probo, ubi de Leonibus in Circo : *omnes Contificis interempti sunt.* Lan-

us in Commodo : *Vivium ad conficiendas ras tantarum fuit, ut elephantum Conto insfigeret.*

† **CONTIGER**, Funambulus, sic dictus, mod ad librandum corpus gerat contum. Paulinus in Poëmate de S. Felice :

Clauserat hic manibus vultus, et fronte supina Contigero similis juveni spectabat in altum, Ut daret immotum librato corpore funem.

† **CONTIGIA**, pro *Corrigia*, si bene injecto. Modus agri. Epistola Galerani Mitis Mellenti ad Eugenium III. Papam, Ist. Harcur. tom. 3. pag. 44 : *De clauso po dividias Contigias et duas acras terræ.*

† **CONTIGNARE**, Comportare, in Glossario Sangerman. MS. num. 501. Supplementum puto, *Tigna*, cum Contignare sit Tigna conjungere; quod Glossator expressit per *Comportare*. [* In cod. reg. 7644. *Contignare*, apud Papiam in cod. reg. 7609 : *Contignare, comportare, conjungere.* Gemma Marimarum : *Contiguare, Contiguum facere contingere, esse vel fieri contiguum.*]

* **CONTIGUARI**, Contiguum esse. Carta ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. r. ch. 564 : *Porprisium Contiguatur ex una parte jardino regio, et Contiguando dum proprium dictæ domus seu manerii jolinis pertinentibus ad masuras sitas sup. rippariam Secane.* Alia ann. 1323. ex Boul. Hospit. S. Jacobi Paris. : *Ita tamen qd domus infrascriptæ licet Contiguentur confrontentur, etc.* Rursum alia ann. 1406. in Reg. feud. comit. Pictav. ex Cam. Compt. Paris. fol. 88. r° : *Item buxeriam de pio Aynardi, una cum quadam oscha dæ buxerie Contiguans.*

CONTIGUATUS, pro *Contiguus*, Vi. rias. Index MS. Beneficiorum Ecclesiæ Constantiensis : *Cujus Capellanus habet cum leprosororum seu parochiarum dicte lesie Contiguatarum.*

CONTIGUITAS, Cognatio et amicitia, Gloss. Barthii ex Guiberti Hist. Palæst. lib. 5. cap. 3. sect. 15. lib. 6. cap. 1. sect. 3. sapius.]

CONTILE, Dominium, Comitatus; Ita enim *Conto*, est *Comes*. Pactum inter Flammam Comitem Sabaudie et Abbat. S. Mariæ Pinarol. ann. 1246 : *Pronuntiaverunt quod prædictus Comes et ejus hæredes habebit in perpetuum pacem et guerram, et oleum Contile in tota prædicta valle, et omnes homines in ea habitantes.* Infra : *Cum omni jure, jurisdictione, et Contili, ut regna, et dominio.*

Stat. Astæ pag. 7. r° : *Quod nemo civis Astensis nec aliquis alius possit nec debeat me seu acquirere aliquod feudum communis Astensis, tam in castro quam in villa non hominibus, nec in Contili et jurisdictione et dominio, etc.* Hinc

CONTILIS, Ad comitem, Italis *Conto*, poans. Charta ann. 1400. in Stat. Perus. 23 : *Pro censu cavalcatae et talea ipsius; et pro talea Contili, etc.* Vide infra *Continus*.

CONTIMINATUS, an non *Contaminatus*, Corruptus, violatus? Præceptum Mitis III. Imp. pro Monasterio S. Maximi circiter ann. 1000. apud Mart. Col. Ampliss. tom. 1. col. 361 : *Quicumque hujus nostræ auctoritatis, concessio- potestativæ perdonationis contradictor*

et violator in aliqua re exstiterit; sciat se componere nostrum bannum, ita sicut ille qui mercato Moguntiae, Coloniae et Treviris contracto et Contiminato damnatus fuerit.

CONTINÆ, Slavica lingua, Templata dicta, ut auctor est Andreas Abb. lib. 2. de Vita S. Othonis cap. 30. apud Gretzerum in Divis Bambergensibus, ubi ad quæstionem, *Quare illa templa vocabantur Continæ?* respondetur : *Slavica lingua in plerisque vocibus latinitatem attingit, et ideo puto ab eo quod est Continere, Continæ esse vocatas.* Adde cap. seq.

† **CONTINARI**, Congredi vel coire. Glossar. MS. Sangerman. num. 501.

† **CONTINENS**, dicitur de campo plura arpentata terræ continenti nullo medio separata. Instrument. anni 1248. ex Archivo Portus Regii : *Johannes Comes Montis-fortis assensu Johanne uxoris mæe do Conventui Portus Regii cexl. arpentata terræ, quam habebam in uno Continenti.* Ead. notione Cæsar dixit, *Continentes silvas.*

† **IN CONTINENTI**, apud Baluzium tom. 6. Miseell. pag. 239. idem est ac *Statim*, illico, continuo, Gall. *Incontinent*. Vide *Incontinentie*.

CONTINENTES, Græcis ἐγκρατεῖς, dicti potissimum, qui et in castitate vivunt, et a sæcularibus prorsus abstinent : est enim continentia, (ἐγκράτεια) ut ait Clemens Alexandr. lib. 3. Strom. neglectus corporis juxta factam Deo professionem, quæ non solum versatur circa castitatem, sed etiam circa alia omnia, quæ prave desiderat anima, necessariis non contenta, etc. quam ἐγκράτειαν, profitentur Monachi. Hesychius, ἐγκράτεια, ἀσκησις. S. Hieronymus Epist. 24. ad Marcellam : *Nos quia serica veste non utimur, Monachi judicamur : quia ebrii non sumus, nec cachinno ora dissolvimus, Continentes vocamur et Tristes.*

Præsertim tamen *Continentium* vocabulo intelliguntur viri qui ab uxoribus, et femina vicissim quæ a maritis abstinent. Ita S. Epiphanius hæresi 59. et in Expos. fidei. Tertullianus lib. de Præscr. cap. 40 : *Habet et Virgines, habet et Continentes diabolus et Marcion.* Et S. Gregorius Nazianz. : *Ὁ μὲν ἀλλότριος εὐνῆς, ἴσος ἀγγέλους ὑπάρχει, ὁ δὲ τὴν ἐγκράτειαν ἀσκῶν μετὰ παρθένων τετέχθω.* Rufinus Aquileiensis lib. 2. in S. Hieronymum : *Nam Porphyrius te docuit de Christianis male loqui, concidere Virgines, Continentes, Diaconos, Presbyteros, etc.* Zachæus lib. 3. Consultation. cap. 3 : *Quidam etiam velut in postremo sectæ istius gradu parva observatione contenti, tantum cœlibes vivunt, ut nunquam experti matrimonia respuentes, vel amissorum recordatione commoniti, secunda, si prima habuere, devitant, etc.* ubi multa de hoc vivendi genere. Salvianus lib. 5. de Gubern. Dei : *Quomodo igitur talis ipsos pœnitentiam se egisse non pœnitet? Sicut etiam illos de conversione ac Deo aliquid cogitasse, qui a conjugibus propriis abstinentes, a rerum alienarum pervasione se non abstinuerunt, et cum profiteantur Continentiam corporum, in incontinentiam debacchantur animorum.* Novum prorsus est conversionis genus, licita non faciunt, illicita committunt, temperant a concubitu, et non temperant a rapina. Lex 20. C. Th. de Episc. (16, 2.) : *Ecclesiastici, aut ex*

Ecclesiasticis, vel qui Continentium se volunt nomine nuncupare, viduarum ac pupillarum domos non adeant. Similia habentur in Concilio Carthag. III. can. 25. Horum præterea meminit Novella Majorani de Test. Clericor. ut et S. Augustinus lib. 5. Contra Faustum cap. 9 : *Quam multi Continentes in Ecclesia et Monasteriis, victum et tegumentum commune habentes, et in his ipsis professionibus multi fallaces.* Et Serm. 53. V. D. cap. 8 : *Sunt Continentes humiles, sunt et superbi, etc.* Idem Serm. de Tempore 248 : *Continentia et sobrietas non in sola integritate carnis consistit, sed etiam in cultu et ornatu, vita pariter et moribus consistit.* Vita S. Sulpitii Pii Episc. Bituricensis cap. 5. n. 23 : *Monasterium... in quo virginum ac Continentium feminarum incluserat agmen.* Mox : *Quæ dum sapientiæ studio semper vestiunt, non solum corpora, sed et animas virginitati consecrant, præparantes vasa munda ad sapientiam, ex quibus divini verbi concubitus sanctos et immortales expetunt.* Vide S. Cyprianum Epist. 62. et lib. de Disciplina et habitu virgin. Possidium in Vita S. Augustini cap. 28. ipsum S. Augustinum de Urbis excidio cap. 2. lib. de Utilitate credendi cap. 17. S. Ambros. lib. 6. Hexaemer. cap. 5. etc. *Veneris Continentiam* dixit Curius Fortunatus lib. 3. de Arte Rhetor. *Continentiam supercilii* Hieronymus ad Marcellam, id est, Christianorum ab omni fastu continentiam; *Continentiam vovere*, Arnoldus Lubec. lib. 7. cap. 9.

* Calendar. Ms. cœcl. Camerac. fol. 44. v°. in mense Nov. : *Festum Helisabeth Continentis.*

Quos vero *Continentes* Latini, ἐγκρατεῖς Græci vocant : iidem ipsis Græcis ἀσκηταὶ appellati. Ita τὰγμα τῶν ἀσκητῶν, in Concilio Laodicensi can. 24. Idem Concilium can. 30 : *Ὁὐ δεῖ ἱερατικὸς, ἢ κληρικὸς, ἢ ἀσκητὰς, ἐν βλαναίῳ μετὰ γυναικῶν ἀπολυεσθαι.* Quibus locis ἀσκηταί, *Continentes* dicuntur Dionysio Exiguo et Isidoro Mercatori. Joan. Phocas in Descript. T. S. cap. 11 : *Καὶ διαφορὰ οἰκήματα καὶ κελλῖα εἰς ἀσκητῶν καταμενῶς.* Gloss. Græc. Lat. : *Cœlibes, ἀγαμοί, ἀσκηταί.*

CONTINENTES dicti præterea Fratres et Sorores Tertii Ordinis Fratrum Minorum, instituti ab ipso S. Francisco, qui et de *Pœnitentia* nuncupabantur, in Bullis Joannis XXII. PP. ann. 1319. et 1320. apud Waddingum.

1. **CONTINENTIA**, Synopsis, argumentum, tenor instrumenti, συνοχή, περιεχί, in Gloss. Lat. Gr. Gallis *le Contenu*. *Continentia venditionis*, in leg. 29. Cod. Theod. de Petit. (10, 10.) *Continentia edicti*, in leg. 11. eod. Cod. de Liberali causa. (4, 8.) *Continentia scripturæ*, in leg. 31. de Testam. (4, 4.) eodem Cod. Thomas Catabrig. Episc. apud Radulfum de Diceto : *Fraternitatis vestre scriptum suscepimus, cujus Continentia plus videtur habere mordacitatis quam solatii.* Gervasius Dorobern. : *Litteras Regi Franciæ porrexerunt, quarum Continentia erat, etc.* Adde Cæsarium de Mirac. lib. 2. cap. 10. [et alios bene multos.] Alia notione vide in *Continere*.

† 2. **CONTINENTIA**, Continuitas, complexus, annexus. Æthicus Cosmograph.

initio opusculi : *De omni ejus* (orbis terrarum) *Continentia perlatum est ad Senatum.* Sie apud eundem : *Oceani Occidentalis Continentia.* Virgilianam Continentiam Fulgentius dixit Complexum rerum physicarum, quæ in Virgilio continentur, in quam rem peculiaris ejus exstat libellus. Macrobi. lib. 5. Saturn. cap. 15 : *Continentia regionum.* Idem in Somnium Scipionis lib. 2. cap. 12 : *Omnem operis Continentiam revolvam.*

† 3. **CONTINENTIA**, pro rebus ad victum necessariis, mox inf. post *Continere.*

* *Contenement*, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 164. Chartoph. reg. eh. 357 : *Guillemin Alexandre jeune homme non marié et de bien simple Contenement ou affaire, etc.* Vide *Contenementum* in *Continere.*

4. **CONTINENTIA**, *Contrectatio.* Cælius Aurelianus lib. 3. Acut. eap. 5 : *Utendum etiam articulorum blandi tactus Continentia.*

5. **CONTINENTIA**, *Habitus, moris et gestus conformatio.* Gallis *Contenance.* Anonymus de Miracul. S. Ursuari per Flandriam num. 6 : *Stupuerunt, oculos humiliter demiserunt, et quis inter eos delatus fuerit, etiamsi nescirent, satis patenter ipsa sua Continentia ostenderunt.*

* Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. eh. 417 : *Baculum de salice in manu sua cepit quasi pro Continentia, et ut se juvare posset de eodem, si opus forsau esset.*

* 6. **CONTINENTIA**, *Status, dispositio.* Gall. *Contenance*, alias *Contiennement.* Bened. abb. Petroburg. in vita Henr. II. reg. Angl. edit. Hearn. tom. 2. pag. 474. ad ann. 1187 : *Baldewinus de Fortuna et Ranulfus Buccus et Laodicius de Tabaria cum aliis tribus sociis, diabolico spiritu arrepti ad Saladinum confugerunt, et sponte Saraceni facti, de omni esse et proposito atque Continentiis Cristianorum eum instruxerunt.* Froissart. vol. 3. cap. 13 : *Pour aviser justement et clerement l'ordonnance et Contiennement des Espaignols.* Sed et *Convenant*, eodem significato, idem Froissartes usurpat vol. 2. eap. 8 : *Quand les coureurs Escocois eurent advisé le Convent des Anglois.... Nous avons advisé leurs Conventions, et vous disons qu'ils vous attendent en deux belles batailles.* Vide infra in *Convivium.*

* 7. **CONTINENTIA**, *Agendi ratio.* Gall. *Conduite.* Charta ann. 1240. in Reg. 31. Chartoph. reg. fol. 112. rº. eol. 1 : *Hemericus de Castro-novo miles ad Ludovicum regem Francorum illustrem accedens ductus poenitentia super sua Continentia præcedenti, super sacrosancta in ejusdem domini regis præsentia juravit, quod ipsi domino regi et suis heredibus de cetero serviet fideliter et benigne.*

* 8 **CONTINENTIA**, *Septum, ambitus.* Gall. *Enceinte.* Charta Alfonsi reg. Aragon. ann. 1440. ex Tabul. S. Mich. Caietæ inter schedas Mabill. : *Abbas et conventus venerabilis monasterii S. Angeli de Palanzana... majestati nostræ reverenter exposuerunt et humiliter supplicarunt, ut cum abbas, monachi et conventus ipsi propter constructionem nuperrime factam de castro nostro Caietæ, quod intra se continet eccle-*

siam S. Theodori, non possint in eadem ecclesia.... divina mysteria habilititer et commode celebrare, dignaremur.... gratiose concedere, quod loco ejusdem ecclesie S. Theodori possint quamdam aliam capellam, sub vocabulo etiam S. Theodori, prope dictum monasterium seu in Continentiis dicti monasterii S. Angeli construi facere et edificare.

* 9. **CONTINENTIA**, *Castitas, abstinencia a mulieribus.* Poenitent. vet. Ms : *Si adolescens sororem suam duxerit, v. annos poeniteat; si matrem, vij. annos; et quamdiu vixerit, numquam sit sine Continentia.* Vide *Continentes.*

* 10. **CONTINENTIA**, *Conversatio,* in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

CONTINERE, *Alere, sumptus suppeditare : nostris, Entretenir.* Gregorius M. lib. 2. Indict. 1. Epist. 28 : *Et locum vel actionem provideat, ex qua cotidianis stipendiis valeat Contineri.*

CONTENEMENTUM, *Æstimatio, et conditionis forma ac ratio, qua quis in republica subsistit.* Spelmanno : seu potius quod cuique ad sumptus necessarios sufficit, ex voce *Continere*, de qua mox. Magna Charta Libertatum Angliæ eap. 14 : *Liber homo non amercietur pro parvo delicto, nisi secundum modum illius delicti, et pro magno delicto secundum magnitudinem delicti, salvo sibi Contenemento suo, et mercatori eodem modo salva mercandisa, et villanus... salvo wainagio.* Glanvilla lib. 9. eap. 8 : *Secundum quantitatem feodorum suorum, et secundum facultates, ne nimis gravari inde videantur, vel suum Contenementum amittere.* Id est, ne conditioni suæ derogare eogantur, amissis, vel eerte imminutis suis facultatibus : nam ea est vocis notio, quidquid dicat Somnerus. Nos dicimus *Entretenir*, seu *Intertenementum*, quod cuique ad suam conditionem manutenendam necessarium est, vel sufficit.

CONTINENTIA, Idem quod *Contenementum.* Gregorius M. lib. 1. Epist. 5 : *Miror autem quod in me collatas Continentias vestras ex hac moderna pastoralis officii Continentia distraxistis, in qua sub colore Episcopatus, ad sæculum sum reductus.* Idem Epist. 43 : *De ancilla Dei, quæ cum Theodosio fuit, Extranea nomine, videtur mihi ut ei Continentiam facias, si utile conspicias, aut certe donationem quam fecit, reddas.* Lib. 4. Epist. 30 : *Sed quia vos valde in Continentia nostra benignos invenimus, eadem benignitati vice simili respondemus.* Ita hanc vocem usurpat lib. 1. Epist. 18. 42. lib. 2. Indict. 1. Epist. 28. lib. 4. Epist. 50. et Julianus Antec. Const. 59 : *Hæc constitutio... jubet ut si quis rem immobilem eidem Ecclesiæ dederit, ... et adjecerit, ut in Continentia pauperum redditus administratur, etc.* Vide *Pactimonium.*

† **CONTINGARE**, pro *Contingere.* Capitulare Arehelis Principis Beneventi apud Murator. tom. 2. pag. 336. col. 1 : *Omnino prohibemus nullo quolibet argumento, quod Contingaverit, vel dici humana versutia potest, his donationem facere posse, qui hoc facinus contraxit.*

* **CONTINGATUS**, *Contignus.* Charta Caroli VI. reg. Franc. ann. 1388. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 376 : *Vi-*

sum fuit patriam Lingue Occitanæ et ducatum Aquitanicæ ad invicem Contingato etc. Vide supra *Contiguari.*

* **CONTINGNATIO**, pro *Contignatio.* Gloss. Bibl. anonymi Mss. ex Bibl. reg. *Contingnatio, dicitur contingnorum conjunctio vel coaptatio in edificio.*

CONTINIUM, *Gratuitæ ad fines munie dos operæ, et militum submissio.* Sarbuceo in Gloss. ad Leges Hungar. Albert Molnarius habet *Continuum*, aitque Hungaris dici *Tortenethol Valodolgoz.*

† **CONTINOSUS**, *Μηνόπρητος, Cerritus* apud Janum in Supplemento Antiquari

* Gloss. Lat. Gr. : *Continosus, μηνόπρητος*; vicissim in Gloss. Gr. Lat. at in Castig. ad utrumque Glossar. emendat Vulcanii *μηνόπρητος*, id est, *Conclusus, detentus* ita ut *Continosus* sit a *Continueo*, colibi

† 1. **CONTINUARE**, *Disputare.* Gloss. MS. Sangerman. num. 501.

† **CONTINUARE ECCLESIAM**, *In ea continuo ministrare.* Gall. *Desservir.* Vetus remoniale MS. B. M. Deauratæ Tolos. : *primo nota, quod Presbyteri S. Nicholai Capellani Dealbate debent et tenentur in esse in nostris prosessionibus, videlicet istis tribus diebus Rogationum, ac etiam pellani Curati S. Michaelis, et etiam Presbyteri qui Continuant Ecclesiam nostram.*

* 2. **CONTINUARE**, *Consectari.* Gall. *Suivre.* Lit. remiss. ann. 1442. in Reg. 1. Chartoph. reg. eh. 153 : *Johannes F. vagabondus, qui antea per plures annos, tas Continuaverat, armatus ense, præci clipeo, etc.* Quo etiam sensu intelligenda videtur *Continuare ecclesiam*, hoc Comitari monachos cum solemniter eedunt. Unde *Continuent*, pro *Continuite*, *Continuatio, continuas*, in Co. Petri de Font. eap. 21. art. 51 : *Nous soit, fait le lois, escusés ni escoutés devise le Continuent de se querelle, et veut par l'avantage de bénéfice mener querelle pardevant divers juges, ce qui (estre) déterminé par un meimes juge.* et *Continue*, pro *Suivant*, subsequens, in Lit. baillivi Constant. ex Reg. 69. Chartoph. reg. eh. 133 : *L'an de grace mil vint et sept le Samedi Continue du Vendredi après la Trinité, etc.* *Continue* vero n. pro *Febris continua*, in Lit. remiss. ann. 1366. ex Reg. 97. eh. 38 : *Il saigne qu'il entra en une Continue, et n'ont lit malade, dont il ala de vie à trépasser.* Aliæ ann. 1455. in Reg. 191. eh. 128 : *villaige de Maignelz le mal de Continue de corson avoit esté et estoit.* Courss. aliis ann. 1482. ex Reg. 209. eh. 223.

* 1. **CONTINUARI**, *Continuum contiguum esse.* Charta ann. 1139. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. eol. 486 : *Guillelmus Lezati abbas inturus maritimum.... ab incolis et extraneis per violenter expoliari, deprædari et destrui, nec villam, quæ monasterio præfata Continetur, etc.* Vide supra *Contiguari.*

* 2. **CONTINUARI**, *Alia notione.* sar. vet. ex Cod. reg. 7641 : *Contingit declamat, vel judicat, vel conjungit.*

† **CONTINUATIM**, *Continue.* Marten. tom. 2. Itiner. Litter. pag.

* **CONTINUATUS**, *Congressus, status,* in Glossar. ex Cod. reg. 7641

* **CONTINUS**, Comes, Italis. *Conto*.
ist. Soldani Ægypt. in Chron. Johan.
hethamst. pag. 406 : *Johannes Soldanus*
ondam Christianus, affinis *Deorum*, *Babi-*
nie imperator, *Continus Alexandriae Ma-*
lo, etc. Vide *Contile* et *Contitus*.

* **CONTINUUS**, Die videtur de officio
clesiastico, quod uno tenore recitatur,
i Obituar. Rotomag. Ms : *Nota quod*
tempore Quadragesimæ vespere sunt Conti-
ne... *Nota quod matutinae in Ramis pal-*
marum sunt Continue a primo psalmo de
li enarrant tertii nocturni usque ad fi-
ni.

CONTINUUS, Qui divino officio conti-
interest, in eod. Obituar. : *Nota quod*
Lunæ post Ramos palmarum, fit obitus
magistri Guillelmi le Gras; præsentibus et
Continuis, cum minutis et recreatis iij. lib.
ol.

1. **CONTIO**, pro *Concio*, Congregatio,
etur in Charta Gauzlini Episcopi Tul-
is apud Mabillonium tom. 3. Annal.
Benedict. pag. 706. col. 1.

2. **CONTIO**, *Contemptio*, in Glossario
Saugerman. num. 501. [* Per scripturæ
pendium, ut cuique patet.] [* Glossar.
od. reg. 7644 : *Contio, contentio, -con-*
um, etc.]

CONTIONATORES, *Error*es, in vet.
sar. ex Cod. reg. 7641. Sed leg. : *Con-*
itores, oratores. Contionare, componere,
biem.

CONTIGUALIS, *Contiguus*, vicinus.
bertus lib. 3. de Vita sua cap. 14 : *An-*
quam autem ad Contigualia devolvamur.
p. Dacher. *Contigualia*.]

CONTIGUA, *Imbriam collectio*, Papiæ.
it Joan. de Janna, *quasi continens*
m. [MS. Bituric. habet, *Contiguæ*, et
thea Laurentii *Contigua*.] [* forsan
Colliguæ, ut conjectat D. Falconet.]

CONTITUS, ut supra *Contile*, Do-
mum, comitatus. Stat. Astæ collat. 1.
ap. 52. pag. 11. vº : *Ordinatum est quod*
quæ terræ et possessiones et res, seu
quod castrum, vel villa, seu jurisdictio,
el Contitus, vel segnoritum, datæ, data
atum sint vel fuerint, etc. Vide supra
omus.

* **CONTIUS**, *Orsus aut locutus*. Glossar.
Saugerman. num. 501. [* Placid. ap.
am vol. 6. pag. 518 : *Contius, ortius vel*
dictus. Glossar. in cod. reg. 7644 : *Con-*
orgus aut locus.]

1. **CONTO**, pro *Contus*. Otto Morena
st. Lauden. apud Murator. tom. 6.
1047 : *Sic eos cum lapidibus et ensibus*
lanceis, ac maxime cum Contonibus
seunt.

2. **CONTO**, a Græco-barb. Κόντος, Co-
Italicis *Conto*, apud Cantacuz. lib.
o. 40.

CONTOGATUS, *Socius*, *sodalis*, qui
rogator utitur. *Sodalis et Contogatus*,
Ammian. lib. 29.

* **CONTORATUS**, Dicitur de castro fos-
sincto et circumdato, ut videtur.
Gaufr. Vosiens. tom. 10. Collect.
Franc. pag. 269 : *Hic dicitur ac-*
esse castrum de Torrena, quod erat
atum. Forte pro *Contornatum*. Vide
contornare et *Contornerie*.

CONTORIUM, *Modus agri*, a Gallico

Contour, *Ambitus*, *Circuitus*. Instrumen-
tum venditionis anni 1276. in Chartulario
minori S. Benigni Divion. : *Item super me-*
dietatem corveyæ sitæ ad limiteu de Perri-
gney et super Contorium, quod fuit Bignot
sive liberorum suorum... et super unam pe-
ciam terræ, quæ fuit Arberti, quæ partitur
cum Contorio, quod fuit Valteri... et super
medietatem Contorii siti super Forest, quod
Contorium fuit au Mercier. Vide *Conturnus*.

* **AGER** qui in flexum vadit, a Gall.
Contour. Charta ann. 1319. in Reg. 61.
Chartoph. reg. ch. 428 : *Sicut rivulus de*
Canavages descendit usque ad unum Conto-
rium. Vide supra *Conerotorius*.

* **CONTORNARE**, *Ambire*, *circumdare*,
Gall. *Entourer*. Chartul. eccl. Lingon. ex
Cod. reg. 5189. fol. 12. vº : *Tria jornal*
terre Contornantia super terram curati.
Hinc *Contornerie*.

† **CONTORNATUS** *Sermo*, *Bene torna-*
tus, *Concinnus*. Epistola Decani Ecclesiæ
Cenoman. apud Marten. Collect. Ampliss.
tom. 1. col. 1056 : *Sic prudentissima soror*
nostra Paterburuensis Ecclesia stilo altiloquo
et Contornato Sermonis matris suæ primitivæ
Ecclesiæ statum feliciorum commemorat.

* **CONTORNERIE** dicuntur Fossata,
quæ agrum cingunt et circumdant. Privil.
loci de Portello ann. 1405. in Reg. 184.
Chartoph. reg. ch. 586 : *Dictus faber.....*
tenetur agusare cuilibet laboratori unam pi-
ctam (picam) pro fodiendo Contornerias
camporum, sine aliquo pretio. Unde *Contour*
appellatur *Consiliarius* consessus, quia
in circuitu sedere solcant; nisi legendum
putes *Contour*, *consiliarius*, qui est a *con-*
siliis. Vide supra *Consul*. 3. et 5. Vita J.
C. Ms. :

Lor a Herodes commandé
Ses chevaliers, ses vavassours,
Et ses princes, et ses Contours.

Ibidem :
Li mestre prince et li Contour,
Qui dou pueple estoient seignour,
Devant eus font venir Jhesu,
Et li demandent : Qui es-tu ?

* **CONTORTIA**, *Ager*, ubi *contortæ* scu
viminea vincula crescunt. Charta comitat.
Marchiæ ann. 1406 : *Cum omnibus et sin-*
gulis ipsius mansi sive villagii et tengudæ
supradictæ introitibus, exitibus, fundibus,
passagiis, nemoribus, arboribus, veruhiis,
Contortis, aquarum cursibus, etc. Vide
Retortu 1.

1. **CONTRA**, pro *Circa*, *Versus*. Leges
Edw. Confess. cap. 39 : *Consueverant ani-*
malia in foro mercari sine plegio ad occisio-
nes Contra Natale Domini faciendas. Mona-
sticum Anglic. tom. 1. pag. 149 : *Ad for-*
mietas vero in Adventu Domini debent ha-
bere 14. summas Contra Natale Domini,
Contra Quadragesimam tantundem, Contra
Pascha totidem, etc.

* Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol.
127. vº. col. 1 : *Recongnitum fuit quod de-*
bent (monachi de Lira) habere per liberatio-
nem duos fagos Contra Natale, ad facien-
dum alveos, et unam tiliam Contra Pascha
floridum, ad faciendum gatas ad mandatum
cenæ. *Contre*, eodem significatu, in Lit.
remiss. ann. 1383. ex Reg. 122. Chartoph.
reg. ch. 344 : *A icellui geu (de dez) geue l'en*
communalment Contre le Noel en tost pays.

2. **CONTRA**, *Erga*, *versus*. Tabularium

Viennensis Ecclesiæ sub Rostanno Archi-
episcopo fol. 60 : *Pro amore et benevolentia*
quam contra te habeo, etc. Tabularium S.
Andreæ Viennensis : *Ego igitur in Dei no-*
mine Rotgerius pater tuus ego in pro amore
et bona voluntate mea, quam Contra te ha-
beo, in pro ipsa amore dono tibi vineam
unam, etc.

3. **CONTRA** *Se*, *E* regione, ἀπέναντι,
ἀπέναντος, Gall. *Contre*. Vetus Inscriptio :
Item Contra se porticus et ariola cum inemo-
ria ad hoc monumentum pertinet. Vide *Sal-*
masium ad *Solinum* pag. 1094.

4. **CONTRA**, *Pro*. Lex Alemann. tit.
20 : *Nullus Presbyter... potestatem habeat*
vendendi Ecclesiasticam terram, nisi Contra
aliam terram. Nos dicimus, *Contre une*
autre terre. Capitulare 5. ann. 806. cap.
18. et lib. 1. Capitul. cap. 125 : *Sed propter*
cupiditatem comparat annonam aut vinum,
verbi gratia de duobus denariis comparat
modium unum, et servat usquedum iterum
venundari possit Contra denarios quatuor
aut sex, aut amplius. Adde cap. 19. liber
Epistolarum S. Bonifacii Mogunt. Epist.
100 : *Tradidit eos (servos) in Saxoniam*
Contra equum unum. Usi sunt hoc loquendi
modo veteres. Varro lib. 1. de Re rust. :
Poma vaneunt Contra aurum. Vide *Scalige-*
rum ad hunc locum.

* *Contre*, eodem sensu, in Charta ann.
1386. ex Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 98 :
Comme le grant Vendredi, qui est jour de
dévotion, et là où chaceun bon Crestian doit
estre au service de Nostre Seigneur, et pour-
penser de amender sa conscience Contre
Pasques. Vide *Contra*, 1.

5. **CONTRA**, *Prope*, *juxta*, Gallis *Con-*
tre. Lactantius lib. de Mortib. Persecutor.
uum. 23 : *Servi quique fidelissimi Contra*
Domini vexabantur : filii adversus parentes
suspendebantur, etc. Vita S. Henrici Impe-
rat. cap. 6 : *Contra urbem... Ecclesiam sub*
Canonico ordine initiavit. Charta Caroli C.
Imp. apud Mabillon. lib. 5. de re diplo-
mat. pag. 404 : *Et oñne teloneum annualis*
mercatis, cum prato, ubi Contra Venittam
congregari solet. S. Audocus de Vita S.
Eligii cap. 10. *Sedebat fabricans indefesso*
(tom. 1. Hist. Franc. pag. 628. perperam
indefossam) et Contra eum Thille vernaculus
ejus, etc. Cæsarius lib. 1. Miracul. cap. 23 :
Veniensque Contra Monasterium nostrum,
loci nomen requisivit. Historia fundat. Mo-
nasterii Gladbacensis cap. 4 : *Et omnibus*
affluenter epulantibus, nuntiisque Regis Con-
tra Episcopum honorabiliter residentibus,
etc. Le Roman de Garin MS. :

Et a mandé par Renaut de Baugi,
Que a Dijon furent Contre lui Samedi.

Ita Κοντὰ, hac notione dixerunt Græci
nuperi pro *Contra*. Anonymus de Locis
Hierosol. cap. 6 : *Καὶ κοντὰ εἰς τὸν τάφον*
εἶναι ὁ λίθος ὅπου ἐκάλυπτεν ὁ Χριστός. Cap. 9 :
Καὶ κοντὰ τῆς Παρθένου εἶναι ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα.
Alibi sæpe.

6. **CONTRA**, *Capitulare* 3. ann. 811.
cap. 6 : *Dicunt ipsi Comites, quod alii eo-*
rum pagenses non illis obediant, nec bannum
Domini Imperatoris adimplere volunt, di-
centes quod Contra Missos Domini Imperato-
ris pro heribanno debeant rationem reddere,
nam non Contra Comitem. Ubi *Contra Mis-*
sos, pro *Missis* nude ponitur.

† 7. **CONTRA** ALIQUEM, Eo invito. Paschalis II. Papa Epist. ad Philippum Catalaunensem Episcopum. Annal. Bened. tom. 5. pag. 420 : *Præsentium igitur auctoritate dilectioni tuæ præcipimus, ne præfatum Abbatem ad festivitates tuas ire cogas, neve Monachos ejus Contra eum suscipias.*

* 8. **CONTRA**, Obviam. Annal. Vedast. ad ann. 888. tom. 8. Collect. Histor. Frane. pag. 88 : *Odo vero rex Remis civitatem Contra missos Arnulfi perrexit, qui ei coronam, ut fertur, misit. Rursum occurrit pag. 90. Vide ibi notam docti Editoris.* [* Reginon. Chron. ad ann. 870 : *Sequenti die Contra fratrem ad Marsava profiscitur.*] Stat. Præmonstr. MSS. dist. 4. cap. 1 : *Pulsentur campanæ ecclesiæ Contra processionem. Id est, cum processio ecclesiam appropinquat.*

* 9. **CONTRA**, Apud. Stat. S. Flori MSS. fol. 8. vº. : *Sacerdotes vero scientes Contra se venturum episcopum, etc. Vide Contra, 5.*

** 10. **CONTRA**, Hinemar. Remens. Annal. ad ann. 875 : *Filius suum Hludovicum in partem regni, quam post obitum Lotharii, nepotis sui contra fratrem suum accepit, dirigeus, etc. Idem ad ann. 879 : Partem de regno Lotharii junioris, quam Carolus Contra fratrem suum Ludovicum acceperat.*

* **CONTRABANNUM**, Merces banno interdiciæ, Italis *Contrabbando*, Gall. *Contrebande*. Charta ann. 1445. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1756 : *Item quod non permittant committentes Contrabanna dicti salis vel aliarum rerum, in dictis locis tute et secure permanere.*

* **CONTRABARE**, Adversari, contradicere, refutare, Gall. *Contrequarrer*. Chron. Isidor. Hispal. ad ann. 937. ex Cod. reg. 4999. A : *Stephanus Papa in Francia ad Pipinum venit adiutorium contra Haistulfum regem Longobardorum quærens; et Karolomannus monachus venit ad Pipinum fratrem jussu abbatis ad Contrabandam petitionem Papæ.*

* **CONTRACAMBIUM**, Clarigatio, Gall. *Représailles* : tunc quippe, ut in permutationibus, par pari refertur. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 61. vº. : *Item quod Vercellenses non offendant scholares, vel eorum nuncios, et famulos ad eos venientes, nec capiant propter aliquam guerram, discordiam, vel rixam, vel Contracambia, quam et quæ commune haberet cum aliqua civitate seu castro, vel singulari persona. Rursum lib. 7. pag. 156. rº. : Item teneantur prædicti, qui habent Contracambia scribi facere ipsa ad cameram communis Vercellarum in uno libro ad hoc per dominum potestatem seu rectorem deputato. Vide infra Contragagium et Contravengia.*

† **CONTRACAMBIUM**. Vide post Cambiare.

† **CONTRACUSARIUS**, ut mox *Contracausator*, in Placito ann. 878. inter Instrumentum. tom. 1. novæ Hist. Occitan. col. 135.

CONTRACUSATOR, vox forensis, Reus, in jus vocatus, in legibus Henrici I. cap. 61.

CONTRACLAVIS, nostris *Contreclef*. Charta ann. 1250 : *Prohibuit hominibus et mulieribus diebus solennibus, ne offerrent,*

clavibus sanctæ Ecclesiæ faciens quodammodo Contraclavem. [Consuetudines Brageriaci art. 93 : *Qui archas seu huchas debotaverit, aut falsas claves quæ dicuntur Contraclaves, tenuerit et eis usus fuerit... furca suspendatur.*]

† **CONTRACTA**. Vide *Contrata*.

† **CONTRACTATIO**, Contractus, negotium cum aliis initum. Capitulares ann. 1482. apud Rymerum tom. 12. pag. 150 : *Ad hoc quod... possitis facere vestram Contractationem et capitulationem cum dicto Rege Angliæ... vel cum Ambaxiatoribus suis, qualesvis Contractationes et capitula... quod ulterius non utamini dicta Contractatione et assensu, quam cum dicto Rege Angliæ. Et pag. sequenti : Quas viderint esse convenientes et concedentes (f. condecetes) quieti et amicali et pacificatæ Contractationi subditorum dicti Domini Regis.*

† **CONTRACTIO**. Vide post *Contractus*.

* **CONTRACTIO**, Contractus, conventum, pactio; *Contrait*, in Annual. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 194. Lit. ann. 1291. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 25 : *Quod aliquis habitator dictæ villæ extra dictam villam ad aliquod judicium seu curiam, coram aliquo iudice, commissario justitiario minime citabitur... nisi pro Contractionibus in illis locis, in quibus citari mandabuntur. Contract mobiliare, qui circa res mobiles versatur, in Lit. remiss. ann. 1427. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 664 : *Le suppliant ou contempt de certain Contract mobiliare qu'il avoit en à certaine persone par marchandise pour le fournir de certaine quantité de pommes à faire cidres, etc. Vide alia notione in Contractus 3.**

* **CONTRACTISTA**, Notarius, contractuum scriba. Stat. comitat. Venaiss. sub Clemente VII. PP. cap. 36. ex Cod. reg. 4660. A : *Sape contingit quod, tam notarii curiarum quam alii Contractistæ, in instrumentis..... verborum superfluitates cumulant et apponunt pro amplioribus salariis et pecuniis a partibus et aliis contrahentibus extorquendis, etc.*

* **CONTRACTORIA** Domus, Xenodochium contractorum seu membrorum captorum, in Charta ann. 1279. apud Brinai in Descript. urbis Lugdun. pag. 60. *Contret*, a *Contractus*, vulgo *Estropié*, in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 245. et *Contrat*, in *Farsia*. Hinc *Contraiture*, pro *Contraction*, *Contracti morbus*, in *Mirac.* S. Ludov. edit. reg. pag. 460 : *Ele se senti alogée et délivrée de cele Contraiture et du braz et de la jambe et de la cuisse senestres.*

CONTRACTORIUM, Musculus qui astringit rectum intestinum, ne intempestive excrementa effluant. Gloss. Lat. Græc. : *Contractorium*, σφιγκτηρ.

CONTRACTUM, [Comparatum, acquisitionem.] Vide *Adtrahere*, *Adtractum*.

† 1. **CONTRACTUS**, Territorium, regio, tractus. Vita S. Vindiciani Episcopi tom. 2. Martii pag. 77 : *Cum in Contractu insigne Monasterium extruxisset. Vide Contrata.*

† 2. **CONTRACTUS**, pro *Contactus*. Coneil. Tolet. VIII. tom. 2. Coneil. Hisp. pag. 542 : *Optamus nulla prophanatione solius et summe Divinitatis nomen existere ad sumendum, nullo perjurii sacrilegio indebite*

profanandum, nullo uspiam Contractu facilius contingendum.

3. **CONTRACTUS**, Mancus, membrum captus, *Attratto* et *Ratratto* Italis. Gloss. MSS. ad Canones Concilior. : *Contractus claudis. Tabularium Bellilocense in Lemovicib. num. 65 : Adolescens etiam qui depetabatur ad tumultum Contractus, fuit ipsius intercessionem cum magna felicitate (f. beratus,) et ad altare B. Petri curaverat, festinus pervenit. Vita S. Willibaldi : manus ejus Contractæ sunt solutæ. Occurrit passim in Vitis SS. Robertus Bourneus in Merlino MS : *Urfins l'emmena, trouverent un Contrat, quant il furent is de l'ost; et li Rois passa par devant lui, e Contrais li crie, Rois, etc.* [Le Roman de Chantepleure MS. :*

D'une vieille boque,
Et d'un vilain Contrat,
Comment est l'ame belle,
Quant li cors est si lait.]

CONTRACTIO, Ipse contracti morbus. Historia Translat. S. Gorgonii cap. Glossæ S. Bened. cap. de Medecina : *Contractio*, παρὰ φύσιν.

* 4. **CONTRACTUS**, *Commercium*. Glosar. vet. ex Cod. reg. 7641.

CONTRADA. Vide *Contrata*.

† **CONTRADERE**, pro *Tradere*, Dor. Occurrit passim. [* Vide Marin. Pap. plom. pag. 297.]

* **CONTRADICENTIA**, Lis, quæ controversia. Sentent. arbitr. ann. 13 inter Probat. domus de Chaban. pag. Quod dominus Hugo de Chabanis, miles et nobilis Hugo de Ussello, domini de lutio haberent *Contradicentiam* de quæ capella disrta, etc.

CONTRADICERE, Interdicere, v. Concilium Moguntinum ann. 847. cap. *Contradicimus quoque ut in quarta generatione nullus amplius conjugio copuletur* odus Vernensis ann. 755 : *Ut nec Ipus, nec Abbas, nec ullus Laicus pro stia facienda sportulas Contradictas accipiat quia ubi dona intercurrunt, justitia emittitur. Capitulare 1. ann. 802. cap. 39 : *forestes nostras seramina nostra nemo audeat, quod jam multis vicibus fide tradiximus. Concilium Wormatiense 868. cap. 78 : Contradicimus quoque quarta generatione nullus amplius copuletur.* [Leges Pippini Regis Italia apud Murator. tom. 1. pag. 119. col. si forsitan Francus aut Langobardus beneficium justitiam facere noluerit, il in cujus Ministerio fuerit, Contradicere beneficium suum, interim dum i Missus ejus justitiam faciat.] Occurrit terea in Statutis Nicolai II. PP. gatis in Synodo Romana ann. 1059.*

CONTRADICERE, Renuere, denegare. Coneil. Francoford. ann. 794 : *Contradicit eos (denarios) in ullo aliquo negotio emptionis vel venditionis id est, accipere non vult. Res sua tradidit, in formula 119. apud Liutprandum, id est, denegavit, reddere. Eadem notione in Lege Alemannica 85 : *Si Contradixerit eum (servum) dare noluerit. Proprietatem terræ a contradicere, tit. 84. Contester la par quelqu'un. Servile opus aucillæ Con**

it. 18. § 2. impedire. [Charta ann. 1120. x Archivo S. Victoris Massil.: *Invenerunt nemdam Presbyterum ferentem vinum ad tonachos: tulerunt autem caballum et asinos, et Contradixerunt vinum, id est, nil illor, impedierunt ne deferretur.*] *Contradicere jussionem*, in Lege Ripuar. tit. 47. 2. Id est, domum ad quærendum intrare upientem prohibere. *Contradicere viam*, Capit. pro partibus Saxon. cap. 26.

** **CONTRADICERE**, idem quod *Diffidare*. rider. I. Constit. contra Incendiarios an. 1187. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 185: *er certum nuntium suum diffiduciet eum, quod si lesus diffiduciatum se fuisse negare bluerit, nuntius idem, si vivus est, juret, quod Contradixerit ei ex parte domini sui.* infra: *Quicumque trengas alicui dederit contradicere eas ante terminum statutum nequaquam possit.* Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Wiedersagen*, col. 2106.

* **CONTRADICTARIA**, Oppositio, contradictio. Conc. Constant. tom. 1. part. 1. cap. 7. col. 599: *Auditor Contradictarum sit etiam unicus et excellens doctor, assumatur de rota, vel aliunde, dummodo excellens in scientia juris.*

† **CONTRADICTARUM AUDIENTIA**, Ubi auditis partibus contradicentibus iudicium pronuntiatur. Litteræ Johannis Osticensis episcop. ad Universitatem Coloniensem an. 1417. apud Marten. tom. 2. Anecd. 1. 1699: *Capitula concordata et ab utraque parte sponte suscepta.... in Audientia contradictarum... lecta et publicata.*

† **CONTRADICTOR**, Oppugnator, qui contradicit. Charta Ducis Bohemiæ ann. 1448. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. g. 57: *Contradictores vero hujus privitii et invasores prænominatæ Ecclesiæ cum cantan et Abiron... accipiant portionem.* * Charta ann. 869. tom. 8. Collect. stor. Franc. pag. 618: *Ut nemo de audeat quicquam calumniare vel retinere; sed sicut concessimus absque ullo contradicatore, etc.*

CONTRADICTORIA, et **CONTRADICENS** res, Opposita, contraria, apud Alanum Insulis de Planetu naturæ pag. 283. ult. cit.

† 1. **CONTRADICTUM**, Gall. *Contredit*, controversia. *Sine Contradicto* apud Thomam Madox Formularis Anglicani pag. 293. de mox *Contradictus*.

* 2. **CONTRADICTUM**, Appellatio seu provocatio ad superiorem iudicem, quæ prioris sententia *contradicitur*. Charta an. 1155. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 12: *Hæc omnia prædicta ego Endo (dux Britanniae)... monachis confirmavi libera et cuncta cum omni jure et dominio, et cuncta omni justitia alta et bassa, ab omni consue- dine, et servitio, et exercitu, et curia, et magno, et Contradicto, et ressorto, etc.* de in *Contradictus* 1.

† 1. **CONTRADICTUS**, Cui contradicitur, adversus quem lis movetur. *Conventio in* Andreæ Dominum Vitreii et Guill. Guircha ann. 1198. apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. col. 324: *Si Curia Domini Guirchæ Contradicta fuerit de illo feodo quem tenet de Domino Vitreii, Contradictum illud ibit in Curiam Domini Vitreii... Et si Curia Domini de Resteriis Con-*

tradicta fuerit, Contradictum illud ibit in Curiam Domini Guirchæ, et demum in Curiam Domini Vitreii.

* 2. **CONTRADICTUS**, Contradictio. Capitul. Caroli C. ann. 869. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 677. art. 13: *Nonas et decimas unde statutum est absque alicujus Contradictu recipiant.* Vide *Contradictum* 1.

† **CONTRADITIO**, Traditio, Donatio. Occurrit in Epistola Stephani VI. Papæ inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 161. col. 1. et alibi non semel.

† **CONTRADITUS**, Traditus, donatus, in Charta Caroli Regis Franc. et Longobard. apud Doubletum Hist. Sandionys. pag. 713. et alibi.

* **CONTRADOS**, Idem quod practicus nostris *Gain de survie*, Quod conjugum superstiti, ratione dotis habita, competit. Testam. Guill. milit. de castro Barco ann. 1319. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1943: *Pro solutione mille libras (sic) denariorum Veronensium quas (accepi) in dote et pro omni lucro, seu Contradote suæ (uxoris mæ) dotis.* Stat. Cadubrii pag. 59. cap. 40. cujus titulus est: *De dotibus et Contradotibus, et quis modus debeat observari. Et affirmatum fuit quod in Cadubrio de dotibus et Contradotibus inter virum et uxorem seu eorum hæredes, non obstantibus aliquibus pactis dotalibus in instrumentis dotium contentis, talis ordo, jus et consuetudo deinceps observetur et observari debeat, videlicet si vir seu maritus, durante matrimonio, decederet prius ejus uxore sine legitimis hæredibus ex ipsis descenditibus, quod talis mulier seu uxor de bonis dicti ejus viri integre habere debeat suam dotem ab hæredibus dicti ejus mariti, et libras xv. sol. Pap. pro centenario totius illius, quod fuerit dos prædicta; et e converso si uxor, etc.* Eadem, quæ pro uxore, statuuntur etiam pro marito. [* Vide Haltaus. voce *Wiederlegung* col. 2102. et Mittermaier. Princip. Jur. German. § 393.]

* **CONTRADRUPULUM**, Dupla mulcta. Charta Fernandi reg. Hispan. æra 1210. apud Cencium inter Census eccl. Rom.: *Si quis igitur..... hoc meum spontaneum factum irrumpere præsumpserit, pro temerario ausu parti regie et nostræ centum libras auri persolvat; et quod invaserit vobis vel voci vestræ in Contradruplum red- dat.*

CONTRADRUTUM, quasi *Contra directum, directum*, *Contra jus*, nostri *Contredroit*. Charta Alemannica Goldasti 99: *Cum presideret Unfredus vir inluster Retiarum Comes in mallo publico,.... ibique veniens homo aliquis nomine Hrothelmus proclamavit, eo quod in Contradrutum suum mansum ei tollutum fuisset.*

† **CONTRADUTUS**, pro *Contraditus*, in voce *Tradavium*.

† 1. **CONTRAFACERE**, Imitari, effingere imitando. Gall. *Contrefaire*. Synodus Mediolanens. ann. 1287. apud Murator. tom. 8. col. 1061: *Item statuimus, ne aliquis Religiosus, Clericus seu laicus Contrafaciat, vel Contrafieri faciat, aut falsificet vel falsificari faciat Literas nostras, etc.* Occurrit apud Rymerum tom. 7. pag. 383. col. 1. infra in v. *Implutus* et alibi.

† **CONTRAFACTURA**, Imitatio, apud eum-

dem Rymerum tom. 15. pag. 292. col. 2.

† **CONTRAFACTUS**, Fictus, supposititius, Gall. *Contrefait*, in Annal. Benedict. tom. 4. pag. 718. col. 2. et apud Rymer. tom. 8. pag. 27. col. 2.

* 2. **CONTRAFACERE**, Absolvere, perficere. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 139. ex Cod. reg. 4622. A: *Quod nullus rapolator intret causa rapolandi in vineam alicujus custodiæ, donec omnes vineæ fuerint Contrafactæ et vindemiata.*

** **CONTRAFACITOR**, Legi non audiens. *Conscientiæ neglectores, profusa impudentia Contrafactores aut rebelles*, in charta Dieth. Archiep. Mogunt. ann. 1478. ap. Guden. in Cod. Dipl. tom. 4. pag. 446.

† **CONTRAFORUS**, Quod contra foros seu leges agitur. Vide *Forus*.

† **CONTRAGAGIAMENTUM**. Litteræ Caroli VI. Fr. Reg. ann. 1392: *Item, quod venientes ad dictas nundinas et mercata in loco predicto, non possint pro aliquo Contragagiamiento, seu aliquo facto gagari seu detineri, nisi pro debito nostro, vel nisi pro delicto proprie persone, vel contractu in dicto loco facto vel inito tempore nundinarum vel mercati, durantibus ipsis nundinis aut mercato.* Dubium non est, quin *Contragagiamiento* hic idem sit, quod *Contragagium* in loco subsequenti. Id satis docent vocum affinitas et utriusque loci comparatio; sed affirmare non ausim explicationem Cangii genuinam esse. Verum quidem est Gallicum *Contragage* olim acceptum fuisse ea no- tione, quam voci *Contragagium* subjicit Cl. Scriptor: si tamen verborum seriem attendes, vix credas *Contragagiamiento* aut *Contragagium* aliud esse quam obligationem, debitum seu æs alienum. Nulla in laudatis locis dominorum feudalium facta mentione omnes indiscriminatim creditores actoresve spectari videntur, qui debita con- sectarentur a mercatoribus ad nundinas venientibus; neque enim horum merca- torum securitati, quæ legis scopus est, provideretur satis, si ipsis solum a dominis feudalibus et non a quibusvis creditoribus vel actoribus caveretur. Vide *Contragagiamiento* in v. *Vadium*. [* *Contraprisa* et *Represaliæ*.]

CONTRAGAGIUM, Jus quod dominis feudalibus competit, quo possunt pro rei suæ ablata ab aliis vindicatione, eorum pariter res sibi adserere ac retinere: *Contregage*. Usatica Aquarum mortuarum ann. 1246: *Quicumque extranei ad dictum locum venerint, salvi ibidem cum suis rebus consistant, nec possint occasione guerræ super- venientis, vel occasione Contragagii, vel ali- qua causa simili detineri.* Vide *Vadium*.

* Unde *Contregaigier*, pro *Vindicare*, clarigare, vulgo *User de représailles*. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 275: *Le procureur des doyen et chapitre de S. Estienne de Toul, accompagné du maire de leur ville de Voy, estoient venus en la ville de Bouée,.... et avoient pris, battu, decouppé et emmené prisonniers en la forteresse de Voy des hommes du s. de Ligny..... Le presvost de Ligny envoya plu- sieurs fois pardevers lesdis chapitre et leurs gens, les requerant qu'ils meissent au deli- vre lesdis hommes et biens, et lui en feissent renduë ou recreance. Ils repondirent qu'ils*

n'en feroient renduë ne recreance. Sur cette reponse le presvost de Liney (sic) fu conseillé qu'il feist Contregaigier iceulz doyen et chapitre, comme l'en a acoustumé à faire au pais de Barrois à ceulz, qui ne sont point subgiez les uns aux autres, pour iceulz faire venir à raison. Pour ce ordonna ledit presvost que Hussenet et plusieurs autres de ladite ville, tant à pié comme à cheval, alassent pour Contregaigier audit lieu de Bouée sur la terre desdis doyen et chapitre. Vide infra Contraviudicare.

† 1. **CONTRAHERE**, Protrahere. Charta Henrici III. Regis Angl. ann. 1260. apud Rymer tom. 1. pag. 713. col. 1 : *Ibidem moram salve et secure Contrahendo*. Et pag. seq. col. 1. in altera Charta ejusd. Regis eod. ann. : *Et si contingat eandem usque ad tempus pariendi ibidem moram Contrahere*. Pluries occurrit apud eundem Rymerum.

* 2. **CONTRAHERE**, Acquirere. Vide *Contractum*. Charta ann. 1241. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 388 : *In primis autem assignavit præposito decem marcas, quas Contraxerat a domino Detmaro antiquo. Contraher, pro Contraher, in Stat. ann. 1355. tom. 3. Ordinatio. reg. Frane. pag. 45. art. 14. Contraire, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1370. ex Reg. 102. Chartoph. reg. ch. 81 : Ledit Jehan savoir que durant la vie d'icelle Jehanne, il ne pouoit bonnement Contraire mariage avec autre femme que elle, selonc conscience. Aliæ ann. 1377. in Reg. 112. ch. 47 : *Iceulz exposant qui avoit grant desir de Contraire mariage avec Jehannete suer de Jehan Houdin*.*

** **CONTRAHERE**, nude pro Renuhere in charta ann. 1244. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 1112 : *Bertoldus idem et uxor ejus tam in rebus quam in personis Conferant monasterio sepedicto, ita quod altero defuncto alter Contrahere minime debeat, sed de abbatis pendeat consilio*.

* 3. **CONTRAHERE**, Licitando eunetari. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Contrahere, Marchander*.

† **CONTRAJURIS**, CONTRALEGIS, πρὸς νόμους. Gloss. Lat. Gr. Violator legis.

* **CONTRALITTERA**, Gall. Contrelettre, Arcana syngrapha alterius vim imminuens. Inventar. Chartar. reg. ann. 1482. fol. 167. v^o : *Quardam Contralittera Jacobi regis Majoricarum facta et concessa domino regi Philippo*.

† **CONTRAMAGISTER**, Gall. Contremaitre. Proreta, secundus a Præfecto turbæ nauticæ. Legitur apud Rymerum tom. 13. pag. 37. col. 1. et alibi passim.

† **CONTRAMANDAMENTUM**, Gall. Contremandement, Præceptum monitumve posterius priori præcepto vel monito contrarium. Treugæ initæ inter Amedæum Comit. Sabaudie et Humbertum Dalphinum ann. 1285. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 26 : *Damus et concedimus bonas et firmas treugas... videlicet tandiu duraturas, quousque Contramandentur, et post Contramandamentum durent per dies quindecim*.

† **CONTRAMANDARE**, Gall. Contremander. Dare præceptum secundum primo contrarium. Contramandum Humberti Dalphini Viennens. ann. 1338. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 361 : *Parlamentum et*

Concilium generale, quod ordinaveramus teneri apud Gratianopolim in Octava B. Joan. Bapt. Contramandamus, donec iterum ipsum remandemus. Igitur vobis præcipimus et mandamus, quatenus omnibus et singulis Nobilibus, Prioribus Conventualibus, etc. significetis præsens Contramandum, intimando eis, quod parati existant venire, cum alias nos remandare contingeret.

CONTRAMANDATIO, CONTRAMANDATUM, est Excusatio legitima, quam quis in judicium vocatus, eorum judice, per Procuratorem, aut per alium proponit, quo minus juri stare possit. Leges Henrici I. Regis Angliæ cap. 59 : *Si dies placiti sit Contramandatus, etc. Contramandatio, ibidem, et cap. seq. ubi tota materia Contramandati expenditur. Ordinationes parlamenti: Diem habens in Curia, ipsa die veniat, vel Procuratorem constituat in casibus, in quibus constitui potest Procurator, vel Contremandet, si Contremandatum locum habeat, alioquin sequenti die infra prandium deficiens reputetur. Chronicon Mauriacense lib. 2 : De quo Rainaldus Abbas ante Ivonem Episcopum Carnotensem placitum acceperat : et quia nec interfuerat, nec legitime Contramandaverat, deciderat a causa. Chronicon Besuense pag. 684 : *Duellum inde firmaverunt, sed statuto die pugne, Roberto convenienter adstante, Humbertus et sui non advenierunt, neque Contramandaverunt. In Assisiis Hierosol. MSS. cap. 44. qui Contramandatum seu excusationem proponit, id facere tenetur per duos viros ex lege Romana, (de la Loy de Rome) id est, Christianos Romanos, quique ex iis non sint, qui ne n'ont vois ne respons en Cour, et que il soient à tems, et heure, à jour que la Cour li aura donné, etc. Atque viri isti sacramento supra Evangelia præstito affirmare debent excusationes, quas asserunt, esse legitimas. Contramandatorum solennia sic pluribus explicant Usatiea MSS. urbis Ambianensis : Quiconque soit entré en gages de loi de bataille, et en ait jour de venir souffisamment dedans midi, et lui presenter contre l'averse partie, et garder son jour, si come il doit, ou il pardroit la querelle, si n'avoit Contremandé, pourtant que l'averse partie viengne avant souffisamment à jour, et se presente aussi, et gart son jour, si come il doit. Derekief quiconques soit entroz en wages de loi de bataille, et ait jour de venir à l'ostel de chelui et à la justice, de Soleil luisant, le jour devant puet Contremander dusques a quinzaine, et trois fois puet aussi de quinzaine en quinzaine Contremander, pourtant kil Contremant souffisamment de Soleil levant le jour devant à la justice et à l'ostel chelui, si veut, s'en ira : et sil avenoit que le quel des parties que che fust ait un de ses Contremans, l'autre partie porra de novel trois fois ensievans Contremander, et seront li Contremant kil avoit fait devant, nul. Derekief quiconques ait fait ses trois Contremans continuelement, venir ni envoyer ne li convenra plus a court, si ne veut, dusque à chou kil sera rajornés. Derekief quiconques che soit qui on envoie Contremander a la justice et a l'ostel à chelui envers qui il Contremande, envoyer home pour lui li convenra, et li Contremanderes dira kil Contremande dusques à quinzaine, et doit nommer chelui pour kil**

Contremande, et cil envers qui il Contremande par non et par seurnon, et doit dire que chil n'a ne bien, ne à droit n'a dit Contremant, se li avoit chil pour qui il Contremande, bien et souffisamment baillé, ainssi sera li Contremans souffisamment fait, et sera li Contremanderes retenus, ou se souffisant seurté, ou prouvera souffisamment que de par chelui est envoiés et venus pour jour de lui Contremander. Derekief quiconque Contremande par desagié, ou par mal de son cors, où il meimes en Contremans soit, vient, li Contremans ne vaurra riens, au perdra le querelle, se au jour kil a Contremandé souffisamment ne vient. Derekief quiconques soit en gages de loi de bataille, soit che kil ait fait ses trois Contremans continuelement de mal de son cors Contremander et estre en se maison descaus et sans braie puet estre dusques à un an, et au lief l'an sera rajourné, et venra souffisamment pour faire che kil devera, ou il perdra querelle, et s'il avenoit cose que chil qui Contremande du mal de son cors, et vauisist dedens l'an aler avant en ses gages et le querelle, il puet chelui par le justiche rajourn dedens le quinzaine d'aler avant en le querelle ; mais il ne porra plus Contremander mal de son cors : et sil avenoit que chil a parties qui avoient Contremandé le mal de son cors, et l'averse partie puist monstrier par tesmoins que chil qui Contremande soit seur piés, cauchiés et vestus et le pui monstrier par tesmoignage, chil aroit per sa querelle si n'en voloit aler à nouvies gages, et les tesmoins de cel tesmoignage lev. Derekief se Contremans est fais à la justice et à l'ostel chelui envers qui on Contremande, et chil le noie et nit, chil qui Contremande par tesmoins le Contremant trouvera kil a fait en se maison où il a Contremandé, et par son sairement avec passera, se chil ne veut lui ou ses tesmoins tenir et revenir de che à uns autre nouvies gages. Derekief quiconques sont en wages de loi de bataille, la justiche puet de s'auto trois fois de son droit Contremander, ou jour alongier ou continuer. Reliqua vide verbo Campio. Ex his emendanda Chartar. ann. 1153. descripta tom. 11. Spicil. Acheriani pag. 336 : *Hic dictis iuramentis judicium : sed iudices de iudicio alium quaesierunt, et nos præfiximus alium d. Episcopus venit, Dux Contramandavit, rum dedimus alium diem. Episcopus venit, Dux rursus Contramandavit, etc. Ubi peram commendavit editum. Adde quæ servamus in Notis ad Stabilimenta S. dovici lib. 1. cap. 2.*

* Hujus conditiones, ut legitima habetur, præter propositas a Cangio, hæc sunt ex Reg. feudor. comitat. Clarimont n. Cam. Comput. Paris. fol. 109. r^o : *les Contremans des gentizhommes et autres qui le doivent avoir, et qui veulent contremandez, doivent envoyer leur messages oudit chastel la veille du jour qui est ajournés, soit en bailliage ou en prévost, et lendemain, lui ou son sergent, doit et devant le bailli ou prevost ecriifier le Contremant, et mener avec soi le message, et avoir pour chascun Contremant, rj. deniers. Occurrit præterea tom. 3. Ordinatio. Frane. pag. 144.*

* **CONTRAMARCA**. Vide in *Marcha* 1.
 * **CONTRAMURALE**, Prætentum muro propugnaculum. Elmham. in vita Henr. : reg. Angl. edit. Hearn. cap. 54. pag. 34 : *Ultra profunda fossata, licet Contramuralibus tutissimis defensiva, etc.* Vide *ntemurale*.
 * **CONTRAPARARE**, Præparare. Stat. enuens. lib. 4. cap. 88. pag. 140. rº. : *et propterea huiusmodi dominis opportuna pientes Contraparare remedia, salubri ac atura deliberatione consideraverunt fore ilissimum provideri, etc.*
CONTRAPELLARE, Calumniare, repere. Liber Mirabilis, seu Tabularium monasterii Conehensis in Ruthenis, eh. : *Guirpimus nos et exvacuamus, et caritatem facimus tibi Domina Garsinde mitissa de ipsum alodem suprascriptum et nos tibi antea Contrapellabamus, ut nec ista hora inantea, etc.* Charta 113 : *Et si mo est qui istum alodem Contrapellaverit, Adde ch. 168. 188. 206. 313.*
 * Tabul. S. Vict. Massil. : *Et omnia quæ et per directum aut per tortum in hoc loco Contrapellabam, amore Dei omnipotentis, Mariæ sanctoque Victori per dono et ex-vo.*
CONTRAPELLATIO, Aetio, calumnia, repetitio. Venditio facta Petro Abbati S. Victoris Massil. ann. 1048. Ampliss. Col. tom. 1. col. 416 : *Possideant sine Contrapellatione nostrorum hæredum.* Charta eisdem anni ex Chartulario magno ejusd. S. Victoris fol. 170 : *Nos audita causatione e Contrapellatione, quam Dominus Isarnus e Monachi S. Victoris fecerunt adversum n. Chartarium Ecclesiæ Aptensis fol. 123 : In hereditate teneant... sine ulla Contrapellatione.* Chartarium Ecclesiæ Auxitanæ : *Teneant, habeant, et sine ulla Contrapellatione cujuscunque mortalium possideant.*
CONTRAPESIUM, Æquipondium, Contrappeso, Gall. *Contrepoids*. Stat. Turini ann. 1360. cap. 324. ex Cod. reg. 42. A : *Liceat... quibuscunque ablatoribus tramæ et laborantibus ipsam tramam et tere et ponere unum quarteronum seu quartam partem unius libræ pro Contrapese.* Vide infra *Contrapondus*.
CONTRAPLEGIAMENTUM, CONTRA-PIGIARE. Vide post *Plegius*.
CONTRAPLEGIATIO, Fidejussio; *Contreplege*, cautio, in Instr. ann. 1366. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 716. art. 5. Charta ann. 1247. ex Lib. albo episc. Caot. : *Unum modium terræ sementæ..... in contraplegium assignaverunt; ita sane quod dicta daret Contraplegiatio quousque Rolinus, Guillelmus et Johannes filii de-utit Nicholai de Rupe.... ad legitimam venerint etatem.* Encontrepleger, *Plegium* se vadem dare, in Charta ann. 1301. ex Li. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 187. rº. col. 2 : *Especiallement Encontreplegons nostre terre de nostre contée de Forays pour vendre, aliener et estrangier à tel tel vente pour droite garentie porter.* Vide *Plegiatio* in *Plegius*.
CONTRAPLEGIUM, Sponsorum sponsores, *Plorum plegii* : *Contrepleges*, in Consue- tude S. Severi tit. 1. art. 9. 14. 15. 18. *ois Certificateurs.* Vide Rastallum in *Counterplee*.

CONTRAPLEGIUM. Will. Brito lib. 6. Philipp. :
 Obligat et sese duo fortia tradere castra Botavan et Tileras, sic assignando Philippo In Contraplegium, etc.
 Charta Henrici Archiepisc. Remensis ann. 1227 : *Hæc est autem securitas quam dictus Comes debet dare; videlicet ponere Brayam, et Castrum-celsum, cum feudis et appenditiis omnibus in securitatem, et Contraplegium.* [Vide in *Plegius*.]
 * **CONTRAPONDUS**, ut *Contrapesium* supra. Charta ann. 1410. inter Probat. tom. 3. Histor. Nem. pag. 201. col. 2 : *Conventum quod dicta campana sic modo premissis noviter refecta, et etiam rotæ, Contrapondera, et omnia universa et singula alia ferramenta.... tradantur.*
CONTRAPOSITIO, Repositio, responsio : *Deffenses en droit.* Leges Henrici I. Regis Angliæ cap. 34 : *Si quis in placito per justitiam posito, sui, vel suorum causam injustis conterminationibus vel Contrapositionibus difforciet, hanc perdat.*
 * **CONTRAPRISA**, Repetitio rerum suarum vel similium. Confirmatio conventionum cum Januensibus ab Edwardo III. Angl. Rege ann. 1371. apud Rymerum tom. 6. pag. 681. col. 1 : *Offensio vel injuria, petitio vel requisitio, marcha seu Contraprisa, detentio vel arrestatio.* Et pag. seq. col. 2. in Proclamatione ejusd. Regis pro iisdem Januensibus eod. ann. : *Absque impedimento, arresto, molestia, marcha, seu Contraprisa, seu gravamine per nos, etc.*
 * **CONTRAPRISIA**, in Epistola Edwardi II. Regis Angl. ad Philippum Franc. Regem ann. 1318. apud eundem Rymer. tom. 3. pag. 731. col. 2 : *Nosque per easdem vestras literas rogaveritis cum effectu, ut a Contraprisiis huiusmodi desisti... curemus.* Vide *Represalia*.
 * **CONTRAPUNCTUM**. Vide *Cantus Contrapunctus*.
CONTRARATIO SANCTORUM, Sortilegii seu præstigii species. Halitgarius Cameracensis Episcopus in Pœnitentiali cap. 6 : *Si quis sortes habuerit, quas Sanctorum Contrarationem vocant, vel aliquas sortes habuerit, etc.* [** Icg. contra rationem. Vide *Sortes Sanctorum*.]
CONTRARATIOCINATIO, Syllogismus, in Glossis Isonis ad Prudentii Apotheosin.
CONTRARCHA. *Annas, Contrarcha.* Papias Edit. et MS.
CONTRARE, pro *Contraire*, nostris *Aller à l'encontre*. Vide Ughellum tom. 7. Italiæ sacræ pag. 509.
 1. **CONTRARIA**, Pars altera, Gallis, *Contrepart*. Notitia Judicati ann. 1028. in Tabulario Casauriensi : *Et reclamaverunt ipse Abbas et Monachi de ipsis pontibus, unde habebant Contrariam, propter exitum et introitum de ipso Monasterio.* Aliud Judicatum ejusdem anni, ibidem : *Pro damnietate aut Contraria de ipso Monasterio quantumcumque ei pertinet in Comitatu Marsicano, qui hoc fecerit componat de auro libras centum.*
 * 2. **CONTRARIA**, Contradictio, oppositio, molestia, Hispan. *Contrarea*. Charta Adefonsi reg. Aragon. pro habitatoribus Tutelæ æra 1165. in Reg. 53. Chartoph. reg. eh. 295 : *Et absolvo vobis illas petras*

et illo gisso, quod prendatis et faciatis inde opera vestra ubi volueritis, et nullus homo non vobis ibi pignoret nec faciat ullam Contrariam. Charta pro Pisanis apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. part. 1. pag. 209 : *De necessitate quantum dixistis, quod gens vestra patitur de nostros piratos, imperamus ut non tangerent aliquem vestra gente, nec aliquam Contrariam illis faciant, nec damnum.* Vide *Contrarietas*.

* **CONTRARIARE**, Contra ire, Adversari, Gall. *Contrarier, aller à l'encontre*. Chartularium S. Vandregisili tom. 2. pag. 2110 : *Quod si qui de cætero Contrariaverit scripto, sciat se contra divinam et humanam justitiam agere et consuetudini Catholicorum virorum contradicere.* Imit. Christi lib. 2. cap. 1. n. 3 : *Qui hodie tecum sunt, cras Contrariari possunt.* Oecurrit alibi non semel.

* **CONTRARIARI**, Conviciis et maledictis insectari, Gall. *Injurier*. Libert. S. Joan. Angeriac. ann. 1204. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 672. art. 7 : *Si major et eschevini sedent in eschevinagio, et tunc aliquis Contrarietur alii in audientia, erit in misericordia majoris et eschevinorum, secundum quantitatem convitiij, et quod convitiari consuevit.* Nostris mutato r in l, ut sæpe fit, *Contralier*, pro *Contrarier*, Adversari. Le Roman de Robert le Diable MS :

Car li pluisonr encontre dient,
 Qui viers les autres Contralient.

* **CONTRARIETAS**, Molestia. Diurnus Romanus cap. 7. tit. 22 : *Neque ullam læsionem aut Contrarietatem malam in ipso Beati Ill. Monasterio... inferre audeat.* Epistola Eugenii III. PP. ad Narhonensem Archiepisc. in Bullario Cluniacensi pag. 57 : *Qui quoddam molendinum antefati Monasterii fregit, et ex eo molestiam et Contrarietatem fratribus ipsius loci contra justitiam inferre præsumit.* [Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 380 : *Liceat nobis proprias Monasterii terras omni tempore defendere atque animalia nostra ad pabulandum mittere absque cujuslibet personæ vel potestatis Contrarietate.* Hic intelligi posset Oppositio, ut apud Macrobius de Somno Scipionis lib. 2. cap. 15 : *Nunquam ex duplicatis similibus Contrarietas emergit.* Et cap. 16 : *Nulla est Contrarietas, etc.* Hac notione usurpant Tertul. adv. Hermog. cap. 35. Sidon. lib. 4. Epistola 12. etc.]

* **CONTRARIOSITAS**, Obstaculum, oppositio, apud Rymerum tom. 15. pag. 302 : *Negligentia, repugnantia seu Contrariositas, etc.* Rursum occurrit pag. 324.

* **CONTRARIOSUS**, Contrarius, molestus, calamitosus. *Contrariosi eventus*, in Edicto Philippi Fulcri Franc. Regis 23. Martii ann. 1302. apud de Lauriere tom. 1. Ordin. pag. 357.

1. **CONTRARIUS**, Dæmon, Diabolus. Glossarium vetus : *Satan, adversarius, Contrarius*. S. Hieron. de Nominibus Hebraicis : *Satanas, παραβάτης, Contrarius*. Alibi : *Satanas, adversarius, sive transgressor.* Et Epist. 23 : *Vaderetro Satana, quod interpretatur, adverse.* Interpres vetus Epistolæ S. Barnabæ : *Cum sint ergo dies nequissimi, et Contrarius habeat hujus sæculi potestatem.* [Καὶ ἀπὸ λύου τοῦ ἐναντίου φυλακτῆναι, in Euchologio

apud Morinum de sacris Ordinatis. pag. 103.] Ita apud Paulum Silentiarium in Descript. ædis Sophianæ 1. part. vers. 140. ἀντίθεως dicitur :

Δείμονος ἀντίθεως βραυτλήτοις ἐρωαῖς.

2. **CONTRARIUS**, Qui molestiam infert, qui aliquem in rei cuiuspiam possessione turbat. Bulla Benedicti VIII. PP. in Bullario Cluniacensi pag. 7 : *Warulfus de Braceduno et frater ejus Walterius Matisconensis Præpositus, qui eis Contrariis sunt de precaria quam tenebat de sancto Petro, etc.* Girardus de Centarpennis, qui eis Contrarius est de villa Fontanedo, etc.

* **Contraire** nude, pro Inimicus, adversus, in Charta ann. 1369. ex Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 461 : *Loys Larcevesque chevalier, filz du seigneur de Taillebourg nostre Contraire, qui tousjours a tenu et tient encore la partie de noz annemis et Contraires.*

CONTRARIUM FACERE, Molestiam inferre. Capitulare Caroli Mag. ann. 797. apud Holstenium in Collect. Rom. § 6 : *De Presbyteris statuerunt, quod si aliquid eis, aut eorum hominibus quis Contrarium facere, aut tollere præsumperit contra justitiam, omnia in duplum restituat, et ei componat.*

† **CONTRAROTULATIO**, Rationes rationibus adversæ, Gall. *Contrôle*. Charta Henrici IV. Regis Angl. ann. 1406. apud Rymerum tom. 8. pag. 436. col. 1 : *Per fines et redemptiones, ad opus nostrum, illis, quos ad hoc deputari fecerimus, per Contrarotationem dilecti nobis Johannis Bodenham, quem ad hujusmodi Contrarotationem faciendam similiter deputavimus, solvendo pro vita, terris, etc.*

† **CONTRAROTULATOR**, Qui præest adversis rationibus, Gall. *Contrôleur*. Charta Henrici IV. Regis Angl. ann. 1399. apud Rymer. tom. 8. pag. 118. col. 2 : *Rex de eo, quod sibi per testimonium Contrarotulatoris Regis ibidem sic solverit, etc.* Vide *Curiosus*.

* **Contreroleur**, in Stat. ann. 1372. tom. 5. Ordinatis. reg. Franc. pag. 538. art. 1. Dicitur etiam *Contrarotulator*, qui acceptum et expensum in commentaria refert. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 144. rº : *Die ix. Sept. 1374. magister Johannes Rousselli institutus Contrarotulator receptæ Bellicadri. Stat. colleg. Longobard. MSS. ann. 1392 : Sit unus Contrarotulator, qui habeat scribere omni septimana misias et recepta. Contreroleux vero, Censor importunus, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 54 : Homme moult arrogant, malicieux et Contreroleux, etc.*

* **CONTRAROTULATOR Argentariæ Regis**, in Memor. D. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1378. fol. 182. rº.

† **CONTRAROTULATOR AUDIENTIÆ**, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1672.

† **CONTRAROTULATOR PIPE**, infra in voce *Ingrossatores*.

* **CONTRAROTULATUM**, Exemplum aut antigraphon actorum. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 104 : *Duo quaterni papiri, quorum primus (continet) Contrarotulatum sive copiam expletorum et emendarum parlamenti Dolæ, incepti xv. Febr. ann. 1439. secundus vero continet similiter*

copiam sive Contrarotulatum expletorum et emendarum parlamenti Beluæ et S. Laurentii.

† **CONTRAROTULUM**, Recognitio scripta, Gall. *Contrôle*. Litteræ Regis Angliæ Vicecomiti Glocestr. : *Ille quem mittes ad ipsos conducendos, per visum et Contrarotulum prædicti Willelmi de nominibus et personis, etc.*

* **CONTRARULLATOR**, Idem qui supra *Contrarotulator*. Charta ann. 1342. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 581 : *Johannes de Turno Parisiensis diocesis Contrarullator Marmanlæ pro domino nostro Francorum rege, etc.*

* **CONTRASCRIBA**, Eadem notione; ἀντιγραφῆς, Jul. Polluci. Inscript. seu epitaph. ex marinor. Lingon. tom. 9. Comment. Acad. Inscript. pag. 148 : *Dis MANIBUS LIULICHI CRESCENS JULIORUM DISP. FIL. ET ULLINUS CONTRASCRIBA. Vide Contrascriptor.*

† **CONTRASCRIPTOR**, Idem qui *Contrarotulator*. Vetus Inscriptio : *Contrascriptor rationis summi Choragi. Vide Salmasium in Hist. Aug. pag. 480.*

* **CONTRASIGILLUM**, [Sigillum sigillo ex adverso oppositum, Gall. *Contrescel*.] Vide *Sigillum secreti*.

*† **CONTRASIGILLATE LITTERÆ**, Munitæ *Contrasigillo*. Charta ann. 1311. apud Baluzium Hist. Avern. tom. 2. pag. 139 : *Patentes litteras... continentes duas pellas pergamenti tenaci glutinio conglutinatæ, et ab utraque parte in principio cujuslibet juncturæ Contrasigillo Curie Romæ Contrasigillatas.*

† **CONTRASIGNETUM**, ut *Contrasigillum*. Inter Statuta S. Capellæ Parisiensis ann. 1098. habetur Provisio de *Contrasigneto*, in qua sic legere est : *Exstitit per eos concorditer ordinatum, videlicet quod unum fiet parvum signetum, nuncupandum Contrasignetum sacre Capellæ, quo in omnibus et singulis finantiarum litteris, etc.... deinceps utetur, et litteris et contractibus eisdem una eum præfati dietæ sacre Capellæ appensione sigilli affigetur.*

* Mendum esse in anno recte opinati sunt Auctores novi Tract. diplom. tom. 4. pag. 13. legendum quippe est 1398.

* **CONTRASIMILIS**. Vide *Pares*, qui ejusdem sunt conditionis, etc.

* **CONTRASTARE**, Adversari, sese objicere : Italis *Contrastare*. Historia obsidionis Jadrensis lib. 1. cap. 27 : *Jadertini potenter Contrastabant. Vox Sidonio nota lib. 2. Epist. 2. 9. Hinc nostris Contrester, et Contester. Maistre Vacees au Roman du Rou MS. :*

N'i a ne fort ne fieble qui à Rou Contrestace. Chronicon Flandriæ Vernaculum cap. 72 : *Ils se doutoient que les Gentils hommes ne peussent Contrester à leurs rebellions. Adde cap. 1. 51. etc.*

* **Contraster**. Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinatis. reg. Franc. pag. 483 : *Pour Contraster à leur mauvaise volonté, etc. Obvier et Contrester aux malices et fraudes, in aliis ejusd. ann. ibid. pag. 482. Non contrastant, pro vulgari Nonobstant, ibid. pag. 353. Contretenir, eodem sensu, in Contin. Guill. Tyrrii apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 684 : Quant li Sarrazins virent*

que li Crestiens s'apareilloient de monter le flun, si s'armerent et ulerent sar la rive por Contretenir qu'il n'arrivassent. Pro Contretenere vero, legitur in Lit. remiss. ann. 1479. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 341 : *Il convint aux gens, qui estoient en la taverne, Contretenir iceulx compaignons, afin d'eschever à noise.*

* **CONTRASTARE ALIQUEM**, Accusare, alicui erimen objicere. Capitula ad Legem Almannor. cap. 22. Edit. Stephani Baluzii : *Et si ipsam vir Contrasteterit culpabilem, ille propter quem ei reputatur, mortuus fuerit ille qui feminam Contrasteterit Wiregildum ejus desolvat.*

* **CONTRASTATIO**, Contentio, contentatio, Ital. *Contrasto*, Gall. *Contestatio*. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Mar. pag. 161. col. 2 : *Audiebant etiam Contrastationes ipsorum et responsiones ipsius beati sed ipsos demones nulla earum videre poterat. Vide mox*

* **CONTRASTUM**, Eadem notione : item Prohibitio, impedimentum. Inquisit. an. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Et tu invenerunt Contrastum et devetum in dicto territorio a baillonis dom. Barralli, ita quod nullus audebat ire in dictum territorium, nameret pascairagium ab ipsis Quod aliquis homo impediret vel freret Contrastum Artigue in herbis, etc.* Charta an. 1273. ex Tabul. Cantogil. : *De questionibus, petitionibus, raneuris et Contrast que et quas haberent vel facerent, Comp miserunt. Stat. Massil. lib. 1. cap. 3. Quod illi qui haberent Contrastum inter debeant ei (pacificatori) resarcire an partes communiter suum jornale sive mnum.*

* **CONTRATA**, Regio, vel tractus, Italis *Contrada*, Gallis *Contrée*, Anglis *Count*, quasi *Conterrata*, ut quibusdam plac. Acarisius, a *Contraho* : alii denique *Contado*, seu potius a *Contea*, Comitatus, vocem effectam putant. [* A *Contrera* Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 111] Occurrit apud Albertum Argentini. pag. 10. Joan. Hoesemium in Theobaldo a Bæ Epise. Leodiensi cap. 32. Sanutum lib. 1. part. 1. cap. 6. lib. 2. part. 2. cap. 2. trum de Vineis lib. 2. Epist. 54. lib. 3. E. 11. Fridericum II. lib. 2. de Arte ven. lib. 1. cap. 11. 43. Joan. Carmessonium in S. Petri Thomasi cap. 2. in Constit. Sic. lib. 3. tit. 38. etc. [*Contrata urbis*, Ital. *Rione*, Pars urbis, Gall. *Quartier* a. d. Ottobonum Scribam in Annal. Genuens. ad annum 1181. Hæc notione passim Angli. Mutinens. Andreas Dandulus in Chronico et alii.] [* *Contrada* eodem sensu in C. Roman. ann. 1151. ap. Pertz. vol. 4. 388. et sæpius.]

* **CONTRACTA**, non semel eadem notione apud Ericum Upsaliensem in Histor. Suor. lib. 1. pag. 6. lib. 4. pag. 115. et alibi

* **CONTRATENENS**, Gracilium ab alto partium cantor, Gall. *Haute-contre*; *contretenneur*, apud Cotgravium. Kalenda et obituar. eccl. Camerae. MS. fol. 1. : *Acceptavimus institutionem cujusdam memoracionis B. V. Mariæ fiendæ singulis diebus Sabbati..... per magistrum, cujus pueris altaris sue regimini commissis,istente sibi uno Contratenente,.... quibus*

distributio singulis ebdomadis per officium assisicæ.

CONTRATENERE. Leges Alfredi et Godrini Daci Regis Eastangliæ, cap. 9. apud Bromptonum : *Si quis decimam Contrateneat, reddat Lashlite cum Dacis, Witam cum Anglis.* Saxonica Editio habet *Orhealdan*, quod contra legis preceptum, ex contemptu tenere, vel detinere, onat.

* **CONTRATITULUS**, Responsum, refutatio, Gall. *Replique*. Stat. Montis. reg. pag. 4 : *Statuat terminum iudicens parti, contra quam intentiones producerentur, duorum iurum continuorum exinde proxime sententium, ad accipiendum copiam dictarum intentionum contra se productarum, et ad sciendum ejus Contratitulos, si quos facere voluerit, et dictos Contratitulos, ipsi iudicanti in iure presentandum, et illis presentis, teneatur dictus dominus iudicens eos corrigere et superfluos rescare.*

* **CONTRATULATOR**, pro Contrarotulator, in Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordinatio. Franc. pag. 370. Vide supra *Contralator*.

† **CONTRAVADIUM**, ut *Vadium*, Pius, Gall. *Gage*. Charta Alberici Archiep. m. ann. 1217. in Chartulario S. Nicasii m. : *In Contravadium posuerunt viginti tarios frumenti.* Altera Curie Archidiaconi Rem. ann. 1256 : *Pro dicta legitima andia ferenda dedit in Contravadium nia bona sua.* Alia ejusdem anni et eisdem Archidiaconi : *Pro legitima garandia endia dederunt in Contravadium Ecclesie norate bona.* Occurrunt passim hujusmodi loquendi formulæ in Chartis laudatiularii, quibus adde Chartam Curie sionensis anni 1259. ex secundo Chartario S. Medardi : *Item asseruit idem theus, quod dictus Adam Miles posuerat in Conventui in Contravadium pro dicto su, quandam petiam terre... que quidem a terre honerata Contravadiosupradicto... theus loco illius pecie terre posuit coram dicto Conventui alias possessiones in travadium.*

Vel potius Fundus terræ, qui in cautionem debiti census aut redditus annui ex fundis assignatur; cujusmodi pignus *trepan* appellatur in Stat. Lossens. art. apud Joan. Mantel. Hist. Lossens. part. pag. 24 : *Item quand quelqu'un prends en héritage, à condition et devis qu'il tra Contrepant, suivant la coutume et ou s'il ne fait reforme particuliere, tel mettre Contrepant si suffisant, que avec le gage ou bien principal, il puisse estimé le tiers meilleur que les biens ables, et ce sur des heritages, qui ne ent perir ni par feu ni par eau.* Unde es *contrepannées* sur heritages, in Con. Hannon. cap. 95. et Mont. cap. 34. Glossar. jur. Gall. voce *Contrepan*, *ragagiammentum* et *Contragagium* supra. **CONTRAVENGIA**, Vindicatio, clarigatio, nostris *Contrevenge* et *Contrevangement*; quod *Represalie*. Vide in hac voce. remiss. ann. 1353. in Reg. 81. Char. reg. ch. 665 : *Cum Guillelmus de arniger... pro vindicta seu Contravengia... accipienda et facienda ivisset, etc.* ann. 1483. in Reg. 207. ch. 298 :

Jehan de Tinteville se tira devers le suppliant, et lui dist qu'il avoit congié de nous de soy venger de l'oultrage et desplaisir que les habitants de la ville d'Avignon lui avoient fait; mais qu'il fist ladite Contrevenge hors de nostre royaume. Lit. Phil. VI. reg. Fr. ann. 1348. ex Chartul. 23. Corb. : *Par vertu du general commandement que nous aviens fait faire pour cause de nos guerres, que aucuns ne guerroyast, ne fit aucun contrevangement, etc.* Litter remissor. ann. 1382. in Reg. 121. ch. 18 : *Ledit Hennequin accompagné d'aucuns de ses parens et amis, par manière de guerre et de Contrevangement ala ès maisons et hostels d'aucuns des parens et amis dudit Mahieu, etc.* Vide supra *Contracambium* et mox *Contravindicare*.

* **CONTRAVERIRE**, Prævaricari, legem violare, perfringere, Gall. *Contrevenir*, Ital. *Contravénire*. Stat. Vercell. lib. 2. pag. 43. 1º : *Et ultra solvat pro banno qualibet vice qua Contravenerit, solidos lx. Pap.*

CONTRAVINDICARE, Vindicare, clarigare. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 159 : *Plures injurias et excessus fecerant et intulerant ipsi se Contravindicando, etc.* *Contrevenguer*, in Lit. ann. 1370. pro commun. Tornac. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 378. art. 26 : *Que s'aucuns forains courroit sus, ou faisoit assault ou invasion contre les bourgeois et habitants de la ville de Tournay, et les bourgeois... en eulx ostant et deffendant modérément ou en Contrevenguant de bel-fait, mutiloit ou mettoit à mort... son annemi forain, qu'il trouveroit en ladicte ville et banlieue; etc.* Ubi minus bene editum videtur *Contrevengnant*. Vide supra *Contragagium* et *Contravengia*.

† **CONTREDA**, Regio, Gall. *Contrée*, apud Lobinellum in Glossario ad calcem Histor. Britan. Vide *Contrata*.

* **CONTRIBUABILIS**, **CONTRIBUIBILIS**, Gall. *Contribuable*, Impositionibus obnoxius. Arest. ann. 1374. 10. Jun. in vol. 6. arestor. parlam. Paris. : *Aliquos proscuti fuerant de tallia nostra tanquam Contribuabiles ad dictam talliam.* Instr. ann. 1490. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. pag. 8. col. 2 : *Ita fiet in lingua Occitana ad utilitatem omnium habitantium in dicta patria Contribuabiliu in denariis regiis.* Ch. Caroli VIII. reg. Franc. ann. 1483. ibid. tom. 4. pag. 32. col. 1 : *Item quod persone ecclesiasticæ, pro bonis eorum de antiqua contributione non admortisatis, sint Contribuabiles, cum ceteris habitantibus ruralibus, in talliis et aliis subsidiis.*

† **CONTRIBULARE**, Conterere, affligere, in sacris Bibliis non semel.

CONTRIBULES, **CONTRIBUNALES**, **CONTRIBUNI**, Consanguinei, cognati. Gloss. Isidori : *Contribules, Consanguinei, quasi eadem tribu.* Rursum : *Contribuni, Consanguinei, parentes.* Leges Edmundi Regis Angl. cap. *De assultu in itinere* [* II. cap. 1.] : *Siquisquam cognationis suæ firmet eum postea, reus sit omnium quæ habebit erga Regem, et portet faidam erga Contribunales mortui, quia primitus reprobaverat eum.* Saxonica apud Lambardum pag. 75. wege þa fæhðe wið þa megðe, id est, is jam cognatis interfecti pro inimico ha-

betor. [* Vide Forcellinum. Exstat in Erchemb. Histor. Longob. ap. Pertz. vol. Script. 3. pag. 256. et 263. et in Chronic. Salern. ibid. pag. 542. in Ruodlieb fragm. 8. vers. 45. fr. 10. vers. 18 et sæpius.]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Contribulis, qui est d'une même lignié.*

CONTRIBULITAS, *Cognatio, vel consanguinitas*, apud Will. Britonem in Vocabulario MS.

* **CONTRIDERE**, pro Conterere, in Act. S. Silvini tom. 7. Sept. pag. 647. col. 1.

CONTRITIO. Vide *Comictia*.

CONTRITUS assensus, id est, impeditus; unde pulsus *Contritus*, id est, debilis, ut *velox in principio paroxysmorum*. Matth. Silvatic.

† **CONTROFACTOR**, Imitator, qui exprimit aliquid imitando, Gall. *Contrefaiseur*. *Controfactor misteræ monetæ*, apud Rymerum tom. 9. pag. 471. col. 2. Vide *Contrafacere*, 1.

† **CONTROMARCHA**, Facultas repetendi res sibi ablatas in ditione Principis alieni. Fornia tractatus Regis Castellæ cum Henrico Rege Angliæ ann. 1410. apud Rymerum tom. 8. pag. 619. col. 2 : *De et super omnibus et singulis roberiis predictis, marchis, Contromarchis seu aliis captionibus quibuscumque factis sive perpetratis per quascumque personas.* Vide *Marcha*, *Facultas*, etc.

CONTROPATIO, quasi *Contrapactio*, *Compensatio*. Lcx Wisigoth. lib. 6. tit. 1. § 5. de Servo qui in tormentis mortuus est : *Verum ut de servorum meritis omnis ambiguitas cesset contentiois, non pro artificii qualitate excusatio videatur haberi, sed pro servis quæstionandis, Contropatio adhibeatur ætatis et utilitatis, etc.* Lib. 10. tit. 1. § 17 : *Utrique domino æqualiter sexus, numeri, vel ætatis Contropatione noveris dividendum.* Lih. 4. tit. 5. § 3 : *Contropatis his quæ tempore nuptiarum promeruit; id est, compensatis.* [* In Foro Judic. asmado. Est *Æstimatio*.] Apud Butilerium *Contrepaner* est *Compensare* : ubi forte legendum *Contrepacter*. [* Vide *Contravadium*.]

† **CONTROROTULATOR**, ut supra *Contrarotulator*, apud Rymerum tom. 1. pag. 244. col. 1.

CONTROVERSIONES, *Controversiæ*, in Epist. Clementis PP. apud Bromptonum.

* *Querelles et toutes Controversions civiles*, in Libert. villæ de Peyrusse ann. 1368. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 706. art. 21.

* **CONTROVERSUS**, *Controversiarum amator, pugnax, contentiosus*. Stat. Raim. Magalon. Episc. ann. 1138. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 355 : *Nolite fieri fornicatores, neque Controversi, neque fures, neque maledicti, neque rapaces, neque adulatores, neque inter vos discordiam habeatis.* Nisi quis *Controversos* hic interpretetur de iis, qui aversa venere utuntur, quod inter fornicatores et fures collocentur addaturque postea, *neque inter vos discordiam habeatis*; quod jam significatum esset voce *Controversi*, priori sensu intellecta. Vide infra *Delictum spinæ dorsi*.

CONTUBERNIUM. Gloss. Lat. Græc. : *Contubernium*, συνσκήσιον, σύνιτον, στρατιωτῶν. Gloss. Græc. Lat. : ἄνδρῶν σύστημα, *Con-*

tubernium. Lex Salica tit. 16. § 1: *Si quis vil- lam alienam adsalierit, ipse et omnes qui convicti fuerint, quod in ejus Contubernio fuissent, etc.* Tit. 44: *Si quis collecto Contubernio hominem ingenuum in domo sua adsalierit, etc.* Id est, *Contubernariis*, vel *Contubernalibus*, uti appellantur a Festo: *Contubernium* dicitur *Contubernalium* habi- tatio. Idem Glossarium: *Contubernarius*, σύν- κυβητος, σύνσκηνος. Glossar. Lat. Gr.: ὁμοδύ- τος, *Conversator*, *Contubernalio*. Apud Ta- cticos, *Contubernium* dicitur constitisse de- cem aut minoris numeri militibus. Vide Gloss. Rigaltii.

† **CONTUBERNIUM** malam in partem ac- cipitur pro Cohabitatione illicita viri et mu- lieris, in Litteris Clementis Papæ pro Du- cissa Yolendi, apud Lobinellum Histor. Britannic. tom. 2. col. 467: *Non ignari quod gradibus consanguinitatis et affinitatis prohibitis essent conjuncti, matrimonio invi- cem de facto, cum de jure non possent... clandestine contraxerunt, et in hujusmodi matrimonio, imo verius Contubernio, diutius minus legitime permanentes, ex illo filios et filias procrearunt.* Vide *Conturnus*.

CONTUBERNALES ET APPARITORES, in Re- latione Symmachi apud Baron. ann. 419. n. 6.

* **CONTUCIARE**, Contundere, ferire, sauciare, Gall. *Faire des contusions*. Charta Ludov. Bucil. abh. ann. 1170. inter Pro- bat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 338: *Si aliqui de familia ecclesiæ intra curtis am- bitum rixantes, se invicem Contuciaverint, etc.*

† **CONTULATIO**, ut infra *Contulitio*, Collatio. Formulæ Andegav. num. 32: *Strumenta cartarum vindicionis, cautionis, cessionis, donationis, dotis composcionalis, Contulationis, pactis, commutationis, con- venientiis, securitatis, etc.*

† **CONTULERE**, Conferre, donare. Scriptura Mironis pro Monasterio Bisul- dunensi in Catalonia inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 183. col. 2: *Et laudatus glo- rificatusque Omnipotens Deus ab omni po- pulo qui talem dignatus est Contulere patro- num.*

CONTULITIO, Collatio, donatio. Gloss. Lat. Gr.: *Contulisse*, εἰσέχειν μὲν. Formulæ veteres secund. legem Romanam cap. 18: *Ego in Dei nomine ille, dulcissimæ conjugii mee illi, dono tibi per hanc Epistolam Con- tulitionis, donatumque esse volo locellum rem proprietatis mee, etc.* Infra: *Si fuerit ullus de hæredibus nostris, vel quælibet per- sona quæ contra has duas Contulitiones uno tenore conscriptas aliquid agere... præsum- pserit.* Charta Roberti Comitis et Abbatis S. Martini Turonensis apud Sammarthanos in Archiepiscopis Turon. n. 54. sic claudir- tur: *Data est hæc Contulitionis, seu potius restorationis auctoritas, etc.* [Formulæ Andegav. art. 31: *Strumenta sua quam plu- remas, vindicionis, dotis composcionalis, Contullitionis, etc.* Vide *Contulatio*.]

* **CONTUMACIA**, Gall. *Contumace*, Va- dimonii detrectatio. Stat. comitat. Venaiss. sub. Clem. VII. PP. ex Cod. reg. 4660. A. cap. 12: *Notarii officia exercentes singulis diebus juridicis, quibus curia tenebitur, an- tequam discedant a curia, scribere in uno quaterno omnes Contumacias et dictas falli-*

tas..... teneantur. *Contumaciou*, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 521. Vide *Contumacio*.

* **CONTUMACIALIS LITERA**, Qua vadi- monii detrectatio declaratur. Lit. official. No- viom. ann. 1396. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 45: *Dictis clericis coram nobis suf- ficienter comparentibus, et quantum debue- runt expectantibus, litterasque Contumacia- les de dictis diebus contra omnes citatos a nobis reportantibus, etc.*

† **CONTUMACIO**, Vadimonii detrecta- tio, Gallis Practicis, *Contumace*. Appella- tio anni 1495. ex Archivo B. M. de Bono- nuntio Rotomag.: *Sic transit in rem judica- tam, cum ad illam ferendam fuit debite convocatus, et pluribus Contumacionibus in- termediis... quæ fuerunt notæ tam apud civitatem Rotomag. quam supra locum dicti appellantis.*

† **CONTUMACIUM**, *Inquinamentum*, in Glossario MS. Sangerman. num. 501. [** In cod. reg. 7644. *Continuatium*. Conf. *Con- tumia*, nisi sit pro *Contaminatio*.]

† **CONTUMASSARE**, Gallicis Præcticis, *Contumacer*. Vadimonii deserti reum pro- nunciare. *Contumassare et de Contumassia condemnare*, in Privilegiis a Raymundo de Agouto concessis Johanni de Masalguis ann. 1348. ex Archivo Præsidis de Mazau- gues.

CONTUMAX CAPITIS, id est, *vertex*. Ita Glossæ MSS. ad Alexand. Iatrosoph.

CONTUMELIARE, Contumelia afficere. Ado Viennensis in Chron. ann. 799: *Jus- sit eos, qui Pontificem Leonem tam inho- neste et indecenter deponendo Contumeliave- rant, sibi exhiberi.* Occurrit præterea in Actis Martyrii S. Didymi et Theodoræ n. 6. apud Christianum Grammaticum in Matthæum, in Legib. Henrici I. Reg. Angl. cap. 39. etc.

* **CONTUMELIUM**, Contumelia. Annal. Franc. tom. 5. Collect. Histor. Fr. pag. 41: *Et multitudo Saxonum ibi occisi sunt, et reliqui fugientes cum magno Contumelio re- versi sunt Saxoniam.*

CONTUMIA, *Derisio*, in Gloss. Arabico Lat. *Contumelia*, Joanni de Janua, [et Glossatori Sangerman. MS. num. 501.] Marcianus Capella lib. 4. extremo:

Populum Cecropidarum bene quo palliatum Bromius conceperet Contumias nosse dolere.

[** Grotius ad hunc locum ut ex Isidori Glossis habet: *Catumia*, *Contumelia*; apud Grævium legitur *Contumia*.] Porro *Con- tumeliam* proprie pro adulteris dici annotat Jacobus Gotofredus ex leg. 2. Cod. Th. ad L. Jul. de Adult. (9, 7.)

CONTUPICTA. S. Columbanus Ep. 5: *Licet enim mihi nimirum micrologo, illud cujusdam egregium sapientis elogium, quod dixisse fertur, quandam videns Contupi- ctam, non admiror artem, sed admiror fron- tem.* Ubi leg. forte *comptam*, vel *acu com- ptam* id est capillos acu discriminatos, vel denique, ut Editor censet, *compte pictam*.

† **CONTURBARI**, Commorari, ut expli- cat Barthius in Glossario ex Anonymi Hist. Palæst. apud Ludewig. tom. 3. pag. 28: *Cœperuntque omnes simul quærere, qualiter S. Sepulcri iter valerent peragere; dicentes, quoniam appropinquaverat eundi terminus, nulla erat hora Conturbandum am-*

plius. Nimirum, inquit idem Barthius quia tales sententiæ non sine tricis turbæ que effectui dabantur.

CONTURBIUM. Capitulatio Caroli Mag. pro partibus Saxonie cap. 28. apud H. stenium in Collectione Romana: *Si fo- inter eos aliqua discordia, aut Conturbi- ortum fuerit.* Annales Franc. ann. 77: *Sine læsione vel aliquo Conturbio clu- apertas... introivit.* Occurrit præterea Capitulari Pipini Regis Italiae cap. 35. e Diplomate Egicæ Regis, quod præfigi Concilio Toletano XVI. Vide *Disturbium*.

† **CONTURMALIS**, Ejusdem tur- Ammian. Marcel. lib. 16. cap. 30: *Opit- tum Conturmalibus suis venire.* Non se- occurrit apud eundem.

† **CONTURMARE**, eidem Ammiano 16. cap. 29. est in turmas ordines a congregare: *Cum eques in ipso prælii- culo se fortiter Conturmaret.*

CONTURNUS. Marculfus lib. 2. Fo- 16. de Puella invita rapta: *Dum et te- ciente Conturno, contra voluntatem pa- tum tuorum, rapto scelere, in conjugio- ciavi.* Bignonius reponit *Contubernio*, i- copiis contractis, ope sociorum et an- rum, uti vox *Contubernium* sumitur in Salica: quo casu, erit *Contubernium* auxilium, sed illicita conjunctio, uti- patur in leg. ult. C. de Incestis nup- qua Anastasius Imp. decernit ea resot- viribus carere, quæ quibusdam per- permiserunt scelesto contubernio nomen- trimonii imponere. At cum *Conturno* p- rant Codd. MSS. ea vox accipi post- quomodo apud nostros *Contour*, it- virgo deceptam se raptoris suasionis ejusque calliditate circumventam, ctam, et sollicitatam dicat.

☞ Marculfi locus, qui negotii ha- facessit, videtur a Bignonio lectus de- sed bene interpretatus, contra a C- bene lectus, at interpretatus male. I- legendum cum Cangio et MSS. cod- ciente *Conturno* vel *Coturno*; nam ni- fert. Editio Bignoniana Paris. 1613. *Conturno*: eadem editio inserta Bib- cæ Patrum ann. 1624. legit, *Coturno*. Chronic. Besuense infra citatum utit- *turno* pro *Conturno*. Exponimus ter- Marculfi verba fere ut exponit Bign- *Paciente Conturno*, id est, faciente a- amicorum, seu potius amici ope atq- silio. Ea namque ætate, quod Bign- Cangiumque fugit, ex recepto loc- usu *Coturnus*, Amicus dicebatur. R- ficitur auctoritate veteris Glossari- Sangerman. num. 501. quod sic h- *Coturnus*, *Venaticum* et *agreste calcen-* *tum est, quia unius (lege unus) pe-* *que convenit; unde si quis duobus* *dantibus fuerit amicus, Coturnus* *[** E Servio in Eccl. VII. vel 3a]* *Coturnus* ergo juxta veteres Gloss- amicus inter duos discordantes: qu- acceptio mirum quam apte Marcul- veniat. Rapuerat aliquis puellam- puellæ ejusque parentum voluntate- ptam, faciente *Conturno*, sibi matr- copulavit. Intervenit amicus tum vi- puellæ, qui eo puellam adduxit, u- raptorem invita passa erat, non in- ritum haberet. Certe primum disco-

inter se raptor et rapta : Coturnus itaque fuit amicus, qui utrique conveniens discordanti, utrumque conciliavit. Sed ut ut est de Marculfi loco constat vocem *Coturnus* in Gloss. Sangerm. singularem habere notionem haud indignam quæ observaretur. ** An faciente *Contrario*, i. e. Diabolo? sed Bignonii conjectura non displicet.]

CONTURNUS, pro Flexu, deflexu, circuitu accipitur, in veteri Charta ex Tabulario S. Benigni, apud Perardum pag. 20 : *De uno fronte terra S. Benigni, de alio latere Conturno S. Benigni et S. Stephani, etc.* alia apud eumd. pag. 53 : *De uno fronte strada publica pergit, et de alio fronte Conturnus.* Adde pag. 99. [et vide *Contorium*.] **COTURNUS**, pro *Conturnus*. Chronicon esuense pag. 531 : *Habentes terminationes a uno latere terram S. Vincentii, de alio ratam publicam, de una fronte fiscum, de alia fronte Coturnum vicinorum.*

† **1. CONTUS**, f. pro *Contus* vel *Conditus*, ancinnatus. Chronicon Siciliae apud Martini. tom. 3. Anecd. col. 20 : *Cum enim magnificus Rex Conradus divæ memoriæ carissimus pater noster, testamento sollerter Conatus, quondam tempore mortis suæ, nos tenelun et infantulum... in manibus S. matris ecclesiæ reliquisset.*

* **2. CONTUS**, Calculus, ratio, Ital. *Conto*. Correct. stat. Cadubrii cap. 41 : *mercatores suis talleis defraudari possunt, jubemus quod quicumque seccator, vel quis capiens vel capi faciens talleas mercatum sive forensium, sive civium, teneatur debeat ipsas separatim cancellare et pro conto recipere, et ipsis mercatoribus pro conto designare.*

† **CONTUTARE**, Tutare Plauto, aliis tati, In tuto collocare, curare. Vita S. Antonii de Padua tom. 2. Junii pag. 706 : *se totum dispositioni divinæ commendas, sursum firmissimæ spei anchoram contutavit.* Concil. Gerundense Hispan. tit. 2. pag. 242 : *Si vero matrem in domo fuerit aut sororem, secundum priorum canonum statuta per earum personas ejus debet contutari substantia; id est, administrari et defendi.*

CONTUTELLA, Tutela, quæ pluribus administranda committitur; unde *Contutor* et *Contutrix*, qui res pupilli una administrant. Inquisit. MS. ann. 1449 : *Durante tempore ipsius Contutelle, dominus Johannes Gantelmi Contutor, etc.* Inventar. al. 1476. ex Tabul. Flamar. : *In quò (cofiro) vestes sive raupas dictæ nobilis Aie d'Absaco Contutricis erant protunc.*

CONVADARI, Laurentio in Amalthea, *Vadimonium* denunciare, *Vadimonio* obviare.

CONVADIUM, ut *Contravadium*, Pignus, impignoratio, in Annal. Bened. tom. 3. pag. 633 : *Matrona quædam... Dominis tribus Gausmaro Saviniacensis Monasterii abbati et Congregationi Monachorum subequenti, mansum unum in villa Scannan in Convadio, seu impignoratione dedit triginta solidis*

Charta ann. 1063. ex Tabul. Dervensi : *in nomine Abbate S. Bercharii ut alodium n, quod est Viridiolas, in Convadium venderet rogavi, ea conventionem, ut post eculum sex annorum liceret redimi. Con-*

vainerie, Occupatio, manucaptio, usurpatio, in Libel. suppl. Gandav. ann. 1385. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1620 : Item que toutes Convaineries, qui sont faites par contumaces ou autrement d'un côté ou d'autre, de fiefs, de treffons, de heritages, de franche rente, où qu'il gisent, pour l'occasion des guerres de l'un Convaiucu sur l'autre.

† **CONVALESCENTIA**, Gall. *Convalescence*, Recreatio ab adversa valetudine. Miracula B. Edmundi Archiep. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1889 : *Lecto incubans et quasi de Convalescentia jam desperans.* Symmachus lib. 3. Epist. 11 : *Jam mihi Convalescentiæ portus aperitur.*

* **CONVALESCENTUM**, Tantumdem valens, Gall. *Equivalent*. Charta ann. 4. Lothar. reg. ex Chartul. Lemov. : *Recepimus de te pretio tuo, sicut inter nos convenit, hoc est, in argento, aut in Convalescent, solidos centum et quadraginta.* Convaloir, Convalescere, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 285 : *Après aucuns jours icelle femme releva et Convalua auncunement.*

† **1. CONVALIDARE**. Gloss. Gr. Lat. : *Στερεοποιῶ, Consolido, Convalido.*

* **2. CONVALIDARE**, Confirmare, corroborare. Stat. crimin. Saonæ pag. 118 : *Insuper Convalidaverunt et comprobarunt, comprobantque et Convalidant omnia et quæcunque acta, et quascunque deliberationes ac executiones factas et sequutas hucusque.*

CONVALLIA, Convallia loca, Convalles, apud Agrimensores.

† **CONVASARE**, Furari. Janssonius in Auctario ad Glossas Isidori : *Convasassem, Furassem, figuratum a colligendis vasis.*

* **CONUBIUM**, Donatio, quæ a parentibus filiæ fit propter nuptias, seu intuitu conubii. Charta Radulfi dom. Magdun. ann. 1195. ex Chartul. B. M. de Josaphat : *Vendidi pro trecentis libris Andegavensium avunculo meo Gaufrido, Levitarum domino, et uxori ejus et suis hæredibus totum Conubium matris meæ, tam in feodo quam in dominio.* Vide *Maritagium*.

CONUCULA, Colus, Gallis *Quenouille*, Italis *Conocchia*; [Germanis *Kunckel*.] Gloss. Latino Theotisc. : *Colus, Chunchla.* Lex Ripuar. tit. 59. § 18 : *Si ingenua Ripuaria servum Ripuarium secuta fuerit, et parentes ejus hoc contradicere voluerint, offeratur ei a Rege, seu a Comite, spatha et Conucula. Quod si spatham acceperit, servum interficiat, si autem Conuculam, in servitio perseveret.* [Tilius apud Eccardum habet *Comiculam*, male. Codex vero Gothan. *Conuglam*, et Codex Guelf. *Cuniculam*. Le Roman de la Violette MS. :

Et besche et Coloigne et fusel
Leur apporta pour labourer.

Sermo est de Adamo et Eva pulsus e paradiso.] Vide Steph. Baluzium ad Capitul. Reg. pag. 996.

* Alias *Coloigne*, *Connoille* et *Conoingnole*. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 77 : *Et lors quant ladite Jehanne oy ces paroles, prist sa Coloigne et en feri le suppliant trois coups sur la teste.* Aliæ ann. 1412. in Reg. 166. ch. 257 : *Et estoit le descort pour ce que Richart Goubin avoit donné à Thomin Picot d'une*

Connoille à femme sur la teste. Neque aliud fortassis sonat *Conoingnole*, in Aresto ann. 1279. ex Reg. Olim parlam. Paris. fol. 48. vº. : *Item les tisserands disoient que li tainturiers ne devoient avoir en leur maison oustius, que l'en appelle cornebers, toures, lates, Conoingnole.* *Quelongne*, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 108. ch. 371 : *Ledit Guiot print une Quelongne de cane, de laquelle il la fery plusieurs cops, tant que ladite Quelongne brisa sur elle.* Pro re ipsa, qua colus amicitur, in aliis Lit. ann. 1400. ex Reg. 155. ch. 333 : *Il avoit donné une Quelongne de laine pour six solz.*

† **CONVEARE**, Convehere, adducere, Gall. *Conduire, Amener*; apud Rymer. tom. 12. pag. 471 : *Diversas hernesias in hoc regnum nostrum Angliæ pro viagio nostro afferre et Conveare possit.* Vide *Conviare*.

* **CONVENA**, *Che viene cum altri*. Glossar. Lat. Ital. MS.

CONVENABILIS, a Gall. *Convenable*, Conveniens, aptus. Inventar. ann. 1476. ex Tahul. Flamar. : *Item plus quosdam compedes ferreos satis magnos carceris, ad intrudendum et ponendum personeros aptos et Conveuabiles.* *Convignable*, eodem sensu, in Homil. in Advent. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 1. vº. col. 1 : *Convignable chose fu que li granz fisiciens vint, quant par tout le monde estoit et gisoit la grant desattiez.* A voce *Covignableté* et *Covignance*, *Opportunitas*, ibid. fol. 1. rº. col. 2 : *Poons veoir deux choses, c'est asavoir la Covignableté del avenement et le porfit.* La *Covignance* de venir est entendue, etc. Unde *Covignablement*, *Opportune*, ibid. : *Donques vint Covignablement li filz de Dieu, quant lions fu convencus de ignorance et de non puissance.*

CONVENANZERIUS, ex Italico *Convenenza*, Pactum, in Charta Longobardica, apud Ughellum tom. 7. Ital. sacræ pag. 566 : *Convenanzeriis suis Convenanzam dare judicavit.*

† **CONVENCIONARE**, ut infra *Convenire*, Per pactum promittere. *Conventio* Henrici Regis Angliæ et Willelmi Regis Scotiæ, in libro nigro Scaccarii pag. 39 : *Præterea, Episcopi, Comites et Barones Convencionaverunt domino Regi et Henrico filio suo, quod etc.*

* **CONVENCIONATOR**, Qui alterius nomine stipulatur. Charta Guill. ducis Norman. pro monast. S. Georg. de Banquer villa in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 666 : *Et de hoc fuit Leudo sacerdos Convencionator.* Vide *Convencionare*.

* **CONVENCIONATUS**, *Conventionem et amicitia conjunctus*. Lit. Caroli VI. reg. Fr. ann. 1415. in Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 71. vº. : *Ita quod omnes et singuli Januenses cives, districtuales, incolæ, Convencionati et qui pro Januensibus se tractant, possint et valeant ire, stare, morari, mercari..... per omnes et singulas civitates..... regni Franciæ.* Et fol. 72. vº. : *A donné (le roi) treve..... aux Jennevoys bourgeois, habitants, et à ceulx de leurs destroits, à leurs Convenancés et alliez, et qui pour Jennevois se tiennent.* Vide *Convenire*.

† **CONVENENSA**, Italis *Convenenza*, ut in *Convenanzerius* jam dictum est, *Conven-*

tio, qua candidatis suis Albigenes promittebant sese eis *Consolamentum* præstituros. Erat hæc veluti secunda initiatio ad profana sectæ mysteria. Prima vocabatur *Adoratio*, tertia *Consolamentum*. Adorationis ritum habemus Lib. sentent. Inquisit. Tolosan. pag. 13. et seqq. : *Vidit Hæreticos pluries et in pluribus locis, et adoravit eos, flectendo genua ter, inclinando se profunde coram eis, et dicendo ter, BENEDICITE*. Ista autem Adoratio iterabatur toties quoties. De Convenensa ibidem his verbis : *Item fecit pactum Hæreticis, quod ipsi vocant la Convenensa, quod reciperetur ab eis in fine suo secundum pessimam eorum consuetudinem*. Similia leguntur pag. 220.

* **CONVENENTIA**, Conventio, pactum, nostris alias *Conveance* et *Convence*. Annal. Franc. ad ann. 786. tom. 5. Collect. Histor. Fr. pag. 44 : *Tunc dominus rex Carolus prospiciens se ex omni parte, Deo largiente, pacem habere, sumpsit consilium..... cum missis imperatoris placitum habendi de Conventiis eorum*. Lit. ann. 1360. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 495. art. 25 : *Que tous nottaires..... puissent recevoir et mettre en escript tous les contraux et Conveances faites entre eulx et avec autres. Seront les marchans tenus de bailler bons et souffisans pleges de paier et accomplir leur marchié et Convenes*, in Stat. ann. 1376. ibid. tom. 6. pag. 229. art. 15. *Esconvenence*, eodem sensu, in Charta ann. 1338. ex Tabul. S. Auberti Camerac. : *Robiers Rosians, qui fu fiex Jehan Rosiel escuier, qui jadis fut ou traitiet et ens Esconvenences dou mariage de lui et de demisielle Jehenne de Herin, fille à monsieur Ansiel de Herin, chevalier*. Vide *Convenientia* 1.

¶ **CONVENENTIO**, Pars alicui competens ex conventionione. Charta Matthæi de Pariniaeo pro Monachis S. Sulpicii apud Thomasserium Consuetud. Bituric. pag. 698 : *Dant autem Conventioniones in hæredibus qui nascentur et qui sunt in hominibus de Cellario*. Vide *Convenientia*.

* **CONVENENZA**, Eodem significato, vox Italica. Charta ann. circ. 1128. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 445 : *Testes et laudatores sunt de ista Convenenza episcopus Carcassensis, Ger. de la Redorta, etc.*

¶ **CONVENGUDA**, Vox Catalana. Sacramentale Poncii factum Raimundo Comiti Barcin. in Appendice Marcæ Hisp. col. 1122 : *Non retinuerit integritate omnes illas convenientias, quas habet Convengudas ad vos*. Ibid. col. 1226. in Conventionione ejusdem Raimundi cum Ermengado Comite Urgell. ann. 1064 : *Quæ sunt Convengudas ad eum, etc.* de quibus pactum est et conventum.

CONVENIA. Tabularium S. Benign. ann. 679. apud Perardum pag. 8 : *Si ego ipsa, aut ullus de hæredibus meis, vel qualibet alia opposita Convenia vel persona... venire temptaverit, etc.* [An idem qui *Convena*?

* Qui ex conventionione jus habet ad rem aliquam, ut opinor. Vide *Convenientia* 1.

1. **CONVENIENTIA**, Pactum, Conventio, Contractus. Sicul. Flaccus de Condit. agror. : *Omnes ex Convenientia terminos ponebant*. Idem : *Terminos autem Convenientia pos-*

essorum confirmabat. Occurrit passim, in Capitul. ann. 779. cap. 16. Addit. 4. Capitul. cap. 134. in Capitul. 1. ann. 805. cap. 16. in Capitul. Caroli C. tit. 1. cap. 4. tit. 6. cap. 14. [** 53.] tit. 8. cap. 8. tit. 16. cap. 11. tit. 26. cap. 12. tit. 30. cap. 1. [** in Colon. ann. 843. in Sparnaco ann. 846. ap. Marsnam. ann. 851. de Carisiac. ann. 856. ap. Confluent. ann. 860. Conventus ad Sablonar. ann. 862. in prolog.] in pacto Caroli et Henrici, in Lege Longobardor. lib. 2. tit. 12. § 9. lib. 3. tit. 19. § 1. [** Liutpr. 139. (6, 86.)] apud Fredegar. in Chron. cap. 187. Leonem Ost. lib. 1. cap. 24. (al. 26.) lib. 2. cap. 6. 90. in Chron. Farfensi pag. 657. in Cloveshoviensi cap. 29. apud Egbertum in Dialog. cap. 13. In Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 69. etc. Vide *Conniventia*.

CONVENIENTIA, Pars, quæ alicui in re quapiam ex pacto competit. Charta, seu Testamentum Rogerii Comitis Carcassensis ann. 1062. apud Catellum pag. 627 : *Et dono ad ipsum Raimundum Convenientia de Comitatu Redensi, quæ habeo cum fratre meo Odone Comite, et cum filio suo Arnaldo, si Odo moriatur, et filio suo Arnaldo remaneat, ad te Raimundo ipsa Convenientia de ipso Comitatu, et alia Convenientia, quæ habeo cum fratre meo Odone de Castello de Corba, etc.* [Charta anni 1058. ex Archivo S. Victoris Massil. Armar. Ruten. n. 2 : *Donamus etiam ... comandam et Convenientiam, quam habemus in uno manso, quod nullus potest dare aut impignorare nisi nobis.*]

2. **CONVENIENTIA**, pro *Conniventia*, Consensus, in Concilio Vermensi ann. 752. cap. 4. et alibi sæpe.

* Charta Ludov. Pii ann. 836. ex Chartul. Miciac. : *Ad notitiam autem futurorum placuit nobis in hoc pragmatico, quod in præsentia nostra ipse Jonas episcopus una cum Convenientia metropolitani sui Jeremie dictando composuit. Esconvenue vero, pro Quantum cuique convenit seu opus est, in Lit. ann. 1356. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 593.*

* 3. **CONVENIENTIA**, Societas inter monachos aliosque certis sub conventionibus inita, unde nomen. Martyrol. S. Albini Andegav. Ms. : *Convenientiæ quas habemus cum monachis et clericis atque sanctimonialibus, quid debemus pro defunctis eorum facere*. Vide *Fraternitas* 3.

¶ **CONVENIENTIARIA** CHARTA, Quæ Complectitur convenientiam seu conventionem. Notitia quædam apud Stephanotium tom. 10. Fragm. Hist. MSS. pag. 122 : *Quibus ipse dederat possidendum, partim pro dono Alcherii avunculi sui, partim quia erit ei propinquior, partim pro Charta Conventiaria patrum.*

* **CONVENIENTIARIUS**, Cui adjuncta est conventio. Placit. ann. 1122. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 277 : *Conchenses proponebant donationem Convenientiarum laicorum se habuisse et ecclesiam S. Martini de Canalibus, prius quam Juncellenses eam obtinerent*. Vide *Conventiaria* Charta.

* **CONVENIENTUM**, ut *Convenimentum*, Pactum, vel etiam res pacto et conventionione data. Charta Guid. episc. Claromont. pro

villis Biliomi et S. Lupi ann. 1281. Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 1 : *Item volimus et concedimus quod quicquid bajul noster concesserit in vendis, pedis et Conventientis, ratum et firmum nostro nomine habeatur*. *Convenant*, eodem sensu, in C. Guid. de Brit. dom. de Penthievre an. 1319. cx Reg. 59. ch. 484 : *Item d'un Convenant sus les courtils dou Boign de Hille trente seis soulz et seis deniers*. Item d' *Convenant*, etc.

¶ **CONVENIMENTUM**, ut *Convenimentum*, Pactum, vel etiam res pacto et conventionione data. Charta Artaldi Archiep. Gratian. tom. 4. Annal. Bened. pag. 732. col. : *Asserentes quoddam donum vel Convenimentum antiquitus Romanæ Ecclesiæ factum ab avo vel patre præfixi Ismidonis ipso conitante et ab Ecclesia Romana, sibi conlatum, etc.* Transactio quædam in p. Chartulario S. Victoris Massil. fol. : *Si recuperare potuerimus in ipso Convenimento permanebimus.*

1. **CONVENIRE**, Per pactum vel conventionem promittere, stipulari. Charta Alfonsi Regis Aragon. æræ 1218 : *Propterea et Convenio, quod ero vobis bonus adjuvator et defensor per bonam fidem, etc.* Occurrit ibi non semel, apud Marcam in Hispan. lib. 6. cap. 1. et 5. et in Ch. Hispanicis passim. Alia Aragonensis no. 1250. apud Diago in Hist. Regni Valent. lib. 7. cap. 45 : *Demas juro et Convenio, et otorgo que tendre todas estas convenientias, etc.* [Tabularium Calense pag. 3 : *Concedens eidem Procuratori suo plenam et liberam potestatem... Conveniendi, conveniendi, excipiendi, replicandi, duplicandi, triplicandi, proponendi, etc.*]

* *Avoir en convent*, in Stat. ann. 1376. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 50. art. 1. Ubi divisus vocibus leg. *en convent* et *tre en convenant*, in Stat. ann. 1376. art. 6. earumd. Ordin. pag. 229. art. 15. *Convenancier*, eadem notione. Charta ann. 1301. in Lib. in ruh. Cam. Comput. fol. 143. rº. col. 1 : *Comme mo Pierre Bouchart et dame Hyolent de Rochefort sa fame m'eussent Convenancié et à perpétuité, par non d'eschange, stel de Rochefort, etc.* Pariag. inter C. VI. reg. Fr. et episc. Virdun. ann. 1111. in Memor. E. ejusd. Cam. fol. 21. *Avons promis et Convenancié, pro et Convenançons par ces présentes nostredit seigneur et à ses gens, d'accepter cedit pariage et agréer de chapitre de Verdun*. Occurrit præter 5. Ordin. reg. Franc. pag. 494. art. 1. et pag. 565. *Conventer*, in Stat. ann. tom. 4. earumd. Ordin. pag. 2. art. 10. *Enconvenancer*, eadem acceptio. Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 186. Chartoph. reg. ch. 6 : *Le suppliant figa Enconvenança de prendre en mariage, fille de Loys Masure.*

* 2. **CONVENIRE**, Citare, in sacris, Practicis nostris *Conveniri*. ann. 1264. ex Chartul. Campan. vº. col. 1 : *Quandoque baillivus Transylvan. quandoque baillivus Pruviniensis, quandoque prepositus de Nogento, quandoque prepositus de Braio, quandoque prepositus de Villenauri coram se nos Conveniunt, etc.*

Seacar. Paschæ ann. 1211. in Reg. S. Just. fol. 18. r^o. col. 1 : *Judicatum est quod rex faciat justitiam de quadam muliere de terra comitis Alençonii, quæ Conventur de fide.* Quo etiam sensu intelligendum Tabul. Calense laudatum in *Convenire*, 1. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 98 : *Audoïn repondoit qu' Oudin Malet avoit fait Convenir pardevant lui au Chastellet Richart de Vitry.* Aliæ ann. 1451. in Reg. 181. ch. 30 : *Icellui bastart faisoit excomenier et missionnoit très-grandement les citez et Convenuz, et quant lesdiz citez,..... Convenuz et excomeniez s'en plaignoient, etc.* Vide *Reconvenire*

* Hispan. *Convenio*, nostris *Convenant*. Charta ann. 1112. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 381 : *Totum istum honorem donat eum rex Adefonsus ad Bernardum in fevum, tali Convenio, quod Bernardus donet inde potestatem ad regem, etc.* Froissart. 1. vol. cap. 29 : *Ils eurent Convent de defier le roy de France et d'aller avec le roy d'Angleterre, quand il lui plairoit, et que chacun le servoit à un certain nombre de gens d'armes.* Bestiarius Ms. :

Claus qu'il trova premierement

Loua par itel Convent

C'a cascun donroit un denier.

CONVENIUM, *Conventio*. Charta Ildesonsi Regis Aragon. æræ 1218 : *In eodem pacto atque Convenio*, in *Foris Aragon*. lib. 3. de Ordine cognit. [Vetus Poeta MS. e Bibl. Coislin. :

Et cil repont et si li jure

Qu'il la portera sans faille,

Pour ce qui du Convent ne faille.]

CONVENTARE, *Convenire*, *conventum* agere, apud Cæsarium Eysterbach. lib. 5. cap. 22 [Et Solinum cap. 40. Tertulliano *Conventare* est *Frequenter venire*. In veteri autem Formula apud Muratorium Scriptor. Ital. tom. 1. part. 2. pag. 87. col. 1. A. *Conventare*, idem est ac *Consentire*, promittere, Gall. *Convenir* : *Petre, te appellat Martinus, quod ipse vendidit tibi unam suam casam, et Conventasti sibi dare 100. sol. et non dedisti nisi 50.*] [* Rach. 4.]

¶ **CONVENTATUS**, Doctor, ab Italico *Conventare*, Doctoris gradum in Academiis obtinere. Laudes Papiæ apud Murator. tom. 11. col. 26 : *Plures mittuntur ad scholas Bononiam... de qua veniunt periti et docti in legibus, decretalibus et medicina multi, et quidam in iis artibus Conventati.* [* Vide Savinii Hist. Jur. med. temp. lib. 2. cap. 21. § 80.]

* 1. **CONVENTIA**, Pactum, *conventio*. Præcept. Ludov. Pii ann. 835. tom. 6. Collect. Hist. Franc. pag. 413. art. 12 : *Quod si de his statutis atque Conventiis aliquid casu quolibet, vel ignorantia..... inruptum fuerit, præcipimus, etc.* *Convin-taille*, vel *Convinçaille*, ut leg. suspicor, eodem sensu, in Contin. Guil. Tyrii apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 723 : *Et de Convin-taille lor rendi Biaufort et la terre de Saiete et cele de Tabarie.* Vide *Conventientia* 1.

* 2. **CONVENTIA**, Consensus, *laudium*. Charta Garini Humolar. abb. ann. 1159. in Chartul. Montis S. Mart. fol. 116. r^o. col. 1 : *Neque Gerbertus, neque heres ejus hunc censum vendere, abs-*

que nostro beneplacito poterit et Conventia. Vide *Conventare*.

¶ **CONVENTIALESCRIPTUM**, Quod pacta continet et *conventa*. Flodoard. de S. Gondeboato Martyre tom. 3. April. pag. 620 : *Unde Conventionale quoque scriptum digestum apud nos adhuc reservatur, utriusque partis assignatione roboratum.*

* **CONVENTIALIS LIBELLUS**, Charta *conventionum*. Vide infra in *Libellus*.

* **CONVENTIARIA**, Pactum, *conventio*. Charta ann. 930. tom. 9. Collect. Hist. Franc. pag. 562 : *Facta Conventiaria ista in mense Aprilis, etc.* Vide supra *Conventia* 1. et infra in *Libellus*.

¶ 1. **CONVENTICULA**, Congregatio. Ordinatio Teuderici Abb. Campirotundi ann. 962. in Appendice Marcæ Hispan. col. 882 : *Conventiculam Monachorum Christo Domino ibidem servientium aggregavit.*

¶ 2. **CONVENTICULA**, *Conventio prava*, pactum illicitum. Edictum Johannis I. Reg. Fr. tom. 3. Ordin. pag. 63 : *Colligationes aut Conventiculas factas aut initas in castro et villa predictis, a viginti annis circa, totaliter et imperpetuum annullamus.* Archivum Castri Nannet. armar. K. cass. H. n. 25 : *Articuli contra Episcopum Rhedonensem missi per illustriss. Ducem Britanniae. Novissime sunt inventi aliqui alterius generis divinatores, qui affirmantes Ducem modernum parum esse victurum, induxerunt multos ad faciendum ligas et Conventiculas, ac etiam ad tractandum de capienda et maritanda denuo Ducissa in eventum mortis Ducis, et habendis fortilitiis Britanniae ad manus suas, etc.*

* Ceremon. Rom. Ms. fol. 4. v^o. ubi de Cardinal. in conclavi existentibus : *Et in primis ne Conventiculas noctu agitent.*

1. **CONVENTICULUM**, de hæreticis proprie dicitur, ut in leg. 10. et 20. Cod. Theod. de Hæret. (16, 5.) in leg. 4. et 5. eodem Cod. de His, qui super religione (16, 4.). Concilium Carthaginense IV. can. 71 : *Conventicula hæreticorum, non Ecclesia, sed Conciliabula appellantur.* Ubi alii Cod. habent *Concilia diaboli*. Hugo Diensis Episcopus in Ep. ad Gregor. VII. PP. apud Hugonem Flaviniac. pag. 202 : *Si pateretur uspiam, ubi posset, Conventicula, et quasi Concilia, (sic ea vocans) celebrare, etc.* Vide infra *Conventus* 5.

* 2. **CONVENTICULUM**, Cœtus, collegium. Privil. capit. de Roman. ann. 1348. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 287. art. 26 : *Numquam per nos vel per alium concedemus..... incolis dictæ villæ de Romanis, ... quod ipsi habeant vel habere possint commune aliquod, nec etiam universalitatem, Conventiculum, nec syndicos, consules, procuratores vel actores per modum collegii seu universitatis, seu corporis, seu communitatis.*

CONVENTIO. Jus feudale Saxorum cap. 7. § 3 : *Dominus potest duobus solum feudum conferre, uni possessionem, et alteri expectationem, quæ dicitur Conventio, si moriatur absque hærede feudali possessor.* Cap. 9. § 4 : *Si moriatur possessor, quia feudum Domino non vacavit, nisi forte Conventio facta fuerit, etc.*

¶ **CONVENTIONALES ECCLESIE**, Collegiæ. Secundum Ecclesiarum consuetudinem *Conventionalium* voluntas ordinari, in

Charta Foundationis Eccles. Collegiæ B. M. de Mirabello, inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ.

* **CONVENTIONALIS LIBELLUS**, Charta *conventionum*. Vide infra in *Libellus*.

CONVENTIONARE, Pactum, *conventionem* inire, paciscendo *convenire*, promittere, pacisci. Radulfus de Diceto : *Omnes homines Scotiæ Conventionaverunt Regi, quod si, etc.* Math. Paris. : *Omnia, quæ Conventionavit Domino Regi.* Brompton : *Pro quibus Conventionavit Domino Regi de terris Baronum Northumbriæ 300. marcas dare.* [Epistola Henrici Regis Angl. ad Ludovicum VII. Franc. Regem apud Duchesium tom. 4. pag. 584 : *Ego Henricus assecurabo Regi Francorum, sicut domino vitam suam et membra sua et terrenum honorem, si ipse mihi assecuraverit sicut homini et fideli suo vitam meam et membra mea et terras meas, quas mihi Conventionavit, de quibus homo suus sum.*]

¶ **CONVENTIONES**, f. Qui simul *convenientes* unam et eandem componunt familiam. Charta ann. 1239. pro fundatione Marciliaci prope Avalonem inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 100 : *Buretus et Maria ejus uxor dant circiter quindecim solidos, et duas familias hominum, scilicet Duranum de Marciliaco, Robertum Lathonum cum omnibus Conventionibus suis, suis hæredibus, successoribus eorundem, et in posterum procreandis.*

¶ **CONVENTIONES REGIÆ**, Jurisdictio peculiaris Nemausi, ad instar jurisditionis nundinarum Campaniæ et Briæ, ad mercatorum lites dirimendas, a Philippo III. Franc. Rege ann. 1272. instituta : de ea consule D. de Lauriere tom. 2. Ordin. pag. 231. et 232.

** **CONVENTIUM**, Merces *conventa*. Chart. Albert. duc. Austr. ann. 1346. ap. Haltaus. col. 1343. voce *Miete* : *Volumus, quod nulla donatio, Conventium (quod vulgo Miet dicitur) steura vel exactio a quoquam advocato ... exigatur.*

¶ **CONVENTIUNCULUM**, ut *Conventiculum*. Vita B. Columbæ Reatinæ Maii tom. 5. pag. 379 * : *Quem statim tota pestilentia Conventiuncula sinistra suggestione prævenierant.*

CONVENTORES, Partes quæ invicem de re quapiam *conveniunt*, paciscuntur, in Capitulis Caroli Magni lib. 5. cap. 127. [* 198. Conf. Capitul. Francic. ann. 779. cap. 13.]

* **CONVENTUALES** dicti ex ordine S. Francisci, qui annuos redditus possidebant, ad discrimen *Observantinorum*, qui regulam severius observabant. Gualvan. de la Flamma apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1012 : *Ab Azonis vicecomitis tempore usque ad Ludovicum Mariam Sfortiam Mediolani ducem perduravere in hoc cœnobio fratres ordinis S. Francisci, Conventuales appellati, qui divina ibidem officia et sacra ad principis aulaeque commodum peragebant.* Vide in *Conventus* 5.

¶ **CONVENTUALIS**, *CONVENTUALITAS*. Vide post *Conventus* 5.

1. **CONVENTUS**, Mallum, placitum publicum. Gloss. Lat. Gr. : *Conventus*, συνέδριον, σύνοδος, ἀγορά, συνέλευσις, ἀθροισις. Lex Alemann. tit. 36. § 1 : *Conventus secundum*

antiquam consuetudinem fiat in omni Centenario coram Comite, aut suo Misso, aut Centenario. Ipsum placitum fiat de sabbato in sabbatum, aut quali die Comes aut Centenarius voluerit, etc. Vide Campus Martii. [** Conventus populi in Chart. ann. 1310. ap. Haltius. voce Goding, col. 732. Conventus publicus in Tradit. ann. 819. ap. Sehannat. in Tradit. Fuldensib. pag. 131.]

2. **CONVENTUS**, Græcis, συνέχης, Ecclesia, ad quam conveniunt fideles. Concilium Agathense ann. 506. can. 21: Si quis extra parochias, in quibus legitimus est ordinariusque Conventus, oratorium in agro habere voluerit, reliquis festivitibus, ut ibi Missas teneat propter fatigationem familie, iusta ordinatione permittimus, etc. Cæsarius Arelat. Serm. 12: Quia vos ad audiendas lectiones divinas video ad Conventum Fratrum, vel ad Ecclesiam fideliter accedere.

3. **CONVENTUS**, Districtus, diœcesis Episcopi. Concilium Toletan. IV. can. 35: Sicut diœcesim alienam tricennalis possessio tollit, ita territorii Conventum non adimit. Ideoque Basilicæ, quæ novæ conditæ fuerint, ad eum præcui dubio Episcopum pertinebunt, cujus Conventus esse constiterit. Vide Gratianum 16. q. 2. Possessio. 16. q. 3. Sicut diœcesim, et Burehardum lib. 3. cap. 147. Ubi diœcesis est Ecclesia parochiana; Conventus vero, diœcesis, seu districtus jurisdictionis Episcopalis. Adde can. 53. [Occurrit passim in Chronico Idatii.]

¶ 4. **CONVENTUS**, Conventum, pactum. Codex MS. Stephani Lemovic. inter Stephanotii Fragmenta MS. tom. 1. pag. 12: Petrus de Vernolio in manu Iterii Episcopi et Canonicorum Lemovic. Præposituram Quadriensis Ecclesiæ propter decem. solidos in vadimonio concessit. Post ejus mortem Katardus Vicarius filiam supradicti Petri accipiens in uxorem, similiter et eandem Præposituram S. Stephani Canonicis in vadimonium concessit, et ab iis plus accipiens cccxxx. sol. eo pacto ut Conventum, quem Petrus iis fecerat, idem ipse et uxor sua fecerunt.

5. **CONVENTUS**, Collegium Monachorum. Ebrardus in Græcismo cap. 12:

Est Monachorum Conventus, nec non Monacharum, Vel diversorum collectio discipulorum.

Sed Conventiculum dicas pietate earentum.

Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 542: Ut greges duorum Cœnobiolorum permitterent adunari, Deique ad laudem sub uno Abbate, et sub una Regula unum Conventum effici. Lih. 3. pag. 480: Dum Uticense Cœnobiolum aucto Conventu 40. Monachorum gloriose corroboraretur.

CONVENTUS, Locus, seu Camera, ubi conveniunt Monachi, de rebus suis invicem deliberaturi. Chronicon Fontanell. cap. 16: Jussit præterea aliam condere domum juxta absidam Basilicæ S. Petri. ... quam Conventus, sive Curie, quæ Græce Βουλευτήριον dicitur, nomine appellari placuit, propter quod consilium in ea de qualibet re perquirentes convenire fratres soliti sunt. Chronicon Lobienense pag. 635: Locum Conventus, quo videlicet ad sedendum et legendum Fratres conveniunt, decentiori opere... adimplevit. Chronicon Trudon. lih. 6. pag. 401. 402: Per eum locum, quem

tunc appellabamus, et nunc habemus, Conventum.

¶ **CONVENTUS CLAUSTRI**, Latus peristyllii, Gall. Côté de cloître. Rituale MS. Eccles. Cathedr. S. Stephani Tolos.: Et statim fit processio, ut sequitur, per claustrum pro omnibus fidelibus defunctis cum Responsorio, Libera me Domine, eundo ad S. Jacobum, transeundo per primum Conventum Claustrum... Postea exitur de Ecclesia S. Jacobi, et transeundo per quartum Conventum Claustrum itur ad Ecclesiam magnam. Et post in primo Conventu.... Cantores incipiunt... deinde revertitur ad quartum Conventum, etc.

CONVENTUM TENERE dicitur, qui primus occurrit inter Monachos, absente Abbate vel Priore in Officiis divinis, vel in refectorio, in libro Ordinis S. Victoris Parisiens. cap. 27. et in libro Usuum Ord. Cisterciensis cap. 81.

CONVENTUALES FRATRES, Monachi, qui collegialiter in Conventibus vivunt. Matth. Paris ann. 1233: Rex Angliæ Henricus quandam decentem Ecclesiam et congregationem Conventuali sufficientem... fabricavit. Vide Waddingum in Annalib. Minor. ann. 1252. num. 18. et ann. 1375. n. 44.

¶ **CONVENTUALIS ECCLESIA**, Prioratus Canonice Regularium. Instrum. anni 1484. in Formulari Anglie. Thomæ Madox pag. 70: Dilecto nobis in Christo Fratri Wilhelmo Cokk Canonico Regulari Prioratus sive Ecclesiæ Conventualis de Erdbury, in Priorem dicti Prioratus sive Eccl. Conventualis, per mortem bonæ memoriæ Fratris Thomæ Hay ultimi Prioris ibidem, vacantis, per Conventum præfatæ Eccl. Conventualis, quasi per inspirationem divinam canonice electo, Salutem in Domino.

¶ **CONVENTUALIS LOCUS**, in Statutis Ordinis Cluniac. MSS. Monasterium in quo sunt Monachi numero sufficientes ad omnes Ordinis regulas rite observandas; non Conventualis autem, in quo præ minori Monachorum numero constitutiones omnes non possunt observari: Item, quod in omnibus Locis Conventualibus Ordinis in honore B. M. Virginis cantetur a modo post Completorium alta voce et cum nota, Salve Regina, vel alia Antiphona de eadem. Id idem si bono modo possit fieri in aliis Locis non Conventualibus, fiat. Paulo post: Item, quod in Abbatibus et in quinque principalibus Prioratibus, et in aliis Locis Conventualibus dicti Ordinis, ubi in vigilia Paschæ Cereus benedicitur, et tabula Cerei scribitur anni regiminis cujuslibet Abbatis, Cluniacenses ponantur de cetero et scribantur. Hac notione etiamnum dicimus Priore Conventuel, Priore simple.

¶ **CONVENTUALITAS**, Societas religiosa, Gall. Conventualité. Occurrit in Bullis Pauli III. Papæ pro sæcularizatione Monasteriorum Insulæ Barbaræ et Vezeliacensis; necnon in Bullario Carmelit. pag. 419. col. 1. etc.

¶ **CONVENTUALITER VIVERE**, in eodem Bullario pag. 220. col. 2.

* 6. **CONVENTUS**, Collegium canonicorum. Magn. Pastorale Paris. fol. 238: Episcopo et Conventui S. Mariæ ecclesiæ Parisiensis carissimis dominis suis, pacem et concordiam, quam fecistis cum Simone de

Obergenvilla homine meo, concedo fieri, et manucapio teneri.

* 7. **CONVENTUS**, Præstatio, quæ pro facultate conveniendi ad scholas privatas. rectori publicarum solvitur. Charta pro unione scholarum Trecens. ann. 1327. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 23: Illi qui extra scholas prædictas litteras Latinas usque ad Donatum in Trecensi civitate et suburbio addiscebant, Conventus suos rectori dictarum scholarum S. Johannis et Remigii solvabant.

* 8. **CONVENTUS**, Navium comiteatus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

¶ **CONVENUSTARE**, Adornare, in Glossar. MS. Sangerman. num. 501.

* Charta Ludov. VII. reg. Franc. ann. 1157. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 562: Ad quæ renovanda et quadam novæ scripturæ pueritia Convenustanda, etc.

¶ **CONVERRA**, Commune auxilium, subsidium. Glossar. Joannis Lidi ad calcem operum Nicolai de Clemangis.

¶ **CONVERSA**, Monacha. Mortilogium B. M. Andegav.: iv. Non. Junii obiit Domina Ermengardis Britanniæ Conversa. Nonis Febr. ob. Adenor Vicecomitissa Consoror nostra... viii. Idus Dec. ob. Lucia de Castro-Brientii Dco sacra, et Agata de Vitreo Conversa et Monacha. *

* Vel Mulier, quæ in extremis habitum religionis suscipiebat, vel quæ monachorum obsequiis erat addicta. Charta Simon. de Chavigniaco ann. 1210. ex Tabul. S. Crispini in Cavea Suession.: Volo et concedo elemosinam, quam carissima mater mea, Conversa S. Crispini in Cavea, ob remedium animæ suæ contulit ecclesiæ supradictæ. Vide Conversi in Conversio.

CONVERSÆ, Mulieres, quæ a prava et dissoluta vita ad meliorem transeunt, vulgo nostris, Converties. Honorius Augustod. lih. 2. Gemmæ animæ cap. 242: Conversæ, quæ eundem habitum (ac viduæ) gerunt, a Maria Magdalena formam sumperunt. Iis vero recludendis binæ olim exstiterent domus Constantinopoli, prior a Justiniano M. exstructa, cui Μετανοίας, ἐπισήμως τὸ ἔργον, seu Penitentia nomen imposuit, ut auctor est Procopius lib. 1. de Ædif. Justin. altera quam τὴν νέαν Μετανοίαν vocat Theophanes anno 1. Heraclii nostris, Maison des Repenties. De utraque pluribus agimus in nostra Constantinopolitana Christiana.

CONVERSA UXOR, Quæ cum mariti consensu Deo se dedicavit, in Concilio Arelat. II. cap. 3.

¶ **CONVERSABILIS**, Comis, facilis quocumque familiariter uti licet. Goclen. i. Lexico Philos. pag. 297.

* Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 475. col. 2: Erat enim Conversabilis supermodum, tam cum feminis, quam cum viris.

CONVERSARE, Vitam religiosam seu monachicam profiteri. Charta Pipini Majoris Domus apud Doubletum lib. 3. pag. 693: Ipsi Monachi de ipso sancto Cœnobio qui in ipsa sancta casa Conversare, vel tam degere videntur. Marculfus lib. 2. fori 48: Supplicaturia pro eo qui in Monasterio Conversare desiderat.

CONVERSARI, Eadem notione. Lex A

man. tit. 15 : *Monachus qui sub Regula in Monasterio Conversatus fuerit. S. Bernardus in Apol. de Vita et morih. Relig. cap. 3 : An forte qui juxta alium ordinem Conversari videor, propterea huic suspectus habeor. Et cap. 8. Sic Patres in Aegypto Conversati sunt?*

CONVERSATIO, Monachismus, vita monachica. Rathbertus Monachus de Casibus S. Galli cap. 5 : *Cum Conversatione habitum mutavit, et tunc demum monachicis indatus vestimentis susceptus... Abbas est ordinatus.* Epistola Dagoberti Regis in Vita S. Desiderii Cadurc. Episcopi cap. 7 : *Sub habitu saeculari Christi militem agere, ac mores angelicos et sacerdotalem Conversationem habere. Sanctae Conversationis fundamenta iacere, apud S. Hieron. in Epist. 8. ad Laetam. Sanctae Conversationis habitum tradere, apud Gregorium Magnum lib. 2. Dial. cap. 1. In sancta Conversatione permanere, apud Petrum Damian. de Vita S. Romualdi cap. 15. Habitus sanctae Conversationis, apud eundem lib. de Perfect. Monachor. cap. 15. Vide Bedam in Vita S. Cuthberti cap. 28. Ordericum Vitalem pag. 77. 518. S. Anselmum lib. 1. Epist. 13. 1c.*

CONVERSATIO, interdum vox generica, pro quorumvis vivendi ratione. Gloss. Lat. Graec. : *Conversatio, διασποφή, διαγωγή, βίος.* Hieronymus lib. 1. in Rufinum cap. 3 : *Id quod te dicerent cum sodalibus tuis indigna nomine Christiano de mea Conversatione scititare. Adde Epist. 4. 24. S. Valerianus emelenensis lib. de Bono disciplinae : In se solum constat Conversationis nostrae rationem, ut boni simus. Heitto Episcop. Basileensis in Visione Wettini Monachi Augiensis lib. 9 : Quam terribilem vero sententiam Conversatione Comitum intulerit, quis arrare sufficiat? Vide Capitulum. 2. ann. 1. eap. 1. Capitulum. 5. Caroli M. ineerti ni cap. 1. 2. etc.*

CONVERSATIO, CONVERSATIO PUBLICA, usus publicus, proprie de moneta, *Cours la monnoie*, in Cod. Theod. leg. 1. de vulat. aeris (11, 21.), leg. 2. Si quis pecun. nrl. (9, 23.) et leg. 3. de Suariis. (14, 4.) **CONVERSIM**, Perperam, praepostere. Epistola Godehardi Abbatis Tegernsensis Theodulm Episc. apud Mabill. Analect. tom. 4. pag. 350 : *Neque omnes Christiani sunt, neque omnes viri viri sunt, nec omnes Monachi Monachi sunt. Christiani tamen isti sunt et Monachi. Sed conversim volumus, sed non possumus; mur, sed infirmamur.*

CONVERSIO, CONVERSUS, CONVERTI, res de vitae monasticae professione usuratae.

CONVERTI, dicitur, qui Monachus fit. Gregorius Magn. lib. 2. Ind. 11. Epist. 6 : *Qua lege continetur, ut nulli qui in manu satus est, Converti liceat. Idem lib. 7. st. 11 : Ne militiae, vel rationibus publici obligati ad Ecclesiasticum habitum vent, vel in Monasteriis Convertantur.*

CONVERSI, Monachi. Concilium Aureense I. ean. 2 : *Monachus in Monasterio conversus. Salvianus lib. 4. ad Ecclesiam hol. : Et licet de Conversorum venerabili esse videaris, licet religionem vestibus idles, etc. Exstat Isid. liber de Conversis*

id est, Monachis. Conversi autem proprie dicebantur qui a saeculari vita, quam aliquandiu professi fuerant, vitam monachicam amplectebantur, et ad morum conversionem veniebant : differebantque ii a Nutritis, qui scilicet ab infantia in Monasteriis enutriti eandem vitam amplexati erant. Ita enim *Conversi* intelligendi apud Anselmum lib. Similit. cap. 78. non vero ii, quos *Frates Conversos* dicimus, ut vult Haestenus, [et alibi non semel, ut fuse probat Mabillonius in Praefat. in Acta SS. Benedict. saec. 3. part. 1. num. 21. et in Notis ad Vitam S. Erminonis Abb. Laubiensis eodem tom. pag. 565.]

CONVERSIO, Monachismus. Beda lib. 4. Hist. Eccl. cap. 5 : *Monachi in ea permaneant obedientia, quam rem tempore suae Conversionis promiserunt. Capitula Caroli Magni lib. 1. cap. 63. in Lemmate : De Conversione liberi hominis. Ad Conversionem venire, pro Monachicam vitam amplecti, in Regula S. Benedicti cap. 4. apud Petrum Venerab. lib. 1. de Miracul. cap. 4. in Chron. Fontanell. eap. 4. apud Ordericum Vital. lib. 3. pag. 477. in Chronico S. Benigni pag. 402. 415. 416. 419. in Orig. Murens. Monast. pag. 40. 48. in Vita S. Hermelandi n. 5. etc. Formula promissionis monachalis : Ego promitto stabilitatem et Conversionem morum meorum. Vide Filesacum lib. 1. Selector. pag. 161.*

* Hinc Conversionem intrare, pro Monasterium ingredi, vitae monachicae amplectendae causa, in Charta ann. 1195. ex Chartul. Thenol. fol. 21. r^o.

CONVERSIO dicitur praeterea de iis qui abjurandae vitae saecularis proposito facto, ad strictus vitae genus pervenire student. Ita in Concilio Arausiano I. can. 22. Arelat. II. can. 43. et Agath. can. 16. statuitur, non ordinandos Diacones conjugatos, nisi prius Conversionis proposito professi fuerint castitatem. Idem de Presbyteris conjugatis statuitur in eodem Concilio Arelat. II. can. 2. de Episcopis et Presbyteris qui de laicali statu ad eas dignitates provehantur, in Concilio Arelat VI. ean. 1. et 2. in Epistola Felicis VI. PP. ad Caesarium Arelat. in Concil. Aurel. III. eap. 6. Aurel. V. eap. 9. et Cabilonensi eap. 5. in quibus requiritur annalis conversio. De viduis vero et puellis quae ad propositum servandae in posterum castitatis aspirant, vide Epaonense cap. 21. et Aurel. V. eap. 19. praeterea Filesacum lib. 1. Selector. pag. 162.

CONVERSI, in Monasteriis, dieuntur laici Monachi, laicis exercitiis et Monachorum obsequiis addieti, vulgo *Freres Convers*. Sic autem appellati quod primitus viri laiei pietatis, seu etiam quaerendi victus gratia Monasteriis totos se darent, offerrent, et addicerent, operam suam locantes ad vitam suam : unde et *Laici*, et *Oblati*, et *Donati*, saepe dicti leguntur, ut suis locis docemus. *Conversi, qui Monachi non sunt*, in Epistola Innocentii II. PP. tom. 10. Spieilegii Aeheriani. Guigo in Vita S. Hugonis Episcopi Gratianop. n. 11 : *Duos Laicos, quos appellamus Conversos. Vide eundem in Statutis Cartusiensib. eap. 78. et Statuta antiqua ejusd. Ord. 2. part. cap. 26. §3. [Acta S. Hamonis Monachii Savignei MSS. : In praedicta Savignei Abba-*

tia non solum Monachi, sed etiam Laici quos Conversos nuncupant, sub habitu religionis Deo deservunt. His autem Monachus aliquis praeficitur, qui sapientiae doctrina et religionis praerogativa praepollere cognoscitur. Eo ipso tempore quo eis S. Hamo praerat, accidit plures ex illis propositum relinquentes ad saeculum redire, et stivam, quam tenere videbantur, dimittere. Charta ann. 1313. inter Instrum. Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 201 : Dignum duximus ordinandum, quod deinceps in Prioratu nostro praedicto (S. Fiacrii) novem fratres Monachi, de gremio tamen Monasterii nostri (S. Faronis) ibidem divinis obsequiis mancipati ; et una cum iis unus Conversus et una Conversa, qui eorum insistent obsequiis, sub habitu regulari per Priorem, qui denarium numerum faciet, etc. In Tabulario Calensi ab initio ad pag. 92. plurimi memorantur Fratres Conversi, modo ut testes, modo ut procuratores hujus Monasterii, ac speciatim pag. 92. in Litteris P. Episc. Meld. ann. 1240. pag. 114. in Sententia arbitrari Johannis Episc. Trecensis ann. 1269. et pag. 129. in Charta anni 1221.] Heloissa Abbatisa Paraclet. : Religionis erat de cultu terrarum et labore proprio vivere ; sed quia ex debilitate non possumus, admittimus Conversos et Conversas, ut quae per nos administrari non permittit rigor religionis, per eos adimpleatur. Vide Conversa suo loco. Raymond. Ordin. FF. Praedicat. in Summula :

Si fugit ex claustrum laicus Conversus, et inde Duxerit uxorem, cum crimen constat ab isto, Hae eat, et repetat correctus apostata claustrum, Si fuerit sua nota professio : conjugium stet, Si nullum fecit : tamen illos aqua voluntas Separat, ut caste vivant in jungitur istis.

[Statuta Cisterc. ann. 1275. apud Marten. tom. 4. eol. 1446 : *Ordinat et definit Capitulum generale, quod Conversi nostri Ordinis in Provincia et Wasconia et ultra, non Conversi, sed Fratres nominentur, eo quod nomen illud in dictis provinciis abominabile habeatur propter haeticam pravitatem.*] Vide Institutiones Capit. Gener. Cistercens. distinct. 14. et Haestenum lib. 3. Disquisit. Monastie. tract. 1. disquisit. 8. [*Schannat. Histor. Fuldens. tom. 1. pag. 13. et supra Barhatus, 1.]

* Interdum monasteriorum procuratores, praesertim monialium. Charta Margar. comit. Flandr. ann. 1262. ex Tabul. Flin. : *Dictum monasterium debet nostra placita (frequenter) ter in anno per Conversum aut aliquam personam aliam saecularem ad hoc institutam.*

* A monachis nihilominus distinguebantur *Conversi*, adeo ut decima ex agris, quos ipsi colebant, exigeretur, quam monachi non reddebant, si eosdem agros propriis sumptibus excolerent : unde non strictiori sensu hic intelligendi sunt *Conversi* ; sed Coloni, qui peculiari ratione monasterio adstricti, rusticis operibus vacabant. Charta capit. S. Steph. Trecens. ann. 1248. in Chartul. Arremar. ch. 34 : *Ipsos (monachos Arremarenses) quodcumque terras dictae grangiae propriis sumptibus suis excolant, a solutione decimae unanimi assensu liberos esse concedimus et immunes : quodcumque autem dicta gran-*

chia vel terræ ipsius pro parte vel pro toto per admodiationem, alienationem, pensionem vel donum ad vitam seu alio quoquo modo ad manus Conversi seu Conversorum, vel aliarum quarumcunque personarum devenerit, tunc ex eis nobis decima persolvetur.

CONVERSUS AD SUCCURENDUM, [Qui urgente mortis periculo Conversi vestem induit.] Neerologium Monast. S. Petri Remensis: XII. Kl. Febr. Margareta Chanchons Conversa ad succurrendum. Vide Monachus ad succurrendum.

CONVERSOS præterea vulgo appellabant qui a Judaica vel Mahumetana superstitione ad religionem Christianam convertebantur. Narrant Matthæus Paris et Matthæus Westmonasteriensis sub ann. 1233. Henricum III. Anglorum Regem extruxisse Londini Domum Conversorum pro errore Jndaicum relinquentibus, in qua ii sub honesta vivendi regula certum haberent in tota vita sua domicilium, tutum refugium, et sufficiens vitæ sustentamentum. Istius domus meminit rursus Paris anno 1244. pag. 436. quam quidem, expulsis postmodum Judæis, Edwardus III. anno regni sui 51. in Seriniorum custodiam commutavit, ut auctor est Spelnannus. [Historia Bertrandi du Guesclin pag. 5: Entretandiz entra leenz une Converse qui Juifve avoit esté, etc.]

* Convers nostris, eadem acceptione. Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 167: Neanmoins aucuns Chrestiens Convers, qui depuis ce que lesdits Juifs commancerent à habiter en nostredit royaume, se sont convertis à la foy Catholique et faits baptiser, etc. Vide supra Baptizati.

Ejusmodi Conversis victum et vestitum primo conferebant Reges, verum cum iis impensis ob ingruentia bella sufficere minime possent, eorumque numerus sat magnus esset, in Abbatias et Monasteria singulatum illos amandabant, a quibus victus necessaria perciperent, quod potissimum ex Guil. Pryneuo in Libertatib. Ecel. Angl. tom. 3. pag. 835. et sequentibus docemur, ubi nomina Conversorum, et uxorum interdum, ut et Monasteriorum quibus alendi tradebantur, recensentur.

Ejusmodi in Gallia Conversorum, qui ex partibus ultramarinis adducebantur, cum e Judæis, tum e Mahumetanis, frequens occurrit mentio in Computis Baillivorum Franciæ: verbi gratia in Computo ann. 1233: Pro expensis Conversorum de partibus transmarinis 108. sol. 6. den. In alio ann. 1302: Philippotus Conversus filiulus Regis pro roba pro medio 30. sol. In alio 1333: Philippus filiulus Regis 8. den. per diem et pro roba pro med. 30. sol. Isabella Conversa filiula Regine Angliæ 3. denar. per diem. Hugueninus Conversus filiulus Hugonis Ducis Burgundiæ den. per diem. In aliis Computis, vulgo sub Baptizatorum appellatione recensentur, ex quibus percipimus Reges et Magnates istorum Conversorum in Baptismo fuisse patrilos, iisque certos attributos redditus ad victum et vestitum, quos Barsam Baptizatorum appellat aliud Computum anni 1285. De Baptizatis istis habetur istud Arestum datum in octavis Nativitatis B. M. ann. 1260: Placuit Domino Regi quod Majores bonarum villarum habeant justitiam

de Baptizatis in villis suis manentibus, quando delinquant, in iis tamen in quibus justitia pertinet ad ipsos. Vide Matth. Westmonast. ann. 1254. et Notas nostras ad Joinvillam pag. 112.

CONVERSUS. In Tabulario Ecclesiæ Gratianopolitanæ sub Hugone Episcopo, occurrit crebrius quidam Guigo Conversus, fere semper primus in subscriptionibus Chartarum ejusdem Episcopi. Habentur etiam ejusd. Guigonis literæ aliquot. At fol. 86. idem Guigo dicitur Conversus Episcopi, hæc ratione: Inde sunt testes videntes et audientes Guigo Conversus Episcopi, in cujus manu hæc donatio sive laudatio facta fuit, et Petrus Presbyter, etc. [In placito Hugonis II. Episc. Gratianop. ann. 1130. ex Tabulario ejusd. Ecclesiæ nominatur inter testes, qui subscribere, Theobertus Conversus Episcopi. Quibus in locis Conversus, ut suspicor, sic dictus est Administrator bonorum Episcopi, ad instar Conversorum Monachorum, qui sæpius erant Monasterii bonorum Administratores.]

CONVERTERE, Ad conversionem venire, seu vitam monachicam amplecti. Vetus Charta ex Tabulario Ecclesiæ Gratianop.: Quia ingredientibus Monasterium Convertendi gratia ulterius nulla sit testandi licentia, sed res eorum ejusdem Monasterii juris fiant, aperta legis definitione decretum est, etc.

* Conversion, Consuetudo, familiaritas, in Vita J. C. Ms. ubi hæc Lucæ cap. 1. v. 34: Dixit autem Maria ad Angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? ita Gallice redduntur:

Sainte Marie respondi:

Comment ert chou, car le me di,

Ja ne n'eue jon onques baron,

Ne vers homme Conversion.

* Convers vero Antrum, cubile, ubi animal conversatur. Bestiarius Ms. ubi de Unicorni:

Quant il ont trové son Convers,
Et tres bien avisé lors mers, etc.

* CONVERSORIA, Idem quod Hala, forum frumentarium, sic fortasse dictum, vel quod locus sit contextus, vel quia ibi conversantur mercatores. Chartul. Theol. fol. 62. rº: Apud Landonsis percipimus singulis annis in Conversoria dictæ villæ sexdecim galeos bladi.

† CONVERTIBILIS, Qui converti potest seu mutari. Concil. Tolet. I: Si quis dixerit vel crediderit Deitatem Christi Convertibilem esse vel passibilem, anathema sit.

* CONVERTIBILITAS, Mutabilitas, flexibilitas. Homil. de S. Helena tom. 3. Ang. pag. 590. col. 1: Hominem autem Convertibilitate naturæ ac libertate licentiæ et infirmum esse et contumacem.

* CONVERTIBILITER, E converso, vicissim, Gall. Réciproquement. Placent. JC. in Summ. Instit. Justin. lib. 1. tit. 1. pag. 3: Ergo et omnis justitia est voluntas talis, et omnis voluntas talis Convertibiliter est justitia.

† CONVERTILITAS, Conversio. Papias MS. et Glossar. Sangerman. MS. num. 501. necnon Laurentius in Amalthea.

† CONVESCERE, Una vesci, tom. 2. Concil. Hispan. pag. 684. Convescens, in Actis Apost. cap. 1.

* CONVEXUS, Cumulatus, acervatus.

Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: Convexus, Amuncelé.

† CONUGIA. Vide Conacula.

CONVIARE, Comitari, ire cum aliquo. Anastasius in S. Zacharia PP.: Ipsa vero nubes cum eis usque ad Basilicam S. Apollinaris.... tegendo Conviavit. Infra: Rex egressus.... eidem sancto viro Conviatus eum deduxit. Vide Theodor. Campedon. de S. Magno cap. 16. 19. 21. Chronic. Besuense pag. 574. Consecration. Lamberti Episcopi Atrebat. tom. 5. Spicilegii Acheriani pag. 544. Vitam S. Deicoli n. 15. Petrum Damianum lib. 1. Epist. 10. et alibi non semel, etc.

CONVIATOR, Comes itineris, comperegri-nans. Anastasius in S. Zacharia PP.: Cum suis Sacerdotibus et Clero Conviatoribus, etc. Ubi perperam editum, cum viatoribus. Occurrit præterea in Chronico Augustensi ann. 1101.

† CONVIATES, Eadem notione. Miracula S. Henrici Imp. tom. 3. Julii pag. 767: Mulier quædam non solum incessu privata, sed et totius corporis miserabili specie deformis et distorta, Conviatibus vehiculo trahatur. [** An cruciatibus?]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 Conviare, convoier. Conviatus, Convoiemment Convoy, comitatus, in Lit. remiss. ann. 1403. ex Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 142 Les compaignons baillèrent à ladite femme l'un deux solz Paris et l'autre un gros de Mes; et puis la voudrent ramener en son hostel: mais elle ne volt point de Convoy.

CONVICANEUS, Ejusdem vici ac parœciæ. Orig. Murensis Monasterii pag. 42 Populus autem istic vadit ad conductu Episcopi, quo et cæteri ejus Convican vadunt... ibique Ecclesiasticum jus audit [Convices et Convicanei, in Chron. Corne Zantfliet, apud Marten. tom. 5. Ampli Collect. col. 443.]

* CONVICANUS, ut Convicaneus, Ejusdem vici ac parœciæ. Vet. Inscript. ap. Spon. tom. 2. Hist. Genev. pag. 376: AROS. MARCIANO OPTIMO JUVENI ET PI-TISSIMO, OFFICIO INTER CONVICANOS S-FUNCTO ÆDIL. [** Vide Forcellin.]

† CONVICALIS, Vicinus, Gall. Voisin, in Actis S. Isidori Agricola n. 4.

† CONVICIUM, Vicinia, Gall. Voisinage, in Actis SS. April. tom. 3. pag. 8915. et Maii tom. 7. pag. 176.

* CONVICINUS, Vicinus, in Stat. minal. Saonæ cap. 24. pag. 46.

* CONVICIUM, Accusatio. Vita S. La. tom. 5. Sept. pag. 585. col. 2: Farandus, suis exigentibus culpis, p-morum criminatus Conviciis, expulsus a pontificali cathedra, et ab eadem ejus provincia.

† CONVIGUITAS. Gregorius Monachus in Chronico Farfensi, apud Murator. n. 2. part. 2. col. 378: Et ubicunque bonorum hominum testimonium rei inventu fuerit, neque hoc ulla diffinitis impedit, statim hujus Monasterii pars re-justitiam suam, et ea tantum differunt propter Conviguitatem diffiniri non possunt: hoc est, si recte conjecto, propter æqualem contententium vigorem, seu rationem et probationes æque verisimiles, adeo quo veritas stet, non cognoscatur.

† **CONVINCERE** TERRAM SUAM, Apud iudices eam esse suam comprobare. Leges Rotharis cap. 382. apud Murat. tom. 1. part. 2. pag. 47. col. 2 : *Si quis cassinam aut tectum alienum foris in curte, ubi viri non habitant, dum intentio est de terra, disturbaverit aut in terram jactaverit, et Terram suam, sicut Lex habet, Convincere non potuerit, restauret ipsam cassinam.*

CONVINCLA. Vide *Conjugla*.

† **CONVINCULARE**, Vinculis illigare, conjungere. Oratio sacra Ratbodi Episc. Noviomensis de Annunciatione ann. 1081. in antiquo Lectionario Abbatiae S. Eligii jusd. urbis n. 3. pag. 29 : *Dum vero eadem die, prout in nendo moris est mulieribus, filum saliva madefaceret, filum idem linguae mhuisset, et utraque quasi Convinculata istorsit.* Vetera Monumenta Monasterii S. Victoris apud Marten. tom. 6. Ampliss. collect. col. 245 : *Nos ergo, Frater mi dilecte, quamvis non parva chaos disjungat intercapedo, tamen non solum carnis affinitate, verum etiam orationum in Christo evotione exopto Convinculari.*

CONVINERE. Apitius lib. 6. de Re lin. cap. 6 : *Et jus scissuris infundes, ut convinet; et ubi Convinerit, assabis.* Ubi convinere, est imbibere : at Humelbergius git, *Combiberit.*

† **CONVINNA**. Vide *Covinus*.

† **CONVIPERINUS**, Una viperinus. Vide cum in *Impuderatus*.

† **CONVIRGINALIS**, Socia virginum. cta SS. Junii tom. 2. pag. 973. de SS. nastasio, Felice et Digna Virgine : *Hec item puella cum pro summa humilitate que obedientia inter Convirginales ultimam judicaret.*

CONVITARE, Invitare, unde nostris, invier. Gregorius VII. PP. lib. 4. Ep. 22 : *Alumus etiam ut fratrem nostrum Hugonem venerabilem Cluniacensem Abbatem tecum nodo interesse ex nostra parte Convitare gando et multum instando procures.* [Occurrit etiam in Miraculis S. Simonis tom. April. pag. 825.]

† **CONVITATIO**, Invitatio ad convivium. cta Massil. lib. 2. cap. 7. § 14 : *Provenius ut nullus Notarius... recipiat... xenia dona, aut remunerationem, vel convivium Convitationem, etc.*

† **CONVITATUS**, Invitatus. Vita S. Zenonis Episc. Florentini tom. 7. Maii pag. 51 : *Quodam die Convitatus in Cathedrali Ecclesiæ civitatis Florentinæ ad prædicandum.*

CONVITIATUS, Convicium. Vita S. Clelevæ tom. 2. Jul. pag. 419. col. 1 : *His detestandis Convitiatus contumeliis, et etiam, dum verbera minitaretur, erubescens super fera insolentia, etc.*

CONVIVA, Invitator. Vita S. Canuti Episc. auctore Alnotho Monacho tom. 3. Julii pag. 137 : *Et quibus jam Convivam pui traderes, advocabas.* Doctissimus Editor mallet legere *Invitatore*, quod *Conviva* dicitur is qui invitatus est.

CONVIVÆ REGIS, Ex familia, ex domo Regis. *Ministri Regis*, nostris vulgo, *Officiis Commensaux de la Maison du Roy*. Gr. Lat. : Συμειωτής, *Conviva*. ὁμόθιος, *Conviva*. Gl. Lat. Gr. : *Convictor et Conviva*. συμειωτής, συνεσιώτωρ. Ἐσίοντες τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, in cap. 1. Danielis : seu

CANGII GLOSS. — T. II.

ἀπολαύοντες τῆς τραπέζης τῆς βασιλικῆς, ut vertit Chrysostomus in hoc cap. Chronic. Alexandrin. ann. 13. Theodosii Junior. : ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος Παυλῖνον ὡς φίλον, καὶ μεσασάμεντα τῷ γάμῳ, καὶ συναριστῶντα αὐτοῖς, ἐποίησεν διὰ πάσης ἀξίας ἐλθεῖν. Epitaph. Probi viri illustres :

Lætabar prius mensæ regalis honore,
Principis alloquio, Regis amicitia.

Lex Salica tit. 43. § 6 : *Si quis Romanum hominem Convivam Regis occiderit.* Lex Burgund. tit. 38 : *Quicumque hospiti venienti tectum aut focum negaverit, 3. solidorum in latione mulctetur : si Conviva Regis est, 6. sold. mulctæ nomine solvat.* Fortunatus de Conda Domestico :

Jussit et egregios inter residere penates
Convivam reddens proficiente gradu.

Jonas in Vita sancti Columbani cap. 24 : *Tum unus e Convivis Chrodoaldus nomine, cujus conjux erat amita Theodeberti Regis.* Et cap. 18 : *Vir nobilis Hagnericus Regis Theodeberti Conviva, vir sapiens et consiliis Regis gratus.* Adde Vitam S. Agili Abbatis. Vetus Scheda reperta in tumba S. Canuti Regis Daniæ ann. 1582. apud Isaacum Pontanum lib. 5. Hist. Danic. : *Gloriosus Rex Protomartyr Danorum Canutus pro zelo Christianæ religionis et justitiæ operibus, ut Christus, a proprio Conviva Blacone traditus, etc.* Qui quidem Blaco in Versibus ibidem repertis, *Minister*, id est, Officialis domus Regiæ, Saxoni Grammatico lib. 11. primam Regis familiaritatem adeptus dicitur. Vide Ordericum Vital. pag. 534. Proinde Convivæ Regis, ii sunt, qui honore mensæ regalis aliis anteponuntur, quos participes mensæ suæ efficit, ut est in Concilio Tolitano XII. can. 3. et quos divinis epulis adhiberi, et adorandi Principis facultatem habuisse ait l. 1. Codic. Theod. de Comitib. et Tribun. scholar. (6, 13.) ubi Jacobus Gotofredus plura congescit de honore mensæ Regiæ, ut et Bignonius ad Legem Salicam, Savaro ad l. 1. Epist. Sidonii, et alii. Charta Ottonis M. Imp. ann. 962. et Henrici III. ann. 1045. apud Zyllesium : *Ipsi quoque quoties ad Regalem curiam venerint, de Regia mensa pascantur, et inter curiales et domesticos Regis et Reginæ qui regio cibo vescuntur, non infirmi semper habeantur.* Vide Dissertat. 2. ad Joinvillam, [et Theodorum Marsilium ad Vespas. Suetonii cap. 2.]

CONVIVA APOSTOLORUM, et **MARTYRUM CONSORS**, dicitur S. Thomas Cantuariensis Archiep. a Gervasio Dorobern. lib. de Combustione Dorobern. Eccl. pag. 1293.

† **CONVIVALES DENarii**, Qui cibariorum loco Canonicis distribuebantur certis diebus. Consuetudines MSS. Ecclesiæ Coloniensis e Bibliotheca Atrebatensi : *In vigilia Assumptionis B. Mariæ in anniversario Archiep. Renaldi Convivales denarii Cameraario sic dividuntur. Majori Ecclesiæ dantur xx. sol. et vi. denar. ad S. Geneonem x. sol. etc.*

† **CONVIVANTES**, in Ecclesia Lugdunensi dicebantur Canonici, qui pro majoribus, quos percipiebant, redditibus, certum aliorum Canonicorum, Presbyterorum Clericorumque numerum excipiebant hospitio et mensa. Scriptum de fundatione Ecclesiæ Lugdunensis : *In Ecclesia Lugdunensi sunt viginti duo Canonici qui tenent hospitium, et quilibet ipsorum tres tam*

Presbyteros quam Clericos, et sunt nonnulli qui plures tenent, sub spe futuri præmii. Item sunt quindecim Canonici residentes qui non tenent hospitium, quia non habent xxx. lib. Viennenses in redditibus, sed comedunt cum aliis Convivantibus. Nam est consuetudo, quod nullus Canonicus debet tenere hospitium, quousque xxx. lib. Vienn. in redditibus fuerit assecutus; postquam vero eas assecutus fuerit debet tenere hospitium cum numero Clericorum, ut Convivantes prædicti; alias nihil perciperet ulterius. Item sunt in dicta Ecclesia quatuor Capellani qui Custodes appellantur, et quilibet ipsorum percipit medietatem portionis, quam percipit Canonicus Convivans. Et quando fit divisio terrarum, et quando quis personatum obtinens percipit septem libras, Canonici Convivantes percipiunt quilibet quatuor libras, et simplices Canonici quinquaginta solidos.

† **CONVIVATIO**, Convivium, συμπόσιον. Glossar. Lat. Græc.

† **CONVIVATORIUM**. V. *Convivarium*.

† **CONVIVAX**, ὁμόθιος. Gloss. Lat. Græc. Qui simul vivit. Vide *Conviva*.

† **CONVIVALIS**. Convivalis, Pertinens ad convivium. Macrobius lib. 2. Satur. cap. 1 : *Convivalis letitia.*

CONVIVIARIUM et **CONVIVATORIUM**, Locus ubi convivantur, Ugutioni et Joanni de Janua.

CONVIVIUM, vulgo *Pastus*, *Droit de past*, cum tenens aut vassallus tenetur ex conditione feudi aut tenementi, domino Convivium semel aut pluries quotannis exhibere. Marculfus lib. 2. formul. 1 : *Nullas functiones, vel exactiones, neque exquisita et lauta Convivia, neque gratiosa vel insidiosa munuscula... de ipsa facultate penitus non requirantur.* Regularis concordia Monachorum Anglicæ nationis, apud Seldenum ad Eadmerum pag. 150 : *Potentibus vero non causa Convivandi, sed pro Monasterii utilitate atque defensione, quotiens expedierit, obviandi intra infraque Monasterium licentiam habent.* Charta S. Audomari Episcop. Tarvanensis apud Folcardum in Vita S. Bertini cap. 6 : *Neque in agris ipsius Convivia ego, vel Pontifices successores nostri, vel Archidiaconus præparare non præsumant, etc.* Charta Henrici Regis Franciæ ann. 1058. ex Tabular. Fossatensi f. 15 : *Nec nullas molestias ullus suorum servis Dei inferre præsumat, nec Convivia sibi præparare jubeat.* Tabul. Ecclesiæ Cadurcensis : *Damus unum mansum qui vocatur Castinel, unum Convivium cum 10. Militibus, unum porcum optum, et alium vivum.* Ibidem : *Ego Raterius de Belloforte concedo Convivium illud, quod accepi in pignore pro 300. sol. de Vicecomite de S. Cirico.* Charta Beatricis Abbatissæ B. Mariæ Suession. ann. 1232. pro Communia Aisiaci : *Nos quitavimus dictis hominibus totam talliam, quam Ecclesia nostra consuevit accipere super eos, et 4. libras nigrorum, quas Ecclesiæ nostræ debebant de Conviviis et tensamentis.* Vide *Prandium*, *Paratæ*, *Procuratio*, *Pastus*, *Cænaticum*.

† **CONVIVIUM RUFUM**. Consuetud. MSS. Eccl. Coloniensis in Bibl. Atrebatensi : *Pondus panis de rufo Convivio.* A cibis dictum videtur.

A **CONVIVIIS FIDELIUM EJICI**, Excom-

municari: neque enim licebat cum excommunicato communicare, nec cum eo cibum capere, ut est in Conc. Autisiod. cap. 38. Concil. Andegav. can. 4: *Non solum a communione habeantur alieni, sed nec Convivorum quidem admittantur esse participes.* Turon. I. can. 8: *A communione Ecclesiæ, vel a Convivio fidelium extraneus habeatur.* Concil. Veneticum can. 3: *Non solum a communione divinorum Sacramentorum, sed etiam a Conviviis fidelium submovendos.* Ita passim in Conciliis Aurelian. I. can. 1. 3. 11. Epauonensi can. 15. Arvern. cap. 6. Lugdunensi II. can. 2. Parisiensi V. can. 13. etc.

CONVIVIA DEFUNCTORUM. Concilium Coyaccense ann. 1050: *Clerici et Laici qui ad Convivia defunctorum venerint, sic panem defuncti comedant, ut aliquid boni pro ejus anima faciant; ad quæ tantum Convivia vocentur pauperes et debiles pro anima defuncti.* Vide Parentalia.

* **Nostris Convi, Convier et Convive.** Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 9: *Iceului Portalier convia le suppliant à certain jour ensuivant pour le vouloir festier en sa chambre, ... auquel Convy ledit suppliant se trouva sans y penser à aucun mal.* Bestiarius Ms.:

Et feroit pour nous grant mangier,
Et grans nocces, et grant Convi.

Convier, eodem sensu, in Stat. pro Audomar. ann. 1447. art. 22: *Item est de cy-en-avant interdit et deffendu ausdits mayeur et echévins de faire diners ou Conviers aux depens de la ville.* Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 198. ch. 124: *Le filz du suppliant estoit seant à table à ung Convive, qui se faisoit en laditte ville d'Aire.*

† **CONVIVOLA.** Janssonius in Auctario Glossar. Isidori: *Compotrix, Convivola, Coebriosa.*

* **CONUM.** Vide supra *Consumina*.

† **CONVOCATOR.** f. Is cui cura erat Canonicos convocandi, ubi id erat necessarium. Epitome Constitutionum Ecclesiæ Valentiniæ tom. 4. Concil. Hispan. pag. 191: *Si alicui fuerit capitulariter tradita possessio dignitatum, canonicatum, aut præpositurarum Ecclesiæ, etiamsi postea in iuribus suis succumbat, amittatque possessionem, nihilominus Scriba, Convocatores et Scholares et alii Ministri Ecclesiæ minime restituere teneantur id quod ratione sui præstiti officii in præfata possessione lucrati fuerunt et receperunt.*

** **CONVOCUS,** Æquivocus. Annal. Xantens. ad ann. 835: *Ludovicus imperator cum Convoco suo perrexit ad Burgundiam.* Sæpius ibid. pag. 229. 230. 235. ap. Pertz. Scriptor. tom. 2.

† **CONVOLVULUS,** Dolor alvi, colica, Gallie. Colique. Medicina Salern. edit. 1622. pag. 36: *Convolvulus etiam Latinis hoc malum nominatur a circumactione nimirum doloris.* Est autem Convolvulus vel Convolvulus Plinio, uti exponit Calepinus, Vermiculus minor eruca, erodens pubescentes uvas, quem alii Volvocem appellant, convolvendo, quia se involvit in pampino.

* Ex animadversionibus D. Falconet: Idem ac *Felculus*, qui et in scholis medicorum Passio iliaca dicitur, cujus verum nomen εἰλεός, ileus.

CONVOTUS, Conjuratus, eodem voto

astriectus, obligatus, Festo, et Joanni de Janua. Gerardus Abbas Silvæ Majoris in Vita S. Adelardi cap. 5: Quatenus cum separent a latere Regis, firmantur Convoti, ut justitiam ulterius non habendo, defensorum Regnum amitteret, etc.

† **CONUMNUM.** Vide *Covinus*.

† **1. CONUS,** vel **CONUM,** Gall. Coin, Angulus seu cujuscumque rei extremitas angulosa. Chartularium S. Vandregisili tom. 1. pag. 684: *Ascendendo in recta linea versus campum de quatuor acris a Cono illius campi usque ad, etc.* Charta Hugonis de Chalancone ann. 1313. in Chartul. S. Martini Pontisar.: *A Cono seu bouto domus dicti Rectoris usque ad aliud Conum granche et jardini de suo conquestu.* Charta Philippi Regis Francorum ann. 1328. ex eodem Chartulario: *Domus sita in Cono vici de Bello-Burgo.* Vita B. Coletæ tom. 1. Martii pag. 588: *Cujus fasciæ seu mappæ Conos seu terminos duæ mulieres trahebant una hinc, altera illinc.* Joannis Iperii Chronicon S. Bertini apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 592: *Sepultus fuit in septentrionali Cono claustris juxta introitum capituli.* Acta SS. Junii tom. 1. pag. 86. de S. Wistano: *Et caput Domini sui quassantes, cum capulo letale vulnus in Cono ejus infixit. i. e. vertice.*

2. **CONUS,** Cuneus monetæ, Coin. Leges Ethelredi Regis cap. 36: *Eos etiam qui Conos faciunt in occultis, et vendunt falsariis pro pecunia, et incidunt monetam alterius mundam, etc.* Vide *Cuneus*.

† **CONUS,** Instrumentum pistorum, in Vocabulario Sussannæi.

* 3. **CONUS,** Crista jabi, crepitaculum. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Aliud ex Cod. 7613: *Conus est curvatura, quæ in galea ponitur, supra quam cristæ sunt.* Vide Martin. Lexic. in hac voce.

* 4. **CONUS,** Fructus cupressi, in cod. Glossar. 7613. Aliud Lat. Ital. MS.: *Conus, lo in cipresso el suo fructo.*

† **CONUSCUS,** Prehensus, in Glossario MS. Sangerman. num. 501.

* **CONUTA,** Piscis genus. Stat. Placent. lib. 6. fol. 79. vº: *Item sturiones et Conutas, pro qualibet libra xiiij. den.*

† **CONVULSIO,** Abolitio, violatio, a Convellere, Abolere. Charta foundationis S. Mauriti Agaunensis in Maceriis Insulæ Barbaræ tom. 1. pag. 32: *Videat ne quis violare hoc audeat, et iram omnipotentis Dei incurrat; et si tempus advenerit, quod Deus avertat, quod Convulsione aut disceptatione contra hac agere tentaverit, etc.*

* **CONZARE,** Reparare, ab Italico *Conciare*, concinnare. Stat. Placent. lib. 4. fol. 39. vº: *Item statutum est, quod potestas teneatur Conzari facere pontem Nurie.* Hinc

* **1. CONZATOR VIARUM,** Qui earum reparationi invigilat, in iisd. Stat. lib. 7. pag. 179. vº: *Ego superstans et Conzator viarum et rugiarum juro ad sancta Dei Evangelia bene et legaliter facere et exercere officium meum.* Ejusdem originis

* 2. **CONZATOR,** Coriarius, pellium concinnator, Ital. *Conciatore.* Inquisit. ann. 1288. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. fol. 388. col. 1: *Item dixit quod Conzator ab eo tempore, quo incipit esse magister et tenere apothecam per se, defendit se a*

præstatione gallinarum. Vide *Conzatura*.
† **CONZATURA CORIORUM,** Coriorum suffitio, seu inspersio pulveris quercis cum inficiuntur coria. Ital. *Conzare*, Sulfire, *Concia-corame*, Coriarius, Gall. *Tanneur*, *Corroieur*. Chronicon Richardi de Germano apud Murator. tom. 7. col. 1030. *Jus coriorum pro Conzatura dimittitur, forma antiqua. Factum canapis omni remittitur.*

* **CONZUNTUS,** Conjunctus, Ital. *Congiunto*. Tract. MS. de Re milit. et machin. bell. cap. 82: *Et sunt ambæ cannæ int in roca Conzuntæ et bene serratæ, cum u foramine in sumitate dictarum cannarum.*

† **COODIBILIS,** Qui omnibus odio est Tertull. lib. 4. adv. Marc.: *Συμμιστούμενος, est Coodibilem.*

* **COOPATA,** pro *Copata*, Mens frumentaria, apud Massilienses sacci decem sexta pars. Vide *Capa* 3. Item tres chonca (conchatas) vinearum et unam Coopata in Charta ann. 1346. ex Tabul. S. Vi. Massil. Vide infra *Copata*.

* **COOPERANA,** Tempus, quo cooperiuntur, in provinciis quibusdam C. vrainæ. Coopertio seminis, in Ch. ann. 12. ex Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. 113. vº. col. 1: *In seminis hyemalis Coopertione per alium diem usque ad vespere.* Quo tempore corveia seu opera ejus nominis a subditis exigebatur. Charta Jo. milit. de Foilluel dom. Ramicurtis a. 1242. in Chartul. Montis S. Mart. par. ch. 115: *Remisi dictæ ecclesiæ tres corveas in una carruca, in versana, in Martio Cooperana; in versana et Cooperana in duobus equis tantum, in Martio cum quatuor.* Vide infra *Coopertura* 5.

** **COOPERARIUS.** Tamquam diæ Cooperarium auctoritatis, ap. Mar. Meator. pag. 64 et 114.

† **COOPERATOR,** Qui domos Coopert, Gallice *Couvreur*. Polyptych. Fiscien. ann. 1235: *Nicolaus de Monte tenet et in bordagium... et debet excubare grangiam et ministrare Cooperatori et Cemeutari et mondare grangiam.* Vide *Coopertor*.

† **COOPERATOR EPISCOPI,** Coadjutor in Præfatione Rabani ad libellum de s. ris Ordinibus.

* **COOPERATUS,** Elaboratus, Gall. *Is en œuvre*. Leudæ minut. Carcass. Ms. *Item de cartairono cupri Cooperati, denarios; et de cupro non operato, denarium.* Acouverter, pro Aulæis velle ornare, in Vita J. C. MS.:

N'i ot ne ruc, ne destour
Ne fust trestoute pourtendue
De paile et de pourpre vestue,
De mantiaus vairs, de dras aperche
Fu cascade bien Acouverte.

* **COOPERIRE,** Gall. *Couvrir*, It. *Coprire*, De animalibus dicitur, quæ feruntur. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 1. Cod. reg. 4620: *Statuimus quod nullo modo persona terreria vel forensis possit vel de civitate Mantuæ vel districtu guaragnæ vel equum aliquem dare vel dari facere, equæ, seu equum equam aliquam cooperire, nisi prius ille guaragnus vel equus missus, acceptatus et approbatus fuerit.*
* **COOPERTURA,** Ipsa ineundi admissura, Ital. *Copritura*, ibid.: *Et*

geniturae sive Cooperturae alicujus guaragni. statuere debeant et taxare.

† 1. **COOPERTA** NAVIS, Superius tabulatum, Ital. *Coperta*, Gall. *Tillac*. Pluries occurrit in Statutis Massil. lib. 4. cap. 20.

* 2. **COOPERTA**, Locus contextus, unde nomen, ubi merces venum exponuntur, Gall. *Halle*. Charta ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 63: *Pro foro sive mercato in dicta nova villa faciendo halem sive Coopertam sufficientem*. Hinc *Couvertiz*, Tributum, quod exsolvebatur pro facultate exponendi merces in *Cooperta*. Charta Buill. de Veteri-ponte ann. 1289. ex Chartul. S. Joan. in valle: *Nous dison, reconnoisson et affermon leaument que les talemeliers et les bouchiers et les sueurs de la ville S. Nicolas devant dite sont tenus de nous poier chacun Juedy en l'an leur Couvertiz, c'est assavoir chacun talemelier vendant vin ou marchié, maille; et chacun bouchier un denier; et chacun sueur un denier.*

1. **COOPERTIO**. Additamenta ad Matrimonium Paris: *Inquiratur qui ceperint Coopertiones, ceppagia, et escaetas quercium, et aliarum arborum. Ubi Watsius Coopermes interpretatur, capita sive ramos arborum succisarum.*

* 2. **COOPERTIO**, Ager vestitus seu gete *Coopertus*. Charta Milonis abb. S. Martini Meledun. ann. 1226. in Chartul. urb. pag. 903: *Hugo de Espaillart miles dicit dictis fratribus... pasturas per totam terram suam, tam proprias quam communes, et suis tamen rebus terrarum et Coopertionum. de alia notione supra in Cooperano.*

* **COOPERTIVUM**, Tectum, Gall. *Couverture*. Charta Aymeriei vicecom. Rupevardi ann. 1296. in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 311: *Concedimus quod nobis et nostris heredibus non teneantur ad aliquod male seu manobram, nisi ad reparationem Coopertivi ipsius castri. Vide Coopertura 1.*

† **COOPERTOR**, ut *Cooperator*. Rymer. fol. 9. pag. 40. col. 1: *Nullus Burgensis... quam domum... nisi eum tegulis vel sclatino de novo cooperiat sub pena foris faciendi non domum istam et Coopertorem banniendi.*

COOPERTORIUM, Stragulum quo lectus tectitur, Καταλέξιον in Chronico Alexandrino pag. 902. S. Augustinus in Psalm. 134: *Nolite interrogare stratos pretiosis vestibus lectos, et carnem multis divitiis obvolunt.* Vegetius lib. 3. de Re veterin.: *Calidis Coopertoriis involutus*. S. Bernardus de Vita et morib. religiosorum. cap. 10: *An non praet dormiri nisi supra varium stratum, a sub peregrino Coopertorio? Vincentius Bae. lib. 28. cap. 95. habet, sub silvestri Coopertorio. Coopertorium maritimum, et Coopertorium de Alfanex, in Testam. Arnaldi Ep. Tolos. Vide Statuta Ordinis de Springham pag. 719. Petrus Cluniae. in Statutis Cluniac. cap. 17: *Nil se habere non prius priorum, eisque adherentium multum putabat, nisi ex pilosis illis et condensis Nantiorum, hoc est, juxta modernos, Arensium eatorum pellibus contexto in pretii Coopertorio, lectus muniretur pater et ornaretur. Rotulus Camerae Compt. Paris. a nobis laudatus ad Joinvillam pag. 66: *Pro scallatis et Tiretan. persia et virili pro Coopertorio. Ibidem: Unum Coopertorium foratum de erminis. Convertoirs***

Hermis, in Poem. de Garin le Loherans. Consule Notas nostras ad Joinvillam pag. 65. [Examen testium ann. 1349. in Guden. Cod. Diplom. t. 3. p. 347: *Magnum pecunie summam testis se dieit tunc vidisse jacentem in uno Coopertorio, Germ. Küssen.*]*

COOPERTORIA inter vestes sacras, vel ministeria sacra, recensentur ab Anastasio in Sergio PP.: *Hic fecit Coopertoria, vel vasa aurea et argentea plura per diversas Ecclesias ad usum et ornatum Ecclesiarum Christi. Gregorius Turon. de Vitis Patrum. cap. 8. Dans Coopertorium Sarmaticum, quo altare Dominicum cum oblationibus tegetur. Et mox: Coopertorium vero, quia rarum est, non ponatur super munera altaris, quia non exinde plene tegitur mysterium Corporis Sanguinisque Dominici. Decreta Stephani Regis Hugar. lib. 2. cap. 34: *Vestimenta vere, corporalia, et Coopertoria Rex (Ecclesiis) provideat. Vide Palla 2. et Pallum 2.**

† **COOPERTORIUM**, Tectum. Computus anni 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feudorum ad calcem pag. CLIV. col. 1: *Ad faciendum Coopertorium turris Exolduni, XVIII. l.*

COOPERTORIA EQUORUM, Quibus ii insternuntur. Vegetius lib. 3. Artis veterinariae cap. 77: *Animal calidis Coopertoriis involutum deambulet. Κοπριτόριον, apud Codinum de Offic. cap. 3. n. 8. Vide Sagum, [et mox Coopertorius.]*

COOPERTORIUM, Idem quod *Festum*, Culmen. Monastium Anglie. tom. 2. pag. 813: *Concessi eisdem fragium, focalia et Coopertoria sufficientia in omnibus mariscis et communibus villae, etc.*

COOPERTORIA. Fridericus II. lib. 2. de Arte venandi cap. 24: *Pennae majores sunt reollectae sub duabus, quae dicuntur Coopertoria. Cap. 48: Pennas caudae tenet reollectas sub duabus mediis superioribus, quae duae vocantur Coopereula. Vide Coopertum, et Glossar. med. Graecit. in Καλυπτῆρες.*

† **COOPERTORIUM** et **COOPERTOREUM FERREUM**, Species armaturae qua corpus vel pars eorporis tegitur, Gall. *Cuirasse*. Testamentum Bartholomaei de Lega apud Th. Madox Formularis Anglic. pag. 423: *Item G. nepoti suo loricaem et Coopertoria ferrea et caligas ferreas. Testam. Hengeromi de Budlees apud eundem Madox pag. 424: *Item Coopertorea sua ferrea et unum loricaem.**

† **COOPERTORIUS**, Qui facit equorum Coopertoria seu stragula. Statuta Avenion.: *Sellerii et Coopertorii teneantur fideliter facere officium suum, et non opponantur in bardis, bardonibus, sellis et Coopertoriis nisi boriem et eotonum.*

1. **COOPERTUM**, vox forestarum, Gall. *le Couvert*, Dumetum, locus nempe in forestis, arbustis et dumetis consitus, ubi ferre latitare solent, cum venatores eas insectantur. Charta Joannis Regis Angli. de Forestis apud Matth. Paris ann. 1215: *Unusquisque liber homo de caetero sine occasione faciat in bosco suo, vel in terra sua quam habet in foresta molendinum, vivarium, stagnum, marleram, fossatum vel terram arabilem, extra Coopertum in terra arabili. Monast. Anglic. tom. 2. pag. 318: *Et illum campum adhuc tenent ad voluntatem usque ad praesens tempus, qui est de propriis dominicis terris, et extra Coopertum**

*forestae. Et tom. 3. pag. 236: *Habeant et teneant boscos praedictos cum venatione, vasto, et omnibus pertinentiis suis quibuscumque, tam infra Coopertum, quam extra, deafforestatos, liberos et quietos de foresta et placitis forestae, etc.** Adde Fletam lib. 2. cap. 41. § 2. 3.

COOPERTORIUM, Eadem notione. Leges forestarum Scoticarum cap. 1. § 1: *Inhibitum est... ne qui Coopertorium silvarum intrent cum animalibus suis.*

COOPERTUS MANSUS, qui alias *vestitus*. Charta Ermengardis Comitissae Ceritanensis ann. 893: *Et in aliis locis in rio Ferraria superiore mansos Coopertos, cum curtes, ortos etc.* Infra: *Videlicet omnes supra nominatis mansis, casis, casalibus, Coopertis, et discoopertis, (id est, absis) quintanilibus, curtis, curtalibus, hortis, etc.*

† 2. **COOPERTUM**, Libri tegumentum, Gall. *Couverture*. Inventio linguae S. Cataldi tom. 2. Maii pag. 576: *Invenies quemdam librum plumbeum subtus dictam crucem cum Coopertis plumbeis. Vide Copertum.*

† 1. **COOPERTURA**, Tectum aedificii, Gallic. *Couverture*. Chartularium S. Vandreisili tom. 1. pag. 279: *Et debent dicti Johannes et Guillelma ejus mater managium dictorum Religiosorum existens apud Dargni bene, legitime et sufficienter retinere tam de Coopertura quam de clausura... Actum an. D. 1281. Coopertura tegularum apud Th. Madox Formul. Anglie. pag. 145*

† **COOPERTURA ARCE**, Opereulum, Gall. *Couvercle*. Miracula S. Eutropii tom. 3. April. pag. 738: *Et apprehensum tandem militem in quadam arca fortissima, cujus Coopertura erat de aere fortissimo, incluserunt.*

2. **COOPERTURA**, Praetextus, Ital. *Covertura*, nostris *Couverture*, in Statutis Venetis ann. 1242. lib. 1. cap. 5.

3. **COOPERTURA**, vox forensis apud Anglos, Matrimonium, *Couverture*. Rastallus: *Coverture, est quant un home et un feme sont espouse ensemble: ita ut quod constante matrimonio de bonis uxoris disponit maritus, dicatur factum esse durante la Coverture; et le feme est appel un feme Couvert.* Statutum Henrici VI. Regis Angliae ann. 20. cap. 9: *En quel Statut n'est mie mention fait, coment femmes Dames de grande estate, per cause de leur Barons, Pieres de la terre, Convertes, ou soules, seavoir Duchesses, Countesses ou Baronesses, seront mises a respondre, etc.* Vide Littletonem sect. 31. 380. 403. 559.

4. **COOPERTURA**, Stragulum, in Legibus Henrici I. Regis Angli. cap. 82. [et in Statutis S. Claudii pag. 79.]

† **COHOPERTURA**. Garnisiones inventae in castro civitatis Careasson. ann. 1294: v. *Cohoperture ferri equorum. XXIII. Cohoperture equorum de tela puncta.*

† **COOPERTURAE DIETA**. Vide *Dieta* 4.

* 5. **COOPERTURA**, Idem quod supra *Cooperano*. Charta Ansoldi abb. Compend. in Chartul. ejusd. monast. fol. 128. rº. col. 2: *In gaseheriis similiter debent corveiam et debent habere panem et vinum. In Coopertura similiter. Vide alia notione supra in Cooperire.*

* **COOPIDANUS**, Ejusdem oppidi, in Lit. ann. 1300. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 176. vº. col. 2. V. *Cooppidanus.*

† **COOPPIDANUS**, Concivis, Gall. *Concitoien*. Legitur in Tabular. Nantolii et apud Rymerum tom. 8. pag. 273. col. 1.

† **COORDINARE**, Simul ordinare, discernere vel præscribere, apud Albertinum Mussatum de Gestis Ital. tom. 10. Muratorii col. 729: *Interdum cum Spineta Lucensi Marchione in colloquia secreta... convenire, res novas tentare, Coordinare, etc.*

† **COORS**. Vide *Cortis*.

† **COOSTRUM**, *Est media pars septi transversæ vel diaphragmatis*. Rochus Le Baillif in Dictionario Spagyrico.

* Vide Ruland. in Lexic. chymico.

* 1. **COPA**, Cupa, Gall. *Cuve*, Germ. *Kufen*. Stat. pro textoribus ann. 1295. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 626: *Insuper statuimus quod omne genus filaminis, quod semel intinctum est in Copa, quod post hæc ad caldarium non debeat deportari*. Vide *Cupa* 1.

* 2. **COPA**, Mensura vinaria, olearia, salinaria. Stat. Montis-reg. pag. 279: *Non possint dicti venditores vini mensurare seu mensurari facere, vendere seu vendi facere vinum ad Copam seu molium, vel ad aliud vas, nisi ad mensuras contentas in præsentis capitulo*. Charta ann. 1436. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Quolibet anno solvere domino priori de Ameliano duas Copas olei boni olivarum*. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 262: *Le suppliant ala acheter une Cope de sel, pour saler le potage*. Vide *Cupa* 3.

* 3. **COPA**, Navicula. Pactum inter Arn. de Villanova dom. de Transio et homines ejusd. castri ann. 1303: *Quocumque tempore cum vertolenis, excepto tempore procreationis;... possint piscare cum Copis*. Vide infra *Copana* et *Cupa* 2.

* 4. **COPA**, Rami arborum; Hispan. *Copa*, arboris fastigium, eacumen, *Coupel* nostris, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1452. in Reg. 181. Chartoph. reg. eh. 151: *Quant le suppliant eut amassé sa hachete, remonta audit arbre jusques au Coupel d'icellui, et lui étant audit arbre demanda à laditte Collette s'elle vouloit que ledit suppliant tranchast les branches, ou qu'il le escoupelest, et ladite Collette lui dist, fust escoupelest*. Charta ann. 1264. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 210. vº: *Item duo molendina possunt capere arbores et Copas ad opus eorumdem in omnibus nemoribus finagii, ubicumque melius poterunt invenire*. Vide infra *Copellus* 2. et *Cuparia*.

* Sed et eadem voce aut aliis huic similibus, quævis rei alienius pars superior, puta montis, capitis, significatur. Chron. S. Dion. lib. 4. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 249: *En une cité se mist, qui est outre l'iane de Gironde, sour le Coupel d'une montaigne haute*. Eadem lib. 4. cap. 3. ibid. tom. 5. pag. 286: *Lors fu li cors de li trouvez par aventure tous defroissiez sor le Couperou d'un saut*. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. eh. 285: *Bouchier li couru encore sus à tout un grant coustel et l'en feri tellement, qu'il le profendi du Couplet de la teste jusques au front*.

* 5. **COPA**, Tributi vel pensationis species, apud Oeeitanos, eadem forte quæ *Coponagium*. Arest. ann. 1347. 19. Jan. in vol. 2. arrestor. parlam. Paris.: *Executio*

facta in certis bonis suis in villa Montispesulani existentibus, videlicet super certis leudis, Copis et aliis redditibus. *Coppe*, eadem acceptione, in Pedag. de Doing ann. 1348. ex Chartul. 21. Corb. fol. 347: *Merchiers à taulette doit j. Coppe... Le cent de fer doit iij. Coppes*. Vide *Cupa* 4.

COPADIUM, Κοπάδιον. Papias: *Copadium*, particula carnis, quod Græci *Copadium* dicunt. Ita MS. habet pro *Copium* [seu *Copian*, ut alter MS. Bituric.] Apieius lib. 7. cap. 6: *In Copadiis jus album, Jus in Copadiis, Jus in elixa*. Pelagius in libello 4. num. 63: *Et accipiens Archiepiscopus unum Copadium, dedit juxta se recumbenti*. Glossæ veteres: *Copadia*, κοπάδια. Gloss. Græc. Lat.: Τέμαχος, *Copadium*, frustum. Apophtegmatum Patrum in Theophilo n. 3: [Ἀέγων, ἰδὲν τοῦτο καλὸν κοπάδιον ἐστὶ, φάγε, ἄεξᾶ. Ecce istud Copadium bonum est, manduca, Abba. Hic agitur de carne vitulina.] Vide *Mensium* in Κοπάδιον et supra in *Compadiatum*.

† **COPAGIUM**. Vide in *Cupa* 3.

* **COPAGORGIUS**, COPPAGORGAS, vulgo *Coppegorge*, Gladii species, sica, pugio. Lit. remiss. ann. 1455. in Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 153: *Unus contra alium irruerunt et se irruendo cum gladiis suis seu Copagorgiis, etc.* Aliæ ann. 1449. in Reg. 180. ch. 47: *Evaginavit quemdam gladium, ... vocatum Coppagorgas*. Rursum aliæ ann. 1455. in Reg. 187. ch. 134: *Ung grant coustel, appelé Coppegorge, autrement ganivete. Une longue dague ou cousteau appelé selon le commun langage ung Coppegorgias, ibid. ch. 214. Avoir Coppe-le-teste, Capite damnari, decollari, in Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavill. ad ann. 1358. fol. 82. rº: Jehan de la Mare pour plusieurs helles, compilations ou paroles sentans commotion du pueple, ... fu jugié à avoir Coppe-le-teste*.

* **COPALLUS**, Candela cerea minutior, nostris *Coppon*, et *Coupon*. Ordo eccl. Ambros. Mediol. an. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi eol. 902: *Et super tabulas ponunt Copallos cereos tredecim cum candelis intus positus, quas duo minores ostiarii accendunt*. *Cupallos cereæ*, infra eol. 925. Charta Guid. eomit. Fland. ann. 1282. in Chartul. Namure. ex Cam. Comput. Insul. fol. 24. rº: *Dus Coupons de candelie, teille que on le livre et scent livrer en l'ostel de Flandres*. Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann. 1511. fol. 88. vº: *Item quant aux sierges et Coppons, que on apporte à l'offrande en ladite église S. Thomas le jour de la Chandeleur, etc.* Vide *Colpo* et *Coponum*.

* **COPANA**, Navicula, Hispan. *Copano*, ut supra *Copa* 3. Charta ann. 1275. in Reg. M. Chartoph. reg. eh. 6: *Item quod rubina una talis fiat et fieri debeat per dominum regem, per quam res et mercadandie mercatorum possint cum Copanis libere conduci et portari de mari ad civitatem Nemausensem*. Vide *Cupa* 2.

† 1. **COPARE**, Alligare, adnectere, Ital. *Copipare*. Charta Visitationis Monast. Castrensis ann. 1261. ex Archivo S. Victoris Massil. Armar. mixtorum Albiens. num. 53: *Helemosinarius faciat natus in claustro et capitulo et eas Copari et innitari ac etiam*

paleari in festivitibus Natalis Domini, Paschæ etc.

* Hac notione *Appiccare* dieunt Itali; *Copipare* vero non legitur apud Academ. Cruscanos. Sed nec vim vocis *Copare* satis percipio: legendum forte *Copulari*, quod innuere videtur vox sequens *Innitari*. Id est, inneeti. Vide infra *Coppla*.

* 2. **COPARE**, Cædere, Gall. *Couper*, alias *Coper*. Charta E. abbat. Paracliti ann. 1233. ex Chartul. Campan. fol. 393. col. 1: *Et sciendum quod idem comes retinet in illis lx. arpentis nemoris totam justitiam et garenniam suam, excepto hoc, quod si nos vel servientes nostri aliquem inveniremus Copantem in dicto nemore, forefactum erit nostrum*. Ibid. col. 2. ex Ch. Gall. ann. 1245: *Se nus i estoit trovez Copant ou essartant, l'amande et li forfait seroit nostres*. *Coper les fermes*, Redemptione addicere, adjudicare. Arest. ann. 1389. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 202. rº: *Ledit Henri avoit exigie des fermiers a temps de la délivrance, que l'en dit Coper les fermes, de la livre du pris que la ferme estoit mise, douze deniers Tournois*. An quod inter plures dividuntur? Ejusdem originis est ludus quidam dictus *Coper les haren*, quem sub exitu Quadragesimæ peragebat. Lit. remiss. ann. 1367. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 373: *Comme le Jendi abscondit Jehan et Andri Teste d'or fussent et semblez amiablement ou marchié de la ville de Teraire, pour jouer par compaignie à jeu, appelé audit pais Coper les haren*. Décopper vero, pro Cæsium ense feriri. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. ch. 275: *Le procureur des doyen et chapitre S. Estienne de Toul... avoient pris, bati Découppé et emmené prisonniers en la fteresse de Voy des hommes du S. de Li*. Et aussi ait Raoulin navré et Découppé Jaquemart d'Amerval escuier, tellement et inhumainement, qu'il en est defectif d'oeil in aliis ann. 1397. ex Reg. 153. eh. 151.

* **COPARIUS**, Qui est a *Copis* seu *polis*, Gall. *Echanson*. Charta ann. 1294. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 108: *Quæ quidem vinea fuit I. Fernandi, quondam Coparii domini r. Alphonsi et ejusdem almoxarise in civitate Ulixbonensi*.

* **COPATA**, Modus agri. Terrear. i.

Maurit. in Foresio ann. 1472. fol. 42. vº: *quadam Copata terræ, etc.* *Coupe*, eo sensu, in Lit. remiss. ann. 1423. ex Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 387: *Une héritière, annuelle et perpetuelle.... sur Coupes de terre ou environ*. *Coppée*, Mensura frumentaria, in aliis Lit. n. 1460. ex Reg. 190. eh. 172: *Cent a six Coppées d'avoine, mesure de Mascon*. Vide *Cupa* 3.

* **COPATIO**, Cæsio, Gall. *Coupe*. Charta ann. 1235. in Chartul. Pontiniac. ch. 1: *A tempore incisionis sive Copationis broscie et aliorum nemorum, etc.* Vide *Copare* 2. et infra *Copecia*.

† **COPATOR MONETÆ**, Qui scindit nectas prohibitas, ut nemo deinceps utatur. Præceptum Johannis Franc. di. ann. 1353. apud de Lauriere tom. 2. nat. pag. 519: *Nostræ insuper inter existit, quod deinceps præfati fractorum*

copatores monetarum predictarum hujusmodi officio nostro non possunt uti, imo int penitus revocati, nisi in casu quo motæ prohibitæ extra regnum portarentur, tteris in contrarium impetratis suprepticis el impetrandis non obstantibus quibuscumque. Ibidem dicuntur Scisores monetarum. Aliud Præceptum ejusdem Regis ann. 355. Ordinat. tom. 3. pag. 27 : Item, nous avons osté et rappellé, ostous et rappelés tous Coupeurs de monnoyes; mais tous voyes nous pourverrons par bon conseil oument nulles autres monnoyes que les ostres n'ayent cours en nostre Royaume et ue le billon ne soit porté hors de nostre oyaume. Ibid. pag. 113. Litteris ann. 1356 : ollentur Copatores monetarum qui potius ci possunt depredatores. De iis monetarum Copatoribus, Scisoribus, vel potius scissoribus sic continuator Chron. Guillelmi e Nangis ad ann. 1346. apud Acherium m. 11. Spicil. pag. 803 : Tunc etiam et inceps antea superscindebatur floreni ppter novas monetas, quæ noviter fiebant; super quos inveniebantur aliæ monetæ am illæ, quæ erant noviter factæ, sine ericordia scindebantur, et adhuc illi cus erant, tradebant salarium non voluntati Scindentibus pro labore, et tunc oportebat tales pecunias tradere camisoribus cum mino non modicæ quantitatis.

* **COPAUDUS**, **COUPAUDUS**, Vir, cujus or, ipso sciente, mœchatur, nostris ppau, Coupaut, Couppaut et Copereau. i. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 68 : Dictus Johannes plura rba injuriosa et contumeliosa ipsi Guillelmo de Nuce dixit, et inter cetera ipsum, ta uxore sua et pluribus aliis præsentibus, rries nominavit Copaudum. Infra ch. 189. upaudum. Aliæ ann. 1360. ibid. ch. 9 : Reversus fuit ad dictum pasticerium vocando iterato eundem cuculum, Gall. upaut. Couppaut, in aliis ann. 1396. in g. 149. ch. 297. Aliæ ann. 1395. ibid. 96 : L'exposant dist audit de Mez : aistre; mauvais, batras-tu ainsi ma nne, ou pavoies semblables; et ou content ce ledit de Mez lui dist : Copereau en role tu, etc. Coupereau, in aliis ann. 30. ex Reg. 118. ch. 303. Couppereau, aliis ann. 1377. ex Reg. 111. ch. 82. æ ann. 1346. in Reg. 76. ch. 275 : nne un certain jour un homme eust cellé le suppliant Coupperiau de sa femme, disant que ce estoit de lui et d'autres. rsum aliæ ann. 1389. in Reg. 138. ch. 4 : n Pauleve dit audit Bressaut : Dieux ait lgré de tant de Coppaux, et le suivit jusque s sa maison; la il lui dit à courroux que sous les Coppaux et les putains l'avoient j il auroit ce compaignon en icelle nuit. ers, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 14. ex Reg. 126. ch. 61 : Tais-toy, tu es ers; qui vult autant dire, comme cellui q couche les autres avec sa femme. Couppere, aliis ann. 1458. ex Reg. 187. ch. 246 : l lui Rousselot appelloit le suppliant Coup- p, et faisoit chanter la chanson du Copere (s) devant son hostel. Hinc Acouppaudir, rem alterius adulterio pollueri, in Lit. miss. ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 132 : uelle femme appelloit son mary sanglant ppault, et se vantait de l'avoir Acoup-

paudi. Unde qui hanc non semel passus fuerat injuriam, *Coux racouppi* dicitur, in aliis ann. 1408. ex Reg. 163. ch. 79. V. Cugus.

† **COPECIA**, **COPICIA**, Silva cædua, Gall. *Bois taillis*. Angl. *Coppis*. Charta Henrici Dawbeni Militis apud Madox Formul. Angl. pag. 215 : *Sciatis me... concessisse... præfato Thomæ Arundell omnes illas quinque Copecias bosci et bosca mea existentia in Crachill... quarum una prædictarum Copiciarum vocatur Overekyll Copys, secunda vocatur Feyroke Copys, tertia etc. super et in quibus prædictæ quinque Copiciæ bosci et boscum prædictum crescunt et stant.*

* Charta ann. 1215. ex Chartul. Campan. fol. 356. col. 2 : *Homines animalia sua ad pascendum ibidem mittere poterunt, præter in Copeciis continue factis, a quibus post triennium abstinebunt.* V. supra *Copatio*.

* **COPEITA**, Eodem significatu. Charta Guill. archiep. Senon. pro hominibus villæ S. Juliani ann. 1259. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 561 : *Burgenses dictæ villæ habeant... pasturas in nemoribus nostris, in Copeiis existentibus septem annorum completorum.*

† **COPEIZ** vel **COPPEIZ**, ut habet MS. Coislin. Eadem notione, seu silva cædua recens succisa. Charta Guidonis Archiep. Bituric. ann. 1279. apud Thomasserium in Biturig. pag. 113 : *Si in illa foresta essent Copeiz, animalia sua in dictis Copeiz non possent pascere... solvent emendum, scilicet quinque solidos Paris. pro omnibus animalibus cujuslibet hospitii in dictis Copeiz sive arseiz inventis.* Vide *Coppis*.

* **COPELINARIUS**, *Voluptuarius*, in vet. Gloss. ex Cod. reg. 7641. V. *Cupidinarius*.

* **COPEDIOSIS VICARIA**. Vide infra *Cupedensis centena*.

* **COPEIIA**. Vide supra in *Copecia*.

* **COPELLETUS**, diminut. a *Cupa*, Gall. *Coupe*. Addit. ad Chron. Estens. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 504 : *Dom. Raynaldus de Ursinis Palumbini dominus se obligavit daturum regi præfato (Aragonum) tributum singulo anno marcharum octo auri et Copelletum unum auri.* Vide in *Cupa* 2.

* 1. **COPELLUS**, Mensuræ species aridorum simul et liquidorum. Pactum inter abbat. et consules Aureliaci ann. 1350. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 246 : *In quolibet sextario olei sint et continueantur quinquaginta duo Copelli olei et non ultra.* Inventar. ann. 1361. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Unum Copellum fusteam, etc.* Vide supra *Copa* 2. et infra *Copetum*.

* 2. **COPELLUS**, **COUPELLUS**, Assula, recisamentum, imo et rami arborum succisari, nostris alias *Couppier*, nunc *Coupeau*. Charta Thomæ comit. Pertic. ann. 1214. in Reg. forest. comitat. Alencon. etc. ex Cam. Comput. Paris. fol. 55. vº : *De arboribus quas in usu nostro capimus, non habent Copellos nec esmundas.* Arest. scacar. Paschæ ann. 1285. in Reg. S. Justi ejusd. Cam. Comput. fol. 40. rº. col. 1 : *De personis religiosis et nobilibus dicentibus et asserentibus se posse et debere vendere Coupellos bosci sui, quem ad usum suum capiunt, absque licentia dom. regis et absque solvendo tertium et dangerium. Concordatum*

fuit et per arrestum redditum, quod Coupelli et alii bosci sic venditi domino regi tanquam forefacti remaneant. Chartul. sign. Ezechiel Corb. ad ann. 1415. fol. 2. vº : *Et doivent avoir les Coupriers des quesnes, qu'on fera abatre audit bos.* Aliud est *Coppis*, in Lit. baillivi castell. Moritan. ann. 1385. in Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 303 : *Willaumes de Forest, dit Malprivet, disoit à avoir... en sa terre et seigneurie de Forest... le Coppis ou Coppuez des regiez.* Ubi jus cædendi ramusculos renascentes intelligi videtur. Vide supra *Copa* 4. et mox *Coperta*, 2.

† **COPERCHIUM**, *Operculum*, Ital. *Coperchio*. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 367. de B. Andrea Hispellate : *Crucibus tribus laminarum ferri a parte superiori in Coperchio d. capsæ.*

† 1. **COPERTA**, *Tabulatum navigii*, Ital. *Coperta*. Informationes Civitatis Massil. de passagio transmarino e MS. Sangerman. : *Hec sunt mesure navium de tribus Coperitis... Prima et infima Coperta, etc.*

† **COPERTA**, *Operculum*. Acta SS. Maii tom. 4. pag. 623. de B. Augustino Novello : *Vidi duos libros in quarto folio, alterum in charta pecudina cum Copertis ligneis.*

* 2. **COPERTA**, Idem quod *Copellus* 2. Leudæ minut. Carcass. MSS. : *Item de saunata circulorum, unum circulum, excepta Coperta. Item de homine onerato circulis, unum circulum, excepta Coperta.* Id est, exceptis ramis, quibus circuli cooperti erunt. Vide *Coopertio*.

† **COPERTARIA** *Equorum*, Quibus equi insternuntur, in Histor. Dalphin. tom. 2. pag. 280. Vide *Coopertoria equorum*.

† **COPERTERIA PRO CAPITE**, Quibus caput tegitur, ibidem. Locum vide in *Cappula*.

* 1. **COPERTORIA**, *Stragulum*, quo lectus insternitur, Gall. *Couverture*, alias *Couvertors* et *Couvretoir*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Et primo unum lectum incortinatum, bonum et sufficientem, munitum... unius lodicis sive Copertoriæ lanæ.* Pedag. Peron. ex Chartul. 21. Corb. fol. 333 : *Item ungz Couvertors de vair doit iij. den.* Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavill. fol. 105. vº : *Le melleur Couvretoir de lyt. Couverteur, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1452. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 181 : Deux draps de lit, le Couverteur, etc.* Vide *Coopertorium*.

* 2. **COPERTORIA**, *Tegmen*, Ital. *Coperta*, in laudato jam Inventar. : *Item plus unau seladam hominis armorum, cum sua Copertoria coherii.*

* **COPERTORIUM**, *Retis genus*, *Copertoio*, Academ. Cruscan. : *Una rete, con che si cuopre una brigata di starne, o simili.* Stat. nova crimin. Cumanæ cap. 142. ex Cod. reg. 4622. fol. 94. rº : *Nullus... teneat retia duarum alarum, neque retia, quæ Copertoria appellantur.*

* **COPERTURA**, *Tectum*, Gall. *Couverture*, alias *Cuvertiere*. Repar. factæ in senescal. Carcass. ann. 1435 : *In reparando... Copeturam dicti castri de fustibus, tegulis, morterio, etc.* Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 114. rº : *Item sus la Cuvertiere de deux mesons, qui furent aus Juifs de Chinon, xx. l. Tournois.* Vide *Coopertura* 1.

* **COPETATA** Missa. Vide infra in Missa 4.

† **COPETIUM**, f. pro *Capetium* vel *Capetum*, de quo supra. Statuta Equitum Theuton. art. 72. apud Duellium lib. 2. Miscell. pag. 59 : *Frater qui gerit vicem Magistri potest deferre vexillum et Copetia, et magnum tentorium et alia quibus eum constat indigere.*

* **COPETUM**, Mensura frumentaria. Charta Dalph. ann. 1343 : *Item tria Copeta frumenti, quæ sibi facit Johannes Russeti pro una pecia terræ.* Vide supra *Copa* 2. et *Copellus* 1.

* **COPEX**, Piseis genus. Stat. Mantuæ lib. 1. eap. 103. ex Cod. reg. 4620 : *Nec aliquis possit sturionem vel adalum, seu Copicem seu copizosum vendere alicui reventori..... Qui vero sturionem vel adalum, seu Copicem seu copizosum repertus fuerit exportasse..... extra districtum Mantuæ, amittat piscem, et condemnatur insuper arbitrio potestatis.*

† **COPHA**, Tegmen capitis. V. *Cuphia*.

† **COPHANUS**, Cophinus seu sporta major, quæ solet terra oppleri ad munimentum, Gall. *Gabion*. Marchisii Annal. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 425 : *Insuper Cophanum unum plenum lapidibus et muratum ante faucem Vintimilii pro ipsa claudenda demersit.*

† **COPHIA**, Tegmen capitis. V. *Cuphia*.

* **COPHINARE**, In *cophino* reponere. Benzo epise. Athens. de gest. Henr. III. lib. 7. eap. 6. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 412 : *Ficum ergo Cophinemus in viridiario, grossos semper habemus in nostro ficario.* Vide *Cophinus*.

* **COPHINELLUS**, diminut. a *Cophinus*, Areula, Gall. *Coffret*. Testam. Petri dom. de Paluello ann. 1241. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 14. col. 2 : *Concedo ecclesiæ B. Vincentii de Cabilone..... reliquias, quæ invenientur in Cophinello meo sigillato sigilli mei, pro quadam cruce plena faciendâ.* Vide supra *Coffrinellus* et in *Cophinus*.

COPHINUS, Corbis qua terra portatur, apud Vegetium lib. 2. de Re milit. eap. 20. et ult. et lib. 1. de Re veterin. eap. 56. lib. 2. eap. 33. et Isidor. lib. 20. eap. 9. Monachus Pegaviensis pag. 11 : *Wigberto consuluerunt, ut propriis humeris per 12. angulos fundamenti totidem Cophinos lapidum primus deferret, scilicet imitando factum religiosissimi Principis Constantini, qui primus ac potissimus Ecclesiarum fundator inter Principes extitit.*

COPHINUS, in ministeriis sacris. Anastas. in Vitis PP. pag. 188 : *Necnon et super columnas ipsius Ciborii, propter amplam pulcritudinem ex argento purissimo fecit Cophinos numero 4. pensant. lib. 42.*

† **COPHINUS**, Arca, Gall. *Coffre*, potius quam corbis viminea, qua notione Latinis accipitur. Testamentum Hugonis Aycelini Cardinalis Epise. Ostiens. ann. 1297 : *De Samitis etiam et zendatis nostris quæ inveniuntur in Cophinis nostris ordinabunt executores nostri.*

† **COPHINUS MARMOREUS**, in quo corpus B. Jacobi Philippi requiescebat, inter Acta SS. Maii tom. 6. pag. 175.

IN **COPHINO** SERVIRE. Psalm. 80 : *Manus*

ejus in Cophino servierunt; id est, in servitute, uti interpretantur Eucherius et Senator. Ismaelita cum Cophino, apud Sidonium lib. 7. Epist. 6. Gregorius Turon. lib. 5. Hist. cap. 48 : Sed quia lippis erat in adolescentia oculis, quibus sumi acerbitas non congruebat, amotus a pistillo promovetur ad Cophinum. Sed dum inter fermentatas massas se delectari consimulat, servitium fugam iniens deliquit.

** **COPHREA**. Privileg. Imper. in papyr. Ravenn. ap. Maium Classicor. Auctor. vol. 5. pag. 363 : *Commendatos ecclesiæ diverso sexu, staurophoros, Cophreas, stratores, etc.*

* **COPHRUS**, Area, Gall. *Coffre*, alias *Coffe*, a vet. Gallico *Cophe*, Cavus, *Creux*. Tabul. Nannet. : *Fregere serraturas, Cophros, et scrinia scrutati sunt.* Vide supra *Coffrus*.

COPHTI, a Mahumetanis confictum vocabulum, quo Christianos Ægyptios, seu Monachos, aliosque religiosæ vitæ sectatores, quasi incisos, per contemptum appellare solent. Diversos porro a *Coptis*, a quibus lingua Coptica, seu Ægyptia antiqua nomen deduxit, pluribus ostendit Athanasius Kireherus in Prodomo Copto eap. 1. De iis etiam agit Franc. Quaresmius lib. 1. Elucidat. Terræ Sanctæ eap. 49. Vetus Scheda continens seriem Regum Ægypti edita a Drusio post Hist. Severi Sulpitii : *Secundus* (Ægyptiorum Rex) *Cabtim*, unde denominati sunt *Cophti*. Vide Sealigerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 705.

* Ex animadversionibus D. Falconet : *Cophti et Copti*, quibusdam per aphæresin ex voce *Jacobitæ*. Verosimilius ab urbe *Copto*, quam Ægyptii Christiani incolebant, ut post alios censet D. Brazen de la Martinière in Lexico suo Geographico.

COPIA, Exemplum scripti, Chartæ, πρωτότυπον, seu *originalis*, ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἱστῶπιον, Gallis *Copie*. Vetus Interpres Concilii Constantinop. sub Menna, ἱστον πράξεως συστάσεως, etc. *Copia actionis formatae contra Petrum, etc.* Occurrit apud Joan. Hoeseum in Adolpho a Marka Epise. Leod. eap. 6. in Statuto Philippi Pulcri pro reformat. Regni art. 13. in Chronico Magno Belgico pag. 318. [in Statut. Eccl. Forojul. MSS. ann. 1276. ex Archivo S. Victoris Massil. Armar. Forojul. n. 163.] etc. Vocem ita effictam a recentioribus censet Reinhartus Robigius lib. 10. eap. 15. quod instrumentis multiplicatis inde eorum *Copia* emergat. Vide Oct. Ferrarii Orig. Ital.

* Nostris *Copie*, eodem sensu, quo Latinis *Copia*, vulgo *Abundance*, *jouissance*. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 70 : *Les exposans trouverent en leur chemin un jeune prestre de l'age de vint ans ou environ, qui estoit curé de Corcelles dessoubz Beaune, et portant une espée en sa main; lequel prestre, quant il ot veu et avisé laditte Guillemette, qui estoit belle et jeune, dist audit Guillemmin son mary ces mots : Compains il te faut laisser ceste fille; car j'en veuil aussi bien avoir Copie, comme tu l'en as.* Consolat. Boetii lib. 3. MS. :

Car cil de Mede et cil de Perse,

Qui des éléphants hont Copie,

Les mainuent en la chevauchie.

COPIA ROTULORUM CURIÆ, est Exemplum aut antigraphon actorum quæ in Curiæ Baronis expediuntur : quorum hoc unum est in plerisque, si non præcipuum, scilicet, *Venit talis tali die, et ad petitionem suam admissus est ad talem terram, etc.* Quod autem sic tenet, hujus acti solum exemplum tituli loco habet. Cowellus. Atque

COPITENANDS, Anglis *Copiholders*, appellatur : Villani scilicet, Sokimanni, Custumarii, quod, ut dictum est, nullum aliud tenementorum suorum habeant instrumentum, quam *Copias Rotulorum Curiae*, unde et Tenentes par *Copie du roc de Court*, dicuntur. De iis agit Littleton sect. 73. 75. Vide præterea Spelmannum in *Bockland*.

† **COPIADUM**. Vide *Copadium*.

* **COPIALITER**, Per *copiam* seu exemplum, Gall. *Par copie*. Process. ann. 1444 inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 274. col. 2 : *Nec eam (potestatem) inserere voluit in dictis litteris, præsentibus nostris litteris Copialiter alligata, etc.*

† **COPIARE**, Exscribere, Gall. *Copier*. Vita B. Torelli tom. 2. Martii pag. 50 *Suprascriptum exemplum ex quadam Copia transsumpsi et Copiavi.* Occurrit tom. April. pag. 193. tom. 7. Maii pag. 74. to 3. Julii pag. 112. et alibi sæpe.

† **COPIATA**, Oeconomus, f. sic dictum quod illius sit vitæ necessarium *Copia* ministrare. Hierat. Juris Pontif. pag. 13. *Copiatas seu Oeconomos Commendatarum possideat.*

COPIATÆ, Vespillones. Gloss. Lat. G. : *Vespelliones*, Νεκροβάπται, Κοπιταί. I. I. phanius. lib. 3. contra Hæretic. : Κοπιταί, οἱ τὰ σώματα περιστέλλοντες τῶν μωμένων. Clericis videntur accenseri in 1. Cod. Theod. de Lustrali coulat. (13) quæ est Constantii, ubi recens instituti cunctur, sed et in leg. 15. de Episc. (16) quæ est Juliani : unde eosdem, quos *Sarios* vocabant, haud absurde conjecit viri docti. De iis etiam, tacito licet mine, agit lex 2. Cod. de Veteranis (46.) : *Dum se quidam vocabulo Clericorum, et infaustis defunctorum obsequiis occupatos, non tam observatione cultus, quam in et socordiae amore defendunt.* Adde Noll. Justin. 59. Vide *Fossarius*.

* **COPIATOR**, Librarius, amanuensis, Ital. *Copiatore*, Gall. *Copiste*. Specimen Sozom. Pistor. apud Murator. tom. 6. Script. Ital. col. 1156 : *Et ut novi prescriberentur a Copiatoribus, et collegia adhererentur de novis marsupiiis, etc.* Vide *Copista*.

COPIDERMUS, Κοπίδερμος, in Gloss. Lat.

* **COPILLA**, *Lo ligame del collo*. Gloss. Lat. Ital. MS. Vide *Copularius*.

† **COPINA**, Gall. *Chopine*, Oenopari Gallici pars quarta. Utitur Menotus in Hermon. Quadragesimal. fol. 40. verso c. 2. Vide *Cheopina*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 734 : *Copina, Chopine.*

† **COPIOSITAS**, *Copia*, abundantia, legitur apud Laurent. Byzynium in Hiero Belli Hussitici, et Rymierum tom. 4. pag. 687. col. 1.

† **COPISTA**, Librarius, qui chartas et

alia id genus transcribit, Gall. *Copiste*. Ad-
visamenta styli Curiae Ecclesiae Brioc. : Ju-
ramentum *Copistae*. Quod litteras productas
fideliter exemplabo seu copiaro, nec animo
partes vexandi eas copiare differam, sed
mediante salario competenti, sine ulla pro-
rastinatione exemplar seu copias partibus
tradere non tardabo. Dum in litteris exem-
plandis aliquid suspectum in rasura, cancel-
latura, data, sigillo seu aliis comperero,
iudici revelabo.

† **COPITENANDS**. Vide post *Copia*.

* **COPIZOSUS**, Piscis genus. Vide supra
Copeus.

COPKINUS, Moneta argentea, cujus
mentio fit in Legibus Opstalbomicis Frisi-
is cap. 21.

COPLA, Acta Proconsularia sub Muna-
tio Felice, apud Baron. ann. 303. n. 12 :
unicæ muliebres paria 47. *Coplae rusticae*
19. [* Vestimenti species.]

† **COPO**, *Negotiator*, in Glossario MS.
ingerman. num. 501. est pro *Caupo*.

COPONAGIUM. Vide *Cupa* 3.

* **COPONATUM** BLADUM, Idem quod
Copa, 3. Mensura frumentaria, cujus ex-
indæ jus ex frumentariis mercibus, quæ
mercatis veneunt, *Coponum* et *Copona-*
um appellabatur. Sentent. ann. 1396. ex
ibul. Lugdun. : *Dixerunt quod dicti dom-*
chiepiscopus et decanus et capitulum eccle-
ie Lugduni habent jus, possessionem et
isinam..... percipiendi, tan per se quam
rum gentes et familiares et censerios seu
marios dicti granetaggi, in et super bladis,
æ venduntur in villa et civitate Lugduni
bladis eisdem, videlicet de qualibet asinata
omni mensuram, appellatam Coponati
di.... Deliberamus per præsentis supra-
tis dom. archiepiscopo et decano et capi-
to et eorum censeris et firmariis dicti
grinetaggi ad quos pertinet, decem et octo
gnatas bladi saisiti supradicti pro Coponis
grinetaggio dictarum octies centum asina-
tum, ad dictas decem octo asinatas ascen-
tes..... supradictum bladum, pro dicto
ponaggio saisitum, etc. Vide infra *Copum*
et *Cupa* 3.

† **COPONICULA**, Καρανέικον. Gloss. Lat.
Eccl. Est a *Caupona*.

COPONUM, Species cerei seu tædæ.
Cituarium MS. Eccles. Morin. fol. ul-
t. o : *Thesaurario pro vino et luminari-*
reptione, quod est duorum cereorum in
ari, unius thedæ accensæ ab elevatione
S corporis D. N. J. C. usque Post-commu-
nem, duorumque Coponorum pro vicariis
linali, tempore 10. sol. Etiamnum in
quosdam locis Belgii Galliae finitimis Co-
pus vocitantur fila cerata, quæ nos Bou-
ge appellamus. Sic, ni fallor, dicuntur
a all. Couper, quod præ longitudine sæ-
pescuntur.

COPONUS. Vide in *Cupa* 3.

COPONUS, Dolii obturamentum, Gall.
Bolon. Stat. Astæ ubi de reva vini venditi
ac cinatum : *Quod tabernarius vel alius*
vens vinum ad minutum,..... debeat
buiri facere omnes earrarias, quas ipsi
habunt in suis domibus sive canevas,.....
et illatas tenere de bulla dicti emptoris ad
is et Coponos. Italis Coppo, Dolium,
is. Vide Cupa 2.

COPOUS, Assula, Recisamentum,

Gall. *Copeau*. Inquisitio MS. pro canoniza-
tione S. Yvonis : *Vidit lectum qui fuerat D.*
Yvonis, qui erat de frustis lignorum, seu
Copous, super terram et aliquantulo de pa-
leis desuper, cum quodam cohoptorio de
cannabe modici valoris.

1. **COPPA**, Cæsis, sectio, Gallis *Coupe* :
Coppare, cædere, secare, Couper. Will.
Thorn in Chronico : *Pacti sunt homines*
de Halmoto... fruges omnes suas Coppare ex
tunc et deinceps, et sic per Coppas omnes,
decimas suas ipsi et hæredes sui amodo et
in æternum legitime dare. [Fere maluerim in-
terpretari *Coppas*, Cumulos, et *Coppare*,
Cumulare, quam Cæsiones et Cædere :
quod Saxonibus *Coppe* et Armoricis *Coppa*
vel *Koppa*, sit Apex, vel Culmen. Deinde
fruges in cumulis disponi solent antequam
decimentur.] Vide *Cupa*.

* Vide *Copare* 2. Charta ann. 1317. in
Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 5. 1.º : *Do-*
minus rex concessit Andreæ Thiardi ho-
stiario armorum unum arpentum bosci pro
ædificando, capiendum in foresta de Guer-
nella, in Coppia priorissæ de Pissiac. Tabul.
S. Albini Andegav. an. circ. 1080 : Boscu-
lum de Lanthono monachi, ut mos est, ad
omnem suum capient usum, exceptis Coppis.
Vide supra *Copecia*.

2. **COPPA**, Cataplasma quod ponitur
juxta patientem partem. Ita Glossæ MSS.
ad Alexand. Iatrosoph.

* 3. **COPPA**, Idem quod supra *Copa* 2.
Mensura liquidorum. Inventar. ann. 1271.
in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag.
328. col. 2 : *Item quando Coppia debet rele-*
vare, debet refici hoc modo : debet inveniri
ordeum alustrosus, et de ipso ordeo debet
fieri jumella una et pugillus unus,..... et
ista Coppia debet esse in molendinis quæ sunt
juxta monasterium. Coppe, nostris, et Copa,
Hispanis, galeæ vertex. Lit. remiss. ann.
1397. in Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 111 :
Comme le suppliant eust marchandé à un
nommé Berthelot Thiphaine, demourant en
nostre ville de Paris, de fourbir et lui faire
deux miroirs d'acier, pour mettre sur le
Coppe d'un bacinet, etc. Vide in *Coppa* 1. et
Copula 2. [* *Coppa* pro *Cuppa*, Calix. Vide
Cupa, 1.]

* 4. **COPPA**, Fasciola, ut videtur, Gall.
Bandelette, ruban. Stat. eccl. Leod. ann.
1360. tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag.
451 : *Item prohibemus ne aliquis de dicto*
clero vestes aut togas particas seu intercessas,
seu scacacas, caputiola cum Coppis longis
nodata sub gutture, intercessa seu scissa,
certam oram vel in Coppis aut spatulas alli-
gata, etc.

* **COPPAGORGAS**. Vide supra *Copagor-*
gius.

† **COPPEIZ**. Vide *Copeiz* in *Copecia*.

† **COPPARE**. Vide *Coppa* 1.

COPPETELLA, Parvula *coppa*, seu va-
sculum. Chron. Casin. lib. 3. cap. ult. :
Coppetellæ de pernis tres, calices onychinos 2.

* *Coppete*, eadem notione, in Lit. re-
miss. ann. 1478. ex Reg. 206. Chartoph.
reg. ch. 380 : *Lesquelz se leverent de table*
en gettant les Coppetes, potz et chandelles
l'un à l'autre.

† **COPPIRE** DOMUM, Tegere, coope-
rire, tectum imponere, Gall. *Couvrir*.

Kennettus in Glossario ad calcem Anti-
quit. Ambrosden. : *Johanni Banbury tegula-*
tore capienti in grosso ad Coppiendam præ-
dictam domum 14. lib. 1. den. Verbum hoc
Kennetus derivat a Saxonico *Coppe*, Apex,
culmen, fastigium. Vide *Coppus*.

† **COPPIS**, Vox Anglica, Silva cædua.
Vide Spelmani Glossarium pag. 44. col.
2. edit. 1664. et supra *Copecia*.

* **COPPLA**, Copula canum venaticorum,
Gall. *Couple*. Charta ann. 1325. in Reg.
62. Chartoph. reg. ch. 474 : *Unam Cop-*
plam cordæ canapis pro duobus canibus
acouplandis..... solvere perpetuo teñe-
buntur. Vide infra *Copula* 1. et *Cupla* 2.

† **COPPONAGIUM**. Vide post *Cupa* 3.

* **COPPONUS**, Mensura frumentaria,
vulgo *Copon*. Terrear. Bellijoc. : *Deceni*
Copponos siliginis, unum rasum cum di-
midio, et unum Copponum avenæ pegulum
ad prædictam mensuram Bellijoci. Charta
admort. ann. 1412. in Reg. 166. Char-
toph. reg. ch. 272 : *Les six Copes valent*
un bichot; les xij. Copons valent un bichot.
Copponus ergo dimidia parte minor *Copa*.
Libert. Matiscon. ann. 1346. tom. 2. Or-
dinat. reg. Franc. pag. 349. art. 17 : *Li*
terce part des Coupons doit estre laissée
aux citoyens de Mascon du bled que il ven-
dent. Vide *Cupa* 3.

† **COPPULA**, pro *Cappula* : quod vide.
Insuper pro *Parva Cupa*, ut in hac voce.

COPPUS, Tegula, Itali *Coppo*, in Pacto
inter Venetos et Tragurienses ann. 1322.
apud Joan. Lucium lib. 4. de Regno Dal-
mat. cap. 14. [Vide *Coppire*.]

* Stat. Mutinæ rubr. 66. pag. 13. vº. :
Cum in terra Castri veteris, ubi est fornax
una, non possint fieri boni Coppi nec qua-
drelli, propter malum terrenum, quod est
ibi, etc. Vide infra *Copus* 3. et *Cuppus*.

* **COPRILECTUS**, Stragulum, quo lectus
insternitur, ab Italico *Coprare*, Cooperire.
Convent. Saonæ ann. 1526 : *Pro sclavinis,*
Coprilectibus, birrectis, capellis lanæ, etc.

† **COPS**, *Copia*. Glossarium Sangerman.
MS. n. 501. Amalth. : *Cops, Coops. Simul*
opulentus, Ops, Opulentus. Vide *Copus*.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 :
Cops, copis, Riche.

† **CORSUS**, *Copiosus*. Glossar. S. G. 501.

COPTUMUM, *Coustuma*, Tributum,
præstatio. Bulla Honorii III. PP. ann.
1217. apud Ughell. in Episc. Interamn. :
Si dominus molendini retinuerit molendinum,
ita quod non det aliis ad partem, vel Coptu-
num, similiter solvat unum raserium anno-
næ; etc. Occurrit ibi semel ac iterum. Vide
Consuetudo 4.

1. **COPULA**. Charta Communiæ Hamen-
sis : *Nullus famulus Hamensis domini, ne-*
que Castellani, accipiat Copulam, aut funem
in foro, nisi tantum bis in anno, in Martio
videlicet et in Septembri. Eadem Gallice :
Nus Sergans li Seigneur, ne li Castellain de
Ham ne prenge Couplel ne corde au mar-
quié, fors que tant seulement deux fois en
l'an, etc. Vide *Cupla*.

* Vinculum, quo canes venatici copu-
lantur, inter præstationes a subditis debitas
non semel occurrit. Charta Phil. Pulc.
ann. 1309. in Reg. 13. Chartoph. reg. ch.
147 : *Debet sex Copulas cordæ pro canibus*
copulandis, absque omni alia redibentia.

Alia ann. 1310. in Reg. 62. ch. 235 : *Radulphus et ejus hæredes unam Copulam ad canes in festo Penthecostes nobis annuatim reddere tenebantur. Un Couple à chien, in Ch. ann. 1315. ibid. Vide supra Coppla. Coupplis vero, Tributum esse videtur, quod pro jure alligandi naves ad portum exigebatur, in Charta Phil. VI. ann. 1339. ex Reg. donor. ejusd. reg. Cam. Comput. Paris. fol. 163. r^o. : *Le chargage et barrage, la chancié, l'avalage et Conpples. Et quidem Conpple et Couplet vocabant quidquid rem aliquam cum altera copulat et jungit. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 141. ch. 228 : Un chappel à Conpples d'argent esmaillié. Aliæ ann. 1447. in Reg. 179. ch. 49 : Icelui Gallipaud mist son arbaleste au devant, qui retint et receut le coup; et dudit coup fist descharner les Completz ou charnières de ladite arbaleste. Rursum aliæ ann. 1453. in Reg. 185. ch. 305 : Le suppliant print icelle boete et arracha avec les mains le clou, qui tient la charnière ou Complet du couvercle de ladite boete.**

† 1. **COPULA**, Vita S. Bernardini Episc. Senensis tom. 5. Maii pag. 275 * : *Cum accepisset quod quedam devota mulier haberet partem bireti sancti viri, quam Copulam appellavit, magna devotione conservatam. An superior pars ab Armorieano Coppa, Apex? Johannes in Vita S. Petri Damiani num. 46 : Unde factum est inter cætera, ut projicerent Copulas, quibus quasi quibusdam pileis capita contegebant. Non dubitat Mabillonius sæc. 6. part. 2. SS. Benedict. pag. 264. quin legendum sit Cofulas, Tegmen capitis, de quo fuse in Cuphia; erit forte qui retineat Copulas, quod etiam legatur in Vita sancti Bernardini mox laudata. Vide Cappula.*

* Vide supra Coppa 4.

** 3. **COPULA**, Grex equorum. Jura Mauronasterii ann. 1144. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 228 : *Stabularius, ut marshalens abbatis, stabulo, famulis, equis, equitaturæ atque Copulæ abbatis præsideat; quaudivi et ubi manere debeat juxta statuta disponat. Abbas in Copula sua a festo S. Georgii usque dum fenum secatur, 12. equos habeat enotes. Porro ut in posterum omnis rixæ et contencionis reprimatur occasio, placuit litteris adnotare, quibus in locis Copula abbatis pasci debeat. A festo S. Georgii pascat, etc. Charta Adelbert. Archiep. Mogunt. ann. 1133. in Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 108 : Hortos illos.... pascnis nostræ episcopalis Copulæ addictos, ab omni Copulæ jure, et mariscalcorum potestate in perpetuum me absolvisse, etc. Conf. Cupla, 2. Hine*

** **COPPELWEIDA**, Chart. ann. 1158. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 257 : *Et ut ipsi justitiam annalis pascuæ, quæ vulgari nomine Coppelweida dicitur, quam advocato debebant, deinde relaxatam haberent. Hodie vero Germani dicunt Koppelweide non tam servitutem compascui, quæ alieui debetur, quam jus reciprocum compasculationis vicinorum, eodemque sensu effertur Koppelhut, Koppeljagd, etc. Vide Mittermaier. Princip. Jur. German. § 169.*

COPULARIUS, Vinculum in collo canis. Joanni de Janua.

* **COPULATUS**, Translat. S. Januar. tom. 6. Sept. pag. 889. col. 1 : *Princeps*

vero eximius tantæ lætitiæ Copulatus est, quam si urbem illam suæ subdidit ditioni. Ubi eodex alter MS. Neapolitanus habet, non minori lætitia commulatus est, etc. ut moment docti Editores.

* 1. **COPUM**, Jus exigendi Copam ex frumentariis mercibus aliisve. Præcept. Rob. reg. Franc. ann. 1028. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 153 : *Wavoreio villæ medietatem ex integro, Copa, terras, denarios in censu persolventes quadrangia. Vide supra Coponatum.*

* 2. **COPUM**, Frustum, quasi particula abseissione avulsa. Consuet. Exoldun. ex Chartul. eccles. S. Dion. ejusd. loci : *Item de quolibet equo portante cum dicto baat balenam, Copum continens labrum ad minus, et ad plus labrum et dimidium; et si dicta balena deferatur in quadriga, pro quolibet equo trahente quadrigam, unum Copum. Vide supra Colpo.*

* 2. **COPUS**, ut supra Coppous. Vide ibi. Charta ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. eh. 317 : *Pro tribus modis minus uno Copo frumenti, in portionibus, taschis et agrariis campodorum seu prædiorum, quæ sub feudo dictæ forefacturæ ab emphyteosis possidentur. Leude minut. Carcass. MSS. : Item pro saumato de naps, unum den. et duos Copos comolos; et de homine onerato, unum obol. et unum Copum comolum.*

* 3. **COPUS**, Tegula, Ital. Coppo. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 271. ex Cod. reg. 4622. A. : *Habeatur modus monorum et Coporum fornariariorum ripolarum, ad quem modum fiant moli et Copi bene cocti. Vide supra Coppus.*

† **COPUS VINI**, Cyathus unus, Gall. Un Coup de vin. Consuetud. Festorum Monasterii Solemniac. MSS. : *In Dominica Septuag. ad cenam farinam coctam adipe et Copos de vino puro. Ibidem : Et ad cenam Cops de vino puro.*

COQUA, Species navigii. Vide Cogo.

* **COQUA**, Arenæ cumulus, quod conchæ formam referat, sic dictus, Gall. Banc. Charta ann. 1394. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 78 : *Ripparia est ibidem tantæ latitudinis, quod ibidem effecta est quedam Coqua sive resollum arenæ, occasione cujus gentes..... barcas oneratas transire sive vehi facere utinam possunt, imo necessario oportet dictas fustas vehi usque ad reconui de Avacio, qui est quedam modica pars dicti fluminis Eraudi.*

* **COQUA**, Cucullus, capitis tegmen, Gall. Coqueluchon. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *Item caput S. Symeonis argenti deaurati in factione hominis antiqui;..... quod caput habet unam Coquiam desuper firmatam cum una verula esmailliata. Aliud Gallicum : Item le chief saint Symeon en façon d'ovine ancien;..... et à une Coquise d'argent sur la teste fermant à une viz esmailliée. Lit. remiss. ann. 1414. in Reg. 168. Chartoph. reg. eh. 37 : Le suppliant print... une annusse ou Coqueluche. Vide Coqueluca et infra Coquibus.*

† **COQUEARIUM**, Cochlear, Gall. Cuillière. Transactio inter Abbatem et Monachos Grassenses ann. 1351. ex Libro viridi fol. 53 : *Pro siphis, amphoris, salernis, butellis et Coqueariis in refectorio 25. sol. Turon.*

† **COQUELUCA**, Cucullus, Gall. Coqueluchon. Statuta Synodal. Eccl. Andegav. ann. 1423. n. 12 : *Prohibemus universis et singulis personis ecclesiasticis... ne ipsi tunicas et vestes superfluas... in latere atque retro Coquelucas ac retro fixas, zonas ante cum clavis clavatas, etc. Vide Quoqueluca*

* **COQUERE**, Calido balneo purgare, u interpretantur docti Editores ad Mirac. S. Nic. Tolent. tom. 3. Sept. pag. 726. col. 1. *Bartholomæa filia Manfredini Tolentinascu uno die nocteque spatio laborasset, et mox cum eam Coquere decrevisset, etc.*

† **COQUERIA**, ut Coquearium, Cochlear Pro valore quarundam tassiarum et Coqueariorum et bassini de argento, in Chart. Massil. ann. 1352. Joan. Silvestre Notario

* **COQUESTRUS**, Lo pistore, in Glossa Lat. Ital. Ms.

† **COQUETTUM**, COQUETUM, ab Anglico Cocket, Portorium seu signum, quo P. blicanus obsignat merces, quæ portorium exsolverunt. Charta Edwardi V. de Castellario Hiberniæ constituto anno 148 apud Rymerum tom. 12. pag. 182. col. 1. *Necnon de Custumis et Coquettis nostris, coriis, pellibus lanatis, et aliis merchandis rebus quibuscumque custumalibus..... aliorum occupatorum eorundem custumari et Coquettorum pro tempore existentium, etiam de feodi firma. Dilucidatio articulum tractatus anni 1559. apud eundem Rymer. tom. 15. pag. 525. col. 1 : Qui sufficientem habent notitiam per Coqueta, s. alia evidentia et documenta... dummodo, hujusmodi Coqueta sive documenta evident constet eisdem, quod alterius partis sub naves et bona sint. Vide Coket.*

† **COQUIBUS**, Species caputii. Stat. ultima Capituli Senon. : *Omnes Canici tam majores quam minores possunt portare caputia officiando in choro tempore parum uigrarum; sed in festis annualibus si Præcentor tenendo chorum coputium Coquibus non habuerit, tunc Choriales habebunt.*

* Vox Gallica ejusdem notiois atque Coquille, Capitis scilicet tegmen in forma conchæ effictum; unde nomen. Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 66 : *Le suppliant print le quevrechief chappel, que lors estoit sur le chief de l'ymage de Notre Dame en laditte eglise (de La) avec certain Coquibus, qui estoit sur le chief de l'ymage de Dieu. Et ce fuit, qu'es lesdiz quevrechief, chappel et Coquise bonta dedans les annaires estans des l'ostel (autel) devant ledit ymage. Aliæ ann. 1421. in Reg. 171. ch. 513 : Un chappel de brun vert et une Coquille freloquie, etc. Quod capitis ornamentum, mulieribus et pueris maxime in usu fuisse ex his colligitur, et præterea monet de Briens pag. 1. Orig. consuet. ant. et var. loquendi fol. 1. Atque inde fortassis accersenda vocum quart et Coquillard origo, quibus signatur vir, cujus uxor mæchabatur, vel datus, fatuus, ineptus, Gall. Sot; quæ modum, ut verosimile est, Caffard, critica, a Caphardo, capitis itidem memento, est appellatus, uti observatur supra. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. ch. 20 : *Icelui Bernart. dist audit De ne : l'a-t-en hors de me maison**

quart; lequel Duchesne respondi audit Bernart qu'il n'estoit point Coquart, mais que ledit Bernart estoit bien Coquart, bernart et tous sos : car il n'estoit si mauvaise Cornardie que sotie. Aliæ ann. 1392. in Reg. 143. ch. 275 : Le suppliant leur dist que ilz estoient bien folz et bien Coquars de vouloir plus illecques estre contre la volenté et de dense dudit tavernier. Rursum aliæ ann. 1445. in Reg. 176. ch. 54 : Le suppliant espoudit à icellui Robitaille, quel Coquilard te fais-tu, te courousce-tu ? Coquillart, pro marito uxoris adulteræ, in aliis Lit. ann. 1456. ex Reg. 183. ch. 193.
* Neque alterius originis videntur Coquebers et Coquebin, ad designandum hominem stultum et fatuum, in Mirac. Mss. M. V. lib. 1 :

Bien estoit Coquebers, par m'ame,
Quant il guerroit Nostre Dame.

idem lib. 2 :

Li fax vilains, li faus bobers,
Li faus bouviers, li Quoquebers.

id. remiss. ann. 1426. in Reg. 173. ch. 13 : Sanglant villain, traître, bigame, Coquebin, puant, etc.

* Haud scio vero unde deducenda vox illica Quoquillon, qua lini manipulus significatur, in Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 154. ch. 2 : Un Quoquillon de lin, chacun feu de laditte ville de Vreyn, si sit a Conucula. Vide supra in hac voce.

* **COQUILHIA**, **COQUILIA**, **COQUILLIA**, Gall. Coquille, Concha. Memor. D. Cam. imput. Paris. fol. 53. r^o : Ultima die februarii 1362. D. P. de Hodench, thesaurus S. Capellæ dom. regis Parisiis, retulit a voce, quod dicta capella fuerat derrautata (sic) de una Coquilhia argenti, de qua fit mentio in inventario suo. Inventar. sd. S. Capellæ ann. 1363. ex Bibl. reg. : non solebat esse una Coquillia argentea pro re reponendo, quæ est perdita et sublata. id ann. 1376 : Una Coquilla argentea sale ad aquam benedictam faciendo. in une Coquille d'argent pour mettre le in Inventar. Gall.

* **COQUILLA**, Eadem quæ Focaria, preteri concubina, in Vita David. Parei apud le in Diction. art. Pareus not. C : Porci igitur simile habebatur matrimonium foris ecclesiæ eo loci, ubi nunquam nisi pisculorum concubinas, Coquillas et scoviderant. Vide supra in Coquibus.

* **COQUIMELLA**, Prunus, Gall. Prun. Isid. Orig. lib. 17. cap. 7 : Coquimella in Latini ob colorem Prunam vocant : a multitudine enixi fructus Nixam appellant, etc.

Adde ex animadversionibus D. Falco. Verum nomen est Coccymelea, Gr. κοκκυμέλαι, pruni species Egyptiaca descripta a Theophrasto lib. 4. cap. 3. Hist. arbor. quæ etiam a Plinio describitur nomine Pruni Egyptiæ lib. 13. cap. 10. nomen etiam Coccymeleam Dioscorid. lib. 4. cap. 174. Alia est κοκκυμέλαι in Theophrasto lib. 3. cap. 16. quæ putatur eadem esse Coccygia Plinii lib. 13. cap. 22. specilicet cotini.

* **COQUINA**, Cibaria coacta. Acta SS. tom. 4. pag. 425. de S. Petro Coelestini : Faciamus hac nocte bonam officium honorem B. Joannis, et cras dabo vobis

Coquinam. Chronicon Mellicense pag. 333. col. 2. in Regula reformat. ejusdem Monasterii : Non tamen sonet, nisi prius sciat a coco, si Coquina sit parata. Antiqui usus Fontanell. MSS. fol. 94 : Capiant panem et vinum et Coquinam. Chartul. S. Vandregisili tom. 1. pag. 716. in Litteris anni 1262 : Quidquid reclamare poteram, tam in pane quam in vino, et Coquina, etc.

* Charta Reginaldi episc. Carnot. ann. 1215. ex Chartul. ejusd. episc. : Serviens ad prata ducens eosdem fenatores, die illo de nostra curia recipit tres panes, semisextarium vini et Coquinam, vel duos denarios pro Coquina. Cosine et Cuisine, eodem significato. Charta ann. 1267. ex Chartul. Campan. fol. 273. col. 2 : Et les jors que an ne mangera char,..... chacun jor juqûe à Quarome, Cosine à huile, et a chacun un haran. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 18 : Mahiet Clouel dist : Vous deux qui avez perdu, paierez chacun un pot de cervoise, et uous autres paicrons la Cuisine et le pain. Poema de la Male Dame ex Cod. reg. 7615. fol. 174. v^o. col. 1 :

Li quens qui amor a souspris
Manga o la bele meschine;
Moult parfu riche la Cuisine.

* **COQUINARIA**, **Cuisinerie**. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide supra Coquina.

* **COQUINARE**, vulgo, Coquinam facere. Regula Magistri cap. 19 : Post sextam inchoent Coquinare, ut dicta Nona omnes exeant ad mensam. Regula Canonicorum Metensium Chrodegangi cap. 3 : Laici coqui ad Coquinandum tantum ingredientur.

* Charta ann. 1334 : Item quod nulla persona coquat seu Coquinari faciat panem suum, nisi ad furnum prædictæ dominæ (de Grauleriis.)

* **COQUINARIUS**, Præfectus coquinæ. Actum capitulare pro unione Prioratus de Bischis ann. 1329. ex Archivo B. Mariæ de Charitate, subscribunt inter alios Guillelmus Barsarius, Johannes Granetarius, Stephanus Coquinarius, etc. Diploma Adephonsi Regis Hisp. ann. 1094. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 549 : Sanciarius Pincernarius Regis confirmat. Diaculus Coquinarius Regis confirmat. Pearnus Comes confirmat. Occurrit alibi non semel. Vide Coquus.

* **COQUINATOR**, Coquus. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 10 : Quælibet galearum habet unum Coquinatorem, qui semel in die pro gente galeæ coquinare tenetur, etc. Utitur et cap. 20. [Guidonis Disciplina Farfensis lib. 2. cap. 26 : Cum viderint Fratres Coquinatores opus esse, ut bulliantur scutellæ propter adipem, dent eas Cellerario.... et faciat eas abluere, et iterum reddant eas Coquinariis.]

* **COQUINELLA**, Prunus, Pruniens, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. pro Coquimella. Vide supra in hac voce.

* **COQUINULA**, Parva coquina. In quo solarario est Coquinula cum camerula, apud Fontanum Histor. Avenion. pag. 178.

* **COQUINUS**, [Homo vilissimus nec nisi infimis coquinæ ministeriis natus, interdum etiam Nequam, Improbus, ut nostrum

Galicum Coquin. Processus de Vita S. Yvonis tom. 4. Maii pag. 545 : Et ex hoc dictas juvenis dicebat verba opprobriosa D. Yvoni, vocando ipsum Coquinum et Truannum. Ejusd. B. Yvonis Acta MSS. : Evat autem pium pulchrumque spectaculum, aliquando Yvonem sanctum Domini, licet generosum et in cunctis spectabilem, subsannationibus et blasphemis impagnatum, et Coquinum Communissimè vocatum, placido et hilari vultu, gratis et rationalibus responsis adversarios convincentem.] Vide Cociones.

* Nostris alias Coquin et Quoquin sæpissime, pro Mendiant, Mendicus. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 152 : Lesquelx jeunes hommes venant de la ville de Roches en la ville de Rueil, ou chemin trouverent un homme en habit de Quoquin, etc. Aliæ ann. 1392. in Reg. 142. ch. 297 : Un homme querant et demandant l'aumosne, qui estoit vestuz d'un manteau tout plain de paletcaux, comme un Coquin ou cainant. Aliæ ann. 1409. in Reg. 164. ch. 114 : Quatre Coquins ou au moins geus pources, qui queroient et mandioient leur vie. Unde Coquiner, Mendicare, victum queritare, et Coquinerie, Mendicatio. Lit. remiss. ann. 1407. in Reg. 161. ch. 386 : Icellui Regnault dist au suppliant que son pere aloit Coquinant aval la ville. Aliæ ann. 1460. in Reg. 190. ch. 99 : Pierre Perreau homme plain d'oisiveté,..... alant mendiant et Coquinant par le pais. Occurrit præterea apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1833. Guignevil. in peregr. hum. gen. Ms. :

Cheste mains chi, truanderie
Est nommée et Coquinerie,
Hoguinele par non le clain
Et qui apelle Mengue-pain.

* **COQULUS**, Coquus secundarius, Gall. Aide de cuisine. Privil. capit. S. Barnardi de Roman. ann. 1348. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 274. art. 7 : Coquam, Coqulum, porterium, excubium, campanarum pulsatorem, etc.

* **COQUUS**. Magnus coquus, Dignitas in Palatiis Principum, eorum scilicet qui coquinæ ac cibis præsent. Coquorum Præpositus, in Legibus Wisigoth. lib. 2. tit. 4. § 4. Fortunatus lib. 6. Poem. 10. de Coquo Regio :

Venimus ut Mettin, Coeus illic regius instans
Absenti nautas abstulit, atque ratem.
De flammis ardente manu qui diripit escas, etc.

Apud Herimannum de Restauratione Monasterii S. Martini Tornacensis cap. 94. Fulcherus Episcopus Noviomensis dicitur fuisse spurio generatione, ex patre scilicet ignobili natus, filiusque Principis Cocorum Regis Franciæ. Ita apud Gregorium Nysseum lib. 1. contra Eunomium, quidam Demosthenes dicitur ὁ ἐπὶ τῶν ὀψων τεταγμένος, καὶ μαγείρων ἀρχὼν, et apud Theodorum lib. 4. cap. 17 : Τῶν βασιλικῶν προμηθεύμενος ὀψων. Theodulphus Episc. Aurelian. lib. 3. Carm. pag. 187 :

Pomiflua solers veniat de sede Menalcas,
Sudorem abstergens frontis ab arce manu.
Quam sæpe ingrediens, pistorum sive Coquorum
Vallatus cuneis, jus synodale gerit.
Prudenter qui cuncta gerens, epulasque, dapesque
Regis honoratum deferat ante thronum.

De eodem Menalca, Alcuinus Poem. 221 :
Ipse Menalca Coquos nigra castiget in aula,
Ut calidos habeat Flaccus per fereula pultes.

Fleta lib. 2. cap. 75. ait officium *Coqui esse de singulis ferculis ratiocinium reddere singulis diebus*. Nostri eodem officiales in Palatiis *Grans Queux* vocant, id est, *Magnos Coquos*. [Vide *Magister Coquinæ*,] [** et Grimmii Poet. latin. sec. X. et XI. pag. 386.] *LeRoman de Garin* :

N'ot Panetier qui le deust servir,
Queu de cuisine, ne Eschançon de vin,
Ne Chamberlane, qui puist avoir ronein, etc.

Alibi :

Cuez de cuisine plus de quarante cinq.

Chron. MS. Bertrandi *du Gueselin* :

Dignes d'estres Queux pour les soupes manger.

Joannes de Condato MS :

Gibiers li Cas fut en saisine
D'estre grans Queux en la cuisine.

Vetus Poema MS. de Vulpe Rege coronato :

Ranginer, mesire Talpa,
Furent maistre de la cuisine.

Idem Poeta *du Roman de Garin*, describens nuptias Pipini Regis :

Vers la cuisine fu Bues le Marehis
Qui del mengier devoit li Rois servir.

Id autem muneris in Regum nostrorum Palatiis obiisse leguntur

ROBERTUS COQUUS, sub Henrico I. et Philippo I. ann. 1060. et 1065. in Martinianis pag. 6. 17.

HERIUS COQUUS, sub eodem Philippo I. anno 1070. in Martinianis pag. 19.

HARCHERIUS Regis Franciæ COQUUS, et Miles insignis ann. 1124. apud Ordericum Vitalem lib. 12. pag. 878.

* BERNARDUS COQUUS, sub Philippo Aug. ann. 1203. ex Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 67. rº. col. 1.

* GIRARDUS DE BOSEO COQUUS, ann. 1212. ibid. part. 2. fol. 76. vº. col. 1.

* ODO COQUUS, ann. 1215. ex Chartul. AB. S. Germ. Prat. fol. 42. rº. col. 1.

ADAM COQUUS, sub S. Ludovico, ann. 1243. Veteres Tabulæ S. Martini de Campis.

* ROBERTUS DE SOYSIACO COQUUS, ann. 1263. ex Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 114. vº. col. 2.

† RADULPHUS DE BELLOMONTE, ann. 1298. et seqq. de quo vide R. Patrem Anselmum.

* Radulphus de Bellomonte Coquus, sub S. Ludovico et Philippo ejus filio, ex Ch. Caroli IV. ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 120.

† ANSELLUS CAPRUSIO, ann. 1302. apud eundem Patrem Anselmum.

* PETRUS DE S. GERMANO COQUUS, sub Phil. Pulcro ann. 1306. ex Reg. 38. Chartoph. reg. ch. 167.

GUILLELMUS DE HARICURIA, D. de Salceia, Magnus Franciæ Coquus sub Philippo Pulcro ann. 1312.

* Charta ann. 1307. in Reg. 37. Chartoph. reg. ch. 93 : *Guillaume de Harecourt, chevalier, seigneur de la Saucoye et mestre Queu de France, salut. Comme pour raison de nostre keuerie de France, etc.* Infra : *Queurie*. Rursum ann. 1315. ex Ordin. hospit. reg. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. Mss. pag. 61. col. 1. Hinc delendus

† PETRUS DE MARCHENY, ann. 1311. Vixit saltem ad ann. 1334. Vide Patrem Anselmum. [* Appellatur *de Mathinaco*, in Ch. ann. 1311. ex Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 34. *de Muteny*, in Ch. ann. 1314.

ex Reg. 50. ch. 23. *de Matheniaco*, in alia ann. 1317. in Reg. 61. ch. 496. *de Mathigniaco*, in altera ann. 1323. Reg. 62. ch. 446. ubi dicitur nuper defunctus, inter magnos Coquos minime censendus videtur; ut et

* *Stephanus de Capella Coquus*, in Ch. ann. 1322. ex Reg. 61. ch. 110. *Hi Queux de la bouche* nuncupabantur, ut colligitur ex Lit. Phil. VI. ann. 1334. in Reg. 69. ch. 99 : *Nostre amé Queu de la bouche Heroet de Malregart, autrement dit l'Arceprestre, etc.* Tunc quippe coquinæ regiæ preerat Joannes de Castellione.

† GUIARDUS DE BELLOMONTE, apud Patrem Anselmum.

† STEPHANUS DE CAPELLA, ann. 1320. apud P. Anselmum.

† ADAM DE TAVERNY, apud eundem.

† GUILLELMUS SICARTUS, apud eundem.

† JOANNES BATAILLE, ante annum 1326. apud eundem.

† JOANNES BONNET, ante annum 1324. apud eundem.

JOANNES DE CASTELLIONE, Dom. de Gandelus M. Franciæ Coquus, sub Philippo VI. anno 1344. [Hac dignitate jam donatus erat ann. 1328. juxta P. Anselmum.]

† BERNARDUS, Dominus Moroliensis, 24. Septemb. ann. 1344. juxta P. Anselmum.

JOANNES DE NIGELLA, ann. 1345. et seqq. apud P. Anselmum.

JOANNES DE DAMPETRA, Dom. S. Desiderii et Vangionis rivi M. Coquus, sub Carolo VI. anno 1360. [saltem ad annum 1367.] [* sub Joanne rege ann. 1358. ex Lit. ejusd. ann. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 142. et sub Carolo V. ann. 1360.]

* GUILLELMUS CASTELLANUS BELLOVACENSIS M. Coquus sub Carolo V. ann. 1380. et Carolo VI. ann. 1382. et 1386. Lit. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 237 : *Nostre amé et féal chevalier et grant Queux de France, le Chastellain de Beauvaiz, etc.* Ordin. hospit. reg. ann. 1386. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 100. vº : *Le Chastellain de Beauvez, Queu de France.*

N. CASTELLANUS BELLOVACENSIS, M. Coquus sub Carolo VI. ann. 1388. [ad 1390. quo obiit.]

† CAROLUS DE CASTELLIONE, ab ann. 1390. ad 1401. quo vita functus est.

† PHILIPPUS Dominus de Linario ab ann. 1401. ad ann. 1412.

† JOANNES ejus filius a morte patris. Vixit saltem ad ann. 1432.

GUILLELMUS DE CASTELLIONE, D. Feritatis in Pontivo, M. Franciæ Coquus, sub Carolo VI. ann. 1418. Vide Duchesnum.

ANTONIUS DE PRIA, Dom. de Buzauçois, M. Fr. Coquus ann. 1431.

LUDOVICUS DE PRIA, Antonii filius, M. Franciæ Coquus, ann. 1490. Vide Probat. Histor. des Chastaigniers pag. 103. Suppressa postmodum hæc dignitas, uti habet Tillius, qui observat præterea Comites Campaniæ habuisse suos *Magnos Coquos* hæreditarios.

Porro Magno Coquo suberant Officiales, seu Ministeriales aliquot, qui ita recensentur in Computo Hospitii Regis et Reginæ ann. 1385 : *Queux, Aideurs, Asteurs, Pai-*

ges, Souffleurs, Enfants, Saussiers du Commun, Saussier devers le Roy, Sommers, Poulliers, Huissiers. In alio Computo facto Lorriaci ann. 1317 : *Escuiers, un Maignen, Clerc saussier, Clerc de Cuisine*

✎ Hæreditarium olim fuisse in Prioratu B. M. de Argentolio Coqui officium discimus ex Charta ejusdem Monasterii ann. 1200. quam hic integram exseribere visum est, quod et singularis sit, et omni hujus ministerii jura fusius exponat : *In nomine sanctæ et individue Trinitatis, amen. Hugo Dei gratia B. Dionysii Abbas, et Hugo Prior de Argentolio et ejusdem Ecclesiæ conventus omnibus presentem paginam in specturis, in vero Salutari salutem. Noveri universitas vestra quod controversia erat inter Conventum Ecclesiæ de Argentolio et Stephanum Coquum super caritatibus et pitanciis ejusdem Conventus, que assensu nostrali ter sopita est. Stephanus Coquus et heredes ejus in omnibus communibus cibis et pitanciis predictæ Ecclesiæ Conventus, quicumque dederit, undecumque venerint, ubicumque distribute fuerint infra ambitum ejusdem loci, integram portionem percipiet, sicut unus de Monachis ibidem commorantibus simulque omnia jura sua integre percipiet in hisdem cibis et pitanciis, ac si Prior ejusd. Ecclesiæ vel quilibet pro eo emisisset vel gratis contulisset. Si autem Conventus pitancias de carne emerit vel alius pro Conventu, separare non poterunt jura ejus posquam juncta vel coherentia viderint et venerint, cum venerint ad emendum. Præterea ea jus suum habebit in pitancia que fertur ad discum ejusdem Ecclesiæ. Si vero aliqui Monachorum sepedieti Conventus vel Ecclesiæ B. Dionysii superveniens aves emerit, cuicumque generis sint aves, in domum ejusdem Stephani deferentur ut ibi diligenter preparentur : Si anser fuerit domesticus idem Stephanus plumam tantum et boellos percipiet de ceteris avibus nihil habebit præter plumam. Si aves vel quilibet alia que a predictis Monachis comparentur ad mensam Prioris idem Stephanus jus suum inde percipiet, ac si Prior emisisset. Idem vero Stephanus quem voluerit pro eo panem suum in refectorio recipiet, qualem Conventus comedit, tale vinum quale conventus bibit, ad eandem mensuram qua mensuratur Monachi ibidem commorantibus. Predictus Stephanus propter pacem hanc conferendam sponte prædicto Priori et Conventui remisit tenet et caudas omnium piscium præterquam monis quas sine contradictione percipiet salvis omnibus aliis consuetudinibus sibi heredi ejus; et duos sol. Paris. capit. census eis in perpetuum concessit habitum scilicet XII. denar. super domum que sita est in Marcheil et XII. denar. super duas vineas simul junctas in Orgemont. Quod ratum permaneat presentem paginam scriptis nostris fecimus roborari. Actum Incuria Verbi MCC. Etiamnum in Monasterio Iquiensi hæreditarium est et feudale Coqui officium.*

1. COR, Medium cujusvis rei. Order Vitalis lib. 10. pag. 767 : *Tyrum optatam urbem, in Corde maris sitam, per obsedit.* Adde pag. 849. 856. [Κατάλασσης, apud Nicetam pag. 292.]

* Formulæ Mss. ex Cod. reg. 7657. l.

40. vº : *Ex quibus ictibus dictus talis percussus vulneratus extitit quatuor ictibus,.... alio in Corde manus sinistrae.*

CORDE, **EX CORDE**, **CORDETENUS**, Memoriter, nostris *Par cœur*, Occitanis *De cœura*.

CORDE. Rainerus contra Valdenses cap. 3 : *Magnam partem veteris (Testamenti) sciunt Corde.*

CORDE TENUS. Vita MS. S. Magnobodi Episc. cap. 5 : *Corde tenus omnem peragens perlegit libri paginam.* Alphanus Archiep. Salernitan. Carm. ad Transmundum :

Fertur corde tenus sic homilias
Quadrageinta legens scire, etc.

tuntur liber Ordinis sancti Victoris Parisiensis, S. Bonaventura in Specul. part. 1. ap. 14. Willclmus Abbas Andrensis in Chron. pag. 456. Herimannus de Restaurat. Martini Tornacensis cap. 108. Herberis lib. de Mirac. cap. 32. Petrus Blesensis pist. 101. Petrus Diacon. lib. 4. Chronic. asin cap. 41. et Lib. de Viris illustr. Can. cap. 36. Andreas Abbas in Vita Ottonis Bambergensis Episc. cap. 5. Regula ordinis de Sempringham pag. 718. 770. Matth. Paris in Vita Abbatis S. Albani g. 70. Silvester Giraldus de Topogr. bern. cap. 34. Thomas de Cantiprato, Adulfus de Hengham in Summa pag. 1. alii.

EX CORDE. Hincmarus Rem. in Capitul. Presbyteros parochiae suae cap. 1 : *Psalterium etiam verba et distinctiones regulari et ex Corde cum Canticis consuetudinis pronuntiare sciat.* Occurrit etiam non melius apud Scriptor. in Reg. S. Benedicti p. 9. 12. in Vit. Patr. lib. 5. Libell. 4. 57. Libell. 10. n. 91. in Capitulari Ahyis Episcopi Basileensis cap. 4. apud Trammum Monachum Corbeensem in Modica ad Presbyter. etc. Ita Graeci reiores ex *ἐκ τῆς* usurpant, ut Joannes Helzes in Chiliad. pag. 6. unde ἀποστρεφόμενοι marunt, pro memoriter dicere. Vide Ursium in hac voce. ἀποστρεφόμενοι in Maxariis 22. Jan. in S. Anastasio Persa. supra laudatis Scriptoribus liquet, Imos memoriter et ex Corde Clericos Monachos tenuisse. Vide praeterea Alarram ad lib. 4. Ep. 45. Gregorii Magni, Stephanum Paschasium lib. 8. Disquisit. Lucicar. 8.

2. **COR**, Quercus. Charta Petri de Reys vicarii Tolosae ad Bajulos de conone materiae ann. 1272. ex Codice MS. suetud. urbis Tolosae fol. 27. e Bibl. de Crozat : *Requirimus quatenus do faciat fieri per Magistros et cararios vestros... fustas bonas et pulchras et legitimis peciellis; videlicet quod peys de Cor et de abiete de vi. brachiatis, et de iv. quod illas habent infra tran-*

et infra eschallamentos secundum longinam cujus debent esse... et quod filiae de et de abiete, etc.
Nostris *Caure*. Lit. remiss. ann. 1365. cg. 98. Chartoph. reg. ch. 738 : *Ledit aians.... une grosse buste de Caure main, etc.* Aliæ ann. 1380. in Reg. ch. 16 : *Assigna et feri d'un baston de e, qu'il portoit en sa main sans autres, ledit page.* Vide infra *Corallus*.

CORA, Consuetudo, Statuta ex quibus

lites judicantur; item Coetus ipse *Coratorum* seu iudicum juxta has leges iudicantium. Leges et Consuetudines Furnens. ex Archivo S. Audomari : *In nomine P. et F. et Sp. S. amen. Anno Domini MCCXL. mense Julio facta est haec lex et Consuetudo, quae Cora vocatur, in terra Furnensi a Thoma Comite et Johanna Flandriae et Hannoniae Comitissa. Ordinatum est in primis, quod qui Scabini erunt, erunt et Coratores, et illos jam instituit Comes et usque ad voluntatem suam fecit eos jurare Scabinagium et Coram.* Infra : *Emendabit Comiti III. libras et ei cui facta fuerit violentia quidquid Cora iudicabit.* Rursum infra : *Si tertio nihil de eo dicet Cora, de eo dominus Comes faciet justitiam pro voluntate sua.* Passim occurrit ibi tam pro ipsa lege, quam pro consilio *Coratorum* : qui iudices passim etiam memorantur ibidem. Charta Gallica Comitum Flandriae ann. 1274. ex eodem Archivo : *Nous N. Cuens de Flandre et Marchis de Namur faisons à sçavoir à tous que comme lui Eschevin luy Queriers et Communité de notre terre de Furnes nous requississent, que nous aucuns points, qui sont au brief de leur Cuere, leur amendassent et amoienssiens, Nous à leur request pour Dieu et pour le paix de nostre terre de ce les points et les articles, qui chi dessous sont expresse, leur otroions et auvoions ainsi que chi dessous est escript. C'est à sçavoir que comme en leur Cuere soit contenu quiconque faiche et autrui trespasant; que on dist Dorghinghe ou ofoluere d'oel ou de membre qui soit ad ire paye envers le Maieres et envers nous en merchi de tout son avoir. Ihi Cora indiscriminativè redditur Cuere, vel Cuere; Coratores vero Queriers, Coriers et Ceuriers.* Vide Chora.

* Privilegium pro Audomar. ann. 1447. art. 35 : *Les mayeur et echevins et jurez (pourront) faire Kœurs, bans, statuts, et ordonnances pour l'avancement et profit de laditte ville et habitants, tant sur le fait des mestiers, comme autrement.* Vide supra Chora [* et Accordare, ubi Cora pro Coratore. Adde Haltaus. col. 1119. sqq.]

† **CORAAGIUM**, Impositio quaedam extraordinaria, ut Thomae Blount videtur, e frumento percipienda, atque sic dicta a *Corus*, Mensura frumentaria. Bracton. lib. 2. cap. 116 : *Sunt etiam quaedam communes praestationes, quae servitia non dicuntur, nec de consuetudine veniunt, nisi cum necessitas intervenerit, vel cum Rex venerit, sicut sunt hidagia, Coraagia et caruagia, et alia plura de necessitate, et ex consensu communi totius regni introducta, etc.* Vercor ne legendum sit *Cornagium* : quod vide. [* Vide *Coragium* 3.]

CORABELLA, Corbis, ex Gallico *Corbeille*. Kalendar. Eccles. Lemovicens. apud Labbeum tom. 2. Biblioth. : *Unam Capellam viridis coloris munitam, et duas Capellas nigras, cum novem Corabellis.* [In ipso MS. cod. legisse se nos admonuit Cl. D. David ejusdem Ecclesiae Canonicus, Cortiballis : sunt vero Cortiballae, Dalmaticae Diaconorum et Tunicae Subdiaconorum, quae etiamnum apud Bituricensis, Santones, aliosque Galliarum populos dicuntur Courtibauts. Hanc vocem deducit Nicot. a Curtu Tibeana, quod Arcadius quidam

nomine Tebennus hujusmodi vestes quartas adinvenerit; Menagius autem a *Curtum tibiale*. Vide *Curcinbaldus*.]

* *Tebennam* fuisse curtam non dicit Nicotius, ut observat. D. Falconet; sed a Tehenno Arcade inventore sic appellatam : quod a Suida post Artemidorum depromptum est, Τέβεννος ἐστὶν Ῥωμαίων.

** **CORABUS**, pro *Carabus*, Piscis genus, alias Gobio fluviatilis. Vocabul. Lat. Germ. ann. 1482 : *Corabus, Cubio*, Germ. Grop, Kaulhaupt, Koppet. Ubi *Cubio* pro Gobio. ADEL.

* **CORACARIUS**, Thoracum confector, Ital. *Corazzaio*, in Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 19. ex Cod. reg. 4621. Vide infra *Coracium*.

* **CORACINUS**, Piscis genus. Tractat. Ms. de Piscibus cap. 20. ex Cod. reg. 6838. C : *Coracinum nostra Gallia Narbonensis per acopem appellat Corp, alii durdo, alii vergo, alii corbau, Italia fere tota corvo.* [* German. *Karrausche*. *Coracinus* et *Coracius* propter nigredinem, a Graeco κόραξ, *Corvus*. ADEL.]

* **CORACIUM**, Lorica, Ital. *Corazza*, Gall. *Cuirass*. Pet. Azar. de Bello Canepic. ad ann. 1362. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 435 : *Nullus in Caluxeno erat, qui armatus non esset sicut miles, et multi duabus Coraciis erant praemuniti.* Vide *Coratium*.

CORACULUM. Statuta Veronensia lib. 4. cap. 33 : *Nec apud ipsum flumen habeo per tres perticas aliquod Coraculum, dugale, vel fossatum, etc.* [* *Canalis, rivus, aqua decurrens.*]

1. **CORAGIUM**, Quod ex toto et intimo corde petitur, a *Cor*, et *ago*. Ita Joan. de Janua. Ugutio : *Coragium, suffragium : et Coragium est virginale signum, vel pompa virginalis, quam solent virgines facere in quibusdam locis contra mortuum, scilicet chorea, et quaelibet chorea sic potest dici.* Graeci χορήγιον, χορηγείον, et χοραγείον locum vocant, in quo chori et choreae ducuntur. Gl. Ælfrici : *Coragium, medena bergen.* Vox *meden*, puellam et virginem sonat. Sed quid hoc loco *bergen* velit, mihi non liquet. [Vide *Corugio*.] Occurrit vox *Choragium*, non omnino certae notiois, in Vita S. Wilfridi cap. 9 :

Utpote praeterita recolens Choragia vitae.

* 2. **CORAGIUM**, Audientia, fidentia, Ital. *Coraggio*, eadem notione. Guido de Vigevano de Modo expugnandi T. S. Ms. cap. 10 : *Super hac bota homo ascendat in nomine Christi, et sibi liget ipsam ante et retro ad suum Coragium.* *Courage* vero, idem quod *Dignitas*, in Lit. remiss. ann. 1412. Chartoph. reg. ch. 329 : *Le suppliant dist a icellui Duval : Tu m'as bouté et je suis clerc; j'en appelle à mon Courage.* Vcrum *Courageux*, Superbus, arrogans, in aliis Lit. ann. 1409. ex Reg. 164. ch. 171 : *Jacotin Blanquemaing, homme Courageux et plain de oultrageuse volenté.* *Courage*, Iratus, infensus, in Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 206. ch. 5 : *Le suppliant tempté de l'ennemi et aussi mal Courage de ce que son perc ne l'avoit voulu marier, etc.* Hinc forte *Courreseusement*, pro Iracunde, irato animo, in Lit. remiss. ann. 1394. ex Reg. 146. ch. 339 : *Le suppliant lui respondi*

Courreseusement que, sauve sa grace, il lui devoit son argent. Neque etiam aliunde repetenda videtur origo vocis Courroucer, pro Ferire, verberare. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138: Alez vous en, se je vouloye, je vous Courrouceroye tout maintenant, et se vous ne ferez, je vous Courroucerai. Aliæ ann. 1409. ex Reg. 163. ch. 308: Le suppliant dist a icelle Jehanne que si feroit, ou elle en seroit Courroucée; et laditte Jehanne lui dist qu'elle le feroit si bien Courroucier, etc.

* 3. **CORAGIUM**, Præstationis species. Chartul. S. Quint. in insula pag. 120: *Puer aut jurans sub tutela patris sui aut alicujus hominis... nullum debet domino suo Coragium, nec alicui respondere justitiæ, donec proprium habeat catallum de quo lucratur. Corrage, eodem sensu, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel ann. 1310. fol. 121. vº: Item le vieustrage, Corrage et roage de Jausy. Vide Coraagium.*

† **CORAILLATOR**, Qui vendit Corallium, vel facit opuscula e Corallio. *Antonius de Templo Corailator, in Charta Massil. ann. 1327.*

† 1. **CORALE**. Privilegium Wifridi Comitum Barcinon. pro Monasterio Rivipullensi in Catalonia tom. 3. Concil. Hisp. pag. 165: *Ex alio vero latere descendit de serva super Corale et pervenit per ipsa grita usque in flumine Febreti. Agitur hic de limitibus. Coral vel Corale vocant Hispan. in America locum ubi porci nutriuntur. An hic quid simile potest intelligi?*

* Hispani in re nautica Coral vocant Tignum quoddam incurvum: unde fortassis Corale hic dicitur Ager incurvus seu inflexus, angulatus, Gall. *Qui fait un coude. Courreil* vero, Pessulus, vulgo *Verrou* vel *Pene*, in Lit. remiss. ann. 1471. ex Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 345: *Icellui Guionnet de toute sa force frappa audit huys, tellement qu'il rompit le Courreil d'icelui et se ouvrist ledit huys. Courroil*, in aliis ann. 1459. ex Reg. 190. ch. 10. *Verroul ou Croil*, in aliis ann. 1405. ex Reg. 160. ch. 174. Vide infra *Vecture*.

† 2. **CORALE**, Opus corallinum, seu ex Lithodendro, Gall. *Coral*. Epitome Chronicorum Casinensium apud Muratorium tom. 2. pag. 366. col. 1: *Item tertio tulit in coronis, bariis, annulis, Coralibus et codeariis (vel cocleariis) argenti libras cccc. et aureos quatuordecim mille.*

* 3. **CORALE**, Armorum genus, quo crura teguntur, Gall. *Cuissart*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7629: *Corale, Cuissel.*

CORALES PENNÆ, [dicuntur in alis avium quatuor pennæ corpori propinquiores.] Vide *Pani*.

* **CORALIA**, Lorica, thorax, Ital. *Corazza*. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 112. ex Cod. reg. 4620: *Arma vero ad defensionem sint et intelligantur panceria, guarancia, cassetus, Coralia, gamberia, etc. Vide supra Coracium et infra Coratia.*

1. **CORALIS**. Gregorius Turon. lib. 5. Hist. cap. 35. de quadam luc, seu dysenterico morbo: *Ea vero quæ ex ore proficiebantur, colore croceo, aut certe viridia erant; a multis autem adserebatur venenum occultum esse. Justiores vero Corales, hoc est, Pu-*

sulas, nominabant. Papiæ, Coralis, est regionarius, a χορὸς forte.

* An quod pustulæ in corde ortæ, vel quod sputa essent purpurei coloris, coralio similis? ut notat D. Bouquet ad hunc locum tom. 2. Collect. Hist. Franc. pag. 253.

* 2. **CORALIS**, ut *Choralis*. Vide supra in *Choralitas*.

† **CORALLITICUS**, Isidoro lib. 16. Orig. cap. 5. sect. 9. de marmoribus, in Asia repertus mensuram (Gloss. MS. Sangerm. *mensure*) non ultra cubitos binos, candore proximo eboris ad quandam similitudinem e diverso uiger.

1. **CORALLUM**, Interior pars. Glossæ MSS. ad lib. 2. Passion. Alexandri Iatrosophistæ: *Corallum abietis*. Nos dicimus etiamnum le Cœur d'un arbre. Olim vero Corailles eorporis interiora, seu intestina appellabant nostri, quæ Itali *Corata* et *Coratella*. Le Roman de Garin MS:

L'escu li tranche et aubere li failli,
Que la Coraille del cuer qui desoz tint,
Bien le sachiez, li a trenchié parmi.

Robertus Bourronus in Merlino MS: *Et se fieri de si tres-grand forche parmi la Coraille, qu'il en fait la pointe paroïr parmi le dos de l'autre part.*

† 2. **CORALLUM**, f. Clathri, nostris olim Caroles. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feudorum ad calcem pag. CLXIX: *Pro domo Meriaci reficienda, et pro seris et pro Corallis carceris, et pro prima cateua xx. s. Vide Carola.*

* **CORALLUS**, Quercus, Gall. *Chêne*, Occitan. *Coral*. Charta ann. 1343. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 227: *Fustes dictorum hospitiorum erant grossæ et magnæ et de Corallo, et pro majori parte de castanherio. Reparatur factæ in senescal. Carcass. ann. 1435: Pro media sarcinata de polpre de Coralli. . . . Pro duabus quadrigatis fustium de Corail. . . . Pro una pecia fustis de Coral, pro faciendo unum somerium ad sustinendum pontem, etc. Pluries ibi. Vide supra Cor 2.*

† **CORAMARIUS**, Coriarius, [* Hispan. *Corambreiro*.] tom. 7. Maii pag. 373. de S. Ferdinando Rege Castellæ: *Cum ego infra-scriptus Notarius dederim Extremam unctionem in mea parochia S. Marinæ cuidam viro, qui dixit vocari Gabriel Perez Coramarius.*

† **CORAMEN**, Corium. Litteræ Ducis Januensis ann. 1382. ex Archivo Communis Massil.: *Franchesinus de Montexoro cordoaneriis cum certis mercibus et Coraminibus per quandam galeotam de portu Massiliæ patronisatam extitit captus.*

* Ab Italico *Corame*. Stat. Verceil. lib. 3. pag. 101. vº: *Item licitum sit cuilibet... portare.... per districtum Vercellarum pannos, pennis, pelles, Coramen, telas, etc. Occurrit præterea in Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 139. ex Cod. reg. 4620. Vide infra Coriamen.*

† **CORANUS**, Lapis albus et durus. Papias MS. Glossar. Sangerm. MS. n. 501: *Coranus, lapis albus est duriorque Pario; ex Isidoro lib. 16. cap. 8.*

† 1. **CORARIUS**, Puer Clericus addietus Choro, Gall. *Enfant de Chœur*. Rituale MS. Ecclesiæ Tolosane: *Vadit Episcopus vel*

Sacerdos ornatus stola et pluviali ante for Ecclesie, et cum co Diaconus.... et cum duo Corarii portantes caudelabra accensa et alius Corarius qui sal et cacabum argenteum plenum aqua deffert.

† 2. **CORARIUS**, Coriarius, Gall. *Corroyeur*. Leges Sanseverenses circa annu 1104. apud Stephanotium tom. 1. Anti Bened. MSS. in Vaseonia pag. 486: *Si extranei causa vendendi in animalibus et planstris aliquid abstraxerint, in exitu portarum lemmam persolvant. Idein dicimus Corariis, quod lemmam debeant dare.*

† **CORASTUS**. Vide *Corastus*.

† **CORATA**, Extæ, Viscera, Intestina Gall. *Corée* vel *Courée*. Regest. Chartarum Philippi Pulchri ann. 1310. 1311. et 1312. num. XLVI. tit. 203: *Macellarii Matiscordederunt et concesserunt omnes Corat animalium, scilicet boum, vaccorum, arum, et ovium, infirmis hospitalis Matiscordis, et leprosis ejusdem civitatis. Le Roman d'Athis MS.:*

Le fer qu'il ot en son trenchant
Lui mist parmi le jaserant,
Ou corps lui trenche la Courée.

* *Escorée*, in Lit. remiss. ann. 1471. ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 83: *Escorées ou costes de pourceaulx. Hinc Contrecurée appellatur Armorum genus, intestina proteguntur, in Assis. Hiero. cap. 103: Se il (le chevalier) ne veult gabelon, il doit mettre devant son ventre Contrecurée de tele ou de eoton.*

* **CORATERIUM**, Semita, via, Gall. *Courroir*. Guido de Vigevano MS. de M. expugnandi T. S. cap. 12: *Extra ipsam domum vel in medio domus fiat unum Coraterium aspalidum, taliter quod ab una parte et ab alia unus homo possit ipsam domum circumire.*

† **CORATERIUS**, ut infra *Corater*. Proxena, Gall. *Courtier*. Statuta Avenion. Statuimus quod Coraterii non sint partem emptionum vel aliorum contractuum qui sunt Coraterii.

* **CORATIA**, Lorica, Gall. *Cuirasse*. Ital. *Corazza*. Charta ann. 1324. ex Bul. S. Vict. Massil.: *Coratiarum quinque, ac totidem gorgias. Vide supra Coralia.*

* **CORATIARIUS**, Proxena, Gall. *Courtier*. Charta Rob. reg. Sicil. ann. 1282. Magistro Guillelmo de Bulzano de J. dilecto et devoto nostro Coratiario, vi pro eo procuratore aut nuncio, etc. de Coraterius et infra *Curaterius* 2.

CORATIUM, Thorax ferreus: Ital. *Corazza*, Gallis, *Cuirace*, Κοράζιον et κοράζιον. Græcis recentioribus. Sanutus lib. 2. cap. 8: *In maris navigio tot Coratiabent esse cum collariis et ferreis chirothecis. Joan. Villan lib. 7. cap. 144: Armatura Corazze.*

CORAZARII, Thoracum confectores, Gall. *Cuiraciers*, apud eund. Sanutus cap. 4. 21: *Corazarii et etiam, qui sciunt conficere arma capitibus.*

† **CORATORES**. Vide in *Corat*.

CORAULA, seu *CHORAULA*, Jocularis, in Gloss. Isidor. ex Græc. χορὰ καὶ αὐλὴ. Franc. Metenses ann. 837: *Cum Cytharistis. Fragmentum Petronii de Cæna Trimalcionis pag. 37: Nam et*

los emeram, et malui illos Attellam facere, et Choraulem meum jussi Latine cantare. Ordericus lib. 12. pag. 881: Indecentes de ne cantilenas facetus Coraula composuit, ad injuriam mei cantavit. [Guibertus lib. 1. de Vita sua cap. 1: Non in morem rostrorum ordo disponitur sepulcrorum, sed circulatim in modum Coraulæ sepulcrum unius multa ambiunt; id est choreæ seu coronæ.]

CORAULARE, Conculcare, concutere, concussare, complodere. Ugutio. [Britonius nostris Corolli saltare est, quod faciunt maxime in conculcandis novis areis.]

† **CORAUSTUS**, Superior linea enjusbet figuræ (geometricæ.) Papias in Amalthea. in MS. Bituricensi habet Coraltus.

* **CORAZINA**, ut supra Coratia. Stat. Placent. fol. 108. 1°. Item pro una Corazina, b. v.

1. **CORBA**, CORBANUS, apud Hibernos lem sonat, quod apud nos Plebanus, Deanus ruralis, Archipresbyter, Chorepiscopus, unde et nomen sortitum videri quiam censent. Isidorus Moscovius de majestate militantis Ecclesiæ lib. 1. cap. 3: Corbanatus, sive plebanatus, dignitas est.... In matrice Ecclesia debet necessario se, initiatus sacris Ordinibus, omnesque cimas pertinentes ad hanc debet habere, beneficia adjuncta huic, ipsius sunt, eoque conferentiam habet et præsentationem. Dictum hoc nomen quia populo et plebi ecclesiasticæ matricis Ecclesiæ præsent. certum numerum Sacerdotum quasi Collegium debet habere secum. Primum stallum certum in Ecclesia Cathedrali, et vocem in uni Capitulo tam publico quam privato. scribitur Romano Registro, idcoque dignitas est.

COMORBANIA SIVE RECTORIA, in Chartis n. 1406. et 1473. apud Spelmannum, rbanatus, dignitas Corbæ. Colganus ad 1. Feb. in Vita S. Lomani ait, Comorbam successorem significare. Vide præterea Gob. Waræum in antiquit. Hibernic. pag. 95. 152.

* 2. **CORBA**, Corbis, canistrum, Gall. Corbeille, Corba, Italis et Provincialibus. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Corba, Prov. Corbis, corbicus. Chron. rvis. ad ann. 1380. apud Murator. tom. 1. Script. Ital. col. 777: Ova sorbilia gerunt, pro quibus curia, castro et suburbis exploratis, impleta est Corba, quam duo familia comitis humeris sustulerunt suis. et mensuræ genus, ut videre est in bus.

3. **CORBA**, Tigillum incurvum, pars atri, Gall. Courbe. Inventar. ann. 1361. Tabul. S. Vict. Massil.: Item duas Corbaratri. Hinc Corbesson, Jugum, quo bo- v. plastro subjunguntur, quia incurvum e, dicitur in Lit. remiss. ann. 1451. ex 13. 181. Chartoph. reg. ch. 27: Le sup- pnt d'un Corbesson de beufs.... donna au- feu prestre ung cop par la teste. Ejus- d originis videtur vox Corbet, qua in- umentum ferreum ligno cædendo aptum sificarunt. Lit. remiss. ann. 1397. ex 152. ch. 192: Seurvint un nommé Wit- Lois tenant en sa main un hostil esmoulu, me fermant ou Corbet, dont il entendoit uper bos. Courbet, eodem sensu, in aliis

Lit. ann. 1390. ex Reg. 140. ch. 148: Icel- lui Hennequin getta après ledit larron un Courbet ou sarpe, dont on coppe les bois. Une sarpe ou Courbet, in aliis ann. 1408, ex Reg. 163. ch. 169. Courbeil ou serpe à taillier vignes, in aliis ann. 1420. ex Reg. 171. ch. 232. Huc etiam spectare opinor Corbete, de qua in Comput. Rob. de Seris ex Reg. 5. fol. 4. 1°: Une selle de guerre,.... la couverture de veluel vert bordée de Corbetes. Vide supra Corale 1. et infra Curva.

† **CORBADA**, ut Corvata, Gall. Corvée. Cod. MS. Irminonis Abb. Sangernian. fol. 24. col. 2: Arat ad hibernaticum perticas IIII. ad transem perticas II. Corbadas Capituli nostri carop. manuop. ubi ei injungitur. Alium locum vide in Hostilitium solve post Hostis.

† **CORBAN**, Panis sacrificalis Copticus. Vide Acta SS. Junii tom. 5. pag. 72. de S. Beniamino Anachoreta. קרבן Hebraice generatim significat omne donum Deo factum vel hominibus, specialius oblationem seu victimam. Marc. 7. 11: Vos autem dicitis: Si dixerit patri aut matri, Corban, quod est donum, quodcumque ex me, tibi profuerit. Vide Corbona.

* **CORBANA**, Tresour, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide Corbona.

† **CORBANATUS**, CORBANUS. Vide Corba 1.

* **CORBANUM**, Arca, ubi pecunia asservatur. Arest. ann. 1403. 1. Jun. in vol. 8. arestor. parlam. Paris.: Vas, nuncupatum Corbanum, in quo pecuniæ pro misiis necessariis fiendis deponi consueverant. Vide mox Corbona.

CORBECULA, CORBULA, Corbis, Corbeille. Ermentarius lib. 3. de Vita et Translat. S. Philiberti cap. 19: Advehitur humeris hominum in quodam vasculo, quod Corbes dicitur, quædam femina, etc. Cap. 27: Videres.... aliquos carrucis, Corbeculis, sellis gestatoriis, atque scalis advehi.

CORBULUS, Parvus corbis, apud Joan. de Jan. Gl. Græc. Lat.: Κόρυμβος, Corbis, hæc Corbula, qualis. Κορυμβόλας ἀμπελώνων, apud Joannem Cananum de Bello CP. pag. 189. vitium truncos vertit Allatius.

CORBELIA, Corbula, ex Gallico Corbeille. Charta Guillelmi Episcopi Carnotensis ann. 1166. in Histor. Perticensi pag. 195: Durare autem forum dicitur, quamdiu tres Corbeliæ sutorum cum mercibus in foro invenientur.

CORBILLA, in Charta pro Vicariis Bituricensib. ex Tabulario S. Sulpicii Bituric.: Sutores non mittent Corbillas suas in foro sine jussu Vicarii, etc.

† **CORBELLA**, Index Redituum Monast. Corbeiens.: Bolengarii debent Corbellas ad vindemiandam vineam. Legitur etiam apud Thomam Madox in Formulari Anglic. pag. 27.

CORBILLARIOS, seu CORBILLIERS, Canonicos Semipræbendatos in Ecclesia Andegavensi vocari auctor est Renatus Chopinus lib. 1. de Sacra politia tit. 3. num. 4. [Macer in Hierolexico melius eos appellat Corbicularios, sic dictos, inquit, a Corbula, quæ apud Gallos idem est quod Rochetum Clericorum. Vide Itiner. Liturgicum editum ann. 1718. pag. 83. ubi de urbe Andegavensi.] [* Reg. ejusd. eccl. ad ann. 1443.

6. Mart. ex Vita Math. Menag. pag. 93: Super causa mota inter ipsum et Corbicularios, etc.]

* **CORBELIO**, Corbis, canistrum, Gall. Corbeille. Arest. ann. 1345. 6. Aug. in vol. 2. arestor. parlam. Paris.: Panetarius (debet habere) buletelos, Corbeliones, charpas, saccos et omnes alias res residuas pertinentes ad servitium officii panetariæ. Vide supra Corba 2.

* **CORBELLAGIUM**, Tributum quod ex mercatoribus, qui merces suas in corbellis deferunt, exigitur. Chartul. S. Sulpit. Bitur. fol. 81. 1°: Ad loideriam pertinet consuetudo de cordoano, de coreis tannatis, et de unctis, et de Corbellagio. Vide infra Corbio.

* **CORBELLATA**, Quantum corbella continetur, nostris Corbeillonée et Corbellonnée. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 46. ex Cod. reg. 4622. A: Item quæ ceperit, vel exportaverit in et de alienis possessionibus vel arboribus, nuces castaneas, pira, ... usque ad unam Corbellatam (solvat) solidos quinque. Occurrit rursum in Stat. Perus. pag. 54. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 76: Quant il auroit mis une Corbeillonée de blé, qu'il tenoit entre ses mains, en la tremuye dudit moulin, etc. Aliæ ann. 1400. in Reg. 155. ch. 454: Trois Corbellonnées de fiens de coulou, etc.

CORBELLI, Pollinctores, libitinarii, vulgo Corbeaux, aves mali ominis. Miracula S. Wlfranni Episcopi num. 32: Quidam ex eorum hominum genere, quos vulgus (in Oximensi pago Normannico) Corbellos vocat, equum quasi suo domino, qui ad villam erat, apud Curiam ducendum, accepit, etc.

* **CORBELLIA**, Corbis Gall. Corbeille. Charta Henr. reg. Angl. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 368: Quæque Corbellia unam denariatam panis, etc. Vide Corbecula.

† **CORBEL-STONES**, f. Lapides politi sic in muro dispositi, ut statum possint continere, ab antiquo Anglico Corbel, vel Corbetel, Statuæ loculamentum, Gall. Niche. Antiquit. Ambrosden. pag. 575: Ei in solutis Johanni Chepyn Latamo aptanti et facienti xviii. Corbel-stony's ponendis in prædicto muro v. sol. iv. den. etc. Vide Kennetti Glossarium ad calcem Antiq. laudatarum. [* Vide infra Corbeyus.]

* **CORBERIUS**, Arboris genus, f. Sorbus, Gall. Cormier. Charta Henrici comit. Trecent. ann. 1165. in Chartul. Campan. fol. 168. v^o: Notum facio quod in foresta mea de Joyaco quercum, fagum, pomum, pirum, esculum, alierium et Corberinum propriæ defensionis meæ et proprii juris mei ita habeo, etc.

† **CORBESTIERUS**, Corbestiero Calabris, Pello, nomine ex corio et bestia derivato. Vita S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 187: Erant magistri Corbestieri et vendebant pelles.

* **CORBEYUS**, Mutulus, structoribus nostris Corbeau. Charta ann. 1417. ex Tabul. S. Germ. Prat.: Et illud fundare a vivo fundo de eadem materia et spissitudine, sicut dicti duo panni muri protunc erant, et ad faciendum fieri cathenas et Corbeyos de lapidibus talliatis et sablerias ligneas subtus corum salivos.

† **CORBICULARIUS**. V. *Corbillarius* post *Corbecula*.

† **CORBILLA**, *Cornillarius*. Vide post *Corbecula*.

† **CORBILUS**, *Corda multiplex*. Papias MS. Vide *Corbins*.

* **CORBIO**, *Qui vent on fait des corbeilles*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Corbeillogneurs, faiseurs de corbeilles, sportarius, ibid. Corbisier, eodem sensu, vel increator, qui in corbellis merces suas deportat. Reditus comitat. Namurc. ann. 1265. ex Reg. sign. Papier velu Cam. Comput. Insnl. fol. 6. vº. : Namur. Si a li cuens l'estalage de le hale des dras, des toiles, des Corbisiers, etc. Vide Corbellagium et Corbulo.*

CORBIS, Mensuræ frumentariæ species, apud Bononienses Italos. Rollandinus in Summa Notariæ cap. 5.

* Aliorumve granorum. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 99. vº. : *Item statutum est, quod Corbis gallæ quolibet anno incantetur, et quod emptor det denarios duos de qualibet Corbe.*

** De Pœna *Corbis* vide infra *Trumbrellum* et *Haltausium* Glossar. German. col. 1116. voce *Korb*.

CORBITA, *Navis oneraria, et dicitur a Corbis*. Joan. de Janua.

CORBITARIA. Legis Rotharis Regis Longobardorum Edit. Heroldi titulus 10. inscribitur *de Unegworfū*, id est, *Corbitaria*. Ubi agitur de iis qui *viam antestant*, vel *in via se anteponunt*, quod Lex Fresionum vocat *alteri viam contradicere*, quod crimen Germani *Straetschenderye* dicunt. Sed hic non *Corbitaria*, sed *Chorditaria*, vel *charditare* legendum censet Goldastus in Notis ad Paræneses Tyrolis Regis Scottorum, quod *Chorda* expansa, vel vimineis eratibus viam clauderent, ac ita homines expoliarent. [* Rothar. 26. Murator. ex cod. Ambros. *De Vegoveri Arbitraria*. In Glossar. Longob. cod. Vatican. num. 5001: *Guecurion, Obitaria qui mulieri vi antesteterit*. In Cod. Cavensi: *Vehorin, id est Orbitaria*. Fortasse ad radicem Gothic. *Arbaidjan* pertinet vox, quum in § 5. hujus tituli, al. cap. 29. agatur de eo qui laborem suum vindicaverit.] Nescio an huc pertineat vox *Corbiere*, in Chronico MS. Bertrandi Guesclini:

Bertran le chosi bien emmi nue Corbiere.

† **CORBITOR**. *Simpludeariis funeribus Corbitores adhibitos* fuisse Festus ait. Guntherius 1. 21. de jure Manium vult hos fuisse comestores et helluones, qui epuli reliquias in corbihus exportatas ad rogi et sepulturam pauperiorum avidius absumerent; distontoque ventre convivas scurrili saltatione oblectarent, rejectis et inversis post tergum manibus ad cireuli modum caput deorsum ad pedes usque inflectentes, etc. Thesaurus Fabri. Laurentius in Amalthea: *Corbitores, Corvitores, similes corvis. Item, Funnambuli, ad corbes in summa narium scandentes per funes.*

CORBIUS, vel *Corbinus*, *Qui duplex habet cor: versipellis, inconstans*. Joan. de Janua.

CORBONA, *Gazophylacium*. Papias: *Corbonam, gazophylacium, ubi pecunia Sacerdotum erat, et interpretatur oblatio, et ut dicitur in historiis super Actus Apostolo-*

rum, Corbonam erat arca in qua reponebantur donaria Sacerdotum. Ugutio: Corban interpretatur oblatio unde hæc Corbona, æ, vel Corbonam, indeclinabile, ultima acuta, id est, gazophylacium, ubi divinæ oblationes reponuntur. [Matth. 27. 6: Non licet eos mittere in Corbonam, quia pretium sanguinis est.] Cyprianus lib. de Oper. et eleem.: Locuples et dives es, et Dominicum celebrare te credis, quæ Corbonam omnino non respicis. [Corbona vernacule dicitur los Corbaranz, in Instrumento anni 1339. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 386. col. 2.] Vide Bernardum Aldretum in Antiquit. Hispan. lib. 2. cap. 2. pag. 192.

* Arca, concha, apud Tertull. Apolog. et Concil. Illiberit. can. 41. Vide *Corban*.

CORBULO, Papiæ, *Gestator manualis, laturarius*. Ita MS. pro *laturarius*. In alio MS. est *Corbillo*. [Amalthea: *Corbulo, Dosuarinus bajulus, gerulus*, Gall. *Crochetur*.]

† **CORBULUS**. Vide *Corbecula*.

* **CORBUM**, *Situla vimine contexta*. Tractat. MS. de Re milit. et mach. bellicis cap. 86: *Nasum hoc est utilissimum causa de fondo putei aut cavernæ aquam sive renas aut lapides vacuandi et habet duas situlas, alias Corba.*

CORBUS, Idem quod *Corbis*: Mensura frumentaria. Capitulare de Villis cap. 9: *Volumus ut unusquisque Index in suo ministerio mensuram modiorum, sextariorum... Corborum eo tenore habeat, sicut et in palatio habemus. Adhalarus in Statutis Corbeiensis Monasterii lib. 1. cap. 6: Volumus ut singulis annis veniant de spelta bene ventilata atque mundata Corbi 750. Chronic. Trudonense lib. 1: Habent ipsi Fratres ad proprium usum deputatam speltam ad panem faciendum, Corbos centum et viginti, quod colligitur ad modios mille sexcentos: ad revisiam faciendam ordeï Corbos 192, quod colligitur ad modios 1920. etc. Tabularium S. Remigii Remensis: De spelta solvit in Corbo modios 10. pullos 2. ova 25. Infra: Donat annis singulis in Corbo de spelta mod. 12. aut inter frumentum et sigalam modios 6. et debent unum Corbum inter se compartire.*

CORBA, Creseentio in lib. de Agricult. est etiam mensuræ species: *Tre paia di Colombi fanno una Corba di colombina. [Chronicon Parmense apud Murator. tom. 9. col. 765: Eo anno (1237.) per totam Italianam fuit magna fames... et in civitate Bononiæ Corba frumenti valebat xx. solidos Imperiales. Annal. Mutin. apud eundem Murator. tom. 11. col. 65: Eo anno (1258.) valuit Corba frumenti Bononiæ libras tres Bononienses. Vox etiamnum in usu apud Italos.]*

In Gloss. Anglos. *Corbus* exponitur, *sadulhoga*. In alio, *sadol-boga, carpella*. Fortasse, inquit Somnerus, arcus ephippii, pars anterior ephippii, a *Saddlebow*, Anglis, Belgis vero *Sadelbogen*.

* **CORCELLUS**, a Gall. *Corset*, Thorax, vestis species. Acta dissolut. matrimonii Ludov. XII. fol. 141. rº. ex Bibl. reg.: *Deposit quod vidit eam (Joannam) pluries de prope in Corcello suo, et secundum vidit, est valde gibbosa a parte posteriori. Courcet, Tegmen capitis, in Lit. remiss. ann. 1392. ex Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 193: Un*

Courcet, dont la suppliante devoit consrir teste.

* **CORCERIUS**, *Equus cursor*, His Coreel, Ital. *Corsiere*, nostris *Coursier*. Inquisit. ann. 1385. in Reg. 139. Chartoph. reg. ch. 133: *Per ordinationes regias cavetur, quod nullus... sit ausus a regno Franciæ extrahere... magnos equos sive Corcerios. Vide Corserius 1. et in Cursor 6.*

† **CORCHA**, *Urna*, Gall. *Cruche*. Inventar. ann. 1342. ex Archivo S. Victoris M. sil. Armar. Diniens. num. 38: *Item unum morterium et unum pestellum; item unum grayne; item duas Corchas, etc.*

* **CORCISTA**, pro *Chorista*, vel *Corist* ut esserunt Itali. Glossar. Lat. Ital. M. *Coreista, che canta in coro.*

† **CORCIZARE**, *Cornu canere*, Ga. *Souner du cor*. Statuta General. Ord. stere. ann. 1240. apud Marten. tom. Anecd. col. 1372: *Statuitur, ut quicumque serviens Abbatum venientium ad Capitulum generale, maxime apud Divianem, morixam, Coreizare, vel aliquid aliud facit unde grave scandalum oriatur, presumptum, a servitio totius Ordinis irrevocabile expellatur.*

† **CORCUBA**. Vide *Cucurba*.

CORCULA, *Joenlator*, Ugutioni: *Joelatrix*, Joanni de Janua. Sed videtur legdum *Coranla*.

1. **CORDA**, *Modus agri terræ*, Cor. in Consuetudine Dunensi art. 51. ubi Cor. 22. pedibus, et aripennis centum constare dicuntur. Charta ann. 1167: *Guillelmus Dominus Montispessulani S. Sibilie... concedo Ecclesiæ S. Mariæ de zano, et tibi Joanni Priori, et successoribus, spatium et locale duarum Cordarum terræ, inardificatum, vel edificatum, acquirere poteritis extra vallum Montispessulani: si vero amplius usque ad terminum Cordam acquirere volueritis, liceat vobis, etc. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1173: Nos 38. arpennos terræ ad Cordam nostram concessimus. [Statuta Civitatis Avenionis: Statuimus de Corda et hoc plusquam addendum duo boni viri eligantur, qui fideliter Cordare.]*

* Mensura agraria. Charta ann. 1173. ex Chartul. Valcel. sign. E. ch. 27: *In terra sunt duodecim modiatæ et quinquaginta stellatæ Cameracenses, ad Cordam Iulensem ita legitime mensuratur, quod sunt remensurandæ de cæteris. Alia n. 1255. ex Chartul. S. Juliani ch. 63: diderunt xliij. menciadatas terræ, et boistellum in una piecia, sitas in terra de Mallaincourt, mensurandus ad modum S. Georgii. Charta Guill. de Malvois ann. 1273. in Chartul. S. Dion. pag. 7. col. 1: *Soissante et ilis arpens et Cordes et demie de terre en divers lieux. Phil. VI. ann. 1333. in Reg. donor. reg. ex Cam. Comput. Paris. fol. 139. Item soixante et neuf Cordes de terre, se on terroir de Guesse.**

† **CORDA**, Eadem notione. Charta 1236. c. Tabulario Cartusiar. Belli. Tendit ad quarrogia et distat a quatuor Cordis, et ab ipsa Jaya ten planum.

2. **CORDA**, *Tributi species*, apud tanos [et alios. Videtur esse tributum]

bus mensuratis exsolutum, ut Quintale ponderatis; sic autem dictum puto, quod Corda fuerit nomen mensuræ, quæ illæ mensurabantur.] Charta ann. 1060: *Medietatem Cordæ et piscationem Atacis, scilicet de molendino, de filo usque in stamum.* In Tabul. Episc. Autisiodor.: *Costume de Cordis et polanis, et minagium sunt unitis.* Charta Raymundi Comitis. S. Gildii ann. 1164. in Bibl. Sebusiana. lib. cap. 50: *Et in Corda et in leda de mercato dietas erit mea, et medietus illorum.* Alia ann. 1242. in Notis ad Concilia Narbonens.: *Item medietatem ledde majoris et medietatem ponderis ferri et mensuræ rde, et medietatem mensuræ vermeilh.* Alia Aquarum mortuarum: *Item molendina, quintale, et Corda, et furni erunt nostri, cum leudis et omnibus usaticis, accipietur ad quintale, et Cordam tantum.* Charta ann. 1066: *Habeat medietatem ledum quæ veniunt in civitate sive per terram, et per aquam, medietatem Cordæ et piscationem Atacis, justitias et balhias, et foras, et gistos, et Albergas, et Acpates,* [Charta ann. 1164. ex Schedis D. Lant.: *In quintalio et Corda et in leda de mercato medietas erit mea et medietas illorum.* Inventio inter Comitum Provincie et Brem Bausenquorum e MS. D. Brunet: *ibi habeant Cordam et quintale.* Charta ann. 1070. n. 465. Regest. 80. Chartophyl. Regii: *Molendina, quintile et Corda et omnes erunt nostri... accipietur ad quintale et Cordam tantum ab extraneis, tantum continetur in libertatibus concessis nobis universitati mercatorum.*

3. **CORDA**, pro Chorda, Funis, Gallice *le*. Passim occurrit: hinc

CORDARUM TORMENTA, Quibus, quasi equuleum, reusensus torquetur, et endæ veritatis causa, apud Gobelinum nomam in Cosmodromio pag. 258.

CORDÆ PASSÆ. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 275: *Pro Cordis passis quadrag. pro era Domini ad cursandum, taren. II.*

CORDÆ TORTORERIE, ejusd. Hist. pag. 1: *Item, die XXVII. Julii solvit Petro herio civi Gratianopol. pro dimidio quint. et II. libris Cordarum tortoreriarum arum Dom. Johanni de Austoduno pro reyandis ingentiis quæ erant in portu de renco versus Moyrencum et Peveriam I. s. VI. d.*

4. **CORDA**, Mensura telarum. Leudæ inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. 78. col. 1: *Item pro octo Cordis de telbis aut crusiis, unus denarius Turon. pro octo Cordis de tella de trelis, unus denarius Turon.* Vide infra Cordagium 2. et tor.

5. **CORDA**, Repagulum, quo locus adulare certamen clausus erat, quod fonnunquam conficeretur, sic dictum. Chartul. Corisopit. tom. 1. Probat. Brit. col. 376: *Medietatem de emene duelli, postquam pugilles ingressi intra Cordam. Cordic dicitur in cis Camerac. MSS. pro duello.*

CORDACHISTA, *Che canta cunn lo core.* ar. Lat. Ital. MS. Vide Chordicista.

6. **CORDAGIUM**, Funis, restis a Gall. *ge*: quod proprie significat Apparatum navi necessarium: *De car-*

candis ducentis garbis sagittarum, et ducentis Cordagiis pro arcubus, apud Rymecum.

* **Cordail**, et **Cordailles**, iisdem notionibus. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 243: *Comme se feussent meues certaines paroles... pour cause de certains exploiz (sic) et Cordailles de vaisseaux de mer;... tandiz apploiz et Cordailles, etc.* Aliæ ann. 1482. in Reg. 206. ch. 813: *Le suppliant print... une bonnette et du Cordail.* Inter res ad molendinum pertinentes, **Cordail** recensetur in Inventar. ann. 1510. ex Reg. Corb. 13. sign. Habacuc. fol. 60. vº.

2. **CORDAGIUM**, Jus quod ex rebus mensuratis ad cordam exigitur, nostris **Cordage**. Reditus comitat. Hannon. ann. 1265. ex Cam. Comput. Insul.: *Et si a li quens au Cordaige des toilles de Mons, de xxxix. aunes corder, une maille.* Charta Margaretæ comit. Fland. ann. 1274. ex Chartul. 1. Fland. ch. 264. in cad. Cam.: *No pesage de Mons, no Cordage de Mons, etc.* Vide supra Corda 4.

* **CORDANNUM**, ut supra **Cordagium** 1. Leudæ major. Carcass. MSS.: *Item pro cargua de Cordanno, xvij. den.* Versio Gallica ann. 1544: *D'une charge de cordes etc.*

¶ **CORDAPSUS**, vel ut habet Amalthea **Cordapsum**, Græcis *χορδαψος* vel *χορδαψος*, Tumor tenuis intestini, ut videatur intestinum ad chordæ similitudinem convolutum. In Glossario Sangerm. MS. n. 501. habetur **Cordapsu**; **Cordapsum** vero apud Papiam in MS. Bitur.

* **CORDARE**, Ad cordam metiri. Vide Corda 1.

* **CORDARITIA**, Pensitatio, quæ pro chordis habendis ad usum scholarium fiebat. Stat. ant. Cumanæ cap. 31. ex Cod. reg. 4622. fol. 33. vº.: *Quod potestas teneatur..... facere dare et solvere Cordaritam, quolibet anno ante festum S. Andrew, scholaribus Cumarum.*

* **CORDARIUS**, Textor chordarum, Gall. **Cordier**. Reg. episcop. Nivern. ann. 1287: *Quilibet Cordarius in dictis vigiliis debet unam tesiam cordæ nec de grossiori, nec de minori, sed de mediocri.* Vide infra Corderius.

¶ 1. **CORDATA**, Certum pondus, vel certa mensura, ut videtur. Cod. MS. Eccl. Audomar. ubi de oneribus navium: *Kerka bresil IV. den. dimidia Kerka II. d. dimidia Cordata IV. d. Kerka alun IV. d. dimidia II. dimidia Cordata IV. d. Kerka grani IV. den. dimidia II. d. dimidia Cordata IV. d.* Semel et iterum occurrit ibid. eadem constanter ad **Kerkam** servata ratione.

* 2. **CORDATA**, Vestis ornamentum intertextum; unde nomen. Constit. Feder. reg. Sicil. cap. 105: *Cordatam autem ipse dominus militum et socii sui milites, vel intendentes ad militiam possint in indumentis portare pro libitis.* Vide Cordellatus.

¶ **CORDATÆ** TUNICÆ prohibentur in Concilio Vallisoletano ann. 1323.

* **CORDATOR** TELARUM, Qui ex officio telas corda metitur. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 16. ex Cod. reg. 4659: *Cordator vero telarum singulis annis mutetur, et non*

redeat in eodem officio per triennium. Vide supra Corda 4.

CORDAVIA, apud Papiam MS. *Interior cella.* Edit. *Corclavia*: sed videtur legendum *Conclavia*.

1. **CORDAX**. Fragm. Petronii: *Nemo, inquit, vestrum rogat Fortunatam meam, ut saltet: credite mihi, Cordacem nemo melius ducit.* Κορδαξιμος, Græcorum.

¶ 2. **CORDAX**, Alia notione, apud Joannem Longini Canonicum Cracoviensem in Vita B. Kingæ Virg. tom. 5. Julii pag. 735. E: *Puerilem adhuc ætatem agens Nicolaus... Cordacis, existens etiam tunc puer, conditionis, nimio fletui ex levi momento et causa, plus quam illi conveniret ætati, indulgebat.* Recte doct. Sollerius in notis: *Cordacem hic vocat conditionem pueri, cui cor tenerum est et propensum ad tristitiam ac lacrymas ciendas.*

* **CORDAXUM**, *Cordis arsura*, in Gloss. ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 2. Passion. cap. 129: *Item aliud mirabile faciens est multa, cardamomo ex interioris semine est j. amomi botros; quod quidam Cordaxum vocant in nuntiis doloribus dum datur.*

¶ **CORDEBANARIUS**. Vide post **Cordebisus**.

CORDEBISUS, Pellis de Corduba, corium caprinum alutariorum arte præparatum, Gallis *Cordouan*, Ital. *Cordouano*. Gloss. Lat. Gall. MS. Thuanum: *Alutarius, Cordoanniers. Aluta, Cordoan.* Ugutio: *Aluta, pellis canuta cavata, vulgo Cordoian.* Chronicon Fontanellense pag. 246: *Ad pelles hircinas 60. compositas lib. 3. ad Cordebisus 40. comparandum lib. 3. ad coria bovina 20. lib. 1.* Tabularium Casauriense anno Caroli Calvi in Italia 3: *Et censum vobis do, Romane Abbas, vel successoribus tuis reddendum annualiter de mense Maio bovem unum bonum, inter pannos et argentum et Cordebisi valentem usque ad solidos quinque Franciscos.*

CORDOVESUS. Charta Ludovici Pii apud Doubletum lib. 3. Hist. Sandionys. cap. 7: *Ad Cordovesos, et in solas eorum componendas, modia uncti 200.* Alia Caroli Calvi in Tabulario ejusdem Monasterii Ch. 31: *Et pro 200. unctis qui dabantur fratribus per singulos annos ad Cordovesos eorum, et coria componenda, et diversis aliis fratrum necessitatibus.*

¶ **CORDOANUS**, in Charta pro Communia de Balneolo ann. 1288. inter Schedas D. Lancelot, et in Statutis Massil. lib. 1. cap. 38. § 2. *Sotulares de Cordoan*, in Chartul. S. Vincentii Cenom. fol. 72.

¶ **CORDUANUS**, in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 87. col. 1. *Grossa bestia onerata de Corduanis.* Sotulares **Corduani** apud Ordericum Vitalem pag. 591. 596.

CORDEWAN, Idem quod **Cordebisus**. Statuta Ordinis de Sempringham pag. 783: *Nec sotulares de Cordewan ab aliquo accipiant.* Matthæus Paris in Vitis Abbatum sancti Albani: *Calceamenta quæ de vili corio, quod vulgariter bazan dicitur, in alutam, id est, Cordewan civiliter commutavit.* Rogerus Hovedenus in Ricardo I. pag. 715: *Melega civitas, ubi fit copia de Cordowan vermeil.* [Codex MS. Ecclesiæ Audomar.: *De Dozina de Cordewan. II. den.*] Tabularium Vindocinense Ch. 508: *Dedit Willel-*

mus Monachus calceos de Cordovano. Vide Hist. Monasterii S. Nicolai Andegav. pag. 61. Willelmus Guiart ann. 1202 :

Nus et de chanches deschauciez,
Et de soulers et de Cordouan.

Le Roman de Jordain MS. :

Chanches de paille, sollers de Cordoant.

A *Corduba* Hispaniæ oppido celeberrimo deducta hæc vocabula, vulgo *Cordova*, ubi præparabantur pelles, et, ut ait Rebuffus Tract. de Mercator. min. vend. Gloss. 11 : *Quia ab urbe deportari ad cæteros solent pretiosi corii species. Unde subdit quasi Cordubones dictos Cerdones Cordovaniers. Calcei de Corduba*, apud Guibertum lib. 1. de Vita sua cap. 11. Theodulfus lib. 1. Carm. pag. 138 :

Iste tuo dictas de nomine Corduba pelles,
Illic niveas, alter protrahit inde rubras.

Inde *Cordubanarii*, Sutores, in Diplomate Ludovici VII. Regis Franc. ann. 1144. apud Gallandum de Franco-allodio pag. 343. *Cordouanniers*, Monstrelleto 1. vol. pag. 319. qui nostris hodie *Cordonniers*. [* *Sutoribus qui Cordewender dicuntur*, in Chart. ann. 1247. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 598. *Carduanarios*, ap. eund. tom. 2. pag. 454. in Chart. ann. 1318.]

† *CORDUBANASII*, in Charta Comitum Nivern. ann. 1166. e Tabulario B. M. de Charitate. Vide *Cordenisæ Pelles*.

† *CORDUBENARIUS*, in Charta Philippi Regis Fr. ann. 1328. e Chartulario S. Martini Pontisar.

† *CORDUARIUS*, in Chartulario S. Vincentii Cenoman. fol. 38.

† *CORDEBANARII* et *CORVESARII*, in Charta Officialis Rotomag. ann. 1267. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 149. [* Vide Guerard. in Prolegom. Chartul. S. Petri Carnot. pag. 59.]

† *CORDOANERIUS*, in Literis Ducis Jannuensis ann. 1382. ex Archivo Communis Massil.

* *CORDELARIA*, Gall. *Cordelière*, Sanctimonialis sub regna S. Francisci. Charta Ludov. X. ann. 1315. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 67 : *Jardinum, vocatum Paradis, situm Parisius inter domum episcopi Amb. ex uno latere, et Cordelarias ex alio, etc.* Vide *Cordeleria*.

† *CORDELATUS*. Vide *Cordellatus*.

† *CORDELERIE*, Sanctimoniales Franciscane, nostris vulgo, *Cordelieres*. Memorabilia Humberti II. Dalphini ex Adversariis D. Laucelot : 1344. item die xvi. Septemb. apud Moirencum ordinavit fieri juxta Fratres Minores Monasterium Domicianum Cordeleriarum S. Clare, et fecit cavari et signori, etc. Vide *Cordelaria*.

† *CORDELITA*, Franciscanus, a *chorda* seu fune quo cingitur, vulgo dictus *Cordelier*. Chronicon Australe ad ann. 1206 : *Minores Christum prædicant ut Israelitæ sub Innocentio, sed et Cordelitte*. Vide *Cordiger*.

1. *CORDELLA*, Chordula, *Cordelle*. Occurrit apud Rigordum ann. 1214.

* 2. *CORDELLA*, ut *Cordelaria*, in Charta ann. 1219. ex Chartul. S. Germ. Prat. : *Una cum quibusdam aliis mansionibus et masuris dictæ domus nostræ, usque ad portam Cordellarum adjacentibus et contiguis*.

* *CORDELLÆ* inter vestimenta virilia

recensentur in Stat. Genuens. lib. 2. cap. 17. pag. 48. vº. : *Et intelligantur esse in bonis et de bonis viri vestes, zonæ, corrigiæ, Cordellæ, etc.*

† *CORDELLATUS*, *Chorda* seu fune ligatus. Statuta Synodal. Eccl. Biterr. ann. 1368. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 628 : *Et ut manicis consutitiis amplis aut sotularibus Cordellatis seu diversitate foraminum pictatis laicali abusione non utantur*. Ejusd. tom. col. 664. in Statutis ejusd. Eccl. ann. 1375 : *Vestes deferant Cordelatas antierius, et a summo usque deorsum*. Occurrit iterum in Statutis Eccl. Nemausensis ibid. col. 1044.

* Vide supra *Cordata* 2. *Encordé* nostris, *Chorda* instructus. Lit. remiss. ann. 1470. in Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 293 : *Une arbaleste d'assier Encordée et montée, etc.* Guill. Guiart. ad ann. 1264 :

Et mainte arbaleste Encordée, etc.

* *CORDENISÆ PELLÆ*, Ex *Corduba*, corium caprinum alutariorum arte præparatum, in Dipl. Chilp. II. ann. 716. tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 694. Vide *Cordebisus*.

† *CORDERIA*, Gall. *Corderie*, Officina vel jus funium texendorum. Charta Lugdunensis. ann. 1308 : *Item 12. denar. Vieun. pro Corderia de l'Echerveuo super ponthem Rodani. Cheveno* cannahim appellant rustici Lugdunenses : *L'echerveno* igitur idem est quod Cannahinus.

* Obituari. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 113. rº. : *Super domibus, grangia et Corderia, quas teneant dicti conjuges*.

† *CORDERIUS*, Restio, textor funium, Gall. *Cordier*. Vide locum in *Cordæ tortorie* post *Corda* 3.

* Charta ann. 1391. ex Tabul. Massil. : *Quod Corderii in Massilia non faciunt completas, nec vendunt ad brassam, etc.* Vide supra *Cordarius*.

* *CORDESCUS*. Vide infra *Cordiscus*.

† *CORDETENUS*, Memoriter. Vide in *Cor*.

† *CORDETUM*, Pannus vilior. Vita B. Yvonis tom. 4. Maii pag. 539 : *Tunicam et epitogium de panno albo grosso, vocato Burello seu Cordeto modici pretii*. Legitur etiam in Inquisitione MS. pro canonizatione ejusd. B. Yvonis.

* Hispan. *Cordellate*, pannus laneus catenatis fimbriis intertextus. Stat. Mauricii episc. Cenoman. ann. 1227. ex Tabul. monial. S. Juliani de prato : *Inhibemus etiam ne moniales habeant tunicas de Cordeto Castridunensi, aut sargia de Bonavalle.... Copertorii etiam de Cordeto aut burello albo, vel nigro, sive rufo*.

* *CORDEUS*, Ex *chorda* seu fune. Anal. Placent. ad ann. 1443. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 878 : *Scalis Cordis arcem noctu conscenderunt*.

† *CORDEWAN*, *CORDEWANARIUS*. Vide in *Cordebisus*.

CORDEX, Qui facit *cordam*, Joanni de Janua : *Forte Cordifex*. [Papias in MS. Bituricensi : *Cordex, Concordatus, vel qui canit cum cordis vel qui facit illos*. Laurent. in Amalthea : *Cordex, Qui canit vorda vel facit illam. Cordex* præ constantiori lectione videtur retinendum.] [* In cod. reg. Pa-

piæ 7609. ut ex Prisciano; in Gemma Gemmarum *Chordex*.]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Cordex, Cordier*. Vide infra *Cordifex*.

† 1. *CORDIA*, ut *Corda* 1. Ibi vide.

† 2. *CORDIA*, pro *Concordia*. Charta Guillelmi Comitum Cabilonensis ann. 117 in Tabulario Floriacensi : *Feci duas cartas fieri... ut si de aliquibus rebus inter me discordia surrexerit... cartarum testimonio ad Cordiam revocemus*. Rursum occurrit in Charta ann. 1085. ex Archivo S. Victor. Massil. Armar. Forajul.

* 3. *CORDIA*, *Maladie de cuer. Cordacus*, qui patitur illum morbum. Glossa Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. *Cordia passio*, in Mirac. S. Hyacinth. tom. 3. Aug. pag. 371. col. 2. Glossar. Gr. Lat. : *Καρδια, Cardiacus*. Vide Lexic. med. Panc. Brunonis voce *Cardiaca passio* et inf. *Cardiacus*. *Coreux*, qui nauseam movet in mirac. B. M. V. Mss. lib. 1 :

N'est nule odour envers eelui
Ne soit Coreuse, amere et fade.

Vide infra *Excordatus*.

† *CORDIACUS*, *CORDIATUS*, *CARDIAC* *Morbus nascens ob uimiam imbecillitatem corporis langueute stomacho*. Amalthea Miracula S. Amalbergæ tom. 3. Julii p. 108 : *Quedam Domicella patiebatur Cordicum, id est morbum cordis gravem. Cordiat* *καρδιακος, Cardiacus*, in Supplemento Amaltheæ. Vide *Cordia*, 3.

† *CORDIALE*. Bern. Pez Anecd. to. 1. pag. LXXIX. meminit Codicis Mellicen cui titulus : *Cordiale seu Tractatus de quatuor novissimis*. Quod cor seu animus commoveat, dietum puto *Cordiale*.

* *CORDIALIS*, Gall. *Cordial*, Intimus ex animo. Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordinar. reg. Franc. pag. 693 : *Nos ergo attendite qualiter propter Cordialem obedienciam quam ipsi supplicantes ad dictum dominum nostrum se habere ostenderunt, etc.* Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 7 : *De cujus morte veluti ex affectione sui Cordialis amici doluit*.

† *CORDIALISSIMUS*, intimo affectu dilectus. Exstat Epistola apud Iulium Miscell. lib. 2. pag. 103. ejus hæc inscriptio : *Cordialissimo suo fratri Oswaldo Tuklhauser illustris Principis Henrici I. Curie Ducis Cancellario*.

† *CORDIALISSIME PRECES FUNDERE*. Vita B. Lidwinæ tom. 2. April. pag. 7.

† *CORDIALITAS*, Ital. *Cordialità*, *Cordialité*, Singularis et sincerus amor in Landibus Papiæ apud Murator. tom. 1. col. 27.

* *CORDIALITER*, Ex Corde, Vita B. Ciecii tom. 1. Aug. pag. 660. col. 2 : *terrenis disjunxit, ut... nihil in hoc mundo Cordialiter possideret, superui aterre pensata*. Coreument, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 1 :

Ne doit pas estre as Juis dourche,
Car trop le heent Coreument.

Vide mox *Corditer*.

† *CORDICCA*, Funes navium, Gall. *Cordage*. Informationes Civitatis Massiliensis passagio transmarino, e MS. Sangermanensi. Item debet habere ipsa navis duas pueras vi. gratillos et sarciam subtilem pro Jedis Cordicis vi. quintals.

** **CORDICINIUM**, Germ. *Einkelligkeit* uit dem Hertzen, in Melber. Vocabul. ed. nn. 1488. in alia *Corditiocinnium*.

CORDICITUS, Corde tenuis, Joanni de anua. Penitus, intime. Sidonius lib. 4. pist. 6 : *Prudentibus Cordicitus insitum ut vitare fortuita*.

† **CORDIDICIA**, ῥυπαρία, *Pædor, squallor*. Supplem. Antiquarii. Lege *Sorditia* et de *Sordities*.

* Vox nihili, ut observat D. Falconet, ab auctore Antiq. suppl. efficta. Legitur in Gloss. Lat. Gr. : *Sordidicia*, ῥυπαρία. hi codex Sangerm. habet : *Sorditia*.

* **CORDIFEX**, Chordarum textor, Gall. *ordier*. Comput. Ms. fabricæ S. Petri sul. ann. 1478 : *Item Michaeli Matthieu ordifexi, pro cordis putcorum claustris et impanæ capituli per spatium trium annorum, liij. sol.* Vide supra *Cordex*.

† **CORDIGER**, Franciscanus, idem qui *delita*. Regulæ pro Theologis Paris. apud *herium Spicil.* tom. 6. pag. 381 : *Sermo mane et collatio in vespere in Cordigeris in Jacobitis*. Occurrit iterum in *Obituaria MS. Ecclesiæ Morincensis fol. 21.*

† **CORDINA**, **CORDINES**. Vide in *Cortis* 2. **CORDINARIUS**, Sutor, Gall. *Cordonier*, in Charta Officialis Rotomag. ann. 107. Hist. Hareur. tom. 3. pag. 149. Vide *Cordebisus*.

* **CORDINTIME**, Ex intimo corde. *in Cordintime*, apud *Leihnitium* tom. 1. Scriptor. Brunsvic. pag. 895.

* **CORDINTIMUS**, Amicus ex animo, Vita B. Lidwinæ tom. 2. April. pag.

ORDIPUNGUS, *Versus vel quodlibet la pungens*. Papias.

ORDISCERE. Gloss. Arabico-Lat. : *Corosio, agnosco* : ubi viri docti emendant, *disco, scio* : ego vero sic puto, *Coro, scio* : est enim *Cordiscere, ex corde*, memoriter discere, scire. Vide *Cor*, 1.

CORDISCUS, f. *Cordus*, Hispan. *Cor*. Charta ann. 1221. tom. 1. Hist. Caspag. 317. col. 1 : *Beneficium, dictu pici, debet.... in festo S. Mariæ sex paret duos pullos, et Cordiscum. Tenimen Dameli debet.... in tempore messis et mæ duos dies et Cordiscum. Infra : escum.*

CORDITER, Amice, ex corde, apud *erum* tom. 3. pag. 314. col. 2. Vita S. Bertell. tom. 3. Sept. pag. col. 2 : *Ne ergo verborum prolixitas orum generet fastidium, compendiosam dianus Corditer veritatem*. Vide supra *ialiter*.

CORDIVARIUS, pro *Cordinarius*, in *ta Officialis Rotomag.* in *Cordinarius* uta.

* **CORDIVOLENTIA**, Benevolentia. Scriba Caroli Simplicis ann. 921. pro asterio Elnonensi, apud Marten. et. Ampliss. tom. 1. col. 278 : *Ideo otum omnibus fidelibus sanctæ Dei siæ.... quia adiens nostram Cordivolent venerabilis Abba Cænobii S. Confessoris ti Amandi Robertus, etc.*

1. **CORDO**, Cingulum, vitta, Gall. *n*, Ital. *Cordone*. Translatio S. Anton. tom. 1. Maii pag. 768 : *Cingulo sive ne cinctus*. Cerimoniale vetus MS. B.

CANCHI GLOSS. — T. II.

M. Deauratæ Tolos. : *Prædicta crux debet pendere cum uno Cordonc de cirico*. Vita S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 177 : *Posuisti istum cingulum, quem eorum lingua Cordonem appellant*. Vide *Cordonus*.

* 2. **CORDO**, Sutor, idem qui *Corduarus*. Charta ann. circ. 1055. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 406 : *De Cordonibus vero duodecim unum et subtalares in Natale Domini et in Pascha*. Vide in *Cordebisus*.

* **CORDOA**, **CORIUM DE CORDOA**, **CORIUM** caprinum alutariorum arte præparatum, Gall. *Cordouan*. Stat. sahater. Carcass. ann. 1402. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 560. art. 7 : *Non sit ausus ponere seu immiscere de duobus coriis, quasi dicamus corium mutonis immiscere cum corio vaquæ seu de Cordoa*. Vide in *Cordebisus*.

† **CORDOAN**, **CORDOANUM**, **CORDOANE RIUS**. Vide *Cordebisus*.

* **CORDOANARIUS**, Sutor, Gall. *Cordonier*, Ital. *Cordovaniere*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 82. vº : *Item provisum est, quod Cordoanarii, vel callegarii, vel aliqui alii facientes vel vendeantes scarpas vel calzarios, etc.* Vide supra *Cordo* 2.

CORDOLENS, Cardiacus, apud veterem Interpretem Juvenalis Sat. 5.

CORDONA. Chronicon S. Vincentii de Vulturno pag. 685. [** ap. Murator. Scriptor. vol. 1. part. 2. pag. 372. col. 2. B.] : *In Ecclesia vero S. Dei Genitricis Mariæ... præceptum obtulit de duodecim Cordonis servorum*.

† **CORDONARIUS**, Sutor, Gall. *Cordonier*, in Enumeratione jurium Comitatus Biterr. in Civitate Albiensi ann. 1252. et in Codice obit. S. Geraldii Lemov. ann. 1491. Vide *Cordebisus*.

† **CORDONUS**, Vitta, Gallis et Hispanis, *Cordon*. Statuta Petri Episc. Helen. ann. 1375. Concil. Hisp. tom. 3. pag. 605 : *Per litteras sigillo Præfati Domini Legati cere rubæ in cera albo impresso, in quodam Cordono serico viridis coloris impendente sigillatas. Litteræ Cordono circeo Sigillatæ, in Regesto 87. Cameræ Comput. Paris. : Sigillatum, ut prima facie apparebat, magno sigillo Dalphinali rotundo in cera rubea pendenti in quodam Cordono grosso et quadrato circo viridis, in Litteris ann. 1358. apud D. Secousse, tom. 3. Ordin. Reg. pag. 271. Vide *Cordo*.*

* *Cordon de bois* dicitur Tigillum ex corona materiariæ structuræ, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 208. Chartoph. reg. ch. 66 : *Ice lui Simon d'un gros fretail ou Cordon de bois, qu'il avoit osté de ladite cloison, et dont icelle cloison estoit cordée, frappa le suppliant tellement qu'il cuida tumber à terre*.

† **CORDOUANUM**, **COROVESUS**, **CORDOWAN**, **CORDUANUM**. Vide *Cordebisus*.

* **CORDOVANUS**, ut supra *Cordoa*. Stat. Astæ ubi de Intrat. portar. : *Cordovani afaitati solvant pro quolibet rubo lib. xij. sol. x.* Vide in *Cordebisus*.

* **CORDUANARIUS**, **CORDUARIUS**, ut supra *Cordoanarius*, in Ordin. reg. Franc. tom. 5. pag. 416. et 417.

* **CORDUBANARIUS**, Eadem notione, in Lit. Matth. comit. Bellimont. ann. 1159.

ex Cam. Comput. Bles. : *Militibus meis astantibus et laudantibus, et de servientibus quoque meis, scilicet Lamberto cubiculario, Gisleberto Cordubanario, Ermenfrido coquo, etc.*

* **CORDUBANUS**, Corium caprinum alutariorum arte præparatum, ut supra *Cordoa*. Lit. ann. 1277. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 670. art. 4 : *De qualibet duodena Cordubani, sive rubei sive alterius coloris, quatuor denarios*. Vide *Cordebisus*.

* **CORDUBATUS**, pro *Cordulatus*, *Corculis* ornatus. Stat. colleg. S. Cathar. Tolos. ann. 1394. ex Cod. reg. 4223. fol. 180. vº : *Prohibentes ne de cetero scissas, apertas, vel Cordubatas publice et per villam a parte anteriori opelandas, sive alias res es portare præsumant, quatuor vel quinque corculis a parte superiori exceptis*. Vide supra *Cordata* 2. et *Cordellatus*.

† **CORDUCTUM**, Sericum. Vide *Mataxa*. **CORDUELLUM**, Idem forte quod *Corduanum*, de quo supra. Regestum Castri-Lidi in Andibus fol. 31. de Pedagiis : *Quadriga onerata de Corduello, equus 4. d. ad tractum quadrigæ*. Occurrit alibi.

† 1. **CORDULA**, Botellus, Gall. *Saussisse*. Vide *Mazaccara*.

* 2. **CORDULA**, Zona, cingulum, Gall. *Ceinture*. Constit. Carmelit. Mss. part. 1. rubr. 11 : *Prohibentes ne aliquis frater portet.... Cordulas seu claveria de serico*. Vide supra *Cenchetum*.

† **CORDULA MUSICA**, Parva chorda instrumenti musici. Statuta Canonicorum S. Augustini apud Duellium Miscell. lib. 1. pag. 86 :

Non vox, sed votum, non musica Cordula, sed cor, Non clamor, sed amor cantat in aure Dei.

* **CORDULARINI**, Sutores. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679 : *Alutarii dicuntur qui operantur in aluta; Cordonnier, alio nomine, dicuntur Cordularini*.

† **CORDULATIO**, Quidam suturæ modus ad ostentationem in vestimentis. Statutum Capituli generalis S. Victoris Massil. sub Stephano Abbate ann. 1378 : *Statuimus quod nullus vestes inhonestas, scilicet oppelandas, vel cocardias, fronicas aut cum colari, cum manicis largis ultra modum vel Cordulatione in capstina nec in manicis*.

* Vestis ornamentum intertextum, idem quod supra *Cordata* 2. Vide ibi. Hinc

* **CORDULATUS**, *Corculis* ornatus. Stat. colleg. Fuxens. Tolos. ann. 1457. ex Cod. reg. 4223. fol. 231. rº : *Sotulares etiam Cordulatos in parte exteriori ita apertos, quod carnem ostendant, etc.* Vide *Cordellatus* et *Cordubatus*.

† **CORDULUM**, Parvus *cordo*, in Inventario Ecclesiæ Aniciens. ann. 1444.

† **CORDURA**, a Provinciali *Cordure*, Gall. *Couture*, Sutura. *Cordura vestium*, in Statutis Arelat. MSS. art. 53. *Cordura de uno vestimento*, in Statutis Massil. lib. 2. cap. 39. de *Sartoribus*. Occurrit etiam cap. 38. de iisdem.

* Stat. ann. 1329. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 65. col. 2 : *Item quod nullus sartor vel sartressa audeat accipere ab aliquo, pro facienda tunica et supertunicali, cum Corduris planis, ultra iij. sol. Turon.*

* **CORDURIA**, Eadem notione, in Com-

put. ann. 1334. ibid. pag. 85. col. 1 : *Item solvi magistro Guirauda sartori de supertunicalibus et tunicis dictorum dominorum... pro suis Corduriis, x. sol. Taron. Hinc*

* **CORDURARE**, Suere, Gall. *Coudre*, in Comput. ann. 1362. ibid. pag. 244. col. 2 : *Item pro Cordurando et pro serico necessario ad Cordurandum arma dominorum consulum in dicto guidone, solvi j. gross. et medium. Alius ann. 1380. tom. ejusd. Hist. pag. 30. col. 1 : Item solvi magistro Joanni sartori, qui Corduravit dictos xxiiij. scudetos circuncirca pannum B. Marie positum supra tombam pro dicto cantari, ... quatuor grossos. Unde*

* **CORDURIEYRA**, Sarcinatrix, Gall. *Couturiere*, in Charta ann. 1366. ibid. tom. 2. pag. 303. col. 2. *Cordurier*, Sartor, vulgo *Tailleur*, in Lit. admort. ann. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 272 : *Item Ylaire Bernard Cordurier du lieu de S. Syphorientient, etc.*

CORDUS, *Serotinus*, dicitur a *Car* : unde et *uvæ* quæ tarde veniunt ad maturitatem, *Cordæ* dicuntur, secundum Ugutionem et Papiam. *Cordum*, serotinum quod tarde nascitur. Joan. de Janua.

* Festus : *Corda frumenta, quæ sero maturescunt. Vide ibi not. Dacerii. Gloss. Lat. Gr. : Cordus, ἐψήρονος. Verum Latinis haud ignota vox.*

* **COREA**, Ambitus, circuitus, Gall. *Contour*; vel Circulus, Gall. *Cercle*. Elnham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 12. pag. 23 : *Rege quoque in eodem (solio) corona aurea preciosa, gemmarum lasciviente Corea, regium capud circumdato, residente, etc. Correa infra cap. 26. pag. 61. Hinc fortassis Corer, qua voce collare, Gall. Collier, intelligendum videtur, in Charta ann. 1404. ex Reg. feudor. comit. Pictav. fol. 100. rº. in Cam. Comput. Paris. : Jehan Palardit... confesse tenir... à hommaige lige et à ung esparvier sor de devoir, à une longue de soye vermeille et à un Corer d'argent doré du poix d'ung gros Tournois de S. Loys, paier à muance de seigneur et d'omme. Vide Choreia.*

* **COREARE**, Corium subigere, polire, Gall. *Corroyer*. Stat. Astæ ubi de Intrat. portar. : *Roseum ad Coreandum coria solvat pro qualibet somata lib. vj.*

† **COREARIUS**. Vide *Correarius*.

* **COREATOR**, pro *Choreator*, *Chorearum* ductor et auctor. B. de Amoribus in Speculo sacerdot. Ms. cap. 5 :

Non sis ludator, nec ludorum speculator,
Sive Coreator, saltator, nec joculator.

* **CORECTUM**, *Gloise*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. *perperam pro Carectum. Vide supra in hac voce.*

† **COREDULUS**, *Genus quoddam volatilis, quasi Cor edens*, apud Isid. lib. 12. cap. 7. sect. 53.

† **COREEDE**. Vide *Conredium*.

* **COREGGIARIUS**, ab Italico *Coreggiaio*, *Corrigiarum* faber, in Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 19. ex Cod. reg. 4621. Vide infra *Coriarius* 2.

* **COREGIA**. Vide infra *Corregia*.

† **COREHIZARE**, pro *Choreizare*, *Choros* agere, in Synodo Mediolan. ann. 1287. apud Murator. tom. 8. col. 1056.

† **CORELLUS**, inter ornamenta ecclesiastica recensetur, in Notitia Ecclesiæ Diniensis per Gassendum pag. 151 : *Item duo pallia alba diaspreti... duos Corellos de serico antiquo.*

* Vestis etiam militaris, idem quod *Corsetus*, tunica, thorax. Invent. ann. 1240. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 7. ad Hist. B. Chiaræ pag. 233 : *Item unum Corellum ad brazale..... Item unum Corellum privatum. Test. ann. 1266. ibid. in Ind. pag. 510. col. 2 : Unum Corellum ferri, etc. Aliud ann. 1449. ibid. : Placcas, Corellum, gurgeriam, barbutam, etc. Vide Corellus 2.*

* **CORETTUS**, Eadem notione, in Charta ann. 1230. in jam laudata Dissert. 7. pag. 231.

† **COREMEDE**, *CORENIODA*. Vide *Curmedia*.

CORENDARIUS. Vide *Chorearius*.

† **COREPH**, *Calvaria vel Campestris*. *Coreph*, *Lumbaria vel Tegimenta*. Gloss. MS. Sangerman. num. 501.

† **COREPISCOPUS**. Vide *Chorepiscopus*.

* 1. **CORERIUS**, *Cursor*, tabellarius, Ital. *Corriero*. Stat. Placent. lib. 1. pag. 44 : *Officiales ibidem deputati faciant ipsis Coreriis dari solutiones hactenus usitatas; et si ipsi Corerii ultra debitum et consuetum accipiant, eos condemnent ut supra. Corlieus, eodem sensu, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 2 :*

Qui parleront plus bel e'uns pages,
C'uns trote-à-pié, ne e'uns Corlieus.

Vide *Correrius*:

* 2. **CORERIUS**, pro *Chorerius*, *Clericus*, qui choro debet interesse. Charta ann. 1446. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Capellani et Corerii de panno S. Pauli, etc. Vide Chorearius.*

CORETES. Hist. Landavensis Ecclesiæ, in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 188 : *Et cum finibus istis... usque ad mare totum infra Tafet Elei, cum piscibus et Coretibus suis omnibus, et cum omni sua dignitate, etc. Pag. 195 : Et cum corporibus suis ad sepulturam suam, in elemosyna, et cum suis piscibus, et Coretibus anguillarum, et cum toto territorio suo, etc. Et pag. 211 : Et cum libera applicatione navium in ostio Taroci, et cum Coretibus suis omnibus sine ullo censu ulli homini terreno, etc. In Glossario Wallico Cambro Buxhornii Cared, cataracta exponitur.*

* **CORETTUS**, Idem quod *Corellus* supra. Vide in hac voce.

CORETUS. Mensuræ Germanicæ species. Wichbild Magdeburgense art. 19 : *Proconsul... potestatem judicandi habebit super injustas mensuras potabilium, et pondera et injustos Coretos, et cujuslibet cibi et potus mercimonia.*

* Stat. Casimiri III. ann. 1451. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 164 : *Zupparius.... pro quolibet equo debet dare unum Coretum avenæ dietim. Et pag. 167 : Unus Coretus minuti salis.*

COREUM, pro *Corium*. Statuta Ordinis de Sempringham pag. 720. 784 : *Non fiant marsupia... nisi de Coreo albo, et sine serico colorato. Alibi : Omnium Canonicorum sotulares, tam diurni quam nocturni, rubei Corei sint. Utitur etiam Cæsarius lib. 4. cap. 12. 13.*

* **COREUS**, *Coriacus*. Charta ann. 1381. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 79. col. 1 : *Dictum sigillum in quadam bursa Corea passuit, et ipsam bursam sigillo autentico curiæ ordinariæ dictæ villæ Bellicadri. sigillari fecit. Hinc fortassis Core appellatur Atramenti vasculum, et illius apertura Coret, in Stat. ann. 1399. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 358. art. 3. Vide Coreum*

* **COREZOLA**, Vide infra *Corizola*.

CORFICINA, *Macellum*. Papiæ, et Gloss. MS. Regio Cod. 1013. pro *Carnificina*.

CORGENARIUS. Charta Ludovici D. Bellijoci pro Libertatib. Villæ Bellijocensi ann. 1274 : *Judei non debent commorari in franchisesia Bellijocensi, nec Corgeaur ludere in eadem, nec Corsini debent commorari in villa Bellijoc. nisi voluntate domini burgensium dictæ villæ. [** Forte iidem qui Germanis Riemenstecher, Præstigatores se agyrtæ, lori convolutione decipiente ADEL.]*

† **CORGO**, *Stirps*, *truncus*. Statu Civitatis Avenion. : *Si quis vineam de a talaverit vel eradicaverit, talari, vel eradicaverit, pro singulis Corgonibus talatis s eradicatis solvat Communi nomine pæne sol.*

* *Nostris Corge, Fustis vel armorum species ad nocendum. Lit. remiss. an. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. c. 483 : Un certain baston, appelé Corge. N sit pro Courge, Baculus sustinendis utriusque situlis aptus; unde Courgée, quantum duobus situlis continetur, in aliis Lit. an. 1382. ex Reg. 120. ch. 248 : Les supplie aient esté consentans.... à prendre et à porter de nuit de une nef estant au port crochez (à Meaux), chargée de vin, envoi une Courgée de vin en deux seaux.*

* **CORHABITES**, Idem videtur qui pro *Corerius* 2. Stat. Leod. eccl. ann. 13 tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 4 : *Diaconi vero, subdiaconi et cæteri clerici usque ad ultra medium tibiæ sic protens, quod Corhabites notabiliter a laicorum genere distingui valeat.*

* **CORIA**, *Officina*, ubi coria subiguntur, Gall. *Tannerie*. Chron. Angl. Th. terbourne pag. 64 : *Willelmus.... dictus Bastardus, quod eum genuit pater ex quadam, nomine Arlett, pelliparii filia. derat enim eam pater suus in Coria aliis mulieribus tripudiantem, et amore captus generavit ex ea diversis vicibus filios. Nisi sit pro Choreia. Vide infra*

sare.
CORIAGO, *Morbus in armentis*, in corium adhæret costis. Vide *Vegetium* 3. artis veterin. cap. 54. et *Columellam* 6. cap. 12.

† **CORIALINSE**, *Corium*. Consti. Ansegisi Abb. inter Acta SS. Benedict. 4. part. 1. pag. 639 : *Ceræ ad illam libras cc. ad opus Fratrum c. libras cc. de Corialinse calcibus x. bragal LX. ad saccos autem faciendos drachmas albos II.*

* **CORIAMEN**, *Corium*, Ital. *Corame*. Privil. Pisan. ann. 1269. apud Laumonier. tom. 3. Delic. erudit. pag. 278 : *Pisani possint libere.... emere vel acquirere Coriamen seu coria cujuslibet speciei materie. Vide supra Coramen.*

* **CORIANDUS**, Coriandrum, Ital. *Cu-
iandolo*. Bareleta serm. in festo S. Mart. :
Si tibi donaretur una pecies Coriandorum,
t desuper essent deaurati : sed in fundo esset
venenum, etc.

1. **CORIARE**, Idem Architectis quod
loricare, apud Varronem lib. 1. de Re
rust. cap. 57. tectorio et erusta parietem
regere. *Coriis loricare* dixit Plinius lib. 8.
ap. 24. *Loricare de saxo*, apud veterem
scriptorem de re architectonica cap. 19.
ibi Charta ann. 1223. in Tabulario Du-
atus Guisiae fol. 46. dixit, *fossatum Coriare*
e lapidibus, versio Gallica habet ibidem,
porra embraidir le fossé de pierre. Est
item nostris, *brai*, limus, seu terra hu-
ida. Vide Philandrum ad Vegetium lib.
cap. 1. et 3.

2. **CORIARE**, Consuere. Janus in
supplemento Antiquarii : *Coriet*, *ράπτειν*,
consuat.

1. **CORIARIUS**, Calceamentorum sutor.
ta S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 500.
1. 2 : *Ob paupertatem monachorum cele-
er mihi revertendum ad lapidem coriorum.*
e autem dixit, quia prius erat Coriarius,
t calceamentorum sutor dolosus.

2. **CORIARIUS**, Corrigiarum faber, Gall.
rier et Courroier. Hujus artis statuta in
b. rub. fol. magno domus publ. Abba-
l. inscribuntur *Statuto Coriariorum*,
orum art. 1. habet : *Que nulz Coriers*
ce corioes estoiffées de plonc d'estain, sur
mennde de le ville. Lit. remiss. ann. 1365.
Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 486 :
*omme Willemet Cotenchi Corier eust plu-
rs choses et hostiz de son mestier de cor-*
ie, qui par justice ovoient esté mises en
de à Hesdin, etc. Aliæ ann. 1456. in
g. 183. ch. 126 : *Jehan le Doys saintu-*
et Courroier, etc. Vide supra Coreggia-

CORIATA, Corrigia, Gall. *Courroie*.
ann. 1269. in Reg. 11. Chartoph. reg.
81. vº : *Mandamus vobis quatinus.....
s testerias ad equos, et duas Coriatas....
ortari faciatis vobiscum.*

CORIATARIUS. Vide infra Coriato-

CORIATIO, Vox architectonica adhi-
cum tectorio et crusta paries tegitur.
tent. ann. 1363. inter Probat. tom. 2.
Nem. pag. 287. col. 1 : *Dictum Po-*
om..... ad dandum et solvendum quin-
m francos auri convertendos in Coria-
et reparatione portaliu civitatis Ne-
si..... condempnamus. Vide Coriare 1.
CORIATOR, Coriarius, Gall. *Corroyeur*,
neur. Fragmentum Chartularii Sand-
polytensis apud Duellium Miscell. lib.
pag. 443 : *Nos Hainricus Dei gratia*
positus S. Hippolyti constitutiones Co-
rum civitatis, quas inter se de communi
ensu fecerunt, pro parte nostra approba-
Coriatores bona et legitima coria ven-
competenter tannata, in Litteris Phi-
VI. Fr. Regis ann. 1329.

CORIATORIUS, ut supra Coriarius 1.
ta ann. 1230. ex Bibl. reg. : *Leudo....
rii qui accipitur a Coriatoris. Infra :
toris.*

CORIATUM, f. Flagelli pars coriacea.
ta ann. 1196. apud Murator. tom. 2.
1. Ital. med. ævi col. 92 : *Item si quis*

incideret in silva vallis Herminæ, tres solidos
dabit curiæ, nisi pro pungulono, vel virga
Coriati, vel ritorta.

† **CORIATUS**, Ligatus. Magister Joannes
in Vita S. Petri Parentii tom. 5. Maii pag.
94. D : *Hæc scabella duo ferens in manibus,*
repens super terram, tibias, crura et pedes
Coriata post se trahebat. Lectica lignea Co-
riata, in Annal. Benedict. tom. 2. pag. 636.
hoc est, Corio vestita. Vide *Coriare*.

* **CORIBANS**, Lo parte delli dey mati.
Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **CORICA**, La rema del capa, in eod.
Glossar.

CORICILLUM, pro Corculum. Fragmentum
Petronii pag. 71 : *Virtute mea ad hoc*
pervenit, Coricillum est quod homines facit,
cætera quisquilia omnia.

1. **CORICULA**, Armorum genus. Mu-
nit. castror. dom. reg. : *Loricæ xvij. Co-*
riculæ xj. galeæ xv. etc. Vide supra Corata.

2. **CORICULA**, Initia infantium. Glos-
sar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide *Corri-*
cula.

* **CORIDALIS**, Species avis, quæ dulce
canens dicitur, in eodem Glossar.

* **CORIDULUS**, Genus quoddam volatile.
Ibidem. *Corydalis*, Alauda cristata, quæ
et *Cassita* et *Galerita* dicitur. Vide Thesau-
rum Fabri.

* **CORIETA**, Corrigia. Stat. synod. eccl.
Attrebat. sæc. xv. ex Cod. reg. 1610. cap.
18 : *Vestes curtas, strictas, a parte ante-*
riori bothonatas, longas manicas, et super-
tunicalibus Corietas longas capuciorum.....
prohibentes. Sed leg. videtur Cornetas. Vide
in hac voce.

† **CORIETUM**. Leges Normann. apud
Ludewig. Reliq. MSS. tom. 7. pag. 277 :
Ad diem autem duelli assignatam debent se
pugilles in curia Justiciario offerre, ante-
quam hora meridiei sit transacta; apparati
in Corietis vel tunicis consuetis, et cum scu-
tis et baculis cornutis armati.

* Perperam editum *Corietis* : legendum
enim laud dubie *Corcetis*. Vide supra *Cor-*
cellus.

* **CORIFEX**, an Corrigiarum faber?
Comput. fabr. S. Petri Insul. MS. ann.
1488 : *Michaeli Crespini Corifici pro repara-*
tione librorum, tam in vestibulo (saceristie)
quam in choro existentium, iv. lib. x. sol.
Vide supra Coriarius 2. et infra Corizza-
rius.

† **CORIGARE**, Choreas agere, Saltare,
Gall. *Danser*. Vita S. Francisæ Viduæ
Rom. tom. 2. Martii pag. 170 * : *Vidit*
vanorum Corigantium animas, quæ propter
tale peccatum ab eis commissum, impone-
bantur in quodam magno palo ferreo, etc.
Vide *Corizare*.

* **CORILETA**, ut *Corvata*, Opera, quam
subditi dominis suis ex lege vel consuetu-
dine præstare tenentur. Chartul. Floriac.
fol. 27. vº : *Coriletam in Molineto et nos*
et abbas Floriacensis semel in anno commu-
niter habebimus ad vinum nostrum adducen-
dum Aureliam. Vide infra Corregia.

* **CORILETUM**, Lo logo de essi. Glossar.
Lat. Ital. MS.

† **CORILETUS**, f. Curtile, Hortus rusti-
cus, Gall. *Courtill*. Chartular. Gemeticense
tom. 1. pag. 326 : *Habebunt ipsi Monachi*
propriam eam partem territorii de Beu,

quam via Drocensis tendens ad Coriletum
Henrici dividit a castello de Bea. Vide Cortis 1.

* Pro *Corylectum*, Gall. *Coudrai*. Vide
mox

* **CORILNUS**, CORILUS, CORINUS, pro
Corylus. Vide infra *Zalaska*.

CORIMBATA, Navis, Isidoro in Glossis.

† **CORIMEDE**. Vide *Curmedia*.

† **CORINA**, Occitanis Occidens, Gall.
Couchant. Venditio Pontii Bernardi Catel
facta Templariis ann. 1215 : *Terminatur*
ab aquilone cum sylva dominorum de Portu,
a Corina cum sylva Capituli Magalonæ, a
vento cum mari, a Circio cum stagno.

* A *Coro* sive *Cauro*, qui ventus est oe-
cidentalis. Nostris *Corine*, Stomachus,
vulgo *Colere*, *dépit*, *mauvaise humeur*.
Charta ann. 1309. apud Thaumass. ad
caleem Assis. Hieros. pag. 418 : *Hayne,*
discentiou, Corine et malevoellance. Phil.
Mouskes MS:

Par leur outrage et par Corine,
S'en ala d'Audenarde Ernous.

CORINDA, in Lege Aleman. tit. 99. §
19. Editiones Heroldi et Lindenbrogii *Cor-*
nacula, Tiliana habet *Corinda*.

CORINEUS, *Acervus lapidum*. Papias.
[* *Cormeus* in cod. reg. 7609. Placidus
ap. Maium vol. 3. pag. 447. et in cod. reg.
7644 : *Cormeos, Acervos quos rustici ex*
congerie lapidum faciunt.]

CORIOCUS. Vide *Caragus*.

CORIOSUS, *Corio vestitus*, Ugutioni.
Papias vero *Coriosum, spuma, corio vesti-*
tum. [MS. Bituric. habet, *Coriolum, spu-*
ma, corio vestita.]

* **CORISARE**, Choreas agere. Bareleta
serm. in Domin. 1. Quadrag. : *Clamabit*
pes : per te Corisavi. Vide mox Corizzare.
Hinc

* **CORISATOR**, Saltator, in Decret. de
Reform. tom. 1. Cone. Constant col.
693.

CORISCUM. Charta Willelmi Archi-
episc. Rotomag. ann. 1196. apud Radulf.
de Diceto : *Quia vero authenticum non in-*
spexeramus, cujus mentio Literis nostris in-
primi debuerat, tanquam illi coherentibus,
et vigorem, si quem habituræ erant, contra-
hentibus, Corisco cooperto, et scripto nobis
ignoto assensum nobis præbere, vel illud con-
firmare, quod detectum tenebamur abhor-
rere, detestari et redarguere, minime volu-
mus. Forte Codisco, parvo codici.

† **CORISTA**, pro *Chorista*, Gall. *Cho-*
riste. Legitur apud Rymerum tom. 14. pag.
161. col. 2.

CORITA, Equus masculini generis, Pa-
piæ. In MS. *Coritha*.

CORIUM. Apicius lib. 4. cap. 2 : *Et in*
patella alterius de trulla refundes cum pipe-
ris granis integris, et nucleis spineis, ita ut
per singula Coria substernas diploidem in la-
ganum. Ubi Humelbergius : Per coria intel-
ligo impensarum in struendo ordines, quem-
admodum Vitruvius (lib. 2. cap. 8. lib. 7.
cap. 3.) laterum in parietibus struendis or-
dines Coria etiam vocat, quæ vulgo turba
opificum Cursus appellat.

CORIUM GERVI. Vide *Cervicorum*.

* *Coriacervorum*, feno tomentove oppleta,
ut verisimile est, in ecclesiis appendebant,
uti colligitur ex Charta ann 1019. tom. 1.
Hist. Cassin. pag. 81. col. 2 : *Appendi-*

mus in die festivitatis..... unum Corium de cervo miræ magnitudinis.

CORIUM FORISFACERE, Ad verbera dānari, vapulare, quæ erat servorum pœna. Leges Inæ Regis West-Saxon. cap. 6 : *Si quis Corium suum forisfaciat, et ad Ecclesiam incurrat, sit ei verberatio condonata.*

CORIUM PERDERE, Eadem notione. In Legibus ejusdem Inæ eap. 3. apud Brompton. : *Si servus sine testimonio domini sui operetur, Corium perdat.* Leges Alfredi et Goduini eap. 11 : *Si liber festis diebus operetur, perdat libertatem... servus Corium perdat, vel ligildum.* Eadem habentur in Legibus Kanuti eap. 68. et in Legibus Presbyterorum Northumbrensiū eap. 40. Lex familiæ Burehardi Episcopi Wormaciensis : *Constituimus ut ei tollantur Corium et capilli.* Infra : *Corium et capillos amittant, perdant, etc.* [* Apud Burehardum est Cutis detractio.]

CORIO CARERE, Eodem etiam significatu. Leges Kanuti eap. 71 : *Si servus tale quid egerit, careat Corio, vel redimat solutionem Corii pro facti qualitate.* Adde ejusdem Kanuti Leges de Forestis cap. 22. et infra in voce *Crinis*.

CORIUM REDIMERE, Virgas redimere, vel componere de flagello. Lex Frisionum tit. 3. § 4 : *Servus vapulet, nisi dominus ejus 4. solidis Corium ejus Redimere voluerit.* Leges Kanuti eap. 71. supra laudato : *Redimat solutionem Corii.*

CORIO COMPONERE, Virgis cædi. Leg. Ethelredi eap. 2 : *Si quis jejuniū suū infringat, servus Corio suo componat, etc.* In Lege Salica tit. 42. § 2 : *Solidos pro dorso suo reddere.*

PRETIUM CORII sui domino reddere in signum manumissionis, in Legibus Henrici I. Regis Angliæ eap. 78. Vide *Hidgilde*, et *Decorticare*.

CORIUM TOLLERE ET CAPILLOS. Charta Henrici Claudi Imperat. in Chronico Lathurishamensi pag. 75. et apud Browerum lib. 3. Antiquit. Fuld. cap. 15 : *Si quis... aliquem servorum S. Bonifacii... vel ejus curtem, sive domum infregerit, illi qui hujus facti Dux et Princeps fuerit, tollatur Corium et Capilli, et utraque maxilla ferro candenti comburatur, reliqui ejus sequaces eute et capillis priventur.* Vide *Capilli*, et *Decorticare*. [* Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 702.]

¶ 1. **CORIUS**, pro *Corium*, habetur in *Frondevola* post *Fundabulum*.

* 2. **CORIUS**, pro *Chorius*, Clericus echoro addictus. Lit. Phil. VI. ann. 1343. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 456 : *Nos ad supplicationem dilectorum nostrorum decani et capituli, singulorum canonicorum ac Coriorum et aliorum servitorum ecclesiæ S. Cyreni Bilionensis, etc.* Vide supra *Corerius* 2.

¶ **CORIZA**, cum *inconcussio capitis in os venerit et præfocationem narium fecerit cum sternutatione*. Papias MS. Bituric. Haud multo clarius apud Isidorum lib. 4. Orig. eap. 7 : *Coriza est quoties infusa capitis in ossa venerit narium et præfocationem fecerit cum sternutatione, unde et Coriza nomen accepit.* Est pro *Κόρυζα*, Morbus eerebri, cum crudus humor e capite in nares distillat. Itali etiamnum dicunt *Coriza*.

* Adde ex animadversionibus D. Falconet : Species catarrhi, Latinis *gravedo*, eum

crudus humor in nares distillat. Vide *Foesii OEconom. Hippoerat.*

¶ **CORIZARE**, ut *Chorizare*, Choreas agere, Saltare. *Breydenbach Itiner. Hierosol.* pag. 216 : *Omnis hospitii nostri familia insanire cepit et cantare et Corizare, et cum instrumentis musicis ludere.* [* Vide Statut. Ecclesiast. Gerhard. II. Archiep. Mogunt. ann. 1290. in Guden. Cod. Diplom. vol. 1. pag. 909. Chart. ann. 1382. ibid. tom. 3. pag. 524.]

* **CORIZOLA**, *COREZOLA*, vulgo apud Pedemontanos *Coriola*, Ludi genus. Stat. castri Redaldi lib. 2. pag. 39. vº : *Si quis conjator repertus fuerit ludere ad Corizolam, vel polverellam, solvat ipso facto soldos viginti pro qualibet vice.* Stat. Cremon. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 845 : *Si quis avertator repertus fuerit ludere ad Corezolam, vel polverellam, etc.* Vide ibi notam docti Editoris.

* **CORREGIOIA**, Eadem notione, apud eumd. Murator. ibid. col. 845.

* **CORREZOLA**, Eodem significatu, in Stat. Vereell. lib. 4. pag. 84. rº : *Item quod aliquis, cujuscunque conditionis existat, non deat vel præsumat ludere ad ludum Corezola vel pulveretæ.*

* **CORRIZOLA**, in Stat. erimin. Riperiæ eap. 168. fol. 23. vº.

* **CORIZZARE**, Choreas ducere. Chron. Jae. Malveii apud Murator. tom. 14. Script. Ital. col. 1002 : *Cumque eam urbis portam introisset, illic nobilium dominarum cætus cum cantilenis et tripudiis alocriter Corizzantes, coram ipso rege exultanter aludebant.* Vide supra *Corisare*.

* **CORIZZARIUS**, Corrigiarum faber, Ital. *Coreggiaio*. Inquisit. ann. 1288. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 387. col. 1 : *Tenentur picalotti et Corizzarii ad serviendum monasterio et abbatibus in suendis et optandis taxillis in tendis abbatum.* Vide infra *Corrigarius*.

* **CORLARE**, Numellæ versatili alligare, suppleii genus; *Corlare* Ital. versare, Gall. *Tourner*; nisi sit pro *Collare* ex frequenti mutatione l in r. Vide *Collistrigium*. Chron. Bergom. ad ann. 1402. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 898 : *En quia (Niger) transiit rastellum portæ S. Antonii contra voluntatem comestabilis dictæ portæ..... fuit Corlatus.* Et col. 904 : *Antonius de Lisignano vicarius fecit Corlare Montem de S. Gallo, pro eo quod fuit accusatus per Morellum filium Pagani de Adelaixis calegariū, quod ipse incurrit post ipsum cum uno cultro, dicendo quod volebat eum interficere.*

CORLINUS, seu potius *Corlicus*, Avis, quæ nostris *Corlieu*, Fridericus II. Imperator de Venat. lib. 1. eap. 12 : *Ut sunt genera Corlinorum, vanelli, pluerii, et speciei suæ similes, habentes rostrum longum ad modum Corlinorum, quorum major pars vitæ est cavare sub terra.* Adde eap. 13. 14. 18.

* **CORMANGNI**, *CORMANNI*, Curiales, homines de curia, qui in curia communie officio funguntur juratorum, diversi tamen a seabinis. Charta ann. 1315. ex Cod. reg. 4184. fol. 22. rº : *Cum abbas et conventus S. Saunerii in bosco essent et fuissent in possessione et saisina conjurandi Cormangnos et scabinos villæ de Colonia prope Calesium*

habendique et faciendi executionem judiciorum per eosdem factorum, quotiens eas se offerre contigit, etc. Charta Inger. epis. Morin. ann. 1309. in Reg. 1. Chartoph. reg. fol. 230 : *Majores, scabinos, consiliarios, Cormannos, advocatos, scultetos milites, etc.* Vide supra *Chora*.

* **CORMEDA**, Idem quod *Curmedia*. Vide in hæ voce. Glossæ Cæsar. Heiste. bac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevi. Joan. Nie. ab Hontheim pag. 684. col. 1 : *Et sciendum est quod omnes homines, mansionarii, et capitales, quando moriuntur, Cormedas solvunt.*

¶ **CORMEDE**. Vide *Curmedia*.

¶ **CORMETA**. Inquisitio Jurium Dalphinum in loco Argentariæ ann. 122 Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 93. col. 1 : *capit in quibuslibet sexdecim marchis presentibus de argenteria, sex uncias et unum quartayronem, et hoc non æstimabitur, et qualibet Cormeta dellis quæ venditur in sex denarios pro dominio suo.*

* Pro *Cormeta dellis* legendum fortas *Cornu* vel *Cormeta mellis*; adeo ut mensuræ species intelligatur. Vide infra *Cornu* 9.

¶ **CORMIUM**. In antiquis Regulis Ociariorum S. Martialis Lemovie. diei de Thesaurario, ipsius esse, Custodire *sulas, et cortiballos et Cormia* : pro qua posteriori voce forte legendum est *Cornu* hoc est vasa; *Cornu* namque inter vasa ecclesiastica recenseri suo loco dicitur.

* **CORNA**, Cornu, extremitas in acumen desinens, Gall. *Pointe*. Guido de Vigeva de Modo expugn. T. S. MS. eap. 8 : *navis fuerit completa, operator provideat ponere vella, ubi sibi videbitur pro melius taliter quod pertica velle non tangat et nam capitis navis.* Vide *Cornu* 6.

CORNAGIUM, Præstationis aut tributi species. Fleta lib. 3. eap. 14. § 9 : *Sunt et alie præstationes, ut auxilia in Comitatu Piceconitum... hydagia, Cornagia, cornagia, sectæ, etc.* Charta Henrici III. Reg. Angl. tom. 2. Monast. Angl. pag. 1032 : *sint quieti et homines servientes sui... geldo.... scuagio, et hidagio, caruagio, et nagio, et summagio, etc.* [* Abbreviat. titul. pag. 8. Edward. III. Northumbr. 14 : *Et faciendi forinsecum servicium Cornagii et sectam, etc.* Ibid. pag. 27. 5 : *Pro warda castri et Cornagio.* Ibid. 31. rot. 17 : *Per servicium 43. solid. denar. ad Cornagium annuatim solvendo.* Ibid. pag. 232. rot. 6 : *Ut de terris in manu regis existentibus per Cornagium in manu seisi et in manu regis ... remanent.*

CORNAGIUM pariter apud nostros, stationibus accensetur. Charta Theod. Comitis Franciæ Senescalli et Aalidis regis in Histor. Blesensi pag. 301 : *Nec Cornagium ultra capient.* Testamentum S. Humberti D. Bellijoci Conestabilis Franciæ, mens. Julii ann. 1248 : *Et coram hominibus et burgensibus meis et hominibus Ecclesiarum pro Cornagio sicuti conatur in libertate quam dedi hominibus hominibus Ecclesiarum : et hujusmodi natginum juravi pro me et heredibus meis.* Libertates Villæ de Moneto ann. 12 ap. Biturigib. apud Thomasserium lib. 1 ap. 65 : *Si Milites mei Cornagium vel ali-*

num mihi dedrunt in bestiis terræ meæ, etc. Libertates Sacri Cæsaris ann. 1327. apud eundem lib. 3. cap. 16 : *Videlicet Cornagium, hoc est, pro cornu cujuslibet animalis certam pecuniam, etc.* In Computo de Bladis Comitatus Campaniæ ann. 1348. est titulus : *De la recepte de froment et d'avoine de la Ferte-sur-Aube, des Cornages de Villers, de la ville d'Essoy, etc. tant de boissels de bled et d'avoine.* Alibi : *Des Cornages de bestes trahens de Montigny 10. razeaux, 2. nichots.* Infra : *De Cornaiges et des eschiez des bestes trahens de Montigny.* Ubi *Bestes trahens*, sunt animalia aratoria, vel quæ araris aptantur : præsertim vero ea quæ cornibus instructa sunt, ut boves, unde præstationi nomen inditum. Inde Callimachus hymno in Dianam v. 179. boves dicuntur *κεραελλέες*, διὰ τὸ τοῖς κέρασι ἔλκειν τὸ βοτρυον, inquit Scholiastes. Recte enim Rabelius ait, Cornagium esse præstationem radi, quæ pro quovis bove arante domino solvitur [ab iis, inquit D. Brussel de eudorum usu tom. 1. pag. 396. qui in ius Domini silvis jus habent pascendi animalia cornibus instructa.] Tabular. ontismorilionis in Pictonibus fol. 59 : *si agricolæ ex unaquaque domo, ubi boves abiles erunt, reddent nobis unum sextarium cnae, de fossore vero eminam.* Id præterea docet Consuetudo localis de Troi in Biturico. art. 5 : *Et aussi (à droit de prendre) r chascun ayant beufs 4. Parisis pour coude beufs, et se appelle ledit droit de Cornege.* Vide Hornegeild.

* Charta Hervei dom. Virsion. ann. 1270. Cod. reg. 9612. X : *Si contigerit castrum um Virsionense per guerram pati ruinam, et si forte contigerit me crucesignari,..... corpus capi in guerra, tunc dictus dom. Virsionis in villa de Linerolis et de Lenay etum Cornagium habebit.* Ubi idem sonat ad *Auxilium.* Corneteau, eadem, ni fallor, notione, in Charta ann. 1326. ex Reg. Chartoph. reg. ch. 43 : *Item le Cornece receu audit lieu (de Chateau Renart) foire du pré passée, quant l'en veult, dix neuf deniers.* Haud scio an huc spectet Cornay ex Ch. homag. ann. 1328. interbat. ult. Hist. Trenorch. pag. 243 : *in deux sous Parisis chacun an ou Cornay Tornus.* Hoc est fortassis, tempore quo Cornagium solvitur. [* Cornaria dicebantur apud Lusitanos. For. Conimbr. ann. 1 : *Homines de Bolon dent nobis quartam rem, et non Cornaria.* Vide S. Rosa de verbo in Elucid. Append. pag. 28.]

CORNAGIUM, et Tenere per Cornagium, si fuerit apud Anglos, docet pariterleton. sect. 156 : *Item, il est dit que en arches de Scotland, ascuns teignent de per Cornage, c'est à sçavoir, pur ventier Cornu, pour garner homes de pais, quant voyent que le Scottes, ou autres enemies vont, ou voient entrer en Engleterre, quel ice est grand serjaunty, etc.* Camdenus Iuro Pictico : *Sed cum murus nunc jacet tubulus sit nullus multi hic circumque prædia et fundos in Cornage (ut lici nostri loquuntur) a Regibus nostris ut, videlicet ut Cornu irruptiones hostium is significent, quod a veteri Romano-instituto deductum nonnulli existimant.* Warde corne.

* CORNALAGIUM. Pariag. inter reg. et abb. Scalæ Dei Tarn. diœces. ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 234 : *In decimis et præmiciis, Cornalagiis, legatis, præstationibus, patronatu, et quibuscunque aliis deveriis spiritualibus, etc.* Sed legendum videtur *Cornalagium.* Vide in hac voce.

CORNALE, Vicus, pagus, districtus, Cornau, apud Vascones, et in Consuetudine Aquensi tit. 11. art. 19. vel vici, seu pagi regiones, Quartiers. Regestum Constabulariæ Burdegalsis fol. 92 : *Præpositura de Vasato, et primo de parochia d'Eston et dicta parochia dividitur in pluribus partibus, quæ nominantur Cornalia.*

CORNALIA. Concilium Avenionense ann. 1326. can. 57. ubi Judæi jubentur deferre signum rotæ in veste circa pectus. Mox additur : *Mulieres autem Judææ a 12. annis et supra, Cornalia deferant extra domum : ad marg. al. cornu.*

* CORNALINA, Onyx corneola, Gall. Cornaline. Inventar. MS. ann. 1379 : *Item duo alii anuli auri, videlicet unus..... cum quodam lapide, vocato Cornalina.*

† CORNAMUSA, Vox ab Italis et Hispanis usurpata, Gall. Cornemuse, Uter symphoniacus. Cornamusam pulsanti taren. 1. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274.

* Buccina symphoniaca. Lit. remiss. ann. 1349. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 45 : *Cum banneria distensa et cum Cornamusis, more hostili sive guerræ, personaliter ad dictam bastidam de Vesobre accessit.* Vide Cornare.

* CORNEMUSA, in aliis Lit. ann. 1357. ex Reg. 86. ch. 101 : *Rogerus dixit quod si non posset habere bucinatorem, seu pipatorem, saltem haberet fistulam, pipam seu Cornemusam.*

* CORNAMUSATOR, Qui cornamusa canit. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 246. col. 1 : *Item solvi duobus jocularibus sive Cornamusatoribus, qui cum eorum instrumentis iverunt per villam cum dominis consulibus, et cum aliis hominibus Nemansi armatis, vj. grossos.* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Corneus, cornemuseurs, mimus, Cornemusaresse, mima.* Vide infra Cornator.

† CORNARDI. Vide Abbas Conardorum.

CORNARE, Cornu inflare, Gall. Corner. Charta Forestarum apud Matth. Paris pag. 181 : *Faciât Cornari, ne videatur furtive facere.* Froissartes 1. vol. cap. 19 : *Et faisoient grand bruit de Corner et de huer.* Cornu sufflare venatores dicuntur in Speculo Saxon. lib. 2. art. 61. § 2. Robertus Gaguinus in Pocmat. vernaculo :

Par ce moyen il est permis
Aler gayement par les bois
Corner, chasser dains et conins.

[Chartularium S. Vandregesili tom. 2. pag. 1990. in Instrumento Gallico anni 1307 : *A tous ceux qui ces presentes lettres verront ou orront Symon dit Moleit Baillif de Rooni salu et bonne amor. Comme discort fust meu entre noble homme Monseigneur de Rooni d'une part, et hommes religieux et honestes l'Abbé et le Convent de S. Vandrille d'autre, sur cen que ledit Seigneur avoit fait arrester le bac desdis Religieux por le travers de Porvins qui passoient à Mante par*

le travers dudit Seigneur, lesdis Religieux disans et maintenans, que il devoient passer quites parmi ledit travers por Corner en passant parmi ledit travers. Ex hoc privilegio manavit Normannicum proverbium : *Croistu en ctre quite comme les Moines de S. Vandrille en sifflant?*] De cornibus vice buccinarum, plura Olaus Wormius lib. de Cornu aureo pag. 25. etc.

* Unde Cornerie, ipse inflatus. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 27 : *Pour cause du souel, huerie et Cornerie qu'il avoit fait, etc.* Ubi de venatione sermo est.

CORNARE, Cornu inflato rem quampiam promulgare : voce præconia nuntiare, Publier à son de trompe. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 112 : *Facerent Cornare, ut nobiles et ignobiles venirent, etc.* Curia Generalis Barcinon. ann. 1291 : *Et quod nos possimus ibi Cornare et eligere Officiales.* Guibertus lib. 1. de Vita sua cap. 11 : *Sacrosanctæ verecundiæ pallio tegebantur indigna, ac idonea Cornabantur, id est, disseminabantur.* Ubi frustra coronabantur restituit vir doctus. Vide Cornagium.

* Rem publicare, aliquem publice vituperare, nostris Cornéer, quo sensu Tympaniser etiamnum dicimus. Lit. remiss. ann. 1460. in Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 128 : *Le suppliant presentant le vin à Jehan de Montagu, icellui de Montagu lui dist..... que il n'en prendroit point de sa main, car il le aloit Corneant, qui est à dire qu'il lui avoit porté hayne.*

CORNARIA. Vide Cornagium.

CORNARIUS, Κεραιζός, in Gloss. S. Benedicti cap. de Artificibus, [Poliens cornua. Vide leg. fin. de Jurc immun. (50, 6.) Liber niger Scaccarii pag. 256 : *Unusquisque de IIII. Cornariis III. d. in die.* Ubi Hearnus : *Qui non tantum cornua inflare solebant, sed et iisdem itidem ita præfuerunt, ut ad ipsos eorundem pertineret custodia : nihil obstat, quo minus Cornarios lingua vernacula (Anglica) Cornets appelles.]*

† CORNATGIUM. Vide Cornagium.

* CORNATOR, Buccinator, qui cornu inflat. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 251. col. 1 : *Solvi pro guidone empto de operatorio Bartholomei Juvenis, ad opus cornamusatorum et Cornatorum pro adventu domini nostri regis,..... ix. grossos.* Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. III. Chartoph. reg. ch. 67 : *Les menestriez alerent pour Corner et faire mestier en la chambre des compaignons de la ville de S. Goubain..... L'un desquelx menestriez respondi que non feroit, jusques à tant qu'il aroit Corné la danse qu'il faisoit.* Vide supra Cornamusator et infra Cornetum 2.

† CORNEA. Glossar. Sangerman. MS. num. 501 : *Cava, Cornea, buccina.* [* Leg. Cava cornua.]

* CORNEIRUS, Angularis, in angulo positus, nostris alias Cornier. Lit. remiss. ann. 1404. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 418 : *Les pionniers ou fosseours, qui ouvroient es fondemens d'une des tours Cornieres, etc.* Annivers. S. Martial. Lemovic. ex Cod. reg. 5137 : *Ad anniversarium Helicæ de Magnania debentur x. solidi in stagia Corneira domus Johannis de Monprezet ad quadrivium. Ad anniversarium B. Malgaa-*

ratæ debentur xl. solidi in domo Gaucelini Rezis;..... quæ est Corneira, ad caput bancorum. Vide infra Cornetum 1.

¶ **CORNELIANA**, Genus earæ a Cornelio Galla Prefecto Egypti primum confecta. Glossar. S. G. n. 501. Papias solum habet: *Corneliana*, Genus earæ a Cornelio. An Leges intelligunt a Cornelio latas, quas alii *Cornelias* appellant? Plures sunt hujus nominis leges a variis Corneliiis datæ; sed nullam novi latam a Cornelio Gallo Egypti Præposito. [** Ex Isidor. Origin. lib. 6. cap. 10. sect. 5.]

* **CORNELLA**. Pactum inter abbat. et consules Aureliaei ann. 1350. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 246: *In qua domo consules non poterant facere nec fieri facere turrim nec Cornellam, nec crenellos, nec alia fortalicia. Sed leg. prorsus Tornellam. Vide in hac voce.*

¶ **CORNEMANNUS**, pro Choremannus, de quo dictum est in voce Chora. Charta Eduardi III. ann. 1376. pro Burgensibus villæ Calesii apud Rymerum tom. 7. pag. 116. col. 1: *Concessimus insuper vobis quod, loco Baillivi, Scabinorum et Cornemmannorum, ibidem antiquitus ordinatorum, habeatis in eadem villa unum Majorem, et duodecim Aldermannos. Vide Chora et Cora.*

CORNEOLUS. Fragm. Petronii: *Sed Corneolus fuit, ætatem bene ferebat, niger tanquam corvus.*

CORNERIA, Angulus, Corniere, Vaseonibus: nostris Cornet. [** Angl. a corner.] Vetus Charta in Monastico Anglicano tom. 2. pag. 874: *Versus Hamburi usque ad Corneriam prati de Adgaref. Infra: Usque ad Corneriam haic Walteri Karles. Alia ann. 1303. in Regesto 49. Chartophylacii Regii num. 32: Jusques à la Corniere de ladite maison, laquelle Corniere est pardevers la porte du Seigneur de ladite Ville. Vide Leges Maris Oleronenses cap. 26.*

¶ 1. **CORNERIUM**, ut Corneria. Charta ann. 1424: *Debet 2. sol. de servitio super quodam Cornerio nemoris sito in nemore d'Allieu. Charta Domini Barbarelli in Dumbis ann. 1407: Illud Cornerium vineæ continens operaturam unius hominis vineæ sub servitio 9. den. ex una parte et unum denarium de cumento, adeo quia ipsum Cornerium vineæ erat de manso taillabili dicti domini, qui remittit ad servitium recognoscibile.*

* Pactum inter Guichard. dom. Bellioei et Guichard. de Marziaco ann. 1317. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 474: *A parte orientis usque ad Cornerium muri vercheriæ capellanice prædictæ Bellimontis;.... et ab illo Cornerio prout murus tendit juxta iter, usque ad Cornerium domus del fornildictæ capellanice.... Pro quodam Cornerio prati siti in Cornerio prati Mulin. Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 133. ch. 83: Cadendo in quadam buncha percussit seu attingit de capite, scilicet in Cornerio acuto et punctuoso, taliter quod exinde graviter vulneratus extitit. Quierre, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1450. ex Reg. 185. ch. 31: *Iceilli le Mire, qui estoit foible et ancien, ala frapper de l'estomac contre la Quierre d'une huche ou piece de bois, etc. Vide infra Cornetum 1.**

2. **CORNERIUM**. Monasticum Anglie.

tom. 3. pag. 107: *Sciendum est quod isti supranominati tenent de illo burgagio ad Cornerium, de quo burgagio prædicta domus Hospitalis debet solvere domino Regi per annum 12. denar.... Item de Cornerio quod Adam Pelliparius tenet... ad Orientalem partem sancti Nicolai ultra pontem per annum 2. solid.*

* Vide *Tenere per cornagium* in *Cornagium*.

CORNESAGIUM. Charta Guillelmi Episeopi Carnotensis ann. 1166. apud Ægidium Bry in Hist. Pertieensi pag. 195: *Botagium et Cornesagium Vicecomitis est (Castriduni.) Idem forte quod Cornagium. Vide in hac voce.*

CORNETA, Bireti species in cornu formam desinens, quomodo hodie Ducum Venetorum, ex Gall. *Cornette*, quæ vox etiamnum usurpatur pro tegumentis capitum nocturnalibus mulierum nostratum. Coneilium Rotomagense ann. 1345. can. 32: *Item inhibet ne Clerici præsertim in sacris Ordinibus constituti longas et amplas Cornetas in suis Capuciis deferant, sed breves et decentes.* [Similia habes apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 527. et 528. in Statutis Ecclesiæ Andegav. ann. 1423. et col. 393. in Coneilio Avenion. ann. 1509. apud Acherium tom. 5. Spicil. pag. 626. in Coneilio Senonensi. Nullus Monachus nostri Monasterii presumat portare caputium cum longiori Corneta, in Statutis Lirinen-sibus ann. 1453. Synodal. Constitut. Ludovici de Carnossa Epise. Bajoe. ann. 1515: *Quotidieque caputium seu domino panni nigri deferant. Et pileo atque Corneta, præcipue in Ecclesia officiendo depositis, utantur a cetero caputio, vulgariter ung Domino. Le Roman de Partonopex MS.:*

Il s'en vont droit fuant a Chars,
Et ont gité lor Corniars.]

* Capitis tegumentum non unius formæ, nec usus, ut ex sequentibus efficitur; *Corniere*, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 289: *Lequel Charles print et empoigna la cornette ou Corniere du chapperon d'icelle Martine. Regula frat. Fontis-Ebraldi cap. 11: Sitis desuper induti caputio aptato capiti, sine superfluitate Cornetæ vel anterioris plicæ. Stat. synod. eccl. Attrebat. ann. 1425. ex Cod. reg. 1610: Intelleximus..... quod quamplures curati eorumque vicesgerentes, aut clerici ipsarum ecclesiarum, dum divinum officium faciunt cantando matutinas, vespas et alias horas diei, incedunt..... cum capuciis, quorum Corneta circa colla seu eorum facies habent tortas, adeo quod melius videntur et apparent seculares seu gallardi, quam presbyteri seu clerici. Stat. eccl. S. Petri Insul. ann. 1531. MSS: *Domini canonici seu alii, qui sacerdotio funguntur, Cornetas suas ad collum deferant. Deinde Corneta dignitatis insigne fuit; unde doctoribus et collegii regii professoribus etiamnum attributa. Le Roman du Riche homme et du Ladre MS:**

Et si ont les longues Cornetes,
Et leurs solers fais à blouquetes.

¶ **CORNETARI**, Canonici, Capellani, a Corneta sic dicti. In Chartulario SS. Trinitatis Cadom. fol. 18. ubi describitur Charta Willelmi Angl. Regis paulo recen-

tiori manu adjectum legitur ad marginem *Cornetarii*, scilicet e regione sequentis articuli: *Constituerunt quoque in eodem canobio quatuor Canonicos, quibus domos de derunt ante Ecclesiam et quadraginta acroterræ. Ex quo colligitur hujusmodi Capellanos seu Canonicos aliquando vocitate fuisse Cornetarios.*

1. **CORNETUM**, Angulus, idem quod *Cornieria*, Gallis, *Cornet*. Monastium Anglium tom. 2. pag. 318: *Item alius locus vocatus juxta Cornetum de Haydale. Alias Cornetu est locus ubi corni crescunt. [Vetus Glossar.: Cornetum, Κρανίον.]* [* V. Cornetum, 3

* Lib. 1. niger S. Vulfran. Abbavi fol. 49. rº: *Johannes Barbaufust xij. de de stallo panifico, juxta S. Georgium in Corneto ecclesiæ. Charta ann. 1369. ex Cod. reg. 5187. fol. 81. vº: Et cum Cornu dictæ vineæ, in quo est claperium, protenditur a dicta via, etc. Codex censu Castell. Dombens. ann. 1463: *Servitium debitum super quodam Corneto prati, e Lib. niger S. Petri Abbavill. fol. 20. vº Une maison..... seant au bourg d'Abbevi et fait le Cornet de le rue de le Carterie. I remiss. ann. 1379. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 179: *L'exposant bouta icellui quart contre le Cornet ou canton de la pe dudit fort. Chartul. Latiniae. fol. 260 Aboutissant par un Cornet aux deux arcy-après. Joan. Chartier in Hist. Caroli V. ad ann. 1461. pag. 316: Il y avoit quatre seigneurs de la cour de parlem qui tenoient les quatre cornieres ou Corn du poisle. Pro recessu, loco abditio, v Coin. Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 1 ch. 105: *Iceilli Roulant se muga et derriere un pilier ou post. de bois en un net. Capitis pars, tempus scilicet, in Lit. ann. 1406. ex Reg. 161. ch. 68: suppliant getta audit Cleret la serpe en bout d'icelle, nommé neron, chey sur le net dextre de la teste dudit Cleret... Le pliant veant que ledit Cleret estoit soulé sang le leva (lava), le condy et lui mis peu de tente dedans un tren ou plaie, avoit en la teste. Quignon, eadem ptione, in Lit. remiss. ann. 1380. ex 116. ch. 262: *Iceilli Thibaut ataigny Chiviere de ladite hache sur le Quignon la teste environ l'œil senestre. Vide s Cornerium 1. et infra Coronus.*****

* 2. **CORNETUM**, Cornu, buccina Gall. *Cornet*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 470: *Culobinus pauper ystrio sive menestrellus ludendo de suo artificio cum Corneto etc. Aliæ ann. 1357. in Reg. 86. ch. Johannes Cornetum occupavit;.... que dictus Robinus cepit dictum Cornu quod dictus Johannes tenebat. Rursus ann. 1381. in Reg. 119. ch. 37: *Plus pastor cum quodam Corneto, quod m ceterorum pastorum gerebat, incepit f clangere.**

* **CORNETUS**, Eadem notione. In S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. Item, in eodem thesauro duo Cornet albi antiqui ad costas, habentes quilibet circulos cuppri deaurati. Comput. MS. S. Petri Insul. ann. 1434: *Pro un neto pro carceribus, xlvj. sol. Vide Cornator.*

* 3. **CORNETUM**, Idem quod *Corneta*, pitis tegmen. Gloss. Lat. Gr. : *Cornetum*, ἀνεόν. Ubi ex D. *Falconet* leg. κρῆνιον.

CORN-GAVEL, Vetus Charta Cantabrigiensis apud Somnerum in Tractatu de *Welkind* pag. 16 : *Et quod 4. swillingæ re-luæ tenebantur et tenentur de prædictis abbate et Conventu per fidelitatem et releum, et per redditum et servitium vocatum in-Gavel, videlicet reddendo cisdem Abbati Conventui et successoribus suis annuatim festo S. Michaelis Archangeli de qualibet allinga earundem 4. swillingarum quin-cim quarteria, et 5. buschellos ordeï pal-lis, etc.* In alia Charta ibid. dicitur *Ga-Corn*.

* **CORNIBA**, Hircus, Molineto pag. 198. Epist. 135. Steph. Tornac. : *Barbas vilixas tanquam Cornibæ ventilantes.*

CORNICARE, Cornu inflare, cornare. Matth. Westmonast. ann. 870 : *Recessit ator . . . et canes Cornicando ad se vo-it.* Will. Brito lib. 1. Philipp. pag. 90 : *ee jam venantum voces, nec Cornua posset, atratusve audire eanum.*

ester Giraldus lib. 1. Itinerarii Cam-e cap. 2. ubi de Cornu S. Patriei : *us victus ex fatua et inepta Bernardi shyteri Cornicatione, etc.*

CORNICARE, In aurem alicujus aliquid surrare, quod faciunt qui surdis per-iculos ad aurē appositos sua insin-ant. Marius Mercator libro Subnotationi ad Pientium Presbyter. : *Nec ea (quæ) palam profertur, sed ab ipsis, qui de ea vicanur, velut Catholicis intra Ecclesias, in retinetur.* S. Hieronymus Epist. 4 : *sublati in altum humeris, et intra se o quid Cornicantes, stupentibus in ter-oculis tumentia verba trutinantur.* Joan-nachus lib. 1. Vitæ Odonis Abbatis liac. : *Cæperunt interea rabido latratu as Canonici Cornicari contra eum. Quid go vis, inquit, etc.* Galli dieunt, *Cornux oreilles de quelqu'un.* Persio Sat. *cornicari*, est vocem cornieis imitari : *cio quid tecum grave Cornicaris inepte.* chinus Scholasticus in Epist. ad Di-dum : *Profecto non ut Cornicaris, dedi-ellum repudi, non elogii notam, sed is Coronam.*

CORNICULARE, Eadem notione. Matth. m. ann. 940 : *In silva Corniculantium tus resonabat venatorum. Chasser à à cry, in Consuetudine Meldensi lo-*

CORNICATIO, Clamor cornicis. Vide *cornuari*.

* **CORNICELLUM**, diminut. a Cornu, culum, Ital. *Cornicello*. Inventar. hes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item Cornicellum plenum balsamo.* Vide 5.

* **CORNICENA**, *Che sona cum corno.* ar. Lat. Ital. MS. Vide supra *Corna-*. * Joann. Januensis : *Cornicena, fem. mina quæ canit cum cornu et deriva-cornicen.*

* **CORNICINARE**, Cornu inflare, bucci-Gall. *Corner*. Lit. remiss. ann. 1373. g. 105. Chartoph. reg. ch. 27 : *Ad Cornicinantes scu buccinantes acces-iidem pater et Guillelmus ejus filius. Cornicare.*

† **CORNICITARE**, ut *Cornicare*. De ex-cidio urbis Acconis apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 784 : *Alii . . . post feras insistendo cum canibus, tota die Cor-nicantes, etc.*

CORNICIUS, Apertura fluminis, per quam derivantur aquæ in agros, in Statu-tis Mediolan. cap. 329.

† **CORNICUARI** dicuntur cornices in Chronico Novaliciensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 743 : *Detulit autem eum versâ vice ad absidam S. Dei genitricis ad cruce, et ibi eum sepelivit sub quercu qua-dam. Cornices vero quæ ibi Cornicuabantur, videntes puerum non integre coopertum, ni-tebantur comedere eum . . . A Cornicatione harum excitati genitores cognoscunt illorum fuisse filium.* Vide *Cornicare*.

CORNICULA, Cornix, Gallis *Corneille*, Ital. *Cornacchia*. Glossæ veteres : *Cornicula*, Κορώνη. Vita S. Sori Eremitæ apud Petra-gorios n. 19 : *Aliasque domesticas aves, quas vulgo Corniculas dicimus, transmisit.*

† **CORNICULARE**. Vide *Cornicare*.

CORNICULARIUS, Officium ac munus, cujus frequens mentio in Notitia Imperii, et apud alios Scriptores. *Cornicularius Præ-fecti Prætorio*, in Inscriptionibus apud Gruterum 350. 1. 475. 1. *Cornicularii Præfe-cturæ*, in leg. 8. Cod. Theod. de Divers. offic. (8, 7.) Vide Acta SS. Valeriani, Tibur-tii, etc. n. 14. *Cornicularius Secretarii Præ-toriani*, apud Senatorem lib. 11. Epist. 36. *Cornicularii cujuscunque provincialis officii*, in leg. 32. Cod. Theod. de Erogat. mil-lit. annon. (7, 4.) *Cornicularius Consulis*, in veteri Inscript. Vide in *Adjutores. Cornicu-larii legionum*, in Inscript. apud Joffredum in Nicia pag. 19. et Gruter. 17. num. 9. 545. 5. *Cornicularius Sub-præfecti Vigilum*, Gruter. 523. 4.

Salmasius ad Solinum *Cornicularios* dic-tos ait a *Corniculo*, seu apice galeæ, qui κερῖα Græcis nuncupatur, eosdemque esse qui κεραιούχοι, Hesychio : quasi vero *Corn-iculariorum* munus fuerit militia. Quin potius constat *Cornicularios* fuisse Exceptores et Commentarienses : iis enim accen-sentur a Firmico lib. 3. cap. 6 : *Erunt . . . Exceptores earum sententiarum quæ de ho-minum capitibus proferuntur, aut Cornicu-larii, aut Commentarienses.* Unde recte a *Corniculis* appellatos censent viri docti, id est, atramentariis : quam appellationis rationem attigit Senator lib. 11. Epist. 36. ubi de *Corniculario* : *Præfuit enim Corni-bus Secretarii Prætoriani, unde ei nomen de-riatum.* Eorum autem munus fuit ad *Corna* Secretarii stare, et ministrare judici agenti, loquenti, scribenti, rescribenti, cujusmodi fuit *Caniclinorum* apud Byzan-tinos. Horum munus annuum erat, ut colligitur ex leg. 8. Cod. Theod. de Divers. offic. De eorum dignitate vide quæ anno-tant Jacobus Gotofredus ad leg. 10. Cod. Theod. de Cohortalibus, (8, 4.) ex Symmacho lib. 10. Epist. 56. eodem Senatore lib. 11. Epist. 18. 19. et Juretus ad eundem Sym-machum.

CORNICULO MERERE, apud Suetonium. *Post transactos Corniculos*, id est, post exactum *Cornicularii* munus, in leg. 8. Cod. Theod. de Divers. offic. (8, 7.) Vide

Inscript. Gruteri 431. 9. et Ekeardum Ju-nior. de Casibus S. Galli cap. 10. pag. 81.

* **CORNICULATIM**, In modum cornu. Vita Ludov. Pii tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 124 : *Luna, quæ se ei adversam præbuerat, paulatim Orientem petendo, Corniculatim illi lumen a parte Occidentali restitueret, in morem sui, quando prima vel secunda cernitur.*

† **CORNICULI**. Vide *Cerniculi*.

* **CORNIERUM**, Vasis genus, ampulla cornuta. Leudæ major. Carcass. MSS. : *Item pro Corniero, j. den. Turon.* Versio Gall. ann. 1544 : *Pour chacune Cornue, etc.*

† **CORNIFICATUS**, Curvatus ad instar cornu. Mantuanus in Thesouro Fabri : *Sidera in obliquos Cornificata sinus.*

CORNIFICIUM OPUS, Ex cornibus con-fectum. Vita S. Sori Eremitæ cap. 4 : *At-que in adjutorium ædificii ostium ei opere Cornificio aptatum misit.*

† **CORNIOLA**, vox Italica, *Cornum*, Gall. *Cornouille*. Acta S. Franciscæ viduæ Rom. tom. 2. Martii pag. 112 : *Nonus vero lapis erat similis Corniolæ qui denota-bat virginis virilitatem.* Vide *Cornolium*.

* **CORNIPE Dare**, Cornu petere. Co-mœdia sine nomine act. 2. sc. 2. ex Cod. reg. 8163 : *Ut fas fuerit et potero accomode persolvam, modo ne taceat Tacitus et Corni-pedet Cornutus.*

† **CORNIPE TA**, Bos ferus. *Cornipeta*, Qui cornu petit quemquam. Glossar. MS. Sangerman. n. 501. [* Benedict. Capitul. lib. 2. cap. 15. ex Exod.] Vide *Cornupeta*.

** **CORNISECA**, Reinard. Vulp. lib. 1. vers. 1677 :

Corniseca hic fieret fortasse, secare solebat Cornua . . .

Et vers. 1481 :

Hinc et ab antiquis cognominor Isengrimus Corniseca . . .

1. **CORNIX**, Gallina. Joannes Italus in Vita S. Odonis Cluniacensis lib. 3 : *Ibat autem circa pedes grex Cornicum quas nos Gallinas vocamus.*

† 2. **CORNIX**, Limbus. Onomasticon ad calcem tomi 5. Act. SS. Junii.

CORNOLIUM, Cornus, arbor, *Corno* Italis, *Cornolier* Gallis. Vetus Scheda apud Ughellum in Episcopis Anglonensib. : *Castaneis, fagis, quercubus, Cornoliis, et reli-quis hujusmodi arboribus.*

* **CORNOMANNIA**, Ceremoniæ festivæ nomen, in qua acclamationes publicæ seu faustæ adprecationes fiebant Romano Pontifici; cujus appellationis ratio ex subjectis patet, quæ ex Cod. eccl. Camerac. sæculo XIII. ineunte scripto ad calcem epist. Ivon. Carnot. exscripsi : *De laudibus Cornomanniæ. Sabbato de Albis, quando laudes Cornomanniæ canendæ sunt domino Papæ hoc modo. Omnes archipresbiteri xviij. dia-coniarum, post prandium prædicti diei, sonant campanas, et omnis populus suæ parrochiæ cucurrit ad ecclesiam. Mansiona-rius indutus tunica vel camiso, et coronatus corona de floribus cornuta, habens in manu phinobolum hujus operis. Est quidam caulus cereus concavus, unius brachii longitudo, a medietate et supra plenus tintinnabulis. Archipresbiter vero indutus pluviam cum clero et populo it Latranum; et omnes expe-ctant in campo dominum Papam ante*

palatium Suffolloniam (sie). Cum autem noverit dominus Papa omnes venisse, descendet de palatio ad destinatum locum, ubi accipiendæ sunt laudes Cornomannicæ. Tunc unusquisque archipresbyter cum suis clericis et populo facit rotam, et incipit cantare: Eya preees de loeo, Deus ad bonam horam, et alios subsequentes versus Latinos et Græcos. Mansionarius vero in medio saltat in girum, sonando phinobolum et cornutum, caput reclinando. Finitis laudibus, surgit quidam archipresbyter, retro se ascendit asinum præparatum a curia: quidam cubicularius tenet in capite asini bacilem cum xx. solidis denariorum, prædictus archipresbyter inclinans se retro tribus vicibus, quos potest, tribus brancatis tollit et habet sibi. Deinde archipresbyteri cum clericis ponunt coronas ad pedes ejus; sed archipresbyter in Via lata (ponit) coronam et vulpeculam non ligatam, quæ fugit; et Papa dat archipresbytero unum bizantium et dimidium. Archipresbyter S. Mariæ in Aquiro, coronam et gallum, et accipit unum bizantium et quartam. Archipresbyter S. Eustachii coronam et damulam; et accipit unum bizantium et quartam. Unusquisque archipresbyter reliquarum diaconiarum bizantium unum. Accepta benedictione omnes revertuntur. Cumque reversi fuerint, mansionarius ita indutus, cum uno presbytero et duobus sociis portant aquam benedictam, et nebulas, et frondes lauri, euntes per domos suæ parochiæ jocando, sicut prius, et sonando phinobolum. Presbyter salutatur domum, spargit aquam, frondes lauri ponit in foco, et de nebulis dat pueris domus. Interim mansionarius barbarice cantat metros, Jaritan, Jaritan, Jajariasti, Raphayn, Jercoyn, Jajariasti, et ceteri qui secuntur. Tunc dominus domus dat eis munus unum denarium vel plus. Hoc fuit usque ad tempus Papæ Gregorii VII. sed postquam expensum guerræ crevit, renunciavit hoc.

* Incipiunt versus in laude Cornomannicæ: Eya preees de loeo, Deus ad bonam horam, Deus in tuo nomine, sancta Maria Dei genitrix. Eya preees de loco.

De Laudibus.

* Eya preees de loco, Deus ad bonam horam, Deus in tuo nomine, sancta Maria Dei genitrix, columpna bona, sancti Apostoli corona Christi. Exeant pueri de seola ad novum et argenzolum. Hoc modo cantantur hæc laudes usque, Octo Octobrias. Octobria dominus noster Papa Innocentius sanctissimus cum gloria, Magister victoria. Hoc tono cantantur istæ laudes usque, Yco despota ehære. Yco despota ehære, Chære, mezopanto, Deo ysoro, Orosisto mello, O ehære sifilthe, Carposforunta, Keagal-liunta, Tysa galliusi. Hoc tono cantantur usque ad Aperite nobis portas. Aperite nobis portas ad dominum Papam Alexandrum venimus, salutare illum volumus, salutare et honorare, et laudes illi levare, quomodo qui ad Cæsares. Hoc tono cantantur usque ad Euge, benigne. Euge, benigne Papa Alexander, qui vice Petri euneta gubernas, Orbita cœli clara refulget, nubibus atris atque fugatis. Et alii subsequentes versus in hoc tono. Quæ non minus barbara et absurda sunt, quam ea quæ referuntur v. Kalendæ. Vide ibi et Laus 2.

1. CORNU, Vas quo bibitur. Cornibus usos veteres ante pocula observat Scholiastes Homeri ad Iliad. Θ. πρὸ τοῦ γὰρ εὐρε-
θῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν, εἰς κέρως ἔπινον. Vide auctorem Etymologici in Κεράσαι. Cornus scyphus, apud Saxonem lib. 7. et Ordericum Vitalem lib. 5. Scyphus cum Cornu et argento, in Testamento S. Everardi apud Miræum in Cod. Donat. Belgic. cap. 21. Charta Witislawii Regis Merciorum, apud Ingulfum: Et Cornu mensæ meæ, ut senes Monasterii bibant inde in festis Sanctorum, etc. Vetus Chronicon laudatum ab Camdeno in Brigantibus, et Olao Wormio ad Fastos Danicos: Ulphus Toraldi filius Eboracum divertit, et Cornu quo bibere consuevit, vino replevit, et coram altari Deo et Petro Apostolorum Principi omnes terras et redditus flexis genibus propinavit. Eadmerus de Similitudinibus S. Anselmi eap. 18: Aliquando delectat domum interius ornata conspicere, ebriosos in ea decantantes audire, ibidem et vinum Cornibus deauratis potare, et flores per domum dispersos olfacere, ipsosque, vel Cornua aurea, vel alia tactu delectabilia contrectare. Tenere per Cornu terram aliquam, apud Malmesbur. In Concilio Calchutensi ann. 787. ean. 10. vetatur ne de Cornu bovis calix aut patena fieret ad sacrificandum, quod de sanguine sunt.

Observat idem Wormius in veteribus Fastis Danicis festum Nativitatis Domini cornu indicari, quod inquit, id temporis lætitiæ et exhauriendis poculis idoneum habitum sit. Vide eundem in Dissertatione de Cornu aureo, pag. 23. ubi multis probat, ut et Stephanus ad Saxonem Grammaticum pag. 127. jam olim poculorum vicem obtinuisse cornua, et Janum Dolmerum ad Jus aulicum Norvegiæ vetus pag. 461. et 533.

† CORNUA, Vinum cornu contentum. Charta Arnoldi Præpositi B. M. ad Gradus in Moguntia, de Præbendis ann. 1222. Rer. Moguntiae. tom. 1. pag. 668: Item a principio Adventus Domini usque ad diem Innocentium, vinum quod Cornua nuncupatur.

2. CORNU PASTORUM, in Lege Alemanni. tit. 79. § 1.

CORNU METALLINUM, pro Tuba, apud Joan. Bekam in Hereberto Episcopo Ultrajectensi.

CUM CORNU CLAMOREM LEVARE. Charta Rainaudi Comitis Forensis ann. 1262: Quitam, francam, liberam et immunem ab omni toulta, tallia, calvalgata, Cornu, crito, messe Præpositi, Chaslani recognitionibus et compleintia, et ab omnibus aliis exactionibus, et servili conditione, etc. ubi Critus, idem valet ac clamor, ex Gallico Cri. Vide Huesium, et Judicia Withredi Regis Cantuarii. eap. 28.

CORNU SUPFLARE dicuntur venatores, in Speculo Saxonico lib. 2. art. 61. § 2. Cornea tuba, in Chronico Novalicensi, [et Psalmo 97.]

3. CORNU, Atramentarium. Ugutio: Calamarium, Cornu quo tenetur incaustum. Willel. Brito in Vocab.: Atramentarium dicitur vas in quo reponitur atramentum, Cornu etiam scriptoris. Nostris Cornet. Charta Hervei D. de Stafford tom. 1. Monastiei Angl. pag. 559: Testibus his . . . et Ilberto Vicecomite, et ipso domino Radul-

fo testante, qui tenuit Cornu dum scriptum notavit . . . supradicta. [Charta anni c. Chartulario Eccl. Biterr.: Isimbertus Canonici S. Nazarii tenuit Cornu cum tincta, de quo fuit scriptum testamentum.] [* Vide S. Rode Viterbo Elneid. Append. pag. 29.] Stuta antiqua Cartusianorum 2. part. eap. 16. § 8. de suppellectile scriptoria: Penna cretam, pumices duos, Cornua duo, scape lnuu unum, ad radenda pergamenta novacula sive rasoria 2. et punctorium 1. subulam, plumbum, regulam, postem ad regulandum tabulas, graphium. Vide Cornicularius.

† 4. CORNU, pro Charta seu Scriptura accipi videtur apud Kennettum Antiqui Amhrosden. pag. 73. ad ann. 1091: Willelmi antecessores ante conquestum Angliæ tenuerunt jure hæreditario terram, boscum et b. livam prædictas de Domino Rege per unum Cornu, quod est Charta prædictæ forestæ et per servitium reddendi Domino Regi terra prædicta x. s. et pro foresta prædicta xl. s. Vide Outhorn.

5. CORNU, Vas Ecclesiasticum. Chronicon Fontanellense cap. 14: Urceos Alexandrinos cum aquamanilibus duos, Cornu fabricatum unum, etc. Hugo Flaviniacensis in Chronico pag. 167: Capsam auream signitam reliquiis 12. Apostolorum, et Cornua 2. eburnea identidem reliquiis consecrata. Charta Ethelstani Regis in Monastico Angliæ. tom. 1. pag. 40: Quatuor magis campanas, et 3. Cornua auro et argento bricata, et 2. vexilla, etc. Vide tom. 3. p. 313. 1. Samuelis eap. 16. v. 1. et Canisii tom. 5. Antiq. lect. pag. 786.

† 6. CORNU, Extremitas vestis in ammen desinens. Statuta Ecclesiæ Andegavorum. 16: Prohibemus . . . ne quis seu qua in vestimentis caudas et Cornua, et ratas reversas manicas . . . habere et deferre presumat.

* Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1173. ex Bihl. reg.: Et etiam deficiunt super Cornua mitræ duo lapides de vitro perforati. Aliud Gall.: Et y faut dessus les Cornua la mitre deux pierres de verres percées. Vide supra Cornu et infra Pileus cornutus.

** Extrema pars lintei. Discipl. Claustr. sect. 11: Extrahens linteum retula quantum potuit unum Cornu illius sustulit, et alterum filie suæ sublevandum dedit. Quod Chastaiement d'un père à son fils ita duntur:

L'une des Cornes leva
Et l'autre à sa fille bailla.]

† 7. CORNU, Instrumentum, quo facit jumentis medicina seu potio in os infunditur. S. Gregor. in Vita S. Benedicti p. 30: Quadam die dum ad B. Johannem Curiam, quod in ipsa montis celsitudine erat, pergeret, ei antiquus hostis in mulierum dici sperie obliam factus est, Cornu ei pedicam ferens.

8. CORNU, Vox in hac notione Carmen de Curia Romana. v.

Femina si qua suo quæsitum Cornu sponsi. [Occurrit eadem notione apud Joan. Eberium in Viatoriis utriusque Juris p. 1. Rubrica de adulteris. Vide Etymolog. d. Caseneuve ad vocem Cornard.]

* Hinc cornua ad domum alicujus filii gere, injuriæ reputabatur. Statuta Muræ lib. 1. rubr. 78. ex Cod. reg. 462.

vero qui ad injuriam alterius posuerit ad
domum alienius Cornu seu Cornua bestiarum,
punietur et condemnetur in 50. libris parvo-
rum. Unde Cornart appellatur vir, ejus
xor mœchatur. Lit. remiss. ann. 1400. in
reg. 155. Chartoph. reg. ch. 132 : Renoul
list audit Boursaut qu'il estoit un grant
Cornart, qui vault autant à dire, selon la
oustume du pais, comme un grant coux.
Consule Orig. Menag. et vide Cugas.
* Vide H. Stephan. Thes. Ling. Gr. voce
ἐρως, edit. Didot. vol. 4. col. 1456.]

* 9. CORNU, Mensuræ species. Inventar.
an. 1491. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem.
pag. 55. col. 1 : Item una grossa de ar-
ento, ... longitudinis septem Cornibus sive
almis. Vide Palmus.

CORNU ALTARIS. Honorius Augustod. lib.
cap. 60. de templi dedicatione agens :
post hæc quatuor Cornua altaris signavit,
et quatuor mundi partes cruce salvavit.
Ite Cornu altaris ad Ecclesiasticos ordines
promovere, in Capitul. Caroli Magni lib. 1.
p. 88. [**82.] et Formul. 101. ex Lindenbr.
Ite Cornua altaris manumittere, in For-
ula 91. 97. apud eumd. Lindenbrogium,
i Capitulari Aquisgran. ann. 816. cap.
etc. Theophylactus Simocatta lib. 8.
p. 8 : Ἡμετέροις Μαυρίαις τῶν κεράτων τοῦ
ἐκείνου κατόχον τὸν Γερμανὸν γεγενῆσθαι. Oe-
crit passim apud Moysem et alios.

CORNU CERVI Spagyricæ est Rostrum
ambici, ap. R. le Baillif in Dietion. Spagy-
r. Vide Lex. medie. Panorm. Brunonis.]
CORNU ENSIS, apud Gregorium Turo-
nensem lib. 4. Hist. cap. 38 : Evaginat gla-
m, Cornuaque ensis pedibus calcans,
amen ad pectus evexit, etc. Capulum qua-
te reflectitur, ut manum tegat.

CORNU EPISTOLÆ, CORNU EVANGELII,
us altaris, ubi Epistola vel Evangelium
tur. Oecurrit in Syn. Valentina an. 1590.
apud Seript. Eccles. recentiores passim.
CORNU in maleficiis. Indiculus supersti-
tium et paganarum ann. 743. cap. 22 :
tempestatibus et Cornibus, et cochleis.
CORNU SUB CORNU. Historia fundationis
Abbatie Saltreensis in agro Huntindonensi,
c. 1. Monastiei Angl. pag. 853 : Conve-
nit... ut pastura eis esset omnibus com-
munis, id est, Cornu sub Cornu, pro pace
et concordia inter se tuenda, per se sine
et permissu aliorum Dominorum con-
cederent.

CORNIBUS VENTILARE. Joann. Sarisber.
p. 7. Polierat. cap. 21 : Et quasi Cornibus
genine potestatis Ecclesiam in cujus sinu
rescunt, et protegentur umbra, ventilare
cessant. Chronicon S. Vineentii de
urno : Positoque presidio pugnatorum
anisia, præcipue eos Cornibus ventila-
Utitur etiam Stephan. Tornac. Epist.
ex Psalmo 44. Machab. lib. 1. cap. 7.
i. Zachar. cap. 2. v. 21.

1. CORNUA, Mitra. Acta SS. Junii
o. 4. pag. 264. B. de S. Eberharda : Et
a Cornua frontem Metropolitanæ insi-
nt.

Muliebris capitis ornamentum. Hist. de-
sat. Frid. III. imper. eum Eleon. Lusit.
n. 1451. tom. 1. Probat. Hist. geneal.
us reg. Portugal. pag. 604 : In eodem
so (Navarræ) mulieres gerunt Cornua in
ribus earum, cum pluribus ornamentis.

CANGII GLOSS. — T. II.

† 2. CORNUA, Massiliensibus Cornude,
Ital. Cornuta, Species situlæ vel eadi eum
ansis, cornuum formam quodammodo re-
ferentibus, unde nomen. Inventar. ann.
1342. ex Archivo S. Victoris Massil. Armar.
Diniensi n. 38 : Item tres Cornuas; item
unum andelum pigram; (sie) item unam
mapam piste, etc. Vide alia notione in
Cornu 1.

† CORNUAGIUM, Præstatio eadem quæ
Cornagium. Charta Guillelmi Abbatis Flo-
raeensis ann. 1296 : Burgenses de Castel-
lione remanebunt et erunt quitti et immu-
nes... de omni hospitagio, de ferculis nuptia-
rum vocatis Espaules, de argentio... de
Cornuagio, charnagio, etc.

† CORNUARE, ut supra Cornare, Cornu
eanere, Gall. Corner. Ceremoniale vetus
MS. B. M. Deauratæ Tolos. : Quibus can-
delis extinctis tubicinat, Cornuatur, pul-
satur sive massatur ab omnibus cum corni-
bus, tubicinis, et fustibus. Vide Menetum.

* CORNUARI, Cornuum opifices, in l.
ult. § de Jure immunitatis, ex (60, 5.) Car.
de Aquino in Lex. milit. qui aliis Lexico-
graphis ab areu corneo ita appellantur.

† CORNUBIA. Jacobus Cardinalis de
Coronatione Bonifacii VIII. inter Acta
SS. Maii tom. 4. pag. 470 :

At litui stridere vices et cymbala strident :
Tympana congeminant sonitum, nec verberare tunda
Discent ferre gradum, tibi sed Cornubia substant
Quæ digitis commota canis.

Hic Continuator Bollandi : Cornubia qui-
dem nomen est civitatis in Anglia, sed Au-
ctor per quamdam allusionem eo est usus,
aut quia Cornubiorum inventum esse cre-
didit, tympanorum pulsum ad fistulam re-
gere, aut quia significatam voluit fistulam,
non illam reetam instar tubi, quali utuntur
Germani, sed cornu instar reflexam, quæ
vulgo Cornetta appellatur. Hanc exposi-
tionem exscribit Murator. Script. Ital. tom.
3. pag. 653. col. 1.

* CORNUDA, Idem quod Cornua 2.
Vasis species, Massiliensibus Cornude.
Inventar. MS. ann. 1379 : Item una Cornuda
modici valoris. Cornute, eodem sensu, in
Lit. remiss. ann. 1405. ex Reg. 160. Char-
toph. reg. ch. 213 : Le suppliant print en
la forge de Thevenin son maistre.... une
Cornue, un gros martel à deux mains. Cor-
nuel vero, Clavæ species videtur, in aliis
Lit. ann. 1375. ex Reg. 108. ch. 23 : Ledit
Bernart garni et prémuni d'un grant baston
affaittié, appellé Cornuel. Ab acuminibus
quibus munitus erat ejusmodi fustis sic
nuncupatus. Vide infra Cornutum.

† CORNUGALLIA, Cornubia, Regio
Britanniæ minoris, Gallis Cornouaille. An-
nal. Benedict. tom. 4. pag. 203 : Erat et
ipse Brito Armoricanus ex Cornugallia. Guill.
Malmesbur. de Gestis Regum Angl. lib. 2.
pag. 50 : Inde digressus in Occidentales
Britones se convertit, qui Cornewallenses vo-
cantur quod in Occidente Britannia siti,
Cornu Galliæ ex obliquo respiciunt. [** Du-
catus Curiensis in Helvetia Cornu-Galliæ
dieitur in Adonis Continuat. prim. ap. Pertz.
vol. Scriptor. 2. pag. 325 : Karolo quoque
Alemanniam et Curvalam, id est comitatum
Cornugalliæ reliquit.]

* CORNULATUS, Mitra pontificia infu-
latus. Chron. Alber. edit. Leibnit. part. 2.

pag. 375 : Quando mortui fuerimus et
deducti ad paradisum, occurret nobis P. N.
B. Benedictus, visis nobis monachis cucul-
latis cum gaudio introducet nos. Viso vero
episcopo et cardinali infulato mirabitur et
dicet : Quis enim es tu? Et ille, Pater, ego
sum monachus Cisterc. Respondebit sanctus :
Nequaquam, monachus Cornulatus non est.
Vide Cornua 1. et infra Cornutus 2.

† CORNUM, κέρα, Cornu, in supple-
mento Antiquarii. Baliste de Cornu vel de
Corno, in Statutis Massil. editis pag. 153.
et 154. sed perperam pro de cornu vel de
torno, ut in Balista jam observatum.

† 1. CORNUPETA, Cornu appetens bos.
Papias ex Augustino. Labbæi Glossar. ex
veteri Onomastico : Cornupeta, Κορυπίλας.
Glossar. Cyrilli : Cornu petit, Κορύπτει, Cor-
nupeto, Κορύπτω. Legitur Exod. 21. 29. et 36.

* 2. CORNUPETA, Ilurtemet. Glossar.
Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

† 1. CORNUTA. Aeneas Sylvius in Ora-
tione ad Fredericum III. Regem Rom.
ann. 1447. apud Baluz. Miscell. tom. 7 :
Cibaria in Cornuta feruntur clausa. Et paulo
post : Cornutarum nomine nihil aliud intel-
ligas, quam cistas ligneas depictas et armis
cujuslibet Cardinalis ornatas. Iis utuntur
tempore Conclavis ad cibaria Cardinalibus
deferenda. Hujusmodi cistæ Cornutæ di-
cuntur a binis cornibus seu ansis in extre-
mitatibus positis, per quas hasta transagi-
tur, ut commodius ferri possint. Idem
Aeneas lib. 2. Hist. Concilii Basileensis :
Cibaria comparabant quæ horis indictis in
lignea capsâ depicta, quam Cornutam ap-
pellant, usque ad Conclavis ostium defere-
bant. Cerem. Rom. 1. 4 : Prælati custodes
Cornutam aperiant; fercula et omnia quæ
intus sunt, diligenter perscrutentur, ne quid
litterarum insit.

* Inventar. MS. ann. 1379 : Item qua-
tuor magnæ Cornutæ de cadriga. Item tres
parvæ Cornutæ. Vide supra Cornuda.

† 2. CORNUTA, Species plaentæ cor-
nutæ, Lemovicibus de la Cornuda. Vetus
Neerolog. S. Martialis Lemovic. : Die ipso
omnibus Fratribus manentibus in clastro et
supervenientibus Cornutas dabit et nihil am-
plius. Ex alia parte acceptis ab Helemosina-
rio Cornutis viginti sexcies, quæ fient de sex
sextariis frumenti emptis a D. Abbate. Liber
MS. Consuetud. S. Augustini ejusd. urbis
fol. 3 : Missa finita pauperes revertantur
ad parvum claustrum, et dentur eis una
Cornuta et scutella plena de fabis coctis
mediocriter. Oecurrit etiam pluries in Con-
suetudin. MS. Monasterii Solemniacensis.

* Seu Crustulum triquetrum, nostris
Echaudé, alias Cornudeau et Cornuyau. Lit.
remiss. ann. 1408. in Reg. 163. Chartoph.
reg. ch. 229 : Icelle Ysabeau, demourant à
Montpelier, ... de la fenestre de son hostel va
appeller une fille.... portant deux pains et
deux eschaudez ou Cornudeaux. Aliæ ann.
1456. in Reg. 183. ch. 160 : Deux ou trois
petits pains blancs ou Cornuyaux. Vide infra
Cuneus 3.

* 3. CORNUTA, Piseis marini genus.
Tract. MS. de Piseibus cap. 105. ex Cod.
reg. 6838. C : Cornuta a nostris malarmat,
a Liguribus malearmata per antiphrasim
vocatur, a Romanis forchato et pesce forcha
a duobus cornibus nominatur.

† **CORNUTERIUS**, Fabricator opusculorum corneorum, *Ouvrier en Corne*. Recensetur inter varios artifices et sodales Confratriæ Nativitatis B. M. Virginis institutæ in Ecclesia B. M. Deauratæ.

* **CORNUTI MILITES**, videntur Car. de Aquino in Lex. milit. appellati ab Ammiano lib. 31. qui in exercitus cornu censentur vel merent: *Tribunum scutavium cum suis Cornutisque, ut aliis peditum numeris castra ponentem assiliunt.*

* **CORNUTUM**, Vasis genus, Occit. vulgo *Cournado*, quo in vindemiis utuntur ad vinum a cupa in dolia transferendum. Charta Leudar. minut. Carcass. MSS.: *Item de paribns semuliam et Cornutorum, unum obolum.* Vide supra *Cornula*.

† 1. **CORNUTUS**, Curruca. Concil. Mexican. ann. 1585. inter Hispanica tom. 4. pag. 311: *Idemque servetur cum quis hæc convicia et opprobria, quæ majora sunt conjecerit, illum Sodomitam, Proditorem, Hæreticum, aut eo convicii genere, quod vulgus Cornutum, appellando.*

* 2. **CORNUTUS**, Episcopus a mitra, quæ episcopis propria est, sic appellatus. Vide supra *Cornulatus*. Chron. Henr. de Bluneforde pag. 80:

Nostri Cornuti sunt consilio quasi muti,
Et quia non tuti, nequeunt sermonibus uti;
Sunt quasi confusi, decreto legis abusi.
Sic perit ecclesia, juris et ipsa via.

* 3. **CORNUTUS**, Monetæ Francicæ aliarumque regionum species, Gall. *Cornu*, a forma cornuta sic dicta. Charta ann. 1214. mense Febr. in Tabul. Loci reg.: *Ego Odo archidiaconus de Sancerio notam facio, ... quod Stephanus Feneuns et Alardisejns uxor.... vendiderunt in perpetuum Arnulpho, quondam presbitero de Aziaco, quamdam vineam.... pro xxij. libris Cellensium Cornutorum pacifice possidendam.* Charta ann. 1327. in Reg. 66. Chartoph. reg. eli. 715: *De dicto nostro regno extrahi fecerunt... decem sacos Parisiensium Cornutorum ponderantes nongentas marchas.* Stat. ann. 1332. tom. 2. Ordin. reg. Frane. pag. 87. art. 12: *Que nulles mittez doubles, Cornuz, esterlins, ne nulles autres monnoyes, faites hors de nostre royaume, n'aient nul cours, etc.* Charta pro civit. Montisdomæ ann. 1348. in Reg. 199. eli. 342: *Item quod dicti consules, habitatores et jurati dictæ villæ sint perpetuo quitti et immunes a præstatione denarii, vocati le Cornu, debiti nobis in Petragocinio.* Vide in *Moneta*.

* 4. **CORNUTUS**, In acumen desinens. Stat. eccl. Sagiens. ex Cod. reg. 1224: *Moniales.... cymatiscriminibns, et Cornutis, scacatis et virgatis capucinis non utantur.* Vide supra *Cornu* 6.

* 5. **CORNUTUS**, Male digestus, Gall. *Cornu, malfait*. Charta Caroli IV. ann. 1325. in Reg. 64. Chartoph. reg. eli. 214: *Nonnulli etiam notarii adeo ignorantes et imperiti, ... quod plerumque propter suam imperitiam instrumenta Cornuta et absque intellectu conficiunt.*

† **CORNUTUS**, haud scio qua ratione, pluries appellatur Theodoricus de Perveis Pseudo-Episcopus Leodiensis ann. 1405. electus: cujus etiam fautores fere *Cornutos* vocat Cornelius Zantfliet in Chronico,

apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 369. 380. 386. 387. 389. et 397.

* Nomen familiæ est non infrequens: ejusdem nominis extitere XIII. sæculo archiepiscopus Senonensis, episcopi Carnotensis, Nivernensis, et alii.

** *Cornutus* hic nil aliud est nisi vox Saxonie inferioris *Kornnt*, Socius, a *Kören*, Eligere et *Note*, Socius, Germanis superioribus *Genosz*, Socius electus; sed jam olim in vituperium abiit, socium hominis pravi et deperditi denotans. ADEL. Vide Haltaus. Glossar. col. 1123. voce *Kornoten*.

* **CORNUUM**, Cornu. Tract. MS. de Re milit. et mach. cap. 150: *Habens Cornuum, remum, ac corio caprino cinctus super natices conflato, vadit ac supernatat per pelagum sive flumen.*

† **CORNUTUS PARVUS ARGENTEUS**, sub Philippo IV. Vide *Moneta argentea*.

† **CORNUZULA**, Cieindela, sampiris, vermis lucens. Bertramus in Vita S. Francæ Abb. tom. 3. April. pag. 391: *Statim sic loquenti apparuerunt luminaria multa et innumerabilia quasi Cornuzulæ vel Padigazolæ.*

* **COROACA**, pro *Coroata*, Opera, quam dominis ex lege vel consuetudine subditi præstare tenentur. Libert. Briancz. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Frane. pag. 722: *Fuccioncs caponum seu gallinarum, palles, crossæ (l. trossæ), Coroacæ, fenatagia, etc.* Vide *Corvatæ*.

* **COROADA**, Eadem notione, in Chartis ann. 1124. et 1219. apud Spon. tom. 2. Hist. Genev. pag. 5. et 50. *Coroe* et *Corroie*, nostris. Charta ann. 1266. ex Tabul. Tolos.: *Et quoddam aliud servitium, quod vulgarij Coroe appellatur.* Pactum inter Galcher. de Castell. et homines de *Igni*, dicti *le Jart*, ann. 1298. in Reg. 59. Chartoph. reg. eli. 190: *Lidiz messires Ganchiers a acensi ans gens de ladite communauté nne constume, c'on dit les Corroies, chascune Corroie par douze deniers de cens.*

COROATA, **CORROATA**, Idem quod *Corvatæ*, Gall. *Corvées*, in Statutis Delphinatibus pag. 38. *Corroata*, apud Dionysium Salvagium in Tractatu de Juribus dominiis pag. 395. 397. Tabularium Monasterii sancti Andreæ Viennensis: *Similiter de pascnis de Liars non constringam homines de Crisinciaco, neque per consuetudinem requirant eis Coroatam, aut aliquod beneficium, nisi gratis mihi fecerint.* [Occurrit alibi non semel.]

† **COROHATA**, Eadem notione. Instrum. ann. 1390. in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 34. col. 1: *Solvere debeant anno quolibet dicto Domino Gerice nman Corohatam cum bobns suis, etc.* Semel et iterum ibidem occurrit.

† **CORROADA**, Eodem intellectu. Transactio anni eireiter 1185. in parvo Chartul. S. Victoris Massil. f. 146: *Duas tantum solas Corroadas de bobns, unam in annona, alteram in ordeo.* Occurrit rursus in Charta ann. 1177. ex Archivo ejusd. S. Victoris.

* **COROETA**, Eodem significatu. Charta Anselli præpositi S. Gauger. Camerac.: *Coroetam, tantam quantam terra illa debebit, faciet nobis.*

* **COROGINELLUS**, Italis *Correggiuolo*, Fusorium vas. Guido de Vigev. de Modo expugn. T. S. MS. cap. 6: *Et super quatuor*

angulis ipsorum lignorum ponantur quæ Coroginelli grossi ut grossum brachium super istis Coroginellis ponantur duæ supra de ligno ante et retro, in quibus fiant foramina, tam lata ut perticæ possint trare.

* **COROLLA**, Vitta, ni fallor, quæ cines alligabantur. Stat. Placent. lih. 6. 82. 1°: *Et si fuerint zocholæ magnæ et cum zipello quarto ab hominibus s. feminabus et cum Corollis largis, non sint (zocholarij) accipere de pari ultra solidos.*

† **COROLLARIA**, Furta, Preda. Gl. Sangerman. MS. n. 501.

CORONA CLERICALIS, Tonsura Clerum, et eorum qui sacris Ordinibus initiati sunt in modum coronæ, πικρα Græcis recentioribus, cujus auctore Petrum Apostolum fuisse scribit Greg. Turon. lib. 1. de Miraculis cap. 28. et instar Coronæ spinæ Domini nostri fietam docet Beda lib. 5. Hist. cap. [Vide Dominum Constant tom. 1. Rom. Pontific. in Aniceto Papa, etc. phan. Eddius in Vita S. Wilfridi Ep. Eborac. cap. 6: *Etenim servus Dei H. d. desiderio concupiscens tonsuræ Apostoli formam, in modum Coronæ: caput Christo cingentis a sancto Dalfin chiepiscopo libenter suscepit.* Idem cap. *Ad verumque Pascha, et ad tonsuram modum coronæ, quæ antea posteriori abrasa vertice, secundum Apostolicam rationem totam Ultramontensem permutando converterent.* Ubi coronatorum primævam indigitat. Vide Waræum in Antiq. Hibernic. cap. Ita autem Clericorum erant coronæ, ut superior omnis capitis prædaretur, circulus in infima capillitii coronam formaret, ut colligitur egorio Turon. in Vita Patrum cap. Joanne Diacon. in Vita Gregor. Ma lib. 4. cap. 48. Concilio Albiensi sub Avenionensi Episcop. Legato S. A. c. etc. *Coronæ apertæ* appellantur in Verecellensi ann. 1050. cap. 7. apud Ailredum Abh. Rievall. apud ad Eadmer. pag. 161. in Concilio niensi ann. 1102. et in Vita S. G. de Sempringham pag. 672. *Patnæ*, in Rotomagensi ann. 1189. can. 5. liliadinis sancti Victoris Parisiensis M. 62: *Iste est ordo tonsuræ: Comam in rotundum attondeant, usque ad auricularum, fronte libera appurillo proprus detecto: Corona desuper et similiter rotunda fermetur, scilicet bitus capillorum inter medium caput latum modicus et æqualiter rotundus pareat.* At posterioribus sæculis coronæ sub frontem detulisse Clericos, an Ethelvredus lih. 4. cap. 9:

Advenit et populus pariter siue nomine tu, Quin etiam ferro sinepice rasi Corona, et

Guillelmus de Podio-Laurentii in ad Chronic.: *Clerici quoque si pro publicum, Coronas modicas propilis occipitis occultabant.* Atque id est in veteribus Tabellis. Vide Corletan. IV. can. 41. Quid autem in denotet corona, pluribus docent. lib. 2. de Offic. Eccles. cap. 2. A

iensis loco laudato, Joannes Abrincensis Episc. de Offic. Eccles. pag. 2. 3. Hugo Archiep. Rotomag. lib. 3. de Hæretic. cap. Huchaldus Monachus Elnonensis in Vita Rictrudis cap. 15. Joannes de Janua in libro *Clericus*, Durandus in Rationali lib. cap. 1. Francisc. Turrianus lib. 5. pro Pontifice. cap. 19. Hæftenus lib. 5. act. 9. disq. 4. et alii. Vide Baron. ann. n. 127. et seqq. et Menardum ad Conrad. regular. et in Sacramentar. Gregor. ign. Hæftenus lib. 5. Disquisit. Monast. act. 9. disq. 1. etc.

Nostri *Couronne*, eodem sensu, dixerunt. Lib. rub. fol. parvo domus publicæ. babil. ad ann. 1354. fol. 69. rº. : *Ledis mus cognunt qu'il n'estoit point clers, ne voit onques en Couronne d'Eveske*. Unde *tre de Couronne*, quæ ab episcopo alienatur in testimonium clericaturæ, in Lit. 1400. ex Reg. 155. Chartoph. reg. ch. : *En faisant apparoir au suppliant de Lettre de couronne ou tonsure*. Aliæ ann. 4. in Reg. 204. ch. 92 : *Jehan de Berry au suppliant qu'il avoit emblé une robe à n et la lettre de Couronne de son maistre*. CORONA ADULTERINA, quam deferunt, statum clerici mentiuntur, quorum sic decernitur in Constit. Jacobi II. Aragon. ann. 1312 : *Sic decernimus endos (eos qui statum clerici mentiuntur) videlicet, ut in quantum Corona adultera protendatur, corium cum rasoio a capite cadatur*.

CORONAS FACERE, DARE, id est, Tonsuræ primas nempe, *Donner la Tonsure*. S. Petri Caruotensis, qui *Apotheca* inscribitur : *Die Lunæ D. Episcopus etia Ecclesia fecit Coronas multas, et ravit*. Joannes Episc. Signiensis in 5. Berardi Episcopi Marsorum : *Hujus constantiam cernens, Corona, et cæteris iasticis ordinibus, certis temporibus rite i. Acolythum ordinavit*.

BENEDICTIO CORONÆ, Prima tonsura. alium Pictavense ann. 1109. ean. 1 : *Ilus præter Episcopum Clericis Coronas cere præsumat, exceptis Abbatibus, is tantummodo Coronas faciant, quos gula B. Benedicti militaturos suscepstat in Tabulario S. Bertini Bulla dri IV. PP. qua Abbati ejusdem terii et successoribus facultatem conbenedicendi pallas altaris, corporalia ac alia indumenta sacerdotalia, dandebenedictionem primæ tonsuræ, seu Cotatuta Ord. Præmonstr. Dist. 1. cap. *Ilus vestiatur, antequam tonsuram haticalem, nisi in illis Ecclesiis, ubi Abbat a Domino Papa indulgentiam speuis Monachis faciendi Coronas*. Benedicere vero coronæ Monachorum, quæ ates pertinet, mentio est in Usualiquis Ordinis Cisterciensis cap. o. 111. in Statut. Ordinis Prædist. 1. cap. 15. dist. 2. cap. 1. et Menardum Monachum in Consuet. iensib. MSS. cap. 16. 61. de qua ta B. Bernardi Abbatis Tironensis 5 : *Ad extrema veniens, quod hactenat, innotuit, benedictionem Colam necdum acceperat, cum viatico et obiit*.*

AS BENEDICTAS, habere dicuntur

Clerici in Concilio Rotomagensi ann. 1072. can. 11 : *Qui Coronas benedictas habuerunt, et reliquerunt, usque ad dignam satisfactionem excommunicentur*. Id est, qui clericatum dimiserunt.

CORONAM CAPITIS AMITTERE, Clericatura excidere, in Reg. S. Fructuosi cap. 16.

CORONA, Clericus, Coronatus, tonsuratus Magister Robertus de Flamesbura, in Pœnitentia MS. laudato a Jacobo Petito in Notis ad Pœnitentiale Theodori pag. 155 : *Instituuntur autem ministri Ecclesiæ non a quolibet, sed ab Episcopo suo vel Sacerdote, ut ordo Psalmistæ, sive ille qui dicitur Corona apud nos, a Lombardis Clerico, id est, Clericio, nisi ita legendum sit*. Vide in hac voce.

MALA-CORONA. Sic appellati olim quidam Clerici, qui Clericatus caractere ahutebantur. Willelmus Gemeticensis lib. 7. cap. 10 : *Rodulfus autem frater ejus cognomento Clericus, quia copiose literatus erat, et Mala-corona quia militaribus exercitiis inserviens, Clericatus gravitatem male servabat*. Ordericus Vitalis lib. 3. de eodem Rodulfo pag. 464 : *Clericus cognominatus est, quia peritia literarum... apprime imbutus est. Hic et Mala-corona vocabatur, eo quod in juventute sua militaribus exercitiis et levitatibus detinebatur*. Adde pag. 477. Arnoldo Patriarchæ Hierosolymitano id. nominis etiam, eamd. forte ob causam, adscribit Willelmus Tyrinus lib. 12. cap. 6.

CORONA, Dignitas Clericalis, Sacerdotalis, Episcopalis, Pontificalis : quia corona est insigne præcipuum Clericatus et Sacerdotii. S. August. Ep. 147. ad Proculianum : *Per Coronam nostram nos adjurant vestri, per Coronam vestram vos adjurant nostri*. Lex unica Cod. Theod. de Episc. ordin. [* Novel. Valentin. III. 2, 17. c. 1. pr.] *Cum igitur Sedis Apostolicæ Primatum S. Petri meritum, qui Princeps est Episcopalis Coronæ, et Romanæ dignitas civitatis, etc.*

Hac etiam voce, ut illustri honoris titulo, compellabantur Summi Pontifices et Episcopi. Ennodius lib. 4. Epist. 22. ad Symmachum PP. : *Erigat parvulos implorata Coronæ vestre miseratio*. Tarraconenses Episcopi Epistol. 2. ad Hilarium PP. : *Provinciali literario sermone debita Coronæ vestre obsequia deferentes*. Anastasius in S. Cornelio PP. : *Cornelius respondit, Ego de Corona Domini (Cypriani Episcopi) literas accepi non contra rem publicam*. Marculfus lib. 1. form. 26. quæ inscribitur, *Indiculus commonitorius ad Episcopum* : *Præsentem indiculum ad Coronam beatitudinis vestre direximus*. Epistolæ Francicæ ex Edit. Freheri Epist. 17 : *Non tamen credit Coronæ vestre magnitudo sufficere, etc.* Epist. 24 : *Humilitati meæ Corona vestri Apostolatus veniam dare dignaretur*. Adde Epist. 30. 44. Ita passim utuntur S. Hieronymus Epist. 81. Paschasius Lilybit. in Epist. ad Leon. Florianus in Epist. ad Nicetium, Quodvultdeus Diac. in Epist. ad sanctum Augustinum tom. 6. Oper. ejusdem August. Sidonius lib. 6. Epist. 4. Paulinus in Ep. 18. 45. Braulio Cæsaraugust. in Epist. ad Isidorum Hispanens. Andreas Episcopus Prevalitanus in Relat. post Ep. 39. Hormisdæ PP. Fortunatus in Epist. præfixa libris de Vita S.

Martini, et lib. 5. in Epist. ad Martinum Gallic. Episcopum, Beda in Præfat. ad Vitam S. Cuthberti Episc. n. 2. S. Bernardus Ep. 205. ad Episc. Rossens. [Petrus Cluniac. Abbas Epist. ad S. Bernardum inter hujus Opera tom. 1. col. 211. Edit. 1690 : *Non multum temporis est, ex quo scribens ad vos Coronam vestram debita veneratione salutavi, et non respondistis mihi verbum*.] etc.

Eadem notione Græci Patres Στέφανον usurparunt, Ἀλλὰ καὶ νῦν αἰτούμεν τὸν ὑμέτερον Στέφανον, εἰ καὶ, etc.

CORONATI, Clerici, Tonsura, seu corona Clericali donati, (Hispanis Clerigos de Corona quibus opponuntur Clerigos de Orden sacro) in leg. 38. Cod. Theod. de Episcop. et Cleric. (16, 2.) Asserus de Rebus gestis Ælfredipag. 14 : *Injustum mihi videbatur illam sancta loca, in quibus nutritus, et doctus et Coronatus fueram, atque ad ultimum ordinatus, pro aliquo terreno honore et potestate relinquere*. Ekeardus Junior de Casib. S. Galli cap. 6 : *Vidi egomet ipse Conrado Imperatore Ingilnheim Pascha agente S. Galli Monacho Scholas Moguntiae curante, officium, ut solitum est, in medio chori crebro Coronati inspectu agere*. Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 523 : *Sicut tyronibus suæ a Principibus erogabantur stipendia militiæ, sic quibusdam coronatis pro famulatu suo dabantur a Laicis Episcopatus et Abbatiae, Ecclesiarum præposituræ, etc.* Ita lib. 12. et 13. pag. 867. 904. Le Roman du Renard MS. :

Nul ne doit estre Chapeleins,
Se cil n'est Couronné au mains.

Infra :

Se je puis un rasoir trouver,
Je vous voudroï ja Couronner.

Le Roman de Vacce MS. :

Jehan fu clers et Coronnez.

Apud Petrum Cellensem lib. 7. Epist. 16 : *Postulat ut de manu vestra primitias Clericatus, id est, Coronam accipiat*.

CORONATI, appellati etiam gentilium Sacerdotes. Innocentius PP. in Epist. ad Episcopos in Synodo Tolosana constitutos : *Neque de curialibus aliquos ad Ecclesiasticum ordinem venire posse, qui post baptismum Coronati fuerint, vel Sacerdotium, quod dicitur, sustinuerint, et editiones publicas celebrant*. Firmicus lib. 3. Math. cap. 4 : *Alios per totam viam suam faciet Coronatos*. Cap. 7 : *Faciet etiam Coronari infules et coronis*. Et cap. 14 : *Erunt autem aut Coronati, aut Sacerdotibus præpositi, aut sacrorum bajuli simulacrorum*. Vide Carolum Paschaliu lib. 4. de Coron. cap. 13. 19.

CORONA IMPERIALIS, seu Imperatorum Occidentis, sic describitur ab Honorio Augustod. in Gemma animæ lib. 1. cap. 224 : *Corona Imperatoris est circulus orbis. Portat ergo Augustus Coronam, quia declarat se regere mundi Monarchiam... Arcus super Coronam curvatur, eo quod Oceanus mundum dividere narratur*. Et in Ceremoniali Romado lib. 1. sect. 5. cap. ult. : *Differt forma Coronæ Imperialis ab aliis : nam ea sub se tiarum quandam habet in modum fere Episcopalis mitræ, humiliorem tamen, magis apertam, et minus acutam : estque ejus apertura a fronte, non ab aure, et semicirculum alium habet per ipsam aper-*

turam auream, in cuius summitate crux parvula eminet. Porro corona aurea illa est qua Romæ a Summo Pontifice donatur, tanquam Imperator, quippe tripliei corona coronatur Imperator Germanicus, argentea, ferrea, et aurea: argentea, tanquam Germaniæ Rex Aquisgrani: Modoetiæ ferrea, ut Rex Longobardiæ: demum aurea Romæ, ut Imperator. Albericus in Indice, verbo *Corona*: Imperator triplicem Coronam recipit, primam argenteam pro Alemannia, ferream in Modoetia Comitatus Mediolani, et auream in diversis locis. Tradit Otto Frisingensis Fridericum I. coronis quinque aureis fuisse decoratum: primam de Regno Francorum apud Aquisgranum, secundam Ratisponæ de Regno Germaniæ, tertiam Papiæ de Regno Lombardico, quartam Romæ pro Romano Imperio ab Hadriano IV. quintam vero Modocciæ pro Regno Italico suscepisse. Ita legimus in Annalibus Francor. Fuldensibus ann. 869. Carolum Calvum Regem, comperta Hludovici fratris sui infirmitate, Regnum Hlotarii invasisse, et in urbe Metensi diadema capiti suo ab illius civitatis Episcopo imponi, et se Imperatorem et Augustum, quasi duo Regna possessurum, appellari præcepisse. Vide Hieronym. Balbum lib. de Coronatione cap. 3.

* Poggii Braccolinii Hist. lib. 7. col. 380. apud Murator. tom. 20. Script. Ital.: *Carolus Magnus apud Latinos, ob ejus in sacrosanctam Romanam ecclesiam et Pontifices merita, adeptus imperium, prius et a Romanis dictus est imperator, et a Leone pontifice coronatus; atque hinc nova coronandi a pontificibus imperatoris consuetudo est exorta. Qua vero corona Carolus, et qui ab eo manarunt, usi fuerint incertum. Duo autem, quos ipsi coronari vidimus, Sigismundus ac Federicus, auream Coronam margaritis gemmisque distinctam, semicyclo supra caput in crucem reflexo, per Eugenium ac Nicolaum pontifices apud Divi Petri basilicam capiti impositam, ad Lateranensium sacras ardes euntes redeuntesque ingenti pompa apparatuque veste sacerdotali gessere.*

CORONA ARGENTEA illa est qua Imperatores adornantur, cum Aquisgrani inaugurantur, Regesque Alemanniæ renuntiantur. Beka de Coronatione Willelmi Regis: *Rex Bohemiæ Regis Pincerna de consensu Coloniensis Archiepiscopi Coronam argenteam capiti suo superimpressit.* Similia habent de Adolpho Ferretus lib. 2. Hist. sui temporis, de Henrico VII. idem Ferretus et Georgius Merula lib. 7. Vicecomit. antiquit. de Carolo IV. Marius Æquicola in Commentar. Italic. rerum Mantuanar. Ex quo errare auctorem Vitæ Clementis VI. PP. colligitur, qui tradit Archiepiscopum Coloniensem in oppido suo Bunnensi supra Rhenum Adolphum coronasse corona ferrea quod Aquisgranum tunc Bavari partes sectaretur.

CORONA FERREA Modocciæ, quæ Radevico Modocum, Gunthero lib. 8. *Modionum*, (nisi restituendum sit *Modocum*, quod putato) Italis *Monza* dicitur, donatur Imperator, postquam argenteam Aquisgrani excepit, tanquam Longobardiæ Regni et Italiæ Rex. Landulfus de S. Paulo in Chronico Mediolanensi cap. 39: *Anselmus (Ar-*

chiepiscopus Mediolanensis) in Castellis habitans, intellexit quod Clerus et populus Mediolanensis nobilem Principem Conradum cum Ecclesiastica pompa et civili triumpho conveniente Regi naturali suscepit. Cum autem Clerus et populus... idem Anselmus a Leuco descendit ad Modoetiam, qui est primus locus Coronæ Regis, ibique pernoctavit, etc. Infra: *De cætero ipse, quasi consentiente communi omnium gentium voto, in Ecclesia S. Michaelis, quæ est Modoetiæ, benedixit, et unxit, et Coronam electo Conrado in festo S. Petri posuit, altero Episcopo astante Regi coronando.* Deinde: *Eandem quoque solennitatem Coronationis in Ecclesia S. Ambrosii... celebravit.* Radevicius de Friderico I: *Princeps Romanus a Mediolano castra movens apud Modocum sedem Regni Itali Coronatur.* Guntherus:

Tunc demum vieta Fridericus ab urbe recessit,
Modocumque petens, prius dignatus honore
Illustrare locum, sacro diademate crines
Induit, et dextra gestavit seeptra potenti.

* Annal. Victor. Mss. ad ann. 1342: *Karolum (comitem Lucemburgi) sic electum (in imperatorem loco Ludovici Bavarie dncis a Papa depositi) archiepiscopus Coloniensis in opido suo Felimensi supra regnum coronavit Corona ferrea, pro eo quod locus Aquisgrani et villa de Frankefort, ubi consueverat fieri tam electio quam coronatio regnum Romanorum, tunc Bavarie favebant et adhærebant.* Qui plura hac de re voluerit, ea erudite disquisita reperiet in Dissert. illust. Fontanini de Corona ferrea, Lipsiæ edita ann. 1719. et in Comment. Murator. tom. 2. Anecd. ejusd. pag. 267. *Couronnement*, pro *Couronnement*, sollemnis regum inauguratio, apud Froissart. vol. 3. cap. 28: *Devant la Couronnement du roy de Portugal, qui fut couronné a Conimbres, etc.*

Interdum tamen alios Imperatores non Modocciæ, sed Mediolani in Ambrosiana Basilica Corona Ferrea coronatos legimus, ut Henricum VII. apud Albertinum Mussatum lib. 1. Hist. Rubr. 12. Levoldum Northovium in Chron. Markano ann. 1310. in Historia Cortasiorum lib. 1. cap. 12. apud Continuatorem Nangii ann. 1310. Ughellum tom. 4. pag. 1109. 1110. et Corium in Hist. Mediolan. part. 2. qui observat Henricum Modocciensibus concessisse diploma, quo eorum juribus cautum decrevit. Idem de Ludovico Bavaro scribunt Albertus Argentin. pag. 124. et Continuator Nangii ann. 1327. De Carolo IV. testantur illius Tabulæ, quas descripsit Auctor Bohemiæ sacræ pag. 59. et Marius Æquicola in Comment. rer. Mantuan. præterea Albertus Argentin. pag. 163. Ita Fridericus III. Romæ corona ferrea donatus est a Nicolao PP. ob pestem quæ Modoetiæ grassabatur. Ceremoniale Romanum lib. 1. sect. 4: *Et Corona Regni Longobardiæ sive Italici, quam superiores Imperatores Modocciæ suscipere consueverunt, cum Fridericus pestis timore illuc accedere non potuisset, Pontificis manibus coronatus est in Basilica Petri apud altare majus, quæ Corona Ferrea, licet arca sit, nuncupatur.* Infra de eadem Corona sect. 5: *Quæ quidem Corona ideo appellatur ferrea, quod laminam quandam habeat ferream in summitate, alioquin*

aurea et pretiosissima. Vita Balduini Lzemb. Archiepisc. Trevir. lib. 2. cap. 1. Et ibidem D. Henricus Rex sequenti die Epiphanie Domini in S. Ambrosio a Medocensi Archiepiscopo una cum sua Regi Corona Ferrea ad instar lauri margaritis pretiosis ornata, de calibe tamen per ips. Henricum Regem cunctis successoribus facio quod Corona Regum antiqua ex negligentia esset amissa; nam a nullo Regum de tempore Frederici Imperatoris fuerat requisita gloriosissime extitit coronatus, etc. Hinc Leam a Modocciensibus peculiari vocab. appellatam coronam istam ferream auct. est Rollandinus in Chron. ut et Alberti Mussatus lib. 1. Rubr. 12. Vide Const. Imper. Goldasti tom. 1. pag. 320. Zucch. in Historia ferreæ coronæ, Puricellum in Ambrosiana Basilica, ex Galvaneo Flam. et aliis, pag. 177. 178. 179. 277. 278. 583. 1091. etc. Sed an ea corona a temporibus Caroli Magni obtinuerit, quod didit Sigonius lib. 4. de Regno Ital. pluribus disquirat vir doctissimus Carole Cointe, in Annalib. Ecclesiast. Fr. ann. 774. num. 30.

* In sollemnioribus festis usus erat, et Ivone Carnotensi Epist. 66. 67. et aliis regibus Francorum coronam imponebat episcopi.

* CORONA, nude, interdum Festum coronæ appellatur Solemne festum coronationis Papæ, quod Romæ quotannis celebratur, in Cerem. Rom. apud Mabill. tom. 2. Mus. Ital. num. 26. 27. et 36: *Papa accipere coronam in capite suo, et per eandem urbem cum processione redire ad palatium, perficere festum Coronæ. Coronam redit ad palatium, sicut in aliis Coronationibus acceptis laudibus, et celebrata Corona, nunc mos est, omnes redeunt ad propria.*

CORONÆ DUCUM, Comitum. Continuator Aimoini cap. 32. de Carolo Calvo: *Rex exiens, Papiam venit, ubi et placitum habuit, et Bosone uxoris suæ fratre Duce terræ constituto, et Corona Ducali ornat. ad Monasterium S. Dionysii pervenit, ubi gerus Hovedenus de Joanne Comite Normanniæ, postmodum Rege Angl.: Accipere est gladio Ducatus Normanniæ, in Ecclesia per manum Walteri Rotomagensis Archiepiscopi: et prædictus Archiepiscopus posuit in capite Ducis circulum aureum benedictum in summitate per circuitum aureas. Ordo ad benedicendum Aquitanie: Post hæc imponit Episcopus capiti Ducis circulum aureum, cum oratione ista, etc. Le Roman de Garin, cujus vixit sub Ludovico VII. circulum aureum Ducibus tribuit:*

Prans cette Dame, gentis Dus Segnoris,
Ains de tes els plus bieles ne vis,
Sire seras de trestot cest pais,
Le cercle d'or tenrez el chief assis.

Ægidius de Roya ann. 1313: *Regiæ solennem Curiam Parisiis tenuit, quæ omnes Principes sub Corona fuerant, imp. Roberto Comite Flandriæ, unde Robertus batur, etc.* Vide Observata ad Joinv. ann. 1157. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. M. 273: *Wladislao illustri et serenissimo Boemiæ..... Circulum videlicet concessimus, et cum omnibus successoribus*

suis in perpetuum decrevimus. Itaque irrevocabili lege statuimus ut liceat prefato duci Boemiæ, duci Wladislao, illis temporibus, quibus nos coronam et diadema gloriose portamus, in Nativitate Domini videlicet, et in Pascha et Pentecostes, Circulum portare. Tunc temporis, ut legitur in Chron. Bohem. ibid. pag. 272. propter excellentiam imperialis coronæ seu diadematis, coronæ regum, circuli ab imperatoribus vocabantur. Quod male ex laudato diplomate efficit Auctor Chronici, cum duci, non vero regi, circulus concedatur ab imperatore. Vide Circulus.

CORONAM de racemis, quam annuatim debebant Abbas et Conventus Humolariansis, remittit Ludovicus Rex Charta ann. 1223. quæ habetur apud Hemereum in Aug. Virom. pag. 52. Nescio an huc spectet quod habet Capitulare de Villis cap. 22 : *Coronas de racemis qui vineas habuerunt, non minus tres aut quatuor habeant* (judices.)

CORONA OBLATIONIS, Panis benedictus in modum coronæ, seu forma rotunda confectus. Gregorius M. lib. 4. Dialog. ap. 55 : *Tunc duas secum oblationum Coronas detulit. Et mox : Iste panis sanctus est, ego hunc manducare non possum.* Græca Zachariæ habent, *Δύο οὖν μὲθ' ἐαυτοῦ προσφοράς λαβὼν*, etc. Vide Oblata.

CORONA, Nimbus, circulus qui circa sanctorum capita depingitur. Honorius August. lib. 1. cap. 133. quod *de Corona in Ecclesia* inscribitur : *Lumina quæ circa capita Sanctorum in Ecclesia in modum circuli depinguntur, designant quod lumine terni splendoris coronati fruuntur. Idcirco pro secundum formam rotundi scuti pinuntur, quia divina protectione, ut scuto, nunc ununtur, etc.*

CORONÆ, vox Agrimensorum : Loca circumposita, quibus scilicet oppida circumacta sunt. Vide Frontinum pag. 96. 115.

CORONA, Nummus aureus Francicus. In lateri Regesto 7. Febr. ann. 1339 : *Fiebant coronæ ponderis 45. Vide Moneta.*

CORONA, Rabanus Maurus in Glossis Latino-Barbaricis : *Circulus, quo a pupillæ partes oculi separantur, discreta nigre Corona dicitur.*

* Adde ex D. Falconet : Anatomicis dicitur Iris. Vide Lex. medic. a Panor. Brune de variis significationibus vocis Corona in re medica.

CORONA, Candelabrum in modum coronæ circuli, variis lucernis instructum, ab ecclesiarum laquearibus dependens. Anastasius in S. Silvestro PP. : *Coronam ex auro purissimo, quæ est Pharus cantharus, etc. ita S. Desiderii Episcopi Cadurcensis. cap. Micant Coronæ, candelabra resplendent.* Johannes Diaconus in Episcopis Neapolitan. : *Altas ibidem fecit æreas Coronas, e quibus scilicet lucernæ seriatim dispositæ dependunt.* Gervasius Dorobernensis in Descriptione Ecclesiæ Cantuariensis : *In medio fori dependebat Corona deaurata viginti quatuor sustinens cereos.* Ægidius Aureæ Vilis Monachus cap. 53 : *Augustæ operantis Corona, quæ pendebat in medio Monasterio.* Vita B. Joannis Abbatis Gorziensis cap. 10 : *Taceo Coronas tam luminoso colore a laquearibus dependentes. Versus in-*

scripti a Theodorico Episc. Metensi Coronæ, quæ etiamnum in æde sacra Metensi conspicitur apud Meurissium :

Cujus in æde sacra rutilans micat ista Corona, Ad lumen turbæ, vel decus Ecclesiæ.

Continuator Historiæ Episcoporum Viridunensium n. 4 : *Templum S. Mariæ ita Coronis ornavit, ut si manu primam tangeres, usque ad novissimam omnes moverentur.*

CORONÆ PHARALES, apud Anastasium in Vitis PP. pag. 25. 26. Vide Phara.

† **CORONA ECCLESIE**, f. Pars Templi choro postica, quod ea pars fere desinat in circulum. Charta anni 1170. in Tabulario B. Mariæ de Charitate : *Duo altaria in Corona Ecclesiæ.*

CORONÆ CUM DELPHINIS ET LILIIS, apud Gregorium Magnum lib. 1. Epist. 66. et Anastasium in Vitis PP. pag. 17. 18. Vide Descriptionem nostram sanctæ Sophiæ n. 48. Ejusmodi coronas recensent passim Scriptores, Honorius Augustod. in Gemma animæ lib. 1. cap. 141. Hariulfus lib. 2. Chron. Centul. cap. 10. Anastas. in S. Silvestro, in S. Cælestino, in S. Marco, in Sergio pag. 13. 16. 17. 19. 60. Ardo Mon. in Vita sancti Benedicti Anian. cap. 5. n. 23. Vita S. Silvini Episcopi cap. 2. n. 21. Continuator Hist. Episcop. Viridunensium n. 3. Ratbertus de Casib. S. Galli cap. 9. Iso Magister de Mirac. S. Galli cap. 8. Udalricus in Statutis Cluniac. lib. 2. cap. 11. Petrus Venerab. in Statutis Cluniac. cap. 52. Flodoardus lib. 3. Hist. Rem. cap. 5. lib. 4. cap. 13. Chronicon Casinense lib. 3. cap. ult. Milo Monachus Elnonensis in Præfat. ad Vitam S. Amandi, S. Bernardus de Vita et morib. Cleric. cap. 11. Fulcardus de Miraculis S. Bertini cap. 2. Chron. Atinense pag. 501. etc.

CORONÆ, inter cimelia et ministeria sacra, non semel occurrunt in Chartis Hisp. Charta Christinæ filiæ Bermundi II. Regis apud Anton. de Ypez in Chron. Ord. S. Bened. tom. 5 : *Ad ministeria Ecclesiæ, cruces duas argenteas, calices duos argenteos, cum suis patenis, Coronas duas argenteas, cum candelabro uno argenteo, signos de metallos, etc.* Alia æræ 1016. ibid. : *Crucis, et calices, et Coronas pro in Ecclesia, etc.* Alia æræ 1111. tom. 6 : *Capsa argentea exaurata pensante solid. cm. dictatos pensante sol. 10. Corona argentea pensante sol. 30. etc.* Alia Ferdinandi M. Regis æræ 1101. apud eundem tom. 6 : *Alios similiter tres frontales argenteos singulis altaribus, Coronas tres aureas, una ex his cum sex alphas (unionibus) in gyro, et Coronas de... intus in ea pendens, alia est de... cum olovitreo aurea, tertia vero est diadema capitis mei aureum, et arcellinam de crystallo auro coopertum, etc.*

CORONA CONSECRATA, apud Anastas. Bibl. in sancto Zephyrino.

CORONA LINEA. Constitutiones Petri Episcopi Ruthenensis Legati Apostol. in insula Cyprio ann. 1313 : *Nec Coronam lineam ut Miles laicus, seu vavletus deferant Clerici.*

CORONÆ IN NUPTIIS. Tertullianus de Coronæ Militis cap. 13 : *Coronant et nuptiæ sponsos.* Sidonius lib. 1. Ep. 5 : *Jam quidem virgo tradita est, jam Corona sponsus, jam palmata consularis, jam cyclade pro-*

nuba, jam toga Senator honoratur. Nicolaus I. PP. in Responsis ad Consulta Bulgaror. cap. 3 : *Post hæc* (post peractam benedictionem nuptialem) *de Ecclesia egressi Coronas gestant, quæ semper in Ecclesia ipsa solitæ sunt reservari.* Anonymus in feminam loquacem pag. 6 : *Ὡς μικροῦ μὲν ῥίψας τὸν στέφανον ἐκ μέσων τῶν γάμων. Δαμ-βάνειν τοῦ γάμου στέφανα*, apud Theophanem in Chronico pag. 374. 397. 409. [Anonymus Combefisianus in Romano Lacapeno num. 23. Καὶ εὐλόγησεν Πέτρον καὶ Μαρίαν, καὶ τοὺς νυμφικοὺς στέφανους ταῖς αὐτῶν ἐπέθηκε κεφαλῶν.] Theophanes Cerameus Homil. 6 : *Καὶ τὸν στέφανον ὁναίροσπύλει, καὶ τὴν πασάδα καὶ τὸν ὀμηνάιν.* Adde Leonem Grammaticum pag. 449. 458. 479. Hinc Στεφάνωμ pro nuptiis, in Eucharologio, et Στεφανῖται, conjugio nexi, apud Theophanem in Chronico pag. 368. et ejus Continuatorem pag. 441. Bigami autem non coronantur, ut est in Nicephori Confessoris canone 10. Vide Chronicon Orientale ab Ecchellensi editum pag. 137. Goarum ad Eucharolog. [et Gloss. med. Græcit. in Στέφαναι.]

CORONÆ in mundo muliebri. Vetus Statutum ann. 1283 : *Nul Bourgeois ne Bourgeoise ne portera verd ne gris, ne ermine, et se delivreront de ceux qu'ils ont de Pasques prochain en un an, et ne porteront et ne pourront porter or, ne pierres precieuses, ne ceinture d'or ne à perles, ne Couronnes d'or ne d'argent.*

* *Le Roman du Riche homme et du Laidre Ms :*

Les femmes font encore pis,.....

Couronnes d'or, riches capiaus,

Et dras de soie boins et biaux.

Vide supra Circulus 1. Couronne vero, pro Assemblée, Corona, consessus. Le Roman de Robert le Diable Ms :

Jurés avant que sans hoisdie

Li donrez vestre fille sage,

S'il le veut prendre, en mariage,.....

Et le vostre fille i ferés

Venir à toute la Couronne

* **CORONA**, Vitorum quoque fuit ornamentum, a forma rotunda sic dictum. Stat. S. Capellæ Bitur. ann. 1407. ex Bibl. reg. : *Item quod omnes et singuli de collegio predicto deferant Coronas honorabiles et decentes ad honorem ecclesiæ, non tamen sicut advocati aut laici, sed tanquam ecclesiastici viri, ut differentia inter clerum et laicos sit.* Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 124. Charthoph. reg. ch. 163 : *Une Couronne d'argent dorée du pris de environ v. frans, laquelle estoit de la façon de celles, que portent entour leurs colz nostre très-cher et amé cousin le sire de Concy et ses gens.*

* **CORONA PAPYRI** meretricibus in ignominie signum imposita. Stat. Astæ collat. 11. cap. 124. pag. 37. vº : *Item statutum est, quod aliqua mulier secularis inhonestæ vitæ non audeat habitare in domo habitatio- nis alicujus presbiteri vel alicujus alterius religiosi, vel sacratæ personæ,..... et quæ contrafecerit pro qualibet vice condemnatur et puniatur in lib. xv. Asten. quas si non solverit infra decem dies a die condemnationis numerandos, per civitatem Asten. publice fustigetur, cum Corona una papyri in capite. Vide Mitra.*

* **CORONA**. Ordo de Corona. Vide infra in Ordo 6.

CORONAMENTUM, Festum Regium, Curia Regalis, in qua Reges coronari solenni ritu solebant. Hugo de Cleriis de Senescallia Francie: *Si vero ad Coronamenta Regis Comes ire voluerit, Senescallus preparare et liberare faciet hospitium, etc.* Occurrit ibi non semel hac notione, ubi et *Dies coronæ Regis* dicitur. [*Rege Angliæ propter Coronamentum suum in Anglia commorante, in Chronico Thron. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1038.*] Vide *Curia coronata*.

CORONARI dicitur civitas, cum festa gaudia concelebrat. Luithprandus lib. 3. cap. 7: *Tota mox civitas Coronatur, et Romanus Pater Basileos appellatur.* Otto de S. Blasio cap. 39: *Tota Coronatur civitas, tapetibus sertisque diversi generis et pretii compita illustrantibus, thure, myrrha, aliisque speciebus odoriferis, intus et extra civitatem redolentibus plateis.* Et cap. 51: *Ottonemque Regem regali ambitione Coronata civitate cum maximo triumpho susceperunt.* Theophanes in Constantino Magno de Constantinopolitanis: *Τὴν πόλιν στεφανώσαντες εἰσεδέξαντο μετὰ χαρᾶς τὸν νικητὴν Κωνσταντῖνον, etc.* Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 10. de Nuptiarum Mauricii solemnitate: *Ἡ δὲ πόλις ἐπανηγύρισεν ἐν ἡμέραις ἑπτὰ, ἀργυρείς τε ἐστεφανώτο σκεύεσι, etc.* Ex Tertulliano in Apol. cap. 35. ad Uxor. lib. 2. cap. 6. et de Idol. cap. 15. docemur in hisce occasionibus ædium postes corollis exornari solitos. Vide Glossar. med. Græcit. in *Στεφανῶν*.

CORONARIUM, *Ἐπὶ στεφανώμα*, in Glossis Gr. Lat. Vide *Aurum*.

CORONARIUM OPUS, apud Vitruvium lib. 7. cap. 6. et Anonymum de re architecton. cap. 23. de quo Philander ad eundem Vitruvium.

CORONARIUS, *Στεφανοπλόκος*, in Gl. Gr. Lat.

CORONARI, Idem qui *Coronatores*, de quibus infra, apud Radulphum in Miraculis S. Richardi Episc. Cistercens. n. 11.

Cron-Asche, Germ. Cinis probatissimus, quem *Coronarium* vocant. Chytrens in Nomencl. Saxon. pag. 238. ADEL.

CORONATOR, Anglis, dicitur Judex placitorum *Coronæ*, seu quorum cognitio ad *Coronam* speciatim pertinet; verbi gratia de homicidiis, murdris, et aliis hujusmodi criminibus *Coronam* Regis spectantibus. Spelmanus: *Coronator, apud nos Coronæ Officialis per vetustus est, ad tuendam pacem et dignitatem Regiam in quovis Comitatu populi suffragiis constitutus. Olim non minor equite aurato, sed diminuta hodie potestate, quatuor plerumque eliguntur, qui in exquirendis homicidiis operam præsertim navant. Universis præest Capitalis Justitarius Banci Regis, qui ideo summus Angliæ Coronator habitus est.* De ejus officio et auctoritate multa habent Leges Malcolm II. Scotor. Regis cap. 15. 16. Statutum i. Westmonasteriense cap. 10. Bracton. lib. 3. tract. de Corona cap. 5. Fleta lib. 1. cap. 18. 20. Joannes Brito Herefordiensis cap. 1. Guillelmus Stanfford. lib. de Placitis *Coronæ* cap. 51. 52. Rastallus in Exposit. vocum Juris Anglici, et Skenens lib. de Verbor. significat. verbo *Coroner*.

Addit idem Stanffordius lib. 2. cap. 31. Majorem Londinensem *Coronatoris* officio semper fungi, id est, illius jurisdictionem ac cognitionem eandem esse ac *Coronatorum*, ex indulto scilicet Henrici I. quod habetur in Legibus ejusdem Regis post caput secundum. Id etiam privilegii concessum Sandwico et *Stouores* tradit Wilhelmus Thorn. ann. 1367: *Nec est in prædicta villa de Sandwico et Stonores aliquis Judex Coronæ, qui vulgo dicitur Coroner, nisi ipse Major cum suis juratis.* Ejusmodi *Coronatorum* passim mentio occurrit apud Scriptores et Historicos Anglicos. Vide *Placita Coronæ*.

† **CORONATORIA**, Dignitas *Coronatoris*, apud Rymerum tom. 12. part. 78. cap. 2. Vide *Raglorium*.

† **CORONATORIUS**, *Coronarius*, Pertinens ad *Coronam* regiam. Sallas Malaspinæ Rerum Sicularum lib. 4. n. 9. apud Baluz. Miscell. tom. 6. pag. 299: *Aciei primæ præerat Jacobus de Gaucelino, secundæ regius Marescallus, qui regis Caroli verisimiliter simulabat personam, pro eo quod ejus receperat Coronatoria munimenta, et insignem sedebat sonipedem phaleris more regio et cooperturis ornatum.*

† 1. **CORONATUS**, Clericus, vel Gentilium sacerdos. Vide *Coronati* post *Corona clericalis*.

2. **CORONATUS**, Nummus aureus Ducum Burgundiæ et Comitum Flandriæ. Vide Froissartem 4. vol. cap. 67. extremo.

✎ Non semel etiam memorantur *Coronati* in Chartis Provincialibus XIII. sæculi et seqq. *Coronati Regales*, in Statutis Massil. lib. 1. cap. 40. 69. etc. ut et in Litteris Johannæ Reginæ pro Massiliensibus ann. 1364. ex Schedis D. Le Fournier. *Provinciales Coronati veteres et novi*, in Charta Guillelmi Estandardi Senescalli Provinciæ ann. 1267. e MS. D. Brunet fol. 70. *Coronati parvi*, in Homagio Hugoni Episc. Aptensi præstito ann. 1310. cujus locus refertur in voce *Casbovis*. Vide *Moneta*.

3. **CORONATUS**, *CORONATORUM* COHORS, cujus Tribunus exstitit Valentinianus, postmodum Imperator, ut scribit Theophanes pag. 43: *Τριβούνης τότε ὦν τῶν Κορωνάτων λεγόμενων νομάρχου.* Sed Κορωνάτων restituit viri docti.

* **CORONDALLUM**, Ligni genus. Repar. factæ in senescal. Careass. ann. 1435: *Pro duodecim cannis cum dimidia Coronadalli, et pro media sarcinata de polpre de coralli, etc.*

** **CORONELLA**, Forma panis, in Ruodlieb fr. 4. vers. 86.

† **CORONELLUS**, Hisp. *Coronel*, Gall. *Colonel*, Chiliarchus, Tribunus. Gomerius lib. 6. de Gestis Francisci Ximenii pag. 108: *Erat in hac sententia ut milites tribunos, quos Coronellos appellari diximus, etc.*

† **CORONIX**, Tabellæ margo quadrata, Gall. *Quadre*, ab Italo *Cornice*, Gall. *Corniche*, *Bordure de tableau*. Joan. Ant. Gabutins in Vita B. Pii V. PP. tom. 1. Maii pag. 718: *Alterius pontificis imaginem cum lignea Coronice combusta.*

* **CORONNUS**, Angulus, Gall. *Coin*, *encogruve*, alias *Coron*, *Couron* et *Quoron*. Charta ann. 1280. ex Chartul. S. Vincent.

Laudun.: *Juxta pratum Roberti dicti le Charlier, et ab illa meta usque ad metam, quæ est juxta Coronnum prati dicti Roberti carlarü..... Juxta semitam cantiguam Coronno bosci de Cornella,..... usque ad illam metam, quæ est juxta alium Coronnum terrarum prædictarum S. Vincentii et alium Coronnum dicti bosci..... Prout dictæ escluse ad præsens se proportionant, et a dictis escluis usque ad Coronnum prati hospitalariæ. Pactum inter Radulph. de Praellis et commun. de Vailli ann. 1311. in Reg. 48. Chartoph. reg. cl. 8: *La cloture d'icele (maison) se comporte de ancienneté jusques au Quoron dou jardin de Courdemaine;..... et de ce Quoron tout selonc ladite voie qui joint à la vigne, qui fu Jehan Fagot, jusques au quoring de ladite voie;... et du Coron de la rue devant la maison S. Vincent.* Comput. Rob. de Seris in Reg. 5. fol. 5. rº: *Aus quatre Corons de la couverture quatre keues de mesmes.* Infra: *Courons.* Chron. in Ch. ann. 1254. ex Chartul. Fidem. fol. 3. Guill. Guiart. ad ann. 1241:*

En Mautac fait sa gent embatre,
Qui tantost vont la tour abatre
Jusqu'en terre à chascun Coron.

Vide supra *Cornetum* 1.

† **CORONULA**, Parva *corona* seu parvum candelabrum in modum *coronæ*. Translatio S. Gorgonii Martyris inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 2. pag. 213: *Pervenit demum ad stationem Abbatis, ubi ex more dependebat Coronula argentea cum candelis.* Vide *Corona*, *Candelabrum*.

† **COROPLASTES**, Κοροπλάστης, Effictor puparum, quibus virgines in prima pueritia luditare solent.

COROPLATES, *Corpolatius*. Vide *Coropalata*.

† **COROVATA**, pro *Corvata*, Operarum præbitio, Gall. *Corvée*. Vide locum in *Cignonus*.

† **CORPALASIUS**, CORPALATIUS, Vide i: Cura 5.

* **CORPELLUS**, pro *Copellus*, Assula recisamentum, Gall. *Copeau*. Reg. S. Just. ex Cam. Comput. Paris. fol. 191. vº: *Iten habet Corpellos forestæ, quam rex facit scindi. Item si rex det alicui mesrenum, habet Corpellos, quos carpentarii dimitunt.* Vide supra *Copellus* 2.

* Aliud vero sonat *Corpel*, capulum scilicet, Gall. *Poignée*, in Lit. remiss. apr. 1405. ex Reg. 160. Chartoph. reg. cl. 214: *Le suppliant avoit pris et emblé u Corpel d'une dague d'argent.*

CORPODICINA, in Gloss. Lat. Græc. Κορποδίκη. Vide *Corficina*. [Lege et vide *Corporicida*.]

CORPORALE, Palla, qua *Sacrificia* contegitur in altari. Leges Alphonsi I. Reg. Castellæ part. 1. tit. 4. lege 57: *Corporales, son dichos aquellos pannos blancos, que ponen sobre el caliz, con que cubren, quando faze el clérigo el sacramento del Corpus Domini, e estos non deven de sergo, nin de panno tinto, mas de panno de lino puro e blanco.* Sindone, quam summus *Corporale* nominare, apud Amalarium lib. 1. de Eccles. offic. cap. 19. *Chrisma* quod a quibusdam *Corporalis* appellatur apud Glabrum Rodulfum lib. 5. cap.

Corporalis palla, in Ordine Romano, et in Libro Sacramentor. Gregorii Magni, in Missali Francor. vet. pag. 400. in Capitul. Caroli Magni lib. 7. cap. 334. [* 431.] in Vita S. Theotonii Canonici Regular. cap. 1. n. 5. apud Innocent. III. PP. lib. 2. Myster. cap. 56. et Durandum. lib. 4. cap. 29. *Corporale pallium*, in Epist. 11. S. Bonifacii Archiepiscopi Moguntini. *Pallium altaris*, *Pallium quo sacra munera conteguntur*, apud Gregorium Turon. lib. 7. cap. 22. *Cooperitorium*, quo altare dominicum cum oblationibus tegitur : quod ponitur super munera altaris, apud eund. de Vitis Patrum cap. 8. Καλυμνίον, in Vita S. Lucæ junioris cap. 6. n. 42. Bernardus Monachus in Consuetudinibus Cluniacensibus MSS. cap. 37. de Corporali : Nam et alterum simplum semper servatur in scrinio super sinistrum cornu altaris, sicut ego accepi, propter hoc maxime, ut ad manum possit esse contra periculum ignis, contra quod, si forte contigerit, creditur a multis quod multum valet expansum. Atqui *Corporale Dominico corpore consecratum ad extinguendum incendium projici vetat Concil. Salungstadiense ann. 1012. can. 6. Corporalia autem linea esse jubentur. Alcinus lib. 1. Divin. offic. et ex eo Remigius Autiodor. lib. de Celebrat. Missæ : Corporale, cui superponitur Dominicum corpus, non aliud quam lineum oportet esse, quoniam Ioseph linteam mundum emit, unde Corpus Dominicum involvit. Honorius Augustod. b. 1. cap. 89 : Silvester PP. Lineo Corporali offerri statuit. Vide eundem cap. 46. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. ap. 20 : Corporalia autem de purissimo et candidissimo panno præparari oportet, et in capsulis mundis vel lineis sacculis diligenter complicata reponi. [Similia leguntur in statutis Ecclesiæ Biterrensis ann. 1368. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 634.] Quomodo autem ea abluantur, habes in libro Sacram. Gregorii M. pag. 235. apud Baldricum in Consuet. Cluniac. lib. 3. cap. 4. et Lanfrancum in Decretis pro Ordine Benedicti cap. 6. Vide Ditmarum pag. 88. Petrum Diacon. lib. 4. Chron. Casin. p. 72. Rigordum ann. 1183. Durandum 1. 4. Ration. cap. 29. num. 2. etc. [* Charta Helbert. Archiep. Mogunt. ann. 1132. in Iuden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 103 : Electus autem (Abbas monasterii Schonaensis) a nobis sive a posteris nostris instituitur et a proprio suo archiepiscopo consecretur, qui annuatim in festo B. Martini indum Corporale super ipsum (an ipsius?) arere representabit, in memoriam et argumentum, quod ejus cenobium de patrimonio B. Martini.] Unde nostris *Corporalier*, *Corporarium* etc. Inventar. ann. 1316. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 84. rº : Item un *Corpalier broudé*, xl. s. Aliud ann. 1403. in Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 217. 2 : *Parement d'aube et amict de drap vermeil*. Item un *Corporalier de mesme*. 3 : *sacra pyxide*, in qua asservatur Corpus Christi, unde nomen, occurrit in Inventar. honor. ducis Bitur. ann. 1416. fol. 1. v. ex ead. Cam. Comput. : Item un *Corpalier d'yvoire*, le couvercle de la pyxide à images d'écaïlle. Inventar. Gall. S.*

Capellæ Paris : Item un *Corporallier d'argent esmaillié à tout le couvercle*.

CORPORALE CRIMEN, Lapsus carnis, lapsus corporalis, et carnale delictum, apud Isidorum Ispalensem in Epist. ad Massenum Episcopum. Gregorius M. lib. 1. Epist. 34 : *Paulum Diaclynæ civitatis Episcopum inter alia mala in Corporale crimen lapsum. Corporale peccatum*, apud Ferrandum Diacon. in Brev. cap. 117. ex Conc. Neocæs. cap. 8. al. 9.

* **CORPORALIA** vel INCORPORALIA, Bona quævis; *Corporalia*, quorum fructus sive redditus statuti et stabiles sunt; *Incorporalia* vero, quorum fortuiti et improvisi fructus, vulgo *Casuels*. Charta Raym. Bereng. comit. Prov. ann. 1230. ex Bihl. reg. cot. 792 : *Donamus..... tibi prædicto Romeo quidquid Jordanus Riquerius quondam habet, vel possedit, vel quasi, in civitate Nicie, in ejus territorio, sive fuit mihi, Corporalia vel Incorporalia, vel quasi*. Charta ann. 1334. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1358 : *Item habent dicti condomini in castellania seu baronia et castris prædictis pro indiviso..... pedagia per terram et aquam, piscaria, venationes, laudamina et multa alia consimilia, quæ confirmari (sic) non possunt, cum sint jura Incorporalia. Jus ad Corporale vel Incorporale*, in Ch. ann. 1231. ex Tabul. S. Vict. Massil.

† **CORPORALIS**. Epist. Johan. de Monasteriolo ad Nicolaum de Clemengis apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1341 : *Quorum tamen Capitaneus, et, ut ipsi vocant, Corporalis, permodico antea tempore, ad Regem legatum cum aliis civitatibus Venetis, fuerant me sciente quam multipliciter honorati*.

* **CORPORALIOR**, Gr. σπουδαιότερος. Vct. Interpres comment. Origen. tract. 30 : *Et vide si potes in singulis quibusque classibus eos, qui Corporaliores et mundialiores fuerunt, dicere mulieres*.

† **CORPORALIS FIDES**, Idem quod *Corporale juramentum* in Chartulario S. Vincentii Cenoman. fol. 74. [* *Fide prestita Corporali promissimus*, in Chart. ann. 1308. ap. Schannat. in Probat. Hist. Fuld. pag. 223. *Fidelitatis homagium Corporale*, in Chart. Carol. IV. Imper. ann. 1349. ap. Haltaus. voce *Huld* col. 966.]

† **CORPORALE JURAMENTUM**, Quod præstatatur protensa manu, tactis sive inspectis sacrosanctis Evangeliiis, Cruce Dominica, vel Sanctorum reliquiis admotis. Charta Stephani Dom. de Villars pro Ecclesia Insulæ Barbaræ ann. 1226. in Maceris ejusdem Monasterii tom. 1. pag. 140 : *Quittavi, et pro me et successoribus meis promisi Corporali præstito juramento*. Similia occurrunt apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 460. et 465. et plura in voce *Juramentum*.

† **INCORPORALEM POSSESSIONEM Aliquem mittere**, Aliquem verum rei alicujus possessorem solemniter ritu declarare, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 1. pag. 266. et tom. 5. pag. 558. [* *In Incorporalem Possessionem inducere*, in chart. ann. 1258. ap. Kopp. Init. Fæder. Helvet. pag. 11.]

* **CORPORALIS DOMINUS**. Vide infra in *Dominus* II.

* **CORPORALIS JUSTITIA**. Vide infra in *Justitia* I.

** **CORPORALIS RESIDENTIA**. Chart. Adolphi Comit. Nassov. ann. 1287. in Sechil-teri Com. J. Feud. Alem. pag. 440 : *Ad idem castrum locemus probum et honestum militem inibi frequenter cum Corporali Residentia remansurum*.

† **CORPORALITAS**, Res corporea. Utuntur Tertu. de Anima cap. 7. et 9. Guibertus lib. 4. de Pigneribus Sanctorum cap. 1. § 2. et cap. 2. § 2.

1. **CORPORALITER** et legitimo jure prædia possidere, in Edicto Theoderici Regis cap. 142. [*Corporaliter jurare pro Corporale juramentum præstare* apud Rymerum tom. 1. pag. 353. col. 1. *Altare Corporaliter tangere*, simili notione, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 130. col. 2.] [* *In possessionem mittatis finaliter, Corporaliter, etc.* in charta sec. XIV. ap. Haltaus. voce *Leiblich*, Glossar. col. 1246.]

* Vere, reipsa. Charta ann. 877. apud Mabill. tom. 3. Annal. Bened. pag. 683. col. 1 : *Quidam reverendus cœnobii basilicæ S. Martini... quo Corporaliter ejusdem venerandum corpus quiescit, etc.*

* 2. **CORPORALITER**, Quantum ad corpus. Passio SS. Serap. et Sabinæ tom. 6. Aug. pag. 502. col. 1 : *Juvenes vero..... neque loqui poterant; tantummodo oculi eorum erant aperti Corporaliter*.

1. **CORPORARE**, Sauciare, ferire, in Gloss. MS. Reg. Cod. 1013. Apud Joann. de Janua est *Corporeum facere, vel impinguare, vel in corpus immittere, vel ad sustentamentum et augmentum corporis sumere*. Gl. Isonis : *Indidit, Corporavit*; ubi Prudentius Hymn. 11. v. 51 :

Hic ille natalis dies,
Quo te Creator ardens
Spiravit, et limo indidit,
Sermone Carmen glutinans.

Vide *Incorporare*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Corporare, Corporer. Corporatio. Corporatus*.

* 2. **CORPORARE**, Acquirere, possessionem rei alicujus adipisci. Vide *Corporatio*, 2. Charta ann. 1258. ex Chartul. S. Euvrt. Aurel. : *Duo sextaria metalli reddituales super terram, quam Corporavimus ego et Johannes maritus meus quondam. Sed leg. fortassis Comparavimus*.

† **CORPORASCERE**, Corpus fieri, apud Claudium Mamertum lib. 1. cap. 14.

CORPORATI, Urbium incolæ, qui ex certis Corporibus erant, præsertim artificum : quippe, ut est apud Lampridium, Alexander Severus Romæ Corpora constituit, pene omnium omnino artium. In provinciis etiam extitere. Corporatos civitatis Alexandrinæ memorat lex unica Cod. de Alexandrin. pleb. primat. (11, 29.) Id etiam patet ex Cod. Theod. non uno loco. Liberatus Diac. cap. 20 : *Habens autem consentaneos aliquantos ex Clero, et possessores civitatis, et Corporatos, et milites, et nobiles*. Erant autem Corpora publicis obsequiis deputata, ut est in Novella Severi 2. cujus meminit Papianus tit. 46. Relatio Symmachii P. V. apud Baronium ann. 418. n. 73 : *Corporatos Officii quoque interminatus sum*. Infra ann. 419. n. 32 : *Ego autem tam Corporatis directis, quam omni Officio, ideo illuc ire non potui, etc.* Vide titulum Codicis Theod.

de Privileg. Corporat. et ibi Gotofredum. [** et Savin. Tractat. jur. Roman. cap. 2. § 88.]

1. **CORPORATIO**, Christi incarnatio, in Missa Mozarabum: [ubi etiam *Corporatio* vocatur prima novem partium contractæ Hostiæ, ut in voce *Hostia* dicitur. S. Ambrosius in altera Apologia David n. 33: *Dicit aliquis: Qua ratione et adulterium et homicidium commiserit Dominici generis Auctor electus a Deo? Aliud dico: Talis Auctor Dominici fuit corporis eligendus. Quid est enim Corporatio, nisi remissio peccatorum?*] Vide *Corporare*, [et *Corporatus*.]

2. **CORPORATIO**, Vox Leguleiorum Anglicorum, qua denotant rem permanentem quæ potest habere successionem. Est vero *Corporatio* composita ex diversis partibus, et in unum corpus coacta, quarum aliæ caput sunt, aliæ membra, totum vero simul junctum *Corporationem* faciunt. Multiplex autem est *Corporatio*: alia enim spiritualis, quæ constat ex personis religiosis et manumortuis in Lege, ut sunt Abbas et Conventus: alia spiritualis et personarum quæ in Lege sunt, ut sunt Decani, et Capitula, et Magistri Collegiorum, vel Hospitalium: alia est præterea *Corporatio temporalis* ex Legis auctoritate, ut sunt Majores et Communitates: denique est *Corporatio temporalis* ex usu recepto et communi Lege, uti sunt Parlamentales Conventus. Ita Rastallus.

* 3. **CORPORATIO**, **CORPORATUS**. Vide supra *Corporare* 1.

CORPORATURA, Σωμαρχία, in Gloss. Gr. Lat. Exercitatio corporis. In MS. habetur *Corporatum*. Oecurrit vox *Corporatura* in Notis Tyronis.

† **CORPORATUS**, Incarnatus. Verbum *Corporatum*, in Concilio Toletano XVI.

† 1. **CORPOREITAS**, Statura. Vito Carnotensis in Vita B. Humilianæ tom. 4. Maii pag. 391: *Occurrit ad propriam sui formam, scilicet serpentinam, quam abhorre consueverunt maxime mulieres; et ipsa forma magnæ Corporeitatis suscepta subito sibi apparuit.*

* 2. **CORPOREITAS**, Densitas, Gall. *Corps*. Leonardus in Speculo lapidum lib. 1. cap. 1: *Cum duo elementa, videlicet terra et aqua majorem Corporitatem sive densitatem reliquis duobus elementis habere videantur, etc.*

CORPORICIDA, Lanio, macellarius, παρὰκτενός, in veteribus Glossis.

CORPOROSUS, Corpulentus, εὐσωπύς, in Gloss. Gr. Lat.

* Nostris, *Corporeus* et *Corporu*, eodem sensu. Lit. ann. 1473. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1016: *Icellui Thierry, qui estoit homme grant, Corporu, fort, hardy, etc.* Vita J. C. Ms:

Biaus est et gens et avenans,
Et forment Corporeus et grans.

Bestiarius Ms.:

L'oliphant est moult Corporu.

* **CORPORULENTIA**, Materia unde corpus compositum est. S. Victrie. Rotomag. epise. Lib. de Laude SS. cap. 7. apud. D. Le Beuf tom. 2. Collect. var. script. pag. xxix: *Si quidem unam Corporulentie massam, scriptura insinuante, colligimus. Quotus enim quis aut natura tam*

brutus, aut rationis expers inveniri queat, qui neget feminam ex viri lateribus sumpsisse principium?

† **CORPORUPTUS**, Herniosus, ramicosus, Gall. *Hernieux*. Miracula B. Simonis Eremitæ tom. 2. Aprilis pag. 822: *Erat impedita et sanchata ab utraque parte et Corporupta ante.*

CORPUS, **HOMO DE CORPORE**. Vide *Homo*. **CORPUS DOMINI**, Hostia sacra. Joann. Villaneus lib. 8. cap. 80: *Promise tutto per sacramento in sul Corpus Domini*. Idem lib. 12. cap. 2: *Ginrato sopra il Corpus Domini*. Adde cap. 35.

* Pontif. Ms. eccl. Elnens. ubi de Dedicat. eccl: *Pontifex paret reliquias in altari consecrando includendas;... vel deficientibus reliquiis ponat Corpus Domini*. Charta Ludov. XI. ann. 1477. ex Bihl. reg.: *A l'élévation du Corpus Domini, etc.*

* **CORPUS CHRISTI**, Incruentum Christianorum sacrificium, in quo Corpus Christi conficitur. Testam. Bertr. de Borno dom. de Altoforti ann. 1360: *Postea de dicto panno fiat quedam cappa sive chazilla, cum qua in dicta ecclesia S. Eligii missæ dicantur et celebretur Corpus Christi*. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 241: *Les exposans trouverent un jeune homme couchié sur l'autel de la Magdalaine, où l'en chante et célèbre continuellement le Corps Nostre Seigneur.*

CORPUS POLITICUM, dicuntur Episcopi, Abbates, Priores, Decani, Ecclesiarum participes, et ejusmodi, qui succedunt personaliter tantum. Rastallus.

CORPUS CASTRI. Castrum ipsum, absque adjaçenti Burgo. Constitutio Petri I. Reg. Aragon. ann. 1228. MS: *Item mansiones aliquis non incendat, vel alias ignem subponat ad nocendum. Si vero Barones nostri vel Milites guerram inter se habuerint, et ad expugnandum castrum vel fortitudinem inimicorum suorum venient, et in expugnando ipso Corpore castri vel fortitudinis, si ignem supposuerint, non teneantur pro pace fracta*. Villharduinus n. 203: *D'autre part le bras de S. George ne tenoient que le Cors de l'Espigal, et tote la terre si tenoit Toldres Lascrez*. Adde Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 38. 59.

† **CORPUS CORPORATUM**, Collegium, sodalitium, apud Rymerum tom. 15. pag. 108. col. 1. et alibi.

* Chron. Joan. Whethamst. pag. 393: *Ita semper, quod... hereditamenta superius recitata, data vobis, sive alicui alteri personæ, vel Corpori Corporato, etc.*

† **CORPUS ECCLESIE**, pro Navi Ecclesie seu pro priori ejus parte, Gall. *Nef*, accipitur in Concilio Mexicano ann. 1585.

CORPUS JURIS, ita vulgo Codices Juris civilis appellamus. Formula 16. ex Baluzianis: *Ut lex mundana Theodosiano Corpore arbitratus discernit.*

† **CORPUS PRÆBENDÆ**, Præbenda ipsa, seu Portio bonorum Ecclesie ad unum pertinens Canonicum. Charta anni 1367. apud Miræum tom. 2. Diplom. Belg. pag. 893. edit. 1723: *Item quod quilibet Canonicus, qui nunc est, sit contentus de Corpore seu grosso suæ præbendæ, quod habuit ante erectionem dictæ Ecclesie Collegiatæ*. Vide *Præbenda*.

* Charta Barthol. episc. Paris. ann. 1226. ex Chartul. Paris. fol. 40: *Quod canonicus nihil percipiat de Corpore præbendæ suæ, nisi prius residentiam perfecrit... Corpus autem præbendæ dicimus illud quod percipitur præter distributiones cotidianas, quæ illis solis dantur, qui personaliter et præsentialiter intersunt.*

† **CORPUS SIGNATURE**. Bleynianus Institut. lib. 1. pag. 89: *Cæterum quod ex subscriptionibus et annotationibus hujusmodi suæ junctis supplicationi emergit, Signaturæ appellatur... ipsaque supplicatio in fine subscripta, Corpus signature... dicitur.*

* **CORPUS REGIS**, Rex ipse, vulgo *La personne du Roy*. Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 4. rº. ad ann. 1413: *Moulia seu fermalia, et alia jocalia pro Corpore regis.*

* **CORPUS ABBATIE**, Ejusdem septum ambitus, Gall. *Enceinte*. Charta Henr. archiep. Senon. ann. 1255. ex Chartul. Maurigniæ: *Concedens dictus abbas, quod ipsi et successores sui... teneantur eidem conventui singulis annis solvere et tradere ex granariis abbatis in Corpore abbatiæ... dicti octo modios bladi*. In Charta vero abbat. ann. 1254. eadem de re legitur: *in gravio nostro de Maurigniaco.*

* **CORPUS FLUVII**, Uhi integer flu. Stat. Mutin. rubr. 7. pag. 1. vº: *Quod aquis non audeat extrahere aquam de Corpore Scultemne inferius, nisi per canalina per quæ aqua extrahi solet.*

* **CORPUS VILLÆ**, Ejus pars interior. Charta ann. 1214. in Chartul. Camp. fol. 146. rº: *Notum facio.... quod domum meam de Herviaco, quæ in Corpore villa Herviaci sita est, cum toto porprisio suo, etc.*

* **CORPUS DOMUS**, Gall. *Corps de log*. Aedium pars præcipua. Libert. villæ Poix ann. 1208. tom. 7. Ordin. Franc. pag. 605. art. 14: *Quicumque tem advena accesserit,.... si conduxerit cum alicujus, ita quod in principali Corpore ejusdem domus maneat, etc.*

* **CORPUS**, Lorica, Gall. *Corps de ras*. Inventar. bonor. Raym. de V. nova Ms. ann. 1449: *Sequuntur ea, reperta fuerunt in camera alia superiori primo, sedecim Corpus pro armis. Item a massa ferri.*

* **CORPUS**, Rei alienius summa, Total. Reg. Cam. Comput. in Bibl. asservatum Cod. 8406. fol. 102. vº: *mus incheriator sen mercator debet cum Corpore vendæ. Id est, integrum conditionis pretium.*

* **CORPUS**, Cujusvis rei basis et fundamentum. Testam. Guill. de Meled. chiep. Senon. ann. 1376. in Reg. Chartoph. reg. ch. 338: *Item Corpus eorum, super quos dicta crux infixæ est, et plures reliquæ plurimorum sanctorum eisdem.*

* **CORPUS**, nude, Cadaver, exan corpus. Lex Sal. tit. 8. De Corporibus poliat. *Corps naturel*, eadem acceptio apud Math. de Couciaco in Hist. VII. ubi de ejus funebri pompa pag. 3. *Un chariot de cuir bonilly, dans lequel le Corps naturel dudit fen roy, bien embausmé. Unde Corps vel Feste*

Corps, Exequias et exequiarum convivium nuncupabant. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 250. bis : *Il estoit venuz à la table où il disnoit à la feste d'un Corps*. Aliæ ejusd. ann. ibid. ch. 58 : *Après ce que l'exposant et son pere vent soupé au Corps de seu Gilet Morelet*, c. Stat. pro sartoribus Rotomag. ann. 1387. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 10. art. 3 : *Que nul d'icelui mestier ne oist ouvrer au Samedi,..... excepté la besogne de noz seigneurs et de noz dames les yaulx, et robes de Corps et de nopces.*

* **CORPUS PRO CORPORE**, Phrasis Gallica, *Corps pour corps*, Vadem se pro altero. Memor. C. Cam. Comput. Paris. fol. 2. v.º. ad ann. 1359 : *Applegiaverunt eundem Johannem Corpus pro corpore ad lucendum ipsum et faciendum comparere continue coram gentibus compotorum.*

* **CORPUS FACERE**, Gall. *Faire corps*, cur de collegio scabinorum, qui res publicas administrant. Charta ann. 1310. Tabul. Corb. : *Accessimus ad quandam domum in medio mercati dictæ villæ (Corvæ) sitam, in qua consueverunt major et minor dictæ villæ, tempore quo exercebant dicta villa, Corpus et communiam facere, videlicet banna et proclamationes suas.*

* **CORR**. Capitulare Ludovici II. Imp. tit. cap. 16. Edit. Baluzianæ : *Porcellum unum, annonam ad caballos modios sex, fœda Corr. tres, mel, etc.* Vide *Conredium*. Ap. Pertz. pag. 482 : *Fœnum Carradas*.

* **CORRATA**. Charta Guidonis Fuleodii i Columbum lib. 3. de Episcop. Val. : *Corratas insuper et ligna in vigilia diei Domini in omnibus hominibus totius civitatis eidem Domino Episcopo adjudico, totius Clericis et militibus.* Legendum est *Corvatas*. Vide *Corvata*. [Crediderimus esse Præstationis genus. Recogn. de la apud Vivarienses tom. 2. fol. 356. *Sex denarii Turon. pro Corvatis unius annis cum dimidio.* Et fol. seq. : *De fructu r. Carter. cum dimidia pro una Corvata*.]

* **CORRATAGIUM**, **CORRETAGIUM**, Jus officium *corratarii* seu *proxenetæ*, Gall. *Corratage*, alias *Courratage*; sed et *Coulette*, ut in Charta scabin. Duac. ann. 106. ex Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 154 : *provisis et emolumentis..... dou Coulette des vins, etc.* Vide mox in *Courratage*. Charta ann. 1114. ex Tabul. episc. : *Concessit... quod ipsi (monachi) et ceteri homines sub ipso monasterio et suis membris manentes... a molituris, et tagiis, ... in perpetuum liberi sint.* ann. 1376. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 69. art. 6 : *Corraterius nuncius quolibet in dicto loco de Paulhe instituitur,..... qui emolumentum pro Corratage levat, prout corraterii de Competro Agassato levabunt et exigent : cui Corratagium detur, si vendi non potest.* Libert. Avenioneti ann. 1463. in Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 347 : *Potest dicti consules exigere.... Corratagium unum præparatorum et crudorum, ac Corratagium minutum.* Adde Hist.

Nem. inter Probat. tom. 4. pag. 31. col. 2. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 2. r.º. : *Dom. Petrus de Chamblis pater cscambiavit cum domino rege duas partes quartæ partis Corretagii Campaniæ.* Charta Phil. V. ann. 1319. in Reg. 58. fol. 27. v.º. : *Quodlibet dolium vini xij. denarios pro Corretagio solvet, de cujusmodi Corretagio corratarii habebunt vj. denarios, et nobis residuum remanebit.* Alia Phil. Pulc. ann. 1305. in Lib. rub. ejusd. Cam. Comput. fol. 167. r.º. col. 2 : *Sept cens livres Tournois de rente perpétuel... sus les profiz et en la recepte de nostre vicontée de l'yaue de Roen, en restor des deuz parz du quart du Courratage des foires de Champagne.* Cauretage tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 460. art. 10. Vide infra *Courretagium*.

* **CORRATARIUS**, ut mox *Corraterius*. Pactum inter Jacobum Aragoniæ Regem Montisque Pessullani Dominum et Berengarium Magalonæ Episcop. ann. 1278 : *Quia Corratarios et proxenetas habitantes, partem suam voluit recipere ad sacramentum, etc.*

* *Couletier*, mutato r in l, pro *Couretier*, in Sent. ballivi Insul. ann. 1351. ex Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 394 : *Comme donné nous fust à entendre que Locas dele Longhecourt fust souspeçonné de y estre Couletiers et marchans de fausse monnoie, etc.* *Corratarius equorum*, in Lit. Phil. Pulc. ann. 1297. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 40. r.º. col. 1. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Corratier, Prov. mango, equorum proprie, quod equos manu agat.* *Cossous*, eodem sensu, accipi videtur in Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 249. r.º. : *Marcheans et vendeurs de chevaux, soient Cossous ou autres, paieront pour chascun cheval vendu du pris de c. s. et de plus jusques à x. livres, xij. den.* *Caurretier*, in Ch. ann. 1514. ex Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* fol. 227 : *Les bledz et autres grains,.... mesmes sur ceulx que les Caurretiers vont acheter hors de la ville, etc.* Ubi pro mercatore frumentario, vulgo *Blatier*, usurpatur.

* **CORRATEGARE**, **CORRATEJARE**, Officium *corraterii* exercere, res quavis ratione vendendas æstimare et emptoribus proponere. Stat. ann. 1272. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 97. col. 2 : *Item statutum est, quod si corraterius vel corraterii, mandato venditorum, traxerint rem venalem ad inquantum, vel alio modo ipsam Corratagejando, et dicti corraterii laboraverint monstrando emptoribus rem venalem, et postea venditor noluerit vendere et tradere dictam rem Corratagejatam, etc.* Charta ann. 1307. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 213 : *Petrus Felcis et Poncius Guirandelli corraterii publici civitatis Nemausensis jurati dixerunt et retulerunt dicto domino locumtenenti, et suo juramento se de mandato dictorum commissariorum Corratagejasse et fecisse subastari... prædictum hospitium.* Stat. ann. 1371. inter Probat. tom. 2. ejusd. Hist. Nem. pag. 309. col. 1 : *Quod dicti corraterii seu mediatores, et eorum quilibet teneatur bene et diligenter Corratageare et perquirere emptores quoscunque, quos cum diligentia reperire poterunt, pro rebus eis traditis ad vendendum.*

* **CORRATERARE**, Eadem notione; nisi etiam legendum sit *Corrateiare*, in Lit. ann. 1375. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 62 : *Usatica sive taschæ prædictæ dictorum cl. sextariorum bladi prædicti censualium sive pensionalium, tradita Johanni Pisani corraterio et inquantatori publico, ... pro ipsa Corratageando per villam Nemausensem et inquantando sive subastando publice in platea ipsius loci, indeque legitime inquantatis et subastatis, sive Corratatis per tempus debitum.*

* **1. CORRATERIA**, Officium *Corraterii* seu *proxenetæ*. Vide in *Corraterius*.

* *Courraterie*, in Lit. ann. 1360. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 493. art. 9. Vide supra *Corratagium*.

* **2. CORRATERIA**, Officia ubi coria subiguntur. Statuta Avenion. : *Rectores duas personas eligant suspicionem carentes, quæ curam habeant Corrateriæ et blancaræ, et operadores coriorum aptent coria prout melius poterint.* Vide *Corrateria de peilha* in *Corraterius*.

* **CORRATERIUS**, *Proxenetæ*, *pararius*, *Courtier*, seu *Couretier*, nostris : *Corratier*, in Consuetud. Burbonensi art. 131. Nivern. cap. 32. art. 21. Aurelian. art. 338. 429. et aliis, sic dictus *ab intercurrente*, ut ait Salmasius. Verdala in Episcopis Magalonensibus sub ann. 1278 : *Item quod homines partis Episcopalis recipiantur per Curiam Regis in Corraterios vel Proxenetas.* [Statuta Massil. lib. 1. cap. 40. de *Corrateriis* : *Constituimus ut omnes Corraterii rerum mobilium vel immobilium teneantur annuatim in festo S. M. Candelariæ innovare, et de novo facere sacramentum curiæ Massiliæ eo modo quod constitutum est; et nullus nisi civis Massiliæ possit esse Corraterius, nec se audeat intromittere de Corrateria exercenda.... Quot in officio Corrateriæ esse debeant, sit in provisione Curiæ, et nullus Corraterius, et quod scienter non faciet vel sustinebit damnum civium Massiliæ in emendo vel vendendo.* Plura ibi, quæ pates consulere. Rursus memorantur *Corraterii* apud Limborch. Inquisit. Tolos. pag. 152. in Catalago MS. sodalium confratriæ B. Mariæ in Ecclesia ejusdem B. M. Deaur. Tolos. ann. 1328. etc. Vide *Corraterius*.] Joannes de Condato in Poemate contra Dominicanos MS. :

De mainte marcié sont Couratier,
Encore plus il sont Curatier
De mariages.

CORRATERII PEILHÆ, seu pellium, [Qui subigit et vendit pelles.] in Consuetudine Tolosæ part. 2. rubrica de debitis.

* **CORRATERIA DE PEILHA**, ibid. Uxor *Corraterii peilhæ*, quæ vendit pelles.

* **CORRATIS**, f. pro *Cortis*, Prædium rusticum. Charta ann. 1069. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 470 : *Donamus etiam eis vineam apud villam, vocabulo Colombariam, et pratum quod dicitur ad Canirol, juxta pratum nostrum indominicatum; sed et Corratem in loco, qui vocatur Blasiris fontana. Ubi Corvatem edidit Miræus; an rectius nescio.* Vide in *Corvata*.

* **CORRATORIUM**, Profluens aquæ cursus, Ital. *Corrente*, nostris *Courant d'eau*. *Courance*, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 10 : *Les-*

quelles femmes accorderent qu'elles se rendroient et assembleroient en une Courance d'eues. Couroye d'eue, eodem intellectu, in Reg. Corb. 13. sign. Habacuc ad ann. 1515. fol. 247. Charta Massil. ann. 1263. ex schedis. Pr. de Mazaugues : Divisisse unum Corratorium aquæ, ... et habeant de dicta aqua, quæ venit ad molendina domini episcopi, unum Corratorium aquæ.

† **CORRAZARIUS**, Thoracum confector. Vide *Coratium*.

† **CORRE**, Piscandi modus, quo e navicula rete jacitur secundum aquæ cursum, factoque longiori circuitu eo retrahitur, ubi jactum fuerat. Statuta Piscatorum Massil. : De non piscando a festo Resurrectionis Domini usque ad festum S. Johannis ad tonairas dictas vulgariter de Corre. Infra : Non audere piscari ad tonairas vulgariter de Corre sub grandi pœna. Præceptum vernacule scriptum Vicarii Massil. ann. 1479 : Sous la peine per cascun que corraera ny fara l'art de la tonaire de Corre per cascuna vengude cinquanta mares d'argent fin et confiscation de las barquas, engiens, ambeque corraeran et faran l'art de Corre de las tonaires. Pluries memoratur ars illa piscandi in laudatis Statutis aliisve Chartis Archivi Proborum hominum seu Piscatorum quartarii S. Johannis Massil.

* **CORREA**. Vide supra *Corea*.

CORREARIUS. Charta Guillelmi Episcopi Gratianopolit. ann. 1279 : Coreario, seu Procuratori nostro, etc. Bulla Gregorii X. PP. ann. 1274. apud Paradinum lib. 2. Hist. Lugd. cap. 52. et Petrum Mariam Campum in Histor. Eccl. Placentinæ in Regesto 2. part. num. 188 : Curiam vero supradictam infrascripto modo decernimus ordinandam : videlicet ut ipse Archiepiscopus rectorem et directorem Curie, Correarium, sive Præpositum, vel aliter, prout ipse voluerit, nominandum, ac judicem, sive judices, necnon et sigilliferum instituat. [Processus inter Archiepiscopum Vienn. et Humbertum Dalphin. coram Domino Papa ann. 1339. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 128 : Ad officium Correarii spectat facere exequi sententias, et facere executiones damnatorum per sententias ad mortem, seu alias corporaliter, vel ad pœnam sanguinis, et omnes alias sententias, condemnationes et multas pecuniarias et reales pro dicto Archiepiscopo. Item dictus Correarius est in possessione inquirendi et perquirendi malefactores et delinquentes in civitate Viennensi, et hujusmodi malefactores et delinquentes capere et captos ducere et duci facere ad carcerem Archiepiscopi, et ipsos captos tenere in carcere præfato, quousque de ipsis facta fuerit justitia ac condemnati fuerint. Ac etiam facere executiones die ac nocte in civitate et territorio prædictis pro dicto Archiepiscopo, et hujusmodi malefactores et delinquentes in civitate et territorio prædictis capere, et captos ducere et duci facere ad carcerem præfati D. Archiepiscopi. Ibidem pag. 124. col. 1. in Sententia Raymundi de Baucio Principis Auriacæ inter Joannem Episc. Diensem ex una parte, Capitulum Diense et Universitates Clericorum et Laicorum ex altera ann. 1292 : Dominus Episc. instituat Correarium suum bonum, et legalem et sufficientem, et Officialem jurisperitum bonum, et legalem et

sufficientem, qui jurent in præsentia civitatis Diensis, secundum formam libertatum Civium Diensium, reddere et facere jus unicuique tam extraneis, quam privatis; et qui jurent punire delinquentes in civitate prædicta, et ejus territorio et districtu, et qui jurent specialiter inquirere veritatem super delictis commissis erga ipsum Dom. Episcopum, etc. Et col. seq. : Capitulum Ecclesiæ Diensis seu Correarii dicti Capituli contra eos inquirent seu inquire faciant, et si aliquos culpabiles invenerint, quod corrigant et castigant, etc. Infra : Præcepit Dom. Princeps prædictus fieri per Capitulum memoratum, seu Correarium et Officialem ejusdem infra duos menses, numerandos a tempore denunciationis per dictum Dom. Episc. vel ejus Officiales faciendæ, alioquin potestas inquirendi, puniendi et emendam fieri faciendi super prædicta, post dictum terminum, devolvatur apud Dom. Episcopum. Ex his non solum liquet quodnam fuerit Correarii munus, sed etiam alium fuisse Episcopi, alium Capituli Correarium. Illius amplior jurisdictio ad omnes cives, hujus minor ad solos Capituli Clericos et domesticos extendebatur. Hunc e gremio Capituli fuisse docent sequentia : D. Jordani Canonicus et Procurator et Correarius dicti Diensis Capituli. Ille Laicus fuit et Locum-tenens Episcopi in temporalibus. Ejusdem tom. pag. 105. legimus : Nobilis et potens vir Dom. de Groslea Miles, Correarius Viennæ, Locum-tenens Dom. Archiepiscopi in temporalibus. Vide pag. 24. col. 1. pag. 26. col. 1. tom. 2. pag. 134. col. 1. et] Petrum Colubum in Histor. Episc. Valentin. pag. 212. 228. Correarios seu Courriers, etiamnum hodie judices ordinarios et Matricularios Confraternitatum vocant Lugdunenses. [Vide *Chorearius* et *Corregidor*.]

† **CORREARIUS**, Idem. Protestatio Bernardi de Valle-Bona Vicarii Archiepiscopi Ebredun. ann. 1297. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 80. col. 1 : Tandem dictus Dom. Vicarius una cum discreto viro Dom. Petro Duranti Correario et Judice terræ dicti Dom. Archiepiscopi. Occurrit iterum in Instrum. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 80.

† **CORRERIUS**, Eadem notione. Correarius aut alius Officiarius Dom. Archiepiscopi, in Histor. Dalphin. tom. 2. pag. 15. col. 2. Capitulum Generale S. Victoris Massil. ann. 1342. ex Archivo ejusdem Monasterii : Cum Commissarii, Notarii, Correrii Episcoporum supervenerint ad Prioratus dicti Monasterii pro tenendis assisiis, apriis, inquestis seu executionibus faciendis contra Clericos seculares, etc.

† **COURRERIUS**, id Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 106 : Publicaverat ex parte dicti D. Episcopi et ejus Correarii seu Courrerii quod omnes et singuli habitantes et incolæ civitatis prædictæ parati sint et se parent sequi vexillum et cavalcatas dicti Dom. Episcopi quandoque tubiciniabitur ad cornu vel ad sonum cornu. Ibidem pag. 128. col. 2.

* **CORREATOR**. Comput. ann. 1326. ex Cod. reg. 9434. fol. 21. vº. : Correator faye de Jumilhac, lx. solid. Petragoricenses. Leg. Correator, id est Præceptor, ut ibidem non semel occurrit.

* **CORREBELLARE**, Simul rebellare. Chron. Andr. presbyt. ad ann. 869. tom.

7. Collect. Histor. Franc. pag. 204 : De Burgundia vero surrexit quidam dictus HuPERT nomine, qui aliquanto tempore dominum imperatori Hludovico se fidelissimum esse dicebat; postmodum Burgundionibus adjunctus Correbelle disponebat.

* **CORRECTARIUS**, Idem qui Correatarius, Proxenetæ, pararius, Gall. Courtier Stat. ann. 1454. inter Probat. tom. 3. His Nem. pag. 286. col. 1 : Johannes Boneti applicuit in Nemauso cum certis chargis allecorum; ibi dum fuit, ad eundem venire fecit Prætrum Pellorgas Correctarium præsentis civitatis Nemausi, eidemque Pellorgas tradidit mostram dictorum allecorum ut manifestaret quibuscumque de dictis allecorum volentibus, ad unum francum pro quolibet centum : prohibendo eidem Pellorgas pro minori pretio centum dictorum allecorum dimiceret. Pluries ibi.

* **CORRECTIO**, apud monachos, Castigatio, flagellatio. Stat. Premonstr. MS dist. 3. cap. 2 : Qui autem scienter silentium frerit in ecclesia, dormitorio, refectorio sive claustris, si clamatus inde fuerit, una Correctionem accipiat.... Qui autem non clamatus veniam de hoc sponte sua posuiverit, Correctionem non accipiet. Et c. 3 : Pro hujusmodi culpis (gravibus) et similibus veniam petentibus, et non clamatis, tres Correctiones in capitulo dentur. Vide *Disciplina*. Corrègement vero, 1. Correction, avertissement, Admonitio, amonition, adversio, in Lit. remiss. ann. 1369. Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 364 : Je le dist audit Fresquet par maniere de Corrègement, etc. Ital. Correggimento. Corrugier, Corrègere, multare, Gall. Châtier in Charta pro restit. commun. Tor. ann. 1340. ex Reg. 71. ch. 387 : Se il meffait, où il soit enregistré en la loi à telle amende, dont un homme lay se doit Courruigié, etc.

† **CORRECTIONALIS JURISDICTIO**, in Maceris Insulæ Barbaræ tom. 1. pag. 10. dicitur Jus Monachos delinquentes corrigendi et statuendi quidquid monasterii spectat disciplinam. Defensiones Monachorum adversus Cardinalem Ferrarum Archiep. Lugdun. : Et primum de jurisdictione, certe in ea nihil cavetur in Bullis in suis iudiciis, et non impediunt impetrari quin habeat jurisdictionem contentiosam quam habuit antea; sed de Correctione ea quæ concernit statuta, mores et ritus Ecclesiæ et aliarum rerum, et quam etiam Prior et Capitulum illam semper habere debent.

CORRECTOR LITTERARUM APOSTOLICARUM, apud Innocent. III. lib. 15. 1º. 166. Vide *Vorstind*.

† **CORRECTORES** CAPRELLANORUM et aliorum literarum Curie Ecclesiæ Lugdun. supra in *Batitores*.

* **CORRECTORES**, Magistratus provinciales, maxime per Italiam, titulo honestati; medium inter consules et præsides locum tenuisse colligitur ex ordine a Notitia imperii observato. 1. præterea mentio fit in l. de munib. offic. præf. (1, 18. fr. 10.) et in l. Cod. ut omn. judices. (1, 49.) Cod. Th. lex 8. tit. de Accusat. et luscipit.

id Maximinum Correctorem Tusciae dignitur. Extat in Mercur. Franc. mensis April. ann. 1736. pag. 691. vetus Inscriptio in via Tiburtina reperta, quam Il. memor. Pr. de Mazaugues communicavit, his verbis: BEATISSIMO SEculo DOMINORUM NOSTRORUM CONSTANTII ET CONSTANTIS AUGUSTORUM SENATUS POPULUSQUE ROMANUS CLIVUM TIBURTINUM IN PLANITIEM REDEGIT, CURANTE L. TURCIO SEUNDO APRONIANI PRÆF. URB. FIL. ASTERIO. V. CORRECTORE FLAM. ET PICENI. Vide Gruter. Reynes. Gudium, Pitisc. in Lexico antiq. Rom. v. *Correctores* et alios.]

† **CORRECTORES INDORUM**, dicuntur præfecti seu Iudices a Regibus Hispaniarum in Indiam missi, ut ibi præsent, lites dirimant, corrigant delinquentes, etc. Sæpius memorantur in recentioribus Conciliis Hispaniæ. [* Iidem, qui apud Hispanos *irregidores* appellantur.]

† **CORRECTORES** alias dicebantur Græmontensium Superiores, ut hodie Ministrum. Tabularium Monasterii de Criscne ad ann. 1258: Cum inter Curatum de acinaco, nomine Ecclesiæ suæ ex una parte, Correctorem domus de Veteri-pediculo dinis Grandimontensis nomine domus e... contentio verteretur, etc. Ibid. decies currit et in Anecdotis Martenii.

† **CORRECTUM** est Acetum distillatum, cho le Baillif in Dictionario Spagyrico.

† **CORREDA**, CORREDIUM. Vide *Conredum*.

† **CORREDOR**. Vide *Cursor*, 4.

† **CORREDUM**. Vide *Conredium*.

† **CORREDUM**, Ornamentum vel signum honorarium. Stat. Pistor. ann. 1107. apud rator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi 539: Et statuimus ut potestas Pistorii portet Corredum de collo vel de dosso de minimi, nisi consilio omnium consiliario-um, vel majoris partis.

† **CORREGERIA**, Officina, ubi coria parantur, Gall. *Corroyerie*. Charta ann. 10. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. 94. col. 1: Et in alia carrea de Corria non possit aliquis habere tabularium.

† **CORREGERIA**, ex Tabul. S. Vict. Massil.: sex denarios pro quadam butigia, sita in rrueria S. Jacobi de Corregeria. Hinc

† **CORREGERIUS**, Qui coria parat, Gall. *Corroyeur*, in laudata jam Charta ex Hist.

† **CORREGEUM**, Servitium, quod subdominis suis cum equis, bobus, aliisve milibus exhibere tenentur. Charta Occit. 1311. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 1: Item Corregea seu jornalium boum æstivare valere viginti sex solidos Turon. Vide *Corrogium*.

† **CORREGIA**, COREGIA, Eodem significatione. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 318: Item pro Coregia, et a quolibet arante cum bobus, unum denarium.... Item pro Coregia saumeriorum in e pro lignis deferendis, videlicet a quolibet saumerio, unam saumatam lignorum. Corregia, ut et in alia Charta ejusd. ex Reg. 61. ch. 428: Item pro Carregia (l. Corregia, ut infra non semel) saumeriorum in æstate, videlicet a quolibet æstate saumerio, unum jornal.... Item Corregia a quolibet agricultore arante

cum uno pari boum vel pluribus, duo jornalium. Vide supra *Corileta*.

† **CORREGIA**, pro *Corrigia*, Gall. *Courroie*, in Concilio Avenion. ann. 1509. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 393.

† **CORREGIDOR**, Vox Hispana. Concil. Liman. anni 1591: *Prætores locales, vulgo Corregidores, et alii Ministri justitiæ sæculares, etc.* Vide *Correarius*.

* A Lat. Corrector, Urbis præfectus, moderator, prætor.

* **CORREGIOLA**. Vide supra *Corizola*.

† **CORREGIONALIS**, Ex una regione, Joanni de Janua. Utitur S. Augustinus Epist. 76. [et alii.]

† **CORREGIUM**. Vide post *Conredium*.

* **CORREIUM**, Convivium, procuratio, pastus. Chartul. Fiscann. fol. 50. vº: Relaxavi pro me et hæredibus.... Deo et ecclesiæ Fiscan. duo Correia, quæ habebam annuatim apud Fiscanum, ratione decimarum, quas dicti abbas et conventus percipiunt in feodo meo apud Cailleville, et Aupegart. Quæ præstatio Courlonge appellatur, in Recognit. feud. ann. 1369. ex Invent. Chart. castri de Jaucourt ann. 1392. fol. 20. vº: Item environ x. livres de menues censives, ensauble autres rentes deues à plusieurs journées, appellées gistes et Courlonges. Vide *Conredium*.

† **CORRELAGIUM**, Præstationis species. Computus Baillivorum Franciæ ann. 1295: Partes domaniorum Castellariæ de Loches. De Correlagio de Loches, pro toto 29. solid. [Vide *Corretagium*.]

* **CORRELATIO**, Mutua relatio, Ital. *Correlazione*, Gall. *Correspondance*. Charta ann. 1276. in Hist. Lugdun. pag. 19. col. 2: Tanquam ingrati filii subtrahentes, et quantum in se est, in Correlatione et sollicitudine mutui affectus patris ad filios querentes inducere sectionem.

* **CORRELIARE**, Corallium e profundo maris petere. Charta ann. 1433. ex Tabul. Massil.: Quod non sunt ausi (Massilienses) nec audent mittere eorum barchias ad Correllandum. Courau, pro Corail, Corallium, ut videtur, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 145.

† **CORRELIGIOSUS**, Ejusdem Ordinis vel Cœnobii Religiosus, Monachus, in Actis S. Francisci de Paula tom. 1. April pag. 152.

* **CORREPTIO**, an idem quod supra *Correctio*, flagellatio, quæ pro anima defuncti abbatis a monachis suscipiebatur? Charta Gervasii abb. Bellogiens. inter Probat. tom. 1. Annal. Premonstr. col. 656: Tautum pro omni abbate Bellogiensi auditore ejus obitu, quantum pro fratre domus illius agatur, excepto quod pro eo ab eis Corceptiones non recipientur. [* Papyr. Ravenn. ap. Maium in Classic. Auct. vol. 5. pag. 362: Pauperes namque in Corpore suo dignam habeant Corceptionem. Vide Constant. Epist. Pap. pag. 36. c. et 1213. c.]

† **CORREPTITIUS**, Numine captus, Θεοληπτος. Gloss. Lat. Græc.

* **CORREARIUS**, Cujus officium *Correraria*, idem qui *Correarius*. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 2: Johannes Alamandi nules fuit Carrearius (l. *Correrarius*) et capitaneus ville Auce, tam pro nobis quam capitano et capi-

tulo ecclesiæ Lugdunensis, dictum officium *Correrariæ* in manibus dictorum decani et capituli resignavit. *Coureier*, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1389. ex Reg. 137. ch. 23. et *Courrier*, in Lit. remiss. ann. 1476. ex Reg. 204. ch. 136: *Criée fust faicte au lieu de Doumaine de par le Courrier d'icellui lieu, que ung chacun alast curer et nettoyer le bealaige de la riviere dudit lieu.*

† **CORRERIUS**, Cursor, tabellarius, Gall. *Courrier*, Ital. *Corriere*, in Chronico Parmensi ad ann. 1283. apud Murator. tom. 9. col. 802. Vide alia notione in *Correarius*.

* **CORRERIUS**, Officium in ecclesia Matisconensi, ejus munus ita describitur in Poletto MS. ejusd. eccl. fol. 6. rº: Ipse (prior) et conventus dicti monasterii (S. Petri) habent quamplures redditus, decimas et emolumenta, quæ per alterum canonicum dictæ ecclesiæ, per priorem et conventum eligendum et deputandum, amovibilem ad nutum, *Correrium* nuncupatum, gubernari, regi et canonicis dicti conventus ministrari et liberari singulis diebus consueverunt. Vide *Correarius*.

* **CORRESEYRIA**, *Corrigia*, Iorum. Lcudæ major. Carcass. MSS.: Item pro cerga de *Correseyria*, iij. sol. Turon. Versio Galliea ann. 1544: D'une charge de *Coureges*, etc.

† **CORRESPONDENTER**, Eadem tempestate. Erius Upsaliensis lib. 2. Histor. Suecor.: Circa hæc tempora Romanum Imperium regabat Otto Ruffus, seu Rubens, *Correspondenter* huic *Hacquino*.

† **CORRETAGIUM**, Jus vel munus proxenetarum, Gall. *Courtage* apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. pag. 410: xxvii. lib. xiv. sol. vi. den. in coperturis equorum et *Corretagio*. Vide *Corretarius*, *Correttaria*, *Corratagium* et *Courtageum*.

† **CORRETARIUS**, Proxenetæ, Gall. *Courtier*. Archivum Ecclesiæ Macloviensis: Anno 1423. 13. Sept. fuit creatus in Capitulo Johannes Fortin in Proxenetam seu *Corretarium* ville civitatis Macloviensis, per duos dictæ Ecclesiæ Canonicos; qui juravit in dicto officio fideliter se habere, contractusque mercatorum damnum evitare, jura domini in venditionibus et revenditionibus Receptorii generali Ecclesiæ diligenter reportare. Vide *Corraterius*.

† **CORRETERIUS**, ut *Corretarius*, in Statutis Massil. lib. 4. cap. 25.

† **CORRETTARIA**, Idem quod *Corretagium*. Ordinatio Humberti II. Dalphini Vienn. ann. 1340. in Hist. Dalphin. pag. 395. col. 2: Item, quod ipse Magister Sartor... a mercatoribus vendentibus pro nobis solaturas vel vestes, nullam *Correttariam* in pecia vel rebus præsumat recipere publice vel occulte, sed totum nostris commodis applicari.

† **CORREUM**. Vide *Conredium*.

† **CORREUS**, Simul reus, in Hieratio juris Pontificii pag. 107. Vide *Conreus*.

* **CORREUS**, Cursor, tabellarius, Hispan. *Correo*, Gall. *Courier*. Charta Petri II. reg. Aragon. pro Libert. Catalaniæ: Mittantur nuncii per vicarios et alios officiales nostros pro citationibus faciendis, qui nominentur *Correus*.

* **CORREZOLA**. Vide supra *Corizola*.

* **CORRIAGIUM**, Idem quod supra *Corregeum*. Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 196. r^o. : *Thomas de clauso (debet) unam jornatam Corriagii*. Occurrit rursum infra non minus distincte scriptum; legendum tamen forte est *Carriagium*, vecturæ onus. Vide supra *Carriagium*.

* **CORRICORIUM**, Pergula, Gall. *Corridor*. Charta ann. 1340. ex Lib. virid. epise. Massil. : *Actum in Corricorio ante cameram, in qua jacet dominus abbas*. Leg. forte *Corritorium*, ab Ital. *Corritoio*, eadem significatione. Vide infra in hac voce.

† **CORRICULA**, *Initia infantium*. Papias MS. f. pro *Curricula*.

† **CORRIDIUM**, Cibus, alimonium. *Corridium duorum hominum, et quatuor servientes capellæ unusquisque duplicem cibum, in libro nigro Scaecarii pag. 342*. Vide *Conredium*.

* **1. CORRIDORIUM**, ut *Corricorium*. Burcard. in Alex. VI. PP. : *Sanctissimus dominus noster per deambulationem seu Corridorium de palatio suo apud S. Petrum ivit*. Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Corredor, Prov. lacunar, ubi sit cursus vel gorga*. Vide *Corridorum*.

* **2. CORRIDORIUM**, Pars navis, vulgo *Galerie*. Contractus navigii Reg. Franc. cum Venetis ann. 1268. in Reg. sign. *Noster Cam. Comput. Paris. fol. 284. r^o. : Navis, quæ vocatur Sancta Maria, est longa pedibus cvij. quæ longitudo est de pedibus lxx. in columba..... Est alta in Corridoribus pedibus v. et dimidio, et a Corridoribus in superius pedibus iij. et dimidio, et est alta in capitibus columbarum pedibus xl.*

† **CORRIDORUM**, Via terreo aggere tecta, Ital. *Corridore*, Gall. *Corridor, Chemin couvert*. Chron. Andreæ Danduli apud Murator. tom. 12. col. 447 : *Murus quoque fortissimus erat a mari usque ad mare elaudens Monasterium habensque tres foveas, successive bitifreda et Corridora cum bombardis abunde, ita ut omni ex parte opponeretur adventui hostium galearum*.

1. CORRIGIA, Modus agri. Diploma Roberti Regis Neapol. ann. 1321. apud Waddingum : *Item alia petia de terra arbustata, quæ est quasi duæ Corrigiæ de terra, una juxta aliam conjuncta*. [Charta anni 1098. e Tabulario B. M. de Charitate : *Dalmatius de Sinemuro donat Monachis Charitatis terram de Magobrio... usque ad viam quæ venit ex certa Corrigia, quæ a dextra parte ejusdem montis, etc.*]

* Quod ad instar *corrigiæ* in longum productus, ita appellatur, eadem notione qua *Langue de terre* dicimus. Charta ann. 903. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 144 : *Ad superscriptas fundoras, seu easalas, et dossos atque Corrigias et valles, etc.* Alia ann. 1054. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 177 : *Cum ipso villa S. Laurentii, et cum ipso usu, et cum ipso censu, et cum Corrigia S. Felicis, et de ipsis terminis superscriptis usque in silva*. Alia ann. 1168. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 502 : *Ego Raino dom. Castlarii trado et dono..... tibi Bernardo abbati Francarum vallium, ... videlicet quandam paludem, sive pascherium, sive Corrigiam, quæ tenet in longum a plantata W. S. Michaelis usque ad portum Caboti*. Denique

alia ann. 1231. ex schedis Peirese. : *Nos Jacobus.... concedimus vobis Montispesulanis fidelibus nostris stagna et maria et Corrigiam, quæ est in medio, cum litore maris et stagni, prout extenditur a Latis usque ad montem Sete et usque ad portum de Aquis mortuis*.

* **CORRIGIUM**, Eadem notione. Testam. Almer. march. ann. 948. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 175 : *Totum Corrigium, qui vocatur de Rovere, et totum et integrum fundum Ponticelli*. Charta ann. 999. ibid. col. 171 : *Usque ad Corrigia in Tengola, et usque ad Corrigia Boniverti, etc.* Alia Mathildis comit. ann. 1100. ibid. col. 179 : *Corrigium unum, quod habet fines de meridie palude Saliceti, de sera Vangaicii et paludem unam juxta prædictum Corrigium*. Vide quæ adnotat doctissimus Editor ibid. col. 170.

CORRIGIA JUGALIS, apud Innocentium Agrimensorem : *Montem in medio usque in jugalem Corrigiam permittit*. Id est, qua parte mons vel collis in jugem sese erigit.

2. CORRIGIA, [Fasciola chartis appensa.] Charta ann. 1122. ex Tabulario Fontevraldensi fol. 102 : *Ego Aimericus Prior de Brajerac propria manu subscripsi, et in Corrigia, quæ in charta dependet, nolum feci*. Infra : *Ego Willelmus de Scannis propria manu mea præsentis chartæ signum Crucis impressi, et nodum in Corrigia quæ de + pendet, feci*.

* Pactum inter Carol. II. comit. Provinc. et capitul. S. Salvat. Aquens. ann. 1292. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Sigillatum erat quodam sigillo magno ceræ albæ pendentis per Corrigiam albam*.

CORRIGIAM SIBI IN COLLO PONERE, in signum servitutis. Chronicon Mosomense pag. 641 : *Corrigiam sibi in colla posuit, ancillatui se subdidit, capitaticum suum repromisit*. Anonymus de Miraculis S. Vedasti num. 6 : *Surrexit ire ad capitulum, quasi per Corrigiam sui vestimenti Sancto seipsum dediturus*. Hist. Translat. S. Gorgonii cap. 17 : *Corrigia discinctus collum suum circumdedit, atque per eundem se sancto Gorgonio famulum contradidit, etc.* Joan. Villaneus lib. 6. cap. 65 : *Venne à Firenze eol le Corregge in collo, chiedendo merce*.

* *Corrigia collo imposita veniam petere*, in Chron. Modoct. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1164 : *Et qui interfecerat patrem, filium, fratrem vel propinquum, ibat cum Corrigia in collo ad eum, cui talem injuriam fecerat, et pro divina gratia admonitus a dicto fratre Venturino, ei osculum pacis dabat*. Nostris, *Demander grace la corde au cou*.

CORRIGIÆ BOUM, inter malas consuetudines recensetur in vet. Charta ex Tabul. Celsinianensi : *Et agnos, et civadam, quam apprehendebat, et Corrigia boum, et fanum et paleas, etc.* *Corrigiæ* scilicet, quæ bobus aratoribus ministrare tenebantur tenentes.

† **3. CORRIGIA**, Zona, cingulum, Gall. *Ceinture*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274. in Computo annorum 1333. et seqq. : *Pro una Corrigia pro Comitissa redimenda, quæ erat in pignore de mandato Domini, etc. unc. 11. taren. xv. Pag. 276 : Pro una Corrigia de auro et argento pro Domino, taren. xxvii.*

Et pag. 281 : *Item, pro una Corrigia de ser. emptâ pro Domino munita de argento albo v. flor.* Miracula S. Simonis, tom. 2. Apri pag. 819 : *Quædam mulier... sacramentum affirmavit, quod erat impedita et contracta a Corrigia infra*. Eo quod eingi soleant hic renes sunt intelligendi. Quandoque *Corrigiæ* recensentur inter ornamenta si era : *Nonis Augusti Corrigiam de serico. Idus Septembris duas Corrigias argenteas in quodam Neerologio MS. Ecclesiæ Romanensis*.

* Math. de Afflictis J. C. Neapolit. D. eis. 315 : *Maritus mittit uxori suæ, quam est in domo patris vel fratris, Corrigias de argento*. Charta ann. 1273. in Chartul. Buxer. part. 6. ch. 59 : *Lego monaci Buxeriæ eipsum meum argenteum et Corrigiam meam de argento et parvum cingulum meum de argento pro uno calice faciente Courroie, pro Saeculo, bulga, in Lit. remi ann. 1398. ex Reg. 153. Chartoph. reg. 301 : Le suppliant portoit sur son che une bourse de cuir, appelée Courroie, en quelle avoit la somme de vint et quatre cres*. Vide in *Cingulum 1.*

* **CORRIGIUM**, Eodem sensu, in Charta ann. 1360. ex Tabul. Massil. : *Seneca dixit se pridem impignorasse penes sindi civitatis Massiliæ... Corrigium unum de argento, etc.* Hinc

* **CORRIGIA REGINÆ**, Idem quod *Z. Reginæ*, Præstationis species. Memor. Cam. Comput. Paris. fol. 54. r^o. ad a. 1398 : *Inhibitum fuit Micheletto Laille Baudeto Noque firmariis firmæ cinguli Corrigiæ Reginæ, ne de cetero, quod domini compotorum aut clerici facient ad vina sua domorum suarum, extra vinum existentium, Parisius, ipsi firmarii induant aut impediendi faciant dicta vina, veras aut alias res dictorum magistrorum*.

CORRIGIAM SUPER TUMULUM PROJICERE, id est, bonis defuncti renunciare. V. tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 264. Pithæum in Consuetud. Trecens. tit. art. 12. [** Grimm. Antiq. Jur. Ger. pag. 157. sqq.]

* Quod et coram judice zonam seu *Corrigiam* dimittendo, ipsique eam porrigere fiebat. Arest. ann. 1367. 7. Mart. in v. arestor. parlam. Paris. : *Ipsa domina et eadem curia nostra bonis mobilibus omnibus singulis ubicunque existentibus, ac de universis dicti quondam mariti sui..... nino renunciavit, et in signum re. ciationis hujusmodi zonam seu Corrigiam suam decinxit seu deposuit, et in manu r. rie nostræ, prout supra foveam dicti functi die obsequiorum, si factæ fu. aut fierent, facere potuisset, et prom. consuetum fieri, eandem suam zonam Corrigiam ad nostram dictam parlam. curiam incontinenti porrexerat, dereliquit demisit, retenuta seu protestatione p. dem facta de retinendo et petendo.... tem seu dotatitium sibi promissum, .. etiam suum revagium*. Lit. Caroli V. an. ibid. : *Par la contume générale de royaume gardée entre personnes nobles, loist aux dames ou damoiselles nobles, après le décès de leurs maris, prendre, nir, se il leur plaist, les meubles, et chargeant des debtes; ou renuncier*

meubles et les laisser en demourant franchises d'icelles debtes; et est de coustume de faire laditte renunciation sur la fosse du trespassé en la présence de ses amis, le jour que l'en fait ses obseques ou service. Ejusmodi renunciationis meminit Monstrel. vol. 1. cap. 18 : La duchesse Marguerite sa femme (de Philippe duc de Bourgogne) renonça à ses bien meubles pour la doupte qu'elle ne trouvast trop grans debtes, en mettant sur sa représentation sa Ceinture avec sa bourse et les clefs, comme il est de coustume; et de ce demanda instrument à un notaire publique.

* 4. **CORRIGIA**, Lamina. Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 366 : Botacii duo argenti deaurati cum esmaillis duobus in bottis, et cum literis Græcis et Corrigiis sprangatis.

** **CORRIGIA TONSORUM**. Reinardus Vulpes lib. 3. vers. 2295 :

Nam quotiens paulisper hecent rasoria, cautus
Inverrens corio tonsor acuta facit.

Nulla tibi pendet Corrigia, detege, si qua est.
Corvigarus penem nudat, atque : Vide.

† **CORRIGIAMEN**, Corrigia, lorum. Engelbertus de Longævitate ante diluvium cap. xiv. apud Bern. Pez Anecd. tom. 1. col. 460 : Qualiter exemplificat Philosophus bitem in catulis nobilium mulierum, quibus circumligantur panni, et Corrigiaminibus involuntur et colligantur, et cibis eis subrahitur, ut parvi remaneant non crescendo amplius.

* **CORRIGIARIUS**, Corrigiarum faber, talis Coreggiaio. Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 192. rº : Halæ Corrigiario (male Corrigianorum) ij. lib. perpetuum. Crest. ann. 1346. 21. Jul. in vol. 2. areor. parlam. Paris. : Corrigiarii seu zonarum perarii ejusdem villæ Paris. etc. Vide supra Corizzarius.

* **CORRIGIATA**. Glossar. Provinc. Lat. x Cod. reg. 7657 : Correñada, Prov. scutica, corrigiata.

* 1. **CORRIGIBILIS**, Emendandus, qui corrigi debet. Charta apud Cencium inter sensus eccl. Rom. : Talem nichilominus consuetudinem, licet generalem et plurimum visis commodam, si forsan ab ipsis legatis corrigibilis videtur, ad ipsorum placitum corrigi cupientes.

* 2. **CORRIGIBILIS**, Jurisdictioni obnoxius, nostris Justiciabile. Charta ann. 1332. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 988 : Cum nos Ludovicum Poqueire, clericum quonensis diocesis, subditum et Corrigibilem instrum... coram nobis traxissemus, etc.

* **CORRIGIOLA**, diminut. a Corrigia, alis Coreggiola, nostris alias Coroyette, arva zona. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. g. 7657 : Correia, Prov. corrigia, Corriola. Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 165 : Deux petites vers et une Coroyette.

* **CORRIGIUM**. Vide supra in Corrigia et 3.

CORRIGIUNCULA, Nola, seu campanula percussit in Monasteriis, cum Disciplinæ dari debent : a correctione dicta. Liber revelationum Anonymi cap. 6 : Quo perueniens audiui mox sonitum Corrigiunculæ est me factum a fratre illo a quo disciplinas pectabam suscipere. Relictis itaque his quæ videram, nescio quali modo in capitulum

confestim deveni; et post, disciplinas, ut prius feceram, accepi sex vicibus, etc.

* **CORRITOR**, Excursor, Ital. Corritore, Gall. Coureur. Instr. ann. 1358. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 206. col. 1 : Consuluit quod portalia claudantur de nocte, et custodes ponantur supra muros in competenti numero, ad intelligendum utrum Corritores de nocte venirent, necne.

† **CORRITORIUM**, Opertum iter in ædificiis, Gall. Corridor, Ital. Corridore. Chronicon Parmense ad ann. 1302. apud Murator. tom. 9. col. 844 : Incæptum fuit fieri Corritorium super baptisterio de columellis lapideis.

* Stat. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 194. col. 2 : Et fiat unum Corritorium infra dictam turrin, per quod libere possit ire de una janna ad aliam. Charta ann. 1368. ex Tabul. Massil. : Juxta scolam Judæorum fiat unum Corritorium fustæ, ut possint ire bene et secure. Vide supra Corricorium.

* **CURRITORIUM**, Eadem notione, in Comput. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 172. col. 2 : In camera ante Curritorium domus noviter acquisita.

* **CORRIZOLA**. Vide supra in Corizola.

CORROATA, **CORROADA**. Vide Coroata.

† **CORROBORAMENTUM**, Scriptum quo aliquid corroboratur seu confirmatur. Charta Gaudini de Bruismo pro fundatione Ungiaci inter Instrum. tom. 4. novæ Gal. Christ. col. 85 : Factum est hoc Corroboramentum anno ab Incarnatione Domini MCVI.

† **CORROBUCUM**, Idem quod Cordebisus, Corium caprinum alutariorum arte præparatum, sic dictum, quasi Corium Buci seu Capri, Gall. Bouc. Charta Vidimus Offic. Rotomagensis ann. 1267. Hist. Harcur. tom. 3. pag. 149 : Sciatis quia concessi Willelmo Carnuto.. et sociis cordebaniis et corvesariis Rotomagensibus, ut habeant gildam suam... et nullus faciat ministerium de Corrobuco, desit illam gildam habuerunt tempore Vullelmi Regis avi mei. In confirmatione habetur : Et nullus faciat ministerium eorum nisi per eos. Ex quo liquet hic agi de arte sutoria, quam nulli liceat præterquam Cordebanariis gildæ institutæ.

CORRODIUM, **CORRODARIUS**. Vide Conredium.

CORROGATA. Tabularium S. Remigii Remensis : Ad hibernaticam sationem map. 1. continentem in longitudine perticas 40. in latere perticas 4. ad estivaticam simul facit Corrog. 9. donat annis singulis in hostelina denar. etc. Infra : Facit in anno Corrog. 9. Rursum : Ailoldus tenet mansum ingenuilem 1. facit in anno map. 2. habens in unaquaque in long. perticas 40. in lat. 4. et Corrogat. 3. donat pullos 3. ova 15. etc. Occurrit ibi pluries. Tabularium Deiparæ Santonensis : Tres dies plenæ Corrogatæ. Idem videtur, quod Corvatæ, quod ejusmodi operæ a singulis corrogentur. Glossæ veteres : Corrogatio, ἐρρωσις. Vide Corvatæ. [* Idem quod mox Corrogium.]

* **CORROGIUM**, Servitium, quod subditi dominis suis cum equis, bobus aliisve animalibus ex lege vel consuetudine præstare tenentur, et ejusdem in pecunia vel annona

redemptio. Charta ann. 1314. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 34 : Item pro Corrogio bonum et saumeriorum, pro parte dom. regis, xxxij. solidos Turon. annui redditus. Alia ann. 1318. in Reg. 56. ch. 511 : In Corrogis seu jornalibus bonum et saumeriorum, xl. sot. x. den. Alia ann. 1343. in Reg. 74. ch. 232 : Item in Corrogis sive jornalibus animalium, qui consueverunt cum bajula arrendari, extimatis valere in redditu xiv. lib. xij. sol. Turon. Denique alia ann. 1361. in Reg. 103. ch. 78 : Quilibet laborator cum bobus debet solvere sex punherias avenæ; et quilibet laborans cum asinis, debet solvere unam punheriam avenæ; quæ ascendunt dicta Corrogia in universo septem sextaria..... Item est in dicto loco Corrogia animalium bonorum et equinorum, videlicet quod quilibet laborans cum bobus, debet solvere duo jornalalia. Vide supra Corroada et Corregeum.

CORROGIUM. Vide Conredium.

† **CORROREARE**, pro Corroborare, Confirmare. Charta Caroli Calvi pro Monasterio Vedastino : Ad Corrorandum etiam amplius quam ad fulciendum nostræ Celsitudinis præceptum. Moretus Antiquit. Navarræ pag. 131 : Facta Carta et Corrorata Era 1170. in mense Marci, in illa populatione de Cantabrica.

* **CORROSARIUS**, Idem qui supra Conresarius in Conredium, quomodo etiam legendum videtur, Monachus, qui fratribus cibaria ministrare ex officio tenebatur. Charta ann. 1282. ex Tabul. S. Andr. Avinion. : Ut Corrosarius in monasterio instituitur, qui habeat ecclesiam S. Veredimii de Podio-alto, cum omnibus juribus et pertinentiis suis, cum censu sexaginta manganariorum, xxx. libris quas abbas assignare debet eidem Corrosariæ in bono loco. Item quod abbas teneatur dare ipsi Corrosario xxv. cannas boni olei annuatim v. manganarios amigdularum. Item quod dictus Corrosarius percipiet omnia legumina, oves, capras, ovilia et pascua monasterii.

* **CORROSIO**, Corruptio, consumptio; Corrosion, Lit. Car. V. ann. 1372. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 515. Chartæ Ludov. VI. ann. 1122. confirmatio per Carol. IV. ann. 1324. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 200 : Quia vero dictarum litterarum sigillum eisdem litteris, non per modum appensionis appositum, sed per impressionem affixum, tam propter ipsius sigilli vetustatem, quam propter partis cartæ, cui sigillum ipsum adhærebat, Corrosionem, erat a dictis litteris, licet quantum ad scripturam et karacteres sanis et integris, separatim, ipsas de verbo ad verbum transcribi fecimus. Vide Corrositas.

† **CORROSITAS**, Caries qua aliquid corroditur et consumitur. Vita B. Ursulinæ Parm. tom. 1. April. pag. 738 : Nulla penitus putredine aut Corrositate vitiatum. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex Libro viridi fol. 53 : Et in casu quo sigilla ipsa Corrositate aut alio casu rumperentur.

† **CORROSOR**, Qui aliorum bona Corrode et invadere nititur. Donatio Monachis S. Salvatoris de Thyronne apud Stephanotium in Antiquit. Aurelian. MSS. pag. 554 : Concessit... tali siquidem conditione, ut dein-

ceps contra omnes Corrosores sive quoslibet calumniatores tertiam illam Monachis tueretur.

† **CORROX**, Idem quod *Conredium*, Quod datur ad cibum. Consuetudines MSS. urbis Tolosæ fol. 19. ex Bibl. D. Abbatis de Crozat : *Habitantes vero extra dictos terminos vicariæ Tholosæ solvunt . . . fromagium, et ovagium, et Corrox et gallinas, etc.*

* Vel potius quod supra *Corrogium*. Vide in hac voce.

† **CORRUA**, ut *Corvea*, Gall. *Corvée*. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 126 : *Abbiennio, equitatu, carreio et omni Corrua liberi et absoluti*. Vide *Corvate*.

† **CORRUEA**, **CORRUEYA**, Ead. notione. Charta Joannis Lotharing. et Brabant. Ducis in Chron. Bonæ Spei pag. 264 : *Tenebuntur exhibere singulis annis mille et sexcentas illas Corruetas tantummodo, de curribus munitis et estoffatis rationabiliter sine dolo . . . servitium minus curruis stoffati per unum diem pro una Corrueta reputantes.*

† **CORRUWEIA** pluries occurrit eadem notione, ibidem pag. 264. 310. 311. 312. etc.

* **CORRUAGIA**, Idem quod *Corvate*, Operæ, quas subditi ac rustici dominis suis præstare ex lege vel consuetudine tenentur. Arest. ann. 1310. in Reg. Olim parlam. Paris. : *Item (in possessione) habendi et recipiendi corveias et Corruagia a prædictis habitantibus in locis superius nominatis*. *Corvaige*, Jus exigendi *corveias*, in Charta ann. 1410. ex Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 23 : *Jehan du Melle escuyer baille à Jehan Gueront escuyer la terre des Yve-teaulx ; sauf le droit de son Corvaige*. Vide infra *Corvagium*.

* **CORRUERE**, active usurpatur pro Diruere, evertere, Gall. *Abatre, démolir*, in Comput. reddit. et expens. eccl. Paris. ann. circ. 1381 : *Item Johanni Huberti lathomo, per forum factum cum ipso..... Corruendi totam hostiarum magnæ porte, et reficiendi de novo de petra et plastro..... decem francos auri.*

* **CORRUMPERE**, Abrogare, rescindere, irritum facere, *Corrumpe*, eodem intellectu, in Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 381 : *Avons juré de tenir et faire tenir sans Corrumpe, venir ne faire venir encontre, etc.* Charta ann. circ. 1160. apud Cencium inter Census eccl. Rom. : *Corrumpentes itaque et omnino evacuantes et in irritum reducetes omnia privilegia et invasiones atque investimenta, quæ super tenimenta Tusculani facta sunt, sive a Romanis, sive ab omnibus aliis personis*. Bened. abb. Petroburch. de vita Henr. II. reg. Angl. edit. Hearn. tom. 1. pag. 344. ad ann. 1180 : *Vetus namque moneta Corrupta fuit, et rex monetarios suos redemit*. *Corrore des temoins*, Testes subornare, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 226 : *Iceilli suppliant a congner que sesdiz tesmoings il avoit induis et Corroz et leur avoit promis de donner le vin, mais qu'ilz deposassent à son entention*. Occurrit rursum infra.

* **CORRUMPERE**. Discerpere, lacerare. Reg. Polon. a Prilasio collectæ pag. 448 :

Si vero non statim easdem chartulas vel Corruperit, vel igni consumpserit, etc.

* **CORRUMPERE**, *Devirginare*, Papiæ. *Corrupter*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 581 : *Ledit maire, pour mienlx savoir se l'exposant avoit congneu charnelement, ne Corrupte ladite fille, il la fist veoir et visiter diligemment par certaines femmes matrones*. Unde *Corrumpement*, virginitatis viatio, in aliis Lit. ann. 1385. ex Reg. 127. ch. 91. bis : *Icelle Perrote doubtant le deshonneur, vitupere et Corrumpement de la virginité de son corps, etc.* *Corrumpe nature*, Semen citius, quam par est, extra vas debitum effundere, in Lit. remiss. ann. 1456. ex Reg. 183. ch. 127 : *Avant qu'il pensât toucher ou entrer à l'instrument naturel d'elle (la jeune fille) il Corrupt nature en lui.*

CORRUPTICOLÆ, Hæretici, qui Corpus Christi perinde ac nostrum detrimenta pati, propter quæ reparanda esuriret, opusque haberet cibo, et fatigaretur, ac egeret requie ad reficiendas vires, asserebant. De his Liberatus Diaconus in Breviario cap. 9. 19. 20. ubi consulendus vir eruditissimus Joannes Garnerius ad idem cap. 19.

† **CORRUPTIO**, Actus quilibet venereus sive licitus sit sive illicitus. Papias in MS. Bituric. : *Continentia est post Corruptionem sexus renuntiatio . . . Continens non solum in castitate post Corruptionem, sed ab omni vitio*. Eidem *Corrumpe*, *Devirginare*.

CORRUPTIO SANGUINIS, apud Leguleios Anglos, dicitur, cum quis felonix vel Majestatis criminis convictus est : tunc enim illius sanguis *corruptus* dicitur, quia neque liberi, neque ullus ex illius sanguine, sive consanguineus, illius hæreditatem percipere potest. Præterea si nobilis sit, ejus liberi ignobiles fiunt, ita ut paterna nobilitate frui non possint, nisi auctoritate Regia. Rastallus.

* **CORRUPTUS**, Italis *Corrotto*, Luctus funebris. *Corruptum* levare, lamentabiles voces ac ejulatus occasione funerum emitte, interprete Muratorio ad Stat. Ferrar. ann. 1269. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 336 : *Quod nemini de civitate Ferrariæ seu burgis liceat levare Corruptum seu plangere alta voce propter aliquod corpus mortuum, postquam ipsum corpus extractum fuit de domo, et portabitur seu portatum fuerit ad ecclesiam*. Nunc vero Italis *fare il Corroto*, eodem auctore, designat tantummodo lugubris vestis usum in luctu pro funeribus. Vide *Cantatrices*.

* **CORRUVERA**, f. pro *Corruweia*, idem quod *Corvata*, Gall. *Corvée*. Charta Margar. comit. Fland. ann. 1261. ex Tabul. Flin. : *Notum fieri volumus, quod abbatisa et conventus de honore B. Virginis juxta Flines ordinis Cisterciensis emerint..... xliij. cappones in Natali et lix. Corruveras annis singulis eidem monasterio persolvendas ab illis, qui tenementa possident.*

† **CORRUWEIA**. Vide in *Corrua*.

† **CORS**. Vide *Cortis* 1.

* **CORSA**, Excursio, vox Ital. et Hispan. Gall. *IncurSION*, alias *Comerie* et *Courriere*. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 1 : *Est advenn que à la frai-*

cheur d'iecles Courrieres des gens d'armes etc. Aliæ ann. 1417. in Reg. 170. ch. 65. *Comme le bastart de S. Pierre feust alé e Courriere avec plusieurs autres ; en la quelle Courriere eussent esté gangnez... trois chevaulx*. Comput. ann. 1383. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 51. col. 1 : *Guirauda Calcati nuncio missq Avinione a dom. nostrum Papan, et judici majori notificando eisdem quamdam Corsam factam per gentes armorum, etc.* Vide *Curs* et *Cursus* 3.

* **CORS-A-CORS**, Privativum. Consue. Catalon. Mss. cap. 25 : *Si in aliquo castri fuerint duo castellani, et alter eorum non tenuerit castellaniam pro altero castellano, sed quilibet eorum particulariter, Cors-a-Cors, tenuerit suam castellaniam, etc.* [* *Moquisen dells la tindra cos a cos per algu tercer, qui sie lur senyor, etc.* in edit. ann. 1688. pag. 360.]

† **CORSARE**, proprie Piraticam exercere, ab Italico *Corsare*, quod idem significat ; generalius quasvis prædas agere. Prosper Sanctacruceus de civilibus Gallix dissertationibus, apud Marten. tom. 5. Collee. Ampliss. col. 1446 : *Ita et ad vindictæ studium, ad cupiditatem rapiendi, quod in tumultibus semper aliquid Corsari solet . . . animos confirmant.*

† **CORSARIUS**, Pirata, prædo maritimus, Gallice *Corsaire*, Ital. *Corsare*, *Corsario* et *Corsaro*. Etymon Ital. *Corso*, *Cursus*. Chronicon Richardi de S. Germano apud Murator. tom. 7. col. 960 : *Excommunicationis vinculo innodat Corsarios Piratas, qui capiunt transeuntes*. Eade notione *Κορσαρις* dicunt Græci recentioribus Glossar. mediæ Græcit. in *Κορσαρις*.

* **CORSATUS**, Thorax, vestis specie Gall. *Corset*. Comput. MS. ann. 1239. *Pro duobus Corsatis obblitis ad computandum, xx. sol.* Vide *Corsetus*. *Corset* vero, pro Crumena vel sacculo, in Lit. remiss. ann. 1368. ex Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 141 : *Comme Guillaume Noel marchand rhangeur eust receu un Corsetiere toile, en laquelle il avoit en monnoie blanche, blans pour cinq deniers Tournais, somme de cent et cinq livres ou encor*. Vide supra in *Corrigia* 3.

† **CORSERIA**, Via in mœnibus ad hos propulsandos accommodata, per quam turritur ab una turri ad aliam, unde in men. Charta Thossiacensis ann. 1449 : *centia datur faciendi aponsam supra Corsias villæ apponsatam muris tali modo quod dessubtus possit transire una charra feni*. Altera ann. 1404 : *Juxta riuam vocatam Les Corsieres de la ville*. Tertia a 1462 : *Juxta muros dictæ villæ, Corseries etorum murorum intermediis ex meridie juxta dictas Corserias ex occidente*. Vide *Curseria*.

† **I. CORSERIUS**, Equus bellator. Gall. *Coursier*. Comput. Joannis Humberti : *Guigone Dalphino ann. 1328 : Item uno Corserio morello affollato in Flando, quem reddit apud Montem fleuritum Ayrono de Bello-risu marescallo Domini Dalphini, xxxv. flor.* Regest. Dalphin. de G. sivo. ann. 1336. fol. 149 : *Pro Corserio palafredis et roncinis habitis ab eodem*. Vide *Cursor equus*.

2. **CORSERIUS**, Ratis amnicæ species, apud Occitanos. Charta anni 1231. in Regesto Comitum Tolosæ pag. 89 : *Possunt piscare quandoeumque voluerint per Garonnam, et per Arigiam, et navigare et arripere eorum Corseriis libere. Et infra : In istis duabus aquis prædictis ubi possunt ingredi cum eorum Corseriis. Vide Cursoria.*

* Lugdunensibus etiam nota. Acta capit. eccl. Lugdun. ad ann. 1340. fol. 67. col. 1. ex Cam. Comput. Paris : *Voluerunt quod dom. custos Corserium fustenum, actum pro et contra factum dom. Bellijoci, possit delacerare.*

† **CORSETUS**, Tunica, thorax, Gall. *corset*. Computum anni 1324. in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 133. col. 1 : *Item pro nobis Corsetis Domini Dalphini et Humberti de Vilars et pro duobus paribus caligum, videlicet pro septem ulnis de virido, computata qualibet ulna xxxii. sol. valent. 1. lb. 10. sol. Vita S. Philippi Archiep. Bibrig. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 31 : Et quadam die dum obviaret pauperi ementi frigore . . . Corsetum foderatum eo erat sub cappa indutus exiit et pauperi adi fecit. Ordinatio Humberti II. Hist. alphin. tom. 2. pag. 315. col. 2 : Item, quod in festo Paschæ Corseti prædictarum nomine Dalphinæ et aliarum Dominarum Domicellarum sint longæ cum caudis. Corseti mulieres rursus memorantur ibid. tom. pag. 275. 334. col. 1. et 406. l. 2. Corseti ferri recensentur inter Garciones seu munitiones inventas in castro citatis Carcass. ann. 1294. Vide Cursoria.*

† **CORSINI**. Vide *Caoreini*.

CORSNED. Gloss. Sax. tempore Edw. exaratum : *Corsned, panis conjuratus*. Anglo-Saxonibus, ait Lambardus, erat more positum, panem certis quibusdam sententiis consecratum reo standum offerre : habebant enim penitusitam opinionem, non posse quemquam li conscium panem hoc modo dedicatum glutire. *Offam judicariam* dixerunt. Cors autem, Saxonibus, execratum son : *sneð*, vel *snid*, est ossa, holus, vel d, aut neod, id est, necessitate ductum. De Nedbread iisdem coactus panis. Cors enim, seu accusatus, crimen obje- in qui negabat, panem vel offam illam iere et comedere cogebatur in purgatione. Leges Kanuti Regis cap. 6. apud Bampton : *Si quis altari ministrantium esset, et amicis destitutus sit, cum sacramentales non habeat, vadat ad iudicium Anglice dicitur Corsned, et fiat, sicut si velit, nisi super sanctum Corpus Domini permittatur ut se purget. Cap. seq. : Si Ordinatus homicidii particeps, vel auxilio se compellatur, purget se cum parentibus, cum interest occisionis factionem tolerare, emendare. Si parentes non habet, cum se purget, vel jejunium ineat, si opus et applicetur ad Corsned, et fiat voluntas*

stat hujusce purgationis exemplum p. Ingulfum pag. 898 : *Cum Godwinus in mensa Regis de nece sui fratris teretur, ille post multa sacramenta tan- per bucellam deglutendam abjuravit, bucella gustata continuo suffocatus in-*

terit. Id ipsum sic enarrat Philippus Mouskes in Hist. Francorum MS. :

En dementiers que il mangoient,
E de mult de choses parloient,
Li Quens seoit devant le Roi,
Sire, dit-il, entendes moi,
Bien sai que vous me meserées,
De vo frere ki fu tués,
Mais trestonst aussi voirement,
Puisse jou manger sainement
Cest morsel de pain que je tieng,
Que par effort, ne par engien,
N'ene coupe en la mort vo frere,
Ne adonques de ralt bien nere,
Ne dont ne or ne m'enfn biel.
Lors saina li Rois le morsiel
De cuer et de projiere douee,
Et li Quens le mist en sa bouce,
Li fu esramment estranlés.
Voiant le Roi qui fu d'alés,
Qui l'esgarda mult volentiers,
Confi li miracles premiers
Que Dieu fist pour le Roi Envar
Ki pourfu sains en son eswart.

Vaccas au Roman de Ron MS. de eodem Godwino :

Godwine puis remaint issi,
Le Rois en pais le consenti,
Je ne sai combien il dura,
Més je sai bien qu'il s'estrangla,
D'un morsel que le Roi seigna,
A Odihan où il manja.

Ubi observandum bucellam panis cum aliquod precibus signo Crucis a Rege signatam.

Huc etiam referri potest quod habet Historia Trevirensis pag. 235 : *Post multum vero temporis cum idem Dux (Limburgensis Henricus) inflicto sibi anathema parvipenderet, et in malis supradictis et similibus perseveraret, accidit ut quidam de Militibus ejus die quadam in domum ejus advenisset, et facta hora prandii, apposita mensa coram ipso, panem comedere debuisset, et Dux illi illudens, Surge, ait, et foras egredere, coram me comesturus non es, excommunicatus enim es. Et ille, Ubi, inquit, et quis me præter eum qui et te excommunicavit? Cui Dux ait : Ecce nunc vide, et jam parebit, si ita sumus excommunicati, ut aliquid nobis exinde molestie possit accidere : si hic canis, (qui forte illis edentibus aderat) bucellam quam illi dederat, comederit, non pertimesco. Sin autem, timenda est nobis excommunicatio. Et hoc dicto, misit bucellam, quam canis ut naribus adhibuit, ultra contingere non curavit : et ne quis hoc saturitati canis posset imputare, cum alius illi bucellam mitteret, festinus arripuit. Unde omnes qui aderant summa admiratione ducti, una voce dixerunt : Oportet eos ad satisfactionem venire; et ita fecerunt.*

Exstat apud Lindenbrogium post veteres Formulas Exorcismus panis hordeacei, vel casei ad probationem veri, pag. 107. Orationes vero quæ in hocce judicio recitabantur, ejus effectum satis declarant; ac prima quidem ex iis : *Fac eum, Domine, in visceribus angustari, ejusque guttur conclude, ut panem vel casum istum in tuo nomine sanctificatum devorare non possit hic qui injuste juravit ac negavit illud furtum vel homicidium, aut adulterium, sen maleficium quod querebatur, et iurjurandum pro nihilo habuit, et nomen tuum nominavit, etc. Altera : Præsta quesumus per sanctum ac mirabile nomen tuum, ut qui reus erit*

huius furti vel homicidii, aut adulterii sen maleficii, de quo hic requiritur, vel in facto vel in conscientia, ad adpositam ei pro ostensione veritatis creaturam panis sanctificati vel casei faux ejus claudatur, guttur ejus stranguletur, et in nomine tuo ante illud rejiciatur, quam devoretur. Hinc nostris loquendi formula manavit, *Que ce morcean de pain m'étrangle, si ee que je dis, n'est vray*. Sed cur panis hordeaceus potius adhibitus fuerit quam alius, non comperi. Hanc porro divinationis aut sortis speciem videtur intellexisse Concilium Autisiodorense ann. 578. can. 4. ubi *sortes de pane et ligno vetantur*. Huc etiam referri potest *ἀποτος τῆς μεγάλης τῆς πέμπτης*, de quo Matthæus Blastares Litt. M. cap. 1. Vide *Eucharistia*.

* Alias rursus orationum formulas, quæ super pane vel caseo ad probationem recitabantur, videsis inter Probat. Hist. Sabol. pag. 354. ex Chartul. S. Sergii Andegav. descriptas. [** Confer Grimmii Antiquit. jur. Germ. pag. 931.]

† **CORSORIUM**, Agri portio. Vide *Cursorium*.

† **CORSOYRUM**, Parvus agger quo præterfluens aqua coercetur. Consuetudo Lemovic. art. 40 : *Item quia quicumque ædificat in dicto castro, debet ita ædificare, quia non dimittat aliquam terram ad faciendum Corsoyra infra domum suam. Versio Gallica : Item, celui qui batira andit chateau, doit tellement batir, qu'il ne laisse croupir en rue ses terres ou ciments devant sa maison pour arrester les eaux courantes, et empêcher la liberté du passage.*

* **CORSERIA**, Via lustrandis vigiliis aliisque usibus accommodata, per quam de loco ad locum tuto curritur, unde nomen, vulgo *Chemin des Rondes*, alias *Coursiere*. Stat. ann. 1358. in Reg. 93. Chartoph. reg. fol. 92. rº. : *Extitit ordinatum, quod certæ Corsserie sive carrerie infra et juxta muros villæ fierent, per quas possent fieri die nocteque excubiæ seu custodiæ, tam eques quam pedes, juxta dictos muros. Aliud ejusd. ann. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 232. col. 2 : Sic quod de duabus Corsseriis fiat una; et ordinetur quod gentes armorum equitum possint libere per Corsseriam prædictam, saltim quatuor eques ad frontem equitare et discurrere. Lit. Caroli V. ann. 1366. ibid. pag. 295. col. 1 : Ils (les habitants) aient fait abatre et dirruer touz les hostels, qui entour laditte cité touchoient au murs d'icelle, affin que par terre, aussi comme par la Coursiere de dessus, on puisse aler et venir delivrément à pié et à cheval à laditte defense et gart de laditte cité. Vide *Corseria*.*

* **CORSSETTUS**, Decumannus, ut videtur. Charta ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 238 : *Item ducentas viginti septem anguillas Corssettus, debitas quolibet anno per homines de Caiareo.*

* **CORSULUS**, Lo herede. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **CORSURA**, Species præstationis e bladis, f. ead. quæ *Cossa* 1. Charta ann. 1312. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Salva et retenta dictis dominis et colonis trezeno, Corsura et balagio bladornm et culitia olivarum de decimis in terminio de garriga habitantium. [* Aut mendum esse aut male*

lectum suspicor pro *Calcatura*. Vide supra in hac voce.]

* **CORTADA**, Habitatio rustica, idem quod *Cortis* 1. Charta ann. 1333. ex Bibl. reg. col. 2 : *Accedens ad quandam Cortadam, quæ est quasi in medio dictæ insule, et inueniens in porta majori dictæ Cortadæ baculum seu astellum dicti dom. archiepiscopi, etc.*

* **CORTAGO**, perperam forte pro *Sartago*. Inventar. MS. equinæ ann. 1379 : *Item duæ Cortagines, videlicet una magna et una parva..... Item una magna Cortago antiqua.*

† **CORTAL**, **CORTALIS**. Vide in *Cortis* 1.

* **CORTALE**, Domus rusticana prædiolo vel horto adjuncta. Charta ann. 1331. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 924 : *Item significantur quod dictus Jacobus Rodoni..... quoddam Cortale ferrariorum fratrum de Cannis, sive quacunque causa, demoliri seu dirui totaliter fecit. Alia ann. 1341. in Reg. 80. ch. 466 : Cambanas etiam et Cortalia pro pastoribus et animalibus suis inde fecerant et construxerant. Vide in *Cortis* 1.*

CORTALINI. Vide *Cohortales* suo loco, et *Cortinarii* post *Cortis* 3.

† **CORTANEUM**, **CORTARIUM**. Vide in *Cortis* 1.

* **CORTARE**, Curtare, secare, Hispan. *Cortar*, Gall. *Couper*. Charta Aldefonsi reg. Castellæ ann. 1181. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 495 : *Concedo.... ut scindatis et Cortetis omni tempore ligna et maderiam sufficienter in nemoribus regiis, ad vestros proprios usus. Inquisit. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 60. col. 2 : Dixit R. Bartholomeo quod duo homines Cortabant erbam in teumento domini episcopi.*

† **CORTELINI**. Vide *Cortinarii* in *Cortis* 3.

* **CORTELLUS**, Culter, Cultellus, Ital. *Coltello*, Gall. *Conteau*. Inquisit. ann. 1288. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 387. col. 1 : *Ferrarii de S. Germano serviunt monasterio Cassinensi de arte ferrariæ singulis annis in festo paschatis de stillo, videlicet uno anno de martello et paletta, et alio anno de recalco et Cortello.*

† **CORTESANI**. Vide in *Cortis* 4.

* **CORTESANUS**, Qui in corte seu curia Romana versatur. Stat. regni Polon. pag. 200 : *Cæterum quia aliqui ex subditis nostris jam a multis annis Romæ agunt, et in regno nostro non pauca sacerdotia, curam etiam animarum habentia, possident;..... statuimus omnes hujusmodi Cortesanos ex urbe Romana ad regnum nostrum et ad sacerdotia, quæ obtinent, revocandos esse. Vide in *Cortis* 4.*

* **CORTESCA**, ut *Cortis* 1. Charta ann. 1500. inter Probat. tom. 3. Hist. Lothar. col. 331 : *Dominus Joannes de Andegavia gratis, ut supra, dedit et donavit..... usum Cortescarum quatuor pignorum. Vide supra Cortada.*

* **CORTEX**, Putamen, Gall. *Coquille*. Convent Saonæ ann. 1526 : *Amigdalæ sine Cortice, etc.*

* **CORTICEM FACERE**, Delibrare, arborem derorticare, Gall. *Ecorcer*. Lit. de Operariis corticum in Chartul. ecel. Lin-

gon. ex Cod. reg. 5188. fol. 143. rº : *Ventarius debet ire Chalandreyum ad colligendos redditus suos ibidem;..... interrogatus prius ab illis vel ab aliquo illorum, qui faciunt Corticem, quando ipse velit ire; et tunc procuretur ab eisdem hominibus in uno prandio..... Præterea homines de Chalandreyo non exercent opus Corticis, sine licentia ventarii, et illi qui volunt hoc opus exercere, propter hoc serviunt ei. Vide infra Corticarius.*

† **CORTHECA**, An Chirotheca? Chartularium S. Vandregisili tom. 2. pag. 1397 : *Et etiam quasdam Corthecas et unam sarpam, quas mihi persolvere debebant.*

* **CORTHESANUS**, Aulicus, Gall. *Courtisan*. Instr. ann. 1408. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 839 : *Ille (Innocentius VII.) in palatio factus cursor, more epulonis, Corthesanorum mensas visitabat. Courtois, eadem acceptione, in Poem. Rob. Diaboli MS. :*

Li bourgeois, et li cytoain,
Et li Courtois, et li villain
Contre lui vont, salut li reudent.

Vide in *Cortis* 4.

CORTIBALDUS, **CORTIBALLUS**, etc. Vide *Curcibaldus*.

† **CORTICANUS**, **CORTICELLA**, **CORTIFER**, **CORTIGIUM**, **CORTILE**, etc. Vide in *Cortis* 1.

* **CORTICARIUS**, Qui arbores decorticat. Charta Odonis comit. Treceus. ex Cod. reg. 9612. T : *Absolvimus..... carpentarios, qui marrienum cæsum vendunt, et Corticarios, ut servientes. Vide supra in Cortex.*

* **CORTILLAGIUM**. Vide infra in *Cortis* 1.

CORTINA, **CORTINALE**, etc. Vide in *Cortis* 2.

† **CORTINARI**. Vide in *Cortis* 3.

* **CORTINULA**. Vide infra in *Cortis* 2.

1. **CORTIS**, **CURTIS**. Palladio lib. 1. de Re rust. cap. 22. *Cors*, Varroni lib. 1. cap. 13. lib. 3. cap. 3. *Cohors*, est atrium rusticum stabulis et aliis ædificiis circumdatum. Velius Longus de Orthographia : *Talis questio est circa cohortes et coortes : ubi diversam esse significationem voluerunt Grammatici, ut Coortes sint villarum, unde homines coortantur,.... at Cohortes militum, a mutua cohortatione. Nam Cortes quidem audimus vulgo, sed barbare dici. At Scriptoribus inferioris ævi, est villa, habitatio rustica ædificiis, colonis, servis, agris, personis, etc. ad rem agrestem necessariis instructa, alias Colonia dicta. Lindwodo ad Provinciale Cantuariensis Ecclesie lib. 3. tit. 16. *Curtis* est mansio vel manerium ad inhabitandum, cum terris, possessionibus, et aliis emolumentis ad tale manerium pertinentibus. Herimannus de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap. 71 : *Deinde 4. domos sive mansiones, quas abusive Cortes vocamus, in pago Tornacensi.... construxit. Cap. 79 : In his itaque domibus, sive ut usitatius dicamus, Curtibus, quæ in diversis locis, construxit, plusquam 60. carucas posuit. Canones Concilii Tricassini ann. 878. can. 2 : Mansa, Cortes, villas, patrimonia, etc. Petrus Damianus lib. 4. Epist. 7 : In tantum dives erat ac præpotens, ut gloriaretur se plures habere Cortes utque castella, quam dies sint, qui numerantur in**

anno. Domnizo lib. 2. de Vita Mathild. cap. 21 :

Ejus quocirca tribuit sub jure Filinam,
Egregiam Curtem dantem fruges sat abunde.

Conradus Uspereg. in Frider. I : *Præceptum muros et fossata dejicere... et quatenus in una Corte non consistat plus ædificiorum quam una domus. Charta Hlotarii Regis Franc. ex Tabul. S. Trinitatis Pictav. : Cortes duas cum suis appenditiis nostro daremus præcepto, etc. Infra : Altera vero Cors vocatur Secundiniaca, etc. Charta alia apud Gallandum : Monachi S. Albini et Canonici S. Licinii habebant.... 2. Ecclesias, et 2. Cortes ad illas pertinentes, in omnibus earum redditibus inter se sine divisione communes. Augustinus Mussatus lib. 2. Rubr. 11 : In Colonia Patavii, quam Curte vocant. Vetus Formula : In Curtibus vel villis. Sic passim usurpant, Lex Wisigoth. lib. 8. tit. 1. § 4. Lex Burgund tit. 23. § 1. tit. 54. § 4. Addit. 1. ad eandem Legem tit. 5. Lex Salica tit. 6. § 3. tit. 36. Lex Aleman. tit. 10. § 1. 31. 81. § 2. tit. 82. § 6. Lex Longobard. lib. 1. tit. 8. § 29. tit. 23. 24. [** Rothar. 357. Lex Bajwar. tit. 8. cap. 2. § 1. tit. 20. § 6. Capitula Caroli Magni lib. 3. cap. 19. Flodoardus lib. 1. Hist. Rem. cap. 17. Adam Bremensis cap. 86. Capitula Ludov. II. tit. 2. cap. 2. Goffridus Vindoc. lib. 4. Epist. 44. Lex Ost. lib. 1. Chronic. Casin. cap. 6. 11. 20. et alibi passim, Liber de Fend. 2. tit. 5. § 1. etc. [** Vide Mæser. Histor. Osnab. tom. 1. cap. 4. § 7. not. D. Herrgott. Genealog. Habsburg. tom. 2. pag. 167. de 2. Guerard. Proleg. Chartular. S. Pet. Carnot. § 22. Eidem in Glossar. pect. Irminon. *Curtis* est : « Area sub dio relicta domo, stabulis, aliisque ad rem rusticam necessariis tectis circumdata. » Ind. Possession. Monaster. Retterens. ann. 1220. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 794 : *In Cruftila Curtis una et 6. mansiones vineæ et 3. curiæ. Pro Curia domini vel superiore, ad quam rusticorum Capitula spectabant sæpius usurpatur Curtia German. Fronhof. Vide Eichhorn. Hist. Jur. German. § 83. Haltaus. Glossar. German. col. 540. Recensio possessionum Comitatus Habsburg. ann. 1299. De curia Rinach. in Geneal. Habsburg. vol. 3. pag. 579. Chart. Bering. Episcop. Spirensis. ann. 1220. in Guden. Syllog. pag. 13. Grangiarus in Rorheim plastrum novum cum instrumentis, feno capiendone necessarium annuatim nuntio Ecclesie nostræ in Curia nostra Kaytsch, quæ dicitur Fronhof. habere consuevit. Chart. ann. 1376. apud Biding. in Anecd. Monaster. tom. 1. pag. 391 : *Domum H. de Pölingen et domum Borchardi, sitas in parochia veteris ecclesie Alen, ad officium seu Curtim nostram Borchardus pertinentem.... nomine castrifensium dedimus et domus. Charta Goswini majoris decani in Colonia ann. 1259. ibid. pag. 404 : Bona nostra spectantia ad Curtim nostram in Goir, quæ leyn (i. e. feodum) vulgariter appellantur.... monasterio gratiæ prope Nussiam concessimus.... et dictum monasterium nobis adjunget et derivabit unum hominem laicum, qui ne ipsius monasterii et ratione dictorum bonorum veniat ad placita dictæ Curtis, quæ dinge et 20 ringe vulgariter appellantur***

icus faciat omnia et singula, quæ Curtis
renotata requirit. Magister curtis, in
charta ann. 1240. ibid. pag. 11. Adde
iam sec. ix. ap. Bodmann. in Rhingav.
g. 97.]

CORTIS vel **Curtis** nomen pro toto
loco, qui villæ alicui magnificæ accesserat
revereratque, a Scriptoribus nostris
receptum fuisse, docet Valesius ex plurimis
villarum nominibus in *Court* desinentibus,
alia sunt præ ceteris Bettonis Cortis
in una, *Betan-court*, Hunulli *Curtis*
uncourt, Alamannorum *Curtis Aumen-*
ort, Harecortis *Harcourt*, et aliæ quas
relegat in Notitia Gall. pag. 416. 418. 419.
in Præfat. pag. xix. et xx.

CURS, in Diplomate Henrici I. Imp. apud
Mon. ann. 1014. num. 9. [** *Cors*, in Al-
berti Henr. V. Imper. ann. 1114. in Al-
Diplom. num. 242. *Tu qui multa potes*
regis Chortem, in Brunon. Vita S. Adal-
berti ap. Pertz. vol. Scriptor. 4. pag. 611.
51. Vide *Cortis*, 4.]

CHORTIS, in Tradit. Fuld. pag. 250.
CURTA, pro *Curtis*. Charta Ludovici VII.
in Franc. in Tabul. Maurigniacensi Ch.
Dederunt etiam eis Curtam, quæ ibi erat
limitata, etc. Occurrit pluries :
et vero apud Eccardum in Hist. geneal.
Chionum Misnensium col. 253.]

CURTUS, pro *Curtis*. Tabular. Brivatense
118 : *Casam dominicam cum Curto et*
cum campis, etc. [** Vide *Cortis*, 2.]

REGIUS COMITATUS, aula Regia. Asse-
nti *Ælfredi* reb. gest. : *Cum... ab omnibus*
um diligeretur, et in Regio semper Curto
parabiliter nutriretur, etc. Infra : *Ead-*
et Ælfthryth semper in Curto Regio nu-
tum magna nutritorum et nutricum di-
cia. Rursum : *Cum igitur ad eum venis-*
in villa Regia... cum eo illa vice 8. men-
in Curto mansi. Occurrit adhuc se-
Ita ubi de eodem *Ælfredo*, Florenti-
Vigorn. pag. 587. *Curum* habet. [Vide
4.] [** In *Curtis*, in chart. ann. 716.
req. num. 287. *Cum Curtis clausis*, in
nn. 744. ap. Hergott. Geneal. Habsb.
1.]

ITEM BONAM RECIPERE dicitur, qui
vio lauto excipitur. Ita Itali vocem
ona *Corte* usurpant. Vide Joannem
cum lib. 7. cap. 88. Cæsarius lib. 1.
cap. 34 : *Tale dictum proposuit : Si*
esset, inquit, qui veris indicibus vera
le anima patris mei dicere posset,
Cortem a me reciperet. Et infra :
e, Cortis vestra vobis maneat, ego
quid animæ meæ expediat.

TIS INDOMINICATA. Tabul. Bellilocen-
176 : *Tradimus villam seu Curtem*
Indominicatum Bellomontem.

TES DOMINICALES, apud Lambertum
ab. ann. 1073. et Adam. Brem. c. 161.
TIS DOMINICA, in Pancharta nigra
tini Turon. apud Beslium in Comit.
pag. 209. 210. [et in Historia No-
sis Monasterii, apud Marten. tom.
ed. col. 1131.] [** Frequenter in Po-
minon. Vide Guérardi indicin.]

TIS REGIA, ut *Villa Regia*, Quæ
propria est. Chartæ Alamannicæ
i Ch. 18 : *Actum in Curte Regia*
Annales Franeor. Fuldenses ann.
lacitum Curte Regia Franconofurt

NGH CLOSS. — T. II.

haberi cum Francis Regi complacuit. [** Lex
Longob. lib. 2 tit. 17. § 2. Lothar. 1. cap.
73 : *Concedimus et Gastaldis nostris, Curtes*
nostras providentibus] etc. [V. post *Cortis* 4.]

CURTIS PUBLICA, Quæ ad Regem et
Rempublicam spectat. Charta Balduini
Comitis Flandriæ ann. 1038. apud Buzel-
inum lib. 3. Gallo-Flandr. eap. 20. sic
elanditur : *Hoc placitum fecerunt 4. Milites*
advocati, Udo, Ursio, Garderus, Mambodo.
Actum Atrebat, Curte Publica, in Capella
S. Benedicti, etc.

CURTES DOMINICÆ, Quæ domini sunt, in
Capitulari de Villis cap. 27.

CURTES VILICALES, Quæ a suis villicis
reguntur, in Chronico Reichersperg. pag.
192. et in Metropoli Salisburg. tom. 1. pag.
373. *Curtes villicanæ*, tom. 3. pag. 494.

CURTES STABULARIÆ. Charta anni 1136.
in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag.
371 : *Aream ubi curia quondam, modo no-*
vella vinea plantata est, cum Curte stabu-
laria, etc. Adde tom. 2. pag. 531. 532.
549. 556. tom. 3. pag. 383.

** **CURTIS CLAUSA**. Vide in *Cortis*, 2.

CURTICULA, Minor *Curtis*. *Curticula*
Abbatis, in Statutis antiquis Corbeiensis
Monasterii. [Archivum Majoris Monasterii :
Gorioces Hervei filius dedit S. Martino Curti-
culas quæ sunt inter aquas juxta Lambau-
lum.] [** *Curticulam unam in Hostercho*, in
Bodmann. Rhingav. pag. 86. in chart. ann.
1021.]

CURTICULUS. Charta Odonis Episcopi
Belvacensis ann. 875. apud Louvetum :
In suburbio nostræ civitatis molendina 2.
et cambas 11. et hortos cultos 2. et Curticlos
10. pratum 1. etc. Idem videtur cum *Cur-*
tillus, de quo infra.

* **CURTICULUS**, Bulla Leonis IX. PP. pro
monast. B. M. de Bretolio : *Ecclesiam S. Cy-*
rici (concessit) cum altari et uno Curticulo.

† **CURTICULIS** et **CURTICULUS**. Charta Æn-
gelberti pro Monasterio Epternacensi ann.
709. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 16. E :
Casatas XI. cum sala et Curticle meo... cum
mancipiis... casis, Curticulis, silvis. Similia
iterum habentur eol. 22. E. in Charta anni
721. Hincque corrigenda Hedeni Ducis
Charta anni 704. laudatæ Collect. tom. 1.
col. 13 : *Curtem nostram in loco nuncupante*
Arnestali super fluviu Huittcio, cum omni
integritate sua, id est casis, Curtidis, cam-
pis, pratis, etc. Legendum enim *Curticulis*.

CORTICELLA, **CURTICELLA**, *Curtis* minor.
Ruricius, seu Rauracius Epist. ad Desider.
Cadure. Epist. tom. 5. Antiq. leet. Canisii :
Simulque suggerimus, ut de ipsa Curticella,
vel hominibus inibi consistentibus sub vestra
defensione... dignetis habere Corticella.
Notitia ann. 1041. apud Augustinum de la
Chieza in Chron. Pedem. cap. 19 : *Addidit*
quoque præfato Monasterio Corticellam unam
inter Cercinaschum et Scholengiam, quæ ab
incolis Gorreta dicitur. Infra : *Curticellam*
unam in territorio Suavis. Adde Miracula S.
Columhani Abbat. cap. 29. [Chronicon
Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2.
col. 423.] et Chartas Longobardicas apud
Ughellum passim. [** Marini Papyr. Di-
plomat. pag. 309.]

CORTIFER, **CURTIFER**, Idem quod *Curtis*,
[vel *Curtile*. Præceptum Ludovici Imperat.
ann. 836. Ampliss. Collect. tom. 1. eol.

96. C : *Cum domibus cæterisque ædificiis,*
Curtiferis, vineis, terris, silvis, pratis,
pascuis, aquis, etc. Præceptum Caroli
Calvi ann. 869. inter Concilia Hispan. tom.
3. pag. 151. eol. 1. et in Appendice Marcæ
Hisp. col. 792 : *Cum domibus, ædificiis,*
Curtiferis, viridigariis, hortis, vineis, etc.]
Donationes factæ Ecclesiæ Salisburgensi
cap. 8 : *Tradidit quoque ad Chuchil casam*
cum Curtifero suo et territorio, et manentes
novem cum coloniis et aliis appendiciis suis.
Occurrit iterum cap. 4. et alibi. Traditiones
Fuldenses lib. 2. cap. 148 : *Trado S. Boni-*
facio... unum integrum Curtiferum. Chroni-
con Besuense : *Mansum cum suprapositis,*
campis, pratis, Curtiferis, silvis, etc. Alibi :
Mansa, servos, ancillas, Curtiferos, terras, sil-
vas, etc. [Chronicon Novaliense apud Mura-
tor. tom. 2. part. 2. col. 747 : *Cum ædificiis,*
Cortiferis, exavis, ortis, vineis, campis.]
Adde Perardum pag. 44. et Formulas veteres
18. 19. 50. 58. 79. et Metropolim Salisbur-
gensem passim, ubi Hondius tom. 3.
pag. 2. *Curiam* et *Curtiferum* confundit.

† **CULTIFER**, in Chartulario S. Sulpitii
Bituric. fol. xi. verso : *Domibus, ædificiis*
cum appenditiis carum, urtiferis et Cultife-
ris, viridigariis, etc. [** i. e. cultis.]

† **CURTIFICIUM**. Hist. Novientensis Mo-
nasterii, inter Anecd. Marten. tom. 3. col.
1131 : *In Sulza curtis dominica cum omnibus*
appenditiis suis, Ecclesia videlicet matrice
cum decimis suis, mansus censuales atque
serviles, agri cum vineis ac pratis, curtes
cum Curtificiis, familia ministerialis, servilis
et censualis.

† **CORTAL**, **CORTALIS**, Eadem significa-
tione. Litteræ ann. 1358. ex Chartophyla-
cio regio Regest. 89. Ch. 521 : *Ipse accedens*
ad quamdam bordam sive Cortal Petri
Couvilli dicti loci, ubi prædicti inimici se
poterant retrahere. Charta Guisfredi Comit
Ceritanie ann. 1035 : *Dono... domos,*
cortes, Cortales, hortos, hortales, areas et
palumbarios, terras cultas et eremas, silvas,
prata... molendina et molendinaria cum
caputaquis, etc.

CORTARIUM, Idem quod *Cortis*, *Curtis*,
Curtilis, Charta Hugonis de Feritate in
Hist. Monasterii S. Audoeni Rotomag.
pag. 460. 462 : *Et in ipsa villa terram*
unius carruce, et unum mansum, et 10.
Cortaria. In alia Hugonis, prioris filii : *In*
eadem villa octo Cortes, etc.

† **CORTORIUM**, vel *Cortoria*. Donatio
anni 1054. in Appendice Marcæ. Hisp. col.
1100 : *Cum Cortoriis et matrocibus et plani-*
tiis et cum omnibus adjacentiis carum.

* Legendum fortassis *Corsorium*. Vide
infra *Corzorium*.

CURTARI, *Curtium* possessores, vel
tenentes. Charta Anselmi Abh. Laureham.
apud Freherum in Origin. Palatin. : *Aream*
et vineas in Sciezeseim, cum hobariis atque
Curtariis, præter ea quæ in servitio habue-
runt, sub annua pensione jure hæreditario
contradidi. Infra : *De 12. hobariis pro ser-*
vitio et reditu solvuntur 8. libræ : de dimidiis
vero hobariis et molendinariis et aliis Curta-
riis 8. talenta et 14. solidi.

† **CORTIGIUM**, Idem quod *Cortis*. Di-
ploma Ferrandi Castellæ Regis ann. 1224.
pro Militia Fratrum Silvæ-Majoris, apud
Marten. tom. 1. Anecd. col. 916 : *Ad*

faciendum insuper vobis Cortiginum in Alatalaya de Fervus me obligo, in quo possitis. competenter habitare, et ad dandum vobis viginti paria boum cum necessariis eorum ad populandum agriculturam usque ad annum, et vitalia ad custodiendum castrum et caveas memoratas duobus primis annis, prout aliis speculatoribus eorum tradidi usque modo.

CURTILE, **Curtillum**, **Spelmanno**, **Loeus** vel **sedes eurtis**: **Vadiano**, villula aliqua panis ædificiis constructa, domus rusticana prædiolo conjuncta: rectius, cui adjunctus est hortus, nam *Curtile* proprie hortum rusticum, seu *curtissonat*. **Gloss. Lat. Gall.**: *Ortus, Courtil*. **Charta Caroli Calvi**: *Cellulam S. Clementis una cum Curtili in quo Monachi ibidem Deo famulantes labores manuum exercere videntur, vel in quo res illorum consistunt, etc.* Ita **Chartæ Alamann.** **Goldasti num.** 28. 62. **Tradit. Fuld.** lib. 2. cap. 210. **Chronica S. Benigni et Besuense pag.** 419. 451. 512. 544. **Gesta Abbatum Gemblacens.** pag. 533. 534. et **Scriptores alii passim.** **Le Reclus de Moliens in Miserere MS.**:

Il convoita par grant foiblece,
La pious pome du Courtil.

Le Roman du Renard MS.:

La bonne femme du Maisnil
A ouvert l'uis de son Courtil.

† **CURTILIS**. **Johan. Iperii Chronicon S. Bertini** ann. 871. inter **Anecd. Marten.** tom. 3. col. 524: *Curtiles duos cum casticiis, terram arabilem et pratum bunariorum quadraginta octo, etc. Actum an.* 35. **Caroli Regis.** [** **Thangmari Vita Bernwardi Episc.** ap. **Pertz.** vol. **Scriptor.** 4. pag. 761. cap. 8: *Ut 30. vel plures præcipuos Curtiles, cum litorum ac colonorum familiis, clarissimis ædificiis præerentes, compararet.* **Ibid.** cap. 27. pag. 771. lin. 23.]

† **CORTILE**, in **Testamento Guillelmi Comitis Arvernæ** ann. 910. de **Fundatione Cluniaci** inter **Instrum.** t. 4. novæ **Gall. Christ.** col. 272. [** ap. **Lacomblet.** num. 30.]

† **CURTILE**, apud **Fantonum** in **Historia Avenion.** pag. 167. [** ap. **Lacomblet.** num. 20. 22. **Chart. ann.** 1144. in **Guden.** **Cod. Dipl.** tom. 1. pag. 151. **Alia c. ann.** 1020. **ibid.** tom. 3. pag. 1036: 60 mansionulia, quæ et *Curtilia* dicuntur. **Chart. ann.** 961. in ejusd. **Gudenii Syllog.** pag. 451. Vide **Haltaus.** voce *Hofstättel*, col. 942.]

† **CORTILIS**, in **Obituariis S. Gerardi Lemovic.** fol. 34.

CORTILIUM, in **Chronico Gemblacensi** pag. 533. 534. [in **Instrumento** 1. tom. 4. novæ **Gall. Christ.** col. 7. et etiam alibi.]

CURTILIO, Eodem significatu, in **Charta Rainoldi Archiepiscopi Remensis** apud **Locrium** in **Chronico Belgico** ann. 1129.

† **CORTILLUM**, in **Charta Johannis Michaël** ann. 1258. ex **Archivo B. Mariæ de Bono-Nuntio Rotomag.**

† **CORTILLUS**, in **Instrumento jurium Capituli Ambian.** in villa de **Camons**, ex **Archivis** ejusd. **Capituli**: *Item in veteri villa sunt xxxii. Cortilli, quorum unusquisque... persolvit... tres denarios, etc.*

† **COURTILLUM**, **Index MS. Beneficiorum Ecclesiæ et Dioc. Constantiens.** fol. 18. e **Musæo Domini de Cange**: *Habet manerium cum Courtillo.*

† **CURTILUS**. **Charta ann. circiter 1000.** ex **Chartulario Saviniaci** fol. 101: *Dat Curtillum, ortum et vercheriam seu dimidium mansum.* **Charta Præpositi Burgensium Cuciaci** ann. 1375. apud **Baluzium Hist. Arvern.** tom. 2. pag. 208: *Mansis, maisagiis, et Curtilis ad dictam terram spectantibus.* Iterum legitur pag. seq. [** **Curtillum indominicatum ubi Tedgerius stat**, in **Chart. ann. 998.** ap. **Guerard.** in **calee Irminon.** pag. 352.]

CURTILLUM, Idem quod *Curtile*. **Leges Inæ Regis Westsaxiæ** cap. 42: *Rustici Curtillum debet esse clausum æstate simul et hieme, etc.* [** cap. 40. **Anglos. weorðig.**] [Decima herbarum et **Curtillorum**, in **Hist. MS. Monasterii Ceecensis** fol. 465.]

CORTILAGIUM, **CURTILAGIUM**, Idem quod *Curtile*. **Lindwodo** ad lib. 3. **Provincialis Cantuar.** tit. 16. **Locus adjunctus curti**, ubi leguntur herbarum vel olera. **Ordericus Vitalis** lib. 3. pag. 466: *Tertiam partem decimæ, et quinque Cortilagia.* [Polyptych. **Fiscann.** ann. 1235: *Tenet unum vilanagium de xxiv. acris ad decimam et campartum, et reddit sex denarios de Cortilagio ad festum S. Petri ad Vincula.* **Venditio ann.** 1344: *Vendidit... domum, pratum et Cortilagium situm in loco dicto Apud Tuscham.*] **Monasticum Angliean.** tom. 1. pag. 256: *Et etiam si in Cortilagio alicujus bladum seminaretur, decimam gerbam illius bladi, sicut in campis, percipiet.* **Tom. 2.** pag. 89. *De una virgata terræ, in Stodleya... cum duobus Cortilagiis ad eam pertinentibus.* **Pag. 306**: *De uno mesnagio cum Cortilagio in villa de Mellyng.* **Will. Thoru.** pag. 2098: *Minutas decimas, cum decimis Januari et Cortilagiorum.* **Pag. 2101**: *Super decimis quibuscumque garbarum et bladorum de ortis seu Cortilagiis aut aliis terris, et locis plantatis, etc.* **Courtillages**, in **Cons. Montensi** cap. 50. **Will. Guiartus** ann. 1298:

Et s'espëndirent fols et sages
Cà et là par les Courtillages.

Charta Stephani Comitis Burgundiæ et Joannis Comitis Cabilonensis ann. 1229. pro **Libertatibus oppidi Aussonensis**: *Li Courtillaige de la Ville seront sehur en telle maniere que l'on n'y peut riens prendre de par nous, si par achat non: iceux denx choses de foin et de Courtillaige sont sans creance, etc.* **Infra**: *Cils qui fera domnaige de la closou de la ville, et de la closou des Courtils, et des Courtillaiges, et des fruits et des arbres, s'il le fait à aicunt, il doit amender le domnaige, etc.* Vide **Innocent. III. PP.** lib. 13. **Epist.** 76. **Statutum** 2. **Westmonast.** cap. 50. **Fletam** lib. 2. cap. 71. § 3. **Britonem** pag. 109. v. etc. **Vetus Charta**: *Courtillage est toute maniere de poirée, poix nouveaux, feves nouvelles, en cosse, etc.* [Edictum **Johannis Fr. Regis** ann. 1350. apud **de Lauriere** tom. 2. **Ordinat.** pag. 368: *Nuls labourens de houe ne pourront labourer de houe ou de besche qu'en rigue, excepté es terres où les chevaux ne pourroient labourer, et aussi les teres à guesdes et Courtillages.*]

* **CORTILLAGIUM**, **Charta Girardi archidiaconi Paris.** ann. 1314. ex **Tabul. episc. Paris.**: *Super pluribus petiis ortorum seu Cortillagiorum, sitis ultra portam comitis*

Atrebatensis, in terra et dominio episcopi Parisiensis. **Alia Henr. reg. Angl.** in **Reg. 69.** **Chartoph.** reg. ch. 280: *Willelmo Paenellus..... concessit monialibus S. Julia de prato..... grangiam et Cortillagium terram juxta idem Cortillagium.* **Cortilla**, et **Curtillaige**, nostris. **Charta ann.** 136 ex **Chartul.** 21. **Corb.** fol. 316: *Certain dismes, tant de fains, de fruits, de Cortillages, come de vins, etc.* **Consuet. Castell.** **Sequanam** ex **Cod. reg.** 9898. 2: *Blef, Cortillaiges, fromaiges, qui sont en pauiers, ne doivent place ne estaul.* **Uhi herbarum olera**, quæ in *curtili* crescunt, intelliguntur, **Gall. Legumes**, ut et **Courtillage**, **Lit. ann.** 1400. tom. 8. **Ordinat.** **Frai** pag. 378. art. 9: *Courtillage, c'est assavoir toutes manieres de porées, pois nouveaux, etc.*

† **CURTILIARIUM**. **Vetus Consuetudo Corheiensis** in **Tahulario ejus Abbatis**: *Omnes generaliter præter liberos debent diebus pro singulis mansis ad opus manuum ad fossatum, et debent submoueri a porta in Templo: Qui non solverit, emendat. hoc debent annuatim ad fossatum, ad Cortiliarium et ad ortiliarium.*

** **CURTELOCUM**, id est *Hovestat*, in **chart. ann.** 793. in **Schannat.** **Tradit.** 1. **dens.** num. 103. pag. 51. **Ibidem ann.** 7. pag. 40: *Duas ariales id est Hovasteti.* Vide **Haltaus.** voce *Hofstatt*, col. 941.

** **CURTIMARCHIA**. Vide suo loco.

† **CORTICANUS**, **CURTICANUS**. **Præceptum Carolomanni Regis** ann. 884. apud **Mal.** de **Re Diplom.** pag. 550. **D**: *Omnes qui indominicati, scilicet ille qui adhæret monasterio, et campaniæ, plantæ, habundant, Corticannus, et clausellus cum aliis viris de Parriniaco.* Legitur **Corticannus** in **A. d. Bened.** tom. 3. pag. 61.

† **CORTANEUM**. **Chronicon Casinense** b. 1. cap. 19. ann. 636: *Dachopertus qui Capuanus genere obtulit B. Benedicto Alem suum in loco, qui Coliunniana vocatur, cum casis et Cortaneis, et omnibus ex pertinentiis ejus.*

* **CURTILIARIUS**, **Officium monasterii**, cujus curæ potissimum incumbere ex **curtili Monasterii**, aut aliunde olerum, pulmentaria Monachis subministrare, et postea in beneficium et feudum Ecclesiæ cum Summo Pontifici obnoxium traditur, ut docemur a **Douhieto** in **Hist. S. nysiani Monasterii** lib. 1. cap. 59. **lingua vernacula Courtillier** appellatur, notat. **Catholiceum parvum**: **Ortilio**, **laine**, **Courtillieur**. **Gloss. Lat. Gall.**: **Courtillier**. **Alibi**: **Ceparia**, **Courtillier** sum: **Orticola**, **Courtillier**.

* **CURTILLARIUS**, **Qui curtile curat** incolit. **Charta ann.** 1225. in **magn. tul. nigr.** **Corb.** fol. 94. rº: *In dicto curtilis potest dictus Johannes si voluerit, quatuor Curtillarios quantum ad ecclesiam Corbeinsem. sicut, Injuriæ loco habetur, in Lit. ann. 1474. ex Reg. 204. Chartoph. 110: Le suppliant chaussetier, de Grenoble, dist à icellui Robert, appelé Cortoisien; pour laquelle injure, Forte, Curtilis director.*

† **CURTICULARIUS**, in **Epitaphio Jacobi Poussesotte**, apud **Felibien** in **Hist. San-Dionys.** pag. 586.

Alia interdum notione videntur nuncuari *Curtillarii*, seu *Curtilliers*: dicti enim ui domini sui principalis seu capitalis *uriam* sequi tenentur, et ejus placitis interesse. Charta ann. 1244. in Tabul. Cor-
eïensi: *Après en autel fait il tort de le rre le Visconte, ki est Courtilliers de l'E-ise.* In altera Joan. de Mainieres Militis m. 1283. ibidem: *Chest assavoir que come Abés desist que je fusse leur Courtilliers, voloit que je alasse à ses plais, et jujasse assi come autre Curtillier, il est ensi ordené je et mi hoir irons à trois plais geneux chascun an, et jurerons et ferons aussi me li autre Courtillier. [Come il deissent et oposassent contre mi, que je ne peusse ne deusse lever, mener, ne carier nus des uits de mes teres, ke je tieng d'aus en urtillage, ne blé ne marchainnes, dusques ont qu'il ou leur Serjant eussent terchié, et je ou mes Serjans eussent mené leur tege en leur grange à Mainieres.* Similia ha-
s in altera ejusdem anni Charta Domini ermi de Mainieris fratris supradicti Jo-
is: *Li dis Abbé et Convenis disoient ke li mesire Willames mes peres m'avoit donné e partie de le terre, que il tenoit d'aus à inieres en Courtillage, par lequel cose il vo-
nt que je fusse leur Courtilliers, et fesisse toutes choses aussi comme li autre Cour-
ier, tant de venir à leur plus, de faire eandise, de carier les terages, et du tertier, e toutes autres redevanches, ke leur Cour-
ier leur doivent.* In hisce Chartis Cour-
iers ii sunt qui possident terram terragio
oxiam, *Courtillage* vero aliud nihil est,
m terragium, et *Courtis*, vel, ut inter-
habetur, *Courtiex* est ipsa terra ob-
ia terragio.]

CORTISANI, CORTISIANI, Qui Cortes cu-
at, vel colunt aut incolunt. Charta Lon-
cardia ann. 774. apud Ughellum in
hipisc. Benevent.: *Necnon in Gastal-
Bisernensi concessimus Cortisanos, hi
cun uxoris suis et omnibus sibi per-
itibus.* Alia ibid.: *Sed et substantiam
ndini Cortisani nostri qui habitare visus
in Uriniano.* Chronicon Monasterii S.
chie Benevent.: *Substantiam quæ Au-
di fuit Curtisani nostri.* Charta Ludovici
n Chronico S. Vincentii de Vulturno.
ap. Murator. pag. 372. col. 1. C.:
umus quoque ut nullas ex servis, aut ex
lia ejusdem Monasterii, vel eos, quos
isanos vocant, audeat inquitare, aut
libet pensum ejus exactor tollere, vel
re presumat. Adde eundem Ughellum
6. pag. 297. [* *Curtulanus*, in charta
1265. ap. Günther in God. Rheno-
cellano tom. 2. pag. 342.]
rvatur ejusce appellationis memoria
ecialium libris, uti appellant, *Provin-
us*, in quibus inter Flandrensium
es familias, mentio fit *Cortisiani* Flan-
ri, ex Curtriaca gente, cui pro insigni-
tres cantherios miniatos in campo
adscribunt. Idem videtur cum eo qui
e de Cortesiex dicitur non semel Guil-
li. Guiarto. Chronicon Flandr. verna-
o cap. 72: *Si feît prendre un Chevalier
landres, qu'on appelloit Courtoisien.*
cap. 46.

* CORTISANIA. Vide suo loco.

CORTIS, CURTIS, Atrium, implu-

vium ædificiis cinctum, nostris, *Court.*
Monachus Sangallensis lib. 2. de Carolo
M. cap. 31: *Pauperes pannos jucundissime
dealbati Kyrie eleison Ludovico beato per
latissimam Curtem, vel Curticulas Aquarum
Grani, quas Latini usitatius Porticuum
nomine vocant, usque ad cælum voces effe-
rent, etc.* Hariulfus lib. 3. Chronici Centul.
cap. 1: *Jussit portari in suæ domus atrium,
quod vulgus Curtem dicit, et ut fieri assolet,
ante januam jactari.* S. Eulogius lib. 2
Memorial. Sanctor. cap. 8: *Quadam nocte
per contiguum infra Cortem domui hærens
tugurium, celsum parietem, Deo juvante,
scandens, etc.* Eckcardus junior de Casib.
S. Galli cap. 10: *At equus exaltanter eum
gestans, in postem valvarum Curtis homi-
nem... impexit.*

CURTIS MONASTERII, apud Joannem Diac.
lib. 4. de Vita S. Gregorii Magni cap. 97.
id est, *clausura*, uti *Cortis* appellatur in
Lege Salica tit. 8. §. 1. ubi Pactus Legis
Salicæ habet *clausuram*. Vide *Curia*.

† CORTIS COENOBII. Miracula S. Ber-
charii Abb. inter Acta SS. Benedict. sæc.
2. pag. 853: *Fidelissimus Dei Abbas Be-
rengarius audiens quosdam a partibus Tul-
lensium volentes cupiditate prædæ et spo-
riorum effringere istud Monasterium, indixit
ut ipsa Cortis Cœnobii valide muniretur, et
vigiles ipsam circumeuntes omni nocte insi-
sterent.* Rursum occurrit ibi pag. 857.

CURTIS CLAUSA. Charta Alaman. Goldasti
60: *Hoc est, casa cum casualibus, Curte
clausa cum omnibus officinis ejus.* Cb. 64:
Curte clausa, aliisque ædificiis, etc. Vita
Burchardi Wormaciensis Episcopi: *Cur-
tim suam muro, civitatem instar castelli cir-
cumdedit.* [* Vide Grimmii Antiq. Juris
German. pag. 534. not. Polypt. Irminon.
Br. 13. B. Guerardo pag. 131: *Faciunt
clausuras ad ortum, ad Curtem, ad messes.*
Ibid. sect. 1. pag. 132: *Claudunt de tunini
peticam 1. in Curte dominica et claudunt ad
messes perticas 8.* Ibid. sect. 64. pag. 143:
*Claudit in Curte dominica de tunino parietem
1. ad messes perticas 4.]*

CORTINA, CURTINA, Minor Cortis, seu
rustica area, quæ muris cingitur: *Cortis
clausa*, in laudatis Chartis Alamannicis
Goldasti 60. et 64. Vetus Notitia apud
Ughellum tom. 5. pag. 1538: *Domuncula
minor cum Cortina, vinea, etc.* Paulus in
Vita S. Hilarii Abbatis Galeatensis n. 8:
*Antequam ad Cortinam ipsius Monasterii in-
grederetur, etc.* Charta ann. 1210. apud Gui-
chenonum in Bibl. Sebusiana cent. 1. cap.
78: *Cum terris, Cortina, justitiis, pedagogiis,
albergiis, etc.* Tabularium Casauriense:
*Concaubiavi Curtinam meam de terra et vi-
nea sub ipsa curtina cum ficariis super se
habentem.* Thwroczius in Salomone cap.
52: *Milites autem Ladislai agmina Salomonis
tanquam in Cortinis concluderunt.* Paulus
in Vita S. Hilarii Abbat. n. 8: *Antequam
ad Cortinam hujus Templi accederet, etc.*

* Hinc Cortina appellari videtur pars
ecclesiæ lateralis, in Necrol. MS. eccl. Pa-
ris. ad 6. Aug. circa ann. 1270: *Centum
libras Paris. ad opus Cortinarum, quæ de
novo sunt inceptæ in ecclesia Parisiensis.*

Inde murorum loriceæ, seu prominentes
urbium muri, *Cortinæ* appellari videntur
nostris, quod iis veluti Cortes incingantur;

Cortes enim *rotundæ sunt*, ut ait Varro in
Origio. Unde *Cortinæ*, seu Tripodis Apol-
linis, etymon accersit Jos. Scaliger, etsi
Varro et Servius aliter censeant. Anna
Comnena lib. 11. Alexiad. pag. 309. Κορ-
τίνης vocat muros urbis, seu loricas, inter
binas turres: Τὸς πύργους, καὶ τὰς μέταξί
κορτίνης σφίσιν αὐτοῖς διενέματο. Synod. Ro-
mana sub Silvestro PP. cap. 1: *Quoniam
bonum est ut fixas Cortinas habeat Ecclesia,
ut regia Ecclesiæ non vacillet, sed sit firma,
et claudat ostium propter persecutorem.* [Hist.
Dalphin. tom. 2. pag. 104. col. 1. in In-
strum. ann. 1300: *Dominus R. infra Cor-
tinas fortalii dicti Castri constitutus, in præ-
sentia nobilis Domicelli, etc.*] Neque aliunde
petenda origo *Cortinarum*, seu velorum,
vel aulæorum, quibus altaria clauduntur
apud Christianos, atque adco lecti ipsi
nostrates. Ebrardus Bethun. in Græcismo:

Velum Cortina, velum Tectura vocatur.

Alibi:

Aulæ dicuntur Aulæ: Petasmata Templi:

Cortinæ Thalami: Velaria, vela Theatri.

Iso Magister in Gloss.: *Aulæa, proprie
Umbhang, ab aula Attali Regis dicta, proprie
Cortinæ.* Auctor Breviloqui: *Cortina est
ornamentum Ecclesiarum, vel tabernaculo-
rum, sicut vela depicta, quæ in lateribus al-
tarium suspenduntur, ne Sacerdos aspectu
circumstantium confundatur.* S. Augustinus
lib. 2. Quæst. super Exod. cap. 174:
Αὐλῆας, quas Græci appellant, Latini Aulæa
perhibent, quas Cortinas vulgo vocant. S.
Hieronymus lib. 1. in Lamentat. Hierem.
cap. 2: *In tentorii nomine et tabernaculi,
quomvis unum videatur sonare, eo quod ta-
bernacula inde sint dicta: quod Cortinæ
distentæ funibus, tabernaculis infrastantibus
appenderentur, quæ tentoria sustinerent.*
Monachus Sangallensis lib. 1. cap. 2. ex
emendatione Codicis Cæsarei apud Lambec-
cium: *Tunc adolescens ille, quem post
Cortinam, juxta quam consederat Rex, stare
preceperat, ut audiret quomodo singuli sup-
plicarent, cum ipsa Cortina ipsum circum-
plexus, in hos quæstus erupit, Domine, etc.*
Anastasius in Leone III. PP.: *Fecit Cortinam
sericam albam habentem periclysim et crucem
de fundato.* Occurrit apud eundem non
semel, Continuatore Florilegi pag. 672.
in Gestis Regum Francorum cap. 14. et
alios. Vide Durandum lib. 1. Ration. cap.
3. n. 39. [* *Cortinæ, stragula, tapetia*, in
Division. thesaur. Carol. M. apud Egin-
hard. *Tapecia 2. mappam 1. lectisternia 7.*
Cortinas 2. tentorium 1. in Polypt. Irminon.
Br. 12. sect. 50.]

CORTINÆ REGIÆ, Signa, vela regia, quæ
bonis debitorum Fisco addictis appende-
bantur, tituli. S. Ambrosius Epist. 33:
*Dum hæc tracto suggestum est mihi Cortinas
Regias esse collectas, refertam autem populo
Basilicam præsentiam mei pascere.* Infra:
*Postea vero quam cognoverim Cortinas Regias
inde esse sublatis.* Vide *Titulus*, *Velum*.

CORTINA, Panni vel serici species, sic
dicta, ut *pallium*, pro pallii materia. Liber
Anniversariorum Basilicæ Vaticanæ fol.
144. ubi de Bonifacio VIII. PP.: *Item 4.
camisas de Cortina cum pectoralibus et
gramiciis de opere Cyprensi... Item tria
superpellicia de vinipa et Cortina.*

† **CORDINA**, pro *Cortina*, Velum, aulæum. Statuta MSS. Augerii II. Episc. Conserau. ann. 1280 : *Sub pœna suspensionis ab officio prohibemus ne capuella baptizatorum ponantur in aliis quam in ecclesiasticis usibus; videlicet inde faciant supercapellitia vel Cordinas*. Altera manus habet *Cordines*, minus reete.

† **COURTINA**, Eadem notione. Charta ann. 1458. ex Archivo B. Mariæ de Bono Nuncio Rotomag. : *Annullis Christi fidelibus dati fuerunt et erogati thesauro dictæ Ecclesiæ... tres solidi Turon. convertendi... pro manutentione cujusdam Courtinæ super altare B. Mariæ*.

† **CURTINA**. Charta ann. 855. in Appendice Marcæ Hisp. eol. 788 : *Septelaniis tapites II. cupertorio siricio I. et vellatas XI. et quadincos XL. et vadclincos VIII. Curtinas II. pellicas VI. etc.*

* **CORTINULA**, dimin. a *Cortina*, Velum, aulæum. Necrol. MS. eel. Carnot. : *xix. Kal. Sept. obiit Fulcherius hujus sanctæ ecclesiæ sacristes, qui dedit B. Mariæ duas cappas et tunicam unam et pallium optimum unum et Cortinulam rubeo serico intextam. Gouridine*, eadem acceptione; in Vita J. C. MS. ubi de scissura veli :

Et la Gouridine as fils Davi
Voirs est qu'ele fendi parmi.

INCORTINARE, Tapetibus et aulæis ornare. Matth. Paris ann. 1259 : *Jussit autem Rex ut civitas mundata stipitibus, truncis, luto et fimo, Incortinaretur*. Boceaeius : *Un bellissimo letto Incortinato. Curtiner*, Includere, apud Brittonem pag. 144

CORTINUM, Idem quod *Cortina*, *Cortis*, seu rustica area. Charta 33. inter Alamanicas Goldasti : *Vendiderunt... Cortinum aruncale, quem habuerunt de sui patris, etc.* Oecurrit ibi pluries.

† **CURTINUM**, Idem. Testamentum Tello-nis Episcopi, in Annal. Bened. tom. 2. pag. 708. col. 1 : *Item Curtinum... cum pomiferis suis*. Miracula B. Henrici Baucenensis, tom. 2. Junii pag. 376 : *Moratur cum Jacobo in Curtino S. Martini*.

CORTINALE, Atrium, *La court d'une maison*. Verdala in Episcopis Magalon. apud Gariellum pag. 105 : *Lavatorium claustrii superioris similiter fecit, Cortinale et portalia et murum quo clauditur*.

CURTICULA, Atrium Ecclesiæ, vel Palatii, porticibus circumdatum, atque adeo ipsa Porticus. Monachus Sangall. lib. 1. cap. 33 : *In Ecclesia, vel in porticu, quæ tunc Curticula dicebatur, etc.* Lib. 2. cap. 31 : *Per latissimam Curtem, vel Curticulas Aquarum Graui, quas Latini nsitatus Porticuum nomine vocant, etc.*

** **CURTIS**, **CURTILE**, Locus domui ædificandæ aptus, area. Statut. Freiburg. ann. 1120. in Histor. Zar.-Bad. tom. 5. pag. 58 : *Si domus alicujus in civitate arserit... jus burgensium non amisit, si autem alter Curtim emerit burgensis inde non erit, nisi superedificet*. Chart. Otton. I. Imper. ann. 937. ap. Erath. Cod. Diplom. Quedlinb. num. 5. pag. 3 : *Urbem in Quidilingoburg. cum Curtibus et cunctis edificiis inibi constructis*.

3. **CORTIS**, **CURTIS**, Tentorium Principis, vel Ducis exercitus. Jornandes de rebus Geticis, ubi describit Attike tentoria : *Videres Triclinia ambitu prolixiore distenta,*

porticus in omni decore dispositas. Area vero Curtis ingenti ambitu cingebatur, ut amplitudo ipsam regiam aulam ostenderet. Anastasius in Histor. Eccl. : *Aulam incendit quæ dicebatur Cortis Crummi*. Ubi Theophanes : *Ἐπύρωσε δὲ καὶ τὸ τοῦλδον, γρήματα τε καὶ ἱππους, καὶ τὴν κόρτην, μετὰ πάσης βασιλικῆς ὑπουργίας*. Eadem habet Cedrenus. Ita hanc voem usurpant ex Græcis, Leo in Tacteis cap. 11. § 21. Constantinus Porphyrogen. in Basilio cap. 15. (ubi vim vocis non percepit Interpretes Allatius;) Codinus de Offic. cap. 5. n. 52. et in Orig. Constantinop. ubi de Columna Fori, pag. 23. Edit. Regiæ. [** Vide Glossar. med. Græc. in Κόρτη.] Hinc

CORTINARI, qui et **CORTELINI**, Qui *Cortem* seu tentorium Principis observabant et servabant, qui inter ἀτίμους, et εὐτελείς reponuntur a Constantino lib. 1. de Themate. cap. 5. et in Glossis Basilie. : *Κορτελίνων, τῶν εὐτελῶν. Κορτελίνου, εὐτελείς, θυρωροὶ τοῦ πραιτωρίου*. Nam his locis eosdem esse eum *Cortinariis* (quidquid dieat Meursius) ex Codino de Offic. cap. 5. num. 52. satis constat : si quidem, ut *Cortinari*, ministrabant ad tabernaculum Imperatoris, et in symbolum vilissimæ conditionis, ex veteribus tabernaculi pannis vestes confectas habebant. *Cortinariorum* meminit Pachymeres lib. 4. cap. 29. *Cortalini* autem videntur dieti primitus *Cohortales*, de quibus supra. [Liber niger Seacarii pag. 356 : *Continarius in domo comedet, et quando faciebat cortinas portare, habebat liberationem ad 1. hominem ad 1. sumar*. Hic *Cortinarius* Hearnio non magis videtur signare eustodem *cortis*, quam curatorem *cortinarum* seu aulæorum ipsi *corti* lectoque regio necessariorum.]

** **COMES CURTIS**, Κόμης Κόρτης, uti scribit Caugius in Glossar. med. Græcit. apud Byzantinos, Cui tentoriorum cura incumberebat, seu potius imperatoris, vel ducis exercitus in tentorio versantis custodia, qui *Cortalinis* præerat. Liutprand. Antapodoseos lib. 2. pag. 295 : *Adelbertos Comes Curtis, macrospathis, gundopistis*. Lib. 6. cap. 2 : *Constantinus... per Andream quendam qui ab officio Comis Curtis dicebatur, literas Berengario dirigit*. Pertzius interpretatur Præfectum prætorio.

4. **CORTIS**, **CURTIS**, Regia, Aula, Palatium ipsum, incinctus Palatii. Ugutio : *A Cura hæc Curtis, tis, pro districtu alicujus castris vel villæ*. Lambertus Schafnaburg. ann. 1066 : *Qui statim raptis armis Curtem regiam circumdederunt*. Mox : *Ejectus est de Curte Regia cum omnibus tyrannidis suæ fautoribus*. Warnerius MS. in Macrum Scottum Poetam :

Per totam Cortem versus ructabat oberrans,
Dignos consertis stercore paginulis.

Vide Legem Bajwar. tit. 2. cap. 12. §. 1. cap. 13. §. 1. Monachus Sangal. lib. 1. cap. 12. 33. et Eckearum juniorem de Casib. S. Galli cap. 10. [Vide *Curtus* et *Chors* in *Cortis* 1.]

CURTISANI Regis vel alterius Principis aulici, *Courtisans*, qui in Regis *Corte* versantur, apud Gobelinum Personam in Cosmodromio ætate 7. cap. 77. 88. in Chronico Montis S. Agnetis, apud Gersonum in Serm. de sancto Antonio, [in Chronico Marienrod. apud Leibnitium tom. 2. Scri-

ptor. Brunsvic. in Chronico Episcoporum Merseburg. apud Ludewig. tom. 4. Reli. MSS. pag. 437. et in Chronico Corne Zantfliet, apud Marten. tom. 5. Ampli Collect. col. 480. etc.]

† **CORTESANI**, Eadem notione, in V. Eugenii IV. Papæ, apud Baluzium Misc. tom. 7. pag. 507. Bulla Benedicti XI. Pseudo-Papæ, ex Archivo Civitatis Massi *Marescallus noster habet jurisdictionem lem et criminalem in Cortesanos seu nos Curiam nostram sequentes*. Vide *Corthesani*.

CORTIS, **CURTIS**, Comitatus : nostris, *Cour du Prince*. Hincmarus Remen. Opusc. 17 : *Cum valde vesperi a Cortis nostris ad mansiones nostras... festinare*. Mox : *Cui respondit, ut teneret ipsam honem secum, donec ad Cortem redire*. Capit. Caroli Magni [** Calvi] tit. [** Apud Valentianas ann. 853. Adm. Carol. cap. 5.] : *Qualiter honeste et indigentia in Curte nostra, sicut antecessores nostri fecerunt, vivere possimus*. Tit. 26. 27. [** Apud Confluent. ann. 860. Adm. Ludov. cap. 6. Post redit. a Confluent. ejusd. ann. Adnunt. senior. cap. 6.] : *hostem, vel ad placitum sive ad Curtem veniens*. Tit. 39. cap. 1. [** Apud Caris. ann. 873.] : *Si ad Cortem nostram veniens*. Capitul. Carlomanni tit. 2. §. 6. [** A. Vernis Palat. ann. 884.] : *Dum ad Curtem pergunt*. Vide Synodum Confluentinam b. finem, et Capitula Caroli Calvin non uno. Ditmarum pag. 88. etc. Idem : *Inter eos sunt qui in Corte degebant*. Raderius V. nensis in Qualit. Conject. : *In exercitum quam, ad Cortem rarissime, etc.* Rath. de Casibus S. Galli cap. 9 : *Harm. omnes labores et itinera, sive ad Curtem, sive in expeditionem, et ad omnes alias necessitates vice illius strenue accepit*. [** C. Wolframmi Episc. Mindens. sec. XI. p. Würdtwein. in Subsid. Diplom. tom. 6. pag. 314 : *Quatuor scutis serviat nobis in Curte, sive in expeditione*.] Agio N. nensis Episcopus apud Catellum in (i) tibus Tolosanis pag. 83 : *Andivimus, vos Curtim pergere his diebus debetis* apud Brunonem de Bello Saxon. et

CORTIS, **CURTIS**, Familia et domus principis. Epistola Episcoporum provincie Remensis et Rotomagensis ad Ludo. Regem : *Quin potius habeatis unde ciente et honeste cum domestica Curtestra possitis vivere*. Vide Capitula [** Calvi] tit. 11. cap. 5. tit. 23. cap. 1. [** Epistol. Episc. ann. 858.]

CURTIS REGIA, Fiscus Regius. Leu. gobard. lib. 1. tit. 2. §. 9. [** Rothar. Compositionem duplicem exigere videtur sicut Cortis Regia exigere videtur. Tit. 12. [** Rothar. 201.] : *Tunc ipsa com... ad Curtem Regis perveniat*. Tit. 1. et 2. [** Rothar. 163. Liutpr. 3)] : *Tunc illi Curtis Regia succedat*. Tit. 14. §. 1. [** Rothar. 153. 159.] : *intentio fuerit contra Curtem Regis, 6 : Tunc Curtis Regia suscipiat uncias*. Lib. 3. tit. 1. §. 17. [** Pippi. Et tam Curtis Regia, quam Longobardi ibi habeant dominationes, etc. Adde. 18. 19. 25. tit. 35. §. 1. etc. [** Lil. 14. §. 13. 15. 16. 25. Rothar. 17. 224. Liutpr. 76. (6, 23.) lib. 2. tit. 1.]

Rothar. 225.] Quæ vero his locis compositiones ad *Curtim Regiam*, alibi, ad *Palatum* pertinere dicuntur, lib. 1. tit. 2. §. 10. t. 25. §. 50. [* Pippin. 30. Liutpr. 44. , 15.] et alibi passim. [Vide alia notione *Cortis* 1.]

* 5. **CORTIS**, **CURTIS**, Pullus, quia in arte nutritur. Charta ann. 1380. ex Tal. S. Viet. Massil: *Item xix. pulli mali, vocati Cortes, trium annorum*. Charta filonis de Marchais ann. 1210. in Reg. 66. Hartoph. reg. eh. 122: *Agnum in die ai, et Curtes ad Natale, etc.* Vide *Curti* 2. **† CORTISANI**, **CORTISIANI**. Vide post *ortis* 1.

* **CORTISANIA**, Idem quod *Cortis* 1. Prædium rusticum cum ædificiis adjunctis. Estaim. ann. 1382. ex schedis Mabill.: *em legavit in dicto casu mortis dicti filii i, completis vero dictis tribus annis, Cortisiam S. Urbani cum terris ad eam spectantibus, monasterio S. Annæ seu S. Benedicti de Aquis vivis*. Vide infra *Corvata*.

† CORTIVIA dicitur *Morsus freni*, vel secundum alios, illud quod comæ equi imponitur, ut curvetur. Vocabul. Juris utriusque. [* In aliis editionibus *Coremia* et *Curnia*; ubique additur secundum *Accursium*. Locus est in Justin. Cod. lib. 11. tit. const. 1. ubi hodie *Cureuma*. Glossa *Accursii* ita se habet: *Cucurnia dicitur morsum freni, sed Rogerius dicit, id quod equis imponitur ut non incurventur.*]

† CORTORIUM. Vide in *Cortis* 1.

CORTOUWE. Bombardæ quas *Cortouwe* vocamus, apud Marten. in Itiner. altero. Er. pag. 380. [* Germ. *Karthaune*. *ADEL.*]

CORTUARIUS, f. Cortinarum artifex; sit pro *Coctuarius*, coctus, ut supputant docti Editores. Vita S. Bertel. ca. 3. Sept. pag. 452. col. 2: *Erat in Stafford homo quidam, nomine Willm, Cortuarii utens arte*. Vide in *Cortis* 2.

CORTULA, *La zugulatriee*. Glossar. Ital. MS.

CORTUM, Aromatis species. Dipl. lp. II. ann. 716. tom. 4. Collect. Hist. ne. pag. 694: *Corto libras triginta, etc.*

CORTUS, pro *Curtus*, in Lit. remiss. 1359. ex Reg. 90. Chartoph. reg. ch.: *Duos equos, videlicet unum ruffum sum, habentem unam radiam nigram circa dorsum, Cortum in duabus tibiis anterioribus et naribus, ... furtive adduxit dictus Johannes Martelet*. Ital. *Corto*, brevis, us.

CORVA, **CORVIS**, Prædium, vel modus. Charta Longobardica ann. 774. apud Mellum in Archiepisc. Beneventan.: *Continuus et prædicto Monasterio S. Sophiæ quam quæ videtur esse in campo Senercu... integram sanctæ Sophiæ Monasterio possidendam.... sed et Corvam Pontem Bajavum, quam comparavimus anne, etc.* Infra, semel ac iterum *Corve* describitur, ut et crebro in Chronico S. hiæ Benevent. pag. 585. 586. 587. 589. [Vide *Corvata*.] [* Vide infra *Curva*.]

CORVADA, **CORVAGIUM**. V. in *Corvata*. **ORVANA**. Charta Lusitanica apud daonum in Histor. Lusitania tom. 3. 382: *Homines de Bolon dent vobis tam partem, et nos Corvana*.

CORVATA, Ager, non unius quanti-

tatis. Inquisitio ann. 1220. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 129. col. 1: *Item dominus Comes habet apud Avalonem in dominico 1. Corvatam ad Capellam Albam continentem 18. jornalialia terræ, in quibus mistrales capiunt 4. gerbas et erientas et solagium... et pro iis quæ mistrales capiunt in dictis Corvatis, debent facere arare, seminare et herciare eas quando seminantur, et bladum recolligere et facere apportare ad granarium Comitum, et alias operas circa culturam earum necessarias, etc.* Vide *Croada*, 2.

* Prædium vel modus agri idem quod *Corva*. Charta ann. 1048. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 418: *Campum a Romoldo villico datum, juxta nostram Corvatam situm. Courvée*, eodem intellectu, in Not. prædior. eccl. de Sommer. ann. 1497: *Et premier trois Courvées, dont l'une est appelée la Courvée de la bergerie, qui contiennent environ cinquante jours de terre, et fiert le bout d'icelle Courvée au haut du chemin, etc.* Vide supra *Cortisania*.

† CORVEIA, Eadem notione. Instrumentum concordie inter Capitulum Aduense et Dominum de Perreria ann. 1257: *Præterea habent Decanus et Capitulum in finagio dictæ villæ tres Corveias, quæ continent undecim jornalialia terræ*.

* Charta ann. 1187. ex Chartul. Buxer. part. 7. ch. 3: *Dederunt monachis de Buxeria in elemosinam quandam Corveiam terræ, adjacentem inter Gille et Marre*. Alia ann. 1250. ibid. ch. 14: *Vinea quæ fuit Martin Lesoit de Chambole, et Corveia, quæ plantata est inter Marreium et Gilleium*.

† CORVATIS, f. eodem intellectu. Charta Godefridi magni Lotharingiæ Ducis pro Monachis Gorziensibus ann. 1069. apud Miræum tom. 1. pag. 353. col. 1: *Donamus etiam eis vineam apud villam vocabulo Columbariam, et pratum quod dicitur ad Canirol... sed et Corvatem in loco qui vocatur Blatzis-fontana*. Vide *Corva*. [* Vide supra *Corratiss*.]

CORVATÆ, **CORVEIE**, **COURBIE**, **CURVATÆ**, Operæ quas subditi ac rustici dominis suis præstare ex Lege tenentur: *Corvées*, nostris, quas Cujacius ad l. un. C. Ne operæ a collatorib. exig. lib. 10. ait operas esse a nostris sic dictas quasi *Corpées*, scilicet opera corporalia: quomodo dicuntur corporales molestiæ, in leg. 126. Cod. Theod. de Decurionib. (12, 1.) Nam et Lugdunensibus *Veé*, operam significare addit. Alii a *curvando* deducunt, quia præstando hujusmodi operas homines curvantur: unde *Curvadæ*, *Curvatæ* et *Courbiæ*, interdum appellantur. Alii quasi *Corrogatas* dictas putant. Vide in hac voce. Rigaltius in Gloss. ab *Angariis* deducit. Sed potior videtur Cujacii sententia, non quod sint opera corporalia, sed quod præstarentur ab iis quos homines de corpore appellabant, qui ejusmodi operis soli obnoxii erant. [Vide *Corrua*.]

CORVATA. Chronicon Besuense: *Tali servitio, ut omnibus annis in Corvata Monachorum, jornallem unum de tritico, et alium de avena persolverent*. Alibi: *In villa nostra... voluerunt aliquando Corvatam consuetudinaliter facere*. Tabularium Burguliense Ch. 97: *Curtis vero ipsa libera est ab omni hominum extraneorum consuetudine,*

Corvata, biduanno, etc. Adde Libertates villæ Montis Regal. ann. 1287. apud Guichenonum in Hist. Bressensi pag. 206.

CURVATA, et **CURVADA**. Epistola Abbat. S. Germani tom. 4. Histor. Franc. pag. 737: *Curvadas suas in melioribus terris nostris ponit*. [Curvada legitur passim in Codice MS. Irminonis Abb. San-German. ut fol. 20. col. 2. fol. 40. col. 2. fol. 41. col. 2. fol. 59. col. 3. etc. Curvata vero fol. 28. col. 2. et fol. 79. col. 2.] Charta anni 1101. tom. 1. Spicilegii Acheriani pag. 238: *Curvatæ rusticorum. Droit de Courvage*, in Consuet. Pertic. art. 39.

CORVADA. Capitulare de Villis cap. 3: *Non Corvadas, non materiam cedere, etc.* Charta ann. 1058. apud Duchesnum in Hist. Castrovillana: *Neque bannum neque Corvadam, neque ullam ibi accipiet consuetudinem*. [Codex MS. Irminonis Abbatis San-german. fol. 2. col. 1: *Gautselmus colonus... habet de terra arabili bunaria XII. facit inde perticas VI. Corvadas donat.*]

† CORVEDA, in Chartulario Parthenonis SS. Trinit. Cadom. fol. 22. vº. in Charta Hugonis de Villers ann. 1193. ex Archivo Monasterii S. Urbani, et apud Miræum tom. 2. pag. 1152. col. 2.

† CORWEDA, in Litteris Geraldii Episc. Tornac. pro Monasterio Elnonensi, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 432.

† CURBADA, Eadem notione. Codex MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 21. vº. col. 1: *Ingenulfus colonus S. Germani debet pullos IV. ova XV. carop. manuop. Curbadas, ubi ei injungitur*.

CROADA, **CROATA**, Idem quod *Corvada*. Charta ann. 950. apud Meurissium in Episcopis Metensibus: *..... Forestam quæ dicitur Heis, cum integro banno, eidem loco concessimus, in omnes usus, cum redditibus suis, id est, Croada et suffusa, quas debent solve- re quicumque de adjacentibus exinde voluerit focariam de mortua silva habere, et plaustra ad aratra sua, stabula etiam facere*. Chronicon Senoniense cap. 9: *Adveniente tempore veris, quo agricolæ ad colenda arva et hortos procedere solent, ille malorum adinventor Renaldus prohibuit, ne homines Ecclesiæ Senoniensis Croadas debitas persolverent, nec agros nec hortos, prout solebant, excolerent*. Cap. 10: *Præcepit ut homines Ecclesiæ nostræ Croadas et hortos, sicut antea solebant, excolerent*. Tabularium S. Vitoni Virdunensis: *In Meraldii curte habebamus antiquitus Croatam unam indominicatam, quam quidem Præpositus noster sine consensu et consilio Capituli cuidam homini ejusdem villæ Duranno nomine vendidit, etc.* Ibidem: *Solum mansa 1. carratam de virgis, et 40. noetes, et 12. Croadas, unam herbæ, alteram fæni, idem tres carratas herbæ, alteram feni*. Rursum: *Duos dies ad Croadam homo de potestate facit cum bestiis suis, quibus si earet, eum fossorio totidem dies*. [* Charta Poppon. Abbat. S. Maximin. c. ann. 1020. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 1036: *Vennas reficere, Croadas facere, ad opera castelli venire*.] [Seherus de Primordiis Monasterii Calmosiac. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 1197: *In festo S. Remigii duos nummos debet, etiam suo tempore Croatam, bruillium et furcam. Census*

brolii et Croatiae in Hist. Mediani Monasterii pag. 316. Vide alia notione suo loco.] Hinc, ni fallor, emendanda vetus Charta Luxoviensis, edita in operibus S. Columbani pag. 355 : *Similiter et decimas proprii laboris omnium dominiorum quoquo modo laborantium, et Croacarum, bovariarum, jugerum, coloniarum, nemorum, etc.*

¶ **CORVEA**. Chartular. S. Vandregesili tom. 1. pag. 670. in Charta anni 1265 : *Pro molta et Corveis, quas dieti Religiosi petebant a me ratione feodi mei.* Charta anni 1282. inter Instrum. tom. 4. novae Gall. Christ. col. 191 : *Salvis Corvea et falee et furea et aliis consuetudinibus.* Vide alia notione in *Corvata*.

CORVEIA. Charta ann. 960. apud Hemeurem in Augusta Viromand. : *Quod eandem terram tenentes... ei bis in anno carrucam Corveiam facerent.* Id est, agrum domini gratis ararent. *Corveias submonere.* Regestum Philippi Aug. f. 125 : *Singulis annis in Natali Domini submonebat Corveias suas.* *Corveiae vanni, sacci, baleii, carrugarum,* in Charta ann. 1230. ex Tabular. Fossat. f. 50. Vide *Corvehia* suo loco.

COURBIA, in Consuetudinibus de Boidecené in Pictonibus ann. 1265 : *Habent Courbiam in terra, sed sciendum quale : tale est enim ad domos faciendas in estagiis suis et in illis estagiis claudendum et ... emand (f. eundum) eum tot bobus cum quibus terram suam unusquisque coluerit, vel eum corpore suo, si dominus submonere ipsum fecerit. Habent etiam Courbiam ad foenum suum faciendum, habent etiam Courbiam ad ligna ad portandum, etc.*

¶ **CORVEAMENTUM**. Tabularium Compendiense : *Dicti homines ibunt de cætero ad Corveamenta et equitationes Domini Johannis, sicut ire solent.*

¶ **CORVERIA**. Charta Philippi III. Fr. Regis ann. 1275. Ampliss. Collect. Marten. tom. 1. col. 1379 : *Eidem Petro damus... manerium nostrum et villam de Fontibus Cadoei, cum eorum pertinentiis et juribus, scilicet campipartibus, censibus, pratis, Corveris carruearum, caponibus, gallinis et ovis reditualibus.*

¶ **CORVIATA**. Chartular. Prioratus S. Petri de Domina : *Debet tasehiam de manso Totani... procuracionem unam Ministrallo cum uno socio eum duobus et Corviatam unam.*

¶ **CORVEABILIS**, Homo *Corveis* obnoxius. Charta Villæ novæ in Dumbis ann. 1426 : *Joannes Buro recognoscit se esse homo tailabilis, Corveabilis, justiciabilis, explectabilis, manus mortuæ et servæ conditionis atque burgensis Domini Ducis Borbonii.*

¶ **CORVAGIUM**, Idem quod *Corvata*; Jus etiam exigendarum *Corvatarum*. Statuta Andegav. pag. 147 : *Prohibetur districte ne aliqua persona ecclesiastica Domino terræ Corvadium aut aliquid tale facere presumat, donec habeat super hoc Episcopi sui consilium, ut ejus auctoritate fiat quod fuerit faciendum.* Charta Johannis Episc. Carnot. ann. 1180. apud Mart. Anecd. tom. 1. col. 596 : *Vindicabat enim in illis sibi jus hospitandi, talliam, Corvadium, avenagium, justitiam cruoris et latronis.*

* Charta Phil. V. ann. 1316. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 20 : *Concessit Cor-*

veyac seu Corvagia animalium trahentium dictæ villæ d'Aubepierre. Recognit. feudal. ann. 1348. in Invent. Chart. castri de Jaucourt ann. 1392. fol. 33 r° : *Item les enfens seu Aveline,..... et sont lidit enffens à Corvage et de mainmorte.* Redit. Coput. Compan. ex Cod. reg. 8312. 5. fol. 103. v^o : *Item a le sire la moitié de Courvages; et appelle l'en Courvages que cil qui a beste traient doit pour chacune beste traient iij. sols, et cil qui point n'en a, ne doit que ij. sols.* Crowée, pro *Corvée*, in Ch. ann. 1406. ex Chartul. priorat. Belval. : *Et payerat chaen an une journée à la Crowée de la seille az waiien. Item chauseune charue.... paierat chaen an trois journées à la Crowée de la charue.* Vide supra *Corruagia*.

¶ **CORVEAGIUM**, Idem in Statutis Ecclesiæ Nannetensis apud Marten. Anecd. tom. 4. col. 954.

* **CORUCA**, Infamis adulterio, vel vir ejus uxor mœchatur; idem quod infra *Curuca* 2. Stat. Cadubrii lib. 3. cap. 15 : *De dicentibus injuriam et verba injuriosa alicui Statuimus quod si quis vocaverit aliquem servum, Corucam, perjnrum, latro-nem,.... condemnatur pro quolibet et qualibet vice in centum solidos Pap.*

* **CORVEHIA**, Opera, quam subditi dominis suis ex lege vel consuetudine præstare tenentur. Gall. *Corvée*. Charta ann. 1210. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 104 : *Ego Thomas, dominus de Fervino. Notum sit..... quod homines de Fontanis super Corvehis talem mecum bona fide inierunt compositionem, etc.* Vide *Corvatæ*.

* *Courvée* vero, Ludi seu pugnae ludicrae species, in Lit. remiss. ann. 1387. ex Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 20 : *Comme par maniere de jeu et esbatement l'en ait acoustumé de faire au dehors et près des murs d'icelle ville (de Lengres) un jeu appelé la Courvée, chascun jour de feste deux foiz le jour, l'un après disner et l'autre après souper.... Lequel jeu communément s'encommence par enfanz et aucunesfoiz se parfait par genz bien aagiez et puissans de corps, habiles audit jeu, privez et estranges, en gettant les uns contre les autres pierres grosses et menues au plus efforcement qu'ilz peuvent, chascun en espérance de rebouter sa partie, tellement que aucunesfoiz sont navrez et bleciez;... et se il avient que aucun d'eulx preigne aucun autre de sa partie adverse, le preneur a accoustumé de oster le chaperon de son prisonnier, et mettre en la taverne, et lui rençonner d'une pinte de vin, et vont boire ensemble en faisant paix comme devant.*

* **CORVEIA**. Vide supra in *Corvata*.

CORVESARIUM, Sutores veterinarii, qui Corio veteri utuntur : Gall. *Sueurs de vieil, Savetiers*. Charta Ramulfi Comit. Cestriae in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 987 : *Quapropter prohibeo super amorem meum, ut nec nuereator, nec institor, nec permentarius, nec Corvesarius, nec ullus minister volens vendere vel emere, non vendat, etc.* Diploma Henrici I. Regis Angl. in Regesto Chartarum Normanniæ : *Sciatis nos concessisse Willelmo Camuto et Osberto filio Huardi, et sociis Cordewanariis et Corvesariis Rotomag. ut habeant gildum suum bene et honorifice et plenarie de ministerio suo, sicut*

cam habuerunt. In Regesto Feodor. Carn pag. 16 : *Les Corvoisiers qui vendent soulo ou marchié, doivent chascun obole.*

* *Courvoisiers*, in Sent. ann. 1311. to 5. Ordin. reg. Franc. pag. 273. quoriam *Corvoiserie* et *Courvoiserie* dicitur Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 361 : *Guillaume Maugu poure varlet servant du mestier de Corvoiserie, etc.* Aliæ ann. 1465. ex Reg. 194. 101 : *Guillaume Pigeart poure compaign du mestier de Courvoiserie.*

* **CORVETA**, ut supra *Corvehia*. Cha Renaudi dom. Baugiaci ann. 1282. in Probat. Hist. ult. Trenorch. pag. 193 : *vero de colungis et mansis, in quibus hemus talliam prænominatam, pro garda bent nobis Corvetas et cavalcas nost.* Vide *Corvatæ*.

* **CORVEYSA**, Eodem significato. Ch. Radulph. de Filger. ann. 1163. tom. Probat. Hist. Brit. col. 652 : *Ex dono pa mei quictam ab omni servitio et Corveys*

* **CORUGIA**, pro *Corrigia*, Zona, cil-lum. Testam. Petri dom. de Paluello a. 1241. inter Probat. tom. 2. Hist. B. pag. 14. col. 2 : *Concedo ecclesiæ B. Vin-tii de Cabilone duas marchas auri et es Corugias auri et unam argenti, et on s annulos nostros, etc.* Vide supra *Corrigi*.

¶ **CORUGIO**, Puer. Est ludus, quo proverbia dicunt. Alibi igitur : *Coragi, pars est in ludis quando proverbia dicunt.* Gloss. Isid. Vide *Coragium*.

¶ **CORVIATA**. Vide post *Corvata*.

CORVILLA, Corhula, Corbrille. Gl. Bibl. MSS. : *Cartallum, Corvilla.*

¶ **CORVINIUM**. Vide *Covinus*.

¶ **CORVIS**. Vide *Corva*.

* **CORVO**, vox Italica, Piscis generis. Vide supra *Coracinus*.

CORUS, CHORUS. Mensurae amoræ species apud Anglos et Germanos. B. lib. 2. cap. 16. § 7 : *Decem Coros trahunt, sive decem quarferia.* Nicol. Trivetius a. 1194 : *Coros frugum, vel modios rerum naturalium, sive quascunque mensuras... statuit uniformes.* Apud Isidorum lib. 4. Orig. cap. 26 : *Corus 30. modii impletur.* Ille ab Hebraico sermone descendit, quod eatur Cora a similitudine collis : *Corra* Hebraice colles appellantur. Coacerenti modii 30. instar collis videntur, et omnes meli efficiunt. [Papias MS. : *Corus quod triginta modiorum.*] [* Sagittar. in Di. de Sulcia Luneburg. : *Ein Cor Salz li 3 fuder, oder 12. rümpfe, oder 24. sch.* das ist ein *Wispel*. ADEL.]

CHORUS, Eadem notione. Chro. Montis Sereni ann. 1217 : *In Szoberi. dem 25. Chori, hoc est, W'isehepele cum, reliquis vero duabus 6. Chori sili et 19. marca, fertone minus.* Porro de Nienborch in foribus Ecclesiæ passim videbant 80. Choros de 4. generibus fructuum et servitium rusticorum.

CORUSCUS, Fulgetrum, Ἀστράκη; Eadem nostris. Plinius : *Fulgetrum prius ceptum, quam tonitrum auditur.* *Coruscare*, Apuleium de Mundo, *Esclarece*, ἄσπερον. Gloss. Lat. Gr. : *Fulget, ἀστράκη.* Corus apud Solinum, et Matth. Westm. ann. 1198. 1218. 1230. 1246. Eb. Bethuniensis in Græcismo :

radiat, mucroque micat, fulgorque Coruscat, um fulgor supra nos paret, tunc fulgurat æther. *Interpres Juvencalis Stat. 13. v. 223 : um ex nimio flatu vel certamine ventorum nubes inter se conliscæ tonitrua et Coruscos faciunt, veluti saxa inter se collisa rem faciunt.* Gregor. Magn. lib. 2. Diag. cap. 15 : *Roma a gentibus non exterminabitur, sed tempestatibus, Coruscis, turbibus, ac terræ motu fatigata, marcescet in netipsa.* Cap. 33 : *Tunc vir Dei inter Coruscos et tonitruos atque ingentis pluvie inundationem, etc.* Gregorius Turon. lib. Mirac. S. Martini cap. 29 : *Factus est per illos splendor Corusco similis.* Fortunus lib. 3. Poem. in Epistola ad Felicem pisc. : *Et soporantes oculos, quos mihi erulistis tonitruo, clausistis Corusco.* go Flaviniac. in Chron. pag. 245 : *Inter Coruscos et turbines tempestatibus imminens.* Occurrit præterea apud Bedam lib. Hist. Angl. cap. 3. Petrum Damian. lib. Epist. 32. extrema, Cæsarium lib. 2. acul. cap. 27. etc. [*Corusciferi laquei cæli*, apud Martian. Capellam.]

CORUSCUS, Ugutio : *Coruscus, splendor, crispus, tremulus.* Gloss. Græc. Lat. : *απρεδής, Coruscus.* [Haud absimili nomine Virgilius Æneid. 2 : *Stat ferri acies erone Corusco.* Unde Servius : *Coruscum alias fulgens, alias tremulum est.*]

CORVULI, Factionis nomen apud Romanos, de qua mentio fit in Charta ann. 106. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. l. ævi col. 201 : *Breve recordationis, inter capitanei de Fregnano, videlicet quos illi, qui appellantur Corvuli, jurant quisque pro se salvare et adjuvare homines Mutine, etc.*

CORYNETUS, Petrus Damian. lib. 1. st. 20 : *Si a Corynetis suis matrona negligit arcere petulcum, quid mirum eam quoque ille postmodum vesaniæ porrigit appetitum.* Ubi Editor ad marginem, famulabus. Sed legendum videtur *anitis*, ex Græc. Κορωνίτης, cubiculus, eunuchus. [*** An Cosmetis ?* Vide ac voce locum ejusd. Petr. Damian.]

CORZORIUM, Canalis, ut videtur, quem aqua decurrit. Charta Caroli pl. ann. 898. apud Acher. tom. 13. il. pag. 265 : *Cum illorum salinas, et roces, et Corzoriis, vel adjacentiis eorum.* emendanda fortean similis Charta 1054. laudata in v. Matroces, ubi Corz legitur. Vide *Corsoyrum*.

COS Ocularis, id est, qui oculis valet, st viridis coloris. Sic interpretantur sse MSS. ad lib. 1. Passion. Alexandri osophistæ. [Medicina Salernit. pag. edit. 1622 : *Cos vulgari joco appellari Vinum ob colorem, odorem, et sapor-*]

2. COS, Mensuræ vinariæ species. ta Joan. archiep. Narbon. ann. 1385. hartul. Cauneus : *Quod dictus abbas bet monacho quotidie..... unam mensuram et mediani vini puri et sufficientis, tam Cos, æquipollentem duobus cartolibus ad rectam mensuram de Caunis, donet.* infra *Cossus* 2.

COSA, pro *Causa*, Res, in veteri Charta apud Ughellum tom. 3. Ital. sacr. 40. 41. [*Hinc Gallicum Chose.*]

* **2. COSA**, Provincialibus, Vestis muliebris genus. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Cosa, Prov. sirma, vestimenta feminarum.* Sed legendum videtur *Cota*. Vide ibi.

† **COSAMATTA**, Species munitionis, Italis, *Casa armata*, Hispanis, *Casamata*, Nostris *Casemate* : Ima crypta est ad latera propugnaculorum. Utitur Melchior de Redern de Obsidione Varadinensi apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 329.

* **COSATGIUM**, Recognitio feudalis, clientelaris professio seu homagii species. *Cosatgium in barriis Allasaci*, in Charta ann. 1213. ex Tabul. episc. Lemovic. Vide notas G. Pavillon in Dianam Montem. fol. 347. vº. edit Paris. ann. 1603.

† **COSCA**. Vide *Cossa* 1.

COSCEZ et **COSCET**. Domesdei tit. Wiltshire, Rogerius Comes : *Octo villani, et octo Coscezes cum quinque carucis.* Vox, inquit Spelmannus, in lustratione hujus Comitatus frequens, uti et *Coscet*, quæ bordariorum loco villanos plerumque sequitur. In burgo autem Malmesburia cum bordariis sæpe jungitur. Agardus opinatus est operarios pauperes significare : nos, ait idem Spelmannus, id quod *Cotmanni* et *Cotarū*, id est, *Cotorum* habitatores : nam *Coshe* idem apud veteres Anglos quod *Cote*, id est, tugurium. Idem videntur qui *Cothseti*, in Legibus Henrici I. cap. 30. et 31. Vide *Cota* 2. et *Cocseti*. [Le Roman de Partonopex MS. :

Quar done est li termes pleniens,
Que porrois estre chevaliers,
A donc à primes à henor
Vos porrai eslire à seignor;
Quar ne lor seroit bon ne bel
Que m'offrisse à prendre un Cosel.]

† **COSCIA**, vox Italica, *Coxa*, Gall. *Cuisse*. Acta SS. April. tom. 2. pag. 954. de S. Joagnolo : *Pateretur anguinem in tibia seu Coscia ex parte sinistra.* Junii tom. 1. pag. 333. de S. Davino Peregrino : *Coscia, genua, crura cum pede sinistro, etc.*

* **COSCINARIUS**, Qui mensura frumentaria, *Coscinus* dicta, ex officio metitur. Charta Bern. abb. ann. 1267. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 305. col. 1 : *Que per emtorem mensurabitur sine fraude, et non per Coscinarium : si autem molinariū vel Coscinariū contra hæc statuta venire tentaverint, etc.* Vide mox

* **COSCINELLUS**, Idem quod *Conscinus*, Mensuræ frumentariæ species apud Italos. Inquisit. ann. 1371. in iisd. Access. pag. 427. col. 2 : *Homines castri Sarracinisci tenentur universaliter dicto officio (cellerariū) ad Coscinellos grani et ordeī, etc.* Vide *Cossa* 1.

COSCINUS, **COSCINA**, Mensuræ frumentariæ species apud Italos. Bulla Alexandri III. PP. ann. 1179. apud Ughellum in Archiepiscopis Benevent. : *De quo sex Coscinos frumenti unoquoque mense et alia quedam proveniunt, etc.* Vide Chartam Alexandri IV. Pontif. apud Petrum Mariam Campum in Histor. Eccl. Placentinæ, Regesto Privileg. pag. 364.

COSDUNA, **COSDUPENA**, **COSDUPNA**, etc. Vide *Consuetudo* 4.

* **COSEUM**. Stat. datiar. Riper. cap. 12. fol. 5. vº : *De qualibet soma foleiæ, Cosei*

pensium duodecim, pro introitu soldus unus Leg. Casei.

COSIA. Otto Morena in Hist. Rerum Laudensium pag. 30 : *Nullo etiam fossato, aut Cosia, nullis arboribus inter utramque partem existentibus.* Ubi legendum *Cesia*, ex Cod. MS. monet Felix Osius, quæ vox, vel *Cesa*, Italis sepe sonat. Vide *Concisa*.

COSIMENTUM, Protectio. Homagium Mariæ Vicecomitissæ Beneharnensis æræ 1208. factum Ildefonso Regi Aragon. apud Marcam lib. 6. Hist. Beneharn. cap. 1. § 2 : *Ego recipio vos in Dei Cosimento et meo, et promitto vobis, etc.* [* Vide supra *Causimentum* 2.]

* **COSINERIUS**, Gall. *Cuisinier*, Coquus. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 48. col. 1 : *Item solverunt uxori de Bernisson pro una magna olla impromptata pro decoquendo potagium, quæ fuit fracta per Cosinerium, videlicet duos solidos.*

* **COSINIUM**, Pulvinus, Gall. *Coussin*. Exposit. Ordin. Rom. ubi de Parascève ex Cod. 74. S. Martial. Lemov. : *Ante gazofilacium tapeta et Cosinium, etc.* Vide *Cossinus*.

* **COSINUS**, Consobrinus, patruelis, Gall. *Cousin*. Charta ann. 1000. ex Tabul. Massil. : *Dono ego Bertrannus fidejussorem Cosino meo Isnardo, etc. Cousin fraireur, vulgo Cousin Germain, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 2 : Robine vesve de feu Pierre Moisson ante du suppliant, et Pierre Moisson prestre filz de laditte femme et Cousin fraireur d'icellui suppliant.* Aliæ ann. 1428. in Reg. 174. ch. 252 : *Guillemine chambriere de Michiel le Pourcel et Cousine frereuse dudit Michiel, etc. Cousin en autre vel second, pro Cousin issu de germain, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 135. ch. 234 : Gilliard le Coq Cousin en autre à Griffon du Casteller, etc.* Aliæ ann. 1395. in Reg. 148. ch. 50 : *Cebille fille de feu Pierre del Bals Cousine seconde du suppliant. Cousin en tiers, id est, in tertio gradu, in aliis Lit. ann. 1389. ex Reg. 136. ch. 54. Cosinaige, Consanguinitas, in Charta ann. 1303. ex Reg. 44. ch. 81 : Nostre sire li roys (Philippe) considérant et regardant le Cosinaige et la prochaineté de linaige, qui est entre lui et le roy d'Engleterre, etc.* Vide *Cusinus* 1.

COSINUS. Vide *Cussinus*.

COSMARIUS, Dominus mundi, Joan. de Janua. Ex *κόσμος*.

COSMETA, Ornator, exornator, cujus circa cutim occupatur industria : interdum vespillo, pollinator. Hesychius : *Κοσμητής, κορυεύς, ἐνταφιαστής.* Gl. Græc. Lat. : *Κοσμητρια, ornatrix.* Erotianus in Lexico Hippocrat. : *Κοσμήτους λέγουμεν τοὺς εὐτάκτους, τοὺς τῶν ἐφ' ἑσῶν εὐτάξιας προνοούντας.* Papias : *Cosmetæ, dicuntur ornatrices crinium, a comando.* [*** Gemma Gemmarum : Cosmeta, id est servus vel ancilla ornans et comens dominam. Item Cosmeta masc. gen. dicitur imperator.*] Petrus Damian. lib. 7. Epist. ult. pag. 680. de nobili Constantinopolitana Ducis Venetiarum uxore : *Corpus ejus omne computruit, ut nec quispiam tantam perferre navium injuriam potuit, non Cosmeta, non servulus, vix una duntaxat ancilla, non sine speciei redolentis auxilio, in*

eius obsequii sedulitate permansit. Κοσμητής, ἐξήρων, exoruator adolescentum, in veteri Inscript. 79. 6. 317. 3. dignitas apud Græcos, qua qui insignitus erat, κοσμητέων dicitur ead. pag. 317. 1. Vide Casauhonum ad Spartianum in Adriano.

† **COSMICUS**, Mundanus. Gloss. Græc. Lat. : Κοσμικός, *Secularis*. Addit Laurentius in Amalthæa, *Extra clerum*. Vide *Cosmus*.

† **COSMITES**, Ædis sacræ navis in formam crucis facta, quod quatuor mundi, Κόσμοι, plagas representet, dicta a S. Germano. Sed et *Cosmodin* nomen aliquot Templorum Romæ alibique ab eadem origine areessendum. Sic Romæ hodieque exstat in regione Ripæ Ædes Diaconæ, quæ dicitur, *S. Mariæ in Cosmodin*, vel *Cosmellin*, ut in Chron. Casin. Vide Hieron. Fabrum Memor. saec. Ravennæ antiq. Carol. Marcrum in Hierolexico.

* **COSMODROMIUM**, Titulus libri Gohelini Personæ, qui florebat tempore Constantiensis concilii, quem laudat Launoius in epist. tom. 5. Oper. ejus part. 1. pag. 574.

† **COSMOPEIA**, Græc. Κοσμοποιία, Mundi fabricatio. Utitur Christoph. Mullerus in Introduct. ad Hist. Canonice Sand-Hypolit. apud Duellium Miscell. lib. 1. pag. 312.

COSMUS, Κόσμος, Mundus. Turpinus de Vita Caroli M. cap. 11 : *Cosmi potentiores, fortiores, etc.* Alius Codex MS. habet *mundi*. Lib. Miracul. S. Bertæ Abbatissæ parte 1. cap. 1 : *Sciatis vos ipsos non hujus Cosui cum honore esse resiliuos.* Fridegodus in S. Wilfrido cap. 4 :

Cosmica si spreto repetam contagia Christo.

[* Abbo de bellis Paris. lib. 1. vers. 49 : Imperio ejus regitur totus prope Kosmus.]

[Charta MS. Hugonis Archiepisc. Bisuntini ann. 1033. sic incipit : *Cum Cosmi decidentis variante procella, etc.*] Adde Itinerar. S. Willibaldi n. 7. Edgarum Regem Angl. in Legibus Monachorum Heydensium cap. 2. Epitaphium Isidori Hispal. in ejus Vitan. 39. [* Ruodlieb fr. 13. vers. 50.] etc.

† **COSPATICUM**, pro *Cespaticum*. Charta Pippini Regis apud Stephanotium in Antiq. Pietav. MSS. tom. 2. pag. 406 : *Nullus ab eis Cospaticum, repaticum, pulveraticum... aut ullam exactionem temptet inquirere.*

1. **COSSA**, [Cossa,] COSSIA, Pensitationis species Provincialibus nostris nota. *Coisse, ou droit de mesurage*, exponitur in Histor. Monast. S. Barbaræ Lugdun. cap. 40. n. 4. [Charta pro Communia de Balneolis ann. 1208. inter Schedas D. Lancelot : *De omnibus illis quæ ad mensuram venduntur vel emuntur datur de sextario una Cossa, quarum xxxii. complent eminam.*] Charta Beatricis Comitissæ Provinciæ ann. 1245 : *Salvis... lesdis, et Cossis, et pedagogis, et boagis consuetis.* [Sententia anni 1216. in parvo Chartulario S. Victoris Massil. fol. 157. vº : *Item homines Ecclesiæ immunes sunt a lesdis, Cossis, a tallis et quistis et exactionibus quibuscumque.*] Charta Willelmi Comitissæ Folcalcarii ann. 1206. pro Manoscensibus, apud Columbum pag. 470 : *Nec teneantur solvere... bladagium, sive albergam, nec contalagium, sive civatam, nec Cossias, sive medias Cossias de*

eorum bladis, et rebus quæ ad mensuram sestarii venduntur et mesurantur. [Donatio Reg. Ludovici Comitissæ Provinciæ ann. 1349. ex Schedis Præsidis de Mazaugues : *Cossias bladorum et partem quam percipit curia Regia in lesdis, focagiis castri, etc.* Statuta Avenion. lib. 1. rubr. 25. art. 1 : *Molendarius habere teneatur duas mensuras, vulgo vocatas Cossas signatas signo Curie.* Exiguam hanc mensuram Provinciales etiamnum appellant *Cuesso* : qua mensura cum uterentur in percipiendis pensitationibus frumentariis, hujusmodi pensitationes *Cossas* vel *Cossias* vocavere. Vide *Copana-gium* in *Cupa* 3.]

COCIA, Eadem notione. Tabularium Eccles. Dignensis : *In Coeis bladorum, leguminum, nucum, etc.* Quo loco Gassen-dus, *jus coeiarum*, mensuræ jus in divendendis frumentis, leguminibus, et nucibus interpretatur pag. 21. Notitiæ ejusd. Ecclesiæ. Vide Claudium Expillium orat. 15. pag. 169.

Interdum accipitur pro mensura vinaria. Statuta Civitatis Avenion. : *Qui vendiderit vinum minutatim teneatur habere ad minus mediam Coeiam, quartonem et pogefiale, quibus teneatur mesurare siue superverso.*

* Pro mensura olearia legitur in Consuet. Perpiniac. Mss. cap. 32 : *Item si quis vendiderit oleum cum mensura militie Templi in die Jovis, debet dare pro turnis unam Cossam, quorum duodecim faciunt medium cartonum, cum quo oleum mesuratur.*

† 2. **COSSA**, pro *Coxa*, Coxendix, Gall. *Cuisse, Hanche*, Ital. *Coscia*. Miracula B. Henrici Baueensis, tom. 2. Junii pag. 377 : *Antonia... fracta in Cossa dextra a quatuordecim annis circiter, et non poterat ire sine baculo.*

* 3. **COSSA**, COSSIA, Anteris, erisma, Gall. *Jambe de force*, Italis *Coscia*. Tract. Ms. de Re milit. et mach. hellieis cap. 103 : *Unus arcus fiat sine columnis, Cossis sive muris. Tunc in fundo est edificandus unus pons lapidibus, calce, rena confectus, et postea super eum edificetur Columna sive Cossia, super quam edificetur arcus cum toto ponte.*

COSSÆ, Siliquæ, Gallis *Cosses*, ut siliquæ fabarum, etc. Hist. Translat. S. Guthlaci num. 17 : *Porcum quasi bimum spe future utilitatis nutritur, et siliquis, et Cossis, et miguat depastum impingnaverat.*

† **COSSALUM**, Ferreum feminis seu coxæ tegumentum, Gall. *Cuissart*. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 278 : *Item, solvit pro gamberis, Cossalis, bracheris pro ante et retro, et quantis lattunatis, unc. 11. taren. XII.* Vide *Cosserium* et *Cossa* 2.

* **COSSARE**, Cogere, legere ; Hispan. *Cosecha*, frugum coactio, lectio. Charta ann. 1341. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 250 : *Cum contra syndicos universitatis et singulares castri et bajuliæ de Angulis..... denuntiatur fuisset.... glandes, jagias et alios quoscumque fructus ipsarum forestarum et arborum in eisdem existentes Cossando, colligendo, secumque ad domos suas adportando.* Alia ejusd. ann. ibid. ch. 368 : *Predictis consulibus (S. Amancii) asserentibus se esse in possessione..... quoscumque fructus arborum nemorum et forestarum*

predictarum colligendi, Cossandi et s appropriandi et secum asporandi.

COSSATUM, Pensitationis species, eade forte quæ *Cossa* 1. Vide *Esbonagium* [p. Bonna.]

† **COSSATUS**, vel est pro *Casatus*, pro Obnoxius præstationi *Cossatum* dicti Diplomatarium Ludovici Ducis Brandeburgiei num. 142. apud Ludewig. tom. Reliq. MSS. pag. 119 : *Volumus quod predictarum incolis, agricultores et Cossatos, ultra pensam, ut premittitur, perip. non aggravari, etc.* [* Vide *Coscecz*.] [* Ger. *Kossath*. ADEL. Vide Grimminii Antiqu. Jur. German. pag. 818. num. 30. Mitter Princip. Jur. German. § 97. not. 13. Composita vox a *Cot*, Domunculus et *Sat*, a ver *Sittian*, Sedere.]

* **COSSEGALHUM**, *COSSEGALLINUM* Miscellum frumentum, ut supra *Consega* Charta ann. 1316. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 502 : *Una emina bladi Cossegali computatis duobus solidis.* Alia ann. 1316. in Reg. 146. ch. 441 : *Petrus Ros de R silha servit xiiij. cops Cossegalli et ij. denarios.* Vide *Conseel*.

* **COSSERIA**, ut supra *Caveria*. Vide hac voce.

† **COSSERIUM**, ut *Cossalum*, Armatura coxæ. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 274 : *gamberis, Cosseris, quantileetis, et al arnense pro personu Domini, unc. 14.* pag. 276 : *Pro uno paro de platis cum Cosseris et gamberis, unc. 11. taren. XII.* V. *Cossignerium*.

COSSI, Vermes qui in equis nascuntur Vegetii lib. 1. de Arte veterinaria cap. 52 : *Ita omnes vermes, quos Cossos appellamus, et tiucolas purgabis.* Festus *Cossos*, vermes ligno editos appellari auctor nos *Cossons* vocamus. [Papias in MS. turic. : *Cossi, Vermes in liguo qui et T dones dicuntur.* Armoricanis etiamnum *Cosset*, Insectorum genus est, quod triticum et pisa corrodit.]

* Gloss. Lat. Gr. : *Cusus*, ξύλον σκώ. Vide Martin. Lexic. voce *Cossus*.

* **COSSIA**, *Coxa*, Ital. *Coscia*, Gall. *Cuisse*. Stat. Montis-Reg. pag. 170 : *Si aliquem cum gladio, irato animo, percutit et sanguinem exire fecerit, si qui in brachio, vel tibia, vel Cossia, pede, etc.* Chron. Estense ann. 1350. apud Murat. tom. 15. Script. Ital. col. 456 : *Qui juvenis tulit coram illis quandam Cossam equi mortui, etc.* Vide *Cossa* 2. Aliis pensationibus exstat in *Cossa* 1. et 3. Hinc

* **COSSIALA**, Coxæ armatura, Gall. *Cuissart*. Tract. Ms. de Re milit. et mach. hellie. cap. 142 : *Post equites armatura, race, Cossialis, gamberis, etc.* Vide *Cosserium*.

† **COSSIGNERIUM**, An non idem quod *Cosserium*? Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 307. col. 1 : *Item, apud Avinionem duobus Cossigneris et una ense et uno caligarum pro Domino, 111. s. IV. d. gr.*

† **COSSIM**. Vide *Cossus*.

† **COSSINUS**, Pulvinus, Gall. *Coussin*. Inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1100 : *Cossinus ad poneudum subtus librum.* c. enrrit etiam in Legibus Palatinis J. bi II. Regis Majorie. inter Acta SS. Junii 3. pag. LVI. Vide *Cussin*.

COS519, Porcellus, ex Gallico *Cochon*,
1 Charta Arcembaldi D. Borbonii ann.
217. pro libertatibus Villæ franchæ. [Vide
ousio.]

* **COSSONARIA**, Vicus Parisiis, vulgo
ossonerie. Inventar. Chartar. reg. ann.
182. fol. 91. vº: *Acquisitio terræ, quæ
citur Morinensis, sitæ Parisiis, quæ pro-
ditur a vico Straminis et S. Dionysii
que ad forensem burgum, et comprehendit
ossonariam pluresque domos ante plateam
ri publici seu fallarum. Vide infra Falla 2.*

† **COSSORIUM**. Vide *Cursorium*.

* **COSSOYRA**, Provincialibus, *Calculus*,
Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

† **COSSUS**, [Rugosus et Contractus et cur-
s, in Gloss. Sangerman. MS. n. 501. Pa-
s in MS. Bituric. : *Cossum, Rugosum,
tractum, curvum.*] Fridegodus in S.
ilfrido cap. 12 :

Præterea Andreae germana diaulia sancti
Ingressus dictu mirabile! poplite Cosso
Ingentes animos labiis patefecit apertis.

est, *genibus flexis*. Pomp. Porcaria,
ad Nonium : *Sciunt omnes, quantum
qui Cossim cacat.* [Apuleius lib. 3.
es. : *Complicitis denique pedibus ac pal-
tis inter alternas digitorum vicissitudines
er genua connexis, sic grabatum Cossim
dens, ubertim flebam.*]

*Cossi ab antiquis dicebantur natura ru-
homines, a similitudine vermium ligno-
rum, qui Cossi appellabantur.* Festus.
Vide Scaliger. ad Festum voce *Cossilires*.]
e in hac voce. Hist. Cortus. lib. 3.
d Murator. tom. 12. Script. Ital. col.
: *Rebellibus ecclesiæ favebant Raynaldus
bizo marchiones, qui Cossis Guasconibus
runt Ferrariam. Sed leg. cæsis, ut ad-
tur ibidem.*

2. **COSSUS**, Mensuræ vinariæ species.
ta ann. 1325. ex Chartul. Caunens. :
*Cosso et dimidio vini, dimidium; et de
lenariis, duos, in annos duos liberaliter
(bati) concedunt.* Alia ann. 1376. ibid. :
*noventam tres alii moffleti et Cossus
cum dimidio per xxx. dies pauperibus
defuncti anima tradantur.* Vide supra
a. et *Cossa* 1.

COSTA, Clivus, latus montis, Italis
z, nostris *Coste*. Charta Hugonis et
arii Regum Ital. apud Joan. a Bosco
enna : *Donamus atque largimur Co-
nam juris nostri, quæ Castaneto in-
re nuncupatur... una cum mansis, ca-
terris, vineis, . . . ad ipsam Costam
ientibus* [In *Costis* 2. Gangius ipse le-
stem pro *Costam*.] Alia ann. 1196. in
at. Hist. Sabaudicæ : *Costam totam
est a muro inferius ex parte Abbatie,
quum confrariæ retinuimus nobis,* [Re-
m 87. Chartophylacii Regii : *Item te-
t. . . quedam nemora et quosdam essar-
it. in Costis montis Alodii.* Ibidem :
unam peciam nemoris . . . sit. in *Costis
montem Alodium. Costagium montis
oi, ibid.*] Crescentius de Agricultura :
quale assai presso a Salerno e una
supra il mare riguardante, la quale
abitanti chiamano la Costa d'Amalfi.
es in Inferno cant. 19. *Vidi per le
et per lo fondo.* Adde Ottonem More-
n Hist. Rer. Landens. pag. 30. 34.
5. Ughelli pag. 1553. etc.

GANGII GLOS. — T. II.

† **COSTERIA MONTIS**, in Chronico Domi-
nici de Gravina, apud Murator. tom. 12.
col. 611. et 617.

COSTA MARIS apud Matth. Paris pag.
179. Gall. *Coste de la mer*, Ora maritima.
Ital. *Costa*.

2. **COSTA**, Alia, sed incerta mihi no-
tione. Anastasius in S. Silvestro PP : *Fe-
cit . . . Angelos 4. ex argento, qui sunt in
pedibus quinis, Costas cum crucibus tenentes.*
Hinc forte

COSTULA. Capitolinus in Maximino ju-
niore : *Reticulum de prasinis undecim, dex-
trocherium cum Costula de hyacinthis qua-
tuor.* Vide ibi Salmasium pag. 255. [An
ejusdem esset notiois, cujus est in sequen-
tibus exemplis, ubi

† **COSTA**, Latus, Gallis *Costé*. Anony-
mus apud Acherium tom. 5. Spicil. pag.
146. de Craticula S. Laurentii : *Hæc vero
fuerunt capita virgarum, quæ per transver-
sum jacuerant Costis exterioribus infixa.*
Rymer. tom. 7. pag. 160. col. 1 : *Ad dex-
teram vero Costam dictæ aulæ tenebant prin-
cipalem mensam Barones quinque portuum,
et ad alias mensas inferiores, in eadem Co-
sta . . . et ad mensas in sinistra parte ejus-
dem aulæ, Vicecomites, etc.* Vide *Costis* et
Ottonem Frisingensem Episc. lib. 1. de
Gestis Friderici I. Imp. in Prologo.

* Vetus inscriptio in Diar. Ital. Monte-
falc. pag. 264. IN **COSTA** FECIT, id est, a
latere monumenti. Alia habent, in *coxa*,
hoc est, in angulo, secundum Fabret.
Unde *Costéer*, ad latus positum esse, vulgo
Cótoyer. Charta ann. 1359. in Reg. 87.
Chartoph. reg. ch. 216 : *Une petite place,
que les religieux Carmes de Rouen ont, fai-
sant le bout de leur église et Costéant leur
dite église prez de la rue de grant pont.* Ibid.
ch. 217 : *Une vuide place.... Costéant d'un
costé iceulx religieux, et d'autre costé en la
rue de l'aumosne.* *Costéer* vero, Consangu-
ineus, in Assis. cap. 273 : *Ma feme, laquel
ne n'a heirs prochains ne Costéers, ne lon-
tains, à qui le siè puisse ne doie escheir.*

† 3. **COSTA**, Hisp. *Costa*, Gall. *Coût*,
Expensæ, sumtus. [* Charta ann. 1219. in
Hist. Lugdun. pag. 45. col. 1 : *Vos roga-
mus et in amore requirimus, quatenus sitis
plegii et debitores in manu Poncii de Chapo-
nay, de quingentis libris Proveniensium et
de Costis reddendis in instantibus nundinis
Trecarum S. Joannis.* Quæ subduntur, se-
quenti notione *Costæ*, 4. mihi videntur in-
telligenda.] Charta Johannis Abbatis
Compendiensis ann. 1264. in Tabu-
lario ejusd. Monasterii : *Ipsis negantibus
esse homines nostros, inno se esse liberos
ex omni Costa.* Charta ann. 1243. ex Ar-
chivo Communis Massil. : *Conqueri occa-
sione lesdarum, usaticorum, Costarum, ri-
bagiorum seu gabelarum et aliarum dacita-
rum.* Sententia compromissoria anni 1339.
mense Febr. ex Schedis Præsidis de Ma-
zaugues : *Possint immittere infra prædictam
sylvam agnos et hædos, qui nondum annum
compleverint absque præstatione pecuniæ,
seu rei alterius cujuscunque, quod alias
vulgo dicitur sine Costa.* Vide *Custus* 1.

* 4. **COSTA**, Pensitationis vel servitii
species, Hispanis etiam *Labor*, opus, in-
dustria Charta ann. 1264. in Chartul. Com-
pend. fol. 107. vº. col. 2 : *Nos dictos fra-*

*tres esse homines de corpore ecclesiæ nostræ
dicebamus, ipsis fratribus e contrario dicen-
tibus et negantibus se esse homines nostros,
inno se esse liberos ex omni Costa asseren-
tibus; tandem post aliquas controversias de
bonorum consilio super dicta discordia ser-
vagii seu homagii.... compromissimus.* Nisi
co loci ex omni costa significet ex omni
parte, omnino, Gall. *de tout côté*. Inqui-
sit. ann. 1322. inter Probat. tom. 2. Hist.
Nem. pag. 34. col. 1 : *Item pro censibus in
denariis et Costis annuis, quinquaginta
solidos vel circa.*

* 5. **COSTA**, Cista, calathus, Gall.
Panier. Charta V. abb. S. Cathar. Roto-
mag. ann. 1244. in Reg. 31. Chartoph.
reg. fol. 61. vº. col. 2 : *Cum nos singulis
annis teneremur reddere excellentissimo do-
mino nostro regi Francorum illustri unam
Costam racemorum de vineis clausi nostri
de Autiz, . . . idem dominus rex dictam Co-
stam racemorum... nobis quitavit.* Alia ann.
1311. in Reg. 64. ch. 5 : *Modiationes quoque
nostras de Vernone cum pertinentiis suis,
quæ consistunt in vinis, minutis censibus, . .
quibusdam botis, quatuor Costis racemorum,
et duobus sextariis musti.... tradimus.* Lit.
remiss. ann. 1379. in Reg. 115. ch. 268 :
*Icelle exposant ala en une vigne, où elle cuilli
une Coste de raisins ou boissellée, que elle
emporta en sa maison.* Pluries ibi. Alia ann.
1358. in Reg. ch. 68 : *Jaerquinus et Robi-
nus reperunt in dicta domo quandam Co-
stam, similem illis in quibus pisces ponun-
tur, super quam dictus Jaquinus sedit et
dictus Robinus se appodiavit, ignorantes
penitus quod esset aliquid infra Costam.*
Arestum ann. 1382. 6. Dec. in vol. 7. arc-
stor. parlam. Paris. : *Gentes episcopi Pari-
siensis de dictis piscibus et alecibus plenos
calathos seu Costas capiebant.* Nec forte alio
sensu accipienda *Costa* 2.

* 6. **COSTA**, Ornamentum ad instar *Co-
stæ* in vasis. Inventar. Ms. thes. Scdis Apo-
stol. ann. 1295 : *Item unum urceum auri
ad Costas, cum manico et rostro et coper-
culo.* Vide *Costilatus*.

COSTÆ CIRCULORUM. Tabularium Prio-
ratus de Domina in Delphinatu fol. 110 :
*Et 5. sextarios avenæ, et 1. de fabis, et ta-
scham, et dimidium decimum, et 2. boxias,
et 3. Costas circulatorum, et 4. pulzinos, etc.*
Fol. 114 : *Et 50. essendolas, obra et mano-
bra, et per vindemias 2. Costas.* Ch. 171 :
*Præterea prædicti fratres promiserunt se
reddituros omni anno prædictis Monachis
mense Septembrio 30. Costas circulatorum, et
in Nativitate D. 2. sol. et dimidium.*

* Fasciculi, ni fallor, Gall. *Bottes*. Com-
put. ann. 1202. apud Brussel de Usu feud.
tom. 2. pag. cxlvj : *Pro xxvij. Costis hisf,
xxij. sol.*

† **COSTAGIUM**, ut *Costa* 3. Vide *Custus*.
Occurrit etiam ead. notione qua *Costa* 1. ut
ibi dictum.

† **COSTALARIUS**, Acinaces, Gall. *Cou-
telas*, Hisp. *Alfange*. Concil. Hisp. tom. 3.
pag. 519. col. 2 : *Arma portant diversorum
generum et signanter Costalarios et gladios...
Statuimus quod de cætero non portent de die
neque de nocte Costalarios neque coltellos.*
Statuta Ecclesiæ Cadurcensis apud Marten.
tom. 4. Anecd. col. 726 : *Balistas et arcus,
lanceas, falsones, Costalarios seu alia arma*

non deferant. De Costalario puto intelligendam esse veteris Poetae Gallici vocem *Coterel* apud Borellum in Dictionario, ubi de homine sordido :

Si le convient armer,
Pour la terre garder;
Coterel et haunet,
Et maque et guilet,
Are et lance enfumée,
Qu'il n'ait soin de melée.
Qu'avec lui ait couchée
L'espée enrouillée,
Puis ait son viel escu.

* **COSTALE**, Clivus, latus montis, Gall. Côteau. Charta ann. 1332. ex Tabul. Flamar. : *Et tenet ab ipso fasendam unam, sitam... inter fasendam de la Ribeyrola ex parte una et castanetum Gerardi de Chalaus, ... et Costale de la Bermondia ex reliqua.* Vide infra *Costatum*.

* **COSTALLUM**, vel **COSTALLUS**, Saccus, ab Hispan. *Costal*. Arcst. ann. 1330. 28. April. in Reg. Olim parlam. Paris. : *Quatuor Costals de pellibus cirogrillorum, et tres Costals de corduano albo, ... et unum Costallum de bedanas.*

† **COSTAMENTUM**, Impensæ. Vide *Custus* 1.

† **COSTARE**, Constare, Gall. Coûter. Hisp. *Costar*, Ital. *Costare*. Testament. Johan. de Seliniaco D. de Bellomonte prope Autiss. ann. 1268 : *Item pro fabrica sepulture meæ, uno milite supersculpto, quindecim libras, vel quantum Costare poterit ad respectum executorum meorum.* Pluries occurrit in Informationibus Civitatis Massil. de passagio transmarino e MS. San-German.

COSTAREZ. Charta Ricardi Regis Angliæ, apud Sammarthanos in Archiepisc. Turonensih. : *Et foagium de Maumine, et unam saumam mellis, cum vasis, quæ dicuntur Costarez, etc.* In alia Henrici Regis Angl. ann. 1277. in Regesto Castri Lidi in Andibus, fol. 3. v. scribitur *Costerez*. Vide *Costrelli*.

1. **COSTARIUM**, Locus Costarum, Uguitioni.

† 2. **COSTARIUM**, **COSTERIUM**, ut *Costrellus*, Poculum vinarium. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 1 : *De quittance quinque Costariorum vini a Willelmo Clerico Laucelini facta ann. 1208. . . . Willelmus Clericus filius Simonis Lancelini dedit et concessit in puram et perpetuam elemosynam Monachis B. Vincentii Cenoman. quinque Costeria vini, quæ Gaiternus de Piace ei dederat charitative, et quæ ei Monachi debebant de vinea apud Maresche sita.* Vide *Costrelli* et *Costarez*.

* **COSTATUM**, Idem quod supra *Costale*. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Et a dicto pererio protenditur usque ad aliud pererium, quod est in Costato, et ab illo Costato protenditur ad illeffensum.* Vide *Costa* 1.

* **COSTATUS**, Pars corporis, ubi sunt costæ, pectus, Italis *Costato*, Gall. *Poitrine*. Chron. Estense ad ann. 1348. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 448 : *Quidam alter Hungarus percussit et vulneravit dictum ducem in Costatu cum quodam ense.* Inquisit. ann. 1270. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 318. col. 1 : *Si vero in ipsa venatione contingat ipsos capere porcum silvestrem, tenentur reddere de ipso porco*

dicto monasterio quarterium anterius usque ad collum cum Costato; ita quod ex ipso Costato remaneant tres costæ tantum in quarterio posteriori. *Costatus*, Qui a graus costes, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide infra *Decotare*.

† **COSTDUMA**. Vide *Consuetudo* 4.

* **COSTECIUM**, pro *Costerium*. Vide infra in hac voce num. 2.

* **COSTELERIUS**, Pugio, siea, dimin. a *Cultellus*. Formulæ Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 39. vº : *Armatus uno jaque et uno Costelerio subtus mantulum, quem portabat, etc.* Vide *Costalarius*.

COSTELLUM. Vide *Flecarius*.

* **COSTELLUM**, ut *Costellus*, Supplicii genus, Gall. *Carcan*, pilori. Charta Ludov. X. reg. Franc. ann. 1315. ex Cod. reg. 9852. 3. 3. fol. 50. rº : *Item volumus quod dicti prælati... possint libere, absque impedimento aliquo, furcas, Costella et pilloria erigere.* Vide *Collistrigium*.

† **COSTELLUS**, Instrumentum supplicii, idem, ut videtur, quod *Collaria*, Gall. *Carcan*; sed unde dictum? Pactum anni 1300. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 54 : *Costellus etiam qui similiter pertinere olim ad dictos Consules dicebatur, si ipsius D. Episcopi, et ad ipsum solum pertineat et pertinere debeat in futurum, hoc salvo quod ubi propter bannum fractum aliquis non habens unde solvat, ponendus, ut moris est, fuerit in ipso, ponatur in ipso communiter nomine Dominorum Episcopi et Comitum prædictorum, et quantum ad casum istum duntaxat Costellus ipse dictis Dominis Episcopo et Comiti sit communis. Libertates Regni Majoricarum MSS : *Flecaria, si vendiderit penem de minus penso, vel ponatur in Costello, vel donet quinque solidos.* Charta pro Communia de Balneolo ann. 1300 : *Quisque macellarius teneatur sagnare animalia sua in die mercati sub Costello et recipere sanguinem, vel tempore pluvioso si sagnare voluerint in macello, teneantur recipere sanguinem in aliquo vasculo.* Statuta Massil. lib. 5. cap. 19. § 4 : *Si hoc bannum solvere non poterit fustigetur per civitatem vel ponatur en lo Costell.* Eadem repetuntur ibi §. 7. Statuta Avenionensia : *Si autem aliquis penam et bannum solvere et restitutionem dampnum passo facere nequiverit, ponatur in Costello a pudibundis superius nudus vel nuda, et istud bannum duret post vindemias in omnibus prædiis usque ad festum omnium Sanctorum.* Privilegia Johanni de Masalgis ann. 1348. 24. Aprilis concessa, ex Archivo Præsidis de Mazaugues : *Possit habere carcerem . . . Costellum . . . adcatenare . . . et citra sanguinem fustigare.* Vide *Crustellum*.*

* **COSTENGIA**, Impensa, sumptus, Gall. *Const*. Charta Odonis Tull. epise. ann. 1221 : *Quotiescumque et ubicumque præfatos homines ad expeditiones transduxerit (comes Vademontis) ab egressa domorum suarum usque ad regressum ad ipsas de propriis curabit Costengis et expensis.* *Constage*, in Ch. ann. 1270. ex Tabul. S. Mich. in cremo. Vide *Custus* 1.

* **COSTEPASTILIS**, Mensuræannonariæ species. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 : *Costepastilis, Rasiere.* Vide *Raseria*.

COSTER. Inventar. sacræ Capellæ Wesmonaster. in Monast. Angl. tom. 3. par. 2. pag. 81 : *Pauni. In primis duo Coste pauni magni de velveto, pro principalibus festis, etc.* [Species est veli seu aulæi. *Madox Formul. Anglic. pag. 432 : Item do lego Ricardo de Nevill filio meo . . . unum lectum de arvas, cum Costeris paled de colore rubeo, qui solebant pendere in mag camera.*]

1. **COSTERA**, Ora maritima, Gallis *Coste*. Magna Charta libertatum Angliæ : *Omnibedelli deponantur per Tamisiam, Medewiam, et per totam Angliam, nisi per steram maris.* [Apud D. Brussel. de Feudorum tom. 2. ad calcem pag. v. habetur *Costeria*.] Bromptonus : *Qui volu transire a capite Turkiæ per Costeram maniam, transibit, etc.* Historia MS. Bellor Hierosol. vernaenla : *Ala conquerre Roiaume ki estoit . . . par dela Tubarie la Costiere de la mer.* Crescentius de A. cultura : *Nella Costeria del monte.* Alii : *Intorno alle sue Costiere.* Vide *Leges M. Oleronenses* pag. 101. et supra *Costa*, 1.

† **COSTERA MONTIS**, ut *Costa* 1. Locus montis apud Thomam *Madox* in Formul. Anglic. pag. 46. et 252. [** Vide S. 1. de Viterbo vocc *Costeira*.]

* 2. **COSTERA MARIS**, Jus in na, quæ ad *costeram* seu littus appellantur. Ch. a. ann. 1407. in Chartul. Henr. V. et reg. Angl. ex Cod. reg. 8387. 4. fol. 1. rº : *Ex nostra pura, libera atque spontanea voluntate ad hoc moti etiam et inducti, et ius talium et possessionem, . . . cum omni iure mero et mixto imperio, . . . et emolumentum.* *Costera maris*, ac omnibus aliis iuribus volumus tradi et realiter liberari, tam bene merito, nobili viro domino Johanni Tptot supradicto et suis hæredibus impetuum. Vide *Wreckum*.

* **COSTERELIUM**, **COSTERETUM**, quidam mensuræ species, dolium vel vas vinarium certæ capacitatis, in *Costeret*. *Costent*, in Stat. ann. 1347. m. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 170. art. 1. *Chacun habitant de laditte ville (de Poitiers) aura et tendra à son huys caues en ve qui tiengnet un Costent d'eau au . . .* Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. r. toph. reg. ch. 752 : *Et de vino dicti nis, quod erat in suo celario, usque ad titatem unius Costerelli cepit.* Charta ann. 1212. ex Chartul. S. Envert. Aurel. : *de Trusi miles pater, dum vivebat, in sinam dederat B. M. de Franchardo in quodilum Costeretum olei de nuncibus . . .* *lis annis percipiendum.* Alia ann. 1211. Chartul. Barbell. pag. 448 : *Dictus ter percipiebat singulis annis, nomine guitionis, unum Costeretum vini.* Alii 1309. in Reg. 13. ch. 103 : *Concedimus quod dictæ capellæ capellani xiv. et tria Costeretu vini vel circiter a perpetui redditus... habeant.* Dotatio de Pantoison ann. 1229. inter Inst. 8. Gall. Christ. col. 361 : *Domini Nicolao et ejus successoribus in totum octo barillos tercolagii annui . . .* *qui barilli vulgariter appellantur Costetes de quibus sex faciunt modum tensem, in tribus arpentis vinearum.* miss. ann. 1394. in Reg. 146. ch. 1.

suppliant prist pour son vivre au Cousteret le viu, qui valoit environ dix sols Par. Aliæ ann. 1399. in Reg. 154. ch. 518 : Pierre Canin avoit baillé à tiltre de loier audit Denia certains instrumens ou estoremens, appellez basses-Costeres ou hottes à vendaugier. Doliolum vero sonat in Pedag. Peron. ann. 295. ex Chartul. 21. Corb. fol. 355. v^o : Chacune mande de merlauc ou poisson doit aux deniers, et s'il sont en Costerés, chacun Costeret doit deux deniers. Ita et in Munit. astrorum reg. ex Reg. 34. bis fol. 93. r^o : num Costerez ferorum equi. Vide Costarez Costrelli.

† **COSTEREZ**, Genus mensuræ vini ad Lobinellum in Glossario ad calcem historiæ Britann. Vide Costarez.

† **COSTERIA**. Vide in Costa 1.

† 1. **COSTERIUM**, Pars alicujus loci. Amborch. Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 17 : Vidit prædictum Petrum . . . in eadem domo in quodam Costerio dicte domus. Pag. 18 : Infirma fuit mutata ad quoddam Costerium domus. Et alio in loco : Steterunt ibi in quodam Costerio domus. Vide alia in Costarium.

Angulus, Gall. Coin. Vide supra Costa 2. Costet, Manubrium, seu pars aralis brachiatæ cratis, in Lit. remiss. 1. 1471. ex Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 6 : Ung manche ou Costet de civière de . . . etc.

2. **COSTERIUM**, ut supra Costerellum. Charta ann. 1343. in Reg. 75. Chartoph. ch. 37 : Una pipa vini duodecim Costerium annui redditus, etc. Leg. Costerio. Pro pepsitione, quæ in Costeriis fit, pividetur, in Charta ann. 1391. ex Reg. ch. 235 : Quandam boariam in Lauratio, cum blado censuali, obliis, . . . Costerio, etc.

3. **COSTERIUM**, Velum, aulæum. rt. ann. 1321. 9. Maii in Reg. Olim am. Paris. : Item unum repositorium pro paralibus, cum duobus Costeriis pro . . . Vide Coster.

COSTIEYRA, An idem quod Hispanis pro, Trabs contabulationis? Comput. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. 258. col. 2 : Pro duobus canis de Costeyra et una poste magna necessaria, pro ulendo januam noviter factam in portali elitarum, j. flor. Dicta die solvit eidem . . . canis de Costieyra necessariis pro ulendo januam factam noviter in primo li de Campo-Martio, ij. flor. et dimid.

COSTILATUS, seu potius Costulatus, solis distinctus, vel in costularum spe- dispertitus : Gall. Costellé. Visitatio urariæ S. Pauli Londinensis anno 9 in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 9. Duæ phialæ argenteæ Costilate et de- e cum alternis vineis, quarum una de- ra, etc. Salmasius ad Pollionis locum Sonino Galieno, His auratos Constella- ge baltheos rapuisse perhibetur, monet Odice Palatio legi Costilatos, ubi ne- on bene restituat pustulatos. Hunc et expende.

* **COSTILLA**, Lo bochale, in Glossar. tal. MS. Vide Costrelli.

* **COSTILLUM**, pro Cortillum, ni fallor, Courtil, Hortus rusticus. Vide Cortis R. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol.

196. v^o : Ecce partes (firmæ) videlicet Costillum Laurenciæ Rousée, continens dimidiam acram. Vide infra Costorium.

1. **COSTIS**. Lex Ripuarior. tit. 32. § 4 : Quod si ipse strudem contradicere voluerit, et ad januam suam cum spatha tracta accesserit, et eam in porta, sive in Coste posuerit, tunc judex fidejussores ei exigat, etc. Id est, ad latus, Gallice, a costé. [* Al. in poste.]

2. **COSTIS**, Prædii rustici species, forte pro Cortis. Charta Hugonis et Lotbarii Regum Italiæ ann. 945. in Tabulario Ecclesiæ Viennensis fol. 12 : Donamus atque largimur Costem unam juris nostri, que Casteneto inferiore nuncupatur, etc. Infra : Cum . . . servis quoque et ancillis, aldionibus et aldiabus ad ipsam Costem et res aspi- cientibus. [Vide Costa 1.]

* **COSTO**, Clivus, latus montis. Charta ann. 1314. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 34 : Item pro medietate motæ, ubi est eccle- sia parrochialis dicti loci, cum Costonibus et fossatis contiguis, . . . viginti solidos Turon. Vide supra Costale et infra Costum 3.

† **COSTORARIUS**, Sartor, Gall. Coutu- rier. Mirac. S. Angeli Mart. tom. 2. Maii pag. 84 : Qualiter ab octavo suæ ætatis anno manserit apud quemdam Mag. Gregorium Costorarium artis discendæ causa. [* Vide Guerard. in Prolegom. Chartul. S. Petri Carnot. pag. 63. et infra Cousturarius.]

* **COSTORIUM**, f. pro Cortorium, Cartile, hortus rusticus. Vide in Cortis 1. et supra Costillum. Charta ann. 1327. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 58 : Item quoddam Costorium, cum quadam parte hospitii, etc.

COSTRELLI, Pocula vinaria, Chaucero. Lexicon Cambro Britannicum : Costrel, Lagena, uter, obba. Matth. Paris ann. 1258 : Vasa quedam quæ Costrelli vocantur, ve- neno reperiunt plena. Monasticum Anglie. tom. 2. pag. 550 : Habebit de Celerario 5. albos panes, et Costrellos suos plenos cervi- siæ. Vide Costares.

* **COSTRIS**, Idem quod supra Costerium 2. Charta ann. 1254. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 959 : Matheus Barbotin, miles, pro redemptione animæ meæ . . . dedi ecclesiæ B. Jo. de Castro-celci tres Costres vini boni, in carteriis meis de Castro-celci annuatim reddendos. Vide infra Coustra. Aliud vero est vox Gallica Costre, Cuneus nempe, vulgo Coin, in Lit. remiss. ann. 1457. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 274 : Inconti- nent que le suppliant fut dedens la maison, avecques ung Costre à fendre boys leva la claveure d'un coffre. Cotir autem est Caput allidere ad aliquid, vulgo Cogner, in aliis Lit. ann. 1377. ex Reg. 111. ch. 210. bis : En procédant de paroles à fait, féri ledit Lorrain et Coti la teste au mur . . . Ledit Lorrain dist pourquoy il l'avoit fern et Coti la teste au mur.

† **COSTRUS**. Vide Chosdrus.

† **COSTUCIA**. Charta Philippi Augusti de Privilegiis S. Martini Turon. ann. 1211. Ampliss. Collect. Marten. tom. 1. col. 1101 : Tantum capit Ecclesia S. Martini, quantum Comes : et qui ea recipiunt debent esse per fidem constricti servientibus B. Martini, et qualibet septimana eadem Ec- clesia debet habere consuetudinem muiblorum

et Costuciæ carnificum. An pro Costuma, Tributum ex consuetudine debitum?

* F. Tributum, quod in coctis persolve- batur. Vide supra Costatus.

† **COSTULA**. Vide Costa 2.

1. **COSTUM**. Charta Aldrici Episcopi Ce- noman. in illius Vita num. 31 : De vino autem optimo modios 4. insuper et de Costo optimo modium unum.

* F. pro Coctum, Gall. Vin cuit. Vide in Vium.

* 2. **COSTUM**, Radix amara. Glossar. medic. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

* 3. **COSTUM**, Clivus, latus montis, Ital. Costa, nostris Coste. Charta ann. 1201. ex Tabul. Regniac. : Laudo elemosinam, quam fecit Raynaldus, cognomento Capra- rius, fratribus Regniaci, videlicet de terra plana, quam habebat ou Bruaul citra Cho- ram, et Costa nemorosa sita super fluvium Choræ. Vide supra Costo.

COSTUMA. Vide Consuetudo 4.

* **COSTUMARE**, **COSTUMIA**. Vide supra in Consuetudo 4.

* **COSTURA**, Impensa, sumptus, Gall. Coust. Stat. sabater. Carcass. ann. 1402. tom. 8 Ordinat. reg. Franc. pag. 567. art. 28 : Quod quilibet famulus dicti ministerii, commorans in burgo Carcassouæ, sive sit conductus, sive operetur ad Costuras, sol- vat . . . pro sustentacione dicti sancti lumina- ris . . . unum denarium. Id est, sive operando lucrum percipiat, sive non. Vide Custus 1.

COSTURA. Vide Cultura 1.

* **COSTURARIUS**, Custos ecclesiæ, æditus, Gall. Coutre, alias Cousteur. Kalendar. vetus MS. eccl. B. M. Graciac. : Anniversarium Guillelmi Henriet et Helioti Costurariorum, id est, custodum nostræ ecclesiæ, qui nobis aliquos redditus donavere. Charta Guill. de Haricur. ann. 1317. in Reg. ch. 122 : Le Cousteur ara la garde des aurnemens et de autres choses de ladite chapelle. Testam. ejusd. ann. 1317. in Reg. 65. ch. 229 : Item au Cousteur de ladite église de S. Loys de la Sauçoye, . . . je lais cent souls. Charta admort. ann. 1409. in Reg. 163. ch. 377 : Les trésoriers, prestres, cleres et Cousteur de l'église parrochial S. Pierre de Contances, etc. Cujus officium Cousturarie appellatur, in Lit. remiss. ann. 1467. ex Reg. 200. ch. 26 : Incontinent sordit langaige entre Jehan Nelet et le sup- pliant touchant le fait de la Cousturerie de l'église dudit lieu de Cristot. Aquoy le sup- pliant dist : Jehan, vous fustes autrefois Cousteur de l'église de ceste parroisse, et vous vy venir servir a l'autel le prestre, nulz piez et nues jambes, etc. Vide infra Coulter. Aliud est Costorarius.

COSTUS. Vide Custus 1.

† **COSUERE**. Vide Cusire.

1. **COTA**, **COTTA**, **COTTUS**, Tunica Cle- ricis propria, Gall. Cotte, Germ. Cutt. Concilium Moguntiacense apud Reginonem lib. 1. cap. 335. et Burchard. lib. 2. cap. 208 : Ut laicalibus vestimentis Clerici non utantur, id est, mantellum, vel Cottam sine cappa, etc. Alexander IV. PP. lib. 6. Ep. 256 : Clerici induti vestimentis sericis, aut superpelliciis, sive Cotis vadant processiona- liter. Idem Epist. 24. ann. 7. ex Regula Canonicorum S. Marci de Mantua : Cano-

nicis non liceat uti Cottis, nisi tantum in Capitulo et in Choro, divinis officiis, et obsequiis circa altaria exhibendis, et cum ad opus Dei vadunt, et inde redeunt, et in asferendo ignem et aquam, et alia quæ necessaria sunt divinis officiis. Infra: Cottas minus subtiles vel etiam sumptuosas nullus faciat. Ch. ann. 1428. in Hist. Eccles. Placent. lib. 17: Item, dicit, quod fratres bene intersunt divinis officiis, et in decenti habitu, cum cappis et Cottis etc. Statuta Synodalia Alberici Episcopi Placentini ann. 1298: In decenti habitu, scilicet in cappa clausa, vel Cotta etc. Bulla Nicolai III. PP. apud Bzovium ann. 1280. n. 5: Lineis togis superpelliceis sive Cottis. Charta Petri Episc. Anagnini apud Odor. Raynald. ann. 1299. n. 30: Diaconus stet cum Cotta et stola, et Subdiaconus et Acolythus cum Cotta. Concilium Budense cap. 20: Rectores et simplices Sacerdotes cum Cottis, seu superpelliciis et stolis tantum, inferioris vero status vel ordinis Clerici cum Cottis Synodum intrent. Constit. Joannis Archiep. Nicosiensis ann. 1320. cap. 3: In hieme Canonici capis, et Assisii et alii Beneficiati capis in æstate superpellicio sine Cotta, et Canonici cum almutiis. Eadem notione usurpat Michas Madius in Histor. Spalatensi cap. 25. Apud Ughellum tom. 3. pag. 633: Cotta seu camisia superanea, ubi perperam his editum Cotta. [Armoriceis hodie Cod vel God est Vestimentum tegens pectus. Vide Octav. Ferrarium lib. 3. de Re vestiaria.]

Vocem *Cotta* Josephus Scaliger in Append. ad Virgil. et alii a *Crocota* derivant, decurtata parte anteriori. Vide *Cottum*.

† **COTTA CANDENS**, Superpellicium, quo utuntur Canonici Regulares S. Augustini. Statuta eorumdem art. 66. apud Duellium Miscell. lib. 1. pag. 98:

Interulas, bracas, caligas, soccosque coturnos,
Pelles, pellicia, tunicas, pedibusque diurnos
Vestitus, Cottas candentes, omnia biua
Ad minus (habeant.)

† **COTTIS**. Vita S. Meinweri Episc. tom. 1. Junii pag. 523: Cum una camisia, una braca, uno Cotte, una tunica, duabus caligis.

COTTUS. Concilium Metense ann. 888. can. 6: Nemo Clericorum arma portet, vel indumenta laicalia induat, id est, Cottos vel mantellos sine cappa non portet.

COCTA, in Concilio Ravennensi ann. 1314. can. 6: Et in Missa parati Coctis, emictis, pluvialibus, etc. Supra: Cum Coctis et pluvialibus.

* **COTTA LINEA**, Superpellicium. Stat. eccl. S. Laurent. Rom. MSS.: Canonici teneantur ire bini et bini, cum superpelliciis sive Cottis lineis, cum vestibis longis et almuciis, etc.

[**COTE AD ARMANDUM**, recensentur inter Garnisiones seu munitiones Castri Carcasson. ann. 1297. Gall.] *Cotte à armer*, Paludamentum, chlamys militaris, tunica quæ armis superinduitur. Vide in *Zatouin*. *Cotte à plates*, Computum Stephani de la Fontaine Argentarii Regii ann. 1351: Pour deux aunes de camocas de Lusques à or à faire autres Cottas à plates.

* **COTA FERREA**, in Invent. ann. 1361. ex Tabul. D. Venciæ. Stat. ann. 1351. tom. 4. Ordinatus. reg. Franc. pag. 67. art. 1:

Un escuyer armé en coste (l. cotte) de ses armes, dix sols Tournois. Ubi minus recte editum en costé.

† **COTA**, Tunica laici. Computa Graysivod. ann. 1332. fol. 56: Item pro duabus Cotis et duobus mantellis emptis a dicto Girardo ad opus Domini Guidonis de Grolea et Domini Johannis Humberti, mandato Domini xxiiii. s. grossorum.

† **COTELLA**, Parva tunica. Notitia de Concordia Ernaudi fol. 3. verso Chartularii S. Vincentii Cenoman.: Notum autem fiat, quod xxx. sol. Ernaudus pro hoc facto habuit, et filius ejus Hugo Cotellam de Bruggedio et caligas et sandalia. Vide *Coticium*.

* **Nostris Cotelle, Cotellette et Cottielle**. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. iii. Chartoph. reg. ch. 285: Pierre print la Cotelle, et la osta et geta de dessus son cheval, ... lors ledit Bouchier print ladite Cotelle, et sur une charrette où il estoit s'en envelopa les jambes pour les mouches. Une Cotellette à femme, in Lit. ann. 1399. ex Reg. 154. ch. 439. Aliæ ann. 1428. in Reg. 174. ch. 187: Le suppliant print une Cottelle à usage de femme avec unes manches. Vita J. C. MS.:

Quant sains Pieres oi nommer
Jhesu, plus n'i vault demorer,
Sa Cottielle chainst plus en haut,
Et en la mer a fait un saut.

2. **COTA**, Tugurium, latibulum, a Saxo. Cote, spelunca, latibulum. [Cambro-Brit. ex Johanne Davies, Cwt.] Hinc rusticorum mansiunculæ, quæ nostris *Bordariæ*, ita appellatæ sunt, a qua voce sequentes deducuntur. [** Vide Haltaus. Glossar. col. 1125. vocibus *Kot* et sequentibus, Mæser. Histor. Osnabr. sect. 1. § 2. not. b. et § 38. not. a. supra *Cossatus*.]

* *Cotin*, eodem intellectu, in Poem. de *Vaccas* MS.:

A un pastour s'accompaigna,
En son Cotin o lui entra.

COTAGIUM, Tenementum villanum, rusticum, villenagium, *Borderie*. Tabul. S. Dionysii ann. 1236: Super quodam censu, quem ipsi dicebant esse Cotagium, etc. Ingulphus et Charta Wiltasii Regis Mercior. tom. 1. Monastici Anglic. pag. 167: Tres boyatas terræ, unam mansionem, et tria Cotagia. Vetust. Charta tom. 1. ejusdem Monastici pag. 306: Istos servos meos et omnia bona et catalla eorum, cum omnibus Cotagiis meis situatis in Orientali parte fluminis, etc. Charta alia pag. 427: Et dicunt quod prædicta 34. messuagia valent per annum ultra redditum resolutum 11. sol. 3. den. et non plus, quia non sunt nisi Cotagia. Vide tom. 2. pag. 196. 279. 293. 401. 461. Edw. Cokum ad Littlelet. sect. 69. et Dugdolum in Antiquitat. Warwic. pag. 665. [Lobinellum in Hist. Britan. tom. 2. pag. 162. Codicem MS. reddituum Episcopatus Autissiod. Testamentum Rotherami Episc. Eborac. ann. 1498. in Libro nigro Scaccarii pag. 672.] *Cotage*, in Charta Gallica tom. 1. Monast. Anglic. pag. 903.

COTAGIUS CENSUS, in Charta ann. 1233. apud Gallandum de Franco alodio pag. 89. *Cens cottier*, apud Philippum de Bello-manerio cap. 23. Idem qui *Sarcens*, nempe census qui præter rectum censum prædio imponitur. [Vide *Census crescens*.]

COTARIUS, **COTTARIUS**, **COTERIUS**, *Cotæ*

habitor, *Bordarius*, *mansionarius*, nost. Domesdei tit. Midlessex.: S. Petrus. U. Cotarius de 5. acris qui reddunt per ann. 40. sol. pro hortis suis. Alibi, ex Mon. Anglic. tom. 3. pag. 305: Ibidem 12. bo. et 16. Cottarii, 11. servi, etc. Apud denum in Præfat. ad Eadmeri Histor. 15: Hic subscribitur inquisitio terrarum, Deinde quo modo vocatur mansio, tenuit eam tempore Reg. Edwardi, modo tenet, quot hidae, quot carrucate dominio, quot hominum, quot villani, Cottarii, quot servi, quot liberi homines, quot sochemani, etc. Charta Alexandri Comitis ventrensis Episc. tom. 2. Monastici Anglic. pag. 266: Decimam 8. acratum, Cottarii dicti Prioris tenebant. Charta A. Comitissæ Augi, ibidem pag. 976: nativos cum omni sequela sua ... et 6. terios in Hoton, videlicet Rogerum qui 2. Coteries, Willhelmum, etc. [Consuetudines Brageraci art. 99: Item si Cotis de dictis fructibus accipiat, sive sint de vineis, sive de hortis, sive de die, sive de nocte, quia tenetur eos custodire, ut supra dictum est, puniatur ... De inventione vero et receptione dictorum fructuum contra dictum Cotarium, stabitur et credetur Dominus Dominis fundorum per suum juramentum et nuncio suo cum una alia persona.] [* Vide *terius*, Custos agrorum, hortorum, etc.] de tom. 2. Monast. Angl. pag. 480. et K. h. tom. ann. 1340. [Kennettum in Gloss. ad calcem Antiquitat. Ambrosden. Testamentum J. de Nevill, apud Madox For. Anglic. pag. 428: Omnibus tenentibus, videlicet Husbandis, Cotiers et Bond. nans Cottiers, in Consuetud. Ambia. art. 42. 43. Pontivensi art. 72. 93. Mor. liensi art. 5. 8. Fulliensi art. 1. lo. marensi art. 18. Homines Cottiers, in te. siensi art. 1. Bononiensi art. 46. 5. 55. Cameracensi tit. 5. art. 2. etc. Vide *ria*.]

COTLANDA, **COTLANDUM**, Idem *Cotagium*, Terra cotalis, ex *Cot*, et *land*. terra. Ch. Roherti de Albincio to. Monastici Anglic. pag. 325: Item virgata terræ, cum dimidia unius Cottota, sicut fuerat Walteri. Alia tom. 128: Vendiderunt ... scilicet unam et 2. Cotlandas cum dominio et prætorei in matrimonio dederamus. Infra *se* *Cotelandas*.

† **COTHLANDA**, apud Thomam Formularis Anglicani pag. 277: P. virgata terræ et uya Cothlanda, que Radulphus et Robertus tenuerunt de Willelmo de Buckingham.

† **COTSELDA**. Chartular. SS. Trin. dom. fol. 49: Semer pro una Cotselda hebdomada duobus diebus debet a Robertus pro una Cotselda ejusdem est. Et fol. 50: Hernaldus pro una Cotselda sicut alius Cotseldus.

COTSETHLANDA. Liber Ramesiens. 265: Dedit prædictus Abbas prædic. Hgoni ... unam Cotsethlandam cum servitio. Et mox: Et insuper 60. sterli solid. Cotsethlandum.

COTSETI, **COTARII**. Leges Henrici 1. Angl. cap. 30: Willani vero vel vel Perdingi, vel qui sunt hujusmodi vel inopes personæ, non sunt inter

indices numerandi. Adde cap. 81. Vide *Cosce* et *Cossatus*.

COTMANNI, *Cotarium* possessores, qui alias *Cotarii*, *Gens de cote*. Domesdei apud Spelman. : 8 *bordarii et Cotmanni cum 2. parucis.* Vide *Coterelli*.

† 3. **COTA**, *Rata pars*, Gall. *Cotte* vel *Quote*. Concilium apud S. Tiberium ann. 389. inter *Anecdota Marten.* tom. 4. col. 44 : *Quod indicatur in tota provincia Narbonensi unum tallum de mille francis in continenti levandum, et in singulis diocesis levandum pro Cota sua.* Testamentum Guidonis de Turre ann. 1375. apud Baluz. list. Arvern. tom. 2. pag. 616 : *Volo et ordino, quod dicta Ludovica et alie filie mee, quæ tunc vivent, residuum terre et honorum meorum inter se æquis portionibus dividant, et ipsarum quamlibet, videlicet dictam Ludovicam in dictis Castellania et Terra de Turre cum mille libratibus terre prædictis, et ipsam et quamlibet aliarum filiarum earum in Cota seu ferva sua residuorum terre et honorum meorum mihi et dictis Berardo et postumo heredibus iustituito et substituto heredes substituo.* Vide *Quota*.

† 4. **COTA**, *Navis species.* Johannis XII. Papæ Processus in Ludovicum Barum apud Marten. tom. 2. *Anecd.* col. 1 : *Arrestatus, ad portum supradictum veniens, seque reddens cum dictis complicibus fugitivum, primo quamdam navem seu stam, ac deinde galeam supradictam condidit.* Sed legendum est *Coca* seu *Cocca*. Vide *Cogo*.

* **COTABUS**, *perperam* pro *Cacabus*, Gall. *Marmite, chaudière*, in Instr. ann. 179. inter *Probat.* tom. 3. Hist. Nem. 20. col. 2. et 41. col. 1.

† **COTACELLI**, *Militum genus*, de quo *Mainada* post *Maisuada*.

COTAGIUM. Vide *Cota* 2.

COTAGIUM, *Tributum*, quod pro *modia agrorum, vinearum aliarumve* exigebatur, simul et *muletæ*, quæ ob *cta* in iis commissa imponebatur, *atio*. Lit. Phil. VI. ann. 1335. in Reg. Chartoph. reg. ch. 222 : *Prædictos decos Cotagia et gardiagia de Lauserta, et honoris et ressorti, prout et in quantum dictos consules et consulatum pertinent.... ledit, tradidit et liberavit.* Vide infra *1*.

COTALATA. Charta Guidonis Fulcodii, ad Columbum in Episcopis Vasion. lib. 1. pag. 396 : *Hoc salvo, quod Dominus Cotala in civitate et castris supradictis Cotala, seu albergam habeat, quantum hactenus habere consueverunt, et cavalcata.* In alia Guilelmi Comitis Forcalcarii *Manoscensibus*, apud eundem, scribitur *Contalagium*, nescio an prave : *Nec agium, sive albergam nec Contalagium civitatem, etc.* [* Vide supra *Contalata*.]

COTANUM, *Cydonium malum*, Gall. *Laurent*. in *Amalthea* : *Cotana, Mala*, Ital. *Cotogni*. S. Wilhelmi Const. Hirsau. cap. 10 : *Pro signo Cotani, ali signo præmisso signum lapidis adde.* *Ordinus Patavinus de Factis in Mar-* Tarvisina lib. 1. cap. 13 : *Tortellis, et Cotanis, rosis, liliis.* Vide *Cocta-*

COTANUS. *Cydonia malus*, Gall. *Coi-*

gnassier. Vide *Acta S. Franciscæ viduæ Rom.* tom. 2. Martii pag. 92*. cum *ad-* juncta nota.

COTARDIA, *Cotæ*, *sagi vel tunicæ species*, *viris perinde ac feminis familiaris.* Statuta Massiliensia MSS. ann. 1276. et 1293 : *Item de Cotardia sine penna cum collario, et 12. botonis positus in utraque manica 20. denar.* Homagium Gerardi de Ventadorio ann. 1362 : *Amotis caputiis et jupileis, et remotis zonis, et in cultellis, et in Cotardia, cum desubtus Cotardiam, ut dixerunt, tunicam aliam decentem non haberent, genibus flexis, etc.* [Concilium Massil. sæculi XIII. vel XIV : *Nullus homo cujuscunque conditionis existat in civitate Massiliæ de cetero portare audeat supertunicale, tunicam, Cotardiam, jaquetum, giponem : quando desuper portabitur vestis illa, superior sit et esse debeat longitudinis usque genu, nisi sit marinarius navigando, cursor, leno vel latro, aut alius brevis conditionis; quæ vestis superior sit in rotunditate sex palmorum ad minus.*] *Cottardita*, apud Matthæum Villaneum lib. 3. cap. 79. *Cotte hardie*, in *Computo Stephani de la Fontaine* anno 1351 : *Desdits garnisons pour 2. mabres bruns des Cours de Broisselles baillez à Huistace du Brulle, pour faire Cottes hardies fourrées d'aigneaux, et honces à chevaucher en estat d'Escuirie, pour nosseigneurs qui furent fais Chevaliers à la feste de l'Estoile, c'est à savoir Messeigneurs Jean et Philippe de France, Loys de Bourbon, Philippe et Loys de Navarre, et Charles d'Artois. Neant. In Capitulo des penes et fourrures : Pour fourrer une Cote hardie que ledit Seigneur ot ou mois de Juillet, etc.* *Alibi* : *Il est à savoir que des draps dessusdits pour la Chevalerie des Seigneurs dessus nommez, l'en a délivré à chacun pour Cote hardie et houce six aunes et demie, etc.* *Pour fourrer une Cote hardie de camelin à bois, que ledit Seigneur ot aprez la feste de S. Michiel, etc.* *Pour fourrer une Cote hardie d'un blanc caignet, etc.* *Pour fourrer à chacun une Cotte hardie d'un brun tauné qu'il orent de livrée ensemble, et avec eux ceux qui furent fais Chevaliers en leur compagnie, pour chacune Cote une penne d'aigneaux noirs, et un chapperon fourny de semblables aigneaux d'Arragon, pour chevaucher en estat d'Escuirie.* *Alibi* : *Pour un fin camelin de Chasteaulandon à faire pour ledit Seigneur Cotes hardies fourrées de menu ver, et houces sengle pour aller en son déduit.* In *Computo* ejusdem anni 1349 : *20. aunes de draps tannez de Louvain, pour faire 6. Cotes hardies à relever de nuit pour les Damoiselles et Femmes de chambre de ladite Duchesse.* *Alibi* : *Cotte hardie d'hyver.* Litteræ Joannis Regis Franc. de institutione Ord. militaris *Stellæ*, 6. Novemb. 1351 : *Porteront une Cote blanche, un sercot, et un chaperon vermeil, quand ils seront sans mantel, et quand ils vestiront mantel, qui sera fait à guise de Chevalier nonvel à entrer et demourer en l'Eglise de la noble maison, il sera vermeil et fourré de vair, et non pas d'ermine, de sendail ou samit blanc, et faudra qu'ils aient dessous ledit mantel sercot blanc, ou Cote hardie blanche, chaues noires, et souliers dorez, et portent continuellement un anel, entour la verge duquel sera escrit leur nom*

et surnom, auquel anel, etc. *Balduinus de Condato vetus Poëta MS. de Joculatoribus* :

Ils ont mis jus les heraudies,
Et vestent les Cotes hardies,
Et les robes as Chevaliers.

Continuator Gallicus Nangii ann. 1378. de Rege Carolo V : Et estoit vestu d'une Cote hardie d'une escarlate vermeille, et d'un manteau à fonds de cuve fourré. *Guillelmus Guiart sub anno 1248. ejusmodi saga intellexit* :

Li Rois et son Conseil privé,
Ou gens à hardies et à oses,
Parlent entr'eux de maintes choses.

Denique Christina Pisana au Tresor de la cité des Dames, 2. part. cap. 11 : Comptoit l'autre jour ung Taillandier de robes de Paris, qu'il avoit fait pour une Dame simple, qui demeure en Gastinois, une Cote hardie, où il y a mis cinq aunes à la mesure de Paris de drap de Bruxelles à la grand moisson, et traîne bien par terre trois quartiers de queue, et aux manches à bombardes qui vont jusques aux pieds.

* **COTARDITA**, *Vestis species, eadem quæ Cotardia*, Ital. *Cottardita*. *Inventar.* ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 363 : *Cotardita una scarlate grave, laborata ad fichetos, cum floribus boraginis.*

* **COTARELLI**, ut *Coterelli*, *Prædones militares.* *Sentent. P. archiep. Narbon.* ann. 1179. inter *Probat.* tom. 3. Hist. Occit. col. 148 : *Mandamus quatenus hæreticos et eorum fautores et deffensores, Bravantiones, Aragonenses, Cotarellos,.... publice excommunicetis.*

* **COTARIUM**, *Officium coterii.* Vide infra *Coterius*.

† **COTARIUS**. Vide in *Cota* 2.

† **COTE-ARMURS**, *Sagum militare*, Gall. *Cotte-d'armes*, apud Rymcr. tom. 4. pag. 371. in Charta Edwardi III. Angl. Regis ann. 1328 : *Mandamus vobis, quod omnes armaturas, tam Cote-armurs, quam alias... liberetis.* Vide *Cotæ ad armandum* in *Cota* 1.

† **COTECIS** pro *Codices*. *Formulæ Andegav. art. 1 : Defensor principalis simul et omnis Curia publica dixerunt : Patet tibi Cotecis puplici, prosequere quæ optas.*

† **COTELANDA**. Vide *Cotlanda* post *Cota* 2.

† **COTELLA**. Vide *Cota* 1.

* **COTELLA**, *Cotula*, *dimin. a Cos*, Prov. *Cot.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7684 : *Cos, couz pour aguiser. Cotella, cotula, petite couz. Cueux de pierre à aguasier faulx ou couteaulx*, in Lit. remiss. ann. 1393. ex Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 367.

COTERELLI. *Iidem qui Cotarii.* [Eos distinguendos esse putat Kennetus in Glossario ad calcem Antiquit. Ambrosden. atque se in MSS. codicibus observasse, *Cotarios liberos fuisse bonorum suorum possessores ea conditione, ut certam pecuniæ summam vel frumenti quantitatem, corvatas quasdam Dominis suis præstarent; Coterellos vero neque juris sui fuisse, neque liberos bonorum, quæ tenebant, possessores, sed ut bona ita et personas ad Dominos absoluto jure pertinuisse. Vellem hujus discriminis probationes attulisset.*] *Domesdei*, in *Monast. Anglic.* tom. 3. pag.

305 : *Septem villani quisque de una virgata, et 16. Coterelli, et 2. servi.* Charta Edwardi III. Regis Angl. tom. 2. ejusdem Monastici pag. 94 : *Cum wardis, releviis et escaetis, nativis et Coterellis suis, et eorum Catellis et sequelis.* Charta alia tom. 3. pag. 69 : *Una cum omaibus villanis, Coterellis et eorum catallis, serviitiis, sectis, etc.* Extenta manerii apud Spelman. : *Inquirendum est de Coterellis, quæ cotagia et curtilagia tenent et per quæ servitia.* Hinc

COTERELLI, Prædones militares, qui alias Ruptarii, quos a Philippo Augusto anno 1183. deletos narrant Rigordus pag. 11. Willelmus Brito lib. 1. Philipp. pag. 108. et de Gestis ejusdem Regis pag. 72. Guillelmus Guiart, Nangius in Chron. ann. 1183. et alii Francorum Historici, Alhericus anno 1183. et Guillelmus Armoricus in Philippo Augusto ann. 1182 : *Coterelli, qui vulgo dicuntur Ruptarii.* Hoveden. pag. 585. *Bascli et Coterelli.* Historia Franciæ MS. vernacula ex Bibl. Memmiana fol. 199 : *En celle année furent occis en la contrée de Bourges en Bery sept mille hommes et plus, appellés Costereaux, que aucuns gens appellent Brigans. Tels gens comme Costereaux, Brigans, gens de compagnies, pillars, robeurs, larrons, c'est tout un; et sont gens infames et dissolus et excommunicz. Ils ardoient les Monasteres et les Eglises, où le peuple se retraioit, et tourmentoient les Prestres et les Religieux, les appelloient Cantatours, par desrision, et leur disoient quand ils les battoient, Cantatours cautez.* Agunt de Coterellis præterea Concilium Lateran. ann. 1179. cap. 27. Chron. Vosiense cap. 73. Chronicon Marcianense pag. 894. Chronicon M. Belgie. pag. 190. Rad. de Diceto ann. 1199. Galbertus in Vita Caroli Comit. Flandr. num. 117. 141. Stephanus Tornac. Epist. 90. etc.

Censet Marca lib. 6. Hist. Beneharn. cap. 14. *Coterellos nuncupatos ejusmodi prædones, quod majoribus cultellis armati et instructi essent, quos Tolosani vulgo Cotterels vocant, eosdemque esse qui Cultellacii dicuntur in Statutis Raymundi Comit. Tolosani ann. 1152. apud Catellum lib. 2. Hist. Tolosan. pag. 218. 209. Certe ita gladios istos vocari docet le Roman de la Prise de Jerusalem par Titus MS. :*

Vestu ont les clavains, et les bons Coteriaus.

In Regesto Ducis Andegavensis fol. 93. fit mentio de Cotellerie, et de ceux qui vendent et achètent ferremens esmolus. Alii Cotarellos, a Cotis, et Cotariis, et Cotarellis dictos volunt, ita ut collectitia ista prædonum manus conflata fuerit ex agricolis et rusticis, qui bellorum abusi licentia prædationi sese addixerant.

* Aliud ejusdem vocis etymon tradit Gaspar Barthius in Comment. ad lib. Philipp. *Coterellos* scilicet quasi *Scoterellos* fuisse vocitatos, abjecta litera S, existimat. Et quidem Brabancionibus, quibus constat sæpe a scriptoribus jungi *Coterellos*, permixti erant Scoti sive Hiberni. Vide Carol. de Aquino Lexic. milit. in hac voce.

* COTERIA, Tenementum villanum, rusticum, idem quod Cotagium. Vide in Cota 2. Charta Odonis archiep. Rotomag. ann. 1255. ex Cod. reg. 1245. fol. 168. vº. :

Philippus clericus unam Coteriam de antiquo tenemento pro xl. denariis... Thomas le Dicair tres Coterias, de quibus dimidia virgata est de dominio nostro, pro x. sol. 7j. den. Pluries rursum ibidem. Unde Tenir en Coterie, est possidere sub onere præstationis, census et operarum. Lit. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 417 : *Item xxxvj. mencaudées de terre ou environ, tenues en Coterie du seigneur de la Falesque.* Lit. remiss. ann. 1406. in Reg. 161. ch. 14 : *Comme Robin de Chaumont escuier tenist en fief et Coterie certaines terres et autres choses de Jehan de Gouy à cause de sa femme, et eust icelles relevées, mais il n'eust oncques fait féalté ne hommage, etc.* *Trois journeaux de prez tenus en Cotterie,* in Reg. Corb. 13. sign. *Habauc* ad ann. 1511. fol. 106. Vide Glossar. jur. Gall. v. *Cotterie.* Eodem pariter intellectu *Tenir en Counsel,* occurrit in Charta ann. 1317. ex Reg. 56. ch. 120 : *Plusieurs héritages et possessions, tenuz en partie en fié, et en partie en Counsel.* Vide Coscez.

* COTERIUS, COTHERIUS, Custos agrorum, hortorum, vinearum, aliarumve rerum, *Coti* etiam seu *mulctæ*, ob commissum in iis delictum impositæ, exactor. *Juge Cotier,* qui de ejusmodi delictis judicat *mulctamque decernere potest,* in Lit. remiss. ann. 1407. ex Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 284 : *Le suppliant qui estoit juge Cotier de la ville de Rnaucourt, etc.* Occurrit præterea apud Butiller. in summa rurali. Libert. novæ bastidæ S. Ludov. ann. 1325. in Reg. 64. ch. 127 : *Item quod Coterius in facto cotarii sui credetur suo juramento, quantum ad pœnam levandam.* Confirm. libert. castri de Caslucio ann. 1327. ibid. ch. 586 : *Item bajulus vel ejus locumtenens et consules annis singulis eligent quatuor deguarios seu Coterios ad levandum decos, more solito levare consuetos.* Libert. Cature. ann. 1344. in Reg. 68. ch. 312 : *Item habent dicti consules... Coterios sen deguerios et messengerios instituere et destituere pro suo libito voluntatis.* Pactum inter reg. epise. et consules Cature. ann. 1351. in Reg. 80. ch. 487 : *Pro custodia dictarum terrarum, ortorum et vinearum, certi et ydonei Coterii sen deguerii per dictos consules... instituuntur.* Libert. Mirabelli in Reg. 74. ch. 564 : *Item quod dicti consules pro hiis (fructibus) custodiendis possint instituere degarios et Cotherios, quibus stare debeat per eorum juramenta de hiis, quod se refferent invenisse, nisi dominus animalium posset contrarium in continenti probare.* Qua notione etiam intelligendæ Consuet. Brager. laudatæ in v. *Cotarius* sub Cota 2. Vide Cotagium et Cotus 1.

† COTERIUS. Vide in Cota 2.

COTEROTUS, Mensura liquidorum, forte pro *Quarteratum.* Tabular. Fossatense : *Percipit Ecclesia Fossatensis in pressorio... unum Coterotum vini albi.*

† COTETUS, Fad. notione. Charta Officialis Autissiod. ann. 1277 : *Johannes Clericus filius defuncti Guillelmi Taluerii de Bello-videre recognovit se recepisse a Vener. viris Decano et Capitulo Autiss. clausum ipsum de Bello-videre, et xviii. bichetos avenæ, et duos modios et tres Cotetos vini annui redditus.* Statuta reformationis S.

Claudii ann. 1448. pag. 81 : *In die Nativitatis Domini debet Pitantiarius in unum receptum, secundum consuetudinem Monasterii, in quo pigmentum, videlicet cutilibe Religioso unum Cotetum et quatuor pinta vini, quinque rossolas et unum magnus panem.*

* COTERUS, Modus agri. Charta Hugor de Martnomari pro S. Vict. in Calet. Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 176 : *Apud Bertonam unam hidam terre et septem Coteros.... Apud Sumbornam duas partes decim de omni dominio meo et unum Coterum.*

† COTEUS, Iracundus, in Glossari Sangerman. MS. n. 501. Est a Græc. Κότος, Ira vetus manens alta mente reperta.

* COTHECARIUS, f. pro *Chirothecarius* Chirothecarum artifex vel mercator. Chart. ann. 1252 : *Tradidimus domum, quam habemus in Lormeria Autissiodorensi, sita inter domum Ottrandi sellarii et operatorum prædictorum decani et capituli, quæ vocantur operatoria Cothecariacum.*

* COTHERIUS. Vide supra in Coterius.

† COTHIDIE, pro *Quotidie*, in Capitulis general. MSS. S. Victoris Massiliensis.

* COTHINI. Lit. Caroli VI. ann. 1381 in Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 101 *Attentis periculis et inconvenientibus, quod anno præterito tempore Cothinorum advenissent, etc.* Leg. Tuckinorum. Vide Tuckitus.

† COTHLANDA. Vide in Cota 2.

† COTHOFLE, Massiliensis Goufflet, Scyphus vel lagena. Statuta Malib. 1. cap. 39 : *De dolio vini (præco libit) unum denarium et unum Cothofle 1.*

† COTHON, Portus artificialis. Serv. ad illud Virgilii Æn. 1. 431 : *Hinc possunt alii effodiant, id est Cothona faciunt.* Cothona sunt portus in mari non nature sed arte et manu facti. Est autem et sculini et neutri generis. Nam et Cothonus Cothonis facit, et Cothonum hujusmodi. Festus : *Catones appellantur portus in mari interiores arte et manufacti.* Cothones. Gloss. Lat. Gr. : *Cotones.* καὶ Κοῦθω Græcis poculi genus est Laconum et militaris, aliquando sumtum pro Cothone ipsa; quod maximus Cothonum computationibus usus esset.

COTHSETI. Vide Cota 2.

† COTHURNOSUS, Superbus, fastuosus, quasi *Cothurno* gradiens, seu subere elevato. Vita S. Medardi tom. 2. pag. 86 : *Pervit vir sanguinarius Cothurnoso gressu ante Sancti tumulum, et manibus oraturus. Cothurnatum* Seneca, et Ovidius eum, qui *Cothurnatur* seu calceis altius elevatis, Ma vero eum, qui sublime dicendi genus habet :

Grande Cothurnati pone Maronis opus. Alcinus denique Avitus Cothurnum intelligit hominem illustrem et splendidum quoniam qui in tragædiis ntebantur Cothurnis, non nisi personas agebantur striores. Sic igitur hic Scriptor hominem divitem ex Evangelica parabola describit :

Ipsæ Cothurnatus gemmis, et fulgibus aureis Serica his coctis mutabat tegmina blatus.

COTHURNUS. Major calceus. Lit. S. Victoris Paris. MS. cap. 18 S.

lares majores, id est Cothurnos, vel etiam minores cotidianos.

* **COTI**, Lunatici, in vet. Glossar. ex cod. reg. 7613. Vide *Cotio*.

† **1. COTIA**, Ora maritima, Gall. Côte. Charta anni 1213. ex Archivo Civitatis Assil.: In justitiis, terris, vel portu, seu bagio, vel Cotiis, vel censibus, etc. Vide *Cota* 1.

* **2. COTIA**, Navis Indica, in Lex. miscell. Car. de Aquino ex Maff. Hist. Ind. 10: Naves incensae viginti et Cotiae, eas vocant, multae mercibus et commeatu saepe materia in aedificationem onustae. Vide *Cogo*.

† **COTIARIUS**, Qui acuit cote. Glossar. Sangerman. MS.: Samiarius, Cotiarius, cutiator, Ἀκονητής. Gloss. Gr. Lat.: Ἀκονητής, cotiarius, Acutiator.

* **COTICELLA**, dimin. a Cos. Inventar. 5. thes. Sedis Apostol. ann. 1295: Unus tellus parvus, cum una Coticella. Vide *Cotella*.

* **COTICIUM**, Tunica monachalis. Stat. monast. Beccens. ex Bibl. S. Germ. Prat.: Coticiis quilibet confratrum nostrorum tuor alius panni sufficientis, sicut veniet fullone de biennio in biennium.... habebit, vetus Coticium tunc tenebitur resignare. Vide *Cota* 1.

* **COTIDIANA**, Diurnum, distributio refectio quotidiana, quam qui curabat, cotidianarius nuncupabatur. Stat. eccl. S. Ilfran. Abbavill. ann. 1233. in Lib. rub. 1. ed. eccles. fol. 10. rº: Firmæ autem, cellariæ, quam Cotidianæ, sine decano aliquo cellario ejus similiter, et Cotidianus unoquoque veteri, alio quoque novo coticiis, alicui non tradantur. Vide *Quotiana*.

* **COTIDIAN**, eodem sensu, in Inventar. 1403. inter Probat. tom. 3. Hist. Burd. pag. 217. col. 2: Un Cothidian de pelle garni de chazable à un orfroy de leure à Apostres, de frontier, doussier, le, phanon, parement d'aube et amict, rap d'or vermeil. Vide supra in *Cotiana*.

* **COTIDIANARIUS**, Quo singulis diebus utimur. Gesta Hildeberti Episcopi Roman. apud Mabill. Analect. tom. 3. 311: Dedit ad Componendum thuribus Cotidianarium II. marcas argenti.

* **COTIDIANITAS**, Usus cotidianus seu cotiarius, consuetudo, ut videtur. Char. S. Austreg. de Castro fol. 5. vº: De minus ut priore decedente de aliquo, nisi de ecclesia beati Austregesili residens cotiarius, juxta antiquam Cotidianitatem, electionem faciant.

* **COTIDIARE**, Assiduum esse. Glossar. Sangerman. MS. n. 501.

* **COTIDIE**, ut *Quotidie*, Assidue, unoquoque die. Legitur in Barthii Glossario Histor. Palæst. et alibi. [* *Cattidie* in t. ann. 1207. in Guden. Cod. Diplom. 3. pag. 1076. *Cotidianus*, in Ruodfragm. 14. vers. 30]

* **COTIDIANNEMENT**, Charta Caroli reg. Franc. ann. 1403. ex Bibl. reg.: Porterent cinq lampiers d'argent, qui ont pendens et servoient Cotidiannement nef de la sainte Chappelle. Inventar. S. Capellæ Paris.: Et sert (cette Croix)

à porter Cotidiannement à l'Evangile. Cotidianamente, Hispanis.

† **COTIDIANITAS**, Assiduitas. Glossar. Sangerman. MS. n. 501.

† **COTIERS**. Vide *Cotarius* in *Cota* 2.

† **COTILE**, id est, *Ciatus*. Glossar. Sangerman. MS. n. 501. Est pro *Cotula* vel *Cotyla*, Mensura quæ medium sextarium continet. Vox *Cotyla* nota est Martiali.

† **COTIO**, ad acuminandum. Idem Glossar. Est *Cos*. In Papiæ MS. Bituric. habetur: *Cotis limacii, Cocio ad Comminandum*.

[** Series in cod. reg. 7606. hæc est: *Coti, limatii*. (In edit. ann. 1496. *lunatii*, ortum fortasse ex *Cotilum, ciatum*.) *Cotio ad Comminandum*. (An *Cotis ad acuminandum*?) *Cotis dicta quod ferrum ad incidendum acuat*. (Ex Isidor. Origin. lib. 16. cap. 3. sect. 6.) *Cotis, dignitas corporis*. (Glossar. cod. reg. 7644. addit: *Virgilius: Nec scio quid sit amor nudis incutibus*. Conf. Ecl. 8. vers. 43.)

* **COTIONES**. Vide *Cociones*.

† **1. COTIS**. ἁρόνη, *Cos*. Item, ὀργή, *Ira*, in Supplemento Antiquarii. Posterior notio est Græci Κότος, vel Κότης Hesychio, *Ira* vetus.

* Gloss. Lat. Gr.: *Cotis*, ὀργή, ἁρόνη, ὑποδερμής.

* **2. COTIS**, Dignitas corporis. Papias An *Dotes*? [Vide *Cotio*.]

† **COTISARE**, Tributum imponere, Gall. *Cotiser*. Chronicon Bonæ Spei: His temporibus Quæstor seminarii Namurcensis præterdendens Cotisare nostra bona Diocesis Namurcensis condemnatus est.

† **COTLANDA**, *COTMANNUS*, etc. Vide *Cota* 2.

† **COTO**, Gossipium, Gall. *Coton*. Inventar. Ecclesiæ Aniciensis ann. 1444: Item aliud tersorum (tersorium) de lino habens in quolibet capite duas barras de Coton albo.

† **COTONUM**, Eadem notione. Præceptum Philippi Puleri Franc. Regis ann. 1304: Cendala, telas, sericum seu Cotonum, etc. Boria vel Cotonum, in Statutis Avenionensibus.

† **COTONUM POMUM**, ut *Cydonium*, Gall. *Coing*, Ital. *Cotogno*. Acta S. Franciscevid. Rom. Mart. tom. 2. pag. 92. * F: Et in horto speluncam sibi quandam sub arbore cujusdam pomi Cotonum constituit. Amalthea habet, *Cotoneum, Cydonium, Pomi genus*.

* **COTONNARE**, Gossipio farcire, Gall. *Cotonner*. Arest. ann. 1395. 13. Febr. in vol. 8. arestor. parlam. Paris.: Nec attendi debebat, quod aliqui Cottonnare volunt.

† **COTSELANDA**, *COTSELDA, COTSETUS* Vide *Cota* 2.

† **1. COTTA**, Tunica. Vide *Cota* 1.

* **2. COTTA**, Tugurium, *COTTARIUS*. Vide *Cota* 2.

† **3. COTTA**, f. pro *Cocca*, Species navis, de qua in *Cogo*. Litteræ Senescalli Provinciæ ad Massilienses ann. 1326. ex Schedis D. Le Fournier: Se muniant de biscotto cum Cotta, quam expectamus de Napoli venturam.

* **4. COTTA**, vox Italica, Pars, portio. Stat. Vercell. lib. 2. pag. 33. vº: Item quod si aliqua persona jurisdictionis Vercellarum tenet sive laborat possessiones, unde det alii

medietatem, vel tertium, vel quartum, vel fictum, vel aliam Cottam in pecunia, vel alia re, etc. Et lib. 3. pag. 81. rº: Item quod quicumque habens, tenens vel recognoscens aliquam rem in emphyteosim, vel ad fictum, mercedem seu censum, vel ad Cottam fructuum, etc.

* **5. COTTA LINEA**. Vide in *Cotta*.

* **COTTARE**, Indicare, ordine describere, Gall. *Cotter*, inter Acta varia prævia ad Conc. Pisan. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 464: Cottando omnes vias in mundo, totum sine expressione personarum, etc. Vide *Quotare* in *Quota*. Hinc

* **COTTATIO**, Scriptoris testimonium, locus, Gall. *Citation*, in Lect. Alber. de Rosate J. C. Bergam.

* **COTTIO**. Vide *Cocio*.

† **COTTIS**, Tunicæ Species. Vide in *Cota* 1.

† **COTTONUS**, Ital. *Cottone*. Gall. *Coton*. Gossipium, Tela e filo xilino texta, apud Jacobum Aurium lib. 10. Annal. Genuens. ad ann. 1282.

* **COTTUM**, Culcitra, ex Gallico *Coite*.

[* Alias *Couette*. Stat. MSS. monial. Congregat. Casalis Bened. cap. 8: *Le lit garny de Couette de paille*, etc. *Cousser*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.] Statuta antiqua Monasterii Corbeiensis lib. 1. cap. 3: *Cappam vero de sago et pelliciam, Cottum aut lectarium, sive sagum in tertio anno accipiant*. Statuta antiq. Cartusiens. 2. part. cap. 16. § 1: *Accipit incola cellæ ad lectum paleam, filtrum, si possit haberi, sin autem pro eo pannum grossum simplicem, non duplicatum, pulvinar, Cottum, vel coopertorium de grossis ovium pellibus, et panno grosso coopertum*. Udalricus lib. 3. Consuetud. Cluniac. cap. 11: *Ad lectum, capitale, coopertorium, Cottum, stragulatam, brachiolineum, quo femoralia succingantur, etc.* Usus antiqui Ordinis Cisterciensis cap. 72: *Nec jaceant super Cotos, præter minutos et infirmos qui extra chororum sunt*. Cap. 90: *Super Cotos in lecto quiescere*. [Capitulum generale ejusdem Ordinis ann. 1186. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1261: *De Cottis et omnibus coopertoriis Conversorum ubique generaliter teneatur sicut tenetur apud Cistercium, et in quatuor primis domibus, nisi forte in frigidissimis regionibus aliquid a Capitulo dispensetur*.] Bernardus Prior Portarum in Epist. ad Inclusum: *Ad lectum habeto stramen, filtrum, coopertorium de grossis ovium pellibus, rustico panno coopertum, vel Cotum, et pulvinar*. Petrus Damian. lib. 2. Epist. 15. de Monacho: *Qui fessa in lectulum membra projiciens, jacendo Canonicas Horas complebat. Tunc, ait (Dæmon) ille es, qui sub Cotto quotidie Completorium insusurras?* Male Vossius *Cottum* pro casa seu tuguriolo usurpari hic putat. [Le Roman de Narcisse MS.:

Ge m'en suis bien apereue,
La Coute ne fut pas meue,
La plume n'est pas remuée,
Ainçois est toute amoncelée.]

* **COTTUS**, *COTUS*. Statuta Ordinis de Sempringham: *Non jaceant super Cotos, præter minutos et infirmos*. [Bernardi Ordo Cluniac. part. 1. cap. 17: *Pro signo Cotti, trahere manum per brachium eodem modo quo*

*trahitur pro coopertorii, et hoc adde, ut cum
digitis teneas manicam frocci, quia utrumque
et froccus, et Cottus est de lana.] Vide
Cota I.*

** SOCCUS DE COTTO. Charta Præpos. Er-
 ford. ann. 1121. in Guden. Cod. Diplom.
 tom. 1. pag. 50 : *In festo S. Martini 2.*
Soccus de Cotto Idem forte sunt qui Socci
 filtrini, calceamentum hicmale.

* **COTTUS**, Septum, Hispan. *Coto*, pratum prohibitum, interprete Car. Lud. Hugone abb. Stivag. ad Chartam Guter. Fernandez ann. 1151. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. eol. 393 : *In vineas, in rastroxos, y en los Cottos, de ovibus el calnero, etc.* Vide *Cautum* 2. et infra *Cotus* 1.

COTUCA. Thomas Walsinghamus in Edw. II. pag. 114 : *Ad arma prosiliunt, et Milites quidam super armatura Cotucas induerunt vocatas Quarteloy's : armigeri vero indumenta bendas habuerunt. Legendum forte Cottas, nostris Cottes d'armes. Quartilatas, quadrifido colore distinctas. Vide Quartilatatus.*

† I. COTULA, *Coxa*. Papias in MS. Bitur.

* 2. **COTULA**, *Coturnum altum*, vel *superbia*, *fastus*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide *Cotexs*. Alia notione, vide supra in *Cotella*.

COTULOSUS CAMPUS, in Provincia ad Rhodanum, qui *vulgo la Crau* dicitur, quod inspergatur *lapidibus Cotulosis*, est, qui quaquaversum latera habent acuminata, forte in modum *Costæ*, uti vocem *Cotu* nostri usurpant. Vetus Charta de juribus Ecclesie Arelatensis apud Guesnaium in Annalib. Massiliensib. ann. 1266. n. 40 : *Possidebat insuper eadem Ecclesia pleno jure Campum Cotulosum, qui Cranus (leg. Cravus) dicitur, plenam ibi jurisdictionem privatam et publicam exercendo*

* *A Cotulum*, Provincialibus *Coudoulé*, calculus, vulgatus vero in Chartis *Campus lapidosus* appellatur. Notit. xi. sæc. ex Chartul. archiep. Arelat. fol. 54. vº. : *Conquestus ei fuerat P. Aquensis archiepiscopus in publico concilio in Arelatensi ecclesia, quod non posset venire una die de archiepiscopatu suo usque Arelatem, propter asperitatem viæ Lapidosi agri. Campus lapideus*, apud Plin. et Pompon. Mel. λ.θωδες, Straboni lib. 4. Vide Bouch. tom. 1. Hist. Prov. pag. 19. et Saxi Pontif. Arelat. pag. 3.

¶ COTUM, Tributum pro mercimoniis venditis exsolvendum. Statuta Ecclesie Leodiensis ann. 1287. inter Anecdota Martenii tom. 4. col. 879: *Præterea omnes Beghinas negotiatrices et mercatrices manifestas, amplius quam decem marcharum in negotiationibus habentes, a privilegiis Beghinarum excludimus, nec a solutione Cotorum seu exactionum volumus esse liberas.* Vide *Cota* 3. et *Cotus* 2.

† **COTUNUM**, Gossipium, Gall. *Coton*.
Inter sacras Eeclesie S. Luciani Belvacensis Reliquias visitur theca eum plurimis inscriptionibus Gothice exaratis, quarum una est : *De Cotuno unde tersa sunt vulnera Domini*. Vide *Coto*.

• **COTURA.** Vide *Cultura*.

* **COTURNUM**, *Superbum*, in vet. Glossar.
ex Cod. reg. 7641. Vide *Cothurnosus* et
supra *Cotula* 2

† **COTURNUS.** Vide *Conturnus*.

1. COTUS, [Custos hortorum, agrorum et vinearum. Charta Philippi Franc. Regis ann. 1287: *Voluit etiam dictus Bertrandus, quod Cotus et garda dicti castri et ejus honores... nobis et sibi sint communes.*] Paetum inter Dom. et Consules Brageraci ann. 1372. MS. [in Consuetudinibus editis art. 13.]: *Item quod in Castro et Castellania Brageracensi sit Cotus sive gardiagium: videlicet in terra dicti Domini et districtu qui nunc est vel erit in futurum, inter flumen vocatum La Yla, etc. cujus quidem Coti seu gardiagii erit guagium 4. solidorum, et infra secundum consuetudinem villæ prædictæ, in quibus damnum dare [Edit. dans melius.] tenebitur ratione guatgii, et ultra hoc emendare damnum passo. Itaque [vel potius ita quod, ut in Edito.] pro dicto Coto de cætero infra dictos terminos gagium novem, nec sex solidorum, quod cansuevit exigi seu levare, de cætero non levetur. Ad marginem scriptum Droit de Quot. [Eædem Consuetud. editæ art. 97: *Item si quis intraverit hortos clausos vel non clausos de nocte, et cæperit inde furtive de fructibus excrescentibus inde ad valorem duodecim denariorum, curret villam, et ponetur in ispillorio, vel solvet sexaginta solidos Domino, necnon et solvet duplex gatgium Coti, et ultra hoc damnum passo emendabit.* Art. 98. de eo qui furatus fuerit de fructibus vinearum dicitur: *Solvat, si sit de nocte, duplex gatgium Coti; si vero de die, gatgium simplex.* Et art. 101. de animalibus terras, hortos, etc. vastantibus: *Dominus animalis tenebitur de damno dato, et solvet pro dicto damno pro quolibet bove et vaca decem et octo denarios pro gatgio Coti, et ultra hoc emendabit damnum passo; pro quolibet roncino.... solvet pro gatgio Coti duodecim denarios.* Eadem notione sumitur vox Cotarius in iisdem Consuetud. Brager. art. 99. ejus locus exstat in hac voce post Cota 2.] Vide Quota*

* Potius, Tributum quod pro hortorum custodia exigebatur, simul et muletæ, quæ ob delicta in iis commissæ imponebatur, taxatio, Hispan. *Coto*. Pariag. inter reg. et monast. Obasin. ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. eh. 484 : *Item Coti sive dechi terræ propriæ dictorum religiosorum, quam habent inter dicta duo flumina, et eorum emendæ sive emolumenta, ad dom. regem et dictos religiosos communiter pertinebunt.* Charta ann. 1334. ibid. ch. 1358 : *Item habent dicti condomini in castellania seu baronia et castris prædictis pro indiviso baylivias, Cotos seu decos, pedagia per terram et aquam.* Libert. civit. Cature. ann. 1344. in Reg. 68. ch. 312 : *Item habent dicti consules... cognitionem Coti et gardiagii quorumcumque prædictorum.* Lit. Joan. eomit. Arman. pro villa Florenciæ ann. 1358. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 91. art. 35 : *Concedimus dictis consulibus et habitatoribus ejusdem villæ, quod nos per nos aut per aliquos alios, aliquo tempore, non fariemus Cotum in dicta villa.* Vide supra *Catagium* et *Coterius*.

2. **COTUS**, pro *Quota*, seu quantitas pecuniæ. Fori Cæsar-angustæ ann. 1301. sub Jacobo II. Rege Aragon.: *Cum per cartam seu statutum usurarum.... sit statutum quod omnes Christiani teneantur jurare in*

contractibus usurariis, quod in illo contract non erat usura, nec machinatio ultra Cotu in dicta carta usuraria contentum, et [Edictum Jacobi I. Regis Aragon. an. 1242. in Appendice Maree Hisp. col. 1437 Christiani qui pignora tenent vel tenebunt i posterum, saltem postquam eis secundu formam Coti Judaeorum fuerit satisfactum pignora et iumenta debiti libere, simpl ceter et absolute restituere compellantur.] Vic Observantias Regni Aragon. lib. 6. ti Interpretat. § 7. et infra in Quota. Vic etiam Cautus.

† 3. **COTUS**, Locus defensus. Vide *Cautum*.

¶ 4. **COTUS**, Equus bimus. Magni
Chartularium S. Victoris Massil. fol. 13
*Comparaverunt unam semodiatam terre
dederunt pro ea unum optimum Cotum*
VIII. *alnus de cannabas*. Ibidem fol. 91
Pro ipsa quarteirada dedi unum Cotum.

5. **COTUS**, Culcitra. Vide *Cottum*.

* 6. COTUS, Plaustrum rusticum speciei.
Lit. Anser. archid. castrum Radulph.
Girardi archipresbyt. Bitur. quibus testa-
tur se reperisse in grangia de Cornou-
tres Cotos sive trahentes, unum voge, et
duos martellos lathomiorum, ex Chart.
archiep. Bitur. fol. 165. vº. Cressol, eodem
sensu, in Lit. remiss. ann. 1455. ex R.
191. Chartoph. reg. ch. 188: *Les supplie-
avoient fait porter certaine quantite de pie-
avecques leur Cressol et paioe de beufz.*

* 7. **COTUS.** Alex. Iatrosophi. MS. 1
2. Passion. cap. 67 : *Nos autem rorem, Coti utuntur, i. marinum, admiscen-
coctioni. Leg. videtur Coci.*

* **COTYLA.** Idem Alex. lib. i. cap. *Vini Ytalici Cotylas tres.* Ubi Glossæ: *Id est librae iij. continens.* Glossar. med. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959: *Cotylus est poudus ix. uncularum.*

COTZIA. Chronicon Casanriense lib.
*Stans in ipso ponte ante portam insule
 habitu peregrini cum Cotzia et palma ei
 paruit.* [** German. superior. Kotze est
 citra. Vide Cottum. ADEL.]

COTZUMBER. Vide *Coczumber*.

I. COVA, Cavea, locus cavus. Lucas
densis pag. 72 : *Ecce in ista Cova inc*
est maxima pars militie Gothorum, etc.
fra spelunca dicitur. Leg. f. Cava. [*
spani hodie Cueva efferunt, Lusitanis
olim idem quod Silo. Vide S. Rosa de
terbo voce Cova.]

* Hispan. *Covacha*. Charta pro mor-
de Bolbona ann. 1364. in Reg. 103. C.
toph. reg. eh. 78 : *Confrontatur ex*
parte cum via publica et ex alia parte
vallo sive Cova communi dicti loci.

* 2. **COVA**, Manipulus, Ital. *Cova*,
Gallice *Botte, gerbe*. [*** German. infer-*
Schoof Stroh. ADRL.] Chron. Bergom.
ann. 1402. apud Murator. tom. 16. Sc.
Ital. col. 911 : *Combusserunt unum tor-*
cum uno magno porticu, sub quo erat
maxima quantitas bladæ in Covis. Stat.
pag. 80. vº. : *Statuerunt quod nulli la-*
tores audeant portare manipulum sive
messium de possessionibus suis vel a-
sub pœna solidorum v. Vide infra *Cm*
* **COUAGIUM**, Præstationis sp.
Charta ann. 1308. in Reg. 42. Char.
reg. ch. 9 : *Item vintragium, Couag-*

stadium, quæ habebamus apud Janzi. Ubi
avagium legit Gangius in v. *Vineragium*.
onage, vectigalis genus, quod ex navibus
mercatorum certis in locis exigitur, in
onsuet. maris tom. 1. Probat. Hist. Brit.
ol. 789. art. 14: *Une nef se frette à
ourdeaux ou ailleurs, et vient à sa droite
scharge, et font chartre-partie, Couages et
tits locmans sont sur les marchants, etc.*
COVALUM. Hist. Cortusiorum lib. 7.
p. 12: *Et capitur Covalum de Custozza,
od multis deliciis spoliatur.*

COVALUS, Qui lusu assimilato fallit,
l parasitus, vel blatero, hallucinatorque
l prædo, vel sicarius. Vocabularium Sus-
annæi. Vide Gobelinus.

* **COUBETUS**, Ictus, pulsus campanæ,
ll. Coup. Consuet. canon. regular. Ple-
pend. diœces. Bitur.: *Finito completorio
i et B. Mariæ, quando fit de feria, statim
alictionem et orationem faciant fratres
strati, quousque tres Coubeti pulsati
rint et magister ordinis fecerit signum
gendi. Alias nostris Gobet et Gobetei.*
le infra in Missa copetata.

COUCA. Consuetudines Ecclesiæ de Re-
a apud Labbeum pag. 745: *Molendina-
de unoquoque molendino unam Coucam
quoque die, si voluerit, accipiet ad mo-
nuu. Sed legendum Concham.*

COUCULATUS, CUCULATUS, Munitus,
rtus quasi cuculla, Gall. Garni. Inven-
MS. ann. 1449: *Item unum coffre
culatum de ferro... Item duo coffres
culati de ferro, cum clavibus et servis.*

COUDERCUM, apud Anicienses.
Cedere, Ager compascuus, Gall. Com-
al. Legitur in Charta S. Crucis Savi-
censis.

COUDRA, Corylus, Gallice Coudre,
olrier. Charta Petri de Roteys Vicarii
s. ann. 1272. in Codice MS. Consue-
ejusd. urbis fol. 27. c. Bibl. D. Abba-
se Crozat: *Nullus fusteriorum Tholosæ
tus emere aliquas fustas seu trabes vel
cas de podio... nisi Coudram et mairan-
et mastz et virgas.*

COUDREIA, Locus coudris seu Corylis
is. Charta an. circ. 1220. ex Bibl. reg.:
e alia acra terre Johannis Fabri super
dictum meslerium ad Coudreianu sub
oe Landrici. Coudrier vero, Pluma
edine vitiata, in Stat. ann. 1341. tom.
dinat. reg. Franc. pag. 547. art. 3:
nultz ne nulle ne mette en euvre plume
ie, que l'en appelle Coudrier. Sed
ram; legendum enim Pondrier, ut in
n statutis ex lib. 2. Stat. super artif.
in Cam. Comput. fol. 162. vº.

COUDRERIUS, Sartor, Sarcinator,
Couturier, Tailleur. Galerius Coudu-
inter testes recensetur in Instru-
ann. 1309. Hist. Dalphin. tom. 2.
144. col. 2. Vide Codurerius.

COVENTIO, pro Conventio, apud
nam Madox Formul. Anglie. pag.

COVENUM, Indigestio, Papiæ. Idem:
n, inane vel vacuum.

* **COVERCELLUM**, Gall. Couvercle,
culum, Italis Coverchio. Inventar. MS.
1379: *Item quinque poti stagni sine
cellis... Item duo scrinei sine Covercellis.*
is ibi. Couvelsque, in Stat. ann. 1399.

tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 358. art.
3. Vide infra Couvercla.

† **COVERELIUM**, Angl. Coverlet, Gall.
Couverture, Stragulum, apud Rymerum
tom. 10. pag. 470. col. 1.

* **COUFREDUS**, Arca, Gall. Coffre. Lit.
remiss. ann. 1414. in Reg. 168. Chartoph.
reg. ch. 183: *In qua camera... Petrus de
rivo sex archetos ferreos, in cuspid ab
utraque parte artificialiter turnatos, cum
quibus dicti latrones seras portarum et Cou-
fredorum apperiebant, posuerat.*

COVINA. Liber Anglicus inscriptus *Justi-
ce of peace*, pag. 69. vº: *Si aliqua personæ
ex earum conspiratione et Covina aliqua
falsa facta et munimenta imaginati fuerint,
seu fabricaverint, etc.* [Pluries occurrit
apud Rymerum eadem notione, ut tomo
6. pag. 642. col. 2. tom. 7. pag. 539. col.
1. tom. 8. pag. 774. col. 1. etc.] Vox An-
glica *Covin*, ex vetere Francico *Convine*,
quæ vox agendi rationem significat, in-
terdum rerum statum. Vide Glossarium
nostrum ad Vilharduinum, [et supra vo-
cem *Coniva*.]

* Conspiratio etiam, consilium, nostris
Convine vel potius *Covine* et *Couvine*. Join-
vil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 54: *L'en
me dit, cil qui bien le savoient, son Couvine.*
Annal. regni ejusd. reg. ibid. pag. 260:
*Conrardius et Dans Henris qui sorent bien
que li roys Charles estoit occupés du siege de
Nochieres et qu'il ne savoit riens de ceste
Couvine, entrerent en la terre de Puille par
devers Sezile, etc.* Continuat. Guil. Tyrri
apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col.
622: *Li mandoit (à Saladin) qu'il savoit toute
la Covine de Sur, et que li Crestiens s'en
devoient la nuit fuir. Ibid. col. 665: Que
nus ne pensst issir ne entrer que l'en ne seust
la mort l'empereor en l'ost, ne la Covine de
la cité. Chron. S. Dion. tom. 5. Collect.
Histor. Franc. pag. 307: *Tierris li Arde-
nois,.... qui savoit tout le Convine, comme
cils qui presens avoit esté a la bataille.* Lit.
remiss. ann. 1421. in Reg. 171. Chartoph.
reg. ch. 420: *Pour faire assavoir à noz gens
estans à Corbueil et ailleurs la Couvine de noz
ennemis.* Utitur Villehard. parag. 67. Guill.
Guiart:.*

L'emperere Othes d'Alemaigne,
O lui gens de maintes Couvines,
Vainquit il és chans de Bovines.

Le Roman de Garin:

Amis biau frere, prend mon peligon gris,
Va m'en en l'ost lor Couvine veir.

Pocma du Médisant MS.:

Mesdisans set maint mal Couvine.

Le Roman de Robert le Diable MS.:

Vous diray la vérité fine,
Ne vous doy eeler men Couvine.

Hinc emendandus Froissartes vol. 2.
cap. 225: *Pour apprendre et entendre de la
Convive de leurs ennemis.* Legendum enim
Couvine.

† **COVINARIUS**. Vide mox in *Covinus*.

COVINUS, Gallorum et Britannorum
veterum currus. Gloss. Lat. Græc.: *Co-
vinnus, καὶ ἄλλων καθεδρῶν*, id est, currus
cathedra instructus. Papias: *Covinum ge-
nus vehiculi quo Belvacenses utuntur.* Bel-
gas enim Bellovacos alibi interpretatur:
Belga, est Belvacum civitas. [Hinc corrige
Codicem Bituric. ubi male *Connumum*,
Genus vehiculi, etc. Glossar. MS. Sanger-

man. ubi *Convina*, *Genus vehiculi*, et alte-
rum MS. ubi *Corvinium*.] Pomponius Mela
de Britannis: *Dimicant non equitatu modo
aut pedite, verum bigis et curribus Gallice
armati. Covinos vocant, quorum falcatis
axibus utuntur.* Martial. lib. 12. Epigramm.
24:

O jucunda, Covine, solitudo,
Corruca magis essedoque gratum
Facundi mihi munus Iteliani:
Illic necum licet hic, Juvenec, quicquid
In buccam tibi venerit, loquaris, etc.

Lucanus lib. 1. vers. 426:

Et docilis rector monstrati Belga Covini.

Ubi quidam legunt *constrati*, alii *rostrati*.
Willelm. Brito lib. 9. Philipp.:.

Belga Covinorum Lucano teste repertor.

Inde *Covinarius*, apud Tacitum, pro au-
riga. Monet Cambdenus hodieque Anglis,
Covayn, *vehiculo vehi* significari.

* **COVIS**, ut supra *Cova* 2. Manipulus.
Stat. Montis-reg. pag. 226: *Item statutum
est, quod qui ceperit alienas Covas super
tectis alienis vel alibi, de die solvat bannum
solidos decem, de nocte vero solidos viginti.*

* **COULA**, pro Soula vel Choulla, Ludi
genus. Lit. remiss. ann. 1356. in Reg. 84.
Chartoph. reg. ch. 544: *Cum luderet ad
Coulam seu pilam, etc.* Vide Cheolare et
supra Choulla.

* **COULERUM**. Reg. Phil. Aug. de feudis
Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 181:
*Præterea ipsa (Agnes) tenet de rege apud
Pontisaram Conlerum lini et canabi et lance;
unde debet mensam domini regis servire de
mapis, quando rex vel regina sunt apud
Pontisaram.* Sed legendum videtur *Ton-
leium*, ut et pro *Coulius*, *Tonlius*, in Lit.
ann. 1400. tom. 8. Ordinat. reg. Franc.
pag. 378: *Or voulons en ceste seconde partie
traictier des chaucées, des Coullins, des
travers, etc.* Vide Telon.

† **COULEVRINA**, Gall. Coulevrine, Tor-
mentum bellicum a Colubro sic dictum.
Vide Lobinellum in Onomastico ad calcem
Hist. Britan.

* Vide *Colubrina*. Eadem vero atque
Balista videtur machina jaculatoria, quam
Coullart vocabant nostri. Expensæ pro
munitionibus cujusdam castelli ann. 1391.
ex Bibl. S. Germ. Prat.: *Pour la feczon des
dous angins, un angin et un Coullart (sic,
infra Coullart) pour la deffense doudit
chastel; etc.* Hist. Caroli VI. ad ann. 1405.
pag. 172: *Laquelle (place de Mortaing)
les François delibererent d'assieger; et de
faict y mirent le siege, et y assortirent canons
et Coullars et autres engins;.... et si endom-
mageoient fort ceux de dedans les Coullars,
par où on jettoit grosses pierres et pesantes.*

* **COULTER**, COULTRERIUS, Custos ec-
clesiæ, ædituus, Gall. Coutre, sacristain, ut
supra *Costurarius*. Comput. MS. eccl. S.
Egid. Abbavill. ann. 1386: *Lodoico Laleu
Coultri, pro paratione ornamentorum in
missis, iv. den.* Memor. H. Cam. Comput.
Paris. ad ann. 1424. fol. 176. vº: *Fuit
tradita Jacobo Sacquespée, canonico et
Coultrerio ecclesiæ B. Quintini in Viroman-
nia, quædam obligatio,.... per quam ma-
gister Jacobus Quieret, perantea Coultrerus
dictæ ecclesiæ, extunc se obligaverat defuncto
magistro Henrico de Savoisy, postmodum
Coultrerio ipsius ecclesiæ, in iii. francis
solvendis. Cujus officium Coultrerie dicitur,*

in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 273 : *Les chappellains dirent au suppliant qu'il estoit venus bien à point pour estre coultre et elerc de leur paroisse.... Ledit suppliant qui savoit bien lire, escrire et chanter, et estoit bien habile à laditte Coultrerie exercer, etc.* Vide Custos 1.

† 1. **COUPA**, Cuppa, Gall. Coupe, Calix, Patera, crater. Inventarium Ecclesiae Noviom. ann. 1419 : *Item caput B. Acharii in quadam Coupa argentea.* Vide Cupa 2.

* 2. **COUPA**, Cæsio, Gall. Coupe. Charta ann. 1247. in Chartul. S. Dion. pag. 327. col. 2 : *Sicut jardinum venditum fuit et amputatum sive scissum; et de Coupa illa habet dominus abbas.... partem suam cum denariis, quos dictus Odo abbas mutuo tradidit dicto Mathæo comiti Pontivi.* Vide supra Copatio.

* **COUPARE**, Cædere, a Gall. Couper. Reg. Olim parlam. Paris. fol. 130. vº. ad ann. 1263 : *Determinatum est quod executores episcopi mortui habebunt boscum Conpatum tempore mortis suæ; dominus rex habebit boscum Conpatum tempore regaliū snorum.* Vide supra Copare 2.

* **COUPAUDUS**. Vide supra Copaudus.

* **COUELLUS**. Vide supra Copellus 2.

† **COUPIATOR**, a Gallico Couper, Cædere; Lignator, Qui cædit ligna, Gall. Bucheron. Litteræ Regis Angliæ apud Rymurum tom. 2. pag. 207. et 208 : *Rex Vicecomiti Gloucestre salutem. Quia ad passus amputandos in partibus Walliæ Coupiatoribus multum indigenus, quod provideri facias de centum Coupiatoribus... ita quod quilibet eorum habeat unam bonam, magnam et fortem hachiam vel securim ad grossas et parvas arbores succidendas.* Occurrit iterum ejusdem tom. pag. 345.

COUQUACIUM, Cubatio, pernoctatio, Gallice Couchage, seu ut Picardi cfferunt, Couquage : nam et Couquer, pro Coucher dicunt. 1. Regest. Parlamenti Paris. in Aresto ann. 1257. fol. 8 : *Petrus costumam in foresta de Leonibus... herbagium et Couquagium ad oves, vaccas, boves, pores, et alia animalia, exceptis capris, hoc est, facultatem immittendi oves, etc. in forestam ad pernoctandum.*

† **COURANTIA**, pro Cobrantia, Acquisitio. Charta Audeherti Abb. Nobiliac. ann. 1310. apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. MSS. Pictav. pag. 953 : *Necnon omnes donationes quasumque eidem Priori factas a Reverendo in Christo Patre Domino Helia Episcopo Ednensi predicto, tam de Courantiis snis factis tempore quo nostro Monasterio præsidebat, quam de Courantiis per prædecessores dicti Prioris lactennis factis, et specialiter de domo de Brioco ... quam dictus Dominus Eduensis acquisivit sive Conravit, ratificamus.*

* *Couvance*, eodem intellectu, in Charta ann. 1270. ex Tabul. S. Mich. in Ercmo : *Les ammosnes, les Couvrances, les conquestes, soient par don, par achat, par esrchange, ou eu aucune autre maniere, que lesdiz religieux ou leurs successeurs ferout, conquerront desoresnavant.*

† **COURARE**, pro Cobrare, Acquirere. Vide Courantia, et Cnrantia.

† **COURATAGIUM**. Vide Courtagium.

* **COURATERIUS**, Qui coria parat et subigit, Gall. Courroieur. Charta ann. 1197. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 184 : *Vendant Conraterii et sabaterii sotnlares, soleas et coria, et omnia ad ipsorum officia pertinentia.*

* **COURBA**, Tigillum incurvum, Gall. Courbe. Comput. MS. fahr. S. Petri Insul. ann. 1507 : *Johanni Nollart carpentario, pro omnibus partibus lignorum pertinentium, tam ad tectum librariæ quam ad planequarium; et Courbis, etc.* Vide Corba 3.

COURBIA. Vide Corvate.

* **COURCEPITA**, Vestimenti acu puncti genus. Sent. official. Paris. ann. 1332. ex Tabul. S. Germ. Prat. : *Unum nouteletum duplicem de marbreco et pauno flavo, unum Courcepitam valleti, et quamdam modicam peciam pouni de caneto.*

* **COURCERIA**, Parva cortis, atrium rusticum stabulis et aliis ædificiis circumdatum, in Arest. parlam. Paris. ann. 1536. ex Tabul. castri de Chissé in Turon. : *Totum hujusmodi clausum curtibus, Conceriis et uno parvo orto.... comprehensis, etc. Concières, ibid. ex Decreto ann. 1538.*

† **COUREIUM**. Vide in Conredium.

* **COUREUS**, pro Courens vel Correus, Una cum aliis sponsor, Gall. Coobligé. Lit. Phil. Pule. ann. 1292. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 611. art. 9 : *Quod si plures Courei debendi in solidum, sint in dicto loco, non possint conveniri nec exigi aliquid ab eis, nisi per rata conjuslibet, aliis Conreis presentibus et solvendo existentibus.*

* **COVRICUM**, Cuprum, Gall. Cuivre. Inventar. ann. 1320. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Item unam sartaginem bouam de Covrico. Coyvre, in Lit. remiss. ann. 1387. ex Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 164.*

† **COURRATAGIUM**. Vide Courtagium.

* **COURRATARIUS**, Proxenetæ, pararius, Gall. Courtier. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 99. ex Cod. reg. 4659 : *Statuimus quod Courratarii non sint participes emptio-num vel aliorum contractuum, quorum sunt Courratarii.* Vide supra Corrotariis.

† 1. **COURRERIUS**, Officialis, Vicarius sen Judex Episcopi. Vide Correatius.

† 2. **COURRERIUS**, Cursor, Gall. Courrier. Epistola Ruperti Regis Romanorum ann. 1401. apud Marten. Anecd. tom. 1. col. 1683. F : *Desiderantes vos litteram eandem per velocem Courrerium vestrum prefato Dnci Vnetorum diu noctaque absque medio presentare.*

* **COURRETAGIUM**, Jus courratarii seu proxenetæ, nostris etiam Courretage. Arest. parlam. Paris. ann. 1388. in Reg. inchoato 13. Dec. ann. 1384. fol. 331. rº. : *Diebant (major et scabini de Rupella) quod ipsi erant in possessione et saisina de qualibet nave.... percipiendi tantam pecunie summam, quantam navium conductores habere debebant pro vectura unius dolii vini, ... que pecunie perceptio fretum seu Courretagium appellabatur. Le Courretage des charvetes, le vergage, le Courretage des vins, in Lit. Phil. VI. ann. 1339. ex Reg. donor. ejusd. reg. in Cam. Comput. Paris. fol. 163. Vide supra Corratagium.*

† **COURTAGIUM**, Munus proxenetæ, Gall. Courretage, vel Courretage. In Memoriali Cameræ Comput. Paris. fol. 57. vº.

inter officia domanii Regis in urbe Lauduno recensentur, *Officium Courtagii vinorum, Officium Courratagii et aluagii panorum, Officium Courratagii vacarum, Officium Courratagii equorum et eadrigarum* Hæc anno 1360. Vide Corretagium.

† **COURTILLUM**. Vide in Cortis 1.

† **COURTINA**. Vide in Cortis 2.

† **COUS**, Proximus, in Glossario Saxonico German. MS. num. 501.

* **COUSERERIUS**, Sartor, sarcinato Gall. Couturier, tailleur. Charta ann. 140 in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 337 : *Petrus Bernardus den Volta Conserevins. Vide Coudurerius.*

† **COUSIO**, Porcus, Gall. Cochon. Privilegium Archemhaldi Borbonii pro Villa Franca apud Thomasserium in Biturigen. pag. 226 : *Quisque pelfifex dabit duos denarios, quisque panifex duos denarios... de Cousionibus unum obolum.* Vide Cossio.

† **COUSSINUS**, Gall. Coussin, Pulvinus. Inventar. Ecclesiae Noviom. ann. 1410. *Una toya operata de serico ad faciendum Coussinum.* Vide Cussinus.

* **COUSTA**, Clivus, latus montis, Provincialibus Coustiero, Gall. Coste. Charta ann. circ. 1063. ex schedis Pr. de Mazogues : *Totam blecovedam, quæ est contra S. Christoforum in Cousta; quæ Constancet se cum prato, etc.* Vide Costa 1.

† **COUSTAMENTUM**, COUSTANCIA. Vide in Custus 1.

* **COUSTANCIA**, COUTANCIA, Ager cultus, vel Modus agri, qui colitur et aratur. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 194 : *Item Jaquins, dictus L. pro sua Constancia du Luat, duos denarios. Item Johannes dictus Cochon pro sua Constancia du Luat, viij. denarios.* Vide Constancia 1.

* **COUSTEPOINTARIUS**, Stragulator, acu punctorum artifex, nostris Coustepointier. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. Chartoph. reg. ch. 311 : *Michael Bras Coustepointarius, commorans in villa densi. Jehan Burel Coustepointier, in Reg. ann. 1376. ex Reg. 109. ch. 317.*

* Stragulo reos imponebant, ut criminibus veritatem ab eis extorquerent. Lit. remiss. ann. 1381. in Reg. 119. ch. 1 : *Jehanne Dupont, après ce qu'elle ois fois esté mise en la gehyne en la Constepointie, confessa ledit larcin. Après ledit Guillaume la fist mettre Coustepointie, et pour lui faire paour apporter du fen et fist semblant de lui mordre soubz les piés, mais point n'y fust mis.*

* **COUSTERETUS**, a Gallico Couter. Cotret, Brevium lignorum fasciculus. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 589 : *Onerabat majorem quantitatem lignorum vel Cousteretorum..... in eadrigata, etc.*

† **COUSTORIA**. Vide Corsoria.

* **COUSTRA**, Hortus rusticus, idem totum enrtile. Acta MSS. Inquisit. Carcass. m. 1308. fol. 51. rº. : *Invenit eum ibi domum suam, juxta mnam Coustra et salutavit eum modo communi.* Vide pra Costris.

† **COUSTUM**. Vide Custus 1.

† **COUSTUMA**, COUSTUMIA, COUSTUMII, COUSTUMATIO. Vide Consuetudo.

* **COUSTUMARE**, **COUSTUMERIUS**. Vide supra in *Consuetudo* 4.

† **1. COUSTURA**, Ager eultus. Vide *Cultura*, 1.

2. **COUSTURA**. Charta Burchardi D. Marliaci ann. 1240. apud Duchesium in Hist. Monmorenciaca pag. 410 : *Absque illo servitio, consuetudine, vel Coustura.* sed legendum *Costuma*.

* Nequaquam; lege ut in Chartul. S. Dion. pag. 185. col. 2. *Constura*, eadem notatione, qua *Custus* 1. Vide in hae voce.

* **COUSTURARIUS**, Sartor, sarcinator, Gall. *Couturier, tailleur*. Charta Odonis bb. S. Dion. ann. 1241. ex Chartul. ejusd. monast. pag. 167. col. 2 : *Retro domum aufrédi Cousturarii eum suo jardinulo.* it. remiss. ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 737 : *Qui dictus Cousturarius honeste cum dieta conversabatur domilla.* Vide supra *Costorarius* et *Cousererius*.

* **COUSTUS**, Impensa, sumptus, Gall. *oust*. Charta ann. 1301. in Chartul. Guil. b. S. Germ. Prat. fol. 122. vº. col. 2 : *nebuntur insuper dietus Gaufridus et sui accessoresolvere tertiam partem in misiiis Coustibus meliorationis prædicti fontis.* de *Custus* 1.

† **1. COUTA**, Culcitra, Gall. *Coite*. Hist. Lphin. tom. 2. pag. 274. in Computo an. 1333. et seqq. : *Colino de Camera pro enda una sartagine, uno pulzinetto et a Couta pro Domina taren.* VI. gran. XVII.

* Alias *Couste*, *Conte*, et *Couyte*; unde *Coustieier* et *Coustier*, earum artifex; et *us ars*, *Cousterie* et *Coustierie* appellatur. Lit. remiss. ann. 1452. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 181 : *Une Couyte, ung versain, etc.* Reg. sign. *Pater Cam.* Comput. Paris. fol. 254. rº. : *Marehans et deurs de Cousticerie, soient Cousticiers autres, paieront pour une Couste vendue pris de xx. solz et au dessous, j. den.* ann. 1347. tom. 4. Ordin. reg. Frane. 136 : *Les Coustiers et Coustieres de la vie de Paris nous ont fait monstrier.... que droiz, libertez et franchises de leur mestier Cousterie, etc.* Vita J. C. MS. :

Illuc se sont aresteu,
N'i ot ne Coute, ne cendal.

Keute, eadem acceptione, in Charta ann. 8 : *Li sires peut prendre, si eomme il li, les Quicutes en se terre;..... et se li u li femme pert se Quicute à court, li li doit rendre.* *Keute* et *Kieute*, eodem eu, in Chartul. 21. Corb. fol. 345. et Unde *Keutespointe*, Straguli seu aulæi pies, in Poem. Rob. Diaboli MS. :

Devant lui par les rues tendent
Pailles, tapis et Ceutespointes,
Tous l'eucloinoient as mains jointes.

Aliud vero *Keute* et *Kieute* sonat, Po-
is scilicet seu cerevisiæ genus, in Charta
ducis Burg. ann. 1441. ex Tahul.
Geraac. : *Et quant aux deux tonneaulx de
oise, appellée Keute, etc.* Alia ejusd.
1446. ibid. : *Pour l'empeschement mis
certaine cervoise ou Keute, etc.* Lit. remiss.
1463. in Reg. 199. Chartoph. reg.
108 : *Laureus Dugmain teuant ung pot
eute en sa main, lequel pot pour ee que
Keute ne se pouoit boire en ladite ville
Gand).* Huit pos de *Kieute*, in Charta

ann. 1358. ex Reg. 91. ch. 409. Vide supra *Cerevisia*.

† **2. COUTA**, pro *Colta*, Collecta, tributum. Conventions Ludovici Regis Siciliae cum Arelatensibus ann. 1385. e MS. D. Brunet fol. 7 : *Item quod dicti domini Regina et Rex... aut aliquis eorum nomine, non possit facere talliam, questam vel Coutam, exactionem novam seu indictionem.* Vide *Colta*.

* **COUTAGIUM**, Impensa, sumptus, nostris *Costage*, ut supra in *Costengia*. Pariag. inter reg. et abbat. Elnon. in Ruthen. ann. 1313. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 21 : *Dicta abbatissa pro se et conventu suo volens et cupiens evitare Coutagia et expensas, et esse in pace cum domino rege, etc.* Vide *Custus* 1.

* **COUTANCIA**. Vide supra *Constancia*.

* **COUTELARIUS**, Cultorum faber, Gall. *Coutelier*. Charta ann. 1280. in Chartul. Thenol. ex Cod. reg. 5649. fol. 54. vº. : *Johannes de Insula Coutelarius,.... median-
tibus duodecim cutellis de valore duorum solidorum Paris. etc.* *Couteliere*, Cultorum theca, vagina, in Lit. remiss. ann. 1364. ex Reg. 95. Chartoph. reg. ch. 191 : *Le suppliant sachant de la Couteliere dudit Heu-
nequin un coutel. Coustelesse et Coutelasse, nostris, Acinaces, pugio, sica.* Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 162. ch. 305 : *Lequel Benoit se mist à deffense à tout une grant Coustelesse qu'il portoit. Icellui Helie s'efforça de prendre une Coutelasse, que le suppliant avoit pendue à sa sainture, in aliis ann. 1410. ex Reg. 164. ch. 182.*

† **COUTERINUS**, Uterinus, Gall. *Uterin*, Ex eadem matre natus. Buschius de Reformatione Monasteriorum apud Leibnit. tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 810 : *Et habuit Fratrem Johannem Bodiker, quasi Coüterinum suum, in omnibus coadjutorem.*

* Charta ann. 1346 : *Et specialiter contra Engelinam et Clewelonem nostrorum dictorum liberorum Coüterinos.* Glossar. Lat. Ital. MS : *Coüterinus, de uno medesimo parto.*

COUTHUTLAUGHE, Qui ex legem scienter recipit : vox Saxonica, ex *Cou* 8, sciens, ut *laugh*, exlex. Ita Bractonus lib. 3. tr. 2. cap. 13. § 2.

* **COUTRUS**, Aratri culter, dentale, Gall. *Coutre*. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 372 : *De quodam Coutro aratri, quem in manu sua tenebat, dietum Baudetum percussit.* Vide *Cultellus*.

* **COUTUMIA**. Vide supra in *Consuetudo* 4.

† **COUTURA**, Ager eultus. Vide *Cultura* 1.

† **COWELE**, Vas ansatum, quod a duobus haculo transverso portari potest, apud Kennettum in Glossario ad calcem Antiquit. Ambrosden. : *Pro novo Cowele empto ix. den.* Vide *Croeca Cowellet*.

* *Coutouffle*, amphora, vulgo *Bouteille*, in Lit. remiss. ann. 1387. ex Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 36 : *Ledit Jaquet print un Coutouffle de voirre, où il avoit du vin;..... et de fait en but.*

* **COUVERCLA**, Gall. *Couvercle*, Operculum. *Couverteur*, in Lit. remiss. ann. 1452. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch.

181 : *Rompireut le Couverteur d'un coffre.* *Couvrechias*, in aliis ann. 1399. ex Reg. 154. ch. 458. Comput. ex Bibl. reg. : *Pro quodam alio poto sine Couvercla ponderante iij. marchas, xxx. stelliugi.* Vide supra *Covercellum*.

† **COUVERTUM**, Simulatio, causa, prætextus, Gall. *Couverture, prétexte*. Litteræ Philippi III. Franc. Regis ann. 1275. insertæ Litteris Johannis Regis ann. 1356. tom. 3. Ordin. pag. 62 : *Illam vero exactionem obolorum... de cetero non levabunt, nec eis de cetero uliquam exactionem sub Couerto vel figmento mutui vel alterius fraudis imponent.*

* *En couvert*, clam, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 432.

* **COUVETZ**, vox Gallica ignota mihi significationis, Grani species videtur. Terrear. villæ de Busseul ex Cod. reg. 6017. fol. 2. vº. : *Item unum cartonem de Couvetz pro quadam platea, in qua solebat esse quædam nucz sive nugeir.* *Couvet* vero est flatus ventris tenuior, in Lit. remiss. ann. 1468. ex Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 69 : *Auquel Jehan print taulent de laschier ung pou de ventosité, lascha c'est assavoir ung Couvet.*

† **COWIRANNUS** **CABALLUS**, f. Scabiosus equus, Elephantiacus, ab Aremorico *Cowin*, Pestilentia, lues. Tabularium Rothomense : *Emptor dat pro pretio caballum unum cannum, non Cowirannum, contra solidos xx. et x. in argento.*

† **COUVIVA**, pro *Covina*. [* Vel *Covina*. Vide supra *Covina*.] Charta Henrici IV. Angl. Regis apud Rymer. tom. 8. pag. 525. col. 2 : *Dimisit prædictum hospitale in dicta terra nostra Hiberniæ per abbatem, fraudem, Couvivam, etc.*

† **COVUS**, Ital. *Covo*, Merges, manualis fasciculus, Gall. *Javelle*. Memoriale Potestatum Regiensium ad ann. 1218. apud Murator. tom. 8. col. 1093 : *Sicut campum est plenum de Covis cum metitur, ita campum et fossatum erat plenum de Saracenis mortuis.*

* Vel potius *Cova*. Vide supra in hae voce num. 2.

COWYLL, vox Wallica, Vestimenti muliebris species, in Legibus Hoeli Boni Regis Walliæ cap. 13.

COXÆ, Cubiti, versuræ : vox Agrimen-
sorum. Sculus Flaceus : *Termini in omnibus angulis Coxisque positi.*

COXALE, Lumbatorium, in Gloss. Lat. MS. Reg. Cod. 1013. [Hinc corrigendum Isidori Glossarium, ubi male, *Libatorium, Coxale*. Papias : *Femina sunt mulierum, femora virorum. Dicuntur enim femora proprie inter Coxalia, quibus equis insidemus.*] Italis *Coseiali* est armatura da gambe. Boc-
caci in Philocal. : *Primieramente gli fece calzare due bellissime calze di maglia : sopra le calze gli mise le gambiere, et un paio di Cosciali.* Chronicon Bertrandi Guesclini MS. :

Leurs Cuissères osterent trestout communément,
Pourquoi aler puissent trop plus légèrement.

COXALE, Os, quod ad coxam extenditur, apud Adamnanum in S. Columbano.

* **COXARE**, pro *Coxare*, Ranarum elamor. Carmen de Philomela ex Cod. reg. 6816 :

Ecce venenosus serpendo sibilat anguis

Garrula rimosis ranula Coxat aquis.
Leg. fortassis *Rana coxat aquis.*

* **COXELLUS**, Vestis seu mantelli pars, vel ornamentum. Constit. Feder. reg. Sicil. cap. 107: *Item quod prædicti comites, magnates, barones, milites et uxores eorum... possint etiam habere mantellum unum de serico, et liceat in hujusmodi mantello posse ferri Coxellos de auro filato vel seta absque pernis.* Floccus vel paniculus fortassis, Gall. *Flocon, houppe.*

† **COXIA**, pro *Coxa*, Italis *Coscia*, Gallicis *Cuisse*. Legitur in Aetis SS. Aprilis tom. 3. pag. 526. et Maii tom. 7. pag. 158.

† **COXIGARE**, Claudicare. Gloss. Lat. Græc.: *Coxigat, χωλαίνει.*

* **COXIMUM**, an *Coxæ* armatura? Charta ann. 1069. Tabul. S. Vict. Massil.: *Dederunt ei monachi xlvij. solidos, tres multones et tres agnos, et Coximum unum, et feltrum et cotum.* Nisi forte legendum sit ut mox

* **COXINUS**, Pulvinus, culcitra. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item xvij. Coxinos de xamito rubeo ad usum Papæ.* Charta ann. 1327. in Reg. 65. Chartoph. reg. eh. 55: *Ivit ad domum dicti servientis, et de inde fecit abstrahi circa primum sompnum tassas argenti, chalonos, Coxinos, etc.* Chartul. Celsinian. eh. 881: *Dimitto etiam tres cotos, tres stratos, tres Coxinos novos, ubi tres monachi jaceant.* Vide supra *Coisinus*.

† **COXUS**, Claudus. Gloss. Lat. Gr.: *Coxus, χωλός.* Vide *Catax*.

† **COYFFIA**, *COYSIA*. Vide *Cuphia*.

* **COYFFINUS**, pro *Cophinus*, Corbis. Formulæ MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 28. vº.: *Abstulit sibi certam quantitatem cibi,..... unum capellum, et unum Coyffinum plenum fabris (l. fabis) quæ secum portavit ad quamdam bastitam suam.* Vide supra *Coffinus*.

* **COYFIA**, Capitis tegmen, quod totum caput ambebat; unde *Coyfier*, earum artifex, in Ch. ann. 1310. ex Chartul. Pontinac. pag. 229. Stat. MSS. eccl. Lugdun.: *Nullus canonicus vel clericus Coyfias laicales deferat de die subtus caputis suis per claustrum, ut ab aliquo videri possit.* Vide *Coifferius* et *Cuphia*.

† **COYRARIUS**, Coriarius, Qui parat eorium. Gall. *Corroyeur, Tanneur*. Charta Bernardi de Turre ann. 1308. apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 783: *Drapparii, Ferrarii et Coyrarii, Sutores sotularium, Pelliparii, etc.*

* **COYRATERIUM**, Corinnum, Gal. *Cuir*. Comput. ann. 1400. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 152. col. 2: *Pro porta duorum tabulariorum Coyroterii..... necessarios ad recipiendum panem, dum præsentatur in ecclesia, etc.* Id est, corio cooperitos. Vide supra *Coiratorium* et infra *Coyrum*.

† **COYRATERIUS**, Eadem notione, apud Marten. Anecd. tom. 4. col. 191: *Anno Domini mēclxxx. mense April. ordinatum fuit in Concilio Bituricensi, quod Clerici exercentes vilia officia moneantur in casibus infra scriptis. Imprimis Fabri ferrarii et Parcoierii... Item, Coyraterii sive Balnearii coriorum.*

* **COYRATIA**, Thorax, lorica, Ital.

Corazza, Gall. *Cuirasse*. Constit. Feder. reg. Sieil. cap. 99: *Videntes igitur ab experto quosdam fideles nostros morem novum et alienigenum usurpantes, pancerias seu Coyratias de maleis, vel arma privatim vel occulte deferre, etc.* Vide supra *Coratia*.

* **COYRUM**, Corium, Ital. *Cuoio*, Gall. *Cuir*. Charta ann. 1306. tom. 4. Cod. Ital. diplomat. col. 464: *Si quis emerit civis Coyra aut pelles animalium mortuorum Neapoli et districtu ejus, etc.* Vide supra *Coirum*.

* **COYSINETUS**, *COYSSINETUS*, diminut. a *Coisinus*, Pulvinus, Gall. *Coussin*. Charta ann. 1377. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Item tres Coysinetos pro missale.* Inventar. MS. bonor. Joan. de Madalhano ann. 1450: *Duos parvos Coyssinetos cadratos, copertos cirico albo.* Vide supra *Coxinus*.

† **COYSINUS**, Pulvinus. Vide *Cassinus*.

* **COYTARE**, Coire. Stat. synodal. eccl. Reatinæ MSS.: *Anathematizamus omnes et singulas mulieres, quæ dimissis viris suis, aliis adherent seu adhærebunt Coytando cum eis. Se Coyter Occitanis, se dépêcher interpretatur Anonymus, qui circa medium sæc. xiv. de hæresi Albigenisium scripsit tom. 3. Hist. Occit. Coyter vero, Alligare significat, in Ordin. ann. 1415. ex Reg. 170. Chartoph. reg. eh. 1: *Iceilui maistre Coyera ou fera Coyter, c'est assavoir fermer une hune au cul du batel pour le retenir, se mestier est.**

* **COYTARIUS**, Culcitrarum, Gall. *Coite*, artifex. Libert. Montisfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. eh. 154: *Item draperius, ferrarius, pelliparius, cordoanarius, Coytarius, culcitrarius, et quilibet mercator alius, etc.* Vide supra *Couta* 1.

† **COYZIUM**, Species mensuræ frumentariæ, f. eadem notione quæ aliis *Coket*. Charta ann. 1295. ex Chartulario S. Vindregisili tom. 2. pag. 1333: *Concessi viris Religiosis... duas minas ordeï duobus denariis minus Coyzio, sitas supra totum hereditagium meum ubicunque sit.*

† **COZAMBER**. Vide *Coczumber*.

COZARDUS, Aviculæ species, apud Friedericum II. Imperat. in lib. 1. de Arte vendendi cap. 46.

* **COZETA**, Italis *Cosetta*, Recula. Stat. Astæ ubi de Intrat. portar.: *Cozetæ laboratæ in pennis, solvant pro quolibet penna ad æstimationem officialium.* Nisi diminutivum sit a *Cozzo*, vestis species. Vide in hac voce.

* **COZOLIUM**, Mensuræ species apud Italos. Stat. Saluciar. collat. 5. cap. 127: *Quilibet molinarius Saluciarum habeat ad suum molendinum unum solum Cozolum, quod sit justum et signatum signo potestatis, ita quod viginti quatuor Cozolia faciant unum sextarium, et non plus.* Stat. Montisreg. pag. 183: *Quilibet persona, quæ mensuraverit ad falsam seu mancham mensuram seu scandalum, libram, trisam, rasum seu sestarium et Cozolum, etc.*

COZUMBER, *COZUMBRIS*. Vide *Coczumber*.

COZZO, Vestis species. Historia de Fratribus conscriptis tom. 2. Alamannicorum Goldasti: *Aut camisile subtile ac grande, seu Cozzonem, sive lenam [f. lanam] opere plumario contextam... perceperunt.* [Opinor

Cozzonem hic idem esse quod *Cotone*, *Gossypium*, Gall. *Cotton*.] [** In antiqui Glossis Latino-Germanicis verbum Germanicum *Kozzo, Chozzo, etc.* reddit *Byrrum, kottus*, in aliis *Lacerna, penu*. Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. vol. col. 538. Adelungus habet ex Altensta Voebul.: *Vestes fluxæ et intonsæ Germ. beschoren oder Kotzetkleid.* Confer *Lena*,

* **CRAANTIA**, Creditum, Gall. *Créan*, idem quod *Credentia*, 6. Libert. villæ Choigne ann. 1224. tom. 4. Ordin. r. Franc. pag. 375. art. 4: *Et quadraginta dies de Craantia; et si post nobis facta Craantiam, quadraginta diebus expletis, creditoribus factum non fuerit pagamentum, debent nobis permonstrare, et debemus graantagium suum facere; alioquin non nentur nobis Craantiam facere.*

† **CRAANTARE**, *CRAANTUM*. Vide *Craantare*.

* **CRABOTA**, Occitanis *Crabe*, *Cra*, Capra, hædus junior. Inventar. ann. 1. ex Tabul. Flamar.: *Et ultra prædicta malia, ad præsens reperiebatur de lucrato profigno ejusdem gasallhiæ,..... septemca Crabotarum et edulorum anni præsentis.* Consuet. MSS. villæ de Buzet ann. 127: *De Crabe, Crabot et anhet no debent res ny llevar.* *Crabacer* vero, Prosternere, vulgo *Abatre, renverser*, s. apud Guill. Guiart. ad ann. 1191:

Les uns contre val Crabacier.

Infra:

Maisons ardent, viles Crabacent.

Et sub S. Ludovico:

Tant en ocient et Crabacent.

Ubi male editum a Cangio in Joinvil. 144. col. 1. *Tant en Orient.*

† **CRACARE**, *Crocitare*. Gloss. Isid.: *cracat, Crucerrat.* Pithæus: *Cracat, Cracat.* Alter addit, *Acerbat.* Saxon. *Cracel*, *Corcitare*, Ital. *Cra cra, Crocitus*.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *acat, accernat.*

* **CRACCIA**, f. Ovile, prædium rusticum, ubi nutrinuntur oves, capræ, etc. Isid. *Greggia*, eodem intellectu; nisi idem sit quod *Creca* vel *Crecca*. Vide ibi. Chart. S. Joan. Angeriæ. fol. 141. vº.: *Est m. ex alia parte parvula Craccia, quam Magnerandus et uxor ejus S. Joanni, h. n. arcas sexaginta. Crache, stabulum,* Guill. Guiart. ad ann. 1207:

Es yglishes comme en viex Craches
Metoient les hnes et les vaches.

Cresche, eadem notione, in Charta comit. Augi ann. 1379. ex Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 348: *Donnons à nostre cher et très-ame filz Philippe d'Arto franc maisonner,.... et aussi closture cresche pour tous ses manoirs.* *Crebe*, Præsepe, vulgo *Creche*, in vita J. C. 3.

Alés, dist-il, em Belleant,
Ilueques trouverés l'enfant
Jouste le mur en une Crebe.

* **CRACEDA**, Idem videtur quod *Cracia*; vel Locus ubi impinguntur p. Bulla Alex. III. PP. ann. 1180. interbat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 14: *Cracedam sub eadem villa, juxta m. num vestram et pratum apud Fillers*

† **CRACENTES**, *Graciles*, Gloss. sid Festus addit ex Ennio:

Succenti gladiis media regione Craentes.

ide *Cragentes*.

† **CRACERARE, CRACERRARE.** Vide *Cra-*
re.

* **CRAERIA**, an Jus eruendi cretam, vel
ihutum exigendi ab eis, qui eam ad usum
eruunt? Charta permutat. inter Phil.
alcr. reg. et Hugon. de Bovilla ann. 1303.
Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 223.
col. 2 : *Item piscariam aquæ ibidem.*
in Craeriam. Item partem suam de furnis.
idem Gallice sic efferuntur ibid. fol.
7. rº. col. 1 : Item la peescherie de l'yaue,
lib. Item la Craerie, x. s.

* **CRAERIUM**, f. Pagi Antissiodorensis
gio, nunc *Clarion*. Charta Radulphi abb.
Germ. Autiss. in Chartul. Barbel. pag.
7 : *Duo arpenta vinearum, quæ sunt prope*
Antissiodorum in Craerio, juxta petrariam
Symeonis.

† **CRAFI, CRAPONES.** Vide *Cratones*.

CRAGENTES, Graciles. Papias. Infra,
et in Glossario Sangerman. MS. n.
[*Creantes, Graciles.*] Vide *Cracen-*

CRAIERA, Navigii genus apud Sen-
trionales. Charta Edwardi III. Regis
Angl. ann. 1360. apud Rymer. tom. 6. pag.
col. 1 : *Dominis sive magistris navis*
La Berthelemeu de Plumuth.... et
anni Sely Domino sive Magistro Craieræ
La Berthelemeu de Plumuth, salu-
.... Vobis mandamus quod dictas tres na-
et Craieram, dupliæ eskippamento et
et necessariis, pro periculis et aggressibus
nostrorum supra mare eminen-
s, evitandis, et eadem naves et Crite-
Constantiæ pro passagio suo et homi-
suorum prædictorum, ad dictas par-
Britanniæ, liberari faciatis. Charta Hen-
IV. Regis Angl. ann. 1405. apud eum-
Rymer. tom. 8. pag. 404. col. 2 : *Mer-*
rem de regno Daciæ, Magistrorum et
essorum duarum Craierarum, etc. Plu-
occurrit ibidem. Vide *Creyera*.

Navis piratica, nostris etiam *Craier*,
et *Croyer*. Charta ann. 1334. ex Reg.
Chartoph. reg. ch. 1373 : *Regnaut d'A-*
us, jadis bourgeois de Dieppe, capitaine
temps des dittes guerres d'un vaissel ou
que on dit Créer, lequel estoit au roy
France. Alia ann. 1366. in Reg. 99. ch.
3 : *Comme Jehan Bonne de la ville de*
, nostre maronnier, eust armé, appa-
et avitaillié un Craier à ses propres
, fraiz et despens, appelé la Mahiere,
de quarente-cinq compaignons, pour
la mer sur nos ennemis, etc. Lit. re-
ann. 1394. in Reg. 146. ch. 403 : *Le*
liant estant en un Croyer en la mer,....
ux compaignons et mariniers, qui es-
aulit Croyer, qui s'ulassent couchier.
legendum forte *Craier*. Minor ejus-
navis, *Crenelle* appellari videtur, in
Lit. ann. 1457. ex Reg. 189. ch. 167 :
appliant estant contremaistre et boursier
Jehan Dourdoigne de la Crenelle de
que,..... print ung pescheur d'Angle-

CRAIERA CALSATTATA. Charta Richardi
Angl. Regis ann. 1386. de navibus et
ariis arestandis pro passagio ad par-
ispaniæ : *Sciatis quod assignavimus te*
quitur Servientem ad arma) ad viginti

naves et Craieras Calsattatas, de portagio
sexaginta et decem doliorum et ultra, pro
passagio Johannis Regis Castellæ. [* Leg.
Calsattatas.]

† **CRALLEN**, Germanis per syncopen
pro *Corallen*, *Corallium*, Gall. *Corail*.
Buschius de Reformatione Monasteriorum
apud Leibnitium Scriptor. Brunsvic. tom.
2. pag. 889 : *Summa argenti et Crallen,*
quæ in pondere valent, sicut totum puri et
argenti, 33. marcæ puri argenti. Et pag.
891 : *Summa in auro, argento et Crallen, etc.*

CRAMACULUS. Capitulare de Villis cap.
42. inter utensilia rustica villarum recen-
set *andedas, catenas, Cramaculus, delatur-*
ras, seeures, etc. Ubi *andedæ*, videntur esse
andene, (*landiers*) et *Cramaculi*, cremaste-
res focarii, *Cramaillieres*. Pro *delaturas*,
leg. *dolaturas*.

* **CRAMEN**, *Uno fruto*, in Glossar. Lat.
Ital. Ms.

* **CRAMINA**, *Lo saculo*, ibid.

* **CRAMMALE**, Cremaster focarius,
Gall. *Cramailiere*. Glossar. Lat. Gall. ann.
1348. ex Cod. reg. 4120 : *Crammale, Gal-*
lice Crammis, dicitur a cremo. Cramelié, in
Chartul. S. Cornel. Compend. fol. 95. vº.
col. 1. Une Cramelié de fer, etc. Cramail
vero, mendose pro Tramail, in Stat. ann.
1327. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 12.
art. 4 : Les buchieres, que l'en dit Cramail
à fouller, ne courra point my May et my
Avril. At Cramignolle, Pilei species, in Ad-
dit. ad Monstrelet. fol. 16. vº. : Tous les-
quels vingt hommes d'armes avoient..... en
leurs testes Cramignolles de veloux noir à
grosses houppes de fil d'or de Chippre dessus.
Vide *Cramaculus* et infra *Cremale*.

* **CRAMOISIUS**, a Gallico *Cramoisi*, Col-
lor ostrinus, purpureus. Testam. Annæ de
Arman. uxoris Caroli d'Albret ann. 1472.
ex Cod. reg. 9573. 2. 2. fol. 91. vº : *Item*
legavit..... suam vestem belosii Cramoisii.
Vide *Carmesinus*.

CRAMESINUM, a voce *Kermes* Arabica,
Coccus : unde *Kermesinus* color pro pur-
pureo lueidiore. Ita Gorop. Bekanus lib.
5. Gallic. pag. 139. nostris *Cramoisi*. La-
onicus lib. 3. extremo : *Φέραι δὲ χρυαῖν*
*σφράν οὕτω καλούμενον πορφυράν, ἐπὶ τῇ ἱερά-
τι, τὰτε ἀπὸ ἐρίων καὶ σφράν, θραφὴν ἐνδείκνυ-*
μενα ἀξίαν λόγου. [Vide *Carmesinus*.]

† **CRAMPA**, Spasmus, seu manuum pe-
dumve contractio vel extensio. Gall. *Crampe*
a Germanico *Kramppf*. Vide Goclenii Le-
xicon Philosophicum.

* Hinc *Crombe*, ut videtur, qui ejusmodi
morbum patitur, apud Guignevil. in Pe-
regr. hum. gen. Ms. ubi senectus homi-
nem sic alloquitur :

Crombe et impotens te ferai
Des grats cops que je te donrai.

Ejusdem vocis vim non percipio in Charta
ann. 1349. ex Chartul. Godefr. dom. As-
perim. fol. 4. rº : *Nous avons heut et receut,*
par la main Colard Deffranoy elerc, le rou-
viant des Crombes d'outremer, que nous aviens
prestei à nostre chier oncle.... Henry.....
evesque de Verdun, en temps qu'il vivoit.

* **CRAMPO**, Gall. *Crampon*, Ansa ferrea.
Comput. Ms. ecl. Paris. ann. circ. 1381.
ex Bibl. S. Germ. Prat. : *Cum quatuor*
Cramponibus et quatuor cavillis ferri.

† **CRANAGIUM.** Vide in *Cranohari*.

* **CRANARE**, an pro *Tranare*? Stat. Taurini
ann. 1360. cap. 94. ex Cod. reg. 4622. A :
Item quod nulla persona ponat leamen, pa-
leam..... vel aliquid aliud sordium projiciat
in mereatum vel in vias publicas solatus,....
vel (possit) Cranare rapiam seu feciam.....
in ipsa civitate sub pœna denariorum xij.
Craner vero, pro Crenas reficere, in Char-
tul. sign. Daniel Corb. ad ann. 1429. fol.
126. rº : Seront tenuz..... de Craner au-
tour de ledite maison, avec les taupainex
dudit mollin rendre en bon et souffisant estat.
Craffer vero, Desquamare, Ecailler, et
Creffe, Squama, scabies, in Mirac. B. M.
V. Mss. lib. 2 :

Tout en plourant de l'erbe saine
El nom le haut segnor de gloire
Au grief mesel dona à boire ;
Tout maintenant qu'il l'a beue,
Tout ausistost si est keue
Sa puans roffée, s'orde Creffe,
Com à poissons, quant ou les Craffe.

* **CRANCUS.** AVIS CRANCA, Ab accipitre
capta. Charta ann. 1212. in Hist. Ms. Mon-
tis-major. : *De avibus Crancis, trezenum pro*
pulmento, et de venatione, capita aprorum,
et quarterios aliarum ferarum. Vide *Cranoh-*
ari.

† **CRANEA**, pro *Cranium*, Calva, Gall.
le Crane, in Vita B. Kingæ, tom. 5. Julii
pag. 743.

* **CRANELLUS**, Pinna muri, quæ fene-
stræ quadratæ effigiem præfert, per quam
milites jaculantur, Gall. *Creneau*. Charta
Guid. de Ruppe ann. 1314. in Reg. 56.
Chartoph. reg. ch. 424 : *Concedimus.....*
quod idem magister (Arnaldus Leutardi)
aut sui hæredes.... possint ædificare.....
domum fortem..... cum necessariis mura-
libus, Cranellis, portalibus, archeriis, etc.
Vide *Quarnellus*.

* **CRANETUM**, *Cranium*, calvaria, Gall.
Crane. Charta ann. 1330. in Reg. 66. Char-
toph. reg. ch. 1114 : *Dieta Ayronis impo-*
tens de omnibus membris suis seu ipsorum
majori parte facta, ac Craneto usque ad
cerebrum et ossibus sui corporis..... totaliter
effractis..... obierat. Infra : *Craneum*. Vide
mox

* **CRANEUM**, Eadem notione. Glossar.
Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 :
Craneum, Gallice Hannepier. Lit. remiss.
ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch.
132 : *Item interrogatus barberius de modo*
aperturæ (dictæ bocie) deponit, quod illud
vulnus erat curabile et absque periculo, et
quod rosarium, Craneum non tetigit, sed so-
lum tetigit pellem et carnem.

† **CRANEUM.** Papias in MS. Bituric. : *Co-*
lores, Candidum, pallidum, rubeum, Cra-
neum, nigrum, etc. f. legendum est *Cro-*
ceum.

† **CRANIHARI.** Vide *Cranohari*.

† **CRANNA**, Tributum e porcis saginatis.
Analecta Norbertina inter Acta SS. Junii
tom. 1. pag. 869 : *Dum post pastionem*
glandium porci taxantur, quod Crannam
vocant, Officialis fratrum decimam omnium
porcorum vel denarios pro porcis accipiat.
Vide *Hranne*.

† **CRANNOCA**, Mensuræ genus apud
Hibernos. Litteræ Communitatis de Grag-
fergus ann. 1275. apud Rymerum tom. 2.
pag. 1061 : *Cui quinque villas duobus mili-*

bus Crannocis bladi, tribus molendinis combusserunt.

† **CRANNOCUS**. *Centum Crannocos frumenti*, apud eundem Rymerum tom. 1. pag. 341. et 342.

CRANOHARI, seu *Commorsus gruarius*. Lex Bajwariorum tit. 20. cap. 1. § 1: *Accipiter qui Cranohari dicitur* MS. *Cranihari*, sed legendum censet Lindenbrogius *Cranichapich*: Germanis enim *Cranich* et *Cranen*, est *grus*; *hapich*; accipiter: atque is ipse est qui in Lege Alemannorum tit. 99. vocatur *Accipiter qui gruem mordet*: de qua accipitrum specie, Heilhebertus Rex Cantiae in Epist. ad S. Bonifacium Episcop. Moguntin.: *Unam rem praeterea a vobis desidero mihi exhiberi, quam vobis acquirere valde difficile esse, juxta quod mihi indicatum est, nullatenus reor, hoc est, duos falcones, quorum ars et artis audacia sit grues velle libenter captando arripere, et arripiendo consternere solo.... quia videlicet perpauci hujus generis accipitres in nostris regionibus hoc est, in Cantia, reperiuntur, etc.* Vide Baron. ad ann. 715. n. 18.

Anglo-Saxonibus *Cræn*, Cambro-Britannis *garan*, *gruem*, et *machinam elevatoriam* significat: unde *Cranagium*, tributum pendi solitum pro usu gruis seu tollenonis, *machinae* ad trahendas e nave merces. Skinnerus in Etymol. Anglie.

† **CRANTANEUS**, *CRANTARE*. Vide *Creantare*.

* **CRAPA**, Calvaria, Ital. *Crepa*. Chron. Bergom. ad ann. 1401. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 925: *Sub uno dictorum altarium inventum fuit corpus domini sancti Narni episcopi et de Crapa ipsius S. Orcebat de aqua clarissima.*

CRAPALDUS, Bufo, ex Gallico *Crapaud*. Lucas Tudensis lib. 3. contra Vald. cap. 15: *Mirae magnitudinis bufo, qui alio nomine Crapaldus vocatur.* [Vide *Crapollus*.]

* Haud seio an inde *Crapault*, pro Ostiolo, portula, vulgo *Guichet*, in Lit. remiss. ann. 1459. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 189: *Le suppliant envoya querir la clef du Crapault d'icelle porte (de la ville de Bourdeaux) que les coutumiers de la ville gardoient.*

† **CRAPINUM**, f. *Palea minutior* sic dicta a Belgico *Krappen*, *Excidere*, quod hujusmodi palea minor a crassiori excidatur et separetur. Charta Theodorici Comit. Flandriae ann. 1163. in Tabulario S. Nicasii Remensis: *Stramen et Crapinum et paleam praedictis monachis in elemosynam contulit.* Vide *Crappa*.

* Gall. *Crapin*, qua voce significantur Purgamenta tritici, quae de vanno excidunt, vulgo *Criblures*. Chartul. sign. Decanus S. Petri Insul. fol. 206. vº: *Item au deschargier le disme en le grange, prent et lieve le xij. s'elle veult, ou au batre le xij. havot, lequel qu'il leur plaist. Item près ce xij. Nostre Dame de Tournay le fait batre, et en a le x. havot à comble pour son bataige. Saint Pierre de Lille n'a riens au droit Crapin, qui chiet du van. Crulure, eodem significatu, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 347: *Jehan Thomas tantost prist de la Crulure et hauton de son blé et le geta en ladite entremure dudit molin, pour le faire moldre avec le blé**

de Jehan Garlet. Occurrit rursum infra. Creanz, eadem acceptione, in vet. Necrol. Ms. eccl. Carnot.: Anno Domini 1283. 13. Kal. Apr. obiit Petrus de Touchis levita, canonicus Carnotensis, vir utique nobilis genere, qui.... dedit nobis.... le Creanz de subtils vannos granchie capituli Carnotensis, sitae apud Grandem-Hussum. Vide infra Crientia.

† **CRAPOLLUS**, Bufo. Acta SS. Maii tom. 4. pag. 423. de S. Petro Caestino: *Item in loco illo reptilia erant, serpentes, scorpiones, stelliones, et hujusmodi: unde aliquando cum dormiret, qui vulgo dicuntur Crapolli, intrabant in pectus ejus.* Vide *Crapaldus*.

CRAPPA. Fleta lib. 2. cap. 82. §. 2: *Abjectio vero bladi, ut Crappae hujusmodi quae in anno remanserint, recolligatur, ac potius trituretur.* Etiamnum Galli *Crappe*, faeces appellant. [Vide *Crapinum*.]

* Chartul. C. eccl. Camerac. ch. 54: *In trituratione segetum, in Crappis, in stramine, etc.*

* **CRAPULA**, *Nimia ciborum voluptas*, apud S. Aug. lib. 10. Confess. cap. 31. et Aelred. edit. P. Gibbon. pag. 260. et 410. Vide Camusat. in Hist. crit. Diar. tom. 2. art. 4. pag. 54.

† **CRAPULARI**, *Inebriari*. Psalm. 77. 65: *Tanquam potens Crapulatus a vino.* Hieratium Juris Pontificii pag. 146: *Nunc sunt ut plurimum convivarum seu potius convivorum hospitia, non ara Sacerdotum, sed hara Crapulantium.* Improbatur hoc verbum Vossius de Vitiis Latinitatis. *Crapulatus cibo nimio*, in Vitis Patrum Emerit. tom. 2. Concil. Hisp. pag. 641. col. 2. *Crapulatus pinguedine imperii*, in Chronico Siciliae apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 65.

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Crapulatus, subito inebriatus.*

† **CRAPULATIO**, *Crapula*, apud Leibnizium tom. 1. Scriptor. Brunsvic. pag. 994.

† **CRAPULENTUS**, *Crapula gravatus*, apud Ammianum Valesii.

† **CRAPULOSUS**, *Gulae Crapulosus libidinis serviens*, apud Firmicum lib. 8. cap. 20.

* **CRAPUS**, *Hædulus*, Occit. *Crabot*, Gall. *Chevreau*. Testam. ann. 1469. ex Tabul. Flamar.: *Item unam suam sive troyam cum tribus tessonibus, duos Crapos et tres oves.* Vide supra *Crabota*.

** **CRAS**, *Mane*; apud Germanos quippe *Morgan*, sive *Morgen* et *cras* et *mane* significat. Walterius vers 399:

*Taliter insomnem consumpserat Attila noctem
Vix tamen erupit Cras rex patribusque vocatis
Dixerat, etc.*

Vide Grimmii Mythol. German. pag. 431.

* **CRASIS**, Gr. *κρᾶσις*, *Complexio*, rei alienius temperatio. Vita S. Rosae tom. 5. Aug. pag. 933. col. 2: *Tam abstrusa, monstrifica, ignota erat harum desolationum figura et natura, ut vix demum reperti fuerint theologi perspicaces et gnari, qui de illarum Crasi quidpiam certi praesumerent diffinire.*

CRASPISCIS, Qui alias *Piscis crassus* nostris et Anglis dicitur, sicut *Bakena*, et ad Regem peculiari ac Regio jure pertinet: unde *Piscis Regius* vulgo dictus, ut in hac

voce docemus: Spelmano *Grampoys*, quod *grand poisson* dicitur, Bractono *Cras piscis*, lib. 2. cap. 5. §. 7. cap. 24. §. 1. 3. tract. 2. cap. 2. §. 4. *Poisson à lard*, Legibus Maris Oleronensib. art. 37. 44. Leges Æthelredi Regis cap. 23: *Qui pontem veniebat cum bato, ubi piscis in 1. obolus dabatur in telonium, et de mai navi 1. denar. Homines de Rothomago veniunt cum vino vel Craspisce... monstrant res suas et extoluebant.*

* *Crapois*, in Lit. ann. 1315. tom. Ordinat. reg. Franc. pag. 600. *Grapoys* aliis ann. 1349. ibid. tom. 2. pag. 319. 15. Arest. ann. 1384. 13. Febr. in vol. arestor. parlam. Paris.: *Quant est des estaux pour vendre seiches, et deux p. vendre Crapoys, etc.* Bestiarius Ms.:

*En la mer ki est grant et saine
Est l'esturjon et la balaine,
Et le tourbot et le Crapoys,
Et uns grans, qui a non poupois.*

Neque tamen semper Regis erat *Cras piscis*, sed interdum dominorum *Crallium*, si hoc jus alias iis per chartam dultum esset. Charta Guillelmi Nothi regis Angliae in Monastico Anglie. tom. pag. 317. et apud Prynneum in Libertat. Angl. tom. 1. pag. 1192: *Et si piscis in Craspeise vocatur, illic advenerit, Abbas Monachorum sit totus.* Charta Henrici I. Reg. Angl. apud eundem Prynneum 1. 2. pag. 739: *Cum nullus in regno nostro habeat hujusmodi regium piscem vendendi, ubicumque applicuerit, nisi de jure sp. a vobis vel praedecessoribus nostris ei indulgunt.* Adde pag. 982. Monast. Anglican. tom. 2. pag. 961: *Totum tamen quam Acelinus Clericus ibi in Sotavi. tenuit, et duas naves ad Crassum piscem 2. salinas, et dexteram alam de Crasso et frustum unum de Crasso ejusdem p. et aliud de macro.* Charta Roberti Com. Augi ann. 1059. ex Tabulario S. Michaelis de Ulterioriportu: *Si homines Abbas scem qui dicitur Sturjon, capiunt, erit S. Michaelis. Crassus piscis, si fuerit, ala una et medietas cauda Monachis.* Idem habetur in Charta P. Regis Franc. ann. 1301. Radulfus 1. D. ceto ann. 1194: *Circa dies istos piscem vocatum vulgo Crassus piscis, villam et impulsu maris appulsus est villam Canoniorum S. Pauli Lond. cum quaestio moveretur utrum ad an ad Canonicos piscis pertinere d. sententiatum est, piscem non ad Regem tam ad Decanum, quam ad Cap. spectare debere.* Aresta Pentec. ann. in Regest. Parlam. fol. 73: *Super D. Guillelmus Crispini intendebat se esse in possessione et usu habendi piscem quocumque nomine vocetur, leat 50. libras, vel plus aut minus, contingit quod idem piscis arrestatus litus maris apud Popevillam, etc. contradicente pro Rege, quod Con generalis est in Normannia, quod talis piscis invenitur in littore mari. Baro, nec Miles, nec alius, qui a neat, talem piscem habet, si valeat libras, nisi per cartam eum habeat. nunciatum fuit quod dictus Guillelmus balenam non debebat habere, nec ei p.*

audiendus. Vide Argentæum lib. 1. t. Britan. cap. 9. et *Aquaria*.
CAMPARTURA CRASSI PISCIS, in Charta hardi de Haya, apud Columbum in ncalanda pag. 550. Vide *Geaspecia*.

1. **CRASSA**, Species exactionis. Litte Jobannis Franc. Regis ann. 1351. bus confirmat Statuta Sartorum Monliensium, tom. 2. Ordin. pag. 469: *tores infra scripti dixerunt et protestati sunt ibidem, quod per infra scriptas orationes et conventiones, non intendunt ere Crassam, rassam, seu uonopolium, easdem facere in prejudicium juris, sed ummodo ad honorem Dei... et ad utilitatem caritatis, artificii, seu misterii sartorie.* etur legendum *Trassa*. Vide in hac voce.

2. **CRASSA**, Adeps, Gall. *Graissee*. ones Hibern. apud Marten. Anecd. 4. col. 19: *Carnes suillæ si morticinum edent, Crassa vel pinguis, ut mortici- quo pinguescunt sues, refundendæ*

Hinc *Crasset*, Lampas seu vas, in adeps infunditur et accenditur, in Lit. iss. ann. 1475. ex Reg. 195. Chartoph. eh. 1356: *Le baston à quoy l'en pend aleil ou Crasset les soirs, pour alumer a maison*. Vide infra *Crucibulum*.

CRASSÆ, Compedes, Gall. *Entraves*. t. ann. 1316. in Reg. *Olim parlam.* Pa- fol. 341. vº: *Furchas dicti Bernardi in sua et jurisdictione patentes et erectas, quasdam Crassas ligneas fregerant, dirue- et combusserant*. Sentent. inter episc. agor. et procurat. reg. ann. 1325. in 65. 2. Chartoph. reg. eh. 322: *Cum leprosi de Basilhaco essent apud Basil- in capti et positi in quibusdam Cras-... venerunt ibidem gentes episcopi et s Crassas seu compedes fregerunt*.

CRASSANTIA, Albertinus Mussatus lib. e Gestis Italicor. pag. 84: *Viro sa- ti, nobilique expedire, inquiens, non ob- is Ubertini impetum, Crassantieque s excessum, statum hunc periculosum concutere*. Utitur alibi: pro grassa- dictum quidam putant.

CRASSANTUS, Piscis species. Eucheria 4. veterum Poemat. pag. 188. et tom. 1. ector. Mabillon. pag. 368:

auratam Crassantus amet saxatilis Anguem,
 Limacem pariter nunc sibi Tructa petat.

CRASSARE, Engresser. *Crassere*, estre in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. Vide *Crassari*, 1, et *Crassatus*.

1. **CRASSARI**, Turgescere, tume- Gall. *Enfler*, *Grossir*. Sebastian. sin. in Vita B. Columbæ Reatinæ tom. iii pag. 335. *: *Cum advertisset Cras- admodum pedes et horribiles visu. slatio S. Athanasii Episc. Neapolitani Murator. tom. 2. col. 1074: Adole- quidam oppleto capite morbo oculorum amiserat, cujus palpebræ Crassantes genua*. Apul. lib. 3. de Asino: *Pili- antur in setas, id est, Crassiores fiunt setarum*.

1. **CRASSARI**, pro *Grassari*, et **CRAS-** A pro *Grassatura*. Vocabular. utrius- uris: *Crassaturæ dicuntur quæ fiunt nibus in itinere, dum crudeliter con- anseunt Crassantur*. Annal. Muti- apud Murator. tom. II. col. 63:

Eodem anno (1247.) Mutincuses castvame- tati sunt... prope Bazanum .. et de nocte die 23. Julii Bononienses Crassati sunt eos, et Bononienses conflicti fuerunt, et mortui sunt multi ex utraque parte. [** Vita S. Galli ap. Pertz. vol. Scriptor. 2. pag. 16: *Februui acredo tantum in eo Crassata est.*]

* **CRASSARIUS**, Adipis vel uncti merca- tor, Gall. *Graisier*, alias *Crassier*. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1473: *Item sciendum quod Egidius Marliere Crassarius posuit duo scuta aurea in trunco, unum illorum ordinatum fuit fabricæ generali, liiij. sol. Lit. remiss. ann. 1463. in Reg. 199. Chartoph. reg. eh. 396: Zegre Duway Crassier, natif de la ville de Gand, ... fut en la compaignie d'autres dudit mestier de Crasserie boire en ung cabaret*.

CRASSATUS et *Incrassatus porcus*, Gal- lis, *Un porc mis en graisse*. Speculum Sa- xonicum lib. 1. art. 24. § 1: *Crassati au- tem porci non his, sed domesticis cibariis applicantur*. Lib. 3. art. 51. § 3: *Porci In- crassati*. Vide *Crassare*.

CRASSED. Apud Fulgentium Placia- dem de Virgiliana continentia: *Adipata Crassedo ingenii*.

† **CRASTERIUS**, an Operarius, Gall. *Manœuvre*, *Homme de journée*, a voce *Cras- sie* dictus, quasi qui diurno quæstu propulsat famem, nihilque servat in Crastin- um, ut Galli dicimus, *Qui vit au jour la journée?* Saisimentum Comitatus Tolosæ n. xxiii. inter Instrumenta probantia An- nal. Tolos. tom. 1. pag. 16: *Item de quolibet Crasterio unum jornale ad fodiendam vineam Domini, et aliud jornale ad facien- dum ligna, salvo victu ipsorum ad festum Natalis Domini*. Laurentius in Amalthea: *Crasterium, Ligna quatuor sunt colligata ad pabulum iuuentis ferendum*. Quid hinc elici queat ad expositionem vocis *Craste- rius* non video.

* **CRASTINA**, Feriæ, Gall. *Vacances*, quod crastino die actus publici concederentur, sic appellatæ; nostris etiam *Crastine*, *Nundinæ*, quæ diem festum patroni alicujus loci sequuntur. Stat. Universit. Tolos. ex Cod. reg. 4222. fol. 44. vº: *Si autem aliquis magister in artibus, vel in grammatica, vel etiam in medicina faciat principium suum, cum intentione legendi ordinarie in studio Tolosano, tunc ipso facto Crastina sit concessa: quæ Crastina tantummodo a grammaticis, logicis et medicis observetur*. Stat. Universit. Andegav. ann. 1395. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 243. art. 49: *Quia retroactis temporibus, propter Crastinas et vacationes, quæ fiebant in studio supradicto, multa mala et scandala obvenierunt, statuimus quod nulla fiet Crastina in dicto studio in futurum; hoc tamen excepto, si ab aliqua natione in honorem alicujus sancti festum solempniter celebretur, et tunc fiat sola et unica Crastina*. Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 133. Chartoph. reg. eh. 172: *Le lendemain et Crastine du jour de feste S. Pierre entrent Aoust, etc.* Aliæ ann. 1390. in Reg. 139. eh. 137: *Le lendemain d'une feste de Penthe- couste, que la Crastine de la feste de la ville avoit esté, à heure de quatre lieues de nuit ou environ, etc.* Aliæ ann. 1473. ex Reg. 195. eh. 827: *Le jour de la feste S.*

Eloy, qui estoit le jour de la Crastine de la feste de Bersigny, etc.

* **CRASTINATIO**, Eadem notione. Stat. Universit. Aurel. ann. 1307. ex Cod. reg. 4223. A. fol. 17. vº: *Nulla quoque festa dabunt vacationes a lecturis, nisi quæ celebrantur a clero et populo; ex quo relinquitur quod festa repentina pro Crastinationibus aut aliis inventionibus quibuscumque sibi noverint interdita*. Vide mox *Crastinum*.

* **CRASTINARE**, Répéter, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* **CRASTINATIO**. Vide supra in *Crastina*.

* **CRASTINUM**, Dies crastinus, vulgo *Lendemain*, alias *Crastin*. Chron. vet. Cel- tense edit. a Struvio pag. 151: *In Crastino Matthiæ apostoli, etc.* Charta Roberti comit. Claromont. ann. 1286. in Reg. feudor. ejusd. comitat. ex Comput. Paris.: *Pour un pain et un denier de rente par an, à paier.... à nous et a noz hoirs ou Crastin de la Nativité de Nostre Seigneur*. [** Dicebant *Dies crastinus, Crastinus, In crastino mane, Nox quæ incrastinavit, etc.* Vide Haltaus. Calendar. med. Ævi. part. gen. cap. 6.]

† **CRASTINUM CRASTINI**, Dies peren- dinus, Gall. *Après demain*. Robertus Goulet in Compendio Jurium Universit. Paris. fol. 5. verso: *Eorum examen in Crastino Crastinii post festum Regum aperitur, et in festo Purificationis clauditur*.

* **CRASTINUS**, Subsequens, futurus. Charta ann. circ. 1079. ex Tabul. Burgul.: *Ne posteros desiderii mei..... consummatus lateret effectus, quoniam si lateret, nulli dubium per Crastina temporum curricula obli- vioni traderetur, etc.*

† **CRATA**, pro *Crates*, Gall. *Grille*, *Balustre*. Miracula B. Simonis de Lipnica tom. 4. Julii pag. 541: *Et a Crata chori Ecclesiæ Fratrum usque ad sepulchrum... geniclinavit*.

CRATARE, ex Gallico *Grater*, Scabere, vel scalpere. Addit. Legis Frision. tit. 3. § 44: *Si quis alium unguibus Crataverit, etc.* Sicama vocem a Græco *χαράττω*, seu Latino *Caraxare* deducit.

CRATENA. Monast. Anglic. tom. 2. pag. 432: *Quantum vero ad restagnationem aquæ vivarii.... et ejusdem Cratenæ moder- rationem, ac divisionem prati, etc.*

* **CRATENS**, Gratille, e magro, e sotile. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Cracentes*.

† 1. **CRATER**, *Cateua*, *filiola*, vel *vas habens tres urnas*. Papias in MS. Bituri- censi. [** Melius in edito: *Crater vel Cra- tera, fiala, etc.* ex Isidor. Origin. lib. 20. cap. 5. sect. 3. et lib. 16. cap. 16. sect. 13.]

2. **CRATER**, Lampas, seu discus lam- padis. Itinerarium S. Willibaldi n. 18: *Et ibi stant in lecto 15. Crateres aurei cum oleo, ardentes diu noctuque*. *Ἀργύρεοι χατῆ- ρες*, eadem notione apud Paulum Silentia- rium. Vide Descriptionem ædis Sophianæ a nobis editam cum Cinnamo n. 58.

† **CRATERA**, Corbis, ut videtur. Sporta, qualis, Gall. *Panier*. Vita S. Gregorii Pa- pæ tom. 4. Martii pag. 132: *Obtinet is a negotiatoribus, ut in Cratera occultatus educeretur ab urbe*. Isid. Orig. lib. 20. cap. 5: *Fiebant autem primum (Crateræ) a con- nexionibus virgularum: unde et dictæ Cra-*

teræ ἀπὸ τοῦ κρατῆν, id est quod invicem se teneant.

* **CRATHERIA**, Crates, Gall. *Claie*. Sentent. arbitr. ann. 1500: *Glaudius Lambert, alias Guillon, dicebat et proponebat, quod dicti parerii martineti de Reveniers comblablant bialerias martineti.... de Cratheriis et petris. Craticula, cril vel cloye*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679.

† **CRATICEA**, Crates, Gall. *Grille, Treille, Balustrade*. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 57. de S. Secundo: *Prope altare majus, arca marmorea et Craticea ferrea aere publico constructis*.

CRATICULÆ. Vita S. Pardulphi: *Et rursum se erigens ad Craticulas, ubi fratres ad psallendum se subponere soliti sunt*. Polycandeli species in formam cratis efficta.

* **CRATICULATUM**, Gallice, *Hour de cloe*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. *Craticula, Roteil*, ibid.

† **CRATICULATUS**. De S. Laurentio in craticula tosto dicitur apud Marten. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 959. et in Vita S. Heriberti tom. 2. Martii pag. 473.

* **CRATILIS**, Cratibus elausus, defensus. Terear. villæ de Busseul ex Cod. reg. 6017. fol. 32. vº: *Item tres solidos pro quodam prato, quod solebat esse Cratile*.

CRATIS, Repagulum ferreum in modum cratis, quo Sanetimonialium loentoria clauduntur, nostris, *la Grille*. Regula Monialium Damianitarum cap. 5: *Non licet Sororibus loqui ad locutorium, vel ad Cratem, sine licentia Abbatissæ, etc.* Mox: *Ad Cratem vero pannus interius apponatur, qui non removeatur, nisi cum proponitur verbum Dei, vel aliqua alicui loqueretur. Crates ferreæ per quas Communio accipitur, in Regula Clarissarum, quibus apponitur pannus interius, ita ut nulla inde valeat exterius in Capella aliquid intrin.*

* **CRATON**, NIS, *Conduch*, Prov. *conductus*. Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657.

CRATONES, Cibi genus. Udalricus lib. 2. Consuetud. Cluniac. cap. 4: *Pro signo ruseolarum, vel ut Theutonici loquuntur Cratonum (al. Crafonum) præmisso signo generali panis, simulâ enim duobus digitis illas minutas involutiones quæ in eis sunt factæ, ex ea parte qua sunt complicatæ, et quasi rotundæ. Forte legendum flatonum. Vide in hac voce. [Apud Bernardum in Ordine Cluniac. part. 1. cap. 17. ubi eadem habentur, pro Cratonum legitur Craforum. His recte substitueretur Crapforum vel Grapforum, seu Grapsonum, a Theutonico Grapfen, Species plaentulæ in altum erectæ ex farina et butyro confectæ.]*

* **CRATULA**, Vestis ecclesiasticæ species. Charta ann. 1266. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Uno pallio, una de altari towelia, una planeta de purpura, stolis duabus, Cratulis duabus, alia planeta de sendato blandecto, camisio, amicto et manipulo, et duabus Cratulis. Vide Retiolium.*

** **CRATUS** pro *Crater*. Eebasis vers. 113: *Nec biberam Cratum pecoris de sanguine tinetum.*

GRAVARE, Postulare, impetere, in iudicium mittere; vox Anglo-Saxon. *Crafi-an*, quæ idem sonat. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 80: *Si homicida divodietur*

ibi, vel Cravetur, fitvitam recipiat. Cap. 94: Si homines unius hominis (al. domini) pugnent cum sanguinem faciente, vel non faciente, sive in præsentia, sive postea, quoniam Cravetur, non remaret vita domini. Si sint duorum dominorum, et alius alium verberet cæcis ictibus et non cruentis, sive Cravatus ibi sit, vel non convictus noxæ, vitam emendabit domino cujus hominem verberavit. Si sanguinem ei faciat, et recedat sine Cravatione et divodiatione, vitam domini retulit, et non habebit eam dominus, cujus hominem vulneravit. Hinc

MISGRAVATIO, in iisdem Legibus cap. 22. pro injusta postulatione.

Crebro etiam in iisdem Legibus *Curvare*, et *Curvatus*, pro *Cravare* et *Cravatus*, legitur, cap. 41. 81. 82. 88. et 94. ubi tamen plerique Cdd. MSS. *Cravare* præferunt. Iterdum

GRAVATIO scribitur, ut in Legibus Ethelredi Regis cap. 19: *Et qui permanet sine Gravatione et calumnia, etc.*

INGRAVARE, Impetere, postulare, in Legibus Edmundi Regis apud Culintonam editis, § 7: *Omnes infamati, et accusationibus Ingravati sub plegio redigantur. Vide Aggravatus.*

* **GRAVARIUS**, Caprarum custos. Stat. Taurini ann. 1360. cap. 297. ex Cod. reg. 4622. A: *De custodiendis bestiis per vaccarios, porcarios et Cravarios, et de solutione fienda.... Cravarius pro qualibet capra habeat et exigere possit emiam unam siliginis. Cremail, f. capra vel hædulus, in Tabul. S. Viet. Massil.: Consanguinei nostri acceperunt pro hac donatione unum optimum asinum et unam trojam, cum quinque porcellis, et unum Cremail. Vide supra Crabota et Crapus.*

* **GRAVATUS**, Lamina seu ansa ferrea constrictus, ut videtur, Gall. *Cramponé*, ab Ital. *Chiavato*, Clavis confixus. Charta ann. 1375. ex Tabul. Cassin.: *Quod trabes sint Cravati a parte exteriori murorum. Vide mox*

* **GRAVELLA**, Clavus, Ital. *Chiavello*, Gall. *Chevillè*. Stat. Montis-reg. pag. 311: *Item pro quolibet ballono Cravellarum solvat unum denarium.*

GRAVER, ἔρπον κορυφῆς, in Gloss. Græc. Lat. MSS. Editum habet *Traver*.

* **GRAVIS**. Miræ. S. Raymundi tom. 6. Jul. pag. 663. col. 1: *Puer quidam duorum annorum.... transglutivit granum Cravis sepeiei, et stabat quasi mortuus: nutrix, mater, et avia voverunt eum, et vomit (f. vomit) illum Cravem, et sanatus est.*

* **CRAWEGIÆ**, Operæ, quas subditi dominis suis ex lege vel consuetudine præstare tenentur, idem quod *Corvate*. Vide in hac voce. Charta ann. 1470. in Supplem. ad Miræum pag. 627. col. 1: *Ipsæ monialesolvere debent singulis annis et temporibus omnia jura, onera et Crawegias, tam principis quam singulorum officiariorum. Ubi leg. forte Corwegias. Vide supra Corvehia.*

† **CRAXARE**, pro *Charaxare*, de quo supra, *Scribere*. Adamnanus de Locis sanctis, inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 2. pag. 502: *Mihi Adamniano hæc universa, quæ infra Exaranda sunt, experimenta diligentius perscrutanti, etc.* ubi Mabill. pro

Exaranda legendum monet *Craxanda* ve *Caraxanda*, ut infra pag. 506: *Hanc nunc Craxamus narrationem, etc.* Rursus pag. 513: *Huc usque de sepulcris Patriarcharum sufficit Craxasse.*

† 1. **CREA**, *Stercus, spurcitia, und Excreare dicimus, Spurcicias ejicere*. Gloss. Isid. Vide *Screa*.

† 2. **CREA**, *Agrestis capra*, in Glossario MS. Sangerman. n. 501. Vide *Creas*.

† **CREACRÆ**, (melius *Creagræ*) *Tridentis fuscinulæ ad carnes de caldaria proferendas*. Papias. Est a Græco κραεῖν. Vult. Interpres 2. Paralip. 4. 11: *Fecit autem Hiram lebetes, et Creagras et phialas. Legitum iterum Jerem. 52. 18. Gloss. Isid.: Creagras, Tridentes. Auctorium Janssonii Creagræ, Fuscinæ ad carnes de caldaria proferendas. Martian. Capella lib. 9. pag. ult. Artes Creagris vix amicas Atticis.*

* **CREACUS**, vel **CREATUS**, Piscis maris species, Acipenser, silurus, Gall. *Esturgeon*, Burdegalsibus *Creat*. Reg. sig. JJ. rub. ann. 1273. ex Cam. Comput. Paris. fol. 2. vº: *Petrus Doati de S. Emilianus..... tenet de feudo vicecomitis Franciaci..... undecimam partem quateriorum piscium, videlicet Crencorum, qui capiunt in mari prædicto per homines de Franciac. Vide Sturgio.*

* **CREAGA**, pro *Creagra*, passim Glossar. Lat. Gall. et Gall. Lat. ubi legitur: *Creaga, Havet*. Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Creaga, fuscinula, grapa*, Prov. Aliud Lat. Gall. ann. 13. ex Cod. 4120: *Creaga, Gallice Croille. Vide Creacræ et infra Havetus.*

† **CREALIS**, *Vitreis*. Papias MS.

* **CREALIUM**, *Gueruier*, in Glossar. I. Gall. ex Cod. reg. 521. Leg. *Cerealium Grenier. Cerealium, Locus ubi panis cibis paratur, in Amalth. ex Cath. V. Cerealis 1.*

* **CREANDA**, *Modus agri, f. pro Croa* ut recte notatur ad Ch. ann. 1138. in Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 31. *Præterea notum fieri volo, quod dominus Erardus de Rîsnel advocatus de Fderiis quandam supradictæ ecclesiæ Crendam, in territorio ejusdem villæ juven donaverit. Vide Croada 2.*

CREANTARE, ex Gallico *Creauter*, Faut sacramento interpositis promittere, stipulari. Catholicon Armoricum *Cret*, Gall. *Plege, Fidejussor. Cretat, Iger, Fidejubere*. [Charta Petri Episcopi Tavanensis ann. 1244. inter Instrum. 1. 4. novæ Gall. Christ. col. 126: *Pronuntque et Creantaverunt fide interposita Charta Philippi Augusti Collect. Ampl. tom. 1. col. 1041. E: Quando nos illud instrum dedimus eidem Vicecomiti, et secundum consuetudines ejusdem castri, quas ei tenere Creantavimus. Charta Galecomitis S. Pauli ann. 1216. inter Ampl. Martenii tom. 1. col. 853. E: Ego et meus Hugo ei Creantavimus, quod ipse redderemus immunitatem.] Charta Roberti Episcopi Claromont. ann. 1212. apud stellam: *Nos autem Creantavimus castrum illud bona fide custodiemus. apud eundem: Ego Ranaldus et Idemissa uxor mea Creantavimus D. n. Philippo Regi Franciæ, quod nos Math**

liam nostram dabimus in uxorem Philippo
jusdem Regis filio, etc. Tabularium Abba-
ie S. Joan. Ambian. ann. 1226 : Cum au-
tem Beatrix filia mea non haberet ætatem
creantandi, recepit denarios qui dari solent
ueris in consinili venditione secundum con-
suetudinem patriæ approbatam. Alia ann.
1225 : Alii vero cum necdum haberent æta-
tem, quoad jurare possent, habuerunt dena-
rios pro concessione quæ solent dari pueris
secundum terræ consuetudinem approbatam.
Idem f. 290 : Joannes etiam filius meus
habuit denarios qui solent dari pueris pro
concessione venditionis secundum terræ con-
suetudinem approbatam. Fol. 338 : Cum
etiam Elizabeth soror Ingerranni nondum
ætatem haberet jurandi, habuit denarios
concessionis quæ solent dari juxta consuetu-
dinem terræ approbatam. Adde fol. 458. Le
roman de Garin :

Est Craantez, et li jors est assis.

Vetus Poëta MS. in Bibl. Coislin. :

O lui doige faire danger,

Ou Creanter sans atarger.

Bataille du Carême et du Charnage MS. :

Ains que le pays soit Creantée,

Que sa gent soit abandonnée,

En totes saisons sans danger

A ceux qui en verront manger.

Blomanerius cap. 59 : Cil qui est en autri

ste ne puet mie me Creanter convenant

une cose si soit après la mort à celui en

pooste il est. Tradit. des Institut. : Mar-

es est ses si-tôt comme il est Creantez à

tr.] Chronicon Flandr. cap. 71 : Et leur

Creanter par la foi du corps, comme fils

ere, qu'il tiendrait celle alliance jusques à

n. Ubi perperam editum Creancer. Vide

esar. ad Villharduinum.

CREANTARE, Eadem notione. Charta

mi Porci ann. 1197. e Chartulario

ntis-Martyrum : Ab ipsis et omni eorum

re imperpetuum garandiam ferre Cra-

verunt.

CRANTARE. Charta Nicolai Abb. Me-

i Monasterii ann. 1238. in Hist. ejus-

Monasterii pag. 316 : Villicus, si ne-

uerit, debet Crantare pro expensis

atis usque ad xx. solidos Tullenses, et

Advocatis usque ad decem.

CREANTIARE, Idem. Charta Willel. de

unia ann. 1228. in Suppl. ad Miræum

585. col. 2 : Nos ipsos penitus quita-

s et sine dampno et custo omni et de-

re ipsos a dicto placito absolvere debe-

re, et hoc eis Creantimus. Creenter, in

Theob. comit. Campan. ann. 1231.

5. Ordinat. reg. Franc. pag. 550.

CREANTATIO, Fide aut sacramento

positis promissio, cautio; item Con-

sensus, voluntas, nostris Creante. Charta

vi de Seiles milit. ann. 1220. ex Tabul.

ulmar. Samer. : Per assensum et Crean-

tem ejusdem Eustachii promittens et

ans me dictæ ecclesiæ ad guarandizan-

eidem dictam decimam. Alia Ferrici

Lothar. ann. 1257. ex Tabul. S.

Tullens. : Et toutes cealz choses sont

par lou lous et par lo Creante de ma-

Gaudine sa fame.

CRANTUM, Cautio de re quapiam fa-

cta, Creant. Statut. Philip. Augusti

Fr. apud Rigordum ann. 1188 : Fa-

creditoribus per fidejussores, vel per

NGII GLOSS. — T. II.

vadio, Creantum suum solvendi debita ad
prædictos terminos. Crant ou seureté, in
Consuetudine Hannoniensi cap. 88. 89. 90.
[Litteræ Matthæi Ducis Lotharingiæ ann.
1220. inter Anecd. Marten. tom. 1. col.
881 : Fidelicet de tribus millibus libris
Metensibus, de quibus tenentur facere Cre-
antum ipsius Comitis Barri. Ducis. Concil.
Trevir. ann. 1310. n. 152. inter cad. Anecd.
tom. 4. col. 282 : Statuimus ut iidem Ta-
belliones non occulte in privatis domibus, sed
publice et in loco publico hujusmodi protho-
colla et Creanta super conficiendis ab eis in-
strumentis recipiant, adhibitis ad minus
duobus testibus fide dignis, nisi contractus
talis sit, qui de consensu partium contrahen-
tium usque ad certum tempus, vel ad volun-
tatem eorumdem contrahentium teneri debeat
in secreto.] Promesses, Grez, in Consuetu-
dine Britannici art. 686.

* Nostris, Crant, Creant et Crantement.
Par le Crant et par le los del devant dit duc,
in Lit. Theob. comit. Campan. ann. 1231.
tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 550.
Charta ann. 1299. in Lib. rub. Cam. Com-
put. Paris. fol. 63. vº. col. 1 : Et promist
ledit chevalier par son léal Créant et par son
serement, etc. Dix lettres obligatoires soubz
seelle royal et un Crantement de la court de
l'évesque de Beauvais, in Lit. remiss. ann.
1391. ex Reg. 141. Chartoph. reg. ch.
227. Vide supra Creantatio et Creantare.

* CREANTIUM, ut Creantum, in Charta
ann. 1273. ex Chartul. Campan. fol. 449.
col. 2.

GRANTUM, Eadem notione. Forma pacis
inter Reges Franciæ et Angliæ apud Ro-
gerum Hovedenum pag. 729 : Si autem
Hugo noluerit obedire ad Regem Angliæ cum
terra, quam de Rege Franciæ tenet... opor-
tebit Regem Angliæ facere Grantum Hugoni
rationabiliter. Infra pag. 730 : De Driencurt,
et de Archis, Senescallus Normanniæ faciet
pro victualibus et custodia ad Grantum et
voluntatem Archiepiscopi Remensis. Faire
grant, apud Littletonem sect. 259. et in
veteri Consuetudine Britannici art. 177.

GRANTARE, Idem quod Creantare. Histor.
Foundationis Prioratus Wigmorensis in
Angl. tom. 2. Monast. Angl. pag. 214 : Et
l'Abbé Granta lour request, et envoya illec-
ques 4. freres nées et norris en Engleterre,
etc. Ibidem pag. 215 : Si jeo usse, (dit-il
un Abbé) tutz les biens que Olyver lor donna,
lor Granteray, et plus a ceo lor dorray. Ita
vocem hanc usurpant Chartæ aliquot
Gallicæ apud Knyghtonem pag. 2558.
2689.

GRATUS, GRATUM, Idem quod Creantum
et Grantum : unde nata vox nostris usitata,
Gré, pro assensu, voluntate, quod qui
creantat, seu cavet alicui, ultro fidem præ-
stet. Capitula Caroli Calvi tit. 24 : Ipse
autem de suo Gradu respondit, quod in il-
lud scriptum non intraret. Ubi Sirmondus,
forte de suo Gratu, sua sponte, ultro. At
Itali grado, pro grato, eadem notione dic-
unt. Vetus Charta apud Beslium pag.
382 : Tu qui meus es, quomodo teneas hoc
quod ego non dedi tibi extra meo Gratu?
Ratherius Veronensis de Qualitat. conje-
ctura : Sufficeret ei quod ipse dederat ca-
strum, et ille remandasset ei, quod sic vel-
let eum tenere pro suo Gratu, sicut pro fello-

ne. Infra : Nunquid vero non satis haberem ad
meam vivere terram, si eam saltem, quam pa-
rochiani mei sine Gratu meo tenent, tenerem?
Charta ann. 1197. in Probat. Hist. Vergiac.
pag. 122 : Idem feodum a uanu Monacho-
rum alienare non possumus, nisi Grato et
voluntate Ducis Burgundiæ. Adde aliam
ann. 1243. in Probat. Hist. Ducum Bur-
gundiæ pag. 138. Faire gré, Creantare, in
Usaticis MSS. civitatis Ambianensis : Se il
avient que uns hom fesisst semondre un autre
pardevant le Justiche por dete, et cil de qui
on se clamerait, ne seroit mie de le quemun-
gne, si conissoit le dete, il seroit tantost à
2. sols et demi, et se li convarroit faire son
Gré s'il avoit de coi; et s'il desconnoissoit le
dete, il en demoureroit quites.

MALO-GRATO, Gallicum Malgré, Maugré,
Invitus, nolens. Matth. Paris ann. 1245 :
Libertatem Ecclesiæ, quam ipse nunquam
auxit, sed magnifici antecessores ejus Malo-
grato suo stabilierunt. Id est, Gallice, Malgré
lui. Idem sub ann. 1252. Malo-grato Dei,
id est, Malgré Dieu, invito Deo. Le Roman
de Rou MS. :

Guert out si le Conseil troublé,

Que puis n'i out homme escouté,

Qui de faire pais ait parlé,

Qui des plus riches n'ait Malgré.

Hemricurtius de Bellis Leodiensibus cap.
38 : Car ilh s'estoient tos bin wardels, sans
avoir Mal-greit de nulle des parteis.

† CRANTANEUS, Spontaneus, gratus.
Sententia Gilonis de Versaliis et Sigeberti
de Lauduno Domini Regis Bailliviorum
ann. 1219. ex Tabulario Corbeiensi : No-
tum facimus, quod Radulfus Decanus de
Colomellis et homo venerabilis viri domini
Abbatis Corbeie in assisia Montis Desiderii
coram nobis constitutus Crantanea voluntate
Creantavit, quod si ipse aliquo modo, quod
absit, interciperet de pace facta inter Abba-
tem Corbeie et ipsum, si tamen monstrari
poterit vel probari, quod hoc fecerit, quod
ipse erit in fuga Domini Regis et de hoc fa-
ciendo se abandonavit. Similia leguntur in
altera ejusdem Gilonis sententia de eadem
re, eodem anno.

GRATARE, Idem quod Creantare. Charta
Joan. Ducis Britan. ann. 1239. apud Ar-
gentreum lib. 5 : Insuper Gratamus et con-
cedimus, quod hæredes nostri, etc. Nostris
olim Gréer. Hinc in Chartis Gallicis ann.
1292. 1307. Gréer, Loër, Approuver, apud
Duchesium in Probat. Hist. Drocens. pag.
288. et Aggréer, ratum habere.

† CREANTES. Vide Cragentes.

* CREANTIA, CREHANTIA, Jus domini
res præsertim ad victum necessarias a sub-
ditis mutuo exigendi, idem quod Credentia
6. Charta Manassis episc. Aurel. ann. 1163.
ex Chartul. Miciac. : Asseruit etiam (Bu-
chardus) quod in eodem burgo nullam Crean-
tiam de consuetudine habere debebat. Alia
ann. 1179. ibid. : Nullam Crehantiam, nul-
lam omnino consuetudinem in burgo S.
Mariæ habebamus. Créance nostris, pro
Credit, emptio sine præsentē pecunia.
Charta ann. 1266. in Chartul. Campan. fol.
403 : Et ce que nos despandons, pran l'an à
Créance.

1. CREARE. Glossæ MSS. ex Cod. Re-
gio 1013 : Gnatus, natus, generatus, filius,
Creatus, vel nexus, vox Gallica. Paulo ali-

ter Glossæ Isid. : *Gnabat, natus, generatus, filius, Creatus, vel enixus, lingua Gallica.* Ubi Pithœus, f. *gnatatus*. Sed hæc aliter emendanda censuerim, ut *gnatus*, vel *gnabat*, Gallis, fuerit idem quod *netus, filatus, creatus, vel nexus*, sicque omnino legendum sit. Vocem *creare* usurpat Joannes Guillemannus de SS. Herlinde et Renilde Virg. num. 5 : *Simili etiam modo in universi operis arte, quod manibus feminarum diversis modis ac varia compositione fieri solet, honestissime fuerant instructæ, videlicet nendo, ac texendo, Creando, ac suendo, etc.*

 Quæcumque sit vocis *Creare* notio in hocce Gillemanni contextu, quam vocem Mabillonius generatim reddit, *Aliquod muliebri opus facere*, probare non possum longius arcessitam Glossarum Codicis Regii et Isidori emendationem. Simplicius restitui potest ex utroque loco simul collato : *Gnatus, natus, generatus, filius, Creatus vel enixus*. Synonymæ sunt hæc voces omnes. *Gnatus* pro *Natus* Terentium et alios uti, notum est omnibus. *Generatus, Filius, Creatus*, eadem esse quis dubitet? Neque alia est vocis *Enixus* significatio. Ut *Eniti* pro *Parere* Livius, Suctonius, Quintilianus, etc. sic *Enixus* passive pro *Partus* dixere nostri Glossatores, ut et Patres Concilii Toletani XVI. ubi aiunt : *Qui est ante sæcula ex Dei Patris substantia genitus, in fine sæculorum de virgine Maria Evangelio teste Enixus*. Huc referri potest vox *Creatus*, quam Morettus *Alumnus* vertit in *Antiquit. Navarræ* pag. 272 : *Facta Carta sub Era DCCCCLXVI. regnante Scemeno Garseanes, et suo Creato Doumo Garsea in Pampiloua*. Vide Grævium ad Glossas Isidor. in voce *Gnabat*.

* **CREARE**, Generare. Charta ann. 1043. qua Raymundus dat bona sua uxori suæ Arsindi ex Bibl. reg. cot. 17 : *Et si infante abueris, qui de me fiant Creati et de te nati, habeant ipsi*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641 : *Creatus, generatus, partus enixus*. f. *partu*. Croyer, pro *Créer*, in Poem. inter Instr. tom. 1. Hist. Brit. col. 918 :

Et servir Dieu, auquel à son ymage
Il lui a pleu nous Croyer et former.

2. **CREARE**, Acquirere. Fori Alcaçonenses : *De omnibus, quæ seminaverint et plantaverint, et acquisiverint et Creaverint*. [* *Criar* Hispanis Nutrire, educare.]

* 3. **CREARE**, Constituire, eligere, qua acceptione *Creare* Itali et Galli *Créer* usurpant. Charta ann. 1181. ex Tabul. Major. monast. : *Monachi vero Lehonenses abbatem sibi Creare volebant, etc.* Vide *Creatores* et infra *Creatrix*.

† **CREAS**, Agrestes. Papias MS. Vide *Crea*. [* *Agrestes capræ*, in cod. Reg. 7609.]

† 1. **CREATIO**, Res Acquisita, in Annalibus Bened. tom. 2. pag. 273. Vide *Creare* 2. et *Creatores*.

* 2. **CREATIO**. Libert. Montis-olivi ann. 1312. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 508. art. 66 : *Quod serviens dicti loci, intra castrum, pro qualibet Creacione unum recipiat denarium, et pignoris capcione, alium, et non magis*. Sed legendum *Citacione*.

† **CREATIUM**, An pro *κρηττον*, Species nummi, de qua in Glossario mediæ Græc. Chartarium Ecclesiæ Auxitanæ cap.

36. in Charta Bernardi. Comit. Wasconum : *Duo modia frumenti, et tres porcos, et unum Creatium, et duodecim sextarios vini*.

* Vel *Creatius*, si tamen bene lectum est, f. pro *Creacus* ut supra, vel *Creatus*, uti ex alia ejusdem Chartæ lectione habeo.

* **CREATOR** dicitur episcopus alterius inaugurator, ab Eberhardo Babenberg. episc. in epist. ad Eugen. III. PP. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 1. col. 368 : *Reverendissimo domino patri et Creatori suo Eugenio, etc. Eo quod in episcopali benedictione percipienda de plenitudine gratiæ vestræ participare præsumpsimus, etc.* *Crerres*, pro *Créateur*, in Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 200 : *Li haus Crerres du ciel et de la terre, etc.* Vide *Creatores*.

CREATORES, Qui ad publica munera alios nominant, in leg. ult. Cod. Theod. de Dceurion. (12, 1.) et leg. 1. de Curator. Kalend. (12. 11.) *Creare magistratum*, vox frequens apud Jurisconsult. ut *Creer*, apud nostros in ejusmodi nominationibus. Glossæ Græc. Lat. : *Χειροτοντής, Creator. Χειροτονία, Creatio, procreatio, creatura*. Adde Glossas Lat. Græc. Vide *Creator*.

* **CREATRIX**, *Generatrix, mater*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Aliud Lat. Ital. MS. : *Creatrix, la matre*. Vide supra *Creare* 1.

CREATURA, Res quævis. Vetus Pœnitentiale MS : *Si aliquis Creaturam perdiderit, hoc est, thus, thuribula, tabulas, aut scedulam, etc.*

* Reg. Phil. Aug. de feudis Norman. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 184 : *Item feudum et domanium in nemore et plano, in molendinis et in vivario, et in omni Creatura*.

* **CREATURA**, Homo. Epist. capit. Auxit. ad Papam pro Joan. de Lescun eorum archiep. : *Ubi ferme decem millia Creaturarum fame et egestate periissent, nisi numerosa bladorum sua abundantia sustentatæ fuissent*.

* **CREATURA**. Ordinar. Capellæ reg. MS. : *Deinde fiat benedictio palmarum, et postea Creaturæ, Asperges me, etc.* ab Populi?

† **CREATURÆ BELLUARUM**, Belluæ, apud Marten. tom. 2. Itinerarii pag. 365. ex Indieo Itiner. Balthasar. Spinger : *Ammirabimur illic præclara opera et mirabilia, varia bestiarum genera, et Creaturas belluarum*.

* **CREATUS**. Vide supra *Creacus* et *Creatium*.

* **CREBADURA**, Disruptio, fractura, fissura, rima, nostris alias *Graveure*. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. eh. 14 : *Laquelle (espée) il bouta par les Graveures de l'uis de l'hostel, où estoit entrez ledit Brion*. Charta Alfonsi reg. Aragon. ann. 1286 : *Ordinamus ex certa scientia, quod de cetero in tota Cathaloniam non audeat aliquis, cujuscunque conditionis existat, capere vel usurpare, aut etiam destinare aliquas res nomine naufragii, vel etiam Crebaduræ, quæ sunt de aliquibus navibus, lignis, barchis vel aliis vasis periclitatis aut periclitantibus*. Hinc in Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Crebadura, Prov. hernia, defluccio intestinorum*. *Crebar, Prov. Crepare, Crebat, Prov. hernitus, qui lapidem habet in mentula*. Vide *Crepatura*.

CREBANTARE. Fori Alcaçonenses ann. 1267 : *Et qui Crebantaverit sinal cum su muliere, pectet ad judic.... et mulier, qui leixaverit maritum suum de benedictione pectet 3000. sol. a palatio Episcopi : Et qui Crebantaverit brachium, aut oculum ad dentem, pro utroque membro pectet 100 sol. alisado*. [* Percutiendo fissuram f. cerc. Vide *Crepare*.] [* Hispani hodie *Quebrantar*; *crebantare sinal* videtur esse *Crebrantare* annulum, uxorem repudiare. Vide *Crebrantare*.

* **CREBRANTARE**. Chart ann. 1141. a S. Rosa de Viterb. Elucid. tom. 1. pag. 317 : *Per lex Gothorum a servitio liberat duplicia non sedeat Crebrantado, sed seipsum sit ingenuo et affirmado*. In Foro Judi. *Crebantancia* est *Mœstitia*, molestia, hoc *Quebranto*.]

CREBARE. Formula barbare scriptæ quæ est 14. ex Baluzianis : *Non est homo hic miser talis latrat, sed non ut canis psallat de trapa ut linguarum dilator magnus nullis talis falsator grunnit, post talone becas inflat, in rotore Crebat, et currit in dore, fleumas jactat in pudore, etc.*

* Pro *Crepare*, Findere, scindere. Libe. Montisfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154 : *Item quotiescumque acciderit quod aliquis inventus fuerit nocte seu die... furando domum, granerium cellarium vel aliud simile, Crebando, in diem ponendo, rapiendo, etc.* Vide supra *Crebadura*.

CREBE. Isidorus Pacensis in Chronico de Heraelio Imp. : *Seductus a laudibus puli, non Deo, sed sibi, ut ferunt, heremum victoriæ exaggerando increpationem per visum non modicum graviter præsagium Crebem, expavit, (lege expiravit)*. [* edit. ann. 1729. cap. 5 : increpationem per visum non modicum graviter præsagium crebro expavit.]

* **CREBRA**, Pugillo, in vet. Glossar. Cod. reg. 7641. Hinc

CREBRARE. Fori Alcaçonenses : *linde alieno Crebraverit, pectet 5. st. et a palatio Episcopi*. Ubi forte leg. *Liude*. Vide *Leudis*. [* Hispan. *Quebrar*. Vide *Crebrantare*. *Linde* est *Terminus*. Fori Castellib. ann. 1213. Eboræ ann. 1186. apud S. Rosa de Viterbo Elucid. tom. 2. pag. 90 : *moiom alieno in suo hero mudar, pectet solidos et 7. a palacio*. Qui *linde alieno* *brantar pecte 5 ff. et 7. a palacio*.

* **CREBRIUSCULE**, Interdum, non inquam. Stat. ann. 1496. inter Leg. P. tom. 1. pag. 256 : *Quoniam Crebrius contingit judicia non teneri terrestria presentias, etc.*

† **CREBRO**, nis, Porca, terra inter sulcos eminens. Gloss. Isid.

CREBROSITAS, Frequentia, in Burchardi Episcopi Wormaciensis : *lis Crebrositate serviminis... impeditus*.

† **CRECA**, CRECCA, Anglis *Creek*, crepus sinus vel portus, litus, crepido. Gallis *Crique, petite Baye, petit port*. apud Rymerum tom. 12. pag. 796. et apud Villam et villagia, super littoribus ipsorum portuum et Crecarum existentia. Et pag. col. 1 : *Portus et ipsorum Crecas ac* etc. Tom. 15. pag. 129. col. 1 : *Portus*

corporum mortuorum in mari vel Creceis maris, aut aliis rivis, etc. Iterum pag. 158. col. 1 : *Permare littoraque Creccasque aut ceteras maris rivos seu Creccas quascumque, etc.*

* Privil. pro mercator. Castell. ann. 364. tom. 4. Ordin. reg. Fr. pag. 427. rt. 5 : *Nous volons... que il soit fait en la Crique de Leure et devant la ville de Harefleu port et hable.*

CRECHE, Hydria, situla, crater : Gallis *Cruche*. Monasticum Anglic. tom. 1. ag. 104 : *In æstate vero constituit ad cænam fratrum lac acidum in vasis pulcherrimis, quæ Creches vulgari onomate dicuntur.* Fox : *Vas vero quod Creche nuncupatur, pollices continet, videlicet ad profunditatem a summitate unius, usque ad profundum teris alterius.*

* **CRECIO**, Uno numero de di, in Gloss. Lat. Ital. MS.

† **CREDA**. Vide *Crida*.

† **CREDEMICA**. Chartular. S. Vedasti rebat. fol. 264 : *Ad pontem de Wendinbet Cellerarius XII. alletia et Credemicas.*

* **CREDECERII**, Vectigalium conductores. Constit. Jacobi reg. Sicil. cap. 11 : *Modo de procuracionibus et officiis, quæ per officiales nostræ curiæ ad credentiam nostræ curiæ procurantur, vel deinceps exerceri et procurari contigerit, non secundum tempora ti Caroli, quo singuli Credencerii, nedum receptos proventus etc. Vide mox Credentia 3.*

* **CREDECERII**, Eadem notione. Constit. Caroli reg. Sicil. MSS. : *Credencerii de meritis juris et redditibus teneantur nostræ curiæ respondere; et ipsi secreti, cabelloti vel credencerii simili modo cabellas et jura curiæ vendant vel concedant in Credentiam.* Vide infra *Credentia* 7.

CREDECENDARIUS, Fides, cui secreta confiduntur. Acta SS. Maii tom. 7. pag. 24. S. Maximino Episcopo : *Carolus Credendarium vocans suum. Vide Credentia 7. Creditarius.*

CREDENSA. Vide *Credentia* 6. lin. *lique adeo, etc.*

CREDENSERIUS, Vectigalium et tributum exactor. Tabularium S. Victoris sil. ann. 1389. Armar. Forojul. num. Maria Regina Jerusalem et Sicilia, etc. *tributibus regiis necnon Gabellotis, Arrentibus et Credenseriis regie gabellæ, etc. Credencerii post Credentia 7.*

CREDENTERIUS, Eadem notione *ur in Gabelloti post Gablum.*

CREDES, Fide digni, *Hommes de fiance*. Lex Longobard. lib. 2. tit. 52.

[** Pippin. cap. 9. ann. 782. cap. *Ut iudex unusquisque faciat jurare ad iudicia per civitates homines Credentes, Infra : Et si Credentes homines fuerint in manu Comitum sui dextram dent.* Ludovici II. Imp. pro Ecclesia Vorana : *De rebus seu familiis Episcoporum, tanquam Dominicatis nostris, per nos et Credentes homines inquisitionem habemus.* Charta Udonis Episc. Tul. ann. 1069 : *Utrorumque decernant sacramento 7. hominum bene Credentes. Temoins de credence, Fide digni, in Normannico, qui simpliciter ac nude punit se ita credere.*

2. **CREDES**, Qui hæreses sectantur, aut hæreticis opinionibus imbuti sunt. S. Aug. l. de Utilitate credendi cap. 1. discrimen statuit inter *Hæreticos*, et *Credentes*. *Hæreticos enim esse ait, qui alicujus temporalis commodi, et maxime gloriæ, principalisque gratia, falsas ac novas opiniones vel gignunt, vel sequuntur : illos autem qui hujusmodi hominibus credunt, homines esse imaginatione quadam veritatis et pietatis illusos.* In eadem sententiam Salvianus libro quinto de Gubernatione Dei, de Hæreticis : *Veritas apud nos est, sed illi apud se esse præsumunt. Honor Dei apud nos est, sed illi arbitrantur honorem divinitatis esse quod credunt...* Errant ergo, sed bono animo errant, non odio, sed affectu Dei, honorare se Deum atque amare credentes. Quamvis non habeant rectam fidem, illi tamen hoc perfectam Dei existimant charitatem. Qualiter pro hoc ipso falsæ opinionis errore in die iudicii puniendi sint, nullus potest scire, nisi iudex.

Quos porro *Credentes* appellarunt nostri, cum in hæreticos Albigenses gravius animadverterent, docet Concilium Narbonense ann. 1295. can. 29 : *Sane inter culpas ex quibus Credentes possunt judicari, ne ulterius dubites, has esse firmiter arbitramur, si reverentiam fecerunt hæreticis, ubi Credentes, orationes ipsorum implorantes, et Bonos homines profitentes, quasi adorant illos : si Consolationes eorum, ubi eum, quem consolantur, in hæreticum recipientes, per impositionem manuum se salvare prodigialiter mentiuntur : aut servitio eorumdem, ubi Majore ipsorum librum tenente apertum, per ipsum, quasi sub generali Confessione, remissionem intelligunt fieri peccatorum : aut Cæne Valdensi... nos causa prodendi vel reprehendendi eos, vel alia commendabili seu excusabili affuerunt : si eisdem Valdensibus peccata sua confessi sunt, etc. Infra : Quæ etsi quidam ex his similiter negent se illorum errores audivisse, vel auditis credidisse, a participatione tamen credendi eisdem erroribus, saltem implicite, immunes esse non sinunt.* Jacobus I. Rex Aragon. in Constitut. Catalanæ MSS. ann. 1233 : *Statuimus ne aliquis Credens vel hæreticus puniatur, nisi per Episcopum loci, vel personam Ecclesiasticam, quæ habeat potestatem cognoscendi, sive Credens vel hæreticus habeatur.* Infra : *Contra hæreticos et eorum Credentes... Eligantur qui hæreticos vel Credentes et receptores eorum in suis parochiis perquirere teneantur.* Gesta Innocentii III. PP. pag. 135. 136 : *Receptatores, fautores, defensores, et Credentes eorum (Patarenorum.)* [** Vide Pertz. vol. Leg. 2. pag. 244. lin. 30.] Guillelm. de Podio-Laurentii in Prologo ad Chron. : *Domos latissimas in quibus hæreses publice publicarent suis credentibus, venditantes.* Adde Concilium Tolosanum ann. 1229. cap. 17. Arlatense ann. 1234. cap. 4. 21. et alia passim Concilia acta contra Albigenses.

† 1. **CRESENTIA**, Fides, opinio, hæresis, Gall. *Croyance*. Liber Sentent. Inquisit. Tholos. pag. 10 : *Interrogatus de Credentia hæreticorum, respondit quod non credit eis.* Passim ibidem occurrit. Miracula S. Ziti tom. 3. April. pag. 523 : *Hæc ei fecerunt secundum suam veram Creden-*

tiam. Concil. Tarraconense inter Hispan. tom. 3. pag. 499 : *Dubitatio etiam oritur apud quosdam, utrum relapsi in Credentiam, et hæretici dogmatizantes, si postquam fuerint deprehensi voluerint pœnitere, relinqui debeant iudicio seculari.* Vide *Credentes* 2.

2. **CRESENTIA**, Abacus, Tabula seu mensa, in qua vasa ad convivium reponuntur, vel etiam mensula quæ vasa altaris continet : Italis *Credenza*, *Credentiaria*, [Gallis *Credence*.] Ceremoniale Romanum l. 1. sect. 3 : *Credentiam appellant mensam supra quam vasa argentea, sive aurea ad convivium opportuna præparantur : et similiter in divinis, supra quam ad sacrificandum necessaria continentur.* Dicitur et *Credentia* actus ipse prægustationis cibariorum, et aliarum rerum. Describitur pluribus in Ceremoniali Episcoporum lib. 1. cap. 12. *Credentia Ecclesiæ.*

3. **CRESENTIA**, Locatio, conductio, *Bail*. Constitutiones Siculæ lib. 1. tit. 59. § 1 : *Sancimus, ut omnes Camerarii et Bajuli, priusquam in gabellam vel Credentiam bajulationes nostras administrandas susceperint, ... corporalia subeant sacramenta, etc.* Tit. 61 : *Locorum Bajuli ... quanquam in Credentiam, vel in extalium bajulationem recipiuntur, etc.* Tit. 68. de iisdem Bajulis : *Sive in extalium, sive ad Credentiam collocentur.*

* Constit. Jacobi reg. Sicil. cap. 48 : *Officiales quoque, qui tempore prædicti Caroli officia et servitia suæ curiæ exercuerunt et gesserunt ad Credentiam vel gabellam, de ponendis exinde rationibus coram magistris rationalibus magnæ curiæ nostræ, vel alibi, et satisfaciendo curiæ nostræ, etc. Vide infra Credentia.*

4. **CRESENTIA**, Fides data, interposita, *Creance* Gallis, *Credenza* Italis, quibus etiam *Far la Credenza*, est securitatis gratia cibos prægustare, ut observat Scipio Ammiratus in Stemmatibus Neapolitanis tom. 1. pag. 53. Annales Francorum ann. 785 : *Potentibus illis ut Credentias haberent, quod in læsi fuissent.* Charta divisionis Imperii Caroli M. cap. 8 : *De obsidibus autem qui propter Credentias dati sunt, etc.* [Instrumentum ann. 1394. apud Acherium Spicil. tom. 6. pag. 74 : *Supponatur etiam Credentia exposita mense Octobri per Nuntios apostolicos Domino Regi missa, et responsio tunc eis facta.* Litteræ Ducis Andriæ ad Massilienses ex Schedis D. Le Fournier : *Verba Credentiæ commisimus venerabili viro Abbati Johanni de Caramanno Abbati S. Martini ad Plebem... cui placeat, ut nobis, dare Credentiæ plenam fidem.* Vita B. Deicolæ, apud Eccardum in Probat. Originum Habsburgo-Austriacarum col. 167 : *Si divinæ providentiæ placet, ut moveam de loco isto, et vestro cedam hortamento, talem facite Credentiam mihi in conspectu fratrum nostrorum ceterorumque fidelium, ut omnia divini officii ornamenta, quæ penes me habeo, salva atque intacta illuc deferatis.*] [** Charta Joan. Magunt. Archiepiscop. ann. 1410. in Guden. Cod. Diplom. tom. 4. pag. 61 : *Fridericus ... nobis sub certis Credenciis significare curavit, etc. Vide mox Litteræ de Credentia.*]

* Charta ann. 1157. inter Probat. tom.

2. Hist. Oceit. col. 567 : *Et ego Berengarius archiepiscopus accipio te Raymundum Trencavellum in fide et Credentia mea loco sacramenti. Credence, pro Croyance, confiance, Fides, fiducia, apud Math. de Couciaco in Hist. Caroli VII. pag. 709 : Le seigneur de Prie, en qui le roy adjoustoit grande foy et Credence, etc.*

LITTERÆ DE CREDENTIA, apud Matth. Paris ann. 1252. *Litteræ Credentiæ et favoris*, apud eundem ann. 1259. Litteræ scilicet, per quas quis petit, ut Legato aut Misso suo plene credatur, ac fides habeatur in negotiis pro quibus mittitur. *Credentiales litteræ*, apud Eriem Upsaliensem lib. 2. Hist. Suecorum pag. 37. [Acherium Spiel. tom. 7. pag. 301. Murator. tom. 12. col. 709. et Marten. Aneed. tom. 1. col. 1665. et 1675.] Nostris, *Lettres de Creance*. [Bulla *Credentialis* in Epist. Petri de Luna. Concil. Hispan. tom. 3. pag. 635.]

CREDENTIAM TENERE, Italis *Tener Credenza*, Secretum servare. Charta ann. 1179 : *Item juraverunt quod Credentiam tenebunt Consultibus Papiæ, et illi qui regimen Papiæ habuerit.*

* *Teneri vel Haberi in Credentia*, id est, secreto. Stat. Cadubrii cap. 3. pag. 54 : *Tertia (pars) sit accusantis, et teneatur in Credentia*. Correut. eorund. cap. 74 : *Tertia (pars) accusatoris, qui de Credentia teneatur*. Stat. Ferrar. ann. 1264. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 662 : *Et accusator habeatur in Credentia*, id est, nemini ejus nomen reveletur.

5. CREDENTIA. Fridericus II. Imp. lib. 2. de Arte venandi in Prologo : *Quædam (instrumenta) sunt in instruendo ipsas (aves rapaces) exire de manu et ad manum redire, ut id quod Fileria, seu Credentia dicitur, loyrum cum carnibus et sine carnibus, et alia cum quibus revocantur ad homines.*

6. CREDENTIA, Creditum, Italis *Credenza*, Gallis *Credit*, et *Creance*, ut in Consuetudine Pictavensi art. 79. Matthæus Paris ann. 1247 : *Et cum sacros apices Papalis mandati eminus dejurantes præcipue de Credentia pecuniæ, nom... sex millia videlicet marcarum ex Episcopatu suo exigebant.*

Credentiam, vel *Creditionem* habere dicebantur domini, jure quodam peculiari, in rebus præsertim ad vietum necessariis, quas emebant a subditis, quasve ab illis mutuo sumere iis fas erat, quæ *Creditio rationabilis* appellatur in Charta Communie Mellentensis, quod ea certis finibus coartaretur, nec obvia ac indefinita esset. Quippe in tabulis, seu potius pactis initis inter dominos et subditos, plerumque definitiebantur pecuniarum summæ ad quas creditio ista extenderetur. Charta ann. 1243. de Lege Landousiarum in Tabulario Foissinaensi : *Ditior nihil Credet communibus dominis, nisi panem, vinum aut carnes, et hæc usque ad 5. sol. mediocriter dives usque ad 3. sol. pauper usque ad 12. denarios. Du Pas in Familiis Britann. pag. 398. 500 : Guigueneus Archiepiscopus dedit Ruellano fratri suo... feuda 12. Militum, et masuras quas habet in burgo S. Mariæ, et Creditiones mille solidorum in Dolo.* [Charta Balduini Comitis Flandriæ pro Abbacia S.

Amandi ann. 1116. apud Miræum tom. 2. pag. 1346 : *Neque Creditionem ullam unde damnum aliquod homines Sancti sustineant, habeat, neque exactionem, quam vulgo Tolpri vocant.* Oecurrit in altera Charta ann. 1123. apud eund. Miræum tom. 1. pag. 373. in alia ann. 1158. ex Tabular. Majoris-Monasterii, in Charta Philippi Frane. Regis ann. 1187. de Consuetudinibus Lorriaci ex Archivis Archiepiscopi Senon. in Charta Comitis Mellenti tom. 4. Hist. Hareur. pag. 2173. etc.]

Interdum etiam res ipsæ designabantur, quas dominis mutuo sumere jus erat, quæ fere semper eæ fuere quæ ad victum sunt necessariae, ut panis, vinum, et carnes. Nam mutui datio consistit in his rebus, quæ pondere, numero et mensura consistunt, ut est in l. 2. D. de Rebus creditis. (12. 1.) Tabul. S. Dionysii de Capella, Ch. 17. et 23 : *Habebit quoque Creditionem in villa in pane et in carnibus et in omnibus aliis rebus venalibus usque ad 14. dies. In vino autem quod venditum fuerit, habebit Creditionem post 14. dies venditionis vini.* Lex Vervini ann. 1233. art. 26 : *Ditior nihil Credet domino nisi aut panem, aut vinum, aut carnes, et hæc usque ad 5. solidos : mediocris dives usque ad 3. solidos, pauper usque ad 15. den. nec plura, donec dominus ea solverit.* [Bulla Innocentii Papæ ann. 1249. in Archivo Castri Nannet. : *Malta etiam idem Comes sub Credentia recepit ab hominibus Ecclesiæ Nannetensis, videlicet in pane, vino, carnibus, et aliis comestibilibus et pannis.*] Vide Thomasserium pag. 239.

Rerum hereditarum pretii exsolvendi tempus ipsis interdum tabulis præfinitum erat. Charta anni 1145. in Tabul. Episcop. Autissiod. : *Credentiam habet Episcopus in omnibus victualibus 40. diebus, et inde donec reddiderit, ab eis quibus debetur, nihil ei Credetur.* Consuetudo Lorriaci ann. 1187 : *Lorriaci autem habebimus Creditionem in cibis ad nostrum et Reginae opus ad dies 15. completos persolvendam.* Charta Libertatum Bellevillæ ann. 1233 : *Bellijocensis Dominus debet habere Credentiam in villa Bellevillæ per 14. dies.* Charta Libertatum villæ S. Laurentii super Barenjonem ann. 1234. art. 11 : *In villa autem sancti Laurentii habebimus Creditionem in cibis ad nostrum et uxoris nostræ opus ad dies 15. completos persolvendam.* Alia Ludovici Comitis Blesensis et Clarimontis pro villa Creduliensi ann. 1197 : *Creditionem in cibis meis et Comitissæ Credulii emendis ad tres menses habeo persolvendam.* Ita etiam in Charta Communie Suessionensis, [in Compendiensi,] et in alia ann. 1310. apud Duchesnium in Hist. Monmorene. pag. 339. [in Charta Guidonis Comitis Nivern. ann. 1231. apud D. Secousse tom. 3. Ordin. Reg. pag. 116.] Adde Perardum in Burgundicis pag. 274. 333. 529. Thomasserium in Consuetud. Biturie. lib. 1. cap. 58. 61. 65. 66. lib. 3. cap. 6. [Historiam Dalphin. tom. 1. pag. 123. col. 2. et pag. 126. col. 1. et Hist. Ecclesiæ Meld. tom. 2. pag. 657.] etc.

Interdum præterea dominis res ad vietum necessarias mutuo a subditis sumere lieuit, sed dato pignore, vel vadimonio præstito.

Charta Joannis II. Comitis Pontivi ann. 1184. pro Communia Abbatisvillæ cap. 16 : *Nec Credent mihi, neque alicui domivorum sine vadimonio, nisi ex propria voluntate nisi tale fuerit tenementum, cujus possessore certam summam domino suo ex debito Credere teneatur.* Charta Libertatum urbi Aussonæ ann. 1229. apud Claudium Jurain in Histor. urbis istius, et Chiffletium in Beatrice Cabilon. : *Li Courtilaige de la ville seront sehur en telle maniere que l'on n' peut riens prendre de par vous, si par achalage sont sans Creance, mais que par gaige rendant, tant que cils qui le veut, e ait son grantey, et qui se brisera, il le coustera 60. sols. A ceux qui vendent derraul, comme cil qui achètent pour revendre, avons nous 40. jours de Creance, en telle maniere que ce qui vendront les danrées, doivent avoir bon gaige en bonne seurreté : après les 40. jours cil qui auront les gaiges les pourront vendre sans toutes accusons, il ne sont payé.*

Rei creditæ et mutuo datæ pretium imponebant, ex conducto, viri selecti. Libertates MSS. villæ S. Desiderii in Campnia ann. 1228 : *In eodem villa habet dominus appretiationes escorum suarum sive eodem modo quo Comes Flandrensium habet in villa Ypræ, et expectabitur de debito sicut expectatur dictus Comes in dicta villa.* Charta Henrici D. Solliaci ann. 1301. p. Libertatibus oppidi des Ais in Biturigibus : *Credentiam meam habeo, et cibos meos uxoris meæ, ita quod tenebor pagare tribus mensibus in tribus mensibus, et de legitimis homines, sicut credam, in dicta villa bona fide eligam, qui per sacramentum suum cibos meos appreciabant.*

☞ Seligebantur etiam aliquando viri qui nomine Dominorum peterent Credentiam, sacramento prius præstito sese illa postulatione bona fide acturos esse. Ordinatio Gregorii X. Papæ ann. 1274. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 126. col. 1. *Archiepiscopus (Viennensis) auodo ce deputet ad petendam dictam Credentiam, qui ad sancta Dei Evangelia jurent, quod bona fide, sine dolo et exactione aliquâ juxta facultates hominum, petent Credentiam fieri de iis quæ exponuntur venalia, necessaria fuerint ad usum dicti Domini Archiepiscopi et sanorum, et quod elapso tempore ad solvendum, si non solverit dictus Dom. Archiep. non petent ab illis, quod si persolutum non fuerit, Credentiam, nec tenebuntur Credere; si vero certo tempore non solverint eisdem, non petent etiam ab aliis ejusdem negotiationis, sed vendunt merces consimiles, Credentiam quoque notandum) neque ipsi tenebuntur facere, donec dicto Creditori fuerit factum. Ordinautes et principientes, occasione seu timore hujus Credentiarum Dom. Archiepiscopo faciendæ, dicti homines nec aliquis eorum exposita venalia, vel alias essent vendituri non occultent, nec hoc vendere seu exponere ad vendendum prætermittant; et hoc volumus et præcipimus, quod jurent etiam, cum super iis fuerint requisiti a petentibus Credentiam juraturi.*

Quod si dominus jure credentiæ a te- retur, nec pretium rerum creditum

exsolveret, eo excidebat, donec satisfacisset. Tabularium Monasterii S. Sergii Andegav. fol. 143: *Tali convenientia, ut Credentiam habeat in burgo, sicut prius habuerat cum omnibus hominibus illius burgi, usquequo injuriam illis faciat: et si injuriam illis fecerit, perdat Credentiam, donec reddat; et postquam reddiderit, suam habeat sicuti prius Credentiam.* Pactum inter Clericos Ecclesiae Lugdunensis et Guigonem Comitem Forensensem ann. 1167: *Archiepiscopus et Comes communiter habent per totam civitatem, excepto claustrum, Credentiam in cibo et potu tantum, eo excepto quod ab extraneis vendendi causa defertur, ita tamen quater in anno Credentias persolvant. Si vero persolvere noluerint, Credentiam amittunt, quousque solverint.* Charta Communitatis Meldensis ann. 1170. in Tabulario Campaniae Thuano fol. 290: *Homines mihi de vine et vino et carnibus, et aliis victualibus de quo Meldis venero, et in crastino, si quando ibi fuero, Creditionem facient: et si infra 15. dies Credita non reddidero, nihil amplius mihi Credent, quousque iis debita persolvantur.* Charta Petri filii Regis Ludovici VI. ann. 1170. pro Montargiac: *Homines de Monteargo domino suo de rebus suis pro victu Creditionem per unum mensem faciant. Et si Praepositus Montisargi debitum suum non persolverit, dominus facta contestatione a Creditoribus illud infra mensem persolvi faciet.*

Denique adeo invaluerat jus istud Creditionis, ut pro ordinario et ab omnibus recepto haberetur: ita ut cum domini proditi suis immunitates ab consuetudinibus impertiebant, fere semper Creditionis immunitatem adjungerent. Charta Rulphi de Balgenciaco in Tabulario Vinpinensi fol. 193: *Et in dicto burgo, vel omnibus rebus ad jus Monachorum pertinentibus ipse per vim nihil faciet, nec nunquam suorum facere jubebit, aut consentiet, sed a nullo burgensium Creditionem queret, aut mutuum et hospitalitatem in rebus eorum, vel suorum, vel extraneorum.* Charta Libertatum Villae-francae apud Glandum: *Non hospitabitur ibi Archemulus, nec habebit ibi Credenzam, [seu Credensam, ut legit Thomasserus in Constitutionibus Bituric. pag. 227.]* Charta Communitatis Mcduntensis in Regesto Rerum Mannicarum signato P. ex Camera Computor. Paris.: *Ut qui in eadem permanent Communitate, ab omni talliata, iusta capione, Creditione, et universa inabili exactione sint liberi et immunes.* Vide Miræum in Diplomate Belgic. lib. 2. cap. 44. et Thomasserus in Consuetudinibus localibus Bituricensibus. cap. 29. [Historia Dalphin. tom. 2. pag. 593. initio.] **CREDITENSIA**, Eadem notione. Tabularium Morigniacense: *Creditensiam facere cogantur.* [*** In prima Glossarii editione legitur Creditantia.*]

CREDENTIA, dictus in Italia publicus cum conventus de rebus publicis debendi causa coactus. Quippe cum in civitatibus Consules essent qui curam Reipublicae gererent, litesque ac controversias inter eos dirimerent, siquando res majoris momenti agenda incumberet, ex singulis cum corporibus seligebantur, qui

consiliis istis publicis interessent, suasque in iis sententias rogati expromerent, quos inde *Credentarios* appellabant, quod in Secretorum Reipublicae partem adhiberentur, cum eorum fidei prudentiaeque publica negotia a contribulibus crederentur. Atque inde Sigonius lib. 7. de Regno Italiae ann. 995. *Credentiae nomine appellatos dixit reliquos cives, qui artes opificiae tractabant.* Charta Friderici I. Imp. ann. 1185. apud Puricellum in Ambrosiana Basilica pag. 1031. 1032: *Idem etiam sacramentum faciemus praestare Regem Henricum filium nostrum in anima sua, et parabola sua faciendum, ad terminum quem Consules Mediolani cum consilio Credentiae nobis dixerint.* [*** Vide Pertz. vol. Leg. 2. pag. 155. 156. 166. 174.*] Otto Morena in Hist. Rerum Laudensium pag. 5: *Quo sic peracto, praedicti Laudenses a Curia discedentes, Laudamque redeuntes, ac convocato Consilio consilio aliorumque Sapientum de Laude, qui Credentiam Consilium pararent, omnia quae ad Regem fecerint, per ordinem eis patefecerunt. Infra: Omnes Consules aliosque de Laude Sapientes qui de Credentia fuerant, ad se insimul venire praecipit.* Eadem Hist. pag. 109: *Qui cum venissent Laudam, et totam insimul Laudensium Credentiam habuissent, etc.* [Jacobus Auria lib. 10. Annal. Genuens. ann. 1282: *Creatum fuit de novo quoddam Consilium in Janua de hominibus xv. quod Credentia vocabatur... Ordinatum fuit etiam per Sapientes Credentiae, quod, etc.* Idem ann. 1290: *Ipsa etiam anno et mense fuit Januae Consilium celebratum... in quo ordinata est Credentia de novo, in qua homines xiv. tantum erant, quibus circa praedicta data est in omnibus potestas plenaria: quae Credentia statim armare fecit... unum galeonum. Sapientes a Credentia eligebantur, in Regiminibus Paduae ad ann. 1293. Concilium Credentiae populi, in Chronico Parmensi ad ann. 1292. Florentiae octoginta erant Credentiae Senatores, qui duodecim viris urbem administrantibus consilium conferebant.* Vide Jacob. Wilhel. Imhoff. in Genealogiis viginti illustrium in Italia familiarum,] et Felicem Osium in Notis ad Historiam Laudens. Otton. Morenae.

* Haec, quanquam post Sigonium aliosque Italicos scriptores, quos appellat Muratorius tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 660. non plus aequo patere monet vir eruditus, probatque ad Consilium, quod nunc secretum appellatur, restringendam esse genuinam vocis Credentiae iis in locis significationem: neque enim probabile est tot capitibus, maxime si quosvis artifices inter eos annumeres, secretiora reipublicae negotia commissa fuisse. Vide mox Credentierus.

CREDENTIARI, Ital. Credenzieri: de quibus supra. Regestum Privilegiorum civitatis Vercellarum ann. 1358: *Convocato et congregato generali consilio Credentiae communis Vercellarum, ad quam Credentiam interfuerunt centum Credentarii et ultra in dicto consilio.* Alia Charta: *Praedicti omnes Credentarii seu Consiliarii.*

CREDENDARI, in Consilio Ravennensi ann. 1311. can. 26: *Consiliarios vero, Credendarios et Praesidentes ipsi civitati, etc.*

CREDENZERII, in Charta Joannae Reginae Siciliae ann. 1378. apud Ughellum tom. 9. pag. 211. 213.

† **CREDENTIERII**, in Chronico Crenionensi apud Murator. tom. 7. col. 644.

* 8. **CREDENTIA**, Ital. Credenza, Experimentum, praegustatio. Paridis de Grassis Ceremon. capellar. Papal. MS.: *Hostiam unam ex tribus simul contactis, vidente pontifice, primo dat sacristae ad praegustandum pro Credentia De vino et aqua offerendis facit per sacristam, pontifice vidente, fieri Credentiam.*

† **CREDENTIARIUS**, Praegustator, qui Principis cibos praegustat, apud Goelenium in Lexico Philosoph. Vide Credentia 4.

* **CREDENTIERUS**, Qui est a secretis, Ital. Credenziere. Steph. de Infestura de Bello inter Sixtum IV. PP. et reg. Ferdin. ann. 1482. MS.: *Ignis dicti fulguris sparsus per dictum locum quosdam famulos dicti dom. cardinalis tetigit, adeo ut omnes putarent se esse mortuos; non tamen habuerunt aliquod malum, excepto Credentiero, qui adeo attonitus est relictus, ut videretur amens.*

* **CREDENZERIA**, Vectigalium seu tributorum locatio, conductio. Constit. Feder. reg. Sicil. cap. 32: *Jubenus quod Credenzerie et notariatus tonnariarum et dohanarum et aliarum gabellarum Siciliae concedantur et committantur tantum Siculis idoneis et sufficientibus.* Vide supra Credentia 3.

* **CREDENZERII**. Vide supra in Credentierii.

* **CREDENZINUS**, Abacus, Ital. Credenziera. Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 368: *Item Credenzinus unus cum corallis et linguis serpentum.* Vide Credentia 2.

† 1. **CREDERE**, sine praesenti pecunia vendere, Gall. Vendre à credit. Charta Wilboldi Abb. de Translatione villae Longiae ann. 1138. tom. 2. Ampliss. Collect. Marten. col. 108: *Qui vero carnes aut panem seu cervisiam vendent, Credent nobis XII. denarios, et venditor vini v. sol. ultra quos nobis Credere ex justitia non habebunt.* Vide Credentia 6.

* Croire, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 274: *Pour ce que icellui Michiel lui respondi que en verité il ne lui pooit ce Croire, et que paier lui convenoit aus gens à qui il devoit ce que lesdis complices et bastard avoient despendu.*

* 2. **CREDERE**, pro Concedere. Charta commun. Peron. ann. 1207. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 161. art. 18: *Credimus autem et volumus ut nullus ex communia Peronnae, vel res eorum, pro debito alterius arrestentur, de quo non fuerit debitor vel plegius.*

* 3. **CREDERE**, vox forensis, Confiteri. Lit. remiss. ann. 1343. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 512: *Primus est articulus, quod dicti rei (Joannes Saupin et Joannes ejus filius) et eorum quilibet sunt clerici et diu fuerunt et pro talibus se gesserunt et gerunt, et ita habiti sunt et reputati, et super hoc est publica vox et fama: Credit pater, Credit filius.... Item quod dicti rei et eorum quilibet in hoc homicidium perpetrarunt, qui*

tanquam homicidae sunt puniendi, et super hoc est publica vox et fama: non Credit pater, non Credit filius.

* 4. **CREDERE**, Timere, metueret, apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 13: *Quum nihil tale Crederetur.* Galli dicere-mus: *Comune on ne craignoit rien, ou comme on ne s'attendoit à rien de semblable.* Vide *Sperare* 2.

* 5. **CREDERE**, Desiderare. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Credidi, desideravi.*

† **CREDIBILES VIRI**, Viri probi et fide digni. Chartularium Monasterii Aquincinetensis fol. 38: *Coram duobus Scabinis, si in villa præsto sunt, sin autem coram duobus Credibilibus viris.* Vide *Credentes* 1.

* *Gens créables*, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordin. reg. Frane. pag. 681. art. 5. *Preudomes creables*, in aliis ann. 1290. apud Marten. tom. 1. Aneed. col. 1235. Vide infra *Creditivus* 2.

* **CREDIBILIS**, Credulus. Fragm. Hist. Brit. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 49: *Auditis autem vir Dei hujus tyranni locutionibus, omnis fallaciæ ignarus, et existimans hæc esse pro patriæ certitudine et gentis salute relata, omnino ei Credibilis extitit.*

† **CREDICIO**, ut *Creditio* superius in *Credentia* 6. Legitur in Charta Communiæ Divion. MS. et ap. Perardum in Burgundicis: *Credicio de pane et vino et aliis victualibus, etc.*

* **CREDITANCIA**, ut *Credentia*. 6. Creditum. Charta Phil. I. reg. Frane. ann. 1085. in Chartul. Maurigniac: *Quod si ad forum nostrum vendere vel emere venerint, nihil ab eis præter justam fori consuetudinem requiratur aut exigatur, Creditancias facere non cogantur.* Perperam *Creditencia* editum in *Credentia*, 6.

CREDITANTIA. Vide *Credentia* 6.

CREDITARIUS, Fidus, Joanni de Janua, *Consiliarius, vel Camerarius, cui secreta committuntur.* Fredegarius Scholasticus in Historia Francorum epitomata cap. 11: *Misit puerum Creditarium sibi cum media parte aurei, etc.* Fortunatus Pictavensis in Vita S. Radegundis cap. 8: *Curam domus committens Creditariis, etc.* Vita Ludovici Pii ann. 814: *Per universas regni sui partes fideles ac Creditarios a latere suo misit.* Vide Baronium ann. 259. num. 25. Πιστωρὺς vocant Græci. Acta SS. Sadothi Episcopi et socior. 20. Febr. Ἀρχωντες καὶ πιστωτοὶ: ubi de voeis notione nescio an reete conjicit vir doctissimus.

CREDITARIA, in Glossis Isidori, et apud Joann. de Janua, *Cameraria*. [Sed apud S. Bernardum in Charta mox laudanda *Creditaria* idem est quod *Creditio* seu *jus Creditiois*, de quo fusius in *Credentia* 6. *Creditariam habet Episcopus in omnibus victualibus quadraginta diebus; donec reddiderit, ab iis quibus debetur, nihil ei creditur.*]

CREDITARIUS, Alia, ut videtur, notione. Charta S. Bernardi Abbatis Clarevallensis ann. 1145. in Tabulario Ecclesiæ Antisiodor.: *De illis qui pisces vendunt, Comes habebit quatuor Creditarios, in quibus Episcopus nihil accipiet. Ubi creditarii sunt, aut viri fidi et amici, aut piscarii propolæ, qui Comiti*

solli, non vero Episcopo pisces sub ere diti fide dare tenebantur.

* **CREDITIO**, Jus civitatis, vel bonum nomen. Libert. Peron. ann. 1207. tom. 5. Ordin. reg. Frane. pag. 160. art. 16: *Major debet super hoc militem convenire ut burgensi debitum reddat, aut communionem villæ, Creditioem et vicinagium interdicere.* Vide alia notione in *Credentia* 6.

† **CREDITIO**. Vide *Credentia* 6.

† 1. **CREDITIVUS**, Qui eredit. Epistola ann. 1401. inter Aneedota Martenii tom. 1. col. 1675: *Cui in dicendis supplicamus fidem dignetur adhibere Creditivam.* Sic etiam alibi, pro quo legitur in Epistola seq.: *Quatenus in referendis hac vice parte nostra fidem Credulam velitis adhibere.*

* 2. **CREDITIVUS**, Cui fides haberi debet. Chron. Mediolan. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 660: *Consules creditiæ sic dicti, quia erant viri Creditivi et fide digni.* Littera creditiva, Gall. *Lettre de créance*, in Cone. Constant. ann. 1415. sess. 4. apud Labb. Vide in *Credentia* 4. et supra *Credibiles*.

† **CREDITOR**, Curator, Cui creditur res aliqua administranda. Vita S. Germerii tom. 3. Maii. pag. 592: *Ex quibus unum Sanctus a sacris fontibus assumpsit, alium suæ rei Creditorem præfecit.* Notum est Creditorem Jurisconsultis cum esse qui dat mutuo, Gall. *Créancier*: quo sensu pluries occurrit supra in *Credentia* 6.

* *Créiteur* olim nostris, pro *Créancier*. Charta ann. 1292. ex Tabul. S. Joan. Laudun.: *Laquele somme d'argent est convertie... en paiement de plusieurs detes, esqueles nous et nostre commune devant dite estiemmes obligié à plusieurs Creditours.*

* **CREDITUM**, a Gallico *Crédit*, Auctoritas, gratia. Acta dissolut. matrim. Ludov. XII. ex Bibl. reg. fol. 150. vº: *Quidam Joannes Drouyn, servitor cameræ et falconnarius dicti regis Ludovici XI. qui habebat magnum Creditum erga ipsum.*

† **CREDITURUS**, pro *Credendus*. Concil. Pampilonense ann. 1023: *Concedo illa dominatui S. Salvatoris posthac Creditura pertinere.*

CREDITUS, Idem qui *Creditarius*, Fidus, cui creditur, et fides adhibetur, Gallis *Accredité*. Gloss. Græc. Lat.: Πιστος ὁ δεικνύς, *credibilis, fidelis*. Gregorius Turon. lib. 7. cap. 40: *Statimque misit Rex viros qui hæc deferre deberent, cum uno puero, quem valde Creditum Mummolus habens, hæc ei commendaverat.* Lib. 9. cap. 10: *Transmitte Abbates, et Creditos tuos, ut hæc quæ loquor, exponant.* Vita S. Eligii lib. 2. cap. 74: *Multos ex publica moneta misit solidos per Creditam personam.* Occurrit ibi supra semel. Capitulare de Villis cap. 5: *Misum bonum de familia nostra, aut alium hominem bene Creditum... dirigat.* [Acta SS. Junii tom. 1. pag. 771. de B. Gerardo: *Quedam honestæ vitæ, Credita et nobilis matrona.*]

CREDRA. Fragmentum Petronii: *Lana, Credræ, piper, lac gallinaceum, si quæsieris, invenies.*

1. **CREDULITAS**, Professio fidei Christianæ, vel potius fides ipsa: Gall. *Croyance*. S. Cyprianus Epist. 78: *Dum non desinis tractatibus tuis sacramenta occulta nudare, sic nos in fide facis crescere, et de sæculo*

homines ad Credulitatem accedere. Sedul. lib. 1. Paschalis operis cap. 22: *Hæc vera fides et firma Credulitas.* Rather. Veron. in Synodica ad Presbyteros: *Fides autem, id est, Credulitas Dei, etc.* A. eundem in Itinerario pag. 271. Anastas. in S. Urbano PP: *Hic sua traditione multum convertit ad baptismum et Credulitatem.* Idem in sancto Victore: *Christiana confessione Credulitatis clarificata.* Vita MS. Arnulphi Archiep. Turon.: *Discedens et confundebatur iniquitas, et gaudens accedebatur in Christo Credulitas.* Occurrit in Concilio Eliberitano can. 42. 44. a. Salvianum lib. 3. de Gubern. Dei, N. laum I. PP. in Resp. ad Bulgaros c. 1. Gennadium de Script. Eccl. in store Episcopo, Petrum Chrysologum scilicet. 159. Valerianum Cemeleniensem Epist. d. Monachos, Gregor. Turon. lib. 5. cap. 45. lib. 9. cap. 15. Theodulfus e. Ordine Baptismi cap. 7. et 8. Odon. niac. in Credulitate, Othlonum lib. 2. S. Bonifacii Mog. cap. 10. in Capitu Gregorii Magni PP. apud Canisium 1. 1. Antiq. lect. in Constit. Sicul. lib. 1. 1. apud Aimoinum lib. 1. Hist. Fr. 16. lib. 3. cap. 41. Saxonem Gram. lib. 14. Alanum lib. 6. Antieland. cap. Stephanum Eddium in S. Wilfrido cap. etc.

CREDULITAS. Apud Leidradum Episc. Lugd. lib. de Baptismo, cap. 5. in se i-tur de *Credulitate*; [et in veteri Expositione Officiorum divinarum, ad calcem r. Joan. Abrincensis de Offic. Eccl. pag. idem est quod Symbolum Apostolorum. Oratio Dominica et *Credulitas* et preces sequuntur pro minimis dicuntur peccati.

* 2. **CREDULITAS**, Fides data, i-posita. Charta ann. 1227. inter Præb. tom. 3. Hist. Occit. col. 321: *Ego cavellus D. G. vicecomes Biterrensis... mitto in bajulia et custodia ac protectio in bona fide et Credulitate tui D. R. Bernardi D. G. comitis Fuxensis... villam de Limoso, de etc.* Vide supra *Credentia* 4.

* 3. **CREDULITAS**, Mutuum, Gall. *Crédit*. Creditum. Charta fundat. priorat. U. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 563: *... vero panem et vinum, aut aliquid hujus vendiderint, consilio prioris et cum vadimoniis Credulitatem ei facient.* Vide *Credentia* 6.

* 4. **CREDULITAS**, Opinio, sententia, consilium. Charta ann. 1382. ex Bibl. Johannes de Basnalen miles, nuntius litteras Richardo regi Angliæ flexis presentavit, quibus litteris per regem visis et inspectis, dixit idem quod continebatur in ipsis litteris quod *Credulitas* dicenda ipsi regi ex parte ducis (Britanniæ).

* 1. **CREDULUS**, Cui fides habetur. Annal. Bertin. ad ann. 877. tom. 7. lect. Histor. Franc. pag. 124: *Caroli febre correptus pulverem bibit, quoniam nimium dilectus ac Credulus medicum Judæus, nomine Sedechias, transmissa potione a febre liberetur.* [* Apud num *Creditus*.] Vide supra *Creditum*.

** **CREDULUS**, Fidelis. Prudent. T. Annal. ad ann. 838. ap. Pertz. tom. 1. p.

pag. 431 : Tandem sacramento cum sibi
exine Credulis firmavit.

* 2. **CREDULUS**, Ex fide fervidus.
translat. S. Glodesind. tom. 6. Jul. pag.
7. col. 1 : Hæc mox ut limina ædis san-
te contigerant, virgine in sui auxilium
ecibus Credulis invocata, integerrimam
embris omnibus recuperaverunt salutem.

† **CREENTATA PALEA**. Janssonius in
ctario Glossarum Isid. : Quisquilæ, Fru-
ntorum purgamenta, vel palea Creentata.

† **CREENTUM**, Eadem, opinor, notione.
arta Guillelmi de Jociaco Episc. Autis-
d. et Arraudi Abb. Floriac. de Concor-

quam statuerunt inter Ecclesias S. Lau-
titi de Abbatia in Diocesi Autiss. et S.
arii Pictav. ann. 1178 : Controversia erat

per quibusdam consuetudinibus, quas Terri-
serviens S. Hilarii dicebat se habere debere
quibusdam villis prædictæ Ecclesiæ S. Lau-

ti, ... asserens, quod homines prædictarum
arum non habebant in nemore mortuo de
na usuarium, nisi messonem annuatim

arent, et Creentum suum facerent, id
s fortassis, Frumentum deterrerent et
garent, Creentum a frumento separan-

vel forte darent ei Creenta seu frumen-
um purgamenta. Nota est hæc præsta-
is species. Vide Crapinum et Crienta.

Idem mihi videtur quod Creantum in
ntare. Vide in hac voce.

† **CREHANTIA**. Vide supra Creantia.

† **CREISAMENTUM**, CREISENDARIUS. Vide
sementum.

† **CREISSIAMENTUM**, Accretio, incre-
ctum, Gall. Croissance : dicitur de silva
ia vel de arboribus junioribus. Charta

circ. 1200. ex Bibl. reg. cot. 19 :
et omnia libera dedi monachis et quæta

anibus, sicut divisa sunt omnia...
ossata, quæ facta sunt inter boscum
ram monachorum, in dono meo et Creis-

ento. Alia ejusd. ætatis ibid. : Ego Basi-
edi monachis et abbatie S. Marice de
o, in bosco meo de Glisolis, unum Creis-

antum ad grangiam monachorum de
ntis. Istud autem Creissiammentum va-
ri viam, quæ ducit ad maram de ponte

ari, et inde tendit hujus divisa Creissia-
er per maram de Rochetis usque in val-

ressement, eodem, ut videtur, sensu,
C. Phil. Pule. ann. 1298. qua Ludo-

comiti Ebroid. feuda aliaque assignat,
b. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 41.

sq. : Item les griages de la chastellerie
ullent, excepté les Cressemeus, qui se
ès fiez et ès arrefiez. Vide infra

resntia 4.
† **CRELHAT**. Necrologium Parthenonis
Pri de Casis : iv. Augusti ob. D. Pe-

estelatz, qui dedit Conventui unum
mixtum et unam Crelhat après lo

ro pitancia.
† **CELIACA**. Hist. Trevirensis tom. 12.
gii Acheriani pag. 245 : Ventris

exi quod Celiacam nuncupant, vexaba-
bed legendum Celiacam, καλιακήν,
non videt.

† **CEMA**. Papias : Opium, Crema vitium
etur, quoniam apud renas nascitur :
aem succus lassar, herbæ.

† **CEMA LACTIS**, Cremor, Gall. Creme.
Lidwinæ tom. 2. April. pag. 275 :
scitur quoque supradictis in emplastri

confectione Crema lactis, vel arvina de albis
anguillis. Vide Cremum.

* Inter præstationes feudales recensetur,
in Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris.
fol. 213. rº : Una Crema lactis, quam Guil-
lelmus vavassor debet.

* **CREMALE**, Cramillon, in Glossar.
Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 :
Aliud ex Cod. 7679 : Cremale, cremilliee.
Vida supra Crammale et Cravarius.

* **CREMALHERIA**, a Gallico Cremail-
lere. Ms. ann. 1379 : Item duæ Cremalheriæ
ferreæ. Vide Cremalleria. Hinc Cremasculus,
diminutivum.

† **CREMALLERIA**, Catena uncinata vel
lamina denticulata suspendendis in foco
lebetibus, Gall. Cremailliere vel Cremillere.

Recensio munitionum castri Sommeriæ
ann. 1260 : Item 50. forcipes, item quod-
dam englumen, item 1. Cremalleriam.

* **CREMASCLUS** et **CREMASCULUS**, Ea-
dem notione. Inquisit. ann. 1363. ex Cod.
reg. 5956. A. fol. 80. vº : Unum Crema-
sculum, unum cacabum, etc. Inventar. Ms.

ann. 1379 : Item unum Cremasculum, cum
quadam alia quantitate ferri.

† **CREMATESCENTES**, Diffinientes.
Papias MS. Forsitan est a Græco κρηματι-
ζειν, Rebus explicandis constituendisque
vacare.

† **CREMATIOSUS**, Pecuniosus. Glossar.
Sangerman. MS. num. 501. a Græco κρη-
ματα, Pecuniæ, facultates.

† **CREMATIUM**, pro Cermatium, ex Gr.
κρηματιον. Excerpta Pithœana : Crema-
tium, colibum, κρηματιον. Perperam apud
Isidorum, Crematum, collybum.

* **CREMATUS**, Destructus, dirutus.
[** Quidni Exustus?] EPISCOPIUM SUPE-
RIORUM TEMPORUM INJURIA CREMATUM,

in Inscript. 1498. apud Naldin. in Cho-
rograph. ecclesiast. civit. et diœc. Ju-
stinop. pag. 59. Nostris vero Cremer

et Cremir, Timere, metuere. Annal.
regni S. Ludov. edit. reg. pag. 171 : Sim-
ples et droituriers et Cremans Dieu, etc.

Ibid. pag. 173 : Douter et Cremier leur se-
gneur terrien, etc. Unde Cremor, pro

Crainte, Timor, Cremereux vel Cremen-
teux, Timidus, et Cremen-
teusement, Timide.

Annal. jam laudati pag. 274 : Il respondi-
rent aus gens le Roy et dirent, plus par Cre-
mor que par amour, etc. Vita ejusd. reg.

ibid. pag. 331 : Cil de ton conseil pourroient
estre Cremeteus de parler contre toi, etc.

Vita J. C. Ms. :
Venues sont à monument
Plorant et Cremeteusement ;
Car moult Cremoient les felons.

Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. Char-
toph. reg. ch. 326 : L'exposant qui est
simple laboureur et Cremereux homs, etc.

Cremeu autem et Cremu, Metuendus, per-
timescendus. Lit. remiss. ann. 1401. in
Reg. 156. ch. 427 : Perrin qui estoit homme

Cremeu, rigoureux et acquerans debas et rio-
tes. Lequel Nicaise estoit homme rioteux et
Cremu, in aliis ann. 1407. ex Reg. 161.

ch. 345.
† **CREMENSINUS**. Vide Carmesinus.

† **CREMENTUM**, Incrementum. Gloss.
veteres : Crementa, αὐξήσεις. Supplem. An-
tiquarii : Crementum, προσθήκη, Auctus.

Occurrit in Actis SS. Jan. tom. 1. pag. 111.

Martii tom. 3. pag. 564. in Computo ann-
1261. apud D. Brussel, de Usu feudorum

tom. 1. pag. 475. sed et apud Varronem
referente Nonio 2. 767. Tertullianum de

Resurr. carnis cap. 58. etc. Verum alia no-
tione sumitur, pro Fundo in Berntemi

Chronico Marienrod. apud Leibnitium
Scriptor. Brunswic. tom. 2. pag. 451 : Mi-
nistrabant de diversis ferculis, cerevisiis et de

vinis nostri Crementi, Gallice du vin de no-
stre Cru. Chartularium S. Vandreg. tom. 1.

pag. 214 : In quodam Cremento terre sito in
parrochia de Betteville... Actum an. D.

mcclxvi. Isidoro lib. 9. Orig. cap. 5 : Cre-
mentum est Semen masculi, unde animalium
et hominum corpora concipiuntur. Hinc

† **CREMENTUM**, Secundarium vectigal,
Gall. Surcens. Locus exstat in Cornetium.
Vide Census crescens.

* 2. **CREMENTUM**, Locatio seu traditio
pecoris sub augmenti habendi vel dividendi
conditione, ut infra Crescentia 3. Charta

ann. circ. 1080. ex Tabul. S. Albini Ande-
gav. : Si villanus de Mairono bestias suas
extra illam curtem pro aliquo profectu suo

duxerit, et infra unum annum et diem eas
reducerit, pedagium inde non dabit ; si au-
tem eas ad Crementum alicui dederit, die

quo abierint pedagium dabit : cum vero re-
dierint de Cremento, tantum pedagium da-
bit. Pactum ann. 1522. ex Tabul. S. Vict.

Massil. : Dictis hominibus non liceat aliquod
avere, nec animalia grossa nec minuta ad
medias restas et medium Crementum acci-
pere neque tenere. Vide Cressementum.

† **CREMENSINUS**. Vide Carmesinus.

* **CREMESINUS**, Coccineus, Ital. Cre-
misino, nostris Cramoisi, ut supra Cramoi-
sius. Ceremon. Rom. Ms. fol. 50. vº : Tum

quatuor nobiles portantes quatuor pilea ex
Cremesino super baculos quosdam, ad men-
suram trium palmorum ; hii scutiferi hono-
ris vocantur. Cramesino, in edito lib. 1.

cap. 1. Vide mox
* **CREMEXILE**, Coccus. Convent. Sao-
næ ann. 1526 : Granæ pulveris, granæ Cre-
mexilis, verdeti, brazilis, etc. Vide Crame-
sinum et infra Cremosinus.

† **CREMIA**. Ogerii Panis Annal. Genue-
ses lib. 4. ad annum 1211 : Et ut strata se-
curior iret, fecit fieri Potestas viam leva-
tam a Gavi usque Cremiam Montiscucelli.

An locus pendens seu præruptus a Græco
κρημνός ? Sed legendum esset Cremna, non
Cremia.

† **CREMISTA**, f. Possessio, a Græco
κρηματα, Bona, facultates. Litæ Præpo-
siti de Caldenborn pro Ecclesia Novioperis

ann. 1251. apud Ludewig. tom. 5. Reliq.
MSS. pag. 71 : Noverint universi, quod
cum Ecclesia nostra debitis augeretur, quan-

dam casam inter antiquas Cremistas Hallis
sitam... pro quatuor marcis et dimidia ven-
didimus et contulimus Ecclesiæ Novioperis.

[** Germ. Krämer, Mercator minutarius.
Vide Haltaus. col. 1128. vocibus Kram et
Kramer.]

† **CREMIUM**, a Cremare : siccamentum li-
gnorum vel frixorum in patella : et etiam
quod remanet in patella aridum de carnibus

post pinguedinem liquefactam, dicitur Cre-
mium, unde Propheta, Ossa mea sicut Cre-
mium aruerunt. Joan. de Janua. Passio

Sanetarum Hilariæ, Dignæ, etc. apud Velserum in Augusta Vindelicorum : *Inplete memoriam Cremiis, et siccis spinis, et claudite super eas ipsam memoriam, et ita demum ignem supponite : ut nulla ex eis evadat.* Odo de varia fortuna Ernesti Ducis Bavarie inter Aneidot. Marten. tom. 3. col. 356 :

Dux protinus ignem
Excutit seilice ex dura, quem vivere siceo
Efficiunt Cremio.

Sed et ipse Columella 12. 19 : *Levi primum igne, et tenuibus admodum lignis, quæ Cremio rustici appellant, fornacem incendimus.* Gloss. Græc. Lat. : *Φρύγανον, Cremium.* Papias MS. : *Cremium, Frixorium.*

* *Cremium, a cremando dicitur sacrificium, quod dicebatur holocaustum antiquitus, quia totaliter cremabatur. Item, Cremium dicitur, id quod de frixis carnibus, extracta pinguedine, aridum remanet in patella, in Gloss. Bibl. Mss. anonymi ex Bibl. reg. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 4120 : Cremium dicitur sacrificium; dicitur etiam Gallice Creton, quod fit ex carnibus assatis.*

† CREMNARIUM. Vide Crenkinarii.

* CREMOSINUS, ut supra Cremesinus. Inventar. monast. Cassin. ann. 1497. tom. 2. Hist. ejusd. pag. 599. col. 1 : *Planeta una de broccato Cremosino, cum tunicellis et pluviali.*

CREMUM, Cremor, nostris, Creme. Fortunatus lib. 11. Poem. 13 :

Aspexi digitos per lactea munera pressos,
Et stat picta manus heic ubi Crema rapis.

CREMUTIUM, Holocaustum, in Gloss. Isid. Joannes de Janua Cremium habet. [Martinius vult legi, Crematium, Hypocaustum.] [* Vide supra Cremium.]

† CRENELLUS, Pinna, Gall. Creneau. Locum vide in Bollium.

CRENKINARIUM, ut scribit Chapeavillus in Ernesto Episcopo Leodiensi cap. 14. dicuntur *Justitiæ ministri*, apud Leodienses; *Crenqueniens*, in Stylo Leodiensi cap. 12. art. 5. sic nuncupati ab arcubalista quam deferebant, quæ Kraenke Kiliano dicitur. Apud Froissartem 4. vol. cap. 77. Monstrelletum 3. vol. pag. 44. 59. et Comineus in Ludovico XI. cap. 11. *Crannequiniers* sunt milites arcubalista instructi, ut plurimum equites. De vocis origine egit Fauchetus lib. de Militia Francica, [et Menagius in Etymol. Gall.]

* Lit. remiss. ann. 1476. ex Reg. 204. Chartoph. reg. ch. 159 : *Michel de Comellanne Alement, lors Cranequinier de la compagnie, etc. Les arbalestriers ou Crennequiniers auront brigandine ou corsset comme les constilliers*, in Ordin. milit. Ms. Caroli ducis Burgund. ann. 1473. Perperam *Crevequiniers* apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 29. Lit. remiss. ann. 1420. in Reg. 172. ch. 33 : *Lequel Haquinet a chevauchié, tendu Grenequins et arbalestes à croq.* Aliæ ann. 1422. ibid. ch. 55 : *Icellu Bauduin prist une arbalestre, nommée Cranequin, et la monta. Bande ton Crennequin, qui est dire arbalestre à pié*, in aliis ejusd. ann. ch. 118. *Crenequin*, in Testam. Th. de Faily ann. 1473. ex Bibl. reg. : *Item a legné, donné et devisé à son frere Jehan de Faily son petit Grenequin fourny.*

† CREMNARIUM, Idem. Charta Hugonis Ducis Burgundie ann. 1104. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 236 : *Præcepit etiam et interdixit, ne quis venatorum suorum, vel Cremnarii sui, nec aliquis serviens ejus in Floriaco quæstum, nec violentiam faceret.*

† CRENTER vel CRENDER, Armorice Rotunditas seu Res corrotundata. Neerologium Abbatie de Daoulas Diocesis Kemperleg. : *Dedit nobis Claustralibus cyphum argenteum ponderis unius marchæ, vel Crenter, quod nullo modo potest alienari.* Germanis *Creuker* est libella argenti : quod melius huic loco convenit, quam notio Armoricana. *Marcha* seu bes est selibra Francica.

* CRENUM vel CRENUS, Munimentum crenis instructum. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 32. vº : *Item tenentur (habitantes Millani castri) claudere ipsum locum palo et Creno congruo, videlicet lissas et barbacanas et barreyras de guerra vicina.* Vide supra Cranellus.

† CREOPENSORIUM, vox ibrida a Græco Κρέας, Caro, et Latino pensorium a Pendere effiçto, Uncus ad suspendendum aptus. Busehius de Reformat. Monast. lib. 3. cap. 22 : *Ubi omnes illi Fratres inobedientes, funibus per colla eorum constrictis, in Creopensorio ad trabem pendebant, quidam mortui, alii extremum spiritum jam trahentes.*

CREPA, [pro Crypta, ut videtur, Fornix, Gall. *Voute* vel *Caveau*. Chronicon Erfordiense inter Vindemias Litter. Freder. Schönnat pag. 92 : *Hoc etiam anno (1226.) Norimberc in nuptiis Heinrici Regis rupta Crepa xxx. milites et xx. servi cadentes interierunt.*] Vide Repa.

* CREPALUS, Moredus, madidus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide Crepolus.

* CREPARE, Efflodere, eruere. Arest. parlam. Paris. ann. 1314. in Reg. Olim : *Robertus de Hamio argimer erat in saisina Crepandi et turbas faciendi in maresio de Hamio.*

CREPARE OCULUM, Phrasis Gallica, *Crever l'œil*. Oculum ita a capite avellere, ut exeundo crepet. *Excitere oculos* dixit Plautus, et Suetonius in Julio; *Oculos exculpere*, Terentius; *Eruere*, Valerius Max. lib. 3. cap. 2. *Effundere*, Ulpianus. Leges Henrici I. cap. 93 : *Si quis alii Crepet oculum, solvat ei 60. sol.* Vide *Abacinare*. Ital. *Crepare, rompersi, fendersi*. Virgil. lib. 5. *Æneid.* vers. 205 :

... Et acuto murice remi
Obnixi Crepure.

[Papiæ ad vocem *Decrepitus*, *Crepare loqui* est.]

CREPATIÆ, Morbus equinus, inter juncturam cruris et ungulam, ubi corium *rumpitur et caro ad similitudinem scabiei*, etc. apud Petrum de Crecentiis lib. 9. de Agricult. cap. 45. ubi vetus ejus Gallieus Interpres vertit *Crepace*.

CREPATURA, Ital. *Crepatura*, Fissura, rima. *Crepatura apostematis*, apud Constantinum Afric. lib. 5. de Morborum curat. cap. 4. *Creveure d'aposteme*. Magister Ægidius de Urinis :

Minetio fit pura venæ chilis ex Crepatura.

Charta ann. 1320. apud Julianum Saracenum in Histor. Anconit. pag. 162 : *Visa*

etiam *Crepatura, sive scissura aliorum murorum, etc.* Hinc forte emendandus Michæ Schotus lib. de Physionomia cap. 20. *Animalium quædam habent dentes in ore, et homo, canis, etc. quædam Scripaturam, non dentes, ut anser.* Legendum enim *Crepaturam*, id est, fissuram. [Miracula F. Gerlandi, tom. 3. Junii pag. 660 : *Passus est in genitalibus Crepaturam*; hoc est, Herniam. Legitur iterum hoc sensu tom. 3. April. pag. 987.] Vide *Criptura* [et *Cripido*.]

† CREPATUS, Ruptus hernia. Miracula B. Simonis Erem. August. April. tom. 1. pag. 819 : *Franciscus erat Crepatus, et virtute B. Simonis et meritis ejus liberatus es* Legitur iterum pag. 820. et 822.

CREPECTATOR. Vitalis Episcopi Oseensis, apud Hieron. Blancam in Comment. Rerum Aragon. : *Crepectatorum officium, quod Cambium appellatur.*

† CREPEDA, f. *Crepida*, Genus calamenti. Chartularium S. Vigoris de Cersio : *Remittimus unam minam de brasio Crepedas quas antecessores mei habere consueverant.*

CREPEDO, Rima. Kcellus in Miracula S. Joan. Beverlae. num. 8 : *Unde penitus defectis humoribus rimarum Crepedine cumcumque dehiscens, etc.* [Vide *Crepaturam* et *Cripido*.]

† CREPERE. [* *Spisare vel asperere*, in Glossar. ex Cod. reg. 7641.] Vide *Crepus*.

CREPEREGICUS. Fortunatus lib. Poem. in Ep. ad Felicem. Episcop. : *Eres exigeret, plausum Creperegico Oe Thirynthidu, cum Pindaro spirante, lassent.*

CREPERUS, vox antiqua, pro dubio. Papias : *Creperum, asperum, dubium, certum, inde et crepusculum.* *Creperere*, *sare*, *dubitare*. Utuntur Ausonius, Martianus Capella lib. 1. Symmachus Epistol. Ennodius lib. 2. Epistol. 20. Hepidarus lib. 1. de Vita S. Wiboradæ cap. 33. Rardus in Vita S. Adelardi cap. 9. Rardus Veron. in Vita S. Urmari cap. 1. Conradus de Fabaria de Casibus sancti Capite 19. etc.

* CREPESCERE. Pariag. inter reges monast. S. Andr. Avenion. ann. 1171. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 612. l. 1 : *In criminalibus (causis) quæ mortem membri mutilacionem de jure vel consuetudine patriæ Crepescunt, etc.* Corrupte *Crepeul* dubio; fortassis pro *requirunt*.

* 1. CREPIDA, Glarea res, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. *Crepon*, pro *Crepidatum*, in Chartul. sign. *Ezechiel Corradus* ann. 1421. fol. 95. vº : *Coverir et parer le grange de Waigny, avec le Crepe de ledite grange.*

** 2. CREPIDA, Placenta frixa, C. is. ap. Frischium in Nomenel. *Crepides* ap. al. in Onomast. Germ. *Krapfen*, placenta facta. Vide *Cripisenta*. ADEL.

† CREPIDES, Papiæ, *Pavimenta vel ut quidam dicunt Calciamenta*. Est *crepida* nominativus singularis *Crepis*; a Græco *κρηπίς*, pro quo Latini dixerunt *crepida*. Idem Papias in MS. Bituricensi *crepidi*, Tragica *calciamenta*, quibus

bantur dicturi in theatro alta voce, similes *Crepilibus*. Hii Calones dicuntur. Vide Isid. lib. 19. Orig. cap. 34.

† **1. CREPIDO**, Fissura. Vita S. Alferii tom. 2. SS. April. pag. 101 : *Cutis gingivæ dolentis crepuit, atque per illius vulnus Crepidinis emissæ putredine, et faciei tumorem perdidit et dentium dolorem*. Vide *Crepedo*.

* **2. CREPIDO**, Caverna ubi viæ conveniunt, in qua solent latitare pauperes et mendicare. Item, Summitas vel extremitas altaris in circuitu, dicebatur *Crepido* et ipsum propitiatorium : unde *Ezechielis* cap. 43. 14. *Et de sinu terræ usque ad Crepidinem novissimam, etc. id est, propitiatorium*. Gloss. Bibl. Mss. anonymi ex Bibl. reg. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Crepido, pié*. Vide Thes. Fabri in hac voce et infra *Crispido*.

* **3. CREPIDO** PESTIS, Tumor, tuber, leus pestiferum; cuius appellationis rationem docet Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 : *Crepita, Bosse, a crepo*. Icta S. Peregr. tom. 1. Aug. pag. 80. col. 1 : *Et quicumque mei memoriam habuerit sue grandines et nives, Crepidinem pestis, in quibuscumque tribulationibus me devote vocaverit, etc.*

* **4. CREPIDO**, Calceamenti genus, cuius liguæ tabellæ suppedales pluribus avis compingebantur, ut notant docti doctores, unde legendum putant *Crepida*. Cassio S. Faustæ tom. 6. Sept. pag. 146. l. 1 : *Adduxit clavarium cum mille clavis, clavavit ei caput, et frontem, et faciem, pectus, et tibias, et clavata est sicut Creplo militum*. Vide mox *Crepita*.

* **CREPIS**. Vide infra *Cripiscula*.

* **CREPITA**, pro *Crepida*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613 : *Crepita, genus calceamenti*. Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7684 : *Crepita, Heuse, quia crepitatur in ambulando*. Charta ann. 1223. ex Tabul. Major. monast. : *Cum domini de Monte Gerulsi a retrobris temporibus unam pelliciam et quasdam Crepitās habuissent a monachis Majoris monasterii Meduanæ morantibus, Gaufredus miles, dominus de Monte Gerulsi, quicquid juris in pellicia et in Crepitis præstantis habebat, ... in manu nostra resignavit*. Vide alia notione supra in *Crepido* 3.

CREPITUDO, [Fissura. Vita S. Dagonis tom. 2. April. pag. 444 : *Sepulchri viri Dei adeo est elevatum, quod fontem fundamenta corruerunt, et per quasdam Crepitudines interiora sepulcri patuerunt*.] Gariopontus lib. 3. Passionarii cap. 34. *Emanatio sanguinis, et venarum, et crepitudo et loco dolenti deducitur*. Cu crepant.

CREPITUS, Enterocelicus, ruptus, et laborans, Ital. *Crepato*. Inquisit. 1270. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 102 : *Bennatus de Portu Precolini, Ferrariensis diæccsis, iudicem dicere veritatem super infirmitate et liberatione filii sui Benvenuti, Et sacramento dixit, quod dictus ejus filius Crepitus erat et stetit sic detentus acriter illa infirmitate, quod vix se poterat movere, sex menses in spatio*. Vide *Crepatus*.

* **CREPIUS**, pro *Crebrus*, in Testamento circiter 690. apud Felibianum pag. 1. probat. Historiæ San-Dionysianæ.

CANGII GLOSS. — T. II.

CREPOLUS, *Madidus*, Papiæ. [* Vide supra *Crepalus*.]

† **CREPOR**, a *Crepe*. Gloss. Isid. : *Creporem ferri, sonum catenæ*.

* **CREPPA**, Fissura, rima. Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 19 : *Et si contigerit necessitate talem percussum incidi debere ob dictam percussionem, tunc percussus in faciem vel in caput, curiæ in xl. libris Pap. condemnatur; si vero oportet necessitate incidi de Creppa vel de osso, tunc condemnatur in lx. libris Pap.* Vide *Crepatura*.

* **CREPSEDRA**, pro *Clepsedra*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Crepesdra, Broche de tonel*. Vide *Clepsydra*.

* **CREPUDIA**, *Lo rompimento che se fa nel parto*. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide mox

* **CREPUDIUM** dicitur *Cunabulum*, a *crepando* dictum, quasi *Crepadium*; quia puer ibi jacens vagiendo *crepat, i. sonat*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 521. Aliud Lat. Gall. ex Cod. 7692 : *Crepudium, Bers*. Vide *Crepundia*.

† **CREPULUM**, Imber cum sono gravi ruens. Papias MS.

† **CREPUNDIA**, Monimenta, Γνωρίσματα τῶν ἐπιτάφων. Gloss. Lat. Græc. Proprie *Crepundia* dicuntur Delectamenta puerorum et etiam signa, quæ cum infantibus olim exponi solebant, unde possent agnosci, ut erant litteræ, annuli, etc. unde Plautus Rud. 4. 4. 125 : *Sunt Crepundia, ensiculus aureolus, securicula aurea, sicula argenteola, et duæ connexæ maniculæ, et sacula, et porculi, et bulla aurea*. Arnulphus Sagiens. Archidiaconus contra Girardum Engolism. Episc. apud Acherium Spicil. tom. 2. pag. 341 : *Quod dum pater insolentiam criminis divinitatisque contemptum civibus incredibile videtur, parturientis Abbatisse gemitus, et novi partus Crepundia fidem fecerunt*.

† **CREPUSCULASCERE**, Illucescere. Sidon. lib. 8. Epist. 3 : *Cum me defatigatum ab excubiis ad diversorium Crepusculascens hora revocavit*.

* **CREPUSCULUM**, *Ajournement vel asserement*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide *Assicurare* 1.

† **CREPUSUM**, ἐμψαῖ. Gloss. Lat. Gr. Uva acerba.

CRESAMENTUM, Augmentum : Gallis, *Accroissement*. Placitum Childeberti III. Reg. Fr. apud Mabillonium de Re diplomat. pag. 477 : *Interrogatum fuit ei, se ipsi genitur suos Ibbo quondam ipsa portione sua in supra scripto loco ordinio ipsius Hainoni Abbati per suo Cresamentum delegasset vel firmasset. Supra : Quicquid ibidem sua fuit possessio pro suo Cresamentum delegasse vel firmasse*.

† **1. CRESCENTIA**, Fructus in aliquo fundo crescentes, necnon etiam locus ubi crescant, et unde advehuntur; quem locum Galli dicimus, *Cru*. Sigillum Ludovici VI. Regis Franc. ann. 1124. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 684 : *Dono similiter et decimam annonæ meæ, et avenæ, et leguminum de Aquilina, et omnium Crescentiarum mearum, si quæ in ea fuerint factæ*. Pluries occurrit apud Rymer. ut tom. 12. pag. 7. col. 2 : *Mercandisas quascunque, de quacunque Crescentia, tam de bonis suis pro-*

pris, quam alterius cujuscunque. Pag. 81. col. 2 : *Pro aliis novis ejusdem Crescentiæ et patriæ cujus sunt veteres (lanæ.) Et pag. 166. col. 1 : De triginta et tribus doliis vini annuatim de Crescentiis partium Franciæ, Gasconiæ et Burdegaliæ in regnum Angliæ adducendis*.

* **2. CRESCENTIA**, Accretio, augmentum. Obituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 53. rº : *Procurator dictæ foundationis de redditibus dictæ capellæ debet Crescentiam luminaris ultra feriale*.

* **3. CRESCENTIA**, Locatio seu traditio pccoris sub augmenti habendi vel dividendi conditione, idem quod supra *Crementum* 2. Charta ann. 1188. ex Chartul. Cluniac. : *Si homo noster alicui bovem suum ad Crescentiam dederit, secundum quod emolumenti inde habuerit, de censu solvet*. Qua notione Baillier à croiz et à chatel nostri dixerunt. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 132 : *Un agneau que le suppliant avoit baillié en Croiz et en chatel à Guiot Choppart*. Aliæ ann. 1394. in Reg. 146. ch. 434 : *Comme le suppliant et son frere eussent pris à Croiz et en chastel deux buefs, etc.* Vide *Cressementum*.

* **4. CRESCENTIA**, Silva cædua, Gall. *Bois taillis*, ubi arbores crescunt. Charta Oliver. Abb. S. Remig. Senon. ann. 1311. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 127 : *Quæ sex vaccæ cum eorum sequentiis poterunt ire et depascere per totum dictum nemus et Crescentias seu scisuras dicti nemoris*. Vide supra *Creissamentum*.

1. CRESCERE. Prima Curia Generalis Catalaniæ sub Jacobo Rege Arag. ann. 1291. MS. : *Quod si aliquis fuerit reptatus de baudia, quod ille qui reptabit, non possit Crescere de divitiis parem, quem sibi voluerit dare : quod si ipsi fecerint, quod divitiæ sint sui et suorum in perpetuum, sic quod non possint renunciare ipse ante dominationem, vel postea*. Capituli lemma sic concipitur : *Qualiter ille qui reptat, potest Crescere parem, quem voluerit dare batayam*.

† **CRESCERE SE SUPER ALIQUEM**, apud Lobinellum in Historia Britan. tom. 2. pag. 324. est *Invadere res alienas*, Gall. *Empieter sur quelqu'un : Alter eorum super alterum se Crescere non poterit*.

* **2. CRESCERE**, *Cogere, tergere*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

* **3. CRESCERE**, Augere, Gall. *Accroître*. Erardi de Brena ann. 1222. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 322. col. 2 : *Hanc itaque valenciam debent dominus G. Valentiniensis episcopus et dominus Lambertus de Castellione minuere, vel approbare, aut Crescere, secundum quod expedire viderint*. Croicir, in Testam. Joan. II. ducis Brit. ann. 1304. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1189 : *Et vueil que mes executeurs.... puissent Croicir à ceux qui m'ont servi, se ils voient que bon soit*. Creistre, eadem notione. in Poemate de Rou Ms. :

Sa fille et Normendie, voiant touz, li donna,
De Flandres li vout Creistre : mes Rou li refusa,
Poure est, ce dit, la terre, ja planté n'i aura;
Bretaigne li requist, et li roiz li donna.

* **4. CRESCERE**, Oriri. Chart. ann. 1288. in Wenck. Histor. Hassiac. tom. 1. pag. 225. num. 214 : *Omne impedimentum, quod a*

nostris successoribus sive heredibus jam dictæ ecclesiæ suæ Crescere posset in posterum.

† **CRESCITIVUS**, *Celeriter crescens*. Onomasticon ad calcem tom. 1. SS. Junii.

* **CRESCITUDO**, idem quod supra *Crescentia* 4. Arest. Senat. Chamber. ann. 1492: *Albergas omnes et singulas Crescitudines seu augmentationes brotellorum, situatorum inter Indis fluvium.*

† **CRESERE**. Vide *Croisare*.

* **CRSPA**, vox Italica, Ruga, Gall. *Pli*, vestis ornamentum. Stat. Ferrar. ann. 1279. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 424: *De vestito bizelli..... cum tribus cusituris et Crispis, quatuor solidos Ferrarienses..... De gonellis dominarum frexatis cum gironibus et Crespis et butonis, octo solidos Ferrarienses.* Nostris vero *Crespinier*, Panni bombycini crispī et tenuis artifex. Lib. 1. statut. super artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 139. rº: *Quiconques veult estre Crespiniers à Paris de fil et de soie, c'est assavoir auvier de coiffes à dame, et toies à orilliers, et de paveillons que on met par dessus les autels, que on fait à l'aguille et au mestier, estre le puet.* Vide *Crispa*.

† **CRSELLÆ**, Ex herba, farina et oleo. Onomast. ad calcem tom. 7. SS. Maii. Vide *Crispellæ*.

* *Lagana*, Gall. *Beignets* vel *Gauffres*, quibusdam in provinciis *Crepes*, Ital. *Crespelli*. Vita B. Jacobi Venet. tom. 7. Maii pag. 469. col. 2: *Matrona quædam..... per nuntium requisivit, ut Crespellas ex herbis et farina commixtas, quas vulgo fritellas vocant, pro ejus prandio cum oleo præpararet.* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Bignet ou Crespe, Laganum Crespins*, eodem sensu, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. 4120: *Lapana*, (l. lagana) *Crepins*. Unde *Crepillon*, Cibus ex *crespellis* appellari videtur, in Lit. remiss. ann. 1399. ex Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 494: *Comme l'exposant eust esté à unes nocces avec plusieurs autres compaignons, lesquels se firent partis après ce qu'ilz orent esté au Crepillon tous ensemble, etc.* Vide *Crispellæ*.

* **CRSPIACA MONETA**. Vide infra in *Moneta Baronum*.

† **CRSPULUS**. Gloss. Græc. Lat.: ὀσπρῦλος, *Matutinus, Crespulus*. Melius legeretur *Crepusculus*.

* Ut in Cod. S. Germ. ubi: *Crepusculus, antelucanus*, ex Castigat. in utrumque Glossar.

† **CRESSA**. Instrum. novæ Gall. Christ. tom. 2. col. 433: *Sciant cuncti quod anno Incarnat. Domini M. CCC. LXIV. die XIV. mensis Sept. apud Abbatiam de Moysiæ. Cature. diocesis, in exitum magnæ Cressæ RR. in Christo Pater et Dominus Renundus de Salg, Dei gratia Patriarcha Antiochenus, etc.* In hanc vocem Editores: *Cressa* Nomen proprium loci, forsan desumptum a *Creta*, quæ ibi abundaret, aut ex qua locus esset conditus. A *creta* derivata est *Cressa* nota: *Cressa* ni careat pulchra dies nota, apud Horatium. Si legeretur *Crista*, explicatio esset facilis; nam censeretur hoc iuramentum, vel hæc recognitio data in exitum magnæ *Cressæ* sen *Cristæ*, id est circa exitum loci sublimis; nam *Cresta* et

Crista significant verticem montis vel collis. Facilis fuit lectio *Cressæ* pro *Crestæ*: quare ad hanc conjecturam lubens accedo.

CRSSEMENTUM, **CREISAMENTUM**, **CREISENDARIUM PORCI**. Rainardus Abbas Cisterciensis in Institut. Cisterciens. cap. 26: *Nullam cum secularibus societatem in pecoribus nutriendis, seu terris excolendis habere permittimus: videlicet dando vel accipiendo medietariam vel Cressementum.* Tabularium Monasterii S. Geminæ in diocesi Santonensi: *Cum Seguinus Beraldi charnagium peteret de porcis Creisendaris, quos Monachi S. Geminæ susceperunt ad Creisamentum.* Ubi *Creisamentum*, est id quod *Bail à croist* et à *chapel* nostri vocant, cum scilicet pecus datur, sed æstimatum, ita ut id in fructu et augmento habeatur quod pretium pecoris excedit, ut ait Raguellus. Proinde *Porci Creiseudarii* hic dicuntur, qui locati sunt sub hac augmenti conditione. Vide veterem Consuetudinem Bituricensem editam a Thomasserio cap. 87. [* Vide supra *Crescentia* 3.]

† **CRESSIMENTUM**, Accessio, appendix, Gall. *Dependance*. Fundatio Monasterii de Altaripa ann. 1137. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 311: *Priuo dedit... grangiam de Combis et Cressimentum circumquaque in campis, in nemore; item 24. jugera cultæ terræ apud Escuvillens, juratum quoque Dassel, etc.* Italis *Crescimento* est *Accretio*, augmentum, Gallis *Accroissement*.

CRESSO, Nasturtium, *Cresson*. Matth. Silvaticus: *Olus aquæ, id est, sensationes, vel Cressones.* [S. Wilhelmi Constitut. Hirs- aug. lib. 1. cap. 12: *Pro signo nasturtii, quod vulgariter Cresso dicitur, etc.*]

CRISONIUM, Eadem notione. Vita S. Amalbergæ: *Herbam, quam vulgo Crisonium vocant, circa irrigua Sennæ fluminis, etc.*

† 1. **CRESSONARIA**, Gall. *Cressoniere*, Locus ubi crescit *Cresso*. Charta Johannis Hamensium Domini ann. 1248. ex Tabulario Corbeciensi: *Ortos, prata et Cressonarias faciendo.* Vide mox

* 2. **CRESSONARIA**, **CRESSONNARIA**, Palus, lacus, stagnum, nostris etiam *Cressonniere*, vulgo *Mare*; quia ibi *Cresso* nascitur. Vide in hac voce. Charta ann. 1202. ex Chartul. S. Antherti Camerac. fol. 1: *Præterea quasdam aisantias, quas eadem ecclesia fecerat juxta vivarium nostrum in Cressonaria sua de Finchi.* Charta Bald. dom. de Wallaincourt ann. 1231. in Chartul. Mont. S. Mart. part. 1. ch. 89: *Dedi perpetuo possidendam illam terram, in qua fratres ecclesiæ meuoratae..... Cressorias (sic) ad opus suum extruxerunt juxta meas.* Insuper aquæ ductum, qui de meis *Cressonariis* pleno cursu dirivatur, quem dictorum fratrum *Cressonariis* (sic) necessarium esse scio, eisdem fratribus in elemosinam concessi. Alia A. abb. Fnsniac. ann. 1261: *Nos dicebamus eos exaltasse selusam vivarii sui de Laudousies, et fecisse quandam Cressonariam, et sic occupasse aisantias dictæ villæ communes.* Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 235. rº: *Pro terris feodatis xxiiij. solidi redditus, pro tribus Cressonnariis, iij. den. Une petite mare ou Cressonniere,* in Lit. remiss. ann. 1469. ex Reg. 197.

Chartoph. reg. ch. 86. Vide *Kersouaria*. * **CRESSONERIA**, Eodem intellectu. Charta vendit. majoriæ de Athicis ann. 1219. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 53. rº. col. 2: *Retinuit præterea (major) foragium, et quartam partem furui villæ et Cressoneriam suam.*

1. **CRESTA**. Visitatio Thesaurariæ S. Pauli London. ann. 1295. in Monastico Angl. tom. 3. pag. 309: *Morsus Willelmi de Ely argenteus, etc. Cresta ejusdem argentea cum triphorio exterius aureo, et lapillis insitis etc.* Habetur ibi pluries. Vide *Crista*.

* 2. **CRESTA**, Cujuslibet rei apex, ve superior pars. Inquisit. ann. 1363. in Cod. reg. 5956. A. fol. 82. rº: *Item domus juxta furnum et egredarium, quæ fuit dampnificata in Cresta parietis et in teguli.* *Crete*, Mons, collis, nisi sit Ager incultus circa domum rusticam, a Normannis *Cresta* dictus, in Charta ann. 1321. ex Reg. 61 Chartoph. reg. ch. 156: *Pour une Crete laquelle l'en li souloit rendre sis deniers de cens.* *Crestes* vero, virgæ seu ligna fastigii domus componendo apta, appellantur in Chartul. sign. Ezechiel Corb. ad ann. 1421 fol. 198. rº: *Pour un millier de verges de Creste, iij. solz Parisis.* Vide *Crista*.

* *Crester* vero nostri alias dixerunt pro vulgari hodierno *Peigner*, Male aliquem multare. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. ch. 754: *Je te Cresteraï si bien la teste que tu ne trouvas onques ribaut, qui si bien la te Crestat.*

* 3. **CRESTA**, Pinna muri, quæ fenestram quadratæ effigiem præfert, per quam milites jaculantur, vulgo *Creneau*, alias *Crestiau*. Charta ann. 1370. ex Tabul. Mass. *Pro portu mille lapidum in sua barca apud tatarum, ad faciendum Crestas per mur dicti portalis.* Alia ann. 1303. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 141: *Come pour la presente guerre... n'eussiens ledite ville enforchié, si comme murs et des Crestiaux de ledite ville faire, et pour faire voies et alées en les murs as Crestiaux, as tours et as fenses de ledite ville, etc.* Hinc *Crestus*, *Pinnatus*, *dentatus*, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 141: *Le suppliant fery icellui Jacque de la ville d'un plunçon Crestelé qu'il portoit, comme l'en fait communement au pays, qu'il est le pays de frontiere.* Neque aliud significat *Cretu*, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 189. ch. 354: *L'un des compaignons avoit ung espieu, l'autre ung Cretu.* Ung baston, appelé *Cretu*, in aliis ann. 1473. ex Reg. 195. ch. 915. Vide *Crestellus*.

* **CRESTACIO**, f. Fastigium, culmen. Vide supra *Cresta* 2. Chron. Joan. de Be-thamst. pag. 530: *Et circa undam factam domus istius expendisse fertur, deducit triacione, Crestacione, posicionemque Trullissatio, Gall. Crépissure.* Vide *Crépida*.

* **CRESTALLUS**. Comput. Ms. f. 1. Petri Insul. ann. 1321: *Item pro unostallo piugendo Parisius, etc.* Fort. *Trestallo*, tripedis species. Vide *Trestalus*.

† **CRESTATA**. Vide in *Crista*.

† **CRESTEGNUS**, Castaneus.

Crestegna, in Inventario ann. 1342. ex Archivo S. Victoris Massil. num. 38. Diœces. Din. Gall. *Coffre de Chataigner*.

† **CRESTO**, Caper, Gall. *Bouc*. Consuetud. Brageriaci art. 93 : *Boves, vaccas, oves, porcos, sues sive trogas, mutones, Crestones, capras, hedulos, etc.* Gallica versio : *Bœufs, vaches, brebis, pourceaux, truyes, moutons, Boucs, chevaux, etc.*

* *Creston*, in Foro Navar. tit. 28. art. 46. *Hædus*, Gall. *Cheveau*. *Cresta*, pro Porcello, ut videtur, in Consuet. Mss. villæ de *Buzet* ann. 1273. art. 41 : *Les senhors..... de ciascun porc, troya et Cresta au mazer reportadas à vendre, preneram les loms. Intra de capris et hædis agitur.*

* **CRETABOLINUS**. Chron. Asserii Mevens. ad ann. 817. ex Cod. reg. 6236 : *Pagani non segnius, Cretabolino more, totis viribus bellum perquirunt.* An Bohemorum et Selavorum irruptio intelligenda, de qua Annales Fuldenses ad hunc annum? Vide Lexic. Martin. v. *Crethi*, et mox *Cretina*.

CRETELLE, *Cletellæ*, vel *Clitellæ*, in Gloss. MS. Regio Cod. 1013. et Isidori.

1. **CRETICARE**, In crisin, ut vocant Medici, incidere, quam scite *passionis que naturæ conflictum* vocat Cælius Aulianus lib. 2. Acut. cap. 19. Philippus ystetensis Episcop. in Vita S. Willibaldi ap. 33 : *Eadem die Creticavimus, et brevi post in tempore, sanitati omnimode restituti sumus.* Thomas Cantipr. lib. 2. de Apib. ap. 54. num. 14 : *Tertia igitur die, digesta materia, Creticavit, et ad se rediit composentis.* Alexander Iatrosophista lib. 2. Passion. cap. 66 : *Cretica, id est, determinativa febrium. Creticos dies, ait Isidorus* ap. 4. Orig. cap. 9. *Medici vocant, quibus credo, ex iudicio infirmitatis illud nomen impositum est, quod judicent hominem, et sententia sua aut puniant aut liberent.*

2. **CRETICARE**, *Crocitare*. Vetus Gloss. tit. Gall. : *Creticare, Grailler à la maniere de corneille.*

† **CRETIFODINA**, Locus, ubi effoditur meta. Donatio anni 1294. Hist. Dalphin. tit. 2. pag. 74. col. 1 : *Cretifodinis, lapidinis, argenti fodinis, auri fodinis, etc.*

* **CRETINA**, Alluvio, exundatio, vulgo *Crete d'eau, débordement*, a veteri Gallico *Crete* et *Creture*, eadem notione; unde propteram infra *Cretiva* ex Rymero. Rediit Ebriacæ in Reg. 34. bis Chartoph. reg. tit. 2. fol. 106. rº. col. 2 : *Gesina molinorum per Cretinam aquæ eveniens, debet restaurari illi, qui tenet molendina.* Petum inter dom. et abb. de Longovillari ap. 1328. in Reg. 65. 2. ch. 4 : *Et se y a nries, ou Cretine d'yaue y venoit en cas pillous, li religieux le porroient torner à au entre leur dous portes pour leur domage eschiver.* Chron. S. Dion. lib. 4. cap. 6. om. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 254 : *En celle année (584.) fu si grant Crestines en Bourgoigne, que les yaues des flueves isrent hors des chanes.* Annal. regni S. Lov. ad ann. 1258. edit. reg. pag. 245 : *En cel an meismes plut tant et fut si grant Creures de yaues, etc.* Occurrit præterea in versione Gallica annorum circ. 500. In tit. Justin. *Quertine*, eadem significatio, in Charta ann. 1269. ex Lib. nig. ep. Carnot. : *S'il avenoit que ledit molin*

par Quertine d'aue, ou par feu, ou par tempeste, ou par autre quas d'aventure fust abatu, etc.

† **CRETIVA** AQUÆ, Abundatio aquarum, eluvio, Gall. *Creuë d'eau*, apud Rymer. tom. 10. pag. 244. col. 2 : *Volumus etiam quod, si contingeret quod dicti molendini feriant, sive jacerent propter Cretivam aquæ, vel propter defectum aquæ, etc.*

† **CRETURA**, Quod cribrando rejicitur. Pallad. lib. 1. de Re Rustica tit. 24. inter columbarum pabula refert *Triginta columbis volantibus diurni tres sextarii tricici sufficient, aut Creturæ.*

* **CRETUS**, Cribratus, cribro secretus, ex Gloss. ad Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 2. Passion. cap. 71 : *Fit etiam pultis staltica de pane Alexandrino trito et Creto, et sic cocto in pultes.* Vide *Cretura*.

* **CREVA**, pro *Greva*, Arena, sabulum, regio Parisiis nota, vulgo *Greve*. Charta ann. 1222. in Chartul. AD. S. Germ. Prat. fol. 60. vº : *Sufficientem redditum assignavit..... in quadam domo, sita in Creva, in censiva cellarii ecclesiæ nostræ.*

* **CREVARE**, a Gallico *Crever*, Crepare, rumpi. Mirac. Mss. Urbani PP. V : *Convalescere cepit de febre, et post illæ bossiæ, quas habebat, penitus Crevaverunt, et pristinae restitutus est sanitati.*

* **CREVASSERIUM**, Locus, a Gallico, ut videtur, *Crevasse*, Apertura, fissura, sic dictus. Charta ann. 1341. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 408 : *Usque ad rivum de las Trilhas et ultra usque ad Crevasserium regis extra remanens, et deinde usque ad capud rocarum.* Nisi legendum sit *Crenasserium*, quo significetur Munimentum crenis instructum. Vide supra *Crenum*.

CREVEDELLA, Mali seu pomi species, in Capitulari de Villis, cap. 70.

CREVENTIA, [Societas, Gall. *Association*.] Capitulare Radelchisi Principis Beneventani cap. 27 : *Si vero populus portionis meæ cum populo vestræ partis ierint per Creventiam in exercitu, quocumque, et quolibet modo occiderint vel apprehenderint vestros honoratos ac vassallos, etc.*

† **CREVESCERE**, pro *Crebrescere*, vel *Crescere*. Capitulare Arechis Principis Beneventi apud Murator. tom. 2. pag. 336. col. 1 : *Nonnulla flagitiorum veteres Jurisperiti, dum fieri posse non crederent, discernere præcavescentes, posteritati erronea relinquere vestigia : at nunc Crevescentibus malis, et fieri posse creduntur, et quod dictum nephas est, facta videntur.*

* **CREUSARE**, Cavare, fodere, Gall. *Creuser*; unde *Creusatio*, fodicatio. Comput. Ms. eocl. S. Egid. Abbavill. ann. 1386 : *Willelmo de Brach pro fossa, quam Creusavit in ecclesia ad mortem dominæ Mathildis, ij. den.* Pro Willelmo Louireh, qui aidavit in Creusatione dictæ fossæ, j. den.

† 1. **CREUTA**, Accretio, accessio, Gall. *Creuë*. Præceptum Johannis Franc. Regis ann. 1350. pro Magistris monetarum, tom. 2. Ordinat. pag. 336 : *Mandamus vobis ex causa, quatenus, visis presentibus literis, faciatis dare et solvi in omnibus et singulis monetagiis, ultra pretium quod datur ad præsens, septem solidos Turonenses de Creuta, pro qualibet marcha billoni, etc.*

* 2. **CREUTA**, Antrum, specus, seu tugurium subterraneum; unde nomen loci, de quo in Charta ann. 1280. ex Chartul. S. Vincent. Laudun. : *Item remanebit imperpetuum ecclesiæ S. Vincentii prædictæ justitia alta, media et bassa villæ des Creutes et totius territorii des Creutes, usque ad magnam viam per quam itur de Creutis versus villam, quæ dicitur Mons.* Vide *Crota* 2. 3. et *Cruta*.

† **CREWET**, Anglis *Urceolus*, Gall. *Burette*. Testamentum Rotherami Eborac. Episc. ann. 1498. in Libro nigro Scaccarii pag. 673 : *Item dedi collegio meo prædicto unum par Crewetts deauratum, et scribitur super eisdem Ihesus Christus.*

* **CREXENTUM**, Fermentum, quod farina fermento imbuta intumescat et crescat. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 72. vº : *Item qui levatum suum sive Crexentum vetabit casuariis, et qui recusabit accipere levatum factum in domo casuariorum, det solidos. v. Pap.*

† **CREYERA** vel **CREYERIS**, Navis species, eadem quæ *Craiera*. Charta Edwardi III. Regis Angl. apud Rymer. tom. 5. pag. 243 : *Volumus quod centum naves vocatæ Personseræ et Creyeris et aliæ minutæ naves... ad opus nostrum provideantur et arestantur.* [* Vide supra *Craiera*.]

* **CREYSSUA**, Accretio, incrementum. Charta ann. 1309 inter Instr. Hist. Lugdun. pag. 112 : *Quod dictus dominus Henricus de cætero non possit facere aliquam Creyssuam seu aliquod incrementum in dictis operatoris, in alia majori latitudine.* Vide supra *Crescentia* 2.

CRICIACIO, Creatio, vox Hispanica. At in Charta Aldegastri, filii Sylonis Regis Ovetensis ann. 781. apud Sandovallium, videtur sumi pro servis, quomodo *Creatures* appellamus, quos enutrivimus; Nutritii : *Damus siquidem nostras Criaciones, nominatas Saderno cum filiis et filiabus suis, Thomiro cum filiis et filiabus suis, et isti serviant Monasterio de sancta Maria, de Obona, in quantum et quale servitium ab Abbate vel Vicario hujus Monasterii eos vocaverint vel injungerint.*

* Academ. Hispan. in Diction. *Criacion* et *Crianza*, nutritio, nutritus. [* Vide *Creare*, 2. Hodie *Criado* Hispanis Famulus, minister. Vide S. Rosa de Viterbo in hac voce.]

† **CRIAFORA**, Clamor excitans ad irruendum in aliquem, Gall. *à courir sus* vel *à se jeter sur quelqu'un*, ad injiciendas manus in aliquem. Sententia lata contra Franciscum de Bardoneschia per Dom. Dalphinum ann. 1334 : *Si quis eum viderit vel sciverit infra jurisdictionem et terram nostram, ipsum debeat capere vivum vel mortuum et Curie nostræ præsentare, et si capere non poterit, vel ad eum capiendum se imbecillum vel non fortem reputaverit, raydam seu Criaforas faciat et moveat patriam contra eum pro eo, ut supra dictum est, capiendum.* [* Vide infra *Cridafora*.]

1. **CRILIAGIUM**. Charta Philippi Regis Franciæ ann. 1182. in Tabul. S. Dionysii : *Noverint universi... quoniam Guido Buticularius noster Silvanectensis, et Guido filius ejus fidei servienti nostro Rogero Picæ Cria- gium suum de Stampis dederunt, et ipsi et*

hæredibus suis libere et quiete in perpetuum possidendum concesserunt. Quia vere res hæc de feodo nostro est, et ad Buticulariam pertinet, nos ad petitionem utriusque partis prænominate donum stabile esse volumus, et præcipimus. Sed in Chartæ lemmate habetur griagium. Vide in hac voce [post Gruarius.]

* Vectigal, quod pro vini venalis proclamatione ejusque venditione buticulario Franciæ vel domino loci persolvebatur; salarium etiam præconi debitum: quo sensu intelligenda Charta Phil. reg. ann. 1182. supra laudata; male ergo in lemmate ejusdem habetur Griagium; quanquam Criagium ea notione occurrat, ut mox dicetur. Charta Buch. de Magduno ann. 1179. ex Chartul. Mieiac.: *Mensuram ad vinum vendendum debent accipere monachi, vel alii quicumque vinum in burgo vendere velint a serviente dom. Buecardi, qui tantum pro banno vel alia re mensuram negare vel contradicere poterit; sed tantum Criagium suum habebit.* Charta ann. 1276. in Chartul. Domus Dei Pontisarr.: *Dicebant nos debere sibi quasdam consuetudines, vulgariter nuncupatas havagium et Criagium, apud Pontisarram, ipsosque eorum prædecessores esse et fuisse in possessione vel quasi percipiendi prædictum havagium et Criagium, nomine annui redditus sibi a nobis debiti.* Alia vernacule scripta ibid. de eadem præstatione: *Sacheut tuit que comue content fust... d'un havage et d'un Bufetage de Pontoise, etc.* Idem proinde quod Bufetagium. Vide supra in hac voce. Assignatio dotalit. Joan. regin. Franc. ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 69: *Item pro Criagio vinorum Nicholao hostiario ad vitam suam donato, quatuor libras.* Charta ann. 1352. in Reg. 81. ch. 414: *Item Criagium de Virtuto, valoris sexaginta solidorum Paris. annui redditus.* Chartul. Latiniac. fol. 115: *Noverit posterorum successio Goibertum camerarium huic ecclesie post obitum suum uxorisque sue Criagium, quod tenebat, concessisse.* Criage, eadem acceptione, in Cb. Guill. de Veteri-ponte ann. 1289. ex Chartul. S. Joan. in valle: *Chacun tavernier de la devautdite terre S. Nicolas est tenu de nous rendre et poier chacun an, pour chacun tonneau que il vent en l'an, maille pour Criage, et nous sommes tenuz de faire crier leur vin à leur requeste.* Ordin. ann. 1415. ex Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1: *Item nul ne fera taverne ou vendra vin à détail en la ville de Paris sans mettre cerceau, afin que laditte ville ne puisse estre fraudée de ses droits, tant de celui dessusdit et de Criages et celerages, comme d'autres.* Vide Cridagium in Crida.

* 2. CRIAGIUM, f. pro Griagium. Vide in Gruarius 1. Jus, quod ratione officii gruario competit. Charta E. abbat. Paracl. ann. 1233. ex Chartul. Campan. fol. 393. col. 1: *Pro istis omnibus rebus superius nominatis et pro Criagio de Pruvino, quod erat nostrum, et sciendum quod idem comes retinet in illis lx. arpenta nemoris, totam justitiam et garenniam suam.* Reg. Phil. Aug. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 184: *Habet octavam partem Criagii de foresta de Celes.*

CRIANÇA, Hispt. Crianza, Urbanitas, comitas, morum suavitas. Testam. Alph. III. reg. ann. 1271. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 56: *Rogo reginam Beatricem uxorem meam pro Criança quam feci ei, et quia confido de ea plusquam de omnibus rebus mundi, etc.*

CRIARE, ex Gallico Crier: Per præconem publicare. Charta ann. 1221. apud Sammarthanos in Episcopis Cabilouens. n. 39: *Si Crietur pro communitate villæ, Criari debet assensu Episcopi.* [Charta Caroli M. ann. 779. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 225: *Nullus iudex publicus, nec ulla potestas ad causas audiendum, vel frida Criandum, aut fidejussorem tollendum... ibidem ingredi non debent.*]

CRIARIA, Officium eorum quos hodie Lutetiæ Parisiorum les Crieurs de corps et de vin dicunt. Charta Philippi Augusti Regis, in Regesto Herouvalliano: *Phil... Notum... quod nos mercatoribus nostris hansatis aquæ Parisius concedimus Criarias Parisius in perpetuum tenendas, in eo puncto quo Simon de Pissiac eo eas tenebat, et in eo puncto in quo eas postmodum tenebamus, et terram dieti Simonis quæ erat in firma Criariorum Paris. Mereatores autem poterunt clamatores ponere et amovere pro voluntate sua, et measuras ponere, etc. anno 1220.*

* CRIBARE, Crepare, rumpere. Comædia sine nomine aet. 1. sc. 1. ex Cod. reg. 8163: *Sterem Cribavit misera morbus.*

† CRIBELLATUS, Cribratus. Gall. Criblé. Vide locum in Plagella.

* CRIBELLUM, Cribrum. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Cribellum, Crible.*

* CRIBIARE, Cribrare. Stat. Vercell. lib. 3. pag. 73. rº: *Si receperit molinarius sive eoductor ad mæiuandum quartarouos sex ramos frumenti cumunalis, et bene Cribiati sive vallati, etc.*

CRIBLUS, [Cribrum. Gall. Crible.] Charta Edwardi II. Regis Angl. tom. 2. Monastici Anglic. pag. 424: *Vigenti solidis annuatim percipiendis de molendino... et 4. Criblis furine avenarum de molendino bladonico, etc.*

† CRIBRARIUS, Qui cribra conficit. Gloss. Græc. Lat.: Κριβραποιός, Cribrarius.

CRIBRIONES, In zala executores, ac ministri juridici, juxta Sambucum. Decreta Andreæ Regis Hung. cap. 24: *Comites jure Comitatus sui tantum fruuntur, cætera ad Regem pertinentia, scilicet Cribriones, tributa, boves et duas partes castrorum Rex obtineat.* Idem Decretum apud Raynaldum ann. 1232. num. 18. habet Ibriones.

† CRICA, ut Creca, Parvus portus. In portibus et Cricis, apud Rymerum tom. 11. pag. 511. col. 2.

CRICELLA, Avis species. Glossæ MSS. ad Alexandrum Iatrosophistam Cod. Reg. 1486: *Attagines, i. Cricellæ, quædam aves quæ vadunt juxta flumen.* Nos Crecerelles appellamus bos accipitres, quos Latini Tinnunculos vocant. Vide Julium Scaligerum in Arist. de Animal. pag. 250. et Salmasium ad Solinum pag. 340.

* CRICWARDIA, Justitiæ minister, vox Belgica. Charta Phil. comit. Flandr. pro libert. franci et castell. Brug. ex Cam.

Comput. Insul.: *Ex quo virsearua bannitur, et homo proloentoreu accipit, et in causam trahitur vel a Criedwardia, sive ab aliquo alio.... Post judicium seabinorum, si Criedwardia falcificare voluerit aliquem seabinorum, etc.* Idem videtur atque Crichouder, in Ch. ann. 1323: *Le bailli, leur Crichouder, ou autre official des comtes de Flandres, etc.*

1. CRIDA, Bannum, proclamatio quæ per præconem fit; Grida Italica, Gallis Cry public: [Crida quæ fiet, etc. in Conventionibus Caroli I. Andegav. Comitum Provinciae cum Massiliens. ann. 1257: *Præconisationes sive Cride, in Charta Philippi de Sanguineto ann. 1317. c. MS. D. Brunet. Vendere ad Cridam, in Litteris ann. 1319. apud de Lauriere tom. 2. Ordin. pag. 259. Injungere Cridas, in Processu ann. 1339. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 128. col. 2. Crida, in Consuetud. Mediolan. cap. 428. Crieria, in Præcepto Philippi Franc. Regis ann. 1274. tom. 2. Ordin. pag. 435.] Crie, in Charta 1314. apud Guiche nonum in Hist. Sabaudica pag. 147. Cride in Consuetudine Solensi tit. 29. art. 13. 19. et Baionensi tit. 15. art. 1. 6. [Crida in Edicto Caroli VI. Francorum Regis ann. 1413. art. 22.] Cridar Itali, Nos Crier. Quiritare deducit Scaliger ad Priap.*

† CRIDA PIGNORUM, Tributum a dominis locorum perceptum pro rebus hasposita venditis. Vide Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 374. nota K.

† CRIDAGIUM, Simili notione, seu tributum pro proclamatione vini venale exsolutum. Extenta jurium quæ levantur Comite Sabaudicæ apud S. Simphorianum de Auzone ann. 1309. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 97. col. 1: *Item habet Dominus villa S. Andreæ measuras vini et Cridagium et pedagium bestiarum portantium vinum venale per terram, etc.* Et pag. seq. col. 1: *Item de qualibet reyssellata vini expositioni in villa prædicta, levantur quatuor denarii; videlicet unus denarius pro Crida et tres denarii pro mensuris, etc.* V. ejusdem tomi pag. 77. sub finem. Illud appellatur Criage in antiquo Instrumento Gallico Tabularii Calensis pag. 1: *Item les mesures a blé et à vin sont l'Eglise, et le Criage du vin, et le miage a blé et des manz, etc.*

† CRIDARE, Clamare, proclamare, iis dictum, qui vendunt hasta publica. Regestum Parlamenti ann. 1491. a Baluzio Hist. Arvern. tom. 2. pag. 6: *Pro eadem bona Cridando et subhastando, etc.* Rursus occurrit apud Murrium tom. 8. col. 432. et 434.

† CRIDERE, Eadem notione legitur in Statutis Massil. lib. 1. cap. 39.

† CRIDIA, Proclamatio, ut Crida. Restum Parlamenti Tolosani pro Episcopo Albiensi ann. 1498. die 2. Martii: *Officiarii faciant Cridias et præconisationes in ipsa Civitate Albiæ.*

* 2. CRIDA, Conclamatio ad arma seu clamor publicus, quo edito, cives alie vicorum homines accurrere tenentur. Stat. Vercell. lib. 4. pag. 115. rº: *Item omnes homines civitatis et districtus larum teneantur ire ad Cridas et streit, quas audirent fieri alicubi in districtu er.*

llarum, occasione prædictorum baruderio-
m et prædonum, cum armis et sine armis,
cundum quod parati essent. Lit. Guill.
isc. Lingon. ann. 1348. tom. 3. Ordi-
t. reg. Franc. pag. 251 : *Et avec ce, se-
nt tenu les habitans de la ville de S. Loup
aler au Cri de Gurgé, avec les autres de
prevosté de ce leu. Consut. vet. Britan.
p. 148 : Tous et toutes doivent aller au
y communement, quant Cry de feu ou de
eurtre oyent. Vide infra Cridum.*

* **CRIDAFORA**, Eodem intellectu. Stat.
ontis-reg. pag. 245 : *Accusationibus factis
suum officium revertatur, nisi justam
usam haberet ægritudinis, vel citationis
tæ de eo coram curia, vel propter Cridam-
am, vel aliam evidentem causam et pro-
blem. Vide Biafora et Criafora.*

* 1. **CRIDARE**, Publico banno edicere,
r præconem publicare. Inquisit. ann.
68. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Baju-
tunc de Moreriis pro domino Barallo fecit
idari in pœna l. solidorum, quod nullus
aretur de dictis ovibus, et post cri-
m, etc. Chron. Estense ad ann. 1307.
ad Murator. tom. 15. Script. Ital. col.
33 : Tunc dom. Marchio Cridari fecit per
tum exercitum, quod omnes præparati es-
t, ut viriliter contra inimicos accederent.
Currit præterea apud eumd. tom. 16.
e. 874. in Hist. Lugdun. pag. 130. col.
2 et alibi passim. Vide Criare.*

* 2. **CRIDARE**, Clamare, vociferari,
Cl. Crier. Hist. Cortusior. lib. 2. apud
Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 800 :
*Ires ex ipsis venerant usque ad palatium
hibitionis dom. Canis Cridantes et dicentes :
bat populus Vicentiæ, et Canis de la
Sila penitus moriatur. Cridando alta voce :
riantur Gibellini, in Chron. Placent. ad
an. 1312. apud eumd. tom. 16. col. 489.
3. **CRIDARE FAME**, Fame interire,
casumi, panem clamare, quo fames ex-
patur, Gall. Crier à la faim. Chron. Mo-
det. apud Murator. tom. 12. Script. Ital.
e. 1153 : *Patet ipsos crudeles fuisse, quia
carceratos nunquam dimittebant exire et
inuitos in carceribus crudeli fame perire
serunt; et gaudebant et ridebant audiendo
carceratos fame Cridare.**

* **CRIDATIO**, Proclamatio, edictum pu-
licum; Cry, pro Jure banna indicendi, in
Libert. villæ de Tannay ann. 1352. tom. 6.
Clinat. reg. Franc. pag. 63. art. 14.
Charta pro Archiep. et capit. Lugdun. ann.
116. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch.
37 : *Proclamationes et Cridationes, quæ
fuit et hactenus fieri consueverunt in dicta
citate, etc. Crieour et Crye, præco, cujus
dicium Criage appellabant. Charta ann.
103. in Reg. feud. comitat. Pictav. ex
Cn. Comput. Paris. fol. 91. rº : Jehan
Cant Crye de Gençay, ... à cause de mon
oçe de Criage, ay et tiens sur le
peurté de S. Maurice de Gençay huit deniers
arente, pour appeller et faire venir les gens
a service de saint église le Jeudi, le Ven-
adi et le Samedi de la semaine sainte.
An sur le cure de Nostre-Dame de Gençay
pr semblable cause, huit deniers. Unde
Cde, pro Cude, legendum opinor, in Li-
lit. villæ de Peyrusse ann. 1368. tom. 5.
Clinat. reg. Franc. pag. 705. art. 8 : *Pour-
ut (les consuls) crier et faire crier par la**

*Cude (le Cride) de ladicte ville de leur pro-
pre auctorité les choses et causes ap-
partenantes à leur consulat. Ita et Cride seu
Cride pro Crude, Libert. Montis-olivi ann.
1312. tom. 7. earumd. Ordinat. pag. 508.
art. 68 : Quod nullus bladum revendi-
tor..... sit ausus emere bladum, cujuscum-
que conditionis bladum sit, revendendi causa
vel coquendi, nisi Crude et consulum licen-
tia vel assensu, dum frumenti ultra quindecim
solidos valuerit sestarium. Le Roman
de Robert le Diable MS :*

Lors sont mandé li Cricours,
Et li maistre deviseours,
Chou qu'il doit crier li aprendent.

* **CRIDUM**, Inclamatio, dum crimen
aliquod capitale perpetratur, nostris Cri.
Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Char-
toph. reg. ch. 68 : *Oportuit quod dictus
Chartrotus, timens hostium suum frangi,
moveret Cridum contra defunctum et suos
complices. Vide supra Crida 2.*

* **CRIEIA**, Querimonia adversus ali-
quem clamoribus publicis significata, in-
clamatio. Arest. parlam. Paris. ann. 1278.
in Reg. 2. Olim fol. 40. vº : *Burgenses Ca-
domenses, qui conspiraverant in præpositos,
et qui procuraverant Crieiam fieri in adventu
domini regis contra ipsos, et etiam in reditu
suo de Cæsarisburgo, condemnati etc. Faire
critee, pro Designare, Gall. Indiquer, in
Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 122. Char-
toph. reg. ch. 337 : *Philppot..... prist un
baston à terre, qui ilec estoit gisant, et qui
faisoit Critee et passe de leur jeu, etc. An
inde Criqueur dicitur ejusmodi baculus, in
aliis Lit. ann. 1478. ex Reg. 205. ch. 189 :
Le suppliant arriva en ung lieu où on jouait
à la boulle, près d'une atache ou Criqueur.**

¶ **CRIENTA**, Inquisitio anni 1220. Hist.
Dolphin. tom. 1. pag. 129. col. 1 : *Item
Dom. Comes habet apud Avalonem in domi-
nico 1. Corvatan ad Capellam Albam con-
tinentem 18. jornalial terre, in quibus
Mistralles capiunt 4. gerbas, et Crientas et
solagiun. Adnotat eruditus Auctor Crientas
dici pro Carrientas; sed quid sunt Car-
rientæ? Retinerem Crientas, quas idem
puto, quod supra Creentum. [* Eadem no-
tione qua mox*

* **CRIENTIA**, Idem quod supra Cario,
jus nempe quod illi competebat, qui ex
officio decimam carro vehebat, frumentum
nempe quod de manipulis excidebat vel
excutebatur, Crien appellatum in Ch. ann.
1330. ex Chartul. S. Mart. Pontisar. fol.
35. vº : *Comme Pierres Dardel et Jehannin
Dardel.... disoient qu'eulz et leurs prédéces-
seurs eussent ou aient accoustumé et de lonc
temps à prendre, à avoir et à recevoir les
trois partis du Crien, qui estoit fait du grain
venant à la grange dimeresse du terrouoir
de Menouville, duquel grain l'en eust acou-
stumé à faire Crien; lequel Crien les gens
desdiz escuiers eussent fait ou fesoient aucune
foys outrages et en excessive quantité ame-
nuisant les parties de le disme, etc. Charta
Will. Norman. ducis ann. 1042. in Reg.
153. Chartoph. reg. ch. 542 : *Addo iusuper
Crientiis unam salinam, et ligna in luco meo
sufficenter ad incendium ejus. Alia Henr.
reg. Angl. pro monast. de Exaquio in Reg.
64. ch. 161 : Ex dono Willelmi de Mercheyo
mensuram pautof in Crientiis. Crinchon,**

Arista vulgo Barbe, in Charta ann. 1358.
ex Reg. 90. ch. 157 : *Le bled bien vané et
appareillé de paille et de Crinchon. Vide su-
pra Crapinum.*

¶ **CRIERIA**. Vide Crida.

¶ **CRIFIA**. Vide Cryphia.

CRIGNUM, Panis vel cihus qui fit ex
tribus partibus farinæ, hordei grossi, et
una parte subtili. Matthæus Silvatic.

* **CRILIS**, CRILUS, an Cribrum, Gall.
Crible? Reg. episc. Nivern. ann. 1287 :
*Item quilibet qui vendit archas vannæ scilicet,
situlos, tinas, Criles, bussellos, debet
in festo S. Cirici ij. denarios, excepto quod
venditor Crilorum non debet nisi unum dena-
rium. Vide Criblus.*

¶ **CRIMINALITAS**, Crimen capitale.
Vide Civilitas, Muleta pecuniaria.

* Lit. ann. 1383. inter Probat. tom. 3.
Hist. Nem. pag. 57. col. 2 : *Criminalitatem
hujusmodi in civilitatem penitus converten-
tes, abolendo; tollendo prorsus omnem cri-
minis maculam atque notam. Criesme, pro
Crime, in Annal. regni S. Ludov. edit. reg.
pag. 194. Criminel, Funestas, in Lit. re-
miss. ann. 1482. ex Reg. 206. Chartoph.
reg. ch. 906 : *Lequel Sombret estoit fort et
puissant, dangereux et Criminel de la main.
Vulgo dicimus, Qui a la main malheureuse.**

* **CRIMINARE**, Crimen alicui impingere,
de crimine accusare, apud Matthæum Paris
ann. 1251 : *Miles super hoc Criminatus
attachiatur. [Concil. Legion. ann. 1012.
can. 15 : Et si jurare noluerit ex parte
Regis, Criminatus habeat licentiam jurandi.]*

CRIMINOSUS, Reus. Auxilius de causa
Formosi : *Quidam itaque Presbyter, ut puta
heri baptizavit, et ipse Criminosus, etc.
[Occurrit alibi non semel.]*

¶ **CRIMINOSUM CRIMEN**, Gravius deli-
ctum, in Statutis Augerii II. Ep. Conscr.
MSS. ann. 1280.

* **CRIMOR**, La longeza de li capilli. Glos-
sar. Lat. Ital. MS.

CRINALE, Cercus instar plicæ, seu
Crinium complicatorum, cujus passim usus
in Cracoviensi Ecclesia in Processionibus
publicis. Occurrit in Vita S. Stanislai
Canonici Regularis Lateranensis.

¶ **CRINALE**, Discerniculum seu Acus
comatoria. Odo de varia fortuna Ernesti
Bavariæ Ducis inter Anecdota Martenii
tom. 3. col. 345 :

..... Subcitrinos Crinale capillos

Crispat, et inserto nexus castigat in auro.

Agitur de virgine. Apuleius dixit, *Crinalis
acus*; Ovidius vero, *Curvum Crinale*.

** **CRINALIS IGNIS**, Cometæ stellæ scilicet,
quam *crinitam* dixit Suetonius in Cæ-
sar. cap. 88. Reinard. Vulp. lih. 2. vers. 370 :

Stella minax subito, mutandis regibus index

Crinali visus occupat Igne meos.

¶ **CRINARIUM**, f. Idem quod *Crinile*,
Sertum. Narrat Anonymus in Libello de
Vita S. Beregisi, apud Mabillonium in
Actis SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag.
294. sanctum Abbatem Pippini indignatio-
nem incurrisse, eo quod, cum quondam
in Ecclesia solus Crinari ornamentum
gestaret, nec deponere vellet Pippinus,
ipsum ad osculum admittere noluit.

CRINES. Punire in cute et Crinibus, in
Speculo Saxon. lib. 2. art. 13. § 1. *Crinis
et cutis tormentis subjici, art. 28. § 3. Ad*

cutem et Crines condemnari, lib. 3. art. 3. § 1. *Demereri cutim et Crines*, in Wichbild Magdeburgensi art. 19. § 1. art. 44. § 1. art. 96. *Cute et capillis privari*, in Chron. Laurisham. pag. 74. 75. *Cutem et capillos amittere*, in Lege familiæ Burchardi Episc. Wormaciensis. Vide *Decalvatio*, *Corium* et *Cutis*. [* Grimm. Antiq. Jur. pag. 702.]

CRINES LIBIDINOSE VIRGINI DETRAHERE, in Lege Bajwar. tit. 7. § 5. Quibus ad amoris incitamentum malis artibus uti solent.

CRINES MULIERI INGENUÆ CAPULARE, in Lege Burgund. addit. 1. tit. 5. Vide *Capilli*.

* CRINE nostris, Coma, capillus, vulgo *Chevelure*, Vita J. C. MS :

Andoï estoient vieilles gens,
Cascuns avoient plus de cent ans,
Plus avoient blanche la Crine
Que flours de lis, ne pias d'ermine.

† CRINEUM, f. pro *Scrinium*, Arca in quares asservantur pretiosiores. Chronicon Comodoliac. inter Fragg. Hist. Stephanotii MSS. tom. 2 : *Hic jacet in ipso vase corpus S. Juniani, in quo sepelivit eum Roricus Episcopus; Rainaldus vero Petragoric Episcopus, qui meruit Martyr fieri, collegit eum in Crineis ligneis infra vas repositis.*

CRINILE, Sertum. Albertus Argentiniensis in Chr. pag. 114 : *Prudentibus autem illis cum Rege ejusque filiis, Rex cuilibet filiorum et Joanni Duci unum Crinile rosarum posuit super caput.* [Processus de SS. Virg. Eichsellen. tom. 3. Junii pag. 136 : *Quoddam Crinile sive sertum, quod S. Christiana in capite suo sancto, dum vixit, tulisse et habuisse dicitur.*]

CRINILE nuptarum virginum, pro quo eis reformationem dotis non habentibus solvuntur marcæ 30. (marito mortuo) aut possessio, ubi 3. marcarum sit proventus : nam indotatæ mulieri 30. marcæ solvuntur, ex Consuetud. terræ Cracoviensis.

* Consuetudinis hic laudatæ verba sic leguntur inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 326 : *De Crinili nuptarum virginum. Item dum aliquis copulat sibi matrimonialiter virginem seu puellam, et privatur vita non reformans eidem uxori, extunc talis uxor accipiet pro Crinili marcas triginta, aut possessionem, ubi trium marcarum esset proventus, habebit tamdiu donec sibi persolvetur Crinile, tenendam.*

† CRINIOSUS, Crinitus. Vita S. Columbæ Abb. tom. 2. Junii pag. 232 : *Quendam Crinosum ignem globum et valde luminosum de vertice S. Columbæ... sursum ascendentem vidit.*

* CRINIRE, *τριχουσαι*, in Gloss. Lat. Gr. Statius lib. 4. Thebaid. v. 217 :

Fronde Crinitur cassis oliva.

Ubi vetus Scholiastes : *Ut habeat olivæ folia pro crinibus.*

* CRINIS, Fons, depravate a Gr. *κρουνός*, ut notat D. Falconet. Utitur Aethicus, ut videre est apud Reines. Var. Lection. lib. 1. cap. 13. pag. 46. quicquid obstrepat Rivinus in Epimetro suo Hallucinat. Reinesii.

CRINISATUS, Ex crinibus factus vel natus. Sidon. Carmine 22 :

Hic Crinisatas jungebat Pegasus alas.

Vide Sirmondi Notas.

* CRINITA, Pulchros cincinnos habens.

Gloss. Lat. Gr. : *Crinita*, *ἐμπλόκωτος*. Vide *Criniti*.

* CRINITÆ, Hæretici, de quibus ita Monachus Cisterc. in Chron. ab ann. 1107. ad ann. 1430. ex Cod. reg. 5950 : *Anno Domini 1146. hæresis Crinitarum intra Britanniam pullulat, cujus princeps fuit quidam Crinus nomine, qui se filium Dei nominabat, et quamvis esset idiota, de divinis tamen disputabat, absque sacris ordinibus missam celebrabat, episcopos et archiepiscopos ordinabat, et alia multa execrabilia perpetrabat... Anno Domini 1148. Remis a Papa Eugenio concilium celebratur,..... in quo Crinus hæreticus condemnatus est. Sed impetrata impunitate membrorum in carcerem relegatus est, et ibi non multo post mortuus.*

CRINITI, CRINOSI, *Εμπλόκωτοι*, in Glossis Gr. Lat. apud Francos Reges dicti, et præcipui ex nobilitate, quod iis solis crines promittere liceret. *Merovingi*, seu *Criniti*, in Chron. Andrensi pag. 338. Lex Salica tit. 26. § 1 : *Si quis puerum infra 12. annos Crinitum, sive incrinatum occiderit.* § 2. *Si quis puerum Crinitum, sine voluntate parentum totonderit.* Decretio Childeberti Regis § 2 : *Ut nullus de Crinosis incestum usum sibi societ conjugio.* Vide Stephanum Baluzium ad hunc locum. Chronicon Moissiacense : *Ille dedit eis consilium, ut eligerent Faramundum,.... et levarent eum in Regem super se ex genere Priami Crinitum.* Ado Viennensis in Chronico, ubi de Chlodione : *Abhinc Franci in finibus Thoringorum habitantes, Crinitos Reges habere cœperunt.* Avitus Viennensis Epist. ad Clodovechium Regem : *Cum sub casside Crines nutritos salutaris galea sacræ unctionis indueret.* Gregorius Turon. lib. 6. cap. 24 : *Hic cum natus esset in Gallia, et diligenti cura nutritus, (ut Regum istorum mos est) Crinium flagellis per terga demissis, etc.* Vide Aimoinum lib. 3. cap. 61. Idem Gregorius lib. 8. cap. 10 : *Sed cum ignorarem quisnam esset, a Cæsarie proluxa cognovi Chlodoveum esse.* Et mox : *Una tantum pars capillorum quæ subter fuerat, jam defluerat; alia vero cum ipsis Crinium flagellis intacta durabat.* Idem de Vitis Patr. cap. ult. : *Nec ille ut quidam dimissis capillorum flagellis aut barbarum dimissione plaudebat, sed certo tempore capillum tondebat et barbam.* Gesta Dagoberti I. cap. 14 : *Rex autem super ripam fluminis stans, galea induto capite, Crinesque cum canitie obvolutos habens, et hæc audiens, galeam celerrime a suo capite deposuit : cum nudatum a galea apparuisset caput Regis, agnovit eum Berthoaldus Regem esse, etc.* Erchanbertus de Majorib. domus : *Danielem quondam Clericum cæsarie capitis crescente Regem Franci constituunt, quem Chilpericum nuncupant :.... quia Merovæi, ut aiunt, sicut antiquitus Nazarei, nullo capitis crine inciso erant.* Eginhardus in Carolo Magno : *Neque Regi aliud relinquebatur, quam ut regio tantum nomine contentus, Crine profuso, barba submissa, solio resideret.* Sidonius lib. 1. Epist. 2. Theodoricum Gothorum Regem describens, ait, *aurium legulas (sicut mos gentis est) Crinium superjacentium flagellis operiri.* Carm. 5. de Francis :

.... Rutili quibus arce Cerebri

Ad frontem Coma tracta jacet, nudataque Cervix
Setarum per damna latet.

Ubi Savaro et Sirmondus. Scribit Scylitz pag. 522. apud Armenios præcipuam suis τὸν Κρηνίτων familiam, ut pote Regiam Manilius lib. 5. delicatorem fuisse scribit

.... Tortos in plexum ponere Crines,
Aut nodis revocare, et rursus vertice denso
Fingere, et appositis caput emulare capillis.

Ut et Martialis lib. 4. Epigram. 42 :

..... Mollesque flagellent
Colla comæ : tortas non amo, Flæce, comas.

Hinc Starchaterus apud Saxonem Grammaticum lib. 6 : *Virilibus comis muliebri remiculum injici non oportere monet.* Ide Saxo :

Splendida nexuerant tortum redimicula Crinem.
Ejusmodi in Regibus prioris stirpis cinium flagella intueri licuit in Port. Ecclesiæ S. Germani Pratensis Luteti. Vide Annulum Childerici apud Chiffon.

Cæteri e plebe tonsi erant, ut auctor Agathias lib. 1. Gregor. Turon. lib. 3. Hi cap. 18 : *Debes velociter adesse Parisius, habito consilio pertractari oportet, quid his fieri debeat : utrum incisa cæsarie, reliqua plebs habeantur, etc.* Vide Savaronem et Sirmondum ad Sidonium lib. Epist. 2. Bignonium ad Legem Salicam 26. Hotomanum et Matharellum in Franc. Gall. cap. 7.

At hæc quidem obtinere sub pri. Regum Francorum stirpe : nam s. altera Reges non promissos ac in flagello digestos, sed decurtatos crines, atque ac cæteri e plebe gessere : quod potissimum colligi datur ex Caroli Magni et Ludov. Pii sigillis, et Lotharii et Caroli Calimuginibus, quas delineari curavit Stephanus Baluzius in Notis ad Capitularia Regum Francorum pag. 1276. 1278. 1284. 1305. 1307.

† CRINON, *κρίνον*, Lilium. Locum v. in Rosum.

CRINONES, [Barba infra nares.] Vide Grani.

† CRINOSI. Vide *Criniti*.

† CRIOBOLIUM, *Κριόβολιον*, Sacrificium Matri Deum vulgo oblatum, sic dictum arietibus cæsis, ut *Tanrobolium* a bobus. Memorantur Criobolia in Inscriptionibus Gruteri 27. 3. et 4. apud Muratorium t. 3. pag. 74. Vide Salmasium in Notis ad Lamprid. in Heliogabalo cap. 7.

* CRIODOCHE, Machinamenti generis. Vitruvius lib. 10. cap. 18 : *Constituenda autem in ea (turri) arrectaria machina, a Græce Criodoche dicitur.* Philander exp. it. trabem arietis; Turnebus machinam arietis et trabe; Baldus machinam, arietem recipit. Hæc post Carol. de Aqu. in Lex. milit.

† CRIOLLA. Tiburtius Navarrus in Miraculis S. Francisci Solani, Julii n. 5. pag. 894 : *Floriana nigra Criolla ab artium debilitate (sanata fuit.)* In hoc locum Sollerius : Hispani vulgo appellant Criollos, qui ex patre Hispano et matre Inda nascuntur. Hinc *Criolla* vocatur mulier, quæ hoc modo nata est.

* Ab Hispan. *Criollo*, Academicis n. *Criolle*, vulgatius *Creole*.

† CRIPA, pro *Crypta*. Vide in *Cun.*

† CRIPHIA. Vide *Cryphia*.

CRIPHICUS, *Fraus*. Papias MS.

CRIPIDO. Vide *Crispido*.

CRIPISCULA, Placentulæ species. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 20 : *Cripiscula*, *Crouteille*. Diminut. a *Crispis*, *placentula ex melle confecta et farina*, *Amalthea*. Vide *Crespellæ*.

CRIPPA, Panni genus, f. idem quod *Cripi*. Illi dicimus *Crepe*, Itali *Crespo*, Bomby-
us pannus erispus tenuisque. Vita S. *oduennæ* tom. 2. Julii pag. 303 : *Præter*
res nostras communes nihil portabimus
omni Crippa.

CRIPTA, **CRIPTELLA**. Vide *Crypta*.

CRIPTURA, Ruptura, fractura. Ital. *Criptura*, nostris *Creveure*. S. Audoenus Vita S. Eligii lib. 2. cap. 32 : *Vidit ex*
nte Basilicæ... parietem ex parte dissim-
um, Cripturamque imminuentem ac rui-
n minitantem instare. Et cap. 45 :
paruit subito in pariete... veluti arcus in
undo prærupta ingens Criptura, ut liquido
etis patesceret, Dei id nutu fieri quod
ponerent, ac per eum locum materiam
ere evertere, quo nimirum viderent hoc
s Cripturam præire. Vide *Crepatura*.

CRIS, pro *Res*, in Chart. Longob. 1. 746. in Brunett. Cod. Diplom. 1. 1. pag. 522 : *Duplu pretiu et Cris me-*
ata.

CRISANTICUM VINUM, i. *Aureum*, *eritur in antiquis libris*. Glossar. medic. 1. Januens. ex Cod. reg. 6959.

CRISATUS, Aureus, pro *Chrysatus*, *reos*. Glossar. Lat. Ital. MS. : *Crisatus*, *ato*. Vide *Chryseus*.

CRISELECTRUS, *Gemua similis auro*, *ret*. Glossar. ex Cod. reg. 7613. pro *Cryseletrum*.

CRISEUS, Canus, nostris *Gris*. Duran-
lib. 7. Rat. cap. 25 : *Capilli ejus nigri*
Crisei, caro candida, etc. *Cheveux gris*.
e Griseus.

CRISIBE, in *Propheta*, *Erugo vel*
go messium. Papias MS. Bituricensis.

CRISIS. Glossographus ad cap. Signi-
fici. De elect. : *Apocrisiarii dicuntur*
Vitii Dom. Papæ, q. Secretarii, uam
is quandoque dicitur Secretum.

CRISMA, pro *Chrisma*, in Indice MS. *Beneficiorum Ecclesiæ et Diocæ*. Constan-
1. fol. 4 : *Dieti Rectores solvunt... pro*
imate xx. den. [* Chart. ann. 1252. in
Kamer. Histor. Ardenn. Chartul. Saraep.
1. 40. pag. 334. Orat. ann. 1320. ap.
Gen. in Cod. Dipl. tom. 3. pag. 187.]

CRISMALE, pro *Chriskmale*, Pannus
is cera imbutus, quo altare cooperitur.
Potif. MS. eocl. Elnens. ubi de consecra-
tione altaris : *Ministri vestiant altare lin-*
minibus et ornamentis benedictis, sub-
posito prius Crismali sive panno lineo cerato
zationem altaris facto. Vide in *Chrisma*.

CRISMON, Nota quæ in libro ex volun-
tate uniuscujusque ad aliquid notandum
ponitur. Papias in MS. Bituric. *Crismon*
ve Chrismon proprie est Monogramma

sti sic expressum Vide Bene-

ac et *Chrisismus*.
Quod hæc nota in libris *χρίσµα* nota-

rentur, sic appellata, non a Christi mono-
grammate, licet ejusdem figuræ. Vide Me-
nag. in Diogen. Laert. pag. 161. Vide su-
pra *Chrestus*.

CRISOBOLUM. Vide *Chrysobolum*.

CRISONIUM, Nasturtium. Vide *Cresso*.

CRISONPHILAX, Nomen officii, non
proprium, quod addita voce *Thesaurarius*
explicatur, *Chrysophylax*. Mirae. S. Mauril.
tom. 4. Sept. pag. 76. fol. 2 : *Aderat cum*
præsule supradicto Crisonphilax, thesaura-
rius, cum aliis officialibus clientibus.

CRISOPOLUM, **GRISOPOLUM**, perpe-
ram pro *Chrysobolum*, Bulla aurea, in In-
struct. Pisan. Legat. ad Alexium imper.
CP. ann. 1199. tom. 3. Cod. Ital. diplom.
eol. 1492 : *Item ubi dicitur in Grisopolo,*
Non ejiciemus eum, etc. Ita pluries, semel
Crisopolum. Vide *Chrysobullum*.

1. CRISPA, *Pliea*, Gall. *Pli*. Translatio
S. Antonini tom. 1. Maii pag. 767 : *Reco-*
gnovit... piegas seu Crispas vestis ipsius,
juxta Regulam et Ordinem S. Dominici,
similiter inibi depictas. Quod depositum,
imaginem, vestem et Crispas, etc. [* Vide su-
pra *Crespa*.]

2. CRISPA, Placentulæ species. Ne-
crol. eocl. Bitur. MS : *Sciendum est quod*
in carniprivo debet quilibet canonicus ha-
bere duos solidos pro Crispis. Vide supra
Cripiscula.

CRISPATIO, in Musica forsitan est
Sonus inflexo crebrius spiritu variatus,
Gall. *Fredon*. Notker apud Mabill. Annal.
Bened. tom. 4. pag. 688. de significatione
litterarum in superscriptione cantilenæ :
R rectitudinem vel rasuram non abolitionis,
sed Crispationis rogitat. [* F. pro *Crissatio*.
Vide in *Crissare*.]

CRISPELLÆ. Liber Ordinis S. Victoris
Pariensis MS. cap. 25. et Udalricus lib. 2.
Consuetud. Cluniac. cap. 4. ubi de signis :
Pro signo Crispellarum, (addit Udalricus
[eum Bernardo Ord. Cluniac. part. 1. cap.
17.] *vel ut alii dicunt, frigidolarum*) *cum*
pugno accipe crines, quasi cupias eos facere
crispos. [Rustiei apud Normannos vocant
Crespes, ova pauca mixta cum farina, et in
sartagine frixa.] [* Vide supra *Crespellæ*.]

**** CRISPES**, *Lipsonium* Germ. *Kaffs*
oder Heiligenpuchs. Vocab. vet. ann. 1482.
Theca reliquiarum. ADEL.

CRISPICAPILLUS, *ὄλλοτριξ*. Gloss.
Lat. Græc. *Qui Crispos habet Capillos*.

Seu cincinnatos : nam *Crespir* dice-
bant, pro *Friser*, ut ex Glossar. Lat. Gall.
Cod. reg. 7692. colligitur : *Calamistrum,*
eschice à crespier les cheveux. *Calamistrare,*
Crespir. Unde *Crespinois* appellabatur, qui
cincinnatos capillos habebat, vel cui nomen
erāt *Crispinus*. Charta Roberti primogeniti
eomit. Fland. ann. 1292. in Chartul. Na-
mure. ex Cam. Comput. Insul. fol. 16. vº :
Bauduin et Robiert Crespin freres, dit les
Crespinois d'Arras.

CRISPIDO, Propiciatorium, vel 4. an-
guli altaris. Ita Papias : sed *Crepidido* legitur in
Levit. cap. 1. 15. et apud Ezechiel. cap. 45.
19. ubi de *Crepidine* et angulis *Crepidinis*
altaris. [Glossar. Sangerman. n. 501. ha-
bet *Cripido*.] [* Vide supra *Crepidido* 2.]

CRISPIRE, de clamore gallinarum di-
citur in voce *Baulare*.

CRISSARE, *Cevere*, *Clunem* movere.

Papias MS. Codex Biturie. habet : *Cre-*
vens, Crissans, Clunem agitans. Apud Ju-
venalem et Martialem, *Cevere* est canum
more caudam clunesque movere; et trans-
late apud Persium est adulari, quia dum
canes adulantur caudam et clunes movent.
Remig. Autissiod. Commentar. in librum
de Musica Martiani Capellæ MS. in Bibl.
Reg. : *Hoc tamen in cordis non potest repe-*
riri, nisi in humana voce quando Crissatur
vox in ascendendo et descendendo : id est,
quando movetur vox et varie flectitur.
Verbo *Crissare* etiam utitur Lucilius apud
Nonium; *Medullinæ frictus Crissantis*,
apud Juvenalem.

CRISSARIUS. Conradus Fabariensis de
Casib. S. Galli cap. 19 : *Hujus auxilio pro-*
tectus, non solum, sed et optime, prout de-
cuit Principem, Regis (ut ita dicam) Crissa-
rium, susceptus est, ac aliquanto tempore
honorifice habitus. Ubi *Crissarius* perperam
pro *Apocrisiarius*, editum videtur : [a *Cris-*
sare congruenter derivatus, erit idem qui
adulator, seu Regi gratiosus, Gall. *Favori* :
quæ notio recte cohæret.] [* Ap. Pertz.
pag. 182. *Crisarium*.]

CRISSORIUM, Instrumentum ferreum,
quod stridorem edit, ut videtur, a Gallico
Crisser, stridere. Lit. remiss. ann. 1350.
in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 535 : *Ipse*
Theobaldus tenens in manu sua quemdam
baculum cum cuspidem et Crissorio ferreis, etc.

CRISTA, Mons, collis, montis apex.
Charta Roberti Principis Capuani ann.
1121 : *Ecclesia S. Angeli sita in Crista mon-*
tis ditionis suæ. Leo Ost. lib. 3. cap. 28 :
Statuit... ejusdem montis saxeam Cristam
igni ferroque excindere. Will. Brito lib. 7.
Philipp. :

Nec rupis Cristam, qua turris pes erat imus.

Charta ann. 1157. apud Guichenonum in
Bibl. Sebus. cent. 1. cap. 81 : *Et inde per*
Cristam collis usque ad summitatem montis
Ocellii pervenit. Occurrit etiam in Chartis
Ital. apud Ughell. tom. 7. pag. 196.

CRESTATA, Eadem notione. Charta Ame-
dei Comitis Sabaudie ann. 1360. apud
Guichenon. in Episcop. Bellicensib. : *Et a*
dicto loco recte protendendo inferius semper
per summitatem, seu Crestatam montis de
Meyimont.

CRISTA, Apex feretri operculo imminens.
S. Audoenus lib. 1. Vitæ S. Eligii cap. 32 :
Fabricavit etiam Eligius mausoleum sancti
Martyris Dionysii in Parisiensi civitate, et
super illud tectum (al. tugurium, f. tegu-
rium,) marmoreum mirifico opere, auro et
gemmis ornatum, Cristam quoque et species
de fronte magnifice composuit. Sugerius lib.
de Administratione sua cap. 32 : *Dum il-*
lam ammirabilem S. Eligii cum minoribus
crucem, dum incomparabile ornamentum;
quod vulgo Crista vocatur, aureæ arcæ su-
perponi intueremur, etc. Rigordus, de Ca-
rolo Calvo : *Hic attulit ad Ecclesiam sancti*
Dionysii clavum et spineam coronam,.....
et Cristam auream cum gemmis pretiosissi-
mis, et preciablem, etc. Vitæ Abbatum
sancti Albani, ubi de feretro S. Albani :
Cristam tunc temporis minime perfecit, ex-
pectans ad hoc tempora commodiora, quibus
ad hoc auro et argento ac gemmis uberius
abundaret. Et mox : Proposuerant tamen
illam Cristam adeo uobilem et sumptuosam

procul dubio facere, ut ex ea totius operis series venustatem sortiretur, et pluris foret quam totius feretri coopertura residua. Vide *Repa*.

* **CRISTALLUM**, *Lapis pretiosus, de quo ignis est producendus*, apud Bern. mon. in Consuet. Cluniac. cap. 69. Ordinar. S. Martial. Lemov. ex Cod. reg. 1138. fol. 10. r^o. : *In Purificatione S. Mariæ..... Post Tertiam induti sacerdos et ministri in albis, et igne de Cristallo vel silice noviter excusso, procedunt ad altare, et ibi ignem benedicat et cereos a sacrista preparados*. Ordinar. MS. S. Petri Aureæ-val. ad eumd. diem : *Ignem de cilice vel Cristallo noviter cum calibe excusso, dompnus abbas benedicat ignem*. Pontif. MS. Ecl. Elnens. in Sabbato S. : *Dicta Sexta ignis novus de Cristallo vel scilice excutitur et accenditur*. Vide *Novus ignis et Ignis lapideus in Ignis*.

* *Cristallier nostris, Operum crystallinorum artifex*. Lib. 1. statut. super artif. Paris. fol. 124. r^o. ex Cam. Comput. : *Des Cristalliers et des pierres des pierres naturelles. Il peut estre Cristallier à Paris qui vent, c'est assavoir ouvriers de pierres de cristal et de toutes autres manieres de pierres naturelles*.

CRISTATICUM, *Genus lumbi, Papiæ* : sed legendum *numi*, licet MS. præferat *vini*. Intelliguntur enim numi Imperatorum Constantinopolitanorum, in quibus Augusti cum camelaucio cristato effinguntur : de quibus copiose egimus in Dissertat. ad Joinvillam 24. [* *Vinum* etiam in Glossar. cod. reg. 7644. Vide *Crisanticum Vinum*.]

CRISTATUS. Gloss. Lat. Græc. : *Cristatus*, εὐστράτων. Isidor. Gloss. : *Cristatus, honestus, decens*. Item *galeatus*. Abbo lib. 1. de Bell. Paris. :

Cristatosque vident cunetos, etc.

[Hac voce utuntur Latini pro *Crista ornatus, Cristatus Achilles*, apud Virgilium, *Galea Cristata*, apud Livium, etc.]

CRISTEGUM, *Crystallus, vitrum crystallinum*. Diploma Lotharii Imp. apud Broverum lib. 8. Annal. Trevir. pag. 504. 1. Edit. : *Et aliam item capsulam modicam altari superpositam, necnon et crucem auream altari affixam cum diversis Cristegis hinc inde connexis optimi generis, gemmis undique decoratam*.

* *Cristogis* edidit Joan. Nic. ab Hontheim tom. 1. Hist. Trevir. pag. 348. col. 1.

† **CRISTEUS ALES**, *Cristatus Ales, Gallus*. Jacobus Cardinalis in Vita S. Cælestini PP. apud Murator. tom. 3. pag. 637. col. 2 :

..... dum terrea virtus

Suscipitur scissura horas, et *Cristeus ales*.

Martialis dixit, *Cristatæ aves*. Vide *Cristiger*.

* **CRISTIBIA**, *Lo astrologo*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

* **CRISTICUS**, *Judice, e medico et di determinato*. Ibidem. f. pro *Criticus*, a Gr. κριτής, Judex. Vide mox *Crita*.

** **CRISTIGER**, *Gallus cristatus*. Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 909 :

Cristiger obsecit : Scio te duce tutus ego essem.

Vide *Cristeus Ales*.

† **CRISTILIA**, *Cuspis hastæ, ut interpretatur Colganus*. Vita S. Columbæ Abh. tom. 2. Junii pag. 211 : *Sub navi residens, cultello proprio Cristilium de hastili eradebat*.

* **CRISTOGUM**. Vide supra *Cristegum*.

** **CRISUS**, ut *Criseus*, Gallis *Gris*. Ruodlieb fr. 2. vers. 6. fr. 3. vers. 132. 141. Vide *Griseus*.

* **CRITA**, a Gr. κριτής, Judex. Instituit super illos *Critas*, apud Tertull. in Scorpiac.

* **CRITAGIUM**. Vide supra *Carcagium*.

† **CRITHOPHAGUS**, *Hordeo vescens in Onomastico ad calcem tom. 2. SS. Januarii*. Vox Græca est.

CRITI TU BILU. Anonymus Barensis in Chron. ann. 1032 : *Descendit Michail Protospata Criti tu bilu, ke tu ypodromn*. Id est, Κριτής τοῦ βήλου, καὶ τοῦ ὑποδρόμου. De dignitate *Judicis veli*, quædam adnotavimus ad *Cinnamum* pag. 485.

† **CRITICARE**, *Reditus febriles pati*. Vita S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 126 : *Concluserunt, quod permetteretur natura Criticare, et non darent plures medicinas*. Acta S. Lutgardis tom. 3. SS. Junii pag. 240 : *Unde aliquando accidit, ut acutissima febre laborans, statim ubi die debito Criticavit, de lecto surgens, sine omni difficultate, conventum et chorum ad cantandum intraret*. Vide *Criticare*.

† **CRITICI DIES**, *Medicis dicuntur ii, quibus et morbus magis patefit, et ægri majori sunt in periculo moriendi*, Gall. *Jours critiques*. Memorantur in *Miraculis S. Alexii* tom. 4. Julii pag. 260.

† **CRITUM**, *Septum, inquit Henschenius in Onomastico ad calcem tom. 1. SS. Aprilis*. Acta S. Francisci de Paula tom. citati pag. 166 : *Item cum nonnulli venatores caprum adinvenissent, et enim cum canibus insequerentur, is vero fugeret, et intra Crita B. Francisci pro sui tutela se reciperet*. Legerem lubens, *intra Cryptam, Antrum, Cavernam, speluncam*,

* 1. **CRITUS**, *Bannum, promulgatio, quæ per præconem fit*, Gall. *Cri. Libert*. Montis-fer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154 : *Dummodo suo juramento asserat.... se non audivisse præconisationem vel Critum, etc.* Vide *Crida*.

† 2. **CRITUS**, *Clamor*. Gall. *Cri*. Vide *Cornu*, lin. *Cum cornu clamorem levare*.

* Instr. ann. circ. 1401. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 156. col. 2 : *Non advertentes quod tanta copia est et semper fuit ferarum animalium in præsentia patria, et in tantum concealuit, quod in pluribus locis gentes nocte et die cum canibus, cornu, Critu et retibus vigilare et prædia custodire, si volunt aliquos fructus recolligere, etc.*

* 3. **CRITUS**, *Lo coperto delli archi*. Glossar. Lat. Ital. MS.

* **CRIVELLUS**, *Cribrum, ab Ital. Crivello*. Charta ann. 1427 : *Unum sextarium frumenti boni, sicci, novelli et bene merchantis, purgati cum duobus Crivellis, ad mensuram cartonis Tholosæ*. Alia ann. 1469 : *Tres cartoncs cum dimidio bladi frumenti seu mossolæ et cum duobus Crivellis purgati*. Pro cribrorum artifice vel illo qui ex officio frumentum cribrat, occurrit in Stat. Vercell. lib. 7. pag. 212. r^o. : *Qui etiam promittat de non exercendo nunquam per seipsam manualiter officia.... fornario- rum, molinariorum, Crivellorum, etc.*

† **CRIZARE**, Κελεῖν. Gloss. Lat. Græc. *Equitare, Celete equo vehi*.

1. **CRO**, *Croo, Croy, Scotis, est Compositio vel satisfactio pro delicto, pretii hominis occisi, capitis æstimatio*, *Weregildus*. Regiam Majestatem lib. 4. cap. : § 1 : *Ita quod mortem inde subierit,.... reddat, pro homine mortuo et taliter occiso Cro et Galnes, quasi cum propriis manibus occidisset*. Diversa porro fuit istiusmodi eatum æstimatio pro dignitatis ratione, statuitur cap. 36. Nam *Comitis Cro* f. 140. *vaccæ*, 3. *oræ pro vacca* : *filiis Comitis 100. vaccæ* : *filiis Thani 66. vaccæ*, etc. Videtur autem spectasse compositio parentes interfecti. Ibid. cap. 38. § 5 : *uxor liberi hominis sit occisa, vir suus habit le Kelchin, et parentes ejus habebunt Cro et le Galnes*. Adde § 6. Statuta Jac. I. Parl. 6. cap. 89 : *Homicida pendere juitur Regi 40. lib. le Croy vero proximis interfecti*.

2. **CRO**, *Croy Anglis, est Cœnosa et cæda terra, vel palustris*. Ingulfus pag. 88 : *Et quia palustris hujus Croyland, ut ipsi nomen indicat, nam crudam terram et cæsam significat, etc.* Eadem habet *Ordericus* pag. 541. ex Vita S. Guthlaci cap. 41.

CROIA, Eadem notione. Prima Statuta Roberti I. Scotorum Regis cap. 12 : *Croines illi qui habent Croias vel piscarias, stagna, aut molendina in aquis ubi ne ascendit et se retrahit, et ubi salmculi, vel smolti, vel friæ cujuscumque generis piscium maris, vel aque dulcis, ascendunt vel descendunt, tales Croie et piscem machine interpositæ sint ad minus 2. plenum in latitudine*. Vide *Skenæum* lib. Verbor. significat.

CROACA. Vide *Croada* in *Corvata*.

1. **CROADA**, *Operarum præbitio*. Vide *Corvata*.

† 2. **CROADA**, *Ager non unius quæritatis. Privilegium Pibonis pro Abbatibus Leonis apud P. Benoit Hist. Tullensis. lxxxv : Reposuimus etiam super ipsa Charta B. Leonis in banno et potestate marum Croadam quamdam desuper ipsam, illam inter vineas et prata jacentem, decimatione et censu liberam*. Litteræ centii II. PP. ann. 1140. in Hist. Monasterii pag. 286 : *Apud Moniericimas de avenigis et Croudais, quod f. a beneficio ipsius Mediani Monasterii*. Ex Johannis a Bayono de Abbatibus Monast. ibid. pag. 271 : *Hic autem circa finem vitæ suæ contulit ex inde catura in allodio suo duas Croadas parte prati in territorio Patrensi pro usuario suo*. Eadem notione accipiendatur Gallica vox *Crovée* in Instrumento lico cui titulus *Declaration des héritiers de l'église nôtre Dame de Sommiere* 1497. par Colin la Heyre Notaire, in MS. Commerciale pag. 205 : *Item Crovée est en Jouchery vers le ban de Crovée contenant environ cinquante jours*. Vide *Corvata* et *Curvalis*. [* Chart. Ermenfr. Gorz. ann. 964. ap. Guerard. in Irmin. pag. 352 : *Quidquid creverit cingis et Croadis totum triturabunt*. In quaque dabantur ex nostra parte 2. parati ad panem. Chart. Theodor. Trevir. ann. 973. ap. Gunther. in Dipl. Rheno-Mosellan. tom. 1. pag. 79 : *Sunt autem hæc appendicia, 14. ma*, 3.

Croade, stagnum uni *croade* assidens, vi-
ue quoque, etc. Non scilicet occurrit in chart.
ann. 1030. ibid. pag. 113. Gunther. monet
in chart. ann. 1284. *croadus* Germanice
dicitur *Aiten*. Conf. Rothus et Cundeu.]

* **CROADERA**, Modus agri, idem quod
Croada 2. Charta ann. 1093 : *Trado sub
certa astipulatione ... Croaderam integram,
in qua fundata est ecclesia predicta.*

† **CROATA**. Vide *Croada* in *Corvata*.

* **CROATS**, Charta Alfonsi reg. Aragon.
ann. 1444 : *Cum Cuditio sive operatio mo-
netæ Barcinonensis argenti, vocata com-
muniter Croats, maximam attulerit uti-
tatem, etc.*

1. **CROCA**, Sustentaculum, baculus incur-
vus, vulgo *Croce*. Miracula S. Petri Ar-
chiepiscopi Tarentas. n. 20 : *Adducunt ei
mulierem, quæ . . . juncturæ femoris ossibus
dislocatis, nisi cum Crocis, et aliquo sus-
tentante non valebat incedere.* Vita S. Ar-
ulphi Episcopi Metensis cap. 29. [inter
cetera SS. Bened. sæc. 2. pag. 157 : *Per
idem namque tempus humunculus fuit no-
mine Cicero nequiter pedibus contractus...
sic cum Crocis suis etc.* Vide *Croceus*.]

* 2. **CROCA**, Pedum, baculus episco-
pali, Gall. *Croce*. Inventar. S. Capellæ Pa-
ris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *Item, una
croca pro episcopo argenti deaurata, in
quodam reposito servata.* Vide infra *Cro-
ca* 2.

CROCARDUS, Reprobum nummi genus.
Embrigiis anno 1300 : *Numisma Pollar-
dorum prohibetur in Anglia et Hibernia.* Mat-
theus Westmonaster. ann. 1299 : *Hoc
anno corrupta insula Angliæ de falsa mo-
neta, quæ dicitur Crokard et Pollard, in
atali S. Stephani fundebatur, et pro obolo
dabatur.* Adde eundem ann. 1300. initio.
Knyghton : *Rex Edwardus damnavit
obito monetam subreptitiam et illegitimam,
nam Pollardos, Crocardos, Rosarios no-
minabant, qui paulatim et latenter loco ster-
gorum irrepserant. Et primo eos valere
volum fecit, deinde eos omnino extermina-
vit.* Thomas Walsingham in Edw. I. ann.
1300. pag. 77. 78. *Cocodones* vocat. Vide
hac voce. Pollardos vero valuisse me-
tate nummorum sterlingorum observat
Job. Waræus.

* **CROCARETIUS**. BALISTA **CROCARETIA**,
quæ unco, vulgo *Croc*, tendebatur. In-
ventar. ann. 1233. ex Cod. reg. 4659 :
*Item abet commune Avinionis.... balistam cor-
neam Crocariam, quæ fuit Catellæ. Item
iam Crocariam corneam habet dictum
munus.... Item aliam Crocariam.* Lit.
miss. ann. 1474. in Reg. 204. Chartoph.
g. ch. 88 : *Une arbalestre avecques son
gîn, appellé Croc, à quoy se bandoit ladite
balestre.* Vide *Crochu*.

† **CROCATA** CHARTA. Vide in *Charta*.

CROCCA COWELLET. Leges Henrici I.
regis Angl. cap. 78 : *Et si plures aliqui fa-
ciunt homicidium quorum Crocca cowellet,
velint, simul componant.* Id est, quorum
la simul bullit; a Saxon. *Crocca*, olla,
fællen, bullire, Co præposito, quod
Con, in compositis simul notat.

† **CROCCIA**. Vide *Croceus* et *Cracca*.

† **CROCCUS**, Gall. *Croc*, Uncus. Vide
eum in *Brunca*. *Crocci* ad opus balista-
m, in Recensione munitionum castri

Sommeriæ ann. 1260. *Croci*, in altera ea-
stri Careasson. ann. 1294.

1. **CROCEA**, Genus *chlamydis* longe ad
terram usque a parte anteriori aperta, a
summo ad inum rugosa, in formam cappa-
rum Prælatorum, si demas cucullum. Ita
auctor Ceremonialis Romani lib. 1. sect. 1.
qui Cardinalium vestem esse ait, ut et lib.
3. sect. 3. sed nescio an non legendum
Clocea : nam *Cloccas* seu *Cloches* nostri vo-
cabant, ut in voce *Clocca* docuimus.

Retinendum *Crocea* conficitur ex
Commentariis Jacobi Cardinalis Papien-
sis, ubi sic : *Mane Patres indutis palliis a
summo deorsum, quos Croceas vocant, in
cellam B. Nicolai quæ ad dexteram primæ
aulæ est, silentio convenire, etc.* Loquitur
de Conclavi in quo creatus est Pontifex
Paulus II. Vide Hierolexicon Macrorum
fratrum, ubi Cardinalem representant hu-
jusmodi clamyde decoratum.

2. **CROCEA**, Baculus pastoralis. Or-
dinarium Ecclesiæ Lexov. MS : *Custodes
cinerem ministrant, qui benedicunt, et capas
purpureas Episcopo et hebdomadario, et Cro-
cea eburnea Episcopo traditur.* Vide *Cro-
cia* 2.

* 3. **CROCEA**, Sustentaculum, baculus
incurvus. Vita S. Petri confess. tom. 6.
Aug. pro 643. col. 2 : *Per quod diversor-
ium servus Dei iter faciens, pannum cum
Crocea tetigit, etc.*

* 4. **CROCEA**, Cuna infantium, dicitur
Ubricæ. Glossar. Lat. ex Cod. reg. 4120.

† **CROCEA** CHARTA. Vide in *Charta*.

* **CROCEARE**, Modus piscandi astacos
fluviales, quod baculo incurvo fit, unde
nomen. Charta ann. 1287. in Chartul.
Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 218. vº.
col. 2 : *Nec habere poterunt in dicta ripa-
ria naves, nec filetum, vel massinas; sed
Croceare poterunt in dicta riparia ad cance-
res.* Vide supra *Crocea* 3. et infra *Croi-
gnim*.

* **CROCELLUS**, diminut. a *Croceus*,
Uncus, Gall. *Croc*. Instr. ann. 1260. inter
Probat. Hist. Lugdun. pag. 13. col. 2 :
*Item in quibusdam vicis Lugduni remanse-
runt instrumenta ferrea affixa parietibus,
sicut Crocelli et annelli, quibus firmabantur
catenæ.* Vide infra *Crochetus*.

† **CROCEOLUS**. Vide *Croceus*.

† **CROCEUM**, Idem quod infra *Crocium*.
Charta Edwardi II. Angl. Regis ann. 1319.
pro Johanne de Bermyngham apud Ry-
merum tom. 3. pag. 768. col. 2 : *Salvis etiam
et reservatis nobis et hæredibus nostris Cro-
ceis in dicto Comitatu de Loveth, sicut in aliis
Comitatibus libertatum in terra nostra Hi-
bernæ nobis reservantur.*

* Haud scio an inde accersenda sit vox
Gallica *Crochet*, qua Exactio, coactio,
vulgo *Recette*, significari videtur, in Me-
mor. H. Cam. Comput. Paris. ad ann.
1423. fol. 163. vº : *Dominus Johannes de
Puligny miles, antea et de novo ordinatus
in officio contrarotulatoris et Crochet peda-
gii, revæ et cartularii S. Johannis de Losne.*
Infra fol. 169. rº : *In officio receptæ car-
tularii apud Cabilonem sur la Sone.*

CROCEUS, **CROCEOLUS**, Fulcrum sub-
alare in modum Crucis superne effictum,
vulgo *Potence*. Historia Translationis S.
Gorgonii num. 9 : *Virtute renum carens,*

*curva super Croceos quodam vespere accers-
sit, et recuperata virtute dimissis Croceo-
lis.... rediit.* [Stepelinus in Miraculis S.
Trudonis lib. 1. num. 10 : *Dum quidam
Croceis hinc inde sustentatus ibidem a Do-
mino medelam sospitatis similiter expetret,
continuo se sensit cælesti medicina salvatum,
et baculis... super fores Monasterii suspen-
sis, etc.*]

CROCCIA, Eadem notione. Geminianus
in Vita B. Finæ Virg. num. 14 : *Qui sine
baculorum sustentaculo, qui Croccie dicitur
vulgariter, ambulare non poterat.* [Mi-
racula S. Zite tom. 3. April. pag. 515 :
*Vidit eum bene sanum et sine Croccis ire
ea recte.* Legitur iterum pag. 455. ubi de
S. Raynerio.] Vide *Croca*, *Crocica* et *Crucia*.

† **CROCHA**, f. Uncinus, hamus, Gall.
Crochet. Locum vide in *Saurarium*.

* Non una significatione *Croche* a nostris
usurpatur; pro Pollice, vulgo *Crochet* vel
Courson, occurrit in Lit. remiss. ann.
1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 173 :
*Le suppliant et icellui Mauclerc eurent débat
ensemble pour cause de certaine rigue à
Croches, esquelles Croches ledit Mauclerc
avoit getté certaines pierres.* Pro mensura
salis, in Chartul. Gemmet. tom. 1. pag.
24 : *Cinq Croches de sel ou la valeur, à pré-
sent estimez trois deniers le Croche.* Ejusdem
originis est *Crochere*, Instrumentum, quo
boves ad carrum alligantur, jugum. Lit.
remiss. ann. 1446. in Reg. 177. ch. 226 :
*Ung instrument, nommé Crochere, sans le-
quel les beufz estaus à la charrette ne pour-
roient charroier.* Vide supra *Corba* 3.

† **CROCHETUM**, Contus uncatns, un-
cus, harpago, Gall. *Croc*, *Crochet*. Proces-
sus de Vita S. Yvonis, Maii tom. 4. pag. 577 :
*Nauta civitatis Trecorensis Crochetum li-
gneum quod perdidit in Sequana... invenit ad
invocationem dicti Yvonis.* Litteræ de Viai-
mus Ludovici Regis Franc. ann. 1236. mense
Decembri e Chartulario Montis Martyni :
*Dicti vero homines de Maisnilio in dicto ne-
more nostro de Roberto habent mortuum ra-
mum ad acrochandum cum Crocheto per mor-
tuum nemus.*

† **CROCHETUM**, **CROQUETUM**, Uncinus,
fibula, Gall. *Crochet*, *Agrafe*. Concil.
Aptense ann. 1363. inter Anecd. Marten.
tom. 4. col. 334 : *Ut nostrum quilibet vestes
suis Domicellis Scutiferis, fieri faciat longi-
tudinis competentis... cum botonis vel
Croquetis.* Ejusd. tomi col. 393. in Concilio
Avinion. : *A cetero vestis a parte posteriori
altiores, quod colla eorum (Clericorum)
non ita pateant, et ita a parte anteriori
cum Crochetis clausas deferant.* Ibidem col.
seq. : *Non ultra accedant capuciatum cum boto-
nis vel Croquetis.*

* **CROCHETUS**. Charta ann. 1270. in Hist.
Lugdun. pag. 14. col. 1 : *Item in pluribus locis
civitatis Lugdunensis erant catenæ, scilicet la-
pides angulares habentes Crochetos et annu-
los ad affigiendas catenas.* Inventar. ann.
1476. ex Tabul. Flamar. : *Item plus unum
mille tegulorum platorum cum Crochetis.*
Quidquid unum referebat, *Crochet* voca-
bant nostri. Lit. remiss. ann. 1414. in Reg.
168. Chartoph. reg. ch. 85 : *Iceilli Jehan-
nin prist une eschace, appellé Crochet.* Aliæ
ann. 1378. ex Reg. 113. ch. 87 : *Le char-
retier prist tantost un baston, qui pseudoit à*

cordes aus chevilles de sa charrete, appelle le croichet, dont l'en lie la charrete. Hinc etiam Croichet appellatur ludi seu saltationis genus, quo crura cruribus implicantur, in Lit. remiss. ann. 1361. ex Reg. 91. ch. 98 : *Communes les supplians feussent passez par la ville de Moncharnot ou il avoit feste, et illec eussent trouve plusieurs personnes de laditte ville et autres, qui dançoient à une dance, que on appelle au pays chanoyer, à laquelle dance l'en joue du Croichet des jambés, par telle maniere que souvent l'en chiet à terre.* Unde etiam Crocheteur, Fur, latro, qui arcas unco aperit. Lit. remiss. ann. 1464. in Reg. 199. ch. 473 : *Aucuns larrons et gens de mauvaise vie, que on appelle communément Crocheteurs, ont en nostre pays de Languedoc crocheté plusieurs églises et autres lieux.* Vide infra Crochum.

† 1. **CROCHIA**, Exeubatio. Charta Agnetis Comitissæ Nivern. ann. 1191. ex Chartulario Ecclesiæ Autissiod. : *Ab omni exercitu et chevalchia et excubatione, que vulgo Crochia dicitur, quittavimus.*

* Male lectum aut scriptum pro Cerchia, ut ex eadem Charta legitur in Circa 3.

† 2. **CROCHIA**, Pedum. Vide Crocia 2. **CROCHUM**, Uncus, quo arcubalistæ tenduntur. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 22 : *Expedit etiam dari tendentibus balistas validas Crochorum bonorum auxilium, et largorum : præsertim quod a parte posteriori sint ampla Crocha præfata, et quod prædictas balistas tendentes utantur prædictis Crochis tam tendendo, quam etiam bali-standingo, etc.*

* **CROCHUS**. Vide infra Crocus 4.

1. **CROCIA**, Fulerum subalare, in Miraculis S. Richarii lib. 2. cap. 6 : *Cæpit jam sustentaculo iter suum agere, quod vulgari nomine Crocia vocatur.* Vide Crucca, [Croceus et Crossa.]

2. **CROCIA**, Pedum, baculus pastoralis, Episcopalis. Papias : *Crocia, dicta a similitudine crucis.* Vide Croceus. Hariulfus lib. 4. Chron. Centul. cap. 28 : *Virga pastoralis quam vulgus Crociam vocat.* [Charta ann. 1086. in Tabulario S. Florentii : *Quod cum ipso baculo Abbatis, qui Crocia dicitur, factum est.* Concil. Lugdun. anni 1527. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 399 : *Baculo pastorali Crocia nuncupato.* Occurrit rursus in Historia Translationis S. Wandregesili, inter Acta SS. Benedict. sæc. 5. pag. 206.] Vide Cambuta, Investitura per Crociam.

CROCHIA. Charta Joannis Archiepisc. Capuani ann. 1301 : *Item Crochiam unam cum baculo de ebure.* Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu Ch. 97 : *Et Dominus Episcopus laudavit et confirmavit per Crochiam suam in manu Dom. Hugonis Prioris.* Philippus Mouskes in Hist. Franc. MS. :

En cel tans si fu afoles,
L'arceveskes du Ruen Maugers,
Qui Dieu servi mult volentiers,
Et il a sa Croce renduë :
Mais li Dus sans longue attendue
Donna la Croce à Amaurri,
Moine de Feseans, né de Berri.

CROCIA. Charta Anglica apud Gul. Prynneum in Libertatib. Angl. tom. 2. pag. 254 : *Mandatum est etiam eidem quod faciat habere . . . Rogero omnes redditus et res Clericorum habentium redditus de feudo suo,*

. . . et res Abbatum de feudo suo, si aliquis Crociae habent de dono suo et Priorum, seu cujuscunque domus religiosæ, si sit de dono suo, quia ipse Domino Regi inde respondit.

* **Baculus justitiæ et misericordiæ, quæ Crocia dicitur**, in Ch. ann. 1092. apud Menag. in Hist. Sabol. pag. 79.

* 3. **CROCIA**, Canonicorum regularium vestis. Modus vivendi in Conc. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 244. art. 18 : *Canonici regulares pro veste exteriorio portent Crociam, mantellum vel rediudellum.* Vide Crocea 1. ubi nihil emendandum esse rursus confirmatur ex Cere- mon. Rom. Ms. fol. 4. vº. in quo ita legitur : *Est autem Crocia genus clamidis longæ ad terram usque, a parte anteriori aperta a summo ad imum, circa collare rugosa, etc.*

* **CROCIFER**, Qui pedum seu crociam ante episcopum vel abbatem defert, vulgo Porte-croce. Charta ann. 1112. apud Menag. in Hist. Sabol. pag. 333 : *Domnus abbas Gofridus, Stephanus Crocifer ejus, etc.*

† **CROCIO**, Bos vetulus. Statuta General. Ordin. Cistere. ann. 1156. vel 1158. n. 38. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1249 : *Crociones, id est vetulos boves emere conceditur, ne longius coria perquiramus.*

* **CROCIS**, Palustris, cœnosus. Charta Radulphi abb. S. Apri ann. 1294 : *Item terras nostras, quæ appellantur Croces, et prata nostra, quæ vocantur brolii, etc.* Vide Cro 2.

* **CROCITATUS**, *Fox corvi*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Carmen de Philomela ex Cod. reg. 6816 :

Et barrus barrit, corvi Crocitant et onagri.

CROCIMUM. Diploma Henrici II. Regis Angl. pro Hiberniis : *Exceptis forestallis, thesauro invento, Crociis.* Ubi Spelmannus Crocium idem valere quod Cro 1. de quo supra, suspicatur. [Vide Croceum et Crochia 1.]

† **CROCOMAGINA**. Vide Chrocomagina.

† **CROCOTIA**, CROCOTULA. Vide Crocyphantia.

* **CROÇULA**, diminut. a Crocia, Baculus pastoralis. Charta ann. 1079. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 321 : *Per Croçulam domini Oberti abbatis suprascripti monasterii, quam suatenebat manu domna Adelagida comitissa, . . . dedit investituram supradicto monasterio.*

† 1. **CROCUS**, Harpago, Gall. Croc. Processus de B. Petro de Luxemburgo, tom. 1. Julii pag. 593 : *Ipsam loquentem cum quodam hamo sive Croco de aqua extraxerunt.* Vide Croceus.

2. **CROCUS**, Cinnannus, Capillus inuncum, quem Croc dicimus, retortus. Charta Henrici III. Regis Angl. apud Guil. Prynneum in Libertatib. Angl. tom. 2. pag. 479 : *Sciatis quod concessimus et plenam potestatem vobis dedimus, capillos Clericorum nostrorum, qui sunt de hospitio nostro, et familia nostra, longos crines habentium, et ad Crocos capillorum suorum deponendos, etc.*

* Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 17. vº : *Visitavimus prioratum de villa Arcelli. Ibi sunt xxiiij. moniales . . . Omnes nutriunt camam usque ad mentum, ponunt Crocum in peplis.*

* 3. **CROCUS**, Uncus, quo arcubalistæ tenduntur. Munit. castror. dom. reg. Mss. : *Croci quatuor, una arca plena quarrellorum.* Vide Crochum.

* 4. **CROCUS**, an ab Italico Croscio, Sonitus, crepitus, Machina quæ crepitum edit, vel Baculus recurvus? Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 191. ex Cod. reg. 4624 : *Si aliquis canis vel catula inventus vel inventa fuerit in alienis vineis, . . . postquam vocæ ceperint vibrare et maturari, quousque fuerint vindemiata, sine Croco sive encino longo ab hasta uno bono semisse seu medio pede, et cum hasta ipsius Crochi (sic) longa uno raso, applicato, et suspenso in collo, vel sine sonaglia in collo suspensa, etc.* Stat. Perusiæ pag. 59 : *Si reperti fuerint (canes) sine Croco vel sonaglia, sint in pœna solidorum duorum.* Vide infra Cruscire.

† **CROCYPHANTIA**, vel, ut malunt aliqui, Crocotia, Crocotula ve, apud Ulpian. leg. 25. §. 10. ff. de auro argento legat. (34. 2. sunt, ut quibusdam placet, muliebria ornamenta villosa reticulata. Gloss. vet. Philoxeni, Κροκόφαντος, Reticulus. Turneb. lib. 28. Advers. cap. 23. interpretatur ornamenta sine ullo flamine contexta. Glossar. Græco-Lat. : Κροκόφαντος, Peplus seu velum ex trama textum. Vide Calvinii Lexicon Juridic.

* **CRODIUS**, Avis genus, f. pro Erodus Gall. Heron. Chron. Bohem. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 148 : *No opus est armis, aut arma ad speciem militum jam portare, sed potius falcones, nisos, Crodios, aliaque volatiliū genera, quæ a ludum et jocunditatem pertinent, vobiscum tollite, quibus carnes inimicorum nostrorum, si forte sufficiet, dabimus ad edendum.*

CROEROLA. Lex Alamannor. cap. 99. 19 : *Cornicula, columba, et cohua, et Croerola, etc.* Ubi Editio Heroldi, haroeral Lindenbrogii querola. Forte avis nocturnam nostri Crecerelle dicunt, proinde gendum Crecerola.

CROFFERA, Hara porcorum. Vide Skænum de Verbor. significat. Catholicæ Armorienæ : *Crou un deveit, Gallice Bergeron Clais où couchent les brebis aux cham, Lat. Caula, ovile. Crou an gueffr . . . prile. Crou an moch . . . hara. Crou un ven, bostar.*

CROFTUM, CROFTUS, CROFTA. Saxo- bus, Croft et Cruft, locus secretus. Est autem Croftum, inquit Spelmann, prædiolum prope habitaculum rusticum latoribus campis ideo distinctum, ut a malia rustica subitis usibus exhibeatur agellus inclusus, apud Somnerum : uos, Clos. Charta Eadredi Reg. Angl. apud Ingulfum, et tom. 1. Monastici Angl. 1. 168 : *Possunt etiam dicti Monachi de eis mariscis versus Occidentem adjacentibus se et hominibus sive tenentibus suis includere Croftos, sive pratum sepealiter, quam illis placuerit.* Charta Edw. II. tom. 2. 256 : *De quodam mesuagio et Crofto a cente.* Infra : *Cum ædificiis et curtilagiis Crofto incluso.* Ibidem : *De uno mesuagio cum orto et Crofto, et cum medietate (li palmerii.* Willelm. Thorn : *Cum gardis et Crofto. Tofta et Crofta in Monastico 131. tom. 2. pag. 55. 99. 116. et tom. 3. 2. 139. Ingulfus pag. 875 : Possunt*

cludere Crostos sive pratum circa pontem
paraliter, quantum illis placuerit. [Madox
Formul. Anglie. pag. 43 : Unam Crostam
jacet inter pomerium ipsius Roberti et
agnam viam. Hist. Harcur. tom. 4. pag.
200. ex Regist. Abbatie S. Mariæ de Pratis
eicestrie : Dedit nobis unam virgatam terræ
Schepished cum rosto et Crosto. Et pag.
378. ex Chartulario Abbatie Mortuimaris :
um toftis et Croftis, prutis, pascuis.] Hi-
oria vernacula Prioratus de Wigmore in
gro. Hereford. tom. 2. Monastici Anglie.
pag. 219 : Roger demanila des autres
ele fu cele place que on apela le trésor de
fortimer, et li fut dist que ce fut une Crouste
ignant à l'Abeye, assés bonne terre et
rge, et à merveille bien fructifiante. Eadem
storia Latine scripta : Fertilissimum cam-
m prope Monasterium situatum, The-
urum Mortimer nuncupatum in . . . eleemo-
nam donavit. Vide Croffera.

CROIA. Vide Cro 2.

* **CROIGNIM**, Certa piscandi ratio,
æ baculo incurvo peragitur. Charta ann.
60. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ.
126 : Apud Asnerias dedi totum quod
dominio habebam, excepto feodo militum,
nemore et aqua. Tamen in eis dedi eis
cationem, quæ vulgo dicitur Croignim.
Illa Eugen. III. ann. 1152. ibid. col. 134 :
aqua tamen dedit piscationem, quæ a vulgo
itur Croignum clavillæ. Vide Croceare.

CROISARE. Ricobaldi Ferrariensis
st. Imperatorum ad ann. 1268. apud
rator. tom. 9. col. 137 : Conradus igitur
Duce Austriæ ac paucis nobilibus statuit
ivo aditu in regnum prodire, quod pro
iori parte in Karulum se Creserat, vel
isaverat, ex additione doctissimi Edi-
is, qui ibidem annotat in Estensi Co-
le legi, se crexerat, melius quam alibi,
puto : hic enim agitur de Siculis, qui
arolo Siciliae Rege discesserant. Confer
scere se.

CROISCENS. Vide Censu crescens.

CROISEIA, Parisiis dicebatur de viis,
e urbem per medium et in transversum
ant, vulgu Croisie. Arest. ann. 1391. 10.
A. in vol. 8. arestor. parlam. Paris. :
Pimentum de eisdem (denariis) et calceia
u quæ Croiseiæ villæ Parisiensis refici et
revari debebant et consueverant, dictus-
qu vicus S. Martini fuerat et consueverat
cevari et reputari antiqua Croiseia dictæ
re. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138.
rtoph. reg. ch. 82 : Richart de Flacourt
pier sur le fait des réparations des chaus-
de nostre ville et banlieue de Paris con-
se . . . avoir employez ou fait employer nos
caaulx et grez es terres d'aucuns seigneurs
de la Croisie de Paris, dont la répara-
des chancées n'appartient point estre
fae à noz dépens Hinc pars cujuslibet rei
in nodum crucis conformata, Croisie et
Cison a nostris appellabatur. Lit. remiss.
ar. 1387. in Reg. 132. ch. 152 : Ledit
Jennot fu feruz . . . d'un espie ou de la
Cisie d'icellui espie. Aliæ ann. 1398. ex
Re. 153. ch. 392 : Regnault feri icelui Ligier
la Croison dudit espie un tout seul cop sur le
Le suppliant . . . rompi la Croix de son es-
in aliis Lit. ann. 1397. ex Reg. 152. ch.
Le manche ou Croix de son constel, in
ann. 1392. ex Reg. 143. ch. 274.

* **CROISETA**, Crux parva. Charta ann.
1269. ex Chartul. S. Steph. Autiss. : Exinde
usque ad dunum terræ de Chaence ultra Croi-
setum et exinde usque ad cuneum campi
Odini Botoer. Ejusdem nominis ludi species
memoratur, in Lit. remiss. ann. 1469. ex
Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 339 : Les-
quelz compaignons jouerent aux Croisettes.
Jouer aux Croix, in aliis ann. 1381. ex
Reg. 120. ch. 218. Neque alius forte est,
de quo in aliis Lit. ann. 1390. ex Reg.
138. ch. 189 : Comme l'exposant et Gieffroy
Buglart eussent joué aux Croez les foiriées
de Noel, etc. Vide infra Crosetta.

† CROISIATUS, Ad modum crucis effor-
matus, Gall. Croisé. Inventar. ann. 1419.
in Archivis Ecclesiæ Noviom. : Quatuor
panni linei Croisiati nigro sendapillo ad
ponendum supra corpora defunctorum.

CROISUM, [Vas apum.] Vide Truncus.

† CROIZATUS, Gall. Croisé. Insignitus
cruce ad sacram militiam. Chronicon Bern.
Yterii Monachi S. Martialis Lemov. inter
Fragm. MSS. Stephanotii tom. 1 : Causa
tanti gaudii fuerunt Croizati qui aliciter de
patria exire volebant, etc.

† CROLLERIUS, pro Trollerius, Olea-
rius, perperam legitur in Commentariis ad
Histor. Dalphin. Edit. Paris. pag. 133. col.
2. Vide Trollerius.

† CROMA, Humores. Insuper : Frons
atrii. Glossar. Sangerman. n. 501.

† CROMATICUS, ibidem, Qui non confun-
ditur, nec colorem mutat. Est a Græco
χρῶμα, Color; unde pro Croma, Humores,
f. leg. Colores.

* **CROMCHONNAIL**, Morbi genus. Col-
gan. in annot. ad vitam S. Molaggæ tom.
3. Sept. pag. 382. col. 1 : Desæviit mortali-
tas in Hibernia anno 548. Cronchonnuill,
aliis Cromchonnail dicta. Vide Cronculus.

CRONCULUS, Saxonice, Angre-ta, in
Gloss. Ælfrici : id est, pustula, pusula,
unde Somnerus Furunculus restituendum
putat.

† CRONICA, pro Chronicum. Per testes,
litteras, Cronicas, formam, etc. apud Ryme-
rum tom. 5. pag. 808. col. 2. Vide Chro-
nica.

† CRONIS, Nota quæ in fine tantum libri
ponitur. Papias et Glossar. San-German.
n. 501. Legendum, Coronis.

CRONTOCHIUM. Ordericus Vitalis libro
12. pag. 872 : Dormitorium et Crontochium,
et reliqua Cœnobitarum abdita . . . scurris ac
meretricibus patuerunt. Quid hoc loco sit
Crontochium, non facile est divinare, etsi
Græcam vocem sapere videatur. Unde
nescio an eo expresserit Gerontocomium,
quod γηροκομειον, appellatur a Scylitze pag.
790. γηροκομειον a Codino in Originib.
Lambec. pag. 47. 48 et 53. et in Menæis
ad 27. Febr. Est autem Gerocomium, uti
definitur a Juliano Antecessore Constit.
7. cap. 32 : Locus venerabilis in quo pauperes
et propter senectutem solam infirmi homines
curantur. Huic qui præerat, Gerontocomus
dicitur in Novella 7. Justin. Certe in Mo-
nasteriis domicilia senibus et infirmis desti-
nata extitisse, colligere est ex Regula San-
ctimonialium canonice viventium cap. 23.
in Concilio Aquisgranensi. Sed potius vi-
detur vox conficta ex γηροδοκειον, tametsi
vix occurrat.

† CROO. Vide Cro 1.

CROPA, Equi tergum, Gall. Croupe.
Petrus de Crescentiis lib. 9. cap. 7 : Cau-
dam habrat longam cum paucis et planis
crinibus : Cropas latas et bene carnosas, etc.

* Ital. Groppa. Bareleta serm. in fer. 6.
hebdom. 4. Quadrag. : Si vis equum emere,
prius illum vides si habet . . . bonam Cropam.
Pro posteriori cujuslibet animalis parte,
in Stat. datiar. Riperiæ cap. 12. fol. 4. vº :
De qualibet Cropa, pro introitu soldus unus.
Hinc forte nostris Cropet, pro homine
obeso, vel brevis staturæ. Lit. remiss. ann.
1473. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 871 :
Revenchez-vous, vous lairiez-vous battre à
cestui Cropet. Vide infra Crupa 1.

† CROPARIA, CROPERIA. Vide Cropria.

* **CROPARIUM**, perperam pro Tropar-
ium, Liber ecclesiasticus Tropos conti-
nens. Invent. abbat. Prum. ann. 1003.
tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hont-
heim pag. 349. col. 2 : Antiphonarium
unum, cum tabulis eburneis, Croparium
unum simile cum tabulis eburneis. Vide in
Tropus.

† CROPPUS, ab Anglico Crop, Fruges
per annum nascentes, messis, Gall. Mois-
son, Croupe, Recolte. Saxonice Croppar,
Spicæ, racemi. Kennettus in Glossario ad
calcem Antiquit. Ambrosden. : Idem Abbas
ex mera liberalitate sua Croppum de dicta
crofta præfato Priori instantanter concessit pro
hac vice. Madox Formul. Anglie. pag. 131 :
Hanc dimidiam hidam terræ cum omnibus
pertinenciis suis, receperunt præfati Mo-
nachi ad Nativitatem S. Johannis Bapt. anni
Interdicti sexti, tenendam bene et in pace
usque ad terminum duorum annorum se-
quencium, scilicet donec inde duos Croppos
perceperint, pro viginti solidis quos etc.

CROPRIA, Concilium Londinense ann.
1342. can. 2. de abusu Clericorum in vesti-
bus : Caligis etiam rubeis ac scaccatis, viri-
dibus, sotularibus etiam rostratis et incisis
multimode, ac Cropriis ad sellas, cornibus
ad colla pendentibus, etc. Forte legendum
Croperis, id est, postilenis, quas Croupieres
Galli dicunt; [vel Cropariis, ut apud Lynd-
woodum in suo Provinciali legitur pag.
123. edit. 1679 : Caligis etiam rubeis, scacatis
et viridibus, sellis cum Cropariis, etc.]

† CROQUA, Baculus pastoralis, Gall.
Crosse. Charta foundationis Monasterii S.
Catharinæ ann. 1233. in Archivo S. Victoris
Massil. : Episcopus non intret Monasterium
Monialium S. Catharinæ nisi cum mitra et
Croqua. Vide Crocia, 2.

† CROQUETUS, Uncinus, fibula, Gall.
Crochet, Agraffe. Inventar. Ecclesiæ Ani-
ciensis ann. 1444 : Item unus parvus Cro-
quetus cum duabus frangiis rubeis deargen-
tatus in duobus capitibus quasi longitudinis
unius uncie digiti. Vide Crochetum.

* **CROQUM**, a Gall. Croc, Uncus. Com-
put. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist.
Nem. pag. 261. col. 1 : Solvit Francisco Do-
hati peyrerio, qui fecit quoddam perfora-
men . . . pro affixiando ibidem quoddam Cro-
qum ferreum, etc. Hinc Croque et Croquet
appellarunt nostri quidquid unco munitum
vel ad formam unci recurvum erat. Lit.
remiss. ann. 1397. in Reg. 152. Chartoph.
reg. ch. 195 : Lesquelz (vendengeurs) mi-
strent leurs hottes à terre, et de leurs Cro-

ques, dont ilz apuyoient leurs hottes ou d'autres bastons,.... escarmoucherent plusieurs cops l'un contre l'autre. Aliæ ann. 1398. ex Reg. 153. ch. 405 : *Lequel bergier haussa un Croquet qu'il tenoit en sa main, dont il rachassoit ses brebis. Neque alterius originis videtur vox Galliea Croquebois vel Croquepois. Lit. remiss. ann. 1381. in Reg. 119. ch. 332 : Icellui Guillaume... feri ledit Raoul d'un baston, nommé Croquebois, en la joe et lui fist une petite escrifleure. Aliæ ann. 1375. in Reg. 108. ch. 63 : Lorens Davy.... donna audit Guillaume d'un grant planchon ou Croquepois par la cuisse. L'exposant se deffendi d'un baston qu'il avoit, nommé Croquebois, in aliis ann. 1400. ex Reg. 155. ch. 213. Vide supra Crochetus.*

† **CROS**, f. Species antiquorum armorum, ut *Crocs* apud Borellum in Dietionario. Epistola Guidonis de Dampetra ad Philippum Aug. ann. 1113. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. eol. 1114 : *Gualerrannus de Corbelles et Robertus tradiderunt mihi de munitione de Tornoilles... duas archas quarrellorum, unam ad estrif, et alteram ad duos pedes, et II. tors, et II. Cros, et II. glomos fili, et c. libras ceræ. Anglis Cross-bow est Arcubalista, Gall. Arbalete.*

* Vel Uneus, quo arcubalistæ tenduntur, vox Galliea. Vide supra *Crocus* 3.

† **CROSA**, apud Duimbenses, Laenna, Gal. *Creux*, Ravin. Charta Thossiae. ann. 1462. signata *Bounet* : *Juxta Crosam vocatam de Jargeat ex meridie. In altera Charta legitur, Juxta Crozam. Vide Crossa 1. Crosum et Cuma 4.*

* **CROSATA**, Expeditio sacra contra Infideles et hæreticos, aliosve, Gall. *Croisade*, alias *Croisée* et *Croisie*. Chron. Placent. ad ann. 1380. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. eol. 539 : *Fecit præconizare Crosatam contra dictam reginam Johannam. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 100 : Comme xx. et vi. ans a ou environ que nostre saint pere le Pape donna la Croisée encontre les compaignies, lors t'estant en nostre royaume, etc. Croisie, apud Math. de Couciaco in Hist. Caroli VII. pag. 714.*

† 1. **CROSATUS**, Ad instar erucis efformatus, Gall. *Croisé*. Statuta Massil. lib. 3. cap. 14. §. 2 : *Omnes autem eminæ..., sint semper Crosatæ cum ferro, sicut consuetum est. Codex MS. præfert Crozatæ.*

* 2. **CROSATUS**, Monetæ species cruce insignita, unde nomen. Comput. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 250. col. 1 : *Tradidi magistro Raymundo de Remolinis, in Crosatis, xxj. florenos, j. grossum. Et pag. 251. col. 2 : Tradidi dicto magistro Raymundo xvij. florenos, iij. Crosatos. Chron. Monspel. ex Cod. reg. 4656 : L'an 1363. aultre provision fust faicte de quatorze mil sestiers de bled, ou est faicte mention de certaine monnoie, appellé Crozats. Hinc fortassis Croisaige, pro certa tributum ex pacto solutione, vulgo Contribution. Lit. remiss. ann. 1447. in Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 216 : *Le suppliant et ung autre homme de guerre.... alerent courir une parroise du pais juré, tenant le party de nos anciens ennemis et adversaires les Anglois, pour l'appastiz ou Croisaige, que les habi-**

tans de ladite parroisse estoient tenuz paier à la garnison de sainte Suzane. Vide Crucifer 2.

† **CROSCUS**, pro *Croceus*. Charta Capituli Tolos. apud la Faille Annal. Tolos. tom. 1. pag. 57. Instrum. : *Nec cancellatam, nec abolitam in aliqua sui parte, cum vero et integro sigillo ceræ quasi Crosci coloris.*

† **CROSERIA**, Fenestra, Gall. *Croisée*. Transactio ann. 1490. ex Schedis Præsidis de Mazaugues : *Liceat eisdem conficere Croserias et fenestras lapidum quarumcumque.*

* **CROSETTA**, **CRUCETTA**, Parva crux, Ital. *Crocetta*. Annal. Mediol. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 808 : *Filum unum paternostorum auri, in quo sunt Crosette tres perlarum, habentes perlas quatuor pro qualibet Crucetta. Croçon*, pro vulgari *Croix de par Dieu*, Litterarum elementa, ut videtur, in Vit. SS. Mss. ex Cod. S. Vict. Paris. sign. 28. fol. 314. rº. eol. 2. ubi de S. Chrysog. : *Ma mere moi fist faire Crestiene, que je estois encores ou Croçon. Vide supra Croiseta.*

† **CROSIA**, Pars illa templi chorum inter et navem ad crueis formam exstructa, Gall. *Croisée*. Johannis Iperii Chronie. S. Bertini continuatum, apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 623 : *Hic toto suo tempore, licet parvo, in ædificiis suis a prædecessoribus incæptis, scilicet novo choro, Croisia juxta claustrum atque aliis diligens exitit. Et eol. 624 : Circa altaris oruamenta non mediocriter honestus fuit, Crosiam Ecclesiæ ab Johanne VI. incæptam cum fenestris consummavit.*

* **CROSINA**, Pallii seu vestis genus, mastruca. Charta ann. 1095. tom. 1. Cod. Ital. diplom. eol. 1534 : *Accepi ego qui supra Fulco exinde launcchil (leg. launeechild) a te jam dicto Ugo Crosinam unam, ut hæc mea promissio in te, cui supra Ugo tuisque hereditibus, per omnibus temporibus firma permaneat. Testam. Math. Calbani ann. 1197. apud Hier. Zanettum in Dissert. de Orig. et antiquit. monetæ Venet. Lego Stannæ ancillæ meæ culcitram unam, ... et Crosinam unam meam de vulpibus, coopertam de bruna. Vide Crusna et infra Erosna.*

CROSNA. Vide *Crusna*.

* **CROSIS**. Charta ann. 1252 : *Venerunt ad quemdam locum, ubi dominus Amalricus fecerat mihi mitti Crosem. Infra : Crucem.*

* **CROSOLLUS**, **CROSOLUS**, ab Italico *Crosolo*, Gall. *Creuset*, Catillus, in quo aurum vel argentum liquatur. Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 63. vº : *Et surrexit a lecto ubi jacebat, et accendit quemdam Crosollum. Stat. crimin. Saonæ cap. 50. pag. 104 : Eodem genere pænæ quicunque adficiatur, in cujus habitatione vel forcipes ad tendendum, vel Crosoli aut furniculi ad conflandum, aut quid aliud instrumentum ad hæc aptorum inventum fuerit. Eadem leguntur in Stat. erimin. Genuæ lib. 2. cap. 31. pag. 61. Vide *Cruselinum*.*

1. **CROSSA**. Charta foundationis Abbatie de Miratorio Ordinis Cisterciensis, tom. 13. Spicilegii Acheriani pag. 312 : *Et a termino illo per juxta campum usque ad Crossam Vongeii, et a Crossa illa usque ad terminum Bellifortis et Calendiniaci. Forte pro Crux vice termini.*

✍ Potius crediderim *Crossam* pro

Crosa, Lacuna, positam esse, quam pro Cruce. In Bressia, ubi situm est Monasterium de Miratorio, multa sunt hujusmodi loca lacunosa; deinde *Vongeiium* idem pulchrum quod Gallicum *Fange*, Lutum, cœnum. Lacunis lutum esse non est opus dicere.

† 2. **CROSSA**, Fulcrum subaxillare Gall. *Bequille*, alias *Crosse*. Acta SS. April. tom. 2. pag. 259. de S. Benedicto Avenion. *Dimittebant Crossas Ecclesiæ et recedebant recti. Vide Croceus.*

† 3. **CROSSA**, Lituus pontificius, P. dum, Gallis *Crosse*. Consuet. MSS. Augustini Lemovicensis : *Induat se Dominus Abbas cum stola et Crossa et vestimento parato. Diploma anni 1307. de Jurisdictione Canonorum Attanensium inter Fragam. Hist. Stephanotii MSS. tom. 2 : Abbas indutus sacerdotalibus et Crossa Occurrit apud Gassendum in Notitia Ecclesiæ Dinicensis ad ann. 1430. Bal. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 596. etc. Vi. Crocia 2.*

† **CROSSALIS BACULUS** sive pastoralis apud Stephanotium Antiq. Waseon. MS. tom. 1. pag. 586.

* 4. **CROSSA**. Libert. Brianezon. an. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Franc. p. 722 : *Funciones caponum seu gallinarum pallear, Crossæ, seu corocæ, etc. Sed gendum Trossæ, ut habet Reg. 134. unde exscripta est hæc Charta. Vide Trossa.*

* **CROSSARE**, a Gallieo *Crosser*, Baculo recurvo pilam propellere; unde *Crossa* qui pilam pulsant, nostris *Crosseur*, a vulgari *Crosse*, baculus iste, vel ipsa p. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 126 : *Cum plures habitatores ville de Chaillevello.... invicem ad pugnam vel soulam luderent seu Crossarent, supervenissetque tunc messerius.... dicendo prefatis soulantibus vel Crossantibus, quod nulli vecturarii.... ducebant suas vecturas per agriculturas, plures ex magnis suminis de dictis Crossatoribus accesserunt ad locum ubi transibant et erant vecturarii. Aliæ ann. 1381. ex Reg. 120. ch. 1 : Comme le premier jour de Janvier... plusieurs jeunes gens de la ville et parisiens de la Chelles en Beauvoisis feussent assemblez pour chouter à la Crosse les uns en face des autres, etc. Grosse, pro Crosse, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 152. ch. 1 : *Ainsi que lesdiz enfans Croissoient ensemble, icelluy suppliant frappa ledit Jehan de la Crosse ou masselote qu'il tenoit. Crois, pro Curvare, in aliis ann. 1444. ex Reg. 176. ch. 236 : Duquel baston icellui... donna au suppliant plusieurs cops et cors, tant qu'il fist ploier et Crosser le fer du baston. Vide supra Choulla.**

† **CROSSEA**, Idem quod *Crossa* 3 inventar. Ecclesiæ Noviom. ann. 1419 : *emenda una parva Crossea argentea ad baculum regium pro Episcopo Innocentium.*

† **CROSSENEYIT**, apud Rymernum m. 2. pag. 247 : *Nobis nuper... Avimus Walenses, partem illam pretiosissimam Crucis, quæ a Walensibus Crossa vocatur reddiderunt. La Croix neyit appellatur ejusd. tom. pag. 1022. et 1023.*

† **CROSSERIUS**, Episcopalis, si bene conjicio, a *Crossa* 3. Baculus pastoralis Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 76. col. 1.

cerptis Ebredun. ann. 1295 : *Die 25. mensis Junii convenerunt in camera Crosse- prædicti D. Archiepiscopi.* [* Nisi sit a. r.atura fornicis ita appellata.]

* **CROSSULUS**, Fulcrum subalare in odum Crucis superne effictum, vulgo *asse*. Mirac. S. Steph. episc. tom. 3. pt. pag. 200. col. 1 : *Erectis tibiis quas per- tum tempus post se traxerat, relictis assulis, ad propria reversus est. Vide pceus.*

¶ **CROSSUM**. Vide *Crosum*.

¶ **CROSSUS**, pro *Grossus*. Leo Ost. lib. cap. 31. (al. 33.) : *Decem iconas.... Crosso- cento sculpsit ac deauravit. Infra, Crosse- ceria. Vide Grossus.*

¶ **CROSSUS**, pro *Crocus*, ut puto, II. *Safran*. Statuta Arelat. MSS. art. : *Statuimus quod Crossi et alic hortorum be infra Arelatem nullo modo crementur.*

¶ **CROSTA**, Lacuna, ut videtur, locus stagnat aqua, Gall. *Mare*. Charta Galfr. ecom. de Rohan tom. 1. Probat. Hist. St. col. 831 : *Crostaui, quæ jacet inter- stam Johannis Tardif et Crostaui Valte- filii Ailrichi, et quoddam pratum, quod- at juxta Eye (concessi). Vide infra- sta 2.*

¶ **CROSTELLUM**, Columbar, numella- catilis, idem quod *Pilorium*. Charta ann. o : *Vitalis de Suslordia accusatus de- lphematione B. M. Virginis, fuit conde- nitus ad currendum villam Tolosæ, cum- andrano depicto cum ymachinis diaboli- lectis, et sictit in Crostello Tolosæ pu- plo.*

¶ **CROSTO**, pro *Cresto*, ni fallor, Hæ- ut, Gall. *Chevreau*. Vide supra in hac- ce. Consuet. MSS. S. Crucis Burdegali- n. ann. 1305 : *Item debet recipere (abbas) to cellerario semel in septimana, quando- da cellerarius dat, bonam unam peciam- os; quando dat Crostonem, unum carte- te Crostonis. Nisi vervecem intelligas.*

¶ **CROSUM**, Caverna, excavatio, lacuna, Græce *Creux, Ravin*. Hist. Dalph. tom. . pag. 41. col. 1. in Inquisit. ann. 1323 : *te quod dictus Castellanus minatus fuit- de palam et publice Guigonem Radulfi, qu- facit Crosum argenterie de Brandis, qu- ipsum Guigonem Radulfi et ejus fide- uores, pignoreret de quingentis libris, qu- habuerat a Domino Præfecto dictæ ar- vererie, ex eo quia dictum opus non facie- va Ordinatio Raimundi Anderii, de abe- rriis parvi Rhodani, ann. 1223. c MS. D. runet fol. 67. vº : Quoddam abevratorium- at in latitudine duas cannas, sit de- eto ad Crosum de Vatona inter terram- Dous militie et terram uxoris Bertrandi. am notione Crossum habetur in Trans- ne Florentii Domini de Masalguis- cu incolis ejusdem loci anno 1438. ex- Ar- ivo Præsidis de Mazaugues. Vide *Crota* . rotum et Cuma 4.*

¶ **CROSUM**, Cavitas, profunditas, Ga- Profondeur. Reg. 34. his Chartoph. reg. part. 1. fol. 96. rº. col. 1 : *Tornella- abit quinque pedes et dimidium de spisso, t- eo pedes de Crosso. Et col. 2 : Tornellæ- rut de sex pedes spissitudinis et decem- ec. Concavitätis.*

¶ **CROSUM**, Cavum, locus cavus, ubi- repitur finus, Gall. *Creux, trou*. Charta

ann. 1371. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 37 : *Item quoddam paillerium, situm in- carzeria orbararie, cum duobus Crosis pro- fimo ibidem tenendo.*

* 1. **CROSUS**, Cavus, fodina, fossa, nostris alias *Cros*. Stat. ann. 1227. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 71. col. 2 : *Item quod si lis, controversia seu discor- dia emergeret seu incideret inter aliquos de facto Crosorum, seu balmarum, etc. Charta ann. 1252 : Crosum, quem ibidem operarii nostri fecerant, destruxerunt, et terram ibidem reducentes dictum Crosum clause- runt..... Durantes Graneti, qui est præpo- situs et magister cujusdam Crosi seu operis, quod fit perquirendo minario. Alia ann. 1327. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 65 : *Eis imponebatur quod.... blada in Crosis et ex- tra Crosos et in locis taillivi seminando et colligendo, etc. Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 132. ch. 37 : Le suppliant bonta de lui Pierre Benoit, duquel boutement il chey- oudit Cros ou fosse, qui estoit derriere lui. Vide infra *Crotum*.**

* 2. **CROSUS**, adject. Cavus, Gall. *Creux, profond*. Inventar. MS. ann. 1366 : *Quoddam hospicium suum, cum locali sibi contiguo, situm extra ambarria civitatis Avinionensis in via Crosa, etc. Stat. Mon- tis-reg. pag. 211 : Debeat tantum de terra sua dimittere versus viam, quantum faceret vel fieri faceret fossatum Crosum, et teneat- ur et debeat ejicere terram, quæ exiverit de dicto fossato.*

1. **CROTA**. Rupes. Will. Brito lib. 10. Philippid. :

Dum tu conaris Monachi subvertere Crotam. Quo loco intelligit castrum quod *Rupes Monachi* dicitur, seu *Roche du Moine*, Su- pra :

.... Mouachi rupem confundere demum

Funditur horreseens, armis verbisque minantur.

2. **CROTA**, Antrum, specus, nostris *Crotte*, vel *Grotte*, ex *Crypta*. Ita censet Bernardinus Balbus ad Vitruvium. [* Loc- us subterraneus et concameratus in eccle- siis, idem quod *Crypta*. Charta ann. 1319. in Chartul. S. Maglor. ch. 58 : *Si quis..... suum elegerit sepulturam..... in votis seu Crotis dictæ ecclesiæ, etc.*] [*Crota* S. Lau- rentii, in Charta ann. 1219. ex Libro flavo Episcopatus Massil. pag. 25.] Le Roman de Garin :

Li destier sont leans el sousterrin,

En une Crote que firent Sarazin.

Alibi :

Ne treuve Crotas que il ne face emplir.

[Le Roman d'Athis MS. :

Dehors les murs d'antiquité

Trouva une Crouste sous terre,

Là se tourna pour la mort querre,

Et dit que jamais n'en istra,

Mais la dedans de duel mourra.]

3. **CROTA**, Domus. Charta ann. 1157. apud Gariellum in Episcopis Magalonen- sibus pag. 128 : *Uxor Guillelmi de Tortosa, timens mortem, in Crota turris majoris ante diem Jovis qua ipsa mortua fuit, dixit, etc. Tabularium Ecclesiæ Uticensis ann. 1208. pag. 5 : Acta sunt hæc apud Ucetiam in- Crota Domini Episcopi, etc. Charta Aven- ionensis apud Fantinum Castrucium tom. 1. Hist. Avenion. pag. 177 : *Item solarium supra Crotam Magistri Raimundi Praderii.* [Ibid. pag. 176 : *Hospitium hæredum Pontii**

Porcelli, exceptis Grotta et duabus apothecis desuper; ubi pro Grotta puto legendum Crota. Charta anni 1288. ex Archivo S. Victoris Massil. Armar. Reg. num. 11 : Actum in Castro Regii in Crota domus dicti domini Episcopi. Instrumentum anni 1242. tom. 3. Gall. Christ. col. 214 : Cum Crota et furnello et turre et fundamento supra, cum camera superiori, etc. Instrum. ann. 1228. in parvo Chartulario S. Victoris Massil. fol. 128 : Videtur impedire eleva- tionem sive exaltationem prædictæ Crotæ tur- ris vestræ. Concessio anni 1253. Histor. Dalphin. tom. 1. pag. 30. col. 2 : Actum apud Venetum retro Ecclesiæ. His omnibus in locis non domus, ut Cangius exponit, sed pars domus, ut crypta vel cella inferior, vel quivis alius locus concameratus debet intelligi. Provincialibus Croto Cavca est, Crotat vero Concameratus : quo referri possunt, quæ Browerus scribit in Fortuna- tum pag. 181 : Manet in Francico juxta Gallicoque sermone, ut testudines Crotte appellitent. Qua de re visum est subnectere viri eruditi judicium, Grottam scribentis, aut durius Crottam, esse omnino testudinem substructionis in edificio subterraneo, voce Gallica, quæ Græcis κρύπτη, vel κρύπτα. Unde et Sidonio et Plinio Juniori usitatam Cryptoporticum Francos appellare Grotte et Grotasques, Leodienses Crotte.]

* Charta ann. 1417 : *Quandam Crotam seu fundamentum turris, sitæ in loco de Sa- brano, etc. Crote, eodem sensu, in Lit. admort. ann. 1445. ex Reg. 177. Chartoph. reg. ch. 151 : Item une chambre et deux petites Crotas, assises en la cité de Viviers au carrefour de Magibosa. Crouste vero, pro fornice, vulgo *Voute*, in Chartul. sign. Ezéchiél. Corb. ad ann. 1421. fol. 126. rº. : Et avec che ressartiront (les mas- sons) en le Crouste de l'église, partout la où il appartenra. Vide infra *Crotonus*.*

** **CROTALISSARE**, Crotala pulsare vel ad Crotula saltare. Incertus de verhis cap. 41. ap. Endlich. pag. 177 : *De frequenta- tiva..... Sunt in ea nonnulla sine substantia principalis, ut cyathissare, Crotalissare.*

* **CROTATUS**, Concameratus, Gall. *Vouté*. Liber dictus Talmut ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Sacrista pro reparatione..... cameræ Crotatæ ac pavimentatæ, in qua consueverunt monachi radi, ecclesiæ anti- quæ contiguæ. Necnon refici cameras Cro- tatas, in Charta ann. 1337. ex eod. Tabul. Quid sit vero Soupe crotée non intelligo, in Lit. remiss. ann. 1472. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 806 : Les compagnons d'icelles nopces porterent le cochet, autre- ment dit le plat de l'espousée, en une taverne, où ilz firent plein plat de soupes Crotées. Italis *Crostata*, moretum, pulmentum.*

¶ **CROTIERIUM**, ut *Crosum*, Gall. *Creux*, excavationes, quas fodiunt metallici ad eruendum e fodinis metallum. Hist. Dal- phin. tom. 1. pag. 93. Edit. Genev. et pag. 96. Edit. Paris. in Inquisitione anni 1220 : *Si alius minator dimittit Croterium suum in minaria, illud D. Comiti remanet pro vo- luntate sua facienda : inde et si alius eorum incipiat aliud Croterium, debet illud ei ma- nutenere de omnibus per quinque tessas in latere. Vide Crota 2.*

CROTINA. Vide *Crusna*.

* **CROTOLARE**. Vide supra *Banlare*.

† **CROTONUS**. Nova Gall. Chr. tom. 3. col. 1144. ex Regesto Hugonis Bonifacii ad ann. 1461: *Isnarda de Marculfo, Monialis, Vicaria nobilis et magnifice Domine Johanne de Medullione, Abbatissæ Monasterii Dignæ, Sistarici et de Subripis Procuratorem constituit ad constituendum quemdam Crotomum, in apotheca domus dicti Monasterii site Dignæ, in porta Durandorum. Idem videtur quod Crota 3.*

* Locus subterraneus et concameratus, idem quod *Crota 3*. *Croton* in quibusdam provinciis est arctior carcer, vulgo *Cachot*. Catalog. episc. Nem. inter Probat. tom. 1. Hist. ejusd. civit. pag. 10. col. 1: *Johannes de Blandiaco..... fecit fieri.... in auspicio episcopali Nemausensi Crotonum, cameram vicarii, quæ erat carcer ante. Comput. ann. 1362. ibid. tom. 2. pag. 244. col. 1: Item in Crotono B. Mariæ, ubi erat panis caritatis, pro candelis et oleo, j. grossum et medium.*

* 1. **CROTTA**, Eadem notione. Charta ann. 1232. ex Tabul. S. Andr. Avenion.: *Factum fuit hoc apud S. Andream in Crotta, qua intratur in claustrum.*

* 2. **CROTTA**, Cavum, fossa, ut supra *Crosus 1*. Stat. Saluciar. collat. 3. cap. 98: *Statutum est quod qui fecerit foveam vel Crottam in viis publicis,..... teneatur illam vel illud reaptare et implere. Vide infra Crotum.*

* **CROTTONUS**, Panni species. Convent. Saonæ ann. 1526: *Pro..... pannis quibuscumque factis de saia vel de serico, ejuscumque generis existentibus, bombaxinis, Crottonis grossis vel subtilibus, etc.* Sed leg. forte *Cottonis*, ab Italico *Cotone*, gossipium.

* **CROTULA**, diminut. a *Crota*, Camera inferior et concamerata. Inventar. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 65. col. 2: *Inveni siquidem inprimis in Crotula, quæ est juxta crotam ecclesiæ S. Petri, in scrinio quodam duos calices.*

† **CROTUM**, Gall. *Creux*, Fossa, lacuna, locus cavus. Charta Thossiac. signata *Bonnet* ann. 1462: *Juxta Crotum de la Coese ex meridie. Altera anni 1404: Juxta Crotum vel foveam vocatam La Fosse, etc.* Index MS. beneficiorum Eccl. et Diœc. Constantiens. fol. 25. verso: *Rector percipit decimam quindecim virgatarum terræ in Crotis de Cathesvill. et novalia et minutas decimas totius parochiæ. Sed in hoc posteriori loco puto legendum Croftis pro Crotis, quod Diœcesis Constantiensis non multum distet ab Anglia, ubi vox Croftum frequentissima est. Vide Croftum.*

* Nostris alias *Crot*, eodem Fossæ significatu. Lit. remiss. ann. 1372. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 289: *Le suppliant et son compaignon prinrent en ung Crot dedanz terre, environ quatre sextiers de seigle. Aliæ ann. 1410. ex Reg. 165. ch. 137: Le suppliant feist ou celier de l'ostel..... un Crot ou une fosse, et y enterrast et couvrast sa vaisselle d'argent. Vide supra *Crosus 1*.*

* **CROUCHEUS**, pro *Croceus*. Lit. absolut. official. Attrebat. ann. 1349. in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 427: *Domicella Maria, quondam uxor dicti d'Aloes, ad instantiam et requestam dicti rei et de consensu*

ejusdem, prout ipsa spontanea voluntate, ut dicitur, coram nobili viro domino Hectore de Bailloel castellano de Alodio in palude seu deputato ab eo confessa, quemdam buffonem indutum pannis Croucheis, consimilibus pannis Jacobi d'Aloes, quodam poto tecto novo ad gravandum dictum Jacobum d'Aloes posuit et nutrit eundem Buffonem. Vide supra Buffo.

† **CROUTURA**, Locus septus, a Gall. *Cloture*, Sepimentum. Chartular. S. Vandregesili tom. 2. pag. 388: *Totum masagium meum situm apud Fontains intra masuram Gilleberti tutoris et Crouturam Galteri de Pratelles... Actum an. D. M. CCXXXI. Alter Amanuensis emendavit Cloturam.*

* Idem quod supra *Crosta*; *Crouée*, eodem sensu, ut in *Croada 2*. Charta ann. 1285. inter Probat. domus de Castello pag. 5: *Tout ce quan que je ay..... sur les Crouées, fruits et rentes de bleds et deniers. Nisi tamen Crouée sit pro Corvée. Vide supra Corvadium.*

† **CROXATI**, iidem qui *Crucesignati*, apud Ogerium Panem lib. 4. Annal. Genuens. ad ann. 1203.

† 1. **CROZA**. Vide *Crosa*.

* 2. **CROZA**, Fulcrum subalare in modum crucis superne effictum, Gall. *Crosse*. Mirae. B. Anton. Ripol. tom. 6. Aug. pag. 539. col. 1: *Nec ire poterat per vias et vicum, nisi una Croza, etc. Vide Crozola.*

† **CROZATUS**. Vide *Crosatus*.

† **CROZOLA**, Baculus superne rostratus vel in formam crucis efformatus, Gall. *Bequille*. Miracula B. Henrici Banceensis tom. 2. Junii pag. 377: *Contractus in anchis, et non poterat ire sine Crozolis aliquantulum, et modo vadit sine Crozolis. Vide Crucca et Croceus.*

* **CRUANTARE**, Sanguinare, sanguinem reddere, Gall. *Saigner*. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 179: *Ceciderant ambo in fundum dicti fossati, videlicet dictus Vincentius ventrem contra terram, et Cruantavit de capite, occasione dicti casus.*

* **CRUBLUM**, Mensuræ species. Charta ann. 1258. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 969: *Item dictus Oliverius et sui post ipsum, debet capere in omnibus dominiis vicecomitatus (de Rohan) unum Crublum avenæ, amensuratum ex voluntate nostra et etiam dicti Oliverii.*

CRUCA, Cremaster, Gallis *Cremaillere*, ex Anglico *Crooke*, aduncus. Leges Malcolmi II. Regis Scotiæ cap. 3. § 4: *De homine condemnato ad mortem, coram Justitiario, Coronator habebit.... omnia utensilia infra interiorem partem domus, videlicet infra Crucam, super igne pendentem.*

CRUCCA, Furea subalaris, qua claudis sese sustentant, quod pars superior in crucis formam, seu T efficta sit. Joannes Monachus Bertinianus in Vita S. Bernardi Penitentis num. 10: *Ambo non nisi cum Crucis incedere valentes, ad Sanctum venerunt. Vide Croceus.*

CROCCIA, in Vita S. Zitiæ Virginis Lucensis num. 18. Vide Skinnerum in Etymologico Anglico in *Crotches*.

CRUCEOLA, pro *Crucicula*. Lambertus Ardensis: *Fecit sibi apportari parvam Cruciolam, quam in collo suo per argenteam*

catenulam appensam de sepulcro Domini portaverat. Vide Croceus.

† **CRUCES**. Charta Alexandri III. Papæ pro Capitulo S. Mammetis Lingon. an. 1170. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 186: *Consuetudines seu redditus quos Cruces appellant de toto episcopatu Lingonensi, exceptis illis, qui ab Episcopo Lingonensibus concessi sunt Ecclesiis a Monasteriis ejusdem Episcopatus, et seriorum corroborati noscuntur, vobis duximus confirmandas. Hic Cruces intelligo Oblatines fidelium processionaliter ad quamdam Ecclesiam confluentium, quæ in voce Cruce dicuntur Cruces bannales ex Catalogo Abbatum Andainensium; eademque notio accipiendum puto locum Codicis MS. reddituum Episcopatus Autissiod.: *Denarius pro Crucibus Kalendarum Maii circa 1. libras; hoc est, si bene conjecto: Denarius qui offeruntur tempore Crucium seu processuum, quæ fiunt Kalendis vel circa Kalendas Maii, quales sunt Rogationum processiones.**

* *Denarios pro Crucibus Kalendarum Maii* ex Codice reddituum episcopatus Autiss. interpretatur D. Le Beuf de possessionibus, quæ exigebantur a mercatoribus, qui ad nundinas Kalendis Maii habitas, merces suas venum exponere in quodam territorio *Crucibus* designato. Neque aliter intelligenda videtur Charta Will. episc. ann. 1175. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 27. col. 2: *Sex libras Autissiodorensis monetæ in Crucibus de Varzi, in crastino Pentecostes. Nummi Pentecostes de Varziaco dicuntur in Ch. ann. 1. ibid. pag. 43. col. 2. Vide infra Denarius.* [* German. medio ævo *Kreuzpfennig*, *Kreuzschuld*, nummi sunt monasteriorum, census cœnobii. Chart. Monasterii storp. ann. 1315. ap. Frisch. in Leob. voce *Crentz*: *Traditur conventui monia una curia in Ehhorst, solvens unum denarium valentem 8. solidos monetæ levis et 4. solidos Crucepenninghe. Alia charta ibidem: Una alia curia 4. solidos qui dicuntur Cruces.* ADEL. Censuræ annuus die S. Crucis solidus. Vide Haltausium voce *Farpfen*, col. 439.]

† **CRUCESIGNATI**, Qui sacræ Crucis initiationis nomen dabant, Gall. *Les Croisés*. De his infra post vocem *Cruce*, lin. C. assumere. Verum alii fuerunt *Crucesignati* apud Tolosanos; sic enim appellabatur, qui ab Inquisitoribus comprehensi et in carcerem aliquandiu mancipati propter hæresim, tandem erroribus abjuratis, poenitentia et absolutione receptis, liberi dimittebantur. Inter poenitentias impositas prima recitatio *Cruce*, quæ simplex † aut duplicata ante et retro, pro delictorum ratione deferenda. Harum crucium formam eandem habemus in libro Sententiarum compilationis Tolosanæ a Philippo Limborcho edito pag. 13: *Imponimus et injungimus pro poenitentia duas cruces de filtro coloris portandas, unam anteriorem et posteriorem in omni veste vestra, præterea in camisia... quorum quantitas in latitudine sit duorum palmorum et dimidii brachii unum, et duorum palmorum brachii aliud, scilicet transversale et trium brachiorum in latitudine utrumque brachium.*

ia tu Matthæe, etc. amplius deliquistis...
peraddimus vobis, quod cruces, quas vo-
imponimus, sint duplices. Vide *Crux*
Cruces binas.

* **CRUCETTA**. Vide supra *Crosetta*.

† **CRUCHIGLIA**, Idem quod *Crucæ*,
lerum subaxillare. Acta SS. Junii tom.
pag. 797 : Erant duo anni, quibus nan-
um potuit ire sine *Cruchigliis*.

† **CRUCIA**, Eadem notione. Magister
Innes in Vita S. Petri Parentii, tom. 5.
ii pag. 93 : Nec aliquo modo posset ince-
re, nisi duas *Crucias* ascellis haberet sup-
pitas.

† **CRUCIARIE PRECES**, Officium de sancta
ce. Vita S. Ludov. episc. Tolos. tom.
Aug. pag. 808. col. 2 : Item laudes de
Cruce Domino recitabat quotidie una cum
io, fratre ex ordine Minorum, clauso con-
vi ab aliis sejunctus, ubi cupiens sentire
d et in Christo Jesu, quamdiu *Cruciarie*
preces durabant, permanebat immotus,
chia extendens in formam crucis.

† **CRUCIARIUM**. Commodianus Instr. 32 :
Auro licet ceaseantur. bacchent aulica semper,
Cruciarium Domini si non adorasti, peristi.

† **CRUCIATUM**, vel cruciatum Christi inter-
pre- Rigaltius. Vide, an aliud sit *σταυρεῖον*,
quo Nicetas Rhetor in Passione S. Ste-
phani et corporis ejus inventione : Προλα-
α τοῖνον Ἰουλιανῇ, καὶ διαπεράσασα τοῦτον
ἐπιλεγόμενον σταυρεῖον· ὅθεν δὴ τὰς ἡμεῖς
εὐξάντες τῷ ἁματι, etc.

† **CRUCIATÆ**, Expeditiones sacræ contra
aenicos et Hæreticos, quod, qui iis sese
dingrent, Crucis signum in vestibus
errent. Occurrit non semel apud Will.

† **CRUCIATUM**, et apud Ericum Upsaliensem lib.
ist. Suecor. ann. 1292. ubi Loccenius,
io quam *historiam de Cruce Christi*
niat : vulgo *Croisade*. Vide infra *Crux*.

† **CRUCIATIO**, Miseria, calamitas, tormen-
a. Vita S. Ursuari Abbatis Laubiensis
i. : Neque audivimus quemquam, qui in
ore tale aut tam prolixum sustinisset
utyrium, aut qui tantam *Cruciationem*
unisset in vita presenti.

† **CRUCIBULUM**, Ugutioni, *Lucerna*, ad
un vigilamus, quod *Cruciet bolum*, id est,
on sepi. Risum contine. Gloss. Lat.
3a : *Crucibolum*, *Lumière de nuit*. Catho-
ica Armoricum : *Creuseul*, Gall. *Croissol*.
Lumière de nuit, *Crucibolum*, vel *Crucibo-*
us Vitæ Abbatum S. Albani pag. 70 : *Le-*
elatur autem eadem voce 12. de B. Virgine
eones, quas corde tenus sine candela ba-
ut transcurrere consueverunt, cum suis
sequuntur responsoriis, tenui tamen
une *Cruciboli* per vitrum diaphanum
ra lucente. Vita B. Colettæ num. 74 : *De*
proferenti sæpius exstinguebat cande-
an. *Crucibulum* et oleum effundebat. [Apud
onellum Hist. Britan. tom. 2. pag. 345 :
Moisterio igitur Kemperlegensi, quod vil-
icis suis Kemperlegensis debet, hoc est....
Adolempnitatem de dedicatione S. Michaelis
Monte Gargano duo ferrea *Crucibola*
matim.] Quidam a *Cruca*, Gallis *Cruche*,
Gehan. *Cruyke*, deducunt : malim ego,
eiusmodi lucernæ in formam Crucis
ffiæ quadrimyxæ sint. Hinc forte nostri
icidi, *Cracets* vocant, quasi *Crucets*;
elerte quod uncis ferreis ad parietes
ndantur, quos *Crochets* vulgo dicimus.

Sed et *Crucivolo* Itali appellant vas fictile,
in quo metalla funduntur, nostri *Creuset*,
quod ejusdem formæ est ac materiæ, ex
quibus est vas illud, in quo infunditur
oleum ad lucernas istas. Nam et Rulandus
in Lexico Alchymicæ, *Crucibulum* dixit vas
esse fusorium, ex terra igni contumacissima
factum, acutiore basi et tereti, in ampliorem
capacitatem, forma triangulari, vel rotunda
desinente, ad fundenda et eliquanda mine-
ralia et metalla formatum. Sic Geber Arabs
lib. de Investigatione magisterii : Ponatur
veneris stratum super stratum de sale com-
muni optime mundato in *Crucibulo*. Vide
Stephan. Skinnerum in Etymologico An-
glico, verbo *Crucible*. Meminit Saxo Gram-
maticus lib. 8. nescio ejus *Frosti*, cogno-
mento *Crucibulum*.

* Italis *Crociuolo*. Glossar. Lat. Gall. ann.
1348. ex Cod. reg. 4120 : *Crucibolum*, Gal-
lice *Crusset*, a verbo *crucio* et *bolus*, quod
est morsus, quia *Crucibolus* cruciat per mor-
sus studentem. Glossar. Lat. Gal. ex Cod.
reg. 7692 : *Crucibolum*, *Crastier*. Aliud Gall.
Lat. ex Cod. 7684 : *Crucibolum*, *Crasset*,
lumière de nuit. *Croisieu* et *Croisuel*, eadem
quoque notione. Lit. remiss. ann. 1456. in
Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 340 : *Après*
que icelle Marguerite eut alancé ung chareil
ou Croisieu, etc. Mirac. B. M. V. MSS.
lib. 1 :

Ki à Croisuel toute nuit velle,
Pour ch'est il faus qui s'emerveille,
Se decheant vont les escoles
Pour querre le maule as roissoles.

* Alia porro vocum *Crasset* et *Crastier*
origo, alia *Crucibuli* vel Gallicarum *Crois-*
sel, *Croisieu* et *Croisuel* : has adinventas cum
Cangio facile putaverim, quod ejusmodi
lucernæ in formam Crucis effictæ quadri-
myxæ sint, potius quam a *Cruca*, Gallis
Cruche, Germanis *Krug* : illas vero, quod
Crassa sen adeps in iis lucernis olei vice
accenderetur. Vide supra *Crassa* 2.

† **CRUCIBOLUS**, Scyphus. Charta Witasii
Regis Merciorum apud Ingulphum pag.
857 : *Scyphum meum deauratum, et per*
totam partem exteriorem vinitoribus ad dra-
cones pugnantibus cælatum, quem Crucibo-
lum meum solitus sum vocare, quia signum
Crucis per transversum scyphi imprimitur
interius, cum quatuor angulis simili impres-
sione protuberantibus, etc. *Cruciboli* Wit-
lasii meminit rursus infra Ingulfus pag.
870. Hinc forte Germanis *Krauz* est genus
poculi, ut est in Turcograph. Crusii pag.
490.

† **CRUCICHIUM**, Quadrivium, Italis
Crocicchio, nostris *Carrefour*. Hieronymus
Radiolensis in Miraculis S. Joannis Gual-
berti tom. 3. Julii pag. 392 : *Ad compitum*
seu divorticulum, quod vulgares et plebei
Crucichium dicunt, eo quod viæ quatuor in
crucis formam ad loca tendant diversa.

† **CRUCICOLÆ**, appellati Christiani ab
Ethnicis. Vide Aldhelmum de Laudibus
Virginit. cap. 17.

† 1. **CRUCICULA**, Crux parva. Chro-
nic. Fontanell. apud Acherium tom. 3. Spi-
cil. pag. 229 : *Hic dedit in Ecclesia S. Petri*
Cruciculam auream unam, in aures sex, fi-
bulam unam. Vide *Cruciliæ*.

† 2. **CRUCICULA**, Furca subalaris. Ri-
chardus Abb. Virdun. in Miraculis S. Vi-

toni, inter Acta SS. Benedict. sæc. 6. part.
1. pag. 567 : *Lignea vero sustentacula, quæ*
vulgo Cruciculas vocant, siue quorum ad-
miniculo, nec passam quidem pedis claudus
ille ambulare poterat, in testimonium tanti
miraculi, suspensa sunt multo tempore in
pariete sacri Templi. Vide *Croceus*.

* **CRUCIENSES** Cameraci appellantur
Canonici ecclesiæ S. Crucis. Obituar. MS.
eccl. Camerac. fol. 40. vº. : Item xxxvj. sol.
ut *Crucienses* existentes ad Te Deum in qua-
tuor festis B. Mariæ, habeant distributiones.
Ordinar. MS. ejusd. eccl. ubi de Domin.
in Ramis palmar. fol. 36. rº. : *Dum pro-*
cessio pergit circa claustrum, id est, circa
ecclesiam infra, Crucienses ad S. Michaellem
cantant : Ave rex noster. Et fol. 54. vº : *Fe-*
ria iij. (Rogationum) iitur ad S. Crucem per
ostium S. Johannis Evangelistæ, et Crucien-
ses veniunt per claustrum.

† **CRUCIENTATUS**, in Gloss. Latino-Gall.
Conchié de sang. Sed legendum *Cruentatus*,
ut apud Joan. de Janua.

† 1. **CRUCIFER**, Qui Crucem ante Papam
deferat, apud Pandulfum in Actis Gelasii II.
PP. [Vide *Cambucarius* post *Cambuta*.]

† 2. **CRUCIFER**, Species monetæ, in
Chronico Mellicens. pag. 572. col. 1 : *Sin-*
guli status Hungarorum et Austrorum et
personæ donaria conferunt : Episcopus v.
flor. Abbas et Præpositus sub infula iv.
flor.... Rusticus, servus, familia (lege fa-
mula) de talento Cruciferum, mercenarius
et mercenaria x. num. [* Vide supra *Cro-*
satus 2.]

† **CRUCIFERI**, Ordo Monasticus, sic di-
ctus, quod Monachi Cruces in baculis de-
ferrent, ut auctor est Matth. Paris ann.
1244. pag. 439. Fasciculus Temporum, et
M. Chronic. Belgic. : *Circa hæc tempora*
Ordo Cruciferorum renovatus est per Immo-
centium III. anno Pontificatus sui 18. jam
devicta hæresi Albigenisium per Cruce signa-
tos. Addunt quosdam scribere, B. Quiria-
cum Jerosolymorum Episcopum, istius
Ordinis primum auctorem extitisse, et sub
Innocentio IV. apud Lugdunum crevisse,
et privilegiis donatum ab eodem, anno sci-
licet 1248. præterea primum et initiale Mo-
nasterium totius Ordinis extitisse in Hoio
in diocesi Leodiensi ab Joanne Episcopo
Leod. ædificatum ann. 1233. Vide Auber-
tum Miræum lib. 1. Originum Monastic.
cap. 12. 13. 14.

† **CRUCIFEROS** etiam vocat Chronicon Aulæ
Regiæ cap. 11. et 17. Fratres et Milites Or-
dinis Theutonici : ut et Ericus Upsaliensis
lib. 3. Hist. Suecicæ pag. 61. lib. 5. pag.
148. et alibi. Vide Chronicon MS. Andreæ
Danduli ann. 1154. et Bohuslaum Balbi-
num in Epistola rerum Bohemic. pag. 270.

† Exstat Epistola Urbani III. PP. ad Ma-
gistrum et Fratres Cruciferos Hospitalis
Bononiensis, qua eorum Ordinem appro-
bat : post Epist. 4. in nupera Conciliorum
Collectione.

† **CRUCIFERUS**. Charta Ottonis Episcopi
Frisingensis ann. 1154. apud Wiguleium
Hondium in Metropoli Salisburgensi tom. 2.
pag. 243 : *Unus Cruciferus apud Hachin,*
cum molendino aliisque pertinentiis, etc.
Alia apud eundem Hondium tom. 3. pag.
469 : *Cum tribus Cruciferis, quæ ad posses-*
sionem Monasterii pertinebant, etc. Sed le-

gendum videtur *Curtiferis*, ut alibi passim. Vide in *Cortis*, 1.

† **CRUCIFICIO**, *κρυψω*. *Crucifigo*, apud Janum in Supplemento Antiquarii.

† **CRUCIFIGIUM**, Crueis supplicium, Gall. *Crucifisement*. Epistola Joannis de Monsteriolo, Collect. Ampliss. Martenii am. 2. col. 1395: *Ut ille cuius Crucifigio salvi sumus, etc.*

† **CRUCIFIXORES**, Qui Christum Dominum crucifixerunt. Occurrit apud S. Paulinum Epist. 18. num. 7. novæ edit. et Joannem Sarisb. Epist. 286. et alios.

* **CRUCIFIXUM**, Christi in cruce pendentis imago, Gall. *Crucifix*; *Croicifix*, in Ch. ann. 1388. ex Tabul. capit. Carnot: *Faire dire une messe à note à l'austel du Croicifix de laditte église de Chartres*. Joan. Iperius in Chron. Sith. S. Bert. ad ann. 877. tom. 7. Collect. Histor. Frane. pag. 270: *Tunc dedit (Carolus imperator) Johanni papæ munera, quæ B. Petro deportabat, et inter cetera Crucifixum aureum, quale non fuit ab ullis regibus factum*. Vide in *Fultus*.

† **CRUCIFIXUS**, Cruee insignitus. Miracula S. Cuneræ Virg. Junii tom. 2. pag. 566: *Cum oblatione duorum cereorum oculorum atque denario Crucifixo*.

CRUCIFRATRES, seu **FRATRES CRUCIS**: ita sese appellabant quidam hæretici, exorti in oppido *Sangerhuseu* in Marchionatu Misnensi sub ann. 1414. qui etiam *Fratres Flagellatores* dicebantur: de quorum hæresibus Gobelinus Persona in Cosmodromio ætate 6. cap. 93. diversi ab iis, qui *Fratres Crucis* appellati sub annum 1309. Vide *Cru*.

CRUCIGIRA. Ephemerides Monasterii S. Galli: *Eodem die dantur 4. fercula, scilicet carnes, caseus, ova, Crucigira, cum vino et majori leib*. [* *Olera, ni fallor, Gall. Légumes*.]

CRUCILIE, Cruces per vias creetæ, ex Gallico *Croisilles*. Concilium Suession. ann. 744: *Constituimus, ut illas Crucilias, quas Adalbertus per parochiam plantaverat, omnes igne consumantur*. Codd. alii habent *Cruciculas*.

CRUCIOLA, Crueicula, in Aetis Monasterii Murensis pag. 26.

† **CRUCIOLATUS**, Crucibus signatus. Testamentum Ermentrudis illustris Matronæ apud Mabill. de Liturg. Gall. pag. 463: *Nepti meæ Deorovaræ scutella argentea Cruciolata*.

* **CRUCITA**, Expeditio sacra contra Infideles et hæreticos, aliosve, in Epist. Calixti III. PP. ann. 1456. ad Carolum VII. reg. Franc. ex Bibl. reg. Vide supra *Crosata*.

† **CRUCIUM**, Vinum insuave et nimio plus austereum, aut asperum, in Vocabulario Sussannæi.

CRUCIZARI, Crucem assumere, cruce insigniri ad peregrinationem Hierosolymitanam. Historia Hierosolymitana in Gestis Dei pag. 1156: *Rex Franc. Philippus et Rex Angliæ Henricus apud Gizortium Crucizantur*. [Radulf. Goggeshale in Chronico Terræ-Sanctæ apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 573: *Fere universi Proceres utriusque regni Crucizantur*.]

** **CRUCTANS** EQUUS. Testament. ann. 1367. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 3.

pag. 484: *Item legavit Hartmanno famulo suo equum suum Cructantem*.

* **CRUCULUS**, Juniperus. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Cruculus, Geneivrier*.

CRUDARIUM, *ἀρδύριον*, in Gloss. Græco-Lat. [Linum crudum, linteum nondum sole curatum, ut adnotat Martinus ex Vuleanio.]

* **CRUDE**. Vide supra in *Cridatio*.

* **CRUDELUS**, **CRUDELUS**, Cincinnus, capillus in uncum, quem *Croc* dicimus, retortus; vel idem quod infra *Curdella*. Bareleta serm. 2. in Domin. S. Quadrag.: *Quare facis tili Crudellos?* Rectius infra: *Portant (mulieres) cornua etiam et Crudellos*. Idem serm. in Sab. 5. Quadrag.: *Dum mulier affert in capite sertum, aut velum subtile, cum Crudelis compositis*. Rursum serm. in Ier. 5. hebdom. passion.: *Tertio (offendit Magdalena) per capillos eos vane componendo, faciendo Crudellos, cornua*. Vide supra *Crocus* 2.

* A Latino *Crudelitas*, nostri *Crudélité* dixerunt, pro sævitia, ferocitas. Lit. remiss. ann. 1365. in Reg. 98. Chartoph. reg. eh. 743: *Le suppliant doubtant la Crudelité dudit Ridel, fery icellui d'un baston, que il portoit, par la teste*. Cruel vero, Metuendus, terribilis, in Stabil. S. Ludov. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 108: *Et n'out li plusours poor, ni espouvantement du Cruel jugement Jesus-Christ*. Crueusement, pro Cruellement, Crudeliter, atrociter, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 161. eh. 161: *Tous les trois freres ensemble le bati-rent et navrerent moult Crueusement*.

* **CRUDES**, Baculus ferro munitus. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Crudes, Bâton ferré*.

CRUDITARE, Non digerere, *ἀπεπεῖν*, in Gloss. Gr. Lat. [Tertull. de Jejunio cap. 16: *Populus carnis avidissimus usque ad cholera ortygométras Cruditando*.]

* **CRUEIRA**, Cavum, locus cavus, Gall. *Creux*. Charta ann. 1294. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 120. col. 2: *Se tenere recognovit à dicto dom. G. archidiacono dictum ortum et quoddam mansum, quod est ibidem ad Crueiram, cum suis pertinentiis, et dictum locum, ubi tenebantur femorasses in dicto loco de Crueira*. Vide supra *Crosium* 3.

* **CRUELUM CERÆ**, Massa cerea. Charta ann. circ. 1080. ex Tabul. S. Alhini Andegav.: *De tabula aut Cruello ceræ, unum obolum*.

* **CRUENTINUS**, Cruentis respersus guttis. Chron. Malveii apud Murator. tom. 14. Script. Ital. col. 819: *Caligas dependentes laqueis corrigiarum hinc inde ligatas deferebant: albis etiam fasciis Cruentinis utebantur*.

† **CRUETTUS**, Angl. *Cruet*, Gall. *Burette*. Urecolus. Cum duabus Cruettis et uno tintinabulo argenteo, apud Rymerum tom. 9. pag. 273. col. 2.

* **CRUGA**, Vasis genus, ureeus, urna, Gall. *Cruche*; unde diminut. *Crugon*, urecolus, vulgo *Cruchon*. Consuet. MSS. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305: *Resectorarius debet habere duas magnas Crugas de terra bene mundatas*. Inventar. bonor. Joan. de Madalhano MS. ann. 1450: *Item*

unam payrolam cupri parvi valoris s garnitura, continentem unam Crugam aq. Lit. remiss. ann. 1464. in Reg. 199. Chartoph. reg. eh. 519: *Denis du Vergier querir de l'uylle;.... et en s'en retourung Crugeon d'uylle en uns sac à son etc*. *Cruye*, eadem notione. Lit. ann. 14 in Reg. 187. eh. 328: *Icelle Jehanne p sa Cruye ou bouteille, pour aler à l'eau une fontaine. Une Cruye de vin, in aliis a 1449. ex Reg. 179. eh. 302. Hinc Cru Testæ fragmentum. Vitæ SS. MSS. ex C. S. Vict. Paris. sign. 28. fol. 35. vº. 2. ubi de S. Vincent: *Encloez le en chartre bien obscure, et li mettez Cruyses agues, et ses piez li encloez en un fust soit estendus sus les Cruyses*.*

CRUMA, *Crumea*. Joan. de Janua.

CRUMELUM. Gregorius Turon. de Gloria Conf. cap. 98: *Septius in hoc vultu velolus, vel Crumelum coctum cum illo, ppsisse*. Occurrit in Notis Tyron. pag. 1.

CRUMENIA, sunt proprie fragmenta Glossæ Isonis Magistri.

† **CRUMENIFER**, Qui fert crumen, Gall. *Boursier*. Magister Giraudus in la S. Joannis Episc. Valentin. in Anece Marten. tom. 3. col. 1696: *Cum a p nariis nulum propter multitudinem coactive exigeretur, Crumenifero ut perso imperavit*.

* **CRUMENULA**, diminut. a *Cruma*. Paridis de Grassis Cerem. capellar. Fol. MS.: *Et in fine pro sui ministerii mercede ex vetustoritu donatur (Diaconus cardis Crumenula cum xl. solidis*.

† **CRUMILUS**. S. Paulinus Ep. 23. 7. *Et ut totam juxta Dei verbum confectem Prophetici panis impleat, lentem quo et hordeum et viciam miscuisset in Crum m*. Editor in notis: Forte legendum, *Gum luu*. MS. Reg. *Crubulum*. Edit. Ros di. *Cunulum*, Schot. in marg. *Cumerum* et Cauehies. [* Vide *Crumelum*]

CRUMINARE. Fortunatus lib. 2. d. S. Martini:

Et levis umbriferæ volitavit imago figura
Visibus exclusus cellam pedore Crumina

Ubi Interpres: *Crumina*, sacculi apud Plautum: unde *Cruminare*, festive traxerunt ad eam corporis p qua operari naturæ solemus. Id satis expressit. [Gloss. Isid.: *Cruminat, uat*.]

* **CRUNICULA**, quam accipiunt vicem in bello servarunt. Glossar. Cod. reg. 7641. ita et in altero e 7613.

** **CRUOGA**, in Tradit. Fuldeus. occurrit, pro Taherna, caupona, Krug. Chinzign *Cruoga*, pag. 541.

† **CRUOR**. Charta Joannis Carnot. ann. 1180. inter Anece. tom. 1. col. 596: *Vindicabat enim sibi jus hospitandi, talliam, cor avenagium, justitiam Cruoris et latro est Sanguinis effusionis et latrocir*

† **CRUPA**, Tergum equi, Gall. Processus de Vita S. Yvouis, 4. pag. 567: *Nescit quomodo inver per Crupam equi sui, et tenens se equus natando portavit eum sanum mem ad ripam maris*.

* Vide supra *Cropa*. Hinc *Cruce di*

idetur fustuarium, vulgo *Volée de coups de batons*, quia tergo infligitur, in Lit. emiss. ann. 1460. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 492 : *Le suppliant dist à icellui perceval... que s'il aloit à lui, il lui donroit ne Cruppée d'un baston moyte que il tenoit.*

* 2. **CRUPA**, Graculus. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 : *Crupa*, *ai.*

CRUPELLARI, Gallorum gladiatores taphracti. Tacitus lib. 3. Annal. : *Adduntur e servitiis gladiaturæ destinati, quiis more gentico continuum ferri tegimen, rupellarios vocant.* Boethornius ab Hebræo *Arbel*, amicire, vocem deducit.

CRUPPA, **CRUPES**. Gloss. Lat. Græc. : *Cruppa*, *Κάλος πρύς*. *Crupes*, *σχώνια*, *funis*. Amalth. : *Crupes*, *Funiculi*. *Cruppa*, *Runs.*

* Leg. ex Vulc. in Castigat. *κάλως πρύς*. *Crupes*, *σχώνια*. Gloss. Gr. Lat. : *Σχώνιον*, *quis*, *restis*, *rudens*. An inde *Cropie*, vel *Croupie*, pro Tempus serotinum, quod flores aliave animalia ad pastum proceunt? quia iis capiendis quoddam rete eisdem nominis adhibent. *Chasser à la Croupie*, apud Cotgrav. Charta ann. 1328. Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 143 : *Le seigneur de Montgoubert affermoit qu'il avoit droit de chacer au levre et au goupill et tendre à la Croupie et à la revenue, et de entre en toutes sesons ses pors en pasture en entre forest de Rest. Infra : Tendre à la Croupie et à la revenue.*

CRUPPONUS, **Uropygium**, summa clunim, vulgo *Cronpion*. Fridericus II. Imp. de Venat. cap. 36 : *A lumbis vero descendit renes usque ad principium caudæ superius, dilatantur spondilia, et intercipiuntur duo ossa anchorum, et in quibusdam minus dilatantur plus, in quibusdam minus; et hic locus a quibusdam appellatur Crupponus, et solidiores sunt ipsorum juncture, et foramina illic ampliora, etc.*

CRUPTA. Vide *Crypta*.
CRURA, **Crus**, coxa, Gall. *Cuisse*. Lit. miss. ann. 1415. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 32 : *Supplicans vulneravit Johannem de prato uno ictu de cuspide, cum quadrintelo sive lancea parva in Crura sive crura sinistra.*

CRURALIA, quibus *crura* vestiuntur. Ludovici Pii an. 786 : *Habitu Vasco... indutus, amiculo scilicet rotundo, quicis comisæ diffusis, Cruralibus disteniscalcaribus caligulis insertis, missile manu feris.* Vide *Coxole*.

CRURARIUM, *Σκελόδεσμος*, in Gloss. Græc. Lat. Fascia cruralis, nostris, *Jarve*.

CRURATUS, *Qui a grans cuisses*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

CRURIFAGIUM, pro *Crurifragium*, licii genus. Chron. Joan. Vitodur. in Thuro hist. Helvet. pag. 2 : *Per judicium sententiam Crurifragio misere interit.*

* **CRURIFERI**, Militiæ genus apud Hungar. nisi sit pro *Cruciferi*, Milites ordinis tonici. Vide in hac voce. Charta Belæ Hungar. ann. 1255. inter Probat. tom. 1. Præmonstr. col. 658 : *Prima meta monasterii nostri de Jazo incipit... a crura villa Cruriferorum nostrorum, quæ vocatæ.*

† **CRURIFRAGIUM**, **CRURIFRANGIUM**. Gl. Lat. Græc. : *Crurifrangium*, *Σκελαχέ; ἤγων σκελοκοπία*, *Cruris fractio vel sectio*. Apul. Met. lib. 9 : *Crurum ejus fragium abominato.* *Crurifragium* Plautus appellat servum, cui crura debeant suffringi; sed alii legunt *Crurifragum*, ut rectus casus sit *Crurifragus*, non *Crurifragius*.

* **CRUSCHA**, Furfur, Ital. *Crusca*. Stat. Vallis-serianæ cap. 64. ex Cod. reg. 4619. fol. 117. rº. : *Molinarii debeant macinare... ad requisitionem macinari volentium omnem Cruscham, quam facient ex grano macinato in suis molendinis.*

† **CRUSCIRE**, Crepitare, Gall. *Croquer*. Vita S. Eligii cap. 27. apud Acherium Spicil. tom. 5. pag. 181 : *Omnes qui adevant, audiebant cum magno stupore juncturas et nervos atque omnia ossa claudi illius Cruscire ac so'idari.*

* Hispan. *Cruxir*, nostris alias *Croissir* et *Croistre*. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 227 : *La nef le Roy se feri à plain voile en une havaire de terre endurcie, si fort que elle en Croissi toute.* Vide ibi Glossar. in hac voce. Lit. remiss. ann. 1452. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 151 : *Lequel arbre commença à Croistre, et lors le suppliant commença à dire et crier à haulte voix par deux fois, ledit arbre s'en va,.... et tantost après ledit arbre fut cheu.* Unde *Croiz*, *Crepitus*, in Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 17. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 197 : *Autre vilaine costume avoit; car il metoit hors le Croiz de son ventre devant la gent frontueusement et sanz nule vergogne.* *Streptum quoque ventris in publico sine ulla emittebat verecundia*, apud Aimoin. lib. 2. cap. 26. ex quo hæc reddita sunt. Hinc etiam *Escrois*, *Fragor*, horrendus sonitus, vulgo *Fracas*, *bruit éclatant*, in iisd. Chron. lib. 4. cap. 6. ihid. pag. 254 : *Un grans brandons de feu chai du ciel tous ardans en grans Escrois et en grans tonnoires.* Quomodo legendum est ibid. pag. 226. pro *Estrois*. Adde tom. 6. ejusd. Collect. pag. 141. Continuat. Guill. Tyrii apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 615 : *Li hordois chai et fist trop grant Escrois, dont les eschargailes (eschargaites) de l'ost et de la cité orent tele paor, etc.* Guill. Guiart. ad ann. 1194 :

Instrumens ties Escrois redonnent
Aus eops espouvantables rendre,
Comme se le ciel deust fendre.

Ihidem :

Eus vont mangoniaus et perieres,
Qui souvent tendent et destendent,
En destachant grans Escrois rendent.

Inde quoque *Escroissement*, pro *Grince-ment*, *Stridor*. Serm. MSS. ex Cod. xiv. sæc. S. Vict. Paris. serm. 29 : *Li rois dist à ses sergenz : liez li les piez et les mains, et si le gitez an tenebres forenes, où il aura plors et Escroissement de denz.* Vide supra *Cro-*cus 4.

CRUSCUMULUS, *Tumor crurum*. Joan. de Janua [et Laurent. in Amalthea, ubi etiam *Crussiculus*.]

* **CRUSCUNIUM**, *La infasone delli gambe*. Glossar. Lat. Ital. MS.

CRUSELINUM, Vas potorium parvulum fictile, cujusmodi sunt, quæ *Creusets* vocamus. Cæsarius lib. 12. cap. 41 : *Portabat*

enim vas parvum et fictile, quod vulgo Cruselinum dicitur, in manu sua, in quali in tabernis potare solebat. [* *Crusellinus* in Testam. ann. 1332 ap. Guden. in Syllog. pag. 634 : *Item lego et ordino duos Crusellinos argenteos ad altare in monasterio Ulnhusen prædicto, ad hoc, ut ampullæ argenteæ ad divinum officium aptæ, fabricentur ex eisdem.* *Crusilinus*, in Chart. Johann. Archiep. Mogunt. ann. 1372. ap. eund. Guden. in Cod. Diplom. pag. 506 : *Præpositus monasterii in Hirtzenau nobis ad nostram cameram singulis annis in festo B. Michaelis pro speciali dono clenodio et munusculo centum Crusilinos, valida et bona, in Siburg facta.... dare debebit.*] Vide *Crusellus*, 1.

1. **CRUSELLUS** Charta ann. 1144. apud Catellum lib. 2. Rerum Occitan. cap. 17 : *De Crusellis, quos extranei attulerint, et vendiderint, præbeant domino 4. den. et de barda duos.*

* Idem, ni fallor, quod *Cruselinum*, Vas potorium cujusvis materiæ, nostris *Creusequin*, a forma concava. Comput. ann. 1382. inter Probat. tom. 3. Hist. Burgund. pag. 63. col. 2 : *Ung Creusequin d'or.... avec le couvercle.* Charta ann. 1397. ex Cod. reg. 9484. 2. fol. 391. vº. : *Un gobelet d'or en guise de Consequin d'Allemagne à un pied et trois signes d'or.* Leg. *Creusequin*, ut in Inventar. ann. 1415. ibid. fol. 491. vº. : *Item deux petits Creusequins d'or fermans en maniere d'une boette, pour tenir œufs à manger.* Inventar. bonor. ducis Bitur. ann. 1416. ex Cam. Comput. Paris. fol. 43. rº. : *Item un grant Creusequin de madre couvert, les bours garni d'argent doré..... Item un autre Creusequin de madre non garni.*

* 2. **CRUSELLUS**, Præstationis species, sic dicta fortassis quod vase, *Crusellus* dicto, perciperetur : unde *Cruchon* a nostris nuncupata. Assignatio dotalit. Joannæ regin. Franc. ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 69 : *Item pro sexcentis octoginta quatuor sextariis bladi, quæ fuerunt Crusellorum..... Item pro sexaginta quatuordecim sextariis frumenti, quæ fuerunt dictorum Crusellorum.* Charta ann. 1311. in Reg. 46. ch. 4 : *Assignamus tenore præsentium redditus nostros, quos in villa Vernonis habemus et percipimus, vocatos le Cruchon, cum omnibus suis pertinentiis et emolumentis, ad valorem seu summam sex viginti quinque librarum Turon. æstiuatos.... Concedimus quod..... redditus, dominium et emolumenta du Cruchon..... percipiant et possideant.* Vide in *Cupa* 3.

† **CRUSERIUS**, An *Crucifixus* seu *Figura* D. N. J. C. in cruce pendentis, quæ in Ecclesiis apponi solet ad pietatem, Gall. *Crucifix*. Charta Abbatie Savigniac. Lugdun. Diœces. ann. circiter 1300 : *Prior d'Alix habet locum et stallum suum, quando venit in Monasterium in choro dextro post Cruserium.*

* **CRUSILLA**, *Crux parva*, Hisp. *Cruzecillo*, Ital. *Crocclina*. Mirac. S. Jacobi tom. 6. Jul. pag. 52. col. 2 : *Quod si invenire posset aliquam Crusillam, quæ a sancto Jacobo per peregrinos redeuntes deferri solet et ex ea propriam gulam infirmam tangeret, statim remedium haberet.* Vide supra *Crosetta*.

* **CRUSIUS**. **TELLA CRUSIA**, Nondum abluta sive dealbata, Gall. *Crue*. Instr. circa finem xv. sæc. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 78. col. 1 : *Item pro octo cordis de tellis albis aut Crusiis, unus denarius Turon.*

* **CRUSMA**, *Sonus musicæ*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. *Instrumentum musicum, cymbalum*, in Martinii Lexico.

CRUSNA, **CROSNA**, **CRUSINA**, Pallii, seu vestis genus, Mastruca, vel mastruga. Gloss. Saxon. Ælfrixi : *Mastruga*, *Crusne*. Somnero *Cruse* ne dicitur, tunica scilicet ex ferinis pellibus. Hinc emendandæ Glossæ Isonis Magistri : *Vocamus etiam mastrugas Renones, quæ rustice Crotina vocatur*. Legendum enim *Crosina*. Hincmarus Remensis Opuse. 57 : *Mitto vobis per eum Crusnam de pellibus variis, cum panno coloribus vario*. Charta ann. 1180. apud Ughellum in Episcopis Vercellens. : *Et ad hanc confirmandam promissionis chartam, accepimus nos Othonus et Allus Launeschildt Crosnam unam, ut nostra hæc promissio, sicut supra habetur, firma permaneat atque persistat*.

[** Formul. Veronens. ap. Cancian. in Leg. Barbar. tom. 2. pag. 477 : *Pro mundio det Fabius Senecæ Crosnam unam valentem 20. sol. et orator dicat : o Seneca tu per hanc Crosnam mitte sub mundio hanc ... et mundium et Crosnam trade ad proprium Fabio, etc.*] Statuta Veneta lib. 1. cap. 55 : *Aecipiet etiam de bonis Viri per Crosnam et pelliciam vidualem, quam mulieres ex consuetudine habent*. Quam vocem non intellexit Interpretes Italicus. Charta Ottonis M. Imp. ann. 937. apud Meibomium : *Nisi tantum singulis annis unum cavallum, scutum et lanceam, vel duas Crusinas dent, ut sciant in mundibordio Regis se esse*. Christianus de Scala in Vita S. Wenceslai pag. 55 : *Triuens abunde auri vel argenti copiam, Crusina mantiperiaque, vel vestimenta, hilariter largiens*. Ubi perperam Edit. *Trusina*. Bruno de Bello-Saxonico pag. 135 : *Unus ex ipsis ejusdam nobilis ex Curia Crusinam gulis ornatam, quasi furtim præcidit, et inde quasi furtum volens abscondere recessit, et tamen volebat deprehendi, ut acciperet, quod accepit. Nam ille, cujus honesta vestis erat dehonestata, ut illum, qui suæ vestis partem gestabat, insequutus est, colaphum ei tantum dedit, suique vestimenti particulam recepit*. Quo loco *Crusina* gulis ornata, est pallium, pellibus rubricatis ornatum. Hinc *Crusinatus* apud Ditmarum lib. 5. cap. 6. pag. 54 : *Vivente egregio Hudone, pater istius Miseco, domum, in qua eum esse sciebat, Crusinatus intrare, vel eo assurgente, nunquam præsumpsit sedere*. [** Vide Rheno et Repti. De etymo consulendi Grimm. Antiq. Jur. pag. 428. et Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 616.]

** *Chrusenna* et *Crusenna*, in Ruodlieb. fr. 2. vers. 6. 161. 237. fr. 3. vers. 142. fr. 5. vers. 119. *Chrusina*, fr. 10. vers. 39. *Crusina*, fr. 94. vers. 92. 98.

* **CRUSOLIUM**, *Vasis coneavi genus*, Gall. *Cruset*. Inventar. ann. 1361. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Item unum Crusolium, etc.* Vide supra *Crosollus*.

* **CRUSPULUS**, pro *Serupulus*. Charta Odonis Valent. episc. ann. 1184. apud Stephanot. in Antiquit. Clarom. MSS. pag.

373 : *Et ne longa temporum evolutione donatio a me facta evanescat, præsens instrumentum sigillo meo decoravi, ne forte, quod absit, Cruspulus dubietatis ad posterum oriri possit*.

† **CRUSSICULUS**. Vide *Cruscululus*.

1. **CRUSTA**, Vestis species variegato colore ex purpura et alio mixta. Lex 11. Cod. Theod. de Scenicis (15, 7.) : *Nulla mimæ gemmis, nulla sigillatis sericis, aut textis utatur auratis, his quoque vestibus noverint abstinentium, quas Græco nomine a Latino Crustas vocant, in quibus alii admixtus colori, puri rubor muricis inardescit*. Sic videntur appellatæ crustæ, quod ut crustati parietes dicuntur, qui subinde crustis marmoreis exornantur, ita ejusmodi vestes assutis in crustarum modum segmentis vel limbis distinguerentur. Nam *Crustæ* non modo de marmoribus dicuntur; sed etiam de vasis auri et argenti, quæ interdum *Emblemata* vocantur, uti usurpat Tullius Orat. 5. in Verrem, et Paulus JC. in leg. 32. § 1. D. de Auro, arg. leg. (34, 2.) : *Cymbia argentea Crustis aureis illigata*. Vide *Crustum*, *Purpura*.

* Anonymus in Gloss. Bibl. MSS. ex Bibl. reg. : *Crusta vel crustula, lamina quælibet vel fragmentum auri vel argenti, vel alterius metalli, vel ligni, vel lapidis, unde marmorati lapides Crustati dicuntur*. Item, *Crusta vel crustula, superficies panis vel cortex alterius rei; unde hæc Crustaria dicitur taberna a vasis crustatis*. Vide infra *Crustatus*.

* 2. **CRUSTA**, Lacuna, locus ubi stagnat aqua, Gall. *Mare*. Charta Walteri abb. S. Quint. in Monte ann. 1214. ex Tabul. ejusd. monast. : *Et in aqua communi de Buëscourt supra molendinos de Fullieres (habemus) Crustam unam cum helchia*. Quæ in recentioribus Registris Gallie redduntur, *une Crouste avec une huche*. Vide supra *Crosta*.

† **CRUSTACIA**. Papias : *Lentaculum, Crustacia*.

CRUSTALIA, in Notis Tyronis pag. 161. inter lapillos pretiosos.

† **CRUSTALLUM**, φέρος πῶδον. Gloss. Lat. Græc. Strepitus pedum.

* Leg. *Crotalum* ex Castigat. ad utrumque Glossar. Vide Salmas. ad Hist. Aug. pag. 502.

† **CRUSTARE**, vulgo *Crustam* inducere; sed contraria notione sumitur pro *Crustam* tollere de vasis auro vel argento crustatis in Ottoboni Annalibus Genuensibus lib. 3. apud Murator. tom. 6. col. 388 : *Postmodum vero obliti Dominicæ Crucis recuperationem et ipsum crucem proficientes, Constantinopolim perrexerunt, et civitatem ceperunt et exspoliarent, Ecclesias spoliantes et cruces, et textus Evangeliorum Crustantes, et Reliquias Sanctorum inter se dividentes, huc et illuc miserunt*. Vide *Crusta*.

† **CRUSTARIA** TABERNA, a vasis crustatis. Gl. Isid. Festus habet : *Crustariæ tabernæ, a vasis potioris crustatis dictæ*. Vide *Clepsedrarum* post *Clepsydra*.

* **CRUSTARIUS**, *Lo tavernario*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Crustaria taberna*.

* **CRUSTATUS**, *Acupictus*, intertextus, Gall. *Brodé* vel *Broché*. Andr. Floriac. in vita MS. S. Gauzlini archiep. Bitur. lib. 1 :

Albam supra et infra auro Crustatam, dereliquit. Charta ann. 1288. apud Ludew. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 637 : *Præsertim volumus, quod nullus deferat tunicas Crustas.... in foro rerum venalium venali præter in nundinas, quod interpreta forum annuale*. Vide supra *Crusta* 1.

† **CRUSTELLUM**, ut supra *Costellum* quod hic quoque forsitan legendum. Statuta MSS. Augerii II. Episc. Conser. ann. 1280 : *In dictis quoque locis (ceteris et atriis Ecclesiarum) et infra spatia vel (f. iis) adhaerentia a jure privilegiarum patibula, furcas, Crustella, similia poni, et posita teneri, vel quæ alia inhonesta fieri districtius inhibemus*.

CRUSTIBIA, *Cruæ, Cruciatas*, in Glossar. Arabico-Lat. ubi forte legendum *Cilia*. Vide supra.

CRUSTICA, Censuum, qui pro agris prædiis rusticis Imperatori, vel domo feudi pensitabatur apud Græcos. Innotius III. PP. lib. 13. Epist. 192 : *Salvamen terrarum censu, qui Crustica Gæ vocabulo nuncupatur, et dudum solvebatur Græcis*. Lib. 14. Epist. 110 : *G. de L. harduini, ad quem ratione feudi dicta Crustica pertinebat*. Occurrit hæc eadem non semel in Epistolis ejusdem PP. st. autem *Crustica*, census qui agri nomine pendebatur, Græcis ἀγροτικόν, nostris *agrarium* dictus. Conjecturam nostram fit Epist. Roberti Imp. Constantinop. in gesto Honorii III. PP. lib. 6. Epistol. 5. apud Odoric. Raynald. in Annalib. Eccl. ann. 1221. num. 25 : *Omnes Ecclesiæ thedralis habeant possessiones suas, ac habuerunt tempore Alexii Bambacorac imperatoris libere ab omni exactione, et jurisdictione, salvo tamen debito, et Acrostico, si quod debent pro possessione ipsis*. Vide *Ager*, et *Acra*.

* **CRUSTOSUS**, *Pieno de croste*. Gl. Lat. Ital. MS.

* **CRUSTULA**, Fragmentum, cilium reliquæ. Chartul. Celsinian. ch. 3. *Adquisivi unum sextarium frumenti, debet major cocus propter Crustulas comparavi octoginta quinque solidis*. Vide supra *Crusta* 1. et mox

1. **CRUSTUM**, *Crustulum*. Joan. nua : *Crustum, vel Crustulum, pimento panis*. Ita Servius ad 3. Georg. 7. *Æneid. Crustum de his, quæ com sunt, dici ait*. Gloss. Græc. Lat. : *Krustum, Κρυπτόν, Crustulum. Κρυπτόν panibus dici annotat Athenæus*. [*] *Crustum vel crustulum pro fragmento et pro quolibet edulio*.] Spartianus in meminit tetrapharmaci, quod erat de sumine, perna, et Crustulo. Perna et apud eundem in *Ælio Vero*. Vide *Crustum*. Epistol. 12. initio, præter tium et alios. At longe aliud est

2. **CRUSTUM**, in Charta Eadred. Angl. pag. 210 : *Duas patenas auro decenter ornatas, cum 2. urceis pretiosissimis, et Crusto auro, columbis 96. a Rege Henrico Ecclesiæ d. sua extorsit*. Et apud Matth. Pa. 1252 : *Auri sititor, talenta, vel Crustalia emunxit*. Eadem videntur

*Crusta aurea, quæ Crustæ dicuntur Scri-
ptoribus Latinis, seu emblemata vasorum.
Vide supra Crusta.*

CRUSUL, Species lucernæ, de qua
suis in *Crucibulum*. Consuetud. Ecclesiæ
olon. MSS. in Archivo Atrebat. : *Magi-
ter coquina providebit qualibet nocte unum
crusul.* [* Vide *Lucibrum*.] [** Germ. in-
ter etiamnum *Krüssel*, Lampas pendens,
ante a voce *Kreis*, quia pendens in circu-
m agitur. ADEL.]

CRUTA, Caverna, habitatiuncula
subterranea, quibusdam in locis, *Creute*.
Charta Simonis Comitissæ Meldensis pro Mo-
nasterio Rodoliensi ann. 1160. inter In-
tum. Hist. Eccles. Meld. tom. 2. pag. 49 :
*via vero ad nos pertinebat providere, unde
machi sustentarentur, duo molendina, quæ
ut super Crutas cum prato, etc.* Vide
Cruta.

CRUX. CRUCEM FIGERE, *πικρύνειν σταυρόν*,
Nov. Justiniani 5. cap. 1. Nov. 67. cap. 7.
v. 14. cap. 7. in signum scilicet Dedicatio-
nis Ecclesiarum. Julianus Antecessor Const.
: *Nullus audeat edificare Ecclesiam, vel
monasterium, antequam civitatis Episcopus ve-
nerit in eodem loco, publice procedens, et rem-
anibus manifestam faciens.* Ennodius in
vita B. Epiphani Episcopi Ticinensis pag.
: *Jam jamque tamen fastigia perfectionis
monasterii Ecclesiæ opus attigerat, edificio et
dedicationis insignibus adornato.* Capitula
Soli magni lib. 5. cap. 229. [** 382.] : *Ne-
que Ecclesiam ædificet, antequam civitatis
Episcopus veniat, et ibidem Crucem figat pu-
blice.* Eadem statuuntur et habentur in Or-
dine Romano et apud Herardum Turon.
Episcopus in Capit. cap. 46. quibus con-
cordant tradunt Balsamon in can. 7. Synodi
Libri Basilic. Eclog. 4. Theophylactus
in pistola a Meursio laudata, qui ejusmodi
rebus fixationem *σταυροπῆγιν* appellant : qua
loco multa habent Gretzerus tom. 1. de
Cruc. lib. 2. cap. 8. et in Apolog. pro S.
Cruc. cap. 8. pag. 1022. Crusius in Turco-
cia pag. 300. Meursius in Gloss. Alla-
in de Consensu utriusque Eccles. pag.
Goarus ad Eucholog. Græcor. pag.
et eruditus Possinus in Gloss. ad tom.
achymer. pag. 414. Neque vero Epi-
scopo licebat in aliena diocesi Oratorium
aut Ecclesiam dedicare, ut est in Concilio
Africanic. can. 10. et Arelat II. can. 36.

CRUCEM UBIQUE PRÆFERENDI jus habet
summus Pontifex. Anastasius in Leone IV :
*Fere isdem benignissimus Crucem auream :
propter et ipso Crux, ut mos antiquitus est,
Sacerdoti manibus ferebatur, ante equum
predecessorum Pontificum, quam Deo ju-
vante in auro et argento ac gemmis melius
ornabatur.*

maiores Patriarchæ ubique etiam habent
jus præferendi Crucem, præterquam in
Urbe Roma, et nisi summus Pontifex præ-
sentiterit, vel Legatus ejus utens in-
signibus Apostolicæ dignitatis cap. Antiqua.
de Privileg.

Prælati et Metropolitani, et qui jus
habent pallii, intra Primatus sui limites.
Anthonius Cantuar. Archiepisc. lib. 3.
cap. 72. ad Samuelem Dubliniensem Epi-
scopum : *Præterea audiui, quia facis portare*

*Crucem ante te in via. Quod si verum est,
mando tibi ne amplius hoc facias : quia non
pertinet nisi ad Archiepiscopum a Romano
Pontifice pallio confirmatum.* Vide eundem
lib. 4. Epist. 27.

Patriarchis, Primatibus, et Episcopis in
præsentia Cardinalium ante se deferri ve-
luit Gregorius XI. PP. ea Constitutione
quæ descripta legitur in tom. 2. Concil.
Angl. et in nupera Concil. Editione Pari-
siensi. Vide Willel. Neubrigensem lib. 2.
cap. 16. Gervasium Dorobernensem ann.
1193. pag. 1584. 1585. Continuatore Flo-
rentii Wigorniensis ann. 1226. Gesta Inno-
centii III. PP. pag. 61. Bromptonum ann.
1125. Math. Westmonast. ann. 1279. Will.
Thorn. ann. 1378. Monastic. Angl. tom.
3. pag. 147. Petrum Mariam Campum in
Histor. Eccl. Placentinæ in Regesto parte
2. num. 167. et Baronium ann. 1177. ubi
de Romualdo Salernitano Archiepiscopo
ex ejus Chronico, etc. præterea Saussaium
in Tractatu super hoc edito, et Marcam in
Dissertat. de Primatib. num. 128.

* Legati Apostolicæ sedis honore crucis
præferendæ, a Romanis pontificibus con-
cesso, utuntur jam inde a Christi sæculo
nono, ut testis est Thomassinus lib. 2. de
Discipl. ecclesiast. part. 1. cap. 58.

* Jus præferendi crucem intra suam
provinciam a Romano pontifice accepisse
archiepiscopos, efficitur ex Bulla Clementis
IV. PP. ann. 1269. in Hist. MS. monast.
S. Andr. Avenion. fol. 71. r^o. : *Ad reme-
morandum sacramentum Dominicæ passionis,
quæ fuit nostra redemptio, mortis nostre
destructio et vite reparatio salutaris, Crucem
quam ipse Redemptor nos redimendo subiit,
gerimus figuratam interius, et in Crucifixi
memoriam devotis mentibus exterius adora-
mus : illius quoque mirificæ Crucis signum
Romani pontifices, veluti Christi vicarii
habent suis gressibus prævium, ut in eis
signum cum signato concordet, ac ejus,
cujus vices gerunt in terris, vestigia prosequi
dignoscant. Licet igitur deferendæ Crucis
dignitas solis eisdem pontificibus convenire
noscat; dignum tamen duximus ut Arelatensem
ecclesiam, quam propter laudabilia
suorum, qui fuerunt pro tempore, merita
prælatorum, grandium honorum conspicimus
titulis insignitam, hujusmodi Apostolicæ
dignitatis participem faciamus. Quare ad tui
et ipsius ecclesiæ decoris augmentum, tam
tibi quam tuis successoribus, in perpetuum
faciendi coram vobis deferri Crucem per
Arelatensem provinciam, et præsentem privi-
legio, quo prædictam ecclesiam de speciali
gratia presignimus, plenam præsentiam
authoritate concedimus facultatem, anno
Pontificatus nostri iv. [** Bulla Joannis XX
de pallio Bardan. Archiep. Mogunt. ann.
1032. in Guden. Cod. Diplom. tom. 1.
pag. 16 : *Crucem ante vos portandam fra-
ternitati vestre concedimus et in stationibus
festivis super equum equitandi licentiam
damus.* Eadem fere in Bulla Leonis IX.
ann. 1052. ibid. pag. 18.]*

✚ Moris hujus ante Episcopos fe-
rendæ crucis antiquitas patet ex Vita S.
Samsonis Dolensis Episcopi, qui florebat
medio sæculo sexto; sic enim ejus Vitæ
Scriptor fere æqualis lib. 2. n. 10. inter
Acta SS. Bened. tom. 1. pag. 183 : *Post*

*cujus obitus aliquod intervallum imago Cru-
cis, quæ ante eum ferri semper solebat,
quamque benedixerat, quæ denique auri et
argenti (laminis) circum fuerat solidata, a
quodam malefico ac pessimo homine furtim
detecta ac dehonestata est.*

CRUX PECTORALIS, *Ἐγκόλπιος*, quam
Episcopi ad pectus appensam deferunt, in
Ceremoniali Episcoporum lib. 1. cap. 29.
lib. 2. cap. 38. Hist. Translationis S.
Antonini : *Et collo supra pectus aptata
Crux aurea cum imagine Christi, quæ Crux
Pectoralis appellatur.* Vide *Encolpium*.

CRUX COLLARIA, quæ collo appenditur,
ἐγκόλπιος, Episcoporum scilicet, apud Osber-
num in Vita S. Elphegi Archiepisc. Can-
tuariensis. n. 40. Vide *Crux pectoralis*.

CRUCEM DE CHRISMATE faciunt Episcopi
in Ecclesiæ parietibus, cum illam conse-
crant. Ordo Romanus : *Et faciat Crucem
per parietes cum pollice suo de ipso chris-
mate in 12. locis.* Vide Librum Sacrament.
Gregorii Magni, Ivonem Carnotensem de
Sacramentis, et Petrum Damiani Sermon. 1.
de Ecclesiæ dedicat. Solebant vero Chri-
stiani signo crucis actiones omnes suas
munire, juxta illud Hieronymi Epist. 22.
cap. 15 : *Ad omnem actum, ad omnem in-
cessum manus pingat Crucem.* [Similia ha-
bet Tertull. de Corona militis.]

CUM CRUCE SIGNARE, Episcoporum tan-
tum fuit. Privilegium concessum ab Urbano
II. PP. Abbati Cavensi : *Concedentes... ut,
inquam, successores tui per terras tui Mo-
nasterii habitas et habendas libere possis Ec-
clesias construere, cum Cruce signare, alia-
que Pontificalia et spiritualia exercere, etc.*

IN CRUCE, VEL ANTE CRUCEM, in alta-
ribus, vel ante altaria oblationes facere, in
Charta ann. 1123. apud Puricellum in Mo-
numentis Basilicæ Ambrosianæ pag. 568.
569.

CRUCEM EX CINERE et aqua super pectus
infirmi faciebat olim Sacerdos cum extremæ
unctionis conferebat Sacramentum. Vide
Ratoldum Abbatem de Ordine unctionis
infirmi, apud Menardum in Librum Sa-
cram. Gregor. pag. 337. 339. 345.

* CRUCES ex cereo Paschali ostiis domo-
rum appositæ, religionis causa. Charta
ann. 1398. inter Probat. Hist. Autiss. pag.
130. col. 1 : *Dictus parvus cereus per totam
hebdomadam in Vesperis, et ardens portatur
in processionibus, quæ fiunt in Vesperis per
totam hebdomadam Paschæ et non plus; et
de cera ipsius parvi datur omnibus de ecclesia
modicum die Ascensionis Domini in missa ad
faciendum Cruces, quæ poni consueverunt in
liminaribus et ostiis eorum.*

CRUCEM BAJULARE. Otto Morena in Hist.
Rerum Laudensium pag. 3 : *Quæ prædicti
Laudenses qui ibi aderant, considerantes,
placuit eisdem de mercato, quod Mediola-
nenses Laudensibus abstulerunt, ante ipsam
Regem querimoniam proponere : statimque
in quandam Ecclesiam introeuntes, duasque
inde maximas Cruces ad humeros levantes;
coram ipso Rege (Friderico I. Imp.) cæte-
risque Principibus redierunt, et precibus
ipsius Regis cum ipsis Crucibus prostrati
sunt, maxime lugentes, etc.* Radevicus lib.
4. de Gest. Frideric. cap. 5 : *Videns autem
multitudinem eorum, qui Cruces bajularent :
is enim Italarum mos est, ut habentes que-*

relas, Crucem manibus præferant, misertus illorum, ait, etc. Guntherus lib. 8. Ligu-
rini:

.... Ex omnibus undique multi
Urbibus ac vicis aderant, queruloque ferebant
Innumeras clamore Cruces, hoc quippe querelas
More solent aperire suas.

Conradus Abbas Uspurgensis: *Postremo
cives ad id devenere consilii, ut se et sua
Imperatoris traderent voluntati. Gladios ita-
que denudatos super colla ponentes, Cruces
quoque et alia insignia præferentes, nudis
plantis ad pedes Imperatoris miserabiliter se
prostaverunt.* Vide Glabrum lib. 5. Histo-
riæ cap. 1. extremo.

BAJULATIO CRUEIS. Charta Edw. I. Reg.
Angl. ann. 6. apud Gul. Prynneum in Li-
bertatib. Eccl. Angl. tom. 3. pag. 215: *Portionem agistamenti pasturæ a festo Pasch.
usque ad festum Pentecost. quæ cessit bajula-
tioni Crucis Archiepiscopatus illius (Can-
tuar.) pro rata temporis sui, etc.*

CRUCEM LEVANDI, PONENDI, PORTANDI
ubilibet Parochis et Curionibus facultatem
concedebant Episcopi. Charta Amati Archie-
pisc. Salernitani, apud Ughellum tom.
7. pag. 508: *Vel ad ipsos Presbyteros, qui
in supradictis Ecclesiis fuerint ordinati,
nullam angariam aut servitium pars nostri
Archiepiscopi illorum imponere queat, neque
ad Cruces levandum, vel Codices, aut Ba-
ptismum faciendum, aut illos excommunicare,
etc.* Infra: *Et potestatem habeant, quando
meruerint, cereum benedicere, et Baptismum
facere, et aquam sanctificatam per vicos vi-
cinantes spargere, et Cruces ponere, et mor-
tuos ibidem sepelire, etc.* Charta Alphani
Archiepiscopi Salernitan. apud eundem
pag. 541: *Et extra ipsam Ecclesiam sepe-
lire, et per domos eorum qui ad ipsam Ecele-
siam annualiter ad Dei officium audiendum
ierint, ire, et aquam sanctificatam spargere,
et Crucem in ipsis domibus povere absque
mea contrarietate.* Alia Ursonis Archie-
piscopi Barensis, pag. 853: *Habeat etiam
potestatem recipere mortuos, et sepelire in
sepulturis suis, et portare Crucem suam ubi
voluerit, ut adducat mortuos qui debent ibi
sepeliri.* Vide Monumenta Paderborn. pag.
134.

CRUEIS ADORATIO in die Parasceves. S.
Stephanus in Regula Grandimontensium
cap. 5: *Rursus Crucem sanctam in die sancto
Parasceve nullis ad Ecclesias suas eodem die
recurere valentibus, in Ecclesiis vestris
adorare permittatis.* Vide Oblatio Crucis. Ad
Crucis osculum, in die S. Parasceves, ne-
minem accedere debere, nisi qui a mortali
peccato immunis sit, sancit Synodus Ne-
mausensis ann. 1248. cap. de Eucharistia.

* Hinc *Le Vendredi de Crois* aouré nuncupatur, in Stat. pro Clamatoribus ex lib.
1. Statut. super artif. Paris. in Cam.
Comput.

* CRUEIS LAVATIO, peracta illius ad-
oratione, in ecclesia Rotomagensi, ex Or-
dinar. ejusd. MS. ad diem Parasceves: *Crux adorata a clero et populo, Crucifixus
in commemoratione sanguinis et aquæ fluen-
tis de latere Redemptoris, vino et aqua
lavetur, et divi lavatus fuerit, tollatur in
altum et cantetur antiphona, Super omnia
ligna: finita antiphona, deferat dom. archie-
piscopus aut sacerdos, et cum eo duo*

*presbyteri, qui cantaverunt, Popule meus,
Crucifixum ad sepulcrum, cantore incipiente
R. Sicut ovis ad occisionem cum versu et
regressu. Quo finito dom. archiepiscopus aut
sacerdos lavat ostium sepulcri et humili voce
incipiat R. Sepulto Domino.*

* CRUX BELEEN, f. Bellicensis vel Bel-
lismensis, perjuris timenda. Lit. remiss.
ann. 1396. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch.
22: *Lequel Jehan Lestourni lui respondi
qu'il renioit Dieu et la Croix de Beleen, s'il mou-
roit ja par autres mains que par les siennes.*

* CRUX S. LUPI Nannetis asservata, ad
quam celebriora sacramenta firmabantur.
Inventar. Chartar. reg. ann. 1482. fol.
122. vº: *Littera Francisci ducis Britannie,...*
*per quam... promittit observare tractatus et
conventiones inter defunctum regem Ludovi-
cum et dictum ducem Franciscum contentas
in pluribus articulis, quos dicti rex et dux
juraverant sub vera Cruce S. Lupi et aliis
reliquiis inviolabiliter observare.*

* CRUX OSANNERE. Ordinar. MS. S.
Petri Aureavall.: *De aliis ceremoniis hujus
processionis (in Ramis palmarum) faciendis,
tam eundo quam de statione facienda ad
Crucem, quæ vulgariter appellatur Crux
Osannere. Ab antiphona Osanna, quæ hac
die ante istam crucem cantari solebat, sic
nuncupata.*

DE CRUCE CANTARE. Capitula Adalhardi
Abbat. de Admonitionibus in Congrega-
tione cap. 7: *De Cruce decantare et legere
qui non potest, dimittat, et qui potest, se non
subtrahat; et qui negligenter facit, corrigatur.*
Hoc est, ni fallor, de ambone, de pulpito,
ubi major Crux etiamnum statuitur, adeo
ut qui voce non valeret, in eo eanere vel
legere non præsumeret. Vide Pronuntiator.

CRUCEM APPONERE solebant in Wallia,
qui rem sibi competere asserebant, *saisie-
bant.* Charta Edwardi I. Reg. Angl. apud
Gul. Prynneum in Libertatib. Eccles. Angl.
tom. 3. pag. 219: *Quod quidam de partibus
illis asserentes quædam blada, quæ idem Da-
vid... erant... sua esse, quandam Crucem
super blada prædicta, prout moris est in par-
tibus illis, apponi fecerunt: occasione cuius
Crucis prædictus David aliquam administra-
tionem de bladis illis habere non potest, etc.*

CRUCEM SANCTIFICARE. Capitula Theo-
dori Cantuar. cap. 49. Edition. Acherianæ:
*Presbytero liceat soli Missam facere, si ne-
cesse est, et populum benedicere in Parasce-
ven, et Crucem sanctificare.* Totidem ferme
habentur in Pœnitentiali ejusdem Theodori
cap. 2. Editionis Jacobi Petiti.

JURARE IN CRUCE consecrata, pejerare,
in Pœnitentiali [Cumeani Abbatis cap. 5.]
Gregorii III. PP. cap. 7. Bedæ cap. 3. 12.

AD CRUCEM CONFUGERE, veluti ad lo-
cum asyli et immunitatis jure donatum,
in Concilio Claromontensi ann. 1093. can.
29. 30: *Si quis ad aliquam Crucem in via
persequentibus inimicis, confugerit, liber ac
si in ipsa Ecclesia permaneat. Quod si quis
pro securitate Ecclesiæ vel prædictæ Crucis
aliquod crimen peregerit, et ad Ecclesiam
vel Crucem confugerit, accepta securitate
vitæ et membrorum, reddatur justitiæ. Ve-
tus consuetudo Normanniæ cap. 23: Si
comme il advient de ceux qui sont fuitifs
pour aucun crime, ou qui sont en chartre,
ou en lieux, qui eschappent et s'ensuient en*

*l'Eglise, où ils embrassent une Croix. C.
82: Se aucun damné ou fuitif s'ensuit à l'
glise ou en cymitiere, ou en lieu saint, ou
il s'aert à une croix qui soit fichée en ter-
re, la justice laye le doit laisser en paix par
privilege de l'Eglise, si qu'elle ne mette
main à luy. etc.* Ubi Latina Editio,
Cruci fixæ adhæret. Vide Anonymum Co-
besianum in Leone Philos. n. 22.

CRUCE SUPER CAPUT POSITA JURARE.
de Juramentum.

CRUEIS JUDICIUM, quo quis reus cu-
piam factus delicti seu criminis, sese
purgabat, cujusmodi per Crucem purga-
tis mentio est passim apud Scriptores
medii. Synodus Vermeriensis ann.
can. 17: *Si qua mulier se reclamavit,
quod vir suus nunquam cum ea mansit,
exeat inde ad Crucem, et si verum fu-
erit, separentur.* Charta Divisionis Imperii
roli Magni cap. 8: *Si causa, vel inter
controversiæ talis inter partes, propter
minimos aut confinia regiorum, orta sit,
quæ hominum testimonio declarari, vel
iuri non possit, tunc volumus, ut ad di-
visionem rei dubiæ Judicio Crucis Devo-
luntas, et rerum veritas inquiratur, ne-
quam pro tali causa cujuslibet generis u-
gna, vel campus ad examinationem judic-
Similia leguntur in Præcepto Ludovici
de Divisione Imperii cap. 10. nisi ad
pro judicio Crucis, habetur vexillo Cr-
quæ quidem purgatio usurpari potissi-
solita fuit in controversiis Ecclesiasticis.
Capitula Ludovici Pii ad Legem Salicam:
*In seculari quidem causa hujuscumque
stium diversitas campo comprobetur
Ecclesiasticis autem negotiis, Crucis judicio
rei veritas inquiratur.* [* Vide Grimm ad-
tiquit. Juris pag. 926.]*

At qualis illa fuerit Crucis exami-
natio, ambigunt doctiores, et in varias vari-
dunt sententias. Quidam enim, atque
iis Delrinus lib. 4. Disquisit. magic. s. 3.
quæst. 6. § 2. Lindenbrogius in Gl. et
alii, genus fuisse purgationis per s-
quibus ad Crucem aliquam manus po-
nens, vel eam amplectens, quis se ex-
purgabat. Certe ad Crucem jurantem
exacta testantur passim Scriptores. Mar-
cus lib. 2. Hist. ann. 841: *Quæ duo præ-
vissent, classisque appropinquari vid-
Crucem in qua juraverant, et Karolus
cognoverunt, relicto littore protinus
runt.* Beda de Remediis peccat. c. 4.
*Qui perjurat in manu Episcopi, aut
sbyteri, vel altari, vel Cruce consecrata,
unum annum pœniteat.* Pius PP. I. p.
Gratian. 12. quæst. 5: *Qui pejerat in
manu Episcopi, aut in Cruce consecrata,
tres annos pœniteat. Si vero in Cruce
consecrata, annum unum pœniteat.*
habentur in Pœnitentiali Gregorii
cap. 7. apud Rhabanum in Epist.
ribald. cap. 18. Reginonem lib.
331. 332. et Burchardum lib. 12. c. 5.

Censent præterea idem Delrinus
man. et Lalandius examen Crucis
forsitan esse quod in Legibus Frisi-
14. describitur, et fit per duos ram-
seu tenos, uti vocantur, quoru
Cruce insignitur, altari impositos.
Alii, quos inter Gretzerus tom. 3. lib. 3.
Cruce lib. 2. cap. 21. et tom. 3. lib. 3.

alip. ad cap. cit. et Ferrandus lib. 2. quisionis reliquiarum 1. part. cap. 3. ant hanc Crucis explorationem factam Crucis ligno in ignem coniecto, ut si sumi permansisset, reus absolutus fuisset contra, damnatus.

erum hisce repugnant sententiis istius minationis per Crucem formulæ, quæ conceptæ leguntur, *Cruce contentæ, decertare*, in Capit. 4. ann. 803. cap. n Lege Langobard. lib. 2. tit. 28. § 1. 55. § 25. [** Carol. M. 132. 65.] Capit. Caroli M. lib. 3. cap. 46. lib. 4. Capit. 2. § 33. [** 34.] Unde quidam, ait rius, *Crucem* fuisse genus armorum, tra hariolati sunt.

egimus etiam non semel *Stare, Adstare Crucem*. Capitul. ann. 779. cap. 10. et litio 4. cap. 129 : *Si accusator contulerit de ipso perjurio, stet ad Crucem*. Formula vetus edita a Bignonio et Jenbr. : *Taliter fuit ei iudicatum, in ipso ito ante ipsum Vigarium, vel ante ipsos nses, ut ad Crucem, ad iudicium Dei, ipsa terra in noctes 42. in ipso hoc deat adstare, quod ita et fecerunt. Exire Crucem*, in Concilio Vermeriensi ann. can. 17. Ordo Romanus : *Singula que dijudicet, et aliquos a cibis abstineo, alios elemosynas dando, nonnullos us flectenda genua, sive in Cruce stando, aliquid aliud huiusmodi quod ad animæ tem pertinet. Eadem habet Beda in rat. ad lib. de Remediis peccator.*

stat porro aliud præclarum istius iudic exemplum in veteri Notitia, quam in cellaria Canonorum Veronensium asuri auctor est Hieronymus dalla Corte 4. Hist. Veronensis pag. 178. quo non me illustrantur quæ paulo videntur catoria in supra allatis verbis, et si rem omnino expediant. Sic autem Chronistud sub ann. 798 : *Tandem habito orlio pacti sunt, ut hæc Dei et sancti tus reservarentur iudicio, eligentes u juvenes Clericos, sine ullo crimine exiotos, statuerunt in Ecclesia S. Joannis. istæ ad Domum, et ad Crucem stare feerit, quorum unus Aregaus, post Archieyter Ecclesiæ majoris, nomine, ex parte uica, alter vero ex parte S. Zenonis, aficus videlicet, qui post Archidiaconus siciæ majoris fuit. Hi ambo ab introitu iæ usque ad medium Passionem tantum, est secundum Matthæum, pariter stalle ille qui de parte publica datus fuerat, rram velut exanimis corruit, Pacificus usque ad finem Passionis stetit. His, et omnibus gratias Deo agentibus, uam partem tam civitatis, quam capars Episcopii... accepit. Notitiam inter descripsit ex Panvinio Ughellus in opopis Veronensibus pag. 610.*

his plane docemur eos qui huiusmodi ulant examen, revera in pedes stetisse, que qui hoc victus divino videbatur uio, in terram corruisse : quod et in t verba laudatæ a nobis Formulæ : *sed ipse in ipso placito ad ipsam Crucem cadisse : sed dum hæc causa sic fuit ta, quod ipse ille qui ad ipsum iudicium, vel ad ipsam Crucem cadisset, etc.* Etiam referenda videntur quæ habet arduus Lugdun. lib. contra Iudicium

Dei num. 1 : *Jube ferrum, vel aquas caleferi, quas manibus in læsus attrectem : aut constitue Cruces, ad quas stans immobilis perseverem. Illius autem qui ad Crucem ceciderat, et hac examinatione victus fuerat, Crux evindicata dicitur in lemmate ejusdem Formulæ.*

Sed ut verum fatear, quale fuerit ad Crucem examen, ex his non omnino percipi constat. An enim qui illud subibant, ante Crucem aliquam in pedes stabant, quod vult Hieronymus dalla Corte ? *E davanti ad una Croce gli fecero in piedi fermare.* An vero ad Crucem stetisse dicti sunt, quod expansis brachiis, efformata quodammodo Crucis specie, certo temporis spatio starent, quæ fuit pœnitentiæ species, potissimum apud Monachos, uti mox indicabimus ? Verum nodum videtur solvere Rudolphus Fuldensis in Vita S. Liobæ Abbatis Biscofheimensis cap. 15. Cum enim infantulus recens natus in stagno Monasterio vicino inventus fuisset, erimenque alicui e Sanctimonialibus adscriberetur, Lioba Abbatisa ut an revera alienius e suis Sanctimonialibus partus esset, detegeret, præcepit omnibus Oratorium ingredi, et extensis in Crucis modum brachiis stare, quoadusque singulæ Psalterium totum ex ordine psallendo complerent, et deinde per tres vices in die, hoc est, tertia hora, sexta, et nona, vexillo Crucis elato, cum Litanis Monasterium circuire, et pro purgatione sua divinam misericordiam invocare. Quod cum fecissent, et in hoc ordine jam bis expleto, hora nona omnes Ecclesiam intrarent, cunctusque populus pariter congregatus adesset, beata virgo Lioba perrexit ad altare, et stans ante Crucem, quæ jam tunc tertio portanda parabatur, extendit manus in cælum, et cum gemitu ac lacrymis precabatur dicens : *Domine Jesu Christe Rex Virginum, integritatis amator, invictissime Deus, ostende virtutem tuam, et libera nos ab hac infamia, quia impropria impropertium tibi ceciderunt super nos. Hoc cum dixisset, paupercula illa, (mendica) antiqui hostis et captiva pariter et ministra, dæmonio repletur, et quasi flammis circumdata, uomen invocat Abbatisæ, crimeque quod commiserat confitetur. Tum vero in cælum clamore sublato, plebs omnis obstupuit miraculo, etc.* Ex his, inquam, percipitur eos, qui Crucis iudicium subibant, expansis in Crucis formam brachiis, ad Crucem revera stetisse certo ac definito tempore, et donec recitaretur, vel Evangelium, vel Oratio Dominica, etc. qui si immobiles permanerent, innocui ; si vero divino quodam iudicio caderent, aut crimen fateri ultro cogentur, rei habebantur. Proinde eo referendum existimaverim quod habet Halitgarius Cameracensis in Pœnitentia cap. 10 : *Si titubaverit Sacerdos super Orationem Domini, cam, quæ dicitur Periculosa, una vice 50. Psalmos, secunda vice centum plagis.* Eadem ferme habet Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiaria cap. 13. [Vide Mabillonium lib. 6. de Re Diplom. Charta 51. et notam adjunctam, ubi examen Crucis eodem modo explicatur, quo hic a Cangio. Huic explicationi subscribit etiam doctissimus Muratorius Scriptor. Ital. tom. 2. part. 2. pag. 101. col. 2. Verum Sirmond. in Glos-

sario ad calcem Supplementi Conciliorum Galliæ alio prorsus modo rem expedit. Examinationis Crucis, inquit, forma sic describitur ab antiquis. Duæ præparabuntur tesseræ, quarum una pura, altera Crucis charactere insignita sit, quæ duæ linteo obvolvuntur seorsim, ne internosci possint, et in Ecclesia super altare, foras super Sanctorum Reliquias ponuntur : deinde post varias ad Deum preces, Presbyter aut puer innocens, altero absente, harum unam tollit, quæ si ea sit, quæ Crucis signatur insontem pronuntiant accusatum, sin vero pura, reum judicant. Huc usque Sirmondus. Vellem ut vel unus ex illis antiquis conglobatim laudatis nominaretur, eum hæc expositio nullo modo conveniat dietis hactenus.]

Hanc demum per Crucem examinationis et iudicii speciem abrogavit Ludovicus Pius Imp. ut habetur in Capitulari Aquisgran. ann. 816. cap. 27. in Lege Longobard lib. 2. tit. 55. § 32. [** Lothar. 1. c. 90.] et in Capitulis Caroli magni lib. 1. cap. 102 : *Sanctum est, ut nullus deiiceps quamlibet examinationem Crucis facere præsumat, ne Christi Passio quæ glorificata est, cujuslibet temeritate contemptui habetur.* Sed et, ut supra attigimus,

AD CRUCEM EXPANSIS BRACHIIS stare, vel se prosternere, pœnitentiæ species fuit, ut legere est in Canonibus Saxonice Edgari Regis cap. de Magnatum pœnitentia § 3 : *Sæpe etiam se extendat super signum Crucis, nunc erectus, nunc in terram prostratus.* Chrodogangus Metens. Episc. in Reg. Canonior. cap. 33 : *Si quis Clericus contumax aut inobediens... aut indicti jejunii transgressor, aut juxta Crucem standi et adoraudi contemptor... fuerit, etc.* Ubi Editio Labbei cap. 17. aut ad Crucem stare jussus contempserit, etc. Eo etiam referenda, quæ habet auctor Vitæ S. Austrebertæ num. 15 : *Evigilansque Præposita, nesciens esse Dei famulam, valde eam increpavit, dicens : Cur ita agis, Soror ? quare inquietas quiescentes ? vade, inquit, ad Crucem. Illa autem gavis, cucurrit quantocius, stetitque immobilis, psallens, donec hora competente, signo dato, consurgerent omnes.* Ubi recte Ypez observat fuisse in usu ea ætate apud Monachos ejusmodi pœnitentiam, idque firmat ex Vita S. Lamberti [apud Canisium tom. 2. Var. Lect. pag. 176.] quæ quidem inde videtur fluxisse, quod qui criminis arguerentur, in purgationis iudicium ita ad Crucem stare cogentur. Præallatis addo quæ habet Petrus Damian. lib. 1. Epist. 19 : *Is itaque quandam scriptiunculam reperit, ubi dicebatur, quia si quis duodecim illic notatos Psalmos vices quater erectis in modum Crucis manibus caneret, pro uno posset anno pœnitentiæ regulariter compensare, etc.*

* Pœna apud monachos et moniales præsertim usurpata, cum scilicet expansis in crucem brachiis psalmum *Miserere* aliasve preces recitant, *Croisade* dicta in Stat. MSS. monialium Congregat. Casal. Bened. cap. 25 : *Et si pour cela elles ne s'amendent, on leur fera faire des Croisades au meilieu du dit chœur.*

† AD CRUCEM COMEDERE, alia pœnitentiæ species fuit in Monasterio S. Victo-

ris Massil. uti patet ex Capitulo generali anni 1312. in quo pro bono pacis statuitur, quod Prior claustralis absteineat se a correctione Monachorum, nec comedat ad Crucem, nec det licentias comedendi. Ex quibus verbis conijcere est huiusmodi pœnitentiam modo spontaneam, ut in Monasteriis fit, modo coactam fuisse.

CRUCES appellatæ Litanie publicæ, seu Processiones Ecclesiasticæ, in quibus præferri solent Cruces, [ut est apud Sozomenum lib. 8. cap. 8.] Visiones Flotildæ : Cum venissent ad civitatem homines illarum villarum, inter quos habitabat, Deum precaturi cum Crucibus, vidit B. Remigium et S. Martinum desoris eisdem Crucibus obviantes. Wolfardus Presbyt. lib. 3. de Miraculis S. Walburgis num. 11. Hebdomadam Crucium vocat, quæ nostris Rogationum dicitur. Ibidem : Accidit... ut eo tempore, quo per universum mundum Cruces in Rogationibus solenniter solent elevari, etc. Infra : Dum paratis omnibus Cruces a fidelibus effertur. Vita S. Cunigundis Imp. n. 12 : Dum ipsa cum Conventu Crucem (nam dies Dominicus erat) sequitur, Abbatissa defuit. Num. 22 : Cum ad sua a Crucibus homines essent reversi, nam dies Rogationum instabant, etc. Vita S. Arnulfi Metensis Episcopi cap. 10 : Extra civitatem cum Crucibus atque promiscuo genere populi orandi gratia secundum morem processit. Supplex Libellus Monachorum Fuldensium Carolo Magno oblatum cap. 19 : Ut Crucis gloriatio in singulis diebus Dominicis fiat ante Missam, fratribus omnibus circa vicina quæque loca Monasterii Crucem sequentibus, Hymnos et Antiphonas cantantibus, sicut apud majores nostros usus erat, in diebus Dominicis Passionis et Resurrectionis Domini gloriam celebrari, et quod in diebus jejuniorum ab Episcopo decretis, Crucem portare, et Litanias facere liceat. Quo loco, Gloriatio Crucis, non est adoratio, uti vult Browerus, sed elevatio. Aresta ann. 1260. in 1. Regesto Parlamenti fol. 22 : Super equo, quem Dom. de Bailleul debet ipsi Dom. de Caumont reddere in domo sua de Caumont quolibet anno; super quo Dom. de Caumont facit eum submoneri quolibet anno ad primas Cruces. Id est, Processiones quæ fiunt in die S. Marci 25. April. nam secundæ sunt, quæ in Rogationibus. Processiones porro etiamnum in Andaino et vicinis locis in Ducatu Luxemburgico Cruces appellari, auctor est Joannes Robertus ad Vitam S. Huberti cap. 4. Vide Ekeardum juniorem de Casib. S. Galli cap. 6. et Chronicon Montis-Sereni pag. 125. Præterea Nov. Justiniani 123. cap. 31. et Eclog. Leonis et Constantini Imp. tit. 9. § 17.

* Croix, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 458 : Jehan Dourderon..... la vigile de l'Ascension Nostre Seigneur portast un confanon ou baniere de l'église de Landricourt aus processions et Crois, en la compaignie du curé et des gens d'icelle ville, etc.

CRUCES NIGRÆ, ita dicta Litania major, seu Gregoriana, quod, cum agebatur, ædes sacræ, altaria, atque adeo populus ipse nigris ornamentis et vestibus induerentur. Durandus lib. 6. Ration. cap. 102. n. 2. 10 : Litania hæc dicitur Gregoriana vel Ro-

mana : vocatur etiam Cruces nigræ, quoniam in signum mœroris ex tanta hominum strage et in signum pœnitentiæ homines nigris vestibus induebantur, et Cruces et Altaria nigris velubantur, etc. Quo spectant, quæ ab ipso Gregorio scribuntur in Epist. ad Episcopum Ravennatem, in qua Litania ista, Tempus cineris et cilicii appellatur : et in Ordine Romano et ab auctore Micrologi cap. 57. narrantibus eam ob causam a Patribus sancitum, ut non equitando, non vestibus pretiosis utendo; sed in cinere et cilicio perageretur. Meminit porro Joinvilla Crucium nigrarum, dum ait, natum S. Ludovicum in festo die sancti Marci Apost. : Celui jour portoit-on les Croix en Procession en plusieurs lieux de France, et les appelloit-on Croix noires.

* Codex MS. S. Viet. Paris. sign. 28. fol. 118. vº. col. 2 : La premiere Letanie en trois manieres est apelée : au premier Letanie gregnour : au secont est dite Processions de sept fourmes : au tierz est dite Croix noires.

CRUCES BANNALES. Peregrinationes et Processiones, non quæ Imperiali bauno et Edicto statutæ et confirmatæ erant, ut censet Joannes Robertus; sed quæ intra parœciarum seu Ecclesiarum bannum et districtum peragebantur, vel potius Processiones districtus cujusvis parœciæ, ut docuimus ad Joinvillam. Catal. Abb. Andain. apud Robertum ad Vitam S. Huberti : Item obtinuit confirmari Monasterio oblationes fidelium, quæ vulgo Cruces bannales dicuntur de tribus Decaniis. Charta Guidonis Cardinalis Prenestini ann. 1202. apud Bollandum 22. Martii pag. 391 : Dilecti filii fratres Eykensis Ecclesiæ humiliter a nobis postularunt, quod Sacerdotes et parochianos quarundam villarum Ecclesiam suam infra milliare circumjacentium... literis nostris commoneremus, ut singulis annis cum bannalibus Crucibus sicut de jure et antiqua consuetudine ad alias Conventuales Ecclesias per Episcopatum Leodiensem fideles solent convenire, ipsi quoque pro salute animæ suæ peregrinantes, infra 4. dies Pentecostes prædictam Ecclesiam visitarent, etc. Alia Charta pag. seq. : Et singulis annis cum bannalibus Crucibus suis et eleemosynis suis Eykensem Ecclesiam visitarent.

† CRUX TENSA, Erecta ad Processionem. Testamentum Guillelmi Comitis NARBON. ann. 1397. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1630. E : Et ipsa Missa dicta et celebrata, volumus et testando ordinamus, quod omnes illi dictam Missam cantantes et celebrantes, veniant cum Cruce tensa, et aqua benedicta, ad dictos tumulos, nostrum et dictæ Domine matris nostræ, ubi cum fuerint, spargant aquam benedictam super dictos tumulos, et ibi decantent et dicant absolutiones et orationes pro mortuis dici et cantari consuetis.

SCHOLA CRUCIS, seu eorum, qui in processionebus Cruces præferunt. Cencius Camerarius in Ceremoniali : Præfecti navales, schola Crucium, et Capellani tale Presbyterium... accipiunt.

CRUCE SUBSCRIBERE, seu Signum Crucis, subscriptionis vice, chartis et instrumentis apponere. [Diploma Witredi Cantie Regis editum in Synodo Becaceldensi ann.

694. quo Diplomate sancit non esse tum cuiquam usurpare, Quod antea fu-
Domino concessum, et Cruce Christi fu-
tum atque dedicatum.] Concilium Celi-
tense ann. 816. can. 6 : Sancitum es-
non frangantur judicia Episcoporum, q
nobis nostrisque prædecessoribus syn-
decreto constituta sunt, ... seu etiam de
re quæcumque cum vexillo sanctæ C
Christi roborata est, sic stare serva
præcipimus. Concilium Triburiense
821. can. ult. : Et Imperator et pæne o
Gallie et Germaniæ Principes subscripse
singuli singulas facientes Cruces. Cl
Philippi Regis Franc. ann. 1076. in Cl
Abbatie S. Joannis de Vineis : Sicut
postulat, imposita Cruce, et imposito
sigillo regali adstipulationem litteris
ctam confirmavi. Charta Henrici II. I
Angl. in Monastico Anglie. tom. 3. pag
Has donationes et ordinationes confir
et Cruce signarunt Henricus Rex et Mat
Regina, etc. Ordericus Vitalis lib. 4 : n
stanus etiam Archiepiscopus cum suffrag
suis prædictarum rerum donationem
Cruce in Charta signo corroboravit.
lib. 12 : Ipse vero (Rex) libenter eam
tam) Cruce facta firmavit, et optime
suis, qui aderant, Crucis signo sinter
corroborandam tradidit. Adde lib. 11.
840. Arnulfus Lexoviensis Episcopus
Epist. ad Abbatem S. Ebrulfi : Qui ob
tiam Prælato suo viva voce et scripto,
mento etiam corporaliter intervent
libita salutiferæ Crucis impressione sig
Ingulfus : Nam chirographorum con
nem Anglicanam, quæ antea usque
wardi Regis tempora fidelium præse
subscriptionibus cum Crucibus aureis
que signaculis firma fuerunt, Non
condemnantes, chirographa Chartas
bant, etc. Ubi observare licet, in su
ptionibus effictas cruces aureas, n
Matthæum Paris in Vitis Abbatum
bani pag. 52 : Cumque inspicerentur
Anglicanorum, Offiæ scilicet ac cat
scripta, in quibus pro sigillis novo
pendentibus veteri consuetudine Cruce
manu Regum depictæ, in principio
erant, etc. Istius porro moris Crac
ponendi in subscriptionibus prosta
sim exempla, præsertim in Chartis
Saxonicorum Regum, apud Ingulf
in Monastico Anglicano tom. 1. p.
15. 17. etc. Vide Ordericum pag.
Mabillonium de Re Diplom. lib.
21. num. 9. ubi docet idem fuisse
spanis Regibus observatum.]

Interdum vero ipsis Chartulariis
subscribebant, qui quidpiam I
donabant. Liber Chirographorum
fol. 61 : Concessit eisdem Monachi
dona matris suæ, faciendo Crucem
tre in Chartulario. Hujuscemodi
ptiones complures exstant in T
ejusdem Monasterii, hisce formis
Crucis figuras adscriptis : Hanc
fecit Goffridus Rufus : Hanc fecit
frater ejus. Istam fecit Raginaudi
ejus, etc.

Quinetiam is mos apud Græc
nuit, ut perinde Cruce subscribere
Synodo VIII. act. 10. subscribunt
tores Basilius, Constantinus, et

τες ιδιοχειρώς ἐν τοῖς πέντε βιβλίοις τοῦ
ου σαυροῦ τὸν τύπον, ... γεγραφότες τὰς
ίας ἐνερσίας. S. Joannes Damascenus in
iudica ad Theophilum Imp. pag. 134 :
ἀ καὶ πρὸς πλείονα πληροφορίαν, τοὺς ιδιοχει-
ροῦ σαυροῦς ὑπογράφω τῷ τῆς ὁρθοδοξίας
ἀλλ' ἐπόμενος. Infra παραβάτης τῶν ιδιο-
ῶν σαυρῶν, dicitur perjurus, vel qui
in scripto consignatam fallit, qui σαυρο-
ης aliis appellatur. Nicetas Paphlago in
S. Ignatii Patriarchæ Constantinop. :
αυρίαις τὸν τίμιον τοῦ Χριστοῦ καταπετατη-
σαυρόν. Seylitzes in Michaelē Calaphate,
iurjurandum ruperat, pag. 730 : Ἡμεῖς
ροπάτην Καλαφάτην βασιλέα οὐ θέλομεν.
tor incertus post Theophanem pag.
: Καὶ ἀθετήσας τὸν σαυρόν, καὶ τὴν ἐπιγρα-
ν ἐπέποιήσεν, ἐς ῥά φη εἰς τὸ ἐναντίον μέρος.
nterdum quo solennius ac firmitus esset
um, quod subscribebatur, cruces ipsæ
abantur calamo in pretioso Christi
guine intincto : cuius rei exempla pro-
t Theophanes sub ann. 20. Heraclii
275. Leo Grammaticus in Michaelē
lophili filio pag. 465. [et Symeon Lo-
icta in eodem Michaelē num. 40.] Vide
lonici veteris fragmentum apud Balu-
i ad Agobard. pag. 129. et Allatium
de utriusque Ecclesiæ perpet. Con-
pag. 1634. 1635. Denique cruce sub-
ebant, qui literas nesciebant. Vide
ssar. med. Græcit. in Σταυροῦς ποιεῖν.
de porro origo vocis *signum*, pro
criptione, petenda, quod qui subscri-
ent, *signum Crucis* non modo exara-
t; sed et in iisdem subscriptionibus
um sanctæ Crucis imprimere, vel *signo*
tæ Crucis chartas firmare se testaren-
quod quidem adhibuere ut plurimum
es, tanquam symbolum iuramenti, seu
amenti : cum duplex sit Sacramentum,
orale scilicet, et quod in instrumento
inetur : *Instrumento enim iurare* dixit
3. Cod. Si quis minor se maiorem dix-
2, 42.) ut *manu iurare*, vetus Scheda Ab-
e Moissiacensis : *Comes Tolosanus hanc*
em donationem ibi deveniens rogatu
oro corroboravit, firmavit, manumque pro-
innavit, id est, subscriptione sanctæ
Crucis. Nam ut sacramentum corporale
et tactu sanctæ Crucis, ita sacramen-
tu instrumentale, ut ita dicam, fiebat
positione, et impressione signi ejusdem
tæ Crucis. Atque ita censet vir doctis-
is Marca lib. 5. Hist. Beneharn. cap.
5. Vide *Signum*.

CRUCIS EXPRESSIO, Signum Crucis
Chitis, subscriptionis vice, appositum.
Chitul. S. Joan. Angeriæ. fol. 31. rº :
de pergamenum acceptum per expressio-
ne Crucis suæ fratrumque suorum super
tæ S. Johannis ideo posuit, ut nemo
us hanc emptionem delere possit.

Aliquando præ litterarum igno-
a signum crucis in Diplomatis ap-
um fuisse testes sunt locupletissimi,
redus Cantix Rex apud Spelmannum
1. Cone. pag. 198. qui subscribit in
u: modum : *Ego Witheredus Rex Can-*
omnia supra scripta confirmavi, atque a
lectata propria manu signum sanctæ
Crucis pro ignorantia litterarum expressi :
iterum repetit ihid. pag. 193. Tassilo
Bajoariorum, qui Chartam pro Attone

Abbate Saltzburgensi ita concludit Me-
trop. Salisbur. tom. 1. pag. 125 : *Quod*
mann propria, ut potni, characteres chiro-
graphi inchoando depinxi coram Indicibus
atque optimatibus meis. † signum manns
meæ propriæ Tassilonis, etc. et Heribaldus
Comes sub Ludovico II. Imperatore in
Charta, quam exhibet Mahill. lib. 6. de
Re Diplom. pag. 543. et 544 : †. *Signum*
Heribaldi Comitis sacri palatii, qui ibi fini,
et propter ignorantiam litterarum signum
sanctæ Crucis feci. Justinian. Novella 73.
cap. 8. præcipit, ut Contrahens illiteratus
paucas ad minus litteras scribat, testibus
quinq; præsentibus, quorum unus addat
quæ post illas paucas literas fuerint addenda.
Et Leo Philosophus Novella 72. ut signo
Crucis a Contrahente appposito fides habeat-
ur : *Etiam si qui pactum inierint sua manu*
sacro-sanctæ Crucis nota scriptum signa-
rint. [* Vide Marin. Pap. Diplom. pag. 281.
b. et 307. a. et S. Rosa de Viterbo Eluci-
darii tom. 1. pag. 321. sqq.]

CRUX TRIUMPHALIS, dicta Durando lib.
1. Ration. cap. 1. num. 41. *quæ in pleris-*
que locis in medio Ecclesiæ ponitur. *Crux*
triumphalis, *Crux Dominica*, quam *Veram*
Crucem vulgo dicimus, apud Vincentium
Belvacens. lib. 32. cap. 97. In Charta Bal-
duini II. Imp. Constantinop. ann. 1247. fit
mentio *Crucis triumphalis*, quam Byzantio
in Franciam ad S. Ludovicum Regem misit
idem Princeps. Vide Addit. ad Matth. Pa-
ris pag. 108. et Notas ad Villharduinum
pag. 311.

CRUCES vice terminorum, in agrorum
confiniis, non semel occurrunt. [Præceptum
Childeherti I. Franc. Regis ann. 528. pro
S. Carilepho Collect. Ampliss. tom. 1. col.
2. et 3 : *Et inde pergit in dextram usque*
ad summum montem, et iterum descendit
usque in vallem, ubi Cruces in arbore et
lapides subitis infigere jussimus... Et illa in
sinistra parte relicta peragitur per terminos
et lapides fixas, propter stratum veterem per
summum frangitum, ubi Cruces in arbores
quasdam, sed et clavos et lapides subterfigere
jussimus, et pervenit ad locum, ubi junguntur
fines Snnemurenses et Baliaenses et
Marojalenses, ibique in arboribus Cruces
facere et sub ipsas lapides subterfigere jussi-
mus.] Charta Childeherti II. ann. 706.
apud Mabillon. de Re Diplom. pag. 481 :
Et oratorio ille ad Cruce, qui conjungitur
ad ipso termino de ipsa villa Solemio, etc.
Charta fundationis Abbatix S. Guillelmi
in deserto ann. 838 : *Omnia hæc cum omni*
integritate, sicuti a Misso genitoris nostri
Caroli Leydrath Archiepiscopo traditum est
in arboribus per Cruces et terminationes as-
signatum fuit. Liber Mirabilis, seu Tahu-
larium Abbatix Conchensis in Ruthenis
Ch. 1 : *Per concava loca, et sicut mons di-*
viditur per Cruces, quas manibus nostris
posuimus et ibi construximus. Charta Calixti
PP. ann. 1120. pro Ecclesia Matisconensi
apud Chiffletium in Tornutio : *Infra quos*
videlicet terminos, sicut per Cruces juxta
terræ consuetudinem distincti sunt, captiones,
deprædationes, penitus prohibemus.
[* Statut. Vladisl. Jagel. ann. 1420. inter
Leg. Polon. pag. 76 : *Quod si contigerit*
aliquem litigantem pro limitibus, docere
vel osiendere..... in silvis signa ad in-

star Crneis facta, ut est moris, etc.
Charta ann. 1177. pro Libertatibus Villæ
Pruliacensis : *Si aliquis ex justitia nostra*
alicui de burgo intra Crnces injuriam intru-
lerit, etc. Id est, intra hanleucam. Vide
Catellum in Hist. Oecitan. pag. 786. Dou-
bletum in Hist. Sandionysiana lib. 3. cap.
12. pag. 835. Mabillonium tom. 5. Vitarum
SS. Ordinis S. Benedicti pag. 90. Hist.
Monasterii S. Nicolai Andegav. pag. 59.
Ingulfum pag. 856. 878. 881. Thomasserium
in Consuetud. Bituric. pag. 143. etc. [* Hal-
taus. Glossar. Germ. col. 214. voce *Cruez.*]
Hispani porro *Encruzijada*, appellant vias
duas, quæ ad unam Crucem tendunt, vel
desinunt. Vide Thomasserium in Consue-
tud. localih. Bituricens. lib. 1. cap. 16. 57.

* CRUCIS IN FORMAM FOSSÆ ad confinia
agrorum ad ecclesiam pertinentium desi-
guanda. Charta Goberti de Asperom. ann.
1152. inter Probat. tom. 2. Annal. Præ-
monstr. col. 422 : *Ecclesiæ Rengisvallis*
fratres in futurum præcaves collatum sibi
beneficium certis designantes, fossas formam
Crneis habentes in omnibus prædictis ter-
minis diligenter effodere curarunt.

* CRUX, Signum jurisdictionis seu pro-
prietatis ecclesiasticæ et Militum ordinis
S. Joannis Hierosol. Seacar. Paschæ apud
Rotomag. ann. 1230. in Reg. S. Justi Cam.
Comput. Paris. fol. 23. vº. col. 1 : *Præ-*
ceptum est quod Cruces removeantur desuper
domos Pompontis episcopi, in quibus Ho-
spitalarii petebant jurisdictionem suam, tan-
quam in elemosina propria, pro eo quod ibi
habebant xij. denarios de redditu, vel duos
solidos, vel circiter. Charta ann. 1313. in
Reg. 49. Chartoph. reg. ch. 203 : *Major*
et pares Rothomagenses dicebant quod ho-
spitale prædictum (vici S. Andoeni) erat in
justitia eorundem, tanquam feodum laicale,
quodque administrator prædictus seu gentes
ejusdem in quodam oratorio, existente in
hospitali prædicto, indebite posuerant quam-
dam Crucem in juris et justitiæ eorundem
præjudicium et gravamen : quare petebant
amoveri seu dirui dictam Crucem ; dicto ad-
ministratore e contrario dicente Crucem præ-
dictam amoveri vel dirui non debere, cum
ædificium, in quo erat afixa, non sit orato-
rium, sed capella. Tandem post multos et
diversos tractatus concordatum extitit inter
partes prædictas, quod Crux prædicta, eo
modo quo nunc est, in dicta capella de
cetero remanebit, et quod dictam capellam,
quando dictus administrator vel successores
sui expedire viderint, facient benedici, et
in ea divina poterunt celebrari ; ita tamen
quod major et pares prædicti, quotiescunque
casus se obtulerit, in dicto hospitali et per-
tinentiis ejusdem, excepta capella prædicta,
habebant justitiam et eam ibi poterunt libere
exercere de cetero, non obstantibus Crucibus,
si quæ reperiantur in eisdem. Vide infra *De-*
nerada.

Fidantiam de prima, secunda et tertia
Crnce, appellant Fori Aragonenses, et
Vitalis Oscensis Episc. apud Hier. Blancam
in Comment. Rer. Arag. cum quis idoneum
fidei-jussorem tenebatur dare. Siquidem in
villa ista, in qua morabatur, invenire non
poterat, qui in ea hæreditatem, id est, præ-
dia vel immobilia possideret, jurando quod
non poterat habere, alium tenebatur e

duobus proximioribus oppidis dare. Quod si neque id, tunc se tradere debebat eustodiæ creditoris. Et hanc veteres Fidantiam, de prima, secunda, et tertia Cruce appellabant, nempe a lapideis vel ligneis crucibus, quæ ad locorum portas, seu ad bivia poni solent. Martinus Didaeus *Daux* Justitia Aragon. in *Observantiis* lib. 4. tit. de Fidejussorib. § 29: *Fidancia de Cruce dicitur, qui habet bona sufficientia. Fori Oscenses ann. 1247. fol. 8: Ipsa fidantia debet esse infantionia, et etiam quod sit hæres de illo loco, secundum quod judicat Forus: quod si forte habere non poterit de illo loco, donet eam de Cruce. Si pignoratius non potest dare fidantiam de loco, ubi habitat pignurator, det eam de prima Cruce: quam si habere non potest, det de secunda Cruce: quam si adhuc habere non potest, jurando quod non potest habere, det eam de tertia Cruce: quam si habere non potest, tradat se custodiæ Curie, quousque jus compleat conquerenti.*

CRUCES ERIGERE. Statutum 2. Westmonasteriense cap. 37: *Quia multi tenentes erigant Cruces in tenementis suis, aut erigi permittunt in præjudicium Dominorum suorum, ut tenentes per privilegia Templariorum et Hospitaliorum tueri se possent, contra capitales dominos feodorum: statutum est, quod hujusmodi tenentes capitalibus dominis aut Regi incurrantur.*

CRUCES ERIGERE, in magnatum funeribus, iis locis, in quibus pausabant, qui feretrum deducebant: quod docent etiamnum stantes in eo itinere Cruces, quod a Lutetia Parisiorum ad Monasterium Sandionysianum ducit, in quo Regum Franciæ humo reconduntur cadavera. Liber Miraculor. S. Wandregisili, de ejusdem Sancti reliquiis: *Ipsa autem fluvii ponte beatissimis cum corporibus transito, in loco, ubi pausaverant, Crux lignea a fidelibus populis ponitur* Thomas Walsingham ann. 1291. de Reginæ Angliæ Edw. I. uxoris funere: *In omni loco et villa, quibus corpus pausaverat, jussit Rex Crucem miro tabulatu erigi ad Reginæ memoriam, ut a transeuntibus pro ejus anima deprecetur, in qua cruce fecit imaginem Reginæ depingi.*

* Annal. Victor. MSS. ad ann. 1271: *Philippus rex Francorum et alii principes et barones corpus Ludovici regis et sancti de Tunisio conditum aromatibus in Siciliam attulerunt, carnemque et viscera ibi in abbaciū, que dicitur Mons-regalis sepe- lierunt: ossa vero secum afferentes, in ecclesia S. Dionysii sepelierunt die Veneris ante Pentecosten cum ingenti honore, ut dicebat: in honoremque et memoriam ejus inter Parisiacam urbem et villam S. Dionysii pulchre Cruces sunt postea constructæ in locis, quibus corpus ejus portantes pausaverunt. Vide Felib. Hist. Sandion. pag. 249.*

† **CRUX ERIGERE** in Monumentum Miraculi memoratur in Vita S. Lindgeri Episcopi, Auctore anonymo, qui scribebat nono Ecclesiæ sæculo, inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 43.

** **CRUX IN NUNDINIS,** Pacis publicæ signum. Chart. Joh. Episc. Traject. ann. 1272. ap. Matthæi de Jure Gladii: *Omnes ad ipsas nundinas venientes ... tribus diebus antequam Crux ipsarum nundinarum erigatur, et tribus diebus postquam deponitur ipsa*

Crux, in protectionem nostram et ecclesiæ Trajectensis recipimus. Plura vide ap. Haltaus. col. 214.

* **CRUX** nude, vel **CRUX TRANSMARINA**, Expeditio sacra contra Saracenos. Gualvan. de la Flamma apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1037: *Pontifex Romanus volens Sarracenorum incursibus obviare, Crucem prædicari fecit, cum plena indulgentia omnium peccatorum. Charta Guid. vicecom. de Comborno ann. 1284. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 424: Retinemus in quolibet quatuor casuum, si evenerint, scilicet.... pro Cruce Transmarina, ... sexaginta libras tantum. Descroisier, pro Votiva expeditione absolvere, in Contin. Guill. Tyrii apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 683: *Après envoi l'apostole legas par toutes les terres por Descroisier, et por faire mover ceus, qui ne se Descroiseroient.**

CRUCEM ASSUMERE dicebantur, qui ad sacra bella profecturi Crucis symbolum palliis suis assuebant et affigebant, in signum votivæ illius expeditionis, cujus originem Concilio Claromontano sub Urbano II. adscribunt Scriptores omnes Rerum Hierosol. et alii passim.

Accipiebantur autem Cruces ab Episcopis, Abbatibus, et majoris dignitatis Prælatibus; ejus moris exempla proferunt Guibertus lib. 2. Gestor. Dei cap. 2. Otto Frisingensis lib. 1. de Gestis Friderici. cap. 37. 40. Joñ. villa in Hist. S. Ludovici. Villharduinus II. 22. Matth. Westmonasteriensis ann. 1178. Godefrid. Monach. ann. 1188. Malbrancus lib. 11. de Morin. cap. 12. et alii sine numero.

Varie porro in his expeditionibus sacris Cruces vestimentis suis affixere peregrini. Nam in Hierosolymitanis, eas in dextris scapulis posuere. Urbanus II. PP. apud Rohertum Monachum lib. 1. Hist. Hierosolymit. : *Qui vero voti compos ingredi voluerit, inter scapulas (Crucem) retro ponat. Tudebodus lib. 1: Franci audientes talia eloquia, protinus in dextra fecere Cruces suere scapula. Iisdem consona habent cæteri Scriptores Rerum Hierosolymitanarum; præterea Lupus Protospata ann. 1096. Galterus Tervan. in Vita Caroli Comitis Flandr. cap. 3. Willhelmus Neuhrig. lib. 3. cap. 23. Gesta Ludovici VII. cap. 3. Villharduinus II. 22. etc. Quibus hæc addo ex Poëmate MS. inscripta le Roman du Renard:*

Mais comment que il en doit estre,
La Crois est en m'épaule destre,
L'escharpe et bordou li aportent, etc.

Erant Cruces illæ ut plurimum sericeæ, vel anro textæ, ac denique ex quolibet panno in chlamydibus, aut birrlis, sive tunicis, seu in vestibus superamictis, assutæ, ut habent Guibertus lib. 2. cap. 5. Fulcherius Carnotens. lib. 1. cap. 1. et Baldricus Dolensis. Sed ut plurimum earum color erat coccineus, ut est apud Annum Comnenam lib. 10. Alex. pag. 284. Postmodum in ea, quam anno 1188. Philippus Franciæ et Henricus II. Angliæ Reges iniierunt Hierosolymitana expeditione, prædicti Reges in susceptione Crucis, ad cognoscendam gentem suam, signum evidens sibi et suis providerunt. Rex namque Franciæ et gens sua suscepit Cruces rubeas, et Rex

Angliæ cum gente sua suscepit Cruces a et Philippus Comes Flandriæ suscepit Cruces virides. Ita Hovedenus, et alii a nobis dati ad Alexiadem pag. 350.

In expeditione, quæ contra Manfre Siculum, tanquam hæreticum deest ann. 1264. Crucem detulere peregrinam ac divisam, cujus pars una altera rubei erat coloris. Chronicon quod exstat in Tabulario S. Maglorii siensis:

L'an mil deux cens snivante-quatre
S'alla Charles li Rois combattre,
En Puille encontre Mainfroy,
Alors fu une Croiserie,
Dont on portoit la Crois partie.
Les Crois furent, si come semble,
De blanc et de vermeil ensemble.

In aliis aliquot expeditionibus sacris discrimen Hierosolymitanarum, non in scapulis, sed alibi assutæ Cruces leguntur. Verbi gratia, in ea, quæ contra Albigenses suscepta est, in pectore eas detulere peregrini, ut observant Rigordus ann. 1191. Chronicon Andrense ann. 1212. et Chronicon Flandriæ vernaculum cap. 13. laus de Braia in Ludovico VIII:

Vexilloque Crucis munito pectore Regis,
Tota cohors Procerum signo se munit eodem
Et Chron. MS. Tabularii S. Maglorii siensis:

Et lors fist l'en un Croisement,
Dont l'en portoit la Croiz devant.

In prælio contra Mauros Hispanos ann. 1212. Christiani pariter Cruces in pectore detulere, ut est in Epistola Arnoldi episcopi Narbonensis, quam descriptam Ughellus in Episcopis Sabinensibus ann. 191. In ea expeditione, quam Saxones adversus vicinas quasdam gentes idcirco cultui deditas susceperunt, Cruces in pectore detulere, quæ non simpliciter vestibus affigebantur, sed a rota subter posita in tunica protendebantur, ut ait Otto Frisingensis in Gestis Frid. cap. 40.

Ut porro Crucesignati, domo exleantes, solenni ritu, cum Ecclesiasticis Processione deducerentur extra Parochiam, vide in verbo *Peregrinatio*.

* Quanta cum religione S. Ludovici ejusmodi expeditionem profecturus esset, adibat, ut Deo sanctisque sanctis commendaret, docet Chartul. episc. Paris. 127. 1°: *Anno Domini 1269..... die in crastino Idus Martii accepit litem in ultimo suo recessu in ecclesia Parisiensi discalciatus et domum suam rediit. Philippus primogenitus suus Robertus comes Atrebatensis et quidam alii non discalciati venerunt cum eo.*

CRUCIS PRIVILEGIUM, seu **CRUCIS PRIVILEGIUM**, multiplex fuit: summum Pontificis ac Principes, quos fideles expeditiones Hierosolymitanas subeuntis Terræ-Sanctæ tuitione provocare, eisdem identidem variis donavere privilegia, quibus sequentia recensentur.

A debitis persolvendis induciæ cedebantur, donec rediissent ab expeditione, vel aliquot definitos annos. Constitutione S. Ludovici mensi Aprilis ann. 1245. tom. 6. Spieilegii A. pag. 467. et apud Rigordum pag.

ab usuris pecuniarum sibi a creditoribus duntaxat exempti pariter erant, ex Concilio Lateranensi IV. et Lugdunensi. Vide Chron. Frisingensem lib. 1. de Gest. Friderici cap. 35. Rigordum ann. 1188. Gregorius Innocentius III. pag. 77. etc.

A collectis et talliis erant immunes, nisi essent reales. Vide Concil. Lugdun. ann. 1245. apud Matth. Paris, et Spicilegium. tom. 6. pag. 466. 467. Sed et dicebat Crucesignatis terras sive possessiones suas inconsultis dominis, Ecclesiis personis Ecclesiasticis, vel aliis quoque libris pignori dare, ex Rescripto Eugenii PP. apud Ottonem Frising. lib. 1. Reb. Frider. cap. 35. et Will. Neubrig. 3. cap. 23.

eorum bona et personæ post Crucem impunitæ erant in protectione B. Petri summorum Pontificum, atque adeo Prælatorum, ut est in eodem Concilio Lugdun. et Lateranensi IV. apud eundem Hovedenum pag. 639. Petrum taneum nostrum in Consilio cap. 17. 14. Chopin. lib. 3. de Sacra Polit. tit. 15. etc.

eorum lites ac causæ agitabantur in Ecclesiastico. Vide Innocent. III. lib. Epist. 197. Gervasium Dorobern. pag. 1. tom. 6. Spicilegii Acheriani pag. 468. veterem Consuetudinem Norwiche cap. 45. Sammarthanos in Archiepisc. Rotomagens. sub ann. 1267. et quædam ad Stabilimenta S. Ludovici pag.

essabant tamen ejusmodi privilegia in causis criminalibus. Vide eadem Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 82. Consuetudinem Britan. art. 666. et Regestum 31. Chartophylacii Regii fol. 7. et 8.

igitur ejusmodi Crucesignatorum privilegia non creditoribus modo, sed etiam Crucesignatis damnosa essent, tunc æs alienum propter ingruentes necessitates contrahendi facultatem iis adiacent, inducta postmodum in eorum præsentem, et creditorum, in contractibus iuribus, *Renunciatio privilegio Crucis*, vel *Crucesignatorum*, quam iis verborum fortis conceptam legere est in Charta ann. 1212. in Regesto Comitum Inculismen-

ti: *Renunciants per fidem in hoc facto actioni doli mali, actioni in factum, omni privilegio Crucesignatorum et Crucesignatorum indulto et indulgendo, etc.* Et in alia charta ann. 1272. in eodem Regesto:

Et renoncié au privilege de Croix prise à prendre, au benefice de division, à l'aide de l'Epistre Velleien. In alia denique ann. 1278: *Renuntiantes . . . immensæ dotationi, et culibet ingratitudini, et privilegio Crucis sumptæ et sumendæ, etc.* Occurrunt ejusmodi formulæ in Chartis aliis apud Egl. Menagium in Originib. Gallic. pag. 831. Gull. Prynneum in Libertat. ann. tom. 2. pag. 981. etc. His videntur addenda quæ habet Statutum Philippi Augusti ann. 1303. quod descriptum legitur in Regesto 36. Chartophylacii Regii, Charta 3: *Item ordinamus, quod si quis expresse*

certa scientia renuntiaverit privilegio Crucis, novæ bastidæ, seu quintagualium induciarum, in instrumento legitimo, vel alterius contractus expressi, non

possit ex tunc se juvare dicto privilegio.

* *PER CRUCEM SE DEFENDERE*, Uti privilegiis Crucesignatorum. Assisia ann. 1235. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 30. rº. col. 2: *In assisia apparuit crucesignatus, et dixit quod volebat se defendere per Crucem. . . . Judicatum fuit quod. . . . Crux eum defenderet usque ad annum.* Vide in *Crucis privilegium*.

† *MUNERE CRUCIS ARMARI*. Ermoldus Nigellus lib. 3. vers. 279. Carminis Elegiaci in honorem Ludovici Imp. apud Murator. 2. part. 2. col. 53:

Sæpius inde meaus mox dictam visitat urbem,
Se Crucis armari munere quærit ope.

Quo in loco sic constructo, *Quærit se armari munere et ope Crucis*, clarissimo Editori videtur quodammodo elucere aliquid simile consuetudini necdum iis temporibus invectæ, scilicet eos Cruce signandi, qui expeditionem bellicam pro Christiana religione suscipiebant. [** Pertz. Script. tom. 2. pag. 495. interpretatur: Ecclesiam S. Crucis oraturus visitat.]

CRUCES BINAS in vestibus deferre jubentur hæretici sponte conversi, in detestationis veteris erroris argumentum, in Concilio Tolosano ann. 1229. can. 10: *Alterius coloris quam sint vestes eorum, unam a dextris, alteram a sinistris.* Ita in Concilio Biterrensi ann. 1233. can. 4. Tarraconensi ann. 1242. Biterrensi ann. 1246. in Concilio Archiepisc. Narbon. cap. 26. etc. [Vide *Crucesignati* suo loco.]

* Stat. Raim. comit. Tolos. contra hæreticos ann. 1233. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 234: *Item statuimus quod bona eorum, qui fuerunt hæretici vestiti, licet sponte ab hæreticorum recesserunt observantia, nisi de reconciliatione sua litteras testimoniales ostenderint, vel alias per personas catholicas et honestas illud probaverint, confiscantur; et etiam si de reconciliatione constiterit, si Cruces super hoc a suo episcopo amoniti ad portandum non assumpserint, aut assumptas autoritate sua deposuerint, aut etiam cum exterius super vestes ex utraque parte pectoris antierius prominentes portare debeant, eas celare intra vestes deprehensi fuerint, pœna simili puniantur.*

** Annal. Lauresham. ad ann. 786: *Signa Crucis apparuerunt in vestimentis hominum.* Eadem fere in aliis Annal. ad hunc annum. In Annal. S. Amandi et Laubac. ad ann. 787: *Signa + apparuerunt super homines.* Annal. maj. S. Galli ad ann. 956: *Cruces apparuerunt in albis vestimentis.* Annal. Wirzib. ad ann. 960: *Cruces in vestibus apparuerunt.* Vide Pertz. in Scriptor. vol. 1. pag. 12. 13. 17. 33. 41. 64. 79. 88. 92. et vol. 2. pag. 242.

CRUX, pro acie militari, quæ nostris olim *Scola* et *Scara*. Laurentius Veronensis de Bello Balearico:

Inde viris nummi veniunt, Baleæque ruina,
Pisanos equites cunctos jugulare, simulque
Constitit in totis circumdare noctibus agmen:
Tresque Cruces noctis quibus alternare labores
Continuos possent, et se reereare quiete,
Sub tribus egregie generosis distribuerunt.
Ergo Cruceis primæ eura Gualandus habebat,
Gualando genitus, fuit Ildebrande secundæ
Tradita cura tibi, Otton pulcherrima proles.
Præsidet extremæ Leo, clara propago Leonis.
Illi lorietati sociis Comitatus ibant.

Murales aditus crebro terrore petentes, etc.

FRATRES CRUCIS. Levoldus a Nortoff in Chron. Markano ann. 1309: *Eo anno Crucesignati, qui Fratres Crucis vocabantur, in diversis terris et nationibus se per turmas collegerunt, et ad Romanam Curiam concurrerunt intendentes, ut dicebant, mare transire in subsidium Terræ Sanctæ. Sed cum venirent Avenionem vel ad mare, divisi ab invicem per vias diversas redierunt.* Idem qui Pastorelli. Vide in hac voce, et supra *Crucifratres*, et in verbo *Stauria*.

CRUX, Pars Ecclesiæ, quæ vulgo *la Croisade* [vel potius *la Croisée*,] nostris dicitur. Vide in *Cancellus*.

† CRUX, in monetis dicitur pars illa, qua Crux representatur, *Pila* vero pars aversa: et si forte nulla sit in alterutra parte crux insculpta, tum pars illa, in qua Principis effigies exstat, *Crux* appellatur, retenta semper aversæ parti *Pile* nomenclatura. Hujus rei vestigium exstat in Transactione Gaufredi II. Episc. Apt. et Raubandi de Agouto ann. 1233. ex Schedis Præsidis de Mazaugues, in qua Transactione Raimundus Bot dicitur sigillasse eum denario Guillelmo ex parte Crucis, quia sigillum non habebat. Vide *Pila*.

† CRUX, Fulcrum subalare in formam crucis vel T. figuratum. Miracula S. Vincentii Madelgarrii, Julii tom. 3. pag. 686: *Adminiculis (Cruces vocant) fulsa, Moniali quoque quadam suppetias ferente, conabatur ingredi.* Vide *Croceus*.

† CRUXALIS POENA, Crucis supplicium. Charta P. Maclov. Episc. ann. 1198. apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. col. 338: *Et si Prior ceperit latronem, Prior faciet eum judicare in Curia sua, et tradet eum Oliverio, Cruxalem recepturam ab eo. Crug vel Croug et Crouga Armorici Suspendere, Croughet Suspendus.*

* CRUX, Malleus in modum crucis superne effictus, unde nomen, ejus pulsu seu percussione super tabulam ligneam signa dabantur. Reg. capituli Autiss. ad ann. 1557. 3. Dec.: *Fuit prohibitum Crucem in ecclesia pulsare, Gallice le Martinet, sine permissione succentoris aut sui commissi.*

* CRUXARE. Vide supra in *Baudore*.

† CRUZATA. Concil. Tolet. ann. 1323. cap. 18. tom. 3. Concil. Hisp. pag. 575: *Grandis malitiæ occasionem in congregatione et distributione eleemosynæ captivorum, et quæ vulgariter Cruzata dicitur, adhiberi solitam tollere, ut est possibile, cupientes, in archipresbyteratibus Archipresbyteros, in vicariis vero Vicarios esse volumus collectores.* [** Hispan. *Cruzada*.]

** CRUZILADA, INCRUZILADA, Locus in quem tres vel quatuor viæ conveniunt. Chart. Alphons reg. Portug. ann. 1152. ap. S. Rosa de Viterbo tom. 1. pag. 337: *In Aquilone dividit cum Lamego per pelagum de Mauriano . . . deinde ad cautum de Cruzilada de sancto Felice.* Alia ann. 1127: *Ad illas Incruziladas de suarua, e est inde a medio illa regina.* Lusit. hodie *Encrucilhada*, Hispan. *Encrucijada*, olim *Crucejada*. Poëma Hispan. *Milagros de nuestra Señora* vers. 147:

Levolo la justicia para la Crucejada,
Do estaba la forcea por coneejo alzada.

Vide ibidem vers. 734. Germ. *Kreuzweg*.

† **CRYPHIA**, Circuli pars inferior cum puncto ponitur in iis locis, ubi quaestio dubia et obscura aperiri vel solvi non potuit. Isid. Orig. lib. 1. cap. 20. Papias MS. Bituric. habet *Criphia*, Glossar. Sangerman. n. 501. *Crisia*. Legendum cum Isidoro *Cryphia*, a Græco Κρύφιος, Abditus, occultus. De *Cryphiis*, quos ostensos fuisse memorant veteres inscriptiones Romanæ in ceremoniis Deo Mithræ sacratis consulendus est Reinesius Epistola 69. pag. 650.

1. **CRYPTA**, **CRIPTA**, Locus subterraneus, quomodo *Cryptus* usurpat Ulpianus in leg. 1. § 5. D. Ut Possid. [* fr. 3. § 7. lib. 43. tit. 17. ubi Græcis litteris scriptum. Conf. fr. 13. § 7. de usufr. lib. 7. tit. 1.] Gloss. S. Benedicti cap. de Civitatibus: *Cripta*, κρίπη f. βάτης. Gloss. Lat. Græc.: *Crupta*, βάτης. Hesychio vero βέτης, est τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. At unde vox βέτης et βάτης, plane incertum; [ab Hebræo בֵּיתָא, *Buita*, domus pars interior.] Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccles. cap. 6: *Cryptæ sunt specus subterraneæ, dictæ a profunditate abrupta, sicut et Crepidines dicimus abruptas summitates quorumlibet corporum*. Senator. lib. 4. Epist. 51: *Caveas illas saxis pendentibus absidatas, ita juncturis absconditis in formas pulcherrimas convenisse, ut Cryptas magis excelsi montis crederes, quam aliquid fabricatum esse judicares*. Gregorius Turon. lib. 10. Hist. Franc. cap. 31: *Ac per Cryptas et latibula cum paucis Christianis per eum conversis mysterium solennitatis diei Domini clanculo celebrabat*. Vide Gregor. Magn. lib. 9. Epist. 38. Anastasius Biblioth. in S. Hadriano PP.: *Constituit Monasterium SS. Hadriani atque Laurentii, quod ruinis marcescebat a priscis temporibus, et tanquam Crypta a secularibus inhabitabatur*. [Greg. Monachus in Chronico Farfensi, apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 511: *Et terra pastinata arboribus olivarum et nucum et ceterorum pomorum pomiferorum, fructiferorum et infructiferorum, et cum Cryptis ac terris sementariis*. Et col. 525: *Recepit ab eis curtem et domum cum puteo aquæ vivæ, et majori Cripta, post eam sinino opere cooperta, sicut a pariete antiquo circumdata videbatur*.] Sed et in *Cryptis* condita et sepulta Martyrum et aliorum corpora, docent S. Hieronymus lib. 12. in Ezechiel. cap. 40. Gregorius Turon. lib. 1. Hist. cap. 39. etc.

CRYPTÆ potissimum appellantur Oratoria et Sacella subterranea, cujusmodi plurima etiamnum occurrunt in vetustioribus ædificiis sacris, quæ in quibusdam provinciis *Croupes* dicuntur. Gregorius Turon. lib. 1. Miracul. cap. 8: *In qua Basilica est Crypta abditissima, etc.* Cap. 43: *Hujus enim altare, positus in altum pulpitis, locatum habetur, cujus pars inferior in modum Cryptæ ostio clauditur*. Cap. 50: *Hic in Crypta Basilicæ B. Joannis sub altari est sepultus*. Adde eundem lib. 4. Hist. cap. 12. Hist. Episcoporum Autissiod. cap. 44: *Patefecit quoque medium Cryptam ipsius cochleæ ad introitum comneantium*. Cap. 45: *Ambonei ibi vilem aspiciens, Cryptis honeste compositis desuper honorifice constructum locavit*. Cap. 52: *Parietes Chori Ecclesiæ vitreavit, deinde Cryptas, autem nimium tenebrosas, geminis*

ingressibus illustravit. Lanfrancus in Decretis pro Ord. S. Benedicti sect. 12. cap. 3: *Egresso toto Conventu, accepta absconsa, si nox est, vadit per Cryptam, et cætera membra Monasterii*. Cap. 4: *Circumeat omnia altaria in Cryptis, et quæ ex utraque parte Chori subitus sunt*. Anselmus Leod. cap. 65. seu potius Ægidius Auræ vallis Monachus:

Cujus præscriptam titulavi nomine Criptam.

Hariulfus lib. 4. Chron. Centul. cap. 18: *Unde et Cryptam satis insignem condidit... quam consecrare obtinuit ad honorem S. Dei Genitricis Mariæ. In qua Crypta per 4. quæ ibi sunt altaria... Sanctorum reposuit pignora*. Infra: *Quarum (Reliquiarum) multitudine decoratur majus altare Cryptæ Centulensis*. Aimoinus lib. 2. de Mirac. S. Benedicti cap. 6: *Cryptas ipsius Ecclesiæ ingressa est, in quibus pretiosi Patris nostri Benedicti oratorium habetur*. Candidus Monachus Fuldensis apud Browerum lib. 2. Antiq. Fuld. cap. 2:

Arcubus atque interpositis hinc inde columnis Binas magnifice crexit pulchro ordine Cryptas.

Infra, cryptas istas spelæi et antri appellatione donat:

Nec minus hoc spelcum capitis in vertice gestat Altare, etc.

Et mox:

In parte Occidua constructum cernitur antrum, etc.

Will. Thorn. pag. 1992: *Ut ista Collecta... in Missa sanctæ Mariæ in Criptis habeatur perpetuo*. Vide Ditmarum lib. 6. pag. 66. Baldricum in Chron. Camerac. lib. 3. cap. 19. Ughell. tom. 6. pag. 867. etc.

GRIPTA, pro *Crypta*, in Charta ann. 1157. apud Ughellum tom. 5. pag. 1529: *Consecravimus Griptam majoris Ecclesiæ, quæ est sedes Reatini Episcopatus, cum majori altari in eadem Gripta posito, etc.* Adde tom. 6. pag. 269.

CRYPTATIM, In modum et ad instar cryptæ, seu porticus cameratæ. Nam *cryptæ* Latinis Scriptoribus sunt porticus subterraneæ, quæ ideo etiam *Cryptoporticus* dicuntur Vitruvio, Plinio, Sidonio, et aliis: et cryptas cum porticibus jungit Spartianus in Adriano. Ado Viennensis in Chron.: *Non multo post venerabilis etiam Bonifacius Pontifex Ecclesiam S. Michaelis Archangeli nomine constructam dicavit in summitate Circi, Cryptatim miro opere altissime porrectam*. Auctor Mamotrecti ad Legendam ejusdem S. Michaelis: *Cryptatim, id est, per cavernas sive Cryptas porrectam et extensam*. Vide Baron. ad 8. Maii. Sidonius lib. 1. Epist. 5: *Vel certe pervii pontes, quos antiquitas a fundamentis ad usque aggerem, calcabili silice crustatum Crypticis arcubus fornicavit*. Gregorius Turonens. lib. 1. de Miracul. cap. 38: *Crypta super eos miro opere fabricata est, quæ in arcuum modo transvolata, firmissima stabilitate subsistit*. Hieronymus Præfat. in Daniel.: *Cum et quasi per Cryptam ambulans, rarum desuper lumen aspicerem*. Monachus S. Mariani ann. 1024: *Quam (Ecclesiam) protinus idem Præsul caput majore ambitu ac Cryptarum curvaturis, quadris lapidibus certatim reedificare*.

CRYPTATUS, In cryptæ modum fornicatus. Vitæ Abbatum S. Albani pag. 92: *Cum*

atrio et subaula, quæ Palatium regi quia duplex est et Cryptata, dici potest.

† **CRYPTELLA**, **CRIPTELLA**. Parva *Crypta*. Miracula S. Martialis tom. 5. Junii 1555. D: *In Cryptam, ubi conditum cor sanctissimi Confessoris quieverat, introgressus, se in tertia Cryptella retro tumulo Ducis quondam Stephani occultavit*. G. Abbatum Mediani Monasterii inter An Marten. tom. 3. col. 1113: *Post plurimè curricula annorum honeste reconditi jam in quadam Basilicæ S. Maximini Cripella*. † **CRYPTUNCULA**, Eadem notione. SS. Maii tom. 1. pag. 405. de S. Juve Episcopo: *Requiescebat in quadam Cryptuncula a natura condita*.

† **CRYPTICUS**, *Occultus, subterraneus, fidelis*. Amalthea. Pro Subterraneo locum supra in *Cryptatim*; pro Fidele verum pro homine abdito et taciturno, cui se tanto committi possunt, apud Julium r-micum lib. 3. Mathes.

* 2. **CRYPTA**, *Cuneus, turba hominum*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

CUADA. Gloss. Arabico-Lat.: *Ros, Cauda*.

* **CUANGIA**. Charta ann. 1277. id. Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Sicul. Bonincont. part. 2. pag. 3. *Cui domino comiti Simonis volenti et contenti prædicta omnia et singula sic servare promisit debere, ut superius dicitur est, per Cuangiam nomine sacramentum secundum formam capituli constitutum Florentiæ. Forte pro Creangiam. Vide Creantiare et Creantum*.

1. **CUBA**, Cisterna, Syris, [Arab. *Gubb*, Cisterna, Carcer in agro, Hebr. *Gebe*, Lacus.] Hieronymus in Vita S. Eremitæ cap. 5: *In cisterna veteri, gentili sermone Syri Cubam vocant, quæ caricis per singulos dies sustentabatur*. Vius legit *Gubam*.] Vide eundem Hieronymum ad cap. 6. Hierem.

2. **CUBA**, Cupa, labrum, Gall. Ratherius Veron. in Itinerario: *frumento onerari præcepit*. Hepidan Vita S. Wiboradæ cap. 20. cuius sic concipitur: *Qualiter dissoluta ejus precibus rejuncta est, in ipsa tyna, pro cuba ponitur*. Occurrit pro cuba apud Monach. Sangallensem in Cap. lib. 1. cap. 17. Tabularium Con. Abbat. in Rutenis Ch. 252: *Cum m cum trollo, cum tonnas, cum Cuba hortos, etc.* Ch. 298: *Cum ipsa vineæ ipsas Cubas, etc.* [Notitia Abbatie S. phani de Vallibus apud Santonas in Instrum. tom. 2. novæ Gall. Chr. col. 17. *Dederunt et alia multa, scilicet terreas, decimam totius parochiæ tamquam vini; ita quidem ut messis ad colonibus deportaretur, et videretur Cubas*. Legitur iterum in Charta Ahb. S. Germani Prat. ann. 1250. Tabulario ejusd. in Actis S. Austregisii 5. Maii pag. 230. * in Actis SS. sec. 6. part. 2. pag. 8. etc. [* Cu Ekkehard. IV. de cas. S. Gall. cap. pag. 106: *Vivum quoque plenum medio positum*.]

3. **CUBA**, Alia notione, forte pro Locus subterraneus. Rufinus Mach S. Sabini apud Ughellum in P. Episc.: *Ad pedes B. Sabini est altar*

... in alia Cuba, juxta Orientem, ulchrum SS. Victoris, Domnini, etc.

CUBA, in Glossario Cambronensi, rema pars navis, dicta quod incubet is. Cumba vero dicitur lectica, a Cubando. e Cumba.

5. CUBA, Cella vinaria, ut videtur, is, ubi cupæ servantur. Charta Joan. is Bitur. pro fundat. S. Capellæ Bitur. 1405. ex Bibl. reg. : *Et una cum hoc lietatem pressorii, Cubarum, platearum, lituum, etc.* [***Vide Cuba**, 2.] **Cubarie**, em acceptione, in Lit. remiss. ann. 1383. Reg. 123. Chartoph. reg. ch. 181 : *Le Chaucial s'enfouy en la Cubarie dudit el et par la court, en cuidant s'en aler de*. **Vide infra Cupparium**.

CUBALUM. Rolandinus Patavinus de tis in Marchia Tarvisina lib. 9. cap. : *Apertum est Cubalum de villa quæ ellatur Custodia. Inter cetera namque ala sive cavernas, quæ sunt multæ per tes illos, hæc est caverna præ ceteris ubilior subter montem, longa per milliare tra, in altum ardua, in latum ampla, nali tempore calida, frigidissima in ste, obscura omni tempore, si non illic unt cerei aut faces; hinc vina optima tamquam in cellario cuncti de circum-ibus villis tempore vindemiarum repo-*

CUBANTES ET LEVANTES ii dicuntur, in alicujus domini territorio sedem ant stabilem, eique sunt obnoxii. estum magnorum dierum Campaniæ D. Brussel de Usu feudorum tom. 1. 231 : *Dictus vero Dominus Johannes ta Curia personaliter constitutus dicebat, erat Cubans et Levans in potestate et dictione Domine de Lyneriis, quæ in sua et potestate habet omnimodam iam altam et bassam super suos Cuban- Levantes. Vide Levantes in Levare.*

Corbans et levans, eodem sensu, in ta Guid. comit. Fland. ann. 1289. ex tul. Namure. in Cam. Comput. Insul. 16. rº : *Et parmi tant, li cités de Tournay uet ne ne doit, heurs de se justice, dre les Corbans ne les Levans de ledite es fais l'il feront en no terre devant dite.*

CUBARE, active sumtum, pro lecto licem commendare. Processus de Vita vonis, tom. 4. Maii pag. 557 : *Lectos uet faciebat et Cubabat pauperes.* Legitur ap. Lobin. tom. 2. Hist. Brit. pag.

CUBARE OVA, pro Ovis incubare, ex Gall. ter, apud Frider. II. lib. 2. de arte endi cap. 7 : *De tempore Cubationis vito rapacium certi non sumus.... opina- amen ipsas Cubare ova sua infra 40.*

Cubeline couvice, Gallina incubans, in. remiss. ann. 1478. ex Reg. 206. Char- reg. ch. 189 : *Icellui Willemet getta ron du suppliant une pierre blanche gon d'un œuf, que l'en nomme une qloote, qui estoit à entendre, par ledit art, que ledit suppliant ressembloit à la li Couvice, qui est volentiers longuement s œufs.*

CUBATOR DOMINICI PECTORIS, Johan- Evangelista, S. Paulino Ep. 21. ad dum n. 4.

* **CUBATORIUM**, Lectus, cubile. Glos- sar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Cubato- rium, couche, lit.* Aliud Provine. Lat. ex Cod. 7657 : *Liach, Prov. Lectus, Cubato- rium.*

* **CUBATUS**, Cupa, labrum, Gall. Cuve. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item plus duos Cubatos bugaderios..... Item unum Cubatum foraderium.*

** **CUBBA**. Vide Cuba, 2.

† **CUBEBA**, Fructus insulæ Javæ Phar- macopolis notus, haud multum absimilis piperi, Gall. Cubebe. Iter B. Odorici Ordinis Minorum inter Acta SS. Januarii tom. 1. pag. 989 : *In ipsa (insula Java) nascitur camphora, Cubebe crescunt et melegetæ, nucesque musquate. Hist. Dal- phin. tom. 2. pag. 284 : Item, pro quinque libris de pipere, quinque de zinzibero, et duabus de candela, et una libra cum dim. de zufferana, una libra de gariofolio, dim. quart. de Cubebes, etc.*

† **CUBELA**, Diminut. a Cuba, Labrum. Liber Pontif. Agnelli, apud Murator. tom. 2. pag. 158. eol. 2 : *Tunc extrahantur (recens baptizati) de Cubela, et permaneant in Ecclesia usque dum Missa celebratur, et Dominicis Sacramentis confirmantur.*

* **1. CUBELLA**, Instrumentum ferreum quo perforatur. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 364 : *Cum unus dictorum malefactorum de quadam Cu- bella eundem exponentem percussisset taliter, quod ejus robam penitus perforavit, etc.*

* **2. CUBELLA**, diminut. a Cupa 3. Men- sura frumentaria, a qua et Modus agri ejusdem appellationis. Chartul. S. Joan. Angeriae. fol. 160. rº : *Concessit.... quatuor sextariatas terræ, et duas cupas, et duas Cubellas.* Vide infra Cubulus.

† **CUBELLUM**, Arvernus, Cubel, Do- lium, Gall. Tonneau. Stephanot. Antiquit. Pictav. MSS. tom. 3. pag. 527. ex Codice Nobiliacensi : *Apud Mazerol percipit Abbas in toto territorio decimas et terragia de omni- bus bladis : in Prioratu percipit duo Cubella vini.*

* **CUBELLUS**, diminut. a Cuba 2. La- brum, Gall. Cuve. Chartul. Celsinian. fol. 272 : *Dimitto S. Petro duos Cubellos et unam arcam et duas cubas.* Codex. reg. 5600. al. S. Martial. Lemovic. 135. ann. circ. 800. fol. 101 : *Qualis est homo Christianus, qui pro Domino muras et tineas veneratur, quibus se per tutellum Cubelli aut arculi non subducantur.* Cubel, Doliolum seu vas vi- narium, in Lit. remiss. ann. 1396. ex Reg. 150. Chartoph. reg. ch. 81 : *Icellui Bor- deau disant avoir en son hostel un Cubel ou pot, qui contenoit environ cinq choppines, etc.* Vide Cubellum.

* **CUBERCELATA Rocca**, sie appellatur Rupes quædam plana ad modum mensæ, in Charta dom. de Luriec in Foresio ann. 1417. teste D. Aubret rerum ejusdem pro- vinciae peritissimo.

* **CUBERCLUM**, Operculum, Gall. Cou- vercle. Inventar. ann. 1294. ex Tabul. mo- nast. Montisol. : *Item octo pichonia argentea, quodlibet eorum cum coopertorio sive Cuber- clo.* Vide Cubertorium.

* **CUBERTA**, Stragulum, quo lectus insternitur, Gall. Couverture. Inventar. bonor. Raym. de Villanova MS. ann. 1449 :

Sequantur ea quæ reperta fuerunt in camera infra, vocata la Crota : et primo una lichiera cum quadam Cuberta.

† **CUBERTORIUM**, Arvernus, Coubertoire, Cooperculum, Gall. Couvercle. Cubertorium argenti, in Testamento MS. A. San-Severini Episc. Agathensis ann. 1578.

† **CUBESSELLUM**, ut Cubertorium. Inventarium ann. 1358. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Unam naviculam argenteam pro tenendo thure habens Cubessellum argen- teum frechisum.*

1. CUBIA, Idem quod Excubia : Gallis, la Garde. Charta Libertatum Baugiaci ann. 1250. apud Guichenon. et Charta Liberta- tum Saigiaci ann. 1280. apud Perardum pag. 510 : *Item si Cubia vel excubia alicui imposita fuerit, et eam per se, vel per ido- nem substitutum non impleverit, vel fecerit, nobis in 3. solid. teneatur.* Charta Libertatum Jasseronis apud eumd. Guichenonum : *Non tenentur nos juvare ad guerras nostras.... nec Cubiam, vel excubiam in castris nostris facere.*

† **2. CUBIA**, Poculorum genera. Papias MS. Bituric. Vide Cubila.

* **3. CUBIA**, Cupa, labrum, Gall. Cuve. Consuet. MSS. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305 : *Item hortolanus recipit a cellerario duas pipas vini primæ aquæ de Cubiis tor- cularis.* Vide Cuba 2.

CUBICULARIS. Sosipater Charisius lib. 1. Instit. Grammat. et ex eo Beda I. de Orthogr. : *Cubicularius, Custos cubiculi : Cubicularis vero, lectus cubiculo aptus. Cubiculares et tricliniæ lecti, apud Lam- pridium in Heliogabalo.* [Camera Cubicularis, ubi eubatur, apud Muratorium tom. 3. pag. 420. col. 2.]

CUBICULARIS PUELLA, in Vita B. Ma- thildis Reginae n. 4. et apud Beraldum Archidiac. in Vita Geraldii Archiep. Bra- carensis n. 12.

CUBICULARIUS. Papias, ex Sosipatro : *Cubicularius, Custos cubiculi.* Gloss. Græco- Lat. : *Κουβωνίτης, Cubicularius.* Præsertim vero ita appellati Eunuchi, quod præci- pium illorum fuerit munus, ut ait Cori- pus, de Laud. Just. lib. 3. vers. 218 :

Conservare domum, sanctumque intrare cubile. Gloss. Lat. Græc. : *Cubicularius, εὐνοῦχος.* Lex penult. Codic. de Præpositis sacri cubiculi (12, 5.) : *Cum quis dederit Eunuchum sacri cubiculi ministeriis adhæsurum.* Scholiastes Juliani Antecess. ad cap. 83 : *Quæsitum est, et quid Cubicularii non sunt servi? et dictum est, immo et constitutio posita est Leonis, ut mox oblatus fuerit aliquis Eunuchus Prin- cipi, mox in ipsa oblatione fiat liber.* Evagrius lib. 4 : *Οἱ τοῖς βασιλικαῖς ἐξυπηρετοῦμενοι καιτῶσι, οὓς εὐνοῦχους ἢ συνθήσια καλεῖ.* Sed et a cubi- culi eustodia εὐνοῦχος appellatos indicat Novella 98. Leonis : *Καὶ τῆς εὐνῆς ἀνυπόπτους φύλακας εἶναι, τοῦτο γὰρ ἡ κλήσις ἐγγράται.*

Cubicularios Regum Franciæ 1. et 2. stirpis aliquot commemorant Scriptores; ac Eberonem sub Childeberto Austrasiæ Rege, Faraulfum sub Chilperico I. Ebe- rulfum, sub eodem Chilperico, et Chundo- nem, sub Gunthranno, Gregorius Turon. lib. 7. cap. 13. 18. 21. lib. 10. cap. 10. Bertharium, sub Theodorico II. Fredegarius cap. 38. Austrapium, sub Dagoberto I. vetus Charta pro Monasterio S. Dionysii

apud Miramontium. *Adalgisum*, sub Carolo Magno Eginhardus, Poeta Saxonie. et alii ad ann. 782. *Reginfredum*, sub eodem Carolo. Annales ejusdem Eginhardi ann. 791. *Rothbernum*, sub Carolo Calvo, ann. 852. Andradus in Revelat. etc.

CUBICULARII, apud Julianum Antecessor. Constitut. 60. *Chartularii*, scilicet *saceri Cubiculi*, intelliguntur, ut est apud veterem Scholiastem.

CUBICULARIUS TONSURATUS, in familia Summi Pontificis, in Ordine Romano, ad discrimen *Cubicularii Laici*, ejus etiam meminit idem Liber. *Tonsurati* autem munus erat circa vestes Ecclesiasticas, ut Laici circa quotidianas. *Laico* autem, ut est in eodem Libro, *hæc cura est præscripta, ut sella Pontificis in sacrario sit parata, donec ille veniat celebraturus divina Mysteria*. De Tonsurato, idem alio loco : *Pontifex autem per manus Subdiaconorum mutat vestimenta hoc ordine : defert ea plicata Cubicularius tonsuratus, accepta de manibus Ostiarii. Eligebantur autem Cubicularii isti Pontificii ex Schola Cantorum. Idem Ordo Romanus : Primum in quacunque schola reperti pueri bene psallentes tollantur inde, et nutriantur in Schola Cantorum, et postea fiant Cubicularii. Si autem Nobilium filii fuerint, statim in cubiculo nutriantur, et hanc accipiant potestatem ab Archidiacono, ut liceat eis super linteam villosum sedere, quod mos est ponere super sellam equi. Ceremoniale Roman. lib. 1. Sect. 2 : Hos sequuntur quatuor nobiles, pilea quatuor supra baculos quosdam deferentes, qui Scutiferi honorarii vocantur Cubicularii.*

CUBICULARII, iidem, qui apud nos *Capellani*, *Sacellorum*, seu *Cubiculorum*, de quibus mox, custodes. Anastasius Bibl. in S. Leone I. PP : *Hic constituit super sepulcra Apostolorum custodes, qui dicuntur Cubicularii, ex Clero Romano.*

CUBICULARIUS ECCLESIAE, *Æditus*, *Mansionarius*. Itinerarium S. Willibaldi num. 25 : *Et primo anno illuc veniens, Cubicularius fuit Ecclesiae : et in secundo Decanus erat in Monasterio.*

CUBICULARIUS NOVE ROMÆ. Ita indigitatur quidam Monachus apud Ughellum tom. 5. Italiae Sacrae pag. 1505 : *Hilarius Sacerdos et Monachus, et magnæ Ecclesiae novæ Romæ Cubicularius*. Quæ quidem dignitas alia non videtur ab ea, quam *Κουβουκλίστιος* appellat Pachymeres lib. 12. cap. 2. qua etiam donatus fuit Romanus quidam *Κουβουκλίστιος* τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγίας καὶ μεγάλης Ἐκκλησίας, Πρωτοπνευτῆς τοῦ βασιλικοῦ ξενώου τοῦ Μυρελαίου καὶ περιδῶου, ejus liber περιδῶον laudatur a viro doctissimo Petro Lambecio lib. 6. Comment. de Bibl. Cæsarea pag. 141. ut et Joannes Cameniata, ejus narrationem de Excidio urbis Thesaloniceæ edidit Leo Allatius, in ejus Epigrapha dicitur *Κληρικὸς καὶ κουβουκλίστιος*. Hujus etiam dignitatis Ecclesiasticæ meminit Balsamon ad Concil. VI. can. 7. [et jus Græco-Roman. lib. 3. pag. 204.] Sed quæ illa fuerit, haud omnino promptum est definire, cum de ea sileat Codinus in Catalogo dignitatum Ecclesiæ Sophianæ. In Concilio Nicæno II. act. 1. et 4. memoratur Cosmas Diaconus, Νετάριος καὶ Κουβουκλίστιος τοῦ εὐαγγεῖος Πατριάρχου. In Act. 5.

κουβουκλίστιος dicitur. Eadem forte dignitas, quæ ὁ Κουβούκλῆς appellatur in Catalogo dignitatum S. Sophiæ Medouiano, ubi ejus officium sic describitur : Ὁ Κουβούκλῆς, ἔνα βας τὸ δικανικὸν τοῦ Ἀρχιερέως, ἔταν περιπατή. Ita *Cubuclesius* fuerit Capellanus Patriarchæ. Vide *Cubicularius*.

CUBICULARIUS, interdum idem qui *Camerarius*, seu *Thesauri Regii* custos. Ita apud Ealredum in Vita S. Edwardi Confess. cap. 2. num. 9 : *Camerarius accessit ad thecam, in qua res Regium servabatur*. Et mox : *Hoc enim Cubicularii nomen erat, etc.* Adde Vitam S. Wlstani Episcopi Wigorn. apud Capgraviu cap. 2. Ughellum tom. 1. pag. 121. etc.

** **CUBICULARIA**. Vide S. Rosa de Viterbo Elucidar. tom. 1. pag. 337. voce *Cubilleita*.

CUBICULUM, *Cubile*, lectus. Vita S. Joannis Traguriensis Episc. : *Nec secus toto vitæ suæ cursu fuit usus thalami proprii Cubiculo, quod a Cubiculariis ejus egregie paratum spernebat, ... et admissio secretius paupere eum in memorato cubili locabat.*

CUBICULUM, *Tumulus*, *sepulcrum*, *cubile*, quomodo lectus eadem notione dicitur. Liber Miraculorum S. Andeoli apud Columbum in Episcopis Vivariensibus lib. 2. pag. 202 : *Cum frequens oratio esset cuncto populo, ut dominus Cubiculum servi sui revelaret, etc.*

CUBICULUM, *Oratorium*, *Capella*. Paulinus Epist. 12. ubi templum S. Felicis Nolanum describitur : *Cubacula intra porticus quaternæ longis Basilicæ lateribus inserta, secretis orantium, vel in lege Domini meditantium, præterea memoriis religiosorum ac familiarium accommodatos ad pacis æternæ requiem locos præbent. Omne Cubiculum binis per liminum frontes versibus prænotatur. Anastasius Bihl. in Marellino : Hic sepultus est in Cæmeterio Priscillæ, in Cubiculo clauo. In Symmacho PP : Fecit autem oratoria 2. S. Joannis Evangelistæ et S. Joannis Bapt... quæ Cubacula omnia a fundamento perfecta construxit. In Sergio : Hic tectum et Cubacula, quæ circumquaque ejusdem (S. Petri) Basilicæ sunt... studiosius innovavit ac reparavit. Ita Cubiculum hac notione usurpat Anonymus de Locis SS. cap. 1 : Καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς τρούλας εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς ἔνα κουβούκλιον πέτρων ὠραιότατον. Cap. 15 : ἔνα τὸ μικροῦτον τῆς Πυχῆ με κουβούκλιον πέτρων. Vide Descriptionem nostram ædis Sophianæ numero 39.*

CUBICULUM, Idem quod *Camera*, *Ærarium*. *Thesaurus Principis*, seu locus, ubi reconditur : κατὰ Ἄννα Κομνηνῆς lib. 2. Alexiad pag. 56. Ita usurpat non semel Senator lib. 4. Epist. 51. lib. 5. Epist. 14. 39 44. lib. 11. Epist. 15. Inde *Cubicularius*, Regii ærarii custos. Vide *Bibliotheca*.

CUBICULUM SECRETUM, *Latrina*, quam *Chambre aisée* appellant aliquot ex nostris Consuetudines municipales. S. Eulogius lib. 2. Memorial. Sanctor. cap. 1 : *Cum ad purgandam alvum secretius Cubiculum peteret. Vide Privata.*

CUBICULUS, pro *Cubiculum*. Itinerarium Burdegalense : *Ibi etiam constat Cubiculus, in quo (Salomon) sedit, et Sapien-*

tiam scripsit : ipse vero Cubiculus uno pida est tectus.

† **CUBICUTA**, *Cubitus*, Gall. *Coud*. Chartular. S. Vandregisili tom. 1. pag. 240. ann. 1404 : *Quelibet candella conuens unam Cubicutam de longo.*

CUBIERTA, vox fori Hispanici. Mar-nus Didaeus *Daux* *Justitia* Aragon. lib. Observantiar. Regni Aragon. tit. de P-bationibus § 4 : *Fel poterat petere pecu-aliquam quantitatem, vel alia, quod fue-pactum in fide, vel pro Cubierta, non i-mittetur hoc ad probandum per testes, e* Lib. 9. cod. tit. § 17 : *Si dicatur, quod-strumentum fuerit factum pro Cubierta, i-admittitur probatio cum aliis testibus, e*

* *Academ. Hispan. in Diction. Simu-tio, prætextum.*

CUBILA, *Poculorum genera*, apud-piam MS. Edit. habet *Cubia*, *Copulor-genera*. [Vide *Cubia*. 2.] [* Cod. reg. 76-Cubia, *Populorum genera*. Leg. *Cymbia*,culorum genera, ex Isidor. Origin. lib. cap. 5. sect. 4.]

CUBILARIS, *Prædium rusticum*, vi-Charta Alarici Regis Aragon. æræ 608. Tabular. S. Joannis Pennensis apud E-rium ad Pseudomaximum pag. 570 Martineziu in Hist. Pinnatensi lib. cap. 6 : *Insuper ego Rex do illum Cu-rem, qui nominatur Arantela, etc.* Oc-rit non semel in Charta Sancti Ma-Regis Navarræ æræ 1052. apud Sand-lum in Episc. Pampilonensib. pag. 3

1. **CUBILE**, *Cubiculum*. Cassianus li-cap. 12 : *Considentes intra Cubilia su-operi ac meditationi studium impende* S. Hieronym. Epist. 22 : *Et quia-extra orationes publicas in suo Cubili-quisque vigilat, etc.* Paulinus Nat. 5 :

Ergo Dei ductu capit in regione remota

Compluvium, angusto brevia inter tecta

Berengosius Abbas lib. 3. de Inven-Crueis cap. 2 : *Sed et Cubile ejus aure-ris instructum et insignitum, nobilitat-in ea (D. Helena) quasi Romanorum tes-tur. Vide Cassiod. lib. 6. Epist. 13. Le-Ost. lib. 3. Chron. Casin. cap. 26. 18. Heraldum in Adversariis pag. 64. [* Heraldum in Adversariis pag. 64. [**

* 2. **CUBILE**, *Lusum* dicunt eun-pene junctis cubitis palam ferunt. Gl-vet. ex Cod. reg. 7613. [* Leg. *Cul-lusum ... ferunt, ex Isidor. Origin. 18. cap. 69. sect. 2.]*

* **CUBILES**, *Concubiti*, in vet. G-ex Cod. reg. 7641.

CUBILIA, *Promptuaria*, in Glossi-S-ad Canones Conciliorum.

CUBIO, *Masculus*, in Gloss. Isid. c-p-Joan. de Janua.

CUBITAL, *Ἀγωνόμετρος*, in Gloss-La-Græc. MSS. S. Germani Paris.

1. **CUBITALE**, *Super quod cubite-cervicem reclinamus, ut aurealia, pulvinaria, Ugutioni. Glossæ antiquæ-Pulvinar Cubitale. [* Vide Forcelli-Cubital.]*

* 2. **CUBITALE**, *Mus*, apud MS. Vide *Muffule*. *Coudiere* et *Cou-litris*, Pars vestis, quæ cubitum teg-remiss. ann. 1402. in Reg. 157. Ch-op-reg. ch. 46 : *Une fillette commune vest-houppelande longue à grans Coudiere*

poing. Ceremon. MS. eccl. Brioc. : *Et doit mye ladite robe estre à grans Coulrs, etc. Cuette, Cubitus, Coude, in Ornat. MS. milit. Caroli ducis Burgund. 1. 1473.*

¶ **CUBITALES LITTERÆ**, Eædem quæ *Andes, Quadratae, Unciales*; quo primo nomine vocabantur litteræ majusculæ, quoniam uncia id est pedis duodecima te, constabant. Ita Mabill. lib. 1. de Reblom. cap. 11. n. 4.

¶ **CUBITARE**, Cubito inniti. Hugo Parisiensis de Instit. Novitiorum : *Alii caput tant, comam excutiunt, vestimenta aptando componunt, et latera Cubitando, resque extendendo ridiculam satis ostentantis formam fingunt. Vide Accubitare in Cubitus.*

Se mettre à Coutes et à genoulz, apud Anvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 44. *te, pro Coudée, in Vita ejusd. reg. 11. pag. 329. Couder vero, pro Fune*, in Consuet. maris tom. 1. Probat. 12. Brit. col. 789. art. 16 : *Une neff est ung convert lieu Coudée et amarrée. Coudée, pro quovis vinculo, vulgo*. Interrogat. ann. 1384. ihid. tom. 2. 485 : *Prindrent du feu, de la chandelle ne Coudée de paille, etc. Nisi Manualis* hic intelligatur, tantum scilicet æ, quantum manu apprehendi potest. *Cubitus candelæ.*

2. **CUBITARE**, Cubito metiri. Consuetud. Novic. art. 16 : *Item, quia dicti Consules inc suo et dictæ Communitatis habent in sua communi pondera et mensuras vini, salis et olei, ulnas et Cubitad quorum exempla mensuratur, ponitur, ulnatur et Cubitatur.*

¶ **CUBITELLUM**, ut infra *Cubucellum*. Sig. Monachus in Chronico Farfensi. Murator. tom. 2. part. 2. col. 474 : *pro solidis centum Romæ in regione in Scorticlam crytam Sinino opere contractam habentem post se arcus iv. cum Cellis suis.*

¶ **CUBITORIUM**. Ceremoniale Cencii Camerarii lib. 2 : *Transiens autem Pontifex ipsam Basilicam, intrat cameram suam, ubi in scypho argenteo a Camerario Prebbero, eoque sicut in Nativitate Domini, evecto, surgit, et ducitur a Magistro Secularco et Pincerna in locum, qui dicitur Cubitorium. Ubi Alemannus in Dissertat. laterancensib. Parietinis cap. 4. Cubitorium, ait fuisse lectum, qui Pontifici sterneretur sub tribunali, nempe summo tribuni, in quo cum Clero et Proceribus puri solehat, loco, quasi forte accubitorio.*

¶ **CUBITUS**, Versura, flexus, Græcis *kyv.* Auctor incertus inter Agrimensores *Peutigonum, quod interpretatur Cubiquineque. Vide Plin. lib. 3. cap. 13. ubi neona.*

¶ **CUBITUS USUALIS**. Will. Brito in Vocab. MS. : *Cubitus, mensura geometrica, a qua fit Cubitus noster usualis. Id observare auctore Auroræ, ubi de Arca Noe :*

le mensura fuit geometrica quæ facit archam, Non aliter caperet tanta tot illa silex. I cubitus quo mentor habet geometricus uti, Genos seu novem fertur habere pedes. S Cubitus noster, quem communis tenet usus,

Ex uno constat dimidioque pede.

Apud Heronem in Belopæecis cubitus geometricalis est digitorum 24. Apud Vitruvium pes duas tertias partes cubiti continet, hoc est, digitos sexdecim. [Papias sic distinguit Cubitos : *Cubitus duorum fit palmorum. Cubitus habet pedem et dimidium. Cubitus geometralis sex nostros habet Cubitus. Cubitus dupl. Unus a cubito ad digitorum extremitatem protenditur, quali Moyses Arcam mensuravit. Alius... major dicitur, qui brachio extenso toto cubito capiti prælato se esse demonstrat, quo Arca Noe demetita est.*] Dimensio per cubitos familiaris fuit Hebræis, ut ex Libris sacris colligitur.

¶ **CUBITUS TERRÆ**, Modus agri, in Charta ann. 1152. tom. 11. Spicilegii Acheriani pag. 335.

¶ **CUBITUS CANDELÆ**, in veteri Charta apud Catellum lib. 5. Rer. Occitan. pag. 873. [et tom. 4. novæ Gall. Christ. eol. 909. Idem est quod *Candela Cubitalis.*]

* 2. **CUBITUS**, Mensuræ pannorum species. Charta ann. circ. 1150. apud Pezium tom. 6. Anecd. part. 1. col. 359 : *Quatuor lineas cortinas, tria tapecia, viginti Cubitos de subtili tela. Cuire, eodem sensu, in Lit. Phil. reg. Franc. ex Chartul. 2. S. Quint. Insul. pag. 84 : Et longitudinem unius cubiti, qui Gallice dicitur une Cuire, non excedat. Forte leg. Cuite. Vide supra in Cubitale 2.*

¶ **CUBLISMONARIUM AURUM**. Testamentum Adalaidis ann. 978. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 97 : *Candelabra duo de argento, unum cum rotis et succinctam, unum cum auro Cublismenario, et det pro eis solidos L.*

¶ **CUBRECELLUM**, Operculum, Gall. *Couvercle*. Vide locum in *Capsia*.

¶ **CUBUCELA**, ut *Cubucellum*. Locum vide in *Ludis*.

¶ **CUBUCELLUM**. Vetus Charta apud Ughellum tom. 5. pag. 1539 : *Oratorium S. Pantaleonis super pusterula, cum scala marmorea, et duobus Cubucellis, uno terrineo, et alio solariato, subtus tunc castellum Ponte, etc. [Vide Cubitellum.]*

¶ **CUBUCLARIUS**, pro *Cubicularius*. Vetus Inscriptio Romæ : IIII. I. M. LIVIUS, AUGUSTÆ. L. AMARANTHUS. SUPRA. CUBUCLARIOS. Alia : DIS. MANIBUS. POLYBI. CUBUCULARI. Sic Græci *κουβουκλειον*, pro *Cubiculum* dixerunt, uti observatum a Meursio. Vide supra *Cubicularius Novæ Romæ*.

¶ **CUBUCLESIIUS**, Eadem notione, in Actis SS. Maii tom. 5. pag. 304.

¶ **CUBULUS**, Mensura vinaria apud Hungaros. Vide Innoc. III. PP. lib. 15. Epist. 7. Brocardus in Descript. Terræ sanctæ lib. 2. cap. 2. Edit. Venetæ ann. 1519 : *Christiani in lapidibus signum Crucis inscripserunt, illi autem signum Cubuli. Sed an hæc vox idem sonet quod apud Hungaros, non definio.*

* Aridorum mensura in Charta ann. circ. 1150. apud Pezium tom. 6. Anecd. part. 1. eol. 356 : *Simul in festo S. Martini Cubulum mellis dant, et unam ovem, sex Cubulos brasii, sex annonæ, sex currus fœni. Vide Cupa.*

* **CUCARUM, CUCCARUM, Saccharum**, Ital. *Zuccaro*, Gall. *Sucre*. Stat. Astæ ubi de Intrat. portarum : *Cucarum solvat pro*

quolibet rubo libras viginti. Mirac. S. Rosæ tom. 2. Sept. pag. 464. col. 2 : Dou. Petrutia..... septem mensibus in gutture ita passa est, ut dicto tempore nihil præter aquam cum Cuccaro et ovi vitello potuerit deglutire. Vide Zucara.

* **CUCCHIARIUS**, Coehlear, Ital. *Cucchiaio*, Hispan. *Cuchara*, Gall. *Cuillier*. Inventar. ann. 1389. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 811. et tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 365 : *Cucchiarii xxxvj. argenti deaurati, cum glande in summitate manici. Cucchiarii cvij. albi facti ut supra. Vide infra Cugarius.*

* **CUCHA**, an idem quod Italis *Zucca*, Cucurbita; an idem quod supra *Cucarum*? Concordia inter Mutinenses et Lucenses ann. 1281. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 902 : *Tozzorom, lapetunt de petra, Cucharum sacharum (sic), synapis, ruzæ, ... de soma tres solidi Mutinenses auferantur.*

* **CUCCHARUS**. Synodus Syriaca ann. 405. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 976 : *Scribente ad nos dominus metropolitanus magnus et archiepiscopus, qui sedet super thronum Cucharum, alacriter congregamur, et ad adorationem et honorem paternitatis ejus convenimus. Ad quem locum Syrus interpres hæc notat ihid. col. 980 : Nota denique tertio, metropolitanum illum Cucharum..... esse pontificem Romanum. Vide quæ ad hæc observat doctus Editor ibid. col. 973.*

¶ **CUCHO**, Meta, metula, parvus fœni cumulus, Rusticis Bressiæ, *Cuchon*, Gall. *Meule, Mule, Mulon*. Charta Domini de Verlay et S. Nicetii in Bressia ann. 1457 : *Clausum prati continens plateam unius Cuchonis feni.*

* Consuet. Dombens. MSS. ann. 1325. art. 30 : *Et si de fœno fivatur in muello vel Cuchonibus, ad summam prædictam solvere teneatur. Coquon, Ludi genus, in Lit. remiss. ann. 1395. ex Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 150 : Lesquels jouoient ensemble à un jeu, appelé le jeu de Coquon.*

¶ **CUCIBOLDUS**. Vide *Curcimbaldus*.

¶ **CUCINA**, Carnificina, *Μαγειρεῖον*, Gloss. Lat. Gr. Vide *Cocina*.

¶ **CUCINGA**, Pedules villosi. S. Wilhelmi Constitut. Hirsaug. lib. 1. cap. 16 : *Pro signo pedulium villosorum, qui usitato more Cucinga vocantur, idem quod pro calceis diurnis præmissum est, facies, addito pelli-cii signo. [* Confer Cozzo.]*

¶ **CUCIONES**. Vide *Cutiones*.

* **CUCITURA**, Cusitura, vox Italica, Sutura, Gall. *Couture*. Stat. Ferrar. ann. 1279. lib. 2. rubr. 345. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 424 : *De vestito bixelli, et cujuslibet alii panni, sine tribus Cucituris, tres solidos Ferrarienses : cum tribus Cusituris et crispis, quatuor solidos Ferrarienses.*

* **CUCIUM**, Radicis tinctilis species. Leudæ major. Careass. Mss. : *Item pro carica de Cucio, xvij den. Versio Gallica ann. 1544 : D'une charge de racines de teinte.*

* **CUCOMERES**, Chandeille, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1355. ex Cod. reg. 4120.

¶ **CUCTIO**. Vide *Cociones*.

¶ **CUCTO**, Gossipium, Ital. *Cottone*, No-

bis *Cotton*. *Chronicon Richardi de S. Germano* apud *Murator*. tom. 7. col. 1031 : *De jure lini idem; de jure canarum idem; de lana Syriae idem; de bambace et de arcu Cuctonis idem*. Vide *Cottonus*.

CUCUBA, Noctua, apud *Papianum*. Ita emendat *Meursius* pro *Cucuma* : unde *Cucubare* in *Carmine de Philomela*, quod *Ovidio* adseribitur. *Hesychius* κουκουβια, ἡ γλαύξ. Ita etiam emendat idem *Meursius* : hinc κουκουβιας, cæsius, nocturnus, apud *Scholiam* *Oppiani*. Nostri *Coucous* *Cuculos* vocant.

† **CUCUBARE**, Caput in terram defigere pedibus sursum erectis. *Hierolex*. *Maerius* ult. edit. ex *Dion. Carth.* in 4. Reg. cap. 2. art. 3. Vide *Cucuba*.

* **CUCUBIRE**, pro *Cucubare*, Nocturne clamor. Vide supra *Boulare*.

CUCUCIA. Vide *Cugucia* post *Cugus*.

CUCUFA, **CUCUFARIA**, **CUCUFATUS**. Vide *Cuphia*.

* **CUCULÆ**, *Servi militum*. *Glossar. vet.* ex *Cod. reg.* 7641. Vide *Caucula*.

† **CUCULARE**, dicitur de elamore cuculorum. *Auctor Philomelæ* vers. 35 : *Et cuculi Cuculant*.

CUCULATA. *Gloss. Arabico-Lat.* : *Lodix*, *Cuculata*.

* **CUCULATUS**. Vide supra *Couculatus*.

1. **CUCULLUS**, **CUCULLA**, **CUCULLIO**. *Cucullus*, Vestis nota *Scriptoribus Latinis*, qua scilicet caput operiebatur. [*Gall. Cucule*, alias etiam, *Coules*, *Goules* vel *Gules*. *Armorice* *Cougoul* Operimentum capitis est et humerorum.] [* *Glossar. Lat. Gall.* ex *Cod.* 7679 : *Cucullus*, *Gall. Chevetean*.] *Vetus Scholiastes Juvenalis* *Cucullum* esse ait *galerum fuscum et horridum ardeliunculum*, quales sunt *latrunculorum*. *Nocturni Cuculli*, apud eundem *Juvenalem* Sat. 6. qui *nocturnales* *Sidonio* lib. 7. *Epist.* 16. *Cucullus talaris*, apud *Guibertum* lib. 2. *Hist. Hier.* cap. 8.

CUCULLA, femin. gen. dicitur præterea id genus vestis aliquot *Scriptoribus*, sed ævi inferioris, *S. Ambrosio* *Serm.* ult. *S. Hieronymo* de *Testamento Hilarionis*, *Paulino* in *Epist.* ad *Catherium*, *Ennodio*, et aliis : sed præsertim iis, qui monachicam vestem faciunt. *Vita S. Deicoli Abb.* *Lutrens.* num. 9. de eodem *Sancto* : *Succinctus Cuculla non Cucullo*.

Cucullarum monachicarum forma varia fuit pro temporum ratione. *Cassianus* de *Habitu Monachi* lib. 1. cap. 4 : *Cucullis perparvis usque ad cervicis humerorumque demissis confusa, quibus tantum capita contegant, indesinenter diebus utuntur ac noctibus*. *Additio* 1. *Capit.* cap. 2 : *Ut mensura Cucullæ duobus consistat cubitis*. *Ardo* in *Vita S. Benedicti Abbatis Anianæ* num. 40 : *In habitu quoque dissimiles fecerat multorum consuetudo : siquidem nonnullis usque ad talos Cucullæ pendebant. Quamobrem vir Dei uniformem cunctis tenendum Monachis instituit modum, ut non amplius a duobus cubitis excederet mensura, vel usque ad genua pertingere possent*. [*Guidonis Disciplina Farfensis* cap. 4. de vestimentorum mensura : *Cuculla quæ nostro singulariter convenit Ordini, quod vestimentum antiquitus vocabatur Colobium, id est Tunica sine manicis, tantum debet habere latitudinis, ut*

ambobus convenienter aptetur cubitis; latitudinis vero tantum antea, quod ad callum pedis usque pertingat : et sit apta corpori, ut sit ex omni parte rotunda. Capellum ipsius præter limbum integrum virilis pedis ex omni parte quadratam debet continere mensuram : apertura superior habeat cubitum usque ad pollicis summum, inferior cubitum, integrum et trium digitorum; in ante appareat latitudo Cucullæ cum capitis. Vide *Menardum* in caput 62. *Concordiæ Regularum*, et *Smaragdum* in *Regulæ* caput 55.] *Apologia Henrici IV. Imp.* pag. 230 : *Cuculla est tunica talaris, et encullata atque manicata, habens speciem Crucis per quatuor partes extensæ, etc.*

Cucullam, autem, et *Casulam*, et *Capam* vocitatum apud *Monachos* constat. *Papias* : *Cuculla per diminutivum dicitur a Casula, quasi minor cella*. *Infra* : *Cucullus, genus vestis monachalis, quam Capam dicimus*. *Theodemarus* in *Epist.* ad *Carolum Magn.* : *Cucullam nos esse dicimus, quam alio nomine Casulam vocamus. Et inde est, quod in hieme villosam, in æstate puram aut vestimentum Beatus Pater habendam instituit, quia scilicet hoc genus indumenti solet vilius intexti. Illud autem indumentum, quod a Gallicanis Monachis Cuculla dicitur, nos Capam vocamus*. Ut *Capa* caput tegebat, ita et *Cuculla*. *Ugutio* : *Cucullus vel Cuculla, vestis capitiata, et lata, humeros tamen et caput tegens instar capucii*. *Papias* : *Cucullus, generis masculini, velamen nigrum vel venetum capitis est*. *M. Justinus Lippiensis* in *Lippillorio* :

Vestis longa tegit corpus, caput ampla Cuculla. Poëta seu Grammaticus ævi infimi MS. post *Vocabularium W. Britonis* :

Dic Monachi cullam vestem fore, sive Cucullam.

Vestis lata tegens caput, armos, esto Cucullus.

Gregorius Turon. lib. 7. *Hist.* cap. 39 : *Dum oblecto capite fugere niteretur, extracto quidam gladio, caput ejus cum Cucullo decidit*. Vide *Addit.* 1. ad *Capit.* *Caroli M.* cap. 35.

Nec desunt, qui *Cucullam* eum *Flocco* confundunt. *Gloss. Lat. Gall.* : *Cuculla, Froc ou Coule de Moine*. At *Clemens V.* in *Concilio Viennensi* discrimen inter utramque vestem statuit : *Cucullæ nomine habitum longum et amplum; sed manicas non habentem : nomine vero Flocci habitum longum, qui longas et amplas habet manicas, nos intelligere declaramus*. [*Cucullam* et et *Froccum* pariter distinguit *S. Wilhelmus* *Constit.* *Hirsaug.* lib. 1. cap. 70 : *Ergo cum ad lectum venerit, si est Frocco et Cuculla indutus, Froccum plicat et super tabulam, vel si opus habet, sub capitale ponit... Postea pedibus equaliter levatis, et in lectum collocatis, Cucullam non prius exuit, quam coopertorium sub cubitos trahat. Tunc quidem eam exutam, sive sit cum pellicio, sive non, complicat, et ad caput ponit; vel si tale frigus habet, super se extendit, capitis tamen ad caput verso*. Ille observare est *Monachos* in lecto jacentes *cucullam* exuisse; at secus in *Monasterio Palatiolo*, ut satis indicat *Andreas* ejusd. loci *Abbas* in *Vita S. Walfridi* num. 12 : *Præterea frater quidam, qui suæ negligentia usu dicebatur, et nocturnis vel meridianis temporibus extra Cucullam illicite jacere præsumsit,*

eique per visum apparens (*B. Walfridi* fortiter increpavit, et ubi suam haberet Cucullam inquirebat. Et dum ipse per somnum ubique quasi angustians *Cucullam* quærere ab eo ferula quam tenebat manibus cecidit et sic fortiter, ac si nervis ab aliquo cederetur. In *Actis S. Bernardi Abbatis Clarensis* lib. 2. cap. 8. id de *Eugenio PP.* 1. ejus discipulo observatur, quod Pontifex factus nunquam sine *Cucullo* ibat. Jamdimus ex *Cassiano* *Monachos Cucullis* ut fuisse dicbus, ac noctibus.] Vide *Hæften* pag. 474. et in voce *Culla*.

CUCULLA MEMORIALIS, *Cuculla*, quæ deferre juhebantur *Canonici Regulari*, qui *Ordinem regularem Canonicorum*, et *Abbatis* licentia descruerant, et monachum susceperant : ii enim in *Choro* ultimi sedere, in *memoriam* (unde adjectivum pœnam desertionis jubebantur. Quippe erat contra *Sanctiones Ecclesiasticas*. *Cucillum Aquisgran.* : *Ne Canonici Cucullum Monachorum induant*. *Ratherius Veronensis* *Apologet.* de *Clericis* in *Abbatiam* inductis : *Cocullum nemo illorum portet*. *Manus II. PP. can.* 2. 19. qu. 3 : *Provenimus, ut redeat, et deinceps memorialem cucullam deferat, et ultimus in choro maneat*. *Perperam* editum *Cellularum*, apud *S. Tornac.* *Epist.* 1. ubi hic canon laudatur. *Innocentius III. PP. lib.* 2. *Epist.* 12. *Canonico*, qui habitu *Regularium Canonicorum* rejecto, sine *Abbatis* sui licentia monasticum susceperat *Ordinem* : *Ad ecclesiam redire priorem... compellas, ne memorialem eum Cucullam deferre facias ultimum in choro manere*. Et in *Cap.* 1. *leximus*. de ætate et qualitat. ord. : *Ultimus in Choro manendo Cucullam ad memorialem delaturnus*. *Narratio* de ejusmodi *Canonico*, qui *cucullam* induerat : *Nuper te, Rigranue, Canonice dimisi, et modicum cucullatum video*, in *Appendice* ad *Capitulum* n. 88. Vocem *memorialis* eadem non usurpat *Vita S. Theodardi*, *Archiepiscopi Narhon.* apud *Catellum* in *Hist. Occident.* pag. 752. ubi *memorialis conditio* dicitur, quæ in *memoriam* rei alicujus imitatur dicitur.

CUCULLA ECCLESIASTICA, qua in *Liturgiis* utuntur *Diaconi* et *Sacerdotes* *Monachi*, in *Statutis antiq. Ord. Cartusien.* 1. part. cap. 37. § 27. cap. 43. cap. 46. § 1. *Statut. ann.* 1368. 3. part. cap. 5. § 20.

CUCULLA, in *Capit.* *Theodori Archiepiscopi* cap. 2 : *Septem dies velat per Cuculla sua*. Vide ejusd. *Pœnitentia* 3. [et superius vocem *Capitra*.]

CUCULLUM PEDO, et **PEDOCUCULLUM**, in *Notis Tyronis* pag. 157.

CUCULLARE, Idem quod *Monachare*. *Cuculla* ostegere, κουκουβιασσαι apud *metrium Zenum* in *Batrachom.* *Lib.* 30. *Fundat. Monast. Gozeensis* pag. 30. *Laicus* erat, se tonsuraverat, se *Cucullare*. *Will. Westmonast. ann.* 1254. *Canonici*, qui recesserant, indignos *Cucullare* Hinc

CUCULLATI appellati *S. Emiliani Confessor*, et *Petrus Abaelardus* ab *Scriptoribus*, uti observatum ad *Al.* pag. 349. i. *Monachi*. Certe ita *Petrus Cellensis* lib. 7. *Epist.* 14.

CUCULLARIUS, Idem qui *Cucullatus*, Vita S. Adalberti tom. 5. Jubii pag. 3. inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. pag. 637. et tom. 3. Annal. Bened. pag. 3. Hujus tomi pag. 339. Notkerus sese dicit *Cucullariorum* S. Galli novissim.

CUCULLATA CONGREGATIO, Ordo Moiticus. Charta Agnetis Comitissæ Pictav. Ecclesia Collegiata S. Nicolai ann. circ. 1060 : *Si quis... Canonicis expulsis Cucullatam Congregationem, dico autem Mochos, inducere maluerit... perpetuo ananati subiaceat.*

CUCULLIO, Gloss. Lat. Græc. : *Cuculio*, *κασόν*, ubi Casaubonus reponit *καπάζ*, id est, quo caput tegitur.

CUCULLIO VIATORIVS, *Cucullus*, quo egere proficiscentes utebantur. Capitulis in Heliogab. : *Qui nocte vagabantur et capite Cucullione viatorio.*

CUCULLIO MULIONICUS, Quo muliones bantur, apud Lampridium in Heliogab.

2. **CUCULLUS**, Vir, cujus uxor moetur, nostris *Concuol*, *Couquiol* et *Cucula* Lat. *Cuculus*, Gall. *Concou*, qui in lim avium nidis ova edit. Vide *Cugus*. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 26 : *Petrus de Area volens suu matrimonium impedire, venit ad locu ubi dictus supplicans uxorem suam deasabat, et prefato supplicanti dixit plura et injuriosa clamando : Ipse est et i Cucullus, sive Cous.* Aliæ ann. 1451. in Reg. 185. ch. 152 : *Tu ne es sinon ung couol, que je t'ai fait.* Rursus aliæ ann. 14. in Reg. 198. ch. 529 : *Iceului sergent appla le suppliant coquart, coqu, Couquiol, ut Couquiol qu'il n'estoit pas digne de valre Peauve benoiste.* Denique aliæ ann. 14. in Reg. 195. ch. 203 : *Cardin Thom en appellant le suppliant Cucuault, i disant qu'il alast garder sa femme.* infra *Cucus* et *Cucusare*.

1. **CUCUMA**, Clava. Vide *Cucurua*.

2. **CUCUMA**, Noctua. Vide *Cucuba*.

CUCUMA, Vas æreum, in quo aqua abt, aut aliquid maceratur, lato ventre cucumeris. Gloss. vet. *Cucuma*, *θερμα*. Gloss. Ælfrici : *Cucumas*, *Cype*, *ver*, i. æreus lebes. Ugutio : *Cucuma*, *so fervoris, sicut et cacabus, i. vas reu desuper coopertum, in quo aqua vel coquitur.* Acta SS. Juliani et Basiliss. cap. 5 : *Dii vestri aut Crei sunt, aut ipi : si Crei sunt, meliores sunt illis Cucu, quæ ad usus hominum ex ipso metluunt.* S. Ambros. in Vita S. Agnetis ap. : *Dii autem tui Crei sunt, ex quibus ac næ melius fiunt ad usus hominum.* istia Miraculi S. Georgii in Puero Pahlone n. 27 : *Τὸ τοῦ θερμοῦ ἀγγεῖον, ὅπερ ὁ ἐπιχώριος διάλεκτος Κουκούμιον καλεῖν.* c. ide Fortunatum in Vita S. Germani pis Paris. cap. 4. Collationem Legis osæ tit. 1. Casaubonum ad Theophrasti lacteres pag. 219. et Meursium in u mion.

CUCUMELLUM, diminutivum a *Cucuma*, te sacra ministeria vulgo reponitur. In us rerum, quas Paulus Cirtensis Epip; tradidit Felici Flaminii curatori, ou Baronium ann. 303. num. 12 : *Calices aurei, item calices 6. argentei, Cucu-*

mellum argenteum, lucernæ argenteæ 7. etc. Petrus Diac. lib. 4. Chron. Casin. cap. 90 : *Concas duas librarum octo, Cucumellum librarum sex.*

CUCUMULA, Minor cucuma, apud Cyprianum lib. 1. Vitæ S. Cæsarii Arclat. n. 13. [* tom. 6. Aug. pag. 79. col. 1 : *Et ingrediens Cucumula, cum ad consiguandos infantes sederet.* Ubi baptisterium cameratum intelligendum esse recte monent docti Editores.]

CUCUMERARIUM, Gloss. Ælfrici Saxon. *Pomarium vel Cucumerarium* : æppel-hus. i. pomorum domus. [Vet. Interpreti Isaiæ 1. 8. *Cucumerarium locus est ubi crescunt Cucumeres : Et derelinquetur filia Sion, ut umbraculum in vinea, et sicut tugurium in Cucumerario.* Vide Tertull. adv. Judæos cap. 3. et 13. et adv. Marc. 2. 23.]

† **CUCUMULA**. Vide in *Cucuma*.

CUCURBA, Isidorus lib. 10. Orig. et ex eo Papias : *Spiræ, fines, quibus in tempestatibus utuntur, quos nautici suo more Cucurbas vocant.* In aliis exemplaribus habetur *Curcubas*. Gloss. Arabico-Lat. : *Corcubu, Lorun.* Ita emendant viri docti, pro *Lorun.* Vide *Cucurua*, *Curcuma*.

1. **CUCURBITA**, *Ventosa, unde trahitur sanguis*, Joan. de Janua. Vox Celso et Medicis notissima.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Couhourde, cougourde, Cucurbita.* Pedag. Peronæ ex Chartul. 21. Corb. : *Item ungz homs qui porte Couhourdes, doit j. den.*

† 2. **CUCURBITA**, Infamis adulterio. Papias : *Arga, Cucurbita.* Boherius in Longob. lib. 1. tit. 5. leg. 1 : *Argam i. Cucurbitam quæ est nomen verbale secundum Glosas, scilicet a Cucurbitare 2. quod vide.*

* Idem qui *Cugus*, cujus nxor moechatur. Lit. remiss. ann. 1417. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 27 : *Quod ipse exponeus erat unus vaser Cucurbita, qui se omnino gubernabat per ejus uxorem.* Vide supra *Cucullus* 2. et mox *Cucurbitatio*.

1. **CUCURBITARE**, *Cucurbitam, seu ventosam adbibere, more Medicorum, instrumentum nempe concavum, in cucurbitæ formam effectum, cum flamma corporibus adhibetur.* Cælius Aurelianus lib. 2. de Tardis passion. : *Post Cucurbitationem, atque dropacis usum, etc.* Vide Gariopontum lib. 3. cap. 24. et Gorræum in Definition. medic. verbo *Σκζών*. Nescio, an ea significatione *Cucurbitare*, intelligant Glossaria, an vero sequenti. Gloss. Lat. Græc. : *Cucurbitat, σκζών.* Gloss. Græc. Lat. : *Σκζών, Cucurbito.*

2. **CUCURBITARE**, *Uxorem alterius adulterio polluere : proprie de vassallo, qui domini uxorem adulterio polluit, et ejus ventrem instar cucurbitæ inflat, i. imprægnat.* At Rodolphus Goelenius in Lexico Philosoph. pag. 298. vocem effectam ait a *Corbita*, Longobardico vocabulo, quod stuprum, seu infamiam sonat. Henrici Imp. Edictum, cui titulus : *Quot testes sunt necessarii ad probandam ingratitudinem : Si vassallus inhonestis factis atque indecentibus machinationibus dominum offenderit, vel si eum Cucurbitaverit, seu in campestri bello suum dominum dereliquerit, fendo privabitur.* Liber Feudor. lib. 1. tit. 5. §. 1. lib. 2. tit. 38. §. 57. lib. 3. tit. 2. §. 1 : *Si*

fidelis Cucurbitaverit dominum, id est, cum uxore ejus concubuerit, ... vel si cum filia, etc. Ubi vetus Interpres Gallicus MS : *Si avient, que le vassal gise charnellement avec la feme du Seigneur, dont il tient fié, il pert son fié. Si geve laidement à li, ou si gist avec la nièce du Seigneur, etc.* Exstat apud Boncompagnum in Arte dictaminis MS. lib. 1. ejusmodi Epistola : *Audeo vestræ consulere sapientiæ, ut postposito studio literarum ad propria reverti curetis, quia uxor vestra est plurimum habilis et formosa, unde sancti Spiritus igne non uritur, sed carnalis amoris; et multi student partibus, et laborant, ut fundum Cornelianum mereamini possidere, in quo vobis plantabitur Cucurbita ortolana.* Vide Stabilim. S. Ludov. lib. 1. cap. 50. Continuatore Nangii ann. 1314. et Consuetud. Andegav. art. 193.

* **CUCURBITATIO**, Tori alieni violatio, adulterium. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 73. ex Cod. reg. 4620 : *De verbis injuriosis per quæ non impropertur alicui proditio, falsitas, hæresis, Cucurbitatio, vel uxoris adulterium seu meretricium, etc.* Vide *Cucurbitare* 2. Alia notione exstat in *Cucurbitare* 1.

† **CUCURIRE**. Auctor Philomelæ versu 25 :

Cucurire solet gallus, gallina grocillat.

* **CUCURRIRE**. Vide supra in *Baulare* et *Cacillare*.

CUCURMA, Joannes de Janua : *Cucuma, vel Cucurma dicitur quoddam genus clavæ.* In l. 1. D. ad Leg. Aquil. : *Si clava percussit aut Cucuma.* Ita etiam legitur in Collatione Legum Mosaic. tit. 1. Vide *Curcuma*.

CUCURUM, Pharetra, corytus, theca sagittarum, ex Germ. *Koker*, theca. Capitular. de Villis cap. 64 : *Et ad unum quoque carrum, scirtum, et lanceam, Cucurum, et arcum habeant :* *κούκουρον* Græcis inferioris ævi, Constantino in Tacticis pag. 10. Cedreno pag. 441. et aliis a Rigaltio et Meursio laudatis Scriptoribus.

* **CUCUS**, aliter *Cuculus*, *Cucu*, un oiseau, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide *Cugus*.

† **CUCUSARE**, de clamore cuculorum dicitur in voce *Baulare*. Vide *Cuculare*.

* Nostris *Cucuser*, Uxorem vel amicam alterius corrumpere, vitare. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 38 : *Pierre le Duc dist à ses quatre compaignons, qu'il tray à part, ces paroles ou semblables : celui Boçu qui s'en va, est cil qui m'a Cucusé de celle meschine que vous savez.* Vide supra *Cucullus* 2.

CUCUSSUS, *CUCUTIATUS*. Vide *Cugus*.

† **CUCUTERA**. Concil. Trevir. ann. 1310. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 240 : *xiv. contra gerentes Cucuteras et rigatas.* Sic est titulus articuli, in cujus corpore pro *Cucutera* melius legitur *Cucafa*. Vide in *Cuphia*.

† **CUCUTIA**. Vide *Cucucia* in *Cugus*.

CUCUTIUM, Trébellius Pollio in Claudio : *Bardocuculum unum, Cucutia villosa duo, etc.* Cucullorum speciem hic auguratur Casaubonus. Vide Salmasii Conjecturas pag. 344.

* **CUCUTUS**. Vide infra *Cugus*.

CUDA, Charta ann. 857. apud Ughellum tom. 1. Ital. Sacr. pag. 815 : *Et per jam dictum callem descendit in fossatum, quod*

vulgari nomine dicitur Cuda. [* Germ. infer. Kaut est Fovea. ANEL.]

* **CUDATUS**, Cusus, Gall. Monnoie. Lit. Phil. Puler. ann. 1328. tom. 7. Ordinatus. reg. Franc. pag. 127: *De qualibet libra contractus emptionis, vendicionis vel cambii, auri vel argenti in massa sive non Cudati, etc.* Vide mox

1. **CUDIS**, in Gloss. Lat. Gall. Coingà faire monnoye, Instrumentum, quo moneta cuditur. [Gloss. Lat. Græc. in MS. Sangerman.: *Cudis, Incus, ἀχρῶν.*]

* Formul. Ms. Instr. fol. 49: *Usque ad summam... florenorum boni et puri auri, justi et recti ponderis et Cudis Florentiæ. Occurrit rursum ibidem. Vide infra Cudins.*

* 2. **CUDIS**, Idem quod Cuda, Fossatum. Charta ann. 1313. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 207: *Prædictus honor.... protenditur..... de collo de Falgariis, sicut aqua vergit, usque ad Cudes, et de Cudibus usque ad rivum frigidum, etc.*

* **CUDITIO**, Fusio, signatura. Charta Alfonsi reg. Aragon. ann. 1444: *Cum Cuditio sive operatio monetæ Barchinonensis argenti, vocata communiter Croats, maximam attulerit utilitatem, etc.*

* **CUDIUS**, Typus, quo moneta cuditur et signatur, Gall. Coin. Lit. Caroli V. ann. 1375. pro canonicis S. Galli de Leucagio dioc. S. Flori, in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 41: *Concedimus per præsentem ut ipsi (canonici) amodo et in sempiternum, quociens opus fuerit in Cudiis seu cugneis de ferro seu calybe sculptatis, quos per magistros aut custodes monetarum nostrarum de Sancto Porsano, eisdem confici, sculptari et tradi volumus et jubemus merellos decupro, vel stagno, sive plumbio de duobus aut tribus maneriebus aut formis dissimilibus. Vide supra Cudis 1.*

† **CUDO**. Miscell. Theodisca apud Bern. Per tom. 1. Anecd. part. 1. pag. 400: *Testudo, Snecco; Mango, Choupho; Cudo, Smid.* Saxonibus et Belgis Smid est Faber ferrarius, Angl. Smith, Germ. Schmied, Cudo dictus a Cudere. Cudo, ἀχρῶν, in Glossis Lat. Græc. MSS. Sangerman. Incus. Additur in Supplemento Antiquarii: *Item, εἶδος περικεφαλῆας, Galea pellicea.* Silio Italico Poetæ, qui scripsit de Bello Punico Cudo vel Cudon est species galeæ non ex coactili lana, sed hircorum pilo vel duriori pelle contexta et quasi succusa, unde sic lib. 8. v. 494: *Capiti Cudone ferino sat cautum.* Vide Salmasium ad Capitolin. in Pertinace cap. 8. et Lampridium in Alexandro Severo cap. 40.

CUDREACH, Hibernis, Plegius, seu fidejussor, quem quis post tergum suum, vel post se relinquit. Nam qui petit aliquem remitti ad Curiam domini sui, debet fidejussorem dare, et relinquere in Curia, a qua petit hominem replegiari, si scilicet replegiatio fuerit admissa per judicem. Hæc Skenæus ad cap. 8. § 4. Quoniam attach.: *Relinquet ibidem unum Cudreach, scilicet unum plegium, etc.*

* **CUDUM** vel CUDUS, Ærugo rasilis, Gall. Verdet et Verd-de-gris. Leudæ major. Carcass. Mss.: *Item pro cargua de Cudi, iij. solidi.* Turon. Versio Gallica ann. 1544: *D'une charge de verdet, etc.*

* **CUECHUM**, Coetio, Gall. Cuisson; Italis Cuocere, Coquere. Pactum inter monachos et habitatores Anianæ ann. 1332. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 175: *Item super illa quantitate pastæ, quam in singulis Cuechis mandatrici furni dari et solvi consuevit, dicimus.... quod amodo per imperpetuum ad tollendam omnem questionis materiam, per singula Cuecha unius sextarii detur, loco dictæ pastæ, unus denarius monetæ tunc currentis et pro emina obulus. Cuisage, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 123. ch. 221: Comme..... Pierrart de la Crois eust demandé à l'exposant l'argent pour le Cuisage de sept hostiaux de pain, etc.*

CUETELLA. Ugutio: *Laganum, quoddam genus cibi, quod prius in aqua coquitur, postea in oleo frigitur; et sunt lagana de pasta quasi quedam membra ilira, quæ quando in oleo statim friguntur, postea melle conduntur, (condiuntur) illa vulgo dicuntur Cuetella, ista Lassauia: et dicuntur sic, quia sunt suavia ad comedendum, etc.*

1. **CUFA**, Gloss. Lat. Græc.: *Cufa, κεφαλή.* Est autem κεφαλή, cerebri pars superior, in eamræ formam efficta. Atque inde forte Cofiarum etymon petendum, ejusmodi scilicet capitis tegumenti, quod vulgo Coiffe dicimus, quod supremam capitis partem, seu cerebrum tegat: quomodo Cervellerium appellant nostri eam Capitis armaturam, quæ caput et cerebrum tegit. Vide Cuphia, et Cervellerium. At Salmasius ad Hist. Aug. pag. 390. pro κεφαλή, restituendum κεφαλαίον censet. [Janus in Supplemento Antiquarii habet, Cufa, κεφαλαίον, Fornix.]

2. **CUFA**, Cucurbita, σικίνη, Ventosa. Glossæ MSS. ad Alexandrum Iatrosophi.: *Ceber, id est, Cufa, quæ dicitur Ventosa.* Matth. Silvaticus: *Sicia, ventosa, Cuffa, cucurbita chiturgicorum.* Vide Gariopont. lib. 1. cap. 5. 8. 9. etc. et Cnphia.

* **CUFFA**, Tegmen capitis, quod caput totum amhiebat. Munit. castr. reg. in Reg. Chartoph. reg. 34. bis part. 1. pag. 93. vº. col. 1: *Tres lorice ad Cuffas, tres sine Cuffis, una lorica sine Coiffa. Cuffet, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1394. ex Reg. 146. ch. 191: Lequel Vidal prinst ledit Guitart par le Cuffet, etc.* Vide Cuphia.

† **CUFIA**, CUFFIA. Vide Cuphia.

* **CUGIARIUS**, ut supra Cucchiarius, Cochlear. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 583: *Utuntur taciis, Cugiariis et forcellis argenti, etc.*

* **CUGINUS**, Patruelis, consobrinus, Ital. Cugino, Gall. Cousin. Stat. antiqua Florent. lib. 1. cap. 3. ex Cod. reg. 4621. fol. 13. rº: *Nec ducet aliquis officialis florentis, aut aliquo modo retinebit in palatio aut domo suæ habitationis... fratrem patruellem vel amitinum, aut Cuginum sive consobrinum ex masculino vel feminino latere... in numero..... suorum officialium vel familie.* Occurrit rursum lib. 2. cap. 66. fol. 66. vº. Vide supra Cosinus.

* **CUGNARE**, Monetam cugno seu typo percutere et signare. Charta ann. 1439. in Chartul. Henr. V. et VI. reg. Angl. ex Cod. reg. 8387. 4: *Prout alii monetarii consueverunt, possint cudere et Cugnare in civitate*

(Burdegala) et ducatu (Aquitania). supra Coniare.

* **CUGNATUS**, pro Cognatus, in Palavic. lib. 2. cap. 34. pag. 100: *fuerit agnatus vel Cugnatus, seu agnatus etc.* Cunhat, Beaufrere, inter vices C. Anonymi. qui circa medium sæc. xi. de hæresi Albigenensium scripsit, tom. 3. Occit.

* **CUGNEUS**, Typus monetæ, supra Cudius.

* **CUGNIETA**, Securicula, nostris Cugniete et Cuigniete. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 106: *Quadam securi seu Cugniete, quam in manu gestabat, per caput taliter percussit.* Aliæ ann. 1376. in Reg. 109. ch. 31: *suppliant haussa une Cuigniete qu'il en ses mains, et en lui défendant fere.* Cuigniete ledit de Laigny un cop par le etc. Pierre de Waloncappelle.... tour Jehan d'Esclimeu escuier, et getta con un ou deux cops d'une Cugniete, qu'il escuier recent sur sa taloche, in ali Lit. remiss. ann. 1382. ex Reg. 121. ch. 7. Quæ eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 100. ch. 209: *Une Queugnie qu'il en tient en sa main.* Vide infra Cugno.

* **CUGNO**, CUGNOSUS, Cuneus, a Cuneo, Ital. Cugnolo. Guido de Vig. de Modo expugn. T. S. cap. 11: *has rotas firmentur duo Cugnos sic positi inter ipsas rotas superiores carri, super lecto carri taliter positi,volvendo rotas cum manegia, volvant Cugnos, et per Cugnos volvant carri sic positi.* Ibidem cap. 12: *est grosicies parvi Cugnoni, etc.* V. gnus 3.

* **CUGNOLIUS**, Lateris species, Vercell. lib. 4. pag. 82. vº: *Item quod nasarius faciat seu fieri faciat lapide Cugnolios, cujuscunque modi sint, ctos, masevatos et assaxonatos, latos et longos ad mensuram communem cellarum, secundum quod sculpti lapidibus communis Vercellarum.*

† 1. **CUGNUS**, Typus quo notantur et signantur, Gall. Coin. Capituli Antissiod. ann. 1360: *reduci sexies viginti et decem floren. ad scutum de Cugno Domini no. Franciæ.* Altera anni 1364. ex Castri Brientii: *Ducentos floren. Cugno Domini Johannis Francor.* Occurrit in Actis SS. Maii tom. 65. apud Baluzium Hist. Arvern. pag. 209. Marten. tom. 1. Anecd. in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 1. Genev. et pag. 99. Edit. Paris. et semel. Vide Cunhus et Cuneus 2.

† 2. **CUGNUS**, Angulus, G. alias Coing. Edictum Caroli Reg. 1358. inter Ordinatus. Reg. tom. 3. § 2. *Concedimus prædictis Decano et quod ipsi dictam ruellam a rectorii usque ad capellam S. Jo. geliste dicte Ecclesie Meldensis vadere et firmare.* Vide Cuneus 1.

* Nostris Cuignet. Comput. Ro. ab ann. 1332. ad ann. 1344. Chartoph. reg. fol. 3. rº: *Et Cuignet desdites arçonnières un al. gnou, ibid. fol. 6. vº. et Cuign*

miss. ann. 1391. ex Reg. 140. eh. 298.
æ ann. 1406. in Reg. 161. ch. 163 :
*quelx se logerent en un Cuignet des ber-
ries, où il avoit un tas d'essais à brebis.
guet, Ager in angulum desinens, in Ch.
1. 1497 : Item encore ung Cugnet, conte-
nt environ ung quartier. Cuygnié, in Lib.
priorat. S. Petri Abbavil. fol. 41. vº :
e eschache qui va en magniere de Cuy-
é.*

3. **CUGNUS**, Cuneus, Gall. *Coin*,
trumentum ferreum ligneumve finden-
lignis et aliis usibus accommodum.
ron. Dominici de Gravina apud Mura-
tom. 12. col. 678 : *Qui de nostris con-
bus retinent in cippis ligneis calcatis pe-
us Cugno ligneo velut canes. Pluries
urrit apud hunc Scriptorem. Vide Cu-*

2 s. 4.
Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. :
*un plus quinque Cugnos ferri aptos ad
prehendum lapides ex peyreriis.*

CUGUCIA. Vide *Cucucia* in *Cugus*.

CUGUS, Gallis *Cocu*, vel *Coucon*, *Cor-*
ed, Occitanis *Couyoul*, nostris olim *Couz*.
icon Lat. Gall. : *Nininvir, Couz, c'est de
sa femme fait avouterie. Usatici Barci-
enses MSS. cap. 67 : Si quis.... appel-
arit aliquem Cugus, propter bannum euen-
ad Principem 20. unciiis auri. Usatica
ni Majoric. ann. 1248 : Si quis dixerit
Cugus, vel Renegat, et statim ibi ali-
dum damnum acceperit, non teneatur re-
pendere alicui domino, vel ejus locum te-
uti. Joannes de Condato MS :*

Ce fu li Kuus de pute aire.
Occitanis *Cougot*, idem valet ac *Cagot*,
art, iners, piger : cujusmodi sunt viri,
rum uxores mœchantur, iis tacentibus,
us ideo *Argas* vocabant Longobardi.
ie in *Arga*, [et in *Cucurbita* 2.]

Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg.
7 : *Cogul*, Prov. *Cucutus*, a voce *Cucu-*
cucus. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg.
Chartoph. reg. ch. 365 : *Cogul*, qui
est autant à dire, selon le langage du
ce, comme coulz ou couppault; et est l'une
de greigneurs injures que l'en puist dire à
me marié audit pais de par de-là. Vide
sica *Copaudus*.

as vero voces nostri unde usurparint,
ne plane constat, et si plurimi in eam
cedant sententiam, ut ita dictos cen-
et adulterarum conjuges, a cuculis avi-
bu, quæ in aliarum avium nidis ova
ednt. Nam *Cucus*, pro *Cuculus* inferior
et dixit, uti in Glossario Arabico-Lat.
re tuit Meursius, pro *Tucus*. *Cucus*, quem
Spi *Cuculum* vocant, a voce propria no-
mat. [Vetus Poeta MS. e Bibl. Coi-
li :

Quand du Cuen oient le cri,
Ne seront quel oisel ce fu,
Mais que tostens disoit Cucu.]

Sulas : Κόκυξ, εἶδος ὀρνέου, ὃ παρὲς ἡμῶν
ορνέος.

t nostri olim non *Cocu*, sed *Coux* di-
ent; ita ut *Cocu*, vox sit *Coux* repetita,
a etsi istius etymon haud planum sit.
ongeereux fol. 51 :

Plusieurs l'aiment pour sa beauté,
Et par amour complait à tous,
Garder donc ne peult feauté,
A son mary, mais le fait Coux, etc.

Apud Philippum Bellomanerium quæstio

proponitur de eo, qui alium interfecerat,
quod sihi exprobrasset *d'avoir geu ó se
feme, et l'avoir fait Cos*. Le Roman de la
Roze :

Suis-je mis à la Confrairie
Saint Arnoul le Seigneur des Coux.

Vide quæ de vocis etymo conjectarunt
viri doctissimi Egidius Menagius, et Octav.
Ferrarius in voce *Becca*.

CUCUSSUS, **CUCUTIATUS**, Idem quod *Cu-*
gus. Petrus Rex Aragon. in Constitutioni-
bus Catalan. MSS. : *Statuimus, quod si quis
uxorem, quæ nondum 15. annum explevit,
defloratam exiens de terra nostra per 7.
annos reliquerit, si postea forte eam accu-*
saverit, id est, Cucussum fecerit, non te-
neatur, nec pœnam aliquam patiatur. Infra :
Et hac ipsa ratione ipse accusatus, id est,
Cucutiatus fuerit, etc.

CUCUCIA, **CUGUCIA**, Adulterium, vel
raptus virginum, aut viduarum : proprie
Placitum, quod in Gallia *Raptus* dicitur.
Usatici Barcinonenses MSS. cap. 99 : *De
rebus et possessionibus Cucuciorum, si ma-*
ritis nolentibus erit facta Cucucia, ipsi et
eorum seniores æqua portione habeant par-
tem totam adulterantium conjugum. Si vero,
quod absit, maritis volentibus, et præci-
pientibus sive assentientibus fuerit facta ipsa
Cucucia, illorum talium jus et justitiam
habeant integritè illorum Seniores. Alihi :
Cum vero ambo simul fuerint, et eam (uxo-
rem) maritus sæpe et sæpius aggravaverit et
molestaverit, vel male inductam secum ha-
buerit, et hac ratione ipse accusatus Cucu-
tiatus fuerit, nullo modo ipsa increpetur,
aut in aliquo puniatur. Charta Raimundi
Comitis Paliarensis ann. 1055. edita a
Stephan. Baluzio : Valentiam filiam ve-
stram in conjugio accipio, et vobis mani-
feste convenio, ut eam semper cum honore
teneam, sicut homo debet tenere suam legi-
timam uxorem, et nunquam eam dimittant,
dum vixero, nisi propter Cucuciam, quam
ipsa mihi faciat, et ipsa Cucucia mihi sit
probata a me legaliter, et manifeste convicta,
et non sit facta per meum assensum, nec per
meum consilium, nec per meum stabilimen-
tum. Lenocinium, in Glossis antiquis MSS.
dicitur esse uxoris meretricatio mariti con-
sensu. Vide Licentia mala. Charta Hugonis
de Belpin Militis, qua Gaucerando de Pinos
vendit villam de Pi in Ceritania ann. 1238 :
Et ostem, et cavalcatas, et sequis, et Cu-
cucias, et exorquias, et homicidia, et in-
testationes, et arsinas, etc. Alia Rogerii
Comitis Fuxensis 13. Kl. Madii 1250 :
Enfranguinus omnes et singulos homines et
feminas de valle de Meranges et eorum proles
in perpetuum de exorquia, intestia, arsena,
et Cucugia, ... et de questis... justitiis, mo-
netaticis, exceptis exercitibus et cavalcatis,
etc. Alia ann. 1304 : Item pronuntiamus,
quod Vicarius Ceritanie det tertiam partem
de his, quæ habebunt ratione justitiarum,
exorquiarum, Cogociarum et arsinarum ob
hominibus Ceritanie, etc. [Charta ann.
1153. Marcæ Hisp. col. 1318 : Scilicet
Cogocias, homicidia, adulteria, furta, etc.
Alia anni 1068. eol. 1144 : Cum baucias,
Cugucias et exerquias et homicidiis, et om-
nia placita quæ pertinent ad senioreni ma-
jorem. Alia anni 1141. ibidem col. 1288 :
Incendia atque homicidia, rptiones (f.

rptiones) atque Cucucias et omnia placita,
etc.] Alia vetus Charta Hispanica MS. : Ego
Minimill D. de Plano de Curtis accipio per
te Oliba Comitem meum Senioreni ad fœdum...
meum alod de Placurt... et ego Oliba Comes...
et sic totum dono et firmo et laudo, videlicet
homicidias, Cugucias, firmancias et justitias,
quæ ibi esse possunt, etc. Facta est scriptura
5. Kl. Aug. an. 22. regnante Leutario filio
Lodenarii. In alia Charta, Cugucia videtur
reddi per raptum virginum et viduarum.
Michael Carbonellus in Chron. Hisp. fol.
97 : Especialment los enfranqui quels vene
los usos e costums mals : ço es intesties,
exorquies, Cucucies, e arsiens; hon encara
lo bovatge, rebotvage, e herbage a tots
aquells, qui volgueren e comprar ne pogue-
ren. Vide tom. 8. Spicilegii Acheriani pag.
268. 270.

* **CUIDENS**, Cuspis, Gall. *Pointe*. Lit.
remiss. ann. 1353. in Reg. 81. Chartoph.
reg. ch. 842 : *Eundem Johannem percussit*
in capite solo ictu de quodam ense, videlicet
de Cuidenti dicti ensis. Cuidians inter instru-
menta piseatoria recensetur, in Stat. ann.
1326. ex Reg. B. 2. Cam. Comput. Paris.
fol. 32. rº : Quant aus Cuidians, les chau-
ces seront au molle d'un parisis de plat ai-
sissement.

† **CUIDERE**, Servire. Leges Palatinæ
Jacobi II. Regis Majoric. inter Acta SS.
Junii tom. 3. pag. xiv : *Si vero aliquo casu*
eveniret, quod nullus de scutiferis nostris
ad Cuidendum coram nobis destinatis præ-
sens esset; tunc unus ipsorum qui potus cu-
ram habent, qui antiquior erit officio...
prædictorum absentium officium sibi assumat
faciendum. Alias Gallis Cuider vel Quider,
Cogitare, æstimare.

† **CUIGNES**, Forma, qua monetæ per-
cutiuntur, Gall. *Coin* vel *Coing*. Neerolo-
gium Confratriæ Clericorum apud Ponti-
saram : *Item tres florenos auri ad scutum*
de Cuigno Regis Philippi. Vide Cugnus et
Cuneus.

* Lit. Johan. reg. ann. 1361. tom. 3.
Ordinat. reg. Franc. pag. 504 : *Summa*
trium nullium florenorum regalium auri de
Cuigno nostro nunc currentium.

* **CUILHERIUS**, a Gallico *Cuillier*, *Co-*
chlear. Charta ann. 1351. in Reg. 81.
Chartoph. reg. eh. 243 : *Petrus Fortis mo-*
nasterium Vallis nigre vestibus, pecunia,
tasseis, Cuilheriis argenti.... deprædaverat.
Vide infra Cultherius.

† **CUILIBET**, Vocabulum in Capitulo
Bellovacensi usitatum, pro Cumulo minu-
tarum obventionum et distributionum,
quæ fiebant *Cuilibet* præsentium pro diur-
nis Horis, Missis extraordinariis, etc.

† **CUILLA**, Navis ad transvehendum.
Lobinellus in Glossario ad calcem Hist.
Britan. : *Petrus de Craon cum suis gentibus,*
in tribus Cuillis mare intravit. An sic dicta
navis per Synecdochen a Carina, quam
vulgo dicimus, Quille, uti Poetæ Carinam
pro navi dixerunt aliquando?

† **CUJORUM**, pro Quorum. *Cujorum*
interest, apud Rymerum tom. 2. pag.
115.

* **CUIRENA**, **CUIRENA**, Thorax e bu-
hali corio sine manicis, unde nomen, Gall.
Cuirie, vulgo *Colletin*. Comput. Ms. ann.
1239 : *Pro tribus baccis et tribus Cuirenis*

ad eosdem, iv. lib. iv. sol. Ibidem : Pro heresio suo, videlicet baccis et Cuireniis et suis affecturis, ix. lib. v. sol. Guill. Guiart. ad ann. 1268 :

Hyaumes, haubers, tacles, Cuiries
Fondent par les grans cops et fraignent.

Ejusdem originis est vox *Cuirier*, Corio tegere, in Stat. pro sellariis Ambian. ann. 1393. tom. 7. Ordinat. reg. Fr. pag. 564. art. 1 : Seront (li archons) *Cuiriez* de noeuve toille. Unde *Cuireur* de selles, in lib. 1. Statut. super artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 346. v°. *Cuyrien*, Vectigal pro corio præstitum, in Ch. Phil. VI. reg. Franc. ann. 1343. ex Cod. reg. 8428. 3. fol. 67 : *Cy ensuient lesdites parties de la revenue et de la despense.... Le Cuyrien, le gressin, les esgruns semblablement, xxxiv. liv. x. soulz, ij. den. Cuiret* vero dicitur pellis abrasa, sed aluta nondum concinnata. Neque aliunde repetenda videtur vocis *Cuirée* origo, qua luporum venatio significatur, in Lit. remiss. ann. 1402. ex Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 62 : *Lequel veneur pria audit Symon qu'il lui vouldist aler querir un cheval.... pour faire la Cuirée aux lous, ausquelz lous icellui veneur avoit entention de chacier.* [* Esca quæ lupis projicitur, Gall. *Curée*.]

* **CUISINARIUS**, a Gallico *Cuisinier*, Coquus. Charta ann. 1330. in Chartul. S. Maglor. Paris. ch. 154 : *Tunc Cuisinarius S. Germani, cum pluribus monachis et complicibus suis, cum armis irrui in et contra præpositum prædictum.*

† **CUISSELLUS**, Ferreum femoris tegumentum, Gall. *Cuissard*. Testamentum Odonis de Rossilione Militis ann. 1298. apud Marten. Anecd. tom. 1. col. 1306 : *Meos Cuissellos, meos chantones, meum magnum cultellum et meam parvam ense.*

† **CUISSERIUS**, ut *Cuissellus*. Garnisiones seu munitiones inventæ in castro Carcassonensi ann. 1294 : II. *paria camberiarum sine Cuisseriis, i. par camberiarum sine Cuisseriis.*

† 1. **CUISSETUS**, An genus panni? Testamentum Garini Goujons ann. 1314 : *Unum supertunicale de cindalo, unam pliciam de Cuissetis.*

* 2. **CUISSETUS**, Ferreum femoris tegumentum, Gall. *Cuissart*, alias *Cuisiaux* et *Cuissotz*. Charta comit. Marchiæ ann. 1269. in Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 81. v° : *Mandamus vobis quatinus duo paria turnicliarum et duo paria Cuissetorum, duas testerias ad equos... apportari faciatis vobiscum.* Inventar. Ms. ann. 1316 : *Item un Cuisiaux gamboisez.* Le Roman du Chevalier Délibéré Ms :

Cuissotz, braconniere de maille,
Avoir te lault, et n'y fais faille.

* *Cuysot* vero, pro *Perna*, vulgo *Jambon*, apud Andr. de la Vigne in Viridar. honor. fol. 19 :

Cuysots, pastez de haute venaison,
Poules, pigeons, chappons de S. Denys.

* *Cuissete* dicitur Lana vel pellis, quæ coxas vervecis tegit, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. ch. 22 : *Quatre hoppe-landes, trois fourrées, les deux d'estaiz de-royez et l'autre de Cuissetes d'aigneaulx.* *Cuisseux* vero Sellæ latera, quibus insident femora equitantis, in Stat. sellar. Am-

bian. ann. 1393. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 565. art. 8 : *Que nulz ne puist garnir selles à couverture, que il n'y ait Cuisseux doubles.*

† **CUISSIA**, Coxa, Gall. *Cuisse*. Onomasticon ad calcem tom. 2. SS. Aprilis.

† **CUISSINUS**, Pulvinar, Gall. *Coussin*. Charta Ludovici IX. Franc. Regis ann. 1228. apud Marten. Collect. Ampliss. tom. 1. col. 1221. B : *Cum hospites nostri de S. Germano in Laya... tenerentur nobis providere de culcitris et Cuissinis, quandocumque in eadem villa jacebamus.* Vide *Cussin*.

† **CUISTA**, vel **CUISTUM**, **QUISTUM**, Collecta, tributum a subditis exactum, collectum, quæsitum. Venditio Comitatus Rellaniæ per Ludovicum II. Comitem Provinciæ facta Petro d'Acigné Senescallo ann. 1410. ex Schedis Præsidis de Mazaugues : *Cum... albergis, cavalcatis, ademptis, tasquis, Cuistis, vinten*is, etc. Inquisitionis jurium Curia regalis in loco Auseto ann. 1364. ex iisdem Schedis : *Item habet ibi in dicto festo (Paschæ) pro Quisto dictarum cavalcatarum solidos 4. et denarios 8.* Quod autem hic *Quistum*, Collectio dicitur in Recensione anni 1414 : *Item habebat ibidem dicta Curia pro Collectione dictarum cavalcatarum solidos 4. denarios. 8.* Vide Collecta 1. et Quæsta.

CUJUSMODI, pro qualibuscumque, utitur crebro S. Augustinus. Vide lib. 2. de Ordine cap. 14.

* **CUITA**. Arest. ann. 1306. in Reg. Olim parlam. Paris. fol. 84 : *Ubi nostræ et dictorum religiosorum mensuræ currunt, etiam ab illis de communia prædicta, scilicet de una Cuita bladi, unum boissellum.* Mensuræ species videtur. Vide Cocta 3.

* **CULA**, pro Gula, Gall. *Gorge*. Formulæ Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 43. r° : *Ad Culam seu collum suum accepit, animo et intentione ipsum penitus suffocandi.*

* **CULACRA** vel **CULACRUM**, Præstationis species. Chartul. Floriac. fol. 105. r° : *Homines de Castellione erunt perpetuo quieti et liberi... de cornuagio, de charruagio et de Culacris quæ debebantur.* Vide infra *Callarata*.

† **CULAGIUM**, Tributum a subditis matrimonio jungendis Domino exsolvendum, *Cullage* in quodam Instrumento anni 1507. quod landat D. de Lauriere in suo juris Gallici Glossario. Polyptych. Fiscam. ann. 1235 : *Cum villanus maritat filiam suam, extra villanagium, debet tres solidos de Culagio.* Vide *Marcheta*.

* Eodem nomine, varie tamen pronuntiato, vocabant munus in cibis, vino vel pecunia exhibendum a recens nupto sociis suis. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 172 : *Comme en la ville de Jallon sur Marne et ou pais d'environ, il soit accoustumé et de long temps, que un chascun varlet, mais qu'il ne soit clerc ou nobles, quant il se marie, soit tenuz de paier aus autres compaignons et varlez à marier son becjaune, appelé oudit pais Coullage.* Aliæ ann. 1385. in Reg. 127. ch. 287 : *Le vin du Coullage du fils Petitpas, qui fu de nouvel marié.* Aliæ ann. 1391. in Reg. 142. ch. 6 : *Auxquelles noces certain grant debat fu meu entreulx pour savoir à qui appartenoit le droit du Coullage, deu par ledit espousé.*

Aliæ ann. 1396. in Reg. 149. ch. 245 : *Lesquelz se partirent touz ensemble du li de la Greve après heure de cuevrefeu, po venir au lieu de Monstierender en espérant de aler demander à Jehan Thibaut vignier son Coillage, pour ce que ce jour il av espousé une fille dudit lieu de la Greve.... Lequel Jehan Thibaut ne leur vult don aucune chose, fors.... que son pain et de s vin, et des biens de son hostel.* Aliæ a 1454. in Reg. 184. ch. 498 : *Lesquelz compaignons envoierent.... oudit hostel ou se soient les nopces, pour demander à l'espou son Culage, ainsi quilz ont accoustumé faire oudit lieu (de S. Leu en Rethelo Denique aliæ ann. 1458. in Reg. 189. 284 : *Fut par les varlés de la ville de S. J demandé le vin ou Coullage, qui est chose accoustumée ou pays. Sicut a viro, et a muliere, quod computationi insecret, exigebatur sub vocabulo Deschaus et Deschaussaille.* Lit. remiss. ann. 13 in Reg. 139. ch. 220 : *Pluseurs compaignons estoient alez boire en la taverne le chausage d'une espousée, ainsi qu'il estoit coustume; et pourceque le pere à l'espou, qui avoit respondu de paier ledi Dessauch, c'est assavoir deux pintes de vin ou trois.* Aliæ ann. 1395. in Reg. 148. ch. 248 : *quelz compaignons vindrent boire le vin Deschaussailles d'une espousée de Mully.* Vide supra *Cochetus* 3.*

* **CULATA**, Rei alienius pars extre, Gall. *Queue*. Codex censualis Castellæ pago Domb. ann. 1391 : *Pratum in quâ una trossa feni, situm in Culata stagni Fargy.* Hinc pars extrema capuli pugili *Cul* dicitur, in Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 109 : *Le Cervoise donna audit Dufresne avecque Cul de sa dague deux ou trois cops sa teste.* In præcedenti Charta ubi de e re : *du manche de sa dague.*

CULBARE, Substillare, *επαγγυρε* in Gloss. Græc. Lat. Ibid. : *επαγγυρε*, *Cul*, substillatio.

* *Culbitio*, *επαγγυρε*. Leg. ex Casti in urumque Glossar. *επαγγυρε*. Vide M in Lexicon v. *Stranguria*.

CULCA, **CULCARE**, **EXCULCATOR**. de Collocare.

* **CULCICIA**, Culcitra. Inventar. pellæ Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg. *quinque Culciciæ et quinque coissini quinque materaciis.*

* **CULCIDERA**, **CULCIDRA**, Eade notatione. Stat. Vercell. lib. 2. pag. 27 : *Culcidra una et cussinum unum quibus dormit, lintheamina duo, cocturium unum, etc.* *Culcidra*, ibid. lib. 3. 189. v°.

* **CULCINUS**, pro *Cassinus*, Pulvinar.

CULCITA, **CULCITRA**. Culcitra vel Culcitrarum exactiones, quæ fiebant sallis et tenentibus ad dominorum pationes, cum peregre ibant. Quæ Culcitarum præbitiones Comitibus, in leg. 2. 3. Cod. Theod. de Salgamentibus non præbendo (7. 9.). Charta Nothi Regis Angl. pro fundatione tiæ S. Trinitatis Cadomensis ann. Sed et gablum et consuetudinem Culcitra.

od in eadem parte burgi habebat, Ecclesie Trinitatis ascribit. Charta Communiæ turicensis ann. 1281 : *Ab omni tolta, lia et botagio, et Culcitrarum exactione ieti et liberi erunt.* Charta Hugonis Decani Autisiodorensis ann. 1280. in Tabular. eles. Autisiodor. fol. 249 : *Item consuetudinem de Culcitrīs tradendis, quotiescumque Decanum, vel Camerarium, seu alios monicos ad locum declinare contigerit, et ibidem pernoctare, remittimus.* Tabularium Fossatense : *Tenentes dictas terras quarta debent Culcitrās et lintheamina ad s. D. Abbatis et ejus familiæ, quando pernoctat ibidem.* Charta Beatricis Abbatis B. Mariæ Suession. ann. 1232. pro munia Aisiaci : *Item si contingat nos latissim in dicta villa jacere, homines qui tenentur nobis ministrare in qualibet militia Culturam (f. culcitram) et pulvinar petitionem majoris, vel alicujus Scabium, ubi viderit bona fide, quod haberi possit, etc.* Regestum Castri Lidi in Andiv. fol. 47 : *Quando Dominus Susæ, vel quina ad Susam venerint, Præco debet trere paleam et bucham, et Culcitrās, et napas, et cyphos per domos burium, per amorem, non per feodum : et et querere ea, que necessaria fuerint in opitio Domini.* Charta Alani Episcopi Autisiodor. apud Sammarthanos : *Si Episcopus venerit in villam, vel hospites ei intervenerint, accipiet patellam, cacabum, cellas, aphos, Culcitrās, quissinos et anas ad jacendum.* Tabularium Fiscalse fol. 67 : *Et 2. corveias ad opus sœnorum, et accommodationem Culcitrarum et lintheaminum meorum, et foragium meorum, etc.* Charta ann. 1210. in Chronico Andrensi : *Consuetudinaliter sœnus habere apud Hames . . . dimidiam rengam, tres bustellos avenæ, unam Culcitram, quoties supervenirent hospites.* Charta Philippi VI. Regis Fr. ann. 1340 : *Quid fuerint in possessione et saisina talis libertatis et immunitatis, quod dictus Archiepiscopus existens in villa Remensi, aut rebus suæ, lectos, Culcitrās, cussinos, coportoria, aut alia lectorum estoramenta, in quibus istorum conquerentium capere nequeant, nisi ad hoc eorundem conquerentium voluntas occurrat, etc.* Computus Propositionis Parisiensis pro termino Assusionis ann. 1333. per Joannem de Miore Præpositum Parisiensis : *De Præpositura Metislerici : De hallagio, . . . de pondere et stuma bestiarum, de egruno, de arriag, . . . de tribla, . . . de costuma Culcitrarum, etc.* Majus Tabular. Corbeien. sub le juribus Abbatis : . . . *Item plusour de dite vile li doivent Coutes à court, quant il e sont semons.* Charta ann. 1247. apud Perduum in Burgundicis : *Que nuls ne en rose venue, ne sens nostre venue, ne pregnà Rouvre, geline, ne pucin, . . . ne Cote, ne cuissin, ne charroi, etc.* [Editio Johannis Fr. Regis ann. 1355. tom. 1. ordinat. Reg. pag. 28 : *Notre tres chiere oaigne et nostredit filz allanz par chemin de nostre royaume, noz maistre d'ostel et nous, pourront hors bonnes villes, faire prendre par la justice des lieux, fourmes, trestiaux, Coustes, cousins, feurres, etc.* Acta Murensis Monasterii pag. 39 :

Adducit etiam ante Nativitatem Domini duo plaustra ligni, et ter in anno Lectos hospitibus præstabit. Charta ann. 1312. in 48. Regesto Tabularii Regii num. 179 : *Tam in Corveis, quam in captione Culcitrarum, et aliis quibuscunque, etc.* Neque, opinor, aliud fuit servitium, cujus non semel mentio in Charta Grodegangi Episcopi Metensis ann. 765. apud Meurissium : *Debet autem curtum indominitatam muro circumdare, vineas vallo munire, vigilare, Lectos dare, orare, etc.* Adde Chartam Libertatum villæ S. Hilarii ann. 1324. in Probat. Hist. Castilionensis.

CULCITRAM AUFERRE, jure Mortuæ manus. Magnum Chronicon Belgic. ann. 1133. de Adalberone Episcopo Leodiensi, qui Mortuæ manus jus in sua diocesi extinxit : *Maxima pax Leodiensium hoc tempore fuit : unde de nocte dicitur orare solitus hic Episcopus pro grege sibi commisso ante fores diversarum Ecclesiarum, ubi semel vidit mulierem flentem mortem mariti sui, et præsertim propter mortuum maritum Culcitram suam auferri ab Episcopo.*

CULCITRA PUNCTA, Gall. *Coute pointe*, quam perperam vulgus *Courtepointe* vocat. Ebrardus in Græcismo cap. 12 :

Estque Thorax lecto quod supra ponitur alto, Ornatus causa, quod dicitur Culcita puncta.

Perperam editum *picta* in editione Lugdunensi ann. 1490. Rainaudus Abbas Cisterciensis in Institutis ejusdem Ordinis cap. 29 : *Nullus ferat secum in via punctam Culcitram ad jacendum, nisi is, cui in Capitulo concessum fuerit.* Ubi *Manriquez* perperam *pulvinum sellæ equestri impositum* interpretatur. [Antiquæ Constitut. Vallis-Caulium in Anecdotis Marten. tom. 4. col. 1661 : *Nullus prior extra domum ferat Culcitram punctam vel coopertorium, exceptis his qui sunt in Scotia, vel qui longum iter arripuerint.*]

¶ CULCITRARUM PORTITOR, inter Ministeriales Curie recensetur in Charta Joann. de Avenis Comitis Hannoniæ ann. 1287. apud Miræum tom. 1. pag. 777. col. 1 : *Ministeriales quoque in Curia Feodatos scilicet, Dapiferos, Pincernas, Pistores, Camerarios, Portarios, Coquos, Culcitrarum Portitores, Ballicos, etc.* Eorum, opinor, cura erat culcitrarum ferendarum quocumque pergeret Comes.

¶ CULCITRARE, *Calcere plumis, sarcire*, apud Laurentium in Amalthea.

¶ CULCITRARIUS, *Qui facit culcitrās.* Ibidem. Occurrit in Mirac. S. Angeli Mart. tom. 2. Maii pag. 94.

* CULCITRARIA, CULCITRARIUS, Culcitrarum opifex, nostris *Coustier*. Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 549 : *Dantes earundem tenore in mandatis præposito nostro Pariensi cæterisque justiciariis nostris præsentibus, quatinus prædictos Culcitrarios et Culcitrarias nostra præsentis gratia . . . uti et gaudere faciant.*

Culcitarum usum ac nomen a Gallis primum promanasse, sunt qui putant, ex hoc Plinii loco lib. 1. cap. 18 : *Sicut in Culcitrīs præcipuam gloriam Cadurci obtinent, Galliarum hoc et tomenta pariter inventum.*

¶ CULCITERNUM, *Pulvinar*, Gall.

Coussin, Oreiller. Testamentum Guidonis de Cuisiaco Militis ann. 1247. Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 150 : *Unicuique domorum Dei de Porta S. Meloti Meldensis, de Cornillo, de Dompno-Martino, de S. Patussio, de Remeya, de Wareddis unam culcitram cum Culciterno et duo lintheamina.*

* CULCITREPUNCTUM, ut *Culcitra puncta*, Gall. *Coutepointe*. Regula soror. Fontis Ebraldi cap. 44 : *Super stramenta lectorum sunt mataricia vel Culcitre puncta, super quibus jaceat quelibet soror inter pannos de blancheto, pulvinari et calcino de pluma supposito capiti.*

* CULCURA, *Lo leto da jacere de piume.* Glossar. Lat. Ital. Ms. Sed leg. *Culcitra*.

¶ CULDEA, πτέρνος, *Calx, calcuneum*, in Supplemento Antiquarii.

* Gloss. Lat. Gr. : *Culdex*, πτέρνος. f. *Calces*, πτέρναι, ex Castigat. in utrumque Glossar.

CULDEI. Vide *Colidei*.

* CULEA, *Viride nucis putamen*, Gall. *Brou*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Culea, toire de noix vel vesteure. Culé, Pala vulgo Chatton*, in Inventar. honor. ducis Bituric. ann. 1416. ex Cam. Comput. Paris : *Item de xij. chastons ou Culéz d'or.*

CULEATA. Charta ann. 1290. in Tabulario S. Maglorii Parisiensis fol. 96 : *Habent mortuum nemus tam in comuni, quam in defenso, quoquo modo ceciderit, remota Culeata*, [Id est, *Securi*. Vide *Cuneata*.]

* 1. CULERIA, *Postilena*, Gall. *Croupiere*, vel *postilenæ* pars, quam sellarii *Culeron* vocant. *Coliere*, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 58. et 83. Arest. ann. 1304. in lib. 1. Statut. super artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 344. vº : *Declarantes quod licet dicti selarii, sui officii ratione, pectoralia, estriverias et Culerias de duobus coriis suere non possint, etc.*

* 2. CULERIA. Bulla Silvestri II. PP. ann. 999. tom. 6. Bibl. Germ. pag. 169 : *Ut idem locus Quiddiliggaburg . . . cum . . . omnibus rebus, Culeriis quoque et villis, ac tam divinis quam sæcularibus soli tantum summæ Romanæ ecclesiæ sedi . . . subjectus, etc.* Ubi legendum suspicor *Ecclesiis*.

CULFUM, *Sinus maris, Italis Golfo*, nostris *Golfe*. Occurrit non semel apud Sanutum lib. 2. part. 4. cap. 25.

¶ CULHERIUM, *Cochlear*, Gall. *Cuillier*. Onomasticon ad calcem Anecd. Marten. : *Unum Culherium argenti.*

* CULHERIUS, *Cochlear*, Gall. *Cuillier*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item plus septem cloquearia sive Culherios argenti . . . Item unum cloquear sive Culherium ferri.* Vide supra *Cuillierius*.

* CULHITA, *Frugum fructuumque collectio*, Gall. *Cueillete*. Charta ann. 1496 : *Per modum arrendamenti tradidisset . . . per tempus duorum annorum et duarum Culhitarum.* Vide supra *Collecta* 9.

¶ CULIARIS, ut *Culherium*. Scriptura Principis Adelgastri pro Monasterio S. Mariæ de Obona, inter Concilia Hisp. tom. 3. pag. 90 : *Damus . . . quatuor tapetes et tres rasos Salomoniegos et duodecim Culiares argenteas.*

** CULICA. Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 1071 :

Vos (*dentes*) hebetate exterebret Culica, quem compede Alligat invidiæ nona gehenna Satan. (forti)

CULINA, Isid. Gloss. : *Culina, latrina, secessum*. Gloss. Lat. Græc. : *Conclavis et Culina*, ἀφειδρὼν, ἀπὸ βατος. *Culina*, ἀπὸ βατος. *Culina*, λουτρῶν. Gloss. Græc. Lat. : *Ἀπὸ βατος, Culina, Recessum*.

CULINA, Polyandrium. Aggenus de Limibibus agror. lib. 1 : *Sunt in suburbanis loca publica inopum destinata funeribus, quæ loca Culinas appellant*. An hæc notione sumatur *Culina* in veteribus Inscript. apud Gruterum 24. 2. 48. 3. et in alia apud Jacob. Sponium in Itinerario tom. 3. pag. 47. plane incertum.

† **CULIT**, *Vehementer percussit*. Gloss. Isid. Est ab inusitato verbo *Cellere*; de quo Perottus ait : *Item a Cedo est Cello, quo veteres utebantur pro Cedo. Nunc compositis tantum utimur, Excello et Præcello, quod est Excedo et Antecedo*. Habet vero etiam, ut rite observat Martinius, percutiendi significatorem : unde *Percello, Procello, Recello*.

† **CULITIA OLIVARUM**, Præstatio ex olivis. Vide locum in *Corsura*.

* Vel potius *Olivarum collectio*, ut *Culhita*. *Cullir*, pro *Cneillir*, colligere, in Lit. Phil. VI. reg. Franc. ann. 1346.

CULLA, *Genus vestis Monachorum, unde Cuculla, id est, parva Culla, et Culatus, Culla indutus*. Ita Joan. de Janua, qui addit *Cullam* idem esse quod *Cuculla*, sic dicta, quasi minor *Culla*. Poeta infimi ævi MS. :

Die Monachi Cullam vestem fore sive cucullam,
Vestis lata tegens caput, armos, esto cucullus.

[*Armorici Cwyl vel Cwl appellant.*] Certe in Ordine Cisterciensi Moniales amplum et latum pallium, quo in majoribus Festis utuntur, etiamnum *Coule* vocant. Le Roman de *Vacces* MS. :

Du chef de son braier une clef deffermerent,
Et Cole et estamine, et un froc en osterent.

Vide *Cuculla*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. : *Culla, coule à moigne. Cullatus, vestu de coule*.

* **CULLARATA**, Præstatio ex bladis, quæ *Cultherio* percipiebatur; unde nomen. Pactum inter Joan. dalph. et Petrum Barral. ann. 1315 : *Officiales nostri volebant... Cullaratas bladorum et manatas solis et leydam, cum emolumentis et exitibus eorumdem, accipere et nobis applicare*.

† **CULLEA**, Scrotum. *Miracula S. Zita*, tom. 3. April. pag. 510 : *Semper fuit in Cullea ruptis, et quod habebat grossam Culleam propterea ire non poterat*.

† **CULLICOLUM**, θυλάκιον, *Culeus*, in Supplemento Antiquarii.

* Glossar. Lat. Gr. : *Calliculum, θυλάκιον*. *Hic follis*, in Cod. Sangerm. *Cullet*, Panni vel pellis species videtur, in Reg. fendor. comitat. Clarimont. ex Cam. Comput. Paris. : *Item d'une panne de Cullet, le vendeur doit ij. den. et autant l'acheteur. Culot vero, Crumene species*, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 53 : *Le suppliant print en l'ostel Jehan le Noir escuier, demourant à Noyon,.... un Culot, nommé bourse boutonnée de fraises dorées, et ou dit Bulot ou bourse, etc.* Aliæ ann. 1418. in Reg. 170. ch. 262 : *Deux bourses à usaige d'homme ou de femme, nommées Culoz*.

* **CULMAGIUM**, Census, seu tributum, quod domino fundi penditur pro facultate habendi et construendi domum : nam *Culmen*, pro domo. Vide *Festagium* 1. Charta ann. 1400. inter Stat. Perus. pag. 28 : *Item de et pro Culmagiis; qui quidem census,.... facta recta calculatione, de voluntate et consensu dicti domini nostri principis, etc.*

* **CULMARE**, *Ædificium tecto tegere*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Culmare, Fester vel combler*.

* **CULMATA**, **CULMATUS**, Vertex, apex, locus editus, collis, Ital. *Colmo*. Charta Frid. I. imper. ann. 1177. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodæpor. Charit. part. 3. pag. 797 : *In pedagis, Culmatibus et paludibus, etc.* Ubi leg. *plagiis*, ut in alia ann. 1297. apud eumd. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 3. pag. 168 : *Obventiones sive ususfructus terrarum et possessionum, plagiarum sive Culmatarum fluminis Arni imperialium;.... ita quod commune Samminiatis percipiat et percipere possit totum et quidquid de ipsis plagis sive Culmatis consuetum erat percipi seu percipi potuit per imperatorem Romanorum sive ejus nuntios*.

1. **CULMEN**, Tectum domus, nostris *Comble*. Gloss. Lat. Græc. : *Culmen, ἐρεώρι*. Servins ad Ecl. 1. *Culmen* dici ait tectum, quod veteres ædificia culmis tegerent, id est, paleis e messibus. Ita etiam Iso Magister in Glossis ad Prudentium. Lex Bajovar. tit. 9. de Incendio domorum, cap. 1. § 2 : *De scuria vero liberi, si conclusa parietibus, et pessulis cum clave munita fuerit, cum 12. sol. Culmen componat*. Cap. 6 : *Si quis... liberi Culmen ejecerit, domino domus cum 40. sol. componat*. § 2. *Si eam columnam, a qua Culmen sustentatum... ejecerit, etc.* Beda in Vita sancti Cuthberti Episc. Lindisfarn. n. 29 : *Culina vero (habitaule) de lignis informibus et feno superposuit*. Charta Edgari filii Malcolm Regis Scotor. tom. 1. Monastici Anglie. pag. 45 : *Quæ (Ecclesia) cum per 15. annos deserta sine tecto durasset, eam Monachi Culmine imposito revocaverunt, et per tres annos possederunt*.

CULMEN, Titulus honorarius summorum Magistratum, qui crebro occurrit in Constitutionibus Imp. in utroque Codice. [*Culmen regium*, in Chronico Andreæ Danduli, apud Murator. tom. 12. col. 493. et 494.]

CULMEN, Culmus, calamus, Gallis, *Chaume*. Tabularium S. Egidii Pontis Audomari : *Habet... unam dietam ad garbas quadriganum, unam ad poma terendum, unam ad Culmen colligendum*.

* 2. **CULMEN**, Altar. Ermold. Nigell. Carm. de Ludov. Pio lib. 4. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 65 :

Tramite more hominis nam Culmina cetera poseunt,
Ore sonant verba, ordine dantque preces.

† **CULMINARE**, *Culmen agere vel accumulare*. Papias MS. Mart. Capella lib. 9. pag. 309 : *Quæ senatum lumina Deum verendo Culminatis vertice : id est Extollitis*.

* Glossarium Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Festigiare, exaltare, Culminare, Eysaassar, Prov.*

CULMITES, pro *Divites ponitur*. Papias.

[Gloss. Sangerman. MS. n. 501 : *Culmi pro Divites poni puto*. In edit. Glossa Cangiani Francofurt. male legitur *Cunises*.]

* **CULMUM**, *Arista, stramen spicarum frumenti, panicii, gillonis*. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

1. **CULMUS**. **CULMO** *subnixam, comm* [hoc est, traditione culmi vel stipulæ borata et confirmata.] Traditiones Fulsenses lib. 1. tradit. 5. et lib. 1. trad. 16. 28. 42. 43 : *Firmissimam habeatis potestatem Culmo subnixam*. Alibi : *Hoc sit ac corum testibus subterpositis Culmo subnixam*. Tradit. 11 : *Firmissimamque habeatis potestatem stipulatione subnixam*. Unde liq. *Culmum et stipulationem idem sonare*. autem *Culmus* idem quod stipula. Gl. Græc. : *Culmus, καλῶν, ἑχρῶς*. Will. 1 in Voab. MS : *Stipula sunt folia seu ginæ, quibus Culmus ambitur, atque tur, ne pondere fruges cūct.* [f. curven] Vide *Stipulatio*.

* 2. **CULMUS**, Culmen, fastigium. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7641 : *Culmus, feste vel comble*, Annal. Plac. ad ann. 1447. apud Murator. tom. 1. Script. Ital. col. 891 : *Die 25. mensis hora 12. pluit fortiter,.... cum impetu vento quammaximo; et tanta fuit vis et lentia, quod... ex Culmo turris S. Francisci crucem ferream dejecit cum lapide mureo, in quo sita erat*. Vide supra *Comble*.

3. **CULMUS**, Cumulus, cumulus. Vercell. lib. 1. pag. 23. v. : *Res quæ venduntur ad Culmum, ad rasam et quartarum, etc.* Stat. Avellæ ann. 1364. cap. 96. ex Cod. reg. 4624 : *Qualibet sonateneatur et debeat mensuras castanæ per unam eminam, et unam Culmum unam rasam, pro uno sextario castanæ earumdem*. Vide supra *Comblus* 1.

* **CULNA**, pro *Culina, latrina, secessum*. in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

† 1. **CULPA**, ut *Colpus*, Ictus, inter Eccardo. Lex Salica tit. 20. art. 1. : *Si vero sanguis exierit, taliter Culpam ponat, quantum si eundem ferramentum nerasset*.

* *Courpe*, eodem sensu, in Lit. 1. ann. 1319. ex Reg. 59. Chartoph. reg. 292 : *Par laquelle bateure et Courpe Jehan icelle Agnès avoit esté dedenz jours après morte*. Nisi ibi sit pro culpa. Vide infra *Culpare*.

* 2. **CULPA DAMNABILIS**, *Pœnavelicio mulctanda, Culpæ damnable*, ann. 1364. tom. 4. Ordinatio. reg. pag. 430. art. 15.

CULPAM FACERE, *Culpam e* agnoscere. Hugo Flaviniac. in Chron. 1097 : *Pro retentione Culpam fecit solutus est*. Infra : *Multo tempore excommunicatus, tandem culpam fecit Conedam, et absolutus a nobis est*. [Se Chronicon Mellicense pag. 334. c. 2. Regula reform. ejus Monasterii : *servitores excedentes venias faciant minus de gravioribus in Capitulo Culpas suas faciant*.]

* Nunc apud monachos, *Dire* formula etiamnum usitata leviores culpe adversus regulam coram superiore capitulo confitendi. Ordinar. Ms. S. P. i.

eval. : Si illa nocte vel die præcedenti non perfuerit in matutinis, tunc debent facere piam coram abbate, si præsens fuerit... quando prior claustralis facit suam ebdomadam, non consuevit facere Culpam, sed canonicus altaris illam facit loco sui, eo videtur quod ipse capellanus honorem habet horas recitandi, et etiam benedictiones in prandio recitandi faciendi, et comparandi in horis canonicis; et pro defectibus suis suam facit culpam.

DICERE SUA CULPA, Eadem acceptione. a capit. eccl. Castel. ann. 1288. apud V. Garamp. in Dissert. 10. ad Hist. B. Caræ pag. 319 : Qui dominus Ranaldus prædicta... ipsi domino præposito et capitulo respondit Dicens sua Culpa de omnibus prædictis, in quibus deliquit et omisit.

CULPA GRAVIS, et GRAVIOR, dicitur non modo gravius Monachi delictum, quod priori poena expiatur, sed etiam ipsa poena, qua punitur. Joannes Monachus 1. Vitæ S. Odonis Abbatis Cluniac. : Illis non solum est auditus, verum et contra sub gravi Culpa adjudicatus. Bernardus Monach. in Consuetud. Cluniac. MS. a. 60 : Nec silendum est, quod omnis, qui in gravi Culpa est, loquitur, aut agere facit sine Abbatis jussu, dignum sibi in eadem Culpa. Udalricus lib. 3. Consuet. Cluniac. cap. 2. de Abbate : Sibi repositum est, ut quemlibet fratrem arguat, ut aiunt, in Culpa graviolem. Quæ sit ista Culpa, seu potius poena gravior pluribus docet cap. proxime seq. Vide etiam Ord. Præmonstrat. Dist. 2. cap. 2. Di. 3. cap. 1. 2. 3. 4. 5. 10. Constitut. rum Caritatis B. Mariæ cap. 18. et seqq. Prædic. etc.

CULPA GRAVIS, Capitulum ubi hujusmodi culpe seu poenæ injungebantur, vel locus ubi expiabantur. Hist. Gemmæ. pag. 65 : Epitaphium Domini Enilberti seu Enfulberti quiescentis in claustro cum Gravi Culpa, sculptum in lapide in introitu in muro prope fenestram Gravis Culpe respicientis in claustro.

CULPA LATA definitur in L. 223. ff. de verbor. significat. illa, cujus finis est, non intelligere quod omnes intelligunt. [* Quæ loci proxima est, in fr. 4. magistr. conv. 273.] Libert. Dalphin. ann. 1349. tom. 5. Ornat. reg. Franc. pag. 39. art. 2 : Quo casu fortuito, sine lata Culpa eorum, emerint equum, etc.

CULPABILIS, Gall. Coupable, Sons, in veteribus Chartis non semel, ut apud Apuleium, Tertullianum, Arrianum, Salvianum, etc.

Coupaule, in Lit. remiss. ann. 1391. Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 86 : Comme Jacques de Merlencourt ewst été souppechonné estre Coupaules de la mort de feu Jehan Capet, etc.

CULPABILITER, Nocenter, apud Symmachum, S. Augustinum, S. Paulinum et alios inferioris ætatis.

CULPALIS, ut Culpabilis. Chartular. Ecclesiæ Aptensis fol. 137. vº : Sane si inquietare voluerit, non hoc valeat imputare quod querit, et sit Culpalis et imputurus auri libras duas.

CULPARE, Delinquere. Capitulare Pipi Regis Italiæ cap. 17. et Lex Longo-

bard. lib. 2. tit. 56 [* Pippin. 28.] : Pro satisfactione hominis illius, contra quem Culpavit, secundum ipsius legem... emendet.

* Corper, eodem significato, in Gestis Ludov. Pii. cap. 17. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 154 : Bernarz dist que il estoit touz prez de soi purgier, et de monstrier par son cors et par ses armes, selonc la coustume de France, que il n'avoit Corps ou cas, que on lui avoit sus mis. Unde Corpe, pro Culpe, culpa, ibid. pag. 159.

* CULPATORIUM, Emenda, mulcta, apud Lyrannum in cap. 6. lib. 1. Regum.

1. CULPATURA, Culpa, delictum. Charta Sanctii Regis Navarræ ære 1125. apud Sandovallium in Episcopis Pamplon. pag. 76 : In diebus vero mercati, si homines sanctæ Mariæ cum aliis hominibus in illo mercato Culpaturam fecerint, habeat sancta Maria medietatem de calumniis, et senior mercati alteram medietatem.

2. CULPATURA, Cæsis, scissio, ex Gallico Coupeure. Rogerus Hovedenus pag. 784 : Qui autem forisfecerit in foresta Regis de viridi, sive per Culpaturam, sive per esbrancaturam, sive per foditionem turvarum, sive per excoriationem moræ, sive per culpationem desub nemore, sive per essartum, etc.

* CULPATUS, ut supra Culpabilis. Charta. ann. 1358. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 408 : Ipsum sic Culpatum de crimine, inter parrochias Musterii et Salini puniendum remittant.

CULPONES, vel CULPONEI, Papiæ et Ugutoni, Rustica calcamenta. Romualdus Salernitanus Archiepiscopus in Chronico MS. ann. 1132 : Sacramenta Ecclesiæ, id est, sanctum chrisma, in suis peronibus deridendo, seu Culponibus fundebant.

* Leg. Sculponei. Vide Martin. Lexic. v. Sculponea.

* CULPULA, diminut. a culpa, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* CULSITRATOR, Culcitrarum opifex. Charta ann. 1410. in Lib. nig. S. Petri Abbat. fol. 115. vº : Jacobus Clerici atque Ingerrannus dictus Grisel Culsitratores et culsistrii (sic) operatores, in dicta villa Abbatiscillæ manentes. Vide supra Culcitrarius.

¶ 1. CULTA, Ager cultus. Mabillonius narrat tom. 3. Annal. Bened. pag. 229. in Caroli Crassi Diplomate pro Monasterio Brumadensi in Liguria memorari Carolum Magnum, ac Ludovicum Pium, necnon Lotharium et Ludovicum Imperatores, qui eidem Monasterio quandam Cultam, quæ vocatur Accola, cum adjacentē silva, unus post alterum, suis præceptis confirmarunt. Vide Cultura 1.

* 2. CULTA, Culcita, nostris etiam Culte. Deposit. Guill. Catallani ex Bibl. reg. : Intraverunt dictam cameram, et cum ibi fuerunt, vidit ille, qui loquitur, quandam Castellannum jacentem in quadam Culca. La Culca doit iij. den. Le coussin doit ij. den. in Stat. Ms. scabin. Maceriæ ad Mosam. Vide Cultra 1.

¶ CULTARE, Colere, Gall. Cultiver. Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 397 : Constituit libertos ipsius ad Cultandum et meliorandum in libellario nomine... et ad persolvendum an-

nualiter... hordei modia x. Et col. 398 : Constituit ipsius libertos... ut ipsas res Cultarent et meliorarent et annualiter persolverent hordei modia x. Vide alium locum in Precaria lin. Alia precariæ formula, etc.

¶ 1. CULTELLA, f. Scutella, species lagani, de qua Ugutio in Scutella. Jura et redditus Ecclesiæ Nobiliac. apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Pictav. MS. fol. 532 : In festo omnium Sanctorum percipit a Priore Mairiaci quadraginta solidos et quinquaginta Cultellas parvas et magnas. Similiter in Resurrectione et in festo B. Juliani.

* 2. CULTELLA, vox Italica, Machæra, Gall. Coutelas. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 124. ex Cod. reg. 4624 : Nulla persona... portare audeat... aliquem cultellum seu expontonum, vel aliquam Cultellam seu aliquem gladium... majorem et longiorem uno pede et dimidio. Cutella, in Stat. Cumanæ cap. 138. ex Cod. reg. 4622. fol. 92. vº.

CULTELLARE, Cultellatæ vestes, de vestibus, quas Franci nostri subinde in ligulas incidere solent : Taillader les habits, habits tailladez. Cæsius Heisterbach. lib. 4. Mirac. cap. 15 : Superbia vero sic in eis regnavit, ut cogitare non sufficerent, quali modo vestimenta sua inciderent, stringerent, atque Cultellarent. Idem lib. 5. cap. 45 : Dæmonem in specie viri, tunica Cultellata contra se stare conspexit. Lib. 10. cap. 11 : Erat indutus vestibus purpureis atque Cultellatis. Et mox : Concedam tibi unam lingulam pallii mei.

Ejusmodi vestium scissuras, quæ frequentes fuere apud nostros, damnarunt passim Scriptores. Vita S. Gerlaci Eremitæ cap. 9 : Milites de percussione et scissura vestium, de oppressione pauperum, de vanitate alearum... arguebat. Chronic. Vosicense : Dehinc repertæ sunt pretiosæ ac varice vestes, designantes varias omnium mentes, quas quidam in spherulis et ligulis minutissime frepantes, picti Diaboli formam assumunt. De hujusmodi vestibus sic statuit Jacobus I. Rex Aragon in Constitutionibus Catalanæ MSS. : Item statuimus, quod nos, nec aliquis subditus noster non portet vestes incisas, listatas, vel tropatas, nec portet aurum vel argentum, nec aurifrigium, nec setam sudam, nec sembellinum, nec erminium, nec lutriam, nec aliam pellem fractam, nec affblays cum auro vel argento, sed erminium, vel lutriam integram simplicem solummodo in longitudine incisam circa capucium capæ, et apertura manicarum, quæ dicuntur Brassaleres, et in capitibus manicarum, et in mantellis similiter et cotis, sive garnariis. Balduinus de Condato MS. :

... Et quis homs es tu,
Qui voisi faitement vestu
De draps ouvers et Fenestrez.

Ejusmodi scissæ vestes Clericis potissimum interdicuntur in Concilio Melfitano can. 13. et Remensi can. 2.

CULTELLARE AGRUM, Frontino de Limitibus agror. est agrum eminentiorem ad planitiem redigere, et quasi cultello decidere tumores. Cultellatus ager, est libratus, et ad planitiem exæquatam redactus. Vide Salmasium ad Solinum pag. 690.

¶ CULTELLARI, Milites cultellis instructi. Vide post Cultellus.

¶ 1. CULTELLARIUS, Μαχαίροποιός.

Gloss. Lat. Gr. MSS. Sangerman. Cultorum artifex, Gall. *Coutelier*. [*** Reinaldus Cultillerius*, in charta sec. XII. ap. Guérard. Chartul. S. Petri Carnot. pag. 493.]

† 2. **CULTELLARIUS**, Theca cultelli, Gall. *Gaine*. Apud Rymerum tom. 8. pag. 428. inter suppellectilia Episcopi recensentur : *Duo Cultellarii cum cultellis*.

* **CULTELLATIOLUS**, diminut. a *Cultellus*, in Stat. Vallis-Ser. rubr. 44. ex Cod. reg. 4619. fol. 88. r^o.

* **CULTELLAZIUS**, Culter, Ital. *Cultellaccio*, in Stat. Ferrar. ann. 1268. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 515.

* **CULTELLERIUS**, Cultrorum artifex, Gall. *Coutellier*, in Charta ann. 1319. ex Reg. Phil. Pulcr. in Bibl. reg. sign. 9607. 3. ch. 80.

* **CULTELLESSIA**, ut supra *Cutella* 2. in Stat. castri Redaldi lib. 2. pag. 39. v^o.

† **CULTELLIFERI**, Matthæo Paris ii dicuntur, qui aliis *Assasini*, qui scilicet accepta mercede homines jugulant. De iis ætium in *Assasini*.

† 1. **CULTELLINUS**, Scalpellus acuendis calamis scriptoriis, Gall. *Canif*. Anonymi Epist. ad Joannem de Monsterolio apud Marten. Ampliss. Collect. tom. 2. col. 1455 : *Habui munera tua... videlicet instrumenta scriptoria... forficulas et Cutellinum argenteum et ornatum*.

* 2. **CULTELLINUS**, Parvus culter, diminut. a *Cultellus*, nostris *Coustelet*. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 143. ex Cod. reg. 4621 : *Nullus, qui non sit de universitate fabrorum civitatis Florentiæ, audeat facere... cultellos vel Cutellinos*. Lit. remiss. ann. 1413. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 308 : *Le suppliant frappa icellui Jaquet d'un petit Coustelet par le coul auprès de la gaviète*.

† **CULTELLUM-PODARE**, Massiliensibus *Poudadoire*, Species falcis vinatoriæ. Legitur in quodam Inventario Massiliensi ann. 1294.

CULTELLUS, Dentale, dens aratri : Plinio, *Culter prædensam proscindens terram* : nostris *Couttre*. Lex Salica tit. 29. §. 12 : *Si quis Cultellum alienum furaverit, etc.* Vide *Cutellare*.

CULTELLUS, Inter arma bellica recensetur in Mandato Regis super juratis ad arma : *Unusquisque habeat Cultellum*. Rigordus ann. 1214 : *Habebant Cultellos longos, graciles, triacunines, quolibet acumine indifferenter secantes, a cuspide usque ad manubrium, quibus utebantur pro gladiis. Coustilles vulgo*. Chronicon MS. Bertrandi Gueselini :

Et s'avoient Coustilles, qui bien furent tranchans. Infra :

Chacun lance dens cos, ains qui fussent finez, Puis traient les Coustilles par vive poesté.

* Vel *Coutille*. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 703 : *De quodam magno cutello, Gallice dicto Coutille, prædictum Galterum in tibia percussit Theobaldus*. Aliæ ann. 1375. in Reg. 108. ch. 188 : *Garni et premuni... d'une grant Coutille ou miséricorde*.

Hinc

CULTELLARIJ, Milites ejusmodi cultellis instructi, quemadmodum *Sicarii*, de qui-

bus Josephus et alii. Statutum Raimundi Comitis Tolosæ ann. 1152. apud Catellum in Comitibus Tolosanis pag. 218. 219 : *Si quis aliquem hominem malum, quem Cultellarium dicimus, cum cultellis euntem nocte causa furandi occiderit, nullum damnum patiatur propter hoc*. Occurrit passim infra. *Coustillers* appellantur a Froissarte 1. vol. cap. 19. Monstrelleto 3. vol. pag. 29. Berrio in Hist. Caroli VII. pag. 144. 156. et Ravestano in Tacticis pag. 81. Vide *Cutellus* et *Coterelli*.

* *Coustillers*, in Hist. Caroli VI. ad ann. 1405. *Cousteliers* et *Coustilliers*, apud Joan. Chartier in Carolo VII. pag. 206. Ita quoque appellati, qui militum arma seu *cultellos* deferebant. Ordinat. milit. Ms. Caroli ducis Burgund. ann. 1473 : *Les hommes d'armes... seront montez de trois chevaux, dont l'un sera souffisant de courre et rompre lance... Les deux autres chevaux ne soient moindres du priz, l'un de xxx. escus, et l'autre de xx. escus pour porter leur paige et Coustillier*. Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 415 : *Ainsi que le suppliant archier de nostre ordonnance se pourmenoit sur le petit marchié d'Arras,.... il vist deux ou trois Coustilliers ou paiges. Coustilleur*, in aliis Lit. ann. 1455. ex Reg. 189. ch. 66 : *Le suppliant homme de guerre... soubz l'ordonnance et compaignie du mareschal de Loheac comme Coustilleur. etc.*

* **CULTELLUS ALLENALIS**, Pugiunculus, Gall. *Stilet*. Vide supra *Allenalis*.

CUTELLI BARBARINI. Statuta antiqua Ordinis Cartusiensis 2. part. cap. 19. §. 21. de Mercenariis : *Cutellos barbarinos non portent, etc.* E barbaria, seu Africa forte allatos.

† **CUTELLI FERITORII**. Chron. Domini de Gravina, apud Murator. tom. 12. col. 599 : *Factis per eos quasi scalis cum Cutellis feritoriis*. Italis *Feritore*, Qui ferit, vulnerat, cædit.

CUTELLI, in alis avium. Fridericus II. Imp. lib. 2. de Arte venandi cap. 24 : *Pennæ majores alarum, tam coopertæ, quam illæ, quæ cooperiunt, quas cooperientes vocamus Vanos, et coopertas vocamus Cutellos, sunt planæ, non crispæ, amplæ, et duræ. Cousteaux ejusmodi pennas etiamnum vocant*.

† **PER CUTELLUM TRADERE**. Vide *Investitura* ad lin. *Per Cutellum, etc.*

† **CUTELLI TABLARIJ SIVE MENSALES**, in Charta ann. 1256. e Tabulario S. Germani a Pratis. Gall. *Couteaux de Table*.

* **CUTELLUS BASTARDUS**, Qui a forma consueta differt, vel qui inter majorem et minorem medius est. Locus est supra in *Bastardus*.

* **CULTELLUS** dictus *Busche-gresse*, Securicula insitiva. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 487 : *Iceelui Guillaume courut sus audit Jehan tenant le poing clos en icellui un Coustel busche-gresse, ou autre chose invisable*.

* **CULTELLUS** appellatus *Chappin*, in Lit. remiss. ann. 1366. ex Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 356 : *Lequel Morisse sacha un petit coustel, appelé Chappin, qu'il pendoit à sa courroie, etc.*

* **CULTELLUS** dictus a *Couilletes* vel *Couillettes*. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 120.

Chartoph. reg. ch. 320 : *Iceelui seu Jehan un petit Coustel à Couilletes qu'il portoit*. Aliæ ann. 1390. in Reg. 139. ch. 224 : *Couilletes tira un Coustel à Couillettes et en feri Colart*.

* **CULTELLUS AD CRUCEM**, Gall. *Coustelet à Croiz*, Cujus capulus sentula, in modum crucis efficta, munitur. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 1357. *Evaginavit quemdam magnum Cutellum ad crucem, quem secum deferebat. Ungui Coustel à croiz resamblant a espée, fors il n'estoit pas si très long*, in aliis : 1358. ex Reg. 90. ch. 119.

* **CULTELLUS** dictus *Draprier*, in remiss. ann. 1359. ex Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 122 : *Un Coustel Drapriera ta pain, etc.*

* **CULTELLUS FLESSUS**, Flexus, Plié. Vide infra in *Investitura*.

* **CULTELLUS FRAUDULOSUS**, Alii consueti usu destinatus. Stat. Vallis rubr. 44. ex Cod. reg. 4619. fol. 88. *Arma vetita... sunt hæc, videlicet, Cutellus punctosus, Fraudulosus, etc.*

* **CULTELLUS A GALONO**. Vide *Gallone*.

* **CULTELLUS MAGNUS**, Gallice à *clau*. Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. Chartoph. reg. ch. 115.

* **CULTELLUS** vocatus à un mot. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 348 : *De quodam parvo Cutellus vocato à un mot, solo ictu percussit*. ann. 1364. in Reg. 98. ch. 24 : *Sac suppliant un petit Coustel à un mot, avoit à sa sainture bonte parmi sa Pugiunculus esse videtur, Gall. cujus adeo mortifera est percussio vix unum quidem verbum loqui per*

* **CULTELLUS DE PARMA**. Acta MS. quirit. Carcass. ann. 1308. fol. 66. *Dedit mihi unum Cutellum satis periculosum de Parma, quem abstraxi de quodam dulo*.

* **CULTELLUS** dictus *Parpain*, in Investitura ann. 1415. ex Cod. reg. 9484. 2. fol. 10. v^o.

* **CULTELLUS PLICATUS**, Flexus, Plié, fermé. Vide in *Investitura*.

* **CULTELLUS PRAGENSIS**. Lit. remiss. ann. 1456. in Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 145 : *Le suppliant tira ung petit Coustel Pragoy, etc.*

* **CULTELLUS CUM PUNCTA**, Gall. *Pointe*, instructus, in Stat. ant. Florent. tom. 2. apud Murator. tom. 2. Ital. med. avi col. 515. *Cutellus ad punctum*, eodem significato, in Lit. remiss. ann. 1344. ex Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 1344. *Cutellus punctosus*, supra in *Cutellus*.

* **CULTELLUS PUNHALIS**, Pugiunculus, Gall. *Poignard*. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 236 : *Quodam Cutellum punhalem, quem deferebat, navit. Coustel de plain poing*, in aliis : 1404. ex Reg. 158. ch. 461.

* **CULTELLUS SARRAGOSSANUS**. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 739 : *Petrus Domini obiit retroratum fratrum minorum Tholosæ Sarragossani Podio portanti... Cutellum Saragossani et cum dictus Petrus Domini... Sarragossani rapuit ad Cutellum Saragossani*.

, etc. *Icellui Abarimacies s'efforca de sier et ferir le suppliant d'uu Coustel* uné Sarragocien (infra Saragossan), in Lit. ann. 1406. ex Reg. 160. ch. 360. **CULTELLUS** TOLOSANUS. Lit. remiss. 1381. in Reg. 120. Chartoph. reg. ch. Lequel Breton... *sacha un Cousteau de lose, que il avoit à sa courroie. Coustel lousain*, in aliis ann. 1389. ex Reg. ch. 43 : *Un Coustel à la façon de ulouse*, in Lit. ann. 1400. ex Reg. 155. 15.

LUDUS AD CULTELLUM, in Lit. remiss. 1393. ex Reg. 145. Chartoph. reg. ch. *Comme l'exposant et Oudinet eussent ensemble au jeu, appelé au plus près du tel, etc.*

CULTERA, Culcitra, Gall. Coite. Sta-Equitum Theutonic. cap. 4. apud Illium Miscell. lib. 2. pag. 23 : *Ad terna vero saccum... et Culteram de pel de bukkerano et cervical habentes sint nti.*

CULTERARE, nude, Laurentio in Amalidem quod supra *Cultellare agrum.*

CULTERIUS. Reg. Cam. Comput. in reg. sign. 8406. fol. 180. vº. : *ania in praepositura Parisiensi... De coriorum, pissiarum et cepium, priorum, et de revenditione Culteriorum* x. lib. x. sol. per annum. An pro *lorum*, vel *Culcitarum*? Vide mox *Culcius*.

CULTIBILIS TERRA, Quæ colitur vel potest, Arabilis, Gall. *Labourable*. Errit in Annal. Bened. tom. 5. pag. 8num. 11. ex Charta ann. 1077. apud Russel de Usu feudorum tom. 2. pag. ex Charta ann. 1200. in Anecd. Martom. 1. col. 769. et in Formulari e. Thomæ Madox pag. 188. etc.

CULTICIARIUS, Idem qui supra *Cultrius*, Culcitrarum opifex, a *Culta*, la. Vide paulo ante. Charta ann. 1200. abul. S. Germ. Prat. : *Ipse habebat alam plateam, ... sitam Parisiis in vico* née, *contiguam domui Fabiani Culticiarii* a parte. Vide supra *Culsitrator*.

CULTIFER. Vide post *Cortis* 1.

CULTILAGIUM, **CULTILLAGIUM**, Locus cultus *curti*, ubi crescunt herbæ vel hortus rusticus, idem quod *Curtile*. a Henr. comit. Trecens. ann. 1176. in reg. 186. Chartoph. reg. ch. 98 : *Cum* eate *thelonei, Cultilagii et fructuario* etc. Alia Ingeran. de Marign. pro nt. canonicor. in ecel. Escoiar. ann. 11 in Reg. 47. ch. 64 : *Minutas decimas* etum, *animalium, Cultillagiorum* (con- ed. Vide *Cortillagium* supra in *Cortis* 1.

CULTILLERIUS. Vide *Cultellarius*.

CULTILLUS, Domus rusticana, cui iectus est hortus, Gall. *Courtill. Cultis*, I. ann. 1347. tom. 7. Ordin. reg. ral. pag. 32. art. 8. Charta ann. 1169. Cartul. 21. Corb. fol. 175. vº. : *Tres* ulos, quos *Ingerannus Cacabus, præ-* et *Roberti avunculus, in territorio de* ui diu et libere possederat... concessit. iaoan. comit. Drocar. ann. 1247. tom. Clinat. jam laudato pag. 694. art. 41 : *ul* solvet corveias, nisi habeat terram *ropam extra Cultillos*. Vide *Curtile* in *ort* 1.

† **CULTILUM**. Vide post *Cortis* 1.

* **CULTINA**, Velum vel aulæum, Gall. Rideau. Inventar. MS. bonor. Raym. de Villanova ann. 1449 : *In camera paramenti unum lectum, ... cum quinque peciis Cultinarum albarum de tella linea*. Vide *Cortina* in *Cortis* 2.

† **CULTIVA TERRA**, Terra culta, Gallice *Terre Cultivée*. *Manuoperator, qui terram Cultivam non habet*, apud Martenium tom. 1. Anecd. col. 654.

† **CULTIVARE**, Colere, a Gallico *Cultiver*. Sentent. arbitr. ann. 1446. ex Tabulario Corbeiensi : *Quod si contingat aliquem incolam villæ de Baiviller... Cultivare vineas in parrochia... quod ipse reus... fuit tempore Cultivationis ipsarum venearum incola dictæ villæ... Cultivavit quoque per se vel suos*. Charta anni 1284. ex Schedis D. Lancelot : *Diviserunt majorem partem ipsius territorii incolis dicti loci ad Cultivandum ad novum accipitum*.

* Alias *Coitiver, Coustiver et Coutiver*. Charta ann. 1285. in Chartul. S. Nicas. Mellet. : *En telle condition, que... les vignes feroient Coutiver*. Alia ann. 1309. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 35 : *Lequel bois avoit esté planté et Coustivé*. *Coitiver, colere*. *Coitiver de terre, colonus*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Cultivage, cultura*, in Consolat. MS. Boetii lib. 1 :

A coultiver terre s'adonne,
Et sis qui le cuer ot volage,
Commence à louer Cultivage.

† **CULTOR ECCLESIE**, Idem, ut videtur, qui *Colonus*, Cultor agrorum Ecclesiæ. Concil. Legion. ann. 1012. can. 2 : *Si vero Ecclesia aliquid jure tenuerit, et inde testamentum non habuerit, firment ipsum jus Cultores Ecclesiæ juramento*. Testamentum Beatricis de Alboreya Vicecomitissæ Narbonæ ann. 1367. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1529. subscribit *Stephanus Paschalis Cultor Narbonensis*. [* Chart. ann. 1191. ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 1. pag. 308 : *Heroldo... hereditas sive beneficium in bonis S. Johannis abjudicata fuit... Mediantibus autem quibusdam personis... postea apud conventum impetravit, quod prepositus cum conventu eandem curiam cum villicatione, et aliis redditibus curiæ attinentibus nomine Cultoris ei concesserint... Talis exceptio fuit expressa, quod Heroldus nec beneficio, nec hereditate, nec annorum computatione se confiteatur dicta bona possidere.*]

* **CULTOR**, Qui colonis in prædio rustico præfectus est, vel qui res alterius curat. Pœnitent. vetus MS. ex Conc. Carthag. cap. 16 : *Presbyteri et diaconi non sint Cultores aut procuratores, neque ullo turpi negotio et inhonesto victum quærant*. Quo sensu intelligendus etiam forte est *Cultor ecclesiæ*.

* **CULTORES** nude, pro Christiani. Bonincont. Hist. Sicul. apud Lamium in Delic. erudit. pag. 145 : *Edessa Mesopotamiæ civitas, in qua erant corpora SS. apostolorum Thomæ et Thaddæi, a Turcis capta, Cultores cæsi, et urbis episcopus martyr decollatus est*. Nisi presbyteros intelligas cultui SS. Apostolorum mancipatos. Vide *Colidei*.

† **CULTRA**, Culcita, vel Stragulum.

Chartularium Compendiense : Utensilia Parisius. VIII. Cultras cum v. pulvinaribus et duo paria pannorum de lecto Domini Abbatis. Raimundus Capuanus in Vita S. Catharinæ Senensis, April. tom. 3. pag. 950 : *Contigit eam lavare quoddam cooperitorium lecti, quod de lineo panno et Bombyce conficitur, et vulgari vocabulo Cultra vocatur*. Mag. Joannes in Vita S. Petri Parentii, tom. 5. Maii pag. 89 : *Sepulto itaque Domino Petro Parentii, non lapide, sed Cultra zendadi coopertum est modico tempore monumentum*. Chartul. S. Petri de Domina fol. 87 : *Donavit Domnus Aubertus Prior Stephano quindecim solidos et Cultram*. Legitur etiam apud Murator. tom. 7. col. 951. 953.

† **2. CULTRA**, μαχαίρια κούρεος, *Novacula, culter tonsorius*. Supplementum Antiquarii.

* Gloss. Lat. Gr. : *Cultra, μαχαίρου σφαγίον, μαχαίρια κούρεως*. Ubi Vulcan. legit σφαγίον. Vide mox *Cultrus*.

* **3. CULTRA**, Aratrum, culter aratri, pars pro toto. Charta Henr. II. imperat. ann. 1046. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 801 : *Duos mansos (concessi) unum tenet Stefanus, et alterum excolit Petrimarcho, habentes Cultras viginti*. Galli diceremus, *vingt charrues*. Alia Mathild. comit. ann. 1104. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. pontif. Leon. Urbev. pag. 189 : *Concessit atque donavit sex Cultre de terra, quæ sita est in Cultre, etc.* Vide *Cultura* 1.

† **CULTRIX**, apud Rymerum tom. 7. pag. 356. col. 1. idem quod *Cultra* 1. Culcita : *Unam magnam Cultricem pro lecto*.

† **1. CULTRUM**, pro *Cultra* 1. Statuta Equitum Theuton. art. 74. apud Raimundum Duellium lib. 2. Miscell. pag. 59 : *Quilibet fratrum debet habere... carpetam, linteamen, cussinum et Cultrum*. In Onomastico ad calcem tom. 5. SS. Maii, *Cultrum* redditur Jugerum.

2. CULTRUM, *Patella*, Joan. de Janua. *In Cultrum posita, collocata*, dicuntur apud Vitruvium lib. 10. cap. 14. ea, quæ perpendiculariter sunt collocata, ita ut opponantur planis.

† **CULTRUS**, σφαγίς. Gloss. Lat. Græc. MSS. San-German. σφαγίς quandoque victimam, quandoque cultrum, quo jugulatur, significat. In Supplemento Antiquarii habetur : *Cultrus, μαχαίρου σφαγίς, Secespita, Securis poparum; ubi puto legendum σφαγίς*.

* Gloss. Lat. Gr. : *Cultrus, σφαγίς, μαχαίριον*. Vide supra *Cultra* 2.

1. CULTURA, Ager cultus, Gallis, *Coulture*. [* Guerardo in indic. pecul. Irminon. Ager vel incertæ quantitalis, vel qui uno aratro in anno exarari potest.] Gloss. Lat. Græc. : *Cultura, Γεωργία, γεωπονία*. Lactantius de Mortibus Persecut. n. 7 : *Ut enormitate indictionum consumptis viribus colonorum desererentur agri, et Culture verterentur in silvam*. Lex Wisigoth. lib. 10. tit. 1. § 9 : *De silvis, quæ indivisæ forsitan resederunt, ... et fortasse fecerit Culturas*. Adde § 13. Polyptychus Floriacensis : *Nonus mansus est indominicatus, ubi habet Culturas 5. et pratum, et silvas, et aquas cum farinario*. Fulcherius Carnot.

lib. 3. Hist. Hieros. cap. 37 : *Hic potitur vineis, ille Culturis*. Sugerius de Reb. a se gestis cap. 12 : *Culturas nostras, quas ibidem habebamus dominicas . . . colonis, qui ibidem inhabitarent, censuales fecimus*. Charta Ganfredi Comitis Andegav. apud Chopin. lib. 3. de Sacra polit. tit. 1. § 8 : *Terram quoque, quam pater meus bubus propriis excolebat, et dicebatur Cultura Comititis*. [Codex MS. Irminonis Abbatis Sangerman. fol. 94. col. 2 : *Habet ibi de terra arabili Culturas VIII. quæ habent huiusmodi censuales*.] [* Passim ap. Irminon. Vide Guérard. indic. general.] [Index MS. Beneficiorum Eccles. et Dioc. Constantiensis fol. 24 : *Exceptis Culturis supra quibus Rectores duarum portionum percipiunt decimam*.] Fleta lib. 2. cap. 71. § 3 : *Quot campi, et quot sunt Culture in dominico, et quot acra arabiles in qualibet Cultura*. Occurrit hæc vox passim in utroque significato, apud Gregor. Turon. lib. 6. Hist. cap. 20. lib. 9. cap. 24. Ingulfum pag. 888. Silvestrum Giraldum lib. 1. Itiner. Cambriæ cap. 2. Hemeræum in Augusta Viromand. pag. 228. in Probat. Hist. Vergiac. pag. 145. apud Doubletum pag. 882. Vassorium in Hist. Noviomensi pag. 925. Perardum pag. 17. 21. 22. 47. in Miraculis S. Vedasti n. 10. etc. Habetur etiam pluries apud Agrimensores, locis a Rigaltio indicatis.

* *Cultivence*, in Charta ann. 1270. ex Tabul. S. Mich. in Eremo.

CULTURA sæpe sumitur pro modo agri, qui colitur et aratur. Tabularium S. Remigii Remensis : *Sunt ibi Culture tres, ubi possunt seminari inter utramque sationem, sigulæ, frumenti, hordei, modii 116*. Chronicon Valeidiorense pag. 526 : *Ipse vero Comes, quæ eidem Abbatie ab eodem Rege conferebantur, ibidem replicavit, et designatis 95. terræ mansis, Culturis 10. cum magnis redditibus, etc.* Baldricus Noviom. lib. 1. cap. 25 : *Mansos 60. Culturas 11. Ecclesias 11. etc.* Κουλτούρα eadem notione in Diplomate Rogerii Comitis Siciliæ apud Ughellum tom. 1. pag. 1023.

COSTURA, Idem quod *Cultura*, ex Gallico *Conture*, in Charta Hugonis Comitis S. Pauli ann. 1229 : *Et dno arpenta terræ in Costura nostra desuper Volengiatum*. [Chartularium S. Vandregesili tom. 1. pag. 148 : *Pratum . . . situm intra hardineas ex una parte et Costuram S. Vandregesilli ex altera . . . Actum ann. mccciv.*] Maistre Vaecees en son Roman de Ron MS. :

N'y a buief ne charue, ne villain en arée,
Ne vigne proçoigne, ne Couture semée.

Le Roman du Renard MS. :

La sus emmi cele Couture,
Me faites une sepulture.

† COTURA, Eadem notione. Madox Formul. Angl. pag. 184 : *Ego Simon de Pinkeni dedi et concessi . . . Roberto filio Hernaldi, pro homagio suo et servitio, et pro iv. marcis de gersuma, totam Coturam meam de Borthfurlong wannabilem, et tantum pratum quantum habui ibi, in campo Orientali Caturam (Coturam) meam super Hethul juxta terram molindinari et super aliam Coturam de Hethul desuper, duas foreras cum capucis prati*.

† COUTURA, Eodem significato. Chartularium SS. Trinitat. Cadomensis fol. 70. vº. : *Coutura quæ est juxta masuram Lesce-*

line quatuor acrarum est, et valet quinque sext. frumenti. Chartular. S. Vandregesili tom. 1. fol. 22 : *Vendidi . . . unam pechiam terræ . . . intra Conturam Monachorum S. Vandregesili*.

† COUSTURA, Idem. Charta Odonis Abb. Caziaensis pro Ecclesia Resbaensi ann. 1264. ex Archivo hujus Monasterii : *No-verint universi nos tenere ab Ecclesia Resbaensi terram des Essarts usque ad undecim quarteros continentem, medietatem Cousture de Laquie, etc.*

* Charta ann. 1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. eh. 559 : *Quandam Consturam sen peciam terræ, duo millia arpenta terræ continentem*.

† CUSTURA. Bullarium Fontanell. fol. 17. vº. : *De Custuris quas ego vel homines mei in palustribus ejusdem villæ facimus vel inter facere poterimus . . .* Ann. MLXXXVI.

2. CULTURA, Cultus, adoratio, in leg. un. Cod. Theod. de Inag. Imper. (15, 4.) [*Cultura idolorum*, in 8. Ildephonsi additione ad librum S. Isidori de viris illustribus, Concilia Hisp. tom. 3. pag. 78.]

* *Cultivement*, eadem acceptione, in Charta S. Ludov. reg. Franc. ann. 1254. ex Reg. feud. comit. Clarimont. in Cam. Comput. Paris. : *Nous pour regart dou Cultivement divin, etc.*

* 3. CULTURA, Culeita, stragulum, Gall. *Coite*. Instr. ann. 1379. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 20. col. 2 : *Culturas, coperturas, vasa argentea . . . rapnerunt*. Vide *Caltra* 1.

† CULTURARE, Colere. Papias : *Holerare, Olera Culturare*. Gall. *Cultiver*. Onomast. ad caleem tom. 3. SS. Maii : *Culturare, ad culturam aptare*.

* Charta ann. 1026. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Ego Rotbaldus in eodem monte Cursono dono meam semodiatam ad panem Culturatam*. Alia Ludov. Junior. ann. 1160. ex Tabul. Colomb. : *Dedit . . . terram arabilem, quantum possunt tria paria bonum Culturare omni satione*. Occurrit præterea inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 310. et inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 279. col. 1. Vide supra *Cultivare*.

* CULTURELLA, in Tabul. Corb. diminut. a *Cultillus*. Vide supra in hac voce.

* CULTUS, pro Curtus, ut videtur, ex mutatione haud infrequenti r in l. Charta Theob. comit. ann. 1222. in Chartul. Campan. fol. 288. rº. : *Liceat servientibus ecclesiæ S. Salvatoris scindere longum et Cultum lignum, prout voluerint, ita quod arborum præcisam ducent, exceptis ranniculis*.

† CULVERTA. Libellus supplex anni circiter 1106. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 662 : *In tantum Ecclesiam affligebant, ut Culvertas suas mitterent, quas offertiones de manu Presbyteri per vim distraherent, in quorum manibus, qui offerebant, osculum præbebant*. Cl. Editor *Culvertas* servos viles intelligit. Recte quidem; id satis patet ex sequenti voce *Culvertagium*. Sed cum non una fuerit servorum vilium conditio, restat investigandum, quænam fuerit *Culvertarum* propria. Illam, mea quidem sententia, retegat Caput 96. libri 1. Stabilimentorum S. Ludovici cum veteri Consuetudine Andegavensi comparatum. Hoe caput inscri-

bitur in stabilimentis : *De hons mesconne terre de gentilhons, vel ut præfert codex MS. DD. Cancellarii : De homme mescon de seigneur*; in Consuetudine vero Andegavensi notis illustrata : *De home estrange et Cuvert*. Item sonant *Mesconne, Mescon, Estrat et Cuvert* : sunt autem *Mesconne* vel *Acrus* hoc in loco, ut rite probat. D. de L. rierre tom. 1. Ordinat. pag. 187. Albani advenæ ex alio regno egressi, quorum incerta est et incognita. Hujusmodi advenæ pluribus in locis cum servis annumerari fuisse testis est inter alios Bellomani cap. 45. *Des Avenx* pag. 254 : *Il y a de terres, quant un frans home, qui n'est gentishome de lignage, i va manoir et i resident un an et un jour, il devient soit homme soit femme, Serf au seigneur sous qui il est resident*. Statuta Davidis Regis Scot. lib. 2. cap. 3 : *Homo qui in terra Domini Regis sine domino inventus fuerit post breve lectum fuerit in curia domini Regis habeat spatium quindecim dierum perendi sibi dominum. Et si ad proximum terminum dominum sibi non invenit justitiarium domini Regis octo vaccas decipiat, et hominem ad opus domini custodiat, donec dominum invenerit*. Hic dicit D. de Lauriere Consuetudines Vit. art. 72. et Campaniæ art. 58. necnonquisitionem alienigenarum Calniaci rel. in Glossario Juris Gallici in voce *Anba* ex quibus liquet alienigenas servituti sub obnoxios fuisse. Sed illud ipsum contahant Stabilimenta S. Ludovici cap. 96. mum laudato, ubi : *Se gentilhons a mesconne en sa terre, se il Servoit le seigneur* : vel ut habet MS. DD. Cancellarii *S'il estoit Serf* : pro quo Consuetudine Andegav. *Si gentishome a homes Cuvert terre* : quibus non solum declaratur virtus alienigenarum, sed vocum *Mescon* et *Cuvert* una et eadem notio confirmari. His positus, nemo est qui non videat, facile explicentur loci, quos in voce sequenti Cangius exhibet. Unus sit omnium : *Rex Francorum omnes cum jussit sub nomine Culvertagii convenire*, est, Sub pœna dejectionis in conditio *Culvertarum* seu servorum extraneo quo pœnæ genere congruenter plectuntur qui militiam detrectant, quam amor patriæ, ubi bellum urget, ultro sequuntur fideles indigenæ; hincque magis ac evincitur *Culvertas* extraneos fuisse conditionis et incognitæ. Neque fortè aliunde arcessendum vocis etymon, quod hujus sortis homines parum nesciunt et obscuro. Ad hanc notionem præcedit vox nostra *Concert*, Tectus, occultus : quam alias *Culvert* vel *Culvertus* effere potuerunt. Hinc conjecturæ nonnullæ rum favet vox synonyma *Mesconne* et *Culvertus*. Sunt qui deducunt a *Collibere* aliquanta vocum affinitate, quæ multum movet, quod non eadem *Culvertæ* et *Colliberti* notio. Vocem *Culvert* usurpavit Helinandus in suo Poëma *la Mort* :

Mors fait franc homme de Cuvert.

Hoc est, e servo facit liberum, interpretatur Menagius.

* Gall. *Cuvert, Culvert* et *Culvert* ut est de vocis hujus etymo ejusque

atione in locis supra laudatis, convicii loco saepius adhibitam fuisse eertum est, ut quis infamiae, prodictionis, vel perjurii crimine notaretur; quod ex sequentibus patet. Vita JC. MS. :

Enmi le vis l'ont escopi
Li fel Juis, li mal Cuvert.
Destiarius MS. :
Chi mondes est si desloiaus,
Et si traitres, et si faus,
Si Cuvert, et de mal part,
Si tronchonueus, et si guernart, etc.

idem :
Mais un monstre i a merveilens,
Trop Cuvert, et trop perilleus,
Cetus a nom selone Latin.
Roman de la guerre de Troyes MS. :
Culvert, comant avez pansé,
Que feistes tiel cruelté?

idem :
Culvert, fet elle, sathanas,
Vil, et honteos, et renoiez, etc.
ursum, ubi Achilles Heetorem occidit,
Culvert dicitur :
Et quant l'aperçoit li Culvert
Droit vers lui broce son destrier.

Roman d'Alexandre MS. part. 2. ubi
gem alloquitur :
Puis li dis en reponche, ne s'en pot atenir :
Oütre Culvert vielhart, Dieux te puist maleir,
Tu voloies ma niece avoir à ton plesir;
Or convient tu lesses un autre o lui jesir.

CULVERTAGIUM. Matth. Paris anno
12 : Rex Francorum omnes cum equis
sit sub nomine Culvertagii convenire, ne
mine laesae majestatis damnum exhaereda-
tis incurrere viderentur, etc. Infra : Rex
unnes brevi suo ad Vicecomites jussit, ut
ulus remaneat, qui arma portare possit, sub
mine Culvertagii, et perpetuae servitutis.
idem : Nihil magis quam opprobrium
Culvertagii metuentes, etc. Eadem habet
Mathaeus Westmonasteriensis ann. 1213.
Vle Gul. Prynneum in Libertat. Angl.
n. 2. pag. 269. Vox servitutem quandam
ominiosam denotans Francie perinde ae
Agilis, sed incertae et ignotae prorsus signi-
ficationis utriusque gentis peritioribus. Nam
est, ut quampiam ex prolatis a Spelmanno
Nidering, ut et a Watsio, Somnero,
e Twisdno sententiis amplectar, qui a cu-
lvertare, seu fugam arripere, vocis ety-
m accersunt, nullo sane fundamento.
Samen eum aliis divinationi liceat in-
gere, Culvertagium idem valet hoc loco
d confiscatio, feudorum scilicet. Nam
Consuetudine Solensi tit. 10. art. 8.
Cörir le feu de son fivatier, seu ignem sui
valli operire, dicitur dominus, eum ex
dectu vel delicto aliquo, vassallorum feu-
dum feuda ae tencementa in manu sua
ac otestate ponit. Verba autem sub nomine
Culvertagii, idem sonant, quod sub pœna
ciseationis. [Vide Culverta.]

CULULLI, Calices fictiles. Papias.
CULUS, Tergum, nates, Ital. Culo.
Gssar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 :
Cus, cul, anus. Stat. Avellæ ann. 1496.
ca 30. ex Cod. reg. 4624 : Ipsam cessio-
ne faciendo, in loco juris Avillianæ publice
Cum nudum super lapide imponat. Hinc
CULUS, Pars ejusvis rei posterior.
Patum inter Guichard. dom. Bellijoei et
Ghard. de Marziaco ann. 1317. in Reg.
Chartoph. reg. ch. 474 : Et ab ipso
es rro domus usque ad Culum Johannis

Presta-segla circuiendo, et ab ipso furno
usque ad quandam lapidem.

CULUSTA. Fragmentum Petronii : Nam
mihî nihil novi potest afferri, sicut illi feri
Culusta mel habuit praxim. [Valesius in
Valesianis pag. 233. hunc locum Petronio
perperam attributum sic corrigit : Sicut
ille feroculus, tamen habuit praxim. Non
multo clarior evadit locus obscurus inge-
niosa correptione. Hinc tamen fit, ut voeem
Culusta eredamus fietis vocibus annume-
randam.]

* CULX, vox Océitana, qua Arbuscula
quædam tinetoribus prohibita significatur.
Stat. pro arte paratoriae pannorum Careass.
renovata ann. 1466. in Reg. 201. Chartoph.
reg. ch. 121 : Item quod nullus possit...
tingere seu tingi facere aliquos pannos...
cum racemis sambussi, neque de Culx, nec
cum alio falso seu vili tinctu.

* 1. CUM, Coram, apud. Greg. Turon.
lib. 7. Hist. eap. 15 : Nectarium autem,
Baudegisili fratrem, nefandis accusationibus
Cum rege tentavit obruere.

* 2. CUM, pro Ab, ex, apud eumd.
Greg. ibid. lib. 8. eap. 43 : Cives Cum
homine obtinere non queunt, ut saltem vel
celebrata solemnitate paschali discutiatur.
Mirae. S. Nicetæ tom. 4. Sept. pag. 8. col.
1 : Mulier, nomine Maria, habens oculum
dextrum quasi evulsum de loco suo, nihil
Cum eo videbat.

* 3. CUM, Aeusativo alligatum pro
ablativo, in Epist. Sigeberti reg. tom. 1.
Febr. pag. 232. col. 2 : Ignoramus in quo
loco una Cum reliquos fratres et comprovinciales
vestros debeat conjungere.

** 4. CUM, Apud. Chronic. Moissiae. ad
ann. 809 : Saxones venerunt ultra Albiam
et fregerunt ibi unam civitatem Cum nostris
Hwinidris, qui appellantur Semelding, Con-
noburg. Vide Periz. Scriptor. tom. 2. pag.
448. not. 24. et pag. 596. not. 15.

¶ 1. CUMA, Poma Sylvestria. Gloss.
Isid. Grævius monet legendum ex Con-
stantiensi : Corna, poma sylvestria. Virgil.
3. Æneid. vers. 649 :
Victum infelicem baccas lapidosaque Corna
Dant rami, etc.

Vide Cosnia.

¶ 2. CUMA, ἀσπράγος, in Glossis Lat.
Græc. Asparagus.

¶ 3. CUMA, Brevis dictio, in Glossar.
San-German. num. 501. Legendum Comma
ut in Gloss. Isid. Vide lib. 1. Orig. cap.
9. et lib. 2. eap. 18.

¶ 4. CUMA, COMA, ut infra Cumba, 2.
Loers declivis, propensus, in vallem desi-
nens. Aeta consecrationis Ecclesiarum S.
M. et SS. Petri et Pauli in valle Albania
ann. 955. in Appendice Mareæ Hisp. eol.
875 : His affrontationibus includuntur, a
parte orientis in Cuma crosa, et pergit per
ipsa Cuma de pugo rotundo... et vadit per
ipsa Cuma qui pergit ad mansionem Radone...
per ipsam rocham de Mazanedo, et per aliam
Cumam quæ dicitur Gotalio. Pluries occur-
rit ibi, atque bis aut ter scribitur Coma.

CUMACUS. Epistola Valeriani apud Pol-
lionem in Claudio : Fibulam auream, Cu-
macum, cypream unam. [Forte legendum,
Cum acu Cyprea una.]

CUMADA. Capitulare de Villis cap. 42 :
Unaquæque villa... habeat... catenas, cra-

maculos, delaturas, secures, id est, Cuma-
das, terebras, etc. Uhi legendum indubie
Cuniadas ex Gallico Coignée, securis. Vide
Cuneata.

* CUMARIA. Charta Dagoh. II. reg.
Frane. ann. 684. in Suppl. ad Miræum pag.
282. eol. 1 : Molendini duo sub uno tecto,
Cumaria super fluvium Suppia, vinea in
Beterio cum vineatore. Vide infra Cumma.

¶ CUMASCLE, Provincialibus, Catena
ferrea suspendendis in foco lebetibus,
Gall. Cremaliere. Legitur in Inventario anni
1294. ex Schedis D. le Fournier.

* Charta Augustin. de Castellana ann.
1428 : Insuspendium seu Cūmasclum, etc. Sed
leg. Cremasclum. Vide supra Cremasclus.

¶ CUMATICUS, Versificator. Gloss. San-
German. num. 501. Lege Commaticus, ut
in Glossis Isidori. Vide Comma.

CUMATILIS, vox formata ex Græc. κύμα,
fluetus; unde Commodianus, de Neptuno :

Patet esse Deum Cumatilem illo paratu.
[Nonius Marcellus eap. 16. de genere
vel colore vestimentorum. n. 1 : Cumatilis
aut marinus, aut caeruleus a Græco tractum,
quasi fluctuum similis, etc.]

1. CUMBA, Cymba, navis, seu potius
navis species. [* Vide Isidor. Origin. lib.
19. eap. 1. sect. 25. eap. 2. sect. 1.] Glos-
sar. Arabico-Latinum : Lembus, navicula
brevis, dicta et Caupulus, et Cumba, et Lin-
tris. Papias : Cumba, navicula, locus navis.
Gloss. Gr. Lat. : Σκάφη, τὸ πλοῖον, Alveum,
Alveus, Cumba. Alibi : Ἀράβιον, Cumba.
Gloss. Saxon. Ælfrici : Cumba, vel caupo-
lus, etc. Lexieon. MS. Regium : Κύμβα,
πλοῖα περιφέρει, Ρωμαίοις. Ugutio : Cumba et
Cimba, ima pars navis et vicinior aquis, sic
dicta, quod aquis incumbit, unde et ipsa
navis, et præcipue parva dicitur. Festus
Avienus in Descript. Oræ maritimæ :

... Cumbis turbidum late fretum
Et beluosi gurgitem Oceani secant.
Flodoardus lib. 14. Carm. 18 :

Sistere sic tridno cogens sine gurgite Cumbam.
Alibi :

Applicitas quæ littoribus propellere Cumbas
Insurgunt.
Utitur et Prudentius lib. Peristeph. Hym.
2. 25. Occurrit etiam in Notis Tyronis.
Hinc forte Κυβάριον, navigium majus, apud
Constantin. Porph. in Basilio eap. 42 :
Τριάντα πλοίων μεγίστην, ἃ Κυβάρια λέγεται.
Cap. 43 : Εἰκοσί κυβάρια. Utitur etiam Leo
Imp. in Taetie. eap. 18. § 140. (qui a Sa-
racenis vocabulum accersit, dicto cap. 18.)
et cap. 19. § 70. ut et Cedrenus pag. 580.
581. Edit. Reg. et Zonaras in Basilio. Κυ-
βάριον idem Constantinus dixit lib. 2. de
Themat. eap. 11. pag. 106. Gombarias vo-
cat Andreas Dandulus in Chron. MS. ann.
992 : Naves, quas Veneti Gombarias nomi-
nant, contra Narentanos Sclavos misit. Vide
Glossar. med. Græcit. [et supra Caupulus.]

¶ CUMBUS, Eadem notione in Agnelli
Libro Pontificali apud Murator. tom. 2.
pag. 60. col. 2 : Alia vero die, Cumbum in-
gressus propitiis ventis properavi ad istam
servatam a Deo civitatem Ravenne.

2. CUMBA, Hispanis Comba, est Curva-
tura, Vaseonibus locus declivis et propen-
sus, qui in vallem desinit. [Armorieis
Combant.] Gloss. Lat. MS. Regium Cod.
1013. et Glossæ Isidori : Gumba, cuncus,

crypta. Cripa, in Glossis Isid. ubi alii pro *Cuneus*, legunt *Cnniculus*. Anglo-Saxonibus etiam *Comb* est vallis, montibus undique obsita, quemadmodum veteribus Britannis *Kum*, ut observat Cambdenus in Dammoniis. Sic autem dicta, quod *Cambæ*, seu navigii ita nuncupati, quod cavum est, et longius, speciem referat : seu ah alveo navis, qui *Cumba* etiam dicebatur. Historia fundat. Monasterii Miratorii in diœcesi Lugdunensi MS : *Tempore vero præcedente D. Gnericus prædicti Huuberti filius anno 1156. Cumbam Ossei, et omnem terram prædictæ Cnnbæ circumquaque adjacentem prædictis fratribus vendidit.* Tabularium Bellilocense in Lemovicibus n. 83 : *Mansos meos in Bretenis dimitto tres... ita quidem dimitto, ut frater meus Ratbodus teneat ad obedientiam S. Stephani ad sacrarum denarios 2. de vinea in Tiberia intrante in illa Cnnba.* Eadem habentur in Charta ann. 1131. tom. 13. Spicilegii Acheriani pag. 311. Vetus Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 116 : *Et in circum volvitur per rupes, infra quas Cnnba permaxima tendens ad cursum Susionis, et per ipsum cursum pergit usque ad terram, unde fluunt olle.* [Charta anni 1068. in Appendice Mareæ Hisp. col. 1143 : *Et extra hoc habeat ibi Agerensis Ecclesia duas pariliatas terre... in Cumba de Artesia.* Vide *Cnna* 4. et Valesii Notitiam Galliarum pag. 415. col. 2. ubi observat Provinciales, Dalphinates ac Sabaudos præter ceteros Convalles *Cnnbas* appellasse.]

COMBA, Eadem notione. [Pactum inter Jacobum Arragoniæ Regem et Berengarium Magalonæ Episc. ann. 1272. De limitibus jurisdictionis utriusque : *Fluit aqua pluvialis ad ipsum flumen per filium Combæ quæ est juxta ipsam rapem. Comba Rogerii, in qua sitæ erant vineæ, pluries memoratur in Regesto 87. Chartophylacii regii.*] Charta Henrici Comitis Angi tom. 2. Monastici Anglic. pag. 290 : *Wertham cum Comba juxta forestam meam, etc.* Chronic. Besuense pag. 640 : *Et pro tali commercio dedit illi 25. solid. et unam Combam, quam plantaverat.* Occurrit præterea in aliquot Chartis apud Duchesium in Probat. Hist. Vergeiacensis pag. 135. 143. et Guichenonum in Probat. Hist. Sabaud. pag. 5. Le Roman de Garin MS. :

Por chevauchier le bruel de Selve longue,
Si descendrent lés une basse Combe.

* Lit. remiss. ann. 1425. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 199 : *Le suppliant et ieellui Rebours estans au chemin royal en une Combe ou vallée, appelée la Combe Savate. Ieellui Carmen qui aloit en une Combe ou vallée pleine de bois, assise près le grant et publique chemin de Basaas, in aliis ann. 1450. ex Reg. 180. ch. 78. Unde diminut. Combllele, in Poem. Alexandri MS. part. 1 :*

Vers les Tures esperonnent parmi ues Comblleles,
As espèces lor trenchent les pis et les forceelles.

Hinc *Altacomba* in Sabaudia, et *Combalonga* in Consoranniis, Monasteria seu Abbatiae, nomen accepere, quod in altis, profundis, et longis vallibus exstructæ sint. Vide *Catacumbæ*.

¶ **CUMBUS**, apud Moretum Antiq. Navarre pag. 300. et 301. ex Archivo S. Joannis : *Dedit illis unam speluncam, quæ*

est sub Ornlis facie... et inde devallat contra illa serra de tras illos Cnnbos de fonte frigida. Ubi versio ejusd. Moreti : *Les dio una cueba a la vista del Uruel... y de olli corre por valle contra la sierra de aquellos Cnnbos de fuen frigida.*

SUBCUMBUS, Terminus eavus. Latinus de Terminis : *Terminus si Subcumbus positus fuerit, limitem ostendit : quidam maxime per convallia pergunt. Si autem in plano Subcumbus positus fuerit, ubi vallis non sit, in proximo ante se claudet finem.* Alius Agrimensor : *Terminus decem x. habuerit, quadrifinium exponet : si Saccumbum fuerit, limitem ostendit, aut vallem desiderat.*

3. **CUMBA**. Theloneum Monasterii S. Bertini : *Carteia de Cnnbis fulcomm 2. den.*

* 4. **CUMBA**, Sepulcrum lapideum, quod eavum et longum ad modum *Combæ* seu navigii ita nuncupati, sic dictum. Stat. P. Burdegal. archiep. ann. 1263. ex Cod. reg. 1590 : *Si ob culpam propriam interdicti vel excommunicati fuerint, et per annum in hujusmodi sententiam permanserint, prohibemus in terra vel in Cnnbis lapideis, etiam extra cimiterium, sepelire.*

* **CUMBALE**, Idem quod supra *Cumba* 2. Charta ann. 1339. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 319 : *Dicta terra... se extendit usque ad cnnbam sive Cnnbale, dictum Cnnbel Paurnt, et prout descenditur per dictum Cnnbale usque ad pntem, dictum Potz vernios.*

* **CUMBIA**, Poculorum genera. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. [* Isidor. Origin. lib. 20. cap. 5. sect. 4.] Vide *Cubia* 2.

* **CUMBRA**, Agger seu locus arboribus excisis in fluvio coarctatus, piscium capiendorum causa, Gall. *Combre*. Charta Caroli primogen. reg. Jerus. ann. 1279. in Chartul. priorat. de Guileio fol. 46. vº. : *Concedentes de gratia ut prædictum monasterium Cumbram seu piscariam, cum omnibus juri-bus et pertinentiis suis, teneat et possideat in futurum pacifice et quiete.* Alia ann. 1283. ibid. fol. 47. rº. : *Saichent tous que ge mestre Henri de Charlons proclierres et receiverres des rentes notre seignor le roy de Jerusalem,.... ei en et receu.... sexante sols de monnoye contrant don priour de Goiz por la finance d'un Combre, assis ou leir à Goiz.* Vide supra *Combra*.

* **CUMBRARIUS**, f. pro *Cambrarius*, *Camerarius*, Rei vestiariæ præfectus. Charta ann. 923. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 267. col. 2 : *Sig. Bodonis præpositi. Sig. Motarii Cumbrarii.*

CUMBRI. Vide *Combri*.

CUMBUS. S. Audoenus lib. 2. Vitæ S. Eligii cap. 5 : *Arrepto Eligius sarcenlo caput... terram sanetis effodere manibus : mox reperit Cnnbum sane veterimum, tegentem corpus sacratum.* Ubi legendum puto *Tnnbnn*, seu *tmnuluu*, id est, *Tnnbam*. [Vide *Cambus*, aliis notionibus in *Cumba* 1. et 2.]

* Nihil hic emendatione opus est, ut colligitur ex *Cumba* 4. supra.

* **CUMDIRECTUM**, Ager cultus. Charta ann. 1150. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. eol. 527 : *Daurus similiter in omni fevo de Compania ligna ad ædificandas et con-*

struendas domos, et ad omnia necessaria in silvis, et in heremo, et in Cnndirecte herbas et pastorales per totum ad bestias. Vide in *Condirigere* 2.

* **CUMENTUM**, Falso *amaystrum*. Glossar. Lat. Ital. MS. *Conumentum*.

CUMERA, *Vas frumentarium defestue*. Ugutio, [Papias MS. Bituric. : *Cymeras, frumentarium.*] [* Vide *Forcellin.*]

¶ **CUMERUS**, *Urbanns*. Gloss. Isid. Conjectores restaurant : *Camerus, Cnnms*. Mallem, *Comes, Urbanns*. Miliari Constantiensis, ubi : *Cnnnes, Urbanns*. Nomen civitatis. Ultima verba pertinent ad vocem præcedentem, *Comme, Cnn Campanie*. Hæc fere Grævius.

¶ **CUMEX**, Scutella profundior, Belg. *Komme*. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 3 de S. Coemgeno : *Coemgenus jam non veniens patellam, lac effudit in Cnnmo ligneam, posnitque manibus suis suum ignem et ignis nullo modo ligno nocuit.*

* **CUMILA**. Vide infra *Cunela*.

* **CUMINA**. Vide infra in *Cumma*.

* **CUMINATOR**. Vide mox in *Cumms*.

* **CUMINUS**, Idem quod supra *Comun* 1. Tributum, quod a rege aut domo communione exigebatur, vel quod in communione utilitatem convertebatur; *Cumini* dictus illius exactor. Libert. Montis ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. ch. 154 : *Quod dicti consules..... potest eis liceat facere Cuminum, Cumines tam et jetas, talliam et tallias, qui et sibi et eorum consiliariis videbuntur, in tantibus..... Quancito gatgiatus de summino, jeta seu tallia satisfecerit Cumiribus seu levatoribus prædictorum, ipso sit degatgiatus.*

¶ **CUMLATERATIONES**, Limites. Cl. Alcherii Anruicii pro Abbate Sichard apud Stephanotinum tom. 1. Antiq. Cl. tan. MSS. pag. 368 : *Quantum infra affrontationes vel Cumlaterationes incluserit vendidimus vobis.* Vide *Collateratio*.

¶ **CUMMA**. Vide *Condumma* post *Cumina*.

* **CUMMA**, Prædium rusticum cum portione, idem quod *Condamina*. Charta ann. 1147. in Append. ad tom. 6. A. Bened. pag. 705. col. 2 : *Cumma ad quaginta modia seminanda, et ad unum similiter.* Perperam *Cumino* in Ch. ann. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. 394 : *Dedit ei sibi que servientibus in perpetuum Cnnuinam, quæ est in Chamberes ultra lam.* Leg. *Cummam*. Vide infra *Cunde*.

¶ **CUMPADIS**, vel *CUXPADIS*. Ag. lib. Pontif. part. 2. cap. 3 : *Ante aliam post mortem ipsorum post plura tempora Rome in concilio hæc causa discussa fuisset, qui providentia Episcoporum quasi per positionem illorum inciderunt summum Cumpadis (vel Cumpadis, ut in nota dextræ). Quid hoc sit post eruditiss. Editorem Muratorium ultro fatemur ignorare.*

* **CUMPLARE**, Litigare, lite condere, placitare. Charta hominii æra 4 in Chartul. Campan. ex Cam. Ca. Paris. : *Si Bimianus de Agremont damnum vel pesar alieni de vassalli Navarre, vel cuilibet alteri, quod B.*

*Agremont Cumplat de directo in curia
gis Navarrae.*

* **CUMULARE**, Congregare, Gall. *As-
sembler*. Lib. 1. *Rer. Danic.* ad ann. 1317.
Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. pag.
: *Qui autem praedictis ducibus zelabant,
culte exercitum Cumulabant, atque subito
pervenientes regem Byrgerum de terra fu-
erunt, cum uxore et quibusdam liberis.*

1. **CUMULATUS**, Cumulus. Barthius in
ossario ex Historia Palaestina.

2. **CUMULATUS**, Iteratus, repetitus,
II. *Réitéré*. Charta ann. 1308. in Lib.
Cam. Comput. Paris. fol. 374. vº.
1 : *Dictus miles de nostra liberalitate
fidens, nobis duxit Cumulatis instantiis
applicandum, quatenus etc.*

CUMULUS FORI, Summa et ultima
sae cognitio, Gall. *Dernier ressort*. Lit.
onsi comit. Pictav. ann. 1269. in Reg.
Chartoph. reg. fol. 123. vº. : *Cum dictus
inus comes mandaverit senescalo præ-
o processum habitum a parte illorum de
sanea contra illos de Marchia, in causa
ellationis ad ipsum episcopum et dictum
scallum communiter, vel ad solum se-
callum, vel ad dictum dominum comitem
ummodo interpositæ, irritam nunciaret,
l dominus comes super hoc provideat
suo, cum ipse Cumulum fori apud Agen-
habeat, in causis appellationum.*

CUMUNALIS, Communis, Ital. *Comu-
Stat. Vercel. lib. 3. pag. 73. rº. : Si
perit molinarius sive conductor ad maci-
alum quartarones sex rasos frumenti Cu-
nalis et bene cribiati, etc.*

CUNA. Vide *Cuva*.

2. **CUNA**, Antiqua, in vet. Glossar.
od. reg. 764r. f. leg. *Cana*.

1. **CUNAGIUM**, a *Cuneus*, Gall. *Coin*.
yas, seu ipsa typi percussio, qua si-
atur monetæ aliæque quam plurima e
ello confecta; Tributum pro impres-
o typi exsolvendum. Charta Edwardi
Angl. Regis ann. 1337. apud Ryme-
tom. 4. pag. 736. col. 1 : *Dederimus
de filio nostro stannariam nostram in
ortatu praedicto, una cum Cunagio ejus-
stannariæ. Et paulo post : Cum om-
ad praedicta stannariam et Cunagium
uriam qualitercumque spectantibus...
acum Cunagio ejusdem stannariæ, et
omnibus exitibus... curiæ praedictæ.*

idem tom. pag. 748. col. 1. in Charta
us. Reg. pro Willelmo de Monte-acuto
p. exitibus Cunagii : *Rex Collectoribus
custodibus Cunagii stanni in Comitatu
orbia salutem... Concesserimus... de
itis Cunagii praedicti per manus vestras,
arum Collectorum et Custodum ejusdem
agii, etc.* Ibid. pag. 648. col. 6. in alia
ia ejusd. Edw. de compositione super
no mentis Cunagii : *Nisi tantum tertias
ert emolumenti dicti Cunagii. Et tom.*

13. 41. col. 1. in Charta ejusd. de
oua Scotiæ, ad Joannem de Bolton
1. 374 : *Pro eo quod gentes Scotiæ per
tatem suam bonam monetam argenti
regnum nostrum Angliæ subtraxerunt,
unagium suum, ad minorem valorem
moneta Angliæ extitit, posuerunt, et
erit in solutione in regno praedicto, ad
dampnum et deceptionem nostram,
nique tom. 9. pag. 471. col. 2. in*

Charta Henrici V. Angl. Regis ann. 1417 :
*Controfactor misteræ monetæ et Cunagii
multiplikator, et lotor auri et argenti cum
cuneo nostro Cunatorum.*

2. **CUNAGIUM**, f. ut *Cunicularia*.
Vivarium cuniculorum. Tabularium Ca-
lense pag. 40 : *Metæ rerum praedictarum...
sunt, hæc videlicet praedicta noa... usque ad
ardillariam, et de ipsa ardillaria usque ad
Cunagium S. Andreæ et de illo Cunagio
usque ad vineam Petri, etc.*

CUNATUS, Cuneo seu typo percussus.
Vide *Cunagium* 1.

* **CUNCA**, Prov. *Amitta, soror patris*.
Matertera, soror matris. Matruellis. Glos-
sar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **CUNCIATURA**, Rei alicujus appendix,
supellex, utensile, Ital. *Conciatura*. Charta
ann. 1157. apud Murator. tom. 2. Antiq.
Ital. med. ævi col. 561 : *Tradimus.....
sanctæ Romanæ ecclesiæ in perpetuum ad
veram hereditatem, perpetuamque proprie-
tatem, id est, duo molendina in integrum,
cum ferratura et Cunciatu sua, et aque-
ductu eorum et omnibus pertinentiis suis,
etc.*

CUNCIDA, ut *Concida*, Sepimentum.
Lex Salica tit. 19. art. 10. Edit. Eccardi :
Si quis Cuncidam alienam capulaverit, etc.

CUNCTABILIA, Moræ, dilationes ut
conjicit Sollierius. Acta S. Reginswindæ,
Julii tom. 4. pag. 95 : *Et tanta illum disci-
plina stigmatizavit, ut videlicet lividæ cutis
apta vestigia divine visionis Cunctabilia
omnia facerent credibilia.*

CUNCTALIS, Generalis. Papias. [Mart.
Capella lib. 1. pag. 6 : *Lar omnium Cuncta-
lis, i. e. Generalis, oppositus familiari.*

CUNCTARI, Inficiari, negare, aut
saltem dubitare, quia qui *cunctantur* quasi
dubitant inquirendo num acturi sint necne :
hæc propria vis verbi Cunctari. Christo-
phorus Papa in confirmatione Privilegiorum
Corbeiensium, apud Acherium tom. 6.
Spicil. pag. 415 : *Nulli Cunctandum est,
quod cunctæ Ecclesiæ paci, saluti et quieti
prospicere nos oporteat.*

CUNCTICINUS, Ombisonus. Mart.
Capella lib. 9. pag. 306 : *Plenitudo Cuncti-
cinæ voluptatis.*

** **CUNCTICOLOR**. Ruodlieb. fr. 3. vers.
363 :

..... Lapidēs generosi, Cuncticōlores.

CUNCTIGENA, Omnis generis, in De-
cretis Synodi Ænhamensis ann. 1009.
can. 22 : *Nequitie Cunctigenæ, etc.*

CUNCTIO. Vide *Cociones*.

CUNCTIPARENS, Parens omnium.
Prudent. Pass. S. Agnetis v. 128 : *Cui posse
soli Cunctiparens dedit.*

CUNCTIPATER, Omnium pater Deus.
Theodulphus 1. Carm. v. 69. de Hiskia
Rege :

Cui tria Cunctipater voluit superaddere lustra.

CUNCTIPOTENS, pro *Omnipotens*. *Cun-
ctipotentia*, in Prologo ad Vitam S. Turia i,
Episcopi Dolensis. [Prudent. in Pass. S.
Quirini v. 56. Jesu Cunctipotens. Legitur
et alibi.]

CUNCTITENENS et *Omnipotens*, in
Præcepto Ludovici Balbi ann. 879. apud
Mabill. de Re Diplom. lib. 6. pag. 549.

CUNCTITONANS DEUS, in Actis SS.
Julii tom. 1. pag. 133. de S. Swithuno.

¶ CUNCTIUM, Restauratio, reparatio.
Acta SS. Junii tom. 3. pag. 936. de B.
Michelina : *Res relictas Ecclesiæ praedictæ
expendendas in Cunctio Ecclesiæ praedictæ.*
CUNCTUS, *Scyphus, patera*. Ita Papias
MS. Edit. habet *Cundus*. [MS. Bituric. ha-
bet etiam *Cunctus*.]

* **CUNDEMINA**, ut supra *Condamina*.
Charta ann. 859. inter Instr. tom. 12.
Gall. Christ. col. 304 : *Cundeminam adluc-
rentem fronti jam dictæ ecclesiæ.*

* **CUNDEN**, Germanis idem quod apud
nostros *Condamina*, ut discimus ex Gloss.
Cæsarii Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1.
Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag.
662. col. 2 : *Præterea etiam inventum in
libro de mansis indominicatis, qui sunt agri
curiæ, quos vulgariter appellamus selgunt,
sive atten, vel Cunden. Vide supra Cumma
et infra Cuns. Conf. Croada, 2.*

¶ CUNDUS. Vide *Cunctus*.

CUNEATA, Gall. *Coignée, Securis*. Ta-
bularium Viudocin. Ch. 54 : *Favente Hil-
godo fratre suo Securi, sive, ut vulgus lo-
quitur, Cuneata cognominato. Vide Meur-
sium in Κούνητον, et supra in Cumada.*

¶ CUNELA, θύμβρα. Gloss. Lat. Græc.
Sangerman. *Thymbra*. Lege cum Plinio,
Cunila, Herba odorifera, quam vulgo di-
cimus, *Sariette*.

* In iisdem Gloss. Lat. Gr. : *Cunila*,
θύμβρον, σίσυμβρον, εἶδος λαχάνου. Ad quem
locum ita Castigat. in utrumque Glossar. :
Cunela, θύμβρα. Vide Salmas. ad Plin. vel
potius Solin. pag. 1275. et 1286. *Cunila*,
σίσυμβρον. Cod. Sangerm. *Cunula*, et Reg.
Cumila.

¶ CUNENEA. Computus ann. 1201. apud
D. Brussel de Feudorum usu ad calcem
tom. 2. pag. cliv. col. 1 : *Pro Cunenea fa-
cienda veteris turris et pro aula dealbanda
et capella xx. l. Suspicio legendum esse
Caminea, Gall. Cheminée, Camini spira-
culum. Erit forte qui malit Cuneneam esse
Angulum, Gall. Coin.*

¶ 1. CUNEUS, Angulus, Gall. *Coin*.
Charta Philippi Augusti ann. 1211. tom.
1. Ampliss. Collect. col. 1100 : *Ab era S.
Venantii usque ad Cuneum muri, etc.*
Charta Philippi III. Franc. Regis ann.
1272. in Hist. Sangerman. Jacobi Bouillart
pag. lxxv. col. 1 : *A Cunzo adaquatorii...
eundo ad portam S. Germani de Pratis. Li-
ber Annivers. ejusd. Abbatie fol. 70 : Sa-
per domo quæ facit Cuneum, etc.*

2. **CUNEUS**, Sigillum ferreum, quo
nummi cuduntur, Gallis *Coin*; a cudendo
dictum censet Cokus ad Littletonem sect.
335. Alii a cunei figura, et probabilius.
Lexicon Gr. MS. : *Αργυροκοπέων, ἐν ᾧ κόπτε-
ται τὰ νομίσματα, ὃ νῦν ἤμαντρον καλεῖται*. Leg.
σῆμαντρον. Matth. Paris ann. 1248 : *Cunens
monetalis : Cunci emolumentum. Monastic.*
Angl. tom. 2. pag. 308. 313 : *Carucatam
terre, quæ jacebat olim ad Cuneos monetæ.*
Adde Will. Thorn. in Chron. pag. 1816.
Fleta lib. 1. cap. 22. § 5 : *Fabricatores Cu-
neorum. § 6. Fabricatores falsæ monetæ sine
Cunco. Vide Moneta.*

Sæpe etiam sumitur pro ipso jure cu-
dendi monetam, in Assisiis præsertim
Hierosol. MSS. : *Le chief Signor a Cour,
Coins, et Justice, qui est la haute Cour.*
Passim ibi.

3. **CUNEUS**, Species vel forma panis. Chron. Windesem. Buschii lib. 2. cap. 43: *Uno Cuneo, hoc est, albo pane, modicisque cibariis in hebdomada sustentabatur.* Picardi *Cuignet* etiamnum appellant, panem lacte suactum, et in varios angulos formatum. Auctor Mamotrecti 7. Levit.: *Collyridis, id est, panes similagineos triangulos, vel circulos.*

* Lit. remiss. ann. 1467. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 21: *Le Dimanche d'après Noël..... iceulx compaignons vindrent soupper et menger leur Cuignet avec leur curé.* Vide *Coniada* et supra *Cornuta* 2.

4. **CUNEUS**, Latinis, est instrumentum ferreum, aut ligneum, quo finduntur ligna. Vita S. Joannis Episc. Traguriensis: *Accedentes autem plures prioribus, adjectis ferreis palis et Cuneis, subuovere illum (lapidem) non potuerunt.* Miracula S. Richarii Abh. lib. 1. cap. 1: *Cum findere tentassent cum malleis et Cuneis, et omni hujus generis machinamento, etc.* Vide *Ordericum Vital.* lib. 8. pag. 698. et *Meurs.* in *Kewvix.*

* 5. **CUNEUS**, *Crypta*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613.

** 6. **CUNEUS**, Militum multitudo, exercitus. *Waltarius* vers. 44:

Ibant æquati numero, sed et agmine longo,
Quadrupedum eursu tellus concussa gemebat
Jamque Ararim Rodanumque amnes transiverat altos
Atque ad prædandum Cuneus dispergitur omnis.

Ibidem vers. 183:

Jamque intra jactum teli congressus uterque
Constiterat Cuneus.

† **CUNGUS**, Angulus, Gall. *Coin*, alias *Coing*. Consuetudines MSS. Tolosanæ ex Bibl. D. Abbat. de Crozat fol. 18. vel. 19: *Et exinde usque ad cruceum de Cungno.* Vide *Cuneus* 1.

† **CUNHUS**, Typus quo moneta cuditur et signatur, Gall. *Coin*. Extractum computi Siardelli Massariæ Magistri monetarum ann. 1339. Hist. Daphin. tom. 1. pag. 95: *Primo videlicet, quod fierent denarii curribiles... sub forma et Cunho, etc.* Pluries repetitur eadem vox ibidem, pro qua bis habetur *Cugnus*. Vide in hac voce et *Cuneus* 2.

† **CUNIADA**, Securis. Vide locum in *Caradus* et supra vocem *Cuneata*.

* **CUNICERIA**, f. Idem quod *Curtile*, vel quod *Cunigus* infra. Charta ann. 1263. in Chartul. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 208. 1°: *Item (vendidit) jardinum et Cuniceriam ex utraque parte absque prato, quod est in medio.* At minus mihi asserta est lectio.

* **CUNICLUS**, Cuniculus, Gall. *Lapin*. Charta ann. 1442. ex schedis Pr. de Mazaugues: *Quod possint libere et impune et absque banno venari seu venari facere per territorium ipsius castri (Grambodii) Cuniculos, perdices, lepores.*

† **CUNICULA**. Vide *Conucula*.

CUNICULARIA, Vivarium euniculorum, Gallis *Lapiniere*, *Garenne*. Occurrit non semel in *Fleta* lib. 2. cap. 52. §. 12. cap. 71. §. 12. cap. 72. §. 14. etc.

CUNICULARIS, Qui cuniculos venatur. *Fori Leyrenæ*: *Cunicularis post unam noctem det unum Cuniculum cum sua pelle.*

† **CUNICULINA** CARO, in Epistola Evangelii Archidiaconi, inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 87. *Cuniculinæ pelles*, id est, *Cuniculi*, apud Johannem de Janua.

CUNICULUS, Mendose pro *Duciculus*. Ibi vide.

* **CUNIGLUS**, Cuniculus, Gall. *Conduit*; canal. Stat. Montis-reg. pag. 208: *Ita quod non noceat viæ usque ad pontes seu Cuniculos, per quos discurrere debeat ipsa aqua.*

* **CUNILA**. Vide supra *Cunela*.

† **CUNIRE**, *Cuneo* notare, Typo signare, Gall. *Marquer au coin*. Præceptum Edwardi III. Angl. Regis ann. 1338. de stanno capiendū ad bellum, apud Rymerum tom. 5. pag. 39: *Assignavimus vos conjunctim et divisim ad capiendum ad opus nostrum totum stannum in Comitatus predictis Cunitum et etiam Cuniendum, cum Cunitum fuerit et in eisdem Comitatus jam inventum.* Apud Festum *Cunire* est Stereus facere, quod de infantibus fascias in *cunis* poluentibus maxime intelligendum est. Vide *Cunagium* 1.

CUNITÆ, Hæretici, quorum auctor *Cunus* quidam, in Anglia noti ann. 1147. M. Chron. Belgie.

* **CUNITILARE**, Rem eum muliere habere, a *Cunius*. B. de Amoris in Speculo sacerdotum MS. cap. 23. de peccato luxuriæ:

Niteris asserere quin pecces eum muliere,
Qui in præsentē cessares a coleundo,
Aut pede vel dente proprio non Cunitilando.

* *Cunardir* vero, a Latino *conari*, opus faciendum redimere, Gall. *Entreprendre*, in Lit. remiss. ann. 1423. ex Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 407: *Lequel Perrinet vint pour marchander avec les compaignons ou l'un d'eulx, de Cunardir de faire une piece de vigne, qui est à dire bechier ou houër.*

* 1. **CUNIUS**, ut *Cuneus* 2. Sigillum ferreum, quo nummi cuduntur, Gall. *Coin*. Testam. Joan. Fahri episc. Carnot. ann. 1390: *Una cum obligatione,..... que non ascendit de quingentis francis auri ad sexcentos francos auri de Cunio domini Francorum regis.* Vide infra *Cunus* 1.

* 2. **CUNIUS**, *Cuneus*, Italis *Conio*, Gall. *Coin*. Guido de Vigevano MS. de Modo expugn. T. S. cap. 8: *Postea fortiter inclaveletur navis super curvis illis, et postea calchentur stopino cum Cuniis et maciis.*

† **CUNPADIS**. Vide *Cunpadis*.

* **CUNS**, Census species, Teutonice. Charta capituli S. Petri Traject. ann. 1310. in Suppl. ad Miræum pag. 427. col. 1: *Willelmus comes Haunoniæ..... dedit censam suam annuam universam, quæ Teutonice Cuns sive marghenghelt dicitur, jacentem in de Nesse. Cum censibus annuis universis, qui Theutonice Cuns sive morgenghelt dicuntur, in Bulla Clementis PP. V. ann. 1312. ibid. pag. 430. col. 1. Vide supra *Cunden*.*

* 1. **CUNTA**, ab Hispan. *Cuenta*, Serutum preceptorum, quibus Deiparam salutamus, ut videtur, idem quod *Capellina* 1. Testam. Mafaldæ regin. ann. 1256. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 33: *Item mando domine Orracæ Saneii sorori meæ..... unas Cuntas de cristallo et corallis..... Item domine Adaræ Petri..... unas Cuntas de cristallis et corallo.*

* 2. **CUNTA**, *La indusia*, in Gloss. Lat. Ital. MS.

* **CUNULA**, diminut. a *Cuna*, G. *Berceau d'enfant*. Miræ. S. Emmer. to 6. Sept. pag. 504. col. 2: *Is qui Cuna adhaesit ut pusio, repente robustus erigit ac sistitur ut homo.*

* 1. **CUNUS**, Sigillum ferreum, quo nummi cuduntur, ut supra *Cunius*. Charta Phil. Pule. ann. 1301. in Lib. Cam. Comput. Paris. fol. 127. 1°. col. 1: *Cum questio verteretur super jure et dominio tallii Cunorum monete Tholosane etc.*

* 2. **CUNUS**, *Foramen*, in vet. Gloss. ex Cod. reg. 7613. Aliud Lat. Gall. Cod. 7692: *Cunus, fosse sus terre.*

1. **CUPA**, Vas vino condendo paratum Latinis, a Koupar Anglis, nostris C. [Germanis Kufe.] *Lucanus* lib. 4 de Eiv. vers. 420:

... Rateum vacuæ sustentant undique Cupæ.
Vide Petrum Blesens. Epist. 63. A. *capacitatis* 40. *Cuparum*, in Novella *lentiniani* de Naviculariis amnicis. *dieimus*: *Un vaisseau de 40. tonne*. Gloss. Ælfriei: *Cupa, tunne*. [Con- tum Capituli Autissiod. ann. 1247: *Et anno habebat Capitulum duo pressoria nita, et xxii. tonnas, et quinque canal eas implendas, et septem Cupas eum quæ parva, in qua vinum colatur.* *Jonas nachus* in Vita S. Columbani n. 53: *rit eos sacrificium profanum litare vasque magnum, quod vulgo Cupam vocat quod 26. modios amplius minusve capere cervisia plenum in medio habebat pos* Vita S. Austregisili Episc. Bituric. Acta SS. Bened. sæc. 2. pag. 97: *R vase musto, unum quod illi vocant Cupa ferme viginti metra capiens resedit vase* Sed et apud Ulpianum inter vasa numerantur *Cupæ et dolia, quæ nix fixa sunt.* Bertha Monacha in Vita S. heidis Abbatissæ n. 15: *Cellerarium aliquando, vinum de Cupa producere festinanter per nuntium accersivit: quod obedientia nesciens moram, ejus præstare velociter adivit, ore Cupæ non obfuso sed ducibulo secum in manibus aspiciens* Occurrit eadem notione pro dolio *liolo*, in Vita S. Willibrordi, inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 1. pag. 6. xviii. in Vita S. Genovefæ, tom. 1. nuarii pag. 140. 145. etc. *Isid. lib. 2. cap. 6: Cupas, a capiendū, id est capiendū aquas vel vinum vocatas* Genuinum etymon *κύπελον*, species n. qua mox in *Cupa* 2.]

† **CUPPA**, Eadem notione. Charta 1047. inter Instrum. tom. 2. Gall. col. 480: *Item de sylva... ad domos edificandas vel restaurandas, ad Cupas ad dolia, ad vallum, ad naves, etc.* B. Ordo Cluniae. part. 1. cap. 47: *quatuor, una ad fabas servandas, fuerint bainate, altera in quam eadi conductus, tertia in qua lavantur s. quarta ad hoc ut aqua calida in eam tur ad mandatum et ad rasuram trum.*

** **CUPA**, in chart. ann. 1249. a G. rard. in Polypt. Irminon. pag. 381. alia ann. 1250. ibid. pag. 388.

** CUBBA. Ekkehard. IV. de Cas. S. Gall. p. 5. Pertz. pag. 106: *Vinum quoque ple- Cubbis adpositum.*

CUPELLA, Minor cupa. Epistola Bonifa- Arciep. Moguntini: *Vice osculi duas Cu- las vini Celsitudini vestre transmisimus.*

2. CUPA, CUPPA, COPPA. Hesychius: *βουτήριον*. Gloss. Lat. Gr.: *Cupa*, βού- τηριον, ἢ τινες γαυλὸν καλοῦσιν. Est autem βούτης, certa navigii species: et apud Hesychium, κύπαι, εἶδος τι νεώος, pariter esse dicitur. [Sic vocem *Copa* Nicolaus Specialis irpat lib. 7. de Rebus Siculis cap. 17. ad Murator. tom. 10. col. 1070: *Sed tertia, ut ipsos defensores urbis in mul- tum partium defensione distraherent, quo- dilitatam urbem viris bellatoribus facilius verarent, catenam quæ portum urbis cluserat, præmissis portennis, quas vulgo Filvas, alii Copas vocant, magnisque- ribus succedentibus infringere conabantur.*] In Glossarium Κόψα, urna, hydria. Ubi et legend. Κόπα. At apud Heronem Ma- maticum, κοῦπα, et βούτις, pro vasis ariis sumuntur; sed *Cupa* major est. Recentioribus vero *Cupa* et *Cuppa*, rpanantur pro poculo, seu vase potorio, id videtur sic appellatum, quod *Cupæ* nam referat. Nostri *Coupe* appellant, morici *Cop.*] Vita sancti Guidonis Ah- is Pomposiani: *Cuppam, qua bibebat* *bas, ab eo sibi petiit porrigi.* [*Cupa* S. Co- ubani, in ejus Vita inter Acta SS. Bene- . sec. 2. pag. 53.] *Cupæ aureæ et argen-* in Constitut. Siculis lib. 3. tit. 36. § 1. er de Contemptu mundi:

signesque thori, Cupæ, cyphique decori.

e Lupum Ferrariensem Epist. 85. Sal- nium ad Hist. Aug. pag. 253. [Nævium ex- laudatur: *Duas Copas vero plenas ex-* *avit; et Anecd. Marten. tom. 1. col. 1527.* *Copa una argentea*, in Chronico Romualdi Archiep. Salern. apud Muratorium . 7. col. 242. *Cuppa argenti fusilis*, m Calicem interpretatur Mahillonius, n translatione S. Filiberti, inter Acta SS. Bed. sæc. 4. part. 1. pag. 552.]

COPA, Patera, crater, Italis *Coppa*. In- ar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. 364: *Planeta una drappi brocati auro* *umpo rubeo, laborati ad Copas, leones* *et lia animalia.*

COPPA, Eadem notione, apud Simeonem Delmens. Charta Æthelstani Regis Angl. 10. 1. Monastici: *Triu tapetia, et duas* *Copas argenteas cum cooperculis. Cuppas* *voit mox idem Dunelmensis. Ekeardus* *juror de Casib. S. Galli cap. 1. Coppam* *uum Domini tui... pincernæ meo confestim* *affto. Supra cantharum appellavit. Chron-* *in Casinense lib. 3. cap. 57. (al. 58.):* *Copas duas argenteas deauratas cum ni-* *gel librarum 15.* [** Liutprand. Antapod. lib. 1. cap. 6: *Coppas argenteas deauratas* *2.] Romualdus Salernitanus in Chronico* *1. Scrinium Hugolini Boni Comitis frege-* *u., et ex eo Coppam unam argenteam,* *t privilegium, quod Rex Imperatori fecerat,* *rtarunt. Otto Morena: Et ipsi unam* *Com auri et denariis plenam ipsi Regi* *overunt.*

COPA FERREA, recensetur inter coqui- asa, in Inventario anni. 1342. ex Ar-

chivo S. Victoris Massil. Armar. Din. num. 38.

COPARIUS MAJOR, dignitas in aula Re- gum Lusitaniæ. Vide Brandaonum in Mon- arch. Lusitan. tom. 5. pag. 304. v.

† CUPPARIUS. Traditiones San-Emme- ram. apud Bernardum Pez tom. 1. Anecd. part. 3. col. 171: *Udalric Swarscepsse Cuppa- rius.*

CUPHA, Idem quod *Cupa* 2. Vita S. Godehardi n. 62: *Petendo enim, ut benedi- cat parum vini in Cupha vel scypho suo.*

CUPELLUS, vel CUPELLA. Vasis potorii species, ex *Cupa*, aut a Græco κύπελλον, quod Hesychio est εἶδος ποτηρίου ἀνωτῷ. Ubi forte legendum ὠνωτῷ, in formam ovi. Alii a Germanico, Kübel deducunt. Gloss. Lat. Græc.: *Cupillum*, γευσήριον, f. γευσήριον, poculum quo vini gustus capiebatur, apud Athenæum; *Gustatorium*, in Fragmento Petronii de Cæna Trimalcionis. Apitius lib. 1. cap. 2: *Piper tritum cum melle de- spumato in Cupellum conditi modo mittito.* Alia Editio habet *Cupellam*.

CUPELLA, Vas potorium [Supplem. Anti- quarii: *Cupella*, βούτιον, *Gaulus.*] Vita S. Paterni Episc. Abrincat. cap. 5: *Potum per Cupellas dispositum evellere voluerunt.* Est etiam *Cupella*, parva cupa apud Gregorium Turon. lib. 2. de Mirac. cap. 35.

† CUPELLA APUM, Vas apum, Alvus, Gall. *Ruche*. Instrumentum anni 1267. ex Archivo S. Victoris Massil.: *Rector hospita- lis S. Andreae... inter alia promittit reddere Priori ejusdem Sancti a S. Victore dependen- tis Cupellas apum quadraginta.*

† COPPULA, Cupa minor. Computum ann. 1333. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 277: *Item pro duobus bacilibus de ære pro Domino, taren. VIII. gran. III. Et pro Cop- pulis pro Domino, taren. III.*

CUPPA. Charta Henrici III. Regis Angl. apud Prynneum in Libertatib. Eccl. Angl. tom. 2. pag. 834: *Cum ex consuetudine approbata et obtenta habere consueverimus palefridos et Cuppas Episcoporum et Abba- tum regni cedentium, etc.* Habentur similes aliæ Chartæ aliquot tom. 3. hujusee juris Regii testes. Vide *Heriotum*.

CUPPA vel COPA ad reponendam Eucha- ristiam. Necrologium Eccl. Parisiensis Id. Aug.: *Dedit nobis Calicem aureum cum pa- tena ponderis 4. marcarum auri, de quo facta fuit Cuppa ad reponendum Eucharistiam.* Charta Anglica apud Prynneum in Liberta- tib. Angl. tom. 3. pag. 798: *Mandatum est Justiciario Hiberniæ, quod in singulis Eccle- siis Cathedralibus Hiberniæ inveniat unam Cuppam ad Eucharistiam in ea reponendam.* [Chartularium S. Martialis Lemovic.: *Capsa capitis Apostoli (S. Martialis) manet reno- vata et Copa ubi Corpus Domini reserva- tur.*]

† COPPA, apud Martenium Itiner. tom. 2. pag. 241. ex antiquo Inventario Thesauri Monasterii Abdinghoff. Paderborn.: *Aureus calix 1. cum patena LXX. lapidum decoratus ornatu. Argentei vero VII. Coppa 1. argentea.* An ad reponendum Eucharistiam, non sa- tis liquet.

* Nostri *Ciboire*. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg.: *Item una Cuppa argentea deaurata ad portandum Corpus Christi. Item une Coupe d'argent*

dorré à porter le Corps nostre Seigneur, in Inventar. Gallico.

† COPA CALICIS, in Notis marginalibus antiqui Martyrologii Ecclesiæ Aquensis.

* CUPA ELEMOSYNARIA, Colligendis vel reponendis eleemosynis destinata. Inven- tar. MS. thes. Sedis Apostol. ann. 1295: *Item unam Cupam elemosynariam fractam, cum circulis deauratis.*

3. CUPA, Mensura frumentaria. Charta ann. 1241. tom. 10. Spicileg.: *Super sexte- rali, et corda, ferro, pondere, et Cuppis.* [Antiquæ Recogn. de Moras, in Regesto Probus fol. xxxv: *Guigona Panalli tenet de Comite 1. emin. terræ, et debet inde VIII. Cupas frumenti.* Est autem *Cupa* nude dicta, in quibusdam locis, ut Bellijoci, quarta pars Bicheti, sexque Coponos con- tinet; *Cupa* vero tertia Bicheti pars est, et octo Coponos complectitur. Coponi viginti quatuor faciunt Bichetum. Sed om- nium locorum non eadem ratio est. In agro v. g. Atrebatensi *Cuppa* est quarta pars Mencoldi, Burgi apud Sehusianos in Bres- sia *Cupa* est viginti quatuor librarum, etc.]

CUPA OCTAVALIS. Consuetudines MSS. Solemniaci in Arvernus: *Ovnes howines de dicta communitate debent molere unum sex- tarium bladi pro una Cupa octavali, persol- venda de tali blado, quo persolvi consuevit, nec debent desengranari.*

CUPELLUS, Mensura frumentaria. Liber- tates MSS. villæ S. Desiderii in Campania ann. 1228: *Molendina habebit dominus in dicta villa bannalia, et erunt Cupelli ratio- nabiles et mensurabiles, quorum Cupellorum sexdecim faciunt sextarium.*

COPA, Mensura frumentaria minutior, vox pariter formata a *Cupa*. Charta Alphonsi Comitis Tolosani ann. 1144. pro Montal- banensibus apud Catellum lib. 2. Rerum Occitanar. cap. 17: *Usus talis est: de duo- bus sextariis avenæ, quam asportabunt ex- tranei ad vendendum, habeat dominus unam Copam, de uno sextario mediam Copam... de saumata salis... habeat dominus unam Copam.* Charta ann. 1246. in lib. 1. Feo- dorum Burbonensis domini fol. 96: *Gerar- dus de Beria duas Copas ordeï sisenals, et 2. denarios, etc.* Infra: *B. Raimundi 4. Co- pas sisenals siliginis, etc.* Occurrunt hæc verba plurics.

† COPPA, Eadem notione. Antiquæ Re- cogn. Alberipæ in Regesto Probus fol. LXIV. verso: *Reschi tenet de Comite 1. pe- dam et debet inde II. Coppas frumenti, et 1. quart. vini et IV. den. pro espalla, et habet ibi cibum, quando solvit censum.* Charta Ro- berti Comitis Arvernæ ann. 1284. apud Baluz. in Hist. ejus familiæ tom. 2. pag. 134: *De quolibet sextario bladi debent levari et percipi pro moltura duæ Coppæ rasæ a festo Nativitatis B. Joan. Bapt. usque ad Natale Domini, et pro residuo temporis... debet levare... una Coppa cumulata et rata Coppæ pro rata bladi quod ibidem molet, et sic XII. Coppæ rasæ dictæ mensuræ debent complere et perficere cartam fori de Vico.* Chartularium primum Monasterii Aquici- nensis fol. xxv: *Lambertus tenet partem unius modii una Coppa minus, alii hospites cætera et silvam, de qua censum habemus quinque dozellos avenæ.*

† CUPPA, Idem. Litteræ Radulfi Episc.

Atrebat. pro Monasterio Strumensi ann. 1204 : *Recognovit se vendidisse... dimidiam mencolatam et dimidiam Cuppam... et pro terra illa solvebat dictæ Ecclesiæ tres men-coldos frumenti et dimidium, et dimidiam Cuppam.* [* Vide S. Rosa de Viterbo voce *Cuba*, Elucidar. tom. 1. pag. 337.]

COPONAGIUM, **COPPONAGIUM**, **JUS** exigendi ejusmodi *Copas* ex frumentariis mercibus, quæ in mercatis veneunt. Charta Odonis Ducis Burgundiæ ann. 1266. apud Perardum pag. 511 : *Item homines dictæ ville ad præstandum, leida et pedagio penitus sunt immunes : Coponagium vero debent die mercati solvere tantummodo, et non aliis diebus.* *Coppouagii* mentio occurrat in aliquot aliis Tabulis apud Guichenonum in Probat. Hist. Bressensis pag. 64. 107. et in Genealogia Dominorum de Thoiré, pag. 231.

¶ **COPAGIUM**, Eadem, ut pnto, significatione. Litteræ Johannis Franc. Regis ann. 1356. Ordinatio. tom. 3. pag. 75 : *Primo, quod in universo omnes habitatores dicti loci Avinioneti qui nunc sunt et qui pro tempore erunt, possint sine licentia cujuslibet, usque ad tres annos a die concessionis præsentis nostre gratie computandos, a regno nostro extrahere pastellum cretum in terris propriis eorumdem, et etiam bladum cretum in eisdem, usque ad mille cartones pro quolibet dictorum trium annorum; proviso tamen quod dictæ mercature seu aliquid ex eis ad nostros vel regni nostri inimicos nullatenus transferantur vel portentur.... Item, quod omnes venientes ad locum seu forum de Avinioneto predicto cum ipsorum mercaturis, sint immunes et liberi die fori dicti loci, emendo et vendendo, a leuda seu Copagio per tres annos, a die concessionis præsentium computandos. Item, quod omnes venientes ad undinas dicti loci de Avinioneto, eundo et redeundo, vendendoque et emendo, sint immunes a Copagio, leuda et barra, atque gabella per tres annos continuos a die concessionis præsentium numerandos. Ex integro textu liquet inter mercaturas, de quibus hic agitur, potissimum recensenda esse blada, quibus belle convenit notio Copagii a nobis prænotata.*

¶ **COPA**, Mensura agraria in Comitatu Viennensi, f. tanta quæ capiat seminis unam Copam frumenti. Instrumentum ann. 1309. in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 97 : *Dominus Comes habet apud S. Simphorianum in dominio suo unum curtile situm juxta fossata castri prope caminum Viennæ continens tres Copas terre. Item habet ibi molendinum dictum de Novet infra villam, ubi sunt duæ rotæ, etc.*

¶ **CUPATA**, Eadem notione. In agro Dumbensi, interdum est media pars *Biche-ratæ*, modo tertia modo quarta secundum locorum varietatem.

¶ **CUPA**, Mensura olearia etiamnum in usu pluribus in locis, sed diversa in diversis regionibus. Memoratur in Charta anni 1130. ex Chartulario Aptensi fol. 69. vº. et in Charta anni 1252. apud Columbium Geneal. Simian. pag. 592.

4. **CUPA**, **CUPPA**, Tributi vel pensationis species apud Occitanos, eadem forte quæ *coponagii*. Charta ann. 1292. apud Sammarthanos in Episcopis Magalonensi-

bus : *Quantum ad Cupas et leudas.* Usatica, seu Leges municipales MSS. urbis Monspe-liensis cap. 71 : *Quilibet habitator Montispessulani pro domo, vel locali suo, cujus-cunque sit pretii, debent salvare Cuppas et leudas, et Bajulus Montispess. debet ei laudare illam domum vel locale.* Vernaculum sic concepitur : *Casquun habitaire de Montpellier per maison et per loqal sien de gel prés que sia petit o gran, deu saluar Copas e laidas, etc.* Et cap. 91 : *Capitularius non debet præstare Lesdam vel Cuppas, nisi pro ea parte pro qua pertinet ad eum lucrum jam Curie acquisitum.* Vernacul. : *Capitlier non deu donar leidas ni Copas, si non per aqella parte per la qal azel pertien lo capital, o per aqella part, par loqal parten azel la gazanh que a dona.* Charta ann. 1231. in Regesto Comitum Tolosæ : *Item petebat medietatem del Cop, qui daturabilis, qui vendunt bladum in villa Galliaccensi ad pilam.* Infra : *Abbas autem et Monasterium Galliaccense habebit tertiam partem in toto blado, quod colligitur del Cop, ab illis qui vendunt bladum in villa Galliacci.* Charta Libertatum oppidi de Meneto in Biturigib. ann. 1260 : *De tous blez de sextier une Cope de laide, etc.*

5. **CUPA**, Urna, arca sepulchralis. Vetust. Inscriptio Romæ : *D. M. D. Apuleius Ioni-cus fecit Eutychie sorori suæ et Eutycheti filio ejus, in hac Cupa mater et filius positi sunt.* Vetust. Scheda apud Ughellum tom. 2. Ital. sacrae pag. 247 : *In alia Cuba juxta Orientem sepulchrum SS. Victoris, Domitici, etc.* Vide *Cuba*.

* **CUPALLUS**. Vide supra *Copallus*.

¶ **CUPARIA**. Arborum extremitates, seu Rami decisi, Gall. *Coupiers*. Charta Hugonis Abb. Corbeiensis ann. 1183. e Tabulario ejusd. Monasterii : *Hugo guerpivit nobis quæ in nemoribus nostris tam ipse quam predecessores sui reclamare consueverant, videlicet nemus mortuum, genestas, Cuparin, ramosque residuos, circum, custodiam.*

* *Coupiers*, in Consuet. Bononiensi §. 108. dicuntur arbores, quæ intercidi et deputari solent. Vide supra *Copa* 4.

* **CUPARIUS**, *Cuparum* seu doliorum artifex, Gall. *Tonnellier*, in quibusdam provinciis *Cuvelier*. Vide infra *Cupins*. Comput. fabr. S. Petri Insul. MS. ann. 1476 : *Johanni Diereware Cupario ante atrium moranti, pro cupis ad reponendum mortrinum seu eementum, una cum circulis circum eas positus per spatium trium annorum, xxxvj. sol. viij. den.* Vide alia notione in *Cupa* 2.

CUPATA **DOMUS**, in modum *Cupæ* seu *Cupellæ* tecta, in Charta ann. 1356. in Hist. Bononiensi Ghirardacci lib. 1. pag. 25. Vide *Cupla*, 1. *Cuppula* et *Cuppus*.

* Italicæ vocis significationem minime assecutus est Cangius, ut docet Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 165. *Cupata* siquidem *domus* appellatur, quæ tegulis contexta est, quas Itali *Coppi* vocant. Vide infra *Cuppus*.

¶ **CUPBURD**, Anglis *Cup-board*, Abacus, Gall. *Buffet*. Charta Henrici IV. Regis Angl. ann. 1405. apud Rymerum tom. 8. pag. 384. col. 2 : *Quatuor veteres tabulis pro camera et aula... unum vetus Cupburd, duo grossa plumba in fornacibus posita.*

* **CUPEDENARIUS**, Mercator, quia pecuniæ cupidus. Comment. Jac. Picin. co-

mit. ad ann. eire. 1452. apud Murat. tom. 20. Script. Ital. col. 81 : *Illuc (Irentiam) Cupedenarii permulti concurrebunt, quorum nulla exstare gloria potest, quod quidem laudi bonæque famæ pecunia anteponunt.* Vide *Cupidenarius*.

* **CUPEDENSIS CENTENA**, Pagus diocesis Trecentis, in vet. Martyrol. Prum. MS. *Copedinsis vicaria* dicitur, in Ch. a. 813. tom. 3. Annal. Bened. pag. 67. jus præterea mentio fit in Annal. Bened. ad ann. 858. Vide quæ ibi post D. Le I. adnotat D. Bouquet tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 74. et Mercur. Franc. mens. Maii ann. 1737. pag. 843.

* **CUPEDIA**, *La cupidita de manzar de bevere*. Glossar. Lat. Ital. MS. V. *Cuppes*.

¶ **CUPEDIUS**. Vide *Cuppes*.

¶ **CUELLA**, **CUELLUS**. Vide *Cupella* et 3.

* **CUELLE**, Servitutis vel Præstationis species. Gloss. Cæsarii Heisterbac. in I. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nie. Honthelm pag. 670. col. 2 : *Possessores nostræ ecclesiæ ac bona ab omnibus potestibus secularibus sunt exempta : quæ potestates vulgariter appellantur pelline, grassviltban, Cupelle, etc.* Vide *Copula*, 3.

* **CUPER**, Æs Cyprium, *cuprum*, G. *Cuivre*. Charta Beatr. comit. Cabilon. a. 1212. in Chartul. Cluniac. : *Erat autem tunc temporis moneta Chuniacensis vix xij. denarii, secundum legalem probatam in pondere argenti v. denariorum et o. et Cuperis vj. denariorum et obol.* *Cuprum*.

CUPERAMENTUM, *Acquisitio, Reperamentum*. Tabular. Montismoriloni Pictonibus : *Joannes Arcos donavit pro rebus Dei de Monmorlo se et omnia superamenta, quæ fecit in vita sua.* Et 44 : *Donaverunt Pauperibus domus D. Monmorlo... omnia Cuperamenta sua, Cuperaverant Domini domus Dei, vel Cuperaturi fuerant in omni terra sua.* Occurrit ibi non semel.

CUPERIA, [Quæ vendit saleem cum singulatim.] Charta Ildephonsi Comitis Tolosæ apud Catellum in Comitib. T. pag. 192 : *Et femina Cuperie, quæ voluerint revendere, emant ad salinum.*

* **CUPERIUS**, ut supra *Cuparius* Trihuti, quod *Cupa* dicebatur, ex in Instr. ann. 1366. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 301. col. 1. Vide *Cupa*.

* **CUPERTA**, Ital. *Coperta*, Tabula navigii. Charta pro Pisanis ann. apud Lam. tom. 3. Delic. erudit. pag. 10. *Et lignum quod gabbiani non habuerunt Cuperta, unum tarenum mri tantum.* Vide *Coperta* 1.

¶ **CUPERTORIUM**, ut supra *Copertorium*, Stragulum quo lectus insteritur. Donatio anni 855. Marce Hispan. col. 1. *Septelmios tapites 11. Cupertori sive vellatas xi. etc.*

¶ **CUPES**. Vide *Cuppes*.

¶ 1. **CUPHA**, Seyphus. Vide *Cupa*.

¶ 2. **CUPHA**, Cucurbita medicamentaria. Gall. *Escouze*. Vide *Scupha*.

CUPHIA, etc. Tegmen capitis, caput totum amiciebat. Ugutio : *Cuphæ proprie dicitur Cuplin equi.* Olim vi-

axime, nunc mulierum, Gall. *Coife*.
 Papias : *Cydaris, mitra, tyara, pileus sacerdotalis, Cuphia*. Aleuinus de Offic. divin.
 , Græcos pileos, *il est, Cuphias gestare capite, dum assistunt altaribus*. Joann. de
 qua : *Caleptrum est proprie Cufia* (al.
phia) *equi*. [* Vide locum Rather. Veniens. Episcop. ap. Pertz. vol. Script. 3.
 5. 451. not. 2.]

¶ CUFFIA, apud Lobinell. in Glossario
 calem Hist. Britan. : *In possessionem
 si per Cuffiam Comitum*. [* Chart. Henr.
 e. Saxon. ann. 1223. in Orig. Guelf.
 n. 4. n. 3. pag. 98 : *Nos ... Ottoni, duci
 Luneborch, tanquam heredi nostro et legi-
 o successori, Cupheo nostro a capite
 upto, porreximus et in proprium dedimus
 unswich civitatem*. Vide Grimm. Anti-
 t. Jur. Germ. pag. 148.]

COFFIA, COFIA. Chronicon Vosiense cap.
 : *Mitras in capite gestabant juvenes
 usque sexus, quas vocabant Bonetos,
 Capellos de lino, vel Coffias, dehinc
 ellos de pilis cameli*. [Clemens IV. PP.
 st. 427. n. 52. inter Anecd. Marten.
 . 2. eol. 485 : *Item, quod ipsi Clerici
 Canonici ... nec cappas quarum caputia
 rius coloris existat, nec cum capellis seu
 fias lineis apparentibus incedant*.]

COFFIA. Fortunatus in Vita S. Radegun-
 cap. 13 : *Stapionem, camisas, manicas,
 eas, fibulas, cuncta auro, quedam gem-
 exornata ... sancto tradit altari*.

COFFIA. Computum Johann. Hum-
 ei sub Guigone Dalphino ann. 1328 :
 de Judææ pro Coffiis Domine augmen-
 tis 12. sol.

COYSIA. Ordinatio Regis Angliæ contra
 rem et centum Pares Baion. apud
 erum tom. 2. pag. 169 : *Ordinamus,
 umus et dicimus, quod ... Major et alii
 dicti ... centum Pares, processionem
 olapniter faciant ... in sola tunica, sine
 orgia et Coysia, etc.* Puto legendum
 Coysia.

CUCUSA, Eadem notione. Gesta Guil-
 eli Majoris Episcopi Andegav. cap. 22 :
 ibus ornamentis Pontificalibus etiam
 la, et mitra albis, videlicet de bougran
 titi, et etiam propter unctionem, Cu-
 yi quadam magna Cucusa subtus mi-
 ra. Occurrit rursum infra, et in ejus-
 Statutis Synodalibus ann. 1314. Re-
 m Parlamenti Paris. sign. B. fol. 44.
 Aresta ann. 1277 : *A distantia unius
 venit pedites in caligis ad domum
 Militis, in tunicis sine zonis, sine ca-
 us et sine Cucufis, etc.* Occurrit etiam
 Continuatorem Nangii ann. 1326.
 Statutis Collegii Navarræ ann. 1215.
 J. Launoium in Hist. ejusd. Collegii
 pag. 39.

CUPATUS, Cucusa caput teetus, in
 lis Rotomagensib. ann. 1299. et 1313.
 an r.

CUCUPARIA, Que facit aut vendit cu-
 Codex MS. redditum Episcopi Au-
 d. : *Vendentes culcitra debent de qua-
 culcitra unum denarium. Quælibet
 aria debet unum denarium et duas
 as ad manum*. Eadem vox, sed incerta
 notione legitur in Obituario Bellijoci
 annos trecentos exarato : *Dedit do-
 nam suam sitam ante Cucufariam*. An

taberna *Cucufarie* seu vendentis *Cucufas* ?
 ¶ CUCUTERA, pro *Cucufa*. Articulus
 XIV. Concilii Trevir. ann. 1310. inter
 Anecd. Marten. tom. 4. eol. 240. inseribi-
 tur : *Contra gerentes Cucuteras et rigatas ;
 sed in ipsius articuli corpore vetantur
 mitræ seu Cucufæ*.

Σκουρία dixit Codinus de Offic. cap. 2.
 n. 52. Corona pretiosa σκουρία, capitium.
 Galli etiamnum dicimus *Scoufion*. Vide
 Pseudo-Chronicon Luithprandi pag. 322.

COIFIS hodie etiam caput operire *Ser-
 vientes ad legem* in Anglia, testantur Spel-
 mannus et Watsius, ad tonsuram eelan-
 dam Clericalem uti opiniatur idem Spel-
 mannus, indeque vulgo vocari *Sergeants
 of the Coife*.

¶ COFA, Cassis, galea ferrea. Statuta
 Bajulæ ForoJul. ann. 1235. ex Archivo S.
 Victoris Massil. : *Peditem armatum intelli-
 mus armatum scuto et propuncto seu asper-
 goto, et Cofa seu capello ferreo, et carkan
 vel sine carkan vel scutum inter duos pedites*.

¶ COIFA FERREA. Testamentum Bartho-
 lomæi de Lega apud Th. Madox Formul.
 Anglie. pag. 423 : *Item W. Borel lorieu-
 lam suam cum Coifa ferrea*.

¶ COPIA. Vita S. Guillelmi tom. 5. SS.
 Junii pag. 117 : *Ut et galeatus posset ad
 bellum procedere, ad modum sui capitis
 ferreum tegumen fieri jussit, quod vulgo
 Cophia dicitur, quam postquam Domini
 miles in capite sumpsit, eam ulterius non
 removet*.

¶ COPHA, Eodem significatu. Statuta
 Massil. lib. 2. cap. 38 : *Qui arma picta
 faciunt sive faciunt in Massilia, vel Cophas,
 vel galeas, etc.*

Cofiarum Ferrearum meminit Froissartes
 4. vol. cap. 38 : *Cottes de fer, Gantelets,
 Coiffettes d'acier*. Guill. Guiart ann. 1301 :

Boueliers és poins, Coïfes laïcées,
 Et blanches espées sachiées.

Idem ann. 1304 :

Armées de cotes à leur tailles,
 Et de bons hauberjons à mailles,
 De fors gans, de Coïffes ferrées,
 De gorgieres et d'espées.

Le Roman de Garin :

Parmi la Coiffe de blanc haubere saffré.

Charta Odardi Dom. Hamensis ann. 1328 :
*Haubregon, bachinet, Coiffete, ou plate ou
 autre armeure semblable*.

Hoc porro tegumento Clerici caput ope-
 riebant, præsertim eum itineri sese com-
 mittebant : nam alias id iis vix indultum.
 Constitutio Ottoboni apud Lindwodem,
 seu Coneil. Londinense ann. 1268. ean.
 5. de habitu Clericorum : *Clerici non nisi
 in itinere constituti unquam aut in Ecclesiis,
 vel coram Prælatibus suis, aut in conspectu
 communi hominum publice infulas suas,
 vulgo Cloyphos* (Lindwodus legit *Coysas*)
*vocant, portare aliquatenus audeant vel
 præsumant*. Alibi : *Quin tamen hujusmodi
 Cloypham vel tenam portare possit in bursa,
 vel crumena sua ad utendum de nocte*. Coi-
 sam Clericis etiam tribuit Matth. Paris
 ann. 1259 : *Willelmus de Bussey ... cum
 non posset objectis respondere, quia multis
 irretitus erat sceleribus, voluit ligamenta
 Coife sue solvere, ut palam monstraret
 tonsuram se habere Clericalem*. At in Con-

stitutione Petri Episcopi Rutenensis in
 insula Cypro ann. 1313. *Cofæ* interdieu-
 tur Clericis cap. 8 : *Et repertus portare
 Cofiam, solvat pro pœna 2. solidos, et per-
 dat Cofiam*. [* *Cuphiæ* usum Archiep. Mo-
 gunt indulgit Leo PP. ann. 1052. Bulla
 exstat apud Guden. tom. 1. Cod. Diplom.
 pag. 18 : *Et quia in loco filii te diligimus,
 duos hos dies, quos prædecessores tui non
 habuerunt, Octavam scilicet Domini et festi-
 vitatem omnium sanctorum, tibi caritative
 concedimus; insuper et Cuphiam tibi per-
 mittimus et super nattum equitare concedi-
 mus, etc.*]

CUPIDENARIUS, Mercator, cupidus de-
 narium. Ita nugatur Ugutio, pro Cupe-
 diarius. [* Vide supra *Cupedenarius*.]

¶ CUPIDICINUS vel CUPIDICOENUS, Cu-
 pidus cœnæ, epulo, parasita. Gloss. Lat.
 Græc. : *Cupidicænus*, Τρεχέδειπνος. MS. San-
 german. : *Cupidicinus*, Τρεχέδειπνος, Qui
 eurrat cœnam.

¶ CUPIDINARIA FASCINATRIX, Cupi-
 ditas prava, effrenatus appetitus. Gode-
 hardus Abbas Tegernsensis ad Theodulum
 Episcopum, in Analectis Mabillonii tom.
 4. pag. 350 : *Absit a me deceptrix cupiditas,
 ut aliis tam impie vellem inhiare, quam-
 quam sine vestris nullo modo vivere possem*.
*Veneria, quin immo Cupidinaria fascinatrix
 ita penitus fiat in me sopita, ut alterius
 copulæ junctam vel concupiscibili oculo in-
 vidiose inspicere præsumam*.

¶ CUPIDINARIE, Cupide, mala cupi-
 ditate. Charta Hugonis Archiep. Bisuntini
 ann. 1041. inter Anecd. Marten. tom. 1.
 eol. 165 : *Visum fuit nostris Fratribus, ut
 quod antea Cupidinarie fuerat actum, cari-
 tative esset emendatum*.

¶ CUPIDINARIUS, Voluptarius. Papias.
 MS. Biturie. habet *Voluntarius*.

¶ CUPIDINEUS, Avarus, Cupidus pe-
 unie. Goelinus Monachus in Vita S. Au-
 gustini Cantuar. Maii tom. 6. pag. 407 :
*Sed pecuniam, non pretium sanctitatis bruto
 intellectu pensabat. Hinc semen Cupidineæ
 vanitatis, etc.*

¶ CUPIDINOSUS, ut *Cupidineus*. Mira-
 cula S. Maximini, tom. 7. Maii pag. 28 :
*Nostris Cupidinosam injuriam proclamanti-
 bus, causa refertur ad Comitem*.

¶ CUPIDIOSUS, ut *Cupidinens*. Goceli-
 nus Mon. in Miraculis S. August. Cantuar.
 Maii tom. 6. pag. 407 : *Crescebat ævo,
 crescebat et avaritiæ studio. Jam canis
 albescebat, et Cupidiosa mente nigrescebat*.

CUPIDITIA, pro *Cupiditas*. Ratherius
 Veronensis Episc. in Synodica ad Pre-
 shyter. : *Qui Cupiditia æstuant, qui invidia
 vel odio tabescunt*.

CUPIENTIA, Επιθυμία, in vett. Glossis,
 Cupido.

* CUPIFER, Cuparum seu doliorum ar-
 tífex, ut supra *Cuparius*. Comput. MS.
 fabr. S. Petri Insul. ann. 1512 : *Datum
 item Colardo Cupifero, pro tribus situlis et
 reparatione alterius, xvj. sol.*

CUPILLUM. Gloss. Lat. Græc. : *Cupillum*,
 γευσπίδιον. [Vide *Cupellus* post *Cupa* 2. et
 Lexicon Martinii.]

¶ CUPISCERE, Cupere. Aeta S. Cas-
 siani apud Ill. Fontaninum in Appendice
 Antiq. Hortæ pag. 349 :

... Animo et præstanti corde Cupiscens,

Has sitiens epulas, ne quid speraret, habebat, etc.

* **CUPITUS**, pro Cubitus, in Formul. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 40. v^o. : *Ipsam talem diversis ictibus percussit et vulneravit, tam in facie et capite, quam in Cupitis et aliis partibus suae personae.*

* **CUPIUS**, f. pro *Cuparius*, ut supra. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Cupii sunt illi, qui faciunt cupas, Gallice Cuvelier. Jehan le Fasseur Cuvelier..... dist à Regnaudin qu'il le rainseroit entre part*, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 13.

1. **CUPLA**, Papias : *Cuplae in tectis domorum, quod copuleant in se luctantes.* Addit Joan. de Janua derivari a *copulare* et *luctantes* appellari, quod erecti invicem se teneant more luctantium. [Quae omnia desumpta sunt ex Isidoro Orig. lib. 19. cap. 19. sect. 6. Pro *Cuplae* Martinus in Lexico legit *Cuptae*. Unde, nescio.] Vide Philandrum ad Vitruvium lib. 4. cap. 2.

2. **CUPLA**, Copula canum venaticorum, Gall. *Couple*. Capitula Caroli Magni ann. 879. cap. 15 : *Ut Episcopi et Abbates et Abbatissae Cuplas canum non habeant, nec falcones, nec accipitres.* [* Vide *Copula*, 3.] Capitula Placitor. Coronae sub Ricardo I. Rege Angl. apud Hovedenum : *Qui... canes duxerint sine Copula per forestam... Regis, ... erit in misericordia Regis.* *Copula*, est ἀνυσίδιον, in Gloss. Lat. Graec. id est, interprete Suida, πλοκίου γένος περὶ τὸν τράχηλον. Ovid. 7. Metamorph. vers. 769 : *Copula detrahitur canibus.*

Et lib. 5. Trist. 9. vers. 28 :

Utque canem pavidæ nactum vestigia cervæ
Luctantem frustra Copula dura tenet.

Nemesianus in Cynegetico :

Libera nunc primum consuescant colla ligari,
Concudes et ferre gradus, clausique teneri.

Συνδυάζειν τοὺς κύνες, apud Xenophontem de Venat. cap. 20. Vide Sidon. lib. 8. Epist. 6. Roger. Hoveden. pag. 785. et in verbo *Discopulare*. Le Roman de Garin MS. :

Cueillez ces Coples par ces chiens retenir.

[* Forcellin. monet *Coplum* per synecopen usurpari a Licentio, qui aequalis fuit Augustino, ap. Wernsdorf. Poetae Latin. minor. tom. 4. pag. 535 :

Arect amor Coplanque tenet communis honesti.]

† 3. **CUPLA**, Vita S. Drogonis, tom. 2. Aprilis pag. 444 : *Tanta plebium multitudo ad sepulcrum B. Drogonis confluebat, quod non poterant omnes sepulcrum praemultitudine plebis attingere, sed optatis Cuplis oblationes suas... apponebant, hoc est, munera sua simul copulabant sive colligabant, ut per manus tradita facilius offerrent.*

1. **CUPPA**, Vide *Cupa*.

CUPPA MAZERINA, Vide *Mazer*.

* 2. **CUPPA**, Carcer ad modum *cupae* fornicatus, unde nomen. Arest. parlam. Paris. ann. 1283. in Reg. 2. Olim fol. 67. r^o : *Item archiepiscopus (Bitur.) petebat habere cepum in domo sua Exolduni pro clericis suis ponendis. Praeceptum fuit inquiri qualiter praedecessores sui usi erant; et fuit inventum quod ipsi usi erant dictos clericos ponere sub Cuppa et in ferris impruntatis; et ab inde ducebat eos Bitturis, quando sibi placebat.* Vide alios notionibus in *Cupa* 1. 2. 3. et 4.

* **CUPPARIUM**, Cella, ubi *cupae* ser-

vantur vel Modus agri. Vide in *Cupa* 3. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 160. r^o. : *Dedit et medietatem unius Cupparii. quod haeret domini ejus.*

† **CUPPATUS**, Vide in *Cuppus*.

* **CUPPEDIOSUS**, Superbus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide *Cuppes*.

† **CUPPES**, Fastidiosus, Cupidus. Gloss. Isid. Papias addit, *Superbus*, quod idem est ac *Fastidiosus*, ut in illo Poetae :

Carpit singula dente superbo.

Plauto *Cupes* est Sectator Cupediarum :

Blandiloquentus, harpago, mendax, Cupes, avarus.

Festus : *Cupes et Cupedia antiqui lautiores cibos nominabant, etc.* Scaliger pro *Cupes* dictum fuisse *Cupediis* asserit : hunc consule ad Festum.

* **CUPPINA**, Patera, crater, vasis potorii genus, diminut. a *Cupa* 2. Inventar. ann. 1351. in Reg. N. Chartoph. reg. ch. 26 : *Item cuppas duas de auro magnas, unum potum sive pintam unam, et unam Cuppinam. Item..... unam Cuppinam de argento ejusdem facturæ et laborerii.* Vide supra *Chopina*.

† **CUPPLANTARE**, Impedire, compedibus irretire. Supplem. Antiquarii : *Cupplanto*, συπεδίζω, *Impedio*. Puto legendum *Supplanto*.

* Gloss. Lat. Gr. : *Cupplanto*, συπεδίζω. Ubi codex Sangerm. *Supplanto*, ex Castigat. in utrumque Glossar.

1. **CUPPULA**, **CUPULA**, Tholus, trullus, fornix rotundus in altum porrectus, et in modum *cupae* effictus : *Cupola*, Italis; *Coupele*, Gallis. Occurrit apud Baron. ann. 682. nrm. 41. [Translatio SS. Prosperi et Venerii tom. 5. Junii pag. 70 : *Retento sibi ex dictis reliquiis frustulo, ad effectum illud collocandi, ut dixit, in cruce Cupulae Ecclesiae praedictae.*] Matthaeus Villaneus lib. 3. cap. 42 : *Una folgore cadde in Roma, et percosse il campanile di santo Petro, et abbate la Cupola.* Ita apud Hesychium κουπίλον, est καμάρα ἢ ἐπὶ τῶν ἀμαξίων γινωμένη, tegumentum curruum in *cupae* formam cameratum. [Bernardinus Balbus in Vitruvium ait, tholum etiam vocari *Cubam* et *Cupolam*, et hæc Arabica esse censet. Etenim, inquit, *Cabuba* Rotundavit, contraxit, et *Thachbabo* Rotundatio, contractio : unde *Cuba* Podium, menianum, tholus, fastigium, camera. Simplicius a *Cupa* derivaveris. Vide *Cuppus*.]

2. **CUPPULA**, Charta Eberhardi Archiepiscopi Saltzburgensis ann. 1246. apud Wiguleium Houdium tom. 2. pag. 69 : *Nudi salis libram dimidiam Cuppularum... in salina nostra tradidimus annuatim.* Vide *Cupa* 3.

† **CUPPUS**, Tectum in modum *Cuppae*. Chronicon Parm. ad ann. 1247. apud Murator. tom. 9. col. 772 : *Asportantes Cuppos, lateres et alia artificia domorum, ut suas domos de ipsis edificarent.* Ibid. col. 773 : *Edificavit civitatem nomine Victoriam et construxit burgos, et domus muratas et Cuppatas, faciens ibi circumquaque fossas magnas valde et plancata, bitifredos et betreschas, et pontes levatores, etc.* Vide *Cupata* Domus.

* Est ab Italico *Coppo*, Tegula. *Cupus*, eadem notione. Stat. Placent. lib. 6. fol. 67. v^o. : *Habeant et vendant fornasarii ci-*

vitatis et episcopatus Placentiae Cupquadrellos et tavellas secundum modum suctum. Stat. Vercell. lib. 4. pag. 66. *Teneantur fornasarii habere modos mensuras Cuporum et lapidum rectos legales.* Stat. Astæ collat. 7. cap. 6. 24. r^o : *Juro dare vel dari facere pro munni illis fornasariis de Ast, qui hoc coquere voluerint et habere fornacem, molos communis, tam ad Cupos quam ad tones faciendos, etc.* Occurrit præterea Ch. ann. 1293. apud Murator. tom. 4. tit. Ital. med. ævi col. 669. Vide *Coppus*.

CUPPUS, pro *Cuppa*, in veteri Ch. sub Justiniano scripta, apud Brissonium Formul. pag. 647.

CUPRUM, Latinis *Cyprum*, sive *Cyprum*, vel etiam quodlibet æs : n. *Cuivre*. Spartianus in Caracalla : *Ex Cupro cancelli superpositi esse dicuntur.* Chronicon Abbatie S. Trudonis lib. 3. *Item Cruciculas aureas 3. argenteas Cupro 2. etc.* Occurrit apud Vegetium Re veterinaria non semel, et apud Scriptores. Hinc *Cupratus*, *Cupreus*, Ebrardum Betun. in Græcismo cap. [et alios. Statuta Arelat. MSS. art. *Commune habeat mensuram Cupream legitimum barralia.*] Commendatum præsertim cuprum Hispanicum. Francor. usque ad Robertum Reg. ex Bibl. Loiseliana ann. 1014 : *C etiam psallentium tabulis Hispanici circumdedit opere fusili.* Hispanicum *luni* paulo ante appellatur. Sed et *Cypro* *Cuprum*, dixit Ethelwulfus, l. Abbat. Lindenfarn. cap. 14 :

Nec minus ex Cypro snitiant ad gaudia fratrum
Ænea vasa cavis crepitant queis pendula sicut
Vide in *Cyprinum*.

* *Coeuvre*, in Chartul. 21. Cor. 334. v^o. Vide *Cuper*.

CUPSONES, Vox incertae notioni S. Augustin. in Sermonibus.

CUPTARE, Papias, *Cupere* multum, notione vocem usurpat Pactus Legis tit. 61. § 1 : *De eo, qui chrene peragit, de qua supra : Et postea casam suam intrare, et de quatuor terre pulverem in pugno colligere, et in duropello stare, et intus casam debet, et sic de sinistra manu tra-* *scapulas jactare super proximiorum p-* Lex Salica recentior habet : *Et durpilo, hoc est, in liminari, Captare, etc.* Ubi Wendelinus *Cuptare* esse vult, quod Belgis *Kuppen*; occultare, ita ut ille intra eorum conspectu se submovere. Nec scio, an a *Capture*, quæ in actionibus occurrit, vox nostra *Capture*, deduci debeat. [Eccard interpretatur *Cuptare* vel *Capture*, per Respicere. Respicere autem, et Circumspicere nobis olim *Capsen* jam *Gassen* dicitur.]

† **CUPULA**, Vide *Cuppula*.

* **CUPUS**, Mensura frumenti. *Cupa* 3. Stat. Vercell. lib. 4. pag. *Teneantur molinarii omne granum bona fide per se et ductores suos, p-* *pere pro moltura coete et menatura i-* *pos sex.* Vide alia notione supra i-

CUR, pro *Quia*, usurpat Lucifer Calari-
us pag. 24.

CURA, Dignitas seu munus Curionis,
ve. Concilium Rotomagense ann. 1072 :
induntur *Curæ Pastorales, scilicet Eccle-
Parochiales*. Stephanus Tornacensis
ist. 179 : *Laborat et murum se opponit
tra filios inobedientiæ, qui extra clau-
um sub obtentu parochialium Curarum
rari desiderant atque mori, etc.* Ubi
ra in hanc sententiam. Braulio Cæsar-
gustanus in Vita S. Æmiliani cap. 5 :
aproppter in Ecclesia Bergegii Presbyteri
functus officio. Tunc relictis, quibus
ti esse solent istius ordinis, nostri quidam
ines temporis sanctam impartiebatur
am, etc. [S. Bernardus Epist. 42. cap.
a. 27. ad Henricum Senon. Archiep. :
ritur in clero passim ab omni ætate et
ne, a doctis pariter et indoctis ad
siasticas Curas, tanquam sine curis
que victurus sit, cum ad Curas perve-
]. Occurrit alibi passim.]

CURA, Domus Curionis. Odo Cluniac.
3. Collat. pag. 243 : *Timentes eos, in
am Ecclesiæ diverterunt.*

CURA, in Monasteriis, qui curam
nitum habet, seu *Hospitalis*. Statuta
astica in Vitis Abbatum S. Albani :
state statim post Fratrum refectionem,
atiarum actionem, in locutorio hospitum
tant, seu in alio quolibet loco sibi de-
to, Cura cum ipsis existente, qui propter
ntis disciplinam, hora illa cum eis rema-
nt. Infra : *Hora vespertina semper rema-
nt, Cura cum ipsis remanente, qui cum
manducet, etc.* Eadem nempe forma,
Cura Palatii, dignitas, de qua mox,
Prætorii, genus servi apud Trebellium
onem, Cura Epistolarum, inter officia
ecti urbis in Notitia Imperii, Cura
is, in Capitul. Caroli Magni lib. 6.
pt 22. [** 124.] Cura haræ, pro subul-
pud Ovid. in Epist. Penelop. [** Cura
edre pro Curatore Cathedralæ, Episcopo,
hietmar. lib. 2. cap. 1 : *Hunc Hilliber-
agontiæ Cura Cathedralæ... benedixit.*]

CURA, vox Provincialis, Purgatio,
o sordium et luti. Capitula pacis
Carolus I. Comitem Andegav. et
nciæ cum Massiliensibus ann. 1257 :
ad Curam portus Massiliæ elegantur,
teri officiales, tres probi viri, quibus
icius annis singulis dabit ccc. libras
geum coronatorum vel Massiliensium
orum... de quibus facient expensas ad
dum portum; id est, ad purgandum.
ill, Curer, ut Italis Curare, Purgare.

CURA, Curatio vulneris, Gall. Cure.
the Elizabethæ Regiæ Angl. ann. 1562.
Rymerum tom. 15. pag. 627. col. 1 :
dumus et faciendum habendum, tenendum,
udum et occupandum dictum officium
vitis chirurgorum nostrorum tam le
ug de courte hospitii nostri, quam vini,
et aliorum requisitorum pro Curis, et
is roscenis commoditatibus, etc. Similia
ur pag. 659. col. 1.

CURA. Epitaphium vetus apud
um Menestrier Hist. Lugdun. pag.
D. M. et memoriæ æternæ Aufidi-
tis, qui vixit ann. xxii. cujus suprema
uerunt. Hic iens in Curam per amnem
subito casu abreptus. Hunc tumulum

posuit L. Ignius Charito sororius ejus et
Claudianus Dulcius soror. Quidam pro
Curam legerunt Curiam, alii Curru, non
satis attendentes, inquit laudatus Histo-
riographus, Curam prædium esse Ulpiano
leg. Ahs. D. de Judic. § *Si quis tutelam,
vel Curam, vel negotium, vel argentariam,
vel aliquid aliud, unde obligatio oritur, certo
loco administravit.* (lib. 5. tit. 1. fr. 19. §
1.) Hæc Menesterius, qui et ipse non satis
attendit Curam hic non esse prædium, sed
tutelam vel bonorum pupillarium admini-
strationem, Gall. Curatelle, quæ tutelæ
solet adjungi : quocirca si neque Curiam
neque Curru legendum est in Epitaphio su-
periori, crediderim Curam munus esse, of-
ficiū vel administrationem, qua notione
Cura non semel legitur apud Scriptores La-
tinos. Tacitus lib. 4. Hist. : *Aretinum Cle-
mentem Prætorianis præposuit, patrem ejus
sub Caio Cæsare egregie functum ea Cura di-
ctitans.* Suetonius in Claudio cap. 25 : *Provin-
cias Achaiam et Macedoniam, quas Tiberius
ad Curam suam transtulerat, Senatui reddidit.*

* **6. CURA**, Bonorum minoris curatio,
quæ tutelam excipit, Gall. Curatelle. Lit.
ann. 1368. tom. 5. Ordinat. reg. Franc.
pag. 286. art. 5 : *Quod consules dicti loci
de Caslucio, qui in causis criminalibus et
civilibus..... judices existunt,..... in con-
tractibus, Curis, tutelis et aliis causis.....
decreta sua interponere possint.* Vide infra
Curatela.

* Curie vero idem sonat quod Cupiditas,
studium, voluntas, in Stat. ann. 1354. tom.
2. earumd. Ordinat. pag. 564 : *Pour obvier
à telx fraudes et malices, et pour extirper
tels Curies de malfait et de mal example.*

* **7. CURA**, Prædium rusticum, posses-
sio, f. pro Curia. Charta Boson. reg. ann.
881. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag.
671 : *Hoc omnibus modis auctoritate regia
præcipientes jubemus,..... ut nullus judex
publicus..... loca, vel agros, seu reliquas
possessiones prædictæ casæ Dei in quibuslibet
Curis et territoriis freda exquirat, etc.*
Vide Curia 5.

CURA-PACIS, apud Anianum ad leg. 1.
Cod. Theod. de Pignorib. (2, 30.) in qua
Præfectus pacis is dicitur, qui Græcis εἰρηνάρχης.
Vide Jacobum Gothofred. ad hanc legem.

CURA PALATII, Dignitas Palatina, cui
Senator lib. 7. Epist. 5. Palatinorum
ædificiorum instaurandorum, et de novo
extruendorum curam potissimum incu-
buisse ait : qua qui donatus a Principe
fuerat, aurea virga decoratus inter obsequia
numerosa ante pedes regios primus incedebat.
De qua quidem virga videtur intelligendus
S. Asterius Orat. in Oeconomum inquit :
Τί δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀξίας ἡ σκηνή, τὸ ἀργυ-
ρεὺν ὄχημα, ἡ καλαυὶς ἡ χρυσή; Ejusmodi est
dignitas illa apud Reges nostros : *Intendant
des bastimens du Roy.*

Certe quidquid sit de Cura Palatii,
cujus muneris ædificia Palatina incumben-
bant, apud Gothicos fortasse Italiæ Reges,
alia fuit istius dignitatis functio apud
Augustos Byzantinos, quantum conjectura
licet assequi, qua donatos Apollinarem et
Saturninum sub Constantio tradit Ammia-
nus lib. 14. et 22. de Apollinare : *Paulo
ante ageus Palatii Cæsaris Curam.* De
altero : *Saturninus ex Cura Palatii.* Idem

lib. 31 : *Tribunus Æquitius, cui tunc erat
Cura Palatii credita.* Sidonius carm. 23 :

Intra aulam soceri mei expetitus,
Curam cum moderatus es Palatii.

In Codice Theod. Curæ Palatii mentio
occurrit, jungiturque Tribuno et Comiti
Stabulorum in leg. unic. de Comitib. et
Trib. Schol. (6, 13.) et leg. 1. Qui a præbit.
tyronum excusentur. (11, 18.) Sed quod illius
potissimum fuerit munus, non omnino con-
stat : etsi probabile sit, eosdem fuisse ejus-
modi officiales, qui postmodum Curatores
Palatiorum, vel qui Præpositi Palatii appellati
sunt. At Alamannus existimat, cum, qui
vulgo Cura Palatii, et postmodum Curo-
palates appellatus est, esse, qui Scriptori-
bus aliis Præfectus Prætorianorum indigi-
tatur, quique Prætorianis militibus præerat :
idque potissimum elicit ex Procopio, in
Hist. Arcana scribente, Justinum Princi-
pem custodem Palatii constitutum, ab
Anastasio Augusto : Ἀρχὸντα γὰρ αὐτὸν Ἀνα-
στάσιος Βασιλεὺς κατεστήσατο τῶν ἐν Παλατίῳ
φυλάκων. Quæ quidem dignitas eadem est,
quæ Curopalatæ. Nam cæteri Scriptores hac
donatum passim tradunt. Evagrius lib. 5.
cap. 1 : *Ἰουστῖνος τὴν φυλακὴν τῆς αὐλῆς ἐμπε-
πιστευμένος, ὃν Κουροπαλάτην ἢ Ρωμ. αἰὼν λέγει
φωνή.* Vigilius PP. Epist. 15 : *Sed et Justi-
num Exconsulem et Curapalatii.* Cujus
quidem dignitatis auctoritas magna erat,
ut quæ primas ab Augustali teneret, ut
habent Theophylactus Simocatta lib. 3.
cap. 18. S. Nicephorus in Breviario pag.
16. primæ Edit. Photius in Biblioth. etc.
Corippus l. 1. de Laud. Justinii vers. 137 :

Par extans Curis, solo diademate dispar,
Ordine pro rerum, vocitatus Cura Palati

Et lib. 2. vers. 285 :

Dispositorque novus sacrae Baduarius aulae.
Successor soceri, factus mox Cura Palati.

Hinc viros primarios, et qui proxima An-
gustos attingebant necessitudine et affini-
tate, hac potissimum donatos legimus, in
Chronico Alexandrino pag. 868. apud
Luitprand. in Legatione, Zonaram pag. 82.
127. 166. etc. Apud Gregorium Turon lib.
2. Hist. cap. 8. Aetius Curam Palatii
gessisse dicitur, quo loco meminit Joannis
Cursa-Palatii.

CUROPALATAS Iberiæ Principes appellatos
docemur ex Constantino de Adm. Imp.
cap. 43. 45. et Zonara pag. 178.

CUROPALATES. Paulus Diac. lib. 4. Chron.
Casin. cap. 108 : *Maurum quoque Curopa-
latem Palatii Imperatoris Constantinopoli-
tani.*

CHOROPALASIUS, eidem cap. 17.

CORPALATIUS, apud Baldricum in Hist.
Hierosolymitana pag. 93.

CORPALASIUS, apud Petrum Tudebodem
lib. 1. Vide Major domus.

† **CURACÆ**, Primores apud Indos Hi-
spanos. Concil. Liman. ann. 1582 : *Vitia
Primorum inter Indos, quos illi Caciques aut
Curacas vocant, facile dissimulantur.* Alte-
rum ejusd. urbis Concil. ann. 1594 : *Indo-
rum Parochi caveant ne Indos ad offeren-
dum... compellant claudendo portas Ecclesiæ,
ne sine oblatione facta egrediantur... nec
mittendo petitum elemosynam ad ipsorum
domos per ipsorum Curacas seu Rectores
aut Officiales vel Ministros.*

* **CURACIA**, et **CURATIA**, Lorica, Gall.

Cuirasse, alias *Curache*. Charta ann. 1335. ex Cod. reg. 5956. A. fol. 1. vº. : *Armaturas etiam in dictis galeis infrascriptas habebunt,.....scilicet in qualibet ipsarum..... Curacias cxxx. etc.* Chron. Mutin. ad ann. 1325. apud Murator. tom. 11. Script. Ital. col. 109 : *Depopulatis etiam ibidem tentoriis, balistis, loriceis, clypeis, Curatiis, etc.* Formulæ MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 35. rº. : *Munitus armorum generibus, ut pote gladio, Curatia, ense, bloquerio, etc.* Ordinatio milit. MS. Caroli ducis Burgund. ann. 1473 : *Les hommes d'armes seront armez, habillez et montez ainsi qu'il est déclairié cy après; c'est assavoir de Curache complete.* Vide infra *Curazia*.

* **CURACULUS**, Custos, villicus, bonorum rei que domesticæ curator, Ital. *Curatore*, Hispan. *Curador*. Constit. MSS. Caroli reg. Sicil. : *Item quod prædicti magistri massarii ultra duos massarios et Curaculum unum in qualibet massaria non statuant.* Vide *Curagulus*.

CURADIA. Charta ann. 1149. apud Petrum Mariam Campum in Hist. Eccl. Placentinæ in Regesto 2. part. Ch. 41 : *Super causa quæ vertebatur inter D. Theobaldum Episcopum Placentiæ ex una parte, et Consules et Commune Placentiæ ex alia, de pedato Florenciolar, de advocatia, et Curadia, etc.* [Forte melius legeretur *Curaduria*, Hispanis, Pupillarum bonorum curatio, Gall. *Curatelle*. Saltem eadem est notio. Hic *Advocatia* pro Tutela sumitur. Vide *Curatura*.]

* Tributi seu vectigalis genus, forte quod pro viarum cura exigebatur; nisi idem sit quod infra *Curatura*. Vide ibi. Charta Frider. I. imper. ann. 1160. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 393 : *Cum omnibus ejusdem comitatus pertinentiis, videlicet castris, villis, mercatis, Curadiis, terris cultis et incultis.* Alia ann. 1183. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 340 : *Insuper donamus et offerimus Curadium et pedagium suprascriptæ ecclesiæ et monasterio per totam terram nostram.* Denique alia Ottonis III. ann. 1210 : *De nostra benignitate concessimus alienationes sive invasiones factas ab aliquo suorum parentum contra formam feudi de castris, sive castellis, jurisdictionibus, ripaticis, teloneis, pedagogiis, Curadiis, et aliis quibuscunque rebus de feudo, quod ab imperio descendit.* Expungendæ igitur, quæ supra proponuntur, conjecturæ. Vide *Curaria* et *innox*.

* **CURAGA**, Eadem notione, qua *Curadia*. Stat. Taurini MSS. ann. 1360. cap. 57. ex Cod. reg. 4622. A : *De nulla re, quæ portata fuerit super dorsum, capiatur aliqua Cutaga seu pedagium, platagium vel sextanum; sed penitus sit immunis.* Vide *Viatricum*.

CURAGENDARI, qui et *Curiosi*, in leg. 1. Cod. Theod. de Curiosis (6, 29.), qui *Curas* agunt, in leg. 2. 4. et 5. cod. *Curam* publicam agentes, in veteri Formula. Historia S. Clementis Episcopi : *Post mysteria autem facta, prostravit se ad pedes B. Clementis Theodora, dicens, virum suum Curas agentem secretorum Domini nostri J. C. cæcitatem incurrisse oculorum amborum, et utrarumque aurium auditum perdidisse.* Cum is nimirum

ad Christianorum collectas venisset, inspecturus, quid in iis ageretur. Passio S. Bonifacii Martyris, edita ab Holstenio : *Habens sub se septuaginta et tres Procuratores, qui Curas agebant in possessionibus ejus.* Vide *Curiosus*.

CURAGULUS, Curam gerens. Glossæ MSS. : *Curagulus, sollicitus.* Gloss. Isidori : *Curagulus, Curiosus.* [vel ut eas exhibet Georg. Grævius : *Curagulus, id est, Curiosus. Curaculus, Curiosus.*] Quæverba videtur hausisse a Prisciano l. 4. Partitionum, qui tamen non dicit idem sonare *Curagulum*, ac *Curiosum*; sed [vocem utramque a *Cura* derivari. Charta Edmundi Regis tom. 2. Monastic. Anglie. : *Ego Edmundus... Rex Anglorum, et Curagulus multarum gentium.*

* Sic *Æthelstanus Anglorum basileus et Curagulus totius Brytanniæ* dicitur, in Libro MSS. reg. Angl. Lond. edit. ann. 1734. pag. 357.

* **CURALHA**, **CURALLA**, **Fritetum**, **dumetum**, Gall. *Brossaille*. *Curalier*, in Charta ann. 1308. ex Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 29 : *Domini de Fontesio possint depascere animalia sua, et ibidem ligna, videlicet motzes et boisses et argilax et Curaliers dumtaxat colligere ad voluntatem suam, ad opus furni sui.* Charta ann. 1341. in Reg. 162. ch. 323 : *Licentia scindendi, portandi et habendi de spinis et scuralha (sic) forestæ regiæ sancti Romani..... De valore dictorum lignorum, spinæ seu Curalhæ facta fuit informatio, etc.* Pluries infra *Curalha* et *Curalla*. Charta Joan. comit. Armaniaci ann. 1357. in Reg. 142. ch. 212 : *Idem Clericus calfacium pro dicto furno necessarium de Curallis nemorum seu forestæ de sancto Romano acquisivit..... Cum autem Curallæ, principaliter in dicto nemore seu foresta, quæ ad dicti furni calefactionem sufficere valeant, non possint reperiri, etc.* Vide *Brascia*.

† **CURALLUM**, pro *Corallum* vel *Coralium*, Gall. *Corail*. Histor. Dalphin. tom. 2. pag. 275 : *Pro... duobus filiis de paternostis de ambro, et duobus filiis de paternostis de Curallo, etc.* *Paternoster de auro cum gaudiis de Curallo...* *Paternoster de Curallo cum gaudiis de ambro*, apud Rymorum tom. 9. pag. 276. col. 2.

* **CURAMEN**, pro *Coramen*, ab Italico *Corame*, *Corium*. Chron. Tarvisin. ad ann. 1380. apud Murator. tom. 19. Script. Ital. col. 777 : *Subulares (serebat) de Curamine nigro uncto desuper scissos.* Vide supra *Coriamen*.

† **CURAMENTUM**, *Cura*, *curatio*, Gall. *Soin*, *Administration*. Chartular. S. Vandreg. tom. 2. fol. 1282 : *P. miseratione divina Rothomagi Archiepisc. dilecto filio Decano S. Georgii salutem in Domino. Tenore presentium tibi mandamus, quatenus Ricardum Presbyterum latorem presentium ex parte Abbatis S. Wandreg. presentatum et a nobis receptum, cui contulimus curam de Curamento Ecclesiæ de Cravençon auctoritate nostra institutas in eadem... datum apud Pratum S. Gervasii an. mcccxl.*

CURANDERII telarum, in Charta ann. 1337. in M. Pastoralis Eccl. Paris. pag. 368. *Curatores*, *Αεραναγεις*, seu *πλύται*, Theophilo Antecessori.

* *Emolumenta Curanderiorum telarum in*

ipsa insula pertinent ad episcopum, a superiori parte insulæ versus campos, etc. Ital. *Curandaio*, fullo.

* **CURANDINUM**, *Præstationis species ratione procurationis seu gisti*, ut videtur exsoluta; vel idem quod infra *Curatum*. Vide in hac voce. Charta ann. 1347. Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 285 : *Rex habet in habitatores locorum de Peyrenchiæ de villa Noveta, tam laboratores quam alium certum Curandinum quolibet anno; quoddem Curandinum fuit extimatum vale xxxij. sextaria avenæ.* Vide *Curadia* et *Curata* 2.

CURANTIA, *Acquisitio*. Charta Philip. Episc. Pictav. ann. 1236. apud Beslium Episc. Pictav. pag. 82 : *Si vero in die Ecclesiæ aliquem monachando, seu consensu proprio aliquo modo acquisitiones, Curantias fecerit, eidem permanebunt proprii et si Capellanus ibidem fecerit sumptus propriis acquisitiones, seu Curantias, et et successoribus suis remanebunt.* [Vide *Covrantia*.]

1. **CURARE**, *Ενταριζειν*, *Curare* fur lavare, ungere, sepelire, et omnia præstare quæ requiruntur ad sepulturam. Palladius cap. 10 : *Quem cum ego Curassem linteis sancti corpus involvissem, et deposui, etc.* Vide *Procurare*.

† 2. **CURARE**, *Hospitio* et convalescere. Vide *Procurare*.

† 3. **CURARE**, *Purgare*, Gall. *C*. Ital. *Curare*, in Statutis Massil. lib. 2. 41. Arelat. MSS. art. 159. in voce 3. etc. [** *Stabulum Curare*, in Polypt. sat. cap. 10. post Irminon. pag. 286.]

* **CURARIA**, *Telonei species ex multis in nundinis distractis*. Charta 1227. apud Murator. tom. 6. Antiq. med. ævi col. 254 : *Petebat..... episcopus communi Mutinæ jurisdictionem et districtum in civitate Mutinæ, et per tria millia circuitu civitatis ejusdem, in emancipationibus, tutelis, curationibus, duellis et Curariis mercatorum.* Stat. Perus. pag. 59 : *Si fuvatus fuerit pedagium, gabellam, leydum vel Curariam in Perus valle, solvat pro banno solidos sexaginta.* pag. 60 : *Gabella, leyda seu Curaria* [** Charta Frider. I. Imper. ann. 1141. Pertz. Leg. tom. 2. pag. 181 : *Domini Imperator habebit theloneum pontis super Curam et pedagium civitatis et Curarum venalium.*] Vide *Curadia* et *Curatura*.

* **CURASSA**, **CURASSIN**, **Thorax**, Gall. *Cuirasse*. Proces. crimin. ann. 1441. ex Tabul. D. Venciæ : *Armati cum Curassis, salatis, ensibus, etc.* Infra : *Curassalis, etc.* Vide supra *Curacia*.

† **CURASSIA**, Gall. *Cuirasse*, *Toraca* loricæ. Appellatio Conventus Monasterii Victoris Massil. ad Concilium 1524. ann. 1424 : *Lanceis et bombardis, Curassibus et cassidibus, etc.*

1. **CURATA**, [Species telonii.] Vide *Curatura*.

† 2. **CURATA**, Idem, ni fallor, *Procuratio*, seu *Hospitium* et *Curatio* ab Ecclesiis debita Episcopis et Abbatibus, cum ab eis visitantur. foundationis Prioratus S. Fromondii in Archivo Monasterii Carisiac. : *Concedimus Hugone Constantiensi Episcopo p*

Ecclesiam esse quietam et liberam ab omni synodo et Curata et consuetudine. Vide Procuratores Episcoporum.

¶ 3. **CURATA**, Fossa, quæ purgari solet sæpius, unde egeruntur sordes, quas Galli dicimus *Curures*, Purgamenta. Charta Alomontis : *Juxta domum et pedam liberorum Petri Boneti, quadam Curata intermedia, juxta muros villæ et carreriam publicam. Computum anni 1324. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 132. col. 1 : Pro garita fauenda.... Pro Curatis dictæ garitæ faciendis tantum solid. Hic Curatæ sunt effosa garitæ fundamenta. Vide Curare 2.*

* *Cureure et nettoyeur*, in Stat. ann. 148. tom. 3. Ordin. reg. Frane. pag. 7. art. 3. Pro ipsis purgamentis, in Instr. n. 1358. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. g. 213. col. 2 : *Item de fossatis curandis, Curata portanda super mota, vel alibi, si expediens fuerit, etc. Curet, Instrumentum quo aratrum purgatur, in Lit. remiss. n. 1431. ex Reg. 175. Chartoph. reg. eh. : Ainsi que le suppliant ot lié ses heufs à charrue, appercent qu'il avoit oublié Curet, dont il curoit sa terre et sa charrue. Cureur, eodem intellectu, in aliis ann. 178. ex Reg. 112. eh. 315 : *Le signifiant l'ava sa charrue ou il print un baston que l'appelle Cureur. Curotte*, in aliis ann. 180. *Curete et Curecte*, in aliis ann. 1451. 1457. *Cureboisson*, Ligonis species, in 1. ann. 1452. ex Reg. 181. eh. 142 : *supplians prindrent ung ferrement, appelé Cureboisson, et autres choses nécessaires à faire la closture desdites terres et prez.**

¶ 4. **CURATA ECCLESIA**, Parochialis, præest Curio. Legitur in Charta Con. Ducis Silesiæ ann. 1345. inter Reliq. S. Ludewig. tom. 5. pag. 635. *Curata Cellula*, ead. notione, in Indice MS. Beneficiorum Diocesis Constantiensis fol. 6. Vide *Ecclesia*.

* **CURATA DIGNITAS**, in Chart. Wenees. Imperat. ann. 1381. ap. Guden. in Cl. Diplom. tom. 3. pag. 538 : *Ut hujusmodi præposituram Pingwensem, quæ dignitas Curata et principalis, ut dicitur, tit una cum præpositura eccl. Fritzlariensis.... quæ similiter Curata et principalis.... patet, etc.*

CURATELA, Curatio, Pupillarium eorum administratio, Gall. *Curatelle*. Occurrit in Arresto Parlamenti Paris. ann. 1420. Hist. Hareur. tom. 3. pag. 328. et apud Rymer. tom. 16. pag. 178. Vox Jurisconsultis nota.

Alias *Curaterie*. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 162. Chartoph. reg. eh. 216 : *Le suppliant, qui lors estoit et encores est en Curaterie de bas aage, etc. Hinc Curatier et Curtesse, qui vel quæ bona minoris curat in Ch. ann. 1424. tom. 2. Hist. Leod. 446 : *S'il advenoit que par séduction ou doulourdement de Curatier ou Curatresse.... filhe de sous l'eage de xij. ains fusse minnée par aucune personne, etc. Curteur*, eodem sensu, in Charta ann. 1353. ex Reg. 1. eh. 306 : *Accordons que toutefois qu'il la audit Daurri, lui venu en aage, ou à une establie pour lui ou temps comme s de son desaaige, etc. Vide supra 6.**

* **CURATERIA**, Ars eoriaria. Statute

Massil. lib. 2. cap. 41 : *Constituimus ut omnes illi, qui erunt constituti a curia tam super ministerio Curateriæ quam blancariæ teneantur speciali sacramento, quod ipsi bona fide et sine dolo faciant jurare omnes blancarios qui faciunt aptari, et operarios suos qui pelles aptandas accipiunt, etc. Vide Corratéria 2.*

* 2. **CURATERIA**, Curaterii seu proxenetæ officium. Vide mox *Curaterius* 2.

¶ 1. **CURATERIUS**, Sutor, Gall. *Cordonnier*. Charta pro Communia Balneoli ann. 1300 : *Ordinaverunt quod unusquisque sabaterius et Curaterius de Balneolo possit et debeat tenere unam bancam in mercato... et si sabaterius esset Curaterius, vel Curaterius sabaterius existeret, in hoc casu sibi liceat tenere duas bancas in mercato, unum scilicet in loco ubi et alii Curaterii suas bancas tenent, et aliam in illo loco, ubi et sabaterii tenerent bancas suas. Alia ann. 1344. ex Schedis D. Lancelot : *Item statuerunt quod Curaterius sive semellator aut sabaterius sit ausus tenere in mercato villæ Balneolis banca, nisi etc. Concil. Biterrense ann. 1299. inter Aneed. Marten. tom. 4. col. 225 : De Clericis qui carnifices, pelliparii, sutores, sularium Curaterii seu aluderii, sive fabri communiter publici ac manifesti existunt, vel alia mechanica viliora communiter et publice exercere noscuntur, auctoritate presentis Concilii innovamus, quod in alio superiori Concilio vetitum est.**

* Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Cusatier, Prov. Cerdo. Nunc Provincialibus, teste D. Pr. de Muzaugues, Coriarius sonat; quo etiam sensu supra laudata facile est intelligere.*

* 2. **CURATERIUS**, Idem quod supra *Corratarius*, Proxenetæ, pararius, Gall. *Courtier*, alias *Curatier*. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. eh. 435. bis : *Cum Curaterii pannorum villæ Rothomagensis eo solum, quod repertum exstitit, ipsos in dicto officio Curateriæ deliquisse, recipiendo salarium pro panno in dicta villa vendito, ultra id quod per statuta..... recipere poterant et debebant, per sententiam banniti, etc. Lit. ann. 1331. tom. 5. Ordin. reg. Frane. pag. 676. art. 8 : *Establi Curatiers jurez au profit des marchans, et les oster trouvez non suffisans ou abusans de leurs offices, et les punir. Vide Curator 1.**

* **CURATIA**. Vide supra *Curacia*.

¶ **CURATIUS**, Accuratus, curiosus. Aeta SS. Julii tom. 3. pag. 150. de S. Udalrico : *Accepit provinciam, inspectoque Curatius loco, divinis ineptum servitii, et commodis Monachorum necessariisque adversum deprehendit.*

* **CURATIVUS**, adject. Medicus, Ital. *Curativo*, passim apud Medicos barbaros.

1. **CURATOR**. CURATORES in civitatibus dicti, qui rebus venalibus pretia imponebant, Curialibus præerant, vectigalibus ac tributis persolvendis invigilabant, ut est in *Curatoris civitatis* formula apud Senatoren lih. 7. Epist. 12. ex qua præterea Curatores civitatibus a Principibus datos docemur : quod firmant etiam aliquot veteres Inscriptiones apud Gruterum. Capitolinus in Antonino Philosopho : *Curatores multis civitatibus e Senatu dedit. Reditus etiam civitatis colligebant : unde et λογισαί*

*dieti. Gloss. S. Benedieti cap. de Magistr. : Curator, φροντιστής και λογιστής. Glossæ Nomicæ MSS. : Κουράτωρ, φροντιστής. Julius Firmicus lib. 5. cap. 1 : *Faciet... Curatores vel principales civitatum publicis rationibus præpositos, Rationales et qui fiscales rationes fidei semper officio exigant. Curatores pecunie publicæ, ærarii, in aliquot Inscriptionibus ; Curatores urbis, aut civitatis, nude in aliis. Curator civitatis, in Aetis Proconsularibus Martyrii SS. Didymi et Theodoræ n. 1. Curator urbis, apud Ammian. lib. 14. Apud Augustinum lib. 3. contra Crescon. cap. 29. ex Aetis Munatii Felicis : *Flaminis perpetui Curatoris Colonia Cirtensis ; in Collat. 1. contra Donat. cap. 1. fit mentio Curatoris celsæ Carthaginis ; Curatoris Alexandriæ, apud Pollionem in Æmiliano : Curatoris Aquini, apud Spartianum in Pescennio, etc.***

MEGAS CURATOR, Dignitas in aula Byzantina. Habetur tom. 1. Hist. Francor. Epist. Childeberti Reg. inscripta *Piro glorioso Meganti Curatori* : qui, nisi fallor, non alius est alio eo, qui *Curator Imperialium domorum* dicitur in Hist. Miscella, lib. 18. Κουράτωρ τῶν βασιλικῶν οἰκῶν, Theophani pag. 220. τῶν θείων οἰκῶν, in Novella Tiberii Imperat. cap. 1. Agathias lib. 5. de Anatolio : *Ἄνδρα τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίᾳ τετιμημένον, καὶ πρὸς γὰρ τὸ φροντίζειν τίθεσθαι, καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῶν βασιλέως οἰκῶν τε καὶ κτημάτων ἀρχὴν εἰληκότα. Κουράτωρ δὲ τούτους καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Tradit Theophanes pag. 412. Nicephorum Imperatorem præcipua subditorum prædia eis τὴν βασιλικὴν κουρατωρείαν redegissee, id est, Magno Curatori subjeisse, qui eorum redditus fisco inferret. [Anonymus Combesianus in Lacapenum. 24. ait eundem Imperatorem capta Melitene, hanc eis κουρατωρίαν redegissee, multis inde auri argentique millibus quotannis et tributis eo illatis. Vide *Curatura* sub finem.] Exstat apud Gregorium Magnum lib. 8. Epistola (quæ est 7.) inscripta *Theodoro Curatori*, ex qua colligitur, Curatorem dignitate admodum illustrem, militesque illius quodammodo imperio fuisse subditos. *Summus Curator*, occurrit in veteri Inscriptione 431. 1. sed alius forte a *Magno Curatore*. [* Vide Glossar. med. Græcit.]*

CURATOR DIVINÆ et dominicæ domus, in leg. ult. Cod. de Quadrienn. præscript. (7, 37.) et Nov. 1. Justin.

CURATORES vero singulorum *Palatiorum* non semel memorant Scriptores Byzantini ; *Curatorem Palatii Hormisdæ*, sexta Synodus Act. 1. et Chronicon Alexandrinum pag. 868. 870. *Curatorem Palatii Manganorum*, Leo Grammaticus pag. 496. *Curatorem Palatii Antiochi*, Chronicon Alexandr. pag. 870. *Curatorem Palatii Marinæ*, Theophanes ann. 35. Justiniani. Ita porro appellati, non quod ipsorum Palatiorum eura haberent ; sed ærariorum, quæ in iis reposita erant, et asservabantur, quod ex Scripturibus Byzantinis licet colligere. Vide Henr. Valesium ad Evagrium lib. 5. cap. 18.

CURATORES OPERUM PUBLICORUM,
CURATORES ÆRARIJ,
CURATORES ANNONÆ,
CURATORES AQUARUM,
CURATORES VIARUM,
CURATORES CALENDARIJ,

CURATORES AEDIIUM, etc. habent passim veteres Inscriptiones, quas indicant Index Sealigeri, et Jctornum Libri.

CURATORES DOMUS, id est, *villici*, vetantur esse Clerici et Monachi, in Capitulis Caroli Magni lib. 6. cap. 122. [* 124.] Vide Meursium in *Κουρτωρεῖα*.

CURATORES REGIONUM, in veteri urbis Constantinop. descript. in Inscriptionibus apud Gruterum pag. 250. 251. apud Capitolinum in Antonino Philosopho, etc.

† 2. **CURATOR**, Prior, Superior apud Cartusianos. Chronicon Trivetti ad ann. 1200: Henricus II. Rex Angl. *vix multis precibus, ut (Hugo) in domo quadam ejusdem Ordinis (Cartusiani) in Anglia... Curatoris admitteret officium, potuit obtinere. Quem... vacante sede Lincolnensi, suavit Canonici, ut Priorem domus suae Hugonem in Episcopum eligerent et praeficerent in Pastorem.*

* 3. **CURATOR**, Curio, sacerdos ecclesiae, vulgo *Curé*. Quilibet rector seu Curator, etc. in Stat. MSS. eccl. S. Laur. Rom. Vide *Curatus* 1.

† **CURATORIA**, Officium Curatoris pupillorum. Vox forensis. Vide Leg. 1. et 2. Digest. de Excusationibus tutorum. [* 27, 1. in Græc.]

CURATORII EQUI. Lex 29. Cod. Theod. de Annona et trib. (11, 1.): *Ut vicenis solidis, qui in praeteritum pro equis Curatoriciis petebantur, duo solidi detrahantur.* Meminit praeterea leg. 2. eodem Cod. de equorum collat. (11, 17.): *Equorum, qui Curatoricio nomine flagitantur.* Ubi ejusmodi equos dictos putat Jacobus Gothofredus, quod isuterentur Curatores, et Curagendarii, vel Palatini, qui ad agendas curas reipublicae in provincias destinabantur. Vide alias ejusdem conjecturas ad has Leges.

CURATORIUM, Aedes curatoris. Lexic. Græc. MS. Reg. Cod. 2062: *Κουρτωρεῖον*, ἐν ᾧ ὁ κουρτωρεὺς.

† **CURATORIUS**, Speetans Curatorem pupillorum. Instrumentum ann. 1332. ex Archivo S. Victoris Massil.: *Causa ventilata inter Petrum de Brandisio de Massilia Curatorem et Curatorio nomine Bartholomæe neptis seu felezeuæ suæ.*

CURATURA, vel **CURATA**, Telonei species ex mercibus in undinis distraetis. Charta Berengarii Imper. ann. 916. apud Ughellum tom. 4. pag. 794. in Episcopis Cremonensibus: *Placita custodire, mansuonatica facere, portatica tollere ac telonea, ac Curatam publiciter erigere querebat.* Infra: *Aut Curatam aut portaticum ibi tollat nemo, etc.* Ita pag. 817. At

CURATURA, scribitur in Charta Henrici Imp. ibidem pag. 808. Alia Ardoini Regis Italiae ann. 1011. apud Guichenonem in Biblioth. Sehusiana pag. 249: *Omne districtum, mercata, teloneum, Curaturam, etc.* Alia Anselmi Archiepiscopi Mediolan. anno 1100. apud eundem Ughellum, et Præicellum pag. 482: *Stabilitur quoque et communi institutione a nobis laudatur, quatenus ibi sit mercatum annuale omnium rerum fluens et venale, ex quo nullus presumat Curaturas quærere, etc.* Turadia, perperam pro *Curadia*, editum apud eundem Præicellum pag. 519: *Coloneum* (l. teloneum) quod vulgo *Turudia* dicitur, sive *Portenaticum*.

* Charta Conradi imper. I. ann. 1031. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi eol. 417: *Cum persolutione omnium navium, et cum Curatura omnium negotiorum, qui fiunt in prædicta ripa, tam ab incolis civitatis, quam ab aliis aliunde ad negotium venientibus, etc.* Vide supra *Curaria*.

CURRITA, perperam, ni fallor, exaratum legitur in Charta Lotharii III. Imper. anno 1133. apud eundem Ughellum et Cælestinum in Episcopis Bergomensib.: *Theloneum videlicet, quod Currita vulgariter dicitur, de omni mercato, quod infra civitatem fit, etc.* Ut et

CURRITURA, in Charta Friderici I. Imper. anno 1156. apud eundem Ughell. ibidem: *Cum usibus, conditionibus, fodro, districto, atque teloneo, quod vulgo Curritura dicitur, ubicunque mercatum fuerit, etc.* At unde dictum ejusmodi teloneum, non plane assequor, nisi debitum illud fuerit civitatum Curatoribus, tametsi extremis sæculis ejusmodi dignitatis vix mentio occurrat; vel potius, quod tributa in Curatorias, de quibus supra in voce *Curator* 1. inferrentur.

† **CURATUM BENEFICIUM**, Sacerdotale, ad quod pertinet Cura animarum, Gall. *Benefice cure*, vel *Benefice à charge d'âmes*. *Beneficium Curatum et non Curatum*, apud Rymerum tom. 8. pag. 293. col. 2. Vide *Curata* 4.

1. **CURATUS**, Curio, Sacerdos ecclesiae, vulgo, *Curé*. Thomas Walsinghamus pag. 275: *Docuit etiam decimas et oblationes subtraheudas Curatis, si constaret subjectum aut Parochianum melioris vite fore quam Curatum suum.* Charta Joannis Regis Franc. anno 1363. de Episcopo Parisiensi: *Inter alias dignitates prælatus est et quasi Curatus Regum Francie.* [Occurrit alibi non semel. *Capellani Curati*, in Laudibus Papiæ, apud Murator. tom. 11. col. 38.]

† 2. **CURATUS**, Purgatus, in Charta anni 1471. ex Camera Comput. Provinciae Regest. Columba fol. 282. Vide *Curare* 3.

* **CURAX**, *Bien courant*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Idem qui *Curax*, apud Cajum JC. l. 18. ff. de Ædilit. (21, 1.) Vide *Curax*.

* **CURAYRA**, Idem quod supra *Curaria*. Stat. Astæ collat. 9. cap. 6. pag. 26: *Ordinatum est, quod potestas teneatur facere exemplari in communi omnia iumenta sextayratice, Curayrarum et maleoltarum in uno cartulario, et illa legi facere in publica concione.*

* **CURAZIA**, ut supra *Curacia*, Loriea, thorax. Chron. Bergom. ad ann. 1404. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. eol. 957: *Guelphi diviserunt de eorum armis plusquam scutos cccc. balistas l. et multas Curazias et panceronos.* Vide *Curassia*.

CURBACULUM, Instrumentum ad capiendas aves tempore nivium, ex paucis virgulis confectum, interius concavum, et in parte postrema acutum, habens ostium, quod in terra jacet, coopertum palea, quod cum uno vimine in terram infixo elevatur, et posterius percutit avem ad escam intrantem quæ intus est, quam aliunde accipere nequit, cum sit undique terra tectum. Petrus de Crescentiis lib. 10. de Agricult. cap. 28.

† **CURBADA**, ut *Corvada*. Vide in *vatae*.

† **CURBITA**, Stuprum, Infamia, in libris Longobard. teste Martinio. 1. Cucurbitare, de quo supra.

† **CURCEBOLDUS**. Vide *Curcimbaldus*.

† **CURCILLA**, *Oppilago*. Gloss. Isic. Papias. Martinus vocem hanc ducit a *culio*, quod guttur, inquit, exedendo. *Oppilago*, quasi *Oppilatio*, corpus Oppilet cibis et oppleat.

CURCINBALDUS, **CURCEBOLDUS**, species. [* A brevitate sic dicta. Vide s. *Charzibolt*.] Odo Cluniacensis lib. 2. de Vitali cap. 23: *De suo quoque vestimento videlicet Curcimbaldus indutum latenter tentoria deduci fecit.* Wolphardus P. lib. 1. de Vita S. Wallburgis num. Curceboldum, quem prius ad texendum crexerat, flexis digitulis texere cepit. dam Codd. habent *Curciboldum*, alii *boldum*. Innocentius III. PP. lib. 1. l. 1. pag. 31. Edit. Venetæ, et 29. Edit. C. de Canonici Regularib.: *Cortibaldus super, subaros quoque in hieme, sotti habeant in æstate, caligas tam lineas laneas, et scapulas similiter habeant duos, capas nigras singuli de mantellari beant vel nadio, pelles agninas albas.* Ex his emendanda Acta Murensis M. sterii pag. 33: *De stola sancti Desiderii Thureiboldo ejus, et caligula ejus.* Legendum enim *Curcimbaldus*, ut et in Querini Berengarii Vicecomitis Narbonensis et sus Guiffredum Archiepisc. Narbon. *chlamydes neque capas polemicas, necludes, non dalmaticas, non Cureball lignum dominicum, etc.* Ubi leg. *Curados*, [aut *Cortiballos*; nam

† **CORTIBALLUS** et **CORTIBAUDUS**, in censibus ac Lemovicensibus Court. Tunica brevior est seu Dalmatica, gestabant Diaconi, cæterique inferiores. Consuetudines MSS. S. A. Lemovic. fol. 2: *Matricularius indubet præire processionem cum magna uno vexillo, et Diaconus indutus daptans librum Evāgeliorum in manu cum duobus pueris indutis Cortibaudis tenentibus candelabra cum candelis ire ultimus post Priorem, etc.* Fol. 3: *dicta induat se Dompnus Abbas cum crossa et vestimento parato, et ministri Cortibaudis accipiant crucem et aquenedictam.* Et fol. 22: *Acquisivit huiusmodi xxx. sext. frumenti... præterea dam casulam, dalmaticam, Cortibaldsam tibeum.* In Regulis antiquiorum S. Martialis ejusdem urbis Thesaurarii esse *Casulas* et *Cortibaudis* custodire, et in MS. anni 1229. m. tur *Cortibaudis festals* et *Cortibaudis* Ordinarium ejusd. Eccles. apud de antiqua Ecel. Disciplina in Off. lehrandis pag. 98. de Octava Natalis mini: *Primam lectionem vigiliæ eturnarum debet legere Succentor Cortiballo, id est, dalmatica, assis. Diacono ordinario, non Canonico duas parvas candelas usimul junctum: quinque lectiones sequentes per Canonicos in Cortiballis; tres lectiones sequentes legantur per Canonicos cappis sericis.*

† **CURCIO**, ἐχιδνα. Gloss. Lat. Græc. Ingerman. Vipera.

† **CURCUBA**. Vide *Cucurba*.

CURCULIÆ. Papias : *Curculias noutæ* to more vocant, quibus in tempestatibus untur. Eadem habent Ugutio et Joan. de unua. [Vide *Cucurbo*] [* et Isidor. Origin. lib. 28. cap. 4. sect. 2.]

* **CURCULIO**, Mus agrestis. Glossar. Lat. all. ex Cod. reg. 7692 : *Curculio, Mulot.* tinis *Curculio* est vermiculus, qui frumentum corrodit, Gall. *Colandre*. Unde minut.

* **CURCULIUNCULUS**, Glossar. Provinc. ut. ex Cod. reg. 7657 : *Corgosson, Prov.* curculio, quia pene nil aliud est quam guttur. *Curculiunculus, dim.* Utitur Plautus in Rud. *Curculiunculus, animal segetes corrodens,* od rustici eorum vocant, ex Cod. Monast. Priseiani ap. Graff. [Thes. Ling. Franc. m. 4. col. 539. Locus Prisciani est lib. cap. 6, 34.]

CURCUMA, Capistrum, κούρουμον Hesichio et Achmeti cap. 271. Vegetius lib. Mulomed. [cap. 33 : *Curcumam constringit oportet imponi, ne depravet dentes et* *lia*. Hanc vocem restituunt viri docti in l. unic. Cod. Nulli in frenis, etc. (11, 11.) Vide Meursii Gloss. et *Cucurba*.

CURCUMA, Sandalium, in Lexico Chalcico, apud Cujac. lib. 11. Obs. cap. 10.

* **CURDELLA**, Tænia, qua crines impleantur et componuntur, interprete Arn. de Rubeis ad Stat. ann. 1342. iter Monum. eccl. Aquilej. cap. 90. col. 63 : *Item quod nulla mulierum vel dominarum..... audeat portare in ornamento capit perlas, velos aureos et argenteos, nec ornamenta, excepta trezebia vel Curdella* *loris unius marchæ, et non ultra.* Vide supra *Crudellus*.

* **CURDUANELLI**, Calceamenta e Coraiso confecta. Ruodlieb. fr. 13. vers. 96 : Contribulis rubeos soccos sub *Curduanelis* gustans operosis.

† **CUREBALLUS**. Vide *Curcibaldus*.

† **CURELLUS**. Charta ann. 1185. pro plagis pontis Avenionensis : *De bove 1. den. de Curello 4. den.* et ubi quidam *Currum* interpretantur. [non male. Vide infra *Currellus*.]

* Plaustrum genus, vehiculum duabus r. constans. *Coursel*, eadem notione in l. remiss. ann. 1455. ex Reg. 187. Chart. reg. ch. 109 : *Les supplions firent mener ung Coursel à deux roës, chargé de fèves.*

† **2. CURELLUS**, Species lorice. Statuta Massil. lib. 4. cap. 19. § 1 : *Generaliter de quibus observandum a modo, quod omnes mercatores portantes in aliqua nave Massilæ valens c. lib. regal. vel amplius, habeant oportet lorica vel ausbergotum in quodcumque viagium ibunt per pelagus, et similiter omnes portantes valens cc. lib. vel amplius, portent garnisonem, et pro servitili ausbergotum vel Curellum.*

CURERHET, CHUREREGTH, Curia recti, sive iudicium, in quo jus seu rectum dicitur. Charta Roberti Comitis Flandriæ in Tabulario S. Bertini : *Quicumque in prefata villa Poperinghen de furto aut falsis nummis, vel de alio crimine, præter quod pertinet ad Curerhet, convicti fuerint, ad Ab-*

batem tota terra ipsius, et tertia pars substantiæ devolvatur. Alia ann. 1201. ibidem : *In villa et terra de Poperinghem Chureregth, sicut Charta ejusdem avi nostri testatur, habentis, et forum in eadem villa, et consuetudines, etc.* Vide *Chora* [et *Cora*.]

* **CURERIA**, Annulus eoriaceus a quo tudicula campanæ dependet, aliter *Berleria*. Vide ibi. Comput. ann. 1472. ex Tabul. S. Petri Insul. : *Item pro reparando quatuor Curerias ad pendendum quatuor clipeos campanarum nuper renovatos.* Vide supra in *Cuirena* et *Curaterius* 1.

CURESCET. Vide *Circisetum*.

* **CURETA**, Auriscalpium et Dentiscalpium, Gall. *Cure-oreille* et *Cure-dent*, alias *Curette*. Comput. ann. 1402. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 170. col. 1 : *A Poncio Pojolaris quo (pro) quondam Cureta de argento, ponderis medice unciæ et iij. denariorum, vij. solid. xj. denar.* Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 86 : *Une bourse de cuir, en laquelle avoient plusieurs papilotes d'argent et une Curette à curer oreilles et dens.*

† **CURETTA**, Lorica, thorax, Gall. *Cuirasse*, Ital. *Corazza*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 278. in Computo ann. 1333. et seqq. : *Item, pro Curettis tribus, barbata una et cerbelleria una, unc. 111. loren. xviii.*

CURFODI, [in quibusdam codicibus legitur pro *Zurb*. Est autem *Zurb*, Cespes avulsus ad ignem, quem vulgo dicimus *Tourbe*.] Vide *Zurb*.

* **CURGULIONES**, in Hist. Liutprandi tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 143. ubi Murator. edidit *Gurguliones*. Vide in hac voce.

† **1. CURIA**, Κυρία, Domina. Translatio brachii S. Philippi, Maii tom. 1. pag. 16 : *Imperator Emmanuel largitus fuerat S. Apostoli Philippi brachium nepti suæ Curie Marie.*

2. CURIA, *Meretrix* : unde Joannes de Janua :

Curia jus curat, meretrix est Curia dicta.

Vide Meursium in *Κούρεα*.

* Hinc domus meretricia, *Curtrie* appellatur, in Lit. remiss. ann. 1479. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 124 : *Icelle Marie dist que le suppliant et sa femme avoient tenu Curtrie ou bourdeau en leur maison (à Tournay).*

3. CURIA, Dignitas vel Officium Curionis, *Cure*. Jacobus de Vitriaco in Histor. Occid. cap. 22. de Præmonstratensibus : *Habent autem Curias et Prioratus, non solum hominum, sed et feminarum, in quibus tam Clerici quam Laici, secundum quod eis a superioribus injungitur, commorantur.*

† **CURIA PERSONÆ ECCLESIE**, Domus Curionis, Angl. *Parsonage*, Gall. *Presbytere*. Charta Hugonis Lineoln. et Jocelini Barthon. Episcoporum apud Kennettum in Antiquit. Ambrosden. ad annum 1228. pag. 205 : *Episcopus Sarum et ejus successores conferent in perpetuum cui voluerint idoneæ personæ tertiam partem decimarum garbarum totius parochiæ de Cump-ton et omnes minutas decimas, quæ de jure debentur eidem Ecclesiæ, et omnes obventiones altaris et cimeterii prædictæ Ecclesiæ, et totam terram et Curiam, quæ fuit Personæ illius Ecclesiæ, cum omnibus libertatibus et libe-*

ris consuetudinibus ad prædictam Ecclesiam et terram illius pertinentibus : præter dum partes decimarum garbarum prædictæ parochiæ et croftam quæ jacet juxta Curiam Personæ, et unam ucram prati vicinam eidem croftæ.

4. CURIA, Senatus civitatis, ejus Magistratus *Decuriones* et *Curiales* dicuntur in Cod. Theod. et Justin. de Decurionibus passim, in Gloss. Lat. Græc. : Βουλῆ, βουλευτήριον. Gloss. Gr. Lat. : Βουλευτήριον, *Curia, ordo*. [* Vide Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. cap. 2. § 17. sqq.]

Institutiæ porro *Curie* fuerunt in municipiis exemplo Senatus Romani, κατὰ τῆς βασιλευσούσης πόλεως μίμησιν, ut est in Justiniani Novella 38. unde et Senatus nomen iisdem inditum. S. Ambrosius 2. ad Timoth. : *Quos constat in societatem Romanorum receptos, ut de cætero appellarentur Romani; idcirco necesse est eos Curiam habere, in quam more Romanorum penulati conveniant.* Senator lib. 6. Epist. 3 : *Curiales etiam verberat, qui appellati sunt legibus Minor Senatus.* Idem lib. 9. Epist. 2 : *Non enim incassum vobis Curiam concessit antiquitas, non inaniter appellavit Minorem Senatum, nervos quoque vocitans ac viscera civitatum.* Ausonius in Mosella :

..... Quos Curia summos

Municipum vidit proceres, propriumque Senatum.

Adde S. Augustinum in Psalm. 121. Marculphus lib. 2. form. 37 : *In civitate illa adstante viro illo laudabili Defensore, et omni Curia illius civitatis.* Vide Bertherium lib. 1. Pithan. cap. 10. Jacobum Gothofred. ad tit. Cod. Theod. de Decurion. et Jurisconsult. Vide *Curialis*, 1.

CURIA PUBLICA. Formulæ veteres apud Bignonium cap. 3 : *Gestis municipalibus cum Curia publica et defensore prosequi et alligare deberem.* Id est, *la Cour assemblée*.

CURIE OBNOXIUS dicitur, qui ad munera *Curialia*, aut ad *Curiam* devocatur, ut est in leg. 7. et 11. Cod. Theod. de Episc. (16, 2.) Nam olim pænæ genus fuit *Curias* mancipari, quod gravissima *Curialibus* onera inumberent, quibus ex eo nec *Curiam* deserere fas erat, lege 122. Cod. Theod. de Decurion. (12, 1.) etc. Anastasius in S. Bonifacio : *Nec servum Clericum fieri, nec obnoxium Curie. Pœnitentiæ, vel Curie, vel cui libet conditioni obnoxius*, apud Gregorium Magnum lib. 2. Ind. 10. Epist. 25. S. Ambrosius Epist. 17 : *Ministri Ecclesiæ retrahuntur a munere sacro, et Curie deputantur.* Concilium Ticinense sub Benedicto VIII. PP : *Ecce Clericos Curie et servos legibus traditos, num mutire fas erit? Si servi sunt patres, servi erunt et filii : servient itaque cum filiis patres in Curia, id est curam super his tantum in publico habebunt, quæ ad solam Ecclesiæ utilitatem forensem pertinebunt. Nulli obnoxius civitati, in Edicto Theodorici cap. 64. *Curialis conditio*, in Capitulis Caroli Magni lib. 6. cap. 126. [* 128. e Julian. Novell.] At Valentinianus leg. 66. Cod. Theod. de Decurionibus vetuit supplicii loco quempiam in Curiam adgregari, mitti, addiei. Adde leg. 108. infra.*

CURIA, nude, pro foro sæculari sæpe sumitur. Jura et Consuetudines Normanniæ cap. 53 : *Laicalis Curia est congrega-*

tio eorum certo loco et die assignato, per quos jus est super querelam contentionis placentibus exhibendum. Anastasius in S. Silvestro PP. : *Hic constituit, ut nullus Clericus propter causam quamlibet in Curiam introiret, nec ante judicem cinetum causam diceret, nisi in Ecclesia.* Lex Longobard. lib. 2. tit. 51. § 12. [* Ludov. Pii cap. 4.] : *Nemo Clericus, vel Diaconus, vel Presbyter pro qualibet causa intret in Curiam, nec ante judicem causam dicere presumat, quoniam omnis Curia a cruore dicta et immolatione simulacrorum.* Hildebertus Cenomanensis Episcop. Epist. 30 : *Reos tormentis afficere, vel suppliciis extorquere confessionem censura Curiae est, non Ecclesiae disciplina.* Ivo Carnotensis Epist. 22 : *Calumniatoribus meis... respondere non subterfugiam, vel in Ecclesia, si Ecclesiastica sunt negotia, vel in Curia, si sunt Curialia.* Epist. 53. de quodam Clerico : *Verberatum, spoliatum per manus servorum trahifecistis ad carcerem, et Curiae traditum nulla consolatione refovistis.* Epist. 137 : *De Curia autem in causis Clericorum vitanda, etc.* Adde cap. Novimus. Extra de Verbor. signific. Ita Clerici Curiae tradi dicuntur, cum de crimine, quod vitae dispendio luitur, accusantur, in Vita S. Anselmi Lucensis Episcopi num. 8. et apud Wilhelmum Neubrig. lib. 1. cap. 19. Vide Capit. Caroli Magni lib. 5. cap. 228. [* 381. e Julian. Novell.] etc.

* Charta ann. 1361. tom. 7. Ordinatio reg. Franc. pag. 431. art. 16 : *Curiae non apponant manus in bonis defunctorum, etc.* [* Adde Chart. ann. 1110. de Casa Vicecom. in Picton. ap. Guerard. in Irminon. pag. 378.]

¶ CURIA APPELLATIONUM Massiliae ad hoc unum instituta, ut audiret causas eorum, qui a sententiis a Judicibus aliarum curiarum latis appellabant. Exstat de jure hujus Curiae caput integrum in Statutis ejusdem urbis lib. 1. pag. 27. et seqq.

CURIA BARONIS, Anglis, est locus pedaneus, in quo dominus feudi intra limites feudi sui jurisdictionem in tenentes suos exercet. Baro enim in hac significatione a Domino fendi nihil differt. Ita Cowellus. Leges Edwardi Confess. cap. 9 : *Barones vero, qui suam habent Curiam de suis hominibus, videant, ut sic de eis agant, quatenus erga Deum reatum non incurrant, et Regem non offendant.* Mox : *Si quis Baronum justitiam non habet, in hundredo, ubi placitum habitum fuerit, ad propinquiores Ecclesiam, ubi judicium Regis erit, determinandum est.* Adde cap. 21. 35. Leges Malcolm II. Regis Scotiae : *Nullus Baro vel Comes... receptabit malefactorem aliquem... infra dominationem suam sub pena amissionis Curiae suae in perpetuum.* Assisiae Hierosol. : *Il y a au Royaume du Jerusalem 4. Baronies et plusieurs autres Seigneuries, qui ont Cour, Coin, et Justice.* In Statutis Alexandri II. Scotiae Regis, cap. 14. Barones non possunt tenere Curias suas nisi Vicecomes Regis, aut serviens Vicecomitis nomine, intersit, ad videndum si Curia recte tractetur : et in omnibus eorum Curias 4. placita reservantur ad Curiam Regis, videlicet de raptu mulieris, de incendio, de murthero, et de roboria, quae dicitur ra-

pina. Qualiter autem Dominus seu Baro perdat Curiam suam, docent pluribus Leges Baronum Scotticorum, seu Quon. Attach. cap. 8. et 9. Agitur etiam de Curia Baronum ibid. cap. 34. Britton. cap. 27. ubi Rex loquitur : *En Countes avons-nous double Court, une des plees de nostre peas, lequel tiennent nos Coronnes et les Suters, (sectatores) et dount les Coroners seulement ont record. Et si avons Court come Court de Baron, et dont les Suters sont chargez de jugement, et n'ont point de records hors de leur Court, etc.* Exstat in Libro Anglico, inscripto *Justice of peace*, forma procedendi in Curia Baronum, pag. 82. et seqq.

¶ CURIA LETA, iisdem Anglis *Court-leet*, minor est et inermis Jurisdictio, Gall. *Cour fonciere*, vel *Basse justice*. Charta Henrici VI. Regis Angl. ann. 1443. apud Rymers tom. 11. pag. 41. col. 1 : *Feris, mercatis, chaceis, parcis, warennis, Curia Letis visibus franciplegiis, consuetudinibus, libertatibus, etc.*

CURIA CHRISTIANITATIS, Brittoni pag. 46. v. *Cour Chrestienne*, aliis *Cour de Chrestienté*, Jurisdictio Ecclesiastica, forum Ecclesiasticum, in quo causae ac quaestiones, quae ad religionem pertinent, agitantur. Quippe ex leg. 1. Cod. Theod. de Religione, (16, 11.) *quoties de religione agitur, Episcopos convenit judicare, ceteras vero causas, quae ad ordinarios cognitores vel ad usum publici juris pertinent, legibus oportet audiri.* Ita in leg. ult. de Episcopali judicio (16, 12.) eodem Cod. in Nov. Valentiani III. de Episc. judicio, etc.

Religionis porro voce Episcopi deinceps jurisdictionem suam adeo porrexerunt, ut ordinariis judicibus nihil fere judicandum relinquerent; ex quo subinde graves querimoniae exorta de Ecclesiasticis judicibus, qui Ordinariorum jurisdictionem contra fas sibi adscribebant ac usurpabant : de quibus vide Chartam ann. 1204. *De interceptionibus Clericorum adversus Do. Regis Jurisdictionem*, in nupera Conciliorum Ecclesiae Rotomag. Editione, Regestum Parlamenti signatum *Olim* fol. 63. Librum Jacobi de Cugneriis Advocati Regii ann. 1329. cui titulus : *Haec sunt gravamina et usurpationes, quae et quas Praelati Franciae, et aliae personae Ecclesiasticae Regni Franciae, vel eorum officiales et judices pro ipsis fecerunt et faciunt in praedictum jurisdictionis temporalis D. Regis, Baronum et aliorum subditorum suorum dominorum temporalium : et Responsionem Cardinalis Bertrandi ad eundem librum : Brittonum in Legib. Angl. cap. 3. Philippum Bellomanerium cap. 61. 66. veterem Consuetud. Franciae, Will. Stanfordium lib. 2. de Placit. Coronae cap. 41. et seqq. Guliel. Prynneum in Libertatibus Angl. passim, etc. Ad jurisdictiones denique istas Episcopales haec spectant Guilhelmi Neubrigensis lib. 2. cap. 16 : *Nempe Episcopi dum defendendis magis Clericorum libertatibus vel dignitatibus, quam eorum vitiis corrigendis resecandisque invigilant, arbitrantur obsequium se praestare Deo et Ecclesiae, si facinorosos Clericos, quos pro officii debito, Canonice rigore censurae coercere vel nolunt, vel negligunt, contra publicam teneantur disciplinam.**

Curiae igitur Christianitatis amplissima

fuit jurisdictio, cum quaestionum ac sarum omnium, quae non modo reclusae, sed et sacramenta, et quidquid dubietatis oriretur, spectant, cognem sibi arrogasset. Cognoscebat enim

De causis Clericorum ac tonsurato. Vide Appendicem Codicis Theodos. Co. 6. 17. Capitul. 3. ann. 811. cap. 1. vel Chartam apud Diago de Comitib. Ba. lib. 2. cap. 31. Bractonum lib. 5. cap. 2. § 5. cap. 10. § 1. etc. de Cugneriis in Gravaminibus, ait, Ptos, ut jurisdictionem suam augere omnium paene ad se causas traherent, facere magnam multitudinem tonsu pueris aetate minoribus.

In rebus criminalibus Clericorum Ecclesiasticus non habet jurisdictionem sed tantum judicii executionem, v. gradationem. Vide Matth. Paris pag. 1. Bracton. lib. 5. tract. 5. cap. 9. § 3.

De causis spiritualibus, vel spiritibus annexis, etc. Vide Bracton. lib. 5. cap. 2. § 5.

De decimis, et aliis Ecclesiae probus. Vide eundem Bractonum lib. 5. cap. 2. § 5. cap. 10. § 1. 6. cap. § 1.

De causis, in quibus fidei aut sacrae interpositio occurrit. Vide Matth. Paris 113. Bract. lib. 4. tract. 1. cap. 12. sias Hierosol. cap. 20. Concilia Rotomagensia pag. 185. etc.

De Haereticis. Vide Matth. Westm. pag. 333. et Gariellum in Episc. M. nens. pag. 275.

De infractione Ecclesiae vel atrii, sione Clerici, de oppressione et viol. feminae. Vide Consuetud. S. An. ann. 1127. in Probat. Hist. Guinens. 194.

De advocacionibus Ecclesiarum. Regiam Majestat. lib. 1. cap. 2.

De privilegiis Crucesignatorum eundem Bract. lib. 5. tract. 5. cap. 1. Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. c. etc. nuperam Edit. Concil. Rotomagensia pag. 179. 180. 181.

De causis matrimonialibus, dotibus earum accessoriis. Vide Joannem S. Epist. 89. Regiam Majestat. lib. 1. Matth. Westmonast. ann. 1247. pag. 113. 488. Bract. 5. tract. 5. cap. 2. § 2. cap. 10. cap. 12. § 3. Stabilimenta sancti lib. 1. cap. 18. 131. Assisiae Hierosol. 20. Rochemum Pirrum tom. 1. pag. 1. Concilia Rotomagensia pag. 185.

De adulteriis. Vide eundem Rochemum in Notit. Eccles. Sicil. tom. 1. pag. 125. veteres Chartas apud Ughellum tom. 7. pag. 400. 1327. [et Statuta MSS. ar. 1. Regis Siciliae cap. 296.]

De bastardia, legitimatione, seu talium jure. Vide Regiam Majestat. 2. cap. 50. § 4. cap. 59. § 4. Bracton. 4. tract. 3. cap. 19. lib. 5. tract. 5. § 1. cap. 19. § 1. Matth. Paris pag. 1. veterem Consuetud. Norman. c. Guliel. Prynneum in Libertatibus Angl. tom. 2. pag. 393. etc.

De Testamentis et causis testamentar. Vide Regiam Majestat. lib. 1. cap. 2. Matth. Paris. 113. 488. Bractonum lib. 5. cap. 2. § 5.

2. lib. 4. tract. 1. cap. 12. lib. 5. tract. ap. 2. § 3. cap. 10. § 1. 2. 4. Fletam 2. cap. 57. § 13. Assisias Hierosol. 20. Foros Beneharn. Rubr. de *Ju-vent*, art. 8. Rocchum Pirr. pag. 145. per Aresta Paris. 11. Januar. 1355. 18. Janb. et Decemb. 1372. 14. Novemb. 15. Dec. 1377. etc. dictum fuit, Re- de jure et usu habere præventionem cognitione testamentorum omnium in o suo decedentium.

e catallis, quæ sunt de testamento vel inonio. Vide Concil. Insulæ bonæ 1205. Bractonum lib. 5. tract. 5. cap. 5. 6. cap. 5. § 1.

e usuris. Vide Matth. Paris pag. 113. h. Westmonast. pag. 333.

e feudis et tenementis, datis in libe- eleemosynam. Vide Bracton. lib. 5. 5. § 1. cap. 10. § 1. Inter querelas, Barones Franciæ Regi Ludovico VII. lerunt contra usurpationes Ecclesia- rum, illa est: *Quod Clerici trahunt cau- feodorum in Curiam Christianitatis,*

inter hoc quod dicunt, quod fiduciæ vel nentum fuerunt inter eos, inter quos ut vertitur, et propter hanc occasionem unt Domini justitiam feodorum suorum. onsisio. In hoc concordati sunt Rex et nes, quod bene volunt, quod ipsi co- cant de perjurio, et transgressionem fidei: alunt, quod cognoscant de feodo. Et si ctus fuerit de perjurio, vel transgres- o fidei, injungant eis pœnitentiam: sed ter hoc Dominus non perdet justitiam o, nec propter hoc se capient ad feodum.

de fori Ecclesiastici origine et usu con- cludus Morinus lib. 1. de Pœnitent. cap. t D. Fleury in Præfatione ad tom. XIX. is Ecclesiast.]

* CURIA ARCHIDIACONI, in qua Archi- anus jurisdictionem exercebat suam. remolumento sigilli Curie Archidiacona- s, n Charta ann. 1340. inter Probat. is Eccl. Meld. tom. 2. pag. 218. In btulario S. Nicasii Remensis plures aluntur Chartæ Curie Archidiaconi, vel rchidiaconatus Remensis. Vide Archidia-

* CURIA PALATII, Jurisdictio archi- pi Remensis. Chartul. Campan. in ai Comput. Paris. fol. 251. rº. col. 1: *Henricus comes Grandis-prati conque- sum domino regi Navarræ de abbate vie- let S. Dionysii Remensis et de priore rdis-prati, qui me fecerunt citari in Cu- latii coram officiali curiæ archiepiscopi enensis.*

* CURIA MAGNA PRÆSIDENTIALIS, Eadem Regia. Diploma Ludov. VI. ann. 12 in Append. ad tom. 6. Annal. Be- pag. 636. col. 1: *Caput ipsum (mo- asii Tironensis) quibuscumque omissis nes, super præmissis coram magna præ- idiali nostra regia Curia solummodo ha- eat teneatur respondere, etc. Vide Consi- an.*

* CURIA REGALIS, Jurisdictio regia. Li- r Figiaci ann. 1369. tom. 5. Ordinat. g Franc. pag. 264: *Viguerius et judex pte villæ Figiaci, qui soli judices nostram m regalem in dicta villa habent exercere t eum gubernare, in causis criminalibus rændis et dirimendis, etc. Nous reservons*

entièrement la Court et Cognoissance, in Lit. ann. 1370. ibid. pag. 368.

CURIA DOMINICALES, Germanis *Dinghæfe*, quæ Dominis villarum vel territoriorum competunt: de iis Zazius part. 11. de feud. § 3. [* Vide Indiculum possessionum mo- nasterii Schwarzacensis ann. 1154. ap. Gu- den. in Syllog. pag. 463. et Mitterm. Prin- cip. Jur. German. § 472. Dicebantur etiam Curie *Placiti*. Vide Haltaus. Glossar. Ger- man pag. 231. Eadem sunt Curie *Militum* in Chartis ann. 1291. ap. Guden. Cod. Diplomati. tom. 2. pag. 266. et 268. Vide Curia 5. et Cortis, 1.

** JUS CURIE, quod feudali opponitur. Germ. *Hofrecht*. Vide Mittermaier. Prin- cip. Jur. Germ. § 5. et 84. Vetus anctor de Benefic. § 130: *Quicquid homo non susci- pit per hominum, non judicetur esse benefi- cium; sicut cum bona concedit dominus suis ministerialibus non per hominum sed secun- dum Jus Curie. Hæc concessio caret benefi- ciali jure, sed est concessio officialis, etc.*

CURIA INFERIOR, seu BARONIS, *Cour basse*, in Consuetud. Aquensi tit. 14. art. 1.

CURIA MAJOR, sic appellata apud Bene- harnenses Curia illa, in qua residebant Episcopi duo, totidem Abbates; cum pro- vincia magnatibus, qui de majoribus et publicis negotiis, et de vassallorum litibus supremo judicio dijudicabant, ut auctor est Marca lib. 5. Hist. Beneharn. cap. 3. n. 2. Vide Foros Beneharnenses Rubr. de Cort Major, ubi de illius jurisdictione, et eundem Marcam lib. 4. Hist. Beneharn. cap. 17. n. 6. lib. 6. cap. 23. n. 3. cap. 24. n. 7.

† DARE JUDICES AD CURIAM, dicebatur de Judicibus quos ad dirimendas lites exortas inter se et subditos Domini constiuebant, qui judices ab adversa parte primum erant approbandi. Concessio feodi per Guillelmum Bertrandi pro Odone Ala- mandi coram judicibus datis pro Curia. Hist. Dalphin. pag. 20: *Anno 1282. Indict. x. xivº. Kal. Julii ad requisitionem nobilis viri Odonis Alamandi Domini de Campis fuit confessus et publice solenniter recogno- vit ex sua certa scientia et spontanea volun- tate Dominus Guillelmus Bertrandi Miles, in præsentia Petri Domini de Bucurione et Fal- conis Domini de Canuto datorum pro Curia a prædicto Domino Odone Alamandi, et per prædictum Dominum Guillelmum Bertrandi approbata et recepta, se habere et tenere in feudum et nomine feudi ab ipso Domino Ala- mandi, et de feudo et dominio ipsius Do- mini Odonis, quidquid ipse habet, tenet et possidet, etc. Vide tom. 2. pag. 20. col. 1.*

† PONERE JUDICES PRO CURIA SUA, iisdem notione et conditione. Recognitio facta per Vuillelmum de S. Martino Annæ re- lictæ Petri Selvon ann. 1259. ibid. tom. 1. pag. 6: *Ad requisitionem seu interroga- tionem Domine Annæ uxoris quondam Pe- tri Selvon, coram Gorta de Monte Bononi et Guiffredo de Valle S. Stephani, quos dicta Anna posuerat pro Curia sua, quam quidem et approbavit dictus Vuillelmus de S. Mar- tino.*

† CURIAM HABERE dicuntur Domini qui facultatem habent judicandi subditos suos in Curia sua. Chartular. S. Vincentii Ce- noman. fol. 51: *Si homines Monachorum*

ejusdem Nundinis forisfacerent, vel quod eis esset aliquid forisfactum, Monachi habe- rent Curiam et emendas suorum hominum. Madox Formul. Anglie, pag. 38: Quod si hujusmodi forisfactura super terram Ecclesiæ evenierit, præcipio quod Prior et Monachi inde suam plenarie habeant Curiam; et de- fendo ne in aliis locis quocumque modo pla- citentur, nisi in eadem Curia S. Marice et sua.

† CURIAM PETERE, Litem aliquam ad suam Curiam advocare. Consuetudines Brageriaci art. 62: *Item si duo Feodarii ad invicem litigent, et Dominus feodalis pe- tat Curiam ante litis contestationem, etc. Gallica versio sic habet: Si deux Tenan- ciers plaident l'un contre l'autre, et le Sei- gneur feodal demande le renvoy avant la con- testation, etc. Vide mox Curiam reddere.*

CURIAM REDDERE, dicitur Dominus aut vassallus, cum ad vassallum, aut Dominum lis ante alterutrum intentata remittitur. *Rendre la Cour*, in Consuetudine Andega- vensi art. 79. 80. et Cenomanensi art. 9. Regestum Parlamenti B. fol. 67: *Cum ... tenens locum Comitum Campaniæ Curiam sibi reddi petisset, etc. Curiam repetere, amit- tere*, fol. 70. Occurrit passim in hoc Re- gesto. [Vide D. Brussel de Usu feodorum tom. 1. pag. 223.]

* Arest. ann. 1284. in Reg. 2. *Olim par- lam. Paris. fol. 70. vº: Reddita fuit Curia domino Danguto et vicecomiti de Mele- duno de domino Guidone Bassi milite super partiali actione, quam Johannes de Soisiaco miles ejus filius et nurus proponebant contra ipsum.*

* CURIAM INFORTIARE, dicebatur supe- rior dominus, cum homines suos ad cu- riam inferioris delegabat, ut eam idoneo judicum numero muniret. Arest. ann. 1267. in Reg. *Olim Parlam. Paris. : Cum supplicasset abbas S. Richarii domino regi ut Curiam ejus infortiaret, quia satis fortis non erat ad justitiandum Mathæum de Roya mi- litem, qui erat ejus homo ligius, ordi- natum est quod baillivus Ambianensis iret ad curiam dicti abbatis infortiandam. Vide in Par.*

* CURIAM MITTERE. Charta Guid. episc. Claromont. pro villis Biliomi et S. Lupi ann. 1281. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 1: *Item si bajulus aliquem habentem causam in villa vult fovere, vel manutenere, vel ei- dem patrocinari; mittat Curiam sine suspi- cione. Id est, a judicando absteineat.*

* CURIAM REQUIRERE, Jus suum de lite judicanda repetere. Lit. pro S. Vict. Paris. ann. 1364. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 540: *Curiam et jurisdictionem seu causarum cognitionem, de suis justicialibus quibuscumque, coram et a quibuscumque dominis vel judicibus, requirere et restitui faciat (Præpositus Paris.) cum effecta.*

CURIA PEDIS PULVERIZATI, [id est, pe- culiaris extrancorum mercatorum in nun- dinis.] Vide *Pede pulverosi*.

STARE IN CURIA, et in Curia detineri, apud Venetos, quid sit, docent Statuta Venetorum, edita a Jacobo Theupulo Duce ann. 1242. lib. 1. cap. 51. Quippe debitor, qui judicis sententia ad solutionem debiti condemnatus erat, submonebatur et cita- batur per ministerialem a Duce, ut in

Curia staret, et debitum exsolueret intra 8. dies, aut pignus vel *vadium* daret. Quod si juri non staret, capiebatur, et delinebatur in Curia. *Stare autem in Curia sic intelligimus* (verba sunt Statuti) *ut in territorio Ecclesie S. Marci per dies 30. stet, ita ut pontem aliquem non transeat, quod si recedens pontem aliquem transierit, Dux faciat eum capi, et in carcerem retrudi, ubi erit per 30. dies. Si vero a Curia non recesserit, sed prefato modo in Curia et in territorio S. Marci steterit, et creditori suo infra eodem 30. dies non persolverit debitum, debet in carcerem retrudi usque ad alios 30. dies: quibus expletis, si debitum non persolverit, jurabit manifestare quidquid habet, quod Dux accipiens dabit illud creditori. Pro his vero, quæ defecerint creditori suo de suo debito, faciet debitor cartulam prouisionis, et jurabit, quod de omnibus, quæ lucratus fuerit, tertiam partem creditori suo dabit, usque quo redditum erit debitum universum. Alioquin stabit in carcere, donec hæc faciat, aut persolvat. Id postea immutatum a Francisco Dandulo Duce lib. 6. cap. 14. eorumdem Statutorum, ubi stare in Curia, est remanere reclusus in carceribus Communis Venetiarum, ubi incarcerationi solent debitores, de quo exire non possit, nisi post 2. menses: quibus exactis, stare debent in Curia S. Marci per alios 2. menses, ex qua exire ei non licet: quod si exeat, vel pontes transeat, a Duce rursum in carcerem conjicitur, in quo per alios 2. menses detinetur, si debitum non solverit.*

CURIAM TENERE, eadem ferme notione habent Libertates urbis Barcinonensis a Petro Rege Aragon. concessæ ann. 1283: *In electione est creditoris vel convenire principalem debitorem vel fidejussorem, salvo quod possit tenere Curiam per unum annum.*

CURIA FRANCIE, in Charta Galcheri de Castellione Comitis Porciani et Comitis Stabuli Francie 20. Febr. ann. 1316. apud Duchesnum in Probat. Hist. Castillon. pag. 209. videtur fuisse Magnatum ac Procerum Francicorum Conventus post mortem Ludovici Hutini Regis ad Regui gubernationem coactus, donec Clementia Regina ad partum veniret: seu *Curia Baranum*, vel *Parium Francie*, hoc est, *Curia Parlamenti* Parisiensis. Ubi hæc verba subinde repetita notanda: *Par jugement de nos grans Seigneurs: Par le jugement de la Cour de France: et avons encore promis... loyaument et en bonne foi, et en nom de nos grans Seigneurs dessusdiz, que si-tost comme on commencera à escrire, et à sceller au nom de celui ou de ceus, qui le Royaume de France deveront gouverner, nous leurs baillerons Lettres scellées, etc.* Habetur Regestum vetus, cujus titulus ita concipitur: *In nomine Domini nostri J. C. incipit Registrum Curie Francie de litteris et instrumentis sigillatis cum sigillis authenticis, prout ipsæ litteræ et instrumenta fuerunt in ipsa reposita per Magistrum Bartholomæum de Podio, Clericum D. Regis, judicem Carcassonensem, cum Mag. Nicolao de Autholio D. Regis Clerico, et quandoque cum Dom. Joanne de Murlento Canonico Capellæ Dom. Regis in sex scriniis per numerum et ordinem, de mandato Dom. Ludovici inclite recordationis Regis Francie ann. Dom. 1269.*

mensibus Octobr. Novembr. Decembr. que quidem scrinia sunt his litteris signata in thesauro Capellæ Parisiis ejusd. Dom. Regis. Deinde: Hoc est Registrum Curie Francie D. Regis de Feudis et de negotiis Senescalliarum Carcassone et Bellicadri ac Tolosæ et Caturcensis et Rutenensis ann. 1269. Vide Curia, 8.

* CURIA ALEMANIE. Charta Frider. II. imper. ann. 1226. ex Tabul. eccl. Camerac.: *Cum ibi sit Alemanie Curia, ubi persona nostra et principes imperii nostri consistunt. De consilio et providentia principum, tunc existentium nobiscum in Curia memorata sententialiter decrevimus, etc.* Vide Curia, 8.

CURIA DE ARCUBUS, ita appellatur Curia Archiepiscopi Cantuariensis Londini, quod teneatur juxta Ecclesiam B. Marie de Arcubus, ut Rastallus auctor est: quæ quidem Curia, *Fama celebris*, dicitur in Synodo Cantuariensi ann. 1295. in Prefat. Ea autem Synodus continet Statuta Roberti Winchelsei Archiepiscopi Cantuariensis pro meliori ejusdem sue Curie regimine: ubi Consistorium de Arcubus appellatur cap. 2. 32. etc.

CURIA ROGATIONUM. Libertates villæ Martelli in Lemovicibus ann. 1219. apud Justellum: *Neuo debet vendere ad talum res extraneas, nisi per concessum procuratoris particularis in Curia Rogationum, et qui fecerit, pro justitia 60. solidos dabit.*

5. CURIA, Prædium rusticum, possessio, *Curtis, mansus*. Charta Leonis IX. PP. apud Meurissium in Episc. Metensib. pag. 355: *Cum Ecclesia et decimatione in villa sive Curia, quæ vocatur Rumeliacum.* Charta Ruperti senioris Comitis Palatini Rheni ann. 1380. apud Freherum lib. 2. Originum Palatin.: *Curtis, sive Curias in Nuwenhoffe prope villam Altripf.* Speculum Saxonicum lib. 2. art. 54. § 3: *Ubi pretium Pastori solvitur de mansis, seu Curias.* Art. 49: *Unusquisque tenetur partem Curie sue seipere.* Art. 50: *Qui Curiam sepiit virgis, etc.* Adde art. 48. § 7. et Wichbild Magdeburg. art. 124. § 1. art. 126. § 1. Chronicon Laurishamense pag. 91: *Tres Abbatie Curias, videlicet Obbenheim, Wibelinghen, Cingen regie potestati in concambium tradidit.* Et infra: *Præter hæc etiam fratrum utilitati consulens, 2. luobas cum area in Winenheim sitas, multa pecunia ab heredibus comparatas, itemque Curiam cum vineis in Hopphenheim ipsorum vicinalibus adjecit.* Curia Marsuensis in Diplom. Friderici I. ann. 1152. apud Miræum in Donat. Belgic. [Curia Haneberg quæ quinque mansos habet, apud eundem tom. 1. pag. 281. col. 2. edit. 1723. in Charta Philippi Heinbergii Archiep. Colon. ann. 1180: *Curia de Maidieres cum appenditiis et pertinentiis ejus, in Charta anni circiter 1227. tom. 3. novæ Gall. Chr. Instrum. col. 140. Curie dominicales ejusd. tom. col. 153. in Charta anni 1155.] Burchard. de Casib. sancti Galli cap. 8: *In hac pestilentia, fideles hujus Ecclesie possessiones nostras dividebant, optimos mansus Curiarumstrarum eligebant.* Cap. ult. et alibi non semel utitur. Lib. 2. Feud. tit. 51: *Quidam Capitaneus in quadam Curte sua beneficium dedit vultibus, et postea eandem**

Curiam vendidit. Charta Cunradi Regis i Privileg. Eccles. Hamburg. pag. 178: *In super duas curtes Wiselam et Goganheim. matri suæ dedit, hæc interposita ratione constantia, ut non ex jure beneficii easde. Curias teneant; sed, etc.* Adde pag. 199. [** *Quicquid percepinus in Curia suæ grangia de Fulenbach ... seu ab hominibus inhabitantibus dictam Curiam, in Krems Hist. Ardenn. Dipl. Saraep. num. 10. pag. 377.]* Vide præterea Statuta Ordinis Præmonstratens. dist. 4. cap. 2. 10. Diploma Joannis Comitis Holsatiæ ann. 133 apud Pontanum lib. 7. Hist. Danicæ pag. 452. Conradum Uspergens. ann. 120. Albertum Stadensem ann. 1105. 111. [Historiam Mediani Monasterii pag. 33 331. et Schilteri Glossarium in Churt. [** Chart. ann. 1153. ap. Pertz. Leg. tom. 2. pag. 95. Vide Mittermaier. Princip. Ju German. § 84. supra Curie Dominicale Jus Curie in Curia. 4. et Cortis, 1. etc.]

CURIA CAPITALIS, [Prædium præcipuum Domus principalis eadem quæ Caput man. quod vide.] Charta Edw. II. Regis Ang. tom. 2. Monastici Anglic. pag. 271: *Cum omnibus libertatibus, liberis consuetudinibus et omnibus aliis rebus ad Capitalium suam Curiam de Worle pertinentibus.* Alia ibide pag. 326. *Dedi etiam totum manerium Thorne, cum Capitali Curia et virgulto, etc.* [Kennettus Antiquit. Ambrosden. an. 1193. pag. 150: *Ego Thomas de S. Warico dedi ... Deo et Ecclesie B. M. de Onia ... totum manerium meum Mixebury cum capitali Curia et cum omnibus pertinentiis, etc.]*

** CURIE AD MANSOS PERTINENT. Chart. ann. 1140. in Guden. Cod. Di. tom. 1. pag. 125: *Mansum unum teri quæ vulgo dicitur Erbe, cum duabus Cur ad eum pertinentibus.* Charta ann. 1325. Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 10. p. 95: *Proprietatem duorum mansorum, et Curia una ipsis mansis annexa.* Chart. a. 1143. ap. Guden. ibid. pag. 136: *Nos ejdem prædii, partem, Curiam videlicet recepisse.* Alia ann. 1191. ibid. pag. 30. *Curia, prædium et villatio.*

† CURIA JUMENTALIS, sic forte dicitur quod pleraque essent ibi jumenta. Litt. Leopoldi Ducis Austriæ ann. 1202. a Ludewig. Reliq. MSS. tom. 4. pag. 18. *Confirmamus eidem Monasterio (Admontensi in Styria) Curiam Jumentalem dictam Vorwiz in præbendam subsidium datum tribus cum omnibus alpis pascualibus, silvis, vallibus ad eandem Curiam pertinentibus.*

6. CURIA, Atrium, impluvium quod vulgo Cour dicimus. Ebrardus in Censismo, cap. 10:

Curia planities in terris; Curia Regum: Sed Curtis proprie dicitur Canonicorum.

Leges Edwardi Confess.: *Si (reus) fugerit domum Sacerdotis vel Curiam ejus et verit, eandem securitatem et pacem habet quam et apud Ecclesiam: dum tamen datus Sacerdotis et Curia ejus in fundo Ecclesie consistent.* Ita passim Scriptores. Ludovici Pii ann. 811. Cæsius Heiss. lib. 4. Mirac. cap. 76. 77. 94. lib. 5. p. 28. lib. 8. cap. 96. lib. 11. cap. 63. lib. 12. cap. 5. Speculum Saxon. lib. 3. art. 1.

2. Thwroc. 1. part. Chron. Huug. ap. 41. etc.

CURIA, Ambitus, incinctus domus. Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1120. de Monasterio Sandionysiano apud Duesium in Hist. Drocensi pag. 220 : *Curia etiam et propriis domibus Beatorum martyrum in eadem Curia perennem indulgentiam libertatem, vicariam omnimodam in Curia ipsa, et Curie domibus conferimus.* Ad vero Curia hic dicitur, *Curtis Monasterii* appellatur Joanni Diacono. lib. 4. cap. 197.

CURIA BEGHINARUM, Clastrum in quo Beghinæ commorantur. Statuta Ecclesie Leodiensis ann. 1287. inter Anecd. Charten. tom. 4. col. 879 : *Item, precipimus, quod omnes Beghinæ privilegio Beginali gaudere volentes, intrent Curiam Beghinarum, et precipimus commorantibus extra Curiam Beghinarum, quod distinguant habitum suum ab habitu Beghinarum, et si aqua Beghina extra Curiam accesserit purgatura, vel ejecta fuerit propter incontinentiam vel aliud delictum, habitum non derat Beghinarum.... alias autem in Curia commorantes declaramus ad præmissa non teneri.*

CURIA CANONICORUM, simili notione, vid. Kennettum in Antiq. Ambrosden. ad an. 1212. pag. 176. Charta Johanne Porissæ S. Trinit. de Bosco : *Noveritis quod nos dedimus... Hervico Priori de Beucester et ejus loci Canonicis duos seliones in Hodesham qui jacent juxta rivulum extra Curiam dictorum Canonicorum habendos et vendendos dictis Canonicis in perpetuum.* Canonicorum domum interpretatur Kennet in Glossario, sed forte melius ingeretur Prædium rusticum. Vide *Curia*. [* Chart. Capitul. Mindens. ann. 1183. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 50 : *Nos Hermannus de Mandesloh canonicus et Volkerus civis Mindensis discordiam inter nos ortam super quibusdam domibus in area nostra claustrali relictis taliter duximus ordinandam... quod obitum vero Volkeri prædictæ domus ipsi Hermannus cedent, vel illi, qui tunc temporis Curiam tenet. Vide Claustralis Area in claustrum.*]

CURIA, Regius Comitatus, vulgo, *la Cour*. Monachus Sangallensis lib. 2. cap. 41. *In qua etiam cunctis in Palatio ministrantibus, et in Curia Regia servantibus, quæ singulorum personas, donativa largitur.* Guntherus lib. 4. Ligurini :

Præcæ tantum emissa tantorum plebe virorum Princeps vacuus, vel Curia sola remansit.

Curia :

se novi veniant, seu qui venire recedant, Super inexhausta celebratur Curia turba.

[* Chart. Frider. II. Imperat. ann. 1219. ap. Pertz. Leg. tom. 2. pag. 233 : *Multis nobilibus coram positiset approbante tota familia Curie nostræ, per sententiam coram nobis diffinitum est, etc.* Vide *Curia regalis* in *Curia*, 4. *Curia regalis* pro Palatio in vet. clauda ap. Gud. in Cod. Dipl. tom. 1. pag. 607 : *Regalis Curia Ingelnheim a rege Helmo viriliter expugnata est.*]

CURIA, nude pro Papali, vulgo, *la Cour de Rome*. Gesta Abbatum S. Germani Apsiodor. cap. 15 : *Pro qua postula-*

tione... missus fuit ad Curiam : sed Papa postulationem hujusmodi non admittens, etc. Rythmi antiqui de origine Monasterii Præstensis in Flandria :

Bis perrexit ad Curiam formam nequicus habere, Paucam habebat moneta, nihil poterat præbere, Et qui nihil potest dare, non est opus in Curia. Bonum facit variare plures atque pecunia.

Adde Joannem Sarisber. lib. 5. Policrat. cap. 6. Michaëlem Scotum lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 30. et alios passim. Carmen de Curia Romana :

Versibus eloquere, quis sit status Urbis avitæ Detur materiæ Curia nostra tuæ.

Infra :

Plurimus impugnat Romam detractor, et ipsa Curia multorum morsibus alma patet.

Passim in hoc poemate.

* Charta ann. 1113. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 282. col. 1 : *Cum diu inter nos diversis temporibus in conspectu Romanæ Curie hæc causa sæpius ventilata foret, etc.* Ubi hæc notat Gattola : Quæ verba in Petri Diaconi etiam textu leguntur; ex quibus constat ante sæculum Christi XII. *Curia Romanæ* nomenclaturam usurpatam, contra ac censuit eruditus Baluzius, qui Præfat. ad. tom. 5. Miscell. primum nomen illud usurpatum ait a Geroho præposito Reicherspergensis in Exposit. ad Psal. 64. sive in Libro de Corrupto Ecclesie statu, quem inscripsit Eugenio III. Rom. Pontifici, et a Petro Vener. abb. Cluniac. lib. 2. de Mirac. cap. 23.

8. **CURIA**. Curie præterea dicti illi solennes Regum Conventus, quos in præcipuis anni festivitibus celebrabant, advocatis omnibus Regni Magnatibus et Prælatibus : iisque Curiarum nomen inditum, quod ut plurimum majoris momenti negotia in ipsis disceptarentur, et lites ac controversiæ Magnatum dirimerentur.

* Charta commun. Belvac. ann. 1182. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 623. art. 8 : *Præterea, si episcopus Belvacensis ad tres Curias nostras et ad exercitus ire voluerit, tres equos tantum ad unamquamque Curiam accipiet.*

CURIE SOLENNES appellantur apud Hariulphum lib. 4. cap. 6. Petrum de Vineis libro 3. Epist. 1. 21. Thwrocium part. 1. cap. 15. 17. in Charta anno 1129. apud Duchesnium in Histor. Drocensi pag. 221. etc.,

CURIE GENERALES, apud eundem Petrum de Vineis lib. 3. Epist. 5. 77. in Chronico Longipontis pag. 8. in Hist. Cortusior. lib. 6. cap. 2. etc.

CURIE AUGUSTALES, in Vita S. Ernoldi Abbatis lib. 1. cap. 3. n. 3.

CURIE PUBLICÆ, in Diplomate Friderici II. Imp. ann. 1220. apud W. Hedam in Episcop. Traject.

CURIA PASCHALIS, quæ in festo Paschatis tenebatur, apud S. Anselmum lib. 2. Epist. 26. [*Curia Paschæ*, in plerisque diplomatis.]

CURIA EPIPHANIE similem ob rationem dicitur in Charta Philippi I. Milidunensi cænobio concessa, cujus meminit Mabill. lib. 2. de Re Diplom. num. 28. ubi etiam observat iisdem majoribus festivitibus, alios etiam Principes Curiam suam habuisse et Diplomata condidisse, ut probat exemplo Balduini Comititis Flan-

driæ, qui Bergis diploma dedit in sollemni Curia Pentecostes ann. 1067. Vide lib. 3. cap. 1. 11. 8.

** Imperatorum German. *Curie generales, imperiales, paschales, plenæ, publicæ, regales, solempnes, solempniter celebratæ, indictæ, et universales*, memorantur in eorum legibus ap. Pertz. tom. 2. ubi videndus index. *Curia celebris* in eod. tom. 2. Leg. pag. 95. in charta ann. 1153.

CURIE istæ indicebantur, et *banno* seu edicto publico magnates, prælati, et urbium ac civitatum nuntii totius regni ad eas submonebantur. Hinc *Curia indicta*, quæ *Corte bandita*, Scriptoribus Italis dicitur. Fridericus II. Imp. apud Petrum de Vineis lib. 3. Epist. 1 : *Apud Parmam solennem Curiam duximus indicendam, ad quam ab Urbe citra omnes urbium Italiæ nuncios invitamus.* Epist. 5 : *Indicta etiam Moguntina Curia generali, etc.* Adde Ep. 76. et Arnoldum Lubec. lib. 3. cap. 9.

In his porro Curis quid potissimum ageretur, multis prosequitur Richardus de S. Germano in Chronico ann. 1233. ut et Anonymus de Gestis Friderici II. Imp. pag. 852. ubi earum magnificentiam describit; de qua adjungam, quæ habet Dithmarus lib. 4. pag. 36 : *Celebrata proxima Paschalis solennitas in Quidilingeburg a Rege (Henrico Imp.) ubi quatuor ministrabant Duces, Henricus ad mensam, Conradus ad Cameram, Hezil ad Cellarium, Bernhardus equis præfuit.* Albertus Argentin. ann. 1356 : *Eodem anno venit Carolus Imperator ad civitatem Metensem in Adventu Domini celebrans ibidem Natalem Domini : fueruntque ibi Electores et Officiales seu Ministrales Imperii, quorum quilibet ministrabat Imperatori sedenti in mensa, in officio seu ministerio suo proprio. Quilibet autem veniebat super equo usque ad mensam. Descendentes vero de equo coram mensa, histrionibus et minimis dabatur equus, et aliæ plures solennitates fiebant ibi, etc.*

Interdum ob angustias civitatum seligebantur ad ejusmodi solennes Curias amplæ planities, in quibus et tentoria, et ædes, et Palatia ex lignis tumultuario opere erigebantur, ut in illa Curia solenni, quam ad Moguntiam tenuit Fridericus I. ann. 1182. apud Arnoldum Lubec. loco proxime laudato, ubi multa perinde habet de harum Curiarum magnificentia, in qua officium *Dapiferi seu Pincernæ, Camerarii seu Marschalci, non nisi Reges, vel Duces, aut Marchiones administrabant.*

Reges ac Principes in hisce occasionibus coronati procedebant, et sacris Liturgiis intererant, et conviviis publicis, in *tribus solennitatibus*, ut est apud Gillebertum Lunicensensem Episcop. de Usu Ecclesiastico sub finem, cujus moris passim exstant exempla apud Scriptores : in Gestis Dagoberti Regis cap. 51. in Annalib. Francor. Metensib. ann. 837. apud Wittikindum lib. 2. pag. 32. Wipponem ann. 1039. Conradum Uspergens. pag. 305. Edit. 1540. Godefridum Monach. S. Pantaleon. ann. 1231. 1235. Rogerum Hoveden. pag. 491. Will. Neubrigensem lib. 4. cap. 42. Hermannum Monach. lib. 3. de Miracul. S. Mariæ Laudun. cap. 22. Ordericum Vitalium lib. 4. pag. 515. 516. 669. 699. Ivo-

nem Carnotens. Epist. 66. Continuatore Florentii Wigorn. ann. 1126. Turpinum cap. 20. Albertum Aqu. lib. 12. cap. 7. Gaufridum Monemuthensem lib. 5. cap. 5. lib. 7. cap. 4. Sugerium in Ludovico VI. pag. 318. in Legibus Alfonsinis part. 2. tit. 5. lege 5. apud Ægidium de Roya anno 1313. in Chron. Fland. cap. 52. apud Prynneum in Libertatib. Angl. tom. 1. pag. 1248. et alios a nobis laudatos Scriptores in Dissertat. 5. ad Joinvillam, et in Descript. ædis Sophianæ num. 43.

Corona vero eorum capitibus imponebatur inter sacræ Liturgiæ solennia ab Archiepiscopis vel Episcopis, ut observare est ex iis, quæ habent S. Anselmus ad Ernulphum Priorem lib. 3. Epist. 90. Eadmerus lib. 4. Hist. Novor. pag. 105. Ivo Carnotensis Epist. 66. 67. 84. Joan. Sarisberiensis Epist. 34. Baldricus lib. 3. Hist. Camerac. cap. 55. Bromptonus ann. 1125. pag. 1016. Will. Neuhrigens. lib. 1. cap. 18. etc. Hinc solennes isti Regum Conventus

CURIE CORONATÆ appellantur in Charta Ludovici VI. Regis Franc. ann. 1128. pro Communia Laudunensi; *Dies Coronæ Regis*, apud Eadmerum lib. 4. et Hugonem de Cleeriis de Senescallia Franciæ; denique *Coronamentum* nude apud eundem Hugonem.

Descripta legitur Charta S. Ludovici Regis anno 1260. in Tahul. S. Dionysii, qua duas coronas aureas cum lapidibus pretiosis, quæ a Rege Philippo avo pro coronandis Regibus et Reginis Franciæ, olim factæ, in Thesauris Regiis servabantur, et unam coronulam auream cum lapidibus pretiosis, quam consueverat Rex die coronationis suæ in prandio deportare, Abbati et Conventui S. Dionysii custodiendas, et in Thesauo Ecclesiæ depouendas statuit, ut de ipso Thesauo cum aliis indumentis et ornamentis regalibus pro coronandis Regibus et Reginis Franciæ assumantur, etc. Exstat alia in hanc rem Matthæi Abbatis S. Dionysii m. Octobr. ejusdem anni quæ quidem Chartæ de Coronationibus Regum in præcipuis festivitibus accipiendæ sunt.

CURIAM TENERE, seu solennem Conventum celebrare, apud Turpinum de Carolo Magno cap. 20. Petrum de Vineis lib. 3. Epist. 77. in Addit. ad Willelm. Gemeticensem pag. 327. etc.

CURIE GENERALES ARAGONUM, de Foro, celebrantur de biennio in biennium. Has Rex in quocunque loco regni ad arbitrium convocat: cui soli intersunt, qui revera Baroniam habent. His præest Justitia Aragonum, etc. Vide Michaëlem del Molino in Repertorio Fororum Aragon. pag. 79.

CURIA GALLORUM, [Celebrior Gallorum conventus in campo Roncaliæ super Padum celebrari solitus.] Vide *Roncalia* [post *Runcalis*.]

CURIA JESU CHRISTI, vel DEI. Godefridus Monachus S. Pantaleon. ann. 1188: *Lætare Hierusalem, Curia celeberrima apud Moguntiacum celebratura totius Teutonici regni Capitaneis, tam de Clero, quam de ordine Laicali, præsentente Henrico Cardinale, quæ a Serenissimo Imperatore et filio ejus Rege Curia Jesu Christi ante fuit intitulata.*

Quod nempe indicta esset ad decernendam *Cruciatam* contra Saracenos. *Curiam Dei* dietam scribit Silvester Giraldus lih. 2. de Expugn. Hibern. cap. 26. [Curia Dei alia notione ac forte pro Valetudinario publico, Gall. *Hôtel Dieu* sumitur in Computo generali reddituum regni Galliæ ann. 1202. quem D. Brussel exhibet ad calcem tom. 2. de Usu feudorum pag. cxi. : *Moniales de hospitio* xx l. *Curia Dei* x. l. *Cautolium* lx. l.]

CURIA PLENARIA. Hugo Flaviniacensis in Chronic. pag. 242: *Eodem anno Aymo reddidit 3. solidos censuales... de tertiis in circuitu castri ad jus Ecclesiæ Flaviniacensis pertinentibus in festivitate S. Petri, in plenaria Curia, quos retinuerat pluribus annis, etc.* Charta Willelmi Nothi Regis Angl. in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 44: *Et ut Curiam suam plenariam et Wrech in terra sua habeant, concedo.* Charta Henrici II. Reg. Angl. tom. 2. pag. 281: *Et Curiam suam plenariam, præterquam de furtis et de propriis hominibus ipsius Comititis, etc.* Charta Petri Comititis Bigorræ in Regesto Bigorræ fol. 13: *Curia namque ibi erat magna et plenaria.* In Tabulario Vindocinensi fol. 250. extat Judicatum, *plenaria Curia vidente.* Chron. MS. Bertrandi du Guesclin:

Et toute sa vaisselle face amener droit là,

Pour ce que Cour plainiere, ce dit, tenir vouldra.

Curiam autem plenam et plenariam proprie vocabant, quæ constabat pluribus *Paribus*, seu vassallis judicibus. Id potissimum discimus ex Consuetudine Belloquer-censi art. 5: *Le Seigneur de fief, qui a un homme de fief, que l'on dit communement de Court, ou plusieurs hommes de fief, que l'on dit pleine Court, il a Justice de Vicomte: et s'il n'a qu'un homme de fief, il peut emprunter hommes pour faire ses Jugemens.*

MAGNA CURIA, a Friderico II. Imp. instituta, cui præsidebat Magister Justitarius, qui in Curia cum Imperatore comorabatur, et cum 4. assessoribus judicibus de crimine læsæ majestatis, de feudis, de appellationibus ordinariorum, seu delegatorum interjectis, de causis Curialium, seu eorum, qui Curiam sectabantur, etc. cognoscebat. Vide Constit. Sicul. lib. 1. tit. 37.

¶ CURIA MAGNA Dalphinalis dicebatur illa, cui præsidebant Magistri Rationales, ut patet ex Litteris Humberti Dalphini ann. 1334. directis Judici Graisivodani, Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 265: *Præcipimus dilectis nostris fidelibus Magistris magnæ nostræ Curie Rationalibus, ut, etc.*

¶ 9. CURIA, Conventus, cœtus publicus ad ludos, choreas etc. Statuta Eccl. Argentin. ann. 1435. inter Aneed. Marten. tom. 4. col. 550: *Choreas quoque omnibus Dominabus quorumvis Monasteriorum nostræ Diocesis et specialiter in publico, scilicet in stupis virorum, quæ dicuntur Trinkastuben, et in Curis et solemnitatibus quæ fiunt pro hastitudiis (hastiludiis) vel sponsalibus, districtè inhibemus.* Parisius de Cereta in Chronico Veronensi ad ann. 1242: *Eo anno Dominus Henricus de Egna tunc existens Potestas Veronæ fecit magnam Curiam militum et dominarum cujuscunque conditionis*

in palatio communis Veronæ, et in foro mercato Veronæ milites bagordaverunt, tunc domine ballaverunt in ponticellis sacra extra palatium communis Veronæ. Rolandus lib. 2. Chronici cap. 14: *Erat nunc constituta Curia quædam causa solatii netiis, ubi fuit Azo Marchio pater Marchionis istius, et alii de Marchia nobiles, potentes, quam Curiam pater meus honor desiderans, secum habuit xi. Milites et existit duodenus, quorum omnia si fuerunt vestimenta, etc.*

¶ 10. CURIA, Capitulum ubi Monachi solent congregari. Vita S. Ansegisi Abbat. Fontanell. inter Acta SS. Benedict. 4. part. 1. pag. 635: *Jussit præterea condere domum juxta absidam basilicæ Petri ad plagam septentrionalem, quæ Conventus, sive Curie, quæ Græce Beletion dicitur, appellari placuit; propter consilium in ea de qualibet re perquiri convenire Fratres soliti sint.*

* 11. CURIA, Præstationis species curiam domini, vel Curie titulo exsolvi. Charta Bald. episc. Noviom. ann. 1171. inter Probat. tom. 1. Annal. Præm. col. 70: *Pertinent etiam ad eandem rectores Curie in Natali Domini, scilicet panes cum totidem gallinacis, et sex setarii vini.* Pactum inter episc. Apam. et mit. Fux. ann. 1297. ex Tahul. Fux. *Quod omnes incursus et bona vacantium nobilium et immobilium.... sint communes inter dom. episcopum..... et comitem..... Lendæ et Curie sint communes inter eos.* Quo ultimo loco Curia, forte est quod supra Curaria. [** C. Otton. I. Imperat. ann. 943. ap. Seil. Ducat. Westphal. Docum. tom. 1. pag. 10. *Mansum... in proprium donavinus, tributum echwie (sic) in villa quæ vocatur Latterveld... excepta mansa, quam Wighardus comes in villa Latterveld.*]

* 12. CURIA, Acies, militum turba. Gall. *Corps de troupes.* Chron. B. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. 303: *Totam in adjutorio Altissimi ponentes, nostros adjutores et communitates primitus exhortati, plurimas adversas Curias, data nobis de curlo fiduciam, irre-*

confidenter. ¶ CURIACA, Lorica, thorax, Cuirasse, Ital. *Corazza.* Informatio vitatis Massil. pro passagio transmar. MS. Sangerman.: *Secuntur arma necesse pro galeis, videlicet centum viginti pro galea; item centum viginti ser-*

etc. * CURIADA, Prædolum. Reg. Chartoph. reg. ch. 287. ad ann. 1287. *Item quoddam viridarium cum suo contiguum ad Curiadam de Vatateta tate Narbonensi.* Vide Curaria.

1. CURIALES, iidem et Decuriones. Isidorus lih. 10. cap. 4: *Et dicti Curiales quia civilia munera procurant.* Senat. 9. Epist. 2: *Curiales quibus a probernatione nomen est.* Gloss. Græc. Βουλευτῆς, Decurio, Curialis. Πολιτικῆς, in Novellis Justiniani. Salvian. 3: *Quaunque non solum injuria communis Deum, qua contemni a servis Curiales solent. Infra: Quid aliud est limum, quam iniquitas?* Idem lib. 5.

in sunt non modo urbes, sed etiam munita atque vici, ut non quot Curiales fuerint, tot tyranni sint? Vide Curia, 4. Maxime

CURIALES dicuntur, qui Curialium oneris et præstationibus obnoxii sunt et scripti, apud Jurisconsultos. Vide Edm. Theoderici cap. 27. 52. 69. 113. 126. Regem Wisigoth. lib. 5. tit. 4. § 19. ὑποτάκτες, in Concilio Calchedon. 13 : Ἐποίησαν αὐτὴν τὴν πόλιν, καὶ λαβὼν Νικαίας πραγματουμένους κατέστησεν ἑκάτ. Interpres Curiales vertit.

CURIALES dicuntur etiam Homines Curiae, Homines de Cour, in Consuetudine Bello-censi. Charta anni 1275. in Tabulario Lori Arvern. : Si vero aliquis de prædicta Curia nostra... tale crimen committeret, quod cogniti Curiam nostram debere capitari vel puniri, iudicatus huiusmodi Curiales nostros traderetur Curialibus, ut ad ipsius iudicati sententiam executionem. Statuta Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1302. art. 3. pro reformatione Curiae : Et volumus, quod in Parlamento et in per Curiales nostros tractentur. Vide Reg. Aureæ Vallis Monachum cap. 26. Charta Petri Ducis Borbonii ann. 1345. contra Litteris Johannis Franc. Regis ann. 1355. tom. 3. Ordinatio pag. 159 : Item, concessimus quod Babilus seu alii Curiales dicti Curiales. Genesii) et ejus mandamenti, non possint nec debeant procedere contra aliquam personam dicti mandamenti ad inquestam, nisi in facta de crimine legitima informatione. Curiales sunt Ballivi Consiliarii seu assessores. Enumeratio jurium Comitum in Civitate Albiensi ann. 1252 : Cum Episcopus et cives Albienses nuper fuissent ad parendum juri in curia sua, idem Episcopus confederavit se jumento interposito cum quibusdam civibus libisibus, qui detinent possessiones et bona ipsorum et de hæresi condemnatorum et iuramentum ad dictum Regem pertinentia, ut unusquisque simul se deffenderent contra Curiales mini Regis, qui peterent præmissa ab eis. Vide Curialis, 3.

CURIALI JURE feudum possidere dicitur, qui illud possidet sine homagio, ut Militiales. Vide Jus feudale Saxonum cap. 2. § 2. et Jus Curiae supra in Curia, 4. CURIALES, Palatini, Magnates, Regni Officiales, et cæteri, qui Principum iura sectantur, vulgo Courtisans. Glossar. latin. Gall. : Aulicus, Curiaux. Sueno Regib. Curialib. Danicis cap. 5 : Priores autem Curialium, qui et nunc Militares censentur nomine, hæc vigeat consuetudo, etc. Petrus Damiani lib. 2. Epist. : sicut ii, qui Ecclesiae militando promoti vocantur ex more Pontifices; ita qui in mundo Principibus fiunt, dicuntur a Curiales. Will. Tyrius lib. 20. cap. 5 : ubi vero occurrentibus ei magnis sacris de Principibus, cum maximo Curialium numero. Lib. 22. cap. 4 : Si famulorum et Curialium numerositatem scripto comprehendere tentemus. Charta Simonis Comitum Curiae ann. 1211. qua donat Raimundo de durco castrum de Tornes, consilio ipsorum et Curialium suorum. Alia ann. 1212 : Actum est hoc sub presentia strenui comitis Theobaldi et ejus Curialium apud

Vitriacum. Libertates, concessæ Villæ Montisbrusonis a Guigone Comite Forensi ann. 1223. MSS. : Si aliquis de Curialibus, vel de familia Comitum verberaverit aliquem de villa, etc. Vide Joannem VIII. PP. Epist. 199. Constit. Sicul. lib. 1. tit. 9. tit. 37. tit. 29. § 2. etc.

MAGNUS CURIALIS, Dignitas in civitatibus. Grand Curial de Bougé, d'Yenne, apud Guichenonum in Probat. Hist. Bressensis pag. 51. 59.

Recensendum non est inter dignitates civitatum Magni Curialis officium. Curialis Balgiaci Magnus dictus est, quod esset Scriba Judicis Balgiaci, majorque Castellanos Curialibus, qui et ipsi inter Dignitates urbium in Bressia non debent annumerari. In usibus aut actu Notorietatis stagnorum Bressiae, apud eundem Guichenonum in Probat. pag. 170. et apud Revellum pag. 265. Curialem et Scribam unum eundemque fuisse aperte claret : Testes coram nobis Petro Castellani Castellano de Villariis et manibus mei Curialis subsignati de et super prædicta consuetudine interrogati... ann. 1502. De iis Curialibus eorumque muniis fusius agunt Revellus pag. 261. et Colletus pag. 174. et seqq.

3. CURIALIS. Bulla Benedicti VIII. PP. Ind. 1. apud Ughellum in Episc. Portuensis. : Concedimus vobis et vestris successoribus in perpetuum de civitate Portuense duos piscatores, et duos Curiales, quales vos eligere volueritis de ipsis hominibus, qui ibidem fuerint. Et infra : Ipsi namque duo piscatores et duo Curiales ulterius nullam dationem aut servitium facient. Charta Libertatum villæ S. Germani in Foresio ann. 1247 : Quod si aliquis de Curialibus vel de familia nostra verberaverit aliquem de villa, nisi Curialis faceret illud causa correctionis, etc. Ubi Curiales iidem videntur, quos Hospites et Mansionarios vocabant : Curiae et præstationibus ac muniis Curialibus obnoxii.

* Apparitor, accensus, idem qui serviens, Gall. Sergeant. Lit. ann. 1340. tom. 3. Ordinatio reg. Franc. pag. 605 : Per arrestum ipsius curiae dictum fuit, quod dicti religiosi... de punitione suorum Curialium immediate sub ressorto dicti senescalli remanerent. Inventar. Ms. ann. 1366 : Item quoddam instrumentum super certis responsionibus per rectorem dicti comitatus de Curialibus seu servitoribus curiae dicti rectoris conquerentibus factum.

** CURIALE COLLOQUIUM Germ. Hofsprache, Conventus ad curiam sive principis ita ut sit procerum, sive domini ita ut sit ministerialium. Charta Rudhardi Archiep. Mogunt. ann. 1090, in Gudeni Cod. Diplom. pag. 29 : Ut nunquam cogatur abbas in expeditionem ire, vel curiam frequentare aut ad Colloquium Curiale ex justitia venire. Vide Haltaus. Gloss. Germ. German. col. 641.

** CURIALITAS. Officium quod Curiae debetur, Jus Curiae. Charta ann. 1327. ap. Gudeni. tom. 4. Cod. Dipl. pag. 1041.

4. CURIALIS. Joann. de Janua : Comitis, suavis, Curialis, [Gall. Courtois.] Henricus Huntindonensis de Contemptu mundi cap. 1 : Guillebertus versibus et prosa et habitu Curialissimus. [* Curialissimum servitium,

in Chart. ann. 1434. ap. Haltaus. in Glossar. col. 1737.]

* Gualter. Hemingsford. de Gestis Eduardi III. reg. Angl. ad ann. 1339. pag. 311 : Mittitur ergo ad regem Franciae, cui et diceret, quod Curiales et probos se non ostenderent, etc. Specul. dominar. part. 2. cap. 21 : Tertio studeat honorem Curialem ex urbanitate proximis impendere : nam sicut ab omnibus honorem recipit, ita decet eam omnibus, secundum exigentiam statuum et merita personarum, honorem Curialiter exhibere; decet enim eam esse totius Curialitatis exemplar. Modo Curialiorem, quo posset fieri, postulaverat, in Arest. parlam. Paris. ann. 1394. ex Cod. reg. 9852. 3. 3. fol. 90. vº.

CURIALITAS. Joan. de Janua : Comitis, Curialitas, vel suavitas. Alibi : Facetia, Curialitas. [* Donat. provincial. pag. 170 : Curialitas, Cortesia.] Gallis Courtoisie. Philippus de Pergamo in Catone moralizato : Curialitas est quasi idem quod nobilitas morum. Mox : Sicut virtus legalis, quæ est justitia, est omnis virtus ex eo, quod facit actum omnis virtutis : sic Curialitas, quæ dicitur a Curia, est magna domus Nobilium, quantum ad mores, etc. Deinde : Ille, qui Curialis est, liberalis est, quia prompte tribuit : et est magnificus, quia magnos sumptus facit in magnis operibus, et est temperatus.... affabilis, etc. Metellus in Quirinalibus :

Ut convivarum primo summoque suorum,
Et Curialitate se vivere mandat adhuc.

Nangius in S. Ludovico pag. 365 : Eos adtrahebat ad pacem et benevolentiam suis Curialitatibus et auxiliis opportunis. Rodericus Toletan. lib. 5. de Reb. Hispan. cap. 2 : Quos Curialitate, affabilitate et bonis moribus sic instruxit, etc. Idem libr. 7. cap. 25. Hist. Cortusiorum lib. 7. cap. 4 : Tantæ Curialitatis et largitatis, ut vix sibi equum et tunicam retineret. [* Beka in Chronic. Hollandiæ pag. 77. de Elect. Wilhelm. Imperat. : Oportet unumquemque militare volentem esse... Magnanimum in adversitate, Ingenuum in consanguinitate, Largifluum in honestate, Egregium in Curialitate et Strenuum in virili probitate.] [Charta anni 1209. ex Archivo Monasterii B. M. de Bono Nuntio Rotomag. : Monachi de Curialitate sua nichil dederunt quinque libras Andegav. Charta anni 1303. apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 935 : Concessit... Heliae Guidonis... pro Curialitatibus et multimodis gratiis, etc. Regest. Pa lamenti ann. 1456. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 433 : In recompensationem plarium Curialitatum et servitorum, etc.] Charta vernacula ann. 1399. in Hist. Vergiacensi lib. 5. cap. 4 : Les longs et agréables services et Curialitez qu'elle m'a fait au tems passé. Vide Guichenonum in Episcopis Bellicensib. pag. 44. 79. Hemeræum in August. Viromand. pag. 202. [Acherium Spicil. tom. 6. pag. 664. Acta SS. Martii tom. 2. pag. 123. Maii tom. 7. pag. 831. 832. et 836. etc. Murator. tom. 12. col. 690.]

* Nostris Curialité. Lit. Guil. de Chalon comit. Autiss. an. 1298. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 96. vº. col. 1 : En recompensation des granz Curialitez et des

granz services que ledit Estienne nous a fais u temps passé, etc.

CURIALITAS ANGLIÆ ET SCOTIÆ. Ea olim, nescio an et hodie, inoleverat in Anglia Lex, qua, qui uxorem duxerat feodo simplici vel talliato saisitam, illa extincta, si liberi, qui ex eorum matrimonio nati fuerant, seu mas, seu femina, vel stante matrimonio, vel post uxoris mortem obiissent, feodo illo frueretur ad vitam. Quæ quidem Lex *Curialitas* Angliæ ideo dicta, quod in eo tantummodo regno locum haberet, inquit Littleton sect. 35. cujus lemma concipitur: *Curtesie d'Angleterre*. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 645: *Lequel Sire Jean (le Spenser) engendra sur ly un fis, ou une fille, que mourust, issi ke après la mort Jeanne, Sire Jean le Despenser tint le maner du Chastel per la Curtaysie de Engleterre*. [Vide Nomolexicon Thomæ Blount in *Curtesie of England*.]

Neque tamen in Anglia duntaxat locum habuit *Curialis* seu officiosa Lex illa, sed et in Scotia; atque adeo in burgagiis. Leges Burgorum Seoticorum cap. 44. cujus lemma est *De Curialitate Seotie in burgo*: *Si aliquis capiat burgagium cum aliqua in liberum maritagium, et cum ea genuerit maseulum vel feminam, et casu contingente moriatur uxor viri illius, et post mortem, si filius vel filia vivat, vel moriatur, vir illo burgagio omnibus diebus suis vitæ gaudebit, etc.* Vide *Tenens*, et *Viduitas*: præterea *Skenæum* de Verbor. significat. in verbo *Curialitas*.

CURIALITER, Comiter, humaniter, *Courtoisement*; more *Curialium*, à la manière des *Courtisans*. Auctor de Disciplina Scholarium cap. 4: *Quæsit, cujas esset? secumque me adduxit, Curialiter consolans, etc.* Adde cap. 5. Fulbertus Carnotens. Epist. 21: *Qui noster neque Monachus sit, neque Clericus, et plures habeat testes Curialiter agitandi, (f. agendi) quam monastice vivendi*. Nangius in S. Ludovico pag. 356. *Et omnia necessaria... abundanter et Curialiter ministrari fecit*. Occurrit non semel in Hist. Cortusiorum, lib. 4. cap. 10. lib. 6. cap. 7. lib. 7. cap. 19. etc. Huic voci opponitur alia

INCURIALITER, in Concilio Avenionensi anno 1326. can. 4: *Manus temerarias ad capiendum Clericos aliasque personas Ecclesiasticas Incurialiter... extendere non ventur*. Ubi vir doctus ad marginem, f. *inciviliter*: sed perperam.

* **CURIALITER**, Cum cura, diligenter. Charta ann. 1282. ex Bibl. reg.: *Dicti archiepiscopus (Remensis) et prælati ipsa privilegium et litteras pacienter et Curialiter audierunt*.

5. **CURIALIS**. Charta Aldegastri, filii Sylonis Regis Ovetensis, ann. 781: *Quatuor tapetes, et tres vasos Salomoniegos, et duodecim Curiales argenteas, et unum (aquimanile) argenteum*. Ubi Sandovallius editor vertit, *doze eucharas de plata, y un aguamanil de plata*. Proinde *aquimanile* deest in Latino. Est autem *Euchara*, Hisp. *Cochleare*, nostris *Cueilliere*.

* Leg. videtur *Culiaris*; et emendandum apud Sandovallium *Cucharas*, pro *Eucharas*: Hispanis enim non *Euchara*, sed *Cuchar* vel *Cuchara*, cochlear, nostris *Cuillier*. Vide supra *Culherius*.

CURIARIA, Prædium, *Curia*, *Curtis*. Charta Baresoni Reg. Sardinie ann. 1164. apud Ughellum tom. 4. pag. 1203: *Dabo etiam operi S. Laurentii duas Curiaras, quas consules Januæ prælegerint in tota Sardinia, ex quarum redditibus ipsa Ecclesia perficiatur*.

† **CURIARIUS**. Charta Hugonis Abb. Corbiensis ann. 1177. ex Tabulario ejusdem Monasterii: *Ipsæ Everardus sive ejus in Curariis, id est, Curiam S. Petri inhabitantibus, sive in hospitibus in terra de dote altaris manentibus, sive in culturis, sive in cambariis nullum domini jus possidebit*.

CURIATIO, *Curia*, seu Comitatus, vel etiam *Curia solennis*. Concilium Budense ann. 1279. cap. 2. de vestib. Prælatorum: *Cum ad exercitus, seu Curiationes, aut expeditiones ex certis et necessariis causis eos contigerit proficisci*.

CURIA-TOGA, id est, advocatio juridica. Papias.

† **CURIATUS**, *Curia*, Senatus. Statuta Philippi Regis ann. 1303. in Codice MS. Consuet. Tolos. fol. 35: *Item quod Notarii Curiatu Tholos. scribant acta bene et fideliter, etc.*

* **CURICIUS**, *Vetustus*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* **CURIFRUGIUM**, Ventilabrum, vannus quo fruges purgantur; unde nomen. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Vannayre, Prov. Curifrugiator. Vann, Prov. vannus, Curifrugium*.

† **CURIFUGIUS**, Qui fngat curas, et tædia dispellit. Angelus Rimplerns lib. 3. Hist. Monast. Formbacensis apud Bernard. Pez tom. 1. Anecd. part. 3. col. 466: *Scribit Perottus homo doctissimus de villa sua, quam Curifugiam nominavit... Ego illud castrum præfero, quod et Curifugium genere neutro appellavero*.

* **CURILIS**, f. pro *Scurrilis*. B. de Amoribus in Speculo sacerdot. Ms. cap. 26. de peccato lingue: *Non sis Curilis, nec rebellis, sive bilinguis*.

† 1. **CURIO**, *Sanguis*, in Glossis Isidori. Patet legendum *Cruor*.

* 2. **CURIO**, pro *Scurio* vel *Scuriolus*, *Sciurus*, Gall. *Ecureuil*. Pacta ann. 1193. inter Bonon. et Ferrar. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 894: *De agnellinis, de Curionibus, de lutriis, de martiris, de chartis, etc.* Vide *Squirelus*.

* **CURIOSE**, Comiter, placide, Gall. *Avec douceur*. Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 263: *Exi cito de festo et depono virgam tuam; aliter te videbis iratum: qui quidem major eis respondit Curiose, quod erat solus et in armis et injuriabatur*.

* **CURIOSITAS**, Cura, diligentia. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 251: *Qui Mondonus de dictis vulneribus sanandis seu aptandis modicam fecit diligentiam seu Curiositatem*.

† 1. **CURIOSUS**, *Facetus, dicax, urbanus*. Papias MS. Haud absimili prorsus ratione Gallice quandoque dicimus, *Curieux*, pro *Concinno* et *eleganti*.

2. **CURIOSUS**, *Κυριωσός*, Palladio in Vita Chrysostomi pag. 15. Edit. Emerici Bigotii. Gloss. Basil.: *Κυριώσος, εἰδὸς ἀξιώματός*. Sic autem appellabantur, qui delecti

ex *Memorialibus*, atque etiam ex *Agentibus in rebus*, ab Imperatoribus, per singulas provincias, modo duo, modo singuli, innum munus acturi mittebantur, qui cursui publico invigilarent, ne videlicet eversionem quis eo uteretur, et omnia quæ geri in Republica viderent, ad Principis notitiam deferrent. Unde recte Senger ad Manilii lib. 5. dixit, *Curiosos* id munus obisse, quod in Gallia *Contralatores* dispositorum equorum, les *Conteurs des Postes*. In Notitia Imperii occurrunt *Curiosi cursus publici presentalis*. *Curiosi per omnes Provincias*, sub dispositione Magistri Officiorum; *Curiosi litorum* in Novella Theod. et Valent. de Trifiscal. *Curiosorum* fit etiam mentio a Firmicem lib. 3. cap. 13. Tertullianus lib. de Fuga in persecut. Athanasium 1. log. 2. Suidam in Vita Chrysostomi, qui cum multiplici nequitia et concubiniis infamarentur, sublatis demum sub Juliano Imp. De his pluribus agit prætitulus Codicis Theodos. de Curiosis, 29.) et ibi Jacobus Gothofredus.

CURIOSI apud Ordericum Vitalem 8. pag. 704. videntur iidem, qui *Curiosi*.

CURIOSI et Correctores Fratrum Orderici Grandimontis, in Aresto Parlam. F. 15. Jan. 1322. [Antiqua Statuta ejusdem Ordinis in Anecd. Marten. tom. 4. 1232. n. 15: *Ad portam eat ille quem rector et Curiosus huic officio deputatus decreverit pro communi utilitate et Literæ Simonis Archiep. Bituric. 1223. pro iisd. Grandimontensibus, A. Marten. tom. 1. col. 910: *Dvobus singulorum domorum ministerio deputandis videlicet Clerico, alioque Converso: quod alter, Conversus scilicet Curiosi, Curio vero Correctoris officium gereret, secundum quod etiam nunc observatur in Ordine prædicto. Corrector spiritualium curabat, Curiosus temporalium.*]*

* 3. **CURIOSUS**, *Elegans, exquisitus*, qua notione *Curieux* usurpamus. T. Joan. Fabri Carnot. episc. ann. 1390. Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 379: *lemque, et ita de bonis meis ordino, tu corpori meo superponi simplicem, non curiosam, quæ pretium l. francorum excedat. Curieux, Studiosus, diligenter remiss. ann. 1374. ex Reg. 106. toph. reg. ch. 378: *Le suppliant feust enfant plus pour le doctriner et en afin que autrefois il feust plus soigné Curieux de icelles bestes garder*.*

* **CURIS**, *Asta dicebatur lingua* in rum. Glossar. vet. ex Cod. reg. 761.

CURITA. Vide *Curatura*.

CURITIS, pro *Curtis*. Occurrit semel in Diplomate Mathildis Comitissæ 1078. apud Fr. Mariam in Mathilde.

CURITZE, Modius, Slavorum apud Helmodium lib. 1. cap. 88.

* **CURLATA**, Quantum vehiculum vehi potest, ut videtur, ab Ital. Gall. *Brouettée*. Stat. Perus. pag. si somatam seu *Curlatam* uvarum solvat pro bauno solidos viginti pro vice de die, et de nocte duplicet bauno emendet damnum. Vide supra *Curia* et infra *Curricula*.

* **CURLUS**, Ital. *Curlo* vel *Cur*

aga vel verticillum. Chron. Placent. ad n. 1376. apud Murator. tom. 16. Script. col. 527 : *Faciebant tributare distric-
tales et etiam cives et forenses, qui trans-
iunt per dictum episcopatum; et habebant
ulos in domibus eorum, et capiebant ho-
nes et ipsos tormentabant, et faciebant
is facere redemptionem.*

* **CURMARCHUS**, Qui limitibus regio-
um vel agrorum præfectus est, ut Comar-
chus in *Commarchia*. Charta ann. 1097.
ad Ughell. tom. 1. Ital. sacr. edit. 1717.
col. 924 : *Ut.... neque a nobis, neque a
iustis hæredibus, stratigotis, iudicibus,
recomitatibus, Curmarchis, plateariis,
ab aliquibus ministris nostræ reipublicæ,
ille aliquod contrarium aut calumniam ha-
bit. Vide Curiosus 2. et Curtimarchia.*

* **CURMEDIA**, servitutis species in Ger-
mania, quæ ejusmodi erat, ut obeunte
a quo obnoxii conditionis, dominus jus
haberet rem, quam vellet, in illius bonis,
ubi gratia equum, vestem, annulum,
e. seligere, sibi que asserere. [* Vide
Cimm. Antiquit. Jur. Germ. pag. 318. 364.]
Cæ species est *laudimii*, seu *releuii*, Germa-
ni *Chur muart* dicta, ut auctor est Rosenta-
lis lib. de Feudis cap. 2. § 39. cap. 6. § 131.
Csarius lib. 4. Miracul. cap. 62 : *Cui cum
Conversus responderet : Talis homo cum
illum equinum) nobis legavit; ait Præ-
pitus, utrum ex devotione, vel ex aliquo
je legavit eum? Respondit Conversus : Ex
dessa illius emersit, nam uxor ejus, eo
quod esset de familia nostra, jure Curmediae
illum obtulit.* Charta Caroli IV. Imp. ann.
119. apud Willelm. Hedam pag. 360. 1.
Et. : *Super solutione census, ceræ, pecuniæ,
tium, equorum, pecorum, et jurium (vul-
giter Cormede) aut aliarum quarumcum-
q. rerum, quæ in vita vel post mortem cu-
jilibet hominis, conditionis hujusmodi
(servituti obnoxii) Episcopis et Prelatis ac
Eclesiasticis personis hactenus dari consue-
verunt. Huc etiam pertinet Diploma Hen-
rici Imper. et Cunegundis pro Fundatione
Monasterii S. Michaelis Bambergensis apud
Bischofium de Monast. Germ. pag. 87.
Hic servitus, inquit Molanus lib. 3. de
Cion cap. 36. multis in locis primum re-
ducta fuit pecunia, deinde ex magna
summa in parvam est derivata, et paulatim
per negligentiam et rebellionem evanuit.
Vide *Catallum* melius.*

* **COREMEDE**, **CORIMEDE**, Eadem no-
tie. Diploma Abbatialis Ecclesiæ Bili-
sis ann. 1181. apud Joan. Mantelium
Ht. Lossensis part. 2. pag. 2 : *Notum
fama tam futuris quam presentibus, quod
quidam mulier Margareta liberis orta nata-
lis, titulum suæ ingenuitatis in liberio
D. redigens servitute, Ecclesiæ B. Amoris
colidit, hocque conditionis tenore, quod
ta ipsa quam omnes posteritatis suæ so-
bos, singulis annis ibidem ad altare præ-
dicti patroni sui duos persolvent denarios;
mieres libere nubentes in orbitu suo XII.
denarios pro Coremede darent; viri vero
ducentas XII. denarios ad licentiam
eorent, totidemque in orbitu suo darent,
numque advocatum habentes præter altare
suum, nullis placitis nullisque exactionibus
vererentur obnoxii. Ibidem pag. 3. in Di-
plomate anni 1040 : *Tota autem illa cognati-**

*tio post mortem suam de capite suo, pro
jure quod vulgo attulit, sive Corimede dici-
tur, tantum XII. denarios, et nihil amplius
solvat.* Hinc, ni fallor, emendandus alter
locus Tabularii S. Trudonis ibid. part. 1.
pag. 81. laudatus : *Cæterum licet Abbati
vel ab ipso constitutis, de quocumque nego-
tio sine Advocato placitare, id est, placito
sive judicio decernere... scilicet de terris, de
domibus, de externis uxoribus, Coreniedis
sive citermiædis et familiis; melius enim
Coremedis, quam Coreniedis legeretur.*

* **CURMEDIALE**, idem quod *Curmedia*,
Jns domini in bona vassalli defuncti.
Charta ann. 1361. tom. 2. Hist. Trevir.
Joan. Nic. ab Hontheim pag. 215. col. 2 :
*Item omnia in.... demortuorum juribus seu
Curmedialibus, casualibus, fortuitis et cer-
tis, maneat et sint nunc et in ævum pro
portione domini abbatis.*

* **CURMEN**, Κούρμην, Dioscoridi lib. 2. cap.
110. aliis *Furmen*, Potus quidam ex hor-
deo, similis zytho. Gloss. Lat. Græc. : *Cur-
men*, ζύθος ἀπὸ σίτου. Occurrit apud Ulpia-
num. Vide Hadrian. Junium lib. 2. Anim-
advers. cap. 12. Salmasium ad Inscriptio-
nem Herodis pag. 51. et Camdenum in
Agro Dorbiensi.

* **CUROCINIUM**. Charta ann. 1380.
tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 80. col.
2 : *Ita quod nullus exercitus, equester sive
pedester sive per Curocinium, proprie Stro-
deric, de terra Jagellonis et illorum de Plo-
czek ad terram nostram Livoniam et Curo-
niam debent transire, nec aliquod dampnum
nostris prædictis terris debeant inferre.* An
idem quod infra *Cursaria*? Vide ibi et
Cursorius 3. Sed fors legendum est *Tyro-
cinium*; qua voce designarentur milites, qui
ad tornamenta, seu ludos equestres perge-
bant, vel recens conscripti. Vide in *Tyro.*

* **CUROPALATES**. Vide supra in *Curo* 5.
CURRABIUS, Species navis. Laurentius
Diaconus Veronensis de Bello Balearico
lib. 1. pag. 899 :

Hæc variae sunt diverso robore naves,
Gatti, Dromones, Carabi, cecleresque Galeæ,
Bareæ, Currabii, Lintres, grandesque Saginæ,
Et plures aliæ variantes nomina naves.

Ubi f. leg. *Currarii* vel *Cursarii*. Vide in
hac voce.

* **CURRALE**, Curtis atrium. Fori Oscæ
ann. 1247. fol. 5 : *Qui pignorat boves, bra-
vos, (branas) equas, vacas, vel oves, et
miserit eos in Currali, peytet pro colonia 60.
sol. etc.*

* **CURRATERIUS**, apud Hofmannum,
Idem qui supra *Corraterius*.

* **CURRATORIA**. Charta foundationis
Turritani Monasterii in Sardinia ann. 1205 :
*Prædictus iudex dedit præfato Conventui
Paules cum pertinentiis suis, in Curratoria
de Romagna curiam de Save cum pertinentiis
suis omnibus... et in Curratoria de Nolauro
curiam de Obneto cum omnibus pertinentiis.*
Sic lego pro *Incurratoria*, ut scribitur tom.
1. Anecd. Marten. col. 800. *Curratoriam*
autem puto idem esse quod *Parochiam* ab
Italico *Curato*, *Parochus*, *Curatus*.

* **CURRAX**, in leg. 18. D. de Ædil. Edict.
ut *Vigilax* eodem loco. [Gloss. Lat. Gr.
Currax, δρόμαξ. Gratius Cynegetico v. 89 :
Nam fuit et laqueis aliquis Curraçibus usus

Ubi *Laquei Curraçes* dicuntur qui facile

currunt, currenteque nodo, Gall. *Nœud
Coulant*, illaqueant et nectunt.]

* **CURRECTERIA**, *Curaterii* seu proxe-
netæ officium, Gall. *Courtage*. Lit. ann.
1360. pro Judæis tom. 3. Ordin. reg.
Franc. pag. 476. art. 9 : *Quod possint sua
ministeria vel opera, Currecterias, artes
speculativas, praticas atque mechanicas
exercere et facere, prout alibi sunt consueti.*
Courrateries, ibid. in versione Gallica. Vide
supra *Curaterius* 2.

* **CURREIA**, *Corrigia*, Gall. *Courroie*.
Comput. Ms. ann. 1239 : *Pro una longia et
una Curreia, xxxj. solid.* *Courre*, *Funis*,
rudens, in Lit. remiss. ann. 1364. ex Reg.
98. Chartoph. reg. ch. 257 : *Lequel Jehan
brisast une Courre, à laquelle estoit estachié
une nef.*

* **CURRELLUS**, *Currus*. Charta Con-
sulum Avenion. ann. 1195. apud Fanto-
num tom. 2. Hist. pag. 83 : *Concessimus ut
de singulis equitionibus duos denarios, de
asino unum denar. de Currello quatuor de-
nar. de singulis peditibus singulos obulos,
etc.* Vide *Curellus* 1.

* **CURRENTIA**, Profluens aquarum
cursus, Gall. *Courant*. Charta Ludov. VII.
ann. 1160. in Chartul. Barbel. pag. 206 :
*Duas carrucatas terræ arabilis, inter Rar-
reium et Currentiam de Mesnilio.*

1. **CURRERE** dicebantur, qui ob crimen
aliquod per urbem traducebantur. Charta R.
Abbatis Caroffensis ann. 1308. ex Regesto
2. Philippi Pulcri Regis Franc. num. 11.
in Tabulario Regio : *Item adulter et adul-
tera, si deprehensi fuerint in adulterio, si
inde factus fuerit clamor, vel per homines
fide dignos convicti fuerint, vel confessi in
jure, quilibet in centum solidis pro justitia
puniat, vel nudi Currant per bastidam, et
sit optio eorumdem... Item quicumque ali-
quid valens duos solidos vel infra de die vel
de nocte furatus fuerit, Currat villam cum
furto ad collum suspensio, et in quinque so-
lidos pro justitia puniat, et restituit fur-
tum, cui furatus est, etc.* Vide *Trotare*.

* Ea poena aliquem damnare. Curia 2.
gener. Terracon. sub Jacobo I. rege : *Ju-
dæi vero accipiant pro centum solidis xx.
solidos in anno, et non plures; et si plus
acceperint, et si forte debitores querimo-
niam curiæ fecerint, Currant eos per villam
flagitando (l. flagellando), et amittant peni-
tus pensiones.*

* 2. **CURRERE**, In usu esse, Gall. *Avoir
cours*. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ.
rub. ann. 1273. fol. 9. rº : *Debent etiam
quadraginta panes albos, de quibus qui plus
Current per villam Burdegalensem.*

* 3. **CURRERE**, dicitur de porcis, qui
glandes pascuntur in silva. Vide *Cursus* 11.

* **CURRERIA**, Excursus militaris, Gall.
Course. Chron. Bergom. ad ann. 1403.
apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col.
944 : *Dominus Galeaz cum sua brigata et
cum Johanne filio... fecerunt unam Curre-
riam usque ad pontem portæ de Crema.*
Vide supra *Corsa* et infra *Cursaria*.

1. **CURRERIUS**, Apparitor, *Sergeant*.
Charta ann. 1258. apud Petrum Mariam
Campum in Hist. Placentinæ Ecclesiæ, in
Regesto 2. part. Ch. 98 : *Citatis dictis vi-
cinis, et ipsis Templariis per parabolam
Currevii Communis ostiatim, ad quos ista*

divisio pertinere videbatur. [Statuta Massil. lib. 1. cap. 9. §. 3 : *Licet autem inter officiales curiarum intelligentius nuntios curiarum, excipimus tamen... Currerios palatii et curiarum.* Vide *Currerus*.]

† 2. **CURRERIUS**, Cursor, Tabellarius, Gallice *Courier*, Ital. *Corriere*. Caffarus *Annal. Gennens.* lib. 1. ad ann. 1162 : *Consules vero ne galeæ a civitate recederent, donec literas diffidentiae Pisas mitterent, præceperunt, et sine mora Currerium quemdam cum literis Pisanos diffidendo Pisas miserunt.*

† **CURRERUS**, Apparitor. Laudes Papiæ apud Murator. tom. 11. col. 26 : *Omnes homines collegium facient, quod Paraticum vocant, etiam usque ad Curreros Communis, quos Missos vel Servitores appellant.*

* **CURREUOL**, Vox vulgaris. Charta ann. 1038. ex magno Chartul. S. Vict. Massil. : *Nepotes mei et sororia (habuerunt) unum modium de frumento ad sextarium per Curreuol.* An qui in usu est, an nomen officii monastici?

† **CURRIBILIS** MONETA, Quæ currit, ut in Chartis non semel, sive quæ in usu est, Gall. *Qui a cours*. Capitul. General. MSS. S. Victoris Massil. : *Libras quindecim Turonenses argenti cum O rotundo boni et Curribilis.* Occurrit alibi non semel.

* **CURRICULA**, Vehiculum trusatile. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1494 : *Item pro reparatione duarum Curricularum, Gallice Brouettes, xv. sol.*

CURRICULO, Celeriter. Papias. [Utuntur Plautus et Terentius.]

† **CURRICULOSUS**, Currens. Vita B. Idæ Comitissæ, tom. 2. April. pag. 145 : *Festivitates SS. Viduarum Curriculosa per anni tempora dum revolvimus.* Vide mox *Curriculum*.

1. **CURRICULUM**, Annus, *le Cours d'un an*, nostris : quomodo anni, et annorum Curricula non semel in Cod. Theod. [et in Præcepto Ludovici Imp. ann. 823. in Appendice Marcæ Hispan. col. 768.] Vetus Diploma profert *Diago* in Comitibus Barcinon. lib. 2. cap. 34. quod sic clauditur : *Actum est hoc annorum Dominicæ Incarnationis quater quinquagenis et quinquies, quinis lustris, et tribus Curriculis, mensibusque quinque peractis.* Ubi innuitur annus 1228. nam quater 50. conficiunt 200. rursum quinquies 200. conficiunt 1000. quinque lustra 25. tria curricula 3. annos. [* In prima Glossarii editione est 1028. Computo annum 1128. ita ut quater quinquagena lustra conficiant annos 1000. et quinquies quina annos 125.]

* Pro quovis temporis spatio, in Vita S. Columbæ tom. 5. Sept. pag. 624. col. 1 : *Maximum etiam in obsecrationibus stando expendens Curriculum, etc.*

2. **CURRICULUM**, Semita, via. Charta donationis Ecclesiæ Cornutianensis edita a Suaresio : *In pronao velum lineum... ante secretarium, vel Curricula, vel a linea rosulata pensilia habentia arcus duos.*

* **CURRICULUS**, Pyroforum, Gall. *Chaufrette, réchaud*, quia rotis quatuor impositum, sic appellatum. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *Item in capella unus Curriculum ferri, et una patella ad ignem prunarum deferendum.* Vide supra *Chariotus* 2.

* **CURRIFER**, Carri ductor. Charta Andreæ reg. Hungar. ann. 1231. apud Cencium inter Censum eccl. Rom. : *Super domos servientum vel villas, nec nos, nec agasones, nec falconarii nec canseri, nec Curriferi descendunt ipsis invitis.* Vide supra *Carriger*.

* **CURRIFEX**, Carrorum artifex, Gall. *Charron*. Necrolog. Ms. S. Aurel. ad Cal. Jan. : *Dager Lawelin balneator residens inter Currifices Argentinenses, etc.* Charta ann. 1386 : *Feria III. post festum Purificationis, dictus Espach Currifex etc.*

CURRILES aquæ, et incurriles, quæ fluunt, cursum habent, aut non habent, in Chartis Alfonsi VI. Regis Hispan. apud Antonium de Ypez in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 6. pag. 489. b. 490.

† **CURRISARE**, Curru vehi. Acta Capituli General. Ordinis Prædicator. ann. 1264. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1738. num. 12 : *Item quicumque fratres equitaverint vel Currisaverint, secundum gravitatem culpe gravius puniantur.*

† **CURRITA**. Vide in *Curatura*.

1. **CURRITORES**, Idem, qui Cursores, infra. Tudebodus lib. 1. Hist. Hierosol. pag. 788 : *Cæperunt Curritores nostris antequam, donec pervenerunt ad Eracleum.*

2. **CURRITORES**, Proxenetae, nostris *Couretiers*. Curia Generalis Catalanæ in villa Montis-albi ann. 1333. sub Alphonso Rege Arag. MS. : *Mercator vel draperius, et eorum negotiatores seu factores... hoc idem observari jubemus in Curritoribus et peleris, qui pels o robos recipiunt ad vendendum, etc.* Vide *Cursor*, *Corraterius*.

† **CURRITORIUM**, f. Opertum iter ex altera parte domus in alteram, ab Italo *Coridore*, vel Hispano *Coredor*, nostris *Corridor*. Testam. Guillelmi Venciens. Episc. ann. 1257. inter Instrum. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 195. *Actum in dicto Monasterio (S. Victoris Massil.) in quadam turri quæ est juxta Curritorium.* Vide *Cursaria*. [* Vide supra in *Corritorium*.]

CURRITURA. Vide *Curatura*.

* **CURRO**, Scortator, ganeo. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Curro, Lechierre.* Vide infra *Curuca* 2.

* **CURRUCATURA**, Onus earri, in Charta official. Belyac. ann. 1498. ex Tabul. Britol. f. pro *Carrucatura*. Vide supra *Carrucare*.

CURRODREPANUS, vox hybrida, Currus falcatus; ex *Currus*, et *Ἀρέπρον*, *Falx*. Exstant apud Anonymum de *Rebus bellicis*, subjectum Notitiæ Imperii, *Expositiones Currodrepani, Currodrepani singularis, et Currodrepani clypeati*, quas consulere poterit, qui volet.

* **CURRULA**, diminut. a *Currus*. Andreas Floriac. Ms. lib. 3. Mirac. S. Bened. : *Dum viam accelerare æstimant pro libitu victores, eorum Currula eo loci ita subsistit, ut in rigorem æstimaretur durata lapidis.* Vide supra *Carriola*.

† **CURRULUS** EQUUS, *δρεμὸς ἵππος*, *Tolutarius*, in Supplemento Antiquarii.

* Ita Gloss. Lat. Gr. Ubi codex Sangerm. *Currulis* ex Castigat. in utrumque Glossar.

† **CURRUPIRE**, Invadere. Glossar. Sangerman. num. 501. f. *Corrumpere*.

* 1. **CURRUS**, Servitus rustica, quæ curru fieri debet, idem quod *Carroperu*.

Charta Henr. episc. Claromont. ann. 13 tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 19 *Dicebamus dictos habitantes dictæ villæ habentes boves arabiles, nobis teneri bis anno facere Carrum, sive appellatum charres, videlicet in festivitibus omni Sanctorum et Nativitatis Domini, port ligna de nemore nostro Deborii in ca. Belli-regadi.* Vide supra *Carrigium* 2.

** **CURRUUM PRÆSTATIONES**. Charta Henrici Imperat. ann. 1309. in Guden. C. Diplom. tom. 3. pag. 736 : *Abbatibus et conventum sanctimonialium in Seliger... a prestacione Curruum, qui nostrisecessoribus, vel eorum advocatis aut officialibus hactenus assignari consueverunt, cetero liberas esse volumus et exemptas, currus aliqui pec nostras regales litteras, eisdem sororibus expresse et specialiter rantur.* Alia ejusdem Henrici Imper. ejusd. ann. ibid. pag. 58 : *Nec non Præcione Curruum, qui tempore congregati exercituum per... nostros predecessores eorum advocatos requiri solebant... subbere, nisi per nostras requirantur littere speciales.*

* 2. **CURRUS**, Machinæ bellicæ speciei rotis imposita, unde nomen, quia murum et castrorum tuto appropinquare et oppugnantur. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 58 : *Currus cum est valde necessarius ad muros castelli civitatis causa bataliandi; et debet contextus dictus Currus tegillis sive duplicatis ex parte anteriori Currus, aut ter dictas pertieas ponantur fuscinae minimum, aut sachi lana sive arilio pleno feno, aut fimo, ne bombarde offendantur nec homines præliantes in Curru stant.* Vide supra *Carrum*.

† **CURS**, Cortis. Vide in hac voce. notionem vide in *Cursus*, 1.

CURSA, Gall. *Course*, Excursus nostris, incursio, præda ipsa, in Capitulari Princip. Benev. in Præfat. [Fragm. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 624. col. ann. 1346 : *Baillivus Vienn. eucurrit lis erectis, in qua Corsa... omnia malece runt quæ potuerunt excepto incendio.*] *Cursus*, 3.

† **CURSABILIS** MENSURA, Quæ inest, in Charta anni 1262. ex Charta S. Vandregesili tom. 2. pag. 1566.

† **CURSABILIS** MONETA, Eadem notatio Gall. *Monoie qui a cours*, in Charta tholomæi Laudun. Episc. ann. 1138. D. du Plessis in Hist. Cociaca pag. 3. Vide *Cursalis*.

* **CURSABILIS** VIA, per quam currus transire potest. Charta ann. 1285. in Capitul. Pontiniac. pag. 272 : *Currus quadrigas suas ducebant et duci sue per quamdam viam minime Cursam.* Vide supra *Carealis*.

† **CURSALICA** LITTERALIS. Vide in *Curptura*.

† **CURSALIS**, Idem qui *Cursarius*. Oribonius Annal. Gennenses lib. 3. ad annum 1192 : *Præfati Consules armaverunt galeas pro fugandis galeis Cursalium provincie, quæ capiebant ligna per mare.* Idem utitur ad annos 1171. 1194. 1195. 1211.

† **CURSALIS** CANTIS. Vide in *Cantis*

CURSALIS MENSURA, ut *Cursabilis*, in Charta anni 1233. ex Archivis Abbatiae de Ivauux.

CURSALIS MONETA, ut *Cursabilis*, d Acherium tom. 13. Spicil. pag. 629. e *Cursibilis*.

CURSARIA. Vide *Cursoria*.

CURSARIA, Excursus militaris, incur Gall. *Conse*. Chron. Bergom. ad ann. 7. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. 893 : *Die Sabbati iij. Novcubris facta una Cursaria per certos vallis Canonice prestres circa xvj. Gibellinos in valle Se- ra, et venerunt super territorii de Gaza- et de Flurano*. Vide supra *Curreria*.

CURSARIE. Vide *Cursoriae*.

CURSARII, Prædones maris, nostris *Cairres*, Piratæ. Leges Alfonsinæ part. 2. i. 14. leg. 18 : *Mus por raxon de furto no le matar, ni cortar membro ninguno, fmas ende si fuesse ladrón conocido, que manifestamente toviesse caminos, e que rovesse otre en la mar, con navios armados, a tien dizen Cursarios, etc.* Tit. 26. leg. 31 *Cursarios fazen muchas vegadas grandes danos sobre mar, matando los omes, e prendiendo los, e robando les lo que traen, etc.* Epistola Gregorii PP. apud Matth. Pas anno 1234 : *Cursarii et pirate nimis quediunt subsidium Tercæ Sanctæ*. Utuntur id a Paris ann. 1245. Jacobus a Vitriaco in list. Occident. cap. 2. Sanutus lib. 1. pa. 5. cap. 2. etc. Ita Græco-harbaris *Κουρσάριος*, in Gloss. Meursii. Ex quo emendare licet Glossas *Βασιλικόν*, pag. 5 : *Κουρσοί, οί φενεῖς, ἀρπαγες οί καὶ οί κουσάριοι*, legendum enim *κουρσάριοι*. Vide *Cursor* 3. 9. *Cursor* 2.

1. **CURSARIUS**, CURSERIUS, Equus cursor, Gall. *Courcier*. Inventar. Chartar. ann. 1482. fol. 288 : *Per quam (Charta) constat dictum commune Florentie a domino rege tenere civitatem Pisarum. In cuius recognitionem tenetur singulis annis procuratori regis, in Janua civitate exstenti, unum pulchrum equum Cursarium seu dextrarium. De anno 1405. Chron. Placc. ad ann. 1372. apud Murator. tom. 16 Script. Ital. col. 512 : Et licet ibi essent plures Curserii currentes, tamen unus Curserius domini Barnabovis vicecomitis habuit dictum pallium. Occurrit rursus in Annal. Esns. ad ann. 1401. apud eumd. tom. 18 col. 966.*

2. **CURSARIUS**, Scriba, qui notis ve a cursim expedit. Vide in *Curso* 3.

CURSATOR. Vide *Cursatores* in *Curso*.

CURSERIA, Via in muris urbium ad hoies in expugnationibus propulsandos disposita, per quam ex una turri in aliam fit transitus : unde *Cursoriæ* dictæ. Litteræ Philippi Regis Franc. ann. 1280. de compositione murorum civitatis Carcassonæ, in Anecd. Marten. tom. 1. col. 1160 : *Itē, concessimus eidem Episcopo et dictis messoribus suis, quod unam de turribus in quibus construuntur in muris prædictis habere, teneant et possideant a parte inferiori usque ad Curserias, quæ fient desuper in muris prædictis : parte vero dictæ turris usque Curserias prædictas semper nobis et nostris gentibus remanente... Fiant siquidem claustræ, sive portæ desuper in dictis Cur-*

seriis, ubi muri incipiunt domibus episcopali- bus jungi in utroque capite dictarum Curseriarum a parte domuum episcopaliū, ne transitus et aspectus in eisdem domibus pateat cuilibet transeunti. Vide Curritorium et Corseria.

* **CURSERIUS**. Vide supra *Cursarius* 1.

† **CURSETUS**, Idem quod supra *Corsetus*, Thorax, tunica, Gall. *Corset*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 283. in Computo annorum 1333. et seqq. : *Item, pro quinque alenis de zentato pro Dom. Andrea filio Domini, ad faciendum duos Cursetos, xxix. sol. Vienn.*

† **CURSIBILIS MONETA**, in Statutis Capituli Tull. ann. 1497. cap. 11. de Præpositis, Moneta communis, publice recepta, Gall. *Monnoie courante*. Pecunia numerata, bona et approbata, *Cursibilis*, in Tractatu Matrimonii ann. 1283. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 26. col. 1. Vide *Cursabilis* et *Cursualis*.

† **CURSILIS MONETA**, ut *Cursibilis*, in Charta ann. 1254. ex Archivo Castri Nanteuensis.

† **CURSILITAS**, Ad cursitandum propensio. *Vagabunda Cursilitas displicet*, apud Fulgentium. 3. Myth.

† **CURSINARIUS**. Vide *Cursarius* in *Cursus* 2.

CURSITORES, Iidem qui *Cursores*, *Courenrs*. Apud Ordericum Vitalem lib. 9. pag. 731. 732.

† **CURSIVA ITALICA**. Vide *Scriptura*.

1. **CURSOR**, Tabellarius, sive, qui ad aliquid perferendum mittitur. Gloss. Græco-Lat. : *Exercipes, Ταχυδρόμος, δρομὸς καὶ κούρσωρ*. Gloss. Lat. Græc. : *Cursor, δρομὸς*. Gesta Purgationis Felicis : *Subornatus est quidam privatus homo, qui nōdum Cursoris haberet*. Vetus Inscriptio Trevirensis, apud Browerum in Treveri :

Nuncius augusti, velox pede, Cursor ut aura.

In alia Christiana Inscript. apud eundem : *Ursacius Cursor Dominicus*. Lupus Ferrar. Epist. ult. : *Cursor noster, donec venimus, pauperis apud vos locum implebit*. Matthæus Paris ann. 1276 : *Cum... contra Regem tenere ausi fuissent, et paulo ante Cursorem Regis apprehendissent, et sibi manum amputassent*. *Cursores ordinis*, Tabellarii, in Nomastico Cisterciensi pag. 335. Vide Fabrotum in Gloss. ad Cedrenum, verbo *Κούρσωρ*, et Casauhonum ad Spartianum.

CURSORES, ut est apud Academicos *Cruscanos*, sono detti in Roma i Mandatarii publici del Papa, che intimano i Cardinali a Concistoro, et ad alli atti publici, etc. Concilium Avenionense anno 1279. can. 4 : *Si Officiales vel locorum domini quilibet sæculares, seu eorum Cursores aut Bannerii coperint Clericum aliquem, etc.* [Hoc in loco debet Apparitor intelligi, Gall. *Sergent, Huissier*, ut alibi non semel. Statuta Massil. lib. 1. cap. 33 : *De Nuntiis seu Cursoribus curiæ et baculis curiæ signatis...* Cursor pro loquerio cujuslibet personæ de qua quis conqueretur, pro singulis vicibus, quibus ipsum inveniet vel ibit ad domum ejus, ab illa persona unum obolum habeat. Infra : *Statuentes etiam quod illi, qui voluerint esse Cursores... jurent ad sancta Dei Evangelia, quod fideliter faciant per totum unum annum messajarias et omnes alias causas, et ea quæ pertinebunt ad officium curiæ... et quod*

portent baculos et calotas de signo communis Massiliæ. Rursus memorantur cap. 6. § 2. Charta Caroli Comitis Provinciae, de pignoribus ann. 1290. e MS. D. Brunet fol. 76 : *Nullus... Cursor seu executor, vel alius officialis pignoret de bobus aut bestiis aliis aratoriis*. Occurrit hac notione in Statutis Avenion. lib. 1. rubrica 3. art. 2.]

2. **CURSOR**. **CURSORES**, Tacticis dicuntur, qui aciem in præliis antecedunt. Vide Leonem in Tacticis cap. 4. § 20. cap. 7 § 36. et alios, quos laudat Meursius in Gloss. Qui iis præerat, *Πρωτεύων* dictus. [Adde Gloss. med. Græcit.]

CURSORES, Qui agmen Imperatorii comitatus præcedebant, et in Palatio cum Decanis, Lampadariis, Mensoribus, et aliis militabant. Corippus lib. 3. de Laud. Justinii vers. 160 :

..... Jamque ordine certo

Turba Decanorum, Cursorum, in rebus Agentum, etc. Lampadariis adjunguntur in leg. ult. Cod. de Divers. Offic. (12, 59.) de quibus idem Corippus ibid. lib. 2. vers. 293 :

..... Prænuntius ante

Signa dedit Cursor ; posita de more lucerna, etc.

Ubi tamen alii legunt *lacerna*. De iis etiam intelligendus Philostorgius lib. 2. cap. 4. Videntur id muneris obisse, quod in Regum nostrorum Palatio *le Guides des chemins*, qui Comitatum Regium præcurrunt, ne quod in viis impedimentum obstet, quibus qui præest, *Capitaines des Guides* dicitur. Qui cursoribus Palatinis præerat, *Præpositus Cursorum* dicitur in vetere Inscriptione : *Sep. Aug. lib. Zibi Præp. Cursorum*.

3. **CURSOR**, **CURSORES**, *Ταχυγράφος, δέυρογράφος*, Joanní Euchaitarum Episc. pag. 16. *Ταχέως γράφοντες* apud Eunapium in Proæresio, et Damascium in Vita Isidori : Notarii, qui notis verba cursim expediunt, in leg. 33. D. Ex quibus causis majores. (4, 6.) Ita describuntur a Nicolao de Clemangis. Ep. 109 : *Cessavit igitur cum dictatu antiqua scribendi formula, qua perfectam ac rite formatam litteram cum certa distinctione clausularum notisque accentuum tractim antiquarii scribebant, et surrexerunt scriptores, quos Cursores vocant, qui rapido juxta nomen cursu properantes, nec per membra curant orationem discernere, nec pleni aut imperfecti sensus notas apponere, etc.* Sidonius lib. 9. Epist. 11 : *Tribuit, et quoddam dictare celeranti scribarum sequacitas saluosa, compendium, etc.* Vide Brodiator.

CURSARI videntur appellari in Fleta lib. 2. cap. 36. § 1.

4. **CURSOR**. **CURSORES**, Proxenetae, qui aliis *Curatarii*, et *Curritores*. Libertates Barcinonæ ann. 1283 : *Quod aliquis non possit repetere aliquam rem ab illo, qui emerit eam per Cursorem publicum, et publice, nisi restituerit pretium*. In alio capite *Corredores* et *Curritores* dicuntur.

CURSATORES, Eadem notione in Charta Libertatum Caroffens. oppidi in Biturig. anno 1194. apud Thomasserium.

* Ex Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 55 : *Cursatores, id est, qui mercatores ducunt, quotquot esse voluerint, poterunt*.

5. **CURSOR PUBLICUS**, Præco, qui subhastationi præest. Jacobus I. Rex Aragon. in Foris Oscæ ann. 1247. fol. 2 :

Tamen si voluerit pignoratus, quod bestia illa ponatur in manu Cursoris publici, et vendatur, pretium illud tribuatur pignori. Fol. 3 : Si ille, qui misit in pignore hereditatem sepe dictam, non habuerit, unde possit eam redimere, dicit Forus, Per buccam Justitiæ mittatur ipsa hereditas in manu Cursoris, et ex illa die, qua fuerit posita in manu Cursoris, usque ad 30. dies vendatur, etc. Observantiæ Regni Aragon. lib. 6. tit. de Generalib. privileg. § 39 : Et facta est venditio sine traditione, et sine carta, et sine arva, et sine Course, etc. Lib. 8. tit. de Contumacia, § 12 : Et post 30. dies Cursor faciat fidem de præconizatione. Lib. 9. tit. Declarationes § 2 : Cursor seu Sagio.

6. **CURSOR**. **CURSORES**, apud Nicolaum Uptonum lib. 1. de Militari officio cap. 9. dicuntur Nuncii peditantes Imperatorum, Regum, et Principum, quorum officium est pedibus transire, qui insuper portant arma Dominorum suorum in pixilibus depicta, pendentibus in suis cingulis, sive cinctoriis supra renes. Nec eis est permissum suorum Dominorum arma alia aliquo loco portare. Et isti possunt esse Milites propter peritiam in officiis habitam, non tamen sunt nobiles, et vocantur Milites Caligati, ut C. de Nuptiis, l. A caligato, per Accursium. Vide Prosecutor.

* 7. **CURSOR**, Mercator, qui merces suas per diversa loca venum portat. Charta Alienor. ducissæ Aquit. ann. 1199. in Reg. A. Chartoph. reg. ch. 33 : Cursores vero qui habitant in civitate ementes et vendentes, si in burgo illo venerint, et sua ibi vendiderint, debitam consuetudinem monachis reddant. Vide infra Cursorius. 2.

* 8. **CURSOR** **BIBLIÆ**, Qui Bibliam iis, qui cursum theologicum percurrunt, explicat. Stat. Cist. ann. 1352. ex Cod. MS. Hardenh. : Nullus etiam fiat Cursor Bibliæ, nisi legerit Logicam et Philosophiam in parvis scholis, quia in magistrum assumi non debet.

CURSORES **BACCALARIJ**, [Theologiæ Candidati, qui ad cursum Theologicum explicandum admittuntur in Academiis.] Vide Baccalarii 3.

CURSORES **DE OREA**, qui dicantur apud Cæsaraugustanos, vide Michaellem del Molino in Repertorio Foror. Aragon. pag. 79.

CURSOR **EQUUS**, *Coursier*, in Consuetudine Andegavensi art. 47. et Cenomanensi art. 55. Willelmus Malmesburiensis lib. 2. de Gestis Angl. cap. 6 : Equos Cursores plurimos, cum phaleris fulvum, ut Maro ait, mudentes sub dentibus aurum. Guntherus lib. 7. Ligurini :

Non tamen aut galea muniri tempora curat,
Aut Cursoris equi, quo prælia semper agebat,
Officio fungi, etc.

Constitutio Caroli Crassi pro Expeditione Romana anno 884 : Bini ducentur equi, unus Currrens, alter ambulans. Cursorii equi, apud Ingulfum pag. 878. et apud Bernaldum Archidiacon. in Vita B. Geraldii Archiepiscop. Bracaren. num. 11. [Vide Corserius.]

CURSORIÆ, Naves expeditiores, veloces, Isidoro lib. 19. cap. 1. Navires de Courses. Sidonius lib. 1. Epist. 5 : Ticini Cursoriam (sic navigio nomen) ascendi, qua in Erida-

num brevi delatus, etc. Willelmus Brito lib. 7. Philippid. pag. 171 :

Septuaginta rates, quibus est Cursoria nomen.

Naves Cursoriæ Rigordo ann. 1213. Rogerus Hovedenus in Ricardo I : Anno eodem applicuerunt ibi naves et busciæ plusquam 500. exceptis galeis et Cursoriis, quæ multæ fuerunt. Bromptonus habet Cursoriis. Vide Sealigerum ad Auson. lib. 2. cap. 6. Couraux videntur appellari a Guiarto :

Eugins r'ont de part et d'autre,
De fust parvais et achevez,
En nez et en Couraux levez,
Desquies grosses pierres eschappent.

* *Naves de cursu*, apud Oger. Pan. in Annal. Genuens. lib. 4. ad ann. 1204. apud Murator. tom. 6. Script. Ital. col. 388.

† 1. **CURSORIE**, Cursim, celeriter. Ordinarium MS. Piperac. Abbatie ann. 1301 : Antiphona dicitur Cursorie. Madox Formul. Anglic. pag. 339. in Charta anni 1503 : Et insuper quod septimanatium quolibet anno, perpetuis futuris temporibus, unus Presbyter Canonicus ipsius Monasterii per Abbatem ejusdem... Cursorie assignandus, Missam cum speciali Collecta pro animabus ipsorum... celebrabit. Hic vox Cursorie ducta videtur a Cursu seu Officio Ecclesiastico, quod quotidie certo ordine decantandum est, ac proinde idem sonare quod per ordinem assignandus.

* 2. **CURSORIE**, Demissa voce, hoc est, absque cantu. Charta ann. 1300. ex Tabul. Auriliac. : Campana pulsetur in aurora, ut consuetum est ab antiquo in dicto monasterio, pro missa quæ dicitur B. Jacobi, et post, incontinenti missa dicitur Cursorie. Missale MS. Lemov. ann. circ. 1400 : Feria vi. Parasceves dicuntur Vesperæ Cursorie, tam a sacerdote cum suis ministris, quam ab utroque choro circa altare..... Feria ii. Paschæ, immediate post Matutinum dicitur missa de Resurrectione Cursorie ad majus altare per canonicum hebdomadarium præteritæ septimanæ. Corsablement et Coursablement, Communiter, vulgo, in Assis. Hieros. cap. 236 : Car il est bien seure chose convenablement ou Corsablement et plusiors fois est avenu. Infra : Bien a l'on oy dire Coursablement et aucunes fois l'on a veu avénir, etc. Vide Cusoria nota decantare.

† **CURSORIUM**, Arelatibus Cossou vel Coussou. Sic vocantur apud Arelatenses singulæ pascuorum portiones, quas in planitie de Cravo singuli tenent pascendarum ovium causa hyemis tempore. Vocis etymon a Cursu, quod intra Cursorii limites pecari liceat Currere et pascere. Charta ann. 1221. pro Archiepiscopo Arelat. in Libro viridi fol. 119. verso : Concedimus et confirmamus in perpetuum Cursorium quoddam de Cravo, quod vocatur Maleresset cuius omni jure et pertinentiis, etc. Charta Ludovici Regis Siciliæ e MS. D. Brunet fol. 108 : Cursorium Avellini Comitibus vulgariter appellatum, scitum utique in Cravo.

† **CORSORIUM**, Eadem notione. Charta Curie Arelatis ann. 1225. e MS. D. Brunet fol. 84 : Hec est carta continens quantum quodque Corsorium debeat continere.... Corsorium de Moliarie..... habuit cccxv. cannas in longitudine et cclx. in latitudine. Non semel occurrit ibi.

* Charta Raym. de Baucio ann. 1216 :

Dederunt quoddam Corsorium, quod est Cravo. Alia Guil. de Bancio ann. 123. El Cossor Baucens, quod est in Cravo. quisit. ann. 1268. ex schedis Pr. Mazaugues : Item dixit quod Corsoria, quæ sunt infra prædictos confines, sunt datæ consignata per curiam Arelatensem, et quæ tuncque aliqui inveniuntur amplius dicta Corsoria, curia Arelatis eos confirmat. Vide Bouche Chorograph. tom. infra Cursus 11.

† **COSSORIUM**, Eodem significatu. Conventio inter Ludovicum Regem Siciliæ urbem Arelatem ann. 1385. e MS. D. Brunet, fol. 3. v. : Possidere bona ac acquirit de novo mobilia et immobilia, atque jus census, redditus, patua, Cossorium, salus.

† 1. **CURSORIUS**. Vide Cursor equus. Cursus 1.

† **CURSORIUS**, Scriba citissimus, in quo qui Cursor 3. Vide Brodiator.

† **CURSORIA** **NOTA** **DECANTARE**, in titulo generali S. Victoris Massil. ann. 1348. Cursim, celeriter non protrahere. Vide Cursorie, 2.

* 2. **CURSORIUS**, Mercator, qui merces suas per diversa loca venum portat. Charta Rob. de Sabululo a rege Phil. I. confirmata ann. 1067. ex Tabul. Major. monast. : Mercator Cursorius fecerit venditionem et reuptionem in burgo monachorum cum his illorum, habeo ego teloneum de mercatoribus. Vide supra Cursor 7.

* 3. **CURSORIUS**, Depopulator, qui in cursu præest, Gall. Pilleur. Chron. bat. Valeell. MS. : Omnia tunc ecclesiæ et prophana rapiebant vasa, sub nullo aut capitaneo legitimo degentes, nisi se committere de Liguaco Cursorio et deprædare. Vide supra Corsa et Cursaria.

† **CURSOTENUS**, Juxta cursum. Supplementum Vitæ S. Bonifacii Mart. 1. Junii pag. 474 : Et sic Cursotenus noster Fulde nesciendo errabat.

† **CURSUALES** **EQUI**. Vide Cursus.

† **CURSUALIS** **MONETA**, id est, communis et recepta, Gall. Monnoye commune. Legitur in Charta Mathildis Comitissæ Antissiod. pro Monasterio S. Mariani ann. 1226. Vide Lobinellum in Glossa calcem Hist. Britan. et supra Cursoribus.

1. **CURSUS** **LIMITIS**, Cursorius terminus.

Cursorium, voces Agrimensorum, quos ita dicitur limes, terminus pascens, quomodo se exporrigit in latitudinem vel longitudinem. Vide Glossarium ad Agrimensores. [** Chart. Longob. 765. ap. Brunetti pag. 586 : In pascua Curs et via publica.]

2. **CURSUS**, Officium Ecclesiasticum seu series Orationum, Psalmorum, et cæterarum precectionum, quod quotidie in Ecclesia decantantur, quod D. Hieronymo, Damasi PP. rogatu, sitam scribit Honorius Augustodunensis lib. 3. cap. 1. Concilium Calchuten 787. cap. 7 : Ut omnes Ecclesiæ Canonicis horis Cursum suum cum re habeant. Asserus de Ælfredi reb. Post hæc Cursum diurnum, id est, rationes horarum, etc. Item : Libellus quo diurnus Cursus et Psalmi scribuntur. Beda lib. de Gest. Angl. c. Accepit et præfatum Joannem Abbatem

tanniam perducendum, quatenus in Monasterio suo Cursum canendi annuum... edo-
et. Abbo lib. 2. de Bell. Paris. vers. 106 :
hui Missas, Cursusque sacros illic celebrassent.

teardus Junior de Casib. S. Galli cap.
Plerumque Cursus et Missas negligebat.
p. 4 : *Matutinas deinde Laudes, Cursum*
S. Cruce... persolventes. Passim Scri-
res, Gregorius Turon. lib. 5. Hist.
21. lib. 8. cap. 15. lib. 10. cap. 19.
i. de Mirac. cap. 11. de Gloria Con-
cap. 38. Anastasius in S. Telesphoro
S. Bonifac. Moguntin. Epist. 17. Cæ-
us Heisterbach. lib. 1. cap. 6. Vita S.
Bilae cap. 2. 6. Vita S. Alberti Gam-
i. num. 12. Leo IV. PP. de Cura Pa-
tali, initio. S. Audocnus lib. 2. Vitæ
S. Eligii cap. 20. Jonas lib. 2. Vitæ S.
in. Abbat. Reomaens. cap. 7. Lib. de
acul. S. Quintini cap. 18. Willelm.
mesb. lib. 2. de Gest. Angl. cap. 4. Ha-
us lib. 4. cap. 35. Vita S. Odon. Ab-
Cluniac. lib. 1. pag. 27. Paulus in
S. Hilari Abbat. Galeat. n. 9. Vita S.
onis Episc. Bamberg. lib. 2. cap. 44.
Egertus Eborac. Archiepisc. in Pœnitent.
14. Vita S. Geraldi Auriliac. lib. 2.
9. Baudovinia in Vita S. Radegundis
18. etc. Wandelbert. in Vita S. Goa-
Hist. Episc. Saltzburg. pag. 250. For-
t. in Vita S. Germani Episcopi Paris.
63. 76. idem lib. 2. Poem. 19. et in
S. Radegundis cap. 4. 11. 18. 22.
3e lib. 1. de Wiremuthensi Monast. cap.
Riculfus Suessionensis in Constit. cap.
ita Burchardi Wormaciensis Episcopi.
S. Valarici cap. 26. Vita S. Goaris
4. 5. Vita S. Serenici cap. 9. 15. Vita
uctuosi Episc. Bracar. cap. 13. Vita
parchii cap. 17. Vita S. Niceti Lugd.
c. pag. 97. Honorius Augustod. lib. 2.
63. 65. Amalarius de Ordin. antiph.
1. Regula SS. Patrum parte 2. cap.
egula S. Macarii cap. 9. S. Ferreoli
12. S. Columbani cap. 7. 10. S. Au-
ni ad Virgines cap. 38. Sic Δρόμος,
eis. Vide Joan. Phocam cap. 1.

REGULA ET CURSUS sancti Benedicti, in
ita S. Drausii Episcopi Suessionensis.
CURSARIUS, CURSINARIUS, Liber Eccle-
siasticus, continens Cursum, seu Officium
Ecclesiasticum. Acta Murensis Monasterii
p. 10 : *Lectionarius autem vetustus, et*
Cursarius antiquorum, et Liber regulæ, etc.
Al : *Sunt et duo Cursinarii, et tres Be-*
nedictionales libri.

Hinc Cleric courier appellari videtur,
huic officio decantando interesse tene-
re. Lit. remiss. ann. 1458. ex Reg.
18. Chartoph. reg. ch. 321 : *Jehan Girard*
Courrier et habitué en l'église collégiale
de Saint Julien de Brioude.

CURSUS, Excursus, præda, quæ in
excursibus capitur. [Gall. Course.]
Gregor. Magn. lib. 12. Epist. 23 : *Hostem*
colatum habet, ... et si hac Cursum Deo
tributo mittere voluerit, vos loca ipsius,
quodcumque Dominus iuverit, depræda-
mini, etc. Ubi mittere Cursum, nihil aliud
sonat quam mittere ad prædam, seu præ-
latres. Cursus enim, ut Tacticis Græcis
Κούρος, prædam sonat. Leo in Tactic.
12. § 27 : *Ἀπὸ κουρσῶων, ἡγουν τῶν εἰς*
Κούρον τεταγμένων στρατευμάτων. Joannes Ca-
CANGII GLOSS. — T. II.

nanus : Ὅτι τε τῆς πόλεως τε τὸν πλοῦτον . . .
εἰς διανομὴν παραδίδη, καὶ κουρσας τοῖς Μου-
σουλμάνοις. Et mox : Οἱ ἐπιτήμονες εἰς τὰ κούρση.
Hinc Κουρσεύειν, Prædari. Historia Bellis-
sarii MS. : *Ἀελλάτουν, κουρσεύουσιν ταῖς γῶρες*
τῶν Ρωμῶνων. Alia suggerunt Rigaltius,
Mcursius, et Fabrotus in Glossariis Gr.
[Obertus lib. 2. Annal. Genuensium apud
Muratorinum tom. 6. col. 303 : *Doleo quod*
galea ista exivit nunc de portu isto et vadit
in Cursum. Ibidem col. 394 : *Supradicti*
vero Consules maris tres magnas naves cum
tribus galeis, tribusque barchis, tribusque
cantheriis magnis viriliter armaverunt et in
Cursu miserunt.]

4. CURSUS. Fori Morlancenses art. 32.
de Homicida : *Si vero istas leges dare ne-*
quiverit, quidquid habet, sit in Cursu meo,
et sepeliatur subtus mortuum. Ubi legendum,
in incursu meo, [i. e. mulctam incurrat.]
Vide Incursus [i. post Incurrimentum.]

¶ 5. CURSUS, Locus ludicri certami-
nis. Vita S. Magdalene de Pazzis, tom. 6.
Maii pag. 251 : *Erant autem parentum ædes*
ad plateam, quam Cursus appellant. Cum
ergo circa festum S. Johannis . . . publicæ
decursiones ad pallium, ut aiunt, celebra-
rentur, etc.

CURSUS EQUORUM, ἵπποδρόμιον. Liber-
tates, concessæ Villæ Franchæ ab Archem-
baldo D. Burbonensi ann. 1217 : *Dom.*
Archimbaudus et Agnes ejus uxor consti-
tuerunt Cursum equorum apud Villam
Francham in crastinum mundinarmu, quæ
sunt in octabis Pentecostes, et dederunt illi,
qui Cursum lucraretur, unam marcham ar-
genti, et illi, qui equos equaret ad pontem
de Baria 5. sol. Vide Thomasserium in
Consuet. Bituric. lib. 1. cap. 100. 101.

6. CURSUS MONETÆ, [dicitur de Mo-
neta, quæ in usu est.] Vide Moneta.

7. CURSUS, CURSUS PUBLICUS, Vehi-
cularius, cujus Augustum auctorem me-
morat Suetonius in Aug. cap. 49. Traja-
num, Aurelius Victor Schotti cap. 13. De
cujus usu, et cæteris ad hanc rem perti-
nentibus, vide Titulum de Cursu publico
in Cod. Theod. et quæ ibi notavit Jacobus
Gothofredus, Casaubonum ad Spartianum,
Savaronem ad Sidonium, etc.

CURSUALES EQUI, Ad cursum publicum
destinati, in leg. 64. Cod. Theod. de Curs.
(8, 5.) apud Senatorem lib. 4. Epist. 47. lib.
5. Epist. 5. *Qui ad continuos Cursus con-*
stitutisunt, lib. 1. Epist. 29. *Cursualis tra-*
ctus, apud eundem lib. 4. Epist. 47. *Cur-*
suale ministerium, apud eundem Senato-
rem lib. 5. Epist. 5. *Præpositi Cursus pu-*
blici, in leg. 35. Cod. Theod. de Curs. leg.
9. de Curios. (6, 29.) *Primi quibus Cursus*
publici cura sollicitudineque mandatur, Firmico
lib. 3. cap. 4. *Mancipes Cursus publici,* leg.
15. de Curs. etc. Gregor. Magn. lib. 3.
Dial. cap. 8 : *Andreas . . . qui quondam in*
stabilis itinerum Cursum servaverat equo-
rum. Vetus Inscriptio, apud Gualterum
in Tabul. Sicul. pag. 18 : *Instante Fl. Va-*
leriano Ducenario Agente in reb. et PP.
Cursus publici. Exstat Dialogus Theodori
Abucaræ scriptus Πρὸς τὸν τοῦ δρόμου ἑμέ-
σης. Vide Glossar. med. Græc. in Δρόμος et
Κούρος.

¶ 8. CURSUS, Prædium. Diploma Ru-
dolphi Reg. Rom. de Dotalicio Filiae Regis

Angl. apud Rymerum tom. 2. pag. 112 :
Damus et assignamus . . . oppidum Zuge et
Cursum seu curiam ibidem. Donatio anni
1978. apud Joan. Mantelium Hist. Lossen-
sis part. 2. pag. 14 : *Hujus autem boni ope-*
ris beatæ memoriæ Dominum Episcopum
Henricum incentorem habuit et devotissi-
imum suffragatorem : et ut hoc libentissime
perageret, quorundam Episcopi Cursum
delegavit ei redditus, donec viveret.

¶ 9. CURSUS, Ordo laterum in stru-
endis parietibus. Vide Corium.

* Ita et nostri Cours usurparunt, pro
ordine ferculorum mensæ appositorum,
vulgo Service. Tract. MS. de Officio herald.
sub Henr. VI. reg. Angl. scriptus : *Et se*
doit la largesse crier quand ils (les princes
et grands seigneurs) sont à disner, quand
le segont Cours et entremais sont servis.

* 10. CURSUS, Computandi ratio.
Charta privil. Pisanis a Conrado II. reg.
Sicil. concessorum ann. 1269. apud Lamium
tom. 3. Delic. erudit. pag. 270 : xviii.
Kal. Julii secundum Cursum Pisanorum,
etc. Vide Curriculum 1.

* 11. CURSUS, Pastio seu glandatio por-
corum in silvis, quas pascendo percurrunt,
unde nomen. Charta Rotrodi comit. Per-
tic. ex Reg. forest. comitat. Alencon. Per-
tic. etc. fol. 52. vº. in Cam. Comput. Pa-
ris. : *Dono etiam monachis supradictis (Tiro-*
nensis monast.) omnia nemora mea ad.....
Cursum porcorum suorum et pasturam por-
corum suorum. Alia ann. 1091. ibid. fol.
65. rº. : *Currant porci dominici S. Floren-*
tini, seu pauci seu multi, per omnes meos
lucos absque pasuagio. Charta ann. 1229.
in Chartul. Buxer. part. 14. ch. 4 : *Quo-*
usque exartatum sit (illud nemus) prædicti ho-
mines in larretio illo, ubicumque nemus fuerit,
habebant usuagium et Cursum suum. Hinc

* CURSUM FACERE, dicuntur animalia,
quæ in locis prohibitis vagantur pascendi
causa, in Inquisit. ann. 1268. ex schedis
Pr. de Mazaugues : *Vidit tamen quod averc*
Arelatis jacebat et pascebat in valle de Mo-
reris, sine aliqua contradictione et prohibi-
tione alicujus, hoc salvo quod abstinebant
se a bladis, pratis et deffendudis; et si in
prædictis faciebant Cursum, emendabant ta-
lam illi cujus erat; sed bannum erat dom.
archiepiscopi Arelatis.

** CURSUS VULGI, Notitia veri ore te-
stium quamplurimorum in judicio edita.
Charta ann. 1278. ap. Guden. in Cod. Di-
plom. tom. 3. pag. 702 : *Qui quidem ho-*
mines . . . per sententiam cognitionis seu per
Cursum Vulgi qui Cuntschaft dicitur præ-
dicto cænobio . . . adjudicati, etc. Vide Hal-
taus. Glossar. vocibus Kundschaft, col.
1143. sqq.

¶ CURSUVIROTOS. Vide Fursvirotos.

¶ CURTA. Vide post Cortis 1.

CURTALINUS. Vide Cohortalis et Corti-
narii in Cortis 3.

CURTAMISIA. Historia de Fratribus
conscriptis tom. 2. Alamannicorum Gol-
dasti : *Unicuique fratrum pellicium cum*
pelle Curtamisia dari præcepit. An cum
pelle et curta camisa?

1. CURTANA, CURTEIN. S. Edwardi
Confessoris Angl. Regis gladius, vel ensis,
qui in Regum Anglorum coronatione a
Cestrensi Comite præfertur, cuspidē acie-

que retusus, in signum misericordiae, populis a Rege praestandae, unde nomen. [Hodie deferitur inter duos gladios alterum Justitiae temporalis, alterum spiritualis.] Matth. Paris de Apparatu nuptiarum Henrici III. anno 1236 : *Comite Cestriae gladium S. Edwardi, qui Curtein dicitur, ante Regem bajulante, in signum, quod Comes est Palatinus, et Regem, si oberret, habeat de jure potestatem cohibendi.* Id etiam juris spectasse Ducem Lancastriae, docet Processus factus ad coronationem Regis . . . 2 : *Joannes Rex Castiliae et Legionis, Dux Lancastriae, coram dicto D. Rege, et Consilio suo comparens clamavit, ut Comes Leicesteriae officium Senescalcae Anglicae, et ut Dux Lancastriae ad gerendum principalem gladium D. Regis vocatum Curtana, et ut Comes Lincolnensis ad sciendum et secundum coram ipso D. Rege sedente ad mensam dicto die coronationis, etc.* apud Edw. Cokum ad Littleton. sect. 35. [*Curtens* appellatur apud Rymerum tom. 3. pag. 63. cap. 2. ubi de Coronatione Edwardi II. ann. 1308 : *Gladium qui vocatur Curtens portavit Comes Lancastriae.*] De hoc ense sic etiam Poeta nostras neoterice Morellus in Triumpho Henrici Magni :

Ces lames de Damas, ces coutelas chantez,
Ce branc que nos guerriers portoient à leurs costez,
Sous des titres pompeux bruient dedans l'Histoire,
Mais Joyeuse, Corto, Flamberge, Dordonnois,
Rompié, Durandal, et Courtin le Danois,
Cèdent à son taillant, et bien plus à sa gloire.

Neque id Anglis duntaxat familiare fuit, ut ensis Regius peculiari interdum nomine donaretur. Nam similia narrantur de ense Regio Danie. apud Saxonem lib. 2 : *Biarco utebatur praestantis acuminis, inusitataeque longitudinis gladio, quem Lovi vocabat.* Lib. 4 : *Erat Regi inusitati acuminis gladius Skrep dictus, qui quadlibet obstaculi genus uno ferientis ictu medium penetrando diffunderet.* Et lib. 7 : *Haldenus avitos a matre gladios recepit, quorum alter Liusingus, alter Hvyntingus ob collinati acuminis nitorem vocabulum habuit.* Ita Arthuri Brittonum Regis gladius Caliburne dictus, ut auctor est Rogerus Hovedenus in Ricardo I. Vide Garassum in sacris Remensibus cap. de ense Regio, et infra in verbo *Durandal*.

† 2. **CURTANA**, Scripturae genus. Vide *Scriptura*.

CURTARE, Gloss. Lat. Graec. : *Curtatus*, Κολοβός. Gl. Graec. Lat. : Κολοβός, ὁ μέρος τοῦ σώματος ἀφαρμένους, *mutilus, truncus.* *Comam alieni caballi turpare, aut caudam Curtare*, in Legib. Wisigoth. lib. 8. tit. 4. § 3. *Curtatus caballus*, in Lege Burgund. tit. 73. § 3. cui cauda decisa est. *Curtus canis*, apud Auctorem Queroli. *Membris decurtare*, in Epistola inter Sugerianas 59. [Horatius ipse 2. Sat. 3. 124 :

Quantulum enim summae Cartabit quisque dierum.] Vide *Decorticare*, *Caudatus*.

* **CURTARICIUM**, **CURTARITIUM**, Idem quod *Curtile*. Vide in *Cortis* 1. Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 582 : *Curtaricia, putei, hortuli, jardini et salarii, etc.* Stat. Placent. lib. 4. fol. 46. rº. : *Si quis civitate vel suburbii requirat clausuram inter se et summum convicinium in domibus vel curtibus, compellatur per judicem convicinus communicare*

ad dictam clausuram fiendam;..... et idem intelligatur de Curtaritiis et casauentis villarum.

† **CURTARIUS**. Vide post *Cortis* 1.

* **CURTATA**, Atrium, impluvium aedificiis vel muris cinctum, Gall. *Cour*. Charta ann. 1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 107 : *Item quandam Curtatam, sitam prope turrin de Capduel* (in Narbona). Vide infra *Curtevicium*.

* **CURTATIM**, Summatim, breviter, Gall. *En racourci*. Chron. Joan. Vitodur. in Thesaur. hist. Helvet. pag. 1 : *Summatim interdum et Curtatim, quandoque singularius et diffusius annotare etc.*

† **CURTE**. Vide *Cortis* 1. initio.

† **CURTEIN**, **CURTENS**. Vide *Curtana* 1.

* **CURTELLUS**, pro *Cutellus*, ex frequenti mutatione l in r, in Chron. Placent. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 583. Vide supra *Cartellus*.

* **CURTENSIS**, Familiaris, domesticus, vel *Curtis* habitator. Vita S. Wencesl. tom. 7. Sept. pag. 833. col. 2 : *Cunctos pene vernaculos extremos usque ad cocos, ita instruxerat, quod pene nullus Curtensium foret, qui psalmographorum lyranos canere, vel stylo exarare ignoraret.* Vide *Cortis* 1. et mox *Curtinus*.

CURTESTA. Otto Morena in Histor. rerum Laudensium pag. 18 : *Papienses vera iterum viriliter pugnantes, omnes Mediolanenses tunc debellarent, ac maxima Curtesta eos cepissent, nisi Dominus sua pietate . . . quandam pluviam eis tribuisset, etc.* [Murator. Scriptor. Ital. tom. 6. col. 985. pro *Curtesta*, restituit *Virtute*, additque in notis, observato primum apud Osium legi *Curtesta*, et ab Osio Cangium vocem hanc desumsisse : Si meam de hac re sententiam proferre debeam, expungendum prorsus dicerem peregrinum hoc antiquitatis vocabulum, cum illud censeam purum amanuensis mendum, qui in confuso aut corroso codice, male intellectis primis syllabis *Virt* pro *Curt*, reliquas pejori errore corruerit. Ingeniosa est pro more et verisimilis clarissimi viri conjectura.] [** An *certezza* ?]

* **CURTEVICIUM**, ut supra *Curtata*, Ital. *Corticino*. Stat. Perns. pag. 49 : *Si res furata valuerit a solidis quinque supra, in domo vel in Curtevicio, solvat pro banno solidos centum.* Vide *Cortinale* in *Cortis* 2. et infra *Curtivum*.

1. **CURTI**. [* Pro *Curdi*, praemonente D. Falconet, Gall. *Curdés*, quorum regio *Curdistan* dicitur. Vide Diction. Geograph. D. dela Martiniere.] Tudebodus lib. 4. Hist. Hierosol. pag. 794 : *Saracenos, Publicanos, et Azymitas, et Curtos, et Persas, et Agulanos, et alias multas gentes.* Horum meminit rursus sub finem lib. 5. pag. 814. Populi ita appellati; sed qui ii fuerint, et an nomen factionis sit, ut *Publicani*, et *Azymitae*, mihi non constat, nisi iidem fuerint cum *Tureis*, quomodo vocem hanc usurpare constat Albertum Argentin. pag. 141 : *Ex tempore Humbertus Delphini, qui per annum erat inter Curtos, etc.* Rex enim *Curtorum*, cum venisset Delphinus in terram suam, etc. Vide Hist. nostram Franco-Byzantinam lib. 8. cap. 6. ubi de hac Delphini expeditione.

2. **CURTI**. Tabularium Abbat. Cenchensis in Ruthenis Ch. 415 : *Et census ad Calendas duos solidos de Cortos, et 2. gallinas . . . et in Augusto duos solidos de Curtos, et unum porcum,* [Vox *Curtus* quandoque sumitur pro *Curtis*, ut in hac voce dictum est post *Curtis* 1.]

† **CURTICELLA**, **CURTICELIS**, etc. (*CURTIFER*, *CURTILAGIUM*, *CURTILE*, etc.) Vide in *Cortis* 1.

* **CURTICULA**, Atrium ecclesiae, palatii. Vide in *Cortis* 2.

* **CURTICULI**, Loci urbi vel ea proximi, ubi herbae vel olera crescant. *Curtiz* et *Curtiuls*, in Ch. ann. 1323. Chartul. S. Vincent. Laudun. : *Entou Curtius des closiaus jusques à la boule à la pointe, qui est entre les Curtiuls susdi.* *Curtils*, ibid. Vide infra *Curtis*. Lit. official. Belvac. ann. 1341. in Reg. Chartoph. reg. ch. 159 : *Ad lectum quo jacebat et dormiebat dicta Clemens accessit dictus reus, ipsamque . . . extra domum praedictam usque ad Curtos seu aerias, situatus extra et proprietatem Belvacensem.*

* **CURTICULUS**, **CURTILLARIUS**. Vide supra in *Cortis* 1.

† **CURTIDUS**, mendose pro *Curtis*. Vide *Curticulis* post *Cortis* 1.

CURTILIA. Vide post *Cortis*, 2.

* **CURTIM**, *Curtiori* via, vel ad eam ut interpretantur docti Editores ad S. Bardonis archiep. Mogunt. tom. 2. pag. 306. col. 1 : *Igitur et abbas Curtidus, adductus ex privilegiis, eadem ventura, disposita domo sua, multorum eum lacrymis prosequentibus, pergere iter aggressus est.*

† **CURTIMARCHIA**. Terminus. Quidquid ad eam pertinet. Prae Henrici II. Imper. apud Freder. Sc. pag. 41. Vind. Litter. : *Ergo curtis timarchias cum his quae praescripta Monasterio S. Michaelis . . . nostra realia donatione contulimus.* Vide [* *Curtis*. Glossar. German. voce *Hof* col. 937.] *Curtis*, 1. et *Marchia*.

* **CURTINA**, *Responsum*, in vet. sar. ex Cod. reg. 7641. Vide in *Cortis* 1. **CURTINA**, **CURTINUM**. Vide post

* **CURTINUS**, Chors, Gall. *Bas*. Dialogus creator. dial. 61 : *Gallus in Curtino uno morabatur; sed gaudebatur gallinis.* *Curtia* vero, rusticana, vel hortus leguminum, in ann. 1387. ex Reg. 132. Chartoph. ch. 155 : *Item un Curtin seant de murs, auprès le Curtin messu Bonni; ledit Curtin au pris de livres Tournais.* Vide supra *Curticium*. **CURTIS**. Vide *Cortis*.

CURTIS-BASSA. Vide *Bassa Curtis*.

1. **CURTISANI**, Anlici. Vide post

† 2. **CURTISANI**, Qui *Cortis*. Vide *Cortisiani* post *Cortis* 1.

* **CURTIVUM**, Atrium, impluvium vel aedificiis cinctum, Ital. *Curtile*. Gall. *Cour*. Stat. Cadubr. lib. 3. *Ordinamus, quod si quis tantae tuerit, ut domum habitationis alio Curtivum dictae domus intraverit contra voluntatem illius, qui dictae*

itaverit, etc. Vide supra *Curtesvicium*.

CURTORIA. Charta Henrici II. Regis Angliæ pro Monasterio de Bernaio in Normania. in 106. Regesto Tabularii Regii Ch. 3: *Fidelicet villam quæ dicitur S. Albini, Ecclesiam ejusdem villæ, fagetum, logias, Curtoriam, cum suis appendiciis, etc.*

Idem videtur quod *Cortis* 1. Vide in voce et supra *Curtaricium*.

CURTUS. **CURTUM** **TENERE**, Gall. *Te-de court*, Aliquem cohibere, coartare. Phil. Aug. ex Chartoph. reg. sign. bis part. 1. fol. 86. rº. fol. 2: *Mandatum hominibus nostris, quod illos ita avertent et Curtos tenerent, quod prædictas possent capere nec terras comburere, nec ire fortericiam contra nos.*

CURVA, Tignum incurvum, Gall. *Corbe*, Hispan. *Curva*. Guido de Vigevano de Modo expugn. T. S. cap. 8: *Et hæc præparentur Corvæ vij. scilicet duæ complete, sic factæ, quæ ponantur in capite navis, super quibus fortiter clavelabuntur les naves, et aliæ quinq. Curvæ sic ponantur in medio..... Sed antequam erit navis super Curvis habeantur statim... et postea fortiter inclaveletur navis super Curvis illis. Vide supra *Corba* 3.*

CURTUS. Vide in *Cortis* 1.

CURVADA. Vide *Corvata*.

CURVALICA **SIMPLEX**, **CURVALIS** **IN** **QUA**, Species scripturæ. Vide *Scriptura*.

CURVALIS, Modus agri. Charta deerti Moguntini Archiep. Rer. Mogunt. 2. pag. 464. Edit. 1722: *Madtildis, soror Wolffmanni xxiii. Curvales, Wolffmannus et frater ejus decem et dimidium, Gezacha tres et dimidium fretam... Fratrum usibus mancipavit. Vide supra *Corva* 2.*

CURVANA **INÆQUALIS**, Species scripturæ. Vide *Scriptura*.

CRVARE. Vide *Cravare*.

CRVATA. Vide *Corvata*.

CRVATICUM, Jus exigendi *curvatas* superas, quas subditi et rustici dominis præstare ex lege vel consuetudine tenebant. Charta Rogerii reg. reg. Sicil. ann. 1133 tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 8: *Curvaticum, hereditivum, Curvaticum, calendaticum, vinum, livo et lanam. Vide in *Corvata*.*

CRVATOR inter feudales famulos Archiepiscopi Mediolanensis recensetur, in Charta ann. 1221. apud Murator. tom. 1. tit. Ital. med. ævi col. 637: *Piscatoriis, coraviis, releporiis, pictore, Curvatore.*

CRVATURA. Index errorum Valdenum 25: *Omnia paramenta Episcoporum, ful, chirotecas, Curvaturam, annulos episcopatib. Legendum forte paraturam, si *curvaturæ* nomine intelligatur pedum insipale incurvum.*

CRUCA, Navis, alias *Carrucha*, nostris *Carreche*. Gildas in Epist. sect. 15: *Itaque illi ad sua remeantibus emergunt certam Curucis, quibus sunt trans Styticam de erecti, quasi in alto Titane, etc.* P. Virgilii Editio *Carruchis* præfert: Jon. Josselini *Curueis*.

* **CRUCA**, Brunete, vel homo qui *strange. Curucare, Corrumpe. mariée.*

Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7684: *Curucare, corrumpeudo uxorem, faire cous. Rursum aliud edit. apud Labbeum: Curuca, ceux qui nourrit autrui enfans. Curucare, accouper. Theod. Gazæ Curuca ex Sat. 6. Juvenal. v. 275. est avis, quæ Aristot. lib. 6. cap. 7. et lib. 8. cap. 3. dicitur ὀρελαῖς vel ἐπιλαῖς. Vide *Cucurbitare* 2. et supra *Cucusare*.*

CURVIS. Vetus Charta Longobardica in Chronico Monasterii S. Sophiæ Beneventani pag. 613: *In primis casas cum Curvibus et ortis, molitorio, balneo, seu clausuris, etc. Videtur legendum *Curtibus*.*

CURULLUM, Supellectilis mensariæ species. Tabularium Monasterii S. Andreæ Viennensis: *Ut quicumque Cænobita deinceps sacrilegium facere ausus fuerit, subripiendo de Refectorio cyffum, aut Curullum, aut mantile, aut quodlibet utensile refectorii, ultimus maneat ubique velut fur. [An Cochlear, Gall. Cuillier?]* [* Leg. forte *Cultellum*.]

† **CURULUS**, θρόνος ἡγεμονικός, *Sella Curulis*, in Supplemento Antiquarii.

* Ita Gloss. Lat. Gr. ubi codex Sangerm. habet, *Curulis*, ex Castigationibus in utrumque Glossar.

† **CURUSTUS**, Magnus. Gloss. Isid. Excerpta legunt, *Coruscus*. Cerda in Adversariis emendat: *Crossus* vel *Crassus*, Magnus.

† **CUSARE**, Frequenter eudere, apud Priscianum pag. 890. Sed infra in *Cusire* idem est quod *Suere*, Gall. *Coudre*.

CUSCHIA. Charta anno 1158. apud Ughellum in Archiepiscopis Mediolan.: *Cum... campis, pratis, vineis, Cuschis, gerbis, etc. Forte *Taschis*. Vide *Tasca*, *Taschia*.*

† **CUSCHINUS**, Anglis *Cushion*, Pulvinus, Gall. *Carreau*, *Cussin*. Charta Ricardi I. Angl. Regis ann. 1382. apud Rymer. tom. 7. pag. 356: *Cortinas pro lectis blueti coloris continentes sex pecias, unam magnam cultricem pro lecto, et sex Cuschinos pro camera. Vide *Cassinus*.*

* **COSERE**, ut *Cusire*, *Suere*, Ital. *Cucire* et *Cuscire*, Gall. *Coudre*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 80. vº: *Item provisum est quod sartores de drapis non possint accipere de taliando et Cusendo infrascripta, ultra infrascriptas quantitates, etc.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Cusir*, Prov. *suere, sarcire*.

* **CUSINA**, Ital. *Cucina*; Culina, Gall. *Cuisine*. Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 76: *De non tenendo linum in Cusina vel supra, vel stupa. Statuimus et ordinamus quod nemo sit ausus in coquina aliqua, vel in stupa, ubi ignis, sive in furno, ponere linum, etc.*

† 1. **CUSINUS**, Gall. *Cousin*, Consobrinus, Patruelis. Miracula B. Henrici Bauconens. tom. 2. Junii pag. 384: *Testis Benedictus de Tonello ejus Cusinus.*

† 2. **CUSINUS**, Pulvinus. Vide in *Cussin*.

CUSIRE, Isidoro in Gloss. *Consuere*. Ital. *Cucire*, Gallis, *Coudre*. Gloss. Græc. Lat.: *Περὶ ἄπτω, Suo, Custio. Cusuere, ῥάπτειν*, in Gloss. Lat. Græc. Gloss. Arabico-Lat.: *In suo, sagitto, Cosuo. Cusare* dixit Pelagius in Vitis Patrum: *Faciebat quoque plectam*

de ipsis palmis, et Cusabat usque ad horam sextam. Occurrit præterea lib. 2. de Miracul. S. Bertini cap. 5.

* **CUSITURA**. Vide supra *Cucitura*.

* **CUSITUS**, Ital. *Curito*, Consutus; dicitur etiam de re cum altera apte conjuncta, quasi consuta. Guido de Vigevano MS. de Modo expugn. T. S. cap. 8: *Ex istis (assidibus) fiat fundus navis bene Cusitus et stagnus, taliter quod aqua non possit ingredi... Et assides ipsius spondæ sint fortiter Cusitæ et stagnæ, etc. Vide supra *Cusere*.*

† **CUSOR**, ἐλάτης χρύσου ἢ ἄλλης ὕλης, *Fur auri aut alterius materiæ*. Supplementum Antiquarii. [* Ita et Gloss. Lat. Gr.]

CUSORES **LINARIJ**, in leg. 1. de Excusat. artif. lib. 10, 64. Τὸν λιναρῶν κνήσαι, qui eudunt lina. Cujac. [* Conf. Cod. Theod. lib. 13. tit. 4. const. 2. ibique Hænelium ad vocem *Scasor*. *Linarii* in Cod. non legitur, ita ut *Cusorem* eundem esse qui in Gloss. Lat. Græc. ἐλάτης facile crederem, nisi *Bractearii* in Cod. loco mox nominarentur. Forcellino est Qui nummos eudit.]

* **CUSPIA**, Cuspis, Ital. *Cuspide*, Gall. *Pointe*. Guido de Vigev. MS. de Modo expugn. T. S. cap. 2: *Habeat (truncus) duas cavaturas, scilicet unam ab una parte et aliam ab alia, grossas et profundas, ut Cuspia unius cutelli..... Sintduæ Cuspia una ab una parte et alia ab alia, altæ et grossæ sicut est Cuspia unius cutelli.*

CUSPUS, Ligneum sandalium. Gloss. Latin. Græc.: *Cuspis*, ξύλινον σανδάλιον. Glossæ Basilic.: *Κοῦσπος, ξυλόπους*. Regula Magistri cap. 81. de calceis Monachorum: *Ad nocturnos vero in æstate ligneos Cuspos utantur, ne inquinatis pedibus ad suum revertentes stratum, lectorum sagos coinquinent. Ita Codex Regularum apud Menardum.*

Græcis recentioribus, *κοῦσπος*, est *Cippus*, genus tormenti, quo servi torquentur. Glossæ Basilic.: *Προδικάκη, ξύλον τὸ ἐν εἰρκτῇ, ἐν ᾧ τὰς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν, ὃ παρὰ Ῥωμαίους καλεῖται κοῦσπος*. Gloss. Lat. Græc.: *Cippus*, προδικάκη. Vide Gloss. Meurs. et Fabroti ad Cedrenum, [ac med. Græcit.]

* **CUSSINA**, inter pastus poreorum recensetur, in Libert. castri Lantric. ann. 1273. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 39: *Volumus eciam quod liceat vobis et universitati prædictæ et singulis de eadem uti pasturalibus, nemoribus, lignis, glandibus, Cussinis, et aliis pastibus porcorum, animalium nostris, seu in toto Lautriguesio sitis. Vide supra *Cassoata* et *Cursus* 11.*

† **CUSSINUM**, Cervical, Gall. *Coussin*, *Oreiller*, *Chevet*. Bernardi Ordo Cluniac. part. 1. cap. 17: *Pro signo capitalis, vel quod vulgariter Cussinum dicitur, etc. Bis legitur in Testamento Abbonis Canonici Autiss. ann. 1191.*

CUSSINUS, Pulvinus, Gall. *Coussin*. Occurrit apud Arnoldum Lubecens. lib. 3. cap. 29. in Speculo Saxon. art. 22. § 4. art. 24. § 2. in Chron. Centul. Hariulfi lib. 3. cap. 3. in Vita B. Dodonis de Hasch Ord. Præmonstr. num. 2. in Chronico Abbatiae S. Trudonis lib. 1. pag. 350. apud Michaellem Scotum lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 43. etc. Ex quibus emendandum Testamentum Riculfi Episcopi Heleensis ann. 915: *Facistergio uno, Cessi-*

nos, pallio uno, etc. Legendum enim *Cusinos*. Videtur autem vox hæc Gallica *Coussin*, efficta, quasi *Coessin*, derivarique a *Coite*, *Culeita*. [Derivatur a Germano *Kussen*, quod idem significat.] [* Conf. Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 524.] Vide *Cottus*, et [*Coisinus*.]

CUSINUS, Epistola Incerti ad Pipinum, tom. 2. Hist. Franc. pag. 664 : *Dirigo munuscula parva, non tamen parvo voluntatis affectu, id est, Cusinos 2. etc.*

† **COSINUS**, Eadem notione, in Statutis Cardinalis Trivulsi Abb. S. Victoris Massil. ann. 1531.

† **COYSINUS**, Charta anni 1377. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Item tres Coysinos pro tenendo missale.*

† **CUZINUS**, Leges Palatinæ Jacobi II. Regis Majoric. inter Acta SS. Junii tom. 3. pag. LXXII : *Necnon tuabola, et Cuzini, et frontalium, et alia de quibus in Ecclesia copiose haberi nostræ intentionis est.*

† **CUSSYNS**, Anglis *Cushion*. Chartula ann. 1388. apud Rymerum tom. 7. pag. 590. col. 1 : *Sex banthalia, duas duodenas de Cussyns de opere tapseriæ, viginti candelabra de laton, etc.*

* **CUSSO**, Modus agri. Charta ann. 1303. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 308 : *Item acquisierunt (religiøs S. Saturn. Tolos.) titulo emptionis..... quatuor Cussones ad allodium, tenentes tria sextaria..... frumenti ad mensuram Bazani.* Vide supra *Cursorium*.

† **CUSSIO** *κῦσις, percussio monetæ*, in Supplemento Antiquarii. *Cussio monetæ*, apud Rymerum tom. 5. pag. 506. col. 2. [* *Cusio monetæ*, in Cod. Theod. lib. 11. tit. 16. const. 18.]

CUSSOLS, Species tributi, ac pensationis. Curia Generalis celebrata Bareinone ann. 1291. a Jacobo II. Rege Aragon MS : *Item quod Clerici et Milites non teneantur solvere in Ilerda, vel in aliis locis leudas, pedagia, vel Cussols de redditibus eorum propriis.* [* Vide supra *Curaria* et mox *Cussura*.]

* **CUSSURA**, Præstationis genus, f. quod pro mensura exigitur. Charta ann. 1150. ex Cod. reg. 5132. fol. 106. vº : *Habet comes (Barchinonensis) in omni isto honore stachamenta, et placita, et justitias, et Cussuras totas..... Et teneat bajuli istius honoris ad fœvum..... Cussuras totas de ordeo et de cibario.*

† **CUSSUS**, Cusus, percussus. *Cussa mœneta*, apud Rymerum tom. 4. pag. 609. et tom. 5. pag. 71.

* **CUSTA**, Impensa, sumptus, Hisp. *Costa*, Gall. *Coust*. Charta ann. 1208. ex Chartul. Longivadi : *Sciendum est quod maragium illud, quod in finagio Ulmacii capi non poterit, in nemoribus Longivadi capietur, et Custæ et gravamina in commune solventur.* Vide infra *Custus* 1.

CUSTAGIUM, **CUSTAMENTUM**, **CUSTANCIA**, **CUSTARE**. Vide in *Custus*.

* **CUSTELLUM**, Supplicii genus, Gall. *Carcan*, pilori. Charta ann. 1161. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 38. col. 1 : *Latronum custodia et cohercio minor, ut est vincire, verberare, tondere, in Custello ponere, ad vicarium pertinent.* Vide supra *Costellum*.

* **CUSTENGIUM**, ut supra *Custa*. Charta Henr. comit. Vienn. ann. 1227. ex Chartul. Campan. in Cam. Comput. Paris. fol. 218. rº. col. 2 : *Theobaldus Campaniæ et Briac comes..... tradidit litteras suas patentes..... Henrico Barri comiti, quod se teneat ad feodum meum, quod a domino comite Campaniæ teneo in nundinis, donec de quingentis libris Stephaniensibus et Custengiis rationabilibus inde provenientibus, si de pagamento in statutis terminis deficerem. Tam de capitali quam Custengiis, in alia Ch. ejusd. comit. ibid. Vide in *Custus* 1.*

* **CUSTICA**, Frutetum, dumetum, Gall. *Crossaille*. Benzon. episc. Albens. Comment. de Reb. Henr. III. imper. lib. 5. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 344 : *Sed Brandelli Asinander, asinus hæreticus, congregavit Patarinos ex viis et sepibus, et replevit totam terram Custicis et vepribus.* Vide supra *Curalha*.

* **CUSTODA**, Velum, aulæum, et præsertim illud quo tegitur pyxis Eucharistica, nostris *Custode*. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg. : *Item quatuor Custodæ antiquæ ex variis coloribus. Item una pecia Custodæ de serico albo radiata.* Hist. Caroli VI. ad ann. 1401 : *Et cheut le tonnerre en la chambre de la reyne, et brusla toutes les Custodes et courtines de son liet.* Lit. remiss. ann. 1445. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 375 : *Ice lui Andry tira et sacha les courtines ou Custodes de la boutique d'icellui barbier.* Pro Theca seu armario, in aliis ann. 1398. ex Reg. 153. ch. 296 : *Ice elle suppliant prist huit cuvelletes d'argent estans en une Custode et unes heures à deux petits cloans d'argent.* Pro Lamina, Gall. *Platine*, legitur in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 471 : *Le suppliant... prinst et emprunta une Custode d'arain ronde à un biquet.* Vide *Cortina* in *Cortis* 2. et mox *Custodia* 7.

* **CUSTODERIA**, Idem quod infra *Custodia* 8. Instr. ann. 1545 : *In cujus rei testimonium nos custodes præfati sigillum prædictæ nostræ Custoderiæ quo utimur, et signo manuali notarii subsignati, presentibus litteris duximus apponendum.*

1. **CUSTODIA**, **CUSTODIÆ**, **Vigiliæ**, excubiæ Latinis Scriptoribus. Decretio Chlotarii II. Regis cap. 1 : *Decretum est, ut quia in vigiliis constitutas nocturnos fures non caperent, eo quod per diversas intercedente conludio scelera prætermittunt Custodias exercerent, Centenas fieri.* Infra : *Capitale tamen qui perdidit, a Centena illa accipiat absque dubio, hoc est, de secunda et vel tertia Custodia.*

Sumitur etiam pro ea obligatione, qua tenentur vassalli excubias facere in castris dominorum, quas vulgo *Gardes* vocant. Regestum Castri Lidi in Andibus fol. 22 : *Hi sunt homines, qui debent Custodiam apud Castrum Lidi, Dominus Montis aurei per duos menses, etc.* Fol. 26 : *Hi sunt, qui debent Garde apud Castrum Lidi.* Alainus de Semblençai duos menses, etc. Fol. 37 : *Comes habet in terra de Corcillon hostem, Custodiam, talliatam, etc.* [Regestum Campaniæ apud D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu pag. 124 : *Lucans de Triaus et Gervasius de Vienna debent facere continuum*

estagium in castro sanctæ Menoldis abstanti festo S. Remigii, quod est anno incarnationis Dominicæ mº. ccº. primo, in annos completos. Et deinceps unusquisque eorum faciet in eodem castro singulis a sex septimanis de Custodia. Ego autem Blanca Comitissa (Campaniæ) dedi unamque illorum sexaginta libras pro domibus faciendis. Pag. 125 : *Heres Galteri Chasneratoris, tres menses Custodiæ; et quod Custodiam fecit, Comes dabit ei centum lidos.*] Vide *Warda*.

CUSTODIA TERRÆ. Vetus inquesta in gesto Philippi Ang. Heronvalliano fol. *Hugo de Bolcio tenet Custodiam terræ, unde debet duos menses de Custodia. In Unde debet exercitum et equitationem armatum domini, et unum mensem de Custodia ad suum.* Vide *Stagium*.

CUSTODIA, Idem qui *Circa*, *Circator* vigilias circa Monasterium noctu obit. S. Aicadri Abbatis Gemeticensis cap. 1 : *Quadam nocte ille pastor egregius vigilas divinas super gregem dominicum facit, fratribus omnibus præter Custodias solitis, vidit, etc.* [Ne Prior Clausalis Custodias, prohibetur in Capitulo Generali S. Victoris Massil. ann. 1312. ex Archivo ejusdem.]

2. **CUSTODIA**, sic Monasterium seu *Custodis* Monasterii dignitatem videtur Franciscani, quo modo Græcis *Φυλάκας* dicuntur mulierum Monasteria, apud Ladinum in Hist. Lausiaca cap. 15 : *γὰρ πάντα διακορπίσας ἔδωκεν ἀσκήσεις καὶ ἑκκλησίας, καὶ φυλακὰς.* Idem cap. 16 : *Οὐκ ἀνεμύοντες τὰ τῶν γυναικῶν Μοναστήρια, φυλακὰς.* Adde cap. 144.

† **CUSTODIA CANONICORUM**, Sumitur pro Collegium. Præceptum Simplicis ann. 919. apud Mabill. lib. 1. plom. pag. 163. desinente : *Denique primus in eadem capella Custodiam Canonum, qui ibi sint jugiter, ac die noctuque laudes horis psallant competentibus.*

3. **CUSTODIA**, Dignitas Custodis sive sastica, apud Ughellum tom. 4. pag. 40.

4. **CUSTODIA** dicitur, quoties judicialibus suis reum custodiendum quæ *Custodia officii* dicitur in leg. Theod. de Exhib. reis (9. 2.) et le Abolit. (9. 37.)

CUSTODIA CAPTORUM, ad quam tenentur ex Lege, urbium aut oppidorum in la. Charta Ludovici Comitis Blesensis Claromontis pro villa Creduliensi in Creil, anno 1197 : *Nullus Credulii extra villam corvatam faciet. Custodiam captivorum quito, etc.* Eadem habet Communia Britul. ann. 1224. Vide *Priso*.

† **CUSTODIA PUPILLORUM**. Vide *Custos*.

5. **CUSTODIA**. Visitatio Thesauri Pauli Londinensis ann. 1295 : *Item a Omelium, (Homeliarium)... incipit per ea, quæ scribuntur in Custodiis Dominice prima Adventus, in illo Evangelio, præter ea, quæ scribuntur in Custodiis. Item novum sanctorum Ricardi de Le Mansiens in translatione S. Thomæ Archiepiscopi quasi in primis Custodiis, et in primis legendarum annis, et fuit in legendis mundi Archiepiscopi.*

F. Ordo recitandi officium ecclesiam.

6. **CUSTODIA**, Theca, Gall. *Custode*. Charta ann. 1321. apud Catellum in Hist. Brit. pag. 901. *Et unum amictum, et quædam palla, et 2. Custodie, et quidam mantulus de aurefrisio etc.* Petrus de Aletris Episc. Senogalliensis in Itinerario Gregorii XI: *Reservata Eucharistia, reposita per suas manus sacratissimas in Custodia* [Constitutiones Ecclesiæ Valentiniæ in Concil. Hisp. tom. 4. pag. 177: *Collatio gustatio hactenus dari solita per Subopereum Ecclesiæ Canonicis aliisque Presbyteris atque ministris deferentibus Custodiam in processione SS. Corporis Christi, etc.*] Ocellanis, *Custodio* exponitur, *Coffre ou poitrine d'animal, Squelete*, in Dictionario Citanico Goudelini.

7. **CUSTODIA**, ut supra *Custoda*. Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1363. ex Bl. reg.: *Item solebant esse duæ Custodie una toallia parata ad lilia aurea, et alia ad leuculos de perlulis.* Inventar. Gl.: *Item souloit avoir deux Custodes et une touaille parée etc.*

8. **CUSTODIA**, Dignitas seu beneficium curionis, Gall. *Cure*. Charta Margar. comit. Fland. ann. 1279. ex Chartul. 1. Fnd. ch. 312. in Cam. Comput. Insul.: *Item custodiam ecclesiæ beatæ Walburgis Aenardensis ad collationem nostram spectantem in manus viridiscreti P. Cetuniensis prepositi..... posuimus, ut eam quam prius vacabit, quoquo modo nostro nomine cederat.* Alia ann. 1287. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 351: *Sunt autem hæc jura, quæ in capitulo nostro dominus noster prepositus obtinet in præsentem; ... scolasticam conferet, quando vacat, et Custodiam, cui ecclesia S. Egidii in Biberam annexa.* Vide supra *Custoderia*.

9. **CUSTODIA**, Custodis seu thesaurarie ecclesiæ dignitas et officium. Acquisit. curi Covini ab episc. Leod. ann. 1096. ex Tabul. ejusd. eccl.: *Tali conditione, ut deis præbendas darem duobus filiis (Balduini comit. Montens.) in ecclesia S. Lamberti et majori darem duas alias præbendas in omnibus aliis monasteriis, insuper et Custodiam post decessum domini Walsonis custodis.* Versio Gallica: *A telle condition que donnerois aux siens deux fils en l'église de S. Lambert deux prébendes, et au plus grand d'eage donnerois deux autres prébendes en tous autres monasteres, et au surplus le monasterie après le décès et trespas du seigneur Wason costre.* Vide supra *Costurarius*.

10. **CUSTODIA**, Tutela, protectio, simul et Præstatio a tenentibus facta domini pro tutela; item Jurisdictio et districtus territorii, quod sub tutela est. Charta Theobald. comit. Campan. ann. 112. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 61: *Ego concessi et obligavi me et hæredes et successores meos erga ecclesiam Molismensem, quod Custodiam, quam habeo in quibusdam villis ad eandem ecclesiam pertinentibus,..... neque ego, neque successores mei comites Campaniæ extra manum nostram perire possimus.* Alia ann. 1287. ex Charta Latiniac. fol. 183. vº: *Decem arpenta patorum vel circiter, quæ emimus a dom. Jeanne de Julliaco milite, sita in prateria*

et Custodia de Latigniaco..... Remanentibus penes ipsos alta et bassa justitia et Custodia in dictis pratis. Vide *Salvamentum* 1.

* 11. **CUSTODIA**, Observatio, victus ratio, Gall. *Garde, régime*. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 83: *Propter suam temerariam seu pravam Custodiam, infra quindecim dies..... dicitur expirasse.*

* 12. **CUSTODIA**, Custos pecorum, Gall. *Gardien*. Pactum inter Arn. de Villanova dom. de Transio et homines ejusd. castri ann. 1283: *Item fuit pactum quod si aliqua Custodia avere suum scienter de nocte (intrare permiserit) in prato alieno vel defenduta, solvat pro persona sua pro pœna quinque solidos.*

* 13. **CUSTODIA** AUGUSTI, Jus messarios seu messium fructuumve custodes instituendi et emendas seu mulctas a delinquentibus exigendi Charta Inger. Codiciac. ann. 1260: *Nos pacem sive concordiam initam quondam inter cives Cameracenses..... et J. quondam avunculum nostrum,..... super justitia et arboribus eorumdem (cheminorum) et Custodia Augusti circa Camera-cum, observabimus bona fide.*

* 14. **CUSTODIA** RAUXONNÆ, Vestiarium, Gall. *Garderobe*. Testam. Caroli ult. comit. Prov. ann. 1481: *Item legavit dominus rex testator infrascriptis suis valletis Custodiæ Rauxonnæ, sive Valets de Garderobe, pecuniarum summas sequentes, etc.*

** **CUSTODIA** SYLVARUM, idem quod *Bannus* forestæ vel ferarum. Charta Henric. Imper. ann. 1234. in Lunig. Corpor. Jur. Feudal. tom. 1. pag. 183: *Cum Custodiis Sylvarum per Brisgaugiam, quod vulgariter Wildban dicitur, obtinuit, etc.*

CUSTODIAM DARE. Species infeudationis, forte ad vitam. Benedictus Abbas in Hist. Henrici II. Regis Angliæ: *Tradidit autem Dom. Rex Wilhelmo filio Aldelmi Dapifero suo civitatem Wexfordiæ in Custodia, cum omnibus pertinentiis suis, et statuit ut subscripta in posterum pertinerent ad servitium Wexfordiæ, Arkelow cum pertinentiis suis, etc.* Infra: *Tradidit autem ibidem Dom. Rex Roberto le Poer in Custodiam civitatem Waterfordiæ cum omnibus pertinentiis suis, et statuit ut hæc subscripta in posterum pertinerent ad servitium Waterfordiæ, etc.* Rursum: *Postquam autem Dom. Rex apud Oxenford in prædicto modo terras Hiberniæ, et eorum servitia divisisset, fecit omnes, quibus Custodias commiserat, homines suos, et Joannis filii sui devenire, et jurare iis ligeantias et fidelitates de terris Hiberniæ.* Vide *Feudum Gardiæ*.

* **CUSTODIALIS** OBEDIENTIA, Redditus sacristæ seu thesaurarii, qui *Custos* dicebatur, officio assignati. Charta Roberti abb. Corb. ann. 1136. ex Chartul. 23. ejusd. monast.: *Percepi nichilominus sumptus Custodialis obedientiæ, non solum ad ejusdem ecclesiæ perfectionem, sed etiam sustentationem, nedum decorationem minus abundare, ut credo; itaque non sine aspiratione divina ipsi obedientiæ Custodiali augmentum rationabiliter attribuire decrevi Custos tamen inde solidos tantum viginti procuret solvendo fratrum mei memorum refectioni, in die anniversaria obitus mei.* Vide supra *Custodia* 9.

† **CUSTODIANATUS**, Officium Custodis, seu *Guardiani*, Gall. *Gardiennat* apud Fratres Minores. Necrologium MS. Fratrum Minorum Silvanect.: *Febr. obiit ann. Dom. M. CCC. LXXX. vº. IX. die mensis Februarii bone memorie fr. Joh. Hale quondam Custos Paris. et de Conventu isto natus, recepit me ad sacrum (Ordinem Franciscan.) videlicet fr. Petrum Paymont pro tempore sui Custodianatus VIII. die Aprilis.* Vide *Custodiat* et *Custodia* 2.

† **CUSTODIARIUM**, specula, tugurium Custodis. Tertul. adv. Judæos: *Derelinquitur filia Sion sicut casa in vinea, et sicut Custodiarius in cucumerario.* Vide eundem ad Martyres cap. 2. Laurentio in Amalthea *Custodiarius*, est locus ubi aliquid custoditur.

CUSTODIARIUS, Uguitioni et Joan. de Janua, *Custos*. Vetus Inscriptio: *Sanctissimo. Herculi. invicto. corpor. Custodiar. L. Curtius, etc.*

† **CUSTODIATUS**, Idem quod *Custodianatus*. Miracula S. Antonii de Padua, tom. 2. Junii pag. 730: *Cum vero postea a Custodiatio Lemovicensi exoneratus, de Lemovicio versus Italiam tendens, etc.*

* **CUSTODI-NOS**, Canonistis, Confidentarius, in Conc. Aven. ann. 1594. tom. 15. Concil. in Stat. pro reformat. monach. Bened. art. 54. pag. 27. et alibi.

1. **CUSTODIRE** FESTUM, seu observare festum alicujus Sancti; quomodo *Garder une Feste*, dicimus. Anonymus de Miraculis S. Bertini cap. 14. apud Mabillonium: *Nulla istic antiquitas de præfato Christi martyre Custoditio agebatur solennitatis, nisi tribus lectionibus totidemque responsoriis.* Infra: *Aram ipsius Martyris in eodem (Oratorio) jussit constitui, et ex tunc omni anno ejus uia alem in albis cum omni devotione decentissime Custodiri.* Observare, cap. 29. [Ita φυλάσσειν usurpat Typicum S. Sabæ cap. 14. Vide Gloss. mediæ Græcit.]

* 2. **CUSTODIRE** FESTUM, Custodis nundinarum officium exercere. Vide in *Custos* 4. Lit. ann. 1352. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 14: *Præpositus abbatis et conventus Altopillararis habebat ex officio suo Custodire festum, prout est aliter fieri consuetum.*

* **CUSTODIRE** PLACITA, Lites et controversias judicio dirimere. Vita S. Nivardi archiep. Rem. tom. 1. Sept. pag. 283. col. 1: *Nec placita Custodiantur ibi per missos regales, vel per aliquos duces vel comites, etc.* Vide in *Placitum*.

CUSTODIRE sese invicem dicuntur virgines Deo sacratæ, in Capitulari 1. Caroli Magni incerti anni cap. 20. tanquam vitæ testes: *Ut virgines Deo sacratæ simul habitantes invicem se Custodiant, nec passim vagando Ecclesiæ lædant existimationem.* Vide *Syncellus*, et *Concellaneus*.

* **CUSTODISSA**, Præfecta sacrario apud moniales, ut interpretantur docti Editores ad Vitam S. Hildegard. tom. 5. Sept. pag. 697. col. 2.

* **CUSTODITIO**, Observatio. Vide *Custodire* 1.

* **CUSTODITOR**, Sponsor, custos, Gall. *Gardien, répondant*. Consuetudo Norman. cap. 9. part. 2. ex Cod. reg. 4651: *Si appellator bonos Custoditores dederit, qui ipsum vivum vel mortuum ad diem nominatum,*

reddere valeant, eis potest ad custodiendum committi; et hujusmodi dicuntur viva prisionia ducis Normannie. Ubi Gallieum: *Et se l'appelleur donne bons pleges, qui le prennent en garde, etc.*

* **CUSTODIUM**, Custodia. Charta Gaucheri de Soviniaco ann. 1211. in Chartul. Pontinae. ch. 67: *Faciunt de predictis duabus portibus (nemoris) quicquid voluerint extirpando, minando, arando, metendo, forestarios suos ad Custodium suum pro voluntate ibi ponendo.* Ibid. ch. 112: *Ad custodiendum nemus suum.*

† **CUSTODRIX**, Custos femina. Hyppol. Florentinus in Miraculis S. Humilitatis, Maii tom. 4. pag. 403: *Petit a Domina Gista Custodrice ejus.*

† **CUSTOR**. f. pro Custos, nisi mavis Custores hic dici Procuratores a voce *Custus*, quod ipsi *custus* faciant sen expensas. Charta anni 793. apud Schannattum Tradit. Fuld. pag. 51: *De supradicta te supradictus Abbas habendi, donandi, dominandi, possideudi, vel Custores illius... habeant potestatem.* Vide Custos 4.

* Eo certe intellectu, pro dignitate scilicet ecclesiastica, occurrit in Hist. Sabol. pag. 26. ubi legitur inter subscribentes Chartam fundat. monasterii de Cultura Cenoman. S. Guiteri, *Custoris*. [* Germ. hodie *Küster*. ADEL. Gloss. Germ. Lat. ap. Graff. in Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 534: *Custor, ædituus; Küster, sacrista.*]

† **CUSTORIA**, f. Expensæ a Gallico *Coût*. [* Vel *Cultura*.] Index MS. Beneficiorum Eccl. et Diœces. Constant. fol. 29: *Rector habet manerium presbyteratus continens septem virgatas terre, et debet facere Custoriam.* Et fol. 41: *Rector habet manerium continens unam aeram vel eo circa, pro ejus parte facit Custoriam.* Vide Custus.

† **COUSTORIA**, ibidem fol. 39. verso: *Presbyteratus continet duas partes unius virgate terre, et debet facere Coustoriam.*

1. **CUSTOS**, Presbyter aut Clericus, cui Ecclesiæ seu templi cura incumbit, ædituus, qui *Custos Ecclesiæ* dicitur in Ordine Romano. Adrevaldus lib. 1. de Miraculis S. Benedicti cap. 26: *Excubitorum officium sacris templis dicatum non modo modernis temporibus constat: verum prisca ætate sub B. Moyse a Domino legimus tabernaculo sacro Custodum munia subrogata: quæ processu temporis a sancto Propheta necnon Rege mirabili David. ampliori dispositione ordinata, morem nobis nostræque religioni, ut ita dixerò, suggerere. Et quidem vetusta ætas idem officium per successionem prolis excipiebat: nostra vero non propagatione prolis, sed magis puritate vitæ, morumque probitate Officiales admittit, etc.* Custodis munus sic describit S. Isidorus in Regula cap. 19: *Ad Custodem sacrarii pertinet cura vel custodia templi, signum quoque dandi in vespertinis nocturnisque officiis, vela, vestesque sacræ, ac vasa sacrarum, codices quoque, instrumentaque cuncta, oleum in usus sanctuarii, cera et luminaria.* Similia habentur ex Concilio Toletano lib. 2. Decret. tit. 27. cap. 2. et apud Bernardum Præpositum Papiensem lib. 1. tit. 19. cap. 1. Walafridus Strabus de Vita S. Othmari cap. 11: *Presbyter quidam... dum in Eccle-*

clesia Custodis officium gereret, nocturnæ quietis tempore præficiendis luminaribus Basilicam solitus introire, etc. Udalricus lib.

3. Consuet. Cluniae. cap. 8: *Custodi Ecclesiæ, quando sunt omnia signa pulsanda pro anniversario cujusque, etc.* Willelmus Abbas Andrensis in Chron.: *Quidam ejusdem loci ædituus, quem nostro more Custodem vocamus.* Eadmerus lib. 1. Vitæ S. Anselmi Archiep. Cantuar. cap. 20: *Riculphus Secretarii, id est, Custodis, officio in ipso Cœnobio fungebatur.* Adde cap. 33. Ea notione occurrunt *Custodes Basilicarum*, seu *Ecclesiarum*, apud Julianum Antecessor. Constit. 61. in Lege Longobard. lib. 2. tit. 55. § 18. lib. 3. tit. 10. § 1. [* Aist. 10. et 11. 7.] in Capitulis Caroli Magni lib. 5. cap. 229. [* 382. e Julian. Nov.] apud Matth. Paris ann. 1244. et in Vitis Abbatum S. Albani pag. 35. Will. Thorn. pag. 1937. Paulum Warnefrid. lib. de Gestis Longobard. cap. 40. Baron. ann. 872. n. 15. etc. Adde Gregorium VII. PP. lib. 2. Epist. 10. [* Chart. Longob. ann. 782. in Chronic. Vultur. pag. 364. unde apud Longobardos Custodi ecclesiæ vel cœnobii cura administrationis prædiorum et fundorum incubuisse videtur. Vide mox Custos, 4. Custodis vero officium, cui universa suppellex sacra et ecclesiæ custodia concedite erant, ita describunt Statuta Eccles. Pinguens. ann. 1403. apud Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 2. pag. 342. ubi post Præpositum, Decanum, Scholasticum et Cantorem nominatur: *Custos licet personatus officio potiatur, tamen prælatione et cura est exemptus. Hic per se vel campatorem suum ecclesiam et ornamenta ad divinum cultum spectantia, ac libros usuales ad chorum spectantes fideliter custodit; signa horarum et missarum canonicalium pulsari ac luminaria ad summum altare et chorum spectantia, juxta instituta primæva procurabit diligenter.* Vide Chart. ann. 1245. in Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 652. *Subcustos* memoratur in Chart. ann. 1208. ap. Schannat. Episc. Wormat. tom. 1. pag. 72. plures ejusdem ecclesiæ custodes in Chronic. Episc. Mindens. cap. 19. ap. Pistorium pag. 726. *Custriæ officium*, in Charta sec. XII. ap. Seibertz. Ducat. Westphal. Docum. tom. 1. pag. 45.]

* Hinc *Contour*, pro *Marguillier*, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 68: *A Pasques eust un an, le suppliant feust fait et ordonné Contour ou marreglier de l'église et paroisse de Cuerecey, etc.*

CUSTOS ALTARIS, Idem qui *Custos Ecclesiæ*. Charta Isarni Tolosani Episcopi, apud Catellum lib. 5. Rerum Occitan.: *Statuo et firmo cum Hunaldo Abbate Moissiacensi de loco S. Saturnini, quem ego laudo et committo domino Hugoni Abbati Cluniacensi et Hunaldo suprascripto... hoc videlicet pacto, quod habendum semper retineo quartam partem omnium oblationum Ecclesiæ supradicti Martyris, et proprium Custodem altaris, et victum ipsius Custodis de Claustro accipiendum, et domum ad opus Custodis prope ostium Ecclesiæ, etc.*

2. **CUSTOS**. Custodes in Collat. I. Carthagini. cap. 132. 224. dicuntur, qui Notariis vel Exceptoribus publicis ac delectis adjunguntur, ne quid contra veri

fidem in acta referant; Qui *Notariis Exceptoribus* videntur apppositi, ut est Collat. II. cap. 19. Adde cap. 53.

3. **CUSTOS ANGLIÆ**, qui alias *Gubertor*, *Rege absente*, nostris *Regent*. Florent Wigorn. et Simeon Dunelmensis a 1067: *Rex Guillelmus Normanniam retulit... fratremque suum Odonem Bajocensem Custodes relinquens, etc.* Tradit Matthæ Westmonaster. anno 1254. Henrico II. Vasconia agente, *Reginam et Richardum* (Cornubiensem) *Comitem regni Custos* fuisse; Henricus Knyghton Comitem Cornubiæ *Gardianum terræ Angliæ* constituit anno 1284. ab Edwardo I. in Vasconia proficiscente: et Seldenus, Joannem B. fordiam et Humfredum Glocestriæ Ducibus vicissim regimen Angliæ, Henrico Rege V. in Galliis agente, permissum. *Custodes Angliæ* vocitatos. Sic Arthur Princeps Walliæ *Custos Angliæ* constitutus est, Henrico Rege VII. ex Anglia profecto. Sic Petrus Gavestonus *Custos Angliæ* et Edwardo II. Rege in Galliis agente. alii. Adde Chronicon Flandr. cap. 74. et Hiberniæ Prorex, *Custos Hiberniæ* dignitas ejus, *Hiberniæ Custodia*, solenni, Joannis et Henrici III. Regum maxime ævo nuncupabatur. [* Abbrev. Rotul. Original. ann. 12. Edwardi III. 128: *Endenture faite entre Sire Edouard et le comte de Cornwaille, count de Cestræ et Garth de Engleterre d'une part, etc.*]

CUSTODES REGNI: dicti etiam a nostris, qui postmodum *Regentes* in Francia. 116. ex Sugerianis. Exstat Charta Philippi III. Regis ann. 1270. data in Castris Carthaginæ, descripta a Duchesno. Probat. Hist. Castilionæ pag. 69. quæ sibi humanitus contingeret, fratrem suum Carolum *Custodem Regni* constituit donec Ludovicus Regis filius annum complevisset. Vide *Regens*.

† 4. **CUSTOS**, Syndicus, Procurator Monasterio S. Bertini. Chron. Jo. Iperii inter Anecd. Marten. tom. 3. 757: *Primum officium fuit Custodis addiderunt officium Procuratoris ad Ecclesiæ defendendas et proseguendas bonis Custodiæ ab antiquo deputatis.*

* 5. **CUSTOS**, idem qui Curio, vel claus; eo nomine potissimum appellentur ones sanctæ Crucis Lugdunensis. Idem est supra in *Custoderia*.

* 6. **CUSTOS**, Qui et *Magister hospitum* in Charta fundat. hospit. S. Jo. Braggewater ann. 1219. ad calcem Walteri Hemingford. tom. 2. pag. 598. Hearn: *Item, ut fratres dictæ domus strum seu Custodem de suo gremio eligere habeant facultatem.*

* 7. **CUSTOS**, Auleum, velum, Conctine, rideau. Invent. S. Capellæ ann. 1376. ex Bibl. reg.: *Item, duæ des et una thobalia parata ad flores hiberniæ cum aquilis et leonibus de perlis figurati.* Obituar. eccl. Liugon. ex Cod. reg. fol. 203. vº: *Tres toellæ altaris cum bus Custodibus.* Lib. niger. eccl. S. Abbavil. fol. 29. vº: *Item duæ C. aureæ, etc.* Vide supra *Custoda*.

* 8. **CUSTOS**, Districtus custodis. Hugo. de Monte-forti in Reg. 74.

li. reg. ch. 61 : *Hugoni senescallo meo suum hospitium in foresta mea de arteforti in Custode sua et in Custode rum forestariorum meorum et duas arbo- ad Natale Domini.*

9. **CUSTOS**, Cui aliquid agendum vel endum committitur. Libert. S. Marcel- ann. 1343. tom. 9. Ordin. reg. Franc. 381. art. 14 : *Quod hæredes et succes- dicti domini dalphini et dietæ villæ in, quando de novo venient ad regimen chinatus,.... præstare debebant juramen- tum, quod ipsi dictas franchisias, libertates, unitates et dicta privilegia dictorum bur- gium..... illibata tenebunt et observabunt se et suos Custodes.*

CUSTOS ASSISARUM, in Fleta lib. 1. cap. § 22.

CUSTOS CAMBII, apud Anglos, in Fleta lib. 1. cap. 22. § 12. Liber Rubens Scacarii Linensis apud Jac. Waræum in Anti- q. Hibernicis cap. 25 : *Magister Guillel- mus de Wimundham Custos Cambiorum Regis in Anglia.* [** *Mandatum est omni de Flete, Custodi Cambii regis Lon- doniensis, etc. in Abbrev. Rotul. Edward. I. ann. 12. pag. 128*]

CUSTODES CASTRORUM vel Maneriorum, in Fleta lib. 1. cap. 20. 114. qui *lib. Villici.*

CUSTOS CHORI, Cantor, qui choro præst. Cercm. vetustiss. eccl. Carnot. 15 : *Custos chori incipiat ad vespas anti- phonas et hymnum.... Custodes chori de isto statu et grandi, etc. Vide supra Cho- reus.*

CUSTOS CIBORUM, Officium in Coquina, in Ordin. Hospitii S. Ludovici Franc. ann. 1269. vulgo *Garde- nater.*

CUSTODES CIVITATIS ad recognitiones velorum accipiendas deputati, in Fleta lib. 1. p. 68. § 2. 7.

CUSTODES COMMUNIÆ, Major et Scabini uris, penes quos observationis Chartæ Communiæ cura incumberebat, in Charta Communiæ Belnensis ann. 1202. apud Perdum pag. 275. et Valliaci ann. 1187. 13. Spicilegii Acheriani pag. 325. Vid. Chron. Flandr. cap. 76.

CUSTOS CORPORIS REGIS, Qui vestium Regum curam habebat, *Vestiarius*. Helgau- dum in Roberto Rege Franc. : *Evocat sui corporis Custodem, et ut aliud sibi ejusdem generis deferat ornamentum, humillimis ver- bis operat.*

CUSTOS CRUCIS, Cui sacræ, ut opinor, Crux Christi Hierosolymis in sancta Antiasi servandæ cura incumberebat, ut in Ecclesiis reliquiarum Martyrum custo- dienes eos erat, qui *Custodes Martyrum* et *Martyrarii* nuncupati sunt. Victor- tuncensis in Chron. in Anastasio : *Elias Episcopus Hierosolymitanus.... exilio tradi- tur, pro eo Joannes Crucis Custos Episco- pus ordinatur.* Ubi Theophanes pag. 134 : *καὶ ἡγετοῦν Ἰωάννης ἀπὸ σαυροφυλάκων.* In Francis nostris Hierosolymitanum- gum obtinentibus, hocce titulo, Do- minam crucem servabat Canonicus sanctæ Anastaseos. Vide Gretzer. de Cruce pag. 256 et 2584.

CUSTOS DOMINICORUM REGIS, apud

Anglos, in Monastico Anglic. tom. 2. pag. 278. id est, Domanii Regii.

CUSTOS DOMUS INFIRMORUM, Officium Monasticum, idem quod *Infirmarii*, de quo Chronicon S. Trudonis lib. 10. pag. 464.

CUSTOS DORMITORII, in Libro MS. Ordinis S. Victoris Parisiensis cap. 68. Cui Dormitorii Monastici cura incumbit.

CUSTOS ECCLESIE. Vide supra *Custos* 1.

CUSTODES ECCLESiarum et sanctorum locorum, in leg. 26. Cod. Theod. de Epi- scop. (16, 2.) quam legem de Ecclesiis et eti. Vide Palæstinæ interpretantur viri do- locis SS. Baron. ann. 381. n. 16. et *Warda.*

* **CUSTOS FAUTALIS**. Vide infra *Fautalis*.

CUSTODES seu Magistri, et Custodes Forestarum et Aquarum, in Statuto Phi- lippi Pulcri pro reformatione Regni ann. 1302. art. 7. nostris *Maistre des Eaux et Forests de France.* Vide *Forestarius*.

CUSTODES GAOLARUM, seu carcerum, quorum munus fuit quandoque in scodo, et quædam *Serjantia* reputabatur, ut est in Fleta lib. 1. cap. 26. § 5.

CUSTODES GAUGERIE, in Itinere Camera- rii Scotici cap. 1. Vide *Gageria* post *Vadium*.

CUSTODES HOSTIORUM in itineribus, qui virgam portant coram Justitiariis de Banco, de quibus Fleta lib. 2. cap. 39. et Statu- tum 2. Westmonast cap. 48.

CUSTOS LABORIS, Qui Monachorum la- bori invigilat, in Usibus antiquis Cisterc. cap. 75.

CUSTOS MARTYRUM. Vide *Martyrarius*.

CUSTOS MERETRICUM. Charta Roberti Ducis Normanniæ Richardi filii, in Regesto Normanniæ sign. P. in Camera Computo- rum Paris. : *Et predictus Baldricus et Regar- dator et Panagator mearum forestarum habens tantum in donis et liberationibus reguardi et panagii, quantum unus ex Magistris reguardatoribus et panagatoribus meis per totam Noruanniam et.... Custodum meorum ad justitiam gladii mei pertinen- tium, et Custos meretricum publice venalium in lupanari de Roth. et Marescallus meus, quando moror Roth. habens unaquaque die pro ordinationis meæ Roth. de liberatione 6. panes, et 6. fercula coquinae, et unum sexta- rium vini, etc.*

† **CUSTOS MONASTERII**, Idem qui *Ecclesiæ* Monachorum. Epistola Monachorum Bur- gidolensium, vitam Hervei continens, librosque ab eo conscriptos, apud Acher. Spicil. tom. 2. pag. 516 : *Librum etiam non minimum fecit de miraculis S. Mariæ Dei genitricis, quæ eadem inviolata Virgo tem- poribus ejus gessit in Dolensi Templo, quæ ipse mox postquam gesta erant, sicut audie- bat ab ipsis, in quibus fiebant, et a Monacho Custode Monasterii, sine aliqua dilatione scribebat.*

CUSTODES MONETÆ, in Statutis Davidis II. Regis Scotiæ cap. 46. § 2. qui Monetæ cudendæ præfectus est, nostris *Garde de la Monnoie*. Statuta S. Ludovici Regis : *Le Garde de la Monnoie doit jurer, que il gardera bien et loiaument la Monnoie, et que les Trousseaux et les Piles, que li tailleur d'icelle monnoie lui baudra, que il les gardera bien et loiaument, et ne les baillera à nulli, fors que as monnoiers, qui la monnoie*

monuoierout. Custodes Monetæ in unaqua- que officina monetaria ad duos reduxit Carolus V. Regens, 27. Febr. ann. 1359.

* **CUSTOS muri Carcassonnensis**, Carceris custos, Gall. *Geolier*, in Actis MSS. Inqui- sit. Carcass. ann. 1308. fol. 12. r^o.

CUSTODES NUNDINARUM CAMPANIÆ, in Statuto Philippi Pulcri ann. 1302. pro reformatione Regni § 7. qui quidem ut plurimum ex Militari et Nobilium ordine erant, et mercatorum, qui ad has nundinas confluebant, lites et controversias diri- mebant. In Regesto Magnorum dierum Campaniæ fol. 34. 35. mentio fit Joannis de Breonne, et Guillelmi de Villarcey Mili- tum Custodum nundinarum Campaniæ, quo loco hæc habentur : *Ratione Custodiæ et officii nundinarum prædictarum, quod secundum usus et consuetudines dictarum nundinarum, et Custodes earundem nundina- rum ponunt, vel poni faciunt in prisonem aliquem debitorem de corpore nundinarum, ad requisitionem alicujus mercatoris, si evadat a dicta prisonem sine voluntate et assensu dicti mercatoris, dicti Custodes ratione dicti officii, et Dominus Campaniæ, cujus personam representant, in casu isto tenentur reddere et solvere, seu reddi et solvi facere mercatori prædicto suum debitum, ratione cujus dictas nundinas frequentantes erant et fuerant in tali prisonem. De nundi- nis vero Treccensibus, ita Monachus S. Mariani anno 1189 : In crastinum ejusdem festi (S. Magdalene) Treccæ civitas populosa, referta opibus, tectis amplissima, repentina conflagratione fere funditus est eversa. Celebrabantur ibi nundinæ, in quibus diversas congererant opes, qui de diversis partibus confluerant institores. [Instrumentum Ta- bularii Calensis pag. 208. inscriptum : De quadam venditione facta de mandato Ma- gistrorum nundinum. De mandato discreto- rum virorum Domini Joannis de Brena Militis et Genciani de Parisiis Domini Regis Franciæ Pennetarii, Custodum nundinum Campaniæ et Briæ a Domino Rege deputa- torum, etc.] Vide Statuta secunda Roberti I. Regis Scotiæ cap. 20. et infra in verbo *Nundinæ*.*

CUSTODES ORDINIS appellantur *Decani* in Ordine Cisterciensi, ut observat Haef- tenus lib. 3. Disquisit. Monast. tract. 6. disq. 4. Vide Ughellum tom. 4. pag. 1209. Historia depositionis Arnulfi Remensis Archiepiscopi : *Habitaque ratione totius summe Synodi, dignitas prælaturæ ac potestas quasi judiciaria stetit penes Archi- episcopum Signinum (Senonensem) quem et atas et vitæ meritum ac scientia commen- dabat. Arnulfus autem venerabilis Episcopus (Aurelianensis) Ordinis Custos, ac omnium gerendorum interpres declaratus est, eo quod inter omnes Galliarum Episcopos sapientia et eloquentia clarior haberetur.* Consuetud. Eveshamensis Cœnobii in Anglia : *A Celerario igitur singulis diebus debent venire in Refectorium 72. panes monachiles, quorum quilibet erit ponderis 65. solidorum : ex quibus singuli Monachi singulos percipient : Prior et per duplum, nisi cum Abbate com- ederit. Nihilominus qui ad superiorem men- sam, et Custos Ordinis, sederit, duplum ; qui Missam majorem celebraverit, duos, etc.*

* **CUSTODES ORDINIS**, apud Cluniacenses

iidem, qui alibi *Seniores*, Monachi ætate provectiores, et scientia ac vitæ probitate insignes. Vita Bern. Tyron. apud Souhet. pag. 93 : *Erant inter eos plures artifices, quibus semper Custodes ordinis præerant, qui jubente patre, distractionem regularis observationis diligenter observarent.* Charta Will. comit. Cabilon. ann. 1180. in Cbartul. Cluniae : *Testes sunt ex parte monachorum, Beraldus prior Cluniacensis, Regnaldus et Nicolaus Custodes ordinis.* Interdum *Domini Ordinis* vocitantur. Vide infra in *Dominus* II.

CUSTODES et *Gardiani pacis*, in Anglia, qui a Rege statuuntur, ut in delinquentes contra pacem Regiam animadvertant, eamque eurent et tueantur. Hi sub Edw. III. *Justitiiarii pacis* appellari cœpere. Multi horum, ait Spelmanus, in singulis urbibus et Comitatus, cum e majori nobilitate, tum e minori, a Cancellario seu Custode magni sigilli Angliæ designati. Prima institutione duo vel tres solummodo, et juxta Statutum 13. Richardi II. non ultra sex : sed aucto in dies eorum munere, reperti demum sunt 60. atque eo amplius in uno aliquo Comitatu, ad hoc sustinendum. Erant olim *pacis Custodes* a populo electi in Comitatus : nonnulli ex tenuræ ratione, et quidam virtute officii, de quibus Lambardus Eirenar. lib. 1. cap. 3. Vide *Paciarus*, in *Pax*.

CUSTOS PALATII. Quidam Ludovicus hac dignitate donatus, inter *Ministeriales* subscribit Chartam Lotharii Imp. ann. 1131. apud Duchesnum in Probat. Hist. Luxemburg. pag. 34. Idem forte, qui *Cura Palatii*.

* **CUSTUS PASSUUM**, Qui angustias et claustra itineris vel montium custodit et servat. Charta Humberti dalph. ann. 1348 : *Edictum pœnale dudum mandato nostro factum de bladis non extrahendis de terra nostra omnino volentes observari, de fidelitate et diligentia.... Bonacursii Guidonis merito confidentes, eundem Custodem passuum et exituum locorum nostrorum bailliviarum Vapincensis et baroniarum Montisalbani et Medullionis propterea duximus specialiter deputandum.* Vide *Passus* 3.

CUSTODES QUINQUE PORTUUM ANGLIÆ. Vide *Barones quinque Portuum*.

CUSTOS PUERORUM REGIS, *Maitre des Pages du Roy*. Guillelmus Carnotensis de Vita et Miracul. S. Ludovici : *Dominus Petrus de Lauduno Miles Custos puerorum Domini Regis Philippi.*

CUSTOS PUERORUM, INFANTIUM, sen eorum, qui adhuc pueri Monasteria oblati erant, Magister qui iis præfectus est : nam *Custodes* proprie juvenum et puerorum dicuntur, ut ex Tullio annotat Servius. Horatius :

Imberbis juvenis tandem Custode remoto,
Gaudet equis, etc.

Udalricus lib. 1. Consuetud. Cluniae. cap. 41 : *Et singuli (Fratres) sedent in sedili suo caput cooperti, juvenes, qui in Custodia sunt, juxta Custodes suos, de quibus sumopere cavetur, ne simul ita sedcant, ut non habeant inter se probabilem et boni testimonii mediatorem.* Lib. 3. cap. 6. ait, *Circatores, Magistros puerorum, juvenum Custodes*, subesse Priori Claustrali. Hariulfus

lib. 4. Cron. Centul. cap. 14 : *Ut humilitatis ejus constantia certius nosceretur, factus est Puerorum Custos, ut qui Dei judicio pastor animarum erat eligendus.* *Custodes Infantum*, apud Florentium Wigorn. pag. 631. Vide Consuetud. Floriacensis Monast. pag. 399. Chron. Trudonense lib. 3. 6. 8. pag. 381. 400. 439. S. Bonifacium Mogunt. Epist. 17. et Hæftenum lib. 4. Disquisit. Monast. tract. 1. disquisit. 6.

CUSTODIA PUPILLORUM, quæ dominos feudales spectat in Vassallis. Duplex autem est, altera *Regalis*, altera *feudalis*. *Garde noble Royale et garde noble Seigneuriale*, in Consuetudine Normanniæ art. 214. *Custodia Pupillorum Regalis* illa est, quæ ad Regem ipso jure devolvitur ratione feudorum ab eo nude pendentium, qui non modo ejusmodi feudorum pupilli vassalli, sed etiam aliorum feudorum et *rapturarum* ab aliis dominis feudalibus pendentium redditibus fruitur, teneturque tanquam bonus pater familias et tutor ædificia ac prædia in bono statu continere, pupillumque juxta ejus natalium prærogativam alere et educare. Dominus vero feudalis iis tantummodo feodis nobilibus vassallorum gaudet, quæ ab ipso nude pendent, ut est in eadem Consuetudine Norman. art. 215. et 216. Jus feudale Saxonum art. 18. § 6 : *Dominus etiam est tutor pueri in bonis, quæ de ipso tenet infra annos pueriles, dum nulli contulit hoc emolumentum : et debet inde redditus accipere, donec puer ad annos perveniat suprascriptos, infra quos puer se negligere non valebit, si a Domino non potuerit investiri.* Charta Libertatum Angliæ ann. 1215 : *Si autem alicujus hæres talium fuerit infra ætatem, et fuerit in Custodia, dominus ejus non habeat Custodiam ejus, nec terræ suæ, antequam homagium ejus ceperit, perdat Curiam, et postquam talis hæres fuerit in Custodia, et ad ætatem pervenerit, scilicet viginti et unius anni, habeat hereditatem suam sine relevio, et sine fine : ita tamen, quod si ipse, dum infra ætatem fuerit, fiat Miles, nihilominus terra remaneat in Custodia dominorum suorum usque ad terminum predictum.* Custos terræ hujusmodi hæredis, qui infra ætatem fuerit, non capiat de terra hæredis, nisi rationabiles exitus et rationabiles consuetudines, et rationabilia servitia, hæc sine destructione, et vasto hominum vel rerum, etc. De Custodia Regali, hæc etiam habet Willelmus Malmesbur. lib. 5. de Ricardo Cestrensi Comite pag. 157 : *Erat ille tunc pro ætate parvulus, et Regis fidei tutelæque accommodatus.* [Henricus vero Rex Angl. in Charta ann. 1155. apud D. Brussel de Usu feudorum tom. 2. pag. v. ad ealeem : *Nos non habemus Custodiam hæredis vel terræ alicujus, qui tenet de alio per servitium militare, occasione alicujus serjanturæ, quæ tenetur de nobis per servitium reddendi catellos vel sagittas, vel hujusmodi.*] De Custodiarum exitibus, spectantibus ad coronam, rationes inibantur, ut est apud Matthæum Paris pag. 258. 277.

Custodias istas Regales Rex aliis donare, vel vendere ut plurimum consuevit, qui de iis computa ad pupillorum commodum reddunt, ut est in Consuet. Norman. art.

215. Matth. Paris ann. 1231. pag. 2. *Ad hæc Rex dixit Comitem præfatum tenere in capite, et vacantes Custodias Comitum et Baronum et eorundem hæreditum ad suam Coronam usque ad ætatem leuam pertinere : unde sibi licere proprias Custodias cui voluerit vendere vel ferre.* Idem ann. 1245. pag. 445 : *Obiit Gilbertus de Hunfrevilla parvulus, quemdam relinquens hæredem, cujus custodiam statim concessit Rex Comiti Legestrivæ.* Idem ann. 1257 : *Concessa fuit ginæ Custodia terræ Willelmi de Cantel, quæ prius concessa fuerat Edwardo, et custodia terræ Willelmi Longaspathæ.* ejusmodi custodiis pupillorum vide terea eundem Matthæum Paris pag. Rogerum Hovedenum pag. 349. Leges eolmi Regis Scotiæ cap. 1. § 3. Reg. Majestatem lib. 2. cap. 41. 42. et 43. Quoniam attachiamenta cap. 18. Statuta S. Ludovici lib. 1. cap. 115. rem Consuetudinem Normanniæ cap. novam art. 129. 213. et seqq. Bracton lib. 2. cap. 35. § 1. 6. cap. 37. § 1. Fletam lib. 1. cap. 9. § 2. Brittonem 66. Littletonem sect. 103. et seqq. et 125. Christophorum de S. Germano Consuet. Angl. cap. 7. pag. 25. Frotem 4. vol. cap. 90. pag. 271. Theod. Smith. de Republ. Angl. lib. 2. cap. 18. Chopinum lib. 1. de Domano tit. 18. lib. 3. tit. 19. num. 8. 9. 10. C. demum in Britannia pag. 108. Ed. etc.

† **CUSTODES REGALIARUM.** Vide *R. Fiscus*.

CUSTOS REGALIS. Ita indigitatur S. Abbas S. Joannis Reomaensis sub 691. in Catalogo Abbatum ejuscesterii. Vide Conjecturas Petri Roviæ nomenclatura num. 93.

CUSTOS REGIS Ingelrandus sub eum aliis Proceribus Præceptum F. Regis Franc. ann. 1060. Regis P. primo quo vix septennis Rex erat *Bajulus*.

CUSTODES SALTUUM villarumque rum, in Chronico Fontanellensi cap. pag. 194. iidem, qui *Saltuarii* ac *Salarii*.

CUSTODES SEPULCRORUM. Julius Cæsar lib. 3. cap. 11 : *Pollinetores, et rios, mortuorum cadaverum Custodes sepulcrorum faciet janitores.* Lib. 4. *Faciet quoque pauperes, miseros, de... Custodesque sepulcrorum, etc.* V. 6. Monumentorum Custodes. lib. 26. In Concilio Parisiensi III. cau. generes servi, qui sepulcris defuncto qualitate ipsius ministerii deputantur leg. 2. Cod. Theod. de Sepulcr. vi. 17.) Alii Christianis fuere Custodes sepulcrorum, qui scilicet corpora, relicta confessiones Martyrum custodiebantur Cabanensis in Abbatibus S. Lemovicensis pag. 272 : *Et intra crypta aurea cum gemmis a novo reposita Josberto Custode sepulcri (S. A. Monacho.* Vide *Martyrarius*.

CUSTODIA SIGILLORUM REGALIUM tutum Philippi Regis anni 1302. formatione Regni : *Item volumus presentium sancimus, quod sigillaria et Bajularum, Vicariarum*

urarum regni nostri de cætero non veniunt; sed in Custodia tradantur personis libis et bonæ famæ. Idem statutum legitur a Philippo Rege, 13. Maii ann. 7. in Regesto Olim fol. 20. [Vide *Cantarius*.]

CUSTODES SILVARUM. Vide *Forestarius*.

CUSTOS SPIRITUALITATIS, Cui rerum spiritualium et ad animarum salutem pertinentium cura committitur, episcopali vacante. Provincialis Lyndwoodi pag. Edit. 1679 : *Solis Episcoporum huius personis (incestis) absolutionem sententia reservantes, excepto mortis articulo, non absolvi valeant a quolibet Sacerdote; et si convaluerint, peccatum suum humani teneantur sub pœna anathematis spatium trium mensium propriis Episcopis confiteri, aut sede episcopali vacante, modi spiritualitatis, aut Decano Ecclesiæ cathedralis.* Vide ibi notam l.

CUSTOS SUMMARIORUM et carrectarum, in Fleta lib. 2. cap. 14. § 4.

CUSTODES VINEARUM, in lege Burgundica. Addit. 1. tit. 1. § 3. Vide *Messarius*.

CUSTOS VINI. Vide *Vinari*, Officium cast.

CUSTOS UTENSILIIUM, Cui suppellectilis gentis cura demandata. Charta Phil. 1. ann. 1302. in Reg. 38. Chartoph. 109 : *Nos Thomassino Custodi utensilium nostri argenti.... duas domos, sitas in Pontisaram in buto Juderia, condimus.*

CUSTRIA. Vide in *Custos*, 1.

CUSTRIX, Officium, seu dignitas in monasteriis feminarum ut *Custodis* in viribus, cui scilicet incumbere Ecclesiæ occurrit hac notione apud Wolfarmonachum lib. 3. de Vita sanctæ Margarete cap. 2.

CUSTRIX, Abbatissa. Formulæ vett. in Brogiana 21. 22 : *Ubi illustis Abbatissa ill. Custrix præesse videtur, una cum plurima ancillarum, ibidem consistentur.*

CUSTULARIA, Cultrorum officina, vel *Coutellerie*. Vicus *Custularia*, in Charta anni 1369. e Chartulario S. Mellani orsarensis.

CUSTUMA, **CUSTOMARE**, **CUSTOMARIUS**. id *Consuetudo* 4.

CUSTURA. Vide *Cultura*.

CUSTURARIA, Sarcinatrix, Gall. *Couturiere*. Charta Reginaldi episc. Paris. ann. 1257. ex Tabul. priorat. Villæ-petr. : *Tocint universi quod coram nobis constituta Maria soror Guiardi Custuraria, etc.*

CUSTURARIUS, a Gallico *Couturier*, Sarcinator, in Chartulario S. Martini pontisarenensis.

CUSTURIA, Sutura, Ital. *Cucitura*, Gall. *Couture*. Gloss. Cæsar. Heisterbac. in Rym. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. 1. theim pag. 668. col. 1 : *Custurian t ad cameram, porros plantant. Nisi sit quod Cultura.*

CUSTURIARIUS, Sartor, sarcinator, Gall. *Cuscitore*, Gall. *Couturier*, *tailleur*. Obi ar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. col. 3. v°. : *Viginti solidi sumpti supra nunc tenet Nicolaus Custuriarius.* Vide *Custurarius*.

CUSTUS, **COSTUS**, **COSTAGIUM**, etc.

Expensæ, impensæ, ex Gallico Coust, Hispan. *Costa*. Matth. Paris ann. 1244 : *Ad proprium suum Custum ipsum compellent.* Ann. 1258 : *Sine omni Custu apponendo.* Occurrit apud Will. Thorn non semel, et in Prob. Hist. des Chastaigners pag. 53. [apud Rym. tom. 8. pag. 727. col. 1. D. de Lauriere tom. 2. Ordin. Reg. pag. 126. in Chartulario S. Vandreg. tom. 2. pag. 1673. et alibi passim.]

COSTUS, ex Anglico et Cambro-Britanico *Cost*, Sumptus. Regiam Majest. lib. 3. cap. 3 : *Si res talis fuerit, quod expensas, aut Costum, vel sumptus exigit necessarios.* [Apud Lobinellum. Hist. Britan. tom. 2. col. 224 : *Faciet servitium decem militum... ad Costum et expensam ejusdem.*]

† **COUSTUM.** Charta S. Martini Pontisar. ann. 1244 : *Dampna et deperdita et Cousta inde habita Priori plenarie restituantur.*

CUSTAGIUM, in Fleta lib. 2. cap. 1. § 27. [et in Formulari Anglic. Thomæ Madox pag. 148.]

COSTAGIUM. Statuta secunda Roberti I. Scotorum Regis cap. 19. § 10 : *Et reserventur semper mercatori sua dauina et Costagia necessaria et rationabilia, etc.* Knyghton. ann. 1357 : *Convenerunt dare Duci 100. mille scutorum pro suis Costagiis.* Hist. Prioratus Wigmorensis tom. 2. Monastici Anglic. : *Et vesquit entre les Chanoines à ses Costages demeines.* Ibid. : *Més après il l'achevy à ses Costages demeines.* Et mox : *Laquelle il fist tost perfere à ses Costages.* Id est, propriis impensis.

CONSTANGIUM, seu forte, *Constangium* : in Chronico Senoniensi cap. 16 : *Unde contigit Abbatem ipsius Monasterii Constangii dictorum armatorum ita attritum, etc.* [Gesta Trevir. Archiepiscoporum apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 376 : *Statim Ecclesiæ suæ terras plurimas et redditus pignoralis cautione et litterali obligatione, Constangii gravibus damnisque datas impignoratasque per maximam debitam contraxit, de quibus parum dicitur persolvisse.*] Octavianus de S. Gelais in Viridario honoris :

Lesquels après merveilleuse Coustange
En cestui cas acquièrent grand louange.

† **CONSTANGIA**, Gall. *Coustange*. Charta Hugonis Comitis Registensis de Maceriis ann. 1233. e Musæo D. de Cagé : *Ipsos possunt ducere in exercitum... per unam jornatam ad ipsorum Constangias.* Gall. Christ. tom. 4. col. 782. ex Charta Guidonis de Rochefort Episc. Lingon. ann. 1265 : *Priori et Fratribus restituimus et reddidimus pro injuria sibi a nobis illata, in terra ipsorum construendo stagnum, Constangias, quas illud faciendo fecimus, concedentes eisdem ut ab hac hora dictum stagnum pacifice possideant.* Utitur etiam Richerius Chronographus in Vita S. Hildulphi Episc. Trevir. inter Acta SS. Benedict. sæc. 3. part. 2. pag. 480.

† **COUSTANGIA**, legitur in *Hostis*, Lin. Paulo aliter, etc.

CUSTANCIA, in Domesdei, in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 306 : *Dictum manerium reddit duas firmas in pane et cervisia, et Custancias pistrini et braciini, etc.*

* *Cusantous*, in Charta ann. 1327. ex Reg. 65. 2. Chartoph. reg. ch. 146 : *Leurs*

grans froiz, Cusantous et travaux, etc.

CONSTAMENTUM, Eadem notione, unde vocabula priora a *constare* deducunt viri docti. Scriptum de servitiis Militum Normann. post Ordericum Vitalem : *Richardus filius Rou, 1. Mil. . . . uno die cum Constamento suo, et deinceps cum Constamento Comitit.* Occurrit ibi pluries. Henricus Huntindonensis de Contemptu mundi cap. 6 : *Quibus jam dudum magni Constamenti servitium impendere jocundum mihi videbatur.* *Costement*, apud Wilharduinum numero 101.

* *Coutement*, nostris. Charta Aub. abb. Castric. ann. 1247. ex Chartul. Campan. fol. 343. v°. col. 2 : *Et se i le navre d'arme esmolue, il paiera lx. solz; et au navré xx. solz, et les Coutemenz por la plaie garir.*

† **CONSTAMENTUM**, alia notione sumi videtur, ac f. eadem qua *Stallum* in Charta Philippi Regis Franc. ann. 1210. e Chartulario Montis Martyrum : *In his autem omnibus tam in stallis, quam in prædicta domo ponent sæpefati carnifices omnia Constamenta.* Charta Officialis Curia Paris. ann. 1264 : *Dictus Guillermus predictas nundinas logiare tenetur, et omnia que ad eas pertinent de omnibus Constamentis facere suis propriis sumptibus et expensis.* Sunt autem *Stalla* sedes et apothecæ mercatorum in nundinis, ut suo loco dicitur.

* Est potius *Supellex* quævis rei alicui necessaria; quo sensu *Coustement* occurrit in Charta ann. 1269. ex Lib. nig. episcop. Carnot : *Si promet que je ledit molin de touz Cousteinenz ferai apareillier.*

† **CONSTAMEN**, ut *Constamentum*, *Expensæ*, sumtus. Gesta S. Anselmi, tom. 2. April. pag. 907 : *Quod enim sine multis periculis magnoque labore atque Constamine obtinere non posses.*

† **COUSTAMENTUM**, Idem. Litteræ Officialis Paris. ann. 1241. e Tabulario Portus Regii : *Ipse reddere tenetur Monasterio pro damnis et expensis xl. libras Par. salvis omnibus legitimis Coustamentis.* Chartularium S. Martini Pontisar. : *Exceptis vinde miis nihil omnino Constamenti in vinea, quæ dicitur Hortus Monachorum, ponemus.* Legitur iterum in Charta Monasterii S. Germani Autiss. ann. 1256.

† **COSTAMENTUM**, Eodem significato. Litteræ venditionis castri de Glane ann. 1294. ex Chartulario Aeduensi : *Damna deperdita, missiones, Costamenta, quæ dictus Episcopus fecerit vel incurrerit ob defectum garantia, tenebitur dictus Johannes eidem Episcopo restaurare.* Charta Simonis domini Rupisfortis ann. 1232. ex Archivo Monasterii Bonevallis : *Volo etiam et concedo quod dictus Abbas et Monachi adquireant, si potuerint, et pacifice possideant, sine Costamentis erga me vel hæredes meos factis, deciman Roberti de Escuretis, quam ipse Robertus habet in parrochia de Danciaco.* Quæ fere totidem verbis repetuntur in Charta Galteri Archiepisc. Senon. eodem ann. et ex eod. Archivo. Occurrit apud Rym. tom. 2. pag. 303. Marten. tom. 1. Anecd. col. 887. et D. Brussel de Usu feudorum pag. clxxxix. ad calcem tomi 2.

† **CUSTUMENTUM**, Eodem intellectu, apud Rym. tom. 3. pag. 16. col. 2.

* *Coustument*, in Lit. Phil. Pule. ann.

308. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 344. vº. col. 1 : *Les autres dismes, que lesdiz religieux avoient en ladite ville, rabatus les moudres frans et Constumenz, ou pris de dis livres.*

† CUSTAMENTUM, apud eumd. Rymer. tom. x. pag. 244. col. 2.

† CUSTARE, Constare, Gall. Coûter. Tabularium S. Bartholomæi Bethun. ad annum 1226. fol. 38. verso : *Pratum quoddam quod habemus situm in parrochia de Gorga juxta buscum Hermannii... ita quod si... aliquid Custaret, dictus R. et hæres suis teneretur Custum reddere. Quantum poterit Custare reparatio seu refectio dieti pontis, in Litteris Johannis Franc. Regis ann. 1356. tom. 3. Ordinat. pag. 82.*

† 2. CUSTUS, apud Rymerum tom. 10. pag. 508. col. 1 : *In via et extra viam, redeundo, deferentes, sive non deferentes gladios, dagaria et parvos Custus. Et col. seq. : In via et extra viam, redeundo, gladios, dagaria, Bouges. Hæc voce Bouges idem significare videtur, quod Custus : sunt autem Bouges, si bene conjecto, Bulgæ seu Sacculi ad sellam equi vel ad brachium pendentes, nostris Bougettes, Anglis Bouget et Budget. Erit forte qui Custus pro Cultros positum conieciat.*

† CUSUERE. Vide *Cusire*.

† CUSURA est species luti, quæ dicitur Magra, Matth. Silvatico.

† CUSUS, ζύλον σκώληξ. Gloss. Lat. Græc. Sangerm. Est pro *Cossus*, Vermis in ligno.

CUT, Tributi species apud Scotos. Leges Burgorum Scotieorum cap. 59 : *Et scicudum est, quod stallangiator non potest habere lot, Cut, vel cavel, ullo tempore de aliquo mereimonio cum burgense, nisi infra undinas. [Vide Cutum.]*

* CUTA, Mora, bestensa, Prov. Glossar. Province. Lat. ex Cod. reg. 7657. *Cute* vero nostris, Latebra, locus abditus, vulgo *Cache*, unde *Cuter*, Abdere, occultare, *Cacher*, ab Armor. *Cuz*, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1454. in Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 78 : *Le suppliant et autres ses complices avoient esté par nuit... en une Cute, laquelle estoit en la ville de Cande... et icelle Cute avoient rompue et enporté aucuns biens que ilz y avoient trouvé. Stat. Joan. III. duis Brit. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1165 : Ordrennonis que nuls regrattiers... achattent denrées... jèques à l'heure devant dite, ne en privé hors du marché, n'en lieu rebot ou en Cute. Hist. Joan. IV. ibid. tom. 2. col. 316 :*

Mucer, Cnter ne pouon mie,
Car nous sommes en sa haillie.

CUTARIA. Charta ann. 1179. exarata Papiæ, MS. : *Cum omnibus honoribus, conditionibus, districtis, albergariis, fodris, bannis, collectis, Cutariis, et aliis rebus, etc. In alia ann. 1298 : Fodris, bannis, teloneis, Curadiis, et aliis rebus. Idem valet ac Conredium. Vide in hac voce.*

† CUTELLA argenti, in qua Dominicus diebus sal ponitur. Sic Inventarium S. Martialis Lemovie. ubi etiam : *Item major Cutella et minor argentea. Utrobique videtur esse pro Scutella.*

* CUTELLA. Vide supra *Cutella*.

* CUTELLARIUS, Cultrorum faber, Gall. *Coutelier*. Necrolog. eccl. Paris. MS. :

xvij. Kl. Jul. *Super domum Johannis de Nemore Cutellarii, etc.*

* CUTELLERIA, Cultrorum theca. Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 363 : *Cutelleria una cum cutellis iv. ad manicos de cristallo. Cutellarii una cum cutellis iij.*

1. CUTELLUS, pro *Cutellus*, [* Vide supra in hae voce.] ex Gallico *Coûteau*. Will. Brito lib. 5. Philipp. :

.... Et nudis agitur res dura Cutellis.

Lib. 8 :

Hastis nil agitur, gladius solusque Cutellus.

Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 25 : *Pro signo Cutelli, etc. [Capitul. General. S. Victoris Massil MSS. statuunt, ut nullus Clericus vel Laycus residens et moram in Monasterio faciens... præsumat privatim vel manifeste Cutellos vel alia arma quæcumque deportare. Hic Cutellus videtur esse Acinaees, Gall. Coutelas.]*

* 2. CUTELLUS, Latus, Gall. *Coté*; vel Pars abscissa, ab Angl. *Cut*, Seare, Gall. *Couper*. Charta Henr. reg. Angl. ann. 1268. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 150 : *Concedo Monachis Montisburgi dextros Cutellos caudæ omnium crassorum piscinum, qui capti fuerint vel applicaverint infra fines episcopatus Constanciensis.*

CUTICA, Catis, enticula. Lex Longobard. lib. 1. tit. 7. § 2 : *Si quis alii plagam fecerit in capite, ut Cutica tantum rampatur, quam capilli cooperiunt, etc. Oecurrit rursum tit. 8. § 16. [** Roth. 66. 103.] Dantes in Inferno cant. 32 :*

Allor lo presi per la Cutticagna.

Id est, per capillos. [** Oecipitium Cruscanis.]

* CUTIO, pro Cautio, in Stat. criminal. Saonæ cap. 13. pag. 13 : *Ad hujusmodi tamen Cutionem præstandam non sit obligatus, qui ex injuncto officio tenetur deferre.*

CUTIONES, vel CUCIONES, inquit Marcellus Empir. cap. 9. et 15. *bestiolæ sunt multipedes, cute dura et solida, quæ tactæ complicant se in orbem pilule rotundissimæ; Polypodes Græci appellant. Nostri Clausportes vocant; sed male, ait Salmasius ad Solinum pro Clauspores. Certe Porcelliones dicuntur Cælio Aureliano lib. 1. de Tardis Passion. cap. 4. Porcellets Campanis nostris, atque inde vocem Coche, pro poreia, et Cochous, pro porello deducunt viri docti. [Laurentio in Amalthea Cusiones iidem sunt qui supra Cociones.]*

1. CUTIS OLEARIA, perperam, ni fallor, scribitur pro *butis olearia*, in Charta plenariæ securitatis apud Brissonium lib. 4. Formul. pag. 647. [** tab. 2. lin. 26.]

2. CUTIS, [*Cute privari*, Fustibus vel virgis cædi. Constitutio Henrici II. Imper. de contentionibus inter Fuldensem et Hersfeldensem Ecclesias apud Eccardum in Addit. ad Legem Salic. pag. 201 : *Illi qui hujus facti dux et princeps fuerit, tollatur corium et capilli, et insuper utraque maxilla ferro eadenti comburatur; reliqui ejus sequaces Cute et capillis priventur.] Vide Crines.*

* 3. CUTIS, Uleus pestilens, ut videtur doctis Editoribus ad Mirac. B. Rolandi tom. 5. Sept. pag. 121. col. 1 : *Bartolinus de Regaziis de Cremona habuit in visione B. Rolandum, et per ipsum fuit liberatus a Cute et a carbunculo. Pluries ibi.*

* CUTLE, Polonica vox. Tract. p. ann. 1466. inter Leg. Polon. tom. 1. 209 : *Statuimus, quod super omnibus p. turis, Cutle vulgariter appellatis, ... a singulis in magna feria quinta debeat arendatio et literæ super omnibus Cutlis,*

* CUTOGNUM POMUM, Malum cotone cydonium, Ital. *Cotogna*. Chron. Ta apud Murator. tom. 19. Script. Ital. 792 : *Adductis lanceis, pavesis et Cutognis, multas manu unica experfecit in erigendo lanceas et pavesias a cotoneos projiciendo. Vide in Coto.*

† CUTTELLUS, nt *Cutellas*. Cl Bernardi Domini de Turre ann. 1 apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. 782 : *Et si pereusserit Cuttello, debet libras Domino.*

† CUTULLUS, αῤῥων, Cubitus. Supp. Antiq. [* Glossæ Lat. Gr. : *Cutulus*, αῤῥων]

† CUTUM, f. Idem quod supra Edward. II. Rex Angl. pro Univer- villæ Florentiæ ann. 1317. apud Ry- tom. 3. pag. 675. col. 1 : *Cum Univer ipsa et Consules ejusdem a tempore con- ctionis villæ prædictæ.... Cuto et gar- usi sunt hactenus et gavis.*

† CUTURNUS, Supercilium, f. Glossar. Sangerman. n. 501. Est pr- thurnus, Caleei Tragædorum altiore metaphoricè Superbia.

* CUTUSA, perperam pro *Cucufa* pitis tegmen, in Stat. provin. conc. T. ann. 1310. cap. 10. tom. 2. Hist. T. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 15. co- Presbyteri, canonici et clerici ruga- scaetas vestes gestantes, nec non ut vulgariter dicantur, seu Cutusa. Vide in *Cuphia*.

1. CUVA, Cupa, ex Gall. *Cave*. Dor- tit. Cestria : *Quando Rex ibi veniebat, debat ei unaquaque carrueata 200. et unam Cavam plenam cervisie. Ul- mannus perperam Canam legit. Vi- batum S. Albani : Unam majorem de drasco. Alibi : Cava plena aqua- sum : Quidquid in corpore repertum quadam Cuvæ repositum est. [Ber- Guido in Histor. foundationum Conve- Prædicat. apud Marten. tom. 6. A Collect. col. 521 : *Exceptis torculari- vis, et doliis, et aliis lignis, quæ i- domibus non sunt infixa. Pro minor- sumitur in Actis SS. Junii tom. 2.] ubi de S. Syria Trecensi : Et intra capsam quandam Cuvam seu rapsa- vam.] Vide Cupa.**

† CUVA, f. Locus clausus ita quod extructus esset in formam Cu- f. legendum *Cava* pro *Cavea*, Loc- terraneus seu Sacellum inferius et- raneum, cujusmodi pleraque vide- quibusdam Ecclesiis. Gesta Guillel- joris Episc. Andeg. cap. 22. Spicil. tom. 10. pag. 298 : *Inchoata fuit. Dum autem ad Oblationem ventu- intravimus unam Cuvam, ne pressu- num in oblatione currentium gravare-*

* 2. CUVA, Mensura frument- Cupa 3. unde *Cuvarum officium* v- diam interpretor Jus exigendi e- capas seu cucas ex frumentariis in- que in mercatis veneunt, quod *Cup-* vocabant. Charta ann. 1318. in 1-

Chartoph. reg. fol. 16. rº. : *Placet domino*
gi quod Petrus Garsie de Sargueigny of-
ium Cuvarum de Cartar.... exerceat....
stodiam Cuvarum de Cartar... teneat et
erceat.

* **CUVELLA**, Cupa minor, nostris alias
vellette. Comput. MS. S. Petri Insul.
 1. 1418 : *Datum Jacobo Sauvage, pro*
arando Cuvellam aquæ benedictæ ij. sol.
lle suppliantæ prist huit Cuvelletes d'ar-
t, in Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg.
 3. Chartoph. reg. ch. 296. *Cuvaige* vero,
 cus ubi *cuvæ* servantur, ex Chartul.
 iniac. fol. 106. vº. : *Manoir, ediffices,*
rt, chappelle, pressouer, Cuvaige et
lins du lieu seigneurial assis à Vannes.
 e infra *Cuveta*.

CUVELLUS, Eadem notione, Gall.
 eau. Charta official. Autiss. ann. 1338.
 Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 40 : *Secum*
it seu duci fecit tres equos,.... nec non
s Cuvellos et duas situlas.

CUVERIUS, Eodem intellectu. *Dolia*
ua, Cuverios, tinas, etc. in Arest. ann.
 5. 6. Aug. ex vol. 2. arestor. parlam.
 as.

CUVERTUS, ut supra *Culverta*. Vide
 hac voce. Judicium ann. 1269. in Reg.
 parlam Paris. Item quod *Gaufridus*
der dixit: Nos interficiemus Cuvertos
eros.... Ubi sunt Cuverti?

CUVETA, ut supra *Cuvella*, a Gall.
ette. Lit. official. Noviom. ann. 1400.
 Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 88 : *Jo-*
anes dictus de Neele importavit unam Cu-
etn argenteam, et duo coclearia argentea.
CUULLIA, si tamen asserta est lectio,
 eum quo altare tegitur. Acta capit.
 Lugdun. ex Cam. Comput. Paris. ad
 1340. fol. 64. rº. col. 1 : *Item quam-*
a Cuulliam seu pallam, cum corporalibus
positorio. Vide in Palla 2.

CUYGNEIA, Securis, Gall. *Cognée*.
 Charta Joan. ahh. Pontiniac. ann. 1244.
 Chartul. ejusd. monast. pag. 41 : *Pro-*
imus quod nec nos nec successores nostri
liam ventam faciemus, præter prædictam
em, in prædicto nemore ad scissionem,
ad Cuygneiam, sive ad fossam. Vide
ua Cugnietia. [Ita etiam interpretan-*
esse Coniada in Polypt. Irmin. mo-
nios Guerardus vir illustrissimus.]

* **CUZINUS**. Vide *Cussinus*.

* **CUZUPITÆ**, Montenses, Rupitani
 olim, qui alias Donatistæ appellati
 Hofmanni Lexicon.

* **CYANEA**, *Scythiæ gemma cæruleo*
reans nitore, purpura interdum et pun-
tu intermicantibus auratis pulvisculis
ans, Isidoro lih. 16. Origin. cap. 9.
eram in Glossario San-German. MS.
ia; est enim a Græco κυάνεος, vel
ός, cæruleus, pro quo Plinius dixit
yanus.

* **CYBIARIUS**, qui vendit Cybia, pisces
 lib. Varroni et Festo notos, f. a Græco
 sic dictos, quod formæ essent cubicæ
 quadratæ. Salmasius in Solin. pag.
 novæ edit. *Cybium* non piscem, sed
 aratum intelligit frustum salsamenti.
 lib. 2 : *Quid Cybiarios, Salinatores,*
olus, Unguentarios, Aurifices, Aucupes,
is.

* **CBURIUM**, **CIBUREUM**. Vide *Ciborium*.

† **CYCARDIA**, pro *Circadia*, Censu
 Episcopo vel Archidiacono pro visitatione
 solutus ab Ecclesiis. Charta ann. 1269.
 Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 171 : *Per-*
petuo sine aliquo onere liberam præterquam
de Cycardia et synodo liberaliter concedimus
et donamus. Vide Circada.

† **CYCEON**, Κυκεών, Miscellanea potio.
 Arnob. lib. 5 : *Ebibit Cyceonem. Laurentio*
 in Amalthæa, *Cyceon, Cynnus, Miscellanea*
potio liquidorum ex vino cum farina et ca-
seo, vel ex multis herbis ad sedandam
sitim. [Vide Martin. Lex v. Cocetum.]*

* **CYCLACHA**, Cœni, alteriusve rei cœ-
 nosæ respersio, nunc *Eelaboussure*, a sono
 quem eadendo edit, sic diæta, vel a *Cylleus*,
 cœnum. Vide in hac voce. Lit. remiss. ann.
 1333. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 53 :
Cum Johannes Roto, alias vocatus Lagut,
duceret per carrieriam publicam.... unam
salmatam fini cum quadam bestia, et ipse
Johannes Raynaldi esset ante domum suam,
et diceret quod Cyclachæ fini robam suam,
qua erat indutus, polluerant.

CYCLAS, Vestis undique clausa per ex-
 tremum ambitum, sinuosa, et dum terram
 verrebat, circulum quempiam efficiens,
 unde nomen a Græco κύκλος inditum vide-
 tur. Papias : *Cyelas, genus vestis, a rotun-*
ditate dicta, sursum strictu, deorsum am-
pla. Gloss. Saxon. Ælfrici : Cyclas, vel
oraria, Orlas. Saxonibus Orl est limbus.
 Gloss. Græc. Lat. : *Κυκλάς, ἡ περὶ τὴν χλα-*
νίαν πορφύρα κύκλω, limbus. Ibid. : Πέζα, ἡ
κύκλάς, limbus. Isidorus lih. 19. Orig. eap.
 24 : *Circumtextum est, quod Græce κύκλάς*
dicatur de quo Virgilius :

Et e reumtextum roseo velamen acantho.

Circumtextum autem dictum, quia est ro-
tundum pallium. In vocis origine aberrat
Guillelmus Britto lih. 9. Philippid. qui a
Cycladum insularum incolis primo adin-
ventas ejusmodi vestes putavit :

Stamina Phœnicum, serum, Cycladumque labores.

Cyclas autem proprie feminarum fuit.
 Britannicus ad Sat. 6. Juven. : *Cyclas vestis*
est muliebris tenuissima et rotunda. Hanc
pronubis tribuit Sidonius lih. 1. Epist. 5 :
Jam Cyclade pronuba. Regino ann. 753 : Sed
et Bertradam conjugem ipsius Regis indu-
tam Cycladibus regiis. Et Monachus Pega-
viensis ann. 1096 : Juditha Comitissa, filia
Pratislai Boiemiei Regis, coronata, et auro
textis induvis regaliter adornata, processit,
et coronam auro gemmisque insignitam, et
Cycladem auro textam, instar Dalmaticæ,
et preciosissimi operis, quam sub mantello
ferebat, etiam auro texto induta. Cosmas
Pragensis ann. 1086 : Et imposuit diadema
super caput ipsius, et ejus conjugis Zuatawæ
Cyclade regia amictæ. S. Althelmus de laude
virgin. :

Et peplo chlamydis neonon Cycladibus ornat.

Et alibi de S. Anastasia :

Ut nullus membris posset auferre Cyclades.

Vide *Lampridium* in Alexandro, *Vopi-*
scum in Saturnino, *Chilenum* in Vita S.
 Brigidæ virg. cap. 1. num. 9. *Chronic.*
Reichespurgense ad annum 753. etc.

CYCLAS virorum etiam fuit. Anonymus in
 Revelatione corporis S. Austremonii : *Podera*
quoque et Cyclades, quarum amiciebantur
tegmine, nivium superabant candorem. Matth.
 Paris ann. 1236. de civibus Londoniensi-

bus : Sericis vestimentis ornati, Cycladibus
auro textis circumdati. Joannes Monachus
Majoris Monasterii lib. 1. Histor. Gaufridi
Ducis Norman. describens cerimonias in
Militia ejusdem Ducis observatas, tradit
post corporis ablutionem, Gaufridum bysso
retorta ad carnem indutum, et Cyclade auro
texta supervestitum. Joan. Sarisber. lih. 8.
Policrat. cap. 12 : Alter solis lineis brumæ
horrores excludit, et dum omnia gelu con-
stricta rigent, tenui sudat in Cyclade. An-
onymus vernaculus in Ritibus creationis
Militum de Balneo, Cyclade pariter novitios
tyrones vestiri solitos refert, ap. Edwardum
Byssæum : Il sera amendé, c'est assa-
voir avec un couverton d'or appelle Sigleton.
 Et infra, *avec le Singleton. Sed et vestem*
 militarem facit *Chronicon Bertrandi Gne-*
selini MS. :

Voit son frere venir, qui Hanry ot à nom,
 Qui devant sa bataille venoit sur un Gascon,
 Armez de haubregon, couvert d'un Singlaton,
 C'estoit Hanris armés à loy de champion.

Istiusmodi vestimenti non semel etiam
 meminit le Roman de *Garin MS. :*

Si a vestu un hermin pelicon,
 Et par deseure un vermeil Ciglaton,
 Mantel a riche, qui n'est mie trop lon.

Alio loco :

Vent et engage tès alues et tes fiés,
 Emprunte pailles, et Ciglatons plaïés,
 L'or et l'argent, les mars, les deniers.

Le Roman de *Roncevaux MS. :*

Ilaseons couvert d'un vermoil Syglaton.

Fatendum tamen his locis pro pretioso
 panni genere, ex quo conficiebantur, cy-
 clades interdum usurpari : unde Ehrardus
 Bethuniensis in Græcismo *Cycladem*, pan-
 num esse dixit :

Est *Cyelas* pannus, circumdat *cyelada* pontus.

Joan. Bromptonus : *Portabant autem*
diversi generis species pretiosas, aurum et
argentum, pallia oloserica, purpuram, Sicla-
des, ostrum, et multiforium vestium orna-
menta. Et Knyghtonus ann. 1392 : Vesti-
bus cultioribus, aureis et argenteis, velvetic,
syndonicis Sicladibus, aliisque pretiosis, etc.
Ubi forte legendum syndonibus. Neerolo-
gium Ecclesiæ Parisiensis Idib. Aug. : De-
dit nobis unum Cyclatum pretio 12. libr.
 Charta Aldephonsi Imp. Hispaniæ æræ
 1191. apud Antonium de *Ypez* in *Chro-*
nicæ Ordinis S. Benedicti tom. 7 : In orna-
tum Ecclesiæ trium marcarum pretio, tres
frontales, duos de Cielaton, infulas tres,
unam de Cielaton, aliam de palio, duas dal-
matieas palias, unam capam de Cielaton,
duo vestimenta linea cum stolis et manipulis,
etc. Monasticum Angliæ. tom. 3. pagina
 316 : *Capa Joannis Maunself, de panno au-*
reo, qui vocatur Cielatoun. Adde pag. 314.
 etc. Computum Stephani de la *Fontaine*
Argentarii Regii ann. 1352 : Pour une piece
de Chigaton de Luques achetée, etc.

* **CYCLATUS**, Panni pretiosi genus. Vide
 in *Cyclas*.

† **CYCLICUS**, Pirata. Vita S. Gudwali
 tom. 1. Junii pag. 743 : *Gens totius Bri-*
tanniæ a Cyclicis, qui et Piratæ, undique
infestata. A Cyclo sic videntur dicti.

CYCLUS, Circulus, κύκλος. *Cyclum orbis*
peragraræ Sol et Luna dieuntur, apud Vi-
ctorinum Afrum de Principio diei, pag.
 199.

CYCLO CURARE, Certo modo ac methodo

curare, cum imperata dierum aliquot abstinencia, aut præscepto corporis exercitio, non primo saltu aut impetu proceditur, sed ordine servato per augendi ac minuendi status vices. Occurrit apud Vegetium lib. 2. de Re veterinaria cap. 5. 6. Caelium Aurelian. lib. 1. Tardarum Passion. cap. 1. Octav. Horatianum lib. 2. Rer. medic. cap. 15. etc. Hoc genus curationis, Græci Περιοδίζιν vocant. Περιοδεύειν, *Cyclo curare*, apud Pelagonium cap. 187. et 333. Interdum quolibet modo ac methodo curare, apud Eumelium cap. 535. 653. 654.

CYCLUS METASTYCRITICUS, et **CYCLUS RESUMPTIVUS**, voces Medicorum, de quibus idem Caelius Aurelian. libro 1. Chron. cap. 1.

CYCLUS PASCHALIS, ad Lunæ ætatem investigandam et diem Paschatis invenendum. Vide Isidorum lib. 6. cap. 17. Durandum lib. 8. Ration. cap. 13. Scaligerum lib. 2. de Emendat. temporum, Bucherium ad Canones Paschales in Prælat. Gassendum in Calendario Rom. cap. 4. [Mabilionium tom. 3. Analect. pag. 514. et seqq. Diplom. pag. 176. 194. 581. supra vocem *Annus*.] etc.

CYCLUS AUREUS, de quo Compotistæ passim, et sequentes Versus in MS. Thuano, quos hic apponam, ne pereant:

Prima dies Jani, quæ janua dicitur anni,
... Taurum tenet, ne posterus ordo vacillet.
Majori numero debetur tertius ordo,
Sicque minor sequitur, majori continuatur
Per duodena loca, non est hæc regula vera.
Undeno Februi numerum conjunge sequentem.
Sunt quoque sex menses, Julius prior, atque sequentes,
His, quamvis ereseat, uudenis summa propinquat.
Octavo minor numerus sequitur, nec continuatur,
Oetavo succedentem conjungit, a in au.
Octoher quintus, prope debet habere sequentem,
Nonarum quartis duodeni denique mensis
Terdecimum numerum conjunctos atque secundum.
Linea sola tamen nemo sic esse recuset:
Tali quippe modo componitur Aureus ordo.

CYCLUM, seu Κύκλον Græci vocabant Indictionem: ἐπινέμειν, vero κύκλον, id est, *partitionem circuli*, annum Indictionis. Vide Henricum Valesium ad Evagrium lib. 3. cap. 33.

† **CYCNUS**, Ordo Militum Cliviacorum ann. Christi 711. post obitum Theodorici Cliviæ Ducis institutus. Hujus enim sine maseula prole decedentis unica filia Beatrix, ditionum paternarum hæres, a vicinis exagitata, nobili viro Eliæ, a quo fortiter fuerat defensa, nupsit; qui cum in clypeo Cyeni gestaret imaginem, hinc Ordini occasio. Ita Hofmanni Lexicon ex Favvini Theatro Honor. et Eq. tom. 2. lib. 7. pag. 1373.

* **CYCONIA**. Glossæ Cæsar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthelm pag. 678. col. 1: *De Cyconia vel stadia dominica, id est, locus ubi stat, quando haurit aquam: quot inas procuraverit, tot solidos quinque per annum exigere debet* (præpositus). Ubi legendum forte, *Cyronia*, a Gr. Κύριος, dominus. Vide *Cyrius*. [* Machina tractoria.]

† **CYFRA**. Vide *Cyfræ*.

CYFUS, aut **CYPIUS**, Scutula, vel *Scyphus*. Burchardus de Casib. sancti Galli cap. 7: *Præter 14. Cyfos lampadum*. Occurrit passim. [*Cyphi lignei et scutellæ*, in

Consuetudinibus MSS. Ecclesiæ S. Audomari, ubi de oneribus navium.] Vide *Crater*.

* **CYGANI**, Homines vagi, errone, apud Polonos. Vide infra *Philistæi*.

* **CYGNEI NUMMI**, Sic dicti a Cygnea urbe Misniæ, nunc *Zwickaw*, cujus insignia sunt tres cygni. Vide Dissert. Christ. Schlegelii Francof. edit. ann. 1717. cap. 2. pag. 139. et Georg. Agricola lib. 11. de POND. et temperat. monet.

CYGNOS habendi jus non omnibus erat. Tabularium sancti Bertini Ch. 83: *Super jure habendi Cygnos in mera, et super jure tendendi retia ad capiendas aves in mera eadem, etc.* [* *Cigni regis in manerio et foresta de Claryndon*, in Abbrev. Rotul. Edward. 3. pag. 175. Ibidem pag. 266: *Rex assignavit Thomam de Russham ad supervidendum et custodiendum omnes Cignos regis, tam in aqua Thamisiæ, quam alibi infra regnum regis, quamdiu regi placuerit, ita quod de Cignis illis ac de proficuis et proventibus de eisdem emergentibus regi respondeat, etc.*]

† **CYLIACISIS**, *Solutio assidua ventris*. Gloss. Sangerman. num. 501. Est a Græco κοιλία, Venter; unde κοιλιακός dicitur qui hujusmodi morbo laborat.

† **CYLLEUS**, Βόρβορος, Cœnum. Gloss. Lat. Græc. Sangerman.

* **CYMBALA**, pro *Cymbalum*. Sentent. ann. 1208. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 92: *Ibidem campanas et Cymbalas suspendentes, quas ad matutinas et singulas horas diei pulsare, contemnentes matrem ecclesiam, præsumpserunt.*

† **CYMBALIA COMARE APLUSTRIA**, Metaphorica locutio pro Navigare. Vide locum in *Comans*.

CYMBALUM, Campana, qua Monachi cidentur ad refectorium, quæque appenditur in claustrum, ut observat Durandus lib. 1. Ration. cap. 4. n. 11. et Chronicon Abbat. S. Trudonis lib. 9. pag. 406. *Cymbalum refectorii*, lib. 4. Histor. Vezeliacensis pag. 643. Lanfrancus in Decretis pro Ord. S. Benedicti cap. 1: *Cantata Nona exeant, Prior ad percutiendum Cymbalum, Hebdomadarii coquinae et cæteri, qui servituri sunt ad injuncta sibi officia.* Alibi: *Qua (Nona) cantata, pulsato Cymbalo a Priore, pergant omnes in refectorium*, Constitut. Ordinis Præd. dist. 1. cap. 5: *Postmodum pulsetur Cymbalum, si cibus sit paratus.* Vita S. Willelmi Abbat. Roschild. n. 20: *Hora refectionis accessit ad Cymbalum, et percusso Cymbalo convocavit Conventum.* Liber Ordinis sancti Victoris Parisiensis MS. cap. 11: *Pertinet ad Cellarium, ut auferat malleolum, qui pendet ad Cymbalum.* Acta Episcoporum Cenoman. pag. 303:

Hoc tantum pauca volui concludere verbis,

Quod dedit Ecclesiæ duo Cymbala maxima uostræ.

Et pag. 308:

Detulit plane duo pretiosa Cymbala, etc.

Cymbalum porro ita expressit Ethelwlfus de Abbat. Lindisfarn. cap. 10:

Continuo insonuit percussis eudo metallis,
Malleus et vacuas volitans eum verberat auras,
Jam etenam fratrem peditans ealdor eos oruat.

Occurrit crebrius in Ordine Romano, in ordine conversationis monasticæ cap. 11. et in Vitis Abbat. S. Albani.

CYMBALUM etiam pulsatum ad mortuum indicat Gregorius Magnus lib. 1. Dialogorum cap. 9. Vita et obitus S. Leonis PP. apud Ughellum tom. 8: *In cujus obitum B. Petri Cymbalum a semetipso, nunc cogente, sonare cepit.* Ad Ecclesiam perin accitos, *cymbalo* Monachos, colligitur Vita S. Telliai Episcopi Landavens. cap. 2. apud Capgrav. et Bolland. 9. Fel. *Cymbalum* denique in Choro etiam stans Beletus de Divin. Offic. cap. 86. et ex Durandus loco citato.

CYMBILIA, pro *Cimelia*, apud Anastasium Bibl. in Severino PP. pag. 47: *gillaverunt omne vestiarium Ecclesiæ, Cymbilia Episcopi.*

† **CYMBIUS**, Fornix, concameratum quod *Cymbæ* formam quodammodo refert sic dicta. Acta apocrypha S. Toris, Maii tom. 4. pag. 9: *Tunc ædificata Ecclesiam miræ magnitudinis fundatam cellis et Cymbio aureo fulgentem.* Coripp. lib. 3. vers. 169. in laudem Justinii Junis apud Vossium de vitiis sermonis:

Quas super ex liquido præfulgens Cymbius au
In modico simulans, convexi climata mundi,
Immortale caput soliumque sedentis obumbrat

CYMBOLA. Vita S. Heldradi Abbat. Novalicensis num. 24: *Ob frequentiam ita populi, custodibus per Ecclesias deputatis unus de ipsius Monasterii clientibus ad Heldradi Oratorium accedens, Cymbola custode petiit, sed non impetravit. Instigatur diaboli, custode uesciente, Cymbola de altari furtiva temeritate capere præsumpsit.* Ubi vir doctissimus Henschenius *bolam* legendum censet, esseque aut ligi rei alicujus esculentæ oblationem, super altare fieri solita esset a tentum fortunæ Fidelibus.

† **CYMBORIUM**. Vide *Ciborium*.

† **CYMENTERISA**. Charta Teut. Aptensis Episcopi de Canonicorum institutione in Ecclesia Aptensi ann. 991. Instrum. tomi 1. novæ Gall. Christ. 75. col. 1: *Concedimus ad ipsos Canonicos omnes Ecclesiis nostris quæ sunt in civitate, vel in circuitu ejus, vel qui in possessionibus tam vineis quam cultis et incultis, auri et argenti, et oneribus tam mobilibus, sive in Cymenteria vel in nomine Canonicorum conlatum et donatum Deo propitio in antea fuerit, et ad integrum tradimus atque transfundimus perpetualiter ad possidendum, pulsam contradictione.* Lubens legerem *Cymenteria* *Cimelia*, Suppellex Ecclesiastica.

* **CYMENTERIUM**, Gall. *Cimetier*. Locum in quo humantur fidelium corpora. Pactum inter dom. et habitat. de M. claro ann. 1392: *Paratum se obitu ejus parte non obstat quin sibi in castrum fortalitii dicti loci super Cymenterium unam magistrum, etc.* Vide *Cimiterium*.

† **CYMERA**. Vide *Cumera*.

† **CYMETERIUM**. Vide *Cimiterium*.

* **CYMEUS**. Obituar. MS. S. Nicol. ad 27. April.: *Obitus Thomæ de Louvain qui dedit fabricæ hujus ecclesiæ 1000. Paris. redditus, capiendos super Cymey pagum Castrausen.* Idem f. quod *Cimeyæ*. Vide in hac voce.

† **CYMILIA**. Vide *Cimelia*.

† **CYMINALE**, Globus vel fluxus

is ab Italico *Chimo*, Sanguinis massa
ecore efformata. Acta SS. Junii tom.
pag. 465. de S. Raynerio : *Erat in Sici-*
um sociis suis, fluxu sanguinis inter-
us est novem diebus per os superius et
panem inferius. Tria vel quatuor Cymi-
erant in die.

CYMITERIUM. Vide *Cimiterium*.

CYNÆDUS, Piscis genus. Tract. de
bus cap. 73. ex Cod. reg. 6838. C :
edus, quem nostri communi saxatiliū
ne rochaut vocant, peritiores piscatores
s, Massilienses canudo corrupto voca-
t. *Cynædum volentes dicere.*

CYNDATUM, Tela subserica, vel pan-
sericus. Vide *Cendalum*. Constit.
r. reg. Sicil. cap. 106 : *Guarnimenta*
possint esse infrisata frisis de aureo,
antellum infoderatum Cyndato, cum
pellis de auro, vel seta ad libitum.

CYNDOUWE. Vita S. Lidwinæ, tom.
oril. pag. 276 : *Ex hac igitur aqua cum*
Cyndouwe permixta, cum aliqua fecis-
inplastris, et prædicto foramine per ali-
quos annos superposuisset, foramen illud
quum fuit. In hunc locum Henschenius :
MS. Vereor ut satis sincera lectio sit.
tur autem nomen esse detortum a
auria, quam Botanici nostri corrupte
vie, Centorie et Cintorie appellant,
de tantæ efficacæ herba ad leniendos
mororum internorum externorumque
les, sananda vulnera, etc. ut sint qui
t ipsam esse formosam illam Poeta-
Panacen, et a Germanis appelletur
end-Gulden kraut, Herba mille flore-
m, quasi nullo satis pretio æstimanda.
CNEBOT, vox Anglo-Saxonica : idem
Cyngild et Cenegild, Compen-
tius pars, quæ populo debetur ob Res-
edem. Saxonibus Cyn, est gens, b o ð,
gild Compositio. Vide *Botha*, et *Gildum*.
eg. Athelstani, et Concilium Gratelea-
ann. 928. can. 3. de Regis cæde :
su natale ejus pertinm cognationi, et Cyne-
ot psius terræ nationi.

CNEDOMAS. Leges Athelstani Regis
ou Bromptonum pag. 845. et Concilium
raleanum ann. 928. cap. 13 : *Regis we-*
gium est cum Anglis in jure publico
igta millia thrinsa, id est, trium, quin-
ec millia thrinsa sunt de vera et quinde-
millia Cynedomas, id est, regiæ censuræ,
su natale ejus pretium pertinet cognat-
on et Cynebot ipsius terræ nationi. Est
uto Anglo-Saxonibus Cynedome,
npium, regnum, Cynedomas, fa-
res lignitas, magistratus.

CYNEGILD. Vide *Cenegild*.

CYNIPHES, Muscæ minutissimæ, de
uils in *Cinifes*. *Cyniphes* dixit Augu-
in de Trinitat. 3. 7.

CYNITUS. Vide *Cenitus*.

CYOCAMA, Æstus Caniculæ, ex
græ κυνόχαυμα. Ruricius Episcopus Le-
novensis lib. 1. Epist. 17 : *Et sic inun-*
tioris aspergit, ut contracti frigore, vel
apricitatem ignis plurimi diebus Cy-
canatis quærimus.

CYNUS, sicut ait Hugutio, arbor est,
t dunt quidam Lentiscus, Aubespine Gal-
ce. Glossar. vetus ex Cod. reg. 521.

CYOLA. Vide *Ceola*.

CYPHRI, Literæ furtivæ, characteres

occuli. Nic. Fiethbert. a secretis cardinal.
Alani epist. MS. ann. 1595 : *Primos regni*
adit secreto, ostendit quid sit; quid possit,
acceptisque ab illis furtivis litteris, quas
vulgus aulæ vocat Cyphros, etc. Vide Cifræ.

* **CYPHUS**, pro Scyphus. Charta Phil.
Aug. ann. 1180. in Chartul. Cluniac. :
Asserebat sibi a priore Paredi deberi.... Cy-
phum corneum, cum duobus cochleariis
corneis. Vide Cyfus.

CYPIACUS. Vide *Cippus*.

CYPIARIUM. Vide *Manupiarium*.

† **CYPPUS**, pro *Cippus*, de quo supra,
carcer. *Exitibus et redditibus, et banno et*
Cypso, in Charta Lotharii Imp. apud Lud.
Laguille in Probat. Hist. Alsac. pag. 4. et
Eccardum de Origin. familiæ Habsburgo-
Austriacæ col. 108. *Cypus marcatu*, Rus-
sus occurrit apud eundem Laguille pag. 5.

† **CYPREA.** Vide *Cumacus*, et *Cypri-*
num.

CYPRENSE Opus. Liber anniversario-
rum Basilicæ Vaticanæ apud Joan. Rubeum
in Vita Bonifacii VIII. PP. pag. 345 :
Quinque aurifrygia, quorum tria sunt opere
Cyprensi nobilissima, et unum est de opere
Anglicano, etc ... item 4. camisas de cor-
tina, cum pectoralibus et graniciis de opere
Cyprensi.

CYPRIANA. Ita annum festum S. Cy-
priani vocabant Carthaginenses, quod ii
ad ejus ædem sacram, ante urbem ad lit-
tus maris sitam, solemnī cultu celebrabant :
quo etiam nomine donabatur a nautis insi-
gnis quædam ac periculosa tempestas : quæ
in mari circa id festum fere semper orieba-
tur. Vide Procopium lib. 1. Vandal. cap.
20. et 21. et Gregor. Nazianzen. Orat. 18.
* **CYPRIANA**, Vestis genus. Vide supra
Cipriana.

CYPRINUM METALLUM, Cuprum, æs
Cyprium : in Cypro enim prima æris in-
ventio fuit, ut ait Plinius, lib. 34. cap. 2.
unde *aerosam* et πολύχαλκον appellarunt Ve-
teres, ut auctor est Festus. *Cyprini clavi*,
Palladio. *Acutum Cyprinum*, clavus æreus,
apud Innocent. Agrimensorem. *Acus Cyprea*,
in Epistola Valeriani apud Pollionem. *Cy-*
pria trabs, pro ærea, apud Horatium. Ana-
stasius in Leone III. PP. pag. 139 : *Alias*
fenestras ex metallo Cyprino reparavit. Idem
pag. 128 : *Necnon et fenestras ipsius Eccle-*
siæ ex metallo Cypsino decoravit. Sed ibi
legendum *Gypsino* censet Salmasius : est
enim Gypsum specularis lapis, quo erant
decoratæ fenestræ, δίοπτρος καὶ διαφανής.
Vide *Cuprum*.

CYPSINUM. Vide *Cyprinum*.

* **CYRA**, pro *Chira*, Manus, Gr. χείρ, et
Cyragra, pro *Chiragra*, apud Salmas. in
Hist. Aug. pag. 412.

† **CYRCBOTA.** Vide *Circbota*.

CYREATH, vox Anglo-Saxonica, jusju-
randum electum, id scilicet quod quis cum
aliis conjuratoribus, e majori numero se-
lectis præstat, cui opponitur *Rimeath*, quod
vide. Leges Athelstani cap. 15 : *Et jurent,*
quod illud pecus N. intertatum in peculio
suo natum sit sine rimath, et stet thes Cy-
reath, id est, jusjurandum electum super
20. den. [** Vide Grimm. Antiquit. Jur.
German. pag. 908.]

† **CYREGRAPHARIUS.** Vide in *Chiro-*
graphum.

† **CYRICBOTA.** Vide *Circbota*.

CYRICSEAT. Vide *Cirisectum*.

† **CYRICUS**, pro *Sericus*, apud Balu-
zium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 727. et alibi.

CYRIUS, Dominus, ex Græco Κύριος.
Aldhelmus Abbas Malmesburiensis : *Ad*
doxam onomatis Cyrii : πρὸς δόξαν ὀνόματος
Κυρίου.

† **CYRLISCA**, Uxor hominis primæ clas-
sis, apud Saxones. Vide *Hinden*.

CYRLISTUS. Leges Henrici I. Regis
Angl. cap. 76 : *Eodem modo per omnia de*
Cyrlisti vel Villani wera fieri... diximus. Sa-
xonibus Cyrlice, est Ecclesiasticus. Forte
igitur hæc vox designat colonum vel ser-
*vum Ecclesiasticum. [** Wilkins. Cyrlisci,*
quod idem est ac Ceortisci, Villani.]

CYROGRAPHUM, [CYROGRAFFARE, etc.]
Vide *Chirographum*.

CYROGRILLUS. Vide *Chirogrillus*.

CYROICUS. Medicus *Cyroicus*, Chirur-
gus, in Statut. Mediolanens. 2. part. cap.
354. cui opponitur *Medicus Physicus*. Vide
Physicus.

† **CYROLOGUS**, Chirurgus. Miracula B.
Henrici Baucenensis, Junii tom. 2. pag.
387 : *Magister Guido Cyrologus, qui eum*
tentavit et asseruit eum liberatum.

* Stat. Vercell. lib. 7. pag. 163. rº. :
Accedens magister Philippus de Pergamo
Cyrologus, etc. Vide Cyrologus.

* **CYRONELERIA**, f. *Cyrogrillorum* seu
cuniculorum hara, Gall. *Garenne*. Vide
Chirogrillus. Charta ann. 1405. in Reg.
feudor. comitat. Pictav. ex Cam. Comput.
Paris. fol. 65. vº. : *Item vineas pulchri*
campi, insimul cum Cyroneleria; quæ præ-
missa possunt michi vallere quolibet anno
quinque solidos redditus et duodecim dena-
rios census.

† **CYROSTRATA.** Vide *Cereostata*.

† **CYROTHECA.** Vide *Chirotheca*.

† **CYRUPUS**, pro *Syrupus*, vox Medicis
nota, Gall. *Sirop*. Occurrit rursus in Sta-
tutis Massil. l. 2. cap. 25. de Medicis, et
in Statutis Arelat. MSS. art. 137.

* **CYS**, vox vulgaris, ni fallor, qua
Sebum vel unctum intelligo. Consuet. MSS.
S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305 : *Item*
habet (sacrista) tenere campanas monasterii
bene garnitas et munitas de Cys,... et de
cunctis aliis necessariis, ut bene possint
trahi per clericos suos. Vide supra Ceuxum.

* **CYSA**, Tributi species, idem quod
supra *Cisa* 2. Charta ann. 1340. tom. 2.
Hist. Trevir. Jo. Nic. ab *Honthem* pag.
143. col. 1 : *Redditus annuos et perpetuos de*
lxxij. libris Hallensium de ungelto, sive
Cysa, vulgariter dicta ungelt, dicti nostri
oppidi nobis annuatim provenientium. Vide
*Ungeld. [** et Haltaus. Glossar. German.*
col. 1934. in hac voce.]

† **CYSURGIUM.** Vide *Cisurgium*.

† **CYVARIUM.** Vide *Civarium*.

CYULA. Vide *Ceola*.

* **CZESNE**, Polonica vox. Vide infra
Pamietne.

* **CZUCHIA**, an Truncus, caudex?
Charta ann. 1369. ex Cod. reg. 5187. fol.
81. vº. : *Et a nemore Marietæ.... usque ad*
quandam Czochiam quercus ochiatam in
pede... et protendendo recta linea ab ipsa
Czochia quercus per transversum, etc.

* **CZOPOWE**, Tributum apud Polonos,

quod ex vendenda cerevisia percipitur. Stat. Sigismundi I. ann. 1511. inter Leg. Polon. tom. I. pag. 376 : *Statuimus, ut quicumque in civitatibus et oppidis, ad usum suum privatum domesticum, cerevisiam braxaverint,..... ad solvendam contributionem, dictam Czoposve, minime teneantur.* Cujus statuti titulus apud Prilusium sic habet pag. 160 : *Nobiles si in civitatibus cervisiam ad suos usus coquant, ducillia non solvant.* Vide infra *Duciculus*.

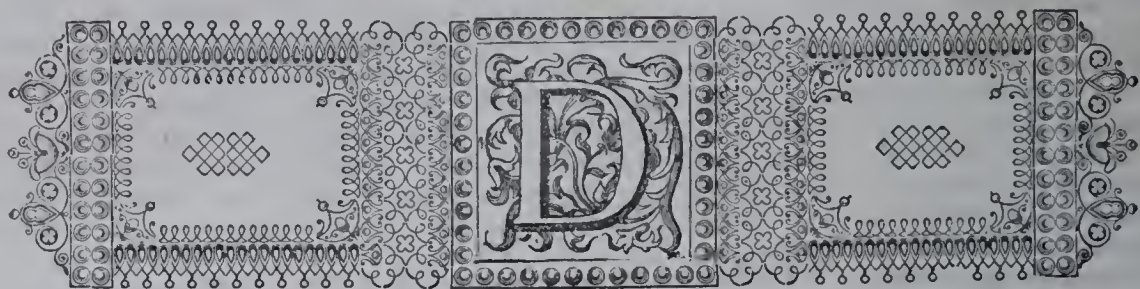
† **CZOTATA VESTIS.** An eadem quæ *Crusta*, de qua superius? Laurent. Byzinius in *Diario Belli Hussitici* apud Ludewig.

Reliq. MSS. tom. 6. pag. 183 : *Vestes superbas non portent nec portare permittant contra Dominum Deum pretiosas nimis, sicut purpuratas, prætextas, pictas, deargentatas, Czotatas, sectas.*

* **CZUDA**, Districtus *Czudarii* seu castellani. Charta *Judoci* march. Moraviæ ann. 1380. tom. 6. Anecd. Pezii part. 3. pag. 68. col. 1 : *Committentes camerario supremo Czudario, rotario et aliis vicedominiconibus Czudæ Olomucensis præsentibus seriose, quatenus præfatos villas supradictis priori et conventui intabulent et auctoritate suorum officiorum intabulari disponant.* Quæ totidem

fere verbis rursum occurrunt in alia *Judoci* Charta ann. 1398. ibid. pag. col. 2. Vide *Czudarus*.

† **CZUDARUS**, Castellanus, ut putat *Zuda*, Castellum. Privilegium Nob. *Hamsburg.* datum a Wenceslao ann. 1380. apud Ludewig. tom. 6. pag. 65 : *Mand. Camerario nostro supremo, necnon omni Beneficiariis, Czudaris, justiciariis, Trzednikonibus, qui sunt vel tempore fu- quatenus in casu quocumque eundem lclm. ultra modum præsentis gratiæ no- citare vel judicio convenire prætenderit, dem vel easdem citationes non advertant*

LITERA numeralis quæ 500. denotat. Unde versus :

Littera D. velut A quingentos significabit.

Seu, ut legit Ugutio :

Alpha D. compar duo sic tria nomina prodat. *al. portat.*

Eidem literæ si recta linea superaddatur, quingenta milia significat.

D. In superscriptione cantilenæ, ut deprimatur, demonstrat. Notkerus Balbulus Opusculo, *Quid singulæ literæ in superscriptione significant cantilenæ.* Vide *A*.

† D. nonnumquam pro B. scriptum. Sic a Græco *Δις* factum est Latinum *Bis*, et a voce *Duellum* vocem *Bellum* ortam arbitrantur. Mutatur in T. non semel, ut *Set* pro *Sed*, aut vicissim, quod Arragonensibus præsertim familiare est, ut *Dada* et *Data*. D. etiam non raro transit in Z. ut *Zabulus* pro *Diabolus* apud Cyprianum, *Zarrhytus* pro *Diarrhytus* in Itinerario Antonini. Apud veteres proclivis est in nominibus propriis mutatio literæ D in Th, maxime apud Germanos, et littere G in D, ut observat Mabill. num. 5. Præfat. in part. 2. sæc. 4. SS. Benedict. pag. xi. In compositis mutatur in N. P. et S. ut *Annitor*, *Appareo*, *Assideo*, pro *Adnitor*, *Adpareo*, *Adsideo*. Rariores sunt aliæ commutationes apud Latinos.

† D. inversum sic α. pro *Depositus* legitur apud Mabillonium in *Supplem. Diplomaticæ* pag. 113. ubi refert hanc inscriptionem in Romano cœmeterio ante quatuor annos, dum scribebat, repertam :

ANIME INNOCENTI
GAUDENTIAE

QUE VIXIT AN. V. M. VII. D. XXI. IN PACE
MERCURIUS PATER FILIÆ Q VI. ID. NOVEMBRIS, URSO ET POLEMIO COSS.

Quæ les litteræ inversæ nonnumquam in Romanis inscriptionibus occurrunt ut apud Fabretum pag. 566. Inscript. eap. viii.

DA, pro *De*, præpositione, occurrit non semel in *Chartis Longohardicis* in *Bullario Casinensi* tom. 2. pag. 14. 54. 67. etc.

† **DABILIS**, pro *Dandus*, in *Concilio Pisano* apud *Aetherium* *Spicil.* tom. 6. pag. 271 : *Nunquid non sunt Dabiles aliæ vice rationabiles pro habendo unionem Ecclesiæ sanctæ?*

* Charta Richardi abh. S. Germ. Prat. ann. 1372. ex *Tabul. ejusdem monast.* : *Attendens præposituram meam de Anthogniaeo..... esse ac fuisse de mensa seu sella mea, eamque Dabilem ad firmam majorem vel minorem, secundum temporum varietatem, non tantum religiosis, sed etiam secularibus personis, etc.*

† **DACA.** Vide *Dagger*.

* **DACERIA**, *Ædes*, in quibus *dacie* seu tributa et vectigalia pro mercibus et mercium transvectione inferuntur, idem quod *Doana*. Stat. *Gemens.* lib. 4. cap. 16. pag. 121 : *A quibus Duganis seu Daceriis portare debeant fidem authenticam de rebus exoneratis, cum declaratione cui spectent.* Vide *Data* 1.

† **DACHBRAND.** Leges et Consuet. *Furnenses* in *Archivo S. Andomari* : *Dominus Comes retinet sibi ad justificandum per curiam suam... combustionem de die factam, id est, Dachbrand.* Belgis *Dach*, *Dies*, et *Brandt*, *Combustio*. Vide *Daghrant*.

DACIA, *Dacio*, *Dacitum*. Vide *Data*.

DACRA, vel *DACRUM*, consistit ex 10. coriis; decem vero *Dacra*, vel *Dacræ*, conficiunt unum lastum coriorum. Ita *Dacrum* *chirothecarum* consistit ex 10. paribus *chirothecarum* : *Dacrum* vero *ferrorum equorum*, ex 20. *ferris*. Hæc *Fleta* lib. 2. cap. 12. § 3. Statuta *Gildæ Berwicensis* cap.

43 : *In dimidio quarterio pellium, et duo Daeræ coriorum, et duobus petris Teloneum urbis S. Audomari, in Tal S. Bertini : De Dacra pellium hucor den... de Dacra de pellibus salsis.* [*Chartularium SS. Trinit. Cadom. fo verso : Joduinus pro una virga xvi. a ferramenta iv. carruchis... et amandaturas hostiarum, et gûs, et haspas, et Dacram de ferris.*]

** **DACORA.** *Chart. Margar Comit. F.* ann. 1252. ap. *Lappenb. Init. Ha. Fæder.* pag. 56 : *Dacora cutium unum narium et quicquid est plus vel minus cora, quælibet cutis debet obolum.*

** **DICORA, DECARA.** *Alia Chart.* ann. 1262. ib. pag. 81 : *De Dicora cor 2. den. de dimidia 1. den. sed si minus quam dimidia Decara, etc.*

* Eo pertinere videtur vox *Dag* Lit. remiss. ann. 1373. in *Reg. 105. toph. reg. ch. 184 : Guillaume Chau boursier..... estoit aiez querre envoi cens pesant de Dagones de porc pour en euvre.*

* **DACRYANUS**, Epithetum est, idem sonat atque *Lacrymans*, fletus δακρύω, lacrymor, fleo; non vero proprium, ut quidam putarunt; sic *Blesius* scriptor asceticus *Dacryan* pellatur. Consule *Cave Script. Eccl.* 8. pag. 424. edit. *Genæv.* ann. 1705.

* **DACTILICI**, Hæretici, de quibus in *Opusc. adv. Amalar.* apud *V. tom. 9. Ampl. Collect. col. 648 : Or commuerunt Euchitæ, Græco voca orando nuncupati? quid Dactilici a di Bona est oratio, et tamen primi ob orationis excessum repulsi : bonum e lentium, sed ob nimiam silendi sup nem, ita ut digitum labiis opponen cundi abjecti sunt.*

DACUSATA, Ornata. Papias, a *Dacusa* tate de qua idem Scriptor. in Biturie. habet *Hornata*. [****** Vide *Decussare*.]

DADA, pro *Data* sæpius apud Arraenses.

DADEA. Charta ann. 1220. apud Geor. in Pilonum in Hist. Bellunensi pag. 1. vº: *Et juraverunt sequi Potestatem vel sules secundum quod alii cives civitatis visii facient: et quod facient coltam, lectam milites, et Dadeam, quandocumque facient, et eodem modo.* [Est pro *Datea*, id idem est ac *Dacia*, Tributum, pen- sio. Vide *Data*.]

Charta ann. 1190. apud Murator. tom. Antiq. Ital. med. ævi col. 191: *Quod ritualis persona episcopi, et spirituales personæ canonicorum Cenetensium nun- tentur facere aliquam collectam, seu Da- dam, seu et expeditionem vel publicum com- muni Tarvisii.*

DADSISA. Indiculus superstitionum et aniarum, ex Concilio Liptinensi ann. 1141: *De sacrilegio ad sepulera mortuorum. Sacrilegio super defunctos, id est, Dadsisa.* Quo vocabulo, ni fallor, intelliguntur *des*, seu convivia quæ fiebant super se- pcris mortuorum. Vide *Convivium*. *** Nænas** interpretatur Griminius Mythol. Germ. pag. 628.]

ADUS. Vide *Deeius*.

DAE, *Strice*. Ita Papias MS. Editus vero, *Dea*, *Seotice*. An pro *Dea*? [****** Papias in 7609: *Dahe, soctie gni*. Glossar. in 7644: *Dahe, Seithie gens*.]

DEMON, **DÆMONIUM**, quid apud Græcos significarit, non disquiro: id constat apud Christianos hac voce semper intel- legeri spiritus immundos et malignos, ho- minesque inimicos, vexatores et seducto- res: et quicquid oecursaculorum et terri- ficamentorum, sive noetu, sive interdii, eis adversatur, obsistit, et perturbationi est. In qua significatone accipitur ab Apu- lei lib. de Virtutibus herbarum cap. 10. ab Artemisia: *Fugat et Dæmonia in locis posita, etc.* Et cap. 19. § 6: *Si infans convulsus fuerit, herba aristochia suf- fragabis infantem, hilarem facit et conva- lescentem infans, fugato Dæmonio.* [****** Conf. *Δαίμωνιά* in Glossar. med. Græc.]

Hinc nostri *Demonie* vocabant quid- alicui adversum est. Le Roman de Rou le *Diabie* MS.:

De oyez moult grant Demonie
Que li senesciaus respondra
De chou que il le semondra.
Et que aliter accepi videtur

DÆMON MERIDIANUS, apud Gregorium Turon. lib. 4. de Miracul. S. Martini cap. 36: *Cum de cultura rediret, subito inter- veniens delapsa comitantium terræ corruit, et lingue lingua, nullum verbum ex ore po- terat proferre, obmutuit. Interea accedentibus medicis, ac dicentibus eam Meridiani Dæ- monis incursum pati, ligamina herbarum, atque incantationum verba proferbant, etc.* Mox oleo, adhibito oleo de sepulcro S. Mar- tini sermone reddito, nequitiæ dolo perem- ptum convalescere. Vita S. Rusticulæ Abba- tis Arelat. cap. 27: *Una de Sororibus, cum graviter ab infestatione Meridiani Dæ- monis nimiam fatigationem sustineret, et perire tremebunda nullatenus se erigere pos-*

set, etc. Miracula S. Jovini Abb.: *Erant duo pueri in via publica circa meridiem foris stantes, qui valido impulsu turbine graviter infirmati, quasi insanire cœperunt, et pa- centum suorum neminem recognoscere va- luerunt, ... qui meritis SS. Martini atque Jo- vini a Dæmonio Meridiano sunt liberati.* Ex prædictis eruit vir apprime doctus Joan. Mabillonius, incursum dæmonii meridiani, esse subitam quamdam et apertam morbi violenti incursionem, qua quis sensuum mentisve facultate privatur, sic dictum, quod a dæmone imprimi crederetur, tum quod summo die proveniret. Pro quovis diaboli impulsu ac suasu videtur sumere Gregorius in Vita S. Basilii Junioris num. 15: *Χλευζόμενος ὑπὸ τοῦ ἐξαπατῶντος αὐτοῦ μεσημβρινοῦ δαίμονος.* Paehymeres lib. 11. cap. 8. de quodam agyrta, qui desperatione adaetus, laqueo se suspenderat: *Καὶ με- σημβρινὸν ἐκείνῳ δαίμονιόν τι ἐπιπηδᾷ.... καὶ ἐπ' οὐκίας ἀψάμενος βρόχον, διαπεφώνηκε.* Ex Psalmo 90. v. 6: *A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris, ab ineursu et Dæmonio meridiano.* Vide quæ in hunc locum habent Genebrardus et alii Com- mentatores, et infra *Incursum* et *Immissio*, 2. Evagrius de octo cogitationibus ait, *ἀκιδίαν* eum esse δαίμονα, ὃς μεσημβρινὸς καλεῖται, τῶν δαιμόνων βαρύτερον. [****** Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 5 col. 359.]

**** DÆMON MARINUS** in Vita S. Galli ap. Pertz. Script. tom. 2. pag. 7. lin. 44.

DÆMONIACUS, Dæmone correptus, energumenus. Agobardus in Epist. ad Bar- tholomæum: *Ita ut caderent quidam modo epilepticorum, vel eorum quos Dæmoniacos vulgus putat vel nominat.* Rogerus Hovede- nus: *Quidam civis... factus est energume- nus, id est, Dæmoniacus.* Occurrit passim, apud D. Gregor. lib. 1. Dial. cap. 10. Ge- lasium I. PP. Epist. 9. in Lege Longob. lib. 1. tit. 19. § 15. lib. 2. tit. 1. § 3. [****** Rothar. 328. 180.] *Δαιμονάριος*, apud Nicetam in Isaacio Angelo: *Ὁ ἔχων δαίμονα, ὁ ἐνοικῶν τὸν διαβολὴν ἔχων*, apud Chrysostom. *Κατεχόμενος ὑπὸ δαίμονος*, apud Strabon. *Δαιμονοφόρητος, ὁ δαιμονιώδης*, apud Epipha- nium, etc.

DÆMONIACI dicti præterea Epileptici. Gariopontus lib. 1. cap. 6: *Epilepsię genera, duo sunt, unum est, in quo subito cadunt, nescientes, et contractionem manuum pedum- quæ patiuntur, et cervicis tremorem. Aliud, in quo spumant et stertunt, nec contrahun- tur membra, cum ceciderint, quos vulgus Dæmoniacos dicit.* Et cap. 7. de iisdem Epilepticis: *Qui cum tremore totius corpo- ris tenentur, a Dæmonibus teneri dicuntur.* [****** Vide Forcellinum.]

DÆMONIACI ADVEXATICII, apud Amulo- nem Lugd. in Epist. ad Theodboldum, i. a dæmone vexati: qui χειμαζόμενοι dicuntur, Areptitii qui malo spiritu agitantur, vexan- tur, *Tribulantes*, in Epistola Nicetii Episc. Trevirensis ad Chlodowindan. *Qui Dæ- monio infestantur*, in Concil. Arausicano I. cap. 14. et Arelatensi II. cap. 39. Con- cilium Ancyranum cap. 16: *Τοὺς ἀλογευσαμέ- νους καὶ λεπρούς ὄντας, ἧτοι λεπρώσαντας, τοὺτους προσέταξεν ἡ ἀγία σύνοδος εἰς τοὺς χει- μαζόμενους εὐχεσθαι.* Ubi Isidorus Mercator: *Placuit inter eos orare qui tempestate ja-*

stantur, qui a nobis Energumeni appellantur Quo loco Cellotius lib. 6. Hierarch. cap. 19. § 1. *Χειμαζόμενοι* censet esse *pœnitentes*, qui extra Ecclesiam stabant pluvie et hiemi obnoxii, in quos tempestates et aeris injuriæ omnes depluunt. Cujusmodi erant οἱ προσκλαίοντες, qui ἔξω τῆς πόλεως τοῦ εὐκτι- ρίου stabant, eum ἀκροῶντες et ὑποπίπτοντες ἐνδοτι τῆς πόλεως, ἐν τῷ νόρθηκι consistenter, ut est apud Gregorium Thaumaturgum Can. 11.

¶ **DÆMONIATUS**, Eadem notione. Mira- cula B. Simonis Erem. April. tom. 2. pag. 826: *Erat a dæmone vexata, et opera fa- ciebat, ut faciunt Dæmoniatæ.*

*** Nostris Demoniacle**, Insanus, demens. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 125. Char- toph. reg. ch. 120: *Pierre Nagot a esté le plus du temps, et par especial en temps d'esté, fol et Demoniacle, et s'est plusieurs fois voulu noyer;.... et pour cause de ses folies.... il fu prins..... et porté en une ab- baye nommée S. Sever,..... en laquelle ab- baye l'on maine les Demoniacles.*

*** DÆMONIALITAS**, Deablerie, in Glos- sar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

¶ **DÆMONICOLA**, Cultor dæmonum. *Dæmonicola civitas*, apud S. Augustinum de Civit. Dei lib. 18. cap. 4. Idem Conf. lib. cap. 2: *Offendere superbos Dæmoni- colas.*

DÆMONIOSUS, Idem qui *Dæmonia- eus*, apud Julium Africanum lib. 8. Hist. Apost. pag. 97. Bedam in Vita S. Cathberti Episcopi n. 23. in Vita S. Altmanni Episc. Pataviensis pag. 50. [****** in Miracul. S. Apri cap. 1.] apud Ordericum Vitalem pag. 400. etc.

**** DÆMONITIONES**, *Superstitiones*, ex Glossar. vet. ap. Mainm Classic. Auctor. tom. 6. pag. 519. Ita etiam in cod. reg. 7644.

DÆMONIZARE, Dæmonio corripere, dæ- moniacus fieri, in Miraculis S. Pelini Mart. apud Ughell. tom. 9. pag. 37. [****** Græcis *Δαιμονίζωμαι*. Vide Henr. Stephan. Thesaur. Ling. Græc. edit. Didot. tom. 2. col. 856.]

¶ **DÆMULUS**, *Ejusdem artis æmulator*. Papias. [****** In eod. reg. 7609. et 7644. est *Demulus*, ortum ex *Æmulus*.]

DAERIA. Fleta lib. 2. cap. 82. § 3: *Seu casei, butiri, vel Daeria*. Cap. 87. de Ca- seatrice: *Androchia pudica esse debet... et laboriosa in officio Daeria*. Vide *Andro- chia*. Habent Campani nostri ae Lotharingi vocem *Dayer*, sed alia notione. Ita enim appellant, ut auctor est Jacobus Bourgoing, de Origine et usu vulgarium vocum pag. 27. conventus serotinos quos mulierculæ pensa agentes sub vespertum facere solent, quos Belgæ nostri *Series* vocant. [Vide *Dayeria*.]

*** DAFERNON** exponit Stephanus, quod est *saganum*: et est *samag*, gummi. Glos- sar. medic. Simon. Januensis. ex Cod. reg. 6959.

¶ **DAGA**, **DAGARIUM**, **DAGARIUS**. Vide *Dagger*.

DAGASCALCI, [Servi seu operarii diurni a Teutonico *Dag* vel *Tag*, dies, et *Sealc* Saxon. Servus.] [****** Homines obnoxiiæ qui- dem conditionis, sed ut *Cereariorum* li- bertati proximæ. Conf. Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 302. num. 2.] Charta Henrici

IV. Imper. ann. 1065. pro Abb. S. Maximini Trevir. : *Præbendarii autem... vel qui foris ad curtes, Dagascalci vel piscatores, aut pistores dicuntur, nulli Advocato vel Hunoni subiaceant, sed tantum Abbati, sicut cereales, vel censuales pro quibuscumque rebus respondeant.* Alia Henrici III. Imp. ann. 1056. apud Zyllesium habet *Dagescalci*. Alia Henrici IV. Imper. ann. 1116. apud eundem : *Præbendarii etiam sive mansionarii fratrum circa Monasterium infra milliare unum e vicino manentes, sive Dagescalci, aut Cerearii foris ubique per villas positi, nullius Advocati vel Hunonis placitum... respiciant.*

† **DAGEN**, Operæ, Schiltero in Glossario Tentonico, ex Diplomate Sigismundi Imp. ann. 1417. pro Monasterio Lucellensi : *Cum piscatione, molendinis, Dagen, hortis, lignis, sylvis, nemoribus, etc.* [** Leg. fort. *Hagen*, quæ vox sepem, et locum sepibus cinctum significat.]

DAGEWARDUS, [Operarius, servus inferior *Fiscalino*, ut recte Schilterus.] Burchardus Wormaciensis Episcopus in Lege Familiæ cap. 13 : *Si quis Fisgilinus homo ex-familiarem aliquam magnam vel parvam ad injustitiam patraverit, ad bannum Episcopi 5. solidos, ut Dagewardus, vadetur, et 5. solidos componat ei cui iniquitas facta est.* Infra cap. 16 : *Si Fisgilinus homo Dagewardam accepit, ut filii qui inde nascantur, secundum pejorem manum vivant : similiter si Dagewardus Fisgilinam mulierem accepit.* Rursum cap. 22 : *Si quis Fiscali viro justitiam suam infringere voluerit, id est, ad Dagewardum, vel ad censum injustum, Fiscalis vir cum septem proximis suis non mercede conductis justitiam sibi innotam obtineat, et si ex patris parte vituperetur, ex eadem parte duæ cognatorum suorum et tertia ex matre assumatur.* [** Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 319. num. 31.]

† **DAGGA**, ut mox *Dagger*. *Habens siccum vel Daggam ad latus*, in Chronico Corneli Zantfliet, apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 357.

DAGGER, **DAGGERIUS**, **DAGGERIUM**, Pugio, sica, Anglis *Dagger*, Hispanis *Daga*, Gallis *Dague*, Cambro-Britannis *Dager* et *Dagr*. [Kilianus : *Dagge, Dagges, Pugio, Sica, Dolch.*] Catholicon Armoricum : *Dac, Gall. Dague, Lat. Pugio, ou c'est badelaire.* Statuta Willelmi Regis Scotiæ cap. 23 : *Habeat equum, habergeon, capitium e ferro, ense, et cultellum qui dicitur Dagger.... Habeat arcum et sagittas et Daggarium, et cultellum.* Thomas Walsinghamus pag. 252 : *Mox extracto cultello, quem Dagger vulgo dicimus, ictum Militi minabatur.* Alibi : *Extracto cultello Daggardo ejus cerebrum perforavit.* Henr. Knyghton in Edw. III : *Habentes cultellos, quos Daggerios vulgariter dicunt.* Liber Anglicus inscriptus *Justice of peace* pag. 730 : *Longum Daggarum suum extraxit, et in præfatum N. insultum fecit.* Octavianus de S. Gelais in Viridario honoris :

Harnois compleits de fine armurerie,
Trez, arbalestres, Dague de Praguerie.

Alibi :

A son costé chaseun la courte Dague.

Rursum :

A leur costé l'espée longue et large,

La courte Dague pour son homme aborder.

Vide Monstrelletum I. vol. cap. 94. pag. 143. Chron. Flandr. pag. 232. Joinvill. in S. Ludovico pag. 105. etc. Vocem a Dacis, quasi eorum propria fuerint arma, quidam deducunt, vel ab Hebræo *Dacach*, Acucur.

† **DAGA**, Eadem notione. Concilium II. Pisanum pag. 159 : *Nec Dagas seu cultellos ferant ultra longitudinem palmi unius, præter Palefranarios, cum Dominos comitantur.* Rursum occurrit in Synodo Tarcon. ann. 1591. *Daga argentea*, apud Th. Madox in Formulari Anglic. pag. 431. bis.

* **DAGHA**, Pugio, sica, ensis, Ital. *Daga*, nostris *Dague*. Annal. Estens. ad ann. 1395. apud Murator. tom. 18. Script. Ital. col. 920 : *Confoditur pugnionibus, videlicet Daghis et ensibus in omnibus partibus corporis.* *Dague* vero, pro Contumelia, maledicto, metaphorico sensu, quatenus nimirum conviciis vindicandis *Dagha* seu ensis adhibetur; vel quod veluti *Dagha*, convicium pungit. Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 131 : *Et pour ce qu'il sembla audit Touse qu'il deist ce par maniere de raffarde ou moquerie, lui dist, je te prie, ne me baille point de Dague, j'en ai assez d'une.*

† **DAGARIUM**, apud Rymer. tom. 10. pag. 508. col. 1 : *Deferentes sive non deferentes gladios, Dagaria, etc.*

† **DAGARIUS**, apud eumd. tom. 12. pag. 583. col. 1.

† **DACA**, non semel in Philippide Guillelmi Britonis, et in Statutis Arrelat. e MS. D. Brunet. fol. 21. verso.

† **DIGA** sive magnus cultellus, in Hist. Translationis S. Appollinaris, tom. 5. Julii pag. 384.

† **DAGUIFICARE**, Dagis confodere. Chronicon Siciliæ inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 41 : *Rogero de Lauria, viro utique strenuo et sollicito ad manutendum Siculos et Daguficandos hostes.*

DAGHBRANT, Incendium quod interdum excitatur, ex Fland. *dag*, dies, et *brant*, incendium. Consuetudines Arkenses ann. 1231. in Tabulario S. Bertini : *Majores causæ, ut sunt Raptus mulierum, berof, mordad, Daghrant, a Choremannis in Curia de Arkes audientes, sed earum emendæ per francos homines Ecclesiæ judicabuntur.* [Vide *Dachbrand*.]

DAGLA. Charta Adalberonis I. Episcopi Metensis apud Meurissium pag. 309 : *Statuimus quoque ad usus fratrum, in prædicto sancto loco militantium, quandam Daglam in finibus villæ nostræ sitam, nomine Purnedo, ubi etiam mundiliones plurimi B. Arnulphi commanent, atque commanentes eandem supradictam Daglam legitima sanctione custodiunt ac procurant.*

* **Prædium rusticum**, ut videtur, vel Vallis. Vide *Dayla*.

† **DAGNIFICARE**, Damnum inferre. Chartularium S. Vandreg. tom. 1. pag. 178 : *Nec licebit mihi fide media, nec meis hæredibus prædictum Johannem nec suos hæredes a prædictis ix. solidis et prædictis ix. denariis de cætero molestare, Dagnificare, nec gravare in foro seculari vel ecclesiastico... Actum an. D. M. CC. LX.* Vide *Damnificare*.

* **DAGUA**, ut supra *Dagha*. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 123. Chartoph. reg. 55 : *Poncius secum deferens unam Dag et ense, etc.* Monstra ann. 1511 : *C. dius Jornandi habet... unam Daguam,*

† **DAGUBITA**. Agnelli Lib. Pontific. S. Neone : *Demum infra Episcopum sianæ Ecclesiæ, quæ vocatur Quingegubitas a fundamentis construxit, et ad effectum perduxit.* In quem locum ditissimus Muratorius : *Dagubita* idem ut arbitratur, significat ac *Accubita* Scribis corruptæ Latinitatis, et ætate apud Auctores corruptæ Græcitat. autem *Accubita*, ut suo loco dictum, Locus editor ad quem accumbimus, Mensa ad quam accumbunt convivæ.

† **DAGUIFICARE**. Vide in *Dagger*.

DAGUS. Gloss. Gr. Lat. Editum et ἐπισέλλιον, *subsellium, Dagus*. [* F. Sagma Vulc. in Castigat. ad utrumque Glossar. Martin. Lex. in hac voce.] Meursius scilicet esse Gallicum, *Dais*, scilicet tape qui sellæ insternitur. At Galli ita v. umbellam quæ Throno Regio intennitur : unde legendum *supersellium* videtur : cujus quidem vocis *Dais* me Matthæus Paris in Vitis Abbatum S. bani pag. 92. ubi de Abbate recens el. *Solus in Refectorio prandeat supremus bens vastellum, Priore prandente adguam mensam; quam Dais vulgariter pellamus.* Galli etiamnum *Dais* appumbraculum quod capiti sedentiprudentis vel cœnantis superpo. Proinde si ad *vastellum* referatur, significaverit, tametsi vocis notio incerta sit ipsis etiam Anglis. Si ad *sam*, quod vox quæ videtur suadere facilius est divinare quid hoc loco

Putaverim tamen *vastellum* ipsum nostrum *Dais*, sicque appellatum ex Saxonico *yatel, tegulum, tegmen, uculum*. Alii melius divinent. Cæterum verba, *habens vastellum*, etc. absu. Conciliis Anglic. tom. 2. ubi eadem tantur, de modo constituendi A. exempti cap. ult. sub ann. 1235. Ejus umbraculum, sic describit Menand. tector. in legat. pag. 131 : *Τηθείσης οίκα χροσής, ἐνιζάνει αὐτοῦ ἐκ δύο λίθων ὅρα σκευασθείσης αὐτῷ, ὥσπερ καλὴστὴς.* Nostri porro olim *Dois*, pro *Dais* Le Roman de Garin MS :

Quand fu la Cort des Chevaliers de pri
Li mengiers fu apprestez et garnis,
L'eue demandent, au mangier sont assis
Au plus haut Dois sist li Rois Anseis
De jouste lui sa moillier au cler vis.

† Vocis etymon [** forte a vo manica *Dach*. ADEL.] quidam di Gallico *Ais*, Assis, tabula, ita ut scriptum fuerit *d'ais*, ex assibus, quibus annectebantur panni pret ad ornamentum. Huic etymo ne antiquus scribendi modus *Dois* Menagius a *Dossium* vel *Dossur* pro *Dorsum* scripsit veteres tores, putat esse arcessendum; que simili modo olim a nostris finisse *Ders*, *Derslet*, a *Dorsum* *Dorsiletum*. Ordo Henrici II. F. pag. 321. Cereemonialis Godefridi

cheminée de ladite chambre y avoit un
e Ders, tout couvert, pentes, fonds et
sier de broderie à personnage. Et pag. 335 :
Roy se vint mettre à table sur un haut
s, fait et préparé en la grande salle du
s Archiepiscopal, sous un grand Ders :
ond duquel étoit tout d'or. Et pag. 312 :
t Seigneur se mit à genoux sur un grand
de pié et deux carreaux, sous un
d Derselet de velours cramoisi. Vide
ium.

DALÆ. Vide Dae.

DAIENUS, Judex, Judæis Hispanicis
dictus. Vitalis Episcopus Oscensis :
Judeos vero est Daien, id est, Judex,
agnoscendum de omnibus causis magnis,
is, et minimis constitutus. Huc forte
tant quæ habent Notæ veteres ad Itine-
m Burdeg. de verbis Gallieis : Rhoda-
m, violentum : nam Rho, nimium, Dan,
em, hoc et Gallice, hoc et Hebraice
ur. Glossæ Basilie. : Δάν, ὄνομα μεγάλης
κατὰ Πέρσας· ὅτως εἶπον ἐν τῷ Μαρτυρίῳ
ῥίχης Σιρην.

DALUS. Vide Dayla.

DALIS. Vide Dagus.

DALERUS vel **THALERUS**, a Saxonio
vel Germanico *Thal*, Vallis. Num-
argenteus uncialis sic dictus, inquit
nus, quod ex vallibus materia ejus
ti defodiatur; sed potius ex montibus
Martinium : qui *Dalerum* vocat etiam
minicum a villa Joachimiea, *Jocheims-*
in Saxonia, ubi illa moneta eusa
Germani *Thaler* appellant et *Reichs-*
Nostri *Richedale*. Tres valet libras,
utrum nostrum argenteum. In nova
Christ. tom. 3. eol. 786. narratur
fridum II. Abbatem Vcteris-Campi
1585. Captivum, pro libertate recu-
da pendere 6000. *Dalerorum* coactum
s. Petrus a Beek de Ecclesiis Aquis-
pag. 25. in-4° : *Poscebat signidem*
iniqua Dalerorum millia. Et infra :
olites nolentes illius petitioni assentiri
sex viginti *Dalerorum* millia, uua
etc. Legitur alibi non semel apud
iores Germanos. Vide *Dalrus*.

DALEINUS. Vide *Delphinus*.

DALHA, **DALLIS**, **Falx**, **Gall.** *Faux*,
e est falcis pars ferrea, nostris alias
Daille; et *Dart*; unde *Daliare* et *Dal-*
falcare, **Gall.** *Faucher*, et *Dalliator*,
eor, vulgo *Faucheur*. Lit. remiss. ann.
61 in Reg. 194. Chartoph. reg. eh. 2 :
telendo quoddam pratum quibusdam
coribus, qui herbam dicti prati..... fal-
re eu *Daliare* debebant..... Quandam
tem ferream, supra quam dicti homines
cares, seu *Dalliatores* eorum sulces sive
ille aptare consueverunt. Leudæ major.
s. MSS. : Item pro cargua de *Dalli-*
s, i. sol. Turon. Ubi versio Gallica ann.
44 Item pour chacune charge de *Dailles*
ur ucher, etc. Lit. remiss. ann. 1306.
Re. 76. ch. 84 : Impositum fuit Fran-
co Pararrani.... prata dictæ bovarie *Dal-*
seu *Daliari* fecisse sua auctoritate pro-
u. Après ils rencontrèrent ledit Roudeau
si'il venoit d'un sien pré avec ung
son col, in Lit. ann. 1473. ex Reg.
4. h. 45. Aliæ ann. 1416. in Reg. 169.
33 : Le suppliant d'une faux ou *Daille*
icellui Pierre environ le genoil près

du pomel de la jambe. Rursum aliæ ann.
1398. ex Reg. 153. ch. 458 : *Jehau des*
Ouches, qui portoit un *Dart* à faucher ap-
pareillé et emolu de nouvel, etc. Deux faux
ou *Dartz*, desquelx les dessusdiz avoient
faulché ladite herbe estant audit pré, in aliis
ann. 1481. ex Reg. 200. eh. 1. Neque alio
sensu intelligenda videtur vox *Daux*, in
Lit. remiss. ann. 1473. ex Reg. 195. ch.
1002 : *Jehan Passarreu* dist au fils du sup-
pliant qu'il lui avoit desrobé ung *Daux* ou
faugibe. *Dauze* vero, pro *Gousse*, in aliis
ann. 1382. ex Reg. 122. eh. 39 : *Jehan*
Planquiele demanda une *Dauze* d'ail pour
dauzer son pain. Vide *Dayla*.

* **DALIA**, *La povereta*, in Glossar. Lat.
Ital. MS. [* Isidor. Origin. lib. 7. cap. 6.
sect. 56.]

* **DALIARE**, **DALLIARE**, **DALLIS**. Vide
supra in *Dalha*.

* **DALIVUM**, **DALIVUS**. Vide infra *Dal-*
vus 2.

* **DALMASINUS**, Fructus species, prunum
Damaseenum, nostris *Damas*. Stat. Avellæ
ann. 1496. eap. 53. ex Cod. reg. 4624 : *Si*
aliqua persona.... portaverit.... castaneas,
pira, poma, Dalmasinos, persica, ficcus,
amigdola, et quoscumque alios fructus, etc.
Vide *Damascena*.

† 1. **DALMATA**, *Vestis Sacerdotalis can-*
dida cum clavis purpureis. Gloss. Isid. Vide
mox *Dalmatica*.

* 2. **DALMATA**. Hist. Frane. Sfortiæ ad
ann. 1453. apud Murator. tom. 21. Script.
Ital. eol. 639 : *Georgius Dalmata, cui a*
multa caesarie cognomen erat. Et ad ann.
1461. eol. 725 : *Georgius Dalmata, qui a*
pelta, quam vulgo targetam dicunt, cogno-
miuabatur, etc.

DALMATICA, Vestis sic dicta, quod in
Dalmatia primum sit reperta, ut habent
Isidorus lib. 19. Orig. cap. 22. Alcuinus
lib. de Divin. offic. Papias, Durandus lib.
3. eap. 11. et alii. Usus autem Dalmati-
carum in Ecclesiam primus invexit S. Sil-
vester PP. eum antea colobiis uterentur
Sacerdotes, veste scilicet sic dicta, quæ
manicis earebat. [Longe ante Silvestrum
Pontius in Vita S. Cypriani scribit : *Et*
cum se Dalmatica exspoliasset (Cyprianus)
et Diaconibus tradidisset, in linea stetit.] Sed
eum nuditas brachiorum a plerisque
eulparetur, Dalmaticarum a B. Silvestro
usus inductus est, ut ait idem Aleuinus, a
quo dicitur esse vestimentum in modum
Crucis, habens in sinistra sui parte fimbrias,
dextra iis carente : inconsutile, et cum
largis manicis. His consentit Gillebertus
Lunicensis Episcopus de Usu Ecclesiastico,
ubi de Diaconis : *Stolam etiam super hu-*
merum sinistrum ferre, et indui Dalmatica
in solennibus, id est tunica amplis manicis.
Dalmaticam vero in modum erucis faetam
doet præterea Missa Antiqua a Matthia
Illyrieo edita. Bruno Signiensis de Vesti-
mentis Episcoporum : *Dalmatica magis ad*
ornatum, quam ad significationem pertinere
videtur, quæ etiam post alia indumenta
inventæ esse probatur. Fimbriæ tamen quæ
in Dalmatica a sinistro latere pendent,
hujus vitæ impedimenta, et superfluitates,
et sollicitudines significare possunt, quæ quo-
niam in altera vita non sunt, merito neque
fimbriæ in dextro latere ponuntur, etc. Ro-

bertus de *Flamesbure* Canonicus S. Victoris
in Pœnitentiali : *Dalmatica etiam qua*
utuntur Levitæ, latitudine sui idem signifi-
cat quod casula, caritatem; per duas lineas
coccineas, quibus ipsa ante et retro a summo
usque deorsum decoratur, utriusque testa-
mentum, prædicatio Dei et proximi dilectio
figuratur. Duodecim fimbriæ linearum utrim-
que 12. ramos caritatis exprimunt, quos
Apostolus enumerat, dicens, Caritas patiens
est, benigna est, etc. Tertia linea quæ est
inter duas, et tribus fimbriis ante et retro
insignitur, caritatem fide S. Trinitatis con-
decoratam demonstrat. Per fimbrias in si-
nistro latere sollicitudo activæ vitæ circa
plurima intelligitur. Dextrum latus, quod
caret fimbriis, contemplatio celestium sine
multitudine perturbationum significatur. Fim-
briarum Dalmaticæ meminit Theodulfus
Aurelian. in Parænesi ad Episcopos pag.
238 :

Candida ut extensis niteat Dalmatica rugis,
Fimbria neve erret huic sine lege levis.

Neque alia est fimbria Dalmaticæ, a elavis
purpureis. Glossæ Arabieo-Lat. : *Dalmata,*
vestis sacerdotalis candida cum clavis pur-
pureis. Epiphanius : Δαλματικάς, εἴς· ὃν
κολοβίωνας ἐκ πλατυσῆμων διὰ πορφυράς ἀλουργ-
οῦφεις κατασκευασμένας. Vide Amalar. lib. 2.
de Eccl. offic. cap. 21. Rhabanum lib. 1 de
Instit. Clerie. eap. 7. 20. Walafrid. Strab.
lib. de Reb. Eccl. eap. 24. Petr. Dam. lib.
de Dominus vobiscum cap. 17. Hug. a S.
Victore lib. 1. de Sacram. eap. 53. in
Speculo Eccl. cap. 6. Honor. August. lib.
1. eap. 211. Innocent. III. lib. 1. Mystec.
Missæ cap. 40. 56. Jacob. Vitriæ. in Hist.
Occident. eap. 35. etc.

Dalmaticam propriam Episcoporum
vestem fuisse doent laudati Scriptores.
Zacharias PP. in Epist. ad Austrobertum
Episc. Viennens. apud Jo. a Bosco : *Dal-*
maticam usibus vestris misimus, ut quia
Ecclesia vestra ab hac sede doctrinam fidei
percepit, et morem habitus sacerdotalis, ab
illa etiam percipiat decorem honoris. Hanc
sub planeta poni solitam scribit Joannes
Diacon. in Vita S. Gregorii Magni lib. 4.
eap. 83. 84.

Fuit etiam *Dalmatica* Diaconorum vestis
propria, uti supra innuimus. Amalarius in
Eclogis de Officio Missæ : *Diaconi retro*
stant,.... qui et ministrantes sunt in sancto
altari, et Dalmaticas portant, quas solebat
militaris usus portare. Herbertus lib. 2. de
Miracul. eap. 9 : *Subdiacones tunicæ pre-*
tioste, Diacones Dalmaticæ fulgidæ decora-
bant, ipsosque Presbyteros planetæ olosericæ
insigniter adornabant. Dalmatica tamen
Diaconi non utebantur, nisi in majoribus
festivitatibus, ut est in Coneilio Salegun-
stadiens cap. 2. et apud Gillebertum Lu-
niensem Episcopum. Porro Silvestri PP.
institutio fuit, ut *Diaconi Dalmatica ute-*
rentur in Ecclesia, et pallio linostimo levi-
eorum tegeretur, ut auctor est Anastasius
pag. 13. Diaconis vero videtur tribuere Am-
rianus lib. 14 : Pectoralem tuniculam sine
manicis textam. Unde diversa illa fuerit a
Dalmatica manieata, quam *Chirodatam*
vocat Capitolinus, nostrique Diaconis ad-
scribunt.

* Diaconorum vestis fuit quotidiana,
præterquam diebus jejunii, uti etiam nunc

mos est. Consuet. monast. S. Emeram. Ratispon. art. 21. ex Bibl. S. Germ. Prat. cod. 1074. 3 : *Dalmaticis tempore prandii et cœnæ utantur diacones, videlicet quando ad Sextam reficitur; tempore jejuniorum planetis et casulis. Damaticle*, in Invent. eccl. Camerac. ann. 1371. *Tuniques, Domaticques*, in Charta dotat. capellar. de Blainvilla ann. 1335. ex Reg. 70. Char-toph. reg. ch. 175.

Sed maxime Diaconorum Ecclesiæ Romanæ fuit Dalmatica, cum cæteris nonnisi ex indultu summi Pontificis hac uti fas esset, qui eam interdum transmittabant, ut habet Gregorius M. lib. 7. Ind. 2. Epist. 113. Idem lib. 4. Dialog. cap. 41. ubi Paschasio Diacono Ecclesiæ Romanæ *Dalmaticam* adscribit. Cyprianus in Vita S. Cæsarii Arelatensis : *Speciali quodam privilegio pallii usum ei permisit, et Diaconos ejus perinde, ut Romanæ Ecclesiæ Diaconos, Dalmaticis uti voluit.* [* Johannes XVI. PP. ann. 996. Abbatibus Selsensibus concessit cum sandaliis et Dalmatica missarum officia celebrare. Idem privilegium indultum Abbatibus Murbacensibus et aliis. Vide Alsatiam Diplomaticam num. 174. 346. sqq.] Jacobus Cardinalis de Coronat. Bonifacii VIII. PP. lib. 1. cap. 8 :

Nos Levitarum cuneus, nos illa Senatus
Dalmaticas vestita togas.

Cappa Dalmatica, in libello de Fundat. Monast. Bigaugiensis pag. 255.

Dalmaticis etiam indutos Reges ac Imperatores in præcipuis solennitatibus, eorumque inaugurationibus, palam est : ex iis præsertim quæ habet Hartmannus Maurus lib. de Coronatione Caroli V. qui inter solennia illa indumenta quibus induuntur, recenset *Dalmaticam albam holosericam pretiosis margaritis gemmisque distinctam, auream stolum margaritis quoque adornatam, cappam holosericam violacei coloris cui aurum in modum aquilæ intextum est, et amiculum rubei coloris contextum pari modo magna aurea aquila.* Petrus Rex Aragon. in Chronico, quod ipse conscripsit, lib. 2. cap. 9. ubi de sua Coronatione : *E lendema mati, que fon diumenge, nos som apparellats hora del sol exit ab nostra Dalmatica, e ab aquall arreament quis pertanya Rey pendre Coronacio.* Et lib. 3. cap. 16. de solenni in urbe Majorica processu : *E lo diumenge per lo matinos isquem de la Sacristia de la Seu, vestits e apparellats in sede Majestatis, co es ab una camisa Romana d'un drap de seda primvert ab alcuns fullatges sens tos obres, et apres una Dalmatica de drap vermell historiat, ab obres d'aur, e ab fullatges, etc.* Adde cap. 33. et Raym. Montanerium cap. 296.

† **DALMATIUM**. Hist. Mediani Monast. pag. 242 : *Casulæ tres de pallio, capæ ix. Dalmatia quatuor de pallio.*

† **DALMUTIA**. Instrum. ann. 1532. ex Archivo Rhedon. : *Cum cappis absque Dalmutiis se congregaverunt in Ecclesia.*

DALMATICATUS, Dalmatica indutus apud Lampridium in Commodo.

DELMATICA, in Gloss. Gr. Lat. Δελματική, idem quod *Dalmatica* : nam *Delmatia*, pro *Dalmatia*, occurrit non semel in Nummis apud Aurel. Victorem in Augusto, Claudio, etc.

* **DALPHINALIS**, DALPHINALITER. Vide infra *Delphinus*.

† **DALPHINUS**. Vide *Delphinus*.

† **DALRUS**, ut *Dalerus*. Wernerus Tittianus in Præfatione ad Annal. Novesienses : *Post rescissam unionem nos coëgit, quatenus Conventui corporis Christi ultra 4000. Dalros pro tam brevi cohabitatione unionis tempore numeraremus.*

DALTINI, Scurrae, velites, seu servi a pedibus Hibernis, apud Stanhurstium libro 1. de Reb. Hibern. et Jac. Waræum in Antiquit. Hibern. cap. 12.

DALUM. Ælfrieus in Gloss. Sax. cap. de Navibus : *Dalum*, Lytel segel, i. parvum velum. Papias et Ugutio : *Dalum*, minimum velum ad proram fixum. Inde fortean velum, quod Throno Regio superponitur, *Dais* appellarunt nostri. [Legendum est *Dolon* ex Isidoro lib. 19. Orig. cap. 3 : *Dolon*, Minimum velum ad proram defixum. Græcis quoque δόλων. Procopius lib. 1. de Bello Vandal. cap. 17 : Χαλάσωντας τὰ μεγάλα ἱστὰ τοῖς μικροῖς (ἃ δὲ δόλωνας καλεῖσιν) ἐπεσθαι. Hesychius : Δόλωνες, μικροὶ ἱστὲς, etc. Livius : *Dolonibus erectis altum petere intendit.*] [* Glossar. MS. et codices Isidori habent *Dalum*.]

† 1. **DALUS**, *Ticio*. Papias in MS. Bituricensi. [* Δαλός.]

2. **DALUS**, Alia notione. Vide *Dayla*.

† **DAMACIUS**, Bombycinus pannus operis Damasceni, Gall. *Damas*. Inventar. Eccl. Aniciens. ann. 1444 : *Item alter tassellus operatus ad modo Damacii cuius lapidibus modici valoris.* Vide *Dameus*.

DAMADARIUS, Hebdomadarius. Charta Corbeiensis vetus MS. de Mensa Dom. Abbatibus : *In illa firma in qua serviunt Damadarii de coquina, etc.* Alibi : *Hoc totum debent præparare et administrare Damadarii de coquina ad fenestram refectorii.* Vide *Hebdomadarius*.

DAMALIO, ex Gr. δάμλις, Juvenca. Lampridius in Alexandro Severo : *Ne quis summatam occideret, ne quis lactantem, ne quis vaccam, ne quis Damalionem.*

DAMARICIUS. Vide *Canis*.

† **DAMASCENA**, Pruni species, Gall. *Damas*, a *Damasco* oppido, unde prius *asportata est*, dicta. Isid. lib. 17. Orig. cap. 7. Plinius lib. 15. cap. 13 : *In peregrinis arboribus dicta sunt Damascena, a Syriæ Damasco cognominata.*

† **DAMASCUS**, ut *Damacius*. *Damascus* albus, in Apparatu bellico Caroli VIII. Regis Fr. in Italiam, apud Marten. Itinerarii tom. 2. pag. 398.

* **DAMASTICUS** PANNUS, Damascenus, Gall. *Damas*. Comput. MS. ann. 1472. ex Tabul. S. Petri Insul. : *Johanni de Oupelines, pro una ulna panni Damastici alibi figurati, iv. lib. iij. sol.* Vide *Damacius*.

* **DAMATA**, Fama volatile. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **DAMAYSELLA**, ut *Domicella*, Gall. *Damoiselle*, in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 153.

† **DAMEIGIUM**, Idem, ut puto, quod *Damnium* 2. Chartularium S. Vandreg. tom. 2. pag. 1240 : *Pecciam terræ . . . sitam inter masuram Sibille de Puteo ex una parte, et ex altera juxta masuram Emeline Grisepe, et aboutat ad kaminum Domini Regis*

ad unum caput, et ad aliud ad Dameig nostrum.

DAMEUS, Damascenus. *Vestimenta mea* in Testamento Bertichramni E. Cenom. Locum vide in *Paricula*.

† **DAMICELLA**, ut *Domicella*, in S. Francisci de Paula. *Damisella*, in Dalph. tom. 2. pag. 278.

† **DAMITUM**, f. pro *Samitum*, Pannus holosericus. Testamentum Hug. A. Cardinal. Ostiens. ann. 1297 : *Item siæ Claromont. legamus paramento seu menta nostra de Damito viridi.* Vide *metum*. [* Chart. Lusit. ann. 1145. S. Rosa de Viterbo Elucid. tom. 1. 344 : *Uno manto de grecisco, et a Exam; tres cappas una de ciclaton et mudbage et alia de uno Dami.* Idem fo quod *Dimitum*, Δαμιτός, Pannus de filo textus.]

† **DAMIUM**. Gloss. Lat. Græc. S. mani Paris. : *Damium*, θυσιαι, ὑπαίθυσιον. Festus : *Damium, Sacrificium fiebat in operto, in honorem Bonæ quod minime esset δημόσιον, id est, pub Dea quippe ipsa Δαμία et Sacerdos appellatur.* Hinc monet Scaliger, ita quod pro populo fieret : est ergo a Dorice pro δῆμος, Populus. Vide V. Orat. Institut. lib. 4.

DAMMA, Emissarium, cataractæ strum, quo mare excluditur, vel ac tur, Theutonibus *Dam* : unde lo nomina, *Amster-dam*, *Roter-dam*, e dinatio Marisci Ramesiensis : *Nor alicui de cætero facere Dammas, aut aut alia impedimenta in aliquibus l watergangeis, fossatis, sive aquagis*

* **DAMNABILIS**, Exitialis. Con cass. ann. 878. tom. 9. Collect. Franc. pag. 303 : *Qui etiam ab ho suis sacramentum Damnabile et dami blanditiis et terroribus tyrannice co vna et humana jura extorsit.* Di pœna crimini inflata, apud Glal dulp. tom. 10. ejusd. Collect. p. Protinus domino ultore affuit illius qui incentor extiterat fraternæ di Multatus enim illico Damnabili cæci Vide in *Damnabilitas*.

DAMNABILITAS, Κατάκρισις, i Gloss. Lat. Gr. Condemnatio, Ita *Damnatio perpetua*, pro perp portatione, in leg. 1. Cod. Th. mon. (9, 21.) *Damnabili injuria* apud Trebellium Pollionem. De cohibentia, in lib. 8. Cod. Th. de (11, 30.)

† **DAMNABILITER**, Damnos Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. p alibi.

* **DAMNACIUS**, Damnosus, Vita S. Bern. de Monte-Jovis tom pag. 1075. col. 2 : *Quam (imagi post demones circumdantes, in cam statuam profanaverunt, dan Damnacia aggritudinum remedia concurrentibus ad eam. Damaiunt, ann. 1297. ex Chartul. S. Vandreg pag. 137 : Et où il li seroit mains à moi.*

* **DAMNAMENTUM**, Damnum modum, nostris alias *Damage*. Norman. cap. 8. part. 1. ex

1 : *Ex irrogatione vero injuriæ quis iudicandus est, quando talem alicui injuriam fecerit, ex qua membrorum sequitur Damnum. Ou préjudice et Damage de nous, Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 434. Vita J. C. MS. :*

Qui est li rois ki si manache,
Qui nos fera si grant Damaghe?

DAMNARE, Damnum inferre, nocere. Alphus Coggeshale in Chronico T. S. Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. 568 : *Videns denique Saladinus quod proficeret, nec sic quidem posse Damare civitatem, cepit cum suis circuire et ma civitatis perscrutari, quærendo locum inuchinas suas sine timore Christianorum et erigere, etc.*

Nostris alias *Damaiger* et *Dampnisier*. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. 515 : *Et pour ce que les dictes lettres nales... sont Damaigées et empirées, Libert. villæ de Percusses ann. 1347. tom. 7. pag. 33. art. 10 : Et restabli- le dommaige au Dampnisie. Domager, om significatu, in Lit. ann. 1372. tom. uato Ordinat. pag. 606.*

DAMNATICUS, Ad metalla damnatus. S. Cæcilie Virg. et Mart : *Cæcilia di- Miror ut non intelligis figuras fictiles, ypeas, ligneas atque lapideas, vel cujus- que metalli Deos esse non posse, quas rææ texunt, et aves stercorant, in quo- capitibus solent ciconiæ nidos instruere, ne Damnatifici faciunt. Nam ad omne uet- lla pro criminibus Damnati mittuntur. Ergo a Damnatitis initium accipientes, quomodo possunt Dii vel æstiuari vel credi?*

DAMNATILIA et **DAMNATITIA** MEM- dicuntur in Miraculis S. Maioli Abb. quæ paralysi laborant. Similiter *Damnatio* pro Lingua eodem morbo impedita, bium.

DAMNATIO, Damnum, Gall. *Damage* et *Image*. Epist. Caroli Martelli ad Episcopos : *Ut ei nemo aliquam contrarietatem vel Damnationem adversus eum facere præ- sumat. Matth. Paris ann. 1267 : Ne roberias vel Damnationes facerent. Damage, in Le- gibus Normanicis Willelmi Nothi cap. 38. sic Excommunicatio, et Ægid. Menagium in Legibus Ital. in Dammagio*

DAMNATITIUS, *Dedititius*. Gl. Isid. *κατάδικος*, in Gloss. Lat. Gr ubi etiam *Damnatitium, κατάκριτον, κατάδικον*. Con- stantini : *Damnativus, Dedititius*. Dice- batur autem *Dedititius*, qui a Judice cre- ditum addicebatur et dedebatur ob debita, si non esset solvendo, ut apud eum servaret. Hic in Gl. dicitur, *ἐκδοτός εἰς κό- ρα κατὰκριτος, ἐκδεδόμενος*, propter quam etiam videntur etiam dicti *Damnati*, ut apud Græcos *καταδικασμένοι*, quia damnati erant a Judicibus. Hesychius : *ἀγώνιστος* ὅτε μὲν φορτίων, ὅτε δὲ καταδικασ- μένων. Ἀγώνιστοι appellabantur, qui Judi- cii sententia damnati in creditoris do- mum abducebantur. Alii fuere *Dedititii* de quibus infra in *Datitius*.

DAMNATUS, Detentus in purgatorio. Vis. Wetini inter Acta SS. Benedict. sæc. 1. pt. 1. pag. 266 : *Circumbat maximus igneus, in quo innumerabilis multi- tudine Damnatorum pœnaliter inclusa tene- batur etc.*

† **DAMNIETAS**. Vide *Damnitas*.

DAMNIFICARE, Damnum inferre. Pseudo-Ovidius de Vetula :

Damnificansque hostem numeris quibus egerat illas. Utuntur præterea Jacobus de Vitriaco lib. 3. Cæsarius Heisterb. Will. Brito lib. 4. 5. 6. 10. Philippid. et alii. [*Damnificari*, Damnum pati, in Consuetud. MSS. Augu- tæ Auscorum ann. 1301. art. 92.]

† **DAMNIFICATIO**, DAMPNIFICATIO, ut *Damnitas*. Transactio Rogerii Siciliæ Regis de quadam lite, apud Rocch. Pirrum Sicil. Sacrae pag. 394 : *De terris autem Flo- maricæ ordinatum est sic : Quod quanta- cuumque homines Episcopi habeant, remaneant apud eos absque Damnificatione, in perpetuum teneant et cognoscant ea tanquam ab Episcopo. Compositio Universitatis villæ de Mari cum Procuratore Monasterii Sil- væ Regalis ann. 1321. ex Schedis D. de Mazaugues : Ipsi possint facere levatam pi- scium seinel in septimana sine Dampnifica- tione retium piscatorum.*

† **DAMNIFICATUS**, Damnum passus, cui damnum factum est seu illatum. Sta- tuta Massil. lib. 1. cap. 53. § 7 : *Addentes huic capitulo, quod totius defectus farinae debeat reddi, ut, dictum est, Damnificatæ personæ. Damnificata persona rursum legi- tur hac notione ejusd. lib. cap. 41. 54. et lib. 5. cap. 19. §. 24. Vide Dampnificare.*

DAMNITAS, Idem quod *Damnatio*, damnum. Vetus Notitia apud Franc. Ma- riam in Mathilde Comitissa : *Ulla Damni- tas, aut intentioneum, vel molestiam devenit per aliquid ingenium, etc.* Charta Caroli M. apud Perardum pag. 13 : *Neque Mo- nachii aliquam molestiam neque Damnitem inferre præsumant. Occurrit præterea in Ca- pitulari Radelchisi Principis Beneventani cap. 3. 8. 20. apud Ughellum tom. 3. pag. 301. etc. apud Gregor. VII. PP. lib. 1. Ep. 18. etc. [et in Additamentis ad Chronicon Casauriense ann. 1028. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 993.]*

DAMNIETAS, Eadem notione, apud Marculfum lib. 1. Formul. 32. lib. 2. Form. 18. et in Legib. Longob. lib. 2. tit. 29. § 1. 6. tit. 55. § 17. [*** Liutpr. 19. (4, 1.) 17. (6, 64.) Rach. 4.*]

1. **DAMNUM**, Muleta Judicis sententia irrogata. Charta Sancii Lascarensis Episcopi ann. 1001. apud Marcam : *Si forte his duel- lum vel aliqua divisio advenierit, Damnum eis concessit. Alia apud eundem : Libera- verunt totum proprium honorem S. Mariæ de tot carrei, et de toto Damno, et de tot carnal, etc.*

2. **DAMNUM**, quod nostri *Danger* vo- cant id est Procinctum, seu territorium, in quo si qua ob commissæ crimina, irrogantur muletae, ex Dominorum sunt : maxime vero usurpatur pro animalibus damnum facientibus in alterius prædio. Leges Rotharis Regis Longob. tit. 105. § 30. [*** 348.*] : *Si quis peculium de Damno suo ad clausuram minaverit, etc. Mox : Habeat ille id peculium qui in Damno invenerit. Le- ges Liutprandi tit. 61. [*** 85. (6, 32.)*] : Si quis caballum in Damnum suum invenerit, etc. Magna Charta de Libertati- bus Angliæ : *Exceptis averiis in alieno Damno inventis. Reg. Majestat. lib. 4. cap. 23. § 2 : Si quis Latronem in Damno suo**

*invenerit cum fucto. Leges Burgor. Scoticor. cap. 126. § 4 : Si quis invenerit in Damno suo aucas, gallinas, aut capros, etc. Bra- cton. lib. 3. tract. de Corona cap. 37. § 9 : Dicere enim poterit captor, quod juste cepit averia sua, quia invenit in Damno suo, et secundum consuetudinem regni im- paravit illa. Fleta lib. 2. cap. 49. § 1 : Possunt enim captiones advocari, eo quod dici poterit quod averia capta fuerunt in loco certo in Damno suo, vel in prato, vel alibi in suo separali. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 862 : Animalia in Damnis dictorum sctarum inventa. [Chartularium Montis sancti Michaelis articulo de Messeria : Mes- sorius si ceperit aliquam bestiam in Damno cujuslibet hominis S. Michaelis de Genesio, debet eam reddere homini in cuius Damno eam ceperit, et homo debet Messorio unum Turonense dare.] Bestes trouvées prises en Damage, in Consuetud. Hesdinensi art. 32. Vide *Dangerium*.*

* Vel Loca sub damno interdicta. Lit. remiss. ann. 1369. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 413 : *Lequel Tassin avoit mené va- ches et autres bestes es Dangiers de la mère de l'exposant, sans sa licence. Aliæ ann. 1373. in Reg. 104. ch. 306 : En ladite terre et ou Dangier dudit sire trouva certaines bestes desdis habitants. Icelles bestes se bou- terent en un Dangier ou pasturage défendu, in aliis ann. 1406. ex Reg. 161. ch. 173. Hinc *Sergent dangereux*, qui ejusmodi de- licta prohibet et a delinquentibus muletas exigit, vel eos judici defert. Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 158. ch. 60 : *Esquels bois nous avons droit de Dangier, c'est assa- voir que toutes et quantesfoiz que aucunes bestes sont trouvées esdis bois, elles sont con- fisquées à nous..... Robert le Fort nostre ser- gent Dangereux advisa de loing icelles brebis, etc. Unde Damnager dicebatur apparitor, qui animal in damno deprehensum pigne- rabatur. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg. 167. ch. 137 : Come Estienne Lucat sergent de Macies, ou bailage de Mascon, eust prius et Domuagé une jument..... laquelle il vou- loit mettre en toit.**

† **3. DAMNUM**, Sumentus, impensæ, Gall. *Depens*. Chronicon S. Trudonis apud Acher. Spicil. tom. 7. pag. 388 : *Cumque altero die sedens (Herimannus Metensis Episc.) in cella Abbatis de negotiis suis stervenue ageret, prandiumque ingens ex Damno nostro paratum interea expectaret .. Excepto autem Damno quod de magnifice sibi parato servitio afflictæ Ecclesiæ nostræ, duos ei Herimannus (Abbas) equos trans- misit, pro quibus molendinum de Stades in vudio positum fuit.*

* **DAMPNATICIUS**, pro *Damnandus*, in Act. S. Januar. tom. 6. Sept. pag. 876. col. 2 : *Venientes ad carcerem, cum Sossio Dampnaticio in confabulatione junguntur.*

† **DAMPNIFICARE**, ut *Damnificare*, Damnum inferre. Charta anni 1272. ex Archivo Monasterii de Bono Nuntio Ro- tomag. : *Et si forte contigerit, quod deinceps dicti Religiosi Dampnificati fuerint super hoc . . . nos tenebimur . . . illud eisdem penitus et plenarie resarcire. Tabularium B. Mariæ Piperacensis : Ecclesia valde Dam- pnificata, id est, Cui magnum damnum illatum est. Charta Guidonis Archiep. Bi-*

turie. ann. 1279. apud Thomasserium in Biturie. 116 : *Ita quod laesus inutilis fiat, vel quod propter ictus praedictos non apparentes moriatur vel corporaliter dampnificetur*, hoc est, damnum patiatur. Oecurrit alibi.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Damneiar*, Prov. *Dampnificare*, vindicare.

† **DAMPNIFICATIO**. Vide *Damnificatio*.

† **DAMUS**, Dama masculus, apud *Madox* in *Formulari Anglic.* pag. 304. et et apud *Rymer.* tom. 1. pag. 557. col. 1. Vide *Darnus*.

* **DANAFIL**, Tubæ species. Instr. ann. 1347. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portug. pag. 262 : *Ipsa universitas Villæ-franchæ more solito congregata ... ad sonum tubæ sive Danafil, etc.*

* **DANAMARCA**, **DANNAMARCA**, Dania, Gall. *Danemarc*; unde *Danimarches*, Dani. Glab. Radulph. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 14 : *Mortuo rege Adalrado, in regno scilicet illorum, qui Danimarches cognominantur, etc.* Ibid. pag. 155 : *Infinita multitudo Nortmannorum ex Dannamarca, etc.* Et pag. 156 : *Rex vero Canotus de Dannamarca paganus, etc.*

† **DANANTBRAS**, pro *Davantbras* vel *Devantbras*, Braehiale ferreum, Gall. *Brassart*. Ducentos arcus, duodecim loricas, octo paria *Danantbras*, seu paria *de gantelez*, apud *Rymer.* tom. 8. pag. 754. col. 1.

DANEGLDUM, Tributum Anglis indictum, ob pacandos, vel vi propulsandos *Danos*, Angliam sæpius incurrentes. Joan. Bromptonus : *Danegeld est tallagium datum Danis, id est, 3. den. de qualibet bovata terræ.* Leges Edwardi Confess. cap. 11 : *Danegeldi redditio propter piratas primitus statuta est. Patriam enim infestantes, vastationi ejus pro posse insistebant. Ad eorum quidem insolentiam reprimendam statutum est Danegeldum annuatim reddi, scilicet 12. denarios ex unaquaque hida totius patriæ, ad conducendos eos qui piratarum irruptioni resistendo obviarent.* Vide Leges Henrici I. cap. 15. Ab hac pensitatione exempta est Ecclesia Anglic. ut in iisdem Edwardi Legibus narratur, quæ videntur esse recentioris Scriptoris, et forte Henrici *de Kynghton* lib. 2. apud quem ea reperiuntur pag. 2357. nisi ille ab alio hauserit.

Tunc vero primum indictum est, cum Swanus Danorum Rex Britanniae insulam, quam magna ex parte occupaverat, vastaret et spoliaret, Ethelredo regnante, ut est apud Joannem Sarisber. lib. 8. Policratiei cap. 21. Henricus Huntindon. lib. 5. pag. 357 : *Edelredi Regis an. 13. primum statuerunt Angli consilio infausto Siricii Archiepiscopi, quod ipsi census Dacis persolverent, quatenus a rapinis et cæde cessarent, et dederunt eis decem mille libras.*

At quod ex necessitate, et Daniearum incursionum occasionibus indietum est miseris Anglis tributum, propulsis postmodum et intra proprios limites sese continentibus Danis, continuatum est. Hoc autem malum, inquit idem Scriptor, usque in hodiernum diem duravit, et diu, nisi Dei pietas subveniat, durabit. Regibus namque nostris modo persolvimus ex consuetudine,

quod Dacis persolvebatur ex ineffabili terrore.

Sed onus Anglis gravissimum ab eorum cervicibus auferre, illudque relaxare primus aggressus est S. Edwardus. *Ferunt enim, verba sunt Ingulfi pag. 897. Regem sanctissimum, cum dictum Danigeld cubicularii sui collectum in Regis cameram intulissent, et ad videndum tanti thesauri cumulum ipsum adduxissent, ad primum aspectum exhorruisse, protestantem se demonem super acervum pecuniæ saltantem, et nimio gaudio exultantem prospexisse. Unde pristinis possessoribus jussit statim reddere, et de tam fera exactione ne iota unum voluit retinere; quin in perpetuum remisit, anno scilicet 38. ex quo tempore Regis Ethelredi patris sui Swanus Rex Danorum suo exercitui illud solvi singulis annis imperavit.* Similia narrant Ælfredus in Vita S. Edwardi cap. 7. n. 23. et Bromptonus pag. 942.

At Willelmo Notho Angliam obtinente, rursum Anglis eadem pensitatio indicta servata, *Danegeldi* appellatione, licet Dani cæterique maris prædones Septentrionales ineursus suos eohiberent. Cum ergo diu solvisset terra sub ejusdem Regis Imperio, noluit hoc ut annuum solvi, quod fuerat urgente necessitate bellicæ tempestatis exactum; nec tamen omnino propter inopinatos casus dimitti. Raro igitur temporibus ejus, vel successorum ipsius solutum est, hoc est cum ab exteris gentibus bella vel opiniones bellorum ingruerant. Ita liber Scacarii lib. 1. cap. 11.

Præterea exsolutum sub Willelmo Juniore eum Normanniam invasit, fratre suo Roberto in expeditionem Hierosolymitanam profecto, tradit Knighton loco citato. Henrico I. denique regnante, *Danegeldum* inter jura Regia recensetur in ejusdem Regis Legibus cap. 10. quod fortassis ejusmodi pensitationem populis indicare solius esset Regis, vel potius quod ad Regium fiscum deferretur : *Hæc sunt jura quæ Rex Angliæ solus et super omnes homines habet in terra sua, commoda pacis et securitatis institutione retenta, infractio pacis per manum vel breve datæ, Danegeldum, placitum brevium, etc.* Atque inde forte *Danegeldum* Regis voeitatur in aliquot Chartis illo regnante descriptis tom. 1. Monastici Anglic. pag. 111. et tom. 2. pag. 206. 207. in quibus terræ concessæ dicuntur liberæ et quietæ ab omni sæculari exactione et omni re quæ ad Regem pertinet, *excepto Danegeldo Regis.* Henrico etiam imperante illud obtinuisse in Anglia docet adhuc caput 16. earundem Legum : *Danigildum, quod aliquando Ringe manus (alias Yngeman, Spelmanus legit Inglishman) dabatur, id est, 12. den. de unaquaque hyda per annum, si ad terminos non solvatur, wyta emendetur.* Refert etiam Ranulfus Cestrensis lib. 7. cap. 17. Henricum in redemptionem peccatorum suorum vovisse circa ann. regni sui 30. *septem annis Danicum tributum relaxaturum.*

Sed longe religiosior fuit Henrici successor Stephanus Rex : nam in die Coronationis suæ inter alia novit, quod *Danegeldum, id est, duos solidos ad hidam, quos antecessores sui accipere solebant, singulis annis in æternum condonaret, ut auctor est*

Henricus Huntindon. lib. 8. pag. 38. quo hausit quæ habet in hanc rem Bromptonus. Nulla deinceps mentio occurrat *Danegeldi* apud Scriptores. Vide *Anales Seldeni* lib. 2. cap. 6. [Voeis origo Sax. cum gild, Solutio. Vide *Gildum*.]

DANELAGA. Vide *Lex Danorum*.

1. **DANGERIUM**, seu *Danger*, vocantur, quidquid juri stricto, atque adeo confiscationi obnoxium est : ita ut res dicatur in *Dangerio domini feudalis*, quæ quod de ea statutum est adimplere confiscari possit. Ita *feifs de Danger* vel Consuetudines aliquot municipales, censu art. 37. Calvimontensis art. Barrensis art. 1. etc. ejusmodi feuda, a vassallis adiri non possunt, nisi præstitum Domino hominum : alioquin in commissum cadunt. Historia fundat. Abbatie Pipwellensis in agro Northampton. *Nec audebant Abbates eidem resistere, aut pro denariis, aut pro bladis se fuerunt Abbates in Dangerio dicti Officii.* Charta Philippi Regis Fr. ann. 1283 : *Ponere suas sagenas ponere et retia exsiccare sicca terra, sine Dangerio Garenariorum, salvo in prædictis omnibus Dangerio tunc de Archis, quod retinemus.* [Charta Monialibus Belli-prati ann. 1270. *Miræum tom. 1. pag. 418. col. 2 : Ne vel successoribus meis aliquod in ejusdem vel Dangerium (Dangerium) derogaret sed omnia ipsis libera et quietia in decrevis temporibus permanere.*] *Philippus Mouskes in Chilperico :*

Et si ont les pois quitement,
Si ont les balancees sans trecier,
La signorie et le Dangier.

In Carolo Magno :

Tous les avoit à Dangier,
K'il ne pooit sans eus mangier.

Vide *Domigerium*.

* Quicquid confiscationi obnoxium sive ratione feudi, sive ex confiscatione. Charta ann. 1358. in Reg. 86. *toph. reg. ch. 492 : Cum accepissent eam locum, seu plateam, vel Danegeldum sitos super fluvium Essonæ, ... ad molam construendum.* *Feuillies, Dangiers, chambrellage et de* in Ch. Joan. abb. Corb. ann. 1. *Chartul. ejusd. monast. fol. 272. v. Estre en danger de quelqu'un, sive alicui obligatum et devinctum est remiss. ann. 1396. in Reg. 149. cl. 2. Quant vint a paier l'escot, Maronni l'exposant qu'il paioit pour lui; le respondi qu'il n'en feroit rien, et qu'il n'avoit point en son Danger, par quoi il ne paioit pour lui.* Vide infra in *Domigerio*.

2. **DANGERIUM**, in re forestaria, Jns quod Rex habet in forestis Normanniæ, in quibus proprietarii nem facere non possunt inconsultis aut illius Officialibus, sub commissum quam *Danger* vocant. Regestum in Computor. Paris. : *Tiers et Dangier que toutes les forets de Normandie sont du tresfond du Roy, desquelles tresfonciers n'ont speciale exemption chartre et usage, sont tenus à Danger du Roy; est à sçavoir qu'ils ne peuvent faire vente ni exploiter en leurs tresfonds sans l'aveu*

qu'il ne perdent toute la vente, laquelle
ce est forfait. In Charta 17. Jul. ann.
1 : De noble homme de Guillaume de
enove dit Coulomp Escuier Vice admiral
France, Maistre Enquesteur et Exa-
ateur des Eaux et forests du Roy. Dan-
um dieitur esse decima acrarum silvæ :
ei gratia in 30. aeris silvæ seu bosci,
tium et Dangerium 13. acras confieunt :
pro Tertio et 3. pro Dangerio, quæ et
ma dicitur : C'est a sçavoir pour le tiers,
[dix] acres : et pour le Dangier ou disme,
cres. Quæ verba infra rursus repetun-
t. Hinc Tertium et Dangerium, in Charta
oviei Hutini pro Normannis ann. 1315.
9. 10. etc. Vide Tertium et Domige-
ium.

Inquisit. ann. 1258. in Reg. Olim par-
Paris. fol. 7 : Item utrum comes Ebroi-
is vendebat sua nemora, sine tertio et
gerio. Arrest. ann. 1269. ibid. fol. 168 :
Jucatum est quod Johannes de Nevill miles
potest vendere boscos suos de Nevilla,
licentia et Dangerio regis. Reg. Cam.
Caput. ex Bibl. reg. sign. 8406. fol. 102.
Dangeria vero (sunt) quando bosci non
pouunt vendi sine licentia regis, et tunc ibi
habet decimum denarium. Ch. ann. 1470.
ex Cod. reg. 9849. 4. fol. 158. rº. : Quant
un boys à tiers et dangier est vendu par le
trancier tout ensemble, tant sa part comme
la part du roy, le roy prend le tiers sur toute
la somme de la vendue avec la disme ou
Dangier de deux souz pour livre v. g. sur le
pr de 60. souz Tournois l'acre ou l'ar-
pe, ou le totage d'icelle vente, le roy y prend
20. souz Tournois pour son tiers, et le
Dangier ou disme sur le totage, qui monte
lesdiz 60. souz Tour. six souz Tour.
Cusule quæ de jure Tertii et Dangerii
scipit Lud. Greard cum Instrumentis et
observationibus Lud. Froland. Unde Ser-
ge dangerieux dicitur, qui jus illud regium
cunt et servat, in Lit. remiss. ann. 1403.
ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 346 : Je-
ha de Grosmeuil sergent Dangereuz de nos
fois etc. Vide Glossar. Jur. Gall. et in
Tertium, 4.

3. **DANGERIUM** MARITAGIORUM,
Meta servis irrogata, qui invito domino
nuntias inibant. Reg. S. Justi ex Cam.
Caput. Paris. fol. 211. vº : Servicia va-
porum, Dangeria maritagiorum, justitia
papa, etc. Vide Forismaritagium.

4. **DANGERIUM**, Incommodum, di-
fictas, mora, contentio, nostris Dangier,
com sensu. Charta Ingeranni de Marign.
pr fundat. eccl. colleg. Escoiar. ann.
130. in Reg. Phil. Pulc. ex Cod. reg.
967. 3. ch. 63 : Concedo tam ipsis
quam aliis personis collegii liberum molere,...
et facere absque Dangerio vel exactione
quibet tenebitur in futurum molendinarius
mundini. Testam. Aymari de Rossillione
an. 1364. ex Cod. reg. 6008. fol. 127. vº. :
Emuntur,... calix, missale et alii libri neces-
sarii in dicta capella, et omne ornamentum
ultrius, taliter quod servitor dictæ capellæ
pouit et valeat ibidem celebrare sine donge-
ra (l. Dangerio) alterius personæ. Gesta
Lodov. Pii. cap. 16. tom. 6. Collect. Hi-
st. Franc. pag. 152 : Et leur commanderent
quise la roine fesoit Dangier, que il la sa-
chissent à force hors de l'esglise. Lit. re-

miss. ann. 1369. in Reg. 100. Chartoph.
reg. ch. 247 : Lesquelx suppliants dirent
aux dites femmes folles que elles allassent
coucher avec eulz; lesquelles en firent un pou
de Dangier : et sur ce orent un pou de paroles
dangereuses. Comme le tavernier faisoit Dan-
gier ou difficulté de ce faire, in aliis ann.
1370. ex Reg. 102. eh. 83. Hinc Dange-
reux, Difficilis, morosus. Lit. remiss. ann.
1389. in Reg. 136. ch. 159 : Laquelle femme,
quant elle apperceut que ledit prestre son
maltre venoit, fist la Dangereuse et s'escria
saintement etc. Cause dangerouse, Implicata,
quæ difficultatem habet, in Lit. ann. 1388.
ex vol. 8. Arrestor. parlam. Paris. : Comme
iceulx particuliers ayant une tres grosse et
Dangereuse cause en nostre parlement. Dan-
gereux denique, Morbo obnoxius, unde
quis in periculo versatur. Lit. remiss. ann.
1393. in Reg. 145. ch. 173 : L'un d'iceulx
coups, par cas de meschief et d'aventure,
chey sur l'neil dudit Thomas, lequel il avoit
un pou Dangereux et malade. Aliæ ann.
1453. in Reg. 182. ch. 33 : Iceului Recullet
se refroidi tant, que une maladie appelée
apopelisie, dont il estoit Dangereux, enferme
et souvent malade, le print.

* 5. **DANGERIUM**, nostris Dangier, An-
gustia, claustra itineris vel montium, vulgo
Détoit, défilé. Lit. remiss. ann. 1389. in
Reg. 135. Chartoph. reg. eh. 262 : Comme
la ville de Muande soit située près des fins
et mettes de nostre royaume, es destrois et
Dangiers des contez de Foiz et d'Arminhac.

DANGIO. Vide Dunjo.

† **DANIGELDUM**. Vide Danegeldum.

† **DANIMARCHES**, Dau. Vide supra
Danamarca.

* **DANIO**, Piscis genus, Provincialibus.
Vido infra Glaucus.

† **DANJO**. Vide Dunjo.

† **DANISTA**. Vide Darnus.

* **DANITARI**, si tamen certa est lectio,
f. pro Morari, nutricari. Reg. visitat. Odon.
archiep. Rotomag. ab ann. 1248. ad ann.
1269. ex Cod. reg. 1245. fol. 347. rº. :
Oliverius socius prioris frequenter venaba-
tur et ibat ad perdices cum rethe et falcone,
et habebat tunc quoddam instrumentum in
quo Danitantur falcones, quod nobis displi-
cuit, pro eo quod erat ita in publico et pro-
pter scandalum. Leg. forte Domantur.

* **DANAMARCA**, Dania. Vide supra
Danamarca.

* **DANRATA**, Merces quævis, Gall. Den-
rées. Stat. MSS. eccl. Tull. ann. 1497. in
unum collecta fol. 101. rº. : In eventum
quo... transgredi edicta ejusdem civitatis in
exercitio ministeriorum prædictorum, prout
in pondere panis aut mercatura Danratarum
reprobatarum, tenebuntur adire propositum
de Velleyo, vel capitulum, et prosequi justi-
tiam super querelis suis, ita quod si panes
et Dauratæ hujusmodi invenirentur defectivæ,
executio earum... competet nobis seu dicto
preposito. Danrée vero Modus agri, f. unde
redditur unus denarius census, in Testam.
Th. de Failly ann. 1473. ex Bibl. reg. : A
legné, donné et devisé huit foulciées et deux
Danrées de prey. Vide infra Denariata prati
et terræ.

DANSARE, Gallis Danser, Saltare :
Cambro Britannis Dawnsio idem sonat.

† **DANSATOR**, Gall. Danseur, Saltator.

Hist. Monasterii S. Laurentii Lcodiensis
pag. 1118 : Venerunt Dansatores Aquisgrani,
deinde Trajectum. Mimi sunt et circulatores:

† **DANSATRIX**, Saltatrix, Gall. Dan-
seuse, in Chr. Cornelii Zantfliet, apud
Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. eol. 309.

† **DANTI**, pro Dextri, ut conjeeto.
Præceptum Caroli Simplicis ann. 919. apud
Marten. Collect. Ampliss. tom. 1. col. 275 :
Et iasuper areas... intra muros Turonicæ
urbis sitas cum muro et posterula, habentes
in circuitu a porta Aurelianensi usque ad
arenas perticas nonaginta sex Dantos. Vide
Dextri.

* **DANTULUS**, Qui male et ridiculam ob-
eausam dona largitur. Vita S. Waltheni
abb. tom. 1. Aug. pag. 259. col. 2 : Qui
(prælati) cum de obscuris parentibus ge-
nuinam trahant originem, donis mediantibus,
militum et procerum sibi nundinantur con-
sanguinitatis claritatem;... qui tertium gra-
dum cognationis vel quartum computant,
aut concedunt Dantulo, centesimum genu
numerare uesciunt.

* **DANUMARCHIA**, Dania, vulgo Dane-
marc, in Vita S. Gerem. tom. 6. Sept.
pag. 704. eol. 1. Vide supra Danamarca.

* **DANUS**, Usurier. Glossar. Lat. Gall.
ex Cod. reg. 7692. Vide Darnus.

† **DANZA**, Hispanis Saltatio, Gallis
Danse. Legitur in Concilio Tolet. anni
1582.

† **DAPAR**, f. Procuratio seu Convivium,
vel certa præstatio loco convivii, a Latino
Dapes, Largior et opiparus eiborum appar-
atus, unde Dapinare victum alicui, apud
Plautum. Testament. Manigundis Lango-
bardæ pro erectione puellaris Monasterii
Cairati ann. 20. Luitprandi et Heldeprandi
Regum, apud Mabill. tom. 2. Annal. Bened.
pag. 705. col. 1 : Dare debet Dapar sanctæ
Ticinensis Ecclesiæ, et debet et facere dare
et consignare Abbatissa, quæ pro tempore
præordinata erat, ad domum ipsius sanctæ
Mediolanensis Ecclesiæ Antistitis, per ante
dictas ferias de Domini Nativitate. Et si
Dapar ipsius Mediolanensis Ecclesiæ Antisti-
tis alia superimposita facta fuerit, quam
supra judicavit : tunc volo et judico, ut
habeat potestatem, commendationem et
consecrationem in qualem Episcopum ipsi
ipsa Abbatissa, quæ pro tempore præordinata
erat, cum ipsa munera, qualiter superius
judicavit, alia superimposita eis da nulla par
non fiat : forte pro Nulla Dapar non fiat.
Sed et hæc obsenra. [* Da par pro de parte.
Chart. Manigundis suspecta Muratorio An-
tiquit. Italic. tom. 2. col. 239. c.]

* **DAPARE**, Edere, manducare, maniar,
Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg.
7657. Vide Dapere.

DAPAX, DAPATICUS, DAPTICUS. Ugutio,
et ex eo Joan. de Janua : Dapax, loquax
et facundus ex cibo. Dapaticus, et Dapticus,
i. manifestus, aptus, et largus, dapsilis,
munificus. Dapaticæ, id est, magnifice, large,
dapsiliter. Vide Festum.

* **DAPER**, Che da manzare. Glossar. Lat.
Ital. MS.

† **DAPERE** a Dapes, Epulari. Gloss.
Lat. Gr. : Dapet, εὐχαίρειν.

* **DAPES**, Bona, facultates. Ermold.
Nigel. de Gest. Ludov. Pii lib. 2. vers. 485.
tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 35 :

Divisitque Dapes, necnon partitur honorem
In sobolem propriam Caesar amore patris.
Idem lib. 3. vers. 617. ibid. pag. 50 :
Caesar ei vitam tribuit, tribuitque salutem,
Et miserans proprias cessit habere Dapes.

* **DAPHARDUM**, perperam, ni fallor,
pro *Caphardum*, capitis tegumenti species.
Vide in hac voce. Protocol. de reformat.
eccl. tom. 1. Conc. Constant. part. 10. pag.
603 : *Officiales curiae, ut scriptores, abbrevi-
atores, procuratores, advocati... incedant
induti Daphardis, ut antiquitus consueve-
runt.*

DAPIFER, Idem qui *Senescallus*. Chroni-
con Moriniacense lib. 2 : *Willelmus
Dapifer, qui et Senescallus appellatur. Leges
Henrici I. Regis Anglor. cap. 41 : Qui
residens est ad domum suam, summoniri
debet de quolibet placito cum testibus, et si
domi est, eidem dicatur, vel Dapifero, vel
denique familiae suae libere denuntietur.
Dapifer vel minister manerii, cap. 92. Vide
Seldenum de Titulis honorar. 2. part. pag.
656. 695. 840. et infra in *Senescallus*.
[* Murator. Antiq. Ital. tom. 1. col. 119.
C. et infra *Drossartus*.]*

† **DAPIFER**, Officialis Monasterii idem
qui alias *Refectuarium*, modo *Depositarius*
vel *Cellerarius*. Fol. xxiii. Tabularii Virzio-
nensis post Humhaldum Abbatem subscri-
bunt Monachi plures, inter quos *Rainaldus
Monachus Dapifer*. Onomasticon vetus :
Dapifer, σιτοφόρος.

† **DAPIFERA**, in Necrologio Lauresha-
mensi pag. 34. Vindemiarum Litterariar.
Schannati : *Agnetis Dapiferæ, etc.*

DAPIFERIA, Dapiferi dignitas, in Charta
ann. 1318. apud Isaacum Pontanum lib.
7. Rer. Danicar. [*Dapiferia et Senescallia
Franciæ*, in Edicto Philippi cognomento
Puleri ann. 1309.]

DAPIFERATUS, Eadem notione, apud
Hugonem de Cleeris, Robertum de Monte
et Nicolaum Trivetum ann. 1164. Levoldum
Northovium in Chron. Mareano ann.
1307. et alios.

DAPIFERATIO, Idem quod *Dapiferia*.
Tabular. S. Remigii Remensis : *Hæc sunt
feoda quæ tenet in manu sua, Dapiferatio-
nem, terram de Condato, etc.*

DAPIFICUS, Condimentarius, seu potius
Cocus, qui *dapes* parat aut conficit. Matth.
Paris ann. 1258 : *Dapificos suos, Cocos, et
Pincernas, etc.*

† **DAPISCIDA**, a *Dape* et *Cædo*, Sector
mensarius, Gall. *Ecuyer tranchant*. Philip-
pum Wentworth Militem unum *Dapiscida-
rum nostrorum*, in Indentura treugarum
Seotiae ann. 1457. apud Rymerum. tom.
11. pag. 397. col. 2. Rursus occurrit ejus-
dem tom. pag. 834. col. 2.

DAPOCLEORIUM, Papias MS. : *Dapo-
cleorium, Faldistorium*. Vide *Cliothedrum*.

† **DAPSIBILITER**, ut *Dapsiliter*, Laute,
large, liberaliter. Vita S. Droctovei tom.
2. Martii pag. 40 : *Avaritiam annino vitabat
et Dapsibiliter miserorum inopiæ subvenie-
bat.*

DAPSILIS, Vox Latinis cognita. Glos-
sar. Lat. MS. Regium Cod. 1013. et Pa-
pias : *Dapsilis, Largus, profusus, vel qui
satis erogat escas.* [* *erogat dapes*, in cod.
reg. 7609.] Joan. de Janua. : *Dapsilis, largus,
præcipue in cibis.* Ebrardus Bethun. :

Dapsilis est *dapibus*, aliis rebns quoque largus.
Gloss. S. Benedicti; *Largus, δαψιλής*. Glossæ
aliæ : *Dapsilis, δαψιλής*. Fortunatus de Vita
S. Medardi cap. 7 : *Erat enim frugalitate
laudabilis... Dapsilis in pauperum recrea-
tione, etc.* Ordericus Vitalis lib. 4 : *Hic
nan Dapsilis, sed prodigus erat.* Occurrit in
Notis Tyronis, et alibi passim.

DAPSILITAS, Liberalitas. Ordericus Vital.
lib. 12 : *Quem pro affabilitate sua et Dapsi-
litate oppido dilexerunt.* [Vita S. Genulphi
Episc. tom. 2. Jan. pag. 84. n. 17 : *O Serve
Dei inelyte, o mi care Domine, obsecro
Dapsilitatem tuæ magnificentiae, ut declines
in domum meam.*] Matth. Paris ann. 1248 :
*Qui omnes Milites circumdegentes Dapsilita-
tis et hospitalitatis multiplicatis honoribus
superaverat.* Ann. 1249 : *Nec tamen hospi-
tium ejus Dapsilitatis alicujus inde suscepit
incrementum.* Vide pag. 251. d. 535. f.
Vitam S. Adelheid. cap. 8. Henricum
Huntindon. lib. 8. Stephanium ad Saxonem
Grammaticum pag. 177. [Anonymum in
Vita S. Gerardi Abb. inter Acta SS. Benedi-
dict. sæc. 5. pag. 270.]

† **DAPSILITER**, ut *Dapsibiliter*, Large,
Liberaliter. Chronicon Fontanell. apud
Acherium Spiel. tom. 3. pag. 259 : *Eum
satis honorifice suscepit, necessaria Dapsiliter
indulsit.* Sueton. in Vespasiano *Dapsile*
dixit eadem notione. Vide *Dapsibiliter*.

† **DAPTICUS**. Vide *Dapax*.

† **DARAMARE** vel *Daraniare* bellum
Spelmano in *Adramire*, idem est quod
Denunciare, Profiteri. Vide *Adramire*.

* Hinc, ut videtur, *Darement*, Denun-
tiatio, in Charta Margar. comit. Fland.
ann. 1387. ex Suppl. ad Miræum pag.
436. col. 1 : *Et de ce ont joys et assez pay-
siblement avant les Darement, guerre et com-
motion qu'ils ont esté à nostredit pays de
Flandre.*

* **DARASTUUE**. Vide infra *Dauretwa*.

* **DARBUS**, Animalis genus frugihus
infestum. Comput. ann. 1480. inter Pro-
bat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 342. col. 1 :
*Item solverunt pro litteris monitoriis a curia
domini officialis impetratis... contra mures,
Darbos, et alpas, et alia animalia fera
dampnum inferencia in fructibus excretis in
campis et sigillo, iij. solidos, ix. den.* Vide
infra in *Excommunicatio*.

† **DARDA**, ut *Dardus* infra. Memoriale
Potestatum Regiensium ad annum 1284.
apud Murator. tom. 8. col. 1165 : *Quod
audiens iste insanus, statim cum cultro suo,
sive cum Darda percussit Episcopum et
perforavit corpus ejus.*

† **DARDANA PUGNA**, Ludi genus. Vide
Senio.

DARDANARII, Seplasiarii, Pantopolæ
qui nostris, *Regratarii*. [Qui merces,
maximeque annonam emunt, ut postea
carius vendant et iniquius.] Gl. Lat. Græc. :
*Dardanarius, Παντοπόλης, παντομετέλλος,
σιτοκάπηλος*. Gloss. Græc. Lat. : *Μετέλλος,
Dardanarius, cociator, arillator*. Alibi : *Πολυ-
κάπηλος, Dardanarius*. Vide *Cujacium* lib. 10.
Observ. cap. 19. et *Turnebum* lib. 9. Advers.
cap. 7. [Leges Municip. Meehlin. tit. 11.
art. xvii : *Dardanarii qui annonæ pretium
intendunt, in crate traducendi a Suprema
ad portam Neptuni, quam Neccariam vocant;
atque ita eliminandus est sine ulla relaxatione*

pœnæ in æternum exilium. In hujus
homines invehitur S. Ambros. Offic. 3
Vide *Lexicon Martinii*.]

† **DARDANUS** Equus, Subniger, *Bru*
Vide *Brunicus*.

DARDIARI, Milites qui *dardos* gest
apud Albertinum Mussatum lib. 5.
Gestis Italicorum rubrica 2.

DARDUS, Jaculum, Gallis *Dard*. [I
et Hisp. *Dardo*.] Cambro-Britannis *Da*
quercus, robur, *Dart*, telum, jacu
Abbo lib. 1. de Bellis Parisiæ. vers. 8

At turris nocturna gemit Dardis terebrata.

Infra vers. 603 :

... Dardumque ferens castella petivit
Illorum.

Lib. 2. vers. 213 :

Scuta tonant, Dardique volant.

[Hist. Dalph. tom. 2. pag. 510. in Con-
tionibus ann. 1345. de armis ad guer-
necessariis : *Platæ cervelleriæ cc. gorg
cc. clxxx. pavesii, cc. lanceæ, cccc. Da*
Guill. *Guiart*. ann. 1302 :

La veissies au remuer,
Lancees brandir et Dars ruer,
Qui trapereent coton et bourre.

Henr. de Gauchi in versione MS. lib.
Regimine Principum : *La terce chose es
leur doit apenre à traire sajetes, à la
des Dars, et ferir de lances.* Mox : *E
chiés qu'à bien jeter une lance, ou un l
on le doit bransler, et puis jeter ruder*
In vibrandis *Dardis*, seu jaculis ma-
industrii fuere Genuenses, eoque no-
commendantur non semel in Chro-
Bertrandi Guesclini MS. :

Et vint mille Genoïs, qui vont tous Dars la

Alibi :

Vinrent li Genevois desus giennes seans,
Qui lancerent de Dars ainsi que Payens.

Octavianus de S. Gelais in *Viridario* l
ris :

Bees de fauleons, Dardes Portingaloises.

[* De etymo consule Murator. Antiq
tom. 2. col. 1195. c.] Vide *Darda*.

* Interdum *Ensis* brevis, pugio,
Ital. *Dardo*, Gall. *Darde*. Lit. remiss
1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch.
*Præfatus Pillardus eundem exponentem
gladio invasit;... quod videns dictus
nens ad sui defensionem quandam Dar
quam in manu sua tenebat, opposu
finaliter dimissis per eos hinc inde gla
Darda, præfati exponens et Johanne
lardus se ad invicem acceperunt... Pri
exponens vim vi repellendo eundem
dum solo ictu dicta daga percussit. Ex
portans in zona sua unum bazalardum
manu sua unam Dardam pictam de
in aliis ann. 1383. ex Reg. 123. ch.
Aliæ ann. 1381. in Reg. 120. ch. 7
*Armez d'une cote de fer, d'une espée,
taloche et d'une Darde ou demi-glave*
Rursum aliæ ann. 1391. in Reg. 14
329 : *Le suppliant en soy defendant m
devant dudit Martin ladite lance ou l
dont il fu atteint et navré. Comme le
paignons eussent joué de la Darde, le
gaga de geter en cinq gées ou à cinq f
Darde ou dart, in aliis denique Lit
1394. ex Reg. 146. ch. 438. *Dardille*,
nut. a *Darde*, in Lit. remiss. ann.
ex Reg. 191. ch. 12 : *Le supphan
icelle Dardille, ... laquelle chey sur le***

allui Poupart, qui la tira sitost, etc.

DARDEIARE, Gall. *Darder*, Ital. *Dardere*, *Darda* seu jaculo ferire. Instr. 1218. inter Probat. tom. 1. Histor. 1. pag. 60. col. 1 : *Bertrandus in paxam erbæ in terra, et dictus Stephanus ens super erbam cecidit cum ea in terra : apreendentes lanceas quas ferebant, ceut inter se Dardeiare cum eis.*

DARDENA CORDA, Funis palea, junco cortice ex Dardania aut Monte Libano contextus, unde vulgo *Corde de Liban* dicitur. Leudæ minut. Carcass. MSS : *Item de luodena cordarum Dardenarum, i. den.* Id scio an ejusdem originis sit vox *Dardaine*, vel an non sit scripta pro *Carci*le aut *Calcidoine*, in Lit. remiss. ann. 133. ex Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 133 : *Leuppliant print à faire un petit de verriere en la chambre de frere Jehan de Bousac, et de Darcidoine, en la ville de Bourges.* Rursum infra occurrit.

DARE, Statuere. Leges Ludovici Augusti e Codice Ambrosiano apud Murator. 1. part. 2. pag. 128. col. 1 : *Quomodo Ludovicus Imp. Dedit quomodo Missi et Conus de Ecclesiasticis, etc.*

DARE CONTRA, Obsistere, vel etiam oppugnare, in aliquem irruere, Gall. *S'opposer, attaquer, courir sus*. Instr. ann. 1384. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 65. col. 1 : *Venit dux (Bituricensis) cum gentibus armorum ad partes, pro destruendo pacem et gubernando, offero me habere a cunctis Fuxi ducentas lanceas et plures, et eorum mandare ad impediendum et Dandum contra gentes armorum dicti domini ducis.*

DARE FAMAM, Rumorem disseminare, Ital. *Dare voce*. Epist. scripta vicario et concilio Massil. ex Tahul. S. Vict. : *Bene quægenti vel circa de inimicis debebant dormiri in castro de Varaginibus; si fuerunt ibi venon, adhuc nescio; licet Darent famam, quando se congregabant, quod volebant veni ad civitatem istam (Massiliæ.) Vide Ficare.*

DARIUS, perperam pro *Decius*, taxillu Galli. Dé. Stat. crimin. Saonæ cap. 37. pag. 79 : *Et quia interdum in civitate Saonæ et districtu se reducunt personæ malæ et suspectæ, ut puta ludentes cum falsis Darnis etc.*

DARNUS, Fœnerator. Papias : *Danus*, (δανός) fœnus, lucrum, Græce, quod rusticus *Darnus*, sive fœnerator [vel fœnus dicitur]. Excerpta Pithœana : *Danus, Fœnerator Danista*. Hinc corrigendæ Glossæ Isidori ubi perperam, *Damus, Fœnerator* : qui non vidit Grævius vir alioquin oculatissimus.] Cambro Britannis *Darn* est pars, portio : *Darnio*, in partes et frusta discare. Ita etiam in Catholico Armorico. Arnis, *Dearne, Darne*, eadem notione; et *Darne de saumon*, portio salmonis.

DARRUS, ut *Dardus*. Locum vide in *Bulheu*.

DARSENA, **DARSINA**, **DARSINALE**, *Darsena* interior, Ital. *Darsena*. Convent. Saonæ pag. 60 : *Cum his diebus præteritis comparuissent Vincentius Brexianus et Petrus Vincentius Rocheta, oratores civitatis nostræ Saonæ, et exposuissent Darsenam*

dictæ civitatis continue impleri;... qui cum hodie retulissent nullam salubriorem formam reperuisse ad habendam pecuniam pro dicta Darsina reparanda, etc. Stat. crimin. ejusd. cap. 20. pag. 32 : *Si aliquis raubarum vel deprædationem violenter commiserit in aliqua strata publica dicti communis, seu super modulo in portu aut rippa portus, vel Darsinali retro modulum, etc.*

* **DARTUS**, ut *Dardus*, Jaculum, telum. Charta ann. 1335. ex Cod. reg. 5956. A. fol. 1. vº. : *Armaturas etiam in dictis galeis infrascriptas habebunt, lanceas ccl. Dartos vº.* Vide supra *Darda*.

† **DASGASTALDUS**, Procurator. Testamentum Bertichramni Episc. Cenom. ann. 615. inter Acta SS. Jun. tom. 1. pag. 725 : *Dasgastaldi qui voluerint ex ipsis cum ipso Abbate consistere vel Basilicæ deservire, de rebus sanctæ Basilicæ dicentur.* Vide *Gastaldus*. [** Apud Breq. pag. 113 : (Libertini) sub defensione S. Petri perseverent et Dasgastaldus. Qui voluerint ex ipsis, etc. dotentur.]

* **DASIA**, Una figura. Glossar. Lat. Ital. MS : *Dasia, densitas spiritus, signum vocalis aspiratæ*, in Amalth. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613 : *Dasian, flatilis, a dando, id est ostendendo flatum habere.* [** Δασια.]

† **DASIUM**, Mensa ceteris excelsior in refectorio S. Germani Paris. sic olim, ut puto, dicta, quod supra esset umbraculum, Gal. *Dais*, unde nomen. Veteres hujusce Monasterii Consuetudines, apud Marten. de antiquis Monachorum ritibus pag. 109. ubi de Collatione ante Completorium : *Conventus ascendet ad mensas, sed non sedebant quousque Prior sederit ad Dasium, et sederit super sedem. Si vero Abbas fuerit ad Collationem, Conventus non erit superius ad mensas, sed stabunt inferius donec Abbas transierit, et sederit ad Dasium supradictum...* Primo versu dicto lectionis, quidam juvenis pulsabit uno ictu campanam quæ pendet super petram eleemosinæ, et tunc surgent quatuor, aut quinque, vel plures, et accipient modellos vitreos, vel argenteos, et implebunt eos vino. Et cum impleti fuerint, juvenis pulsabit campanam supradictam; et tunc ibunt illi quatuor ordinate, unus juxta alium, versus Dasium, et illis inclinatis coram primo gradu ascensus Dasii, Cantor incipiet : *Benedicite, etc.* Tale debet esse luminare in refectorio per totam hyemem, dum bibit Conventus... Refectorarius debet accendere ad Dasium duos cereos, et in unaquaque tabula inferius tres cereos. Postea dabunt illi, qui modellos tenent, bibere Priori et Conventui, unicuique in ordine suo. *Schedula de Officio defunctorum* inter Probat. Hist. ejusd. Monasterii San-German. pag. CLXIX : *Postmodum in prandio, panis, vinum, generale cum pictura, si evenierit, debet ad Dasium reponi per triginta dies et pauperibus erogari.* Idem sunt, si bene conjecto et prioris loci *Petra eleemosynæ*, et hujus posterioris *Dasium*, ideo f. sic dictum, quod vel esset extrema pars illius mensæ excelsioris *Dasium* appellatæ, vel locus quidam peculiaris ipsi mensæ proximus, ubi cibus pauperibus destinatus ponebatur, usque dum iisdem distribueretur, finitis prandio vel cœna. Vide *Deis* et *Dagus*.

* Cujus usus, cibos pauperibus post cœnam vel prandium erogandos apponendi super abbatis mensam, mentio fit in Chron. Casaur. laudato in *Centenarium* 3.

1. **DATA**, **DATIO**, **DACIA**, **DACIO**. Tributum, pensatio, vectigal; nostris *Dace*. Ejusmodi autem tributis nomina indita, quod primitus gratuita essent, et ultro Dominis darentur, et pensitarentur. Glossæ vet. : *Data, δατα. Græcis δασιός.* Præceptum Pandulfi Principis Capuæ apud Camillum Peregrinum in Hist. Langob. : *Ut faciant illi suorumque æredum tibi qui supra Adelmundo, tuisque æredibus omne servitium et imperationem et Dationem, hoste et data, quæ est pensio publica.* Præceptum Roberti II. Principis Capuæ ann. 1128. apud Angelum a Nuce pag. 521 : *Concedimus... scilicet trecentos Tarenos quos singulis annis accipiebamus ab hominibus de Casa Genzana pro Duta.* Adde Petrum Diac. lib. 4. Chr. Casin. cap. 96. Charta Alexandri Comitis Cupersanensis ann. 1102. apud Ughellum tom. 7. Ital. sacr. pag. 864 : *Data, vel angaria, aut adjutorium, quod ex nostræ gentis consuetudine Collecta vocatur, vobis non auferet, etc.* *Data vel clamæ*, in Statutis Delphinalibus pag. 37. [ubi *Data* pro speciali tributo litigantibus imposito sumitur. Cum enim aliqua de re disceptabant in Curia Dalphinali, tum *Datas* vulgo duorum assium pro libra rei litigiosæ solvere cgebantur, medietatem scilicet ante, alteram medietatem post latum judicium. Si vero ante sententiam Judicis lis amice componebatur, *Data* erat solummodo sex denariorum pro libra, uti nos docent Privilegia urbi Ebreduno concessa : *Dicti Cives non teneantur sportulas sive Datam dare in Curia de aliqua causa, nisi tunc demum cum libello dato lis fuerit contestata, vel responsio facta sine libello; et tunc teneantur dare medietatem sportularum, in fine vero causæ aliam medietatem. Ante responsionem vero, si partes discedant a lite, teneantur quælibet dare Curie sex denarios pro libra ratione sportularum.* Has datas sustulit Humbertus II. Vide Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 374.] Tributum annuum *Datæ* dixit Sidonius lib. 5. Ep. 13. id est, vectigal quotannis et sæpius persolvere.

† **DACIUM**, apud Rymer. tom. 8. pag. 234. tom. 12. pag. 283. Marten. Anecd. tom. 2. col. 905. et 906. [** Chart. Carol. IV. Imper. ann. 1354 ap. Guden. in Cod. Diplom. tom. 3. pag. 379.]

DATIUM, Ital. *Datio*. Sanutus lib. 2. part. 2. cap. 4 : *Tributa aut Datia et commercia.* Vide Hist. Cortusior. lib. 3. cap. 14. lib. 7. cap. 7. 18. Joan. Villaneum lib. 1. cap. 28. [Bullam Bonifacii IX. PP. ann. 1396. apud Illust. Fontaninum in Append. Antiq. Hortæ pag. 438.] [** Constit. Henric. VII. Imperat. ann. 1311. ap. Pertz. tom. Leg. 2. pag. 518. lin. 30. Chart. Comit. Oetting. ann. 1359. in Alsat. Diplom. tom. 2. pag. 226.] etc.

Pro Pretio rei emtæ sumitur ab Anonymo in Chronico Parmensi ad ann. 1281. apud Murator. tom. 9. col. 795 : *Item eodem tempore et anno fuit carum tempus, ita quod sextarium frumenti vendebatur vi. solidos imperiales, et starium speltæ ii. solidos imperiales. Et tunc fuit ordinatum per*

Commune Parmæ, quod Datium solveretur ducentibus blavam de alieno Episcopatui, xvi. imperiales de stario frumenti, et viii. imperiales de stario enjnslibet alterius bladi.... Et etiam fuit ordinatum, quod quilibet habens valimentum eec. librarum mutaret Comuni xx. solidos imperiales pro dieto Datio solvendo, et ut melius bladum haberent pro subsidio populi Parmæ.

DATIA. Albertinus Mussatus lib. 12. de Gest. Italic. post Henricum VII. pag. 86 : *Populo communes Datie, exactionesque et mutua publica et privata subieiebantur.* Utitur etiam Thomas Archid. in Hist. Salonitana cap. 35. Hist. Cortusior. lib. 3. cap. 14. [Regimina Paduæ ann. 1291. Chronicon Veronense ann. 1325. et Philip. Aug. in Privilegio ann. 1273. apud Miræum tom. 1. pag. 437. col. 1.] etc.

DAEIA. Petr. de Vineis lib. 5. Epist. 113. [Charta Alberti Ducis Austriæ pro Cœnobio S. Crucis Viennæ ann. 1286. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 267 : *Ad nullas teneantur collectas, contributiones, Daeias sive stenras.*]

DATIVA. Anonymus de Gestis Manfredi et Conradi Regum apud Murator. tom. 8. col. 609 : *Omaes angariæ, perangariæ, collectæ, tagliæ, Dativæ, contributiones exereituum, etc.* Utitur Leo X. PP. apud Illust. Fontaninum in Appendice Antiquit. Hortæ pag. 493. et 494.

DATIARIUS, Qui *Datias* colligit, Telonarius, in Charta Henrici Imp. ann. 1311. pro Monast. de Aqua frigida in Italia, [et in Bulla Calixti Papæ ann. 1456. in Bullario Carmelitano pag. 245. col. 2.]

DATIO, Eadem notione. Gloss. Lat. Græc. : *Datio, δόσις.* Synodus Romana sub Eugenio II. PP. ann. 826. cap. 26 : *Nulli liceat Episcoporum a subiecto Sacerdote, vel aliquo quolibet loco et piis locis Dationes ultra Statuta Patrum exigere.* Charta Ottonis I. Imp. apud Baron. ann. 962. n. 7 : *Nec non et censum et pensionem, et cæteras Dationes quæ annuatim in Palatium Regis Longobardorum inferri solebant de Tuscia.* Petrus Diac. lib. 4. Chr. Casin. cap. 34 : *Ut nullam Dationem vel censum inde exigere.* [** Benedicti Chron. ap. Pertz. tom. Scriptor. 3. pag. 699. lin. 12. Chart. ann. 990. ap. Marin. Pap. Diplom. pag. 255 : *De ceterum autem frugium nulla Datione tributis.* Vide Murator. Antiquit. Italie. tom. 2. col. 75. e.] Pactum inter Venetos et Hierosolymitanos Barones apud Will. Tyrium lib. 12. cap. 25 : *Venetici... de nulla penitus causa aliquam Dationem persolvere debent, nisi solum quando veniunt, aut exennt cum suis navibus Peregrinos portantes.* Occurrit ibi non semel. Vide Italiam Sacram tom. 1. pag. 107.

Sic etiam appellabant Dalmatæ et Croati dona seu xenia, quæ bis quotannis dabantur Banis, Comitibus, et Castellanis, scilicet diebus Nativitatis Domini et Paschatis, ut auctor est Joan. Lucius lib. 6. de Regn. Dalm. cap. 1.

DATICUM. Chronicon Farfensis Monasterii pag. 657 : *Similiter hominum nostrorum sine Dietio, herbatio, scatico, aut glandatico, etc.* Vide *Daticus* suo loco.

DACITUM. Conventiones Communis Januensium et Imperatoris Græcor. ann.

1261. in Hist. Gallo-Byzantina : *Nec exigifaciet ab aliqua persona aliquod novum commercium, Dacitum, seu exactionem, etc.* [Alterum locum vide in *Bullatura.*]

¶ DACITA. Castarus lib. 1. Annal. Genuens. ann. 1158 : *In mercationibus suis solvant innumeros Daeitas.* Occurrit rursus in Annal. ejusdem urbis per Ogerium Panem lib. 4. ad ann. 1265. et in Statutis Massil. lib. 1. cap. 44 : *Quod nemo teneatur bis Daeitam præstare pro eodem avere.* Occurrit ibi non semel, et alibi.

DACITARI, Idem quod *Talliori.* Vetus Charta apud Gariellum in Episcopis Magalonensib. pag. 293 : *Sedensque pro tribunali de dactis et Clericorum collectis judicavit, ac clericos honeste ac clericaliter viventes non debere Dacitari, nec bonorum suorum occasione collectari prouuntinuit.* Vide *Datiare* suo loco.

2. DATA, Donatio, cessio, in Chartis Italicis apud Georg. Pilonum in Hist. Belunensi pag. 117. 119. [Litteræ anni 1361. ex Chartophylacio Regio Regest. 91. Ch. 221 : *Ita tamen quod morte alterius ipsorum proventus, ad alios fratres ac eorum quolibet natos et nascituros ac ipsorum liberos masculos in matrimonio procreandos, ut præfertur, gradatim et successive tota Data, prout se comportat et superius continetur, deveniat consequenter.*]

3. DATA, seu **DATUM,** Anni, mensis, dieique et loci Diplomati seu Chartæ adscripta notatio. Suidas et Glossæ Basilic. : *Δατὸν παρὰ Ρωμαίων σημασία τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ καίρου, ὅτε τις ἐκ πόλεως, ἢ ἐκ τινὸς τόπου ἀπεστέλλῃ.* Notæ Magnonis : **DAT.** *Data.* Concilium Lugdunense III. can. 2 : *Dies Datarum, et pretia constituta... ibidem inserantur.* [** *Usque in diem Dattæ præsentium litterarum,* in chart. ann. 1307. Alsat. Diplom. tom. 2. pag. 85.]

DATARE, Annum et diem literis adscribere. Subscriptio Chartæ apud Hugonem Flaviniac. in Chr. pag. 270. 271 : *Ego frater Milo Datavi in mense Maio, etc.* Alia ibidem Achardi Lingonensis Episcopi Diplomati apposita : *Ego Willelmus Levita indignus ad vicem Rotherii Archiepiscopi hanc scripturam scripsi et Datavi 6. Idus Julii, etc.* Vide Perardum in Chartis Burgundieis pag. 8. 9. 11. 12. 14. etc. [et supra *Data* 1.]

DATUM. Chartæ Regis Chlodovei III. apud Mabillonium tom. 4. Vitar. SS. Ord. S. Benedicti pag. 617. 618. 619. sic clauduntur, *Datum sub die, etc.* [Instrumentum xi. sæculi in Archivo S. Victoris Massil. : *Litterarum paginulis pro obfirmatione inserantur. Antiquitus valebat Datum, nec tamen incartatum... modernis temporibus obscriptionem facimus, cum aliquid donamus.* Gerardus de Arvernâ in Epistola nuncupatoria ad Ivonem Abb. Cluniac. in Chronicon Cluniac. ann. 1282. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1189 : *Verum præsens Opusculum in novem particulas est divisum. Prima enim pars continet historiam ab Adam ad Noe... Porro octava et nona particula carent Dato; id est, nullam præferunt inscriptionem notis chronologicis distinctam atque determinatam.* In quibusdam Chartis simul occurrunt *Datum* et *Actum*, v. g. in Placito Pipini pro Diony-

sianis Monachis : *Data nono Kalendas Obris anno xvii. regni nostri. Actum in Monasterio sancti Dionysii : quæ duo sunt confundenda. Data seu Datum tem confecti diplomatis; Actum rem tractam significat : quorum alterum alteri differenter præponitur aut subijci.* Utriusque formulæ exempla in Pipi Rege invenies. Aliud tamen significare sunt *Actum* et *Datum*; nempe ut *Actum* tempus confecti instrumenti denotet, *Datum* concessi, cum scilicet instrumentum in manus impetrantis tradebatur, ut Pontificum Romanorum litteris sæpe. rei luculentum exstat argumentum in plomate Gerbergæ Reginae apud Marlo Metropol. Rem. tom. 1. pag. 607. quod *Actum* iv. Idus Februarii anno Incarnationis Dominicæ dcccc lxxviii. *Datum* 1 Idus Februarii manu Domine Reginae susceptum a Domino Abbate Hugone. *Actum* biduo *Datum* præcedit. Mabillon observatio est lib. 2. de Re Diplom. cap. n. x.]

* Pro genio scribarum ridiculæ inter occurrunt hujusmodi notationes, quæ est ista quæ legitur tom. 1. Probat. Brit. col. 487 : *Anno ab incarnatione mini MXCV. quo stellæ de celo spiss quasi pluvia, cadere visæ sunt.*

DATARIUM, Idem quod *Datu.* Suggestio Dioseori Diaconi inter Epistolas Hormisda PP. : *Subscriptione eodem facto est libello veniens, similiter et Datarium, enjns epistolaria et Græce et Latine Apostolatus direximus.* Hormisdas Epist. 62 : *Data quoque literis vestris adjungite, ne vobiscum turditas possit adscribi.* Amalar. lib. 4. cap. 48. apud Mabillonium : *licet ut eodem Datario quo accidit, solvitur potest persolvi, crastino reddatur plena solenne.* [Petrus Diaconus Opusculum Viris Illust. Casinensibus cap. xxvi : *modo regula terminorum Hebræorum cursu solis inveniatur ad feriam uniuscuiusque diei inveniendam. De quatuor temporibus, in quibus Dataris solstitia veritas esse debeant, ubi æquinoctia veraciter dantur esse.]*

¶ DATARUM, Eadem notione. *Facta catione prescripto mense, ipsiusque Lunæ negnante Francorum Rege Rodberto, miv. trabationis Dominicæ, in Archivis Victoris Massil. n. 918.*

¶ DATARIUM, Neerologium, ubi actus seu tempus obitus annotatur. Nec MS. FF. Minorum Silvanect. : vii. Id. 13. *Dedit Conventui lxx. scutos, ut omnes Fratres pro ea, et ut in Datario poneretur.* Occurrit ead. notione in Tabulario S. archiepiscopalis Lemovicensis.

¶ DATARIUS, Primus Cancellarius Romanæ minister, Prælatu semper, inter Cardinales, sic dictus a litteris exportis quibus vulgo addit *Datum Romæ* etc. [** *Prodaturius* hodie dicitur, ejus officii interdum agit *Subdaturius.*]

¶ DATARIA, Officium vel Officium datarii Romani.

DATA. Charta Rogerii I. Regis Sicilie apud Ughell. tom. 9. pag. 45 : *Concedimus villanos 80. denarios nostros qui singulis annis in duabus Datibus 40. solvant, et centum Miliarenses.* Id est,

imur, en deux paiemens, vel en deux
ites. [** Vide *Data*, 1.]

Hujus autem vocis origo inde manavit,
rod Imperatorum Constitutionibus, quæ
æfectis Prætorio, aut aliis Magistratibus
provincias mittebantur, dies quo *datæ*
sent iis a quibus perferebantur annota-
tur, ut et dies quo acciperentur seu reci-
rentur. Hinc crebro in Constitutionibus
dem hæc verba leguntur, *Data* tali die,
cepta tali die. Verbi gratia in Epistola
astasii ad Hormisdam PP.: *Data quinto*
Januarias Constantinopoli Senatore V.
Consule. Accepta pridie Idus Maii Flo-
ratio V. C. Consule. Vide Baron. ann.
4. n. 72. 319. n. 30. 331. n. 23. Jaco-
lin Gotofred. in Prolegom. ad Cod.
icod. cap. 9. [et Mabillonium lib. 2. de
Diplomatica cap. 25. et seqq. ubi va-
s Datarum seu notarum Chronologica-
m species, quæ litteris Ecclesiasticis,
iis et privatis pro temporum ratione
positæ sunt, fuse recenset et accurate.]

DATALUS, Dactylus, palmæ fructus,
ll. *Date*, Ital. *Dattero*, in Convent. Saonæ
an. 1526. Vide *Dates* et mox *Datilis*.

DATES, Palmæ fructus, Gall. *Dattes*.
Codex MS. reddituum Episcopatus Au-
tiod. e Chartophylacio ejusd. Episc.: *Res*
que non debent paagium: figue, amigdale,
rus, Dates, castaneæ, etc.

DATI, qui alias *Oblati*, et *Donati* in
Monasteriis. Concilium Senonense ann.
159. can. 6: *Sane intelligimus quod Tem-*
prij et alii Religiosi privilegio exemptionis
gentes de Regno Franciæ, hospites suos
q. Dati Ordinum eorum, seu Oblati dicun-
te, vel qui aliquem censum modicum eis
ant, per se ac conservatores a Sede Apo-
stica deputatos, privilegiorum prætextu
deund, etc. Vide Concil. Later. ann.
15. cap. 57. et *Oblati*.

DATIA, **DATIARIUS**, **DATICUM**. Vide
Data 1.

DATIARE, *Datias*, seu tributa legi-
tie exigere. Statuta Pistor. ann. 1107.
ad Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med.
æ. col. 553: *Item statuimus ut potestas et*
consules.... faciant jurare omnes homines de
ciuitate Pistorii, et de suo districtu, quem
dictum ciuitas Pistoria Datiat, quod non
petent, etc. Vide in *Data* 1.

DATICUS. **COLLECTA DATICA**, Tribu-
tu seu vectigal, quod a *Datitiis* vel victis
exigitur. Instr. quo Januenses Carolo VI.
re Franc. se dederunt ann. 1396. tom.
3. Cod. Ital. diplom. col. 1957: *In cives*
districtuales ipsius (ciuitatis Januæ) non
imponet nec imponi faciet (rex) per se vel
per alios aliquam collectam Daticam seu
auxiam, realeu seu personaleu. Vide *Dati-*
ti.

DATILIS, Dactylus, palmæ fructus,
Gl. *Date*, Hisp. *Datil*. Leudæ major.
Cass. Mss: *Item pro cargua de Datili-*
bi, 18. den. Versio Gall. ann. 1544: *D'une*
charge de Datils, etc. Vide supra *Datalus*.

DATICUS. Vide *Datiti*.

DATIM, *Per manus*. Papias. Videtur
es pro *Datatum*, quod usurpat Plautus.

DATIORA. Ugutio: *A Do*, pluraliter
Diora, orum, quoddam instrumentum
facile, vulgo forceps.

DATITIA, Tributum, vectigal, pensi-

tatio, idem quod *Data* 1. Vide in hac voce.
Inquisit. ann. 1233. apud Cencium inter
Cens. eccl. Rom.: *Recipiebat dictus Adaui*
banna, tallias et Datitias et salaria integre,
sine aliqua diminucione. Deanne, eodem
sensu, in Ch. Phil. Pulc. ann. 1298. ex
Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 41:
Les cens des tanneurs, les boutez, le Deanne,
c'est assavoir cens, aventures et autres de-
niers de rente. Vide in *Datitii*.

DATITII, Gregorius M. lib. 1. Epist.
73: *Ita ut non parva loca patrimonii ejus*
propriis nudata cultoribus largitis Datitiorum
habitoribus restauraverit. Quo loco
Datitios, dedititios interpretatur Dadinus
Altaserra. Glossæ Isidori: *Datitius, Latinum*
non est, sed deditius. Si barbarus dedat
se Romanis, deditius is est. Papias: *Dati-*
cus, Dedititius, pro filiis datus, qui victus
hosti se tradit. [Gloss. Sangerman. num
501: *Datici, Hostes qui victi tradunt se in*
servitute.] Concessa igitur nudata cultori-
bus loca *Datitiis*, qui ea colerent. Sed
hoc sensu sententia non omnino constat,
nisi largitis *Datitiorum* habitatoribus idem
valeat, ac ex *Datitiis*: vel *Datitiorum*
habitatores fuerint incolæ prædiorum con-
cessorum ad colendum, quæ *Datitia* appel-
lata fuerint.

DATIVA, *Donativa*, in Gloss. Isid.
[Vide *Data* 1.]

DATIUM. Vide *Data*, 1.

DATIUS, Tessera, taxillus, Ital. et
Hisp. *Dado*. Vita B. Guil. Erem. tom. 4.
Maii pag. 200. col. 2: *In quadam domo*
carreuiæ de Dadieros, sic dicta quia Datii
in ea fiebant, etc. Vide *Decius*.

DATIVUS, de moneta quæ in usu, com-
mercio et conversatione est. *Denarii Con-*
stantienses vel Hallenses usuales et Dativi,
in Charta Caroli IV. Imper. ann. 1351.
descripta in Chronico Constantiensi pag.
626. [Debent dari quinque solidi *Dativorum*
denariorum, apud Leibnitium Script.
Brunsvic. tom. 2. pag. 474.] [** 12. sol. et
6. den. monete Turicensis, quæ tunc *Dativa*
extiterit, in chart. ann. 1238. ap. Herrgott.
Hist. Geneal. Habsburg. tom. 2. pag. 253.]

¶ **DATIVUS JUDEX**, Idem qui Juriscon-
sultis *Datus*, Delegatus, cui litis cognitio,
vel pronuntiatio, vel etiam utrumque com-
missum est. [** Judex ordinarius, quem
Dativum appellabant, quia non a ciuitate
eligebatur, sed ab imperatore designabatur.
Vide Savin. Hist. Jur. Roman. med. temp.
tom. 1. cap. 5. § 113.] In Placito anni 999.
quod suis Annalibus inserit Mabill. tom.
4. pag. 129. et seqq. *Lætus* quidam indi-
scriminatim dicitur *Dativus* vel *Datus Ju-*
dex: alii quoque ibi memorantur *Dativi*
judices, ut et in Notitia anni 1005. apud
Ill. Fontaninum in Appendice Antiq. Hor-
tæ pag. 395. et 396. necnon in veteri ju-
dicio apud D. Le Blanc in Dissert. Hist. de
Monetis pag. 90.

¶ **DATIVUS TUTOR**, Qui testamento da-
tus est, apud Ulpianum; *Dativos* tamen et
testamentarios tutores distinguit. Sed de
his consulendi Jurisperiti.

* **DATIVUS PRIORATUS**. Vide infra
Prioratus.

DATORES. Leges Hoeli Boni Regis
Walliæ cap. 15: *Si qua mulier Datores*
habuerit, sit vir sub dote sua usque ad 7.

annos: et si habuerit tres noctes de septimo
anno, totius substantiæ ejus medietatem in
divortio eorum mulier habebit.

* Fidejussores, sponsores, nostris alias
Datours. Charta ann. 1270. in Chartul. S.
Petri de Monte: *Et se li davant dis Jaco-*
mes ne tenoit ces convenances davant dittes,
Simones Kalons, Buevelas li Lons, Simonas
Abelenne les tenroient comme droits Datours.
Vide *Deyta*.

1. **DATUM**. Ordo Romanus: *Et bibent*
de Dato Presbyteri. Id est, de vino quod
conceditur Presbytero. Ceremoniale Cen-
cii Camerarii: *Capellani tale Presbyterium,*
et taliter Datum accipiunt, quale in die Pa-
schæ superius nominatum recipiunt.

¶ 2. **DATUM**, Statutum, decretum. Ra-
dolphus de Gestis Friderici I. Imp. apud
Murator. tom. 6. col. 1184: *Et statuit*
(Legatus Papæ) ut omnia Data quæ facta
erant, vel exinde fierent a Frederico Impe-
ratore, donec non haberet pacem cum Ec-
clesia, vacua essent et irrita. Vide *Dave*,
et *Data* 1.

* **DATURA**, Donum. Marbodius Ms. ex
Bibl. S. Albini Andegav. ubi de Milone
ejusd. monast. abb.:

Et multo plura nobis foret illa *Datura*,
Et foret invictus, sed mors sibi sustulit ictus.

Hæc in editis desiderantur.

DAVATA TERRE, Agri portio, apud
priscos Scotos, quæ continet 4. aratra
terræ, quorum unumquodque trahitur 8.
bobus. Alii 4. aratra duplicia intelligunt
quæ sunt 8. simplicia. Scotis *oue dauvalit*
of land. Leges Baronum, seu Quoniam
Attachiamenta cap. 23: *Ita scilicet quod*
ille Husbaudus octavam partem unius Da-
vate tenuerit.

Interdum pro Baronia, seu districtu,
sumitur. Statuta Davidis Regis Scotiæ cap.
48: *Nou fiet taxatio juxta numerum Dava-*
tariun, seu Baroniarum, sed secundum
verum valorem bonorum.

¶ **DAUBATURA**, ab Anglico *to Dawb*,
Parieti arenatum inducere, Parietem calce
arenaque perpolire, Gall. *Enduire*. Tho-
mas Madox Formul. Anglic. pag. 145:
Prædictus Willelmus Skrene et hæredes sui,
in principio termini, reparabunt et emenda-
bunt omnes domos manerii prædicti.. tam in
coopertura tegularum, quam in coopertura
straminis, et etiam in Daubatura domorum
manerii prædicti.

* **DAVENTRENSES DENarii**, Ex Da-
ventria, Gall. *Deventer*. Charta fundat.
abbat. Postul. ann. 1173. inter Instr. tom.
5. Gall. Christ. col. 410: *Quartam quoque*
partem decimæ in Bladele et agros de quibus
duodecim solidi et quatuor denarii Daven-
trenses solvuntur.

¶ **DAUGERIUM**. Vide *Dangerium*.

1. **DAVID**, Ægyptiis est Archimandrita,
aut quivis Monasterii Præfectus. Atque
inde cum aliquem cum systaticis sive for-
matis mittunt, ipse Præfectus Monasterii
iis subscribit nomen, *Ille David illius loci*.
Hujus prisci moris vestigia habentur in De-
creto Gratiani de Formatis, in quarum fine
David ponitur. Ita Scaliger. [** Dist. 73. c.
2. ubi corr. Rom. sensum plane diversum
restituerunt.]

¶ 2. **DAVID**, Psalterium Davidis dictum.
Vita SS. Patrum cap. 10. pag. 320. tom. 3.

Bibl. PP. Aseet. edit. 1661: *Scripturas omnes didicimus, ex corde David consummavimus*; id est, Psalterium memoriter recitavimus.

* **DAVIT**, pro Dedit, in Charta ex Tabul. Ruæ: *Davit Jacobus Sanglet jornale de sua terra in marisco de Marequina terra sancto Spiritui crucifixo de Ruæ.*

* **DAVITICUM**, Psalterium Davidis. Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 474. col. 2: *Psalmodia inquiete emanavit, usque dum cuncta Davitica ex more finiret.* Vide David 2.

† **DAUNUS**, ἀφρων. Gloss. Lat. Græc. MSS. S. Germani a Pratis, Insipiens, demens. [* Vide infra Davus 2.]

† **DAURA** est Elleborus; alii aurum foliatum intelligunt. Roeh. le Baillif, in Dictionario Spagyrico.

* **DAUKERIUS**, f. pro Dancerius, Dancratarum seu quarumvis mercium venditor. Stat. Astæ eollat. 17. cap. 61. pag. 61. rº: *Marzarii et Daurerii pro quolibet malo pondere seu mala mensura, per eos facto vel facta, in rebus et mercibus, quas vendent vel emunt, solvant pro pœna libras duas Asteuses.* Vide supra Daurata.

* **DAURETWÆ**. Glossæ Cæsar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Histor. Trevir. Joan. Nic. ab Houthheim pag. 662. col. 2: *Dauretwæ sunt cortices, qui excoriantur de arboribus, quas vulgariter appellamus Lovete; et de corticibus istis dabit mansus quinque fasciculos.* Quæ vox varie infra scribitur, sed eodem sensu. Pag. 663. col. 2: *Ducit de fimo suo carras quinque, Durascuras v. ligna, etc.* Pag. 665. col. 1: *In Rhumersheim mansus xxx. solvunt . . . Durascunas similiter cl.* Pag. 666. col. 1: *Claudit peticas iv. Duratuas v.* Pag. 667. col. 1: *Ducit etiam de Calburue de annona modios decem, Durastuvas iv.* Denique pag. 167. col. 1: *Gardos tres, Darastuvas lovele quinque.*

* 1. **DAVUS**, δέσις. Leg. *Datus*, δέσις, vel *datus*, pro *datio*, δέσις, in Castigat. ad utrumque Glossar. ex Vulc.

* 2. **DAVUS**, ἀφρων. leg. *Dalivus*, ut et *Dalivum*, pro *Daunum*, ἀφρων, ex iisd. Castigat. Consule Scaliger. ad Festum in *Dalivum*. Vide *Daunus*.

† **DAYERIA**, DAYRI. Anglis vel DAYRI, Cella lactaria, Gall. *Laiterie* sen locus ubi butyrum caseusque conficiuntur. Antiquit. Ambrosden. pag. 580. ad ann. 1425: *Et de lvi. sol. viii. den. receptis de Johanne Yve pro firma novi clausi juxta Gravenhull per annum. Et de xxxv. sol. vi. den. receptis de Dayeria de la Breche, etc.* Ibid. pag. 548. ad ann. 1407: *Compotus Henrici Deyc et Johanne uxoris sue de omnibus exitibus et proventibus de Dayri Domini Prioris de Burnestre apud clausum suum de le Brech, etc.* Vide Kennetti Glossarium ad calcem earundem Antiq. et supra *Daeria*.

* **DAYG**. Vita S. Dega tom. 3. Aug. pag. 659. col. 1: *Tunc Mocteus spiritu prophético ait: Igne Spiritus sancti puer ille multum ardebit, ideoque non immerito Dayg vocabitur; hoc enim nomen Scotica lingua magnum flammam sonat.*

DAYLA, DAILUS, DALUS. Charta Henrici III. Regis Angliæ tom. 2. Monastici Anglic. pag. 211: *Et totam Daylam marisci tam de*

Rossa quam de prato. Charta Simonis Comitis Northampton. tom. 1. pag. 680: *Et in eadem villa terram trium carrucarum, et tres Dalos prati, et unum hulmunt.* In alia, *Dailos*, scribitur. *Dale*, Anglis est *vallis*, vel *fossa*. Ita Hector Boethius in Descript. Scotiæ pag. 6. [Derivatur a veteri Teutonico *Dal*, quod idem significat.] In Consuetud. Britanniæ art. 698. et Claromontensi art. 221. *Dalle*, vel *Dale* sumitur pro *fossa*, in quam educuntur sordes. At hic *Dalus* et *Dayla* videntur usurpari pro modo prati aut agri, nisi pro falcatione usurpetur: nam Occitanis, *Daila*, *Dalka*, est *faleare*; *Dailhayre*, *faleator*; *Dalho*, *falx* qua fœnum secatur. In veteri Charta apud Meurissium in Episcopis Metensibus pag. 112: *Pratum ad falces 30.* [* Vide supra *Dalka*.]

† **DAYNA**, *Dama*, Ital. *Daino*, Gall. *Dain*. Nicolaus Specialis de Rebus Siculis lib. 1. cap. 11: *Quis occasione venationis inhibita, ut eorum auferrent substantiam, cervorum, dorcadum et Daynarum pelliculas in eorum mapalibus clanculum submittebat?* Vide

* **DAYNUS**, ut *Dayna*, *Dama*, ab Ital. *Daino*. Inventar. ann. 1389. in Annal. Mediol. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 808: *Fermalium unum auri ad unum Daynum album, cum uno breve ad literas dicenti Plus hault.*

† **DAYRI**. Vide *Dayeria*.

DAYWORKE. Vide *Dies* 3. initio.

* **DE**, cum accusativo, in Epist. Sigeberti reg. ad S. Desider. tom. 1. Febr. pag. 232. col. 1: *De id vero scripsistis ut quam prospere nos divina pietas degere permittebat, vobis insinuare deberemus . . . De conditionibus vero vestras, unde injanxistis, taliter, Christo adjuvante, ad effectum produximus, ut vestra fuit injunctio.*

* **DE**, pro Ab. Leg. Lusitan. sub Alph. rege tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portug. pag. 11: *Si aliquis comprehensus de infidelibus mortuus erit, propter quod non vult esse infidelis, etc.*

* **DEABBATUS**. Vide infra *Deablatus*.

† **DEABLAGIUM**, ut *Bladagium*, Jus percipiendi partem bladorum demessorum, Gallice *Champart*. Charta Emmæ de Vitreio ex Archivo Majoris-Monasterii: *Quando eram uxor Hugonis de Aleia, de propriis denariis meis comparavi de Willelmo de Astilleio medietatem Deablagii de Chartra cum pratis ad illud pertinentibus, et filio meo Joanni tenenda, jure hæreditario tradidi. Hæc concessi Mouachis Vitrei. etc.* Vide *Debladare* post *Bladum*.

* Vel Præstatio quævis ex *blado*. Charta ann. 1114. ex Tabul. episc. Carnot.: *Concessit . . . quod ipsi (monachi Tironenses) et sui conversi, douati, servitores et ceteri homines sub ipso monasterio et ejus membris manentes, . . . a Deablagiis, boissellagiis, molturis . . . in perpetuum liberi sint et immunes.* Chartul. ejusd. eccl.: *Sicut episcopus habet quædam jura apud se retenta ab initio sine comite, ita comes habet aliqua sine episcopo, sicut est Deablagium et buffeteriam, quæ non de antiquo jure, sed de nova impositione potesserant.* Vide supra *Bladeria*.

* **DEABLATUS**, Ablatus, etiam in ordine judiciario. Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 347: *Una cum*

rebus contenciosis in casu novitatis, manum nostram tanquam superiorem patris, locisque Deablatis realiter et de facto resaisitis. Deabbatis mendose, pro Deablatis, ibid. pag. 569. Lit. ann. 1380. tom. 6. earumd. Ordin. pag. 533: Loca Deablatis (l. Deablata) si quæ sint, reddite de facto primitus et ante omnia ressa faciant. Occurrit præterea in aliis: 1402. ibid. tom. 8. pag. 554.

* **DEABUTI**, Abuti, vastare. Instr. 1384. inter Probat. tom. 3. Hist. N. pag. 66. col. 2: *Absque eo quod esset confluerent ut tochini tochiuantes et facientes seu alias Deabutentes.* Hinc *Ab Desaiet*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1 ex Cod. reg. 4120.

* **DEACCINGERE**, Discingere. Ch. S. Ferdin. reg. tom. 7. pag. 316. col. 1: *Ipse rex suscepto gladio ab altari, propria se accinxit cingulo militari, et ter sua regina nobilis ensis cingulum L. cinxit.*

** **DEACUTUS**, Exacutus. Virgil. G. mat. pag. 135: *Sensus acumen aliquantulum licet parte reperies Deacutum.*

* 1. **DEADVOARE**, Professionem ceteram abnuere. Vide supra in *care* 4.

* 2. **DEADVOARE**, Abdicare aliquam improbare, Gall. *Desavouer*. Pactum episc. et commun. Belvac. ann. 127. vol. 4. arestor. parlam. Paris.: *Si actor in præmissis eis (majori et parviore) obelire non vellet, illum propter hoc geare non poterunt, sed ipsum poterunt advoare de sua communia.* Charta 1330. ex Chartul. S. Maglor. Paris. 154: *Dictus abbas quam cito premissa ejus notitiam devenerant, ipsas gentes Deadvoaverat et increpaverat.* *Desavouer*, Dieu, Deum ejurare, in Lit. remiss. 1473. ex Reg. 195. Chartoph. reg. 998: *Iceilli Louan Desadvoua Dieu deux ou troys fois.* Vide infra *Disadvouer*.

DEADVOCARE, Denegare, infirmare. *Desavouer*. Bracton. lib. 2. cap. 5. § 1. *Si donationes et chartas Deadvoaverit, nullum Deadvocare, eidem lib. 2. cap. 3. § 1. Adde Fletam lib. 1. cap. 15. § 4. § 5. *Desavouer Seigneur*, dominum non agnoscere apud Petrum de Fontanis cap. 13. § 1. Consuetudine Meldensi art. 185. *Desavouer*, nica art. 142. Bituricensi tit. 5. art. 1. aliis.*

* Liber nig. episcopat. Carnot. a. 1289: *Præfato domino episcopo emendato et basse omnia, quæ sibi foris occasione Deadvocationis . . . Item miles . . . asseruit quod nunquam episcopum Deadvocavit, nec in po. Deadvocavit; imo confessus fuit ea, quibus inter dictum episcopum et ipsum tentio vertebatur. Ubi Deadvocatio est professionis clientelaris denegatio.* Vide in *Advocare* 4. et mox

† **DEADVOCATIO**, ut *Advocatio* pro *Advocatus*, Jus presentandi ad beneficium. Charta Henrici Regis Angliæ 1155. pro Normanniis apud D. B. Usu feudorum tom. 2. pag. vi. ad c. Omnes Patroni Abbatiacum, qui terras in regno Angliæ, Deadvocatione antiquam teneant vel possessione

nt carum custodiam cum vacaverint, sicuti
ere debent.

DEADVOUARE, **DEAVOARE**, Domini non agnoscere, professionem clientelam denegare. Charta ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 710: *Dux enarum, . . . et ejus mater . . . conquerebantur, videlicet de pluribus hominibus et inabns comitatus de Brena, qui se a dicto comite et ejus consortibus Deadvouaverat et Deadvouabant, et se burgenses notis de jurata Trecenti advouabant.* Alia Anisi comit. Pictav. ann. 1270. in Reg. ch. 312: *Feudum sancti Justi cum pertinentiis, quod Hugo de Alegre Deaverat a vobis, ipso asserente quod de suo feudo non movebat.* Arest. parlam. 2. s. ann. 1390. quo judicatur marchio Saluciarum de Dalphino Viennensi mere seu dependere, ex Cod. reg. 6015: *De suo marchionatu fidem et homagium comiti (Sabaudia) praestiterat et fecerat marchio Saluciarum) et sic ipsum ultimus Deavoare non poterat, nec alteri de fidem facere.* Vide supra in *Advocare*. infra *Disadvocare* 2.

DEAEDIFICARE, A vera pietate revocare, dimovere. Dicta B. Aegidii in Actis April. tom. 3. pag. 230: *Beatus ille quem res a caelo inferius Deaedificabit, et ne omnia quae videbit et audiet vel sciet edicabunt, et de omnibus studebit eligere utilitatem suam*

DEAFORESTARE, [Silvam in pascua vel ulnam redigere.] Vide *Foresta*.

DEALBARE. Liber niger Scaccarii cap. De officio Clericorum Camerariorum, apud Spemannum: *Memorandum vero, quae de firmis blanca semper fieri solet tallia, paulo prior est: quia facto essao per quod firma Deabatur, prima illa confringitur, et apponitur tallea combustionis.* Eodem lih. fol. 7: *Per hanc taleam combustionis Dealbatur firmis Vicecomit. Et cap. Quod aliter de firmis aliter de custod. respond. Fol. 22: Solutio termino a Vicecomite firma, de qua exadon (per combustionem) facta est, etc. Deinde facta detractio per combustionem, sicut supra dictum est, eadem Dealbatur.* Et ox: *Similiter quod solutum fuit terminus Paschae et Dealbatum.* Rursum: *Sicut quando thesauro solvuntur Dealbata per combustionem.* Hic haeret Spelmannus: tametsi et Somnerus haec verba ad *Dealbationem* monarum referri conjiciat. Sed quid commune habet *Dealbatio* firmae cum monetæ dealbatione? In *Fleta* lih. 5. cap. 22. § 9. *Deare* rursum reperio: *Si contra mentem judaverit, tunc falsum reddit judicium, quavis Dealbatum, et quo casu tenebitur defuncto, male pronunciando, etc.*

¶ An non dici posset *Dealbare* idem esse quod *Declarare* liberatum aere alieno? Notum hanc pati videntur loca citata, neque longius arcessita videretur metamorphosis.

* Dicitur de praedio seu firma, cujus mens annualis non annona, sed argento, nec est, numerata pecunia exsolvitur. *Firma alba* in *Firma* 3.

* **DEALBATIO**. Ita nuncupabatur exstus albis societas quaedam hominum, quae pacem publicis precibus precabatur per aliam religiose ambulando ann. 1399.

Vide Annal. Bonincontrii apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 79. et 80. Vide supra *Bianchi*.

DEALBATIO dicitur de moneta, quae priusquam signetur, ab artificibus monetariis nativo colori restituitur: *Blanchissage*, nostris. Matthaeus Paris ann. 1248: *Pondus veteris monetæ prae pondere novae dabatur trutinatum, et praeterea pro opere fabrilis, id est, monetationis, quam vulgariter Dealbationem vocabant, pro qualibet libra, 13. denarii solvabantur.*

DEALBATORES, recensentur inter artifices, qui a publicis muneribus excusantur, in leg. 1. de Excusat. artif. lib. 10. (64.) Ubi Cujacius *Dealbatores* ab *Albinis* iidem memoratis distinguit, quod *Albini* parietes dealbant, hi alia quolibet. Gloss. Lat. Gr.: *Dealbat*, λευκάζει.

* **DEALBATUS**, *Alba* seu *chrismale* baptisatorum vel confirmatorum, sive oblatio, quae pro benedictione albarum fiebat, nostris, *Aubé*. Charta ann. 1173. in Chartul. Cluniac.: *Capellanus habere debet confessiones, excerptas, baptisteria, reconciliationes mulierum, decimas militum, les Aubes, suas missas privatas, etc.* Alia Rob. Cabilou. episc. ann. 1188. ibid.: *Capellanus habere debet confessiones, . . . decimas militum. Dealbatus, etc.* Vide supra *Albata* 1.

DEALITAS, pro *Deitas*, seu *Divinitas*, occurrit non semel in Conflictu Arnobii junioris cum Serapione lib. 1. et apud Luciferum Calaritan. lib. 1. pro S. Athanasio pag. 79.

* **DEAMBULACRUM**, Porticus, Gall. *Galerie*. Chron. Jac. Malvecii apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 784: *Sub ipso monte ab australi parte in planicie miro saxorum opere atrium edidit, Deambulacrum ab eo ad arcem super saxeas columnas statuens.* Vide *Deambulatorium*.

¶ **DEAMBULATIONES STERCORUM**, Latrinae seu loca alia quaevis ad exonerandum ventrem. Vita S. Batildis Reginae num. 11: *Ita humilitatis magnae fortiter exhibebat exemplum, ut ipsa quoque in coquina ministraret sororibus, et munditias vilissimas, etiam Deambulationes stercorum ipsa mundaret.*

* Vel potius Culinæ emissaria, quibus stercora seu sordes emittuntur et purgantur. *Deambuler*, a Lat. *Deambulare*, in Poenit. Adami Ms. cap. 6: *Adam à la parole de Eve sa compaigne se leva du lieu triste, ou il s'estoit mis pour plourer, et Deambula par sept jours toute la terre d'environ eulz.*

DEAMBULATOR. Vide *Ambulator*.

DEAMBULATORIUM, Quod proprie dicitur *Lobium*, quod sit juxta domos ad spatiandum. Joan. de Janua. Occurrit apud Capitolinum in Gordiano III. *Deambulatoria Claustrorum*, apud Gilbertum Abbat. de Combustione Monasterii Gemblac. ann. 1137. *Deambulatoria Ecclesiarum*, porticus Ecclesiarum corpus ambientes. Vita S. Geraldii Abbat. Grandis-Silvae n. 12: *Purgavit templum, composuit sedilibus, et ornavit desuper columnalia cum basibus, chorum purgavit et cryptam, et Deambulatoria aptavit, inibi locatis decenter altariis.* Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 3: *Deambulatoria siquidem sursum per totum in circuitu ipsi-*

us Ecclesiae fecit, in quibus et altaria quinque nobiliter construxit atque sacravit. Vide in *Nebula* [et in *Destraria*.]

DEAMBULACRUM, eidem Januensi.

* **DEAMPUNCTUARE**, Deturbare, dejicere, nostris *Despointer*. Instr. ann. 1397. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 593: *Et ex vestro toto statu dejiemini et. Deampunctuabimini.* Lit. ann. 1408. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 419: *Et iceulx officiers muer ou changer de lieu en autre, ou despointer etc.* Vide infra *Depunctare* et *Desapunctare*.

* **DEANA**, pro *Dea*, in vet. Inscript. apud Montefalc. Diar. Ital. pag. 223. **BASSEM CUM PAVIMENTO MARMORATO DEANE DD.** [** Pro *Diana*. Vide Forcellin.]

¶ **DEANGILERE**, An Confiscare et unde? Chartular. Vedastinum notatum V. pag. 144: *Rex Francorum Ludovicus filius Ludovici Regis cognomento Grossi, cum gravi stomacatione missis nuntiis et propriis dispositis clientibus bona vobis Deangilevit et bannivit.*

DEANTEA, pro *Antea*, quomodo Galli dicunt *Devant*, in Epist. 77. inter Francicas. [De ante eodem intellectu, apud Acherium Spicil. tom. 8. pag. 179.]

¶ **DEARESTARE**, Quod arrestatum erat seu retentum relaxare, liberare. Litterae Philippi Regis Franc. pro Mercatoribus Rotomag. apud Rymer. tom. 2. pag. 127: *Fecissetis Dearestari penitus, ut credimus, mercimonia praedicta.* Occurrit ejusdem tom. pag. 285. et tom. 3. pag. 667. Vide *Arrestare*.

¶ **DEARESTATIO et Deliberatio Benedicti et Edwardi sociorumque suorum**, apud eundem Rymerum tom. 3. pag. 309.

¶ **DEARESTATUS**, Qui post delictum non est comprehensus, liber. Charta anni 1250. apud Miræum tom. 2. pag. 1231. col. 2: *Qui fecerint forefactum vel delictum, recederent de terra vobis praedicta Dearrestati, hoc est, antequam caperentur.*

* **DEARRESTARE**, **DESARESTARE**, Impedimentum tollere, liberare. Arest. ann. 1344. 17. Maii in vol. 2. arestor. parlam. Paris.: *Bona sua omnia curia nostra praedicta Dearrestavit et liberavit.* Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 164: *Respondit dictus Raymundus, quod ea quae arrestaverat (bajulus) ipse Desarestabat.*

¶ **DEARGENTARE**, Obducere argento. *Crucifixum Deargentavit*, in Chartul. S. Martialis Lemovie. *Deargentata arma*, apud Orosium 3. 22. *Deargentata columna*, apud Augustinum Epist. 23. ad Bonifacium. *Columnae Deargentatae*, Psalm. 67. 14.

* **DEARTUARE**, *Desmembrer*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Gloss. Lat. Gr.: *Deartuo*, ἀπαρθῆναι. [** Vide Forcellin.]

¶ **DEASSECURARE**, Alicujus securitatem perturbare damnum inferendo, aliisve injuriis eum, violata fide, lacerando. Statuta Eccl. Leodiensis ann. 1287. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 853: *Excommunicatos denunciamus omnes laicos et alios quoscunque qui Clericos Deassecuraverint, maxime coram suo Iudice, volentes facere justitiae complementum, nisi infra octo dies eosdem assecurant, et a praemissis destiterint.* Ibid. col. 886: *Item aliam (constitu-*

tionem) quæ scripta est sub titulo, De Vita et honestate Clericorum, in qua excommunicantur et excommunicati denuntiantur omnes laici, et omnes quicumque in Clericos Deassecuraverunt, etc. mitigamus in hunc modum, quod penam excommunicationis in eis latam revocamus, ita tamen quod si qui fuerint laici vel alii qui Clericos Deassecuraverint, nec eos postea assecuraverint, Nos et alii Judices competentes procedemus, prout de jure fuerit faciendum. Charta Caroli IV. Imp. pro Ecclesia Camerac. ann. 1377. apud Miræum tom. 2. pag. 1245. col. 1: Prædictos quoque Præpositum, Decanum, Capitulum et Ecclesiam, ac villas et subditos eorumdem, in corporibus et rebus Deassecurant pariter et diffidant, ac multas alias injurias intolerabiles ipsis inferunt et inferri procurant. Ibid. pag. 1246. col. 1: Qui præfatos Præpositum, Decanum, Capitulum et Ecclesiam, aut villas vel subditos, familiares et servitores eorumdem Deassecuraverint vel diffidaverint, etc. Ibid.: Necnon impeditores, turbatores, molestatores, occupatores... Deassecuratores aut diffidatores, ac alios offensores, etc. Vide Assecurare.

† **DEASTRICOLA**, Vox probrosa in Catholicos Sanctorum cultores. Hist. Martyrum Gorcomiensium inter Acta SS. Julii tom. 2. pag. 784: *Al veterane proditor, inquietus, nuntium tibi tuisque sociis proditoribus ac Deastricolis indulgetur.*

† **DEAUCTORIZARE**, Exauctorare, in Onomastico ad calcem tomi 6. SS. Maii.

† **DEAURARE**. Gloss. Græco-Lat.: Χρυσάω, Auro, inaurare, Deauro. Legitur apud Tertul. de Idolol. cap. 8. et in Cod. Theod. leg. 1. de Fabricens. (10, 22.)

† **DEAURARI**, ut Deauratores. Consuetud. Lemovic. art. 42: *Aurifabri sive Deaurarii et escampsores annulos, monilia, zonas et garlandas argenteas postquam emendant, etc.* Versio Gallica Aurifabros et Deaurarios reddit uno Orfevres vocabulo.

DEAURATORES, recensentur inter opifices, qui jure immunitatis gaudent in leg. 1. C. de Excusat. artific. lib. 10. (64.) Ubi Cujacius, alios esse ait Deauratores, alios Aurifices, Χρυσωτάς et χρυσόχους in veteribus Glossis.

DEAURATURA, Auratura, Dorure. Capitula Caroli Calvi tit. 31. § 24. [** Edict. Pistens. ann. 864.]: *Illud vero aurum quod coctum quidem fuerit, sed non tantum, ut ex eo Deauratura fieri possit, etc.* [Notitia Ecclesiarum et prædiorum Abbatie Stabulensis apud Miræum Diplom. tom. 1. pag. 686. col. 2: *Hoc opus fecit Abbas Wibalrus, in quo sunt argenti meri 1x. marcæ, in Deauratura sunt auri meri 1v. marcæ.*]

* **DEBACCHARE**, Depopulari, Gall. Ravager. Vita S. Hugon. Monachi inter Acta SS. Bened. sæc. 5. pag. 94: *Paganorum quoque infestationes, quæ olim patriam Debacchaverant, omni ex parte sedatæ erant.* Hinc

* **DEBACCHATIO**, Immanitas, furens impetus. Chron. Wil. Godel. tom. 10. Collect. Hist. Franc. pag. 261. in nota: *Lugere habes... tam variis injuriis peregrinos illo (ad S. Sepulcrum) occulte cunctes affici et affligi, quam etiam sævissimis Debacchationibus trucidari.*

† **DEBACCHATUS**, Ebrius. Vita S. Ca-

tharinæ Sen. n. 200. April. tom. 3. pag. 902: *Continue dormiens et in similitudinem Debacchati, qui non potest a somno surgere.*

DEBACULARE, valde Baculare, Ugu-
tioni.

† **DEBANNIRE**, Interdictum tollere. Charta Alexandris Leodiensis Episc. de Godefrido Namurci Comite ann. 1131. Collect. Ampliss. tom. 1. col. 711: *Insuper ubicunque facultates Ecclesiæ minus rationabiliter moleste detinentur, absque alterius successoris nostri requisitione, liceat locum ei interdicere, et post restitutionem invasoris similiter Debannire.* Vide Baunus Episcopi.

* **DEBARBARE**, Præcidere. Traet. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 154: *Levatorium super barcharum pontem causa palos fictos (fixos) in aqua Debarbandi levatur.*

* **DEBARIARE**, Barris seu repagulis dividere. Reg. feudor. Aquit. sign. JJ. rub. ex Cam. Comput. Paris. fol. 25. vº: *Ex parte quam tenebant in molendinis de la Barrie, sicut est illuc Debariata, inter terram hominum de Bernos ex omnibus partibus.* Vide Barrare 1.

DEBARONIZARE. Vide Barones in Alemannia.

† **DEBARRARE**, Repagula tollere. Locum vide in Barrare.

* **DEBASTARI**, pro Devastari. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Ne ex omissione conficiendi inventarium seu repertorium de bonis et rebus dictorum pupillorum, et quæ olim fuerunt dicti nobilis Joannis de Gorsolis, quondam patris eorumdem pupillorum, jurium hereditarium eisdem pupillis pertinentibus et expectantibus, ut dixerunt, valeant deperiri seu Debastari, nec de negligentia reprehendi, etc.*

† **DEBATABILIS**, Contentiosus, de quo litigatur. Occurrit apud Rymerum tom. 12. pag. 467. col. 2. Ibid. pag. 475: *Terras Debatabiles ibidem adjacentes.*

* **DEBATARE**, a Gall. Debattre, Contendere. Reg. arestor. parlam. Paris. ad ann. 1386. ex Cod. reg. 9822. 2. fol. 170. vº: *In contrarium prædicto magistro Petro Debatante, quod ex eo quo dictus Alanus sustinuerat, functus erat posse suo.*

DEBATUM, Controversia, ex Gallico, Debat, in Charta Alani Ducis Britannie ann. 1087. [et aliis passim.]

* 1. **DEBATUS**, f. Agger, moles aquis opposita, Gall. Chaussée, digue, certis in locis Batte. Libert. Marolog. ann. 1366. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 676. art. 7: *Quod dicti consules... habeant instituere, eligere et nominare annuatim... inspectores et regardatores marcelli, triperie, piscarie, murum, fustarum et Debatum.*

* 2. **DEBATUS**, Acensatus, f. pro Delatus, in Charta ann. 1378. ex Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 48: *Cam Egidius Garnerii de Lunello, burgensis regius Aquarum mortuarum, sit præventus et Debatus in curia regia coram nobis de morte Petri de Vabris, etc.*

DEBELLARE, Bellum inferre. Utitur Petrus Diae. lib. 4. Chron. Casin. cap. 17. Gloss. Lat. Gr.: *Debellat, ἐκπολεμεί, καταπολεμεί.* [Ogerio Pani lib. 4. Annual. Genuens. ann. 1219. *Debellare etiam est Bel-*

lum inferre seu Præliari, Latinis aut Expugnare, Superare, et interdum, Livio, Bello finem imponere.]

DEBELLARE, Duello cum aliquo certa Statuta Davidis II. Regis Scotiæ cap. 2. Si... aliquem appellant de voboria, vel occasione hominis, aut aliquo alio malefactorum per quod Duellum possit oriri, bene eis... in curia D. Regis vel alia aliqua Contententem Debellare, per interposicionem personam. Occurrit dicto capite non semel et in Observantiis Regni Aragon. lib. tit. de Proditorib. § 3.

† **DEBELLATIO**, Clades, Gall. Defaillie. Sallas Malaspinæ Rerum Sicularum lib. apud Baluzium Miscell. tom. 6. pag. 2. Hos enim belli aut Debellationis instans felicius deglutisset eventus. Loquitur de pugnatione urbis Beneventanæ, ubi viribus Gallorum armis nihil supererat opponeretur.

† **DEBELLIO**, Eadem notione, ibid. 244: *Ex hac itaque Debellione quamplurimum Gebellinorum fuerunt corda concussa.*

† **DEBELLUM**, Bellum vel pugna. C. sar. Sangerman. num. 501.

* **DEBELLARI**, pro Debellare, in F. Joan. VIII. PP. tom. 9. Collect. Hi. Franc. pag. 193: *Græcorum navigari mari Ismaelitarum victoriosissime straphalanges, et eos... Debellati sunt.*

DEBENDUS, pro Debitus. Fenn. Diet. 6: *Superbi sumus, si nostris debemus credimus institutis.* Idem lib. 1. l. 16: *Salutationem Debendam restituens.* 2. Epist. 5: *Salutationis Debendæ obsequium solvens.* Utitur et lib. 3. Epist. 25. l. Epist. 30.

* **DEBERE**, Posse, jus et facultas habere. Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. 474. col. 2: *Intra semet-ipsam me capit illuc venire, ut Christum ibi prædicare Deberet.* Et pag. 475. col. 1: *Pontificis sessiones concedere Deberet, et eorum benefex esse Debuisset.* Pactum inter regem episc. Vivar. ann. 1307. in Reg. Chartoph. reg. ch. 294: *Portare debet episcopus arma nostra regia et eis vexillis et sigillis.*

† **DEBERIUM**, Debitum, Gall. Deberium. Instrum. anni 1302. tom. 2. nova Christ. col. 301: *Quantum ad hominem fidelitatem vel quodcumque aliud debet debetum.* Vide Deverium.

* Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item plus in eodem loco de Flamaris totum emolumentum, jus et Deberium pincernæ sive tabernæ et macelli, etc.*

* **DEBETUM**, ex mutatione u in d. Devetum, Interdictum, prohibitio etiam vulgari sermone. Charta Occid. ann. 1298. in Reg. 38. Chartoph. 13: *Viginti solidos in Debeto annui redditus id est quod nulli licet vinum in die vendere mense Maii, nisi dominum quod valere potest in redditu viginti domino. Alia ann. 1327. in Reg. 557: *Habere consuevimus in die Marmande quoddam bannum vini, debet, tale videlicet, quod in eodem tempore per spatium viginti octo continue durante, nullus alius nisi infra decos dictæ villæ audebat ven-**

dere vina ad tabernam. Vide Bannum i.

DEBILIS PERSONA, Infimi ordinis. De-
tio Childeberti Regis eap. 7 : *Si Francus
rit, ad nostram presentiam dirigatur; et
debiliior persona fuerit, in loco pendatur.*
Ad JC. *Debiles personæ dicuntur, qui
rmitate, aut morbo aliquo perpetuo lan-
ant, in leg. 4. et 5. D. de Postul. (3, 1.)*
2. C. de Curat. fur. (5, 70.) *Personæ
erabiles, leg. 3. C. Quando Imp. inter
o. (3, 14.) Senes, apud Capitolinum in
dianis. Gloss. Græco-Lat. : Debilis,*
αἰσχύνης, ἀγρηστος.

2. **DEBILIS**, Detritus, Gall. *Usé. Instr.*
1392. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem.
169. eol. 1 : *A dicto magistro Eusta-
t, pro alio capucio dicti mantelli Debili-
ol. Turon.... De una cotardia, ... folrata
utis variis Debilibus et antiquis, etc.*

DEBILES SOLIDI, non iusti ponderis, in
2. Cod. Th. de Ponderatorih. (12, 7.)
DEBILITARE, Mutilare : **DEBILITATUS**,
mbro aliquo mulctatus iudicis sententia,
ualio quovis modo. Lactantius de Mor-
tilis Persecutor. num. 36 : *Occidi Dei
se os vetuit, Debilitari iussit.* Commodia-
ni Instr. 71 :

spicite tales, sed certe Debilitatos,
ansigere sese qui non possunt, date subinde,
Domino vobis spondeo dari quadruplum.

Burgund. tit. 55. § 3. 4 : *Ingenuus...
meus incisione damnetur. Si vero Debilita-
te suam redimere voluerit, medietatem pre-
tium solvat. Equus Debilitatus, ibid. tit.*
73 §. 2. *Debilitatis reus, in Lege Alaman-
tit. 70. §. 3. Usatiei Barcinonenses*
M. cap. 18 : *Debilitatio et cæcio emende-
per 50. sol. denariorum.* Ordericus Vita-
lib. 8. pag. 674 : *Aliis quoque pluri-
bu... Debilitatio membrorum inflicta est ex
sententia Curie. Infra : Multos... Debilitatis
mbris mancos aut loripedes... reddidit.*
Charta ann. 1345 : *Si eidem membrum abs-
turit, vel ipsum Debilitaverit, solvat, etc.*
U. S. Augustinus Epist. 158. Capitula
Theodori Cantuar. eap. 23. Edit. Jac. Pe-
tit : *Qui per rixam ictu Debilem, vel de-
fionem hominem fecerit, etc.* Vide Legem
Sacam tit. 31. qui inscribitur *De debilita-
tis*, Concilium apud Theodonis villam
an. 821. cap. 1. Odonem Cluniae. in Vita
S. Geraldii lib. 4. cap. 7. Probat. Historiæ
Bisensis pag. 106. etc.

DEBILITARE, Infirmare, inutilem red-
de. Gloss. Lat. Gr. : *Debilitat, ἀχρηστοποιεῖ,*
παλθεῖ. Lex 142. Cod. Th. de Decurion.
(1. 1.) : *Ne paucorum absentia Debilitet,
quia maiore parte ordinis salubriter fuerit
constitutum.*

DEBILITATOR, pro Debiliior, in
Epit. Gausl. Bitur. archiep. tom. 10. Col-
lec. Histor. Franc. pag. 496.

DEBINARE, Metas figere. Vide post
Bona.

DEBITA, Debitio, Debitum. Instrum.
an. 1163. ex Archivo Civitatis Massil. :
*Et Debita non esset soluta tam cito, quæ
requisita, dicto Communi Massiliæ,
deit habere potestatem vendere, cui placue-
rit dictos gaudios.* Pro speciali debito seu
petitione Episcopo solvenda sumitur in
Inee MS. Beneficiorum Eccl. et Diœc.
Constantiensis e Museo D. de Cange : Re-

ctores debent *Pro crismate xx. den. Item
pro Debita solvunt sex solidos.* Fol. 5 : *Item
solvit octo solidos pro capa Episcopi. Item
decem solidos pro Debita.* Et fol. 44 : *Rector
solvit pro circata tres solidos, et pro Debita
quinque solidos.* Quis sit ille census non
satis intelligo nisi forte idem sit quod Syn-
odaticum. In recensione Gallica MS. red-
dituum Abbatiae S. Vandregesili *Droit de
Debite*, est Jus percipiendi tributi e mer-
cibus particulatim venditis, sic dictum a
nostro *Debiter*, Merces singulatim vendere :
sed istud nullo modo convenit Rectoribus.

* *Desdebter*, Sua nomina expedire, in
Poem. du Riche et du Ladre Ms. :
Qui donne aumosne, il se Desdebte ;
Car aumosne est et dons et debte.

† **DEBITABILIS**, ut mox *Debitalis*.
Porci *Debitabiles*, apud Stephanot. in
Fragmentis Hist. tom. 3.

* **DEBITALE**, Debitum, pensitatio.
Charta ann. 1324. ex schedis meis : *In om-
nibus et singulis bonis, dominiis, baro-
niis, censibus, redditualibus, Debitilibus,
servitutibus, homatgiis, etc.* Alia pro ccel.
Aniciens. ann. 1374. in Reg. 105. Char-
toph. reg. ch. 336 : *Acquisiverunt reddi-
tus, census annuos et Debitalia in feodis et
retrofeodis, quorum reddituum, censuum
et Debitaliorum, etc.* Vide *Debitalis*.

DEBITALIS, Idem quod *Censualis*. *Sex
gallinæ Debitales seu censuales*, in Tabula-
rio Brivatensi, non semel. Charta Guil-
elmi Comitis Arvernorum ann. 1209 :
*Mille etiam solidos Claromontenses Debitales
persolvendos assignavit in terra de Limania,
quam dederat in dotem Petronillæ uxori. Et
si hoc Debitale in villis istis reperiri non
poterit, de reliqua terra suppleatur.* [Decem
libræ Podienses *Debitales*, in Anecd. Mar-
ten. tom. 1. pag. 897. *Duo sextaria fru-
menti Debitalia*, apud Baluzium Hist.
Avern. tom. 2. pag. 265.]

* **DEBITE**, Gall. *Dument*, Ut par est.
Annal. Victor. Mss. ad ann. 1258 : *Racemi
etiam maturari non potuerunt Debite, ideo-
que vina fuerunt viridia ninis.*

* **DEBITIO**, Pensitatio quævis, quam
ex debito et jure quis præstare tenetur.
Charta Anselmi milit. dom. de Buissiac
ann. 1260. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch.
461 : *Quittavit quicquid juris habet vel ha-
bere potest ratione homagii, servitii, eschen-
tiæ seu Debitonis.* Vide infra *Debitum* 2.

† **DEBITIS**. Litteræ quæ etiam *Debita*
Regalia dictæ sunt in Edicto Philippi VI.
Franc. Regis ann. 1338. in Cancellaria re-
gia vel regii Judicis concedebantur olim
creditoribus, ut possent debitores suos ad
solvendum compellere, eum eorum obli-
gatio sigillo dumtaxat ecclesiastico munie-
batur. [* *Leg. Debita Regalia*, ut ex Lit. ann.
1408. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag.
365. art. 12. emendat doctus Editor. Lit.
remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph.
reg. ch. 155 : *Comme.... Robert Aquenau
eust baillé à Simon Blassel nostre sergent
un Debitis de nostre bailli d'Amiens ou de
son lieutenant, pour justicier et contraindre
plusieurs personnes qu'il disoit à lui estre
tenues et obligées, etc.* Vide Glossar. Jur.
Gall.] De hujusmodi Litteris sic Auctor
Glossarioli in Arresta Joannis le Coq : *De-
bitis, litterarum genus, quæ hodie voean-*

*tur Littere de committimus, quarum fit
mentio q. 52. Notandum autem est, quod
per litteras regias de Debitis vocatas, etiam
fit executio de eo quod debetur, et in illis
litteris ita solet apparitori scribi : Nous te
mandons et commandons par ces presentes,
que toutes les dettes bonnes et loyales co-
gneues ou prouvées suffissamment par lettres,
témoin, instrumens, confession de parties,
ou autres loyaux enseignemens, qui te ap-
peront être deuz à tel N. tu lui fasse payer
tantôt, incontinent et sans delay, en contrai-
gnant à ce les debtors et chacun d'eux, par
la prinse, levée, vendue et exploitation de
leurs biens, meubles et heritages, detention,
arrest et emprisonnement de leur corps, si
mestier est, et à ce s'en sont obligez.* Item
inhibitum est, ne generales litteræ in forma
Debitis per Senescallos et Judices regios de
cætero concedantur, sed a Rege, vel ejus
Cancellaria, ut fuit pronunciatum in hoc
Senatu 1533. die 15. Jul. Archiepiscopus
tamen Remensis generales concedit has
litteras; et fuit in Senatu dictum ann. 1418.
die 6. April. propter ejus supremam digni-
tatem. Item Judicibus ad quos causæ co-
gnitio pertinet, appositio dirigi debet, ut
invenio statutum per Carolum VIII. ann.
1490. prout est in stilo Parlamenti videre
in Rubr. de rescript. versic. inhibitum. Et
ideo dictæ litteræ non attribunnt novam
jurisdictionem; sed opposcentes etiam co-
ram suis Judicibus assignari debent, ut
fuit etiam judicatum in Senatu pro illustri
Domina Claudia Matre Regis ann. 1530.
die 1. Decemb. quia omnes causæ in regno
debent terminari et finiri apud illos Judices
in partibus qui de jure aut consuetudine,
vel privilegio illarum eognitionem habent,
§. 1. Rubr. de causis, ubi scripsi in con-
cordia. Appellatio tamen veniet directo ad
Parlamentum ratione harum litterarum,
etiam si emittatur a Præposito, vel alio me-
diato, ut fuit pulchre pronunciatum ann.
1526. die 10. Maii, et videbatur aliud Ar-
restum latum ann. 1522. die 10. Julii. Hu-
juscemodi litterarum usus apud nos ab-
olevit.

* **DEBITOLIUM**. *Vendere ad debitolum*,
Singulatim divendere, vulgo *Vendre en dé-
tail*, apud Labbeum tom. 12. Conc. pag.
805.

DEBITOSUS. Lex Ripuar. tit. 67. §. 1 :
Si quis moriens Debitosus, etc. Ita MS. ubi
alii *Debiturus* et *Debitor*.

† 1. **DEBITUM**, Honorarium debitum.
Litteræ Caroli Franc. Regis primogeniti
ann. 1357. Ordin. tom. 3. pag. 211 : *Se-
nescallus Pertragoricensis et Caturcensis...
assisiis suas de cetero bis anno quolibet...
tenere debeat... in quibus appellationum
cause dicte ville et honorum ejusdem emer-
gentes... sine Debito debeant terminari.* [* *leg.
fine.*]

DEBITA, Tributa quæ debentur, erebro
in Cod. Theod. leg. 15. 19. 31. 34. de an-
nona, (11, 1.) et alibi. Ita

DEBITORES, pro tributorum debitoribus,
in leg. 7. 16. eodem Cod. de Exactionibus:
(11, 7.)

IN **DEBITO PONI** pro se vel pro alio, per
legem, in Statutis Venetorum ann. 1242.
lib. 1. eap. 52. est obligari pro se vel pro
alio. Vide lib. 6. cap. 15.

* 2. **DEBITUM**, Tributum, pensatio quævis, quam ex debito et jure quis præstare tenetur, nostris *Debite* et *Debitement*. Charta Rob. vicecom. Cabilon. ex Chartul. S. Marcelli Cabilon.: *Reddidi Deo et S. Marcello.... hominem quemdam, Gunterium nomine, qui mihi persolvebat Debita et recepta propter se salvandum*. Alia ann. 1259. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 160. vº. col. 1: *Et retient l'église toutes ses rentes et toutes scs Debitas, si comme ele les a eues jusques au jour d'ui*. Charta Guill. episc. Lingon. ann. 1358. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 502: *Item oppressoient noz diz ventiers les marchans estraingés, auenans ou vendans sel en nostre dite ville, en exigent excessivement les Debitas acoustumées pour les chevaux, chers et cherrettes*. Occurrit præterea in Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 178. Froissart. vol. 2. cap. 84: *Sitost que le roy fut party de Paris, les communes s'armerent et eurent et occirent tous ceux qui avoient assis les gabelles et Debitemens. Devoir septenaire, Pensatio, quæ septimo quolibet anno solvitur, in Ch. Ludov. XI. ann. 1478. Vide supra Debitio.*

* 3. **DEBITUM**, Gall. *Débet*, Summa, quæ expensis rationibus reliqua est. Lit. ann. 1365. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 585: *De dictis 1500. libris Turonensibus superius contentis, fit mentio in Debitis Tholosæ*.

* 4. **DEBITUM ANIMÆ**, Preces et elemosynæ, quæ pro anima defuncti offeruntur. Charta Phil. I. reg. Franc. ann. 1106. in Chartul. Maurigniac. ch. 5: *Qui autem in domo sua viam universæ carnis ingressus fuerit, obsequium et omne Debitum animæ, quasi frater monachus a præfatis confratribus monachis, Deo volente, receperit, etc.*

* 5. **DEBITUM**, Officium; hinc *Debitum facere*, Officio fungi. Gall. *Faire son devoir*. Testam. Alph. III. reg. ann. 1271. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portug. pag. 56: *Rogo reginam Beatricem uxorem meam.... pro Debito, quod habet mecum, etc.* Gualt. Hemingford. de Gestis Eduardi I. reg. Angl. ad ann. 1297. pag. 127: *Non expedit, domine comes, ulterius protelare uogocium, et thesaurum regis nostri in vanum expendere; sed ascendamus et faciamus Debitum nostrum, ut tenemur adstricti.*

† **DEBITUS**, Debitor, obligatus. Sermo S. Humilitatis Abbatissæ, inter Acta SS. Maii tom. 7. pag. 835: *O misera ego peccatrix, quantum sum Debita meo Jesu Christo.*

DEBLADARE, [Metere blada.] Vide post Bladum.

* **DEBLADARE**, Quod ad blada proprie pertinet, de pratis etiam dicitur, in Charta ann. 1272. ex Chartul. Pontiniac. ch. 107: *Dictæ communitates, post quartum folium, poterunt mittere animalia sua ad depascendum ibidem: similiter in pratis ipsorum de dicto loco, postquam fuerint Debladata. Vide in Bladum et mox Debladire.*

* **DEBLADATIO**, Messis, bladum collectio, nostris *Desblée* et *Desbleure*. Charta Odon. archiep. Rotomag. ann. 1255. ex Cod. reg. 1245. fol. 167. rº.: *Eas (terras) debladabit, licet usque ad plenam Deblada-*

tionem firmæ suæ terminus non duraret. Alia ann. 1281. ex Tabul. Carnot.: *Item prædicti Guillelmus et ejus uxor terras prædictas cum Debladatione earundem, prout sunt imbladate, dimittunt et quittant*. Lit. remiss. ann. 1410. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 46: *Comme en la Desblée et moissons derreinement escheus, le suppliant eust cueilli certain grain, appelé millet*. Alia ann. 1394. in Reg. 146. ch. 10: *Vous promet que ceste Desbleure faite, je ne departiray de mon frere. Le suppliant gouverna et exploita lesdiz héritages et la Desbleure de ceste presente année leva et exploita à son profit, in aliis ann. 1415. ex Reg. 168. ch. 390. Vide in Bladum.*

* **DEBLADIRE**, Blada metere, secare, in Charta ann. 1283. ex Chartul. S. Mariani Autiss. fol. 60. *Desblaver*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 385: *Comme le suppliant pour icelles terres Desblaver et Despoillier en la messon, ... eust envoyé faussilleurs pour faussillier sou blef. Vide Debladare in Bladum.*

* Aliud vero est *Desblaer* et *Desblaver*, Purgare scilicet, exportare, expedire; unde *Desblavement*, ipsa purgatio et exportatio. Charta ann. 1311. in Reg. 48. ch. 8: *Item que tout le droit que nous avons et poons avoir de Desblaver et de oster tous les empeschemens qui se feroient, tant es voies, comme es chemins de laditte ville de Vailli;.... tout ce qui sera trouvé un Desblavement des chemins, etc.* Alia ann. 1363. in Reg. B. ejusd. Chartoph. ch. 12: *Ichils chevaliers a promis et creanté.... en nostre main à icelle rente warundir, delivrer, desfendre et Desblaer envers tous.*

DEBODINARE, [Metas figere.] Vide Bodinare post Bonua.

* **DEBONARE**, Bonnas, sen metas figere. Charta ann. 1265. in Chartul. eocl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 145. rº.: *Ita tamen quod prædictæ maceria, grangia, domus thesaurariæ et dicti Helyæ, cum furno et porprisio prædictis, et alia loca quæ de mandato prædicti domini episcopi a viris discretis Hugone Lingonensi, magistro Petro Tornodorensi archidiacono.... debent Debonari, habeant eandem franchisiam et immunitatem, quas et aliud claustrum nostrum. Vide in Bonna 2. et mox Debornare.*

* **DEBORNARE**, Eodem intellectu. Charta sub Rob. reg. Franc. apud Stephanot. in Antiq. Bened. Lemovic. Mss. part. 2. pag. 271: *Robertus de Sudvan concessit (S. Petro Vosiensi) vineas suas de Vaurelia, sicuti sunt terminatæ vel Debornatæ.*

† **DEBOTARE** ARCAM, Illam aperire seris effractis. Consuetudines Brageriaci art. 93: *Si quis domos de nocte perforatus fuerit, et aliquid de dicta domo furatus fuerit, aut qui archas seu huchas Debotaverit, aut falsas claves, quæ dicuntur Contra-claves tenuerit... furca suspendatur*. Gallus Interpres habet: *Qui aura rompu les serrures des coffres.*

* **DEBOTARE**, a Gallico *Debouter*, Actorem actione sua submovere, vox forensis. Arest. parlam. Paris. laudatum, post Bonav. *Des Periers*, a la Monoye in Glossar. Burgund.: *Dicta curia Debotavit et Debotat dictum Colinum. Quam vocem, quasi ocreas*

detrahare, Gall. *Debouter* sonaret, cum villatus esset Colinus S. Amb. Bitu abbas, non Vindocinensis, ut vult Megius in Observat. ad Ling. Gall. part. cap. 106. occasio fuit ut dehinc a Gallico idiomate pronuntiarentur, repellente Francisco I. Nostris *Debouter*, Repellere, vulgo *Repousser*. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 260: *Jehan de Goulencourt esmeu dudit coup comme de la blessure de son sin, qu'il tenoit estre mort, et Debout force par force, etc.* Unde *Deboutement*, Repulsus, in aliis ann. 1457. ex Reg. 143. ch. 243: *Pour le repulsement et Deboutement de noz ennemis les Anglois, etc.*

* **DEBOYNARE**, Bonnas seu limites lere, alio transferre, nostris alias *Deboer*. Libert. Briancz. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 730. art. 25: *Item et concessit, quod sindici seu consules dierum universitatum Deboynare, restringere ampliare possint in dicta baillivia, ut eis veniens videbitur expedire, vias, pategnemora. Charta ann. 1316. in Chartul. eocl. Lingon. ex Cod. reg. 8518. fol. 227. vº. *relicieux (d'Auberive) sunt en saisine... mettre bones en la ville et ou fuaige de Loup, et de Deboener, toutes fois que pe contre antre le requiert.**

† **DEBOYSCHATUS**, Scalptus, delinitus, f. a Gallico *Ebauché*, quod juxta cotum est ab Occitano *Bauch*, Stul rudis. Hoc translatum ad opera rudi d taxat manu delineata et parum polita. Stam. Beatricis de Alboreya Vicecomit. Narbonæ ann. 1367. inter Anecd. Ma. tom. 1. col. 1524: *Item legamus conc. Sororum Minoritarum de Asilhiano a salinum argenti, in quo quidem salin Deboyschatus unus dracho ermantatus, signis sive armis nostris. Vide Deboyschatus*

* **DEBRACARE**, Deschaucer braies. Charta Sar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Debracare, ouster braies, in altero.*

† **DEBRANDANARE**, Brandonem impedimentum tollere. Vide in Brandonem Velum.

DEBRIATUS, Inebriatus, ingurgitatus et per metaphoram, repletus. Auctor viloqui: *Debriare, inebriare*. Gerb Epist. 31: *Frontemque falsissimo p Debriatam expurgans*. Leo Ost. lib. 3. Casin cap. 45: *Milites diabolico furoribriati pecuniam de Secretario abstracta Principem descrunt*. Ibidem: *Theo diabolico Debriatas veneno*. Alanus li. Anticlaudianus pag. 60:

Flos violæ perfundit eum, rose Debriatas Affines, narisque thymi satiatur odore.

Ita Codex MS. Utuntur præterea R. Magistri cap. 27. Gordianus Monac Vita S. Placidi cap. 1. Galbertus in Caroli Com. Fland. num. 47. Petrus lib. 4. Chron. Casin. cap. 57. 72. 73. Baldricus Noviom. lib. 2. Chron. C. cap. 22. Vita S. Paterni cap. 13. Rod. Toletan. Archiepisc. in Hist. Arabum 6. Joan. Buschius in Chron. Wind lib. 2. cap. 28. 55. Brompton. pag. etc.

Debriare, et *Debriatas*, interdum bonam partem usurpantur. Famil. Ardensis pag. 170: *Spiritus sancti D*

et perfusus gratia. Chronicon Fontanense cap. 1 : *Barbaricas ac indomabiles im mentes nectare evangelicæ doctrinæ riabat*. Hincmarus in Ferculo Salomo-

gnus, fons vitæ, proprio nos sanguine potans, Semper more suo Debriet atque regat.

aph. Venerab. Bedæ :

Daque Sophiæ illum Debriri fonte, etc.

ie Vitam S. Luciani Bellocac. n. 10.

aricum lib. 2. Chronici Camerac. cap.

Ingelramnum Scholast. in Præfat. ad

um S. Richarii, Ordericum Vital. lib. 4.

a 530. lib. 12. pag. 846. Vitam S. Pa-

in Prologo. Vitam S. Leufredi cap.

Vitam Aleuini n. 10. etc. Ita D. Hila-

et Rufinus Presb. in Psalm. 64. *Ine-*

ri vocem in bonam partem usurpari

stant. [*** Liudprand. Antapod. lib. 1.*

6 : *Adelbertus itaque proludii hujus-*

ci non solum gnarus, verum etiam De-

bris, etc.]

EBRIATIO. Vita S. Isidori Episcopi

lensis in Prologo : *Ditior emines De-*

brione divina, quam felicitate terrena.

ilius Cæsaraugustan. in eodem S. Isi-

o : *Tanta Debritione scientiarum cla-*

upræditus, ut, etc.

DEBRIGARE, Briga seu molestia libe-

ari, expedire, Ital. *Disbrigare*. Charta

m 1324. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch.

o : *Thesaurarius prædictus promisit...*

on magistrum Guillelmum et suos totali-

er Debrigare, usque ad summam prædi-

ta duntaxat. Vide infra Disbrigare.

DEBVERIUM, Gallice Devoir, Debi-

um, pensatio. Charta Guidonis Episc.

on. ann. 1350. inter Instrum. tom. 4.

Gall. Christ. col. 109 : *Concedimus*

ratæ Vicarie... pro portione sua congrua,

on jura et Debveria quæ sequuntur. Vide

Deverium et Deverium.

DEBUXARE, Delineare, ut interpre-

ant docti Editores ad vit. S. Avurtii tom.

pt. pag. 56. col. 1 : *Omnibus his delega-*

is debuxataque ecclesia, et triplam pecu-

nia quantitatemque ejus sacris literis indi-

anuscipiens archidiaconus, etc.

DECACHINNARE, Deridere, apud Pa-

ia.

DECACHORDUS, Δεκάχορδος, Intentus

decn fidibus. *Psalterium Decachordum*

ecrit in Psalmis et in Statutis Synodal.

Guonis Episc. Helenensis cap. 3. inter

Col. Hisp. tom. 3. pag. 595.

ECADA, æ, pro Decas. Utitur Hier-

onymus in cap. 41. Ezechiel.

DECADENTIA, Ruina, lapsus, Gall.

Decence. Chronicon Beccense pag. 19 :

Ona maneria et molendina, quæ invenit

n magna Decadentia, et ruina, studiose

reperavit. Decadencia superius in voce Ava-

luat, accipitur pro imminutione monetæ

seu jus minori valore, Gall. Dechet.

DECADIVUS, Deciduus. *Lacrymæ tre-*

ueris Decadivæ pondere, apud vet. Poe-

tanu Pervigilio Veneris v. 17. ut feliciter

estuit Lernutius.

DECÆCARE, Cæcitatem auferre, illu-

re. Acta SS. April. tom. 2. pag. 356 :

Congit interdum etiam aliquem Theologum

um Decæcatum sublimia scire, dicere

ut tinare, sed nondum secundum Spiritum

sape.

† DECALANTICARE, Calanticam de-

trahere, apud Martinium.

DECALANZARE, Papiæ, Cantare cum

letitia.

1. DECALCARE, Calce oblinere, seu po-

tius dealhare. Glossæ Isidori : *Decalcare,*

dealbare. Gloss. Lat. MS. Regium Cod.

1013 : *Dealbare, Decalcare, opus tectorium.*

[Festus habet, *Decalcatum, Calce litum;*

Papias vero *Decalcatum, de calce albatum.*

Glossæ apud Grævium in Isidorianas :

Καλῶ, *Decalco, albo.*]

* 2. DECALCARE, Conculcare, pedibus

proterere. Instr. ann. 1379. inter Probat.

tom. 3. Hist. Nem. pag. 24. col. 1 : *Pe-*

nuncellos regios... amovendo et ad terram

prostrando et cum pedibus Decalcando, etc.

* DECALESCE, Refrigescere. Gloss.

Lat. Græc. : *Decalesco, ἐκθερμάνισμα.* Charta

Adelberti Mogunt. archiep. ann. 1123. inter

Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col.

661 : *Et ne Decalescente rigore, regulam et*

institutionem unquam prævaricarentur, etc.

† DECALICATOR, Calicum exhaustor.

Gloss. Lat. Græc. : *Decalicator, Καταπότης.*

† DECALICATUM. Vide *Decalcare.*

* DECALIGARE, Decalcare, Dealbare,

in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Vide

Decalcare 1.

DECALVARE, Tondere, ad cutem caput

radere. Gloss. Gr. Lat. MS. : *Φαλακροῦμαι,*

Decalvor. Psilotro Decalvare, apud Vege-

tium lib. 2. de Re veterin. cap. 48. Drogo

Cardinalis Ostiensis de Sacramento Domi-

nice Passionis pag. 64 : Et calvaries qui

fuertat locus superbiæ, spoliatus capillorum

gloria,... Decalvatus est superbiæ vertex.

Statuta Ordinis de Sempringham : *Ad Pa-*

scha, et ad festum S. Mariæ Magdalene, et

ad festum Omnium SS. ad minus Decalvantur

sorores. [Vulg. Interpres 1. Cor. 11. 5. et 6:

Unum enim est ac si Decalvetur. Nam si non

velatur mulier tondeatur. Si vero turpe est

mulieri tonderi, aut Decalvari, velet caput

suum.] Sed proprie

DECALVATIO, pro Pœna, vel ignominia

et injuria per abscissionem capillorum il-

lata usurpatur apud Scriptores. Quippe,

ut ait Constantinus African. lib. 2. Pan-

techn. cap. 16 : *Capilli caput custodiunt,*

honestant, et defendunt; quibus si careat,

maxima est inhonestas. Appendix Cod.

Theodos. Constit. 14. ubi de Episcopis in

Africa vexatis : *Alios ad solum divini cultus*

injuriarum, avulso capillorum parte fiedatos,

etc. Fuit autem pœna vulgaris qua in son-

tes sæviebant Gothi, Hispani, et Franci.

Jo. Biclariensis in Chronico : *Primum ver-*

beribus interrogatus, deinde turpiter Decal-

vatus, post hæc dextra amputata, etc. Lu-

cas Tudensis : Noluit Princeps eos mortis

sententia perdere, sed tantum Decalvationis

derisione eos præcepit onustos ferro ad præ-

sens sustinere vindictam. Infra : Incentores

seditionum ejus Decalvatis capitibus, abradi

barbis, pedibusque nudatis, etc. Concilium

Toletan. VI. cap. 17 : *Detonsus aut turpi-*

ter Decalvatus. Emerit. can. 15 : Turpi

Decalvatione maneat emendatus. Historia

Wambæ Regis : *Nulla mortis super eos*

illata sententia, Decalvationis tantum, ut

præcipitur, sustinere vindictam. Monachus

Sangall. in Carolo M. lib. 1. cap. 10 : *De-*

posito cū Decalvato ignavissimo Francorum

Rege Childerico. Vita S. Leodegarii cap.

14 : Condemnatum ab ipsa Synodo calvaria

accepta in capite expulsum segregant ab ipsa

Congregatione. Petrus Damian. lib. 1. Epist.

10 : Publice virgis cæsus, et sub inhonesto

ludibrio turpiter asseritur Decalvatus. Tra-

dit auctor Vitæ S. Bavonis cap. 10. Decal-

vationem pœnam fuisse latronum : Rogo ut

propter scelus in te commissum corpus meum

flagellis cædas, caputque meum more latro-

num Decalves. Ordericus Vitalis lib. 8. pag.

682 : Sincipite scalciati sunt ut fures, occi-

pitate autem prolixas nutriunt comas ut mere-

trices. [Anonymus Combefisianus in Por-

phyrog. num. 5 : Καὶ Θωμᾶν Πριμικήριον δει-

ρας καὶ κουρέυσας οὕτως ὑπερορία παρέρειψεν.]

Vide Libros sacros, præterea Leges Wisi-

goth. lib. 2. tit. 1. § 7. tit. 2. § 7. tit. 4. §

6. lib. 3. tit. 3. § 8. 9. tit. 6. § 2. lib. 5.

tit. 4. § 11. lib. 6. tit. 2. § 3. tit. 4. § 3.

tit. 5. § 11. lib. 9. tit. 2. § 9. lib. 12. tit.

2. § 14. tit. 3. § 3. 5. 6. Leg. Longob.

lib. 1. tit. 17. § 5. tit. 25. § 55. [*** Liutpr.*

141. (6, 88.) 79. (6, 26.)] Capit. Caroli M.

lib. 3. cap. 49. 50. lib. 7. cap. 335.

[*** 432.] capitul. ann. 809. cap. 11. Addit. 4.*

Ludov. Imper. § 1. Nicolaum I. PP. in

Resp. ad Bulg. cap. 58. Adamum Bremens.

cap. 159. Regulam S. Fructuosi cap. 16.

Vitam S. Fulgentii Episc. Rusp. n. 20.

Concil. Tolet. XVI. cap. 2. 3. Lindenbrog.

ad Paul. Warnefrid. lib. 6. cap. 20. et

infra in *Depilare*, supra *Capillus*, *Crines*.

[*** Glossar. med. Græcit. voce Κουρέειν*

Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 702. et

704.]

† DECALVARE, Caput amputare. Nicolaus

Specialis de Rebus Siculis lib. 1. cap. 28 :

Quumque per pharum Messaurensium terri-

bilis Siculis navigaret (Carolus I. Rex Si-

ciliæ) nuntiatum est illi, quod si litora Sici-

lie attingeret, Carolum Principem filium

ejus, quem habebant in vinculis, illico De-

calvarent. Rex impietatem Siculorum me-

tueus, ne dilectum filium perderet, in Ca-

labriam declinavit.

† DECAMBIARE, pro Cambiare, Per-

mutare, in Charta anni 1064. apud Miræum

tom. 1. pag. 156.

† DECAMBITUS, ut *Decambium*, in Ta-

bul. S. Medardi Suess.

DECAMBIUM, pro Cambium, semel ac

iterum in Charta Odonis Episcopi Bel-

lovacensis, in Tabul. Abb. Frigidi montis

fol. 238.

† DECANA, post Decanus 5.

* DECANARIA, Officium decani seu

judicis minoris, qui per decaniam jus dice-

bat. Stat. Montis-reg. pag. 65 : *Item sta-*

tuerunt et ordinaverunt, quod nulla persona

possit exercere officium Decanariæ, nec esse

decanus, nisi fuerit electus et deputatus per

dominos vicarium, syndicum et gubernato-

res. Vide infra Decanus 3.

1. DECANATUS. Regestum Castri Lidi

iu Andibus fol. 24 : *In omni terra Castro*

Lidi, cujuscunque terra sit, homines aubani

sunt Comitibus, et incendium, et raptus,

et mors hominum, et falsa mensura, et falsa

moneta, et dimidius Decanatus, et ubicum-

que latro invenitur, Comiti redditur, et

pecunia feneratoris Comitibus est, et thesaurus,

ubicunque invenitur, et pedagium.

† 2. DECANATUS, Officium seu Digni-

tas Decani suis variis notionibus. Quandoque Distrietus Decani ruralis. Quandoque etiam Prædium, ut exemplis ostendetur infra post *Decanus* 6.

* 3. **DECANATUS**, Prioratus præcipui, apud Cluniacenses. Lit. Bonif. PP. VIII. ann. 1294. ex Bibl. S. Germ. Prat. : *Volumus insuper ut prioratus prædicti (de Leuno in Sanguine terso Ambianensis, de Nogento Rotrodi et de Gacicuria Carnotensis, de Gaya Trecensis, de Vergeyo Eduensis, de Vendopera, de Mostereto et de Marmissa Lingonensis, de Turribus super Maternam Remensis, de Carennaco Caturcensis, de Moiraco Agennensis, de Rocennaco Petragoricensis et de S. Cosma Constantiensis diocesis) appellentur et habeantur de cetero Decanatus.*

* **DECANERIA**, Domus Decani, Gall. *Doyenné*. Charta ann. 1381. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 47. col. 2 : *Item ordinavit idem commissarius, quod quedam androna, quæ est prope portale Decanerie foras, muretur et impleatur lapidum. Nisi idem sit quod Decanicum, carcer ecclesiasticus.*

† **DECANIA**. Vide in *Decanus* 1. 3. 4. 5. 6.

DECANICUM, [vel ut alii legunt *Decanica*.] Carcer Ecclesiasticus. Carcer canonicalis disciplinæ, in Concilio Coloniensi ann. 1260. cap. 1. 2. Julianus Antecessor Constit. 73 : *Executor autem litium constitutus in Decanicis Ecclesiarum recludatur, pœnas competentes luiturus. Totidem habentur lib. 5. Capitul. Caroli M. cap. 225. [** 378.] ubi Novella Justiniani 79. cap. 3. habet ἐν τοῖς καλούμενοις δεκανικαῖς. Concilium Lambethense ann. 1261 : Quilibet Episcopus in suo Episcopatu habeat unum vel duos carceres, ... pro Clericis flagitiosis deprehensis in crimine, vel convictis, juxta censuram canonicam detinendis. Vide Carcer, *Diaconicum*, Descriptionem S. Sophiæ num. 84. [** Glossar. med. Græcit. voce Δεκανικόν et H. Stephani Thesaur. voce Δεκανικόν.]*

† **DECANIZARE**, Decani dignitate frui. Charta Lisiardi Episc. Suess. e Chartulario Nantholii fol. 21 : *Data Suessione anno ab Incarnatione Domini MCXXI. Ansculpho et Theobaldo, Petro, Ebaldo archidiaconizantibus, Bernardo Decanizante.*

† 1. **DECANTARE**, Recitare. S. Bernardus in Epistola ad Guidonem Abbatem de Tribus Fontibus : *Pro pœnitentia tibi injungimus septem Psalmos pœnitentiales quotidie usque ad Pascha, septies prosternendo te, Decantare.* Petrus Damiani in Vita Domini Loricati ait, eum *Centum annorum pœnitentiam peregrisse, qui Psalterium cum disciplina Decantat.* Visio Wettini inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. pag. 226 : *Illo ergo sic prostato, caperunt prædicti fratres tam septem pœnitentiae psalmos, quam ceteros tantæ anxietati aptos, qui sibi ad memoriam occurrerant, pro eo Decantare.* Rursus occurrit in iisdem Actis SS. Benedict. sæc. 6. part. 1. pag. 27. 109. et part. 2. pag. 116. Vide *Cantare* 2.

† 2. **DECANTARE ECCLESIAM**, Ecclesiam administrare, vel debitum in illa officium peragere. Statuta Synod. Eccl. Biterrensis ann. 1368. num. 27 : *Quod nullus Curatus vel Secundarius Ecclesiam audeat*

Decantare, nisi esset annexa Ecclesiæ curate. Moretus Antiquit. Navarrae pag. 403. ex Archivo S. Joannis : *Quod si habuerit de mea radice et de mea progenie qui possit de post meos dies honorata tenere illa Abbatia et Decantare illa supradicta Ecclesia teneant... et Decantent illam per in sæcula.* Testamentum Guilielmi Domini Montispessulani filii Mathildis Dueissæ pridie Non. Novemb. ann. 1202. ex Schedis Peireseianis, nunc Præsidis de Mazaugues : *Et volo quod heres meus... teneat alium Cappellanum in ipsa Ecclesia, cui in victu provideat, et quemdam Diaconum, et alium Subdiaconum, et unum Clericum, et unum Scobolerium, qui omnes Decantent Ecclesiam et serviant.* Vide *Cantare* 1.

† 3. **DECANTARE**, Valde cantare. Vide *Discantus*.

DECANUMMUS et **PENTANUMMUS**, inter signa terminorum, apud Agrimensores pag. 272.

1. **DECANUS**. **DECANI**, qui decem præ sunt militibus, δεκανάρχαι Theophylacto Bulgariae Archiepiscopo Epist. 18. Gloss. Græco-Lat. : Δεκανάρχος, *Decanus*. Vegetius lib. 2. de Re milit. cap. 8 : *Erant Decani 10. militibus præpositi, qui nunc Caput contubernii vocantur.* Vineentius Belvacensis lib. 30. cap. 73 : *Est etiam statutum Chiugis-Cam illius primi, quod per Millenarios, Centenarios, ac Decanos, eorum exercitus debeat ordinari.* Thwroczius in Chronico Hungar. parte 2. cap. 2 : *Centurionesque ac Decanos more solito constituerunt.* Agunt de Decanis militaribus, Isidorus lib. 3. Orig. cap. 3. Modestus de Vocab. rei milit. Rufus in Legibus militaribus etc.

DECANIA, Manipulus decem militum, cui præest Decanus; δεκανρχία, Leoni in Taeticis cap. 4. § 3. 6. Gloss. Lat. Gr. : *Decuria*, δεκανία, δεκάς, καὶ φανρία. *Decurionatus*, δεκανρχία. Lex Wisigoth. lib. 9. tit. 2. § 4 : *Si Decanus relinquens Decaniam suam de hoste ad domum suam refugerit, etc.*

DECANI, cum Mensoribus, Lampadariis, et Cursoribus junguntur in l. ult. Cod. de Divers. offic. (12, 59.) militabantque in Palatio, nec alii sunt a Decanis, quos ῥαβδούχοι fuisse ait Cedrenus pag. 170. S. Ambros. lib. 5. Epist. 35 : *Nuntiatur est, quod ad Basilicam Portianam de Palatio Decanos mittebant.* Joann. Chrysost. in Epist. ad Heb. cap. 7. Hom. 13 : Καὶ τῶν λεγομένων Δεκανῶν τόπον ἐπέχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσί. In Synodo ad Quereum objectum eidem Chrysostomo quod Decanos contra Severianum concitasset, apud Phot. Cod. 59. Marcus Diae. in Vita S. Porphyrii Episc. Gazensis n. 39 : *Nos accersit Cubicularius Amantius per duos Decanos, ut iremus in Palatium.* Basilii Diaconi supplicatio in Concilio Ephesino part. 1. cap. 30. § 3 : Κἀκεῖθεν τυπτόμενοι παρὰ τοῦ ὄχλου τῶν δεκανῶν, ἀπηγόρευθαι ἐν τῇ δεκανικῇ. Corippus lib. 3. de Laudib. Justiniani vers. 157 :

.... Jussuque regentis

Aeciti proceres omnes, scholaeque palati est

Jussa suis astare locis : jamque ordine certo

Turba Decanorum, Cursorum, in rebus Agen-

[tum, etc.]

Ita porro dieti videntur quod ex Decanis militaris custodiæ ad id muneris proveherentur : de iis est titulus in Codice Th. et

Justin. [** Vide Glossar. med. Græci Δεκανοί et ῥαβδούχοι.]

2. **DECANUS**. **DECANI**, quibus incurbat cura humandorum corporum Constantinopoli, ut docent Novellæ Justiniani et 59. ubi de eorum numero, et lex 4. de Sacrosanct. Eccl. (1, 2.) Hi in civitate corpus conficiebant, ex variis Corporibus Collegiis conflatum : unde *Collegiati* appellantur in l. un. C. de Collegiat. et prat. lib. 11. (18.) Gloss. Basilic. : Δεκανοὶ, συναγμένοι, Δεκανοί, οἱ συναγμένοι. Dicuntur et *Copiatæ* in Cod. Justiniani.

3. **DECANUS**. **DECANI**, Minores judices qui per Decanias jus dicebant. Walafri Strabo lib. de Reb. Eccl. c. ult. : *Litones, vel Decani, qui sub ipsis Vicariis (pagorum) quidam minora exercent, in quibus presbyteris titulorum possunt comparari.* Hinemarus Epist. 4 : *Comites et Decani, vel etiam Decani plurima placita et tuant.* Vide Cathwolphum in Epist. Caroli M. Legem Wisigoth. lib. 2. § 26. lib. 9. tit. 2. § 1. 4. Legem gob. lib. 1. tit. 25. § 50. 73. lib. 2. 38. § 2. [** Liutpr. 44. 84. (6, 15, 31) Longobardorum Decanis vide Murator. tit. Ital. tom. 1. col. 516. sqq. Savi. Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 1. 4. § 84. not. a. de Anglosaxonum eu § 82. et de Francorum § 81. Conf. hord. Histor. Jur. German. § 23. c.]

* Charta Ottonis II. imper. ann. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. ævi col. 998 : *Nemo etiam comes, comes, sculdasio, gastaldus, Decanus, et imperialis aut regie partis infirmos Cremonenses, vel foris circa civitatem per quinque miliaria placitum teneat.* Joan. de Castell. dom. de S. Hilario 1324. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 1. Item *Decanus villæ per dictos habet eligetur seu per saniores partem eorum debetque dictus Decanus in dicta villa namenta facere, gagia capere, et nulliter ipsum.* Ubi apparitoris officium dicitur, quo sensu occurrit non se Germ. et Fland. *Dienst*, officium. Charta præpositi de Marisiac 1318. in Reg. 56. ch. 238 : *Feism voir, dire et senefier par nos Doians gens establis de par nous à ce fa Paetum inter Joan. de Joinvilla de Valle color. et habitat. ejusd. loc. 1330. in Reg. 66. ch. 501 : Item que i que dous Doyens en laditte ville, que creu sur les diz habitans, ... sans t les sergens que les bonnes gens de ladit esliront pour garder les bois de ladit seront creu, ainsi comme on a ceo Lit. remiss. ann. 1452. in Reg. 231 : *Ung appelé Estienne, lors ne Waxancourt on ban d'Espinal, pr quist le suppliant qu'il feust son* Vide infra *Dienstmannus* et *Decan*.*

Ita porro apud Anglo-Saxones (hundreds vocant) in decenas Decuritie erant. *Decurie* ex decem viris constabant, quorum singuli uniuscujusque stendi fidejussores erant, et si quid aliquid dedisset damni, id omnino resarcire debebant. Qui Decuriones seu novem aliis, Decuriones, peotungman dicebantur. [** (atu

decem friborgis præerat Decanus, quem n-hæofod dicebant.] De hac parte Angliæ agunt copiose Leges Edwardi Confess. cap. 32. et Leges Henrici I. cap. 8. Porro ex Decreto Aluredi Regis, quis liberæ erat conditionis, in Centuriam aliquam, et in decemvirale Collegium adscribi tenebatur. De minoribus neis judicabant Decuriones; si quæ res esset icilior, ad Centuriam referebant. Hos in *Decanos Friborgi* vocitant Leges Edwardi Confessoris.

DECANIA, Pars Centuriæ, constans decem familiis, cui præerat Decanus. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 6 : *Centuriæ in Decanias vel Decimas... distinguuntur.* De cap. 8. et Leges Wisigoth. lib. 9. c. 2. §. 4. Vide *Decenna*, *Friborgh*, *Hunhelus*.

DECANUS ECCLESIE CATHEDRALIS, Leges Alfonsinæ seu *Partidæ*, I. part. tit. 4 : *Decan es el primero personaje, el mayor en algunas Eglecias Cathedralas, a la cabeza del Obispo, etc.* Gervasius Doroberniensis in Episcopis Cantuariens. in Egelio : *Erant tunc temporis Cantuariensis Ecclesie Monachi, quasi Canonici Cathedralis, Monachorum quidem habitum gerentes, sed regulam non adeo plane observantes. Præpositum suum Decanum vocabant, qui nos post adventum Lanfranci Priorem appellamus. Idem in Ceolnotho : Æstnabat in animo quid in tali faceret articulo, cum provideret Monachos nisi 5. ubicum Decanus esset, quem nos Priorem vocamus, etc.* Ratus de Diceto in Henrico II : *Quam in Ecclesiis Cathedralibus, ubi Canonici divinis præcipiantur obsequiis, Decani sibi vendicant dignitatem; hanc si Monachorum Conventus episcopali sede præmineat, sibi jure possunt vendicare Priores.* Concilium Arvernie sub Urbano II. et Londoniense ann. 117. apud Continuatore Florentii Wigorn. : *Nullus in Decanum nisi Presbyter, unus in Archidiaconum nisi Diaconus constituitur.* Concilium Coloniense ann. 120. cap. 9 : *Consistente autem penes Decanis Ecclesiarum, potestate, lege, ac gubernatione canonice disciplinæ exercenda, etc.* Constitutiones Odonis Legati in Cyprian. 1248. cap. 9 : *Statuimus ut in Nicosiensi Ecclesia de cætero sit dignitas Decanus, percipiatque Decanus quantum duo Canonici, et habeat curam animarum personarum Canonicorum et Clericorum Ecclesie memoratæ; jurisdictionem tamen aliquam contentiosam non habebit. Sitque major personæ post Archiepiscopum, tam in Capitulo quam in Choro, vigiletque circa bonum et hostium statum tam spiritualium quam temporalium omnium Ecclesie supradictæ.* In quibusdam Ecclesiis Decani dignitatis super sessionem ineunt superpellicio indutu, gladio cineti, pera instructi, calcariibus aureis pedes revincti, cum accipitre sur pugno. Vide Historiam Ecclesie S. Anni Aurelian. pag. 92. III. et in Probat. pag. 50. Quale autem sit officium Decani, in Statuta Ecclesiarum Leichfeldensis Londoniensis, in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 241. 243. 247. 335. 336. 347. plurima ecclesiarum Germanicarum ap. V. d. t. weinum, quæ indices demonstrant.] Non solum Cathedralis ecclesie decan-

nos suos habebant. *Dean*, in Charta ann. 1262. ex Chartul. Latiniac. fol. 183. *Deiens de l'eglise S. Maclou de Bar sur Aube*, in Ch. ann. 1250. ex Chartul. Campan. fol. 90. vº. Charta ann. 1325. in Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbavil. fol. 114. rº : *Disoit lidis Jehan de Friencort... que decair devoient li dit Dien et capitles de le complainte qu'il avoient faite.* M^{re}. Jacques d'Audelaingourt grantz Dienz de Laingres, in Ch. ann. 1350. ex Chartul. S. Benigni Divion.

* *Episcopus Londoniensis dicitur Cantuariensis Archiepiscopi Decanus*, in Provinciali Cantuar. lib. 5. tit. 15. Ubi Lindwodus observat Archiepiscopum Cantuariensem in Collegio Episcoporum, Episcopos Londoniensem *Decanum*, Wintoniensem *Cancellarium*, Lincolnensem *Vicecancellarium*, Sarisburiensem *Præcentorem*, Wigorniensem *Capellanum*, denique Roffensem *Cruciferarium* habere.

SUBDECANUS, Dignitas in Ecclesia Carnotensi, quæ in Charta Calixti PP. in Tabulario ejusdem Ecclesie Ch. 2. post *Decanum* et *Præcentorem*; et ante *Succentorem* recensetur. Obtinet etiam in Ecclesia S. Pauli Londinensis, de cujus officio, vide Statuta ejusd. Ecclesie in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 337.

DECANUS SCHOLARUM, Dignitas Ecclesiastica, qui Scholis præerat. Charta Hugonis Episc. Suession. ann. 1100 : *In Ecclesia BB. Martyrum Gervasii et Protasii assignata est prædictæ Ecclesie S. Joannis (de Vineis) in perpetuum Prebenda eodem ordine, quo solet præbenda Decanice Scholarum, etc.* [* De Decanis Facultatum vide Savin. Histor. Jur. Roman. mediis temporibus tom. 1. cap. 21.]

DECANUS EPISCOPI, Idem qui vulgo Decanus ruralis, aut Christianitatis, in Legibus Edwardi Confess. cap. 31. [*Christianorum*, in Charta Stephani Episc. Tornac. ann. 1192. apud Miræum tom. 2. pag. 1202.] Ita autem appellatur, quod is ab Episcopo constitueretur, ut est in Charta Petri Archiep. Senonensis ann. 1201. apud Jacobum Petitem post Pœnit. Theodori pag. 721. Concilium Lateranense sub Alexandro III. can. 15 : *Quidam in quibusdam partibus sub pretio statuuntur, qui Decani vocantur, et pro certa pecunie quantitate Episcopalem jurisdictionem exercent, etc.* Inquisitiones synodales cap. 69. apud Reginonem lib. 2. cap. 5 : *Si in unaquaque Parochia Decani sunt per villas constituti, viri veraces et Deum timentes, etc.* Innocentius III. cap. 7. de Offic. Archidiaconi : *Archipresbyteri autem, qui a pluribus Decani nuncupantur, ejus (Archidiaconi) jurisdictioni se noverint subiacere.*

* *Decanus publicæ sedis*, eadem notione, in Ch. ann. 1097. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthcim pag. 449. col. 2. *Decani Christianitatum*, in Pontif. Senon. Ms. ubi de consecrat. chrismat.

DECANIA, Decanorum Christianitatis jurisdictionis et territorium. Hincmarus ann. 12 Episcopatus : *Et semper de Kalendis in Kalendis mensium, quando Presbyteri de Decaniis simul conveniunt, conlationem de penitentibus suis habeant, etc.* Capit. Caroli C. tit. 5. § 3 : *Qui autem (Presbyteri) longius ab urbe commorant, statuunt Epi-*

scopi loca convenientia per Decanias, sicut constituti sunt Archipresbyteri, etc. Vide Leges Edwardi Confess. cap. 32.

5. **DECANUS**, in Monasteriis, qui decem Monachis, seu *Decaniæ* Monachorum præerat. Δέκαρχος, in Vita S. Alexandr. Acometi Abbat. cap. 7. Regula S. Benedicti cap. 21 : *Si major fuerit congregatio, eligantur de ipsis Fratres boni testimonii et sanctæ conversationis, et constituentur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decanias suas, in omnibus secundum mandata Dei, et præcepta Abbatis sui.* Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua; et non eligantur per ordinem, sed secundum vitæ meritum et sapientiæ doctrinam. De ejusmodi Decanis agunt præterea S. Isidorus in Regula cap. 14. S. Fructuosus in Regula cap. 12. Magister in Regula cap. 11. S. Augustinus lib. 1. de Morib. Eccl. Cathol. cap. 31. S. Hieron. Epist. 22. Cassian. lib. 4. Instit. cap. 7. et 10. Adalbertus Abbas Heidenheimensis in Relat. pag. 365. Supplex libellus Monachor. Fuld. Carolo M. porrectus §. 11. apud Browerum lib. 3. Antiq. Fuld. Chronicon Casinense non uno loco, Concil. Moguntiac. ann. 813. cap. 21. Itinerarium S. Willibaldi num. 25. Fulbertus Carnot. Epist. 21. etc. Vide Hæsternum lib. 3. Disquisit. Monast. tract. 6. disq. 4. 5. 6.

DECANI SENIORES, MAJORES, Qui decanis istis præerant. Capitula Lud. Pii Add. 1. cap. 55 : *Ut senior Decanus reliquis Decanis præponatur, et Abbate vel Præposito præsentem locum proprium teneat.* De Decano isto majore cap. seq. : *Ut Præpositus, Decanus, Cellarius, de eorum ministerio, nisi causa utilitatis aut necessitatis, non removeantur.* De ejusmodi Decanis majoribus intelligendus Continuator Aimoini lib. 5. cap. 42 : *Robertus Comes cupiditate magis ductus, quam de cura animarum sollicitus, Abbatiam S. Germani accepit, seque Abbatem vocitari fecit, statuens Decanos qui curam haberent Monachorum.* Et Petrus Diac. lib. 4. Chron. Casinensis cap. 45 : *Demum ab Oderisio Abbate Monasterii hujus Decanus ordinatur.* Cap. 77 : *Mallem Decanus esse Casinensis, quam Cluniacensis Abbas.* Adde cap. 52. Chronicon Abbatie Trudon. lib. 8 : *Bozo Decanus, quia sic tum in illo veteri ordine appellabatur, qui modo in isto Prior vocatur.* Vide Eckehardum Jun. de Casib. S. Galli cap. 1. pag. 42. et Vadian. de Monasteriis Germaniæ pag. 32.

FORIS DECANUS in Monasteriis, cuius munus describitur in Tabulario Monasterii S. Theofredi in Diocesi Aniciensi, quod scilicet versatur circa res exteriores.

DECANA, in Monasteriis puellaribus, apud Rudolfum in Vita S. Liobæ cap. 3. et in Actis S. Forannani Abbatis Walciodorensis n. 15.

* *Doyennesse*, in Charta ann. 1444. ex Reg. 177. Chartoph. reg. ch. 2 : *L'abbesse, Doyennesse et chapitre de l'eglise de S. Pierre de Remiremont.* Vide in *Decanus* 5.

DECANIA, Decani Monachici dignitas. Adalbert. Abbas Heidenheimensis pag. 365 : *Decania quoque, in qua rigor correctionis esse deberet, cuiquam levissimo timidissimoque tradebatur.*

DECANUS OPERIS, vel OPERARIORUM, in

Werde (*v^u*) *npr.n. inv. géogr.* Kap ~ (in West-Afrika) cap m Vert.

Ver-deck (*v^u*) *n* 1. *Wagneri*: ~ eines Wagens pavillon, capote f. 2. *♂* = Deck 1.

Ver-deck... (*v^u*) in 3ffg. I. analog „Ver-deck“, *z.B.* Leder *♂* n Wagenbau: cuir m à capote; *Planen* *♂* f/pl. planches formant le pont; *Wagen* m voiture f à capote. — II. *z.B.* Gasse: *ist* m auf e-m Omnibus ic. impériale f; *zeug* n bache f.

ver-decken (*v^u*) *I. v/a. 2a. insép. 1.* mst: couvrir (auch fig.). 2. *z.B.* Gasse: (verbergen) cacher, (dem Auge entziehen) dérober à la vue, masquer, (verschleiern) voiler, (beschatten) ombrager, (einhüllen) envelopper, (sich nicht merken lassen) dissimuler, (bemänteln) pallier. — II. *z.B.* *n* 4b. sans pl. und **Ver-deckung** f 4 analog *1.* meist durch die verbis zu geben. *z.B.* bei der Wung des ... en couvrant le ...

ver-denken (*v^u*) *v/a. 2a. (v. denken) insép. = ver-argen.*

Ver-derb (*v^u*) *m* 3 porte f, ruine f.

ver-derben (*v^u*) *2d. (als v/a. auch 2a.) insép. I. v/n. (av. in) 1.* meist: se gâter. 2. *z.B.* Gasse: *a)* (schlechter werden) s'altérer, se détériorer, (in Gütern übergehen) se corrompre, pourrir, (Beschädigungen erleiden) s'endommager, *f* s'abîmer, (zu Grunde gehen) déperir; *♂* (zur See) ~ s'avarier; *b)* an ihm ist ein Schauspieler verdorben il aurait fait un excellent acteur; *c)* von Personen: (untergehen, bism. sterben) périr, mourir. — II. *v/a. 1.* analog ~ I., *z.B.* gâter; altérer, détériorer; corrompre; endommager, *f* abîmer; *♂* avarier. — *z.B.* Gasse: 2. j-m die Freude, die Lust ~ troubler la joie de q.; sich den Geschmack nicht ~, oft: *f* se retirer sur la bonne bouche; sich den Magen ~ se dé ranger l'estomac, se donner une indigestion. 3. j. ~ (zu Grunde richten) perdre q., (bism. im Vermögen) ruiner q.; j. sittlich ~ pervertir q., corrompre les mœurs de q.; *prv.* böse Beispiele ~ gute Sitten les mauvaises compagnies corrompent les bonnes mœurs. 4. *es* mit j-m ~ (ihn sich ungünstig stimmen) perdre les bonnes grâces de q., *prv.* se brouiller avec q.; *es* mit j-m nicht ~ wollen ménager q. — III. *part.p. et a. 2b. 1.* **ver-dorben**: *a)* in allen Bedeutungen des *inf.*; *b)* *z.B.* Gasse: (angefressen) gangrené, (in Verwesung übergehend) en décomposition; (faulig, stinkend) infect; dazu ist er verdorben il n'est pas propre à cela. 2. **ver-derbt**, meist gbr. für sittliche Beziehungen: pervers, corrompn. (vermildert) dépravé, (lasterhaft) vicieux. — IV. *z.B. n* 4b. sans pl. 1. analog ~ I. u. II.: état m d'une chose qui se gâte; détérioration f; corruption f; endommagement m; dépérissement m. 2. (untergang) perte f, ruine f; *rl.* perdition f; j. ins *z.B.* stürzen perdre q.

ver-derben... (*v^u*) in 3ffg. mit *a.*, *z.B.* bringend fatal, funeste; schwanger, trüchlig gros de malheurs.

Ver-derber (*v^u*) *m* 4a., *inf* 4 celui (ou celle) qui gâte, *prv.* corrupteur m, corruptrice f.

ver-derblich (*v^u*) *a. 2b. 1.* pernicios, funeste, (verhängnisvoll) fatal, (gefährlich) dangereux, (unglücklich bringend) malheureux, (zerstörung bringend) destructeur, (tödtlich) mortel. 2. (leicht verderbend) sujet à se gâter ou à s'altérer, corruptible.

Ver-derblichkeit (*v^u*) *f* 4 sans pl. analog „ver-derblich“: 1. influence perniciense, action funeste. 2. caractère m corruptible de ...

Ver-derbnis (*v^u*) *f* 4, *n* 3 = ver-derben IV. 1; *z.B.* corruption f, *prv.* altération f; sittliche ~ perversion f.

ver-derbt (*v^u*) *a. 2b. v. ver-derben III. 2.*

Ver-derbt-heit (*v^u*) *f* 4 analog „ver-derben III. 2“: perversité, corruption; dépravation.

ver-deutlichen (*v^u*) *I. v/a. 2a. insép.* rendre clair, élucider. — II. *z.B. n* 4b. sans pl. und **Ver-deutlichung** f 4 élucidation f.

ver-deutschen (*v^u*) *I. v/a. 2c. insép.* traduire en allemand. — II. *z.B. n* 4b. sans

pl. und **Ver-deutschung** f 4 traduction f en allemand. [densable.]

ver-dichtbar (*v^u*) *a. 2b. phls.: 2* con-
Ver-dichtbarkeit (*v^u*) *f* 4 phys.: 2 condensabilité.

ver-dichten (*v^u*) *I. v/a. et sich ~ v/réfl.* *2b. insép. 1.* [dicht] phys., chim., &: (sich) ~ (se) condenser, chim. auch: (se) concentrer, 2 (se) concrétiser. 2. [dichten] die Zeit ~ passer son temps à faire des vers. — II. *z.B. n* 4b. sans pl. und **Ver-dichtung** f 4 analog ~ I., *z.B.* condensation f, concentration f.

Ver-dichter (*v^u*) *m* 4a., **Ver-dichtungs-Apparat** (*v^u*) *m* 3 phys., 2 Dampfmaschine: condensateur.

ver-dicken (*v^u*) *I. v/a. et sich ~ v/réfl.* *2a. insép. 1.* meist: (sich) ~ (s')épaissir. 2. *z.B.* Gasse: *a)* méd. ~: 2 conglutiner; *phm.*: 2 inspisser; *b)* (gerinnen machen) coaguler; *c-e* Sauce ~ lier ... — II. *z.B. n* 4b. sans pl. und **Ver-dickung** f 4 analog ~ I., *z.B.* épaississement m; 2 conglutination f; inspissation f. [bieten.]

ver-dienen (*v^u*) *v/a. 2a. insép. =*
ver-dienen (*v^u*) *I. v/a. 2a. insép. 1.* Geld ic. ~, meist: gagner (an, bei et. à qc.). — *z.B.* Gasse: 2. man verdient dabei nicht das Salz zur Suppe, oft: Fil n'y a pas de l'eau à boire; Geld muß wieder Geld ~ il faut que l'argent en rapporte de nouveau. 3. (sich einer Sache verdient machen) mériter, être digne de ...; das habe ich um Sie nicht verdient je n'ai pas mérité cela de votre part. 4. (sich um j. et. verdient machen) bism. *v/réfl.* sich um j., et. ~ (sich durch sein Thun ein Anrecht auf Anerkennung erwerben) bien mériter de q., qc.; ein verdienter Mann nn homme de mérite ou distingué. — II. *z.B. n* 4b. sans pl. gain m. (vgl. auch Ver-diens-t.)

Ver-dienst (*v^u*) *m* (n) 3 1. meist m, *n*: gain, (durch richtige Wertung einer Sache) profit, (durch Geschicklichkeit) bénéfice; das ist mein ganger ~ dabei voilà tout ce que j'y gagne. 2. meist *n*, *m*: das, wodurch man sich verdient macht) mérite m; die ~ dieses Mannes nn die Stadt les services rendus par cet homme à la ville; es ist vorzüglich sein ~, daß ... c'est à lui ... qn'appartient le mérite de ... (*inf.*); sich das ~ e-r Sache zuschreiben, oft: se donner les gants de ...; *prv.*: v. Krone 3, wie das ~, so der Ruhm selon les gens, l'encens, das ~ wird selten belohnt jamais à bon chien il ne vient un bon os. 3. (was einer verdient durch sein Thun, es sei gut oder böse) man wird ihn nach ~ behandeln il sera traité selon ses mérites.

Ver-dienst..., **ver-dienst...** (*v^u*) in 3ffg. I. analog „Ver-dienst“, *z.B.* adel m noblesse f concédée au mérite; **Orden** *m* ordre pour le mérite (mehr gbr. Orden pour le mérite). — II. *z.B.* Gasse: **Kreuz** n (medaille f) croix f (medaille) pour services rendus; **Loß** *a*: *a)* sans mérite; *b)* qui ne gagne rien; **voll** *a.* plein de mérite, méritant, *z.B.* *rl.* méritoire. [z.B. *rl.* méritoire.]

ver-dienstlich (*v^u*) *a. 2b.* méritant, **Ver-dienstlichkeit** (*v^u*) *f* 4 ce qu'il y a de méritoire (e-r Sache dans qc.), mérite m.

Verdict (*v^u*) *bism. nach ergähl. Aussprache: v^u* [engl.] *n* 3 *art.* ~ (Wahspruch) der Geschworenen verdict m.

Ver-ding (*v^u*) *m* 3 1. adjudication f de travail; (Asterb) forfait. 2. (Kontrakt darüber) accord, convention f.

ver-dingen (*v^u*) *I. v/a. et sich ~ v/réfl.* *2a. (v. dingem; part.p. auch ver-dingt) insép.* faire un accord snr un travail à faire ou un service à rendre; *z.B.*: *a)* mit dem zur Leistung Verpflichteten als suj.: seinen Sohn als Diener bei j-m ~ mettre ... au service de q.; sich ~ se louer, s'engager; sich als Diener bei j-m ~ entrer en condition chez q.; j-m sein Fußwerk ~ (vermieten) louer sa voiture à q.; *b)* mit dem Verpflichtenden als suj.: Arbeiten ~ donner des travaux à la tâche; e-n Bau ic. ~ mettre un bâtiment à forfait. — II. *z.B. n* 4b. sans pl. und **Ver-dingung** f 4 1. analog ~ I., *z.B.* accord m; louage m; engagement m; forfait m. 2. nur **Ver-dingung** f soumission.

Ver-dingungs-Wesen (*v^u*) *n* 4b. soumission f.

ver-dirbst, **ver-dirbt** (*v^u*) *2e, 3e pers. sg. du prés. de l'ind. von ver-derben.*

ver-dolmetzchen (*v^u*) *ic. =* dolmetzchen ic.

Ver-dolmetzcher (*v^u*) *m* 4a. = Dolmetzcher.

ver-donnern (*v^u*) *v/a. 2a. insép. 1.* = an-donnern. 2. *f* (verurteilen) condamner.

ver-doppeln (*v^u*) *I. v/a. et sich ~ v/réfl.* *2a. insép.* porter au double; den Gisser ~ redoubler de ...; *z.B.* den Sold ~ doubler la paye. — II. *z.B. n* 4b. sans pl. = **Ver-doppelung**.

Ver-doppelung (*v^u*) *f* 4 1. meist: (re)doublement m. 2. Besondere Gasse, meist 2: *z.* math. duplication; *gr.* ~ eines Konsonanten diplasiasme m; *v.* auch Reduplikation.

ver-dorben (*v^u*) *part.p. von ver-derben (v. ds, z.B. III.).*

Ver-dorbenheit (*v^u*) *f* 4 sans pl. = ver-derben IV. 1; bism. auch = **Ver-dorbt-heit**.

ver-dorren (*v^u*) *2a. insép. I. v/n. (av. in) se dessécher. — II. v/a. dessécher. — III. z.B. n* 4b. sans pl. und **Ver-dorrrung** f 4 desséchement m.

ver-drängen (*v^u*) *I. v/a. 2a. (part.p. bism. ver-drungen) insép.* déplacer (en poussant), déloger; (unterdrücken) supprimer; einen Nebenbuhler ic. ~ supplanter (ou évincer) ... — II. *z.B. n* 4b. sans pl. u. **Ver-drängung** f 4 analog ~ I., *z.B.* délogement m; suppression f.

ver-drehen (*v^u*) *I. v/a. et sich ~ v/réfl.* *2a. insép. 1.* meist: (sich) ~ (se) contourner, tordre. — *z.B.* Gasse: 2. sich den Arm ic. ~ se fouler le bras; die Augen ~ rouler les yeux; das Gesicht ~ faire la grimace; ein Schloß ~ fausser une serrure. 3. *fig.* (verkehrt ansetzen) tordre, (entstellen) altérer, dénaturer, (fälschen) fausser; das Recht ~ chicaner; j-m den Kopf ~ tourner la tête à q. — II. **ver-dreht** *part.p. et a. 2b. 1.* analog ~ I., *z.B.* contourné, tordu; faussé. 2. *f* (verkehrt, verückt) absurde, fou; verdrehter Kopf tête f à l'envers; er wird ver-dreht la tête lui tourne; er ist halb verdreht: Fil est toqué. — III. *z.B. n* 4b. sans pl. und **Ver-drehung** f 4 analog ~ I., *z.B.* contournement m, torsion f, *z.* und *z.B.* von Stiefeln v. Ver-renkung; roulement m (d'yeux); *fig.* altération f (faite à un texte).

Ver-dreht-heit (*v^u*) *f* 4 travers m (de l'esprit), absurdité, folie; fausseté.

ver-dreifachen (*v^u*) *I. v/a. et sich ~ v/réfl. 2a. insép. (sich) ~ (se) tripler. — II. z.B. n* 4b. sans pl. und **Ver-dreifachung** f 4 triplement m.

ver-drießen (*v^u*) [mittel-dtsch. driesen] *v/a. 2e. insép. (3e pers. sg. du prés. f ver-dreißt) 1.* mst: sachlich m suj.: j. ~ être très désagréable à q., contrarier q., *prv.* fächer q. 2. ich lasse mich et. nicht ~ (es mir nicht leid sein) je ne me rebute pas de qc.; sich keine Mühe und Kosten ~ lassen n'épargner ni peine ni dépense.

ver-drießlich (*v^u*) *a. 2b. 1.* (Verdruß empfindend) chagrin, mécontent (über et. de qc.); (in schlechter Stimmung) de mauvaise humeur; ~ machen contrarier, mécontenter; ~ werden prendre de l'humeur, se fâcher. 2. (Verdruß erregend) contrariant, ennuyeux, (unangenehm) désagréable; (ärgertlich) fâcheux, *f* vexant.

Ver-drießlichkeit (*v^u*) *f* 4 1. zu „ver-drießlich 1“: (mauvaise) humeur. 2. zu „ver-drießlich 2“: contrariété, ennui m; désagrément m; affaire fâcheuse.

ver-droß (*v^u*) *1re et 3e pers. sg. de l'imparf. de l'ind. von ver-drießen.*

ver-drossen (*v^u*) *I. part.p. v. ver-drießen et a. 2b. 1.* als *part.p.* in allen Bedeutungen von ver-drießen. 2. = ver-drießlich 1; weit *s.* (unzufrieden) indolent, *adv.* à contrecœur, de mauvaise grâce; seine Augen stechen ~, etwa: il a une mine refrignée. — II. *1re et 3e pers. pl. de l'imparf. de l'ind. von ver-drießen.*

Ver-drossenheit (*v^u*) *f* 4 = Ver-drießlichkeit 1; weit *s.* (unzufrieden) indolence.

seu Decemvirale Collegium, cui præerat *Decanus Friborgi*, de quo egimus supra. *Decima* vocatur in Legibus Inæ cap. autepenult.: *Diximus de ignotis pecoribus, ut nemo habeat sine testimonio Hundredi vel Decimæ*. Et in legibus Kanuti Regis cap. 40: *Volumus, ut omnis homo liber in hundredo* (i. Centuria) *et in Decima positus sit, etc.* Adde Leges Henrici I. cap. 6. *Decennalis numerus*, in iisdem Legibus Henrici I. Vide Ingulphum pag. 870. et infra in *Friborga*.

DECENNARIUS, Vetus Inquisitio apud W. Dugdalum in Antiquit. Warwicensis provincie cap. 65: *Item illi, qui tenuerunt dimidiam virgatam terre, vel vocatam terre, vel cotagium de bondagii tenura, solebant esse bedellum manerii et Decennarium*.

DECENNARI, Qui ex decennario numero, seu ex decennia sunt, in Charta Edw. I. Regis Angl. tom. 2. Monastici Angl. pag. 511. masculus autem in Lege Decennæ ante 12. ann. non admittebantur. Vide Statutum 2. Westmonast. cap. 48. Bractonum lib. 3. tr. 2. cap. 10. 11. et Fletam lib. 1. cap. 27. § 2. 4. 11. lib. 2. cap. 52. § 2. 5. 7. 47. 48. [Thomam Madox Formul. Angl. pag. 225.]

DECENDIUM, Spatium decem dierum, [Græc. δέκαήμερον.] Fridericus Imp. lib. 1. Constit. Sicul. tit. 39. cap. 1: *Ut tam magister justitiarius, quam alii inferiores iudices, intra Decendium, postquam renuntiatum est, pronuntient a renuntiationis tempore numerandum*. Will. Heda: *Nota autem quod ista tria castra, quæ data sunt Comitissæ ab Imperatore pro morte Comitissæ mariti ejus, et tribus induciis, quas fecerat Imperatori, sita sunt in Lucensi Episcopatu, quorum unum vocatur Decendium, propter 10. dierum inducias, alterum autem dicitur Octodium propter 8. dierum inducias, quas Rex tribuit Comitissæ*. Utantur Innocentius III. PP. lib. 13. Ep. 50. et Petrus de Vineis lib. 2. Epist. 40. Eadem ratione Novendium dixerunt veteres, lectum novem dierum, qui, ut auctor est Donatus, Parentalia concludebat.

¶ **DECENNA**. Vide *Decena* 2.

¶ **DECENNALIS**, ut Decennis. *Decennale bellum*, Ammiano lib. 15. cap. 12. Gloss. Lat. Gr.: *Decenalis*, δέκαετής. Hinc *Decennalia*. Treb. Pollio in Salonino cap. 3: *Decennalia Romæ ab eodem (Gallieno) celebrata et post Decennalia Gothi ab eo victi*. Id est, annus decimus imperii festus et sacer. *Decennalis obliuio* seu Præsumptio evocati testamenti post decem annos absque novo assensu, Leg. Si quis Cod. Theod. de testamentis et Codicillis lib. 4. tit. 4.

¶ **DECENNARI**. Vide in *Decena* 2.

DECENNIO, Decania. Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeatensis n. 7: *Et missa apparitione cum quater Decennationibus militum, suis aspectibus eum jussit adisti*.

¶ **DECENNITAS**, ut Decennium, in Prologo S. Cyrilli de ratione Paschæ inter Aneodota Muratorii tom. 3. pag. 111.

DECENS TUNICA. Vide *Epidecen*.

* **DECENSARE**, Census ex prædio debitos percipere, vel solvere. Charta Philippi Rom. reg. ann. 1208. tom. 2. Hist. Leod. pag. 590: *In civitate Leodiensi si quis hereditatem aliquam acquisiverit, et*

eam in pace et sine calumnia per annum unum et diem tenuit et Decensavit illam; de cætero in quieta pace possidere debet.

DECENTARIUS. Isidorus, et Papias: *Decentarius, promptus, paratus, ingeniosus*. [Constantiensis addit: *Exercitatus, copiosus, abundans*. MS. Ecclesiæ Bituric.: *Decentaurus male, Paratus, exercitus, copiosus, opimus*. Alii dixerunt *Dicentarius*, de quo infra.]

DECENTRIX, *Navis compta, a decens dicitur*. Jo. de Janua et Breviloq.

DECENTUM, ita dictus quidam organorum musicorum concentus, forte ex Anglieo et Gallico *Decent*, decorus, decens. Regula Ordinis de Sempringham pag. 717: *In Monasterio officium Clericorum in Missis et horis teneant. Organum tamen et Decentum, Fausetum, et Pipeth omnino in divino Officio omnibus nostris utriusque sexus prohibemus*.

* Vel *Decentus*, Cantus ecclesiastici species, idem atque *Discantus*. V. in hac voce.

¶ 1. **DECENUM**, Idem quod *Decatia* seu *Decima* mercium, quæ vice tributi exsolvitur. Bartholom. lib. 6. Annal. Genuens. ad ann. 1230: *Miserat litteras suas domino Bajulo in ultramarinis partibus constituto, continentes quod ab hominibus Januæ et de districtu drictum Cathaniæ acciperet, scilicet Decenum, sicut ab aliis hominibus, qui exinde privilegiati non erant*.

* 2. **DECENUM**, Pars centuriæ, constans decem familiis, idem quod *Decania*. Vide in *Decanus* 3. Stat. Cadubr. lib. 1. cap. 73: *Quod aliquis centenarius, vel marici de silva, vel decenii, vel aliquis alius non audiant, nec possint, nec debeant aliquas collectas imponere, nec aliquid addere ultra id, quod positum erit per consilium in suo Decentario, regulatu vel Deceno*. Hinc

* **DECENUM**, Qui deceno præest, caput familiæ, in Correct. eorund. Stat. cap. 34: *Ad hoc ut comitatus Cadubrii animalibus repleatur, statuimus quod quodlibet caput seu Decenum habitantium in Cadubrio, nutrire et tenere debeat in domo quadraginta capita ovium seu peccudum, computatis masculis et feminis ad minus*.

* **DECEPMA**, pro *Decima*. Reg. Olim parlam. Paris. ad ann. 1256. fol. 3: *Inquesta facta utrum pecunia, quæ dicitur reddita Petro quondam episcopo Morinensi, fuit reddita pro Decepmis perceptis nomine regaliū, tempore quo vacavit ecclesia Morinensis*.

¶ **DECEPTARE**, Decipere, fallere. Gloss. Lat. Gr.: *Deceptat*, ἀπατάει.

¶ **DECEPTATIO**, pro *Disceptatio*, apud Rymer. tom. 8. pag. 332.

¶ **DECEPTIOSUS**, Fraudulentus, apud Ennodium lib. 1. Epist. 7.

* Nostris *Déceptif*. Lit. remiss. ann. 1404. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 249: *Combien que feu Simon Bradieu fu marié en femme, dont il devoit estre content, neantmoins par ses sollicitations Déceptives, il emmena folier par le pais Hubinette seur de l'exposant. Unde Déceptivement, fraudulenter, in aliis ann. 1401. ex Reg. 156. ch. 67: *Frauduleusement et Déceptivement, etc.* A voce *Décepte* et *Décevement*, Deceptio, fallacia. Lit. ann. 1387. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 190: *Plusieurs fautes**

fraudes et Déceptes etc. Thomas Brisoul, son mauvais engin et faulx Décevement, a fortraitte Alisete, femme de Pierre Pic d'avecques son dit mari et menée jouer l du pais, in Lit. remiss. ann. 1380. ex l 117. ch. 35. *Déceperes*, Deceptor, in Po de Cleomades MS.:

Encor soit il et biaux et gens,
C'est uns Déceperes de gens.

* **DECEPTORIUS**, Fallax, decip. Gall. *Décevant*, apud Glabr. Rodulph. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 18.

¶ **DECEPTUS**, Destitutus. Vita S. N. tii, tom. 4. April. pag. 100: *Omni membroium vigore Deceptus, sicut cæcus venerat, ita oculis cæcatus stabat*.

¶ **DECERMINA** sunt quæ decerpu purgandi causa, Festo. Tralate Apul. Met. 1. dixit, *Decermina fortune*.

¶ **DECERNARE**, pro *Decernere* in Lit. Johannis Franc. Reg. ann. 1356. apud Secousse, Ordin. tom. 3. pag. 55.

* **DECERNENTIA**, Terminus, in quo ager ab alio discernitur. Charta 1131. apud Lamium inter rotas ad Sicul. Bouineont. tom. 2. pag. 335: *nominatas itaque res cum earum fructibus et Decernentiis, et cum omnibus accessionibus . . . vendimus*.

DECERTARE, Curam adhibere, tendere. Capitul. Aquisgran. ann. cap. 78. et lib. 1. Capit. cap. 74: *Mo ut cantum Romanum pleniter et ordi ter per nocturnale vel gradale Officiu agant, secundum quod beatæ memoriæ tor noster Pippinus Rex Decertavit ut etc.* Galli dicerent, *s'efforça*.

DECERVICARE, Decollare, capu putare, cervicem præeidere. Sidoniu 1. Epist. 3: *Quos humari nox succinct hiberat Decervicatis liquere cadaverib*.

DECESSIO, Successio. Gloss. Lat. Gr. δαδύσις. Lex Ripuar. 1. *Si quis feminam Ripuariam interfecerit, si iste homo pauper fuerit, ut insimulare non possit, per tres Decessionibus solvat*.

* **DECESSIRE** se, Possessionem eare, dimittere, Gall. *Se Désaisir*, in l ann. 1242. ex Chartul. Carnot. pro sire. Vide in hac voce.

DECESSOR, Cui quis in Mag succedit, qui ante alium obiit dign aliquam, vulgo *Prædecessor*, in Co leg. 1. de Distr. pign. (11, 9.) de Oper. Publ. (15, 1.) leg. ult. de cin. vicor. (11, 24.) et apud Ulp. 1 D. de Off. Procons. (1, 16.) [Usus voce Tacitus in Vita Agricolæ. Cas lib. 4. Variar. Epist. 44. sic *Decess* *Prædecessore* distinguit, ut hic quæ ille solum designet proximum in munere antecessorem.

* *Décheoir*, Magistratu seu officio dere, in Lit. ann. 1409. tom. 9. O reg. Franc. pag. 480: *Desquelx di cins chacun an au jour S. Thomas en Déchieut chineq.*

* **DECESSORES**, δαδύσις. (C Lat. Gr. Leg. *Detentores* ex Vulc. i gat. ad utrumque Glossar.

* **DECESSORIUM**, Decessus, Gall. *Issue*. Charta ann. 1068. apud tom. 1. Ital. Sac. edit. ann. 1717. c

in omnibus aquis et andatis et Decessoris
s liberis et espeditis omni tempore in-
undi et exeundi, etc. Déchet et Déchés, pro
cès, obitus, in Testam. ann. 1274. ex
artul. Vallis N. D. : Je lais à l'eglise du
N. D. xl. sols de Parisis . . . à pren-
suer mon héritage ou travers de Con-
t, . . . après mon Déchet. Charta ann.
2. ex Chartul. Corb. fol. 101 : Si voel
(Bernard chevalier Sire de Morooul) et
enne que ledite contesse ait pour son
riage, apres mon Déchés, tel don et tel
is, comme j'ai fait à laditte Marie ma
p. Vide Exius.

DECESSUS, Defunctus, Gall. Decédé.
Ata S. Francisci de Paula, tom. 1. April.
pg. 192 : Credimus Sanctitatem vestram
e bene informatam de bona vita, conver-
sione præfati benedicti Patris . . . nuper
cessi in Conventu civitatis Turon. Pri-
anus ex Cœlio, Custodibus Decessis, hoc
e, profectis.

DECEVISSET, pro Decessisset in vet.
Glossar. ex Cod. reg. 7613 : Decevisset,
sem retraxisset. Nostris Déceverer, Déce-
ver, Deseverer et Desseverer, pro Separare,
dellere, disjungere : unde Dessevraille,
Issecranche, Dessevrée, Desseverement,
sanctio, distractio, divortium, et Dese-
vence, clades, strages. Glossar. Lat. Gall.
an. 1352. ex Cod. reg. 4120 : Abdigare,
Deceverer. Vita S. Ludov. edit. reg. pag.
30 : Frere Legier, . . . qui estoit mesel et
oit en une meson, Dessevré des antres.
Cron. S. Dion. tom. 7. Collect. Histor.
Finc. pag. 132 : Escommeniez et Desevrez
ala compagnie de sainte eglise. Lit. re-
ns. ann. 1368. in Reg. 99. Chartoph.
ch. 450 : Depuis par le consentement
adis conjoins et d'ancuns leurs amis,
fient Décevez et separez li un de l'autre. Il
pet bien avenir que un mariages est Desse-
s par sainte eglise, quant au lit; et ne
purquant les enfans que il orent, quand il
fient ensamble, si ne sont pas prouvé pour
l'art : si comme quant aucuns pourache le
Desseverement de sa fame, pour che que il l'a
tuvé en pechié de fornication, ou la fame
son mari, por che que elle li a trouvé. En
cas les puet bien sainte eglise Desseverer;
esi ne sont pas les enfans batars, que il
ont devant le Dessevrée; mes se la fame eut
efans puis le Desseverement, il sont batart;
e ne pourquant cheste maniere de Desse-
vence etc. apud Bellomaner. MS. cap. 18.
I. remiss. in Reg. 127. ch. 59. ann. 1385 :
suppliant fery ledit Perrin du trenchant de
se constel sur l'oreille, duquel cop il lui
Dessevrà ladite oreille de la teste. Poema
criptum la Mapemonde MS. cap. 30 :
Puisque biens et maus sont contraires,
Entre deux convient un moyen
Pour Desseverer le mal du bien.

Gill. Guiart. ad ann. 1249 :
Sont mors à cette Desevrance
Deus amiraus de grant puissance.

Mo Roberti de Sainceriaux de morte S.
Lodov. :

lors, moult parfus vilaine, quant tu n'i preis garde,
il qui tant biens faisoit, tu l'ocesis sans faille; . . .
Par vos ot la roine moult dure Dessevraille.
Vide infra Dissire et Seperalitas.

DECHARCHARE, Gall. Décharger,

louerare. Comput. MS. ann. 1244 : Pro

charchandis et Decharchandis, xvij.

sol. vj. den. Charta Thomæ abb. S. Germ.
Prat. ann. 1249. in Reg. 30. Chartoph. reg.
ch. 467 : Qui vero moram fecerit, nullo
emptore presente, vel Decharchaverit, panem
totum amittet. Vide Dechargiare.

* **DECHARGIAMENTUM**, Area in li-
tore onerandarum atque exonerandarum
navium causa, Gall. Port, quay. Acta capit.
eccl. Lugdun. ad ann. 1342. fol. 79. r^o.
col. 2. ex Cam. Comput. Paris. : Hoc salvo
et excepto, quod idem Lancelotus non possit
per se vel per alium in dictis terra et brotello
facere aliquod arrivagium, Dechargiament-
um, vel aliquid aliud. Desquarquaige,
Tributum, quod propter vini aliarumque
mercium exonerationem persolvitur. Charta
scabinorum Duacens. ann. 1366. in Reg.
97. Chartoph. reg. ch. 154 : Les proufis et
emolumens . . . don Desquarquaige et criège
des vins.

¶ **DECHARGIARE**, Exonerare, Gall.
Décharger. Edictum Philippi Aug. ann.
1207. Ordinat. Reg. tom. 2. pag. 413 :
Nullus nisi manens fuerit apud Rothomagum
poterit Dechargiare vinum in celario vel in
domo apud Rothomagum propter illud re-
vendendum.

¶ **DECHEIUM**, a Gallico Dechet, De-
cessio, imminutio. Computus Gueti ann.
1261. apud D. Brussel de Feudorum usu
tom. 1. pag. 471. col. 1 : Pro Finaneis gueti
colligendis xl. sol. Pro Decheio et defectu
gueti c. sol. Computus alter ann. 1202.
apud eumd. tom. 2. ad calcem pag. cxlix.
col. 2 : De Decheio de xiii. den. usque ad
S. Johannem c. s. iiii. s. minns. Ibid. pag.
clxxi. col. 1 : De Decheio Præposituræ iiii^{fe}.
lib. Et pag. cxiii. col. 2 : De Decheio ban-
chearium xviii. lib. et xii. s. et viii. d.

* **DECHI**, DECI, Tributum, quod pro
custodia agrorum, vel metarum positione
exigebatur, simul et muletæ, quæ ob de-
dicta in agris commissa imponebatur, taxa-
tio et exactio, nostris Dex; quod a con-
sulibus exerceretur ejusmodi jurisdictio
intra præscriptos decos seu limites, sic ap-
pellata. Vide Dextri. Charta ann. 1319. in
Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 319 : Item
repertum est quod nos habebamus soli et in
solidum Decos territorii de la Mota, qui
Deei communiter venduntur 60. solidos Ca-
tuncenses . . . Item tertiam partem aliorum
Decorum dictæ villæ, quæ communiter ven-
ditur quatuor lib. decem solid. Cature. reli-
quæ vero duæ partes sunt consulum. Con-
firm. libert. castri de Caslucio ann. 1327. in
Reg. 64. ch. 586 : Item bajulus vel ejus
loem tenens et consules annis singulis eli-
gent quatuor deguarios seu coterios ad le-
vandum Decos, more solito levare consuetos,
de quibus Decis medietas erit domini nostri
regis, etc. Pariag. inter reg. et monast.
Obasin. ann. 1329. in Reg. 66. ch. 484 :
Item coti sive Dechi terræ propriæ dictorum
religiosorum, quam habent inter dicta duo
flumina, et eorum emendæ sive emolumenta
ad dom. regem et dictos religiosos commu-
niter pertinebunt. Privil. Petræ assisiæ ann.
1341. in Reg. 74. ch. 647 : Item quod gar-
dagium, sive Dex, sive messegaria dictæ ba-
stitæ ad ipsos consules et universitatem præ-
dictam . . . applicentur. Libert. villæ de
Gicolla ann. 1350. in Reg. 81. ch. 124 :
Dicti consules possint cognoscere de bannis

sive Decis, si debeantur aut committantur
per aliquas personas. Aliæ ann. 1368. pro
Villanova in Ruth. tom. 5. Ordinat. reg.
Franc. pag. 397. art. 13 : Comme il aient la
congnoissance des Dex et bans; c'est assavoir
de ceulx qui font dommage ès vignes, blez,
vergiers, terres, prez, et les emolumens et
amendes qui en ysteront, etc. Adde tom. 6.
earumdem Ordinat. pag. 695. art. 7. et
tom. 9. pag. 559. art. 15. Vide supra Cotus
1. et infra Deguarins.

¶ **DECHIFFRARE**, a Gallico Dechiffrier,
Exaratas notis occultis litteras explicare.
Materiam Dechifrare per minutum, Menoto
in Sermon. Quadragesim. fol. 139. verso,
est Argumentum aliquod accuratius et par-
ticulatim exponere. Vide Cifra.

¶ **DECHRISTIANATUS**, Ex sacro fa-
ctus profanus. Epistola, ut videtur, tem-
pore Gregorii VII. scripta, inter Anecd.
Marten. tom. 1. cap. 237 : Alii in lapides
et tigna profanorum, ut asserunt, contactu
Dechristianata, scopis animadvertentes, etc.

¶ **DECI**, Limites, Termini. Statuta
Edwardi I. Regis Angl. apud Rymernum
tom. 2. pag. 260 : Noveritis quod nos habi-
tatoribus villæ nostræ de Valentia Agenen-
sis Diocesis, infra Decos seu terminos di-
ctæ bastidæ, concedimus libertates, etc.
Consuetud. MSS. Tolos. ex Bibl. Abbatis
de Crozat fol. 19 : Termini Decorum mese-
garie, sive Dex villæ Tholosæ protenduntur
et sunt, scilicet a Tholosæ usque ad Eccle-
siam S. Michaelis. Vide Dextri.

DECIBILIS, Quem decet aliquid, vel
qui decet. Jo. de Janua.

* Vita S. Dunstani tom. 4. Maii pag.
357. col. 1 : Ceteras Deo Decibiles laudes
spiritu pervigili ex divinis imbutioribus didi-
cerat.

DECIBILITER, Decenter. Joan. Diacon.
lib. 4. de Vita S. Greg. M. cap. 84 : Mento
a confinio maxillarum Decibiliter promi-
nente.

DECIDERE et **DECIDI**, Occumbere,
mori, occidi. Eulogius lib. 2. cap. 2 : Qui
eum imitando Decisi sunt. Cap. 8 : Prius-
quam virgines beatæ Deciderent (Forte de-
ciderentur.) Decisus, occisus, obtruncatus,
apud eundem lib. 2. cap. 2. 4. 8. Ita De-
cisio, mors, martyrium, eidem lib. 2. cap.
1. in Apologetico.

DECIDERE, **DECISUS** **TERMINUS**, DECI-
sio, voces Agrimensorum, de quibus Ri-
galtius in Glossis.

¶ **DECIDIUM**, Damnum, ruina, Gall.
Dechet, Perte. Post guerrarum ærumnas et
Decidia, apud Rymerum tom. 10. pag.
168. col. 1. Seneca Ep. 30. dixit, Fortiter
ferre Decidium sui.

¶ **DECIDUES**, Degidiosus, ignabus, in
Gloss. Sangerm. n. 501. Lege, Desiduius,
Desidiosus, ignavus.

¶ **DECIES** **QUADRATUM**, Quadragesima.
Jacobus Cardin. in Vita S. Cælestini
Papæ :

. . . En Decies quadrato subdere corpus
Menti jussit amor, divino fonte relabens,
Taliter ut spretis, quæ gustus organa mulcent
Omnibus, ipse cibum viridis plantagine caulis
Sumeret, haud coctis foliis, sed stipite crudis

1. **DECIMA**, Idem quod Decena 2. Vide
in hac voce. Ugutio : Decina, societas de-
cem virorum.

* 2. **DECIMA**, Præstatio pecuniaria ex agris, idem quod *Agvarium*. Charta Drocon. de Melloto ann. 1292. ex Chartul. Pontiniac. pag. 202 : *Petebamus ab ipsis religiosi sex denarios annui redditus pro singulis arpentis, tam terrarum quam vinearum suorum . . . Quem, inquam, redditum extra censum et gardam, Decimam nominabamus.* Alia Bern. abb. Cassin. ann. 1273 : *De quolibet vino, sive vino vinearum sive vitium, quæ arboribus sustentantur, de cætero Casinensi monasterio . . . solvant Decimam, nomine terratici.*

* 3. **DECIMA**, Tributi seu vectigalis species ex mercibus aqua advectis ad rationem decimæ percepta. Charta Raym. comit. S. Egid. ann. 1164. in Chartul. Cluniac. : *In omnibus consuetudinibus quas de ratibus, quæ per aquam veniunt, accipere solent, quæ sunt Decimæ et gubernacula et transversaria, et in remo, quem de unoquoque navigio descendente per aquam antiquitus haberet.*

DECIMÆ, in veteri Testamento quæ fuerint, omnes norunt : sed quando in nova Lege Sacerdotibus dari cœperint, non omnino constat. Non desunt quippe qui non multo ante Caroli Mag. tempora id accidisse volunt, atque in iis Paulus Sarpus auctor Historiæ Concilii Tridentini, in Tractatu Italico de *Materie beneficiæ*, quod omnino falsum esse arguit saltem Constitutio generalis Chlotarii Regis cap. 11. et Concilium Matisconense II. ann. 585. cap. 5. ex quibus longe antea id obtinuisse colligimus : *Leges divinæ, ut est in eo Concilio, consulentes Sacerdotibus ac Ministris Ecclesiarum, pro hereditatis portione omni populo præceperunt Decimas fructuum suorum locis sacris præstare, ut nullo labore impediti, horis legitimis spiritualibus possint vacare ministeriis. Quas leges Christianorum congeries longis temporibus custodivit intemeratas. Nunc autem paulatim prævaricatores legum pæne Christiani omnes ostenduntur, dum ea quæ divinitus sancita sunt, adimplere negligunt. Unde statuimus et decernimus ut mos antiquus a fidelibus reparetur, et Decimas Ecclesiasticis famulantibus ceremoniis populus omnis inferat, quas Sacerdotes aut in pauperum usum, aut in captivorum redemptionem prærogantes, suis orationibus pacem populo ac salutem impetrent.* Exstat præterea Epistola Episcoporum Turonensis provinciæ ad plebem missa, post Synodum actam ann. 567. qua hortantur, *ut unusquisque ad exemplum Abraham Decimas offerat de suis mancipiis, etc.* adeo ut liceat subodoratum primum ejusmodi inductas decimas. Adde Pœnitentiale Theodori cap. 13. Hæc observasse sufficiat : qui enim plura volet, consulat Baronium ann. 57. n. 74. et seqq. Seldenum, et alios qui de Decimis tractatus integros edidit. Tantum moneo Decimas Ecclesiasticas in tres partes divisas, quarum prima ad ornamentum Ecclesiæ, altera ad pauperes, tertia ad Sacerdotes spectabat. Vide Capitulare ann. 779. cap. 7. Capitulare Episcoporum ann. 801. cap. 7. [Glossarium Juris Gallici D. de Lauriere ad vocem *Dismes*.] etc.

 Monasteria quod spectat, Decimarum iis concessarum nono Ecclesiæ

sæculo exemplum habemus apud Mahillonum lib. 6. de Re Diplom. in Præcepto Caroli Crassi, quo confirmat restitutionem Monachorum in cœnobio S. Apri, ubi sic legitur : *Statuimus quoque, quod in Privilegio decretum est, ut ex cunctis reliquis villis beati Apri medietas Decimæ frugum vel animalium a porta Monasterii detur : ex Breviriaco vero et Monte-Barro vel Barrico, tam de dominiis vineis, quam de beneficiis Monasterio Decimæ dantur.* Hic usus deinceps frequentior.

Decimarum aliæ sunt personales aliæ reales. Personales sunt, quæ debentur ex negotiatione, artificio, scientia, militia, et hujusmodi, quæ potius respiciunt ipsam personam, quam rem ipsam. Ita Lindwoldus ad Provinciale Cantuar. Eccl. lib. 1. tit. 3. Adde lib. 3. tit. 16. pag. 245. *Decimæ conlaborationum*, in Capitulis Caroli C. tit. 41. cap. 11. Aliæ sunt

DECIMÆ REALES AC PREDIALES, in eodem Provinciali, ibidem, *quæ de frugibus terræ et animalium nutrimine persolvuntur*, de quibus Lex Longob. lib. 3. tit. 3. § 5. [** Ludov. Pii 33.] et Speculum Saxon. lib. 2. art. 48. [Memorantur *Decimæ prædiales*, in Indice MS. Beneficiorum Eccl. et Diœc. Constantiensis fol. 12. verso, et in Concilio Salmant. ann. 1335. cap. 5. inter Hispanica tom. 3. pag. 587. etc.]

* **DECIMA ALMATA**, an Decima, quæ ecclesiæ debetur, atque ideo *Almata* pro *Alma*, id est sancta, nuneupata? Vide supra *Almus*. Et quidem hic a *Tertia*, qua significatur agrarium, distinguitur. Vide *Tertia* 4. Charta Guill. episc. Cabilon. ann. 1233. in Chartul. Cluniac. ch. 390 : *Addidi etiam quod illa tertia racemorum, quæ sibi de dictis vineis debetur, insimul decimetur; et ne fraus in solutione decimarum fieret a cultoribus vinearum, voluit et præcepit ut decimam recipiant, quandoque voluerint, antequam perveniat ad Decimam almatam.* Vide mox *Decima sanctualis*.

* **DECIMA ANNALIS**, Præstationis species episcopo a curionibus quolibet anno exsolvenda. Stat. synod. eccl. Avenion. ann. 1366. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 575 : *Quilibet vestrum, etiam antequam recedat, solvat synodalem et cathedriticum et etiam Decimam annalem.*

* **DECIMA ARATRI COMITIS**, Ex agris qui aratro comitis coluntur. Bulla Alex. III. PP. in Chartul. S. Nicas. Mellet. : *Apud Falles pro Decima aratri comitis, decem solidos.* Charta Phil. Aug. ann. 1195. ibid. : *Concessit etiam secundam decimam, post primam decimationem, de domestica carruca sua de Vallis.*

* **DECIMA BIENNIALIS**, Per biennium imposita. Charta ann. 1365. in Chartul. S. Joan. de Jardo : *Executor et collector Decimæ biennalis noviter per dominum nostrum Papam impositæ.*

* **DECIMA CAUSARUM, CLAMORUM**, Pars decima emolumentorum, quæ ex causis et clamoribus seu litibus proveniunt. Pactum ann. 1441. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 264. col. 1 : *Procuratores regii . . . asserbant domino nostro regi pertinere emolumentum Decimarum causarum, quæ ventilabantur in curia ordinaria dictæ civitatis Nemausi, et quod dictæ Decimæ*

actenus levare consueverant, et dari fructum. Decimas et emolumenta occasione dictorum clavorum etc. in Lit. ann. 14 tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 705.

DECIMÆ DOMINICÆ, Quæ domini Regis sunt, et quæ Ecclesiis, Monasteriis vel Capellis Regiis, vice dotis, aut unctionis conferuntur. Vide Constitut. Clotarii Regis ann. 560. tom. 1. Concil. G. et Conc. Meldense can. 75.

† **DECIMÆ FRANCORUM**, Quæ, si conjuncto, a Francis seu ingenuis hominibus exsolvebantur. Chartularium S. V. dregesili tom. 2. pag. 2005 : *In Eccl. S. Georgii decem solidos et Decimam Francorum.* Simili modo dictæ videntur ibid.

† **DECIMÆ HOMINUM**, Quas scilicet Homines clientes et subditi ex prædiis tentis exsolvere tenebantur : *In Ba Decimam Hominum Gaufridi de Ba* Rursus ibidem : *Ecclesiam de Wate cum omnibus Decimis domini et hominum in agris, pratis, piscationibus.* Neque simili ratione legimus ibid. pag. 2006 *Watavilla duas partes Decimarum Rustorum.*

* **DECIMA GRANGIARUM** quæ sit, explicatur in Charta fundat. Blanca-landæ 1154. inter Instr. tom. 11. Gall. Clu. col. 242 : *In Popevilla et Vavevilla Decime grangiarum, videlicet cum ad illas cu attulerit garbas sive quadriga, vel quocum modo afferantur et undecumque, novem grangiis computentur, decima canon reddatur.*

* **DECIMA JACTATA**, f. Ad auctionem locata. Charta ann. 1316. in Reg. S. dov. ex Chartoph. reg. fol. 4. r. : *Item firavit donationem . . . Decimæ jactate terris arabilibus, etc.* Alia ann. 1317. Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 6. r. : *placet domino regi, quod Robinus de G villari armiger . . . Decimam jactatam de arabilibus . . . modo percipiat super redditu et emolumenta carnificiæ . . . Aureliane* Vide *Jactus* 4.

* **DECIMA INDUSTRIALIS**, Quæ et *Pœnalis*, Ea nempe, quæ ex negotiatione artificio debetur. Charta ann. 1400. Access. ad Hist. Cassin. part. 2. pag. 7 col. 2 : *Item dixerunt quod omnes habit dicti castri Luci tenentur singulis Decimas personales seu Industriales præposito.*

† **DECIMA LITIIUM**, apud Romanos a Pœna temere litigantium, leg. 2. Hermogen. de Calamniatoribus. §. 1. et autem Instit. de pœna temere litigantium *Homo litigiosus est terribilis in sua curia* inquit Sapiens.

DECIMÆ MILITARES, in Charta ann. 1204. in Chronologia Episcoporum I. ovensium, eadem videntur quæ inferuntur vulgo *Dismes infeodées*, quæ a Militibus seu Laicis nobilibus possidentur. Quam quidem originem quidam Carolo Martello adscribunt, quem damnatum voluit, ut primas beneficia Ecclesiastica Militibus distribuerit. Sed hanc fabulam doctè destravit Baronius ann. 741. Chronicon noniense lib. 3. cap. 17. de Carolo Martello idem habet quod alii de Martello. S. de Decimarum militarium origine potius videtur Arnoldi Lubec. lib. 3. cap. 18.

ia, cujus hæc sunt : *Scimus autem Decimas et oblationes a Deo Sacerdotibus et Levitis primitus deputatas. Sed cum teuræ Christianitatis ab adversariis infestatur Ecclesiæ, easdem Decimas præpositi et nobiles viri ab Ecclesiis in beneficio sibi acceperunt, ut ipsi defensores Ecclesiarum fierent, quæ per se obtinere non valent.* His consona habet Crantzii in Metopoli lib. 1. cap. 2. Vide præterea Petrum Bensem Epist. 82. et Ordericum Vitalem li. 5. pag. 575. [Ut ut est de origine hæc Decimarum infeudatarum, usus ad nos invaluit, ut eæ quæ antiquiores Concilio Lateranensi anni 1179. sub Alexandro III. ubi fuerunt prohibitæ, assistant, recentiores vero aboleantur; illæ omnes censentur anteriores hoc Concilio, quarum origo probari non potest esse posterior.] Vide *Abbas-Miles*.

DECIMÆ DE MILITIA. Vide Concilium Sleianum ann. 909. cap. 6.

DECIMAM TENERE IN MILITIA, Ea ceter ratione, qua miles decimam potest tenere, hoc est jure feudi. Charta Odon. al. Major. monast. ex Tabul. ejusd. : *Dimam quoque quamdam, quam in militia tenuit de fratre suo Roberto de Angulis, post decessum suum in eleemosynam ecclesiæ S. Romaldi et nobis libere et quiete possidendam concesserunt.*

DECIMÆ MILITUM, Aliæ a *Decimis militibus*; ita videntur appellari oblationes quæ a novis militibus ecclesiæ fiebant. Charta Rob. Cabilon. episc. ann. 1188. in Chartul. Cluniac. : *Capellanus habere debet oblationes, eschernas, baptisteria, reconciliationes mulierum, Decimas militum, debatos, redditus de duellis, etc.*

DECIMÆ MINUTÆ, vulgo *Menuës dismes*. Charta anni 1104. ex Tabulario Molisimensi : *Duasque partes minutæ Decimæ et fere et in Purificatione B. Mariæ omnes calendas, totamque magnam Decimam, cum Decima carrucarum mearum.* Tabular. S. Ciceis Talemondensis fol. 8 : *Dedi etiam minutam Decimam duarum parochiarum, sancti videlicet Vincentii de Jardis, et S. Herii de Foresta : hoc est, Decimam de a, de lino, de canaba, de agnis, de porceis, de vitulis.* [* *Tam in grossa decima quam Minuta, in chart. ann. 1271. Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 469.*]

DECIMÆ MIXTÆ, Eadem quæ *Reales*; quæ ex diversis animalibus rebusve solvantur, sic dictæ. Arest. ann. 1416. 8. Aug. in pl. 11. arestor. parlam. Paris. : *Quod dicuntur habitantes (Cenomanenses) modicæ decimationis erant, nec Decimas personales, ac partem de mixtis et prædialibus solvebant.*

DECIMA MONETÆ, Quæ ex monetæ incremento provenit. Vide *Monetarium*. Charta Henr. I. reg. Franc. ex Chartul. S. Mar. Paris. ch. 4 : *Concedimus eis decimas omnium redibicionum ad nos pertinentium de mano portu Musterioli castri, excepta decima monetæ, quæ quondam concessa est Austrobertæ.*

DECIMÆ ET NONÆ, interdum ex iisdem primitiis collectæ. Vide *Nona* 2.

DECIMÆ NUMERATÆ. Charta ann. 1206. ex Tabul. Ecclesiæ Carnotensis num. 49 : *Et tamen omnibus omnem justitiam, et de duabus bovatis terræ, Decimam*

de residuo terræ, Decimam et campipartem annumerato granicæ Canonicorum ibi præsidentium in campo numeratas idem Capitulum salvas in integrum habebit.

* Quæ numerari debebant ab hominibus institutis, ut mergites in agris pro decima aut campiparte ex officio numerarent. Chartul. Carnot. ch. 305 : *Item apud Meinviler medietatem Decimæ numeratæ.... De numeratione autem talis est conditio inter nos et illos qui excolunt terram, quod ille, qui primo vult sibi numerari, quærit numeratorem, semel tamen, nec oportet quod amplius quærat; et numerator poterit numerare, si voluerit, in quolibet campo et capere decimam suam ibidem in capite numeri. Præter hoc et dono totam Decimam in terra patrimonii mei numeratam.* Vide infra *Numeragium* et *Numeratores*.

¶ **DECIMAM PANIS ET VINI** Cotiensibus Sanctimonialibus annis 1155. 1171. indulget Ludovicus Junior, *quotiens Compendii, Vermeriæ, Bistisiaci, sive etiam in foresta fuerit.* Alia quoque deinceps iisdem Virginibus bona contulit cum uxore Adela, quæ Philippus Aug. in Litteris ann. 1183. indultis recenset et confirmat, quibus etiam *Decimam panis et vini, quod expendimus, inquit, apud Petramfontem in domo nostra, quando ibi erimus,* adjicit. Præterea iisdem Monialibus *S. Johannis de Cusia totam panis et vini Decimam* Castri Cauciaci Ludovicus Hutinus confert in Præcepto, quod est *Actum apud villam Colli-Resti anno Dom. mcccxv. mense Novembri.* Hæc Mabillonius lib. 4. de Re Diplom. num. 44. Charta ann. 1163. ex Archivo Episcopatus Massil. : *In Massilia vero superioris et inferioris villæ Decimarum panis et vini et carnis dimidiam partem Episcopi et dimidiam Canonicorum esse cognovimus.*

DECIMÆ PAROCHIANÆ, in Concilio Meldensi cap. 75. Presbyteri *Parochianas Decimas accipiant, et populi necessitatibus debite invigilent.* Vide Provinciale Cantuariensis Eccles. lib. 3. tit. 16. pag. 243. ubi quomodo decimæ Curionibus persolvantur, pluribus agit. De earum divisione vide Chrodogangum Episcop. Mctens. in Regula Canonicor. cap. 75.

DECIMA PAUPERUM, Pars tertia Decimarum Ecclesiasticarum, pauperibus primitus addicta. Charta Birgeri Ducis Sueonum ann. 1252 : *Mandamus quatenus tertiam partem de Decimis quæ Pauperum vulgariter appellatur... Upsaliensi Ecclesiæ, benivole, integre, et fideliter annis singulis de cætero in perpetuum exsolvatis.* Alia alterius Birgeri ann. 1299 : *Propter suggestiones quorundam tertiam partem Decimarum, quæ olim consuevit Decima pauperum appellari, etc.* Chronicon Upsaliense num. 11 : *Hic etiam de mansione Biscupcullum cum Ecclesia Cullum, et decimis Archiepiscopabilibus, atque Decimis pauperum provenientibus de parochia Cullum ordinavit præbendam in Ecclesia, etc.* Occurrit præterea in Chartis Jacobi Archiep. Upsaliensis ann. 1280. et Erixi et Waldemari Ducum ann. 1307. et alii apud Joan. Schefferum. Ejusmodi erant apud Hebræos decimæ, quas pauperibus recondebant, et quas Græco sermone *πρωτοεικάζας* appellatas scribit S. Hieronymus in cap. 45. Ezechielis.

* **DECIMA PERSONALIS,** Eadem quæ supra *Industrialis.* Charta ann. 1288. ex Tabul. archiep. Auxit. : *Promiserunt et convenerunt dare decimam de agnis, caseis.... et Decimam personalem, ita videlicet quod fabri, sabaterii, textores.... solvat quilibet eorum per annum duodecim denarios.*

¶ **DECIMA PLENA.** Index MS. beneficiorum Eccles. et Dioc. Constantiensis fol. 15. e Musæo D. de Cagé : *Rector solvit pro Decima plena quinquaginta solidos.*

* **DECIMA PRORECTA,** Eadem fortassis quæ supra *Jactata*; nisi sit Decima decimæ. Vide *Prodecima.* Reg. feudor. comitat. Pietav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 66. r°. in Charta ann. 1405 : *Item Decimam prorectam dictarum terrarum dicti harbergamenti,.... super quam decimam capit rector de Cloayco unum præbendarium frumenti.*

* **DECIMA RACEMORUM,** seu *vini,* in Charta Joan. ducis Bitur. ann. 1402. ex Reg. Cam. Comput. Paris. ab ann. 1360. ad 1416. fol. 186. v°. : *Donamus.... medietatem decimæ et juris decimæ bladorum, racemorum seu vini.*

DECIMÆ SALADINÆ, dicuntur quæ in Concilio Parisiensi ann. 1288. Philippo Aug. Franc. Rege procurante, contra Saladinum, qui maximam Terræ Sanctæ partem pervaserat, et Guidonem Regem funditus deleverat, omnibus omnium bonis imposita est, in subsidium Christianorum regionum illarum : *quod quidem (verba sunt veteris Chronici,) in grandem perniciem versum est. Nam plures qui Decimationes, Salahadinas nominatas, exigebant, violentius Ecclesias gravabant, et infeliciter postea cessit Decimatio : eoque res deducta, ut Philippus hujusmodi decimas a subditis suis extorqueri inhibuerit,* Diplomate ann. 1189. quod ex Tabulario Ecclesiæ Bellovacensis eruit Louvetus tom. 2. Hist. Bellog. pag. 309. et 311. ubi ejusdem Regis Diploma aliud profert, quod earum Institutionem continet, ut et Rigordus ann. 1188. de qua decima consulendi etiam Hovedenus pag. 641. Matth. Paris, Neubrigensis, et alii ad ann. 1188.

¶ **DECIMÆ SALICÆ.** Donatio Anselmi Abbat. Laurehamensis apud Tolnerum in Probat. Hist. Palatinæ pag. 17 : *Duc vero partes omnium Decimarum ad Ecclesiam Turde aspicientium sunt in manu Præpositi præter Salicas Decimas, quæ respiciunt Laurensium Portarium.* [* Chart. ann. 1153. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 1058. *Decima de terra Salica,* ibid. pag. 1094. in chart. ann. 1226. Vide Haultausii Glossar. German. voce *Sal-Zehenden* col. 1583.]

* Eadem atque *Dominicales,* quæ nimirum prædii domino pensantur. Vide in *Lex* et *Salicus*.

DECIMATIONES SALICÆ. Charta Henrici II. Imp. ann. 1203. apud Nicol. Zyllesium : *De Ecclesiis vero et de omnibus per totam Abbatiam Salicis Decimationibus, nulli omnino beneficium aliquod concedi permittimus, etc.* Charta Conradi Imp. ann. 1026 : *Relictis videlicet illis et specialiter delegatis quibusdam curtibus et villis ac Ecclesiis omnibus ubicunque in S. Maximini prædio jacentibus, cum cunctis Salicis Decimationibus, unde necessaria tantummodo suis deberent procurare fratribus, etc.* In alia

Henrici III. Imp. ann. 1044. *ibid.* : *Insuper omnes S. Maximini Ecclesias eum Decimis et Decimationibus, et omnes Salicas Decimationes, quas in usus hospitum, peregrinorum ac pauperum destinamus. Alia ejusdem Henrici ann. 1056 : Omnes Ecclesie et Salicæ Decimationes tam in agris quam in vineis, sive in silvis, etc.* [** Alia Otton. I. ann. 956. in Guden. Cod. Diplom. tom. 2. pag. 3 : *Dominicales, quas vulgo Salicas vocant, Decimationes, quoniam essent nostræ regales, etc.*]

* DECIMA SANCTUALIS, Quæ sanctuario seu ecclesie vel altari debetur. Charta ann. 1323. in Chartul. eccl. Lingon. Cod. reg. 5188. fol. 199. vº. : *Et hoc pro quadam pecia vineæ liberæ ab omni servitute seu onere, excepta Decima sanctuali.*

* DECIMA SOMMATICÆ, Quæ ex cella vinaria, vel ex equis sarcinalibus exigitur. Vide in *Sagma*. Charta Rainaldi archiep. Rem. ann. 1137. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 205 : *Ecclesiam restrant... ab omni Decima sommatica atque ab omni exactione liberam facimus.*

* DECIMA SPIRITUALIS, Ea quæ ecclesie debetur. Charta Bern. abb. Cassin. ann. 1273 : *De aliis vero victualibus et olivis solvant eidem vestario integraliter Decimam spirituales, ut matriæ ecclesie. Ubi distinguitur ab ea, quæ nomine terratici eidem monasterio solvebatur.*

* DECIMA TALLIACIA, Quæ nomine talliæ exigebatur. Charta ann. 1228. ex Tabul. Major. monast. : *Dedi monachis B. Nicolai de Sabolio... Decimam talliaciam vinearum mearum de Sabolio. Vide infra Tallia 8.*

* DECIMÆ SEQUELA, Jus exigendi decimam ex agris alterius territorii, cum a suis hominibus coluntur. Charta ann. 1295. in Chartul. Pontiniac. pag. 264 : *Cum discordia mota esset... super sequela Decimæ quam nos dicti decanus et capitulum habere asserimus... in villa et territorio de Soelliaeco, cum ibi terræ coluntur ab aliquibus in parrochia et decimaria finibusque decimarie nostræ de Venussia commorantibus. Vide Secta 4.*

* DECIMÆ TRACTUS. Vide Tractus 3.

DECIMA DECIMÆ. Vetus Scheda de Urbis, subjecta Decretis Regum Hungariæ : *Et quoties Rex habuit Decimas partes hujusmodi minerarum, (auri, argenti et cupri) toties divisit et dedit Archiepiscopo Strigoniensi unam partem, et vocabatur ista datio Decima Decimæ. Charta Waldemari Regis Daniæ ann. 1240. apud Pontanum lib. 9. Rerum Danicar. : Mandamus universis et singulis Militibus, Castrensibus, et vassallis, et feudatariis, sive terram nostram, quæ Libera dicitur, sive quancunque aliam terram jure feudali vel quocunque alio titulo detineant, ut ex illis Decimas Decimarum persolvere Episcopo Revaliensi non omittant, etc. Vide Redecima [et Cario.]*

DECIMALE SUBSIDIUM proventuum Ecclesiasticorum a Sede Apostolica concessum Philippo Regi Francor. de quo Gesta Guillelmi Majoris Episc. Andegav. cap. 49. Idem concessum a Prælati Franciæ pro redemptione Joannis Regis ann. 1358. uti docent Litteræ Caroli Delphini 24. Mart. 1358. descriptæ in Regesto Memorabilium Cameræ signato C. Vide

Froissart. 1. vol. cap. 155. Qua vero ratione ejusmodi Decimæ ab Ecclesiasticis exigentur, licet percipere ex aliquot Diplomatibus, quæ ex Chartophylacio Regio eruimus.

Ex 12. Regesto Chartophylacii Regii Ch. 159 : Philippus D. G. Francor. Rex, dilectis et fidelibus nostris Archiepiscopo Remensi, Suessionensi, Catalaunensi, Laudunensi, Cameracensi, Tornacensi, Morinensi, Atrebatensi, Ambianensi, Noviomensi, Silvanectensi, et Belvacensi Episcopis Remensis provincie Suffraganeis, Abbatibus, Decanis, Prioribus, Capitulo cæterisque personis Ecclesiasticis civitatis, diocesis et provincie Remensis in convocatione faciendâ per dictum Remensem Archiepiscopum congregatis, Salutem et dilectionem. Considerantes gravia personarum pericula et importabilia onera expensarum, quæ dilecti et fideles subditi regni nostri a longis retroactis temporibus ratione guerræ nostræ Flandriæ sustinuisse conspiciamus, ac sollicitè quærentes vias et modos, per quos, illo juvante cujus est superbiorum colla deprimere, inimicorum nostrorum Flandrensium superba rebellio compescatur, et sedato guerrarum discrimine, pacis amenitas et quietis tranquillitas regno regniq; subditis omni adversitate propulsata parentur, post multarum revolutiones viarum, tandem in hac via, tanquam expeditiori et commodiori negotio quod incumbit, nostra sollicitudo quievit, ut universos Prælatos, et personas Ecclesiasticas religiosas et sæculares, Duces, Barones, et quoscunque nobiles regni ejusdem requirere deberemus, ut de singulis quingentis librarum redditus, quas in regno ipso habeat, de uno homine equite armato, et ignobiles de sex hominibus armatis peditibus pro quibuslibet centum focis subsidium nobis faciant ista vice. Aperta igitur via hujusmodi, Ducibus, Comitibus, Baronibus, et cæteris Nobilibus regni nostri, et eis ex parte nostra requisitis ut juxta modum hujusmodi præstent, et consentiant præstari dictum subsidium a subditis eorundem, una fuit eorum voluntas, una ab eis data est responsio, quod illud subsidium libenti nobis præstabunt animo, et a sibi subditis præstari unanimiter consenserunt, credentes quod vos et aliæ personæ Ecclesiasticæ prædictæ simile nobis subsidium faciatis. Nos igitur spei gerentes de vobis indubiam, quod sicut ex suscepto curæ pastoralis officio plus cæteris illa debetis requirere quæ sunt pacis, sic regni pacem, quæ ex dicto non mediocriter dependet subsidio, cæteris impensius et ferventius procurare velitis : Dilectionem vestram attente requirimus, et affectuose rogamus, quatenus hujusmodi subsidium in tam urgenti necessitate, in tam miserabilis expeditione negotii præstetis liberaliter, et ut a vestris præstetur subditis, nostrum nedum assensum, sed illud quod opportunum fuerit auxilium præbeatis, credentes dilectis et fidelibus nostris Magistro Petro de Latilliaco Canonico Parisiensi Clerico, et Jo. Choiseilli Domino de Plexcio Militi nostris, vel eorum alteri super iis quæ circa hæc ex parte nostra vobis duxerint exponenda, et exposita per eum grato complectis affectu. Data Parisiis die 12. April. an. Dom. 1304.

Ex eod. Regesto Ch. 166 : Philippus D.

G. Franc. Rex, dilecto et fidei Episcopo Cameracensi, salutem et dilectionem. Ad dentes vestram non latere notitiam, quanta et quam gravia Nos oportet iis temporibus pro nostri defensione regni expensa, onera sustinere, vos requirimus et rogamus attente, quatenus illam Decimalem gratui subventionem, quam vobis guerræ nostræ presentis negotio generose noviter concessi et quam generosius acceptabile duxi reputandum, sic diligenter et celeriter curare, exigere, et levare curetis, quod non seu gentibus nostris infra instans festum. B. Joan. Bapt. juxta concessionis prætenorem integre et indeficiente valent accari in negotio prædicto, prout ordinari fore dinoscitur, committenda, quodque in hac parte proposito nostro frangi nullo preætextu nostri periculoso defubjacentes, vobis de prompta exhibitisicut de concessione gratia subventionis hujusmodi teneamur ad uberes retribui debite actiones. Actum Paris. die 8. an. 1304.

Ex eodem Regesto Ch. 188 : Philippus G. Francor. Rex, dilecto et fidei Episcopo Belvacensi, salutem et dilectionem. Ad vestram jam potuit pervenisse notitia, quod nos personæ propriæ non paremus prosecutione guerræ nostræ Flandriæ insistimus, et jam positi nostris et inimicis, sumus ei Deo nostrorum adjutorum fidelium indigentes : ideoque vobis ex danti necessitatis hujusmodi articulum duximus exhibendum, vos de accedendo nos et nostrum exercitum secundum vestri debitum et modum, quo tenemus hac casu absque dilatione quaque Attrebatum, vel ubi circaam per ubi subimus, submonentes et expresse citantes illas fuerimotionis simplicis, quam banni, quod ratione nostræ expositionis personæ et necessitatis prædictæ vobis etc et firmiter intimamus. Est tamen in nis nostræ, quod si subventionem decem inter gentes nostras vobiscum vel nuncius prolocutam soleritis vel in persolvere voluntatis, ut erga nostros diligenter et fideliter procurare soleritis, nio prædicta ad servitium dicti ex nullatenus vos coartet. Dat. Atrebat. Julii an. Dom. 1304.

In eodem Regesto Ch. 187. descripta Charta ejusdem Regis ad Episcopos data 27. Julii ann. 1304. ex qua secundum deliberavimus : Ad cujus etiam complementum cogitantes nuper vobiscum, sive eum vestris, tractari per nostrates facientes Decimas aliquas requisivimus vobis et a vestris subditis, quod vos jam induxisse credimus pro causa con opere in tam periculosa necessitate non possunt nec debent se aliqui vel Ecclesiastici aliquatenus excusare. Et ex Charta alia ejusdem Regis ad sanum Episcop. 26. Augusti ann. Ch. 189 : Sane cum non credamus memoria excidisse, quod vos et Ecclesiasticæ personæ vobis subditæ duas nobis litteras concessistis Decimas pro defensione regni nostri, quarum unam jam persolvissis, etc. Infra : Cumque bonæ Benedictus PP. Undecimus decimam annorum ab omnibus personis Eccle

ni nostri exemptis nobis concessit ad hoc
vinis constitutis exsolvendam, etc. Hisc
enda quæ habentur in Spicilegio Ache
no tom. 13. pag. 347. 354. 355.

DECIMALES ECCLESIE, in Chronico
beie novæ: Dominus Ludwicus Rex die
cationis Hemele in dotem altaris obtulit:
edit etiam Hemmetorp Abbatolam,
bike decimas, Cum Decimalibus Ecclesiis
piscopatu Asnabruggi. [* Vide infra in
Elesia.]

DECIMALIS TERRA, Quæ decimæ ob
ia est, in Charta ann. 1212. ex Char
S. Evurtii Aurel.

DECIMALIS RES, Ad decimam fructuum
em locata. Stat. Mantuæ lib. 2. cap.
ex Cod. reg. 4620: Si vero res fuerit
hiteotica, vel fictualis, vel Decimalis,

DECIMAGIUM, Territorium ubi perci
itur decimæ. Charta anni 1251. in
alario S. Nicasi Remensis: Cum
ordia verteretur de limitatione Decimagii.
Chartularium S. Martini Pontisar.: Infra
nes parrochie seu Decimagii S. Andoeni.
Charta Visitatoris Fratrum Militiæ Templi
an. 1302. e secundo Chartulario S. Quin
in Insula pag. 170: Habebimus etiam
perpetuo illam partem quam percipiebant in
Decimatio, etc.

Dismage, in Ch. ann. 1369. ex Char
ul. Corh. fol. 317. vº: Le moittie de
ous les dismes de tous les prés, qui sont
ut le Dismage de laditte ville de Vers,
ont à disme. Pro jure vero percipiendi
decimam, occurrit eadem vox in Charta
Ph. abh. Hasnon. ann. 1316. ex Reg. 56.
Ch. top. reg. ch. 175: Avons vendu bien
aument... tous nos terrages et Disma
ges... senz rien degueir ne retenir par devers
noi. Ut et Desmerie, in Ch. ann. 1416. ex
Re. feud. Comit. Pictav. in Cam. Com
out Paris. fol. 325. vº: La disme ou Des
me: des blez et charnaige du lieu de
Gaille et en toute la paroisse dudit lieu,
anen blez lyez et desliez, ... et autres choses
Deables et appartenans à dixme. Dinée,
picipsa decima, in Ch. Simon. dom.
Civil. ann. 1257. ex Bihl. reg.

DECIMARE, Decimam bonorum suorum
umptiri. Edgarus Angliæ Rex Orat. ad
Antites, apud Seldenum ad Eadmerum:
Prous meus, ut scitis, totam terram suam
Ecclesiis et Monasteriis Decimavit.

DECIMARE, Decimam levare. Vide Pe
ram in Burgundicis pag. 535. [* Chart.
ann. 1309. in Guden. Cod. Diplom. tom.
3. p. 736.]

DECIMARE, Decimam persolvere, in
Spe lo Saxon. lib. 2. art. 48. § 3.

DECIMARIA, Prædium, ager, in quo
peritur fructuum decima. Charta Theo
bale Comitis Blesensis ann. 1131: Et
decim a via quæ Rameruco veniens....
telitur usque ad Decimariam de Ormes.
liann. 1238. in Regesto Tolosano Ca
mer Comput. Paris. fol. 43: Sive in allodio,
territorio, aut in Decimariis ejusdem
s., etc. Alia ann. 1246. in M. Pastoral
Paris. lib. 23. Ch. 95: Super eo
quod dicebamus nos debere percipere medie
decimæ in Decimaria eorundem. Vide
ib. 3. Ch. 12. et Tabular. Brivatense Ch.
304 Concilium Insulanum ann. 1288. can.

15: Item statnimus quod aliquis bladum de
Decimaria alicujus Ecclesiæ intra aliam
Decimariam transferre non audeat, quonsque
fuerit decimatum. Si quis vero contrarium
fecerit, rectam decimam, scilicet decimam
partem integraliter Ecclesiæ, de ejus
Decimaria bladum extraxerit, intra octo dies
solvere teneatur. [Occurrit eadem notione
in Historia Dalphin. tom. 1. pag. 29. col.
1. et pag. 30. col. 2. in Tabulario S. Albini
Andegav. apud Baluzium tom. 2. Hist.
Arvern. pag. 426. Stephanotium tom. 3.
Antiquit. Pictav. MSS. pag. 866. in Charta
anni 1256. et pag. 905. in Charta anni
1339.] Desmerie, in Consuetud. Solensi
tit. 17. art. 8. Dismerie, in Consuet. de
Valancay art. 3. Bituricensi art. 16. 18.
Marchensi art. 332. Deymari, Occitanis.

DECIMARIA, Jus percipiendi decimam ad
aliquem pertinens. Tabularium S. Mariæ
Longipontis in diocesi Paris.: Donavit duas
partes de Decimaria ipsius Ecclesiæ, hoc
est... de annona, de vino, de lino, de
cannaba, de ovis, de porcis, de vitulis et de
omnibus aliis rebus. [Chartular. S. Petri de
Domina fol. 63: Octavam partem Decimariæ
de Thedesio accepit D. Hugo Prior in gnat
geria. Ibid. fol. 64: D. Hugo Prior de
Domina accepit a quodam Milite nomine
Aynardo octavam partem Decimariæ de
Tedesio in vadio per centum solidos.] Vide
veterem Consuet. Bituricensem editam a
Thomasserio cap. 87.

DECIMARIUM, ut Decimagium et Deci
maria prima notione. Charta ann. 1304. ex
Archivo D. Marchionis de Flamorens: In
omnibus illis viginti contatis terre, que
teneri dicebantur ab eodem Domino Petro in
Decimario S. Martini. Transactio Abbatem
inter et Monachos Crassenses ann. 1351.
ex Libro viridi fol. 53: Habet Conventus
dicti Monasterii... quosdam redditus, jura
et proventus, et jurisdictiones... in terminio
seu Decimario Castri de Leziniano diocesis
Narbonensis.

DECIMARI, Rustici, qui terrarum seu
aliarum rerum Decimas dominis vel Presby
teris persolvunt, Beneharnensibus Desmers
dicti. Vide Marcam lib. 5. Hist. Beneharn.
cap. 31. num. 1.

DECIMARI, Qui decimas, vel suo, vel
domini, aut alterius nomine, exigunt, in
Concilio Burdegalensi ann. 1255. can. 18.
23. 24. et Coprinaciensi ann. 1260. can. 18.
[Charta anni 1229. ex parvo Chartulario S.
Victoris Massil. fol. 123: Decimarins con
greget decimam S. Antonini et tascam simul.]
Tabular. S. Eparchii Inculism. fol. 17:
Quicquid scilicet habebant in tota decima,
vel in Cimiterio de Elz, vel Decimarii habe
bant ab eis. Desmarii dicuntur fol. 16. Ibi
dem fol. 18: Et quia manutenebat Decima
rios invasores Cimiterii ipsius, etc. Infra:
Quicquid habebat pater meus in tota decima
de Elz.... et quidquid habebat in Decimariis
vel Decimarii ab eo, etc. Rursum fol. 19. v:
Pater noster Sicher fnerat Decimarius de Ec
clesia Enz, quia tenebat decimam, ut Laicus
a Laicis, et partem terræ de Sanctuario. Fol.
22: Ego Constantinus Decimarius de decima
Ecclesiæ de Elz.... habebam in decima de Elz
feodium, ut colligerent quartam partem ex ipsa
decima ubicumque extenderetur decima de
omnibus rebus, de pane, de vino, de lana, de

agris, et de omnibus aliis, de quibus decima
datur. Tabularium Monasterii S. Andreæ
Viennensis: Similiter nec aliquis ex anctua
riis vel Decimariis S. Hilarii ultra prædictam
viām, in parte scilicet Occidentali aliquid ex
decimis requirere audeat. Charta ann. 1174.
apud Columhum lib. 3. de Episcop. Sista
ric.: Præterea concessit ei decimas in hortis, et
vineis, et Decimarins et bestia ejus debent
vivere de communi, et Decimarius debet jurare
se decimas fideliter colligere. Cujusmodi
decimariorum, seu quibus decimæ compe
tunt, passim habetur mentio in Tabulario
Ahtatiæ Dalonensis in Lemovicibus, pag.
3. 12. 27. etc.

DECIMATA VINI, apud Anastasium in
Hadriano: Ut Decimatas vini duas pen
santes per unamquamque Decimatam libras
60. Gregorius Mag. lib. 1. Epist. 41. lib.
10. Epist. 30. et lih. 12. Epist. 30. Deci
matas vini etiam habet; [ut et Gregorius
Monachus non semel in Chronico Far
fensi, apud Muratorium tom. 2. part. 2.
col. 385. Decimata tysanæ, infra in
Tysana.]

* Mensuræ vinariæ species videtur, ut et
inter Census eccl. Rom. apud Murator.
tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 836:
Præstantes bisant. ij. auri solid. et vini
Decimatas numero lxxx. in præsentia missi
Paracellarü. Ibid. col. 835: Vini megaricos
centum.

DECIMATIO, Decima seu illius per
ceptio. Instrum. ann. 1173. in Historia
Mediani Monasterii pag. 305: Contulit
Ecclesiæ Belli-prati in perpetuum omnem
Decimationem grangiæ suæ de Oblesis sub
censu duorum solidorum. Charta Brzezczlai
Ducis Bohemorum apud Ludewig. tom. 6.
Reliq. MSS. pag. 56: Ad hanc in Brunensi
provincia Decimationem frumenti, ac decem
nummos, et villam Obucherii, et Decimam
telonii, quod Brog vulgo appellatur, in flu
mine Olzava donavi. [* Heinric. I. Imp.
Convent. ann. 922. cap. 8. Otton. M. ann.
952. cap. 10. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 17.
et 28.]

DECIMATOR, Idem forte qui Decimarins,
vel qui jus habet exigendi decimam i
agris, Dismier, in Consuetud. Arvernensi
cap. 17. art. 18. et Marchensi art. 96.
Constitutio Chlotarii Regis cap. 11:
Agraria, pascuaria, vel decimas porcorum,
Ecclesiæ... concedimus: ita ut actor, aut
Decimator in rebus Ecclesiæ nullus accedat.
Qui scilicet decimas Regias expetebat.
[Litteræ ann. 1402. apud Georg. Christia
num tom. 2. Rer. Moguntiac. pag. 886:
Nostris et dicte nostre Prepositure reddi
turiis, censuariis, pensionariis, arrenda
toribus, Decimatoribus, colonis, incolis et
subditis... intimamus, etc.] Vide Guillel
mum de Podio-Laurentii cap. 6. Specu
lum Saxonie. lih. 2. art. 48. §. 3. 9. 13. et
Perardum in Burgundicis pag. 535.

* Sergeant dismier, in Ch. ann. 1247. ex
Chartul. Campan. fol. 343. vº. col. 1: Et
se il avenoit chose par aventure, quel sergens
terragierres et li Dismierres ne soient au
descharger les gerbes, on croira lou deschar
geour par son sairement.

DECIMATURA, Idem quod Decimar'a, in
Charta ann. 1157. in Hist. Vastinensi pag.
199.

¶ **DECIMATUS**, ut *Decimagium*, Territorium ex quo decimæ colliguntur. Charta anni 1290. ex Archivo Episcopatus Meldensis: *Item in Decimatu de la Veune unum arpentum terræ, sex partitis minus.*

* Charta Steph. Noviom. episc. ann. 1190. in Chartul. Mont. S. Mart. part. 5. fol. 92. v^o. col. 1: *Quicquid infra Decimatum habetis de Brancort;... et quicquid infra terminos Decimatus de Moutbren possidetis.*

1. **DECIMANUS**, seu **DECUMANUS** LIMES, Maximus limes inter agros, qui ab Oriente in Occidentem per transversum dirigitur: qui quia formam X. efficit, Decumanus est appellatus. Ager enim bene divisus figuram denarii numeri efficit. Nam Cardo dicitur alius limes in agris qui a Septentrione directus est. Ugutio et Joan. de Janua, ex Festo et Isidoro lib. 15. cap. 14. Vide Gromaticos. Charta Aystulfi Regis Longobard. ann. 753. apud Ughellum tom. 2. Ital. sacr. pag. 105: *Et paludes Gromulenses usque in litem Decimanum, qui percurrit inter Gavanum et villam Ulianam,.... et de via Decimanense habeatis communiter usque in fossatum finale cum Decimanense, et Ulianense secundum eorum coherentias, etc.*

¶ 2. **DECIMANUS**, Obnoxius decimæ, qui decimas debet exsolvere. Ratherius Veron. Episc. de Contemptu Canonum parte 1. apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 165: *Et cum de oblationibus et decimis fidelium vivere tabernaculi custodes debeant Domini, hoc est Ecclesiæ Clerici, si nescit Episcopus quot Decimani, quot mansi, quot modia tritici, quot congia vini tantis vel tantis sufficiunt Clericis ad victum utique et tegumentum, nonne convineitur aut non esse Pastor, aut certe insipiens existere, etc.* Latinis *Decumanus* dicebatur exactor decimarum vel Publicanus qui Decimas conducebat ab aratoribus exigendas.

¶ **DECIMARE**, **DECIMARIA**, **DECIMARI**, **DECIMATA**, etc. Vide in *Decimæ*.

* **DECIMATOR**, Idem videtur qui *Decanus* in monasteriis. Stat. Cisterc. ann. 1352. ex Cod. Hardenhous.: *Nullus fiat Decimator, nisi legerit et responderit in parvis scholis, ut fuit haecenus consuetum.* Vide *Decanus* 5. et in *Decena* 2. Exstat alia notione supra in *Decimæ*.

1. **DECIMUM**, pro *Decima*. Majus Chartul. S. Victoris Massil. fol. 91: *Donaverunt totum Decimum de omni terra, quæ habet vel habebit Ecclesia sancti Stephani.*

¶ 2. **DECIMUM**, Idem quod *Decatia*, de quo verbo actum supra. Charta Caroli M. apud Doubletum pag. 708. 709: *Nullum telloneum, neque exclusaticum, neque Decimum, neque barganaticum, etc.* Et mox: *In nullo modo, nullo telloneo, nullo exclusatico,.... neque Decimum exigere nec exactare non debeat.* Vide Notas nostras ad *Cinnamum*.

¶ **DECIMUM FORUM**, Eadem, ut puto, natione. Charta Boleslai Ducis Bohemiæ pro Monast. Breunoviensi ann. 993. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pro 50: *Super hæc apposui Decimum forum, Decimum denarium ex omni iudicio in his civitatibus Slanen, Plzen, Lithomerziech.*

¶ **DECIMI MANSUS**, An Mansus decimæ obnoxius, vel Decima unius mansi? Charta

anni 1031. ex Archivo sancti Victoris Massil. Armar. Forojul. Dioc. n. 176: *Donamus unum Mansum Decimi pro redemptione anime patris mei.*

¶ **DECINA** Italis, Decas. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 936. de B. Michelina: *Unus homo pro qualibet Decina fumantium cujuslibet universitatis.* Vide *Decena* 2.

* Testam. ann. 1342. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 563. col. 1: *Item (relinquo) de cera Decinas duas, tam pro cereis quam pro quatuor tortiis.*

¶ **DECINERARE**, Incendio delere, coneremare. Seriban. in Polit. pag. 57: *Quot nemora paucarum horarum flamma Decineravit?*

¶ **DECINERATUS**, Redactus in cineres. Tertull. adv. Valent.: *Ipse quoque, Decineratis omnibus, in nihilum finietur.*

¶ **DECINERESCERE** **IGNI**, eidem Tertulliano Apolog. cap. 48.

¶ **DECIOSI**, a *Deciduo*, dicuntur mures ob parvitatem corporis dum nascuntur. Papias.

* **DECISIO**, Aquæductus, canalis quo aquæ elabuntur. Arest. parlant. Paris. in Chartul. Compend. fol. 153. r^o: *Quod bonæ memoriæ rex Ludovicus fecit ibi fieri unam Decisionem pro bono infirmorum domus Dei, per quam aqua, quæ fluit per dictam domum, redit ad aquam Ysaræ.*

* **DECISIVE**, Minutatim. Charta ann. 1321. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 70: *Unicuique liceat tales pannos vendere in grosso vel Decisive, vulgariter à détail.*

¶ **DECISOR**, Arbitr. qui de lite decidit. Charta Everardi Episc. Tornac. pro Abbat. Thosana ann. 1177. apud Miræum tom. 2. pag. 1319. col. 1: *Igitur ex venerabilis Domini et Coepiscopi nostri Desiderii Morinensis arbitrato, quem et nos et ipsi communiter elegimus Decisorem. Decisor litis, apud Th. Madox Formul. Angl. pag. 22.*

¶ **DECIMUM**, *καλόν, ἀγαθόν*, Bonum. Janus Laurenberg. in Supplemento Antiquarii. In Glossis Lat. Græc. Sangerman. habetur *Detium*; sed retinendum *Decium* a *Decere*: quia quod bonum est, decet.

DECIUS, Talus, Taxillus, Gallis *Dé*. Ehrardus in Græcismo cap. 9:

Est talus, Decius: talus, postrema pedis pars. Et cap. 19:

Cum bene respondet Decius, compello jocose, Compello timidum cur sic agit impetose.

Ubi Metullinus, *Je l'envie*. Edictum S. Ludovici Regis. Fr. apud Nangium: *Scholas etiam Deciorum prohibemus omnino, ita ut tenentes eas districte puniantur. Fabrica vero Deciorum prohibeatur ubique.* Jacobus de Vitriaco in Hist. Occident. cap. 10: *Ea quæ turpiter in Ecclesiis lucrabantur, in tabernis et ludis Deciorum, in comessationibus... turpius expendebant.* Summula Raymundi de Vita et honestate Clericorum:

.... Nec sunt hi lusores veterum

Ludorum, velut est aler, globi, Deciorum.

Pseudo-Ovidius lib. 1. de Vetula:

Cum Decius sit sex laterum, sex et numerorum

Simplicium, tribus in Decis sunt octo decemque, Quorum non nisi tres possunt Decis superesse, etc.

Occurrit præterea [in Statutis Massil. lib. 5. cap. 10.] apud Gervasium Dorobern. pag. 1522. Guillel. Neubrigensem lib. 3. cap. 23. in Vita B. Joan. Montismirabilis, in Statutis Synodal. Odonis Episcop.

Paris. in Synodo Bajocensi ann. 1300. 38. et in Epist. Jo. Episc. Aconensi Honorium III. PP. tom. 8. Spicilegii Arian, et in Præceptis Synodalib. Peti Collemedio Archiep. Rotomag. pag. in Statut. Ordin. Præmonstrat. dist. 4. 15. decis. 5. cap. 11. etc.

DEYCIERS appellabant nostri *Deru* artifices. 1. Regest. Artificum Paris. 225. 226: *Devriers, assavoir faiseur Dez à tables, et d'eschees d'or et d'ivoire* [**Deiciers* infra *Carpenterio*.]

De vocis etymo variæ sunt sententiae. Turnehus ad Orat. Ciceronis pag. Edit. 1576. existimat ejusmodi noster tesseras *Datos* appellari, quod qui in pis calculum promoverat, *Dare* dicebatur Ovidius:

Tu male jactato, tu male jacta Dato.

Et Ausonius:

Narrantem fido per singula puncta recursu

Quæ Data per longas, quæ revocata u
Albertus Acarisius a digitis *Dados* convult: *Dadi sono*, tali *da Latini* detti cui si giuoca a trargli con le mani, detti da diti che più s'adopmano in tal giuoco ne gli altri; Certe *Dez*, etiamnum talia appellamus. Alii putant vocem puram putam Gallicam: quippe Caribritannis etiam hodie *Dis*, est cubus tessera.

Ego vero longe aliter sentio, si vel male, aliorum esto judicium. Quid ludum Deciorum dictum puto ex Galileo, *Jus de Dé*, id est, judicium seu sortes per tesseras aleatorias unde postmodum *Jeu de Dé* effectum enim *jeu* a *jocus* deduxerim: nam nominis solis fere taxillorum vel ludis tribuatur, in quibus ut plerumque damnum, vel luerum sorte decedat admodum probabile est ita appellata et alcarum sortes, atque inde exteri dicimus ludos. Porro *Juis*, judicia appellari in voce *Juisium* pluribus omnibus: *Dé* autem pro Deo usurpatum nunc ex vet. Poëtis nostratibus. Le *de Huës de Tabarie* MS.:

Che dit li Rois, Par le grant Dé.

Le Roman de Thibaud de Mailly MS.

Ains seai à escient qu'ils auront plus bonte

Que n'en ot S. Thomas, qui fut occis pour

Le Chariot de Nismes:

Bonne chanson plect vous à escouter.

Del meilleur homme qui ains eurent en De

C'est de Guillaume le Marquis au cort nez

Philippus Mouskes MS.:

Et a son fil a remandé

Qu'il ot par la grace de Dé, etc.

Sed et erehrius *Dex*, et *Dier*, p. usurpatum reperire est, unde et vox *Decius*.

Menagius in suo Dictionario molagiarum Gall. improbata Cing conjectura, Turnebi sententiam attur, landatque alteram Domini *neuve*, quæ fere eodem redit, ab *Datatum* nostrum *Dez* derivandum quod sibi *datatum* taxillos præbetis ludunt. Plantus in Curculione

Tum isti qui ludunt *Datatum*, servi scurra

Et Datores et factores omnes subdam sul

Major est *Dati* quam *Datatum* et

ludo *Dez* analogia.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. re-

Decius, Dez pour jouer. Aliud Provinc. Lat. 7657 : *Dat, Prov, Decius, tallus, illus, texera.* Deicier, Deciorum opifex, lib. 1. Statut. artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 225. v^o. : *Quiconques veult Deicier a Paris, c'est assavoir faiseur de z à table et à eschés d'or et d'ivoire, de tout de toute autre maniere d'estoffe et de mail, estre le puet.* Deciorum ludum seu lorum sub annuo censu tenebat carniorum, ut discimus ex Lit. remiss. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. bis. : *Pierre Damaulx exécuteur de Jacques et Jacques du Rosoy chirurgien, qui ont pris à cense la seque table, breclengh de Dees de la ville de Tournay, etc.* infra in *Ludus* et *Ribaldi*.

Dados, Eadem notione, Italis et Hispanis *Dado*, Gallis *Dé*, Occitanis *Dat*, Coniunctiones Neapol. lib. 3. tit. 57 : *Qui ad Dads sic ex quadam consuetudine ludunt.* *De* : *Qui aleas et Dados tenent, ut ea relictis ludentibus accommodent, inter quos habentur.* Vide *Ægidii Menagii* et *de vii Ferrarii* Origines linguae Italicæ.

* **DECLAMARE**, Proclamare, proclamare, publico banno edicere. Charta ann. 1218. in Chartul. Cluniae. : *Conquestus stior et conventus quod Simon dominus Sinuiri et servientes ejus gravaverunt omnes ecclesie Marciniacensis.... In villa Marciniacensi Declamare fecerunt bannum repte domini Sinuiri.*

* **DECLAMARE**, Rem promulgatam onario banno interdiciere. Charta ann. 1219. tom. 1. Probat. Histor. Britan. fol. 41 : *Et sicut fecit clamari sine consensu pispi, faciet Declamari, etc.* Hinc **DECLAMARE MONETAM**, Illius usum obere, vulgo *Décrier*, et monetarum Declatio, apud G. Pepin. tract. 2. opusenl. up *Confiteor* part. 3. cap. 2. edit. Paris. ann. 1614. in 8.

DECLAMATIO, pro *Clamatio*, Voecatio is, calumnia, rei repetitio. Occurrit up *Baldricum* in *Chronico Camerac.* lib. 1. cap. 85. et in *Deereticis* S. Ladislai Regis Hungar. lib. 3. cap. 9. Vide *Clamare*.

* **DECLARARE**, Illuminare, Gall. *Eclairer*. Virtutes B. Ambrosii Senens. inter Act. SS. Martii tom. 3. pag. 213 : *Sic indur ad divine voluntatis in iudiciis suis conmitatem, sic divinis verbis Declaravit* or us. Aeta S. Franciscæ Rom. Martii tom. 2. pag. 138 : *Movisti tenebras, et in luce os Declarasti.* Papiæ in voce *Eliquata*, *Deciare*, idem est quod *Eliquare*.

* **DECLARARE REGULAM**, Eam interpretari et ad usus modernos accommodare. *Chre.* Jordani apud Murator. tom. 4. Anti Ital. med. ævi eol. 1020 : *Qui (aposte) statum communitatis damnabant et declarationes regule.... li dogmatizabant* quocullus summus pontifex regulam beati *Francisci Declarare potuit.* Vide in *ox Decla-*

DECLARARI, apud Gromaticos, dieuntur confusi, eum ad veram limitum suamque finalium auctoritatem per ariensiores redintegrantur. Rigalt.

DECLARATIO MULTÆ, Ejusdem exa-
nit. ann. 1373. tom. 5. Ordin. reg. pag. 629 : *Contrarium facientes per*
annum et multarum impositiones et earum

Declarationes et alias, prout per conservatores dictæ burgesiæ est hactenus fieri consuetum, ad desistendum ab hiis compellendo.

* **DECLARATOR**, Explicator, interpres. Charta Phil. Pule. ann. 1307. inter Instr. Hist. Lugdun. pag. 48. eol. 2 : *De dicta compositione custodienda et fideliter observanda, salvis declarationibus per dictos Declaratores faciendis, correctionibus, mutationibus seu emendationibus supradictis.* Vide supra *Declarare*.

** **DECLINAMENTUM**. Virgil. Grammat. pag. 23 : *Ferum ego sicut nequam et cetera Declinamenta per omnes casus unam tantum habere declinationem.*

* **DECLINARE**, Limitibus territorium definire. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Item dixit, quod corsoria, quæ sunt infra dictos confines, fuerunt designata et Declinata per curiam Arelatis.* Sed leg. forte *Declarata* vel *Delineata*.

† **DECLINARE VELUM**, est illud Dimittere, Contrahere apud Rymerum tom. 8. pag. 273. eol. 2.

DECLINATIO, Gradus, descensus, *Descende*. Gesta Innocentii III. PP. pag. 149 : *In Declinatione Basilicæ B. Petri, coram innumera multitudine, ipsam excommunicavit.*

† **DECLINATORIA EXCEPTIO**, Præscriptio juris depellens actorem petitione sua. Vox juris Gallie *Declinatoire*. Legitur in Procuratore Guillermi de Paris ann. 1482. ex Archivo B. Mariæ de Bono Nuntio Rotomagensi.

* **DECLINATORIUM**, Series notarum cantus per descensum, seu neuma eantus descendendo. Breviar. Biter. MS. xv. sæc. ad diem Paschæ ex Bibl. reg. : *Resp. Hæc dies, vers. et sine Declinatorio, et per omnes Horas similiter.*

† **DECLINIS**, f. pro *Declivis*, Inclinator. Instrum. anni 1063. apud Baluzium Miscell. tom. 6. pag. 18 : *Vicecomes nihil prorsus respondebat sed Declinem vultum gerens, etc.*

† **DECLIVARE**, Incurvare. Papias in MS. Bituricensi. Forte leg. *Declinare*.

† **DECLIVOSITAS**, Declivitas. Nicolaus de Jamsilla in Gestis Friderici II. Imp. apud Murator. tom. 8. cap. 550 : *Ex loci montuositate et passuum angustia et Decliviositate defendi.*

DECLIVITAS. Liber de Disciplina Scholarium falso Boëtio adscriptus, in Proemio : *Ingenii Declivitas, animarumque tenacitas, etc.*

* **DECLIVUM**, Declivitas, Gall. *Déclin*. Charta Richardæ imper. ann. 880. inter Instr. tom. 1. Hist. Lothar. col. 316 : *Inde ad rivulum fontis, de fonte per Declivum ad Albe espine, etc.*

DECLUDERE, Bellicare. Ita Ugutio. [Litteræ Ludovici Regis Jerusalem et Siciliae ann. 1402. tom. 1. Collect. Ampliss. Marten. col. 1565 : *Ut inde potius prospera quam adversa succedant, et dolosis astutius demus repulsam, et calumniantium Decludamus voluntates.* Legendum *Decludamus*, vel *Decludamus*, idem est quod *Occludamus*.]

DECLUERE, Decorari. Glossæ Isidor. Vide *Cluis*. Apud Papiam, *Decluere*, est *Decurtare*. [In MS. Eccl. Bituric. *Decluere*,

Decoriare, et *Decluptus*, *Pelle exutus*. Hinc emendandæ Isidori Glossæ, ubi pro *Decorari* legendum *Decorari* vel *Decoriare*. Vide in hac voce. *Deglubere* dixit Suetonius eadem notione, dum narrat, Præsidentibus tributo onerandas provincias suadentibus rescripsisse Tiberium, *Boni pastoris esse tondere pecus, non Deglubere*. Sic *Deglupta manas*, apud Plautum, *Mas Degluptus*, apud Marcell. Emp.] Vide *Decoriare*, 1.

* **DECLUSATUS**, Ornato, in Glossar. Lat. Ital. Ms. pro *Decusatus*. Vide *Decussare* et *Decluere*.

* **DECOCCIO**, Coctio, coctura, Gall. *Cuisson*. Lit. ann. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 238 : *Ut ipsi habitatores (Andusie) possint.... levare.... pro Decocione cujuslibet sextan (sextarii) bladi infra dictam villam, xij. den. Turon.*

DECOCTIO, *Apozima*, *elixatura*. In Glossis MSS. ad Alexandrum Iatrosoph. Occurrit passim apud Medicos.

† **1. DECOGNOSCERE**, Obedientiam cæteraque officia Dominis debita denegare. Gall. *Méconnoître*. Obertus lib. 2. Annual. Genuensium apud Murator. tom. 6. col. 327 : *Etenim per plebia nostra rixæ et factiones semper tempore litis civilis aderant. Cogitantes forici in cives quandoque consurgere, et Dominos terrarum jam incipiebant Decognoscere.*

* **2. DECOGNOSCERE**, Denegare, inficiari. Charta ann. 1199. in Chartul. Mont. S. Mart. part. 7. fol. 119. r^o. eol. 1 : *Filius prædicti Ade Renerus, cognomento Grehes, cum elemosinam Decognovit et calumpniatus est. Desconnoître, pro Méconnoître, non agnoscere, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. Chartoph. reg. eh. 189. Alienam vestem induere ut alium quis mentiat, sonat in aliis ann. 1392. ex Reg. 143. ch. 254 : *Colin le Roux vesti la houpelande du suppliant et dist que pour soy Desconguoistre, il avoit prins ladite houpelande. Desconnoissant de raison, in aliis ann. 1378. ex Reg. 14. ch. 248. id est, a ratione aversus. Desconnoissance vero ingrati animi vitium ignificat, in Lit. remiss. ann. 1373. ex Reg. 105. eh. 173 : L'exposant qui veoit leur Desconnoissance et ingratitude de ce qu'il avoit fait de bonne foy. Apud Bello-manner. Ms. cap. 24. Desconnoissanche est singularum partium enumeratio, seu libellus, quo res singulatim indicantur.**

† **DECOLARE**, ut *Colare*. Papias : *Defacere, Decolare, a facie purgare.*

1. DECOLLARE, Idem quod *Decervicare*, caput amputare, securi cedere. Gl. Lat. MS. Regium : *Decollat, decapitat, plectit.* Gloss. Lat. Græc. : *Decollo, ἀποκεφαλίζω. Decollat, ἀποκεφαλίζει, ἐκτραχλίζει.* Gloss. Gr. Lat. : *Τραχλοκοπῶ, Decollo. Τραχλοκοπία, Decollatio.* Alibi : *Ἀποτέμνω κεφαλὴν, Decollo.* Speculum Saxonicum lib. 2. art. 39. § 1 : *Annonam qui noctis tempore furatus fuerit, suspendetur; si in die, Decolletur.* Adde lib. 3. art. 1. § 2. Utuntur præterea Suetonius in Caligula cap. 32. Seneca lib. 3. Controvers. Aurelius Victor in Didio Juliano, etc. S. Hieronymus lib. 2. adversus Jovinianum cap. 17. Epist. 61. cap. 15. [Vetus Interpretes Bibliorum sacrorum non semel.] etc. Notandum porro Græculos ævi posterioris vocem ἀποκεφαλίζειν, non semper pro *Decol-*

lare, sed interdum pro *occidere*, aut *cedere* usurpasse. Origines CP. a Lambecio et Combesio editæ de Crispo Constantini M. filio, quem constat *veneni frigore extinctum*, ex Sidonio lib. 5. Epist. 8 : Ὁν λέγουσιν ἀποκεφαλίσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς. Et de Arcadio sanctæ Irenes Diacono : Στυγᾶλαι ἀποκεφαλίσθη, *Pustuario occisus est*. Hodie *Decollatio*, ut et olim apud Græcos, nobilior et nobilium poena censetur. Xenophon. lib. 2. Anab. : Ἀποτρυθέντες τὰς κεφαλὰς, ὅπερ καλλίστον θανάτων ἐδόκει εἶναι. [Vide Petrum Fahrnum lib. 1. Semest. cap. 4.]

DECOLLARE, Vox fori Aragonensis, eum animal in loco *defenso* capitur, et occiditur a domino loci defensi. Martinus Didaci *Daux* Justitia Aragon. in Observantiis Regni Aragon. lib. 6. de Generalib. privileg. Regni Aragon. § 36 : *Item quod dicitur de area ad aream, intellexerunt quidam, ut etiam aream primam possent transcendere villam totam, et ex alia parte ville pasce- re;... et intelligitur de area ad aream, et de sole ad solem; nam de nocte non possunt, ut prædicitur, inibi remanere, quin fiat Decollatio, imo debent redire sua ganata ad aream villæ vel prope qualibet die, etc.* Et lib. 7. tit. de Paseuis § 5 : *Si vedularii viderint oves in vetato, et antequam ipsi eas capiant, extraxerint inde, non possunt aliquam Decollare extra vetatum.* Vide *Defensum*, *Vetatum*.

DECOLLATI SOTULARES. Concilium Sal-muriense ann. 1276. cap. 5 : *Nec insuper Canonici ipsi regulares Decollatos aut no-datos habeant sotulares, nisi tres nodos ad minns habeant in quolibet sotulari.*

* 2. **DECOLLARE**, Vitiare, corrumpere, dehonestare; f. pro *Decolorare*. Vide in hac voce. Chron. Anglie. Th. Otterbourne pag. 63 : *Veruntamen, ne causam justam Decol-laret temeritas, etc.*

* **DECOLLATUS**, A parte colli seu su-periore plus æquo apertus, Gall. *Décolleté*. Stat. synod. eccl. Castr. ann. 1358. part. 2. cap. 1. ex Cod. reg. 1592. A : *Pannis rubeis aut viridibus, et manticis Decollatis, nec notanter brevibus.... non utantur clerici.* Alia eccl. Tornac. ann. 1366. cap. 17. art. 16. pag. 52 : *Nec utantur satularibus pluri-mum Decollatis.* Vide in *Decollare* 1.

DECOLORARE, *Fuseare*, Joanni de Janua, Infamia notare, dehonestare : Ex *Decolor*, voce Latinis nota, apud quos, ut ait Donatus ad 8. *Æneid.* *dicitur qui ex optimo colore, et splendido in sordidum aspectum convertitur.* [Nolite me considerare quod fusca sim, quia Decoloravit me sol, in Cantieis Cant. 1. 5.] Oecurrit in lege 19. C. de Episc. et Cleric. (1,3.) leg. 44. C. Th. cod. (16,2.) in Nov. Martiani de Matrimon. Senat. apud S. Cyprian. in Præfat. ad tra-ctat. de Cardinalibus operib. Christi, S. Augustin. Epist. 5. 67. 159. lib. de Unico Baptis. cap. 16. in Gestis Coliat. Carthag. part. 1. cap. 5. part. 3. cap. 29. apud S. Am-brosium Epist. 4. 19. S. Zenon. Veronens. Sermon. de Pudicitia, Gelasium. PP. in Epist. ad Episcopos Orient. Lampridium in Severo, etc.

DECOLORARE, Coloribus ac pictura adum-brare. Burchardus Monachus de Casib. S. Galli cap. 2 : *In sinistra vero parte dor-mitionem S. Joannis enim Decolorasset, sibi etiam inibi altare ædificavit.*

DECOLOROSUS, Decolor, qui colorem amisit, apud Adamnanum lib. 3. de Vita S. Columhani.

* **DECOMERE**, idem quod *Comere*, pa-rare, apud Mabill. tom. 1. Itiner. Ital. pag. 10. ex Cod. Ms. Evang. Vercel. :

Argentum postquam fulvo Decompsit et auro. Vide *Decomptor*.

DECOMITARE, [Comitis dignitatem auferre.] Vide *Barones* in Alemannia.

† **DECOMPTOR**, Qui comit, seu Com-am componit et exornat. S. Prosper Præfat. in Respons. ad Capitula Gallorum init. : *Contra inimicos gratiæ Christi et liberi arbitrii Decomptores*; id est, Liberum arbitrium nimium ornantes et extollentes, me-taphora ducta ab iis qui nimiam curam dant capillis componendis.

* **DECONDUCERE**, Deducere. Laudes domus Auriæ Januens. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 1177 : *Extant apud concives nostros pleræque uobilium majorem domus, quæque ad unum modo cognomen conjunctionis gratia a diversorum nimio numero Deconductæ sunt.*

* **DECONSTARE**, Constare, Gall. *Couter*. Lit. Phil. Pulc. ann. 1313 : *Merces eorum et pauni marchati occasione et præ-textu marchæ predictæ Deconstiterunt de caballo seu de capitali, etc.* Vide *Deco-stare*.

DE CONTRA, Juxta. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 34 : *Finita vero locutione, statim debent qui De contra sedent, in ea parte in qua sedet conventus sessum ire.* Papias : *De contra video, usn dicitur, non ratione.*

** **DECONTUS**. Epistola ann. 1327. in Guden. Cod. Diplom. tom. 2. pag. 1039 : *Ut dictis suis Judeis in territorio ibidem, de debitis eorum jam dudum Decontis satisfiat.*

* **DECONTRAHERE**, Contrahere, revo-care. Laudes domus Auriæ Januens. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 1179 : *Qui (Stephanus) cum annuonæ caritate no-stra civitas opprimeretur, et magui vir animi lucrificare plurimum potuisset, ad vile pre-tium Decontraxit et venumdedit sine lucro.*

* **DECOQTIO**, ut supra *Decoccio*. Com-put. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 45. col. 2 : *Pro Decoqtione panis dictæ caritatis et aliis laboribus impensis, etc.*

* **DECORABILIS**, Decorus. Vita S. Be-tharii tom. 1. Aug. pag. 170. col. 1 : *Lit-teris enim decentissime erat eruditus, urba-nitate Decorabili ornatus ac sublimatus.*

† **DECORAMEN**, Ornatus, apud Silium Ital.

† **DECORAMENTA MATRONALIA**, Orna-menta apud Tertullianum de Cultu fem. cap. 12.

* **DECORAMENTUM**, Decus, ornamen-tum, Gall. *Embellissement*, *Decorement*, in Lit. Ludov. XI. reg. Franc. ann. 1474. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 326. col. 1. Pactum inter reg. episc. et consules Catnre. ann. 1351. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 487 : *Poterunt dicti consules sta-tere super ipsis, quæ concernent Decora-mentum et mundificationem civitatis.*

† **DECORATIO**, Ornatus apud S. Au-gustinum. *Decorationes pontificales* in Bulla Pauli III. Pape, Maceriarum Insulæ-Bar-haræ tom. 1. pag. 261.

* Inventar. S. Capellæ Paris. ann. 1 ex Bibl. reg. : *Sequuntur ornamenta et p-menta altaris et vestimenta sacerdotalia alia ad Decorationem dictæ sacræ cap-ordinata.*

DECORATOR, *Fullo*, Gloss. MS. 1 Cod. 1013. et Isidori. Papias : *Fullo, la-darius, Decorator.*

† **DECORDIATUM LIGNUM**, Lignum ut arbitror, mensura, quam Gallicè nuncupamus, dimensum. Statuta MSS. Capituli Senon. cap. de Archidia-Item pro igne qui fit in medio clausi crastino Nativit. Domini ad Matut debet septem mensuras ligni grossi Decor

* Nisi legendum putes *Decor* quod satis placet.

DECOREA. Vide *Decuria*.

1. **DECORIARE**, Loris cedere, Gall. *corcher*. Gl. Lat. MS. Reginum : *De* (leg. *Degluit*) *Decoravit*. Gl. Gr. Lat. *ἐυρῶ*, *Decorio*. *ἐνδέρω*, *Decorio*, de *ἀποδέρω*, *Discorio*, *degluvo*. Martyrolo Gellonense, de S. Bartholomæo : *A-mum in Albano majoris Armenia m-rens a barbaris Decoriatnr.* Lex Ripus 76. cap. 6 : *Corio cum capite Decorio*, præferre Cod. MS. movet Baluz. n-habent *Decorticato*. Otto de S. Blas 39 : *Et quemdam læsæ Majestatis con-pelle exutum Decoravit.* Decreta S. S-ni Regis Hungar. lih. 2. eap. 26 : *S-fornicatur cum ancilla alterius, sciatis esse criminis, et pro eodem crimine rari. Si vero secundo cum eadem for-fuerit, iterum Decorietur et depiletur.* *Excoriare* [et *Discoriare*.]

* 2. **DECORIARE**, Nudare, spolia ned. abb. Petroburg. de gestis He reg. Angl. edit. Hearn. tom. 2. pa. *Beati Martialis feretrum Decoravit*, monasterii illius vasa aurea et a-asportavit (Gaufridus comes Britani-

* **DECOROSITAS**, Pulchritudo, Vita S. Nivardi episc. Rem. tom. pag. 278. col. 2 : *Implevit gratia pectus infantis, et dum ornamentis Decorositate mirabili se illustrare co-etc.*

DECOROSUS, *Εὐπρεπής*, Pulcher, in Gloss. Gr. Lat. Papias et Glo MS. Reginum Cod. 1013 : *Decorosus-ratus.* [* *Vitinum decorosum*, apud Grammat. pag. 62. Apud Senecam repositus e codicibus Gronovius.]

DECORPORARE, Avellere, dete-quasi a corpore separare. Vita S. sis Episc. cap. 1 : *Quo pacto mentes a tramite sanctæ fidei Decorporare sent.*

DECORRIGIARE, et *Excorti* *Corrigiam* solvere, Ugutioni.

DECORTICARE, Corticem aufe-stris *Escorcher*. Gloss. Gr. Lat. : *Δε-cortico*. Gl. Lat. Græc. : *Δε-cortico* *δένδρον*. Hinc arbores *Decorticare*. lica tit. 28. § 10 : *Si quis miliarium card. Melorinum* aut *pirarium* *Decortit*. Charta Henrici Imp. ann. 10 Ughellum in Episc. Novariensib. *dirupta, domus eversæ, vineæ iaci-res Decorticate, etc.* Statuta Provi-quis arbores... *eradicaverit, vel insa-Excorticaverit, etc.* Fori Bench

de Boscages : Qui Escorchera quasso, sin, etc. Les arbres Cerner, in Stabilis S. Ludov. lib. 1. cap. 26.

DECORTICARE CABALLUM, in Lege Salica 8. § 1 : *Si quis caballum alienum sine usu possessoris Decorticaverit, etc. Ti-* habet, *de caballo Excorticato. Sic* habetur vox *Excorticare*, eadem no- in Lege Ripuar. tit. 86. et in Edicto aris Reg. Longob. tit. 105. § 15. 16. 40. 44r.] At Bignonius ad dictum tit. legis Salicæ monet in aliquot Codd. haberi *Decotaverit*, id est, caudam ah- rit, aut *Curtaverit*. Ita ut *Decorticare* eram scriptum sit pro *decurtare* : nam *rtatos caballos* dici supra observatum, us cauda decisa est.

DECOSTAMENTUM, Expensa, sum- Gall. *Const, Depense*. Charta Officialis amont. ann. 1354. apud Baluz. Hist. al. Arvernæ tom. 2. pag. 319 : *Quous-* eidem Domino Amedeo... *de prædictis* *et milibus dictorum florenorum dicti* *erit et fuerit plenarie et integre satis-* *om, ac omnia universa et singula damna,* *estamenta, interesse et expensas.* Char- l. Aduense in Instrumento emptionis 1329 : *Resarcire ipsorum venditorum...* *is expensas et damna, Detestamenta et* *tesse, misias atque deperdita sive sum-* Legendum *Decostamenta* pro *Detesta-* *e. Vide Custus.*

DECOSTARE, Constare, Gall. *Couter*. *inationes Civitatis Massil. de passagio* *a marino, ex MS. San-German. : Item* *estabit navis cum suo fornimento, et* *opatu, et cordis, quinque millia lib. Tan-* *parvorum. Pluries occurrit ibi. Charta* *elmi Abb. Floriac. ann. 1316. : Tan-* *defalcetur, quantum Decostant emptio-* *redictæ. Inquisitio ann. 1323. in Hist.* *alin. tom. 1. pag. 41. col. 2 : Postmo-* *ab ipsis hominibus recuperari fecit in* *up, seu duplex pretium quam Decostite-* *ut sic opprimendo subditos suos. Compu-* *mun. 1324. ejusd. Hist. pag. 132. col.* *ecostat quælibet teysia lx. sol. Occur-* *ursus apud Rymernum tom. 3. pag.* *84 col. 2. et in Transactione inter Ab-* *at et Monachos Crassenses ann. 1351.* *bro viridi fol. 53.*

DECOTARE, Caudam auferre. Vide *Decorticare caballum.*

* Aliud sonat Gallicum *Descoter*, per- eos nempe vulnerare, percutere, in Lit. en. s. ann. 1385. ex Reg. 128. Chartoph. Reg. 36 : *Iceilli Jehan saicha un contel* *Descota lidiz Biassins par le corps,* *ellent que trois jours apres la mort s'en* *ns. Vide supra Costatus.*

DECOUSTAMENTUM, ut *Decostamen-* Charta Johannis Boherii ann. 1409. apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 413 *Resarcire... omnia et singula dampna,* *us, missiones, Decoustamenta, inte-* *et expensas.*

DECOUSTARE, ut *Decostare*. Quolibet *Decoustante* XI. den. in Hist. Dalphin. 1. pag. 132. col. 1. Vide *Custus.*

DECREDERE, Non credere, fidem dero- *Decroire. Mécroire*, in Statutis S. Lu- dovi lib. 1. cap. 54. 66. S. Bernardus 289 : *Intervenit Andreas, cui in nullo* *decidere possumus. Iterum Epist. 291. [et*

lib. 3. de Consideratione.] Petrus de Vineis lib. 2. Epist. 2 : *Cui nullo modo ex fide pos-* *semus promissa Decredere, nec ex affectione* *preces quantumcumque gravissimas oban-* *dire.*

DISCREDERE, Eadem notione. Commo- dianus Instruct. 1 :

... Quod Discredunt in seia corda.

Instruct. 25 :

Ergo si quis ea Discredit esse futura.

Adde Instructionem 29. 65. Hincmarus Laudunensis Episcopus : *Domnus Rex...* *qui priori die dixerat se mihi nihil ex sua* *parte Discredere, minatus est, etc. Sanctus* *Bernardus Epist. 158 : Multi se audivisse* *nunc perhibent, quibus Discredendum non* *est. Utuntur non semel Scriptores, [** Vir-* *gil. Grammat. pag. 25. 59. 63. Jul. Valer.* *de reb. Alex. lib. 3. cap. 58.] Beda in* *Ep. Apologetica pag. 2. Ailredus Rie-* *vallensis, Fulbertus Carnotensis Epist. 4.* *Sugerius apud Doubletum pag. 875. Si-* *meon Dunelmensis lib. 4. de Dunelm.* *Ecclesia cap. 6. Baldricus Dolensis in* *Translat. capitis S. Valentini n. 2. Vita S.* *Deicoli Abbat. Lutrensis n. 15. Vincentius* *Belvac. lib. 31. cap. 86. Ratherius Veron.* *in Apologet. pag. 231. Orderic. Vital. pag.* *370. 739. Ermenricus de Mirac. S. Othmari* *cap. 21. etc.*

† **DECREPITAS**, Senectus decrepita, in Vita S. Bibiani Sancton. Episc. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 761. et in Laudibus Papiæ apud Murator. tom. 11. col. 36.

* *Décrepite*, nostris olim, pro *Décrepi-* *tude*, infirmitas, languor. Lit. remiss. ann. 1446. in Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 46 : *Iceille Jaquette... avoit tenue depuis six ans* *ença en grant maladie et Décrepite une* *femme... par leurs sorceries.*

† **DECRESCERE**, Eleganter dixit Ter- tullian. de Pœnitent. cap. 11 : *Ad occur-* *sum majoris cujusque personæ Decrescen-* *tes*, id est, Corpus inclinantes, veneratio- nis testandæ gratia.

† **DECRET**, δογματίζει, συλλογίζει, *Decer-* *nit*, in Supplemento Antiquarii.

* Glossar. Lat. Gr. : *Decret*, δογματίζει, συλλογίζεται.

DECRETA, Jurisconsultis, dicuntur quæ Princeps causa cognita et parte utraque audita pronuntiat. Glossæ Basilic. : Δέκρετον, ἀπόφασις Βασιλέως καὶ ἀρχόντος. At sequiori ævo obtinuit, ut Summorum Pontificum Edicta et Statuta propria appellatione *Decreta* appellarentur. Papias : *Decreta, In-* *stituta propriæ Papæ sunt, præcepta vero* *Regum. Ejusmodi vero Decreta Decretalium* *regulas, et regulas præsulum Romanorum,* *quibus in omnibus Ecclesiasticis judiciis* *utimur, vocat Leo IV. PP. in Epist. ad* *Episcopos Britannicæ cap. 6. Nicolaus I. in* *Epist. 6. ad Photium : Decretalia autem quæ* *a sanctis Pontificibus primæ Sedis Romanæ* *Ecclesiæ sunt instituta, cujus auctoritate* *atque sanctione omnes Synodi et sancta Con-* *cilia roborantur, et stabilitatem sumunt, etc.* Adde Concilium Romanum ann. 863. cap. 5. De auctoritate vero Decretorum Summo- rum Pontificum, multa habent præterea idem Nicolaus I. PP. Epist. 42. Concilium Romanum ann. 1074. cap. 3. Bernaldus

Presbyter Constantiensis lib. de Reconci- liat. lapsorum pag. 259. 260. etc.

Decreta ista Pontificia, atque adeo Con- ciliarum Canones præcipuos, in unum corpus sub certis titulis rede gere Regino, Burchardus Wormaciensis, Anselmus Lu- censis, et Ivo Carnotensis : deinde Gra- tianus, qui sub Eugenio PP. III. vixit, cu- jus Compilatio, quod ab Ecclesia recepta sit, prima dici solet, de qua copiose egit vir doctissimus Stephanus Baluzius in Præ- fatione ad Antonii Augustini Dialogos de Emendatione ejusdem Gratiani.

Exhinc, aliam Decretalium Collectionem aggressus est Bernardus Circa, Papiensis Præpositus, mox Faventinus Episcopus, et sub iisdem fere titulis, quibus Grego- riana Collectio hodie constat, redegit. Hanc ipse *Breviarum Extravagantium*, alii postea *Prima Collectionem Decretalium* appellarunt. In ea exstant Alexandri III. Lucii III. et aliorum ad Cælestinum III. rescripta.

Secundam Collectionem Bernardum imi- tati confecere Gilbertus atque Alanus, qui- bus nomen præripuit Jo. Gallensis Vola- terranus, qui post 12. a prima Compila- tione annos, eorundem Pontificum Re- scripta collegit, itemque Cælestini III.

Tertiam Collectionem incæperat Bernar- dus Major Compostellanus Archidiaconus ex Registris Innocentii III. eaque aliquando *Romana Compilatio* dicta est. Sed offensi Romani quod usu judiciorum minus re- cepta referret, ab eodem Innocentio im- petrarunt, ut Pontificia auctoritate aliqua Collectio ederetur. Cui rei Petrus Beneven- tannus Notarius præfectus est anno ejusdem Pontificis duodecimo. Tunc primum pu- blica auctoritate facta Collectio Juris Pon- tificii est, cum superiores omnes Collec- tiones privata auctoritate exaratæ essent.

Quartæ Collectioni causam præbuit Con- ciliium Lateranense, in quo idem Innocen- tius capita 71. edidit, sed et illo quinquen- nii spatio post tertiam Collectionem aliquot ediderat Constitutiones. Ita duplex exstat Editio, altera Canones ejus tantum Conci- lii continens, altera alias quoque Consti- tutiones. Has quatuor veteres Collectiones edidit Antonius Augustinus, Ilerdensis Episcopus, et notis illustravit.

Quinta Collectio Honorii III. Constitu- tiones habet a Tancredo Bononiensi Archi- diacono collectas sub ipsius Pontificeis no- mine. Hanc edidit Innocentius Cironus. Vide Anton. August. ad Collect. Decret. Francisc. Florentem in Præfat. ad lib. 1. Decretal. Gregor. IX. Cæsarem Egassium Bulæm in Hist. Universitat. Parisiensis tom. 3. pag. 98. [et Petrum Constant in Præfatione tom. 1. Epistolarum Rom. Pon- tificum.]

DECRETISTA, Qui studet in Decretis. Jo. de Janua. Utilitur Cæsarius lib. 11. cap. 46 : *Magistri Decretistæ*, qui Professores Juris Canonici, in Charta ann. 1228. apud Catel- lum in Hist. Tolos. pag. 334. Otto de S. Blasio cap. 47 : *Decretistas quoque de multis* *inutilibus et lectionem gravantibus concor-* *dantiis reprehendit.* [Occurrit semel et ite- rum in Statutis Academiæ Paris. apud Acherium Spicil. tom. 6. pag. 383. et 385. *Decretorum Doctor* appellatur in Concilio

Toletano anni 1326. etc.] [**** Decretalista** in Statut. Univers. Bonon. lib. 1. pag. 19. rubr. de Statut. Idem sunt *Canonistæ*. Vide Savinii Histor. Jur. Roman. med. temp. cap. 22. § 191.]

* **Discretistre**, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 2 :

Tout plaideeur, tout Discretistre,
Tout avocat et tout legistre, etc.

† **DECRETALE**, Constitutio, Statutum, Decretum. Charta xi. sæculi ex Archivo S. Victoris Massil. armar. Forojul. n. 10 : *Cernentes Decretale omnino irrumpi non debere paternum, maximeque Ecclesiasticum, etc. Decretale precum*, quo scilicet preces Deo fundendæ decernuntur ab Episcopis, apud Baluzium tom. 1. Capitul. col. 199. Vide alia notione in *Decretum*.

† **DECRETALES**. Epistolæ summorum Pontificum *Decreta* complectentes, seu responsa iis, qui aliqua de re illos consulunt. De his Gelasius PP. in Synodo Rom. anni 494 : *Item Decretales Epistolæ, quas beatissimi Papæ pro diversorum Patrum consultatione dederunt, venerabiliter suscipiendæ sunt*. Prima Decretalis quæ ad nos pervenerit, Epistola Siricii est ad Himerium Episcop. Tarraconensem : aliæ omnes, quas Isidorus impostor noni sæculi Siricii prædecessoribus affinxit, spurias esse et supposititias agnoscunt hodie eruditi omnes. De earum suppositione consule, si velis, D. Petrum Constant in Præfatione tom. 1. Epistol. Rom. Pontif. nn. 153. et seqq. Vide *Decreta*.

* **DECRETALIS MONACHUS**, Litibus prosequendis præfectus, ni fallor; vel Juris canonici professor. Serm. anonymi Ms. ex Bibl. Selincurt. ord. Præmonstr. diœc. Ambian. : *Beatus Benedictus instituit tres magistros aliorum in suo ordine, scilicet abbatem, priorem et procuratorem rerum temporalium : sed modo diabolus de novo substituit quartum, scilicet monachum Decretalem, qui dilapidat bona totius domus et perturbat omnes fratres*. Vide mox *Decretista*. *Decretalle*, Fustis genus vocarunt nostri. Lit. remiss. ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 11 : *Ice lui Regnant avoit feru d'un baton, appelé Decretalle, ledit Nicolas parmi la teste si grand coup, que ledit Nicolas estoit cheu à terre*.

† **DECRETALITER**, juxta Patrum Decreta et sacros Canones. Occurrit apud Acherium Spicil. tom. 2. pag. 176.

† **DECRETARE**, Decernere. Passio S. Medici Martyris tom. 5. Junii pag. 8 : *Quid decretasti circa salutem tuam amice?* Insuper Decreto firmare in Onomastico ad calcem tom. 1. SS. Maii, Gall. *Decreter*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 399. col. 1. in Ordinatione anni 1340 : *Faciat Decretari qualiter super ipsis supplicationibus fiant litteræ opportune*. Ibid. pag. 397. col. 2 : *In audientia litterarum Decretandis supplicationibus ac litteris sigillandis, et perceptio juris sigilli, modum et formam servare debeat* (Cancellarius) *infrascriptas*. Et infra : *Item, dictis supplicationibus admissis vel Decretatis, dictus Cancellarius inter Notarios proportionaliter distribuatur, sicut decet*.

† **DECRETATIO SUPER LITTERIS**, Eadem notione ibidem.

* **DECRETATA PAPYRUS**, Notata, si-

gnata, ut fides ei adhibeatur, ex *Decreto* principis vel juridice inscripta. Charta ann. 1391. in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 95 : *Notum fieri volumus universis nos reperisse in recognitionibus dalphinalibus.... per dominum Guigonem Rorelli commissarium in hac parte ab excellentia dalphinali specialiter deputatum, receptis.... in quadam papiru desuper Decretata, recognitiones universitatis ac singularium personarum de Podiis* (S. Petri.)

† **DECRETIO**, *Decretum vel Dispositio*. Papias MS. Bituric.

† **DECRETISTA**, *Decretorum Doctor*. Vide post *Decreta*.

* **DECRETOR**, Judex, arbiter. Glab. Rodolph. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 7 : *Romanorum principem, imperatorum Decretorem, datoremque legum, atque ordinatorem pontificum, etc.*

* **DECRETORII DIES**. Vide infra in *Dies* 5.

DECRETUM, Epistola Cleri et populi Ecclesiæ Episcopalis missa ad Metropolitanum et Episcopos diocesanos Metropolis, qua eum, quem in Episcopum elegerunt, ab iis ordinari et consecrari postulant. Τῆς χειροτονίας τὸ ψήφισμα, Palladio in Vita Chrysostomi pag. 39. Edit. Emerici Bigotii. Istiusmodi Epistole formulæ exstat in Ordine Romano, hoc lemme : *Decretum quod Clerus et populus firmare debet de electo Episcopo*. Aliæ complusculæ habentur in Diurno Romano cap. 2. tit. 2. 3. 4. cap. 3. tit. 1. apud Sirmondum ad calcem tom. 2. Concil. Gall. pag. 647. et seqq. et tom. 3. pag. 430. apud Petrum Priorem S. Joan. Senon. Epist. 3. Usserium Armachanum in Epist. Hibernicis Epist. 25. 33. 40. in Probat. Histor. Cabilonensis tom. 2. pag. 78. Gul. Prynneum in Libertatib. Angl. tom. 2. pag. 354. etc. Adde Anastasium in Conone PP. et Ordericum Vital. lib. 10. pag. 776.

DECRETALE vero in Diurno Romano cap. 3. tit. 3. appellatur Epistola cleri et populi ad Papam, vel ad Metropolitanam, qua rogatur, ut electus consecratur Episcopus.

Per *decretum* vero fieri dicitur Episcopus qui a Clero et plebe legitime electus est, et postea a Metropolitano et Episcoporum consensu publice decernitur Episcopus, viso electionis decreto, ab omnibus rite subscripto. Ita in Epistolis Symmachi I. PP. 5. et 6. ad Cæsarium Arelat. in Concilio Arvern. can. 2. Aurelian. IV. can. 5. Aurelian. V. can. 11. Suession. II. act. 1. 3. etc. Gregorius Turon. de Vita S. Marcellini Episc. Andegav. MS. cap. 13. de ejusdem Sancti electione : *Ideoque in unum non valebant venire Decretum*. Infra : *Mox pari Mente ac voto in unam venire sententiam*. Vide Liberatum Diac. cap. 20. Epistolam synod. Concilii Tricassini ann. 867. Epist. Cleri Senonensis tom. 2. Concil. Gall. Gregorium M. lib. 2. Epist. 19. lib. 7. Ind. 2. Epist. 51. 52. 89. Joannem VIII. PP. Epist. 221. Lambertum in Vita S. Heriberti Archiep. Colon. n. 7. veterem Schedam de Episcoporum ordinat. editam post Capitularia Baluziana pag. 1372. eundem Baluzium in Notis ad Concilia Narbon. pag. 161. et Notas nostras ad Cinnamum. [**** Glossar. med. Græcit** voce Ψήφισμα.]

DECRIMINARE, In crimen vocare, ac-

cusare. Rotharis Rex Longob. tit. 3. § 3 : *Si quis uxorem suam minaverit.... quasi adulterasset, etc.* [moald. cap. 7. Murator. legit *incrimin*].

† **DECRUSARE**, [**** DECRUSTARE** han. Iperius in Chronico S. Bertini 1148. inter Anecd. Marten. tom. 3. cc. *Ecclesiæ thesauri distrahantur, eiboribus ceteraque jocalia auro et argento santur*. Lege *Decrustantur*, id est, tur incrustationes auri, nisi forte in Græco χρυσός, Aurum, effectum esse *sare* vocabulum. [**** Adalberti Mira** Heinrici cap. 4. ap. Pertz. vol. 5. pag. 812 : *Quidam editus... furtis et suescere et in ipsa ecclesia quæque clanculo decrustabat.*]

† **DECTURA**. Vide in *Directum*.

* **DECTUS**, pro *Deccus* vel *Decu* minus, limes. Pactum ann. 1410. t. Ordinat. reg. Franc. pag. 561. ar. *Quatuor consules, pro nunc exister villa Lautrici, utantur eorum officio sulatus, et illud exerceant in dicta villa et ejus Dectis et pertinentis suis consuetis*. Vide *Deci*.

DECUBARE, *Vigilare*, Ugnitioni τῆν, Græcis. Wallones etiam nunc *Découcher*, pro *de lecto surgere*. Glo. Gr. : *Decubis, πνεῖς, ἀπέκοιτες*. Vide E.

* Lit. remiss. ann. 1372. in Reg. Chartoph. reg. ch. 136 : *Ouquel l'edit chappellain demoura et concha cel et quant il fust lendemain Descouch*. Aliæ ann. 1400. in Reg. 155. ch. 9. *Trouverent ledit Merigot, qui eneo couchié ou lit, et sa mere qui estoit chiee. Descouchier* præterea, pro *T* e lecto surgendi, apud Christ. Pistor. Caroli V. part. 1. cap. 15 : *de son Descoucher à matin estoit reg comme de six à sept heures*. Lit. ann. 1378. in Reg. 113. ch. 69 : *scouchier au matin ledit Mathieu se complaint de ses diz deniers, qui estoient*.

DECUBIÆ. Joan. de Janua : *D* vigilie, vel quod vulgo dicitur *Pal* lieris, unde dicitur, *Hæc jacet in Lib* et dicitur a *Decumbo*, vel a *Decub* est jacere in partu, vel in infirmita tio MS. habet : *Vigiliæ*, quæ vulg tur *Palæ mulieres* : ubi forte *pal* valet quod *pallide*, ejusmodi ess illæ quæ vigiliis gravantur. [Mir Amalbergæ tom. 3. Julii pag. 107 *si convalescerit infans et annihilaret carnis inflatio, veniret mater, quam geret a Decubiis, ut B. virgini An* filium suum cum oblationibus immo

† **DECUBIS**, πνεῖς, ἀπέκοιτες, *Adulter*, in Supplemento Antiquar

† **DECUCULLARE**, Cucullum stem monasticam deponere. Hist. Monasterii pag. 179. e Richerii C Senon. lib. 1. cap. 17 : *Monachi modico tempore sunt Decucullati, et adunati, dispersi sunt*.

† **DECUDES**, *Decuriones*, Gloss germ. num. 501. et Laurent. in A ex Glossis. Legendum *Decures* Festum.

† **DECUDIA**, ἐρεσχία, *Nugæ* menta, in Supplemento Antiquar

DECULARE, Papiæ, *Decurtare*, quasi abscindere.

DECULCA, *Valde occulta*. Glossar. roman. n. 501. Legendum *Deculta* pro *ulta*. Festus habet, *Decultarunt*, *Valde curant*. *Decultare* dictum est, ut *Occulere* *Occulo*.

DECULPARE, Culpam eluere, vel a se aliquo amoliri, Gallis *Déculper*. Etymologies Lorriaci: *Contra petitionem pontis per solam manum suam se Déculpit*.

Albert. castri Mailliaei ann. 1229. tom. 1. inat. reg. Franc. pag. 717. art. 25: *compositum fuerit quod in garena mea num venatus fuerit, solo iuramento culpabit*. Vide infra *Descolpare*.

DECULTUS. Leges Luitprandi Regis Lomb. tit. 39. § 3: *Si requirere neglexerit, quod per fraudem Decultum est, etc.* (6, 6.) Murator. *per fraudem tultum* in margine scribitur, *ablatum*, vice *compositis*. [Malim *Occultum*. Vide *Deculpare*.]

DECUM, Vox efficta a Gallico *Digue*, agger. Menotus Sermon. Quadragesim. pl. 148: *Nunquam riparia fuit tam sicut est aqua luxurie excecans omnes, omne sunt ultra pontes et Deca?* Vide *Deca*.

DECUMANI, in Ecclesia Mediolanensi, modo *Capellanos titulares* vocant, ut est Joan. Puricellus in Monumentis basilicæ pag. 375. 376. quæ in *Decumanorum* nomenclatura tum in legitur circa annum 1000. *Canonici Decumani*, in libro cui titulus *Flos Florum*, d. 1. pag. 2: *Ipse beatus Simplicianus Canonicos Decimianos (leg. Decumanos) Ecclesia majori ordinavit*. Unde licet colere eosdem esse quos nostri *Canonicos Decimas*, de quibus suo loco diximus, apud Charta Galdini Archiep. Mediolan. Ghellum tom. 4. pag. 221: *Sedes stadii Sacerdotum vel Diaconorum ad eos spectare decernimus, adeo ut in libris vobis presentibus nulli Decumanorum sine vestra iussione sedere liceat: nec ista, cum Missam cantant, per medium ante vos traueant, sed more solito des vestras ad altare ascendant*. *Decumanorum*, in Charta ann. 1100. apud eundem pag. 1163. 1171. *Decumanorum* Eccles. Mediolanensis crebra mentio in veteribus Tabulis apud eundem Puricellum pag. 359. 360. 369. 375. 376. 541. etc.

DECUMANUS, Fluctus vehementer nude dictus, quod ut habet Festus, *fluctus decumanus*, seu *decimus fieri* dicitur. Tertull. de Pallio cap. 2: *et viri fides infamis, dum et flabris æque utantur, de tranquillo probrunt, de fluctibus operatum, et extemplo de Decumanis quicquid*. Item lib. de anima cap. 52: *Vis illa avigiis, eum longe a Caphareis sanis, pugnatu turbinibus, nullis quassata, in vis, adulante flatu, labente cursu, tantum comitatu, intestino repente percussu, in securitate desidunt*.

DECUMANUS LIMES. Vide *Decimanus*. **DECUMBERE**, pro *Decurrere*, ut le- Dipl. Henr. V. imper. apud Lam. erudit. inter not. ad Chron. im-

perat. Leon. Urbev. pag. 192. Aliud Henr. VI. ann. 1187. ibid. pag. 197: *Concedimus ut in sæpedito flumine Arni et in omnibus aliis aquis, quæ sive per allodium, sive juxta allodium monasterii Decumbunt, quelibet utilia sibi ædificia construant*.

¶ **DECUMBITIO**, vel **DISCUMBITIO**, pro morte vel sepultura, vel etiam requie qua defunctorum animæ potiuntur, non semel occurrit in Vita MS. S. Winvaloei c Bihl. Landevenecensi; unde dictum suspicior *Decumbitio feodi* vel alterius rei datæ, pro Feodo plane *amortisato*, vel Re ita Ecclesiæ concessa, ut inde nihil sibi reservet, qui illam donat. Charta Gradloni Regis Britonum apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 17: *Volo illi dare... tribum Petran, xxx. villas in Dicumbitione æterna... et omnem plebem Telcruc, excepto Lanlebon, in Dicumbitione æterna... Crauzon in æternam hæreditatem, Avalpren in Dicumbitionem æternam, Lanloët-qued in æternam Decumbitionem*. Et col. 80. in Charta Alani Ducis pro Johanne Abbate: *Donat decimas vini... præfato S. Guingualoeo ejusque Abbati Johanni in Decumbitione et hæreditate perpetua pro stabilitate regni et pro redemptione animæ suæ*. Tabularium Kemperleg.: *Dedi Monasterio S. Crucis... in Decumbitione æterna, etc.* Vide *Dicumbitio* et *Dicombitum*.

* In locis ex Hist. Britan. laudatis idem sonat quod *Manus mortua*. Vide in hac voce.

¶ **DECUNA**, pro *Decima*. Charta Foundationis Cellæ S. Theohaldi in Annual. Bened. tom. 5. pag. 663. col. 1: *Sint libera omni Decuna, terragio, impositione et onere, quæ mihi debentur*.

¶ **DECUNATIO**, pro *Decimatio*, in Charta anni 1152. apud Thomasserium in Biturig. pag. 703.

* **DECUNDUS**, an *Decimus*? Chartul. magn. S. Vic. Massil. fol. 108. vº.: *Spatula una, et emina Decunda, et pannos*. Vide *Decuna*.

¶ **DECURARE**, Nimium curare. Stephanus Episc. in Vita S. Guillelmi Firmati, tom. 3. April. pag. 338: *Quare filia Decuras transitoria? Quare res queris retinere volatiles?*

¶ **DECURES**. Vide *Decudes*.

1. **DECURIA**, Idem quod *Decena* 2. Vide supra.

2. **DECURIA**, Nota X. seu incisio quæ in arboribus fieri solet, cum terminorum vicem obtinent. Lex Wisigoth. lib. 8. tit. 6. § 1: *In arboribus... faciat tres Decurias, quæ vocantur Characteres*. Lex Bajuvar. tit. 11. cap. 3. § 2: *Si hæc signa defuerint, tunc in arboribus notas, quas Decoreas vocant, convenit observare*. Quæ totidem verbis habentur in Lege Wisig. lib. 10. tit. 3. § 3. At in Lege Bajuvar. Edit. Heroldi cap. 15. tit. 3. § 2. sic habetur: *Si hæc signa defuerint, tunc in arborum notis, quas Decorticas vocant, convenit observare, etc.* [Baluz. habet *Decoreas*, tit. 11. cap. 3. § 2.] Papinian. Respons. tit. 39: *Aut arbores terminales quæ Decoreas accipiunt*. al. *Decurias*. [Præceptum Caroli Calvi inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 30: *Terminat prædictus alodis de una parte ad molinos Gualampadi, qui sunt serti in ripa Urbione, ubi signa supraposita atque Decurias... et*

sic vadit ad illicem, ubi factæ sunt Decuriæ.] *Decussum* et *Decum* vocant Gromatici. Auctor ineertus: *Terminus si Decum X. habuerit, quadrifinium exponet*. Innocentius habet, *Decus et plumbum et quaternarios et calcem*. Petre *Decussatæ*, lapis *Decussatus*, apud Siculum Flaccum. *Decusa* eadem notione non semel habetur in Charta edita a Mabillonio lib. 6. de Re Diplom. pag. 464. Vide *Dextri*. [* Vide Grimmii Antiquit. Jaris German. pag. 545. et 596.]

3. **DECURIA**, Δέξαξ. *Decuriæ pellium tintoriarum triginta*, in Epistola Valeriani apud Pollionem in Claudio, sunt fasciculi decem pellibus constantes. Vide *Dacra*.

DECURIALES, Qui erant ex decuriis urbis Romæ, et acta omnia et monumenta servabant, præcipue sententias judiciorum, etc. Vide Henric. Valesium ad lih. 5. Socrat. cap. 18. [*Decurialis*, Tertulliano, ad Decuriam pertinet. *Decurialis numerus* lib. de Anima cap. 37.] [* Vide Savin. Tractat. jur. roman. tom. 2. § 88. not. d. Ἀποδεκτοῦρις, *Decurionalis*, in Gloss. Græc. Lat.]

DECURIANUM, Decuria, Decenna. Charta Raymundi Comitis Tolosani ann. 1236. in Regesto Tolosano pag. 51. qua fortericiam de Lugano emit: *Vel in alodio, vel in territorio, aut Decuriano de Luganno, scilicet homines et feminas, . . . domos et casales, etc.*

DECURIARE. Gloss. Lat. Gr.: *Decuriat et decimat*, δεκατεύει, δεκατῶ.

DECURIARE, In ordinem redigere. Charta Edgari Regis Angl. tom. 1. Monastici Anglic. pag. 243: *Si vero crimen . . . loci Procurator commiserit, agatur rationaliter de eo, quod de Regis agitur Præposito, ut videlicet, reo rite Decuriato, ac justo ordine depulso, ille qui dignus sit Christi designetur*. Alanus de Planctu naturæ: *Organicorum quoque artificum Decuriata pluralitas prædicti hominis decorabat incessum; id est, ordinata*.

* **DECURIATUS**, a corte deputatus. Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **DECURIO**, βουλευτής, in Glossar. Lat. Gr. *Decurio, consiliarius*, in Cod. reg. *Decurionalis*, βουλευτικός, in iisdem Gloss. [* Vide Savin. Histor. Jur. rom. med. temp. tom. 1. cap. 2. § 7 et 8.]

¶ **DECURIONATUS**, δεκαδάρχης, *Decurio*, in Supplemento Antiquarii.

* Gloss. Lat. Gr.: *Decurionatus*, δεκαδάρχης, βουλία.

* **DECURIONES**, Viri devotione insignes. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 13. pag. 25: *Ea verisimiliter intencione domos præfatas sic prepe dictum manerium (palatium) situari constituit, ut futuri Decuriones, viz. viri devoti etc.*

* **DECURIONES DEI**, apud Tertull. lih. 2. ad Nat. cap. 8. *cujusque municipii, quibus honor intra muros suos terminatur*, Idem, quos *Deos municipales* vocat Minueius initio Octavii, et qui *Dei topici* dicuntur apud Servium ad lih. 7. Æneid. v. 47.

¶ **DECURIUS**, Equus major; idem qui infra *Dextrarius*. Vide *Canes franci* in voce *Canis*.

* **DECURRENS**, Tignum aut palus, vel Canalis ligneus, per quem aqua decurrit.

Descript. patrim. S. Petri ex Cod. reg. 4189. fol. 41. r^o : *Item quilibet de valle Petracchie... debent portare Decurrentes et alia lignamina oportuna pro fortificatione et reparatione dictæ roche.*

DECURRENTES. Vide in *Missus*, 2.

* **DECURRENTIA**, Profluens aquæ cursus, Ital. *Corrente*, Gall. *Courant d'eau*, fluvius vel rivus. Charta ann. 1210. apud Ughell. tom. 1. Ital. Sac. edit. ann. 1717. col. 555 : *Cum omnibus possessionibus suis infra istas Decurrentias, scilicet a flumine Potentino usque ad flumicellum, quod vadit sub montem Zari, et a flumicello extenditur in Montem acutum.*

† **DECURTARE JURA**, Ea imminuere, confringere, violare, in Charta ann. 1275. apud D. Secousse tom. 3. Ordin. pag. 63. Alias *Decurtare* proprie Mutilare, ut apud Plinium, *Radices breves ac velut Decurtatæ.*

† 1. **DECUS**, **DECUSA**. Vide *Decuria* 2.

* 2. **DECUS**, Terminus, limes, vel tributum genus. Vide supra *Dechi* et *Deci*.

† **DECURSARE**. Vide *Decussare*.

DECUSATIM, *Honorabiliter, apte*, in Gloss. MSS. S. Germani Paris. Cod. 524.

DECUSSARE, in Breviloquo, *Adornare, venustare, inde Decussatus, ornatus*. Gl. MSS. : *Decuso, orno*. Papias : *Decusata, ornata*. Alibi : *Decussare, honorare*. Vita S. Deicoli Abb. Lutrensis n. 4 : *Juxta ordinem situm Metensem opulentissimam urbem video non mediocriter Decusatam, cui tantum Divinitas consulere dignata est, ut etc.* Odo Cluniac. lib. 1. de Vita S. Geraldii cap. 12 : *Cum unumquodque membrum sua pulcritudo compisset, collum tamen ita candidulum, et quasi ad normam videndi Decusatum habebat, ut vix aliud tam gratiosum vilisse te putares.* Baldricus Dolensis in Prologo MS. ad Vitam B. Hugonis Archiep. Rotomagensis : *Nulla Decusata sculptura vel politura, etc.* [Acta S. Maii tom. 6. pag. 749. de S. Carauno Mart. : *Unde immensas divinæ pietati referentes odas, quæ mirabiliter ac indesineuter suos Decussat sanctos prodigiis.* Continuator Bollandi *Decussare* reddit in decuplum augere, a *Decussis*, decem asse, quod etymon non aridet; *Decusare* enim vel *Decussare* a voce *Decus* derivatur, ut habet Johan. de Janua; qui addit, etiam a *de* et verbo *eusare* posse deduci. Non magis placet interpretatio Mabillonii *Decusare* reddentis per *Includere*, in excerpto Epist. Odonis Archiep. Cantuar. quod exhibet in Actis SS. Bened. sæc. 4. part. 1. pag. 725. nota h. ubi sic habetur : *Itaque tantæ tamque dignæ affinitatis delectatus vicinitate, et editore eas (S. Wilfridi reliquias) entheca Decusare, et excerptis de libro vitæ hujus flosculis novo operæ pretium duxi carmine venustare; hic enim ut alibi Decusare ornare est, ac sequenti correspondet verbo Venustare.*] Abbo lib. 2. de Bell. Parisiac. vers. 608 :

... Decussata tuos gemmis nisi zona
Nulla sovet lumbos, etc.

Ubi Glossa ejusdem Abbonis, *Decorata*. Henricus Rosla in Herlingsberga :

Incedit prius regali matre creatus,

Regalem decorans meritis regalibus ortum,

Quando Decusatur, sibi conveniunt genus et mos.

Epist. Joannis XII. PP. ad Adalberonem Archiep. Remensem : *Monasterium Monachorum religione Decusatum*. Utuntur Saxo Grammat. lib. 3. Petrus Damian. lib. 2. Ep. 2. Vita S. Heldradi Abbat. Novalic. n. 2. Tietfridus Epternac. lib. 2. cap. 6. et alibi, et alii.

DECUSSATIM, Decenter. Frodoardus in Benedicto PP. :

Electumque Decussatim splendore venusto
Affectum repetunt.

† **DECUSSATUS LAPIS**. Vide *Decuria* 2.

DECUSSIO. Rogerus Hovedenus pag. 785 : *Clerici vero vestri per Cardinalem commotione præmissa ad resignandos redditus quos interim perceperint, cum distributione cogentur, nisi aut auctoritate Romanæ Ecclesiæ, aut Decussione 6. mensium juxta Lateranense Concilium, excepto tempore suspensionis, poterunt se tueri.* Ubi forte legendum *Decursione*.

† **DECUSSUM**. Vide *Decuria* 2.

* **DECUSTARE**, Constare, Gall. *Counter*. Stat. Mss. eccl. S. Petri Insul. ann. 1388. ex Tabul. ejusd. : *Quod canonici mutuo de vinis suis in suis domibus existentibus poterunt bibere, scilicet vinum pro vino, sive pro pretio quod Decustabit, sive de quo invicem erant concordēs, et non alias.* Vide supra *Deconstare*. Hinc

* **DECUSTUS**, Expensa, sumptus, Gall. *Coût*. Comput. ann. 1399. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 151. col. 2 : *Habit tam pro Decustu dictarum intorticiarum, quam pro cera per ipsum in dietis intorticiis posita, etc.* Vide *Decostamentum*.

† **DEDAMPNARE**, Sententiam damnationis rescindere. Tertull. de Pudicitia cap. 15 : *Qui sceleris manifestum Dedampnaverit.* Vide ibi Rigaltium.

* **DEDAMPNIFICARE**, Damnum reparare, Gall. *Dédommager*. Charta ann. 1319. in Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 27. r^o : *Dominus rex obligavit se ad Dedampnificandum et salvandum indemnum dominum Galcherum de Castellione.*

† **DEDAMPNIFICARE**, Occurrit apud Rymerum tom. 2. pag. 358. et tom. 10. pag. 362. Hinc

* **DEDAMPNIFICATIO**, Damni restitutio, Gall. *Dédommagement*. Charta ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 117 : *Si propter defectum dictæ publicationis aliqua pars dampnum incurrerit, nos ad ipsius in hujusmodi Dedampnificationem contra te faciemus efficaciter habere recursum.* Vide infra *Disdampnificare*.

† **DEDANS**, pro *Dedens*. Fridegodus in Vita S. Wilfridi cap. 1 :

Maluit angustæ certamen ire palestræ,
Normalis sese Dedaus sub regimine vitæ.

Ibidem cap. 7 :

Dapsilis ast eunetis, Dedans hermenia vitæ,
Pauperibus largas præbebat sedulus escas.

DEDASCULUS, pro *Dilasculus*, διδάσκαλος. Althelmus de Laude Virginum :

Porro consuetum gessit Dedasculus idem
Contra bis senos certantes arte Magistros.

DEDBANNA. Leges Henrici I. cap. 85 : *Qui ad occidendum aliquem innoxium dedbanna, vel Dedbanna fuerit convictus, noxie componat inde solus.* Voces confectæ ex Saxon. *dædbanna*, homicidii auctor et fa-

ctor, ex *dæd*, factum, et *banna*, homicidium. *Ræd-banna*, malum vel homicidii consiliarius et suaser

ræd consilium, et *banna*, homicidium. Cl. Scriptor Schilterus per *Bana* crimen quodvis hic intelligit, quæ se nescire quo auctore Cangius pretationem suam confirmet; Cangius locuples Somnerus qui *Bana* *Intersector, homicida*.

DEDECOROSUS, Turpis, infamianus lib. 6. de Gubern. Dei : *Duræ turpia ac Dedecorosa videmus, scelera mittimus.* Lex 13. Codicis Th. de (16.5.) : *Qui docere se dicunt, quod nescire, aut dediscere sit Dedecorosum.* etiam Aurelius Viator in Maximiano Decorosus.

DEDECOROSE, apud eundem Aurelium Viator. in Nerone.

DEDECUS CURIÆ. Liber de le judiciali in Præpositura Bituricensis a Thomasserio, cap. 1 : *Et est in qua le Prevost de Bourges ne paye l'amende de sentence qu'il donne contre une personne; car il est Juge Royal, et ne doit nulle amende, et n'y a que le e Curie.*

† **DEDICA** Possessio, f. pro *Dedicatio* ut sit Clericorum propria. Canones inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 4 : *Clericorum auferri debet locus quem a cculo inhabitaverit, super quem Ecclesia id (id est) domum suam edificaverit, ut possessio Levitica Dedita sibi pro habebatur sempiterna. In hac Synodo tum est. In quocumque loco Sacerdos edificaverit Ecclesiam suam, id (id est) suam in uno anno hereditas ejus erit ternum.* [* F. pro *Dedita*] [* An a

1. **DEDICARE**, Incipere. S. Cyprianus Epist. 33. de Lectoribus : *Hoc dir autem est, dum Dedicat Lectionem.* Comm. Instr. 53 :

Ille parat dona, ille pro victoria lætus
Suscipit, et proprium satellem Dedicat e
Gesta Constantini M. : *Palatium huc perfectum fecit, quem non Dedicavit.* i. cœpit. Vox etiam Tertulliano fami

2. **DEDICARE**. Gilbertus Liber Episcopus de usu Ecclesiastico : *etiam Pontifex atrium, templum, tabulam altaris. Dedicare enim e Deo offerre, benedicere, et sanctificare.* [Etiam Latinis Dedicare Consecrare. Cic. pro Archia cap. 8 : *Smyrnetes in Homero Dedicaverunt.* Gl. Lat. Græc. : *dicat, καθοσιῶ, ἀφιερωῶ, ἀφισιῶ.*]

† 3. **DEDICARE**, Celebrare. S. Rudesindi pro Monasterio S. de Cella-nova, inter Concil. Hisp. pag. 181. col. 2 : *Festa vero S. Michaelis Dedicetur sæpe in memoria mei.* Epistola Baldini Imp. Constantini de ejusd. urbis expugnatione per ann. 1204 : *Hæc est quæ Christum dicat honore picturis.*

DEDICATIO, Festum Dedicatio clesiarum. Gloss. Lat. MS. Regiuationes, *Encœnia*. Seu potius d Sancti ejuspiam Ecclesiæ vicari qui non ipsorum duntaxat vi sed etiam vicinorum pagensium celebrari solet : unde Regiis olim

in privilegiis munitus legitur. Leges Edwardi Confess. cap. 3 : *Ad Dedicationes, Synodos, ad Capitula venientibus . . . sit una pax.* Ibidem : *In Parochiis, in quibus Dedicationis dies observatur.* Vide Consuetudinem Insulanam art. 29. De populorum concursu ad annuas dedicationum civitates, sic Gregorius Mag. Homil. 14. Evang. : *Certe sic ubi populus nudinas celebraret, si ad alicujus Ecclesie Dedicationem denuntiata solemnitate concurreret, finiremus omnes simul inveniri, et inter se unusquisque satageret, etc.* Vita S. Euphoni Abbatis num. 44 : *Ac deinde eadem Enceñiorum diem ex concursu populi ulterius celebrem decrevit.* Unde etiam *que in præsens, undecumque a populis, a præscriptum diem accurrendi mos inolevit.* [* Vide Glossar. med. Græcit. voc. ἑνθρονίζειν, col. 342. 500. et Apud d. 63. B.]

Pro festo dedicationis *Dédication* dixerunt nostri. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 8. Chartoph. reg. ch. 153 : *Le jour de la Dédication saint Denys, qui fut le xiiie.* (Itius infra in Ch. 180. xxive.) *jour de Dédication.* eadem acceptione, in Charta ann. 1305. ex Reg. 13. ch. 41 : *Le jour de grace mil trois cent et cinc le jeudi après la Ducation S. Denis.* Vita J. C. Ms. : *Ce fu lor Dédication*

Qui fu el temple Salemon.

Pro festo Sancti *Dedicasse* et *Ducasse* usurparunt. Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 15. ch. 114 : *Comme le jour de la feste Notre Dame my-Aoust, l'exposant feust alez estre en la ville d'Enquery à une feste, qu'il en appelle au pays (Boullenois) quatermesse ou Dédicasse, etc.* Aliæ ann. 1361. in Reg. 150. ch. 282 : *L'exposant, quelmouroit lors en la ville de Valenciennes, s'aloit esbattre ou moustier ou estoit la Dédicasse ou feste, appelée saint Vast.*

ejusmodi vero dedicationibus solennibus usu celebratas docemur ex Sidonio lib. 4. Epist. atque inde postmodum dedicationis vocabulum in malam partem tractum est, ac pro commensatione publicam sumptum, quod qui ad ejusmodi festa in vicinia ire solent, non tam pietatis, quam commensationibus et ludicris indulgendi causa eo confluant : hinc etiamnum apud inferiores Gallos, *faire la Ducace*, est genitum ebrietati indulgere. Gregor. Mag. lib. 9. dist. 71 : *Et quia boves solent (Angli) in sacrificio demonum multos occidere, debet etiam hac de re aliqua solemnitas institui, ut die Dedicationis, vel Natalitio sanctorum Martyrum, quorum illic reliquiae ponuntur, tabernacula sibi circa easdem Ecclesias, quæ ex fanis commutatae sunt, de fructibus arborum faciant, et religiosi convivii solemnitatem celebrent, etc.* Adde enim ibi. 1. Epist. 52. 54. et Joannem Diaconum lib. 2. Vitæ ejusdem Gregorii cap. 27. ejusmodi paganorum convivia et epularum anniversaria sacrorum suorum solennia attingit Gregorius Turon. in Vita Basilii Episcopi Andegavensis MS. cap. 10. eque alia notione Dedicationem usurpat Cæsarius Heysterbach. lib. 12. cap. 11. *Itiles quidam erat nomine Rundigerus, cuius deditus vino, ut diversarum villarum Dedicationes, tantum propter bona*

vina frequentaret. Quas quidem commensationes attingit etiam Paulin. Nat. 9 :

Sed rursus redeamus in atria, conspice rursus Impositas longis duplicato tegmine cellas Porticibus, metanda bonis habitacula digne, Quos huc ad Sancti justum Felicis honorem Duxerit orandi studium, non cura bibendi.

Idem infra :

Verum utinam sanis agerent hæc gaudia votis, Nec sua liminibus miscerent pocula sanctis.

Sane Antisthenes ἐορτήν, γαστρονομικήν ἀπορμήν vocitavit. S. August. Ep. 56 : *Voluptuaria sabbatorum convivia.* Et Sidonius lib. 1. Ep. 2. *Luxum sabbatarium dixit, quod festivis diebus in convivii publicis privatisque major esset luxus, ut observat Sirmondus ad hunc locum.* Sed ejusmodi convivia abrogavit Romana Synodus sub Eugenio III. cap. 35. et Concilium Cabilonense cap. 19. interdixit etiam Edgarus Rex in Canonibus Saxonice cap. 28. Anniversarios porro Dedicationis Basilicarum dies celebratos ex veteri consuetudine, docent Felix PP. IV. in Epist. apud Burchardum lib. 3. cap. 58. et Sozomen. lib. 2. cap. 25. Vide quæ observavimus de *Ædis Sophianæ encænias*.

In Ecclesiarum Dedicationibus id potissimum cavebatur ne in iis aliqua sepulta jacerent corpora defunctorum, adeo ut e tumulo eruerentur, post Dedicationem iterum humanda, si quæ in iis, quamvis multo ante, sepulta fuissent. Charta ann. 1230. tom. 2. Hist. Meldensis inter Instrum. pag. 126 : *Cujus (Dom. Hugonis de Oysi) corpus sepultum fuerat in hac Ecclesia ante majus altare, antequam dedicaretur, et requieverat per quadraginta et unum annos, quando extractum ab Ecclesia pro Dedicatione facienda, sicut decet, et celebrata Dedicatione reportatum fuit in Ecclesiam, et ab Episcopis superius nominatis subhumatum.*

* Ritus observandi in ecclesiarum solemnibus dedicatione pluribus describuntur in Reg. visitat. Odonis archiep. Rotomag. ab ann. 1248. ad ann. 1269. ex Cod. reg. 1245. fol. 197. r^o : *In dedicatione ecclesie, imprimis fiat tentorium ante portas ecclesie ubi reponantur reliquie, ymagines et Corpus Domini : fiant ibi vigiliæ in honore Dei et reliquiarum, nocte præcedente diem dedicationis. Ipsa nocte remaneat ecclesia omnino vacua; et si qua corpora sunt in ea sepulta, amoveantur; non pulsetur in adventu archiepiscopi; duodecim candelæ ponantur infra per xij. cruces; queratur crisma et oleum sanctum et duæ patenæ calicum : item incensum grossum et minutum, et duo thuribula vel saltem unum : item ponatur cupa plena aquæ ante fores ecclesie et alia infra : item fiat crux de sabulo a dextro cornu altaris usque ad sinistruum versus portam : item a sinistro juxta altare usque ad dextrum versus portam : item in quolibet brachio crucis ponantur cineres per viginti quatuor loca : item quatuor scabellæ et carrelli ubi archiepiscopus recubat in letaniis : item scala per quam possit attingere ad cruces : item scutella plena cineris et altera salis et potus vini : item mantilia ad extendenda altaria : item pro quolibet altari benedicendo coopertura linea : item pro quolibet altari benedicendo quinque cruces : item stupæ et paleæ ligneæ ad removendum ignem et*

vasa ad mittendum eundem : item duo cerei qui præcedant archiepiscopum : item reliquie ad ponendum in altaribus : item calices et sabulum ad liniendum altaria, et cæmentarius sit paratus : item fontes sint mundi et vacui : item parati sint duo diaconi induti albis, quorum unus serviet archiepiscopo, alter includetur in ecclesia : item provideatur quod ecclesia possit libere circumiri : item aqua parata sit pro manibus et ignis pro thuribulis : item vasa ad portandum aquam et scutellæ ad jactandum : item fiat aspersorium de yso.

* Sine licentia vero regia vel domini terræ non dedicabantur ecclesiæ; quæ inter ea asyli privilegio non gaudebant, neque in iis defunctorum corpora sepelire solitum erat. Hæc docent nos Literæ Caroli V. ann. 1368. ex Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 300 : *Charles etc. Scavoir faisons... nous avoir oye la supplication des maire, eschevins et communauté de la ville d'Aumalle, contenant que comme environ quatre ans a, l'eglise de ladite ville eust esté dédiée et sacrée, qui oncques ne l'avoit esté, et y pouoit on prendre malfaiteurs, ne n'y entroit on aucunes personnes paravant icelle dedication, combien que en ladite eglise fussent faiz tous autres sacremens; laquelle dedication fu faite par la promotion et pourchas du curé d'icelle eglise, qui pour le temps estoit, donnant à entendre auxdiz supplians, que puisque en ladite ville avoit commune, celle dedication se pouoit bien faire sans aucune licence : et de fait y amena un évesque commissaire de nostre tres cher cousin Philippe d'Alençon archevesque de Rouen, sans le sceu desdiz supplians, qui ladite eglise benist et sacra, selon ce qu'il est accoustumé à faire en tel cas; et pour ce que lesdiz supplians, adjoutans joy et créance à leurdit curé, le souffrirent, il sont à présent poursuis par les officiers de nostre tres chiere dame la royne Blanche, et en sont en procès à Neufchastel, duquel ressort il sont en douaire; et encore se doutent qu'il ne puissent être poursuis pour ce mesmes fait par nos officiers au temps à venir, pour ce que plusieurs tiennent que à nous appartient la cognoissance de ce, mesmement que nostredite dame n'en est que douairiere, et la chose regarde héritage et propriété.... Pourquoy nous... à iceulx supplians remettons... toute peine, offense, amende et finance, en quoy il pourroient pour ce estre encouruz envers nous etc.* Vide *Encænias*.

* DEDICATIO, Actio qua quis ecclesiæ vel hospitalis servitio se devovet et consecrat, cujus formula exstat inter Form. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 9. r^o.

1. DEDICERE, Contradicere, negare. Sugerius in Ludov. VI. cap. 15 : *Quod si quid horum vestratos aut Dedixerint aut dicere dissimulando noluerint, etc.* Reg. Majest. lib. 3. cap. 8. § 10 : *Sed si sigillum aliquod Dedicatur, et per collationem probari poterit.* Statuta Willelmi Regis Scotiæ cap. 29 : *Potest bene warrantiam illam Dedicere.* Consuetudines Teneræmundæ ann. 1233. cap. 18. apud Lindanum lib. 1. Tener. cap. 9 : *Si vero aliquis ea quæ a Scabinis judicio, vel testimonio fuerint affirmata, Dedixerit; unicuique Scabinorum qui Dediti fuerint, 60. sol. persolvat.* Eadem habent

tur in Libertatibus MSS. villæ S. Desiderii in Campania ann. 1228. [et in Charta Philippi Aug. ann. 1194. pro Atrebatensibus.] Adde Fletam lib. 1. cap. 31. § 2. cap. 38. § 1. lib. 2. cap. 44. §. 4. cap. 50. § 1. et Perardum in Burgundicis pag. 266. [Anonymum in Carminum tom. 5. Annual. Bened. pag. 652. col. 2. et alios.]

DESIDICERE. Fori Oseenses Jacobi I.
Regis Arag. fol. 36 : *Dicat . . . quod ille
quem reptaverat, non meretur malum de
facto illo unde ipsum reptaverat, et Desdicat
se ter, et sic alius sit saluus.*

2. **DEDICERE**, Devulgare. Glossæ MSS. ad Conc. Antioch. cap. 4 : *Dedicerint, devulgarint.*

* 3. DEDICERE, Denegare, Gall. *Dénier, refuser*. Chron. Joan. Whethamst. pag. 378 : *Suggererunt utique ipsi sibi, deere regem largum esse et liberalem, neminique quicquam Dedicere, qui vellet ab ipso aliquid per viam supplicationis humiliter postulare.*

4. **DEDICERE**, Idem quod *Diffidare* et *Contradicere*, Germ. *Absagen*. Conföder. Otton. IV. Imper. inter et Marchion. Brandenb. ann. 1212. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 221 : *Promisit regi Daciæ suisque fantoribus Dedicere.*

DEDICTUM. Gaufredus Monachus de Rebus gestis in causa Gisleberti Porretani : *Ergo sicut Rex, inquam, vestrum dirtum et Deditum habetis.* Gall. disent, *Vous avez vostre dit et vostre Dédit.*

* **DEDIGNANTIA**, *Desdegnance*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide infra *Desdinosus*.

DEDIGNARE, Respuere, dedignari. Lex Alemann. tit. 41 : *Et Dedignet eum audire, et spernit eum*. Ita Edit. Heroldi. Ubi *De-dignetur*, in aliis Edit.

¶ **DEDIGNATIO**, Indignatio. Acta SS. Martii tom. 1. pag. 412. de B. Petro a Castro novo Mart.: *Servis servilem incutientes timorem, minantes eis rerum deprædationem, Regnum ac Principum Dedignationem intonantes, etc.*

DEDIGNE, Indigne. Chron. Nangii ann.
1280 : *Rex Franciæ ferens graviter Dedigne,*
quod, etc.

DEDILIGERE, ab amicitia discedere.
Cesser d'aimer. Stephanus Tornac. Ep. 71 :
Confido quia quem dilexistis privatus, non
Dediligetis promotus. [Petri Blesensis Epist.
 apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 435 :
Quem semel dilexit, vix Dediligit.]

† DEDITI. Vide *Deditui*.

DEDITITII, Οἱ μετὰ τὸ λαφρῶσαι, τῇ τῶν
 νικησάντων πολεμίων ἐξουσίᾳ ἐαυτοὺς ἐπιτρέ-
 ψαντες, in Gloss. Lat. Græc. Speculum
 Saxonie. lib. 3. art. 44. § 2 : *Et ex his
 qui juri derogabant suo, Dedititiorum con-
 ditioni subjiciebantur.* In leg. 16. Cod. Th. de
 Tironib. (7, 13.) *Dedititii fœderatis jungun-
 tur: Præcipue sane eorum servos, quos militia
 armata detentat, Fœderatorum nihilominus
 et Dedititiorum.* Ubi *Dedititii* sunt, qui
 ultro ex gentibus ad Romana castra trans-
 ibant, nullo ad id icto fœdere, et eorum
 copiis sese adjungebant, et, ut loquitur
 Ammian. lib. 20 : *Gentiles, qui relictis la-
 ribus suis ad Romanos transibant. Vide
 Dedititi.*

¶ **DEDITUI**, Rustici qui educandis
libris præsertim occupabantur, quique in

speluncis habitare consueverant; unde Saxonica lingua *Gothsekin*, quasi *Cotsethi* seu *Cotarij*, inquit Ludewig. utpote qui in *Cotis*, id est, tuguriis sederent. Ex eorum mellificiis Domini feudales censum aliquem percipere solebant, unde in Privilegio Theodorici Landgravii Thuringiæ ann. 1296. *Monasterio Dobirlucensi conceduntur mellificiorum jura et eorum redditores qui Deditui dicuntur*, apud eumd. Ludewig. tom. 1. pag. 168. Et pag. 165. in Privilegio ann. 1296 : *Debitorum mellificiorum, qui vulgo Dediti appellantur, et eorum mellificiorum jura vendidimus*. Ibid. pag. 171. in Privilegio anni 1297 : *Donavimus mellificia et eorum solutores, qui Dediti nuncupantur*. Privilegium anni 1276. ibid. pag. 112 : *Nos Henricus Dei gratia Misnensis Marchio recognoscimus.... quod inter Dominum Abbatem et Conventum in Dobirlug ex una et Dom. Johan. de Sunnewalde ex parte altera, pro duabus villis Boren novo et Boren antiquo contentio verteretur, idemque Johannes affirmaret, quod cum rustici dictarum villarum sui essent Dediti, non possent bona sua præter ipsius voluntatem et consensum vel vendere aut quomodolibet alienare, aliter prædicto Dom. Abbate contrarium asserente; Nos de consensu tam ejusdem Dom. Abbatis, quam præfati Johannis per interlocutoriam sive sententiam requisivimus a subscriptis Bodone et Ottone, etc. qui omnes communiter affirmabant, quod prædicti rustici prædictarum villarum, non obstante, quod essent Dediti prædicti Johannis, bona sua præhabita possent vendere, dare, aut quocumque modo alienationis alienare, nec esset necesse suum consensum vel voluntatem requirere, super eo adjicientes, quod idem Johannes nullum judicium vel jurisdictionem habere deberet in eosdem; sed si pro melle, quod sibi debetur, repetendo seu petendo, aliquid accionis habuerit contra ipsos, illud prosecui debet coram præfato Domino Abbate justitia mediante*. Hæc fusiora quidem, sed ad notitiam conditionis Deditorum haud inutilia.

* **DEDITUS**, Casu et fortuito oblatus.
Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 86. Char-
loph. reg. ch. 321 : *Supplicantes memo-*
ratī vocatī ad quærendam et effoden-
dum voissellam argenteam, jocalia atque bona
supradicta, ipsi maligno spiritu tem-
ptati, credentes bona talia.... quasi de aven-
tagio et Dedita existere, quædam de dicta
voissello.... clam ceperunt.

DEDOCERE. Goffridus Vindocin. lib.
3. Ep. 12 : *Annuam pecuniam extorquere
Dedocnit.*

* **DEDUCATUS**, pro Deductus, in Seae. S. Mich. apud Rotomag. ann. 1230. ex Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris fol. 23. v^o. col. 1.

¶ I. DEDUCERE, Gall. *Deduire*, Enarrare, exponere. Charta Henrici IV. Regis Angl. ann. 1405. apud Rymer. tom. 8. pag. 425 : *Ad aures quarundam nobilium personarum, tanquam invidiar facibus succensi, susurratorie Deduxerunt, quod profatas Magister Petrus de nobis quemdam annum censum pro termino vite sue, ad finem quod matrimonium hujusmodi debitum sortiri posset effectum.* Vide *Deductio* I.

* 2. DEDUCERE, Peragere. Divisio ju-

risdict. villæ Chableiarum in Ch.
Camp. fol. 258. v° : *Si vero ibi fuerit
lm, dnelhun Deducitur coram præposit*

¶ DEDUCERE SACRAMENTUM. Capitulum Pippini Regis ann. 793. art. 29. apud Baluz. tom. 1. Capitulum. col. 548 : *Et tu ipse Advocatus, liber homo, bonae opinionis laicus aut Clericus, qui sacramentum causa Ecclesiae, quam peregerit, Deo possit juxta qualitatem substantiae, sic illorum habet.* Capitula excerpta ex Langobard. apud eund. Baluz. tom. 1. 337. art. 25 : *Singulis Episcopis, Abbas, Abbatissis duos concedimus Advocatos, unum qui causam procuret, et qui sacramentum Deducat.* [** Vide Grævium Antiquit. Jur. Germ. pag. 893.]

* 3. DEDUCERE, f. pro *Dedicere*, tradicere, negare, vel Declarare. C. H. episc. Matiscon. ann. 1234. in tit. Cluniae. : *Hngo de Petra Campici Cluniacensi in capitulo et Petro Bameriensi clamavit super morte dicti Joh. Bornesse, patris ejusdem Petri, et D. ac negavit quod ipsum Johannem necare quirebat persequendo, sed fortuitu in*

¶ DEDUCERE SE, Sese gerere, Ga
conduire. Barthii Glossar. ex Anonym
Palæst. cap. 19 : *Sic itaque robuste c
spere Deducebat se Tancredus dont
chia esset capta.* Cap. 11 : *Ipsique Ch
ni nequiter Deducebant se, quia palat
sternebant et ordebant.*

* Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 9
Charlaph. reg. ch. 97 : *Potavit ultra
soram vinum, seque calefecit et movi
dinate, et alias se Deduxit circa mu
Galli eodem sensu dicimus, se de
auprès des femmes.*

¶ 1. **DEDUCTIO**, Narratio, expo-
Gall. *Deduction*, *Narré*. Delegationis
Synodi pro Roberto de Rup-
Abbate contra Ludovicum Badati, te
Instrum. tom. 3. novæ Gall. Chr. col. 11
De et super nonnullis pecuniis, sum-
bonis mobilibus, rebusque aliis in Dea-
uam processus latins exprimendis. Vie
ducere.

2. **DEDUCTIO**, Animi oblectat
Gallico, *Dédait*. Constitut. Sicula
tit. 52. de Judicib. : *Si a litigantibus
impetrantibus esculenta et porculenta
injectas, aut Deductionem recepisse
bentur*. Guill. de Baldensel in Hodæp.
*psittacos mirabiliter instructos, gestibus
homines mirabiliter ad Deductionem
cantes*. Joan. de Beka : *Quem (histo-
riæ vestre reverentia pro quotidiana Deli-
transmittimus*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. *Deductus, déduits*. Eodem nomine ap-
tur id omne, quod *Deductui* inser-
Lit. remiss. ann. 1470. ex Reg. 196.
toph. reg. ch. 293 : *Serfs, biches, sen*
et autres Déduitz et gibiers. etc. Vide
Deportare 2.

Deducitur, Eadem notione, in I
tionibus de forisfactoris forestar.
Locum habes, in *Trista. Le Rechs*
liens in suo *Miserere* :

Chil qui ruevent les Deduis faire,
Snat chil qui querent les Deduis.

DEDUCTIO PAULO NUMERUS, ¹²⁰⁷
in leg. II. Cod. Th. de Medicis. 13

EDUCTORIUM. Sic appellat Paschasius L. bitanus Episcop. in Epist. ad Leonem P. Canalem, per quem effluunt aquæ fontium baptismalium : *In cujus baptisterio ne SS. Paschali, baptizandi hora, cum unus canalis, nulla sit fistula, nec aqua vicino vicina, fons ex se repletur, paucis qui fuerint, consecratis, cum Deducto-ri nullum habeat, ut venerat aqua, ex se discedit. Cloaca dicitur Gregorio M. Hil. 17. in Evang. [Palladius lib. 12. ca. 6. sect. de Castanea : *Locus Deducto-ri liquoris accipiat, ne humor insidens te, germen extinguat.*]*

EDUCTUS. Vide *Deductio* 2.

DEELMANNI, Bonorum peræquato-ri a Belgico *Deel*, pars, portio, et *Mann*, l. 6. Vide *Sanderum* tom. 1. fol. 192.

DEEQUITARE, Equo dejicere. Chron. Dominici de Gravina apud Murator. 12. col. 677 : *Hungari cum eorum ar-ctus circumdantes in momento omnes Protonicos ipsos Deequitarunt ab equis, et in ensibus ferientes in illos, octo ex dictis Protonicis occiderunt in campo.*

DEESTIMARE, Non æstimare, non eximare, non putare. Oratio Rathodi Neom. Episc. de Annunciatione ann. 10. in antiquo Lectionario S. Eligii episc. urbis Monasterii num. 3. pag. 29 : *Quamque igitur hac Conceptione se redemptum non Deestimant.*

DEFABRICARE, Destruere. Epistola synodalis Concilii Duziac. I : *Pardulus Episcopus... altare S. Mariæ Laudnensis Ecclesie pulcre satis ornavit, quod iste Defabricavit.*

Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 700 : *Municipiatis... cum cultellis et securibus Defabricari ceperunt, etc.*

DEFACERE, DEFACERE, Abolere, abigere, nostris alias *Deffaie*. Testam. Ro. I. comit. Carcass. ann. 1202. inter l. 6. Gall. Christ. col. 21 : *Sicut scriptum est, sic habeat firmitatem ista scriptura. Ego Rogerius non hoc Defaciam.* Lib. Desfaciam edidit D. Vaissete tom. 2. l. 116. Occit. col. 160. Charta ann. 1203. in Chartul. Campan. fol. 301. vº. col. 1 : *Vorredemus eidem (Theobaldo) litteras suas per quas Deffaicit communiam S. Memmii Alia Hugon. ducis Burg. ann. 1208. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 518. fol. 12. vº. : Libenter tollam illam communiam et Defaciam.* Lit. Caroli regent. ann. 1359. ex Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 20. vº. : *Deffaçons et abolissons tout note et tache, que il pourroient avoir en de fait on autrement. Deffaie vero, pro damnnum restituere, emendare, etiam laxant.* Charta prior. et monach. Luxov. ann. 1266. ex Chartul. Campan. fol. 403 : *Vos mandames que an ne nos a riens Defit ne rendu de quanque avons ot au fait, ne deffaçons, qui sont antores par nosse master de Lixu. Alia Theob. comit. Campan. ann. 1231. tom. 5. Ordinatio reg. Paris. pag. 550 : *Et se li dux par aventure entre ses lettres lor forfaisoit riens,.... requeroie le duc qu'il le defeist; et se il le voloit Deffaie, se (je) le seroie faire en bonne foy.* Vide *Diffacere*.*

DE FACILI, Facile, in Anecd. Marten. tom. 1. col. 1333. apud Rolandinum Patavin. lib. 12. de Factis in Marchia Tarvisina cap. 1.

¶ DEFÆCATIO, Purgatio. *Defæcatio carnis*, apud Tertull. de Anima cap. 27. *Defæcatio seneetutis*, apud Pacianum Patrenesi ad Pœnitentiam inter Concilia Hisp. tom. 2. pag. 97.

* **DEFAISIUM.** Vide infra *Diffasium*.

* **DEFALCAMENTUM,** De summa deductio, deductio. Charta ann. 1338 : *Nec non et in Defalcamento et solutione debiti superius dicti et expensarum factarum per ipsum clericum.* Vide *Defalcatio* 1.

¶ DEFALCARE, Hisp. *Defalcare*, Ital. *Difalcare*, Gall. *Defalquer*. Deducere, subtrahere. Testam. Woltheri apud Ludewig. tom. 2. pag. 255 : *De qua quidem zala dabit predictus Ficiarius Celerario Resensi pro decima modium hordei, quem Defalcabit de decima Arnoldi.* Charta Henrici IV. Duc. Siles. ann. 1288. apud eund. Ludewig. tom. 5. pag. 432 : *Ipsiusque proventus multiplicent, non Defalcant.* Charta Philippi Arbosii Episc. Tornac. ann. 1366. pro Ecclesia S. Martini Contraci apud Miræum tom. 2. pag. 1242. col. 2 : *Deficientes in præmissis privati sint luero distributionum, quas lucrati fuissent in dictis Vesperis et Missis alta voce celebrandis remanendo, et tantumdem de suo amittant, quod eis deficientibus Defalcetur de his que proximo lucrati erunt, vel lucrabuntur in Ecclesia prædicta.* Rursus occurrit supra in *Decostare*, apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 323. Rymerum tom. 8. pag. 238. etc. *Defalcare* Columello est Falce secare. A falce igitur deductum vocabulum, unde etiam dictam volunt legem *Falcidie* eo quod falcem injiceret legatis.

¶ 1. DEFALCATIO, Detractio, deductio. Acta SS. Aprilis tom. 2. pag. 718. de S. Wernhero puero : *Tota pecunia absque ulla Defalcatione.* Statuta Joannis Episcopi Leodiensis ann. 1287. inter Anecdota Marteniana tom. 4. col. 860 : *Item, committimus Decanis, quod inquirent de Ecclesiis Defalcatis, et nobis referant, quod Ecclesie sunt Defalcatae, et per quos et in quibus : et nos omnes Defalcationes Ecclesiarum minus legitime factas revocamus, et precipimus sub pœna excommunicationis omnibus qui bona Ecclesiarum habent per Defalcationem minus legitime factam, quod ea Ecclesiis a quibus sunt Defalcata restituant, et de receptis satisfaciant eidem infra quatuor menses a tempore præsentis Concilii : alioquin omnes dicta bona sic Defalcata detineant, si sint personæ Ecclesiasticæ vel Religiosæ suspendimus a divinis; si laicæ sint, eas excommunicamus.* Hoc in loco Defalcatio est Usurpatio rerum Ecclesiæ ratione debiti.

* **2. DEFALCATIO,** Feni sectio, in Chartul. Crisenon. fol. 71.

* **DEEALCATURA,** Diminutio, subtractio. Lit. official. Paris. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 428 : *Et quando sacus, in quo hujusmodi bambucinum positum fuerat et ponderatum, debuit ponderari pro faciendis Defalcaturam, Gallice cabat, ut moris est, etc.*

* **DEFALLENIA,** Defectus, apud Me-

nag. in Observat. ad Ling. Gall. tit. 2. pag. 99.

* **DEFALSARE,** defraudare. Charta Renati comit. Prov. ann. 1467 : *Quapropter, quia præsidia principum facienda maxime venerandis ecclesiis, sic sunt exhibenda et observanda præstantius, ut exsolvantur eis integre debitum, nec Defalsetur in aliqua ejusvis malignitatis astutia.*

DEFALTA, Defectus, Eremodicium : ex Gallico, *Defaut*, vel Anglico *Defalte* : vox Practicis frequens. Habetur in Regiam Majest. lib. 1. cap. 8. § 11. cap. 12. § 7. in Quoniam Attach. § 4 apud Bractonium [* *Glanvill. lib. 1. cap. 8.*] et Practicos Anglos passim. Vide *Defauta*.

¶ DEFALTUM, Eadem notione apud Rymer. tom. 15. pag. 249. col. 1.

DEFALTA, Negligentia, in Vitis Albatum S. Albani pag. 98.

DEFANARE, Convitiari, famam auferre. Joan. de Janna. [*Publice Defamatus*, apud Rymerum tom. 2. pag. 932. Vox nota Gellio.] [* Vide infra *Diffamatio*.]

¶ DEFANARE, Profanare. *Spatiosa Defanata*, apud Arnobium.

¶ DEFARINATUM, Semen in farinam comminutum, Tertulliano lib. adv. Valent. cap. 31.

¶ DEFAUCIO, Aversio, Oppositio. Vide *Faucio*.

* **DEFAULTARIUS,** Qui deficientes divino officio, seu absentes a choro notat. Stat. eccl. Rotomag. ann. 1361. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 1531 : *Eorum (capellanorum) Defaultarii eos in defectu ponant, ac si in dicto officio non fuissent, et eisdem Defaultariis sub eorum juramento et pœna perjurii districte precipimus, ut quotiescumque aliquem viderint, ut supra dictum est, recedentem, ipsi statim eum in defectu apponant.*

* **DEFAUTA,** DEFFAUTA, Vadimonium desertum, non obitum, simul et multa ob id exsolvenda, Gall. *Défaut*. Scacar. apud Cadom. ann. 1234. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 27. vº. col. 1 : *Quando domina petit dotalium suum, reus non habebit nisi unam essoniam; et post Defautam citabitur reus ad assisiam, et si venerit, dabit Defautam, et faciet dotalium; si non venerit, rex faciet.* Scacar. Abrinc. ann. 1236. ex Cod. reg. 4651 : *In placito de debito vel catallo, si una Deffanta attingatur contra debitorem vel demandatorem, postquam super hoc fuerint in curia, perditur querela, secus si ante.* Vide *Defalta* et *Defectus* 4.

** **DEFECARE,** A facere purgare, vacuum facere. Reinard. Vulp. lib. 4. vers. 606 :

Defecat nimium prodigus exta sopor.

Vide *Defæcatio* et *Forcellinum* in *Defieco*.

¶ DEFECIT, Morbi genus, Languor, forte phthisis. Vita S. Johannis Hispani, tom. 5. Junii pag. 144 : *Eo in loco tanti fervoris, tantique regularis distractionis extitisse refertur, ut præ nimio jejuniarum exercitio abstinentiarumque frequentia, gravem in se morbum pectoris, qui Defecit a Medicis vocatur, conciperet.*

** **DEFECTARE,** Culpani in se admittere. Henrici IV. Imperat. Constit. de pace ann. 1083. ap. Pertz. leg. tom. 2. pag. 56 : *Si*

alio modo vel pugno sive fuste vel lapide percutiendo Defectaverit, detondeatur et exco-rietur. Vide Defectus, 2.

DEFECTARIUS. Vide *Defectarius*.

¶ **DEFECTIO**, Anni desponsio. Barthii Glossarium ex Baldrici Hist. Palæst. : *Defectionem obsessorum*. Vide Defectus 1.

DEFECTIVA FEDRIS, Intermittens, apud Cælium Aurelian. lib. 2. Aentor. cap. 10.

* 1. **DEFECTIVUS** dicitur Judex vel feudalis dominus, qui vassallo jus sibi fieri postulanti vel plane denegat, vel curiæ suæ placita differt, ultra quam leges feudales permittant. Charta Phil. V. ann. 1320. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 2 : *Cum per iudicium curiæ ... dictum fuisset comitissam Attrebatensem et ipsius justitios dominæ de Auxio fuisse Defectivos in jure sibi faciendo, et ipsam dominam a dicto juris defectu legitime appellasset, etc.* Vide Defectus 3. et infra Deficere 3.

* **DEFECTIVUS**, Qui fidem seu promissa non servat. Lit. Phil. Pulc. ann. 1313. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 11. col. 2 : *Flandrenses omnes qui fuerint sic vel erunt inobedientes et Defectivi dictam pacem tenere, ad eam tenendam faceremus compelli*. Vide Defectus 5.

* 2. **DEFECTIVUS**, Vitiosus, depravatus, Gall. *Défectueux*. Stat. MSS. eccl. Tull. collecta ann. 1497. fol. 101. rº : *Ita quod si panes et danratæ hujusmodi invenirentur Defective, executio earum... competet nobis seu dicto præposito*. *Défectif*, Manens eni aliquid deficit, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 151 : *Et aussi ait icellui Raoulín navré et decoppé Jaquemart d'Amerval esquier, telement et si inhumaînement qu'il en est Defectif d'oye*. *Défaurre* vero, pro *Défaillir*, Deficere. Charta ann. 1292. ex Tabul. S. Joan. Laudun. : *Nous promettons... pour chascune semaine en laquelle nous défauriens ou paiement de ladite rente, dis sous de Paris avecques la rente, qui deseur est expressée*.

1. **DEFECTUS**. *Defecta prædia*, in Cod. Th. leg. 3. de Censitorib. (13, 11.) *Defectæ domus*, in leg. 3. de Indulg. debit. (11, 28.) *Maisons Defaites*, destructæ. Viri fœnei ac Defecti, in eadem lege, *Gens de paille*, uti vulgo loquimur. *Defectio prædiorum*, in leg. 12. Cod. Just. de Ammona et tribut. (10, 16.) *Abandonnement*. Decretum Synodi Sardie. in Fragment. S. Hilarii pag. 35 : *Oramus etiam, ut præcipias tot Episcopos qui Armino detinentur, inter quos plurimi, qui ætate et paupertate Defecti sunt, ad suam provinciam remeare*. Vide *Asantica*.

2. **DEFECTUS**, Transgressio legis, statuti, in primis Statutis Roberti I. Regis Seotiæ cap. 12. § 5. Charta Libertatum oppidi de S. Paladio in Biturigib. ann. 1279 : *Dicti homines solvent de clamore 20. den. Paris. de Defectu, 5. solidorum Parisiensium tantummodo, et nihil ultra*.

3. **DEFECTUS** JUSTITIÆ dicitur, eum judex, vel feudalis dominus, vassallo jus sibi fieri postulanti, vel plane denegat, vel Curiae suæ placita differt ultra quam Leges feudales permittant. Ita Philippus Bello-mauerius MS. cap. 61. cujus quidem delicti cognitio ad Regem nude speetat. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 59 : *Defectus justitiæ, ac violenta recti detentio primo,*

secundo, ac tertio secundum legem requisiti, commune Regis placitum est super amnes. Adde cap. 33. Vel certe ad dominum superiorem. [* Vide Glanvillam lib. 6. cap. 5. 6. et lib. 12.] Quippe ex Legibus feudalibus si vassallus dominum suum de *Defectu Justitiæ* in Curia domini superioris appellaret, et in Curiam domini sui jus ab eo recepturus remitteretur, ab illo pro arbitrio emenda mulctabatur. Si e contra dominus in justitia facienda defecisse convictus esset, jurisdictionem et Curiam, quam habebat in vassallum, amittebat, mulctabaturque graviore emenda erga dominum superiorem, qui exinde sub-vassallo jus dicebat. Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 52 : *Quant li Sires vee le Jugement de sa Court, il ne tendra jamais rien de lui, ains tendra le celui qui sera pardessus son Seigneur*. Petr. Fontanus cap. 13 : *Se aucuns Sires est appelé de son homme de Defaut de droit, et il est atains, il pert l'ouage, et pert aussi respons en Cort*. Charta Philippi Aug. Regis Franc. ann. 1214. in Tabulario Burguliens. fol. 101 : *Quod Prior haberet justitiam de hominibus de Coldris, et aliis de suo tenemento, donec Curia sua abjuretur pro Defectu juris : et tunc veniant ad Novancourt partes ad faciendum jus et capiendum, etc.* Arrestum ann. 1224. apud Belloforestum in Hist. Franc. : *Joannes de Nigella e contrario respondebat, quod ad Curiam Comitissæ nullo modo reverti volebat, quia ipsa Defecerat ei de Jure et de Defectu juris illam appellaverat ad Curiam D. Regis, ubi paratus erat eam convincere de Defectu juris*. Ita judicatum Arrestis Parlamenti ann. 1309. et 1311. quibus appellans de defectu justitiæ exemptus fuit a jurisdictione Comitissæ Atrebatensis, et ab omni hominio et fidelitate absolutus, dictusque vassallus domini superioris. Et altero O. SS. ann. 1279. idem judicatum fuit contra Regem Angliæ pro domino de Ginel. Regestum homagiorum Nobilium Aquitanorum ann. 1273. fol. 44 : *Bernardus Jordani de la Reer Miles.... dixit per juramentum suum quod multotiens requisivit dominam Constantiam, ut faceret sibi jus, et quod non faciebat; et ei Deficiebat in Justitia : dixit quod extunc nolebat esse de Curia del Sere, imo renunciabat omnino, et de hoc habebat Curia in testimonium*. Vide Stylum Parlamenti cap. 26. part. 4. et 5.

Exstat in Regesto Parlamenti signato Olim, fol. 127. Charta Phil. Regis Fr. mensis Jun. ann. 1286. confirmata mense Mart. ann. 1302. et a Philippo M. mense Martio ann. 1316. quo Regi Angliæ ad vitam concecit, ut neque ipse, nec illius Senesalli in terris, quas in Francia possidebat, ullam emendam incurrere possit ratione appellationum ab illius vassallis factarum ad Curiam Regiam, *super iniquo, pravo, et falso judicio, vel Defectu juris, seu quocunque alio modo, si super his aliquo casu succumbant, vel convincantur*. Quod si ex appellantibus in eadem Curia succumbant, permittit Officialibus Regis Angliæ, ut mulctas et mendas, in quas ii incurrerint, possint exigere, etc.

Sed priusquam dominus de defectu justitiæ convinceretur, debebat vassallus appellans de defectu, duobus ejusdem feudi

Paribus eomitatus, per tres dies et quindenae dominum de recto sibi facere interpellare; quod quidem inter vasa nobiles obtinebat; nam ignobilibus seu qui tenebant in villenagium, alie erant adeo solennes formæ, ut observare ex eodem Bellomanerio cap. 62. et 67. hanc materiam pluribus exsequitur. [* Vide Glanvill. lib. 12. cap. 7. sqq.] Judicium igitur de defectu justitiæ agitabatur in Curia domini superioris, coram feudi Parli Will. Brito lib. 6. Philipp. :

Jus tamen est, et tu rectum esse fateberis, uti sunt mihi subjecti, subeant examina nostri
Prima fori : qui si Defecero, quod absit,
Judicio Parium tunc me tractabo meorum.

Vide Raguellum verbo *Deni de Justice*.

¶ 4. **DEFECTUS**, Vadimonium dictum, Gall. *Défaut de comparoir*. Coutud. Brageriaci art. 79 : *Item ad hoc dictus creditor gaudere possit de dicto defectu contra suum debitorem... oportet cessario, quod personaliter citetur, et citetur et exprimat dictum instrumentum contenta in eo, et quod ei assignetur dictam citationem certa dies, et per spatium octo dierum ad minus... si alias dicta citata fuerit, dictus creditor de dicta citatione et Defectu minime gaudere possit*. Cod. gum Normann. apud Ludewig. Reliq. tom. 7. pag. 320 : *Nec tamen ex Defectu post visionem in hujusmodi quod absens vel Deficiens tenetur saisinam tenere*.

¶ 5. **DEFECTUS**, Quo quis non promissis. Stipulationes anni 1247. a Acherium Spiel. tom. 9. pag. 191 : *vero dictus Humbertus... damus dicto Raynaudo fidejussores et obsides... qui ad actum nostrum promiserunt... taudiu ostagia... donec de dicto Defectu pro Raynaudo... plene fuerit satisfactum*.

¶ 6. **DEFECTUS**, Mors, Obitus Glossario Gasp. Barthii ex Baldrici Palæst.

¶ **DEFECTUS EXITUS**, id est *Hæredis*. nullus est hæres. Vide *Exitus*.

DEFECTUS SERVITII. Assisiæ Hieronimitanæ MSS. cap. 231 : *Se le Seigneur semondre ses homes par le Banier, ou trois de ses homes, d'aler en Court, et viequent, ils sont Defaillis dou service, ils ne sont essoignés, et que ils fucient voir leur essaignes as trois homes, ou Banier. Se il vont en la Court par la sen-dessusdite, celui qui se partira de la Court dou Seigneur sans congie, tant comme se tenra à celle fois, sera Defaillant a vice, etc.*

** **DEFECTUM RECUPERARE**, Requiritur quod deest. Chart. Albert. Landgr. Thir. ann. 1280. ap. Haltans. Glossar. Germ. eol. 394. voce *Sich Erholen* : *Incolæ... Crowelo jure civili et sententiis cum eis Ysenaccensibus gaudentes penitus eis Defectum suum in jure et sententiis, imperent apud illos*. Vide Eichhorn. Hist. Germ. § 258. not. c.

** **DEFECTUS VERBORUM**, Vitium, in iuramentum Juris. *Appellum Cecilie*.... n. pro Defectu Verborum appellum faciendum in Abbrev. Placit. Edw. I. ann. 22. fol. rot. 31. pag. 290.

DEFEDARE, pro *Diffidare*, in ver-

a apud Beslium pag. 393 : *Contristatus Hugo, et Defendavit Comitem de se, vide Faida.*

DEFELUS. Bernhardus de Breydenlin. Hierosol. pag. 277 : *Corpus athasplasmetur cum argento vivo occiso, oleo adjuncta aristologia longa et De-*

DEFENDERE. Prohibere, vetare, *Défendre.* Leges Edw. Confess. cap. *Usurarios Defendit quoque Rex Edwardus ne remanerent in Regno.* Usos etiam hanc notione ista constat priscos Latines occurrit enim in Fragmento Legis *de* apud Gruterum 202. Claudium *de* rigarium, Ciceron. lib. 3. Offic. *de* in lib. 4. cap. 10. et alios.

DEFENSIO. Inhibitio, in Lege Longob. lib. 3. tit. 4. § 3. [**** Car. M. 14.] et capitulis Caroli M. lib. 5. cap. 130. [**** 1.] *Vide Defensio, 3.*

DEFENDERE. *Sibi defendere locum,* *de*, Usurpare, sibi asserere, apud *de*, Siculum Flaccum, et Fronti- *de* in leg. 3. Cod. Th. de Maternis (8, 18.) et in Concilio Braccar. ann. 3 an. 21.

DEFENDERE. Lex Wisigoth. lib. 10. tit. *de* : *Quod si canonem constitutum singulis *de* implere neglexerit, terram dominus *de* iure Defendat; quia culpa sua be- *de* quod fuerat consecutus, amittat, *de* lacitum non implese convincitur. Ubi *de* defendat, videtur sumptum ex No- *de* cap. 3. § Quia vero, versic. Scire *de*. Quo loco vetus Interpres utitur verbo *de* fere, pro quo Julianus Antecessor *de* prædia abstrahere.*

DEFENDERE. Domesdei, in Monastico *de*. tom. 3. pag. 307 : *Canonici S. *de* tenuerunt Brenes tempore Regis Ed- *de* et se Defendit pro octo hidis. Ha- *de* geldaverunt et geldant cum Mortelake *de* Archiepiscopi, et ibi sunt compu-*

DEFENDERE SE PER PATRIAM. *Vide Pa-*

DEFENDERE SE PER CORPUS SUUM, i. *de* cellum, apud Bractonum lib. 3. tract. *de* onia cap. 26. cap. 32. § 4. et alibi, *de* Practicos cæteros, et Scriptores An- *de* passim.

DEFENDERE. Conservare, sibi reservare. *de* pilare 2. ann. 813. cap. 10 : *Unusquis- *de* omnes de herba in suo Comitatu De- *de* ad opus illius hostis, etc.* *Vide De-*

DEFENDERE STALLUM SUUM dicitur *de* cus, qui muneri suo impar non est. *de* ann. 1331. inter Probat. tom. 1. *de* Præmonstr. col. 625 : *Dictus Jo- *de* et hæredes sui in perpetuum præsen- *de* neum et aptum canonicum ad stal- *de* lum Deffendendum et ad officium *de* lum exequendum. Sed leg. forsan *de* iendum. Vide Deservire 1.*

DEFENDERE. Vindicare, punire. *de* lib. 1. adv. Marc. cap. 26 : *Cur *de* ohibet admitti, quod non Defendit *de* m? Recurrit sæpius eadem notione *de* imdem Tertullianum, ut et apud *de* Interpretem Irenæi. Vide Defensio 1.*

DEFENDERE. Denegare, abnuere. *de* 4. convent. inter Henr. reg. Angl. et

Rob. comit. Fland. in Lib. nig. Seacar. *de* pag. 10 : *Nec uaves Defendentur eis, si eas *de* convenienter conducere voluerint.*

¶ **DEFENDICULUM.** Munitio, qua quis *de* se vel sua defendat et tueatur. Acta SS. April. tom. 2. pag. 718. de S. Wernhero *de* puero : *Pateatque hoc multis manicis et *de* compedibus ferreis magnis, cereis imaginibus *de* et similitudinibus, et pugilum Defendiculis. *de* Charta Caroli IV. Imp. Rom. ann. 1367. *de* apud P. Benoit Hist. Tull. in Probat. pag. *de* xxxvii : *Turribus et propugnaculis, ac aliis *de* munimentis fortificare valeant et munire, *de* ac circa ipsam novas fossatas etiam in viis *de* publicis facere, novas barras constrare, et *de* alia Defendicula possint erigere, ac fossatas, *de* barras et Defendicula factas et facta, etc. *de* Vide Defensio, 4.**

* **DEFENERAVIT.** *Ditavit,* in Glossar. *de* vet. ex Cod. reg. 7641.

¶ **1. DEFENSA.** Ultio. Tertull. lib. 2. *de* adv. Marc. cap. 18 : *Incredibile videretur a *de* Deo expectare Defensam, edicendum postea *de* per Prophetam : Mihi Defensio, et ego de- *de* fendam, dicit Dominus. Pro quo vetus In- *de* terpres Rom. 12. 19 : Mihi vindicta et ego *de* retribuam. Vide Defendere 3.*

2. DEFENSA. Tuitio, auxilium, *de* *de* fense, in Historia Cortusior. lib. 1. cap. 6. *de* 10. et alibi non semel. [Chartular. S. Van- *de* dreg. : *Je devant dite Eve ai renunchié à tout *de* privilege, et à toute aide, et à toute Deffesse *de* de droit et delai de court laie et de court de *de* chrestienté... fait en l'an de grace m. cc. *de* iii^{xx}. et v. Ubi Defesse est pro Défense, *de* ut infra Deffesium pro Defensum.]*

3. DEFENSA. dicitur ager, pratum, vel *de* silva, ubi aut pascua seu animalia immit- *de* tere, aut aliud quidpiam agere, quod iis *de* noceat, non licet. Glossar. Græco-Lat. : *de* *de* fensa, λήϊον ἐκδικαθέν. Ubi λήϊον, est seges, *de* seu ager consitus. Ita in Consuetudine *de* Normanniæ art. 8 : [Terres sont aucun tems *de* en Deffens et en autres sont communes.] *de* Toutes terres cultivées et ensemencées sont *de* en Deffens, de quoy les bestes peuvent le- *de* gement tollir les fruits. [Vides terres sont en *de* Deffens depuis la mi Mars jusqu'à la sainte *de* Croix en Septembre. En autre tems elles sont *de* communes.] Deffens, vel Deffais, in Con- *de* suetudine Andegavensi art. 171. 172. *de* Deffois, in Stabilimentis S. Ludovici lib. 1. *de* art. 148. Lex Bajwar. tit. 9. cap. 12 : *Qui *de* autem signum quod propter Defensionem *de* ponitur, aut injustum iter exciendendum, vel *de* pascendum, vel campum Defendendum... *de* reciderit, etc.* Honorius IV. PP. in Statutis *de* pro Regno Neapol. ann. 1285. apud Rai- *de* nald. n. 46 : *Prohibemus ne quisquam pro *de* animali silvestri extra Defensam vel limites *de* Defensæ invento... puniatur.* Henric. Kny- *de* ghton. ann. 1352 : *Idem Dux fecit instau- *de* rare prædictum parcum de feris Defensæ *de* Leistrecensis. Idem ann. 1390 : Dux Lan- *de* castriæ fecit magnam convocationem Magna- *de* tum regni ad venandum apud Leycestrian *de* in foresta et Defensio, et in omnibus parcis *de* suis ibidem. Occurrit præterea in Mona- *de* stico Anglic. tom. 1. pag. 219. in Vitis *de* Abbat. S. Albani pag. 93. apud Beslium *de* in Comitib. Pictav. pag. 475. tom. 4. Gall. *de* Christ. pag. 889. apud Ughellum tom. 7. *de* Ital. sacr. pag. 807. etc. Vide Leges Sca- *de* nicas Andr. Suenonis lib. 10. cap. 12.*

[Hickesii Thesaur. Linguarum Septentr. *de* pag. 163.]

DEFENSIO. Charta Will. Ducis Aquita- *de* nor. apud Beslium : *Fratribus Cænobii S. *de* Cypriani concedimus Defensionem in aqua *de* Chinni, secundum consuetudinem meam : et *de* de cætero nemo sit qui audeat piscari... *de* sine licentia Abbatis, etc.* [Vide Defensio 3.]

¶ **DEFENCIO.** Statuta Arelat. MSS. art. *de* 35 : *De Deffencionibus pasturarum. Item *de* statuimus, quod quilibet qui fuerit inventus *de* in Deffencionibus, suis bladis, vel vineis, *de* vel pasturarum, vel nemorum, vel prato- *de* rum, etc.*

¶ **DEFENSIA, vel DEFFENSUM.** Consue- *de* tudines MSS. Augustæ Auscorum ann. *de* 1301. art. 54 : *Exceptis piscariis et stagnis, *de* columberis, claperis et Deffensis. Ibid. *de* art. 35. habetur, Devesiis.*

DEFENSUM. Eadem notione. Charta anni *de* 1218. in Tabulario Prioratus Belliloci in *de* Normannia pag. 162 : *Decimæ dictæ forestæ *de* de pratellis, scilicet essartorum et omnium *de* venditionum tam majorum quam minorum *de* quocunque modo factarum et herbagiorum, *de* Defensorum et omnium rerum et proventuum *de* ad dictam forestam pertinentium. Monast. *de* Anglic. tom. 2. pag. 114 : *Si ego meos por- *de* cos in parco meo, vel in aliquo alio Defenso *de* posuero. Vetus Inquesta in Regesto Philippi *de* Aug. fol. 169 : *Habet in foresta Andeliaci *de* grossum merremium ad domum suam facien- *de* dam... et tigna extra Defensio.* [Charta *de* Henrici Regis Angl. ann. 1155. pro Norman- *de* niæ incolis apud D. Brussel de Feudorum *de* usu tom. 2. pag. iv. ad calcem : *Nulla ripa- *de* ria Defendatur de cætero, nisi ille que fue- *de* runt in Defenso, tempore Henrici (I.) Regis *de* avi nostri, et per eadem loca et eosdem ter- *de* minos, qui esse consueverunt tempore suo. *de* Occurrit in Charta xi. sæculi ex Archivo *de* S. Victoris Massil. armar. Forojul. num. *de* 76. Charta Gaufridi Comitis Castrodun. *de* ann. 1202. Charta alterius Gaufridi Comi- *de* tis Castri-celsi, ex Archivo Majoris Mona- *de* sterii, Chartulario S. Vincentii Cenoman. *de* fol. 32. Chartulario SS. Trinit. Cadom. fol. *de* 43. v^o. etc. Vide Devensum.]***

FORESTÆ ET SILVÆ DEFENSÆ dicuntur, *de* quod iis frui nulli liceat, nisi quibus *de* *de* giu aut aliud ejusmodi competit, aut in *de* quibus venari, nisi domino, non licet. *de* Bois de Deffens, vel de garde et Deffense, in *de* Consuet. Norman. art. 85. Nivern. cap. 17. *de* art. 4. Bois Deffensables, in Andegav. art. *de* 182. Cenom. art. 200. Vastani art. 18. Bi- *de* turic. cap. 10. art. 12. 13. 14. in Lothar. *de* tit. 15. art. 7. Bois Vetez dits vulgairement *de* Bedats, vetitæ silvæ, seu defensæ, in Con- *de* suetud. Aquensi cap. 11. art. 12. 18. 20. *de* Charta ann. 1190. in Tabulario Ecclesiæ *de* Carnotensis n. 83 : *Sed Vetitum præfati ne- *de* moris et custodia ad Comitem spectant. Via *de* Vetatæ, in Charta Ricardi Regis Angliæ *de* apud Sammarthanos in Archiepiscopis *de* Turonensibus. Capitul. 5. ann. 819. cap. *de* 22. lib. 4. Capitul. cap. 65. et Lex Lon- *de* gobardorum lib. 3. tit. 35. [**** Ludov. P. 49.] : *de* *De forestibus nostris, ut uticunque fuerint, *de* diligentissime inquirantur, quomodo salvæ *de* sint et Defensæ. Silvæ Custoditæ, in Concil. *de* Suession. II. ann. 853. cap. 6. Capitulare *de* de Villis cap. 36 : *Ut silvæ, vel forestes no- *de* stræ bene sint Custoditæ.* Monastic. Anglic.**

tom. 2. pag. 114 : *Si ego meos porcos in parco meo, vel in haya, vel in aliquo alio Defenso posuero.* Charta ann. 1118. apud Ughellum in Episc. Bovinensib. : *Si in die capti fuerint cum lignis de ipsa silva Defensa, ad iudicium ipsius et Præpositi judicentur.* [** Notitia] de Casa Vicecom. in Picton. circa ann. 1110. post Irminon. pag. 378 : *Fera seu venatio in terra S. Nicholai ab aliquo suorum hominum infra Defensum, si ictu ferri vel justæ fortuita comprehensa fuerit, monachorum erit.* Domesdei in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 306 : *Memorandum quod boscus de Naffoke debet esse in Defenso, dum durat panuagium, videlicet a festo Michaelis usque ad festum S. Martini, ita quod aliena animalia cujuscunque generis domestica non debent tenci vel pasci in eodem sine licentia Firmariorum, per finem faciendum in eodem. Nemus in Defensum ponere, et ab ipsius usagio arcere,* apud Perardum in Burgundicis pag. 139. Regestum Philippi Aug. Herouvallianum fol. 172 : *Haia Lire, et Haia de Aubenas inter chentinum Perre et semitam Decani, et usque ad haiam Catorum sunt Deffensa. Spissa Bosci Arnaldi et Deffensa Cellarii sunt Deffensa, etc.* Buissa à Conins Defensables, in Consuetud. Andegavensi art. 32. 33. *Garcennes Défendues,* in Consuet. de Menetou art. 23. Arvern. cap. 28. art. 22. de Trembley art. 8.

PRATA DEFENSA, in quibus pascua et animalia immittere non licet a 15. Martii ad festum S. Crucis, ut est in Consuetud. Normanniæ, art. 82. *Prez Defensables,* in Consuetud. S. Aniani art. 3. Vastani art. 15. Cabrisii art. 6. Bituric. cap. 10. art. 10. Burbonensi art. 525. Arvern. cap. 28. art. 6. Lotharingæ tit. 15. art. 5. Marchensi art. 354. Juliodun. cap. 19. art. 1. Pictav. art. 196. Santon. art. 15. Aurelian. art. 147. Turon. art. 202. Lineriarum in Biturig. art. 20. Lezaici in Biturig. art. 10. de Nancay art. 22. etc. Lex Wisigoth. lib. 8. tit. 3. § 12 : *Qui in pratum in tempore quo Defenditur, pecora immiserit.* Petrus Diaconus lib. 4. Chron. Casin. cap. 20 : *Exceptis silvis, et cultis terris, et pratis Defensis.*

HERBÆ DEFENSE. Capitulare ann. 779. cap. 17. Capitula Caroli Mag. lib. 5. cap. 139. [** 201.] et Lex Longob. lib. 3. tit. 4. § 3. [** Car. M. 14.] : *Nemo herbam alterius tempore Defensionis tollere præsumat, nisi vel in hostem pergendo, aut Missus noster sit.* Adde Capitulare 2. ann. 813. cap. 10. Vide Hospitalitas.

VINEÆ DEFENSE, *Vignes et jardins sont Defensables en tout temps,* in Consuetud. S. Aniani art. 4. Bituric. cap. 10. art. 9. Burbonensi art. 526. et Pictavensi art. 194.

VENATIO DEFENSA, *Chasse Defensible à grosses bestes,* in Consuetud. Andegav. art. 36. Vide Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. art. 148.

PRÆDIA DEFENSA, *Heritages Defensables clos à fossez et haies,* in Consuetud. Turon. art. 202. 203. S. Aniani art. 1. Bituric. cap. 1. art. 7. Norman. art. 89. Sellensi art. 1.

MARE DEFENSUM, seu Palus. Vetus Charta apud Sammarthanos in Abbatibus Vallis S. Stephani Santon. diocesis : *Derunt et furum, et in salibus parochiæ*

ad calefactionem furni necessaria, excepto Defenso mari circumjacente. Supra stagnum et palus dicitur quod hic mare appellatur.

AQUÆ DEFENSE. Quoniam Attachiamenta eap. 87. § 1 : *Omnes aquæ, in quibus capiuntur salmones, ponuntur in Defenso ad capiendum salmones a die Nativitatis vel Assumptionis B. Mariæ Virginis, usque ad festum S. Martini*

DEFENSA, DEFESA, generatim pro loco pascuo, vel prato Defenso, non semel in Chartis Hispanicis. Hispanis *Dehesa, Coto,* locus prohibitus. Charta Garciae Fernandi Comitis æræ 1010. apud Antonium de Yopez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 1 : *Illo ganato Ecclesiar S. Petri talem foro habeat sicut de illis de illas villas ad pascendum per omnes terminos et in fontes, in paludibus, Defensas etiam, et in molinaris, fluminibus, etc.* Infra : *Si non habuerit, caveta directa, licentiam damus pergat per Devesas, per terras laboratas, per vineas, et limites frangere, etc.* Alia Alfonsi Regis Castellæ æræ 1115. ibid. : *Fontibus, vallibus, montibus, in Defesis, paludibus, pratis, etc.* Alia Alfonsi VIII. æræ 1227. ibid. : *Cum collocis et solaribus, cum pratis, pascuis, aquis, nemoribus et Defesis, cum montibus, etc.* Alia Ferdinandi I. Regis Castellæ æræ 1100 : *Pratis, paludibus, Defesis, ligneis, etc.* Adde eundem Yopez tom. 5. pag. 444. b. et Michaëlem del Molino in Repertorio pag. 164. v. Vide Devezum.

DEFFENDUDA, DEFFENDUTA, Provincialibus *Devendudes.* Charta ann. 1242. ex Archivo Montis-rivi : *Exceptis bladis, vineis et Deffendudis.* Transactio ann. 1317. ex Schedis Præsidis de Mazaugues : *Nec etiam in terris laboratis tempore quo bladerentur, vel si signata fuerint pro Deffendutis; si vero avere hominum et domini dicti castri possit libere pascere, sicut in alio territorio.*

DEVENDUDA. Charta Curie Arelat. ann. 1225. de Corsoriis e MS. D. Brunet fol. 86 : *Juxta istud Corsorium non possunt Hospitalerii . . . facere Devendudam in palude vel garriga.* Statuta Massil. lib. 5. eap. 19. § 20 : *Item, si qua avis alicujus venatoris seu venantis equitantis transvolabit, et transvolando in vineam vel devensum, aut Devendudam intrabit, liceat illi venatori vel ejus scutifero, vel alii quem secum haberet ille venator, intrare sine equo et equitante . . . causa . . . recuperandi dictam avem, et hoc sine pœna banni.*

DEFFESUM, Idem quod Defensum. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1309. in 2. Regest. ejusdem Regis num. 85. ex Tabulario Regio : *In loco etiam prædicto et extra, mercaturas et denariatas suas vendere poterunt, consueta solvendo deveria, Deffesiæque de cuniculis in suis possessionibus facere, et in Defenso tenere, prout alias fieri consuevit : et qui in dictis defensis venati fuerint, sicut de eo constiterit, emendis multabuntur.* Vide Boalare, et Vetatum.

* 4. DEFENSA, Munitio, arx, propugnaculum, Gall. *Deffense.* Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 335 : *Item quod dictus Girinus . . . venit apud Guorgium, ad locum qui dicitur à la Frayti, ubi pro tuitione et defensione villæ Guorgii quadam bastida seu Defensa . . . posita.* Vide

Defendiculum, Defensaria et Defensor. DEFENSABILIS DOMUS, Munita. *son de Défense,* apud Galbertum in Caroli Comitis Flandr. n. 173. Consul. Andegav. eap. 11. n. 3 : *Ha singuli domos Defensabiles.* [Ibid. eap. n. 3 : *Isti domum Defensibilem habet.* Madox Formul. Anglie. pag. 118 : *ventum et pluviam Defensibilia facientia.*] [** *Propugnacula et alia munimenta Defensabilia,* in Chart. ann. 1331. apud den. in Cod. Diplom. vol. 2. pag. 118. *Naves Defensabiles,* armis et militibus structæ, munitæ, apud Knygthoum 2424. [*Homines Defensabiles,* apud eundem tom. 4. pag. 781. col. 2. G. *Hommes de Defense.* *Homines Defensabiles,* apud eundem Rymer. tom. 3. pag. 118. Le Roman du Renard MS. :

Ne le garra, ne clef ne serre,
Ne mur, ne fosse Defensable.

Joannes de Condato MS. :

N'a fortresse ne Defens.

† DEFENSACULUM, Defensio, propugnaculum, munimen. Peregrinus in Speculo virginum : *Maria Virgo est sicut murus, ne ruant Defensaculum.* Vita S. Margarete Papæ IX. April. tom. 2. pag. 66a : *versa plebs viros ascendit, quasi ad piam civitatis Defensaculum.* V. Marcuili tom. 1. Maii pag. 77. *Sed et sanctus his Defensaculis circumseptus erat.* Aug. in Psalm. 67. n. 21 : *porro ista Defensaculum intelligitur concupiscentiarum carnalium.* Chron. Petri Vivi apud Acher. Spæil tom. 758 : *In vitem, quæ ad defendendam eadem Ecclesia est, ascendit, et post se clausit, in quo Defensaculo miserant aliqui de nostris.* Vide Plebs.

† DEFENSALIS. Vide Defensabilis.

† DEFENSARIA, Munitio vel Munimentum. Nova Gall. Christ. tom. 2. col. 1. Donatione Gaufrici Vicecomitis : *Biturigo, in vicaria Fabriacense, munitaria ipsius civitatis, in villa cujus nomen est Colangiacus.* Data mense Feb. xx. regnante Karolo Rege. Chartular. Sulpitii Bituric. fol. 35 : *Auvarnus pater meus cedit ad Basilicam S. Sulpitii proprietatis suæ, quæ sunt sitæ in pago Biturico in vicaria Cortonica in Defensaria civitatem in villa Nantua.* Vide Defensaria.

† DEFENSATA SILVA, Eadem quod Defensata.

* DEFENSATOR, Qui et Defensor, munus plebis, cujus munia describitur in Defensor 2. Placit. ann. 927. in Bat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 19. co-auctor vel Defensator Fredeloni de Audusiense in ejus presentia fuerunt eturiam. . . Precamur vos domine Fredeloni vel densator (l. defensator) cum juratos vel ceterasque personas possit vestra per hanc occasionem non rumpat laudamus te, vir laudabilis, Defendelo, nec non et vos honorati, que res publicas agitis assidue, ut istam eturiam firmare faciatis.

† DEFENSATRIX, Que defensor dicitur apud Miræum Diplom. Belg. pag. 665. col. 2. Baluzium Hist.

en. tom. 2. pag. 342. Rymerum tom. 1. pag. 320. col. 1. etc.

DEFENSIBILIS. Vide *Defensibilis*.

DEFENSIO, Asylum, immunitas. Istio Germani Ep. tom. 1. Epist. Pontif. in Hormisda: *Et nisi misericordia Dei et Defensio S. Marci Basilicæ et eos de manibus eorum, ibi perierant.*

DEFENSUM, Eadem notione, vel potius in Ecclesiæ. Charta ann. 1066. apud eum in Nicia: *Donamus ad ipsam ... et hortos duos qui sunt juxta Arnaldi, cum ipso Defenso qui dicitur e.*

DEFENSIO, Protectio. *Defensio sacri* in Lege Longob. lib. 1. tit. 2. § 9. ist. 8. ad le 10.] *Defensio et munde Ecclesiarum,* in Formulæ veteribus 13. *Defensio Sacerdotalis,* in Concil. ano V. cap. 72. *Defensio Religionis,* in 27. Cod. Th. de Episcop. (16, 2.) a Edw. I. Reg. Angl. apud Gul. Pryn. in Libertatibus Anglicanis tom. 3. 425: *Dedi etiam eis omnes Ecclesias vacantes totius Defensionis mee, in quibus advocacionis habeam, etc.*

DEFENSIO, forte Idem quod *Defensio* 3. seu Locus defensio. Charta mundi Berengurii ann. 1179. inter am. tom. 1. novæ Gall. Christ. pag. 1. 2. A: *Concedo in perpetuum Priori Linabus de Arta-cella quidquid habeo, habere debeat in villa de Cabassa et in curia ejus, in dominiis, castellanis, viculis et incultis, vineis, pratis, pascuis, usaticis, justitiis, et Defensionibus, quicquid ibi pro me habetur aliquo modo, de in Defensio 3.*

DEFENSIO, Inhibitio. Vide *Defensio*.

DEFENSIVA, Munio, Gall. *Deffense.* MSS. de Re milit. et mach. bellie. 8: *Palatium cum turre circumdatum muris et postea a fosso pleno aqua, opere mechanico (mechanico) est munitum; et habet duas Defensivas, ... arbores prima Defensiva; secunda Defensiva, circum aqua plenum.* Vide supra *Defensio*.

DEFENSIVA ARMA, Quibus quis sese defendit ac tegit, Gall. *Armes Deffensives,* Rymerum tom. 8. pag. 331. col. 2.

DEFENSIVÆ. Radulfus de Diceto ann. 1198: *In Defensivæ locorum seu Vicecomites statuuntur statutis.* Et ann. 1198: *In Defensivæ locorum prope pugnam illam ... ad pugnam accincti fuerunt hostiliter.* Sic porro his locis Vicecomites, quibus locorum seu provinciarum cura commissa erat, quo vim et injuriam propulsa latrocinia compescerent, pacem custodirent, et ab omni injuria subditos conservarent.

DEFENSOR, Advocatus, in Cod. Th. de Postulando (2, 10.) leg. 3. de 1. (2, 7.) apud Symmachum lib. 8. 1. lib. 9. Ep. 23. lib. 10. Ep. 32. etc. *Advocatus.*

DEFENSOR, Tutor, in Lege Longob. tit. 30. § 13. [** Ludov. Pii 17.] in 1. Caroli M. lib. 4. cap. 22. et in 1. Theod. leg. 3. et ult. de Tutor. (3,

17.) leg. 1. de Adm. et peric. tutor. (3, 19.) leg. 1. de Denuntiatio. (2, 4.)

DEFENSORES CIVITATUM, Syndici, qui suscipiunt negotia civitatum, in Formula defensoris civitatis, apud Senatorem lib. 7. Ep. 11. Apud Ammianum lib. 25. *Silvanus Causarum defensor* dicitur, qui in Chronico Alexandri πολιτεύμενος, id est, *Decurio.* Vide leg. 7. et 18. D. de Munerib. et Honorib. (50, 4.) Sed et

DEFENSORES CIVITATUM dicti, ut olim Tribuni plebis, qui eligebantur civium decretis, in civitatibus quæ civium frequentia celebres erant, ut essent qui disciplinæ invigilarent, plebem et Decuriones ab omni insolentia compescerent, nanceiros et mercatores tuerentur, tributa curarent, injurias patientium querelas exercebant, et alia ejusmodi quæ habentur in tit. Cod. Justinian. (1, 55.) et Theod. (1, 11.) de Defensoribus civitatum, de quibus agunt præterea Desiderius Cadureensis Episcopus. Ep. 16. Marculfus lib. 2. form. 27. Formulæ veteres cap. 53. 54. Lex Wisigoth. lib. 2. tit. 1. § 26. lib. 12. tit. 1. § 2. Edictum Theoderici Regis cap. 53. Capitula Caroli Mag. lib. 5. cap. 234. [** 387. e Julian. Nov.] Epistola Severi Episcopi apud Baron. ann. 418. num. 41. Symmach. lib. 1. Epist. 65. lib. 9. Ep. 35. Vide Cujac. in Paratit. et lib. 3. Obs. cap. 14. et Juretum ad Symmach. lib. 9. Epist. 35. [** Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. § 23.]

DEFENSORES ECCLESiarum, quorum Institutum a Patribus Africanis manavit, qui ab Imperatoribus facultatem sibi dari petierant, in Concilio Carthag. quod habitum est ann. 407. *constituendi Defensores scholasticos qui in actu erant, vel in munere defensionis causarum, ut more Sacerdotum provinciarum, iidem ipsi qui defensionem Ecclesiarum suscipiunt, haberent facultatem pro negotiis Ecclesiarum, quoties necessitas flagitaret, vel ad obsistendum obrepentibus, vel ad necessaria suggerenda, ingredi judicium secretaria.* Ita Codex Canon. Afric. cap. 97. Ex quibus patet Ecclesias Africanas antea suos Defensores habuisse, sed ex ordine Ecclesiastico. Adde leg. 38. Cod. Th. de Episcopis, (16, 2.) et leg. 7. de Denuntiatio. (2, 4.) Vide *Advocatus*.

Erant et Ecclesiarum Defensores interdum ex ordine Ecclesiastico, uti diximus. In Cone. CP. sub Agapeto PP. art. 2: *Ἰωάννης ὁ θεοσεβέστατος πρεσβύτερος καὶ ἐκκλησιάρχης τῆς ἀγιοτάτης μεγάλης ἐκκλησίας.* De Defensoribus Ecclesiarum ex Clericorum ordine, agunt præterea Concil. Milevit. II. cap. 16. Concil. Afric. cap. 42. 64. Codex Can. Eccles. Afric. cap. 75. 97. Epist. Gelasii I. cap. 3. Hormisd. Epist. 25. sub fin. Gregor. Magnus lib. 1. Dial. cap. 10. lib. 1. Epist. 25. 26. lib. 2. Ind. 11. Epist. 54. lib. 7. Ind. 1. Epist. 4. Ind. 2. Epist. 39. lib. 12. Epist. 30. Anastasius in Vitis PP. pag. 72. Gregor. Turon. de Vitis Patrum cap. 6. [Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 8.] etc.

DEFENSORES ROMANÆ ECCLESIAE, ex ordine pariter Clericali, quorum munus erat pauperum potissimum et Ecclesiarum defensionem et utilitatibus invigilare, et ut legata ad pias causas relicta in eleemosynam

pauperibus distribuere, ut est in formula Defensoris constituendi apud Gregorium M. lib. 4. Epist. 25. lib. 7. Epist. 66. lib. 11. Epist. 21. et Senator. lib. 9. Epist. 15.

Mittebantur etiam a Summo Pontifice in provincias, ut implorantibus Apostolicæ Sedis auxilium adessent. Ita idem Gregor. M. lib. 1. Dial. cap. 4. lib. 2. Ind. 11. Epist. 36. lib. 4. Epist. 4. lib. 7. Ind. 2. Epist. 66. 67. lib. 9. Epist. 32. lib. 10. Ep. 4. 47. lib. 11. Epist. 52. Joan. Diacon. lib. 2. Vitæ ejusd. Greg. cap. 53. Curabant præterea Patrimonia Romanæ Ecclesiæ in diversis provinciis constituta, ut est apud Gregor. M. lib. 7. Ind. 10. Epist. 17. Ind. 2. Ep. 24. lib. 8. Ep. 39. et Senatorem lib. 3. Ep. 45. Acta S. Sebastiani num. 68. de Caio PP.: *Tranquillinum fecit Presbyterum: S. Sebastianum autem, qui ad multorum profectum sub specie militiæ latebat, Defensorem Ecclesiæ instituit, ceteros vero subdiaconos fecit.* Meminit Tuti Romanæ Ecclesiæ Defensoris, Felix III. PP. in Epist. ad Zenonem Imp. et in alia ad Monachos urbis CP. quem ait a se creatum *de protectionibus intra Ecclesiam Clericis*, nempe Romanam: nam de aliarum civitatum Clericis non delegabantur, ut est apud Gregor. M. lib. 4. Epist. 25. Excogitatum istud muneris genus a Patribus Africanis, uti jam observatum, par est credere, ex Concilio Carthag. IV. cap. 9: *Propter afflictionem pauperum, quorum molestiis sine intermissione fatigatur Ecclesia, ut Defensores eis adversus potentias divitum, cum Episcoporum provisione delegentur.*

Horum numerum Romæ ad septem auxit idem Gregor. M. eosque septem regionibus assignavit, ut ipse testatur lib. 7. Ind. 1. Epist. 17. ubi de eorum officio ac privilegiis agit, ut et ordo Romanus, in quo Defensores Regionarii dicuntur, ut et in Epist. 22. Pauli PP. in Ep. 3. Stephani III. PP. etc. Joan. Diacon. in Vita ejusd. Greg. lib. 2. cap. 20: *Septem ex Defensoribus honore regionario decorandos indixit.* Adde Anastasium in S. Hadriano PP. pag. 110. [et Morinum de sacris Ordinatio. part. 3. exercit. 16. cap. 6. 7. 8.]

Primus Defensor, qui *Primicerius Defensorum*, in ordine primus ex septem Defensoribus Ecclesiæ Romanæ apud Gregor. M. lib. 7. Ind. 1. Ep. 17. in Epistolis Pauli PP. 23. 24. apud Anastasium pag. 65. tom. 4. Histor. Frane. pag. 733. 757. etc. qui scilicet ad *primatus* gradum pervenit: Græcis Προπρωτεύων, de qua dignitate multa Gretzerus, Meursius, Goarus, et alii congesseunt.

SUBDEFENSOR, qui a *Defensore* ad vices suas agendas interdum delegabatur. Gregorius VII. PP. lib. 6. Ep. 8: *Oilardo quoque Subdefensori predictæ possessionis.*

DEFENSORES SENATUS, in leg. 2. et 3. Cod. Th. de Prædiis Senator. (6, 3.)

DEFENSORES, in militia Græcanica, qui *Cursores* subsequebantur, ut eos defenderent, si ab hostibus ingruerent aut cladem paterentur, aut propellerentur. Ita Glossæ Basilic. Leo in Tactic. cap. 7. §. 37. 41. cap. 12. §. 78. et Mauricius laudatus a Rigaltio in Glossario.

DEFENSOR NAVIUM. Sexta Synodus Act.

3. et. 9 : Ἀναστάσιος διάκονος καὶ νοτάριος πλεῖ-
ἐκδύας. Vetus Interpres *Defensorem navium*
vertit.

¶ **DEFENSOR** et rector mercadantie civi-
tatis Placentiæ, in Chronico Parmensi ad
ann. 1290. apud Murator. tom. 9. col.
819. A.

¶ **DEFENSORIA**, Dignitas Defensoris
civitatis in Chronico Parmensi ad annum
1308.

¶ **DEFENSORIUM**, Moditio. Berotenii
Chronic. Marienrod. apud Leibnit tom. 2.
Script. Brunsv. pag. 449 : *Præterea cum*
villa Wenthusen totaliter esset delcta præter
Capellam, erexit ibidem juxta cæmeterium
forte Defensorum cingens ipsum cum fos-
sato simul cum cæmeterio et Ecclesia, et vil-
lulam circumdedit grandi sepe.

DEFENSUM, Prohibitio quævis, *Dé-*
fense. Statutum S. Ludovici ann. 1255.
cap. 21 : *Defensum autem bladi vel vini,*
aut mercium aliarum non extrahendarum de
terra, sine causa urgente non faciant Bal-
livi. Vide Defensa 3. [et Defensio 1.]

DEFERECULARE, Fercula de mensa au-
ferre. Vita S. Ottonis Episc. Bambergensis
lib. 2. cap. 11 : *Mensa illorum nunquam dis-*
armatur, nunquam Deferculatur.

¶ **DEFERRARE**, Gall. *Defferrer*, Equo
soleas eximere. Vita S. Bernardi Tironien-
sis, tom. 2. April. pag. 243 : *Omnia omni-*
bus sua faciebat communiâ, et etiam ut ho-
spitum equos ferraret, suos aliquotiens De-
ferrabat.

¶ **DEFERRE**, a Gall. *Deferer*, *Avoir de*
la Deference. Revereri, honorem deferre.
Chronicon Trivetti apud Acherium Spi-
cil. tom. 8. pag. 567 : *Muros cum turri-*
bus evertit. . . Templo tantum et turri Da-
vid Detulit. Id est, pepercit honoris ergo.
Charta Edw. II. Regis Angliæ ann. 1323.
ad Ballivos portus Doverriæ, apud Ryme-
rum, tom. 3. pag. 1012. col. 2 : *Et quia,*
in quantum poterimus bono modo, vobis
parcere volumus et Deferre, gratum habem-
us, etc.

DEFERTUS, pro *Delatus*, in Gestis
Regum Francor. cap. 11. Vide *Ferto*.

¶ **DEFESA**. Vide *Defensa 3*.

DEFESANTIA, vox Practicorum Angli-
corum, de facto quod infectum redditur,
vulgo *Defeisancee*, ex Gallico *Desfaire*. Vide
Diffiere. In Charta feodi, sen libro An-
glico *Justice of peace*, pag. 164. habetur
Indentura Defesantie inter partes, etc. Adde
pag. 168. 169. etc.

* **DEFESIUM**, Sub banno positum,
quo frui nulli licet, nisi cui competit, puta
Vivarium, Gall. *Désés*, *Deffaix* et *Deffeg*.
Charta Phil. Pule. ann. 1308. in Lib. rub.
Cam. Comput. Paris. fol. 349. rº. col. 2 :
Item Defesium et piscariam, quæ habebamus
in aqua de Jauzi, centum solidos annui red-
ditus æstimata. Alia Radulfi vicecom. Bel-
lim. ann. 1237. ex Tabul. Cartus. B. M.
de parco : *Monaehi Cartusienses habeant*
uemus mortuum ad usum dictæ grangiæ,
exceptis parvis meis et meum Désés de Mont-
mejen. Plus les grains, broyes, Deffeges et
appartenances, situées en la rivièrre de
Cher, in Decreto ann. 1538. ex Tabul. ca-
stri de Chiffé in Turon. Vide Defensa 3.
et infra *Deffaia* et *Deffesum*.

* **DEFESSUM**, eadem notione, in Charta
Alvar. Diaz ann. 1107. inter Probat. tom.
1. Annal. Præmonstr. col. 391 : *Donamus*
quantum ad illum monasterium pertinet,....
videlicet in omnibus exitibus in Eveas tertia
parte, et in Defessis in duplo Tajac.

¶ **DEFESTUCARE**, per *festucam* tradere.
Charta Henrici I. Ducis Brabantiae pro
Cænobio Bruxellensi S. Jacobi in Monte
frigido ann. 1201. apud Miræum tom. 1.
pag. 727. col. 1 : *Terram in Rusbrne a*
eensu annuo, ab omni jure suo et ab omni
exactione liberam mihi resignavit et Defestu-
cavit. Vide Festuca.

* *Nude pro Dimittere.* Charta Theodor.
comit. Fland. ex Chartul. Episc. Gandav.
fol. 70 : *Galterus omnem contra S. Bavonem*
injustitiam suam depravit et Defestucavit.

¶ **DEFESUM**. Vide *Defensa 3*.

DEFETARII. Ita libros Consuetudinum
appellabant Siculi, ut auctor est Hugo
Falcandus in Hist. de Calamitat. Siciliæ
pag. 664.

* Greg. Grimaldi Hist. leg. et magistr.
regni Neapolit. lib. 4. cap. 1 : *Queste con-*
suetudini (feudali) specialmente del nostro
regno e della Sicilia, furono raccolte in certi
libri, Defetarii corrottamente appellati, i quali
libri, dicesi, che da Rngicro nel palagio
reale conservavansi.

* **DEFACERE**. Vide supra *Defacere*.

* **DEFFACTUS**, Tritus, Gall. *Broye*.
Charta ann. 1356. inter Probat. tom. 2.
Hist. Nem. pag. 177. col. 2 : *Quod consules*
sen vintennarii sequentur molendina oliva-
rum, tempore quo olive erunt Deffacte; et
juxta quantitatem olei quam quilibet habebit,
indictur sibi vintennum in pecunia,.... et
quisque tenebitur solvere et portare partem
sibi tangentem de dicto vinteno olei.... infra
quidenam, post dictum oleum Deffactum.
Vide infra *Diffacere*.

* **DEFFAIA**, Silva defensa, ubi nec pa-
scere nec cedere cuiquam licet, nisi ex
concessione domini, nostris alias *Désay* et
Deffois. Charta Rob. comit. Alenc. in Reg.
forest. Alenc. etc. ex Cam. Comput. Pa-
ris. fol. 22. rº. : *Concedo (monachis de Per-*
sania) usagium suum ad omnia et singula
loca prædicta,.... tam in haïs, parchis,
quam in deffaïs et deffensis antiquis et novis.
Alia Amalr. Comit. Montisf. ann. 1229.
inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 100 :
Concessit in escambium dominis Wallium
Sarnaii defensum suum, quod dicitur le De-
fay de planeto. Charta ann. 1363. in Reg.
92. Chartoph. reg. ch. 316 : *Exceptis deff-*
ensis nemorum, qui vocantur Gallice Deff-
fois. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 105.
ch. 464 : *Trois charetes chargées attelées de*
boeufs trespassans parmi certaines terres la-
bourées et cultivées, et en lieu de Deffois,
ou il n'avoit point de chemin. Désfois, in
Stabilim. S. Ludov. cap. 150. tom. 1. Or-
dinat. reg. Franc. pag. 231. Sic etiam le-
gendum videtur, pro Désfois, in Cantil.
26. reg. Navar. tom. 2. pag. 58. et pro
Deffroy, in Lit. remiss. ann. 1454. ex
Reg. 182. ch. 127. Vide *Defensa 3*. et mox

* **DEFFAISIA**, Eadem notione. Charta
ann. 1209. inter Probat. Hist. Sabol. pag.
364 : *A nemoribus S. Albini usque ad dictos*
locos, et usque a Deffoisais de taillis, vocatis
Malespineta. Vide infra Deffensetum.

* **DEFFALCARE**, Deducere, subtrahere.
Charta ann. 1489. inter Probat. to-
Hist. Nem. pag. 51. col. 1 : *Dieta*
vj. lib. Turon. in vestris allocabitur co-
et de vestra, per quos pertinuerit, De-
bitur recepta. Défalquer, pro Supprimere.
Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138.
toph. reg. ch. 37 : *Pierre Bequin*
d'avoir été complice au grenetier, et
estoit dudit grenier, d'avoir Défalqué
quantité de sel vendu audit grenier
particulidit sel.... Item d'avoir vendu
profit ledit sel ainsi Défalqué senz
Vide *Defalcare*.

* **DEFFAMARE**. Glossar. Provinc.
ex Cod. reg. 7657 : *Defamur, Prov.*
mare, diffamare, inficere. Vide De-
et *Diffamare*.

* **DEFFAUTA**. Vide supra *Defaut*.

* **DEFFECI**, Prov. *Veternum*, in G.
Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **DEFFECTIVUS**. Vide supra *Defectivus*.

¶ **DEFFENCIO**, **DEFFENDUDA**, L.
DUTA. Vide *Defensa 3*.

* **DEFFENDERE**. Vide *Defendere*.

¶ **DEFFENSA**, Præsidium, Ga-
fense. Visitatio castrorum anni 1.
Hist. Delphin. tom. 1. pag. 68. :
Item, quod portale, per quod in-
burgum, ad Deffensam poni faciat
bus dictæ ville.

* **DEFFENSATIVUS**, Ad defen-
aptus. Joab. de Cardalhaco serm. in
Dom. : *Tertio dico quod isti Magi ob-*
munus hostilitatum, Deffensativum
designatur cum dicitur, arma et equos
infra Deffensivum.

* **DEFFENSETUM**, ut supra
Inquisit. ann. 1268. ex schedis
Mazaugues : Interrogatus qualiter s-
homines Arelatis visi fuerint bosca-
dicto territorio; dixit quod vidit ibi
num Gaillardum, qui faciebat insec-
in Deffenseto, quod est ad caput illi-
et habebat ibi quamplures incisor-
infra *Deffesum*.

* **DEFFENSIVUM**, Id quo ad
nem suam quis utitur, Gall. *Armed*
Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 16
toph. reg. ch. 76 : *Cum dictus B-*
gladium vel aliud Deffensivum non h-
accessit ad domum suam et gladio
accepto,.... dictum Guillelmum t-
quatuor ictibus de dicto balasardo p-
Vide supra *Defensativus*. *Deffenden-*
pro *Deffense*, protectio, patr-
Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg.
Deffendement, patrocinium. Vita J.

Que bien sachiés, si je voloie
Ne mort, ne passion n'auroie,
J'auroie assez Deffendement
Angeles, archangeles plus de cent.

Unde *Deffenderres* et *Defenderres*.
protector, in Annal. regni S. Luc.
reg. pag. 189. et 190.

* **DEFFERRATUS**, dicitur de
soleis exempto. Charta Alfons
Pictav. pro Villafranca ann. 1256
62. Chartoph. reg. ch. 46 : *De asi-*
sex denarios; de Defferato, unum
Defferres appellantur veteres sole-
in Ordinat. hospit. reg. ann. 1285
sign. Noster Cam. Comput. Paris.
vº. : *Item mareschaux ij. qui*

choses autant comme les escuiers, ... et
ferre sera le Roy. Lit. remiss. ann. 1413.
g. 167. ch. 101 : *L'exposant trouva en
chemin un sac, ou il avoit environ neuf
... le prist et mist en son saing, et
Pierre Benon qui estoit avecques lui,
manda que c'estoit, ledit exposant
di que c'estoit une Defferre. Deffreier
vel Défrayer, sumptus suppeditare,
lum puto in Ordin. ann. 1361.
3. Ordin. reg. Franc. pag. 536. art.
Le maréchal dudit duché (de Bourgo-
era ordonné et commis pour recevoir
des d'armes et leurs monstres, et pour
le Defferer en la manière qu'il a esté
et accoutumé de faire. Vide supra
are.*

DEFESUM. Vide post *Defensa* 3.
DEFFESUM, Idem quod supra *Deffen-*
Charta Alfonsi reg. Castel. ann.
apud Baluz. Hist. Tutel. col. 493 :
... villam quam vocant Fornellos,
memoribus et Deffesis, et cum omnibus
recturis et pertinentiis suis jure here-
in perpetuum habendas.

DEFFIDARE. Vide *Diffidare*.
DEFFRAHERE, DEFFRAYARE, Sumptus
itare, Gall. *Défrayer, Deffraitier*, in
Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann.
fol. 122. vº. Comput. ann. 1482.
robat. tom. 4. Hist. Ncm. pag. 19.
: Item solverunt Johanni Boneti,
rio trium regum pro *Deffrahendo*
Comte, et expensis factis per eum in
persorio, x. solidos Turon. Alius ann.
bid. pag. 62. col. 1 : *Alia expensa*
per dictos dominos consules, *Def-*
dominum Narbonensem archiepisco-
cedentem pro ambaxiatore apud
nostrum regem pro negociis patriæ.

DEFFRUCTUS. Vide infra *Defructus*.
DEFFULARE, Fibulam detrahare, ve-
uere. Hugo de Cleeriis de Senescal-
ciæ : *Cum vero primum venerit fer-*
Comes se Defibulans, e scāmno sur-
ilem : Pallium, quo in Curia affibu-
t. Gallo-Belgæ etiamnum Affuler,
efter, alii Affubler dicunt, cum pileus
tatur, aut detrahitur.

L. remiss. ann. 1397. in Reg. 152.
th. reg. ch. 22 : *Lesquelz ilz salue-*
eulx Deffulant et disant aux bonnes
là estoient, à Dieu vous comment.
ffler, in Poem. Roberti Diaboli MS. :
Don mantiel se Désaffuble
sainglement en pur le corps.
ffbulare.

DEFICERE, Destruere, *Desfaire.* Vita
edici cap. 13 : *Interim venturus Pon-*
Antonis, audiuit quod quidam fur
atus esset, et Defecisset pontem.

DEFICERE, Cessare. Acta S. Abund.
5. sept. pag. 300. col. 2 : *Jubeat ergo*
vestraut Deficiant (Deos insultare)
et libamina ponant Diis nostris.

DEFICERE IN JUSTITIA dicitur
el feudalibus dominis, cum vassallo
bieri postulanti vel plane denegat,
que sue placita differt, ultra quam
adales permittant. Reg. feudor.
gn. JJ. rub. fol. 39. rº. ex Cam.
Paris. : *Dixit etiam per juramentum*
Bernardus Jordani de la Bcer) quod
is requisivit dominam Constantiam

ut faceret sibi jus, et quia non faciebat et ei
Deficiebat in justitia, dixit quod extunc
nolebat esse de curia del Sere, immo renun-
tiabat omnino, et de hoc habebat curiam in
testimonium. V. Defectivus 1. et Defectus, 3.

* **DEFICIENS,** Declivis. Tract. MS. De
re milit. et mach. bellic. cap. 1 : *Oportet*
quod locus in quo est exercitus, sit circum-
datus a ripis aut flumine.... causa... aquandi
equos, et Deficiens dictus locus ex ripis una
parte.

** **DEFIDERE,** Diffidere. Virgil. Gram-
mat. pag. 29 : *Quorum opinioni nec multum*
Defidimus, nec nimium foverem.

† **DEFIDIARE.** Vide *Diffidare*.

* **DEFIERI,** Abrogari. Charta Hugon.
ducis Burg. ann. 1208. in Chartul. eccl.
Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 12. vº. :
Libenter tollam illam communiam et defa-
ciam, si jus de sua curia dictaverit, quod
Defieri debeat et tolli. Vide supra Defacere.

DEFIGERE, in sortilegiis. Vide *Vulti-*
voli.

† **DEFIGURARE,** a Gallico *Defigurer,*
Deformare, fœdare. Menotus Scrm. Qua-
dragesim. f. 1. vº : *Omnes immunditie et*
lutum . . . non possunt corpus vestrum tan-
tum maculare et Defigurare, quantum pec-
cata animam vestram. Vide Diffigurare.

* **DEFINIMENTUM,** Pactum, conventum,
quo controversia definitur terminaturque.
Charta ann. 1114 : *Hæc est carta de placito*
et Definimento, quod fecerunt Bernardus
Atonis vicecomes et uxor ejus Cecilia et filii
eorum Rogerius et Raimundus cum Lupato
de Biteris etc. Vide infra Definitio.

* **DEFINISCERE,** Dimittere, deserere.
Charta sub Philip. I. reg. Fr. ex Bibl. reg.
cot. 17 : *Ego Ugo Adalberti garpisco et*
evacuo et pacifico tibi Raimundo Johanni...
campo uno... et cum hac scriptura prædito
campo Definisco et garpisco vobis ab inte-
grum, sine vestro enganno. Vide infra
Diffinire. Hinc

* **DEFINITIO,** Rei alicujus cessio, abdi-
catio. Narratio vexat. illatar. ab Aimer.
vicecom. Narbon. archiep. inter Instr. tom.
6. Gall. Christ. col. 30 : *Dolens et coactus*
prædictas lesdas diffinivi injuste, cum leges
dicant irritam esse Definitionem factam ab
expoliato, nisi prius potestative revestiat.
Definaille, Finis, in Bestiario MS :

Qui bien commenehe et bien défine,
C'est vérités etsaine et fine,
En toutes ouvrenghes en doit
Estre loés, qui que il soit.
L'oeuvre de boine commenehaille,
Qui ara boine Définaille.

DEFINITIO TONI, Modulatio vocis
seu Cantus Gregorianus. [* Malim de neu-
mateseujubilo interpretari.] Bernardi Ordo
Cluniac. part. 2. cap. 15 : *Sic omnes Horæ*
absque versu, Deus in adjutorium, incho-
antur, cum venia tamen et antiphonis, qua-
rum nulla cum Definitione toni finitur.

DEFINITOR, DIFFINITOR, Visitator.
Offic. Monasticum, de quo Gregorius IX.
PP. in Constit. pro Benedictinis, pag. 837.
apud Brolium : *Omnes vero Abbates et*
Priores annis singulis ad Capitulum venien-
tes, diffinitiones, si quæ factæ fuerint, in
suo reditu habeant bis in anno in suis Ca-
pitulis, et visitationis tempore nihilominus
recitandas. Vide Nomasticum Cisterc. pag.

307. [Apud Augustinianos, Benedictinos
Congregationum recens institutarum et
reformatarum et alios, Definitorum appel-
lantur Superiores novem electi tempore
Capituli generalis, penes quos præcipua
est totius Capituli potestas sive ad electio-
nes Superiorum, sive ad statuenda et defi-
nienda quæcumque monasticam spectant
disciplinam. In quibusdam aliis Ordinibus
Definitorum dicuntur Superioris Assessores,
seu Consultores etiam extra tempus Capi-
tuli generalis.]

DEFITERI, Negare, abnuere. Papias.

† **DEFIXIONES,** Species sortilegii. Vide
Vultivo.

† 1. **DEFLARE,** Quidquid in buccam ve-
nit effundere. S. Ambrosius Epist. ad Sa-
binum : *Nobis autem quibus curæ est seni-*
lem sermonem familiari usu ad unguem di-
stinguere, et lento quodam figere gradu,
aptius videtur propriam manum nostro af-
figere stylo, ut non tam Deflare aliquid vi-
deamur, quam abscondere, neque alterum
scribentem erubescamus. Sed ipsi nobis con-
scii, sine ullo arbitro, non solum auribus,
sed etiam oculis, ea ponderemus, quæ
scribimus. Deflare cibum Plinio, In eum
flare.

* 2. **DEFLARE,** Includere. Glossar. vet.
ex Cod. reg. 7641 : *Deflat, includit.*

1. **DEFLORARE.** Devirginare : Glossæ
Puteani : *Refloratio, Defloratio.* Eadem :
Delibatio, refloratio, illibatio. Ugutio : *Cum*
virgo devirginatur, Defloratur, et flos virgi-
nitatis aufertur. Carmen MS. ex Codice
Brenensi :

Virginitas flos est, et virginis aurea dos est.

Martianus Capella lib. 7 :

Aurora exoriens roscis spectabit ocellis

Floris reseeti præmia.

Leges Hoeli Boni Regis Walliæ sub ann.
940. cap. 13 : *Si viro datur puella ætatem*
habens, dicatque vir illam ab alio Deflora-
tam percepisse, etc. Adde cap. 25. Liber-
tates Bellævillæ ann. 1233 : Si quis puel-
lam per vim Defloraverit, debet eam ducere
uxorem, vel ad Consilium Burgensium ma-
ritare. Concilium Arclatense ann. 1267.
can. 12 : *Qui violenter virginem Deflorave-*
runt, etc. Fori Oscenses Jacobi I. Regis
Arag. fol. 33 : *Si incontinenti post violen-*
tiam dixerit, se in silva aut in eremo ab ali-
quo Defloratam, etc. Magnum Chron. Bel-
gic. ann. 1284 : *Prædictum Episcopum su-*
per Defloratione virginum, ac aliis factis
enormibus clam accusaverunt. Defloratio
mulierum, in Consuetudinibus Tolosæ.
Deflatores, in veteri Consuetud. Nor-
manniæ cap. 10 : Les Deflateurs violente-
ment des vierges. Vide Statuta Odonis Epi-
scopi Parisiensis cap. 6. § 4. [Gellius, ut
edit Aldus, Futurum gaudii fructum spes
tibi jam Deflorabit. Livius in editione ejusd.
Aldi et aliis : Gloria victoriæ Deflorata. Id
est, flore seu honore spoliata ; sed in qui-
busdam editionibus habetur Præflorata ut
et Præfloravit apud Gellium.]

† 2. **DEFLORARE,** Flores legere. Not-
kerus Balbulus lib. de Interpretibus Di-
vin. Scriptur. apud Bernardum Pez tom.
1. Anecd. part. 1. col. 2 : *Quod si excerptum*
Paterii, quod de libris B. Gregorii per ordi-
nem singulorum librorum Deflorando confe-
cit, unquam reperire potueris. Gerardus de

Arvernina Epist. nuncupatoria ad Iyonem Abb. Cluniac. in Chronic. Cluniac. ann. 1282 : *Ut vobis Monachorum speculo inchoata succincte perstringerem, et inde utilia quæque brevi compendio Deflorarem.*

† **DEFLORATIO**, Ead. notione. Codex MS. XIII. sæc. inscriptus *Liber Deflorationum Patrum*. Alia notione sumitur in *Deflorare* 1.

† **DEFLORATIUNCULA**. Idem MS. in Præfatione : *Quicumque autem has Defloratiunculas legere aut forte scribere voluerit.*

* 3. **DEFLORARE**, Floribus ornare. Andr. Floriac. in Vita MS. S. Gauzlini archiep. Bituric. lib. 1 : *Translationis quoque seriem Giralduus haud spernendæ scientiæ fulgor, elegiaci Defloravit pentametro.* Sigebert. in Chron. ad ann. 1008 : *Burchardus... nagnum illud canonum volumen edidit scripturarum sententiis undique compilatis Defloratum.*

* 4. **DEFLORARE**, Pascere, vel prata falcare. Charta ann. 1389. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 2. pag. 47 : *Quod dictum commune Ficecchii teneretur et deberet permittere dicta communia S. Crucis et Castri Franchi tenere et possidere dictus pasturas et eis uti et frui locis, et Deflorare, etc.* Occurrit rursum ibid. pag. 473.

† **DEFŒDERATUS**, Rebellis, fœdifragus. Sugerius in Vita Ludovici Grossi apud Duchesnium tom. 4. pag. 303 : *Confœderatus igitur (Hugo Puteolensis) regni Defœderatis, videlicet Palatino Comiti Theobaldo, et egregio Regi Anglorum Henrico, cum dominum Regem Ludovicum in Flandriam pro regni negotiis profecturum accepisset, collecto quantocumque equitum et peditum potuit exercitu, Puteolum castrum restituere deliberat, adjacentem pagum aut eversum iri, aut sibi subicere maturat.* Ibid. pag. 284 : *Quo siquidem tempore inter venerabilem B. Dionysii Adam Abbatem et Burchardum nobilem virum dominum Momnoriacensem accedit quasdam contentiones pro quibusdam consuetudinibus emersisse, quæ intantanebulierunt irritationis molestiam, ut rupto hominio, inter Defœderatos armis, bello, incendiis concertaretur.*

† **DEFOLARE**, Lædere, percutere. Charta Philippi Augusti ann. 1194. pro Attrebatensibus : *Qui alium per capillos ad terram traginaverit, vel pedibus Defolaverit, undecim libras et dimidiam perdet, unde Nos decem libras habebimus, Castellanus decem solidos, traginatus quindecim, Homines civitatis quinque.* Nostris olim Affolere erat Leviter lædere, vulnerare, ut dictum est in Affolare. La bataille des sept arts MS. :

Aristote fieri Percien,
Nostre hant Baron ancien,
Qu'elle fist à terre voler,
Du cheval le volt Defouler.

DEFOLCARE. Thomas Walsingham. pag. 137 : *Persecutor noster... damnosis injuriis quot et quantis nos et nostra jura vulnerat et Defolcat? Forte defolcat, detrahit.*

* Vel potius Conculcare, pedibus protegere, a veteri Gallico *Défouler*, eodem significatu. Serm. MSS. ex Cod. S. Vict. Paris. 14. sæc. serm. 7 : *Une partie de la*

semence chai lez la voie, et cele semence si fut mauz Défollée de cels, qui aloient de lez la voie et démarchée. Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 222 : *Pour laquelle chose ledit Loys se retourna devers ledit Charlot et par grant mauvalent lui Défoula ses jambes et marcha sur les piés.* Le Roman d'Alexandre MS. part. 1 :

Mes il voit son seingnour ledement dēmenner,
Et à piés de chevaus ledement Défoulier.

Sed et pro Contemnere, despiciere, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg. 163. ch. 483 : *Lesquelx compaignons se prindrent à Défouler, vitupérer et ledengier de paroles le suppliant.*

DEFOLIARE, Folia decutere, ἀποφύλλισεν, in Gloss. Græc. Lat.

† **DEFOMARE**, Circumsecare, dolare. Glossæ Gr. Lat. : Ἀποπελεῖω, Defomo, Dedolo. [* In utroque Glossar. edito : Ἀποπελεῖω, Deforuo, dedolo. Vide Salmas. ad Plinium pag. 181.] Festus : *Defomitatum, a fomitibus succisum, quibus confoveri erat solitum.* Unde mendose apud Papiam : *Defornicata arbor desectis astulis.* Legendum enim *Defomitata arbor*, hoc est fomitibus seu assulis succisa.

DEFORAS, DEFORIS, Forinsecus, extrinsecus, Par dehors, Deforo, Oecitanis; *Deffore* in Consuet. Solensi tit. 2. art. 5. *Defors* in Charta Willelmi Arverni ann. 1178. apud Justellum in Probat. Hist. Turonens. pag. 35. Le Roman du Renard MS. :

Pour ce que grans estoit les cors,
Remaindre l'estuet par Defors.

* *Deffueurs*, in Libert. villæ de Braoux ann. 1331. tom. 4. Ordin. reg. Fr. pag. 336. art. 13. Hispan. *Defuera*, eodem significato.

DEFORAS. Vetus inscriptio : *Recognitum est ex tabula ænea quæ fixa est Romæ in Capitolio ad aram gentis Juliæ Deforas podio sinisteriore.*

DEFORIS. [Vet. Interpres Gen. 7. 16 : *Inclisit eum Dominus Deforis.* Matth. 23. 25 : *Mundatis quod Deforis est.*] Admonitio sancti Fausti : *Et testes contra eum non aliunde Deforis, sed intus de ipsa proferuntur.* Idem forte Faustus Regiensis : *Si evadere pericula non Deforis ingruentia, sed intus concepta desideras, etc.* Metellus in Quirinalib. :

Nec Deforis quispiam remansit uspiam.

Visiones Flotildæ : *Vidit... B. Remigium et S. Martinum Deforis eisdem crucibus obviantes.* Octavius Horatianus lib. 4. Rerum medicar. : *De argilla Deforis linis.* Constantinus African. lib. 7. de Morbor. eognit. cap. 22 : *Deforis est superponenda res dissolutiva.* Beda in Vita S. Cuthberti : *Murus ipse Deforis altior longitudine stantis hominis.* Occurrit ann. 563. cap. 18. apud Ordericum pag. 535. etiam in Concilio Braccaren. et alibi passim.

† **DEFORCIAMENTUM**, DEFORCIARE. Vide *Difforciare*.

* **DEFORIS**, Ultra, Gall. *Oltre*, de plus. Stat. erimin. Saonæ cap. 43. pag. 99 : *Infra ipsum tempus actor probationes suas facere teneatur, quo elapso magistratus infra dies decem teneatur sub pœna sindicamenti diffinire, nulla Deforis dilatione data.* Vide alia notione in *Deforas*.

* **DEFORMARE**. Acta S. Gaugerici tom.

2. Aug. pag. 684. col. 2 : *Aliquando historiam typice tractans, memoriali Deformabat.* Id est, ut interpretantur Editores, ita tractabat, ut narratio historice primo propositam, formæ deinde moribus accommodaret.

† **DEFORMATUS**, Scriptus. Remb. in Vita S. Anseharrii n. 18 : *Præfatus Dei cum certo suæ legationis experiri et cum litteris regia manu more ipsorum formatis, ad serenissimum reversi sunt gustum.*

† **DEFORMICATUS**. Vide *Defornicatus*.

† **DEFORMIS**. Gibbosus. Capitulum neral. MSS. S. Victoris Massil. : *Statutum quod nullus de cetero alicubi accipiat Monachum... claudus, surdus, monochus Deformis aliter gibbosus.*

† **DEFORMOSUS**, pro *Deformis*. S. Vincentii Ferrerii, April. tom. 1. 503 : *Adolescens autem cernens se Deformosissimam, utpote quæ erat decet.*

* *Défourné*, Contumeliosa vox, apud Leodienses fortassis spurium ficit. Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. Chartoph. reg. ch. 68 : *Iceilui Jeha audit escutier de l'éveschié de Liege : les Défourniez de Liege l'avoient i auroient ilz failly de dire vérité; et p que ces mox, tous les fourniez (sic) de selon l'entendement et commun langage, pais, estoient et sont très-injurieux et l'onneur dudit escutier et de sa mere et etc.*

† **DEFORTHARE** SR, Manus a effugere. Inquisitiones factæ per strum Ricardum auctoritate Philippi Franc. de Libertatibus Monasterii sis : *Vicecomes Pontis Audomari cum a dimidia leuca parochiæ Becci eum ducere ad prisonem Regis, et luit ire, inmo Deforthavit se et fugi ad portam Becci, et ibi dictus F arrestavit eum, et ceptus fuit, et po prisonem dictorum Religiosorum. Videt ciare.*

DEFORTIARE, DEFORTIATIO, e Difforciare.

† **DEFORTIFICARE**, Mœnia D. Carolus fecit Defortificari parte ville, apud Lobinellum Hist. Brita. 2. col. 559.

† **DEFORZARE**, Eodem intellectu hicon Parinense ad ann. 1307. apud rator. tom. 9. col. 865 : *Guastaldum) vero venit ad mandato dicti D. et per eum accepta fuit et spanato et disquarnito et Deforzato in totum quaque; et multe aliæ terræ destruxerunt et derobator.*

DEFOSARE, Devorare, faucibus Etherius et Beatus lib. 1. adversus dum Toletanum Archiep. : *Lupus... tenebris ambulat ululando, et aversus gressor sunt sub pastore, Defosat e Lib. 2. de Dracone : Hunc agnum quo agnum securum Defoset. Rursus sentibus pastoribus oves Christi Defarant.*

† **DEFOSSA** FORESTE. Charta nris Monasterii de Bosco Ratherii ronones Ordin. Grandimont. inter Marten. tom. 1. col. 572 : *Dedit*

accessimus Fratribus supradictis ... per forestam nostram de Brussennuio usossum : ita quod dicti Fratres in dictis et in omnibus Defossis earumdem vel faciendis a nobis vel successoribus indifferenter capiant et expleant quid ad usum et ædificationem ipsorum... ut expedire. In hunc locum Editores Domastico ad calcem tomi 4. Defossa, videtur esse Cæsiones, Cæsurae, Coupes. Sed puto legendum Defensis Defossis, hieque licentiam dari Granatensibus capiendi ligna in omnibus is tam liberis, quam Defensis, id est, in usagium non est licitum, nisi iis hoc usagium singulari privilegio tum est. Vide Defensa 3.

FOSSUS, Pœna apud recentiores re-maxime in feminis. Consuetudines uses ann. 1231. in Tabulario S. Ber-*Si concubina ei fuerit, et particeps sit in crimine (furti,) viva fodietur, nisi data sit, quia tunc servatur, etc.* Ta-
Campaniæ Thuan. ch. 24. ann. 1212 : *discordia esset de quibusdam hominibus usis, et de quadam femina Interrata, apti fuerant in burgo nostro S. Dionisii, nota sunt, quæ de Vestalium suppli-*
abent Scriptores. Vide veterem Con-
d. Turon. tit. ult. art. 8. [*** et mii Antiquit. Juris German. pag. 694.*]
FOVENTUM, Κερύλλεια, πρὸς ὀλησιοντῶ, in Supplemento Antiquarii.
ta et Glossar. Lat. Gr. ubi Vuleanius dat : πρὸς τῷ Ἡσιόδῳ.

DEFRACTA, ἀποκαρμύσα, in Gloss. r. Sed leg. ex castigat. Defecta. Cod. m. : ἀποκαρμών, lassus, defectus.

FRAGIARE, Papiæ, Divulgare. [Edito, zare, MS. Bituric. Defraglare et De-
re.] [*** Glossar. in cod. reg. 7644 : rari, Devulgari.*]

EFRAGLASCERE, Odorem amittere. d. Vulp. lib. 2. vers. 420 :

quam primum fuerit confecta bibenda est, e Defraglascet, vinu minucute mora.

DEFRANGERE, Perfringere, reprimere. Epist. Soldani ad Pisan. inter notas ad Hist. Sicul. Bonincont. pag. 215 : *aliquis vestrum alienam nequitiam in-*
buerit, hoc Defrangite et castigate.
ter, eodem significato, in Lit. ann. om. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 435.
EFRAUDARE SCRIPTURAS, Adulterare, corrumpere truncando aut mutando vel ea in pravum sensum detor-
p. Libellus Episcoporum Italiæ con-
ipandum in Concil. Hisp. tom. 3. 3 : *Defraudare etenim sacram non*
ni Scripturam, parvipendentes Ma-
entium prohibitionem dicentis : *Nolite*
ace verbum Dei.

EFRAUDATUS, Oneratus, oppressus, Surchargé. Correct. statut. Cadubr. 64 : *Et si viderit (vicarius) aliquem*
datum in huiusmodi Livellorum
nibus, eo quod æquitatem excedant,
mediis inhibeat et eis succurrat.

DEFRENS, a Frendere, Arvum quod eri vel demetiri solet. Gloss. apud tum : Defrens, ἀρουρα, θερσιμός, θερσιθεΐσα. Supplem. Antiquarii : a, ἀρουρα τετερισμένη. Gloss. Lat. Sangerman. : Defrens, ἀρουρα, θερσιμός,

i. Arvum, Messis. Festus : Defrensam, De-
tritum atque detonsam. Papias : Defresum,
Detritum, unde adhuc Fresafaba dicitur,
quæ obtrita frangitur.

¶ **DEFRESUS**. Vide Defrens.

¶ **DEFRETUM**, pro Defrutum, quod habent Celsus, Nonius, etc. Vinum coctum, Gall. *Vin doux, cuit, du raisiné*. Papias in MS. Bituric. : Defretum, Vinum coquendo defraudatum... Defruta, Quod aruit, unde et Defretum. Gloss. Sangerman. MS. n. 501 : Defretum, Vinum coquendo defru-
catum... Defretum dictum eo quod coquendo
arescat, minusve faciat. Isid. lib. 20. cap. 3 : *Defrutum dictum est, quod defrudetur, et quasi fraudem patiat.*

* **DEFRICTUM VINUM** vocatur sapa, ut in libro antiquo. Ita Glossar. medic. Simon. Jannens ex Cod. reg. 6959. Castigat. ad utrumque Glossar. : Defructum sapa, pas-
sura, εψευα. Sic in MS. Latina desunt in edito, ubi εψευα. Sed leg. Defrutum. Vide Defretum.

¶ **DEFRIGERE**, contrario sensu, Incalescere, Gall. *S'échauffer, Chasser le froid*. Defrigens se ipsum in sole dicebat, etc. in Bibl. Ascet. PP. tom. 3. pag. 236.

* **DEFROCARE**, Froco exuere, Gall. *Défroquer*. Charta ann. 1252 : *In dominum Amalricum et socios suos inpinxerunt, Defrocaverunt dominum Amalricum bis.* Vide Decuculare.

DEFRONDARE, Frondes avellere : Defrondere, frondes amittere. Ugutio. Vide Defoliare.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : Defrondare, Esbranchier. Défraichir, pro exstirpare, evellere, vulgo Défricher, arracher, in Lit. remiss. ann. 1427. ex Reg. 174. Chartoph. reg. ch. 2 : *Pendant que le suppliant Défraichissoit lesdites seches plantes de halos, pour y planter des nouvelles, etc.*

¶ **DEFRUCTARE**, Usufructu privare. Vide Vossium de Vitiis Sermonis ad vocem Usufructuare. Vide Defrustare.

DEFRACTATUS, Marcidus. Nalgodus in Vita S. Maioli Abb. Cluniae. Maii tom. 2. pag. 664 : *Dies illuxerat, et minister de pul-*
mento sollicitus invenit moruclas penitus De-
fractatas et imminutas, ita ut omnino pa-
rari non possent. Vide Defretum.

* **DEFRACTUM**. Vide supra in Defri-
ctum.

* **DEFRACTUS**, DEFRACTUS. Ita vocabant epulas vel dapes, quas dare clericis solebant ii, sive ecclesiastici sive laici, quibus honoris causa præcenta fuerat antiphona De fructu ad vespervas natalitii Domini, quæ solemniori ritu cantabatur. Concil. Narbon. ann. 1551. can. 47 : *Pa-*
rochis prohibemus, ne posthac ad comessa-
tiones, quas Defructus appellant, ullo modo
parochianos suos admittant. Comput. ann. 1479. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 339. col. 2 : *Item solverunt die xvj. Januarii dicti anni lxxix. amore Dei, pro Defructu*
natalis, dari solito conventui fratrum Præ-
dicatorum dictæ civitatis Nemausi, v. sol. Turon. Item dicta die, pro simili Defructu, solverunt conventui fratrum Carmelitarum, amore Dei, v. sol. Turon. Alius ann. 1393. ibid. pag. 125. col. 1 : *Die xxiii. Decem-*
bris, quæ fuit die nativitatis Domini,

domini consules iverunt ad sermonem in
domo Prædicatorum, et fratres dicti conven-
tus fecerunt eis, sive uni ex ipsis dominis
consulibus, dicere De fructu, in vespervis :
et ideo dicti domini consules ordinaverunt eis
dare pro pitancia duos agnos. Vide Mercur.
Franc. ann. 1726. mens. Febr. pag. 218. et
ann. ann. 1727. mens. Maii pag. 925.

¶ **DEFRUGARE SEGETEM**, Nimia fœtura exinanire agros, terram extenuare. Turneb. lib. 14. cap. 2. Verbum fictum a De et Fruge.

DEFRUSTARE, Frustatim, per frusta excerpere. Ammianus lib. 31 : *Sed seniel*
obsoleti coloris tunica, collo inserta, non
ante deponitur, aut mutatur, quam diuturna
carie in pannulos fluxerit Defrustata. Sidon.
lib. 9. Epist. 11 : *Quæsitum volumen invenio,*
produco, lectito, excerpo, maxima ex ma-
gnis capita Defrustans. Alii legunt De-
fructans, ut Defructare sit, fructus decer-
pere.

¶ **DEFRUTARIA**, Vasa Defruto confi-
ciendo accommodata. Martinius et Amal-
thea.

DEFUGA, Desertor, refuga. Prudentius lib. Peristeph. Hymn. 1 :

... Ire ad aram jusserat

Idolis litare nigris, esse Christi Defugas.

Curia vel Collegii Defugæ, in leg. ult. Cod. Th. de His qui condit. propr. (12, 19.) Defugere originem, lege 13. de Decurion. (12, 1.) Vide Refuga.

* *Deffuir* nostris, pro Fuir, fugere. Pactum inter Car. comit. et capitul. Car-
not. ann. 1306 : *Quant il (les coupables)*
s'en seront foiz après le forban, ou quant il
auront pris le fet sur eus, en eus Deffuiant,
etc. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 117 : *Bertran Cham-*
bercal estoit tenuis envers ledit chevalier (de
Canillac) en plusieurs sommes de grain et
d'argent,.... ledit Bertran n'en vouloit faire
satisfaction; mais se Deffuioit et démuçoit.
Aliæ ann. 1398. in Reg. 154. ch. 165 : *Pour*
ledit cas s'est Deffuis et absentez le suppliant.
Deffouir, in Lit. ann. 1379. tom. 6. Ordina-
nat. reg. Franc. pag. 615. *Deffouquier*,
eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1446. ex
Reg. 176. ch. 460 : *Lesquelles bestes s'es-*
toient Deffouquiés ou séparées des autres, et
démourées aux champs comme espaves.

¶ 1. **DEFUNCTIO**, est a debito liberatio :
inde Defunctus, liberatus. Secundo idem est
quod Mortuus. Vocabul. Juris utriusque.
[*** Vide Forcellinum.*]

¶ 2. **DEFUNCTIO**, Quod datur Paro-
cho, cum quis vita fungitur. Conventus
Episcoporum apud Gissonam ann. 1099.
Concil. Hisp. tom. 3. pag. 310. col. 2 :
Confirmamus Ecclesiæ prenotatæ omnes suas
decimas, et primitias, et universas oblationes,
et Defunctiones, et cæmeterios. Similis locus
habetur Marce Hispan. pag. 1058. qui et
memoratur in Annal. Bened. tom. 4. pag.
387. Vide Mortuarium.

* 3. **DEFUNCTIO**, Mors, obitus. Bulla
Alex. PP. III. ann. 1179 : *Et si in die*
Defunctionis alicujus, servitium suum
habuerit, elemosina, sicut dictum est, per
medium dividi debeat. Charta Godefridi
episc. Lingon. ex Cod. reg. 9612. A. B. N. :
Rainerius abbas ita suscepit Odonem ducem
Divionensem ejusque uxorem ac filium in

beneficiis domus Albæripæ, ut tantum fieret pro unoquoque eorum in obitu ipsorum, quantum pro Defunctione unius monachi ejusdem domus. Alia ann. 1220. in Chartul. Thenol. ex Cod. reg. 5649. fol. 10. vº. : *Emelina de Marla cognomento Billuarde,.... concessit ecclesiæ Thenoliensi omnia immobilia et mobilia sua,.... tempore Defunctionis suæ.*

† DEFUNCTORUM JUDICIUM, Eadem notione. Epist. Gregorii IX. Papæ ad M. Cennoman. Episcopum ann. 1228. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 948 : *Conjuratores autem hujusmodi se reputant obligatos ad excommunicatos minime devitandos, nec compellendos quantocumque tempore in excommunicatione perstiterint indurati, et ad tertiam partem Judicii Defunctorum Ecclesiis parochialibus non reddendam, laudabilem consuetudinem pietate fidelium nequiter infringendo, et ad alia multa teneri se credunt, quæ vergunt in periculum animarum.*

DEFUSTARE, Fuste, vel baculo, cædere, fustigare. Gloss. Lat. Græc. : *Defustat, ξυλοκοπεῖ.* Gloss. Græc. Lat. : *Ξυλοκοπῶ, τὸ τῦπτῳ ξύλῳ, Defusto, fustigo.* In MS. pro *fustigo*, est *fustuo* : unde *Fustuarium* supplicium.

* DEGA, Moles aquis opposita, agger, ripa, Gall. *Digue, écluse*, Transact. ann. 1515. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Damna maxima præberi in capiundo aquam dictorum vallatorum, et ripas seu Degas illorum frangendo et rumpendo.* Et infra : *Quod non audeant seu præsumant dictam Degam vallatorum seu ripas illorum frangere, cavare, etc.* Vide infra *Degania* 2.

* DEGAGIARE, Pignori capere, vel pignus auferre et retinere. Charta S. Ludov. ann. 1255. in Reg. Cam. Comput. Paris. ab ann. 1421. ad 1436. fol. 62. vº. : *Et si homines caanonorum (Locharum) non fecerint hoc quod facere super istis debuerint, per mandatum nostrum erunt Degagiati.* Vide infra *Desgagium* et *Disvadiare* in *Vadium*.

DEGAGUS, Species retis quo capiuntur pisces, apud Petrum de Crescentiis lib. 10. de Agricult. cap. 37. [Derivatur ab Hebræo *Doug*, per reduplicationem *Dagag*, *Piscari*.]

DEGALEARE, Goleam spoliare. Ugnitio.

DEGANCIA, [Species vasis seu dolii.] Vita sancti Eparchii apud Labbeum tom. 2. Biblioth. : *Quidam homo dives... Deganciam vini ad festa solennia B. Confessoris direxerat ad pauperum refectionem.*

* DEGANARE, Permutare, unde *Deganium*, Permutatio, in Chartis Lucensibus et apud notarios ejusdem civitatis, quibus etiam nunc familiaris est hæc formula : *Titulo permutationis et Deganei*, teste Murario tom. 1. Antiq. Ital. medii ævi col. 136. Vide infra *Viganum*.

† 1. DEGANIA, pro *Decania*. Concil. Compostell. ann. 1056. can. 1 : *Ipsi Episcopi duos vel tres Præpositos electos habeant cum sensu cæterorum Clericorum, qui curam Diocesis Deganiarum procurent.* Vide *Decania* in *Decanus* 4.

* 2. DEGANIA, ut supra *Dega*. Charta Alph. VII. reg. ann. 1169. inter. Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 107. : *Cum omni hereditate sua, cum montibus et fontibus,*

et Deganiis et molendinis. Vide *Degora*.

DEGANNARE, Idem quod *Ingannare*, Fallare, decipere. Epistola PP. Liudtefrido Comiti scripta, tom. 3. Hist. Francor. : *Te tuamque conjugem auctoritate S. Spiritus Domini nostri a corpore et sanguine D. N. Jesu Christi separamus, et a consortio Christianitatis, donec prædictam feminam Garlindam, loco unde Degannastis, restituatis.* Agitur de Monacha a Monasterio fraudulentissima suasionem abstracta. Vide *Engannare*, post *Ingenium*.

† DEGANUS, pro *Decanus*, Qui præest decem familiis, apud Muratorium tom. 1. part. 2. pag. 60. col. 2. Vide *Décanus* 1.

* DEGARIRE, Cavere ab evictione, possessionem asserere, defendere, Gall. *Garrantir*. Reg. feudor. Aquit. ann. 1273. ex Cam. Comput. Paris. sign. JJ. ruh. fol. 10. rº : *Petrus frater dicti Bernardi Beraudi juratus dixit et recognovit illud idem, quod dictus Bernardus Beraudi; tamen dixit quod dictus Bernardus frater suus debet eidem Degarire omnes res supradictas.* Ibid. fol. 42. vº. : *Reymundus Arn. de Puy... tenet a domino rege et duce duo casalia;... et ista duo casalia debet Degarire dominus S. Albini, de cujus hereditate habent illa pro parte partida vel divisa, et alia duo in parrochia de Brocars; et ista debet ei Degarire dominus de Brocars, de cujus hereditate tenet ea de parte partida.* Vide in *Warantus*.

* DEGARIUS. Vide infra *Deguarus*.

* DEGATGIARE, Rem oppigneratam redimere, Gall. *Dégager*. Libert. Montisfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154 : *Quam cito gatgiatus de suo cumino, jeta seu tallia satisfecerit cuminatoribus seu levatoribus prædictorum, ipso facto sit Degatgiatus.* Vide *Disvadiare* in *Vadium*.

† DEGENER, Nothus, spurius, Gall. *Batard*, in Lexico Philosoph. Goelenii et in antiquis quibusdam Chronicis.

DEGENERARE, Depravare, animos avocare, *Debaucher*. Historia Wambæ Regis : *Diverso fraudis argumento fidem populorum Degenerans, etc.*

† DEGENIARE, Formæ gratia fraudare. Cassiod. lib. 5 : *Usurpatione Degeniare aliquid.*

DEGENIATUS. Vide *Geniatus*.

† DEGERA. Vide *Degora* et *Dugalia*.

* DEGERARE, DEJERARE, Perjurare, promissis juramento firmatis non stare. Ordin. ann. 1363. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 622. art. 11 : *Et si reperiretur ipsos Degerare,.... debite puniantur.* Charta ann. 1368. ex Tabul. S. Victor. Massil. : *Raymundum hortati sumus ut ab ipsis excessibus omnino cessaret, quod solemniter se facturum sæpe juravit, et sæpius Degeravit veniendo contra jurata.* Alia ann. 1186. apud Spon. tom. 2. Hist. Genev. pag. 43 : *Et dum juramenti sui fideique constantiam expectaremus, Dejeravit.* Stat. Montis-reg. pag. 180 : *Statutum est quod quicumque inventus fuerit Dejerasse vel Dejerare, possit et debeat condemnari in libras sex, si de perjurio fuerit convictus.*

* DEGERIUS. Vide infra *Deguarus*.

DEGINA, Græce, *Morsus*, Latine. Ita Papias et Ugnitio. Sed legendum *Degma*, [ut in MS. Bitur.] ex Græco *δῆγμα*.

† DEGLAFIDE. Vide *Degraphides*.

† DEGLOBARE, ut mox *Deglubare*. Vita MS. S. Wenwaloci fol. 102.

* Chron. Bald. diaconi tom. 2. Mon. sacr. Antiq. pag. 60 : *Boni pastoris esse dere pecus, non Deglobare.* Vide mox *glubare*.

* DEGLOMERARE, Glomerata fila vere, Gall. *Devider*. Glossar. Gall. L. Cod. reg. 7684 : *Deglomerare, Desmu*

† DEGLUBARE, pro *Deglubere*, Pertrahere. Tertull. de Pallio cap. 3 : *curium Deglubasse oveculom.* Alii le *Diglubasse*. [** Vide *Forcellinum*.]

* Agob. episc. Lugdun. Epist. 6. to Collect. Histor. Franc. pag. 365 : *Nebet Christianus carnes a Judæis immola Deglubatas emeret.* [** Vide S. Rosa d. terho in Supplement. Elucidar. voc. *golador*.]

† DEGLUVERE, pro eodem *Deglubare*. Hinc corrigendum Glossarium Sangei MS. n. 501. ubi *Deguptus*, *Pelle ex utroque id est, clite expoliatus*; a *Deglubare* legendum *Degluptus*, sicque cetera emendanda : *Degluptus, Pelle ex utroque id est, cute expoliatus.* Vide *Decorare*.

* DEGLUERE, Eadem notione. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641 : *Deglut, riviavit.* *Desglainer* vero, metaphorice Occidere, gulam quasi spicam secat. Lit. remiss. ann. 1481. ex Reg. 207. topograph. reg. ch. 251 : *Icellui Savoye p cousteau à la gorge du suppliant et j disont : Par le cap de Dieu je te Desglai.*

† DEGNATUS, ab Italico *Degnare* tum et acceptum habere. Histor. Comitat. lib. 1. apud Murator. tom. 12. 937 : *Offerebat enim populo pacem Januensis a nobilibus Degnatam.*

* DEGNIGRATIO, Infamia, contumelia, vituperium, Gall. *Dénigrement, deshonneur*. Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 151. C. ph. reg. ch. 71 : *Johannes Buffeti tulit quamplurima verba injuriosa et meniosa ad Degnigationem generis et dicti Durandi suorumque parentum eorum.*

DEGORA. Jus Vicentin. lib. 1. : *Agductus, sive canales, lectos aquarum Degoras aperiri, perfodi secundum melius fuerit visum, etc.* [* Idem quod supra *Dega*.]

* DEGOT, vox vernacula, Stillicidium. Gall. *Gouttiere*. Charta ann. 1357. Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 19. 1 : *Cohoperiatur (domus) toti tecto, quod cedat a merletis, et lo Degot veniat in raria.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Degotar. Prov. Stillare, distillare. Degutorium.*

DEGRADARE, De gradu in quo quod remove, [Gall. *Degrader*.] Ch. Fredegarii cap. 82 : *Cognito more regum, quem de Regibus Degradabant.* Ditmarus lib. 2. pag. 23 : *Indus Dux, Regi diu infidelis, Degradatus est.* Regula S. Benedicti : *Exceptis Abbas Degradaverit ceteris ex causis.* S. Pachonii cap. 92 : *Degradabunt ultimum gradum, donec corrigantur.* ad Capitul. apud Baluz. tom. 1. col. n. 107 : *Præcipimus ut non Degradentur.*

ia, sed apud semetipsam habeat iudices
scopos. Et quicumque causam habuerit,
is iudicibus iudicetur, et non ab alienis,
st, a suæ justis iudicibus provinciae, et
ab externis, ni fuerit appellatum.]

DEGRADARE, Beneficia Militibus auferre.
Charta Caroli Calvi Regis Franc. ex Tabu-
lo S. Cyrici Nivern. : *Dumque memoramus,*
in fideliter Milites ejusdem loci nobiscum
ra hostes nostros solatia præbuerunt, et
ul se nobiscum tradiderunt periculo, pla-
nobis auctores atque electos ejusdem
s monere, ut nullus eorum præsumat
tem illorum, aut ullum de hæredibus
rum Degradare, et beneficia tollere, nisi
s in causis palatinis fuerit adductus, et
inali multatione damnatus.

DEGRADATIO, Pœna Ecclesiastica, qua
suo gradu privatur. Apud antiquos,
icum degradare, nihil aliud erat quam
onere, vel suspendere ab officio: nunc
Ecclesiasticus paullo aliter invaluit.
ingunt enim Canonistæ a Depositione
gradationem, cum Depositione longe
ior sit *Degradatio*, qua scilicet reus
icus ablati ordinis insignibus ab Epi-
coram iudice sæculari, cui postmo-
traditur, titulo Clericali privatur.
ri notione usurpant Concilium Elibe-
cap. 20. Concil. Bracar. I. cap. 4. Au-
n. IV. cap. 7. Concil. Cabilon. cap.
Constit. 2. Appendicis Cod. Theod. etc.
condus Toletanus in Chronico : *Per*
idum ab Archiepiscopali dignitate De-
atus est. Degradatio Sacerdotii, apud
gorium M. lib. 9. Epist. 32. Vide Ba-
ann. 57. num. 22. Filesacum de Sacra
c. auctorit. cap. 8. § 2. et Morinum lib.
exercit. cap. 11.

DEGRADATIS Episcopis disruptum vesti-
tum Sacerdotale, colligitur ex Vita S.
legarii cap. 14 : *Factum est ut Episco-*
om consilio Leodegarii Disrumperet (He-
nus) *vestimentum, et ultra non præ-*
ret offerre sacrificium. Acta S. Theo-
i Narbonensis Episcopi : *Truneatis in*
pectu omnium, ac penitus scissis Epi-
calibus indumentis, baculisque super
om capita confractis, nec non annulis
ilorum ab eorum digitis dedecore cum
uo avulsis, ab omni ordine Clericatus
us dejecti sunt ac depositi. Adde Gre-
am Turon. lib. 5. Hist. cap. 19. Li-
cui titulus Δίσπρα, seu Disputatio ani-
met corporis :

ταύτως νόμον ἔχουσιν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας,
χιερεῖς, ἐπίσκοποι, σὺν τοῖς Μητροπολίταις,
ὅταν πταισῇ ἱερεὺς εἰς ἐκκλησίαν τι μέγα,
πρώτοις τούτῳ αἵρουσι τὴν εὐλογίαν τῆς ἀξίας,
οὕτως αὖθις σχίζουσι τοὺς χιτωνίσκους, οἶμοι,
οὕτω τότε τὸν αὐτὸν ὡς μὴ παπᾶν κολάζειν.
De adabantur Presbyteri rei, antequam
ci sæculari traderentur secundum cri-
is qualiter puniendi, quod nuper
tin obtinuit. Capitulare I. ann. 809. cap.
1. Si Presbyter Chrisma dederit, ab Epi-
co Degradatur, et postmodum a iudice
am perdat, etc.

ias porro ceremonias in degradatione
lecorum et Presbyterorum fieri solitas
is legere potest, in Concilio Tolet. IV.
27. Lemovicensi ann. 1031. sess. 2. in
ficali Romano, apud Luitprandum
b. cap. ult. in cap. 27. de Verbor. signif.

cap. 1. de Hæret. et cap. 2. de Pœnis, apud
Joannem a Leydis lib. 31. cap. 43. Gal-
landum lib. de Franco alodio pag. 346.
[Phil. Limborch. in Regesto Inquisit. Tho-
los. pag. 276. ubi refert singularem degra-
dationis formam, et ab ea quæ in Pontifi-
cali Romano præscribitur, multum absi-
mitem.]

* Degradationis ceremoniæ ita descri-
buntur in Pontif. Ms. eccl. Elnens. : *Et est*
notandum quod si clericus, secundum præmis-
sam formam sententialiter depositus, incorri-
gibilis appareat, debet excommunicari. Et si
postmodum in profundis malorum veniens
contempserit, tunc cum ecclesia non habeat
ultra quid faciat, debet illum Degradare et
curiæ seculari relinquere. Quæ Degradatio fit
hoc modo. Nam ipse degradandus indumen-
tis sacerdotalibus, si sacerdos sit, indutus;
vel diaconalibus, si sit diaconus; et sic de
reliquis ordinibus et indumentis. Episcopus
quasi exequendo sententiam depositionis in
illum prolatam dudum, præsentem seculari
iudice, cui degradandus debet relinqui, pub-
lice abradit cum vitro, vel alio hujusmodi
loca manuum illius, quæ in collatione ordi-
nium inuncta fuerunt, et etiam tonsuram, si
vellet; et consequenter seiatim et sigillatim
detrahit omnia insignia sive sacra orna-
menta, quæ in ordinum susceptione recepit;
et demum exiit illum habitu clericali et in-
duit laicali, dicens publice judici seculari
præsenti ut illum propter scelera sua sic de-
positum, degradatum, spoliatum et exanco-
ratum (lib. exauctoratum) in snum, si ve-
lit, recipiat forum.... Et talis Degradatio sol-
lemnitis depositio vocatur.

Degradationis Militaris ritum apud Ara-
gonenses describit Jacobus I. Rex Aragon.
in Foris Oscæ ann. 1247. fol. 16. de degra-
datione Militis : *Cum perventum fuerit ad*
ejus depositionem, ipsemet cingat sibi ense;
quo facto, Princeps terræ, accepto cultello,
in posteriori parte, id est, supra renes, scin-
datis ensis corrigiam omnino, de qua est ac-
cinctus, ita ut corrigia incisa, ensis per se
cadat in terram; et sic ille, qui ante Miles
erat, pravis suis meritis exigentibus, de
Militia, qua prius decoratus extiterat, per-
petuo sit depositus et damnatus. [** Abbrevi-
at. Placit. sub Edward. II. Reg. Angl.
Lond. 34. 55. pag. 351 : *Per breve regis mit-*
titur hic processus iudicii redditus contra An-
dream de Hartecla, comitem Karlioli, qui
fuit adherens Roberto de Brus Por quoi
agarde ceste courte que vous soyez Degradé
et que vous perdez noun de counte por vous
et por votres heirs à tous jours et que vous
soit deteint de l'espeie et que vostres espe-
rons dorrés soient coupés des talons Post
Degradacionem factam dederunt iudicium
contra ipsum in hæc verba : ... soietz treisné,
pendu et decolé, etc.]

DEGRADATUM, Regestum Castri Lidi in
Andibus fol. 47 : *Dominus Hugo Garner*
habet suum Degradatum in molendino Domini
Susæ, pro motagio quod Dominus Susæ ca-
pit ad sua molendina reparanda; id est
forte, demolitiones, cum scilicet molendi-
num de novo iustauratur.

* Legendum prorsus videtur *Degrana-*
tum. Vide infra *Degrana* et *Degrana*.

† **DEGRADERE**, Gall. *Degrader*, Lahe-
factare, evertere. Charta Caroli M. apud

Doubletum Hist. San-Dionys. pag. 714 :
Obsecramus autem Successores nostros et
ejusdem loci Abbates et rectores, et obtesta-
mur per sanctam et individuum Trinitatem,
et per diem iudicii tremendum, ut prædictas
res, quas nos pro reverentia tantorum San-
ctorum, seu remedio animæ nostræ, vel sta-
bilitate regni, nostra auctoritate munivimus,
Degradere non præsumat.

† **DEGRÆ**, Præcepta, statuta. Papias in
MS. Bituricensi. In Glossorio Sangerman.
MS. num. 501. habetur, *Degræ*, pro *Degræ*.
Forte utrobique legendum *Decreta*.

* **DEGRANA**, Grana exeuissa, quæ ex
spicis cadunt. Reg. feudor. comitat. Pi-
ctav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 66. r^o.
In qua quidem terrageria.... ego dictus Jo-
hannes de Foresta capio tertiam partem
grani dictorum terragiorum et omnes paleas,
Degranas, scobas et spitas. (leg. spicas).

* **DEGRANAGIUM**. Vide infra in *Degra-*
num.

* **DEGRANARE**, Granum ex infundibulo
removere. Pactum inter Arn. de Villanova
dom. de Transio et homines ejusd. castri
ann. 1283. ex Tabul. D. Venciæ : *Post-*
quam posuerint dicti homines bladum suum
in entreuuya, quod monerius non possit re-
moveere dictum bladum de dicta entreuuya,
nec eos Degranare pro alio. Desgrener, co-
dem significato, in Charta ann. 1448. ex
Chartul. 23. Corb. : *Soubz ombre dudit des-*
gren, ceulx à qui lesdits religionx le avoient
otroïé, Desgrenoient lesdits habitans; c'est
assavoir quant lesdits habitans avoient mis
leur blé. an corbellon pour le mettre en le
treuuye et à mouture, ceulx qui avoient le
Desgren leur ostoient dudit corbellon, et y
mettoient et faisoient mettre le leur. Hinc

* **DEGRANATURA**, Jus granum snum
ante alios molendi, absque ulla pensita-
tione pro ejusdem molitura. Charta Hu-
gon. dom. Berziaci ann. 1215. in Chartul.
Cluniac. : *Pro custodia et defensione alius*
(leg. illius) molendini Degranaturam meam
ibi habeo. Vide infra *Desagranamentum*.

* **DEGRANUM**, DESGRANUM, Eodem in-
tellectu, nostris *Desgrain* et *Desgren*.
Charta ann. 1197. in Chartul. Lhun. ch.
20 : *Johannes miles de Hapclincurte habet*
in molendinis de Lehons apud Pontem De-
granum, cujuscumque sit frumentum, post
illud quod inveniet in trimodia, et pro De-
grano illo quod habet dictus Johannes in mo-
lendinis de Lehons apud Pontem, prior Le-
huni et monachi de jure possunt et debent la
hardine accipere ad usus suos ubique in om-
nibus aquis domini Johannis, ubicumque
voluerint, pro calciata reficienda et pro ponte
reficiendo. Infra ch. 34. legitur *Degrana-*
gium. Alia ann. 1348. ibid. ch. 105 : *Avoit*
cste ordené sur les moulins et l'yawe de Pons,
que mi devanchiers et leurs successeurs sei-
gneurs de medite maison de Happlaincourt
aroient delà en avant le Desgren asdis mou-
lins, après chic que il trouveroient en le tré-
muye, et pour chel Desgren, etc. Charta Phil.
ab. de Cultura ann. 1224. ex Cod. reg.
9612. A. B. M. : *Si autem abbas vel loco suo*
aliquis.... manebit in principali manerio de
Chaneio, habebit Desgranum in molendino
dicti Pagani de Borneio. Alia ann. 1324. in
Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 203 : *Ledit*
Henri moudra son blé à Desgrain après celui

de la tremuie franchement, sans payer mouture. Chartul. sign. Ezechiel Corb. ad ann. 1415. fol. 11. r^o. Et si ara ledit fermier le Desgrein et franc-molu aux mollins De Sailli l'yaueres. Desgren et francq-molu du molin de Doumpierre, in Reg. Corb. 13. sign. Habacue ad ann. 1514. fol. 213. v^o. Desguerrain, eodem intellectu, in Ch. Phil. Pale. ann. 1308. ex Lib. ruh. Cam. Comput. Paris. fol. 339. r^o. col. 1 : Le franc moudie de l'ostel et le Desguerrain, prisie sexante soulz. Vide supra Degranare.

† **DEGRAPHIDES**, Caelatura. Papias et Glossar. Sangerman. n. 501. Male in Bithuriensi, Deglafsde.

† 1. **DEGRAVARE**, Notione contraria nativæ, a Gallico Décharger, Expensas resarcire, Restituere, Compensare, Gall. *De-domnager*. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 69. col. 2. in Instrumento ann. 1300 : De expensis quas idem Dom. Dalphinus fecerit in iuvamine supradicto, de suis propriis denariis eundem Dalphinum (Episcopus Valent.) debeat Degravare.

* 2. **DEGRAVARE**, Sublevare, liberare, Gall. *Décharger, diminuer*. Acta capit. eccl. Lugdun. ad ann. 1347. fol. 139. v^o. ex Cam. Comput. Paris. : Quia custos necessario habet librare omnes capellos et clericos servitores S. Stephani, absque eo quod eos possit dimittere, ordinamus quod ipse Degravetur de subventionem prædicta, in tantum quantum alii personæ Degravantur. An inde Faire ses Degras, pro Ventrem exonerare, tom. 2. Fabul. pag. 120 :

Quand il n'a sa fame trovée,
Cuide qu'elle soit relevée
Pissier et faire ses Degras.

† **DEGRE**. Vide Degre.

* **DEGREDAIRE**, ut Degradare, De gradu in quo quis est, remove. Stat. Placent. fol. 88. v^o : Item in casu quo clericus est actualiter et realiter Degredatus, iudicis laici jurisdictioni subiacent, cum sit privatus omni privilegio clericali. Vide supra Degradatio.

† **DEGREGATUS**, Errans a grege. Vita S. Genovefæ, Januarii tom. 1. pag. 144 : Dum Degregata ob pastum forte pecora sollicitæ vestigarent.

* **DEGRI**, Ægri, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613.

* **DEGROSSARE**, Laculentius scribere, in formam publicam instrumentum redigere, Gall. *Grossoier*. Stat. comitat. Vennaiss. suh. Clem. PP. VII. cap. 11. ex Cod. reg. 4660. A : Notarii... acta inter partes eorum manibus descripta ordinent et Degrossent seu alias in formam redigant publicam. Vide Ingrossare 1. Hinc

* **DEGROSSATIO**, Eadem notione. Stat. Avenion. lih. 2. rubr. 9. art. 49. pag. 262 : Item quia notarii in Degrossatione terminorum omittunt ponere annum in mutatione cuiusque mensis, etc. Vide Grossa. 2.

DEGUADIARE, Guadium frangere, Joanni de Janna, *Dégager*. [Tabularium Majoris-Monasterii : Robertus Comes de Moretonio dedit S. Martino, pro anima Regis Willelmi fratris sui et Mathildis Regine et Mathildis uxoris suæ, medietatem Ecclesiæ de Legrenvilla, quam ipse Comes Deguadiaverat per ccc. solidos.] Vide Disvadiare post Radium.

* **DEGUARIUS**, **DEGUERIUS**, Custos agrorum, hortorum, vinearum; decorum etiam, unde nomen, seu mulctarum ob commissam in iis delicta impositarum, aliorumve tributorum exactor; *Degan*, in Consuet. Sollens. tit. 5. art. 1. et 4. tit. 6. art. 1. et 2. tit. 7. art. 1. et 2. Vide supra *Dechi*. Confirm. libert. castri de Castlacio ann. 1327. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 586 : Item bajulus vel ejus locumtenens et consules annis singulis eligent quatuor Deguarios seu coterios ad levandum decos, more solito levare consuetos. Charta ann. 1314. in Reg. 50. ch. 145 : Petrus de Baro et sui successores habeant et habere possint suum bajulum et Deguerium pro suis juribus dictorum locorum levandis et custodiendis. Alia ann. 1320. in Reg. 60. ch. 117 : Item quod iudices, bajuli,.... bannerii seu Deguerii, et alii ad jurisdictionem prædictam regendam necessarii, etc. Alia denique ann. 1404. in Reg. 159. ch. 297 : Item quod servientes et Deguerii dicti paragi et sunt communes inter dominum nostrum regem et abbatem et conventum prædictos. Vide supra in *Coterius*.

* Ejusdem originis est, a voce nimirum *Deci*, limites, *Déguiet*, pro metas figere, et *Déguiement*, ipsam positio. Pactum inter ahh. de Fonteneio et Gaufr. de Charni ann. 1343. in Reg. 79. Chartoph. reg. ch. 59 : Par dehors lesquelz murs à l'environ, bonnes seront mises joignans esdiz murs, qui Déguiet et confineront ladite justice,.... seront lesditz bois par-maintenant Déguiet es despens communs de nous parties dessus dites, afin de perpétuel confinement et Déguiement. Aliud inter ducem Burg. et episc. Angustod. ann. 1387. inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 109. col. 1 : Nous (duc) avions tout droit de y saisir, brandonuer, sceller, penonceller, bonner et Déguiet fonds d'héritage.

* **DEGARIUS**, **DEGERIUS**, Eadem notione. Libert. Mirabelli in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 564 : Item quod dicti Consules pro hiis (froetibus) custodiendis possint instituere Degarios. Charta ann. 1322. in Reg. 61. ch. 440 : Item consules, qui nunc sunt de Scura,.... suos Degerios infra pertinentias de Rosueiras cum armis miserunt. Libert. Petre assisie ann. 1341. in Reg. 74. ch. 647 : Item quod dicti consules... possint imponere taillias,.... et compellere rebelles... ad solvendum per suos messegarios sive Degerios, sic et in tantum, quod si dictis messegariis seu Degeriis in levandis collectis... fieret injuria, dictus sic injurians puniatur.

† **DEGUASTARE**, Devastare, destruere. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Martii pag. 149. * : Sicut facit columbus non domesticus, qui suum nidum in altum ponit, ut a transeuntibus non Deguastetur.

* *Dégaster*, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 72 : Guillaume de Bougey, bouvier et garde d'une charue de certain nombre de bues, avoit fait chaupoier et Dégaster en grant partie l'erbe desdites fauchées de pré. Haud scio an ita legendum pro *Dégaser*, quod bis occurrit in aliis Lit. ann. 1388. ex Reg. 132. ch. 209 : Je ne vous vueil point Dégaser, ne faire vilenie.

Desgucher vero, pro *Cedere*, aut vulgo *S'enfuir*, in Lit. remiss. ann. ex Reg. 195. ch. 1276 : Se j'avoie une baleste, je te feroie bien Desgucher.

* **DEGUASTARE VENTREM**, Abortum cere, fetum destruere. Stat. eccl. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. 1510 : Excommunicamus et anathemamus omnes et singulas mulieres proci sibi vel alteri abortum, vel quocumque Deguastantes ventres suos sive alieni qui hoc fieri fecerint, vel dederint huiusmodi auxilium, consilium et favorem. H.

* **DEGUASTATIO VENTRIS**, Abortio censetur inter casus reservatos, ibid. 1514.

† **DEGUAZIARE**, ut *Deguadiare*, 1. liberare, Gall. *Dégager*. Anno ab institutione Dom. 1082. Goffredus filius Gmnoii ingaziavit Ulrico Monacho et ceteris nachis S. Florentii terram quam habebat minicam in parochia de Carseton... usuram eis inguaziatio illa reputetur, que ad novem annos ventum fuerit, terram Deguaziavit, sua propria erit, bulario S. Florentii.

* **DEGUERIUS**. Vide supra *Degu*.
† **DEGUEYRA**. Charta ann. 1063. ex Majori Chartulario S. V. Massil. fol. 91 : Quod teneantur et decimam porquetorum, etiamsi nu decem seu Degueyra non esset, vel ne infra decem post Degueyram seu Deg non reperirentur.

* *Dégueir*, pro *Detrahere*, dimi in Charta Phil. abb. S. Petri Hasno 1316. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. Avons vendu bien et loiaument... terrages et disimages,.... senz riens ne retenir par devers nous. Infra : Sen Déchair des pourfiz de toutes les chevants dites vendues.

* **DEGUISATUS**, Personatus, alie et specie indutus, a Gall. *Déguisé*. miss. ann. 1362. in Reg. 91. Chartoph. ch. 371 : Cum quedam mulier antiquum trimonium contraheret cum uno quorum ambo fuerant conjugati, ipse una cum quibusdam juvenibus,.... mo Deguisati unum ludum facerent, quomuniter vocatur charivari. Deguisé vocatur de eo, quod a veteri modo est in Ordinat. ann. 1350. tom. 2. nat reg. Franc. pag. 372. art. 194 : voudra avoir robbes Deguisées, au la commune et ancienne guise, etc.

DEGULATOR, Gluto, gulosus, U Gloss. MS. Reg. Cod. 1013 : De quod gulæ sit deditus. [Eadem hab Orig. l. 10. Apul. Apol. pag. 322 : in paucis unis sic Degulator stus ventrem condidit, et omnimodis tionibus dilapidavit. Nonius dixit simili notione, et Plautus, *Degula trimonium*.]

† **DEGUSERE**, *Degustare*, apud sic et in Glossis Philoxeni : *ἀπογεύσασθαι, συγγεύσαι*, et in Gloss. Gr. Sangerman. : *Degunere, ἀπογεύσασθαι*. *Degustare*. Ubique legendum *Degui* antiqua voce *Gumia*, *Gulo*, huc Etymologicon Vossii.

† **DEGUPTUS**. Vide *Deglusere*.

† **DEGUS**, Arvernus Anciensib

, Nullus. Chartularium S. Illidii Clarentensis : *Degus homo vivens.*

DEGUTADUS, Deelivis, ut videtur. Charta ann. 1054. ex Tabul. S. Viet. Mas-
Et insuper usque in choronom montis, aut est Degutada ipsa terra. Nisi idem quod terminis circumscribitur, Gall. é, alias Déguie. Vide supra in Degua-

DEGUTORIUM, Torrens vel cloaca, *Egout.* Vita S. Catuodi in Chartulario uicis Kemperlegiensis fol. 82. vº. : *Ubi predictum flumen Ectell in mare, scilicet egutorio quod cadit in predicto flumine.*
DEGUTTARE, Matthæus Paris ann. 1153 : *minori tormento vexabantur, qui ves transfixi, ad ignem assati Deguttabantur demonibus ex metallis liquefactis. Id quibus guttatum infundebantur metalla elacta.*

DEHABERE, Carere, Gall. *Cesser à.* Ethicus in Cosmogr. de Tiberi : *In-vero quam facit intra urbis portum et in civitatem, tante viriditatis amenique est, ut neque æstivis mensibus, ne-que hiemalibus pasturæ admirabiles herbas beat.* Arnobius junior in Conflictu Serapione : *Semel animus contentione-ritus, etiam cum integer lectus fuerit, Dehabet quot ingerat, etc.* Interpres dii in Appendice Hist. Lausiace cap. *Maxime sic Dehabent, et egentiores* Petrus Damian. lib. 8. Epist. ult. : *sto, quia Judith divitis causamini vobis in Dehaberi, etc.* Vide Chronicon Ab-
Trudonensis lib. 4. pag. 384. Vitam dalberti Egmondani eap. 15. etc. Mi-
S. Rietrudis lib. 2. cap. 4. num. 42 : *in seculo Dehabere contingeret, etc.*
t, egere.

DEHABITATUS, Non habitatus. An-
nus de Gestis Manfredi et Conradi Re-
apud Murator. tom. 8. col. 615 : *quæ vocatur Schiaccia regalis domini, Dehabitata.*

DEHERITARE, Exhæredare, spoliare, propriis hæreditatibus pellere, *Desheri-*
enrius Huntindonensis de Contemptu li cap. 3 : *Ontuem vim sapientiæ suc-ritit ad simplices Dehæritandos.*

DEHEREDITARE, Eadem notione, in-
tis Venetorum anni 1242. lib. 4. eap. *Desherance*, defectus hæredis, in Con-
edine Britanniae art. 595. Normanniae
146. etc. *Desheritare*, in Testamento
di Reg. Angl. post ejus vitam pag. 194.

DEHOERE, Ancire, Prov. Occidere.
ar. Province. Lat. ex Cod. reg. 7657.

DEHOMINARE, De statu hominis
re. Epistola Hugonis Metelli ad S.
ardum, inter ejus Opera tom. 1. col.
9 Edit. 1690 : *Quos sapor stygius infe-*
immo fætor Acheruntis defecerat, et
minaverat, gustu nectareo reformati
Remigius Autissiod. in Psal. 11 : *Non*
ab his qui se Dehominaverunt adorando
manuum suarum.

DEHONESTARE, Probro afficere. Gloss.
r. : *Dehonestat, ἀτιμάζει* Gloss. Gr. Lat. :
Dehonestamentum, Dehonestatio;
Dehonesto. Papias : *Dedecorare, De-*
are. Alibi : *Dehonestare, conviciari,*
minare. Lex Bajwar. tit. 2. eap. 10.
Si quis filius Ducis tam superbus vel

stultus fuerit, ut patrem suum Dehonestare
voluerit, etc. [Capitula Ludovici Pii ann.
822. eap. 4 : *Si quis Episcopo insidias po-*
suerit, comprehenderit, vel in aliquo Deho-
nestaverit, decem quadragesimas cum subdi-
tis annis pœniteat, et Presbyteri occisi tri-
plicem compositionem componat. Non sinatis
(Episcopos) *Dehonestare sive opprimere*, in
Capitulis Caroli C. ann. 858. eap. 7. Rursum
occurrit eap. 12. Charta anni 295. apud Ba-
luzium tom. 2. Capitul. in Appendice col.
1531. dicitur *Acta xiv. Kal. Martii anno*
tertio quo Karolus Rex per infidos Francos
Dehonestatus est. Anno 923. fuerat regno
destitutus.] Anastasius in Hist. Eccl. : *Pe-*
trum vero magistrum Dehonestationibus sub-
mittens. Ubi Theophanes : *Πέτρον ἀτιμάζας*
περιελαύσας. Audradus Modieus in Revelat.
cap. 9 : *Scias te sequenti anno... ab inimicis*
tuis Dehonestandum, ut vivus evadas. Vide
Concilium Viennense ann. 892. can. 2 [et
Bodonem in Chronico Clusii. apud Leib-
nitium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag.
364.] [* Exstat apud Livium, Suetonium,
alios. Consule Forcellinum. *Dehonestatio*
parentum, ap. Hraban. Maur. de reverent.
fil. eap. 2.] Vide *Dehonorare*.

DEINHONESTARE, Tabularium Brivatense :
Datum fidei istum commissum 5. Id. Octob.
ann. 5. quod Franci Deinhonestaverunt Re-
gem suum Karolum, et contra legem elege-
runt Radulfum sibi in Regem.

* Nostris alias *Ahonter* et *Ahontir*. Join-
vil. in S. Ludov. edit. Cang. pag. 39 : *S'ils*
bruslent noz chaz chateitz, nous sommes ars
et bruslez : et si nous laissons nos gardes,
nous sommes Ahontez. Ubi edit. reg. pag.
44. *Honnis.* Lit. remiss. ann. 1457. in Reg.
185. Chartoph. reg. eh. 339 : *Lesquelx ha-*
bitans prindrent icelle femme pour verecon-
der et Ahontir icellui prestre. Deshonesté,
probro affectus, in Chron. S. Dion. tom.
3. Collect. Histor. Franc. pag. 280. ubi
Aimoin. lib. 4. cap. 10. ibid. pag. 122.
Dehonestamento dignus. Déhonté vero, di-
citur de eo quem pudet, in Lit. remiss.
ann. 1412. ex Reg. 167. eh. 71 : *Le sup-*
pliant.... Déhonté et maladvisié mussa icelle
tasse en un moncel de boe.

* **DEHONESTAS**, Dehonestamentum,
Gall. *Deshonneur.* Memor. D. Cam. Comput.
Paris. ad ann. 1263. fol. 53. vº. : *In vitu-*
perium, et diffamationem et Dehonestatem
cameræ, etc. Glossar. Gr. Lat. reg. : *ἀτιμία,*
Dehonestas.

DEHONORARE, Eadem notione qua
Dehonestare : ἀτιμάζειν. Capitula Caroli C.
tit. 5. § 3. [* ap. Tolos. ann. 844.] : *Ne*
ministri illorum Presbyteros Dehonorent.
Adde tit. 8. § 6. tit. 26. § 10. tit. 34. § 3.
[* Convent. ap. Marsnam ann. 851. in
Basil. S. Castor. ann. 860. ap. Pistas ann.
869.] tit. 42. [* tit. 43. Capit. excerpt. eap.
1. ap. Carisiac. ann. 877.] leg. 8. Cod. Th.
de Fide test. (11, 39.) etc.

DISHONORARE, in Lege Aleman. tit. 35.
§ 1. Odo Comes Campaniæ apud Fulber-
tum Carrot. Epist. 96 : *Magis eligere ho-*
noratus mori, quam vivere Dishonoratus.
[Statuta Widonis Aniciensis Epise. ad pa-
cem conciliandam, inter Instrum. tom. 2.
novæ Gall. Chr. col. 226 : *Nullus præsumere*
audcat neque aliqua mala consuetudine Dis-
honorare.]

† **DEHONORARIUS**, Inhonestus. Tertull.
Apol. eap. 39 : *Si quod arcæ genus est, non*
Dehonoraria summa, quas redemptæ religionis
congregatur.

DEHONORATIO, Ἀτιμία. Jonas Episcopus
Aurelianensis in Præf. ad Opusc. de Instit.
Regia : *Quantum.. genitorem dilexeritis...*
ejusque Dehonorationem ægre tuleritis. Et
cap. 9 : *Nec alterius injuriam aut Dehono-*
rationem contra fas meditentur. Utuntur
Flodoardus lib. 2. Hist. Rem. eap. 20. Ana-
stasius in Hist. Eccl. pag. 60. Capitula
Caroli C. tit. 19. [* Capitul. miss. per
Hinemarum ann. 856.] Concil. Duziacense
I. part. 4. eap. 4.6. Baldricus lib. 1. Chron.
Cambr. eap. 82. Fulbertus Epist. 96. etc.
Desonor, Desonorare, passim in Usaticis
Barcinonensibus MSS.

DESINHONORANTIA, Eadem notione, sed
activa, qua quis alium dehonorat, in Ca-
pitul. Caroli C. tit. 16. § 7. [* De Carisiac.
ann. 856.]

INHONORARE, Eadem notione dixit Ter-
tullianus de Fuga in persecutione : *Inho-*
nores illum. Inhonorabilis, apud eundem.
Vetus Interpres Epist. S. Ignatii ad Phil-
adelph. : *ἀτιμάσαντες αὐτόν, Inhonoraverunt*
ipsos. Utuntur præterea Anastasius in Hist.
Eccl. pag. 169. Fulbertus Epist. 99. etc.

* **DEHORESARE**, Exire, foras ire, Gall.
Aller dehors. Statuta universit. Aquens.
ann. 1489. pag. 30 : *Ne occasionem habeant*
vagandi, discurrendi et Dehoresandi.

DEHOSPITARE, Locum hospitibus, seu
ineolis spoliare. Sugerius de Administra-
tione sua eap. 15 : *Villas omnino rapinis*
Dehospitatas rehospitari fecimus. Vide *Ho-*
sipes.

† **DEHOSPITARI**, Hospitari. Gloss.
Lat. Græc. MSS. Bibl. Sangerman. : *Deho-*
spitor, ξενίζομαι.

† **DEICERE**, pro *Dejicere*, ut *Abicere*
pro *Abjicere*, pluries occurrit in Instru-
mentis ævi medii.

DEICOLÆ, Monachi. Martinus Episcop.
in Epist. ad Mironem Regem Galliciæ, de
Vitæ honestæ formula, in Specilegio Ache-
riano tom. 10. pag. 626 : *Quia non illa ardua*
et perfecta, quæ a paucis et peregreis Dei-
colis patrantur, instituit, etc.

† **DEICUS**, Divinus. *Deica virtus*, in
Vita S. Ursuarii, tom. 2. April. pag. 568.

* **DEIDATIO**, Concessio ecclesiæ facta.
Charta ann. 1368. tom. 2. Hist. Trevir.
Joan. Nie. ab Honthelm pag. 248. col. 1 :
Obventiones recepit, ac de et ex exactionibus
autumnalibus et aliis Deidationibus officio-
rum ecclesiæ Coloniensis.

* **DEI DONO**, Eadem formula, quæ *Dei*
Gratia, in Charta ann. 962. apud Guichen.
Bibl. Sebus. pag. 1 : *Ego Bertha Dono Dei*
regina, etc.

DEJEJUNARE, Jejuniare, ut vocant,
infringere, solvere. Regula Magistri eap.
28 : *Dejejunatum jam fratrem non vellet ta-*
berna suscipere. Hinc nostris *Dejeuner*, pro
jentaculo, quod qui jentant, primum je-
junii gradum infringant. Gloss. Gr. Lat. :
ἀπαρτίω, Janto, i. gusto ante prandium;
ἀπαρτίωδης, jantaculum, i. primus cibus quo
jejunium solvitur. Sed et inde vox *Disner*,
pro *prandere*, deducitur, abbreviata ex
Desjeuner. Itali *desinare* dicunt. Papias :
Jantare, Disnare dicitur vulgo. Quippe vete-

res non prandebant, sed cœnabant tantum, ut ex Scriptoribus constat, quos laudat Savaro ad Sidon. lib. 6. Epist. 12. Ita jejuniū solvere, Græci ἀπονησιζέειν dicunt : unde legendum in can. 90. Synodi in Trullo, ἀπονησιζεσθαι pro ἀπονησιζέσθαι, ut est in Edit. Paris. Balsam. Exstat Dionysii Alexandrini Epistola ad Basilidem inscripta, περὶ τοῦ ποίαν ὄραν τοῦ ἁγίου σαββάτου ἐπιφωσκούσης τῆς ἁγίας κυριακῆς ἡμέρας ἀπονησιζεσθαι τῇ νυκτί. Tabula Paschalis apud Gruterum pag. 140. Ἀπονησιζέσθαι δὲ δεῖ οὖν ἐν πύσει κυριακῇ. Vide Salmas. ad Hist. Aug. pag. 419. 420. et Seldenum ad Eutychium 1. Edit. pag. 176.

* **Desjeuneuent**, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 356 : *Le suppliant et aucuns des autres distrent plusieurs excusations, en disant qu'ilz ne pourroient estre au Desjeunement. Adjeuner* vero, pro Cibo abstinere, in aliis Lit. ann. 1474. ex Reg. 195. ch. 1433 : *Le Mercredi premier jour de Karesne, icelle jeune fille... se Adjeuna et ne vult manger que une fois,.... tellement que acouse de ce que elle estoit foible, Adjeunée et esmene, etc.*

* **DEJERARE**. Vide supra *Degerare*.

DEIFERI, Apostoli, Θεωφόροι, in Epistola Ludovici II. Imp. ad Basilium Imp. CP. apud Baron. Præsertim vero id epitheti attributum S. Ignatio. Anastasius ad Act. 1. VIII. Synodi : *Tradunt Græci quod parvulus quem Dominus advocatum statuit in medio, dicens, Nisi conversi fueritis, et efficiamini sicut hic parvulus, etc. iste Ignatius fuit, idcirco hunc Deiferum nuncupant, etc.* Vide eruditissimum et amicissimum Joannem Baptist. Cotelierum ad Epist. ejusd. Ignatii ad Ephesios pag. 442.

† **DEIFICARE**, Deum facere. Johanni de Janna, ut Græcis Θεωποιεῖν Deos facere, seu eorum imagines fabricari, vel in Divos referre.

* **DEIFICIUM**, Divinum, faciens divinum. Papias et Laur. in Amalth. Vide *Deificus* et Martin. Lex.

DEIFICUS, Divinus. Optatus lib. 1 : *Omnium interrogatio supra scripta manifesta est, nullas scripturas Deificas, vel inventas, vel corruptas, vel incensas fuisse. Acta Passionis S. Felicis Episcopi Tubzocensis : Exiit Edictum eorundem Cæsarum... ut libros Deificos extorquerent de manibus Christianorum. Habetur ibi non semel. [Epistola Concilii Francoford. inter Hispanica tom. 3. pag. 105 : Adjunxistis : In professione Nicæni symboli non invenimus dictum, in Christo duas naturas et tres substantias, et homo deificus et Deus humanatus.]* [* Henric. II. Imperat. Chart. fundat. episcop. Bamberg. ann. 1007 : *Deificis obteuperando intendentes suasionibus.*]

† **DEIFORMIS**, Conformis Divinæ voluntati. Vita S. Godelevæ, Julii tom. 2. pag. 428 : *Ignita et Deiformia casti cordis ejus desideria. Possint intelligi Desideria cordis a Deo formata.*

† **DEJICERE**, Scriptoribus Christianis est, Tentare, pervertere. Cassianus de Spiritu vanæ gloriæ cap. 7 : *Quem non poterit per honorem Dejicere, humilitare supplantat. Utitur Tertullianus.*

DEI GRATIA, Occurrit passim in vete-

ribus Tabulis hæc formula quam non modo Reges et Principes, sed et quivis fere alii seu Laici seu Ecclesiastici ordinis titulis suis honorariis præponebant.

* Quod aliquot exemplis firmare placet, iis tamen omissis, quæ reges vel principes spectant. Philippus Præmonstratensis ecclesiæ *Dei gratia* abbas inscribitur, in Charta ann. 1161. ex Chartul. Thenol. Cod. reg. 5649. fol. 8. r^o. Hervens *Dei gratia* decanus Autissiodorensis, in Ch. ann. 1191. tom. 1. Tract. novi dipl. pag. 380. Nicolaus et Jacobus Divionenses decani eodem titulo utuntur in Ch. ann. 1187. et 1207. ex Chartul. Buxer. part. 8. ch. 1. part. 20. ch. 3. Vide Tract. dipl. jam laudatum tom. 4. pag. 614. Inter laicos vero, Hugo castri S. Mauræ *Dei gratia* dominus intitulatur, in Charta ante ann. 1030. ex Hist. Sabol. pag. 252. Ita et Radulphus dominus de Marla in Ch. ann. 1164. ex laudato Chartul. Thenol. fol. 18. r^o. : *Isnardus de Autravensis Dei gratia potestas Arelatensis*, in Ch. ann. 1221. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 395. *Dominus Rainerius Zeno altissimus Dei gratia Venetiarum dux*, in Ch. ann. 1257. ibid. col. 403. *Jou Gni chevalier sire de Caumont par la grace de Dieu, etc.* in Charta ann. 1229. ex Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 441. Testam. ann. 1462 : *Ego Arnaldus de Villanova, Dei gratia armorum miles, baro castri de Trantiis, etc.* [* Thomæ Capuani Dictator Epistol. ap. Hahn. tom. 1. pag. 284 : *Mediocres personæ vel minores non debent de se dicere Dei Gratia... Electus autem aliquis in episcopum vel magnam abbatem potest de se dicere Dei Gratia, electus autem in Romanum pontificem non dicit, etc.* Vide Heumann. de re Diplom. Carol. M. § 23.]

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA EPISCOPOS sese indidem inscripserunt Episcopi, seu quod a summis Pontificibus confirmaretur eorum electio, seu quod Sedes Apostolica Principium ac fons sit omnium Episcoporum. Concilium Roman. ann. 863. cap. 3 : *Cum sede Apostolica unde eos principium Episcopatus sumpsisse manifestum est.* In Tabulario Lingonensis Ecclesiæ *Joannes Episcopus Dei et Apostolicæ Sedis Gratia*, ann. 1328. ut alias similes Chartas omittam, [inter quas nullam antiquiorem novimus litteris Eberhardi Bambergensis Episcopi ad Eugenium III. in quibus se dicit Episcopum *Divina et Apostolica miseratione*. Verumtamen paulo ante illum rem attigerat Goffridus Vindoeinensis Abbas libro 2. Epist. 27. Episcopum Carnutensem monens, ne brachia erigat contra Apostolicæ Sedis benignitatem, quæ vos inquit, et nos creavit, non nostris meritis, sed sua gratia. Nihilominus triginta circiter annos post hunc Abbatem ab hac formula multum abhorruisse videtur Guillelmus Aptensis Episcopus; hic enim in Charta anni 1160. tom. 1. novæ Gall. Christ. col. 1. ait : *Ego Guillelmus solius Dei gratia Aptensis Episcopus* : quam loquendi rationem ideo fortassis affectat, quo suo tempore cœpisset *Apostolicæ Sedis Gratia* memorari. Vide Thomassini Disciplinam Eccl. de Benef. part. 4. lib. 1. cap. 22. et Mabillonium de Re Diplom. lib. 2. cap. 2. num. 10.] [* *Adelboldus, Dei solummodo*

Gratia S. Trajectensis ecclesiæ præsule Charta ann. 1021. ap. Pfeeding. ad Vit. tom. 1. pag. 395. ubi hinc de hac forma agitur.] In Chartophylacio Regio sci Vallois 2. Ch. 35. habetur Diploma conis de Villars ann. 1316. in quo se *et Sedis Apostolicæ providentia sancte uis Hospitalis S. Joannis Hierosolym. Magistrum humilem et pauperum Cl. Custodem* inscribit.

* Ita et abbates, atque ii potissimum qui Romanæ sedi nullo medio suberant. Charta ann. 1320. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 96 : *Nos frater Nicolaus et Apostolicæ sedis gratia humilis a regalis monasterii Trenorchiensis, or. S. Benedicti, Cabilonensis diocesis, ad manam duntaxat ecclesiam pertinentis.* Vide Tract. novum de re diplom. tom. pag. 588.

DEI JUDICIUM. Vide *Judicium Dei*

DEILOQUUS, Θεολόγος, Gregorii Nazeni Episcopi ἐπιθετον, apud Petr. Dan. lib. 1. Epist. 9.

* **DEIMPARARE**, Cedere, rem occurrere, tam dimittere. Gall. *Désenparer*. Charta S. Joan. Angeriæ. fol. 38. v^o. : *Cum perissent sua fide, quod nunquam ultra pararent hæc quæ Deimparaverunt, ex quæ sibi annuebat siepefatus abbas.* Desamparare.

* **DEINBRIGARE**, Briga seu molere liberare, expedire. Charta Yolandi Lezigniaci comit. March. et Engo. ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. 175 : *Prouittimus ipsos et successores ab omni impedimento, inquietatione, perurbatione, inbrigatione, immunes facere Deinbrigare et deffendere.* Vide supra brigare.

DEINDE, pro *Deinceps*, apud Viet. Scotti cap. 20. et in l. ult. C. Th. de non. frum. U. R. (14, 15.)

† **DEINFLATUS**, Tenuatus, immittitur timore, Gall. *Desenflé*. Vita S. Philippi Archiep. Bitur. inter Anecd. Marten. 3. col. 1939 : *Invenit eam sanata, et supra pedes, licet debilem et erectam, eam Deinflatam, et cessavit fluxus.*

† **DEINHONESTARE**. Vide *Dehonestare*

DEINITIO, Denuo. Papias.

DEINSTAURARE. Vide *Instaurare*

† **DEINTER**, ex *De* et *Inter*, Gall. *Entre*. S. Bernard. in Vita S. Malachie E. *Venenatum et timidum animal, quod leonem vocant, visum est reptans exire inter fevora mulieris.*

DEINTRO CLAVEM. Pactus Legis tit. 7. § 3 : *Si quis accipitrem Deintro repositum furaverit.* Ubi Lex Salica : *acceptorem intra clavem repositum, et Tit. 12. § 4 : Si quis vero supra 5. de furaverit Deintro clavem, etc.* Lex tit. 9. § 1 : *Si quis munus vas apium in clave, aut sub tecto furaverit, etc.* al dicunt, *Enfermé sous la clef*. Consuet. ne Arkarum in Tabul. S. Bertini : *Ille in domo res furtim ablatæ inventæ in positæ in loco obserato, furti reus erit.*

DEINTUS, Intra, Dedans, De a Pactus Legis Salicæ tit. 8. § 1 : *ponarium... Deintus curte, aut latu furaverit.* Innocentius de Casis lit.

per arcam memoriam Deintus sextanea
rte, etc.

† **DEINVESTIRE SE**, Alicujus rei pos-
sionem dimittere. Charta Bernardi de
re ann. 1257. apud Baluzium Hist.
vern. tom. 2. pag. 511 : *De nominatis*
us venditis prefatus Alterius venditor
am me dicto Bernardo Domino de Turre se
investiens, dictum emptorem corporaliter
estivit.

* **DEIPARTRIX**. Vide Glossar. med.
ecit. voce Θεοτόκος, col. 491.

DEIPASSIANI. Vide *Patripassiani*.

DEIRATUS, Θεογλωτος, in Gloss. Græco-

DEIS, Genus mensæ in Monasteriis. Vitæ
datum S. Albani : *Priore prandente ad*
quam mensam, quam Deis appellamus.
litamenta ad Matth. Paris. pag. 148 :
sciendum quod non permittitur cibus
pede in Refectorio, nisi tantum in
ori mensa, quam Deis appellamus. Mensa
e illa, cui ut honoratiori umbraculum,
ad *Dais* dicimus, imminebat, quomodo
um ae Procerum mensæ tegi solent, ac
n, ni fallor, Abbatum in Refectoriis
asticis. Vide *Dagus* [et *Dasium*.]

DEITA. Vide *Deyta*.

DEITAS, Divinitas. S. Augustinus lib.
e Civit. Dei cap. 1 : *Hanc divinitatem,*
ut sic dixerim, Deitatem, (nam et hoc
po uti jam nostros non piget, ut e
po expressius transferant id quod illi
et appellat) etc.

DEITURA, Debitum, pensatio, jus
ut quis habet in re aliqua, Gall. *Droit*.
nat. ann. 1363. tom. 3. Ordin. reg.
e. pag. 623. art. 16 : *Quod nullus no-*
vel alius quicumque serviens in guerra
provisione presentis cum armis, cujus-
que status fuerit, teneatur solvere Dei-
ter, seu ea quæ de veria vocantur, consti-
lio, marescallo, etc. Vide in *Dire-*
u 3.

DEJUBERE, Jubere, præcipere.
ta ann. 840. tom. 2. Hist. Eccl. Mel-
s pag. 4 : *Unumque alteri in quibuscum-*
eduguerit auxilium et subsidium recte
re Dejubenus.

† **JUDICARE**, pro *Dijudicare*. Capitulare
xum ann. 797. cap. 4 : *Et si tunc inde*
das se pacificare et justitiam facere re-
ter, et iterum pro ista causa ad palatium
re, convocatus et Dejudicatus, etc.

* *Jostris Déjugier*, eodem sensu; sic enim
pro *Délugier*, in Præf. ad capitula
iet. Norman. ex Reg. S. Justi Cam.
out. Paris. fol. 44. 1°. col. 1 : *Pour*
de nostre entention est à esclerier en
ttouevre, au miex que nous pourrons,
scoiz et les establissemens de Normandie,
truoys les contens et les disseutions des
eres seront par droit finées et Délugiées,
c.

DIVIDUS, Qui Deum videt. Petrus
esis Serm. 18 : *Secundum Hierarchiam*
osii duo sunt genera fidelium in Ecclesia,
in quod dicitur Deividum, alterum
ocppellatur Pedissequum. Deividus dici-
ministros Ecclesiæ, quibus credita sunt
qia Dei, quibus dictum est, Vobis datum
se mysterium regni Dei... Pedissequos
icimus populum multitudinis, qui sedet

secus pedes Deividi, ut audiat Legem ex ore
ejus, etc. Adde Sermonein 10.

** **DEJURARE**, Ejurare. Chart. Ernest.
Duc. Brunsw. ann. 1335. in Leibnit. Script.
tom. 2. pag. 515 : *Post emendam judicium*
reus dabit consulibus unam marcam, et ad
unum annum civitatem postponet et Dejura-
bit, non intraturus nisi per amicitiam cou-
sulum et læsi. Vide Haltaus. Glossar. Germ.
voce *Ausschweren*.

DEJURIUM, Jusjurandum, in Glossis
MSS.

DEJUSTIFICARE. Notitia antiqua apud
Loisellum in Hist. Bellovac. pag. 248 : *Dans*
ei medietatem Vicecomitatus et dimidias
leges de forensibus hominibus, ita ut minister
Episcopi et minister Comitis justificent reos,
et leges æqualiter dividant : neminem vero
hospitem non servum mansionarium nec
Dejustificabit Comes aut minister ejus, nisi
fuerit latro. Vide *Justificare*.

DEJWERCA, Modus agri. Charta Ed-
wardi II. Regis Angl. in Monastico Anglic.
tom. 2. pag. 643 : *Donationem... quam fecit*
eidem Abbati et Conventui de 7. Dejwercis
terræ, cum pertinentiis, in qua terra conti-
netur quoddam fossatum, etc.

* *Dejwercis* editum ex eadem Charta
inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr.
col. 195.

DEJUXTA, pro *Juxta*. Fortunatus in
Vita S. Germani Paris. Episcopi cap. 25 :
Dejuxta Monasterio B. Silvestri in Ternode-
rinse. Ebrardus Betun. in Græcismo cap.
20 :

Supra, vel contra, *Dejuxta* dat super ista.

Nostri olim *De juxte* dicebant eadem no-
tione.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg.
7657 : *Defosta, Prov. Juxta.*

** **DEIZARE**, Deum imitari, deum se
gerere. Ruodlieb fr. 2. vers. 146 :

Nonne *Deizare* nobis merito videare,

Indulgens sponte peccantibus absque petente.

† **DELA**, pro *Tela*. Excerpta Joannis a
Bayono de Abbatibus Medianis in Hist.
ejus Monasterii pag. 256 : *Conjuratio Prin-*
cipum in extremo ejus vitæ termino molieba-
tur cum eo, ut dicitur, novam Delam; hoc
est, Consilium inibat, Gall. Tramoit un
dessein.

* **DELACENTIVA**, Trihuti genus, idem,
ut videtur, quod *Pontaticum*. Vide in hae
voce. Charta ann. 1350. in Reg. 80. Char-
toph. reg. ch. 165 : *Cum omni jure piscariæ*
et Delacentivæ seu pontanagio et portu in
ripparia.

* **DELACERARE**, Frangere, rumpere,
Gall. *Rompere, briser*. Lit. remiss. ann. 1370.
in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 858 : *Præ-*
fatus exponens seras dictorum carcerum De-
laceratas et fractas invenit.

* **DELAMATUS**, an *Lama* seu lamina
cujusvis speciei coopertus? Inventar. S.
Capellæ Paris. ann. 1335. in Reg. J. Char-
toph. reg. ch. 7 : *Item unum sceptrum De-*
lamatum. Item septem alæ angelorum deaur-
atæ. Vide *Lama* 3.

** **DELAMINARE**, Laminam auferre.
Annales Augustani ad ann. 1084. ap. Pertz.
tom. 3. pag. 131 : *Wigaldus orna-*
menta ecclesiastica... comminuit, altaris
S. Mariæ tabulam Delaminavit.

* **DELANIARE FESTUM**, Choream per-

rumpere, Gall. *Rompere une danse*. Lit. re-
miss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph.
reg. ch. 213 : *Plures habitantes... ducentes*
festum suum, ut moris est,.... unus vocatus
Noe festum dictorum habitantium de Valle
dirupisset seu Delaniavisset, etc. *Délasser*,
pro affligere, mœrore conficere, nisi le-
gendum sit *Désoler*, in aliis Lit. ann. 1408.
ex Reg. 162. ch. 245 : *Ainsi que ledit Tar-*
ville se Délassoit et menoit grant duel pour
la mort de son maistre, etc.

† **DELANTERRE**, Hispanis *Delantera*,
Prima acies in prælio, Gall. *Avant-Garde*.
Charta Petri Regis Castellæ de primo bello
Regibus Angliæ concessa anno 1366. apud
Rymerum tom. 6. pag. 532. col. 1 : *Ad*
Guerram quam nos habebimus... iidem Reges
et eorum primogeniti habeant primum bellum,
sive Delanterre.

* Cujusvis rei pars anterior et facies, in
Diction. Academ. Hisp. unde Prima acies
in prælio *Delanterre* dicitur.

DELAPIDARE, Lapidibus obruere, κατα-
λιπναι, in Gloss. Gr. Lat. [*Delapidata*
Festo, Lapide strata. Hinc *Delapidata via*,
apud Aigradum in Vita S. Ansberti Episc.
Rotomag. inter Acta SS. Benedict. sæc. 2.
pag. 1061. num. 45.]

* **DELAPTIO**, Præstatio pro frumenti
molitura, vel jus piscariæ. Charta Guil.
episc. Catalaun. ann. 1221. apud Egid.
Bry in Hist. comit. Pertic. lib. 3. pag. 224 :
Damus molendinos, cum omni jure molendi-
nariæ Delaptionis. Vide supra *Degrana-*
tura.

† **DELATARE**, pro *Deferre*, Gall. *Deférer,*
Accuser, Denoncer. Acta SS. Maii tom. 6.
pag. 661. de S. Julio Martyre : *Delatat*
quidem virum Præsidi, incusat autem fi-
dem.

† **DELATIO**, *Villicus, Actor, Auctarium*
Glossarum Isidori, ubi Janssonius, *Malim*
Delator.

† **DELATIO MITRÆ**, dicitur de jure mi-
tram deferendi Episcopis vel Abbatibus
competente, in Bulla Pauli III. Papæ de
Sæcularizatione Conventus Insulæ Barbaræ
ann. 1549. in Maceriis ejusdem Monasterii
tom. 1. pag. 261.

* **DELATIO ARMORUM**, vulgo *Port d'ar-*
mes, Jus supremi domini, quo de delictis
in hanc rem commissis cognoscit et judicat
judex regius. Lit. ann. 1340. tom. 3. Ordina-
nat. reg. Franc. pag. 605 : *Per arrestum*
ipsius curiæ dictum fuit, quod dicti religiosi
de Delatione armorum, de fractione salve-
guardiæ et de punitione suorum curialium
immediate sub ressorto dicti senescalli rema-
nerent. Vide *Portatio armorum*.

DELATOR, Explorator, speculator, qui
rem quam vidit, desert, *Espion*. Gloss.
Lat. Græc. : *Delator, καταγγελεύς, ἐνδείκτης*. Isi-
dor. lib. 10. *Delator, dictus, eo quod detegat*
quod latebat. Matth. Westmonaster. ann.
870 : *Jussit commilitones ad arma convolare,*
asserens dignum pro fide pariter pugnare et
patria, ne desertores militiæ esse, et Delatores
populi probarentur. Respexit forte ad illud
2. Machab. cap. 4 : *Simon autem prædictus*
pecuniarum et patriæ Delator. Ubi Papias
Delatorem, accusatorem esse ait. Certe
delatorem pro speculatore usurpat Grego-
rius in Vita S. Basilii Junioris n. 2. de
eodem Sancto invento a Magistriani in

quodam Asiæ monte : Καὶ Δηλάτορα τούτοις δόξαντα εἶναι, ὡς εἶχον τῶν ἵππων καταπληθύνοντες σύνεσχον αὐτόν. Et num. 3 : Καλῶς ἄρα λέγουσι περὶ σου, ὅτι Δηλάτωρ εἶ, καὶ ἤλθες κατασχάσασθαι τὸ τῶν Ρωμαίων κράτεμα.

DELATURA, Accusatio, dissidium, calumnia. Jo. de Janua : *Delatura dicitur accusatio, vel proditio, detractio, deportatio.* Eeeles. cap. 28. apud Carolum M. lib. 4. de Imag. cap. 5 : *Homo iracundus incendit litem, et vir peccator turbabit amicos, et in medium pacem habentium immittet Delaturam.* Ubi vulgata versio habet, *inimicitiam.* Ita *Delatura* accipitur in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 64. nempe pro accusatione vel calumnia et actione : *In quibusdam locis juramenti vel antejuramenti multa est distantia, sicut in Delatura, et pluribus aliis.* Quippe in delatura, seu actione, requiritur *antejuramentum*, id est, *juramentum de calumnia*, quod ab actore praesertim exigebatur, qui, si succumbebat, *delaturam*, seu calumniae poenam incurrebat. Adde Chartam Aleman. 89. Goldasti.

Scio *Delaturam* vulgo a viris doctis *pretium* quod *delatori* est constitutum, definiri : qua quidem notione usurpatur in Legibus Inae Regis Westsaxiae § 20. apud Bromptonum, ubi *pecunia* indicationis esse dicitur quo loco Editio Saxonica § 17. habet *meldecol*, id est, *Lambardo* interprete, *indicii merces*. [* Vide Grimm. Antiquit. Jur. German. pag. 655.]

At in Lege Salica an vox *Delatura*, quae omnibus ferme titulis occurrit, idem sonet, video ambigi. Ita autem ibi invenitur haec sententia, ut qui rem aliquam, verbi gratia, furatus fuerit, *tot denariorum, qui faciunt solidos tantos, culpabilis judicetur, excepto capitali et Delatura.* Id est, praeter capitale et delaturam. Ubi vetus Glossa *Delaturam*, *fredo* interpretatur. Sed prorsus diversum esse *fredo* a *Delatura*, ostendit Pactus Legis Salicae tit. 14 : *Si puella quae trahitur, in verbo Regis fuerit, propterfredo 2500. denarios cogatur (raptor) persolvere, excepto capitali et Delatura.* Et lex Angliorum tit. 7. § 2 : *Qui scrofas sex cum verre ... furatus est, in triplum componat, et Delaturam sol. 7. et in freda totidem.* Adde § 3. Alii, ut Cujacius, Bignonius, et Wendelinus, *Delaturam*, pro eo quod interest propter *dilationem* et moram, interpretantur, hac forte nixi ratione, quod *Dilatura* perpetuo scribitur in Editionibus Legis Salicae Pithœi et Lindenbrogii, ubi in Pacto Legis Salicae *Delatura* semper habetur. Cui quidem conjecturae favet Lex Ripuariorum Edit. Heroldi tit. 35. § 3. quae pro *Delatura*, nti habet Lindenbrogiana, *Dilationem* praefert : *Et ille qui intertaviit, furtum et Dilationem ab eo requirat, qui solvere coepit.* At § 4. *Capitale et Delatura* habentur.

Quidam denique existimant *Delatura* scribendum, atque hisce locis sumptus in causae prosecutione, et in *Delatione* vel actione factos hocce vocabulo significari, quos reus possessori refundere tenetur : ita ut *Delatura* sit vel *delatio*, vel *actio calumniae* qua quis rem suam repetit. Deinde *dilator* pro *delator* habet etiam Gloss. Lat. Gr. : *Dilator*, *μηνυτής*, *ἄγγελος*, quod Graeci recentiores *Δηλάτωρ* dixerunt, ut est apud

Menrsium. Ita *discriptio, destructio, delictio, divirginat*, et alia hujusmodi in eodem Glossario. Vide Decretionem Chlotarii § 12. et Legem Ripuar. tit. 17. § 1. 3. tit. 35. § 4. etc.

DELATURA, in Capitulari de Villis cap. 42. inter utensilia rustica recensetur : sed legendum *Dolatura*, ut sit Gallicum, *Doloire*, *dolabra*.

DE LATUS, Ad latus, juxta, *A costé. De latus se, De latus casa, De latus monte*, passim apud Agrimensores. Vide *Latus*.

* **DELAWARE**, Abluere, diluere, Gall. *Laver, délayer*. Hist. transl. S. Andr. Hisspell. tom. 1. Jun. pag. 368. col. 2 : *Quæ quidem sacra ossa fuerunt recondita, Delavata, et postmodum reposita in capsula nucea.* Alex. Iatrosoph. MS. lib. 2. Passion. cap. 6 : *Hæc potio potest Delavare et expellere per ventrem corruptos cibos.*

DELA VATUS, Non lavatus. Capitula Caroli Cal. tit. 29. § 1. [* Synod. Pist. ann. 862.] : *Quando solemus reverti ad mansiones nostras detonsi et Delavati, cum drappis et calcamentis depauperatis, etc.* Id est, minime tonsi et lavati.

* *Deslavé*, eodem sensu, in Lit. ann. 1400. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 378. art. 11 : *Li agnelin Deslavé, sont de la costume de laine Deslavée.*

* **DELECTABILITER**, Jucunde, grate, Gall. *Avec plaisir*. Charta ann. 1006. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 8 : *Cujus preces Delectabiliter auditas, sicut justum est, suscepimus tam libenter implendas.*

* **DELECTUM**, pro *Delictum*, in Charta Joan. de Castell. comit. Blesens. ann. 1265. ex Chartul. S. Joan. Carnot. : *Si vero contingerit, quod aliquis hominum commorantium vel commoraturorum in aliquo dictorum locorum immunitium appellationis fuerit de aliquo maleficio seu Delecto, seu causa pecuniarum, propter quod seu propter quam dari contingat gageum duelli, etc.*

DELEGALITER. [* Legitime.] Otto de S. Blasio cap. 21 : *Liberisque suos omnes literis apprime erudiri faciens, eos facultatibus reddituum, excellentiis dignitatum per sortitas provincias Delegaliter sublimavit.* [* i. e. suo nomine delegatos.]

1. **DELEGARE**, Dare, concedere. Gloss. Lat. Gr. : *Delegat*, *ἀποσυνιζῆ, ἐγγειρεῖν, ἀποτάσσει*. Veteres Formulæ Pithœi cap. 38 : *Et quod pariter in conjugium positi laboravimus, condonare et Delegare ingenuus relaxare valeas.* Acta Episcoporum. Cenoman. pag. 78 : *Legibus Delegatum, et absque ulla contradictione pacifice possidendum regendum dereliquit.* Adde pag. 92. Vide *Mediator*.

* 2. **DELEGARE**, Statuere, deligere. Praefat. ad Chartul. Agani ex Tabul. S. Petri Carnot. : *Quodam dolositate concepta, non vi, sed strophoso ludo Delegat capere (urbem Lucensem).*

* **DELEGATOR**, DELEGATIO, DELEGARE. Vide *Salamannus*.

* **DELEGATUS** JUDEX. Vide in *Judex*.

DELEGATORIA, Mandatum Principis, quo quid alicui faciendum delegatur, praecipitur. Glossæ veteres : *Delegatorias*, *ἐνταλάς*. Exstant *Delegatorias* formulæ, apud Senatorem lib. 11. Epist. 33. 35. In Codice Th. leg. 16. de Exact. (11, 7.) *Delegatorie* dicuntur principis Epistolæ, quibus

provinciae jubentur species præbere : *Delegatores*, qui provident annonæ militi V. Cujac. ad Nov. 130. et Gloss. Cod. TI.

† **DELEGERARE**, An pro *Delegare* Acta Dedicationis Ecclesiae Monasterii Cuxanensis ann. 953. in Appendice Martini Hisp. ecl. 868 : *Cunctipotenti Regi gubernanti sive praesidenti in arce poli, qui principio ex nihilo verboque creans omni seduleque gubernans, sceptrum regni perpetuum affatimque ineffabiliter possidet, trophea verba Delegerans, quatuor postmodum climata bipertito orbe diffuso, Aposto suos binos ubique exercitatione praedicatione ingerens, etc.*

† **DELENIFICUS**, f. *Placidus*, in Oratorio mastico ad calcem tom. 2. SS. Julii. Aunius Epist. 17 : *Quam mellea res sit oratio quam Delenifica.* Hac notione usi sunt Plautus Mil. 2. 2. 37. et Symmach. lib. Epist. 6. et lib. 7. Epist. 27.

* **DELENTIALIS**, Monetæ Boheminae minutioris species. Charta ann. 1386. apud Pezium tom. 6. Aneed. part. 3. pag. 7. col. 1 : *Ex tunc quilibet dictorum hominum de area sua nobis pro Berua dare debet unum grossum, et duos parvos Delentiales.*

DELENTINATIO, Συνεχὴς ὑπέσθεσις. Gloss. MS. Gr. Lat. Editum habet, *Ad cinatio, continuatio, lege Adlentiuatio. V. Adlenture.*

* **DELEQUATA**. Mirae. S. Rosae tit. 2. Sept. pag. 447. col. 1 : *Filomena puella, cum pateretur gravissime infirmitate quod vulgariter detta delle quate, quarum sepe illi supervenerant in uno oculo, ita ut pupilla et lux oculi esset ita cooperta et offuscata nihil videret, ... dato sibi cingulo quodam in oculo sic caeco... appposito, ... sic fugerunt et cessaverunt illo instanti praefata sepe Delequate, et clarus et mundus remansit oculus.* Ubi docti Editores hæc fortasse mendose descripta esse monent, quod rursum occurrant in testimoniis ipsius Filomenæ et matris ejusdem : *disparuerunt dictæ Delequate, et Deliquaverunt sepe Delequate et disparuerunt.* Ex quibus videntur epiphora, aiunt illi, sive de aeris humoris in oculum, ortaque maculae denotari. Quibus si quid adhaeret, hæc macula ita forte nuncupatur, quod molles sint et tenues; quod significat *Delicat* usurpamus. Vide infra *Delicat*.

* **DELERE**, Reprobare, rejicere. Acta Victor. MSS. ad ann. 1215 : *Papa Innocentius concilium generale Romæ celebravit in octabis omnium Sanctorum, ... et confirmavit aliquos libros, et aliquos revocavit.* Desliener, pro denegare, detrec. Gall. *Refuser*, ut videtur, in Stat. praedictis ex Lib. 1. Statut. super venditionibus ex Lib. 1. Statut. super usufructu de grant pout ne pevent Desnullux, et se il le fait et ly Desliener : *plaint au sergent, qui est garde des mu de grant pont de par le chapitre Dame de Paris, il est à rj. den. d'avec le domage que il reul au desliener* est, cujus frumentum molere reul [* Depping. leg. Desliener. Idem est mox *Delocare*, Gall. *Faire perdre son à quelqu'un.*]

† **DELERUS**, pro *Delirus*, apud P. in MS. Bituric. Item : *Deleat*,

at vero *Fanum* esse significat. In edito
ar, *Delirus* et *Delirat*.

DELESTAGIUM, Præstatio seu tribu-
quod pro saburra navium, vulgo *Le-*
dicta, exigitur. Privil. Rupellæ ann.
inter Observat. ad Carolum VIII.
384 : *Quæ privilegia et dona barragii,*
sagii, balisagii, Delestagii in prædictis,
aque contenta privilegiis firma et invio-
a esse per omnia perpetuo decernimus.
Lelestagium in Lasta 2.

DELETERIUM, Noxium, Mortiferum.
cina Salernit. pag. 122. Edit. 1622 :
n corpus ita ab injuriis securum facit
riace) ut nec a Deleterio quopiam possit
ici. Laurent. in Amalthæa : *Deleteria,*
camenta frigida, noxia, mortifera.
DELETITIA CHARTA, Quæ ob vetustatem
s literis legi vix potest. S. Augustinus
Contra Crescon. cap. 27 : *Sciebam*
deletitia fuisse.

DELETURA, Deletio, quæ ex vetustate
edit. Charta Caroli IV. ann. 1325. in
tul. Regalis-loei eh. 60 : *Attendentes*
per Deleturam (literæ) possent imposte-
deperire, etc. Vide *Deletitia* Charta.

DELETUS, pro *Delectus*. Sine *Deletu-*
narum bis habetur in Capitulis Gene-
SS. S. Victoris Massil. Galliee dici-
Sans acception de personne.

DELPHICA. Vide *Delphica*.

DELIBERARE, Liberare, redimere,
Delivrer. Gesta Consulium Andegav.

1. n. 8 : *Ebrordus qui turrin custodie-*
audiens Sulpicium Deliberatum, etc.
a Petri Domini Graciae. ann. 1246.

Thomasserium in Biturig. pag. 88 :
te contigerit, quod aliquis eorum in
libertate existentium captus fuerit, et
terram nostram ductus propter factum

bitum nostrum.... tenemur eos requirere
liberare propriis sumptibus. Liber de
positione castris Ambasiæ apud Aehe-
Spicil. tom. 10. pag. 530 : *Carolus*
s cum magno exercitu pergens, Persas
t, Saracenos fugavit, urbem regiam
regno Græciæ Deliberavit. Ocurrunt

ecd. Marten. tom. 1. col. 1256. et alibi.
DELIBERARE, [Dare, tradere in
s, Gall. *Livrer, Delivrer*. Bernardi
Cluniae. part. 1. cap. 13 : *Ipsæ capit*
de scutellis, quas fratres habent ad
um, ipse invenit eas atque servat, et
uram Deliberat fratribus, ut mos est.
um. anni 1267. in Chartulario S. Van-
sili tom. 1. pag. 260 : *Teneor tradere*
liberare Domino meo Abbati; etc. Tra-
t *Deliberare*, in Regesto*87. Charto-
ii Regii. Ocurrunt apud Lobinellum

Britan. tom. 2. col. 404. et apud
Vide *Liberare*.

DELIBERARE, Expedire, absol-
Cone. Duziae. I. part. 2. cap. 33 :
arum autem respondit, quia febris illum
at, et statim se inde vellet *Deliberare*,
guinem posset minuere. *Delivrer*, eodem
catu, apud Joinvill. in Hist. S. Ludov.

eg. pag. 14 : *Demandoit (S. Louis) de*
che : a yl ci nullui qui ait partie? Et
voient qui partie avoient; et lors il di-
aisiez vous touz et en vous Deliverra
res l'autre. Ocurrunt præterea in Or-
reg. Frane. tom. 3. pag. 94. et tom.

375. *Delivrer*, pro *Servire*, famulari,

simul et pro *Tradere*, in Vita J. C. MS.
ubi de discipulis suis loquitur :

Bien m'ont servi et Délivré,
Fors Judas le maleuré,
Qui me trai et vergonda,
Et as felons me Délivra.

* *Mettre au délivre* vero, pro *Restituere*,
in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 138.
Chartoph. reg. eh. 275 : *Le Presvost de*
Ligny envoya plusieurs fois pardevers ledit
chapitre (de Toul) et leurs gens, les requé-
rant qu'ils Meissent au délivre lesditz hom-
mes et biens, et lui en feissent rendue ou ré-
créance. Legitur etiam in Ordinat. reg.
Frane. tom. 5. pag. 558. et tom. 7. pag.
628. *Délivré*, Alacer, promptus, in Lit.
remiss. ann. 1479. ex Reg. 205. eh. 238 :
Le suppliant, qui est jeune et Délivré de sa
personne, etc.

* 4. **DELIBERARE**, Exportare, eva-
euare, Gall. *Vuider*. Stat. ann. 1313. inter
Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 15. col.
1 : *Si tempore quo emptor dimitteret vendi-*
tionem (nemorum) ipse plus de venditione
Deliberaverat vel explectaverat, etc. Vide
infra *Deliberatio* 4.

* 5. **DELIBERARE** NUNDINES, Nundi-
nas indicere, Gall. *Ouvrir une foire*. Charta
Hugon. comit. Tree. ann. 1114. ex Tabul.
Dervensi : *Dedi etiam.... in nundinibus Bar-*
rensibus omnes veditus, quos ventas vocant,
equorum cæterorumque animalium, quæ ibi
vendentur, ab illo die quo nundines Delibe-
ratæ fuerint, etc.

¶ 1. **DELIBERARI**. Consuetudines an-
tiquiores Fontanelli fol. 95 : *Famuli qui*
Deliberantur per fenestram et quæ debent ha-
bere per diem. Forte legendum : *Famuli*
quibus Deliberantur per fenestram ea, etc.
Vide *Deliberare* 2.

¶ 2. **DELIBERARI**, Formari, adaptari,
disponi. Tert. Apol. cap. 9 : *Nobis vero*
homicidio semel interdicto, etiam conceptum
utero, dum adhuc sanguis in hominem De-
liberatur, dissolvere non licet. Et lib. 4. adv.
Mare. cap. 21 : *Non decent mensium cru-*
ciatu Deliberatus.

* **DELIBERATE**, Consulto, Gall. *De*
propos délibéré. Stat. S. Flori Mss. fol. 48.
vº. : *Decimus nonus (casus) est contra fa-*
cientes comuentum, scripturas seu libellos
ex certa scientia et Deliberate... contra ea,
quæ in constitutione continentur prædicta.
Délivrement, pro *Libere*, sine impedimento,
in Stat. ann. 1372. tom. 6. Ordinat. reg.
Frane. pag. 485 : *Puissent aler et venir*
Délivrement, tant à pié comme à cheval.

¶ 1. **DELIBERATIO**, Liberatio, restitutio
in libertatem, Gall. *Delivrance*. Gasp. Bar-
thii Gloss. ex Hist. Palæst. Roberti Mona-
chi lib. 2. cap. 1 : *Vir iste cum prædices es-*
set, omnia sua vendidit, et viam Delibera-
tionis S. Sepulcri arripuit. Lib. 5. cap. 6 :
Nostri omnium una sit intentio, S. Sepul-
cri Deliberatio. Ocurrunt hæc notione apud
Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 617.

¶ 2. **DELIBERATIO**, Traditio, Gall.
Delivrance. Chartularium Aptense fol. 44 :
Faciam Deliberationem et gratuitam dona-
tionem omnipotenti Deo et S. Mariæ sedis
Aptensis ex quodam honore, quem huc us-
que possedi. Regestum magnorum dierum
Campaniæ, apud D. Brussel de Feudorum
usu tom. 1. pag. 233 : *Nec ad Deliberatio-*

nem dictæ hereditatis procedat absque man-
dato Domini Regis speciali. Vide *Liberare*.

¶ 2. **DELIBERATIO**, Intentatio, minæ.
Tert. lib. de Patientia cap. 8 : *Ipsam ani-*
mam, ipsumque corpus in sæculo isto expo-
situm omnibus ad injuriam gerimus, ejus-
que injuriæ patientiam subimus, minorum
Deliberatione ledemur?

* 4. **DELIBERATIO**, Silvæ evaeuatio,
exportatio in re forestaria, Gall. *Vuidange*.
Charta Math. de Montemor. ann. 1230.
ex Chartul. Campan. in Cam. Comput.
Paris. fol. 355. rº. col. 2 : *Habebit ista pars*
bosci sectam, viam et exitum, et Delibera-
tionem in alia. Vide supra *Deliberare* 4.

* 5. **DELIBERATIO**, Dilatio, mora,
procrastinatio, Gall. *Delay*, alias *Délibera-*
tion. Charta Hugon. de Montef. in Reg.
74. Chartoph. reg. eh. 61 : *Dicto Hugoni*
boscus tradetur et arbores ad natale Domini
ad hospitandum se, . . . et petram et qua-
rellum, sine Deliberatione. Pactum inter
Car. comit. et capitul. Carnot. ann. 1306 :
Se la prise ou la sesine ne dépent pas de leur
fet, quant il n'auront pas faite la prise, ne
la saisine, ne commandée à faire, il auront
Déliberation de sis jours, etc. Hine

* **DELIBERE**, Statim, sine mora.
Charta Matfr. epise. Biter. ann. 1092. inter
Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 132 : *Quod*
ipse Petrus Rodgerius habeat et teneat ipsam
sacristiam in vita sua, quamdiu tenere vo-
luerit optime et honorate, sicut nunc habet
totam, . . . et post mortem suam Delibere
revertat ad ipsos canonicos vel clericos san-
cti Nazarii communiter in dominio.

DELIBERIUM. Gloss. Lat. Gr. : *Consilium*
et Deliberium, Συμβούλιον, γνῶμη.

¶ **DELIBERUM**, Simili notione. Testa-
mentum Guifredi Comitis Cerritaniensis
ann. 1035. apud Aeherium Spieil. tom. 6.
pag. 435 : *Insuper relinquo uxori meæ alo-*
dem meum... cum terminibus suis, simul
cum ipsa Ecclesia et sibi pertinentibus om-
nibus, ad Deliberum ut faciat inde quod
voluerit. Hoc est ad voluntatem, ad libi-
tum, Gall. *A son gré, selon son bon plaisir.*

DELIBRARE, Librum, seu corticem ab
arbore avellere. Διαλεπίζειν δένδρον, in Gloss.
Græco-Lat. [Apud Festum : *Delibrare*,
Aquam sulco derivare; quod dici Martinius
autumat, quia, sulcus dum fit, terra quasi
delibratur seu decorticatur. Columel. Cor-
ticem Delibratum abjicito.]

DELICANTIA, Ciborum sapor delica-
tus : *Delicatesse*. Processus de Vita S. Tho-
mæ Aquin. num. 58 : *Nunquam curabat de*
Delicantia et singularitate ciborum.

DELICARE, *Delirare*, in Gloss. Lat.
MS. Regio Cod. 1013.

* **DELICATIO**, f. pro *Dedicatio*, votum.
Acta S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 553.
col. 2 : *Vade ad matronam illam, proprio*
eam vocans nomine, quod videlicet nomen
usque tunc vir ille nescierat, quia mutatum
ab infantilibus annis ex quadam Delicatione
(al. devotione) vocabulum, vero nomini in
baptismate dato, præjudicaverat.

1. **DELICATUS**, *Deliciosus*, Familiaris,
qui in deliciis domini est. [Vide post *De-*
liciosus.]

* 2. **DELICATUS**, Subtilis, tenuis,
Gall. *Fin*. Arest. ann. 1321. 9. Maii in
vol. 1. arestor. parlam. Paris. : *Item duo*

paria linteaminum magnorum Delicatorum de tela Rhemensi, ad parandum lectos dominarum in earum relevatione.

DELICIA. Charta Philippi Augusti Regis Francorum ann. 1208. pro Episcopo Magalonensi in 30. Regesto Tabularii Ch. 145: *Hoc est, in mari piscationes suas et ubicumque in Melgoriensi Comitatu, et Magalonensi Episcopatu, portus, qui dicitur Gradus, aperiatur, in omnibus redditibus, qui inde proveniunt, medietatem, et in stagno similiter piscationes suas, pulmentum, Delicias et cepes, si alicubi in stagno Magalonensis Ecclesia eas facere voluerit. Ubi quod Delicias hæc Charta vocat, stacha videtur appellari in alia ann. 1273. apud Gariellum in Episcopis Magalon. num. 286: Super jurisdictione de Corone, super lesda et stacha, quas Bajulus et lesdarii de latis percipiebant, et percipere conabantur ibi ratione stagni, maris, et plagie atque gradus, etc. Est autem stacha, idem quod fustis, paxillus, uti in hac voce docemus, Delicia autem idem quod licia, nostris lice sonat. Vide Licia.*

 Festo, Delicia est Tignum quod a culmine ad tegulas angulares infimas versus fastigium collocatur, unde Tectum Deliciatum, et tegule Deliciares: ut inde aqua deliquet, ait Hadr. Jun. Sed mavult Martinus, quia aquam deliquat, id est, effundit; vel quod inde deliciatur aqua.

† 1. **DELICIARI**, Epulari. S. Bernard. Serm. 1. de S. Victore Confess.: *Hi ut reficiantur, isti ut Delicientur. Vide Delitiari.*

* 2. **DELICIARI**, Delectari. Acta S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 607. col. 2: *In hunc hortum, regio culta et manu consitum, regina mundi supernis comitata proceribus ac virginibus ad Deliciandum progrediens, etc. Deliter, pro Delecter. Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 369: Pour ce que pure conscience seur touz les biens de l'ame Délite les regarz de Dieu, etc. Charta ann. 1344. ex Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 270: Nous Béatrix dame de Faluy et d'Ailli sur Somme et Jehans de Pinkeguy chevaliers, sires de laditte ville d'Ailli et de Hornoy en Vinieu, Salut En le gloire du nom de Dieu nous esleuehons et en affluence de goie multeplieule nous Délitons. Coses qui apartiennent à Délit, Voluptuariæ, in Cons. Petri de Font. cap. 35. art. 33.*

* **DELICIOSITAS**, Luxus, delicie. Vita B. Coletæ tom. 1. Mart. pag. 577. col. 2: *Item in Francia erat quidam princeps . . . qui priusquam videret prædictam ancillam Christi, mundanus erat, carnalis, pomposus et delicatissimus. Cujus quidem principis per ejusdem ancillæ medium et adiutorium . . . conversa fuit . . . Deliciositas in duram et austeram asperitatem.*

DELICIOSUS. Gloss. Lat. MS. Regium: *Nutritus, Deliciosus, vernaculus. Lex Bajovar. tit. 3. cap. 15. § 1: Nunquam evadat, quamvis Deliciosus sit apud Dominum suum. Lex Longob. lib. 3. tit. 16. [** Raeli. 9. (8.): Sunt aliqui pravi homines qui submitunt in palatium, ad nostrum secretum descendunt, ut per Deliciosos aut per ostiarios, vel per alios homines captiose, aut absconse, investigare possint, quidquid nos agimus. Nicolaus I. PP. Epist. 17: Missosque etiam . . . sanctissimos Episcopos Deliciosos nostros pro*

eo vestræ caritati direxinus. Adde Epist. 19. 23. Anastasius in S. Hadriano PP. pag. 104: Gulfardus religiosus Abbas, et Consiliarius, seu Albinus Deliciosus ipsius Regis, etc. Occurrit præterea id Narratione Adventii Episcopi de Valdradæ adulterio, apud Joannem VIII. PP. Epist. 72. 217. 277. etc.

DELICATUS, Eodem significatu. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis: *Sequebatur Perpetua lucido incessu, ut matrona Christi, ut Dei Delicata. Vetus Inscriptio Bergomi in æde Cathedrali: ATESTIA. I. D. L. ATESTIÆ. TERTIÆ. PATRON. BENEMERENTI. ET. CAPITONI. BINETÆ. ET. MARTIÆ. ET. PRIMUL. DELICATIS. ET. TELAMIO. CELERI. AMICO. CARISSIMO. ET. ATESTIA. EGNATIÆ. Delicatos vocabant Latini τὰ πλὴν διὰ τὸ τοῦ ἐρωμένου, qui et Delicie Cicroni pro Cælio, Suetonio in Aug. cap. 83. et in veteribus Inscript. eidem Suetonio in Vespasiano cap. 7. Spartiano in Adriano, et aliquot aliis.*

* Dilectus, carnis, familiaris. Vide quæ de Deliciosis et Delicatis disserit Muratorius tom. 1. Ant. Ital. med. ævi col. 129. Delicieux vero, Deliciarum cupidus et sectator, apud Boet. lib. 2. Consolat. Ms.:

Cilz qui se sent bienheureux,
Est volentiers Delicieux,
Et personne Délicieuse
Se courrouse de pou de chose.

DELICIUS, Papiæ, *Puer in deliciis matris nutritus. [Glossar. Sangerman. MS. n. 501: Delicieux, Per (Puer) in deliciis amatus a domino.] Vide Litium.*

DELICTOR, pro Peccator. Commodianus Instr. 52:

Refugium Regis pete, si Delictor fuisti.

Usurpat etiam S. Cyprianus Epist. 59. *Delictor vel forefactor, in Charta Odonis Dom. Hamensis ann. 1227.*

* **DELICTUM** SPINÆ DORSI, Sodomitium peccatum. Chron. Ms. Mich. de Audars laudatum a Borello v. Espine: *Joannes Pelabini, mercator divitiis affluens de hæresi Albigenensium suspectus, et de Delicto spinæ dorsi accusatus, a Bertrando vicario Tolosæ in carceratur et inquisitori fidei traditur. De supra dictis criminibus convictus, ad flammam ut hæreticus et sodomius condemnatur, et sententia condemnationis executioni mandatur apud plateam de Salinis juxta pillorium.*

† **DELICTUS**, Ferriculor. Papias in MS. Bituric. [** Ferriculatus, in cod. reg. 7609.]

† **DELICUUM**, ut Delictum. Gloss. Lat. Gr.: *Delicuum, πταίσμα.*

† **DELIGARE**, pro Delegare, Tradere. Diploma Conradi II. Imp. ann. 1027. apud Illustr. Fontaninum in Appendice Antiq. Hortæ pag. 286: *Et in prædicto Comitatu terram de Ortelle, quam Joannes cum suis consortibus in jam dicto Monasterio per cartulam Deligavit. Vide Delegare.*

† **DELIMARE**, Joanni de Janua, *Valde liminare, vel linen auferre; in alia etiam significatione eodem verbo utimur, ut iste vult Delimare vicinos suos, i. destruere, quasi omnino de limo, i. mundo auferre.*

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Delimat, præcepit.*

* **DELIMATIO**, Collisus, Gall. Frotte-

ment. Vita B. Goberti tom. 4. Aug. 383. col. 1: Ascendit et in equum adeo erat maceratus, ut potius videretur sereus quam carnis. Ex ejus utroque pili ceciderant pro assidua tenonis Detione.

† **DELIMATOR**, Διαιωντής. Glossar. rilli. Qui abradit lima.

† **DELIMINARE**, ut Eliminare, l. limen ejicere. Catholicon in Amalthea. *Deliminare, Linen auferre. Privilegium Martini Papæ circiter annum 651. Monasterio Blandiniensi juxta Gand. apud Miræum tom. 1. pag. 333: Privilegium auctoritatis nostræ expetierit de quo Cænobio, quod ipse, Deliminatis Geni spurcitiis, fundo tenus extruxisse dignatur.*

† **DELIMINATUS**, alia notione, Delimitatus, Limitibus conscriptus, Privilegium Fernandi Gonzales Comitis Castellæ Monasterio S. Sebastiani inter C. Hisp. tom. 3. pag. 175. col. 2: *Cum determinata, quæ continentur a parte vestre, cuncta ad integro Delimitati jure perenni Ecclesiæ vestræ concessa. Melius legeretur Delimitata.*

DELIMITARE, Valde limitare, Ugu Conlimitare. Frontinus de Agrorum litate: *In longitudinem Delimitatum strigas, appellatur. Idem: Decem et Cardinum Delimitatio per rationem rum, vel riparum etc. [Guidonis Hist. læst. Delimitundis Castris. Hoc est, in certos fines redigendis, ut explicat alius in Glossario, apud Ludewig. t. Reliq. MSS.]*

DELIMPIDARE, [Clarificare, Lat. tio in Amalthea.] Vide Limpidare.

DELINDERE. Vide Elitigare.

DELINQUENTIA, Delictum. Ut P. sehasius Radbertus in Epitaphio Abb. Corbeiensis lib. 1. cap. 28. [C. larium S. Vaudregisili tom. 1. pag. Si eam ou autre de par eux alloient a rencontre ladite vente . . . ou à que cette lettre apportera tous coust et da qu'eux soutiendroient par défaut de rantie et Delinganche.]

† **DELIQUID**, pro Deliquit, apud Madox in Formul. Anglic. pag. 175 aliis Instrumentis, Felud pro Felut

DELIQUIO, Oblivio, Papias. [Forcellinum in Deliquium.]

* **DELIRUS**, Cil qui reide. Delitum, Reiderie. Glossar. Lat. Gal. 1352. ex Cod. reg. 4120. Vide infra

DELITIARI, [Epulari. Gesta Allobiensium apud Acherium Spicil. 6. pag. 614: Ne aliis, unde alii inrentur, esurientibus; et aliis, au Delitiarentur, egentibus; ordinis quem non nisi aqualitate constatu posse, solveretur.] Amedeus Lansa Episcop. Homil. 1: *Ipsa virgo vernans in floribus, et in fructuum Delitians, etc. [Vide Delitium.]*

1. **DELITIGARE**, [ut Litigare, Dis Epistola Abbatis S. Sepulcri ad tium III. PP. apud Baluzium tom. scell. pag. 415: Cum vero esset turbatio, vidi alium militem qui a cultello ac tamido Delitigans ore, pri videbatur, prædicto Roberto et ali

qui Abbatem suum Walterum accusare
bant, gravissime minabatur. Alia no-
e pro Judicari videlicet, sen extra litem
, accipitur] in voce *Elitigare*.

2. **DELITIGARE**, Deblaterare, effu-
Mirac. S. Germ. Autiss. episc. tom.
nl. pag. 287. col. 1 : *Et quæ antea in-*
buccis, tumido ore insana verba Deli-
e consueverat; deinceps verbere superno
ter et lene correpta, suavia et dulcia
a fari addidit.

ELITIUS. Vide *Litium* : [ubi adnotatur
mnis *Deliciis*, mendose scriptum pro
mnis *de litiis*. Vide *Delicius*.]

DELLIONES, τύραννοι, Tyranni. Sup-
Antiquarii. Legendum *Duelliones*.
Duellio.

Ita et Gloss. Lat. Gr. ubi leg. ex Ca-
t. ad utrumque Glossar. : *Duelliones*,
ατάρατοι ἀκασιώτοι, τύραννοι, καὶ τυράν-
Vulc. *Duelliones*, ἀντάρατοι, ἀκασιώ-
Vide Salmas. ad Hist. Aug. pag. 298.

DELMANIUM, pro *Domanium*. Charta
n. de Garlandia ann. 1239. in Char-
parvo episc. Paris. fol. 144 : *In quo*
sunt plura retroseoda et Delmania;
Delmania teuent Nicolaus de Rostigniaco
annes de Roseriis, dictus Bocicant, mi-
Vide *Demanium*.

DELMATICA. Vide *Dalmatica*.

DELOCARE. Charta Odonis Borelli de
talano in Tahulario Ecclesiæ Carno-
is num. 72 : *Si autem aliquis accusabi-*
de multa forisfecisse, purget se sola
u coram Majore terræ, et sit quietus :
si noluerit, aut non poterit, reddat du-
molam tantum. Molendinarius tamen
abit, quod non Delocabit eos, nec scien-
injuste tractabit, Id est, e domo sua
coget ad judicium subeundum. [Char-
rium S. Martini Pontisar. ex Charta
elli Domini de Insula ann. 1208 : Ser-
Monachorum S. Martini Delocabit om-
homines de Monovilla. Gloss. Lat. Gr.
Sangerman. : Deloco, Eicio, desolo,
undo de loco, ἐκτοπίζω. Gall. Deloger.]

E loco amovere, Gall. *Faire perdre*
orang à quelqu'un. Hunc esse sensum
letæ a Cangio laudatæ, ex eo maxime
et, quod ibi sermo est de iis, qui ad
endinum bannalem molere tenentur,
que mulcta plectuntur alibi molentes,
per diem et noctem ad molendinum
ini expectaverint, ut habetur in præ-
lia Charta. [** Quam integram exhibet
Grardus in Prolegom. Chartul. S. Petri
latot. pag. 39. Vide in *Delere* et] *Dislocare*.

DELONGARE, [Depellere, Gall. *Eloi-*
n, Procul ablegare, amandare. Chroni-
Pisanum de Captione Hierusalem et
Moricarum, apud Murator. tom. 6. col.
c : *Sicque factum est, ut Christianorum*
cellis a Paganorum manganis quam pluri-
confRACTIS; et ab urbis mœnibus Chri-
stianorum virtute Delongatis, Saraceni man-
se tuendo muros reficerent, et Christia-
exercitum vix timerent.] Vide *Dilon-*

DELONGARIS. Luithprandus in Lega-
ie cap. 35 : *Delongaris enim, sub cujus*
u navium est omnis potestas... curam tui
s. Legendum ibi indubie *Drungaris* aut
Drungarius. [** *Delongaris, δελονγάρης τῆς*

πλοῦς, scribit idem Liutpr. in Antapod. lib.
3. cap. 26. et o *Delongaris tis ploûs*, lib. 6.
cap. 10.] Andreas Dandulus in Chron.
MS. ann. 804 : *Hic Imperator factus misit*
pro Romano, qui Delongarii fungebatur of-
ficio. Vide Drangarius post Drungus.

DELPHICA, Abacus, mensa, in qua vasa
vinaria reponuntur, δελφικὴ τράπεζα apud
Lucianum in Lexiphane. Martialis lib. 12.
Epigr. 67 :

Argentum atque aurum non simplex Delphica portat.
Vetus Interp. Juvenal. Sat. 3 : *Ornamentum*
abaci, quod nos Delficam dicimus. Hinc
emendandum Gl. Lat. Gr. : *Deluca, δελφεύ-*
ριον. Legendum enim *Delvica*, vel *Delphica*,
pridem monuerunt Wowerenus ad Petron.
et Meurs. in Gloss. Vide præterea quæ de
hac voce commentatur Salmasius ad Spar-
tanium pag. 150.

DELPHICUM, Eadem notione. Hesychius :
Δελφικόν, τρίποδα. Ita porro Triclinium in
Majori Palatio Constantinopolitano appel-
latum, in quo Imperator epulari consueve-
rat, de quo Victor Tunnensis in Chr. : *Vi-*
talianus CPoli intra Palatium, loco, quem
Delphicum Græco vocabulo dicunt, Justi-
iani Patricii factione dicitur interfectus
fuisse. Vim vocis et originem diserte indi-
cat Procopius lib. 1. de Bello Vandal. cap.
21. a *Delphica* nempe, seu abaco ministra-
torio. Ἀριστήριον nomine indigitat istud Ma-
gnum Palatii Triclinium Anna Comn. lib. 14.
Alex. pag. 438. Vide Notas nostras ad
eamdem.

† **DELPHINA**, vel **DALPHINA**, Uxor Del-
phini, vel Delphinatus Domina. Vide *Del-*
phinus.

DELPHINI, Ministeriis Ecclesiæ accen-
sentur, a Gregorio M. lib. 1. Epist. 66 :
Ministeria Ecclesiæ... id est, in argento cali-
ces duos, coronas cum Delphinis duo, et de
aliis coronis liliis, etc. Anastasius in S. Sil-
vestro : *Farum ex auro purissimo, quod*
pendet sub fastigio cum Delphinis 50. quæ
pensant cum catena sua libras 20. coronas
4. cum Delphinis 20. ex auro purissimo.
Infra : *Pharus cantharus cum Delphinis*
50.... pharum cantharum cum Delphinis
50. coronam auream cum Delphinis 50. In
S. Hilario : *Turrem argenteam cum Delphi-*
nis pens. etc. Vetus Charta Cornutianen-
sis, edita a Suaresio : *Pharum cantharum*
argenteum cum catenis et Delphinis 17. co-
ronas argenteas 4. cum catenulis suis, et
Delphinis 8. Ubi *Delphini* sunt ornamenta
majorum λυχούρων.

DELPHINUS, apud nostros dignitatis
species, qua donantur vulgo Comites Vien-
nenses, quod complures ex iis qui primo
Comitatum Viennensem possedere, hoc
nomine appellarentur, adeo ut Joannes
Raynaudus et Henricus Rosentallus, *Del-*
phinatum inter Ducatus, Marchionatus,
Comitatus, Principatus, Viocomitatus, et
Baronias posuerint. [In Historia Delphina-
tus tom. 1. pag. 3. laudatur Charta anni
1140. in qua hæc leguntur : *Guigo Comes*
qui vocatur Delphinus. Hic Guigo primus
omniun Delphini seu Delphini cognomento
donatus legitur. Unde illud assumserit,
non constat. Sed verisimile est cognomen-
tum hoc adeo suis placuisse posteris, ut
illud sibi in honoris titulum erexerint. Qui-
dam existimavere propter Delphinum de-

pictum in scutiis gentilitiis Comitum Vien-
nensium, ipsos Delphinos fuisse appella-
tos; verum longe ante Guigonem VII. qui
primus hujusmodi insigne suo addidit si-
gillo, Comites Viennenses Delphini voca-
bantur. Vide Hist. Dalphin. tom. 2. pag.
378. Charta ann. 1230. pro Roberto Ar-
chiepisc. Lugdunensi inter Instrum. tom.
4. novæ Gall. Christ. col. 29 : *Nos Dalphi-*
nus Viennensis et Albonensis Comes notum
facinus universis præsentibus et futuris, etc.

In Charta ann. 1285. apud Duchesnum
in horum Comitum Stemmata, mentio fit
Andree quondam Delphini Viennensis, et
Albonis Comititis. Exhinc leguntur complu-
res aliæ, in quibus Humbertus, Joannes,
Guigo, et Humbertus alter eadem dignitate
donantur : quorum postremus hanc cum
universa Provincia, cui imperabat, in Re-
giam familiam transmisit, hæc conditione,
ut primogenitus Regis Delphinus Viennen-
sis appellaretur, quod notum. [* Hic
cum nonnullis errat Cangius; si qui-
dem primus, in cujus gratiam abdicavit
Humbertus, secundus erat Philippi regis
filius, cui in compensationem Delphinatus,
quo ex ulteriori dispositione privatus fue-
rat, alia concessit rex domania Literis
ann. 1345. ex Reg. 75. Chartoph. reg. ch.
470 : *Comme... nous aïons aaigie nostre*
très chier filz Philippe duc d'Orliens et
emancipé de nostre puissance paternelle, et
tant pour sa provision et panaige (sic)
comme en récompensation de la Dalfiné de
Vienne et autre terre, qui de nostre acquest
et par disposition et ordenance de nous, de-
voient venir soubz certaines convenances
audit Philippe, li aïons donné et baillé héri-
tablement pour li, ses hoirs et ses successeurs
la duchée d'Orliens, les contées de Valois et
de Beaumont le Rogier, etc. Denique ubi
Humberti cessio locum habuit, Delphi-
natus potitus est Carolus primogenitus
Joannis ducis Normanniæ. Consule *Val-*
bonnais tom. 2. Hist. Delph. pag. 601. et
seqq.] Vide præterea Virum eruditissimum
Dion. Salvagnium Boissium lib. de Usu
Feudcr. cap. 1. extremo. [His addam haberi
apud Rymerum tom. 5. pag. 10. Litteras
Edwardi III. Angliæ Regis ann. 1338. ad
Imperatorem Ludovicum, quibus petit ab
Imperatore, ut Imberto seu Humberto
Delphino Viennensi nomen et titulus Re-
gis, aliaque ad Regiam dignitatem spectantia
concedantur; quod nunquam fuit.]

Præter Comites Viennenses fue-
runt etiam alii qui Delphini cognomento
donarentur, Comites videlicet Arvernæ.
Appellationis hujus originem inquit et
elucidat eruditus Scriptor Historiæ Delphi-
nalis tom. 2. pag. 378. eamque refert ad
annum 1167. ex quo Arverni Comites, hæc
in re Viennensium ænuli, Delphini titulo
gloriarî cœperunt. Passim memorantur in
Chartis *Delphini* et *Delphinatus Arvernæ*,
ut videre est apud Baluzium in Hist. Ge-
neal. Arvernæ. Hic Delphinatus concessit
in ditionem Ludovici II. Ducis Borbonii
per Annam uxorem suam ex Dalphinali
Comitum Arvernorum familia oriundam.

* **DALPHINALIS HOMO**, Qui et *Dalphina-*
liter tenere dicitur, Delphini vassallus.
Arest. parlam. Paris. ann. 1390. quo judi-
catur marchionatum Saluciarum de Del-

phino Viennensi movere seu dependere, ex Cod. reg. 6015 : *Erat publica et notoria vox et fama in partibus Dalphinatus nostri prædicti ac Pedemontis, Lombardiæ et aliis circumvicinis, quod dictus marchionatus (Saluciarum) cum suis pertinentiis fuerat et erat de fide et homagio dicti nostri Dalphinatus, et quod a nobis Dalphinaliter tenebatur et teneri debebat in fide et homagio . . . Fredericus comes fuerat et erat dicti genitoris nostri et noster Dalphinuldis homo, ligius et vassallus de pluribus terris.*

† **DELPHINETUS**, Arvernæ Dalphini filius. Testamentum Roberti III. Comitis Claromontensis ann. 1302. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 304 : *Ipsium enim filium nostrum Johannem alias dictum Delphinum heredem nobis instituimus in castris nostris Vodabulæ et de Breoue.*

* **DELPUESTARE**, Honnir, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* **DELTA**, Margo, ni fallor, a forma literæ Græcæ sic nuncupata. Stat. Mutin. rubr. 184. pag. 34. rº : *Ordinamus quod putens muratus, qui est in medio burgi Albareti, debeat reaptari cum Delta et aliis necessariis ad extrahendam aquam de eo.*

DELTICUS, Isidoro in Gloss. *Literatus, Doctor.* [Sic dictus a Græco δέλτος, Liber, vel ab Hebræo *Deleth*, Pagina, quod Litterati toti sint in libris vel paginis evolvendis.]

DELUBRICARE, Labi, in Gloss. MS. Regio; vel in loco lubrico titubare, cadere. [Papias : *Delubricatum, Dilaceratum.*]

† **DELUBRIS**, Prophanus, ut arbitror, a *Delubrum*, Aedes ubi idolum erat, sic dictus. Chartarium Auxitanæ Ecclesiæ ex Epistola Odonis Levitæ ad Garsiam Archiepiscopum : *Non statim voce erumpat me Delubrent clamitans esse sacrilegum, qui audeam aliquid contra Dei licentiam usurpare consilium.*

† **DELUBRUM**, Fons Baptismalis. Sebastianus Perusinus in Vita B. Columbæ Reatinæ, Maii tom. 5. pag. 337 * : *Apud Delubrum ac sacrum fontem.* Ibid. pag. 353 * : *Investigaturam se sponondit Senis de hoc diligentius in libro sacri Delubri cathedralis Ecclesiæ.* Delubrum a deluendo sicut Pollubrum a Proluendo dictum censet Isid. lib. 15. Orig. cap. 4. his verbis : *Delubra veteres dicebant Templata fontes habentia, quibus ante ingressum Diluebantur. Ipsa nunc sunt Aedes cum sacris fontibus, in quibus fideles regenerati purificantur.*

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Delubrum, Locus ubi pueri habent baptismum*

DELUCA. Vide *Delphica*.

* **DELUCRUM**, Jactura, damnum, decessio Gall. *Perte, déchet*. Fœdus inter Joan. Galeat. Vicecom. Mediol. et Venetos ann. 1380. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 319 : *Item quod dominus dux et commune Venetiarum contribuere et solvere teneantur et debeant tertium Delucris seu perditæ omnium victualium.*

* **DELUDERE**, Contumelia afficere. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 127. Chartoph. reg. ch. 16 : *Eandem relictam ipsi rei et sui complices pluries requisiverunt, ut ad pacem faciendam de morte sui mariti prædicti consentire vellet, . . . alioquin ipsam*

Deluderent; quæ relictæ . . . respondit se hoc facere non posse. Item quod dicti rei . . . præfatam relictam præter et contra ejus voluntatem, vi et violentia illuserunt ea et abusi fuerunt, ipsamque infortiaverunt et carnaliter cognoverunt. Vide Deludium. A Lat. Deludere, Desjouglor, pro vulgari se moquer, legitur in vet. Poem. Ms. ex Bibl. Coislin. :
Li lechieres fu Desjouglez,
Et par la sale fu huez.

* Sic a verbo Deridere, eodem significato, nostri *Dérider* et *Dériser* dixerunt. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 129. ch. 8 : *Iceului Simon en Déridant et eschernissant ledit Jehan Avignon, etc.* Aliæ ann. 1405. in Reg. 160. ch. 91 : *Le suppliant, qui estoit sourt et ydot, croiant que sa femme se moquoit et Dérisoit de lui, etc.* Denique aliæ ann. 1394. in Reg. 146. ch. 160 : *Pour ce que laditte femme vit que ledit Perier, qui estoit son serviteur, la Desrisoit, etc.*

DELUDIUM, Derisio, contumelia, ludibrium. Gloss. Lat. Græc. : *Delusit, δειπάζειν*. S. Eulogius lib. 3. Memorial. SS. cap. 7 : *Dum in nos hujusemodi irrisionibus insultarent, et hoc Deludio nostram pene consummatam cladibus fatigarent miseriam.*

* **DELUMBE**, Debilitas. Glaber Rodolph. Hist. lib. 5. cap. 1. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 56 : *Unum igitur ei erat . . . inter oratum frequenter spuere, ac Delumbe salivam emittere.* [* Pers. Sat. 1. vers. 104.]

* **DELUSCERE**, Atapir, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. pro Delitescere, ut videtur; nisi ita dictum putes quasi sit luci subtrahere.

† **DELUSATIO**, Fraus, Dolus, a Deludendo. Chartularium S. Vandregisili tom. 2. pag. 1966 : *Quotiescumque dicti homines aut sui hæredes alibi molitum ire voluerint, per molturam suam prædisam reddendam est eis licitum moliri absque Delusatione et adulteratione molendini supradicti.*

† **DEMA**, Corpus, ab indeclinabili δέμας, quod idem est apud Poetas Græcos. Wolstanus in Vita S. Ethelwoldi Episc. inter Acta SS. Benedict. sæc. 5. pag. 633 :

Signipotens in ea pausat quoque demate Swithun,
Qui precibus cunctum sublebat hunc populum.

DEMAGIS, Vehementer. Papias. [* e No- nio 2, 229.]

† **DEMAINUM**, ut *Domanium*, Gall. *Domaine*. Charta ann. 1210. ex Chartulario Campaniæ apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 692 : *Vendidi etiam eidem Domine Comitissæ advocatiam ejusdem villæ, et quidquid habebam inter Mesum Demainum ipsius villæ. Illud tamen mihi retinui, etc.* Vide *Demanium*.

* **DEMANALIS**, Ad *demanium* seu *dominium* spectans, Gall. *Domanial*. Charta ann. 1377. ex Cam. Comput. Aquens. : *Disposuimus, ut debemus, jura omnia dictorum locorum fiscalio more facere, sicut alia jura Demanalia, pertractari.* Hinc nostri *Demaines* appellabant barones præcipuosque regionis alicujus procures, quod multa *domania* possiderent, vel quod a potentiori principe tenerent *domania* sua vel fenda : unde et *Demanois* adjective dixerunt, pro nobili et primario. Le Roman des Loheranes :

A lui se tiennent li Demoine et li per.

Alibi :

Leans avoit meint riche pongneur,
Comtes et princes, Demoines, vavassors,
Qui de Girbert tenoient lor anors.

Ibidem :

Poignant enseable tuit li meillor François,
Là veist on un estor Demanois.

Li Lucidaire Ms :

Ne duc, ne prince, ne contor,
Ne Demaine, ne vavassor.

Rursus :

Tos ses barons apelés,
Ses demaines et ses casés.

Poema laudatum a Seldeno in Tit. ho pag. 627 :

Sage, e prince, duc, e contur,
Baron, Demaine, vavassur.

Chron. Ms. Bertr. Guesel. :

Vers le pont de l'Ussac chevauchent Demenois

Ibidem :

De là ne partira de l'an, ne de semaine,
S'aura à son vouloir le bon chastel Demaue.

Déménier, domini possessor, prædii dominus, in Charta ann. 1312. ex Tabul. e. Carnot. : *L'évesque ne puet pas bonne faire ceste demande en l'absence de celui qui est Déménier, lequel en est en poursuite devers Mgr. le Conte.* Occurrit præterea *Déménier*, in Stat. ann. 1376. tom. 6. ordinat. reg. Franc. pag. 235. art. 48. in alio ann. 1402. tom. 8. pag. 530. art. 1. Vide *Demanium* et infra *Dominicum* 3.

† **DEMANCATA TERRÆ** in Foresio, totum terræ spatium, ut in eo seminari possit unus *Demancus* frumenti. Est autem

† **DEMANCUS**, Mensura frumenti eadem, quæ infra *Demeneus*.

* **DEMANCHIATA**, Gall. *Déménchie*. Modus agri, in quo seminare potest unus *Demancus*; quæ mensura ponderis 64. librarum. Vide *Demancus* Terrear. S. Manrit. in Foresio ad n. 1472 : *In quadam Demanchiata terra Charta admort. ann. 1412. in Reg. 6. Chartoph. reg. ch. 272 : Item une re contenant une Déménchie de terre ou en un Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 169. ch. 1. Ung champ contenant entour neuf Déménchées de terre joustes les terres du lieu de Fernet.* Vide *Demancata* et infra *Demancus*.

1. **DEMANDA**, *Demande*, Exactio, quæ sub nomine gratuita præstari exigebantur; *Coactæ petitiones*, in Charta Theodoricæ Comitissæ Flandr. ann. 11. in Tabulario S. Bertini. Diploma Philippi Aug. Regis Franc. ann. 1202 : *Si nos rimus Demandam vel talliam in Chris vel judeis de Senescallia Amleghuensi roun. et Cenoman. illa Demanda et talliabitur per manum prædicti Senescalli.* Aliud ad ann. 1204. pro Oppido Niortensi in Pietonibus : *Præterea nos et hæredes nostri habemus Demandam nostram in Communia Niortensi, et Guillelmus (cui Niortum erat oppigneratum) Demandam illam levabit per manum Senescalli C. Campaniæ ann. 1229 : Liberi erant omni tallia, tolta, et Demanda, a cu villæ, turris et gabiole, et a quacunque exactione.* [Tabularium Meldense fol. 5. gister A. Archidiaconus de Brion Meld. tem. Notum facimus quod nos pro no

ra et pro debito cujusdam domus, quam amamus pecuniis a Reverendo Patre P. Dei a Meld. Episcopo, licentiam faciendi mandum in nostro Archidiaconatu, quam liberaliter concessit, et Demandamus. Actum ann. Domini M. CC. XXXII. e Decembri. Et in Charta ann. 1201. Instrum. Hist. ejusdem Eccl. Meld. 2. pag. 87: Archidiaconi nullam in Archidiaconatibus Demandam facient, Episcopo assensum praebente.] Vetus ita in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 1. Tenendam libere, et quiete ab omni servi servitio et Demanda. Vide tom. 3. 186. Will. Thorn. ann. 1269. Probat. r. Monmorenciacae pag. 75. [De Lau- tom. 2. Ordinat. Reg. pag. 258. Mar- an tom. 1. Anecd. col. 953.] et infra hcc Questa.

2. **DEMANDA**, Vox forensis, Gall. ande, Requête, Petitio, Libellus sup- postulatio. Decretum summæ Curiae archivo Castri Nannet.: Curia nostra u de Rohan ab omnibus aliis Demandis, istis, finibus et conclusionibus per Pro- torem nostrum generaliter factis et captis vit. Regest. Parlamenti ann. 1379. Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 1. Dictus insuper avunculus noster cau- vel actionem non haberet faciendi De- alas et conclusiones, etc. Ibid. pag. 1. in Regesto Parlamenti ann. 1408: usio Demandæ in scriptis non erat intro- u, nisi ad instructionem seu certioratio- Defensorum, an cedere vel contendere et. Demanda articulata, ibid. pag. 1. Controversia seu Demanda, in Confir- matione transactionis ann. 1463. ex Ar- b Præsidis de Mazaugues. Hist. funda- os Monasterii Cælestinorum Suession. Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 1. Incepimus processum Parisius in curia menti ann. Dom. 1400. in quo petivi- uea quæ in Demanda, quam ipsi curiæ osuimus in hujus initio processus. Vide orestus.

DEMANDAMEN, in Ruodlieb fr. 2. 132. fr. 16. vers. 54.

DEMANDAMENTUM, Petitio juridica, et, Practicis nostris Demande. Charta 1103: Guirpinus et solvinius cum hac omnia hæc suprascripta Demanda- ea, sicut in hac carta reipsa sunt et legi- unt. Alia ann. 1162. inter Probat. tom. 1. st. Occit. col. 589: Super omnibus et- ulis quæstionibus et rancunis, seu De- olamentis, quas vel quæ qualitercunque eliani quocumque modo contra nos facitis eltemptare proponitis, etc. Charta ann. 21. in Reg. feudor. senescall. Carcass. tofol. 313: Episcopus et capitulum Ne- ur. quittaverunt domino regi omne jus, Demulamentum, actionem seu petitionem, t quidquid juris habere debebant in feudo asorum. Vide Demanda 2. et mox De- alare 6.

DEMANDARE, Poscere, vel mandare, a Demander. Rodericus Toletan. lib. 2. e lib. Hispan. cap. 9: Per Legatos paci- ce Demandavit, ut..... recederet a finibus- lis, etc.

DEMANDARE, Mandare, remandare. Mo- acus Gall. Sangall. lib. 2. de Carolo

M. cap. 19: Si Carolus consilium meum di- gnaretur, non ad tantas me deponeret injurias. Ego nihil illi Demando, dicite ei quid me agentem inveneritis. Infra: Nihil aliud ei Demandando, nisi quod facio, etc.

¶ 2. **DEMANDARE SUPPLICIO**, Morte punire. Charta Henrici VII. Angl. Regis ann. 1492. apud Rymerum tom. 12. pag. 486. col. 2: Auctoritatem datus... eorum quolibet juxta eorum demerita castigandi et puniendi, ultimoque supplicio Demandandi. Similia leguntur infra, et rursum ejusdem tom. pag. 724. col. 2. Vide Demandum.

¶ 3. **DEMANDARE**, Citare, vocare, ar- cessere, Gall. Monder, Citer. Charta Wil- helmi Domini Montispessulani ann. 1103. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 727. col. 1: Et vicarius non Deman- dabit cum per se vel per alium, nec expe- ctabit eum in placitis Montispessulani. Charta Johan. Reg. Angl. in Libro nigro Scacca- rii pag. 383: Vicecomes Herefordiæ, in cu- jus Balliva hoc fecerat, Demandari fecit eum in comitatu suo tanquam malefactorem.

¶ 4. **DEMANDARE**, Notum facere se non compariturum coram Judice. Litteræ P. de Corboilo ad M. Archiepiscopum Sen- non. adversus Stephanum de Vetoliq coram se judice ab Archiepiscopo delegato com- parere detrectantem, in Tabulario S. Clo- doaldi: Cum enim diem utrique parti assi- guavissent, idem Stephanus non venit, Ca- nonicis enim Demandaverat et non michi. Postea ipsum auctoritate vestra bis citavi. Vide Contramandare et Demandare, 7.

* 5. **DEMANDARE**, Sub nomine gra- tuitæ præstationis exigere. Charta ann. 1142. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 495: Dimitto... totas cavalgadas, quas Demandabant in hominibus supra scri- ptæ villæ S. Tiberii, et totas justitias et totas financias, quas Demandabant in hominibus et mulieribus in eadem villa commorantibus et in toto ejus terminio. Alia Phil. Belvac. episc. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 100. vº. col. 2: Omnes prædictæ villæ redditus, demandæ vel exactiones, quæ sive per potentiam sive preces, aut per an- orem factæ fuerint inter ecclesiam S. Germani et prædictum militem communiter dividuntur, nec alter sine altero Demandare vel requi- rere poterit, aut per se aut per servientem suum. Vide Demanda 1.

* 6. **DEMANDARE**, Actionem seu pe- titionem intendere, aliquid in jure repe- tere, Practicis nostris, Former une de- mande. Charta ann. 1196. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 169: Bernardus prædictus comes Convenarum faciebat de- mandamentum jam dicto Jordano de Insula ad Casteras... Item dictus Jordanus De- mandabat prædicto Bernardo totum illud castellum, quod vocatur sanctus Thomas. Alia ann. 1224. ex Chartul. Campan. fol. 350. col. 1: Jacobus et Girardus filius et hære- des eorum nichil inde a me poterunt Deman- dare, quantum pertinet ad duas partes quas habebam. Hinc Demandans, vulgo Deman- deur, in Instr. ann. 1416. tom. 10. Ordinat. reg. Fr. p. 398: Agentes et Demandantes ex una parte etc. V. sup. Demandamentum.

* 7. **DEMANDARE**, Differre, procras- tinare, Gall. Accorder des délais. Charta Hugon. abb. S. Germ. Prat. in Chartul.

Guill. itidem abb. fol. 108. vº. col. 2: Die igitur judicii multis casibus Demandata et prolongata, postremo ad festum S. Bene- dicti v. Idus Julii statuta est. Alia Rob. ducis Burg. ann. 1284. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 56. col. 1: Nos procu- rabimus per nos et omnes nostros quod dicta sententia in instanti parlamento Pen- thecostes, nisi Demandatum fuerit; et si fuerit Demandatum, in proximo parlamento subsequenti feretur. [** Pertinent hæc ad Demandare, 4.]

* 8. **DEMANDARE**, Prius jussum poste- riore revocare, vulgo Contremander, alias Demander. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120: Abrogare, demandeir. Lit. Phil. V. ad archiep. Rem. ann. 1318. in Reg. 55. Chartoph. reg. fol. 37. vº: Nos ex certis et legitimis causis nolentes quod ipsum Concilium teneatur ad præsens, re- quirimus vos quatenus illud, visis præsen- tibus celeriter Demandetis, donec vobis aliud super hoc duxerimus intimandum.

* 9. **DEMANDARE COMMENDAM**, Pro- tectionem alicujus, et ob id debitam præ- stationem abnuere vel denegare. Charta Joan. comit. Cabilon. ann. 1236. in Char- tul. Cluniae: Dicti homines debent mihi vel uandato meo (propter commendam et cu- stodiam eorum) reddere singulis annis apud Cluniacum c. pannos avenæ infra octabas S. Michaelis. Possunt vero homines prædictæ commendæ Demandare commendam istam dicto comiti de anno in annum, ita tamen quod demandatio fiat in præsentia, quando ipsi homines reddent commendam. Et tunc, si Demandare voluerint commendam, te- nentur reddere litteras suas prædicto comiti vel ejus mandato. Et similiter dictus comes, quando voluerit hominibus præfatis commu- dant Demandare. Vide supra Commenda 4. et Deadvouare.

¶ 1. **DEMANDATIO**, Postulatio, Gall. Demande. Concilium incerti loci inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 149: Idem et de his qui ab Episcopis hæreticis, schismaticis, vel nominatim excommunicatis, vel aliis Episcopis sunt ordinati præter suorum De- mandationem Prælatorum. [** Mandatum.]

¶ 2. **DEMANDATIO**, Species tributi. Charta Philippi Regis Franc. de Consue- tudinibus Lorriaci ann. 1187. ex Archivo Archiepiscopi Senon.: Nullus hominum ville illius debet Demandationem Preposito Stom- parum. Altera Charta ejusdem Regis ann. 1201. pro Incolis oppidi de Clariaco apud Stephanotium tom. 13. Fragm. Hist. MSS. pag. 177: Si aliquis de Clariaco duxerit sal vel vinum Aurelianis, pro quadriga unum denarium dabit tantum. Nullus hominum Clariaci debet Demandationem Præposito Stompio, nec Preposito Piveriis, nec in toto Gastineto. Vide Demanda 1.

* 3. **DEMANDATIO**, Ipsa protectionis detrectatio vel repudiatio. Vide supra in Demandare 9.

* 4. **DEMANDATIO**, Dilatio, procrastina- tio, Gall. Délay. Charta Math. de Mon- temor. ann. 1200. in Chartul. S. Dion. pag. 304. col. 1: Hæc autem nssemblatio post- quam ab alterutra parte submonita fuerit ultra tres justas Demandationes, nisi de consensu partium differri aut prorogari non poterit, etc. Vide supra Demandare 7.

† **DEMANDATOR**, Hisp. *Demandador*, Gall. *Demandeur*, Petitor, Actor in litigiis. Vide locum in *Riedra*.

* *Demendierres*, in Stabil. S. Ludov. cap. 1. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 108. Vide supra *Demandare* 6.

† **DEMANDIMENTUM**, Genus præstationis, ut supra *Demanda*, 1. Transactio ann. 1144. ex parvo Chartulario S. Vietoris Massil. fol. 138 : *Terre quas habent Fratres Militiæ de Baides sunt libere ab omni Demandimento.* [* Vide supra *Demandare* 5.]

DEMANDUCARE, *Corrodere* in Gloss. Arabico-Lat. [Gallis, *Demanger* Prurire.]

† **DEMANDUM**, Muleta ob crimen vel delictum imposita. Charta Henrici VII. Angl. Regis ann. 1494. de Pardonatione pro Archiepiscopo Dublinensi, apud Rymerum tom. 12. pag. 556. col. 1 : *Unde punitio caderet in Demandum debitum, seu in suam et redemptionem, aut in alias penas pecuniarias aut imprisonmenta.* Eadem habentur tom. 13. pag. 242. col. 1. Vide *Demandare* 2. et *Finis*.

* **DEMANERE**, Deedere, declinare, Gall. *S'écarter*. Charta ann. 1282. tom. 3. Cod. Ital. Diplom. col. 1505 : *Predicti nobiles videntur discessisse et Demansisse a fide, et amore servitutis ac devotionis. Desmarcher et Desmarchier*, nostris, pro Reedere, *se ranger, reculer*. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 126 : *Iceilui Nicaise s'avança vers l'exposant pour le servir du coustel : mais ledit exposant Desmarcha.* Aliæ ann. 1401. in Reg. 156. ch. 113 : *De fait l'eust tué ou navré, villainement, s'il ne se feust Desmarchiez et trait arriere.*

DEMANICARE, Manicas auferre, spoliare, [vel f. Manus abscindere.] Greg. Turonensis lib. 7. Hist. cap. 15 : *Coquos quoque, sive pistores, vel quoscunque de hoc itinere regressos esse cognovit, cæsos, spoliatosque, ac Demanicatos reliquit.* Vide lib. 9. cap. 8.

DEMANIUM, pro *Dominium*, Gallis olim, Anglis etiamnum *Demaine*. Alexander Abbas Cælesin. de Vita Rogerii Regis Siciliæ lib. 3. cap. 14 : *Mandatur... illis, qui castro ejus præerant, ut et ipsi Regis super se quantocius suscipiant Demanium.* Rogerus Hovedenus in Rie. II : *Episcopus illud (manerium) deberet habere in Demanio.* Occurrit passim in Constitut. Siculis, et apud Scriptores ævi medii. Octavianus de S. Gelais in Viridario honoris :

Firent au Roy ce qui leur fut possible,
En lui offrant la ville et leurs Demaines.

Alibi :

Car tout estoit soubmis à son Demaine.

DEMANIUS. Vide *Domanium* et *Dominicus*.

DEMANUTENERE, id est, *Non manutenere*, Tutelam abjicere, et protectionem alieujus. Usatici Bareinonenses MSS. cap. 107 : *Quod si filii Senioribus patris sui aliquid forisfecerint, pater cogat filios suos, ut illam forisfacturam ipsis Senioribus redirigant et emendent, et ipse emendet pro eis. Quod si facere noluerint, exhaeredet filios suos omnino, et Demanuteneat eos sine engan.* Vide *Manutenere*.

DEMARCHUS, Δεμαρχος, Præcipuus Magistratus Neapoleos in Italia, apud Spar-

tianum in Adriano, et Strabonem lib. 5. Vide *Magister militum*.

DEMARCHUS, Comes. Præceptum Caroli Simplicis pro Monaster. S. Dionysii, in ejusdem Ecclesiæ Tabulario : *Quod Robertus noster dilectus fidelis ac Demarchus ad nostram accedens excellentiam, deprecatus est, etc.*

† **DEMARCUS**, in Annal. Benediet. tom. 3. pag. 709. col. 2 : *Hugo Dux Francorum gratia Dei omnipotentis, necnon et Demarcus. Notum fieri cupimus, etc.*

† **DEMARITIO**, Partitio seu Divisio, si bene conjecto, a *de* et *Maritare*, Copulare. Præceptum Carlomanni Majoris-domus pro Monasterio Stabulens. apud Marten. Collect. Ampliss. tom. 2. col. 20 : *In ea scilicet ratione, ut quamdiu ipse Anglinus advixerit, ipsas res usualiter excolere debeat; et si nepos suus nomine Gotbaldus illum superstes fuerit, ipsius Unadelino absque prejudicio et per precaria vel consensum ipsius Monachis, prædicto Unadelino tenere vel excolere debeat sine ulla Demaritione tantum ista superius denominata, totum et ad integrum tradito et dono ad ipsius Monasteria.*

DEMAS, dis, *Finculum*, Papiæ, ex Græc. δέμα.

† **DEMEI**, Dimidius, Gall. *Demi*. Chartularium S. Martialis Lemovic. : *In crastino reperi XIII. marcus et Demei auri.*

* Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Demiach, Prov. semis, dimidius.*

† **DEMELLUS**, Mensura annonaria. Index MS. Beneficiorum Eccl. et Diœc. Constant. fol. 7. vº : *Rector habet manerium, et inde tenetur annuatim reddere tres Demellos frumenti ad mensuram Constant. Thesaurario Ecclesie supradicte. Ibid. fol. 8 : Et pro quatuor acris terre redduntur annuatim decem quarteria et tres Demelli frumenti.* Belgæ Wallones dicti etiamnum *Modium* vocant *Mel*, Gall. *Boisseau*.

* Charta Phil. V. ann. 1320. in Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 63. rº : *Item tres Demellos seu Demiaus frumenti et unum denarium super Droetum Guemeis... Item tres Demellos sive Demiaus frumenti super Colinum Gauterii. Item unum boissellum frumenti etc.* Aliæ ann. 1326. in Reg. 64. ch. 448 : *Cinq Demiaus de froment, un denier sus Gieffroy Meuart, un Demiaus de froment sus Pierre Choisset. A boissello itaque distinguendus Demellus qui a Lat. Dimidius originem habere videtur. Vide infra Demencius.*

DEMEMBRARE, Membra corporis auferre, discerpere. Hincmarus Remensis. in Epist. ad Adrian. PP. in Concilio Duziac. I : *Et jam plus quam duo sunt anni, ex quo præfatus Trisingus superscriptum Livalsum volens occidere, Demembravit.* Hildebert. Cenomanensis Ep. 67 : *A quodam fratre Decani captus est, et aliorum auxilio... Demembratus, de quibus cum mihi frater abscissus lacrimabilem deponeret clamorem, addidit... suggestionem et consilio ipsius membrorum se abscissione imminutum, quorum violentia ipse tentus fuit et abscissus.* Adde Ep. 10. ejusdem Hildeberti ex iis, quæ editæ sunt tom. 10. Spicilegii Acheriani. Occurrit præterea apud Baldricum lib. 1. Chr. Camerac. cap. 82. [et apud Rolandum Patavin. de factis in Marehia Tarvi-

sina lib. 3. eap. 12. et lib. 5. eap. 2.

DISMEMBRARE, Eadem notione. Cap. Caroli C. tit. 39. eap. ult. [** ap. Car. ann. 873.] : *Non est æquum, ut ibi (Ecclesiam) homines ad mortem judice et Dismembrentur, et flagellentur.* Coudo Tornacensis tit. de Criminibus 15 : *Si oucun navré, Desmembré, ou estoit jugé et tenu pour affolé ou desfi, etc.* Adde art. 22. et Fletam lib. 1. 16. § 7. [et Vitam Caroli Boni C. Flandriæ n. 26. Martii tom. 1. pag. 1.

† **DEMEMBRARE**, Gall. *Démembre* figurato sensu, Avellere, disjungere, rare. Regestum Parlamenti ann. 1338. Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 0 : *Dicebat insuper dicta Comitissa, quod dictum castrum ac stagnum essent membra dicti Comitatus Alvernæ, Demembra e dividi non potuerant a dicto Comitatu.*

* Libert. villæ de Caslucio ann. 1387. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 287. 9 : *Promittimus... quod dictus locus et jura atque membra... de mensa seu monio proprio domini mei regis... theuus, quacumque ratione, Demembra u Occurrit rursus ibid. pag. 327. art. 398. art. 20.*

† **DEMEMBRATIO**, Eadem figuratone, Separatio, divisio, partitio, *Démembrement*. Litteræ Capituli Mogunt. pro Conventu S. Albani, tom. 2. Reg. 1. gunt. pag. 762 : *Ad hæc ut ex dou hujusmodi nobis facta, Ecclesia vestilius Demembracionis sentiat detrimentum liberaliter promittimus, etc.* Litteræ Iulii phi Rom. Regis ann. 1274. in 1. Hist. de Comitatu Comacini Edit. Append. pag. 28 : *Sine Demembratio perii, etc.* Occurrit rursus apud Rymerum tom. 2. pag. 415.

* Charta Phil. Pulc. ann. 1313. in e. 131. Chartoph. reg. : *Usagium ad l siccum, ad branchias seu ramos e sine Demembratione arboris.* Quæ ita redduntur in alia ann. 1387. ibid. ch. 11 : *Usaige a bois sec, à branches ou ram vers, sanz Desmembrance d'arbres.*

† **DISMEMBRATIO**, Eodem intellectu Litteræ Philippi VI. Franc. Regi 1340 : *Absque Dismembratione, divisi diminutione aliquantulum facienda, etc D bratio jurisdictionis, in Convention 1389. ex Schedis de Mazaugues.*

DISMEMBRATOR, Expilator, dis bonorum. Cæsius Heisterb. lib. cap. 69 : *Cui (Archiepiscopo) cum post te multi detraherent, dicentes eum Eccl fuisse Dismembratorem, et civium excacatorem.*

† **DEMEMOR**, Immemor. Præla bularii A. Gemeticensis Monasterii danæ sollicitudinis status instabilis, ria Dememor, et labor labilis, etc.

* **DEMEMORARE**, Immemoratum mittere, Gall. *Ne pas faire m* Laudes domus Aurie Januens. ap rator. tom. 21. Script. Ital. col. 117 terea itemque Dominicum ipsum non morabimus, Stephano parente ortu centii pontificis maximi capitaneum i arnis. Vide *Dememor*.

* **DEMENCUS**, ut *Demencus*. M s annonariæ species, quæ 64. libras a

tus confitens tenetur solvere Demencium ei, in Declarat. ann. 1474. ex Terreario Mauriti. in Foresio. Vide supra *Demantata*.

DEMENCUS, Annonariæ mensuræ species, ex Latino forte *demensus*. Charta audi Archiepisc. Lugdunensis ann. 12. apud Joannem Mariam de la Mure Hist. Ecclesiast. Lugdun. pag. 320 : *capituli S. Joannis dedit id, quod habebat ad Fuaxin, scilicet unum Demencum siliis, et 5. denarios, etc.* [In provincia Fosi *Demencus*, patrio idiomate *le dement* et duos *Cartonos* : *Cartonus* autem siliis est circiter 32. librarum, ut me mod. D. Aubret Advocatus Dombensis Clamus et Historiographus.]

DEMENEIUM, ut *Domanium*. Instrum. ann. 1317. ex Archivo Veteris : *Cum contentio verteretur inter Moios Veteris-villæ et Alanum de Montendi Armigerum super petitione decimanorum crescentium in feodis et teneo dicti Alan.* Vide *Demanium*.

DEMENIA, Eodem intellectu. Liber Seacearii pag. 232 : *Teneo ego in meam meniam.*

DEMENIUM, Eadem notione. Tabulum Majoris-monasterii : *Ego Petrus de Hilario filius Hascolfi de S. Jacobo, testipsum patrem meum dedisse Ecclesie S. Cini de Saccio totam decimam omnium seniorum per totam terram suam de An-*

DEMENEURA, Proprietas, domus, nostris etiam *Démeneure*. Charta erii dom. Nogenti ann. 1206. in Charlingon. fol. 141. r^o. ex Cod. reg. 5188 : *epi de episcopo Lingonensi in feodo et in temento imperpetuum quicquid habeo vel are potero, tum in Demeneura quam in citione mea.* Alia ann. 1214. ibid. fol. 1° : *Ita erit quod homines de Nulleio, enerunt manere apud Luseium, tenebant nentum suum apud Nulleium ac si essent Nulleium sive Demeneura dominorum lem ville. Pour tenir et avoir en leur Démeneure, in Charta ann. 1255. ibid. fol. 1°. Vide *Dominicum* 3.*

DEMENTARE, Furiosum, dementem facere. Jo. de Janua. Ita Actor. cap. 8. Gloss. Græc. : *Dementat*, ἐξίγνων ἰδιότητος. Stuta Ordinis Vallis-Caulium ann. 1262. Aneed. Marten. tom. 4. col. 1666 : *rior Priorem aliquem Dementaverit vel rium vel hospitem, pœnam levioris de solvere teneatur.* Hoc est, Si ad iram provocaverit.] *Priseis Franeis, enter. Le Chastellain de Concy, Cant.*

ant ne me say Dementer ne complaindre.

li. Poeta :

où elle se Demeute d'amours.

oman de Roncevaux MS. :

i Cuens Renaus s'est forment Dementez.

* *Se plaindre, se lamenter, Queri, lugere, ntari.* Mirac. S. Ludov. edit. reg. pag.

Laquele Emmelot se commença moult dementer, à pleindre et à doulouser, et mout d'angoisse. Lit. remiss. ann. 138. Chartoph. reg. eh. 280 : *il se complainy et Démenta ter vin en la ville de Fimes à ladite erite.* Alia ann. 1408. in Reg. 163.

eh. 2 : *Esquelles estuves icelle Martinette... se feust Dementée du chapperon sa fille, que elle avoit perdu.* Vide *Dementire* 1.

DEMENTARE, Insanire. Laetantius de Mortib. Persecutor. num. 7 : *Ita semper Dementabat, Nicomediam studens Urbis Romæ coequare.* Vide mox *Dementire*, 1.

† **DEMENTATIO**, Iraeundia, si bene conjecto. Fredegarius in Chronico num. 68 : *Istamque victoriam, quam Winidi contra Francos meruerunt, non tantum Sclavinorum fortitudo obtinuit, quantum Dementatio Austrasiorum, dum se cernebant cum Dagoberto odium incurrisse, et assidue expoliarentur.*

DEMENTATUS, Mente alienatus. Hincmarus de Divortio Lotharii : *Alii autem potu, alii autem cibo a sortiariis Dementati sunt.* Occurrit præterea apud Anastas. Bibl. in Vita S. Joan. Eleemos. n. 78. et Baldrieum in Chr. Camer. lib. 2. cap. 5.

DEMENTATOR, Qui mentes hominum pervertit. Epist. Fr. Joan. de Monte Corvino Ord. Fratrum Minor. apud Waddingum ann. 1305. 10 : *Sed essem magnus explorator et Dementator hominum.*

DEMENTATIM, Usque ad dementiam. Histor. Translationis S. Guthlai n. 8 : *Arnoldum pestifera passio diutino intolerabili languore, scilicet capitis vertigine, Dementatim torquebat.*

* **DEMENTARI**, Deseiscere a se, a consuetudo more deflectere, Gall. *Se démentir*. Vita S. Taurini tom. 2. Aug. pag. 639. eol. 1 : *Alioquin vulgari fama, qua nunc certatim celebratur, paululum deliscente, et magnificentia illius in dubium veniret, et pietas devotorum Dementaretur.*

1. **DEMENTIRE**, Insanire. Tertullian. lib. de Anima : *Cum Dementit homo, Dementit anima, non peregrinante, sed compatiante tunc animo.* Utitur etiam adversus Gentes, ut et Laetant. in libris Institut. Apuleius in Apolog. Martiani. Capella lib. 8. Saxo Grammat. lib. 7. Hist. etc.

2. **DEMENTIRE**, Mendacii arguere, Gall. *Démentir*, in Charta ann. 1187. tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 201. et 202. Vide Leges maris Oloronenses art. 12. et ibi Cleiracum.

* **DEMENTITIO**, Mendacii exprobratio, Gall. *Démenti*, alias *Desmentement* et *Desmentissement*. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 482 : *Inter se multiplicata fuerunt verba injuriosa et inhonesta, ita quod per utrumque fuit Dementitio subsequita.* Alia ann. 1357. in Reg. 89. ch. 171 : *Après plusieurs Desmentementz d'une partie et d'autre, etc. Icellui Valois desmenti ledit Robinet, pour lequel Desmentement, etc.* in aliis ann. 1379. ex Reg. 115. ch. 96. Denique alia ann. 1446. in Reg. 178. ch. 69 : *Le suppliant pour aidier à venger... son oncle de certaines villennies, attaines, Desmentissements et autres injures, etc. Desmentoison, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 109. ch. 213 : Icellui de Piz fu moult indigne et respondi qu'elle mentoit et son mary aussi; ausquelles Desmentoisons survint ledit Tassart,.... qui dist audit de Piz.... qu'il n'estoit mie taillez de desmentir sondit frere ne sa femme.* Si clerico autem vel monacho fiebat ejusmodi exprobratio, reve-

rentiæ causa addebatur : *Excepté chapellenie.* Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. ch. 70 : *Lequel Courdant courroucié lui (à frere Richart) respondi telles paroles : vous y mentez, excepté chapellenie.* Vide infra *Dimentiri*.

DEMENTITIUM. Gloss. MS. Saengermanense : *Dementitium*, ἐντροπή. Gloss. Gr. Lat. : *Ἐντροπή, Reverentia, Verecundia.*

* **DEMENTUS**, ut supra *Demellus* vel *Demencius*, quomodo etiam forte legendum est, mensuræ annonariæ species. Charta ann. 1319. ex Tabul. Savigniacensi : *Unum Dementum frumenti pro chachauderi, etc.*

** **DEMERGATUS**, Ekkehard. IV. Casus S. Galli cap. 3. Pertz. pag. 109 : *Ymmoni... cum incudem noviter sub terra repertam sibi dari peteret, sceminam Demercato dorso validam inferri jusserat. Pingui dorso interpretatur Arxius; an de mercato?*

* 1. **DEMERERE**, malo sensu, Peeceare. Gall. *Démériter*. Bartol. in Digest. lib. 31. leg. 77. § 25. scribit *meruisse eum, quem non apparet Demeruisse.* Gloss. Lat. Gr. *Demereo*, περιποιῶμαι. *Demereor*, ἀνδραμ-βάνω. Vide *Demeritum*.

* 2. **DEMERERE**, *DEMERERI*, Rem possessionem abdicare, dimittere, re vel officio privari. Charta ann. 1203. ex Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 11. v^o : *Omnia feoda quæ comes (Gelriæ) a duce (Lotharingiæ) tenet, ipse comes Demeruit et in manu ducis libere remanebunt; feoda quoque quæ a rege tenet comes, similiter Demeruit et dux ea de manu regis recipiet.* Alia ann. 1274. fol. 36. v^o : *Quicumque de magistris talem (bannitum) ad officium direxerit, amittet et Demerebitur officium suum per annum continuum.*

* 3. **DEMERERE**, *Mereri*. Lit. remiss. ann. 1360. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 379 : *Ipse Johannes in infirmitate sua dicebat, et dixit quampluries, quod bene Demeruerat hæc sibi facta fuisse.* Galli dicemus, *Il avoit bien mérité.*

* **DEMERITE**, Male, pessime, apud J. B. Helmont. pag. 467. A. B. Theatr. Sym- pathet. : *Demerite de Deo sentire.*

DEMERITUM, Peccatum, culpa, Gallis, *Demerite*. Magister Rogerius de Destructione Hungariæ cap. 10 : *Meritis et Demeritis personarum non discussis.* [Occurrit apud Murator. tom. 12. eol. 495. et alibi non semel.]

† **DEMESSIO**, Messis, in Epistola Capreoli Episc. ad Vitalem, inter Coneil. Hisp. tom. 2. pag. 196.

† **DEMEURA** **LONGUA**, Gallis, *Longue demeure*, Mora diuturna, longum tempus. Decretum Philippi III. Frane. Regis. ann. 1282. inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Chr. eol. 146. et 147 : *Usus communis est notorius et approbatus a tanto tempore, de cujus contrario memoria non existit, in terra Arvernici et in locis vicinis, quod bonæ villæ habent et possunt habere prædicta (jura et privilegia) per longuam Demeuram et per longuam sufferentiam, licet super hoc non habeant concessionem ab aliquo seu litteras vel sigillum.*

† **DEMICULUS**, σκυφίον μικρόν. Scyphulus. Supplem. Antiquarii et Glossar. Græc. Lat. Sangermanense. Ad hæc Martinus : *An quo aliquid demitur e cratere?*

1. **DEMINORATIO**, [Imminutio, damnum,

detrimentum. Charta Caroli Calvi ann. 848. inter Instrum. novæ Hist. Occitan. tom. 1. col. 95 : *Ea omnia supradicta absque ulla inquietudine aut Deminoratione sempiternis temporibus possidere valeant.* Vide [*Diminorare* et] *Minorare*.

* 2. **DEMINORATIO**, Contemptio. Epist. Hadriani I. PP. ann. 774. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 546 : *Et non tibi placeat... ut in tantum despectum atque humilitatis Deminorationem sancta Dei ecclesia Romana... veniat.*

† **DEMIONUS VINI**, apud Lugdunenses duas quartas continet, et quarta sex pintas. Vox videtur ibrida ex Gallico *Demi*, dimidius, et Lat. *Onus*, Gall. *Charge*.

* Minoris est capacitatis *Demion*, dimidius nempe sextarius, seu *chopinæ* dimidia pars, Gall. *Demi-settier*, in Lit. remiss. ann. 1452. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 240 : *L'un d'eulx dist qu'il failloit avoir Demion de vin, et le suppliant dist que ce seroit peu et qu'il en convenoit avoir chopine.* Aliæ ann. 1482. in Reg. 206. ch. 813 : *Une chopine et ung Demyon d'estain, etc.*

* **DEMISTADIUM**, f. pro *Domanium*, vel saltem eadem notione. Vide in hac voce. Charta Joan. ducis Brabant. ann. 1284. inter Probat. Annal. Præmonst. tom. 1. col. 616 : *Cum omnibus libertatibus, Demistadiis et instrumentis, et cum omnibus immunitatibus, justitiis, etc.* Vide *Donnicatus* in *Dominicum* 3.

* **DEMMONERIT**, **DEMMONTA**, f. pro *Denunciaverit* et *Denunciata*, ut suspicatus est doctus Editor, in Lit. Henr. reg. Angl. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 643. art. 2.

DEMOGRAMMATEUS, Δημογραμματεύς, Plebis scriba, in leg. 4. C. de Tabular. lib. 10. tit. 71.

* **DEMOLERE**, Molere, Gall. *Moudre*. Charta ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 329 : *Duo molendina venti, ... in quibus gentes dicti loci de Carcassona blada eorum ... Demolebant.*

† **DEMOLIRE**, pro *Demoliri*, legitur apud Esdras lib. 3. cap. 1. v. 55. Supplem. Antiquarii : *Demolit*, *αποκατεῖ*, *Demolitur*, *Diruit*.

* **DEMOLIRI**, Tabescere, deperire. Aimoïn. in Translat. SS. Georg. Aurel. et Nathal. Sæc. 4. Bened. part. 2. pag. 46 : *Dum apud Barcinonem castrum morantes (ut sic eorum verbis eloquar) duntino quasi languore Demolirentur, etc.*

* **DEMOLITIES**, Rudera, ruinæ, Gall. *Démolitions*. Comput. ann. 1473. ex Tabul. S. Petri Insul. : *Item pro amovenda et asportando Demolities et immunditias muri, etc.*

* **DEMOLITIO**. Acta S. Januar. tom. 6. Sept. pag. 875. col. 1 : *Numerianus igitur augustus, cum ex Parthicæ regionis Demolitione reverteretur, etc.* Id est, ut notant docti Editores, ex bello Persico.

DEMONACHARE, [*Monacli statu dejicere.*] Vide in *Monachus*.

** **DEMONIUM**, pro *Demanium*, apud Thietmar. lib. 5. cap. 22.

* **DEMONSTRAMEN**, Exhibitio, demonstratio. Chartul. S. Sergii inter Probat. Hist. Sabol. pag. 354 : *Cartarum Demonstramine, tam presentibus quam futuris intimavimus ventionem, quam Gaufridus de*

Jarziaco fecit cum monachis S. Sergii, etc. [*** Demonstratio chartarum sæpe apud Anglos.*]

† **DEMONSTRATIO**, Species exactionis. Charta anni 1122. pro Monasterio S. Bertini, apud Miræum tom. 1. pag. 84. col. 1 : *Terram quam B. Bertinus infra ministerium de Merck possidet... a comitatu et omnimoda consuetudine, necnon ab omni prorsus exactione liberam fecisse... præter decimam et fossatum : sic tamen ut de eodem fossato Demonstratio illa, quæ vulgo Besene vocatur, nullatenus exigatur.* Vide *Besengium*.

DEMORARE, Regere. Chronicon Novallense lib. 6 : *Demoravit Abbatiam suam 10. annos cum omni moderatione æqua.*

DEMORARI, unde nostri *Demeurer*. Lex. 3. Cod. Th. de Liberali causa (4, 8.) : *Si in libertate esset per annos sedecim Demoratus.*

* *Demourer*, nostris pro Statu immobili, vulgo *Repos*. Le Roman du Riche et du Ladic MS :

Et tes seoirs et tes esters,
Tes départirs, tes Demourers
Soient tempéré sans mesprison.

* **DEMORTIVUM PRÆDIUM** dici videtur illud, quod in manu mortua tenetur, oneribus, quibus alia obnoxia sunt, exemptum. [*** Caducum, fisco vindicatum.*] Charta Ottonis III. ann. 1000. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 577 : *Noscat omnium nostrorum fidelium industria, ... qualiter Heribertus Coloniensis archiepiscopus... nostram humiliter exorando aggressus est clementiam, quatenus prædia et terram sive Demortivam, sive nostro pertinentem imperio, Rainbaldo... imperiali largiri dignaremur præcepto. Cujus itaque petitioni nostræ benignitatis animam præbentes, totam terram et prædia, seu Demortiva, quæ videntur in jam prænomminatis locis et finibus, ... ei, prout juste et legaliter possumus, imperiali concedimus pagina.* Vide *Admortizatio*.

DEMOSMATUS. Vide *Froccus* post *Fraustum*.

* Leg. *Desmontatus*, Obstirpatus, runcatus. Vide infra in *Fosca*.

† **DEMOTINUS LAPSUS**, est quando quis morte retina obruitur. [***repentina?*] Rochus le Baillif in Dictionariolo Spagyrico.

* **DEMOVERE**, Avertere, avocare, Gall. *Détourner*. Memor. G. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1404. fol. 32. rº : *Ad S. Clodoaldum domini mei ex parte Cameræ iverant pro Demovendo dictum dom. ducem (Bituricensem) a receptione dictorum thesaurariorum. Desmouvoir vero, rixam sedare, contentionem componere.* Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 210 : *Le suppliant et autres dessus nommez, qui virent et oïrent ladite noise, se avancerent pour la Desmouvoir seulement. Lesquelx furent Desmenez et dessemblez par les compaignons à ce presens, in aliis Lit. ann. 1410. ex Reg. 165. ch. 73. Vide *Movita*.*

† **DEMPNITAS**, ut supra *Damnitas*, *Damnium*. Statuta MSS. Angerii II. Episc. Conseran. ann. 1280 : *Injuncti nobis officii cura sollicitat, commissa præterita nos impellant, ut tui presentis innovatione statuti quam debitarum adjectione pænaram, nostris atque Conseranensis Ecclesiæ Dempnitatibus*

consulamus, ne nos qui alios in sua jufovere tenemur, jus nostrum improvidigligere videamur. Agitur de damnis Ecclesiæ resarciendis.

† **DEMPNOSUS**, *Damnus*, in Constitutionibus MSS. Cluniac.

† **DEMPNITAS**. Hist. MS. Gemetic. pag. 70 : *Quos lacu propinquitas, habi Dempnitas... nobis reddunt et omnibecelleuter amabiles.* [** Ornatus, Gall. lissement.*]

DEMSTERS, ita dicuntur duo Ju in insula Mannia, qui de litibus il emergentibus cognoscunt. A Saxon nia, quod judicem, consulem, inteducem exercitus significat. Spelman

† **DEMULCIA**, ἐκλεσχὴ ἀπὸ πολλῶνctio, *Delectus*. Supplem. Antiquarii. tinus : *Demultia*, ἐκλεσχὴ ἀπὸ πολλῶνlectio e multis. Gloss. Lat. Gr. S. Gea Pratis : *Demultia*, ἐκλεσχὴ πολλῶν, F e pluribus.

† **DEMULGATAM**, *Estimatio*, in C ad caleem veteris Collectionis Canu ex Bibl. DD. Chauvelin Custodis sigil u regiorum.

DEMULTARE. Passio SS. Serapl Sabinae n. 4 : *Dimitte illam nefundam maleficiis te expulsa Demultavit a L cultura.* Sed videtur legendum *Demu*

† **DEMULUS**, *Ejusdem artis enu* in Glossario Sangerman. num. 501 gendum *Æmulus*.

† **DEMUNDINAT**, *Omnibus notum* Gloss. Isid. Sed melius infra in *De* nare.

† **DEMUNERARE**, *Munerare*, δωρε Gloss. Lat. Gr. Sangerman.

DEMUNIRE URBEM, Ex munita ce infirmam, apud Petrum Blesensem 33.

* **DEMURARE HOSTIUM**, Januam m oclusam aperire, Gall. *Démurer*. L miss. ann. 1360. in Reg. 89. Ch reg. ch. 458 : *Hostium dicti monaste ac forti pariete bene firmatum et obstru Demurarunt et aperuerunt.*

† **DEMUSSARE**. Papias et Gloss S german. n. 501 : *Demusso*, *Dissimula* aliud Lat. Græc. Sangerman. : *De* ἀποσυνάξω, ἀποσυνάπτω, Dormito, sile

* Nostris *Démurer*, eodem signi Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 112 Ch toph. reg. ch. 117 : *Bertran Chac estoit tenu envers ledit chevalier (nillac) en plusieurs sommes de gran gent, ... ledit Bertran n'en voulo satisfaction : mais se deffuyoit i goit. Démusser vero, pro Latere, curre, vulgo *Cacher*, in aliis Lit. an ex Reg. 86. ch. 308 : *Lequel Colo fame n'asent encore demourer audit leurs heritages pour iceulx faire la coultiver ; mais convient qu'ils se De et tapissent à grant misere et pau boys et autres lieux divers.**

* **DEMUTATIO**, Translatio. Wilfr. tom. 3. April. pag. 311. *Deus... quorundam bene religiosor tes in considerationem tantæ rei atque ad Demutationem illius effectumque ministrat.*

DENA, *Denæa*, Modus agri, au vel potius silvæ portio, apud Ang

rei apud Spelmannum : *De silva* 8. *parva*, et 3. *magna*. Alibi : *De silva* *habet Wad tantum, quod reddit* 16. *per annum, et dimidiam Denari.* *um : Et una parva Dena silva.* Ibidem : *Dena de silva reddunt triginta porcos.* Thorn ann. 826 : *Dederunt Abbati* 20. *aratrum, ... et 13. Deunes* *les portantes.* Spelmannus et Somne- *Denam, locum Silvestrem, asperum* *cultum, porcisque pascendis aecom-* *um denotare censent, a den, quod* *nibus speluncam, caveam, scerum* *alum, interdum et vallem sonat.* Vide *Cokum ad Littletonem sect. 1. pag.* *[** et Rectitudines Personarum ed.* *pag. 91.]*

DENAIRE, vox vulgaris, Denarius. *um inter reg. Robert. comit. Prov. et* *de Sabaud. corumque vassallos ann.* *: Quousque satisfecerint de damnis* *usque ad ultimum Denaire.*

DENAIRADA. Vide *Denariata*.

DENANTE, Coram, in conspectu, *Devant, En presence, Hisp. Delante.* *Goth. f. 87. apud Moretum Antiq.* *rræ pag. 403 : Facio testamentum de* *ea villa quæ vocatur Ortulo, cum sua* *sia S. Stephani, Denante illo, et Denante* *conventu de illa Cella, et Denante totos* *reos mesquinos.*

DENANUM. Vide infra in *Panis* 2.

DENARATA, ut *Denariata*, apud *Madox Formul. Anglic. pag. 227.* *enarate minute et grosse, Gall. Grosses* *ues Denrées, in Charta Hugonis Co-* *Registensis ann. 1233. de Maceriis* *Mosam et Musæo D. de Cagé.*

DENARIALE PRÆCEPTUM, quo servus *nittitur per Denarium præsentem Rege.* *hujusmodi Præceptum inter For-* *Lindenbrogii.*

monetariis Denarial, vulgatius Dénéral, *ecimen monetæ fabricandæ. Lit. re-* *ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph.* *h. 212 : Jehan du Solier, lieutenant du* *le particulier de ladite monnoye de* *u, trabuehoit des deniers blancs à un* *ial, etc.*

DENARIALIS, **DENARIATUS**, [Manumiser *Denarium præsentem Rege.]* Vide *missio per Denarium.*

DENARIATA, **DENERATA**, **DENAIRADA**, *um rei per denarios, Derrata, Italis,* *e, Gallis. Miracula S. Ursuari n. 23 :* *duxerunt absque damno vini unius* *nte. Statuta Willelmi Regis Scotiæ* *7. § 2 : Præcipit etiam dominus Rex,* *nullus extraneus mereator... vendat in* *atis, sed in grosso. Denariatæ reddi-* *m. 1. Monast. Angl. pag. 501. tom.* *95. Vide Probat. Hist. Limburgens.* *Hinc nostris Denrée. Le Roman du* *MS. :*

Jay bien mengié sept Denrées *nouvel miel en fresches rées.*

Rnan de Garin MS. :

il n'y perdirent vaillant une Denrée.

prent l'avoir, mal me donna Denrée.

mentum Joannæ de Burgundia, Re- *Philippi Magni uxoris, 27. August.* *319 : Et donna l'en à chacun povre,* *era, deux deniers, ou deux Denrées*

de pain. Adenerer, Rem venditam in dena- *rios convertere, in Consuet. Blesensi art.* *39. et Insulensi art. 31. Sakæ Iusulensis* *art. 10. Vide Aderare.*

DENARIATUS, in Legib. Edw. Confess. *cap. 10. Denariatus et Denariata terræ,* *vinæ, Modus agri ad valorem annum* *unius denarii. Tabularium Priorat. Lewen-* *sis in Anglia : Sibylla Barthelot tenet unam* *acram et 5. Denariatus terræ in eodem* *tenemento. Ibidem : Tenent dimidiam rodam* *et 3. Denariatus terræ in fine boreali messua-* *gii. [Vetus Charta apud Thomam Blount* *in Nomolexico : Sciunt quod ego Willielmus* *filius Philippi de Coleswal dedi... Egidio de la* *Berne de Hereford pro quadam summa pecu-* *niæ... octo Denariatos annui redditus.]* *Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 501 :* *Duas acras terræ et dimidiam, et duas Dena-* *riatas, et duas gallinas annui redditus,.....* *duas solidatas, et septem Denariatas redditus* *cum pertinentiis in eadem tenura,.... novem* *solidatas, et duas Denariatas, et unam* *obolatam, et 9. gallinas. Regestum Consta-* *bul. ann. 1208. fol. 91 : Item retinuit* *sibi et successoribus suis unam Denaratam* *terræ ad mensuram Ageunensem ad opus* *construendi ibi domum. Ex qua sanc Charta* *Denarata terræ, videtur fuisse agri modus* *certus ac definitus. Ex aliis vero, Denariata* *terræ non solum acra minor fuit, sed et* *dimidium rodæ, quod acra pars octava est,* *plures etiam Denariatas complexa est.* *Charta ann. 1309. in Regesto 2. Philippi* *Pulcri n. 121. ex Tabul. Regio : Nous avons* *eu et receu dudit Simon cent soudées et douze* *Denrées de terre en sief, etc.*

* *Une piece de terre contenant vingt Den-* *rées, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg.* *195. Chartoph. reg. ch. 1386.*

¶ **DENARIATA MILITIS**, Modus agri unius *denarii redditus ad Militem pertinentis.* *Vide Librum nigrum Scaccarii pag. 53. et* *ibi notam Editoris.*

DENARIATA VINEÆ. [Donatio Bernardi *Monachi facta Moisiacensi Monasterio* *circa ann. 1050 : Dono ad ipsum locum* *ipsam hæreditatem... duodecim Denariatas* *de vinea et duas caputmansuras.]* *Tabul.* *Cadurcensis Eccl. : Dauus duas Denairadas* *de vinea in pignore per 12. solid. Vetus* *Charta apud Dominicum lib. de Alodio* *pag. 216 : Cum omnes vineas, quæ ad* *ipsam pertinent, excepto 4. Denariadas, quæ* *dimitto Hugoni, etc. Adde Historiam Abb.* *Condomensis pag. 463. 464. 480. 490.* *Vide Libra terræ.*

¶ **DENAIRADA DE VINEA**, apud Thomas- *serium in Biturigibus pag. 541.*

¶ **DINERATA DE VINEA**, in Ch. Eccl. *Auxitanæ.*

* **DENARIATA PRATI**, Modus agri certus *ac definitus, f. unde unus denarius census* *redditur. Charta pro eccl. Trec. ann. 1374.* *in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 553 : Item* *pro uedietate trinui Denariatatum prati in* *loco dicto les Rebours. Dix Denrées de pré-* *tenaut à Mons. l'evesque de Troye, in Lit.* *ann. 1464. ex Reg. 199. ch. 424. Vide supra* *Danrata.*

¶ **DENARIATA PANIS**, Panis pretii unius *denarii. Statuta Massil. lib. 2. cap. 34 : De* *calafatis et magistris ascie quantum debeant* *accipere per pan è bourre... in mane singulis*

diebus... unam Denariatam panis et pro *gustando in eodem die unam obolatam panis* *tantum. Testamentum Roberti II. Comitis* *Claromontis ann. 1281. apud Baluz. Hist.* *Arvern. tom. 2. pag. 278 : Legamus Dena-* *riatam panis vel unum denarium. Antiquæ* *Recogn. de Alba ripa, Regest. Probus fol.* *LXII : Ricardus Paners est homoligius Comi-* *tis, et tenet de eo domum suam in castro, et* *tenet de eo 11. Denariatas panis in furno de* *burgo, prima die qua incipit furnus coquere* *post Natale. [** Cum sex Denariatis panis* *speltacei urna vini, in ehart. ann. 1274. ap.* *Guden. Codic. Diplom. tom. 2. pag.* *959.] Memorantur rursus Denariatæ panis* *in Tabulario Bethuniensi fol. 55. vº.* *in Chartulario Kemperlegiensi, etc. Hinc-* *que corrigenda Historia MS. Beccensis n.* *14. pag. 565. ubi male, ni fallor, legitur,* *Denariata panis. Denarata panum, apud* *Miræum tom. 2. pag. 1154. et Marten.* *Anecd. tom. 1. col. 432. [** Vide in De-* *nerata Cere.]*

* *Charta Ludov. comit. Clarim. dom.* *Borbon. ann. 1315. ex Bibl. reg. : Soit baillé* *par les vicaires dessusdits deux Denrées de* *pain et une peinte de vin pur à chacun à la* *mesure de Paris ou l'entour.*

¶ **DENARIATA VINI**. Polyptychum a *Schannato laudatum in Hist. Fuld. pag.* *32 : Singuli xx. Denariatas vini.*

* *Charta Odon. epise. Paris. ann. 1199.* *ex Chartul. ejusd. fol. 51 : Si vinum vendi-* *tum fuerit in villa ad tabernam, serviens* *episcopi tradet mensuras, et pro eis habebit* *Denariatam vini a tabernario.*

DENERATA CERÆ, in Chron. Besuensi *pag. 540. in Charta ann. 1061. apud Jac.* *Petitur post Pœnitent. Theod. pag. 665.* *Capitul. Caroli Calvi tit. 31. § 20. [** Edict.* *Pistense ann. 864 : Illi qui panem] coctum* *aut carneum per Deneratas, aut vinum per* *sextaria vendunt. i. denariorum pretio.* *[** Mensurabiles panes dicuntur eodem loco.]* *Charta Franconis regnante Lothar. in Tab.* *Eccl. Cadurcensis : Et dono censum quatuor* *Denairadas de Cera S. Stephano. Miracula* *S. Richarii lib. 2. cap. 13 : Cum portiuncula* *ceræ, quæ Denarii pretio appensa est. Con-* *cilium Islebouense cap. 9 : De singulis* *domibus ceræ Denerata vel idem valens, ad* *illuminandam Ecclesiam altari offeratur.* *[** Libram ceræ et Denariatam in Chart.* *ann. 1250. in Guden. Cod. Diplom. tom.* *2. pag. 125. ubi ut alibi in nonnullis locis* *pondus esse videtur.] Occurrit etiam in* *Testamento Joannis Episcopi Tieinensis* *ann. 922. [in Codic. MS. Irminonis Abb.* *S. Germani f. 98. vº.] [** Brev. 19. sect. 51.]*

¶ **DENERENDA CERÆ**, pro *Denerata*, in *MS. S. Huberti apud Marten. Itinerarii* *tom. 2. pag. 144.*

* **DENARIATA CARNIUM**, in Lit. archi- *presb. de Kusla ann. 1342.*

* **DENARIATA PASTÆ**, Eadem notione. *Denrées de paste, in Stat. pro pistoribus* *Atrebat. ann. 1355. ex Reg. 103. Chartoph.* *reg. ch. 168. unde male editum Deniées de* *paste tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag.* *511. art. 13.*

** **DENARIATA OVORUM**, in Chart. ann. *1319. in Alsat. Diplom. tom. 2. pag. 124.* *num. 911.*

DENARIATA, Merces quævis, quomodo

Denrées etiamnum dicimus. Charta ann. 1309. in 2. Regesto Philippi Pulcri Regis Fr. num. 85. ex Tabulario Regio : *In loco etiam predicto et extra mercaturas et Denariatas suas vendere poterunt, consueta solvendo de veria, etc.* Infra : *Qui vero aliquas mercaturas seu Denariatas in dicta villa venditas ad aliam mensuram quam signo nostro signatam mensurare presumpserit, etc.* [Præceptum ejusd. Reg. ann. 1303. apud de Lauriere tom. 1. Ordin. pag. 379 : *Ad omnes Denariatas et mercaturas capiantur pacifice et ponantur, cum parvi seu simplices Turonenses et Parisienses, qui modo enduntur.* Ibid. pag. 532. *Venditores Denariatarum, in Litt. ejusd. Regis ann. 1313. Ch. Philippi VI. Fr. Reg. ann. 1331. ex Chartul. Bonæ-vallis : Licet essent et fuissent per tempus sufficiens in possessione... cognoscendi de falsis Denariatis.* Vide *Denarata*.]

¶ **DENARIATA**, Pondus, ut videtur, unius denarii. Consuetud. Tolos. rubrica de emptione num. x : *Usus et consuetudo est Tolosæ, quod quilibet venditor usitatus rerum ponderis debet tenere certum pondus, scilicet quintale et medium quintale, et libram et medium libram, et cartaronum et medium cartaronum, Denariatam et etiam obolatam.*

* **DENARIETAS**, ut *Denariata*, Merces quævis. Libert. villæ Ayriaci ann. 1328. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 311. art. 13 : *Volumus quod quilibet burgensis vel habitator dictæ villæ possit vel debeat vendere vinum suum in hospicio suo et omnes Denarietates, tam de die quam de nocte, omnibus horis.* Hinc *Denreuer*, pro *Negotiari*, in Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 110 : *Thevenin et Henry se sont aliez et acompaignez par bonne et vraye affinité et en leauté de marchandise, pour faire et Denreuer au profit commun leurdit mestier ensemble.*

* **DENARIETAS**, *Denarius*. Charta Archembaldi episc. Catalaun. ann. 1366. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 530 : *Item in loco, dicto Orgeval, duodecim Denarietates et Pictavenses cum septem virgis terræ arabilis.*

DENARISMUS, Proportio ad denarium : *δεναρισμός*, apud Epiphanium. *Ad Denarismum vel uncias teneri*, in leg. 107. Cod. Th. de Deurion. (12, 1.) et *Denarismo vel nuciis obnoxius*, leg. 123. eod. tit. dicebatur, qui pro modo prædiorum vel agrorum denarios vel uncias (auri vel argenti incertum) Principi pensitabat.

¶ **DENARIUS**, a dando (decem) *d'ctus*, quia pro decem nummis imputatur, Isidoro lib. 14. cap. 24. Primo Denarium decem asses valuisse notum est omnibus, deinde sexdecim, postea duodecim. Gloss. Sangerman. MS. num. 501 : *Denarius habet sequas (siliquas) decem et octo.* Denarius Romanus pendebat siliquas 24. ex Pitisco, quem consule. Denarius in Lege Alam. tit. 6. § 3. est quarta pars tremissis et duodecima solidi : *Saiga autem est quarta pars tremissis, hoc est, Denarius unus. Duae saiga duo Denarii dicuntur. Tremissis est tertia pars solidi, et sunt Denarii quatuor.* Vide Legem Ripuar. tit. 36. § 12. et Capit. lib. 3. cap. 30.

¶ **DENARIUS** et *Nummus* promiscue sumuntur in duabus Chartis Cluniacensibus

sub S. Maiolo datis de eadem re. In priori quæ est num. 234. habetur : *Ita ut duodecim Denarios singulis annis in vestitura Monachis persolvamus; in posteriori vero n. 459 : Ita ut duodecim Nummos, etc.* Testamentum XII. sæculi : *Dat tres solidos et unum Nummum; hoc est Denarium.*

* **DENARIORUM LIBRA**. Charta ann. 996. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 335. col. 1 : *Ut omni anno militentur... duæ Denariorum libræ ante Domini Natale.* Vide in *Libra* 3. [** *Denariorum Marca*, in Chart. Ravengirshurgensi ann. 1312. ap. Würdtwein. Subsidi. Diplom. tom. 6. pag. 121. etc.]

* **AD DENARIOS ALICUJUS**, Ejus sumptibus. Charta ann. 1284. in Chartul. Thenol. fol. 14. v^o. : *Dicebamus quod quotienscumque terræ existentes infra fines parrochiarum dictarum villarum de Bomout et de novavilla de Bomout excolebantur ab habitantibus in dicta villa de S. Petri monte..... cum carrucis, seu equis vel animalibus ipsorum habitantium..... vel ad Denarios eorumdem, etc.* [** Charta qua Willelm. Comes Holland. se hominem ligium proficitur Johannis regis Angliæ ap. Rymer. tom. 1. pag. 54 : *Veniam ad ipsum in Angliam... ad defendendum terram suam, pro posse meo, ad Denarios Suos.* Infra : *Viginti et quinque milites ei mittam de terra mea usque in Angliam, ad custam meam, et a die, quo applicuerint in Angliam, servient domino regi, ad Denarios Ipsius.*]

DENARIUS FRANCICUS, Nummus argenteus, cujus mentio in Lege Salica tit. 1. § 1. 2. tit. 2. § 1. 2. et alibi passim, ex qua, quadraginta denarios solidum aureum Francicum æquasse docemur, quos ad 12. reducerunt Pipinus et Carolus Magn. Vetus Agrimensor de Ponderibus : *Juxta Gallos, rigesima pars uncia Denarius est, et 12. Denarii solidum reddunt.* Charta ann. 849. apud Perardum pag. 146 : *Fisco auri Denarios tres componet.* Vide *Solidus*, et *Wendelinum* in Glossario Salico. [** De Anglosaxonum Denariis, quorum tempore quatuor, Normannorum vero quinque solidum efficiebant vide Phillips. de Jur. Anglosaxon. not. 286. et Lappenb. Hist. Angl. tom. 1. pag. 627. not. 1.]

DENarii ÆREI vel **ÆRIS**. Aurelianus Imp. apud Pollionem : *Philippeos minutulos quinquagenos, aris Denarios centum.* Hujusmodi denariorum sex millia solidum efficiebant. Senator lib. 1. Epist. 10 : *Sex millia Denariorum solidum esse voluerunt.* Hesych. : *Τὸ δηνάριον*, (denarius) *ἐξ αὐτοῦ δηνάριον*, id est, solidi. Vide legem ult. Cod. Theod. de Suariis (14, 4.), et Novellam Theodosii et Valentiani 25. De *Denariis* æreis inferioris ætatis, sic Eadmerus libro de Similitudinibus S. Anselmi cap. 90 : *Tria enique bono insunt Denario, quæ cuique bono inesse debent Monacho. Denarius quippe bonus puro ex ære, recto pondere, monetaque legitima debet constare, etc.*

DENARIUS sumitur etiam pro minuitore moneta, uti apud nos hodie, et minimo nummo, apud Cassian. lib. 4. de Instit. Cœnob. cap. 14 : *Præter duo paxamacia, quæ tribus vix Denariis ibidem distrahantur.* Apud Macrobi. denarii in lusu puerorum ponuntur; et quæ apud Marcum cap. 12.

δενάρια dicuntur, duo *Denari*, *δύο δὲ* Lucæ cap. 10. Ambrosio duo *ara* apulantur; unde conficitur ejusmodi denarius ex *arreis* fuisse. Ordericus Vitalis lib. 5. 569 : *Patris tui satellites regule sic servararium, ut vix unum tuis clientibus possis dare Denarium.*

** De variis Denariorum speciebus eorum pretio agit Cangius in voce *Monetæ* Murator. Dissert. 28. Antiquit. Ital. ævi, Savin. in Append. 1. tom. 3. II. Jur. roman. med. temp.

TERTIUS DENARIUS, [dicebatur *Tertius* pars emolumentorum e causis apud Cæsares provinciarum ætis provenientium. partes Regis, tertia pars erat Comitatus regio tamen privilegio, non cuiusvis concessio. Litteræ Edwardi III. Regis pro Eubulone le Strangle ex uxore Comiti Lincoln. apud Kennetum A. Ambrosden. ad ann. 1331 : *Concessio custodiam et wardam castrinostre de Lincoln cum balliva bidein et viginti libras redditus cum pertin. pro Tertio Denario Comitatus Lincoln.* Pactum Joannem D. Silesiæ inter et Regem Bohemiæ ann. 1349. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. 552 : *Et si nos prædictam civitatem infra quadriennium continuum exsoluerimus, in hujusmodi exsolutionis diebus, ipse Rex Tertium Denarium, dare tenetur.*] Vide *Advocatus*, et *Col. tertio denario*.

DENARIUS DEI, Qui datur in aemulatione. Dicitur autem *Denarius* quod in pios usus, non in venditoris modum convertatur : [ut habet Bulla nis X. ann. 1519. in Archivo Ecclesiæ eloviensis. Statuta Arelatens. MSS. art. 1. *Denarius Dei, qui daretur in contrahendo in honore Dei et candelæ S. Trophimi, tribuatur.*] *Denier à Dieu*, in Consuetudin. Insuleusi art. 50. 80. 81. 92. 160. S. Gildæ Scotiæ cap. 22. § 4 : *Si quis rit halesces, vel alia mercimonia, et Denarium Dei, vel aliquod argentum contrahat.* [Statuta Massil. lib. 3. cap. 6 : *Si quis modum palnata, vel Denarius Dei, vel factæ sen datæ inde fuerint, contractus sive venditio ex tunc rata et firma habet quantum ad eos inde contrahentes et heredes, ac si res ipsa fuerit ipsi tradita, et pretium inde numeratum.* Rursum fit mentio de *Arrha*, vulgo dicitur, *Denario Dei*, in Statut. nion. lib. 1. rubr. 66. art. 1. Stobæus 42. refert ex Theophrasti libris, Theophrastum venditionem contrahentibus ex nummum tradidisse tribus proximis memoriæ et testimonii causa. Dicitur ex causa in Senatu Parisiensi 1. diei lis ann. 1386. acta, *Denarium Dei* unus Scribæ a licitatoribus et emptoribus traditum fuisse.] [** Vide *Haltaus*. German. voce *Gottes-Pfennig*, col. 7. dicitur *Denarius S. Spiritus*, in codice censu primo Hachii cap. 72 : *Si quis rimum S. Spiritus super contractu relatione quamcumque eccellente vel medicaverit, idem est ac si mercipotum ex vel dederit.* Inde in Statut. Ripensibus cap. 79. et novis cap. 66. ap. Weh. Monument. Cimbric. tom. 4. col. 2. 2015.]

DENARIUS APPENSUS CHARTÆ. Vetus Not. ex Tabulario S. Laudi Andegav. fol. Omnibus... notum sit, quod Raherus cardis filius, ipse et mater sua dederunt ecclesie S. Laudi terram quandam, quæ est s rivulum juxta domum Chalopini, et omnes domum super altare posuerunt, ac a a Canonicis caritate, quam decuit. Ita vero Raherus partem prædictæ terræ, Canonicis nescientibus, Chalopino tradidit, Denarios census ab eo accepturus. Quod cum eis contendere voluit, scilicet jus lesiæ recognoscens, 4. Denarios, quos iste acceperat, in manu Normanni De- in Cloustro S. Laudi, reddidit videnti- Canonicis... Denarius autem, qui hinc tunc dependet in testimonium, unus est illis 4. quos Raherum, reddidisse promissus est. Vide Louvetum tom. 2. Hist. Bel- e. pag. 213. et in verbo *Investitura*.

DENarii PERFORATI in rei alicujus notitiam et testimonium asservati. Chart. S. Petri Belvac. ch. 64: *Lanscelinus... quoque solidos denariorum, et dimittit, quos eodem die de prædictis villis terat, ecclesie B. Petri remisit, et eos Denarios perforari et perforatos in ario B. Petri recondi et reservari rogavit, posteris essent in testimonium redditionis.* Alio sensu vide in *Monetæ Perforatæ*. QUATUOR DENARIOS super re, quam ut vindicabat, ponebat is coram judici, qui furto sibi ablata contendebat, de ritu agunt Stabilimenta S. Ludovici 2. cap. 12. 17.

SERVUS PER DENARIUM MANUMISSUS. *De Manumissio per denarium.*

DENARIORUM QUATUOR super caput positio, servitutis erat professio. Chart. Major. monast. pro pago Vindoc. Ch. : *Stephanus Gambacanis de Ferraria... rogavit se esse servum S. Martini, et de curramavit bellum contra nos. Intra tertium autem, quo bellum fieri debebat, reproavit se male egisse; venit in capitulum prioris monasterii et dedit recognitionem prioris, scilicet secundum consuetudinem posuit super caput suum quatuor Denarios, et per illos tradidit se sancto Martino monachis ejus.* Vide *Manumissio per denarium*. Eadem ratione rei possessæ ablatio ejusdemque alteri, præsertim ecclesiæ significabatur. Charta circa finem sæc. in Reg. 3. Armor. gener. part. 1. a. vj: *Hæc superscripta de silva confratris Jordanus filius ejus domno Fuleherio bti et monasterio Stirpensi... ponens super caput suum quatuor Denarios.*

DENARIO capiti exulis occisi supposito interfessore, ex consuetudine Atrebatensis poena reus absolvitur. Vide supra *Denarius in Bannum* I.

DENARIUS ET CANDELA CARITATIS, inter oblationes, quæ Sacerdotibus fiunt, recensentur in Charta Manassis Episcopi Lingoniensis ann. 1185. apud P. Roverium in *Revue* pag. 218.

DENarii PRO CRUCIBUS Kalendarum. Vide *Crucis*.

DENarii dati a nubentibus in foribus *ecclesiæ*. Pactum inter decan. et paroch. S. Martini ann. 1224. ex Chartul. episc. Paris. 41. vº. : *Item de Denariis, qui dantur a nubentibus in foribus ecclesiæ, habebunt*

decanus et ejus successores medietatem, et presbyter parochialis aliam medietatem.

* **DENarii qui dantur in confessionibus** memorantur, in Charta Barthol. episc. Paris. ex Chartul. ejusd. ann. 1224. fol. 41. Vide supra *Confessio* 4.

¶ **DENARIUS ALBUS.** Chronicon Cornelii Zantfliet apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 472: *Nihilominus eodem anno (1450.) modius speltæ mensuræ Leodiensis vix vendebatur pro septem albis Denariis Flandriæ, dictis Aydons, quorum viginti vix valent unum florenum Rhenensem.* Vide *Albus* et in *Moneta*.

* Charta ann. 1211. in Chartul. Mont. S. Mart. part. 6. fol. 103. vº. col. 2: *Prædictæ dominæ xij. Denarios albos concessit quoad viveret annuatim, et post decessum ipsius hæredibus suis duos solidos ejusdem monetæ.*

** **DENarii ALLIGATI.** Ordinatio Præpos. ad S. Sever. Erford. ann. 1121. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 50: *In festo S. Mariæ unicuique phaltinam unam quæ valeat 30. Denarios et in fine illius duos Denarios Alligatos.* Ubi Gudenus hæc habet: *Hæc interpretari licet de modico pecuniæ seu Denariis, qui in phaltinam, et in fine illius, subintellecto inferne, sive in phaltinæ sutura, secundum mirabiles veterum mores alligari poterant. Et ex obsoleta isthac consuetudine derivari reor, quod etiamnum Bambergæ canonicis et vicariis summæ ædis, cuilibet bini distribuuntur denarii, involuti linteolo filoque consuti.*

** **DENarii AGNORUM**, Nummi vice agnorum præstationis exsoluti. Charta Wetflar. ann. 1261. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 700: *Novem denarii in festo Penthecostes qui dicuntur Agnorum Denarii, duos denarios in Cathedra Petri qui dicuntur Piscium Denarii.*

* **DENARIUS S. ANDRÆ** dictus, qui ad S. Andreanum de Villanova prope Avenionem pro mercibus extra regnum exportandis solvebatur. Inquisit. ann. 1385. in Reg. 139. Chartoph. reg. ch. 133: *Revam et Denarium sancti Andree, tractam et alia jura regia de talibus exsolvi consuecta non solvendo.*

** **DENarii AREALES**, Census pro singulis arcibus advocato persolutus. Chart. Sigfrid. Episc. Hildes. ann. 1289. ap. Haltaus. in voce *Vogt-Schillinge*: *In casis hortorum advocatiam et Denarios Areales habebimus, sicut in aliis arcibus ibi sitis. Denarii censuales supra dicuntur.*

* **DENARIUS AUREUS.** Charta ann. 1071. in Chartul. Major. monast. pro pago Vindoc. ch. 94: *Uxor sua Agathes, quæ pro hoc habuit unum Denarium aureum.* Alia A. abb. S. Medardi Suess. ann. 1205. ex Chartul. Campan. fol. 251. col. 2: *Dicti milites et eorum hæredes imperpetuum ecclesiæ nostræ singulis annis... xl. solidos Proviensium monetæ et unum Denarium auri reddent.* Charta Adalber. Leod. episc. ann. 1124. in Chartul. Cluniac. ch. 401: *Unum aureum Denarium Leodiensis monetæ in Pascha ipsi fratres persolvant.* Alia Joan. ducis Lothar. ann. 1283. in Suppl. ad Miræum pag. 139. col. 1: *Chacun an un Denier d'or, qui doit valoir trois sous Liegeois.* Vide in *Moneta*.

** **DENarii BANNALES.** Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Bann-Pfennige*, col. 2195.

** **DENarii BONI** apud Ansegis. lib. 4. cap. 110. in Edict. Pisteus cap. 21. etc. Vide *Denarii meri*.

DENARIUS CALEFACTUS, fronti impressus eorum, qui denarios bonos et bene pensantes rejiciebant. Capitula Caroli C. tit. 28. [* Edict. in Carisiac. ann. 861.]: *Habeat missus reipublicæ in civitatibus, et in mercatis, Denarium sic affectatum, et deprehensum in fronte Denario calefacto salvis venis taliter coquat, ut ipse homo et cæteri castigentur, et homo non pereat, et videntibus castigationis signum ostendat.*

** **DENarii DE CARNE.** Conrad. Archiep. Mogunt. Ordinatio Scholastica ann. 1189. in Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 294: *De quibus (scolaribus, magister) non vult habere curam vestiendi, dummodo sunt adulti Denarios omnes de Carne magister recipiet, et de pisce. Refectiones, porcos de nativitate et Denarios qui dantur ad supplementum panis magister retineat. Alios vero Denarios de vestibus scholares recipiant.*

** **DENarii CENSUALES.** Vide *Denarii Areales*.

** **DENARIUS CERÆ** pro *Denariata Cere* in Chart. Murbac. ann. 801. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 60.

DENARIUS COMPLICATUS ex voto ad Tumbam Sancti oblatus, apud Radulfum in Miraculis S. Richardi Episcopi Cicestrensis num. 4.

* **DENarii CONSOLATIONUM.** Vide supra *Consolatio* 3.

* **DENARIUS CRUENTUS, SANGUINOLENTUS**, Mulcta, quæ ob effusum sanguinem exigitur. Jura advocatiæ eccl. Aquilej. ann. 1202. inter Monum. ejusd. cap. 66. col. 648: *Cruentum Denarium habebat (advocatus) a patriarcha, quem similiter dividebat.* Charta Ottonis IV. imper. ann. 1210. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1561: *Ducatum Forjulli, cum omni jure et pertinentiis suis, et sanguinolentum Denarium, scilicet feritas, plagas, vulnera, homicidia... sibi et successoribus ejus (patriarchæ Aquilejensis) in perpetuum... confirmamus.* [* Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Blutig*, col. 176.]

* **DENARIUS DOMINICALIS**, Qui parochio qualibet die dominica pensatur. Arest. ann. 1407. in vol. 11. arestor. parlam. Paris. ad 23. Jun.: *Cum habitantes patriæ Andegaviæ... ratione sepulchrorum et funerarium... ad solvendum qualibet die Dominica cujuslibet anni suo curato unum denarium Turonensem... fuissent condemnati; et deinde eo quod supradicti habitantes dictum Denarium Dominicalemolvere recusaverant, etc.* Vide *Denarius de Palma*.

** **DENarii ELEMOSINARES.** Vide *Denarii de Carne. Denarii Elemosinares non spectantes ad mensam*, dicuntur in chart. ann. 1190. ibid. pag. 298.

¶ **DENARIUS FEODI**, quem quis percipit annuatim ratione feodi. *Wilhelmus Faber* sex solidos currentis monetæ ad med. XLe. Ad Natale Domini tres capones et tres denarios. Ad Pascha LX. ova et tres Denarios Feodi, in quadam veteri Charta.

* DENARIUS FOCORUM, CENSUS qui pro singulis focis sen domibus quotannis a domino feudali exigitur; nisi sit præstatio sive census species, Dominica prima Quadragesimæ exsolvenda. Vide infra *Dies focorum*. Charta ann. 1309. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 321. rº. col. 2 : *Petebant etiam sibi restitui Denarios focorum episcopo Claromontensi consuetos persolvi per dictum regaliatorem perceptos*. Vide *Foagium* I.

† DENARIUS FORTIS, cujus materia purior erat. Tales erant Denarii Parisienses, quocirca etiam *Regales* appellati. Vide *Moneta fortis*.

DENARIUS FRANCICUS. Vide supra.

DENARIUS FRISONICUS, in Addit. ad Leg. Frison. tit. 3. § 44.

* DENARIUS GROSSUS ARGENTI. Charta ann. 1349. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 273 : *Item unum Denarium grossum argenti cigni beati Ludovici, quod dant..... pro quadam boria*. Vide in *Moneta*.

** DENarii IMPERIALES in Henric. VII. Imperat. Edicto de Moneta Italiæ ann. 1311. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 517.

** DENarii LEVES, in Charta ann. 1237. in Gudén. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 545. Vide *Moneta Debilis*.

* DENARIUS LUCOSUS, Qui presbytero pro administratione Sacramentorum in extremis offertur. Pactum inter monachos S. Crucis Burdegal. et presbyt. eccl. paroch. S. Mich. ann. 1316. ex Tabul. ejusd. monast. : *Assignarunt eidem vicario.... illos Denarios, qui Lucosi vulgariter in dicta ecclesia appellantur, videlicet pro labore administrationis sanctæ Eucharistiæ et Extremæ unctionis, quos de jure, vel laudabili et pia consuetudine in dicta ecclesia est præstare hactenus consuetum. De nummo etiam, qui lucosus vulgariter appellatur, partes præfatæ taliter conveuerunt, ut illius solus percipiat capellanus*, in Charta Guil. archiep. Burdegal. ann. 1225. ex eod. Tabul. Vide *Denaria Sacramentorum*.

† DENARIUS MASCULUS, Idem qui fortis. Annal. Bened. tom. 5. pag. 13. ad ann. 1068 : *Statutum est ut Loratorii homines pro multa decem libras Denariorum Turonensium Masculorum, id est, fortium Hugoni persolverent*.

DENarii MERI et bene pensantes, in lege Longob. lib. 3. tit. 28. [** Ludov. Pii 26. c. Capitul. ejusd. Baluz. ann. 819. Pertz. ann. 817. cap. 18.] et in Capitulis Caroli C. tit. 28. [** Edict. in Carisiac. ann. 861.] tit. 31. [** Edict. Pistens. ann. 864.] § 8. 10. Synodus Francoford. cap. 5 : *De Denariis, si meo sunt argento, et pleniter pensantes*. In Visione S. Baronti n. 13 : *Solidus bene pensatus, pro bene pensans : Et sic per singulos menses in anni circulo in unumquevis mense unum solidum in manu pauperis mitte bene pensatum*. Vide *Merus*.

DENARIUS MIXTUS opponitur Mero, in Capitulis Caroli C. tit. 31. § 13.

** DENarii NUMERALES. Vide *Denarii Ponderis*.

† DENARIUS DE PALMA. Charta Prioris S. Fromondi in Chartulario ejusdem loci pag. penult. Gaufrido Clerico conceditur Vicaria S. Fromondi : *Donando et victum suum honorabiliter nobiscum, et XL. sol.*

usualis monete ad se vestiendum... et Denarium de Palma, et præbendam suo palefrido. Ejusdem Vicariæ redditus ibidem recensentur in Litteris Episcopi Constantiensis iisdem fere verbis : *habebit cum eis victum suum competenter, et ad vestes sibi emendas XL. sol. Andegav... et Denarium singulis diebus Dominicis ecclesiastica consuetudine offerendum... et palefrido suo necessaria*. Erat itaque *Denarius de Palma* ille, qui singulis diebus Dominicis a fidelibus offerebatur. Cur autem dictus *de Palma*, non conjicio : nisi forte sic dictus fuerit, quod in manum sen *palmam* traderetur. [* Vide supra *Denarius Dominicalis*.]

** DENarii AD SUPPLEMENTUM PANIS. Vide *Denarii de Carne*.

† DENarii PARATARUM, in Codice MS. reddituum Episcopatus Autissiod. ii sunt, quos exsolvere debebant Ecclesiarum ruralium Presbyteri, cum diocesim suam visitabat Episcopus. Vide *Parata*.

* DENARIUS PARATUS, id est, Numeratus. Charta ann. 1288. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 507 : *Pro hujusmodi quidem libertate..... præfacti burgenses nobis dederunt centum talenta, et quatuor talenta Denariorum Brandenburgensiū paratarum*. Vide *Paratus* 2.

DENarii PARISIENSES, in Charta Philippi I. Regis Franc. ann. 1060. apud Doubletum in Hist. Sandionysiana cap. 12. Vide *Moneta*, [ubi variæ Denariorum species indicantur.]

* DENARIUS PARISIENSIS qui in ecclesia Autissiodorensi appellabatur, docent Statuta ann. 1553. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 219. col. 1 : *Item quilibet canonicus volens lucrari Denarium, vocatum Parisiensem, qui est affectus residentibus solum, in festis Purificationis et Magdalenes cujuslibet anni, debet residere per tres menses cum uno die ad minus*.

DENarii PASCHALES, qui dicti fuerint colligere licet ex Alexandro III. PP. in Appendice ad Concilium Lateranense III. part. 2. cap. 9 : *Et inter cætera Denarios Chismaticis ab eis pro voluntate vestra in salutis vestræ periculum extorquere præsumitis : hujusmodi exactionem, ut eam liberius videamini exigere, quandoque consuetudinem Episcopalem, quandoque Synodalia, quandoque Denarios Paschales appellantes*. Vide *Synodaticum*.

DENIERS DE PELICES, in Aresto ann. 1344. in Probat. Hist. Ecclesiæ S. Aniani Aurelian. pag. 105. Vide *Pellicia*.

* DENarii PENTECOSTALES, Qui ad festum Pentecostes solvebantur. Bulla Innoc. III. PP. ann. 1214. ad Guil. episc. Autiss. : *Tres (matricularios) ordinasti... illis certis redditibus ab ecclesiis de Vermentone et Bitriaci, et Denariis Pentecostalibus de Varziaco percipiendis de voluntate et assensu Autissiodorensis capituli assignatis*. Vide infra *Nummi Pentecostales* in *Nummus*.

** DENarii PISCIIUM. Vide *Denarii Agnorum* et *Denarii de Carne*.

* DENarii dicti *Placita Natalis et Paschæ*, quod iis temporibus ex pacto solvebantur. Charta ann. 1311. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 129 : *Derrechtief lyj. Deniers, que ven dit les plaiz de Noël et de Pasques, que plusieurs personnes doivent*

par au pour raison de sept pieces de vi

† DENARIUS E POESA. Vide *Pogesia*

* DENarii appellati *Les poissons den* in Charta Ludov. comit. Nivern. ann. 1 ex Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 3 : *Deniers deus à Cone, appelez les poissons mortz, priez dix sols Tournois de chascun an ; et sont païé chascun an le des brandons*.

DENarii PONDERIS, et DENarii NUMERALES, in Statutis Davidis II. Regis Scap. 46. § 2. 3. 4. 5. 6. Statutum Edv. I. Regis Angliæ, de Compositione mirarum, apud Spelmannum : *Denarius glie, qui nominatur Sterlingus ; votui sine tonsura, ponderabit 32. grana frum in medio spicæ, et 30. denarii faciunt ciam, et 12. uncie faciunt libram*.

* DENarii PRÆSENTIARUM, Qui partibus divino officio distribuuntur supra *Consolatio* 3.

** DENarii REGALES, CENSUS regis fisco regio præstandus. Privileg. C. Holsat. in Staphorsti Hist. Eccles. burg. pag. 616 : *Isti nobiles vendiderunt duas partes decimæ cum omni judicio jori, videlicet colli et manus, et minorem delibet aliorum excessuum, et nihilum cum Denariis Regalibus, qui vulgari nigns-pfennige appellantur*. Vide Hal Glossar. German. voce *Königszins*, 1116.

* DENarii RHEDarii, qui ex rhedatris percipiuntur. Chron. Danic ann. 1249. apud Ludewig. tom. 9. 1 MSS. pag. 30 : *Rex Ericus contulit Daniam ad Denarios rhedarios sive arleff, et veniens in Scaniam idem petefugatus est a rusticis cum multa stragurum*.

† DENARIA SACRAMENTORUM, f. i. denarii, qui singulis offerebantur Dominicis, ideoque *Sacramentorum* dicti, tempore sacrosancti Missæ sacrificii excellentia interdum nude appellati *Sacramentum*, a fidelibus offerrentur. Annal. Bened. tom. 4. pag. 466. n. 80. ad a. 1045. ex Charta Oderici Vindocin. pro Goffrido Presbytero, cui Maziacæ ecclesiæ Presbyteratum tenendum commisit sicut prius habuerat : *Baptisterium tunc benedictionem viri et mulieris ; offerunt quoque femine tempore purificatione Missam venientis, confessiones omnes, et morum visitationes, et agenda mortuorum præterea Denaria Sacramentorum, et quicquid sonandis*. Erit forte qui tria haec strema referat ad Defunctos, adeo ut *Denaria Sacramentorum* sint Oblationes pro funt faciendis, *Denaria Sacramentorum* pro his Defunctorum celebrandis, et signanda Fructus ad Curionem rediens cum campanæ pulsantur pro mortui forte brevius *Denaria Sacramentorum* omnes fidelium oblationes Presbyter Sacramenta quævis administrantibus fendantur.

** DENARIUS SANCTI SPIRITUS. Idem *Denarius Dei*.

* DENARIUS SANGUINOLEXTUS. Idem supra *Denarius Cruentus*.

* DENARIUS SECRETALIS, qui sac

ut inter Missæ secreta pro offerente Charta ann. 1327. inter Probat. tom. anal. Præmonst. col. 449 : *Unam ecclesia nostra portionem habebit in iis secretalibus, quos ipsis præbendariis unus dari contigerit, antequam aliqui sacerdotibus ad Missam spectantibus utur.*

DENARII SENATUS, iidem qui Romani, for. Charta ann. 1198. apud Murator. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 443 : *Et Ricardus per me et meos nepotes a supradicta attendere noluerit, vobis et successoribus pœnam centum annuorum Denariorum Senatus componere iit.* Alia ann. 1234. apud Cencium Cens. eccl. Rom. : *Confessus est se ab eodem triginta libras Denariorum us.* Vide supra Augustarius.

DENARIUS STRELOIQUE, pro Denarius angus. Charta Caroli Reg. Fr. ann. 1229. qua confirmat Chartam Henrici Reg. in Hist. Harcur. tom. 3. pag. 40 : *verunt tres marcas argenti et dimidiam viginti octo Denarios Streloique.* Vide Lingus.

DENARII SYNODALES, Præstationes iudicæ vel ei qui synodo præsidebat. Charta civitat. Montis Henrici. ann. 1229. ap. Fürstenberg. Mont. Paderborn. pag. 97 : *Archidiacono cum omni jure admisimus, duabus articulis non de jure sed de benignitate archidiaconi exceptis, quod nec Denarii vel obulos Synodales persolvemus, et etc.* Alia ann. 1247. ibid. pag. 99 : *positus ejusdem loci nomine abbas conventus Corbegensis Denarios Synodales tantum de habitatoribus Montis colligunt annuatim ... de quibus Synodalibus Denarii præpositus idem sex solidos graves archidiacono persolvit.*

DENARIUS, dictus Tourne, Qui, ut for. in pretii supplementum vel in compensationem solvitur, Gall. *de retour.* Lit. remiss. ann. 1368. g. 99. Chartoph. reg. ch. 589 : *Jehan liers dist au suppliant et audit Gillet compaignon que il paioient tout l'escot; et respondi ledit suppliant que il n'y pas tenuz, mais volentiers paioient lier tourne, se il y estoit.* Vide infra p. 2.

DENARII DE VESTIBUS. Vide Denarii. In Willegis. Archiep. Moguntin. ann. 976. ap. eundem Guden. tom. 1. Diplom. pag. 356. dicuntur Denarii stitum pertinentes.

DENARII DE VICECOMITATIBUS, Qui comiti seu viario debentur. Charta comit. Augi ann. 1059. inter Instr. 11. Gall. Christ. col. 14 : *Item in toris-portu et in Augo oppido decimam annuorum de vicecomitatibus.* Vide in comes.

DENARIUS VINI, ut supra Denariata Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 169. oph. reg. ch. 20 : *Ipsi Johanni portati Denarius vini, panis et nuces.*

DENARII VOTIVALES. Chart. Senat. nwald. ann. 1394. in Gerck. Fragm. 1. part. 2. pag. 87 : *Presbyter autem capelle omnes oblaciones et Denarios*

Votivales et jus parchie contingentia ipso præposito debeat presentare.

* DENARII dicti Waris, id est, Boni, legitimi. Charta ann. 1340. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 391 : *La somme de six vins et douze livres Paris de Deniers Waris.* Alia ann. 1393. in Reg. 145. ch. 500 : *La somme de cent francs royaux, frans Deniers et Waris.* Vide Para 4.

DENARIUS S. PETRI, Pecunia, quæ ab Anglis quotannis Sedi Romanæ pensitabatur, in Legibus Saxonice Kanuti cap. 9. et Henrici I. cap. 11. et in Canonibus Saxonice Edgari Reg. cap. 54. rom feoh, i. e. nummus Romanus; Romescot, in Legibus Edwardi Confess. cap. 10. et apud alios; *Le Denier S. Pere*, in Legibus Guillelmi Nothi vernaculis cap. 18. Denarii, quos Romæ ad S. Petrum debemus, inquit Kanutus apud Radulfum de Diceto ann. 1031; *Census B. Petri in Anglia*, apud Hugonem Flaviniac. ann. 1101.

* Inventar. MS. ann. 1366 : *Salvo per omnia Denario B. Petri, videlicet mille marchas sterlingorum annuatim percipiat (ecclesia Romana) in festo B. Michaelis v. et in Pascha v. marchas; vije. pro regno Angliæ et iije. pro regno Hiberniæ.* Vide Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 827.

Hujuspensitationis auctorem Inam West-Saxonum faciunt Angli, Rob. de Monte Offam Mercie Regem, ann. 1116 : *Hic est Offa Rex, qui dedit Vicario B. Petri Romanæ urbis Pontifici redditum statutum, quod vocatur Romescot, de singulis domibus regni sui in æternum.* Quod alii Inæ et Offæ, Will. Malmesburiensis lib. 2. Hist. cap. 2. et Bromptonus Ethelwolfo Regi tribuunt : *Postea Romani abiit, et contulit Deo et B. Petro singulis annis de qualibet domo totius Angliæ unum denarium, qui hodie Denarius S. Petri vulgariter appellatur, et ipsemet ob devotionem, quam erga Deum gesserat, purum denarium obtulit pura mente.* Rem conciliat Polyd. Virgil. qui a tribus istis Regibus Denarium S. Petri vicissim concessum, eamque pensitationem, sua etiam ætate, hoc, est, sub Henr. VIII. obtinuisse scribit. Exigebatur igitur in singulas domos. At Legibus Edw. cap. 10. et Guill. Nothi cap. 18. ab iis tantum, qui haberent 30. denariatas vivæ pecuniæ in domo sua.

A Denarii B. Petri pensitatione nemo fere erat immunis. Vita Offæ II. Regis, de Ecclesia S. Albani : *Quæ tanta libertate privilegiata refulget, ut ab Apostolica consuetudine et redditu, qui Romscot dicitur Anglice, Denarius S. Petri Latine, cum neque Rex, neque Archiepiscopus, vel Episcopus, vel Prior, aut quilibet de Regno, ab illius solutione sit immunis : ipsa quidem Ecclesia, quæ Basilica S. Petri dicitur, sola quæta est.* Eadem habet Matthæus Westmonasteriensis ann. 1004. [Chartularium SS. Trinit. Cadomensis fol. 56 : *Unusquisque qui habet feminam debet dare unum Denarium S. Petri, et qui non habet unum obolum præter francaianos.*]

Denarius S. Petro summonebatur in festo Apostolorum Petri et Pauli, et colligebatur in festo Vinculorum S. Petri, ut est in Canonibus Edgari cap. 54. in Legibus Kanuti cap. 9. Edwardi Regis cap. 10. et Henrici I. cap. 11. in Concilio Ænhamensi

ann. 1009. cap. 11. etc. Colligebatur vero a Prælatibus ipsis, ut liquet ex Innocent. III. lib. 16. Ep. 173.

Non tamen in tributum, licet ita appelletur a Malmesbur. lib. 2. cap. 2. sed in eleemosynam pensitabatur : unde Regis Eleemosyna nuncupatur in Legibus Edwardi cap. 10. Eleemosyna S. Petri, in Charta Paschalis PP. apud Eadm. lib. 5. Hist. Novor. pag. 113. Ita Joannes Rex Angliæ apud Innocentium III. lib. 16. Epist. 131. Matth. Paris ann. 1213. [et Acher. Spicil. tom. 8. pag. 554.] in Charta, qua Regnum Angliæ Sedi Apostolicæ subdit, Denarium S. Petri a tributo distinguit : *Ad indicium autem hujus nostre perpetuæ obligationis et concessionis, volumus et stabilimus, ut de propriis et specialibus redditibus nostris prædictorum regnorum pro omni servitio et consuetudine, quæ pro ipsis facere debemus, salvo per omnia Denariis B. Petri, Ecclesia Romana mille marcas esterlingorum percipiat annuatim, etc.*

At quod gratuito primitus dabatur, postmodum Ecclesiastici patrimonii vicem obtinuit, Censusque Ecclesiæ dictum est, ad ejus solutionem etiam adhibitæ censuræ Ecclesiasticæ, ut est apud Innocentium III. lib. 16. Epist. 173. et in Chronico Aulæ regiæ cap. 9. sed tantum ad eertam summam, scilicet 200. lib. 26. sol. ab Episcopis colligendam hic census redactus est. Vide Prynnum in Libertatibus Eccl. Anglic. tom. 3. pag. 1171. Adde eundem pag. 50.

Illius porro pensitationis annuæ pars una in usus Romani Pontificis, altera in usus fratrum Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, quæ vocatur Schola Anglorum, deferrebat, ut habet Epistola Alexandri II. PP. ad Wilhelm. Nothum apud Baron. ann. 1068. n. 2. Vide Lanfrancum Epist. 7. Ordericum Vital. lib. 3. pag. 465. Will. Malmesbur. pag. 75. Spelmannum in Romescot, Jo. Foxum lib. 4. pag. 371. Edit. 2. et infra in Romescot.

Denarius S. Petri non modo exactus in Anglia, sed et in cæteris ferme regnis;

In Gallia enim pensitatum, auctor est Gregorius VII. PP. lib. 8. Epist. ult. : *Dicendum est autem omnibus Gallis, et per veram obedientiam præcipiendum, ut unaquæque domus saltem unum Denarium annuatim solvant B. Petro, si cum recognoscunt Patrem et Pastorem suum more antiquo.* Vide supra in voce Census.

In Polonia. Chronicon Aulæ Regiæ cap. 9 : *Hoc anno (1320.) Lokotto Dux Sandome-riæ a Sede Apostolica obtinuit Coronam regalem Poloniæ, ... incæpitque statim Denarium S. Petri de unoquoque capite humano Sedi Apostolicæ decimaliter solvere, qui antea longo tempore denegatus fuerat, ut dicitur, de facto, non de jure. Verumtamen quia Duces Silesiæ hunc dare decimalem Denarium denegant Apostolico, ipsorum dominia usque hodie stant sub Ecclesiastico interdicto.* Adde cap. 33. Epistola MS. Ducis Silesiæ hæredis regni Poloniæ ad Joannem PP. ann. 1323. ex Bibl. Regia : *Denarium vero sancti Petri, licet modo insolito exigatur, ipsum tamen ego et fratres mei in signum obedientiæ, qua sanctissimæ paternitati vestræ et Apostolicæ Sedi immediate nos reco-*

gnoscinus esse subjectos, in omnibus terris et districtibus nostris solvi dudum mandavimus, etc. Charta alia ibidem : Super solutione census, qui Denarius Beati Petri nuncupatur in partibus Poloniæ, etc. Vide Dittmarum lib. 6. et Gregor. VII. lib. 2. Epist. 7.

* Inventar. MS. ann. 1366 : *Duæ litteræ... diversis sigillis sigillatæ, continentes financiam per cives et incolas Culmensis ac Pomoranæ Wratislaviensis diocesis de Denario B. Petri pro arveragiis ecclesiæ Romanæ debitam.... et constituerunt procuratores suos dicti incolæ et cives, qui jurent in animas eorum perpetuis temporibus solvere præfatum Denarium B. Petri Camere Apostolicæ in Quadragesima.... Item transcriptum unius Instrumenti vij. sigillis sigillatum super solutione census, qui Denarius B. Petri nuncupatur, in partibus Poloniæ, videlicet in civitate et diocesi Culmensis et terra Pomoranæ illius diocesis, quæ cessaverat solvere dictum censum per aliquos annos. Anno 1335.*

In Bohemia. Carolus IV. Imper. in Vita sua : *Processi cum ipso versus Avenionem ad PP. Benedictum XII. ad concordandum cum eo de Denario S. Petri, qui datur in diocesi Wratislaviensi.*

* In Lusitania etiam pensitatum, docet Bulla Alex. PP. III. ann. 1179. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 8 : *Ad indicium autem quod præscriptum regnum (Portugalie) beati Petri juris existat, pro amplioris reverentiæ argumento, statuisti duas marchas auri annis singulis nobis nostrisque successoribus persolvendas. Qua vero de causa istud regnum B. Petri juris existere ibi dicatur, declarat Cencius in lib. cens. eccl. Rom. ex Cod. reg. 4188 : Adefonsus dux Portugalensis de tota terra sua, quam nunc habet et in futurum, Deo propitio, poterit adipisci, iiij. uncias : procedente vero tempore, ab Alexandro III. regio vocabulo insignitus idem Adefonsus, præscriptas iiij. uncias in duas marchas auri purissimi post Lateranense Concilium augmentavit.*

* DENARIUS S. PETRI etiam vocabatur census annuus, qui ecclesiæ S. Petri Corbeiensis solvebatur ab ejusdem hominibus. Charta ann. 1344. ex Chartul. 21. Corb. : *Comme descors fust meu.... pour cause de unze lires Parisis ou environ de chens, cascun an deus auxdits religieux à le cause de leur dite ville de Wailly vers Arras.... à deux termes : est assavoir le moittie au Dimenche prochain apres la Trinité, et l'autre moittie le Dimenche après la Toussains, et lesquels deniers son appellés les Denier saint Pierre, etc.*

DENARRARE, Placitare, causam suam coram iudice exponere, *Plaider*, occurrit in veteri Notitia anni 1103. in Tabulario Monast. Fiscanens. fol. 58. Vide Narrator.

* DENARRATIO, Lis intentata, causæ expositio et discussio. Chartul. eccl. Andegav. in Hist. Sabol. pag. 51 : *Unde nos quidem adversus ipsum Berlarium ad Denarrationem in domo nostra de Daulciis convenimus : et probata et audita utriusque partis ratione, cum iudicium inde proferre præpararemus, etc.* Charta ann. 1101. in Chartul. S. Cornel. Compend. fol. 137. vº. col.

2 : *Compendiensis ecclesiæ canonici, quotquot de familia S. Cornelii in regione mea mansionem habebant, a mea advocacione liberos esse denarraverunt. Huic autem Denarrationi interfuerunt Rainerus etc.* Vide Narratio 1.

† DENARRATOR, Patronus, tutor. Seherus Abbas Calmosiacensis de primordiis ejusdem Monasterii, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 1164 : *Testes autem fidejussores ac Denarratores idonei hujus donationis hii liberi homines extiterunt Widricus, etc.*

DENASATUS, Absque naso, in Chronico Montis Sereni pag. 95. Hugo Plagon in Versione Gallica Will. Tyrri lib. 2. cap. 23 : *Naves habens mutilas, vertit renillies.*

NASI ABSCESSIO, inter pœnas receptas apud Occidentales, ut constat ex lege Wisigoth. lib. 12. tit. 3. § 4. et Lege Longob. lib. 1. tit. 25. § 61. [* Carol. M. cap. 44.] Capitul. Caroli M. ad Leg. Sicil. tit. 3. cap. 7. ex Capitulari Pippini Regis ann. 744. cap. 22. Capitul. ann. 779. cap. 23. ex lib. 5. Capitul. cap. 135. [* 206.] addit. 4. cap. 142. etc. Vide præterea Leges Canuti Anglo-Sax. cap. 27. 50. Novell. 134. cap. 13. Novell. Leon. 32. 34. Harmenopol. lib. 6. tit. 1. § 14. 25. 27. tit. 3. § 3. 4. 6. 9. 10. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 201. etc. Huc pertinet proverbium, in veteri Poemate MS. de Garin de Loherans :

Qui son Nez cope, il deserte son vis.

Sed et ista ex Legibus Scanie lib. 5. cap. 23. apud Andream Suenonis Archiepisc. Lundensem : *In membrorum abscissione refert, quod membrum fuerit amputatum. Quorum enim amputatio majorem generat deformitatem, ampliorem requirit etiam emendationem. Unde cum amputatio Nasi plurimum hominem dedecet et deformet, statutum est, ut homicidio emendatione debeat adequari.*

* Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 73. ex Cod. reg. 4659 : *Si aliquis produxerit falsum testem, vel nixus fuerit, quamvis ad effectum non perduxerit, scienter, amittat Nasum cum labro usque ad dentes.*

Nares sibi invicem præcidere jubentur adjutores eorum qui conspirationes fecerunt, in Capitul. 4. Caroli M. ann. 805. cap. 10. et in Capitul. Ludovici Pii ann. 824. cap. 6. apud Holstenium.

DENATA. Diploma Joannæ Comitissæ Flandriæ et Hannon. pro Monasterio apud Buzelin. in Gallo-Fland. lib. 2. cap. 30 : *Vendidit Ecclesiæ prælibatæ... 50. capones, centum solidos in Denatas, dimidium bonarium prati, etc.* An in Denaratas?

DENATICATUS, Absque natibus. Papias : *Dopygis, Denaticatus, sine natibus : nam pyga extrema pars corporis.*

† DENATIUM, Medicina pro ægris denascentibus seu moribundis. Tertull. Apolog. cap. 23 : *Æsculapius demorituris scordii et Denatii et asclepiadoti subministrator.* Denasci pro Mori dixere Varro, et Cassius Hemina apud Novium. [* Thanatio legunt alii. Vide Forcellinum in Asclepiodoton.]

* DENATURARE, Naturam destruere, evertere. Acta varia ad Conc. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 454 : *Unde putando evitare illo modo mortalia peccata publica, inciditur in majus malum,*

quam est illud quod vitatur, quia humana Denaturatur.

** DENCMANNI, dicuntur in Cemptionis ann. 1252. ap. Guden. in Diplom. tom. 2. pag. 950. Testes mererum gestarum præter judicem et se adhibiti : *Renuntiarunt coram domino etc.* (sequuntur duodecim viri). *ampliore prædictorum cautela, ad penem etiam utriusque partis acta sub testimonio D. Gerardi de Lomirs teti, D. Wilhelmi Advocati, judicium Asium, Conradi etc. Scabinorum Aquen. Et ad majorem prædictorum certitudinem Dencmanni sunt adhibiti, utrimque (sequuntur octo virorum nomina) quam plures cives Aquenses.*

† DENCONESA, ut infra Diaconia elatio elemosynarum, etc. Epitome institutionum Ecclesiæ Valentiniæ in Concil. Hispan. pag. 166. col. 1 : *Prædemis spectantibus ad administrationem plarum et anniversariorum et Dencones non possit fieri gratia ultra tertiam partem.* Ibidem pag. 169 : *In evidentem utrumque administrationis pauperum elemosynam Denconesa.*

DENDROPHORI, Corpora et Confitebantur in civitatibus, quæ frequenter hominum multiplicari expedire ait Constantinus Imper. in leg. 1. C. Th. de Centonariis et Fabris : *sed quæ eorum ars, non omnino constat, tametsi videri fuisse occupati rei militari. Nam Centonarii creduntur fuisse centonum, vel riorum confectores, Fabri, τειχιστæ Gloss. ferrarii et tignarii : unde Denarios conjectare est eos fuisse qui terrena ligna et arbores conficiebant, si fuerint qui ligna, arbores, et marmorea ligneas ad ædificia construenda vendebant, quod quidam opinati sunt. [Vide i Centonarii.] Neque promptius est definire proprie dicantur*

DENDROPHORI, in lege 20. Cod. de Paganis (16, 10.), in qua accensæ qui ritus gentilitios colebant : ubi Job Gothofredus, ut et Salmasius ad Sparcensent ita appellatos, quod arborescentes excisas per urbem humeris ferrent in gloriam alicujus Dei, ex Artemidoro cap. 42 : *Χρεῖσθαι δὲ τῷ Θεῷ, ἢ τῷ δεινδροφωρεῖν, ἢ ἄλλοι τι τῶν κεχρημένων Θεῷ πράττειν πᾶσι πονηρὸν, πικρὸν.* Quam quidem δεινδροφωρεῖν sic ex Commodianus :

Egregios proceros, currum servare Cybelam
Quem traheret conductæ manus Megalensis
Arboris excissæ truncum portare per urbem
Scaliger lib. 3. Ep. 205. dictos putat dendrophoros a Silvano Dendrophoro, mentio est in vet. Inscriptionibus, in vexillis illorum Corporatorum Oct. Ferrarium in Origin. Linguae voce Mazo, [Reinesium Epist. 69. p. 61. et Spouinum Miscell. pag. 56.]

DENECTARE, Devastare, apud Florentinum in Hist. Ducum Benevent. c. 10.

† DENEGLDUM. Vide Danegeld.

DENELAGA. Vide Lex Danorum.

* DENERADA, Exactio pecunie, quæ ex mercibus percipitur. Chail. Ursini Bitur. ch. 27 : *Nullus hon*

s, quæ sunt in circuitu ecclesiæ, quæ in honore sancti Ursini, levatæ et si-
ne, unam Deneradam apprehendat, et
in forisfactum faciat.

DENERATA, **DENERENDA**. Vide *De-
ta*.

DENESIUM, pro *Devesium*, Locus
sus, in quo cuique non licet agere
vult, v. g. fruges colligere, venari,
Statuta Synodal. Ecclesiæ Biterrensis
1368. inter Aneed. Marten. tom. 4.
131: *Idemque volumus de banno fru-
tis, piscationum et venationum in De-
et in terminis constituto: alioquin
propter hoc laicis impositis hujus
utionis auctoritate volumus subiacere.*
Defensa 3. et *Devezium*.

DENIARE, Denegare, Gall. *Dénier*.
p. Pipini reg. ann. 755. apud Felib.
Probat. Hist. S. Dion. pag. 25: *Con-
vel oportuna beneficia eis non Deniare,*

DENIDOR, *Malus odor*, in Amalthea
loro. Infra *Dinidor*.

DENIGRARE, Detergere, Gall. *Débar-
r*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg.
Denigrare, desnoirsir.

DENIZATIO, vox fori Anglici, a *Deni-*
quasi *deins née*, inquit Cokus ad Lit-
em sect. 198. hoc est, intra (regni
natus: cum quis alienigena Diploma
e obtinet, quod tanquam in regno na-
a omnibus tractetur et reputetur, ha-
teneatur, et gubernetur tanquam li-
egis, in curiis audiatur ut *Anglus*, et
non repellatur per illam exceptionem
it alienigena, etc. Vide *Rastallum* in
u.

DENA. Vide *Dena*

DENOBILITARE SE, A virtute ma-
degenerare. Boncompagnus de Ob-
e Aneonæ cap. 19: *Licet eorum plu-
int filii nobilium, in hoc se maxime
clitarunt, quia captorum catervis cu-
aggregari.*

DENODARE, Frangere, pedem vel
cum laxare, Gall. *Rompere, disloquer*.
miss. ann. 1356. in Reg. 84. Char-
reg. ch. 621: *Dictus Colinus . . . ceci-
gradus eosdem, taliter quod ab ipso
unitate graduum cecidit per ipsos
d, et cadendo collo ejus Denodato sive
statim expiravit. Desnouer, eodem
in aliis Lit. ann. 1386. ex Reg. 129.
16: *Icelluï François . . . recouva un
op sur l'espaule d'icellui exposant,
lui Desnoua le bras. Rursum aliæ
394. in Reg. 146. ch. 282: Par cas
reure icellui Quoquem se Desnoua
ple. Vide infra *Dislocare* 1.**

DENOMBRAMENTUM, Gall. *Denom-
nt*, Idem quod *Denominatio*, Recon-
ce. Inventarium Piquet n. 17. cap.
Vouta fol. 37: *Si tenore presentis
onationis seu Denumbramenti plus
oinaverit seu Denombraverit, quam
re debeatur, possit detrahere plus de-
ta seu Denumbrata, etc.*

est. ann. 1396. in Memor. F. Cam.
t. Paris. fol. 50. vº: *Non obstante
rticulariter nobis fidem et homagium
redditu non fecisset, seu quod de
numbramentum nobis non tradidisset.*
numément, eadem notione, in Lit. ann.

ANGLI GLOSS. — T. II.

1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag.
433: *Es quiex Dénoumément soit expriné
ledit fié ou siez, le lieu et chastellenie ou ils
sient, etc. Ubi paulo ante Dénombrement.*
Vide infra *Denumeramentum*.

¶ **DENOMINAMENTUM** verificatum in
Camera Computorum, in Chartulario Gem-
neticensi tom. 1. [* Vide infra *Escroa*.]

* **DENOMINARE**, Concedere alicui,
nomine illius appellato. Charta ann. 1335.
tom. 4. Sept. pag. 728. col. 2: *Uterius
sciendum quod sæpe dictus abbas et ejus
conventus pro omnibus illorum successoribus,
cum bono consilio et voluntate mihi Deno-
minarint et confirmarint altare S. Stephani,
in illorum ecclesia situm. Vide alia notione
in Denoubramentum.*

¶ **DENOMINATI**, Testes ad jurandum
ab accusatore electi. Vide *Juramentum* ad
lin. Qui porro a reis.

1. **DENOMINATIO**, Professio feudal-
is, quæ scilicet quis feudaliū prædiorum cum
suis limitibus ac terminis, atque adeo ju-
rihus ac oneribus descriptionem domino
ex debito offert. Occurrit in [Charta anni
1239. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall.
Christ. col. 100. C.] Charta ann. 1387. et
in Regesto Parlam. B. fol. 74. verso. *Nou-
mée*, in Consuet. Montargensi cap. 1. art.
75. Aurelian. cap. 1. art. 73. Burbonensi
art. 381. 382. Arvernensi cap. 22. art. 49.
et Marchensi art. 188. *Dénombrement*, in
aliis passim. [* Vide *Haltaus*. Glossar.
German. voce *Die Lehen Benennen*, col.
131.]

* 2. **DENOMINATIO**, Proprietas, do-
minium. Charta Loth. reg. ann. 955. tom.
9. Collect. Histor. Franc. pag. 617: *Præ-
sens patris nostris decretum nostra regali
auctoritate corroboramus.... sub fratrum
Denominatione et potestate jure hæreditario.*
Vide supra *Denominare*.

* **DENONCIATIO**, **DENONCIATURA**, Pa-
rarii seu proxenetæ officium vel præmium,
qui *Denonciateur* appellatur, in Lit. ann.
1408. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag.
335: *Plusieurs bouchers, varletz bouchers,
marchans et autres facteurs et Dononciateurs
d'iceulx marchans et bouchers, etc. Sentent.*
ann. 1199. apud Murator. tom. 4. Antiq.
Ital. med. ævi col. 709: *Dicebant merca-
tores salis de Mutina, quod non debebant
dare assazatoribus Ferrariensibus aliquid
pro assazatura vel Denonciatura; . . . sive
pro assazatura sive pro Denontiatione, etc.*

* **DENOTARE**, Ex notis transcribere,
instrumentum, notarii more, perficere.
Charta ann. 1223. tom. 1. Hist. Cassin.
pag. 143. col. 2: *Quæ concordia et conve-
nientia per manus Nicolai notarii de Ma-
nupplello in scriptis fuit redacta, et ab ipso
in hunc modum Denotata, etc.*

¶ 1. **DENS**, an Decanus, Hisp. *Dean*?
Privilegium Ordonii II. Regis pro Mona-
sterio S. Martini Compostellani, Concil.
Hisp. tom. 3. pag. 172: *Vestrius Dens
confirmat; Edoronus Presbyter confirmat....
Cresconius Dens confirmat; Muninus Didaci
Dens confirmat; Raurius Dens confirmat.*

2. **DENS**. **DENTES ANGULARES**, in Lege
Frison. Add. tit. 3. § 37.

DENTES MOLARES, in eadem Lege Fris.
§ 38. *Μόλαιο*, in Gloss. S. Benedicti, [Græcis
γροφίοι.] Vide *Isidor.* lib. 11 Orig. cap. 1.

DENTES MAXILLARES, in Lege Longobard.
lib. 1. tit. 7. § 6. [* Roth. 52.] *Γόμφοι*, in
Gloss. S. Bened. Vide *Gorreum* et *Medicos*.

DENTES QUI IN RISU APPARENT, ibidem,
[* Roth. 51.] [*Γελαστικοί* Græcis, unde *Ge-
lasinos* appellat Sussannæus in Vocabulario.]

¶ **DENTES TOMEI**, eidem Sussannæo,
Anteriores in meditullio sunt constituti;
a Græco scilicet *τομαίς*, Ineisores.

DENTES EQUINI. Albertus Stadensis
ann. 1096: *Pulli etiam equorum Dentes
maiores, quos Equinos vulgo appellant.
quosque non nisi caballis concedit natura, in
ipso partu protulerunt.*

DENTIS EVULSIO, **AMISSIO**, Pœna olim
recepta. Ditmarus lib. 8. initio: *Quicunque
post Septuagesimam carnem manducasse
invenitur, abscissis Dentibus graviter puni-
tur, apud Polonos. Consuetudines MSS.
Solemnici in Arvernus: Si aliquis intraverit
de die ortum vel vincam alicujus... et inde
extrahat fructus, aut solvat 7. solidos Po-
diens. aut amittat Dentem, et sit in optio-
nem ejus delinquentis solvere dictam pœnam,
aut amittere dentem.*

* Idem occurrit in Libert. Montisfer.
ann. 1291. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch.
154. et Viennæ ann. 1361. tom. 7. Ord-
nat. reg. Franc. pag. 432. art. 30. Fabu-
lam, quantumvis insulsam, accipe ex
Annal. Victor. Mss. descriptam ad ann.
1187: *Ab illo autem tempore, quo crux Do-
mini capta est a Turcis, infantes postea
nati non nisi xx. vel xxij. dentes habent,
cui ante hoc tempus xxx. vel xxxij. habere
solent.*

DENTIBUS LITERAS SCINDERE. Chroni-
con Montis Sereni ann. 1214: *Papa motus
ejus instantia, et causa cognita jussit ut
literas datas Dentibus scinderet, quod literis
cassatis fieri solet.*

¶ **DE DENTIBUS ET NARIBUS**. Charta Ber-
nardi de Turre ann. 1308. apud Baluz.
Hist. Avern. tom. 2. pag. 781: *Item de
sanguine fluenti et cognito supra oculos vel
infra, si cum sola manu vel pugno, sine alio
instrumento, postquam de Dentibus et nari-
bus, et etiam tunc si enormis fuerit læsio
subsecuta, si clamor factus fuerit, septem
solidos dabit malefactor Domino pro emenda.
et passo injuriam satisfaciet ad regardum
Consuluum. Vide Hist. Dalph. pag. 32. Edit.
Paris.*

* 3 **DENS**, Clavus ligneus aut ferreus,
Gall. *Cheville*. Lit. remiss. ann. 1382. in
Reg. 120. Chartoph. reg. ch. 346: *Ad ha-
bendum Dentes seu cavillas pro hercia ibi-
dem accessisse. Vide infra *Dentellus*.*

* 4. **DENS**, Angulus, cornu, Gall. *Pointe*,
ut videtur. Charta ann. 1259. in Chartul.
Buxer. part. 14 ch. 7: *Nemus dou Boi-
chart . . . prout se ingerit a Dente rupis de
Bues descendendo usque ad vadum de Noa.*

* **DENSATOR**, pro *Defensator* vel *De-
fensor*, uti etiam legitur in Charta ann.
927. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag.
19. col. 2.

¶ **DENSESCERE**, *Densari*, densum
fieri, Gall. *se condenser*, apud Guibertum
lib. 1. de Vita sua cap. 21. [* et in Adson.
Miracul. S. Mansueti cap. 11.]

DENSETUM, Locus densus in silva.
Ebrardus in Græcismo cap. 11:

Densatum proprie, quod fit densum, liquet esse,

Luci Densetum dicas. ubi cernis opacum.

DENTALES, *Aures aratri, quibus latior sulcus redditur.* Papias.

* **DENTALE**, *Sep de chérue*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Leudæ minor. Carcass. Mss : *Item de saumata Dentalium*, 1. den. Nostris *Dental*. Lit. remiss. ann. 1473. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 916 : *leellui Michiel print ung Dental d'araire en sa main etc.*

* **DENTALIA**, *Lo ferro du cavare li denti.* Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Dentaria*.

DENTARIA, *Ferrum unde Medici dentes tollunt*, Ugutioni. Apud Jo. de Janua et in Catholico Armorico *Dentona* scribitur, *Fer ou instrument pour traire dent.* Gloss. Græc. Latin. : *ὀδοντάριον, forcex dentaria.*

† **DENTATA**, *Morsus*, Gall. *Morsure*, *Coup de dent.* Miracula S. Zita, April. tom. 3. pag. 525 : *Lupus ipsi mulieri dedit sex Dentatas.*

* **DENTE**. Vide infra *Dentrix*.

* **DENTELLUS**, diminut. a *Dens*, Clavus ligneus vel ferreus, munitionis species, crates dentata. Charta ann. 1125. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 437 : *De ædificio vallis unde comes conqueritur, iudicatum est ut Dentelli destruantur et ipsum scadafule, et ædificium ipsum de cætero altius non fiat.* Vide *Denticium*.

* **DENTER**, f. pro *Linter*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Denter, petite nef aque.*

† **DENTERSIS**, Epistola Johanni Presbytero seu Regi Abissinorum perperam adscripta in MS. Corbeiensi : *Singulis annis visitamus corpus S. Danielis Prophetæ in Babilone deserta, et omnes armati sunt prope (propter) Tiros et serpentes qui vocantur Denteres.*

† **DENTEX**, *συνόδου, φάγρος*, *Pagrus piscis*, in Supplemento Antiquarii. Vide *Dentrix*.

† **DENTICARE**, *Dentes imprimere vel movere.* Papias.

† **DENTICIUM**, *Oeca*, crates dentata, Gall. *Herse*. Acta S. Hoarvei MSS. : *Ruriculus perficeret, jugera seminare, atque cum asino, Denticio cooperiret.*

† **DENTICULUM**, *Aciarium*, *σφραγιστήριον*. Sic Gloss. apud Martinium.

† **DENTICULUS**, diminut. *Dentis*. Apul. Apol. : *Quæ, malam, ratio est, linguam mandam et lotam, vocem contra spurcam et tetræ possidere? ripere ritu niveo Denticulo atum venenum inspirare?*

DENTIDUCUM, Instrumentum quo dentes avelluntur. Erasistratus apud Caelium Aurelian. lib. 2. Chron. cap. 4. ait *plumbeum odontagogum*, (*ὀδοντάγωγόν*) quod nos *Dentiducum* dicere poterimus, apud Delphos in Apollinis templo ostentationis causa propositum, quo demonstratur oportere eos dentes auferri, qui sint faciles, vel mobilitate laxati, vel quibus sufficiat plumbei ferramenti conamen ad summum. Locus insignis pro iis qui dentium morbo laborant. *Dentariam* ab Ugutione appellari supra observavimus.

* **DENTILLUM**. Charta ann. 1333. ex Bibl. reg. cot. 2 : *Ad aliam locum ejusdem insule, ubi sunt Dentilla gissi in pariete, in quo erat etiam baculus seu astella dicti domini archiepiscopi appositus.*

* **DENTILUS**, *Dentieulus*, ut suspicantur docti editores, ad vitam S. Rosæ tom. 5. Aug. pag. 955. col. 1 : *Non memini . . . nec usquam vel nodulum in stylis, aut Dentilum reperisse in scapis, qui huic integro mensi pubem illius flosculi polliceantur.* Flores enim, aiunt illi, e scapis æuminati prodeunt instar parvorum dentium.

DENTIVA, *Gingivæ* quibus dentes hærent. Chronic. Windesemense lib. 2. cap. 68 : *Anterioribus quibusdam excussis dentibus, Dentivisque collisis.* Legendum forte *gingivis*.

DENTRIX, *Carminarium*, Gallis, *un Serin*. Oecurrit apud Cantipratannum.

Est etiam nomen piscis apud Isidorum lib. 12. cap. 6 : *Dentrix pro multitudine et granditate dentium dictus.* De eo forte intelligenda Charta Henrici VI. Regis Angl. pro Monasterio Ramseïensi : *Et sint quieti a quibuscunque prisis . . . caponum, gallinarum, pullorum, columbarum, Dentricium, et anguillarum, ac omnium aliorum piscium recentium.* Ubi *Dentrix*, ni fallor, appellatur, quod nostris dicitur *Mellens*; nam multos habet dentes et acutos.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Dentrix*, *laz.* Tract. Ms. ex Cod. reg. 6838. C. cap. 71 : *Nobis Dento sive Dente, verus est scarus.*

** **DENUDATIO**, *Privatio*. Brachylog. lib. 4. tit. 8. § 6 : *Non liceat præsidi ante clericum punire, quam a proprio episcopo clericatus honore fuerit denudatus; quod si episcopus viderit acta sibi non jure constitisse, liceat ei differre gradus Denudationem sub legitima cautela, etc.*

* **DENUMERAMENTUM**, ut supra *Denombramentum*, *Professio* feudalis, qua scilicet quis feudalium prædiorum cum suis limitibus ac terminis, atque adeo juribus ac oneribus descriptionem domino capitali ex debito offert. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 268 : *Littera homagii facti per Johannem de Vergio militem, senescallum Burgundiæ domino regi, ratione domanii et feudorum in littera declaratorum per modum Denumeramenti.* Vide supra *Adventum*.

* **DENUNCIA**, *DENUNTIA*, *Denunciatio*, Ital. *Denunzia*. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 6. ex Cod. reg. 4620 : *Quilibet alius accusans seu denuncians, et probans Denunciam seu accusant, etc Exemplum accusæ vel Denuntie seu inquisitionis*, in Stat. Montis-reg. pag. 147. Stat. Vercell. lib. 1. pag. 16. rº : *Teneantur consules et credentarii statim post decem dies post requisitionem seu Denunciam, etc.* Adde Correct. Statut. Cadubrii cap. 77. et Stat. Placent. fol. 92. vº.

DENUNDINARE, *Propalare*, divulgare, quod faciunt qui in nundinis merces suas palam exponunt. Gloss. Isidori : *Denundinat, omnibus notum facit.* Ita enim Gloss. Arabico-Lat. [Sic et Constantiensis : *Denundinat, divulgat, omnibus notum facit.*]

DENUNTIATIO *novi operis per jactum lapilli*, apud Rollandinum in Summa Notariæ cap. 6. extremo. [** JC. *Nuntiatio novi operis.* De jactu lapilli (Dig. fr. 20. § 1. Qu. vi aut cl. 43, 24.) etiam mediis temporibus usitato vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 181. et Medem. in Zeit-

schrift für Archivwissenschaft, tom. 1. pag. 318. sqq.]

** **DENUNTIATIONIS LITTERÆ**, ap. Ma Mereat. pag. 74.

DENUNTIATORES. Constitut. Siculæ lil. 1. tit. 38. § 1 : *Denuntiationes autem per nos, vel contra Curiam nostram factas quas in posterum Denuntiatoris nomen non expresse recipi prohibemus, per judice ante factos discuti volumus, etc.*

DENUNTIATORES REGIONUM URBIS, habent Inscriptiones veteres Gruter. 25254. 4.

† **DENUS**, *Nomen pecuniæ, unde nomen denarius est.* Papias.

* **DENYMPHALES FERIÆ**, in quibus non licebat aquas inducere agris. Gloss. vet. ex Cod. reg. 7613. [** Scribendi *Denicales* e Glossar. in cod. reg. 7644. hæc habentur : *Gloss. Denicalibus ferias paganos erant et ea ferie quando aquam non licebat inducere agris paratis ob honorem farum.* Vide Forcellinum in *Denymphali Denicales ferie*.]

* **DEOBLERIUS OPERATUS**, *Manu opere vario distinctum*, Gall. *Serviette crée*. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. Chartoph. reg. ch. 83 : *Furatae fuerunt unam mapam et duos Deoblerios operati.* Charta ann. 1322. in Reg. 64. ch. 209 : *si devoit avoir blans Doubliers et blans touailles.* Vide *Duplarium* 2.

† **DEOBLIGATUS**, *Absolutus*. Mor. Serm. Quadragesimal. fol. 147. recto : *et Confessor tuus qui consulit tibi, transmutans votum, vadit ad omnes diaboles unde si indulgentiam haberes b. Petri esses Deobligatus, quia redditio voti jure divino.*

* **DEOCCUPARE**, *Rem occupatam dimittere*. Lit. Caroli IV. imper. ann. 1301. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab theim pag. 196. col. 2 : *Barnabas relictus et Deoccupavit Seralium Mantuanum.* Rosengarte dicitur.

DEODA, *id est divina*. Papias.

DEODANDA, appellantur bruta onerata inanimata, quorum impetu vita tollitur : verbi gratia equus calestratus, eornupeta, trabis aut domus casu in ruina, navis in flumine fracta, etc. enim lege Mosis bos homicida lapidandus esset, Anglis placuit, ut pretium in pios usus erogaretur, donaretur. Bracton lib. 3. Tract. 2. n. 8 : *Item batelli de quibus tales sunt fuerint, apprehentur, et alia que sunt mortis alicujus; et sunt Deodanda propter quod si submersus fuerit quis in aqua non in mari (ubi nec navis, nec maris si navis fracta fuerit, erit Deodanda omnia ista erant dominorum, si viderentur eorum catalla; nec sunt Deodanda tantum in mari, nec vrecum, nec etiam de occisis in mari. Quod dicitur exponere videtur Fleta lib. 1. cap. 1. pro anima Regis et omnium fidelium et tract. cap. 15. § 6. Monast. Angl. 1. pag. 977. Wilhelm. Stanfordium lib. Placit. Coronæ cap. 12. Cowellum lib. tit. 8. § 1. et Rastallum verbo Deodanda.
DEODICATA, *Sacrata*, *Sanctificata* quæ Deo continentiae et integritati votum*

Capitulare Haitonis Episc. Basilen-
p. 16 : *Ut mulieres ad altare non ac-
t, nec ipsæ Deodicate in nullo ministe-
turis intermisceantur.* S. Cyprianus
2 : *Quod si ex fide se Deo dicaverint,
e et caste sine ulla fabula perseverent.*
de Disciplin. et habitu Virg. : *Ut quæ
risto dicaverint, et a carnali concupi-
a recedentes, tam carne quam mente
e voverint.* Sanctus Hieronymus Epist.
Et tunicam fusciorē, quam a matre
rare non poterat, induta, pro negotia-
auspicio se repente Domino consecra-
lib. 1. advers. Jovinianum cap. 7 :
nes, quæ post consecrationem nupserint,
um adulteræ sunt, quam incestæ. Vide
Eliberit. cap. 27. leg. 1. Cod. Th. de
u vel matrim. Sanctimonial. (9, 25.)
g. 12. de Scenicis eod. Cod. (15, 7.)
S. Marci Mart. num. 3. Vitam S.
ecti n. 4. etc.

o SACRATA. Vetus Inscriptio Medio-
ad D. Protasii :

ra genus, censu pollens, et mater egentum,
go sacrata Deo Manlia Dædalia.
Vitam S. Austrebertæ n. 11. *Deo
a virginitas*, apud S. Fulgentium Epist.
d Probam de Virginitate. *Virgo Deo*
a, apud Gennadium de Scriptor. Ec-
in Paulo Presbytero. *Deo vota*, quo-
o Sanctimonialia aliquot subscribunt
tam Munie Abbatisæ ann. 922. apud
s in Chron. Ordin. S. Benedicti tom.
ag. ult. in alia Christinae filiae Ber-
di II. Regis tom. 5. pag. 426. *Virgo*
y, apud S. August. Epist. 103. *Sacrata*
y, in leg. 2. Cod. Theod. de Raptu vel
im. (9, 25.) Historia S. Clementis PP. :
et Domitillam virginem, neptem Do-
ni Principis, sponsam Aureliani, cre-
m Christo, sacro velamine ad integritate-
perseverantiam consecraret. Hist. S. Apo-
ris Mart. : *Filia vero ejus consecrata est
et permansit virgo.*

usmodi porro devotas virgines [quas
παρθένους vocat Sozomenus lib. 6. cap.
παρθένους ἐκκλεσιολογίας lib. 8. cap. 24.]
cæteris graphice describit Libellus
im Marcellini et Faustini Presbyteror. :
et apud Palæstinam in Eleutheropoli
acra virgo Christi, nomine Hermione,
osis quidem edita natalibus, sed fide et
unonia multum facta generosior, ipsam
nitatem condecorans contemptu rerum
larium, et humanæ gloriæ, ad quam
que affectant, etiam qui se sæculo et
ipiscentiæ carnis abrenuntiassent glorian-
Hæc in quantum castimoniam corporis
vigore custodit, in tantum animæ pu-
m casta piæ fidei observatione conser-
non hæreticis, non prævaricatoribus
unicans. [Vide Devotæ.]

o DICATI, Ordinibus sacris initiati,
achi, etc. Lucifer Calaritanus, lib.
endum esse, etc. : *Dicatos Deo homines
es, interficis, etc.* Et infra : *Tu contra
signaris interficere dicatos.*

DEOFUGYLE, Quod offertur diabolo.
Godgildum.

o GRATIAS, Salutationis formula
ibus Christianis etiam usitata, ut te-
S. Augustinus in Psal. 132. et Epist.
regula S. Benedicti cap. 66. Ostiario
pit : *Mox ut aliquis pulsaverit, aut*

*pauper clamaverit, Deo gratias, respondeat,
aut Benedicat.* [Papias : *Deo gratias, inter-
jectio computatur, sicut prohi dolor! prohi
nefas!*]

† DEOLERARE, Olera auferre. Vide
Olerare.

DEONANDI. Guibertus lib. 2. de Vita
sua cap. 5 : *Et ecce mane quodam, dum
adhuc medie sopitus clausis oculis cubitaret,
quo demones instar religiosorum illorum,
quos Deonandos vulgo appellant, scaunno
quod ejus subsidebat lectulo, insederent. Mox
Circumcelliones, et laicas personas, [exte-
rum genus hominum et incognitam gentem]
vocat. Ubi vir doctissimus D. Lucas Ache-
rius non improbabili conjectura putat
Deonandos esse, quos vulgo Donatos et
Oblatos in Monasteriis vocitabant. Vide
Donati.*

 Mabillonio non placet Acherii
conjectura, quod Guibertus, inquit in Præ-
fatione ad Acta SS. Benedict. sæc. 6. part.
2. n. 92. eos Religiosos vocet, et religioso
habitu indutos exhibeat, nudipedes ac gy-
rovagos, quod Donatis illis competere non
videtur. At quinam fuerint ejusmodi Re-
ligiosi, (melius dixerit Circumcelliones)
ne quidem audet conjicere, donec lux ma-
jor affulgeat. Hadrianus Valesius in Notitia
Galliarum pag. 170. a Deonanto pagi Leo-
dicensis oppido sic dictos conjicit, hincque
vocem Diantre pro Diable a nostris vult
usurpatam : quam alii verecundiæ tribuunt
non sinenti turpe diaboli nomen pronun-
tiari.

DEONARIJ, Hæreticorum secta ex Ma-
nichæis seu Paulicianis. Historia Vezelia-
censis lib. 4. pag. 644 : *Eo tempore depre-
hensi sunt apud Vizeliacum quidam hæretici,
qui dicuntur Deonarii, seu Poplicani. Et
mox : Convicti sunt quod solam divinitatis
essentiam ore confitentes, omnia penitus
Ecclesiæ Catholice Sacramenta evacuarent.*
Ii forte quos Deistas dicimus, qui omni
religione posthabita, solum Deum colunt.
Vide Populicani.

† DEOPERIRE, Detegere, declarare,
Gall. Decouvrir. Vita Venerab. Odæ, tom.
2. April. pag. 774 : *Ire perrexit patri et ma-
tri secretum Deoperire.* Occurrit alibi.

† DEOPERTUS, Discoopertus, detectus,
Gall. Decouvert. Miracula S. Wulfranni,
Martii tom. 3. pag. 158 : *Pictacium illud
quod absconderat, Deopertum ore tulit.*

† DEORDINATIO, Pravi mores, disso-
luta vivendi ratio, licentia, Gall. Desordre,
Dereglement, Libertinage. Memoriale Pote-
statum Regiensium ad annum 1265. apud
Murator. tom. 8. col. 1124 : *Sic vigiliis,
jejuniis et orationibus, ac aliis bonis operi-
bus fuit (Clemens IV. Papa) quod multas
quas Ecclesia tunc sustinebat, Deordinationes
Deus suis meritis creditur extinxisse.*
Statuta MSS. Ecclesiæ Audomarensis :
Scandala, Deordinationes et mala occasione
Episcopi Fatuorum et suorum evenerint.
Utitur Laurentius Bizynius in Diario Belli
Hussitici, apud Ludewig. tom. 6. Reliq.
MSS. pag. 129. [** Pro malo ordine, per-
turbatione, est in chart. Conrad. Archiep.
Mogunt. ann. 1427. in Guden. Cod. Di-
plom. tom. 4. pag. 163.]

DEORNATUS, Depravatus, in Gloss.

MSS. ad Concilium Carthag. can. 14.
[Forte melius legeretur Deordinatus.]

* DEORSUM, Foris, Gall. Dehors.
Scacar. Paschæ apud Falesiam ann. 1214.
ex Cod. reg. 4651 : *Terra vero quæ se
aquitat per se et per servitia Deorsum musu-
ras, non est borgagium.*

* DEORSUM PLANTARI, id est, Inverso
capite, supplicii genus. Stat. ant. Florent.
lib. 3. cap. 124. ex Cod. reg. 4621 : *Assas-
sinus . . . trahatur ad caudam muli sive
asini usque ad locum justitiæ, et ibidem
plantetur Deorsum, ita quod moriatur.* Ibid.
cap. 126 : *Capite plantetur, ita quod moria-
tur.*

** DEOSULATE, ap. Virgil. Grammat.
pag. 72.

† DEOSULATORIUM, apud Rymerum
tom. 8. pag. 428. col. 1. idem quod aliis
Osculatorium, id est, Tabula quæ in Missis
solemnioribus osculanda deferitur in signum
pacis, hincque dicta nostris, *La paix.* Oc-
currit rursus in Testamento Rotherani
Episc. Eborac. ann. 1498. in Libro nigro
Scaccarii pag. 673.

** DEOSTO, Vox contumeliosa. Chart.
Alphons. II. Lusit. Reg. ann. 1218. apud
S. Rosa de Viterbo tom. 1. pag. 360. voce
Dehonestar : *Si aliquis Dehonestaverit ali-
quem quantos Deostos ei dixerit, tantos tres
solidos ei pectet, etc.*

** DEO-VOTA, Vide Deodicata et S.
Rosa de Viterbo Elucid. tom. 1. pag. 362.
sqq.

DEPACTARE. Carolus IV. Imp. de Vita
sua pag. 104 : *Rex autem Cracoviæ et Bulco
Dux malignum fraudulenter conflaverunt
consilium, qualiter Joannem Regem et Caro-
lum in eorum reditu de Prussia possent ca-
pere, et post multas calumnias usque ad
extremum denarium Depactare.* Ubi Depa-
ctare videtur esse nostrum Depaqueter, vel
Dévaliser, [Spoliare : quod confirmatur ex
Diplomatario Ludovici Duc. Brandenburgi,
apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 7.
pag. 87 : *Volentes etiam sibi, si bona sua
dicto castro pertinentia nostri nomine Depa-
ctata fuerint, cum paribus bonis, hostibus et
adversariis nostris pertinentibus, recompen-
sam facere parem.* Et ex Chronico Episco-
porum Merseburgensium apud eund. Lu-
dewig. tom. 4. pag. 403 : *Ipse Episcopus
quemdam avunculum suum dictum, Henric-
cus de Harras, tunc inopem et egentem sibi
assumpsit, et de toto suo dominio potentem
fecit. Qui more esurientis canis et saturari
cupientis, statim omnes tam Clericos quam
Monachos et Ecclesiæ suæ laicos sine miseri-
cordia Depactavit, et postea castrum Har-
borg pro octingentis marcis, Episcopo sciente
et consentiente, obligavit.]*

† DEPACTATIO, Spoliatio, in mox lau-
dato Ludovici Duc. Brandenburg. Diplo-
matario : *De cc. marcis argenti Stendalen-
sis ex Depactionibus vel captivorum de-
pecuniationibus, aut ex aliis modis quibus-
cumque nobis evenientibus, satisfecimus
integraliter.*

† DEPACTICARE, ut Depactare, in mox
citato Chronico Episc. Merseburg. apud
Ludewig. tom. 4. pag. 423 : *Unumquemque
pro levi et aliquando nulla culpa seu causa
exactionavit et Depacticavit, et Depactican-*

dorum et exactionandorum delatores specialiter et terribiliter fovebat et dilexit.

DEPACTIRE, Pacisci, depascisci, pactione transigere. Lex Wisigoth. lib. 2. tit. 2. § 10 : *Et post causæ initium renuentes judicium, de inchoato præsumpserint inter se Depactire negotio.*

* Constant. imper. in leg. 1. Cod. Theod. de raptu virginum vel viduarum (9, 24.) : *Si quis nihil cum parentibus puellæ ante Depectus etc.* Alii codices habent, *Depactus*. Vide *Depectio*.

DEPACTUM, Pactum, conventum, apud Flodoardum, idem quod

DEPACTIO, *Pacis confederatio*, in Glossis Arabico-Lat. [Papias habet : *Depectio, Pacis confederatio.*]

* Charta ann. 1183. in Hist. Gerhored. pag. 337 : *Ut autem hæc Depactio facta, ... rata et firma habeatur, etc.*

DEPAGARE. Gloss. Arabico-Lat. : *Depago, deflecto, a pagendo dicitur, vel transigo, a paciscendo.* Glossæ Isidori : *Depago, deflecto, vel transigo.* Vox conficta a *pagare*,olvere, *Paier* : *pagare* vero a *pactare* : unde legendum videtur, *Depago, depacto, a pagando dictum, vel transigo, etc.*

1. **DEPALARE**, Palis vineam instruere, vitibus palos jungere. Hermas in Pastoralibus lib. 1. cap. 5 : *Eique assignavit vineam, præcipiens ut vitibus jungeret palos... cumque Depalasset vineam illam, et animadvertisset eam herbis repletam, etc.* Occurrit ibi pluries. Apud Tertullianum in Apologetico, *Depalare civitatem*, est palis cingere.

2. **DEPALARE**, Manifestare. Gloss. Arabico-Lat. : *Depalo, Devolvo, manifesto.* Gloss. Isid. et Papias : *Depalata, manifestata.* [Tertull. adversus Hermogenem : *Depalans quodammodo mundo.*] Constantinus Presbyter de Vita S. Germani cap. 16 : *Virtutum suarum ostenta Depalavit.* Stephanus Africanus Presbyter in Vita S. Amotoris num. 7 : *Votorumque suorum desideria Depalantes.* [Eodem intellectu dixit Plautus Bæchid. 4. 9 :

Periisse suavius est,
Quam illud flagitium vulgo Dispalescere.]

† **DEPALATOR** DIVINÆ DISCIPLINÆ dicitur S. Paulus a Tertulliano lib. 5. adv. Marcionem.

† **DEPALLARE**, Pallium exnere : Tertull. de Pallio : *Græcè Depallari magis quam amictiri.*

DEPALLIARE. Vide *Detunicare*.

DEPANARE, **DEPANATUS**. Papias : *Depanare, dilaniare, de panno rapere.* Isidor. in Gloss. : *Depanare, dilacerare.* Joan. de Janua : *Depanare, dilacerare, vel pannos auferre, expoliare, denudare.* Capitula Caroli C. tit. 29. [* Synod. Pistens. ann. 862. cap. 1.] : *Sicut quando solemus de istis frequentibus itineribus reverti ad mansiones nostras detonsi, et delavati, cum drappis et calciamentis Depanatis, tunc nos reficimus et reparamus.* Id est, laceratis : nos diceremus, *des souliers deschirez*. [Abbo Sangerman. Serm. 5. apud Acherium Spicil. tom. 9. pag. 109 : *Quidnam sunt isti rapaces lupi, qui sine cessatione persequentes devorant et Depannant?* Peregrinus in MS. Speculo Virginum lib. 12 : *Servum peccati licet trabea redimitum ignorat et*

abjicit; justus autem aridum licet deformem et Depannatum amat et assumit.] Le Roman de la Conquête d'Outremer, apud Falectum :

Là penssiés voir tant viés dras Depannés,
Et tant grande barbe, et tant ciés lurpés.

Gariopontus lib. 1. cap. 17 : *Frigulus humor capitis similiter dentem vitiat, commovendo, pertundendo, frangendo, privando, Depannando.*

* *Dépané*, Lacerata et pannosa veste indutus, vulgo *Déguenillé*. Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 349 : *Com il renoient déliérés des prisons des inescreeanz, nus et espancez, etc.* Mirac. B. M. V. Mss. lib. 1 :

Aval la vile vit na homme,
Nus fu, despris et Dépané.

Le Roman d'Alexandre Ms. part. 1 :

Et la broigne du dos dérouté et Despané.

* *Guenné*, eodem significato, in Charta ann. 1384. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col. 484 : *Le Vendredy prouchain ensuivant vint et arriva à ladite métairie un homme assez Guenné, vestu d'une hopelande et d'une houë de burel, etc.* Loqueté, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 419 : *Un petit homme vestu d'une robe de pers Loqueté, ... ne sceut ouques icellui suppliant que ledit homme Loqueté devint.*

† **DEPANNIS**, *Inops, sine pannis*, apud Laurentium in Amalthea.

DEPARARE, Vestimenta, sen paramenta exuere, deponere, uti *parare* Italice est induere, in Inquisitione de vita et moribus B. Joannis Episcopi Vicentini.

* **DEPASTORGIVM**, Ager pascuus, maxime pecudum. Terrear. Ms. Bellijoe. fol. 429. rº : *Tam in domibus, terris, pratis, ... pascuis, Depastorgiis, quam aliis possessionibus, etc.* Vide *Pastorgagium*.

DEPAUPERARE, *Pauperem facere, vel a paupertate remove, Ugutioni.* Alanus in Planctu naturæ :

Nam timor aggreditur mentem, pariterque eupido
Concutit, et totam inentis Depauperat urbem.

[Charta ann. 1404. ex Schedis D. Lan- celot : *Est eadem Ecclesia (Vivariensis) in redditibus, fructibus et emolumentis adeo Depauperata et diminuta, quod etc.* Rolandus Patav. lib. 7. de Factis in Marchia Tarvisina cap. 13 : *Depauperatis sunt prorsus et quasi compulsi ad mendicandum.* Hoc verbo usus est Varro, apud quem : *Donum Depauperare sumptu.*] Vide *Pauperare*.

† **DEPAUPERATIO**, Egestas, inopia, bonorum spoliatio. *Et ipsi hactenus ex nostra Depauperatione ditati*, apud Matth. Westmonaster. in Floribus Hist. Britan. *Depauperatio spirituum*, id est, Defectus, Debilitas, apud Medicos.

† **DEPECIARE**, Cædere, discerpere, Gall. *Mettre en pièce*. Chronic. Cornelii Zantfliet apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 392 : *Jacobus dictus Baddu in quatuor portiones apud Trajectum exitit Depeciatus et exenteratus, Helias de Flemelia in agro decollatus.* Vide *Pecia*.

DEPECTIO, pro *Depactio*, Pactio, pactum, turpis pactio. Ita usurpant lex 1. Cod. Th. de Abolit. (9, 37.) et lex 1. de Postulando. (2, 10.) Vide Cujac. lib. 2. Obs. cap. 15. supra in *Depactire*, [* et Marin. Pap. Diplom. num. 73. lin. 14.]

* **DEPECTIRE**. Vide supra *Depacture*. **DEPECUATIO**, Pecudum spoliatum, pecudum abactus. Charta Henrici Comitis Palatini ann. 1271. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 166 : *Super diversis sensationum articulis, damnis, incend rapinis, captivationibus, Depecuationibus homicidiis, etc.* [* Confer *Depecuniare*.

† **DEPECUNIARE**, Pecunia spoliata. Chronicon Salzburg. apud Raimundum Duellium Miscell. lib. 2. pag. 130 : *Eodem anno (1408.) incepit guerra inter Hainricum Ducem Bavariæ filium Friderici Ducis Cives Lantzhuettenenses...* Idem Dux Cicerprandio cepit et Depecuniavit. Vita S. Thiberti, April. tom. 3. pag. 438 : *Magnæ exactione Depecuniavit homines et nos.* [* Pecunia persoluta sen pro captivos redimere. Charta ann. 1271. Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 73 : *captivis est taliter diffinitum, quod huius ex utraque parte adhuc habentur captivi absolventi et induciandi sunt Hi autem qui Depecuniati sunt, pecuniam suam solvent, quemadmodum promiserunt.* (Confer *Depectiare*.)

† **DEPECUNIATIO**, Exactio pecunie. Diplomatarium Ludovici Ducis Brabantie apud Ludewig. tom. 6. Reliq. 1. pag. 76 : *Judeos exemptos esse volumus solutos a quacunque specie exactionis pecuniationis seu precarie.* Vide alium locum in *Depactatio*.

DEPEZATUS, [In *pecias* seu *divisus, scissus.*] Vide *Pecia*.

† **DEPELATA**, *Manifestata*, in qua edit. Gl. Isid. Melius *Depalata*, ut supra *Depalare*.

DEPELLICULARI, apud Papiam, *pere, a pelliciendo dictum.*

† **DEPENDENTIA**, Gall. *Dependance*. Appendix, accessio. Acta SS. Junii 3. pag. 548. de B. Petro Gambac : *Ut causam et causas beatificationis huius cum omnibus et singulis incidentiis, gentiis, Dependentiis annexis, etc.* Occurrit etiam in Charta Henrici IV. Regis ann. 1405. apud Rymerum tom. 8. 403. col. 1.

† **DEPENDERE**, Gall. *Dependre*. suspensam demittere, suspensum nem solvere. Acta SS. Junii tom. 928. de S. Lanfranco : *Ipsam de suspendit, et cuncta ejus vinculo resolvit, nos eum cum festinatione perduxit.* I occurrit in Vita S. Jacobi Eremitæ Acta SS. Benedictin. sæc. 4. part. 1. 148.

* **DEPENDITUM**, Sumptus, in Gall. *Dépens*. Charta ann. 1406 : *Summissiones, Dependita et expensas, et Dependre, pro Dépenser, sumptum in Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordini Franc. pag. 649. art. 18. et alibi.*

* **DEPENNARE**, Avi pennas a demere. Acta S. Domin. tom. 1. A. 588. col. 2 : *At ille (Dominicus) cæcatus corpore, (passerem) festine Depennare etc.*

* **DEPENSARE**, Reputare, Gall. *Mirac. S. Emmer. tom. 6. Sept. 1. col. 2 : Tutto ... cæcatus corpore, minatus mente, ... nequaquam validus sans privatum se lumine, quod sibi esset cum muscis, etc.*

DEPENSCERE. Chartular. S. Vandre-
tom. 1. pag. 932 : *Si vero tractu tem-*
idem Vicarius aut quilibet ejus futurus
ssor in Ecclesia memorata aliquas
us decimas... satagant vindicare, et eos
iosos supra illis decimis molestare, ex
Depenscere quind. libr. Turron. eidem
rio et ejus cuilibet successor per meam
ationem reddenda ab ipsis Religiosis
ecum libræ detrahantur, quousque a pe-
dictarum decimarum cessaverit omnino.
locum existimo sic legendum : *Ex*
de pensione quindecim librarum Tur-
etc.

DEPERDA, Damnum, jactura, Gall.
Sentent. arbi. r. ann. 1500 : *Prætextu*
dictus Lamberti dictos parerios dicti
neti de Reveniers in causam traxerit . .
bi emendandum dampnum, interesse et
rdam per eosdem facta. Vide infra De-
mu.

DEPERDITUM, non semel, neque
male, legitur pro Damnum apud
atores ætatis inferioris. Vide *Deperti-*

DEPERITUS, passiva acceptione, De-
ctus, deterior factus, Gall. *Dépéri-*
t. ann. 927. inter Probat. tom. 1. Hist.
pag. 19. col. 2 : *Quod si strumenta*
rum per turbis hostium, aut fures, vel
adium, aut per quodcumque ingenium
ra naufragiorum destructas vel Deperi-
etc. Charta ann. 1400 : *Videns quod*
molendina erant Deperita, et quod plus
ebant dicto domino nostro Dalphino dicta
n sestaria frumenti, etc.

DE PER SE, Se ipso agente, auctore,
De soy même. Mirae. S. Nicetæ tom.
pt. pag. 8. col. 1 : *Ipsa quidem (mulier)*
per se necessaria corpori exercere non
rat; sed continuo adjutorio adstantium
ebat, . . . quæ De per se descendens
cto cum clamore jucundo cucurrit. Steph.
nfestura Ms. de Bello inter Sixtum IV.
et reg. Ferdin. ann. 1482 : Videntes
ur cives quod nihil esset, cupientes eorum
muniatati providere, De per se multi stan-
ant segetes, que in campis erant, ad
m triturandas portare.

DEPERSONARE. Vide *Dispersonare*.

DEPERTIGO. Vide *Depetigo*.

DEPERTITUM, pro *Deperditum*,
num. Chartular. B. Magdalenæ de
roduno fol. 42 : *Percipient quoadus-*
super dictis damnis et Depertitis eisdem
plenarie satisfactum, que dampna et
ertita per sacramentum dicti Abbatis
runt declarari. Charta de fideli servitio
uis de Dolis ann. 1209. tom. 1. Am-
. Collect. col. 1195 : Si autem de his
entionibus deficerem, concedo ut quic-
ad me pertinere debet de predicto Ca-
Meliandi, et toto feodo quod est de feodo
ni Regis, sit mihi in Depertitum erga
num Regem.

DEPERTUM, ut supra *Deperda*, no-
alias *Dépert*. Charta ann. 1221. in
tul. Campan. fol. 49. vº. ex Cod. reg.
: *Conservabimus indempnes prædictos*
cham comitissam et Theobaldum comi-
natum ejus de omnibus dampnis et De-
s. Aliud Chartul. ex Cam. Comput.
. ad ann. 1147. fol. 251. vº. col. 2 :
outes ces choses et ces convenances ai je

fanciés à tenir à celui Girart et à ses hoirs,
et touz les damages et touz les Dépens que
Girart ou si hoir i aueroient, je leur sui
tenu à rendre et à restorer. Lit. Phil. VI.
ann. 1345. in vol. 2. arestor. parlam. Paris. :
Est réservé à eux de demander le demourant
de leur Dépens et dommage sur lesdits mal-
faicteurs. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg.
114. Chartoph. reg. ch. 113 : Le suppliant
regarda que icelle ferme avoit pris à trop
grant pris, par lequel estoit moult perdans,
et que pour iceulx Dépens il ne pourroit bon-
nement paier. Adde Ordinat. reg. Franc.
tom. 7. pag. 547. Vide Depertitum.

† **DEPESCARÉ**, a Gallico *Dépecer*, in
frusta dividere, frustatim concidere. Or-
dinatio Humberti II. ann. 1340. in Hist.
Dalph. tom. 2. pag. 394. col. 1 : *Nec carnes*
crudas seu coctas scindant vel Depescent,
aut truncent. Glossar. apud Martinium :
Depesco, διασίζω.

* *Delere, laerare, alias Dépeccier et Dé-*
peccier. Charta ann. 1306. in Lib. rub.
Cam. Comput. Paris. fol. 329. vº. col. 2 :
Otroia que le non de lui et dudit Willaume
son pere soit Dépechiez et effaciez par devers
les trésoriers nostre seigneur le Roi. Vita
J. C. MS. :

Tant prirent (*poissons*) ne porent sachier,
Lor rois covint à Dépeccier.

* *Dépeccier un jugement*, judicium rescin-
dere, in Stat. ann. 1260. tom. 1. Ordi-
nat. reg. Franc. pag. 92. art. 8. *Despeccier*
un marchié, a pactione recedere, in Lit.
remiss. ann. 1403. ex Reg. 157. Chartoph.
reg. ch. 391. *Despeccier la noise*, rixam se-
dare, in aliis ann. 1416. ex Reg. 169. ch.
248. *Acquittier de l'interest et Despeccier*
de tous dons, Liberare, in Ch. ann. 1459.
ex Chartul. 23. Corb.

* *Unde Dépecheur de commune*, Commu-
niæ violator, in Charta Gallica Joan. co-
mit. Pontiv. pro communia Abbavil. ann.
1184. in Lib. albo domus publ. ejusd.
urbis fol. 1. vº. : *Il est estauli que nusles*
marcheaus venans à Abbeville mespregne à
destourber dedens le banlieue, . . . se meismes
chil bourgeois oront peuu prendre lui ou ses
choses, il feront justiche, tant de lui que de
ses choses, tant comme de Dépecheur de com-
mune. Ubi textus Lat. tanquam de viola-
tore communie. Despeeschement vero Expe-
ditionem significare videtur in Ch. Joan.
comit. Catalaun. ann. 1232. ex Terrear.
comit. Clarimont : Adechertes chil qui
demeurent en le maison de Finchent Rous
iront en men Despeeschement, si comme il
ont accoustumé.

† **DEPETIGO**, ut *Impetigo*, Gall. *Dartre*,
Gratelle. Nonius : Petico, Genus morbi.
Lucil. lib. 30.

Illuvies, Seabies, oculos huic denique petigo
Conscendere.

Melius scripsisset Nonius : *Depetigo, Genus*
morbi. Deinde ex Lucilio :

Illuvies, seabies, oculos huic Deque petigo.

Per tmesim figuram Lucilio frequentem
que interposito. Cato de Re Rust. cap.
157 : *Depetigini porcæ brassicam imposito,*
sanum faciet. Alii habent : Petigini, non
male. Sed hinc corrigendæ Glossæ Cyrilli
et Sangermanenses MSS. in quibus perpe-
ram, Depertigo, λέπρα, λευχίν.

† **DEPETIGIOSUS**, λέπρός, i. Scaber. Gloss.

Sangerman. laudatæ; Cyrilli vero : *Depeti-*
giosus, λεπρός, Leprosus, Depetigiosus, et
Depetigosus.

DEPETULARI, *Petulans fieri*, in Gl.
MS. Regio.

† **DEPICATUS**, Denigratus quasi piece.
Vita sancti Dunstani, Maii tom. 4. pag.
348 : *Projecerunt in lutulenta palustrum*
loca . . . Vix ipse e palude fluminis quasi
Depicatus surrexit.

* **DEPICTUS**, pro Defixus, ni fallor.
Pontif. MS. Senon. ad usum eccl. Paris.
ubi de consecratione episcopi : *Comprovin-*
ciales ipsum electum deducant oblatorum
duos magnos panes, duos potos vini, duas
torchias cum pecunia in torchiis Depicta pro
electi voluntate. Eadem rursum leguntur
infra in benedictione abbatis.

* **DEPIGA**, Vacca. Glossar. Lat. Gall.
ex Cod. reg. 7692 : *Depigis, esreine, et*
dicitur Depiga, vache.

* **DEPIGERE**, Contemnere. Glossar. vet.
ex Cod. reg. 7641 : *Depigit, contemnit,*
aspernatur. Vide Despitus.

1. **DEPILARE**, Decalvare, ad dedecus
radere : injuriæ species, in Speculo Saxo-
nico lib. 3. tit. 37. § 1. Est etiam pœnæ
genus, Hungaris familiare, quod occurrit
in Decretis S. Stephani Regis Hungar. lib.
2. cap. 8. 26. S. Ladislai R. Hung. lib. 2.
cap. 11. lib. 3. cap. 26. Gloss. Lat. Græc. :
Depilat, μαιρίζει. Depilatus est, ἐμαδίσθη.
[*Depilare barbam*, in Anonymi Hist. Sicula,
apud Murator. tom. 8. col. 749.] Vide
Decalvatio, et Olann Borriebium de Variis
linguæ Latinæ ætatib. pag. 82.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 :
Depilare, cheveler. f. pro Décheveler vel
Echeveler.

2. **DEPILARE**, pro Excerptare ex alienis
scriptis, apud Petrum Blesensem. [Papias :
Depilare, Exstirpare, devastare. Depilor te
illam rem. Vide Lexicon Martinii.]

† **DEPISCI**, *Pucisci*. Gloss. Sangerman.
num. 501. Lege *Depescisci* ut apud Cicero-
nem et Terentium.

DEPITARE, Discerpere, in *pctias* mit-
tere, Gallis *Depiecer, Mettre en pieces.*
Lambertus Ardensis pag. 161 : *Quo (urso)*
adducto, et coram populo demonstrato, et
canibus ablatrato, et fere usque ad interne-
cionem discerpto et Depitato, etc. Etiam-
num dicimus : se Depiter et se mettre en
pieces. [Charta anni 1293. apud Stephano-
tium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag.
946 : Quant au Depiés de membre, esmu-
tiler, espectier, essorciller, segner, estort-
pacier, etc.]

* **DEPLANARE**. Gloss. Gr. Lat. Ἐξομα-
λίζω, *Deplano, exæquo.* Glaber Rodolph.
lib. 1. apud Duchesn. tom. 4. Hist. Franc.
pag. 6 : *Alius quoque Sarracenorum eorum-*
dem cultro Deplanans ligni hastulam, posuit
incunctanter pedem super viri Dei codicem,
Bibliam videlicet, etc. Utuntur Lactant. lib.
4. et Veget. lib. 2. cap. 19.

† **DEPLANCTUS**, Planctus, querimo-
nia, Gallis *Plainte*. Legitur in Epistola
407. S. Bernardi ad Abbatem Belli-loci.

DE PLANO, Compendiose. Vetus In-
scriptio 408. 1 : *Ut et ipsi sint, cum quibus*
munera decurionatus ut paucis jam onerosa
honeste De plano compartiamur. De plano
judicare, citra ambages et processus : For-

mula, quæ occurrit passim apud Juriscons.

DEPLASMARE, Difformare, valde formare, in Gloss. MSS.

* **DEPLECTERE**, Plectere, punire, vexare. Steph. de Infestura MS. ubi de Innocent. VIII: *Ubi aliqua domus fœni reperiebatur, absque ulla licentia ac si ipsorum esset, examorabatur; et sic cives Romani et habitantes in urbe, tam ab inimicis quam a defensoribus nostris, Deplectebantur omni die.*

* **DEPLENDERE**, De pleno deducere. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

† **DEPLERE**, Exhaustire, apud Statium, Columellam et S. Paulinum Epist. 49. n. 2. unde Epist. 5. n. 16. per translationem ait: *Neque enim difficile existimari, quam facile Depletur sint levioris culturæ laborem, quos in vineam suam Christus elegit, ubi laborem Deplere idem sonat quod labore perfungi.* Papias: *Deplexit, Transvexit*: pro quo libentius legerem, *Deplevit*, hoc est, fudit seu liquorem ex uno vase in aliud transfudit.

* *Temps dépléable* inde appellarunt nostri tempus, quo vitium adminicula ex vineis asportantur. Lit. remiss. ann. 1404. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 426: *Comme le suppliant se feust en l'année dérainement passée, ou temps Dépléables, transporté en certaines vignes assises ou territoire de Montfort l'Amaury, et en icelles eust prins furtivement certaine quantité d'eschallas, etc.*

1. **DEPLICARE**, Isidoro in Gloss.: *Decedere, devitare, ut applicare, est admove.*

2. **DEPLICARE**, Explicare, ex Gall. *Desplier*. Miracula Sanctæ Genovefæ n. 30: *Cujus pedes tanta erant contractione natibus complicati, ut nulla possent arte Deplicari.* Et n. 35: *Manus plicavit sæpius, et Deplicavit.* [Vexillum Deplicatum, in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 2108. et 2109. Gall. *Drapeau vel Euseigne déployée.*]

* *Desploier*, pro *Déliier*, Solvere, in Vita J. C. MS. ubi de Joanne Bapt:

Qui chi doit venir après moi,
Qui par a si grant poesté,
Que je vos di par vérité
Ne sui dignes de Desploier
La corroie de son cauchier.

* **DEPLORATA** FERMINA, pro Deflorata, ut videtur. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 5: *Nec minus Deploratas prodiit (Gagates lapis) feminas per micturam.*

† **DEPLOROSUS**, Gall. *Deplorable*, Lamentabilis. Schisma Deplosum, in Litteris Regis Franc. ann. 1394. ad Clementem Papam, apud Acherium Spicil. tom. 6. pag. 115.

† **DEPLUMARE**, Gall. *Plumer*, Avi plumas avellere, demere. Utitur Anonymus de Gestis Manfredi et Conradi Regum, apud Murator. tom. 8. col. 601. Metaphorice sumitur pro Vastare, apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1153: *Deplumare castrum flamma et ferro.* Pro Spoliare in Opusculo Gualvanci de la Flamma apud Murator. tom. 12. col. 1021: *Et sic undique Deplumatus fuit qui aliorum plumis elatus volare consueverat.*

† **DEPLUMATARIUS**. Vide *Diplomatarius*.

† **DEPOCULARE**. *Deprehendi*. Gloss. Sangerman. MS. n. 501.

† **DEPOLLARE**, Gall. *Depouiller*. Papias: *Depollat, Dispoliat, detrahut, sed proprie ad parum redigit.*

DEPOMPARE. Ugutio: *A pompa, pomposus, et pompo, as, superbire, gloriari.* Unde Josephus in 20. In gentem nostram prompta malignitate pompabat. Et inde Pompator, qui aliquid superbe vel pompose agit. Et compos. Depompo, as, id est, vituperare, detestari, etc. S. Hieronym. in Rufinum lib. 1. cap. ult.: *Prætermitto, quæ contra me loquens, propositum tuum deturpasti, quæ in Depompositionem omnium Christianorum et verbis et opere feceris.* Vide *Pompare*. Vetus Interpres Concilii VI. Oecumenici art. 12: *Dum redarguisset atque Depompasset pravam ejus impietatem.* Ubi Græc. Edit. *Θριξυζεύσας τὴν πυχθηνὴν τούτου δυσσεβείαν.* Vide Gloss. med. Græcit. in *πυμπάειν*, [et Onomast. tom. 4. SS. Julii.]

* Dialog. creatur. dial. 51: *Herodius per aerem spaciabatur volans; sed milvus post ipsum sibilare cepit eumque Depompare, id est vituperare, dicens, etc.* Et dial. 105: *Inveniens quemdam dominum Depompantem, id est vituperantem, servos suos, etc.*

† 1. **DEPONERE**, Gall. *Deposer*, Testari. Instrumentum appellationis Guillelmi Bruiere ann. 1481. ex Archivis B. M. de Bello-prato Rotomag.: *Testes ipsius de Paris ignoranter Deponunt, quidquid Deponere nituntur.* In Glossar. Barthii: *Deponere, Concludere, Desuere, ex Gauterio de Bellis Antiochenis.*

* Acta MSS. capit. Carnot. ad ann. 1389: *Johannes Daviau civis Carnotensis, nuper receptor ordinarius regis apud Carnotum, Deponit se tempore officii sui recepisse jura regalia.*

* 2. **DEPONERE**, Ponere, statuere, definire. Libert. Figiaci ann. 1318. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 667. art. 39: *Et quemadmodum in præmissis statum communem prædictæ villæ Deposuimus, etc.* Despondre, Exponere, in Poem. dicto *Li Lusidaires*:

Por Despondre sainte Escriture
Mist Diex en lui et sens et eure.

Le Roman de Robert le Diable MS.:

L'empêrere en la fin Despont
Chon que chasenu dist et espont.

Ibidem:

Li seneseaus lors li respont,
Et ses paroles li Despont.

* 3. **DEPONERE** ALICUI, Commendare. Vita S. Lietberti tom. 4. Jun. pag. 597. col. 1: *Sed qui regit orbem terrarum in æquitate, Cameracensis ecclesiæ precibus attendens, quibus ei suum Deponebat die noctuque pontificem, in hoc tanto mortis discrimine cum suis omniibus eum conservavit incolumem.*

* 4. **DEPONERE** VOTUM, Solemni ratione illud emittere, castitatem vovere. Charta Joan. episc. Camerae. pro fundat. hospit. S. Joan. Bapt. Bruxell. ann. 1211. ex Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 15. rº: *Tunc demum si.... univociter placuerit, seculo et propriis ac propriæ voluntati renunciaret, votum continentie sub stola in manu sacerdotis Deponat.*

** 5. **DEPONERE**, Ponere, in aleam dare. Ruodlieb fr. 2. vers. 211:

Is mihi Deposuit, sibi me Deponere nil vult,
Et dat quæ posuit, pisa quod non una remansit.

Vers. 220:

Quæ deponabant, mihi mox donare volebant.

Conf. Virgil. Eclog. 3. vers. 32.

** **DEPONERE** ALLELUIA. Vide *Allelu Clausum* in *Alleluia*, 1. et Haltans. Calendar. med. ævi part. 2. § 7. In sabba proximo ante dominicam Circumdederunt quando Deponitur Alleluia, in chart. an. 1274. ap. Würdtwein. Subsid. Diplomat. tom. 10. pag. 33.

* **DEPONI** AD TERRAM, Dicitur de n. ribundo, qui cineri superponebatur. Origen B. M. de Voto inter Instr. tom. Gall. Christ. col. 229: *In qua (infirmi) fuit omnino de vita desperatus, et ad terram Depositus, ut jam moriturus, datus reliquias sanctorum ejusdem ecclesiæ carioribus, quæ in sua capella gestabat.*

DEPONTANUS, Ugutioni, qui ad gravem devenit ætatem et vitam, ut mox prosit ei de ponte se projicere, quam vive quod faciebant, inquit ille, in aliquibus provinciis. [Festus: *Depontani, Senes pellabantur, qui sexagenarii de ponte ciebantur, hoc est, inquit Martinus, fragio privabantur, quod de ponte solebat.*]

DEPOPULARE, Populo, seu incolis liare. Gregorius Turon. lib. 4. Hist. 36: *Perstientia hanc urbem clade vehetissima Depopulavit.* Barbarica Depopulatio, in l. ult. Cod. Theod. de Infirm. his, sub barb. (15, 14.) *Depopulator Judæorum*, in leg. 14. eod. Cod. de Judæis. (16, 8.)

* *Dépopuler*, eodem significato, in Phil. comit. Fland. ann. 1447. ex T. Audomar.: *Et par ce est laditte vill Depopulée.* Sensus vero, quo Latinum depopulari, legitur in Charta ann. 148 ex Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 252: *Le murel et patrimoine de l'église de Lengres esté comme du tout destruit et Dépopulé.*

1. **DEPORTARE**, [Desportare.] Ferre alicui, Gall. *Supporter quelqu'un*. (Charta Henrici Comitis Campaniæ pro Communitate Meldensis institutione ann. 1179. in Bullario Campaniæ Thuano fol. 289: *statuti homines juraverunt, quod ne propter amorem vel cognationem Deporterent, veriat, neminem propter inimicitiam scelerint; sed rectum iudicium per omnia servarent.* [Chartular. Divion. fol. 4: *Ad hoc homines statuti jurabunt, quod neminem propter amorem seu propter odium Desportabunt, et quod rectum iudicium servent.* Vide Chartam Communitatis Suessoniensis tom. 11. Spicilegii Acheriani pag. 1. Valliaci ann. 1187. tom. 13. ejusdem Spicilegii pag. 325.

* Nostris *Déporter*, eodem intellectu. Gesta Ludov. Pii cap. 13. tom. 6. (le Histor. Franc. pag. 148: *Le conte de Deporterent, pour ce que il estoit de lignage. A senario vero tanquam qui a unitate sanguinis tangeret, pepercit.* Vita ejusd. imper. ibid. pag. 106. ann. circ. 1362. tom. 4. Ordin. 1. pag. 410. art. 1: *Aussi au poverre au riche, sanz nul Deporter. Sanz in altero ann. 1379. ibid. pag. 445. Emport, eodem sensu, in Lit. ann. 1331. ibid. pag. 336. art. 6. et Emporten, aliis ann. 1360. pag. 361. Vide infra tatio 4.*

DEPORTARE, Tolerare, sufferre, pati. *nales Francor. S. Nazarii tom. 2. Hist. ann. 786 : Rex vero, quia erat mitissimus atque sapientissimus, . . . moderantissime illud Deportavit. Vide Monastic. Ant. tom. 2. pag. 521.*

*Charta Hugon. milit. de Beeloy ann. 13 : Alter vero de servitio quod ei debeo, undia ero in illo servitio, me debet Deportare. Quo sensu Déporter legitur in Man. ann. 1304. tom. 1. Ordin. reg. Franc. 413. art. 4 : Et quant aus taillables de et de bas à volonté, vous Déporterez il plaist à leurs seigneurs, et ensi vous portez et souffrez de tous ceus qui sont adianz et laboureurs de braz. Lit. ann. 14. ibid. tom. 6. pag. 515 : Les receveurs Déporter et attendre ceuls qui nous es- ent tennz acanse desdiz aides, etc. Dépor- præterea usurparunt, pro Oblectari, care, vulgo *Se divertir, se réjouir*. Unde ssar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : portor, Prov. Spatiari, deambulare. Vitæ rum MS. :*

Pour déduire, pour Déporter
Et pour son cors réconforter,
Porter faisoit faucons muers
O lui et mener deux levriers.
Roman de Robert le Diable MS. :
La touse de petit jouvent
Va à la feniestre souvent
Pour Déporter et pour déduire.

Hinc *Prendre en déport*, Jocose et ri- do dictum accipere, in Lit. remiss. 1478. ex Reg. 205. Chartoph. reg. 28 : *Icellui Voulpete commenca à dire appliant, tu ne prens pas ceci en Déport, je n.* Vide *Disportus*.

1. **DEPORTATIO**, Relegatio, Gall. *exilissement*, apud Ulpianum et Juris- ultos. Pluries occurrit in Instrumento 1270. apud Stephanotium tom. 3. quit. Pictav. MSS. fol. 888. 889. et

2. **DEPORTATIO**, Idem quod mox *portus*, in Indice MS. Beneficiorum Eccl. iac. Constantiensis fol. 67. vº. et in *Chartulario S. Vandregesili tom. 1. pag.*

3. **DEPORTATIO**, Transvectio, vectura, *Transport*. Chartul. Buxer. part. 10. 17 : *Robertus.... recognovit.... quod nul- lus habebat in Deportatione tertiarum eantie.*

4. **DEPORTATIO**, Gratia, favor, stu- dium, Gall. *Support, protection*. Sacram. t. Olivarii de Terminis ann. 1241. in feudor. senescal. Carcass. etc. fol. vº. : *Nec Deportationem, nec confæde- rationem cum inimicis ejus habeo, etc. Vide supra Deportare 1.*

DEPORTUS, Jus caduci in Beneficiis *siasticis*, quando vacant, quod ad *opum* aut Archidiaconum spectat, *Annata*, et *reditus* primi anni Bene- *fici Ecclesiastici vacantis*, de quo jure Chopinus lib. 1. de Sacra Polit. tit. 16. lib. 3. tit. 3. art. 4. 5. 6. 7. Ra- *tionis in voce Deport, et Innocentius Ciro- n Paratitul. Decret. lib. 5. cap. 12. nuperam Conciliorum Ecclesiæ Roto- *ensis Collectionem pag. 323. [et Hist. *Meld. tom. 2. pag. 228.]***

In Chartulario S. Vandregesili 1. fol. 341. habetur Instrumentum

anni 1397. quo notum fit, Abbatem et Monachos ejusdem Monasterii consuevisse *Percipere, habere, colligere et levare in su- pradicta Ecclesia parochiali (S. Vandregesili) omnes fructus, obventiones et emolu- menta quæcumque obvenientia in eadem parochiali Ecclesia per quadraginta dierum spatium commune sequentium, dum et quo- tiens ipsam Ecclesiam vacare contigit parro- chialem, quovis modo vacaverit; et hoc percipere consueverant præfati Religiosi per modum Deportus, et mediantibus hiis ipsi Religiosi tenentur et sunt affecti in eadem parochiali Ecclesia, pendente termino dicta- rum quadraginta dierum, facere deservire in divinis. Idem jus habent iidem Monachi in parœcia de Rensecone, ut patet ex lau- dato Chartulario fol. 343.*

¶ **DEPOSITARE**, Deponere, Gall. *De- poser, Mettre en Depost*. Acta B. Thomassi, tom. 3. Martii pag. 604 : *Mandavit clavem capse Depositare penes . . . Julianum Ar- chipresbyterum presentari. Fr. Leonardus in Additionibus ad Vitam S. Antonini, tom. 1. Maii pag. 336 : Repertum fuit fuisse drappos per duos fures Depositatos penes quosdam. Appendix ad Vitam B. Augustini Novelli, Maii tom. 4. pag. 625 : Ut eas apportaret et conduceret in dictam majorem Ecclesiam ibique Depositaret. Oc- currit rursus apud Muratorium tom. 9. col. 54.*

* **DEPOSITARIA**, Officium apud mo- niales, quod ita describitur in Regula so- rorum Fontis-Ebraldi cap. 30 : *Ad Deposita- riam (pertinet) tenere computum, scribere et receptam facere de omni auro, argento, telis, pannis conventui vestro datis, emptis, aut quomodolibet alias spectantibus, quæ re- poni in deposito debent.*

¶ **DEPOSITARIUS**, Custos depositi, apud Ulpianum, et in plerisque etiamnum Monasteriis.

* Stat. MSS. eccl. S. Laurent. Rom. : *Item voluerunt quod ille, qui pecunias levo- bit de tribus in tribus mensibus, aliis duobus sociis suis legale et bonum computum de re- ceptis et datis reddere teneatur, et id quod supererit dicto Depositario sive constructori tradere teneatur. Apud Benedictinos, maxime Congregationis S. Mauri, Deposita- rius mensam et res quotidiani usus sub cellerario curat.*

1. **DEPOSITIO**, Pœna Ecclesiastica, qua rei Clerici e suo gradu ejiciuntur, mitior degradatione. Vita Ludovici Pii ann. 818 : *Episcopus porro hac constrictos immanitate ab Episcopis reliquis Depositos, Monasteriis mancipavit. Regiam Majest. lib. 2. cap. 13. § 14. de servo Clerico : Et si judicio reddi debeat, Deponendus est, vel degra- dandus, antequam reddatur. Vide Gualte- rum in Tabulis Siculis pag. 40. 41. etc. et supra Degradatio post Degradare.*

2. **DEPOSITIO**, Dies obitus, quo mor- tui terræ mandatur, in terram deponitur, vel quo quis vitam deponit : cuius appella- tionis causam fuse explicat S. Ambrosius Sermon. 70. Vetus Inscript. Eboræ apud Re- sendium : *Depositio Pauli, famulus Dei vixit annos L. et uno, requievit in pace D. III. Id. Martias era DLXXXII. Hariulfus lib. 4. Chron. Centul. cap. 21 : Angelrannus, qui patri succedebat, in die Depositionis*

ejusdem patris sui jam dictam villam Sancto contradidit. In Charta donationis, quæ se- quitur : Quod pater meus, Comes scilicet Hngo, adhuc vivens, sed diem mortis extre- mum trahens, pro suo remedio animæ vil- lam . . . S. Richario tradidit. Passim in Martyrologio, quod D. Hieronymi titulo circumfertur, et aliis. Hinc

DEPOSITIO, pro die obitus anniversario. Joannes Episcopus Abrincensis de Offic. Eccl. : *Sunt quedam Ecclesiæ, in quibus exceptis Depositionibus solum per Kalendas mensium Missæ festive celebrantur Mortuo- rum. Occurrit mox rursus.*

Proprie autem usurpatur hæc vox de festo sancti Joannis Evangelistæ, quod vulgo appellatur *Depositio*, quia locum sepulture vivus intravit, et ita seipsum depo- suit. Ita Durandus lib. 7. cap. 1. n. 19.

DEPOSITUS, Mortuus, vel certe humo mandatus. Inscriptio Romæ : *Hic jacet . . . Deposita III. Kalend. Decemb. Alia Medio- lani : C. Celio bene merenti, qui vixit annos P. M. XXXV. et Depositus est XIV. Kal. No- vembres, etc. Passim in Monumentis Chris- tianis apud Gruterum pag. 832. 3. 1051. 1. 2. 9. 1052. 9. 10. 1054. 1. Sirmondum in Epitaph. Ennodii, et aliorum, in Notis ad Epist. ejusdem Ennodii lib. 6. Epist. 6 ad Epigr. 8. 79. etc. apud Laurent. Schra- derum in Monument. Ital. pag. 91. 6. Ughellum tom. 4. pag. 596. tom. 5. pag. 287. 284. etc. [Gualterum in Tabulis Si- culis pag. 40. 41. etc.]*

* 3. **DEPOSITIO**, an pro Translatione alicujus sancti interdum accipitur, dis- quirunt docti Hagiographi tom. 5. Jun. Act. SS. pag. 409. quos consule.

** 4. **DEPOSITIO**, Emporium, ubi jure privilegii vectores per aliquot dies *merces deponere* et venales habere cogebantur. Vide *Stapula*, 1. Privileg. Civit. Stettin. ann. 1283. ap. Haltaus. Glossar. German. col. 1417. voce *Niederlage* : *Omnia bona qualiacumque fuerint, quæ de partibus supe- rioribus Oderam descendendo, vel de parti- bus inferioribus Oderam ascendendo ad ipsam nostram civitatem Stettin ducuntur, ipsa in civitate debent deponi et servare ibidem De- positionem. Plura apud Haltausium l. l.*

* **DEPOSITOR**, Qui depositum alicui credit. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 30. ex Cod. reg. 4659 : *Compellatur a curia de- positarius ad submitionem Depositoris te- nere ostagium donec, ut dictum est, deposi- tum restituerit memoratum : ostagium autem teneat in qua parochia Depositor elegerit.*

¶ **DEPOSITORIUM**, Repositorium, *πα- ράθεμα*. Gloss. Lat. Græc. Sangerman.

* **DEPOSITUM**, Arca in qua pecunia deponitur, vel locus ubi alia quævis bona deposita asservantur, præcipue in mona- steriis. Reg. visitat. Odonis archiep. Roto- mag. ex Cod. reg. 1245. fol. 406 : *Habe- bant (moniales monasterii Villaris) in De- posito sen thesauro, solutis debitis omnibus quæ debebant, vij. libras. Vide supra Depo- sitorium.*

¶ **DEPOSITUS**. Vide *Depositio 2.*

¶ **DEPOSSIDERE**, Gall. *Deposseder*, Ali- quem rei alicujus, v. g. beneficii si Cle- ricus sit, possessione privare, depellere. Statuta Ecclesiæ Nannetensis ann. 1389. art. 9 : *Si demum in talibus nefariis actibus*

animis induratis perseverare non abhorruerint, privandos et Deposidendos fore declaramus.

1. **DEPOST**, Pone, post, Derriere. Acta Proconsularia Marcellini PP. ann. 303 : *Aliud nescio, nisi quia Depost oceanum eam (lucernam argenteam) jecit.* Acta Martyrii S. Theodoriti : *Introducto ergo Theodorito, ligatis de post manibus, etc.* Utuntur præterea Stephanus Tornac. Epist. 134. Nizo Abb. in Vita S. Basini Archiep. Trevir. n. 2. 17. etc. Henricus Aquilonipolensis in Lubeca cap. 10. [Vide Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 137.]

* 2. **DEPOST**, Exinde, postea, Gall. *Depuis.* Vita S. Godelevæ tom. 2. Jul. pag. 431. col. 1 : *Certa Depost tamen compertum experientia didicimus.* Acta dissolut. matrimonii Ludov. XII. reg. Franc. fol. 146. r^o. ex Bibl. reg. : *Præterea deponit quod depost ipse fecit plura alia veagia ad Britanniam.* Chron. Joan. Whethamst. pag. 367 : *Sicque ipsi adierunt et proposuerunt in omni parlamento Depost per septem annorum spacium infra regnum tento, etc.*

* **DEPOSTARE**, Devehere. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641 : *Depostat, devehit.* Sed leg. videtur *Deporat*.

* **DEPOSTIO**, pro *Deposito*, in Inscript. Godii CCCLXV. 1.

* **DEPOSUIT**, Versus cantici *Magnificat*, ad cuius cantum pluries aliquando repetitum, episcopus stultorum ludicræ dignitatis insignia, a recens electo suscipienda, adjunctis quibusdam ludis, deponebat; unde *Ludus Deposuit* appellabatur. Hujus ritus non veneranda, sed ridenda antiquitas constat ex Statuto Odonis epise. Paris. contra festum fatuorum ann. 1198. in Chartul. ejusd. fol. 49. v^o. : *Statuimus etiam ne dominus festi cum processione vel cantu ad ecclesiam adduceatur, vel ad domum suam ab ecclesia reducatur Deposuit quinquies ad plus dicetur loco suo.* Stat. capit. S. Petri Insul. 13. Jul. ann. 1531. ex Reg. K. act. capitular. ejusd. eccl. : *Nos decanus et capitulum ecclesiæ collegiatæ S. Petri Insulensis per singulos et per juramentum, durantibus capitulis generalibus, capitulariter congregati, pro comperto habentes scandala et ludibria, quæ sub Fatuitatis prætextu per beneficiatos et habituatos dictæ nostræ ecclesiæ a vigilia usque ad completas octavas Epiphaniæ fieri et exerceri consueverunt, in ecclesiæ et status ecclesiastici dedecus, vilipendium et contemptum redundare, matura deliberatione præmissa, statuimus et ordinamus, quod deinceps nullus nominetur, assumatur et creetur prælatus follorum, nec ludus, quem Deposuit vocant, in dicta vigilia, aut alio quocumque tempore, ludatur, exerceatur aut fiat.* Eadem ceremonia, non minus fortassis ridicula, adhibita etiam cum piæ alienjussocietatis præfectus, in signum dimissi officii baculum patroni ejusdem, ut vocant, deponebat; quod discimus ex Stat. ann. circiter 200. Hospit. S. Jacobi Paris. : *Après le diner on porte le baton au eueur, et là est le trésorier, qui chante et fait le Deposuit.* Stat. synod. ann. 1642. Petri de Broc epise. Autiss. : *Pendant que les batons de confrérie seront exposez pour être enchéris, l'on ne chantera Magnificat, et n'appliquera-t-on*

point ces versets Deposuit et Suscepit à la délivrance d'iceux; ains on chantera quelque antienne et répons avec l'oraison propre en l'honneur du Saint, duquel on célèbre la feste. Vide Mercur. Franc. ann. 1733. mens. Aug. pag. 1764.

† **DEPOTIOR**, μετυσώτερος. Gloss. Lat. Gr. Sanger. Est quasi a *Depotus*, Inebriatus, ex *De* et *potus*.

* **DEPRÆCIDERE**, Præcidere, Gall. *Couper.* Stat. crimin. Saone cap. 29. pag. 58 : *Si autem ex proposito vel dolose ferro percusserit, ultra prædicta, manus ei Depræcidatur.*

† **DEPRÆDICATIO**, pro *Deprædatio*. Ecclesiarum depressio et Deprædicatio, apud Rymerum tom. 1. pag. 777. col. 2.

* **DEPRÆSENTARE**, Vicem, auctoritatem alicujus obtinere, referre, Gall. *Représenter.* Charta ann. 1486. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonstr. col. 364 : *Datum et actum Coloniae, ... nobis abbatissa et virginibus, conventum Depræsentantibus, ... congregatis.* Eadem rursus occurrunt col. 366.

* **DEPRÆSENTARI SENTENTIA**, Rem aperte exponere, ut de ea quis judicare possit. Vita S. Emmer. tom. 6. Sep. pag. 477. col. 2 : *Mitte quemvis prudentem mecum pariter, ut Depræsentetur in conspectu tanti pontificis hac de re sententia, et ibi normaliter dijudicet.*

* **DEPRECANSATIO**, Tributum, quod exigitur quasi *Deprecando*. Charta ann. 1353. apud Ludewig. tom. 9. Reliquiar. MSS. pag. 546 : *Nolentes insuper ipsos Judæos, donec a prædictis consulibus pro præfata pecunia liberati fuerint et soluti, per nos aut officiales nostros exactionibus seu Deprecationibus quibuscunque quomodolibet aggravari.* Vide *Deprecatura* et *Precaria* 2. [** Vide *Demanda*, *Petitio*, *Bede*, etc.]

† **DEPRECARI**, Per precarium seu chartam prædium aliquod ecclesiasticum ad vitam sub annuo censu possidere. Codex MS. Irminonis Abb. Sangerm. fol. 62. v^o. col. 1 : *Has xi. donationes Deprecata est Ermenberga et solvit inde solidos 11. ad luminaria S. Germani.* Ibid. col. 2 : *Et pro hac donatione Deprecata est duas donationes supra scriptas. Donat inde denar. 1111.* Vide *Precaria*, et mox *Deprecarius*.

* Nostri *Déprier* dixerunt, pro *Precari*, supplicare. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 566 : *Le suppliant se feust trait par devers ledit eueur, ... en lui Déprier que de ors-en-avant se vouldist déporter de plus aler ne fréquenter avecque elle (sa femme.)* Aliæ ann. 1412. in Reg. 166. ch. 260 : *Les aucunes Déprierent au suppliant qu'il leur vouldist donner des poumes, etc.*

† **DEPRECARIUS**, Qui precario tenet prædium ecclesiasticum. Testamentum Brunonis Archiep. Colon. apud Leibnitium Script. Brunsvic. tom. 1. pag. 290 : *Prædium præterea quod Wodilo Deprecario nostro dedit.* Folquini Codex MS. in Archivo S. Audomari : *Veniunt de melle sextarii vi. Item de banariis vi. veniunt pisces quanti possunt. De terra censali in Colonia a Deprecariis veniunt de formaticis pensæ lx.* Vide *Deprecari*, et *Deprecatura*.

DEPRECATORIE EPISTOLÆ. Vetus Co-

dex Canonum ex Bibl. Regia in Concilio Antioch. cap. 8 : *Presbyteri, qui in aq. Canonicas Epistolas dare non possunt, solos tantum vicinos Episcopos literas debent habere.* Ubi Glossa interlinearis, *littere simplices.* Et ad marg. : *Id est, Deprecatorias, non formatas.*

DEPRECATORIA EPISTOLA, [** LEGAT qua quis rogat, precatur. Liber MS. M. eulorum SS. Floriani et Florentii : *Et tunc præsens Abbas non aderat, ob id deprecatus est Fratres, ut ex nomine Abbatis ipsorum, Deprecatoriam Epistolam prefato Episcopo, a quo in penitentiam missus fuerat, transcriberent, quatenus eum in propria parochia misericorditer reciperet.* [**] Burchardi Episcop. cap. 3. ap. Pertz. S. ptor. tom. 4. pag. 834. *Deprecatoria Latio*, in P. Damian. Vita S. Romualdi. 65. ibid. pag. 854. *Verba Deprecatoria* Vulgat. Maccab. 1. 10. 24.]

DEPRECATURA, Idem quod *Precatura* vel *Precatura*. Charta Angilramni Comitis Pontivi apud Hariulfum lib. 4. cap. 1. *Sub excommunicatione interdixit, ne amplius in illa villa, neque per viam, neque per Deprecaturam, neque per advocatum de ouissis consuetudinibus amplius ab expeteret.* Vide *Precaria* et *Præstaria*.

DEPRECIARE, Pretio miuere, G. *Dépriser.* Papias : *Depretiare, de pretio ferre, deprinere, vilificare.* Tertullianus Apologet. cap. 45 : *Sic et Epianus cruciatum doloremque Depreciat, mox quidem contemptibilem pronuntiando.* Et de Spectac. cap. 22 : *Amant, multat, Depreciant, quos probant.* Iulianus lib. 5. Poem. in Epist. ad Syagrum : *De compendio cogitans, ne utilitate Depretiaretur, tibi merces captivi, etc.* althæus Vindocinensis in Tobia :

Te mediante ratum Depretietur opus.

Alibi :

Alterius pretium Depretiare studet.

Egidius Corboliensis MS. lib. 3. ex de Virtutibus antidotorum :

Sed perversa tui lex est et regula moris, Ut quod scire nequis, id Depreciare labor.

Utuntur præterea Cyprianus de A. Christi, et in Symbol. Sidonius Epist. 7. lib. 2. Epist. 10. et Car. Marius Mercator, pag. 75. Ambrosius Bono Mort. Will. Malmesbur. in Aldhelmi cap. 10. Julianus Antecessor 57. Halitgarius cap. 4. Petr. Damianus Epist. 17. etc.

DEPRETIATUS, Dictus, inquit idem ex Isidoro lib. 10. *quod non sit aliquis dignus.* Gloss. Lat. Gr. *Depretiati*, 657725. Gloss. Ælfrici : *Depretiatus*, leas. Paulinus Carm. 14 :

Namque ubi corporea curatur gloria potest, Vilescit pretio Depretiatus homo.

Vide *Pretiare*.

DEPRETIARE, alia notione accipitur Canonibus Hibern. lib. 41. cap. 22. *adlatus, servus est ejusdem (Ecclesiæ) Depretiatur.* Id est, filius projectus ad Ecclesiam, ejusdem servi nisi dato pretio redimatur. Confer *Preniarr*.

* **DEPRENDERE**, pro *Deprehendere*, accipere quod enipiam per vim ablatum. Charta ann. 1303. apud Lam. i De

dit. inter not. ad Hodoepor. Charit. 1. pag. 131 : *Inter aliquas singulares onas I ulterranæ civitatis vel ejus distri-*, nulla repræsentia seu Deprendendi lia,.... de cætero conceditur vel concede-

Deprehendendi, in alia ibid. pag. 134.

DEPRISUS. Charta Rotroci Comitis Peronsis ann. 1136 : *Volumus insuper...* ipsi et sui homines a pedagis, traversis, Deprisibus, et quibusvis consuetudinis... liberi sint et immunes. Scitum quid Depris, apud Parisienses, cum quis alium emere volens, dominum feudalem venit, et cum eo de laudimiis paciscitur, pretio quidpiam sibi condonari obti-

Exactionis seu *corvatæ* species. Charta 1114. ex Tabul. episc. Carnot. : *Et quibuscumque nominibus vocentur condinibus,.... et exactionibus seculari-*... et horum omnium Deprisibus, una suis equis,.... liberi sint et immunes. infra Despretium.

DEPRIVARE, Aliquem e suo gradu ere, officio vel dignitate privare, apud res. in Præf. Thes. Septemtr. pag. ubi de Wilhel. Lloyd episc. Norwic. : *ecclesiæ Anglicanæ magno damno gre-*... sui gravissimo dolore diocesi sua De-... Ibidem accipi videtur hæc eadem pro eo cui angusta res est. Depriver, Alicujus familiaritate abstinere, in olat. Boetii MS. lib. 1 :

Pour ee io'a Déprivé le roy,
ne me voit, ne ne me regarde.

DEPRIVATIO, pro Privatio, Depo-... De translatione Roffensis Episcopi ad... Londoniensem per Deprivationem... Bonner, apud Rymer. tom. 15. 222. Non semel occurrit ibi et pag.

DEPROMERE, Cantare, apud Papiam. in Officio Dominicæ Palmarum : *Cui*... decus prompsit Hosanna pium, id... Cantavit.

DEPROMITTERE, Promissa non ser-... Vita S. Eustasii abb. Luxov. Sæc. 2. art. 12. pag. 117 : *Cogentibus ergo*... Agrestius simulate pacem postulat, postea actis Depromisit.

PROPERUS, Valde Properus, et pro-... s. Vide Gothofred. ad l. 13. Cod. Th. milit. (7, 1.)

PROPRITIUS, Contrarius. Liber Diur-... cap. 2. tit. 9 : *Si præter hæc aliud*... præsumsero, eris mihi in illa die ter-... judicii Depropitius, etc.

PROPRIARE, Extra proprietatem... e. Matthæus Vindocinensis in Tobia :... tria Depropriant proprium, divina potestas... Claudens enueta, jugum mortis, avara lues.

PROPRIAMENTUM. Statuta Ordinis... tal. S. Joannis Hierosol. tit. 1 : *Quod*... quolibet anno conficiant Despropria-... m. Adde tit. 3. § 5. tit. 4. § 16. 17. 2. § 10. Quale autem illud sit, sic... tit. 19. de Verbor. signific. Despropriamentum est veluti privati ab-... co, cum Fratres id declarant, quod... collectili ac re domestica et familiari... Hinc liquet, mea quidem senten-... espropriamentum non tam esse abdi-... em peculii, quam ejus declaratio-... qua notione sumuntur Gallicæ voces

Deprier et Depry Chartularii Gemeticensis tom. 1. fol. 10 : *Quand nos vins ou autres boissons de nostre creu, maisons et provisions passent traversant la riviere de Seine, ou entrent en ladite ville de Rouen, nous sommes quittes pour Deprier à la Vicomté en affermant le nombre desdits vins et autres provisions, et après ledit Depry, pouvons passer franchement sans pour ce payer aucun peage, acquit ou tribut. Deprier Declarare est, Depry Declaratio.*

* **DE PROXIMO**, Brevi, intra proximos dies, Gall. Dans peu. Steph. de Infestura MS. de Bello inter Sixtum IV. PP. et reg. Ferdin. ann. 1482 : *Accedentes* (cives Romani) gratam habuerunt audientiam et pollicitationes infinitas promisitque pontifex se provisurum opportune De proximo.

* **DEPTALIS**. VINUM DEPTALE, in Chartul. Celsinian. ch. 249 : *Breve pro pœnitentia Pontii et pro anima redimenda, quando laxavit.... denarios sexdecim et unum modium de vino Deptale. An Debitum, vel censuale?*

* **DEPTELUM**, La piaga navale fictra. Glossar. Lat. Ital. MS.

DEPTIVUM, Diptychum. Papias : *Deptivum, due tabule, pten enim Græce tabula dicitur.* [[Hinc Deptica, pro Tabulis pugillaribus eburneis Leg. 1. Cod. Theod. de expensis ludorum. (15, 9.) Vide Diptycha.]

† **DEPTUS**, Secutus, Papias; f. quod Adeptus sit idem qui Assecutus.

† **DEPUBIS**, Porcus sugens. Gloss. Isid. Festus : *Depubem porcum lactantem, qui prohibitus sit pubes fieri.*

* Hinc emendandum Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Depupis, porcel qui tete.*

1. **DEPUBICARE**, Deperdere. Additio ad Legem Frision. cap. 8 : *Si... quodlibet animal fugiens dominum suum ab alio fuerit receptum, et quærenti domino negatum, et iterum Depublicatum, reddat aut ipsum, quod suscepit, aut aliud simile, etc.*

* 2. **DEPUBICARE**, Publicare, nostris alias Dépulier. Edictum Caroli M. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 25 : *Et si mala est fama, Depublicetur ab omnibus, non per invidiam, neque per alicujus mala persuasionem, sed ex veritate proferendum.* Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1 :

Après ma mort, la Dépulie
En tous le liex qui te serra.

† **DEPUBICATIO**, Publica declaratio. Vita S. Goaris, Julii tom. 2. pag. 336 : *Melius fuerat antea absconsa confessio, quam ista principalis Depublicatio.*

DEPUDESCERE. Gloss. Gr. Lat. : Ἀπερυθρίω, Depudescō, Dermbesco. Depudo, ἀπ-ανασχυντῶ.

† **DEPUDICARE**, Stuprare, Pudicitiam auferre. Onomast. apud Martinium : διαφθείρω.

† **DEPUGIS**, Καταπύγος, καταπύγων, Cynædus. Suppl. Antiquarii Papiæ : *Depygis, Denaticata sine natibus; nam Pyga extrema pars corporis.* Vox nota Horatio.

† **DEPULPARE**, Macie conficere, tenuare, pulpam detrahare, Gall. Decharner. Gloss. Lat. Gr. Sangerman. : Depulpo, ἀποσαρκῶ.

DEPULSARE. Vide Pulsare campanas.

* **DEPUNCTAMENTUM**, Abdicatio,

cessio rei possessæ. Arest. ann. 1368. 17. Maii in vol. 5. arestor. parlam. Paris. : *Ipsos* (defensores) præsentit lite durante sine alio Depunctamento seu novatione per modum provisionis aut aliter custodiri, etc. Hinc

* **DEPUNCTARE**, DEPUNCTUARE, Rei alicujus dominio et possessione exuere, privare, ab officio remove, nostris etiam Dépointer. Arest. ann. 1354. 23. Jun. in vol. 4. arestor. parlam. Paris. : *Ipsum Beguin de possessione et saisina ac statu suis, in quibus fuerat et erat pacifice, Depunctaverant sine judicio, sine lege.* Aliud ann. 1347. 19. Jan. ibid. vol. 2 : *Dominus de sancto Venantio, Franciæ marescallus, de dicta sua possessione et saisina Depunctatus fuerat.* Charta Phil. comit. Fland. ann. 1447 : *En déchargeant et Dépoinçant soigneusement, si mestier est, ceux qui de présent sont en la loy de nostre ditte ville* (de S. Omer.) Lit. ann. 1359. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 357 : *Que très grant destorbier leur seroit et empeschement de leur vivre, les Despointer dudit fait. Despointier et Despointier*, in Lit. ann. 1370. tom. 5. earumd. Ordin. pag. 373. et ann. 1379. tom. 6. pag. 436. Vide infra Desapunctare.

* **DEPUPIS**. Vide supra Depubis.

* **DEPURARE**, Purum reddere, perpur-gare, Gall. Dépurer. Arnould. in Rosar. MS. lib. 1. cap. 1 : *Verum tali continua sublimatione Depurat.* Johan. de Cardalhaco serm. in Assumpt. B. M. : *Et tunc feditas nostra et turpitudine Depurabitur et mundificabitur.*

DEPUTATI. Gloss. Lat. Græc. : Deputatus, καταταγείς, ἀπονεμηθείς. Deputatio, ἀπονέμησις, ἀποκλήρωσις. Deputantur, ἀναφέρονται, ἀπονέμονται. Fabricis et aliis operibus publicis Deputati, in l. 8. C. de Servis fugit. (6, 1.) ὀπλοποιοί, qui numeri cujusque arma procurabant, Fabricenses. Peculiari vero appellatione Deputati dicti, quod essent ἐν τοῖς ἀριθμοῖς συγκαταλεγόμενοι, ut est in Nov. Just. 85. § 2. et annonas de publico sumerent, perinde ac milites ipsi; unde Statuti numerorum vocantur a Juliano Antecess. Const. 79. § 2. Glossæ Basil. : λειτουργοί, διποτάται, ἀφορισμένοι. Totidem verbis Suidas in Etymologico. Sic legendum in Græca Inscriptione apud Jac. Sponium tom. 3. Itiner. pag. 105 : ΑΥΡ. ΦΛΑΒΩΝΗΝ. ΡΟΥΦΕΙ-ΝΟΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΝ ΔΕΠΟΤΑΤΟΝ ΠΡΕΙ-ΜΙΠΕΙΑΑΡΙΟΝ, etc. Perperam enim Editi ΔΕΣΠΟΤΑΤΟΝ. Ejusmodi igitur sunt, qui in Notitia Imperii dicuntur Deputati scholæ Argentum in rebus, et Deputati Domesticorum, et Deputati Equitum et Peditum. Vide Jac. Gothofredum in Paratit. ad tit. de Re militari lib. 7. Cod. Th.

DEPUTATI dicti postmodum sequiore Græcia, selecti quidam ex singulis ordinibus viri aliquot alacres, ex iis potissimum, qui minus locupletes erant, qui vulneratos in prælio reficiebant, aut collapsos ab equis erigebant, aut laborantes e certamine asportabant. De iis copiose Rigaltius in Glossar. ex Mauricii et Leonis Tacticis. [Vide Scribonius.]

DEPUTATI, in Ecclesia Græcanica, quorum ministerium erat, Patriarcha procedente, e via populum abigere. Ordo M. Ecclesiæ : ὁ Δεπατάτος περιπαθῶν ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως, καθαρίζει τὸν λαὸν ἀπὸ τῆς σφά-

ταυ. Eadem habet Catalogus Official. M. Ecclesiae apud Goarum in Euchologio Græco, ubi *Deputati* et *Ceroferarii* ordinatio refertur, quasi idem fuerit ministerium. Deputati meminit Cantacuzenus lib. 1. cap. 41. et Codinus de Offic. Vide Menrsium. [**** Et Cang. Glossar. med. Græcit. col. 280.]

† **DEPUTATIA**, *DEPUTATUS*, *us*, Legatio, Gall. *Deputation*. Utrumque legitur apud Rymerum tom. 14. pag. 452. col. 1.

* **DEPUTATUS**, a Gallico *Député*, Legatus, missus, cui res examinanda committitur. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Et ipse ivit cum prædictis Deputatis*. Infra : *Respiciuntur per homines Deputatos per curiam Arelatis*. Vide *Deputatia*.

† **DEPYGIS**. Vide *Depugis*.

† **DEQUARCHARE**, Exonerare, Gall. *Décharger*. Charta Thomæ Abb. S. Germani Paris ann. 1249. in Libro Anivers. B. fol. 217 : *Forensis panem vendere non poterit nisi solum transeundo, excepto prædicto die fori : qui vero moram fecerit nullo emptore presente, vel Deqarchaverit, panem totum amittet.*

DEQUASSARE. Vita MS. S. Amatoris Episcopi : *Et his dictis Sacerdotis suavissima verba Dequassans, respondit, etc.* id est, expendens.

† **DEQUITATIO**, Redemptio, Gallice *Rachat*. Synodus Mechliniensis ann. 1574. in Aneedotis Martenianis tom. 4. col. 458 : *Item, concluderunt Domini, quod ad petitionem partium poterunt permittere redemptionem et Dequitationem parvorum censuum usque ad sex scutiferos seu duodecim grossos, certo tempore prefixo, intra quod hujusmodi Dequitatio fieri permittatur, et denario ad minus vigesimo quarto; quodque denarii capitales provenientes ex hujusmodi redemptionibus applicentur in emptionem aliorum reddituum hereditariorum.*

† **DEQUUS**, Dictus. Diploma Childerici II. Regis Franc. in Hist. Mediani Monasterii pag. 13. et apud Laguille in Probat. Hist. Alsat. pag. 3. col. 2. [**** Alsat. Diplom. tabul. 1. Schœpflin. legit *de quas*, quem secutus est Brequinius num. 172.] : *Memorati homines qui in ipsas Dequas villas commanere videntur, totum et ad integrum ipsius Valedio Abbate omnes functiones reddere debeant*. Eadem habentur in Actis SS. Julii tom. 3. pag. 212. de S. Hildulfo.

* **DERAISNARE**, *DERAISNIA*. Vide infra *Desrainare*.

† **DERAMARE**, Eramis fructus excutere, vel Ramos excindere. Bertramus in Vita S. Francæ, April. tom. 3. pag. 393 : *Hic cum arborem quamdam conscendisset et eam Deramaret, subito eo caput elevante globus rizzorum super illius oculos descendit*. Verum alia notione sumitur apud Spelmanum in voce *Adramire*, ubi sic :

† **DERANIARE** *Monachum* dictum censeo pro *Deramare*, quasi a professione seu voto revocare. Bellum *Deraniare*, item pro *Deramare*, id est, Denuntiare, profiteri : sed hoc compositum cum *De* articulo infinitivi modi apud Anglo-Normannos; illud cum *de* vel *des* præpositione *a* vel *abs* significanti et privationis vim habenti. Sic ille. Vide *Adramire*.

† **DERARAT**, *Torpet, frigidum est.* Gloss. Isid.

† **DERATA**, Vox Italica, Cibaria, Res venales consueti usus, Gall. *Denrée*. Chronicon Parmense ad ann. 1300. apud Murator. tom. 9. col. 842 : *Et satis bona ubertas et Derata erat de omnibus victualibus*. Vide *Denariata*.

DERATIONARE, [*DERATIOCINARE*, Litigare, causam suam rationibus comprobare, Rem aliquam rationibus sibi vindicare, Crimen a se amoliri. Judicium Ludovici VII. Francorum Regis ann. 1171. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 243 : *Adjudicavimus vobis per judicium curiæ nostræ possessionem et saisinam totius querelæ, donec eam Jocerannus Derationaverit in curia nostra*. Chartular. S. Vandregelesii tom. 2. pag. 2062 : *Quidquid in terris vel in bosco Monachi Derationare apud Chitrem potuerint, quiete et pacifice eis habendum permiserunt*. Miracula S. Rictrudis num. 13. Maii tom. 3. pag. 94 : *Dicebat apud se, jam totam Derationavi, quia ille non inventurus, qui contra me audeat ferre sententiam*. Vita B. Lanfranci n. 31. Maii tom. 6. pag. 841 : *Cui Lanfrancus in faciem restitit, et coram omnibus testimonio antiquorum Anglorum, cui periti erant legum patriæ, Deratiocinatus est libertatem terræ suæ*. Vide *Desrainare*] et *Ratio*.

† **DIRATIONARE**, *Rationibus sibi vindicare*, apud Th. Madox in Formular. Anglie. pag. 369 : *Ego Ricardus filius Geri quietam clamavi de me et de hæredibus meis Willelmo de Burleia totam illam dimidiam hidam terræ in Burleia, quam prædictus Willelmus Dirationavit de Geri patre meo*.

† **DIRATIONATIO**, Eadem notione, apud eundem Madox Formul. Anglie. pag. 295 : *Præcipio, quod Monachi de Bordesleia habeant rectas divisas suas, sicut fuerunt tempore Regis H. avi mei... et quod vos eos juste adjuvetis ad hanc Dirationationem faciendam*.

† **DIRATIONARI**. Liber niger Seaccarii pag. 110 : *Hugo de Draybou II. Milites et tertium negat, qui nondum Dirationatur*.

† **DIRATIONARE SE**, Crimen a se amoliri. Hist. Beccensis MS. fol. 360. num. 3 : *Si quis extraneus... ira subita aliquem infra parochiam Becci percusserit, si captus ille retentus fuerit, Dirationabit se in die in curia Abbatis, aut secundum curiæ ipsius judicium emendabitur*.

† **DIRATIONARI**, *Rationibus sibi vindicare*. Eadem Hist. fol. 235. n. 3 : *Ego Willelmus Rothomag. Archiep. concedo et confirmo, ut Ecclesia S. Mariæ Becci jure hereditario possideat Ecclesiam S. Mariæ de Ermentrudis villa, sicut Willermus Abbas ejusd. loci et Monachi Dirationati sunt in Capitulo*.

† **DIRATIOCINARE PER DUELLUM**, Rem sibi per duellum asserere. Epistola Galerani Comitis Mellenti ad Eugenium Papam III. Hist. Harcur. tom. 3. pag. 44 : *Item Richardus Broc et Robertus Presbyter filius Ferondi hereditatem suam de villa S. Sansonis, quam per Duellum Diratiocinaverunt, Radulphus de S. Sansone prædictis fratribus vendiderunt triginta et sex libras*.

† **DISRAINNARE**. Chartular. S. Vicentii Cenoman. fol. 156 : *Sed tantum venerunt*

cum eis ad placitum coram Roberto de Juba et filiis ejus, et Disrainniaverunt, quod debebant dare talliam de illa censiva i adjutorium.

† **DISRAISNARE**. Chartular. SS. Trin. Cadom. fol. 87 : *Sciendum est quod Johanna Abbatisa S. Trin. Cad. anno ab Inca 1183. Disraisnavit domum, quæ fuit Wigueni Britonis adversus Evainnum Benedictum, qui faciebant se de parente illius in curia Domini Regis, in plena assisa*. Vide *Deresnare* suo loco.

† **DISRAISNARE SESE PER JURAMENTUM**, apud Lobinellum in Hist. Britan. tom. col. 324.

† **DURATIONARE**. Charta anni 1195 Tabulario S. Richarii : *Abbas Gaufridus per belli victoriam Durationaverat*.

* **DERAUBARE**, Furari, expilare, *bam*, id est, vestem eripere, Gall. *Déra Mirac. MSS. Urbani V. PP. : Videtur quidam hominem cum armis accedentem acriter passum erga ipsam, timens ne ipse Deraubaret, quia erat in bono statu de bis suis*. Vide *Derobare*.

† **DERAZELLARE**, *Navi velere*, a voce nautica *Rader*, Vadum petere. Eadem notione computi anni 1321. in Hist. Delph. tom. 2. pag. 160. col. 1 : *Et pro tota fusta quando fuit ante domum Domini Lugduno in Sagona Derazellanda, attente et in domo Domini reponenda*. Ibid. eam notione legitur *Iurazellare*, quod vide loco.

† **DERBERAT**, *pl. interruptit*. Gloss. Sangerm. MS. num. 501.

* **DERBIO**, Piscis genus. Vide *Glaucus*.

DERBIOSUS. Octavianus Horatian lib. 1. Rer. Medicar. cap. 10 : *Derbiosos quos nos impetiginosos dicimus, asperum vitiis laborantes, sic curare consuevimus*.

DEREAMENTUM. Charta Stephani regis sacri Cæsaris ann. 1290 : *Item super quod nos dicebamus, quod justitia Dereamentorum in terra dicti Odonis ad nos pertinebat : dicto Odone dicente pluribus modis, quod cum in terra sua haberet jurisdictionem altam et bassam, eas sicut ceteri casus, in terra sua emergerent ad se pertinere debebat*. Infra : *Ordinatus super extitit super justitia Dereamentorum, quod dicto Odone... remanebat justitia Dereamenti boni dici videtur bonis, qui extra agri dominici aliquid de alieno agro arant et usant*. Nostri *Dereus* et *Deraiment* etiam dicunt, ex Gallico *Raie*, Sulcus.

De bobus vastitatem in ageribus silvis efficientibus intelligendam propter eam *Dereamenti*, eamque deductam Teutonico *Derien*, *Deren*, vel *Daram*, Kilianus : *Deren*, *Deyren*, *Nocere*, *obesse*, *urgere*. *Dere*, *Deyre*, *Nocuum*, *offensa*, *noxa*, *displectentia*. Vide Gloss. Schilteri et infra *Tastam* facere.

DERECTARIUS, Qui fores effringendi animo. Gloss. Lat. Gr. : *Derectarius*, *Θυρεπνεύτης*, *εισβάτης*, *κατάρατος*. Ex quibus idem emendat Cujacius lib. 10. Observ. Defectarii, lib. de Off. Praeconis. ubi legit *Derectarii*. Glossæ Bas.

ῥορυχοί, καὶ οἱ σάκκους ἀναγκάζοντες, καὶ οἱ ἐκτάριοι, ἤγουν κλέπται. *Derectarios* quasi *rectarios* appellari eessent viri docti smodi fures, voce dueta a *Dirigere*, od est *Effringere*, uti notat Festus. Apud ilium in Epist. διρεκτάρια furibus jun- tur. Vide eundem Cujac. lib. 10. Obser. 27. et Ægid. Menagium in Amœnita- Juris pag. 299. 2. Edit.

DERECTUM, *In rectum vadens: Directum* o, *in latere rectum*. Papias.

DEREFALE, vel *deorfeld*, vox Saxo- apud Ælfredum, pro vivario cervino, scapimento, quo includuntur damæ: a *brin*, cervus, fera, et *falt*, stabulum. *c Parcus*.

DERELECTORIA VIRGA. Tabularium S. ani Aurelianens. : *Ut vero istud firmitus virgam, quam vocant vulgo Derelictio- , signum quidem traditionis, super re publice impono*. Ubi *Virga Derelictoria* tur illa esse, qua utebantur vulgo in stitutis, sen traditionibus rerum, quas esii *derelinquebant*, et quam ad id in us donatorum aut restituentium Cano- vel Monachi tradebant. Vide *Investitura ebaculum*.

DERELICTA, Vidua, nostris *Déguer-* Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. *Chartoph. reg. ch. 112: Ja pièce à un cer- jour Robin le Vasseur voutt oster un on à la Déguerpie de feu Robin Cornart, seux enfans d'icelle Déguerpie se prinrent at Robin le Vasseur, etc.* Vide *Relicta*.

DEREMONDARE, Purgare, emundare. *Mutin. rubr. 205. pag. 38. vº. : Ca- Clari de ramo venientes per quos mo- na macinantur, debeant deradi et Dere- lari usque ad fontes in quibus oriuntur.*

DERENUS, Moneta, quæ eadem, ni fal- *ric Tarenus. Joan. XXII. PP. tom. 4. 2. Epist. secret. pag. 89. apud Rai- alim ann. 1323. num. 9: Soldanus debet ab Armenis tributum consuetum anno ubet, quod est 12. centena millium Dere- on per annum, quorum Derenorum sin- uatuor computantur pro Byzantio albo e pro.* Vide *Tarenus*.

DERERAGIUM, *DERERAGIUM*, Dehi- quod in jure *Reliquum* dicitur, Gall. *age: unde Estre en derriere* dicebant, *conoribus obligari. Charta Phil. co- it Fland. ann. 1447: Auxquelles causes de ville (de S. Omer) est à present fort indepté et en Derriere. Charta 1325. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 95. Concessit Guirardo Liveyo..... viginti olis Tholos. obliarum, et plus si sunt, dominationibus, et omnia Dereragia ictum obliarum, etc.* Pluries ibi, ut et *eragia* Vide *Areragium*.

DERESCIAT. Capitulare Caroli M. ann. 02 cap. 36. apud Baluzium: *Si quis post hoc in perjurio probatus fuerit, nam dextra semper Deresciat: tamen itate propria priventur usque ad no- ru judicium. Ubi forte leg. dextram se re sciat.*

DERESNARE, Litigare, causam suam ibus comprohære, alias nostris *Dé-* *er. Scacar. apud Cadom. ann. 1234. 15. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. 1. 1º. col. 2: In essonia de via curiæ, it quod essoniator dicat sine garanto,*

quod paratus est Deresnare ad esgardum curiæ. Pactum inter Ingeran. Codic. et Ni- col. Camerae. episc. ann. 1264: Reconnoist lidis [evesques que en pain, s'il est menres qu'il ne doie,... et en autres choses semblant, nous aions tel droiture comme nous devons avoir, c'est-à-dire, le siste de liement ou le tiert, se Déraisnier le poons par droit. Aliud sonat *Desrainier*, eligere scilicet, in Poemat. Roberti Diaboli MS.:

Quant l'emperere ot Desrainié
Le camp, u furent araisnié
Li Sarasin si laidement.

Desrainable vero, pro *Déraisonnable*, rationi contrarius, in *Libert. Novi castri ann. 1256. tom. 7. Ordinat. reg. Frane. pag. 365. art. 19.*

* **DERESNATIO**, *DERESNATOR*, *DERES-* *NIA*. Vide infra *Desrainare*.

DERETRO, pro *Retro*, ab ante, *Derriere*. *Baruch cap. 6. v. 5: Fisa turba Deretro.*

* Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Detras, Prov. retro, Deretro.*

DERITTUM, *DERICTUM*. Vide *Directum* 3.

† **DERIVARE**, Originem ducere ah aliquo. *Chronicon Danduli apud Murator. tom. 12. col. 475: Carolus de Durachio... qui a Carolo Duca Andegavensi filio Regis Francorum per descendentem lineam Deriva- vit.*

* **DERIVATA**, *DERRIVA*, Decllectio, de- clinatio, Gall. *Derive*. Stat. Taurini MSS. ann. 1360. cap. 68. ex Cod. reg. 4622. A.: *De molendinis non faciendis a Derriva Durie usque ad vadum.... Item quod nullum mo- lendinum, nec paratorium, aut batanderium fiat a Derivata Durie usque ad Padum.*

** **DERIVATIM**, *Purchardi Gesta Wi- tigowonis ap. Pertz. Scriptor. tom. 4. pag. 622: Cum totius fons sapientiæ videatur Derivatim e vestri cordium fluentis emanare. Deductum, ap. Diomedem 2. pag. 168.*

† **DERIVERE**, *Dinumerare*, in MS. Ecclesiæ Bituricensis.

DEROBARE, *Furari, expilare, Robam*, id est, vestem eripere, ex Gallico, *Dérober*. *Sanutus lib. 3. part. 13. cap. 10: In insula vero descendentes, Derobato uno casali, re- diere. Oocurrit apud Michaellem Madium de Barbizanis in Hist. cap. 17. Jo. Lucium de Regno Dalmat. ex veter. Chartis pag. 175. 183. [Julianum Cardinalem in Epist. ad Eugenium IV. PP. Murator. tom. 8. col. 439. 443. tom. 12. col. 421. 491. Deranba- tus, in Litteris ann. 1333. apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 239. Vide Desro- bare.]*

DISROBARE, apud Petrum de Vineis lib. 2. Epist. 45. lib. 5. Epist. 48. 62. 78. [Ni- colaum de Jamsilla de Gestis Friderici II. Imperat. inter Scriptores Italicos Muratorii tom. 8. col. 500.] Vide *Robare*.

† **DERUBARE**, apud Parisium de Cereta in Chronico Veronensi ad annum 1236.

† **DERUPARE**, Eadem notione. *Bonin- contrus in Actis SS. Junii tom. 4. pag. 765. laudatus, ubi de Sanguine S. Joannis Bapt.: Tu cogistastieam (terram) Derupare, ut maneant inhabitata.*

† **DEROBARIA**, *Furtum*, Ital. *Ruberia*, in Diplomate Jacobi Insulani Cardinalis, apud *Illust. Fontaninum in Appendice Antiquit. Hortæ pag. 463.*

† **DERROBATIO**, in *Litteris ann. 1337. ex* *Archivo S. Vietoris Massil.*

† **DEROBATIO HOSPITIUM**, in *Arresto* *Parlamentii Paris. ann. 1335. inter Probat. Annal. Tolos. D. la Faille tom. 1. pag. 89.*

† **DISROBATIO**. Epistola Roberti Regis Calabriæ ad Barchinonenses, inter *Aneed. Marten. tom. 3. col. 70: Recepinus vestras litteras continentes Disrobationem cujusdam kokæ Bernardi Garrigæ civis Majoricarum, factam ut asserit per quosdam piratas regni nostri Siciliæ. Legitur etiam in Instrumento ann. 1332. ex Archivo S. Vietoris Massil.*

* **DEROBATOR**, *Expilator, prædator, Gall. Pilleur. Chron. Estense ad ann. 1299. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 346: Invenerunt gentes dicti domini Maffæi, quæ derobabant campum;... alia pars cu- currit ad campum, et occidebant, vulnera- bant et capiebant inimicos Derobatores. Vide Derobare.*

* **DEROCARE**, *DERROCARE*, *Diruere*, evertere, dejicere, arborem extirpare, nostris alias *Desrocher*, Ital. *Dirrocare*, Hispan. *Derrocar*. *Annal. Cæsenat. ad ann. 1294. apud Murator. tom. 14. Script. Ital. col. 1109: Malatestinus tunc potestas Cæ- senæ Derocavit omnes quas potuit fortiticias. Et col. 1113: Gallassius capitaneus Cæsenæ cum vicario ecclesiæ Ravennatis obsederunt castrum cum manganis, Derocando domus. Chron. Bergom. ad ann. 1404. ibid. tom. 16. col. 949: Cavaverunt ipsam turrin cir- cumcirca et ipsam dirui et Derocari fecerunt. Charta ann. 1327. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 65: *Eis imponebatur, quod... mul- tas arbores Derrocando sibi non licitas, et eas in usus suos convertendo, etc.* Vitæ SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 65. vº. col. 2: *Li Tyebre crut tant que il aloit souz les murs de Rome et pluisours maisons Desrocha. Vide Derochatura, Derucare, Di- rocare et Derupare.**

* **DEROCHARE**, *E rupe dejieere, præ-* *capitem dare, dejicere, detrudere, nostris etiam Desroquer. Stat. Vallis Serian. cap. 41. ex Cod. reg. 4619. fol. 113. rº. : Non sit aliqua persona quæ audeat.... portare... aliquas carnes Derochatas, vel aliquo alio casu fortuitu mortuas.... ad bechariam. Lit. remiss. ann. 1459. in Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 18: *Lesquelz compaignons firent responce qu'ilz alloient querir une fille amou- reuse avecques les clers du palais, et pour Desroquer les escoliers, s'ilz les trouvoient.**

† **DEROCHATURA**, a Gall. *Roche*, *Di-* *ruptio, abscissio rupis. Extractum comput. anni 1336. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 325. col. 1: Pro fractura rupis super qua dictum castrum est edificatum, et pro Derochatura rupis ante turrin, licet nondum sit aplanata, etc.* Delphinates etiamnum dicunt *Dérocher* de quacunque ruina et prolapsione.

* **DERODERE**, *alluere*, Gall. *Baigner, couler contre. Charta ann. 828. tom. 6. Collect. Histar. Franc. pag. 555: Incipit possessio fluvii Ligerici a farinario cujusdam Dromedamii, et decurrit per ripam sancti Hilarii usquedum cujusdam Mortosii nomine vici Derodendo fines Ligeris alveo non mo- dico invehitur. Déroder les terres, eas ad cultum redigere, in Hist. Tornac. lib. 4. pag. 52. et 53. quo sensu Désadnarder et*

Dessenarder usurpatum occurrit in Ch. ann. 1455. ex Chartul. Latiniac. : *Sont tenus aussi lesdits preneurs.... de deffricher, Désadnarder et labourer toutes lesdites terres, et icelles deffrichées les tenir delà en avant en bon et suffisant labour sans les essayer. Deffricher et Dessenarder lesdites terres,* in alia ann. 1485. ibid. *Desriequir, eadem notione,* apud Math. de Couciaco in Hist. Car. VII. pag. 546 : *Desriequir et essarter leurs terres, vignes et jardinages.* Vide *Deruncinare*.

† **DEROGAMEN**, Derogatio, Gall. *Dérégation*, Actio qua præcedens statutum, v. g. testamentum imminuitur vel aboletur. Privileg. Sigismundi Imp. ann. 1431. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 1. pag. 458 : *Divini cultus et ecclesiastici juris notabile Derogamen votis detraheretur fidelium et procassarentur testamenta multorum, etc.*

DEROGARE, Detrahere. Papias : *Deruere, Derogare, detrahere, vituperare.* Alibi : *Detractare, Derogare, dedignari, temnere.* Concilium Emeritense cap. 17 : *Nullus subjectus decedentem detrahat Episcopum, nullus de eodem Deroget, nec malum quicquam loquatur.* Ordericus Vitalis lib. 10. pag. 789 : *Stephanus quoque Blesensis Comes pene ab omnibus Derogabatur, et indesinenter verecundabatur.* Passio SS. Seraphiæ et Sabinæ num. 2 : *Quid tibi ipsa Derogas, aut quare temetipsam vilem reddis? Utitur non semel Ruffinus in S. Hieronymum, et in Apologia pro Origene, ut et Symmachus, Sidonius, et alii.*

1. **DEROGATIO**, Contumelia. Facundus Hermianensis lib. 7. cap. 7. pag. 506 : *Et post modica Episcopo Edessæ Derogans, dicit : Hic nostræ civitatis tyrannus, etc.* Hesso Scholasticus : *Ut omne os adversariorum obstrueret, et vocem Derogationibus omnibus auferret.* Concilium Lemovicense ann. 1031. sess. 1 : *Exeat in medium, et libere dicat, ut aut doceat, aut doceatur, et Derogatio confundatur de fraternitate Ecclesiæ.* Idem Ordericus lib. 11 : *Ne aliqua sibi Derogationis occasio oriretur.* Et eodem lib. : *Ibique legalitatis et future Derogationis immemor.* Adde pag. 834. Vita S. Waldetrudis n. 6 : *Hujusmodi irrisionibus ac Derogationibus fatigatus, etc.* Infra : *Derogationes, irrisiones, contumelias, etc.*

DEROGATOR, Detractor. Anastasius Bibl. in Præfat. ad VIII. Synod. : *Quod Patriarcha Ignatius Derogator esset ejusdem sanctæ memorie Methodii, et idcirco quasi parricida foret habendus, fama crebrescit.* Concilium Remense ann. 1049 : *Gebuinus Laudunensis Episcopus et Hugo de Braina Castello, qui inter ejus Derogatores quasi signiferi extiterunt, eodem anno ignominiosa morte vitam finierunt.* Adde Historiam mortis S. Leonis IX. PP. n. 1. [Sidonius lib. 3. Epist. 13 : *Importunus petendi, Derogator negati, æmulator accepti.* Et Epist. seq. : *De cæteris studii nostri Derogatoribus, etc.*]

2. **DEROGATIO**, [f. Pars a toto distracta.] Charta Abbonis Patricii pro fundatione Monast. Novalicensis, ex Tabul. Ecclesiæ Gratianopol. fol. 51. 52 : *Et illud mihi in hunc testamento meum addere placuit, ut dum et domnos patruus meus Semforianus condam Episcopatum Wapencense in sum habuit gubernatione, et devotione sua, ut*

medietate Derogationis portionis ipsius in valle Segucia ad ipsa Ecclesia per sua esturmenta delegare voluit, etc. Infra : *Ipsi curtam donationis de medietate locello nostro commune Derogationes in valle Sigusina ad jam dicta Ecclesia sanctæ Mariæ Wapencense quod scripserat, dum et lex hoc prohibet, et postea ipse de ipso onos Episcopo a malis hominibus ejectus fuit, et ipsa portio Derogationis ad ipsa Ecclesia Wapencense nunquam fuit tradita nec recepta, ideoque, etc.*

† **DEROGATORIUS**, Derogans, Qui imminuit legis, vel cujusvis statuti præcedentis auctoritatem. *Derogatoriarum Derogatione*, voces in Cancellaria Romana notissimæ. Vide, si vis, Bullam Pii IV. PP. inter Instrum. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 108. Bullam Pauli III. apud Miræum tom. 2. pag. 1055. col. 1. Bullarium Carmelit. pag. 238. col. 1. etc.

† **DEROGATORIE**, apud Marten. tom. 1. Collect. Vet. Script. in 4°. part. 2. pag. 243.

† **DEROR**, Septimus annus remissionis. Papias.

* **DEROTARE**, Auferre, extrahere, nostris alias *Desroter*. Inquisit. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 60. col. 2 : *Requisitus si Bertrandus Derotavit erbam de bestia Stephani Chautardi? Dixit quod non, sed voluit eam.* Ubi forte legendum *Derocavit*, id est, ad terram dejecit. Vide supra *Derocare*. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 280 : *Le suppliant aidait à Desroter un chariot d'une mare ou rauque ou il estoit.* Hinc *Desroi*, Damnum, clades, vulgatus *Désarroir*. Mirac. B. M. MSS. lib. 1 :

Un archier ot près de l'image,
Qui grant Desroi et grant damage
Faisoit souvent à chax de fors.

* **DEROTICUM**. Bulla Agapiti II. PP. ann. 951. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 425 : *Stabilimus ut nulla qualibet persona monachi vestri monasteriis consentientibus injuste ad Deroticum aut ad... deportare laicalis persona præsumatur.* Locus mancus.

* 1. **DERRATA**, Pretium rei per denarios, ut supra *Denariata*, vox Italica. Charta ann. 1125. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1140 : *Botacci per omnem annum dant iv. staria annonæ et iv. panes, et ij. Derrate de carne et vinum.* Vide *Derrata*.

* 2. **DERRATA**, Italis etiam Rei alieni portio. Stat. Montis-reg. pag. 137 : *Quod illa persona, quæ conveniatur pro restitutione dotium fienda, teneatur in solutam dare.... et pannos de dorso ad usum solutum talis mulieris dotis recuperantis, de quibus Derratam talis creditor recipere teneatur.*

* **DERRERAGIUM**. Vide supra *Dereragium*.

* **DERRIVA**. Vide supra *Derivata*.

* **DERROCARE**. Vide supra *Derocare*.

† **DERSES**, est fumus sive vapor, ex quo arbores crescunt. Roch. le Baillif in Diction. Spagyr.

† **DERUBARE**, **DERUPARE**. Vide *Derobare*.

* **DERUCARE**, Dirnere, evertere, ut supra *Derocare*. Chron. Bergom. ad ann.

1403. apud Murator. tom. 16. Script. It. col. 947 : *Die dicto deruinavit et peni Derucavit turris illorum de Grumello, et* **DERUERE**, Evertere. Papias : *Deruere, Derogare, Detrahere, Vituperare.* Pecper *Dermere*, in MS. Gloss. Lat. Græc. : *Der* $\alpha\alpha\tau\epsilon\rho\epsilon\psi\epsilon\nu$, $\alpha\nu\alpha\rho\epsilon\pi\epsilon\iota$. Alibi : *Diruit, εσρεψεν.*

† **DERVESUM**, f. pro *Devesium*. *Devesum*, ut Cangius legit in *Cascina*. Lo. defensum, v. g. silva in qua non omnibus ligna cedere, animalia pasci venari, etc. Charta Ademari de Murove ann. 1191. apud Acherium Spicil. tom. pag. 205 : *Aemoribus, garricis, casc Dervesis, mansis et mausuris, vineis, si Dervesis, non Devesis, legendum, f. De sum idem erit quod infra Dervum, S. Vide Devezium et Defensa 3.*

† **DERUGINARE**, Rubiginem auferre. *Eruginare*. Laurent. in *Amalthea* ex tholico.

* **DERUINARE**, Eadem notione, ad ann. 1386. col. 857 : *Ante festum civitatis Domini projecta et Deruinata fu castra de Calepio, etc.* Occurrit rursus pra in *Derucare*.

† **DERUNCINARE**, Runcare hevellere. Onomast. apud Martini *Deruncino*, $\epsilon\lambda\epsilon\tau\tau\iota\zeta\omega$. Alibi, *Derun* est Runcina secare, levigare, Gall. *Ral* unde metaphorice apud Plautum : *Deruncinavit militem.*

† **DERUPARE**. Vide in *Derobare*.

* **DERUSCARE**, Cortice spoliare videtur. Chron. Modoet. apud eundem Murator. tom. 12. col. 1143 : *Porro res inde permixtæ gentes, dimiserunt ram Modoetie personis et omnibus bot cuam et quasi ruinatam, stantem sic cam arborem Deruscatam, non ferens fr Et col. 1147 : *Dimissa est ab illis, quæ pro Romana ecclesia, sicut arbor Derus faciam cito quod illa terra fiet arbor de bona rusea, ferens fructum.**

† **DERVUM**, vel **DERVUS**, Mabo Silva, unde *Dervense* Monasterium, Bercharii Abb. inter Acta SS. Be sæc. 2. pag. 831. et seqq. Armorici Quereus, plural. *Derwen*.

* Quereetum, a Celtico *Derw*, qu unde nostris *Dervée*, pro *Chêne*. ann. 1326. in Reg. honor. Car. IV. VI. ex Cam. Comput. Paris. fol. 1 Item Guillaume Bonin leissa cinq sone une *Dervée*.

DERZON. Lex Longob. lib. 1. tit. 30 : *Si quis sepem alienam ruperit Derzon, compouit, etc.* Zaun, G est sepes. Editio Heroldi tit. 101 habet *Iderzon*, [hæcque gemina lea *Iderzon* autem vel *Ederzaun*, u Schilterus in fictitia voce *Derzon*, nitur ex *Ider*, *Eter*, et *Zaun*; estqu ut prosequitur idem Auctor inter quid, murns, paries vel sepimentu villa vel curia ab altera separat nitur.] [* Glossar. Longob. in C. vensi : *Iderzon*, *Sepes aliena*. In ol. r mano *Inderzon*. Vide Graft. Thesaur Franc. tom. 1. col. 154. voce Schmeller. Glossar. Saxou. voce † **DESACERDOTARE**, Sacerdo Episcopum deponere. Vide Admo

Dionysii Sammarthani ad calcem tomio
ovæ Gall. Christianæ.

DESACRARE, apud Statium est Sa-
re simpliciter :

uercus erat, Triviæ quam Desacraverat ipsa.

ad scio unde Martinus habeat : *Desacro*,
d sacrum erat, profanum facio.

DESADVANTAGIUM, a Gallico *Désa-
tage*, Detrimentum, incommodum.
tum inter Car. VIII. reg. Franc. et Fer-
reg. Hisp. ann. 1493. inter Observat.
Hist. Car. VIII. pag. 666 : *Quod nun-
um faciemus aliquid quod sit in damnum*,
advantagium et præjudicium dicti chri-
stissimi Francorum regis, etc.

DESADVOYARE, Denegare, inficiari,
1. *Désavouer*. Charta Phil. Pulcri ann.
7. in Hist. Lugd. pag. 47. col. 1 : *Et*
d capitulum Lugdunense aliquam partem
eret in eadem, quod in hoc non consen-
et, sed Desadvoyant eosdem et in omnibus
ntum possunt contradicunt. Vide supra
advocare.

DESAFFIDARE, [A fiducia data rece-
e.] Vide *Affidare*.

DESAFFILIARE, Exhæredare. Jacobus
Rex Aragon. in Foris Oseæ ann. 1247.
24 : *His rationibus pater potest Desafi-*
re filium suum, si viderit patrem, vel
erit illum captivum, et non traxerit eum
captivitate, etc. Adde Observantias Re-
Aragon. lib. 2. tit. 1. § 1. Vide *Adfi-*
re.

DESAFORAMENTUM dicitur, quicquid
contra foros, id est leges municipales,
libertatem indultam Civitatibus, ac
Libus oppidi alicujus. Charta Alfonsi II.
Portugalliæ tom. 4. Monarch. Lusit.
Brandauis pag. 268 : *Et hoc accor-*
di cum meis privatis, quod ista decreta
st grande meum Desafortamentum, et de
Curia, et de illis, qui post me regnave-
re. Charta alia tom. 5. pag. 301 : Quod
dicta petitio.... vertebatur in damnum
Desafortamentum regni mei, et periculum
meæ. Vide *Forns*.

DESAFORARE, Extra forum ponere.
Academ. Hispanic. *Desaforar*, Privilegia
exemptiones abrogare, eis privare.]
Lebatur autem *desaforari* reus, qui co-
ra alio, quam proprio ac competente ju-
de citabatur : ut *Aforari*, qui suo redde-
bur judici. Michael del Molino in Reper-
to : *Item quod dictus Justitia ad querelam*
petis dicentis se esse Desafortatam, in omni
ca civili et criminali posset (præsertim fir-
mado de directo coram eo contra Desafor-
ntem, et partem contrariam) inhibere,
ne inferioribus judicibus... ne procede-
re in processu, vel exequutione aliqua,
rei vel personali, contra querelantem, di-
ceam se Desafortatum : et taliter processum
in edire, quod si opus esset alguazirium
ecret, vel quoslibet executores, donec Ju-
sta Aragonum declararet posse procedi,
debeere supersederi, et sic fore processum
mentum vel Desafortamentum. Charta
Sanis Regis Oveti et Praviæ in Hispania
777. apud Sandovallium, et Bivarium
Dextrum : Et habeo magnam de vos
passionem, quod tanta mala sufferatis
istis biathanatos Saracenos, qui non
enti mittere super vos tam Desafortatos

vectigales, quotidie quærant vos ad mortem.
Id est extraordinarios.

DESAGMARE, *Sagma*, seu sarcinam de-
ponere. Petrus Damianus in Vita S. Odi-
lonis Abb. Cluniac. cap. 21. de mulo :
Qui tandem a naufragio protractus educitur,
ad perscrutandum, utram res, et maxime
libri perierint, Desagmatur. Vide Sagma.

* **DESAGRANAMENTUM**, Jus granum
suum ante alios molendi, absque ulla pen-
sitatione pro ejusdem molitura. Charta
ann. 1250. in Hist. MS. Mont. major. : *Et*
si nostrum monasterium vellet molere in dicto
molendino S. Michaelis, habeat præ aliis
Desagranamentum. Videsupra Degranatura
et Degranum.

† **DESAISINA**, Gall. *Dessaisissement*,
Amisio rei alicujus, restitutio rei captæ.
Libertates hominum S. Georgii de Espe-
ranchia concessæ per Comitem Sabaudie
ann. 1291. in Historia Delphin. pag. 32.
col. 2. edit. Paris. : *Item, si quis aliquam*
saisinam fieri fecerit, debet pro saisina sex
denarios Viennenses, pro Desaisina sex de-
narios.

† **DESAISIRE**, Gall. *Dessaisir, Lever la*
saisie. Bona capta dimittere. Ibidem pag.
30. col. 1 : *Item, si quis... fecerit saisir*
aliquid pro suo debito, illud quod saisitum
fuert, non debet Desaisiri, nisi vocato prius
parte quæ saisiri fecit. Vide Saisire.

† **DESAMNENTIA**, Discordia, Gall.
Discorde, Dissention. Parvum Chartular.
S. Victoris Massil. fol. 102 : *Notum sit*
omnibus, quod controversia seu Desammen-
tia erat inter, etc. Hisp. *Desamar*, Amare
desinere, cessare.

DESAMPARARE, [Cedere, Rem occu-
patam dimittere, Practicis nostris *Desem-*
parer, Déguerpir. Statuta Massil. lib. 4.
cap. 15 : *Si forte marinarius aliquis infra*
viagium (quod) incæperat, aufugeret vel na-
vem Desampararet, nisi justo impedimento
hoc faceret... loquerium quod inde habue-
rit... reddere teneatur. Parvum Chartular.
S. Victoris Massil. fol. 130 : *Omnia alia*
prædictæ Ecclesiæ Desamparo. Ibid. ex
Charta anni 1227 : *Totum tibi dicto Priori*
et tunc Ecclesiæ Desamparo. Testam. anni
1286. Histor. Delphin. tom. 2. pag. 62.
col. 1 : *Et ex tunc ut ex nunc cedo, finio,*
Desamparo dictum castrum de Sancta Galla,
et filiam meam dictorum Dominam et Pro-
curatricem constituo ut in rem suam. Oc-
currit alibi pluries.] Vide Amparare.

† **DESAMPARATIO**, Abdicatio, cessio rei
possessæ. Statuta Massil. lib. 3. cap. 30.
§ 17 : *Illud instrumentum tempore dictæ Des-*
amparationis debeat restitui prædicto dese-
renti dictam possessionem. Sententia arbi-
tralis anni 1497 : Desamparationes de ipsis
proprietatibus fiendis.

* Charta ann. 1095. inter Probat. tom.
2. Hist. Occit. col. 337 : *Si quis vero homo*
aut femina aut aliqua persona contra istam
scripturam et deffinitionem, Desamparatio-
nem, absolutionem, etc.

* **DESANPERARE**, Deserere, Gall.
Abandonner. Mirac. Mss. Urbani PP. V.
Medici vero enim (ægri) *Desanperaverant*
et judicaverant pro mortuo.

* **DESANARE**, Decedere, mori, Hispan.
Dessainar. Testam. Raym. Trencavelli ann.
1154. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit.

col. 551 : *Et si Desanabat de Rogerio meo*
filio infante legitimo de uxore, totus honor,
qui mihi venit pro Rogerio meo fratre, rema-
neat Cæciliæ meæ filiæ. Beders et Bedeirez et
totus honor, qui mihi venit pro meo patre,
ita ut ego teneo, vel homo pro me, rema-
neat meæ filiæ minori; et de qualicumque
harum duarum sororum Desanaret sine in-
fante, omnes prædicti honores revertantur
aliæ sorori vel ejus hæredibus; et si de Ro-
gerio Desanaret, mariti harum duarum so-
rorum jurent inter se vitam et membra et
suos honores. Aliud Sicardi vicecom. Lau-
trie. ann. 1287. ibid. tom. 4. col. 83 : Et
dicimus specialiter . . . quod si a te (Ber-
trando filio meo) in vita nostra Desanaret,
sive moreris absque hærede legitimo ex te
descendente, quod dicta donatio ad Philip-
pum fratrem tuum devolvatur; et si de dicto
Philippo, modo prædicto, Desanaret, Gui-
hoto filio nostro, fratri tuo totaliter devolvat-
tur. Vox, ut patet, in substitutionibus
usurpata, ut a verbo mori, quod mali omi-
nis putabant, abstinere, quæ idem valet
atque nostrum Gallicum, s'il venoit faute
de etc. si quid huic humanitus accidit, etc.
Vide *Desvenire*.

† **DESANNATIO**, *Subsannatio*, *παρρη-*
σις. Gloss. Lat. Græc. Sangerm.

* **DESAPERARE**, Delirare. Glossar. vetus
ex Cod. reg. 7641 : *Desapit, delirat. Glos-*
sar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Des-
senner, Prov. enare, delirare, furire.

DESAPODERARE, Potestatem dimittere,
Dissaisire. Charta Gastonis Vicecomitis
Beneli. ann. 1000 : *Possis tamen defendere*
et juvare de castris et terris prædictis, non
tangendo seu accipiendo redditus ipsorum
locorum, nec Desapoderando de castris illis,
quod pro nobis illa tenerent, quousque esset
de ipsis debitis et injuriis plenarie satisfa-
ctum.

* *Desapoderar*, Academ. Hispan. in Di-
ction. Aliquem a possessione depellere, de-
jicere, revocare concessam alicui facultatem.
Vide *Dispotestare*.

† **DESAPROPRIATUS**, Gall. *Desaproprié*,
Exitus rei alicujus dominio, depositus.
Chartular. Aduense in Decreto Curie Pa-
ris. ann. 1446 : *De quo (gaudencia) sicut*
dictum est per dictos Cousinoti et Varmeni
Desapropriatus seu expulsus fuerat.

* **DESAPUNCTARE**, Aliquem ab officio,
vel alia qualibet re amovere, nostris etiam
Désapointer; unde *Désapointement*, ipsa
expulsio. Arest. ann. 1402. 22. April. in
vol. 9. arestor. parlam. Paris. : *Quod a*
statu suo amotus extitit et Desapunctatus
eo inaudito. Hist. Caroli VI. reg. Franc.
ad ann. 1390. pag. 79 : *Lesquelles choses*
vinrent à la cognoissance du roy, dont il fut
très desplaisant, et dit qu'il n'y scavoit re-
mede, sinon de le Désapointer. Messire Jean
Herpedenne le sceut, et fit scavoir au duc
de Berry comme on le vouloit Désapointer
du gouvernement qu'il avoit . . . Mais il
vint à sa cognoissance que le duc de Berry
très impatiemment portoit son Désapointe-
ment dudit gouvernement. Vide supra De-
punctare. Aliud vero sonat Désapointer,
Vestem scilicet exuere, vulgo Déshabiller,
in Lit. remiss. ann. 1468. ex Reg. 194.
Chartoph. reg. ch. 293 : *Ainsi que icellui*

Jehannin Einery bastard se Désapointoit et mettoit jus sa robe, etc.

* **DESARESTARE**, Vide supra *Dearrestare*.

* **DESARTERE**, pro Desistere, in Charta ann. 1252 : *Eisdem responsu dedimus quod nos a dicto opere Desarteremus aliquandiu, donec ipsi potuissent ostendere jura seu rationes, per quæ nos deberemus desistere ab opere antedicto.*

* **DESAVENANS** FEODATIO, Illegitima, minime conveniens; cum scilicet census ex feudo percipiendus, feudi ipsius valore longe inferior est. Assis. Abrinc. ann. 1236. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 31. r^o. col. 1 : *Mulier dedit tertiam partem terræ suæ cuidam pro servitio suo; postea feodavit ei duas partes pro uno denario vel pro duobus de redditu; postea contraxit matrimonium cum ea, illa autem sine prole decedit, frater ejus impetrat breve de proximiorē herede . . . In casu prædicto, si frater cepisset redditum, non posset conquiri de feodatione Desavenanti.*

* *Désavenant*, pro Malhonnête, indecent, Inhonestus, in Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 301 : *Il eschivoit touz giesus Désavenanz, et se retreoit de toutes deshonestez et de toutes laidures.*

* *Désavant*, Devius, in Lit. remiss. ann. 1373. ex Reg. 104. Chartoph. reg. ch. 375 : *Pour laquelle cause paroles se murent entre le suppliant d'une part et Drouet Ferrant d'autre, Désavans de leur sens et bon mémoire par leur trop grant potation. Vide infra Deviare.*

† **DESAVENANS** MARITAGIUM, Impar, minime conveniens. Vide *Maritagium desavenans*.

* **DESAVOUARE**, Denegare, inficiari. Lit. procurat. ann. 1348. ex Chartul. 21. Corb. fol. 193. v^o : *Dautes dietis procuratoribus nostris . . . potestatem . . . ad vouandi, Desavouandi causam nostram de hominibus nostris et ecclesie nostræ prædictam. Déséveuzer vero, pro Excusare se, in Epist. ann. 1367. tom. 3. Dissert. D. Le Beuf pag. 413 : Et pour ce que vous ne vous puissiez mie Déséveuzer que vous ne puissiez estre pardevant l'un des trois, je vous doing tenir de la S. Michiel prochain venant jusques à un an . . . Et ne vous Déséveuzez mie que je ne sois assez gentils nous pour vous combattre, etc. Vide supra *Desadvoyare*.*

† **DESAYSIRE**, ut supra *Desaisire*. Vide *Saisire*.

DESBARATUM GANATUM, seu pecus, in Foris Aragon. id est, sine domino inventum, inquit Michaël del Molino in Repertorio Foror. Aragon. in voce *Bajulus* : ex Hisp. *Desbarato*.

* **DESBENDARE**, Zonam solvere. Formule Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 28. v^o : *Quandam sclavam . . . per brachia accepit, dicendo sibi quod permitteret se cognosci carnaliter per eundem; quæ cum suæ voluntati libidinosæ consentire penitus recusaret, ipsam talem per vium et violentiam ad capillos accepit et Desbendavit, ipsamque in terram prostravit animo et intentione adulterandi cum ea.*

* **DESBOZARE**, f. Æquare, complanare, Hisp. *Desbozar*. Stat. Placent. lib. 4. fol.

40. r^o : *Omnes viæ magnæ et parvæ districtus Placentiæ, per quas consuevit iri et carezari, et quæ sunt interpositæ et imbozitiæ seu guastæ, Desbozentur et reaptentur per homines villarum et locorum, in quorum territoriis sunt illæ viæ magnæ vel parvæ.*

1. **DESCA**, Statuta provincialia Walteri Gray Archiep. Cantuar. ann. 1250. et 1252 : *Cum Descis et scamnis et aliis ornamentis. Monastic. Anglic. tom. 2. pag. 370 : In Claustro habeat quilibet Frater Capellanus et litteratus certam sedem et distinctam, et batellum, vel Descam. Occitanis Desco est corbis, Desquet, corbula, Italis vero mensam, in qua edulia ponuntur, sonat, unde Ægidius Menagius a discus derivat. Est etiam iisdem, scamnum, sedes, banco : qua notione hic accipitur, ita ut pro batellum, cancelum legatur : Bancelle enim appellamus bancum, in quo sedemus. [Legendum Barelum, Gall. Bureau. Vide Barelus.]*

* *Desquet*, vasis seu corbis genus, quo in vindemiis utuntur. Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 88 : *Le suppliant en allant parmi ladite vigne trouva les paniers, vulgairement appellez Desquetz selon le langage du pais (d'Agennois) plains de raisins.*

* 2. **DESCA**, Hostiæ consecratæ particula. Ordinar. Ms. eccl. Veron. ann. 1060. ad fer. 6. hebdom. sanctæ : *Tunc episcopus surgat a sede sua et vadat ante altare, et dicat : Oremus. Præceptis salutaribus moniti . . . Pater noster . . . sequitur, Libera nos . . . Cum autem dixerint Amen; sumit sacerdos Descam, et ponit in calice nihil dicens.*

† **DESCANTARE**. Vide *Discantus*.

† **DESCARGA**, Acceptilatio, liberatio, Gall. *Décharge*. Litteræ ann. 1356. apud D. Secousse tom. 3. Ordin. Reg. pag. 104 : *Nec poterunt dieti quatuor Thesaurarii generales habere Descargam sufficientem, nisi illam haberent de mandato dictorum viginti quatuor, seu majoris partis ex ipsis. Vide Descargia.*

† **DESCARGADOIRA** SAGOMA. Vide in *Sagoma*.

DESCARGUARE. Vide *Discargare*.

† **DESCARKAGIUM**, Tributum pro mercedibus exonerandis, Gall. *Droit de décharge*. Vide *Caablus*.

* **DESCARLATUS**, Coccineus, Gall. *d'Ecarlate*. Testam. ann. 1500. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. 6 : *Dedit atque erogavit Katherinæ Brachete nepti suæ suam tunicam luteam et Descarlatain. Vide Scarlatum.*

* **DESCAVALCATIO**, pro Decalvatio, Crines, capilli. Usatici Barcinon. Mss. cap. 8 : *Qui vero per barbam (aliquem accepit) viginti (solidos,) per Descavalcationem quadraginta solidos (emendet). Vide Decalvare.*

* **DESCAZARE**, A casa seu domo ejicere. Academ. Hisp. in Diction. *Descasar*, Conjuges sejungere. Vide *Casare* 2. Chron. Bergom. ad ann. 1393. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 862 : *Pars Guelphi de Valle Seriana superiori Descazaverunt homines partis Gibellinæ habitantes in loco de Clusonio.*

† **DESCENDENTES**, Gall. *Descendants*, Posterii. Occurrit supra in voce *Collatores*

2. et apud Baluzium Hist. Arvern. to 2. pag. 397.

† 1. **DESCENDENTIA**, Descensus, devitas collis, clivus, Gall. *Descente*. Charta ann. 1212. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. p. 103 : *Dedit . . . tres arpennos terræ, in congruentes, sibi invicem distantes, sito Descendentia montis apud S. Medardum.*

* 2. **DESCENDENTIA**, Summa, expensis rationibus reliqua est, Gall. *De Descendentia a computo*, in Memor. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1364. 82. r^o.

† 1. **DESCENDERE**, active, Demittere pro activo Gallico *Descendre*. Miracul. Raymundi Lullii, Junii tom. 5. pag. 6 : *Dietum corpus a dicto suo sepulcro Descenderunt, et sua processione solenni illud tulerunt in sacristiam.*

* 2. **DESCENDERE**. Lit. ann. 1373. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 2 : *Officiarii et ministri nostri, . . . tales quam nobiles, variis afflicte flag. Descenderunt. f. pro Intenderunt, aut simile.*

* 3. **DESCENDERE**, Deponere, evrare, Gall. *Décharger*. Stat. pro reform. regni Navar. ann. 1322. in Reg. sign. ster Cam. Comput. Paris. fol. 442. : *Fiant decem tabulæ carnicerice, videlicet quolibet vico quinque tabulæ, et substructam cooperturam quod Descendant p. uina, quæ ad villam Paupilonensem rint, et quod ibidem vendantur.*

* 4. **DESCENDERE**, Dependere, eam notione qua in re feudaria *Movere*, Mouvoir, dicitur. Charta ann. 1329. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hoult pag. 113. col. 1 : *Nos Johannes de scabinus Trevirensis et Loretia conj. notum facinus universis, quod bona infrascripta Descendant in feudum ab sia, videlicet officium pincernatus, etc.*

* **DESCENDUA**, Successio, hæreditas quæ a progenitoribus obvenit, n. etiam *Descendue*. Arest. ann. 1279. in 2. Olliv. parlam. Paris. fol. 48. r^o : (bona) ex *Descendua* seu *successione* sui et aliorum progenitorum suorum pertinere dicebat (comes Glocestrie.) Pet. ann. 1254. apud Marten. tom. 1. 2. pl. Collect. col. 1326 : *Pour escheison Descendue, que cil cuens leur dem. par raison de la contesse sa femme, qui fille dou roi de Navarre. Charta Phil. ann. 1302. in Lib. rub. Cam. Compt. Paris. fol. 203. v^o. col. 2 : *Ordenons que la terre et la Descendue, qui ausd. fanz est venue par le décès de leur et celle qui leur verra par la Descendue dit Oudart leur pere, etc. Descendue a u cession, in alia ann. 1304. ibid. fol. 52. v^o. col. 1. *Descendement*, eadem not. in Chron. S. Dion. tom. 8. Collect. 1. Franc. pag. 340 : *Cil Robertz disoit n'avoit pas eue partie du royaume, estoit escheue du Descendement de son Bellomaner. Ms. cap. 14 : Descendue si est quant hietages deschent de p. enfans, ou de aïol aus enfans de ses e. ns. Vide Descendentes et infra Descensus.***

* **DESCENIMENT**, Vox vulgaris Hispan. *Descenir*, Discingere. Constit. Petri III. reg. Aragon. ann. 1350 : (

us in civitate Dertusæ incoluit, quod ratores et alii bladum et alia victualia extrahere volentes, prohibentur virtute prohibitionis, quæ Desceniment vulgariter cupatur Ordinamus quod non t dictam prohibitionem sen Desceniment re in futurum.

DESCENSIBILIS, Descendere consue- in Bartbii Glossario ex Hist. Palæst. cherii Carnot.

DESCENSIVE, Successive, ex ordine. rta ann. 1313. in Reg. 50. Chartoph. ch. 1 : Exhibebant diversa instrumenta... quadraginta duobus annis et de triginta que, et ita postea de aliquibus Descen-

DESCENSUS, Hospitationes, quo- o nostri etiamnum dicunt, Descentes. cilium Budense ann. 1279. cap. 14 : suas dioceses vel parochias visitant, x aliis causis ad Ecclesias ipsas decli- , gravibus et inportabilibus fere De- sibus... aggravant et molestant, etc. rta ann. 1192. ex Tabulario S. Flo- ii : Cum esset contentio inter Episco- Redonensem et Abbatem et Monachos Florentii super Descensu et procuratione copali in Ecclesia de Iseo... composita facta statutum est, quod Prior et Can- nus de Iseo singulis annis pro Descensu procuratione episcopali reddent x. solidos [egavenses]

Charta Phil. V. ann. 1318. in Reg. 56. rtoph. reg. ch. 320 : Donum nostram colutam de Novoburgo, in qua placita ra tenentur, ... donamus : relento tamen omo seu coluta prædicta ... Descensu conuittis nostri Pontis archæ.

DESCENSUS DOMINI, Simili notione. uivum Majoris Monasterii : Ego Donoal- Aletensis Episcopus dono Monachis S. iini tertiam partem reddituum ad Ec- lem S. Maclovii de Montlou pertinentium uuu quoque Brientii, quod reddit de gerio xviii. denarios, et Descensum iini, et maritagium, redemptionem etiam oris, et eutionem terræ, et equitatum uis, et eutionem terræ, et equitatum uis : quæ Aldrouis Bussellus erat antequam Monachus esset.

DESCENSUS, apud Anastasium in ria Ecclesiastica, ubi Theophanes 5. Leonis Isauri $\alpha\tau\tau\epsilon\lambda\epsilon\omega\upsilon$ habet, La- Confessio, seu locus sub altari, ubi edebantur Sapetorum reliquiæ, et in un gradibus patebat aditus. Vide Con-

DESCENSUS, Aquæductus, rivulus. alar. S. Albini Andegav. : Donans... usum unum, quem habebat in rivulo, ppellatur ducto, cum omni consuetu- etc. Alibi: Quendam suum Descensum torium Walterio Abbati et Monachis S. i vendidit. Vide Monteia.

DESCENSUS, ut supra Descendua. d. Victor. Mss. ad ann. 1237 : Ut hæ- edtem, quæ sibi debebatur ex Descensu udam fratris sui nuper defuncti, ... btret, etc.

DESCARGA, Tributum pro merci ononerandis perceptum. Litteræ anni apud D. Seconusse tom. 3. Ordinat. pag. 61 : Quod consuetudines et usa- ne dicta Maria et vir suus ejus nomine t in castro sen villa predictis et perti-

nentiis, in pedagogis, ledis ac usagiis, leda panis et salis, Deschargis, candebege, giota bladi, codorsonibus ligorum, etc. Vide Desckargium.

¶ **DESCHARGAGIUM**, Exoneratio, Gall. Décharge. Officium chargagii et Descharga- gii vinorum recensetur inter officia doman- nii Regis in urbe Lauduno ann. 1360. ex Memoriali D. Cameræ Comput Paris. fol. 57. vº.

¶ **DESCHARGIA**, Gall. Décharge, Let- tre de Décharge, Aceptilatio, Liberatio. Epistola Joannis de Monsteriolo ad Petrum et Guntherum Præceptores suos, apud Marten. Collect. Ampliss. tom. 2. col. 1402 : Non dicam, meam enim professionem non respicit, denariorum numerum infinitum sub nescio quarundam involucro litterarum, quas Deschargas vocant absorptum nequiter optimo Regi tuo et ablatum, gravi quidem facientium jactura. Vide Discarga.

¶ **DESCHARGIARE**, Gall. Décharger, Exonerare, ut et

¶ **DESCHARGIATIO**, Gall. Décharge, Exo- neratio, occurrunt in Obituario S. Geraldi Lemovic. fol. 7. et 24. Vide Discargiare et Discargiare.

* **DESCIDERE**, pro Decidere, Gall. Dé- cider, juger, in Charta ann. 1451. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 278. col. 2 : Per quod consilium Desciduntur et De- scidi est consuetum omnes causæ civiles et criminales pendentes in eadem curia.

1. **DESCIRE**, Nescire, oblivioni tradere. Joannes de Janua. [Papias : Descio, Fatisco, uimus sapio. Descivit, Separavit, aperuit, descriuit. Hoc postremum Descivit est a Desciscere.]

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Descire, dediscere, oblivisci, Desnen- brar, Prov.

* 2. **DESCIRE**, Desciscere. Chron. Bald. diac. tom. 2. Modum. Saer. antiq. pag. 119 : Gregorius Papa ... Italiam et totam Hesperiam ab ejus juve Descire facit et vectigalia interdicat.

* **DESCLAVARE**, Clave aperire, Ital. Dischiavare. Stat. Montis-reg. pag. 31 : Nisi justo remanserit impedimento, semper ire (debet) cum notario, qui tenet librum com- munitis, ad clavandum et Desclavandum coffi- num communis.

¶ **DESCLEDARE**, Locum cledis seu cra- tibus clausum aperire, Crates amovere, tollere. Regest. Tolos. ann. 1243. fol. 89 : Dum prædicta paxeria... fuerit Descledata quod debent et possunt piscare ubicunque voluerint. Vide Cledare in Cleia.

¶ **DESCOBLADA**, Caro, seu frustum carnis sine adipe, Occitanis alias Escoblada. Charta ann. 1177. ex Archivo S. Victoris Massil. : Corroadas vero et Descobladas se- cundum attestationem testium a xl. annis accipiat. Charta anni 1233. ex parvo Char- tulario ejusd. S. Victoris fol. 142 : Ser- viunt supradictæ Ecclesiæ unam eminam ci- vatae et unum panem et unam Deseobladam porci et vi. denarios regales. Vide Desdo- blada.

* Hinc emendandum Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Desclobada, Prov. Dislanba.

¶ **DESCOLATADA**, Species vestis. Capi- tulum Generale S. Victoris Massil. ann.

1506 : Nullus Religiosus portet vestes vul- gariter dictas Descolatadas cum coletto alto, quod cooperiat omnia alia indumenta.

¶ **DESCOLATUS** Oculus, a Gallico De- couler, Effluere, Oculus ex quo humor effluit. Miracula B. Simonis Erem. tom. 2. Aprilis pag. 831 : Erant in totum Descolati (oculi) et unquam videre non poterat.

* **DESCOLPARE**, Culpam eluere, vel a se aut ab aliquo amoliri, Ital. Discolpare, Hispan. Disculpar, nostris Disculper, alias Descoulper. Chron. Bergom. ad ann. 1403. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 946 : Qui duo accusaverunt infrascriptos, dicendo quod Assandrinus et Superlco præ- dicti debebant dare sibi auxilium et favorem ad faciendum intratam in dictis borgetis, et postea Descolpaverunt, etc. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 276 : Icellui Thomas ou lit de la maladie, dont il mouru, les en Descoulpa et des- charga, et en acoulpa et charga du tout ledit Couvreur et son filz. Désencuser, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 137. ch. 90. Aliæ ann. 1408. in Reg. 165. ch. 364 : Se Jehan de Maillol. . . . vult dire que j'ay fait ledit fait, . . . je l'en com- batray, . . . et l'en feray desdire, ou tel chose qu'il devra souffire, et n'en devra l'en tenir pour bien Desencusé. Hine Descoupable, innocens, insons; Descolpe et Desconlpe, excusatio, criminis defensio. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 91. ch. 438 : Lequel Enguerraus se disoit et sentoît purs, inno- cens et Descoupables des faiz dessusdiz. Charta ann. 1269. inter Probat. tom. 2. Hist. Burgund. pag. 33. col. 1 : De laquele peingne, se li duc la voloît demander, et il meist raisons, qui ne fussient vaignables; et se l'idit Jahans voloît demander lesdittes issues, et li duc meist Descolpes, qui ne fussient regnaubles, il s'en doit suffrir. Alia Phil. V. ann. 1316. ex Reg. 55. fol. 30 : Nous lui acordasmes (a Robert. d'Artois comte de Beaumont) lui oïr en ses bonnes deffenses et en ses Descoulpes. Vide supra Deculpare.

* **DESCOMBATUD**. Vide infra Discum- batud.

DESCRIBERE, Censum per capita impo- nere, eumque exæquatum in libros censua- les referre : Descriptores vero dieti, qui tributa exigebant. Greg. Turon. lib. 9. Hist. eap. 30 : Childebertus Rex Descripto- res in Pictavos... jussit abire... ut scilicet populus censum, quem tempore patris red- diderat, facta ratione innovaturæ reddere deberet, cum populis tributaria functionem infligere vellent, dicentes, quia librum præ manibus habereut, qualiter sub anteriorum Regum tempore dissolvissent, respondimus nos, dicentes : Descriptam urbem Turonicam Chlotarii Regis tempore, manifestum est, li- brique illi ad Regis præsentiam venerunt. Idem Gregorius Turon. in Vita S. Aridii : Quodam tempore accidit, ut populis tributa vel census a Regibus fuissent Descripta, quæ conditio universis urbibus, per Gallias con- stitutis, summo opere est adhibita. Infra : Adjiciensque Rex, ut libros ipsos, quibus In- scriptus pro gravi Censu populus regni ejus tenebatur afflictus, etc. Apud Fortunat. lib. 10. tit. Poematis 14. sic concepitur : Versus

facti super mensa in villa S. Martini, ante Descriptores.

DESCRIPTIO, Indictio, contributio, uti definitur in leg. 173. Cod. Th. de Decurion. (12, 1.) Διζγραφή, in Nov. 119. Capit. Caroli M. lib. 6. tit. 107 [** 109.]: *Possessiones ad religiosa loca pertinentes, nullam Descriptionem agnoscant, nisi ad constitutionem viarum, vel pontium.* Gesta Regum Fr. cap. 34: *Childericus autem Rex, Descriptiones novas et graves per consilium Fredegundis in cuncto regno suo fieri iussit.* Vita S. Sulp. Pii Ep. Bitur. num. 27: *Velociter insuetus aboletur census, Descriptio rescinditur impia.* Ch. Adele Comitissæ Carnotensis ann. 1109. in Tab. Abb. Bonæval.: *Descriptionem pecuniæ, quæ consuetudinarie tallia nominatur, in burgo Bonævallensi fieri præceperam.* Vide leg. 1. C. de Apoch. (10, 22.)

 Descriptiones etiam dictæ Recensiones prædiorum, supellectilis Ecclesiæ, librorum ac veterum chartarum, regio nomine factæ: quod probat Mabillonius de Re Diplomatica lib. 1. cap. 2. n. 3. Vide etiam n. 4. ubi de quibusdam Episcoporum atque Abbatum Descriptionibus. [** Ut iterum per Descriptas mansas eque tripartirent regnum Francorum, in Annual. Xantens. ad ann. 843.]

DESCRIPTOR, in Gloss. Arabico-Lat. dictus, qui populum per centurias et tribus dividit.

* **DESCRIPTIO CAUSARUM**, Index seu libellus, in quo causæ judicandæ ex ordine recensentur, Gall. *Role. Reg.* 54. Chartoph. reg. ann. 1316. fol. 1. vº: *Item officium Descriptionis causarum Constanciensium et etiam Bajocensium concessum est magistro Nicholao de Lucerna.*

† **DESCROBARE**, De scrobe eruere. Laurent. in Amalthea. Item Inserere, includere. Gall. *Enchasser.* Tertul. de Resurrect. carnis, cap. 7: *Gemmas operosissimo Descrobare auro.*

* **DESCUS**, Plutens, Anglis *Desk.* Chron. Joan. Wethamst. pag. 530: *Et circa undam facturam domus istius expendisse fertur, deducta vitriacione, crestatione positioneque Descorum, ultra summam centum quinquaginta librarum.* Vide *Desca* 1.

† **DESDICERE**. Vide *Dedicere* 1.

* **DESDINOSUS**, ab Italico *Disdegnoso*, Fastidiosus, Gall. *Dédaigneux.* Barel. serm. in feria 2. hebdom. 2. Quadrag.: *Deus in testamento veteri erat Desdinosus et volebat omnia pulcra.* Vide supra *Dedignantia*.

† **DESDOBLATA**, ut *Descoblata*, si bene conjecto. Libertates Calmæ ann. 1209. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 19: *Præterea qui Desdoblatas servituti soliti fuerant, ulterius non serviant.*

* **DESEBREI**, *DEZEBREI*, vox Occitania. Charta homag. ann. 1020. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 174: *Ego Petrus superscriptus de ipsum castrum superscriptum non Desebrei Berengarium superscriptum neque filium, etc.* *Dezebre*, in Charta ann. 1064. in Append. ad Marcum Hispan. col. 1129. Alia ann. 1066. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 21: *De ista hora in antea non Desebrei Guifredum archiepiscopum de civitate Narbona, etc.* Id est, ex dicto castro et civitate non ejiciam.

DESECUS, pro *Secus*. *Desecus aqua apud Innoc. Agrimens.* pag. 226.

† **DESEIRE**, pro *Desinere*, ut opinor. Scriptura Monasterii del Pino, inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 167. col. 2: *Descendit de Remessar et discurrit Santaylau et Deseit ad illum portum de Porrarium.*

DESEMBARGATUS, apud Martin. Didaci Daux Justitiam Aragon. l. 6. Observantiar. cap. de Interpretat. qualiter, etc. § 9: *Et habent promittere, si iudex cognoverit vel voluerit, quod pro illa pœna dabunt bona Deseubargata, etc.* Id est, ut mox exponitur, *desobligata*, ex Hisp. *Deseubargado*, solutus, nulli obligatus.

* Ab Hispan. *Deseubargar*, a sequestro liberare, solvere; quo etiam sensu *Déseupécher* diximus. Lit. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 284: *Loppier lieutenant général, . . . tout empeschement mis en ses biens, Déseupéche et met à délivrance.*

DESEMEL, Simul et semel. Victorinus Afer de Principio diei: *Ideo mundum universum suo apice Desemel inluminare non potuit, iuvon non debuit, ne Deus de finita esse adjudicaretur.*

† **DESEMPARARE**, Rem possessam dimittere. Vide *Desamparare* et *Amparare*.

* *Cedere*, Gall. *Désemparer.* Stat. Montispess. ann. 1204: *Si quis extraneus, pro quolibet honore homo alterius fuerit et in Montepessulanum venerit pro estagna, deinde liber est ab eo homine, dum tamen honorem, pro quo fuerit homo, domino Desemparet.* Charta ann. 1380. ex Tabul. Flamar.: *Et titulo donationis Desemparaverit, solverit in perpetuum, quittaverit hospitium suum.* *Désemparer* vero, pro *Destruere*, *evertere*, in Lit. remiss. ann. 1364. ex Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 238: *Comme le bailly de Meleun eust mandé à tous nos sergents que lesdiz monstier de Præles et maison feissent Désempaver, abatre et arraser, . . . et meissent en tel estat que jamais n'y peust avoir fort, etc.* Stat. ann. 1367. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 16: *Feront abatre quant au fort et Désemparer, etc.* Hinc

* **DESEMPARATIO**, Abdicatio, rei possessæ cessio. Charta ann. 1475. inter Probat. tom. 3. Hist. Lothar. col. 280: *Has autem remissionem, cessionem, renunciacionem, resignationem et Desemparationem præmissas per dictum magnificum dominum de Stogis, etc.* Vide supra *Desamparatio*.

* **DESENARIUS**, ut *Decennarius*, Qui urbis decuriæ præest, Gall. *Dizainier.* Stat. ann. 1381. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 47. col. 2: *Item ordinavit dictus commissarius, quod quilibet Desenarius per desenariam suam et in custodia sua faciat portare lapides et merletos de lapidibus minute, bene et sufficienter.* Vide *Decena* 2.

† **DESENGRANARE**, [Gallis *Engrener*, Moletrinae granum infundere, unde secundum analogiam linguæ *Desengranare* videtur idem esse, quod Moletrinae granum non infundere, vel jam infusum detrahare. Vide an hæc convenient loco citato in] *Cupa octavalis.* [* Vide supra *Degransare.*]

* **DESENTIRE**, Abdicare, nuntium remittere, Gall. *Renoncer.* Stat. Petri archiep. Narbon. contra Alb. ann. 1234. inter

Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 370: *Mandamus quod omnia pignora capta, vel pecunia extorta ab illis probis hominibus de burgo, qui noluerunt aliis præstare juramentum, nec Desentire consulatui eorum, vel ad quistum dare, restituentur eidem.*

* **DESEPARADUS**, pro *Desemparatus*, in Chartul. Celsinian. ch. 279: *Fili Petroni filique Rainaldi habent ipsam apendariam. . . Deseparadam.* Vide supra *Desemparare*.

* **DESEPELIRE**, Exhumare, Gall. *Déterrèr.* Vita S. Glodes. tom. 6. Jul. pag. 205. col. 2: *Peracta quoque præfixa ecclesia, Desepeleerunt eam de loco, ubi antea jacebat, etc.*

† **DESERARIUS MILES**, f. pro *Destrarius*. Vide *Carrociū* lin. *Carrociū inventiōnem, etc.*

1. **DESERTARE**, Dissipare, vastare, desertum facere. Lex Bajwar. tit. 9. cap. 3: *Si quis Desertaverit, aut culmen ejecerit, quod sæpe contingit, aut incendio tradiderit. . . restituat dissipata, vel incensa.* Capitulare 1. Caroli M. ann. 802. cap. 16: *Ut beneficium Domini Imperatoris Desertare nemo audeat, proprium suum exinde construere*

* Ital. *Disertare.* Lit. remiss. ann. 1379 in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 153. *Item quod idem reus cameras, latebras et alia loca ipsius domus indagando et cum magno impetu et violentia Desertando, etc.* Nostris *Désertir*, eadem acceptione. Lit. remiss. ann. 1348. in Reg. 77 ch. 394: *Les bues et vaches de Bernart Restourt, qui gastoient et Désertoient boys.* Le Roman d'Alexandre MS. part. 1

Et li haubere li a deront et Désertis.

2. **DESERTARE**, *Deserere*, quomodo *Deserter* dicimus. Capitul. 1. ann. 805. cap. 11. et lib. 1. Capit. cap. 106: *De propriis servis vel aucillis, ut non supra modum Monasteria sumantur, ne Desertentur villi* [** ap. Ansegis. et villæ non sint desolate] *Deserti agri, Desertum prædium, in Co. Theod.*

* *Etre désert*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 138. Chartoph. reg.: *Cuidant que l'asseurement donné avant autre juge que les notres ne vaulsint ne sortist aucun effect fors jusques à jours, et iceulz 40. jours passez, feust désert et de nulle valeur.*

* **DESERTITUDO**, Desertio, derelictio. Gall. *Abandonnement, délaissement.* *Détaction*, in Instr. ann. 1409. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 483. Chartul. ecc. colleg. de Leproso: *Monachi de Land persolvent annuatim capitulo de Lepro octo sextarios frumenti, quamdiu est molendina; et si contingat alterum destrui ad Desertitudinem redigi, reddent tamen quatuor sextarios eidem capitulo.*

* **DESERTUM**. In *DESERTO*, Dicitur agro inculto, in Obituar. eccl. Lingon. Cod. reg. 5191. fol. 229. rº: *Item s. tres operatus vineæ vel circa in Desertis in eodem finagio.* *Désertine*, pro *Desertum*, solitudo, in Bestiar. MS. n. 1. Phœnice:

De la Désertine s'envole
En la chité de Leopole.

† 1. **DESERVIRE**, Fungi aliquo munere, Gall. *Desservir.* Hinc locutiones illæ

Instrumentis frequentes : *Deservire Ecclesiam*, vel *Ecclesiae*, *Deservire in divinis*, pro Parœciam administrare, vel Ratione beneficii ecclesiastici debitum munus obire, officium persolvere. [* *Deservire feudo*, Consuetudo de eo servitia præstare. Carol. IV. Imper. chart. ann. 1377. ap. Haltaus. voce *Ferdien*, col. 1842 : *Feudum et bona feudalia ad masculos duntaxat heredes et successores legitimos feudorum, ut ad debitum Deserviantur eisdem, successionem debita devolvi debeant*. Conf. eund. Haltaus. voce *Fermannen*, col. 1873.] [* *Deserveur de fief*, qui feudi servitia alterius nomine exhibet, in Stat. ann. 1315. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 558 : *Es quex cas nous bailherons au seigneur dou fié Déserveur souffisant, qui gouverneroit cette chose, qui avenue nous seroit, en la maniere que cilx de qui elle nous seroit avenue, la gouverneroit*.]

¶ **DESERVITIO**, Servitium, ministerium, functio. Siricius Papa Epist. ad Himerium : *Quibus (Sacerdotibus Leviticis) etiam expleto Deservitionis suæ tempore, etc.*

* 2. **DESERVIRE**, Mereri, a veteri Gallico *Déservir* et *Desservir*, nunc *Mériter*. Charta Alberti ducis Brunsvic. ann. 1277. apud Ludewig. tom. 10. Reliq. MSS. pag. 12 : *Burmester eorum auctoritate et ex parte consulum et burgensium habebit judicare super omne pretium Deservitum*. Eadem rursus aguntur infra pag. 54. et 64. [* Germ. *Ferdien*. Ruodlieb fr. 1. vers. 5 :

Nil Deservisse potuit, putat ut meruisse. vers. 62 : *Deservire domi quod nil valet emolumenti*. id. fr. 1. vers. 90. fr. 2. vers. 25. fr. 3. vers. 276. fr. 10. vers. 44.] Charta ann. 1112. ex Tabul. episc. Carnot. : *Item d'un allet, appelé Gaiot Breton, qui fut pendu Chartres; trouvé est que il l'avoit bien desservi. Déservir*, in Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 176 : *Pour ces chouses autres bonnes euvres Deservi li rois Loys amour et la grace Nostre Seignour*. Occurrit etiam in Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 1. Hinc *Déserte* et *Desserte*, meritum, premium. Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 157 : *Dieu a fait maint bien miracle par li (S. Louis) par ses Désertes*. Lit. res. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. ch. 152 : *Jaquet par courage conroucié de volenté desraisonnable et sanz Desserte, una une grant buffe du poing audit Gilet*. Charta ann. 1403. in Reg. 158. ch. 25 : *Il sembloit que le sénéchal de ladite eglise ait mal païé leur salaire ou Desserte*. Testam. ann. 1382. inter Probat. Hist. Sabol. 392 : *Item à Jehan de Mellan, lequel aueure avecques moy, en outre ses Désertes, et s'ols une fois paiez*. Occurrit præterea Consil. Petri de Font. cap. 33. art. 51. et 1. et 3. Ordin. reg. Franc. pag. 1. art. 22. et 389. art. 28. etc.

DESERVITURA, Servitium, functio, Reformat. cleri Leod. ann. 1446. apud Lebeum. Vide *Deservitio*.

DESESIARE SE, Gall. *Se Dessaisir*, aliquam possessam alteri dimittere. Chartul. S. Martini Pontisar. ex Charta ann. 1254 : *De quibus xxx. sol. se Desesiare manibus Drogonis Abbatis*.

DESESIRE, ut *Saisire*, Gall. *Saisir*,

Regiam manum injicere in rem aliquam. Statuta Ludovici Regis Franc. ann. 1154. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 439 : *Quia vero nemo sine culpa, vel causa, privandus est jure suo, Ballivis nostris et aliis predictis omnibus inhibemus, ne Desesiant aliquem sine causæ cognitione, vel nostro speciali mandato*. Vide *Saisire*.

¶ **DESESIRE** SE, ut *Desesiare se*. Chartul. S. Martini Pontisar. in Charta ann. 1222 : *Guillelmus Presbyter de Boleio se de jure suo in manu nostra Desesivit*. Occurrit rursus in Chartulario S. Vincentii Genoman. fol. 83. in Charta Joannis Comitum Carnot. ann. 1234. ex Archivis Monasterii Bonæ-vallis, etc.

¶ **DESEXIRE** SE, Eadem notione. *Non Desexiemus nos unquam de dominio quod in vobis habemus*, apud Acherium Spicil. tom. 10. pag. 170.

* **DESEVARE**, Torrere, Gall. *Brûler*. Libert. villæ de Granata ann. 1291. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 22. art. 25 : *Et si culpa furnerii panis Desevabatur, quod emendet panem ad cognitionem consulum dictæ villæ*. Si tamen legendum non est *Desiccabatur*.

¶ **DESFILATUS**. Vide *Disfilatus*.

* **DEFACERE**. Vide supra *Defacere*.

* **DEFODRATUS**, Non pellitus. Stat. Placent. lib. 6. fol. 80. vº : *Et si fuerit sine fodra seu Desfodratus, etc.* Vide *Foderatus*.

* **DESGAGIUM**, Muleta, quæ ob vastationem in agris, hortisve factam exigitur; unde *Desgaiger*, hanc percipere seu propter eam aliquid pignori capere. Charta Aymer. viccom. de Rupeacavardi ann. 1296. in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 311 : *Concedimus quod de tribus solidis, qui levantur de emenda seu Desgagio ex maleficiis seu forefactis ortorum, vinearum, etc. Si vero talis sit forefaciens qui non habeat unde solvat dictum Desgagium et dampnum emendet, ponatur in pillorio*. Lit. remiss. ann. 1451. ex Reg. 181. ch. 26 : *Se je vous y treuve une autrefois (en domage) je vous Desgaigerai et le vous feray réparer*. Vide supra *Degagiare* et *Disvodiare* infra in *Vadum*.

* **DESGOMBRARE**, Purgare, mundare, Ital. *Disgombrare*, Gall. *Décombrer*. Stat. Mutin. rubr. 23. pag. 4 : *Domum, casamentum de terra, luto et patredine (faciat) remondari et Desgombrari*. Vide infra *Disgombrare*.

* **DESGRANUM**. Vide supra in *Degratum*.

* **DESGRURARE**, Tinctoriis nostris *Descruer*, Lixiviam facere. Comput. ann. 1399. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 151. col. 2 : *Johanni Andeberti draperio, pro una conna panni Desgrurati, habita pro luctis factis die beati Ludovici, xxij. gross.*

¶ **DESGUARNIRE** CASTRUM, Illud præsidio seu defensoribus nudare, Gall. *Dégarnir*, *Tirer la garnison*. Bartholomæus 1. 6. Annal. Genuens. ad ann. 1224 : *Quum homines illius loci eis temere occurrissent ad præliandum cum eis, relicto castro Desguarnito, quidam de Alexandria ex improvise per quemdam tramitem transierant ad castrum, et ipsum ingredienti, antequam Burgenses*

se recolligere possent, ceperunt et penitus concremarunt.

¶ **DESHÆREDITARE**, Gall. *Desheriter*. Vide *Dehæreditare*.

* **DESHEREDARE**, Exhæredare, spoliare. Charta Phil. Pulc. ann. 1311. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 37 : *Prius oportet dictam dominam de dicto redditu Desheredari.... Faciatis adesse recepturos a dicta domina Desheredationem de redditu supradicto*. *Deshoirer*, eodem sensu, in Ch. ann. 1331. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1356 : *Laquelle dame ne pouvoit par sa disposition Deshoirer son principal heir dudit manoir par la coutume*. Unde *estre du tout Deshers*, Bonis spoliari, fortunis deturbari, in Lit. ann. 1374. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 79. quomodo etiam legendum in aliis Lit. ann. 1371. ibid. tom. 5. pag. 384.

¶ **DESHOMENAGIUM**, ut *Deshominamentum*. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 134. col. 2. in Litteris Joannis Dalphini ann. 1317 : *Acto quod in commissionibus seu aperturis rerum feudalium, census seu emphyteuseum dicti D. Guillelmi et ejus successores, nec etiam in Deshomenagio nihil percipere debeant, nisi, etc.* Et tom. 2. pag. 495. col. 1. in Donatione Humberti Dalphini ann. 1344 : *Censibus, fructibus, redditibus, taillis, manumortuis, Deshomenagiis, decimis, angariis, parangariis, pedagogiis, leudis, corvatis, pratis, etc.*

¶ **DESHOMENENTUM**, Eadem notione. Donatio anni 1317. in eadem Historia pag. 65. col. 1. edit. Paris. : *Item, quod si ex causa Deshomenenti, vel legati, vel donationis, vel aliquo quovis justo titulo, aliqua de bonis rebus et juribus hominum et subditorum dicti D. Raymundi Medullionis in dicta Baronia.... ad ipsum pervenerint, etc.*

DESHOMINAMENTUM, Manus mortuæ, seu hominis manus mortuæ ad dominum devoluta successio, uti vocem hanc interpretatur vir clarissimus ac eruditissimus Dionys. Salvagnius Boissius lib. de Usu feudor. cap. 32. et 97. Charta ann. 1361. ab eodem descripta : *Item reductus ad memoriam ideum dominus testatur se olim vendidisse et remisisse omnibus suis mandamentorum Morgiarum, Podii-Bosonis et Pipeti Deshominamenta quæcunque, quæ percipiebat, et percipere consueverat ab eisdem, etc.*

¶ **DESICUT**, Sicut, velut, Gall. *De même que*, *Comme*. *Desicut signa foreste antiquitus posita demonstrabant*, apud Th. Madox Formul. Angl. pag. 302. Liber niger Scaccarii pag. 40 : *Barones sui prænominati Desicut devenerunt ligii homines domini Regis, etc.*

* Ita quoque legendum in Lit. ann. circ. 1145. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 417. pro *Desic*, ut ex nota abbreviationis litteræ c superposita in Reg. Chartoph. reg. colligitur.

¶ **DESIDENTIA**, ut *Desidia*, Gall. *Nonchalance*, *Paresse*. Statuta Eccl. Ebroid. ann. 1576 : *Scimus in residentia Curatorum potius requiri personæ industriam et diligentiam, quam corporis in eodem loco Desidentiam, et inertiam, atque inter residentes numerandos potius qui absentes corpore, spiritu et assidua speculatione gregi invigilant*. Litteræ Philippi Pulcri Fr. Regis ann.

1303. apud de Lauriere tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 380 : *Cum per desidentiam, negligentiam et defectum quorumdam, etc.*

† **DESIDERABILIS**, Cupidus. Felix in Appendice ad libellum S. Isidori de Viris illust. Eccl. : *Nisi enim in subditis docendis operosæ virtutis in profectione eorum Desiderabiles, in servitute Dei serventes, in desiderio decoris Domini strenui.*

† **DESIDERABILITER CUPERE**, hoc est, ardentem, in Processu de Vita sancti Thomæ Aquin. Martii tom. 1. pag. 688.

DESIDERARE. Decret. Colomani Regis Hungar. : *Si duo Comites pro causa aliqua Desiderant, in supra dicta Synodo ventilentur. i. contendunt ad se pertinere.*

* *Disirer*, eadem acceptione, in Stat. ann. 1403. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 629. art. 2. Vide mox *Desiderate*.

DESIDERARE, Velle. Otto Morena in Hist. Rerum Landensium pag. 5 : *Iusuper etiam illis firmiter præceperunt, ne cuiquam unquam illud amplius dicerent, nisi statim mori Desiderarent.* Pag. 6 : *Nisi omnes ipsos mori Desideraret.* Formula loquendi vulgaris.

DESIDERATA. Gloss. Lat. Gr. : *Desiderate*, λειτουργία, τελετή. Ubi mendum est manifestum, in quo tollendo viri docti insudarunt. Sed potior videtur Scaligeri et Casauboni conjectura, qui *Desiderata* legendum censent, eamque vocem pertinere ad ritus Christianorum, quia λειτουργίας vox nusquam usurpata legitur a Scriptoribus pagani in suis mysteriis. Quamobrem *Desiderata* esse censent initiationem in Christianismo, veluti Baptismum, et quodvis Sacramentorum, antonomastice vero SS. Eucharistiam, de quo Sacramento verbum *desiderare* præsertim usurpant Tertull. ad uxorem l. 2. cap. 4. 6. S. Ambrosius de Fratre suo, et de Sacramentis l. 4. et S. Eligius Hom. 8. S. Zeno Veron. Episc. Invitat. 8. ad Fontem : *Eia quid statis, Fratres? vestram quos per fidem genitalis unda concepit, per Sacramenta jam parturit, ad Desiderata quantocius festinate.* Vide Description. nostram ædis Sophianæ mm. 61. et Gothofred. ad l. 1. Cod. Th. de Sceniciis. (15, 7.)

* *Désirriers*, eodem sensu, Preces scilicet et officia pia et religiosa. Charta ann. 1344. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 270 : *Nous Beatrix dame de Faluy et d'Ailly sur Somme et Jehans de Piquegny chevaliers sires de ladite ville d'Ailly et de Hornoy en Vimeu, salut... Comme nous veons nos submis offrir à nostre Seigneur leurs Désirriers en esprit d'umilité et dévotion, etc.*

* **DESIDERATE**, Ultro, voluntarie. Sent. adv. Florent. ann. 1311. apud Lammium in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonineont. part. 3. pag. 203 : *Scienter et Desiderate eisdem Brixiensibus sic in sua duricia et pertinacia commorantibus præbuerunt consilium, auxilium et favorem.* Vide supra *Desiderare*.

* **DESIDERATUM**, Gall. *Desiré*, Monetæ species. Lit. remiss. ann. 1421. in Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 513 : *Une paire de solers, que le suppliant vendi à Cambrai quatre Desirez.*

* **DESIDERIUM**, Actio in jure, qua quis rem velut ad se pertinentem repetit. *Désiries*, in Consil. Petri de Font. cap.

15. art. 58. Charta ann. 1392. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 192 : *Idemque procurator a toto suo Desiderio repellatur, ipsique defensores admittantur ad facta proponenda et proposita probanda, absolvanturque ab impetitione ipsius.* Vide *Desiderare*.

† **DESIDIABULA**, Loca ad desidiam apta. Lexicon Martinii.

DESIDIÆ, Delectationes. Matth. Silvatic.

† **DESIDIUM**, Desidia, inertia, Gall. *Nonchalance, Paresse*. Legitur in Vit. S. Udalrici, tom. 2. Julii pag. 130.

DESIDIUS, Deses, ignavus. Gl. Lat. Gr. : *Desidius*, δειγος. Gloss. Isid. : *Desidius, ignavus, piger.*

* Nostris vero *Disetel* et *Disiteux*, Pauper, inops, egenus. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 178 : *Le suppliant, sa femme et enfant, qui estoient ainsi que nuz ou petitevent vestuz et Disiteux, etc. Se vos i estes poure, ne Disetels, il vos donra volentiers de ses viandes et de son avoir,* apud Villehard. paragr. 72. A Latino vero Otium, vulgo *Oisiveté*, et otiosus, *Oisif*, nostri alias dixerunt *Wiseuse* et *Wiseus*. Lanr. *Vital* in Itin. MS. Caroli Austr. ex museo D. Godefredi Insul. : *Pour éviter Wiseuse et par maniere de pasetemps employer le temps à écrire quelque chose à la récréation des auditeurs.* Guinevil. in Peregr. hnm. gen. MS. :

Ausi li homs qui Wiseus est,
Et riens ne fait, en péril est, etc.

† **DESIDUUS**, in Actis SS. Julii tom. 3. pag. 128. ubi de S. Canuto. Papias : *Desidius, Diuturnus.* Vide *Desidius*.

* 1. **DESIGNAMENTUM**, Probabilitas, verisimilitudo. Judic. an. circ. 1075. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 338 : *Ego Silvester (Redon. episc.) humilis servorum Dei servus hujusce Designamenta designationis designo : hujus videlicet affirmamenta affirmatione affirmo, etc.*

* 2. **DESIGNAMENTUM**, Terminus, limes designatus. Charta ann. 1204. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 213 : *Reservato in me Uberto vicecomite Bononiæ potestati ponere terminos inferius a strata in illis Designamentis, et per illa que superius continentur.* Vide *Signum* 3.

* **DESIGNARE** ALICUI, Apud aliquem deponere, Gall. *Consigner*. Testam. Guill. milit. de castro Barco ann. 1319. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1940 : *Et alium (dexterium) secundum meliorem relinquo fratribus de Hospitali S. Joannis de ultra mare, Designandum præceptori S. Sepulcri de Verona, qui ipsum equum mittere debeat commendatori generali dicti ordinis ultra mare.* [* Assignare. Chart. ann. 1277. in Guden. Syllog. pag. 265 : *Quandocunque nos vel fratres nostri dicto conventui comparaverimus et Designaverimus 4. libras Hallens. vel plures pro illo censu Designato, bona nostra prehabita absolventur.* Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Beweisen*, col. 162.]

* **DESIGNATIVE**, Nominativum. Charta Caroli VI. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 18 : *Redditus ceterasque res et bona sua, que Designative secuntur.*

* **DESIGNUM**, Designatio, descriptio. exemplar, Ital. *Designazione*, Gall. *Desssein*. Traet. MS. de Re milit. et mach. bellic.

cap. 29 : *Dictæ naves in bello marino sunt præliabiles contra hostes tuos, prout facile in Designo cernitur.* Et cap. 40 : *Cum naspo possunt poudera alius elevari et facile declinari ad beneplacitum operantis, prout in Designo cernitur.* *Désigné*, figuris ornatus, in Lit. remiss. ann. 1395. ex Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 290 : *Tous trois estoient en habiz Désignez, si coume jeunes gens ont accoustumé de faire sur Caresme prenant.* Vide infra *Disignum*.

DESILLARE, pro *Desigillare*, Sigillum auferre. Adriannus Præpos. Malbod. in Hist. Translat. S. Aldegondis n. 3 : *Ad vetus feretrum accesserunt, et cum tremore nimio et reverentia Desillari jusserunt.*

* A Gallico *Dessaillet*, *Desillare* effinxerunt, pro *Desceller*. Lit. remiss. ann. 1406 in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 49 : *Le suppliant et une buisselle ou chamberier dudit hostel Dessaillerent et ouvrirent ledi eserin.* Vide infra *Dessigillare*.

* **DESIMBOGARE**, in Chron. Bergon ad ann. 1406. apud Murator. tom. 10. Script. Ital. col. 983. Vide infra *Imbogare*.

DESINARE. Vide *Disnare*.

DESINATOR. Gloss. Lat. Gr. : *Desinato*, ἀποκρητες. Quid si *Destitutus* legendum?

DESINHONORANTIA. Vide *Dehonorantia*.

† **DESIPERE**, Alieno sapore inficere priori amisso. Tertull. de Pudicitia sic refert verba S. Pauli ad Corinthios : *Nescitis quod modicum fermentum totam Depiat conspersionem.*

DESIPES, apud veterem Interprete Juvenalis Sat. 11. *infruitos* interpretat. Petr. Pithæus, qui alia exemplaria *Desipere* ait pag. 298. a *Desipere*.

DESIRUM. Papias : *Desirum*, prosperi bonum. Ex Gallico *Desir*, ut videtur, quod idem est ac *desiderium*, quia prospera tantum desiderantur. [* *Dextrum*.]

† **DESISTANTIA**, Gall. *Desisteme*, Discessio, qua quis desistit sen desciscit ab aliquo. Chr. Siciliæ inter Anecd. M. ten. tom. 3. col. 62. ex Henrici VII. In Sententia in Robertum Regem : *Odia, los, fraudes pro fidelitate retribuens, Desistantia et ingratitudinis vitio calcane præsumpsit rebellionis erigere.*

† **DESISTENTIA**, Cessatio. Epistola anni 1299. ad Edwardum I. Angl. Regem apud Rymerum tom. 2. pag. 859 : *Ab omni hostili invasione... desistemus, et ipsam desistentiam seu sufferentiam per litteras tentes... approbavimus.*

DESISTERE, pro *Deficere*. Justus Iscopus Urgelitanus in Prælat. ad Can. Cantorum : *Itaque quia sic occidit, membranis Desistentibus, minutioribus libris eandem scripturam in paribus quaternibus suscipere, nec studiose fabricatis calalibus ambiretur, etc.*

† **DESITISCERE**, Contemnere, Papias. Gloss. Sangerman. n. 501. et Amalthei velt. Glossis.

DESITUATA, Papias, *Delinita forma*.

DESLIAGE. Usatica MS. Vicecomitis Aquarum Rotomagi : *Il est une coutume, que l'on appelle Desliage, que l'on doit prendre le plus prouchain l'endredi après avoir la S. Ausrien à la volenté des Fines, et ce qui adont vendra à col se aqu par 4. den. et aux sergens 1. den. à c'ir*

par 16. den. et aux Sergens 1. den. pour
chascune charette à un cheval, 1. den. etc.

† **DESLIGARE**, Gall. *Déliar*, Solvere.
Habetur apud Rymerum t. 8. p. 327. col. 2.

* **Desloier**, sejungere, dissociare, vulgo
Désunir, *séparer*, in Lit. remiss. ann. 1400.
ex Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 208 :
*Laquelle femme confessa à son mary que
edit Tymonnier la maintenoit et qu'il avoit
u sa compaignie plusieurs fois, et qu'elle n'y
povoit résister ne soy Desloier de sa compai-
gnie, etc.* Vide *Disligare*.

† **DESLOGIARE** Gall. *Déloger*, *Decan-*
ter, E loco migrare, apud Lobinellum in
Hist. Britan. tom. 2. col. 563.

† **DESMA**, Potestas ligandi et solvendi,
Græco *δέσμα*, Vinculum, ligamen. Fri-
egodus in Vita S. Wilfridi num 9 :

Petrus ab altithrono donatus Desmate Jesu,
Dissicit ignavæ torquentia lora senectæ,
Suscipit elisiis justum spiramina zetis,
Utpote cælestes retineus pro munere claves.

† **DESMANDARE** TREUGAS, Inducias
ollere, illis nuntium remittere. Pactum
inter Jacobum Reg. Aragonum et Raymun-
um Comitem Provinciæ ann. 1241. ex
chedis Peirescianis : *Alter alteri posset
desmandare treugas, ita tamen quod post
desmandationem ipsam treugæ prædictæ
emæ durent... per sex menses continuos.*

† **DESMANT**, Charta Communiæ Sues-
on. apud Perardum pag. 337 : *Si quis
majorem Desmant per juratos emendabit,
idem habentur in Chartulario Divionensi.
desmant f. idem est, quod Dementit, Men-
cium exprobat. Gallice diccremus : Si
quelqu'un Dement, etc.*

* **DESMESURA**, Diminutio, vel injusta
titio. Charta ann. 1229. ex Cod. reg.
59 : *Promittimus dispensatorium aque
aquam prædictam ab omni violentia sal-
turos et ab omni Desmesura seu injustitia
sensuros. Unde Desmesurals justæ, de
noribus mensuris intelligendum puto.
de supra Amessura.*

† **DESMESURALS** JUSTÆ de vino puro,
Consuetudinibus MSS. Festivitatibus
masterii Solemniciensis, eadem videntur
æ Majores, a Gallico *Demesuré*, Immo-
tus, enormis. Vide *Desmesura*.

† **DESMILITARE**, A militia remove. re.
Michaelis I. Papa Epist. ad Petronacium
Lennæ Episcopum, apud Murator. tom.
2. pag. 220. (iv.) col. 1 : *Si militati fuerint,
discingi et Desmilitari juvenis vestre
erande redituros parti.* Vide *Dismilitare*.

† **DESMONTATUS**, Hispan. *Desmontado*,
Diripatus, runcatus. Vide infra in *Fosca*.

† **DESNODARE**, Dissolvere, enodare,
elicare, Ital. *Disnodare*, Gall. *Dénouer*.
Lentur. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital.
dom. col. 361 : *Collana seu girlanda
Desnodata, munita perlis... Capel-
les nus auri Desnodatus.* Vide infra *Dis-*
nuer.

† **DESOCIARE**, Separare, quasi a socio
lere. Utitur Petrus Blesensis Serm. 33.
[Vide infra *Dissortes*.]

† **DESOLANUS**, *Subsolano*. Gloss. Isid.
solanus idem est quod sub sole positus,
iorunt omnes.

† **DESOLARE**, De solo ejicere. Vide *De-*
lore.

† **DESOLATIARI**, *Desolari*. Barthii
Glossarium ex Fulcherio Carnotensi.

† **DESOLATIUM**, *Desolatio*, apud Ra-
dulfum Cadomensem in Gestis Tancredi,
inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 141.

* **DESOLLARE**, Solca percutere vel pro-
terere. Charta commun. Atrebat. ann. 1194.
in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 249 : *Qui
alium per capillos ad terram tragniaverit,
vel pedibus Desollaverit, undecim libras et
aimidiam perdet.*

* **DESOLUTUS**, pro *Dissolutus*, Gall.
Dissous. Elmham. in vita Henr. V. reg.
Angl. cap. 8. edit. Hearn. pag. 16 : *Nuper
ad parliamentum, modo tamen Desolutum per
regis exitum, etc.*

† **DESOR**, *Dissimilis sorte*, Papiæ. [Melius
Gloss. San-German. num. 501. et MS. Bi-
turic. : *Desors*, *Dissimili sorte*.]

† **DESORDINARE**, Gall. *Désordonner*,
Perturbare. De memoratis Epistolis detrun-
cando et præposterando atque Desordinando
collegisti, apud Hinemiarum tom. 2. pag. 416.

* **DESORDO**, Confusio, Gall. *Désordre*,
Ital. *Disordine*. Tract. MS. de Re milit. et
mach. bellic. cap. 1 : *Dux exercitus castra-
mentari debet in locis montuosis, si potest,
ut videre possit si hostes sui sunt in ordine
aut in Desordine.* Vide *Desordinare*.

† **DESORS**. Vide *Desor*.

† **DESPALARE**, Divellere. Gloss. Lat.
Græc. : *Despalat*, *διασπᾶ*.

† **DESPARARE**, Auferre, tollere. Fori
Oscenses Jacobi I. Regis Aragon. ann.
1247. fol. 31 : *Si Monterias vel ejus nun-
cius nunciaverit ei, qui in monte cepos para-
vit, vel laqueos, quod eos solvat, quoniam
ipse cum suis equis et canibus vult venari,
et is, qui paravit, neglexerit eos Desparare,
quodcumque damnum equis vel canibus Mon-
terii per ipsos laqueos sequutum fuerit, etc.*

† 1. **DESPECTARE**, Frequenter aspicere,
Sine spe fieri. Papias.

* 2. **DESPECTARE**, Desuper intendere.
Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

† **DESPECTIO**, **DESPECTUS**. In Pacto Le-
gis Salicæ titulus 59. est : *De Despectioni-
bus*. Ubi § 1 : *Si quis ad mallum venire
Despexerit. At in Lege Salica titulus concipitur :
De eo, qui ad mallum venire contempserit.* Ita
Despectio, est contumacia, contemptus judicii.
Charta Ludov. VII. ann. 1141. pro Bituricensib. :
*Prepositus urbis præscriptæ, sive Vigerius aliquem ho-
minem ad se mandabat, et dicebat : Mandavi te ad me,
et contempsisti venire, fac mihi rectum de Despectu.*
Infra : *Pro Despectu aliquo nullum duellum faciat,
sicut antea solebat.* [Ludovicus VIII. in Confir-
matione ejus Chartæ ann. 1224 : *Si quis de
Despectu fuerit accusatus, per unum planum
sacramentum transeat sine duello.*] Statuta
MSS. Talemelliorum Paris. : *Les 6. deniers du
talemellier, et les 3. deniers du varlet d'amende
pren li maistres de ceux qui cognoissent,
aussi-bien que de ceux qui nient, pour la raison de ce
que en la justice n'a point de Despit, ne plus n'en
peut-il lever d'amende.*

† **DESPECTUS** LITTERARUM REGIARUM,
Criminis ac delicti in Regiam majestatem
species, in Capitul. 1. ann. 819. cap. 16.
in Capitul. 5. ejusdem ann. cap. 12. et lib.
4. Capitul. cap. 30. 55. quod *Contemptus*

brevium regionum appellatur in Legib. Hen-
rici I. Regis Angl. cap. 13. Adde Leges
populares Tassilonis Regis Bajwar. cap.
24.

* **DESPECTUOSE**, Irato animo; nostris
etiam alias *Despiteusement*. Lit. remiss.
ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch.
293 : *Raimundinis ex hoc non modicum in-
dignatus,.... multum Despectuose respondit
dicto bajulo.... Cum dictus bajulus vide-
ret,... quod ipsum volebant interficere, etc.*
Aliæ ann. 1389. in Reg. 137. ch. 77 : *Teil
hal lui respondit moult Dépitéusement, qu'
maugré qu'il en eust, il feroit paistre ses
beufs en une sente, qui estoit touchant audit
champ. Despitusement, in aliis ann. 1390.
ex Reg. 138. ch. 232 : Despitement et mal-
gracieusement, eadem notione, in Lit. ann.
1457. ex Reg. 189. ch. 180. Vide infra *De-*
spitare.*

† 1. **DESPECTUOSUS**, Abjectus, in Vita
S. Godelevæ, tom. 2. Julii pag. 405.

* 2. **DESPECTUOSUS**. Concil. Armenor.
ann. 1342. apud Marten. tom. 7. Ampl.
Collect. col. 367 : *Numquam hæc audivi-
mus nec vidimus, quod pueri geniti a pec-
catoribus parentibus, puniantur pro peccato
parentum, non dando eis characterem bap-
tismi : quod est valde falsum et Despectuosum,
et contra prophetam dicentem : filius non
portabit iniquitatem patris sui. Ubi f. leg.
Dispendiosum.* Vide in hac voce.

† **DESPENDERE**, Gallis *Dependre*, *Des-*
penser. Auctor Græcismi :

Qui plus Despendit quam lueri summa rependit,
Non admiretur, si paupertate gravetur.
Vide *Dispensa*.

* **DESPENSA**, **DESPENSIA**, Penaria,
promptuarium, Gall. *Dépense*. Hist. fun-
dat. monast. Cælestini. Suession. apud Mar-
ten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 608 : *Des-
pensam et coquinam suis ornatas mensis et
decentibus vasis.... complevit.* Lit. remiss.
ann. 1366. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch.
370 : *In Despensia dictæ Johannæ dictus reus
cepit tres ciphos argenteos. Despense præter-
ea appellatur potus species domesticis de-
stinata, posca, vulgo Piquette.* Lit. remiss.
ann. 1384. in Reg. 125. ch. 211 : *Depuis
en rapportant le marc ou genne de leurditte
vendenge.... prindrent du vin qui s'en alloit
par dessus lesdites tynes,... pour mettre en
leur petit vin ou Despense, que l'on a acous-
tumé faire ou pais pour pources gens et labou-
reurs de vignes.* Aliæ ann. 1457. in Reg.
189. ch. 225 : *Le suppliant requist à icellui
Poncelet lui aidier à cueillir les neffles, ap-
pellées au pais (Laonnois) mesles, pour
faire des Despenses et breuvraiges pour le
boire et user de son mesnage, comme les
mesnaigiers dudit pais ont acoutumé de faire
chacon an.* Adde tom. 9. Ordinat. reg.
Franc. pag. 713. Vide *Dispensa* 2.

* **DESPERABILITER**, Desperanter. Mi-
rac. S. Bert. tom. 9. Collect. Histor. Franc.
pag. 119 : *Itaque comperientes cunctos se un-
dique secus fugam molientes, Desperabiliter
ruperunt ad orientalem plagam, etc.*

† **DESPERANTIA**, pro *Desperatio*, in
Concil. Wormaciensi ann. 868. cap. 30 :
*His ita peractis, si pœnitentiæ fructus in eis
conspicitur, corporis et sanguinis Domini
N. J. C. participes fiant, ut Desperantiæ
non indurentur caligine.*

* *Désespérance*, in Lit. ann. 1340. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 544. art. 10 : *Posé encore que par Désespérance il se noïast ou pendist, etc.*

1. **DESPERATUS**, Δεσπερας, in Gloss. Lat. Græc.

¶ 2. **DESPERATUS**, De cuius animæ salute nulla spes est. Codex Legum Normann. cap. 21. apud Ludewig. tom. 7. pag. 194 : *De cattalliseorum qui de se sunt homicide, et eorum qui excommunicati vel Desperati moriuntur . . . Desperati autem moriuntur qui per octo dies vel amplius gravi egritudine et periculosa oppressi communionem et confessionem sibi oblatam recusant ac differunt, et in hoc moriuntur.*

* *Despers*, eodem sensu, in Miræ. B. M. V. Mss. lib. 1 :

A Chartres fu che truis uns elers
Orgellous, veules et Despers.

* 3. **DESPERATUS**, Perditus sicarius. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 124. ex Cod. reg. 4621 : *Si quis, undecumque sit, aliquem offendit fecerit . . . per aliquem vel aliquos, qui assassini, malandrini seu Desperati appellarentur, si talis offensus moriatur, talis offendi faciens pœna capitis moriatur.*

* **DESPEZARE**, De re ponderata detrudere, pondere minuere. Charta abb. de Conchis in Ruthen. ex Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 471 : *Tantumdem ponderis de farina reddere (molinerius) teneantur, hoc salvo, quod si . . . de aliquo pro moleudo debeat Despezari, illud inde deducatur, juxta ordinationem per consules super hoc faciendam.*

¶ **DESPICABILIS**, Contemnendus, in Epistola Xysti II. Papæ ad Episcopos Hispaniæ.

¶ **DESPICABILITER**, Contemptim, in Instrumento anni 1131. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 487. et alibi.

¶ 1. **DESPICARE**, **DESPICHARE**, Despicere, contemnere, in Statuto Bartholomæi Bitterr. Episc. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 664 : *Abneget, renegent, blasphement, Despichent, etc.* Memoriale Potestatum Regiensium ad ann. 1276 : *Scientialem florem et pontificalem dignitatem quadam stoliditate Despiciavit.* Vide *Despitare* et *Dispecare*.

* 2. **DESPICARE** **BLADUM**, Espica educere, separare, Ital. *Dispiccare*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Despicari, battre gerbes, vel regarder.* Charta ann. 1434. ex Tabul. Auxit. : *Accomodare domos vel areas pro Despicando bladum.* Stat. ann. 1476. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 333. col. 1 : *Quoad animalia rossatina pro bladis Despicandis in territorio Nemausi existentia, urgente necessitate ad Despicandum dicta blada, et Despicatis bladis exigatur pœna.* Lit. remiss. ann. 1444. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 153 : *Existentibus (supplicante et ejus uxore) in quodam solo sive area Despirando fabbas, etc.*

* **DESPICARE**. Charta ann. 1202. tom. 3. Probat. Hist. Brit. col. 1768 : *Quantum terræ mare permittit Despicari circa præfatam insulam.* Perperam pro *Desiccari*. Vide in *Minhi*.

¶ **DESPIGNERATIO**, Gall. *Dégagement*, Redemptio rei oppigneratæ. Chartarium Ecclesiæ Auxitanæ cap. 64 : *Convenientia hujus impignerationis et Despignerationis*

facta est coram istis testibus. Vide *Despignerare*.

¶ **DESPINA**, Δέσπινα Græce, Dominatrix. Papias. [* Pro *Despœna*.]

* **DESPINARE**, *Ouster cspine*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Despinos*, vox Gallica, qua otiosus excitatur, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 65 : *L'un frapant et ferant l'autre de la main sur la teste quant il musoit, en disant un tel mot, Despinos, Despinos par jeu et par esbatement.*

¶ **DESPITARE**, ut supra *Despicare*, Despicere. Statuta Ecclesiæ Trecentis ann. 1427 : *Si quis vero Deum negaverit vel Despitaverit pro prima vice duos dies, pro secunda quatuor in pane et aqua jejungere compelletur; pro tertia autem in scala, ut moris est, reponetur.* Statuta Ecel. Meldens. ann. 1493. inter Instrum. Hist. ejusd. Ecel. tom. 2. pag. 525 : *Qui de Deo vel sacratissima Virgine ejus Genitrice Maria aut alio quovis Sancto, cos renegando, Despitando, malgreando, aut alias execrabiliter blasphemie verba protulerit, etc.* V. *Despitus*.

* *Despiter* nostris, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1407. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 272 : *Le suppliant dist que lui Perinot et autres avoient autrefois Despitè ou sanglanté Dieu et sa mere. Se dépiter vero dicimus, pro Indignari, stomachari; unde *Dépittéaire*, et *Députaire*, Ad iracundiam pronus, vel Perfidus, proditor.* Miræ. B. M. V. Mss. lib. 1.

Devant ert frans et debonaire,
Or est cuivers et Dépittéaire.

Le Roman d'Alexandre Ms. part. 2 :

Et que point n'a trouvé le vielhart Députaire :

Mes sage et bien parlant pour plus que raison faire.

Le Roman de Robert le Diable Ms. :

A felons tient et Députaires.

Bestiarius Ms. ubi de vulpe :

Tant est traître et Députaire.

Vide supra *Despectuose*.

DESPITUS, Despectus, contemnendus : *Despitto*, Italis. Fleta lib. 4. cap. 5. § 4 : *Ballivi et servientes Regis populum sibi subditum gravare consueverunt, ponendo in assis et juratis homines languidos, et Despitto, perpetuo vel temporali langore detentos.* *Despirer*, Contemnere. Vetus Poema MS. cui titulus, *Le Despirement du corps* :

On ne puet trop le cors Despire.

Le Caton en Roman MS. :

Ichil n'a gueres de savoir,

Qui le grain Despit pour la paille.

Alibi :

Un menour de toi ne Despire.

Id est, minorem te non despicias. Hinc vox nostris familiaris, *Despiter* quelqu'un, despiciere, contemnere, nihili facere.

* Chron. S. Dion. lib. 2. cap. 1 : *Fous ne devez pas Despire ne mespriser la cause de ma complainte.* Contemptus, redditur Gallice *Désespoir*, in Stat. ecel. Turon. ann. 1396. cap. 67. ex Cod. reg. 1237.

* **DESPLEARE**, a Gallico *Déplier*, Explicare. Lit. remiss. ann. 1370. in Reg. 101. Chartoph. reg. ch. 136 : *Ad dictum locum dictus exponens (dominus Malibecci) accessit cum suo vexillo Despleato seu patenti, cum proposito interficiendi dictum præceptorem (de Vallibus.)* Vide *Displicare*.

¶ **DESPLENDESCERE**, Obscurari. S.

Paulin. Ep. 39. sub finem : *Ne . . . rubiginem insipientiæ nostræ colligatis, qua Desplendescat uitor cordis vestri.*

* **DESPLICIBILIS**, Ingratus, molestus Gall. *Déplaisant*. Annal. Victor. Mss. at ann. 1367 : *Ejusque obitus (Egidii Alvarii) fuit multum toti ecclesiæ dampnosus et præfatus Urbano Papæ Desplicibilis et honerosus* Vide infra *Displicibilis*.

* **DESPONSALE**, Quod pro desponsatione sacerdoti datur. Charta. ann. 1250. Chartul. S. Mart. Pontisar. : *Hæc terra non solvit decimam aut campipartem aut oblationes aut Desponsalia.*

* Dicitur de qualibet re cuius possessionem quis adipiscitur. Charta ann. 1244. Chartul. Montis S. Mart. part. 4. fol. 8 rº : *Præterea sciendum est, quod quando cumque aliquis abbas de novo fuerit institutus in ecclesia dicti Montis S. Martini, tenebit dictam domum cum gardino a dictis Johanne dicto Beduin et Johanne de Dulleto, aut illis, qui successerint in eorum præbenda Desponsare et tradere utrique eorum duodecim denarios pro jure Desponsationis illius et mediantibus tantummodo censu et jure Desponsationis prædictis, absque omni exactione et foragio, nos et nostri successorum teneantur portare garandiam perpetuam de dicta domo et gardino prædicto.*

DESPOLIARE, Spoliare, Gall. *Despolier*. Gloss. Latino-Græc. : *Despoliat*, ἀποδύειν. Glossar. Græc. Lat. : ἀποδύειν, *despoliatio*. S. Fulgentius Epist. 3 : *Vir, quæ ornatum corporeæ vestis affectat, et suam virtutem splendore Despoliat* Lex Bajwar. tit. 3. cap. 14. § 2 : *Si aliquis tam presumptuosus fuerit, ut peregrinis nocere voluerit, et fecerit, aut Despoliaverit, vel laeserit, etc.* Adam Bremer. cap. 102 : *Et tunc cum exercitu veniens Episcopatum, quasi non suum, Despoliat.* Vita B. Godefridi Cappenbergensis :

Num debebo pati, plures ut Despoliati,

Ob mala quæ tulerant, limina nostra terant.

Occurrit præterea in Vita S. Altmari Episcopi Pataviensis, in Capitulis Capituli M. lib. 5. cap. 212. [* 364.] apud Gregor. VII. PP. lib. 3. Epist. 3. præterea apud Ciceronem in *Fama*, etc. [Verum et apud Ciceronem ipsum Attic. 7. 9. *Cum ferret litteras, natus et Despoliatus est.* Cæsarem quæ de Bello Gall. 2. 31. *Armis Despoliare*.] 5. 6. *Despoliare nobilitate*. Quamobrem hinc amandari potuisset verbum Despolior politioribus Latinis notum, ut et sequitur *Dispoliare* : quod simili modo Tullius ut pat Verr. 4. 20 : *Ut etiam una cum cæcis Siculis Dispoliaretur.* Lactant. 6. 11 : *Hinc se appellatione Dispoliat.*

DISPOLIARE. Gloss. Lat. MS. Regium *Dispoliat*, nudat. Vetus Interpres Epistolæ S. Barnabæ cap. 8 : *Et observant quam simplicitate ambulantes, quem Dispoliat.* Paulin. Epist. 5 : *Si Dispoliatus corpe, non inveniaris nudus ab opere.* Et Epist. *Dispoliatio priorum parentum.* Prudentius contra Unionitas :

Sed fortasse velis patriæ pietatis honore

Dispoliare Deum

Gelasius I. PP. Opusc. contra Pelagium : *Si ista despiciunt, semitipsos sanctificati.* *Dispolient.* Adde Trebell. Pollionem in nobia, Fragmentum Petronii pag. 6.

ilium apud S. Macram ann. 881. cap. 8. etc. *Dispoliatio*, *dispoliator*, in Cod. Th. reg. 6. de Sepulcr. violat. (9, 17.) et leg. 28. de Episc. (16, 2.) [*Despoliatio carnis*, apud Tertullianum de Resurr. carn. cap. 7.]

DISPOLIUM, **Spolium**, Gallis, *Desponille*. Vetus Notitia Monasterii S. Juniani in Picton. ann. 834 : *Quod ipse Agnaldus venisset super homines in sua forcia ex villa Cavado, et exfrociasset, et eos batuisset injuste et eorum Dispolia distracta et alias res... exportassent*. Vide *Spolium*.

† **DESPONSALIA**, **Desponsatio**, Gall. *Fiançailles*. Acta Passionis JESU-CHRISTI in Codice MS. S. Vedasti Atrebat. : *Feritatem loquimur, etenim in Desponsalia Marice interfuimus*.

† **DESPONSARE CASTRUM**, si bene connecto, Illud sibi vindicare, ut sponsus sponsam. Fragmenta Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 625. col. 1. init. : *Item, die XII. Iar (1348.) apud Crimiacum Dom. noster Dalphinus Desponsavit castrum Miribelli, remittens ipsum nunquam reddere Domino bellijoci*. Vide *Desponsale*.

DESPONSIO, Desperatio, apud Caelium Aurelian. lib. 3. Chron. cap. 18.

† **DESORTARE**, Vide *Deportare*.

DESPOTUS, Dignitas in aula Constantinopolitana, ex Græco Δεσπότης, Dominus : nam quidem appellationem Imperatores si ambierunt, cum in nummis suis, non Δεσπότης sed Δεσπότης titulum describi curent, ut potissimum observare est in Alexii et Manucl. Comnen. nummis aureis, eorum ectypum exhibuimus in Notis ad Alexiadem. *Michalicus Despotus*, in Charta ann. 1267. 1294. et 1313. in Hist. nostra Gallo-Byzantina pag. 16. 35. 81. *Despotus Rascie* in Decretis Alberti Regis ungarie ann. 1439. [*Despota Service*, apud Robertum Creighton in Histor. Concilii orient. Sect. 3. cap. 2. Vox *Despota* plus occurrit ibidem Sect. 6. cap. 11.] Hac pro Δεσπότης dignitate donatos præsertim Imperatorum filios et consanguineos ex raptoribus Byzantinis colligitur : at quando primum usurpari solita, diximus in Notis ad Cinnamum pag. 468. [Vide *Despotus* in Hierolexico] [*et Glossar. med. æcit. voce Δεσπότης, col. 283.]

Hoc etiam nomine designatur Otto III. Imper. ab Arnolpho in Vita S. Arnoldi Abb. S. Emmerammi num. 18 : *Accessit ad eum Despoton quidam Symmista, nomine Heribertus, tunc forte Capellanus, postea vero Coloniensis Episcopus. Is consulto ad eum dixit : Domine non oportet vos indignari contra virum Dei. Ad hæc Imperator infit, etc.*

DISPOSITUS ROMANÆ, in Aresto ann. 1100. apud Duchesnium in Probat. Histor. Gallion. pag. 133.

DESPRETIUM, apud Parisienses *Désais*, Pretium pro *laudiniis*, de quo qui Pretium acquirere vult cum domino feudum paciscitur, et de eo quidpiam sibi conuari obtinet. Vide *Deprisus*. Charta ann. 115. in Cod. reg. 4659 : *Guillermus Malinus (dicit) se et prædecessores suos hujusmodi usatica, videlicet lesdam panis, omnes alias lesdas et Despretium et pedum... percepisse*. Hinc *Dépris*, pro quovis solvenda pecunia pacto. Lit. remiss.

ann. 1461. in Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 40 : *Après que le suppliant ot païé ou Déprié au tavernier.... Appoinctement et paiement ou Dépris de douze bretons en avoit esté fait*. *Desroier*, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1464. ex Reg. 199. ch. 469 : *Lesquelz compaignons Desroierent et paierent leur escot*.

† **DESPROPRIAMENTUM**. Vide *Depropriare*.

† **DESPUNCTORES**, *Desponctores*, *Debitorum expositores*. Papias.

† **DESRAINARE**, ut *Derationare*, Ratio-nibus adductis crimen a se amoliri, etc. Codex Legum Normann. apud Ludewig. tom. 7. pag. 165 : *Si quod negatur non offerat Desrainare, emendabit. Si vero Desrainare obtulerit, inspectio loci assignetur, in quo non potuit capere nec debuit hæc prædicta*.

* Loco *Desrainare* et *Desraisina*, lego *Deraisnare* et *Deraisnia* in cap. 9. earumd. Consuet. ex Cod. reg. 4651. Hinc

* **DERESNATIO**, **DERESNIA** et **DERESNATOR**, ibid. cap. 19. part. 2 : *Notandum est quod si Deresnator verba dimiserit et mutaverit quæ ei in Deresnatione fuerint eschériata, ejus Deresnia reprobatur*. Vide supra *Deresnare*.

† Est ergo, ut apud eund. Ludewig. pag. 403. dicitur

† **DESRASINA**, vel **DESRASINA**, *Lex quedam in Normannia constituta, per quam in simplicibus querelis insecutus factum, quod a parte adversa objicitur se non fecisse declarat... unde est quod homo Desresinat id quod proponitur ab adverso, id est, derationat aut demonstrat extra rationem vel sine ratione, et sic per Deresinam irritat quod contra ipsum proponitur ab adverso*. Ibid. pag. 294 : *Si vero in non scire eorum receptionis malefium redigatur, per legem Desresine, si justiciarius eos ulterius super hoc voluerit impetere, poterunt se purgare*. Et pag. 299 : *Est enim Desresina super injuria, a querulo exposita coram justitiario purgatio per sacramentum querelati et coadjutorum suorum in curia facienda*. Item pag. 268 : *Non enim ducendi sunt ad Desraisinam, si defuerint, sed ex testimonio assistantium debet submonitio recordari*.

† **DESRAINATIO**, Eadem notione, ibid. pag. 261 : *Quod in placitis enim factum est, si negatum fuerit, per Desrainationem penitus poterit irritari*.

† **DESRASINIA**, Idem, ibidem pag. 247.

† **DESRASNARE**, ut *Desrainare*. Ibidem pag. 299 : *Habito autem consilio debet factum negare, quo accusatus est, et offerre illud Desrenare in hac forma : Istam lesionem tibi non feci, et iste qui super hoc testem se constituit, nec vidit nec audivit, quod paratus sum Desresnare*. Le Roman de Flore MS. :

Mais tant de respit me donnez,
Que je me soie Desresniez,
Qui ge sui et de quel pais
Et quel affaire j'ai ei quais.

† **DESROBARE**, *Furari robam*, Gall. *Dérober*. Idem Codex Leg. Normann. cap. 2. pag. 151 : *Bonum jus habuerit de eo qui eum Desrobavit, cum propter hoc suspensus fuerit*. Guillelmi Archiepisc. Tyriensis con-

tinuata Hist. Belli sacri Gallico idiomate : *Grant partie de marcheans et d'autres gens, qui estoient eschapés des Sarrazins et s'en aloient par mer, chairent és mains des corsaires Desrobeors; id est, Piratæ qui Desrobant in mari*. Vide *Derobare*.

* **DESSA**, Idem videtur quod supra *Deffaia*, Silva defensa, seu in quo venari non omnibus licet, f. pro *Deffa*. Charta ann. 1321. ex Tabul. Flamar. : *Nos Reginaldus de Ponte dominus Brageyriaci... damus et concedimus.... Petro Raimundo et Arnaldo Bermondi Dessam et garenam cuniculorum, leporum et perdicum in toto repayrio seu tenemento de la Bermondia*.

† **DESSAISINA**, Gall. *Dessaisissement*, Abdicatio, derelictio vel amissio alicujus rei possessæ. Charta Henrici Regis Angliæ ann. 1155. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 111. ad calcem : *Recognitiones de nova Dessaisina de morte antecessoris non capiuntur nisi in suis Comitibus*.

† **DESSAISINATIO**, Dejectio de possessione. Codex Legum Normann. cap. 9. apud Ludewig. tom. 7. pag. 166 : *Nisi per breve nove Dessaisinationis, vel legem apparentem saisinam vel jus suum probare obtulerit*.

* **DESSASIONARE**, **DESSESIONARE**, Gall. *Dessaisonner*, alias *Essaisonner*, Præscriptam colendi agros rationem mutare. Charta ann. 1276. Petri abb. Fossat. : *Manasserus prior prioratus de S. Arnulpho in Aquilina recognovit se concessisse et tradidisse ad firmam.... terras arabiles (dicti prioratus) sub conventionibus.... istis, videlicet quod... dictas terras non poterit Dessasionare*. Reg. visitat. Odonis archiep. Rotomag. ab ann. 1248. ad ann. 1269. ex Cod. reg. 1245. fol. 167. rº : *Terras nobis restituet in eo statu in quo recipiet eas, videlicet gacheras et binatas, nec eas poterit Dessesionare*. Vide supra *Diroiare*.

* **DESSERARE**, *Laxare*, remittere, Gall. *Dessérer*. Lit. remiss. ann. 1442. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 185 : *Gaillardus Borii, qui suam balistam habebat oneratam quodam rallone, dictam suam balistam Desservavit, et cum dicto rallone corpus dicti Bartas omnino perforavit. Débailler, eadem acceptione, apud Guiart. ad ann. 1241 : Gascons dars et lances Débaillent*.

* **DESSESIARE**, Possessione exuere. Vide in *Saisire*.

* **DESSESIONARE**. Vide supra *Dessasionare*.

* **DESSIDENS**, pro *Dissidens*, in Mirac. S. Veroli tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 375 : *Inter Dissidentes componere, etc.*

* **DESSIGILLARE**, Signum vel sigillum dissolvere, eximere notam, nostris alias *Dessaigrier*. Lit. remiss. ann. 1360. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 396 : *Dictus Ludovicus cepit ipsum saccum et alienis sigillis antea sigillatum Dessigillavit*. Aliæ ann. 1383. in Reg. 122. ch. 328 : *Comme Gile Tartaron, marchant des boys du comte de Flandres en ses forez de Hedin, eust desplaqué et Dessaigrié en la vente et taille desdites forez plusieurs chaisnes et autres arbres, qui avoient esté plaquéz et signez au saing et marque de nostredit cousin, etc.* Vide infra *Dissigillare*.

DESTA, Papiæ, *Degustata*.

* **DESTALLARE**. Vide supra in *Baulare*.

DESTARE, *Valde stare*, in Gloss. Araphico-Lat. Italis *Destare* est Somno excitare, expergefacerere; *Destarsi*, Expergisci.

† **DESTARIUM**, Mensura eadem, ut puto, quæ *Sextarium*. Bulla Nicolai IV. Papæ, Collect. Ampliss. tom. 2. col. 1302: *In Archiepiscopatu Viennensi Ecclesia Romanensis debet annuatim pro censu unum Destarium amygdalarum, quod geninatum facit mediocre saumam.*

* **DESTEGLARE**, **DESTEGLIARE**, Italis *Distagliare*, Dividere, intersecare. Stat. Astæ ubi de Intrat. portar.: *Canapa aspalinata sive Destegliata solvat pro quolibet rubo lib. 1. Canepa grassa non laborata, videlicet Desteglata et non pectenata solvat pro quolibet rubo sol. 15. Destergir, distribuere, partiri, ut videtur, in Ch. Valteri abb. S. Humberti Maricol. ann. 1304. ex Cod. reg. 10196. 2. 2. fol. 75. rº: Et s'il avenoit que aucun enportaissent et kariaissent le tiérage... ès terres deseurdittes Destergies et départies par nous, etc.*

* **DESTELARE**, f. Assulas, in quibusdam locis *Esteles* dictas, cædere. Inquisit. forestæ Britol. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 2. fol. 137. rº. col. 2: *Forestarius... non consuevit aliquem capere, nisi consequutus esset enim antequam Destelasset, nisi esset merrenum de venda. Vide supra Astula 1.*

† **DESTENTUS**, mendose pro *Districtus*, Territorium. Vide locum in *Bangium*.

† **DESTERIUS**, Equus major, idem qui *Dextrarius* infra. Vide locum in *Claponus*.

* **DESTERMINARE**, Exterminare, abolere, Ital. *Disterninare*. Tabul. Cassin.: *Et si quista carta destrnere aut Desterninare eam bolnerit, istumet Deus nomen suum de libro vite et carnes ejus disrupat bolatilibus cæli. Vide Disterninare.*

* **DESTERNERE**, Stratum jumentis auferre. Vita S. Paterni. tom. 3. Jul. pag. 299. col. 1: *Depositis oneribus Destroverunt camelos, et laverunt pedes eorum, hominemque hospitio receperunt.*

† **DESTICO**, *Strepto*, Sonum edo, ut sorrex. Verbum fictum ab *Auctore Philomelæ*, forte a sono. Lexicon Martinii.

† **DESTINA**, Vitruvio, Vinculum quo ædificium continetur, seu Columna qua sustinetur. Papiæ in MS. Bituric.: *Destinæ, Furcæ, Domus Fulcræ*. Hinc idem Papias corrigendus in Lexico Martinii et in Amalthea, ubi *Furcæ* perperam legitur pro *Furcæ*. Arnob. lib. 3: *Non post Theutim Ægyptium, aut post Atlantem, ut quidam ferunt, gestatorem bajulum, tibicinem illum ac Destinam cæli. Corripus de Laudibus Justinii 1. 17:*

Et Thomas Lybiæ nutantis Destina terræ.

Beda lib. 3. cap. 17: *Unde factum est, ut acclinis Destinæ quæ extrinsecus Ecclesiæ pro munimine erat apposita, spiritum vitæ exhalaret ultimum.* In hunc locum observat Bollandi Continuator Henschenius *Destinas* in Vitruviana architectura rectarum pilarum formam habuisse, in Gothica autem insistere basi longius procurrenti, et subinde fornicatas esse ut inter ipsam et parietem possit transiri, atque adeo etiam locus instar cellule excavatus haberi. Hinc pro conclavi privato vel etiam sacello

usurpatur in Vita S. Vandregesili, Julii tom. 5. pag. 277: *Monstrabantur in Destin ipsius Basilicæ et grabata et sedes, ubi Pontifex B. Audoenus et S. Confessor Christi Philibertus.... consedere soliti erant.* Chronicon Fontanellense apud Acher. Spicil. tom. 3. pag. 193: *Monstrantur usque hodie lecta eorumdem Christi militum, ac pretiosi Philiberti Gemmeticensis Cenobii Patris, in Destina quadam juxta Basilicam almi Confessoris Amantii.* Osbernus in Vita S. Dunstani, tom. 4. Maii pag. 363: *Cui etiam adhaerentem cellam, sive Destinam, sive spelæum, sive alio quolibet nomine rectius nominari potest (non enim invenio qui illud appellatione quam proxime vocem, cum non tam humani habitaculi, quam formam gerat sepulchri) propriis laboribus fabricavit.* Destina a *Distinere* forte derivavit Henschenius: potius cum Fabro deduci crediderim ab obsoleto verbo *Stinare* vel *Stenare*, quod a *Stare* est, ut censet Vossius, vel ut Beermannus docet, a σθένης, Robur.

* **DESTINAMENTUM**, Legatum. Vide *Destinare* 3.

1. **DESTINARE**, *Legare, mittere, deputare*, Joan. de Janna. Gloss. Lat. Gr.: *Destinare, ἀπεστέλλειν*, sic legendum. Sidonius lib. 1. Epist. 7: *Captus Destinatusque pervenit Romanam.* Vide Savaronem.

† 2. **DESTINARE**, Oppugnare, aggredi. Tertull. adv. Judæos cap. 9: *Scilicet vagitu ad arma esset convocatus infans, et signum belli non tuba, sed crepitacillo daturus: nec ex equo vel de muro, sed de nutricis et gemitu suæ dorso sive collo hostem Destinaturus.* Et adv. Valent. cap. 1: *Quos nunc Destinamus hæreticos.*

3. **DESTINARE**, Testamento legare: *Destinamentum*, legatum. Forus Jaccæ in Aragonia: *Quod homines de Jacca de bonis, quæ eis Deus dederit, si habeant infantem, sive non, possint ordinare de bonis suis, et hereditatibus, sicut eis placuerit, si autem non Destinaverint, remaneant res eorum magis propinquis, etc.... si Destinamentum fecerit, etc.*

DESTINATIO, Testamentum, dispositio bonorum. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 124: *Hugo ad obitum veniens, suam fecit Destinationem apud Dominam: videlicet dedit Deo et sanctis Apostolis, etc.*

* 4. **DESTINARE**, Decernere, statuere. Comput. ann. 1408. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 194. col. 1: *Gentes armorum fuerunt in præsentia patria, propter quod fuit Destinatum, quod fierent exenbiæ in turri magna.*

* 5. **DESTINARE**, Accidere. Vita S. Bertelli. tom. 3. Sept. pag. 449. col. 2: *Reversus itaque Bertellinus, oppressionem illam peccati sui causa credens Destinasse, etc.*

DESTIPULARI, Promissum pactum denegare, in Glossis MSS. Regiis Cod. 1701.

DESTITUDO, *Destructio*, in Glossis Isidori, [ad quas Grævius: *Lege Desertio* et hic et apud Constantiensem Episcopum. Nam *Destituere* Duces dicuntur milites apud optimos Scriptores, qui eos deserunt. Hinc Papias: *Destituere, Deserere.* Et Constantiensis: *Destitutus, Desolatus.* Idem: *Desolatus, Destitutus, Nudus, Egenus.* *Desolari* dicuntur, qui ab omnibus deseruntur.

Justin. lib. 7: *Victusque jam ac Desolatus in regnum refugit.]*

* **DESTITUTIO**, Statutum vel decretum legi et rationi contrarium. Conc. apud Rhaicum ann. 1257. cap. 1. ex Cod. reg. 1590: *Cum milites et thiranni et fere omnes layci... clericis opido infesti et peccatis exgentibus fere per omnes regiones milites barones, rustici et burgenses constitutiones imo verius Destitutiones, machinationes alias varias et diversas... facere presumpserint et presument, etc.*

* **DESTORCERE**, Italis *Distorcere*, Detorquere. Charta ann. 1083. apud Muratori. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 352: *Duabus vicibus arbore pecto ponendo et Detorcendo. Détordre*, in Poem. Alex. M. part. 1:

Emenidus le pleure et en Détort ses dois,
Belement le regrette et en dist mos cortois.

* 1. **DESTORNARE** Ictum, Gall. *Détourner un coup*, Ictum repellere, excludi. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 128: *Præfatus Johannes ictum Giletum percussisset de quodam magno baculo, nisi quidam, vocatus Galny ictum Destornasset. Détenir, pro Retenir, tenere, in aliis Lit. ann. 1475. ex Reg. 19 ch. 1437: Laquelle (trayne) ainsi qu'il doit frapper Détenist ledit coup.*

* 2. **DESTORNARE** FERAM, Illam agere in certa cubilia, vulgo *Détourner*, venatoribus nota. Arest. parlam. Paris. an. 1399. inter Probat. ult. Hist. Trebor. pag. 257: *Pro eo quod quemdam leporem quem dictus abbas prosequabatur, ad libitum ipsius abbatis non Destornaverat, de puer et etiam de quodam baculo... verberaverat.* **DESTRÆ**. Vide *Dextræ*.

* **DESTRALAGIUM**, Lenocinium, quod dextris dando quis paciscitur. Gloss. Flavine. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Destralagium, Prov. lenocinium.* Formulæ MSS. ex eod. Cod. fol. 30. vº: *Culpa et defectu delectæ predictæ se lenocinium seu Destralagium præmissis committendo.* Hinc

* 1. **DESTRALIS**, Quæ lenocinium exercet. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 1. ex Cod. reg. 4659: *Statuimus quod publicæ meretrices et rufianæ seu Destrals in tracta seu vicinia honestarum personarum nullatenus commorentur.* *Destral*, *Pæconciliatrix*, *lena*, *leno*, *agagula*, *lenulus*, in Glossar. jam jam laudato.

* 2. **DESTRALIS**, Securis. Tabul. Cassin.: 1111. *Destrals, e 11. feras, etc.* Cassar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Destral, Prov. Dextralis, quæ arbores secuntur, securis.* Vide infra *Dextralis*.

DESTRALES. Vide *Dextrarii*.

DESTRARE. Vide *Destrare*.

† 1. **DESTRARIA**, Porticus Ecclesiæ Johannes de Monasteriolo in Epistola, ubi dicitur Monasterium Caroliloci apud Marp. Ampliss. Collect. tom. 2. col. 1388: *Cujus quidem Ecclesiæ introitu ampliatior platea præparata, porticus est tectorum Destrariarum seu deambulatoriarum.* *Deambulatorium*.

* 2. **DESTRARIA**, Equa major. Stat. cell. lib. 1. pag. 18. vº: *Et prædicta inlastraria de armis.* Vide *Dextrarii*.

† **DESTRARIUS**, **DESTRERIUS**. Vide *dextrarii*.

* **DESTRATIO**, Mensura, quæ *dextris* t. *Destrator*, qui ita ex officio mensurat. *Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 16: Si super rminatione vel Destracione dubium fuerit, destratores sine pretio terminare et Destrare eorum teneantur. Vide Dextrare 3. et Dextri.*

* **DESTRERIA**. Vide infra *Dextreria*.

† **DESTRI**. Vide *Dextri*.

DESTRICARE, seu potius *Destrigare*, idoro in Glossis, *Consummare*. Infra: *destrigare, Consummare*. Ubi Cerda: *Designant equi, quando faciunt finem stallandi, c est, vinam mittendi*. Occitani *Destrigo*, o *Divertir, Detourner* dicunt: *Destrigo*, o *Employer son loisir à quelque chose*.

DESTRICUS, **DESTRINGERE**. Vide *Distringere*.

* **DESTRICUS**, Pœna, mulcta a iudice posita, nostris alias *Destriz* et *Destroiz*. Charta Archembaldi præpos. Vindoc. ex artul. Major. monast. pro pago Vindoc.

17: *Homo vero meus multatram monastis restituit, mihi vero, forisfacto emento, legem et Destrictum persolvat*. Charta

ldov. VII. ann. 1141. apud Fleureau in

lit. Bles. pag. 108: *De sanguine effuso, cerem vivum; de Destricto, gallinam num-*

trum duorum. Ubi *Destrictus*, de rixa in-

ligendus videtur, ut et *Destrict* in Lit.

1. 1362. tom. 3. Ordin. reg. Franc.

1. 604: *Desquex Destrict ou controver-*

.... les juges ordinaires, soubz qui lesdic-

parties demourront, auront la cognois-

ce entièrement. Alia Alex. ahh. Gemmet.

Bibl. S. Germ. Prat.: *De singulis clamori-*

justitia prepositi prætactatis vj. deua-

habebit, quod usus terræ vocat Destriz.

L. niger episcopat. Carnot.: *Simon de Es-*

perius miles habet in majoria de Espince-

re citationes, les Destroiz, medietatem ad

te agines, etc. Vide in Distringere 3.

DESTRUERE, Debilitare, male mul-

ta. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr.

de *Jazaugues: Et dixit quod totum Destru-*

unt dictum Guillelmum.... verberando.

DESTRUS, Modus agri ad mensuram,

trus dictam, æstimatus. Lit. Car. V.

1375. pro aduortizat. bonor. a Card.

n. emptor. in Reg. 109. Chartoph. reg.

101: *Item in quadam petia terræ campi*

quarteriatam continente et xx. duos

res terræ... Item in quadam petia terræ

continente unam quarteriatam terræ,

Toute la terre fu mise en chetivete,
N'i a roi ne baron qui l'i ait Destorbé.

Vide *Disturbare*.

† **DESVASSALLARE**, Vassallum a loco deturbare. Vide *Vassi*.

DESUB, pro *Sub*: Galli *Dessous* dicunt.

[* Gall. *de dessous*, vox Latinis non ignota.]

Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis: *Desub ipsa scala*. Pactus Legis Salicæ tit. 9. § 2:

Desab tecto. Lex Longob. lib. 2. tit. 41.

§ 2. [* Liutpr. 26. (4, 8.)] *Desub quo, etc.*

§ 12. *Desub uno, etc.* S. Gregor. M. lib. 8.

Epist. 20: *Desub decessoribus ejus. Desub isto calo*, in Concilio Duziac. I. part. 1.

cap. 6. et apud Hincmarum Rem. in Qua-

ternionib. *Desub gamba*, apud Vegetium lib.

3. Art. veterin. cap. 22. Occurrit in Regula

S. Bened. cap. 58. apud Agrimensores, et

alios.

DESUBITARE, vox formata ex *Desubito*,

quæ occurrit apud Diomedem lib. 1. Art.

Grammat. Donatum, et alios pro *De repente*.

Jul. Firmicus lib. 3. cap. 4: *Nihilominus*

etiam si artes fuerit largitus, easdem crebra

eversione Desubitat. Leges Alvedi Regis

West-Sax. cap. 26: *Si canis hominem*

Desubitet, aut mordeat tacitus, in prima

cupa reddantur 6. sol. etc. Sax. Edit. cap.

23. habet gif hund man toslite. Id

est, *si canis hominem momorderit*. At in

Bromptoni Editione et versione, canis

duplici modo hominem lacessit, primo

Desubitans, secundo *mordens tacitus*. Hic

vero *Desubitare*, est, cum canis latratu

continuo hominem lacessit, adeo ut nesciat,

quo se vertat, denumque morsibus lacerat.

Manet etiamnum vocis notio apud nostrates

Picardos, qui *Faire Sonbiter, et Desonbiter*

quelqu'un, usurpant, cum eum continuus et

repetitis contumeliis ad iram et furorem

adigunt. Vide *Subitare*. [* De improviso

occupare, Gall. *Surprendre*.]

* **DESUBTER**, **DESUBTUS**, ut supra *De-*

sub. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684:

Desubter, desubtus, de Dessoubz. Terrear.

* **DESVIATORIUM**, Canalis, per quem aqua a consueto cursu deflectere possit. *Stat. Saluciar. collat. 5. cap. 139: Statutum est quod quilibet molinarius in suo molendino.... habeat suum Desviatorium ad dividendum aquam, ita quod si voluerit adaptare suum molendinum, vel aliud suum ingenium, quod alia molendina seu ingenia non cessent molere. Destournée*, eodem significato, in Lit. remiss. ann. 1468. ex Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 321: *Jehan Pigasse avoit fait aucunes destrousses et excluses (rectius infra: excluses et Destournées) dedans le pré d'iceulx Crosmanas, pour oster l'eau de leur pré*.

† **DESULTOR**, ζευξιππος, μεταβάτης. Gloss. Lat. Gr. Sangerman. Sed hæc ad mediæ Græcitis Glossarium potius quam ad mediæ Latinitatis; vocem enim *Desultor* usurpavit Livius eodem intellectu, scil. pro eo qui ex uno in alium equum transilit: quem etiam ζευξιππον Græci dixerunt.

* **DESULTRIX** **VIRTUS**, Instabilis et parum firma, apud Tertull. adv. Valentin. lib. extremo.

† 1. **DESUPER** **ESSE**, Superesse, superabundare. Habetur in Statutis Huniberti Belli-joci, apud Acherium t. 9. Spicil. p. 185.

* 2. **DESUPER** **ESSE**, Supereminere. Charta Reginaldi comit. Bolon. ann. 1208. in Chartul. Campan. fol. 195. rº: *Si autem ipsi duo (arbitri) non potuerint concordare, dominus rex Franciæ erit Desuper, et quod inde nobis dederit, ratum habebimus et inconcussum. A son dessus*, loco et tempore opportuno, in Lit. remiss. ann. 1380. ex Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 83: *Iceului Michelet dist de mauvais et felon courage que se il trouvoit ledit Baudet à son Dessus, il le tueroit*. Vide supra in *Desubter*.

DESUPERIUS, Inferius, *Dessous*. Gregor. Turon. lib. 6. Hist.: *In Gallicia quoque novæ res actæ sunt, quæ Desuperius memorabuntur*. Alias *inferius*.

DESURSUM, Ex alto, *D'en haut*. Pseudo-Ovidius lib. 3. de Vetula:

... Sed liber spiritus ipsam
Evolet ad Dominum, qui Desursum dedit illum.

DEUSCEPTUM, Cautio de suscepta pecunia, seu scriptum, quo accipiens rem debitam a se *susceptam* sibi a debitore traditam fatetur, quodque penes dantem remanet pro securitate solutionis. Απόδειξις τῶν χρημάτων, *Desuscepta*, veteri Interpreti Novellæ 72. Απόδειξις ἀποληπτῶν, Scholiastæ Harmenopuli lib. 2. tit. 2. § 7. et JC. Græcis. Vox autem formata a *susceptoribus* tributorum, de quibus est titulus 72. in Cod. lib. 10. qui ejusmodi *Desuscepta* seu apochas tradebant tributariis pro fide susceptionis tributæ vectigalis. Gregorius M. lib. 2. Ind. 11. Epist. 49: *Res autem quæ apud eum inventæ sunt, in cimeliarchio Ecclesiæ tuæ servare omnibus modis studebis; de quibus etiam secundum rerum inventarum paginam Desusceptum te facere volumus, et in scrinium Ecclesiæ tuæ transmittere. Sed et Clericis ejus, si tamen illic aliqui præsentessint, a pari aliud facere Desusceptum te convenit, in quo tua fraternitas fateatur, qui Desusceptum de eisdem rebus in scrinio nostro emiserat, quatenus dum necesse fuerit, competenti personæ res omnes possint sine detrimento restitui*. Idem lib. 3. Epist. 16:

Omnium autem verum ipsarum non solum Desuscepta eos, qui eas tradunt, percipere volumus, sed etiam a te notitias earum subtiliter retineri, etc. Vide eundem lib. 8. Epist. 11. 44. lib. 10. Ep. 45. lib. 11. Ep. 33. Anastasius in S. Agathone: *Hic ultra consuetudinem Arcarius Ecclesie Romanæ efficitur,.... emittens Desuscepta per Nomenclatorem manu sua obumbrata.*

* 1. **DETA**, pro *Dieta*, Vitæ institutum. Gualter. Hemingsford. de gestis Eduardi 1. reg. Angl. ad. ann. 1294. pag. 57: *Omnia in necessitate debent esse communia, et omnes unam et similem Detam paciemur.*

† 2. **DETA** vel **DETUM**, Debitum, Gall. *Dette*. Instrumentum anni 1350. apud de Lauriere tom. 2. Ordinatio. pag. 479: *Quod dicti Consules possint cognoscere de bannis sive Detis, si debeantur, aut committantur per aliquas personas, antequam fiat executio pro Detis.* [* Legendum *Decis* pro *Detis*. Vide supra *Dechi*.]

† **DETAILLUM**, a Gallico *Detail*, Emtio vel venditio quæ fit particulatim. Sententia pro foragio contra Burgenses Compendienses in Tabulario S. Cornelii: *Religiosos jus habere percipiendi.... de qualibet pecia vini magna et parva... ad Detaillum seu brocam venditi duo sextaria vini.... et pari modo de qualibet pecia vendita in grosso unum sextarium vini.* Vide *Broca*.

† **DETALH**, Eadem notione. Consuetud. Brageriaci art. 74: *Item permissum non est in villa Brageriaci et in barris ejusdem vendere pannos, neque sal a Detalh.*

† **DETAILLIUM**, occurrit supra in *Bevragium*.

* Gall. *Detail*. Arest. parlam. Paris. ann. 1372. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 499: *Boulangarii panem conficientes et vendentes ad Detaillum in villa nostra Paris. etc.* Unde *Détaillier*, qui singulatim vendit, in Lit. ejusd. ann. ibid. pag. 577. art. 5: *Aucun marchand regratier nu Détaillier, etc.* *Détailleur*, ut vulgo effertur, infra art. 9. Hinc etiam *Détaillerie* dicitur vectigal, quod ex mercibus ea ratione venditis percipitur, in Chartul. Latiniac. fol. 246. vº: *La Détaillerie et le tonlieu des chausses, xiiij. livres.*

† **DETAillum**, in Statutis Massil. lib. 3. cap. 13. § 1: *Nisi forsitan eosdem canabacios venderet ad minutum vel Detaillum.*

† **DETECTUS** agitur modo, id est, probatio fit tironum. Gl. Isid. *Lege Detectus agitur modo; Probati enim veteribus proprie dicebantur tirones, qui in dilectu legebantur milites.* Vide *Grævium*.

* 1. **DETEGERE**, Contegere, operire, Gall. *Couvrir*. Joan. de Cardalhaco serm. in festo S. Nic.: *Habent equi camizias et coperturas scutorum incisionumque curiositate depictas: pauperes vix habent petaseola, cum quibus sua Detegant pudibunda.*

* 2. **DETEGERE**, Decernere, declarare. Charta Injoranni abb. Resbac. ann. 1318. in Reg. 58. Chartoph. reg. fol. 61. vº: *Verum quia dictus Johannes Brieren per bigamiam vel alias in pristinam potest recidere servitutem,.... in illo eventu, ubi recideret in pristinam servitutem per bigamiam vel alias, manumittimus et liberum esse ab omni iugo et onere servitutis ex nunc Detegimus.*

† **DETEMPERATUS**, Qui amplius non

est consueta temperie. Acta SS. Junii tom. 5. pag. 496. de BB. Salome et Judith: *Delicatissimi dudum corporis ejus serenissima complexione Detemperata, lepra respergitur.*

† **DETENTACIO**, Tentacio, molitio, vexatio, Gall. *Entreprise*. Littere anni 1268. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 480: *Ceterum ne injuriosa et tam enormis Detentacio predicti Reynoldi apud heredes ejusdem, ipsis Decano et Capitulo in suis nemoribus, occasionem in posterum suscitaret questionibus, volumus, ut contra ipsos, si post monitionem tuam legitimam de vexacione qualibet Capituli non desistant, severitatem sententiarum, quas in predictum Reynoldum tulimus, districtius exequaris.*

* **DETENTATIO**, Addictio, traditio, Gall. *Délivrance*. Libert. civit. Cature. ann. 1344. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 312: *Item illi, qui res emunt ad inquantum vel subbationem,.... tenebuntur incontinenti solvere quod promittunt, antequam Detentionem habeant de re eupta.*

† **DETENTARE**, Detinere, reservare. Bartholomæus de Tolomæis in Vita B. Luchesii, April. tom. 3. pag. 604: *Præter hortolitiuum seu agellum predictum, quod ad subventionem pauperum magis quam ad sui sustentationem Detentabat, nihil aliud possidere cupiebat in terra.*

† **DETENTATOR**, ἐπιτεταγμένος, ὀνομασθεὶς, διζωζτογος. Lexicon Martinii. Gloss. Lat. Gr. Sangerman.: *Detentator, Possessor, Rentator, διζωζτογος. Possessores et Detentatores*, apud Rymerum tom. 1. pag. 876. col. 1.

† 1. **DETENTIO**, Hospitalitas, ut conjicio qua quis benigne ab alio excipitur et detinetur. Passim occurrit in Necrologiis MSS. Corbeiensibus et aliis societatum instrumentis, in quibus promittunt sibi invicem *Anniversarium, societatem precum, Detentionem, et sustentationem* ei qui ex Monasterio aliquando fuerit non suo vitio egressus vel ejectus.

* 2. **DETENTIO**, Possessio, occupatio, Gall. *Détention*. Stat. crimin. Saonæ cap. 43. pag. 99: *Et insuper illam personam, quæ dictam possessionem acceperit, condemnare debeat in decimam partem valimenti rerum acceptarum;.... nisi esset persona ad quam successio defuncti spectet, vel nisi esset nurus vel uxor defuncti, nunc pater uxoris aut nurus, qui remaneret in Detentione pro jure suis.* Vide *Detentator*.

† **DETERESCERE**, Fieri deterius. Electio S. Maioli in Abbatem Cluniac. Spicil. Acher. tom. 6. pag. 419: *Ego Haywardus, ætate defatigatus, officiis quoque corporis imminutus S. Petri Cluniac. Cœnobii Abba indignus.... Clevicum fratrem ac filium Monachis Maiolum eligimus et Abbatem esse decernimus, ne insolentia nostræ infirmitatis Ordo Deterescat.* Vide *Deteriorare*.

† **DETERIARE**, pro *Deteriorare*. Si predicta moneta Deteriaretur pondere sive cursu, in Charta Massil. ann. 1229. 14. Idus Jan.

DETERIORARE, Deteriorem facere, [Practicis nostris *Deteriorer*.] S. Ambros. super Levit. ad Simplician.: *Facile corrumpitur et Deterioratur.* Utuntur Gregorius M. lib. 4. Epist. Lex. 2. C. de Peric. et com. rei vendit. (4, 48.) Cæsar. Heisterh. lib. 4. cap. 59. [Henricus Comes Trecentis, apud

Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 873. Consuetudines Brageriaci art. 67.] etc.

† **DETERIORATIO**, Gall. *Deterioration*, Reductio in statum deteriorem. Occurrit in Consuetudinibus Brageriaci articulo molaudato, apud Thomam Madox Formulæ Anglic. pag. 131. Rymerum tom. 4. pag. 468. col. 1. [* Vide *Haltans*. Glossar. German. col. 1841. voce *Verderbung*.]

† **DETERIORATUM MOLENIUM**, Litteris Hugonis Abb. tom. 1. Collec. Ampliss. col. 1096.

* 1. **DETERMINARE**, pro *Determinare*, distinguere. Comœdia sine nomine act. sc. 5. ex Cod. reg. 8163: *Sindonico vaci (Hermonides) operi, mira prætextam genis auroque Determinat arte.*

* 2. **DETERMINARE**, Aliquem in albu doctorum vel magistrorum, qui studium terminus est, referre, adscribere; qui recipiendi ritus una cum thesi tunc distanda *Determinatio* appellatur, et *Determinator*, qui receptioni præsidebat et qui recipiebatur. Stat. colleg. Navar. ann. 131 in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 51. rº. *Nullus habitum deferat, nisi tabaldum seu housiam longam de bruneta antequam Determinaverit, et illi qui Determinaverint capani habeant de perso.* Stat. univers. Tolos. ann. 1366. ex Cod. reg. 4222. fol. 84. vº: *Determinationes vero magistrorum fiant de mane, et tunc vacet tota facultas theologie. Quibus resumptis et Determinationibus omnes theologi, tam bacallarii quod studentes, debeant interesse. Quæstiones vero et argumenta ad invicem magistri Determinantes communicent, ut eas dixerint et forma.* Stat. S. Flori Mss. fol. 48. vº: *Deinus nonus (casus) est contra faciem commentum, scripturas seu libellos ex cecientia et deliberate Determinantes in se seu prædicantes contra ea, quæ in constitutione continentur prædicta.* Stat. col. mag. Gervasii cap. 10. ex Cod. reg. 43. A. fol. 28. vº: *Volo quod artiste pro terminationibus eorum, vel licentis, in principiis adducant ad domum turbam sororum, etc.* Stat. universit. Andegav. an. 1410. tom. 9. Ordinatio. reg. Franc. 1. 500. art. 15: *Quod rector tenebitur a maiore parte nacionum in congregatione generalis in collegio Determinationem prædictam super concludere.* Vita S. Yvon. tom. 4. 2. pag. 586. col. 1: *Unde factum est, ut in artium liberalium eruditione super multis coartatos spatio breviori proficeret, et eadem in iisdem ex discipulo et auditore magister et Determinator fieret.* *Determiner*, Terminare, vulgo *Terminer*, finire, in remiss. ann. 1414. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 20: *Desqueles navreures ie Jehan Determinina ussez tost apres vie et mort.*

† **DETERMINATOR**, Lector academicus, in Onomastico ad calcem tomi 4. SS. 21. Vide *Determinare*, 2.

DETESSERARE, Tesseri, seu amittere pecuniam, in Speculo Saxo. lib. 2. art. 60. et 72.

† **DETESTABILITAS FACINORIS**, Cui in facinore detestandum est et abominandum, apud Rymerum tom. 2. pag. 32.

† **DETESTAMENTUM**. Vide *Decostum*.

DETESTARE, pro *Testari*. Testamentum Riculfi Episc. Helen. ann. 915 : *De his itaque rebus et de aliis per testamentum, quod Detestatum habeo, dono prefatæ Ecclesiæ, etc.* [Testam. Guillelmi Vicecomitis Agathensis, inter Aneed. Marten. tom. 1. col. 179 : *Hic est brevis testamenti quem Detestavi vel ordinavi.*]

* **DETESTATIO**, Testatio, declaratio. Stat. ann. 1476. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 332. col. 2 : *Et ad Detestationem criminis seu dampni sic inferendi, credatur unicuique dicta animalia, sic lampaum inferentia, reperienti, cum unico teste.*

* **DETHRONARE**, De throno seu dignitate depellere, Gall. *Détroner*. Bonincont. list. Sicul. ad ann. 1135. apud Lamium pag. 136 : *Innocentius postquam in Gallias dpulit, Claromonte synodum habuit, in qua Petrus Antipapa Dethronatus est. Vide Dethronizare.*

† **DETHRONIZARE**, De dignitate seu throno deicere. Vita S. Maioli Abb. Clusiac. Maii tom. 7. pag. 689 : *Perfunctus non ingi tribunatus officio, præsto Dethronizatus consistit.*

* 1. **DETINERE**, Sarta tecta tueri, Gall. *entretenir*. Charta Gerardi præpos. S. Pet. sul. ann. 1190. ex Chartul. sign. Oceanus 1. 20 : *Tectum et vitreas templi meum est detinere, canonicorum est de novo reparare.*

* 2. **DETINERE**, Tractare, Gall. *Traiter*. list. Soldani ad Pisan. apud Lam. interno. ad Hist. Sicul. Bonincont. pag. 213 : *Et sitis Detenti secundum quod scriptum est in vultis vestris, quas a nobis habetis, ut per provide sitis Detenti,.... et ita semper sitis Detenti quantum vos eritis in amicitia stri regni.*

* **DETIRPARE**, Exstirpare, Gall. *Abolir*. Stat. sabater. Carcass. ann. 1402. tom. Ordin. reg. Franc. pag. 558 : *Ut legatus in eodem ministerio in dicto burgo obpetur et fraus Detirpetur ac in futurum detur, etc.*

* **DETITULARE**, Titulum delere. Vide *Titulare*.

* **DETIUM**. Vide *Decium*.

* **DETIUS**. Vide *Decius*.

* **DETORNARE**, Tornare, Plinio. Vide *notione in Torna*.

* **DETORTUM**, Transversum. Consuet. Lemovic. art. 72 : *Ille qui faciet fieri portem illum, faciet fieri communiter in porta vicini et sua, et poni faciet tantum porti in pariete ex una parte, quantum ex altera. Gallica versio habet, Autant de tra-*

* **DETOURNARE**, A recta via deflectere, Gall. *Détourner*. Arest. ann. 1346. 28. M. invol. 3. arestor. parlam. Paris. : *Cum scilicet et habitantes banni archiepiscopi Rhemensis dicerent,.... se esse in possessione... vendi, transeundi... ante portam de Vendi, necnon sedendi, requiescendi, Detournandi seu deviandi.... super quadam tabula, seu stallo stante Rhemis etc. Mesgetter dixerunt, pro Détourner, a via declinandi. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 20 : *Comme l'exposant joué de son arbalestre, et parceque elle n'est pas bien serré, ou que sa vire ne tenoit pas bien en coche, on se Mesgetta pour le grand vent qu'il faisoit, etc.**

noit pas bien en coche, on se Mesgetta pour le grand vent qu'il faisoit, etc.

1. **DETRACTARE**, Equis in diversum actis reum discerpere : *Tirer à quatre chevaux. Fleta lib. 1. cap. 37. § 2 : Apostata, sacrilegi, et huiusmodi, Detractari debent et comburi. § 4. Si inde convincantur, Detracentur et suspendantur.*

† 2. **DETRACTARE**, Vox Italica, nostris *Detracter*, *Medire*, *Famæ detrahere*. Legitur in Actis S. Franciscæ Rom. n. 70. tom. 2. Mart. pag. 167.

* Alias *Destraire* et *Détraire*, Ital. *Detrarre*. Chron. S. Dion. lib. 1. cap. 12 : *Il commencierent à Détraire à li et à ses fais, qui estoient digne de loenge. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 289 : *Ice lui barbier avoit Destraït et deshonoré lui, sa femme et ses enfans. Paroles détrahens, quæ famæ detrahunt, in aliis Lit. ann. 1370. ex Reg. 102. ch. 49 : *Pour aucunes paroles vitupérables et Détrahens à l'onneur dudit Andrien, etc.***

* 3. **DETRACTARE** Se dicuntur, qui iuris exceptionibus renuntiant. Charta ann. 1336. inter Probat. domus de Chaban. pag. 67 : *Super præmissis dicti homines se Detraçant omni exceptioni doli mali, fori et omni actioni.... renuntiantes etc.*

† 1. **DETRACTUS**, *Excoriatus*, Cui vivo capitis cutis abstracta est. Gasp. Barthii Gloss. ex Gauterio de Bellis Antiochenis.

** 2. **DETRACTUS**, Subsidiium ultimum quod reipublicæ datur a migrante ex bonis que secum aufert. Passim in Statut. German. Vide Mittermaier. Princip. Jur. German. § 111.

† **DETRADERE**, pro *Tradere*. Conventus Melodunensis ann. 1548. apud Baluzium Miscell. tom. 7. pag. 114 : *Causa eadem est et auctoritas Detradendarum devolutionum, cognitio quoque possessorum Sacerdotiorum.*

* **DETRAGIGO**. Gloss. Arabico-Lat. : *Detragigo, detraho. An detransigo ? [Amalthea detrago.]*

* **DETRAHINARE**, *DETRAINARE*, *Trahere*, Ital. *Trainare*, Gall. *Trainer*. Chron. Estense ad ann. 1288. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 340 : *Marchio fecit eum Detrainari per totam civitatem Ferrariæ sine assidibus ad caudam quatuor asellorum usque ad furcas, et ibi fuit suspensus. Et col. 365 : *Fecerunt Detrahinari per totam civitatem Ferrariæ, et ibi suspendi ad furcas tanquam proditores. Etiam Detrahinari fecerunt usque dictum locum Maynardinum. Vide Trainare.**

* **DETRANS**, pro *Trans*, apud Innocent. de Casis literarum.

* **DETRICALE**, zona pendens in crinibus tricatis, et dicitur a *de*, quod est *deorsum*, et *trica*, quod est *coma*, quia pendet deorsum in trica. Ita Interpres Joannis de Garlandia in Synonymis :

Et Detricale, armillas, adde monile.

* **DETRICARE**, [Morari, remorari.] Vide *Tricare*.

* **DETRICATIO**, Mora, dilatio. Acta S. Nicolai ex Cod. S. Germ. Prat. : *Benedicat cum Altissimus, qui sine Detricatione hæc scripserit in melius. Nisi sit pro Detraetio vel Detractatio. Et quidem a Latino Detractare, Détrier, pro vulgari Refuser, dixerunt nostri. Annal. regni S. Ludov. edit.*

reg. pag. 193 : *Et fist (l'Empereur Frédéric) par la force de ses baillis,.... que cil qui avoient fait hommage à l'église de Roune, des possessions que il tenoient de l'église, qu'il li Détrierent et li firent hommage. Ut ut est Détrianche, pro Mora, dilatio, et Détrier, pro Morari, impedire, differre, legitur in Charta ann. 1424. tom. 2. Hist. Leod. pag. 447 : *Que en che n'y aet nulle Détrianche ne excusanche. Et s'il advanoit que aus cuns de cheaux qui vinent par devant lesdites esquevins fussent Détrieis ou prolongiés, oultre le terme contenu en la modification delle nouvelle loy, etc. Stat. ann. 1355. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 680. art. 3 : *Se plus en prennent ou Détrient les marchans ou les voituriers à délivrer lesdites lettres tous ceux, fres et intérets, qui par leur Détrierement seroient faiz, etc. Vide Tricare.***

* **DETRIMENTABILIS**, Βλαβερός, in Gloss. Gr. Lat.

* **DETRIMENTARI**, Detrimentum pati, in Constit. Justin. Imp. de Adscriptit. et Colonis : *Et ex hoc Detrimentari fundos et eorum functiones recedentibus agricolis, etc.*

† **DETRIMONIA**, *DETRIMONIUM*, Detrimentum. Charta Frederici II. Imper. inter Probat. Histor. Tolos. pag. xxxiii : *Hujus Precepti auctoritas nullam patiatur Detrimentam. Mabill. in Annal. Bened. tom. 3. pag. 693. col. 1. legit Detrimonium.*

* **DETRITARE**, Triturare, molere. Charta ann. 1379. ex Cam. Comput. Aquens. : *Ibitentur facere Detritari eorum blada, cum habet ventum. Rursum : Et homines ipsi possunt facere Detritari sua blada ubi volunt.*

* **DETRITIO**, Detrimentum. Chron. Ditm. episc. Mersburg. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 124 : *Aviculis insidiando sine Detritione frequentare occultius potuit.*

* **DETRIUMPHARE**, Εὐδοκίαζεσθαι, in Gl. Gr. Lat.

* **DETROUSSARE**, a Gallico *Détrousser*, Spoliare. Lit. remiss. ann. 1353. in vol. 4. arestor. parlam. Paris. : *Detroussaverant ac etiam abstulerant malam unius dictorum commissariorum. Distroussaverunt, ex iisdem Lit. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 113.*

* **DETRULLARE**, Diffundere, de trulla seu vase effundere. Apitius lib. 4. de Re enlin. cap. 2 : *Ubi coctum fuerit, levabis cum jure suo, et in patella alterius Detrullare convenit cum piperis granis integris.*

† **DETULENTES**, pro *Deferentes*, in Annal. Bened. tom. 4. pag. 112.

† **DETUMULATIO**, Exhumatio. Robertus Mon. in Vita S. Forammam, tom. 3. April. pag. 811 : *Ut autem ejus corporis Detumulatio sacra seorsum in leva Monasterii fuit facta, etc.*

* **DETUNICARE**, Palam facere, detegere, quasi *tunica ablata nuditatem ostendere*. Matth. Westmon. ann. 1240 : *Et sic suas proprias prodiones manifeste toti mundo Detunicaverunt. Idem ann. 1249. Depalliare, eadem notione usurpat : Nulla voluerunt ratione latronum cæcus Depalliare.*

* **DETURBARE**. Vide *Disturbare*.

* **DEVACUARE**. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Devacuatrires, Gallice Revanderes, a verbo Devacuatio. Aliud*

ann. 1352. ex cod. Goul. : *Devacuare*, *Descoindier*, inde *Devacuatrix*.

* **DEVADIARE**, Rem oppigneratam redimere. Vide infra in *Vadio*.

* **DEVALIDATIO**, Decessio, imminutio. Gall. *Déchet*. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1499 : *Item pro Devalidatione quorundam florenorum, ante festum natiuitatis Domini receptorum, aurifabro traditorum per manns Remoudi Potier clientis ecclesie, viij. lib. xviij. sol.*

† **DEVALLARE**, DEVALARE, Gall. *Devaler*, Descendere, demittere. Vita SS. Voti et Felicis, Maii tom. 7. pag. 64 : *Dedit eis unam speluncam quæ est sub Orolis facie... et inde Devallat contra illa serra de Trasillos. Eadem occurrunt apud Moretum Antiq. Navarre pag. 300. Hist. Cortusiorum lib. 1. apud Murator. tom. 12. col. 795 : Ipsi autem sentientes sagittas, et jam vulnerati cadebant, et sic lanceas suas Devalare relaxabant. Vet. Rituale Ambian. art. de sepulturis ad antiphonam *Hæc requies mea habet : Corpus sit Devalatum in suo seplero*. Vocis etymon *Vallis*.*

† **DEVALLIS**, *Prona vallis*, in Glossario Barthii ex Gauterio de Bellis Antioch.

** **DEVANTAGIUM**, i. e. *Fürteil*, in vet. Glossar. Lat. Germ. apud Haltaus. col. 1995.

DEVARICARE, Provehere, dissimilem reddere. Papias.

* **DEVASTARE**, Suppeditare, Gall. *Fournir*. Comput. ann. 1380. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 26. col. 2 : *Solvi Poncio Jordani pro media libra candelarum, quas Devastavit de mane, quando domini associaverunt dominum cardinalem d'Amiès in suo recessu.*

† **DEUBLIA**, *DUBLIA*, Præstatio obliarum seu tenuissimorum panum certis temporibus Dominis a subditis facienda, sæpe in aliquantum pecuniæ commutata, Gall. *Droit d'oublie*. Chartul. Prioratus S. Petri de Domina f. 60. vº. : *Massus de Malbure xiii. lib. de porco, Denblius (Denblias ut infra) vi. denar. et v. spallas et xi. denarios. Massus tertiarius xi. lib. de parco, ii. sol. de multone... et ix. denarios inter omnes spallas et sex denarios Dubliis. Massus meitaerius viii. lib. de porco et vi. den. Denblias et iv. spallas et xii. den. et ii. sol. de multone. Melius legeretur de obliis vel de oubliis seu de ubliis, propositione ab ipsa voce separata. Vide Oblia post Oblata.*

† **DEVECIUM**, f. pro *Deverium*, ut infra. Instrum. Archivi Magni Prioratus S. Johannis Tolos. : *Recognovit se habuisse vendas et laudiam et alia Devecia usque in huc.*

† **DEVECTIO**, Vectura, Gall. *Voiture*, *Transport*. *Devectio et revectio frumenti sive farinæ*, in Charta Adelberti Archiep. Moguntini ann. 1135. Rerum Mogunt. tom. 2. pag. 583.

† **DEVENSURA**, Vide in *Defensa* 3.

† **DEVENIRE**, Gall. *Devenir*, Evadere, fieri. Regestum Campaniæ f. 54. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 1. pag. 124 : *Gibninus Devenit homo ligius Domine Comitissæ. Chartular. S. Crucis Kemperleg. : Sæculo abrenuntians et Monachus S. Crucis Deveniens. Habetur iterum apud Rymerum tom. 1. pag. 245. col. 1. et pag.*

159. col. 1. [* Vide Murat. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1179. B.]

* Charta ann. 1258. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 537 : *Nescivit quid Devenit dictus Alanns filius, etc.* Phrasis Gallica : *Il ne sçut ee qu'étoit devenu*, id est, quid illi factum est.

† **DEVENSUM**, Idem quod *Defensum*, de quo supra in *Defensa* 3. Charta Barrali de Baucio pro Monasterio S. Pontii ann. 1263 : *Confirmamus vobis donationes... juris bosquerandi sen etiam lignerandi per totam terram nostram ad opus edificiorum vestrorum et domorum et etiam cremandi... exceptis tamen Devensis et culturis nostris et hominum nostrorum. Occurrit rursus in Chartulario Aptensi et in Statutis Massil. lib. 5. cap. 19. § 5. et 20.*

* **DEVENTITARE**, Eadem notione. Laudes domus Auricæ Januens. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 1180 : *Pisanum nomen, quod multos per annos antea cunctis nationibus valde formidolosum erat, in ultimum aliarum vilipendium civitatum Deventitavit.*

† **DEVENTUS**, Eventus, Casus, Gall. *Evenement*; item Adventus, Gall. *Arrivée*. Charta Alexandri Abbatis Mediani ann. 1263. in Historia ejus Monasterii pag. 330 : *Conradus ipsam civitatem a cunctis incursionibus et Deventibus... defendere tenetur. Oratio Ferdinandi Vacecapitis Regis Castellæ Legati ad Ludovicum Ducem Andegav. ann. 1378. Collect. Ampliss. tom. 1. col. 1504. E : Juxta Vianam, quam tunc obsessam, nunc vero in Deventu nostro, duris et angustis tenebat obsidionibus coartatam.*

† **DEVERIE**, Sndictiones, declinationes, effugia, apud Marten. in Onomastico ad calcem tom. 5. Anecdotorum.

* **DEVENUSTARE**, Vituperare, deformitatem alieni exprobrare. Dialog. creatur. Dial. 63 : *Tunc ficedula, id est papasgo, ad eam (avem, scilicet corvum) accedens plurimum vituperabat, nec in pace ipsam dimittebat. Ficedula reversa cepit verba contumeliosa reciprocare eoque, ut prius, Devenustare. De quo corvus indignatus cupiens se vindicare, ficedulam totam decalvavit.*

1. **DEVERIUM**, Debitum, pensatio, Gall. *Devoir*. Vitalis Episcopus Oscensis : *Item percipit Ricus homo Deveria, hoc est, quedam personalia tributa, ut est panis et pullas, etc.* Joannes XXII. tom. 3. Epist. 1559 : *Molendinum etiam de Jussco, et cirmanagia, quæ præfati Vicecomes (Beueharnensis) et ejus uxor habebant in locis de... et quedam Deveria in locis eisdem, etc.* Infra : *Nec non quedam Casalæ, terras, census, et Deveria.* [Confirmatio compositionis cum habitantibus castri de Leucata ann. 1313. ex Bibl. Colbert. Regest. 56 : *Pro ipsis bonis in talliis et quistis communibus dicti castri et aliis Deveris, etc.* Occurrit apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 160. 314. 362. Martenium tom. 1. Anecd. col. 159. tom. 4. col. 800. 1009. etc. Vide *Deberium*.]

* 2. **DEVERIUM**, Debitum a vassallo servitium, clientelaris professio. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 116 : *Quod quidem homagium non debet durare nisi quousque præfati filii majores essent, et erga præfatum Dominum regem sua Deveria fecissent. De anno 1230. ibid. fol. 119 : Fa-*

ciendo tamen homagia aliaque Deveria consequentia et debita.

* 3. **DEVERIUM**, Officium, munus, nostris etiam *Devoir*. Arest. ann. 1402. 10. Dec. in vol. 9. arrestor. parlam. Paris. : *Magister Henriens de suo Deverio faciendo summatus et requisitus, non enervaverat.*

DEVERSUM [f. Inversum, Gall. *Devers*]. Monasticum Angl. tom. 1. pag. 850 : *Debet... avirnatum unum, 8. pedibus longum, introrsus de Deverso lanceando propellere.*

† **DEVERSUS**, Gallica præpositio, *Devers*, Versus. Testament. Jacobi Regis Aragoniæ, apud Acherium Spicil. tom. 9. pag. 198 : *Et ipsa sedendo sedilia Deversus qua partem dieti sigilli in orbitate ejusdem. Bartholom. Scriba lib. 6. Annual. Genuens. ad ann. 1234 : Dedit vexillum militum quatuor compagnarum Deversus civitatem viro nobili Petro Vento.*

† **PER DEVERSUS**, **PER DEVERSUM**. Eadem notione, Gall. *Par Devers*. Charta S. Ludovici Reg. Franc. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 1266. E : *Boscus autem qui est ultra predictam aquam per Deversus Ebroicem, nobis remanet et heredibus nostris. Chartular. S. Vandregisili tom. 1. pag. 1048 : Feodavi... unam pechiam terre longam triginta sex pedibus et latam per Deversum vicum, etc.*

† **DEVES**, ut mox *Devesia*. Vide locum in *Paxeria* post *Paxera*.

DEVESIA, [DEVESUM, etc.]. Locus defensus, ut supra *Defensa* 3. Donatio ann. 1138. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 489 : *Campus de Eechsia et Devesa, etc. Habebunt in eodem mansu jns pascendi, exceptis Devesis et janqueria. in Fragmentis MSS. Stephanotii tom. 8. pag. 243. Charta Curie Arelat. ann. 1225. e MS. D. Bennet fol. 84. vº. : Qui... cognoscere debent, quid patunum, quid consorcium vel Devesum, quid privatum, quid publicum, quid ad communes usus in Cræva pascuis pertinent. Litteræ Johannis Franc. Reg. ann. 1351. apud D. de Laurière tom. 2. Ordin. pag. 479 : *Forestas, Devesias sen nemora dictæ universitatis deffendat et custodiat. Inventar. Piquet num. 18. cap. 41. de Vonta fol. 31. vº. ex Archivo Principis de Rohan : Item plus quoddam Devesum nemus et pratun. Capitul. General. S. Victoris Massil. ann. 1288 : Statuimus quæ neque Priores, neque Monachi habeant teneant canes venaticos vel aves, cujuscumque prortextu, nisi illi solum qui in suis Prioratibus habent certas garenas et Devesios; et tunc non per se, sed per homines laycos faciant venari garenas vel supra dictos Devesios. Instrum. anni 1032. e Archivo ejusd. S. Victoris : *Dono a Monachos Devesum in aqua, qui vocatur W elu. Charta ann. 1304 : Et quod gentes D. Reg. non audeant immittere bestiarum suas pascendum ultra dictos limites in Devesia hactenus consuetas usque terram Savartes. Vide Deveziam.***

* *Dèvese*, eodem intellectu, in Lit. miss. ann. 1480. ex Reg. 207. Chart. reg. ch. 367 : *Onquel villaige de Dasti (en Anvergne) a nuy terroner appelle la a de Cnstrac et antres Dèveses ou pasturages lesquelz... sont ordonnez... a la paistre et herbager les beufs et vaches d'*

village. Devois, in Recognit. burgi S. Andeoli.

* **DEVESTIMENTUM**, Messis, fructuum vel segetum collectio, Gall. *Dépouille*. Charta ann. 1377. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xxj : *Habito . . . Devestimento partis dictæ terre, nonobstante quod nobilis R. de Albergia ut bajulus dicti prioratus, ut asserit, dictum Devestimentum habuerit. etc.*

† **DEVESTIRE** SE, Rei alicujus domitium abdicare, Practicis nostris, *se Devestire*. Litteræ Guillelmi de Dampetra ad blancham Comitissam Campaniæ, Collect. ampliss. tom. i. col. 1140. E : *Ego reddo concedo carissimæ Dominiæ et matri meæ vicecomitatum Trecentem, et eandem de eo vestio et me Devestio pro denariis, quos dem assignaveram et debebam singulis annis. Occurrit alibi non semel.*

† **DEVESUM**. Vide *Devesia*.

† **DEVETARE**, Vetare, prohibere. Barli Gloss. ex Hist. Palæst. : *Cumque vidisset ex Cæsareæ contubernium Francorum tamope civitatem hospitatum, doluit animo jussit illis Devetari mercatum, nisi discederent a civitate. Usus est Quintilianus, ut vidam volunt.*

* Nostris *Dévée*, eodem sensu. Glossar. ill. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Dévée, cohibere. Dèveement, cohibitio. Aliud Provinc. t. ex Cod. 7657 : Dêvédar, Prov. inhibere, vetare. Bestiar. Ms. :*

Mais la loy Dèvee et deffent, etc.

DEVETATUS, Interdictus, *vetatus*, prohibitus. Vetus Charta apud Catellum in initibus Tolos. lib. i. cap. 16 : *... Et hoc etum transgressus, sit maledictus et Devestus a divino officio.*

DEVETATOR, f. ab Italico *Disverre*, ellere, qui arbores evellit. Stat. ant. rent. lib. 2. cap. 77. ex Cod. reg. 4621 : *tra omnes incendiarios, depopulatores, istatores, et Devetatores, incisores, res et singuli . . . teneantur elevare orem, sonare campanas, persequi et ca-*

DEVETIA. Charta ann. 1332. ex Reg. Leopardus Cam. Comput. Aquens. : *capita cum suis Devetiis omnium pin regaliū, qui in mare Thotoni per camque capiuntur. An partes piscium riores, vulgo de devant, veluti capitū ndiees, intelligendæ?*

DEVETUM, Interdictum, prohibitio, ex eo *l'éer*, vetare, *Devée*, devetare, seu is exactio sub prætextu prohibitionis. ita Conradus Imp. pro Pisanis Tyrum entibus ann. 1147 : *Et ut de nulla re s Devetum, nec ab eis occasione alicujus i aliquid possit extorqueri. Infra : Et hil nomine superscriptarum rerum et ssionam aliqua occasione ab eis possit vel machinari per Devetum, vel aliqua el ingenio, unde jus eorum lædatur. in inter Michaellem Palæologum Imp. t Januenses ann. 1261 : Item promisit venit, quod non faciet de cætero com- u Januæ Devetum aliquod in toto dicto io... de aliquibus mercationibus, victua- atque grano; sed ipsis mercationes, lia, et granum... sine aliquo impedi- dacite, commercii, sive exactionis, etc. a versio habet *Devé*. Occurrit præterea*

in Conventionib. inter Ludovic. II. Regem Siciliæ et Arelatenses ann. 1381. art. 22. [et in aliis ann. 1385. e MS. D. Brunet fol. 7. Capitula de Officialibus Arelat. n. 3. ejusd. MS. fol. 95 : *Non faciant aliquod interdictum sive Devetum de blado vel de sale.*]

DEVEZ, ut mox *Devezium*. [Vox usque hodie usitata in comitatu Fuxiensi. Chartular. Aureliense : *Ego Fulcherius de Meiras et Bernardus donamus S. Johanni de Aurel... dimidietatem del Devez, qui est apud aquam Sparsam.*] Charta ann. 1245. ab Salvagnio Boissio allata pag. 323 : *Quod possent uti et frui perpetuis temporibus pascuis... planis, et montanis, et nemoribus, excepto nostro Devez.*

DEVEZIUM, **DEVESIUS**, Idem quod *De-fensum*, de qua voce supra, quasi *Devetum*. Charta Simonis Comitis Montisfortis ann. 1211. in Regesto Carcassonensi pro urbe Pezenacensi : *Furnum, homines, et feminas, et prædia urbana et suburbana... et insulas, et nemora, et venationes, et Devezia, et 4. taschas terrarum, et pascua, et paludes. Alia Raimundi Comitis Tolosani ann. 1236. in Regesto Tolosano pag. 51 : Et barras, et alberetas, et ramerios, et Devesios, et adempriva, etc. [Vide *Devesium*.]*

* *Devet* nostris eam notione. Vita J. C. Ms. :

Che fu li arbres voirement
Que Dame Dieus parama tant,
Qu'il mist Adam en son Devet,
Que il n'eust del fruit goustet.

Charta ann. 1343. ex Chartul. S. Vincent. Landun. : *Maintenions estre en saisine de faire les vées et les Desvées par notre justice. Quo loco Desvée videtur interdicti absolutio.*

* **DEVIALITAS**, Defectio a fide vel virtute. Bareleta in serm. de paucitate salvandorum : *Qia pauci sunt salvati . . . probatur quintupliciter; 1º. ratione infidelitatis, 2º. ratione malignitatis, 3º. ratione Devialitatis.*

† **DEVIAMENTUM**, Error. Acta S. Franciscæ Rom. Martii tom. 2. pag. 123. * : *Si aliquid advenit Deviamentum, subito illud removet.*

DEVIARE, *Exorbitare, extra viam ire*, Joan. de Janua : *Desvée*, nostris. Occurrit in Cod. Th. non semel, et in Visione S. Baronti num. 16. [apud Bern. de Breydenbach Itiner. Hierosol. pag. 244. Obertum Cancellarium lib. 2. Annal. Genuens. Ludewig. tom. 5. pag. 463. Macrobius, Symmachus, etc.] Hinc *Dever*, dicitur pro *Delirare*, qui a recto mentis et judicii tramite abscedit. Le Roman de Garin MS. :

Au Roy Charbouele est venu la novele,
Con il entend qu'à poi il ne Desve.

Alio loco :

Hernaud l'entend, le sans euide Desver.

Rursum :

Desvée part, loiaument vos defi.

Desverie, Insania, apud Hugonem Plagonem in Versione MS. Guill. Tyrrii lib. 17. Idem Poeta :

Ses homs estoit, ce fu grant Desverie.

[* Ita et *Derver* atque *Desvoier*. Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 10 : *Estoient il si ef-frené et si Dervé, que il en navrerent maint jusques à l'ésucition du sanc. Consil. Petri de Font. cap. 32. art. 20 : S'il fust ne for-*

senés ne Dervés, li testamens ne fust nus. Vita J. C. Ms. :

Sus est saillis comme Dervés,
Pour un petit n'est foursenés.

Miracula B. M. V. Mss. lib. 1 :

Puis encai en frénésie,
Une Dervée maladie.

Ibidem :

Theophylus li Desvoies,
Li durfeus, li fannoiés, etc.

Li Lusidaires :

Eles furent mult effrées,
Et couroieut comme Dervées.

Diervé, in Poem. Rob. Diaboli Ms. :

Par les maistres rues de Rome
S'en court à loy de Diervé home.

Marvoié, eodem sensu, in Vit. Patrum Mss. :

Si s'en torne com Marvoies,
A une vile est avoies.

Deverlée, insania, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 : *Amentia, Derverlée.*] Hinc vox vulgaris, *Endesver*.

DEVII **ERRORES**, *fide devii*, in Cod. Th. Est etiam *Devier*, De vita decedere, migrare. *Devier sans issue*, apud Littletonem sect. 4 est mori absque liberis. Guillelmus Guiart de Ludovico VIII. Rege Franciæ :

Du Roy que mort mordant tria,
Quant a Moupaneier Devia, etc.

[Le Roman de S. Leocade MS. ubi de Clothario Monasterii S. Medardi Suess. fundatore :

Nostre mostier edilia
Sor seint Maart quant Devia.]

DEVIARE, A via sua aliquem per vim abducere. Charta Pontii Archiepisc. Arelatensis ann. 1000. tom. 5. Spicilegii Acheriani pag. 429 : *Si quis per viam, aut extra viam aliquam injuriam fecerit, et in veniendo aut in revertendo aut aliquid eis tulerit, aut eos Deviaverit, sit maledictus et excommunicatus, etc.*

* Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Pascebat et custodiebat per totam vallem, . . . et non invenit unquam aliquem qui cum Deviare.*

† **DEVIATIO**, Disciplinæ solutio, remissio, Gall. *Relachement*. Berntennii Chronicon Marienrod. apud Leibnitium Script. Brunsvic. tom. 2. pag. 434 : *Primus videlicet status regularis observationis ab initio domus in Isenhagen et adeptionis hujus Monasterii per annos LXX. sub septem Abbatibus... Secundus status est Deviationis etiam per annos LXX. sub decem octo Abbatibus.*

† **DEVIATUS**, Devius, errans, dissolutus. *Mulieres dissolutas et Deviatas a via puritatis et honestatis*, in Vita B. Coletæ cap. 1. num. 10.

* *Desvoyé*, in Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 377. art. 18 : *Tenir en prison Desvoyé, qui ne soit sur rue publique et commune. Dévoier* vero, pro vulgari *se réjouir*, quasi animum a tristitia avocare. Lit. remiss. ann. 1448. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 591 : *Le suppliant et plusieurs autres seans sur des marriens ou gros bois, . . . pour Dévoier et esbatre ensemble.*

* **DEVIATORIUM**, Iter devium, Gall. *Chemin détourné*. Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 80. ex Cod. reg. 4659 : *Nec etiam extra civitatem habeat vel faciat aliquis fimeratum in ambarratiis, liciis, vallatis,*

in viis publicis vel Deviatoriis viarum publicarum.

† **DEVIBIÆ**, Vigiliæ; vulgo paleæ mulieris. Gloss. Isid. Lege et vide *Decubiæ*.

* **DEVIGILARE**, Evigilare, Ital. *Disvegliare*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Desvelhar*, Prov. *Devigilare*, *evigilare*.

** **DEVIGINARE**, pro *Devirginare*, Silvestrem regionem proscindere, in arborum formam redigere. Chart. antiq. ap. S. Rosa de Viterbo Elucid. tom. 1. pag. 374: *Frater meus, qui in illa habitat, de plantatura, quam ibi plantaverit, de terra etiam, quam Deviginaverit, quintam partem redat ipsi canonicis*.

* **DEVIGLA**. Stat. Montis-reg. pag. 313: *Item pro qualibet dozana Deviglarum, solvat denarios tres*.

† **DEVILLARE**, Discedere de villa, ire, proficisci: *Licentiaque ab ipso Domino Cancellario petita et optenta, die illo Devillavit versus civitatem Londoniæ*, apud Rymerum tom. 9. pag. 386. col. 1.

* **DEVINTUS**, Eventus, casus, ab Italico *Devenire*, accidere, evenire. Stat. Genuens. lib. 4. cap. 56. pag. 113. vº: *Si vero socius, qui vadit laboratum, sine socii voluntate pecuniam societatis vel accommodationis portaverit in Devintum, laudet magistratus*.

* **DEVIOLARE**, Rescindere, irritum facere, violare. Charta ann. 1127. in Chartul. Mont. S. Mart. part. 6. fol. 98. vº: *Sigilli nostri impressione sancire dignum duximus, et Deviolare (concessionem) præsumentes anathemati perhenniter obligavimus*. Vide mox *Devocare* 2.

† **DEVIOLARE** PUELLAM, Violare, stuprare, in Capitulis additis ad Legem Alaman. § 42.

DEVIRARE. Alanus de Insulis in Plantæ naturæ contra Sodomitas:

Cum Venus in Venerem pugnans illos facit illas,
Cumque sui magica Devirat arte viros.

† **DEVIRATUS**, Effeminatus. Hugo Falconius in Hist. Sicula, apud Muratorium tom. 7. col. 307: *Nec enim Regem sanum habuisse consilium... qui viros contemptibiles, imo Deviratos homines ad regimen regni putaverit posse sufficere*.

DEVIRGINARE, Διαπαρθενεύειν, *Devirginator*, διαπαρθενεύτης. Glossar. Lat. MS. Regium: *Corruptit, Devirginavit*. Ita etiam Glossæ Isidori. Ugutio: *Deflorare, florem auferre. Virgo Devirginatur, defloratur, flos virginitatis auferitur*. Gloss. Lat. Græc.: *Devirginat*, διαπαρθενεύει. Gloss. Græc. Lat.: Διαπαρθενύειν, *Devirginata*. Gloss. Isonis Magistri: *Virginal, locus, in quo Devirginantur virgines*. Glossæ Biblicæ MS: *Tricæ dicuntur impedimenta pedum, quibus virginum pedes ligabantur, ne Devirginarentur in via*. Duda lib. 1. de Act. Norm.: *Omnis puellarum sexus ab ipsis Devirginatur*. Liber promissionis Maleficii cap. 28. inter Statuta Veneta: *Si quis virginem aliquam per vim Devirginaverit, etc.* Utuntur vetus Interpres Juvenal. Stat. 9. v. 71. Paulus J.C. leg. fin. D. Offic. Præsid. Petronius Arbitr. Hieron. de Monogam. Epist. 25. Cæsarius lib. 2. cap. 25. etc. Vide Catellum in Comitib. Tolosan. pag. 218. *Seram virginitatis aperire, et corrumpere*, in Constit. Sicul. lib. 1. tit. 21.

† **DEVISA**. Vide *Divisa*.

† **DEVISAMENTUM**, Inscriptio, symbolum, Gall. *Devise*. Vide locum in *Colera*.

* Nostris *Devise*, Gentilitia insignia, vulgo *Armes*. Froissart. vol. 4. cap. 114: *Et leurs gens vestus chascun de sa livrée en Devise*. Alanus Chartier in Poem. *La Dame sans mercy*:

Le noir portoît, et sans Devise.

Vide Dissert. 1. Cangii ad Hist. S. Ludov. et infra *Divisa* 7.

† **DEVISIA**, ut *Devesia*, in Litteris Joh. Franc. Regis ann. 1350. apud de Lauriere tom. 2. Ordinat. pag. 479: *Quod dicti Consules possunt et valeant metas seu bolus plantare in Devisiis et terris dictæ Universitatis*.

† **DEVITOR**, pro *Debitor*, in Charta anni 873. apud Mahill. Diplom. pag. 543. Instrum. tom. 1. novæ Hist. Occitan. col. 124: *Quod eis debebat vel Devitor est homo*.

† 1. **DEVITUM**, pro *Debitum*, in eadem Charta.

† 2. **DEVITUM**, ut *Divisu*, Testamentum. Vide locum in *Parsiare*.

† **DEVIUM**, Species vestis clericalis. Statuta Ecclesiæ Tutelensis ann. 1328. inter Anecdota Marteniana tom. 4. col. 798: *Moenimus omnes et singulos Rectores, Presbyteros et alios Beneficiatos nostre diocesis, maxime Religiosos, ne de cetero deferant redundant, nisi Devium longum in modum habitus*.

† **DE ULTRA**, Ultra, apud Bartholomæum lib. 6. Annal. Genuens. ann. 1225.

† **DEUM**, pro *Eum*, pluries ab antiquis scriptum observat probatque Baluzius in Notis ad libros Capitularium tom. 2. col. 1244.

* **DEUNCULUS**, diminut. a *Deus*, ficti numinis simulacrum. Acta S. Susan. tom. 2. Ang. pag. 632. col. 1: *Macedonius... cepit coarctare eam ad sacrificium, deferens Deunculum aureum Jovis, et mensam tripodem*.

* **DEVOATIO**, Clientelaris professionis negatio. Vide supra in *Advocare* 4.

† 1. **DEVOCARE**. Papias editus: *Devoco*, accuso. MS. Bitur.: *Devoco*, accuso, desuper voco, dedico. Perperam, ni fallor, in Glossis Isid.: *Devoto*, accuso.

* 2. **DEVOCARE** IN IRRITUM, Irritum fare. Charta ann. 1190. in Chartul. Mont. S. Mart. part. 7. fol. 118. rº. col. 2: *Excommunicati sunt qui renuntiationem istam et legati recognitionem deinceps voluerint Devocare in irritum*. Vide supra *Deviolare*.

* **DEVOCATUS**. Stat. Præmonst. Mss. dist. 3. cap. 1: *Si lector mensæ Devocatus benedictionem neglexerit, etc.* Fortassis pro *Denotatus*.

* **DEVOLATORES**, Ambrones, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Pro *Devoratoribus*. Vide *Ambro*.

* **DEVOLUTORIUM**, *Dévouoir*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

DEVOLVERE, Manifestare, propalare, revolvere. Gloss. Arabico-Lat.: *Depalo*, *Devolvere*, manifesto. Infra: *Devolvere*, *depalo*. Galli *Desveloper* dicunt.

† **DEVOLUTIO**, Gall. *Devolution*, Jus devolutum. Locum habet in quibusdam provinciis Bataviæ præsertim et Belgii,

competitque liberis primi matrimonii, adeo ut superstes sive maritus sive uxor omnia ntriusque conjugis bona immobilia iis primi matrimonii liberis servare teneatur, mobilibus duntaxat bonis ad alterius conjugii liberos pertinentibus. Stockmanni Tractatus de hac re consulendus. Charta Wenceslai Ducis Silesiæ pro Rege Bohemiæ ann. 1343. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 540: *Et possessiones nostras universas et singulas, quas pro nunc et successionem seu Devolutionem possidebimus*. Libellus Forensis ann. 1478. apud eundem Ludewig. tom. 6. pag. 76: *Hæc omni uxori meæ filiæ prædictæ Ducissæ Devolutionis jure attinebant*. [** Utroque loco *Devolutio* Successionem communem significat quo sensu *Devolvere* de hereditate sæpe usurpatum et apud Romanos J.C. et mediæ temporibus, e. g. in chartis ann. 1276. 1278 et 1298. ap. Guden. Cod. Diplom. tom. 2. pag. 963. 968. et 977. De *Devolutionis* Jur. vide Mittermaier. Princip. Jur. German. § 436. 438. not. 8.] *Devolutio* autem, i rebus beneficiis dicitur Collatio beneficij a Superiore præsertimque a summo Pontifice, cuius devolutum est conferendi eadem beneficium.

DEVOLUTORIUM. Ugutio: *Girgillum instrumentum ferreum, quod a nomine dicitur Devolutorium, quia vertendo in girum 7. fila involvuntur. Filum enim a colo ductum in susum, a fuso in alabrum, vel transductum, a girillo in glomicellum, a glomulo in pannum, a panno in telam*. Gallis *Devoldoir*.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 *Devolutorium*, *Devettuere*. Aliud Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Devolutorium*, i. *girgillus*, *Desvoutouere à fil*. Infra: *Devoldoir*.

DEVOTÆ, Femine et virgines, quæ πειθέου vocat Sozomenus lib. 6. ca. 19. πειθέου ἐκκλησιαστικῆς, lib. 8. cap. 2. quæ castitatem voverunt: quæ se Deo voverunt, ut est in Concilio Valentino sub Damaso cap. 2. cujus titulus sic concipitur *Devota, si se maritaverit, etc.* Deo devot in Epist. 2. Siricii PP. adversus Jovinianum. *Virgines consecratæ, seu in proposito sub devotione viventes*, in Concilio Ambrosiano. III. cap. 16. *Devotarum more indut in Concilio Barcinon. ann. 599. cap. 4.* Ambrosius in Tract. ad Virginem devotam *Ipsius (Dei) te devovisti esse sponsam, vota Deo dixeris, quid tibi cum hominibus secularibus, aut quem tractatum habes et illis?* Infra: *Devovisti animam tuam ad construenda omnia, quæ sunt hujus sæculi*. *Votæ Deo puella*, apud Papiannum lib. 1. sponsor. tit. 10. Concil. Toletan. I. can. 1. et Capitul. Caroli M. lib. 7. cap. 215 [** 29] *Devotam peccantem non recipiendam in Ecclesia, nisi peccare desierit*. Infra: *Quæ aut maritum acceperit, non admittatur ad continentiam, nisi adhuc vivente marito ipsa ste vivere ceperit, aut postquam ipse desierit*. Ausonius, in Parental. Carm. *Æmilia virgo Devota*. Ibidem:

Crevit Devotæ virginitatis amor.

In Cataphronia:

Insula Devotæ quæ virginitatis amorem
Paræque annis coluit.

Vide Mart. Bracarensem in Collect. Can. cap. 30. 31. Zonaram et Balsamonem

can. 19. Concilii Nicæni, et ad can. 16. Concilii Calchedon. Gregor. Turon. de Vitis Patrum cap. 6. etc. supra *Deodicata*.

* **DEVOTAMENTE**, vox Hispanica, Pie, devote. Hist. desponsat. Frid. III. imper. cum Eleon. Lusit. ann. 1451. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 615 : *Quæ (imperatrix) cum cæteris personis Devotamente confessionem fecit.*

† **DEVOTAMENTUM**, Anathema, exsecratio. Tertull. adv. Gnosticos cap. 2 : *Ut Devotamenta fierent universa ejus.*

1. **DEVOTARE**, Idem valet ac *Devovere*, in Vita S. Othonis lib. 4. cap. 9. [et lib. 2. Mirac. S. Angilberti Abb. inter Acta SS. Bened. sæc. 4. part. 1. pag. 141.] Gloss. Lat. Græc. : *Devoto*, ἐκδιδοῦμι. Gloss. Gr. Lat. : ἀποσῶ, *scelero, devoveo, Devoto*. Minutius Felix : *Asinos cum Iside religiose Devotatis*. I. Vota asinis perinde ac Isidi redditis. [Cicero ipse Paradox. 1. 3 : *Quæ vis patrem Decium, quæ filium Devotavit, atque unam in armatas hostium copias?*] Aldhelm. le Laude Virg. ubi de Balaam :

Vocibus humanis sontem testatur asella,
Garrula quæ pridem bombos a fauce rudebat,
Devotaturus populum cum pergere vates
Vellet, et insontem verborum sternere telis.

est, cum Propheta vellet suadere populo, et asinæ vota sua exsolveret. [* Quæ de Balaam notat Cangius, male ab ipso intellecta scribit Baile tom. 1. Resp. ad Quæst. provinc. pag. 498. non injuria sane : neque nim Balaam populo suadere voluit ut asinæ vota sua exsolveret : sed illi insidebat am ad Israelitas incantamentis ac maleficiis irretiendos deducebatur; unde idem et *Devotare* apud Aldelm. atque *Devotare* 4. incantamentis irretire.] Vide Miracula S. Eutropii Episc. Santon. n. 26. et quæ observat Olaus Borrichius lib. de Variis linguæ Latinæ ætatibus.

2. **DEVOTARE**. DEVOTO, in Gloss. Isid. accuso. S. Hieronym. Ep. 10 : *Consurant procures, et adversus epistolam meam rba Patricio Devotabit, me magnum, me ductorem clamitans.* [Vide *Devocare*.]

3. **DEVOTARE**, Cum sacramento sponere, affirmare. Acta SS. Valeriani et Tirritii n. 14 : *Tunc Maximus Devotabat se, ens, Fulmineis ignibus consumar, si etc.* Charta Alamann. Goldasti 85 : *Optimates eodem Concilii apprehensis spatibus suis Devoverunt se hæc ita affirmaturos coram nobis et Principibus usque ad sanguinis effusionem.*

4. **DEVOTARE**, Incantamentis ac maleficiis irretire. Apuleius de Virtut. herbar. 7 : *Si quis Devotatus difixusque fuerit in nuptiis, etc.* Et cap. 84. § 5 : *Si quis devolutus Devotaverit hominem.*

5. **DEVOTARE**, Fraudare votum, illud non reddere. Vita S. Trudperti, April. tom. 3. pag. 437 : *Promissi transgressor effectus prius experitur, quanti sit Sanctos Devotaverit periculi?*

5. **DEVOTARE**, Papiæ, Per furem medicare, exprobrare. Hoc intellectu Apuleius Met. 9 : *Cuncta cæli numina dejerando devotasti.* Vita S. Wolfangi Episc. Acta SS. Bened. sæc. 5. pag. 828 : *Devotando suppliciter suis maledictum oculis nescit. Mox hujusmodi maledictione finita,*

† **DEVOTATIO**, Imprecatio. Tortarius in Miraculis S. Benedicti cap. 7 : *Qua de causa dolens illa, assiduus in ipsum Devotationes aggerebat.*

* Collect. Mss. a D. Floro Lugdun. ex schedis D. Le Beuf : *Dictum domini Flori : Anathema est maledictio, Devotatio Hinc vulgo ductum est ut Devotatio dicatur; nam devotare se quemquam nemo fere dicit, nisi maledicens.*

† **DEVOTARIA**, Devota, religiosa, pia. Chronic. Wormat. apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 136 : *Tertia Priorissa Corona cæli fuit soror Margaretha, magna Devotaria.*

1. **DEVOTIO**, Tributum, vel tributi illatio, vel devotio, quæ debetur in collatione tributum : usurpatur non semel in Cod. Th. leg. 20. 22. 29. 32. 34. 35. de Annona, (11, 1.) leg. 7. de Divers. rescr. (4, 2.) [Vide *Devotum*.]

* 2. **DEVOTIO**, Debiti agnitio et professio, in leg. ult. Cod. de Duobus reis stipul. et promitt. (8, 39.) Vide infra *Indevotio*.

† **DEVOTIONALIA**, Devotionis seu pietatis exercitia. Acta SS. April. tom. 2. pag. 279. de S. Lidvina : *Prefatus Petrus . . . frequentabat Ecclesiam ceterisque suis Devotionalibus, prout poterat, intendebat.*

DEVOTIONES, ἀφοσιώσεις, εὐχαί, ἐπιδαί, in Glossis Lat. Græc. [Devotionibus, hoc est, operibus piis, insistere, in Vita vener. Turketuli Abb. inter Acta SS. Benedict. sæc. 5. pag. 504. Mox infra *Devotio*, pro Pietate sumitur, ut vox nostra *Devotion*.]

* Barel. serm. in feria 4. hebdom. 1. Quadragesimæ : *Ego dico quotidie talem Devotionem, tria Pater ad Trinitatem, septem Ave Maria ad reverentiam de septem gaudiis. Devotion, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 138. Chartoph. reg. : Le jour de la feste N. D. en mi-aoust Symon Giroust et Perrin Coulommier allerent en pelerinage à N. D. de Vregny avec Guillaume de la forest . . . Leur Dévotion faite ils vinrent en une taverne audit Vregny.*

DEVOTISSIMUS, Καθωσιώτατος, Titulus honorarius concessus Domesticis et Protectoribus, in leg. 6. 8. 9. Cod. Th. de Domest. et Protector. (6, 24.) leg. un. de Præpos. labor. (6, 25.) item *Agentibus in rebus*. Collatio Carthagin. anno 411 : *Astantibus viris Devotissimis Protectoribus Domesticis : adstantibus etiam viris Devotissimis Agentibus in rebus, etc.* [* Vide Glossar. med. Græcit. voce Καθωσιώτατος, col. 540. et Marini, in Pap. Diplom. num. 75. not. 6. *Devotio*, Titulus honoris magistratibus superioribus concessus, in Coll. Leg. Mos. tit. 15. cap. 3. § 8. et Theodos. Cod. lib. 7. tit. 20. const. 1. et tit. 22. const. 2.]

† **DEVOTIZARE**, Vota et orationes ad Deum et Sanctos facere. Johan. Longinus in Vita S. Stanislai Episc. Maii tom. 2. pag. 265 : *Orta siquidem immanissima tempestate, omnes mortis periculis involvuntur; et quia mare furens indevotum Devotizare compellit, hujus hi, hujus isti, illius illi, Sanctorum suffragia altisonis vocibus implorabant.*

† **DEVOTUM**, Votum, oblatio facta Ecclesiæ. Privilegium Ferdinandi Gonzalez Principis Castellæ pro Monasterio S. Aemi-

liani ann. 934 : *Atque Devotionem census venerandæ Basilicæ B. Jacobi Apostoli . . . spondit. Eodem modo, cum tam dignum Devotum divulgata relatio nostris auribus innotesceret, visum fuit nobis, etc.*

† 1. **DEVOTUS**, Pius, Gall. *Devot*. Bis legitur in Translatione et Miraculis S. Cuthberti Episcopi cap. 25. ubi etiam habetur vox *Devotio* pro Pictas. Vide alio sensu in *Devotissimus*.

* 2. **DEVOTUS**, Sanctus, cujus tutelæ quis sese potissimum committit, vulgo *Patron*. Chron. Modoet. apud Murator tom. 12. Script. Ital. col. 1083 : *Sapiens dux laudando Deum et sanctum Johannem Baptistam ejus Devotum, etc.*

* 3. **DEVOTUS**, Laicus, qui se et bona sua monasterio devovebat. Charta ann. 1183. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 340 : *Decernimus et volumus abbatem, monachos, conversos, Devotos ipsius monasterii Locedii, etc.* Vide *Donati* 2.

DEUPARIUS. Lambertus Ardensis pag. 258 : *Paratores quoque, et Wallactores, et Deuparii, et Iliatores, cum convenientibus et necessariis armamentis, et instrumentis . . . operantur.* [* Vide *Durpulum*.]

1. **DEUS**, Templum Dei alicujus. Lactantius de Mortib. Persecutor. num. 36 : *Qui et sacrificia per omnes Deos facerent.* Ita et cap. 16.

* *Dieu*, pro ipso altari ubi Dominicum Corpus asservatur, vel Liturgia sacra celebratur, in Ch. ann. 1314. ex Chartul. S. Maglor. ch. 41 : *Unes veues que les gens saint Magloire doivent avoir faites en leur meson; par lesquelles l'en puet veoir Dieu en l'église dudit curé de saint Pere des Arsis.*

DEUS VULT, Clamor bellicus peregrinorum Hierosolymitanorum, seu nostrorum in bellis sacris militantium. Robert. Mo-nach. lib. 1. Hist. Hierosol : *Erit universis hæc ex parte Dei una vociferatio, Deus vult, Deus vult.* [Veteri Gallico idiomate, *Deus le volt*, vel *Deu le volt*.] Vide Dissertat. 11. ad Joinvillam pag. 206. [Ruinarium in Vita Urbani II. Papæ inter Opera posthuma Mabillonii tom. 3. pag. 224. et Barthium in Glossario.]

† **DEI GRATIA**. Vide supra.

† **DEI JUDICIUM**. Vide *Judicium Dei*.

† **AD DEUM**, Vale, Gall. *A Dieu*, in Processu de Vita S. Yvonis, Maii tom. 4. pag. 554.

† **DEUM LAUDANTES**. Vide *Lollardi*.

† 2. **DEUS**, a Gallico *Deux*, Duo. Chartular. S. Corneli Compens. in Indice utensilium de Ruminaco : *Deus pacletis et Deus vansbeisons et una broia.*

† **DEUSE**, vel *DEUZE*, Statuta Massil. lib. 3. cap. 14 : *Omnes razoiræ, cum quibus radetur, sint ligni de favo Deuze, vel ut habetur in MS. de favo vel Deuze, hoc est, de Illice, Gall. d'yense, quare melius scriberetur d'Euse vel d'Euze.*

† **DEUTERARIUS**, Secundarius, a Græco δευτερος, Secundus. Habetur in Vita S. Stephaniani Sabaïtæ, Julii tom. 3. pag. 574.

† **DEUTERESIS**, Græce δευτέρωσις, Leges secundariæ seu traditiones hominum. Legitur apud Guibertum in Epistola de veritate corporis Dominici cap. 4. Vide δευτέρωσις in Glossario mediæ Græcit. *Deu-*

teresis in Glossario Schilteri Teutonico, et Cujacium ad Nov. 146.

† **DEUTEROGAMIA**. Apud Baluzium tom. 2. Capitularium in Appendice col. 1372. exstat *Ordo qualiter in S. Rom. Ecclesia Episcopus ordinatur*, ubi Eleetus interrogatur, *Si conjugem habuit ex alio viro, quæ a Græcis dicitur Deuterogamia*, a δευτερογαμίη, Secundo nubere.

* **DEUTERONOMIUM**, *Secundaria lex*, *Liber Mosis*, apud Laur. in Amalth. a Gr. δεύτερος, secundus, et νόμος, lex. [* *Deuteronomium* Novum Testamentum dicitur in S. Aldhelmi Septenario ap. Maium Classic. Auctor. tom. 5. pag. 505.]

† **DEUTRUS**, δεύτερος, Secundus, apud Raimundum Duellinum Miscellan, lib. 1. pag. 104.

DEVULGARE, idem quod *Depopulare*, Populo seu vulgo urbem aut locum spoliare. Papias : *Populari, vastare, prædari, Devulgare*. Est etiam apud eundem, *Devulgare, publicare*. Gloss. Lat. Græc. : *Devulgar, δημοσιεύει*. Gall. *Divulguer*.

DEX. Vide *Dextri*.

† **DEXIA**, δεξιὰ, Prosperitas. Fridegodus in Vita S. Wilfridi cap. 15 :

Non igitur ceptum dissolvit Dexia votum,
Pecunia neve tulit, seu dissologia rupit.

† **DEXTER**, Rectus, æquus, integer, Gall. *Droit*, in moralibus. Epistola vetus de Ritibus, inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 532 : *Pergit vero (Sacerdos) ad dextrum cornu altaris, quia Dextram Christus semper egit vitam : Dextera enim vita acquiritur celestis gloria*. Festus : *Dextra auspicia, Prospera*.

† **DEXTERA**. Cum *Dextera armata conjurare*, in Lege Ripnariorum tit. 33. § 1. *Sacramentum confirmare*, ibid. tit. 66. § 1. Vide *Juramentum*.

DEXTERALIS, Qui ad dexteram est. *Regio Dexteralium Saxonum, Dexteralis Britannia, Sinistralis pars Sabrinæ*, apud Asserum de Ælfredi rebus gestis pag. 14. 15.

† **DEXTERARIUS**, Equus major et Cataphractus. *Dexterarius phaleratus*, in Hist. Cortusiorum apud Murator. tom. 12. col. 773. Vide *Dextrarii*.

† **DETERI**. Vide *Dextri*.

† **DEXTIMUS**, Dexter. Radulfus Cadom. de Gestis Tancredi, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 187 : *Dextimæ sinistimæque turris solatiatum cessabat. Dextima pro Dextra* Nonius habet ex Varrone. Festus : *Dextimum et sinistimum antiqui dixerunt*.

* Vita Ms. SS. Sixti et Sinicii episc. Remens. et Suession. : *Suessorum cives... asseverant patronum eorumdem non sinistimum, sed Dextimum semper adstare debere*.

† **DEXTRA**, Genus mensuræ. Vide *Dextri*.

† 1. **DEXTRÆ**, Brachialia. Vide *Dextrale*.

2. **DEXTRÆ**, Fœdera, pacta conventa, quæ complicatis invicem dextris sanciebantur. [* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Dextra, Trêve, seurté*.] Lactantius de Mortibus Persecutor n. 36 : *In ipso fœto fœdus fit, ac Dextræ copulantur*. Hesychius : δεξιὰς, συνθήκας. *Conspiratio, facta per Dextras*, in Capitulis ad Legem Salicam cap.

7. in Lege Longob. lib. 1. tit. 17. § 11. [* Lothar. I. cap. 65.] et in Capitulis Caroli M. lib. 3. cap. 9. Hincmarus de Ordine Palatii cap. 30 : *Si inter Marchios in qualibet regni parte ad aliud tempus Dextræ datæ fuissent, quid mox post Dextras exactas ageudum esset, utrum renovandæ, an finiendæ essent?*

DEXTRAS DARE, pro *Fœdus inire*, usurparunt non modo recentiores Scriptores, sed et veteres. Quippe, ut ait Aristophanis Scholiastes : ἔθος ἐπὶ πίσει, καὶ συνθήκας ἐμβαίως δεξιὰς δίδόναι ἀλλήλοις. Hesychius : δεξιὰί, αἱ γινόμεναι κατὰ συνθήκας ἐπαφαί τῶν δεξιῶν χειρῶν, εἰς σύμβολον τοῦ βέβαια ἔσεσθαι. [Isidorus Orig. lib. 11. cap. 1 : *Dextra vocatur a dando, ipsa enim pignus pacis datur, ipsa fidei testis atque salutis adhibetur, et hoc est illud apud Tullium : Fidem publicam jussu Senatus dedi, hoc est, Dextram. Unde et Apostolus dicit : Jacobus et Johannes Dextras dederunt mihi*.] Cujus moris vestigia etiam exstant apud Xenophontem, Tacitum, et alios. Statius lib. 1. Thebaid. :

Jam pariter coeant animorum in pignora Dextræ.
Claudianus in Rufinum lib. 1 :

..... Sociat perituro fœdere Dextras.
Et lib. 2 :

..... Tradisne tuas, Dux optime, Dextras?
Miscere Dextras, apud Tertullianum adversus Marcionem. Paulinus ad Cytherium Poem. 13 :

Tunc ambo nexi ad invicem Dextras damus
In osculo pacis sacræ.

Dextras Dare et Accipere, in Encomio Emmæ Reginæ pag. 171. *Dextris datis in pristinam concordiam redierunt*, apud Will. Gemeticensem lib. 6. cap. 2. Fredegarius eap. 87 : *Omnes Primates et exercitus Dextras in invicem dantes, ut nullus Radulfo vitam concederet*. W. Tyrius lib. 19. cap. 16 : *Super placitis conditionibus Dextram dedit. Dextras securitatis dare inter se invicem*, apud Flodoard. lib. 4. Hist. Rem. cap. 3. Quo sensu Witikindus l. 1. Gestor. Saxon. : *Dextris datis et acceptis, copiam viris fandi concessit. Dextras dare, et Dextris fidem facere*, apud Gregor. Turon. de Glor. Confess. cap. 68. [In veritatis signum *Dextram dare in manu Comitum*, in Capitul. ann. 793. cap. 11.] *Dextra pacem promittere*, Ditmarus lib. 7. pag. 111 : *Pacemque ejus supplex petii, quam cum Ekkehardus ex sua parte promitteret, et frater suus dum a me desideratus a Polonia veniens Dextera manu sua pacifica promitteret, uterque hanc non bene servavit*. Erchembertus in Hist. Longob. cap. 33 : *Quo terrore percussi multi ad Augustalem clementiam confugientes, dari sibi petebant Dextras, quibus tunc solitam misericordiam denegat. Per Dextras conspirationem firmare*, in Capit. 2. et 4. ann. 805. cap. 10. in Capitul. ann. 824. eap. 6. apud Holstenium. Concilium Audomarense ann. 1099. cap. 5 : *Hanc constitutam pacem per sacramentum vel Dextræ dationem in manu Episcopi sui confirmant. Dextram petere*, apud Gregorium Turon. lib. 10. cap. 3. *Dextras petere*, in vet. Chronico de Roberto Rege ann. 1032. et in Chron. S. Vincentii de Vulturbo lib. 3. pag. 695. Ita *Dextras datas* pro securitate usurpant Annales Francor. Bertiniani ann.

866. Albertus Aquens. lib. 3. cap. 11. l. 6. cap. 51. l. 9. eap. 28. Synodalia decreta Concilii Ænhamensis ann. 1009. cap. 1. etc. Adde Procopium lib. 2. Persic. cap. 13. etc. et vide Petr. Fabrum lib. 2. Semestr. cap. 22.

DEXTRAS DARE præterea dicebantur, qui aliorum potestati se comittebant. *Dextra et obsides dederunt*, in Annal. Franc. ann. 779. et in Chronic. Moissiac. ann. 812. *Dextras dominis dare*, apud Walsinghamum pag. 332. Ita Palladius in Histor. Laus. cap. 26. Θεῷ δεξιὰς δίδόναι, dixit pro polliceri Deo, promittere. *Dextras amicitie auxilii*, dare, apud Sugerium in Ludov. VI. pag. 289. 313.

DEXTRARUM ANSCISSIO inuolati mone tam adulterantes, apud Matth. Paris ann. 1125. Vide Notas nostras ad Alexiadem [* et Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 706.]

† 3. **DEXTRÆ**, Supplicii genus, in Chronico Parmensi apud Murator. tom. 9. col. 777 : *Omnes alii vero mortui exterant in dictis carceribus propter gravia tormenta ... nam quotidie ponebantur ad evolutos et ad Dextras in modum crucis pendentes*.

DEXTRALE, Ornamentum dextræ, ar. nulla in dextro brachio gestari solita. Glossæ Isidor. : *Dextralia, Brachialia*. [Gravus pro *Dextralia* censet legendum *Dextra* quod idem Isid. Orig. lib. 19. cap. 31. dicit, *Dextras communes esse virorum ac foeminarum : quia utrusque sexus Dextra sua ampla et ante manicam portantur, et possunt ibi jungi clavo uno*. Hinc] Papias : *Dextralia, Brachialia, genus ornamenti commune viris et feminis : ante manicas portantur cum clavo*. Glossar. Arabico-Lat. : *Dextralia ampla erant ante manicam, ut possent se conjungere uno clavo*. Cæsarius Arelat. Hemil. ad Sanetimoniales : *Ex ipsis (paradi floribus) anulos et Dextralia, dum exerce opera bona, sibi componunt*. Leontius Episcopus in Vita S. Joannis Eleemos. n. 1. ex Versione Anastasii Bibl. : *Fenientibus autem quibusdam indutis ornamentis aureis et Dextralibus, et querentibus elemosinas etc*. Vide Exod. cap. 35. num. 31. S. Augustinum Homil. 26. Gaudentium Brixiensem Episc. tract. 8. [Sarisher. 8. 20. S. mas. ad Hist. Aug. pag. 248.] Notas nostras ad Alexiadem pag. 261.

DEXTRARIOLA, *Arnulla*, apud Papiam Occurrit Judith. 10. 3. [et in Vita S. Ilthimodæ per Agium cap. 1. apud Bér. Pez Anecd. tom. 1. part. 3. col. 291.]

DEXTRALIS, Idem quod *Manuar* Joan. de Janua : *Dextralis dicitur secunda dextra habilis*. [Hausta sunt hæc ex Ildoro, apud quem lib. 19. Orig. cap. 1. *Hæc et dolabra, quod habeat duo labia nam securis simplex est : Dextralis dextra habilis*.] Victor Utic. l. 1. de Persec. Vandal. statim initio : *Ubi forte venerabula clausas repererunt portas, certatim Dextralium aditum reserabant, recte tunc diceretur : Quasi in silva lignorum securibus conscidere januas ejus in ipsa etc*. A Victore hausit pleraque ex his Pet. Diacon. lib. 4. Chron. Casin. cap. 126. tus Interpres Homeri : ἡμιπάλαιον, τὸ ἐκ τοῦ πελάγους, τὸ ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους πύργου ἔχον

αἰν, ὁ καὶ δεξιόχλιον καλεῖται. Vide Theophylactum Simoe. lib. 8. cap. 4. [*Falces Dextraux, seu secures*, in Litteris anni 1340. Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 53. col. 1. *Destrau* etiamnum Provincialibus.] Chronie. Petri IV. Regis Arag. lib. 3. cap. 32 : *E trou lo portals de la vila trencats, et feu hi lar gran colps de Destral, etc.* [Vide *Dextrales* alia notione in *Dextrarii*.]

* Nostris *Destral* et *Destrau*. Vita SS. MSS. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 45. °. col. 2 : *Com uns vilains vausist arer le pour dou Dimenche, tantost li menges de la Destral, etc.* Lit. remiss. ann. 1444. in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 233 : *Iceclui varlet portoit en sa main une coignée ou Destrau. Une coignée appellé Destrau à copper bois*, aliis ann. 1457. ex Reg. 189. ch. 161. Iusdem originis videtur vox *Destrier*, quae vallei genus significatur, in Ch. ann. 1374. x Tabul. S. Petri de Curte : *Predictus pro Arnaldus (faber) promisit ponere una ca (forgia) unum magnum ferri valleum, unum martellum, vocatum Destrier, ferri, unas tenalhas ferri et alia.* Vide supra *Destralis* 2.

¶ **DEXTRALIUS**. Vide post *Dextrarii*.

1. **DEXTRARE**, **DESTRARE**, Gall. *Adexer*, A dextris ire vel incedere, tegere latus extrum. Radulfus de Diceto ann. 1177. * Pertz. vol. Leg. 2. pag. 153. : *Recepto nobis pacis osculo nos devoto Dextravit, e. Mox : Obviam venit, et Dextro latus nostro devoto suscepto nos in Ecclesiam introduxit.* Idem ann. 1193 : *Ordinatis igitur quae sunt in applausibus hujuscemodi, dextravit Archiepiscopum Londoniensis episcopus, sinistravit Wintoniensis.* Vita Urbani V. PP. pag. 176. de Carolo IV. ap. : *Ac usque ad Basilicam B. Petri poster equi Papae frenum tenens ipsum Dextravit.* [Canonizatio S. Petri Coelestini, apud Murator. tom. 3. pag. 661 col. 1 :

Ille freni diadema ferens, Dextratur habenis Francorum a Rege illustri.] Clement. V. PP. Ordo Coron. Imper. 1. 1312. ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 531 : *... Dextrandus est a senatoribus usque gradus predictos.* Vide *Addextrare*.]

2. **DEXTRARE**, Aptare, Parare. Vita Godelevæ, Julii tom. 2. pag. 415. D : *Currit qui nuntiat esse Comitem. Dextrant illico dextrarii... fit Heinfror obvius veni.*

DEXTRARE EQUUM, Eum domare, Educere, Gall. *Dresser un cheval*. Vide locum *Dextrarii*.

3. **DEXTRARE**, **DESTRARE**, Mensurare. Litteris. Statuta Massil. lib. 3. cap. 31 : *Si quis dederit ad acaptum aliquem fundum raticum... et fundum illum... ei mensuraverit, seu cannaverit, sive Destraverit, sive mensurari, vel cannari, seu Destrari a quoque alio fecerit, ipso domino ratum habere... non liceat dicto domino... dictum fundum... remensurare, seu recannare, vel in Destrare.* Statuta Arelat. MSS. art. *Dextratores terrarum et vinearum habent II. sol. pro singulis dirbus, quibus Destrabunt, et pro dictis II. sol. teneantur Destrare per totum districtum Arelatis et inferenter sine delectu personarum.*

DEXTRARIALE SERVICIUM, f. Prædictum *Dextrarii*, quem vasallus Domino

debebat, si qua esset expeditio facienda. Diploma Bernhardi Ducis Silesiæ pro Nobilibus de Rusk ann. 1318. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 472 : *Decem marcarum redditus cum dimidio fertone sitos in quarto decimo dimidio manso, in villa que Merico vocatur, prope civitatem Stregoniam, sine servicio Dextrarii seu servitio quod pro expeditionibus faciendis nos contingit, contulit.* De hujusmodi præstatione intelligendum aliud Diploma Bolkenis Ducis Silesiæ pro Monasterio Grissoviensi ann. 1326. apud eund. Ludew. pag. 515 : *Domino Abbatii et Conventui Monasterio in Grizow tertiam partem unius Dextrarii, in quo nobis de bonis suis in Wirbena tenebantur servire.*

DEXTRARI, **DEXTRALES**, **DESTRALES**, majores et cataphraeti, quibus utebantur potissimum in bellis et præliis. Willelmus Neubrig. lib. 2. cap. 11 : *Equo ejus militari, quem Dextrarium vocant, ablato, etc.* Chronie. Colmariense ann. 1298 : *Habebant Dextrarios, id est, equos magnos, qui inter equos communes, quasi Bucephalus Alexandri, inter alios eminebant.* Brunetus in Thesouro MS. part. 1. cap. 155 : *Il y a chevaux de plusieurs manieres, à ce que li un sont Destrier grant pour le combat, li autre sont palefroy pour chevaucher à l'aide de son cors; li autres son roucis pour sommes porter, etc.* Consuetudo Andegav. art. 47. et Cenomanensis art. 55. *Est entendu Destrier, un grand cheval de guerre; Coursier, un cheval de lance.* [* *Destrieri* Joand. Villan. *Ricchi e grossi cavalli*, ut auctor est Murat. Antiq. Ital. tom. 2. col. 486. B.] [Genealogia Comitum Flandriæ, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 402 : *Fugit Alemanni, fugit et ipse Otho Imperator eorum in palafido suo; suum enim Dextrarium, miræ probitatis magnique precii equum, occisum a quodam milite reliquit in acie.*] Radulfus de Diceto ann. 1198 : *Dextrarii capti sunt ducenti, quorum septies 20. cooperti fuerunt ferro.* Knyghton ann. 1191 : *Capti sunt ... ducenti Dextrarii ferro communiti.* [* Abbrev. Placit. Edw. 1. Hibern. rot. 36. pag. 234 : *Duellum vadiatum ... Willelmus venit die constituto eques armatus armis militaribus, videlicet, cum Dextrario quooperto, lancea, scuto, etc.* Vide Convent. Brixiens. ann. 1158. cap. 4. ap. Pertz. Leg. tom. 2. pag. 107.] Occurrunt passim, apud Radevicium de Gest. Frider. lib. 3. cap. 26. 37. Fulcherium Carnot. lib. 1. Hist. Hieros. cap. 3. Raymundum de Agiles pag. 162. Jacobum de Vitriaco lib. 3. pag. 1125. 1130. Petrum de Dusburg. in Chronico Prussiae. cap. 54. 101. 239. Carolum IV. Imp. in Vita sua pag. 91. Thwroc. in Petro Rege Hung. cap. 38. Brompton. ann. 1173. Gregorium Decanum Bajocens. in Urbano IV. PP. [in Chronico Trivetti apud Acherium Spiel. tom. 8. pag. 611. et 614.] etc.

** **DEXTRARI PHALERATI**, id Chart. ann. 1249. in Guden. Sylleg. pag. 602. *Dextrarii Phalerati*, in chart. ann. 1256. et 1298. in Lappenb. Init. Fœder. Hanseat. pag. 74. et 739. Vide *Dexterarii*.

¶ **DEXTRARI**, in Epistola Alphonsi VIII. Regis Castellæ ad Innocentium III. PP. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 473.

DEXTRARI, apud Ottonem Morenam pag. 81. [in Historia Dalphin. tom. 1. pag.

87. edit. Genev. et pag. 73. edit. Paris.]

DEXTRARI ARDENNENSES, quos prædicat Willel. Brito. l. 12. Phil. initio, ut *Arabiens* vetus Poem. MS. de Vulpe :

Dessus les Destriers Arabis,
A leurs costez les brans forbis.

Vide Notas ad Alexiadem.

DEXTRALES HISPANICI, apud Rigordum ann. 1201. quos *Asturcones* quidam vocant, quod apud *Astures* Hispanicos potissimi habeantur. Ebrardus Betuniensis in Græcismo cap. 7.

Astureo Dextrarius est, Astur caput ejus :

Nam prius Astur equum dextrandi repperit usum.

DEXTRARI DE PRETIO, apud Bromptonum pag. 1082. Vide *Equus*.

DEXTRALIUS. Arnoldus Lubeeens. lib. 5. cap. 3 : *Vidit igitur principem ipsius castris in fervido equo, quem Dextralum dicunt, eminus venientem.*

DESTRALES, pro *Dextrales*, ut *Destra*, pro *Dextra* in Gloss. Lat. Gr. Jo. Monachus Majoris-Monast. lib. 1. Hist. Gaudredi Ducis Norman. : *Tubæ multiplicis varia vox intonat, dant Destrales dissonos hinnitus, etc.* Sic etiam Gallis *Destriers* dicuntur. Le Roman de Garin MS. :

Envoies li vint Destriers sejournez,

Et vint espées au pont d'or noiellez.

Alibi :

Li rend li pors cens Destriers sejournez.

¶ **DEXTRARI**, in Epistola Alphonsi VIII. Regis Castellæ ad Innocentium III. Papam, inter Cone. Hisp. tom. 3. pag. 473.

¶ **DESTRERI**, apud Murator. tom. 6. col. 1045. tom. 8. col. 514. tom. 11. col. 68. tom. 12. col. 612.

DEXTRARI sic porro dicti, quod dextra ducebantur donec adesset tempus prælii. Ugutio : *Dextrarius dicitur, quia per dextram ducitur.* Joan. de Garlandia in Synonymis :

Estque manu Manus, dextræ Dextrarius aptus.

Jacobus Cardin. lib. 2. de Coronatione Bonifacii VIII. PP. cap. 9 :

Post ipsum quadratus equus detextus ad ante

Cygnus ad Dextram vehitur.

Continuator Nangii MS. : *Et après venoient les grans chevaux et palefrois du Roy tres-richement ensellez, et les valets les menotent en Dextre sur autres roussins.* Le Roman de Garin :

En Destre meinent les auferrans de pris.

Compotus Hospitii Reginae ann. 1330 : *Lorrein, qui meine le grant cheval en Destre.* Hinc ejusmodi equos, qui dextra ducebantur, *συστάς*, seu *συστά* appellabant Byzantini sequiores, ut docent Codinus de Offic. cap. 5. num. 7. et Anna Comn. lib. 1. Alexiad. pag. 13. *Παρόχος* Evagrius lib. 6. cap. 4. 15. ut observat Henricus Valesius. Perperam igitur istud damnat etymon Laurent. Pignorius in Notis ad Mussatum : *Quasi, inquit, non asinus et bos Dextra ducebantur.*

Δεξιό Scriptoribus Byzantinis dicuntur. Leo Grammaticus in Michaelē pag. 469 : *Καὶ ἀπελθὼν εὗρεν αὐτὸν ἐντετυλιγμένον ἐν τῷ σαγίσματι τοῦ δεξιοῦ ἵππου, εὖ ἤλαυνεν.* Illuc profectus, equi *Dextralis*, quo vchi solebat, sagulo involutum repperit. [* Vide Glossar. med. Græcit. in *Ἀδίστρατα* col. 25. 26. et in *Δέξις* col. 279.]

¶ **DEXTRARIOLA**. Vide *Dextralia*.

DEXTRATA et **SINISTRATA** Pars : *esse in*

Dextrato; esse in sinistrato; Dextrata et ultrata regio, voces Agrimensorum.

† **DEXTRATIO**, Motus qui fit a sinistra ad dextram apud Solinum cap. 57.

† **DEXTRATOR**, Agrimensor. Vide *Dextrare* 3.

† **DEXTRATUS MANU SUA**, Idem qui *Jurans sua manu*, de quo in *Juramentum*. Formula 30. Sirmondica: *Idco etenim, dum sic veritas comprobatur, veniens jam dictus ille adprehensam manum vel arma prædicti judicis, sicut mos est, apud homines duodecim manu sua tertia decima Dextratus vel conjuratus dixit, etc.*

* **DEXTERIA**, **DESTERIA**, Navis species, forte quia agilis, ab Ital. *Destro*, dexter, agilis, sic nuncupata. Charta ann. 1388. ex Tabul. Massil.: *Item solvatis 140. florenos anni de Regina Johanni Arnaudi de Massilia pro gagiis sine Desteriæ armatae,...* missæ in Rodanum ad servitium dom. Papæ. *Item pro pennonis sive vexillis armorum Massil. factis pro dicta Dexteria...* *Item pro tribus quartarionis quintalis cepi ad ungendum seu expalmandum ipsam Dexteriam.* Mirac. Mss. Urbani V. PP: *Navigans per mare in quadam Desteria, et din fuit in plaia Romana.*

† **DEXTERII**. Vide *Dextrarii*.

DEXTRI. Papias: *Dextri dicuntur passus mensurandi apud quosdam.* [Quadratum est apud Massilienses constans quindecim palmis. Memoratur hæc mensura in Statutis ejusdem urbis lib. 1. cap. 52.] Florentius in Vita S. Feheis: *A loco illo usque ad castrum Thoringum habentur Dextri ducenti.* Tabular. Aganonis, seu Ecclesiæ Carnotensis: *Est autem ipsa area... habens in longum perticas 33. et in uno capite pert. 8. et Dextrum unum. In altro vero capite pert. 7. et Dextrum unum.* [* Vide Gerard. Prolegom. Chartul. S. Petri Carnot. pag. 173. § 163.] Tabularium Abbatie Conchensis in Ruthenis Ch. 339: *Consortes pro uno fronte Archimbaldus, et Dextros sexdecim; et de alio fronte Lantardus, et Dextros sexdecim, pro uno latns Aldoardus, et Dextros 21. et de alio latus via publica, et Dextros 21.* Formula Lindenbrogiana 140: *Terra habet in longo Dextros tantos, et in lato Dextros tantos.* Vetus Charta apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 418: *Et per longitudinem usque in Paternum, sint decem millia Dextri.* [* Adde Polypt. Irmin. Br. 9. sect. 247. 248. pag. 109.] Hinc emendanda Vita S. Memii Catalaunensis apud Bosquetum: *Per desertum ambulaverunt, et Dextros 40. millia quingentos pervenerunt, etc.* Perperam *dextras* editum.

† **DEXTRA** tamen etiam habetur in Charta anni 979. ex Archivo S. Victoris Massil. II. 13. Armar. Avenion.: *Condamina una quæ habet pro longo Dextras de ambobus latus 238. et in quacunque fronte Dextris 130.*

† **DEXTRUM**. Statuta Arelat. MSS. art. 82: *Item statuimus, quod canne et alie et Dextrum de ferro in palatio Communis et cudentur (eudantur) et forme cayrouorum et tegularum ibidem fiant... Dextrum quo mensurabitur et cayron et tegulæ fiant secundum formam eorum, quæ erunt in palatio Communis.* Versio Gallica anni 1616. habet: *Serout faites et mises des cannes, aul-*

nes, Arpents ou Dextres en l'hotel de ville, etc. ubi *Arpenta Dextri* dicuntur, quod utantur *Dextris* ad arpenta mensuranda. Statuta Avenion.: *Canua, alia et Dextrum sint de ferro et sint clavati in muro Ecclesiæ S. Petri, etc.*

DEXTRES, Catalanis: Libellus Catalanicus MS. de *Batallia facienda*: *Lo camp do esser cayre, e den aver de cascun cayre 25. Dextres, et cascun dels Destres 25. den aver 12. palms de cana de Barchinona, e den esser ab pals en gir, e ab rests be enrestats, e clavats, e den esser pla e egnal, e no pedregos, ans si pere hy hales ne den hom gitar.* *Dextres* in Consuetudine Hammonie cap. 103. ubi de Piscatione in fluvii: *Que aucuns ne tendent à la repentise du sacq de son compagnon à soissante Destres près.*

* Nostri etiam *Dextre*. Charta ann. 1022. ex Tabul. Massil: *Dono modo decem Dextros, qui sunt in loco qui dicitur Costa. Dono decem dextros vineæ in villa Cathedra, in alia ann. 1040. ex eod. Tabul. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 100: En le quel espace puet avoir six Dextres ou environ. Diestre, apud Monstrelet. 2. vol. fol. 76. vº.*

DEXTRORUM præsertim appellatione donantur Ecclesiarum atque adeo locorum, qui aliqua immunitate aut asyli jure gaudent, definita legibus circa eos spatia, quæ fere semper 30. passuum esse dicuntur. ὄροι σεπτότατοι, apud Nilum lib. 2. Epist. 178. ὄροι παρρησίας, apud Theodor. Lector. lib. 2. ἀσυλία τῶν ὄρων, apud Cyrilum Scythopolitanum in S. Joanne Silentario num. 4. Charta Rudesindi Dumienensis Episcopi æra 930. apud Antonium de Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5. pag. 424: *Cum duobus in ea fundatis Ecclesiis, sanctum Petrum et S. Vincentium, cum earum ambitu Dextros.* Alia Bermundi II. Regis æræ 1030. ibid. pag. 439: *Et insuper intra ipsos Dextros non habeant licentiam ingrediendi in eis, non sagiones de Rege, non de Pontifice, etc.* Infra: *Et in ipsos Dextros de isto Monasterio, qui illos diripuerit, peitet in duplo.* [Concil. Compostell. ann. 1031: *In omni Ecclesia infra LXXII. Dextros nullus laicus vel mulier nec refugans sortem habeant.*] Concilium Coyacense in diœcesi Ovetensi ann. 1050. can. 3: *Intra etiam Dextros Ecclesiæ Laici natorati non habitent, nec jura possideant.* Cap. 12: *Præcipimus, ut si quilibet homo pro quacunque culpa ad Ecclesiam confugerit, non sit ausus aliquis eum inde violenter abstrahere, nec persequi intra Dextros Ecclesiæ qui sunt triginta passus, etc.* Concilium Sanctægidianum ann. 1056. can. 2: *Ut nemo infra terminum triginta Dextrorum circa Ecclesias positum quicquam capere præsumat, etc.*

Ita 30. passus definiuntur extra ædium sacrarum ambitum, intra quos immunitas, seu pax Ecclesiæ, vel asyli jus constituitur, in Concilio Helenensi ann. 1027. Narbonensi ann. 1054. can. 11. Helenensi ann. 1065. et in Jure Christiano Danico cap. 8. apud Janum Dolmerum ejus interpretem. Tabularium Abbatie Conchensis in Ruthenis Ch. 93: *Promitto Deo et B. Petro, ad damnum alienius 30. passus Ecclesiasticos circa hanc Ecclesiam B. Petri*

non infringam, neque aliqua persona mea voluntate, etc. Ubi notandi *passus Ecclesiastici*. At in Decreto Nicolai II. PP. ann. 1059. majus spatium adscribitur majoribus Ecclesiis, hoc est, Cathedralibus: *De Confiniis Cæmiteriorum, sicut antiquitus a sanctis Patribus statutum est statuimus ita: ut major Ecclesia per circuitum 60. passus habeat; capellæ vero sive minores Ecclesiæ 30. Qui autem contra finium eorum infringere tentaverit, vel personam hominis, aut bona ejus inde abstraxerit, nisi publicus latro fuerit, quousque evenerit, et quod rapuerit reddat, excommunicetur.* [Hujusce discriminis exemplum habemus in Charta Petri Seneccensis Episcopi pro Monasterio S. Victoris Massil. ann. 1089. inter Instrument. tom. 3. Gall. Christ. col. 197. et 198: *Item confirmo et alias tres Ecclesias, quæ ibi sunt, videlicet S. Johannis et S. Petri Apostoli et S. Laurentii... et confirmo ibi in circuitu eorum Ecclesiarum Cimiterium de LX. passibus ecclesiasticis... Item confirmo ibi Ecclesiam S. Petri de Bagarris, simul cum ipso Cimiterio de xxx. passibus... Item confirmo ipsam Ecclesiam S. Martini de Alons cum suo Cimiterio in circuitu ipsius Ecclesiæ de xxx. passibus ecclesiasticis.* Hic cernere e tribus Ecclesiis non Cathedralibus spatium LX. passuum attribui; majoris igitur Ecclesiæ nomine non solas Cathedralis intellexisse videtur Nicolaus II. in illa Charta. In Constitut. Honorii et Theod. de ejus fide, ut et cæterarum h. editarum, subdubitant viri docti, ejusmodi Ecclesiarum immunitas, quinquaginta passibus ultra Basilicæ fores definit. Quibus addenda, quæ habentur in Decretione Chlotarii II. Regis cap. 13: *Nullo latronem, vel quemlibet culpabilem... de atriis Ecclesiæ extrahere præsumat. Quod si suæ Ecclesiæ, quibus atria clausa non sint, utraque parte parietum terræ spatium tenuis pro atrio observetur.* Cur autem dextri, seu a legibus extra templa ipsa definiti sint ἀσυλίας spatia, rationem prodii lex Cod. Th. de His, qui ad Eccles. Confiniunt (9, 45.): *Ne in ipso Dei templo et crosantibus altaribus confugientium quæquam mane vel vespere cubare vel percontare liceat, ipsis hoc Clericis religionis caverantibus, ipsis, qui confugiunt, putantur ratione servantibus.*

Ut porro *Dextri* sumuntur pro Ecclesiæ exteriori parte, quæ immunitate et asyli gaudet: ita *Dex*, pro *Baulieu*, districtu urbis vel oppidi, qui eadem, quæ urbes et oppida immunitate fruitur, passus usurpant Occitani, voce pariter a *dextro* formata. Fori Beneharn. seu Morlan. 8: *Et non debet exire bellum extra Dex vel Consuetudines Tolosæ part. 1: Infra seu terminos Tolosæ.* Occurrit ibi non mel, et in veteri Charta apud Catellum Comitib. Tolos. pag. 382. Ita etiam vox scribitur in Consuetudine Solensi. 29. art. 7. *Dexts*, in Consuetud. Bayon tit. 4. art. 17. *Dec*, Gondelino, *Decs* in Charta vernac. Gastonis Vicecom. Beneharn. apud Marcum lib. 5. cap. 1. n. 1. *Et toutes les autres herestats, qui sont en vos vestres Dexts. Dextiam*, in Charta

1369. pro Montalbano apud Galland. in lib. de Franco alodio pag. 189.

At Catellus in Historia Tolosana pag. 194. *Dex* terminos Tolosæ, seu urbium, a crucibus, quæ limitum vice sunt, appellatos putat, quod crux figuram decimi numeri, X. effingat, qui *Dex* Occitanis dicitur. Quod si ita est, multo probabilius videtur, si non a *Dextris*, certe a *Decussi*, qui et *Decus* dicitur Gromaticis, etymon recessendum. Nam lapidibus aut arboribus *Decus* seu *decussis* appositus termini ac mitis vicem præstabat. [Huic etymo non arum suffragatur vox ipsa *Decus*, quæ adem notione pluries occurrit in Consuetudinibus MSS. Augustæ Ausciorum ann. 301. Sic art. 46 : *Item consuetudo est ibidem, quod si aliquis occidit injuste aliquem, sed si inveniatur in villa, vel intra Decos ille, interficiens prædictus possit a quocunque capi et ad dominiuum Comitum captus esse.* Et art. 78 : *Item consuetudo est ibidem, quod porci non intrent prata neque casalia, que vineas in aliquo tempore anni infra Decos civitatis prædicte.* Rursum occurrit 1. 79. et 83. Aliud de vocis origine comit D. de Lauriere in suo juris Gallici glossario. Quemadmodum, inquit, *Banca* Andegavensis urbis aliæque Pictavis provincie *Quintæ* a Quinto milario, Bituricensis *Septuæ* a Septimo milario dictæ sunt, ita forte *Dex* a Decimo milario dictum est. Alia refertur ibidem Modelli conjectura ducta ex ejus Comentario ad articulum 86. Consuetudinis 1. 1. num. 28. Vide *Deci* suo loco,] *Decia*, et *Salvitas*.

DEXTROCHERIUM, Brachii dextri ornamentum, viris æque ac feminis commune. Ug. tio : *Armilla, torquis, brachiale, Dextrocherium.* Alibi : *Brachiale, torquis in brachio, quod est Dextrocherium.* Mamonius : *Armilla, quæ dicitur Dextrocherium.* J. de Janua : *Dextrocherium, ornamentum dextræ, et est torques aureus.* Gss. Ælfrici : *Dextrocherium, brachiale beah, i. manus armilla. Gemmata Dextrocheria,* apud veterem Interpretem Juvenalis Sat. 9. v. 50. Capitolinus in Maximino More : *Pollice ita vasto, ut uxoris Dextrocherio uteretur pro annulo.* Trebellius in Qeto : *Viri in auro et argento, mulieres in retilis et Dextrocheriis.* Ambrosius Sermon. 9. ubi S. Agnes sic loquitur : *Ornamenta inestimabili Dextrocherio dextram man.* Viris tribuit Lucifer Calaritanus de parcendo in Deum delinquentibus : *Deus ubi lupo parcere, debemus revereri tui diadema, in aurem etiam et Dextrocheria, debemus insignes, quas esse centuriones tuos honorare.* Arculfus de Locis sacris, brachialia et dextrocheria ut diversa posita : *Ornata virgis ferreis, pendentes, brachialia, Dextrocheria, murenæ, monilia, etc.* Antoninus Monachus in Itinerario Hierosol. : *Pendent super brachia Dextrocheria, monilia, et anuli capitulares, ciubalthei, etc.* Leo IX. PP. contra Achridanum cap. 36 : *Sic manuum glorias et maxima utilitas, quamvis communem insignem Imperii coronam, non tamen sibi adaptat, et imponit, sed capiti, vestita suis armillis, Dextrocherio, et an-* Fortunatus lib. 8. Poem. 4 :

Dextræ armilla datur Calchedone jaspide mixta, Aut hyacintheo sudat honore manus.

Χειρίδες ἐμυάργαροι, apud Pachymer. lib. 8. Hist. cap. 12.

† **Dextrum**, Mensurægenus. Vide *Dextri*.

† **DEXUM**, δεξιόν, *Dextrum*. Supplem. Antiquarii.

* **DEYMERIUS**, Qui *decimam* ex jure percipit et exigit, Hisp. *Dezmero*. Arest. parlam. Tolos. ann. 1287. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 85 : *De petitione consulum de Galliaco petentium, quod nullus Deymerius ponat manum in faciundo sanuadas vindemie Item de petitione eorumdem petentium, . . . quod Deymerii percipiant decimam in vineis dictorum hominum.*

† **DEYTA**, Fidejussor, sponsor, Gall. *Caution, Répondant*. Charta Roberti Comit. Arvernæ, apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 95 : *Nos Robertus Alvernæ Comes . . . constitimus nos Deytam et principalem debitorem penes dictos Burgenses pro ipso, pro prædictis omnibus attendendis et firmiter adimplendis.* Ibid. pag. 124. in Charta Eblonis Vicecomitis de Ventodoro : *Recognoscimus nos pro dictis mille libris solvenda terminis prædictis et assisia faciendis, ut dictum est, posuisse in Deytam penes d'ctum Falconem carissimum avunculum nostrum B. Dominum de Turre nobilem Domicellum.* Pag. 281. in Charta Guillelmi de Hala Tenentis sigillum regium in Arvernâ ann. 1288 : *Gerardus de Mureto etc. exsponsores, fidejussores, Deytæ seu principales debitores.* Ibidem : *Dicenti prius principales debitores esse conveniendos quam Deytas seu sponsores.* Item pag. 370. in Charta Ascelini de Machis ann. 1374 : *Ad faciendum fieri dictæ Domine Margaritæ per cursum vite sue assisiam, Deytam et responsionem a personis prædicta debentibus et debitoris.* Pluries scribitur *Deita* pag. 134. et seq. in Charta anni 1285. Vox f. orta a Gallico *Dette*, *Æs alienum*; debitor enim est, qui spondet pro alio; unde Adagium : *Qui répond paye, Qui spondet, solvit.*

* Alias *Dete*, *Detean* et *Detierres*. Charta Theob. comit. Barri ann. 1249. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 238. rº. col. 2 : *Je me suis otreiz pleges et Detes vers le roi de Navarre à la requeste le duc de Loherregne.* Arest. ann. 1290. in Reg. 2. Olim parlam. Paris. fol. 87. rº : *Ce sont eil qui se sont estably plege, Dete et rendeur pour Jehan de Chapes escuier.* Charta ann. 1294. ex Chartul. episc. Carnot. : *Lesquels pleges se establirent principaux Deteaus et rendens.* *Detierres*, in Stabilim. S. Lodov. cap. 68. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 162.

* **DEZEBRE**, **DEZEBREI**. Vide supra *Dezebrei*

* **DEZENA**, Decas, Gall. *Dizaine*. Leudæ min. Carcass. MSS. : *Item pro sextario numum et castanearum, de quolibet xv. Dezenas.*

† **DEZMARIA**, ut *Decimaria* 2. seu Jus percipiendi decimam. Charta Stephani Episcopi Claromont. apud Baluzium Hist. Genal. Arvern. tom. 2. pag. 43 : *Damus etiam et alias duas Ecclesias . . . cum Dezmaris et baptisteriis et sepulchris.*

DFERHYRNESSE, Mulctæ species apud Anglos. Vide *Cahslite*.

† **DIA**, *Generosa*. Papias. [** Vide Forcellin. in *Dius*.] Forsan pro *Dea*. Statuta Canonorum Regularium sæc. XIII :

Die et ave Dia præ cunctis Virgo Maria.

DIABESTERIA, *Tormenta*, Ugutioni, forte ex βροστιήριον.

DIABLAGIUM, [Jus percipiendi *Cam-pipartem* ex bladis demessis, *Deablage* in Regesto censuum Carnot. fol. 1. et 2. Vide locum in *Debladare* post *Bladum* et ibi *Bladugia*, necnon suo loco *Deablagium*.]

* **DIABOLARIS**, Meretrix, pro *Diobolaris*, quasi duorum obolorum. Castigat. in utrumque Glossar. : *Diobolaris*, δισβολαίς. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Putan, Prov. Diobolaris, diobolaris, divola, divoltrix.* Vide *Diobolares*.

† **DIABOLE**, διαβολή, Calumniæ. Lexicon Martini post Calepinum.

* Hinc *Diabler*, Calumniari, alicujus famæ detrudere, nostris etiam nunc *Dire le diable de quelqu'un*. Lit. remiss. ann. 1446. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 482 : *Jehan Deruain dist au suppliant qu'il les avoit Diablez, et que le Diable y en avoit bien tant mis, . . . lequel respondi que, sauve leur grace, il n'en avoit onques parlé.*

* **DIABOLICUM** DICERE, Nostris *Dire quelque diablerie*, Pessime loqui, aliquid malo dæmone dignum agere. Charta ann. 1213. ex Chartul. Campan. fol. 86 : *Dixit Ulfredus : Domine Hugo, timeo ne illi, qui sunt cum uxore mea, faciant illam dicere aliquid Diabolicum; et tunc venit quidam miles suus dicens ei : Ecce illi abducunt uxorem tuam; et cum ipse Ulfredus insequeretur eam, dixit illi : Domine, non est hæc recta via ad hospicium tuum, redcas ad me. At illa submisso capite in aliam viam se convertit.* *Dyablie*, nequitia, improbitas, in Vita J. C. MS. :

Mais que li fist la Juerie?

Or oïés la grant Dyablie.

* *Déabile*, vulgo *Diablerie*, dicitur de eo quod Diabolo auctore fit. Le Roman de Cléomadès MS. :

Tel capel sont plus avenant

Que chil qui sont fait de beuhant,

Ne d'orgnel, ne de gloutrenie,

Chil sont capiel de Déabile.

DIABOLIZARE, *Dæmonio corripere*. Heptadius in Vita S. Wiboradæ num. 12 : *Non post multum temporis cepit Diabolizare.*

* **DIABOLUS** **LIGATUS**, Veneficii species. Liber rotulor. curiæ Manerii juxta insulam de Axholme in comit. Ebor. sub ann. 11. Ednardi III : *Robertus de Roderham, . . . qui obtulit se versus Johannem de Ithen de eo, quod non teneat conventionem inter eos factam; unde queritur quod certo die et anno apud Thorne convenit inter prædictum Robertum et Johannem, quod prædictus Johannis vendidit prædicto Roberto Diabolum ligatum in quodam ligamine pro iij. d. ob. et super prædictus Robertus tradidit prædicto Johanni quoddam obolum-carles (i. e. Earnest money, Gall. Arrhes) per quod proprietas dicti Diaboli commoratur in personam dicti Roberti, ad habendam deliberationem dicti Diaboli infra quartam diem proxime sequentem. Ad quam diem idem Robertus venit ad præfatum Johannem et petit delibe-*

rationem dicti Diaboli, secundum conventionem inter eos factam. Ideo Johannes predictum Diabolum deliberare noluit, nec adhuc vult... ad grave dampnum ipsius Roberti lx. sol. et inde producit sectam, etc. et predictus Johannes venit, etc. et non dedit conventionem predictam. Et quia videtur curia, quod tale placitum non facit inter Christianos, ideo partes predicti adjournantur usque in infernum ad audiendum judicium suum, et utraque pars in misericordia, etc. Diaules, nostris olim, pro Diabole. Exposit. Haimon. seu Raimon. in Epist. ad Hebr. tom. 17. Comm. Acad. Inser. pag. 726: *Li Diaules est vostre peires, et vos voloiz faire les desiers de vostre peire.*

* **DIABROSIS**, Corrosio, in Gloss. ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passio. cap. 99: *Et ryxim faciat aut Diabrosim operetur.* A Græco διαβρωσις, comedere.

† **DIACAMERON**, Medicamentum ducens hominem de morte ad vitam. Calep. ex Nicol. Onomast. med. Vide Martinii conjecturas in hanc vocem.

DIACATOCHI, Διακτοχῆ, Bonorum detentatores, in leg. 1. Cod. Th. de Fiscis debitor. (10, 16.) Unde *Diacatocia* in leg. 7. Cod. Just. de Omni agro desert. (11, 59.) bonorum detentio. [*Adde Cod. Theod. lib. 5. tit. 13. const. 30.] Gloss.: Διακτοχῆ, possessio, διακτοχῆς, possessor, detentator, retentator. Practici nostri vulgo ejusmodi Diacatochos, *Deteuteurs* vocant.

* **DIACIMINUS**, Italis *Diacimino*, Diaciminum, medicinalis compositio. Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 363. et apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 809: *Opelanda una scarlatæ granæ, laborata ubique ad Diaciminos perlarum minutarum.* Id est, ad Cumini florem efficta.

DIACITRINUS, DIACEDRINUS, DIACETRINUS, διακίτρινος, Citrini coloris intensioris. Monachus Sangall. in Carolo M. lib. 2. cap. 27: *Et pavonum collis cum tergo et clavis mox florescere incipientibus, Tyria purpura, vel Diacedrina litra decoratis.* Epistola Basilii Macedon. Imp. ad Hadr. PP. in fine VIII. Synodi: *Transmisimus Sanctitati vestræ... vestimenta diaspra 3. Esophorin Dicitrinum cancellatum unum.* Legendum *Diacitrinum*, aut *Diacetrinum*. Leo Ost. lib. 2. cap. 61: *Planetam Diacetrinam optinam.* Ita Codex MS. ubi editus *Cetrinam* præfert, ut monet Angelus de Nuce. Lib. 3. cap. 20: *Planetam Diacitrinam magnam aureis listis undique decenter ornata.* [*Vide *Diacynthinus*.] Διακίτρινος corticem citri melle conditi sua ætate appellatum, ait Simeon Sethi de Cibor. facult. Ita forte διακίτρινος erit color ille, quem habent cortices citrei saccaro conditi, nostris, *Escorce de citron*.

DIACODIUM, Potio ex papavere. Walbertus lib. 1. de Miracul. S. Waltrudis num. 35: *Vi Diacodii cæterarumque potionum vel confectionum expellere hujusce morbi genus non destitit.* [Vide *Diamoron*.]

DIACON, DIACONES, pro *Diaconus*, *Diaconi*: occurrit passim apud vet. Script.

DIACONA, DIACONISSA, Uxor Diaconi, seu cujus maritus in Diaconum promotus erat. Ex quo enim ad hunc dignitatis Ecclesiasticæ gradum ille pervenerat, abstinerebat uxore, quæ honoris causa *Diaconissa*

et *Diacona* appellabatur, quemadmodum Presbyteri, *Presbyteræ*, ut est in Concilio Thron. ann. 567. can. 14. et 20. Illa vero, si maritum mori contingeret, a secundis nuptiis abstinere tenebatur sub pœna excommunicationis, quemadmodum Presbyteræ, uti cavetur in Cone. Rom. sub Greg. II. PP. cap. 2. 15. et Conc. Rom. sub Zacharia PP. cap. 5. Adde Capitula Caroli M. Add. 3. cap. 47. Atto Verecellensis Episc. Ep. 8: *Sunt etiam qui eas priscis temporibus Diaconas asseruere appellatas, quas nunc Abbatissas nominavimus, quod nobis minime congruere videtur. Abbas namque Pater dicitur, etc.* Infra: *Quapropter si hujus officii nomen nunc etiam quoquo modo perduraret, in his, quæ per mulieres adhuc dispensari videntur, illas Diaconas putarem, quæ ætate senili devictæ, religiosam vitam cum castitate servantes, oblationes Sacerdotibus offerendas fideliter præparant, ad Ecclesiarum limina excubant, pavimenta deterunt. Possumus quoque Presbyteras vel Diaconas illas existimare, quæ Presbyteris vel Diaconis ante ordinationem conjugio copulatæ sunt, quas postea caste regere debent, etc.* Vide *Diaconissa*.

DIACONALE, Vestis Diaconorum, ut *Subdiaconale* Subdiaconorum. Chronicon Abbatum Gemblacensium pag. 528: *Fecit tabulam argenteam ante altare S. Petri, capsas ex palliis 18. casulas 2. 10. Diaconalia, 2. Subdiaconalia, 4. albas, etc.*

† **DIACONALE MINISTERIUM**, id est, Diaconi, Capitul. lib. 7. cap. 296.

† **DIACONATUS**, Dignitas Diaconi. Passim occurrit apud Scriptores Eccl. Vide *Diaconium*.

DIACONIA, Collatio eleemosynarum, quæ colligebantur et distribuebantur in pauperes Christianos, quemadmodum S. Paulus 2. ad Corinth. cap. 8. et 9. διακονίαν usurpat. Cassianus Collat. 18. cap. 7: *Cum Diaconiam nostris fratribus deferreunt* id est, eleemosynas a fidelibus collatas. Qua etiam notione accipi debere *Diaconiam* censent viri docti apud eundem Scriptorem Collat. 21. cap. 1. 8. et 9. quod alii pro ipsa æconomia et dispensatione Monasterii ibi intelligi putant; *Dispensationem* etenim Latina voce idem munus appellat lib. 5. cap. 40. Præterea

DIACONIAE, dicuntur loca, in quibus per Diaconos regionarios pauperes viduæ, pupilli, senes propriæ regionis alebantur: publicæ quodammodo pauperum hospitales domus, quæ oratoria et sacella adjuncta habebant, in quibus a Diacono egenis necessaria subministrabantur. Erant enim Diaconi isti, ut verbis utar Cujacii ad Nov. 3. ἀγχιπῶν Ministri, id est, mensarum, quæ apponebantur egenis, viduis, orphanis: quæ convivia agitabantur domi, non in templo, adhibitis precibus divinis. Vide *Diaconites*.

Erant autem ejusmodi hospitales domus Romæ in regionibus omnibus, quarum usu præcipuo exolescente, ipsisque dirutis ædibus, *Diaconie* nomen ipsis sacellis et oratoriis mansit, a quibus earum præfecti, *Diaconi Cardinales urbis Romæ* postea dicti sunt. Anastasius in Stephano III. pag. 81: *Nam et foris muros hujus civitatis Romanæ secus Basilicam B. Petri Apostoli duo fecit*

Neurodochia, in quibus plura contulit bonæ et sociavit venerabilibus Diaconis illi foris existentibus perenniter permanere, etc. est, *Diaconie S. Dei genitricis, et B. S. vestri duæ, etc.* In Hadriano I: *Hic conangelicus vir... constituit Diaconias tres forportam Beatorum Apostolorum Principis. ubi et dona plurima mobilia atque immobilia pro remedio animæ suæ obtulit, et constituit, ut per unamquamque hebdomadam quintæ feriæ die cum psallentio a Diaconia... usque ad balneum pergerent, et ibidem dispensatione per ordinem pauperibus consolari, a que eleemosynam fieri.* Infra: *Ideum egregium Præsul... Diaconias constituit, in quibus multa bona fecit per suam sempiternam memoriam, concedens eis agros, vineas, oliveta, servos, ancillas, et peculia diversa a que res mobiles, ut de redditu eorum crebris exactionibus Diaconie proficientes, pauper Christi reficerentur.* De Diaconis istis intelligendus etiam videtur Ado Viennensis in Chronico: *Symmachus Papa inter multas Ecclesiarum opera, quæ vel a fundamen. creavit, vel prisca renovavit, ad Beatum Petrum, et Beatum Paulum, et Beatum Laurentium pauperibus habitacula construxit.*

Clerici vero seu Diaconi, qui Diaconi præerant, *Dispensatores Diaconiarum* interdum dicuntur, quod videlicet eleemosynas pauperibus distribuerent, quas *Diaconiarum* appellatione donari monuimus uti habetur in Concilio Rom. ann. 50. Unde *Diaconiam exhibere* et *Diaconie exhibitionem*, dixit Gregorius M. PP. lib. Epist. 24. Anastasius in Hadriano: *Ita Diaconiam SS. Sergii et Bacchi ejusdem Diaconie dispensator, propter metum tunc quod situm super eam videbatur, evertit, etc.* Epitaphium Theodimi Subdiaconi Neapoli in Ecclesia S. Andreae, ad Nid. dicta: *Hic in pace membra sunt post Theodimi Subdiaconi. Reg. et Rect. Sec. S. Apost. et Disp. hujus Diac. Beati Andreae Pater Diaconie, in Ordine Romano stabilitio. Ita etiam in Diurno Romano c. 7. tit. 17: Dispensator, qui fuerit in eadem venerabili Diaconia.*

Verum postmodum non ipsæ dumtaxat domus hospitales *Diaconie* nuncupatae, præsertim quæ ipsis adjuncta erant oratoria; de quibus intelligendus Anastasius cum ait, vela Tyria, stauracina, vestes coronas, seu pharos, vasa Ecclesiastica alia ejusmodi, quæ templa ipsa spectant. *Diaconis* elargitos summos Pontifices pag. 89. 110. 113. 117. 119. 130. 136. 137. Meminit Synodus Romana sub Leone PP. cap. 39. apud Holsteium, *Titulus vel Diaconiarum Ecclesiarum.*

Hæc porro *Diaconie* Romæ præ cæteris censentur ab Anastasio in Vitis PP. Fil. Reg.:

Diaconia S. Mariæ, pag. 81.

Diaconia S. Silvestri, pag. 81.

Diaconia S. Mariæ in Atriano, (al. Adriano) Extra Portam S. Petri habita. pag. 136.

Diaconia S. Mariæ in caput Porticis, pag. 136. Hadriano I. instituta.

Diaconia S. Silvestri juxta Hospitale S. Gregorii, pag. 114.

Diaconia S. Hadriani Mart. ab eodem Hadriano PP. instituta, pag. 117. 120. 130. b. 137. 162.

Diaconia SS. Sergii et Bacchi, pag. 119. 137.

Diaconia S. Mariæ, quæ dicitur Antiqua, pag. 81. 130. 139.

Diaconia B. Archangeli, pag. 130. 137. b.

Diaconia S. Theodori Mart. pag. 130. b. 137. b. 162.

Diaconia S. Georgii, pag. 130. 162. 166.

Diaconia S. Mariæ in via Lata, pag. 130. 136. b. 163.

Diaconia S. Agathæ, pag. 130. 137. 145.

Diaconia S. Mariæ, quæ dicitur Dominica, pag. 133. d. 136.

Diaconia S. Mariæ ad Cosmedin, pag. 36. 143. 209.

Diaconia S. Mariæ in Cyro, pag. 130. 36. 163.

Diaconia S. Lucie, pag. 137. 165.

Diaconia SS. Nerei et Achillei, pag. 137.

Diaconia S. Bonifacii, pag. 137.

Diaconia SS. Cosmæ et Damiani, pag. 37.

Diaconia S. Eustachii, pag. 137.

Diaconia B. Viti Martyris, pag. 137.

Diaconia S. Martini, pag. 137.

Diaconie ad septem solia, Baron. ann. 84. n. 5. meminit. Sunt autem hodie 14. aconie, quæ Cardinalibus Diaconis attribuuntur. Vide Frisonum in Apparatu ad Illiam Purpuratam cap. 9.

Nec Romæ duntaxat *Diaconie* extiterunt, et in provinciis ex instituto Gaii PP. cujus Epistola Decret. cap. 6. hæc legitur: *Et regiones sicut in hac urbe fecimus, per singulas urbes, quæ populosæ fuerint, Diaconibus dividantur.* [Supposititia hæc Epistola, unde alia quærenda est institutio Diaconiarum in provinciis.] Tenebantur B. Remigii apud Flodoardum lib. 1. cap. 18. quo sanctam et venerabilem *Eclesiam Remorum* hæredem instituit: *Sili modo sanctissima hæres mea, quæcumque tibi a propinquis et amicis meis in quoque solo et territorio collata sunt, sicuti disposuero in Ptochiis, Cœnobiis, Martyriis, Diaconiis, Xenodochiis, omnibusque Matribus, sub tua ditione degentibus, etc.* [Idem Tamentum, apud Miræum tom. 1. pag. 3. col. 1: *Ecclesiæ quam pro eodem signo in urbem edificavi, solidos duos. Diaconie in urbem quæ dicitur, ad Apostolos, solidos duos.*] *Diaconie B. Andreæ* Neapoli merit Epitaphium Theodimi Subdiaconi allatum, ut et Greg. M. PP. lib. 8. Ep. 20. Sed et Inscriptio Græca, quæ extitit in æde SS. Joannis et Pauli in eadem urbe: Θεοδώρος Ἰππῆτος καὶ Δοῦξ ἀπὸ θεμελίων τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν Διακονίαν ἐκ νεῶν ἀνέστη ἐν ἰνδικτ. τετάρτῃ τῆς βασιλείας ἁσόντος (ἴ. ἑόντος) καὶ Κωνσταντίνου τῶν θεοφίλων καὶ ἀσκήλων σεμνῶς βιώσας ἐν πίστει καὶ τρόπῳ μὴνός Ὁκτωβρίου ἐνθαδὲ βιώσας Χριστῷ ἔτη Joannes Diaconus in Agnello secundo Episcopo Neapolitano: *Hic construxit in hac civitate Neapolis Basilicam Sancto Iuliano Martyri, in cujus honore Diaconiam nomine nuncupatam instituit, ac fratri Christi cellulas ordinavit de redditibus*

Episcopi, etc. De Diaconia Pisarense agit idem Gregorius lib. 4. Epist. 24. Vide Diurnum Roman. cap. 7. tit. 17. 20. Porphyrogenitum in Basilico cap. 62. et Antonium Caracciolum in Sacris Eccles. Neapol. Monum. cap. 20. sect. 22. et Benedictum Falconem in Neapoli.

At, si Baronio fides, erant eæ tantum in locis, in quibus Ecclesia Romana patrimonium possidebat: quod firmatur ex Epistola Adriani PP. ad Carol. M. tom. 3. Hist. Franc. num. 86: *Emisit nobis Stephanus Neapolitanus Episcopus per suos apices Diaconiam juris sanctæ nostræ Ecclesiæ sibi concedi.*

DIACONICÆ EPISTOLÆ, apud Euseb. lib. 6. cap. 38. et Georgium Syncellum pag. 375.

DIACONICUM, Διακονικόν, Ecclesiæ Secretarium, sic dictum, quod *Diaconorum* curæ incumberet. Glossæ MSS. ad Concil. Laodicense cap. 21. *In Diaconico, id est, saccrario.* Lex 30. Cod. Th. de Hæretic. (16, 5.): *Cuncti hæretici procul dubio noverint omnia sibi loca hujus urbis adimenda esse, sive sub Ecclesiarum nomine teneantur, sive quæ Diaconica appellantur, vel etiam Decanica.* Vide Vitam S. Auxentii Archimandritæ num. 3. Theosterictum in Vita S. Nicetæ Hegumeni num. 18. et quæ observavimus in Descript. ædis S. Sophiæ n. 84. quibus addo, *Diaconicon* etiam Græcis vocari librum Ecclesiasticum, quo omnia, quæ ad Diaconi munus obeundum requiruntur in agenda re divina, et eorum singula officia uno veluti fascie continentur, ut monet Alatius, Dissert. 1. de Libr. Ecclesiast. Græcor. qui putat, illud idem esse quod Βεβλὶον τῆς Διακονίας appellatur a Joanne Euchaitarum Episcopo. Dicuntur etiam διακονικά, preces quædam, quæ a Diaconis decantantur, et εἰρηνικά, id est, *pacifica* vocantur, de quibus Liturgia Præsanctificat. Vide *Decanicum*, [* et Glossar. med. Græcit. col. 296.]

* DIACONILIS, Ad officium diaconi spectans. Ordo ecl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 894: *Cantatur episcopale, aut sacerdotale, sive Diaconile jussu archiepiscopi: Tenebræ factæ sunt cum suo versu.* Et col. 895: *Hæc (oratione) finita sequitur responsum Diaconile: Eram quasi agnus innocens.*

† DIACONIOS, Gervasio Tilberiensis cap. 6. Otiorum Imperialium, dicitur *Luna* in majori incremento, in circuli perfectione *amphikirtos, etc.* a Græco scilicet διακόνιος, quia luna in suo majori incremento quasi in duas partes, unam lucentem, alteram non apparentem, linea diagonali scinditur.

DIACONISSA, Uxor Diaconi, ut *Presbyteræ*, uxor Presbyteri, in Concilio Turon. II. can. 19. Vide *Diacona*.

DIACONISSÆ ET DIACONÆ, Mulieres, vitæ integritate et religione ac pietate insignes, quæ in sacris Ecclesiæ ministeriis ea obibant munia, quæ Diaconi ipsi salvo pudore, vel etiam absque offensionis nota peragere non poterant, in officiis præsertim, quæ mulieres spectabant, verbi gratia, si ad lavacra, id est baptismum procederent, si in iis nudari. si docendæ, et di-

vino verbo instruendæ essent mulieres. De iis copiose satis egimus in Notis ad Alexiadem pag. 416. et seqq. et ut certum in Ecclesia ordinem olim confecerint. Has intelligit Sedulius in Præfat. ad Carmen Paschale: *Quis non optet et ambiat eximio Syncletices sacræ Virginis ac Dei ministræ placere judicio?* De eorum ministerio sic Atto Vercellensis Episcopus Epist. 8: *Sicut enim Presbyteræ dicebantur, prædicandi, jubendi, vel edocendi; ita sane Diaconæ ministrandi, vel baptizandi officium sumpserant, quod nunc jam nimine expedit. Nam in tanta parvitate ob parentum religionem infantulæ baptizantur, ut nulla eis verecundia, nullus baptizantibus voluptatis possit stimulus impedire. Unde jam statutum est, ut mulier baptizandi usum assumere non præsumat.* Bulla Benedicti IX. PP. ann. 1033. apud Ughellum tom. 1. pag. 121: *Sanctimoniales seu Diaconissæ omnes immunes sunt a laicali servitio, etc.* Diaconissarum Ecclesiæ CP. meminit Palladius in Vita Chrysostomi pag. 28. et 90. Edit. Emerici Bigotii. Iis addo, *Acephalos hæreticos dixisse, Paulum Apostolum in Epistolis suis præcipisse feminas Diaconas fieri debere, quia eas commemorat post Diaconos,* apud Florentium Wigorn. [Vide Hierolexicon Macri] [* et Glossar. med. Græcit. col. 297. et Append. 57.]

DIACONISSA, Abbatissa. Ita vocem hanc notione ista usurpat Abailardus Serm. in Natal. S. Stephani, et pag. 145: *Diaconissa, quam nunc Abbatissam nominant.* Quomodo etiam Græci aliquot Scriptores διακόνισσας Præfectas Monasteriorum appellarunt. Vita S. Nili junioris pag. 135: *Μία διάκονος ἔχουμένη μοναστηρίου.* Adde Vitam S. Eupraxiæ virg. n. 7. et 10. Synaxaria in S. Susanna 15. Decemb. Nomocanonem editum a Joan. Bapt. Cotelerio cap. 267. [et Glossarium mediæ Græcitatæ in Διακόνισσα.] [* Vide locum Atton. Vercellens. in *Diacona*.]

* Glossæ vett.: *Diaconissæ, mulieres vestimenta sacerdotalia parantes.* Consule Disquisitionem de *Diaconissis*, quam Joan. Pinus edidit ad caput tom. 1. mens. Sept. Act. SS.

* DIACONISTA, Diaconus. Recens. censuum ad portam basilicæ S. Mariæ in Cosmedin apud Mabill. in Mus. Ital. pag. 151: *Pro sustentatione Christi pauperum et omnium hic deservientium Diaconistarum.*

† DIACONITA, Diaconus, in Hierolexico Macri.

DIACONITES, Pauperes, qui in diaconiis alebantur. [* Vel Ministri diaconie, qui videlicet sub Diacono alimenta atque elemosynas pauperibus distribuebant, ut opinatur Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 572.] Diurnus Romanus cap. 7. tit. 17: *Sed dispensator, qui pro tempore fuerit in eadem venerabili diaconia, pro remissione peccatorum nostrorum, omnes Diaconites et pauperes Christi, qui ibidem conveniunt, Kyrie eleison exclamare studeant.* Vide *Diacona*.

DIACONIUM, Dignitas Diaconi, quæ alias *Diaconatus* dicitur. Ita S. Cyprianus Epist. 49. Ennodius in Vita S. Epiphani. Tieinensis, etc.

DIACONIUM, Idem quod *Diaconicon*, Ecclesiæ Secretarium. Hadrianus I. PP. in

sus, cælatus. Anastasius in Adriano : *Fecit crucem Diacopton.*

† **DIACOPUS**, διάκοπος, Seissura, vel Meatus in aggere interseisus, per quem rivus transmittitur in loca remotiora. Meminit Ulpianus l. pen. ff. de extraord. crim. (47, 11.)

* **DIACOREGIUM**, *Lo Sterco de capre*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

DIACYNTHINUS, Διάκύνθινος, Iacynthini coloris intensioris. Leo Ost. lib. 3. Chronici Casinensis cap. 19 : *Planeta Diacynthina magna aureis listis undique decenter ornata.*

1. **DIADEMA**. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis : *Et inter me et illum grande erat Diadema, ita ut uterque ad invicem accedere non possemus.* Quo loco *diastema* legendum censet Holstenius, quæ vox Agrimensuribus nota est. Aliter tamen conjicit eruditus Possinus, quem consule.

* 2. **DIADEMA**, pro ipso Rege qui diadema defert. Charta ann. 1357 : *Vir magnificus dom. Fulco de Agouto miles, congregato generali consilio Massiliæ, dixit et exposuit quod magnos et arduos habet tractatus pro parte dom. nostri Diadematis Jerusalem et Siciliæ.* Pluries ibi.

* **DIADEMA REGNI**, Regis inauguratio, in qua capiti regio diadema imponitur. Annal. Boninecont. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 135 : *Anno salutis 1429. Carolus VII. rex Francorum, postquam fere septem regnasset annis, Diadema regni suscepit.* Et quidem ann. 1422. 21. Oct. regnum adeptus, 17. Jul. ann. 1429. Remis inauguratus est.

** *Diadema*, Sequiorum sæculorum Græcis Fascia latior qua imperatoris pectus eingeatur. Vide Glossar. med. Græcit. col. 90. voce Διάδημα.

† **DIADEMALITLR**, Cum diademate, in Actis SS. April. tom. 2. pag. 734. de S. Wernhero Mart.

* **DIADEMARE**, Diadema imponere. Epitaph. Godefr. Bullion. apud Schelestr. om. 2. Antiq. eccl. illust. pag. 566 :

Rex licet electus, rex noluit intululari,
Nec Diademari; sed sub Christo famulari.

Vide *Diadematisare*.

DIADEMATIZARE, Diadema imponere, in Vita MS. Caroli M. jussu Friderici Imper. exarata, lib. 1. cap. 10.

* **DIADOCUS**, pro *Dindochus*, Gemma eryllo similis, apud Plin. lib. 37. cap. 6. Gr. διάδοχος, ejus usus erat in veneciis. Process. Egid. *De Rays* ann. 1440. x Bibl. reg. fol. 159. vº : *Proposuerunt invocationem cum lapide vocato Diadocus, et cum ave crispata sive pupata.*

DIADOTÆ, Διαδόται, Diribitores, Divites. Lex 28. Cod. Th. de Erogat. milit. monæ (7, 4.) : *Nulli omnino per præpositos storum, et Diadotas, nulla in specie præatur annona, etc.*

† 1. **DIÆTA**, Iter unius diei. Vide *icta* 2.

2. **DIÆTA**, seu *DIETA*, Pastus, refectio. Passio S. Victoris Massil. :

Et modo nobiscum qui posses cingere discum,
Ut decet athletam sumens cum Rege Dietam.
Albertus in Epist. 116 : *Unde quotidie tua anima Dietam sumens, etc.* [Vita Albani inter Acta SS. Benedict. sæc. 4.

pag. 59 : *Pro cujus animæ remedio quædam sancto Martyri contulit prædia, unde hodieque Fratribus ministratur Dieta.* Concordia inter Hugonem et Conventum S. Benigni Divion. ex Chartario ejusdem Monasterii : *Dieta importat hæc quæ sequuntur, videlicet facere coquinam, generale et pictantiam, secundum quod in nostro refectorio fieri consuevit.*

3. **DIÆTA**, Δίαίτα, διαίτη, [Gall. *Diette.*] Certa victus ratio ex Medicorum præceptis. Vide Henricum Stephanum de Abusu linguæ Græcæ pag. 100. et Gorraum in Definit. medicis, et infra in *Dicticus*. [Hildebertus Cenomani. Serm. Synod. tom. 21. Bibl. PP. pag. 170. metaphorice : *Prima sane Dieta a malo abstinere.* Simili modo Gaufr. Autiss. lib. 2. in Cant. Cant. : *Prima Dieta est ad memoriam mortis incipere.* Hac voce nativo suo sensu Cicero ipse usus est ad Atticum : *Dieta curari incipio.*]

At Latinis Scriptoribus *Dieta* sumitur pro cœnaculo et loco, ubi cœnabatur. Gloss. Græc. Lat. : Δίαίτα, τὸ ὑπερῶν, *Dieta, cœnaculum.* Vide Plin. lib. 2. cap. 17. lib. 5. cap. 6. Sidon. lib. 2. Epist. 2. etc.

† 4. **DIÆTA**, Conventus apud Germanos celebrior, Gall. *Diette*. Vox derivata, si credimus Menagio, a superiori *Dieta*, Cœnaculum; quod hujuscemodi Conventus ab antiquis Germanis celebrarentur in cœnaculis et conviviis. Sic de his Tacitus : *Sed et de reconciliandis invicem inimicis, et jungendis affinitatibus, et adsciscendis Principibus : de pace denique et bello, plerumque in conviviis consultant; tamquam nullo magis tempore, aut ad simplices cogitationes pateat animus, aut ad magnas incalescat. Gens non astuta nec callida, aperit adhuc secreta pectoris licentia loci. Ergo detecta et nuda omnium mens, postera die retractatur, et sua utriusque temporis ratio est. Deliberrant dum fingere nesciunt : constituunt dum errare non possunt.* Jo. Iperii Chronicon S. Bertini, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 694 : *Rex indignans Ferrandum odio magno collegit, et Dietam super hoc eidem assignavit in Arkas villam prope S. Audomarum ubi die statuto Ferrandus coram Rege comparuit; sed Rex Dietam pro rogans, etc.* Occurrit apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 99. in Hist. Dalph. tom. 2. pag. 251. col. 2. et alibi non semel. [** Vix unquam a Germanis latine aut vernacule scribentibus pro Comitibus imperii adhibita hæc vox fere semper designat Diem statutam ad juri standum vel aliud agendum. Etymon est *Dies*, Germ. *Tag*, unde *Reichstag*, *Tagsatzung*, *Tagfahrt*, etc. Confer *Dieta*.] Quod autem in *Diætis* seu cœnaculis olim haberentur hi Cœtus Germanici, inde factum est, ut Διαίτη in vet. Glossis reddatur, *Disceptator, Arbitrator, Interventor*, et Διαίτῶ, *Interventio, Discepto*. Vide Glossar. mediæ Græcitat. [** et Henric. Stephanum. Διαίτην sæpissime memorant oratores Attici.]

* 5. **DIÆTA**, Dies ad juri standum assignata, vadimonium, Gall. *Ajournement*. Arest. parlam. Paris. ann. 1399. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 257 : *Dicebant insuper quod dictus abbas, jamdiu erat, contra ordinationes regias veniendo, Hugonem Clucheti presbyterum . . . coram*

abbate de Ambruneyo extra regnum, virtute certorum privilegiorum citari fecerat : ac Joannem de Aota, quem dictus Clucheti ad suam Dietam transniserat, in itinere per quemdam scutiferum suum . . . atrociter verberari, et procuratorem suum, cum aliis munimentis suis, sibi auferri fecerat.

DIÆTARE, Gr. Διαίτᾶσθαι, Vietus ratione uti : unde Διαίτητική, Medicinæ pars, quæ docet victus ordinandi artem. Constantin. Afric. lib. de Victus ratione : *Post accessionem, Dietentur modo prædicto.* Petr. Blesens. Epist. 101 : *Purgatur ægrotus, antequam Dietetur.* Vide eundem Epist. 27.

DIÆTARI, Qui in diætâ, seu cœnaculo, mensas ornare et mensis ministrare solent, in leg. 12. D. de Inst. et Instr. (33, 7.) Historia Translat. S. Sebastiani cap. 12 : *Erat namque ei inter prandendum familiare inopam, debiliunquæ, quos mensæ suæ Dietarios delegerat, curam agere.* Πρωτοὶ τῶν διαιτηρίων, apud Theophanem in Chronico pag. 122. qui διαίτηρχος in Gloss. Gr. Lat. Vide Scylitzem in Michaele, [et Continuatorem Theophanis lib. 4. n. 35.]

DIÆTARI in re nautica, apud Ulpianum qui dicantur, vide apud Schefferum lib. 4. de Militia navali cap. 7.

† **DIÆFONIA**. Vide *Diaphonia*.

* **DIAGMA**, perperam pro *Dragma*, vel potius *Drachma*, in Stat. Vercell. lib. 3. pag. 86. vº :

DIAGNATUS, Cognatione proximus, valde agnatus; id enim sonat vox *dia*. Jo. Sarisberiens. Epist. 59. pag. 129 : *Sed et ipsa, ut vulgariter dici solet, Octaviani nepos est, et e vicino, ut rectius dixerim, Diagnatus, utpote sororis filius.*

DIAGRAPHUM, Descriptio census, capitatio, vel tributum, διάγραφον. Anastasius in S. Vitaliano PP. pag. 52 : *Et talem afflictionem posuit in populo . . . per Diagrapha, seu capita atque nauticationes per annos plurimos, quales a sæculo nunquam fuerant.* Vide Salmasium ad Hist. Aug. pag. 375. Διαγραφή, Descriptio. Procop. in Hist. arcana pag. 102. 1. Edit. : Συνοχὰς τε γὰρ, καὶ ταῖς καλουμέναις ἐπιβολαῖς τε καὶ διαγραφαῖς οἱ τῶν χωρίων κύριοι, τῶν πολέμιων ἀναγκασθέντων αὐτίκα μάλα ἠλίσκεντο. Infra : τὰ δὲ τῶν διαγραφῶν τῇ δὲ πη εἶχει. ζημίαις πολλαῖς ἄλλος τε, καὶ ὑπὸ τοῦς χρόνους τοῦτους περιβαλέσθαι τὰς πόλεις ἀνάγκη, etc. Διαγραφάριος, publicanus. Hesychius : Διαγραφάριος, ὁ ἀπαιτῶν δημόσια. Vide *Descriptio*.

† **DIALABIS**. Vide *Dialapis*.

† **DIALAGIUM**, vel **DYALAGIUM**, vox mendosa pro *Hallagium*, Tributum quod exsolvitur pro licentia exponendi merces in *Halla*, seu foro tecto, Gallice *Halle*. Arrestum Curie Parlamenti Paris. sub Philippo Franc. Rege in Tabulario Compensiensi : *Dictum locum esse situm in ipsorum territorio et undique circumdatum terra et aqua et justitia eorumdem, dicentes totam justitiam et utilitatem dicti loci ad ipsos pertinere, excepto de sale et Dyallagio piscium maris.* Vide *Halla*.

DIALAPIS, Constitutum Imperatorum, in Glossis Isidori. Papias habet *Dialabis*, Constitutum Imperatorium, sive *diathetis*. Ubi leg. forte *diothecis*, ex Gr. διάθεσις. [In MS. Bituric. habetur *Diothecis* : quam

vocem puto retinendam, a Græca διαθήκη, Fœdus, pactum.] At *dialabis* videtur detortum ex διαλαβή, quæ quidem vox nescio an hac significatione reperiatur apud Scriptores : [Quare Pithœus mallet *Dialepsis*, διαλέψις, Propositum; Scaliger vero διατάξις, Edictum, constitutio.] [* Forte per compendium scripturæ pro *Divalis apex*, vel *Dualis*. Vide *Dibalis* et *Divalis*.]

* **DIALE**, Tantum terræ, quantum quis per diem uno aratro arare potest, nostris *Journel*. Chartul. S. Joan. Angeriæ. fol. 116. rº : *Ego Raimulfus de Balodis dono Deo sanctoque Joanni Baptistæ . . . tertiam partem trium piscaturarum et duo Dialia pratorum*. Vide infra *Dics* 3.

* **DIALITER**, Unoquoque die, Gall. *Chaque jour*. Anonymi Leob. Chron. ad ann. 1205. apud Pezium tom. 1. Rer. Austr. col. 823 : *Menfridus Menfridoniam et alias civitates Siciliæ et Apuliæ communit et ad resistentiam Dialiter se paravit*. Vide *Diatium*.

DIALOGISTA, [διαλογιστής,] Disputator, qui disserit. Wlcatius in Cassio : *Addens futurum se Sergium, si Dialogistam occidisset, Antonium hoc nomine significans, qui tantum enituit in Philosophia, etc.*

DIALOGIUM, *Dualis sermo*, in Gloss. MSS.

* **DIALUS**, *Liber*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

DIAMANTES, Adamas, Adamantinus : *Diamante*, Italis, Gallis, *Diamant*, Græco-Barbar. διαμάντε. Gloss. MSS. ad Iatrosoph. *Diamantes*, de adamante. Doctrinale :

Ex as est atis : elephas gigasque dat antis,
Et Diamas, adamas, etc.

Vide Menrs. [et Gloss. med. Græc.] in Διαμάντε, infra *Diaumentum*.

† **DIAMANTINUS COLOR**, in Aetis S. Francisæ Rom. Mart. tom. 2. pag. 107. * D.

DIAMARE, pro *Deamare*. Gloss. Lat. MS. Regium Cod. 1013 : *Diamat, valde amat*. Abbo lib. 1. de Bello Paris. vers. 198 :
Valles diffugiunt humiles, tomidi prius Alpes
Arma simul Diamant.

Et lib. 2. vers. 58 :

Fallacesque fugam Diamant.

Ubi Glossator ipse Abbo : *Valde amant*.

* **DIAMENTUM**, Adamas, Gall. *Diamant*. Necrolog. ecel. Paris. MS. : *Volo quod Diamentum vendatur plus offerenti . . . Diamentum accipit Eustachius pretio 400. scutorum auri, quolibet scuto valente 25. sol. 8. den. cujus pretii media pars data fuit ecclesiæ Paris. pro uno anniversario in choro perpetuis temporibus celebrando pro dictis Johanne archiepiscopo Remensi et ejus sorore. De quo se onerant decanus et capitulum Paris. per litteras datas die 4. mensis Maii 1481. Vide Diamantes*.

† **DIAMEROS**, *Persona comica mitrata*. Gloss. Sanger. n. 501. Gr. διαμερός, vel διαμερός, Bipartitus. [* An διαμειρος?]

DIAMETRUM, Intertrimentum, *Dechet*. Harpocration : διαμετρον, τὸ ἐλλείπειν ἀπὸ τοῦ διαζήως μετρηθέντος. Ita usurpat Codex Th. in leg. ult. de Navieul. (13, 5.) et leg. 5. de Naufrag. (13, 9.)

DIAMICUS, Valde amicus, familiaris. Willelmus Malmesburiensis in Vita S. Aldelmi Episc. cap. 3 : *Non est narratus facile, quam efficax fuerit in exhortando Diamicus et discipulas, etc.*

* *Desani*, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 183 : *Lesquelz dirent que ilz n'y prendroient ja amis ne Desani que il ne feust batu*. Hispan. *Desamado*, opposito sensu, amore ulterius non prosequutus, odio habitus.

† **DIAMORON**. Isid. Orig. lib. 4. cap. 9. de remedio et medicaminibus : *Diamoron a succo mori nomen sumpsit, ex quo conficitur, sicut Diacodiu, quia ex τῆς κωδίκης, id est ex papavere fit, sicut Diaspermaton, quia ex seminibus componitur*. Vox *diamorum* Pharmacopolis nota est.

DIANA, **DIANUS**. Vita S. Cæsar. Arelat. apud Surium : *Dæmonium, quod rustici Dianum vocant*. Cum Diana equitare, sortilegii species. Fragmenta Capitul. edita a Steph. Baluzio cap. 13 : *Illud etiam non omittendum, quod quedam sceleratæ mulieres retro post sathanam conversæ dæmonum illusionibus et phantasmatibus seductæ, credunt se et profitentur nocturnis horis cum Diana paganorum dea et innumera multitudine mulierum equitare super quasdam bestias, et uulta terrarum spatia intempestæ noctis silentio pertransire, ejusque jussionibus velut dominæ obedire, etc.* Adde Capitula Herardi Episcopi Turon. cap. 3.

✎ Imaginariarum harumce equitationum etiam meminerunt alii recentiores. Augerius II. Episc. Conseran. ann. 1280. in Statutis MSS. habet : *Nulla mulier se nocturnis equitare cum Diana dea paganorum, vel cum Herodiade seu Beuzozia et innumera mulierum multitudine profiteatur; hæc enim demoniaca est illusio*. Eadem habent Patres Concilii Trevir. ann. 1310. apud Marten. tom. 4. Anecd. eol. 257. ex quibus conjecto hanc mulierularum delirationem non multum absimilem fuisse nocturnis illis conventibus, quos *Sabbats* vocant, quibusque diabolus sub forma hirci præsidere aiunt, ibique servitia quæ sibi competunt, hoc est, turpissima a suis exigere. Nostræ sententiæ non parum patrociniatur Johannes Sarisberiensis lib. 2. Polyerat. cap. 17. ubi de hujusmodi derilis : *Quale est, inquit, quod Noctilucan (lege Noctilucan) quamdam vel Herodiadem, vel præsidem noctis dominam concilia et conventus de nocte asserunt convocare, varia celebrari convivia, ministeriorum species diversis occupationibus exerceri, et nunc istos ad pœnam trahi pro meritis, nunc illos ad gloriam sublimari*. Vide *Dasis Fada*, [* *Bensozia*, *Abundia*, et Grimm. Mythol. German. pag. 174. sqq.]

* Bulla Joan. XXII. PP. apud Ordor. Raynald. ad ann. 1317. num. 53 : *Divinationibus et sortilegiis se immiscuerunt perperam, Dionis nonnunquam utentes*. Acta S. Jacobi Mevan. tom. 4. Aug. pag. 730. eol. 1 : *Impugnavit (Jacobus) errorem earum mulierum, quæ vadunt ad cursum cum Diana*. Ejusdem delirationis meminit eamque graphice describit, nisi quod Dianæ Habundam substituit, *Le Roman de la Rose* MS. :

Et les cinq sens ainsi decoivent
Par les fantosmes qu'ils recoivent,
Dont maintes gens par leur folies
Quident estre par nuit estries,
Erraus avecque dame Habonde.

Et dient que par tout le monde
Le tiers enfant de naseion
Sont de eeste condieion;
Qu'ils vont trois fois en la semaine
Si con destinée les mainne,
Et par tous ees osties se boutent,
Ne elos, ne barres ne redoutent,
Ains s'en entrent par les fendaces,
Par charnieres et par erevæes,
Et se partent des eors les ames,
Et vont avec les bonnes dames
Par liex forains et par maisons.

Infra :

D'autre part que li tiers du monde
Aille ainssint avec dame Habonde,
Si com foles vieilles le preuvent
Par les visions qu'ils y treuvent.

Vide *Hera* 2. et infra *Holda*.

* **DIANATICUS**, Dianæ cultui addictus. Sermo S. Max. Taurin. apud Murator. tom. 4. Anecd. edit. Patav. pag. 99 : *Cum maturius vigilaveris et videris saucium vino rusticum, scire debes quoniam, sicut dicunt, aut Dianaticus aut aruspex est; iusamm enim nuven insanum solet habere pontificem : talis enim sacerdos parat se vino ad plagas Deæ suæ, ut dum est ebrius, pœnam suam miser iste non sentiat Nam ut paulisper describamus habitum vatis hujusce, est ei adulterinis crinibus hirsutum caput, nuda habens pectora, pallio crura semicincta, et more gladiatorum paratus ad pugnam ferrum gestat in manibus, nisi quod gladiatore peior est, quia ille adversus alterum diuicare cogitur, iste contra se pugnare compellitur*.

† **DIANUNT**, διδῶσι, Dant. Supplem. Antiquarii. [* Ex Castigat. in utrumque Glossar. est pro *Danunt*, a *Dauo*, *is*. Priorius in Gr. legit διδῶσι.]

† **DIANUS**. Vide *Diauo*.

† **DIAPASON**, διὰ πᾶσιν, per omnes supple, chordas, Musicis nostris *Octave* Martianus Capella lib. 9 : *Ex sonis qui e singulis et omnibus tropis rite conveniunt symphonice tres, quarum est prima διὰ τεσσάρων, quæ Latine Ex quatuor; alia symphonia quinquaria est et dicitur διὰ πέντε, atque constat sonis quinque : tertia διὰ πᾶσιν, quæ ex omnibus octo sonos recipit*. Vitruvius lib. 5. cap. 4 : *Concentus quos natura hominis modulari potest, Græceque συμφωνία dicuntur, sunt sex, Diatessaron, Diapente, Diapason, Diapason cum Diatessaron, Diapason cum Diapente, Disdiapason*.

† **DIAPENTE**, διὰ πέντε, Potio *Diapente*. Vegetio lib. 1. Mulom. 10. dicitur a numero specierum, scilicet myrrhæ, gentianæ, aristolochiæ longæ, baccarum lauri et eboris rasurarum, ex quibus simul mixtum conficitur; in Musica vero *Diapente* vocatur Mensura tribus constans tons et dimidia. Gall. Quinte. Jac. Cardinalis de Coronatione Bonifacii VIII. Papæ :

Conerepat inde chorus, duplicat sua vulnera pasor
Ille tonus Romanus avet : clarum Diapente
Ille eavit : ferit ille gravem quartum diateson
Lubriens in vocem, etc.

[* Reinard. Vulp. lib. 4. vers. 651 :

Sus super æqua levans monachordum jura caneb.
Altius, et falso sex Diapente sonos.]

Vide *Diapason*.

† **DIAPHONIA**, διαφωνία, Vocum discrepantia. Glossar. Sangerman. n. 501 *Diaphonia*, id est, *Voces discrepantes vel dissonæ*. Occurrit in Vita B. Notkeri Ballul

tom. 1. April. pag. 582. Vide *Dulciana*.

DIAPISTUS. Leo Ost. lib. 2. Chron. Casin. cap. 44 : *Planetam Diapistim listis aureis ornatam. Mox Tunicam ejusdem operis . . . cum mappula Diapistim auro nihilominus decorata.* Lib. 3. cap. 73 : *Planetæ Diâspræ deauratæ 5. et 3. sine auro, diavodine deauratæ 3. Diapistæ 2. et alia citrina.* Lib. 3. cap. 20 : *Tunicam Diapistin cum urna amplissima, etc.* Bulla Benedicti VIII. PP. ann. 1023. in Bullario Casinensi : *Oloserica autem auro texta, et planetam de pallio Dyopastiu, adornatam optimis listis aureis, et orarium, etc.* [Hugonis Falcandi Histor. Sicula, apud Murator. tom. 7. col. 256 : *Hic Diapisti color subviridis intuentium oculis grato blanditur aspectu.*]

DIAPRASIMUM, Διαπράσιον, Malagma aut electuarium, confectum *prasio* seu *marra bio* herba, vel certe ex æruginē, quam vocant nostri *Verd de gris* : nam et ita πράσιον interpretatur Myrepsus. Lanfrancus Cantuar. Archiepisc. in Epist. 46 : *Omitto tibi Diaprasium magnum, quod ad hanc infirmitatem valde utile esse Medici perhibent, de quo in modum silvestris nucis tertia semper die accipies.*

DIAPRASUS, Viridis coloris vividioris. Historia Episcoporum. Autis. cap. 44 : *Alterum pallium Diaprasii coloris*. Testamentum Riculfi Episc. Helen. 915 : *Casulas Episcopales optimas tres, unam Diaprasium, etc. Leg. diaprasiam.*

DIAPRASINUM, Eadem notatione. Flodoard.
lib. 3. Hist. Remens. cap. 21 : *Mitteus ei
quedam pretiosa ornamenta, casulam scilicet
Diaprasinam, quam habebat unicam.*

† **DIAPRETUS.** Vide in *Diasprus*.

DIAPSALMA. Optatus lib. 4 : *Legimus quadragesimo nono Psalmo sub secundo Diapsalmate Spiritum S. dixisse, etc.* S. Hieron. in Epist. ad Marcell. 138. varias de vocis notatione sententias refert : *Quidam, inquit, Diapsalma commutationem metri dixerunt esse, alii pansationem spiritus, nonnulli alterius sensus exordium : sunt qui rythmi distinctionem : et quia psalmi tunc temporis nuda voce ad organum canebantur, cujusam musicæ varietatis existiment silentium.* Idem ferme Isidor. lib. 6. Orig. cap. 19. S. Ucher. Lugdun. de variis vocabul. et Casod. in Psalmos. S. Augustin. in Psal. 4 : *Diapsalma, interpositum in psalmo silentium interpretatur.* Amalarius lib. 4. cap. 48 : *Unde et Diapsalma apud Hebræos de novillis interponitur, quod significat interval- lum vocis distinguendæ.* S. Hilarius in Pro- go ad Psalmos extremo : *In Diapsalma ro, quod interjectum plurimis psalmis est, gnoscendum est demutationem aut personæ, et sensus sub conversione modi musici in- pari, etc.*

At Hieronymo nihil horum videtur :
 uset enim diapsalma vocem esse Hebrai-
 am, quæ *semper* denotat, ita ut quibus-
 da connectitur, sempiterna esse confirmet.
 lent enim Hebræi in fine librorum unum
 tribus subnectere *Amen*, *Sela*, aut *San-*
ctus. Quid sit *Amen*, notum. *Sela* idem est
 quod *Diapsalma* : *Salom*, pacem exprimit,
 de et *Salomon* dicitur, id est, pacificus.
 tur, ait Hieronymus, ut solemus nos
 mpletis opusculis ad distinctionem rei
 quentis medium interponere, *Explicit*,

aut *Felicitet*, aut aliquid istiusmodi; ita etiam Hebræi, ut, quæ scripta sunt, roborentur, facere solent, ut dicant *Amen*, aut *In sempiternum* : aut scribenda commemorant, ut ponant, *Sela*, aut transacta felieiter protestantur, pacem in ultimo subnotantes. Sententiam suam Origenis verbis fulcit, additque, ut probet *Diapsalma* non esse sensus, aut rythmi immutationem, quandoque in Psalmorum fine, ut in 3. et 23. contra in Psalmis multorum versuum non poni, ut in 36. 77. et 118.

Ejusdem vocis notiones Grammatici etiam recentiores proferunt, atque in iis Ugutio : *Volunt quidam esse Hebræum, quo significatur, Semper, videlicet ut illa, quibus hic interponitur, sempiterna esse confirmet. Quidam vero Græcum verbum esse existimant, quo significatur interruptio vocabuli psallendi. Alii volunt esse Græcum, et significare intervallum psallendi, ut psalma sit, quod psallitur, Diapsalma in psallendo silentium, ut quomodo sympsalma dicitur, vocis copulatio in cantando, sic Diapsalma disjunctio eorum, etc.* Ebrardus Betun. in Græcismo cap. 10 :

Quod canitur, Psalma est : interpositum, Diapsalma :
Est in psallendo simpalsma innexio vocum.
At quidam Diapsalma vncant exordia sensus
Alterius: quidam, pausam spiraminis esse
Saneti: sed quidam, quod sit mutatio metri
Dicunt : ac quidam quid sit distinctio Rythmi.

Anonym. in Cod. Reg. 930: Τὸ δὲ διάψαλμα, ἡ μεταβολὴν ἂν σημαίνει, νοήματος ἐναλλαγὴν, ἢ ἀντιβολὴν τινα τοῦ κρούσματος, ἡ μάλλον ἀσχολίαν τινὰ τοῦ ψαλμωδοῦ, καὶ ὑπ...σιν ἐν τῷ μεταξὺ τῆς ψαλμωδίας συμβαίνουσιν, ὡς ἐγγινόμενης τινι καὶ τῷ ψαλμωδῷ καινότερος τις παρὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐλλάμψεως καὶ μυσσεως. Τινες οὖν ἀντὶ τοῦ διαψάλματος τὸ Ἀεὶ γράφουσιν ἐν τούτοις τοῖς διαλείμμασιν, ὡς ἂν ἐντεῦθεν δηλώσωσιν ἀδιάληπτον εἶναι τοῦ παναγίου πνεύματος τὴν ἐπιπνίαν, καὶ ὁ λόγος ἐν διαλείμμασι ἦν ἀποσχιζομένου τοῦ ψαλμωδοῦ πρὸς τὴν τοῦ πνεύματος καινότεραν ἐπίχρσιν, καὶ τὸ μέλος διὰ τοῦτο κατασιγᾶντος, καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, τὸ διάψαλμα οὐδὲν ἕνδον σημαίνει ὁλοσχερῶς, ἢ διάλειμμα ψαλμωδίας, etc. Alter Codex notat. 2062: Διάψαλμα, ἡ προσώπου ἐναλλαγὴ, ἡ διὰ μόνας μεταβολὴ ἢ μελῶν ὑπαλλαγὴ, ἢ διαψαλμὰ ἐς μουσικοῦ μέλους, ἢ ῥυθμοῦ τρόπος γινόμενος, ἢ διανοία, ἐναλλαγὴ. Infra: Ἡ διαψαλμὰ ἐς μεταξὺ τὰς ψαλμωδίας γινόμενη κατὰ τὸ ἀθρῶν ὑπερέμνησις, πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ Θεοῦ ἐπεισκηνομένου * νοήματος. ἢ διαψαλμὰ ἐς διδασκαλίαν τοῦ τῆς ψυχῆς κατὰ τὸ ἀπορρήκτον γινόμενης περὶ τὸ νόημα τοῦτο προσοχῆς τὸ * συνεσιπὶ τῆς μελωδίας περιχοπτοσύνης, etc. Adde Gregor. Nyss. tract. 2. in Psal. cap. 10. [S. Maximum in Quest. cap. 18.] Chronic. Alexandr. pag. 202. etc. [** Vide Glossar. med. Græcit. col. 300. et Append. col. 58.]

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 :
Diapsalma, pause de pseume.

* **DIAQUILON**, *Uuo certo unguento*. Glossar. Lat. Ital. MS. *D'aculon*, in Lit. remiss. ann. 1420. ex Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 209 : *Certaine quantité de menues denrées d'espicerie, . . . huiles d'olive, Dia- culon, etc.* Hispan. *Diachylon*.

¶ **DIAR** seu **DROTAR**, duodecim Præfecti cæteris eminentiores, quibus sacrorum et juris populo dicendi curam commiserat **Odinus Sueonum Princeps**. Ita

Hickes. Dissert. pag. 49. et Snor. Sturl. in
Hist. Regum Septent. cap. 11.

† **DIARECTUS** DIES, *Malus per antiphrasim*, in Vocabulario Sussanæi. [* Perperam pro *Dierectus*, ut legitur apud Festum, ad quem vide notam Salmas. Nonius : *Dierecti dicti crucifixi, quasi ad diem erecti*. Vide Martin. et Lexic. crit. Parci.]

DIARETOR. Concilia Africana sub Bonifacio PP. cap. 45 : *Rursum placuit, ut quoniam Hipponensium Diaretorum Ecclesiae destitutio non est diutius negligenda, etc.* Ubi forte legendum *Directorum* : qui enim *Diaretos Hipponensium Ecclesiae* hic dicuntur, φροντιστῆς τῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἰππόνῳ, in Canonibus Gr. Ecclesiae Africanæ can. 78. appellantur.

DIARRHODINUS, Color roseus intensior.
Vide *Rhodinus*.

* **DIARRHODON** ABBATIS, Pulvis sic vocatus in Pharmacopeis, quem *hepatis*, non *abbatis*, vult dici Hor. Augenius medic. Hæc ex animadversionibus D. *Falconet*.

DIARIUM, Diurnum cibarium vel obsonium : quotidianus et diurnus victus, quantum diei sufficit. Papias : *Salaria, Diaria, cotidiana cibaria*. Glossæ Isid. : *Diaria, cibus unius diei. Diaria, quotidianæ salaria*. Gloss. Gr. Lat. : ὀψόνιον, *Cibarium, Diarium*. Σιτόματρον, *Opsonium, Diarium*. Ebrardus Betuniensis in Græcismo :

Sunt, quæ sufficiunt in luce Diaria sumptus.

[Testamentum S. Leodegarii ann. 671. apud Miræum Diplom. Belgic. tom. 1. pag. 335. col. 2 : *Quadraginta fratres quotidiana Diaria et stipendia omni tempore accipiant*,³ Vitæ Abbatum S. Albani : *Constituit quædam Diaria dari scriptoribus de Eleemosyna Fratrum et cellaria... ad edendum. Mox : Dietamque eorum, et Diaria sub certa quantitate... assignavit. Rursum : Pro tribus Diariis de reliquis mensæ Conventualis, ne scriptores in escis emendis impedirentur. Liber Miraculorum S. Joannis Abbatis Reomaensis n. 7 : Ubi diutissime tabescens, nil Diarii prorsus sumebat. Petr. Damian. lib. 6. Epist. 2 : *Nam ubi diurno operi Diarium redditur, etc. Diaria servorum, Satyrico, Cibaria in diem ad eorum victum quotidianum. Utuntur Ulpianus in leg. 21. de Adim. leg. (34, 4.) Julianus antecessor Nov. 115. cap. 23. etc. Vide Gl. Pithœi ad eundem et Meursium in Δείπν.**

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Diarium, Expensæ sunt, quæ fiunt in una die tantum.*

† **DIARODINUS**, ut *Diarhodinus*. Vide *Rhodinus*.

* **DIARSICE**, Elate, a Gr. *διάρσις*, elatio, ut notant docti Editores ad Acta S. Lupi tom. 7. Jul. pag. 81. col. 2 : *Hec tantum, quæ procul dubio scimus, curavimus indicare : ne videamur gnaris loqui Diarsice vel Diascirtice.*

¶ **DIAS**, Numerus binarius, a Græco
 δῖς, Bis. Abbo de Obsidione Lutetiae a
 Normannis :

Mox innade necata obiit sævissima Dias.

Occurrit apud Martianum Capellam lib. 6.
pag. 228. et lib. 7. pag. 238.

† **DIASOPHISTA**, Medicus Sophistes, a
Græco διασώφισται, Sophistire ago. Acta
SS. Maii tom. 2. pag. 616. de S. Anthimo
et sociis : *Quanti quotque Medici et Archiatri*

et Diasophistæ ad te venerunt et nulla ratione curare potuerunt.

DIASOSTES, Διάσωστης, Ductor, conductor. Luthprandus in Legat. cap. 65 : *Civitate cum Diasosta meo egressus*. Supra cap. 57 : *Sicque minus, ut res poscebat, turbatus, διάσωστη, idest, Ductori meo 50. aureorum res pretio dedi. Diasostæ exercitus*, in Novell. Justin. apud Julian. Antecess. cap. 532. 537. ductores exercitus. Vide Notas ad Alexiadem pag. 352. [et Glossarium mediæ Græcitat.]

† **DIASPERATUS**, DIASPERUS, mox in *Diasprus*.

DIASPRUS, Panni pretiosioris species. Bulla Benedicti VIII PP. ann. 1023. in Bullar. Casinensi : *Similiter et pluviale Diasprum, cum listis auro textis*. VIII. Synod. Act. 10 : *Vestimenta Diaspra tria*. Hist. Episcoporum Antisiodor. cap. 64 : *Quatuor parva indumentorum sacerdotalium diversorum colorum, tam de examito, quam de Diaspro*. Ch. on. Casin. lib. 2. cap. 44. 76. 99 : *Pluviale Diasprum cum Phrygiis aureis*. Cap. 30 : *Planetam diaspram undique auro contextam*. Lib. 3. cap. 73 : *Planete Diaspre decurate quinque*. Innocent. III. PP. lib. 14. Epist. 72 : *Ad hæc de cruce aurea, et Diaspro nobis ex parte tua... presentatis, gratiarum tibi referimus actiones*. B. Odoricus apud Wadding. ann. 1307. n. 13 : *Residens in throno eburneo tunicula et dalmatica indutas de Diaspero albo. Casula de Diaspro albo*, in Testamento Gerardi de Abbatis villa ann. 1271. *Tunica de Diaspra alba*, in Charta Petri Episc. Paris. ann. 1218. apud Sammarth. Liber Anniversariorum Basilicæ Vaticanæ fol. 144. ubi de Bonifacio VIII. PP. : *Duas cruces de argento, unam de Diaspro, et unam de crystallo.... parva, etc. tria parva candelabrorum de argento, et unum de Diaspro... duo pluvialia de Diaspro et panno Barbarico*. [Duc sunt albe de Diaspro, alie due sunt de purpura, in quodam Catalogo S. Martialis Lemov. ann. 1227.] Vide Necrolog. Eccles. Paris. 3. Nov. et Id. Aug. [Hist. Dolphin. tom. 2. pag. 292. et novam Gall. Chr. tom. 3. col. 1124.]

† **DIASPERUS**, *Cappam de Diaspero aurisamito vel tartarisco auro de sindone fodratam*, apud Roeschum Pirrum in Sicilia Sacra pag. 393.

† **DIASPHETUS**, Notitia Ecclesiæ Diniensis per Gassendum pag. 151 : *Item duo pallia alba Diaspreti*.

† **DIAPRETOS**, Testamentum Johannis Gasqui Episc. Massil. ann. 1344. ex Archivo Episcopatus ejusdem urbis : *Lego duas pannos quasi virides Diapretos pro ornando ultare*.

† **DIASPRE**, Inventarium ornamentorum Ecclesiæ ex Archivo S. Victoris Massil. n. 1100 : *Dalmaticam et Floquetum de Diaspre rubeo*. Capitulum generale ejusdem S. Victoris ann. 1340 : *Capam auream vel sericam de Diaspre paramentis vel aurifricis paratam et ornatam*.

DIASPERATUS, Monastic. Anglie. tom. 3. pag. 314 : *Sandalia cum caligis de rubeo sameto Diasperato, breudata cum imaginibus Regum in rotellis simplicibus*. Adde pag. 321. Vox etiam nostris nota. Le Roman de Gaydon MS. :

Cuirie ot bonne, qui fu de cuir boilli,
Cote à armer d'un Diaspre gaydi.

Infra, de equo :

D'un bon Diaspre fresé menuement
Estoit couvers mult acemeement.

Italica *Diaspro*, est jaspis : nostris *Diaspre*, variegatus, diversicolor instar *jaspidis* : unde etiam vocis etymon. Rostagnus Berengernus Massil. Poeta Provincialis apud Joannem Nostradamum cap. 58 :

Qu'elle a son cor plus dur que lou Diaspre.

* Ea voce colorem leucissimum album designari opinantur docti Editores in nota ad Vit. B. Vict. PP. III. tom. 5. Sept. pag. 416. col. 2. ex eo maxime quod Lexica Græco-barbara ἀσπρον album reddant. Unde Macri in Hierol. *Diasprum* exponunt Dupliciter album.

† **DIASTEMA**, διάστημα, intervallum. Occurrit apud Sidonium lib. 8. Ep. 11. et Carm. 15. Vegetius lib. 1. cap. 22 : *Pridie, quam vena pulsetur, sustentetur levioribus et paucioribus cibis, ut per Diastema composito corpore sint, non turbato per indigestionem*. Vide Martianum Capellam lib. 9. pag. 321. [* Ruodlieb fr. 8. vers. 46 :

Quem (rhythum) per sistema sive Diastema dando
Dum mirabiliter operatur, etc. [responsa,

† **DIATEMATICUS**, διατηματικός, Divisus. Vox *Diastematica*, apud Martianum Capellam lib. 9. pag. 321.

† **DIATAPSALON**, mendose, ut reor, pro *Diatessaron*, Vox musica, Nostris *Quarte*, quæ constat duobus tonis et majori semitono. Hist. Canonizationis S. Edmundi Cantuar. Archiep. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 1852 : *Nam alii tono, alii semitono, alii Diapente, alii per Diatapsalon, alii vero usque ad diapason voces Salvatoris laudantium clementiam extollebant*. Vide *Diapason*.

† **DIATESRON**, pro *Diatessaron*. Vide locum in *Diapente*.

† **DIATESSARON**, διά τεσσάρων, Musicis *Quarta*, quæ duobus tonis constat et dimidio majori, Gall. *Quarte*. Vide *Diapason*.

† **DIATESSARONICE**, Secundum Quartam Musicorum. Dum *Gloria in excelsis Diatesaronice intenderetur*, in Actis SS. Gervasii et Protasii Junii tom. 3. pag. 835. A.

† **DIATHECA**, Græc. διαθήκη, Testamentum, in veteribus Instrumentis non semel, verum et apud Martialem 12. epigr. 71. ubi tamen alii *Diatecta* legunt. Hinc corrigendum Glossar. Sangerman. n. 501. ubi : *Dicatiee, Testamen a*. Vide Turnebi Adversar. lib. 27. cap. 31. Hierolexicon Macri et infra *Diatychi*.

DIATIM, Quotidie, de die in diem, apud Isidorum in Gloss. et Balbum in Catholico. Eckardus junior de Casib. S. Galli cap. 1 : *Cum lincis vestibus Diatim introit*. Utitur et Gerardus Abbas Silvæ Majoribus in S. Adelardo n. 53. et Matth. Paris ann. 1252. [Anctor Vitæ B. Deicoli apud Eccardum in Orig. Habsburgo-Austriac. pag. 162. et Chartarium Eccl. Auxitanæ cap. 48. Vide *Dictim*.]

DIATRETUS, Perforatus, cælatus, ex Græco διάτρητος. Calix *Diatretus*, in leg. 27. § 29. D. ad leg. Aquil. (9, 2) Unde

DIATRETARI, διατρητάρια, Qui calices

aut vasa cælant et perforant, in leg. 1. C. de Exensat. artif. (10, 66.) *Diatretarius*, τρεψώντας τὰς μαργαρίτας, interpretantur Græci, qui perforant margaritas.

DIATRITUS, pro *Diatretus*. Paulin. Epist. 12 : *Totidem januis patefactus* (paries) *a latere Confessoris, quot a fronte ingressus sui foribus nova* (Basilica) *reserabatur, quasi Diatritum speciem ab utraque in utramque spectantibus præbet*. Ubi species est, quod *Face de bastiment* dicimus, uti a Vitruvio lib. 9. cap. 4. vox hæc usurpatur : *Species Diatrita*, nostris, *Face à jour, percée de fenestres et de portes*.

DIATYCHI, Charta Garsie Regis Navarra apud Sandoallium in Episc. Pamplon. pag. 42. sic clauditur : *Est autem data et Deo oblata se volentibus temporum recursibus, anni æræ millesimæ cum supputatione nonagesimæ, die vero secundo, Idus Decembris, luna vero quarta diebus exactis Diatychi, regnante Domino Jesu Christo, etc.* Onisit hæc verba in versione Hispanica Sandoallius. An ex Græco διά τυχής, *feliciter*; vel potius hæc vox referenda ad, *est autem data et oblata διαθήκη*, i. e. *testamentum*, quomodo ejusmodi donationes vocabant.

DIATYPOSIS, Mandatum. Gloss. Gr. Lat. : διαταγή, ἡ διατάσις, *Dispositio*, διαταξέω, *Constituo, dispono, statuo*. Gregorius M. lib. 8. Epist. 20 : *Scriptistis nobis, ut Dulcitio agenti vices nostras dicere deberemus, ne quid super Diatyposim auderet expendere*.

DIAULIUM, Αὐλή, Atrium, domus. Friedegodus in S. Wilfrido cap. 12 :

Præterea Andrea germana Diaulia sancti Ingressus, etc.

** **DIBALIS**, Imperatorius. Vide *Divalis* Chart. Longob. ann. 750. ap. Brnnett. Cod. Diplom. pag. 535 : *Constantes hæc diæ vindedissent et vindedi duppla vonis conditionibus secundum Dibal' constituta vobis Tan duini et Fuolfo sortie illa mea, etc.* Agitur ille de *Dupli Stipulatione*, de qua vide J.C. e Marin. in Pap. Diplom. num. 114. not. 1.

DIBELLIO. Vide *Duellio* 1.

* **DIBELLUM**, La seconda bataya. Giosar. Lat. Ital. MS. Vide *Duellum* 1.

DIBLER, Anglis *Doubler*, Discens, patim paropsis. Leges Burgor. Scotie. cap. 125 : *Hæres habebit... discum, paropsidem, quod dicitur le Dibler, vel chargerum*. Le Roman du Chevalier au Barizel MS. :

Qui ja n'emporterai denier,
Ne pain ne el en mon Doublier.

Le Songecrenx :

La nape aussi, ou le beau Doublier fin.

Chronicon MS. Abbatum Corbeiensium pag. 57 : *Baillicus debet administrare hospitibus de religione panem et vinum in eadem forma, qua administrat conventui, et melius debetur eis facere, napes, touailles, Doublier bachius, cailliers, henas, voirres, kave, virgatus, pos, justes, deux trinites de fus unum, in quo trahitur vinum de conventu et aliud, in quo mittitur vinum de Eleem synn. Vide Duplatium 2.*

† **DIBULATIO**, Designatio. Papias. [* Glossar. cod. reg. 7644. ut ex Glossis : *Latino, Designatio*.]

1. **DICA**, Charta, a dicendo. Ita Papias Joannes de Janna : *Dica, Tabula vel caut*

vel Charta proprie, ubi continetur summa debiti, et nomina debitorum, vel debentium, et ponitur pro qualibet parte Chartæ, et dicitur a dico, eis. [* Etymon fortasse Græcum Διχζ. Confer Chartæ partitæ et divisæ in Chirographum.] [Liber niger Scaccarii pag. 366 : Item thesaurarii domini Regis de marca faciunt de averio domini Regis Dicas et cyrographa contra custodes et clericum ponderis et cunei.] Vide Dicha.

DICA, non tam pro Charta, vel schedula, in qua scribitur, quam pro taleola, nostris Fille, in qua rerum numerus annotatur, usurpatur a Thwrocio part. 1. Chr. cap. 4. de Siculis : Hi nondum Scythicis literis bliti, eisdem non encausti et papyri ministerio, sed in baculorum excisionis artificio, dicarum ad instar, utuntur. Vide Olam Vormium in Fastis Danicis pag. 87. et 19. ubi ejusmodi baculos excisos representat. Ordericus Vitalis lib. 8. pag. 708 : Unde coacti Dicam per totam terram suam, quæ hactenus a malis consuetudinibus liberata erat, fecerunt, et 60. libras Cenomaniensium... Roberto dederunt. Ubi Dica nihil aliud est quam tallia, seu exactio, vel præstatio, quæ inde nomen accepit, quod in taleolas transferretur, ut suo loco monemus. Quam notione accipitur in Decretis Hungaricis Lndovici Regis Hungariæ art. 3. et et Matthiæ Reg. ann. 1464. ubi Dica est actio publica, Dicator exactor, et Dicare ligere. Liber Rubens Scaccarii Anglici l. 30 : Et præter hoc debet Magister Mascalsiæ habere Dicas de donis et liberationibus, quæ fuerint de thesauro Regis, et de camera; et debet habere Dicas contra omnes officiales Regis, ut testis per omnia. Ubi Dica, est præstatio in taleolam relata. Statuta Ordinis de Sempringham pag. 748 : Constitutum est etiam ut diligenter per Dicam detur, quantum ex omni genere bladi vel vinis expendetur in semine. Supra : Quia illa dividatur in duo, et una pars deputatur custodie hospitalis fratris, ... et altera Grangiariorum. Rursum : Per aliquem Fratrem Clericum vel laicum ad hoc assignatum executantur decimæ; et summa inde conveniens annotetur Dica inter fratrem predietum, et Grangiarium. Ibidem : Et singulas quarterias annotet per Dicam. [Abbrev. Placit. Johann. reg. ann. 9. l. 1. rot. 5. pag. 58 : Foliot dat duas marcas et dimidium et pæavit illas ad scaccarium per Dicam et tamen ponantur in summonitione, quia non est allocata Dica.] Secunda Curia Generalis celebrata Barcinone a. 1299. a Jacobo II. Regis Aragon. l. 1. : Item quod omnis Dica, quam campsor fecit, vel dicat alicui qualicumque ratione, quod inde teneatur sicut per depositum et exandam, et quod campsor habeat scribere omnes Dicas, quas faciet in capi-brevio mori suo jurato, et non aliis libris vel scripturis. Curia Generalis celebrata ab Alfonso Rege in Villa Montis albi ann. 13 : De quibus quantitibus dicti campsor Dicas faciant, ut eas tradant inquisitori Jurisconsultis, Dica, est iudicium, libellus, actionem continens. Glossar. Lat. Ital. MS. : Dica, la carta debito.

DICE, Litteræ. Ruodlieb. fragm. 3. 227 :

Respondit : Vivit, valet et bene, vel tibi misit Istas litterulas, melius quibus ac mihi credas. Susceptaque Dice scilicet facit hanc recitare. Quam super ut legit, ait : arbitror hæc brevis inquit, etc.

* 2. DICA, DICHIA, Oblata conditio, Gall. Offic. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 343 : Quod quicumque bona et jura immobilia . . . emere vellent... prout vellent dicerent et offerrent coram illis, qui ad recipiendum Dicas seu oblationes huiusmodi . . . fuerant deputati, . . . et factis in et præ dictis bonis per plures personas pluribus Dicis seu oblationibus, etc. Alia ann. 1332. in Reg. 68. ch. 2 : Item quod tempore quo moneta regie fuerunt venditæ, quod dictus Raymundus fecit quandam oblationem sive Dicham in moneta regia Tholosæ, et quidam Geraldus de Martello fecit quandam Dicham sive incheviam de quatuor libris pro milliari, etc. Vide infra Ditum.

¶ DICABULUM, DICIBULUM, Nugæ, fabula puerilis, dicerium. Tertul. adv. Valent. cap. 20 : Puerilia Dicibula, in mari ponia nasci, in arbore pisces. Mart. Capella lib. 8. pag. 273 : Dicabulis cavillantibus salegue contenta.

¶ DICAMBITIO, Permutatio, inquit Bollandi Continuator. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 411. de S. Nennoca : Calicem hunc aureum... in testimonium offero et in Dicambitione æterna promitto. Lubens legerem Dicumbitio, eadem notione, qua supra Decumbitio. Vide in hac voce.

¶ DICARE. Vide Dica et Diccus.

¶ DICASTERIUM, Δικαστήριον, Forum iudiciale. Appendix ad vitam S. Henrici Imp. Julii tom. 3. pag. 789 : Sequuntur deinde Domini status secularis, nobilitas aulica, tum D. D. Consiliarii, et reliqui ex diversis Dicasteriis suo ordine Officiales. Occurrit et apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 219. et 222.

* Congregatio iudicum Vita S. Rosæ tom. 5. Aug. pag. 951. col. 2 : Cui (publicæ supplicationi) tum ipsi, tum singulorum ordinum regulares, et universa tribunalium Dicasteria interveniunt.

¶ DICATICE. Vide Diatheca.

DICATIO, Laus, gloria. Lex 2. Cod. Th. de Famosis libellis (9, 34.) : Qui accusandi fiduciam gerit, oportet comprobare, nec occultare, quæ scierit : quoniam prædicabilis erit ad Dicationem publicam merito perventurus.

DICATIO, Titulus honorarius. Gloss. Græc. Lat. . Καθίσωσις, Devotio, Dicitio, Majestas. Epist. Anulini Procos. Africae apud S. Augustinum Ep. 68 : Libellum sine signo obtulerunt Dicationi meæ. Occurrit apud Senator. lib. 11. Epist. 7. et 9. in Epist. Constantini Magni. ad Ablavium, in Actis Concilii Arelat. I. in Collatione Carthag. I. cap. 10. 19. in Cod. Th. leg. 1. de Veteran. (7, 20.) leg. 1. 21. de Appellat. (11, 30.) etc. Vide Salmasium ad Pollionem pag. 289.

¶ DICATOR. Vide in Dica.

¶ DICATURA, Judicatus, officium iudicis. Statuta MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280 : Nullus in sacro ordine constitutus... tabellionatus officio fungatur in curia seculari... aut Dicaturas secularium Principum tenere præsumat.

* DICCARE, DICCATIO. Vide supra Dicare.

DICCUS, Flandris Diic, Gallis Digue; Agger. Dicare, Diccare, apud Ægidium de Roia ann. 1322. Diicken, aggerem extruere, agrum aquaticum terra complere. [Genealogia Comitum Flandriæ, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 414 : Eodem anno (1321.) tanta fuit in mari tempestas et inundatio vehemens marinorum fluctuum, quod aggeres et Dici marinis fluctibus oppositi rupti sunt in multis locis.] Ch. Joannæ Comitissæ Flandriæ ann. 1230. pro Marquetano Monasterio apud Buzelinum : Terram illam cum appendiciis, quæ versus mare jacet, ultra Dicuum illum, qui fuit, et est ultra terram Andreæ... intra quam terram videlicet illa terra, quæ Calvekinscura dicitur, ad Diccandum in eleemosynam dedissemus... Dedimus et concessimus... totam terram nondum Diccantem a loco, qui nomine ipsius Eccl. dicatus est... et quidquid Diccari potest, etc. Charta ann. 1242 : Cum omnibus pertinentiis, scilicet Dico et jactu maris. Salmas. de Hellen. a διχζ paries, murus, etymon accersit.

¶ JUS AD DICUM, Præstatio ad Dicum exsolvenda. Charta Wenemari Castellani Gandensis de Fundatione Abbatissæ Canonicorum in Bornchem circa ann. 1101. apud Miræum tom. 1. pag. 168. col. 2 : Ad usus Canonicorum ibidem Regularium omnes decimas de Martinesforthe ad Barnehem pertinentes, et unum mansum terre inter Brocklant et Gestlant, præter Jus ad Dicum, necnon et unum sach ad turvos et ad silvam... dedi.

¶ DIKA, ut Diccus. Concordia inter Episcopum Tornac. et Monachos S. Quintini de Insula ann. 1323. e secundo Chartulario ejusd. S. Quintini pag. 236 : Juxta quendam polrum dictum Anelio supra Dikam et ripam alvei currentis Dedatu... Deinde in novo polro de novo Dikato... reverendo in Occident. ubi tres Dikæ conveniunt. Rursum occurrit ibidem.

* DICARE, DICCARE, Molem fluctibus opponere, aggerem extruere, nostris alias Diicer et Dieguer, Flandris Diicken, a Diik, agger, Gallo-Fland. Diicage; unde Diicwellinghe, Aggeris destructio, in Ch. ann. 1293. ex Chartul. 2. Fland. ch. 18. in Cam. Comput. Insul. : Li cuens devantdis nous a acquitté pour lui et pour ses hoirs de la calenge qui faite me fa, c'on appiellie Diicwellinghe. Charta Margar. comit. Fland. ann. 1269. in Suppl. ad Miræum pag. 602 : Et occasione huiusmodi vocabuli, Utdici, intelligere vellent abbas et conventus de Camberona omnes jactus maris, et quod Dicare possent et acquirere super mare ad libitum suum in officio memorato. Alia ann. 1292. in Chartul. jam laudato ch. 22 : Cum incolæ ac possessores ejusdem terræ cepissent Diccare terram, et non possent consummare, . . . ordinavimus Diccationem prædictæ terræ. Rursum alia ann. 1303. ibid. ch. 20 : S'il avenoit c'on Diiccast dehors le diic, qui orendroit est de nouvel vers la mer . . . S'il avenoit que en aucun temps on fesist Diicage, c'on claine insetten ou utseten. Dikage, in Charta ann. 1331. ibid. ch. 584 : Ceux de la ville de Gand . . . disoient que chil de Leet-polre et de Hout-polre,

nului excepté, doivent paier et contribuer avecques eaux tous cons, tous frés et tous despens que il feroient à les wateringhes et Dikages de leur Leet-polre. Lit. remiss. ann. 1460. in Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 121 : Lesquelz marestz icellui Olivier avoit fait clorre, Dieguer et gagner de la mer; . . . lesquelles elostures et Dieguerres avoient cousté à faire et maintenir plus de mil livres. Alia notione Dicare, videsis in Dica 1.

* **DICELLA**, Genus ensis vel jaculi, quod bifariam cedit. Rhodig. ex Theone. Vox est Græcica. Ita Car. de Aquino in Glossar. milit.

DICENTARIUS, Rhetor, orator. Gloss. Lat. Gr. : *Dicentarius*, ῥήτωρ, δίζωνος. In Gloss. Gr. Lat. Δίζωνος. [Vide *Decentarius*.]

* **DICERE FABAS**, Dire feves, nostris, Irrisoria et nugatoria loquendi ratio. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 8 : Icclui suppliant leur dist : Beaux Seigneurs, aiez vostre chemin, je ne vous demande riens. Lesquelz Henry et sesdiz compaignons . . . distrent, si ferous nous malgré vostre, et si vous demandons et vous Disons feves; et ledit suppliant respondi, je vous di pois, ou paroles semblables. Dire d'une fleutte, Fistula canere, in aliis Lit. ann. 1482. ex Reg. 207. ch. 133 : Le suppliant Disant d'une fleutte et regardant illec son bestail.

* **DICERE** ad INVICEM, Cum aliquo colloqui. Steph. de Infest. MS. ubi de Innoc. VIII. PP. : Cum stisset (imperator Turcarum) coram pontifice aliqua ad invicem Dixerunt, mediante interprete, etc.

* **DICERE**, nude, Auctionari, liceri, Gall. Mettre l'enchere. Locus est infra in Exita sub Exire 2. Vide supra Dica 2.

* **DICERIUM**, Dictum. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Paraula, Prov. verbum, Dicerium, famen.

* **DICERTIO**, Famulus honoratior quidam; an qui a consiliis vel a secretis? Ut ut est mendum hic suspicor. Charta Will. archiep. Rem. ann. 1197. in Suppl. ad Miræum col. 1 : Cum de equitaturis, quas solus cancellarius (ecclesiæ Tornac.) habere deberet, revocaretur in dubium, et diversi in parte ista diversa sentirent, via media incedentes statuimus magistrum Gisellinum cancellarium tribus Dicertiombus cum duobus servientibus et uno gartione esse debere contentum. Leg. forte Dissertoribus. Vide Dissertor.

† **DICHA**, pro Dica, Scheda vel Taleola, si bene conjecto : unde Diche Cyregrapharium cum existimo, qui eura habet in Dica notandi quæ sunt annotanda, ut tallias seu impositiones, etc. Charta Edwardi 1. Regis Angl. ann. 1277. apud Rymerum tom. 2. pag. 83 : Cum nuper provideri fecerimus, quod Judi regni nostri manerent in civitatibus et burgis nostris propriis, in quibus Diche Cyregrapharius Judæorum nostrarum esse consueverat. [* Vide supra Dica 2.]

DICHONEUTON ES, Διχώνευτον, Bis recoctum et conflatum, mixtura forte alterius metalli adulteratum, de quo in leg. 1. Cod. Th. de Conlatione aris, (11, 21.) ubi consulendas Jac. Gothofredus.

* **DICIA**, La rete, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **DICIBILIS**, Qui dici potest vel debet. Gl. Lat. Græc. : *Dicibile*, λεγέον, ῥητέον. Arnoldus lib. 2. Ligni vitæ de Scriptor. Eccl. littera G. apud Murator. tom. 6. col. 70 : Tres sermones qui sic incipiunt. I. *Dicibilis sermo de indicibili Verbo in verbis Dicibilibus*. II. *In principio erat Verbum*, etc.

† **DICIBULUM**. Vide *Dicabulum*.

* **DICIMATIO**, pro *Decimatio*, Prædium, ager in quo pereipitur fructuum decima. Charta apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 91 : Quicquid de *Dicimatione* liberorum hominum vel barsealcorum pertinere deberet ad easdem ecclesias, hoc in arbitrio et potestate Attoue episcopo posuerunt. Vide *Decimæ*.

* **DICIPULA**, pro *Decipula*. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120 : *Dicipula*, Louviere.

† **DICITORIUM**, Rostra, Gall. Tribune aux haraugues. Acta SS. Martii tom. 3. pag. 244. de B. Ambrosio Sen. : Unus ex Consiliariis dicti Consilii surgens in dicto Consilio ad *Dicitorium*, super contentis in dicta præsentii proposita, dixit, etc.

DICITRINUS. Vide *Diacitrinus*.

DICLUG, vocabitur *Antichristus*, cujus numerus est DCLXVI. per litteras Græcas. Ita Papias MS. Editus habet *Didax*.

* **DICO VOBIS**, Vox familiaris religiosi seu prædicatoribus, quam irridet Bareleta Sermon. in fer. 6. hebdom. 1. Quadrag. : Recipe medicorum, cætera notariorum, *Dico vobis* religiosorum destruunt mundum.

† **DICOFRIT**, *Dicofritum*, Species operæ dominis præbendæ. Charta anni xvi. Ludovici Imp. apud Lobinellum tom. 2. Histor. Britan. col. 24 : Trado tibi . . . villam . . . sitam in pago Venedia . . . sine renda, sine opere *Dicofrit*, *disosot*, et sine ulla re homini sub cælo, nisi denarios vi. ad sanctam Leupherinam in monasterio Conoch pro anima mea, etc. Infra : Dereliquid ipsam terram . . . sine opere *Dicofrit* et *divohart*, etc. Tabular. Rothomense : Emit particulam de terra sine renda, sine opere *Dicofrit*. Alibi : Facias inde quod volueris in luh, in *Dicombito*, in alode comparato, *diost*, *Dicofrit*, *divohart* et sine ulla re. Rursum alibi : Caumael et frater ejus Judhael vendiderunt Budwouto presbytero terram proprietatis suæ . . . in potestate, dominatione, in luh, in *dicombito*, in alode comparato, *Dicofrito*, etc.

† **DICOGRAPHUS**, Διχογράφος, Causarum scriptor. Vox forensis.

† **DICOMBITUM**, ut supra *Decumbitio*. Tabularium Rothomense : Drivinet dat Trebdee cum mansis in alode et in *Dicombito*. Alio in loco : Ita ut faceret emptor quidquid illi placeret, licentia et *Dicombito* venditoris. Vide *Dicofrit* et *Dicambitio*.

DICORA. Vide *Dacra*.

† **DICROTUM**, Διροτον πλοῖον. Bireme navigium, a δις his et ῥοτέω, pulso. Lexicon Martinii.

* **DICTA**, Repetitio, iteratio, Gall. Redite. Judic. inter episc. Lingon. et ducem Burg. ann. 1153. inter Probat. tom. 1. Hist. Burgund. pag. 48. col. 2 : Dux non veniens (ad judicium) suum misit nuncium, qui inde eo solo excusabat dominum suum non venisse, quod tantas Dictas ferre non poterat. Nisi legendum putes Dictas. Vide supra *Diarta* 5.

† **DICTALES** TABULÆ, In quibus dictabant seu componebant. Vide *Tabulæ dictales*.

† **DICTAMEN**, φωνή, in Glossis. Hinc *Dictamen rectæ rationis* sæpius dictum. Vide post *Dictare*.

1. **DICTARE**, Scribere, orationem, epistolam componere. Britannico ad Juvenalis Sat. 8 : *Dictare est aliquid docere in omni genere doctrinæ, quod alius excipiat* : e. *Dictata, quæ traduntur in omni genere discipline*. [Engellusius in Vocabulario Saxo-nico MS. ut docet Eccardus in notis ad Prologum Pactus Legis Salicæ, *Dichten* *Fingere*, *Dictare*. Teutonista : *Gedicht* *lyet intgemeyr*, *Dictamen*, *Carmen*, *Poema* *Dictatura*, *Fictio*. *Dichten*, *Dictare*, *Componere*, *Dictitare*, *Fingere*, *Confingere*. *Dictator*, *Dictator*, *Compositor*, *Confictor*, *Poeta*. Vocabularius Anonymi sæculo xv. impressus : *Prosator*, *ein Tichter on versch*, *Artifex faciens Dictamina neque metrica neque rhythmicis legibus coartata*.] Marculfi in Epist. ad lib. 1. Formul. : *Viros eloquentissimos, ac rhetores, et ad Dictandum peritos*. Candidus Monachus in Vita Eg. Abbat. Fuld. : *Exerce temetipsum legend et aliquid utilitatis adde Dictando*. Petrus Damiani lib. 1. Epist. 15 : *Contemplan quidem atque Dictandi perfruor otio*. Urs Abbas in Actis S. Marcelli PP. : *Licet a delecter Dictandi studio*. Gaudenti Brixiensis Episc. in Epist. ad Benevolu. Te quoque ea tempestate Magistrum meum, oblitum salutaris fidei arbitrata, cum Catholicas Dictare Ecclesias compellebat. Anselmus Cantuar. in Epist. ad Anselmum nepotem : *Dictare quotidie assuesce, maxime in prosa : et ne multum ames dicile Dictare, sed plane et rationabiliter*. Anonymus Mon. Ratisponensis de sua sorte part. 2 : *Occurrit animo, ut in Dictamine occuparem aliquo, quod sæpe expectum mentem lascivam cujuslibet scholarum instructi in nullo posse magis constrin-gam studio Dictandi*. [** Continuat. Cl. nic. Herman. Jauuenensis ap. Hahnii Collect. Monum. tom. 1. pag. 39 : Ego scriptor hujus libri illud quod quitur, non proprio Dictamine, sed ex chronicis diligenter sumpsimus.] Occurrit præterea apud Domuizonem, Anonym. Hasenr. num. laudatum a Gretsero in Episc. Eystetensib. cap. 15. Willel. Britanem 1. Philipp. pag. 95. Gregor. Turon. lib. Hist. cap. 22. et alios passim. [Vide laudatum Eccardum loco citato.]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. 7684 : *Ditier*, *Dictare*. *Ditié*, *Dicta*. *Diteur*, qui bien dite, dictator. Ibid. : *Dit*, *carmen*. Lit. remiss. ann. 1401. ex 156. Chartoph. reg. ch. 448 : *Lequel noulet tenoit en sa main un Ditié de la Vierge Marie, qu'il vouloit lire*. Le Roman de Robert le Diable MS. :

Si com je trais en mon Ditié,
De lui ont si très grant pitié, etc.

Le Roman du Riche homme et du Ladre

Chils qui tout seet et qui tout voit,
Me doinst sa grace et me pouvoit
De Diter che que j'ai empris;
Car de Diter ne sui apris.

Vide *Dictitium*.

DICTARE, interdum est promittere

παγορεύειν. Gloss. Lat. Gr. : *Dictat*, ἀναδίδωσιν, ὑπαγορεύει. Regula Pauli et Stephani in Concordia Regularum Mon. : *Juniores, et maxime, qui adhuc Psalmos discere merentur, per choras ex ordine et sine negligentia Dictent, ita ut ab eo loco, quo minores quorant, hi juniores, qui jam Psalterium auerint, per ordinem sibi in Dictando succedant, ut omni tempore promuntiandi usus non desit.* Vide Notas nostras ad Cinnamum pag. 492.

† **DICTARE OPERAM.** Leges Rotharis * 145.] apud Muratorium tom. 1. part. 2. pag. 25. col. 1 : *Si quis magistrum Comanum unum aut plures rogaverit aut conixerit ad operam Dictandum, aut solatium unum præstandum inter suos servos, ad unum aut easam faciendam, etc.* Quem in eum Cl. Editor : *Operam Dictare* signare videtur præesse operariis, eisque normam tradere atque ordinem structionis... id nunquid pro *Dictare* legendum *Dictare* *eram*, hoc est, *Dictum* præstare operam? * 2. **DICTARE.** Bulla Lucii II. PP. n. 1181. inter Probat. tom. 2. Annal. demonstr. col. 413 : *A prato Bovini, sicut etat labium nemoris, quod dicitur Forest, que ad viam ovium, ... ab eodem prato Bovini, sicut Dictat labium Chelne usque ad item Bellardis.* Id est, prout jacet et tenditur ora nemoris, etc. Vide infra de separe.

DICTATOR. Scriptor. Gloss. Gr. Lat. : Ἀναγραφὴς, *Dictator, Rescriptor.* Aliibi : Ὑπαγεύσις, *Dictatura, Dictatum, Dictatus, Dictatio.* Ὑπαγορεύω, *Dicto.* Ὑπαγορεύων, *Dictor.* In MSS. Codd. Festi Breviarum Historiæ Romanæ, *Festi Dictatoris Breviarum* appellatur, uti monet Andr. Schottus in Notis ad Victorem. Forte quia erat *Magister Memoriarum*, qui Ἀναγραφὴς τῆς μνήμης. Pro Patricio. Lucifer Calaritanus lib. 1. *Amicum esse pro Dei Filio : Quandoque, cum sis, ut tibi videtur, peritus, habesque Dictatorum designatum numerum,* Dominico lib. 2. de Vita Mathild. c. 12.

Dictator quidam, de quo metra protulit ista. Est. 16. inter Francicas tom. 1. Hist. Franc. : *Sed hæc unda irrigua et imperitum dromat sensum, et componit barbarum Dictatorem, qui potius apud Dodorem didicentium linguas discernere, quam cum bene memorie Parthenio obtinuisse rethorica ditione.* In Leg. 1. Cod. Th. de Legatis et dictis, (12, 12.) *Dictator* videtur sumi pro eo, qui alicui rei pro imperio suo intercedit : *Nullus igitur obsistat cætibz Dictatorum nemo consiliis obloquatur.* [* Nisi, quod satis placet, accipias pro Magistro in provinciis Africanis constituto, quod hoc titulo gaudebat, teste Jac. Gothredo ad hanc legem. Ita etiam Otto de d. lib. cap. 2. pag. 72. Eodem præterea nomine civitates quædam donabant magistrum suos, apud Spartian. in Hadriano cap. 19.] Vide *Antigraphus*, et *Dictor*.

DICTATIO. Scriptum, oratio scripta, apud Sætozem lib. 6. Epist. 12. lib. 8. Epist. 12. **DICTATUM,** in Gloss. Lat. Gr. : Ἀπόφασις, ἀναδεδραμένον τοῖς μαθηταῖς. Ita emendo. Item : *Dictat*, ἀναδίδωσιν, ὑπαγορεύει. Gadius laudat Pomarii *Dictatum de*

contemptu mundi. Edidit. P. Pithæus *Juliani Dictatum de Consiliariis*, post Collationem Legis Mosaicæ.

DICTATUS, apud Ordericum Vital. lib. 11. pag. 834. [Inscriptio veterum Formul. Andegav. : *Incipiunt Dictati seu veteres formulæ Andegavenses.* Occurrit iterum in Actis SS. Junii tom. 3. pag. 810. *Dictatus* quartæ declinationis, in Annal. Benedict. tom. 4. pag. 719. col. 1.]

DICTAMEN, Scribendi forma et modus, formula, stylus, prosa, oratio soluta. Ebrard. Betun. in Græcismo cap. 11 : *Dictamen prosa est a metri lege solutum.*

Auctor Mamotrecti in Sapient. : *Stylus, id est, Dictamen.* Innoc. III. PP. lib. 14. Epist. 137 : *Litteris ipsis diligenter inspectis, ipsi rescripsimus eas tam ex Dictamine, quod a stylo Cancellariæ nostræ diserepabant omnino, ... falsas esse.* Idem in c. 2. de Falsar. in 3. Collect. : *Nam licet in stylo Dictaminis et forma scripturæ aliquantulum cœperimus dubitare.* Petrus Davian. lib. 1. Epist. 15 : *Dixistis... quia... non deberem prorsus omittere, quin vos aliquando Dictaminibus visitarem.* Infra : *Et a Dictaminis, vel intimæ contemplationis intuitu mentis acumen obtundit.* Chron. Abbat. S. Trudonis lib. 8. pag. 440 : *Pucros... non tamen Dictamen, quam metrum componere docuit.* [* Gaufrid. in Summa de arte dictandi, *Dictamen*, inquit, *est orationum series perfectatum, nullis intereisa distantibus, nullis metrorum legibus obligata.* Hæc ex MSS. profert Hahnus l. 1. Vide Arxium ad Ekkehard. IV. Casus S. Galli pag. 101. not. 38.] Laudatur a viris dictis *Liber Dictaminum Guillelmi de Maudagoto*, postmodum Cardinalis, in quo continentur formulæ, quibus pater filio, filius patri, avus nepoti, amicus etc. scribere, vel etiam eum alloqui debeat. Ejusdem sunt argumenti *Magistri Matthæi Dictamina*, seu *Ars dictatoria*, Liber de Stylo Romani Dictaminis, qui ascribitur Greg. VIII. PP. et alter *Magistri Transmundi de Arte dictandi.* [In Gualferbitanæ Bibliothecæ Codice membranæo, Eccardo teste in notis ad Prologum Pactus legis Salicæ, habentur *Bennonis Misnensis Episcopi Rationes Dictandi prosaice ex multorum gestis in unum collectæ*, in quo libello meminit quoque Benno *Dictaminum Alberici Monachi.* Verba ejus sunt : *Sic enim Alberici Monachi viri eloquentissimi librum vituperant, qui etsi plene per singula Dictaminis documenta non scriberet, in epistolis tamen scribendis et Dictandis privilegiis non injuria creditur ceteros excellere.* Idem Benno adducit *Aginulfi et Abbatis Samaritani* scripta ejusdem argumenti, in quibus tamen temeritatem et indiscipline doctrinæ novitatem culpat. In ead. Bibl. Guelferb. exstat et *Henrici Francigenæ libellus de Arte dictandi.* Vide Annal. Bened. tom. 3. pag. 642. n. 50.] [* Hahnii Collect. Monument. præfat. tom. 1. num. V. quo volumine continetur *Thomæ Capnani Dictator Epistolarum.* Ejusdem generis libri enumerantur in *Nouveau traité de Diplomatie* tom. 5. pag. 594. et in *Hofmann, Vermischte Beobachtungen*, tom. 4. pag. 1. sqq.]

DICTATI, Scribæ, Ἀναγραφῆς, pro *Dictatores.* Epistola Gregorii præfixa Notis Ti-

ronis et Senecæ in Codd. MSS. : *Per Dictatos suos scribendum curavit.* Vide Salmasium ad Vopiscum pag. 481. [et supra in *Dictare*.]

DICTATOR, Municipalis Magistratus, ita dictus in veteri Inscript. apud Gruter. pag. 214. Vide *Dictare, Dictores*, [* et Savin. Histor. Jur. Roman. med. tempor. tom. 1. cap. 2. § 9. not. g.]

* **DICTATORIUM,** *Lo logo da dire.* Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Dicitorium.*

* **DICTATURIRE,** Scribere, commentarium componere meditari. Guibert. abb. Novig. in prolog. ad Abdiam proph. tom. 6. Annal. Bened. pag. 639. col. 2 : *Eo plane tempore, quo animus Dictaturiens beati Osee librum meticulousissime jam aggredi conabatur, etc.* Vide *Dictare* 1. et *Dicturire*.

DICTICA, pro *Dypticha*, Pugillaris liber. Glossa apud Gratian. c. 24. quæst. 2. cap. 6 : *Dicticæ sunt tabulæ, a dico, dicis.* Ugutio : *A dico, hæc Dictica, tabula manualis, quæ et pugillaris dicitur, et ephemera : unde,*

Clerice, Dicticas lateri ne depresseris unquam.

In alio Gloss. MS. :

Clerice, Dictica lateri sit semper amica,
Nam sine Dictica vix retinebis ea.

Buschius in Chronico Windesemensi lib. 2. cap. 65 : *Mandavit ut scriberet hæc verba in Dictica : Miserere mei Deus; et statim complanando, hæc delevit.* Ita legitur in Directo Edit. Contii loco laudato, [* ubi Correct. Romani *Diptychis* ex ipso concilio quod ibi descriptum est emendaverunt.]

1. **DICTIO,** Scriptio rhetorica, seu vera, seu ficta, Declamatio, quæ publice et in consensu virorum eruditorum dicitur, recitatur. Gloss. Græc. Lat. : Μελέτη ῥήτορος, *Declamatio.* Ennodius lib. 3. Epist. 15 : *Ipsam quoque ad te Dictionem, qua commendatus es, destinavi, in qua non eloquentiam, sed vota cognoscas.* Idem Diction. 10 : *Susceptorum secreta Dictionum ab audientibus non examinantur lingua, sed pectore.* Utitur alias non semel, lib. 2. Epist. 10. 11. lib. 7. Epist. 31. lib. 8. Epist. 3. lib. 9. Epist. 12. Ejusmodi etiam sunt Dictiones illius complures, quæ inter ejus Opera leguntur. Vide Sidonium.

† 2. **DICTIO,** *Ditio.* Barthii Glossar. ex Hist. Palest. Raimundi Agilai sæpius. Diploma Ludovici Germaniæ Regis pro Ecclesia Argentorat. apud Mabillonium in Supplement. Diplom. Charta XII : *Quas moderno tempore in quibuslibet pagis ac territoriis infra Dictionem imperii nostri juste ac legaliter possidet.*

DICTITIUM, Scriptum, Epistola, Diploma. Harinlfus lib. 3. Chronici cap. 3. Chronici Centul. cap. 30 : *Hac stabilita conditione, Ingelardus Abbas, jam reversus, direxit Dictitia ipsi Episcopo, postulans, ut hæc conventio iterum firmaretur.* Idem lib. 4. cap. 22 : *At ne posteritas succedentium Abbatum eadem perderet altaria, prudentissimus Gervinus, ab Episcopo obtinuit, inde fieri testamentaria Dictitia, quæ ita se habent, etc.* [* Vide supra *Dictare* 1.]

† **DICTO-AUDIENTIA,** Obsequium, obedientia. S. Irenæus lib. 4. cap. 79 : *Secundum Dicto-Audientiam non omnes Dei filii sunt.* Sic Plantus et Cicero dixerunt, *Audiens Dicto* vel *edicto*, pro eo qui obedit dicto seu edicto.

1. **DICTORES**, Arbitri selecti a partibus pro dirimendis controversiis, quorum dictis seu judiciis stant. Charta Episcopi et Capituli Cabilonensis ann. 1221. apud Sanjulianum in Cabilone: *Elegimus 12. Dictores, qui juramento præstito, nos super consuetudinibus et jure, quod unusquisque nostrum habeat apud Cabilonem, certificarent.* Vide Perardum in Burgundicis pag. 435. Sammarthanos in Gallia Christ. tom. 2. pag. 446. [et tom. 4. novæ edit. Instrum. col. 248. *Dictor mortis* apud Martenium Anecd. tom. 4. col. 3.] etc.

DICTATORES, Eadem notione, dixit Roger. Hovedenus pag. 742: *Rex autem Franciæ duos elegit Dictatores, et Rex Angliæ similiter duos, quorum arbitrio vel majoris partis, si alter Regum adversus alterum, vel aliquis hominum suorum inter se interceperet, emendatio hinc inde fieret infra 40. dies.* Utitur etiam Rigordus ann. 1190. pag. 32. [Richardus Rex Angliæ in Charta anni 1195. apud D. Brussel de Fendornum usu tom. 2. pag. xvi. ad calcem.] *Diseurs* in Chartis vernaculis. Charta Jacobi Episcopi Metensis ann. 1251. apud Hieron. Vignarium in Hist. Alsat. pag. 140: *Nous Jakes par la gr. de D. Evesque de Mets, et Regnauz nostre freire Cuens de Castres et Sire de Bittes, faisons cognoissant a totz ke nostre freires Maheus Duz de Loherengne que fuit, nous estably Disours et esgardours des treffons qu'il avoit entrepris à son tems de l'Eglise de Remiremont.* Alia ann. 1271. apud eundem: *Li quatre Chevalier Disour, etc.* pag. 140. 146.

* Et quidem eo nomine designantur in Charta Phil. Aug. ann. 1214. ex Reg. ejusdem. part. 2. fol. 56. vº. col. 2. qui *treugam* inter ipsum Philippum et Joannem reg. Angl. componere curabant. *Dictatores treugarum* nuncupantur, qui de violatione *treugarum* judicant, in Charta *treugarum* inter S. Ludov. Franc. et Henr. Angl. reges initarum ann. 1242. *Diseur*, eodem sensu, in Ch. ann. 1286. ex Tabul. S. Petri Insul. *Arbitre, Diseur, miseur et ordeneur pris dou consentement des parties.*

2. **DICTORES**, videntur præterea appellari actores, qui aliquem in jus vocant. Jacobus I. Rex Aragon. in Foris Oscæ ann. 1347: *Quicumque homo fuerit reptatus de domino, vel de toto Concilio villæ, non tenetur se salvare ad dominum, nec totum Concilium, nisi tantum ad unum hominem, qui replaverit eum, et quod respondeat ad illum Dictorem in illa forma, etc.*

1. **DICTIONUM**, Judicium, sive sententia arbitratorum, vel *Dictorum*. Willelmus Malmesbur. ann. 1263. pag. 384: *Protulit Dictum suum et sententiam solenniter pro Rege Angliæ.* Charta Manassis Aurelian. Episcopi, Arbitri electi, ann. 1214. in Tabul. Eccl. Antissiod. fol. 236: *Ego, inquam, taliter dictor electus... formo Dictum meum et profero in hunc modum.* Alia S. Ludovici ann. 1259: *Qui arbitri Dictum suum, seu arbitrium taliter protulerunt, etc.* [Littera de Præbendis Tornodorensibus conferendis ann. 1228. apud Acher. Spicil. tom. 8. pag. 230: *Nos vero de consensu utriusque partis Dictum nostrum pronunciamus in hunc modum.* Chartularium S. Vandregisili tom. 1. in Instrumento anni 1262:

Dictum suum et arbitralem sententiam inscriptam pertulerunt unanimitercoram nobis. Litteræ Philippi Franc. Regis ann. 1277. apud D. Secousse tom. 3. Ordin. pag. 59: *Super secundo Dicto a dictis fratribus prolato, seu ordinacione ab ipsis secundo facta.*] Hinc nostris, *Dicta* Arrestorum, les *Dictuuns des Arrests*, quia ita ut plurimum clauderantur: *Dictum fuit per arrestum Curie, etc.* Vide Dissert. 2. ad Joinvillam pag. 143.

† 2. **DICTIONUM**, Pretium pro re venali indicatum, ut explicat D. de Lauriere tom. 1. Ordin. Reg. pag. 16. Litteræ Ludovici VII. cognomento Junioris ann. 1168. quibus reprobat quasdam consuetudines Aurelianenses num. 2: *Ab homine extraneo Aureliis rem suam ad vendendum affèrente, propter oblationem et Decu suum tantum, non exigatur consuetudo.* Pro Decu annotat doctiss. Editor. in Regesto Philippi Augusti haberi *Dictum*. Sic autem se habet versio Gallica: *Le homme estrange, et d'Orliens, offrant la soue chose à vendre, por s'offre, ne por son Dit tant seulement, ne soit demandée coustume.* [* Vide supra *Dica*, 2. et infra *Ditum*.]

† 3. **DICTIONUM**, Charta, seu Actus, vel Scriptura. Charta donationis Burgi de Bociaco factæ Monasterio Prulliaci in Turonia ann. 1096: *Per hoc vero Dictum dedit illi Abbas... et Monachi caritatem, id est, centum solidos.*

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Dich*, Prov. *Dictum*, narratio.

† 4. **DICTIONUM**, Narratio, Gall. *Rapport*. Litteræ Ludovici VIII. Franc. Regis ann. 1212. apud D. Secousse tom. 3. Ordin. pag. 260: *Ipsi vero sicut in suarum continentur testimonio litterarum, et sicut ex Dictis, eorum accepimus, etc.*

* 5. **DICTIONUM**, Testimonium, Gall. *Déposition*. Charta ann. 1224. ex Chartul. Maurig.: *Dies est assignata venerabili fratri episcopo Carnotensi contra abbatem et conventum Maurigniæ ad diem Jovis post Quasimodo, de dicendo in testes, et Dicta testium ex utraque parte productorum.*

** **DICTURA**, Sententia, phrasis. Virgil. Grammat. pag. 58: *Omne verbum, quod non ad Dicturæ caput pertineret, conjunctivo semper modo ponebatur.*

† **DICTURIRE**, Dicere, enperere. Onomast.: *Dicturio*, λέξις. Macrob. lib. 7. Saturn. cap. 1: *Fortiter a se facta semper Dicturiunt.* Rursum utitur cap. 3. [* Vide supra *Dictaturire*.]

† **DICUBULUS**, Dicens, loquens. Glossar. Sangerman. num. 501.

† **DICUMBITIO**. Vide *Decumbitio*.

* **DICUS**, Moles opposita fluctibus, agger, Gall. *Digue*, Flandris *Dijk*. Charta Philip. comit. Fland. pro Libert. franci et castell. Brug. ex Cam. Comput. Insul.: *Quicumque Dicum maris ruperit, ... dextram amittet.* Alia Margar. comit. Fland. ann. 1269. in Suppl. ad Miræum pag. 602: *Nisi tempore factæ collationis habitata et Dico omnino adhærens, quæ tantum commode inhabitari poterat vel adiri, etc.* Vide *Diccus* et supra *Dicare*.

DIDA, Nutrix, μᾶται, apud veterem Interpretem Moschionis de morbis mulier. c. 96. ex Gr. forte δίδω, quod idem sonat.

DIDASCALARE, Magistrare, docere. Ugutio.

DIDASCALI, Διδάσκαλοι, dicti Majores Judæorum et sapientiores in Lege Moysis, apud Rigordum ann. 1181.

DIDASCALICUS. Gloss. Lat. Græc.: *Doctissimus*, διδασκαλικώτατος, ἐλλειψιώτατος. Ennodius in Apologet. pro Synodo: *Videamus tamen, si placet, et illas Didascalie libelli vestri relegamus argutias.* Ubi tamen Sirmondus διδασκαλικὸς λόγος, *Disputationes accuratas et ad docendum idoneas*, interpretatur.

† **DIDASCALIUM**, διδασκαλεῖον, Gymnasium. Vide *Magisteriale*.

** **DIDASCALUS**. Quæ ejus dignitas fuerit in aula Byzantina vide in Glossar. meo Græc. voce διδάσκαλος col. 304. inde ver Theophaniæ imperatricis tempore apud Germanos passim hoc nomen frequentabatur, ab iis præsertim qui in comitatu imperatorio degebant. Ita Bernwardus episcopus Hildenesheimensis, cujus fidei imperatrix dominum regem literis inbuendum moribusque instituendum commendaverat, scribit Thangmarus in ejus vita ap. Pert vol. Script. 4. pag. 759. sibi hoc nomen tribuit in chart. ann. 1022. ibid. pag. 77: *Cum essem aulicus scriba doctus et beatorum memorie tertii Ottonis imperatoris Didascalus simul et primiscrinus.* In charta Wilgisi Archiep. Magunt. ann. 976. in Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 352. hæc legitur: *Postquam Herwardus, domini nos Ottonis, serenissimi imperatoris notarius ecclesiæ, quæ est in Asefenburc, Dydaslus, in metropoli Maguntiacâ jus scolares nonicos apud se in domo retinendi sine exceptione obtinuit, Alamarius dicti Dydas secundarius, auctoritate ipsius et nuncius quendam scolarem canonicum, etc. ubi ecclesiæ Didascalus videtur esse quem Scholasticum dicere solebant, quæ dignitas collegiatis ecclesiis omnibus extitit.* In titia ann. 1452. ap. eundem Guden. tom. 2. pag. 575. contemptim ludimagistri doctores umbratici ita nominantur: *Didascolis et ejus seculi sciolis id inculposset, etc.* Conf. *Didascalicus*.

* **DIDASCOLARE**, Discipulare, ministrare, docere, Ensenhar, Prov. Gloss. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

† **DIDATIM**, Divisim. Gloss. Isidorus a *Didere*, Dividere.

DIDEMARI. Commodianus, de Simlacris Deorum:

Deludunt vos pauci scelerati,
Extricare suam dum querunt vitam,
Subornant aliis esse sub mysterio, falsum
Indissimulantes, consensu nomine quodam
Majestatemque colunt, et se sub figura fatigant
Vidistis sæpe Didemarios, quali fragore
Lusorias incant, dum furias fingere querunt
Aut enim dorsa sua allidunt parca bipenne
Cum doctrina sua servant quod erant sancti

Incertum, qui sint hi *Didemarii* falsideorum Sacerdotes, ac cultores, nunc legendum sit *Dindymarii*, ut fuerint Iovis seu Cibeles, quam *Dindymen*, et Ἰνδύμην vocabant, cujus sacra in Dindymo Phrygiæ fiebant, famuli et Sacerdotes modo Galli, quia castrati, sed et *Comites* vocati, quod cum insaniam ac rabiem nam quandam rabiem imitarentur, etc.

insanorum more projicerent, ejusmodi *Didemarii lusorias facere* indicantur a Commodiano.

* Aliam circa vocis hujus originem, notionemve conjecturam profert Jac. Gothofr. in Leg. 2. Cod. Th. de Collegiat. tit. 7. pag. 193. quasi *Vidumarii*. Hunc con-
mle, si placet.

† **DIDENS**, *Firmus, robustus, ingens*. Papias. Vide

† **DIDONEUS**, *Vivax, valens*, apud eundem Papiam. Forte pro *Idouens* littera / superaddita, ut in voce *Deum* pro *eum*.
** Glossar. in cod. reg. 7644. ut ex Cicer. : *Didens, firmus, robustus, validus, idoneus, vivax, valens, magnis viribus, vehementi corpore*. Legendum videtur *vivens* aut *vigens*.]

DIDRAGMARE. Baldricus in Chronico Cameracensi lib. 3. cap. 38 : *Aurum plurimum Didragmavit*, id est, per partes distribuit, per *Didragmas* dedit.

DIECULUM, Dies. S. Eulogius lib. 2. Memorial. Sanct. cap. 1. de Saracenorum jejuniis : *Post expleta jejuniorum snorum ricena Diecula*, in quibus gastrimargiæ cruculis, et fluxu libidinis... propensius solito assistunt, etc.

* **DIEGEMA**, sive *Paraphrasis*, apud Alb. Torin. in libr. Joan. Damasceni de ebr. curatione.

* **DIELE**, Asseres. Charta ann. 1322. om. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim ag. 100. col. 2 : *Quod... ad nostram requisitionem asseres sive Diele ipsius pontis de-
quant, et necessitate cessante reponant*.

* **DIENTSMANNUS**, **DINISMANNUS**, a *diem*. *Diens*, Officium, servitium, munus, et *Man*, homo, Vassallus, qui domino servitia præstare tenetur; idem qui apud Anglos *Drench*. Vide ibi. Charta Irici march. Tusciæ ann. 1170. in Monument. eccl. Aquilej. cap. 63. col. 604 : *super præfati jugales donaverunt præfatori Aquilejensis ecclesiæ... ministr-
ales suos Dinismannuos, videlicet Sifradum
um filius... Et major pars Dienismann-
orum et ministerialium illorum, feudum
od habebant a suprascripto marchione
æssente, et a domino patriarcha receperunt*.
col. 606 : *Miserunt enim (patriarcham)*

*turrim et portam in tenuitatem pro castro
omnibus possessionibus superius dictis...
ibidem Arbo et Heuricus de Attens jura-
re fidelitatem domino patriarchæ, sicut
enismanni. Vassalli sunt Bernardo de
ibis, nec vilis quidem seu obnoxie con-
tionis, quos ipse et *Disnimanuos* hic in-
notatis vocat, nescio an ex Chartarum
e. Hinc, ipso etiam teste, vox *Desmans*
Gismans, qua hodieque familiæ quædam
neupantur in ea Foro-Julienensis provinciæ
rte, quæ Carnea vocatur. Illorum deni-
e conditionem nitide patefaciunt Chartæ
Joanne de Moravia patriarcha scriptæ
n. 1392. quas hic profert idem Ber-
rdus : *Vassallos sive Germanos (leg. Gism-
nos) nostros in dicta gastaldia nostra
bitantes declaramus immunes a quibus-
que speculationibus, explorationibus,
meribus, passuum custodiis, bellorum gra-
minibus, personali militia, et aliis servi-
tibus rusticis dictæ nostræ provinciæ im-
pudis; remanente tamen servitio solite et**

*debitæ equestris militiæ, ad requisitionem
nostram nostrorumque successorum*. Rur-
sus ann. 1393 : *Audivimus Rossulinum de
Lincis nomine suo et aliorum Gismannorum
Carneæ se dolentem de capitaneis quarterio-
rum, qui volunt ad gravedines,.... et quia
non sunt in numero suppositorum dictis
capitaneis, sed vassalli in gastaldia nostra
ad servitium equestris militiæ, etc.* Vide
infra *Dolesmannos*. [** Vide *Ministerialis*.]

* **DIENTSMANNUS**, Ejusdem originis
atque *Dienismannus*, Apparitor majoris et
magistratus civilis minister, Flandris *Diens-
man*. Charta Phil. comit. Fland. pro
Libert. franci et castell. Brug. ex Cam.
Comput. Insul. : *Item in nullius domum
Dienstmannum mittent de omni eo, quod ad
scabinatum pertinet, nisi per scabinos, et ille
erit legitimus Dienstmannus*. Alia Gaid.
comit. Fland. ann. 1287. ibid. : *Nous Guis-
cneus de Flandre et marchis de Namur, fai-
sons savoir à tous ke comme debas et contens
fust meus entre les keuriers dou tieroir de
Furnes d'une part, et les mayeurs et les
Dienstmans doudit tieroir d'autre part, de ce
ke lidit mayeur et Dienstman pour le raison
de leur maierie et de leur Dienstmmschepe
disoient ke il n'estoient mie taillaule, anchois
estoient frans, et lidit keurier disoient le
contraire.... Nous et nos consaux, dili-
gantment oies les raisons de l'une partie
et de l'autre, disons pour raison et pour droit
ke lidit mayeur et li Dienstman doivent paier
taille, assise, etc.* Vide supra *Decanus* 3.

* **DIEPEMSELE**, Flandris *Diep*, Pro-
fundus. Comput. ann. 1302. ex Cam. Com-
put. Insul. : *Super Diepemsele, scagham et
ignem, xliij. lib. ix. sol.*

* **DIRECTUS**. Vide supra *Diarectus*.

1. **DIES**. *Ad diem*, pro *cotidie*. Capito-
linus in Macrino : *Non enim est quisquam
in vita, qui non ad Diem quodcumque fece-
rit*. Galli dicerent *par jour*. [Dis pro *Jour*,
Dies, ex nostris quidam dixerunt. Le Roman
de Partonopex MS. :

Trois mois i sui et quinze Dis,
Puis m'en gita l'Empereris.]

* Nostris *Toudiz*, quasi omni die. Lit.
ann. 1355. tom. 4. Ordinat. reg. Franc.
pag. 332 : *En persévérant Toudiz en leur
parfaite loyauté, etc.*

2. **DIES**, Prælium, seu dies prælii, Gallis
Journée, Italis *Giornata*. Will. Brito lib.
10. Philippid. :

Vexillum regale Die portavit in illo.

Ita etiam usurparunt Latini Scriptores. Lu-
canus lib. 7. v. 92 :

Testor Roma tamen Magnum, quo cuncta perirent,
Accepisse Diem.

Florus lib. 2. cap. 6 : *Non fuit major sub
Imperio Romano Dies, quam ille cum duo
omnium et antea et postea Dneum maximi,
ille Italiæ, hic Hispaniæ victor, collatis co-
minus signis direxere aciem*. Et lib. 4. *Can-
nensem Diem* vocat, quod alii Cannense
prælium. Vide Casaub. ad Sueton. August.
cap. 23.

3. **DIES**, Tantum terræ, quantum quis
per diem uno aratro arare potest; nostris,
Journel de terre; Anglis, in Chronico Will.
Thorn pag. 2203. *Dayworke*, i. quan-
tum terræ arabilis unius diei culturæ suf-
ficit : ad verbum, diei opus. Papias : *Juge-
ries, unius Diei opus aratoris*. Terra trium

Diernm, in Charta Dudonis Abbatis Der-
vensis in ejusdem Abbatie Tabulario.
Charta Balduini Comitis Gainensis ann.
1084. apud Duchesniam in Comitib. Gui-
nens. pag. 25. 26 : *Terram 14. Dierum in
villa Bissenghehem, et terram 30. Dierum
apud Altenghes, et apud Morlenghehem 20.
et apud Suavecum 3. carrucatas terræ*. Oc-
currit in hac Charta crebrius, Terra 3. 6.
33. etc. *Dierum*. Ibidem : *Dedit terram, qua
jacet... et 8. Dies ad montem Campanies*.
Rursam : 15. *Dies terræ, quam habebat ad
Wesioe*. Alio loco : *Dedit decimam... et 8.
Dies, 4. tenet Fretemerns, et 4. Balduinus,
etc.* Similia habet Charta Girardi Mori-
norum Episcopi apud Willelmum Andren-
sem eod. ann. 1084 : *Declaration des heri-
tages appartenans au gaignage des 10. mai-
sons dépendans du Prioré de Belval, in Co-
mitatu Vaudanimontis ann. 1566 : Item,
une piece de terre contenant quatre Jours
au ban dudit Velle*. Sic ibi passim. [Pluries
etiam in Charta Girardi Tervanensis Epi-
scopi ann. 1084. apud Miræum tom. 1. pag.
355. col. 1.]

* Nostris etiam *Jour*. Charta ann. 1328.
in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 209 : *Item
une fuisse que Jehans li Carons eut,.... et
tient quarente et cinq vergues; c'est es deux
faissetes un Jour.... Item deus Jours et
deuit et vint et deus vergues, qui furent l'oi-
selet*.

DIES, Eadem sorte notione, in Charta
Pipini Ducis, filii Anchisi, apud Meurissiam
in Episcopis Metensib. pag. 112 : *Terram
aratoriam indominicam plusquam jugera
ducenta : pratum etiam ad falces triginta
et silvam minutam ad Dies nonaginta*.

* Quo etiam sensu *Jour* legitur in Charta
ann. 1374. ex Reg. 106. Chartoph. reg. ch.
306 : *Item une maison assise à Reims de-
vant le guers de la porte à Veelle, un Jour
de bois, un pré, etc.* Vide supra *Diale* et
infra *Dieta* 5.

** **DIES**, Opera unius diei. *Diem 1. fa-
cere quavis hebdomada*, et similia passim in
Polyptycho Irminonis. Vide Guerardi In-
dicem generalem.

4. **DIES**, pro festo. Annales Franc. ann.
802 : *Ipse Rex celebravit Diem S. Jo. Ba-
ptistæ, et. Ita Dani etiamnum hodie Apostels-
dage, seu diem Apostolorum, Stübryra
Daghr, diem septem fratrum mense Julio,
Juladaghr, diem nativitatæ Christi, Stephan-
daghr, diem S. Stephani, etc. in Calendario
Runico, ab Olco Wormio edito, vocant.*

5. **DIES**, Victus diurnus, cotidianus.
Commodianus Instr. 64 :

Nec enim dico, ut te in trivio tinnites,

Cum pro Die tuo vigilas, sine fraude vivendo.

Item pro diei alimonia Regiæ familiæ
præstando. Domesdei apud Spelmannam :
*Et reddebat dimidiam Diem mellis, et con-
suetudines mellis*. Alibi : *Reddebat unam
Diem de firma, et valebat 95. lib. 6. denar.*
Ibidem : *Comitatus Oxeneford reddit firmam
3. noetium, hoc est, 150. libr.* Vide *Firma*,
Convivium.

* 6. **DIES**, Consessus judicium, *assisia* ;
quo sensu diximus *Les grands Jours de
Troyes, etc.* Vide *Dies Magni*. Lit. remiss.
ann. 1392. in Reg. 143. Chartoph. reg. ch.
73 : *Simon Quarre, demourant à Monestaul
lez Aucerre, fist appeller le suppliant aux*

Jours du soir dudit jour; . . . auxquels Jours ledit suppliant ala.

* 7. **DIES**, Tempus, hora. Lit. remiss. ann. 1406. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 163 : *Lesquelx se logerent en un cuignet des bergeries, où il avoit un tas d'essaies à brebis, onquel ilz furent en attendant que icelle Gilon venist, quant Jour seroit, affourrer icelles brebis.*

¶ **DIES ABSOLUTIONIS**. Vide in *Absolutio*.

* **DIES ADORATUS**, Sanctæ Parasceves scilicet, quo Crux adoratur. Charta ann. circ. 1130. ex Chartul. Stirp. : *Item Die adorato piscatus fuit stagnum de Vilalour : Unde domini stagni quesierunt michi rectum. Le Vendredi adouré*, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 259.

* **DIES ÆGRI** seu *Maledicti*, iidem qui *Ægyptiaci*. Petr. Subesti de Cultu vineæ Dom. part. 3. cap. 4 : *Observatio Kalendarum, mensis, dierum Ægyptiacorum, quos vulgus imperitus falso dicit Dies ægros seu maledictos, est superstitiosa et reprobata curiositas.*

DIES ÆGYPTIACI, qui in veteribus Calendariis, quæ a Bucherio in Canone Paschali, a Georgio Herwarto, et a Petro Lambecio lib. 4. Commentar. de Bibl. Cæsarea edita sunt, et in Victorino MS. et aliis notantur in quolibet mense. Ugentio : *In quolibet mense dicuntur duo dies mali Ægyptiaci, quia ab Ægyptiis fuerunt inventi. Ægypti enim comperientes, quod in aliqua hora dierum illorum non erat bonum sanguinare, id est, sanguinem minuire, ne aliquod opus inciperetur, illos Dies vocaverunt.* Petrus Comestor in Histor. Scholast. cap. 34. Exodi : *Dies Ægyptiaci dicuntur, quod in his passa est Ægyptus, quorum duos tantum in singulis mensibus notamus ad memoriam, cum plures forte fuerint. Nec est credendum, quod Ægyptii, licet astrorum periti, deprehenderint Dies hos infaustos in inchoatione operis, vel itineris, vel minutionis.* De his S. Augustinus in Ep. ad Galat. cap. 4 : *Plena sunt conventicula nostra hominibus, qui tempora rerum agendarum a Mathematicis accipiunt. Jam vero ne aliquid inchoetur, aut ædificiorum, aut huiusmodi quorumlibet operum, Diebus, quos Ægyptiacos vocant, sæpe etiam nos movere non dubitant.* Decret. cans. 26. q. 7. c. 16 : *Non observetis dies, qui dicuntur Ægyptiaci, aut Calendas Januarii, etc.* Formula veteris Pœnitentialis, edita a Jac. Petito : *Item non debere servari dies Ægyptiaci (sic) ad minuendum sanguinem, vel aliquid faciendum.* Honorius Ang. lib. 2. de Imag. mundi cap. 108 : *Dies Ægyptiaci ideo dicuntur, quia ab Ægyptiis sunt inventi. Et quia Ægyptus dicitur Tenebræ, ipsi Teuebrosi inde nominantur, eo quod incautos ad tenebras mortis perducere affirmantur.* Durand. in Ration. lib. 8. cap. 4. n. 20 : *Illud autem notandum, quod in quolibet mense sunt Dies Ægyptiaci, id est, ab Ægyptiis deprehensi : in Ægypto enim erant quidam Astrologi, qui quasdam constellationes nocivas humanis actibus in illis diebus invenerunt, ideoque illas notas hominibus esse voluerunt : tamen illarum constellationum puncta scire propter errorem nostri computi non valemus : vel forte inve-*

nerunt Dies bene constellatos, et ideo eos in Calendario notaverunt, ut in illis diebus potius quam in aliis, actibus insistatur : quorum errorem ne Ecclesia sequi videatur, a talibus cavetur. . . . Quotus autem sit Dies Ægyptiacus, a principio vel fine mensis his versibus continetur :

Angurior decies, audito lumine clangor,
Liquit olens Abies, coluit Colus, exente Gallus.

*In his versibus sunt 12. dictiones, 12. mensibus servientes : prima primo, secunda secundo, et sic per ordinem, sumpto initio a Januario : ita quod quota die erit prima litera primæ syllabæ alicujus istarum dictionum in alphabeto, totus erit Dies Ægyptiacus in illo mense, cui servit illa dictio, computando a mensis principio versus finem. Item quota erit prima litera secundæ syllabæ in alphabeto, totus erit dies Ægyptiacus in illo mense, cui servit illa dictio, verbi gratia, Angurior, est prima dictio, et servit primo mensi, scilicet Januario : au, est prima syllaba, et a, est prima litera ipsius syllabæ, et g, est septima in alphabeto : ergo dies prima Januarii est Ægyptiaca. Item g, est septima in alphabeto : ergo septimus dies Januarii numerando a fine versus principium, est Ægyptiacus, et sic in aliis, hoc observato, quod h, in hoc loco pro litera non ponatur. Quilibet autem præmissorum dierum propter unicam horam sui denominatur Ægyptiacus. Adde Martinum de Arles in lib. de Superstitionib. pag. 5. et Olavum Wormium lib. 1. Fastor. Danicor. cap. 24. 25. Willelmus Neubrigensis lib. 4. cap. 1 : *Richardus igitur princeps, . . . Londoniis est consecratus a Balduino Cantuariensi Archiepiscopo tertio Nonas Septembris, qui dies ex prisca gentili superstitione Malus vel Ægyptiacus dicitur, etc.* [Statuta MSS. Augerii II. Episc. Conseran. ann. 1280 : *Dies quoque Ægyptiaci, constellationes, luationes, Calende Januarii, initia mensium, dies, annus, cursus lune, solis et siderum, superstitione observari non debent, credendo videlicet in illis virtutem inesse; quoniam superiora non sunt causæ rerum et signa : sed nec in præmissis diebus seu temporibus mensis cum epulis vel lampadibus in domibus sunt parande, vel per vicos et plateas cantores et chori duccendi. Nulla etiam tempora sunt fausta vel infausta existimanda, ut in eis nolit vel velit aliquid inchoare.*] Huc referenda videntur, quæ habet Petronius in Satyrico : *Altera (tabula) Lunæ cursum stellarumque septem imagines pictas, et qui dies boni, quique incommodi essent, distinguente bulla notabantur.* Habentur porro in Bibliotheca Thuana Cod. 615. versus de diebus Ægyptiacis. Vide Hesychium in Ἀποφάδες ἡμέρας et infra in *Sanguinare*.*

DIES AMORIS, [Dicta dies ad controversiam amice componendam. Charta Odonis de Vadarimonte Hist. Tull. pag. xcviij : *Nos vero controversiam . . . ægra mente ferentes, litteris iustitiæ a Domino Trevirensi nobis delegatis et auditis, Diem amoris Domino Duci et Romaricensi Abatissæ . . . denominavimus.*] Vide *Amor* et *Dies Marchiæ*.

¶ **DIES ANIMARUM**, Dies commemorationis fidelium defunctorum, Picardis, *Jour des âmes*. Legitur in Breviario ann. 1555. Londinis edito, quod asservatur in

Abbatia Benedictinarum Anglicarum suburbii Pontisarenensis. Vide *Animæ*.

DIES ANNALES. Vide *Festa annalia*.

DIES ET ANNUS. Vide *Annis et dies*.

DIES APOSTOLICI, Festa Apostolorum. Charta Philippi Comitis Flandr. ann. 1176. in Tabul. Monast. S. Bertini : *Ipsis tamen pro eo palefridum mittentibus, et hoc ter in hebdomada, et in omnibus Apostolicis Diebus, et in omnibus festis S. Mariæ, in quatuor diebus natalibus Domini, etc.*

* **DIES APPENSAMENTI**, Vadimonii deditio, Gall. *Délay*. Stat ann. 1363. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 652. art. 6 : *S. vero Diem appensamenti petierit, . . . non sibi tempus annuale ad habendum appensamentum tribuatur.* Vide supra *Appensamentum*.

¶ **DIES ATRI**. Papias : *Atri dies quæ Communes dicuntur.* Varroni lib. 5. de Lingua Lat. : *Dies postridie Kalendas Novas, Eidus appellati Atri, quod per eos duodevni inciperent.*

* **DIES AVENANS**, vox fori Normannici Assis. Falesie ann. 1236. inter Arest Seacar. Normad. ex Cod. reg. 4651 : *Si quis conveniatur de hereditate et sum ea pitur, et ei reddatur in assisia, quameis non dicat quod requisierit ante, tamen habebit Diem avenantem, quem nondum habuit Diem evenantem, in ead. Assis. ex Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 29. v. col. 2.*

DIES BARONUM, quibus scilicet Barones convenire solent ad dijudicandas vassallorum lites, Parlamentum. Charta Philippi III. Regis Franc. ann. 1281. in Tabula Ambian. Episcopat. fol. 76 : *Promittere idem Dominus, quod in proximo venturo Parlamento ad Diem Baronum veniet, specificabit sigillatim, etc.* Alia Regis Philippi IV. anni 1289 in Regesto feodorum Ecclesiæ Lingon. *Si quid enim ipsi eis velint petere ab Episcopo, adjournetis eundem ad Diem Baronum futuri proximo Martini hiemalis Parlamenti eisdem civibus responsurum.* In Responsis, factis a Re Franciæ Regi et Reginæ Navarræ : *Des de cens lires de rente de la Damoisele de Cheron, l'en fait la besongne au Parlement qui vient au Jour des Barons.* Vide *Parlamentum*.

DIES BONI, apud Sidoniam lib. 5. Ep. 17. dies feriati esse dicuntur Savarorum. Sane festa majora etiamnum les Bous jours appellamus.

* *Bon jour*, Dies Paschalis, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 213 : *Comme en la sepmaine pence l'an 75. derrain passé, ledit Guillot . . . l'a et monstra comme il estoit bonne sepmaine et prée du Bon jour, el qu'il appartenoit chascun estre à paix.*

* **DIES BURARUM**, *Jour des bures*, apud Lotharingos, Dominica prima Quadragesimæ. Vide supra *Buræ*.

DIES CENSORIUS, Dies supremi iudicii, ἡμέρα τῆς ἐσχάτης κρίσεως τῆς ἐκκλησίας ἐκ τῆς διακρίσεως. Vide *Censor*. Dies magnæ, Epistola Caroli Mag. ad Elipandum : *Die magno ante conspectum gloriæ suæ vivos stare concedat.* [Lib. 6. Capitular. cap. 328 : *Quia ipse Dominus dicturus est in remuneratione magni Diei : Hospes e-*

et suscepistis me, etc. Et cap. 403. ex Imperatore Constantino refertur de accusationibus Episcoporum : *Hæ quidem accusationes tempus habent proprium, id est, Diem magni iudicii, etc.*

DIES CINERUM, Caput jejunii. Synodus Beneventana ann. 1091. cap. 4 : *Nullus omnino laicus post Diem cineris et cilicii, nisi Caput jejunii dicitur, carnibus vesci audeat. Vide Absolutio, Caput jejunii.*

DIEM COLLIGERE. Supplicatio facta Regi ann. 1235. in Concilio Remensi : *Nec reputet eum (Archiepiscopum Remensem) Dominus Rex in defectu, si non Colligat Diem coram ipso contra illos (accusatores), cum in nullo fuerit defectu erga eos, et cum ipsi sint excommunicati. Infra : Facta autem supplicatione modo prædicto, dixit Dominus Rex, quod super hoc haberet concilium, et super hoc assignabat diem ad crastinum quinquendæ Assumptionis B. Mariæ pul Meledunum. Quo audito, Dominus Rex et dicti Episcopi cum præfatis nuntiis capitulorum, secesserunt in partem, et habito Concilio in hoc conveniunt, quod Diem colligerent.* [* Vide Collocare.] [* Vamonio stare, ut opinor.]

DIES COMMUNES, Festis opponuntur in un. Cod. Theod. de Imag. Imp. (15, 4.) Vide supra *Dies atri.*

DIES CONSECRATI, in Concilio Suessoniensi ann. 853. cap. 7. et in Capitulari Caroli C. Compendiensi ann. 868. cap. 8. *Si vetatur malla aut placita teneri, a quarta feria ante Nativitatem Domini usque ad Consecratos Dies : eos nempe quatuordecim, quos in Natali Domini celebrari præcipiunt Capitularia Caroli M. lib. 2. cap. 1. et Concilium Moguntinum cap. 36. de Baron. ann. 853. n. 29.*

DIES CONSUECUDINALES, quibus nempe consuetudines, seu tributa, vel census existunt. Charta Aimonis Comititis Gebennensis ann. 1090. apud Guichenon. in Bibl. bus. pag. 325 : *Concedo Ecclesiæ S. Eudodi... alios illos, quos ab ingenuis hominibus in potestate Seissiacensi Monachi prefate Ecclesiæ hactenus obtinuerunt, et modo obtinuerunt sunt, ab illis videlicet ingenuis, qui Dies Consuetudinales, quos esse 12. habent, et alia debita exceptis aratura in corvata et observatione placiti generis consuetudinaliter mihi non debent.* ad Græcos aliud sonat ἐπιμίστρα, quæ Gloss. Lat. Gr. exponitur *Dies solennis*, etc.

DIES ET CONSUL, Dies diplomati ascriptis, vulgo *data*. Hincmarus Remensis in Epist. ad Adventum Episc. Mentensem, de Episcoporum Consecrat. Opusc. 44 : *Et completa Missa habeat Episcopus, qui eum circumvit, literas manibus suis subscriptas, præferentes Diem et Consulem, etc.* Florard. lib. 3. cap. 11 : *Porrexerat literas caricias... Diem præferentes et Consulem.* Ve S. Athanas. de Synodo Ariminensi p. 871. Cujacium ad leg. 20. D. de Test. et Notas ad Senatorem lib. 6. p. 1.

DIES CORONÆ REGIS. Vide *Curia Coronata*.

DIES DECRETORII, Qui vulgo *Critici* dicuntur, apud Auger. Ferrar. August. hum, Mich. Angel. Blondum, etc. ex *Falconet*.

* **DIES DEVOTI**, Quibus piis exercitiis vacant fideles, feriat. Charta ann. 1334 : *Item quod nulla persona bibat in taberna post quod pulsatum fuerit pro Ave Maria, nec tantum quantum celebrabuntur missæ in diebus devotis et festis in dicto castro (de Grauleris).*

* **DIES EVENANS**. Vide supra *Dies Avenans*.

DIES FACERE. Formulæ vett. Pithœi cap. 71. in MS : *Sicut reliqui servi nostri et vicinorum vestrorum Faciant Dies tantas in unaquaque hebdomada facere debeant. Id est, employent tant de jours, [Tot dies impendunt operibus tributariis. Codex MS. Irminonis Abb. Sangerm. fol. 2. col. 2 : Ermengaudus tenet hospicium, solvit inde in anno pullum 1. ova v. Facit in unaquaque ebdomada Dies 111.] Ita in Lege Bajwar. tit. 14. §. 6. Vide *Facere*.*

DIES FACERE, Alia notione. Formula Pœnitentialis edita ex Cod. Thuano a viro doctissimo Jacobo Petito post Pœnitentiale Theodori pag. 349. de Interrogatione de 10. Præceptis Decalogi : *Item Facere Diem vel sortes. Item si observet diem unam plus quam aliam ad seminandum, vel aliquid faciendum.*

DIES FELICISSIMUS, Dies Paschatis, quo pignus et arrabonem accepimus in vitam æternam. Commodianus Instruct. 75 :

Congruit in Pascha, Die Felicissimo nostro,
Lætentur et illi, qui postulant subacta divina, etc

¶ **DIES FELICISSIMUS NUPTIALIS**, in Appendice Marcelfi form. 37. *Die Felicissimo Nuptiarum*, form. 5. inter Bignonianas, apud Baluzium tom. 2. Capitul. col. 455. et 498.

¶ **DIES FLORUM**, Palmarum dies festus, Gall. *Pâques fleuries*. Vide *Capitulavium*.

DIEM FUNCTUS, pro *Defunctus*, in Cod. Th. leg. 17. de Prætor. (6, 4.) et leg. 5. de e pulcr. violat. (9, 17.)

* **DIES FOCORUM**, Dominica prima Quadragesimæ, quæ *focis* seu facibus accensis celebrabatur. Charta ann. 1251. in Chartul. Buxer. part. 7. ch. 17 : *Qui (denarii) debent solvi annuatim dicto Johanni Mascharex apud Chambole in Die focorum.* Reg. episcop. Nivern. ann. 1287 : *Idem dominus episcopus debet cuilibet carnifici, qui vendunt in burgo Comititis, duos situlos vini die Dominica focorum.* Chron. S. Mariani inter Probat. Hist. Autiss. pag. 262. col. 1 : *Anno 1358. octavo die mensis Martii, capta fuit civitas Autissiodori ab Anglicis, videlicet Die focorum ante auroram.* Et pag. 282. col. 2 : *In sexta feria post focos, etc.* Vide supra in Brando 1. *Denarius focorum* et infra *Foci*.

* **DIES FORENSIS**, Quo forum habetur. Gall. *Jour de marché*. Stat. sabater. Carcasson. ann. 1402. tom. 8. Ordinatio. reg. Franc. pag. 561. art. 10 : *Si autem die Lunæ, quæ est Dies forensis in burgo Carcassone, tale festum vel talia festa veniebant, semel aut pluries, tosciensque quoscians illa dies Lunæ forensis interveniat, etc.* Vide mox *Dies Mercatalis*.

¶ **DIES GALLI**. Georg. Christian. Rerum Mogunt. tom. 2. pag. 785. ex Chronico Sant-Albanensi : *Anno Domini mccccxli. Die Galli obiit honesta Dômina Margareta,*

etc. An. D. mccccclxxxiv. ultima Aprilis, obiit Emericus de Ingelheim filius.

¶ **DIES GROSSI CARNIUM**, *Dies parvi carniû, Dies grossi piscium, Dies parvi piscium*. Codex MS. consuetudinum et distributionum Ecclesiæ Coloniensis ex Bibl. Atrebat. : *Centum viginti et novem Dies grossi carniû ascendunt ad exciij. marcas... Dies parvi carniû ascendunt ad etc. Dies grossi piscium ascendunt ad etc. Dies parvi piscium ascendunt etc.* Grossos dies eos intelligendos esse suspicor, quibus meridie et vespere, parvos vero quibus una dumtaxat vice carnibus vesciebantur vel piscibus; nisi mavis grossis diebus majorem, parvis vero minorem distributam fuisse carniû vel piscium quantitatem, nulla unius duplicisve sumtionis carniû vel piscium habita ratione. Vellem paulo fusiùs locum exhibuisset, qui excerptis illum, et si res tanti fuisset, curassem eum secundo consulendum.

¶ **DIES HUMANUS**, Vanæ gloriæ. Johannes Abb. Mettensis in Vita S. Johannis Abb. Gorziensis, inter Acta SS. Benedict. sæc. 5. pag. 397. n. 93 : *Nam quamdiu foris erat, humani Diei latrocinia sollerter attendens, secreti sui, cuius Deo tantum mercedem servabat, sæculares arbitros esse cavebat. Diem hominis non desideravi, Jerem. 17. 16. Et 1. Cor. 4. 3 : Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano Die, hoc est, ab ullo homine.*

* **DIES JEJUNALES**, Jejunio sacri. Vide infra *Jejunales Dies*.

* **DIES INOFFICIATA**, Quæ habet proprium officium in ritu ecclesiastico. Stat. Odon. episc. Paris. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1421 : *Si festum habens propriam missam supervenit in Die inofficiata, id est, habente proprium officium.*

* **DIES JURIDICALIS**, Qui et *Juridicus*, in quo Jus dicitur. Stat. Vallis-ser. rubr. 33. ex Cod. reg. 4619 : *Notarius præfati domini vicarii teneatur... describere in una vacheta dictam quoslibet dies feriatos, ut videri possint Dies utiles et Juridicales.* Stat. comitat. Venaiss. sub Clem. VII. PP. cap. 12. ex Cod. reg. 4660. A : *Notarii officia exercentes singulis Diebus Juridicis quibus curia tenebitur, etc.* [* Leg. juridici. Vide Cod. Theod. const. 19. de Feriis. 2, 8.]

* **DIES LAMENTATIONIS**, Sanctæ scilicet hebdomadæ, in quibus *Lamentationes* Jeremiæ decantantur in ecclesia. Stat. synod. eccl. Carcasson. ann. 1270. cap. 21. ex Cod. reg. 1613 : *Diebus autem lamentationis et Dominicæ passionis in publicum non procedant (Judæi).*

DIES LEGALES, quibus *Lege* agere licet. Quoniam Attachiamenta cap. 2 : *Est autem summonitio certi diei, et loci exhibitio, partibus facta ad Diem legalem. Est autem Dies legalis in prædictis placitis, quaterdecim, et unus Dies, sive 15. Dies.* Adde eap. 10. §. 1. Et cap. 60 : *Statutum est, quod quodlibet iudicium bonum et legale, debet habere has conditiones, 1º quod Dies, in quo datur iudicium, sit Legalis, et non festivus; 2º quod locus iudicii sit legalis, etc.*

* **DIES LEGIBILIS**, Quo in scholis publice legitur et docetur. Stat. ann. 1314. pro universit. Tolos. ex Cod. reg. 4222. fol. 43. vº. : *Et si sit Dies legibilis, non legatur*

postea de tota die ordinarie nec extraordinarie. Adde Stat. universit. Andegav. ann. 1410. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 498. art. 2.

¶ **DIES LEGITIMUS**, Isidoro lib. 5. Orig. cap. 30 : *viginti quatuor horarum est, usque dum dies et nox spatia sui cursus ab oriente usque ad alium orientalem solem cæli voluntate concludat.*

DIES LEGITIMUS aperiendarum tabularum testamenti post mortem testatoris intra triduum vel quinque dies fuit, ut est apud Paulum lib. 4. Sentent. tit. 6. Testamentum Widradi Abbatis Flaviniacensis: *Ut quando Dies legitimus post transitum meum advenerit, recognitis sigillis, inciso lino, (perperam ligno) ut legis decrevit auctoritas, etc.* Eadem habentur apud Marc. lib. 2. form. 17.

DIES LIGATI, Feriati : opponuntur diebus legalibus. Speculum Saxonicum lib. 2. art. 10. § 1 : *Proscriptus licite Diebus feriatis vel ligatis arrestetur, vel detineatur.* Art. 66. § 2 : *Omnes etiam Dies feriales seu celebres ac ligati, ad pacem omnibus hominibus sunt constituti, et cum his in qualibet hebdomada 4. dies, videlicet quinta et 6. feria, Sabbatum et dies Dominicus, etc.*

¶ **DIES MAGNUS**, Dies extremi iudicii. Vido supra *Dies censorius*.

DIES MAGNUS, Festum Paschatis : *μεγάλη ἡμέρα*, Joann. Evang. cap. 19. 31. in Concione, Petro Apostolo tributa, apud Clementem Alex. Strom. lib. 6. in Concil. Ancyran. 6. et apud Procopium lib. 2. de Bello Vandal. cap. 14. *Κυρία ἑορτή*, Pachymeri lib. 7. cap. 15. Tertullianus lib. 5. in Marcion. : *Dies observatis, et menses, et tempora, et annos, sabbatos, ut opinor, et cenas puras, et jejunia, et Dies magnos.* Capitularia Caroli M. lib. 5. cap. 71. et 136. novæ Editionis : *Qui penitentiam publice gerunt, debent unum annum esse eum cilicio inter Audientes vel usque ad Magnum Diem, etc.* [hoc est, ad feriam quintam Cœnæ Domini : qua reconciliabantur publice pœnitentes.] Vide Scaligerum in Prolegomenis ad libros de Emendat. temp. et Allatum de Dominic. et hebdom. Græcor. cap. 22. *Dies Magnus Cœnæ*, in Capitulis Herardi Archiep. Turon. cap. 14.

DIES MAGNI TRECENSES : ita vocabant *Assisiæ* publicas et generales, quas Comites Campaniæ tenebant in urbe Trecensi, ad dirimendas et dijudicandas supremo iudicio majoris momenti controversias, et quæ per appellationem ab Assisiis Balliviarum devolvebantur; præsertim vero lites Baronum Campaniæ, qui scilicet nullo medio pendebant a Comite. [Vice Cl. D. Brunsell Tract. Gall. de Feudorum usu lib. 2. cap. 12.] Intererant autem hisce *Assisiis* publicis ex ordine Militari ac nobilium iudices selecti, qui ter aut quater quotannis in eum finem coibant, et iudicia secundum Balliviarum ordinem exercebant, iudiciario ordine servato, id est per *inquestas* et per *placitamenta* : quæ quidem iudicia, siquidem in casibus generalibus prolata essent, referebantur in Codicem municipalium consuetudinum Campaniæ, ut colligi satis datur ex veteri Jure municipali Campanorum, a Pithæo edito, ex hisce conflato.

Postquam vero Campania Regibus nostris accessit, missi iidem Trecas selecti pariter iudices ex ordine Ecclesiastico et Militari, quibus adjuncti sæpe sunt Barones ex ipso Campaniensi Comitatu, qui quidem vulgo indignantur *Magistri, tenentes magnos Dies Trecenses*. Eorum vero iurisdicatio *Curia Campaniæ* appellatur in Assisiis Campaniensibus ann. 1297. quarum Codex asservatur in Camera Computorum Paris. : *Dominus de Nantolio Curiam Campaniæ supplicavit, quod arrestum factum in Curia Campaniæ diebus Trecensibus, etc.* Et alibi f. 93 : *Aresta atque consilia facta et expedita in Curia Campaniæ per venerabiles viros.... Dies Trecenses pro domino Rege Franciæ tenentes.* Quod si lites et controversiæ agitentur, quæ Curiam Franciæ spectarent, ad eam remittebantur, ut ex sequenti iudicio patet : *Audita questione, mota in Curia Campaniæ inter Decanum Tullensem ex parte una, et Gaufridum de Danfale Armigerum, ratione quorundam attentatorum factorum, ut dicitur, per dominum Decanum contra dictum Armigerum post appellationem ad Curiam Franciæ, etc. quoniam ista cognitio ad Curiam Campaniæ non pertinet, dictum fuit rationibus hinc inde propositis, quod adeant Curiam Franciæ, super hoc sibi fiet justitiæ complementum.*

Sed et statutum fuit a Rege Philippo Pulcro, ut quotannis bis tenerentur *Dies Trecenses*, ut ex illius Edicto ann. 1302. pro Reformatione Regni docemur. Cui quidem Statuto occasionem præbuit Nobilium Campaniæ Regi facta postulatio ann. 1297. hisce concepta verbis : *Item, requirunt li Gentilhomme, que on tiengne les jours de Troies deus fois l'an, et que on y envoie tels gens, qui puissent et doivent delivrer les bonnes gens selon la raison.*

De primæva Magnorum dierum Trecensium origine recte censuit, ni fallor, P. Pithæus, qui id juris Comitibus Campaniæ attributum scribit, ex dignitate *Comitatus Palatini*, qua donati erant, enim præessent supremis iudiciis a Regibus ad id delegati *Comites Palatini*, ac Regiæ pæne simili auctoritate lites dirimerent, uti pluribus a nobis observatum in Dissertatione 14. ad Joivillam.

MAGNOS DIES vocarunt etiam Reges nostri placita extraordinaria, quæ in Regni provinciis remotioribus cogeantur, delegatis ad ea tenenda selectis iudicibus, qui supremo iudicio lites dirimebant, et in reos, quos regionis longinquitas in perpetrandis criminibus reddebat audaciores, severius inquirebant : cujusmodi erant *Missi Domini*, qui a Regibus ad *justitias faciendas* in remotiores Regni partes mittebantur, sub altera Regum Franciæ stirpe. His conventibus, ut opinor, inditum nomen a Magnis Trecensibus diebus, quorum nomenclatura jam olim obtinuerat. Horum porro Magnorum dierum, in provinciis coactorum, mentio non semel occurrat in Aetis Parlamenti Parisiensis, Pictavi scilicet et in Monteferrando in Arvernens mense Sept. ann. 1454. in Ordin. Barbin. f. 15. in Monteferrando Stat. Ludov. XI. 25. Jul. 1481. in Reg. Ordin. Lud. fol. 302. Pictavi, Statuto Francisci I. 10. Aug. 1519.

in Ordin. ejusd. Reg. f. 151. in Monteferrando, alio Stat. 12. Maii ann. 1520. ibid. f. 380. Turonibus, alio Stat. 21. Aug. ann. 1533. 2. vol. f. 307. Molini, alio Stat. 22. Jun. 1534. f. 326. Treceis, Stat. 2. Maii 1535. ibid. f. 374. Andegavi, Stat. 17. Jun. 1539. 3. vol. f. 182. Molini Stat. 7. Jun. et 6. Jul. 1540. f. 228. Riomagi in Arvernens, Stat. 22. Jul. 1542. f. 348. rursum Riomagi. Stat. 19. Aug. 1546. 5. vol. fol. 303. Turonibus, Stat. 6. Jul. 1547. 1. Reg. Henr. II. fol. 24. Molini Stat. 10. Jul. 1550. 2. vol. fol. 73. Omittam alios deinceps coactos, ne in immensum hæc exerescat opus.

Tantum moneo, Reges nostros interdum id privilegii indulsisse Regii sanguini Principibus, ut Magnos iis perinde diceret cogere. Exstat quippe in Regest. Andegavensi Cameræ Comput. Paris. f. 76. Diploma Caroli V. Regis, quo Ludovicus fratri Turonum et Andium Duci facultatem concedit suos Dies magnos tenendi seu Lutetiæ Parisiorum, seu in qualibet Ducatuum suorum civitate, quorum appellatio ad Parlamentum devolveretur. Eadem conditione simile indultum privilegium a Carolo VI. Aurelianensi Duci fratri in Virtutum Comitatu, quem Valentini uxoris jure obtinebat, literis 6. Maii 1403. in Regesto *Olim* descriptis fol. 17. Duci Burbonensi pro Ducatu Arverneri literis 3. Jan. 1433. descriptis in Regest. Parlamenti Pictaviensis fol. 117. et Claudii filii a Ludovico XII. pro Baronia Codicensi et Comitatu Suessionensi lit. mei. Sept. ann. 1509. descriptis in Regesto *Olim*. Ludov. fol. 225.

* Id concessum præterea legimus de Bituriæ et Alverniæ in Invent. Chart. reg. ann. 1482. fol. 130 : *Littera regis Karoli in forma Cartæ, per quam concessum duci Bituriæ tenere suos ducatus Bituriæ et Alverniæ in parria et habere Magnos dies. De anno 1366.*

* **DIES MANUALIS**, Opus manuum diem, Gall. *Corvée*. Charta Henr. imp. ann. 1012. pro monast. Florin. : *Si abbas Godefrido advocato rogatus fuerit ad confirmationem, non alias, diem unum manuum in anno, et hunc non in temporibus nandi, metendi, etc.*

DIES MARCHIÆ, Dies indictus et coactus Anglis et Scotis ad conveniendum vicem in *marchis* et limitibus utriusque Regni pro pace firmanda. Thomas V. singhamus in Ricardo II. pag. 278 : *pro Die Marchiæ (pactum moris est) tenenda inter Anglos et Scotos annis singulis, in partes concesserat boreas.* Idem pag. 307 : *In ultimo quo dux Lancastriæ et ipsi convenerunt, ad Diem Marchiæ, conventum fuit inter eos pro communi pacis, etc.* [* Abbreviat. Placitor. Edw. 1. ann. 19. Glocestr. rot. 26. pag. 2.] Dicunt quod consuetudo Walliæ diu obsecrata talis est, quod in casibus ubi contentiones emergerunt inter magnates Walliæ, qui tunc de rege in capite, quod antequam contentiones capi debet quidam dies amaris sive peramentis, qui quidam dies vocatur *Dies Marchiæ* et ibi per viros et amicos communes, qui sunt quasi justiciarii, debent hujus-

verele proponi et per consuetudinem marchie vendari, etc.]

* **DIES MERLATALIS**, Quo mercatum seu rum habetur. Locus est infra in *Merca-* *lis*. Vide supra *Dies forensis*.

DIES MERCATILIS, quo *Mercata* seu nun- *næ* tenentur, Gallis, *Jour de Marché*. *parta Bernardi Vicecomitis Careassouen-* *ann. 1082 : Et dono vobis in ipsa mea* *adam de Limos 3. puneias de sal in uno-* *quoque Die Mercatile.*

¶ **DIES MERCORIS**, *Dies Mercurii*. *Dies* *Mercuris et Veneris*, in *Præcepto* *Hendeboldi Regis ann. 898. Anecd. Mar-* *tom. 1. col. 58.*

* **DIES MERCURINUS**, *Mercurii dies*, in *at. Cardin. de Fluxo ann. 1446. ex Cod.* *3. 4660. A. fol. 21. vº. : Procurator fisca-* *singulis Diebus Mercurinis et Sabbatinis* *. Lit. admort. ann. 1474. in Reg. 206.* *Chartoph. reg. eh. 460 : Singulis septima-* *perpetuis temporibus, diebus Dominicis,* *reuerinis et Venerinis, etc.*

* **DIES NATURALIS**, *Spatium 24. horarum.* *Ludov. comit. Valentin. ann. 1375. in* *13. 108. Chartoph. reg. eh. 204 : Valea-* *is fortalitio dictorum castrorum ingredi,* *exilla nostra apponere in loco conve-* *nti dictorum fortaltiorum, et tenere pa-* *ter per unum Diem naturalem.*

DIES NEOPHYTORUM, qui inter *Magnum* *Echa, et Pascha elausum intersunt, in* *quibus albis induuntur recens baptizati.* *Augustinus Epist. 119. cap. 17 : Ut* *draginta illi dies observentur, Ecclesie* *consuetudo roboravit, sicut octo Dies Neo-* *phytorum distinguantur a cæteris, id est, ut* *ovus primo concinat.*

DIES OPERABILIS, nostris *jour ouvrable*, *quo licet operari, Travailler. Vide Seiso-* *pe Satio.*

DIES OSANNE, in *Charta Goscelmi de* *Bno pro Monasterio S. Juliani, apud* *Stanhonium Antiquit. Pietav. MSS. tom.* *3. pag. 696. Idem qui Dies Palmarum :* *Ecclesia canit : Hosanna Filio David* *etc. Vide Dominica Osanna.*

DIES PALMARUM. Vide *Dominica Palma-* *rum.*

DIES PALUSTRES. *Willelmus Tyrius lib* *21. cap. 25 : Sed neque ii, qui ibi juges et* *asui videbantur, negligentia torpentes* *alid utilitatis operabantur, terebant otia,* *et lustres trahebant Dies. Respexit istud* *Pei Sat. 5. vers. 60 :*

ic crassos transisse dies, lucemque Palustrem.

U Cornutus : Obscuram propter nebulam, *quale paludibus nascitur : sed hoc ad animi* *casatem refertur. Alii vitam non iner-* *modo, sed et crapulæ deditam intelli-* *gi. Omnes enim ebriosi, inquit S. Au-* *gustinus Serm. de Tempore 231. tales* *quales paludes esse videntur, etc. nisi* *potis pigros innuerit : nihil enim palude* *pis, quæ in eodem semper statu per-* *mat, aquas suas nullibi evolvens ac ege-* *en Proinde huc spectant ista Senatoris* *o. Ep. 29. de podagrico humore :* *et concavas lacunas, ubi palustri statione* *gæens, saxa perficit de liquore. Vel* *ne faciunt, quod ranæ, quas palu-* *rocac Isidorus lib. 12. cap. 6. quæ in* *ecis aquis volutantur : Grenouiller,* *en dicimus, de iis, qui perpetuis com-*

potationibus vacant. *Alcephron. in Episto-* *lis piscatoriis et Amatoriis, l. 1 : Κρείττον* *γὰρ ἐπανάκειν ἐκ βοσπόρου καὶ Προπόντιδος νε-* *πλουτον, ἢ καθήμενον, ἐπὶ ταῖς τῆς Ἀττικῆς* *ἐσχατιαῖς λιμνῶδες καὶ αὐχμηρὸν ἐρυγγάνειν.* *Vide quæ ad Persium annotant Casaubon.* *et alii.*

* **DIES PINGUES**, nostris, *Jours gras*, Qui *diem Cinerum præcedunt et in quibus* *carnium esui potationique ultro indulgent.* *Lit. remiss. ann. 1362. in Reg. 91. Char-* *toph. reg. eh. 462 : Die Mercurii sive Jovis* *ante Quadragesimam... Gallinam ceperant...* *pro comedendo in illis Diebus pinguibus.*

DIES PLACITABILIS, in quo placita fiunt, *apud J. Fortescutum de Laudib. Legum* *Angliæ cap. 48.*

DIES PLACITUS, *Dies placiti dictus et* *præfinitus. Lex Ripuar. tit. 66 : Quod sa-* *cramentum in Die Placito non conjurasset.* *Dies placitus, ibid. tit. 72. §. 1.*

¶ **DIES PROFESSA**, f. *mendum, loco Pro-* *festa, Gall. Jour ouvrier. in Anecd. Marten.* *tom. 1. col. 188.*

* **DE PULCRA DIE**, Quod dicimus *En* *plein jour, de die. Acta MSS. Inquisit.* *Carcasson. ann. 1308. fol. 11 rº. : Cum* *ipse faceret transitum per Tarasconem, ivit* *ad domum Petri de Galache... Crastinum de* *pulcra Die recessit. Ibid. infra : De magna* *die.*

* **DIES REPETIBILIS**, Quo de lege aut *alia questione publice disputatur. Stat.* *universit. Andegav. tom. 8. Ordin. reg.* *Franc. pag. 243. art. 48 : Quod licentiati et* *bachelarii hora nona et complectorii legentes,* *a lectura hujusmodi cessabunt Diebus repe-* *tibilibus, et aliis diebus quibus doctores* *repetent, seu licentiati respondebunt, hora* *nona. Vide infra Repetitio.*

* **DIES SACRI** vocabantur ii, quibus a *bellis privatis abstinere præceptum erat,* *in Decret. Greg. IX. PP. Vide Treva.*

DIES SANCTI, dicti dies *Quadragesimæ.* *Vide Baron. ann. 519. n. 42. et Jacobum* *Gothofr. ad l. 2. Cod. Th. de Feriis.*

DIES SANCTUS, dicitur *dies Dominicus,* *apud Alcuinum lib. de Offic. divin. cap.* *de Die Sancto.*

DIES SANGUINIS, quo *Bellonarii, seu* *Bellonæ servientes, missione sanguinis sui* *Bellonam Deam placabant, 9. Kal. April.* *Vide Casaubonum ad Lampridium.*

* **DIES SERVIENS**, Gall. *Jour servant*, *Dies liti dirimendæ et finiendæ assignata,* *in Consuet. Insul. art. 216. 217. Hannon.* *cap. 56. 61. etc. Journée servante, in Mon-* *tens. cap. 53.*

¶ **DIES SIDERALES**, quibus sidera moven- *tur et a navigatione homines excluduntur.* *Papias.*

DIES SOLIS, qui postmodum *Dominicus.* *Tertullianus Apolog. cap. 16 : Æque si* *Diem Solis lætitiæ indulgemus. Ita et lib.* *1. ad Nation. cap. 13. Maximus Episcop.* *Serm. in Pentecosten : Dominicum diem ab* *hominibus sæculi diem Solis appellari seri-* *bit. Gregorius Turon. lib. 3. Hist. cap.* *15 : Ecce enim Dies Solis adest : sic enim* *barbaries diem Dominicum vocitare consueta* *est. Vide l. 1. et 2. Cod. Th. de Feriis,* *(2, 8.) l. 1. et 3. de Execut. (8, 8.) l. 10.* *13. de Exact. (11, 7.) l. 2. de Spectacul.* *(15, 5.) eod. Cod. Justinum Apol. 2. etc.*

DIES TENERÆ, Festum seu *Curiam cele-* *brare, quod faciebant Reges, cum Curias* *suas solemnes aut Coronatas tenebant.* *Gregorius Turon. lib. 5. Hist. cap. 2 :* *Chilpericus Toronis venit, ibique et Dies* *sanctos Paschæ tenuit.*

DIES TREUGARIUS. *Charta Woldemari* *Ducis Jutiæ ann. 1326. apud Pontanum* *lib. 7. Hist. Dan. : Et si medio tempore...* *alterum eorum mori contingat, nos sine vo-* *luntate unanimi, et consensu heredum ipso-* *rum, Diem Treugarium, aut sonam non* *inibimus seu faciemus. Id est, treugam vel* *compositionem. Vide Sona, Pax.*

DIES TINEARUM, vel **MURIUM**, in qui- *bus superstitiosi vana quædam observant,* *aut faciunt, ne tincæ aut mures noceant* *frugibus et segetibus. S. Audoenus lib. 2.* *Vitæ S. Elig. cap. 15 : Nullus diem Jovis* *absque festivitibus sanctis, nec in Maio,* *nec ullo tempore in otio observet, neque Dies* *tinearum, vel murium, aut vel unum om-* *nino diem, nisi tantum Dominicum. Vide* *Delrium lib. 3. part. 2. qu. 4. sect. 6.*

* **DIES VIGINTI**, A *Natali ad octavam* *Epiphaniæ computandi, Præfinitum sol-* *vendi tempus. Lit. remiss. ann. 1423. in* *Reg. 172. Chartoph. reg. eh. 428 : La* *veille de xx. Jours, nommez les petits rois,* *etc.*

* **DIES VIRIDARIÆ**, Gall. *Jours de la ver-* *derie, Quibus viridarii seu custodes fore-* *starum, eorum supremo judici quidquid* *ad forestas spectat, referunt. Lit. remiss.* *ann. 1402. in Reg. 156. Chartoph. reg. eh.* *434 : Jehan de Vandosme, escuier, maistre et* *enquesteur de noseaues et forests ès parties de* *Normandie, ... tenant les Jours de la verderie* *de la forest de S. Stuer, etc. Vide in Vi-* *vide 1.*

¶ **DIES VIRIDIUM**. *Feria quinta Majoris* *hebdomadæ, apud Haltausium in Calenda-* *rio Germanico pag. 81.*

DIES VITÆ, pro die obitus, seu ultimo *vitæ. Spartianus in Adriano : Itaque ut* *plerisque in Diem vitæ suæ diuicium sine* *dilatione restituerit. S. Ambrosius Epist.* *24 : Tu obtulisti quasi arbiter litis, ut soror* *in Diem vitæ suæ possideret partem prædii,* *post obitum ejus fratri cederet omnis pos-* *sessio.*

DIES VOTORUM, *Sponsaliorum et nu-* *ptiarum. Lex Longob. l. 2. tit. 4. § 3.* *[** Liutpr. 102. (6, 49.)] : Nulli sit licentia* *conjugi suæ de rebus suis dare amplius per* *qualemcunque ingenium, nisi quod ei in Die* *votorum in methio et mormorgonbac dederit.* *Tit. 14. § 21. [** Liutpr. 3. (1, 3.)] : Quan-* *tum in Die votorum acceperint, quando ad* *maritum ambulaverint. Vide [Baluzium in* *Notis ad Capitularia tom. 2. col. 993. et* *infra] Votum, Nuptiæ.*

¶ **DIES UTILES**, a *Judicibus reo conce-* *dendi ad vadimonii dilationem, in Statutis* *Massil. lib. 2. cap. 4 : Non detur reo vel* *ejus parti dilatio ultra spatium decem uti-* *lium Dierum, etc. Idem sunt, ut puto,* *qui supra Legales.*

* *Feriatas opponuntur, sie dicti quia in* *iis operari, litigare, suisque negotiis vacare* *licet. Stat. Vallis-ser. rubr. 34. ex Cod.* *reg. 4619 : Notarius præfati domini vicarii* *teneatur... describere in una vacheta dietim* *quoslibet dies feriatos, ut videri possint Dies*

utiles et juridicales in qualibet causa.... Dies utiles et non feriat. Vide supra Dies serviens.

DIENNIUM, Biennium. Ugutio et Joan. de Janua.

DESCERE, Instar diei lucere. Glossæ Isidori : *Diescit, dies fit.* [Item : *Diet, nunc dies fit.*] Will. Brito lib. 12. Philip. de nocte cereis illuminata :

Tantis luminibus, tanto fulgore Diescens.

Utuntur sæpe Alanus, Galterus, Devotius, Petrus de Riga, et alii.

* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Diescere, Ajourner.* Vide supra *Adjouare* 2.

† 1. **DIETA**, Conventus. Vide *Dieta* 4.

2. **DIETA**, Iter, quod una die conficitur, vel quodvis iter. Jo. de Janua : *Dieta, diei itineratio, unde Dietare, perendinare.* Breviloq. : *Continet autem Dieta legalis 20. milliaria Italica; Dieta vero vulgaris dicitur illa, quæ habetur secundum consuetudinem regionis.* Procopius lib. 1. Vandal. cap. 1 : *Μία δὲ ἡμέρας ὁδὸς ἐς δέκα καὶ διακοσίους δύνει σαδίους, ὅσον Ἀθήνας Μεγαράδε ἰέναι.* Concilium Andegav. ann. 1365. cap. 3 : *Sane quia nonnulli in nostra provincia Dietas diversimode in easibus præmissis nituntur computare, ... nos de communis consilio et assensu hujus Concilii 12. leucas taxamus pro Dieta vulgari, vel etiam usuali, in diocesi Turonensi et Andegavensi; in Britannia vero et Cenomannia decem leucas taxamus pro Dieta.* Bracton. lib. 4. tract. 1. cap. 46. et Fleta lib. 4. cap. 28. § 13 : *Omnis rationabilis Dieta constat ex 20. milliariis.* Ita etiam Gervasius Tilberiensis in Otiis Imperialibus apud Seldenum in Dissert. ad Fletam pag. 523. ex leg. 1. D. Si quis cautionib. (2, 11.) Brocardus in Descr. T. S. : *A Valania usque ad Antiochiam sunt 4. Dietæ.* Rodericus Tolet. lib. 8. de Reb. Hisp. cap. 1 : *Dietis plus fastu regio festinatis, die præfixa venit Toletum.* Alanus in Anticlaudio lib. 4. cap. 9 :

Illic Saturnus spatium percurrit avaro

Cursu, progressuque gravi, longaue Dieta.

Et lib. 6. cap. 4 :

Tandem fessa, trementis, aduirsans virgo Dietam Explet, etc.

[Alberici Chron. ann. 1221 : *Tantumque ab illa parte processit, ut nonnisi per decem Dietas distet exercitus ejus ab Audas maxima et famosa civitate.* Vide Apparatum bellicum Caroli VIII. Reg. Fr. in Ital. apud Marten. Itinerarii 2. pag. 386. Chronicon Trivetti ad annum 1154. Vitam B. Coletæ tom. 1. SS. Martii pag. 590. Laudes Papie apud Murator tom. 11. col. 19.]

DIETA TERRÆ, Quantum terre quis per diem peragere potest. Tudebodus lib. 1. Hist. Hierosol. pag. 780 : *Imperator permisit Boemundo 15. Dietas terræ in longitudinem Romanicæ, et 8. in latitudinem.* Lib. 2 : *Quod si libenter jurasset, ei 15. Dietas terræ in extensione ab Antiochia daret.*

3. **DIETA**, Cursus Ecclesiæ ordinarius, seu officium, quod quotidie celebrari solet in Matutinis horis. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 27 : *Hæc sunt autem tempora, in quibus circumferendus est liber : quoties Dieta cantatur, ad singulas sessiones circumferatur.* Beletus de Divinis Officiis cap. 21 : *In noctibus istorum dierum, qui solennes non sunt, psalmi duode-*

cim, quos vulgus Dietam vocant, cum sex antiphonis canuntur, ac tres lectiones totidemque responsoria recitantur. Acta Episcoporum. Cenoman. pag. 319. Tunc Episcopus : *Profer igitur si hodiernis interfuisti mysteriis. Respondit, Non. Pangamus ergo Domino Deo hymnos matutinales.* Quibus inceptis, Henricus profitetur, se Dietam ignorare. Episcopus tamen volens omnino ejus reserare inscientiam, Dei genitrici solitos Psalmos canere cæpit. Horum quoque nec versus noverat, nec seriem. Adde Durandum lib. 5. cap. 3. n. 29.

* Officium feriæ vel pars ejusdem officii, seu Preces quæ diebus tantum jejunii recitantur. Ordinar. MS. S. Petri Aureæ-val. : *Per octabas hujus festivitatis (S. Joan. Bapt.) fiunt tres lectiones cum Dieta, et una antiphona super Dietam.* Dyée nuncupatur in Cæremon. MS. eccl. Brioc. : *Quant l'on fait la Dyée, c'est assavoir quant l'on fait la uatine sur semaine, comme en Caresme ou en l'Avent, l'on doit faire prostration, c'est assavoir que l'on doit estre tous à genoulz durant les Preces et Miserere à toutes les heures.*

† 4. **DIETA**, Diurnum spatium; Opera diurna, Gall. *Journée.* Charta Bernardi de Turre ann. 1308. apud Baluzium Hist. Arvern. tom. 2. pag. 781 : *Et pro qualibet die, qua lesus propter lesionem illam operari non potuerit, dabit prædicto læso sex denarios pro qualibet Dieta.* Saisimentum Comitatus Tolosæ art. 22. apud la Faille tom. 1. Annal. Tolos. Probat. pag. 16 : *Item recognoverunt quod dominus Rex habet ex consuetudine in dicta villa de quolibet foco habente par bonum duo jornalía in terminis villæ, salvo vietu bubulei (bubulci) ad ipsas Dietas.* Chartularium SS. Trinit. Cadom. fol. 83 : *Sello filius Unfridi unam acram in masuagio... facit duas Dietas coopturæ.*

† 5. **DIETA**, ut Dies 3. seu Tantum terræ, quantum per diem uno aratro coli potest. Charta Elizabethæ de Castellione Comitissæ S. Pauli ann. 1220. apud Duchesnum Histor. Bethun. lib. 3. probat. pag. 110 : *Cum inter Guidonem et Hugonem filios meos ex una parte, et Matheum de Rollepote Militem et heredes suos ex altera, super duabus carrugiis ccccxx. Dietas quæ Jorneta dicuntur continentibus, et super quadam alia terra, quæ Baulesche dicitur, verteretur questio, etc.*

* Charta ann. 1215. ex Tabul. S. Petri Carnot. : *Dedi etiam eis.... Dietas trium falcatorum in nois meis de Fatgermont.* Reg. 34. bis Chartoph. reg. fol. 91. rº. col. 2 : *xix Dietas terræ cultæ et xvij. Dietas enries.* Unum pratum unius Dietæ, in Ch. ann. 1398. ex Lib. sal. eccl. S. Thom. Argent. fol. 109. Vide supra *Diale*.

† 6. **DIETA**, Vitæ institutum, Gall. *Diette.* Vide *Dieta* 3.

† 7. **DIETA**, Pastus, refectio. Vide *Dieta* 2.

† 8. **DIETA**, Merces diurna. Constitutio Lud. Reg. Sicil. ann. 1352. e MS. D. Brunet. fol. 101 : *Illud quod curie nostre debetur sub nomine salarii vel Diete.*

† 9. **DIETA**, Norma recte vivendi. Vide *Dieticus*.

* 10. **DIETA**, Dies, spatium diurnum.

Chron. Estense ad ann. 1345. apud Murator. tom. 15. Script. Ital. col. 424 : *Quasi sentiens dictus rex (Hungariæ) relictis omnibus, accessit cum suis in subsidium dictæ civitatis (Zaræ) ibique steterunt per multas Dietas, sperantes habere civitatem.*

† **DIETA STRAMINIS ET PALEÆ**, Tantu si bene conjecto, straminis et paleæ, quantum conficitur uno die, cum frumentum flagellatur. Tabularium Gemeticense 192. in Charta anni 1219 : *Dimisi... unam Dietam straminis et paleæ in granchia...*

1. **DIETARE**, Joan. de Janua *Peregrinare*, Differre de die in diem, [commorari, subsidere, Gall. *Sejourner.*] Charta Lucii VII. Reg. inter Sugerianas 22 : *Ab itaque civitate, ubi per aliquot dies Dietamus, scripsimus vobis, etc.* [Barthii Glossarium ex Hist. Palæst. : *Castoriam peregrunt et ibi solemnitate Dominicæ Nativitate celebraverunt, et per dies plurimos Diaverunt.* Ibidem : *Dietavit in illa civitate exercitus Francorum per mensem unum dies quatuor.* Vide *Dietare operam*.]

† 2. **DIETARE**, Iter agere, pergeret. *Dieta* 2. Iter unius diei. Gesta Lud. VII. Franc. Regis apud Duchesnum tom. 4. pag. 403 : *Statim directo itinere cum exercitu versus partes regni Hierusalem Dietavit.*

1. **DIETARIUM**, Opus diei. Hist. Translationis S. Sebastiani cap. 11 : *brevis festis gaudiis omnibus... ducentis diebus, iste solus solita cupiens explorare citia, junctis bobus properat ad agros, exequi cupiens Dietarium; Galli dicebant voluit facere ou achever sa journée.*

2. **DIETARIUM**, Idem quod *Jornée*. *Jugum*, modus agri. Charta ann. 1200. apud Joann. Carpentarium in Hist. Comitiens. : *Et tria Dietaria terræ ab eo deditur Lo, etc.* Perperam editum *Dietaria*. Vide *Dies* 3.

* 3. **DIETARIUM**, Accepti et impositi diurni liber, Gall. *Journal*. Stat. de Marchia fol. 89. ex Bibl. reg. : *In collegio habeatur manuale seu Dietarium commune, ... in quo scribantur omnia et singula saltem extraordinaria, et omnes re-*

1. **DIETARIUS**, ut *Dietarium* 2. Chron. Gerardi de Grimbergis anno 1167. Miræum in Donat. Belgic. : *De terra A. 8. bunnarii, et sororis hujus Claricia bunnarius. Sex Dietarii a Balduino de E. de terra Theodorici de Inferno 9. Dietarii de terra de duobus Grisengem, exceptis Dietario et uno bunnario Ermengardis.*

2. **DIETARIUS**, Qui ad Officium diasticticum stata die deligitur : *Qui per diem.* Ordinarius MS. Ecclesiæ Rotomagensis : *Vesperæ finiuntur a Dietario. Per hebdomadarii vel Dietarium revolvuntur omnibus sacerdotalibus indumentis.* [** Vide *Zetarius* et Glossar. med. (Cicero) voce *Διαιτῆριος*.]

† **DIETARIUS MENSE**, Ad mensurandam tidie admissus. Translatio S. Solomoni. 32 : *Erat namque ei (Gislebertus) sorm Comiti) inter prandendum frumentum inopum debiliunque, quos mense sustinuerat delegerat, curam agere, eosque quæ sibi ex industria subtraherat, fovere.*

¶ **DIETAS**, *Domus*. Glossar. Sangerman. 1. 501. Est, nisi fallor, pro *Dieta*, Cœnalu. Vide *Dieta* 3. et 4.

DIETENUS, Tota die, in Vita B. Mahildis Reginae 14. Martii.

DIETICUS, Johannes de Janua : *Dieticus, regularis, scilicet se de die in diem custodiens, sicut faciunt Claustrales*. Matthæus Ilvaticus : *Dietici, Clerici regulares*. Glossæ ISS. : *Dieta, quod Latini Regulam dicunt, et observatio legis et vitæ*.

DIETIM, *Per singulos dies*, apud Johann. de Janua : quotidie, de die in diem. Occurrit apud Herronem in Vita S. Godehardi pisc. n. 23. Stephanum Juliacum in Vita Coletæ n. 84. in Vita S. Withburg. arg. n. 1. [in Vita S. Scholasticæ cap. 1. 5. in Vita S. Drausii Episc. n. 1. in Conilio Dertusano ann. 1429. apud Acherium Picil. tom. 2. pag. 757. et Martenium necd. tom. 4. col. 354.] Vide *Diatim*.

* **DIIEWITZA**, Puella. Chron. Bohem. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 9 : *Castrum ex opposito super forti cacumine montis contraxerunt* (l. construxerunt) *quod Diëwin vocarunt suo nomine. Puella enim nominantur Diëwitzæ, et ex nomine puellarum vocatum est castrum Diëwin*.

* **DIFALCARE**, **DIFFALCARE**, **DISFALCARE**, Demere, deducere, Ital. *Difalcare*, Il. *Défalquer*. Stat. Cadubr. cap. 17. pag. 1° : *De Disfulcando quintum de pignoribus æstimatis. Afirmatum fuit quod Difalci debeat et possit quintum de pignoribus æstimabuntur per juratos,.... pro aliis debendis, nihil Difalcari debeat. Difalcantur libre quinque Imperiales de ipsa demnatione*, in Stat. Palavic. lib. 2. cap. 80. Vide *Defalcare*.

DIFAMARE, Vastare, spoliare. Charta ann. 1252. ex Tabul. Narbon. : *Qui Ductes dixit dom. Amalrico, quod monachi et monasterii (Fontisfrigidi) circa aurore hodie Difamaverant et ruperant cabanum, quam fecerant in dicto opere, et picone et palas.... inde asportaverant*.

DIFESUS, *Che nega*, in Glossar. Lat. 1. MS.

DIFACERE, Destruere, Gall. *Défaire*; It. *Disfare*. *Difacere justitiam* : Capitula Legem Salicam cap. 2. Capit. Caroli M. lib. 3. cap. 26. et Capit. Caroli C. tit. 31. [Edict. Pistens. ann. 864.] cap. 18 : *Idem, quod ipse cum ad justitiam ejuslibet Difaciendam fugere non fecisset; id est, fugiendam, vitandam*. In Capit. Caroli C. legitur *Disfaciendam*. Eadem Capit. Caroli C. tit. 31. sub finem : *Expresse mandamus, ut quicumque istis temporibus cella et firmitates et haitas sine nostro fecerint, Kalendis Augusti tales firmitates Difactas habeant*. [Baluzius legit *Disfactas*.] Charta *Difacta*, Capitul. ad leg. Sic. cap. 7. Lex Longob. lib. 2. tit. 34. § 10. [** Carol. M. 107.] et Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 89 : *Si vero non compareat Charta, sed ab illo, qui inservire vult, Difacta sit; id est, lacerata. Facti Difactio*, apud Ratherium Veronensem in Qualitatis correctura pag. 216.

DOMINEM DIFACERE, Judicio intervenire, reum membro aliquo mutilare, deprimare. *Defaire quelqu'un*, dicimus de re qui morte punitur. Lex Longob. lib.

1. tit. 25. § 68. [** Carol. M. 86.] : *Nisi per justitiam et pacem faciendam hominem Difecerit*. Statuta S. Ludovici lib. 1. cap. 82 : *Se li Clerc fet chose, dont il doie estre pendus et Deffés*.

DIFACTIO, Mutilatio membrorum. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 64 : *In furto, et murther... et eis, quæ ad Diffactionem pertinent*. Id est, criminibus, quæ capite aut membrorum mutilatione luuntur. Cap. 92 : *Qui murther (fecerit) si capiatur, debet reddi Justitiæ Regis, et talis, de quo justitia fieri possit, vel videlicet occisus, vel Diffactus*. Rursum cap. 88 : *Nemo ipsius suum infantem reddere cogatur, quem voluntarie non occidit, nec emendatione pecuniali, nec Diffactione corporali*. Adde cap. 80. 82. 92. 93. Leges vernaculæ Willielmi Northi cap. 35 : *Si feme est jugée à mort, u à Defacion des membres, etc.*

DISFACERE, Idem quod *Difacere*, Destruere. Capitul. ann. 779. cap. 11 : *Qui per odium, aut per malum ingenium, nisi pro justitia facienda hominem Disfecerit, honorem perdat, etc.* Hincmarus Opuse. 34 : *Quod ille facit, alter Disfacit*. [Tabularium Rothonense : *Post tempus voluit Catweten istam elucutionem Disfacere, et venit in lege coram Scavinis*.]

* **DIFACERE OLIVAS**, Eas trutirare. Stat. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 177. col. 2 : *Item quod nulla persona... sit ausa olivas suas portare, nec Difacere, vel fieri Difacere ad aliquod molendinum, nisi ad molendinum dictæ civitatis*. Vide supra *Defactus*.

* **DIFALCARE**. Vide supra *Difalcare*.

DIFALESERE, Σκοπιζεσθαι, in Gloss. Gr. Lat. MSS. In Glossario edito, σκοπιζειν, est, Dissipare, dispergere. Gl. Isid. : *Diffitiscit, dissolvitur*. Unde forte legendum *Diffitiscere*, pro *Difalescere*, vel certe *Difatescere*. [Papias habet : *Diffitiscit, Dissolvitur, aut marcescit, languet, areseit*. Simplex *Fatiscit*, dissolvitur exponit Servius ad 1. Georg. *Neu pulvere victa Fatiscat*; id est in pulverem Fasticat, aut dissolvatur.]

DIFAMARE, Vulgare. Gloss. Græco-Lat. : Διςφραζω, *Difamo, devulgo, pervulgo*. Flodoard. lib. 4. Histor. Rem cap. 50 : *Cum hujus virtutis miraculum Diffamaremus*. Anastas. Bibl. in Epist. ad Martin. Episc. Narniensem : *Potui ei scribere ac innotescere omnia, quæ de ipso Diffambantur*. S. August. in Epist. ad Quodvultdeum : *Epiphanius in doctrina Catholice fidei laudabiliter Diffamatus*. Facundus Hermianens. lib. 1. cap. 6. de eod. Augustino : *In Catholica doctrina sinceritate ac prudentia Diffamatus*. Lib. 4. cap. 2 : *In doctrina Catholice fidei laudabiliter Diffamatus*. Adde eundem Augustin. lib. 3. et lib. 22. de Civit. Dei, Tertullian. in Apolog. cap. 7. Apuleium, et alios.

* Epist. 1. ad Thessalonic. cap. 1. v. 8 : *A vobis Diffamatus est sermo Domini*. Ubi Remig. episc. Rem. Apostolum, ut parum sollicitum de proprietate verborum carpit, quasi Latine scripsisset S. Paulus. Græce ἐξήγγηται.

DIFAMARE interdum in malam partem sumitur, ut apud Tacitum : *Probroso carmine Diffamatus*. et in leg. *Diffamari* C. de

Ingen. manu. (7, 14. const. 5.) Gervasius Remorum Archiepisc. in Epist. ad Nicolaum II. PP. : *De vestro adventu in nostram Galliam, quid animi habuerim vivente Rege, licet Diffamatus sim id noluisse, satis, ut puto, significavi Paternitati vestræ*.

¶ **DIFFAMARE TESTES**, Illorum testimonium infirmare. Notitia Judicii ann. 869. apud Baluz. tom. 2. Capitular. col. 1490 : *Sic me exvacuo ego Reosindus quod non possum Diffamare ipsos testes et ipsas scripturas, nec testes ampliores nec meliores ut legibus convincere possim, etc.*

* **DIFFAMATIO**, Contumelia, convicium; quo sensu *Infamie* usurpamus. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 36 : *Dietus Johannes... tot injurias, Diffamationes et villonias verbis et aliter dicto commissario fecit et intulit, etc. Diffalment*, in Ch. ann. 1424. tom. 2. Hist. Leod. pag. 457 : *Ordinons que se aucune personne soy plaindoit de Diffalment, etc. Diffameur, obtrectator, alienæ famæ violator, pro Diffamateur*, in Lit. remiss. ann. 1364. ex Reg. 94. ch. 58 : *Lequel Alaie estoit hoqueleur, bateur, brigueux, taiseur et Diffameur de ses voisins et autres*. Vide *Diffamia*.

¶ **DIFFAMATORIUS LIBER**, Gall. *Libelle Diffamatoire*, apud Rymerum tom. 11. pag. 268. col. 1. et alibi.

* **DIFFAMATUS**, Præfatus, in Act. S. Januar. tom. 6. Sept. pag. 881. col. 2.

DIFFAMIA, Damnum famæ, infamia. S. August. in Quæst. V. Testam. : *Senatoribus scænus Diffamia est. Diffamatio venerabilium nominum, et divulgata vituperatio defunctorum*, apud Facund. Hermianens. lib. 8. cap. 2.

* **DIFFARDARE**, *Fardellos* seu sarcinas auferre, spoliare. Charta ann. 1390. in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 33 : *Gentes regias hostiliter capiendo, interficiendo et Diffardando. Defardeler et Deffardeler, nostris pro Déballer, Sarcinas resolvere*. Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 255. v^o : *Et seront creus les marchans et les conducteurs de dire par leurs sermens ce qui sera es bales, sans Deffardeler*. Lit. ann. 1409. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 438. art. 3 : *Et avant qu'ilz (les draps) soient Défardeler, etc.* Ita etiam legendum pro *Défardeler*, tom. 2. earund. Ordin. pag. 148. Vide infra *Fardellus*.

¶ **DIFFARREARE**, Matrimonium dissolvere, *Diffarreatus*, Cujus matrimonium dissolutum est, in Digesto.

¶ **DIFFARREATIO**, Dissolutio inter virum et feminam. Gloss. Isidor. Festus habet : *Diffarreatio genus erat sacrificii, quo inter virum et mulierem fiebat dissolutio*. Dicta *Diffarreatio*, quia fiebat farreo libo adhibito. Contrarium est *Confarreatio* : qua voce usi sunt Plinius Tacitusque.

* **DIFFASIUM**, Sub banno positum, quo frui nulli licet, nisi cui jus competit, idem quod *Devesia*. Charta Guill. de Rupibus ann. 1209. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 356 : *Et in omnibus nemoribus suis,.... tam in Diffasiis, quam usagiis percipere et habere omnia ligna ad sua necessaria*. Non semel ibi. At inter Probat. Hist. Sabol. pag. 365. legitur *Defaisiis* ex ead. Charta. Vide supra *Defesium*.

* **DIFFATUARE**. Infatuare. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Fatuare, Diffatuare, Enfoler, Prov.*

DIFFERENTER, *Eminentior*, in Gloss. MSS. ad Concilium Ancyran. can. 4.

DIFFERENTIOR, *Præstantior*, διαφερότερος. Utitur Interpres S. Irenæi lib. 2. Gloss. Isid. : *Differentior, Eminentior*. Vide *Differe*, 1.

* Charta Rob. episc. Carnot. ann. 1160. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 335 : *Quia vero prædictas moniales sub Differentiori regula volui coerceri, etc.* Ubi leg. videtur, *Distinctioni*.

† **DIFFERENTIA**, Controversia, contentio, dissidium, Gall. *Different*. Carolus VII. Franc. Rex in Epistola ad Nicolaum V. Papam Spicil. Acher. tom. 7. pag. 257 : *Beatissime Pater... Cum nuper Prælatos regni nostri in civitate nostra Rotomagensi congregari mandassemus, et super quibusdam Differentiis inter vestram Sanctitatem et Ecclesiam nostram Gallicanam concordandis, etc.* Occurrit in altera epistola Christiæ Regis Daciæ ad eundem Carolum Regem, Spicil. tom. 9. pag. 303. apud Rymerum tom. 12. pag. 32. col. 4. Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 106. Lobinellum in Glossario ad calcem Hist. Britann. Armor. etc.

* Alias etiam *Différance*. Annal. Placent. ad ann. 1443. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 879 : *Reverendi priores... venerunt Placentiam pro tollenda Differentia inter Fratres Observantiæ. Lit. remiss. ann. 1468. in Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 283 : Se meut debat et Différance entre eulx, etc.*

† 1. **DIFFERRE**, Eminere. Glossæ apud Grævium in Notis ad Isidorianas : *Differt, διαφέρει*. Constantiensis *Differt*, inter alia exponit *Honorat*. [* Regino. Chronic. ad ann. 868 : *Nec Differt ut omnis christiana religio de tanto pontifice doleat, et omnis ordo ecclesiasticus de prudentissimo papa ingemiscat; revera nos potius dellemus, etc.* Pertzius interpretatur *non dubium est*, sed fortasse scriptum est *pro non refert*.]

* 2. **DIFFERRE**, Commutare, Practicis nostris *Commuer*. Charta ann. 1225. in 1°. Lib. nig. S. Vulfran. Abbavil. fol. 8. v^o. : *Tenebitur terragiare et grangiam invenire apud Rienviler, nisi capitulum voluerit ei Differre de loco.*

* 3. **DIFFERRE**, Distare, abscedere, Gall. *s'Eloigner*. Acta Inquisit. Tolos. ad ann. 1238. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 386 : *Hæretici consolati fuerunt et receperunt eundem testem in hunc modum : impositis in quodam banco manutergis albis, et desuper librum, quem vocabant textum, quæsierunt ab eodem teste Differenti a libro aliquantulum, utrum volebat ordinationem Domini recipere.*

* **DIFFESIO**, Sententia, forte quam interlocutoriam dicunt, pro *Diffisio*. Chart. Carol. IV. Imper. ann. 1358. de arbitris, ap. Sommersh. Rer. Sil. tom. 1. pag. 806 : *Tenebuntur et debebunt etiam dicti duces diffinicioni seu Diffessione predictorum in omnibus dictam causam concernentibus firmiter obedire.*

* **DIFFESSIO** *NEGATIVA*, Negatio. Mirac. S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 504. col. 2 :

Quia indignos vos Dei judicastis gratia, ac omne bonum usque hodie a salute vestra negativa Diffessione repulistis, etc.

DIFFIBULARE. Alanus de Insulis in Planctu naturæ : *Quod duplex tricotura Diffibulans, etc.* Infra : *Adulatores a voluntate vultum, ab animo verbum, ab intellectu loquelam, amplo discessionis intervallo Diffibulant*. Ubi alii Cod. *disjungunt*. Carmen de Curia Romana :

... Sie res Diffibulat omnes,
Sic longas causas terminat ore brevi.

Vide Sidonium lib. 3. Epist. 3. et ibi Savaronem, et supra in *Affibulare*.

DIFFICAX, invenitur pro *Difficilis*, inquit Joan. de Janua : inde *Difficacia, Difficacitas*, eidem.

† **DIFFICERE**, pro *Deficere*. Statuta Arelat. MSS. art. 192 : *Et mittat Deus super te iram suam, et Difficias ante inimicos tuos.*

* **DIFFICILIS**. *VULNUS DIFFICILE*. Vide infra in *Vulnus*.

DIFFICULTARE, δυσκολαίνω, in Gloss. Gr. Lat. *Difficilem se præbere*. Magnum Chronicon Belgicum : *Qui diu hæsitando, propter mercaturas negotiorum suorum, Difficultaverunt negotium*. [Littera patens ex parte Cardinalium, qua Petrum de Luna convocant ad Concilium Pisanum, Spicil. Acher. tom. 6. pag. 203 : *Hæc enim convocatio ad locum et terminum antedictos, nullo valet colore Difficultari, impediri, etc.* Ejusd. tom. pag. 261 : *Proposuerunt certas dubitationes ad Difficultandum congregationem Concilii et agendorum in eo.*]

† **DIFFIDAMENTUM**, *DIFFIDANTIA*. Vide *Diffidare*.

† **DIFFIDANTIARE**, *Fidantium* seu fidejussionem frangere. Vide *Affidantiare* post *Fidantia*.

1. **DIFFIDARE**, proprie est a fide, quam quis alicui debet, aut pollicitus est, per litteras aut epistolam deficere : nostris *Deffier*. *Desafiar*, in Chron. Raimundi Montanerii cap. 158. et alibi. Utuntur passim Scriptores hoc significatione, [S. Bernardus Ep. 222.] Alexander Abbas Cellesin. lib. 2. cap. 27. Gesta Philippi III. Reg. Franc. pag. 533. Gesta Innocent. III. PP. pag. 10. Levoldus Northow. in Chr. ann. 1303. 1344. 1356. Albert. Argentin. pag. 127. Monachus Vallis Sarnei cap. 67. [Breviarium Hist. Pisanæ ann. 1172. Caffarus in Annal. Genuens. ann. 1162. Bartholomæus lib. 6. eorund. Annal. ann. 1235.] Jus feudale Saxon. cap. 41. § 3. Thwrocz. in Lud. Rege cap. 34. Nicol. de Cusa lib. 3. de Concord. Cathol. cap. 31. Concilium apud Pennam fidelem ann. 1302. cap. 14. Petr. de Vineis lib. 1. Epist. 21. lib. 3. Epist. 85. Vita Lietherti Episcopi Camerac. cap. 54. Gobelinus Persona in Cosmodromio pag. 241. Hist. Cortusiorum lib. 1. cap. 8. Concil. Noviomense ann. 1344. ead. 3. Andegavense ann. 1365. ead. 26. etc. [Defidiare in Concil. Araud. ann. 1473. cap. xx. Deflidare, apud Rymerum tom. 6. pag. 218. col. 1. Le Roman de Flore MS. :

En ceste cort n'a Chevalier,
S'il me voloit Desalier,
Qu'il ne me trova armé
Sor mon cheval ennui cel pré.]

Vide Leges Alfonsinas part. 7. tit. 11 : De

los *Desafiamientos*. [* Haltaus. Glossar. German. col. 336. voce *Entsagen* et supra *Contradicere*.]

Illud imprimis notandum, quod *Diffidentie*, ut vocabant, per viros priuarios, non vero per præcones, seu feciales, aut heraldos fiebant, ut videre est apud Villharduinum n. 112. in Chron. Flandr. cap. 74. [in Annalibus vett. Mutinens. ad ann. 1298.] etc. Sæpe etiam per Episcopos et Abbates, ut colligitur ex Matth. Paris an. 1233. pag. 266. ann. 1240. pag. 366. ex Chron. Flandr. vernac. cap. 19. Ægid. de Roya ann. 1269. Froissart. 1. vol. cap. 257. etc.

Fiebant etiam diffidationes plerumque scripto ad hostem misso : [quod scriptum *Diffidatorias litteras* vocant Telamon de Bello enim civitate Brunsvic. apud Leibnizium tom. 2. pag. 93. et Auctor. Chronic. Episcoporum Merseburg. apud Ludew. Reliq. MSS. tom. 4. pag. 446. *Littera Diffidentie* Caffarus lib. 1. Annal. Genuen. ad annum 1162.] Fori Oscæ ann. 1247. fo. 26 : *Statuit Rex Petrus, quod magnates Aragonum et Infantiones, inter se guerras facientes, nisi post monitionem suam factam per nuntios, aut per chartas, id faciant, et Gobelinus Persona in Cosmodromio æta. 6. cap. 91 : Episcopus Leodiensis... Elec. Paderbornensi litteras Diffidationis direxit. Nicolaus de Cusa lib. 3. de Concord. ca. 31 : Si Clericum etiam divina lege tu laic capere propria auctoritate, aut male tracta prohiberis, quam credis virtutem tue fabricate Diffidationis scedule inesse, ut tu omnia jura divina et humana cessare, mortua esse credas, quando litterulam per mittis? Vide Cartellus 1.*

* Scripti hujusmodi exemplum prof. Chartul. Godefr. dom. Asperimont. 1. 26. v^o. : *Messires Henry sires de Lavantga et vous Haguenin, Nous Joffrois sires d'premont vous faisons savoir que vostres res nous ait rayent et tenu nostre héritage et vous encor le tencis oultre nostre volen pourquoy veullies savoir que nous vous pourchasserons le plustost et le plus levement que nous porrons, et vous porters damage au corp et à l'avoir au plustost nous pourrons. Donné sor nostre sce. Venredy au respres devant les bues mil trois cens quarente et huyt. Note or bus sunt diffidationum littere Francis reg. Franc. ad Carolum V. imper. idcirco hic omittendas censui; cum aut Imperatoris ad illas responsio non esset Gallice, ut opinor, nisi in Comment. Bellay edit. Lambert. pag. 88. hanc pro ex authentico descriptam a D. Delvaux 1747 : Charles par la divine clémence Empereur des Romains, Roy des Alleignes, des Espaignes, etc. à vous François par la grace de Dieu, Roy de France et de Navarre, je sçavoir comme par Guienne vostre héritage, j'ai le huitiesme de ce mois de Jung vostre cartel du xxviij. de Mars. lequ plus loing que de Paris en ce lieu eus le plustost venir, et ensuivant ce que a part fut dit à vostredit hérault, je vous pondz à ce que dictes, que en aucune ponce par moy faietes a vos ambassadeurs et héraults envoyés devers moy pour la paix, me vuillant sans raison excuser*

ay accusé, que je n'ay jamais veu hérault venant de vostre part, sinon celui qui vint à Bourgos me intimer la guerre; et quant à moy, ne vous ayant en rien failli, je n'ai nul mestier de me excuser; mais vostre faulte est celle que vous accuse, et en ce que dictes que j'avoie vostre foy, vrai est, entendant de celle que vous avez donné par le traicté de Madril, selon qu'il appart par escriptures signées de vostre main, que retourneriez en ma puissance comme prisonnier de bonne guerre, en cas que n'accomplissiez ce que par ledit traicté m'avez promis: mais que j'aye dit, comme audit cartel dictes, que sur icelle et oultre vostre promesse vous estiez allé et party de mes mains et de ma puissance, ce sont motz que oncques ne diz; car jamais n'ay prétendu d'avoir vostre foy de non partir: mais bien celle de retourner en la forme traictée; et s'il l'eussiez ainsi fait, n'eussiez failli à vos enfans ny à l'acquit de vostre honneur: et à ce que pour défendre vostre dit honneur, lequel en ce cas seroit trop chargé contre vérité, vous avez bien voulu envoyer vostre cartel, par lequel dictes que encoires que tout homme gardé ne puisse avoir obligation de foy, et que cela vous fust excuse assez suffisante, ce nonobstant veillant satisfaire à ung chascun et à vostre dit honneur, lequel dictes vouloir garder et que garderez, si Dieu plaist, jusques à la mort, ne faictes entendre que si vous ay voulu ou veulx charger, non pas de vostre foy et délivrance seulement, mais que vous avez fait chose que ung gentilhomme ayant son honneur ne doit faire, dictes que j'ay manty par la gorge et que astant de fois que le di-ay que mantiray, estant délibéré de défendre vostre honneur jusques au dernier bout de vostre vie; je vous respondz que ensuivant la forme traictée, vostre excuse d'avoir esté gardé, ne peut avoir lieu, et puisque tant peu extimez vostre honneur, ne m'est merveille que niez estre obligé d'accomplir vostre promesse; vos parolles ne suffisent pour satisfaire à vostre dit honneur; car j'ai dit et dirai sans mentir que vous avez fait laschement et meschamment de non avoir gardé la foy et promesse que j'ai de vous, selon ledit traicté de Madril, et en ce disant je ne vous charge des choses secretes ou non possibles de prouver, puisqu'il en appart par escriptures signées de vostre main, desquelles vous pouvez excuser ni les nier; et si vous voulez affermer le contraire, puis seulement en ce cas je vous tiens habilité pour contre, je vous diz que pour le bien de Chréienté et éviter effusion de sang et mettre fin à ceste guerre, et pour défendre ma juste querelle, je maintiendrai ce que dit est de ma personne à la vostre estre véritable, ne veulx user envers vous de tels motz que vous faictes, veu que vos cuvers mesmes ont celles, sans ce que je, ne autre le die, ni vous desmantent, et aussi que chascun peut user de tels propos plus séheurement de l'ing que de prez; à ce que dictes que puis contre vérité vous ai voulu charger, dorénavant ne vous escripc aucune chose, mais ne je vous assure le camp, et vous me parterez les armes; il vous fault avoir patience que l'on die ce que vous faictes et que vous escripc ceste response, par laquelle vous dis que je accepte de vous livrer le

camp, et suis contant pour ma part le vous asseurer par tous les moyens raisonnables que sur ce seront advisez; et à cest effect et pour plus prompt expedient, je vous nomme desmaintenant le lieu dudit combat sur la riviere qui passe entre Fontarabie et Andaya, en tel endroit et de la maniere que de commun consentement sera advisé plus séheur et plus convenable; et me semble que par raison ne le pouvez aucunement refuser, ne dire de non estre bien asseuré, puisque y fustes délivré en recevant vos enfans pour hostaiges et moyennant vostre foy paravant baillée pour vostre retour, comme dit est, et veu aussi que sur la mesme riviere fiastes vostre personne et celles de vos enfans, pouvez bien fier la vostre sculle, puisque je y mettrai la mienne, et que nonobstant la situation dudit lieu, se trouvera bon moyen qu'il n'y aura avantage plus à l'ung que à l'autre; et à l'effect que dessus et pour appointer sur l'élection des armes, que je prétends appartenir et non à vous, et afin qu'il n'y ait longueur ne dilacion en la conclusion, pourrons envoyer sur ledit lieu gentilshommes de chascun costé avec suffisant pouvoir d'aviser et conclure tant de la séheurt esgale dudit camp, que de l'élection des dites armes, jour dudit combat et du surplus touchant à ce cas. Et si deans quarente jours après la présentation de ceste, ne me respondes et ne me advisez de vostre intention sur ce, l'on pourra bien veoir que le délay du combat sera vostre, que vous sera imputé et adjoinct avec la faulte de non avoir accompli ce que promistes à Madril; et quant à ce que protestes que si apres vostre déclaration en aultres lieux je diz ou escriptz parolles qui soient contre vostre honneur, que la honte ou délay du combat en sera mienne, veu que venant audit combat est la fin de toutes escriptures, vostre dite protestation est chose bien excusée, car ce n'est à vous me garder que ne die vérité, encoires qui vous griefve, et aussi je suis bien séheur que pour raison ne puis recevoir honte du délay du combat, puisque tout le monde peut congnoistre l'affection que j'ai d'en veoir l'effect. Donné à Monsonenmon royaume d'Arragon le xxiiij. jour dudit mois de Jung l'an mil cinq cens vingt-huit.

Formam aliam diffidationis, haud omnino obviam, observo in Poemate vernaculo, cui titulus *Le Roman de Garin*:

Dist à Girbert, Mult me tenez por vil,
Il prit deux pens del pelicon hermin,
Envers Girbert les rua et jali,
Puis li a dit, Girbert je vos Deffi.

Occurrit non semel eadem diffidationis species in eodem Poemate. Præ cæteris vero formam diffidamenti ita descripsit Jacobus I. Rex Aragon. in *Foris Oscæ* ann. 1247. fol. 26: *Nullus miles, sive Infantis, præsumat aliquem capere aut mactare, aut castrum alicujus per vim capere, aut per furtum, nisi prius ipsum Diffidaverit coram tribus Militibus, qui non sint vassalli alicujus eorum, qui se Diffidaverint, cum induciis decem dierum: et forma ista apud Burgenses et omnes alios firmiter observetur, ut quisque eorum super probatione Diffidamenti cum tribus sibi consimilibus se Diffidet. Quicunque vero super præmissis non servaverit formam istam*

Diffidamenti, sit traditor manifestus: nisi forte super rixa aliqua, repentino casu contingeret homicidium perpetrari, aut super aliquo pignore aut assultu. Adde lib. 6. Observantiarum fori Aragon. lib. 6. tit. de forma diffidamenti. Nefas autem existimabant, hostem impetere, nulla Diffidatione prævia; qui contra ageret, pro proditore habebatur. Turpinus in Carolo M. cap. 17: Talis erat inter eos institutio, quod... si aliquis treugam datam ante Diffidentiam frangeret, statim interficeretur. Auctor Hist. Hierosol. ann. 1177. de Friderico I. qui Saladinum diffidaverat: Et quia Imperialis majestas neminem citra defectionem impetit, sed hostibus suis bella semper indicit, destinatus ab Imperatore ad Saladinum nuntius, ut vel Christianorum universitati, quam læsit, satisfaciat in plenum, vel Diffiduciatu se præparet ad bellum. Martinus IV. PP. lib. 2. Epist. Cur. 45. apud Raynald. ann. 1283. n. 21: Nulla Diffidatione præmissa (quod multorum judicio proditoris notam non effugit) hostiliter impetendo. Chronicon Australe ann. 1278: Austriam ingreditur,... quamvis (quod dictu nefas est) nunquam litteras Diffidentie Regi Romanorum præmisisset. Willelm. Malmesb. loco citato: Iniquum id visum multis, quia suspicione nulla rancoris ab eis ante festum abscesserat, nec modo more majorum amicitiam suam eis interdixerat, quod Diffidiare dicunt. Apud Mich. del Molino in Repertorio: Diffidamento non præcedente legitimo et forali, regulariter nullus potest in Aragonia alium damnificare, capere, aut occidere, vel castrum ejus per vim et forciam occupare: alias incurrit pœnam traditionis. Willharduinus n. 112: Et bien vos mandent il, que il ne feroient ne vos, ne altrui mal, tant que il ne aussent Deffié, que il ne firent onques trahison, ne en lor terre n'est-il mie acostumé, que il le faecent. Froissart. 2. vol. cap. 134: Car si guerre il lui vonloit faire, il est bien si noble et avisé, qu'il l'eust fait avant Deffier. Constitutio Friderici II. Francoford. ann. 1234. apud Albericum: Item statuimus, ut nullus in persona, vel in rebus alicui damnum inferat, nisi prius eum, cui damnum inferre voluerit, ad minus trium dierum et noctium spatio Diffidaverit, et tunc uterque pacem ab altero per prædictum terminum habeat, alioquin per sententiam proscrubatur. Idem præscribitur Constitutione Friderici I. ann. 1187. apud Conradum Uspersensem. Alia vero Caroli IV. Imp. apud Levoldum Nortowium in Chronico Marciano ann. 1356. cavetur etiam, ne Diffidationes fiant in locis, ubi ii, quibus bellum indicitur, domicilia non obtinent, aut ea continenter non habitant. Froissart. 1. vol. cap. 35. auctor est, imperante Ludovico Bavaro, hanc Friderici invecam perinde legem de diffidationibus: Et fut là endroit renouvelé un jugement et statut, et affermé, qui avoit esté fait à la Cour de l'Empereur le temps passé, qui estoit tel, que qui vouloit altrui grever, ou porter damage, il le devoit Deffier suffisamment, trois jours devant son fait; et qui autrement le faisoit, il devoit estre rattaché de mauvais et vilain fait. Vide Raim. Montanerium cap. 216. Observantie Regni Aragon. lib. 6. de Privileg. Militum § 22: Juxta cartam pacis,

nullus sine Diffidamento alteri dare debet damnum; attamen nec villanus Infautionem, nec e contra tenentur se Diffidare, si alter alterius interfecerit consanguineam, quia dictus forus habet eum pro Diffidato, dum tamen manifestum homicidium existat; alias si esset dubium, esset ibi necessaria Diffidatio, et si alius jus offerret, reciperetur ejus firma, et esset pendeute hoc dubio assecurandus, juxta Regui usum. Si tamen sine Diffidamento in dictis casibus Infautio villanum, vel e contra interfecerit, non punietur pœna capitali, si possit dictum homicidium probari. Infautiones autem inter se semper tenentur se Diffidare, nisi pro morte patris vel exheredatione, secundum usum.

* Certe eo die, quo literæ diffidationis significabantur, hosti damnum inferre prohibitum erat. Lit. remiss. ann. 1369. in Reg. 100. Chartoph. Reg. ch. 287: *Aucunes personues leur dirent qu'il ne pouvoient par la coustume du pais déffier et porter domage tout en un jour.*

† CLERICOS DIFFIDARI velat Concilium Terraconense anni 1329. num. 60. superioris alterius Concilii ann. 1323. celebrati Constitutionem hac de re confirmando: *Quoniam in secundo Concilio Tarraconæ VIII. Cal. Feb. ann. MCCCXIII. prædecessorum nostrorum, qui condemnauerint Diffidari Prælatos, et personas Ecclesiasticas, vestigiis inhærentes, sacro approbante Concilio, statuimus, ut si quis deinceps cujuscunque status vel conditionis existens Diffidaverit aut provocaverit publice vel occulte Archiepiscopum, aut Episcopum, veleorum Officiales, vel Prælatum, aut Religiosum, vel alium Clericum beneficiatum in sacris ordinibus constitutum.... ipso facto sententiam excommunicationis incurrat.* Hanc constitutionem ut eluderent potentes quidam laici, Ecclesiasticorum bona, nullo prævio diffidamento, invadebant: quam calliditatem anathemate feriit Concilium IV. Terraconense haud diu post celebratum. Hujus constitutionem si vis, consule inter Aneecdota Marteniana tom. 4. col. 319.

DIFFIDIARE, Eadem notione. Willelmus Malmesbur. lib. 2. Hist. Novellæ: *Nec modo more majorum amicitiam suam interdixerat, quod Diffidiare dicunt.* Ægidius Parisiensis MS. lib. 3. Karolini:

Diffidiare Ducem, Martemque edicit habendum.

† DISFIDIARE. Annales veteres Mutinensium ad ann. 1298. apud Murator. tom. 11. col. 74: *Eo tempore Marchio Estensis misit dominum Ludovicum de Petrezanis equitem et armigerum probum ad Disfidandum Commune Bononiæ, et misit quantum battaliæ.*

DIFFIDENTIA, Gall. *Déffiance*, [vel *Defi*, Provocatio.] apud Baldric. Noviom. lib. 3. cap. 74. Gaufr. Malaterram lib. 3. cap. 31. Ægid. de Roya ann. 1296. [in Actis SS. Junii tom. 4. pag. 602.] etc.

† DIFFIDENTIA, apud Cassarum in Annual. Gemensis. ad annum 1162.

† DIFFIDATIO, Eodem significatu, in Charta translationis Ecclesiæ Collegiæ Ruremundum e Monte S. Odiliæ, in Actis SS. Maii tom. 2. pag. 317. in Concil. Hisp. tom. 3. pag. 528. apud Murator. tom. 12. col. 489.

** DIFFITARE, in Confœder. civitat. im-

per. ann. 1285. in Guden. Syllog. pag. 480.

† DIFFITATIO, in Charta ann. 1361. e Regesto 90. Chartophylacii Regii Ch. 608.

** DEFIDARE, in Constitut. Henric. Imper. ann. 1230. art. 9. Pertz. Leg. vol. 2. pag. 267.

† DEFFIAMENTUM, apud Rymerum tom. 6. pag. 218.

DIFFIDUCIARE, ut *Diffidare*. Ivo Carnot. Epist. 22: *Me Diffiduciastis, et bona Episcopalis domus diripienda adversariis nostris exposuistis.* Utuntur Matthæus Paris, Conradus Uspersensis anno 1177. [Arturus Dux Britanniae in Homagio ad Philippum Regem Franc. ann. 1202. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 1. pag. 328.] Gualterus in Vita S. Caroli Comit. Flandr. n. 54. etc.

DIFFIDUCIA. Epistola Livonis Regis Armeniæ in Gestis Innocentii III. PP. pag. 127: *Sine Diffiducia facta contra nos dentes acuerunt, etc.* Plura de diffidationibus vide apud eundem Molinum loco cit.

* DIFFIDARE AD OS, Aliquem coram ad certamen evocare, Gall. *Déffier eu face*. Lit. remiss. ann. 1356. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 188: *Cum Droco dictus de Fieffes miles Petrum de Bays ad ejus os Diffidasset, etc.* Vide in hac voce.

* 2. DIFFIDARE, Declarare aliquem a fide, quam debebat, defecisse. Sent. contra Florent. ann. 1313. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 3. pag. 222: *Tauquam rebelles et proditores imperii et læsæ majestatis crimine reos de toto Romano imperio exbannimus et Diffidamus.* Unde *Diffidamentum*, Ipsa declaratio, ibid. pag. 224: *Ab hujusmodi tamen sententiis, condemnationibus, Diffidamentis et bannimentis, etc.* [** Formula vulgaris in Constitutionibus Imperatorum, e. g. Frider. II. ann. 1220. art. 5. ap. Pertz. Leg. tom. 2. pag. 244. ann. 1232. ibid. pag. 488. lin. 2. ann. 1312. pag. 536. lin. 11. *Diffidatio*, ann. 1313. ibid. pag. 548. lin. 49.]

* DIFFIDATIO, Damnum quodvis. Charta Engelb. episc. Leod. ann. 1361. inter Instr. tom. 5. Gall. Christ. col. 392: *Capitulum singularesque canonici ecclesiæ S. Petri montis Odiliæ, nostræ diœcesis, auditui nostro reserarunt, quod dicta eorum ecclesia in loco deserto.... situata, ac illius canonici.... per malignorum prædonum sive raptorum.... incursus,.... depredationes, nocturnos egressus, rapinas, Diffidationes et et invasiones corporum et honorum, etc.* *Deffiaille*, eadem, ut videtur, notione, in Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 306: *Feust bonnes paix et accort traittiez entre nous et Eddowart d'Angleterre, et que ledit Jehan après les Déffiailles et enemistié, qui depuis ont esté nueue et continuées, etc.* Alia notione, vide in *Diffidare*, tempe pro Ad pugnam provocatio, quo significatu *Déffiaill* et *Déffiance* a nostris usurpantur. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. ch. 268: *Après lesdites Déffiailles,.... le suppliaut feust alé en la compagnie d'iceulx Triquebues, et comme leur ami et complice en icellui cas se feust armé, etc.* Charta Joan. reg. ann. 1361. ex Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 29. vº: *Nous avons entendu que aucuns nobles et autres de nostre royaume disent estre privilégiés ou accoustu-*

més de user de Déffiances et de guerres les uns contre les autres.

* DIFFIDATOR, Qui ad certamen evocat. Cone. Terracon. ann. 1282. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 279: *Decernimus excommunicationis sententiæ subjacere, et per ipsum diœcesanum aut rectorem loci illius, ubi ipse Diffidator fuerit, excommunicatus, ab omnibus evitetur.*

† 1. DIFFIDATUS, Desperatus, expes vitæ, cui nulla superest vivendi fides. Perusinus in Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. Maii pag. 397: *Infirmirate gravi laborans... Diffidatus est.* Acta B. Thomassi Camald. n. 15. Martii tom. 2. pag. 590: *A quinquæ medicis fuerat de salute Diffidatus.* Vide alia notione in *Diffidare*.

* 2. DIFFIDATUS, Rixarum amans, qui alterius querelam pretio ductus suscipit, nostris alias *Déffieur*. Steph. de Infestura MS. ubi de Innoc. VIII: *Missum fuit proclama per urbem,.... quod omnes malefactores, homiçidæ et Diffidati pro quibuscunque criminibus reverterentur ad urbem, et ita factum fuit copia dictorum Diffidatorum, et facinorosorum pariter per urbem ambulantium armatorum.* Charta ann. 1424. tom. 2. Hist. Leod. pag. 445: *Gens qui porsivent de jour en jour les tavernes, joweurs de sauz deis, mancheurs, Déffieurs, harbal leurs de gens pour argent ou autrement, etc.* *Déffuë* vero, Infidelis, a fide Christiani alienus, in Poem. de l'Ordeue de Chevalere

Puis a demandé le condnit

Parmi la terre Déffuëe,

Salehadins li a jurée.

Infra appellatur *Paieunie*.

† DIFFIDENTIA, DIFFIDUCIARE, etc. Vide *Diffidare*.

* DIFFIDIUM, a Gallico *Déffi*, Sched provocatoria. Stat. pro universit. Anrel. c. Cod. reg. 4223. A. fol. 67. vº: *Sunt nonnulli.... qui alios studentes diffidant, bellu sibi, ac si essent principes, barones vel milites, indicando, vel per alium seu alios Diffidium sibi mittunt.* Vide supra in *Diffidare*.

DIFFIGURARE, Figuram auferre, d. lere, deformare, Gallis, *Défigurer quelqu'un*. Lex Longob. lib. 1. tit. 25. § 41. [** Rot 346.] *Si quis caballum alienum apprehenderit, ipsumque Diffiguraverit aut circumverit, etc.*

* Eadem notione nostri dixerunt *Difficer*, et *Déffacier*, Vultum alicui lacerare vulgo *Dévisager*. Lit. remiss. ann. 1463. Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 118: *Le suppliant donna ung coup à icelle femme en vis la teste,.... laquelle lui vint courir au visage lui cuidant Déffacer.* Alia ann. 1450. in R. 184. ch. 122: *Icellui Robinet.... frappe revers de son espée Pierre Roussel et lui dit le visage entre le nez et la bouche, temment qu'il en est à jamais comme tout le facié.*

* DIFFIGUUM, Difficultas, f. pro *Diffigium*, effugium, Gall. *Subterfuge*. Test. Aymari comit. Valent. ann. 1277. ex C. reg. 6008. fol. 9. rº: *Et si per eum.... sessum aliquid seu saisitum in prejudicium partis alterius vel utriusque, etiam illud dilatione et Diffiguo restituatur et emende-*

* DIFFINIMENTUM, Cessio, quæ per compositionem. Charta ann. 1103. ter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 30

Hæc est Carta de Diffiniamento et guirpimento, quod Raymundus Guillelmi episcopus Nemausensis et frater ejus Bernardus Guillelmi fecerunt domino suo, scilicet Guillelmo Montispessulani. Vide Finis 1.

DIFFINIRE, [Dimittere, quasi per compositionem.] Vide *Finis* 2.

* **DIFFINITAS**, ut *Diffiniementum*. Charta Paldulfi princ. Capuæ ann. 1024. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 38. col. 2 : *Per legalem Diffinitatem hoc concessimus.*

* **DIFFINITIVUS**, pro Definitivus. Charta Caroli IV. imper. ann. 1356. ex schedis Pr. de Mazaugues : *Et si per Diffinitivam sententiam.... apparuerit declaratum et sententiatum fuerit.*

† **DIFFINITOR**, in Bullario Carmel. pag. 460. col. 1. Idem qui supra *Definitor*.

† **DIFFINITORIATUS**, Officium *Definitoris*, in eo Bullar. ibid.

DIFFIRMARE, Recludere, aperire, Gall. *Defermer*. Miracula S. Aigulfi cap. 6 : *Armarium Diffirmavit, et tres calices cum patenis inde rapiens, refirmato armario, etc.* Vide *Firmare*, Gall. *Fermer*.

* Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 172 : *Comme l'exposant neu de convoitise par jeunesses et temptation le l'ennemi eust Déffermé l'uis d'une chambre.*

† **DIFFITATIO**. Vide in *Diffidare*.

† **DIFFITESCERE**. Vide *Diffulescere*.

* **DIFFLATIO**, Inflatio, tumor, Gall. *Enflure*. Lit. remiss. ann. 1330. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1114 : *Phisici et surgici prædicti non invenerunt.... dicti corporis aliquam membri seu ossium, aut cranei sive esti, vel miringarum, sive telæ cerebri Difflationem.*

* **DIFFLATUS**. Præcept. Caroli IV. imper. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. ol. 132 : *Item Oosteappel supra dunas Diflatus viginti quinque centenas atque quadraginta septem metatas. An vento expositas? Vide Deflare.*

* **DIFFLORARE**, Devirginare, flore vel honore spoliare. Charta ann. 1384. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 67. col. 2 : *Virgines et alias mulieres maritatas in dicto loco de Ledenone Difflorando. V. Deflorare 1.*

† **DIFFLUXIM**, Diffluendo. Miracula S. Engulphi, tom. 2. Maii pag. 655 : *Cæpit im salutaris illa potio igneum in me furorem debellando.... extra medullas et ossa fluxim propellere.*

DIFFODERE, Effodere, Gallis, *Défouir*. an. de Janua, est *diversis modis fodere*. Reges Ethelredi Regis Angl. cap. 10 : *Si quis furem innoxiare velit,.... adeat triplex talium. Si mundus sit in ordalio, Diffodiat ignatum suum, si vero sit immundus, erit ipse fur ubi jacebat, et alius reddat. Cononem habet nime upp, idest, tollit, ignatum nempe furti accusatum et suspectum, occisum scilicet et sepultum, uti dicitur Somnerus. [** Concil. Wanetung.]*

* **DIFFOLRARE**, Vestem pellitio, quo natiur, spoliare. Comput. ann. 1402. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 169. col. 1 : *Pro altero mantello panni de livido, folio pellibus variis, qui fuit Diffolratus, pannus venditus pretio xlv. sol. Vide Follatura.*

DIFFORCIARE, [DEFORCIARE,] Per vim et contra jus auferre, detinere. Tabular. Fiscanense f. 57 : *Et partem nemoris de Brunnesburi, quantum idem Johannes Deforciabat prædictæ Ecclesiæ.* [Index MS. beneficiorum Eccl. et Dioc. Constant. f. 41 : *Rector alterius portionis dicti loci, quam sibi Difforciavit Rex, asserens jus præsentandi ad ipsam portionem sibi debere pertinere.* Chartular. SS. Trinit. Cadomensis f. 45. verso : *Ista villa habebat undredum, sed in tempore veræ Difforciatum fuit.* Scaecarium S. Michaelis apud Falesiam ann. 1211. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 840. col. 1 : *Guillelmus de Sagi petit saisinam cujusdam decimæ.... quam Hugo ei Deforciat.* Chronicon Trivetti ad ann. 1297. in Litteris Johannis Reg. Scotiæ ad Edwardum Angl. Regem : *Terram Scotiæ, quæ est de feodo suo, contra eum muniendo... et Defortiandum eum de feodo suo.* Rymer. tom. 2. pag. 719. habet : *Ad feodum suum Deforciandum; et ibid. ead. litteræ Gallicæ : Por son fié li Deforeer.* Madox Formul. Anglic. pag. 228 : *Hæc est finalis concordia facta.... inter Johannem Doughty de Coventre querentem, et Rogerum de Penne et Editham uxorem ejus Deforciantes de tribus mesuagiis cum pertinenciis in Coventre.... Prædicti Rogerus et Editha recognoverunt prædicta mesuagia cum pertinenciis suis esse jus ipsius Johannis.* Vide Kennetti Glossarium ad calcem Antiquit. Ambrosden.]

* Nostris *Défforcer*, eodem significato. Lit. remiss. ann. 1479. in Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 350 : *Le suppliant volt prendre ses tarelles et eschielle, icellui Jaquet.... les lui Défforça et contretint.*

DIFFORCIARE RECTUM, Rectitudines, *Judicia*, in Legibus Alfredi et Godwini cap. 4. Edwardi Confessor. cap. 3. et Henrici I. cap. 22. 33. 57. 59. 61. 66. 74. 83. 87. *Deforcer Justice*, in Legibus Normannicis Willelmi Nothi cap. 45. dicitur is, qui contra rectum agit, vel dominus feudi, qui jus et rectum, seu justitiam facere renuit, quando ab eo petitur. Tum vero vassallus ad superiorem dominum potest provocare. Matth. Paris ann. 1164 : *Si quisquam de Proceribus regni Difforciaverit Archiepiscopo vel Archidiacono de se suisque justitiam exhibere, dominus Rex debet eos justitiare : et si forte aliquis Difforciaret D. Regi rectitudinem suam, etc.* Vide *Defectus justitiæ*.

† **DEFORCIARE SERVITIUM**, Illud dene-gare. Liber niger Scaccarii pag. 51 : *Comes Gloucestre in Gloucestre debet servitium duorum militum, quod fecit usque ad extremum exercitum Walliæ, sed postea Deforciavit.* Infra ter occurrit *Difforciare* eodem intellectu.

DEFORCIARE DOTE MULIERIS, Dene-gare, auferre. Matth. Paris ann. 1236 : *Quicumque Deforciaverit cis dotem suam de tenementis, de quibus viri carum obierunt saisiti,.... et ipsi de injusto Deforciamiento convicti fuerint, etc.* Anno 1244 : *Super portionē, quæ eum contingit de hæreditate,.... quam prædictus David Deforciat ipsi Driffino.* Regiam Majest. lib. 2. cap. 16. § 54 : *Si vero hæres dotem suam Deforciat mulieri, etc.* Vide lib. 2. cap. 63. § 10. Leges Burgor. Scotie. cap. 135. Statuta

Willelmi Regis Scotiæ cap. 4. Bractonum lib. 4. tract. 2. cap. 1. § 2. 8. Fletam lib. 5. cap. 11. tom. 2. Monastici Angl. pag. 231. etc.

PLACITUM MULIERIS DISFORCIATÆ, in Regesto Parlam. sub ann. 1258. fol. 12.

DEFORCIATORES MULIERUM, in Legibus Malcolm III. Regis Scotiæ cap. 11. et in Regiam Majest. lib. 4. cap. 25.

DEFORCIAMENTUM, in Statutis Willelmi Regis Scotiæ cap. 4. et in Regiam Majest. lib. 1. cap. 6. § 1. cap. 9. § 1.

DEFORCIATIO, in Legib. Burgorum Scotticor. cap. 135. § 1. [Litteræ Hugonis de Plessetis Militis apud Kennetum Antiquit. Ambrosden. pag. 293. ad annum 1279 : *Justitiarius, Vicecomes, vel Ballivus nos et hæredes et assignatos nostros distringere possint per bona nostra mobilia et immobilia, et hominum nostrorum et Difforciationem (i. e. ablata bona) tenere, quousque dicto Johanni et hæredibus sive suis assignatis plenarie fuerit satisfactum.*]

† **DISFORCIATIO**, in Legibus Normann. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 7. pag. 336.

* **DIFFORCIUM**, Occupatio contra rectum, injusta detentio. Judicium ann. 1290. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 132 : *Ricardus attornatus.... renunciavit præsentationi, quam dictus Miles fecerat in patronatu prædicto, et Difforcium emendavit, quod dictus Miles fecerat in eodem.* Vide *Difforcium rectum*.

DEFORCER, apud Littletonem sect. 614. Charta Joan. Regis Angl. apud Henricum Knyghtonem : *Et la terre de Scoce, laquelle est de son fée,.... est habelere pour la terre défendre encontre lui, et pour son fiée lui Deforcier.* Britannis Armoricis, *difforch*, idem valet quod *Abcedo, discedo* : *Desforchidigæz*, Separatio, divorcium. [Chartularium S. Vandreg. tom. 1. pag. 1166. in Instrumento anni 1302 : *Lesdis Religieux disoient que à tort leur Defforchoient lesdis Chevalier et Escuier la presentation à icelle Eglise, et eu eussent lesdis Religieux pris brief vers eux.*]

† **DIFFORMATIO**, Disciplinæ monasticæ solutio, remissio, Gall. *Relachement*. Epitaphium Guillelmi a Mandrescheidt Stabulensis et Prumiensis Abbatis, apud Marten. Itiner. 2. pag. 152 : *Inter ceteras preclare a se, dum in vivis ageret, res gestas, in primis memoratu dignæ sunt, quod Difformationem quæ Monasteria invaserat, purgavit.*

* Nostris *Difformer*, pro *Défigurer*, rendre difforme, Deformare. Lit. remiss. ann. 1402. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 86 : *Lequel Jehan Bourgeois estoit de très-mauvaise et dampnable vie, comme alant par les tavernes,.... et publiquement se Difformant, comme aler tout nu en chemise et sans chaperon, et puis prendre vieilles armeures, comme vieilles cotes de fer et vieilles cappelines qu'il mettoit sur sa teste, et faisoit porter sur lui vieilles savates, vieilles ferrailles, vieilles peaux pourries et puans, en disant que c'estoit le trésor Millegroux, et de fait alloit par ladite ville de Tours paré des choses dessus dites, en criant veez cy Millegroux.*

DIFFORTUNIUM, Infortunium, Adversa fortuna, in Vita Balduini Lutzeburg.

Archiep. Trevir. lib. 1. n. 6. [Utitur etiam Dionysius Cartusianus.]

* **DÉFFORTUNE** etiam nostris, eadem acceptione. Lit. remiss. ann. 1410. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 138 : *Combien que le suppliant ait fait ledit coup contre sa volonté et par grant Déffortune, etc.*

* **DIFFRAMITTERE**, Possessione exuere, quasi extra mittere. Charta ann. 1227. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 440 : *Item quod omnes inframissiones et tenute date per dominos Ugolinum et Thomasium de Corrigia, potestates Ferrarie et Ravennæ, de novo date occasione averis et prædæ, ... Diffra mittantur, reddantur et restituantur omnibus, sine aliqua quæstione.*

† **DIFFUGIUM**, Asylum, refugium, Barthius in Glossario, ex Roberti Monachi Hist. Palæst. : *Tanta quippe erat Turcorum instantia, et unus ita impellebat alium, quod nusquam erat cuiquam pro ullo commodo Diffugium. Libentius interpretarer Effugium, Fugæ locus, Gall. Moien d'échapper. Pro Prætextu, Gall. Pretexte, accipitur apud Rymerum tom. 3. pag. 373. col. 1 : Prædictis causis et aliis multis Diffugiis pro parte dietorum Bernardi et Audæ, sicut intelleximus, super iis allegatis. Diffugium notum est Tacito vocabulum, sed notione paulo diversa usurpatum, scilicet pro Fuga dispersa, Gallice Fuite cà et là. Turbavere consilium, inquit Hist. lib. 1. cap. 39. proximorum Diffugia. In pœnarum æternarum Diffugio laborare, in Vita S. Senioriæ, April. tom. 3. pag. 75. hoc est, Laborare timore supplicii æterni, ad illud vitandum et effugiendum.*

DIFFUNCTIO, **DIFFUNCTUS**. Leges Henrici I. Regis Angliæ cap. 70. § 16 : *Mulieres, quæ fornicantur, et partus suos extinguunt, et eas, quæ secum agunt, ut utero conceptum exeant, antequam Diffunctio (MSS. Diffuncon) usque ad exitum vitæ remouetur ab Ecclesia, nunc clementius, Diffunctus decem annis pœniteat. Quæ mendo non carent. [** Wilkins. : antiqua Diffinitio ... nunc clementius diffinitur.]*

* **DIFFUGIA**, Judiciorum anfractus, triæ, nostris *Chieanes*, alias *Diffuges*. Charta ann. 1150. ex Tabul. Montismajor. : *Tandem vero cum jam illius perplexis Diffugiis ejusque verbositate et sinuosa volubilitate curia esset fatigata. Lit. ann. 1372. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 721 : Quant l'on les veult contraindre ou exécuter d'aucune chose, appellent ès assises du bailli de Vermandois, ... querans Diffuges et dillacions irraisonnables pour fouir à justice. Vide Diffugium.*

DIFFUTARE, *Disputare*, in Gloss. MS. Regio Cod. 1013.

† **DIFORMARE**. Vide *Deplasmare*.

† **DIFOSOT**, Species corvæ vel pensationis. Tabularium Rothomense : *Hælioia femina vendit Convoioni aliquas terras in luh, in alode, dicombito, sine redemptione unquam, dico frit, Difosot, diwoharch et sine ulla re. Vide Dico frit.*

† **DIFRAX**, Διπρόσωπος. Gloss. Lat. Gr. Sangerm. MSS. Janus in Supplemento Antiquarii explicat *Biceps*. Eustathio διπρόσωποι ὄφεις, idem sunt, quod ἀμφίμαλλοι, quorum pars interior similis est exteriori, Gall. à deux envers, à deux faces. A facie,

Difax melius quam *Difrax* legeretur. Vide *Bifax*.

† **DIGA**. Vide *Dagger*.

* **DIGAMMOS**, dicitur de litera γ, cum idem sonat atque Digamma, in novo Tract. diplom. tom. 3. pag. 186.

† **DIGAMUS**, *Secundæ uxoris vir*, in Glossario Sangerman. MS. num. 501. Vide *Bigami*.

† 1. **DIGENUS**, pro *Deeanus*, Gall. *Doyen*. *Deeanus autem elaustrensis, et Digenus forensis cum Camerario*, in Consuetud. Monasterii S. Pauli Romæ apud Marten. de antiqua Ecclesiæ Disciplina pag. 348.

** 2. **DIGENUS**, Duplicis generis. Ruodlieb fr. 13. vers. 16 :

Rubeta fundiola, truta Digena, rufa vel alba.

DIGER. Lex Salica tit. 61 : *Ut pro medietate quantum de compositione Diger est, aut quantum Lex judicat, illi tres solvant.* Codex Regius, uti monet Bignonius, pro *Diger est*, habet *dederit*, forte, inquit, pro *dedisset*. Sed videtur legendum *Digens est*, pro *indigens* : agitur enim eo capite de homicida, qui non habet, unde totam legem implere valeat : quod enim ei deest de multa aut compositione, a parentibus persolvitur.

✎ *Diger* vel *Deger* vox Germanica apud Saxones restat, pro *Sufficienter, quantum satis est*, usitata. Loentio itaque illa : *Quantum pro compositione Deger est* idem significat ac *Quantum pro compositione sufficiens est*. Ita censet Eecardus, apud quem videre potes varias hujus vocis in diversis MSS. lectiones. Vox *Diger* rursus occurrit in loco non minus intricato, apud Mabill. de Re Diplom. lib. 6. Charta xi. in Placito videlicet Theoderici Regis ann. 680. ubi sic legere est : *De anno trigiuta et uno semper tenuissint et possedissint, nec eis Diger nunquam fuisset, nec alius exinde non redibit, nisi edoneo sacramento.* An hic conveniat Eecardi interpretatio videat lector oculatus.

DIGERIES, *Digestio, evacuatio*, Joanni de Janua. Glossæ Manuscriptæ : *Digeries*, διζαζις. Occurrit in leg. 4. Cod. Th. de Suariis (14, 4.) Utitur etiam Macrobius lib. 1. Saturn. in Præfat. [*Digestio* pro expositione per ordinem, clara et distincta sumitur in Epistola Sergii II. Papæ ann. 844. apud Miræum tom. 1. pag. 647. col. 2. qua notione vulgo accipitur verbum *Digerere*, non tamen *Digestio*.]

† **DIGESTIM ALIQUID SCRIBERE**, hoc est, ordinate apud Prudent. Peristeph. lib. 2.

DIGESTUM. Ita vocant JC. Pandectarum librum. Ugutio : *Digestum, quidam liber legalis sic dictus propter legalia præcepta, id est, excellenter Digesta : unde Digestalis, qui pertinet ad digesta. Digestum est quaecumque scriptum.* Tertullianus lib. 4. adversus Marcionem, *Lucæ Digestum*, illius Evangelium vocat. Eidem lib. de Anima *Digerere*, est conscribere. Glossæ veteres : *Digestis, Conscriptis. Digesta, Descripta.* In litteras *Digerere*, apud Trebellium in Claudio. Ita *Digerere*, pro *Exprimere*, in Cod. Th. leg. 2. de Senator. (6, 2.) leg. 4. ne Conlat. transl. (11, 22.) et alibi. Cujacius ad tit. de Excusat. : *Digesta dicimus, quæ æconomiam illam habent, et intelligimus Digesta, suisque titulis apte di-*

stineta, sicut Digesta, responsa Modestini. Glossæ Nomicæ MSS. : Διγέζων, διατυπώζων. [Suppl. Antiq. : *Digestum, διαζυγος, Disputatio.*]

DIGETISTA, Eidem Ugutioni, *Qui docet digesta, vel docetur. Maistre de Digeste*, in veteri Gloss. Lat. Gall. Gualterus Mapezins, qui floruit sub Henrico II. Angl. Rege, de Extremo judicii die :

Cogitate divites, qui vel quales estis,

Quid in hoc judicio facere potestis.

Tunc non erit aliquis locus hic Digetistis.

Idem erit Deus hic judex, auctor, testis,

Judicabit judices judex generalis.

* **DIGHA**, Pugio, sica, Gall. *Dague* Stat. capit. S. Petri Insul. ex Reg. H. ejusd. eel. fol. 340 : *Quia nos deeanus et capitulum ecclesiæ Insulensis, nonnullos nobis subditos, contra honestatem ecclesiastici status cum cultellis oblongis et Dighis quotidie incedere præsumant.... Mandamus ne amodo quicumque præsumant deferre sub vestibus aut alias cultellos oblongos, Dighas sive quæcumque alia arma. Vide supra Dagha.*

DIGITABULUM. Gloss. Lat. Gr. *Digitale* et *Digitabulum*, δακτυλῶν, id est, digitorum involuerum. Joan. de Janua : *Digitabulum, instrumentum, in quo digitus intromittitur, quod et Digitale dicitur.* Apud Varron. lib. 1. de Re rust. cap. 55. *Digitale* occurrit, ubi Scaliger ex MSS. *Digitabulum* reponendum scribit. Gloss. Lat. Gall. *Digitabulum, Deel à mettre ou doy pour quendre.* Occitanis *Didal*.

DIGITALE, Theca, in modum digitale confecta. Gloss. Gr. Lat. : Δακτυλῶν, *Digitale*. Acta Inventionis S. Stephani Episcopi Calatini, in Sanctuario Capuano, ubi articulo *digiti manus benedictæ*, qui in Ecclesia Calatina asservabatur : *Custodiebatur autem in sacario sub Digitali argenteo mulo.* Vide *Digitabulum*.

* *Doittier*, in Lit. remiss. ann. 1454. Reg. 184. Chartoph. reg. eh. 476 : *Le suppliant print furtivement... aucuns anneaux ou verges d'argent, estans en ung Doittier*

** **DIGITALIS**, Anulus. Ruodlieb fragm. 8. vers. 67 :

Ludendo proprium cito perdebat Digitalem

Quem trahit a digito, jaciebat eique rotando.

Adde vers. 63. et fragm. 3. vers. 382.

† **DIGITAMENTUM**. Papias : *Digmentis, id est, Libris pontificalibus.* Alius *Indigitamentis* ; *Indigitamenta* quibus sunt Libri Pontificum, in quibus indigebantur nomina indigetum seu falsorum Deorum. Servius in 1. Georg. : *Nomnum in Indigitamentis inveniuntur.* *Indigitamentis*, est, in libris pontificalibus, qui et nomina Deorum et rationem ipsorum nominum continent. Omissione secundi in perperum factum est *Digimentis*.

† **DIGITARE**, ut *Indigitare*. Gloss. Lat. Gr. Sangerman. : *Digitare*, δακτυλοδείξαι. Digito monstrare.

* **DIGITARIUM**, ut *Digitabulum*, Gall. *Dé*, alias *Déaul* et *Del*. Miræ. Hyacinthi tom. 3. Aug. pag. 370. col. : *Puer quatuor annorum.... casu Digitarium alias naperstek, deglutivit.* Glossar. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120 : *Th. Gallie Deis et Déaul, id quod mulier habet in digito.* Lit. remiss. ann. 1389. in 138. Chartoph. reg. : *Il prit sa sainture et la tasse, en laquelle avo t.... un Del a q-*

dre. Doictée vero, quantum digitis capi potest, in Chartul. Latiniac. fol. 241. v^o: *Qui-conques vent seel audit Laigny à destail, il doit par chacune sepmaine de l'an au jour de Vendredy deux Doictées de seel.*

DIGITELLUS, qui et Auricularis, Ugu-tioni.

DIGITIÆ, Bulengero, Virgulæ aureæ vel argentæ, digitis similes. Anastasius in Valentino II. PP. pag. 163: *Murenæ, in quo pendent hyacinthine 13. Digitæ aureæ, novem pendent in filo aureo.*

DIGITUS, Papiæ et Agrimensuribus, Minima pars agrestium mensurarum, habet ordeï 4. grana.

* Eadem notione accipi videtur, *Doys*, in Stat. Confrat. S. Pauli Paris. ann. 1332. x Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1123: *Item audit siege a quinze pources souffisamment elez, qui sont les premiers assis et servis, un Doys des plus riches hommes.*

DIGITUS AQUÆ, est sexta-decima pars pedis. Ita Frontinus lib. de Aquæductib.: *Aquarum moduli aut ad Digitorum, aut ad unciarum mensuram instituti sunt.... Est utem Digitus, ut convenit, sexta decima pars pedis.* Vide leg. 3. D. de Servit. rust. 3, 3.)

DIGITUS IMPUDICUS, in Legib. Anglior-um et Werinorum tit. 5. § 8. Verpus Cal-lus:

Ostendis Digitum, sed impudicum.

Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 357: *Det, Provinc. Digitus salutaris, a sa-tando; impudicus, tercius; anularis qui et medicinalis.* [* Vide Isidor. Origin. lib. 1. cap. 1. sect. 70. et 71.] Idem qui

DIGITUS MEDIANUS, in Lege Bojoar. tit. cap. 1. tit. 4. § 9. Longob. lib. 1. tit. § 13. [* Roth. 65.] et in Legib. Aelfredi regis cap. 40. Idem etiam qui

DIGITUS MEDICUS, ET MEDIUS, in Lege Saxon. cap. 1. § 13.

* **Medicinalis**, apud Macrobi. lib. 7. ternal. cap. 13: *Cur sibi communis sensus unum in Digno, qui minimo vici-*

is est, quem etiam Medicinalem vocant, et

nu præcipue sinistra gestandum esse per-

asit. Acta S. Arnulfi tom. 3. Aug. pag.

3. col. 2. Contigit ut.... in manu vulnera-

duos amitteret digitos, medium et Medi-

ca. Doiz mire, in Mirac. S. Ludov. edit.

pag. 470: Laquelle Nichole.... quant

s'esveilla ele se trouva si perdue en toutes

parties de son cors, que ele n'en sentoit

us, fors sanz plus en deux doiz de la main

tre, c'est asavoir en celui que l'en apele

re, et en celui que l'en apele le moien ou

onc. Lit. remiss. ann. 1447. in Reg. 178.

Chartoph. reg. ch. 215: D'icellui cop fut

bié ledit Pierre au Doy medicinal de sa

in dextre. Le petit Doigt nommé le méde-

DIGITUS SALUTARIS, Index, Suetonio, et Pollioni, quo salutabant.

** **DIGITUS AURICULARIS**. Isidor. Origin. lib. 11. cap. 1. sect. 71: *Quintus Auricu-laris pro eo quod eo aurem scalpinus. Ri-cherus Histor. lib. 2. cap. 59: Deroldus toxicum inter Auricularem ac salutarem occultatum, ejus cibo sumendo respersit. Vide Digitellus.*

DIGITUS, Liber digito scriptus. Rathber-tus de Casib. S. Galli cap. 11: *Præ omnibus autem scriptorum Digiti efferuntur, etc.* Eckardus: *Cum omnis orbis cisalpinos Sintrammi Digitos miretur.*

† **DIGITI ABSCISSIO, Truncatio**, vel *Ex-cussio*, qui muletanda, pluribus dicitur in Lege Alaman. cap. 65. in Additamentis ad eandem Legem apud Baluzium tom. 1. Capitular. col. 86. in Lege Bajwar. tit. 3. cap. 1. tit. 4. et 5. in Capitularibus Caroli M. ex Lege Salica tit. 31. Ibidem tit. 22. solidorum 15. muleta plectitur homo inge-nuus, qui femina ingenuæ manum aut Di-gitum strinxerit.

DIGITO ET LINGUA PROMITTERE. Jus feu-dale Saxon. cap. 18. § 3: *Illi promittere tenentur Digito et lingua ratihibitionem in lucro et damno.* Cap. 28. § 4: *Bona vassalli si conferat alteri dominus, Digito vel lingua sibi promittat eadem tutari; id est, solenni promissione et scripto. Digito cautionem præstare, Speculum Saxonicum lib. 2. art. 15. § 1: Qui coram judicio causam inchoa-verit, pro qua ipsum varendam præstare oporteat, et Digito cautionem præstare pro eo, ne unquam aliquis de cætero eundem in-petat in dicta causa. Mox: Carere manu dextra, cum qua varendam promittebat.*

Huc etiam pertinet Charta Liemari Ar-chiepisc. Bremensis ann. 1088: *Aderat Comes F. Advocatus Ecclesiæ, qui chirothe-cam traditionis, sacris reliquiis impositam, ut mos est, abstulit, et ab ipso Gerhardo per*

Digitorum extensionem promissionem confir-mationis accepit. Alia: Chirothecam abstulit, et confirmationem Digito, ut mos est Saxo-nibus, fecit. Regestum Bigorrensis Comitatus

ex Camera Comput. Paris.: *Et vestivit eam cum Digito suo.* Huc etiam forte pertinet

vetus Charta sub Philippo I. Rege Franc. apud Gariellum in Episcopis Magalon. pag.

90: *Et sexteyralitium, et lumbos, et quin-talem... ita dedit ad Bernardum, et ad in-fantes suos in Digito ad feudum: propter hoc*

fuit Bernardus homo de prædicto Gotofredo, etc. Vide quæ ex Boncompagni Arte Di-

ctaminum damus in voce *Chirographum*, [* et Halt. Glossar. Germ. col. 459. voce

Finger.]

DIGITI MUTILATIO, inter pœnas a Lege statutas. Vide Walsingham. pag. 124.

† **DIGLADIABILE ODIUM**, Crudele, in-festum. Willelmus Malmesburg. in Vita S. Wulstani Episcopi Vigorn. Januarii tom.

2. pag. 244: *In cujusdam Ecclesiæ dedica-tione sermonem fecerat ad populum, in quo multa de ceteris, plura de pace dixerat; quo commoti nonnulli, qui Digladiabili disside-*

bant odio, offensas utrimque donavere.

* **Digladiabile discidium**, id est, inex-orabile, in Hist. Translat. S. Cornelii tom.

4. Sept. pag. 183. col. 2.

† **DIGLADIARI**, Gladio transfigi. Car-

dinalis Aragonius in Vita Alexandri III. Papæ, apud Murator. tom. 3. pag. 469.

col. 1: *Et quia præ nimia locorum angustia pars nostra nec fugere poterat nec reluctari, pariter comprehensi sunt universi tanquam greges in ovile unum. Quid plura? Sæve Di-gladiati sunt a sævitia Turcorum, Arabum, et multis ac variis divitiis expoliati.*

* **DIGLADIATIO LINGUÆ**, Convicium, maledictum, quomodo dicimus *Un coup de langue*. Chartul. Cartus. Abbavil. ad ann. 1403: *Multis jurgiis et linguæ Digladiatio-nibus indultum est.*

* **DIGLEMA**, La varagine, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **DIGLUBARE**. Vide *Deglubare*.

1. **DIGMA**, Specimen rei, *Eschantillon*, *Monstre*, in leg. 9. Cod. Th. de Suariis. (14, 4.) *Indicium et Proba*, apud Amnia-num lib. 21. extremo. Harpocratio, et ex eo Moschopolus lib. 1. Περὶ σχεδῶν, pag. 80: Δείγμα κυρίως τὸ δεικνύμενον ἅψ' ἐκείνου τῶν πλουμένων, καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο. In portu scilicet Atheniensium, ejus loci meminit Æneas in Tactic. cap. 30. et Polyænus lib. 6. pag. 428.

2. **DIGMA**, Papiæ, et Ugu-tioni, *Urina*, ex Græc. δείγμα, *Indicium*, signum, quod urina denotet febris qualitatem et intensio-nem. Alias δείγμα, sumitur pro armorum insigni. Vide Notas nostras ad Cinnamum pag. 451. Joanni de Janua, *Digma*, est di-gnitas, decus, gloria.

† **DIGNABILIS**, Dignans, dignum ha-bens, apud Marculfum lib. 2. formul. 42. et 44.

DIGNABILITER, Cum dignitate, in Epist. 44. inter Francicas tom. 1. Hist. Franc.

DIGNANTER, pro *Animo benigno*. Utun-tur Vopiscus in Tacito, Sidon. lib. 4. Epist. 7. lib. 7. Epist. 16. Symmachus lib. 5. Epist. 65. et aliquot alii e paulo recentio-ribus.

* **DIGNARE**, Dignum reddere, Ital. *Degnare*. Sent. adv. Florent. ann. 1311. apud Lamium in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 3. pag. 102: *Et ad hæc per salutaria monumenta eos inducerent et Dignarent directionibus op-portunis.*

1. **DIGNATIO**, Misericordia, liberalitas, humanitas: vox frequens Tertulliano et Cypriano. S. Zeno Invitat. 5. ad Fontem: *O admirabilis et vere divina sacrosancta Di-gnatio, ut quæ parturit, non gemit; qui re-nascitur, plorare non novit.* Lex ult. Cod. Th. de Privileg. eorum, qui in sacro Palat. (6, 35.): *Quæ, dum in palatio constituti sunt, aut Dignatione nostra quæsierunt, etc.* Supra, *donis nostris*. Vide Juretum ad Symmach. lib. 9. Epist. 63.

2. **DIGNATIO**. Gloss. Gr. Lat.: ἄξιωμα, hæc *Dignatio*, hæc *dignitas*, honos, meri-tum, stipendium. Gloss. Lat. Gr.: *Dignatio*, ἀξία. Qua notione vocem hanc usurpant Tacitus non uno loco, Cicero ad Attic. Epist. 10. lib. 10. Curtius, Seneca, Justi-nus, et alii. Vide Festum. Est præterea ti-tulus honorarius, in Epistolis S. Augustini, Ruricii, Arnulfi Lexov. et aliorum fre-quens. Willelm. Brito lib. 6. Philippidos:

Audiat et nostris placide sermonibus aurem Inclinare velit Dignatio vestra benignam.

* **DIGNATIVE**, Benigne, humaniter. Chron. Joan. Vitodurani in Thes. Hist. Helvet. pag. 8 : *De gratia minus præcogitata et sperata sibi tam Dignative in sui absentia collata. Vide Dignatio 1. et Dignativus.*

DIGNATIVUS, Benignus. Vita S. Carthaci Episcopi num. 2 : *De miraculis vero, quæ Deus per eum, Dignativa sua bonitate, dignatus est mundo ostendere, etc.* [S. Bernard. lib. 5. de Considerat. cap. 8 : *Dignativa unitas, qua unus noster a Dei verbo in unam assumptus est personam.*]

DIGNERIUM, Pastus, procuratio, prandium, ex Gallico *Disner*, seu, uti effertur in Usatieis MSS. Vicecomitatus Aquæ Rotomag. *Digner* : *Il doit à icellui Dimence à le Viconté de l'Eau de Rouën à Digner 4. pains de Convent, 4. pichiers de viu en pos tous neufs, etc.* Charta Adami Meldensis Episcopi ann. 1289. ex Tabulario Ecclesiæ Meldensis fol. 82 : *Item cum nos Episcopus Dignerium seu prandium, quod habebamus singulis annis super hospites nostros de Berriaco, habere volumus, etc.*

DISNERIUM. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1275. in Tabulario S. Germani Præsentis : *Volumus quod dicti Religiosi nunc et in perpetuum liberi sint et immunes a quodam Disnerio seu prandio, in quo ipsi in domo sua villæ de Montedin Præposito nostro de Castroforti annuatim tenentur.* [Jac. Bonillard in Hist. Sangerman. legit *Dinerium*.] Vide *Disnare*, *Dejejunare*.

† **DISNARIUM**. Chartularium S. Vandregeili tom. 1. pag. 1178. in Instrumento anni 1224 : *Afferentes bladum et capones habebant Disnarium suum.*

DIGNIFICARE, Dignum censere. Capit. Caroli C. [* Synod. Metens. ann. 859.] tit. 24. § 8 : *Et quemcunque illorum recta ratio Dignificaverit, digne honore suo fruatur.*

1. **DIGNITAS**, in Ecclesiasticis beneficiis, dicitur, quando beneficium habet administrationem rerum Ecclesiasticarum cum jurisdictione : vel ex eo, quod habet nomen dignitatis cum prærogativa in Choro et Capitulo ; denique quando Constitutio vel Consuetudo Ecclesiæ habet, quod beneficium habeatur et reputetur pro dignitate. Ita Archidiaconus de Consuetudinibus cap. 1. lib. 6. [Singularis est locutio in Annal. Bened. tom. 4. pag. 259. ad annum 1018. ubi Abbas S. Martialis Odolricus dicitur, adfuisse ordinationi Amalfredi in S. Eparchii Abbatem electi, *Stipatus Dignitate Monachorum*, hoc est, si bene conjecto, a Monachis Dignitate aut virtute conspicuis, nisi mavis Dignitatem hic pro ambitu sumi vel comitatu.]

2. **DIGNITAS**, Titulus honorarius, quo compellantur Reges. Vide Beslium in Comitibus Pietav. pag. 257. et Casaubonum ad Pollionem pag. 463. 1. Edit.

† 3. **DIGNITAS**, Jus, privilegium. Chartularium S. Magdalene Castrodon. fol. 1. in Charta Theobaldi Comitissæ de Juramentis : *Ne alicui liceat exhibere Sancta ad sacramenta faciendi in villa Castriduni, præter Ministris prefate Ecclesiæ.... omnibus duellis vel sacramentis, que in curia eorum.... insumpta vel arramissa fuissent.... Ne autem alicui deinceps præfatam Dignitatem illius Ecclesiæ infringere vel imminuere auderet,*

hanc cartam fieri et sigilli mei auctoritate confirmari precepi. Charta Willelmi Angliæ Regis et Mathildis Reginae pro Monasterio SS. Trinit. Cadom. in Chartulario ejusdem : *Præterea constituerunt quandam feriam ante portam S. Trinitatis in Octavis Pentecosteu, et concesserunt omnes Dignitates suas totius villæ, quandiu feria duraret, in consuetudinibus et in thelontis, sicuti feria Prati habebat.* Injuse concessione vi etiamnum quotannis omnes Abbatissæ Officiales et ministri solemni et splendida equitatione, præeuntibus tubicinibus Abbatissæ nomine in totius urbis eunt possessionem ; atque ipsius Monasterii gentilitia insignia ad omnes urbis portas affigunt, inde nisi post triduum non amovenda. Interim Monasterii clientes militum more ante fores exeunt armati. Hoc idem privilegium concessum est Monachis S. Stephani ab iisdem Fundatoribus : quod pari ratione observari debet in nundinis ad Festum S. Michaelis. Simili quoque prærogativa gaudet Monasterium S. Cornelii Compendiense.

* 4. **DIGNITAS**, pro ipso Duce vel Præfecto, in Glossar. milit. Car. de Aquino ex Veget. lib. 3 : *In arduis expeditionibus, per capita militum, magis quam per Dignitates ab antiquis præbebantur annone.*

* 5. **DIGNITAS**, Idem quod *Majestas*, imago et effigies alicujus Sancti. Charta ann. 1508. in Lib. rub. S. Vulfr. Abbavil. fol. 197. 1° : *Les bastonnier et confreres de S. Luc feront faire à leurs despens une armoire et repositoire, dont ils aront les clefs, pour mettre et enclorre dedens et oster toutes fois que bon leur semblera la Dignité et sainte relique de Mons. S. Luc, avecques autres Dignités et reliques.... Leur accordons avoir une tablette pour mettre et poser icelles reliques et Dignités quatre fois chascun an.*

DIGNITATIO, Ἀξίωμα. Gloss. Gr. Lat.

DIGNITER, Dignanter, honorifice, Dignement. Domnizo lib. 2. de Vita Mathild. cap. 1 :

Quem sancti Petri vice Digniter illa recepit.

Ordericus Vital. lib. 4. pag. 524 : *Non video, qua lege Digniter præesse valeant.*

DIGNITOSUS, In dignitate constitutus : *Dignitoso*, Danti. Gloss. Lat. Gr. : *Dignitosus*, Ἀξιώματιος. Occurrit in Fragmento Petronii pag. 42.

DIGNITOSUS, est etiam idem, quod *Dignus*, seu colendus. Aldhelm. de Lande Virgin. cap. 28 : *Propter Dignitosam innocentiam palmam : id est, dignatione venerandam.* Vetus Interpres Chrysostomi super Matthæum : *Quando in illo sæculo caro infirma Dignitosæ animæ fuerit subjecta.* [Alcoran. Franciscan. pag. 11 : *Felicitas æternalis ex stola Dignitosa, quia in gloria Sanctorum.*]

† **DIGNORARE**. Supplem. Antiquarii : *Dignorat*, ἀναπτύσσει, διαγιγνώσκει, *Explicat, Dignoscit.* Festus : *Dignorant, Signa imponunt, ut fieri solet in pecoribus.* Seil. ut Dignoscantur.

1. **DIGNOSCENTIA**, Cognitio. Epist. Ludovici Pii ad Sicharium Archiep. Burdegal : *Ut... cuncta, quæ acta sunt, vestro utrorumque scripto notentur, atque per ipsum tuumque Missum nostræ Dignoscentiæ inti-*

mentur. Codd. alii *Dinoscentiæ* habent, ut et Capitul. ann. 824. cap. 4.

† 2. **DIGNOSCENTIA**, Forma, species, imago. Vita S. Leonis IX. Papæ April. tom. 2. pag. 650 : *Cujus corporis accidentalem Dignoscentiam ita hactenus commemorat, quasi præ oculis carnis adhuc habeat.*

** **DIGNUS** Est, Formula adhibita in Episcoporum electionibus. Vide locum ex Missali veter. Francor. in Glossar. med. Græcit. voce ἄξιος, col. 92.

† **DIGREGARE**, Disjungere, dividere quasi a grege separare. Unio Ecclesiarum Mensæ Episcopali facta a Petro III. Aptens Episcopo 14. Non. Jul. ann. 1257. ex Schedis Presidis de Mazaugues : *Nos invitat a prædictam unionem faciendam... locorum vicinitas, sæva protervitas dominorum, tyrannica pravitas, sive importunitas, quæ tunc Digregare, tollere et dissolvere, quæ SS. Patres nostri gregaverunt.* Vide *Disgregare*.

† **DIGTUM**, Digitus, Gall. *Doigt*. Distichon apud Bernard. Pez Præfat. in tor. 1. Anecd. pag. xli :

Qui scribere nescit, nullum putat esse laborem
Nam trea Digta scribant, sed tota membra labora
Italiæ *Dito*, Digitus habet in plurali, *Dita*, *Digiti*.

† **DIGURPITOR**, Qui dimittit rei aliquid possessionem, Gall. *Qui déguerp*. Charta ann. 1098. apud Stephanotium tom. 1. Antiq. Occit. MSS. fol. 481 : *In nomine Dñi JESU. Ego Ermengardis Vicecomiti Bitterreusium et Carcassoniensium, et filius meus Bernardus, et uxor ejus Cecilia, simul in unum Digurpitores sumus Domini Deo et SS. Apostolis ejus Petro et Pauli Monasterio Camuensi .. albergam quæ habemus in villa Recuiviro. Vide Guerpire.*

DIHORN. Ratherius Veronensis Apologetico : *Post tanta enim, talia, et fœda, tam turpia, tam incredibilia, et etiam ætati meæ contraria, quæ balsamum in dihorno, et puto quod non adeo inhæbent disti.* In Gloss. Græc. Lat. *Diurno*, est ἡμέραν. Vide *Horno*.

* **DIJONUM**, a Gallico *Dijou*, Dio. Comput. ann. 2495. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 61. col. 2 : *Defferebantur teras domini bayllivi de Dijono, per eis mandabatur eis providere de victualibus.*

DIJUDICATUS. Vide *Judicatus*.

† **DIKA**, *Dikatus*. Vide *Diecus*.

* **DIKTA**, pro *Dieta*, modus agri Testam. Bermundi domicelli de Thaur. ann. 1357. ex Tabul. Flamar. : *Quatuor la sen jornalra terræ. Vide supra Dies et Dieta 5.*

† **DILANCINARE**, ut *Lancinare*, rare, Gall. *Déchirer*. Prudentius in Hy. S. Vincentii v. 256 : *Membra Dilancia interficis.*

DILAPIDATA Via, Lapidibus st. apud Columellam lib. 1. cap. 6. et Aradum Mon. in Vita S. Ansberti Archiepiscopi Rotom. n. 46. Vide *Calceia*.

DILARGUS, in Gloss. Lat. MS. e. si. dori : *Multum donans.* [Dilargiri frequenter occurrit eadem notione apud Latinos.]

† **DILATANA MEMA**, Scripturæ g. Vide *Scriptura*.

1. **DILATARE**, Differre, moram t. Capitul. 1. ann. 809. cap. 33 : *Ut*

*quislibet Missus noster, neque Comes, ... cui-
libet iustitiam Dilatare praesumat, etc.* Hinc-
marus Laudun. Episc. : *Quos cognitores
suscepi, ne viderer velle causam Dilatare,
et Dilatione fallaciter tegere veritatem.* Lex
Longob. lib. 2. tit. 21. § 27. [*** Liutpr.*
128. (6, 75.)] : *Si vero amplius Dilataverit
ad fidejussores dandos componat, etc.* Adde
it. 40. § 3. tit. 41. § 1. tit. 52. § 5. etc.
*** Liutpr.* 25. (4, 7.) Carol. M. 51.]
Capitula Caroli M. lib. 3. cap. 53. etc.
Tempora Dilatari, produci, in leg. 4. Cod.
Th. de Denuntiati. (2, 4.)

* *Délayer, eodem sensu, in Lit. ann.*
367. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag.
10. art. 3 : *Dont les marchans dessusdiz....
ont empeschiez et Délayes.* Unde *Délaye-
ment, Dilatio, procrastinatio, in aliis Lit.*
ann. 1371. *ibid.* pag. 434. et *Dilation in*
Th. ann. 1332. ex Chartul. Pontisar. Hinc
* *DILATORIA EXCEPTIO, Practicis nostris,
exceptio dilatoire. Stat. Vercel. lib. 1.*
pag. 24. vº : *Non obstante dicta vel alia
exceptione Dilatoria vel declinatoria. Dilato-
riament procéder, id est, cum dilationibus a
iure vel ex pacto assignatis, in Lit. ann.*
358. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag.
58. art. 7.

2. *DILATARE* est etiam *Dilatari, Lætari.*
ermas in Pastoralis lib. 2. cap. 5 : *Non
obscurabitur ab aliquo nequissimo spiritu,
sed gaudens Dilatabitur.* Hinc nos, *Dilatare
in cœur.* [Sic in Psal. 118. 32 : *Viam
mandatorum tuorum cucurri, cum Dilatasti
r meum.* Et Psal. 4. 2 : *In tribulatione
dilatasti mihi.*]

* *DILATATA, Eluvio, exundatio, Gall.*
ébordement. Chronicon Parmense ad ann.
94. apud Murator. tom. 9. col. 828 :
*Idem anno (quo tanta fuit aquarum abun-
dantia) burgus de Terentio et Ecclesiae et
omnes dicti burgi per Dilatatas maxi-
mas quae ibi fuerunt, destructae et Dilata-
tae fuerunt de loco eorum longe satis et diruptae.*
*Dilatatae fuerunt posset esse pro Delatae
erunt : saltem idem est intellectus.*

* *DILATATIO FIDEI CATHOLICAE, Pro-
gatio, Gall. Propagation, in Bullario
rimel. pag. 343. col. 1. Dilatio iustitiae,
in semel in Capitularibus pro Dilatio-
ne Dilatare 1.*

*DILATATUS, Dives factus. S. Ambros-
ius, seu quis auctor Actorum S. Seba-
stiani n. 4 : Erant enim non solum genere
divitissimi viri, sed et facultatibus Dilatati.*

* *DILATIO, ut Dilatatio, Propagatio.*
Charta Ruperti Comitis Palatini Rheni ann.
1066. qua confirmatur infeudatio oppidi
Ludewig. liq. MSS. tom. 5. pag. 575 : *Tantoque
sortius de ipsius meditatatur augmento,
quanto ex suarum Dilatione propagatum,
a membro nobili sacrum Romanum im-
perium non ambigitur laudabilius honorari.*

*As Dilatio, Procrastinatio est, mora,
dilatatio, et in litigiis vadimonii prolatio,
Cl. Delai, pro quo Dilacion habetur in
Iuris Johannis Franc. Regis ann. 1355.
ad D. Secosse tom. 3. Ordin. pag. 47 :
Nous mandons et commandons derechief
côitement que sans aucune Dilacion, etc.*

DILATURA, Vide Delatura.

*DILAVIUM, Eluvio, exundatio. Li-
bri. Briancz. ann. 1343. tom. 7. Ordin.*

reg. Franc. pag. 729. art. 21 : *Quod cisio-
nes huiusmodi sunt plurimum periculosae
propter Dilavia et rivas, etc.*

* *DILE. Gloss. Caesar. Heisterbac. in*
Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan.
Nic. ab Hontheim pag. 671. col. 2 : *Gardi
sunt instrumenta torcularis, quae appellantur
pullen et Dile. [*** Vide Dicle, vox Ger-
manica.*]*

* *DILECARE, pro Delegare, Concedere.*
Formulae Andegav. art. 1 : *Incipit cessio.
Tu dulcissima sponsa mea ad die felicissimo
nuptiarum tibi per hanc cessione Dileco,
adque transfundo, ut in tua jure hoc rece-
pere debeas.*

DILECTIO. Vide Caritas, 2.

*DILEMMATUS. Marius Mercator lib. Sub-
notation. cap. 6. pag. 14 : Rogo si simpliciter,
et non Dilemmatus, tanquam ad Cresum et
Pyrrhum Loxias... loqueris. Dilemmata
interrogatio, quae Dilemmate constat. Ru-
finus Palæstinus de Fide cap. 52 : Cum
nos interrogaverint, utrum Deus procreaverit
filium, necne; et acceperint a nobis respon-
sum, Procreavit : statim adjiciunt interro-
gationem huiusmodi, quam Graeci Dilem-
mata vocant : Invitus, an sponte ? etc.*

* *DILESIDUS, DILISIDUS, Vas, Fide-
jussor, Gallis Cantion, Répondant, apud
Lobinellum Histor. Britan. tom. 2. col.
70 : Dederunt supradicti venditores Dilesi-
dos filius Berran et Caranton. Factum in
plebe Werran an. Domini DCCCLXVI. Tabu-
lari Rothomense : Tutnoret vendidit Dre-
valloni campum juris sui in Condita plebe
Raunac; et allegavit illi fidejussores sive
Dilisidos in securitate istius campi Catlogen,
Jarnithen, etc. Idem Tabular. : Dedit seu
allegavit fidejussores et Delisidos, etc.*

*** DILIENTARE, pro Diligenter, ver-
hum effectum a Diligens. Chart. Langob.
ann. 752. in Brunett. Cod. Diplom. Tusc.
pag. 543 : Si de jam dicta pecunia exire vo-
luero aut ipsa pecunia non laborabo aut
Dilientaro, pro eo quod ipsa pecunia demittere
presumbsero tunc componere promitto, etc.*

DILIGARE, Probare. Papias.

* *DILIGENTER, Ex vera affectione.*
Barthius in Glossario ex Hist. Palæst. Ful-
cherii Carnotensis.

* *DILIGENTIA Beatorum Monachorum
Armenii (f. Ammonii) et Honorii... quam
breviter viro illustri Theophilo direxerunt.*
Sic inscribitur Professio fidei vetus, quam
exhibet Mabill. Analect. tom. 4. pag. 177.

* *DILIGENTIA. REDARGUERE DE DILI-
GENTIA, Negligentiam, seu incuriam ex-
probrare. Comput. ann. 1357. ex Tabul.
S. Vulfr. Abbavil. fol. 11. vº : Gal. eunti
apud S. Richarium pro habendo plures actas
et unam litteram facientem mentionem, quod
domini mei non possunt redargui de Diligen-
tia; et quod pars adversa tenet eos pro Dili-
gentibus.*

* *DILIGENTIUM, Preces pro mortuis,
sic dictae quod ex dilectione, vel quod pro
benefactoribus fundantur. Vide Caritas 2.*
Ordinar. eccl. Ambros. Mediol. ann. circ.
1130. ubi de Vigil. Nat. Dom. apud Mura-
tor. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 907 :
*Hora vero undecima ostiarius ebdomadarins,
et alii dno minores sonant Diligentium....
Postremo vadunt ad S. Michaellem in Do-
mo,.... et eunte (subdiacono) super cimiterio*

*ria cum septimanali cicendelario, ac dicente :
Requiem æternam. Et illo respondente : Et
lux perpetua luceat eis. Respondet subdia-
conus : Animæ istorum requiescant in
pace.... Et sciendum est quia hoc Diligen-
tium eodem modo fit in Epiphania, et eodem
ordine.*

*DILIGIATUS, Extra Legem positus, de
Lege, seu Legis patrocinio ejectus, alias
Utlagatus. Leges Henrici I. Regis Angl.
cap. 45 : Si quis Diligiatus legalem hominem
accuset, funestam dicimus vocem ejus. Ita-
lis Dilegiato, est vilis, spretus, cujusmodi
sunt exleges, exules. Vide Academicos Cru-
scanos et Pergaminum.*

* *DILIGIBILIS, Amabilis, diligendus.*
Charta Hugon. M. ann. 937. tom. 9. Col-
lect. Histor. Franc. pag. 721 : *Tam domini
Hugonis Francorum ducis, quam etiam Ha-
dvidis, ipsius amabilis et satis Diligibilis
uxoris, etc.*

* *DILIGIBILITAS, Amabilitas. Vita B.*
Coletæ tom. 1. Mart. pag. 541. col. 2 :
*Placuit Altissimo pariter illi conferre multas
concedentes gratias exterius in corpore,.... et
gratissimam Diligibilitatem. Nostris Diliger,
a Lat. Diligere, in Lit. Phil. VI. ann. 1346.
ex Bibl. reg. : Nous mandons à touz que en
fayssant les choses dessusdites voyz (sic)
obéissent à chacun de vous, Diligent et en-
tendent.*

* *DILIMPIDARE, Clarum et limpidum
efficere, purgare. Acta S. Leonis II. Papæ
Junii tom. 5. pag. 375 : Luna eclipsim per-
tulit. Post Cœnam Domini nocte pæne tota
in sanguineo vultu laboravit, et nisi post
galli cantum cœpit paulatim Dilimpidari et
in suum reverti respectum.*

* *DILINGUA, quasi Bilingua, Duorum
lingua. Theodorici Placitum anni 680.
apud Mabillon. Diplom. lib. 6. Charta XI :
Tam ipse (Amalarius) quam Hamedia sua
Dilinguas eorum derexissint, scilicet ad
jurandum villam, de qua litigium erat,
a se possessam fuisse annos triginta et
unum.*

* *DILISIDUS. Vide Dilesidus.*

*DILITERE, pro Delitere, apud Aldhel-
mum de Laude Virg. cap. 20 :*

Bestia Diluit, quæ pridem sævire solebat.

* *DILLIGARE, Solvere, Gall. Délivrer.*
Charta ann. 1239. ex Chartul. S. Corn.
Compend. fol. 144. rº. col. 2 : *Recogno-
vit... vendidisse bene et legitime Compen-
diensi ecclesiae.... garbas Dilligatas, et omne
jus quod habebat.... in grangia ecclesiae præ-
nominatæ. Vide Disligare.*

*DILONGARE. Ugutio : Longare, longum
facere. Unde Dilongare, diversis modis, vel
diversas partes longare. Delongare, valde
longare.*

DILORICARE, Valde loricare. Ugutio.
[Latinis est Loricam seu vestem quamcum-
que exuere. Sic Tullio, *Deloricare tunicam,*
Apuleio *Deloricare vestem, Diloricatis sta-
tium pannulis, etc.*]

*DILORIS. Vopiscus in Bonoso : Internas
Dilores duas. Quibus scilicet intexta fila
duo aurea, quæ videntur lora appellasse,
ait Cujac. ad leg. 1. Cod. de Vestibus ho-
loser. lib. 11. Vide Dissert. nostram de
Nummis Imp. CP.*

* *DILUCIBRE, Dilucide. Vita S. Celsi*

num. 12. Fehr. pag. 403 : *Longe lateque innotesci voluit Dilucebre.*

* **DILUDIUM**, *Lo logo de zocho.* Glossarium Lat. Ital. Ms.

* **DILUVII MAGISTER**, Qui aquis et earum aggeribus præest, Gall. *Maître du déluge.* Consuet. Genovet. Mss. ad ann. 1263. fol. 56. vº : *Laquele information fust fete diligamment par frere Baudoin mestre du Déluge et par Robert jadis clerc de la prévosté de Montleheri.*

† **DILUVIO**, Ablutio, expiatio. Diploma Roberti Regis Franc. in Anecd. Marten. tom. 1. col. 108 : *Expedi ita pro nostri nostrorumque erratus Diluvione commoveri, atque Sanctorum, etc.*

† **DIMACHÆ**, Milites duplici genere pugnae habiles ut et equo et pedibus pugnare possent. Græcis Διμάχαι. Vide Turnebum lib. 19. Adversar. cap. 32. et Martinium in Lexico.

† **DIMACHÆRI**, Qui duplici μάχη, seu gladio pugnant. De his vide Commentarios Trevoltianos mensis Maii ann. 1715. pag. 730. et 740.

† **DIMAGIUM**, **DISMAGIUM**, Perceptio Decimarum, vel ager unde percipiuntur, Gall. *Dimage.* Passim occurrit in Chartulario S. Martini Pontisarenensis.

* **DIMEMBRARE**, *Atourneir pison*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Vide supra *Demembrare.*

† **DIMEMBRATIO**, Distractio, divisio partis a toto, Gall. *Demembrement.* Charta Henrici Ducis Silesiæ ann. 1318. qua renunciat juri suo in Marchiam Budissinensem, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 5. pag. 536 : *Ceterisque omnibus et singulis, juribus et pertinentiis universis ad ipsam terram, provinciam sive Marchiam Budissinensem de jure et consuetudine spectantibus, absque Dimembratione qualibet.* Vide *Demembratio.*

† **DIMENCHIATA TERRÆ**, Agri modus, vulgo *Dimanchée.* Constat quatuor cartanatis. Passim legitur in Terrariis Casæ Dei.

† **DIMENSUM**, *Demensum*, mensura. Nova Gall. Chr. tom. 3. col. 384. col. 1. ubi de Martino I. Abb. S. Vedasti Atrebat. : *Ludovicum Regem Francorum jubentem sibi apud eosdem instrui convivium, solito Dimenso contentum esse docuit.* Regibus olim, Principibus, Episcopis, aliisque debebantur convivia, quæ *Conredia*, *Procuraciones* dicebantur : horum occasione de nimium vexarentur Ecclesiæ, ad certam duntaxat ferculorum, vini, panis, avenæ, etc. qualitatem quantitatemque tenebantur; quod hic quidem *Dimensum* appellatur. Vide *Conredium*, *Procuratio.*

* **DIMENTIRI**, **DISMENTIRI**, Mendacii arguere, Gall. *Démentir*, alias *Desmentir.* Charta ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 60. col. 1 : *Villelmus de Vico audivit quod Bertrandus et Stephanus Dimentiebantur inter se.* Stat. Vercell. lib. 4. pag. 116. vº : *Et si quis Dismentitus dicat incontinenti alteri, tu mentiris; non solvat bannum ille secundus.* Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 352 : *Le suppliant respondit que plus ne le Desmentist et qu'il estoit homme marié, et estoit honte à lui de Desmentir ung homme estant en mariage.* Tanta erat innumptorum

erga nuptos reverentia; cœlebs quippe erat, qui alterum mendacii arguebat. Unde *Rédesmentir*, Mendacii redarguere, in aliis ann. 1372. ex Reg. 103. ch. 183 : *Iceilui Chienet desmentit ledit Adam; lequel Adam, qui est gentilshoms,.... le Rédesmenti semblablement.* Vide *Dimentire* 2. et supra *Dementitio.*

* **DIMERIA**, Ager, unde percipitur decima. Terrear. Castil. Dumbar. ann. 1463 : *In Dimeria de Montmerle etc.* Vide *Dimagium.*

* **DIMIARE**, f. pro *Dimidiare*, Dividere, in duas partes secare. Chartul. S. Petri Carnot. ch. 10 : *Cum quindecim agripennis terre qui per singulos sunt Dimiandi tringinta ibidem hospitantibus.*

* **DIMIDIA AVENA**, Præstatio dimidia, quæ ex avenis domino pensitari solet. Charta ann. 1283. in Chartul. Domus Dei Pontisar. : *Qui redditus tales sunt, videlicet tres Dimidiæ avenæ ad Natale Dimini persolvendæ. Item ad ipsum terminum capo dimidius.* Vide *Avenagium* 1. et *Dimidium.*

* **DIMIDIALIS**, Canonicus, qui dimidium fructum percipit, Gall. *Sémiprêbendé.* Charta Joan. VIII. PP. ex Tabul. S. Gauger. Camerac. : *Hæc autem omnia superius scripta ad sexaginta fratres et decent Dimidiales constituimus.* Vide in *Præbenda.*

† **DIMIDIARE**, Dividere, in duas partes secare. *Quid Dimidias mendacio Christum?* apud Tertull. de Carne Christi cap. 5. Sæpius apud Scriptores inferioris ævi. Sed et apud Ciceronem legimus, *Mensis Dimidiatus, Dimidiati versiculi, etc.* Vide Barthii Glossarium.

† **DIMIDIATIO**, Divisio, sectio. Tertull. adv. Marc. lib. 1. cap. 24 : *Unde hæc Dimidiatio salutis.*

DIMIDIETAS, pro *Medietas*, in Chronic. Mauriniacensi lib. 2. pag. 372. [in Charta anni 1099. Tabularii Britannici Majoris-Monasterii, et in Litteris anni 1306. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 5. pag. 263.]

† **DIMIDIUM**, Mensura frumentaria, quæ majoris continet medietatem. Index MS. beneficiorum Eccl. et Diœc. Constant. fol. 10. vº : *De redditu prædicto Presbytero debentur quinque Dimidia frumenti Constant.*

DIMIDIUS, Vox in re monetaria non antiqua; cum enim nummi speciei præponitur, non auget numerum, sed de eo *Dimidium* demendum docet. Verbi gratia, *quintus Dimidius solidus*, est quartus solidus cum dimidio, et ita de cæteris. Lex Rip. tit. 20 : *Quinto Dimidio solido culpab. judicetur.* Tit. 24 : *Tertio Dimidio solido culpab. judic. Tit. 34. § 3 : Unusquisque octavo semisolido mulctetur.* Tit. 58. § 9 : *Octavo Dimidio solido culpab. judicetur.*

Fædus Alfredi et Godrini Regum cap. 4 : *Reddat 34. solid. cum Anglis et cum Danis tres Dimidias marcas.* Leges Ethelredi Regis cap. 16 : *Reddat unusquisque 6. Dimidias marcas.* In Speculo Saxon : *Quartus Dimidius nummus.* Ita Græci τρίτον ἡμισόλιον pro duobus obolis et semis, dicebant ἑξήκοντον ἡμιστάλαντον, pro sex talentis cum dimidio, uti observatum a Casaubono ad Theophrasti Characteres. Vide Jae. Gothofredum ad leg. 4. Cod. Th. de Suariis (14, 4.), ubi de *Semidecima*, et infra in voce

Nondecem. [* Confer. J. Grimmii Grammat. German. tom. 2. pag. 950.]

† **DIMINICULUM**, Diminutio. Joan. Capgravius in Vita S. Ercowaldi, April. tom. 3. pag. 786 : *Cum enim puer lectionem sine libro proferre cogeretur, non solum quod magister ejus tradiderat, absque obstaculo atque Diminiculo reddidit, verum etiam, etc.*

DIMINORARE, Minorem facere, minuere, [Tertull. de Anima cap. 33 : *Diminoratur illic ille.* Occurrit etiam] in Charta Caroli Simplicis apud Aimoinum lib. 5. Histor. cap. 42.

DIMINORATIO, in Chron. Farfens. pag. 667. tom. 4. Ughelli pag. 603. [in Charta anni 639. apud Miræum tom. 1. pag. 123. et in Præcepto ann. 828. Collect. Ampliss. tom. 1. col. 83. Vulg. Interpret. Eccl. 22. 3 : *Confusio patris est de filio indisciplinato: filia autem in Deminoratione fiet.* Vide *Minorare.*

* **DIMINUARE**, Minuere. Lit. Caroli VI ann. 1401. in Memor. F. Cam. Comput. Paris. fol. 91. vº : *Damus auctoritatem et potestatem.... vadia officiorum, servitorum et aliorum Diminuandi vel augmentandi.*

* **DIMINUCIO**. Vide infra *Diminuere.*

* **DIMINUENTIA**, Diminutio. Charta ann. 1171. apud Corbinel. inter Probat. domus de Goudi pag. 43 : *Item... sociis omnibus, qui perjuri erunt, addere et diminuer de his, quæ superius scripta sunt, secundum quod addiderint teneantur, et ipsi Diminuentis sint absoluti.*

* **DIMINUERE**, Sanguinem detrabere venam incidere, Gall. *Saigner.* Libert. Potis-Urson. tom. 4. Ordin. reg. Fran. pag. 640. art. 26 : *Si prætor aliquem maddaverit, dum ipse est in balneo, non ierit ram ipso, donec cum ipse voluerit exire;... si Diminutus fuerit, coram prætore non ierit, donec Diminucionem impleverit.* est expleto illo tempore, quo quis per sanguinis detractionem domi sedere solus. Vide *Minuere.*

† **DIMINUTE**, De verbo ad verbum. quod Hieronymus *Diminute Biblia transisset*, in Diario Belli Hussitici apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 202.

* Hanc interpretationem præstare lim : ut ut est, *Diminute*, pro Summati breviter, legitur in Chron. Joan. Vitod in Thes. hist. Helvet. pag. 1 : *Et si quæ me contingat in prosecutione ipsarum aliquiter exorbitare, ac metas plenæ meræque ritatis excedere, vel incaute, vel Diminute vel superflue, seu præpostero procedere dine, etc.*

† **DIMINUTOR**, Diminuens. *Infraactus* seu *Diminutores* hujus mæ elemosinæ, apud Th. Madox Formul. Angl. pag. 2.

† **DIMINUTUS IN NATURALITATE**, in satis sanus, apud Scholasticos. Godefr. Lexic. Philosoph.

1. **DIMISSIONE**, Morbi remissio, ad Cælium Anrelianum lib. 1. Acutor. 16.

† 2. **DIMISSIONE**, Locatio, Gall. *Location*, ferme, apud Th. Madox Formul. Angl. pag. 148 : *Præsenti Dimissione in alio non obstante.* Agitur de locatione mansionis per quinquaginta annos, quod non obstante Dimissione a locatore recuperari potest.

quovis tempore, si conventiones minime servarentur.

* **DIMISSIO CARNIUM**, Tempus, quo a carnibus vescendis abstinetur. Charta Phil. II. reg. Rom. ann. 1208. tom. 2. Hist. Leod. pag. 389 : *Octo diebus ante Dimissionem carniuum, et octo post,.... ibit civis Leodiensis per civitatem libere, etc.*

† **DIMISSORIA**, Legatum. Vide *Dimittere*.

DIMISSORIAE LITTERAE, quas Synodus in Trullo can. 17. ἀπολυτικὰς vocat, et Clerici ab Episcopis impetrabant, ut in alienam dioccesim transirent, in ea manerent, aut ab aliis Episcopis ordinarentur. Gloss. Gr. Lat. : ἀπολυτική, *Dimissoria*. Harum mentionem agunt Canones Concil. Afric. can. 106. Concilium Arelat. V. can. 7. Capitulare Pipini Regis Italiae ann. 793. cap. 3. Lex Longob. lib. 3. tit. 1. § 23. tit. 1. § 1. 2. 3. [* Pipin. 15. Carol. M. 6. 52.] Synodus Roman. ann. 826. can. 18. 21. Flodoardus lib. 3. Hist. Rem. cap. 23. pag. 485. cap. 25. pag. 510. Baldricus lib. 1. Chr. Camerac. cap. 51. Joannes VIII. Epist. 138. Formulæ vett. tom. 1. Concil. Gall. pag. 666. 668. 670. 673. et tom. 10. Spicileg. Acheriani pag. 639. Nomocanon editus a Joan. Bapt. Cotelerio an. 295. etc. Vide præterea Sirmondum et Sidon. lib. 6. Epist. 8. Ferrarium de Antiq. Eccles. Epistol. lib. 1. cap. 8. Baronium ann. 142. num. 8. Carolum Labbeum et Synops. Basil. pag. 199. 200. 201. etc.

† **DIMISSORIALES LITTERAE**, in Concilio Hispal. ann. 1512.

† **DIMISSORIALIA**, in Limano anni 1591.

DIMISSORIUM, Eadem notione interdum tribitur, ut lib. 3. Legis Longob. et ibi.

DIMISSORII LIBELLI, Juris-consultis, qui *Apostoli*, et dantur ab eo, a quo appellatum est, ad eum, qui appellatur. Vide i. Digest. de Libell. dimissoriis.

DIMITTERE, Relinquere testamento, dare, donare, usurpavit Lampridius, ut observavit Casaubonus. Hinc

DIMISSORIA, Legatum, seu donatio, in statutis Venetor. ann. 1243. lib. 1. cap. 1. lib. 4. cap. 2. 4. 5. etc.

† **DIMITUM**, Italis *Dimitto*, Species anni crassioris. Hugonis Falcandi Hist. cul. apud Murator. tom. 7. col. 256 : *inc enim videas (in officina pannorum) mitta, Dimitaque et trimita minori peritia mptuque perfici; hinc eximita uberius mteritæ copia condensari.* [* Pannus binis liss textus a Gr. δίς, bis, et μέγας, licium, um stamini implicatum.]

DIMORARE, Demorari, Gall. *Demeurer*, inere, morari. Vetus Chronic. Veronense ad Hieron. d'alla Corte, lib. 4. Histor. ron. pag. 179 : *Quumque in hac contenne diu Dimorant* [Glossar. Sangerman. 501 : *Dimorare, Deducere*; sed puto ledum *Dimovere*.] Vide *Demorari*.

DIMOSSARIUM, Δημοσιάρχιον, Municipium, burgus respectu castelli, seu burgo, qui castello imminet. Innocentius III. lib. 16. Epist. 98 : *Adjiciens (Archiep. Præacensis) conquerendo, quod per dictum incipem et homines suos sede propria, et tro, et Dimossario Patracensi, possessionibus et fructibus earum, fuerat spoliatus.*

Iterum occurrit lib. 13. Epist. 165. Adde Rocchum Pirrum tom. 2. Notitiæ Sicil. pag. 150. Δημοσιάρχιος, apud Constantinum Porphy. in Tacticis, est municeps : Ἐν ζῆμῳσι τις στρατιώτης, ἢ δημοσιάρχιος, etc. Hinc patet leg. *Dimosiarium*.

† **DIMUS**, *Bimus*. Gloss. Isid. et Papias.

† **DIMUTATIO**, pro *Demutatio*, in Instrumento anni 1152. apud Miræum tom. 2. pag. 1172.

† **DINAIRADA**. Vide *Denariata*.

** **DINAMIDIUM**, *DINAMIDIA*, Medicamentum, ut virtutibus pollens, a Græco δύναιμι, de qua voce videndus Henric. Sthephani Thesaur. Ling. Græc. tom. 2. col. 1708. edit. Didot. Richer. Histor. lib. 2. cap. 59 : *Die quadam de Dinamidiarum differentiis disputatum est, tractatumque uberius quid efficiat pharmaceutica quid vero cirurgia, quid etiam butanica.* Ibid. lib. 4. cap. 50 : *Cum eum in arte peritissimum Dinamidia pharmaceutica, butanica atque chirurgica non laterent.*

* **DINARADA**, Valor seu pretium unius denarii. Chartul. Celsin. ch. 689 : *De unoquoque manso a Paschate 1. Dinarada de cera.* Vide *Denariata*.

* **DINATA**, an Modus agri, pro *Denariata* ? Vide supra in hac voce. Charta ann. 1345. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 533 : *Iteu Arnaldi affiera dicti loci (Montisfalconis) tenet feodum quatuor ortos, unum ayrole et median et unam Dinatam unius orti.* Rursum occurrit ibid.

* **DINCHORU**, Flandris, Præstationis species. Charta ann. 1286. ex Chartul. Namure. in Cam. Comput. Insul. fol. 42. v° : *Et avoie avoec le tierch dou Dinchoru et le tierce des glines, etc.*

† **DINDIMUM**, vel potius *DINDYNUM*, Mysterium, Templum. Vita S. Friderici Episc. tom. 4. Julii pag. 461 : *Ineptas fabulas devitans, seniores non increpans, minores non contemnens, habens fidei Dindimum in conscientia bona.* Allusio est ad hæc Apostoli verba 1. Timoth. 3. 8 : *Habentes mysterium fidei in conscientia bona.* Angelomus Præfat. in Gensim apud Bern. Pez tom. 1. Anecd. col. 46 :

Hic Patriarcharum clarissima gesta leguntur,
Mystica quæ nimium gravidis typicisque figuris
Signantur Christi, nostræque et dona salutis.
Hic sacra nam sacræ cernuntur Dyndima legis
Atque evangelica salpinx typica intonat orbi.

Papias : *Dindyma, Mons est Phrygiæ, sacra Mystera, pluraliter declinatur.* Notus est mons Phrygiæ Cibellæ sacer *Dindyma* nuncupatus; unde Virgilius :

O vere Phrygiæ, neque enim Phryges, ite per alta
Dindyma.

Ad quem verum aspexisse videtur Paulus Diaconus in Carmine de S. Scholastica scribens :

Appetis alta poli, tempstisti dulcia sæcli,
Dindyma perpetui appetis alta poli.

Hoc est excelsa cœli tabernacula, Templum : qua etiam notione *Dindyma* dixit Fridegodus in Vita S. Wilfridi cap. 46. ubi narratur secundo Romam petisse :

Transmissis tandem Jovialibus æque cavernis,
Macarii penetrant rutilantia Dindyma Petri.

Epitaphium Josceranni Abbat. Floriacensis apud Mabillonium tom. 5. Annal. pag. 459 :

Idus septenas, Aprilis aprice tenebas
Cum subiit excelsi Dyndima celsa poli.

† **DINERALIS**, Pretii unius denarii. Charta ann. 1130. in Appendice Marcæ Hisp. col. 1269 : *Per censum sacrariæ donent annuatim unam candelam Dineralem prædictæ Ecclesiæ.* Vide *Denerata-ceræ* in *Denariata*.

† **DINERATA**. Vide *Denariata*.

† **DINERIUM**. Vide *Disuerium* in *Dignesium*.

** **DINGHOF**. Vide *Curia Dominicales* in *Curia*, 1. Locus iudicii, prædium ejus domino jus placiti competit, jus ipsum domini superioris. Chart. S. Gallens. ann. 1297. ap. Neugart. Cod. Alemanni tom. 2. pag. 346 : *Ut curia nostra in villa Kilchzarten vendicioni exponeretur. Cumque non apparet qui pro his offerret 120. marcas, proprietarii et dominium directum curiæ memoratæ conventionem tali, quæ vulgariter dicitur Dinchof, sitæ in villa Kilchzarten cum omnibus attinentiis suis vendidimus et tradimus.* Vide Herrgott. Geneal. Habsburg. tom. 2. pag. 765. not. 2.

† **DINGNUS**, pro *Dignus*, ut *Stangnum* pro *stagnum*, legitur apud Thomam Madox in Formul. Angl. pag. 383.

† **DINIARE**, Denegare, Gallis *Denier*, *Refuser*. Charta Pippini Regis Franc. an. 755. apud Felibianum in Hist. San-Dionys. pag. xxv : *Maxima sollicitudo debet esse Princepum, ut ea quæ a Sacerdotibus Christi pro oportunitate Ecclesiarum Dei fuerint postulata sollerter perspecere et congrua vel oportuna eis beneficia eis non Deniare.*

DINIDOR, *Malus odor*, in Gloss. Isid. [Hinc corrigendus Papias in MS. Bituric. ubi male *Dinior*. *Dinidor* enim a *Nidor* dici manifestum est.]

* **DINISMANNUS**. Vide supra *Dienismannus*.

† **DINOMILUS**, Qui diu colloquitur, a Gr. δῖν, et ἐμῶ, colloquor aut conversor, ut notant docti Editores ad Vit. S. Rosæ tom. 5. Aug. pag. 940. col. 2 : *Rosa angelum suum non modo custodem, sed et congerronem habuit amicissimum; imo pararium, symmistam, Dinomilum.*

DINOSCENTIA. Vide *Dignoscentia*.

† **DINOSIS**, δένωσις, Indignatio. Utitur Martian. Capella lib. 5.

* **DINTELLUM**. Vide infra *Diutellum*.

† **DINTRIRE**, Pipiare. Auctor Philomelæ v. 61 :

Velox mustelaque Dintrit.

* **DINUMERAMENTUM**, Professio feudalilis, qua scilicet quis feudalium prædiorum cum suis limitibus ac terminis, atque adeo iuribus ac oneribus descriptionem domino ex debito offert. Molinaus in Consuet. Paris. § 8. Glossar. in v. *Dénombrement* num. 6 : *Vassallus offert Dinumeramentum, patronus petit edi et ostendi sibi vetera Dinumeramenta et instrumenta feudi.* Vide supra *Denombramentum*.

† **DINUMERARE** IN SEMETIPSOS. Tertullian. Apol. cap. 1 : *Certe damnati (malefici) mærent : Dinumerant in semetipsos. Mentis malæ impetus vel fato vel astris imputant.* Hujus locutionis interpretem habemus Tertullianum ipsum lib. 1. ad Nationes cap. 1. ubi pro *Dinumerare* in semetipsos habet : *Exprobrant etenim quod*

erant in semetipsos. Dinumerare igitur in semetipsos, idem est, quod facta quasi denominatione facinorum sibi ea exprobrare.

DINUMIUM, seu **DINUMMIUM**, Vectigal, quod fisco, vel reip. præstabatur Alexandriæ pro mercibus, quæ importabantur, vel exportabantur, a præstationis quantitate et modo, ut videtur, appellatum, in l. un. Cod. de Alexandr. Primat. lib. 11. (tit. 29. Theodos. Cod. 14, 27, 2.) Gloss. vett. : *Binio*, δίνουμα, *Biniones*, δινάρια, nostris *Double*.

* **DIOCEA**, ut *Diocesis*. Charta ann. 715. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. ævi col. 371 : *Ego Guntheram notarius in curte regia Senensis inquisibi de Diocæas illas et monasteria, de quibus intentio inter episcopum Senensis civitatis, necnon et Aretinæ ecclesiæ idemque episcopum vertebatur.... Interrogavius Seineris presbitero.... de cuius Diocæa esset, aut ad qualem episcopum habuisset sacrationem.*

† **DIOCENSIS**, e diocesi. *Cum ergo moraretur in una suarum ædium Diocensium, in Vita S. Ansovini, t. 2. Martii p. 325. E.*

** **DIOCESA**, pro *Diocesis*, in *Diocesianus*.

* **DIOCESANUS**, Qui est e diocesi, Gall. *Diocésain*, idem qui *Parochianus*. Stat. synod. Guid. episc. Lexov. ann. 1321. ex Cod. reg. 4653 : *Doceant sæpe sacerdotes populum, nec permittant Diocesanos deferre infirmis sanctum Corpus Domini, nisi in necessitate, cum sacerdos fuerit absens vel infirmus.*

* **DIOCESIANUS**, Episcopalis, ad *Diocesanum*, hoc est, qui diocesi præest, pertinens. Chartul. B. M. Graciac. : *Nos Philippus archiepiscopus Bituricensis venditionem hanc decimæ vini ratam et gratam habentes, autoritate Diocesiana confirmamus.* Charta Rob. episc. Lingon. ann. 1234. ex Chartul. Campan. fol. 206. col. 1 : *Salvo tamen nobis et successoribus nostris episcopis Lingonensibus jure Dyocesiano per omnia.* [* Qui est e diocesi in Constantini Vita Adalber. II. cap. 15. Pertz. Scriptor. tom. 4. pag. 663 : *Cur videlicet in suis diocesis et Diocesianis ea quæ synodali ac per hoc spirituali falce resecanda erant, non resecarent.*]

† **DIOCESIS**, passim pro *Diocesis*.

* **DIOLIS**, Qui docet, doctor. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

DIOMITE, Levis armaturæ milites, qui ad persequendum hostem ipsa levitate habiles sunt, ἀπὸ τοῦ διομοῦ dicti, apud Capitolinum in Marco, et Ammianum lib. 27. Ita Turnebus lib. 25. Adversar. cap. 18. Casaubonus ad Capitol. et Henricus Valesius ad Ammian. διομίται apud Metaphrastem in Vita Athanasii, et in Epist. Eccl. Smyrnensis de Martyrio S. Polycarpi n. 7.

† **DIOTES**, Persecutor, in Onomastico ad calcem Actorum SS. Junii tom. 5. Est pro Græco διώτης.

DIODUS, Transitus, aditus, ex Gr. δίοδος. Guillelmus Apuliensis lib. 2. de Gestis Normannorum, de urbe Barensi :

.... Quem clausa negabat

Undique septa mari, quod non est insula, terræ
Exiguæ Diodus.

Scholiastes Gregorii Nazianzeni Stel. 2.

pag. 89 : Διοδὸς ἔστιν ἡ διὰ μέσου λόφων τινῶν ὁδὸς, ἔχουσα ἑξοδὸν εἰς τὸ καταντικρὺ ἢ δὲ ἑξοδὸν μὴ ἔχουσα εἰσοδὸς.

† **DIECESANUS**, Proprius diocesis Episcopus, Gall. *Eveque Diocésain*. Occurrit in Synodo Pergami ann. 1311. rubrica 11. apud Muratorium tom. 9. col. 547. Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 130. et alibi.

1. **DIECESIS**, Διοίκησις, dicebatur plurimum provinciarum præfectura. Balsamon in can. 9. Conc. Calchedon. : Διοίκησις δὲ ἔστιν ἡ πολλὰς ἐπαρχίας ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ. Harum dioceseon mentio fit passim in Cod. Th. et Just. quæ interdum *Tractus* appellantur apud Marcellinum, in veteri Provinciarum Libello, edito a Schonhövio, et in Cod. Just. et Th. legibus, ab aliis indicatis. Quælibet vero *Diocesis*, quæ plures complectebatur provincias, suas habebat Metropoles. Regebantur singulæ a Comitibus et Vicariis : plures vero una et simul a Præfectis Prætorio. Sed cum de hisce Diocesibus viri docti hactenus ex instituto disseruerint, ad illos Lectorem amandamus. Consulat igitur, si est animus, Berterium lib. 1. Pith. cap. 2. et Jacob. Gothofredum ad leg. 13. Cod. Th. de Medicis, et in Topographia ejusdem Codicis part. 1. etc. Atque inde manavit, ut

DIOCESSES dicrentur potissimum provincie, quibus præerant Metropolitani, vel Archiepiscopi, ut in Concilio Calchedonensi can. 28. Anastasius in S. Dionysio PP. : *Hic Presbyteris Ecclesias divisit, et Parochias, et Dioceses instituit.* Adde Baldricum Noviom. lib. 1. cap. 7. Hinemarus Remensis : *Non solum Diocesis, verum etiam Parochia mea inter duo regna sub duobus Regibus habetur divisa.* Gillebertus Lunicensis Episcopus de Usu Ecclesiastico, de Archiepiscopo : *Cujus Ecclesia subscibitur Diocesis.* Abusive vero postmodum appellati Episcoporum districtus, qui proprio vocabulo *Parochiæ* passim nuncupantur.

2. **DIECESIS**, Parochia. Guill. Brito in Vocabul. : *Diocesis proprie est baptismalis Ecclesiæ territorium et gubernatio.* Concilium Agath. can. 54. et Epaonense can. 8 : *Presbyter, dum Diocesim tenet, de his, quæ emerit, ad Ecclesiæ nomen scripturam faciat.* Concilium Aurelian. IV. cap. 33 : *Si quis in agro suo aut habet, aut postulat habere Diocesim, primum ei deputet sufficienter, et Clericos, qui ibidem sua officia impleant.* Capitulum Caroli M. lib. 7. cap. 365. [* 465.] : *Placuit, ut unusquisque Episcopus per singulos annos cunctas Dioceses Parochias quæ suas circuire non negligat.* Messianus in Vita S. Cesarii Arelat. : *Venit ad agrum Ecclesiæ nostræ, ubi Dioceses sunt, qui succentriones vocantur.* Ita Diocesim pro Parochia curiana usurpant etiam Sidonius lib. 9. Epist. 16. Gregor. Turon. lib. 4. Hist. cap. 13. lib. 4. cap. 5. et lib. 7. cap. 38. Concil. Toletanum. IV. can. 23. Capitulum Caroli M. lib. 7. cap. 49. [* 67.] Charta Ludovici Pii apud Ughellum in Episcopis Veronensibus, etc. Vide Filesacum lib. de Parochiis cap. 1. *Diocesane Ecclesiæ*, parochiales, in Concilio Tarracoenensi sub Hormisda PP. cap. 7. 8. 13.

† **DIOCESIS LATERANA**. Paulus Bernrie-

densis in Vita S. Gregorii VII. PP. cap. 30 : *Nam duo rustici non improbabili curiositate ducti, cum adventum novi Pontificis in Lateranæ Diocesim comperissent, ad videndum eum mutuis cohortationibus instigati ad Ecclesiæ properant : quo cum pervenis- sent, invenerunt eum juxta altare Missarum sollemnia celebrantem.*

DIECETÆ, Administratores, apud Anastasium in Hist. Eccl. Glossæ Basilicæ : Διοικητὴς ἔστιν ὁ ἐνταλαίῃ διοικεῖν τὰ τοῦ ἀπόντος πράγματα, λέγεται δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ διεκδικητὴς καὶ ἐντολεὺς, καὶ συνήγορος. *Diæceta Ergasiotæ*, qui operariis et artificibus præerant, in leg. 5. Cod. de Episc. aud. (1, 4.) et in leg. 1. Cod. Th. de Alexand. pleb. Primat. (14, 27.)

DIOCETÆ, Διοικηταί, Publicani, collectores tributorum ac vectigalium, Leoni Nov. 61. Theophani in Chronico, Leonis Isauri ann. 24. Epist. Adriani PP. ad Carolum M. in Cod. Carolino 92 : *Missi Grecorum duo Spatharii Imperatoris cum Diocetæ, quod Latine Dispositor Siciliæ dicitur, etc.* His præerat Μέγας διοικητὴς, ejus dignitatis mentio est apud Cantacuzenum lib. 3. cap. 14. pag. 393. et Codinum de Offic. Vide Jacobum Gothofr. ad leg. 1. Cod. Th. de Alexandrinæ plebis Primat. (14, 27.) [* et Glossar. med. Græcit. col. 312. a. et Append. 59. c.]

DIOGENES. Willclmus Apuleienses lib. 2. de Gestis Norman. de Romano Diogene Imp. :

Diogenes cognomen erat, quia barba bifurcis.

Quasi διγένεος, qui mento est bipartito.

† **DIOMITE**, idem qui supra *Diocuitæ*.

DIOMATUS. Charta ann. 1197. apud Ughellum tom. 7. pag. 1275 : *Unam sindonem Franciscam Diomatam, unam sindonem cum friso magno, tres sindones Diomatas.*

DIOPRASIA, pro *Diaprasia*. Vide locum in Orodona.

† **DIORISMA**, Definitio, Græc. διορισμός. Frigidus in Vita S. Wilfridi, inter Act. SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 723 :

Ex hiuc convaluere nimis Diorismata fortis

Athletæ, pereuntque mali sophismata civis.

* **DIOTHANATUS**, Bis mortalis. Charta Roger. II. episc. Catalaun. ann. 1062. int. Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 155 : *Violentiam vero si quislibet illicita rapuitate ingesserit, excommunicationis gladio catholice matris ecclesiæ corpore segregat inter Diathanatos sortem miserie infini excipiet.* [* leg. Biothanatos]

DIOTINUM SIGILLUM. Charta Heccar Comitum Augustod. apud Perardum in Burgundicis pag. 26 : *Et sigillo Diotino...* sigillo de berillo, etc. Forte Dionysino.

* **DIVOLARIS**. Vide supra *Diabolai*.

DIPACATUS. Concilium Varense an. 1212 : *Dicimus etiam vobis, quod si cor Fuxensis noluerit stare placito illi, et postea non audieritis preces nostras pro non erimus inde vobis Dipacati; id propterea pax inter nos rupta non erit.*

DIPERTAGUS. Vide *Dipagus* post *Dipcha*.

† **DIPLANGIUM**, Vas duplex. Dioscori : διπλὸν ἀγγεῖον. Priscian. lib. 1. cap. 1. *Amurca Diplangio cocta.* Vide Reines var. Lect. pag. 512.

¶ **DIPLE**, Signum in libris præsertim Ecclesiasticis ad distinctionem appositum. Vide Isidorum Orig. lib. 1. cap. 20.

* De *Diple* sive *antilambda* pluribus agit Breneman. lib. 2. Hist. Pandect. cap. 3. pag. 117. etc. Glossar. Lat. Ital. MS.: *Dipla*, *La nota in testamenti*.

¶ **DIPLOIS**, Διπλοῖς, Læna duplicata, Gall. *Surtout doublé*. Psal. 108: *Operiantur icent Diploide confusione sua*. Legitur Barch. 5. 2. in Actis SS. Junii tom. 1. pag. 91. Concil. Hisp. tom. 3. pag. 663. tom. 1. pag. 614. ubi hujuscemodi vestes Clericis prohibentur, quemadmodum et Monachis, a Statutis Cisterc. anni 1433. apud Marten. Anecd. tom. 4. col. 1585. ubi pro *Diploidem*, perperam legitur *Diploidorum*. *Irilis habitus* dicitur apud Leibnitium scriptor. Brunsvic. tom. 2. pag. 909.

¶ **DIPLOIDUS**, Duplicatus. *Planeta Diploida*, in Testamento Everardi Comitum an. 837. apud Miræum tom. 1. pag. 21. pl. 2.

¶ **DIPLOMA**. Vide [** Append. Glossar. med. Græcit. col. 60. et] mox

DIPLOMATARIUS. Glossar. MS. Regium cod. 1013: *Dephumatarius*, *Duplicator*. Infra: *Diplomaxarius*, *duplicator*. Sed legendum *Diplomatarius*, ut apud Joan. de Anua: *Diploma*, *duplex locutio*. *Diplomus*, *duplicatus*. *Diplomatarius*, *duplicator*. Perperam *Diplonia* et *Diplonarius* editum. Gloss. Isid.: *Diplomatarius*, *Duplicator*. Perperam Papias, *Diplomasarius*. Grævio datur *Diplomatarius* fuisse, qui duplicem et duplicatam chartam vendit, quali utentur in diplomatibus, unde et nomen venerunt, ut vinarius, olearius, librarius, cymarius, et hujus generis alia, qui vinum, oleum, libros, poma vendit.]

* **DIPLOMATARIUS IMPERII GALLICI**, qui scribendis regum nostrorum diplomatibus præfectus erat, comitis dignitate insignitus, idem proinde qui *Comes diplomatiorum* inscribatur. Epitaph. quod stat in ecclesia prochiali Pitiv. in Belsia: *d. Dion. Avarico Biturigium oriundo cunctiva dignitate Diplomatiorum imperii Gallici primitus electorum dignissime ornato, obiit viij. Id. Sept. cio. ci. xcviij. Vide Comes 2.*

¶ **DIPLOMUM**, *Gubernatum*. Gloss. Isid. legendum *Duplicatum* pro *Gubernatum* de *Diplomatarius*.

¶ **DIPLORA**, *Divisa vel separata*. Gloss. Germ. MSS. num. 501. Minus male, ut etur,

¶ **DIPLOSA**, *Divisa, separata*, apud Pamm.

¶ **DIPLOYTUM**, ut *Diplois*. Vide *Duplicatum*.

¶ **DIPODIA**, Papiæ est, *Tertia pars heri versus, quæ constat duobus extremis* libus, *Dactylo et Spondeo*. Græcis διποδία, les.

¶ **DIPPUS**, pro *Oedippus*. Vide *Antaracta*.

¶ **DIPTAGUS**, Vide *Diptycha* versus finem.

¶ **DIPTERIUM**. Florus Magister in Exposit. sæ: *Usus fuit antiquorum, sicut etiam Romana agit Ecclesia, ut statim recitarentur Dipteriis, id est, tabulis, nomina defunctorum*. Sed videtur legendum, *Diptychis*,

nisi Græcum expresserit διφθέρα, membrana. Vide *Diptycha*.

¶ **DIPTICA**. Vide *Diptycha*.

DIPTIRE. Eekhardus Junior de Casib. S. Galli cap. 1. pag. 46: *Altare vero S. Mariæ et analogium evangelicum, ejusdem fratris nostri artificio in locis congruis deaurata, Hattonis sui de seriniis vestivit argento, et Diptivit, ut videre est, ex auro electo*. Goldastus hic putat legendum *gipsivit*, quod est, inquit, induxit et illevit, adducitque hunc locum ex Burchardo cap. 1. ad sententiam: *Othmari Ecclesiam crypta et fornicibus gypsi atque auri speciebus convenienter auctam, auro et coloribus ornaverat*. At Spelmannus a Saxonico dippan, i. *Tingere, inficere*, deductum mavult, aut a Græco διπτειν, quod est, *Tingere, mergere*.

DIPTYCHA, Græcis, διπτυχα, Tabellæ plicatiles, geminas se pandentes ac porrigentes. Διθυρον, διπτυχον γραμματίδιον, vel γραμματεῖον, Herodoto, Polluci, et Hesychio; γραμματεῖον διθυρον, Libanio Epist. 914. *Bipatens pugillar*, Ausonio. Suidas et Hesychius: *Διπτυχα, δύο περιβόλαια, ἣ δύο ἐπιβόλαια ἔχοντα, ὥστε τῷ μὲν ὑπερῶσθαι τὸ ἐπίπλουν, τῷ δὲ ὑποβιβάζεσθαι*. *Diptycha, quæ duabus constant tunicis seu operimentis, quorum alterum operimento substernatur, altero idem obtegatur*. [Gloss. Isid.: *Diptycha, Tabellæ quas ferimus*.] Papias: *Diptice dicuntur tabellæ, quibus corruptores suum inscribunt anorem*. Quod sumptum videtur ex Commentatore Juvenalis ad Sat. 9:

.... Et blandæ, assiduæ, deusæque tabellæ
Sollicitent.

Ubi ille, *Blondis te epistolis et Diptychis sollicitent*. Sed hæc Criticorum filiis nota.

DIPTYCHA CONSULUM, *Quæstorum*, et majorum Magistratuum, eorum nominibus inscripta, et imaginibus adornata, quæ ipsi ad amicos mittebant vice apophoreti, in Magistratus initi et adepti symbolum. De his mentio est in leg. 15. Cod. Th. de Expens. ludor. (15, 9.) apud Themistium Orat. 6. pag. 166. Symmachum lib. 2. Epist. 81. 87. lib. 5. Ep. 56. et lib. 9. Epist. 109. Claudianum lib. 3. de Laudibus Stilicon. Sidonium lib. 8. Epist. 6. et Libanium, quos laudant Jacobus Gothofredus ad d. leg. 15. Juretus ad eundem Symmachum, et Alexander Wilthemius in Commentario de Diptycho Leodiensi cap. 1. et 7. ubi non Leodiensis duntaxat, sed et Bituricensis et Compendiensis Diptychi figuræ repræsentantur cum eorum imaginibus et inscriptionibus. Nos egregii alterius Diptychi Consularis, quod in Bibliotheca Regia asservatur, figuram perinde describendam curavimus, ad Syntagmatis de Nummis Imperatorum CPolitanorum illustrationem.

DIPTYCHA ECCLESIASTICA. Horum tria genera in Ecclesia Græca observant viri docti, primum *Episcoporum*, alterum *vivorum*, tertium *mortuorum*: de quibus sigillatim dicendum.

DIPTYCHA EPISCOPORUM, (*Tabellæ Episcopales* quibusdam dicuntur) illa nuncupant, in quibus sanctorum Præsulum, vita functorum, qui Ecclesiam rexerant, nomina exarabantur, eorum præsertim, qui aliqua vitæ sanetitate inclaruerant, quæ ad

futurorum exemplum et meritorum memoriam inter Missarum solennia publice recitabantur. Georgius Alexandrinus in Vita S. Joan. Chrysostomi: Πανεγγυᾶ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωάννου τοῖς ἱεραῖς διπτύχοις ἐντάττει καλεῖσθαι, ὡς ἀξιωματικὸν τοῦ πατρὸς. Simul adhortatur ut Joannis nomen tabulis sacris juberet inscribi, tanquam digni Patris, cujus fama celebraretur. Facundus Hermianensis lib. 4. cap. 1. de B. Cyrillo: *Rescribens quippe B. Attico, hujus Regiæ civitatis Episcopo, dicit: Legens literas a vestra Reverentia missas, cognovi nomen Joannis in saeris Diptychis scriptum*. Ubi Cyrillus habet ἐν ταῖς ἱεραῖς δελτοῖς. Idem postea κατὰ λόγον τῶν ἐπισκόπων vocat, quia in Diptychis inscripta erant Episcoporum nomina. Idem lib. 11. cap. 1. de Eustachio Episcopo, qui Synodo Nicænæ interfuit: *Solenniter inter suos decessores ac successores ad sacrificia nominatur*. Collatio III. Carthaginensis cap. 230: *In Ecclesia sumus, in qua Cæcilianus Episcopatum gessit, et diem obiit. Ejus nomen ad altare recitamus, ejus memoriæ communicamus tanquam memoriæ fratris, etc.* Fortunatus lib. 10. Poem. 10. de S. Martino:

Nomina vestra legat Patriarchis atque Prophetis,
Cui hodie in templo Diptychus edit cbur.

Adde Liberatum Diaconum cap. 16. Breviarii.

Eorum porro Antistitum, quorum nomina in ejusmodi sacra Diptycha referebantur post illorum excessum, quæ recitabatur in Liturgia memoria longe alia erat ab ea, quæ fiebat pro defunctis: cum Sacerdos, non pro iis oraret, sed deprecaretur, ut cælitibus adscriptos, cum cæteris Sanctis, qui ante consecrationem invocantur. Atque hinc initium sumsit *Canonizationis* ritus, cujus vocabuli vis nulla alia est, quam quod summi Pontificis jussu et arbitrio, re prius diligenter expensa, viro- rum vitæ integritate et sanetitate insignium nomen in Canone Missæ referretur, quod alias docuimus. Hadrianus II. PP. Epist. 9: *Dietum Apostolicæ recordationis Papam Nicolaum in Codicibus vel Diptychis Ecclesiarum vestrarum scribi, et nomen ejus inter sacra Missarum solennia in prætermissis recitari faciatis*. Fulcuinus de Gestis Abbatum Lobicensium cap. 7: *Dixit etiam Episcopus supra nominatus (Adalbero Remensis) prædecessorum suorum ductam usque ad se consuetudinem, ut inter Missarum solennia, in ea speciali commemoratione defunctorum, quæ supra Diptycho dicitur, et in consecratione Dominici corporis solenniter agitur, cotidie in aurem Presbyteri recitante silenter Subdiacono, omnium ipsius Sedis nomina scripto viritim recitentur Episcoporum*. Vide August. de Unitat. Eccl. cap. 7. Epist. 152. ad Donatum, Socratem lib. 6. cap. 10. lib. 7. cap. 40. Niceph. Gall. lib. 7. cap. 7. et 28. Anastas. PP. Epist. 2. cap. 3. Acta Concilii CP. Regulam Magistri cap. 93. extremo, Pachym. lib. 7. cap. 19. lib. 11. cap. 20. etc.

Quemadmodum igitur scribi in Diptychis, erat quodammodo inter Sanctos collocari; ita ex iis deleri, erat e memoria hominum aboleri, et perpetua notari infamia: quod in hæreticis potissimum, aut schismaticis, vel etiam aliqua male

actæ vitæ lahe infectis, (quos Episcopi succedentes eadem vel hæresi, vel vitæ ratione infamati, contra jus in Diptycha retulerant) juhente summo Antistite, ejus id munus erat, contingebat. Anastasius in Agathone PP. pag. 55 : *Deinde abstulerunt de Diptychis Ecclesiarum nomina Patriarcharum, vel de picturis Ecclesiæ, figuras eorum, aut in foribus, ubi esse poterant auferentes, id est, Cyri, Sergii, Pauli, Pyrrhi, Petri, per quos error orthodoxæ fidei pullulavit.* Justinianus in Edicto de Fide orth. de Theodoro Mopsuest. inter Acta Synodi Univers. : Ἀπέλειψαν ἐξ ἐκείνου τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων τὴν τοῦτου προσηγορίαν. *Deleverunt e sacris Ecclesiæ Diptychis ejus nomen.* Hinemarum Remensis Opusc. 17. ad Nicolaum PP : *Nunc autem in epistolis Sanctitatis vestre . . . invenimus, ut Teotgaudum et Guntharium in Catalogo Episcoporum non recipiamus, et Antiochenum Concilium, ut præmisimus, et melius ipsi scitis, de eo, qui post damnationem juxta præcedentem consuetudinem Episcopale præsumit ministerium, quod Ebonem fecisse non dubium est, rescribere mihi dignetur Apostolica vestra auctoritas, utrum eundem Ebonem inter Episcopos in sacris Diptychis in Ecclesia nostra nominare permittam, an ne de cætero in Episcoporum catalogo nominetur, prohibere debeam, etc.* Vide Concil. Calchedonense act. 14.

Interdum Ecclesiarum Præsules, vel hæretica lahe infecti, vel odio aut malo affectu ducti Episcoporum orthodoxorum nomina eraserunt. Ita apud Victorem Tunnensem in Chron. Petrus Patriarcha Antiochenus hæreticus nomina Proterii et Salafatarii (decessorum) de Ecclesiasticis Diptychis sustulit, et Dioscori et Helluri, qui Proterium interfecerat, scripsit. Quæ quidem postmodum restituebantur ab orthodoxis Præsulis, ut in Constantinopolitana Synodo decretum legimus act. 1. [** Vide Glossar. med. Græcit. voc. Ἀναφορά et Διπτύχα col. 73. et 314.]

DIPTYCHA VIVORUM dicta ea, in quibus exarabantur nomina summi Pontificis, Patriarcharum, Episcoporum, et eorum, qui Clero adscripti sunt : deinde Imperatorum, Augustarum, et aliorum, dignitate conspicuorum, qui eo tempore vivebant ; postremo plebs ipsa et populus recensebatur. Chrysostomus in Liturgia : Ὁ διάκονος θυγαῖς γύραθεν τὴν ἀγίαν τράπεζαν, καὶ τὰ διπτύχα τῶν τε κεκοιμημένων καὶ ζώντων, ὡς βούλεται, μνημονεύει. *Diaconus in circuitu sacram mensam thurificat, et defunctorum ac vivorum Diptycha, ut illi lubet, percurrit.* Gregoras lib. 5. Papæ simul cum aliis Patriarchis factam mentionem testatur, ut et Georgius Pachymeres lib. 5. Sanctus Maximus in Collatione cum Principibus in Secretario : *Peruntamen quid volumus per multa discurrere? inter sacras oblationes supra sanctam mensam post Pontifices et Sacerdotes et Diaconos, omnemque sacram Ordinem, cum laicis Imperatores memorantur, dicente Diacono : Et eorum, qui in fide dormierunt laicorum, Constantini, Constantis et cæterorum. Sic autem et vivorum memoriam facit Imperatorum post sacros omnes.* Concilium Vasense II. cap. 4 : *Et hoc nobis justum visum est, ut nomen Domini Papæ,*

quicumque Sedi Apostolicæ præfuerit, in nostris Ecclesiis recitetur. Micrologus cap. 13 : *Sciendum est autem, quod Romana auctoritas nomina vivorum fidelium internumerare permittit, ubi dicitur : Memento, Domine, famulorum famularumque, etc.* Leo Ost. lib. 2. cap. 73 : *Cumque ad eum locum Canonis pervenisset, quo vivorum solent nomina recenseri.* Vide Liturgiam S. Marci, S. Cyprianum Epist. 10. Concilium Calchedonense Act. 11. pag. 302. Edit. 1618. Suggestionem Germani et aliorum Episcop. post Epist. 39. Hormisdæ PP. Regulam Magistri cap. 93. etc.

Cur autem vivorum in sacris Liturgiis celebraretur memoria, docet Theodorus Antidori Episcopus in Expositione Missæ, ut subditorum scilicet erga superiores obedientia, et viventium in eadem fide ac mysteriis unio et commemoratio indicaretur. Relatio Joannis Episcopi CP. post Epist. 28. Hormisdæ PP : *Tantum ad satisfaciendum scripsimus, ut venerabile nomen sanctæ recordationis Leonis, quondam urbis Romæ Archiepiscopi, in sacris Diptychis tempore consecrationis propter concordiam affigeretur.*

Recitabantur et offerentium nomina, seu eorum commemoratio fiebat, ut est in Addit. 4. Ludovici Pii cap. 59. [** 81.] Innocentius I. Epist. ad Decentium cap. 2 : *De nominibus vero recitandis, antequam preces Sacerdos faciat, atque eorum oblationes, quorum nomina recitanda sunt, sua oratione commendet, quam superfluum sit, ut ipse pro tua prudentia recognoscis, ut ejus hostiam necdum Deo offeras, ejusante nomen insinues, quamvis illi incognitum sit nihil.* Prius ergo oblationes sunt commendandæ, ac tum nomina, quorum sunt oblationes, edicenda, ut inter sacra mysteria nominentur, non inter alia, quæ ante præmittimus, ut ipsis mysteriis viam futuris precibus aperiamus. Vide Capitulum Aquisgranense ann. 789. cap. 53. et Capitulum Francoford. ann. 794. cap. 49. Alcuinus de divin. Offic. ubi de Canone : *Cum dicitur, Memento, Domine, famulorum famularumque tuarum, et deinde subjungitur : Et omnium circumstantium, manifestum est, quod quasi quidam locus sit, ubi aliquibus specialiter nominatis, etiam cæterorum, qui assistunt in Ecclesia, commemoratio adiungatur.* In quo locoliberum est Sacerdoti, quos desi deraverit, peculiariter nominare, aut nominatim Deo commendare : aut certe illud ab antiquis est observatum, ut ibi offerentium nomina recitarentur. Prius enim oblationes commendandæ sunt, ac tunc eorum nomina, quorum sunt edicenda, ut inter sacra mysteria nominentur, non inter alia, quæ præmittimus. Eadem habet auctor Exegeseos in Canonem Missæ (quem quidam Floro Lugdunensi adscribunt) pag. 20.

Tertium Diptychorum genus erat mortuorum, eorum nempe omnium, qui in fide obdormierant, pro quibus Deum orabant, quorum nomina recitabantur, non tamen omnium, sed eorum, quæ Sacerdoti a Diacono indicabantur. Liturgia S. Marci : Ὁ διάκονος, τὰ διπτύχα τῶν κεκοιμημένων, nempe, legit. Cui Sacerdos, se inclinans, apprecatur, dicens : καὶ τούτων πάντων τῆς ψυχῆς ἀνάπαυσον δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν

ταῖς τῶν ἁγίων σου σκηναῖς, etc. *Et horum omnium animabus dona requiem dominator Domine Deus noster in sanctis tuis tabernaculis, etc.* Liturgia S. Chrysostomi supra laudata : Ὁ διάκονος τῶν τε κεκοιμημένων καὶ ζώντων, ὡς βούλεται, μνημονεύει, ut illi lubet. Id porro pro dormitione alicujus oblationem vel deprecationem nomine ejus in Ecclesia celebrare, vocat Cyprianus Epist. 66.

Hunc etiam usum amplexata est Romana Ecclesia, uti testatur Alcuinus : *Post illa verba, quibus dicitur : In somno pacis usus fuit antiquorum, sicut etiam hodie Romana agit Ecclesia, ut statim recitarentur a Diptychis nomina defunctorum.* Alcuino consentit Florus Magister in Expositione Missæ, et Auctor Vitæ S. Samsonis Episcopi Dolensis lib. 1. cap. 1. Cumeanus lib. de mensura pœnitentiarum cap. 13 : *Diaconus obliviscens oblationem adferre, donec auferatur linteamen, quando recitantur nomina pausantium, similiter pœniteat.* Memoria vero illa, quæ agitur pro defunctis in sacrificio Missæ, sitque post divina hostiæ consecrationem, inscribitur apud Gregor. M. in libro Sacramentorum : *Super Diptycha ;* in Expositione Missæ : *Orati super Diptychos, atque in hæc verba concipitur : Memento etiam, Domine, famulorum famularumque tuarum ill. qui nos præcesserunt cum signo fidei, et dormiunt in somno pacis. Ipsis, Domine, et omnibus in Christ quiescentibus, locum refrigerii, lucis, et pacis, ut indulgeas, deprecamur.* Quæ quidem oratio a Sacerdote, sacra faciente inter ipsa Missæ solennia, recitatur post consecrationem, quam Missæ partem ; τὸ καὶ τῶν διπτύχων, vocat Quinta Synodus œcumenica. At in Ecclesia Græca legebatur Diptycha a Diacono ad altare, ut prædictis plus satis constat ; quibus lecti Sacerdos sacra faciens adprecabatur iis quorum nomina recitata fuerant, variis autem pro varia Diptychorum parte. Nam cum vivorum et defunctorum recitabantur nomina, Sacerdos pro iis Deum deprecabatur : cum vero Præsulum aut aliorum pietate et vitæ integritate illustrium virum, tunc populus iis acclamabat, dicend *Gloria tibi, Domine.* Id docemur ex Synodo quinta laudata : Τῷ καὶ τῶν διπτύχων με πολλὴς τῆς ἡσυχίας, συνέδραμον ἅπαν το πλὴ κύκλω τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἤκραντο, καὶ με ἐλέγησαν αἱ προσηγορίαι τῶν εἰρημένων ἁγ τεσσάρων συνόδων παρὰ τοῦ διακόνου, καὶ ἰν ὅσια μνήμη Ἀρχιεπισκόπων Εὐφρατίου, Μακεδονίου, καὶ Λέοντος, καὶ φωνῇ μεγάλῃ ἐξ ἔαν ἅπαντες, δόξα σοι Κύριε. *Tempore Diptychorum cucurrit omnis multitudo cum magno silentio circa altare, et audiebant : et e solæ lectæ fuissent a Diacono appellationes prædictarum sanctarum 4. Synodorum, sanctæ memorie Archiepiscoporum Euphratii et Macedonii et Leonis, voce magna universi clamaverunt : Gloria tibi, Domine.* Verum non solum in Ecclesia tempore sacrosancti Missæ sacrificii, sed etiam in Capitulo ex Diptychis recitasse defunctorum nomina discimus ex Statutis antiquis Ecclesie Parisiensis datis in Observationibus ad Librum Joannis Abrinc. pag. 100. ubi sic legere : *Inde ad Capitulum progrediuntur, ubi 5. Sanctorum et Diptychis defunctorum P*

etis, fiunt preces pro eorum requie. Quo referri possunt ea quæ etiamnum post Primam Acolythus canit : *Commemoratio omnium fratrum, familiarium Ordinis nostri atque benefactorum nostrorum* : quibus Superior subdit, *Requiescant in pace*, ad quod Chorus respondet, *Amen*.

Porro ut damnatorum vel hæreticorum Episcoporum et Præsulum nomina de Diptychis delcebantur, ita et Imperatorum, qui hæreseos labe infecti decesserant, ut in Gestis Concilii CP. in quo deleta sunt de Diptychis Zenonis et Anastasii Augustorum nomina.

Statuit præterea Concilium Emeritense cap. 19. recitari inter Missæ solennia eorum nomina, a quibus Ecclesias constat esse constructas, vel qui iis quidpiam contulerunt, siquidem adhuc essent in vivis, ante altare; si decesserant, cum defunctis suo in ordine. Atque inde *Diptycha* vocant quidam libros anniversarios, in quibus defunctorum, qui pro animæ suæ remedio Ecclesiis bona contulerunt, nomina describuntur, quæ vulgo *Obituariorum*, et *Necrologia* nuncupantur. Hac notione Diptycha usurpavit Eckehardus junior de Casib. S. Galli cap. 5. pag. 62.

In Diptycha denique quatuor prima Concilia relata fuisse docent Acta Synodi CP. œumenicæ, id est, eorum tituli.

Erant et alia Diptycha in Ecclesia, in quibus scilicet recens baptizatorum et susceptorum nomina exarabantur, quod et hodie in Ecclesia fit, diversa omnino a Diptychis ivorum, quæ inter Missarum officia a Diacono recitabantur. etsi in eo errore veritus sit Pachymeres in Paraphrasi Dionysii Eccles. Hierarch. cap. 2. De ejusmodi Diptychis intelligendus Joannes Diaconus Vita S. Pelagii.

Prædictis lubet hoc loco addere, quod bet Hieronymus Rubeus lih. 3. Hist. v. 15. Quoniam, inquit, Ecclesiarum Diptycha putantur fuisse aule sacræ duæ, quarum in altera vivorum, altera mortuorum Episcoporum, qui regebantur in sacrificio Missæ, nomina delabantur; non erit tamen fortassis absolum enari, fuisse etiam quandoque vestem illam, qua supra cæteram induitur Sacerdos, in missam celebrat : Casulam et Planetam pellant. In hanc sententiam adducit me, quod ea sit vestis duplex, antierius et posterius ex humeris delabens, tum quod in sacras divorum reliquias, in Classensi sacro, hujusmodi vestem repperim, vel aiquitate venerabilem, in qua talia inscripta sunt nomina. Et alio loco : Quam vero dicitur in hac historia casulam, Diptychorum imaginem referentem, in sacro. Classe servari, ea e serico argenteo texta est, inujus anteriori parte, intra duas lineas stum ac deorsum recta deductas descripta e Phrygio in circulis habet hæc nomina, S. Petrus Episcopus, Andreas Episcopus, et Transversum vero ab uno humero ad alium intra duas item lineas minime rectas, seureus modo sursum flexos, eodem opere, sunt, Concessus Episcopus, etc. In lo, inter duas lineas item, sursum ac leum excurrentes, in medio, paulo supra a, ubi sunt renes, in circulo manus est a, transversum locata; supra ipsam

hæc, in circulo quodque suo, leguntur, Gabriel Angelus, S. Rusticus, Euprepus Episcopus, etc. Infra manum hæc sunt, Michael Angelus, Hescirmus, Petronius Episcopus etc. In cornu transversa, sursum etiam sinuato, ita habetur, Zeno Episcopus, etc. Episcoporum aliorum nomina breviter causa omisimus. De Diptychis sacris et profanis multa etiam congescit Rosweidus in Onomastico ad Vitas Patrum, ut et Card. Bona lib. 2. Rerum Liturg. cap. 12. et Steph. Baluzius ad Capitul. pag. 1129.

DIPTAGUS, pro διπτύχον, Diptychum. Charta Rudesindi Dumiensis Episcopi æræ 930. apud Antonium de Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5 : *Diptagos argenteos imaginatos et deauratos, calices argenteos exauratos tres, etc.* Charta alia ejusdem Rudesindi : *Ad usum Sanctuarii, crucis, Dipertagas, capas, calices, et coronas, etc.* Legendum, ut supra, *Diptagos*.

DYPTITIUS. Amalarius in Eclogis de Missa : *Hic orationes duæ dicuntur, una super Dyptitios, altera post lectionem nominum.*

† DIQUE, Denique. Gloss. Isid. et Sangerman. MSS. n. 501. Videtur esse simplex abbreviatio.

† DIRADES, Inæqualia et aspera, apud Sussannæum in Vocabulario.

† DIRÆ, Collum superius, vel in angustum desinens prominentia, superciliumve, apud eund. Sussann.

DIRARARE, Rarum, tennem facere, apud Cælium Aureliannum lib. 1. Acut. cap. 15.

DIRATIONARE, etc. Vide Derationare.

* DIRECTA, Ludi genus. Stat. Pistor. lib. 5. rubr. 71 : *Si vero luserit palam et in aperto ad aliquem ludum cartarum, excepto ludo qui dicitur la Directa,.... incidat pœnam librariam quinque.* Vide alia notione in Directum 2.

DIRECTANEUS, DIRECTANEE, unio vocis tono, nulla modulatione dictus, aut pronuntiatus psalmus, hymnus, aut alius cantus Ecclesiasticus. Isidorus lib. 5. de Eccl. Offic. cap. 5 : *Primitiva Ecclesia ita psallebat, ut modico flexu vocis faceret psallentem resonare, ita ut pronuntianti vicinior esset quam canenti.* Joannes Sarisberiensis lib. 1. Polieratici cap. 6. ubi de Musica : *Proinde quidam venerabilis vir circiter septingentarum monialium pater, hanc Monasteriis suis præscripsit legem, ut omnia earum cantica totius melicæ pronuntiationis exuant modos, et ut sola psalmorum et laudum sint significativa pronuntiatione contentæ. Suspecta equidem fuit sancto viro voluptati cognata molities, eo quod voluptas parens libidinum est.* Regula S. Aureliani ad Virg. cap. 40 : *Ad Lucernarium, Directaneus parvulus, id est, Regina terræ cantate Deo, etc.* Mox : *Quotidianis vero diebus ad Nocturnos inprimis Directaneus dicatur : Miserere mei Deus, etc.* Ibidem : *Hymnus vero, Ter hora trina volvitur, ad Lucernarium omni tempore, et festis et quotidianis diebus inprimis Directaneus.* Ita in Regula S. Benedicti cap. 17. S. Cæsarii Arelat. cap. 31. ejusdem Aureliani ad Monachos cap. ult. de ordine psallendi, et Magistri cap. 55. Adde Amalarium lib. 4. cap. 48. apud Mabillonium tom. 2. Analector. Kero Mona-

chus in Gloss. : *Psalmi Directanei, selmun in rithi.* Apud eundem, *Recta, Rehete.* Amalarius loco citato : *Tertius autem psalmus sine modulatione antiphonæ in Directo dicitur, etc.* Statuta de Sempringham : *Lectioes matutinales de B. Maria legant, et Lectioes pro defunctis in Directo, non solenniter.*

* Adde ex Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 840. sed videndum, num potius ita psalmi appellarentur, quod non alternatim, sed continuato progressu, atque una voce ab integro choro recitarentur, aut etiam canerentur. Philo in lib. de Vita contempl. de Therapeutis hæc habet : *Cantant hymnos in laudem Dei compositos, variis metrorum carminumque generibus, nunc ore uno, nunc alternis, etc.* En quam antiquius mos iste, et qualis forma psallendi a piis hominibus frequentaretur.

** DIRECTARE. Virgil. Grammat. epit. 6. pag. 130 : *Ita etiam littera ab ipsis characteribus usque ad quassorum compositionem hosce ordines Directat.*

DIRECTARIUS. Vide Derectarius.

† DIRECTATICUM, DIRECTICIUM, DIRECTIO. Vide post Directum 3.

* DIRECTIM, Directe, Gall. *Droit, directement.* Mirac. S. Bert. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 119 : *Arreptoque itinere insubsistibili cursu Directim tendebant ad munitiunculam.*

* DIRECTITAS, Dominium seu jus domini in territorium et census propter clientelam ex eo percipiendus, Gall. *Domaine direct.* Charta ann. 1489 : *Anthonijs Chat vendidit prædictos census seu redditus, una cum omni fundalitate et Directitate eorumdem.* Alia ann. 1509. ex Chartul. Caunens. : *Remittunt omnem jurisdictionem, imperium, Directitatem, dominium utile,.... retento solum patronatus ecclesiæ dicti loci jure,.... cum molendini, juxta Argenti duplicis ripariam siti, Directitate et ipsius feudi Directitate.* Vide Domanium.

* DIRECTIVA LITERA, Epistola alicui inscripta. Annal. Placent. ad ann. 1461. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 908 : *Franciscus Maleta ducalis commissarius applicuit Placentiam cum multis literis nobilibus et magnatibus Placentiæ Directivis.*

† 1. DIRECTORIUM, Iter rectum. Vide Dirigere.

2. DIRECTORIUM, Abacus, ministerium, ubi reponuntur vasa ad convivia, Gall. *Dressoir.* Chronicon Bercense ann. 1452 : *Tabulas in aula, quæ dicitur Miscericordia, fecit renovare, et Directorium, et similiter in refectorio, quæ prius erant vermibus consumptæ.* Vide Dressorium.

1. DIRECTUM, Idem quod Rectum, de qua voce infra, Jus. Præceptum Rodulphi Regis Franciæ pro Monasterio Tutclensi : *Hoc autem contra jus regni fieri nemo censet, quandoquidem excellentissimi Imperatores Directa sua, quoties causa exegerit leguntur immutasse.* [* Directa ex Præcepto Rodulphi regis, Ordinationes, statuta interpretor, quæ reges, quodocunque res postulabat, immutabant.] Romualdus Salernitanus in Chronico MS. ann. 1120 : *Wilhelmus Dux Apuliæ atque Calabriæ de-*

venit ligius homo Papæ Callisti factus per Directum contra omnes homines.

DIRECTUM FACERE, etc. Jus facere, *Faire droit*, etc. Marculfus lib. 1. form. 21 : *Jubeamus... ut ille vir omnes causas lui, ubicunque prosequi, vel adjuvare deberet, ut unicuique pro ipso vel hominibus suis reputatis conditionis Directum faciat, etc.* Charta Caroli Mag. apud Meurissium in Episcopis Metensib. pag. 185 : *Sed in eorum privatis audientias agentes ipsius Ecclesiæ unicuique de reputatis conditionibus Directum facerent, et ab aliis simulque perciperent veritatem.* Vetus Charta apud Rubeum lib. 5. Hist. Ravennatis : *Quia nullam scripturam inde habemus, nec ullum Directum inde reperire potuimus.* Querimonia Berengarii Vicecomitis Narbonensis adversus Guiffredum Archiepisc. Narbon. ann. 1056 : *Deinde conjux mea videns eum, rogavit restituere corpora sancta, et idem ipse ad Ecclesiam suam redire, Directumque nostrum supra modum accipere, neque audire voluit.* Infra : *Voluique ei affirmare Directum, et de me et de conjuge mea, et de omnes meos in judicio sui diœcesi Episcoporum, et Episcopi Arelato per decem millia solidos : qui reuuit.* [Edictum Sancii Regis pro pace seu treuga servanda, Spieil. Acher. tom. 8. pag. 371 : *Si infra quindecim dies damnum in posse dominorum suorum resarcire noluerint, aut Directum firmare; deinde Vicarius accipiat pignora in personis propriis.* Appendix ad Formulas Marculfi form. 26 : *Homo aliquis nomine ille, ita factus, apud arma sua super me venit, et colpus super me misit, et sic mihi Deus Directum dedit, ego ipsa de mea arma percussi, et talis colpus ei dedi pro quid ipse mortuus est.*]

* **AD DIRECTUM HABERE**, In jus vocare, juri stare. Charta ann. 1157. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 566 : *Exceptis uicis hominibus, quos infra quadraginta dies ad Directum tibi habere potuero.* Droitoier, eodem sensu, in Cons. Pet. de Font. cap. 21. art. 32 : *Kaut plais est d'iretage, ne doit on mie contraindre l'averse partie de Droitoier u lieu, juske jour souffisant soit mis.* Endroitoier, ibid. cap. 15. art. 26. Stat. ann. 1398. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 98. art. 1 : *Les ferrous et gens dudit mestier se doivent venir Droittoier devant lui (maistre) de ce que touche ledit mestier.*

DIRECTA, Eadem notione, in Epistola Leonis Regis Armeniæ in Gestis Innocentii III. PP. pag. 127.

DIRECTUM VERBUM. Gregorius Turon. lib. 4. Hist. cap. 14 : *Desistite ab hac intentione, verbum enim Directum non habemus.*

DIRECTO ET RATIONI STARE, in veteri Consuetudine Jacce in Aragonia : nos dicimus, *Ester à droit*.

DIRECTUM COMPLERE. Fori Oscie Jacobi I. Regis Aragon. ann. 1247. fol. 9 : *Pater vel mater qualicunque modo se habeat filius eorum non teneatur respondere pro illo, aut complere Directum, nisi in illis casibus, etc.*

DIRECTIO, Idem quod Directum. Concilium Narbonense ann. 1054. cap. 6 : *Secundum modum culpæ Directionem faciat per judicium aquæ frigide, aut per exilium, sicut statutum est.*

DRICTUM, vox formata ex *Directum*, eadem notione, unde nostri *Droit* dicunt. Capitula Caroli Mag. tom. 2. Hist. Franc. pag. 186 : *Prouitto ego, quod inantea fidelis sum domino Karolo piissimo Imperatori... sicut per Dricum debet esse homo domino suo.* Eadem formula veteri lingua Francica occurrit apud Nithardum lib. 3. ann. 842. in Fœdere Ludovicum inter et Carolum Reges : *Si cum homi per Dreit sou fradra saluar dist, etc.* Adde 2. Capitul. Caroli M. ann. 802. post cap. 33. Judicatum Caroli C. in Tabul. S. Dionysii ann. 22 : *Et plus per Dricum et per legem, quam coloni, sicut manifestum est, fecissent.* Notitia vetus apud Freherum in Orig. Palat. lib. 1 : *Facta est inquisitio de Sueinheim, si per Dricum deberet attingere ad villam Hurseldomarcam.* Alia Notitia apud Perardum pag. 35 : *Et per lege et Dricio plus debet esse servus domino Ludovico, quam iugennus.* [Vide Dricum suo loco et mox in Directum 3.]

2. **DIRECTUM**, Rastallo dicitur, cum res alicui contra jus ablata est, veluti per discesinam, discontinuantiam, vel ejectiōnem, etc. Clamor quippe seu actio, quæ eam repetit, vocatur *Directum*.

3. **DIRECTUM**, Jus quod quivis in re aliqua habet, quod sibi competit in suis bonis, redditus, præstatio, etc. [Instrumentum ann. 968. in magno Chartulario S. Victoris Massil. fol. 7 : *Recognoscentes quia nullum Directum habebant de ipsis campis et de ipsis vineis.*] Charta Oldegarii Episcopi Barcinonensis ann. 1128 : *De omnibus Ecclesiasticis justitiis et Directis, quæ ad vos pertinent.* Alia Ildcfonsi Regis Aragon. æræ 1250. in Hist. Pinnatensi pag. 263 : *Ecclesiam Vincentii de Valentia, cum omnibus Directis suis, quæ modo habet, vel habere debet.* [Charta ann. 1378. ex Archivo S. Victoris Massil. armar. Massil. n. 662 : *Abbas et Conventus dederunt sacristæ 30. lib. censuales cum toto majori Directo pro votis quæ fiunt ad tumulum, etc.*]

DERITTUM. Privilegium Ludovici Imper. datum Castruccio : *Cum omnibus honoribus, Derittis, usibus, etc.*

† **DERITTUS**. Privilegium Ferdinandi Siciliæ Regis ann. 1462. in Bullario Carmel. pag. 620 : *Omnes et quascunque jurisdictiones, actiones, jura earum, eorumque exactiones et Derittus, necnon dictum territorium, etc.*

DIRICTUS. Joannes XXII. PP. tom. 4. part. 2. Epistolarum secret. pag. 89 : *Et ultra hoc debet habere medietatem Dirictus commercii Layacii, et Portellæ, et medietatem Salinarum.*

† **DRICTUM**, Eadem notione. Instrum. ann. 1028. nov. Gall. Christ. tom. 1. pag. 49. col. 1 : *Nos donamus et imitamus ista Ecclesia cum cintiterio, et mansum in qua Ecclesia est... cum Dricio nostro a Domino Deo, etc.* Rursum occurrit ibidem.

DIRECTURA. Charta Guidonis Regis Hierosol. ann. 1190. apud Guesnainum in Analib. Massiliensib. : *Ut per hac omnia loca liceat intrare et exire... sine ulla Directura, et terraria, vel auctoragio et absque omni exactione, etc.* Alia Philippi Regis Fr. ann. 1309. ex 2. Regesto ejusdem Regis n. 86. in Tabulario Regio : *Item septem Directu-*

ras, Directura qualibet unius sectarii avenæ. [Vide *Dirigere*.]

† **DIRICTURA**. Breviarium Historiæ Pisanæ ad ann. 1168. apud Muratorium tom. 6. col. 181 : *Rex Babylonæ... Pisanis donavit Diricturam, quam dare solebant in Babylone et Alexandria : sicque ibi sunt liberi; et donavit ipsis Pisanis multas possessiones et domos per totam terram suam.*

† **DECTURA**. Charta Helix Abb. Floriac. ann. 1280 : *Prior de Hampis pro bono pacis assignavit dicto Conventui... campipartem et decimam terræ la Caorsine pro xxxii. solidis Paris. et septem Decturas et dimidium pro lxxviii. solidis Paris.*

† **DRETURA**. Litteræ Guillelmi Episcopi. Paris. ann. 1234. in Hist. San-German. pag. LVII. col. 1 : *Quinquaginta solidos percipiendos annuatim a Presbytero de Crona, quicunque fuerit, vel ejus nuncio. in censu suo de Crona in festo S. Remigii de primis denariis, et sexaginta solidos de primis denariis in Dreturis suis de Crona in crastino Natalis Domini, et de hiis observandis et de faciundo habere dictum redditum ab hospitibus suis terminis supra dictis.* Liber anniversariorum et censuum S. Germani a Pratis fol. 44. vº : *Annivers. Hugonis Abb. de Flaicuria, de quatuor libris Paris. sitis apud Valentonem super undecim Dreturis et xxii. denariis, quos ibidem percipimus ad Natale Domini.* Ibid. fol. 60. vº : *Apud Clamart percipimus xxxvii. sol. cum viii. denariis minuti census in festo S. Remigii, cum iv. Dreturis et dimidia recipiendis ad Natale Domini.* Et fol. 75 : *Undecim Dreturas, lxi. sestaria avenæ, et iii. se. frumenti i. minellum minus et xxii. capones.* Item fol. 101. vº : *Cum una Droitura quæ valet anno quolibet unum sextarium ordi unum caponem et unam frassam.* Deniq. fol. 200 : *Et vult la Doiture ung sept d'avenæ, et ung minot de froment, et de chapons seurenuez.* Passim occurrunt voc. *Dretura* et *Droiture* in hoc anniversario libro : ubi observare est *Dreturas* omnes in speciebus semper, nunquam in pecunia fuisse exsolutas. Similiter in Charta Talarii Portus Regii ann. 1263 : *Valet Droitura integra unum sextarium avenæ, unum minotum frumenti ad mensuram Castri-fol et duos capones.* *Complement de Droiture* in Litteris ann. 1356. apud D. Secousse, t. 3. Ordin. pag. 106.

† **DRETTURA**. Salvo jure, *Drettura* usatico Communis Massiliæ, in Charta ann. 1233. ex Archivo Commenderiæ Arelat.

† **DREYURA**. Acquisitio anni 1337. in Dalphin. tom. 2. pag. 348. col. 1 : *On jure omneque actionem, partem, Dreyuram, requisitionem et reclamationem, et et quas dictus Dom. Guillelmus habet, etc.* Charta anni 1357. apud Baluzium 1. Arvern. tom. 2. pag. 362 : *Quidquid jure actionis, possessionis, proprietatis, Dreyt et diversi, etc.*

DRICTURA, **DIRECTURA**. Pactum nuptiale Ermengardis filiæ Bernardi Atonis Vicecomitis Biterrens. et Gaufridi filii Girardi de Biterrens. silione 5. Id. Maii 1110 : *Et si non habuerit alium infantem, dono tibi totas meas Drecturas, ubicunque illas habeam et habere debeam.* Charta ann. 1232. in Magno Tabulario Eccles. Paris. : *Recognoverunt, se*

didisse... tria sextaria avenæ, et unam Dreturam, et dimidiam Dreturam, et quartam partem cujusdam Dreitoræ, quæ omnia sita sunt in parochia, etc.

* **DIRCITURA**, Præstatio, vectigal, Privilegium. Pisanis concessa a Conrado II. reg. Sicil. ann. 1269. apud Lamium tom. 3. Delic. erudit. pag. 273 : *Nullum interdictum faciemus vel fieri faciemus,.... et nullam aliam Dircuram seu teloneum, etc.* Sed forte leg. *Dricturam*.

* **DIRECHURA**, Eadem notione. Charta ann. 1307. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 130 : *Item intendit probare quod homines, qui piscantur in stagno de Melgorio,.... dant Direchuram seu pulmentum certum omnium piscium et avium captarum in dicto stagno.* infra : *Drechura*.

DROITURA, ex Gall. *Droiture*. Magnum Pastore Eccles. Paris. ann. 1270 : *Quinque solidos annui census, cum dimidia Droitura valente 4. sol. et 3. den. in censiva.* Neurolog. Eccles. Paris. 7. Kal. Febr. : *Item Droituras, et quartam partem unius Droituræ debitas in Nativitate Domini quoque anno. 3. Kal. Aug : Dedit 50. sol. in villa de Treinvilla, videlicet in 2. sextariis tam bladi, quam avenæ unam Droituram cum dimidia octava parte unius.* [Vetus Poeta MS. e libl. Coislin. :

Cil s'en ala sans sa Droiture

Pour le loier dont cil prist cure.]

¶ **DROICTURA DIMIDIA**, in Charta ann. 134. ex Archivo Portus Regii.

DIRECTATICUM, **DIRECTATICUS**, Idem quod *Directum*, jus, quod quis habet in re qua. Ch. Ranimiri Arag. Regis apud Ieron. Blancam pag. 646 : *Concedo vobis strum et villa... cum suis terminibus et directaticis, eremis et populatis, et montibus, etc.* Alia Alfonsi I. Regis Aragon. pag. 9 : *Et mittas illos clericos, poterosamente illos alhobzes, et in totos illos Directaticos habuerunt in tempus de Moros ad unamque Ecclesiam, quæ sit in illos Castellæ, etc.*

¶ **DIRECTICIUS**, Eadem significatione. Inter Alfonsi Regis Castellæ pro Cœnobio Joannis de Burgos, apud Stephanotium Igm. Histor. MSS. tom. 3 : *Facio cartam donationis Deo et Monasterio S. Joannis Ecclesie S. Roberti de Casa Dei, de Ecclesiis S. Petri de Cordioles cum omnibus Directicis suis.* Ibid. legitur, *Monasterium S. Martini cum suis Directuris*.

DRETATICUS. Charta ann. 1070. in Appendixe Marcæ Hisp. col. 1153 : *Vendo vobis omnes voces et Dretaticos, possessiones, et Similia leguntur in altera ejusdem ann. Charta ibid. col. 1154 : Advenerunt ergo mihi prædicta omnia per vocem et Dretaticum vel hereditatem jam dicti patris mei,* Charta ann. 1070. ibid. col. 1160.

DIRECTUM, Alia prorsus notione, lege Ripuar. tit. 36. § 11 : *Bruniam mi pro 12. sol. tribuat, helmum cum dicto pro 6. sol. tribuat.* Quid hoc loco dictum sonet, non facile est divinare, sit apex galeæ, qui sursum ac in Directum erigitur.

DIRECTURA. Vide *Directum* 3. et *Directus*.

DIRECTUS. Gregor. Turon. lib. 3. Hist. 15 : *Gaviso autem domino, Directus*

venit ad locum. Phrasis Gallica : *Il vint Droit au lieu.* [Le Roman d'Athis MS. :

Au temple vindrent, si descendent, Leur Droitures à l'autel tendent.

Hoc est, recta pergunt ad altare, si bene conjecto.] [* Oblationes intelligo, quæ ad altare offeruntur.]

* 2. **DIRECTUS**, Ad rectum revocatus, emendatus. Epist. episcop. regni Lothar. ann. 867. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 593 : *Quem nos quoque procul dubio salubriter correctum atque Directum magis optamus retinere et habere principem, quam amittere vel deserere.*

* **DIRIBERE**, *Dinumerare*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide *Dirivere*.

¶ **DIRIBITORIUM**, *Locus contubernii*. Gloss. Isid. Papias male : *Dirivatorium, Locus contubernii*. Locus ubi militibus recensitis stipendia diribebantur seu distribuebantur. Vim vocis non intellexit Glossator, aut forte scripsit, ut conjicit Grævius, *Locus campi Martii* : quod deinceps fuerit corruptum. *Diribitorium* memorant Sueton. Claud. cap. 18. Plin. 16. 40. Dio Cass. lib. 55. pag. 553. qui dedicationem ejus operis describit, quod ipse Latino nomine *δαιριβιτόριον* appellat. Fuit autem *οἶκος μέγιστος τῶν πόποτε μίαν ὁροφὴν σχόντων, Domus omnium, quæ unquam uno cubmine fuerunt, maxima* : quam Agrippa imperfectam reliquerat, Augustus autem absolvit et dedicavit. Vide Torrentium ad Suetonii locum laudatum, et Pitiscum in Lexico Antiquit. Rom.

¶ **DIRICTURA**, **DIRICTUS**. Vide *Directum* 3.

DIRIGERE, vox Agrimensorum : *Dirigere limites*, Restituere, Reddresser les limites ; in Novella Theodosii et Valentin. *Terminos dirigere*, apud Aggenum. *Fines dirigi* dicuntur in leg. 2. D. Fin. regund. (10, 1.) *Directura*, apud Innocentium de Casis literar. *Directoria*, Itinera recta, rectæ navigationes, viæ solennes, quæ mutari vetantur in leg. 3. Cod. Th. de Canone frument. urb. Romæ. (14, 15.)

¶ **DIRIGERE OBVIAM**, Obviam mittere. Fragmentum Histor. apud Duchesnium tom. 4. pag. 94 : *Dux ergo audiens imperiales adversum se venire legiones, Dirigit ipse ex suis munum validam obviam illis itinere dierum sex.* Galli diceremus : *Il détacha un corps de troupes de son armée, et l'envoia andevant, etc.*

¶ **DIRIGITUS**, pro *Directus*. Litteræ Philippi IV. Franc. Regis ann. 1302. in Chartulario S. Vandregesili tom. 2. pag. 1844 : *Tale mandatum Dirigitum ex parte nostra non procedat ad sentienda, (saisiendâ) seu confiscanda prædicta bona.*

* **DIRIMARE**, Iisdem syllabis eodemque sono concludere, Gall. *Rimer*. Rolandin. in prol. ad Hist. Patav. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 1049 : *Forte non erit inutile, vel delectabile minus aliquibus, et præcipue literatis id, quod de modernorum injuriis et laboribus scriptum per Latinnm antiquorum audiunt per vulgare, quod Dirimatum vulgo dicimus et Romanum.*

¶ **DIRIMERE**, *Diripere*. Barthius in Glossario ex Baldrici Hist. Palæst.

¶ **DIRIVATORIUM**. Vide *Di ibitorium*.

¶ **DIRIVERE**, *Dinumerare*. *Dirivitores, Divisores. Dirivativa, Digesta, separata.* Papias in MS. Bitur. Editus habet : *Diruere et Dirivata*. Legendum est *Diribere, Diribitores, Diribita*, voces Latinis familiares pro *Distribuere, Distributor, Distributa*, scil. militibus stipendia.

DIRMATIA. Charta Kenulfi Regis Merciorum, qui floruit ann. 798. apud Spelmanum : *Calham, cum omnibus utilitatibus ad eam pertinentibus... videlicet pratis, pascuis, Dirmatisque, cursibus aquarum,.... in æternam largitus sum hæreditatem.*

¶ **DIROCARE**, Italis *Diroccare*, *Diruere, destruere. Domus prædictorum Dirocatae fuerunt ubique*, in Chronico Parmensi ad annum 1306. apud Murator. tom. 9. col. 858.

DIROCHEUM, Gennadius in Cod. MS. Prudentii ex Bibliotheca Colbertina : *Prudentius vir sæcularis, litteratus, et eruditus composuit Dirocheum de toto veteri et novo Testamento, personis exceptis.* Ubi Aldus Manutius recte *Dittocheum* legit (διτοχαιον enim præfert Gennadius editus,) aitque, vocem formatam ex διττός, duplex, et ὄχη, cibus : quanquam fatetur in MSS. Prudentii Codicibus antiquissimis legi *Dirrocheum*, scriptorum, inquit, culpa : quod inde conjicit, quia inibi interpretatum est antiquis characteribus : *Duplex refectio* : quam interpretationem adstruunt etiam Gloss. MSS. *Dirochimn, Duplex refectio*, et Charta Æthelredi Regis Anglor. ann. 981. in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 218 : *Regum vero munimine deinceps ipse locus Domino protegente tueatur, ipsiusque loci Abbas Regi deserviens, gregem sibi commissum Dirocheo, id est, duplici pasto foveat.* Papias longe aliter apud Prudentium legit, ita enim ille in littera C. : *Chirocleus, quidam liber parvus, dictus, quod clausa manu possit teneri. Nam χείρ manus, κλείω, claudio dicitur Græce. Prudentius hunc fecit.* Sed reclamant vetusti Codices. Rursum in lit. D. : *Dirocheus, duplex refectio interpretatur, de veteri scil. et novo Testamento : quem librum fecit Sedulius.* Eadem ferme habent Glossemata MSS. in libros contra Symmachum, nisi quod *Dirrocheum* præferunt, nihilque de Sedulio habent. Ita quem alii Prudentio, Papias Sedulio *Dirochei* titulum adscribit, manifesto, ni fallor, errore, cum Sedulius *Paschale opus, seu de Miraculis Jesu Christi* tantum ediderit, non vero V. Testamentum attigerit. Vide, quæ de Sedulio annotat Sirmond. ad Ennodium lib. 1. Epist. 24. Vocis porro notionem allatam fulciunt versus antiqui, scripti in fronte Bibliorum, quæ sucre Ecclesiæ S. Stephani Metensis, de Bibliotheca seu Bibliorum Codice :

Eloquium, mores, studium componit, et actus, Estque cibus, potus, norma, via, arma, salus.

At Goldastus librum hunc non Prudentio Clementi sed Prudentio Amœno Hispano, alteri fere suppari, adscribit, legendumque ex Gifanii emendatione contendit pro *Dirrocheum, Diptychum*. Vide Edit. Oper. Prudentii ann. 1613. pag. 139.

¶ **DIRODIMUS**, pro *Dirodinns* seu *Diarhodinus*, Roseus. Acta SS. Julii tom. 5. pag. 94. in Vita S. Ansegisi Abbatis : *De*

vestimentis vero, Dirodinum optimum unum, planetas, casulas quinque, cindados duodecim coloris diversi.

DIRODINUS, [Roseus.] Vide *Rhodinus*.

† **DIROGATORIUS**, pro *Derogatorius*, ut supra. *Modus Dirogatorius*, apud Rymer. tom. 14. pag. 782.

* **DIROIARE**, A sulco disteminante recedere. Jura curiæ ducum Tusciæ ann. 1196. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 92 : *Item si in Buvino a Torolla usque ad campum Anselmi aliquis Diroiaret, perdet rodium, et tres solidos dabit curiæ, nisi esset sepebandesc venatorum.* Desroyer vero nostris est præscriptam colendi agros rationem seu sulcos mutare. Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann. 1510. fol. 42. vº. : *Seront lesditz predeurs tenus de labourer, bien et deument toutes les terres de ladite cense par droite solle et compoture, sans les Desroyer, Dessoler ne descompoter.* Vide supra *Dessasionare*.

* **DIROTANUS**, ut *Diarchodinus*, Roseus color intensior. Charta ann. 893. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 540 : *Dedit etiam ad ipsum altare unum sacerdotale vestimentum auro ornatum, planetam scilicet ex Dirotano cum guttis, etc.* Vide *Rhodinus*.

† **DIRROCHEUM**. Vide *Dirocheum*.

* **DIRRUIMENTUM**, Eversio, demolitio. Charta ann. 1358. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 202. col. 1 : *Dirruimenta facienda ad provisionem custodiæ dictæ civitatis et salvationem ipsius, fiant et faciant cum consilio talium expertorum in talibus.* *Dirruer*, a Lat. *Diruere*, *Abattere*, *démolir*, in Lit. Caroli V reg. Franc. ann. 1366. ibid. pag. 295. col. 1 : *Ils aient fait abatre et Dirruer touz les hostels, qui entour laditte cité touchoient au murs d'icelle.*

DIRUBERE, *Obstupere*, in Gloss. Arabico-Lat.

† **DIRUCTIO**, ἀποκαταστασις, *Restauratio*, in *integrum directio*. Supplem. Antiquarii.

* Ita etiam Gloss. Lat. Gr. sed leg. ex Vule. *destructio* vel *diruptio*.

† **DIRUMPERE TERRAM**, Eam colore, arare. Vide *Rumpere*.

DIRUPARE. Anonym. Barensis in Chronico ann. 1034 : *Bysantius Archiepiscopus Dirupavit Episcopum Barinum, et cepit laborare.* Italis *Dirupare*, est præcipitare, de rupe deicere, et ventr. pass. cadere de alto, vulgo etiam perniciem, exitium alicui parare. [Memoriale Potestatum Regiensium ad annum 1269. apud Murator. tom. 8. col. 1128 : *Castrum Pizegulum destructum fuit per Reginos, et Thoanum similiter fuit Derupatum.* Ibid. ad annum 1271. col. 1133 : *Obsederunt Savignanum et Montem Umbrarum et habuerunt eos et Dirupaverunt.*] * Vide supra *Derocare* et *Derochare*.

* **DIRUPTATIO**, Destructio, eversio. Charta ann. 1216. ex Tabul. S. Crispini in Cavea : *Cum quæstio verteretur... super quibusdam inventionibus aprum (l. apum), Diruptione murorum, eradicatione arborum, etc.*

* **DIRUPTUS**, Proscissus, recens cultus. Notitia vet. ex Tabul. Gellon. : *Aluaradus manso uno, cum earte et ortos, ... cum terra culta et inculta, tam Diruptas quam suburbanas, ... concedit S. Salvatori... ann. xvij. Roberti regis.* Vide *Rumpere*.

DIRWY, vox Wallica, Muleta, muletatio, pœna pecuniaria, Boxhornio, in Lexico Wallico. Occurrit in Legibus Hoeli Boni Regis Walliæ cap. 10. 25.

* 1. **DISADVOARE**, Factum improbare, Gall. *Désavouer*. Charta ann. 1434. ex Tabul. archiep. Anxit. : *Procurator dicti domini comitis Astaraci Disavouabat quicquid factum fuerit.* Vide supra *Deadvoare*, 2.

* 2. **DISADVOARE**, A professione clientelari præstita recedere, eam revocare. Arest. parlam. Paris. ann. 1454. inter Probat. Libert. Eccl. Gall. cap. 9. num. 5 : *Nihilominus prælibatus episcopus Nannetensis... plures ex hominibus et subditis ipsius Joannis Delbiest, et maxime Joannem Duchesne, ad se Disadvoandum a dicto domino de Thoire, et novum advoamentum dicto dom. episcopo Nannetensi faciendum, et ab eo litteras et salvus-guardias accipiendum compellerentis fuit.* Vide supra *Deadvoare*.

DISADVOCARE, Inficiari, non agnoscere. Gall. *Des-advouer*. Radulfus de Hengham in Summa magna cap. 4 : *Et ipse reus dedit in pleno Comitatu ipsi petenti hujusmodi servitia petita, et ipsum Disadvocat pro Domino.* [Charta Edwardi I. Regis Angl. ann. 1278. apud Rymerum tom. 2. pag. 117. col. 2 : *Si aliquis de familia prædicti Regis transgressionem vel forisfactum aliquod... fecerit, hoc prædicto Regi imputetur, dummodo ille Disadvocaverit.*]

DISÆQUARE, Æquare. Vita S. Antidii Archiepisc. Vesontini cap. 7 : *Sed parvi pendentes cæpta, primis certabant Disæquare ultima.*

* Nostris vero *Dénsigal*, idem est atque Inæqualis, Hispanis etiam *Desigual*. Poema inscriptum *La Mappemonde* MS. cap. 14 :

Aussi c'on voit de la balanche,
Quant li brach out ingal justanche,
S'en l'un plus qu'en l'autre metès,
La balanche son droit taurrés :
Car li brach seront Désingal,
Li uns amont, l'autres aval.

† **DISAFFORESTARE**, Forestam seu silvam in pascua, vel terram cultam convertere. Charta Forestæ ann. 9. Henr. III. cap. 3. apud Spelmannum in *Afforestare* : *Omnes bosci qui fuerunt afforestati per Richardum avunculum nostrum, vel per Reg. Johann. patrem nostrum usque ad primam coronationem nostram statim Disafforestentur, nisi sit dominicus boscus noster.* Vide *Deafforestare* in *Foresta*.

† **DISAISIRE** SE, Possessionem dimittere, Gall. *Se dessaisir*. Occurrit in Chartulario sancti Vincentii Cenomanensis fol. 82. Vide *Desaisire*.

† **DISAISISCERE**, Eadem notione, infra in *Saisire*.

† **DISALLOCARE**, Non allocare, Irritum habere, expensum improbare. Charta Henrici IV. Angl. Regis ann. 1401. apud Rymerum tom. 8. pag. 205. col. 2 : *Et si per alios Officiarios aut Ministros nostros factæ fuerint (talliæ) penitus Disallocari volumus.* Et pag. 510. col. 2. in altera Charta ejusdem Regis ann. 1408 : *Litteræ patentes, talliæ, assignationes... Thesaurario et Baronibus nostris de Scaccario, omnino Disallocentur.* Vide *Allocare*.

† **DISARMARE**, Gall. *Desarmer*, Ital. *Disarmare*, Examare, Armis exuere. Ha-

betur apud Bartholom. lib. 6. Annal. Januens. ad ann. 1242. bis, Jacob. Auriam lib. 10. eorundem Annal. ad ann. 1282. Martenium Anecd. tom. 3. col. 79 : *Mensa eorum nunquam Disarmatur, nunquam deferulatur, in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 406. ubi de S. Ottone.*

* Dicitur quoque de navibus, quæ armamentis suis exuuntur, in Chron. And. Danduli ad ann. 1403. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 518.

† **DISAVCUARE**, ut *Disadvocare* superius. Onomast. ad calcem tomi 5. Anecd. Marten. : *Notum facimus... Filonem illum Carrerii... condemnatum... et a suis refertur Disavouatum.*

† **DISAURI**, Idem qui *Obryzarii*. Vide in *Obryzum*.

* **DISAXIRE**, Obsignationem solvere. Vide in *Saximentum*.

DISBANNIRE, Disbandire, Bannum revocare. *Lever le ban.* Charta Guillelmi Archiep. Narbonens. ann. 1250 : *Et aliqua quæ per unam Curiam bannuntur, alter non licet Disbannire.* Alia ejusdem Archiepisc. : *Si quod habet Disbandiat et desampa ret quidquid bandiverat in operatoris potestis.* Ibidem : *Item volumus, quod Ecclesiam S. Petri de Claro, Capellam, et res alias ad dictam Ecclesiam pertinentes, idem Lucecomes Disbandiat, et D. Archiepiscopo disponendas relinquat.*

* Charta ann. 1260. ex Chartul. Causensi : *Determinavimus quod pro commissis hæresis dictæ Escuræ, medietas bonorum, quæ fuerunt Arnaldi de Causis condamnatis suis, commissæ est in manu dom. regis retinenda, et alia medietas, quam dom. Adal. de Miliaco teneus locum dom. regis, ut dicitur, in hac terra vendidit dom. abbati, eidem abbati Disbandianda, donec cum causæ cognitione examinetur, si dom. rex in ea aliquid juris habeat; cum, quando vos ea saisivistis, eam possideret dictus abbas. L. terminavimus etiam quod illa bona, quæ Arnaldus Escarboti vir dictæ Escuræ habet pro successione paterna vel materna, per emptionem... non de Escura prædicta Disbandiatis abbati Causensi, donec et causæ cognitione fuerit determinatum, dicta Escura in eis aliquid juris habeat, obligationem pecuniariæ dotis.*

* **DISBANNARE**, Eodem intellectu. Charta Joan. Delphi. Vien. ann. 1315. Reg. 101. Chartoph. reg. ch. 100 : *Concedimus in emphytheosim perpetuam... scua, ... quod possint eisdem uti et frui, et ipsa iubannare, Disbannare, etc.*

* **DISBENDARE**, a Gallico *Debandare*. Laxare, remittere. Lit. remiss. ann. 1. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 110 : *Supplicans cum sua balista bendata, quoque rillono desuper posito, Disbendat dictam balistam.*

* **DISBONIARE**, Bonnas seu metas figere. Stat. Saluciar. collat. 3. cap. 88 : *Potest faciat eas (vias) tenere apertas, et ad si expedierit, probi homines eligantur, ut eas Disbonient et atterminent.* Vide supra *Debonnare*.

† **DISBOSCATIO**, Extirpatio bosci, silvæ conversio in terram cultam. Occurrit apud Thomam Blount in Nomolexiconem *Assart*. Vide *Exartus*.

* *Nostris Desbochier, pro Déraciner, eradicare. Lit. remiss. ann. 1420. in Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 289 : Comme le suppliant Just Desbochiez et deffouiz deux grans fresnes, estans tous deux sur une choque en son ardin, etc.*

* **DISBOTARE**, A loco remove, disumpere, Gall. *Déboiter*. Charta ann. 1466 : *Portas domorum suarum claudendo, apertendo, sigillando, Disbotando, et si fuerit necesse, per vim aut alias ad terram ponendo, etc. Débruser un pont, Pontem reseindere, pud Rob. Avesbur. in Hist. Eduardi III. reg. Angl. pag. 125 : Ceux de la ville de Lée Débruserent le pount, et le roy le fit réfaire, et passa lendemain.*

DISBRIGARE, [Italis, Molestia et lite liberare. Parvum Chartul. S. Victoris Mass. fol. 102 : *Expediemus totum prædictum ffare, et Disbrigabimus dictæ Universitati. Privilegium anni 1335. apud Ludewig. Reg. q. MSS. tom. 1. pag. 328 : Pronittimus iam veraciter presentis scripti testimonio, ratata bona Disbrigare et auctorisare ab omnibus hominibus, qui dictam Ecclesiam peterent, de iisdem et ipsam penitus in eam conservare. Rursum occurrit apud eundem Ludewig. tom. 5. pag. 526.] Vide supra.*

* Expedire, impedimentum remove. Charta ann. 1334. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 109 : *Thesaurarius promisit nomine suo... ipsum magistrum Guillelmum de volio et suos totaliter Disbrigare simpliciter de plano. Stat. Palavic. lib. 1. cap. 30. reg. 37 : Si debitor in dicto termino ea recurre et Disbrigare non curat ipsa bona mobilia, etc. Occurrit præterea in Stat. stæ rubr. 5. pag. 7. et alibi. Vide supra.*

** **DISBRIGATOR**, Germ. *Kriegscheiter*, Compositor rixæ, e Gloss. ant. ap. Altaus. eol. 1132.

DISBULLARE, Idem quod *Dissigillare*, illam auferre. Charta ann. 1238. in Resto Chartar. pro Hist. Gallo-Byzantina reg. 3 : *Habebis potestatem... eandem sacrodictam Coronam Disbullandi, et ostendendi mino Duei... Venetiæ... et iterum ipsam bullandi, etc. Vide Bulla.*

* **DISBURGESIARE**, *Burgesium* seu jus civitatis ejurare. Charta Phil. III. ann. 133. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 389 : *Quoniam majori et communitati villæ de molio... sex denarios, quando aliquis erat dictam burgesium; et quatuor denarios, quando se Disburgesiaret.*

DISCALCIRE, *Discaleeare*. Glossar. Provenc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Descau-are, Prov. Discaleeare, exoeereare. Pro exoeere. Nostris Deschaussoere et Deschaussoere, Ligonis species. Lit. remiss. ann. 117. in Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 62 : Reposant doutant que ledit Guillaume le fist et villenast, bouta d'une Deschaussoere et Guillaume en la poitrine,.... et après le fist de laditte Deschaussoere parvi le costé. Le ann. 1394. in Reg. 146. ch. 83 : Icelle Guillaume Charle tenant en ses mains un ferrement, appelé Deschaussoire, dont il bouroit,.... d'icelle Deschaussoire féry et paplusieurs cops ledit Nandin. Deschaussoere, in aliis ann. 1457. ex Reg. 189. ch. 2.*

DISCALDATUS, *Refrigeratus*. Anonym. [Nicolaus de Jamsilla Muratorio] de Gestis Friderici II. Imp. : *In prædicto loco S. Gervasii inter venationum solatia, et nemoris refrigeria Discaldatus, aliquantulum ægrotavit. Non tamen propter illam Discaldationem animus ejus ex vana virtute corporis languescebat, etc.* [Adnotat eruditissimus Muratorius in uno MS. legi *Discaleatus*, in altero *Discalcationem*, sibi tamen magis arridere *Discaldatus* et *Discaldatio* a particula privativa *Dis* et *Caldari*, Calere. Coneinit Cangio.]

DISCALIGATUS, *Discalceatus*. Th. Walsingham. pag. 248 : *Dicentes, nequaquam debere Regem adire tales Discaligatos ribaldos, etc.* [* *Discaligaudum*, in Ruodlieb fr. 13. vers. 90.]

† **DISCALZATUS**, A terra separatus. Translatio S. Philastrii, Julii tom. 4. pag. 394 : *Arca marmorea, in qua repertum venerabile corpus S. Philastrii Episcopi Brixie, reperta est subterranea et modo undique Discalzata, seu a terreno penitus separata. A calce dictus videtur Discalzatus, quasi a calce separatus. Italis Discalzare est Discaleeare.*

DISCANTUS, **DISCANTARE**. Ugutio : *Decantare est valde cantare. Discantare et Excantare, id est, Descantare. Gloss. Gr. Lat. Reg. Cod. 85 : Τετραπύχον, Biscanto, facio tenorem. Gobelinus Persona in Cosmodromio ætate 6. cap. 71. de Joan. XXII. PP. : Item prohibuit fieri cantum in Horis Canonicis, et in Missis cum Discantu, Triplis et Motetis vulgaribus. Willebrandus ab Oldenborg. in Itiner. T. S. pag. 139 : Processionibus igitur in unum convenientibus hinc inde Discantari... vidimus. Exstant in Bibliotheca Viatorina opuscula aliquot de Arte Discantandi, vel Discantus, seu ejusmodi cantus Ecclesiastici, quem vulgo *Falsum burdonem* appellamus. [Obituarium MS. Ecclesiæ Morin. fol. 39. verso : Solempnem Missam de B. Virgine decantandam... cum cantu Discantu et organis sonantibus.] Joannes Molinetus au Chapelet des Dames :*

Tant pour ouir des oiseaux les Deschants.

Infra :

Pies, frions, linottes, et moissons,
Là Deschantent par diverses façons.

Idem in Throno honoris :

Oiseaux des champs chantans chans et Deschants.

DECANTARE, Eadem ferme notione videtur usurpasse Albertus Stadensis ann. 1053.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. Reg. 7684 : *Discantare, deschanter. Discantus, deschant. Annual. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 223 : Comme dévotement il fit chanter la messe, et solempnement glorieuses vespres et matines et tout le service à chant et à Déchant, à orgre et à treble. Stat. S. Capellæ Bitur. ann. 1407. ex Bibl. reg. : Jubemus quod in omni missa, cujuscumque solemnitate sit,.... semper officium, responsorium, alleluia, offertorium et post-communio Discantabuntur, et similiter Kyrie eleison, Gloria in excelsis, prosa, sanctus, agnus. Stat. eecl. Paris. ann. 1408. ad calcem Necrol. MS. ejusd. eecl. : Nec debet in cantu notulato regulariter immisceri Discantus, pueris exceptis, pro-*

pter exercitationem suam. Mirac. MSS. B. M. V. lib 1 :

Ki dont oist canter archangles,
Descanter puceles et angles.

Et lib. 2 :

En l'orgener, et verbloier,
Ou Deschanter, ou quintoier.

Vide infra *Organisare*.

** Statuta antiqua ecclesiæ Francofordensis in Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 1. pag. 66 : *Discantus vel cantus letitiæ a dominica in passione domini usque ad vigiliam paschæ inclusive hiis, cum sit tempus compassionis Christi nullus fiant, sed omnia dolorose et humiliter quam alio tempore prosequantur.*

† **DISCAPEDINATUS**, *Divisus, distractus*. Inscriptio areus triumphalis erecti in honorem Marehionis Uxellensis Cabilonum urbem introeuntis apud Cussetum in Hist. ejusd. urbis pag. 769 : *Auspicato isthoc adventas, Illustrissime Marchio, quando Discapedinata te civium vota indigetant, volnera civitatis serenifico voltu undequavorsum edulcaturum. Simili notione verbum Discapedinare usurpavit Apuleius Floridorum lib. 1. ubi de Hyagni tibieine : Primus, inquit, Hyagnis manus Discapedinavit in canendo, hoc est, diduxit, distraxit, ut capedo seu spatium aliquod interdeeret, eum duas tibias simul applicavit ori, et alteram dextra, alteram sinistra moderaretur.*

DISCAPIA. Vetus Charta apud Baldric. Noviom. lib. 1. cap. 52 : *Terras cultas et incultas, pervia, uva, Discapia, prata, pascua, etc.* Occurrit ibi adhuc semel : sed legendum conjunctim *Wadriscapia* ostendo in hæc voce post *Waterscapum*.

DISCAPILLARE, Capillos avellere, radere, vel disjicere, et miscere : Gallis *Décheveler*, [Italis *Discapigliare*.] Lex Burgund. tit. 33. § 1 : *Si qua mulier ingenua in domo sua a quocunque ingenuo, aut in via innocens Discapillata fuerit aut detracta, etc.* Capitula ad legem Alamannor. cap. 27. edit. nuperæ : *Aut qui eas Discapillaverit,.... 15. sol. componat. Ekeardus Junior de Casibus S. Galli cap. 10. de Hadwiga Ducis Suevorum filia : Jussit verberari et Magistro multa rogante, vix concessit non Decapillari. Vide Decalvare.*

† **DISCAPIRE**, ut infra *Disceperere*, Dividere, distrahere, si recte puto : quod hic de eo dicitur qui villare quod ab Aniano Abbate precario tenebat, ipsi Abbati subtrahebat sibi que volebat asserere, quasi proprius et immunis ejus esset dominus ac possessor. Charta recognitionis ann. 801. in Probat. novæ Hist. Occitanæ tom. 1. col. 31 : *Quomodo ego Pinaudus et parentes (MS. pares) mei Materindus et Fulgentius quod ipsas tascas et decimas, quod vobis (Abbati Aniano) exinde dare debuimus, ipsas vobis intendimus, et nihil vobis exinde dedimus perfatos (MS. perfectos) vi. annos, et insuper de ipso villare vobis cum (melius in MS. eum) Discapire volumus, et in fraude de ipso fecimus (MS. fuimus,) ac ipsas pro (melius in MS. sine) vestro commeatu illas habere volumus; sicque me recognosco ego Pinaudus, quomodo ego et parentes (MS. pares) mei suprascripti pro vestro beneficio antea et per (MS. pro) precaria nostra,*

quam vobis fecimus, eam antea habuimus, et ea que fecimus, veraciter me recognosco in vestrorum supradictorum iudicio. Data recognitione sub die III. Non. Madias anno XXXIV. regnante domino nostro Imperatore Karolo Rege Francorum et Longobardorum.

* Nostris *Descharpir*, pro *Echaper*, *dégager*, *séparer*, Evadere, se expedire, separare. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 57 : *Jehannin le Moyn se Descharpi et desrouta d'avec ledit Escalongne, qui le menoit de bonne foy. Aliæ ann. 1447. in Reg. 176. ch. 509 : Le suppliant qui ne pavoit Descharpir d'icellni Mahiet, etc.* Rursus aliæ ann. 1473. in Reg. 195. ch. 827 : *La femme de Jehan Boyleane se bouta entre le suppliant et Anthoine Cardinal cuidant les Descharpir et garder de faire mal l'un à l'autre.*

† **DISCAPUM**, Charta Henrici V. Reg. Angl. apud Rymerum tom. 10. pag. 236. col. 2 : *Cum ipsa vinea vel campello, et una Discapo. Lege Wadiscapo, aquagio, aquæ ductu, et vide Waterscapum et paulo superius Discapia.*

† **DISCARGA**, Acceptilatio, liberatio, Gall. *Décharge*. Deliberatio trium Statuum Occitanie de Johanne Rege in carcere detento, apud D. La Faille Annal. Tolos. tom. 1. probat. pag. 95 : *Nec poterunt dicti quatuor Thesaurarii habere Discargam sufficientem, nisi illam haberent de mandato dictorum viginti quatuor.* Vide *Deschargia*.

DISCARGARE, Onus deponere, exonerare, Gall. *Descharger*. Lex Salica tit. 29. § 21 : *Si indefenium ad domum suam in carro duxerit, et Discargaverit.* § 24. *Si inde vinum in carro ad domum suam adduxerit et Discargaverit.* Ubi editio Heroldi tit. 27. § 11. habet *Discarraverit*, [Baluzii tit. 29. § 21. et 24. *Discarricaverit*,] id est, de carro deposuerit.

DESCARGARE, Eadem notione, occurrit in Charta ann. 1141. apud Catellum in Comitibus Tolosanis pag. 192. [in Charta anni 1165. ex Archivo Ecclesie Massil. altera ann. 1164. ex Archivo Monasterii S. Victoris ejusd. urbis, et in Glossis Pithoe apud Baluzium tom. 2. Capitul. pagi 691.]

* Alias nostris *Descarchier*, ut legitur. in Ch. ann. 1320. ex Chartul. 23. Corb.

* **DISCARGATURA**, Exoneratio, Ital. *Discaricamento*, Gall. *Décharge*. Stat. Placent. lib. 6. fol. 81. vº : *Item provisum est, quod portatores non possint accipere ab aliquo de Discargatura alienjus carri vini, videlicet si discargaverit desuper terram, . . . ultra septem denarios.* Vide infra *Discargatura*.

* **DISCARJATOR**, Gall. *Déchargeur*, Exonerator, in Charta ann. 1214. ex Chartul. Campan. fol. 188. vº. *Discharjator*, in altero Campan. Chartul. fol. 40.

DISCARICARE, Idem quod *Discargare*, de carro onus deponere. Fortunatus in Vita S. Medardi Noviom. Episc. cap. 6 : *Discaricantes, quæ tulerant, laxati pergunt itinera.* Occurrit etiam in veteri Charta Dalmatica anno 1292. apud Jo. Lucium lib. 4. de Regno Dalmat. cap. 9. [in Statutis Massil. lib. 1. cap. 51. § 3. lib. 4. cap. 30. lib. 6. cap. 45. etc.]

* **DISCARIGARE**, Exonerare, Ital. *Dis-*

caricare. Charta ann. 1228. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 32 : *Omnis forensis, qui facit stationem in mercatis Ferrarie, et Discarigat suum havere, non solvat ripaticum, sed stazonaticum.* Vide *Discaricare*. Hinc

* **DISCARIGATURA**, Exoneratio. Stat. Vercel. lib. 3. pag. 94. rº : *Exceptis portatoribus blavæ et vini, qui possint capere et habere . . . pro Discarigatura vini . . . denarios duos.* Vide supra *Discargatura*.

DISCARRARE, **DISCARRICARE**. Vide *Discargare*.

* **DISCATENARE**, Juncta disjungere. Mirac. S. Andoeni tom. 4. Aug. pag. 830. col. 1 : *Ibi languidus de snbstratorio solotenus excussus, Discatenatis nervis, carne revulsa, arctius cœpit angustari.* Italis, *Discatenare*, ex catenis solvere, Gall. *Déchaîner*.

† **DISCAVALCATUS**, Ex equite pedes factus, Gall. *Demonté*, ab Italo *Discavalcare*, Ex equo deicere. Regimina Paduæ ad annum 1325 : *Ibi fuerunt vulnerati dominus Nicolaus de Carraria, et Obizo de Papaforis in facibus, et dominus Marsilins . . . Discavalcatus, et Paulus dente aliquantulum vulneratus.*

* Nostris *Deschevancher*, eodem significato. Lit. remiss. ann. 1381. in Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 283 : *Iceilni Henriet non cuidant mesprendre de oster audit Juif le sien, pour ce qu'il n'avoit point de rouelle, Deschevancha icellui Juif et print son cheval et la besace qui estoit derriere.* Aliæ ann. 1361. in Reg. 92. ch. 27 : *Tantost après le suppliant enst esté pris et Deschevanchiez par lesdiz ennemis.* Ita quoque legendum, pro *Deschevacher*, in Stat. ann. 1308. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 460. art. 8.

* **DISCAZERNATUS**, Disjunctus, Gall. *Détaché*. Comput. ann. 1402. inter Probat. tom. 3. Histor. Nem. pag. 170. col. 2 : *Pro uno codice, absque glozis, Discazernato et sine postibus, xvij. sol. Turon.* Vide infra *Dischadernare*.

DISCEDERE, pro *Decedere*, mori, apud Fredegar. cap. 54. [*Discessivit*, pro *Dicessit*, recessit, legitur apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 770. ubi de excidio urbis Aconis.]

DISCESSUS, Obitus, [Gall. *Decès*,] in gestis Dagoberti cap. 46. 84. 89. et alibi non semel.

** **DISCESSIO**, Eadem significatione. Chart. ann. 773. in Neugart. Cod. Dipl. Alem. num. 54 : *Et post nostram vero Discessionem ipsas res pro animas nostras ad ipsum monasterium sine ulla maritione revertantur.*

DISCENS, Discipulus. S. Columbanus Ep. 3 : *Ecce quibus circumdantur diversitatibus, et quibus circumdantur ac si vorticum fragoribus, charissime Discens, etc.* Utitur alibi, sed locus non succurrit, ut et S. Irenæi Interpret. lib. 3. cap. 14. [imo Quintil. 3. 11. *Fatigare Discentem per ambages.*]

† **DISCENTIA**, Discendi actus. Tertull. de Anima 1. 23. et 24 : *Discentias reminiscantias esse.* Utitur et Cæl. Rhodig. 10. 16.

† **DISCEPERE**, Papias : *Discepit, Divisit, Disceptus, Divisus, Scrutatus, Expertus.* Vide *Discapire*.

† **DISCEPTIM**, σαφώς, φανερώς, Manifeste,

clare. Gl. Lat. Græc. Sangerman. MSS. Mallem *Discretim*, quo usus est, Apuleius, vel *Disertim*, pro *Diserte*.

† **DISCERE**, Docere. Jacobus Cardinal. S. Georgii in Vita S. Petri Cœlestini, Mail. tom. 4. pag. 444 :

Tamen agnita dudum

Commemorant veteris moris Discuntque minores. Vita S. Edwardi Regis Angliæ, Martii tom. 2. pag. 643 : *Didicit eum Rex sanctus pater suus Deum præ omnibus timere.* Sidonius lib. 8. Epist. 6 : *Per alias vias doctrinam illius quo more citius homo Discitur, inobservatus inspexi.*

DISCERDURA, ex Gallico *Deschirure*, Laceratio : *Deschirer*, Lacerare, quasi *Deschairer*, Carnem avellere, lacerare. Inquesta anni 1270 : *Retulit Curia, quod ipsa domina habet ibidem iustitiam de feudo terræ usque ad duellum, et cognitiones mesleiarum sine sanguine et Discereura, etiamsi ibidem fuerit aliqua percussio, de qua mahamium, vel mors minime timeatur.* Vide *Speculum Saxonicum* lib. 1. art. 68. § 1.

* **DESCIREURE**, Plaga, vulnus, in Stabilim. S. Ludov. cap. 38. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 286 : *Se ce est de triève en frainte, il doit monstrier sanc ou plae, ou Descireure, ou chaple.*

DISCERNENTES, Lex Wisigothorum lib. 12. tit. 2. § 2. ubi disputationes de fide prohibentur : *Nullus antiquorum Patrum impugnationibus suis sacras definitione irrumpat : nullus modernorum Discernentium congruentes fidei tractatus spernat.* Quo loci *Dicernentes* videntur dicti Sectarii, hæc appellacione donati hoc ævo in Hispania atque ii forte, qui διζερνόμενοι dicuntur Theodoro Lectori lib. 1. Nicephoro Callisto lib. 6. cap. 29. lib. 18. cap. 45. Leoncio Scholastico lib. 5. de sectis, et Codin. in Origin. Constantinop. qui nempe contra Calchedonensem Synodum Eutychis a Dioscorigi partes tuebantur, itaque sese appellabant, quod ab ea Synodo se segregatos innuere vellent, quomodo vocem hanc usurpat Socrates lib. 5. cap. 5.

* **DISCERNERE**, Decernere, statuere nostris etiam *Discerner*, pro *Décerner*, *donner*. Charta Geraldii Trenoreli. ann. 1334. inter Probat. Hist. ult. ejusd. monast. pag. 246 : *Et primo declaramus Discernimus dictum marescallum esse et esse debere dum et quando nobiscum fuerit, combatellatus seu senescallus hospitii nostri.* Ord. nons et *Discernons par la tenenr de ces présentes*, in Lit. Caroli V. ann. 1371. tom. Ordin. reg. Franc. pag. 425.

* **DISCERNICULUM**, Ornamentum capitis virginalis ex auro. Glossar. vet. Cod. reg. 7641. Vide *Discrimen*.

* **DISCERTATIO**, Contentio, controversia, Gall. *Contestation*. Tabul. Guemen. *Dedi terram, quæ mihi contingit ex transactione post longam Discertationem.*

DISCESSOR, Deccessor, prædecessor, certe qui decessit, et obiit. Vide Canon Hibern. lib. 41. cap. 30.

† **DISCESSUS**, **DISCESSIO**, Obitus, Gall. *Decès*. Vide *Discedere*.

* **DISCHADERNARE**, Dissolvere, disjungere, Gall. *Déliier, détacher*. Chart. ann. 1327. in Reg. 65. Chartoph. reg. c. 115 : *Hoc probabitur per primum rotulu*

uorum compotorum, in quo non sunt lucentæ libræ prædictæ, si bene inspiciatur liber primi anni, qui est quadratus et coarctatus de alluda, et se Dischadernat. Vide supra Discasernatus.

† **DISCHARGIA**, Gall. *Décharge*, Accusatio, Liberatio. Exonerationem vel aliquam Dischargiam camporum thesauri nostri, apud Rymerum tom. 13. pag. 461. col. 1. *Litteræ exonerationis et Dischargiæ non fuerint levatæ*, ibidem.

† **DISCHARGIARE**, **DESCHARGIARE**, Exonerare, Gall. *Décharger*. *Litteræ Philippi Franc. Reg. ann. 1207. pro Rotomagensibus, apud Duchesnum Hist. Norman. pag. 1063 : Prædicti cives... poterunt... eas mercaturas) chargiare et Deschargiare, et portare et reportare ubicumque voluerint.... Nullus nisi manens fuerit apud Rothomagum poterit Dischargiare vinum in cellarario vel in domo apud Rothomagum propter illud reveniendum. Vide Discargare.*

† **DISCHARGIUM**. Vide *Dischargia*.

* **DISCHARJATOR**. Vide supra *Discarjator*.

* **DISCHUS**, pro *Discus*, in Stat. Placent. lib. 6. fol. 73. vº.

DISCIFER, Dapifer, *Maitre d'hostel*, *menescallus*. Gloss. Saxonice. Ælfrici : *Discifer*, vel *Discoforus* : disc-ven, i. dapifer. [Vide *Discophorus*.]

DISCINCTA, Vestis absque cingulo, affibulata, suprema nempe, et quæ aliis aperinduitur. Acta Martyrum Numidar. 7 : *Vidi, inquit, juvenem, inenarrabili et utis ampla magnitudine, cujus vestitus discincta erat, in tantum candida luce, ut oculi in eam constanter intendere non possent.* scriptor Passionis SS. Perpetuæ et Felicitas pag. 33 : *Ita revocatæ et Discinctis intute, prior Perpetua jactata est. Hinc*

DISCINCTATUS, *Discincta indutus*, apud eundem : *Et exivit vir quidam... Discinctus purpuram inter duos clavos per mediumactus.*

1. **DISCINGERE**, Dirimere, decidere res. Vetus inscriptio :

Ter vice qui sacra Discinxit iurgia iudex.

occurrit passim hac notione apud Scriptores locis indicatis a Savarone ad Sidon. lib. Epist. 7. Jureto ad Symmach. pag. 277. Jacobo Gothofredo in Gloss. ad Cod. Theod. aliis.

2. **DISCINGERE**, Cingulo magistratus uere, degradare. Synodalis Epistola Eudo-Synodi Sardicensis : *Duxit Concium, ut Julium urbis Romæ... Discingeret que damnaret.* Catalogus Pontificum Romanorum a Cuspiniano editus, in Pono PP. : *In eadem insula Discinctus est iv. Octob. et loco ejus ordinatus est Antel.*

DISCINCTUS, Cingulo exutus. Glossar. t. Græc. : *Discinctus*, λυσιζωνος. Lex Salica 61 : *In camisa Discinctus et Discalciatus.* de Cingulum.

DISCINGULARE, *Sellam et sarcinam removere*, auctori Mamotrecti cap. 24. Genes.

1. **DISCIPLINA**, apud Monachos, est flagellatio, interdum virgæ ipsæ, quibus flagellantur. *Flagelli Disciplina*, in Regula S. Reliani cap. 41. Liber Ordinis S. Victoris Misiensis MSS. cap. 33 : *Si aliquis Discipulam accipere debeat, erigens se super*

genua, modeste vestimenta sua exuat, deinde procumbens a cinctura deorsum eisdem vestimentis tectus remaneat, et sic jaccus aut prorsus taceat, aut hoc solummodo dicat : Mea culpa, ego me emendabo. Sed neque alius interim loquatur, nisi forte aliquis de Prioribus pro eo intercedat usque ad jussionem Abbatis. Qui domo cessaverit, adjuvet illum fratrem ad induendum : qui indutus et erectus non se moveat, donec Abbas dicat : Ito sessum : et tunc inclinans erat in locum suum. Hoc etiam sciendum est, quod ille qui inferioris gradus est, non debet verberare superiorem, id est, Diaconus Sacerdotem, sed æqualis æqualem, vel superior inferiorem. Leo Ostiensis lib. 3. cap. 22 : *Statuit... ut per totius anni sextas ferias pone tantum et aqua contenti essent, ac per singulas singuli Disciplinas data confessione reciperent.* Matth. Paris. ann. 1252 : *Vestibus igitur spoliatus... ferens in manu virgam, quam vulgariter Baleis appellamus, introvit capitulum et confitens culpam suam... singulis Fratribus Disciplinas nuda carne accepit.* Occurrit apud eundem ann. 1198. pag. 129. Cantiprat. lib. 2. cap. 16. num. 5. cap. 39. n. 2. Cæsarium lib. 1. cap. 22. 40. lib. 3. cap. 47. Petr. Damian. in Vita S. Romualdi n. 39. lib. 1. Ep. 19. lib. 6. Epist. 1. 27. Herimann. de Restaur. S. Martini Tornac. cap. 88. Vide S. Anselmum lib. 3. Ep. 50. et Joan. Morinum lib. 7. de Pœnitent. cap. 14. § 1. [Statuta antiqua Ordinis Grandimont. inter Anecd. Marten. tom. 4. col. 1236. 1237. 1238.] Eleemosynarii munus, ut est in MS. Corbeiensi de Mensa Abbat. est providere *Disciplinas, scilicet virgas de booulet et vimiaus de Kalre in capitulo.*

* Eandem pœnam ab archiepiscopis in presbyteros sibi subditos animadversam legimus in Reg. visitat. Odonis archiep. Rotomag. ab ann. 1248. ad ann. 1269. ex Cod. reg. 1245. fol. 274. vº. : *Injunximus presbytero de Altifago, . . . quod in kalenda sui decanatus unani in camisia et braccis acciperet Disciplinam, coram presbyteris illius decanatus existentibus in dicta kalenda, pro eo quod percusserat quemdam parochianum suum de pugno in ecclesia sua prædicta, et rixatus fuerat cum priore dicti loci.*

DISCIPLINA crebro etiam pro flagellatione, vel alia pœna, quæ ex decreto iudicis infligitur, usurpatur in Legibus Wisigoth. lib. 3. tit. 3. § 4 : *Adjuutores vero raptoris, qui cum ipso fuerint, Disciplinam accipiant, sicut est in lege alia constitutum.* Lib. 4. tit. 5. § 1 : *Verberandi sunt ante iudicem quinquagenis flagellis, etc.* Mox : *Neque propter Disciplinam qua correpti sunt, infamiam poterint ullatenus sustinere.* Lib. 6. tit. 5. § 8 : *... Si indiscreta Disciplina percussus fortasse mori de flagello contigerit.* Adde § 12. lib. 7. tit. 4. § 7. [Capitulare de Villis Caroli M. § 4. Excerpta ex Lege Longobard. apud Baluzium Capitul. tom. 1. col. 349. § 3.]

† **DISCIPLINA CONDIGNA**, sive in jejuniis, sive in castigatione, iis imponenda, qui Symbolum et Orationem dominicam discere negligunt, Capitul. lib. 5. cap. 161.

DISCIPLINA CORPORALIS, in Capitul. 5. ann. 803. cap. 1. [Capitul. lib. 3. cap. 66. lib. 4. cap. 35. Formulæ Bignonianis form.

22.] apud Marculfum lib. 2. Formul. 27. Chrodegangum in Regula Canonorum Metensium cap. 3. 4. 14. [*Disciplina corporis*, in Vita S. Pardulphi Abbatis inter Acta SS. Benedict. pag. 579. n. 16.] *Descepline de cors*, in Stabilimentis S. Ludovici l. 1. *Vindicta corporalis*, apud eundem Chrodegangum cap. ult. *Disciplina hostilis*, militaris, in Lege Bajwar. tit. 2. cap. 4. § 6.

† **DISCIPLINA CORREPTIONIS**, in Capit. Pippini Regis Ital. ann. 793. cap. 31.

DISCIPLINA DUCALIS, in eadem Lege Bajwar. tit. 9. cap. 4. § 3. id est, compositio. Capitul. ann. 808 : *De latronibus et Disciplina eorum.*

† **DISCIPLINA LEGITIMA**, Capitul. lib. 6. cap. 122.

DISCIPLINA SÆCULARIS. Capitul. 2. ann. 789. cap. 16 : *Ut Disciplina Monachis regularis imponatur, non sæcularis, id est, non orbeantur, nec mancationes alias habeant, nisi ex auctoritate regulæ.* Vide Capitulare triplex ann. 808. cap. 3. § 8. Legem Longob. lib. 1. tit. 9. § 27. lib. 2. tit. 13. § 3. [** Carol. M. 101. Luitpr. 103. (6, 50.)] Concil. Emeritense cap. 17. etc.

† **DISCIPLINAM IMPONERE** servis domini dicuntur in lege Bajwar. tit. 7. cap. 2. § 4. in Appendice ad Marculfum formula 16. *Impendere ad servos*, formula 13. inter Bignonianas ; hæc autem *Disciplina* marcipiorum a dominis imposita *Disciplina supra dorsum* vocatur ibidem formula 26.

DISCIPLINARE, Castigare, corrigere, virgis cedere. Vita S. Genovesæ : *Disciplinat itaque misericorditer filios suos Pater misericordiarum. Liber revelationis editus cum Joan. de S. Victore de Utilitate tribulation. cap. 6 : Sæpius enim confessionem repetere, et pluries Disciplinari gaudebant.* Hist. Episcoporum Autisiod. cap. 54 : *In Capitulo ejusdem Ecclesiæ, ubi fratres Disciplinantur, sepulturam habuit.* Statuta Ordinis de Semprighom : *Quæ autem fecerit, Disciplinetur in Capitulo, vel in pone et aqua pœniteat.* Vita S. Galberti Abbat. Pontisarenensis num. 10 : *Ex nodosis corrigiis flagello confecto seipsum adeo dure Disciplinavit, etc.* [Guidonis Disciplina Farsensis cap. 16 : *Non Disciplinatis Magister pueros in choro, si dominus Abbas affuerit aut Prior. Jejungere et Disciplinare*, in brevi Histor. Ordinis Cartus. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 211.] Michael Scotus [vel Theobaldus Anguibertus Hibernus, ut Dominus de la Monnoye in Menagianis tom. 3. pag. 105.] lib. Mensæ Philosophicæ cap. 18 : *Quidam vir zelotypus uxorem suam, ad confessionem euntem, sequebatur, quam cum Sacerdos retro altare duceret ad Disciplinandum, hoc videns maritus ait, O Domine, tota tenera est, ego pro ipsa recipio disciplinam : quo flectente genna, dixit mulier : Percute fortiter, Domine, quia magna peccatrix sum.* Observa ritum rite abolitum, et qui vetatur apud Hadrianum I. PP. in Epit. Can. ex regulis SS. Patrum cap. 25 : *Episcopus, Presbyter, Diaconus peccantes fideles Verberare non debeant.* [Vide Mabillonii Præfationem in Acta SS. Benedict. Sæc. 6. part. 1. n. 39. et seqq. ubi plura de disciplinarum usu ad redimendas pœnitentias canonicas excogitato, de ejusd. usus auctoritatibus, propugnato-

ribus et defensoribus, atque etiam impugnatoribus, etc.]

† **DISCIPLINABILIS**, ad disciplinam pertinens, docilis. Vita S. Zita, April. tom. 3. pag. 499 : *Inde quoque virorum peritissimorum olim Disciplinabilis mos exstitit, Sanctorum celebres vitas exquirere*. Bern. de Breydenbach Itiner. Hierosol. pag. 223 : *Animalia illa que humana arte et industria excubantur, Disciplinabilia hiis sunt, que secundum naturam sue speciei generantur*. Auctori ad Herennium, *Disciplinabilis scientia dicitur, quæ ex arte exponi potest et certa methodo*.

† **DISCIPLINALIS**, Eadem notione. *Disciplinales voluntates*, apud Cassiodorum 4. 33.

† **DISCIPLINALITER**, Ex disciplina. Joan. Sarisb. lib. 6. Polieratici cap. 15 : *Disciplinaliter eruditus populus*. Rodolphus Monachus in Vita Lietberti Camerac. Episc. Spicil. Acher. tom. 9. pag. 729 : *Epulæ quidem carnum sufficienter apponebantur, sed paus et aqua Disciplinaliter sumebantur*. In Chronico Erfordiensis, inter Vindem. Litter. Frederici Schannat ad ann. 1238. *Disciplinaliter corrigere* dicuntur Sacerdotes qui pœnitentes quosdam gravioribus delictis obnoxios flagellabant.

* **DISCIPLINARIE**, Stat. Bened. ann. 1248. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 260 : *Qui aliter fecerit, coram omnibus in capitulo recognoscat delictum, prioris judicio Disciplinarie puniendus*. Id est, flagellatione.

† **DISCIPLINARIA SCIENTIA**, Mathesis, Mathematica. Goelenii Lexicon Philosoph.

† **DISCIPLINATIO**, Flagellatio, apud Thomam Madox Formul. Anglic. pag. 336 : *Willelmus Abbas Monasterii exempti S. Albani domino Johanni Say Militi... Admittimus preehonoratam personam vestram... in consortium nostre fraternacionis... in vigiliis, jejuniis, in inclinationibus, prostrationibus et Disciplinationibus, etc.* Utitur alicubi S. Augustinus pro eruditione seu institutione, uti dicitur in Fabri Thesaur.

† **DISCIPLINATORIA VIRGA**, in Vita Galterii Abb. inter Acta SS. Bened. Sæc. 6. part. 2. pag. 821.

DISCIPLINATUS, Moribus bonis disciplinæ beneficio præditus. *Juvenis Disciplinatus*, apud Cæsarium lib. 1. Miracul. cap. 3. Chron. Montis-Sereni ann. 1205 : *De commissorum sibi utilitate indeficienter sollicitus, moribus temperatus, quales Disciplinatos vocare consuevimus; quæ duo severitatis aliquid moribus ejus admiscuisse videbantur*. [Eccl. 10. 24. *Vir prudens et Disciplinatus*. Imit. J. C. lib. 1. cap. 25. num. 5 : *Bene morigeratus et Disciplinatus*.] Utitur etiam Tertullianus, lib. de Fuga in persecution. [Alicuius Avitus lib. 4. cap. 24.]

* **DISCIPLINATE**, Ruodlieb. fragm. 5. vers. 81 :

Disciplinate stans hoc audivit ut omne, etc.

* **2. DISCIPLINA**, Prudentia, Gall. *Sagesse*. Sidon. Apollin. epist. 1. lib. 1 : *C. Simmachii rotunditatem, C. Plinii Disciplinam maturitatemque vestigiis præsumptuosius insequuntur*. Discipline, Reprehensio, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 155 : *Anquel doyen le prévost dist par maniere de Discipline et de repré-*

hension : vecy bel estat de prestre d'estre au soir de nuit en la taverne.

* **3. DISCIPLINA**, Præscriptio, jussus. Charta Conradi reg. ann. 963. tom. 9. Collect. Hist. Franc. pag. 700 : *Et vero tenore, ut nulli episcoporum sive abbatum, neque comitum, neque alicui contrariæ potestati aliquam Disciplinam sive servitutem per vim faciant*. Ubi Honor. Bouche tom. 1. Hist. Prov. pag. 804. edidit Fortiam, ut hic notatur.

* **DISCIPLINATI**, Mirac. S. Rosæ tom. 2. Sept. pag. 451. col. 1 : *Jacobus de Lagolpe de Viterbio, admodum rector hospitalis Disciplinatorum et Caritatis Viterbiensis, etc.* Ex eo fortassis sic dictum, quod pauperes in eo instituerentur.

† **DISCIPLINOSUS**, Qui multos habet Discipulos, in Amalthea ex Catholico. Melius f. *Discipulosus*.

DISCIPULARE, Edocere, Discipulati, edocti, in Glossis Isid. [et apud Johan. de Janua.]

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Discipulare, Enseigner disciple*.

1. **DISCIPULATUS**, Officium, ministerium. Chronic. S. Michaelis Virdun. : *Hic igitur adhuc adolescentulus ab Abbate suo in Discipulatu Capellani constitutus, frequenter cum eo ad Palatium, et per plura locorum habuit comitatum*. [Gloss. Vet. *Discipulatus, μαθησις, μαθήτευσις*. Hac notione sumunt Zeno Veronens. Serm. de Præcepto, *Attende tibi : Unusquisque nostrum, in Discipulatum nos Verbi Dei mancipavimus*. Cassiod. 1. 5. Epist. 40. Tertull. de Præscrip. cap. 22. Ordericus Vitalis in Hist. Eccl. Carolus M. in Epist. ad Elipandum inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 111. et alii.]

* Vita S. Idæ tom. 2. Sept. pag. 267. col. 2 : *Quando prædictus Bilo necdum ad presbyterium promotus Hirntfeldensis ecclesiæ Discipulatum subierat, etc.* Ubi de ministerio custodis ecclesiæ sermo est, ut observant docti Editores.

* **2. DISCIPULATUS**, Disciplina, institutio. Vita S. Adalh. abb. Corb. inter Act. SS. ord. S. Bened. part. 1. Sæc. 4. pag. 310. num. 33 : *Ille (Bernarius) Christi Discipulatus nobiscum habens formam, etc.*

* **DISCIPULUS**, Minister, cui aliquod officium commissum est. Charta vet. Brabant. ex Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 5. rº. : *Dux Godefridus quinque molendinorum Discipulis et eorum successoribus consuetudinem, quam hactenus tenuerunt, . . . donavit. Hæc est consuetudo annonæ, quatuor vasa sumuntur, quorum unum vicesimam quartam partem sextarii capit : due partes ducis sunt, tertia Discipulorum; . . . hoc ideo quia molares lapides molendinis ministrant*. Alia ann. 1336. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 119 : *Arnaldus Tornabois Discipulus juratus inquantis regni Carcassone voce tubæ præcedente præconizavit, etc.* Hinc *Disciple*, pro eo qui alterius est adjutor, puta apparitoris, vulgo *Recors*. Lit. remiss. ann. 1393. in Reg. 145. ch. 534 : *Iceilni Estienne dist auxdiz exposans, vous estes Disciples; car se vous ne feussiez, les gens de mons. de Bourgogne ne m'eussent peu mener en prison*. *Déciples*, pro *Disciple*, in Vita J. C. MS. ubi de Joan. Bapt. :

Ains sui Déciples à cel roi,

Aui chi doit venir après moi.

** **DISCIPULUS**, Adjutor tabellionis. Vide Marin. Pap. Diplom. ad num. 7. not. 9.

DISCIRCULARE, A circuli rotunditate semovere. Will. Britto lib. 7. Philippidos

Æqua superficies omni ex parte rotundo Orbiculata sinu, se non obliquat in ullum Divaricans euneum; sed finibus ipsa suis se Limitat, ut nullus Discirculet angulus illam.

DISCLAMARE, Vide *Clamare*.

DISCLAUDERE, Quod clausum est aperire : *Desclore*. Gloss. Ælfrici : *Discludo, ic todæle, divido*. [** *A wegali can, Discludere*, e Glossar. Coton. apud Bosworthum.] Leges Henrici I. Reg. Angli. cap. 90 : *Si quis puteum... Disclaudat, et aliquid incidat, etc.* Vide *Disclusum*.

DISCLAUSUS, Minime clausus, Gall. *Desclos, Deffermé*. Curtillus *Disclausus*, i Legibus Inæ Reg. West-Saxon. cap. 4. Le Roman. du Renard MS. :

La ou li palis iert Desclos,
Avoit li vilain planté chox.

† **DISCLEARE**, *Cledas* seu crates tollere. Vide *Cledare* post *Cleia*.

† **DISCLUSUM**, *Divisum, dimotum*. Papias. Glossar. Sangerman. MS. num. 501 *Disclusus, Divisus, patens*. Vide *Disclaudere*.

† **DISCOFERA**, **DISCOFORUS**. Vide *Discophorus*.

DISCOLARE, Effluere, dimanare, Gall. *Découler*. Charta ann. 1180. apud Maria Campum in Regesto part. 2. Histor. Ecc. Placentinæ n. 29 : *Item de omnibus scoturis rivi... quæ ex ipso rivo Discolatur, etc.*

DISCOLATUS, Papias : *Coloni, sunt et coltores adveue... alienum agrum locatum colentes, ac debentes conditionem genitoli soli propter agri culturam, sub dominio possessoris, pro eo quod Discolatus est fundus*. Ubi etiam Codex MS. id est, ni fallor, quia agri hactenus incultus manserat, nec cultore habebat. [** *Pro eo quod iis locatus est fundus, ex Isidori Origin. lib. 9. cap. 4. sec. 36.*]

* **DISCOLOR**, Decolor, cujus color vitatur. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7692 : *Discolor, Décolorable*. Vide *Discolorare*. Hinc

DISCOLORARE. Glossæ MSS. ad Cod. Sardiense can. 17 : *Infucata, Distincta, Discolorata*. Alanus de Insulis in Planctu nature : *Vestis autem ex serica lana contexta, multifario protecta colore, puellæ præserviebat in usum, quam Discolorando carens alteritas, multiplici colore faciem adornabat*. [Senecæ, *Decoloratur id, cujus color vitatur, non mutatur*.]

* **DISCOLORATUS**, Decoloratus, Gall. *Décoloré*. Mirac. MSS. Urbani PP. V. : *bebat faciem . . . Discoloratum et ventri inflatum, etc.*

† **DISCOLUS**. Græc. δύσκολος, Difficilis, morosus. Papias : *Discolus, Difficilis, moralis, indisciplinatus, a scolis dicitur vel a colere et dis*. Gloss. Sangerman. n. 501 : *Discolus, Difficilis, moralis*. I. *moralis utrobique legendum morosus*. V. *Discolus vel Dyscolus ea notione legitur*. Petr. 1. Epist. 2. 18. apud Acherium Scil. tom. 7. pag. 601. Robertum Goulet in Compendio Jurium Universit. Paris.

vo. Ludew. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 18. in Bullario Carmel. pag. 252. col. 1. c. [** Conf. Schmeller. in Poet. Lat. sec. et XI. pag. 288.]

¶ **DISCOMBRARE**, *Combros* seu arbores neisas et viam occludentes auferre, apud Hesium in Notitia Galliarum pag. 100. l. 2. Vide *Combri*.

* Hinc nostris *Descombrer*, pro Purgare, mundare, in Chartul. sign. *Ezéchiél Corb.* ann. 1415. fol. 18. r^o. et metaphorice pro liberare, Gall. *Décharger*. Charta Beatricis. Burg. in Chartul. Campan. Cam. imput. Paris. : *Jehans de Conde de Cambray... nos pria mout que nos vos prissiens de vos li feüssiez à rendre xxxiiij. livres et de solz d'Artisiens, que madame ma mere nostre li devoit de joiax qu'ele avoit euz et que de lui : sire nos le vos priames que par Dieu en Descombrissiez l'ame de li.* in *Descomberrois* et li seroit solc et quite, in Ch. ann. 1255. ex Chartul. Monast. fol. 1. *Descombrer* vero, Controversiam dirimere, in Charta ann. 1355. tom. 2. Hist. Bod. pag. 420 : *Tous les eschevins doyent pourvoir par l'espace de demi an résidément à Liège, pour Descombrer et faire loy à tous ceaux, qui le requieront.* Vide infra *Agombrave*.

DISCOMMUNICANTES, Qui cum cæteris fidelibus non communicant, nec oblationes una cum iis offerunt. Concilium Arelat. II. sub Siricio PP. cap. 10 : *De his, qui in persecutione prævarieati sunt...* Synodus Nicæna statuit, ut 5. annos inter *Discommuniantes*, ita ut communionem inter *Pœnitentes* non præsumant. Ubi Synodus Nicæna 11 : *Δύο δὲ ἔτη χωρὶς κοινωνήσας τῷ λαῷ τῶν πρὸςευχῶν*, Id est, duos annos sine oblatione participes erunt orationum cum plebe.

DISCOMPENDIUM, Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Paraula, Prov. compendium, dicerium, famen, compendium, Dispendium.*

DISCOMPUTARE, Subducere, detrachere, Gal. *Decompter, Rabatre, Defalquer*. Charta Hugonis de Aqua ann. 1293. in Chartul. S. Vandregisili tom. 1. fol. 805 : *Tentur Discomputare et detrachere annis similis duodecim solidos, tres capones et tres gallinas.* Altera Charta ejusd. anni ibidem fol. 275 : *Ego Johannes Serredieu... viridis... viridis Religiosis Abbati et conventui. Vandregisili pro xl. lib. Turon. de quas tenui mē prae manibus pro pagatus, et quod Discomputavi dictis Religiosis de septuaginta xx. et xv. lib. Turon. in quibus ego dictus Johannes dictis Religiosis tenebar.* Hist. Monasterii S. Laurentii Leod. apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 1140 : *Nec propter tempestatem quæ cecidit anno 1459. propter quam Monasterium habuit bene in diebus 1200. modios speltæ, ipsi nihil voluerunt Discomputare, nec aliquam gratiam facere.*

DISCONCILIATI, Discordes, dissidues. Vita S. Abbon. Floriac. tom. 10. col. 1. Hist. Franc. pag. 331 : *Aut Conciliati illud fuit, ubi conciliati venerunt et Discordati recesserunt, cum ibi discordati conciliari debuerint, aut canonica de- strictione mulctari.*

¶ **DISCONFECTURA**. Vide *Disconficere*.

DISCONFICERE, ex Gallico *Desconfire*, Hostes conficere, debellare, prosternere. Gauterius de bellis Antiochenis pag. 462 : *Alios etenim milites post Disconfectos dirigunt, qui fugitivos expoliant, etc.* Fulcherius Magister Templi in Epist. ad Lud. VII. Reg. Franc. : *In multitudine gentium confisi et plurimum resistentes, nostros sustinuerunt et Disconfecerunt.* Alia Epist. ejusdem : *Disconfectus a nostris paulo ante Noradinus transiit Euphratem.* [Chronicon Cremonense apud Muratorium tom. 7. col. 639 : *Militiam Placentinorum juxta Montile inter Pontevicum Disconfecit, et ex ipsis milites multos captos Cremonam duxit.*]

¶ **DISCONFICERE**, in altero Chronico Sicardi Episc. Cremon. tom. laudati col. 618 : *Veronenses Mantuanos Disconfecerunt, ex eis innumeram multitudinem captivantes.*

DISCONFECTURA, Clades. Gauterius de bellis Antiochen. pag. 459 : *In fugam et Disconfecturam impulit.*

* *Deseovenue*, eodem significato, in Poem. Alex. MS. part. 1 :

Duel ot Eménidus de sa Deseovenue,
Quant voit son neveu mort desus l'herbe menue.

DISCONFITURA, apud Matth. Paris ann. 1232. *Desconfiture*, apud Practicos nostros dicitur de debitore, qui non est solvendo, cujus res mobiles Judicis auctoritate distrahant creditores, in Consuet. Paris. art. 179. Camarac. tit. 23. art. 2. tit. 25. art. 39. Meldensi art. 117. Turon. art. 220. Silvanectensi art. ult. et aliis. Vide Brodeum in Consuet. Paris. art. 179.

¶ **DISCONFICTA**, Memoriale Potestatum Regiensium ad ann. 1232 : *De incæptione sturmi in plaza Communis inter Rughieros et Malagutios, et Disconficta Marchionis Cavalcabovis.* In MCCXXXII. anno... in plaza Communis fuit magnum prælium inter partem Rugheriorum et partem Malaguciorum, et in die Sabbathi XVI. exeunte Octobri Disconfictus fuit Marchio Cavalcabos Bonacursio de Palude. Legitur iterum ibid. ad. ann. 1268.

¶ **DISCONFICTUS**, ut *Disconfectus*, Prostratus, in Memoriali Potestatum Regiensium ad ann. 1220. et mox in *Disconficta*.

¶ **DISCONFITTUS**, Eadem natione, in Regiminibus Paduæ ad ann. 1320.

¶ **DISCONFITUS**, apud Bartholom. Scriham lib. 6. Annal. Genuens. ad ann. 1230.

¶ **DISCONSOLATUS**, Carens solatio, in Miraculis S. Maioli Abb. Cluniac. Maii tom. 2. pag. 697.

DISCONSUTUS, Dissutus, Gallis *Decousu*. Capitula Ludovici Imp. Addit. 1. cap. 61 : *Ut Monachi cappas Disconsutas, præter villosas, non habeant.* Ubi Haefte- nus *Disconsutas cappas* antrorsum apertas interpretatur.

* **DISCONTINUATIO**, a Gall. *Discontinuation*, Cessatio. Arest. ann. 1343. 1. Dec. in vol. 3. arrestor. parlam. Paris. : *Dictus cantor per suam sententiam pronuntiavit dictos conjuges fecisse interruptionem et Discontinuationem in processu predicto.*

DISCONVENIRE, Non convenire, *Disconvenir*. Frontinus de Limit. agror. : *Si Disconvenit, ad jus ordinarium pertinebit.* Hygenus : *Ex hujusmodi causis tam frequenter Disconvenit.*

* Utitur Horat. lib. 1. epist. 1. v. 99. et epist. 14. v. 18. Nostris *Desconvenable*, Inconveniens. Lit. remiss. ann. 1372. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 350 : *Laquelle Raoulle dist au suppliant qu'il estoit un mauvais loudier, avec plusieurs autres paroles Desconvenables et contre l'onneur dudit suppliant.*

DISCOOPERATORES, pro *Discoopertores*, Exploratores. Gallis *Deseouvreurs*. Henr. Knyghton. ann. 1339 : *Eodem die capti sunt quidam Discooperatores Francorum.* Infra : *Quidam de nostris Discooperatoribus capti sunt, inter quos Miles quidam, etc.*

* *Deseouvreurs*, apud Guill. Guiart. ad ann. 1269 :

Deseouvreurs les tentes lessent
Pour savoir quel lieu en l'ille a.

DISCOOPERIRE, Detegere, Gallis, *Descouvrir*. Bromptonus : *Vultus capitis absceissi Discooperiatur.* Idem : *Vultus habens Discoopertum.*

¶ **DISCOOPERIRE**, Explorare. Lanfrancus Pigrolus lib. 7. Annal. Genuens. ad ann. 1266 : *Quibus visis a dicto Admirato, se cum suis galeis in Scheria reecollegit, et Discooperiens inimicos, qui manu armato... veniebant, etc.* Jacobus Auria lib. 10. eorumdem Annal. ad ann. 1282 : *Præmittentes galeas duas ad Discooperiendum portum Fareziæ, cognoverunt ibi adesse stolium Pisanorum.* Apud Rymer tom. 13. pag. 41 : *Ad Discooperiendum insulas, patrias et provincias.*

¶ **DISCOOPERIRE PAREM SUUM**, Conscium prodere, indicare, in Capitul. Caroli C. ann. 865. tit. 37. cap. 1 : *Nullus de his quæ consideraverint, suum parem Discooperiat vel prodat.*

¶ **DISCOOPERTUS AGER**, Idem qui incul- tus. Vide *Coopertus mansus* et *Absus*.

* **DISCOPARE**, Dividere; quo sensu *Coupper* dicimus. Charta fundat. abbat. Aquilar. ann. 832. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 104 : *De summo vado Carrero usque in fundus calice antiquo, et itinere Discopantes et fontes aperientes.* *Deseaupar*, pro Detrahere, imminuere, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 2 :

Car sainte église édifierent,
Et de tous biens tant i donnerent,
Que lor enfant, après lor vie,
Pesance en ont, duel et envie,
E de lor dons si se Descaupent,
Que qu' an qu'il poent les récaupent.

DISCOPHORUS, Eadem notione, qua *Discifer*, *Dapifer*, *Maitre d'hôtel*. apud Ælfricum, et Guibertum lib. 3. de Vita sua cap. 9. Joan. de Janua : *Discophorus, Discum ferens.* In Vita S. Deicoli Abbatis Lutrensis cap. 1. n. 4. S. Sebastianus dicitur *Discophorus Domini*: forte inquit Bollandus, quod sanctos aut pauperes aluerit. Apud sanctum Hieronymum, Abacuc Propheta *Discophorus* appellatur, ex eo, quod habetur Danielis cap. 14 : *Quum vero ad Abacuc venerat, et de Judæa ad Chaldæam, raptum Discophorum lectitabat.*

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Discoforus, portant escuele.*

DISCOPERÆ, in Monasteriis Sanctimonialium, dicuntur ministræ mensarum, quæ *discos* ferunt. S. Cæsarius Arelatensis Episcopus ad Oratoriam Abbatissam :

Aequalia cibaria, potionesque communes exhibeant Discoferere vel pincernæ. His addo, quæ habet auctor Græcismi de notione vocis *discus* :

Est discus ludus, discus quoque regia mensa, Discus scutella tibi sit, discus quoque mappa.

Rursum :

Discus scutellam, mensam notat atque mapellam.

DISCUM, Δίσκος et Δισκάριον, vocant Græci, Vas sacrum, in quo hostiam consecrandam et consecratam ponunt Presbyteri, quod nostris *Patena* dicitur. Sed Græcorum *discus* lancis profundioris figuram habet. Liturgia S. Chrysostomi : ὁ δὲ διάκονος ἐντρέπίζει τὰ ἱερά, τὸν μὲν ἄγιον δίσκον ἐν τῷ μέρει τῷ ἀριστερῷ, τὸ δὲ ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ. Joan. Damascen. in Synodica ad Theophil. Imp. : ἴδε τὰ ἱερά αὐτοῦ ἀναθήματα, τὰς ἱεράς ἐνδυτάς, τὰ ἱερά σκεύη. ψαλάφησον καὶ ἴδε τὸν μέγιστον αὐτοῦ δίσκον, εἰς ὅπερ ἐγκυρσικῶς καλλιεργήμασιν ὁ μουσικὸς τοῦ Χριστοῦ δεῖπνος, μετὰ τῶν δώδεκα Ἀποστόλων ἐγκεκλόαπτο. Chron. Alexandr. pag. 892 : Τὰ τίμια ῥιπίδια, δισκάρια, καὶ πιτήρια, καὶ ἄλλα ἱερά σκεύη. Hinc *Discochylurum*, opereculum disci, velum, quo sacer discus operitur. Anonym. in Descript. S. Sophiæ : Δισκοχάλυμα ἐλάτρουσα διὰ μαργαριταρίων. [Hinc etiam *discochylurum*, in Vita S. Nili Junioris pag. 140. apud Anonymum Combesianum in Lacapeno num. 44. et apud Nicetam in Murtzuphlo n. 3. Vide Glossarium mediæ Græc. col. 315.]

DISCOPULARE, Canum Venaticorum copulas solvere, ut in prædam irruant : Galli dicunt *Descoupler, Lascher les chiens sur un lievre*. Rigordus ann. 1179 : *Venatores Discopulatis canibus inseculi sunt apertum*. Matth. Paris. ann. 1239 : *Legistarum magnam catervam apud se Rex retinuit, quasi venator canes venaticos, super Electores Prælatorum Discopulandos*. Vita S. Kentigerni Episcopi Glasguensis. cap. 6 : *Accito milite venatum perrexit : Discopulatis canibus, et sociis per loca diversa dispersis, etc.* Vide *Cupla*.

DISCORDALE, Διχορρηκτικὸς, *Discorditer*. Suppl. Antiquarii. Mallem *Discordate*. * Occurrit etiam in Gloss. Lat. Gr. ubi *Discordate* emendat Vuleanius.

* **DISCORDATOR**, Discors. B. de Amorbis in Speculo sacerdot. MS. cap. 26 : Non *Discordator* fratrum, non impropertor. *Discordable*, pro *Contentieux*, Litigiosus, in Charta ann. 1318. ex Chartul. S. Nicas. Mellet. : *Out esté en bonne saisine et paisible de exerciter toute maniere de justice au lieu contentieux*. Infra : *au lieu Descordable*. *Articles Descordez*, de quibus scilicet disputatur, in Stat. ann. 1364. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 512. Vide *Discordiosus*.

DISCORDIOSUS, Discors. Sidonius lib. 9. Epist. 3 : *Statuta regnorum de novo per conditiones Discordiosas ancipitia redduntur*.

DISCORDIOSE. Facundus Hermianensis lib. 10. cap. 2 : *Et quod crudeliter et Discordiose fecerunt, emendare aliquando dignentur*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Discordiose, Discorditer, Descordément*.

DISCORIARE. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. : *Discorio, Deglubo, ἀπεδέρω*. Vide

Decorare.

DISCORPORATUS, Dissolutus. *Corpus Discorporatum dissolutum declaramus*, apud Rymorum tom. 15. pag. 244. col. 1.

* **DISCORTURARE**, Dissuere, Gall. *Décondre*. Charta ann. 1507. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 87. col. 2 : *Qua tunica exinde per dictos probos et juratos, ad fines ut melius mensurari posset, Discorturata, etc.* f. pro *Discordurata*. Vide supra *Cordurare*.

DISCRASIS, seu **DISCRASIA**, Intemperies, δυσκράσια. *Discrasis et Discrasia capitis*, non semel in Chronico Windesem. lib. 2. cap. 38. 46. et *Discrasiatus* cap. 32. 55. [*Discrasia stomachi statim evomere cogebatur*, in Vita S. Lidwinæ, April. tom. 2. pag. 309. *Discrasiatus*, in Aneed. Marten. tom. 2. col. 1326. *Discratia febrilis*, ejusd. tom. col. 88. *Discresitatus*, eadem notione in *Chororarium*.]

DISCREDERE. Vide *Decredere*.

DISCREPANS, Remotus, sejunctus. Gasp. Barthii Glossar. ex Hist. Palæst. Fuleberii Carnot.

DISCRESCERE, pro *Decrescere* : ἀπομεινῶσθαι in Gloss. Gr. Lat.

* Unde *Bailler a Descrois*, vulgatus *Aurabais*, Locare minore pretio licitanti, in Stat. ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 133. art. 17 : *Que celi office de recepte... sera crié et baillé à ferme, . . . à Descrois et à palmées*.

DISCRESATUS. Vide *Discrasis*.

DISCRETÆ, in Monasteriis Sanetimonialium, quibus rerum secretiorum incumbit cura, quæ ad secretiora consilia admittuntur : ut *Fratres maturi*, in virorum. Regula Sororum Damianitarum cap. 4 : *Possint etiam Sorores et debeant, si eis utile et expediens videatur, Officiales et Discretas aliquando remove, et alias loco ipsarum eligere*. Regula Clarissarum : *Ad ostium sane Monasterii custodiendum aliqua talis ex Sororibus deputetur, quæ omnino Deum timeat, quæ matura moribus sit, diligens et Discreta, etc.*

DISCRETIO, Titulus honorarius, quo nonnunquam compellati sunt Episcopi, interdum etiam laici nobiles, uti videre potes apud Th. Madox Formul. Anglie. pag. 5.

* **DISCRETIO**, Dijudicatio, iudicium, ætas matura, nostris *Discretion*. Acta MSS. Inquisit. Carcasson. ann. 1308. fol. 62. vº : *Credo firmiter sanctam fidem catholicam, . . . et hoc semper credidi postquam habui Discretionem*. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 163. Chartoph. reg. eh. 229 : *Icelle Ysabeau demourant à Montpellier . . . comme altérée et hors de son bon sens et Discretion naturelle, etc.* [* *Anni Discretionis*, Ætas pubes, hominis qui suæ tutelæ est, passim in chartis Germanicis. Vide Haltaus. Glossar. Germ. col. 991. voce *Jahr*. *Discretio*, Prudentia, sapientia in Reinard. Vulp lib. 4. vers. 309 : Non simul ingluviens Discretioque esse sinuntur.]

* **DISCRETIO**, Arbitrium. *Discretio justiciariorum*, Quod iudices arbitrati suo præter juratorum veredictum statuunt. Abbreviat. Placit. ann. 29. Edward. I. Line. rot. 15. pag. 243 : *Jurati allocant dampna 200. librarum ; et quia videtur justiciaris*

quod 100. libra sufficiant . . . consideratu est quod predictus prior recuperet dampna sua, quæ taxantur per Discretionem justiciariorum ad 100. libras. Placit. ann. 2. ejusd. Edw. I. Line. rot. 4. pag. 280. *Quadraginta libræ data per Discretionem justiciariorum, qui per juratores non est credibilis*.

* **DARE SE A DISCRETIONE**, Victori se premittere, nulla proposita aut accepta conditione, Gall. *Se rendre à Discretion*. Step. de Infestura MS. ubi de Innoc. VIII. P. Dictum pontem cepit, et illi qui erant in dederunt se et dictum pontem, ac modo quod inter milites dicitur a Discretionem, quæ Discretio talis fuit, quod omnes, qui de ponte erant, fuerunt interfecti.

AD DISCRETIONEM VIVERE dicunt milites in Chronico Astensi apud Murat. tom. 11. col. 279. Qui sine ulla symb. pro libidine vivunt apud hospites suum quod etiam Galli dicimus, *Vivre à Discretion*.

DISCRETOR, Seruator, censor, discernit. Vulg. Interpr. Apostoli Hebr. 12 : *Discretor cogitationum ; Discretor minorum*, infra in *Distactor*.

DISCRETUS, Officialis civitatis Diensis, forte idem qui Magistratus vel *Scabinus*. [* Nisi sit qui majori et juratis a consiliis.] Charta Odonis Ducis Burgundie apud Perardum in Burgundicis pag. 3. Ego Odo Dux Burgundie notum facio universis, quod Major et jurati Communitatis, ne suorum Discretorum excessu dampnum universitatis nimis exeresceret impetraverunt a me sibi donari omnes excessus. Apud Scriptores nostros non semel occurrit *Fir discretus* viro prudenti : quod damnat Vossius in Vitiis Sermionis lib. 1. cap. 33. pag. 6. quoniam Antiquis *Discretus* constanter passive sumitur : quare Jovianus Pontanus *Discrevus* quam *Discretus* mavult. Ut quæ tamen ferri potest *Discretus*, ut servat Faber in Thesaurio ; Si enim, inquit Plautus *Notos* dixit pro iis qui novit *Suspectum* pro *Suspiciace* Dionysius in Distichis ; non absurde adeo *Discretus* pro eo qui discernit dici videatur.

* **DISCRETUS**, Titulus honorarius solum Nemausensium, sive ex jurisprudentia sive ex mercatoribus, aut etiam ex ratoribus electorum, usque ad ann. 1479. Vide Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 341. col. 2. Anno 1479. ibid. pag. 341. col. 2. iis tantum tribuitur, qui doctores videntur et erant in legibus ; alii vero coloribus honorabilium appellatione donantur. formula perseveravit usque ad ann. 1502. ibid. tom. 4. pag. 71. col. 1. ubi tituli rarii ita distribuuntur : *Venerabilis* tiato in legibus, *Honorabilis* burgen mereatori, *Discretus* notario, et *Prædicator* laborator. *Venerabiles* et *Honorabiles* distincte appellantur consules, in Co. ann. 1502. pag. 78. col. 2. ibid. ann. 1302. in Reg. *Olim parlam.* P. Patet per arrestum Grumorio de Plar thesaurario Bajocensi, . . . qualitate *Discreti* datam fuisse.

* **DISCRIMNUM**, f. *Discrimen*. Intervalle, spatium nempe chirot inter et brachiale. Tract. Ms. de Re

t mach. bellic. eap. 142 : *Post equites armatos torace, ... brachialibus, cirothecis, ... t pugnare super Discrimino.*

DISCRIMEN, DISCRIMINALE. Gloss. Lat. Gr. : *Discrimen*, ἀντικρίσις, διάκρισις, κρίσις, *Discerniculum*, discernendis seu dividendis ante frontem mulierum capillis lineum. Glossar. Lat. Theotisc : *Discriminalia*, muliebris capitis ornamentum, quo crines discernunt. Joan. de Janua : *Discriminalia dicuntur, quæ dividunt capillos per eandem frontem.* Infra ex Isid. lib. 11. ap. 1 : *Sunt proprie Discriminalia, quibus crines divisi religantur.* Idem Isid. lib. 19. p. 31 : *Discriminalia capitis mulierum ut vocata ex eo, quod caput auro discerant : nam discriminare, dividere dicitur.* Aias cap. 3 : *Et monilia, et armillas, et tras et Discriminalia, et perischelides, etc.* Hi Mamotrect. : *Discriminalia, quæ sunt distinguendum capillos, ne ad invicem ridentur.* Lex Bajwar. tit. 7. § 5 : *Si Discriminalia ejecerit de capite Walwurf dicunt, aluz. habet, quod Walvrst dicunt,] vel gini libidine crines de capite extraerit, Acus criminalis, Apuleio. Martial. lib. Epig. 24 :*

Tenuia ne madidi violent bombycina crines, Fingat acus tortas sustineatque comas.

Hieronymus in Isaiam cap. 3 : *Habent mulieres, quibus ornamentorum crinium capago retinetur, ne laxius fluant, et in sorsos dissipentur capillos. Discriminalis as, apud eundem lib. 3. in Rufinum cap. 11. Martian. Capel. l. 9. § 903 :*

Discriminalem spicem pharetris deprone cupido Libens capillum solvere.

Discipum pro spica usurpatur. Vide Priam ad Apolog. Apuleii pag. 11.

DISCRIMINARE, Perielitari, in diseri-
venire. Itinerarium S. Willibaldi n. 8. *Vix non immanissima maris Discriminare crevisset æquora. Nos diceremus, Hazar-
les mers.*

DISCRIMINOSUS, Periculosus. *Discriminosus locus*, apud Nicolaum de Jam-
sa de Gestis Frederici II. Imp. inter
Scriptores Ital. Muratorii tom. 8. col. 5. *Discriminosum ignis incendium*, in
B. Coleta, Martii tom. 1. pag. 570.

DISCUBITO, Leetus puerperæ, cui
presidebant Matronæ, i. Parcæ, Deæ Paga-
num, ut interpretatur Menesterius Hist.
Ludun. pag. 128. ubi veterem hanc exhi-
bitionem : PRO SALUTE DOM. N.
L. SEPT. SEVERI AUG. TOTIUSQUE
US EJUS AUFANIIS MATRONIS ET MA-
US PANNONTIORUM ET DALMATARUM TI.
POMPEIANUS TRIB. MIL. LEG. I. MIN.
EXCULTO CUM DISCUBITONE ET TA-
V. S. Vide *Decubie*. [*** Apud For-
eam Discubitione.*]

DISCUBIUM, f. Cubiculum, ubi
dormitur. Hugo Lingon. Episc. tract. de
Geore Christi contra Berengarium sub
11 : *Sicut mecum in tuo Discubio contu-
Expertus liquor audisse, contigit, nam
redere.*

DISCULPARE, Nostris *Disculper*, Cul-
amovere. Vita S. Antidii Archiepiscopi
aticensis cap. 4 : *Cumque ille tanti cri-
sese reum Disculpavit.*

DISCULSUS, ut notant docti Editores ad Vit. S.
Ugon. tom. 3. Sept. pag. 303. col. 2 : *Sa-
cra fuit de intortis aciculis imago Disculsa :
venerabile caput, multasque illius partes,
quibus etiam nunc inhærebant, magna animi
devotione conspeximus.*

* **DISCULUS**, ab Italico, ut videtur
Discolo, Improbus, effrænatus. Annal.
Placent. ad ann. 1444. apud Murator.
tom. 20. Script. Ital. col. 886 : *Fra-
tres conventuales magnam fecerunt unionem
in platca communis, et statim ipsi numero
quatuordecim vel circa, cum nonnullis secu-
laribus Disculis ad ecclesiam S. Georgii, ubi
moram trahebant Observantes, perrexerunt.*
Vide *Discolus*.

* **DISCUMBATUD**, DESCOMBATUD. Sent.
vicecom. Carcasson. ann. 1080 : *Batallerii
debent esse Discumbatud de qua terra ipsi
velint, completo hoc judicio.... Mittat Imber-
tus duo mille solidatas ad pretium vicecomi-
tissæ et solidos ducentos de dampno de ba-
tallerio, et hoc quisque per hominem Descom-
batud, qui sit de Rodens et in toto Rodanego.*
An idem quod infra *Disdampnificare?*

† **DISCUMBITIO**. Vide *Decumbitio*.
† **DISCUMFICERE**, DISCUMFITUS. Vide
Disconficere.

DISCUPERE, Malum, perniciem alieui
cupere, Gall. *Souhaiter du mal à quelqu'un.*
Conventus apud Marsnam in Capitul. Ca-
roli C. tit. 8. § 2 : *Ut nemo suo pari suum
regnum, aut suos fideles, vel quod ad salu-
tem, sive prosperitatem ac honorem regium
pertinet, Discupiat aut forconcihet.* Iisdem
verbis in Conventu Turonensi, et in Capi-
tul. Ludovici II. Franc. Reg. Caroli C.
filii. Hinemarus Opusculo 34 : *Et quidquid
inventum fuerit, quod ex eisdem rebus juste
et rationabiliter ad Laudunensem Ecclesiam
pertineret, non solum non Discuperet, ve-
rum et libenter eas ipsi Ecclesiæ concedere
vellet.*

† **DISCUPTIVUS**. Charta anni 1422. ex
Archivo S. Vietoris Massil. : *Quidam Mo-
nachus effudit parvum brocum vini, quod
erat ad bassum, mixtum et accosum, gene-
rativum morborum, Discuptivum digestio-
num, ponderativum humorum, confederati-
vum pigrorum, etc. Ubi Discuptivum
digestionum idem videtur atque contrarium
digestioni, quod eam impedit et cruditis
causa est in stomacho.*

† **DISCURIA**, pro *Disturia*, vel potius
Dysouria, a Græco δυσουρία, Difficilis
urinæ excretio. Vide locum in *Cauculosi*.

1. **DISCURRERE**, dicuntur *Missi*, qui
mittuntur in provincias, qui inde *Missi
discurrentes* passim appellantur. Epist.
Ludovici Pii Imp. ad Sicharium Archi-
episc. Burdegal. : *Quoniam tandiu illum in
tua vel comprovincialium tuorum diœcesi
immorari et Discurrere una cum Misso tuo
jussimus, etc. Ita Rectores Discurrere di-
euntur in lege 5. Cod. Th. de Offic. Reetor.
provinc. (1, 7.) cum intra provincie sue fines
per villas ad querelas provincialium exei-
piendas, sese conferunt. Discursus judicium,
apud Senatorem lib. 5. Epist. 14.*

DISCURSORES, Iidem qui *Missi Discurren-
tes. Judices vel Missi Discursores*, in Edicto
Clotarii II. Regis post Synodum Parisiens.
V : *Missi vel Discursores Monasterii in alia
ejusdem Clotarii Charta pro Monast. Cor-*

*beiensis. Vide Missus Discurrens et De-
currentes.*

2. **DISCURRERE**, apud Ammianum lib.
17. et 30. est διαλέγεσθαι, [Sermocinari,
Gall. *Discourir*.] Vide Lindenbrogium ad
eundem pag. 63. Hinc

1. **DISCURSUS**, Sermoeinatio, verbositas,
Gall. *Discours*. Carolus M. in præfat.
libr. in Synod. de adorand. Imaginib. : *In
præfata Synodo hebetudinis continentur
Discursus. Eckehardus Minimus de Casibus
S. Galli eap. 6 : Dicens prælationem sapius
superbiam, arrogantiam, Discursus et mul-
tiloquia comitari.*

† **DISCURSIO**, Lactantius Opif. Dei cap.
3 : *Dies Discursione consumunt.*

* 3. **DISCURRERE**, In usu esse. Charta
Pontiiabb. S. Andr. ann. 1155 ex schedis
Pr. de Mazaugues : *Tali videlicet pacto, ut
sexdecim sextarios boni frumenti ad mensu-
ram mangonarii Avinionensis, qui per villam
communiter Discursit, de censu.... deferre
faciant.*

* 2. **DISCURSUS**, *Cursus*, Gall. *Cours*.
Lit. Nicol. march. Estens. inter Stat. Mu-
tin. rubr. 412. pag. 98. rº. : *Taliter quod
aquæ currere non possunt et suum habere
Discursum.*

3. **DISCURSUS**, *Excursio*, Gall. *Course*.
Charta ann. 1390. in Reg. 141. Chartoph.
reg. ch. 33 : *Nonnullos ejus familiares in
dictis Discursibus cum dictis Anglicis et re-
bellibus mittendo etc.*

† **DISCURVUS**, *Distortus*. Joan. Lon-
ginus in Vita S. Stanislai Episc. Maii tom.
2. pag. 246 : *Os habens Discurvum et re-
tortum.*

1. **DISCUS**. Capitulare de Villis eap. 24 :
*Quidquid ad Discum dare debeat, unusquis-
que judex in suo habeat plebeio, qualiter
bona et optima atque bene, studiose, et ni-
tide omnia sint composita, quidquid dederint.*
Galli dicerent : *Ce que chaque juge
doit donner pour le Plat du Prince.* [Malum
pour la table, ad mensam, deducendo vo-
cem *Discus* a Germanica *Disch*, *Mensa*;
unde etiam nostrum *Disner* vocabulum
arcessit Barthius lib. 2. Advers. cap. 4.
Vide *Discophorus*.] [*** Fiseorum descri-
bendorum formulæ ap. Pertz. vol. leg. 1.
pag. 179 : Vestimenta : lectum parandum 1.
drappos ad Discum parandum 1. toaclam 1.
Confer Diselachan ap. Graff. Thesaur.
Ling. Franc. tom. 2. col. 159.*]

† **Discus**, *Mensa* Scribarum et Nota-
riorum, Gall. *Bureau*. Statuta Massil. lib.
1. eap. 4 : *Notariorum unus sit ad Discum
juxta judicem pro scribendis, sicut consue-
tum est, omnibus actitatis causarum in dicta
curia seu curiis ventilatarum. Eadem repe-
tuntur cap. 6. § 2. Annal. Genuens. ad
annum 1266. apud Murator. tom. 6. col.
537 : Scribæ dicti Potestatis ad Discum suum
fuerunt magister Albertus de Casali, Janu-
inus Ogerins, et Balduinus de Izo, et ad
Discum maleficiorum Guillel. Vegius et
Emanuel de Albara.*

† **DISCI VETERES**, Gall. *Ouïlets de sali-
nes*, apud Lobinellum in Glossario Hist.
Britan. tom. 2. col. 134 : *Verderie... que
sont à Coisnon et a Discis veteribus usque
mare. Sunt areolæ continendis aquis, unde
per calorem solis sal expromitur.*

* 2. **DISCUS**, *Tabula*, ubi merces ven-

dendas exponunt. Stat. Astæ collat. 3. cap. 47. pag. 15. rº. : *Ordinatum quod reveuditores, ubi habent Discos in mercato, teneantur et debeant tenere expeditas quatuor vias.* Stat. crimin. Ripen. cap. 219. fol. 29. rº. : *Quilibet persona vendens pannum lance, debeat mensurare.... super tabula vel Disco.*

* 3. **DISCUS**, Cibis, qui in disco apponitur. Stat. Mss. ecel. Tull. ann. 1497. fol. 69. rº. : *Nota tamen quod in quolibet convivio festi Innocentium, omnia que apponuntur coram episcopo in ilapibus, qui Disci nominantur, cedunt ferialibus subdiaconis et puerischori, ita quod impune licet eis consequi.*

DISCUSSORES, dicti Cognitores et disceptatores rerum fiscalium, ab aliis tractarum, seu, qui in provincias extra ordinem mittebantur, examinaturi et inquisituri, quid tributorum nomine exactum esset, quid in reliquis resideret, quique adeo provinciales ad reliquorum solutionem cohererent, de quibus plene in C. Th. et Just. tit. de Discussorib. qui non alii videntur ab Inspectoribus, de quibus suo loco. Gloss. Isid. : *Discussor, Examinator.* Gloss. Lat. Gr. : *Discussor, λογετέας. Discussio, λογεθεία.* Senator lib. 4. Epist. 38 : *Nobis supplicasse cognoscat a... Discussoribus iniquis se oneribus ingravatos.* Vide Ediet. Theoderici Regis cap. 144.

DISCUSSORES JURAMENTI, in Lege Wisigoth. lib. 2. tit. 1. § 34. lib. 5. tit. 7. § 19. qui a Principe in provincias mittuntur ad excipienda subditorum fidelitatis sacramenta, cum de novo ad Regale fastigium evehitur.

* **DISDAMPNIFICARE**, Damnum reparare, restituere, Gall. *Dédoumager*. Charta ann. 1342. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 341 : *Pronuntiaverunt quod dictus magister Simon Disdampnificaret dom. nostrum regem de pecunia regia per eum solutu.* Vide supra *Dedamunificare*.

DISDONARE, Isidoro in Gloss. *Diversa donare.* [Sic *Dilargiri*, Diversis vel diversa largiri; Grævius tamen putat verius esse, quod in Constantiensi legitur : *Dissonat, per diversa sonat.* Papias : *Dissonat, non consentit, dissimulat, per diversa sonat;* melius, *Perversa sonat*, ex eodem Papias, qui habet : *Dissonum, Perverse sonans, dissimile.*]

DISENSOR, ἑτερογνώμων, in Gloss. Græc. Lat. qui ab alio dissentit.

† **DISENTERIA**, Ital. *Dissenteria*, Gall. *Dysssenterie*, a Græco δυσεντερία. Utitur Hugo Falcandus in Hist. Sicula, apud Murator. tom. 7. col. 302.

† **DISENTERIUM**, Eadem notione, apud Marten. Anecd. tom. 4. col. 43.

† **DISERTARE**, Disertum efficere. Oratio Johannis Balui Cardinalis coram Summo Pontifice anno circiter 1471. apud Acherium Spicil. tom. 9. pag. 329 : *Profecto suum orationi imponerem, nisi divini auxilii mihi spes inesset, quod balbutientes Disertat, et indoctos dirigit et ornat.*

DISERTARI, Disertum velle videri. Acta Martyrii S. Theodoriti : *Julianus dixit : Disertaris, sacrilege, tanquam ab Athenis nuper adveneris.*

† **DISERTIA** ut mox *Disertitudo*, apud Martenium Ampliss. Collect. tom. 2. col. 1422.

DISERTITUDO, Eloquentia, scientia. [Hieronymus Epist. 61. ad Pammachium cap. 4 : *Nisi tibi Disertitudinis tue fluvius inundasset.* Idem Epist. 51. ad Domnionem : *Det nobis occasionem respondendi Disertitudini tue.*] Eulogius lib. 3. Memor. SS. cap. 2 : *Gratia itaque Disertitudinis lingue Arabicæ, qui nimiam præditus erat, etc.* Sermonum *Disertitudo*, in Vita Isidori Hispalensis n. 5. Occurrit præterea in Gloss. Arabico-Lat. apud Aldhelm. lib. de Virgin. cap. 1. et Herimannum de Restaur. S. Mart. Tornacensis, cap. 103. [et in Vita B. Edmundi Archiep. Cantuar. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 1790.]

† **DISSERTITUDO ELOQUII**, in Actis SS. Junii tom. 1. pag. 460.

DISERTOR, *Sophista*, Σοφιστής, in Gloss. Gr. Lat.

* **DIESIA**. Germ. Cabillon. episc. in vita Phil. Boni apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 32 : *Contra Borboniorum ducem, qui ab eo defecerat, per Discias validissimum exercitum usque Avernos traxit.* An per angustos montium aditus?

* **DISFACERE**, ut supra *Defacere*, Abolere, irritum facere. Charta ann. 941. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 147 : *Nullus de heredibus meis incontra hunc meum judicatum.... ire, irumpere, aut Disfacere, aut contendere, etc.* Pactum inter Soldan. et Pisan. ann. 1174. apud Lan. in Delic. erudit. pag. 201 : *Et isto stabilimento habeant Disfacto, etc.* Vide *Diffacere*.

* **DISFALCARE**. Vide supra *Difalcare*.

† **DISFASCIARE**, Solvere fasciam seu teniam circumligatam. Acta SS. Junii tom. 3. pag. 446. de S. Raynerio : *Et super ipsum digitum expuit, et fasciavit illum, et præcedit patri pueri, ut non Disfasciaret digitum pueri, usque dum alia die in sero reduceret ad eum puerum.*

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Fayssar, Prov. fasciare; inde *Disfasciare*.

* **DISFERRIARE**, Ital. *Disferrare*, Ferrum seu vincula demere, compedes solvere, nostris alias *Defferger*. Stat. Montis-reg. pag. 269 : *Item statutum est quod ferrarii, qui habent inferriare et Disferriare presonerios, etc.* Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 123. Chartoph. reg. ch. 260 : *Jehan Guillon releva folz enragiez.... et tellement se dèmena en ses foleurs et tentations, qu'il convint qu'il feust enfergiez par les mains.... Lequel ainsi enfergè fu mené en pèlerinage à S. Materin de l'Archant pour illec faire sa noveine.... Cuidans qu'il feust amendé dudit pèlerinage, le Deffergerent; après lequel Deffergement icellui Guillon fist pis que devant; ... parquoy il convint qu'il feust renfergiez.* Aliæ ann. 1397. ex Reg. 152. ch. 144 : *Lequel viconte ordonna au geolier des dites prisons que icellui exposant feust enfergè par les piez.... Icclui exposant tout enfergè se parti d'icelle prison, et quant il fut hors de ladite ville se Déferga et s'en ala.*

† **DISFIDARE**, ut supra *Diffidare*, Gall. *Deffier*. Hist. Cortusiorum lib. 2. apud Muratorum tom. 12. col. 794 : *Fidens hoc dominus Princeps statim Disfidavit Ugutionem, et fecit acies preparari ad pugnam.*

DISFILATUS Equus, in Statutis Mediolan. 2. part. cap. 487. [Lego *Desfilatus*.]

DISFEDERATUS, Fœdere solutus, apud Erkempertum in Hist. Longob. pag. 69.

DISFORTIARE, DISPORTIATIO. Vide *L. forciare*.

DISGAGIARE, DISUAGIARE, ex Gall. *Dégager*. Tabularium S. Ægidii Pontis A. domari : *Fratres de S. Egidio Disgagiaverunt domum et hortos Engeranni.* Vide *Vadum Deguaciare*.

† **DISGLACIARE**, Regelari, solvi, Gall. *Degeler*, Ital. *Disgelare*. Occurrit in Brevio Hist. Pisanæ ad ann. 1168.

† **DISGLUTINARE**, Disjungere, Glut dissolvere. Hier. Ep. 26. ad Pammach. et 5. sub finem : *Conjuncta Disglutinamur unita dissuimus.* Occurrit iterum in Testamento Giraldi Matiscenensis ann. 888. in Anecdota Marteniana tom. 1. col. 3. *Deglutinare palpebras* dixit Plinius.

* **DISGNUM**, Signum, nota, Gall. *Seing, marque*. Stat. ant. Florent. lib. cap. 6. ex Cod. reg. 4621 : *Debeant (n. baxiatores) scribi facere suos equos, qui secum ducent, per pilos et Disgna.* Vide supra *Designum*.

* **DISGOLARE**, Distillare, effluere, Ital. *Disgocciolare*, Gall. *Ecouler* : unde *Disglitorium*, alveus, quo aqua diffilare potest. Stat. Verceil. lib. 3. pag. 89. rº. : *more solito per antiqua et solita loca can Disgolentur.* Et quod faciat quod habet terras et possessiones, in facie suæ t. habeant fossata Disglatoria, ita quod a pluvie arceatur et fluat sicut fluere consuevit; ... ut superius dictum est, liceat a sorti illum alveum seu Disglitorium facere, etc.

† **DISGOMBERARE**, Ital. *Disgombrare*, Gall. *ruider*, evacuare. Memoriale Potestatis Regiensium ad ann. 1283 : *Dayne ibi est suffocatus et jacet, qui in dicto p. intraverat ad Disgomberandum et remundum, et cecidit puteus super eum.*

* **DISGOMBRARE**, DISGUMBRARE, Ital. *Disgombare*, mundare, vox Italica. Stat. Murubr. 20. pag. 3. vº. : *De stratis Disgombandis etc.* Stat. castri Redaldi lib. 3. 47. vº. : *Item quod vicinus seu vicin compelli possint.... cavare et Disgumbare, et cavata et Disgumbrata tenere ipsa fossa.* Vide supra *Discombrare*.

* **DISGONBRARE**, Liberare, quod impedimentum amovere. Stat. ant. Florent. lib. 2. cap. 58. ex Cod. reg. 4621. fol. 3. vº. : *Dominus potestas debeat ad penam cujuslibet cui data esset tenuta facere præceptum de Disgonbrauda ipsam tenutam.*

* **DISGRACIATUS**, Infortunatus, Ital. *Disgraziato*. Bareleta serm. Dom. Palmar. : *Amor illius supremi Deus infelicem et Disgratiatam naturam humanam etc.* Vide mox

DISGRATIA, Offensio, infortunium. Gallico *Disgrace*. Guillelmus de Podio rentii cap. 1 : *Ægrotantem ergo tantæ infidelitatis Disgratia, vir religiosus Beatus Bernardus Clarevallensis Abbas visitavit.* Innocentius VI. PP. in Ist. MS. ad Ludovicum Regem Siciliæ : *tamen regnum ipsum, instar infirmi, tentæ Disgratiæ reliquiis debilis, etc.*

* Morbus, infirmitas, Ital. *Disgrazia*. Charta Will. Rom. reg. ann. 1252. in Bav. sacr. pag. 187. eol. 1 : *Quod qui facere præsumpserit, Disgratiam nostræ celsitudinis se noverit incursum, etc.* Acta S. Parid. tom. 2. Aug. pag. 76. col. 2 : *Ut quisquis febrili Disgratia seu quolibet languore detentus, de ipso fonte fideliter et devote potaret, ejusdem meritis remedii salutaris consequeretur effectum.*

† **DISGREGARE**, Disjungere, dissolvere. Martian. Capella lib. 3 : *Hic ordo rebus, quique Disgregabitur.* Vide *Digregare*.

* Chron. Pet. Azarii ad ann. 1360. apud Jurator. tom. 16. Script. Ital. col. 357 : *Societas ista cœpit aciem priuam domini Mediolani Disgregare et in cuneos separare.*

DISGREGUS, Multiformis, varius. dem Capella lib. 9 : *Venustate Disgregæ uelle.*

† **DISGRESSARI**, pro *Digredi*. Utitur Planus de Insulis in Planctu naturæ pag. 61.

† **DISGRESSIO**, Titulus honorarius, quo Innocentius Papa compellat Archiepiscopum Armarchanum et Episcopum Silvanetensem in Rescripto pro Canonisatione S. Edmundi Cantuar. Archiep. inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 1842. D. *erum puto legendum Discretio.*

† **DISGREX**, *Segregus*. Gloss. Isid. *itam solitariam Segregeu* appellat Seneca Benef. 4. 18.

DISGRUERE, *Disconvenire, discordare.* Pan. de Janua.

† **DISGUAGIARE**, ut *Disgagiare*, Repiperare. Chartular. S. Vincentii Cenoman. l. 67 : *Et postea centum et quinque solidos caritate, unde Disguagiavit suam terram Circuardo.*

* **DISGUARNIMENTUM**, Id omne quod vel castrum nudari potest. Charta n. 1231. apud Manni in Observ. histor. Sigil. ant. tom. 7. pag. 117 : *Promissat et juraverunt... dare castrum Tondæ et mitiones suas omnes dicto communi S. aiatis, guarnimentum et Disguarnimentum contra omnes ad potestatis et regiminis, od pro tempore fuerit, mandatum. Vide Disguarnire.*

† **DISGUARNIRE** OPPIDUM, Munitionis illius destruere, a Gallico *Degarnir*, *dis Squernire*, Spoliare, denudare. Chron. Parmense ad ann. 1307. apud Murarium tom. 9. col. 865 : *Guastalla vero nit ad mandata dicti Defensoris, et per accepta fuit, et spanata de foveis et Disguarnita, et deforzata in totum circumque.*

* **DISGUMBRARE**. Vide supra *Disgombrare*.

DISHEREDITARE. Vide *Dehereditare*.

DISHOBEDIENTIA, a Gallico *Désobéissance*, Inobedientia, imperii detrectatio, contumacia. Charta ann. 1378. in Reg. Chartoph. reg. ch. 48 : *Cam Egidius Generii de Lunello burgeusis regius Aquarum mortuorum sit prævendus... de morte rri de Fabris; ... exigentibus contumaciis et Dishobedientiis, fuit condemnatus.*

DISHONOR, Vituperium, dedecus, I. *Disonore*, Gall. *Deshonneur*. Charta Fri Candiani ducis Venet. ann. 964. tom. 1. lod. Ital. diplom. eol. 1522 : *Unde ma-*

gna vituperatio erat in nobis, et in nostra patria et Dishonore in nostras cartulas, ... pro nihilo eas habebant. Vide in *Dehonorare*.

DISHONORARE. Vide *Dehonorare*.

DISHYPATUS. Vide *Dissipatus*.

† **DISIS**, Græc. δῖσις, Occasus solis. Sigebertus Levita apud Leibnitium Scriptor. Brunsvic. tom. 1. pag. 308. in Vita Theodorici I. Metensis Episc. :

Quatuor ecce plagas per quatuor aspice portas, Scilicet Anatolen, Disin, Mesembrian, Aretou.

[* Vide infra *Dysis*.]

† **DISISIO**, Divisio. Testamentum Andree Dertonensis Episc. apud Ughellum in Appendice tom. 4. pag. 9 : *Aut ipsis casis et rebus in naufragium miserint, aut ullam Disisionem exinde fecerint.* Est pro *Decisio* a *Decidere*, Amputare, detrahere; vel a *Dis* et *secare*, ut infra *Dissicio*.

DISLAUDARE, [Dissuadere.] Vide *Laudare*.

DISLIGARE, in Charta Italica ann. 1287. apud Bollandum 20. Martii, et Jo. de Janua : nostris *Deslier*. [Utuntur et Bernardus Monachus Ord. Cluniae. part. 1. cap. 72. et Bartholomæus Seriba lib. 6. Annal. Genuens. ad ann. 1230.] Est etiam

DISLIGARE, Solvere, solutione se liberare. Gloss. Arabico-Lat. : *Disligo, solvo. Desligement de Cens, solutio censuum, in Statutis Leodiensib. art. 11.*

* Alias *Desloer, Deslouer, Esloissier* et *Eslossier*. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 240 : *Iceelui suppliant feri ledit Jehan d'un baston sur une de ses mains, et lui Desloa le ponce d'icelle main.* Aliæ ann. 1381. in Reg. 120. ch. 48 : *L'exposant et ses deux cousins... trouverent un des freres dudit exposant, qui avoit Desnoué (sic) l'une de ses espauls, laquelle espaul ledit Robert Bunel, qui estoit homme de mauvaise vie et renommée, lui avoit Deslouée d'un coup d'espée ou autrement.* Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 150. ch. 277 : *Iceelui Colin feri d'une massue que il tenoit ledit Jehan si grand cop sur l'un de ses bras, que il en ot ledit bras froissié et Eslossié. La femme d'iceelui suppliant fut abatue et atainte d'iceulx arbres, et ot l'un des bras Esloissié, in aliis. ann. 1420. ex Reg. 171. ch. 289. Desrénement, ipsa membri alienius distorsio, in Lit. remiss. ann. 1395. ex Reg. 148. ch. 109 : *Comme le suppliant se soit entremis de garir compures et cassures et Desrénements de bras et de jambes, et d'autres maladies, etc.* Vide supra *Denodare* et infra *Elochare*.*

† **DISLIGATOR VITA**, Dissolutior, Gall. *Relaschée, Dissolue*, in Præcepto Ludovici August. ann. 19. imperii, apud Baluzium tom. 1. Capitul. col. 678.

† **DISLIQUIDUS**, *Dies præcipuus, clarus*. Papias in MS. Bituric. Forte legendum, *Dies liquidus*.

† **1. DISLOCARE**, Loco et sede movere, Gall. *Disloquer* : quod dici solet de ossibus sede sua delapsis. Occurrit in Historia S. Francisci de Paula, April. tom. 1. pag. 230. in Processu de SS. Virginibus Eycksellensibus, Junii tom. 3. pag. 117. apud Lobinellum in Hist. Britan. tom. 2. col. 563. etc.

* **2. DISLOCARE**, DISLOQUARE, A locatio-

ne resilire; præteci nostri dieunt *Résilier un bail*. Charta ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 480 : *De jure locandi et Dislocandi bona prædicta.* Alia ann. 1315. in Chartul. thesaur. S. Germ. Prat. fol. 19. vº : *Constituimus procuratores ad loquandum et ad Disloquandum omnes et singulas terras, domos, vineas, possessiones, etc.*

* **DISLOGIARE**, a Gallico *Déloger*, Loco vel domo decedere. Comput. ann. 1399. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 150. col. 2 : *Ferum quod certæ gentes armorum essent allogiatæ in loco de Bolhanicis suburborum Nemausi, dicti domini consules... iverunt ad dictum locum de Bolhanicis pro visitando dictas gentes armorum, et taliter facere quod se Dislogiarent a prædicto loco.* Vide *Delocare*.

* **DISLOQUARE**. Vide supra *Dislocare* 2.

DISLOQUI, Incogitanter, imprudenter et inepte loqui et fabulari. Eckehardus Junior. de Casibus S. Galli cap. 14. pag. 98 : *At illi Disloqui eum, ut ægroti solent, putantes.* Vide *Miskennino*.

* *Déparoler*, pro *Malcediere*, famam alienius lædere, in Serm. 45. ex Cod. S. Vict. Paris. xiv. sæc. : *Plusor s'asublent aus places et aus rues, si Déparolent lor voisins, et les vis et les morz.*

† **DISMAGIUM**. Vide *Dinagium*.

DISMANARE, et **DISMANNIRE**. Formula vetus apud Bignonium : *Ut neque vos, neque juniores atque successores vestri ipsum pro hoc inquietare, nec Dismanare non præsumatis, nec facere dimittatis.* Editio Lindenbrogii præfert *Dismannire*, [Baluzii *Dismannare* :] sed *Dismanare* habet etiam Charta Pipini Majoris Domus pro Monast. S. Dionys. apud Doubletum pag. 602 : *De villabus ipsius sancti suggessit, dicens, eo quod... a pravis hominibus... de ipsa sancta casa abstractas vel Dismanatas fuerunt.* Bignonius *Dismanare*, de domo extrahere interpretatur. Sed videtur eadem vis esse vocabuli istius, quæ apud nos *Demencr*, inquietare, turbare. *Se Demencr*, est inquietum esse, Italis *Dimenare*, muovere in quâ in là, rimenare, agitare. [Bignonianam interpretationem confirmat Testamentum Berarii Episc. Cenoman. apud Mabillon. Analect. tom. 3. pag. 214. ubi : *Neque nos neque successores nostri, nec ullus quilibet, quaudiu ipsa advivit, de ipsa Abbatia vel de ipso Monasterio, nec Dismanandum nec distrahendum, ad hoc faciendum non habeat pontificium.*]

* Nostris *Se Dêmeinner*, pro *Se adhibere*, agere, vulgo *Se conduire*. Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 117 : *Celi qui ainsi se Dêmeinne, doit l'en appeler preudomme, etc.* Hinc *Démainement* dixerunt nostri quidquid ad rem tractandam pertinet. Chron. Ms. Bertr. Guesclini :

Je suis plege, mes sires, par droit accordement Pour la paix bien tenir, voire par un convent, Con devoit avoir fait tout le Démainement Dedans un certain jour qui fut dit plainement.

† **DISMANTA**, Nomen injurium, forte a Græco, Μάντης, Hariolus, et δῖς, Bis, quasi Bis hariolus. Cardinalis Aragonius in Vita Alexandri III. Papæ, apud Muratorium tom. 3. pag. 449. col. 1. A : *Clauabant pueri contra ipsum Ecclesiæ invasorem.*

dicentes, Maledicite, fili maledicti, Dismanta, non eris Papa, non eris Papa, Alexandrum volumus.

* **DISMANTIRE**, a Gallico *Démentir*, Mendacii arguere. Lit. remiss. ann. 1360. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 380 : *Dietus Johannes Mailli Dismantivit Petrum de Curia, etc.* Vide supra *Dimentiri*.

DISMANUARE. Vide *Dismanare*.

* **DISMAS**, Nomen fictitium boni Latronis, apud Corn. *Van Gestel* tom. 1. Histor. sacr. et prof. archiepiscop. Mechlin. pag. 67.

DISMASATUS, [Ager in quo nullum exstructum est ædificium.] Vide *Amasatus*.

DISMEMBRARE, etc. Vide *Demembrare*.

* **DISMENTIRI**. Vide supra *Dimentiri*.

DISMILITARE, A militia remove, degradare, proprie ordinem Militarem auferre, *Oster la Chevalerie*. Paschalis I. PP. in Confirmat. Privilegiorum Ecclesiæ Ravennatis, apud Rubeum lib. 5. pag. 237 : *Sed si militati fuerint, eos discingi et Dismilitari jubemus*. Exstat etiam apud Ughellum tom. 2. pag. 345. [Vide *Desmilitare*.]

¶ **DISMIRANDO**, *Emirando*. Papias. Forte pro *Demirando*, *admirando*.

¶ **DISMONTARE**, verbum Ital. Ex equo descendere. Regimina Paduæ ad ann. 1320. apud Murator. tom. 8. col. 432 : *Venit ad civitatem Paduæ... eum multa quantitate militum et Dismontavit in magno palatio Henrici Scrovegni*. Gallis *Démonter* est aliquem ex equo deicere.

¶ **DISMUNTARE**, Eadem notione ibid. col. 432.

* **DISMUNDIARE**, *Mundium* seu tutelam puellæ abdicare et marito permittere. Contract. matrim. ann. 1248. apud Corbinel. inter Probat. domus *de Gondi* pag. 71 : *Quam siquidem Monacam dietus Ghondus pater ejus ipsi Jacopo Dismundiavit, et sub ejus mundo et potestate misit, cum omni freea et anagress et omni jure mundi, ipsis Jacopo et Monaca altero in alterum per verba de præsentī matrimonialiter consentiendo, cum annuli datione et receptione*. Vide *Mundium*.

1. **DISNARE**. Papias : *Jantare, Disnare* dicitur vulgo. Gallis, *Disner*. A *δεινέω*, deducit vir doctus ad 14. Annual. Taciti, ut et Silvius in Isagoge : alii [quibus non favet littera s occurrens in *Disnare*,] a *Dejejunare*. Vide in hac voce Octav. Ferrarium in Orig. Ital. verbo *Desinare*, [et Menagium in Gallicis verbo *Dîner*.]

* 2. **DISNARE**, a Gallico *Disner*, Pastus, procuratio, prandium. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Dinnador*, Prov. pransorium, prandium. Charta ann. 1122. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 422 : *Ego Petrus abbas Anianensis... dono tibi Guillelmo de Omellatis, et tuis successoribus bailiam in totum honorem de Carcares, et per istam bailiam supradictam habeas albergium cum Disnare in domo nostra de Carcares, per unumquemque annum, etc.* *Disnerie*, eodem sensu, in Charta ann. 1404. ex Reg. feudor. comitat. Pictav. in Cam. Comput. Paris. fol. 68. r. : *Je Colas Baronneau de Lesigneu congnois et confesse moi avoir... une Disnerie, appelée la Disnerie de Beusse, laquelle part par indivis o le gouverneur de l'église d'Airon et o le gou-*

verneur de l'église de Foillet. Nisi tamen, quamquam bis distincte *Disnerie* legatur, emendandum sit *Dismerie*, Jus scilicet percipiendi decimam. Vide supra *Decimarium* in *Decimæ*.

DISNARTUM, DISNERIUM. [* Comput. Ms. ann. 1244 : *Pro expensis domini comitis ad S. Germanum et pro Disnerio suo apud Confluentum, xxxviij. sol. Disnerium seu prandium*, in Charta ann. 1354. ex Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 416.] Vide *Dignerium*.

* **DISNIMANNUS**. Vide supra *Dienismanus*.

* **DISNODARE**, vox Italica, Discedere, disjungi, Gall. *Diviser*. Acta B. Amadei tom. 2. Aug. pag. 578. col. 1 : *Accipiens ipsam lesinam, eam invenit gravissimam et Disnodatam in medio manici concevatam*. Vide supra *Desnodare*.

* **DISNOICUS**, *Suspiciosus*, in Breviloquo vocabul.

* **DISOLOGIA**, *La dissolucione de sermone*. Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide *Dissologia*.

DISOMUM, [Sepulcrum capiens corpora duo.] Vide *Bisomum*.

* **DISONODUCIT**, *ἐπαγορεύει*. Gloss. Lat. Gr. sed leg. ex Castigat. *Disconducit*.

DISORDONARE, Statutum revocare, Gallis *Desordonner*. Capitula Caroli C. tit. 43. § 3 : *Ipsam dispositionem nos Disordonare non possumus, nec debemus*, id est, evertere. [Baluzius habet *Disordinare*.]

¶ **DISORE**, *Disortio*. Vide *Dissortes*.

¶ **DISPACATUS**, Iratus, minime pacatus, in Responso Concilii Lavauriensis ad Petrum Regem Aragon. inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 482.

* *Despaisié*, eodem significato, apud Scriptores nostros. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 377 : *Icelle suppliante affoible de teste et devenue par heures aussi comme folieuse, ... traversoit jour et nuit par champs, par boys et par ville comme furieuse et femme Despaisiée*. Le Roman de Cléomades Ms. :

Moult durement fu Dépaisié
Ls rois Carmans et coureehié.

¶ **DISPACKARE**, Fascem solvere, Gall. *Depaqueter*. Panni ibi *Dispackati* seu aperti. apud Rymer. tom. 5. pag. 79. Etymon *Pack*, Germ. Angl. et Belg. Fascis, Fascina, Gall. *Paquet*, Ital. *Pacchetto*. A *Pangere*, *Pactum* deducit Menagius, aliunde Skinnerus in Etymologico Anglico et Junius : quos, si vis, consule.

* **DISPADES**, *Genus serpentium*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* **DISPAGATIO**. Charta Henr. II. reg. Angl. pro libert. Normann. ex Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 34. r. col. 2 : *Heredes absque Dispagatione maritentur*. Ex eodem Reg. Brussel tom. 2. de Usu feud. edidit *Dispensatione*. Utrumque minus recte; legendum enim ut apud Matth. Paris *Disparagatione*. Vide *Disparagare* et *Disparagiare*.

DISPALARE, *In diversum tollere*, in Gloss. Arab. Lat. [Nonius : *Dispalare* est separare. Sisenna Hist. lib. 3. *Dispalati* ab signis digressi omnes, ac dissipati. Idem : Tanto plures passum Dispalantur; hoc est errant, ut recte exponit Martinius, qui

Dispalare generatim reddit *Palis disjungere*. Papias : *Dispalatum, Diffugatum*.]

DISPARAGARE. Ea invaluit jam ab olim non apud Francos modo, sed et apud exteras omnes ferme nationes, consuetudo ut viri nobiles in matrimoniis uxores sibi adjungerent, simili natalium splendore illustres, ne si abjectæ conditionis firmius commisceerentur, generis nobilitatem turpi commercio commacularent, et ut Novella Theod. de Mulierib. quæ se propriis servis junxerant, *ne insignium familiarum clara nobilitas indigni consortii factitate vilesceret, et quod splendore forsit Senatoriæ generositatis obtinuerat, contactu vilissimæ societatis amitteret*. Quo spectant ista Salviani lib. 4 : *Deformantes sancti connubii honorem per degeneris contuberni vilitatem, non erubescences, maritos se fieri ancillarum suarum, præcipitantes fastigium nobilium matrimoniorum in cubilia obscenservarum, digni prorsus etiam illarum statum quarum se putant dignos esse consortio*. E hæc Lactantii lib. de Mortib. persecutorum. 38 : *Ingenuas virgines immunda servis suis donabat uxores*. Boetius in Topicis *impar* matrimonium vocat, cum civi Romana peregrino vel servo nubit. It etiam Lambertus Schafnaburg. ann. 1057. In Lege Wisigothorum lib. 5. tit. 7. § 17 prohibentur ejusmodi connubia, quia inquit, *generosa nobilitas inferioris tact fit turpis, et claritas generis sordescit commixtione abjectæ conditionis*. Sed et apud illos ea Lex viguit, ut puella nobilis, quæ honestatis suæ oblita, personæ suæ incogitans statum, ad inferiorem forte martum devenerit, *portionem suam, sive divisam sive non divisam, quam de facultate parentum fuerat consecuta vel consecutura, amittere nec fratrum aut sororum hæreditate consequi posset*, lib. 3. tit. 1. § 8. Id etiam de veteribus Saxonib. testatur Adam Brimensis cap. 5. ex Eginhardo. Tradit præterea Conradus Uspurgensis Henricum I. Imp. a suis incusatum, *quod filias illarum, quibuslibet obscure natis conjugare*. Alia in hac sententiam congegimus : Joinvillam. [* Vide Grimm. Antiq. J. German. pag. 439.]

De Francis nostris id constat, eos abhorruisse semper ejusmodi conjugia, quæ testatur Gregorius Turon. lib. 3. Hist. eccl. 31. ubi de filia Theodorici Regis Italiæ Clodovei Regis sorore, quæ spreto matris consilio, servo suo Transilani nupsit, *Cumque mater ejus contra eam valde funderet, peteretque ab ea, ne humiliaret diutius nobile genus, sed dimisso servo, similisibi de genere Regio, quem providerat, daret accipere, nullatenus voluit acquiescere*.

Legibus Francorum, a quibus moribus hauservunt Angli, Scoti, et alii, libat Domino feudi superiori puellam nobilem, cujus ex lege tutor erat, cum legitimam ætatem pervenisset, quæ ad eum decimum quartum definiebatur, in matrimonio, dummodo compar esset, collare. Charta Libertatum Angliæ ann. 12 apud Matthæum Paris : *Heredes maritum sine Dispagatione*. Quoniam Attachementa cap. 91 : *De hærede vero cum sit annorum, vel ultra, usque ad plenam ætatem, si se maritaverit sine licentia dæ-*

sui, ut ei auferat maritagium, et Dominus ei offert rationabile maritagium, ubi non alias Disparagetur, vel dispersonetur, etc. Charta anni 1206. apud Will. Thorn: Ita quod Rogerus habebit prædictam varam, donec pueri habeant ætatem, quod possint terram tenere et tunc maritabit illos, ita quod non sint Disparagati. Charta Hervæi Comitis Nivernensis ann. 1215. apud Duchesnium in Probat. Histor. Castilionæ pag. 41: Ita tamen quod si ego a dicta Mathilde uxore mea filiam vel filias suscepero, prædicti domini Ludovici filius, qui cum dicta Agnete filia mea sponsalia contrahet, eam vel eas post mortem meam et uxoris mee, maritabit per terram vel per tenarios sine Disparagamento, ubi male Dispergamento editum. Regestum Feodor. et servitorum fol. 16: Guillaume Noël jent du Roy son marchié et ses freres, en telle maniere, que le Roy puet marier sa premiere fille, sans la Desparager. Apud Littletonem sect. 103: Si hæres, seu pupillus filius, infra ætatem 21. annorum sit, donec le Seigneur averta la garde et mariage de lui. Id est, tutor illius erit, et illum maritare poterit. Si puella sit hæres, et 14. annum attigerit, potest Dominus, donec decimum sextum attigerit, quæ legitima et lena est puellarum ætas, providere ei de convenienti matrimonio, sine Disparagone. Le Seignior poit tender convenable mariage sauns Disparagement. Vide Matth. Paris pag. 271. [Thomam Madox Formul. Anglic. pag. 326. et Rymerum tom. 11. pag. 71. col. 2.]

Quod si Dominus secus fecisset, et hædem, puerum seu puellam, dispari matrimonio junxisset, nullo tamen, prout in statuto de Merton. cap. 6. statuitur apud Littletonem sect. 107: De Dominis, qui aritaverint illos, quos habent in custodia, villanis, vel aliis, sicut burgensibus, si Disparagentur, si talis hæres fuerit infra 14. annos, et talis ætatis, quod matrimonio consentire non possit, tunc si patres ejus conquerantur, Dominus amittet custodiam illam usque ad ætatem hæredis, omne commodum, quod inde receptum erit, convertetur ad commodum hæredis infra ætatem existentis secundum dispositionem parentum, propter dedecus ei imposuim. Si autem fuerit 14. annorum et ultra, non consentire possit, et tali matrimonio consenserit, nulla sequatur pœna. Iisdem verbis hæc habentur in legibus Baron. tit. seu Quon. Attach. cap. 92. ex quibus infert Littletonus, disparagationem cum non habere, nisi cum hæres infra ætatem annum a Domino conjugio copuletur. Vide Chartam feodi pag. 181. v. wellum et lib. 1. Instit. tit. 10. § 4. et etc.

Per Statuta Hierosolymitana, seu Assisensia, cap. 190. et seq. Dominus poterat mulierem viduam, vel puellam, quæ 12. annis annum excesserat, et feudum militare, aut corporali, ut aiebant, servitio uxorem, possidebat, compellere ad matrimonium, ipsasque maritare, mais que ille la Deparaige, dummodo compar esset conjugium. Quo spectant, quæ habet Will. Tyrus lib. 12. cap. 12. de Baldino Rege Hierosol. qui tanquam Dominus

superior Antiochenum Principatum sibi asservuerat, donec hæres adolesceret: Colatis igitur liberis vel aliorum graduum consanguineis, eorum, qui in acie ceciderant, possessionibus, prout ratio vel regionis consuetudo deposcebat: viduis quoque apud Compares et comparis meriti viros nuptui collocatis, etc.

Denique veteri Normanniæ jure municipali 1. part.: Les suers ne poent demander, ne clamer partie en l'heritage leur pere encontre leurs freres, ne leurs hers, mes eles poent demander susfisant mariage. Et se les freres les poent marier sans Desparagier, soi de leur moeble sans terre, on de terre sans moeble, cen leur doit souffire, etc. [quæ sic Latine efferuntur apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 216: Si fratres eas ex mobili sine terra vel cum terra vel ex terra sine mobili voluerint maritare viris eis ydoneis sine Disparatione, hoc eisdem debet sufficere; ubi pro Disparatione f. legendum est Disparagatione.] Plures porro casus Disparagationis profert Edw. Cokus ad Littletonem sect. 107. Adde Novam Consuet. Norman. art. 228. et 151. Bractonum lib. 2. cap. 38. § 1. 7. Fletam lib. 1. cap. 10. § 2. Rastallum verbo Disparagement, et quæ observavimus ad Joinvillam Dissert. 10. et ad Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 61.

Huic porro voci opponitur alia, Imparagare, nostris Imparager, id est, filiam per nobile et conveniens matrimonium alicui copulare, ut est in Consuetudine Andegavensi art. 128. 241. Perperam vero editum

DISPARATUS, pro Disparagatus, in Charta Willelmi Comitis Forecalquerii ann. 1211: Fuitque arbitrium Curie suæ, quod non audierant, neque viderant, quod Baronia aliqua esset divisa pro hærede femina, in qua hæres masculus haberetur; sed hæres femina maritagium accipiebat a patre vel matre sua, vel matribus suis, tale siquidem, in quo non erat Disparatus, et quod ei conveniret secundum genus et nobilitatem suam. Habetur tom. 11. Spicilegii Acheriani. Vide Paragium.

DISPENGATIO, pro Disparagatio. Charta Henrici Regis Angl. ann. circiter 1155. pro Normandis, apud D. Brussel de Usu feudorum tom. 2. pag. 11. ad calcem: Heredes absque Dispengatione maritentur. Vidua post mortem mariti sui statim et sine difficultate habeat maritagium suum et hereditatem suam.

DISPARIATA. Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 1118: Ad faciendam voluntatem suam, et maritandum cuicumque voluerit, ita ut non sit Dispariata de genere.

DISPERGAMENTUM. Charta Conventionum Comitis Nivernensis de tradenda filia sua ann. 1115. apud Marten. Collect. Ampliss. tom. 1. col. 1124: Quod si ego a dicta Mathilde uxore mea filiam vel filias suscepero, prædicti Domini Ludovici filius, qui cum dicta Agnete filia mea sponsalia contrahet, eam vel eas post mortem meam et uxoris mee maritabit per terram et per denarios sine Dispergamento.

DISPERGATIO, apud Rymerum tom. 3. pag. 136. col. 2.

* DISPARAGIARE, ut Disparagare, Di-

spari matrimonio jungere. Feoda Norman. in Reg. S. Justi fol. 157. vº. col. 1: Item notandum quod Willelmus de Merle tenet de domino rege suum mercatum et suas ferias, ita quod dom. rex potest maritare filiam ejus primogenitam, sine Disparagiare illam.

¶ 1. DISPARARE, Ornatu spoliare, Gall. Deparer, quod de Templis præsertim dici solet. Leges Ludovici II. Augusti, [* cap. 7.] apud Muratorium tom. 1. part. 1. pag. 157. col. 2: Quoniam multos Presbyteros occasione taliter eorum rerum Ecclesias, quibus præsent, Disparasse, et offendisse, et spoliassse . . . comperimus. Diploma Ludovici VI. Franc. Regis ann. 1117. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 345: Ad capsam, in qua corpus B. Maglorii requiescit superargentandum, quæ propter matris Ecclesie necessitatem ex communi fratrum assensu fuit Disparata et detecta, duodecim marchas argenti . . . dedit. Bernardi Ordo Cluniac. part. 2. cap. 8: In crastino Epiphaniæ Disparatur altare . . . et pallia . . . unde medietas Ecclesie parata erat, auferuntur.

* 2. DISPARARE, Laxare, remittere. Lit. remiss. ann. 1459. in Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 190: Quamdum balhistam tenssam, quam tenebat, contra dictum Bajuli Disparavit et distetendit.

¶ DISPARASCERE, Disparem esse et dissimilem. Claud. Mamert. lib. 1. cap. 9: Quod a nobis Disparascere arbitraris.

¶ DISPARATIO, DISPARATUS. Vide in Disparagare.

* DISPARATUS, Distans, separatus. Charta Lotb. reg. ann. 974. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 635: Abbatia cænobii tertio milliario ab urbe Disparata, etc. Occurrit præterea in Epist. Abbon. Floriac. tom. 10. ejusd. Collect. pag. 437.

¶ DISPARE, Inæqualiter, in Actis SS. Aprilis tom. 2. pag. 724.

* DISPARERE, Evadere, fugere, cessare, desinere, Ital. Disparire, Gall. Disparoitre, finir, cesser. Annal. Bertin. ad ann. 863: Quod sentiens Rodoldus, noctu fuga lapsus Disparuit. Will. Gemetic. hist. Norman. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 192: Sic ducis hostibus profligatis, seditio pressa in partibus illis ultra Disparuit. Dispars, pro Dispersé, dispersus, in Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 662: Dispars et retrais en divers lieux.

¶ DISPARIATA. Vide in Disparagare.

DISPARILIARE, Distribuire, in Gloss. Arabico-Lat. [Gloss. Sangerm. MS. n. 501. habet: Disparilire, Distribuire. Male in Amalthea: Dispassilio, Distribuo.] Nos dicimus Despareiller, sed alia notione.

DISPARILITAS, Disparitas, apud Stephanum Africanum in Vita S. Amatoris num. 19. [Utitur Gellius in Epilogo et lib. 7. cap. 3. Item Salvianus de Gubervatione Dei pag. 50.] Vide Olaum Borrichium de Variis linguæ Lat. ætatib. pag. 89.

* A despareil, disparatus, vulgo Dépareillé. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 133: Le suppliant rompy ledit petit coffre, où il trouva . . . un esperon à Despareil.

¶ DISPASILIRE. Vide Dispariliare.

DISPATRIARE, De patria exire, peregre proficisci, Galli dicunt Despayser. Charta Philippi Aug. Regis Franc. ann.

1195. pro Communia Sanguintiniensi : *Si quis teneaturam anno et die in pace tenuerit, postea eam in pace teneat, nisi aliquis, qui Dispatriaverit, aut aliquis qui est in manburnia, super hoc clamorem fecerit.* Galli etiam *Dispatrier* dixerunt. Sic enim legendum in Consuetudine Namurcensi art. 61. pro *Dispatuer*, quæ vox nihil sonat. Est enim hoc loco, *Dispatrier*, absconser, ou receller quelque chose, Rem quamvis auferre, de suo loco tollere, amovere : nos etiamnum *Despayser*, hac ferme notione dicimus.

* *Despaïsier*, in Cons. Petri de Font. cap. 17. ejus titulus est : *Chi parole de chians ki sunt Despaïsés.* Et art. 2 : *Or saehiés ke cil ki sunt Despaïsés, ki sunt restablis, il sunt restablis en quatre choses. La première si est, s'ils ont esté longement hors du pais, etc.*

* **DISPAVIMENTARE**, Pavimentum refodere, Gall. *Dépaver*. Arest. 8. Apr. ann. 1410. in vol. 11. arrestor. parlam. Paris. : *Dispavimentare aut dispavimentari facere plateam prædictam non debebant.*

DISPECARE. Isidorus in Gloss. : *Dispecatis, decoratis.* An *dispeciat*? Galli dicunt *Depicé*, mis en pièces, a *Pecia*, quod vide. Alii emendant *Dispecatis*. Huc forte spectant *dispecti lapides*, apud Agrimensores pag. 277. ubi opponi videntur *politis*, ita ut *dispecti lapides* fuerint, qui rudi manu cæsi, *decorati*, quibus primum *corium* desectum est. Vetus Consuetudo Norman. cap. 17. de *Warcho* : *Se dedens l'an et le jour vient avant aucun, qui feust à la nef, quant elle Despecha.* Id est, eum in partes scissa est ac divisa. Sed et inde forte Consuetudo Senonens. art. 213. et Parisiens. art. 35. *Despié, démembrement, et division de fief* vocant.

 Autumo legendum *Dispicatis* a *Dispicare*, quod contrarium videtur *Inspicare* Virgiliano 3. Georg. *Ferroque faces Inspicat acuto.* Ubi Servius : *Acuto ferro incidit, ad speciem et imaginem aristarum.* *Dispicare* est rumpere, frangere. Papias : *Dispicatus, Decoratus, ruptus.* Ruffinus lih. 3. Histor. cap. 6 : *Repente Despicatis foribus præcipientes irruebant, id est, effractis.*

* *Déhacher* et *Déhachier* nostris alias, pro *Discerpere*, coneidere. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 151 : *Icelles lettres et escriz furent dépeciez et déhachiez par petites pieces, telles que nulz ne les sauroit, ne pourroit assembler.* Aliæ ann. 1427. in Reg. 173. ch. 746 : *Le suppliant . . . d'un constel, . . . dont il Déhachoit ou petit baston, féri ledit Charlet.*

DISPECTUS. Vide *Despectus*.

DISPENDERE, Expendere, dilapidare. Capitula Caroli C. tit. 16. [** de Carisiæ. ann. 856.] cap. 6 : *Quia multos dies in illius servitio misit, et omnia, quæ habuit, Dispendit.* Tit. 31. [** Edict. Pist. ann. 864.] cap. 34 : *Potest fieri, ut qui tales homines liberos necessitate cogente in servos suscipiant, in alteras partes illos Dispendant, et vendant.*

* *Despandre*, eodem sensu, in Charta prior. et monach. Luxov. ann. 1266. ex Chartul. Campan. fol. 403 : *Et ce que nos Despandons pran l'an à créance.*

DISPENDIOSUS, Damnosus, ἐπιζήμιος,

in Gloss. Græc. Lat. [*Cunctatio Dispendiosa est*, apud Columellam; *Conditiones pacis Dispendiosæ*, apud Sextum Rufum cap. 29.]

† 1. **DISPENDIUM**, Idem quod *Dispensa*, *Expensa*, sumtus. Præceptum Carolomanni Regis apud Acherium Spicil. tom. 8. pag. 150 : *In usus et Dispendia et utilitatem fratrum superscriptæ Ecclesiæ (Aurel.) vel Monasteriorum ibidem pertinentium... permanendo consistent.* Obertus Cancellarius lih. 2. Annal. Genuens. ad ann. 1164 : *Et facto consilio non placuit, ut de communibus rebus factum foret Dispendium itineris.* Vide Lobinellum in Glossario ad ealeem Histor. Britan. Eadem fere notione usi sunt Plantus et Plinius.

† 2. **DISPENDIUM**, compendio contrarium, Diverticulum, circuitus, ambages, Gallice *Detour*. Chronie. parvum Ferrariense, apud Murator. tom. 8. col. 474 : *Si eundum erat ab Este sito in agro Paduano usque Bononiam, tantum viarum Dispendium fiebat, deflectendo a vico Variano... et accedendo Sernidum, inde Mutinam, demum Bononiam.* Charta Henrici et Conradi Ducum Silesiæ ann. 1339. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 5. pag. 546 : *Ad dictam civitatem Lubiu personaliter nos vel alterum nostrum cum alterius mandato accedere absque mora, absque Dispendio et dilatione promittimus.* Litteræ universales Ligæ inter Imp. Carolum IV. et Edwardum III. Regem Angl. apud eund. Ludewig. tom. citato pag. 465 : *Quodcumque impedimentum hujus faciemus et procurabimus absque mora et Dispendio, quantum poterimus, amoveri.* Sed et Lueretius ead. notione dixit :

Jam super Herculeas fauces nemorosaque Tempe,
Æmonia deserta peteus Dispendia sylvæ.

* **DISPENGATIO**, male pro *Disparagatio*. Vide supra *Dispagatio*.

* **DISPENNUM**, pro *Dispendium*, *Expensa*, sumtus, in Charta ann. 1328. inter Probat domus de Chaban. pag. 65 : *Sub restrictione Dispennorum et expensorum litis, etc.*

1. **DISPENSÀ**, Expensi ratio, sumtus. Glossæ vett. Barthii : *Impendium, Dispensa.* Will. Brito in Vocabul. MS. : *Dispensa, expensa.* Eginhardus Epist. 13 : *Nam de Dispensa, quam in Aquis accepistis, nullam volo aliam retributionem, nisi amicitiam tuam.* Capitula Caroli M. lib. 4. cap. 73 : *De Dispensa Missorum nostrorum, etc.* Concilium Duziacense I. part. 4. cap. 4 : *Noluit ire ad mansiones, quas sui homines præmissi acceperant, ad quas Dispensa sua adducta fuerat.* Adde Synodum Ticinensem ann. 855. Capitula Caroli C. tit. 5. [** ap. Tolosam ann. 844.] cap. 3. 5. Capitulare de Villis cap. 24. Capitul. ann. 821. cap. 2. Capitulum in Comitibus Tolosanis pag. 192. [** Fragment. ampliora Polypt. Sithiensis ap. Guerard. pag. 404. caput 22. inscriptum : *Brevis de substantia et censu et Dispensa, etc.* Ibid. pag. 405 : *De farina grossa ad Dispensam famulis et pauperibus, etc.*]

2. **DISPENSÀ**, Penaria, promptuarium, a Gallico *Dispense*. Camera *Dispensatoria*, in Chronico sancti Trudonis lih. 10. pag. 470. [** *Solarium ad Dispensandum*, in

Formul. fiscor. describend ap. Pertz. Leg. tom. 1. pag. 178. lin. 37.] Leges Canut Reg. Angl. cap. 103 : *Sed suum horderium quod dicere possumus Dispensam, et cistan suam... debet ipsa custodire.* Liber Ordinis S. Victoris Parisiens. MS. cap. 11 : *Sub manu Cellerarii est coquina, lardarium, Dispensa interior.* Jo. Brompton. ann. 1189. Radulfus Clericus de *Dispensa Regis*. Bracton. lih. 3. Tract. 2. cap. 32. § 9 : *Habere debet uxor sub custodia sua claves Dispensæ, archæ suæ, et scrinii sui.* [*Cellerarii Dispensæ*, in Capitulis Generali S. Victorii Massil. MSS. ubi pluries occurrit vox *Dispensa* hac notione : verum alia paulo diversa, scilicet pro obsonio Monachi, usurpat Guido Discipl. Farfensis cap. 36. ubi sic : *Similiter pro illis, in quorum annuario plenum Officium sit, tot Dispensa vel justitia recipiet, quæ constitutæ fuerint in loco.*]

SPENSA, Eadem notione, in Capitulari de Villis cap. 64. et in Capitul. 2. ann. 813 cap. 10. Leges Baronum Scotieorum, se Quoniam Attæh. cap. 12. § 7 : *Si furtum inveniatur sub clavibus suis, quas ipsa (uxor) habet sub custodia et cura sua utpote Spensæ, arcæ suæ vel scrinii sui.* Occurrit etiam in Statutis Willelmi Reg. Scotiæ cap. 19. § 3.

* **DISPENSABILIS**, Ad dispensam se Cenaculum aulicorum pertinens. Char. Henr. reg. Angl. et ducis Norman. Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 368 : *Folo confirmo quod in curia mea habeat (Odoinus de Mala-palude serviens meus) . . . quatuor fercula, unum ex magnis, et duo militibus, et unum Dispensabile.* Id est, quæ in dispensa aulicis apponitur.

DISPENSARE, Gall. *Depenser*. Gloss. Lat. Græc. : *Dispensat, δαπανᾷ, ἀναλίσκει* Will. Brito in Vocabul. : *Dispensare, legiri, donare, expendere.* Possidius in V. S. Augustini cap. 24 : *Quæ anno complacitum recitabantur, quo sciretur, quantum acceptum, quantumque Dispensatum esset vel quidquid indispensatum, vel Dispensatum remansisset.* Flodoardus lih. 2. Hi Rem. cap. 18 : *Unde datur intelligi, in uxoribus quoque locis multo tunc plura fuisse Dispensata.* Adde Capitulare de Villis cap. 55.

DISPENSARIUS, Idem, qui infra *Dispensator*, Gall. *Depensier*, Anglis *Spensier*. Occurrit in Fleta lib. 2. cap. 72. § 17.

1. **DISPENSATIO**, Dei dispositio et providentia, qua vocare gentes ad verum cultum, et universum humanum genus Incarnationem, Nativitatem, Mortem, Resurrectionem Christi salvum præstare decrevit. Hanc dispositionem per excellentiam SS. Patres ἐκλογισίαν simpliciter cant, quidam ex Latinis *Dispensationem*. S. Hilarius lih. 12. de Trinit. de hæreticis *Dispensationem assumpti corporis rapiunt* contumeliam Divinitatis. S. Aug. tr. 4. in Joan. : *Quicquid ergo humiliter positum distis de D. Jesu Christo, susceptæ carnis Dispensationem cogitate.* Vigilius Tapsee lib. 1. contra Eutych. : *Alius, qui permittit semper innatus, alius qui per Dispensationem carnis cuncta nostra fragilitatis offendet, etc.* Joan. Antioch. apud Facundum Hermian. lih. 7. cap. 5. de Chri :

Qui inenarrabilem corporis Dispensationem pro nobis suscepit. Leo M. PP. in Epistola post Acta Concilii Calchedonensis : Quomodo Dispensationis sacramentum sit ab initio ex vulva dispositum. Diurnus Romanus pag. 37. de Nestorio : Dominica Dispensationi infestus, utpote qui adorandæ Incarnationis arcanum, Deum ab homine separando disjunxerat. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 16. de quibusdam hæreticis : Dispensationem filii Virginis phantasma fantentur. S. Hieronymus Epist. ad Oceanum economiæ verbo usus est, ubi de Apollinario Laodicensi Episcopo : Is dimidiatam Christi introduxit Oeconomiam. Concilium Hloveshoviense anni 747. cap. 13 : Dominica Compensationis in carne sacrosanctæ festivitates. Vide, quæ de voce οικονομία, annotavit Henricus Valesius ad Eusebii Hist. Eccles. lib. 1. cap. 1.

¶ 2. DISPENSATIO, Provida juris communis relaxatio, Gall. *Dispense* : vox hodie Juris canonici peritis notissima; Græcis Patribus οικονομία, συγγνώμη, συγκατάθεσις, συμπάθεια, φιλανθρωπία. Latinis vero, remissio, venia, indulgentia, clementia, lenitas, mansuetudo, miseratio. Hoc intellectu primus, ut Marca interpretatur, dispensationis vocem usurpavit Gelasius papa in sua Epistola ad Episcopos Lucae scribens : *Necessaria rerum Dispensatione constringimur, et apostolicæ sedis monitione convenimur, sic canonum paterum decreta librare, et retro Præsulum precessorumque nostrorum præcepta metiri, quæ presentium necessitas temporum reaurandis Ecclesiis relaxanda deposcit, adhibita consideratione diligenti, quantum vix potest temperemus... priseis igitur pro reverentia manentibus constitutis, quæ, si nulla rerum vel temporum perurget antistia, regulariter convenit custodire.* Hæc idem Gelasius, cum propter instantem ecclesiæ necessitatem indulset, ut monachi intra annum, laici vero intra menses decem octo presbyterii gradum adipiscerentur, nem nonnisi post longiora temporum intervalla juxta canones poterant obtinere. Errare sunt apud antiquos hujusmodi dispensationes in antecessum datæ. Hæc enim antiquarum et hodiernarum dispensationum summa differentia est, ut Marca dicitur, quod apud veteres nunquam datur venia canonis infringendi, sed infracti violati poena ob gravissimas causas aliquando remitteretur; hodie vero legum canonicarum venia in antecessum concedatur. Erat antiquitus omnium adversus sacros canones reverentia, ut ipsi summi Pontifices, penes quos potior auctoritas super fuit, hanc sibi nolint concessam esse potestatem quidquam contra Patrum sententia faciendi : Contra statuta Patrum, inquit Zozimus Epist. 5. Concedere vel mutare ne hujus quidem sedis possit auctoritas; apud nos enim inconcussis radicibus vetustas antiquitas, cui decreta Patrum sanxerunt reverentiam. Eadem religione ductus Cælestius I. Epist. 3. ad Episcopos Illyrici scribit : Dominentur nobis regulæ, non regulis dominemur : simul subjecti canonibus, canonum præcepta servamus. Idem S. Pater Epist. 5. ad Episcopos Apuliæ et Calabriae acriter invehitur in eos qui, spretis

canonibus laicos ad Episcopatum promoveri cupiebant, non solum, inquit, male de suis Clericis, in quorum contemptum hoc faciunt, judicantes; sed de nobis pessime, quos credunt hoc posse facere, sentientes. Verum quanta quanta fuerit Romanis Pontificibus ceterisque virtute præstantioribus Episcopis religio in observandis veteribus regulis, sæpe tamen pro majori Ecclesiæ utilitate nonnihil ab iis recedere coacti sunt, hancque mitiorem agendi rationem appellarunt Jurisconsulti Dispensationem : cujus hodie is usus est, ut neque nomen ab ullo quoquam ignoretur. De Dispensationibus data opera egerunt Petrus de Marca lib. 3. de Concordia Sacerdotii et Imperii cap. 13. et seqq. Thomassinus de Disciplina Eccl. part. 2. lib. 3. cap. 24. etc.

* Stat. Præmonst. Mss. dist. 3. cap. 2 : Qui autem non clamatus veniam de hoc sponte sua postulaverit, correctionem non accipiet : sed, sicut dictum est, sine Dispensatione jejunabit. Dispensacion, pro Licentia, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinatio reg. Franc. pag. 565.

DISPENSATIO in Matrimoniiis. Vide Generatio.

* DISPENSATIVUS, Qui remitti et relaxari potest. B. de Amoribus in Speculo sacerdot. Ms. cap. 27. de Peccatis venialibus :

Mortificativa non sunt, sed Dispensativa . . .

Multis namque modis dominus veniale remittit.

DISPENSATOR, Qui expensa et accepta compensat et impendit. Gloss. Græc. Lat. : Dispensator, οικονομός, ἐπιδραπανητής. Glossæ Basil. : Δισπενσάτωρ, οικονομός. Papias ex Varone lib. 4. de lingua Lat. : Dispensator, cui creditur administratio pecuniarum, quia prius quam dabant pecuniam, non numerabant, sed appendebant eam. Apud Evodum lib. 2. de Miracul. S. Stephani cap. 5 : Dispensator pecuniæ publicæ Carthagenensis Civitatis. Epitaphium Ambrosii Primitivi Notariorum sub Pipino Rege, Romæ : In creditam sibi rem fidelissimus Dispensator. Denique J.C. Dispensator est servus, quem dominus præposuit Calendario, hoc est, pecuniis credendis sub usuris. Ita Cujacius tract. 8. ad African. Vide Salmas. in Disquisit. de Mutuo pag. 266. Vincentius Belvacensis lib. 29. cap. 118. de quodam Oeconomo : Quia Tantalus erat in rei familiaris custodia, bonus Dispensator et prudens et fidelis, quod rarissime in Dispensatoribus invenitur. Sed proprie

DISPENSATOR dictus, qui in palatiis Regum aut Principum Oeconomus, Major-domus, nostris Maître d'hôtel. Idem Papias : Oeconomus, Dispensator, Dispositor Regiæ domus. Vitalis Episcopus Oscensis apud Blancam in Comment. Rer. Arag. pag. 782 : Post Regem (Aragonum) Dispensator domus Regiæ, qui dicitur Major domus. Leges Alfonsinæ, seu Partidæ, part. 2. tit. 9. lege 13 : Dispenseros son otros oficiales, que han de comprar las cosas, que son menester para gobierno del Rey, e por esso les llaman assi porque ellos despienden los dineros de que las compran. Leonius Presbyter in Historia sacra MS. de Josepho :

. . . Ut Benjamin una

Videt adesse Joseph, Dispensatore vocato,

Intra teeta viros recipi, festasque parari
Præcipiens epulas, etc.

Dispensatores inter officia domus Augustæ non semel memorant veteres Inscriptiones apud Gruterum pag. 595. et 597. Ita apud Hincmarum de Ordine Palatii cap. 17. recensentur inter Ministeriales Palatii Francici. In veteri Charta, descripta in Historia Prioratus S. Martini de Campis pag. 479. refertur Azo Regis Francorum Dispensator. Vide Hugonem de Cleeriis de Majoratu Franciæ.

In Palatiis Regum Angliæ Dispensatores non semel occurrunt. Apud Rogerum Hovedenum 1. part. et Florentium Wigornensem, Edricus Dispensator Haroldi Regis Angliæ, et Stir Major-domus, dicuntur : ut in Monastico Anglicano tom. 1. pag. 132. 627. 657. Robertus Regis Angliæ, et Osmundus Dispensator Comitum de Warennæ. Apud Matthæum Paris, Galfridi Dispensatoris, Militis egregii, et Regis Angliæ specialis Consilarii mors indicatur sub ann. 1251. Notissima præterea in eo regno nobilissima Dispensatorum, seu des Despensiens familia, quæ ab hocce munere nomen assumpsit, quo etiam ejusmodi Dispensatores appellabant nostri; non vero quod nepotes seu effussi essent, uti censuit Petr. Faber lib. 3. Semest. cap. 19. pag. 294. Le Roman de Garin MS. :

Au Mangier sert Dan Hue de Belin,
Despensiens fu li Bourgoins Auberis,
Girart del Liege, et l'Alemant Orris,
Eschançon fu Geuffrois li Angevins.

Le Roman de Jordain de Blaye MS. :

Lors en apelle li fel ses Despensiens,
Dedans la charte li portent à manger.

Octavianus de S. Gelais in Viridario honoris :

Varlez de chambre, cseuiers, offieiers,
Portebuffez, eschançons, Despensiens.

Vide Fragmentum Petronii pag. 6. Rainaldum Vezel. in Vita S. Hugonis Abb. Cluniac. n. 30. etc.

* Inter ministeriales domus Theodorici comitis Flandriæ Rogerius dispensator subscribit Chartam ann. 1151. Vide Comment. Acad. Inscript. tom. 9. ubi de Inscript. Lingon.

** DISPENSATOR ECCLESIE. Marius Mercator. pag. 186 : Charisius quidam nomine presbyter et Dispensator sanctæ ecclesiæ Philadelphie civitatis. Vide Oeconomus et οικονομός in Glossar. med. Græcit. Dispensatoris in Monasterio Novillarensis meminit Victoris IV. PP. Brev. ann. : 162. in Alsac. Diplom. num. 303 : Victor. ep. serv. serv. Dei, dilectis in Christo filiis, abbati Erphoni sancti Petri Navillarensis et Philippo Dispensatori ecclesiæ S. Adelphi . . . Dispensator vero prebendarum amministrationem ab abbate suscipiet et fidelitatem ei faciet . . . licebit abbati, illo deposito alium de jure constituere Dispensatorem. Obedientiam autem pro susceptis beneficiis prebendarum tam ipse Dispensator quam reliqui fratres abbati devote promittere debent et humiliter exhibere. Post obitum vero abbatis a successore ipsius Dispensationem ipsam Dispensator repetet, et in ejus erit arbitrio concedere vel non concedere.

¶ DISPENSATORIA CAMERA. Vide Dispensa 2.

* DISPENSATORIE, Ut prudentem dispensatorem seu oconomum decet. Epist.

Ahbon. Floriae. tom. 10. Collect. Histor. Frane. pag. 436 : *Quorum opinionem adeo veram credidi, ut eorum declamatoriam orationem vestris auribus Dispensatorie allegarem.* Vide *Dispensator*.

* **DISPENSATORIUM**, Canalis, quo aqua dispensatur et distribuitur. Charta an. 1229. ex Cod. reg. 4659 : *Quam (aquam) accipietis in collata pontis Boni passus citra ipsum pontem, ubi facietis Dispensatorium, per quod ipsa aqua taliter valeat dispensari, ut semper excludi et detineri valeat sine dampno.*

** **DISPENSATORIUS**, Ad Dei dispositionem pertinens. Vide *Dispensatio*, 1. Hieron. in Isai. 14, 53, 12 : *Qui Dispensatorium inter Petrum et Paulum contentione vere dicunt iurgium fuisse atque certamen.* Marius Mercator. pag. 302 : *Ex utraque est Christus, ex deitate et humanitate, secundum Dispensatorium adunationem.* Conventio *Dispensatoria carnis*, ibid. pag. 296. Adde pag. 375. et 381.

† **DISPENSATRIX**, Procuratrix, Quae dispensat, disponit, ordinat, distribuit. S. Hieron. Quæst. Hebr. in 1. Paralip. 1 : *Mezzaab filia aurificis, quæ duos patres habere describitur, ad significandum mysterium sub una interpretatione nominum : ut aurifex genuerit Dispensatricem, Dispensatrix genuerit benignitatem Domini.* S. Ambr. Off. lib. 1. cap. 12 : *Plerique revocantur ab officio Dispensatricis misericordiae.*

† **DISPENSIO**, ut *Dispensa*, Sumtus, impensa, Gall. *Dépense*. Histor. Monasterii Chombergensis apud Raymund. Duellium Miscell. lib. 2. pag. 276 : *Hoc anno hic bene agitur. Sequenti anno tanta Dispensio ibi pro quibusdam causis ex operatione antiqui hostis est excitata, ut magna pars Fratrum, etiam ipse Abbas inde discederent.*

† **DISPENSOR**, ἐπερχόμενος, Dissentiens. Supplem. Antiquarii. Legendum *Dissensor*, ut *Assensor*, Assentiens.

** **DISPERARE**, pro *Desperare*, in Vita S. Galli ap. Pertz. Script. tom. 2. pag. 10. lin. 25.

† **DISPERGAMENTUM**, DISPERGATIO. Vide in *Disparagare*.

** **DISPERGARE**, forte *Disbrigare*, Lite et molestia liberare, evictionem præstare. Charta ann. 1275. in Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 757 : *Nos bona vendita per uos D. decano et capitulo ecclesie Aschaffinb. auctorizabimus et Dispergabimus ab omni persona, cui ipsa bona obligata forent, etc.*

DISPERSONARE, Injuria afficere, verbis injuriis dehonore. Quoniam Attachiamenta eap. 40 : *Si quis Dispersonaverit Baillivum, in curia Domini sui, seu maledixerit ei ibidem : debet inclamari de suo malefacto commissio.* Occurrit præterea eap. 91. 104. et in Itinere Camerarii Scotici cap. 39.

DEPERSONARE, Eadem notione dixit Matthæus Paris : *Non est Depersonatus mihi ministrando, cum sis filius Comitis, ego Regis et Reginae.* Hngo Flaviniacensis in Chron. pag. 200 : *Si, inquit, istum non adjuvero, non dilexero, non ea tractavero caritate et dulcedine, qua Bruno Willelmum, Depersoner ab honore meo.* Vide *Personatus*.

DISPESSUS. Capitula Ludovici Pii et Lotharii ann. 821 : *Deinde in nostro regno*

beneficium non habeat, et alodis ejus Dispensis vocibus in bannum mittatur.

† **DISPEX**, ὀξύλεπτης, Acute cernens. Supplement. Antiquarii, et Gloss. Lat. Græc. Sangerman. Minutius Octav. : *Dispensis Isidis ad hirundinem sistrum.*

† **DISPICATUS**. Vide *Dispecatus*.

DISPICULARE, Sagittare. Papias. Spicula emittere. [Eadem habet Glossar. Sangerm. n. 501.]

DESPIGNORARE, [DISPIGNERARE.] Idem quod *Disvadiare*, *Desgager*, pignus reluere. Lex Longob. lib. 1. tit. 23. § 2. [* Roth. 351.] : *Si de ipsis pecuniis aliquod mortuum fuerit suæ negligentiae reputet, quod Dispiignorare neglexerit.* [Chartarium Ecclesie Auxitanæ eap. 64 : *Postea esset multis impignerata et Bertrannus non posset eam Dispiignorare.* Vide *Despiignorare*.]

DISPILARE, Compilare, expilare, συλεῖν. Gl. Gr. Lat.

DISPISCARI, Contra jus et fas piscari in aliorum vivariis. Charta Alfonsi VII. Regis Hispaniæ ære 1152. apud Antonium de Ypez, in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 6 : *Nullus itaque potens homo vel impotens sit ausus intra prædictos terminos violenter intrare, vel aliquid... inde asportare, nec pascere cum pecoribus, nec Dispiscari vivos de die de nocte, nec temere hæreditates, etc.* Hinc forte nostrum *dépescher*, pro rem aliquam cito conficere, quod faciunt, qui furtive piscantur.

DISPLACENTIA, Molestia, offensa, Gall. *Desplaisance*, *desplaisir*. [Ital. *Displacenza*.] Thwroezius in Ludovico Rege Hungar. eap. 27 : *Bona eorum confiscaverunt in Displacentiam Regiæ Majestatis.* Galli dicerent : *En dépôt du Roy*, in despectum Regis, *pour faire Desplaisance*, ou *Desplaisir au Roy*. Idem eap. 30 : *Et propter hoc Displacentiam Regiæ Majestatis incurrit.* Cap. 34 : *Contra D. Karolum Imperatorem, pro quibusdam Displacentiis, Rex personaliter cum magno exercitu... pervexit.* Ericus Upsaliensis lib. 5. Hist. Sueciæ pag. 166 : *Petentes et ipsi suppliciter, ut ipse eis omnem Displacentiam remitteret et rancorem.* [Seneca de Tranquillitate vitæ eap. 2 : *Hinc illud tedium et Displacencia sui.* Occurrit apud Rymerum tom. 1. pag. 769. et tom. 8. pag. 305. Murator. tom. 12. col. 498. 599.]

DISPLACIDUS, Morosus. Gloss. Isid. Addit Papias, *Inconveniens*.

* **DISPLANARE**, Evertere, æquare solo, Gall. *Raser*. Steph. de Infestura Ms. ubi de Innoc. VIII. PP. : *Videns postea Innocentius dictorum rusticorum inconstantiam;... et quod rupto fide iterum contra Ecclesiam ad Ursinos revertebantur, incontinenti mandavit dictum castrum funditus et a radice Displanari.*

† **DISPLANS NEMUS**, pro *Deplantatum*. Vide locum in *Berra*.

* **DISPLAYS**. Vide infra *Displois*.

† **DISPLICARE**, Explicare, expandere, Gall. *Deplier*. Bernard. Monach. Ord. Clunia. part. 1. eap. 72 : *Interim socius ejus vestimentum disligat, amictum Displicatum capiti applicat, albam a parte capitis plicatam, tenendo ora expensa, cum cingulo et manipulo donat.* Vita B. Coletæ cap. 6. n. 37. Martii tom. 1. pag. 549. B. : *Et displicato dicto rotulo legens, etc.* Barthius in

Glossario ex Fulcherii Carnot. Hist. Palæst. *Displicari*, Extendi et volitare. *Vexilla Displicata*, apud Rymer. tom. 3. pag. 924.

* **DISPLICARE LITTERAM**, Reserare, vulgo *Ouvrir une lettre*. Deposit. Guill. Cattalani ex Bibl. reg. : *Vidit ibi (in scrinio) quandam litteram plicatam, . . . quam litteram non Displicavit iste qui loquitur* Glossar. Provine. Lat. ex Cod. reg. 7657 *Desplegar*, Prov. *Displicare*.

† **DISPLICENTER**, Ægre. Occurrit nova Gall. Chr. tom. 3. Instrum. col. 221 et in Bullario Carmel. pag. 124. col. 1.

* **DISPLICENTIA**, Dissidium, controversia. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 67 : *Submissio dicti ducis Aurelianensis d. aliquibus Displacentiis seu controversiis inter ipsum et ducem Burgundiæ habitis.* Vide alia notione in *Displacencia*.

† **DISPLICIBILIS**, Displiciens, Gall. *Déplaisant*. Legitur in Hist. Dalph. tom. 2. pag. 347. col. 1. et in Actis S. Francisci Romanæ, Martii tom. 2. pag. 134.

* Stat. ann. 1357. ex Tabul. Massil. : *Attentis importunitatibus dominarum hujus civitatis Massiliæ diu gravantium civitatem inportabilibus sumptibus in arnesiis pomposis Deo et honestati Displacibilibus, etc.* Vide supra *Desplacibilis*.

* **DISPLICITUS**, Molestia, offensa. Li remiss. ann. 1461. in Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 291 : *Quæ verba supplicans habet ad magnum Displacitum.* Galli diceremus *Eut à grande déplaisance*. Vide *Displacencia*.

† **DISPLOIS**, ut supra *Diplois*, Læ duplicata. Hist. Dalph. pag. 126. col. 1. in Computo ann. 1336 : *Item duodecim Disploides de fustonyo pro XII. s. gr.*

* Stat. ann. 1320. inter Præb. tom. Hist. Occit. col. 162 : *Item quicumque paverit arma deffensiva, ut pote hauberrum, Displayden (sic) sive jupam nitoris ponderis, etc.* Lit. remiss. ann. 13 in Reg. 123. Chartoph. reg. ch. 182 : *trus Petri, qui erat tuschinus, homo peius, malæ vitæ et conversationis inhonestus, armatus quodam Disploide, Galjaque, etc.* Item plus duas *Displaydes* giponos cirici nigri, in Invent. ann. 14 ex Tabul. Flamar.

DISPOLIATUS, DISPOLIUM. Vide *spoliare*.

* Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 1 Chartoph. reg. ch. 109 : *Dictos tres hunc vulnerarunt et occiderunt Dispolia sua sibi ceperunt.* Vide in *Despoliare*.

** **DISPONSARE**, pro *Desponsare*, Vita S. Galli ap. Pertz. Scriptor. tom. pag. 10. lin. 29.

† **DISPORTUS**, ab Anglico *Disp* Oblectamentum, Gall. *Divertissement*. Charta Henrici VI. Regis Angl. ann. 1 apud Rymerum tom. 11. pag. 251. col. 1 : *Causa venandi, piscandi, aucupandi, portum aut solatium in eisdem exercitiis.* Similia leguntur pag. 297. col. 2. et passim. [* Vide supra in *Deportare* 2.]

1. **DISPOSITIO**. Charta Ordonii I Hispan. ære 960. apud Anton. de Ypez in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 3 : *Litteras Ecclesiasticas, hi sunt Antifonarios, . . . Dialogorum, Homilia, Prophetarum, Dis*

tio *Esaie Profetæ*, etc. Vide infra *Dispositum* 3.

2. **DISPOSITIO**, Administratio, magistratus, apud Lactantium de Mortib. Persec. pag. 32. Sidonium lib. 3. Epist. 6. lib. 5. Epist. 7. lib. 7. Epist. 12. Hinc formula frequens in *Notitia Imp.* et alibi : *Sub Dispositione viri illustris Præfecti Prætorio*, etc. Alii, *Dispositiones* esse volunt, quæ a Principe ad Reipublicæ administrationem disponebantur, pro urgentibus rerum necessitatibus, veluti si in bellum profecturus esset, itinera annotarentur, et metationes, nonnæ curarentur, etc. Quarum quidem *dispositionum* scrinium peculiare erat, cui præerat *Magister et Comes Dispositionum*, e quibus copiose Gothofred. ad leg. 1. C. h. de Proxim.

Paulo aliter Commentator *Notitiæ Imperii* in cap. 97. Qui scrinium *Dispositionum* tractabant, *Referendarii* vocantur. Hi supplicum desideria aut iudicium consultationes Principi insinuant, et responsa data consulentibus mittebant, quæ mandata dicebantur. Hi pauci erant initio : postmodum a Justiniano 18. postea ad octo ducti. Principum responsa quæ super litibus emanabant, *Dispositiones* vocabantur.

4. **DISPOSITIO**, Urbis, templi situs, rueturæ elegantia, non semel apud Iulium Antiochenum in *Descript. orbis*.

* 4. **DISPOSITIO**, Dispensatio, arbitrium, testas, Gall. *Disposition*. Charta ann. 9. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 5 : *Eo videlicet modo, ut et numerus canonicorum ob hoc augeatur, et stipendia eis ex villa ad Dispositionem episcopi tribuantur*. Galli dicimus, *A la disposition*. Hinc * **DISPOSITIVE**, Animum, voluntatem, desiderium significando. Annal. Vict. Mss. ann. 1378. ubi de Romanis petentibus, nemo nisi Romanus aut Italus in Papam princeps eligeretur : *Omnes una voce tumultuosa et horribili clamaverunt et vociferantur Dispositive aliqui, Romanum vel italicum volumus vel habebimus. Aliqui receptive, Romanum vel Italicum habebimus, alioquin, etc.* Vide *Depositum* 1.

1. **DISPOSITUM**, Animi decretum, statum, consilium, arbitrium, *Dessein*, *intention*, *Disposition*. Lex Wisigothorum 1. 6. tit. 5. § 16 : *Qui ex suo Disposito, vel alie voluntatis affectu tale nefas committit*. Leo III. Epist. 6 : *In vestrum arbitrium Dispositum committimus*. Et Epist. 10 : *mansis, quos per vestrum Dispositum minus fidelis vester nobis reassignavit*. Col. I. PP. Ep. 27 : *Veruntamen quoniam a Missam S. Joannis, de quo diximus, Litarium Dispositum habet denuo commotione, non moleste tulimus*. Ado Viennensis Chron. ann. 727 : *Eo quod Carlomannus Dispositum haberet sæcularem militiam relinquere*. Julianus in *Histor. Wambæ Regis* : *Recognosco hoc Dispositum pugnæ ab ædulo meo procedere, hic ipse est, nec alius, pro; in suis enim eum Dispositionibus recognosco*. Paulo ante : *Dispositum belli*. Dnus Romanus cap. 6. tit. 19 : *Cujus actionem per nostrum Dispositum fecisse dicitur, id est, nostro mandato*.

DISPOSITUM, pro *Depositum*, nisi legendum sit, habent Constitutiones Gregori Senonens. Archiep. ann. 923. cap.

2 : *Propter scandala gravia, quæ ex Monialium conversatione proveniunt; statuimus de Monialibus nigris, ne aliquem Dispositum recipiant in domibus suis ab aliquibus personis, nisi de licentia Episcopi sui, maxime arcas Clericorum vel Laicorum, custodiæ causa minime permittant apud se deponi*.

3. **DISPOSITUM**, pro Expositione seu commentario. Testamentum Heccardi Comititis Augustodunensis : *Missale plenarium cum Evangeliiis et Epistolis, unum textum minorem, unum Dispositum super Evangelium majorem*. Ita *Dispositio* supra sumitur.

† 4. **DISPOSITUM**, Dispositio, Regula, Lex, Gall. *Disposition*, *Regle*, *Ordonnance*. Lambertus Abbas S. Rufi ann. circiter 1110. Epist. ad Clericos in *Anecdosis Martenianis* tom. 1. col. 332 : *Te cuncti in publico, te in agro rustici aratores ac vinitores quotidie graviter lacerabant, si contra Dispositum fidei, cum feminis habitare contendis*.

DISPOSITUS. Vide *Despotus*.

† **DISPOSITUS BACCALAUREUS**. Vide *Baccalaurei formati*.

† **DISPOSSIDERE**, Rei possessione aliquem depellere, deturbare, Gall. *Deposéder*. Donatio Bernardi Comititis Petracoricensis Monasterio S. Salvatoris de Sarlato, inter Instrum. tom. 2. Gall. Ch. tom. 2. col. 495 : *Si quis hæreditatem Dispossidere tentaverit, maledicatur per universum orbem*.

† **DISPOTESTARE**, Rei alicujus potestate seu possessione depellere, dejicere. *Notitia judicati* ann. 876. Marce Hispan. col. 799 : *Illorum potestas exinde disrupta nunquam fuit usque quod iste præsens Domenicus eos exinde Dispotebat injuste*.

* **DISPROPORTIONARE**, Proportionem non servare, Gall. *Disproportionner*. Leonard. in *Speculo lapid.* lib. 1. cap. 1 : *Et multoties tale humidum Disproportionatur in fluxibilitate, licet in quantitate sufficiens sit, et ideo magis residet in una parte quam in alia*.

DISPUDITUM, Pudit, rubor fuit. Papias.

† **DISPUNCTOR**. Gloss. Græc. Lat. : *Ἐξολογιστής*, *Dispunctor*. Tertull. adv. Marc. 4. 17 : *Judex et Dispunctor meritorum*. Vide *Dispungere*.

* In Cod. reg. *Disputator*, ex Castigat. in utrumque Glossar.

† **DISPUNCTUARE**, Dispungere, delere : quod hic dicitur de iis qui missi fiunt, et quibus datur abeundi licentia. Charta Henrici VII. Reg. Angl. ann. 1485. apud Rymer. tom. 12. pag. 280. col. 1 : *Potestatem generalem et mandatum speciale... stipendiarios... in dictis villis, torris, castris et marchis... exonerandi et Dispunctuandi*.

DISPUNGERE. Gloss. Isid. et Papias : *Dispungere, donare. Dispunctores, qui dona militibus erogant*. Vide *Juriscons.* [et Grævium ad Glossas Isid.]

1. **DISPUTARE**, Asserere. W. Brito lib. 11. Philipp. :

... Imperiali

Standardo mundi dominum se Disputat Otho.

Infra :

Se dominatorem totius Disputat orbis.

† 2. **DISPUTARE**, Inquirere, Gall. *S'en-*

querir, *S'informer*. Petrus Damiani lib. 4. Ep. 7 : *Noli Frater, noli patere muneribus : non omnibus quæ præbentur liber apud te pateat aditus : sed quædam admittantur, ut in necessitatibus sublevent, ne reatus alienos ponderibus gravent. Dum igitur oblata suscipimus, de offerentium meritis prius necesse est Disputemus*.

DISPUTATIO, Collatio Monachorum. Regula S. Pachomii cap. 21 : *Disputatio autem præpositis domorum per singulas hebdomadas tertio fiet*. Vita S. Geremari Abb. Flaviniacensis cap. 15 : *Tertia vero hora diei post lectionis Disputationem, id est, post Collationem de lectione*.

* **DISPUTATORIUS**, Ad disputationem elucidandam pertinens. Epist. Ludov. Pii et Loth. ann. 825. apud Baluz. tom. 1. Capitul. col. 645 : *In sacris sunt litteris admodum eruditi, et in rationibus Disputatorii non minimum exercitati*.

† **DISPUTULA**. Annal. Mutin. ad ann. 1306. apud Murator. tom. 11. col. 77 : *Arcana etiam Notariorum in dicto palatio existentia, Disputulas et strumenta, et scripturas, et etiam libros æstimorum existentes in scriniis dicti palatii per plateam undique laceraverunt, et alia multa puerilia et stulta operati sunt ipso anno*.

* Ab Italico *Disputa*, Quæstio, disceptatio, inquisitio. Vide *Disputare* 2.

† **DISQUIT**, Audit, cognoscit. Papias. f. *Disquirit*.

† **DISRAINNIARE**, *DISRAISNARE*, *DISRATIONARE*. Vide *Dirationare*.

* **DISRAMBARE**, Lit. ann. 1362. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 612 : *Cum... gentes loci predicti et ejus bajuliæ etiam extiterint Disrambatæ fere omnibus bonis suis mobilibus per Yspanos, etc.* Ubi doctus Editor recte emendat *Disraubatæ*. Vide *Derobare*.

* **DISRATIFFICARE**, Improbare, Gall. *Désapprouver*. Procurat. ann. 1340. ex Tabul. Flamar. : *Dans... speciale mandatum ratificandi, impetrandi, contradicendi, etc.*

* **DISRATIONARE**, Rationibus pensatis judicare, definire. Lit. Joan. comit. Pontiv. ann. 1184. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 58 : *Statutum est quod si in præsentia duorum vel trium scabinorum contractus emptionis, vel alius contractus irritus (initus) fuerit, eorum testimonio Disrationabitur*. Vide *Derationare*. Hinc

* **DISRATIONARIUS SERVUS**, Qui per iudicium et ex rationibus approbatus alicui vindicatur et asseritur. Charta Ludov. VI. reg. Franc. ann. 1129. ex Tabul. Carnot. : *Notum fieri volumus, quod Gaufridus Carnotensis episcopus Reverium totiusque generis sui familiam, super quos servitutis calumniam imponebamus, in curia sua, dictante iustitia et iudicio, in servis suis Disrationariis; cui videlicet iudicio et veritati me acquiescente, supra dictos homines, tam sibi quam omnibus ejus successoribus, in perpetuum concessimus*. Verum facile est suspicari legendum esse *Disrationavit*, hoc est, ex servis suis esse rationibus probavit; quam restitutionem sensus exigere videtur.

DISRECITARE, De aliquo detrahere. Baldricus in Gestis Alberonis Archiep. Trevirensis : *Dicitur quoque quod aliquando*

Regi et exercitui ejus formam simulans contracti, et sedens in asino occurrit, et a Regina quinque solidos in elemosynam recepit, et in itinere longius comitatus processum, sub specie mendici, Regis sub mensa locatus, audierit plurima Regem ipsum cum Regina, et cum aliis suis fidelibus, loquentem de his, quæ contra Papam machinatus erat, atque inter cætera de insidiis contra ipsum Alberonem Disceitantes, et quæ viæ ipsi Romam tendenti essent interclusæ, etc.

* **DIRIGERE**, pro *Dirigere*, consilio juvare. Placit. ann. 844. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 468 : *Eciam iste Johannes comis, qui tunc comitatum Sepriense abebat, in cujus ministerio res ipsas erat, mihi comandavit, ut eum Diricrissem, sed menime potui.*

† **DIRIVARE** LACRYMAS, *Fundere*, in Onomastico ad calcem Act. SS. Bened. sæc. 3. part. 1.

DISROBARE, [DISROBATIO.] Vide *Dero-* *bare*.

* **DISRUMPERE**, Interlucare silvas et in culturam redigere. [* Germ. *Umbrechen*.] Chartul. AD. S. Germ. Prat. fol. 105. vº. col. 1 : *Concessittres arpennos nemoris juxta domum prædictorum monachorum ad Disrumpendum, si voluerint. Dérondre vero, pro Depravare, corrumpere vulgo Débaucher, in Stat. ann. 1392. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 481. Vide Rumpere.*

† **DISSAGIRE**, Gall. *Dessaisir*, Possessione deturbare. Acta. SS. Maii. tom. 7. pag. 128. de S. Joachimo Abh. : *Data prius suysina rerum et possessionum, quibus vel ipsi Monachi vel homines Caccurii monasterium Floris Dissagire præsumperunt.*

* Qua ratione vero id peragebatur, docent Lit. remiss. ann. 1455. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 61 : *Le suppliant demanda au procureur la maniere de Dessaisir ledit Malouin d'icellui bordaige, lequel lui respondy et dist, que pour premiere fois la coustume estoit de mettre le feu hors de la maison, et faire commandement de vuyder dedens huit jours ladite maison.*

† **DISSAISIARE**, Eadem notione in *Inl-* *giare*.

DISSAISINA, [Dejectio possessione, Gall. *Dissaisissement*.] Vide locos post *Saisire*.

DISSAISIRE, [ut *Dissagire*.] Charta Henrici Regis Angliæ ann. 1155. pro Normanis apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. v. ad calcem : *Nullus liber homo capiatur vel imprisonetur aut Dissaisiatur de aliquo libero tenemento suo vel libertatibus aut liberis consuetudinibus suis... nisi per legale judicium Parium suorum vel per legem terræ. Occurrit alibi non semel.] Vide Saisire.*

† **DISSAISITOR**, Qui deiecit possessione. Vide *Saisire*.

† **DISSASIARE**, ut *Dissaisire*. Chartular. S. Vandregesili tom. 2. fol. 2037 : *Dominus Abbas assensu Capituli sui et fidelium suorum consilio prædicto Ludovico moleninum suum, de quo eum Dissasiaverat, reddidit et jure hereditario in eodem loco possidendum concessit.*

† **DISSASIRE**, Eodem significatu, in *Saisire*.

* **DISSARIRE**, in Charta ann. 1294. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag.

133. col. 2. pro *Dissazire*, ut legitur in Glossar. ad calcem ejusd. tom. Vide in hac voce.

* **DISSARRARE**, a Gallico *Desserrer*. Laxare, remittere. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 19 : *Dictus de Fontaralhac... venit cum septem equitibus et balisteriis, et Dissarraverunt balistas suas, et vulneraverunt unum de equitibus dicti exponentis. Vide supra Desserre.*

* **DISSASIRE DE SACRAMENTO**, Vassallum sacramento, quod domino suo præstitit, absolvere; quod a domino superiori fiebat. Charta Odon. ducis Burg. ann. 1209. in Chartul. Campan. fol. 28. rº : *Cum Blancha illustris comitissa Trecensis palatina Miloneu de Montereali Dissasisisset de sacramento hominum Chableiarum... Tandem dicta comitissa ad instantiam precum nostrarum dictum Miloneu de sacramento illo resasivit. Vide Saisire.*

† **DISSAVIARI**, pro *Dissuaviari*, Osculari. Hist. Cabillon. per Cussetum pag. 769. in Inscriptione arcus triumphalis erecti in honorem Marchionis Uxellensis : *Atride flore, cresce, tua ut medioximi numinis jussa germanitus Dissaviabitur provincia. Facies etenim ut dapsiles illi amodo lusciscant dies.*

† **DISSAZIRE**, ul *Dissaisire*, in Charta Caroli IV. Rom. Regis apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 45. et in Edicto Philippi VI. Fr. Regis apud de Lauriere tom. 2. Ordin. Reg. pag. 124.

† **DISSAISIARE**, Eadem notione. Liber niger Scaccarii pag. 222 : *De Cruce sum Disseisiatus sine judicio, quod est feudum unius militis. Vide Saisire.*

† **DISSAISINA**, **DISSAISITOR**. Vide *Saisire*.

* **DISSSECTATIO**, Dissentio, dissidium. Chron. Guill. Bardini inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 22 : *Mense Julio anni 1328. abbas S. Hilarii fuit excommunicatus per episcopum Carcassonensem, ob id quod in curia regis contradixerat Parisiis juribus et privilegiis episcoporum. Durum est quod amissimus sequelam tantæ Dissectionis.*

* **DISSSEDERE** pro *Dissidere*, in Nithard. Hist. lib. 1. cap. 4.

* **DISSSELLARE**, Sella exnere. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Dessellar, Prov. Dissellare.*

† **DISSSELLATI** EQUI, Sella exuti, in Gestis Consulum Andegav. cap. 13. n. 5.

† **DISSENSOR**. Vide *Dispensor*.

* **DISSENSUS MATRIMONII**, Ipsius rescissio Gall. *Dissolution*. Acta dissolut. matrim. Ludov. XII. fol. 149. vº. ex Bibl. reg. : *Dicit quod de tempore regis Caroli, rex modernus non ausus fuisset declarare suum animum quoad Dissensum hujus matrimonii. Dissense, pro Dissention, Dissentio, in Stat. ann. 1389. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 280. art. 12.*

* **DISSENTERICUS** MORBUS, Dysenteria, intestinorum tormina, Gall. *Dysenterie*. Joan. de Trokelowe Annal. Eduardi II. reg. Angl. pag. 35 : *Morbus enim Dissentericus, ex corruptis cibis conceptus, fere omnes maculavit. [* Dissintaria, in Vita S. Anskarii cap. 46.] Dissintere, apud Guart. ad Ann. 1243 :*

Fu saint Loïs le dous, le sade

De joust Pontoise malade,
A Maubuisson en l'abaie
D'une très cruel maladie,
Très venimeuse et très amere,
Que l'en appelle Dissintere.

** **DISSENTIVUS**, Discrepans, contrarius. Virgil. Grammat. pag. 49 : *Lege ergo singulorum libros, et scrutare, et considerare et vide quid in eis congruatum atque unum, ut ita dicam, quidve divisum ac Dissentivum.*

* **DISSEPARARE**. Charta ann. 1215. Bibl. reg. cot. 19 : *Concessi... culturam de Marleiz et magnum campum, sicut Dissepant, de feodo de Esquetot. Id est, fallor, prout jacet et distenditur. Vide supra Dietare 2.*

† **DISSEPTUM** vocatur, quod ventrem cætera intestina secernit. Macrobi. Comm. lib. 1. cap. 6. Galli *Diaphragma* a Graeco διaphragμα nuncupant. Martinius in Lexico et Laurentius in Amalthæa eadem notio dicunt *Dissipium*.

† **DISSEQUI**, Assequi, obtinere, Gall. *Acquerir*. Responsio Radulfi Remori Archiep. anno circiter 1120 : *Si domus, qua nobis scripsistis, in claustrum est, ibi nullus laicus possessionem habere debet. Petrus filius Adam eam per clamorem suum nullatenus Dissequi debet.*

† **DISSERARE**, Italis *Disserrare*, Apere, Gall. *Ouvrir*. Miracula S. Wernheri April. tom. 2. pag. 705. E : *Fuit nobis simpliciter diuturnat sera seratam... absque Disserrare paternaliter dignemur. Gall. Desserrer est Relaxare.*

† **DISSERE**, pro *Dicere*. Dominus Irandus Dissebat ad se pertinere, etc. in Archivis S. Joannis Tholos. Ord. Equit. Melit.

† **DISSERTITUDO**. Vide *Disertitudo*. **DISSERTOR**, Interpres, Commentator. Vita S. Hieronymi, edita a Mabillon : *Sacrae bibliothecæ Scrutator, (i. e. Sacrae Scripturæ Interpres) divinorum Dissertorum, etc.*

* **DISSESIRE**, Possessione deturbare, Gall. *Dessaisir*. Charta Henr. II. reg. Angl. pro libert. Norman. in Reg. S. Just. v. Cam. Comput. Paris. fol. 35. vº. col. 1 : *Nullus liber homo capiatur, vel imprisonetur, aut Dissesiatur de aliquo libero tenemento suo, aut liberis consuetudinibus suis, aut ligetur, aut exulet, aut aliquo modo detur, etc. Quæ ex eod. Reg. ita edidit I. sel tom. 2. de Usu feud. pag. v. art. 1. Imprisonetur, aut dissaisiatur, etc. Vide supra Dissagire.*

† **DISSESSUS**, ut supra *Dissensus*, tus, Gall. *Décès*. Privilegium Agiradi I. Carnot. ann. 696. apud Felibianum San-Dionys. pag. xvi : *Cui ipsum se tenem sub se aut post suum Dissessum tuerit.*

DISSICIO, pro *Disseco*, Jo. de Jap. *Dissicere, removere, separare : compere a dis, et secare*. Gloss. Gr. Lat. : *Διαιρειν*, *Disicio, Dispargo, Dissipo*. S. Ambrosius : *Ille veteris militis more Dissicere homines cunctos, etc.* Prudentius Hymno 1 : *Christe somnum Dissice*. Ubi Iso Magister, *Dissice, defectivum verbum est*. Ad lib. Peristeph. Hymn. 3. v. 209. Pausanias

Epistola ad Desiderium pag. 261. edit. 685 : *Nos in area sua ventilat, in nobis argat triticum, Dissicit paleas, urit zizania.* b. 3. de Vita S. Martini :

Dissiciensque eavæ fluitantia vellera nubis.

ib. 3 :

Dissiciens ruptis membrorum vincula nodis.

od. lib. :

Dissiciens sparsam procul a compage ruinam.

enique lib. 6 :

Dissiciens, longeque suis divortia ripis.

a in omnibus MSS. legi asserit Juretus, et apud Juvenem lib. 2 :

Dissicit ille mei pecoris per devia pastus.

t apud Marium Victorem lib. 1. in Genesim :

. . . Signataque limite certo

Tempora Dissiciens certa statione peracta.

lib. 3 :

Si tunc in partes populus se Dissicit unus.

armen de miseria vitæ humanæ, apud arthium lib. 44. Advers. eap. 17 :

Utinam et tuorum nabilia affectuum

Vitalis eadem Dissicet victoria.

ide Savaronem ad Sidonium Carmine 5.

* Nostris *Descaier* alias, pro Desecare,

alio *Couper*, scier. Charta ann. 1320.

Chartul. S. Nicas. Mellet. : *Item les pa-*

urages et usages, que les habitants ont es-

trais de mener leurs bestes pasturer et De-

caier l'herbe, etc.

DISSIDO, is, pro *Dissideo*. S. Gregorius

4. Moral. initio : *Sed dum a semetipsis*

contrarietatem Dissidunt, lectorem ad

intelligentiam veritatis mittunt. Ita legit Jo.

Janua.

DISSIGILLARE. Ugntio : *Dissigillare*,

versis modis sigillare, vel sigillum remo-

re. Vide *Dissignare*, 2.

* Instr. ann. 1405. inter Probat. tom. 3.

st. Nem. pag. 187. eol. 1 : *Audito prius*

ore dicti rotuli instructionum, de quo in

itis literis fit mentio, quem apperuit et

ssigillavit dictus dom. locumtenens, etc.

de *Dissignare* 2.

1. **DISSIGNARE**, pro *Dissaisire*, seu extra

sinam ponere. Ita in veteri Charta Ita-

a apud Ughellum tom. 7. pag. 571. nisi

indum subsit.

2. **DISSIGNARE**, Signum sive sigillum

solvere. Gloss. Gr. Lat. : *Ἀποσφραγίζω*,

signo, Designo, Resigno. *Ἀποσφραγιστής*,

signator. Willelmus Neubrigensis lib. 2.

7 : *Sepulto patre, testamentum Dissig-*

illum est.

DISSIGNATOR, seu solutor signaculi, apud

Augustinum lib. 2. de Morib. Mani-

cor. cap. 13.

* **DISSIMULATIVE**, Dissimulanter.

tr. ann. 1379. inter Probat. tom. 3.

1. Nem. pag. 21. eol. 1 : *Interdum vos,*

arie et judex, Dissimulative vos absen-

tis per aliquos dies, etc. *Dissimulé*, pro

quisé, simulatus, in Lit. remiss. ann.

1. ex Reg. 165. Chartoph. reg. eh.

2 : *Lesquelx compaignons estoient en habiz*

simulez, comme pillars.

DISSIMULOR, Blandior, *ἀκχιζομαι*, in

Glossar. Lat. Gr. ex Cod. Reg. in Casti-

ad utrumque Glossar.

DISSIPARE, f. Frangere, rumpere.

tum inter Henr. IV. reg. et Pisan. ann.

1. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital.

1. ævi eol. 19 : *Firmiter statuimus*

ququam hominum, nisi communi consensu

eorum, nec vasas apprehendere, nec Dissi-
pare, nec sigillare infra civitatem Pisæ, ue-
que in burgis, si foras civitatis ipsi habue-
rint enimenta. Vide mox *Dissive*.

1. **DISSIPATUS**, seu *DISHYPATUS*, Dignitas

in Imperio CP. cujus mentio in aliquot

Chartis Italieis apud Ughellum tom. 7.

Italiæ sacræ pag. 411. et 1071. ubi *Ricar-*

du Index Augustalis Dissipatus, sub Ale-

xio Comneno Imp. et *Joannes filius Ursi*

Imperialis Dissipati, sub ann. 1178. occur-

runt. At quæ τὸν δισπατῶν fuerit dignitas,

non memini me legisse. Hanc certe appel-

lationem Romanorum *Dictatori* tribuit Le-

xicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062. et Suidas :

Διτράτωρ ὁ διπλάσιαν τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὁ παρὰ

Ῥωμαίους Δισύπατος καλούμενος, ἢ ὁ μονάρχης,

ὁ πάντα κρατῶν. Id eonstat, nobilissimæ

familiæ Byzantinæ nomen dedisse, ex qua

memorantur ab Authore inee rto post Theo-

phanem sub Leone Bardæ filio, *Thomas*

Dishypatus : in jure Græco-Romano pag.

288. *Dishypatus* alter sub Alexio Comneno,

a Niceta in Andronico lib. 1. eap. 11.

Georgius Dishypatus Lector Ecclesiæ So-

phianæ : *Manuel Dishypatus* Archiepiscopus

Thessalon. sub Theodoro Laseari apud

Pachymerem lib. 1. eap. 11. *Georgius Dis-*

hypatus sub ann. 1437. apud Phrantzen

lib. 2. eap. 11. denique *David Dishypatus*,

cujus scripta contra Barlaamum et Acin-

dynam asservantur in Bibl. Regia Cod.

692. [* Vide Glossar. med. Græcit. col.

316.]

* 2. **DISSIPATUS**, Prævus, in Onomast.

ad ealcem tom. 3. Aet. SS. Mart. Locum

non profero, quia falso indicatur.

† **DISSIPERE**, pro *Desipere*, Insipien-

ter agere. Angelomus in Genesim eap. 2.

apud Bernard. *Pez* tom. 1. Aneed. part.

1. col. 74 : *Anima modo proficit, modo*

sapit, modo Dissipit.

† **DISSIPIUM**. Vide *Disseptum*.

* **DISSIRE**, *Desuere*. Glossar. vet. ex

Cod. reg. 7641. *Dessir*, pro *Avellere*, di-

ruere, in Chartul. sign. *Cæsar* Corb. fol.

63. vº : *Fut donné congié à Jehan Baye*

marchant pour Dessir et rassir deux ou trois

quarreaux de grez au devant de son huis.

Et fol. 79. rº : *A esté donné congié . . .*

pour une maison Dessir, abbatre et mettre

jus. *Dessoivre* vero, pro *Bornage*, Limitum

fixio; quod fit agros dividendo eosque do-

minis assignando. Chartul. sign. *Decanus*

S. Petri Insul. fol. 174. vº : *En l'au de*

grace 1280. au mois de Septembre, Thumas

de Baufrumes fu mis ou liu de castelain de

Lille par ses lettres pendaus, pour faire Des-

soivre de le tiere Wauiel encontre le tiere S.

Pierre à Rasse. Encore pour faire cel ueisme

Dessoivre en l'an 1285. ou Diemenche après le

Toussains, fu mis ou liu le conte de Flandres

par lettres pendans messive Amorris Bla-

wers, et lèdis chierkeminage fu fais le

jor S. Martin en yvier. Charta Petri abb.

S. Amandi ann. 1318. in Reg. 56. Char-

toph. reg. eh. 507 : *Nous sommes teuus. . .*

de faire le Désoyvre, cerkeuénage, u basnage

dessusdit. Vide supra *Decevisset*.

DISSITUDO, Distantia, intervallum,

vox efficta ex *Dissitus*. Baldricus Noviom.

lib. 1. eap. 106 : *Post Dissitudineu vero*

longi temporis, etc. In Glossis MSS. *Dissi-*

tudo, exponitur discordia.

† **DISSITUIT**, *Latuit*. Papias.

DISSOCIANTIA, Discordia, jurgium, in Charta ann. 825. in Monastico Anglie. tom. 3. pag. 118 : *Post mortem Cæculfi Regis Merciorum, multæ discordiæ et innu-*

merabiles Dissociantiæ extollebantur, etc.

* **DISSOLARE**, Dissipare. Glossar. vet.

ex Cod. reg. 7641 : *Dissolavit, dissipavit*

* **DISSOLATUS**, pro *Desolatus* in Charta

an. 1331. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic.

ah *Honthelm* pag. 116. col. 1.

* **DISSOLESCERE**, *Commencer à Désacous-*

tumer, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg.

7684.

† **DISSOLOGIA**, *Duplex locutio*. Glossar.

Sangerman. MS. num. 501. a Græco *δι-*

σολογείν, Loqui geminato verbo, bis dicere.

Fridegodus in Vita S. Wilfridi eap. 15 :

Non igitur cæptum Dissolvit dextra votum,

Pieria neve tulit, seu Dissologia rupit.

Mahillonius interpretatur *Discordia* Græce

δισσολογία.

DISSOLUTI. Velus Interpres Juvenalis

Sat. 2 : *Tunicati susce. Gracchi, qui toga*

deposita, qua utebantur Senatores, tanquam

infames tunica utebantur. Hinc Lanista, vel

Dissoluti dicuntur.

* **DISSOLUTIO**, Solutio. Charta Henr.

II. reg. Angl. pro Libertat. Pontis-Urson.

tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 641. art.

42 : *De Dissolutione troussæ in marcheio,*

unum denarium. Faire dissolution de son

coprs dicitur mulier vitæ dissolutionis, in

Lit. remiss. ann. 1395. ex Reg. 148. Char-

toph. reg. ch. 286 : Comme Jacqueline femme

du suppliant feust renommée d'estre femme

blasmée, et faire Dissolution de son corps,

etc. Dissolument vero a Lat. dissolute,

vulgo *sans regle ni mesure*, in aliis Lit. ann.

1380. ex Reg. 117. eh. 165 : *Icellui Gile*

se gouverna Dissolument, sanz prendre

aucune cure de soy.

DISSORTES, seu *Dissors*. Gloss. Lat.

Gr. : *Dissortes*, *διακληρωθέντες*. [* Glossar.

vet. ex Cod. reg. 7641 : *Dissortes, desociati,*

divisi, sine sorte sociati.] Est autem *δια-*

κλήρω, sorte divido : ita *Dissortes* di-

euntur, quibus *sors* sua est, quibus oppo-

nuntur *Consortes*. Augustinus in Grammatica :

Consortes et Disors in genitivo singulari,

tis, habent. Ovidius :

At mea seposita est, et ab omni milite Disors

Gloria, etc.

Hinc *Disortiones*, Festo, divisiones patri-

moniorum inter consortes.

† **DISSORTIUM**. Gloss. Lat. Græc. MSS.

Sangerman. : *Dissortium*, *διαχωρισμός, διάστα-*

σις, i. Dissidium.

† **DISSULLARE**, ut Dissolvere. Statuta

Massil. lib. 4. eap. 21 : *Si quis alterius*

avere in nave vel ligno aliquo positum sive

oneratum, puta coria, vel becunas, seu stan-

num, vel aliquas alias merces sine voluntate

domini illarum mercium dissolvit, vel dis-

solveret, seu Dissullaret, etc. Vereor ne le-

gendum sit *Dissugellaret*, ab Italo *Dissu-*

gellare, Sigillum detrahare.

† **DISSULTORES**, *Singulares*. Gloss.

Isid. Idem videntur qui *Desultores*, scili-

eet, qui de equo in equum transiliunt.

Vide Grævium.

† **DISSUM**, *ἀκέραιον*, Simplex, in Glos-

sis Lat. Græc. MSS. Bibl. Sangerman. In-

tegrum, sincerum.

* **DISSUPITARE**, Sauciatis adhibere fomenta, eurare; unde *Dissupitamentum* et *Dissupitatio*, ipsa curatio. Constit. Ms. Alfonsi II. reg. Aragon. ann. 1334: *Præceptum quod eum contigerit . . . aliquem vulneratum Dissupitari de morte, vel membri perditione, seu mutilatione, aut debilitatione, aliqui ex chirurgicis . . . renunt Dissupitare vulneratum, seu differunt quousque amici inculpati dicti vulneris, seu is, ad cuius instantiam dicta Dissupitatio procuratur, apud chirurgicum seu chirurgicos conduxerint, sive se redemerint pecunia minus debite et injuste, sic quod nulli ex illis, qui ita Dissupitantur eadem die vel infra unum aut duos dies aliquoties moriuntur, etc.* Ordianus quod notarii curiarum, . . . antequam recipiant seu scribant dictum Dissupitamentum, recipiant iuramentum ad sancta quatuor Dei Evangelia a dicto chirurgico sive chirurgicis, quod ab ipso Dissupitamento non receperint nec habuerint, nec exigere seu habere intendunt ultra decem solidos pro uno eodemque vulnerato.

† **DISSUTURA**, a *Dissutus* vox ficta, Fissus, fissura. Vide locum in *Calafutare*. [* Vide supra *Dissire*.]

* **DISTABESCERE**, pro *Tabescere*. Vita S. Guthl. tom. 2. Apr. pag. 45. col. 1: *Et cum bis binis annorum cursibus dirapeste vesanie vastaretur, et exerti inacilentia arido in corpore vires Distabescerent, etc.*

* **DISTACIARE**, perperam pro *Disrationare*, in Lit. Guill. comit. Pontiv. apud Egid. Bry lib. 2. Hist. Comit. Pertie. pag. 118: *Ita quod concessi et concedo, et ubicunque opus fuerit ostendam et Distaciavabo, et factum confirmabo.* Vide *Devationare*.

† **DISTAIN**. Vide *Distein*.

† **DISTAMEN**, *Dissidium*, in Onomastico ad calcem tomi 2. SS. Aprilis.

† **DISTANTER**, *Procul*, in Actis SS. April. tom. 3. pag. 927.

† **DISTARIO**, *Occupatio*. Gloss. Isid. Lege, ut apud Papianum, *Distentio*. Sic *Distentus* a *Distineri* pro *Occupatus* dixit Tullius ad Atticum: *Brevitate epistolæ scire poteris, eum valde esse Distentum.* Glossar. Sangerm. MS. n. 501. habet: *Disturio, occupatio.* Vide *Decardo*.

DISTEGUM, *Ædes*, vel *ædificium*, constans duabus *stegis*, qua voce usus est Plautus. Glossæ Gr. Lat.: *Διστέγες αἰχμηρὰ, superficies.* Codex MS. habet *superficies*. Glossæ MSS.: *Διστέγες, διζέγες.* Vetus Inscriptio: *Comparaverunt sibi memorias duas et Calphurnio Ammiano Equ. Rom. filio suo et libertis libertabusque posterisque eorum armarium Distegum, cum taberna et hortulo. Si quis armarium vendere voluerit, tunc inferet arcæ Pontificum, etc.* Vide *Tristega*.

DISTEIN, vel **DISTAIN**, *Præfectus*, *Præpositus*, *Oeconomus*, *Censor*, *Arbitrarius*. Ita Boethius. Occurrit in Legibus Hoëli Boni Principis Walliæ cap. 1. 31.

DISTEMPERARE, *Diluerere*, *macerare*, *liquare*: Gallis, *Destemper*. Palladius de Architeetura: *Crocus quoque Hispanicus cum lucidissimo glutino Distemperatus, etc.* Vita B. Gossnini Abbatis Aquicinctin.: *Fasciculum inspicit aptissimum Distemperandæ potioni.* Constantinus Afric. de Morbor.

cognit. lib. 1. cap. 1: *Ficus folia pulverata, cum oleo et aceto mixta, pro unguento adhibemus, vel suum columbinum simul Distemperatum.* Adde cap. 17. etc. Fulbertus Epist. 113: *Et ipsa nocte positam potionem, in qua Distemperanda est, asperges salis gemma.* Vide *Temperare*.

DISTEMPERATUS, Gallis *Detrempé*. Alexander Iatrophista lib. 1. Passionum: *Si autem ex mordicante et acro, aut colerico humore in melancolicum decoctis, aut Distemperatis transierit.*

DISTEMPERATUS, *Male temperatus*. Philippus Eystetensis in Vita S. Willibaldi cap. 19: *Contigit autem frequenter, cum transnavigaret, quod ventum haberent contrarium, nec non auram Distemperatam.* Galli dicere, *Un air mal sain.*

* *Désatempéré* et *Désatenpré*, *Immoderatus*, vulgo *Immodéré, déréglé, excessif*. Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 313: *Pour ses veilles Désatempérées et pour ses autres plusieurs labours etc.* Cons. Petri de Font. cap. 34. art. 14: *Et pour ce tu n'as pas mestier encontre les Désatenprés dous d'autre tel aide, etc.*

DISTEMPERANTIA, apud Medicos pro prava corporis habitudine sumitur, Gr. *δυσκρασία*; apud Nicetam Chron. pag. 309. *Δυσκρασία τοῦ σώματος*, ubi Cod. al. habet *κακότης*. Alexander Iatrosophista lib. 1. Passion.: *Per hæc enim curari oportet, quibus ex Distemperantia frigoris dolent.* Passim apud eundem lib. 2: *Distemperantia calida, frigida, humida.* Adde Constantium Africanum de Ratione vict. pag. 279. Acta Alexandri III. PP: *Apud Clozam jam diebus aliquantis est demoratus, ubi caloris Distemperantias, et unscarum et pulicem plures molestias sustinet.* [Vita S. Hildegundis, April. tom. 2. pag. 784: *Siquidem jam famem, sitim, gelu, nivem, omnem Distemperantiam frigoris et caloris, cunctumque laborem pro Domino plene didicerat sustinere.*] Charta Ferdinandi Regis Castellæ æræ 1270. apud Antonium de Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 7: *Cum . . . propter inæqualitatem loci et æris Distemperantiam graves corporum agridudines . . . sustinerent, etc.*

DISTEMPERAMENTUM, Eadem notione. Constantinus Afric. lib. 7. Panteeli. cap. 1: *Ex naturali actione temperamentum humorum intelligitur in sanitate, et eorum Distemperamentum in infirmitate.*

† **DISTEMPERANTIA**, *Intemperantia* lingue scilicet, seu nimia loquacitas. Testamentum Gregorii XI. Papæ, apud Acherium Spicil. tom. 6. pag. 676: *Item volumus, dicimus et protestamur, quod si in Consistorio, aut in Conciliis, aut in sermonibus, vel collationibus publicis vel privatis ex lapsu lingue aut alias ex aliquaurbatione vel etiam letitia inordinata, aut præsentia Magnatum, ad eorum forsitan complacentiam, seu ex aliquali Distemperantia, vel inadvertentia, aut superfluitate aliqua dixerimus erronea contra catholicam fidem . . . illa expresse et specialiter revocamus, detestamur et habere volumus pro non dictis.* [* Huiusmodi Distemperantiis, inordinationibus, lasciviis, dispendiis et periculis . . . occurrere volentes, etc.] in Charta Adol-

phi Archiep. Mogunt. ann. 1468. in Gude Cod. Diplom. tom. 4. pag. 406.]

† **DISTENCIO**, *Contentio*, *lis*, Gall. *Contention, Debat, Procès*, apud Th. Madox Formul. Anglic. pag. 104: *Hæc indentura testatur, quod cum lis et Distenc fuerint inter Willelmum Rogers . . . ex paruna, et Ricardum Aleyn, etc.*

* 1. **DISTENDERE**, *Laxare*, *remittere*. Gall. *Détendre*. Lit. remiss. ann. 1454. Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 223: *Quidam romere seu vello posito supra balistan supplicans dictam balistam Distendit se laxavit.* Vide supra *Disparare*.

* 2. **DISTENDERE**, *Explicare*, *expandere*, Gall. *Déployer*. Lit. remiss. ann. 1349. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 45. *Cum banneria Distensa et cum cornamust more hostili sive guerræ, personaliter dictam bastidum de Vesobre accessit.* Vide *Displicare*.

† **DISTERMINARE**, *Perdere*. Barthi in Glossario ex Roberti Monachi His Palæst.: *Hanc famis asperitatem, ut su probaret, evenire permisit Deus.* Nam et su premebat jejuniis, et vicinas nationes Disterminabat gladio. Gallis *Exterminer*, *Delefunditus*, *Exterminare*. Apud Plinium Lucretium *Disterminare* idem est quod *Terminare*, seu *Separare* fixis terminis qua notione etiam plerumque occurrit Chartis.

DISTERMINIUM, *Spatium* temporis mora interposita. Hist. Translat. S. Gthlaci num. 15: *Oculorum lumen tanta celeritate reddi satagit, ut absque ullo Disterminio, qui prius fuerat visionis privatus ejusdem habitus crederetur.*

* **DISTETIT**, pro *Distitit*, a verbo *distare*. Steph. de Infestura Ms. ubi de noc. VII. PP: *Dicti custodes projecere quandam spingardellam contra eum, qui parum Distetit ab eo, causa eum inveniendi.* Ab eodem verbo, *Dister* dixerunt nostri, pro vulgari *Estre distant, éloig*. Lit. remiss. ann. 1402. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 20: *Lequel Benoist s'en va apres en son hostel, qui Diste d'illec enval denie lieue.* Le prieuré de Valençay, i Diste du lieu de Celles de quatre lieues, aliis ann. ann. 1412. ex Reg. 167. ch. 1.

* **DISTICA**, *Jurisdicatio*, vel *multa* *dicaria*. Charta ann. 951. apud Murat. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 90: *Curtem Canavese cum castro, quod dicitur Ripa rupata, et cum omni sua pertine, ita ut de ipso castro teloneum nullus exeat, nec Disticam aliqua publica potestas ibi faciat, sed tantum ministerialis vel missi ipsius abbatissæ.* Vide in *Distingere* 3.

† **DISTIDIARE**, *mendum* pro *Diffidere*. Bellum indicere, Gall. *Deffier*. Johannis Iperii Chronicon S. Bertini ad ann. 123. in Anecdosis Martenianis tom. 3. col. 6: *Die statuto Ferrandus (Flandriæ Comes) coram Rege (Franc. Philippo Augusto) apparuit; sed Rex dictam prorogans causam in Gravelingas reposuit, addens ut in us omnino paratus ibidem adesset cum e Angliam transiturus: quod si non fecit, ipsum ab illa die in antea Distudiavit.* *Diffidendum diffidiavit* inde patet, ut eam prætermittam, quod eam ob actionem seq. Philippus dicatur in Ferrandus et

*amigos sua arma convertisse. Vide Dif-
fare.*

† **DISTILLARIUS**, *Concinnator seu ven-
tor distillationum.* Laurent. in *Amalthea*
inquam ex Seneca, sed male post Caelium
modiginum lib. 16. cap. 46. Legendum
in apud Senecam *Crustularius*, pro *Di-
larius* Cœlii. Vide Martinium in Le-
co.

† **DISTINA**, *Diastema unius temporis,
tantum in sonis spatium facit pyrrichius
l majus hemitonium.* Sic Calepinus et
Martinus in Lexicis. Vide *Eugium*.

DISTINARE, *Repellere : sed destinare,
deputare.* Iso Magister in Glossis.

† **DISTINCTIO**, *Divisio, seu pausa, in
officiis divinis.* Vide *Incisio*.

* Minime; ibi enim de eommate, quo
usus distinguitur, sermo est. Locus est
Incisio 4.

** **DISTINCTIVA CONJUNCTIO**, dicitur
apud Virgil. *Grammat.* pag. 81 : *In
enumeratione participiorum interposita
conjunctione Distinctiva sic dicimus, oriens,
ortus, ortus et oriundus.*

† **DISTIPULUM**, *Καταλυθέν, Dissolutum,*
Glossis MSS. Lat. Græc. S. Germani
risiensis, et in *Supplemento Antiquarii*.
* Forte *Dissipatum*, ex *Castigat.* in
umque Glossar.

DISTOLLERE. *Vetus Charta tom. 3.
st. Pergamensis pag. 192 : Ut qui se de
commutatione remove, aut Distollere
desierit aut infringere tentaverit, etc.* Bur-
cardus Monachus de Casibus S. Galli
o. 3 : *Malo suo exemplo plures Abbates
Monachos Distollit, id est, depravat, cor-
umpit, Gall. Débauche.* Vide Ughellum
n. 4. pag. 613.

DISTORNATUS, Gall. *Destourné. Distor-
te, divertere.* Regiam Majestatem lib. 2.
o. 7. §. 1 : *In aquis Distornatis a recto
usu.*

† **DISTORTOR**, *Qui distortet, Tortor.*
Johannes de Monasterio in Epist. ad Ni-
caum de Clemangis adversum Ambro-
sium, qui Ovidium Virgilio præferbat
ad Marten. *Collect. Ampliss.* tom. 2. col.
14 : *Quod si minus credis mihi, discretor
seniorum et bonorum Distortor, prospe-
cto ito.*

† **DISTORTUS**, *Divortium, Perversio,*
A. *απορτή.* Gloss. Lat. Græc. Sangerman.

DISTRACTARE, *Distrahere, in Glossis
A. bico-Latinis.*

1. **DISTRACTIO**, *Venditio vel Divor-
tium apud Jurisconsultos. Non semel oc-
currit in Chartis.*

2. **DISTRACTIO**, *Interversio, contur-
bo, cum res pupilli avertitur vel aufer-
tur.* L. tutor. ff. de libert. leg. pro divortio.
L. luth. de nupt. §. nuptias etc. Vide Calv.
lic. jurid.

DISTRACTOR, *Venditor.* Gloss. Græc.
L. : *Διαπράτης, Distractor.* Nonius 1. 267 :
*usus vendundatus ob aliquod vitium aut
defectum ab aliquo Distractore, recipiatur.*
Ne ibi *Districore* legi, recte monet Fa-
brius in Thesaur. Sic *Argenti Distractores,*
Numularii, Mensarii, Gall. *Banquiers,*
Justin. 8. tit. 14. leg. 27. et 12. tit.
leg. 1.

1. **DISTRACTUS**, pro *Districtus*, Terri-
torium. Locus vide in *Baugium*.

* 2. **DISTRACTUS**, J. C. modernis,
Contractus rescissio. Vide laudatum jam
Calv. Lexic.

† **DISTRAHERE**, *Vendere, Vocabular.
Juris utriusque.*

* Nostris *Destilper* et *Distirper*, eodem
significatu. Lit. remiss. ann. 1418. in Reg.
170. Chartoph. reg. ch. 140 : *Icellui
Estienne voulant vendre et Destilper lesdiz
balons etc.* Lit. Caroli VI. ann. 1411. inter
Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 204. col.
1 : *Les armeure et harnois des habitants de
nostre dicte ville de Nymes ont esté vendues,
Distirpez et distribuez, etc.*

† **DISTRACTUM**, *Opus plumarium.* Vide
in *Plumarium*.

* **DISTRARIUS**, *Equus major et eata-
phractus, quo utebantur potissimum in
præliis, idem qui Dextrarius.* Gualt. He-
mingford. de gest. Eduardi I. reg. Angl.
ad ann. 1298. pag. 163 : *Dumque pausassent
modicum, et nox quasi in suo medio pro-
cessisset, contigit quod Distrarius regis in-
cautius a parvo custoditus, recalcitrando
pedem posuit super ipsum regem quiescen-
tem.* Vide *Dextrarii*.

DISTRATUS *Equus, Cui stratura tollit-
tur, seu sella.* Anonym. in Vita S. Cuth-
berti Episc. lib. 1. n. 4 : *Distratum Equum
trahens in domum, et alligans ad parietem,
etc.*

* **DISTRIBUTARIUS CAPELLANUS**, *Cu-
jus beneficium in quotidianis distributio-
nibus positum est.* Lit. Leon. X. PP. ann.
1523. ex Bibl. reg. eol. 19 : *Significarunt
nobis dilecti filii vicarii et capellani, com-
municarii seu Distributarii uncupati, ac
procurator communitalis seu congregationis,
aut parvi capituli eorumdem vicariorum et
capellanorum ecclesiæ Ebroidensis etc.*

* 1. **DISTRIBUTIO**. Stat. synod. ecel. At-
trebat. xv. sæc. edita cap. 19. ex Cod. reg.
1610 : *Plerique curati, capellani et alii be-
neficiati . . . indifferenter facultatem sua-
rum faciunt cessiones, quas Distributiones
vocant; cum talia facere nequeant, qui apud
bonos et graves saltim facti infamia repre-
hensi.*

† 2. **DISTRIBUTIO**. Charta anni 844. in
Archivo Ecclesiæ S. Stephani Tolosani :
*Quidquid in Ecclesia deinceps in jure ipso-
rum locorum Sanctorum Dei voluerit divina
pietas augeri ad causas audiendas, vel freda
erigenda, aut mansiones, vel paratas facien-
dus, nec fidei jussos tollendos, aut homines
ipsarum Ecclesiarum, tam ingenuos quam-
que servos, qui super terram earum residere
videntur, injuste distringendos, nec ullas
Distributiones, aut illicitas occasiones re-
quirendas, ullo autem tempore ingredi audeat,
vel exactare præsumat.* Suspicio ex loco
huic simili in *Distringere* 2. relato, legen-
dum esse *redhibitiones* : at si retinendum
est *Distributiones*, dicendum siæ appellatas
fuisse exactiones, quod ita distribuuntur
inter eos, a quibus exigebantur, ut suam
quinque partem teneretur exsolvere.

DISTRIBUTOR, *Executor testamen-
tarius, in veteri Charta apud Ughellum tom.
7. Ital. sacrae pag. 566. Vide Erogator.*

† **DISTRICETUS**, ut *Districtus*, Terri-
torium. Capitula Generalia S. Victoris Massil.
MSS : *Præcipimus et ordinamus, quod si
Monachi ubicunque infra vel extra Monaste-*

*rium mansionem habentes, ad quencunque
Prioratum veniant, ibi seu infra parochiam,
limites, metas, et ejus Districtetum delinquant
seu excedant (excedant) etc.*

* **DISTRICIBILIS**, *Quia intra districtum
alicujus domini habitat, subditus.* Charta
Ludov. Hutini ann. 1315. inter Probat.
Hist. Lugd. pag. 55. col. 2 : *Item inhibe-
mus districte omnibus senescallis, baillivis,
præpositis et aliis officialibus ac ministris,
et universis ac singulis justitiabilibus et Di-
strictilibus nostris quod dictos prælatos,
personas ecclesiasticas, jurisdictionem eccle-
siasticam non impediunt nec perturbent di-
recte et indirecte.* Vide in *Distringere* 3.

† **DISTRICITIO**, *Districtualis.* Vide in
Distringere 3.

DISTRICITUM, *Via stricta, claustra,
montium fances, clausæ, clausuræ.* Gante-
rius de Bellis Antioeh. pag. 451 : *Decer-
nantque Madgerum de Alta villa cum 40.
militibus summo mane ultra Districta mili-
tare. Districta Samartani, apud eundem
pag. 454. Jacobus de Vitriaco lib. 3. Hist.
Orient. : Hanc (viam) longe distantem a
mari, quæ propter viam strictam Districtum
appellatur, etc.* Epist. 39. inter Sugerianas :
*Fuerunt enim mortui in ascensu montane
Laodicæ minoris inter Districta locorum,
etc.* Rogerus Hovedenus pag. 698 : *Cum
transissent Districta de Merle. Strictum Ma-
rochii, apud Guillelmum de Podio Lauren-
tii cap. 48. et Sanctum lib. 3. part. 11. cap.
1. vulgo le Destroit de Maroch. Strictum de
Morach, seu de Maroch, apud Will. de Bal-
denzeel in Hodæporico ; Destrois de Maroch
apud Willharduinum n. 25. et Joinvil-
lam, vulgo Estrecho de Gibraltar. Adde
Will. Tyrium lib. 10. cap. 26. Brompton.
pag. 1178. etc. Vide Strictum, Distringere.*

* **DISTRICITUM FLUVII**, *Loeus, ubi flu-
vius trajicitur; seu veetigal quod a traji-
cientibus exsolvitur.* Lit. ann. 1374. tom.
6. Ordin. reg. Frane. pag. 90 : *Nos nuper
castrum et villam de Credulio, passagium
et Districtum fluvii Aræ (Isaræ) quo medio
sub nostra obediencia existente etc.*

† **DISTRICITURA**, Gall. *Etreçissure,*
Coarctatura, seu angustia rei alicujus.
Vita B. Coletæ, Martii tom. 1. pag. 553 :
*Demonstrare cepit evidenter illius panni Di-
stricturam, et impossibilitatem efficiendi
talem habitum, qualem ipsa poscebat.*

† **DISTRICITUS**, *Severus, etc.* Vide in
Distringere 3.

* **DISTRIGARE**, *Molestia, lite et quo-
vis impedimento liberare.* Charta ann.
1389. apud Lam. in Delic. erudit. inter
not. ad Hodæpor. Charit. part. 2. pag.
472 : *Et quod dictum comune Ficecchiū te-
neretur et deberet prædictas pasturas et
terrena . . . defendere et Distrigare prædi-
ctis comunibus S. Crucis et Castri Franchi,
et cuilibet eorum ab omni persona subordi-
nata et subiecta jurisdictioni dicti comunis
Ficecchiū.* Vide alia notione in *Desticare*.
[** Conf. *Disbrigare*.]

† **DISTRIGLARE**, *Περιζῶν, Lacerare.*
Supplem. Antiquarii.

* Hæc emenda ex Gloss. Gr. Lat. *περί-
ζωσόν με, Distrigila me ; περιζῶ, Stringo,
Destringo.*

* **DISTRIMA NAVETÆ**, *Napi granum*

contusum. Lit. official. Attrebat. ann. 1349. in Reg. 77. Chartoph. reg. eh. 427 : *Nutrivit eundem buffonem Distrima navetæ et pane benedicto.* Laur. in Amalth. : *Distrimenta, calami partes contusæ.*

1. **DISTRINGERE**, Cum severitate punire, coercere, animadvertere. Senator. lib. 2. Epist. 14 : *Genus pietatis est in illos Distringere, quia contra naturæ ordinem sceleratis se docentur actionibus miscuisse.* Aurelian. in Regula cap. 28 : *Si quis pro qualibet culpa aut transgressionem regulæ increpatur, aut disciplinam accipiat, arguenti respondere non presumat : quia peccatum, quod hic Distingitur, in æterna examinatione non punitur.* Ruricius Lemovicensis Episcopus lib. 1. Epist. 2 : *Parentum pietas Distingit ut corrigat, non perseverat, ut puniat, etc.*

DISTRINGERE, Eadem notione. Gloss. Arabico-Lat. : *Destringo, per severitatem attingendo.* Le Roman de Vances MS. :

Il Destraint les Barons, et les felons chastie.

2. **DISTRINGERE**, interdum est compellere ad aliquid faciendum, per mulctam, poenam, vel capto pignore. [Capitulare Pippini Regis Ital. ann. 793. cap. 23 : *Quod si jussa facere neglexerint, licentiam eos Distingendi Comitibus permittimus.* Rursum occurrit cap. 6. *Distingatur ad pacem, etiamsi noluerint*, lib. 3. Capitulum. cap. 4.] Charta Privilegiorum concessorum Hispanis tom. 2. Hist. Franc. pag. 321 : *Et liceat illi eos Distringere ad justitias faciendas, quales ipsi inter se definire possent.* Charta Ludovici Pii apud San-Julianum in Matiscione : *Nemo ad causas audiendas, aut fidejussores tollendos, aut homines ipsius Ecclesiæ tam ingenuos quamque servos, super terram ejusdem commanentes, Distingendos, nec ullas redhibitiones, aut illicitas occasiones requirendos, nullo unquam tempore ingredi audeat, vel exactare presumat.* [Præceptum Caroli Calvi ann. 871. Spicil. Acher. tom. 8. pag. 351 : *Et nullus iudex publicus vel quislibet ex judiciaria potestate... aliquam indebitam exactionem ab eis vel ab eorum successoribus exigat... ad causas audiendas vel freda exigenda, aut mansiones, aut paratas faciendas, vel fidejussores tollendos, aut homines ipsius Monasterii injuste Distingendos, vel paraveredos aut pascuarios exigendos, nec ullas redhibitiones, vel illicitas occasiones requirendas, etc.* Charta Henrici Regis Angliæ apud D. Brunsell de Usu feud. tom. 2. pag. iv. ad calcem : *Nullus Constabularius Distingat aliquem Militem ad dandum denarium pro custodia castri.* Ibidem : *Nec villa, nec homo Distingatur facere pontes aut riparias, nisi qui ab antiquo et de jure facere debet.*] *Distingi per feudum*, i. e. saisitione feudi, par saisie de fief. Regiam Majestatem lib. 1. cap. 16. § 38 : *Hæres summonitus, si neque venerit, neque se cessionaverit, potest Distingi per feudum, quod ad Curiam veniat.* Adde § 39. Cowellus lib. 2. Instit. tit. 3. § 17. *Distingere*, est pignoris loco capere quicquid in feudo reperitur, donec domino de relevio satisfactum fuerit : *Contraindre par la saisie des biens.* Assisie Hierosol. MSS. cap. 3 : *Et se le Seigneur ne li viaut faire la connoissance faire, si le Destreigne si come est devisé après en cest livre, com pent et doit son Seigneur Destraindre de faire li faire connois-*

sance de Court. Cap. 8 : *Et se il ne voloit aler, et s'en partoît de la Court, ne l'en poroie retenir en la Court, ne Destraindre le de demeurer, etc.* Cap. 20 : *Et ce qui est dessus devisé, fu fait et establi pour Destraindre les gens à venir faire droit en la Cour à ceans qui de eans se clameront, etc.* Adde Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 61.

** **STRINGERE** hoc sensu in Chron. Vulturn. pag. 367. C : *Homines ipsius monasterii Stringendum, ubi mox Distingendum.*

* Ab eodem verbo *Distingere*, nostri dixerunt *Destraindre*, pro *Arrêter*, réprimer, Coercere, refrenare. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 271 : *Nus n'estoit illec qui la forcenerie de celle gent pent ne osat Destraindre.* Hinc etiam *Destraius de plet*, in Stat. ann. 1260. tom. 1. Ordinatio. reg. Franc. pag. 91. art. 8. pro variis litigantium instrumentis, quibus eausa implicatur. *Détraise* vero necessitatem sonat in Assis. Jerosol. cap. 95 : *Sans connoissance de court et sans Détraise de raison.* Id est, absque necessitate rationes proferendi. Denique *Destroit*, idem quod *Mœror*, angor, in Poem. Rob. Diaholi Ms. :

Un fier prist bien trenchant de Glave,
Dedens sa cuisse le flati;
A un maillet li embati,
Si qu'il en fust en grand Destroit.

3. **DISTRINGERE**, Judicio ac Sententia litem dirimere, mulcta in male litigantem irrogata. Senator lib. 7. Ep. 3 : *Necessarium duximus, illum sublimem virum ad vos Comitem destinare, qui .. si quod inter Gothum et Romanum natum fuerit forte negotium, adhibito sibi prudente Romano, certamen possit æquabili ratione Distingere.* Agobardus in Epist. ad Proceres Palatii contra Judæos : *Com magister infidelium Judæorum incessanter nobis comminetur, se Missos de Palatio adducturum, qui pro istiusmodi rebus nos judicent et Distingant.* [Lex Alaman. cap. 36. § 3 : *Et si quis alium mallare vult de qualicumque causa, in ipso mallo publico debet mallare ante iudicem suum, ut ille iudex cum Distingat secundum legem.* Et § 6 : *Et si est talis persona quam Comes in placito, vel Centenarius, vel Missus Comitum Distingere non potest, tunc enim Dux legitime Distingat, plinque querat Deo placere quam homini, ut nullum neglectum in anima Ducis a Deo requiratur.* Capitula excerpta ex Lege Longob. cap. 39 : *Volumus primo ut neque Abbates... neque quislibet de clero, de personis suis ad publica vel ad secularia judicia trahantur vel Distingantur sed a suis Episcopis iudicati justitiam faciant.* Capitulum. lib. 3. cap. 87 : *Convenient inter se (Comites et Missi) et communia placita faciant, tam ad latrones distringendos quam ad ceteras justitias faciendas.* Rursum occurrit hac notione in Appendice Marenlli formula 38. Vide infra *Districtio*, *Judicium*.] [* Eodem fere sensu dicitur *Constringere*. Vide de Roye de Missis Dominicis cap. 15. Alio sensu infra in *Districtio*, *Vadium*.]

¶ **DISTRINGERE**, Eadem notione. Decretum incerti Concilii probaliter sæculo V. celebrati, inter Anecdota Marteniana tom. 4. col. 59 : *De Presbyteris et Clericis (incestis) sic ordinavimus, ut Archidiaconus Episcopi eos in synodum commoneat una*

cum Comite; et si quis contempserit, Comitem eum Distringere faciat, et ipse Presbyter aut Defensor suus lxx. solidos componat, et a synodo veniens, et Episcopus ipsum Presbyterum vel Clericum juxta canonice auctoritatem dejudicare faciat. Solidi vero lxx. de ipsa causa in sacelo Rege veniant. Et si aliquis per violentiam Presbyter, vel Clericum vel incestuosum contradixerit, tunc Comes ipsa persona per fidejussoris posante Regem faciat venire, una cum Missis Episcopi, et dominus Rex Distinguat, ceteri emendentur.

DISTRINGIBILIS, et indistingibilis terra in Legibus Burgorum Scotic. cap. 13. § 8. 9. 10. 11. etc. et Quoniam Attach. cap. 46. § 1. Ubi *Distingibilis* dicitur, ejus fructus saisiri possunt : *Indistingibilis*, non *distingibilis*, quæ vacua est et vast hoc est, quæ vacat, nec culta est. *Moult Destreignables*, et *Fours à ban*, in Consuetudine Santonensi art. 95. Vide Rastallum *Distresse*.

DISTRICUS, Severus, non solutus et lenis apud Placidum Grammaticum. [Papi *Districtus*, *Iratus*, *severus*, *potens*.] Epist. Stephani PP. ad Carolum M. tom. 3. Hi Fr. pag. 723 : *Districtas cum eo facia rationes.*

DISTRICUS, Eadem notione, apud Scriptores passim. *Districtissimus defensor* in lege ult. Cod. Th. de Defensor. (1, 1 Greg. M. lib. 71. Epist. 2. *Cum Districtus dies judicii venerit.* Lib. 6. Epist. 1. *Districta vindicta.* Gregorius Turon. lib. 10. cap. *Districtus Index.* [* *Ut coram Districto dice de hoc possint debitum reddere rationem*..... Sicut de hoc Deo possimus in Districto Indicio respondere, in Testament. an. 1319. in Guden. Cod. Diplom. tom. pag. 169.] Engippius in Vita S. Severi *Districtus jejunium*. [Vide paulo post a notionibus.]

DISTRICUS, Severitas, vel disciplina exacte servata. Ita passim usurpant Cassiodorus lib. 5. cap. 38. Joan. Diaconus lib. 4. Vita Gregorii cap. 84. Senator lib. 4. Epist. lib. 5. Epist. 31. lib. 7. Epist. 1. Hinc in Vita S. Remigii, Fulbertus Ep. Cæsariensis lib. 4. cap. 1. [* Vita Burchardi Episcopi cap. 13. ap. Pertz. vol. Script. 4. 1. 838.] etc.

¶ **DISTRICUS**, Judicium. Capitulum Saxonum a Carolo M. datum ann. 774. cap. 4 : *Hoc etiam statuerunt, ut qualiscunque causa infra patriam cum propriis instantibus pacificata fuerit, ibi solito ne ipsi pagenses solidos duodecim pro Districtione recipiant.* Capitula excerpta ex Lege Longob. cap. 12 : *Invenimus quoque ne propter nullam Districtionem, quam nos facimus jubemus, pro quibuslibet causis, servi mittantur in Districtionem; sed per nos nostros, vel dominos eorum, aut illos advocatos, ipsi servi dstringantur, et sicut lex jubet, rationem pro servis reddant, utrum culpabiles sint an non. vero domini dstringant et inquirent se suos, sicut ipsos amant.* Occurrit rursum cap. 19. *Districtio carcerandi, exilia*. Qua sons mittitur in carcerem vel exilium, in Capitulari 2. Caroli M. ann. 813. p. 12. *Districtio Episcopi*, Episcopi judicium animadversio, castigatio, lib. 7. Cap. 1.

cap. 263. *Pontificalis*, cap. 264. *Ecclesiastica*, cap. 265 : *Quod si inventus fuerit aliquis in operibus supradictis, aut quæ (die Dominico) interdicta sunt exercere præsumpserit, qualiter hæc emendare debeat, non in laicorum Districtione, sed in Sacerdotis castigatione consistat. Vide supra Distringere 3. et infra Mitti in Districtiones.*

DISTRICTIO, Pœna, mulcta, a Judice imposita. Senator lib. 3. Epist. 49 : *In partem pietatis recidit mitigata Districtio.* Arnoldus Abbas Bonævallis de Operib. sexier. pag. 102 : *In dissolutione hujus corporis intersecatur peccatum, et quod æstimatur districtio invenitur in remedium.* Ita qui extra districtum, vel alterius est jurisdictionis, dicitur is, quem Comes suus *Distringere non potest*, in Lege Bajwar. tit. 2. ap. 5. § 4. Est etiam

DISTRICTIO, Vadium, pignus : sed illud præsertim, quod iudicio interposito, aut lege capitur, quod Angli etiamnum *distress* vocant, ut *Distress*, pignero, pignoror, *distingo*. Rastallus : *Distress est chose, qui est prise et distraint sur ascun re pur rent ariere, ou pour autre diutie, ment que le propertie del chose soit pertinant al estrange.* Statutum Malebridgense b Henr. III. Rege Angl. cap. 6 : *Nullus cætero faciat ducere Districtiones, quas erit extra Comitatum, in quo captæ fuerint. Districtiones insuper sint rationabiles, non nimis graves : et qui Districtiones erint irrationabiles, et indebitas, graviter punientur propter excessum Districtionum earum.* [* Placit. ann. 9. Edward. II. in brev. Placit. pag. 322. Ebor. rot. 32 : *Ita statutum quod nullus Distringatur per carucarum suarum vel per oves suas, quamdiu alia habeant averia per quæ Districtio super ipsum fieri possit, etc.* Nec noctanter vadia capere licuit ballivis, l. ann. 2. Edward. I. Wiltes. rot. 4. p. 263.] Adde i. Statutum Westmonaster. c. 17. Quoniam Attachiam. cap. 4. § 4 : *Pro qualibet defalta capiatur una Districtio, singulis diebus placiti intranda, usque quartum diem.* Statuta secunda Roberti I. Scotor. Regis cap. 15. § 2 : *Si vicinus per vicinum faciat Districtionem sine consideratione Curie Domini Regis, unde dñum sustineat, puniatur, etc.* Qua notione *Distringere* usurpat Fleta lib. 2. cap. 5. lib. 3. cap. 16. § 37. et alibi passim. Ita etiam hæc vox accipi videtur in libris Chartis, vel certe pro gravaminibus, aut vexationibus, quas inde *Destressedimus*, cujusmodi sunt captiones eorum, *saisies*. Charta Agapeti PP. apud San-Julian. in Matiscone : *Ut nullus Dux, Comes, aut exactor, vel publicus sceler, super eis aliquam angariam, aut Districtionem, seu gravamen atque imperatorem imponere præsumat.* Alia Hugonis Gotharii Italiae Regum ann. 938. apud Henon. in Bibl. Sebus. pag. 185 : *... portabus, aquis, aquarumve ductibus, servis, ancillis, etc.* Adde Hemen. in Acad. Paris. pag. 33.

MITTI IN DISTRICTIONEM, quod nos *Estre mis a l'amende*, mulctari, in Lege Longob. lib. 1. tit. 36. [* Carol. M. 26.] : *Districtiones facere*

super homines suos, Judicium exercere, apud Hovedenum pag. 779. *Magna Districtio*, in Fleta lib. 2. cap. 50. § 5. *Mulcta major, quæ Lex major dicitur in Consuetudine Beneharnensi. Districtio Monasterialis*, apud Cæsarium Arelat. serm. 8. quæ Monachis delinquentibus infligitur.

DISTRICTIONES aliæ sunt personales, aliæ reales. De realibus non fit districtio, nisi per captionem rei petite : de personalibus fit districtio per personas, sed aliter in criminalibus, aliter in civilibus causis, etc. Vide Fletam lib. 2. cap. 65.

DISTRICTIO, Idem quod *Districtus*, justitiæ exercendæ facultas, *Droit de Justice*. Charta Adalberonis Episcopi Leod. ann. 1124. in Bibl. Cluniacensi : *Districtio quoque villæ ad Ecclesiam pertinebit, ita ut Godescalcus... qui advocatus est ejusdem allodii, medietatem ipsius Districtionis de Ecclesia teneat, etc.*

DISTRICTUS, **DISTRICTUM**, **DESTRICITUM**, Idem quod *Districtio*, *Mulcta judiciaria*, seu potius tributum, pensatio. Leges Luithpr. R. Longob. tit. 37. [* 56. (6, 3.)] : *Si quis aldiun [* alium] de furto pulsaverit, et per pugnam eum vicerit, aut forte per Districta publica furtum [* Districtionem a publicofactum] manifestaverit, etc.* [Ch. Rob. de Cortiniaco ann. 1216. apud Thomass. in Biturig. pag. 84 : *Si clamor inde factus fuerit, licet illis concordare, ex quo Districtum persolverint.*] Tabul. Vindocin. Thuan. Ch. 17 : *Mihi vero forisfacto emendato, legem et Districtum persolvat.* Charta Ricardi Normannor. Marchion. apud Beslium in Comitib. Pictav. : *Ut nullus Comes... audeat hanc donationem violare, nec infringere, nec aliquam calumniam propter Districtum, seu propter aliquam causam inventæ rei præsumat arripere, aut usurpare, sed deinceps immunis ab omni hoste, vel Districto permaneat.* Alia Pipini Regis Aquitan. : *Et ipsa telonea, vel Districta, quæ ex ipsis exigi deberent, concederemus.* Vetus Notitia in Chronico S. Vincentii de Vulturno : *Dum nos Advalds ipsos servos, nec per Districtum, nec per Demandatum ad nostrum placitum habere potuissemus.* Otto Morena in Histor. Rerum Laudensium pag. 129 : *Præterea omnia Districta, quæ capitanei vel aliqui alii domini alicujus castri soliti fuerant habere, et tenere in ipso castro, etc.* Usatica MSS. Vicecomitatus Aquarum Rotomagi : *Se aucun se plaint devant les Vicontes de l'Eauë d'aucun autre Costume, le plaintiff est detenu à paier les Destrois, ains que la semonce ou l'Arrest soit fait, c'est assavoir de 12. den. 1. den. combien que que l'endemande soit grande : et par ces Destrois païés est le plaintiff quite de l'amende, se il en enchict.* Alibi : *Et est assavoir que d'aucun Maire ou citoien de Rouen ne sont pas païés les Destroies, més donra pleiges de snir sa cause.*

DISTRICTUS, id est, *Domus Scabinorum*, in Chronico Cornelii Zantfliet apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 489.

DISTRICTUS, Territorium feudi, seu tractus, in quo Dominus vassallos et tenentes suos *distringere* potest : justitiæ exercendæ in eo tractu facultas. *Distroit et terroire*, in Consuetudine Meledunensi art. 9. Britan. art. 218. Bituricensi tit. 1. art.

41. tit. 19. art. 10. *Distretto*, Italis; *District*, nostris. Bulla Bonifacii PP. ann. 1033 : *Mancantque sub judicio et Districtu vestro, etc.* Lib. 1. Feudor. tit. 5. § 4 : *Si quis feudum intra curtem detinuerit, et dominus Districtum habuerit. Et lib. 2. tit. 54 : Qui allodium vendiderit, Districtum et jurisdictionem Imperatoris vendere non præsumat.* Charta Alberti Comitis Viromand. ann. 983. apud Hemerum : *Et totum Districtum ejusdem insulæ cum tota justitia dedi eis.* Alia ann. 1174 : *Et omnem Districtum, et Consuetudines Comitum et Vicecomitum in prædictis locis.* Alia ann. 960 : *Ne aliqua sæcularis persona Districtum, vel aliquam Consuetudinem ulterius in eadem terra sibi vindicare præsumeret.* Alia ann. 1047. apud eundem : *Prædictum furnum, et Districtum ejusdem furni.* [Charta Guigonis Comitis Forensis pro Insula Barbara ann. 1224. in Maceriis ejusdem Monasterii tom. 1. pag. 137 : *Possint ire et rodire secure et libere per totum dominium nostrum et Districtum.* Occurrit in Actis SS. Benedict. sæc. 5. pag. 23. apud Murator. tom. 11. col. 27. 41. 59. tom. 12. col. 478. et alibi passim.]

DISTRICTUALES, Qui intra *Districtum* alicujus domini habitant, subditi. Charta ann. 1292. apud Joan. Lucium lib. 4. de Regno Dalmat. cap. 9 : *Habitatores, fideles, Districtuales, seu subditi dicti Domini Ducis.* Alia ann. 1307. in Hist. Pergamensi : *Inter commune Pergami et Districtuales ejus ex una parte, etc.* Jo. Villaneus lib. 6. cap. 9 : *Si fece Distrettuale del commune di Firenze.* Et lib. 8. cap. 38 : *Havera piu di sessanta mila Distrettuale d'arme.* [Memorantur *Districtuales* in Epist. Philippi Mariæ Angeli Ducis apud Marten. Collect. Ampliss. tom. 1. col. 1568. Obertum Stancionem lib. 9. Annal. Genuens. ad annos 1270. et 1277. Illustr. Fontanium in Appendice Antiq. Hortæ pag. 456.]

DISTROPIRE, Mutilare, Gall. *Estropier*. Chronicon MS. Regum Franciæ in Musæo Domini de Cange : *Clodoveus Rex venit Paris, et minus religiose, ymo cupide Distropiens beati Dionysii Martyris corpus, ipsius corporis os brachii fregit et rapuit.*

* **DISTROUSSARI**. Vide *Detroussare*.

DISTRUCTIO, Extructio. Vide locum in *Awardum*. *Distruere* pro *Exstruere*, si vera lectio est, scripsit Suctonius in *Caligula* cap. 41 : *Distructis et instructis pluribus cellis.* Alii malunt *Distinctis*.

DISTULA, *Χαλκί*, Gloss. Græc. Lat. [Forfex.] [* ex Castigat. Mss. *Disulca*.]

DISTULERARE, *ὑπερτίθηναι*, *Differre*, *Prolatare*, in Supplemento Antiquarii.

* Glossar. Lat. Gr. : *Distulero*, *ὑπερτίθηναι*, et Gr. Lat. : *ὑπερτίθηναι*, *differo*, *procrastino*, *Distulero*.

DISTURBARE, Avertere, Gallis, certe Picardis, *Détourber*, quod puriores Franci dicunt *Détourner*. Fulbertus Carnotensis Epist. 60 : *Tertio quod insidiatorcs ejus, quos Disturbare potuit, non Disturbavit; sed et præsentia sua donum... eis receptandis dolose vacuum fecit.* Charta Ildefonsi Regis Aragonum ann. 1184. apud Guesnaium in Annalibus Massil. : *Ut eant salvi et securi per totam meam terram, et nemo audeat eos gravare vel Disturbare, dum per meam terram transierint* : [Charta Odonis

Domini de Closis pro habitatoribus villæ de Boesses ann. 1239. apud Thomasserium in Biturigibus pag. 86 : *Homines ejusdem villæ, vel res ipsorum non Disturbabuntur, quamdiu velint et possint justitiam exhibere.* Libertates hominum S. Georgii de Esperanchia concessæ per Comitum Sabaudie ann. 1291. in Hist. Dalphin. pag. 27. col. 1 : *Si damnum nostrum et dictæ villæ ad ejus notitiam pervenerit, illud debet Disturbare pro posse suo, et Castellano... intimare.* Instrum. Gallicum anni 1283. in Chartulario S. Vandregisili tom. 1. fol. 609 : *Ne pourront les devant dis Religieux ne leurs successeurs Destorbeir ne empechier que eus ne facent, ne peussent feire dudit pasnage.*

† **DISTURBATIO**, Aversio, impedimentum. Absque impedimento seu Disturbatione, apud Rymerum tom. 4. pag. 408. col. 2. Disturbatio appellatur, apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 476.

DETURBARE, Eadem notione, in Charta Libertatum oppidi des Ais in Biturigib. ann. 1301 : *Nisi in aliqua causa rationabili fuerit Deturbatus, etc.* Adde Consuet. localem Castellinovi in Biturig. tit. 3. art. 5.

* **DISTURBIA**, ut Disturbium, impedimentum, in Charta ann. 1475. inter Probat. tom. 3. Hist. Lothar. col. 280.

DISTURBIUM, Inturbatio, impedimentum, Anglis, Disturbe, Gallis, Destourbier. Vita S. Eustasii Abbatis Luxov. num. 11 : *Qui in Ecclesiis veritatis ac justitiæ seminarunt Disturbia.* Cosmas Pragensis part. 2. cap. 1 : *Sperans, quod cessante Disturbio, debeat fieri pax in regno.* Oecurrit rursum cap. 2. et apud Thwrocz. in Sigismundo Rege Hungar. cap. 25. in Uladislao cap. 34. Ericum Upsaliensem lib. 3. Histor. Sueciæ pag. 93. Gobelinum Personam pag. 258. et alibi non semel, etc.

† **DISTURBUM**, Eadem notione, apud Rymerum tom. 8. pag. 741. col. 2 : *Vel eos impediatur, vel eis Disturbum faciat.*

† **DISTURIO**. Vide Distario

DISVADIARE, [Pignori eapere vel retinere.] Vide Vadium.

† **DISVARIARE**, Variare, Differre, disserimen intercedere. Vetus Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ : *Tamen in ista die secundum privata Disvariat in hoc quod sequitur.*

† **DISVERTIRE**, Auferre, distrahere, Gall. Divertir. Commemorative de quibusdam villis S. Victori Massil. restitutis circa annum 780. apud Marten. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 41 : *Ardingus ille Alamannus ipsas casas Ecclesiæ Dei Massiliensis intemerato hordine... Disvertivit, et ad Hinniberto suo vasso hoc beneficiavit.*

† **DISVESTIRE**, Vestem exuere, deponere, Gall. Devétir. Ceremoniale vetus MS. B. M. Deauratæ : *Omnes illi qui dicturi sunt Lectiones vel Responsa debent esse induti in albis, et hiis dictis possunt se Disvestire sine expectatione quod Missa finiatur.* Sæpius significat, Quempiam possessione rei alicujus exuere, privare. Vide Festire.

* **DITAGA**, an Urceolus, Gall. Burette? Testam. Mafaldæ regin. ann. 1256. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 31 : *Item dimitto eis totam meam capellam et crucem majorem et Ditagas, et*

brachium de argento, cum omnibus reliquiis. Si non Urceolus, an Candelabrum? [** Vide Diptagus in Diptycha et S. Rosa de Viterbo voce Ditago, Flucidarii tom. 1. pag. 379.]

† **DITATOR**, Qui ditat. S. Augustinus Confess. lib. 5. cap. 5 : *Spiritus S. consolator et Ditator fidelium.* Petrus Chrysologus Serm. 9 : *Venit tuus Ditator in paupere.* Ditator Abbas, in Epitaphio Edelini Abbatis Wizenburgensis, inter Vindemias Litterarias Sehannatti pag. 12.

† **DITHALASSUS**, διθαλάσσης, Qui utrimque mari alluitur. Vide Bithalassium.

* **DITRATURI**, f. Dividi. Stat. Vercell. lib. 7. pag. 183. rº : *Item fecerunt fieri panes decem et novem de revezolio, qui fuerunt pensati unzias ducentum triginta tres, et dixerunt quod debent Ditraturi in unzias centum et quinquaginta quinque, cassato tertio.* Italis, Ditrarre, est Detrahere.

* **DITUM**, ut Dictum 2. Pretium pro venali oblatum, Gall. Offre, alias Dit. Charta ann. 1308. in Reg. 44. Chartoph. reg. eh. 128 : *Emptori subscripto tanquam plus offerenti, per defectum dictæ candelæ ad concedendum accensæ, dictum hospitium scadutum et concessum, pluribus Ditis ibi oblati per diversas personas præcedentibus.* Vide supra Dica 2.

† **DITURES**, μιζυθέντες, Contaminati. Gloss. Lat. Græc. San-German. MSS.

† **DITUS**, pro Dictus, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 28.

† **DIVADIARE**, ut Divadiare. Vide in Vadium.

† **DIVALIS**, Divinus. Glossar. San-German. MS. n. 501. Gloss. Isid. : *Divale, Divinum.* Spartianus in Caracalla cap. 11 : *Faustine templum et Divale nomen crepuit.* Poeta incertus *Divale sacrum* Eucharistiam appellat in Baptismo Bebiani.

DIVALIS LEX, Præceptum Divale, sanctio Divalis, pro Edicto Imperatoris, non semel in Cod. Th. et Just. [Divalia constituta, apud Symmachum 7. 95. Divalis jussio, in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 375. de S. Leone II. Papa. Divalis littera Michaëlis Imp. Orientis ad Ludovicum Pium Imp. Occidentis, in Annal. Benedict. tom. 2. pag. 488. n. 59.]

* **DIVALIS PAGINA** appellatur Edictum seu Diploma imperatoris, in Confirmat. privil. Pisan. ab Henr. VI. imper ann. 1190. apud Lam. tom. 3. Delic. erudit. pag. 194. et in Diplom. Phil. imper. ann. 1207. tom. 1. Germ. sacr. pag. 351. [** ap. Pertz. vol. Leg. 2. pag. 277. et 287. Vide Dialapis et Dibalis.]

† **DIVARICARE**, Disturbare, diffundere, dilacerare. Papias. Johannes a Bayono de Abbatibus Medianis in Hist. ejusdem Monasterii pag. 266 : *Multa cum complicibus Divaricatis (id est dispersis) talia operabatur.* Proprie autem divaricare est extendere, dividere : quod præsertim dicitur de iis, qui crura in diversas partes extendunt; unde Nonius : *Divaricari dictum est distendi ab his, qui vitio naturæ ita sunt pedibus discretis, ut eos in diversum habeant separatos.* [* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Divaricare, Destorner.*]

† **DIVATUS**, ὁ τῆς θεῆς μύτης, Qui est feliceis memoriæ. Gloss. Lat. Græc. MSS. cum Suppl. Antiquarii. Est pro Divus.

DIUCETIN, pro Διουκτιν. Vide Diacetæ

† **DIVELLIO**. Vide Duellium.

DIVENTUM. Epistola Michaëlis Imperatoris in Conventu Parisiensi ann. 530 : *Misimus per prædictos Missos nostros... blattas duas dirodina duo, Diventa duo.* Quæ postremum vox mihi incognita. An legendum Divellia? Certe διέλλειν occurrit apud Codinum d. Off. Aulæ CP. cap. 5. n. 63. cap. 6. n. 26 quod Scutarius, sive Armiger Imperatoris deferebat ante illum cum illius clypeo quoties procedebat ad Ecclesiam. Divellium vero quasi duplex velum dictum censeri viri docti, illudque vexillis Imperatori accensum : vix tamen est, ut id credam [Vide διέλλειν in Gloss. med. Græcit.]

† **DIVERGARI**, pro Divagari, si bene conjeeto. Camillus Peregrinus in Hist. Prineip. Langobard. apud Murator. tom. 2. pag. 266. col. 1 : *Nam eo tempore dicitur Radelchis Princeps per Barensem Pandorem Gastaldeum in auxilium sibi transmarum invitabat Saracenos, qui illis Divergabatur, residentes, intemperata videlicet noctis horumore solito nominatam rapuerunt civitatem.*

DIVERGIA AQUARUM, quæ aliis Divortia dicuntur : ut Cicero in Ep. ad Caelium et Sidonio Carm. 22. [Gall. Branches rivieres, Point de partage.] Sieulus Flaccus de Condit. Agror. : *Territoria alia fluminibus finiuntur, alia summis montium, ac Divigiis aquarum.* Utuntur præterea Frontinus et Aggenus.

† **DIVERSARE**, Versare, circumagere. Gall. Tournier. Bernard. Ord. Cluniac. part. 1. cap. 46 : *Fabas etiam sæpius eum chleari a fundo Diversant, ne cum manducabuerint, sapiant ignis odorem.* Eadem habet S. Wilhelmus in Constitut. Hirsau lib. 1. cap. 97.

DIVERSICLINIUM, Locus, ubi diversæ viæ conjunguntur, quia illuc diversæ acclinantur, vel quia illic viæ inclinatur diversa, quod aliter Græce dicitur, hoc Iroclitum : Ita Joan. de Janua. Glossæ Isid. : *Diversiclinia, heteroclitia.* De verbis, ἐτερόκλιτα vocant. Alanus in Planetis : *Capillos vero quodam exorbitationis Diversiclinio devagantes, inextricabili intricate complicatis, inter se credentes litigare.*

† **DIVERSIFICARE**, Diversa facere. Gall. Diversifier. Occurrit in Miraculis Simonis de Lipnica, Julii tom. 4. pag. 11. D. et apud Bernardum de Breydenbuchner. Hierosol. pag. 123. *Animi Diversicati propter diversitatem consuetudinum.* Epist. Petri Venerabilis ad S. Bernardum inter hujus Opera tom. 1. col. 216. Fol. 1690.

† **DIVERSIFINIUM**, Diversos fines habens. Laurent. in Amalthea ex Catholico Johannis de Janua.

† **DIVERSIMODE**, Diversa modo, diverse. Legitur in Breviario Historiæ Pisanæ ad ann. 1171.

DIVERSIONES, vox Medicorum. Galienus pontus lib. 2. cap. 13 : *In somnis Diversiones ex pulmonibus veniunt, etc.*

DIVERSORES, Hospites. Papias.

DIVERSORIARIUS, ἀπενταρτίς, in Gloss. Græc. Lat. Codex MS. Diversorianus habet. Alibi : ἡπενταρτίς, Diversoriarus, bularius, caupo. Ubi ἀπενταρτίς vide esse ii, quos Pollux lib. 7. cap. 4. ἀπενταρτίς

ocat, εἰς τὰ πανδοχεῖα καταγομένους, hospites et viatores.

* A Lat. *Diversorium*; unde nostris *Diversoire*. Vitæ SS. Mss. ex Cod. S. Vict. Paris. sign. 28. fol. 43. vº. col. 2. ubi de Paula: *Après s'en ala en Béthléem et en un balme dou Sanveour entra, et vit le saint Diversoire de la Vierge.*

1. **DIVERSUS**, Varius, Gallis *Divers*. Papias: *Diversus*, pro vario. Frontinus de Colon.: *Loca Diversis arboribus restita*. Utitur Gregorius Mag. lib. 8. Epist. 12. 29. b. 10. Epist. 16. *Diversorum criminum*, in leg. 18. Cod. Th. de Aceusat. (9, 1.) *hereticis Diversa nomina, sed una perfidia*, in leg. 60. eodem Cod. de Hæret. (16, 1.) et alibi non semel.

* Aliud nostris significat vox Galliea *divers*, idem quippe est quod *Durus*, eruditus, molestus, sævus. Chron. S. Dion. b. 5. cap. 13: *Sentiles, qui fu moult autre maniere que ses devanciers n'ot esté. ar il estoit Divers à sa gent meismes*. Ubi imoin. lib. 4. cap. 25: *Qui dum multa in os crudelia exerceret, etc.* Lit. remiss. un. 1406. in Reg. 161. Chartoph. reg. a. 81: *Lui (de Canimont) qui estoit renommé d'estre Divers et combateux, etc.* Aliæ in. 1417. in Reg. 170. ch. 113: *Laquelle femme estoit très-Diverse, rebelle et merveilleuse, etc.* Occurrit præterea apud Froissart. 1. vol. cap. 3. Unde *Diverser* apud eundem 3. vol. cap. 63. pro *Molestiam facere, convicia facere*: *Ainsi par divers engages se Diversoient les gens en Angleterre, et aussi bien chevaliers et escuyers se communantez*. Sie et acris hiems, *Yver* dicitur in Chron. Gall. apud D. Le Roux tom. 1. Dissert. pag. clvj. ad ann. 96:

Ne ne vit on itel yver,
Ne si felon, ne si Diver.

* Hinc *Diversité du temps*, pro *Coeli imperie*, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 414: *Pour la Diversité du temps, qui lors estoit froit et pluvieux, etc.*

2. **DIVERSUS**, pro *Divertens*. Victor III. lib. 2. Mirac. S. Benedicti cap. 1: *Cum antem ad Capuanam urbem devenisset juxta Ecclesiam Protomartyris Stephani Diversus, hospitatus est.*

PER **DIVERSUS**, Versus, Gall. *Par Ders*. Usque ad metas Domini Bartholomæi et per *Diversus* Bettemont usque ad bos Militum, apud Marten. tom. 1. Col. 1. Ampliss. col. 1106.

DIVERTENTIA, Digressio. *Fiat præmissio hujusmodi discessus sive Divertentia, etc.* bis apud Rymerum tom. 9. pag. 7.

DIVERTICULARE, Diverticulis et diverticulis uti. Epistola Cleri Atrebat. ad Urbanum II. Papam, inter Miscell. Baluz. tom. 5. pag. 252: *Ne Diverticulando jussio tam tertio Archiepiscopo injuncta... videtur annullari.*

DIVES Homo, Gall. *Riche homme*, Homo nobilis seu Baro. Chartular. S. Vindob. tom. 2. pag. 1468. in Instrumento anni 1274: *Noverint universi presentes et futuri, quod ego Rogerus Dives homo vendidit... Guillelmo dicto Sravesein quindecim annos annui redditus, etc.* Vide *Rici hominis*.

† **DIVESTIRE**, ut *Disvestire*, Quempiam re possessa exuere, spoliare. Confirmatio Privilegiorum Monasterii Farfensis a Conrado Imperatore ann. 1027. in Dissert. Hist. Monetarum Domini Le Blanc pag. 94: *Nullus Dux, Marchio, Episcopus... Monachos, aut aliquem fidelem inquietare, molestare, aut de his quæ supra scripta sunt, sine legali iudicio Divestire præsumat*. Occurrit iterum apud Baluzium in Hist. Arvern. tom. 2. pag. 347. Vide *Vestire*.

DIVEXUS, pro *Devevus* occurrit apud Aldhelmum de Laude Virginum cap. 14. et 15.

† **DIVICISERE**, Dissolvi, marcescere. Gloss. Sangerman. num. 501.

DIVIDENTES. Vide *Divisio*.

† **DIVIDENTIA**, Merces, ut puto, sic dicta quod inter Clericos dividi solcat. Charta Elizabethæ Angl. Reginae ann. 1560. pro Capellano Reginae, apud Rymerum tom. 15. pag. 580. col. 1: *Una cum omnibus juribus et præeminentiis, jurisdictionibus, libertatibus, privilegiis, titulis, quotidianis distributionibus, Dividentibus, excrecentiis, refectionibus, domibus, etc.* Eadem repetuntur col. seq.

DIVIDERE. Vide *Divisa* 1. 3. et *Divisio* 7.

* 1. **DIVIDERE**, Dicere, statuere, a Gall. *Deviser*, sermonem habere. Chart. Henr. I. reg. Angl. ann. 1126. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 236: *Et talem quietantiam in molta qualem charta Dividit*. Col. 237. *Determinat et testatur. Diviser*, pro Describere, enumerare, vulgo *Faire un devis*, in Lit. ann. 1404. tom. 9. Ordinatus. reg. Franc. pag. 56: *Ont aussi (les maîtres en maçonnerie et charpenterie) communément la charge de veoir, adviser et Diviser les notables édifices et opérations que l'en fait pour nous.*

* 2. **DIVIDERE**, Discedere, Gall. *S'éloigner*. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 126. ex Cod. reg. 4620: *Item quod aliqua navis magna vel parva arrivare non debeat ad aliquem portum vel ripam civitatis Mantuæ a tertio sono campanæ communis, quæ pulsatur de sero inantea, nec etiam Dividere nec movere se a ripa, ... et qui contrafecerit arrivando, vel removendo, vel Dividendo se a ripa, etc.*

† **DIVIDIA**, διζώνια. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. *Dividia* Festo Discordia est, Nonio Tedium, dissensio, Plauto Molestia, dolor animi.

* **DIVIDICULUM**, Bonne entre terres, et dicitur a *Dividere*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide infra *Divisia*.

* **DIVIETUM**, Interdictum, prohibitio, Ital. *Divieto*. Privilegium concessa Pisanis a Conrado II. reg. Sicil. ann. 1269. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. imper. Leon. Urbevet. pag. 281: *Ita quod per nos vel officiales nostros aut hæredes dictis terris et hominibus vel aliquibus ex eis nulla prohibitio vel interdictum vel Divietum fiat vel fieri possit*. Vide *Devetum*.

† **DIVIGENA**. Glossar. Græc. Lat.: Θεογενής, *Divigena*, πατριός, *Subdivus*. Vide Salmasium de Pallio pag. 137.

DIVINACULA, Sortes. Papias.

† **DIVINÆ AURES** Imperatorum Græcorum olim dicebantur, ut observat Ma-

billon. de re Diplom. lib. 3. cap. 3. num. 19. Vide *Divalis*.

DIVINALIS, Dicitur, quando ineffabilem naturam Dei, aut spirituales creaturas ex aliqua profundissima qualitate disserimus. Papias.

† **DIVINALITER**, Divine, in Conc. Tolet. VIII.

† **DIVINARE**, ἀποθεῶ. Gloss. Lat. Græc. Sangerm. Deum facere.

† **DIVINASSARE**. Supplem. Antiquarii: *Divinasso*, παντεύω, *Divino*. Gloss. Lat. Græc. Sangerm.: *Divinussare*, παντεύσθαι, *Divinare*, leg. *Divinassare*.

* Castigat. in utroque Glossar.: *Divinusso*, παντεύω. leg. *Divinus sum*. Vulcan. forte *Divinisso*.

DIVINATIO, Epilepsia, caducus seu sacer morbus. Constantinus African. lib. 1. de melancholia pag. 290: *A vulgo Divinatio appellatur, quia morbus est absconus, dicentes demoniacos esse hunc morbum patientes.*

* **DIVINATRIX**, Conjectrix, hariola. Tertull. de Anima cap. 22: *Definimus animam Dei flatu natam, immortalem, ... dominatricem, Divinatricem, etc.* Et cap. 46: *Præsidia Divinatricum artium et disciplinarum. Divinatrix magia*, de ea Th. Erastus.

† **DIVINITAS**, Theologia. Vide *Divinus* 2.

† **DIVINITOR**, pro *Divinator*, Qui divinatur, apud Rymerum tom. 8. pag. 427. col. 1.

** **DIVINUM JUDICIUM**, Idem quod *Judicium Dei*. Charta Henric. Imperat. ann. 1195. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 11: *Secundo quesitum est quo jure deberet probare, et sententiatum est Divino Judicio. Tertio quesitum est quo Divino Judicio et data est sententia, quod si juri suo voluerit inniti, ferro candenti jus suum debet probare.*

† **DIVINUM RESCRIPTUM**, Charta imperialis, in Vita S. Porphyrii, Februarii tom. 3. Vide *Divalis*.

1. **DIVINUS**, Ariolus, Augur: *Indovino*, Ital. *Devin*, nostris. Gloss. Lat. Græc.: *Divinum*, Θεῖον καὶ μάντιν. *Divinus*, μάντις. Isidor. lib. 7. cap. 9: *Divini, quasi Deo pleni: divinitate enim se plenos assimilant, et astutia quadam fraudulenta hominibus futura conjectant*. Petronius: *Divinam ego putabam*. Auctor Queroli: *Secreta et familiaria quasi Divinus loquitur*. S. Ambros. in Levit. de Balaam: *Ideo tentavit eum quasi Divinum, non elegit quasi Prophetam*. Capitul. Caroli Mag. pro partib. Saxonie cap. 23: *Divinos et sortilegos Ecclesiis et Sacerdotibus dare constituimus*. Halitarius in Pœnit. cap. 6: *Si quis ariolus fuerit, quod Divinos vocant, aliquas divinationes fecerit, etc.* Vide Jul. Firmicum lib. 3. cap. 9. Martialem lib. 3. Epig. 71. Albertum Aq. lib. 4. cap. 8. [Pirminium Abb. adversus mores VIII. sæculi, apud Mabillonium Analect. tom. 4. pag. 597.] Vincentium Belvac. lib. 30. cap. 74. etc.

* Alias *Adavineur*, *Adavinier*, *Advineuret* *Devinaille*. Radulph. de Presles lib. 4. cap. 30. Civit. Dei: *Cicero, c'est-à-dire Tulle, augur, c'est-à-dire Adavineursus le chant des oiseaux, qui sont appelez auguremens, etc.* Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg.

4120 : *Adaviniens, Augur. Augurium, Adavinement. Arest. parlam. Paris. ex Cod. reg. 9822. 2. fol. 45. r°. : Le Roy et les haulx justiciers out la cognoissance des Advineurs et soiciers, se ce n'est que ils proferent contre le roy. Le Roman de Cléomadès MSS. :*

Je ne say à quoy tels homs vaille,
N'est pas homs, ains est Devinaille,
N'est drois que si laide figure
Ait si très-bielle créature.

Hinc *Adevinal, Ænigma*, tom. 1. Fabul. pag. 195 :

Ce sont Adevinal d'enfant.

* Aliud vero sonat vox Gallica *Adeviner*, Provocare scilicet, lacerare, persequi, vulgo *Attaquer, agacer, faire de la peine*; unde *Addevinement* et *Adevinement*, Aggressio, provocatio. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 285 : *Pierre print la cotelle et la osta et geta de dessus son cheval, en disant, comme corvochiez qu'il estoit de ce que mise y avoit esté, que ce avoit esté mal fait, et qu'il sembloit que l'en le vouloit abuser ou Adeviner sur lui. Aliæ ann. 1381. in Reg. 119. ch. 157 : Icellui procureur, qui avoit accoustumé de vivre de teles troupes et mauvaistiez, et se faisoit battre pour Adeviner sur les gens, etc. Rursum aliæ ann. 1368. in Reg. 99. ch. 589 : Jehan de Lilliers dist au suppliant et audit Gillet son compaignon que il paieroient tout l'escot aussi que par maniere de haussage, Adevinement et arrogance. Denique aliæ ann. 1394. ex Reg. 146. ch. 311 : En usant de paroles sentans forme de tencerie et de Addevinement.*

2. **DIVINUS**, Theologus. Jo. de Janua : *Divini, qui de divinis tractant, et proprie dicuntur Theologi. Petr. Abaelardus in Hist. Calamitatum suarum cap. 5 : Constat quippe Philosophos, nedum Divinos, id est, sacre Lectionis exhortationibus intentos, continentie decore maxime polluisse.*

* Codex MS. ubi de administ. episcopat. Turon. epise. Lingon. et Meld. commissa : *De tunsuris autem et collationibus beneficiorum dominus Meldensis, qui multum Divinus est, nihil accipiendum nihilque dandum asserit.*

DIVINITAS, Theologica scientia. Idem Abaelardus cap. 2 : *Reversus sum in Franciam, maxime ut de Divinitate addiscerem. Chron. Centulense Hariulf. lib. 3. cap. 3 : Omnes Codices librorum claustralium de Divinitate sunt 195. Testamentum Abbonis Canonici Autisiodor. ann. 1191. in Tabulario Ecclesiæ Autisiod. fol. 47. quo donat S. Mariano libros suos de Divinitate scilicet 4. Evangelistas, Sententias et Historias magistri Petri, Apocalypsin, etc. Vita B. Bonifacii Episcopi Lansan. cap. 1 : In Cathedra Divinitatis sedit 7. annos. Magister in Divinitate, apud Hemeræum in Augusta Viromand. pag. 232. Maistre de Devinité, in Testamento Theobaldi Ducis Lotharing. anni 1312. in Hist. Prioratus Wigmorens. tom. 2. Monast. Anglic. pag. 216. in Chron. Flandriæ cap. 51. etc.*

* Gesta Ludov. Pii cap. 6. tom. 6. Collect. Histor. Frane. pag. 136 : *Et pour le service de sainte église réformer,.... fit-il venir dehors de la terre maistres, qui raprenoient l'us de chanter et de lire, et lisoient la Divinité et les autres sciences. Charta ann.*

1301. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 164. r°. col. 2 : *Délessous aux poures escoliers estudians à Paris en Divinité etc. Quæ latine ita leguntur ibid. fol. 165. r°. col. 1 : Pauperes scholares in Theologica facultate studentes etc. Vide infra in Magister.*

† **DIVINUSSARE** Vide *Divinassare*.

1. **DIVISA**, Divisio bonorum, quæ fit inter hæredes per testamentum : unde et ipsum testamentum *Divisa* dicitur. [* Vide Glanvillam lib. 7. cap. 7. et 8. ibidem Houard. ad cap. 5.] Testamentum Henrici II. Regis Anglor. apud Gervas. Doroborn. ann. 1182 : *Notum facio, quod apud Waltham... feci Divisam meam de quadam parte pecunie mee in hunc modum. Vetus Charta apud Gariellum in Episcop. Magalon. pag. 89 : In illa ægritudine positus, in qua testamentum et Divisionem suam fecit, etc. Willharduinus n. 19 : Sa maladie crut et efforça, tant que il fist sa Devise et son lais, et il départi son avoir, etc. Adde n. 23. 82. Le Roman de Rou MS. :*

Quant li Dus a fait sa Dévise,
Et à ceus rendus leur service,
Qui en sa Court pourent servi,
L'ame du cors se départi.

[Chartular. S. Vandregisili tom. 1. fol. 157 : *Si comme le poutier qui est en la cour et les uestiers sont en Devise entre nous, et en partirons le fruit moitié à moitié... fu fet en l'an de grace m. cc. quatevinz et chinc.*]

DIVIDERE, Testamento disponere. Lex Wisigoth. lib. 10. tit. 1. § 10 : *Quidquid servus domino non jubente Diviserit, vel fecerit, excepto, quod lex permittit, firmum non esse jubemus, etc. Append. Marculf. cap. 33 : Quod ego terram suam de eorum potestate per fortiam nunquam presi, aut pervasi, sed de ista parte triginta et uno anno fere amplius semper exinde fui restitutus, et post me Divisi, etc. Charta Petri Regis Arag. ann. 1205 : Supradicta revertentur ad proximos meos, vel illos, quibus ego Divisero. Decreta Steph. Regis Hung. lib. 2. cap. 5 : Decrevimus... ut unusquisque habeat facultatem sua Dividendi, tribuendi uxori, filiis, etc. Testamentum Ricardi Comitis Arundel. ann. 1375. apud Seldenum in Titulis Honor. 2. part. cap. 5. § 14 : Item, j'ordonne et Divise à Richard mon fils ma meilleure Couronne, etc.*

* *Deviser*, eadem acceptione, in Testam. ann. 1302. ex Chartul. 21. Corb. fol. 101 : *Je Bernard chevalier, sires de Morocul,.... je doins et Devis à Contesse me fille pour son mariage vin cent livres de Paris.*

2. **DIVISA**, pro Eleemosyna testamento ordinata, videtur accipi apud Eadmerum lib. 1. Hist. Novor. pag. 8 : *Hæc quadam vice solidi quinque de illis (nam Divisæ per temporum vices conferebantur) ex præcepto ejus dati sunt, etc.*

3. **DIVISA**, Terræ portio, sic dicta, quod sit suis limitibus *divisa*, definita, vel quod per *divisam*, seu testamentum, relicta sit portio hæreditaria. Leges Inæ Regis cap. 44 : *Ceorli habeant herbagium in Comuni, vel aliam compascalem terram, vel Divisam claudendam. Pactum Philippi Aug. et Henr. II. apud Radulfum de Diceto ann. 1180 : Exceptis minutis feodis et Divisis terrarum nostrarum de Berri, si quid homines nostri*

*quid inde interceperint. Matth. Paris pag. 384 : Istæ sunt terræ, quæ redduntur,.... videlicet montana de Barrutha, cum terris et Divisis sibi pertinentibus. Infra : Cum omnibus eorum pertinentiis, cum terris, quæ sunt nominatæ in Divisis Hierusalem, etc. Alia namque prædia pro indiviso, alia *divisa* possidebantur. Hinc crebro in Chartis : *Cultis et incultis, Divisis et indivisis*, apud Guichenonem in Biblioth. Sibus. pag. 185. 188. Sicul. Flaccus de Condit. agror. : *Divisi et assignati agri unus sunt conditionis : nam et Dividuntur sine assignatione, et redduntur sine Divisione Dividuntur ergo agri limitibus institutis per centurias, assignantur viritini nominibus Philippus de Beaumanoir MS. cap. 1 : L. Baillis s'il n'en a special commandement ne pot inette l'eritage de son Seigneur en jugement, ne fere bonnage, ne Devise d'livetage son Seigneur vers autrui, ne vendre n'engager, etc. Si indivisorum divisio exæquatio ab hæredibus postularetur fiebat illa Regia auctoritate, ut colligitur ex Marculfo lib. 1. Form. 20. Idque avoc. Devise, requerre Devise à son voisin, etc. cant Assisæ Hierosolymitanæ cap. 23 :**

4. **DIVISA**, *Divisæ*, Fines, limite metæ locorum et prædiorum. Leges Henr. I. Regis Angliæ cap. 57 : *Si inter comparricinos utrinque sint querelæ, convenient Divisas terrarum suarum. Vide cap. 34. 9 Rogerus Hoved. ann. 1072 : Cum cunctis rebus eidem pertinentibus in bosco et pino,.... et omnibus rectis Divisis ejus. mox : Et per easdem Divisas, quibus ipsæ sive ante eum Tostius vel Siwardus ipsæ manerium tenuerunt. Et ann. 1063 : Idem Rex et Ludovicus Rex Francorum dissenserunt, propter quasdam rerum suarum Divisas. [Jacobus Græcus Syllanæus in V. B. Joachimi Abb. Florentis cap. 3. M. tom. 7. pag. 101 : Venerabilis Abbas Mariæ de Curatio nuper Panorum veni ostendit in curia nostra duo scripta de Divisis terrarum, quas eidem Monasterio concessimus. Chartularium Gemeticense f. 7 : Et avons audit lieu auditoire, prison sets, carguan, fourches patibulaires au Me S. Pol, qui est la Devise et separation nostredite Baronnie Jumieges et Ducle. Vide Monasticum Angl. tom. 1. pag. 373. 858. et Fletam lib. 4. cap. 2. § cap. 6. § 3.*

* *Devise* et *Divise* nostris, eodem sensu. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 263 : *Jehan Laisné enquerre une houete pour esrachier et oster la pierre de Devise, qui estoit fin et mette entre ledit Hamel et l'héritage dudit Lais. Aliæ ann. 1477. in Reg. 203. ch. 39 : Ici Richart avoit arraché les bonnes ou Divises d'un quartier de pré. Vide infra Divisia.*

5. **DIVISA**, Arbitrium, Gallis *Devise*. Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 9. *Omnis causa terminetur vel lundredo, comitatu,.... vel Divisis Parum.*

* *Devise*, eadem notione, in Lit. an. 1385. tom. 7. Ordin. reg. Frane. pag. 199 : *Et leur doit on bailler ledit luron à leur Devise.*

* 6. **DIVISA**, vox Italica, Vestis bilor, nostris etiam alias *Devise*. Stat. Florent. lib. 1. cap. 40. ex Cod. reg. 46.

col. 25. rº. : Berrouarii, quos rectores tenere debent, sint induti eodem panno et eadem Divisa, ita quod quilibet rector possit facere Divisam suam. Stat. Mantuæ lib. 1. cap. 6. ex Cod. reg. 4620 : Habere debent et eum tenere ipse potestas quatuor domicellos et unum pagium indutos de una et eadem partita seu Divisa et eodem panno.

* 7. **DIVISA**, Stemma, insigne, Gall. *Devise*. Funus Joan. Galeaz ad ann. 1402. apud Murator. tom. 16. Script. Ital. col. 635 : *Alia duo (scuta) cum arma comitatus papie, alia duo eum Divisa imperatoris, idelicet uno capitergio cum una gassa*. Vide supra *Devisamentum*.

* **DIVISIA**, ut supra *Divisa* 4. Charta ann. 1144. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 507 : *Termini sunt a vallo Aquilina usque ad Conreos, et alius terminus est Divisia vetera a roca Serveria,.... alius terminus sunt Divisie de Fachertis... recipio tamen omnes veteres Divisias, quæ antiquo fuerunt,.... Divisiam de Speissals Divisiam de Vacayrolis et Podium-mejam et Divisiam Vitulorum, etc.* Vide supra *Dividiculum*.

1. **DIVISIO**. Tabularium Lascarrensis ecclesiæ ann. 1101. apud Marcam lib. 5. Hist. Beneharn. cap. 10 : *Et si forte in duellum, vel aliqua Divisio advenerit, unum eis concessit*. Ubi idem vir doctissimus observat, in veteribus tabulis Soronsis Monasterii, et S. Petri Generensis, *Divisionem* usurpari pro *Examine ferri cantis*, vel *aquæ calidæ*. Idem Tabularium eundem lib. 4. cap. 19. n. 3 : *Deinde nit Willelmus Præpositus clamans de ruco, et accepit justitiam in manu ejusdem cecomitis, et fecit Divisionem ferri, et gratia Dei vicit eum*. Vide eundem Martini lib. 5. cap. 30. n. 7. Quo forte referri test, quod Petrus Resenius ad Jus aulicum Canuti II Regis Daniæ pag. 618. ait, *cosdam existimare, vocem Ordel, quæ Anglo-Saxonibus, Germanis, et Danis, tamvis purgationem vulgarem significat, compositam esse ab ert, locus, et deele, divise*. Utcumque sit, videtur fuisse *divisio*, quæquevis : nam et *sors* *divisionem* significat. Joann. Sarisber. lib. 10. Policratici cap. 1. et Petrus Blesensis de Præstigiis fortæ : *Sortilegi sunt, qui sub nomine fictæ regionis superstitiosa quadam observatione seu pollicentur eventus : quod genus Sortes Astolorum et Prophetarum, et Dividentium, et inspectio tabularum, appellatur*.

Division, pro *Frénésie*, Insania, animi perturbatio, in Lit. remiss. ann. 1394. ex Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 246 : *Laquelle Anne pour aucune frénésie ou Division, qui lui estoit venue, ou autrement,.... se pendit à un tref de la cheminée de son hostel*. **DIVISIO**. *Divisiones versuum* in Psalmis, *ζυμματα*, in Capitul. Aquisgran. ann. 7. cap. 68. et lib. 1. Capitul. cap. 66. Vide *Incisio*.

DIVISIO, Arhor incisa, agrorum divisionem faciens. Vide *Lachus*.

DIVISIO APOSTOLORUM. Vide *Festum Divisionis Apostolorum*.

DIVISIO, Testamentum. Vide *Divisa*.

DIVISIO, Congiarium. Vetus Inscriptio apud Gualterum in Tabul. Sicul. p. 57 : *Cujus Statuæ dedicationem decu-*

rationibus Augustalibus epulantibus, populo viritim Divisionem dedit.

¶ 7. **DIVISIO**, Divortium. Canones Hibern. apud Acherium Spicil. tom. 9. pag. 34 : *De eo quod melior Divisio, quam discordia*. Synodus : *Melius est Dividere, quam semper discordare; Divisio enim præstat pacem, discordia vero destruit*.

¶ **DIVISIONALE**, ut *Divisa* 1. seu Testamentum, quo testator sua bona dividit hæredibus. Testamentum ann. 813. inter Instrum. tomi 1. Hist. Occitan. col. 38 : *In Christi nomine incipit Testamentum Dardilæ et Divisionale bonorum*.

* Testam. Petri Ermeng. de Pozolas ann. 1088. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 131 : *In nomine Domini. Hoc est testamentum vel Divisionale, quod fecit Petrus Ermengaudus de Posolas, dum bene memoratus jacebat in lectulo suo*.

¶ **DIVISIONALIS BREVIS**, Eadem notione. Testamentum anni 966. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 85 : *Hic est Brevis Divisionalis, quem fecit Matfredus Vicecomes, et uxor sua Adalais, a die qua cupiunt pergere Romam, de omnibus rebus illorum mobilibus et immobilibus, propter remedium animæ eorum seu inter filios eorum*. Vide novam Gall. Christ. tom. 1. pag. 3. col. 2.

¶ **DIVISITORIUM**, *Locus contubernii*. Gloss. Sangerman. n. 501. Lege et vide *Diribitorium*.

1. **DIVISOR**, Qui dapes in mensa dividit, dissecat. Gl. Græc. Lat. : *Διαμεριστής*, *Divisor*. Gloss. Saxon. Ælfrici : *Divisor* : *Dælere*, i. e. Divisor, distributor, a *dæl* on, dividere, *dæl*, pars, portio.

* *Diviseur*, eodem sensu, in Poem. Rob. Diaboli MS. :

Lors sont mandé li ericours,
Et li maistre Devisours
Chou qu'il doit crier li aprendent.

¶ 2. **DIVISOR**, Judex, arbiter, in Onomastico ad calcem tomi 5. Anecd. Martenianorum. Vide *Divisa* 5.

¶ **DIVISOR JURAMENTI**, Qui juramento sacramenti formulam præscribit. Consuetud. Furnenses ex Archivo Capituli Audomarensis : *Quicumque adjornatus fuerit, et prima die non venerit, readjornari debet ad secundam diem, et si tunc non venerit atinctus est; et si venerit et legitimum impedimentum ostenderit, petendo sacrosancta et Divisorem juramenti, hoc est, Stavera, stabit in placito suo, et si ita non fecerit, atinctus est*. Belgis *Stavenden eedt*, est alicui juramentum præscribere seu dictare, ut illud ad verbum recitet; hinc *Stavera*, qui illud dictat.

DIVISORIUM, Cella ab aliis divisa, Joanni de Janua.

¶ **DIVISORIA SEDILIUM**, Fulera quibus in Choro sedes dividuntur. Regula Toribii Archiepisc. Linæ, Concil. Hisp. tom. 4. pag. 665. col. 1 : *In Choro magnam membrorum et sensuum disciplinam observabunt, non ad sedes inclinati, neque cubitis ad sediliū Divisoria fulti*.

* **DIVISUS**, Proprius. Stat. Avenion. MSS. fol. 39. rº. : *Singuli draperii teneantur habere Divisum et per se cannam ligneam*. Forte pro *Divisim*.

DIVITES HOMINES. Vide *Rici homines*, [et supra *Dives homo*.]

¶ **DIVITIARIUM**, Locus ubi reponuntur divitiæ. S. Ambrosius de Officiis : *Sapienti et justo totus mundus Divitiarium est*. Vide Barth. Adversar. lib. 35. cap. 22.

DIVITIOSITAS, *Copiositas*. Joan. de Janua et Ugutio.

DIVITIOSUS, *Copiosus, plenus divitiis* : Joan. de Janua. *Divitior* Terentio in Phorm.

DIVITISSIMUS, pro *Ditissimus*, apud Alcuinum Epist. 17. 29.

* **DIVOLA**, *DIVOLTRIX*. Vide *Diabolaris*.

¶ **DIVOLARES**, *διώβολοι*. Gloss. Lat. Græc. Lege *Diobolares*, vel *Diovolares*, B. in V. mutato, ut alibi sæpe. Similiter in sequenti voce pro

¶ **DIVOLTRES**, legendum est *Diobolares*, hoc est, Duorum obolorum, a Græco *διώβολον*, Duo oboli. Hinc ridiculum emendato etymon Johannis de Janua, qui habet : *Divoltres, Vilissimæ meretrices, quæ se suaque gratia numorum præbent, et dicuntur Divoltres, quasi desiderio volentes, vel quasi pro numo volutæ*. Ad quæ Martinus : *Mira vox! Sed non tam homines accusandi, quam sæculi deploranda caligo*.

* **DIVOLVERE**, Evolvere, Gall. *Dérouter*. Consuet. Norman. part. 1. cap. 17. ex Cod. reg. 4651 : *Nec illud (viriscum seu inventum) debet minuere, vel Divolvere, vel reversare, dimovere, aperire, vel explicare, nisi prius a justiciario videatur*. Ubi Gallicum habet : *Ne le doit appeticer, ne reverser, ne mouvoir*.

¶ **DIVOMERAT**, *Aperuerat*. Gloss. Isidor. Corrige cum Grævio : *Dimoverat, Separaverat*. Papias : *Dimovere, Disjungere, dividere, deducere*. [** Glossar. in cod. reg. 7644 : *Divaricavit, Aperuit*.]

DIVONA, Fons Deorum, idiomate veterum Gallorum. Ausonius in Burdigala :

Divona Celtarum lingua fons addite divis.
Hodie apud Camhros, *Diu Deum*, et *Vonan* fontem significare testatur Zuerius Boxhornius in Orig. Gallic. cap. 1.

¶ **DIVORTIARE**, Diducere matrimonium, Gall. *Faire divorce*. Pluries occurrit apud Rymerum tom. 14. pag. 464. col. 1. et pag. 469. col. 1.

¶ **DIVORTIONALE**, *Libellus divortii*. Amalthea.

* **DIVORTIRE**, Divortium facere. Capit. Leonis IV. PP. in Conc. Rom. ann. 853 : *Si vir et uxor solummodo pro religiosa vita Divortire inter se consenserint, nullatenus sine conscientia episcopi fiat*. Epist. Petri Dam. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 493 : *His tandem rex (Robertus) coactus angustiis, ad sanum consilium rediens, Divortit incestum, inquitque legale connubium*. Vide *Divortiare*.

¶ **DIURETICUS**, *διουρητικός*, Urinalis. Cæl. Aurel. Tard. lib. 1. *Medicamina Diuretica*. Priscian. de Diæta cap. 9 : *Tripsaca herba calida et Diuretica*. *Vina diuretica* apud Palladium.

¶ **DIURIUM**, *Solutio ventris unius diei*. Papias. Legendum *Diurnum*, Senecæ, *Ciharium unius diei servo præstitum; Diurna pittancia* in leg. 11. Cod. Theod. de Erog. milit. annon. (7, 4.) [** Leg. *Diarium* et pone virgulam post *ventris*. Glossar. in cod. reg. 7644 : *Diarria, est jugis ventris cursus*

sine vomitu. *Diarrhia*, a cybo scilicet unius diei.]

† **DIURNALE**. Vide *Diurnalis* 3.

1. **DIURNALIS**, ἡμεροῦσις, in Gloss. Lat. Gr. [Diurnus. *Diurnale officium et nocturnale*, in Capitularibus lib. 6. cap. 171.]

2. **DIURNALIS**. *Diurnales* dicuntur Calcei, quibus interdum utuntur Monachi, qui *Calciamenta Diurna* appellantur in Capitul. Ludovici Pii Addit. 1. cap. 22. Usus antiqui Ordinis Cisterciensis eap. 84 : *Quod et faciunt, quoties calciant se Diurnalibus consue.* Adde cap. 108. Lanfrancus in Decretis pro Ordine S. Benedicti, cap. 1 : *Antequam sonet signum ad apparatus Tertie, nullus calciet se Diurnalibus suis, exceptis iis, quibus extra claustrum cura obedientie injuncta est.* Consuetud. Floriacenses : *Post prandium omnes dormitorium ascendentes Diurnales calceos ponunt, et nocturnales induunt.* Ita Statuta antiqua Cartusienſia 2. part. eap. 16. § 2. et alibi. Eadem notione usurpant Udalricus lib. 1. Consuetud. Cluniac. cap. 12. 40. lib. 3. cap. 27. Chron. S. Trudon. lib. 13. pag. 510. Vide *Nocturnales*.

3. **DIURNALIS**, Idem quod *Jugum* : nostris, *journal*, quantum terræ bos per diem arare potest. [Papias MS. Bituric. : *Decem juga vinearum, decem jugera, vel decem Diurnales.* Charta Hedeni Ducis ann. 704. pro S. Willibrordo Episcopo, apud Marten. Collect. Ampliss. tom. 1. eol. 13 : *Donamus tibi tres casatas... et centum Diurnales, id est, jugera de terra aratoria.* Charta anni 1223. ex Archivo Villæ novæ : *Ego Silvester de Rezaio tradidi Monachis Villæ novæ duos Diurnales pratorum in valle mea tenendos.*] Acta Murensis Monasterii pag. 40 : *Sunt ergo in vico 16. mansi, et 19. Diurnales.* In Egga dimidiis mansus, et 22. Diurnales. Ad Hasle 4. Diurnales et dimidiis, etc. Eadem Acta pag. 45 : *Rustici vero qui habent Diurnales 20. et duo sunt, alii servientes, alii censum dantes.* Ubi *Diurnales servientes* sunt, quorum possessores certum servitium dominis debent, ut arare, metere, fœnum secare, etc. Et pag. 47 : *In curtem ordinata est, ubi sunt 14. Diurnales servientes, et 2. mansi, etc.* Mox : *In curtem composita est, ubi habentur 12. Diurnales, 6. in villula, et 6. ad Turmulon, et 1. mansus.* Alio loco : *Pratum, quod computatum est per 7. Diurnales.* Occurrit in his Actis pluries pag. 42. 49. 50. 51. 55. Tabularium Prioratus Domine in Delfinatu fol. 29 : *Duos videlicet Diurnales de terra, etc.* Tabularium S. Remigii Remensis : *Arat annis singulis Diurnale unum.* Chron. Andrense pag. 358 : *Duo Diurnalialia terræ dedit, etc.* [Chronicon Bonæ Spei : *Anno mcccxxx. emit... sex Diurnalialia, lxxvi. virgas terræ.* Et pag. 305 : *Bonarium... et v. Diurnalialia, lxxxiv. virgas circiter terræ.*] Vide *Dies*.

DIURNARE, Diem exigere, morari, nostris *Sejourner*. Adelbodus de Gestis S. Henrici Imp. pag. 446 : *Ibi in die Palmarum, qua oportuit celebritate, suos Diurnare fecit.* [* Pertz. tom. 4. Scriptor. pag. 691. lin. 38. Adde pag. 684. lin. 39.] [Diurnare dixit Gellius de Q. Claudio vetere historico : *Neque optimum quempiam inter nos sinuit Diurnare; hoc est diu durare seu vivere.*]

DIURNARI, qui diurna conscribebant,

efficiebant, et quod *dietim* fiebat, vel *decernebatur*, in Diaria describebant. Junguntur illi cum *Subscribendariis*, Logographis, Censualibus, in lege 8. Cod. Theod. de Cohortalib. (8, 4.) *Diurna pittacia*, in l. 11. eod. Cod. de Erogat. milit. annon. (7, 4.) quibus, quid per singulos dies erogandum esset, continebatur. Vide *Jornacium*.

DIURNIUM, ἡμερολόγιον. Gloss. Gr. Lat. [Idem est quod *Juvenali* et *Senecæ Diurnum*, Liber continens acta dierum singulorum. Suppl. Antiquarii : *Diurnium, ἡμερολόγιον, Calendarium.*]

† **DIURNUS**, vel **DIURNUS**, Idem quod *Diurnalis* 3. Chronicon B. M. Bonæ Spei pag. 5 : *Pro uno Diurno prati juxta Joannis pratum.*

* **DIURNUS**, ut *Diurnalis* 3. idem quod *Jugum*. Charta ann. 1088. in Tabul. S. Petri Carnot. : *Ultra hos sex Diurni, de quibus totam decimam; ad dexteram partem horum, xij. Diurni, ex quibus totam; ultra riam Bobbecii quatuor Diurni, ex quibus totam.* Vide *Diurnum*.

* **DIUTELLUM**. Chartul. eccl. Glasguens. ex Cod. reg. 5540. fol. 68. rº. : *Terra de Serrogges pro dimidia carucata terræ per has divisas, scilicet a Diutello de Westerdene de sursum Hameldunum usque ad aquam Line, et de sursum Westerdene per transversum usque ad sursum Diutelli Gillemineodene.* Nisi leg. sit *Dintellum*. Vide supra *Dentellus* et *Dentillum*.

DIUTINARE, Perseverare, in veteri Lectionario Asturicensi, ubi de S. Dominico Calecatensi.

DIUTURNA, Modus agri, qui alias *Jornale* et *Dies*, etc. Tabularium Monasterii S. Andreæ Viennensis : *Concedimus tres coroatas dominicas nostras, et in sponsalio Conserrationis Ecclesiæ unum curtillum ante januas positum, et tres Diuturnas de terra, et vernetum in dextra et sinistra parte positum ad ædificationem domorum habitantium in servitio prædictæ Ecclesiæ.* Alibi : *Similiter concedimus sponsalium ipsius Ecclesiæ duas Diuturnas telluris, etc.*

† **DIUTURNALITER**, Diu, in Actis SS. Julii tom. 2. pag. 681. de S. Anatolia.

DIUTURNIUM, πολυχρόνιον, in Gloss. Græc. Lat. MS. Editum *Diuturnum* habet. Notum autem Græcis πολυχρόνιον esse vitæ diuturnioris adprecationem. Vide *Polychronia*.

DIUTURNUS, Usu diuturno peritus. Ammianus l. 16. *Dux Diuturnus* dicitur, quem lib. 30.º Usu *Castrensis negotii Diuturno* firmatum. Et lib. 23 : *Sacerdotem cæteris Diuturniorem, seniore* vocat.

† **DIVOHART**, Species corvæ apud veteres Aremoricos. Tabularium Rothom. : *Vendidimus... sine censu, sine venda, et sine opere et dicofrut, vel Divohart, et sine ulla re ulli homini.* Vide *Dicofrut*.

DIVUS. [Lexicon vet. apud Turnebum Adversar. l. 28. cap. 6 : *Divus, Imperator, qui post mortem Deus habetur.*] Joan. Sarrisenſis l. 3. Polierat. cap. 10 : *Facti sunt ergo Divi indigetes, aut, ut aliis placet, Herodes, quos nec etiam humana sorte dignos Romanorum perfidia reputavit. Tractum est hinc nomen, quo Principes virtutum titulis, et veræ fidei luce præsignes se Divos au-*

deant, nedum gaudeant appellari, veteri quidem consuetudine etiam in vitio, et adversus fidem Catholicam obtinente. Vide quæ in hanc sententiam collegit Joannes Filesacus lib. de Idololatria politica cap. 1. pag. 9. 10. neque enim hisce licet immorari.

* **DIVUS MINISTERIALIS**, apud Ant. Math. de Nobilitate, de Principibus edit. Amstel. ann. 1686. is appellatur, qui alijus ecclesiæ servitio addictus erat. Vide *Sanctuaris*.

* **DIXENERIUS**, Decanus, decurio. *Dizainier*, in Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 686. *Monstræ facta apud Chassagniam ann. 1511 : Franciscus Charbonerius Dixenerius habet unam generiam; injunctum est quod habeat unum brigamardum.* Nostris *Disel*, vulgatus *Dizeau* Frumentariorum fascium denarins. Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 777 : *Le suppliant prist ung autr Disel,.... et lors icellui Mortaigne d'une foche ferrée qu'il avoit, frappa ung cop sus le dit suppliant qui chey sur ledit Disel de bl.* Vide *Dizenus*.

† **DIZENUS**, Decanus vel Decurio. Miracula S. Bernardi Menthonensis, Jul. tom. 2. pag. 1088 : *Huc synbolam suam Penninæ quoque regionis Primores quod Dizenos vocant, conferunt.*

* **DIZIMÆ**, Decimæ, pars decima, Hispano. Testam. Alph. III. reg. ann. 127. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portug. pag. 56 : *Obligo omnes redditus, et Dizimas omnes, tam maris quam terre.*

† **DLIDALT**, Species vestis, apud Stephanotium Fragment. Hist. tom. 8. fol. 247 : *Laxo etiam tunicam meam viridam unam Dlidalt et duas canisais.* [* Leg. B. dalt et vide *Bliandus*.]

† **1. DOA**, Fossa, Gall. *Douve*. Tabularium S. Sergii Andegav. : *Ex transverso autem Doa castelli usque ad alteram vineam, quæ est ultra vetus terrarium.* Vide *Doga* 1.

* Alias *Doe*. Charta ann. 1284. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1263 : *Concessi tibi ginta quinque pedes in amplum de Doa fossato, adjacente muro prædicto, ad faciendum et construendum in dicta Doa ridarium.* Alia ann. 1306. in Lib. 11. Cam. Comput. Paris. fol. 304. rº. col. *Sommes tenus à soutenir les Dooz des moulinz à nos propres couz et despens toujours.* Ibid. ad ann. 1310. fol. 387. col. 2 : *Jean de Goyet 18. deniers de sa l.*

* Nostris etiam *Dove* et *Douhe*. Charta Joan. de Castell. comit. Bles. ann. 126. *Nullus alius ab ipsis poterat aliquid facere vel inmittere in dicto fossato nec Dooz sati.* Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 1. ch. 321 : *Iceellui varlet s'enfouy es Douhe du fort de Naliens, qui est sur le chemin venant du port de Sables à Fontenay le Com.* Alia ann. 1379. in Reg. 116. ch. 11. *Iceellui Girart porta ledit Jannot sur Dove d'un fossé, pour veoir se il le lever.* Rursum alia ann. 1397. in Reg. 152. 57 : *Il ne le cuidoit point avoir servu, par ce que le pié lui failli, sur la Dove d'un fossé.* Quibus ultimis locis intelligenda fossa seu terra ex fossato circumjecta. Roman de la guerre de Troyes MS.

Devant les Doves des fosses

Estoit li tornoi arestez.

bidem :

Es Doves chient des fossez,
Ainçois qu'en fust li tiez entrez.

Vide infra Douva.

* 2. **DOA**, Asser, quo dolium compingitur, Ital. *Doga*, Gall. *Douve*. Stat. datiar. Riper. cap. 12. fol. 5. v°. : *De qualibet libra aestimationis quarumlibet Doarum, pro faciundo tinas ab oleo, pro intrata denarii etc.* Vide infra *Doela*.

¶ **DOAGERIA**, Gallice *Douairiere*, Mulier idua cui ususfructus certae partis bonorum mariti concessus est, apud Rymerum tom. 3. pag. 635. col. 1 : *Maria praefati potentissimi Regis Angliae soror et Franciae Doageria in praesenti habet et possidet, in uni casu et eventu, sive Delphinus ad Regem (regnum) pervenerit sive non : et de eodem Doario sive donatione propter nuptias deo certum et securam reddet et assecurabit, aut praefata domina Anna olim, seu domina Maria hodie Doageria, vel aliqua Regina Franciae de Doario sive donatione propter nuptias unquam certa et securam seu assecurata fuit, aut assecurari debuerit : quod eundem doarium, etc.* Vide ejusd. tom. 1. col. 1.

* Alias *Douagiere*. Charta ann. 1388. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 103 : *Après la mort desquelx (enfants) Marie de Monaux, femme dudit Hebert, comme Douagiere a joy et usé par longtemps de ladite re.*

¶ **DOALIIUM**, Donatio propter nuptias, Gallicis *Douaire*. Charta Aymari de Pictavia uxorem ducturi Alixentem ann. 1268. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 6 : *Et donationem seu constitutionem doalicii seu Doalii, necnon promissiones et conventiones predictas vobiscum habitas, vobis et vestris successoribus et ipsi Alixent faciet et inviolabiliter conservabit.*

* Alias *Doale*. Libert. ville d'Aigue-perse ann. 1374. in Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 360 : *Item que se homs d'Aigue-perse, ait femme ou enfens, estoit ataint vers lui pour cas de crime, la femme ne doit perdre sa chancelle ne son Doale. Doer, pro dote, dotem assignare, in Vita J. C. MS. : De vingt castiaus le Doera, etc.*

Endoairer, eodem significatu, in Constitut. matrim. ann. 1340. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1410. et *Endouérer*, in Testam. Franc. ducis Brit. ann. 1449. ex Bibl. r.

DOAMEN, f. Dolii lamina, Gall. *Dolme*. Inventarium ann. 1342. ex Archivo S. Victoris Massil. armar. Din. n. 38 : *Item unum embunum, item Doamen unius vasi de ferre; hoc est, si bene interpretor, laminas fraxineas ad unum dolium faciendum.* Vide *Doga* 3.

DOANA, et **DUANA**, Aedes, in quibus fiscales redditus, vectigalia, portoria, et caetera id genus tributa pro mercibus, et mercium transvectione inferuntur. Hugo Rands in Histor. de calamitate Sicil. pag. 661 : *Multi quoque Saracenorum, qui in apothecis suis mercibus vendendis operant, vel in Duanis fiscales redditus colligunt, etc.* Gesta Innocentii III. PP. pag. 8 : *Instituēbat justitios et camerarios... et pignora Doanas, et bajulatio-*

nes acipiebat, etc. Vide Chron. Richardi de S. Germano ann. 1221. [Chron. Parmense ann. 1277.] Constit. Sicul. lib. 1. tit. 36. Bonfil. Constant. in Sicul. pag. 188. 189. Odoric. Raynald. ann. 1285. n. 39. etc.

Vocem effictam a telonio Lugduni Gallorum, cui id nominis, atque inde translata in Italiam censet Spelmanus. Alii a *Doen*, Britanno-Armorico, *Portare*, ferre, quod in hunc locum merces omnes deferantur, dictam *Doanam* opinantur. Sed potior videtur sententia, a Saracenis arcescendum etymon; nam auctor est Vincentius Belvac. lib. 31. cap. 145. *Doanam* appellari Sultanorum Palatium, ubi scilicet eorum thesauri asservabantur : *In Doanam, id est, in domum Soldani eum ducentes.* Erit igitur *Doana*, Saracenis, quod nostris Camera, cubiculum. [Neque inferior videtur eorum opinio, qui ab Arabico *Divan* seu *Divan* Praetorium, hocque ab Hebraeo *Doun*, Judicavit, derivant, quod in *Doana* soleat de mercimoniis judicari.] Vide Sebast. de Cobarruvias in voce *Aduana*, Menagium, et Ferrarium in Orig. Italic. [necnon priorem, scil. Menagium in Gallicis.] [* Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 525. c.]

DOGHANA, Eadem notione, apud Ughellum tom. 7. pag. 904. *Dogana*, Boccacio.

¶ **DOHANA**, in Chronico Siciliae apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 36. et supra in voce *Cabella*.

¶ **DOHANARE**, *Dohanæ* tributa solvere. Constitut. Siculae lib. 1. tit. 89. de officio Magistrorum fundicariorum : *Fundicare seu Dohanare compellant, quæ in novis institutis fundicari seu Dohanari mandavimus.*

DOANERIUS, qui *Doanæ* vectigalia ac tributa exigit, vel recipit, apud Ughellum tom. 8. pag. 879.

¶ **DOHANARIUS**, in *Partizanus*. *Dohanerius*, apud Muratorium tom. 8. col. 609. B. et *Duanerius*, apud Baluz. Miscell. tom. 6. pag. 277.

* **DOARE**, Dotare. Reg. Olim Parlam. Par. tom. 1. pag. 286 : *Doaverunt insimul dictam Helloydim.*

¶ **DOARIA**, Gall. *Douaire*, Donatio propter nuptias. Instrum. matrimoniale anni 1273. Histor. Dalphin. tom. 1. pag. 198. col. 2 : *Humbertus dominus de Turre consentiente R. Patre Dom. Guill. Episcopo Claromontensi fratre ejus, dedit, concessit et donavit eidem Annæ, nomine dotalitii seu Doariae ad vitam ipsius Annæ, ad bonum usum et consuetudinem Burgundiae, medietatem totius terræ baroniæ seu baroniarum de Turre, etc.* Vide *Dos* et *Dotarium*.

¶ **DOARIUM**, ut *Doaria*, in Contractu matrimonii Domini Anne de Turre ann. 1445. apud Baluzium Hist. Arvern. tom. 2. pag. 735. Occurrit etiam apud Rymerum tom. 10. pag. 244. col. 2. tom. 13. pag. 179. col. 2. et alibi non semel. Vide *Doageria*.

* A dote tamen et a donatione propter nuptias, *Doarium* distingui videtur in Charta ann. 1266. ex Chartul. ad. S. Germ. Prat. fol. 72. r°. col. 1 : *Promiserunt dicti venditores, quod contra venditionem et quitationem hujusmodi jure hæreditario, ratione dotis, Doarii, conquestus,*

donationis propter nuptias, aut aliquo alio jure, per se vel per alium, non venient in futurum. Nisi hæc redundanter et cumulatius dicta existimes. Vide Argentr. in Constitut. Brit. ubi de matrim.

¶ **DOARIUM**, Donatio a fundatore facta Ecclesiae recens ædificatae. Vide *Dos Ecclesiae*.

¶ **DOAYRIUM**, Idem quod *Doarium* 1. Donatio anni 1318. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 178. col. 1 : *Occasione donationis propter nuptias, vel causa dotis augmentandæ seu causa Doayrii ipsius domine Beatricis.*

* **DOBIO**, f. Mappula, mantile, Gall. *Serviette*. De mappis et Dobionibus, in Stat. Placent. lib. 6. fol. 80. v°. Vide infra *Doublerium*.

DOBLA, Mensuraliquidorum. Vide *Duplarium*, 1.

* 2. **DOBLA**, vox Hispanica, Nummus aureus. Hist. Sicul. Bonincont. part. 3. apud Lamium in Delic. Erudit pag. 3 : *Hic (Henricus Alph. reg. Hisp. frater) quum accepisset Carolum sua liberalitate ære alieno oppressum, quadraginta mille auri Doblæ (sic enim id monete genus in Africa adpellabatur) ei mutuo dedit.* Vide infra *Doblis*. [* et S. Rosa de Viterbo Elucidarii tom. 1. pag. 382. voce *Dobra*.]

* 3. **DOBLA**, ut supra *Doa* 1. Fossa, f. pro *Dova*. Lit. ann. 1351. tom. 2. Ordinatio. reg. Franc. pag. 480. art. 17 : *Quod dicti consules, cum suis consiliariis, habeant potestatem cognoscendi de viis publicis et itineribus reparandis, de cleris (in Reg. cleotis, pro cloacis) Doblis, etc.*

¶ **DOBLAR**, vox Hispana, in Regula Toribii Archiep. Limæ, inter Concil. Hisp. tom. 4. pag. 664. col. 1 : *Cum inchoantur Vesperæ defunctorum in die omnium Sanctorum, debet statim incipere duplex sonitus campanarum, quod vulgo vocant Doblæ, et durare usque ad horam octavam noctis.* Vide *Doble*.

¶ **DOBLARE**, Gall. *Doubler*, Duplicare. Chartular. S. Martialis Lemovic. : *In octava Paschæ tria Responsoria Doblare cepimus.*

* *Doubler*, alia notione, nempe pro *Humi sternere*, in Lit. remiss. ann. 1456. ex Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 207 : *Jehan Darche print le suppliant par le colet et le Doubla soubz la table.*

¶ **DOBLE**, Idem quod *Doblar*. Regula Toribii Archiep. Limæ : *In funere Prælati et Præbendariorum... fit sollemnis crepitus campanarum vulgo Doble.*

¶ **DOBLERIUS**, Crumena, sacculus, vet. Gallis *Doublier*. Limborch. lib. Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 102 : *Custodivit quemdam Doblerium dicti hæretici, in quo erat unus liber et aliquæ aliæ res.* Ibid. pag. 153 : *Scambiavit sibi pecuniam et portavit sibi Doblerium de Tholosa usque Avenionem, ubi reddidit sibi.* Vide *Duplarium* 2.

* Nostris alias *Doubler*. Lit. remiss. ann. 1407. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 256 : *Auquel mestoiër icellui Guillaume bailla unes besaces, appellées Doubler; ouquel Doubler avoit trois aulnes de toile de lin.*

* 2. **DOBLERIUS**, Duplex, Gall. *Doble*, Ital. *Doblo*. Festa simplicia sive *Dobleria*, in Ordinar. Ms. S. Petri Aureæ-vallis. Vide *Duplarium* 4.

† **DOBLETA**, Crustulum, Gall. *Oublie*. Usus Culture Cenoman. : *Ad cenam habent nebullas, Dobletas*. Vide *Nebula* 2. et *Oblata*.

* 1. **DOBLETUS**, Tunieæ vel pallii species, nostris *Doublet*. Lit. official. Senou. ann. 1336. in Reg. 82. Chartoph. reg. eh. 22 : *Item viginti quatuor peciæ capitegiurum seu Dobletorum de sirico et lino ad usum mulieris*. Comput. Steph. de Font. argent. reg. : *Pour un fin drap d'or de Damas et un fin camocas d'outremer, délivré à mons. le connestable de France et au maréchal de Clermont, par cédula du roy donnée à Paris le 18. jour de Février 1352. vendue à court, pour faire deux Doublés*. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. eh. 238 : *Un trelis neuf à entoyer un lit, une piece de toille, un Doublet de nuit, etc. Tailleurs et cousturiers de robes et de Doublés*, in Lit. ann. 1366. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 549. *Doublier*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 153. ch. 38 : *Icelle suppliant prins... trois pennes, que on nomme Doubliers ou pais* (Laonnois.) Testam. ann. 1448. ex Chartul. 21. Corh. fol. 277 : *Item à Dame Jehanne Clevelle, femme Hue Aguiche, ung Doublier de xvj. aunes, et ung à Mariette sa sœur*. Vide infra *Doubletarius*. Est et *Doublet*, retis genus, in Stat. ann. 1327. ex Reg. 65. ch. 69 : *Item nous deffendous la Doublet, se ele n'est au moule d'un Parisis. Doublée*, editum tom. 2. earumd. Ordin. reg. Franc. pag. 12. art. 21.

* 2. **DOBLETUS**, Ital. *Dobletto*, Telæ Franciscæ species, ex lino et gossipio contextæ. Convent. Saonæ ann. 1526 : *Item pro qualibet salmata.... Dobletorum, etc.*

* 3. **DOBLETUS**, Adulterina gemma a crystallo colorata, Gall. *Doublet*. Charta ann. 1345. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Robertus episcopus Massiliensis recognoscit se recepisse ab executore testamenti supradicti dom. Johannis, quondam episcopi, unum annulum pontificalem de argento deaurato, in quo sunt quinque Dobleti et quatuor perleæ*. Vide infra *Doubletus*.

* **DOBLIS**, Nummus aureus, Hisp. *Dobla*, Gall. *Doublon*. Charta ann. 1343 : *Tres Dobles auri antiquos et primi ponderis, et quindecim angelos secundi ponderis, et duos duplices auri antiquos boni et recti ponderis*. Vide *Dobla* 2. et *Duplex*.

† **DOBLO**, Duplio, Ital. *Dobla* vel *Dobbra*, Hisp. *Doblon*, Gall. *Pistole*. Acta SS. Junii tom. 4. pag. 883. de B. Aloysio Gonzaga : *Genua venerandus flexit Dux, acceptoque aureo Doblone (ita vocant Itali) e crumena aurea, quam ei dominus Petrus Maria Gonzaga, Eques Redemptoris, porrigebat, ipsum obtulit in disco ad hoc ibi preparato*.

* **DOBLOS**, vox vulgaris, ut et *Doblise*, Candelæ species, f. quod bilychnis, sic dicta. Comput. ann. 1357. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 193. col. 1 : *Solvit pro xxiiij. libris de Doblos et candelis cezeis, etc.* Alins ann. 1362. ibid. pag. 251. col. 1 : *Pro sex libris candelarum, vocatis Doblous, etc.* Pro octo libris de *Doblises cereæ, etc.* in Comput. ann. 1412. tom. 3. ejusd. Hist. pag. 205. col. 2. Vide infra *Duplo* 2.

* **DOCARE**, ab Italico *Docciare*, Insuper-

gere. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 234 : *Comedit ceparium seu cepas in oleo Docatas*. Nisi leg. forte sit *Decoctas*. *Docet*, pro Fasciculo, ut videtur, in aliis Lit. ann. 1400. ex Reg. 155. ch. 192 : *Et en icelle cave prist deux cent et deui de suif, un Docet de cuir,.... et vendi ledit Docet viij. solz. Une eschine Doceresse assise au bout du pont neuf avecques le premier pille*, in Lit. ann. 1386. ex Reg. 130. eh. 158.

† **DOCARIUM**, ut videtur, a Græco *δοκός*, Trabs, tignum, Gallis *Poutre*, *Solive*, *Bois de charpente*. Agnelli lib. Pontif. apud Muratorium tom. 2. pag. 182. col. 1 : *Omnia Docaria et subtegulata, et omnia ligna abiegnata, et quæ necessaria erant, Ravennenses cives volentes in angaria.... cæmentariique ordinabant trabes super parietes, et perfecta sunt omnia*.

† **DOCATUS**, pro *Ducatus*, Gall. *Duché*. Occurrit in Charta Caroli Magni, apud Doubletum Hist. San-Dionys. pag. 715.

† **DOCCIA**, vox Italica, Canalis, tubus, Gall. *Canal*, *Tuiau*. Hugo de Prato Serm. 68. apud Martinium in Lexico : *Si quoddam Canale aquæ velocissime currentis deorsum, ut Doccia molendini percuteret in murum, manifestum est, quod undique redundaret et dispergeretur : sic erit in gloria animæ ad corpus*. Vide *Duciculus*.

* **DOCCIO**, *Doctrina*, *διδασκία*. Codex Sangerm. *Doctrina*, *doctus*, in Castigat. ad utrumque Glossar. Vide *Doctio*.

* **DOCE**, *Cedo*, *διδάσκω*, ex eodem Cod. ibid.

† **DOCELLUM** quoddam in pago Rutenico super rivulum Dordunum, cujus vocabulum est *Concas*, in Præcepto Ludovici Pii ann. 819. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 1417. Lege *Locellum* ut in Annal. Benedict. tom. 2. pag. 401.

** **DOCENTER**. Virgil. Grammat. pag. 71 : *Dicimus enim Docenter, sapienter, instanter, perseveranter*. Hanc vocem Barthius in Advers. pag. 1579. e codice reponebat jubet apud Martian. Capell. lib. 4. § 423. vers. 5. ubi vulgo legitur *Decenter*.

† **DOCENUS**, Assis Francicus duodecim constans denariis, Gallice *Douzain*. Testamentum S. Aredii Abh. Altamensis, apud Stephanot. Fragm. Histor. MSS. tom. 1 : *Maimacum domum nostram... Monachi nostri Altanenses habeant cum mancipiis, qui quaternos aripennos vineæ Monachis colant; uxores vero eorum Docenos argenteos singulis annis Monachis Altanensibus persolvant*.

* **DOCERE**, Ostendere. Acta B. Petri Arhues. tom. 5. Sept. pag. 736. col. 1 : *Ex illo (sanguine) dictus papyrus fuit unctus, et illum publice Docui, testibus infra scriptis*.

** **DOCERE**, Concionem habere ad populum in ecclesia. *Doctor*, Concionator. Vide Glossar. med. Græcit. voce *διδάσκειν*, col. 304. et Append. col. 58.

** **DOCESIS**, Vana opinio a Gr. *δόσις*. *Docesim* aut *phantasiam*, ap. Mar. Mercat. pag. 178. 292.

* **DOCHA**, i. *Cupio*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Ubi leg. forte *Cupa*. Vide *Doga* 2.

DOCHA. Vide *Doga*.

* **DOCHION** quidam ordeum vocant. Glossar. medic. Simon. Januens. ex Cod. re 6959.

DOCIBILIS *διδασκίμος*, in Gloss. Græc. Lat. Gloss. Lat. Græc. : *Docibilis*, *ἐδιδάκτεος*, *ἐδιδάκτος*, *Docibilitas*, *διδασκαλία*. Gloss. S. Benedicti cap. de Morib. : *Docibilis*, *ἐδιδάκτος*. *Indocibilis*, *δυσπαιδής*. Ugutio et Joannes de Janua : *Docibilis et Docilis differunt nam Docilis est Discipulus, qui facile docetur : Docibilis vero qui facile discitur*. Mait, promissum usurpari, ut apud Joanne cap. 6 : *Erunt omnes Docibiles Dei*, i. dociles. Græc. *διδασκίτοι τοῦ Θεοῦ*. Et 2. a Timoth. : *Ad omnia Docilem, patientem*. Gr. *διδασκίτην*. Amalarium lib. 1. de Ecc. Offic. cap. 35 : *Non erit Responsorius, qui novum ibi prædicabitur, sed erunt omnes Docibiles Dei*. Stephanus Eddius in Vita Wilfridi cap. 9 : *Prudentem, non vinolentum, Docibilem et bene docentem Seruicium puro et aperto*. Sngerius lib. de Adminis. sua cap. 3 : *Cum ætate Docibili adolescenti meæ antiquas Armarii possessionum reverentias*. Hincmarus Remensis Epist. ex Labbeanis : *Si ipse clericus criminis non est, et Docibilis est, quod etiam Episcopo Canones requirunt, etc.* Infra : *autem ipse Clericus, cui per tanta tempus ipsam Ecclesiam in Follanebratio habet et in ea laborare consensisti, non placet per rationem, aut pro crimine, aut pro docibilitate illum rejeceris, quem contra regulas sine mea licentia et sine libertate canonica ordinasti, ostende, et alium invenimus*. Ubi *Docibilis*, est, uti dicimus, *Docilis*, pax; ut *indocibilitas*, incapacitas.

DOCIBILITAS. Alvarus in Vita S. Enlog. *Et hoc erat exercitium nobis melle suavi favis jucundius, et in aure nos quotidie tendentes, multa inadabilia tentare in scripturis immatura Docibilitas egit*. Infr. *Quanta Docibilitas tam pretioso munus inesset animæ, etc.*

* Vita S. Cicei tom. 1. Aug. pag. 6. col. 1 : *Docibilitas evangelica, qua quis Christi discipulus nuncupatur, etc.*

† **DOCILLUS**, Clepsydra. Vide *Duculus*.

† **DOCMEN**, pro *Dogmen*, *Dogma*. I. degodus in Vita S. Wilfridi, inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 1. pag. 725.

Fistula rurestris cecinit prothemata cavis.
Callosas cani Meligor velut excola sanas.
Enervi trutinans exotica Doemina plectro.

Mabillonius legit *Doguen* in Quoniam ad calcem.

DOCRUM. Charta Gennaldi Episcopi Astoricensis æræ 953. apud Antonium de Yopez, tom. 4. Chron. Ordin. S. Benedicti pag. 448 : *Ceteros libros tam divinos, quam est, Bibliothecam totam, Moralia, Job, etc. tateuchum, cujus historia Ruth, liber ut sive etiam et specialiter, Docrum, id est, Vitas patrum, item Moralium, Ezechiel, Prosperum, generis officiorum, Ethimologiarum, catha Johannis, libros Trinitatis, etc. Apringi, Epistolæ Hieronymi, etc. Etymologiarum, Glossematium, liber Crinis, (leg. Comitibus) liber regularium, vire illustrum, etc.* Legendum forte *Genucum* : nam Vitæ Patrum sic inscribuntur.

DOCTICANUS, Papiæ, Qui docte et

artianus Capella lib. 2. in Clio Musae
eticanis sollers ludere sensibus. Hugo
erianus in Epistola ad Aimericum
tiochenum Patriarcham ann. 1170. in-
Anecd. Marten tom. 1. col. 479 : *Dum*
supernarum rerum cognitione versor
Constantinopoli, Doctricae investigationi
træ nisi, etc.]

DOCTICULUS, diminut. a *Doctus*, in
lonis Chron. Clusin. apud Leibnitium
Siptor. Brunsvic. tom. 2. pag. 361.

DOCTILOQUAX, Loquens doctc. *Lit-*
Doctiloquax, apud Dracontium lib. 2.

* **DOCTILOGUS**, Gesta episcop. Virdunens.
a Pertz. Script. tom. 4. pag. 42 :

Doctilogum flumen salienti fonte refundis.

DOCTILOQUIUM, *Doctum eloquium*,
tationi.

DOCTIO, Διδασκία, Doctrina. Gloss.
L. Græc. Sangerman. MSS.

DOCTISONUS, ut *Docticanus*. Arator
Act. 17. de S. Paulo : *Quem turbo pro-*
Doctisonis mirata modis. Doctisonæ
as, apud Sidonium cap. 15.

DOCTITAT, *Frequenter docet*. Gloss.
Isori.

DOCTOR, Dignitas in Clero et Eccle-
siæ cui ex officio incumbere docere ple-
bi. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis :
Unus ante fores Optatum Episcopum ad-
deram, et Aspasium Presbyterum Docto-
re ad sinistram. Cyprian. Epist. 24. *Do-*
ctis Audientium, seu Catechumenorum,
init. Vide Notas nostras ad Cinna-
m pag. 461.

Pro Episcopo sumitur in Capitu-
laribus Regum nostrorum lib. 6. cap. 357 :
Crinationes adversus Doctorem nemo sus-
cipit, nemo audiat; quia indignum est ut
Throni Dei vocantur, aliqua motione
turbentur. Episcopum hic intelligendum
est palam fit ex ejusd. lib. cap. 104. ubi :
Vis vita Præsulum turbetur excessibus :
qui valde indignum est, ut qui Throni Dei
vocantur, aliqua motione turbentur aut ini-
qui tractentur; ut ex capite 156. libri 7 :
Si quis Episcoporum accusatur, ad summus
Prælatos causam deferat accusator, qui ad-
terius discutiant, si causa pietatis hoc fiat
neq. Quod si alicujus invidia... actum fue-
rit nullo modo tale recipiatur negotium;
quæ iam inconveniens est, ut hi qui Throni
Dei vocantur, et inmobiles esse debent, præ-
viam accusationibus moveantur vel pertur-
berent. Ibid. cap. 323 : *Accusationes adver-*
sus Doctorem nemo suscipiat, quia non pot-
est humano condemnari examine, quem Deus
sus servavit iudicio. Et cap. 57 : *Interiorum*
orum culpe ad nullos magis referendæ
sur quam ad desides negligentesque Docto-
res. Vide ejusdem libri cap. 44.

DOCTOR, Auctor. Vetus Placitum
1074. apud Ughellum tom. 1. pag.
50 : *Tunc supradictus Imperator interroga-*
it prædicto iudice, quis exinde fuisset lex?
dixit supradicto iudice, Domine, in-
trate eam, ubi est suum Doctorem, vel si
testimonii. Tunc interrogavit ea supra-
dicto Imperator, si habuisset Doctorem,
et testimonii. Tunc dixit supradicta Albasia :
Non possum hic habere Doctorem neque tes-
timonii, quia... illi voluit venire in vestram
præsentiam. Vide Auctor.

DOCTOR, Abbas, in Annal. Bene-

dict. lib. 37. num. 108. ad ann. Christi
877.

DOCTORES LEGIS. Gloss. Gr. Lat. : Νομο-
διδάσκαλος, *Legis Doctor*. Gloss. Lat. Gr. :
Juris Doctores, αὐθένται τῶν νόμων. Lexicon
Græc. MS. Reg. Cod. 2062 : Νομοδιδάσκα-
λοι, οἱ γραμματεῖς ἐρμηνεύοντες, συνῆσαν γὰρ
αὐτοῖς καὶ οἱ λεγόμενοι νομικοί. Ibid. : Νομικός,
ὁ τῷ νόμῳ ἀκολουθῶν, ἢ ὁ τοῦ νόμου ἐξηγητής.
Adrevaldus lib. 1. de Miracul. S. Benedicti
cap. 25 : *Quidam Wastinensis regionis Le-*
gis Doctor, munere corruptus advenerat,
verens, ne si duo inter se decertarent, testis
eorum reprobos inveniretur, iudicium protu-
lit, etc. Paulo ante : *Plurimi legum Magistri*
et iudices. Charta Pipini Majoris Domus
apud Doubletum lib. 3. Hist. Sandion.
pag. 692 : *Sicut proceres nostri, seu Comites*
Palatii nostri, vel reliqui Legis Doctores
judicaverunt. Fragmentum Historiæ Aquit-
anicæ : *Miseratque in Marciliacum Robert-*
tum Legis Doctum, etc. Exstat in Tabula-
rio Ecclesiæ Carnotensis Charta originalis
Theobaldi Comitæ Palatii, data 5. Idus
Januar. Indict. 6. anno a Passione Domini
1083. quam præ cæteris subscribit Rotber-
tus Legis Doctus. Capitula Carlomanni tit.
2. cap. 9 : *Et Comes præcipiat suo Viceco-*
miti, suisque Centenariis, ac reliquis mini-
stris Reipublicæ, nec non francis hominibus,
mundanæ legis documentis Eruditis, etc.
Chronicon Lichfeldiensis Eccles. in Anglia :
Anno Guillelmus regni sui 4. apud Londo-
niæ consilio Baronum suorum fecit summo-
niri per universos Angliæ Comitatus, omnes
nobiles, sapientes, et sua lege eruditos, ut
eorum leges et consuetudines audiret. Eadem
verba habentur initio Legum Edwardi
Confessor. cap. 1. *Domini legum*, apud
Ottonem de S. Blasio cap. 14. [* Vide Sa-
vin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom.
1. cap. 6. § 136.]

DOCTOR IN SACRA PAGINA, Qui sacros
Bibliorum libros interpretatur. In Instru-
mento anni 1423. ex Archivo Monasterii
de Bello-prato Rotomag. legimus : *Die*
Veneris sancta de mane ante meridiem solet
fieri, et est assuetum, quidam sermo sole-
mnis seu prædicamentum solemne per unum
Doctorem in sacra pagina aut aliam perso-
nam solemnem.

DOCTOR DOCTORUM, in Actis Capitulari-
bus Ecclesiæ Lugdun. ann. 1341. fol. 37.
v. et alibi non semel. Sed quæ hæc digni-
tas, fateor mihi incomptum.

* **DOCTORARE**, DOCTORARI, Doctoris
gradum conferre vel adipisci, *Dottorare*
Ital. ; *Doctorifier*, apud Christ. Pisan. in
Hist. Caroli V. part. 3. cap. 70 : *Lequel (de*
patre suo loquitur) très aimé serviteur et
clerc excellent, gradué et Doctorifié a Bou-
longne la Grace en la science de médecine.
Charta Caroli reg. Sicil. ann. 1298. ex Cod.
reg. 4659 : *Ambo et eorum quilibet, ipsius*
cancellarii in ejusdem partibus Provinciæ
absentia vicem gerunt, licentientur et etiam
Doctorentur. Acta capit. eccl. Lugdun. Mss.
ad ann. 1338. fol. 37. vº. col. 1 : *In casu,*
in quo Petrus de Pollens, antequam alii es-
sent de dicta militia provisi, licentiaretur
sen Doctoraretur, dictam militiam sibi con-
ferunt. Occurrit præterea apud Murator.
tom. 20. Script. Ital. col. 932. in Stat. Ver-
cell. lib. 3. pag. 61. vº. etc. [* Histor.

Archiep. Bremens. ap. Lappenb. pag. 39.
vers. 23 :

Artes statim didicit, et ut has doceret
Magister effectus est, nemo qui doleat.
Dum legens in cathedra primum Doctoraret
Prebenda transmissa est, etc.

† **DOCTORANDUS**, Ad Doctoris gradum
promovendus in Academiis. *Bacchalarandi*
Dotorandique, apud Robertum Goulet in
Compendio jurium Universitas Paris. fol.
14. vº. Occurrit apud Leibnitium Scriptor.
Brunsvic. pag. 826. et infra in voce *Suf-*
ferratura.

* **DOCTOREUS**, Ad doctorem perti-
nens, doctus. Annal. Placent. ad ann.
1464. apud Murator. tom. 20. Script. Ital.
col. 916 : *Post magnas recitationes factas,*
post multas disputationes publice confectas,
sibi (Alberto Ripalta) erat facillimum pu-
blice bis in die lectiones Doctoreas legere et
cum gratia auditorum.

* **DOCTORIZARE**, Approbare. Annal.
Victor. Mss. ad ann. 1215 : *Libri etiam*
Sententiarum Petri Lombardi et Glosæ super
epistolas Pauli ab eodem Petro factæ Docto-
rizati sunt, etiam quæ super Psalterium fe-
cit. Sed fortassis leg. *Auctorizati*.

† **DOCTORIZATIO**, Adeptio Doctoris
gradus, in Statutis Academiæ Paris. n. 33.
apud Acherium Spicil. tom. 6. pag. 384.

† **DOCTRINA**, Parochia, apud Indos
Christianos. Pluries occurrit in Conciliis
Hisp. XVI. sæculi.

* **DOCTRINALE**, Titulus libri de Gram-
matica, quem metrice scripsit Alex. de
Villa-Dei, qui, auctore Wadingho, vive-
bat ann. 1240 : *Scribere clericulis paro Do-*
ctrinale.

† **DOCTRINALES PUERI** dicuntur in
Conciliis Hispan. XVI. sæculi, qui mini-
strant in Ecclesiis parochialibus. Vide *Do-*
ctrina.

† **DOCTRINAMENTUM**, Documentum,
præceptum, Gall. *Precepte*, in Monastico
Anglic. tom. 1. pag. 11. col. 2 : *Per Doctri-*
naumentum B. Archangeli Gabrielis.

DOCTRINARE, Docere, instruere.
Ebrardus Betun. in Græcismo cap. 14 :
Sed quod in hoc opere volo Doctrinare minores.
Occurrit apud Baldricum lib. 1. Chron.
Camerac. cap. 84. 116. lib. 3. cap. 15. [et
in Actis SS. April. tom. 2. pag. 793.]

* Ital. *Dottrinare*, nostris *Doctriner* et
Doutriner. Petrus de Font. in Cons. cap.
2. art. 1 : *Tu qui te veus Doutriner, de*
droit, etc. Unde *Dotrinéur*, doctor, ibid.
cap. 27. art. 2 : *Les Apostles ki furent Do-*
trinéur de toute la Chrestienté. Lit. remiss.
ann. 1409. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch.
149 : *Iceelui caré, qui devoit garder le bien*
et honneur de ses parroissiens et parroissien-
nes, les enseigner et Doctriner dévotement,
etc. Vita J. C. Ms. :

La puecle fu bien aprise,
Li sains espirs l'ot esoolée,
Et enseigné et Doctrinée.

* Sed et *Doctriner* dixerunt, pro Casti-
gare, verberibus docere, admonere, Gall.
Châtier, corriger. Lit. remiss. ann. 1380.
in Reg. 118. ch. 99 : *Iceelui Jehan chas-*
tiant et Doctrinant sa femme comme il
appartenoit en tel cas. Alie ann. 1424. in
Reg. 172. ch. 671 : *Iceelui aubé se eförça*
de prendre icellui frere Thomas, et le faire

pugnir et Doctriner, uinsi qu'il appartenoit faire. Hinc Doctrina, pro Châtiment, castigatio, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 135. ch. 237 : *Ice lui Danois... priust deux vergerons de sanlx, et l'en bati (son fils) à nu par les fesses, par maniere de Doctrine et de chastoy.*

* **DOCTRINATIO**, Documentum, præceptum, Ital. *Dottrina*. Epist. abb. S. Albani in Chron. Joan. Whethamst. pag. 439 : *In tanto eciam duo vestra munuscula fuerunt nobis acceptiosa, de quanto illorum unum invitat nos ad bonum, alterum vero instruit ad mores, et det Doctrinationem. Doutrinement, eodem sensu, in Serm. Rob. de Sainceriaux de morte S. Ludovici :*

Moult sont bel li enfant, Dex les croisse et ament,
Et doint bone froicheance et bon Doutrinement.

DOCTRINUM, Διδασκαλίον, in Gloss. Græc. Lat. Schola publica. [* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. Codex Sangerm. : Διδασκαλίον, magisterium, subdit regius : documentum. Doctrina, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 416 : *Le suppliant dit que son entencion estoit de soy en aler demourer à Paris, et que c'estoit la plus notable Doctrina pour enfans, qui feust en France.*]

DOCTUS. Docti homines, quos vulgo Probos dicimus. Lex Longob. tit. 44. [* Rothar. 128.] : *Operas reddet, et mercedem Medici persolvat, quantum per Doctos homines arbitratum fuerit.* Tit. 46. [* 130.] : *Servus ministerialis et Doctus.* Vide Boni homines.

DOCUMENTA, Tabulæ, Chartæ, instrumenta, quibus prædiorum rerumve aliarum jus firmatur. Gloss. Basil. : Ἰνστρομέντα, δίδχαζα. Concilium Agathense can. 26. et Burchardus lib. 3. can. 183 : *Si quis de Clericis Documenta, quibus Ecclesiæ possessio firmatur, aut suppressere... præsumperit.* Vide Concilium Aurelian. IV. can. 14. Apud Gromaticos, Documenta sunt signa, argumenta terminorum, finium, limitum. Vide Aggenum, et leg. 3. Cod. Th. de Abolit. (9, 37.) et leg. 41. de Episcop. (16, 2.)

DOCUMENTATIO, Admonitio, νουθεσία, in Gloss. Gr. Lat. [Institutio, correctio, in Supplemento Antiquarii.]

DODARIUM. [* Contract. matrim. ann. 1358 : *Quia dos data donationem propter nuptias habere meretur, contemplatione et causa matrimonii supradicti, sponte et pacifice... promissit... domicellæ Johannellæ uxori suæ in Dodarium et terciariam, seu pro Dodario et terciaria annuas uncias auri ducentas viginti.*] Vide Dotarium.

** **DODIS**. Tradit. S. Gallens. ann. 815. ap. Neugart. in Cod. Diplom. Alem. num. 182 : *Trado.... quicquid genitor meus nomine Wirimhari genetrice mea nomine Kēbalinda ad Dodidē egisset, id sunt 2. colonicas, etc.* Neugart. interpretatur : Quicquid genitor meus matri Dotis loco consignavit.

† **DODRANS**, Tres quælibet partes, quarta remota, ut novem, sublati tres, ex duodecim. Sic notatur *SS*. Papias in MS. Bituric. Vox quidem nota, at signum hic expressum non ita.

DODUS. Abbo Monach. lib. 2. de Bello Parisiaco vers. 97 :

Lux segetis rediviva rotas spoliis vacuavit,

Atque suis Dodum revocavit motibus axem.

vertit. [* Pertz. in textu ipso habet *clodum*.] Etiamnum, *Dodu*, dieimus arcuatum, et in dorsi formam effictum, a voce *dos*, dorsum.

* Unde *Dode* dicitur Alapa aversa manu, Gall. *dodos de la main*, inflicta, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 319 : *Jehan de Noyon dist qu'il donneroit volentiers a icellui Housset une Dode ou buffe.* Aliæ ann. 1471. in Reg. 197. ch. 147 : *Le suppliant bailla à icellui Perrinet de la quarre ou du Donlx de la main gaulche en arriere main sur la joue.* Ejusdem originis videtur vox *Dodasne*, qua Ripa seu agri, qui ad fluviorum litora positi sunt, significantur, in Charta ann. 1476. ex Chartul. Latiniac. fol. 246 : *Confessa avoir prins et retenu à tiltre de croix de ceus et rente annuelz et perpetuelz.... tous les rivaiges ou Dodasnes, qui audit prieur bailleur appartiennent.... à prendre un long de la riviere de Marne, entre ladite riviere et les prez et terres estans affrontans ausdits Dodasnes.* [* Vide Dorsum Asini.] Hinc etiam fortassis accersenda vocis *Dodin* origo, qua designatur ineptus, homo incompetens oris et gestus. Mirac. B. M. V. Mss. lib. 2 :

Mais sachiés bien, c'en est la fin,
Que Dodins est et buisnars fins,
Faus est apers et durfeus,
Ki ces miracles a leus, etc.

* **DOELA**, Asser, quo vas seu dolium compingitur, idem quod supra *Doa* 2. Gall. *Douve*, alias *Doelle* et *Douelle*. Lit. remiss. ann. 1454. in Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 70 : *Ipsa supplicante existentē in suo operatorio carpenterie, utendo suo ministerio, dolando et inugendo Doelas cujusdam pipæ seu dolii;... cum quadam Doela, etc.* Aliæ ann. 1380. in Reg. 117. ch. 190 : *Ice lui suppliant prist furtivement.... environ soixante pieces de Douelles à faire touneaulx. Le suppliant avecques une Doelle de pippe, rompit le morillon de la claveure de la huche, in aliis Lit. ann. 1450. ex Reg. 185. ch. 17. Haud scio an inde vel a *Doga* 2. *Douille*, pro *iore*, Ebrius, vini plenus, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 1 :*

Grant voloir ot et grant desir,
Quant ivres fu, d'aler gesir....
Sitost comme il entra en cloistre
Douilles de vin et escaufés, etc.

* *Douelle* vero in Hist. Joan. de Saintre cap. 36. est ferrum cavum, quo inferior pars extrema hastæ munitur, vulgo *Douille*. Vide *Doga* 3.

† **DOERIUM**, ut *Doarium*, in Amalthea.

1. **DOGA**, Fossa, Gallis *Douve*. Gregor. Turon. lib. 1. Miracul. cap. 25 : *Fossas in circuitu Basilicæ fieri jussit, ne forte Dogis occultis lymphæ deducerentur in fontem.* [Paetum anni 1272. inter Jacobum Aragoniæ Regem Montisque Pessulani Dominum et Berengarium Magalonæ Episcopum, de limitibus jurisdictionis utriusque : Exinde sicut itur per carreriam quæ transit ante vividarium quondam Petri Salvatoris, usque ad viam quæ est juxta Dogam vallati Montis-pessulani. Juxta Dogas vallatorum murorum dictæ civitatis, in quodam veteri Statuto Massiliensi.] Vide *Doga* [* et Murator. Antiq. Ital. vol. 2. col. 1089. C.]

Dova, Eadem notione, in Jure Vicen-

tino lib. 4 : *Quælibet Dova cujuslibet vestis, etc.* [Instrum. anni 1181. ex Archiv. Ecclesiæ Dolensis : *Addunt communitate quod omnes Dove sunt de dominico Archiepiscopi.*]

† **DOUVA**. Instrum. ann. 1255. ex Archivo S. Florentii : *Domum Galterii Beisitam de prope Douvum Dolensis Abbacie*

2. **DOGA**, Poculum, vel dolium. Gloss. Lat. Gr. : *Doga*, ποδῆτης, *Dogarius*, ποδῆτης, Cambro-Britannis *Dogn*, est debitum, qualitas debita, mensura. Vopiscus in Auliano : *Facta erat ratio Dogæ, cuparum navium, etc.* Ita emendant Turnebus Casaubonus, pro *Dochæ*. Cujacius et S. masius vocem hanc a *δοχή*, *Receptaculum* deducunt. Vide *Buttis* in *Butta* 3. et *S. masium* in Hist. August. pag. 208. 490.

* *Doyin*, non absimili prorsus notione in Lit. remiss. ann. 1449. ex Reg. 1. Chartoph. reg. ch. 302 : *Ung grant Doy qui vault autant dire comme une cruye de*

3. **DOGA**, Asser, proprie is, quo vas seu dolium compactum est, Italis *Doga*, nostris *Douve*. Acta S. Thyrsi et Socii num. 25 : *Et posuerunt caput ejus intin et cum vellent aquam immittere. dissolut est a circulis et Dogis, quasi concisa et securibus.* Ubi Agones eorumdem sic bent : *Dissoluti sunt circuli et asseres compaginati, et ita frustulati comminuti.* [Statuta Massil. lib. 3. cap. 17 : *Ordinamus presentem capitulo quod omnes botas Massiliæ qui vendiderint botas, vendant illas botas bonas et legales... tam in L quam in arbore, etc.*] Vide Oct. Ferrar. in *Doga*.

† *Dova*, Eodem significatu. Codex minonis Abb. Sangerman. MS. fol. verso col. 2 : *Solvunt ad hostem nulli... axiculos e. et totidem scindolas, 11. Dovas, circulos vi. xii. faculas.* Et fol. 5. col. 2 : *Asciculos e. scindolas totidem, 11. circulos vi. etc.* [* Fol. 72. rº. l. 13. sect. 99. edit. pag. 149 : *Solvunt Dovas 780. ex quibus componuntur 36. circulos similiter, etc.*]

4. **DOGA**, Italis est Fascia, limbus, usurpat Joannes Villaneus lib. 7. cap. 8. Hispani *Dogal* vocant. Vide Chron. Petri IV. Reg. Arag. cap. 7.

* Haud scio an huc pertineant *Doe* et *Doesse* ex Lit. remiss. ann. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 367 : *appelé Dauton se parti de la ville de Clédon avecques une Doe, appelée Doe charge audit pays.* Ubi fasciculum, nulam intelligo. Vide supra *Dodus*.

† **DOGALIS**, pro *Ducalis*, ut puto, quomodo admodum Veneti Ducem suum *Doga* cupant. Testamentum Tellois Episcopi riensis ann. xv. Pippini Regis, in Anal. Bened. tom. 2. pag. 710. col. 1 : *Si aut Regalis potestas, vel aliquis per lium potestatem concessam, aut Doga presentiam commotam... ausus fuerit Ecclesiis abstrahere, etc.* Vide *Dux*.

* **DOGANA**, Illicita hominum scelerum pro mercibus ad arbitrium suum vendis. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. Cod. reg. 4621 : *Homines seu consuecujus artis... non possint... facere... spirationem aliquam... vel monopolium.* Ubi ipse Abbo Glossator, *Dodum*, vel

oganam super aut de rebus aut negotiationibus ad artem suam.... pertinentibus, certo odo vel forma seu pretio vendendis vel iudis. Vide Doana.

† **DOGANA**. Vide Doana.

† **DOGARIUS**. Vide Doga 2.

† **DOGHANA**. Vide Doana.

** 1. **DOGMA**, δόγμα, Quod faciendum detur, consilium. Reinard. Vulp. lib. 2. rs. 915 :

Insegrime, fave tibimet, tuus æstimor hostis,
Sed tibi Dogma meum non ut ab hoste datur.
Suadeo sicut amo, etc.

** 2. **DOGMA**, Doctrina. Diciplin. Cleal. cap. 4. sect. 15 : Qui in doctrina deherit, parum generositas sua ei proderit; dogmate indiget nobilitas, sapientia vero perieuita. Vide Dogmaticus.

† **DOGMATICARE**, ut Dogmatizare, in illa Eugenii IV. Papæ ann. 1440. relata Bullario Carmelit. pag. 199. col. 1.

DOGMATICUS, Doctus, sagax, prudens, phisticus, etc. Joan. de Janua. Gloss. Lat. ill. : Dogmaticus, Enseignez, sage.

DOGMATISMUS, δογματισμός, Dissertatio, docendi ars. Rusticus S. E. R. DiacoCard. contra Acephalos : Sæpe propotaciturnitate præhonorare Dogmatino.

DOGMATISTA. Gloss. Saxon. Ælfrici : Dogmatista, Lareov, Doctor. Gloss. Lat. ill. : Dogmatizo, enseigner. S. Eulogius lib. Memorial. Sanctior. cap. de Mahomete :

Fudo-prophetam illum et falsissimum Dogmatistam, qui plures seduxerit, etc. Adde c. 9. sub. fin. lib. 3. cap. 6. et 12. Theod. Abucura Opusc. 21 : Ἰνα, ὡς ἀνέκπετον

ἀνατίστην τοῦτον θαυμάσῃσι.

DOGMATIZARE, δογματίζειν, Dogmata persertim falsa et erronea disseminare, Gl. Dogmatizer. Occurrit apud S. Augustum, Eadmerum Monachum in Vita S.

Vlfridi, Romualdum II. Archiepisc. Sate. in Chronico, Bernardum de Breydenbr. Itiner. Hierosol. pag. 501. Rymerum

tu. 4. pag. 315. in Bulla Johannis XXII. Pæ, in Concilio Tolet. xv. et alibi sæpe.

DOGMATIZATOR, Qui novas opinio-divulgat asseritque, apud Ludewig. q. MSS. tom. 6. pag. 74.

DOGMATUM, Dogma, documentum. A. S. Freder. episc. tom. 4. Jul. pag. 460.

2 : Non neglexit officium, sed cunctis, majoribus quam minoribus, per se persuum tribuebat Dogmatum.

DOGMEN. Vide Docmen.

DOHA, in Regesto 49. Chartophylacii Re. Douhe, ibidem in Litteris vernaculo

mate conscriptis : La Douhe, qui se à leur maison... à posséder ladite

Dole, et à faire en icelle edefices sus estel- et non autre, et sous ladite Douhe

chasser, et à faire d'icelle Douhe toute leur plere er delivre volouté. Consuetudo mu- du Tremblay art. 10 : Par la Coustume

de Chastellenie du Tremblay, qui a Douhe a fossé. Id est, qui a la Douhe du fossé

osté de son heritage, parveillement le lui appartient. Doves et fossez, in ouet. Perticensi art. 137. Arvernensi

12. art. 51. [Instrum. anni 1260. apud bellum Hist. Britan. tom. 2. col. 331 : Doha illa que facta est in feodo Cano-

aniserat, assignauus, etc.] Vide Doga 1.

† **DOHANA**, DOHANARE, etc. Vide Doana.

DOITKYNs, Monetæ Anglicæ species. Vide Galihalpeus.

† **DOITUS**, Canalis vel mediocris lacus, Normannis Douit vel Duit, Aqua stagnans et limpida, ubi lintea lavant et telas, macerant cannabim, etc. Charta anni 1138.

apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 292 : Scelusam igitur sive Doitum, quem

Monachi inter Hanam et Hieuam fecerant, et in quo medietatem habebam, totum illud

cum uolendinis et piscaria liberum et absolutum perpetuo possidendum donavi atque concessi. Doitum quoque Scarcelli cum capello, quem jam diu possederant, concessi.

Charta ann. 1273. ex Chartulario S. Vandregisili tom. 2. pag. 1707 : Unam pechiam

terre integram sicut se præportat in longum et latum cum gardigno, quod est juxta dictam terram Laurentii Abat-la-pie . . .

usque ad Doitum Huelot. Alia ann. 1275. ex eodem Chartulario tom. 1. pag. 1005 :

Unam pechiam terre sitam in parrochia de Calido-becco intra masuram Martini le Gay ex uua parte et Doitum ex altera. Chartula-

rium S. Vincentii Cenoman. fol. 75 : Terra quæ vocatur Oscha de grosso Doito.

Haud scio an arcessenda vox a Latino Ductus, a quo dictum sit Duit, Latino-barbare Doitus, ut a Conductus factum est

Gallicum Condnit; certe a Ductus derivata vox Doïs, quam eodem intellectu usurpavit Christianus de Troyes Poeta vetus a Borello laudatus :

Les oreilles font voye et Dois,

Par ou vient jusqu'au cuer la voix.

Vide Ductus 2.

* Charta ann. 1098. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 159 : Concessi dictis fratribus

stagnum de Placeio et uemus, cum terra, quæ est per duos Doitos usque ad molendum de Placeio, sicut Doitus exit de valle

des Tesueres. Hinc Doy nostri appellarunt muliebrem canalem. Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1289 : Lequel (suppliant) pour la (fille) attvaive à

voluptuosité.... la toucha en plusieurs manieres, et à certaine fois la toucha aux secrets de son Doy; pourquoi ivelle fille s'escria à haulte voix, et à tant la laissa. [* Digitus.]

1. **DOLA**, seu DOLE FISH, Anglis, certa piscium quantitas. Vide Stephan. Skinnerum in Etymolog. Anglico.

2. **DOLA**, Anglis Dole, a Saxonico dæl, Pars, portio, a dæl a n, dividere, distribuere. Hinc in locis palustribus fundi portiones, quæ viritim distribuuntur, vel potius emolumenta, quæ ductis sortibus inde colliguntur, Doles appellant, ut eorum

prædiorum metas Dooles, quasi partitiones. Liber Priorat. Donstapl. cap. 5 : In le Suthmade (i. prato australi) habet Prior per sortem illam, quæ vocatur Cruudprest, 3.

Dolas sicut sors illa cadit, et in qualibet Dola habet 4. polas, sive 8. andenas jacentes simul, et sic est suuua illius sortis per totum

24. andaus. Sæpius ibidem. Hæc Spelmanus.

Cambro-Britannis Dól, et Doldir, est locus, vel ager humilis, planus, cultus, fertilis, pascuus, pratensis. Planities pascua, pratensis, culta. Opponitur locis superio-

ribus et montanis. Vandali Dol, Teutones, Dall, vallem dicunt. Cambdenus etiam annuat, Dole, a Britanis appellari jacentem et aptam ad mare vel flumen planitiem. Id firmat Nennius vetus Scriptor Britannicus, Cesar ad Dole bellum pugnauit. Atque inde urbi Armoricæ Dole nomen inditum quidam putat.

DOLABRUM, Securis, apud Thwroc. in Stephano Rege Hung. cap. 26. Gloss.

Isidori : Doluuen, delubrum. Legendum [Dolamen,] Dolabrum : vel Dolabra : ut est apud Joann. de Janua. [* Glossar. vet.

ex Cod. reg. 7641 : Dolabra, securis, vel ascia lapidaria. Hinc] [Codex MS. Consuetud. Ecclesiæ Colon. : Villicus de Worme dabit ei duas secures et unum Dolabrum.

Consuetud. Augustæ Auscicorum MSS. ann. 1301 : Qui operatur cum Dolabro debet

soluere unum denarium Morlauium quolibet die domino seu dominis quorum sunt nemora vel forestæ prædictæ. Vide Dolatoria.]

* **DOLABRORUM MAGISTER**, Faber tignarius et lapidarius. Charta ann. 1288. ex Tabul. archiep. Auxit. : Ita videlicet quod

fabri, sabatevii, textores, magistri laborum et Dolabrorum solvat quilibet eorum per annum duodecim denarios.

† **DOLARIA**, Officina doliarii, Gall. Tonnelerie. Legitur in Charta anni 1369. Chartularii S. Mellani Pontisarenensis.

DOLATICUM ARGENTUM, Politum. Anastasius in S. Silvestro : . . Fastigium . . ex argento Dolatico.

† **DOLATIO**, Actio dolantis lignum seu polientis. Utitur S. Augustinus.

† **DOLATUS**, us, Eadem notione, apud Prudentium Psychom. v. 837.

† **DOLATOR**, Qui dolat, polit. Gloss. Lat. Græc. : Dolator, πελεκητής.

DOLATORIA, Dolabra, Gallis Doloire. Capitul. 2. ann. 813. cap. 10 : Molas, Dolatorias, secures, etc. Statuta antiqua Corbeiensia lib. 2. cap. 1 : Fussorios 6. bessos

2. secures 2. Dolatoriam, taratua 2. etc. Hincmarus in Vita S. Remigii : Cum perceret eandem petram Dolatoria, quam in manu portabat. Vide Dolaturia et Doleria.

DOLATORIUM, Locus in quo dolatur, Ugutioni et Joanni de Janua. [S. Hieronymo Epistola 135. ad Suniam et Fretelam, Ferramentum, quo lapides et ligna dolantur, λξευτήριον. Vide Dolatoria.]

† **DOLATURA**, Quidquid ex lignis dolatis excinditur, Assula, Gall. Copeau. Miracula S. Galterii Abb. in Actis SS.

Bened. sæc. 6. part. 2. part. 829 : Ex parvissimis Dolaturis, quales lancearum sive sagittarum hastas polientes faciunt.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : Dolatura, Doleure, copeaux.

* **DOLATURIA**, Dolabra, securis. Charta ann. 1260. apud Bern. Pez. tom. 6. Anecd. part. 1. col. 73 : In carris vestris

ntensilia diversi generis, id est cuniada et Dolaturia, etc. Vide Dolatoria.

DOLBA. Eucherus Lugdunensis, de variis vocabulis : Eruca, quam vulgo Dolbam vocant. [Papias : Eruca, Vermis modicus . . . id est, Dolba.]

† **DOLEATOR**, ut Dolator, Vietor, doliarius, vel alius similis artifex. Occurrit in Miraculis B. Stanislai Canonici Regul. Maii tom. 1. pag. 789. et B. Simonis de

Lipnica, Julii tom. 4. pag. 545. et in Chron. Wormat. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 2. pag. 154. Vide *Doliator*.

* **DOLEQUINUS**, *DOLLEQUINUS*, Gall. *Dolequin* et *Dollequin*, Pugionis species. Lit. remiss. ann. 1422. in Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 55 : *Jehan Bernart tira un Dollequin qu'il avoit, et d'icellui cuida courir sus au suppliant et l'en férir*. Aliæ ann. 1455. in Reg. 183. ch. 70 : *Icellui Simonnet féry icelle jeune femme trois ou quatre cops d'un Dolequin qu'il avoit*. Rursus aliæ ann. 1457. in Reg. 189. ch. 230 : *Jacot Cuerqueville tenant soubz son mantel ung Dollequin hors de sa guene*. Vide infra *Dolo*.

* **DOLERIA**, *Dolabra*, Gall. *Doloire*, alias *Doleiere*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 315 : *Qui Reginaldus le Tonnelier domum suam intravit, et illic quandam Doleriam cepit, etc.* Aliæ ann. 1391. in Reg. 141. ch. 52 : *Une Doleiere, une coignée, une aissote, une hachete, etc. Une serpe à Douyre eumanchée de bois assez long*, in aliis ann. 1482. ex Reg. 208. ch. 246. eodem significatu. Haud scio an eadem notione *Daucheron*, in Lit. ann. 1365. ex Reg. 98. ch. 355 : *Auquel varlet Gille Watebos tonnelier il demanderent par emprunt un Daucheron, qu'il tenoit en sa main*. Vide supra *Dolaturia*.

* **DOLEROSE**, *Dolenter*. Charta ann. 1374. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xviii : *Morosa relicta nobilis Bartholomei de Prato-comitali.... eidem domino bajulo Dolerose dixit et significavit, quod etc.*

† **DOLESCERE**, *Dolere*. *Mulier parturiens Doliscebat*, in Vita B. Coletæ, Martii tom. 1. pag. 583.

* **DOLESMANUS**, Eadem notione qua supra *Dienismannus*. Vide in hac voce. Charta ann. 1261. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 75. col. 749 : *Ulricus dux Carinthiæ.... dedit libere et perpetuo D. Gregorio patriarchæ quæcumque habebant.... circa sylvas Pozinor, tam castris, quam in villis, prædiis, Dolesmanis, servis et ancillis, et aliis hominibus*.

DOLG, *Vulnus*, a Saxonico *dolh*, et *dolg*, eadem notione. Caput leg. Fris. 22. de *Dolg* inscriptum, de variis vulnerum compositionibus agit, quæ in legibus Aluredi Regis Anglo-Sax. cap. 23. *dolghot* dicuntur, id est, compositio, vel muleta propter vulnus factum. Vide *Sicamam* ad d. caput 22. [**et Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 629.]

DOLIA, *Dolor*, ex Italico, *Doglio*. Occurrit in Mirac. Simonis Tudertini n. 24.

† **DOLIARE VINUM**, *Dolio vinum continere*, apud Ulpianum lib. 1. [** *Doliare vinum*, ap. Ulpianum fr. 1. § 4. de peric. et comm. (18, 6.) est Vinum quod doliis continetur.]

* **DOLIARIA**, *Vicus Parisiis*, ab officinis *doliariorum* sic dictus, vulgo *Tonnelerie*. Charta ann. 1308. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 122 : *Item tringinta quinque solidos reddituales Paris. quos in Doliaria seu tonneleria supra domum Hoqueti de halis*. Vide *Dolaria*.

† **DOLIARIUM**, *Apotheca, hypogeum*, in Lege 35. § 7. de Contrah. emt. (18, 1.)

* **DOLIATA**, *DOLIATUM*, *Dolium*, mensura frumentaria, Gall. *Tonneau*, eadem

acceptione. Testam. Hervei de Leonia ann. 1363. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1563 : *Item lego Danieli famulo meo unum Doliatum frumenti. Item lego Herveo Omnes unum Doliatum frumenti et unam pippatam siliginis*. Et col. 1564 : *Item lego Morello Matezou unam Doliatum frumenti*. Charta fundat. abbat. Belli-port. ann. 1364. ibid. col. 1586 : *La disue de Brehec, valant par chacun an environ six Tonneaux de froment*. Vide mox *Dolium*, 3.

† **DOLIATOR**, *Doliarius*, victor, in Chartulario S. Vincentii Cenoman. fol. 42. et in Miraculis S. Wernheri Martyris, April. tom. 2. pag. 728. Vide *Doleator*.

DOLIDUS, *Molestus*. Vide *Cælium Aurelium*, lib. 3. Acut. cap. 3.

† **DOLITIA** *Vetus formula Libertatis* apud Baluzium Miscell. tom. 6. pag. 549 : *Quicquid persona aut religiosi deorum mancipia data libertate conferre voluerit, secundum legem Romanam hoc facere potest, id est, Latina Dolitia et cives Romana, meliore statum habet testamentum condere, testimonium perhibere; emere, vindere, donare, commutare habeat potestatem, sicut et alii cives Romani*.

1. **DOLIUM**. Charta ann. 1199. apud Gariellum in Episcopis Magalonensibus pag. 181 : *Auditis rationibus, decretum est, quod Domini de Vico habeant in perpetuum medietatem pulmenti, et quod Præposito et Ecclesiæ Magalonensi remaneat saluum in perpetuum totum pulmentum, seu usaticum Dolii Gradus : quod Dolium ita interpretatur, quantum durant undique littora maris, id est, quantum durat canalís a mari usque ad stagnum*. Fateor me non assequi, quid sit *dolium* hoc loco. Forte scriptum erat in MS. contracte *Dñium*, id est, dominium, ex quo *dolium* confecerit Gariellus. Non tamen definio.

2. **DOLIUM CORDIS**, pro *Cordolium*. Commodianus Instr. 73 :

Filiorum easus licet et Dolium cordis relinquat,
In nigris exire tamen nec plangere fas est.

* 3. **DOLIUM**, Idem quod supra *Doliata*. Charta Rob. comit. Attrebat. ann. 1296 : *Quatuordecim Dolia farinæ continentia sexaginta et tres esquartas, pro pretio quater viginti octo librarum et quatuor solidorum Turonensium.... Quatuor Dolia farinæ continentia decem et octo esquartas*.

* 4. **DOLIUM**, *Cupa major lacus vinaris*. Charta Gebhardi episc. Patav. ann. 1222. apud Bern. Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 74. col. 1 : *Ut omnes decimæ, quæ solventur de cultura vinearum,.... in Dolium communitatis, quæ Tailpotge dicuntur, immittantur;.... quæ (decimæ) solutæ in idem mittentur Dolium, de quo tunc Dolio cuilibet debita et æqua portio fideliter assignetur*.

* 5. **BOLIUM**, *Corbis, cista*. Consuet. Mss. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305 : *Item medium Dolium ad ponendum panem bene honestum*.

* **DOLLAIRIS**, *Dolium*. Charta ann. 1320. ex Tabul. S. Viet. Massil. : *Item duos Dollaires, quorum unus est asaquerius, alter vinaguerius*.

* **DOLLEQUINUS**. Vide supra *Dolequinus*.

* **DOLO**, *Est vagina pugionis*. Glossar.

Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 412 [** Vide Forcellin.]

* **DOLONES**, *Tela abscondita*, in Glossa vett. ejusd. Bihl. reg. Codd. 7613. et 761. † **DOLON**. Vide *Dalium*.

* **DOLORARE**, *Dolere, afflictiari*, v. Italica. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Dolorare, dolorem habere vel pati*. Aliud Provinc. Lat. ex Cod. 7657 : *Dolorare, doleo, Doler, Prov. Dieuler veroloir, Doloser et Doulouser, dolere, conqueri vulgo Se plaindre*. Instr. ann. 1372. tom. 2. Probat. Hist. Britan. col. 37 : *Le due Dieult de ce que le roy a escript pour la nonization feu messire Charles de Blois, li est préjudiciable*. Charta Caroli regis ann. 1360. ex Chartul. 23. Corb. : *Pa lesquels excès, injures et délís ieux r gieux s'estoient complains et Dolus, a d'avoir leurs domuaiges;.... et s'en estoit Dolus et entendoient à Doloir en cas de n celleté*. Lit. remiss. ann. 1460. in Reg. 19. Chartoph. reg. ch. 64 : *Le suppliant se loloit et plaignoit souvent de ce qu'il ne voit estre païé de trois escus*. Christ. Pissin Hist. Caroli V. part. 3. cap. 71 : *perte de si excellent prince n'est mie merces, se elle est Doulousée*. Mirac. Mss. B. V. lib. 1 :

Moult se Dolouse, moult se plaint.

* Hinc *Doloison*, *dolor*, Italis *Dolorazio* in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 106. 405 : *Icellui Mercier ala comme tout et haistié, et senz se complaindre d'auc Doloison pour ladite bateure*. Unde et *Diols*, pro *Deuil*, luctus, mæror, in J. C. Mss. :

Grant joie fu quant Diex fu nés,
Et grans Diols quant fu tormentés.

† **DOLORIFICUS**, *Ingerens dolor molestus*. Gloss. Lat. Græc. : *Dolorifikos*.

* **DOLOROSISSIME**, *Mæstissime, Dolorosissimamente*. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 15 : *O dictus Johannes Dolorosissime desolat afflictus, etc.*

† **DOLOROSITAS**, *Ærumna*, in Comico Mosomensi apud Acher. Spicil. 7. pag. 640.

DOLOROSUS, *Tristis, mæstus*, in Comico, *dolorem ingerens*, Italis *Doloroso*. Utuntur [Vegetius lib. 4. cap. 22. Aurel. Tard. lib. 4. cap. 5.] Petrus de Neis lib. 4. Epist. 16. Historia Cortol. lib. 1. cap. 7. etc.

* Nostris etiam *Dolercus*. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 217 : *Ipse exponens ictum dicti vas Dolorosum sentiens, eundem Miguot humeros vel circa uno ictu percussit*. Leprosor. Gandav. Mss. ann. 1424 : *rosi autem infirmi semper, eum ecclesie mittit, carnes comedere possunt*. V. C. Ms. :

Ains Dieus ne fist si Dolerous,
Contrait, malade, ne lieprous.

† **DOLOSITAS** *Fraus, dolus*, apud Baluzium Capitul. tom. 2. col. 99. 226. 250. et Miscell. tom. 7. pag. 3. Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 9. alibi.

† **DOLDAMIT**, f. *Species panni* in vicensibus. Vide locum in *Cortibaud* po-

Curcinbaldus. [* Vox fictitia. Vide infra *Dousanna*.]

* **DOLSUS**, Tractabilis, mollis, Ital. Dolce. Convent. Saonæ ann. 1526 : *Pro aliqua quantitate pellium affaitarum, vaisorum, et generaliter omnium pellium huiusmodi, denarios duos monetæ Saonæ.*

† **DOLUMEN**, pro *Dolamen*. Vide *Dolabrum*.

DOLUS, pro *Dolor*. [Janssonius in *Autorario Gloss. Isid.* : *Vulnus, Dolus, vel animi dolor.*] Vide *Savaronem* ad *Sidon.* lib. 5. Epist. 3.

† **DOM**. Vide *Doma* 3.

1. **DOMA**, Domus, ex Gr. δῶμα. *Heychius* : δώματα, οἶκοι, οἰκίσματα, ταμιεῖα, ἀποδομήματα. *Glos. Lat. Gall.* : *Doma, tis, Court, ou maison.* Liber *Miracul. S. Mauri Abbat.* cap. 10 : *Doma illud, de quo exierat, unditus cornit.* *Historia Translat. S. Sebastiani* n. 18 : *In angulo Domatis memoratos viros segregavit.* *Petrus Damiani* lib. 5. Epist. 11 : *Qui succosa verni temporis ligna succidit, ut Domatum parietes erigat.* Occurrit præterea hac notione in *Poemate Irabani*, *Miraculis S. Bavonis* lib. 3. cap. 1. in *Vita S. Aldegundis* cap. 5. apud *Orlericum Vitalem* lib. 10. pag. 775. 795. in lib. 2. de *Miracul. S. Bertini* cap. 14. apud *Savonem de Invent.* ejusdem *S. Bertini* ap. 14. in *Histor. S. Mariæ Suession.* pag. 32. etc. Vide *Zonaram* in *Constantino Mag.* [* *Ad Doma reversis*, in *Ruodlieb.* r. 4. vers. 3. *Addefr.* 3. vers. 153. fr. 8. vers. 2. et 9.]

2. **DOMA**, Ager, prædium, possessio. *Joan. Diaconus* lib. 1. *Vitæ S. Gregorii* p. 6 : *Monasterium in proprio Domate fabricavit.* *Charta Caroli M.* apud *Browerum* lib. 3. *Antiq. Fuld.* cap. 16 : *Cum in proprio Domate sibi Monasterium fecisset.* *Chronicon Laurishamense* : *Tradiderunt deo et S. Nazario de suis possessionibus in loco Della Ecclesiam, in proprio Domate fabricatam, tribus iugeribus vinei et una curte rotatam.* *Will. Tyrius* lib. 4. cap. 9 : *Viro venerabili Theophilo, qui erat in eadem civitate potentissimus, in proprio Domate Basilicam dedicante.* *Chronicon Reicherspergense* ann. 1004 : *Nobilissimum Episcopatum Bamberg ex integro in suo Domate fundavit, possessionibus et honoribus locupletavit.* * *Adalbert. Vita Henric. II. Imp.* cap. 6.] *Adalbertus Abbas Heidenhemensis* pag. 58 : *Capellam in proprio Domate fabricavit.* *Universarii Ecclesiæ Alamannicæ* : *Gerunus... domum cum Domate sicut a conjuge a jure proprietatis acceperat, junctoque Domate, quod ab Odalrico coemerat, jure legitimo contradidit.* *Charta Henrici Imp.* m. 1048. in *Metropoli Salisburgensi* tom. 1. pag. 26 : *Cum omnibus appenditiis jure eosdem mansos pertinentibus, id est, vineis, agris, silvis, pratis, etc.* *Alia Henrici Imp. ann. 1111. ibidem* tom. 2. pag. 549 : *Scilicet decimas de hortis, de pomariis, de vineis, de agris, quæ de illo Domate coluntur, etc.*

3. **DOMA**, Papiæ, Tectum, vel atrium, quod non tegitur. *Gloss. Græc. Lat.* : *doma, tectum.* [* *Glossar. Lat. Gall.* ex *od. reg.* 7692 : *Doma, feste de maison.*] *Hieronymus* in *Epist. ad Suniam* : *Doma in Orientalibus provinciis, ipsum*

dicitur quod apud Latinos tectum : in Palestina enim et Ægypto, vel ubi scripti sunt divini libri, vel interpretati sunt, non habent in tectis culmina, sed Domata, quæ Romæ vel Soluria, vel Mæniana vocant, id est, plana tecta, quæ transversis trabibus sustentantur. *Ead.* habet in *Ezech.* cap. 38. et 41. in *Dan.* cap. 6. et *Beda* in cap. 25. *Prov.* *Idem Hieronymus* in *Sophon.* cap. 1 : *Eos qui in Domatibus adorant militiam cæli, solem et lunam, et astra reliqua.* *Regula S. Pachonii* ab ipso *Hieronymo* in *Latinum* versa cap. 87 : *Nec in cella, nec in Domatibus, in quibus vitandorum æstuum causa requiescunt.* [Computus reparatorium *S. Martialis Lemovic.* post annum 1227. ex *Archivo* ejusdem *Ecclesiæ* : *Cruæ aurea, gallus et concha cum arcibus constituent xvii. lib. Coopertura Dome de plumbo cum lignis coaptatis et tegulis novis comparatis constitit xvi. lib.*] Hac notione usurpatur ab *Abbone* lib. 1. de *Bello Parisiaco* vers. 205 :

Ergo bis octonis faciunt, mirabile visu,
Monstra rotis ignara modi compacta triadi
Roboris ingentis super argete quodque cubante,
Domate sublimi cooperto.

Galli etiamnum *Domes* appellamus [concameratum ædis, præsertim sacræ, fastigium, *Cupola* Italica, apud quos *Domo* *Ecclesiæ* aliquando significat cathedralem : qua notione sumitur *Dom* in *Translatione S. Philastrii Episcopi*, *Julii* tom. 4. pag. 394 : *Deinde reponant dictam capsettam plumbeam ornatè fabricatam in capsono sito in sacristia de Dom circumsepta ferratis.*] Vide *Leon.* *Ostiens.* lib. 3. cap. 1. et 29. *Odon. Cluniac.* lib. 4. de *Vita S. Geraldii* cap. 10. *Isid.* lib. 15. *Orig.* cap. 8. *Harmenopolium* lib. 2. tit. 4. § 52. et tom. 5. *Canisii Lect. antiq.* pag. 780. [et *Henr. Valesium* ad *Eusebium* lib. 4. de *Vita Constantini* cap. 58.] Hinc *Domitialem tabulatum* vocat *Matthæus Paris* in *Vitis Abbatum S. Albani*, *Doma* ipsum interius, quod tabulis revestitur : *Antequam medinm operis ad tabulatum surgeret Domitialem.*

DOMATUS, in modum domatis opertus. *Marcus* in *Carminibus* de *S. Benedicto* :

Mirantur scopuli fruges, et non sua poma,
Pomiferisque viret silva Domata comis.

† **DOMADERIUS**, pro *Hebdomadarius*, Qui munus aliquod obit per hebdomadam, *Gall. Hebdomadier.* *Vetus Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ* : *Preces dicuntur a Priore vel a Domaderio.* Occurrit ibidem *Domadarinus*. Vide *Domerus*. [* Sic *Doma* olim apud *Lusitanos* dictum pro *Hebdoma* ; exemplum affert *S. Rosa de Viterbo* *Elucidar.* tom. 1. pag. 384.]

† **DOMANIUM**, Dominicum prædium, *Gall. Domaine.* *Charta Hugonis de Lezinaco Comitis Marchiæ* pro *Helia Abb.* *Nobiliaciensi* apud *Stephanotium* tom. 3. *Antiquit. Pictav. MSS.* pag. 882 : *Exceptis dumtaxat Domainio, feodis et retrofeodis meis, ubicumque sint infra metas prædictas.* Vide *Dominium* et *Dominicum*.

DOMALIS. *Charta Alemannica Goldastina* 15 : *Trado ad Monasterium S. Galli... id est, caballis Domalibus, cum cætero troppo, caballis cunctis, etc.* Forte *Damalibus*, ex Gr. δαμάλις. Vide *Damalis*. [* Confer *Domitus*.]

† **DOMANARIA JURISDICTIO**, Quæ domanii est seu domini, *Gall. Jurisdiction Seigneuriale.* *Litteræ anni 1359.* apud *D. Secousse* tom. 3. *Ordinat. Reg.* pag. 366 : *Nedum superioritatem vel ressortum et gardiam prædictas, verum etiam jurisdictionem Domanariam dictorum Religiosorum usurpare et exercere, et omnes redditus eorumdem Religiosorum percipere et levare nituntur.* Hic intelligo jurisdictionem omnium miniam, quæ fere in censuum perceptione consistit, quamque vulgo dicimus, *Justice foncière*.

* **DOMANERIUS DOMINUS**, Domini possessor, prædii seu castri dominus, *Præcicis nostris Seigneur domanier.* *Arest. ann. 1366.* 3. Apr. in vol. 5. *arestor. parlam. Paris.* : *Guillelmus de Chantilliaco senior miles fuerat dominus proprietarius et Domanerius castri de Chantilliaco.* *Domaneria jurisdictio*, in alio *Aresto* ann. 1394. inter *Probat. Hist. Lugdun.* pag. 72. col. 2. *Doménier* vero appellatur, qui in *Domanio* alicujus manet, vel qui intra illius fines possessionem habet, in *Recognit. feudali dom.* de *Veteri-ponte* ann. 1366 : *Vint et cinq gelines chascun an de rante, rendues le Dimanche avant Quaresme-prenant, des Doméniers dudit censif.* Vide *Domanaria*.

† **DOMANIALIS PARS**, Quæ regii domanii est, in *Charta* ann. 1481. ex *Archivo S. Victoris Massil.* *Domanialia loca*, in *Ch.* anni 1387. ex *Archivo Comm. Massil.*

† 1. **DOMANIUM**, *Gall. Domaine*, varias habet notiones. In quibusdam *Consuetudinibus*, ut in *Aurelianensi* cap. 1. art. 84. et 97. *Dominicum* prædium est seu principale feudum vel manerium, unde cætera pendent, et cui fidem præstant et homagium; alibi solum significat dominium seu jus Domini in territorium et census propter clientelam ex eo percipiendos : alias tandem quasvis possessiones ad Dominum pertinentes significat. *Exempla* non referam de re notissima. Illud unum hic observabo, de *Domanis Regum*, quæ *Lege regni* dicuntur alienari non posse, scriptum esse in *Fleta* lib. 3. cap. 6. § 3 : *Res quidem Coronæ sunt antiqua maneria, Regis homagia, libertates, et huiusmodi : cum alienantur, tenetur Rex ea revocare, secundum provisionem omnium Regni Christianorum, apud Montem Pessolomam, anno Regis Eduardi filii Regis H. quarto habitam : hoc est, vel anno 1275. desinente, vel anno 1276.* Si huic credimus *Anglico Commentatori*, non tam juri regnorum, quam *Regum consensui* prohibitio alienationis regionum domaniorum erit referenda. Verum quidem est, *Seldenum* *Dissertat.* in *Fletam* cap. 10. n. 4. pag. 140. ultimæ edit. contendere nullam fidem ei *Scriptori* habendam esse : sed quantivis pretii testimonium ejus esse, satis indicant *Edicta* plerorumque *Regum* alienationem prohibentia post annum 1276. Unum aut alterum hic referam. Primum est *Jacobi Siciliæ Regis* anno 1285. imperantis : *Circa donationes, inquit, diligenti consideratione pensantes, quam Regiæ dignitati expediat, ac si fructuosum et utile, absque fidelium nostrorum gravamine, curiæ nostræ Domania alienari aliquatenus non debere, provisionis præsentis edicto manda-*

mus, et tam nos, quam haeredes et successores nostros ab ipsorum Demaniorum donatione volumus abstinere; nam quanto ipsa Demania servabantur, ipsorum concessione prohibita, tanto proventus fisci nostri uberiores fieri poterunt, et per copiam et ubertatem ipsorum, qualibet extorsione sopita status pacificus, et conservatio nostrorum fidelium reflorescit. (reflorescit.) Ex ipsis Regibus nostris Philippus cognomento Pulcher, qui regni habenas suscepit anno 1285. Praeceptum edidit, teste Johanne le Coq Quæst. 348. quo alienata omnia Coronæ dominia repetebat. Eum imitati sunt Philippus Longus et Carolus Pulcher; hujus Edictum sic se habet: *Karolus Dei gratia Franciæ et Navarræ Rex Ballivio Matisconensi, vel ejus locum tenenti, salutem. Recordationis inclytæ charissimus Dominus et Germanus noster Rex Philippus, cum matura deliberatione consilii, male alienata de Domaniis dicti regni sui, sub donationis, permutationis, vel alterius tituli nomine ad hujusmodi Demania reducenda decrevit: et propterea edici fecit generaliter, ut quicumque de Domaniis ipsis quicquam tenerent, in eos, vel illos, a quibus causam haberent suos titulos exhiberent deputatis, in negotio alienatorum hujusmodi, Parisiis in Camera computorum, cum intimatione, quod dicto termino exhiberent, quod ex tunc omnia, quæ de prædictis Domaniis tenerent, ad manum regiam ponerentur, etc. Nos autem dicti Domini vestigiis inherentes, etc. Mandamus vobis, quatenus in nominatos in titulo, qui jam litteras suas exhibuerunt, qualitercumque alienata fuerint ad manum nostram ponatis, ac de alienatorum ipsorum nobilitate, conditione et valore perquiratis: et faciatis etiam ex parte nostra publice proclamari, quod omnes qui de Domaniis ipsis quicquam tenent, qui nondum suas exhibuerunt litteras, infra festum B. Remigii, Parisiis in Camera computorum deputatis prædictis exhibeant, ut visis ipsis, fiat ulterius quod videbitur expedire, etc. Datum Vicenis 5. Aprilis ann. Dom. 1231.* Hæc Edicta post de Lauriere in Glossario juris Gall. integra repræsentant, quod rara sint et parum nota.

 Verum non alienationes solum, sed etiam impignorationes domanii sui prohibuerunt Reges nostri Caroli Pulchri successores, horumque ea de re sanctiones illibatae perseveraverunt ad Carolum VIII. qui primus impignorationes introduxisse dicitur. Vide Pascherium Inquisit. lib. 6. cap. 28. pag. 556. edit. 1633. Bromptonum pag. 1046. n. 4. et Hist. Caroli VIII. probat. pag. 353.

¶ **DOMANIUM CONGEABILE**, Gall. *Domaine congeable*, in Consuetud. Britann. art. 541. illud dicitur, quod tenens dimittere debet ad voluntatem Domini locatoris, compensatis tamen a Domino atque exsolutis tenenti domanii *meliorationibus* seu incrementis.

¶ **DOMANIUM MUTABILE** vel *non mutabile*, in Consuetud. Tricass. art. 186. et 187. *Domaine muable* vel *non muable*. *Mutabile* modo augetur, modo minuitur, ut sunt locationes prædiorum, quæ pro tempore mutantur: *Immutabile* vero seu *non mutabile* constans est et fixum, ut sunt quidam census fundo dominico annexi, v.

g. certæ præstationes frumenti, siliginis, avenæ, caponum, etc. quæ quotannis Domino pendi solent.

* **2. DOMANIUM**, Ager incultus, ut videtur. Charta ann. 1306. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 87: *Concessimus... quinquaginta acras Domaniorum et pratorum non falcabilium.*

DOMATIM, Per singulas domos. Gobelinus Persona in Cosmodromio ætate 6. cap. 70: *Et fecerunt statutum illud... Domatim publice intimare.*

¶ **DOMATUS**. Vide in *Doma* 3.

¶ **DOMAYNIUM**, ut *Domanium*. Una cum *Domaynio* sive terris dominicalibus dictorum locorum, apud Rymer. tom. 13. pag. 460. col. 1.

DOMBEC, Liber judicialis Anglo-Saxonum, quorum lingua dom judicium, Bec librum significat. Hujus meminit Edwardus Senior in Legibus cap. 1. Vide præterea Steph. Skinnerum in Etymol. Angl.

DOMEJARE. Vide *Domneare*.

* **DOMENCHIUS**, pro *Demenchius*, Mensuræ annonariæ species. Acta capit. eccl. Lugdun. Mss. ad ann. 1347. fol. 129. vº: *Item unum Domenchium avenæ comblo ad mensuram Viriaci.* Vide supra *Demencius*.

* **DOMENGADURA**, Prædium dominicum, vel Ædes dominica, idem quod *Dominicatura*. Contract. matrim. ann. 1069. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 268: *Donamus in comitatu Ruthenense ipsum castrum, quod vocatur Bruscha, totum et ab integrum, cum ipsos usos, et cum ipsos usaticos, et cum ipsa Domengadura, quæ hodie habet et habere debet.* Vide in *Dominicum* 3. et infra *Dominigadura*.

* **DOMENURA**, Proprietas, domanium, eadem notione qua supra *Demeneura*, quomodo etiam forte legendum est. Charta ann. 1240. inter Probat. ult. Hist. Trench. pag. 200: *Accepi in feodum quidquid habeo in parochia et dominio Huchiaci, et quidquid ibi tenebatur a me, tam in feodum quam in Domenura, vel alio modo. Mesdemainne*, eodem sensu, in Ch. ann. 1255. ex Tabul. S. Joan. Laudun.: *Li abès et li église desorenavant penront leur deus maires dedens leur Mesdemainne, dedens le pais de la commune de Crandelain.*

* **DOMERGE**, vox Occitana, Tractabilis, mollis: unde *Coiram domerge*, Corium præparatum, Gall. *Courroyé*. Leudæ minor. Carcasson. Mss.: *Item de centum pelibus de coiram Domerge, quatuor denarios.* Vide supra *Dolsus*.

¶ **DOMERUS**, Hebdomadarius. Vita B. Oldegarii Martii tom. 1. pag. 494: *Quando ad Hebdomadarios sive Dimeros ea cura translata est.* Vide *Domaderins*.

DOMESDEI, Tabulæ Censuales totius Angliæ, sive Anglicani Imperii Breviarium, vel Notitia, duobus voluminibus totius Regni Angliæ descriptionem continens, in qua, quot Rex ipse, vel quisquis alius in unoquoque Comitatu agrorum jugera, quas silvas, prata, qua clientalis juris formula, quot servos quibusve servitiis obstrictos, quot vassallos, denique quantos proventus annuos haberet, atque id genus alia, provincialium aliquot, qui ad hoc munus jurati, fide describuntur: atque ut

verbis Willelm. Britonis utar lib. 4. Philipp. pag. 145:

Quid deberetur fisco, quæ, quanta tributa, Nomine quid census, quæ vectigalia, quantum Quisque teneretur feodali solvere jure, Qui sint exempti, vel quos angaria damnet, Qui sint vel glebæ servi, vel conditionis, Quove manumissus patrono jure ligetur.

Hujus auctorem Willelmum Nothum produunt passim Scriptores Anglici, atque in iis præsertim Ingulfus coætaneus pag. 908. ubi de Guillelmo: *Totam terram descripsit nec erat hida in tota Anglia, quin valorem ejus et possessorem suum scivit, nec locus nec locus aliquis, quin in Regis Rotulo extitit descriptus, ac ejus redditus et proventus, ipsa possessio, et ejus possessor Regiæ notitiæ manifestatus, juxta taxatorum fidem qui electi de qualibet patria, territorium proprium describerent.* Mox addit: *Iste Rotulus vocatus est Rotulus Wintoniæ, et ab Anglicis pro sua generalitate, omnia tenementa totius terræ integræ continente Domesday cognominatur.* Talem Rotulum et multum similem ediderat quondam Rex Alfredus in quo totam terram Angliæ per Comitatus Centurias, et Decurias descripserat, sicut prænotatur: qui quidem Rotulus Wintoniæ vocatus est quia deponebatur apud Wintoniam conservandus. At hodie asservatur archetypus Westmonasterii inter Scacarii i. e. Fisci archiva, litteris antiquissimis ipso Willelmi ævo descriptus. Vide *Rotulus Wintoniæ*.

De nominis etymo conveniunt omnes *Domesday* nempe dictum, quasi *diem judicii* vel *diem judicarium*; *Dome* enim Anglis est judicium, *Day*, dies. At cur hanc de nominationem habuerit, docet Gervasius Tilleber. in Dial. de Scacario: *Ob hoc, inquit, nos eundem librum judicarium nunciamus, non quod in ea de propositis aliis quibus dubiis feratur sententia, sed quod prædicto judicio non licet ulla ratione discere.*

Confectum anno 1083. scribunt auctores Chronici de *Bermundesey*, Matth. Florilegus, Parisius, et alii Scriptores Anglici Guillelmi 16. vel 17. At Codex ipse docet descriptionem peractam ann. 1086. v. certe confectam. In calce enim alterius voluminis, in quo seorsim censitæ sunt Essexia, Nortfolcia et Suffolcia hæc litteræ majusculis descripta leguntur: *Anno millesimo octogesimo sexto ab Incarnatione Domini, vigesimo vero Regis Willelmi, facta est ista descriptio, non solum per hos tres Comitatus, sed etiam per alios.* Unde patet recte Florentium Wigorn. in eum annum *Domesday* confectionem rejicere, quod Rulfus de Diceto et Walsinghamus in ann. 1087. quod conciliat Seldenus, dum a Florentium a Conceptione, alios a Nativitate annos Christi auspicari, elicitque indubitatam esse descriptionem in eo, quæ festa illa intercedunt intervallo.

Sic olim apud Romanos exstiteret ejusmodi totius Imperii provincialium, et iis contentorum prædiorum accuratissimæ descriptiones, quæ et limites et possessorum nomina continerent, ad quas, si aliqui emergeret de iis controversia, recurreretur. Idque ab ipsorum Regum ævo. Flor. lib. 1. de Servio Tullio: *Summaque sole*

ita ita est ordinata Respublica, ut omnia parimonii, dignitatis, ætatis, artium, officiorumque discrimina in tabulas referrentur, et si maxima civitas minimæ domus diligentia contineretur. Asservantur autem illæ in Sacratio Principis. Sculus Flaccus de Conditi. agrorum pag. 19 : *Quod si quis contradicat, sanctuarium Cæsaris respiciet : omnium enim agrorum, et divisorum et assignatorum formas, sed et divisionem et Commentarius et Principatus in Sanctuario habet. Qualescunque enim formæ fuerint, in ambigatur de earum fide, ad sanctuarium Principis revertendum erit.* Horum etiam Commentariorum meminit Frontinus lib. 1. de Aquæduct. Id etiam deinde peractum Maximiano Galerio imperante queritur Lantius lib. de Mortibus Persecutor. n. 3 : *Agri glebatim metiebantur, vites et arbores numerabantur, animalia omnis generis cribebantur, hominum capita notabantur, etc.* Vide *Catastrum*.

¶ 1. **DOMESTICARE**, Habitare in domo cum famulis et domesticis. Charta Domini de Verfay et S. Nicetii in Bressia ex Adversariis D. Aubret : *Est actum quod dictus confitens debeat Domesticare et ædificare domum.* Vide *Hospes*, lin. *Hospites dici capere* *nos, etc.*

2. **DOMESTICARE**, Mansuafacere. Les Bajwar. tit. 20. § 6 : *Aves, quæ de domesticis per documenta humana Domesticantur industria.* Eckardus Junior de Cab. S. Galli cap. ult. : *Avibus domesticis et Domesticatis.* Vide *Mansuetarius*.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *domesticare, Aprivoiser.* Aliud Provinc. lat. ex Cod. 7657 : *Domestegre, Prov. domesticus, mansuetus.*

DOMESTICATUS, Dignitas *Domestici*, Novell. Theod. de Scholaribus, et apud Gregor. Turon. l. 2. Hist. cap. 8. *Δομestικόν* Annæ Comnenæ pag. 157. 168. et 164. et apud Balsamon. ad Canones Apostolicos. [Vide *Domestici* 3. ad lin. *Ex quibus videtur.*]

¶ **DOMESTICITAS**, Familiaritas. Gerarus Maurisius Hist. dissidii Marchionem Theusem inter et Eccelinum de Romano g. 29 : *Videtur habere gratiam domini regis super omnes Principes, semper equitando et stando prope ipsum dominum Regem in maxima Domesticitate.* Petrus de Aliaco Vita S. Petri Coelestini, Maii tom. 4. g. 488 : *Hæc columba non ibi parvo tempore, sed trium annorum spatium... sub ea dictum est Domesticitate permansit.*

¶ 1. **DOMESTICUS**, Familiaris, favorabilis. Annal. Benedict. tom. 3. pag. 112. 20. ex Epistola Caroli Calvi ad Nicolum I. Papam : *Bettonem Monachum digne et familiariter recipiatis, quo ea quæ ei injuncta sunt, mansuetudini vestri postulat Domesticæ suggestionem valeat curare.* Continuatio de gestis Abbatum Biensium apud Acherium Spicil. tom. 6. g. 611 : *Id tamen a suis potius quam a suis, id est, Leodiensibus, quoniam a meracensibus, cujus episcopi personas adeo Domesticas habuerint eatenus, prius tempore decreverant pertentare.*

2. **DOMESTICUS**, *Domestici*, Quorum ad Romanos munus fuit Imperatorii corporis custodia. In Palatio enim milita-

bant *Domestici* ad Imperatorum custodiam, ut *Protectores* in acie, ut est in lege 6. et 9. Cod. Theod. de Domest. et Protect. (6, 24.) Sed et *Protectores Domestici* dicuntur Ammiano l. 14. 15. 18. et in Collat. 1. Carthaginensi cap. 1. ubi *Devotissimi* indignantur. Socrates lib. 1. cap. 13 : *Τῶν δομestικῶν τις, οὗς οἰκείους καλεῖ ὁ βασιλεὺς.* Glossæ Basilic. et Suidas : *Δομestικοί, οἱ τῶν Ρωμαίων ἱππεῖς, οἱ κατὰ Ρωμαίους οἰκειακοὶ στρατιῶται.* Vide Palladii Hist. Laus. cap. 103. Horum alii Equites, de quibus l. 4. Cod. Just. eod. tit. (12, 17.) alii Pedites. Senator. l. 1. Var. : *Domestici partis Equitum et peditum, qui nostræ aulae videntur jugiter excubare.* Apud Ammianum Marcellinum l. 25. dicitur Jovianus, cum Imperator a militibus electus est, *fuisse Domesticorum ordinis primus*, quam dignitatem tribuit etiam Valeriano cuidam lib. 27. Horum cohors dicta *Schola Domesticorum*, eodem Ammiano lib. 26. *τῶν οἰκείων σύνταγμα*, Juliano Epist. 22. De Domesticis istis Palatii custodibus frequens est mentio apud Byzantinos Scriptores. Vide Procop. in Hist. Arcana pag. 108. 1. Edit. [* et Glossar. med. Græc. col. 318. sqq.]

DOMESTICI PRÆSENTALES, in leg. 6. Cod. de Advocat. diversor. judic. (12, 17.) Vide *Præsens*.

DOMESTICUS Præfecti Prætorio, Ducis, Comitum, etc. Habebant etiam suos *Domesticos*, Præfecti provinciarum, urbium, exercituum, etc. Ita apud Ammianum lib. 15. occurrit *Proculus Sylvani Ducis Domesticus*. Lib. 28 : *Romani Comitum Domestici*. Lib. 30 : *Cæsarius Maximini Præfecti Prætorio Domesticus*. Apud Theophanem pag. 90. fit mentio Marciani *δομestικού* τοῦ Ἀσπαρος Patricii. Apud eundem pag. 383. Joannes Sacellarius Eunuchus dicitur fuisse *οἰκειακὸς* Elpidii exercituum Ducis. Apud Isidorum Pelusiotam Epistola 300. lib. 1. inscripta est *Σωζομένην Δομestικῶν τοῦ ἐπαρχοῦ. Domesticus Comitum Gothorum*, apud Senator. lib. 5. Epist. 14. *Domestici, qui destinationis Comitibus obsequuntur*, apud eund. lib. 9. Epist. 13. Horum non semel mentio in Cod. Theod. Ejusmodi autem *Domesticorum* dignitas ac gradus illustris videtur fuisse : siquidem apud Orosium lib. 7. Heraclianus Comes Africae Sabinum *Domesticum* suum generum sibi elegisse legimus. Sed et omnium fere consiliorum participes erant. Procopius lib. 1. Vandal. cap. 4 : *Ὁ δὲ τῶν ἀπορρήτων Ἀσπαρι εἶφη κοινωνὸς εἶναι. Δομestικὸν δὲ τοῦτον τῇ σφετέρᾳ γλώσσει καλοῦσι Ρωμαῖοι.* Theophylactus Simocatta lib. 8. cap. 13 : *Πραισεντίνος ὁ τὰς τοῦ Πέτρου πεπιστευμένος φροντίδας, ὃν Δομestικὸν εἰώθασι οἱ Ρωμαῖοι ἀποκαλεῖν.* Vide leg. 3. Cod. Th. ad Leg. Jul. repetund. (9, 27.)

DOMESTICUS, inquit Joannes Episcopus Citri in Resp. apud Latinos idem sonat ac *Præfectus, Capitaneus, Dux, ἐξάρχων, προηγούμενος, ἐπιστάτης.* Quod inde videtur fluxisse, quod Imperatores ac Principes ex suis *domesticis* deligerent, qui præcipua in Palatiis, in Castris, et in provinciis munia obirent : uti urbium et provinciarum, etc. *Comites* dictos constat, quod ex Comitatu Imperatorum ad ea obeunda munera deligerentur. Nam *Domestici* iidem, qui in

aula Regum nostrorum sequioribus seculis *Familiares Regis* appellati sunt.

MAGNUS DOMESTICUS, apud Byzantinos, copiis militaribus terrestribus præerat, ut maritimis *Magnus Dux*; Græcis Scriptoriis μέγας Δομestικός, passim; *Megadomesticus* Tyrio lib. 2. cap. 5. lib. 15. cap. 23. Luithprandus lib. 3. Hist. cap. 7 : *Focam vero Domesticum Majorem, hoc est, terrestris Ducem exercitus fecit.* Procop. lib. 1. de Bello Vandal. cap. 11 : *Καὶ Σολομὼν, ὃς τὴν Βασιλείου ἐπετρόπευε στρατηγίαν, Δομestικὸν τοῦτον καλοῦσι Ρωμαῖοι.* Exstitit vero hæc dignitas sub Heraclio. Chronic. Alexandr. pag. 892 : *Συνόντος αὐτοῦ καὶ Ἀνιανοῦ Δομestικού τοῦ μεγίστου.* Chronic. MS. Andreae Danduli ann. 821 : *Michael Domesticus sive Comes Palatinus sumpsit Imperium.* Vide Notas ad Alexiadem pag. 226.

DOMESTICUS EXCUBITORUM, *Δομestικός τῶν ἐξκουβιτόρων*, in Concilio VIII. act. 10. pag. 693. edit. 1618. apud Theophanem pag. 383. [et Anonymum Combesianum in Porphyrog. n. 47.] idem qui *Comes Domesticorum*.

DOMESTICUS ICANATORUM, apud Anastasium in versione Concilii VIII. τῶν ἱκανάτων, in Gr. et apud Nicetam Paphlag. in Vita Ignatii Patr. CP. pag. 693. edit. 1618. qui videtur innuere, id dignitatis institutum a Nicephoro Generali Imp. a quo ea donatus ex filia nepos Nicetas Michaelis Rhangabes filius, postmodum Patriarcha CP. δι' ὃν ἐκείνο τὸ πρᾶγμα πρῶτον κατασχῆναι aiunt. Sunt autem *Icanati*, cohortes militares, ut observatum a viris doctis, et ex Porphyrogenito satis colligitur lib. de Adm. Imp. cap. 50. pag. 183. ubi pro ἱκανάτων rescribendum ἱκανάτων. [ἱκανάτων σχολή in Synaxariis 17. Febr.] At cur idem Anastasius act. 1. ejusd. Concilii, ad vocem *Domestico Icanatorum*, vice notæ ad marginem reposuerit, *parentum*; non plane percipio. [*Domestici Icanatorum* meminit præterea Anonymus Combesianus in Romano Lacapeno n. 41. Vide Glossarium mediæ Græcitæ. ad vocem ἱκανάτοι.]

DOMESTICUS MENSÆ, Qui *Præfectus Regiæ mensæ* dicitur Monacho Sangallensi in Carolo M. Sexta Synodus act. 1. meminit Leontii *δομestικού τῆς βασιλικῆς τραπέζης.* Apud Pachymerem lib. 4. cap. 31. pag. 219. Cantacuzenum lib. 1. cap. 51. pag. 157. Codinum de Offic. cap. 2. § 20. cap. 7. § 21. *Δομestικός τῆς τραπέζης.* Huic suberat ὁ ἐπὶ τῆς τραπέζης, de quo Anna Comnena, Codinus, et alii ad Alexiadem a nobis laudati pag. 390.

DOMESTICUS MURORUM, *δομestικός τῶν τευχέων*, Cui Castrorum reficiendorum cura incumberebat, apud Codinum de Offic. cap. 2. n. 59. cap. 5. n. 79.

DOMESTICUS NUMERORUM, Qui Cohortibus Prætorianis præerat, apud Nicetam in Vita Ignatii Patr. CP. pag. 692. edit. 1618. idem, qui *Domesticus Scholarum*, ut colligitur ex Constantino de Adm. Imp. cap. 51. pag. 192.

DOMESTICUS OPTIMATUM, Qui copiis militaribus Thematis, quod ὀπτιμάτων vocabant, præerat, de qua dignitate, ut de Themate sic dicto, pluribus agit Constantinus lih. 1. de Themate. cap. 5. ex quo docemur *Optimates* institutos potissimum,

ut essent qui comitarentur Imperatorem, cum in expeditionem proficiscebatur. Censebantur autem illi inter viles et abjectos, perinde ac *Cortelini*, quod eis δουλείαν τῶν στρατιωτῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως essent instituti. Unde eorum Præfectus, non Dux, vel στρατηγός, sed δομέσικος, appellabatur. Atque inde discimus de hoc Domestico agere Glossas Basilic.: Δομέσικος τοῦ Θεράποντος, ὅς μετὰ Κόμητος κόρητος εἰς τὴν προέλευσιν τοῦ στρατηγεῦ τέτακται. Qui vero fuerint *Optimates*, vide in hac voce.

DOMESTICUS SCHOLARUM, δομέσικος τῶν σχολῶν, qui Scholis Domesticorum, vel certe militaribus copiis, quæ ad Imperatoris custodiam exeubabant, præerat. Perperam Luitprando lib. 6. cap. 5. dicitur *O domesticos tos ascalonas*, pro domesticus seu δομέσικος τῶν σχολῶν, uti apud Constantinum de Adm. Imp. cap. 51. Zonaram pag. 128. 135. 148. 150. etc. Manasses: Οὗτος τὸν Βάρδαν τὸν Φῶκαν στρατάρχην καθιστάνει ἐν τῶν σχολῶν Δομέσικον εἵποιεν ἂν Ρωμαῖοι. Δομέσικος τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς, apud eundem Zonaram pag. 155. 159. Vide Codinum de Offic. cap. 2. n. 31. cap. 4. n. 34. cap. 5. n. 42.

DOMESTICI STRATORUM, apud Anastasium in Hist. Eccl. pag. 127. Vide *Strator*.

DOMESTICUS THEMATUM. Δομέσικοι τῶν θεμάτων, duo erant, alter τῶν ἀνατολικῶν, Orientalium: alter τῶν δυτικῶν seu Occidentalium, de quorum officio Codinus cap. 5. n. 92.

3. DOMESTICUS. Domesticorum in Galliæ Regum Palatiis crebra est apud Scriptores mentio. Apud Fortunatum in Vita S. Germani Episcopi Parisiensis cap. 61: *Attila vir illustris ac regalis aulæ Domesticus*, ut in Vita S. Arnulfi Episcopi Metensis cap. 4. idem Arnulfus, *Regis Domesticus et Consiliarius*, antequam Episcopalem consequeretur dignitatem, dicuntur. Gregorius Turon. lib. 6. Hist. cap. 11: *Gundulfum ex Domestico Ducem factum de genere Senatorio Massiliam dirigit*. Idem lib. 9. cap. 36: *Cui Comitibus, Domesticis, Majoribus atque nutritiis, et omnibus, qui ad exereendum servitium Regale erant necessarij delegatis, etc.* Lib. 10. cap. 15: *Adfuit diebus istis Flavianus, nuper Domesticus*. Idem de Miraculis S. Martini lib. 1. cap. 25: *Charigisilus Referendarius Regis Chlotarii, ... qui postea antedicti Regis Domesticus fuit, etc.* Notgerus in Vita S. Remaculi cap. 11. de Dagoberto I: *Deinde convocavit Rex fideles suos... Episcopos, Optimates quoque suos, Grimoaldum Majorem domus, Folcoaldum et Bobonem, itemque Domesticos suos Chlodulfum et Ansigisum, etc.* Fredegarius in Chronico cap. 4. et ex eo Aimoinus lib. 3. cap. 75: *Domnolus Domesticus, et Wandalmarus Camerarius, etc.* Cap. 76: *Otto quidam filius Beronis Domestici, qui Bajolus Sigeberti ab adolescentia fuerat*. Cap. 9: *Ermenricus Domesticus*. S. Audoenus in Vita S. Eligii lib. 1. cap. 14: *Ac vellet Domesticus simul et Monetarius adhuc aurum ipsum fornacis coctione purgare, etc.* Adde Vitam S. Sulpitii Pii Episcopi Bituricensis posteriorem n. 3.

Domesticorum ejusmodi, quod fuerit munus et officium in Palatio Francico,

ambigunt doctiores: quanquam vox ipsa curam circa domum seu aulam Regiam videatur satis indicare: quod et exerte testatur Fortunatus lib. 7. Carm. 16. ubi de Condone Domestico:

Teudebertus enim Comitivæ præmia cessit,
Auxit et obsequiis cingula digna tuis.
Vidit ut egregios animos meliora mereri,
Mox voluit meritos amplificare gradus.
Instituit cupiens, ut deinde Domesticius esses,
Crevisti subito, crevit et aula simul.
Florebant pariter veneranda Palatia tecum,
Plaudebat vigili Dispositore domus.

Ex quibus patet, *Domestici* dignitatem non modo illustrem fuisse, eum Comitatus dignitate longe præcelleret, sed etiam idem munus obisse, quod apud Orientales *Cura Palatii*, atque adeo aulæ Regiæ eam habuisse: quod et adstruit auctor Vitæ S. Arnulfi, Episcopi Metensis: *Si deinceps Episcopales gestavit infulas, ut etiam Domesticatus sollicitudinem atque Primatum Palatii ac si nolens teneret*. Quibus consona habet auctor Vitæ S. Lieinii Episcopi: *Inde factum est, ut etiam Domesticam sollicitudinem atque Primatum Palatii... teneret*. Nec seio, an Servilio, ejus Epitaphium exaravit Fortunatus lib. 4. Poem. 13. hanc dignitatem obierit:

Ipsæ Palatinam rexit moderatius aulam,
Commissæque domus crescere fecit opes.

Neque tamen *Domestici* dignitatem eandem fuisse eum dignitate *Majoris domus* recte contendit Browerus, quod ex præallatis satis colligere licet. Ægidius Parisiensis in Carolino Senescallum, *Domesticum aulæ* vocat, ubi de Ansello, Meldensi Episcopo:

Assecta regalis, Magnusque Domesticus aulæ.

Unde *Domesticorum* ejusmodi munus fuisse videtur circa familiam Regiam, ut est eorum, quos *Magnos Hospitii Magistros* vocamus; qui ut cæteris *Hospitii Magistris* inferioribus præsent, ita olim majores *Domestici*, cæteris id nominis ac tituli in aula Regia obtinentibus Proceribus, præerant. Plures enim hac simul functos dignitate in Palatio satis præallata declarant, qui supremo ac Magno Domestico suberant.

Ex *Domesticorum* porro inferiorum Palatinorum caterva seligi solebant, qui cætera in provinciis Palatia Regia, villas Regias, et fiscos publicos, eorumque redditus curarent: vel certe id nominis ejusmodi villicis attributum, quod quemadmodum Majores Domestici Palatium, seu Regis aulam, curabant, ita iis cætera Palatia regenda committerentur. Rem firmat Marcullus lib. 2. Form. 52. cujus initium hisce verbis concipitur: *Ego in Dei nomine ille Domesticus ac si indignus gloriosissimi Domini illius Regis super villas ipsius illas, illi ex familia dominica de villa illa. Dum generaliter ad omnes Domesticos Regis ordinatio processit, etc.* Ejusmodi porro Domesticis, seu villicis, præerat Domesticus alter major. Chronicon Fontanellense cap. 1: *Edita est hæc confirmatio... et directa Teutgislo Domestico, et Custodi saltuum villarumque Regalium*. In Vita Ludovici Pii ann. 795. Richardus Comes, *Villarum Regiarum provisor* dicitur.

Domesticorum munus non tantum circa villas Regias fuit, sed et interdum circa ipsas provincias, quas rexere. Auctor vitæ

S. Arnulfi Episc. Metensis cap. 4: *Ita usque provincie, quas et tunc et nunc totidem agunt Domestici, sub illius administratione solius regerentur*. Quæquidem verba omnino firman, quæ diximus, inferiores Domesticos, et villarum Regiarum villicos, Major subfuisse Domestico. Sed et, si quid provincialibus injungendum haberent Principes, id non Episcopis duntaxat, Ducibus ac Comitibus, sed etiam Domesticis exequendum committebant. Hinc formula ista familiaris, in Histor. Franc. tom. 3. pag. 652. et alibi passim: *N. Rex omnibus Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, Vicariis, Domesticis, vel omnibus Missis nostris discurrentibus, etc.* Vide Capitular. 5. ann. 806. cap. 19.

Judiciis præterea, tum Palatinis, tum provincialibus interfuisse testantur Marcellus lib. 1. Charta Chlodovei III. Regis edita a viro doctissimo Joanne Mabillonio tom. 4. Vit. SS. Ordinis S. Benedicti pag. 619. et Gregorius Turon. lib. 9. cap. 28. Lex Ripuariorum tit. 88: *Jubemus, ut Optimates, Majores domus, Domestici, Comitibus, Grafiones, Cancellarii, vel quibuslibet gradibus sublimati, in provincia Ripuaria iudicio residentes, munera ad iudicium pervertendum non recipiant*. Ubi diversos fuisse a *Majoribus domus* evidenter patet, eorum que dignitatem perillustrem: siquidem Comitibus præponuntur, ut et in Prælatione ad Legem Burgund. ipsis *Majoribus domus*.

4. DOMESTICUS, Dignitas Ecclesiastica qui in Ecclesia post *Protopsalten*, cant præerat, et cantus Ecclesiasticos incipiebant. Bini erant, unus in dextro Choro alter in sinistro, dicunturque Joan. Episc. Citri ἐπιστάται τῶν μελωδιῶν et ἀρχιδόξαι. Ejusmodi Domesticorum meminerunt Constantinus de Adm. Imp. cap. 50. pag. 189. Seylitzes pag. 639. Joannes Cantacuzen. lib. 1. Hist. cap. 41. pag. 123. Codinus. Offic. cap. 6. n. 3. Euchologium Gr. pag. 272. 278. Balsamon in Quæsit. etc. [* Vi Glossar. med. Græcit. col. 321. Alii vero apud occidentales *Domestici ecclesiæ*. Papy. Ravenn. ap. Maium tom. 5. Classic. Auct. pag. 362: *Sacerdotes, clerum, tonsos, scilicet moniales feminas, actores ecclesiæ domesticos, aut commendatos ecclesiæ divitiarum, stauraphoros, etc.* Forte præpositi inferioribus ecclesiæ ministris et familiis quibus domus ecclesiastica cura erat: [* Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. ci. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. I. med. ævi col. 898: *Inter hæc magistri Domo, qui vocantur Domestici, debent habere præparatum vas magnum, plenum aqua calida juxta fontes, in qua prædicti canonicales, quum exeunt de fonte, debent lavare in eodem vase.*]

* 5. DOMESTICUS, Hospitii dominus, qui hospitio excipit. Constit. Woldem. 1. Danor. ann. 1354. apud Ludewig. 1. 12. Reliq. Mss. pag. 197: *Item nullus, cujuscunque conditionis existens, cum quo clerico seu laico, sine Domestici voluntate, hospitetur; quod si aliquis fecerit, Domesticius eum cum sua familia, si suffecerit, tunc presente, seu nostro dapifero, tanquam publicum raptorem, prosequi et impere*

terit. Alia Erii itidem reg. ann. 1282. id. pag. 207 : *Item volumus quod nullus ad clericos, claustra vel laicos hospitetur discreto, sed contentus sit hiis, quæ Dominus habuerit et voluerit sibi dare, etc. de Domesticare 1.*

DOMESTICUS OSTIORUM, ὁ Δομέστικος τῶν ὀν, Dignitas Ecclesiastica in Ecclesia. apud Codinum de Offic. cap. 1. n. 43. æcipuus ex Ostiariis.

DOMESTICUS SUBDIACONORUM, in VIII. nodo act. 2. pag. 619. edit. 1618.

DOMESTICI FIDEI, Fideles, qui ex domo ei sunt, id est, Ecclesia : οἱ ἐκ τοῦ οἴκου τῆς πίστεως

ad [Paulum Apost. ad Galat. 6. 10.] S. tiochum Hom. 99. *Fidei Christianæ Domesticis*, in Epist. Hadriani PP. apud Ba-

n. ann. 869. n. 100. Pontius Diacon. in ta S. Cypriani : *Quod bonum est ad om-*

, non ad solos Domesticos fidei. Regula Benedicti cap. 53 : *Omnibus (hospitibus)*

gruus honor exhibeatur, maxime tamen domesticis fidei et peregrinis. Occurrit præ-

tea apud S. Augustinum in Psalm. 126. nobium in Psalmos, Paulinum Epist.

Sidonium lib. 6. Epist. 10. lib. 9. Epist. Marculfum lib. 1. Form. 2. in Formu-

Regalibus cap. 16. Guillelm. Abbatem Theodorici in Vita S. Bernardi lib. 2.

c. 8. § 52. Antenorem Episcop. in Vita Silvini Episc. n. 1. in Vita S. Agrii

sc. Trevir. cap. 1. in Vita S. Præjecti teriori n. 5. in Concilio Toletano XVII.

c. 8. in Regula Magistri cap. 91. tom. 6. Spicilegii Acheriani pag. 452. et alibi

sim. Vide *Domus fidei*.

DOMESTICI DEI, Eadem ferme notione, ad Euseb. Emisenum Homil. de S. Blan-

ch. [et S. Paulum ad Ephesios 2. 19.]

* 4. **DOMESTICUS**, Qui proprias ædes et. Antiq. Statut. Susat. art. 3 : *Præ-*

ptus Susatensis de jure debet facere den- tici synodum cui interesse tenentur

les qui Domestici sunt infra oppidum; de modo sint donii. In Germanico de Huis-

son sind.

DOMGIO, Gall. *Donjon*. Vide in Ejo.

1. **DOMICELLA**, Ancilla, famula ho-

rior. Vita S. Amadei tom. 2. Aug. 574. col. 1 : *Cum... genitrix sua,...*

ca solatii, una die esset super porta do- m sue, una cum aliquibus ex Domi-

ce suis; quæ audiens ipsa domina et ancillis suis rediens in domum suam,

et Vide *Domicellus* 4. [* Ruodlieb. fr. 1. vers. 2 :

ratur domina Domicellarumque caterva]

2. **DOMICELLA**, Virginum Deo sancte entium magistra. Charta ann. 1302.

chartul. 21. Corb. : *Noveritis quod do-*

mella Marguareta de Goy, dicta le Mer- ch, beghina magistra seu Domicella con-

veis Regis in parochia S. Nicolai supra fo- ta apud Atrebatum, totusque conven-

tu eu beghine ejusdem loci etc. Quo etiam ne abutentes, *Damoiselles* nostri ap-

perunt meretrices et ipsarum magistras. Li remiss. ann. 1381. in Reg. 120. Char-

ol. reg. ch. 219 : *Comme... Raoulin*

fillettes amoureuses pour esbatre les compai- gnons ; à laquelle Domoiselle ils demandèrent avoir pour la nuit deux fillettes, etc. Alia ann. 1400. in Reg. 155. ch. 13 : *Vindrent pardevers le suppliant la Domoiselle de l'abbé de Pontleroy, et un petit moine de son abbaye etc.* Rursum alia ann. 1451. in Reg. 184. ch. 112 : *Iceelui Ancelet dist à icelle femme : Avisiez la Domoiselle, qui est à dire et entendre au païs (Laonnois) qu'elle estoit reprouchée ou blasmée de son corps.* Verum non omnino desiit hæc appellatio apud nostrates. Vide *Abbatissæ in Abbas*.

** 3. **DOMICELLA**, Parva domus, cavea. Ruodl. fr. 8. vers. 14 :

Pabula nulligena vel aqua stant in Domicella Sturnorum, etc.

1. **DOMICELLÆ**, universim dictæ filiæ Principum, Magnatum, Baronum, et Militum, innuptæ. Quemadmodum enim istorum filii, qui nondum ad Militarem ordinem proventi fuerant, *Domicelli* tantum, ita et eorum filiæ, *Domicellæ* indigitabantur, cum Baronum et Militum uxores *Dominæ*, uti conjuges *Domini*, vocarentur. Apud Bromptonum ann. 1000. Ducis Normanniæ filia, quam postmodum in uxorem duxit Ethelredus Rex Angliæ *Domicella* dicitur. Sic apud Sanutum lib. 3. part. 12. cap. 13. Maria, quæ jus suum in Regnum Hierosolymitanum Carolo I. Siciliæ Regi transscripsit, filia Boemundi IV. Principis Antiochiæ, eadem donatur appellatione. Rogerius de Destructione Hungariæ cap. 34 : *Dominæ vero, Domicellæ, et puellæ nobiles se in Ecclesiam recipere voluerunt.*

At in Francia nostra usus invaluit, ut Regum filiæ *Dominæ*, cæterorum vero, Regii quantumvis stemmatis Principum, *Domicellæ* compellentur. Tillius : *Le surnom de France appartient aux filles des Rois de France, soient nées avant, ou durant le regne. Vray est, que si elles sont nées auparavant, ne le prennent qu'après l'avènement à la Couronne, et si elles sont filles de fils aîné du Roy, sont appelées Mesdames dès leurs naissances, pour l'assurance de la Couronne à leur pere sans sa mort. Les autres ne sont appelées que Mesdemoiselles, et après l'advenement Mesdames, avec le surnom de France.* Deinde addit contra receptum hunc in Gallia morem, Franciscum II. Britannicæ Armoricæ Ducem, Annam et Isabellam filias, *Dominas* appellasse, in eo, quod cum Carolo VIII. Rege sancivit fœdere ultimo Augusti ann. 1488. Vide Chartam originalem Joannis Lenge, ubi inscribitur *Chevalier le Roy Maître d'hôtel nos Dames filles le Roy*, ann. 1326.

* Sed et militum uxores eodem compellabantur nomine, ut colligimus ex Charta ann. 1347. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 256 : *Ysabel de Combes Domoiselle vefve de l'aage de quatre vins ans etc.* Nisi *domicelli* uxor ibi indigitetur.

2. **DOMICELLÆ**, et **DOMINÆ**, Canonice sæculares : de quibus, ita Jacob. de Vitiaco in Hist. Occid. cap. 31 : *In quibusdam Teutonicorum et Alemannorum provinciis quædam sunt mulieres, quas Canonice sæculares seu Domicellas appellant. Non enim Moniales nominari volunt, sicut Canonici sæculares Monachi dicuntur. Hæ siquidem adeo personas accipiunt, quod non*

nisi filias Militum et Nobilium in suo Collegio volunt recipere, etc. ubi plura de earum vestimentis, convictu, cantu in Ecclesia, etc.

DOMINÆ etiam appellantur in Regula Clarissarum, Sanctimoniales omnes. Fori Bigorrenses artic. 9 : *Omni tempore pax teneatur, Clericis, Ordinatis, Monachis, et Dominabus, et eorum comitibus : ita quod si quis ad Dominam confugerit, restituto damno quod fecerit, persona salvetur.* Liber Evangeliorum Monasterii Ord. S. Benedicti S. Petri de las Puellas, in Hispania, in quo depictæ sunt Abbatissa et Moniales, cum hisce characteribus :

Hæc sunt Dominarum tot nomina scripta bonarum, Quas docuit mores Adalera.

Rodericus Tolctan. lib. 6. Hist. Hisp. cap. 4 : *Sepultus est in Sexena, quam mater sua Regina Sancia construxerat hospitali, et instituerat ibi Collegium Dominarum.* Necrologium Monasterii S. Petri Remensis 14. Mart. : *Donna Gela Abbatissa B. Petri Remens. B. memorie mater piissima, quæ reditus Ecclesiæ in vestibus Dominarum assignavit, instituit, confirmavit.* Charta ann. 1233. apud Ughellum tom. 1. pag. 330 : *Monasterio S. Stephani, in quo S. Spiritus gratia inflammat, ordinem Dominarum inclusarum instituere statuit.* Sed et apud Græcos *κρίαι* appellatæ Sanctimoniales, etiam ab sororibus : *κρίαι ἀδελφαί*, in Vita Eupraxiæ virg. n. 23. 28. et alibi.

Vetantur tamen id nominis usurpare Moniales Ordinis S. Benedicti, in Statutis Joannis Archiepiscopi Cantuariensis ann. 1279 : *Sciatis, vos Monachas vel Moniales dicendas esse, non Dominas : sicut nec Monachi possunt sine ridiculo Domini appellari.* Vide [*Domina* 5. et] *Domnus*.

* **DOMICELLATUS**, Domicilium habens, incola, Gall. *Domieilé*. Tabul. S. Vict. Massil. : *Raimundus Rogerii, alias abusu de Turena, degens in castro de Baucio in dicto regno Provinciæ comitatu Domicellatus seu incola in communi pace receptus etc.* Vide infra *Domiciliarius*.

1. **DOMICELLUS**, **DOMNICELLUS**, diminutivum a *Domnus*. Gloss. antiquæ MSS. : *Heriles, Domini minores, quod possumus aliter dicere Domnicelli.* Ugutio : *Domicelli et Domicellæ dicuntur, quando pulchri juvenes magnatum sunt sicut servientes.* Sic porro primitus appellabant magnatum, atque adeo Regum filios. Marculf. lib. 2. Form. 52 : *Dum generaliter ad omnes Domesticos Regis ordinatio processit, pro nativitate Domnicelli nostri illius, ut a Domino melius conservetur, etc.* Leges Edwardi Confess. cap. 35 : *Rex vero Edwardus Edgarum filium eorum secum retinuit, et pro filio nutrit, et quia cogitavit ipsum heredem facere, nominavit Ethelinge, quod nos Domicellum, i. Damisell : sed nos indiscrete de pluribus dicimus, quia Baronum filios vocamus Domicellos, Angli vero nullos nisi natos Regum.* Sic Lindovicum VI. postmodum Regem, *Domicellum* vocat Hist. Francor. MS. quæ desinit in Carolum V. in Bibl. Memmiana, ann. 1095 : *Si assembla une fois le Roy son Conseil pour savoir qu'il avoit à faire, auquel Conseil le Domoisel Louys le Gros... parla.* Vetus Poema de Garino Lothareno :

Corner fient le Damoiseil Pepin.

Froissartes 1. vol. cap. 325. Edwardum, postmodum Angliæ Regem, Principis Walliæ filium, *Le jeune Demoiselle Richart* vocat. Apud Danos et Suecos Regum filios non semel *Domicellos* nuncupatos observo in Chartis variis apud Isaacum Pontanum lib. 7. et 8. Hist. Dan. pag. 432. 471. et 503. et apud Ericum Upsaliensem lib. 3. Hist. Sueciæ. Liberos Mauricii Imp. *Parvulos Dominos* vocat Gregorius M. lib. 6. Epist. 23. Apud Byzantinos Augustos, sequioris præsertim ævi, eorum filii Despotica donabantur appellatione, id est, *Domini* dicebantur, indulto scilicet Principis: alioquin non *δεσπότης*, sed *δεσπότης υἱός*, id est, *Domicelli* appellabantur, quod de Constantino Andronici Senioris filio ait Paehymeres lib. 8. cap. 26. extremo. Is enim cum pater Despotæ dignitatem illi denegasset, τὸν Πωριζίων Δεσπότης vocabatur, i. *Domicellus Romanorum*.

Universim vero ita indigitantur Magnatum et Baronum filii, quod observatum ex Legibus Edwardi Confessor. Rodericus Tolct. lib. 3. de Reb. Hisp. eap. 19: *Mos erat tunc temporis apud Gothos, ut Domicelli et Domicellæ, Magnatum filii, in Regali Curia nutrentur*. Et lib. 5. eap. 2: *Nunius vero pater ejus fere ab omnibus Castellæ Militibus Domicellos filios petiit nutriendos. Domicellus Hollandiæ*, apud Joan. de Beka. *Domicellus Erardus de Marka*, apud Levoldum Northovium in Chronico Markano.

Præsertim vero hodie titulo donati Militum filii, nondum Militari, seu equestri cingulo æcincti, uti recte annotat Chiffletius in Vesonione parte 1. cap. 26. Nam cum solis Militibus honorifica *Domini* appellatio competere, cæteri cujuslibet conditionis proprio nomine et cognomine compellantur: invaluit postmodum, ut Baronum præsertim, et Magnatum filii, non *Domini*, sed *Domicelli* audirent, ut qui cæteris Scutiferis et natalium splendore, et parentum dignitate præstarent. Andreas Bosch *dels Titols de honor de Cathalanya* lib. 3. eap. 3. § 16: *Los Donzells son aquells que no son armats Cavallers, sino son fills y descendents dels Cavallers armats: demanera que lo quis arma, y obte le privilegi es propiament Cavaller, sos descendents Donzells*. Charta ann. 1233. apud Perardum in Burgundicis pag. 425: *De laude et assensu... filiorum meorum, videlicet Hugonis, jam Militis, Elizabeth uxoris ejusdem, Alani et Galtheri filiorum meorum adhuc Domicellorum, etc.* Charta Ludovici de Bellojoco Militis D. Montis ferrandi in Arvernia: *Cum... tempore, quo eramus Domicellus, et ante tempus Militiæ nostræ donaverimus et concessimus, etc.* Tabular. Albæ ripæ in Diœcesi Lingon. ann. 1233: *Nobilem mulierem Andru de Rupescissa, et Renaudum Domicellum ejus, qui jam erat extra avoerium ejus, etc.* Mox, idem Renaudus, *filius Andru* dicitur. Apud Joannem Bekam in Willelmo Episcopo Traject. Theodorici Comes Hollandiæ, nondum sui juris factus, *Domicellus* appellatur. [Exstant in Archivo Massil. Litteræ ann. 1342. inscriptæ *Nobili Domicello Johanni Fivaudi filio nobilis Domicelli Jacobi Fivaudi.*] Gervasius Tilleberiensis MS. de Otis Imper. decis. 3. cap. 61. de

quodam Milite: *Unum de nobilibus armigeris eligit, quo comite locum adiit, ad ostensum locum loratus appropinquans, sonipedem ascendit, dimissoque Domicello, campum solus ingreditur*. Observat Marea in Hist. Beneharn. lib. 6. cap. 24. Nobiles istius tractus vulgo distribui in tres ordines, Baronum, Militum, et Domicellorum, quos *Domengers* vocant, ut Milites, *Cavers*. Proinde ut plurimum *Domicelli* iidem sunt, qui in cæteris provinciis *Scutiferi* nuncupantur. [Chronicon Madoetiense apud Murator. tom. 12. col. 1069: *Cleph nobilis Lombardus Lombardiæ Rex secundus, regnavit anno uno et mensibus sex. Hic primus et ultimus, qui in Papia coronatus, et a quodam suo Domicello gladio jugulatur ann. Domini DLXXIV.*] Atque hac notione *Damoisels*, et *Danzels* vocabula apud vernaculos Scriptores accipiendi constat. Le Roman de Garin:

La veissies tant Damoiseil venir,
Qui portent lances por lor Signor servir.

Idem Poeta:

Si vos sivront et Danzel et meschin.

Alibi:

Et li Danzel que Bues ot norris,
Qui attendoient Chevalier les feist.

Rursum:

Borgois, et Dames, Chevalier et Danzel.

Idem:

La veissiez maint Damoiseil gentil
Qui le vin portent eu argent en or fin.

Le Roman de Florimon MS.:

Li Dus fait apporter s'espée,
Si la li eut au col fermée,
L'espée çandre ne volou,
Paree que Damnisiaus estou.

Alibi:

Li Rois aura moult son servise
Armes li donna à sa guise,
Tous les Damoisiaus adouba
Que Florimons y amena.

Rursum:

Li dui enfant erent moult bel,
De lor aage Damoiseil,
Li Rois les vit fors et legers,
Ambedeus les fit Chevaliers.

Vide Sanutum in Hist. Hierosol. pag. 21. et Hist. Castelloneam Duehesnii lib. 6. eap. 1. Probationes Hist. Bressensis pag. 203. etc. [infra *Doncellus* et *Donzellus*.] [** et Murator. Antiq. Ital. tom. 4. col. 630.]

At postremis seculis *Domicellorum* in Regum et Principum filiis exolevit appellatio, obtinuitque ut *Domini* dicerentur, præfixo tamen nomine appellativo. Sed præstat, quod in hanc rem habet Feialis, qui sub Henrico VI. Rege Angliæ vixit, in Tractatu MS. de Officio Heraldorum, hoc loco adscribere: *Escuiers se doivent saluer en quatre manieres, les plus hauts se doivent saluer Tres-nobles et tres-honorez Escuiers, et les autres ensuivans, Tres-honorez Eseniers, et les tiers, Honorez Escuiers, et les quarts, Gentils Escuiers, Dieu vous doint accroissement d'honneur: et doit cognoistre un Herald ou Poursuivant, que tous fils de Rois sont Princes, et se doivent saluer comme Princes, non obstant qu'ils ne soient qu'Escuiers. Et si ce sont Ducs, ou enfans de Ducs, le Duc et son aîné fils semblablement, et si le fils avoit Seigneurie de Duché ou de Comté, il se saluerait comme Duc, ou comme Comte: Et si c'estoient ses autres enfans, selon les Seigneuries, en quoi ils seroient pourvus:*

et s'ils estoient sans Seigneurie, ils se devoient comme Comtes: Car quand l'on voit le fils d'un Duc, l'on ne dit point voila bel Esuier, mais l'on dit, voila un bel Seigneur. Et enfans et Comtes se doivent saluer selon les Seigneuries, en quoy il sont pourvus, et s'ils sont sans Seigneurie, et sont de sang Royal, il se doivent nommer Monsieur, aprez leur propre nom, comme il vouldroit dire, Jean Monsieur, ou Ricart Monsieur.

¶ 2. **DOMICELLUS CANONICUS**, Idem quod *Domuicillaris*. Charta Adolphi Archiepise. Mogunt. ann. 1381. Rerum Mogunt. tom. 2. pag. 679: *Effectum statutorum p. b. m. Dominum Gerlacum A. M. prædecessorem nostrum contra (i. e. erga) Scholasticos Ecclesiarum nostrarum civitatis et diocesis Maguntine pro juvenibus, qui communiter Domicelli nuncupantur, factorum, certis causis nos ad hoc moventibus, civitatem personam tollimus. Vide ibid. pag. 668.* [** Idem Canonici minores et juniores *Domicellorum* et *Domicillarium*, frequenter apud Germanos mentio, qui canonici Dominorum nomine vulgo appellabantur.]

¶ 3. **DOMICELLUS**, Urbis Præfectus. Ad SS. Junii tom. 3. pag. 536. de B. Pegambacurta: *In manu dilecti filii, nobilissimi viri, Galeotti Roberti de Malatestis, Domicelli Arimini.*

4. **DOMICELLUS**, apud Willelmum Thorn, videntur dici nobiliores famuli *Domicellus Abbatis*, pag. 1784. *Domicellus servientes Monasterii*, pag. 1980. quomodo valetos appellatos infra ostendemus. Uguet et Joan. de Janua: *Domicellus et Domicella quandoque dicuntur pulchri juvenes Magistri, sive sint servientes, sive non.* V. Hist. Cortusior. lib. 7. eap. 7. lib. 9. c. 10. et Statuta urbis Mediolan. part. 2. c. 108. 494. et seqq.

¶ **DOMICELLUS PAPA**, Idem qui *Camarius*, Custos cameræ papalis. Ordo Romanus apud Mabill. Musæi Ital. tom. 2. pag. 1. *Dominus vero Papa interdum ibidem, cum cameram suam redierit, consuevit non cardinalibus creationem de eis mandare. Domicellum suum, interdum non. Ibid. c. 270. Domicelli etiam vocantur Nobiliores familia Cardinalium.*

* Formula qua cardinalis aliquem *Domicellum* suum eligit, in Formul. fol. 33. vº: *Volentes personam tuam propter hoc prærogativa nostræ benivolentia (prosequi) te in Domicellum et familiam nostram duximus admittendum, volentes Domicellus et familiaris noster re et nomine consequaris.*

DOMINELLUS, Idem quod *Domicellus*. Joanni de Janua. [Vide suo loco.]

* **DOMICILIARIUS**, **DOMICILLIAR**, ut supra *Domicellatus*. Lit. ann. 1369. n. 5. Ordinatio reg. Franc. pag. 710: *Le sefoventes et Domiciliarios ejusdem loci de Prussia, etc.* Charta Caroli VI. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 373: *in civitates, villas, loca et castra earum senescalliarum quamplurimis habitatoribus et Domiciliariis depopulata fuissent, etc.* Aliæ ann. 1391. in Reg. 142. ch. 84: *profratibus Geraldus sit vetus incolus, Domiciliarius et habitator in loco de Villan...* etc.

DOMICIALIS. Vide *Doma* 3.

† **DOMICILIUM JURATUM**, Jus domicilijuramento sibi assertum. Concil. Liman. an. 1582 : *Quoniam vero abusus quidam pridem inolevit, ut per Domicilia quædam rata, quæ verbalia et commentitia plerumque sunt, in fraudem Ecclesiæ... ad ordines ligni irreperant; declarat hæc Synodus, neminem sub pretextu Domicilij esse ordinandum, nisi illud legitime... contractum fuerit.*

† **DOMICILIUM AMBULATORIUM**, Marinae bellicæ species. Tract. Ms. de Relit. et mach. bellic. cap. 52 : *Domicilium ambulatorium, cum ponte et scalis levato-possunt cum (eo) pedites (transire) non de una ripa ad aliam, et ponere scamuro castelli juxta flumen positi.* Et cap. *Domicilium ambulatorium portans secum ticas, cum caldariis ardentibus unctis mentina, pice et sulfure bene contritis, et medio stupa oleo uncta, de quibus sit in-larium, quod ab aqua non extinguitur.* e Catus 2.

† **DOMICILLARIS CANONICUS**, Junior canonicus cui necdum est jus Capituli. In Ecclesia Argentinensi duodecim sunt *Capitulares*, totidemque *Domicillares*: quorum receptione inter Probat. Hist. Aiciæ pag. 178. et seqq. exstant Statuta oris Capituli ejusdem Ecclesiæ, ann. 13. condita, approbata primum ab Emilissimo Cardinali *de Rohan*, ac tandem ovici Magni auctoritate confirmata eodem anno. [*Colonie erant 25. *Capitula* totidem *Domicellares*, Moguntia 24. t. 22. Domic. Treveris 16. Capit. 24. Domic. Augustæ Vindelicorum 20. Capit. lem Domic. Bambergæ 20. Capit. 14. nie. Spiræ 11. Capit. 15. Domic. Vide Elhorn. Jus Eccles. German. tom. 2. 603. sqq. *Domicellaribus* jus capituli erat, sed certis redditibus gaudebant; vero sunt canonici, quos in herba di-ent, qui locum in capitulo tenentes penda carebant, quos spectare videntur g. et 19. de præbend. (3, 5.)] Vide in *Comici*.

† **DOMICILLIARIUS.** Vide supra *Domiciliarius*.

† **DOMICORRUPTOR**, Οἰκοφθόρος. Gloss. Gr. MSS. S. Germani a Pratis.

† **DOMICUS**, Οἰκεῖος, in Gloss. Lat. Gr.

† **DOMIDUCA**, Dea quæ præesse existitur cum sponsa duceretur domum, Tertull. lib. 2. ad Nat. cap. 11. hinc

† **DOMIDUCUS**, Deus eidem rei adhibitus, S. August. lib. 6. de Civ. Dei cap. 9.

† **DOMIFICAMENTUM**, Ædium exstru-
Vide *Domificare*.

† **DOMIFICARE**, Domus ædificare, exstruere. Inquisit. de Moras ann. ex Regesto Probus fol. 42 : *Attamen e foris debebant prædictas operam, monast. corvatamque antequam Domifi- car in castro, et propter Domificamenta pos in castro oportet facere, Dominus eis illud.* Bulla Pauli PP. de Secula- one Monast. Vezeliac. ann. 1537. Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. 17 : *Et residuum non comprehendens eis unt a dormitorio et refectorio, Capitulo onicis præfatis remaneat ad Domifi- n.... habeantque liberum usum in*

nemoribus.... tam ad Domificandum in clau- stro. Rursum occurrit in Charta ann. 1400. Abbatiæ Cassaniæ in Bressia, et in Vita B. Giraldi de Salis apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 998. *Abbatia bene sita et satis Domificata*, id est, satis eleganter exstructa, apud Stephanotium tom. 13. Fragn. Hist. MSS. pag. 193.

† **DOMIFICATIO**, Ædificatio, ut vide-
tur, majori annexum et ab eo pendens. Litteræ Caroli Hungariæ Regis ann. 1317. in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 170. col. 2 : *Creamus nostrum Procuratorem..... ad recuperandum principatum Salerni... et jura ejusdem, sive consistent in civitatibus, seu castris, vel villis, seu domibus, vel Domifi- cationibus, etc.*

* **DOMIFICIUM**, Ædificium, domus exstructio. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Domificare, Maisonner, i. domus facere.* Testam. Aymon. comit. Sabaud. ann. 1343. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1005 : *Ipsi hospitali dari voluit et legavit, cum Domificium perfectum fuerit, triginta lectos sufficienter furnitos.* Vide in *Domifi- care*.

† **DOMIGENA**, Vernaculus, indigena. Gloss. Græc. Lat. : Οἰκογενής, *Vernus, vernaculus, domi natus.* Ita etiam Iso Magister in Glossis. Dudo lib. 3. de Act. Norm. pag. 98 : *Morabatur autem Rex in domo Wil- helmi Ducis, ut Domigena et vernula.* Utitur et pag. 105. 141.

† **DOMIGERIUM**, ex Gallico et Anglico *Danger*, Periculum. Vox autem efficta a *Damnum*. Dictum enim putant quidam *Danger*, quasi *daninum* gerens. Malim a Gallico *Domager*, i. e. *Damnus*, effictum. Le Roman de Garin MS. :

As gens Fromont euerent pour Domagier.
Thomas Walsingham ann. 1392 : *Credebant autem Londonienses, quod per hæc dona Domigerium evasissent, et in posterum quieti essent : sed sefellit eos eorum opinio, etc.* Henr. Knyghton. ann. 1352 : *Sed per Justitarios et alios ministros emolumentum semper Regi accrevit, et Domigerium ad populum.* Idem : *Romani videntes, quod Papa.... recesserat, et sic in Domigerio positus esset, etc.* Utitur rursus eadem notione.

* Nostris alias *Dongeseux*, pro *Dange- reux, Désavantageux*, damnosus. Stat. ann. 1406. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 135 : *Pour ce que ledit mestier d'obloyer.... est bien Dongeseux, subtil à aprendre etc.*

SUB DOMIGERIO alicujus aut manu esse, apud Bractonum lib. 4. Tract. 1. cap. 19. § 2. est alicui subesse, esse sub illius potestate : est enim *Danger*, nostris, pote- stas. Qua quidem notione vocem *Donger*, quæ *Domigerium* effert, usurpant Poetæ nostrates. Le Roman d'Aubery MS. :

Laissies Flamains, demener lor boffois,
Que il ne prisent votre Dongier un pois.

Alibi :

De ses Chastiaus li bailla le Dongier.

Vide *Dangerium*.

* Poem. reg. Navar. Cantil. 2. tom. 2. pag. 5 :

Car j'aim molt miex estre en vostre Dangier
Et soffrir bien l'autre mal se l'avoie.

Vide supra in *Dangerium* 1.

1. **DOMINA**, nude, Deipara; hinc *Missa*

de Domina, non semel in Chronico Archi-
episc. Upsaliens. pag. 219. 225. in Mona-
stico Anglicano tom. 3. pag. 151. et apud
Franciscum Dominic. Pragenses. etc. *Ma-
ria, ... sermone Syro Domina nuncupatur.*
Maria, Syriace Domina. Vide S. Hieronym.
de Locis Hebraic. in Evangelio Matthæi.
Dominam, Deiparam nude appellari ægre
ferunt hæretici, atque in primis Calvinus
Epist. 128. Vide Lambecium lib. 8. Bi-
blioth. Cæsar. pag. 132. et supra in voce
Domicellæ.

✎ Voci, *Domina*, sæpius addita est
hæc *nostra*. Hinc Gallis nostris quasi uno
verbo effertur *Nostre-Dame*. Statuta Aca-
demie Paris. apud Acherium Spicil. tom. 6.
pag. 385 : *In quinque festis gloriosæ Virginis
Mariæ non legitur in Nonis Nostra-Domina
in vico Brunelli.* Regula Toribii Archiep.
Limæ, Concil. Hispan. tom. 4. pag. 669.
col. 2 : *Officium Domine nostræ dicetur
diebus consuetis in hac sancta Ecclesia et
recitabitur totum tono summisso, excepto
hymno Ave maris stella.*

† 2. **DOMINA ECCLESIA.** Sic Romana
vocatur in Vita Innocentii PP. IV. tom.
7. Miscell. Baluz. pag. 399 : *Ipsos (Comites
et Barones) citavit summus Pontifex, ut
parendo mandatis ipsius ipsum regnum
manibus Domine Ecclesiæ resignarent.* Do-
mina autem Ecclesia dicta est quia ibi de
regno Apuliæ sermo est, quod ceu feudum
Romanæ Ecclesiæ esse existimabatur.

† 3. **DOMINA**, Honoraria Regiæ assecla,
in Computo ann. 1202. apud D. Brussel
de Feudorum usu tom. 2. pag. clvii : *Pro
III. paribus robarum quas Domine habuerunt
xviii. l.*

† 4. **DOMINA**, Nobilium uxores, etiam
a maritis suis, in actis publicis *Dominas*
appellatas fuisse post Ægidium Menagium
testis est Mabillonius Diplom. pag. 90.

* Etiam imperiali dignitate illustribus ma-
ritis. Charta Alberti imper. ann. 1299. in
Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol.
173. rº. : *Promittimus etiam nos curaturos et
facturos, quod carissima consors nostra
Domina Elizabet, regina Romanorum illu-
stris, præmissis omnibus assentiet.* [* Vide
Glossar. med. Græcit. voce Δέσποινα, col.
282.]

* Eodem nomine matres suas compella-
bant homines plebei ordinis. Lit. remiss.
ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch.
315 : *Colin Garin fils moyen-né de laditte
Colette et Philippot Garin puisné.... ledit
Philippot vint à saditte mere criant et plo-
rant, Madame, pour Dieu mercy, mon frere
me vuelt tuer et occire.*

† 5. **DOMINA.** Sanctimoniales Benedi-
ctinæ sic appellantur ab anno 970. Vide
Mabill. tom. 2. Annalium pag. 604. ubi
Gisla Abbatisa Romaricimontis Chartam
subscribit, *ceteris Dominabus assentientibus.*
Charta Lucianæ Abbatisæ Farensis Mona-
sterii ann. 1168 : *Ad pelliciasque Dominarum
decem libras per singulos annos iterum con-
cessi.* [* Adde chart. ann. 1153. in Alsat.
Diplom. num. 288. tom. 1. pag. 238.] Vide
Domicellæ 2.

† 6. **DOMINA**, Mulier quævis, ut Itali-
cum *Dona*, quod nomen est discretivum
sexus, non titulus honoris. Acta B. Torelli
Puppiensis, tom. 2. Martii pag. 501 :

Quidam Comes Carolus de Puppio, valde notus B. Torelli, cum sero carnis-privii advenisset, illi sentiferum cum canistro referto carnibus et pane misit, et cum iret, Dominus Puppenses dederunt aliqua comestibilia quae fratri portaret.

7. **DOMINA**, Machinae hellicae species. Richardus de S. Germano in Chron. ann. 1239 : *Ingeniaque, Biddae, Domine, et Mangonelli sunt, Imperatore mandante.*

* 8. **DOMINA** FRANCORUM, Eo titulo insignitur Regina, in Annal. Victor. Mss. ad ann. 1232 : *Hoc anno Ludovicus rex, de consilio matris suae et aliorum quorundam, mandavit sibi dari in conjugem Margareta comitis Provinciae filiam, per Galterum archiepiscopum Senonensem et dom. Johannem de Nigella, eamque duxit Senonis in uxorem, et eandem coronari et inungi fecit a dicto archiepiscopo in Dominam Francorum et reginam.*

* 9. **DOMINA**, Baronis et militis uxor. Ordinatur pro regina ex Reg. Cam. Comput. in Bibl. reg. sign. 8406. fol. 91. vº. : *Item quod absteineat (regina) a Dominationibus vocandis vel aliis magnis personis, et eas, cum venerint, diutius retinendis; et quo (quod) se non redat (reddat) minus facilem (facilem) ad loquendum cum tot venientibus; sed aliquotiens se excusari faciat, sicut decet.*

* 10. **DOMINA** ANIMARUM. Charta Phil. V. ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 279 : *Item quadraginta libras cere et quadraginta solidos pro jocalibus Domine animarum, ratione mercedis villae praedictae. An Deipara Virgo Maria?*

* 11. **DOMINA**, nude, Socrus, vulgo Belle-mere, alias Dame, eadem ratione qua soeer, Sire nuncupabatur. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 136. Chartoph. reg. ch. 144 : *Comme le suppliant se feust marié à la fille d'une femme appelée Guilleuete le Gaz;... icelle Guilleuete sa Dame etc. Aliae ann. 1396. in Reg. 151. ch. 4 : Icclui Perrot et la mere de la femme dudit Belotin lui ostèrent la barre qu'il tenoit : lequel Belotin doutant que ledit Perrot et sa Dame ne le batisent, etc. Rursum aliae ann. 1403. in Reg. 158. ch. 166 : Lequel exposant demanda audit Popile pourquoy il avoit fait semondre lui et sa Dame mere de sa femme. Hinc Dame-grant, pro Grand mere, avia materna, in Lit. remiss. ann. 1456. ex Reg. 185. ch. 340 : Lesquelles orphelines demourerent ou gouvernement d'une bonne femme, leur Dame-grant.*

¶ 1. **DOMINABILIS**, f. Suffraganeus, substitutus, qui vices alterius gerit. Epist. Cambellani ann. 1319. ex Archivo S. Victoris Massil. : *Dominis Vicario et Consilio civitatis Massiliae Dominabilibus sibi Nagerius de Chari regius Cambellanus.*

* Titulus honorarius, ut mihi videtur, eorum qui civitatis regimini praepositi sunt. Vide Dominium 3.

* 2. **DOMINABILIS**, Ad dominum ratione dominationis seu proprietatis pertinet. Charta Caroli VII. ann. 1430. in Reg. Cam. Comput. Bitur. fol. 134. vº. : *Cessit... boissellos avenae quatuor, solidos quatuor, ... denarios quatuor, obolum unum censuales et Dominabiles. Vide Dominatio 1.*

DOMINÆDIUS, DOMINÆDIUS, promiscue, οὐκ ἐστὶν ὄντως, apud Palladium in Vita Chry-

sostomi pag. 202. et alios : Dominus ædis. Gloss. Lat. Gr. : *Domnedius et Cornacularius, δὲ δουρὶς*. *Domnedius*, habent Notæ Tyronis. Sic autem fere semper sanetum Felicem vocat Paulinus Nolanus Episcopus, quasi dominum ædis, cui ipse praesidebat. Epist. 1 : *Venientem in grevio jam communis patroni Domnedii mei Felicis excepiam.* Ita Epist. 9. 10. 12. et 28. et Natali 7. Sic etiam non semel Sugerius lib. de Consecrat. Eccles. S. Dionysii sanctos Martyres *Domnos* suos vocat. Porro vocem *Domnedius*, apud auctorem Rhetoricæ ad Herennium restituit Salmas. lib. de Jure Attico pag. 73. [*Vide Forellinum.]

* **DOMINAGIUM**, Tributum, quod Domino praestatur. Charta Hugon. de Monteforti in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 61 : *Tradidi Hugoni de Quesueio militi meo seneseallo totum Dominagium, ... quod habebam in illo loco. Vide infra Dominatio 2.*

DOMINALIS, Invincibilis, in Gloss. Arabico-Lat.

1. **DOMINALITER**, tanquam Dominus : Galli dicerent, *en Seigneur, en Maistre*. Charta Cresimiri Regis Dalmat. ann. 1059. apud Jo. Lucium lib. 2. Hist. Dalmat. cap. 15 : *Illud..... autorizo, Dominaliter corroboro, potentialiter confirmo.*

* 2. **DOMINALITER**, In supremum dominium, Gall. *En suzeraineté*. Charta ann. 1257. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 532 : *Quam terram dom. Arnaldus de Hispania.... recognovit et tradidit eidem D. comiti Bigoræ Dominaliter, et recepit in feudum ab eodem. Vide mox Dominatio 2.*

* **DOMINARI**, Re aliqua velut propria uti et frui. Inquisit. ann. 1268. ex schedis Pr. de Marzanges : *Requisitus qualiter vidit dictum dominum Barralum Dominari; dixit, quia bajulus suus, nomine Guillelmi juvenis de Castillone, vendidit herbam domine Rixendae de sureis. Rursum ibid. : Dixit quod ipse fuit bajulus Castillonis pro dom. Barrallo, et Dominabatur per dictos consues pro dom. Barrallo tanquam bajulus.*

1. **DOMINATIO**, Proprietas. Gloss. Lat. Gr. : *Dominatio, Τὸ κυριεύειν, δεσποτεῖν*. [Diploma Caroli Mag. pro Nosocomio B. Mariæ de Bono-passu, ann. 805 : *Et quod renovare vellemus quæ avus quondam noster Carolus Major domus ei concessit et quæ ipse nobis protulit relegenda, scilicet castrum ipsius vetus de Bono-passu cum Ecclesia quæ ibi edificata est cum omni jure et Dominatione, hoc est cum terris, domibus, edificiis, hortis.] Tabular. Belliloecense in Lemovicib. n. 147 : *Ut post hodiernum diem faciant exinde tam ipsi, quam successores eorum, jure Ecclesiastico, in omnibus, quidquid elegerint, ea quidem ratione, ut si ullus Rector aut Abbas in beneficio, seu in Dominatione, in aliorum usibus, nisi in stipendiis Monachorum transferre voluerit, etc. [* Chart. ann. 722. in Tradit. San-Gall. num. 11. pag. 9 : In Dominatione permant.]**

2. **DOMINATIO**, Tributum, quod Domino praestatur. Concilium Rom. sub Engenio II. PP. : *Si Episcopus a subjectis, Sacerdotibus et Clericis Dominationes exigat.* Charta Hugonis Regis Ital. apud Ughellum tom. 2. pag. 193 : *Aut alias quaslibet annuales Dominationes exigere, aut consuetudinario more aliquid tollere, etc. Alia ann. 1231. in*

Regesto Tolosano Camerae Comput. Paris. fol. 68 : *Expletiva et ademptiva, obliis Dominationes, introitus et exitus, etc. Consuetudin. Tolosae part. 4. tit. de Feudis art. 10 : Debet solvere pro dicto feudo obliis census et alias Dominationes in Chartis seu contentas. Adde art. 15. [Charta ann. 1261 tom. 1. Anecd. Marten. col. 1111 : Dominationes, ademptiva vel expletiva, debita et nomina debitorum, etc.]*

* In proprietatis vel superioris dominii recognitionem. Arest. parlam. ann. 1311 in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 1 : *Item septem solidos Caturcenses annui redditus Dominationes in domibus, ayralibus et casalis.... Item census et aliae Dominationes terris, vocatis Casurat, prope boderium Charta ann. 1361. in Reg. 103. ch. 78 : Petrus Antonni servit quoque anno tres denarios Tolos. obliarum cum Dominationibus pro quodam hospitio. Vide supra Dominagium.*

3. **DOMINATIO**, Titulus honorarius Regum, in Epist. Franciscis tom. 1. Hi. Franc. 29. 52. 55. 64. 73. 74. In Cap. Caroli Calvi pag. 53. etc. Will. Brito 16. Philip. v. 156 :

Vestra quidem plene Dominatio novit, ut a quo Tam laudabiliter regitur tam nobile regnum.

Ita Graeci recentiores vocem κυριότης usurpant. Gregor. Decapolita de Mirac. Gregorii Mart. n. 46 : *Ἐπεὶ δὲ ἡ σὺ κυριότης μουσῆρον ἐβλεψε*, etc. Formula loquens Italis familiaris, *vostra signoria.*

¶ 4. **DOMINATIO**, hoc titulo honorati etiam Visitatores monasteriorum Schraub, Chronicon Mellicense pag. 4 col. 1 : *Præfatos articulos de vite nostre monasticæ observantia humiliter et plano s. digessimus... offerentes debita cum subjectis et condigna veneratione eosdem vestris Dominationibus prudentissimis, etc.*

* Indiscriminatim non raro concessum. Eo compellat cardinalem Oliverium ep. Alban. Baldus JC. in tract. de Dot. : *Consummationem, si in longiorem protuleris moram, quam tuæ reverendissimæ Dominationi fuerit desiderium; cognoscat tua reverendissima Dominatione id præter meum et vigis desiderium. Eodem quoque donatarius vicarii generales archiep. Turon. in eisdem inscripta ann. 1271. a Petro archiep. Andegav. tom. 1. Probat. Hist. Brit. 1024 : Dominationes vestras, de quibus plenam in Domino fulciam obtinens, requirimus etc.*

DOMINATIONES, Angeli ex secundo s. Angelicæ Hierarchiæ gradu : sic appellati ex eo, quod liberalissima fidelissimaque servitute ita gaudent et gloriantur creaturis super se dominatione, ut alteri nulli, nequam ipsi subiciantur. Ex quo fit ut ad Deum, quantum possunt, se adjungant et ab omni rerum creaturarum oppressione violenta remotæ sint, et, ut ait D. Gr. Homil. 34. in Evang. : *Quod mira potestate prævineant, pro eo, quod eis ceteris obediendum subjecta sunt.* Adde D. Bernard. lib. 5. de Consid. cap. 4. Guill. Paris. P. de Un. pag. 2. cap. 127. Isidor. l. 7. cap. 5. Sophron. in Encom. Angel. cap. 5.

* **DOMINATIVUS**, Dominans. Prefatus operis Conradi de Monte puellar. Ration. eccl. canon. qui vivebat sæc. 14 : *Tractus*

rius est de communicatione Dominativa, ut est principantis et subjecti in domo.

¶ 1. **DOMINATURA**, Jus Domini, Cens pertinet ad Dominum, Gall. *Droit Seigneurial*. Instrum. S. Albini Andegav. apud Lobinellum Hist. Britan. tom. 2. col. 19 : *Quidam Miles.... donavit Deo et S. Albino Ecclesiae S. Oportune Dominaturam ill. suam, quam habebat in ea in altari et in pultura.*

* Idem quod *Domanium*. Vide in hac Charta ann. 1285. in Chartul. Cluniac. 1327 : *Dicti liberi habeant.... Dominaturam justitiam in praedicta terra sua de Maxilico, excepta alta justitia, quae remanet... cto abbati et ejus successoribus in perpetuum.*

¶ 2. **DOMINATURA**, Potestas, imperium. amillus Peregrinus in Hist. Principum Longobard. apud Murat. tom. 2. pag. 337. l. 1 : *Satis infamis et illicita consuetudo in poribus istis hinnolevit, dum quaedam alierculae, defunctis viris, maritalis Dominaturae solute, licentius proprii arbitrii libertatem fruuntur.*

DOMINELLUS, *Domicellus*, et *Domicella* *Dominella*, a *Dominus*. Ugutio. Vide in *domicellus* 4.

* Charta Bald. Noviom. episc. ann. 1154. Chartul. Montis S. Mart. fol. 91. rº. col. 1 : *Domino Ivone Nigellense ex parte Domicelli sui Radulphi comitis concedente.*

** Ruodlieb. fr. 8. vers. 60 :

Hunc Dominella rogat quo secum tessere ludat.

DOMINICA, seu **DIES DOMINICUS**, qui Christo potissimum dicatus est apud Christianos, Graecis κυριακή, quae et ἀναστάσιμος, ἀσπίς καὶ ὑπατος τῶν ἡμερῶν, dicitur S. Ignatio in Epist. ad Magnesianos n. 9. omocanon nuper editus a Joan. BAPT. Otelerio eap. 416 : *Πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καὶ ἐλθέτω κυριακή, ἅλλα πρώτη ἡμέρα. Μετὰ δὲ τῆς ἀναστάσεως, κυριακή, κυρία πασῶν τῶν ἡμερῶν καὶ ἐορτῶν ἐκλήθη.* [Ita κυρία τῶν ἡμερῶν unde dicitur Johanni Anagnostae de Exeio Thessalonic. cap. 6.] Edictum Theophili Alexandrini Patriarchae : *Et mos et honestas nobis exigit, ut omnem diem Dominicum quovremus, eumque celebremus, quoniam Christus Dominus noster praclarum in ea resurrectionis munus obtulit.* Sedulius lib.

Paschalis operis eap. 20 : *Interea caeperat lud triste post Sabbatum dies irradiare felix, qui domino Dominanti gratissimum nomen ab us Majestate sortitur, dictus hoc honore Dominicus : quippe qui tantum consecutus est dignitatis, ut primus meruerit intueri mundi nascentis originem, et resurgentis Christi virtutem, etc.* S. August. Epist. 119. cap. 3 : *Dies Dominicus non Judaeis, sed Christianis resurrectione Domini declaratus est, ex illo habere coepit festivitatem suam.*

¶ Serm. 251. de Tempore : *Ideo sancti doctores Ecclesiae decreverunt omnem gloriam Judaici sabbatissimi in illam (diem Dominum) transferre, ut quod ipsi in figura, nos celebravimus in veritate; qui tunc erit requies nostra vera, quando resurrectio fuerit perpetrata, et remuneratio in anima et corpore simul perfecta.* S. Maximus Taurinens. omil. 3. in Pentecost. : *Dominica nobis deo venerabilis est atque solennis, quia in ea salvator, velut Sol oriens, discussis infernorum tenebris, luce resurrectionis emicuit, ac*

propterea ipsa dies ab hominibus saeculi Dies Solis vocatur, quod ortus eam Sol justitiae Christus illuminet. Ordo Romanus, et Isidor. lib. 2. de Eccl. Offic. cap. 24 : *Dominicum diem Apostoli ideo religiosa solennitate sanxerunt, quia in eodem Dominus et Redemptor noster a mortuis resurrexit : quique ideo Dominicus appellatur, ut in eo terrenis operibus, vel mundi illecebris abstinentes, tantum divinis cultibus serviamus, dantes scilicet huic diei honorem et reverentiam propter spem resurrectionis nostrae, quam habemus in illo, etc.* Gregor. Turonens. lib. 1. Hist. 22 : *Hic est dies resurrectionis Domini nostri Jesu Christi, quem nos proprie Dominicum pro sancta ejus resurrectione vocamus.* [Dominica dies, Apoc. 1. 10.] *Dominicorum dies*, in Epist. Eneyclia Vigili PP. Vide S. Hilariu in Prologo ad Ps. pag. 187. S. Hieronym. in Psal. 117. Brissonium ad L. Dominic. Henric. Valesium ad Eusebium de Laudibus Constant. cap. 9. et caeteros passim.

* *Diemenche*, in Charta ann. 1224. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 321. *Diemenche*, infra; *Diemoine*, in alia Otton. comit. Burg. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 15. col. 2 : *An l'an de l'eynearnaciun de notre Senor nil et deux cenx et quarante et doux, le Diemoine devant feste Symon et Jude.* *Dimaine*, in Hist. Joan. IV. tom. 2. Probat. Hist. Britan. col. 325. *Dimoinge*, in Lit. ann. 1339. tom. 4. earumd. Ordin. pag. 338. art. 1. *Dioes*, in Ch. seabin. Camerae. : *En l'an de l'incarnation nostre Seigneur Jesus Crist m. cc. et sissante, le Dioes après les octaves S. Pierre et S. Pol.* Et in Ch. ann. 1317. ex Cod. reg. 10196. 2. 2. fol. 19. rº.

¶ **DOMINICA RESURRECTIO**, Quævis dies Dominica. Anonymus lib. 1. Mirae. S. Bertini eap. 1 : *Tres viri in piscationis arte periti nocte Dominica... navim ascendentes, etc. Super eos enim propter noctis Dominicae Resurrectionis transgressionem ultio supervenit divina... Et cum Fratres in praedicto loco commorantes nocte Dominicae Resurrectionis in eadem Ecclesia, in qua corpus B. pausat Bertini, etc.* Tangmarus in Vita S. Berwardi Episc. Hildesh. inter Acta SS. Bened. sæc. 6. pag. 225. cap. 43 : *Deinde sapientissimus Rex sæpius interceptam Gandesemensis Ecclesiae dedicationem in vigilia Epiphaniae Domini indixit, quæ tunc prima feria Dominicae Resurrectionis accidit, velationem etiam ancillarum Dei in ipsa sacra die Epiphaniarum.*

¶ Dominicas omnes festas hilaresque sanxit Ecclesia, ut loquitur Epiphanius in Expositione fidei num. 22. nec ulla jejunia celebrat... ne ipsius quidem Quadragesimæ Dominicis : qui usus semper viguit apud Christianos. Tertull. lib. de Corona eap. 3 : *Die Dominico jejunium nefas ducimus, vel de geniculis adorare.* Canon 65. Apost. statuit Clericum deponendum esse, qui *Die Dominico* jejunaverit; et ad calcem libri 5. Constit. Apost. legitur : *Reus erit, peccati, qui Dominico die jejunaverit, cum sit dies Resurrectionis.* Hæc prima ratio fuit prohibendi jejunii, ne tristis esset dies lætissimæ Resurrectioni Dominicae consecrata. Alteram subinde refert S. Augustinus Epist. 36. eap. 12. n. 27. ad Casulanum scribens : *Die Dominico jejunare scandalum*

est magnum, maxime postea quam innotuit detestabilis multumque fidei apostolicæ Scripturisque divinis contraria hæresis Manichæorum, qui suis auditoribus ad jejunandum istum tanquam constituerunt legitimum diem. Per quod factum est, ut jejunium diei Dominici horribilius haberetur. Hinc in Conc. Carthag. IV. can. 64. legimus : *Qui die Dominico studiose jejunat, non credatur Catholicus, et in Synodo Gangrensi can. 18. ex interpretatione Dionysii Exigui : Si quis propter continentiam, quæ putatur, aut contumaciam in die Dominico jejunat, anathema sit.* Quæ duo Concilia sicut et Caesarangustanum adversus Priscillianistas, etiam Manichæos dici solitos, ann. 381. celebratum, dum can. 2. prohibet, ne quis jejunet die Dominica, causa temporis aut persuasionis aut superstitionis, jejunium etiam die Dominico, modo absit superstitionis causa, permittere quodam modo videntur. Et Hieronymus quidem Epist. 28. ad Lucinium scribit : *Utinam omni tempore jejunare possimus : quod in Actibus Apostolorum (ut etiam Augustinus Epist. 36. num. 28. observavit) diebus Pentecostes et die Dominico apostolum Paulum et cum eo Credentes fecisse legimus.* Ne hinc tamen Ecclesiae morem ac legem improbare videatur, mox dictum temperans addit : *Nec hoc dico, quod Dominis diebus jejunandum patem.* Hæc fere post Petrum Constant tom. 1. Epistolarum Rom. Pontificum col. 335. et seqq.

DOMINICÆ observatio jam olim a nona, seu vespere præcedentis diei incipiebat. Concil. Francof. ann. 794. eap. 21 : *Ut dies Dominica a vespere usque in vespem servetur.* Ita in Concilio Berghamstedenensi ann. 697. et Forojuliensi ann. 791. can. 13. Capitulari Aquisgran. ann. 789. cap. 15. lib. 1. Capit. cap. 15. etc. *Ratio est*, inquit Richardus Ep. Cremonensis in Mitrati, et ex eo Durandus lib. 5. Ration. eap. 9. n. 2 : *Quia vespertina synaxis, seu hora, primum est officium diei sequentis.* Simon Islepe Episcop. Cantuariens. in Provinciali Ecclesiae Cantuar. apud Lindwodem lib. 2. tit. 3 : *In primis sacrum diem Dominicum ab hora diei sabbati vespertina inchoandum, non ante horam ipsam præveniendum, ne Judaicæ professionis particeps videamur, quod etiam in festis, quæ suas habent vigiliis, observetur.* In plerisque veteribus Statutis MSS. pro Artificibus Parisiensis civitatis, id potissimum cavetur, ut nemo quidquam artis exerceat diebus Dominicis ac festis, ne au Samedi depuis le dernier coup de Vespres sonné en la Paroisse, où aucuns desdits mestiers demourront. Vide in hanc rem S. Augustinum Serm. 51. de Tempore, Herardum Turon. in Capitul. cap. 2. Gregor. Turon. lib. 3. de Mirae. S. Martini eap. 31. 56. Vitam Aicadri Abb. Gemetie. cap. 25. Matth. Paris et Rogerum Hoveden. ann. 1201. etc.

Hoc die ab omni opere servili cessatum, [etiam ab ipsa venatione.] Theodorus Cantuariensis Episcopus in Capitul. cap. 7 : *Græci et Romani in die Dominica non navigant, nec equitant, panem non faciunt, nec in curra ambulant, nisi ad Ecclesiam tantum : nec balneant se Græci, non scribunt publice, tamen pro necessitate seorsim*

in domo scribunt. Adde eundem in Pœnitentia cap. 44. præterea Concilium Aurelianense III. cap. 28. Verneuse ann. 755. cap. 14. Moguntiac. cap. 37. Capitula Caroli Mag. lib. 1. cap. 81. [* 75.] etc.

Neque Dominicis vel festis diebus Placita publica teneri licuit, nisi forte pro magna necessitate, aut hostilitate cogente, ut habet Carolus M. in Capit. pro partibus Saxonie ann. 789. cap. 18. neque Mereatus agi, ut in Capitul. 1. ann. 809. cap. 18. Capitul. 2. ejusdem anni cap. 8. Vide Capitularia Caroli C. tit. 11. cap. 7. tit. 36. cap. 19. tit. 38. cap. 7.

* *Dominica* die sedebant ut jus dicent Magistri requestarum, ex Arest. parlam. ann. 1291. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 42. 10. col. 2 : *Pro causis et requestis senescallarum et eorum partium, quæ reguntur jure scripto, audiendis et expediendis, sedeant diebus Veneris, Sabbati, Dominica, et aliis diebus quibus viderint expedire, qualibet septimana, quatuor vel quinque personæ de Consilio.*

DIES DOMINICUS primum apud Latinos in hebdomade sibi locum vendicat, estque primus dies hebdomadis, ut dies Lunæ secundus, qui et inde *Feria secunda* nuncupatur, ut dies Martis tertius est *feria tertia*, et sic de cæteris. Ita Lex Dominicæ Codicis Theod. de Spectac. (15, 6, 5.) Atque inde hebdomada sæpe nomen sumit a Dominica præcedente, ut *hebdomada Passionis*, a Dominica præcedente, quæ *Passionis* dicitur. At Græci hebdomadis a subsequente Dominica appellationem tribuunt: v. gr. *Palmarum hebdomada* non est ea, quæ subsequitur *Palmarum Dominicam*, sed quæ præcedit, quæ Latinis *Passionis* est. Ita quarta hebdomada Quadragesimæ Græcis illa est, quæ Dominicam quartam intervertit: quare quæ Latinis erit tertia hebdomada Quadragesimæ, Græcis erit quarta; quæ illis quarta, Græcis quinta. Excipiuntur tamen eæ hebdomadæ, quæ a Paschate ad Pentecosten excurrunt, quæ a prima et præcedente, non a subsequente nominantur.

At cum Dominicæ totius anni suis quæque fere appellationibus donentur, operæ pretium videtur de iis sigilatim observare, quæ ad illarum nomina spectant: quæ quidem eum sæpe etiam ab *Introitu*, uti vocant, qui ad Missam dici solet, designentur a Scriptoribus: qualis ille in singulis sit, ad singulas Dominicas adnotabimus. Prima igitur Dominica est

Dominica prima Adventus Domini, a qua Ecclesiastica Officia incipiunt, ut ait Durandus lib. 6. Ration. cap. 1. 2. et 3. quæ est quarta a Natali Domini. Hujus Introitus ad Missam est: *Ad te levavi.* [* Dicitur etiam *Dominica Aspiciens a longe*, quod est initium primi responsorii officii nocturni.] Respondet hæc Dominica Latinorum, Dominicæ Græcorum, quam κυριακὴν δεκάτην τοῦ Αουζᾶ vocant, i. e. decimæ ex iis Dominicis, in quibus Evangelium S. Lucæ per Lectiones ad Missam et inter Officia legitur; nempe *de Muliere habente spiritum infirmitatis*. Nam, ut id semel moneatur, Græci ita Evangelia in sacris Liturgiis legunt: a Dominica Paschatis Evangelium Joannis: Matthæi a feria 2. post Dominicam Pente-

costes ad Parasceven subsequentem festum diem Exaltationis S. Crucis: Lucæ a 2. feria post Dominicam Exaltationis: denique Marei pars potissima inter Matthæum et Lucam absolvitur. Vide Allatium de Dominicis. Gr. cap. 31.

In Ordine Ambrosiano, ut et in Mozarabo sex de Adventu Domini missæ assignantur: in Ordine vero Gelasiano adnotantur quinque, pro totidem, ut videtur, Dominicis Nativitatem Domini præcedentibus. Unde palam est quibusdam in locis adventum Domini olim a Dominica sexta ante Natalem Christi, in multis autem a quinta incepisse. [* Vide *Adventus*, 2. Observandum pariter antiquitus remotiorem a Natali Domini dominicam quartam dictam esse, primam vero, quæ proxima.]

Dominica 2. Adventus, quæ est tertia a Natali Domini: *Dominica prima ante Natale Domini*, in Kalend. Rom. ante 900. annos descripto apud Allatium lib. de Dom. Græc. cap. 37. Hujus Introitus est: *Populus Sion*. Græc. *Dominica undecima Lucæ*, seu *de Vocatis ad nuptias*, nuncupatur.

Dominica 3. Adventus, quæ *Dominica secunda ante Natale Domini*, in Kalend. Rom. Hujus Introitus est: *Gaudete in Domino semper, et iterum dico: Gaudete*. Græcis, *Dominica duodecim Lucæ*, sive *de decem leprosis* dicitur. [* *Johannes in captivitate*, ab evangelii lectione apud occidentales.]

Dominica 4. Adventus, quæ proxima Nativitati: *Dominica tertia ante Natale Domini*, in Kalend. Rom. Græcis, κυριακὴ πρὸ τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. Introitus olim: *Memento nostri, domine; [hodie, Rorate cæli.]* [* *Le Dimanche dernier des Oleries de devant Noel*, in Lit. remiss. ann. 1478. O scilicet dietæ Antiphonæ septem, quæ in ecclesia Adventus Domini tempore cantantur. Vide Carpenter. infra in hac littera O.]

Dominica infra Octavam Natalis Domini, cujus Introitus est: *Dum medium silentium*. *Dominica 1. post Natale*, in Kalend. Rom. Græcis, κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ γεννήσιν.

Dominica infra Octavam Circumcisionis, quæ Græcis κυριακὴ πρὸ τῶν φώτων.

Dominica 1. post Epiphaniam, [* vel *infra Octavam Epiphaniæ*.] cujus Introitus: *In excelso throno, etc.* Græcis, κυριακὴ μετὰ τὰ φῶτα, id est, Dominica post baptismum Christi, quem φωτισμόν, *Illuminationem* vocant, ut festum ipsum, τὰ ἄγια φῶτα, vel ἡμέραν et ἑορτὴν τῶν ἁγίων φώτων.

Dominica 2. post Epiphaniam, cujus Introitus est, *Omnis terra*, Græcis *Dominica decima quinta, de Zacchæo*. Vide *Festum Architrictini*. [* *Dominica post Octavas Epiphaniæ*, in chart. see. XIV. ap. Ludewig. Reliq. MSS. tom. 7. pag. 133.]

Dominica 3. post Epiphaniam, cujus Introitus est: *Adorate Dominum*. Græc. *Dominica duodecima Lucæ*, sive τελώνων, *de Publicano et Phariseo*. Dicitur iisd. προσφωνήσιμος, ut et ipsa quæ antecedit hebdomada, in qua jejunant Armeni, qui istius hebdomadæ jejunium ἀρτίβοσφιον vocant, de quo copiose Allatius de Dom. Gr. cap. 8.

Dominica 4. post Epiphaniam. [* *Dominica a tertia ad sextam post Epiphaniam*

dicuntur etiam *Adorate primum, secundum, tertium, quartum.*]

Dominica 5. post Epiphaniam.

Dominica 6. post Epiphaniam.

Dominica Septuagesimæ, cujus Introitus *Circumdederunt me*, Græcis κυριακὴ τοῦ ἀσώτου, seu *Dominica de Prodigio*, quod in ea de illo legatur parabola. [* Item *Festum repositionis* sc. *Alleluie*, et *Dominica quæ Alleluia clauditur vel dimittitur vel depunitur*. Vide *Alleluia Clausum*. Dicitur etiam Dominica *In septuagesima* et *Infra Septuagesimam*, quæ scilicet in diem lunæ ante hanc dominicam cadit.]

Dominica Sexagesimæ, cujus Introitus *Exurge*: Græc. κυριακὴ τῆς ἀποκρεῶς. Es autem ἀποκρεῶς, quod Latinis *Carnisprivium*, qua appellatione hebdomadam, quæ præcedit hanc Dominicam ἐξδοῦναι τῆς ἀποκρεῶς vocant, quod non ultra carnivescendis carnibus operam dent, sed unum eum ea illis edendis finem imponant.

Dominica Quinquagesimæ, cujus Introitus: *Esto mihi*, Gr. κυριακὴ τῆς τυρωφάτου et τυρινῆ, cui id nominis, ut et hebdomadæ quæ hanc Dominicam præcedit, inditum quod post eam Dominicam casei et ovorum esus dimittatur. Quippe post hanc Dominicam, die Lunæ, Græci jejunium quadragesimale auspicantur, aliter ac Latini qui Mercurii die incipiunt. Beneharnensibus dicitur *Dimenge cabée*, id est, *Dominica in capite Quadragesimæ*, ut observat Marea lib. 6. Hist. Beneharn. cap. 24. n. 9. [* *Dominica prima, quæ est ante caput jejunii*, in Concil. Narbon. ann. 1054. *Dominica ante Cineres*, in Chron. Alberad ann. 1220. pag. 507. Vide in *Carnisprivium*.]

In libro Petri Mallii cap. 30. etiam appellatur *Dominica de carne levatio*, seu *de carne levanda*, uti legendum conjectat Mahillonius tom. 2. Musæi Ital. pag. 15. alibi *Dominica ad vel ante carnes tollendas ante brandones*, in Chartulario S. Martini Pontisar. ubi *Joannes dictus le Diable vendit duo arpenta terre apud Commeniacum de Dominica ante Brandones. Dominica brandonum* dicebatur Dominica prima Quadragesimæ, ut dictum est in voce *Brandones*. Dominica igitur ante *Brandones* erat Dominica Quinquagesimæ, non Quadragesimæ, ut habetur apud Labbeum Chrono. Histor. part. 3. pag. 169: *Carolus IV. cognomento Pulcher... inunctus Remis 2 Februarii Dominica Quadragesimæ, quæ olim dicebatur devant les Brandons*: quibus in verbis error se ipse prodit; anno enim 1322. ad quem hæc referuntur, Dominica non Quadragesimæ, sed Quinquagesimæ incidebat 21. Februarii, cum Paschat dies incideret hoc anno in decimam Aprilis.

Dominica Prima Quadragesimæ, cujus Introitus: *Invocavit me*. Quintana etiam dicitur, quod sit quinta a Paschate, auctor est Durandus lib. 6. cap. 32. n. 1. [Dominica *Brandorum* vel *Brandorum* appellata est. Instr. ann. 1318. Hist. Dalp. tom. 2. pag. 177. col. 1: *Item anno quæ supra; scilicet die Dominica Brandorum sequenti Indict. 11. Vide in Brando 1.*] [* Etiam *Dies focorum et de orditis lignis*.] Græc. πρώτη τῶν νηστειῶν, et κυριακὴ τῆς ὀρθοδοξίας.

restitutam sacrarum Imaginum adorantem.

* Ordinari. MS. Rotomag. : *Ad processio-
m hujus Dominicæ in statione* R. Cum
derit. *Quidam sacerdos canonicus indutus
ba, amictus cum stola, tenens crucem
te pectus suum ad similitudinem Domini ad
dicium venientis, cantet in pupulto* X.
enite benedicti. *Chorus respondeat* : Et
unt etc. *Tunc intret processio chorum
iduum; et post fiat sermo ad populum.*

Dominica secunda Quadragesimæ, cujus
troitus est : *Reminiscere.* [** Ab Evange-
Dominica Chananæ, item post focos
l ignes, etiam Bohordicum secundum.]
æcis, κυριακή δευτέρα τῶν νηστειῶν.

Dominica tertia Quadragesimæ, cujus In-
troitus : *Oculi mei.* [** Evangelium : *Dæmon
itus.*] Græcis, κυριακή τρίτη τῶν νηστειῶν,
κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.] [** Di-
ur etiam Latinis *Adorandæ crucis.*]

Dominica quarta Quadragesimæ, cujus
troitus : *Lætare Hierusalem.* [** Evan-
gium : *Quinque panes.*] [Dominica de
sa nuncupata, eo quod in ea fit so-
nis illa Rosæ auræ benedictio. Vide
sa aurea.] Græcis, κυριακή τέταρτη τῶν
νηστειῶν.

Media Quadragesima nuncupatur in
l. remiss. ann. 1396. ex Reg. 149. Char-
th. reg. ch. 232 : *A un jour de samedi
et la Mi-caresme fu le lendemain etc.* Aliæ
et. 1402. ex Reg. 157. ch. 329 : *Le Di-
anche que l'en chante en sainte église* Letare
Jerusalem, que l'en dit la Mi-caresme,
et. Vide infra *Fonta.* [** Inde etiam Do-
minica mediana dicta, et in media Quadra-
gesima.]

*Dominica in Passione Domini, Dominica
Quadragesimæ*, a qua passionis offi-
cium auspiciatur Ecclesia, unde ita appella-
t, ut auctor est Durandus lih. 6. Ration.
c. 60. Acta Alex. III. PP. suh ann. 1162 :
*Exit ergo e Genua in Dominica Passione,
eum omni jucunditate navigans venit ad
Iuliam de Liguriis in Sabbato Palmarum.*
Græcis est 5. jejuniorum, πέμπτη τῶν νη-
στειῶν. Hujus Introitus est : *Judica me Deus.*

[A responsario dicitur *Isti sunt dies*; etiam
Positus, vide infra *Dominica Repus.*]
Vide Notas ad Villharduin. n. 129. et infra
v. 100 *Hebdomada.* Præterea Dominica Me-
diana appellatur ab Amalario lih. 4. cap.
u. edito a viro doctiss. Jo. Mabillonio
t. 2. Analector. pag. 114. quia Hebdo-
mam Medianam subsequitur; hanc
et in Medianam octavam vocat Fulcuin.
Chron. Laubiensi cap. 38. forte quod
si. Dominica a Dominica Septuagesimæ :
Am est hoc feria 6. ante Dominicam,
quæ vocant Medianam octavam. [** Domi-
nica mediana vulgo est quarta Quadrage-
sime, unde ejus Octava quinta.]

ia porro est *Dominica Quintanæ*, in
Certa Petri Episcopi Santonensis ann.
12. in Regesto Inculismensi Cameræ
Comput. Paris. fol. 23. Est enim illa, qua
Quintanæ ludus exercebatur a Vicanis. Vide
Quintana.

Dominica in Palmis, sexta quadrage-
sime, apud Rupert. lih. 5. de Divin. Offic.
7. quæ in Ordine Romano, *Dies Pal-
marum, sive florum, atque ramorum* appel-
la. [Alibi *Pascha florum, vel Pascha*

floridum, Gall. *Pasques-fleuries.*] *Dominica
in Ramis*, Durando lih. 6. cap. 47. *Dominica
ad Palmas*, apud Leon. III. PP. Ep. 5.
Beletus cap. 93 : *Hic dies dicitur Dominica
in Ramis palmarum, quod illo die rami pal-
marum in processionibus deportentur in si-
gnificatione illorum, quos filii Israël statue-
runt [straverunt] in via, Christo jam ve-
niente.* Adde Isidor. lih. 6. Orig. cap. 18.
In lih. Sacr. Gregor. M. *Dominica in Ramis
palmarum dicitur.* [Dominica *Olivarum*, in
Histor. Rerum Laudens. apud Murator to.
6. col. 1105.] Will. Tyrius l. 12. cap. 12 :
*Accidit casu, quod in die festo, qui dicitur
Ramis palmarum, cum de more populus uni-
versus in vallem Josaphat convenisset ad so-
lennem et celebrem tantæ diei processionem,
etc.* Rupertus Abbas in Vita S. Heriberti
Archiepisc. Colon. n. 17 : *Erat autem dies
ille, quem Christianitas appellat Diem pal-
marum. Dominica Indulgentiæ, quæ et Domi-
nica Palmarum*, in Ordine Romano. *Domi-
nica Indulgentiæ, quæ diversis vocabulis di-
stinguitur, idest Dies palmarum, sive florum,
atque Ramorum, Osanna, Pascha petitem,
sive Competentium, et Capitilavium.* Ex
quibus patet, eandem Dominicam *Osanna*
etiam appellari, quia, ut ait Alcuinus,
*dum in eo Dominus Hierosolymam tenderet,
ei occurrit turba plurima hinc inde clamando,
Osanna, quod interpretatur, salvifica, sive
salvos nos fac.* Joannes Euchaita pag. 7 :
ὠσαννὰ τοῖνον, ὡσον εὐλογημένε. [Dominica in-
dulgentiæ dicebatur ob pœnitentium recon-
ciliationem, quæ feria 5. sequenti solenni
ritu fiebat; *Capitilavium vero quia tunc
moris est*, inquit Rahanus lih. 2. de Instit.
Clerc. cap. 35. *lavandi capita infantium qui
tingendi sunt.* Quod de adultis potiori jure
est intelligendum. Hic usus desiit circa 12.
seculum.]

Dominica Osanna, apud Ademarus
Cabanensem non semel, *Dies Osannæ*, apud
Abul-Faragium in Hist. Dynastiarum pag.
163. et in Charta ann. 1170. apud Duche-
snium in Probat. Hist. Castegnereæ pag.
32. Capitul. de Villis cap. 28 : *Dominica in
palmis, quæ Osanna dicitur.* *Osanna*, nude
in Regula Monachorum Fontevraldensium
cap. 16. Libellus Fulconis Comitis Ande-
gav. apud Holstenium in Collect. Rom. de
Urbano II. PP. : *Ubi mihi florem aureum,
quem manu gerebat, donavit : quem ego ob
memoriam et amorem illius in Osanna sem-
per mihi meisque successoribus deferendum
constitui.* Eadem habentur in Fragm. Hist.
Andegav. n. 8. Tahular. S. Eparchii In-
culism. fol. 37 : *Duodecim denarios censua-
les in Osanna singulis annis Ecclesiæ nostræ
reddendos.* Adde fol. 116. Epitaphium Guil-
helmi Comitis Inculismensis : *Hic jacet Do-
minus Amabilis Guillelmus Comes Engoli-
smæ, qui ipso anno, quo rediit de Hierusa-
lem, abiit in pace, 8. Id. April. vigilia
Osannæ, 1028. anno ab Incarnat.* Ita etiam
hanc Dominicam appellari ab Æthiopibus
docemur ex illorum computo apud Joseph.
Scalig. lih. 7. de Emendat. temp. pag. 700.
Porro dicuntur apud Hebræos *Osanna*
termes palmæ, oleæve, aut salicis, alte-
riusve arboris, Græcis βῆτα, quos quatie-
bant in honorem ejus, cui pompa duceba-
tur, quod Græci dicunt κλάδους ἐπισείων :
Epiphan. Serm. εἰς τὰ βῆτα, et S. Chrysost.

Homil. in Magnam Septimanam, τὰ βῆτα
σεῖων et ἐπισείων, ut observatum a Baronio
ann. 34. n. 6. et Casauh. Exerc. 16. in
eundem Baron. cap. 2. Henr. Valesio ad
Hist. Euschii lih. 2. cap. 22. Joann. Ba-
ptista Cotelerio ad tom. 1. Monument. Ec-
cles. Gr. Hinc ἐορτὴ τῶν βῆτων Cyrillo Sey-
thopolitano in Vita S. Enthyimii, Auctori
Vitæ S. Theodori Studitæ, etc. Ἡμέρα τῆς
βῆτφόρου, Cedreno et Epiphanio Monacho
de Locis sanctis. Vide Luitpraudum lih. 3.
cap. 5. et S. Augustinum lih. 2. de Doctrina
Christ. cap. 11. Hujus Dominicæ Introitus
ad Missam est : *Domine ne longe.* Denique
appellatur *Dominica Lazari*, in Vita S.
Proculi Episc. Veronensis n. 16. quia, ut
ait Allatius cap. 20. Sabbato, quod hanc
Dominicam præcedit, Lazari resuscitati
memoria recolitur : qui addit, Græcos
postmodum magnæ pompæ apparatu, ra-
mis olivarum, palmisque in Cruces ac alias
formas confectis, in ramis appensis sequen-
tem diem Dominicum solenni ritu cele-
brare. De vocis *Osanna* variis significatio-
nibus vide sanctum Hieronymum Epist.
145.

* Nostris etiam *Ozanne*, sine addito.
Charta ann. 1316. in Reg. 56. Chartoph.
reg. ch. 227 : *Nous estanz en la Rouchelle
vers la fin de l'an 1315. ou commencement
de l'an 1316. environ l'Ozanne.* Alia ann.
1340. in Reg. 73. ch. 23 : *Laquele (quin-
zaine) commença le mardi emprès le Diemen-
che, que l'en chante Oculi mei, et feni le
mardi avant l'Ozanne.* Vide infra *Festum* 1.

Inter varias hujus Dominicæ no-
menclaturas non est omittenda quæ legitur
lih. 3. de Gestis SS. Rotonensium in Act.
SS. Benedict. sæculo 4. part. 2. pag. 215 :
*Receptusque est in Monasterio in sancto
Sabbato, id est, in Ramis palmarum.* Quod
tamen de ipso Sabbato sancto haud
absurde videtur posse intelligi; atque adeo
quod explicationis causa additum est, *id
est, in Ramis palmarum*, nihil aliud in-
dicare quam Sabbatum, quod est de he-
bdomada quæ dicitur in *Ramis Palmarum.*

Dominica Sancta in Pascha, in Kalend.
Romano. *Dominica sancta*, nude, in Sa-
cramentario Gregorii Magni ex Bibl. Bel-
vacens. Ecclesiæ. [Dies Dominicus κατ' ἐξο-
χὴν dictus, Tertull. de Idol. cap. 14.] Gr.
κυριακή τοῦ πάσχα, et ἀγία καὶ μεγάλη κυριακή
τοῦ πάσχα, in Euchologio : in Nomocanone
nuper edito a Jo. Bapt. Cotelerio cap. 411.
579. λαμπρά κυριακή : Pachymeri lih. 4. cap.
3. et in Pentecostario, μεγάλη καὶ λαμπρά
κυριακή : eidem Pachymeri lih. 7. cap. 15.
κυρία τῶν ἐορτῶν. Vide *Pascha, Dies ma-
gnus.*

Dominica prima post Pascha, [vulgo ab
Introitu, *Dominica Quasimodo*] quæ in
Kalend. Rom. *Dominica octava Paschæ*,
[in Missali Gothico-Gallicano, *Clausum
Paschæ*, Gall. *Pâques closes* :] [** alias *An-
tipascha* et *Conductus Paschæ*,] aliis dicitur
Dominica post Albas, quæ nempe Sabbatum
sequitur in quo nuper Baptizati vestes can-
didas, quas induerant Sabbato ante Pascha,
deponebant, ut est in Ordine Romano. In
Missa Ambrosiana appellatur *Dominica in
Albis depositis.* Unde liquet in Missali et
Breviario Romano, ubi *Dominica in Albis*
dicitur, vocem *depositis* subaudiri, de qua

sie Augustinus Serm. 157 : *Paschalis Solennitas hodierna festivitate concluditur, et ideo hodie Neophytorum habitus commutatur, ita tamen ut candor, qui de habitu deponitur, semper in corde teneatur.* Sic porro *Dominica secunda, tertia, etc. post Albas*, apud Rupertum lib. 9. de Divin. Offic. cap. 1. 2. Græcis, *κωνη* et *νέα κυριακή* τοῦ ἀντιστοχίου. [* Dicitur etiam *Octava Infantium*.] Vide Allatium de Dominic. et Hebd. Græc. cap. 24. Dicitur etiam *δευτεροπρώτη κυριακή*, apud Eustathium in Vita S. Eutyphii Patr. CP. n. 95. id est *secunda post primam, Paschalem scilicet.*

Dominica secunda post Pascha, ejus Introitus ad Missam est : *Misericordia Domini.* Eadem *Dominica prima post octabas Paschæ*, in lib. 1. Sacramentor. Eccles. Rom. cap. 57. dicitur, *Dominicum post octabas Paschæ*, [* etiam *Dominica trium septimanarum Paschæ*, et secundum Evangelium hujus diei] [*Dominica de Pastor bonus* in Ord. Rom.]. [* Alias *Dominica unam Domini*, *Dominica post ostensionem reliquiarum*, *Dominica mapparum albarum*, et *Dominica mirabilia Domine.*] Græcis, *κυριακή τῶν ἁγίων μυστηρίων*, quod in ea festum celebrent trium mulierum quæ coemptis aromatibus ad Christi Sepulcrum accesserunt ut eum ungerent.

Dominica tertia post Pascha, quæ in Kalendario Romano et in lib. 1. Sacrament. Eccles. Rom. : *Dominicum secundum post clausum Paschæ*, et *Dominica secunda post octavam Paschæ* dicitur, ejus Introitus ad Missam est : *Jubilare omnis terra.* Græcis, *κυριακή τοῦ παραλύτου*, Latinis *Paralytici.*

Dominica quarta post Pascha. In lib. 1. Sacrament. *Dominicum tertium post clausum Paschæ*, et in Kalendario Rom. *Dominica tertia post octavam Paschæ*, ejus Introitus ad Missam est : *Cantate Domino*, Græcis, *κυριακή πέμπτη τῆς Συναγωγῆς*, vel *μεσοπεντηκοστῆς*. [* Evangelium *Samaritani*, apud Latinos.]

Dominica quinta post Pascha, [ejus Introitus *Focem jucunditatis*] quæ et *Dominica Rogationum* dicitur; [vel autē *Litanias*, ut in vita S. Eligii apud Acherium tom 5 Spicil. pag. 194.] *Dominica quarta post Octavam Paschæ*, in Kal. Rom. in libr. Sacram. post clausum Paschæ. [* Secundum Evangelium *Dominica cæci nati.* Dicitur etiam *Festum Evangelismi.*] Græcis *Κυριακή τοῦ τυφλοῦ*.

Dominica post Ascensionem, quæ *Dominica post Ascensum Domini*, in Kalend. Rom. [et in Sacrament.] ejus Introitus ad Missam est : *Exaudi Domine.* [Romæ *Dominica de Rosa* vel *de Rosis* dicta, haud dubie quia ut legitur in Ord. Rom. apud Mabill. tom. 2. Musæi Ital. pag. 147. *de altitudine templi* (sanctæ Mariæ Rotundæ, in qua erat statio) *mittuntur Rosæ in figura Spiritus Sancti.*] Græcis, *κυριακή τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφύρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ.*

Dominica Sancta Pentecosten, in Kalend. Rom. Græcis, *κυριακή τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς.*

Dominica prima post Pentecosten, quæ et *sanctæ Trinitatis*, *Dominica Benedicta*, dicitur apud Honorium Augustod. lib. 3. cap. 147. lib. 4. cap. 41. *Dominica octava Pentecosten*, in Kal. Rom. *Dominica octavas*

Pentecosten, apud Gregor. M. in Sacramentario : Græcis, *κυριακή τῶν ἁγίων πέντων*, seu *πρώτη τοῦ Μυθίου*. *Rex dierum Dominorum*, ut est in veteri MS. cui titulus, *Le Roman de la Malemarastre : Par un joar, qui est apelez li Rois des Diemenches : ce est li jours de la sainte Trinité.* Regestum censuum Carnoti ann. 1302. fol. 20 : *Item le Maistre des Peletiers doit chacun an le Roy des Dimanches un beusage à toutes les personnes nommées pardevant.* Id vero nominis tribuitur *Dominicæ Paschatis*, quæ *Κυριακή ἐξ ὧν* dicitur *Pachymeri* lib. 7. cap. 15. Vide *Festum S. Trinitatis* et Menardum in libr. Sacrament. S. Gregor. pag. 163. [* Etiam *Dominica duplex*, *Dominica Domine in tua*, *Dominica prima æstatis*, *Conductus Pentecosten.*]

Dominica secunda post Pentecosten, ejus Introitus ad Missam : *Factus est Dominus protector meus.* [* Alias *Dominica trium septimanarum Pentecosten.*] Græcis, *Dominica secunda Matthæi, de Christo docente.*

Dominica tertia post Pentecosten, ejus Introitus : *Respice me.* Græcis, *Dominica tertia Matthæi.*

Dominica quarta post Pentecosten, ejus Introitus : *Dominus illuminatio mea.* Græcis, *Dominica quarta Matthæi, sive de Centurione.*

Dominica quinta post Pentecosten, ejus Introitus : *Exaudi, Domine.* Græcis, *Dominica quinta Matthæi, de Vexatis a demone.*

Dominica sexta post Pentecosten, [ejus Introitus : *Dominus fortitudo* :] Græcis, *sexta Matthæi : sive de Paralytico.*

Dominica septima post Pentecosten, ejus Introitus : *Omnes gentes.* Græcis, *septima Matthæi, sive de Duobus cæcis.*

Dominica octava post Pentecosten, ejus Introitus : *Suscepimus, Deus.* Græcis, *octava Matthæi, sive de Quinque panibus et decem piscibus.*

Dominica nona post Pentecosten, ejus Introitus : *Ecce, Deus, adjuva me.* Græcis, *nona Matthæi, sive de Ambulatione in mari.*

Dominica decima post Pentecosten, ejus Introitus ad Missam est : *Dum clamarem.* Græcis, *Decima Matthæi, sive de Lunatico.*

Dominica undecima post Pentecosten, ejus Introitus : *Deus in loco sancto.* Græcis, *undecima Matthæi, sive de Parabola Regis.*

Dominica duodecima post Pentecosten, ejus Introitus : *Deus in adiutorium.* Græcis, *duodecima Matthæi, sive de Interrogante Jesum dicit.*

Dominica decima tertia post Pentecosten, ejus Introitus : *Respice, Domine.* Græcis, *decima tertia Matthæi, sive de Parabola vineæ.*

Dominica decima quarta post Pentecosten, ejus Introitus : *Protector noster.* Græcis, *decima quarta Matthæi, sive de Vocatis ad nuptias.*

Dominica decima quinta post Pentecosten, ejus Introitus : *Inclina aurem tuam.* Græcis, *decima quinta Matthæi, sive de Interrogante Jesum Jurisconsulto.*

Dominica decima sexta post Pentecosten, ejus Introitus : *Miscrere mei, Domine.* [Græcis, *Dominica ante Exaltationem S. Crucis.*]

Dominica decima septima post Penteco-

sten, ejus Introitus : *Justus es, Domine.* [Græcis, *Dominica post Exaltationem Crucis.*]

Dominica decima octava post Pentecosten, ejus Introitus : *Da pacem.* Græcis, *Dominica prima Lucæ, sive de Venatione pascuum.*

Dominica decima nona post Pentecosten, ejus Introitus : *Salus populi ego sum.* Græcis, *Dominica secunda Lucæ, sive, de Amaudis inimicis.*

Dominica vigesima post Pentecosten, ejus Introitus : *Omnia, quæ fecisti,* Græcis, *Dominica tertia Lucæ, sive, de Filio viduæ.*

Dominica vigesima prima post Pentecosten, [ejus Introitus : *In voluntate tua.*] Græcis, *Dominica quarta Lucæ, sive de Parabola seminis.*

Dominica vigesima secunda post Pentecosten, ejus Introitus : *Si iniquitate.* Græcis, *Dominica quinta Lucæ, sive de Divo et Lazaro.*

Dominica vigesima tertia post Pentecosten, ejus Introitus : *Dixit Dominus.* Græcis, *Dominica sexta Lucæ, sive de Hecate legione.*

In Kal. Rom. Allatiano post *Dominica quintam post Pentecosten*, *Dominica*, ejus quam hodie, recensentur : quæ in festum S. Petri Apostoli subsequitur Kl. Jul.

Dominica prima post Natale Apostolorum, quam excipiunt

Dominica prima post octavam Apostolorum
Dominica secunda post octavam Apostolorum
Dominica tertia post octavam Apostolorum
Dominica quarta post octavam Apostolorum
Dominica prima post sancti Laurentii.
Dominica secunda post sancti Laurentii.
Dominica tertia post sancti Laurentii.
Dominica quarta post sancti Laurentii.
Dominica quinta post sancti Laurentii.
Dominica prima post sancti Cypriani.
Dominica secunda post sancti Cypriani.
Dominica tertia post sancti Cypriani.
Dominica quarta post sancti Cypriani.
Dominica quinta post sancti Cypriani.
Dominica sexta post sancti Cypriani.
Dominica septima post sancti Cypriani.
Dominica octava post sancti Cypriani.
Dominica nona post S. Cypriani, quæ in S. Andreæ subsequitur. Deinde subsequitur tres *Dominice de adventu Domini* : *Natale Domini.*

* *Dominica Apostolorum.* Lit. ren. ann. 1412. in Reg. 166. Chartoph. ch. 347 : *Nous avons recu l'umble supplication de Loys de Grudeningo jeune homme, bourgeois natif de la ville de l'euil contenant comme le Dimenche, que u appelle au pais le Dimenche des Apostoles.*

* *Dominica qua cantatur : Aspiciet a longe Deus*, in Lib. anniversar. S. Ger. Prat. fol. 45. rº. Lib. pitentiar. ejus abbatie : III. Non. Decembris. *Dominica qua cantatur : Aspiciens a longe*, et dari conventui pitantia super redditibus reinville. Vide *Dominica 1. Adventus.*

* *Dominica Bordarum*, Prima in Quadragesima. Vide supra *Borda.*

* *Dominica Brandonum*, Eadem aptione. Vide in *Brando 1.*

Dominica Burarum, Eodem intellectu. Vide supra *Buræ*.

* *Dominica ante Candelas*, Quæ festum purificationis præcedit, in Ch. Hugon. acis Burg. ann. 1234. ex Chartul. Campan. Cam. Comput Paris.

* *Dominica Carnesvale*, vel *de Carne vario*, *Dominica* in Quinquagesima apud omnes, qui jejunium Quadragesimale choant a feria quarta post hanc Dominum, prima vero in Quadragesima apud mediolanenses, qui ab hac die solenne junium auspicantur. Ordo eccl. Ambros. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. antiq. Ital. med. ævi col. 870 : *Dominica caput Quadragesimæ, quæ dicitur Carnesvale*. Vide *Dominica Quinquagesimæ*.

* *Dominica in qua cantatur Evangelium mananæ*, in vita S. Domin. tom. 1. Aug. g. 643. col. 1. Secunda Quadragesimæ Chardo tom. 1. Bibl. Prædicat. pag. 54. notis.

* *Dominica Clavi*, Passionis scilicet; an od clavus vel pars clavi, quo Christus cruci affixus est, in ea honoraretur? *Le r du Dimenche de la Passion, nommé à Ligny le Dimenche du Clou*, in Chartul. tiniac. fol. 200.

* *Dominica Focorum*, Prima Quadragesimæ. Vide supra *Dies focorum* post *Dies 7*.

* *Dominica de Fontanis*, *Le Dimenche fontaines*, in agro Perticensi sic appellatur Dominica quarta Quadragesimæ. Vide infra in *Fonta*.

* *Dominica qua cantatur Iherusalem*, eadem quæ quarta Quadragesimæ, in Charta ann. 1327. ex Reg. 65. Chartoph. ch. 228.

* *Dominica post benedictionem Indicti*, Secunda post Pentecosten. Charta ann. 150. in Chartul. S. Dion. pag. 397. col. 1. *Ou mois de Jung le Diemenche après la Lèicon*. Alia ann. 1314. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 9 : *Dimenehe prochain après Bénicon du Landit*.

* *Dominica Indulgentiæ*, Eadem quæ *marum*. Vide *Dominica in palmis*.

* *Dominica*, *Isti sunt dies*, memoranda in Charta ann. 1145. Hist. Eccl. Meld. t. 2. pag. 40. at quænam illa fuerit, ignoramus. [* *Dominica qua cantatur : Isti sunt dies*, Quæ in *Passione* appellatur. Charta Joan. de Castell. dom. de S. Hilario a. 1324. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 3 : *Sabbata ante Annunciationem dominicam, et post Dominicam qua cantatur : Isti sunt dies*. Vide in *Casula 3*.]

* *Dominica Lazari*, Eadem quæ in *Palmis*, in Charta ann. 1208. apud Murator. t. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 873. Vide *Dominica Osanna*.

* *Dominica de Lignis orditis*, Prima vel Secunda Quadragesimæ. Vide supra *Bohordum*.

* *Dominica ante Litanias*, Eadem quæ *Quarta post Pascha*. Vide ibi.

* *Dominica Major*, in ecclesia Autissiodorensi dicitur illa, cujus officium, nulla irreverente festivitate, excluditur, ut sunt *Dominica* prima Adventus, in Septuagesima, prima et quarta in Quadragesima,

* *Dominica Mapparum albarum*, Eadem *Secunda post Pascha*; cujus appellatio-

nis ratio patet ex Charta ann. 1454. in Chartul. Latiniac. fol. 78 : *Iceilli ban (de vin) commençant la veille de Pasques commensians, durant la quinzaine d'icelluy jour de Pasques jusques au Dimenche, que on chante en sainte église Misericordia Domini, que l'on nomme communément audit Laigny le Dimenche des blanches nappes*.

* *Dominica Mediana*. Vide *Dominica in Passione*.

* *Dominica Mensis Paschæ*. Charta Petri abb. S. Remig. Rem. in Chartul. Campan. fol. 247. vº. col. 1 : *Actum anno Domini m. cc. xl. vij. Dominica mensis Paschæ*. Vide *Menses Paschales in Mensis*.

* *Dominica Mirabilia Domini*, in Charta ann. 1366. ex Reg. C. Chartoph. reg. laudata tom. 4. novi Tract. diplom. pag. 729. inter not. Dominica secunda post Pascha.

* *Dominica Olivæ*, Eadem quæ in *Palmis*. Vide *Dominica in Palmis*.

* *Dominica Osanna*. Vide *Dominica in Palmis*, pag. 911.

* *Dominica ad tres septimanas Pentecostes*, in Charta ann. 1247. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 467 : *Datum apud Rupemaum die Dominica ad tres septimanas Pentecostes*. [* *Dominica secunda post Pentecosten*.]

* *Dominica Pinguis*, vulgo *Dimanche gras*, Eadem quæ in *Quinquagesima*, ultima scilicet qua carnes vesci licet. Consuet. Castell. ad Sequanam ex Cod. reg. 9898. 2 : *Le Dimenehe grassot il vend vin qui il plaist sans ban*.

* *Dominica Quadragesimam intrans*, Prima Quadragesimæ, in Charta ann. 1180. ex Chartul. Cluniac.

* *Dominica Quintanæ*. Vide *Dominica in Passione*.

* *Dominica* vulgo *Repus*, Eadem quæ in *Passione Domini*, sic nuncupata quod Sabbato præcedente, Romano ritu, Christi et Sanctorum imagines velo absconduntur : porro nostris *Repus*, idem atque absconditus, ut videre est infra in *Repositus*. Unde patet legendum esse *Repuus*, pro *Repnus*, in Charta ann. 1224. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 321 : *Ce fut fait à Seclin le Diemence en la Passion, que on dist Diemence Repnus*. Ex quo minus etiam apte concluditur totam Quadragesimam, *Passionis* nomine fuisse appellatam, ut ex sequentibus manifestum fit. Lit. remiss. ann. 1367. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 598 : *Le Dimenche que l'en chante en sainte église Judica me, nommé au pays (Laonnois) le Dymanche repus, etc.* Alia ann. 1382. in Reg. 120. ch. 223 : *Comme le Dimenehe devant Pasques flories derrein passé, que on dit le Dimenehe repus, etc.* *Le Dimenche repuz l'an 1399. un appelé Perrenet Gilbert, etc.* in aliis Lit. ann. 1406. ex Reg. 161. ch. 64.

* *Dominica Respice in me*, in Charta ann. 1380. apud Bern. Pez. tom. 6. Anecd. part. 3. col. 68. Eadem quæ *Dominica tertia* vel *decima tertia post Pentecosten*, quarum introitus hisce verbis incipit. Vide ibi.

* *Dominica Rogationum*, Eadem quæ *quinta post Pascha*. Vide ibi.

* *Dominica de Rosa* vel *de Rosis*. Vide *Dominica quarta Quadragesimæ* et *Dominica post Ascensionem*.

* *Dominica Sponsaliorum*, Qua sponsalia contrahere licitum est, nostris *Dimenche d'espousailles*. Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 66 : *Comme un Dimenche d'espousailles après Noël, il y eust unes nopees au lieu de S. Didier, etc.*

* *Dominica post Strenas*, Gall. *le Dimenche après les estraines*, Quæ post Kalendas Januarii prima incurrit. Stat. ann. 1362. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 583. art. 3 : *Ladite confrairie (des drapiers) doit seoir le premier Dimenche apres les estraines*.

* *Dominica Synodales*, Quænam ita nuncupabantur, docent Acta MSS. eccl. Brioc. : *Dominica Synodales in quibus prohibentur missæ celebrari in capellis : Dominica prima Adventus, Dominica prima post Epiphaniam, Dominica prima Quadragesimæ, Dominica in Passione, Dominica prima post Penthecostes, Dominica prima post Assumptionem B. Mariæ*.

* *Dominica Vetus*, an Dominica Paschatis, unde aliæ originem ducunt? an *Septuagesimæ*? Charta Ebrardi sutor. Petragor. ann. 1350 : *Sex denarios solvere tenebitur singulis annis dicto Bernardo in die Dominica veteri*.

* *DOMINICA APERTA*, Quæ alicujus Sancti vel octavæ officio non est præoccupata. Cærem. vetus MS. eccl. Carnot. : *Dicuntur dominica officia in Dominicis, si sint Apertæ, si vero Apertæ non fuerint, dicuntur per ferias, prout opus fuerit*.

DOMINICÆ PRINCIPALES ET SOLEMNES, dicuntur quinque illæ, in quibus officia mutantur, scilicet Dominica prima de Adventu, Dominica in Octavis Paschæ, Dominica in Octavis Pentecostes, Dominica, qua cantatur *Lætare Iherusalem*, et Dominica in Ramis palmarum. Durand. lib. 7. cap. 1. n. 4. [His quinque sexta deinceps addita est, Dominica prima Quadragesimæ, quia fit officii in ea mutatio, quæ fiebat antea Dominica quarta Quadragesimæ. In Statutis Lanfranci § iv. apud Marten. de Antiq. Monach. Ritibus lib. 4. pag. 536. ubi de quinque Dominicis principalibus sic legitur : *Quinque dies Domini sunt, qui communia quedam inter se habent separata a cæteris diebus Dominicis, Dominica videlicet prima de Adventu Domini, Dominica prima Septuagesimæ, Dominica prima Quadragesimæ, Dominica in medio Quadragesimæ, Dominica in Palmis*.]

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ dictæ, quibus Historiæ sunt appropriatæ. Idem Durand. lib. 7. cap. 1. num. 14.

DOMINICÆ VACANTES, seu *VACAT*, dicuntur in Sacramentario S. Gregorii, quatuor Dominicæ, quæ jejunia quatuor Temporum proxime subsequuntur, eo quod propriis careant officiis. Vide Micrologum cap. 29. 32. 59. Rupertum lib. 3. de Divinis Offic. cap. 11. Honorium August. lib. 4. de Ritu Missæ cap. 94. 95. et Durandum lib. 6. Ration. cap. 11. n. 7. [Dominicæ etiam infra Octavam Natalis Domini et Circumcisionis dicuntur *vacantes*, sed alio sensu, neque enim proprio unquam caruere officio, ideo autem *vacat*, quod alicujus Sancti vel octavæ Natalis Domini officio aliave ratione præoccupantur. *Dominica Vacans* etiam dicta est Quarta Ad-

t ille : *Non a te quero hoc ; sed utrum eris Dominicum ?* Cui respondit Saturnius : *Egi Dominicum , qui Solvator est Christus.* Hæc Baronius , qui putat , eo reri debere hanc verbi notationem , quæ betur in Martyr. Rom. 25. Decemb. : *comedie Passio multorum millium Martium , qui cum in Christi Natali ad Dominum convenissent , Diocletianus Imperator suas Ecclesie claudi jussit , etc.* Vide eam Acta apud Bolland. 11. Febr. n. 3. 6. 11. 12. 17. 19. et eundem Baron. ann. 3. num. 84.

3. **DOMINICUM** , Proprietas , Domanium , quod ad Dominum spectat , quominus ad propriam alendam familiam dicitur. Unde JC. Anglis *Dominicum* dicitur , quod quis habet ad mensam , sicut ut prædia , quæ *Bordlandes* iidem vocant. Bract. lib. 4. tract. 3. cap. 9. § 5. cui accinit Fleta lib. 5. cap. 5. § 18. et seq. , inquit , *Dominicum proprie terra ad usum assignata.* [Tabular. Veteris villæ : *Guigo de Chobar dedi Abbatie Veteris Ecclesie Dominicum meum de Plaisicio. Post legum vero tempus accepi Crucem ab Abbatie , etc.*] *Res Dominica* , *Dominicæ possessiones* , id est Principis , in leg. 8. Cod. Theod. de Lustrali aur. (13, 1.) leg. 2. His , qui condit. (12, 19.) leg. ult. de Jure fisci. (10, 1.) *Dominicum* , *Collo* , est tota illa terra intra manerium , quod dominus feudi , aut in manibus suis tenet , aut saltem ad annos , aut voluntatem suam juxta consuetudinem manerii vel locat. Pactum inter Ludov. Franc. et Ricum Angl. Reges apud Rogerum Rued. pag. 571 : *Terram illius... et homines sicut sua propria et Dominica fideliter custodiet.* Regiam Majestatem lib. 2. cap. 7 § 1 : *Dicitur purprestura , quando aliquis super Dominum Regem injusie occupat ut in Dominicis Regis , in viis publicis occupatis , etc.* Vide lib. 2. cap. 69. § 3. Carta Willelmi Rotomag. Archiep. apud H. de Diceto : *Maximam partem Domini nostri occupans.* Matthæus Westmon. ann. 1154 : *Revocavit in jus proprium Dominica sua , quæ pater suus illi dederat.* Ne Sugerium de Admin. sua cap. 10. Eilium in Comitib. Pictav. pag. 425. 491. Anast. Angl. tom. 1. pag. 148. tom. 2. p. 25. etc.

Nostri *Demoigne* et *Demoyne*. Charta a. 1255. ex Chartul. Campan. fol. 208. c. 1 : *Ne porront retenir... nos homes , ne les homes de nos fiés , qui tiennent de nos Demoigne. Ne nos , ne nostre home , qui tiennent ausinc de nos an Demoigne ne porront ausiques retenir les lor homes.* Alia ann. 16. ibid. fol. 465 : *Vinz livrées de terre qil (Thibaut comte de Champagne) ait en som Demoyne et ransoures et asartenances.*

DOMINICUM PROPRIUM , in Capitulis Canon. lib. 4. cap. 34. Rhabanus ad Otgarum : *Proprietas Dominicalis , quæ Domino Imperatori ex paterna successionem hæreditario jure pervenit.*

DOMINICUM dicitur etiam respectu servitutum , quod scilicet ad Dominum eorum spectat , ut in Lege Alemann. tit. 22. in Lege Bajwar. tit. 1. cap. 14. § 6. et in Lege Longob. lib. 2. tit. 51. § 15. [* Lothar. 1.

cap. 52. e Capitul. Ludov. Pii ann. 829 : *De liberis hominibus , qui proprium non habent , sed in terra Dominica resident.*] Bracton. loco citato : *Dominicum dicitur ad differentiam quod tenetur in servitio.*

DOMINICUM ANTIQUM , apud Anglos , continet omnes illas terras , quæ ad Regem spectabant tempore Edwardi Confessoris , aut Willelmi Nothi , seu quæ tenebantur a Maneriis , descriptis in libro , quem *Domesday* appellant ; ejusmodi enim tenementa *Antiquum Dominicum* dicuntur , et eorum possessores seu tenentes extra maneria , a quibus dependent , implacitari possunt , eoque nomine ab omni teloneo liberi et immunes sunt. Antiqua vero dominia , quæ in manu Regis sunt , Franca feuda sunt , et secundum communem Legem implacitantur. Rastallus , et Cowellus lib. 2. Iustit. Jur. Angl. tit. 3. § 25.

DOMINICUM , Fiscus dominicus. Capitul. 3. ann. 813. cap. 2 : *Qui hominem francum occiderit , solidos 600. componat ad opus Dominicum.* Et cap. 3 : *Qui hominem ingenuum occiderit , solidos 200. componat , et exinde in Dominico tertiam partem componat , id est , fisco inferat.* Ita ibi non semel.

** **DOMINICUM** pro *Dominicum* , in chart. ann. 791. ap. Neugart. Cod. Alem. num. 113. tom. 1. pag. 101 : *In Donico orare.*

DOMINICALE , Idem quod *Dominicum* , *Dominium* , proprium , proprietas , Gall. *Seigneurie* , *domaine* , *propriété*. Will. Tyrius lib. 12. cap. 7 : *De propriis Dominicalibus certa eis pro victu et amictu beneficia... contulerunt.* Lib. 19. cap. 11 : *Res ad Dominicalia Principis pertinentes.* Traditiones Fuldensis lib. 1. [ex Instr. ann. 867.] : *Trado unam captivam , quæ contigua est cella illa , quæ vocatur... cum Dominicali , aliisque ædificiis , arvis , campis , etc.* Adelbertus Eydenhemensis pag. 353 : *Quidam Walterus Dominicale , quod in Titinheim situm est , in recompensationem accepit.* Chronicon Trudonense lib. 3. extremo : *Inter quæ constat , eum tam gravi damno Ecclesie nostræ dedisse , quidquid nunc de Remhrode videntur extra Dominicalia nostra esse.* *Dominicalia Apostolici* , seu Papæ , apud Radevicum lib. 2. cap. 29. Occurrit præterea apud Leonem Ostiensem lib. 1. Chron. Cassin. cap. 16. 51. Petrum Diac. lib. 4. cap. 18. etc.

DONNECALE , pro *Dominicale*. Tabul. Casaur. ann. 1060 : *Et ipsa mea Donneccalia et feora de terris et vineis , et meos debitaes de Cantalupo.*

* **DOMINICALIS TERRA** , Quæ ad *Dominicum* seu *domanium* pertinet. Charta ann. 1124. inter Instr. tom. 5. Gall. Christ. col. 445 : *Hæc autem sunt beneficia et prædia ad prædictam ecclesiam pertinentia : decima ejusdem villæ cum familia et Dominicali terra , in agris , vineis , etc.* [* Jura ahl. Metloc. sec. XII. in Diario rei Diplom. tom. 2. pag. 119 : *De Dominicali terra habemus 4. carruades , 2. arantur ex nostro aratro et alia 2. cum familia.* Vide Haltaus. Glossar. German. col. 1582.]

† **DOMINICALES PASTURÆ** , apud Thomam Madox Formul. Anglic. pag. 148.

INDOMINICALES PORCI , in Chronico Besuensi pag. 700.

DOMINICARE , Possidere proprietario jure. Charta Caroli M. in Chron. Lauris-

hamensi ann. 776 : *Tam quod videtur possidere vel Dominicare , quam quod adhuc ex munere Regum vel Reginarum , seu quod pro collata populi , vel de comparato , vel de quolibet adtractu augmentare... potuerint.* Alia notione vide suo loco.

DOMINICATUM , Idem quod *Dominicum*. Charta Ludovici II. Imp. pro Ecclesia Volaterrana : *Ita de rebus seu familiis Episcopii ipsius tanquam Dominicatis nostris per idoneos et credentes homines inquisitionem fieri jubemus.* Burchardus Wormaciensis Ep. in Lege Familiæ. cap. 14 : *Et si quis nupserit ex Dominicato Episcopi ,... sin autem ex beneficio in Dominicatum Episcopi nupserit , rebus suis respondeat domino beneficii.* Vide *Donicatus*.

DOMINICATIO , *Dominium* , possessio. Tabularium Ecclesiæ Viennensis ann. 877. fol. 53 : *Ut quidquid ex prædictis rebus collectum fuerit , in eorum jure et Dominatione pervenire debeat.* Vetus Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 37 : *Quæ quidem in præfata villa... conquestivi de meo jure , in jus et Dominationem servorum Dei ad jam dicto canobio transfero in futurum possidenda.* [Privilegium Caroli Simplicis pro Monasterio Elmonensi ann. 906. ex Chartulario Monasterii S. Amandi : *In perpetuum firmum esse volumus , ut jam dicta villa Diptiacus , quam eis ad præsens concedimus , cum omnibus ad eam pertinentibus illorum Dominationi in ævum subdatur.*] Adde Chron. Besuense pag. 616.

INDOMINICATIO , Eadem notione. Gesta Abbatum Lobiensium pag. 601 : *Vendidit et Indominationes Ecclesiæ , etc.*

DOMINICATURA , *Dominium* , proprium , proprietas : Prædium *dominicum* , *Domenjadura* , in Foris Beneharn. rubr. de *Captions* , art. 10. ubi interdum sumitur hæc vox vernacula pro æde , in qua in prædiis suis inhabitant viri nobiles , ut auctor est Marca lib. 6. Hist. Beneh. cap. 24. n. 10. ut *Domaine* in Consuetudine Anrelanensi cap. 1. art. 84. 97. Tabular. Burguliense cap. 97 : *Medietatem de Curti Carlona , quantum in Dominicaturam tenere videbar.* Ideo autem dico de dominio , quia sunt in curti casamenta , quæ mihi retinui , sicuti cujusdam Militis , qui tantundem in omnibus , quantum ego in curti ipsa de me tenebat. Concilium Helenense ann. 1065 : *Nullus violenter infringat Dominicaturas Canonorum , vel Monasteriorum , neque aliquid rapiat inde.* [Charta anni 1086. ex Tabulario S. Florentii : *Quidquid de Dominicatura patris sui in Ecclesia illa reclamabant cesserant , et quidquid de casamento suo erat.* Charta Roberti Hierosolymitani Comitis Flandriæ ann. 1105. apud Miræum tom. 1. pag. 273. col. 1 : *Et ex Dominicatura mea duas partes decimarum eidem Ecclesiæ... tradidi.* Charta anni 1144. ex parvo Chartulario S. Victoris Massil. fol. 149 : *Monachi habeant totum decimum suarum Dominicarum.*] Sugerius de Administrat. sua cap. 4 : *Hoc insequentem incremento Dominicaturam , Deo auxiliante , augmentari elaboravimus.* Adde cap. 15. 23. Monachus Vallis Sarnaii in Hist. Albic. cap. 43 : *Volebat quod... omnes Dominicaturas et proprietates suas haberet integras et inlesas.* Charta Roberti Claromont. Episcop. ann.

1208. apud Justellum : *Acquiretis Castrum Mauduni, et pertinentia feodi, vel Dominicationem*. Adde Vitam B. Oldegarii Epise. Barcinonensis n. 19. 27. Concil. Audomarensis ann. 1099. cap. 2. Probationes Hist. Duc. Burgund. Duchesnii pag. 23. 24. Bibl. Cluniac. pag. 1455. Marcum in Hist. Beneharn. lib. 4. cap. 10. d. 3. Catellum in Hist. Tolos. pag. 279. [Marcum Hispan. col. 884. et 974. 1558. D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 38. Gall. Christ. tom. 4. Instrum. col. 138. Histor. Mediani Monast. pag. 269.] etc.

DOMINICATUS, Eadem notione. Senator lib. 3. Var. 25 : *Siliquatici titulum, quem fide Dominicus jure dederamus*. Capitula Caroli C. tit. 32. cap. 5 : *Ipsi alodes in nostrum Dominicatum recipiantur*. Hincmar. Opuse. 60 : *Tenuit Dominus Rex Carolus Remense Episcopium in suo Dominatu*. Charta anni 1158. apud Gallandium : *De terris, quæ ad ipsius Dominicatum pertinerent*. Alia ann. 1088. ex Tabulario S. Cypriani Pictav. : *Concesserunt pariter omnes Ecclesias, quæ ex feodo ipsorum erant... ut non alibi, nisi Ecclesiæ S. Romani darentur, et quicquid ex casamentis eorum, excepto Dominatu acquirere potuissent*. Charta Zuentiboldi Regis apud Chappeavillum : *Largimur Ecclesiæ... villam nostri Dominicus, sitam in pago Lengæ, etc.* Alia Caroli Crassi Imp. apud eundem : *Mancipia... de quocunque nostro fisco sint, aut ex Dominato, aut ex beneficiato... adjiciuntur*. Acta Episcop. Rotomagensium pag. 438 : *Todiniacum, qui in Dominatu Archiepiscopi erat cum omnibus appendiciis suis fratri suo... dedit, etc.* Adde Hemereum in Aug. Viromand. pag. 100. 156. Beslium in Comit. Pictav. pag. 269. etc.

INDOMINICATUS, Eadem notione, in Capitul. Caroli Calvi tit. 32. § 3. [** ap. Tusiae. an. 865.] in Charta ejusdem Caroli, apud Buzelinum pag. 341. in Gestis Abbatum Lobiens. pag. 634. etc.

DOMINICATUS, adject. de eo, quod est in Dominio. Charta Caroli C. ann. 845. apud Beslium in Epise. Pict. : *In villa Bediasiac Casam Dominicatum. Agri Dominicati*, in Capit. Caroli M. lib. 5. cap. 147. [** 278.] In Capitulari Wormatiensi ann. 829. cap. 10. etc. [Dominicus mansus, in Præcepto Ludovici Imp. ann. 836. apud Marten. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 96. Dominicatum beneficium, in Actis. SS. April. tom. 3. pag. 821.] Dominica terræ, et Dominicus, in iisd. Capitul. Caroli M. cap. 150. [** 301.] dicuntur. [** Guerardo Dominicus est Ad dominum pertinet ipsique proficiens, non colonis vel aliis quibuslibet subjectis jure beneficii, ususfructus, locationisve concessus. Vide Indicem Generalem Polypt. Irminon. vocibus Dominica Cultura, Terra, Vineæ, Casa et Dominicus Mansus et eundem virum doctissimum in Prolegom. Chartul. S. Petri Carnot. § 22. Confer supra Absus.]

DOMNICATUS, et DOMNICATUS, Eadem notione, in Chartis Italicis apud Ughellum tom. 1. pag. 339. 340. 341. parte 2. pag. 336. tom. 3. pag. 47. 290. 291. Hieron. Rubeum in Hist. Ravennat. pag. 308. etc. [** Vide Murator. Antiq. Ital. tom. 2.

col. 46. et 47.] [Vinea Dominicata Regis, in Chr. Farfensi apud Murat. tom. 2. part. 2. col. 604.]

DOMINICARIUS, Idem quod Dominicus. Tabularium Abbatiae Bellilocensis in Lemovicib. chart. 25 : *Cum casa mea Dominicaria, ubi ego ipse visus sum manere*. Occurrit in eodem tabulario non semel. [Placitum anni 878. inter Instrum. novæ Hist. Occitanæ tom. 1. col. 135 : *Aliam medietatem similiter Fulcrada obtinuit, et illas duas Ecclesias Dominicarias*.]

INDOMINICATUS, adjectivum, Dominicus. Filles Indominicæ, in Edicto Pistensi cap. 5. 8. Mansus Indominicatus, apud Hincmarum Laudun. tom. 2. Operum Hincm. Rem. pag. 611. et Hemereum in Regesto pag. 33. 36. [Charta Ludovici II. ann. 876. inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 271 : *De terra Indominicata modiatas quinquaginta, habet ibi de terra apsa modiatas sexaginta*. Ubi quia Indominicata terra opponitur absæ, hoc est, ineultæ, statim eadem esse videtur quæ culta; non quod is sit natus hujus vocis sensus, sed quia terra quæ ad Dominum pertinet cultior atque feracior esse debeat.] Alodus Indominicatus, in veteri Notitia, apud Beslium in Episcopis Pictav. pag. 45. Terra, curtis Indominicata, in Charta Chrodegangi Epise. Metensis apud Meurissium pag. 167. in Chronico Normanniæ ann. 1141. et in Chron. Laurisham. pag. 68. Charta Caroli Calvi pro Monasterio S. Germani Parisiens. : *Sive sint Indominicati, sive sint in beneficium quibuslibet dati : ubi Indominicata opponuntur beneficiis*. Ita Chartæ variez apud Sajulianum in Matiscone pag. 237. 242. Beslium in Comitib. Pictav. pag. 202. 231. 267. et alios.

INDOMINICATE POSSIDERE, quod dicimus en propre et en Domaine, in Charta Stephani Episcopi Metensis apud Meurissium pag. 416.

DOMINICUS, adject. Proprius. Capitul. ann. 829. et Additio 5. Capitul. cap. 301. *De liberis hominibus, qui proprium non habent, sed in terra Dominica resident, etc.* Charta Richardi Regis Angl. apud Hovedenum pag. 662 : *De terris suis, quas haberet in Anglia, seu Dominicis, seu feodis, etc.* Charta Edw. III. Regis. Angl. tom. 2. Monast. Angl. pag. 258. : *Et quod idem Abbas et Canonici haberent porcos suos proprios, sive Dominicos, tempore pauperum liberos et quietos*. [Omnes Dominicae res monachorum Becci ad victum vel vestitum pertinentes, in Tabulario Beccensi.] In jure Dominico, in Charta Ottonis Comitis Viromandensis apud Hemereum ann. 1025. *Domus Dominica*, Gall. *Maison Seigneuriale*, apud Sugerium de Administr. sua cap. 10. 16. *Possessiones Dominicæ*, propriæ, apud S. Anselmum lib. 4. Epist. 75. Vide Radulfum de Diceto in Abhrev. Hist. ann. 912. et Beslium in Comitib. Pictav. pag. 210. 496. Hanc loquendi formulam expresserunt Franci nostri per vocem adjectivam *Deumaine*, quam a Dominicus effectam constat. Robertus Bourron in Hist. Merlini MS. : *Il feront alaitier leur enfant d'une autre femme, et celui nourriront come leur fil Deumaine*. Historia Abbatum Brekenotensium in Anglia : *Si prist le Roy*

Jean les terres et les chataux le avant de Willaume de Bruse par sa volente Demaine. Histor. Prioratus Wigmorensis in Agr. Herefordensi : *A force li corvint en refu demorer en ses Chatels Demaine pour dout de ly*. Ibidem : *Les lettres par sa autorit Demaine furent ensellées*. Alio loco : *Et don retourna-il à sa terre Demaine*. Occurrit pluribus; præterea in Stabilim. S. Ludov. lib. 2. cap. 29. apud Littleton. sect. 50. 88. 123. 172. 212. 268. 334. 360. 381. 381. 667. et apud Villharduinum n. 119. Adde quæ adnotamus ad eundem Villhard. se et Deumianos, hac notione habet Bulla Innocentii III. PP. apud Ughellum tom. 1 Ital. Sac. pag. 784 : *A Demaniis verolu uinibus ipsius Episcopi a nobis non tenebuntur, istud tamen habebimus, etc.* Occurrit ibi semel ac iterum, et tom. 9. pag. 499.

* DOMINIGADURA, Prædium dominicum; vel Ædes dominica, ut supra Domengadura. Charta ann. 1034. inter Probationes tom. 2. Hist. Occit. col. 189 : *Et ad ipsos qui habuerit Carcassona per ista divisione habeat ipsum alodem de Prarlas et de Caurcas, et ad ipsam alodem de Fiveris, ipsa Dominigadura, quæ Petrus episcopus habet in Dunes*. Vide Dominigadura in Dominicum 3.

† DOMINIO, Idem ac Dominium, apud Rymer. tom. 15. pag. 718 : *Infra regnum nostrum Angliæ vel Dominiones nostras*.

DOMINIOSUS, Imperiosus dominus, homo, qui habet ardua præcipere, hominis magnæ autoritatis. Joan. de Janua. [Vide Dominosus.]

DOMINISSIMUS, pro Dominus, in aliquot Chartis Hispanicis. Charta Ordinis Regis æræ 992. apud Anton. de Ypez Hist. Ordin. S. Benedicti tom. 1. pag. 2. Appendicis : *Genitor noster divæ memorie Dominissimus Ranimirus Princeps*. In alia apud eundem tom. 4. pag. 158 : *Subsequens Dominissimus Princeps, etc.* Et in alia tom. 5. pag. 437 : *De regno avi sui Dominissimus Ordinis Regis, etc.*

1. DOMINIUM, alias Domanium et Dominicum, Gall. *Domaine*. Gloss. Lat. Gr. *Dominium*, Κεῖξ. *Jus, tutela, potestas* Joanni de Janua. *Sacrum Dominium*, leg. 15. Cod. Th. de Jure fisci (10, 1.) Ricardus Hagulstad. lib. 2. de Episc. Hagulstad. cap. 5 : *Sicut ipse eam in suo Dominio habuerat, Ecclesiam tradidit*. Radulfus de Diceto : *Sibi quidem videbatur incongruum, quod Cadurcum redderet, et totum Comitatum, alia multa de Dominio suo*. Vide Demanium [et Domanium.]

* Charta Ludov. comit. Bles. ar. 1197 : *Omnes de Dominio meo et de eleusinis meis Castridani manentes, qui de nescivili conditione erant, ... ab omni jurisdictionis meæ penitus quitto et absolvo*.

† DOMINIUM BANNALE. Vide Bannum post Bannum Lengæ.

* DOMINIUM PATRONALE, Idem quod Patronatus, in Consuet. Norman. cap. ex Cod. reg. 4651. Vide Patronus 2.

2. DOMINIUM, J.C. Anglis, dicitur principale manerium, quod Dominus et antecessores semper possederunt, cum omnibus appenditiis. Ita Rastallus. [Gallis stris, *Chef lieu du fief*, qua notione

arta ann. 1201. Matthæi de Hamo ex artul. Abbatiae S. Nicolai de Arida-Gantia Diœc. Atrebatens.: *Fratribus Ecclesie Nicolai de Arida-Gamantia in eleemosynâ sub perpetuo censu tenendum dedit pro modis frumenti et v. modis avenæ apud ronam, sive Dominium, secundum mentem Peronensem.... ita tamen quod Matheus ante festivitatem S. Remigii ubi et cui tradendum ad Dominium fratribus nuntiabit. Dominium majus, in Hist. Delphin. n. 2. pag. 14. col. 1.]*

† 3. **DOMINIUM**, Nomen honoris Reipublice Principibus attributum. Exstant apud Rymerum tom. 14. pag. 199. Littere Henrici VIII. Angl. Regis inscriptæ *Illustissimo Dominio Venetorum, et quibusvis Principibus Christianis, Dominiis, Civitatibus et Communitatibus, etc.* Angelus Echoliolus in Epistola ad Innocentium II. Papam ann. 1489. apud Illust. Fontanum ad ealeem Antiq. Hortæ pag. 60 : *Ad quæ dominus Orator Venetorum respondit : Ego habeo in mandatis ab illustissimo Dominio meo, etc.* Ibid. pag. 485 : *Ecce valeo Majestati suadere, quod non solius Principis Venetorum exquirendum sit consilium, sed Majestatis suæ præcipue, ac ceterorum Christiani nominis Potentatuum agenda sunt vota.*

† **DOMINO**, Sacerdotale capitis et humerorum per hyemem tegumentum. Synodalis Constit. Ludovici de Carnossa Episc. Ploccensis : *Quotidieque caputium seu Domino panni nigri deferant. Et pileo atque cincta præcipue in ecclesia officiendo depositis, utantur a cetero caputio, vulgariter quoque Domino.*

DOMINOSUS. Imperiosus homo, scilicet æque auctoritatis, Ugut. Vide *Dominiosus*. **DOMINULUS**, in leg. 41. § 4. testamento de Legat. 3. (32.)

† 1. **DOMINUS**, pro *Deus*, Κύριος, occurrit passim in libris sacris. Unde forte Italici mendacio, Galli nostri *Damcdieu* dixerunt, id est, *Dominus Deus*. Vide Philonem de Nominum mutat. pag. 7. 1. Edit. Spitiæ Severus lih. 1. Hist. : *Mundus a Domino constitutus est, etc.* Ruffinus in Symbolo de Christo : *Et dicuntur alii Domini, concessa tamen non ingenta potestate dicuntur. Hic vero solus est unicus filius, et solus unicus Dominus, sicut et Apostolus ait : Et unus Dominus Jesus Christus, per quem omnia.* Isidorus lih. 2. Different. : *per Deum et Dominum ita quidam differunt, ut in Dei appellatione Patrem, in Domini Filium intelligant. Sacra Scriptura utrumque et Deum et Dominum affirmat : etenim hæc vocabula invicem discernuntur. Unum enim nomen naturæ est, pertinens ad maiorem : Secundum potestatis, congruens ad maiorem. Denique ex Dei vocabulo edisce, quid diligas ; ex Domini appellatione discisc, quid metuas ?* Vide in hanc Sententiam S. Fulgentium lih. 10. contra Fabianum Fragm. 10. apud Chiffletium, [* et Primum Mercatorem pag. 68. edit. Baluz.] **DOMINUS VOBISCUM**, verba, quibus Sacerdos in sacris Liturgiis populum salutavit, sumpta ex libro Ruth. 2. sic enim legitur Booz salutasse messorum suos. Quibus verbis respondet populus, *et cum spiritu tuo*. Vide Capitulum Caroli M. lih. 5.

cap. 93. [* 159.] Addit. 2. cap. 7. [* 9.] Durandum lib. 4. cap. 14. Binium ad Concilium Braecarense II. ann. 563. cap. 3. et Card. Boua lib. 2. Rerum Liturgie. cap. 5.

2. **DOMINUS**. **DOMINI** et **DOMNI**, Sancti vulgo appellati. *Dominus Joannes*, apud Cyprianum in Vita S. Cæsarii Arelat. *Dominus Dionysius*, in Placitis aliquot Clodovei III. apud Mabillonium tom. 4. SS. Ord. Bened. pag. 617. 618. *Dominus Germanus*, ibid. pag. 620. Charta Caroli M. pro Ecclesia Parisiensi in M. Pastoralis lib. 19. Ch. 56 : *S. Geruani et sancti Marcelli.... vel ceterorum Dominorum, quorum pignora in ipsa plebe, vel ipsa Ecclesia Parisiaca, adunata requiescunt.* Hinc S. Martinus, *Dominus Martinus* appellatur in præfatione Concilii I. Turon. et ean. 13. in Concilio Turon. IV. can. 18. Autissiod. can. 5. apud Odonem Cluniac. lib. de Translat. Corporis S. Martini, Fortunatum in Præfat. lih. 3. Gregor. Turon. lib. 5. Hist. cap. 14. lih. 10. cap. 30. in Gestis Consulum Andeg. cap. 10. n. 3. etc. *Dominus Vincentius*, in Concilio Cabilon. 1. *Dominus Petrus Apostolus*, in Synodo Rom. sub Symmacho, et in Concilio Turon. II. can. 23. *Dominus Gregorius M.* in Concilio Suession. *Dominus Paulus*, apud Gregorium Turon. lib. 9. Histor. Franc. cap. 41. *Domini Apostoli*, apud Ennodium lih. 9. Epist. 26. *Domina Opportuna*, apud Adhelhelmum Episc. Sagiensem in ejus Miraculis cap. 2. *Domini Sancti*, in Charta Caroli M. tom. 2. Analector. Mabillonii pag. 401. observat Josephus Scaliger in Notis ad Fragmenta veterum Scriptorum post libros de Emendat. temp. pag. 36. Chaldaeos Christianos præcipuorum Sanctorum, ut Apostolorum, nominibus, vocem *Mar*, quæ *Dominum* sonat, præponere, ut *Mar Marcos*, *Mar Phetros*, *Dominus Marcus*, *Dominus Petrus*. Vide *Dominædus*.

3. **DOMINUS**. **DOMINI**, sæpe appellati Episcopi, etiam non adjecta dignitatis nomenclatura, sed ipsius Episcopatus, ut apud Gregorium M. lib. 2. Indict. 10. Epist. 38. lih. 4. Epist. 17. *Domino Misenatis Ecclesie*, apud eundem lih. 4. Epist. 27. Haymo Homil. Domin. 16. post Trinitatem ex S. Augustino : *Nisi forte hoc venerit, sicut S. Augustinus dicit, ut ille, qui filius est, per misericordiam Dei sublimetur ad Episcopalem dignitatem, et efficiatur Episcopus, et tunc poterit esse Pater et filius et Dominus propter honorem dignitatis.* Vide [Librum nigrum Seacarii pag. 115.] Willhelmum Neuhrig. lih. 5. cap. 20. Epist. 72. et 104. ex Sugerianis Stephan. Tornac. Epist. 236. 237. etc.

* *Dominus Senonensis Michael archiepiscopus*, in Ch. ann. 1198. ex Chartul. Campan. Cod. reg. 5993. A. fol. 181. rº. *Dominus Noviomensis*, in Ch. ann. 1221. ex Chartul. Barbell.

✎ Ut *Domini*, sic et aliquando *Principes* appellati sunt per jocum, inquit Valesius in Notitia Gall. pag. 613. col. 1. *quod potentia et auctoritate sua male uterentur more Principum secularium.* Hac notione Adrevaldus in Vita Aigulfi Abbatis Lirinensis scribit, Arcadium monachum Lirinens. ad Mummolum se contulisse *Vicetie* (Valesius emendat *Vintie*) civitatis

Principem, suasisseque ei, ut ad *Monasterium* iret, quasi multas pecunias ibi reperiturus. Vita S. Leodegarii cap. 8 : *Erant in hoc mendacium primi et quasi Rectores palatii, Desideratus cognomine Dido, qui quondam Cabilloni habuit Principatum, necnon et ejus collega Bobo (Mabillon. Albo,) qui urbem Valentianam habuerat in dominium. Nec enim digni sunt ut urbium nominentur Episcopi, qui magis terrenis desideriis inhæbant, et cælestia non curabant.*

* Sæpius etiam serio principes appellati sunt episcopi, ut a S. Hilario in Matth. cap. 26 : *Specialem tamen populi Principibus, id est, Episcopis.... sollicitudinem mandat.* Vide in *Episcopus* et infra in *Princeps*.

* **DOMINUS** AC **MAGISTER** **CHRISTIANITATIS** nuncupatur Patriarcha Jerosolymitanus, in Charta Almer. comit. Ascalon. ann. 1157. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1473 : *Concedo eisdem (Pisanis) locum unum ad fabricandum sibi in eo ecclesiam, si tamen Dominus et magister Christianitatis patriarcha hoc ipsis concesserit.*

† 4. **DOMINUS**, nude dictus Abbas, in Consuet. Fontanel. pag. 94 : *Et hoc facientes secundum Dominum et secundum nos omnes.* Et in Gallieo Reliquiarum Indice : *Tel croix est au logis de Monsieur.*

† 5. **DOMINUS**. *Domini* interdum dicti Canonici addito nomine Ecclesie, cujus sunt Canonici. Testament. Guillelmi Montispessulani ann. 1211. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 156 : *Monasterio Grandis-Sylvæ dimitto c. lib. inter opus et mensam Dominorum Ecclesie Magalonæ dimitto mm. sol. in honore emendo, de cujus fructibus fiat annuatim anniversarium in festo S. Michaelis pro anima mea et parentum meorum.* [* Ubi virgula distinguendum post *Dominorum*; ita etiam in ecclesiis German. tabulariis Canonici haud raro nude Domini dicuntur. Chart. Ottonis Episc. Mindens. ann. 1270. ap. Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 10. pag. 32 : *Dabunt 15. solidos Dominis et vicariis, qui divinis interfuerint.* Chart. Conrad Decani ann. 1282. ibid. pag. 35 : *12. solidi dabuntur pro consolatione Dominis nostris et vicariis, qui presentes fuerint.*]

6. **DOMINUS**, in Legibus et Statutis Principum, nullo adjecto vocabulo, Dominus feudi intelligitur ratione vassalli.

DOMINUS CAPITALIS, vulgo *Chef Seigneur*, et in Assisiis Hieros. cap. 136. 137. in Consuetud. Normann. art. 126. 130. 166. Pontivensi art. 110. Andegav. art. 201. et seq. Cenoman. art. 216. Tabularium Vindocin. Thuanum Ch. 40 : *Archembaldus dudum de terra memorata Capitalis Dominus auctoramentum suum super S. Martino donavit.* Tabularium Majoris Monasterii Ch. 175 : *Auctorizaverunt etiam hoc in Capitulo Capitales Domini ejusdem terræ, scilicet Fulco Comes Vindocinensis, etc.* Tabularium Vindocinense ch. 345 : *Annuat donum Gaugerius Granarius, de cujus erat fisco, et dimissa calumnia ante Hamelium Montis aurei Dominum, qui Caput erat fisci maximum.* [Chartularium S. Vandregesili tom. 1. pag. 5 : *Salvo jure et redditu omnium Capitalium Dominorum.*] Ordericus Vital. lib. 6. pag. 491 : *Hoc Radulfus, qui Capitalis Dominus erat, gratanter annuit.* Vide pag. 491. 496. 576. 594. 601. 604. 625.

770. Regiam Majest. lib. 1. cap. 25. § 1. 2. cap. 27. § 3. lib. 2. cap. 44. 66. lib. 4. cap. 5. 7. Statuta Roberti I. Scotiæ Regis cap. 6. § 2. etc. In Consuetud. Normanniæ art. 166 : *S'appelle le Chef Seigneur celui seulement, qui possède par foy et par hommage, et qui à cause dudit fief tombe en garde.* [* Desensu quem in Gallicis consuetudinibus obtinet vox *Chefseigneur* videndus *Laurière* ad *Raguellum* tom. 1. pag. 237. Anglis *Capitalis Dominus* erat, Cuius, plures habens dominos *ligeanciam* fecerat, ut est in Regiam Majest. lib. 2. cap. 44. *Glanvilla* lib. 9. cap. 1 : *Potest autem quis plura homagia diversis dominis facere de feodis diversorum dominorum; sed unum eorum oportet esse precipuum et cum ligeancia factum, illi scilicet domino faciendum, e quo tenet suum capitale tenementum is, qui homagium facere debet. Si quis ergo plura homagia pro diversis feodis suis fecerit diversis dominis, qui se invicem infestent, si Capitalis Dominus ejus ei præceperit, quod secum in propria persona eat contra alium dominum suum, oportet eum ejus præcepto in hoc obtemperare, etc.*

¶ **DOMINUS INTERMEDIUS**, Qui minore domino-feodali superior est et inferior alio majore, Gall. *Entremoiens*. Edictum Philippi III. Franc. Regis ann. 1275. apud *de Laurière* tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 305 : *Quod si persone innobiles adquisierint in feodis vel in retrofeodis nostris extra terras predictorum Baronum nostrorum, et ita sit quod inter nos et personam que alienavit res ipsas, non sint tres vel plures Intermedii Domini, precipimus quod si teneant ad servitium minus competens, vel aliter appareat feodi facta deterior conditio, cogantur tales possessores rem feudalem ponere extra manum, nisi ualuerint prestare nobis estimationem fructuum duorum annorum rerum taliter acquisitarum.* Philippus VI. decrevit estimationem fructuum trium annorum, in suis Litteris anni 1328. apud eundem *de Laurière* tom. 2. pag. 14. imo quatuor annorum in suo Edicto ejusdem anni Gallic exarato, ibid. pag. 24 : *Item. Et pour les choses et possessions, que personnes non nobles ont acquises depuis trante ans en ça, et en nos fiefs et arriere-fiefs sans assentement de nous ou de nos devanciers; et ainsint soit que entre nous et la personne qui aliene icelles choses, soient trois Seigneurs Entremoiens ou plus, ils payeront pour finance l'estimation de quatre ans.*

DOMINUS PRINCIPALIS, in Constit. Frederici II. Imper. in Quinta Compilat. Decret. de Hæretic. et in Tabulario Vindocin. Thuano ch. 121. *Seigneur paramount*, Anglis J.C. *Dominus Domini* vassalli inferioris. *Dessus Seigneur*, *Avant Seigneur*, apud *Bellomanerium* cap. 62. *Seigneur par dessus*, in Statutis S. Ludovici contra Blasphem. *Seigneur Suzerain*, in Consuet. Andeg. art. 204.

* **DOMINUS CENSUS**, Idem qui feodalis, cui census debetur, Gall. *Seigneur féodal*. Libert. Viennæ ann. 1361. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 430. art. 5 : *Quod quicumque emerit alienam rem immobilem, solvat, facta investitura, trezenum tantum domino tenente (f. tenenti vel tenure;) et Dominus census revenditam (f. rem vendi-*

tam;) retinere possit pro eodem precio ad opus sui, sed non alterius.

* **DOMINUS CORPORALIS**, Superior et capitalis dominus. Charta præpositi S. Gauger. Camerac. ex Tabul. ejusd. eccl. : *Ut autem presbyter sui beneficii tranquillitate perenni gaudeat, predictus miles ad suam donationem roborandam sui Domini corporalis E. et parium suorum et A. uxoris suæ assensum adhibuit.*

* **DOMINUS DIRECTARIUS**, Legitimus, Gall. *Doiturier Seigneur*. Lit. Caroli V. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 472 : *Nous considérons que nostre amé et feal Girart de Ventadour.... en nous reconnoissant son souverain et Droiturier Seigneur, etc.*

DOMINUS MAJOR, Domini capitalis Dominus, idem qui *Principalis*. Regiam Majestatem lib. 2. cap. 74. § 11. Skenæus ad cap. 69. ejusdem libri : *Mei Domini Capitalis Dominus, dicitur Major Dominus : idem etiam appellatur*

RETRODOMINUS. Charta ann. 1225. in Monmorenciaca pag. 401 : *Et quia predictus Guillelmus de fratre meo Matthæo prædicta tenebat in feudum, et frater meus Matthæus de me : Ego tanquam Retrodominus omnia ista laudavi.* Tabular. Maurigniacense ch. 39 : *Huic donationi præbuit assensum Guillelmus de Vancelois ejusdem feodi Retrodominus.*

7. **DOMINUS**, Maritus : ita uxores conjuges suos compellabant, *Monseigneur*. [Vetus Inscriptio Romæ apud Sponium Miscell. Antiq. pag. 12 : *Suetrius Hernies hic situs est, cui tertia conjunx aram constituit digno meritorum marito, cum quo concordiam tam multosque per annos vixit et tenere casu subta (subtrahita) marito est, de cujus fama multi cum laude locuntur, quod fuerit cultor Domini rerum et amator.*] [* *Tra-*ditio San-Gallens. ann. 903. ap. Neugart. Cod. Alem. tom. 1. pag. 530. num. 643 : *Ego Anata cum manu Domini mei Winihardi pro remedio prioris mei senioris Linkonis et pro nostrarum remedio animarum.... ea ratione ut has res, quas dum adhuc præfatus meus Dominus Linko viveret, cum mea hereditate concambiavi.... Signum ipsius Anatae et advocati et Domini sui Winiharti, qui hanc donationem patnaverunt.*] Comitissa Nivernensis in Epist. ad Sugerium 18 : *Dominus enim meus in servitio Dei et Regis est.* Mox virum suum vocat. Vide *Baro*, *Senior* et *Domina*, 4.

8. **DOMINUS**. Domini, Præcipui e nobilitate. Annales Colmar. part. 1. ann. 1284 : *Eodem die Curian habuit Rex Rudolfus in Basilea cum gloria Dominorum.* Idem Chron. part. 2. ann. 1277 : *Post hæc Rex Bohemorum congregavit occulte decem millia Dominorum, volens occulte Regem comprehendere Romanorum.*

¶ 9. **DOMINUS**. Mabill. de Liturg. Gall. pag. 466. c Ceremoniali MS. Sangerman. de Dominica Palmarum : *Quando erimus circa finem Tractus, sacrista pulsabit unam parvam campanam pro congregando Dominos ad audiendum Passionem, quia ipsa non debet legi nisi in magna Missa.* An Ballivius ceterique justitiæ Officiales hujus Abbatie, qui statis diebus officio divino solent interesse; an præcipui qui-

dam Monachi, ut infra *Domini Ordinis?*

* 10. **DOMINUS**, nude, Cancellarius ut observat D. Secousse ad Lit. ann. 1372 tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 581 : *Pe regem, ad relacionem Domini.* Ubi supr. legitur : *Referente nobis dilecto ac fidei Cancellario nostro.*

* 11. **DOMINUS**, Quæ honorifica appellatio ita Militibus competeat, ut a patribus etiam filiis suis tribneretur : neque enim alia mihi suppetit ratio, cur Castellanus Vitriacensis filios suos *Domino* compellat in Charta ann. 1228. ex Chartul. Campan. fol. 328. rº. : *Hæc omnia superius scripta landaverunt Aalaidis uxor mea et Dominus Robertus filius meus, Dominus Henricus filius meus, Guillelmus Ansericus et Johannes clerici filii mei.* Nifortassis ut seculares a clericis distinguat quo sensu vox *Dominus* an alicubi occurrat, non memini. Vide *Siriaticus*.

** 12. **DOMINUS**. Pcenliaris appellatio Franciæ regum, quam ab imperatoribus romanis mutuaverant. Vide in *Domini* Glossar. med. Græcit. in Δεσπότης.

** 13. **DOMINUS**, Is cujus negotium gerit procurator et cujus nomine defensus existit, apud J.C. Romanos. Ita etiam apud Anglos; *Glanvilla* lib. xi. cap. 3 : *Cum quæ ita loco alterius positus in curia de placito il respondet.... nunquid potest Dominus sui eum pro beneplacito inde remove, ita quæ alium faciat procuratorem.... Obtinet autem quod Dominus talem procuratorem possit qualibet parte litis amovere, etc.* Subdito suos feudales domini vulgo procuratores constituiebant.

¶ **DOMINUS CULTELLORUM**, Princeps Assasinorum : de quibus supra. Jacobus de Vitriaco Hist. Orient. l. 3. Marten. tom. 3. Anecd. col. 281 : *Omnes alii Principes eorum, alii subditi sunt et obediunt : huius Saraceni appellant Dominum Cultellorum.*

* **DOMINI ECCLESIAE**, Præcipui post albateni superiores in monasteriis, Gall. *Seigneurs de l'église*. Charta ann. 1420. Chartul. sign. Ezechiel Corb. fol. 88. rº. : *Et sera tenu ledit fournisseur de délivrer par pour les Seigneurs de l'église est assavoir grand prieur, l'official, l'enfermier, le prestre de l'église, le pourveur et le cellerier de le cuisine, toutesfoys qu'il leur plaira en mander en leur chambre.* Vide infra *Domini Ordinis*.

* **DOMINUS FESTI**, Ita nuncupatur Abbas vel Episcopus stultorum, in St. Odon. episc. Paris. ann. 1198. contra festum fatuorum, ex Chartul. ejusd. episc. fol. 49. vº. : *Statuimus etiam ne Dominus festi cum processione vel cantu ad ecclesiam adducatur, vel ad domum suam ab ecclesia reducat.*

¶ **DOMINI GENERALES**, Procurator Advocati generales in Senatu Parisiensi vulgo *Les Gens du Roy*. Compendium Jurium Universitatis Paris. fol. 15. vº. Ed. 1517 : *Laudabilis est etiam consuetudo licentia omnes in qualibet facultate superiori pridie Signetorum ad supremum Parliamenti curiam omnesque Senatores cameras accedere... deinde ad curias Dominorum Generalium, Requestarum, Cameræ compotorum, etc.*

* Eo nomine indignantur Præ-

rario, vulgo *les Généraux des finances*. Vide *Generales* 2.

¶ **DOMINUS GENERALIS CIVITATIS**, Idem *ui Capitaneus*, Præfectus civitatis. Regi-
na Paduæ ad ann. 1329 : *Intravit do-
minus Canis cum tota sua Baronia et honore
magno in dicta civitate, et dismontavit in
episcopatu, et electus fuit per Magnates et
populares civitatis Travixii Dominus Gene-
ralis.*

DOMINUS LEGUM, non vero *Magister*,
appellatus Azo JC. ut est in Chron. MS.
Iberici. Glossæ Lat. Græc. : *Juris Doctores*,
δοκτοῖς τῶν νόμων. [*Vide Savin. Hist. Jur.
roman. med. temp. part. 2. § 64. et 77.]

* Charta Caroli regent. ann. 1359. ex
Lemor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 19.
o : *Messire Jehan Taupin Seigneur en loix,
clerc et conseiller de la chambre des Enques-
tes, etc.* Alia ann. 1324. in Reg. 62. Char-
toph. reg. ch. 294 : *Jehan Broart Sires de
Loys, clerc et conseiller du roy nostre sire,*
c. Le Roman d'*Alexandre* MS. part. 1 :

Et fiert Salhadin qui fu Sires des lois
Arcevesque de Gadres.

Vide *Miles Literatus*.

¶ **DOMINI DE NOCTE**, Præfecti vigilum.
Andreas Dandulus in Chron. MS : *Pro
urgandis maleficiis statutum est, ut duo
ut equi, noctis tempore urbem custodiant
malefactores capiant : unus vero de citra
canale, et alter de ultra canale constituatur,
ut Domini de nocte appellati sunt.*

* **DOMINI OPERIS**, Gallice *Maitres de
œuvre*, Dignitas in collegiis canonicorum
monasteriis, cui operibus publicis va-
re incumbit. Reg. capituli Carnot. : *Or-
navit capitulum quod Domini ordinis per
dustiores pictores, quos reperire poterunt,
decorant, etc.* Vide *Operarius*.

¶ **DOMINI ORDINIS** vel *in Ordine*, Præ-
pui post Abbatem Superiores in Mona-
steriis Cluniac. ut Subprior, Decanus. Bulla
Picolai IV. PP. in Constitut. Cluniac.
SS : *Nec aliquis diffinita seu acta per
diffinitores Capituli generalis possit vel au-
tatem mutare, nisi in casu magnæ necessi-
tatis et evidenter utilitatis, in quo potestas
abbati intelligitur relinquenda : de consilio
assensu peritorum et discretorum duorum
illis qui Domini Ordinis appellantur.*
etum capitularem pro conjunctione Prio-
rius de Bischis ann. 1329. in Archivo B.
Mariæ de Charitate, subscribunt Gerardus
Subprior, Guillelmus secundus, Ludovicus
tertius, Theobaldus quartus, Domini in Or-
ne. Vide *Domni Ordinis*.

* Vel ætate aut professiones antiquiores.
Vide infra *Magister Ordinis*. Consuet. S.
erm. Prat. inter Probat. Hist. ejusd.
reg. 146 : *Domini ordinis ibunt ad consi-
lium capituli, et dum erunt in consilio capi-
li, subcamerarius apportabit sotulares suos
pra duo tripedia in capitulo. Quando
domini ordinis voluerint, pulsabunt capi-
tum, et nos veniemus. Infra, Domini nude
pellantur non seinel. Comput. pitentiar.
isd. monast. ann. 1374 : *An terme S.
my pour l'anniversaire maistre Jehan
de, baillié aux Seigneurs de l'ordre xxxij.
z.* Vide supra *Domini Ecclesiæ*.*

* **DOMINUS PARLAMENTI**, Supremæ, curiæ
prior, vulgo *Conseiller*, alias *Maitre*. Ne-
olog. priorat. Nostræ Dominiæ de insula

Trecens. ex Cod. reg. 9612. T : *Anniver-
sarium nobilis ac discreti viri dom. Joannis
de Domo-Comitis militis utriusque militiæ,
quondam baillivi Trecensis, postmodum Do-
mini pellamenti* (leg. parlamenti.)

DOMINI RERUM crebro Imperatores et
Reges vocitantur a mediæ ætatis Scriptori-
bus. Symmachus lib. 10. Epist. 36 : *Scivi
meliorem esse judicium causam, quæ rerum
Dominis reservatur.* Cassianus de Mortificat.
in fin. : *Ipsi quoque rerum presentium Do-
mini.* Cyprianus in Vita S. Cæsarii Arelat. :
*Cives aliquot alloquitur, ipsosque rerum Do-
minos per internuntios appellat.* Desiderius
Episcop. Cadurcensis in Epist. ad Chlodul-
fum : *Ipsi Domini rerum, quibus vice nostri
Redemptoris servire videmur.* Aimoinus de
Vita S. Abbon. Floriac. cap. 8 : *Ad Do-
minos rerum inclitos scilicet Franciæ Reges,
Hugonem ac ejus filium Robertum... apolo-
geticum scripsit.* Idem lib. 3. Hist. Franc.
cap. 71 : *Nempe pro similibus ausis, a Do-
minis rerum, Regibus scilicet Francorum,
sæpe attonsus.* Vide lib. 2. cap. 17. Privi-
legium Corbeienne ann. 846. editum a
a Sirmondo, etc. Sic passim Sidon. in Pa-
neg. Majoriani, Senator lib. 1. Epist. 4.
lib. 12. Epist. 6. 7. 11. et 13. Greg. M.
PP. lib. 1. Epist. 6. 16. lib. 2. Ind. 11.
Epist. 6. lib. 7. Epist. 130. Witikindus lib.
1. et 2. Vide Juretum ad Symmach. lib. 1.
Epist. 8. Imperatores rerum atque Princi-
pes, apud Petrum Diacon. lib. 4. Chron.

Casin. cap. 111. *Dominus orbis terrarum*,
apud Alypium Antiochen. in Descript. or-
bis cap. 17. § 6. *Domini terrarum*, apud
Arnulph. Lexov. pag. 32. Δεσπότης τῆς οἰκου-
μένης, passim in Actis Concilii Calchedon.
et Concilii Ephesini II. Οἱ γὰρ καὶ θαλάσσης καὶ
πάντων ἀνθρώπων ἔθνη καὶ γένη δεσπότηται, in
libellis Photii, Bassiani et Eunomii ad Va-
lentinianum et Marcian. in eodem Conci-
lio Calchedon. Act. 5. 11. 13. et in Epist.
Varadati Monachi ad Leonem Imp. parte
3. ejusdem Concilii. Γῆς καὶ θαλάσσης δεσπότης
uti Antoninus Severus Caracalla appel-
latur in Thiatyrensi inscriptione apud
Thom. Smith in Notitia 7. Eccles. Asiæ
pag. 130. et Sponium tom. 3. Itiner. pag.
116. *Terræ marisque Dominus*, in Epistol.
Africavorum Episcop. ad Constantem Imp.
in Concilio Lateran. sub Martino I. PP.
Act. 2. S. Hieronym. Ep. 9 : *Contubernalis
et condiscipulus Augustorum, quorum mensæ
ministrat orbis, terræ ac maria serviunt,*
etc. ὁ τῆς ἑλλῆς μετὰ Θεὸν οἰκουμένης δεσπότης,
in Concilio CP. sub Menna Act. 5. *Do-
minum totius orbis sese appellitasse Con-
stantium, auctor est Ammianus lib. 15. init.*
Imperatores et Reges *Domino*s, unice vo-
citos cuius notum. [*Æneas Sylvius de
ortu et auctoritate imper. Roman. ap.
Schard. pag. 393 : *Etenim quis non videt et
populos et principes omnes ab imperatore
qui Mundi Dominus est, recipere temporalia?*

* **DOMINUS STATIONIS** iis, qui acta publica
conficiebant, *Tabellioni* scilicet et *Tabula-
rio*, accensetur in Nov. 44. ad quam
Glossæ : *Tabellio erat minor, Tabularius
major, et Magister stationis major utroque.*
Vide ibi Gothofred.

* **DOMINUS TENENS** vel *Tenuræ*. Vide
supra *Dominus Census*.

¶ **DOMINI TITULARES**. Gall. *Seigneurs*

Titrés, Viri nobiliores. Regula Toribii
Archiep. Limæ inter Concil. Hisp. tom.
4. pag. 665. col. 1 : *Dum celebratur Offi-
cium in choro, nemo sæcularium illuc intro-
mittatur præter Præregem, Gubernatorem,
vel Auditores regios... Dominos Titulares
aut horum filios, Prætores ordinarium hui-
us urbis.*

¶ **DOMINUS VINI**, Cui vini cura incum-
bit in Monasterio B. Mariæ de Charitate,
Gall. *Cavie*, *Vinier*. Constitutiones D. Va-
lentini Prioris ejusdem Monasterii ann.
1416 : *Dominus vini stet et sedeat hora
prandii juxta fenestram per quam ministra-
tur vinum in refectorio.*

¶ **DOMINI URBIS**, Gall. *Les Messieurs de
Ville*, Urbis Præpositus et Scabini seu
Consules. Compendium jurium Universi-
tatis Paris. fol. 15. vº : *Laudabilis est
etiam consuetudo... licentia omnes...
accedere... ad Dominos urbis.*

* **DOMINUS UTILIS**, Prædii possessor, Pra-
cticis nostris, *Seigneur utile et profitable*.
Charta ann. 1336. in Chartul. eccl. Lingon.
ex Cod. reg. 5188. fol. 102. vº : *Dominus
utilis dictæ villæ (de Martilleio) consuevit
percipere... quemdam redditum, qui vulgati-
ter appellatur les Tierces.* Et fol. 103. rº :
*Debet major predictæ villæ Domino utili
dictæ villæ imperpetuum omni anno in cra-
stino festi Nativitatis Domini unum porcum.*

* **DOMINUM FACERE**, Aliquem pro Do-
mino habere, clientelam alicui profiteri.
Charta ann. 1231. inter Instr. tom. 6.
Gall. Christ. col. 446 : *Præcipimus uni-
versis et singulis firmiter observari, quod
non faciant aliquem Dominum per homagium
corporis et servitutis, quamdiu in dicta villa
voluerint commorari.*

* **DOMIPOLA**, Idem quod *Hala* 1. Aula
major et publica, ubi mercatores merces
suas venum exponunt; vox hybrida, a Lat.
Domus, et Gr. πωλῶ vendo. Lit. remiss.
ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch.
544 : *Cum Magnus Johannes, quadam die
in Domipola villæ de Alneto, cum quibus-
dam amicis seu sociis suis causa solatii ex-
isteret, etc.* Charta pro abbat. S. Anton.
prope Paris. ann. 1374. in Reg. 106. ch.
28 : *Quinquaginta quinque libratis... su-
pra quandam domum sitam in Domipolis
Parisius ante fontam facientem cugnum vici
Johannis dicti Begue.*

¶ **DOMISEDA**, Quæ solitudinem amat
et domi sedet. Inscriptio apud Fabrettum
pag. 252 : *Hic sita est Anymone pulcherrima
lanifica pia pudica frugi casta Domiseda.*

¶ **DOMISELLUS**, pro *Domicellus*, in
Litteris Officialis Lemovicensis pro Mona-
sterio Solemniacensi ann. 1261. et 1270.

DOMISTADIUM, Teutonice *Huystede*,
quasi domus locus; huys enim est Domus,
stede, locus, statio : ut *hoffstede* Villa,
quasi *hobæ* statio. Chronicon Montis S.
Agnetis pag. 149 : *Totam curiam suam cum
Domistadio pauperibus delegavit.* [Charta
anni 1269. apud Miræum tom. 1. pag. 773.
col. 1 : *Partem terre nostræ allodialis, prout
sita est et adjacet Domistadiis eorum, juxta
castrum nostrum apud Frigidum-montem
a fine Domistadii... usque ad murum.*
Charta anni 1485. ibid. pag. 786. col. 2 :
*Donamus et conferimus pro Conventu in eo
fundando castrum sive Domistadium in villa*

nostra de Wateringe cum omnibus pertinentiis et ædificiis infra fossatum extremum clausum. Opus rarum Leodiensium apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 1373 : *Concussus fuit quod . . . de quolibet Domistadio solveretur unus scuferus.*

† **DOMUSTADIUM**, in Constitutione Ludovici Borbonii Episcopi. Leod. ann. 1466. in Bullario Carmel. pag. 282.

DOMISTATIO, in Charta Henrici I. Brabant. Ducis, in Cod. Donat. Piar. Miræi pag. 321. 322 : *Concedo præfatis Regularibus Domistationes cum curtibus earum, quæ concluduntur inter plateam, etc.* Occurrit ibi pluries.

DOMITEXTILE. Testamentum S. Remigii apud Flodoardum : *Dono ei Domitextilis casulam subtilem, et aliam pleniorē. Forte Auritextilis.* [* German. *Hausgemachte Leinwand, Domi textus.* ADEL. Forte legendum *Dono eidem i* (unam) *textilis casulam, etc.*]

DOMITIALIS, Domesticius. Herkempertus in Hist. Longobard. pag. 75 : *Domitialis res ablata est reddita.*

† **DOMITUR**, pro *Domitor*. Præceptum Theodorici Regis Gothorum ann. 508. inter Anecd. Marten. tom. 1. col. 1 : *Domituri orbis, præsolis et reparatori libertatis Senatui urbis Romæ Flavius Theodoricus Rex.* Sic col. 20. *Cultur pro Cultor, et alibi non seniel.*

* **DOMITUS**, in Leg. Sal. tit. 3. cap. 5 : *Si quis vaccam Domitam, etc.* Ubi Codex Estensis habet, *Domesticam*, teste Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 287. *Doté*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. reg. eh. 312 : *Simon Milet estoit sur une jument poulaine, dont il ne se pouoit descendre, pour ce qu'elle n'estoit pas encores Dotée.* Leg. forte *Domtée*.

* **DOMMENARIUS**, *Domini* seu prædii possessor, Gall. *Seigneur domanier*. Arest. ann. 1364. 15. Jun. in vol. 5. arestor. parlam. Paris. : *Dicto milite in contrarium proponente, quod ipse et Alyenor de Poissiac ejus uxor, sunt veri Domini proprietarii et Dommenarii, terre de Bouleria.* Vide supra *Dominicum* 3.

† **DOMNA**. Vide *Domnus*.

† **DOMNÆDIUS**. Vide *Dominædus*.

† **DOMNARE**, Latinis et Italis *Domare*, Gall. *Dompter* vel *Donter*. Jacobus de Voragine in Chronico Januensi apud Murator. tom. 9. col. 51 : *Ab illo tempore citra Iannenses Pisanos sic terruerunt et Domnaverunt, quod usque nunc galeas super portum eorum tenent, quæ ligna aliqua illuc intrare prohibent.*

DOMNEARE, Italis *Donneare*, quasi *Doneggiare, Cortegiar e servir donne* : Cum *Domnis*, sen *Domicellis* versari. Grammatica Provincialis : *Doneiare, cum dominabus loqui de amore.* Concilium Albiense tom. 2. Spicilegii Acheriani can. 15. de Clerico : *Nec pro Domneando cum eis (avibus venatoriis) frequentet hospitia mulierum.* Concilium Mospeliense ann. 1214. cap. 2. apud Gariellum : *Nec frequentet curias, nec hospitia, vel colloquia mulierum, quod Domeiare vulgariter appellatur.* Ubi *Domuciare* perperam præfert ultima Conciliorum editio.

* *Domneiare* habet Codex MS. inter schedas Mabill.

† **DOMNICATUS**. Vide post *Dominicum* 3. sub finem.

† **DOMNICELLUS**. Vide *Domicellus*.

† **DOMNIDIUS**. Vide *Dominædus*.

† **DOMNIO**, [DOMNIOXO.] Vide *Dunjo*.

† **DOMNULA**. Vide post *Domnus*.

† **DOMNULUS**, Principis vel Domini filius. Vide *Heriles*.

DOMNUS. Apud Scriptores ævi mediæ venerationem præcipuam habere appellationem *Domni*, apice uno ex *Domini* voce rejecto, observant pridem viri docti, et tribuni vulgo Ecclesiastica dignitate fungentibus ac vitæ Sanctitate insignibus. Ita passim Episcopis hanc tribuunt Gregorius Mag. Paulinus, Evodius, Fortunatus, Nicetius Trevir. Avitus Viennensis, Gregor. Turon. Ennodius, Ivo Carnot. et alii. [* Vide Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 346. et Forcellinum voce *Dominus* in fine.]

Summis primum Pontificibus peculiarem fuisse appellationem contendit Ouphrius. Constantinus Pogonatus Imp. in VI. Synodo : *Σάκρα δέον τῷ ἀγιοτάτῳ καὶ μακροτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ τῆς πρεσβυτέρης πόλεως.* Fuleo lib. 1. Gestor. viæ Hierosolymitanæ :

Prospiceret Domnus sapienti pectore Papa
Quid facto sit opus ?

Postea Abbatibus et Claustralibus attributa *Domni* appellatio. Joan. de Janua : *Domnus et Domna, per syncopen, proprie convenit Claustralibus : sed Dominus Domina, mundanis.* Regula sancti Benedicti cap. 63 : *Abbas autem qui vices Christi creditur agere Domnus et Abbas vocetur.* Odilo in Vita S. Maioli : *Et ab omnibus Domnus et Abba honoratur.* At ex Casinensibus Constitutionibus ad hoc caput, aliis quoque Monachis communis erat : *Ex nostra consuetudine ad differentiam mendicantium Monachos nostros appellamus Domnos, sed affectu fratres. Juniores seniores suos Patres vocant, Abbas vero juxta Regulam Dominus et Abbas, non Dominus appellatur.* Et certe constat, Benedictinis, Cartusiensibus, et Cisterciensibus Monachis hanc vulgo etiamnum tribui appellationem : tametsi quod ad Cartusienses spectat, id in Statutis antiq. part. 2. cap. 32. §. 25. potissimum caveatur, *ut nulli prælati aut subditi Domini appellantur.* Et alibi : *ut moniales (ejusdem Ordinis) non vocent se Dominas, sed sorores.*

* Hanc appellationem summis pontificibus promiscue et episcopis in eodem instrumento tributam fuisse observare est in Charta Lamb. Abbat. Lamb. ex Chartul. Clarifont. eh. 9 : *Actum anno 1148. incarnat Domini. Domno Eugenio pontifice summo concilium universale Remis celebrante, Domno Henrico Leodiensium et Domno Nicolao Cameracensium præsulibus, Conrado imperatore et Ludovico Francorum rege de paganis triumphantibus.* Verius dixisset a paganis profligatis et expulsis, ut norunt omnes historiæ horum temporum studiosi. Ubi notandum præterea concilium Remense appellari *universale*, tametsi pro æcumenico nusquam habitum fuerit, quod huic 1100. prælati ex Gallia, Hispania et

Anglia interfuerunt, præsidente Eugenio III. Papa.

Sunt qui putant, atque in iis Beletus divinis offic. cap. 25. et Molanus lib. 3. de Canonicis cap. 15. Monachos et Abbates abuisse nomen *Domini*, quod soli Deo competit : *Domni* vero haud recusasse quod subordinationem quamdam respectu superioris Domini denotaret. Auctor Græcismi :

Cælestem Dominum, terrestrem dicito Domnum. Gloss. Lat. Gallie. : *Dominus, Sires, Dominus, Siret.* id est, Domicellus, sen minor Dominus. Observat præterea Baronius an. 416. n. 23. Evodius in libro de Mirac. Stephani clarissimis viris et feminis *Domni* et *Domnæ* nomen dare ; cum vero de Deo loquitur, non *Domnum*, sed *Dominum* appellare, ut, inquit, *appareat usu loquendi vocem Dominum tribui solitam Deo tantum Dominum vero communem sanctis, vel clarissimis viris ac mulieribus.* Lactant. li. 4. Divin. Instit. cap. 3. 4 : *Solus Dominus nuncupandus, qui regit, qui habet vitæ necis veram et perpetuam potestatem.* Certe id videntur observasse Franci nostri, qui discrimen posuere inter *Dame*, et *Dans*, et *Dant* : nam *Dame* vocabulum quo Dominum denotabant, soli Deo, quæ *Dame Dieu*, seu Dominum Deum indigebant : *Dan* vero appellabant quosvis aliquam dignitate insignes. De Roman de Garin :

Grandes miracles fit Dames Dex par lui.

Guill. Guiart :

Se Dame Dieu n'eust

A Richart nué son eorage.

Chronicon Bertrandi Guesclini MS. :

Et jura Dame Dieu, qui mainte firmement.

De usu vocis *Dan*, sic Le Roman de Garin :

En fuerre est alez Dans Auberis.

Alibi :

Et maintefois Dant Girard desconfit.

† Pro bodierna Monachi appellatio Gallica *Dom*, legimus *Damp* in Instrum. anni 1408. ex Chartulario S. Vandregi. tom. 2. pag. 1742 : *Damp Beram de l'Enette Segretain* (Sacristain) *Damp Jehanrol Garnier Religieux dudit lieu.* Vide *Domnus* suo loco.

DOMNOS etiam peculiari appellatione donari solitos olim Franciæ Reges, ante est Landulfus Sagax : *Genti Francorum moris est Domnum, id est Regem, secundum genus principari.* Rabanus Maurus Othgarium : *Reges nostri propter excellentiam commune nomen Domini, sive Domini effecerunt suum.*

DOMNA, Eadem ratione pro *Domini*. Commodian. Instr. 59 :

Matronas vis esse, Christiana, ut sæculi Domna
Auro te circumdas, aut serica veste, pudica.

Gregorius M. lib. 6. Epist. 27 : *Gloriosus autem filius meas Domnam Dominicam, et Domnam Eudochiam vice mea salutem.* Fortunatus lib. 6. Poem. de Brunechild Regina :

. Quis crederet autem

Hispanam tibi nec Domnam Germania nasci.

Bondovinia lib. 2. de Vita S. Radegundis Regiæ cap. 5 : *Intrat in Monasterium Oratorio Domnæ Mariæ.* Apud Gregor. Turon. lib. 9. cap. 20 : *Domna Brunechild.* In nummis Juliæ Severi uxoris, *Julia*

za Aug. Ἰουλίᾳ Δόμνῃ Σεβ. et Δόμνῃ Σεβ. γούσα, apud Adolph. Occon. Δόμνῃ dixit am Oppianus lib. 1. Cynegetic. *Domina* pellatas Magnatum uxores testatur Salinus lib. 7. de Gubern. Dei: *Cogitat forte quis, non ita ad plenum esse ut loquor, fuisse enim illic matres familias jus suum, Dominarum honorem potestatemque tenuisse.* S. Fulgentius Epist. 2: *Quæ cum avis abavisque nata Consulibus, et delib. regalibus enutrita, tanta illi est humilidono gratiæ cælestis infusa, ut amore refectionis et usu serviendi, Dominiam se quando fuisse jam nesciat, cum omnes minos habere delectatione sanctæ servitutis affectat.* Vide S. Hieronymum Epist. cap. 2. et Epist. 99.

DOMNÆ dictæ etiam Sanctimoniales. *Domatio*: *A Domnus vel Domina, hic Domus et hæc Domna per synopen, et prope convenit claustralibus, sicut Dominus a Domina mundanis.* Vide *Domina*.

DOMNULA, diminutivum a *Domna*. Salinus in Epistola ad Hypatium: *Illa ergo intra Palladia, vestra Gracula, vestra Domnula: cum qua his tot vocabulis quondam pulgentissima pietate lusistis, quæ vobis varia nomina nunc fuit mater, nunc gracula, nunc domina: cum esset scilicet eum vocabulum generis, aliud infantie, et dignitatis.*

DOMNI ORDINIS, *Tenentes et regentes conventuum*, uti habetur in Constitutione Domini Valentini Prioris B. Mariæ de Charta ann. 1416. Non semel memorantur *Domni Ordinis*, vel *Domini* de quibus supra.

DOMO-COLTILIS. Vide in *Domus* 2.

DOMO-CULTILIS, Eadem notione. Vide locum in *Tectoria*.

DOMPIONUS. Vide *Dunjo*.

DOMPNUS, pro *Domnus*. Necrologium S. Martialis Lemovic. v.: *Id. Aug. obiit Lupinus Albertus Abbas.* Vide *Formulare* Alie. Thomæ Madox p. 11.

Nude, apud Militares religiosos, idem ac *Commendator*; quæ nomenclatura eundem perseverat in hospitali, vulgariter dicto *Domerie d'Aubrac*, ejus præpositus *Domnus* nuncupatur. Charta ann. 1163. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 479: *Religiosus et venerabilis vir frater Bernardus de Senareto Dompnus Alti Braci... Nobilis et religiosus vir dominus Bernardus Citi, miles Ordinis Beatæ Mariæ de Alto Braco Ruthenensis diocesis, ut procurator, domus sive syndicus dictæ domus de Alto Braco, domini Dompni et conventus ejusdem... Religiosus vir frater Johannes Casala, ut syndicus hospitalis de Alto Braco Ordinis S. Augustini Ruthenensis diocesis... predicto hospitali ac domino Durante permutatione divina Dompno dicti hospitalis. Quod discrimen vero inter voces Domini et Domni, consule Sirmond. ad Godefred. V. locin. abb. Vide *Dominus* 4.*

DOMPTOR, Domitor, defensor, Ital. *Domatore*, Hisp. *Domador*. Sent. P. archiep. Non. ann. 1179. inter Probat. tom. 3. H. Occit. col. 148: *Quicumque predictis factoribus, seu conductoribus, vel Domptibus, vel fautoribus... aliquo pacto tenetur adnexi, etc.*

DOMUCIARE. Vide *Donneare*.

* DOMUICOLTILIS. Vide *Domus* 2.

* DOMUNCULA PORTATILIS, Tabernaculum, tentorium, Gall. *Teute*, in Instr. ann. 1453. apud Matth. de Couciaco in Hist. Caroli VII. pag. 662: *Acta fuerunt hæc in campis, in exercitu dicti illustrissimi principis, prope castrum de Gaure, in Domuncula portatili ipsius domini Ducis (Burgundiæ).*

** DOMUNCULARIS. Vide *Census Domuncularis*.

¶ 1. DOMUS, Equus, dictus, quod sit color ejus de asino, id est, cireneus, et sunt agrestis generis. Papias in MS. Eccl. Bitur. *Cireneus* est pro *Cinereus* et *Domus* pro *Dosius*. Vide *Dosinus*.

2. DOMUS. *Domus culta*, Prædium domo ad commanendum colonis apta instructum: nos *Ferme*, vocamus. Anastasius in Zacharia PP: *Hic Domum cultam Lauretum noviter ordinavit, adjiciens et massam Fontelanam.* Ibidem: *Hic massas, quæ vocantur Antons et Foruias suo studio jure B. Petri acquisivit, quas et Domos cultas statuit.* Stephanus PP. in Epist. ad Pipinum: *Omnes Domos cultas B. Petri igni combusserunt.*

DOMOCULTA, unica voce. Vita Ludovici Pii Imper. ann. 815: *Prædia omnia, quæ illi Domocultas appellant, et noviter ab eodem Apostolico instituta erant, ... diripere conati sunt.*

DOMUS CULTILIS, Charta Ludovici Imper. Lotharii F. ann. 14. in Tabular. Casauriensi: *Id est, curtem unam, Domum cultilem juris nostri, quam habere vel possidere visi sumus.* Occurrit in alia Henrici I. Imp. apud Baronium ann. 1014. n. 9. et apud Ughellum tom. 3. pag. 32. 416. tom. 4. pag. 625.

¶ DOMOCOLTILIS, Leges Ludovici II. Imper. [** Additam. 2. cap. 9.] apud Muratorium to. 1. part. 2. pag. 160. col. 2: *Statuimus de decimis... si est in sua proprietate, habeat, sicut in Capitulare constitutum est, ipsam decimam de suo Domo-coltile rebus in ea dem Ecclesia concedimus.*

* DOMUICOLTILIS. Charta ann. 1033. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 15: *Una cum rebus, Domuicoltile, sive casis massariiciis;... vel per ceteris locis, ubicumque esse videntur ad ipsis cortes et castris, seu capellis et casis massariiciis et rebus, Domuicoltiles pertinentibus in integrum, etc.*

* 3. DOMUS, Bona, facultates. Charta ann. 1160. apud Murator. in Antiq. Estens. pag. 297: *Welfo Dei gratia dux Spoleti, marchio Tusciæ, princeps Sardinie, dominus Domus comitissæ Matildis, etc.* Alia ann. 1166. ibid. pag. 299: *Ego Welfo... totius substantiæ comitissæ Matildis dominus, etc.* Vide *Substantia* 5.

* 4. DOMUS, Curia suprema, *parlamentum*. Joan. de Cardalhaco Orat. in exequiis Clem. VI. PP. et exaltat. Innoc. VI. ejusd. success.: *Ipse (Innocentius) est dominus magnæ experientiæ in temporalibus et ecclesiasticis, quia fuit in Domo Franciæ bene per quindecim annos.* Curia Franciæ nuncupatur in Ch. ann. 1307. Chron. Joan. Whethamst. pag. 324: *Cujus tractatus in temporibus inferant quamplures billas suas in Domum inferiorem inter Communes.* Et

pag. 325: *Ut procuraret primo provisionem congruam billæ dictæ infra Domum illam consui, deinde ipsam apportari ad Domum superiorem, ut ibidem tam per dominum regem, quam etiam per singulos dominos alios approbari.*

* 5. DOMUS, Ipsius vasa et utensilia. Charta ann. 1187. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 95: *Quod si ipse aut aliquis successorum ejus alibi ad habitandum voluerint transmigrare, Domos suas licebit eis ausportare.*

* 6. DOMUS, Tumulus honorarius, pegma funebre, vulgo *Catafalque*. Testam. Alis de Britan. ann. 1369: *Ne viel pas que entour mon corps l'en face Meson, ne carrie, ne roubans, ne cointize quelle que soit.*

** 7. DOMUS, Idem quod *Curtis*, Prædium. Vide Mæser. Hist. Osnabr. sect. 4. § 7. not. d. et supra *Domus*, 2.

** DOMUS ANIMARUM, Nosodochium, hospitale egenorum. Vide *Haltausii Gloss.* Germ. voce *Seel-hauss*, col. 1669.

¶ DOMUS ALTARIS, f. *Ciborium*, seu Umbraculum excelsum et concameratum, et præaltis quatuor columnis suffultum, quo totum altare tegebatur. Fulcuinus de Gestis Abbatum Lobiensium, Spicil. Acher. tom. 6. pag. 579: *Cujus altaris tabulam, quia nulla erat, fecit argenteam, Domum ipsam altaris et laquear ipsius optime pinxit.*

* DOMUS AD BALNA, Ecclesia, quæ vulgo nuncupatur *La Ste. Bauwe*. Charta ann. circ. 1050. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Vinea ista habet ab occidente Domum, quæ dicitur ad Balma.*

* DOMUS BASSA, Humilis, vel Cohors, Gall. *Bassecour*. Charta ann. 1358. inter Probat. domus de Gondi pag. 157: *Item unum palatium magnum cum columbari et cella et curia et una Domo bassa, et casolare.*

* DOMUS BOVERIA, Prædium rusticum. Charta ann. 1388. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 88: *Unam Domum boveriam seu grangiam, sitam in parrochia de Vessieres, cum uno forno, uno molendino, etc.*

DOMUS CAPITANEA. Vide *Caput mansi*.

** DOMUS CARTARUM, Archivum. Gesta Abbat. Fontanell. ap. Pertz. vol. Script. 2. pag. 296: *In medio autem porticus, quæ ante dormitorium sita videtur Domum Cartarum constituit.*

DOMUS DEI, Templum, Ecclesia. Optatus lib. 3: *Quando nec sepultura in Domo Dei exhiberi concessa est.* Zeno Veron. Serm. de Psalm. 126: *Conventus Ecclesiarum, sive templi, quos ad secretam Sacramentorum Religionem edificiorum septa concludunt, consuetudo nostra vel Domum Dei solita est nuncupare, vel Templum.* Οἶκος τοῦ Θεοῦ, in Concilio Laodicensi can. 6. 28. et in Concilio Gangr. can. 5. Adde Carthaginense IV. can. 91. 92. Foro-Jul. can. 1. Meldense ann. 845. can. 35. etc.

DOMUS DEI, ipsa Ecclesia et religio Christiana. Lucifer Calaritanus lib. 1. pro S. Athanasio pag. 22: *Maxentius, Nero, et cuncti illi persecutores Domus Dei, etc.* Infra pag. 67: *Noli, Constanti, cum Arianis pugnare contra Domum Dei.* Rursum: *Domus etenim Dei est Ecclesia, in qua est inhabitans Dominus.*

¶ DOMUS nude etiam aliquando dicta

est Ecclesia. Jacobus Cardinal. in Vita S. Petri Cælestini :

Dedueunt, quoad alta Domus plateasque subinfrant.
Ast sacer interna præstolans parte theatri
Hinc cætus processit iter, longamque per aulam
Egreditur, qua parte Domus fastigia parvum
Extendunt scalæ spatium, quod sedibus instat.

Translatio S. Floriani Martyris, Maii tom. 7. pag. 575. col. 2 : *Istud est corpus gloriosissimi Martyris S. Floriani, quod inventum fuit in altari sub suo nomine intitulo die xiv. Martii mcccxxv. quod certificatur per tabellam superscriptam, repertam in fundo cassæ, in qua corpus reconditum erat, in præsentia venerabilis viri Archipresbyteri, et Sacristæ Domus, et D. Abbatis et omnium Monachorum, etc.* Italis, *Domo*, ut et Germanis, *Dom*, Ecclesia principalis appellatur. *Domus S. Petri*, Ecclesia Cathedralis Trevirensis sub nomine S. Petri consecrata apud Evervinum in Vita B. Symeonis Monachi; simili modo *Domus S. Petri*, pro Cathedrali Coloniensi, apud Conradum Mon. in Vita B. Wolphelmi Abh. cap. 15.

¶ DOMUS S. BENEDICTI, Ecclesia sub nomine S. Benedicti Deo consecrata, in vetusto Ordine Officii divini ante Pascha, quem exhibet Mabillonius Analect. tom. 4. pag. 454.

¶ DOMUS DEI, Gall. *Hôtel-Dieu*, Nosodochium vel Nosocomium, ubi recipiuntur et aluntur pauperes ægroti. Index MS. Beneficiorum Eccl. et Diœc. Constant. fol. 6 : *Domus Dei Constantiensis percipit duas partes garbarum.* Litteræ Caroli VI. Franc. Regis ann. 1385. adv. Cardinales, qui fere omnia regni obtinebant beneficia in Aneedotis Martenianis tom. 1. col. 1615 : *Volumus... quod statim atque aliquem Episcopum regni nostri, vel Abbatem seu Priorem, aut Orphanotrophum, seu Domus Dei vel hospitalis administratorem... ab hac luce migrare contingeret, dictus Præpositus Parisiensis, aut Senescallus, vel Ballivus seu ejus Locumtenens, in cujus Præpositura, Senescallia, aut Baillivia bona ex decessu talis decedentis relicta reperta fuerint, illa realiter et de facto ad manum nostram apponat, si per Executores aut hæredes ipsius Episcopi mortui, aut per Religiosos Conventum, Monasteriarum, aut Fratres hospitalium vel Domorum Dei, requisitus fuerit, aut si, etc. Si hospitale, sive Domus Dei, apud Rymerum tom. 10. pag. III. col. 1. Charta Johannis Domini de Doyaco pro Monialibus infirmariis B. M. de Fontanis ann. 1249. ex Archivo ejus Ecclesiæ : *Juxta nemus Domus Dei de Rameia, quod olim bonæ memoriæ Dominus Matthæus de Doyaco Miles avunculus meus religiosus Monialibus Infirmarys Ecclesiæ B. M. de Fontanis... in puram dedit elemosinam.**

DOMUS DIRUTA VEL CONDEMNATA. Vide *Condemnare*.

¶ DOMUS DOMESTICA, Propria, tit. 37. Capitul. Caroli Calvi cap. 12.

¶ DOMUS DOMINICA. Vide *Domus Spiritualis*.

DOMUS EPISCOPI. Vide *Episcopium*.

DOMUS ECCLESIE. [* Gregor. Turon. Hist. lib. 2. cap. 23 : *Præparato epulo, jussit (presbyter) cunctos cives in Domo ecclesiæ invitari.*] Vide *Episcopium*.

DOMUS FIDEI, ipsa Ecclesia et religio

Christianæ. S. August. Epist. 75 : *Quoniam ipse in Domo Fidei justius flagitabat fidem debere servari, ne ibi frangeretur, ubi docetur.* Hinc *Domestici fidei*, qui ex Ecclesia et in Ecclesia sunt, Fideles. Vide in hac voce.

¶ DOMUS FORTIS, id est, Munita. Occurrit pluries in Regesto 87. Chartophylacii Regii. Vide *Fortis Domus*.

* DOMUS INÆDIFFICATA, Locus domui ædificandæ aptus. Stat. Montispessul. ann. 1204 : *Item ponitur quod si emitur Domus inædificata, datur quinta pars pretii domino pro consilio... Quicumque comparat Domum vel solum forte inædificatum in Montipessulano, etc.*

* DOMUS JUSTITIÆ, Ubi jus dicitur. Patet inter Roger. episc. et cives Camerae. ann. 1185. ex Tabul. Camerae. : *Ceterum si memorati stalli vel bigæ suo pro forefacto capiantur, ad Domum justitiæ deferentur; sed nisi per præpositos non reddentur.*

* DOMUS KARITATIS, vulgo *Maison de charité*, In qua erga pauperes charitatis officia exercentur. Libert. castr. de Cutsiaco ann. 1333. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 54 : *Bernardus Giraudi, Algerins Salas, etc. electi per syndicos universitatis hominum castr. de Cutsiaco, congregati in Domo karitatis communis universitatis prædictæ, ubi moris est infra castrum congregari.*

¶ DOMUS LIBERATIONIS AVENIÖNE, Domus in qua pauperibus quotidie distribuebatur panis, ob ejus panis figuram prædicta domus *Pignota* etiam dicta est. Memoratur in Instrumento anni 1335. ex Histor. Delphinali quam consule tom. 2. pag. 294.

¶ DOMUS NECESSARIA, Latrina, seu Locus ad necessariam ventris exonerationem accommodatus. Antiquæ Consuetud. Canonico. Regular. inter Aneed. Marten. tom. 4. col. 1224 : *Intrantes vero Domum necessariam, quantum possunt abscondant vultus suos in capitulis suis.* Domus necessaria in longum septem (habebat testas) in latum sex, in Charta Iterii Domini de Tociaco pro Monaster. de Rupibus ann. 1211.

¶ DOMUS PATRUA, f. Principalis, inde sic dicta quod sit quasi Parens inferiorum : Galli dicimus *Chef d'Ordre*, ubi de prima Monachorum domo agitur. Testam. Jacobi Arrag Regis ann. 1272. in Aneed. Marten. tom. 1. col. 1143 : *Item (legamus) operi Fratrum Penitentiae Jesu Christi Domus patruæ ducentos Morabatinos.* Vereor ne sit nomen proprium.

* Passim occurrit in Chartis xvj. sæc. pro Domo paterna, apud Provinciales, quibus vernacule dicitur *Oustau peiroulau*, Catalanis *Ostal peiroal*.

DOMUS PENSILIS. Eucherius Lugdunensis in Epistola ad Phylonem Presbyterum : *Hoc tamen peto ab ipso fratre nostro, ut Domum pensilem, quam jussimus fieri, nobis præpararet, et membranas.* Columella lib. 12. *Pensile horreum* dixit, repositorium sublime et editum. *Cameram pendentem*, Sidonius lib. 2. Epist. 2. *Κρεμάσους περιόλους*, Palladius in S. Chrysostomo cap. 13. *κρεμάσους κήπων*, Mannel Chrysoloras in Epist. edita post Codini Orig. Constantinop. pag. 127. *Pensiles horti* olim Thebis Ægyptiis memorabiles. *Domos* vero *pensiles*, quæ pontibus inædificatæ sunt, appellavit auctor

Vitæ S. Leolini Episcopi Carnotensis num. 15. de Lutetia Parisior. : *Ignis exiliens Domos pendulas, quæ per pontem constructæ erant, exurere cepit.*

¶ DOMUS PIE DOCE. An Schola sic dicta quod ibi pia et ad salutem necessari doceantur? *Domus quæ est intra Domum p. doce et Domum Hunfredi Ausberge*, in Instrumento anni 1224. ex Chartulario Vandregesili tom. 1. pag. 1012. Vereor hic ne sit nomen proprium.

* Haud dubie cognomentum hominis vulgo *Pied-d'Oye*. Lambertus Pesauca, in Charta ann. 1125.

* DOMUS PIETATIS, Xenodochium pauperum, quale Parisiis exstat, vulgo dictum *La Pitié*, quod B. Virgini imaginem Crucifixi super genua tenenti dedicatum si Consuet. de Trya ann. 1325. in Reg. 6. Chartoph. reg. ch. 54 : *Item quod consul et universitas dictæ villæ possint construere... in dicta villa... duas Domus pietatis,.... in quibus pauperes Christiani recipiantur.*

* DOMUS QUADRATA, Ex quadratis saxis constructa. Charta ann. 1230. in Charta eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 19. v. : *Ego Girardus de Montigneio nunc notum facio,.... quod cum venerabili pater et dominus episcopus Lingonensis haberet medietatem per omnia in situ Domus meæ petrincæ et quadratæ, etc.* Vide *Quadratarium*.

DOMUS REGIS, Curia. Leges Henr. Regis Angliæ cap. 80 : *Domum Regis domus, ubicunque in regione sua sit, cujuscunque feudum, vel mansio sit.* Ludovicus V. Rex Francor. apud Thwrocium, dicebat *Domum Regis esse quasi Ecclesiam.* V. Notas nostras ad Cinnamum pag. 450. tom. 2. Capitul. Baluzii col. 1150.]

¶ DOMUS RELIGIOSA, Monasterium, Gall. *Maison Religieuse*. Occurrit apud Rym. tom. 10. pag. 803. et alibi.

¶ DOMUM REVOCARE, in Vocabulo Juris utriusque est *Dicere te non debilitem pati eo loco quo conveneris; sed ibi Domum habes.* Unde *Legatus* qui mittitur Romam, vel vocatur a Principe pro necessitate vel utilitate Reipublicæ non tunc ibi respondere, sed habet jus revocandi Domum.

¶ DOMUS SPIRITUALIS. Regula S. Patrum inter Acta SS. Maii tom. 3. pag. 3. *Nemo in Domo spirituali comedat, sed postea in dominica, vel in Monasterio ejusdem fidei.* Postremum hoc addi videtur, inquit Editio, propter Monasteria Arianorum vel Origenistarum, quæ non potuerunt iis temporibus defuisse, maxime si Monasterium intelligas in prima ac propria significatio, in quo unus aliquis solitarius degit; et duo tantum simul : quæ autem *Spiritus*, quæ *Dominica Domus* dicatur, non facilius divinatu. Fortassis *Dominica* dicitur habitum seu diversorium publicum, ad dominum, puta Cæsaris, jus pertinens; *Spiritus* autem locus aliquis deliciosus, liberum aerem undique admittens, nec satis clausus honestati. Hæc vir doctissimus. Mannel *Dominica* nomine Catholicam Ecclesiam seu Religionem intelligere, ut *Domus* paulo superius explicata est; *Spiritus* vero hæreticam Domum. Fuerunt autem

opus hæretici, qui se jactarent *Spiritua-*
orthodoxos vero *Psychicos* appellarent,
de Valentinianis expresse docet Irenæus
Hær. Valentini lib. 1. cap. 1.

DOMUS TERRANEA, f. Tugurium terra
uto constructum, domuncula rustica.
egorii Monachi Chronic. Farfense apud
rator. tom. 2. part. 2. col. 536 : *Et dedit*
supradicto sancto Adriano portionem
inis, et in regione quæ vocatur Viens
ricii Domum terraneam cum curticella,
ex fundo Lippiano vineam ordinum xc.

DOMUS TURRALES, Turribus instructæ,
Chronic. Willelm. Nangii ann. 1226.

DOMUS VENERABILIS, Xenodochium,
pauperes curantur et aluntur. Charta
H. r. IV. imper. ann. 1118. apud Mur-
r. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col.
5 : *Præceptum, quod appellant bannum,*
erit super Domo venerabili, hoc est, ospit-
ta, quæ constructa est juxta Renum in
coe Marchionis, ut in omnibus rebus, quas
Matildis eidem venerabili Domui
lata erat, . . . ab omni injuria perma-
net intesa. Vide supra *Domus karitatis.*

DOMUSTADIUM. Vide *Donustadinm.*

DONA. Capitulare Caroli M. ann.
cap. 3. edit. Baluzianæ : *Omnes itaque*
fides nostri Capitanei cum eorum homini-
bus et carra sive Dona, quantum melius
parare potuerint, ad conductum placitum
veant. Capitul. Caroli Calvi tit. 43. sub
[** *Convent. Cariat. ann. 877.*] : *De-*
dimuibus licentiam cum Dei gratia et sua
endi ad propria, exceptis his, quos
paliter pro specialibus causis consi-
deratis, vel pro Dona liberanda secum
stantis diebus manere præcepit. [Vide
Donu 2.]

DONA, Gall. une *Donnée*, hoc est,
datio et distributio, præsertim illa, quæ
puice fit pauperibus. Testamentum Bea-
tri de Sabaudia Comitissæ Provinciæ
1263 : *Volo, quod fiat generalis Dona*
distributio ter in singulis septimanis
onibus pauperibus. Garandir la *Donne*,
in consuetudine urbis Insulensis art. 59. i.
Don a se factum in se recipere.

Testam. Burgond. de Podio-luper.
1350 : *Item volo et ordino quod in-*
uenti post dictum meum cantare, fiat
Dona de pane, vino et carne in dicto
caso pauperibus Christi amore Dei, et
cur et volenti accipere, detur elemosina
usque ad valorem quatuor denariorum.

Alii Girinidonati de Coquiriaco, dom. de
Peculay in Bellijoc. pago ann. 1438 :
Te. tor vult die suæ sepulture erogari
Chiti pauperibus unam *Donam* debite no-
tificam per octo dies in ecclesiis parochia-
libi distantibus hinc et hinc a villa Laii
lencis, et cuilibet Christi pauperi ad
dictam *Donam* venienti dari et erogari va-
salis duorum obolorum regionum
ven, et etiam eis distribui die ejus *Donæ*
ne viginti asinatos siliginis mensuræ

DONALE, pro *Donum*, *Donativum*.
Iulius ann. 1201 : *Potentioribus imperii*
alta et magna Donalia sibi ascitis.

DONALIA, Donationis Charta. Char-
ituri. fol. 161 : *Facta Donalia ista in*
Julio. Vide *Donale*.

DONARE, Prætio dare, vendere.

Charta ann. 1150. ex Cod. reg. 5132. fol.
106. vº. : *Et solebat abere comes (Barchino-*
nensis) in isto honore tabernam cum vino,
quod ibi Donabat. Vide *Donum* 2. [** Ger-
manis *Schenken* etiam est *Potulenta* vendere.
ADEL.]

* 2. **DONARE**, Terminari. Charta ann.
1035. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Pergit de*
alio fronte usque in area decimaria, et
usque in via subtns crota, et girat super
viam usque ad vineam S. Mariæ, et postea
flexit se super perecium, et Donat usque
in viam quæ venit de Frejurio. Sed leg. for-
tassis *Durat*.

¶ **DONARIA**, f. Idem quod *Donum* 2.
Charta Richardi Regis Angliæ ann. 1192.
pro Fundatione Monasterii Sarmaciæ Ord.
Grandimontensis inter Anecd. Marten. tom.
1. col. 647 : *Acquisitiones factas et faciendas*
teneant (Grandimontenses) aut tenere faciant
ad arbitrium suum, videlicet decimas, ho-
mines, domos, terras, nemora, prata,
vineas, latomias, pressorias, aquas, molen-
dina, usagia et pasena, pasnagia, Donarias
et hujusmodi in puram et perpetuam ele-
emosynam perenniter, plenarie, pacifice,
libere, quiete.

* **DONARIUM**, Oblatio, quæ a fidelibus
fit in esculentis aliisve rebus. Charta
Raynaldi archiep. Rem. ann. 1125. in
Chartul. Cluniac. fol. 200 : *Sæpefato pre-*
sbitero concessum est, ut singulis Dominicis
de missæ celebratione ex communi oblatione
panem, vinum et Donarium, medietatem
quoque oblationis parrochianorum ad bene-
ficium presbiteratus pertinentium habeat,
reliqua omnia sint monachorum.

¶ 1. **DONARIUS**, f. pro *Denarius*, qui idem
sit ac *Decanus* 3. Minor iudex qui jus
dicebat per *Decanias*. Præceptum Caroli
Calvi apud Acherium Spicil. tom. 8. pag.
349 : *In nomine sanctæ et individue Trini-*
tatis. Carolus gratia Dei Rex, omnibus
Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus,
Vicariis, Centenariis, ac Donariis, Missis
nostris discurrentibus, vel cæteris Fidelibus
sanctæ Dei Ecclesiæ.

* 2. **DONARIUS**, Qui donatus est re
aliqua, f. pro *Donatarius*, Gall. *Donataire*.
Charta ann. 1466 : *Renunciaverunt . . .*
juridicenti donationem seu cessionem factam
ex causa ingratitudinis posse et debere re-
vocari, si post eandem donanti Donarius
fuerit ingratus. Vide mox *Donatarius*.

* Aliud vero sonat vox Gallica *Donaires*
in Gest. Ludov. Pii cap. 13 : *En te tens*
maismes vindrent ansi noveles à cort que
Théodores secrétaires de l'église de Rome et
Léons Donaires estoient occis. Ubi idem
quod *Notarius*, ut colligitur ex Vita ejusd.
imper. cap. 37. unde hæc desumpta sunt :
Sub hoc tempore perlatum est imperatori,
Theodorum primicerium sanctæ ecclesiæ Ro-
manæ et Leonem nomenclatorem luminibus
privatos ac deinde decollatos. Leon doneor,
eodem sensu, in iisd. Gest. cap. 12. Vide
in *Nomenclator*.

¶ 1. **DONATA**, Soror laica inter Monia-
les, ut *Donatus* inter Monachos. Testa-
mentum Armandi d' Alegre ann. 1263. inter
Anecd. Marten. tom. 1. col. 1117 : *Mo-*
niales seu Donatas dictarum domorum de
Camps et de Chezis. Fundatio Monasterii
Saletarum Ord. Cartusiensis ann. 1299.

Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 92. col. 1 :
Possint mulieres nobiles et innobiles in Con-
versas seu Donatas recipere ; dummodo dicto
Monasterio tales et tantos redditus perpetuo
assideant, unde commode sine damno dicti
Monasterii valeant, quandin vixerint, sus-
tentari. *Donatas* iterum memorat Buschius
de Reformatione Monasteriorum, apud
Leibnitium tom. 2. Scriptor Brunsvic. pag.
896. Vide *Donati* 2.

¶ 2. **DONATA**, Spuria. Cathérina natu-
ralis filia Humberti Delphini pluries *Donata*
vocitatur in ejus Tractatu matrimoniali
ann. 1337. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 329.
et 330. Vide *Donati* 1.

¶ **DONATA TERRE**, mendose scriptum
pro *Bonata terræ*, Modus agri. Vide post
Bunnarium.

* **DONATARIUS**, ut supra *Donarius* 2.
Lit. Phil. VI. ann. 1343. in Reg. B. 2. Cam.
Comput. Paris. fol. 91. vº. : *Mandamus*
vobis quatenus si aliquem Donatarium vel
aliquos Donatarios ad vos . . . accedant,
quirentes se in possessionem vel saisinam
alicujus vel aliquorum per nos vel alium
nostro nomine sibi donatorum, induci in
possessionem vel saisinam, etc. Occurrit
præterea in Lit. ann. 1373. tom. 5. Or-
dinat. reg. Franc. pag. 656. art. 2. in
Stat. Cadubrii cap. 42. et alibi passim.
Vide *Donatorius*.

* **DONATELLUS**, Italis *Donadello*. Chron.
Patav. ad ann. 1282. apud Murator.
tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1149 :
Et multi presbyteri, clerici et religiosi fue-
runt occisi in Padua et Paduano districtu,
quoniam tunc fuit per commune Paduæ sta-
bilitum et scriptum in quodam parvo volu-
mine, quod vocabatur Donatellus, quod pro
homicidio commisso in persona alicujus
ecclesiasticæ personæ, condemnari debeat
homicida in uno solo denario Veneto grosso.

1. **DONATI**, in quibusdam provinciis
Nothi ac Spurii appellati. Descripsit Duches-
nius in Delphinis Viennensibus Chartam
Humberti Delphini ann. 1351. in qua ait,
se Amedeum *Donatum* suum, ad ordinem
Militarem promovisse, etc. [P. de Lucingio
Donatus et filius naturalis Melincti de Lu-
cingio, in Tractatu matrimonii ann. 1337.
Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 329. Eadem
notione occurrit in Charta Dumbensi.]
Joan. de la Gogue in Histor. MS. Principum
de Deols, in Biturigib. : *Et avoit en son hoste*
un sien Donné et advoué, dit le Bastard de
Chauvigny.

* Testam. Franc. de Bellovid. ann.
1477. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2.
pag. xvij : *Item dat et legat idem dom.*
testator nobili Margaretæ Donatæ dicti con-
daim dom. Veracevi, . . . pro ipsa mari-
tanda, videlicet centum scutos auri novos
regios . . . Item dat et legat nobili Elenæ alteri
Donatæ etc. Testam. Sibueti de Viraco
ann. 1491. ibid. pag. xx : *Item dat et legat*
pro semel . . . nobili Philippo ejus Donato,
ultra sibi data in contractu matrimonii ipsius
Philippi, videlicet centum florenos monetæ
parvæ. Aliud ann. 1503. ibid. pag. xlv :
Gnillelmus de Pratocomitali canonicus eccle-
siæ collegiatæ S. Crucis Montili Adhemari . . .
relinquit Rolando ejus Donato 150. flore-
nos, . . . quos sibi solvi vult, . . . tociens quo-
ciens dictus Rolandus ad ætatem 25. anno-

rum devenerit, . . . et quod . . . suus hæres ipsum Rolandum intertineat in scolis . . . usque ad ætatem prædictam. Denique aliud ann. 1510. ibid. pag. xxv : Item dat et legat idem nobilis testator (Gnill. de Viriæo) nobili Petro de Viriæo ejus Donato pro omnibus et singulis juribus . . . eidem nobili Petro Donato pertinentibus . . . in bonis et hæreditate ipsius nobilis testatoris, videlicet ejus victum et vestitum, dum et quando mancione suam facere et trahere voluerit in domo habitationis dicti testatoris et cum hærede dicti testatoris subscripto ac aliis liberis ipsius testatoris, opera et negocia dictæ suæ domus et dicti sui hæredis subscripti faciendo toto suo posse, et non alias. Nostri Donoier et Dosnoier dixerunt, pro Amori operam dare. Fabul. tom. 1. pag. 235 :

Quant li vallés espousé eut
Et sa fame le vous aqeut
Et nuit et jor à Dosnoier,
A aeoler et à besier, etc.

Vide ibi Glossariolum.

2. **DONATI**, dicti Laici, qui sese et bona sua Monasteriis donabant et offerebant, de quibus multa observamus in voce *Oblati*. Hisce, ut est in Præceptis Synodalibus Petri de Collemedio Archiep. Rotomag. ann. 1245 : Jubetur, ut aliquod signum in euntinenti loco portent ad arbitrium Archiepiscopi, et religioni congruentia indumenta, ut per hoc distinguantur ab aliis, et sicut Religiosi ab Ecclesia defendantur. Statuta Ord. Cartusiens. ann. 1368. part. 3. cap. 3. § 1 : Cum ex incauta et indiscreta receptione Donatorum et Præbendariorum damna et scandala quamplurima nostro Ordini provenerint, etc. Et § 4 : Qui Ordini se et sua dederunt, et nobiscum resident continuè, etc. [Capitula general. MSS. S. Victoris Massil. : Mittantur Visitatores . . . qui . . . inquirere debeant de meritis Priorum et Monachorum et Donatorum et Conversorum. Litteræ Caroli Franc. Regis primogeniti ann. 1358. apud D. Secousse tom. 3. Ordin. pag. 318 : Ipsos Religiosos (Abbatia S. Amandi Ord. S. Augustini) una cum eorum omnibus membris et pertinentiis membrorum Ecclesiis, Beneficiis, officiis, locis, Presbyteris, Clericis, familiaribus, familiis, servitoribus, Donatis, Receptis et eorum hominibus taillabilibus, etc. sub protectione et speciali salva gardia regia et nostra suscipimus, etc.]

* Habuere et laici suos Donatos, ut discimus ex Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 219 : Guillaume Robelin Donné et rendu de nostre amé et féal cousin le conte de Sancerre, etc. Vox quippe Rendu impedit quominus spurium eo loci intelligas; unde famulum per vitam seu servitio perpetuo addictum interpretor.

DONATICA, Donaticeus. Ugutio : Donatica, cæ, Corona, quæ victori donatur : et Donaticus, ca, cum, quod donatur et accipitur. Suidas : Δωνατικός, δίδοις ἢ δίδουμένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς κρατεύμασιν, Donativum.

* **DONATICE** CONCEDERE, Dono dare. Charta ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 648 : Marquesia donavit . . . nemora, aquas, fontes, rivos, stagna, . . .

cum omnibus et singulis bonis . . . donatis et Donatice concessit.

† **DONATICIUM**, Donatio, traditio. Charta Caroli Calvi ann. 843. inter Instrum. tom. 1. novæ Hist. Oecitan. col. 79 : In villis villaribus, in Ecclesiis, tam in Donaticis et traditionibus, quam etiam in empticiis et comitatu.

DONATICUM, Idem quod Tallia, quæsta, mutuum coactum, etc. Charta ann. 1075. pro Monasterio Pinarolensi : Dono . . . Donaticum tollendum, et omnem redditionem et siccum censum reddendum, etc.

* **DONATIO**, Idem quod Donum 2. Præstatio quævis, tributum, quod sub donationis ultroneæ titulo domino præstatur. Lit. ann. 1357. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 448 : Propter quæ idem dominus noster rex est circa hoc multipliciter et diversimode dampnificatus in partionibus, Donationibus, redditibus et emolumentis bladorum, vinorum et aliorum fructuum ex cultura prædiorum provenientium et procedentium, quæ, ut dictum est, per dictas feras bestias devastantur et continue consumuntur.

* **DONATIO ANTE NUPTIAS**, vel PROPTER NUPTIAS, in Instit. Justin. lib. 2. tit. 7. idem quod supra Agentiamentum, Antefactum, Augmentum dotis et infra Dos 2. Vide in his vocibus.

† **DONATIO ECCLESIE**, Ejus collatio, Gall. Presentation. Epistola Prælatorum Normanniæ ad Philippum Aug. Franc. Reg. inter Concilia Rothomag. pag. 105 : Quatuor Presbyteri et quatuor Milites jurabunt super Sacrosancta; et Episcopus exinde sive Archiepiscopus exauinabit quod ipsi octo dicent, ad quem spectare debeat Donatio Ecclesiæ de jure patronatus. Vide ibi Diploma prædicti Reg. Augusti.

* **Donnisons**, eadem acceptione, in Charta Philippæ comit. Gelriæ ann. 1277. ex Lib. nigr. 2º. S. Vulfr. Abbavill. fol. 64. vº. : Lekele capelerie devant dite je nome comune fonderesse, et por che k'il apere ke le premiere Donnisons en soit moie, je dois por Dieu et en amosne à monseigneur Jehan men capelain, ki ma servie à tout le cors de sa vie. Vide infra Donum 3.

* **DONATIO INOFFICIOSA**, Quæ fit in damnum et fraudationem hæredum. Lit. Joan. reg. Franc. ann. 1361. in vol. 10. arestor. parlam. Paris. : Cum vicecomes de Thoarico plures contractus, Donationes inofficiosas et transporta plurimorum hæreditagiorum suorum fecerit, etc. Vide Inofficiosum testamentum.

* **DONATIONIS LUCRUM**. Vide supra Antefactum.

DONATIO PER PRÆSENTEM, Donatio inter vivos. Chrodegangus in Regula Canonicor. Metensium cap. 31 : De rebus, quas habent solenniter Donatione per præsentem donet ad Ecclesiam B. Pauli ad opus Dei, etc.

** DE DONATIONE REGIS ESSE dicebantur apud Anglos nobilium viduæ et filia, quæ maritis vel parentibus mortuis in custodia regis erant, ut domini capitalis, qui eas pro arbitrio suo nuptum collocaret. Vide supra in Disparagare et Glanvillam lib. 7. cap. 9. et 10. De placito injuste deponsationis cujusdam dominæ quæ fuit de Donatione domini regis, in Placit. pasch. ann.

9. Rich. I. Northumb. in Abbrev. Plac. pag. 20. Hub. de Monte attachatus fuit respondendum domino regi de placito quod deponsavit Elam, quæ fuit uxor Roberti Shelton, quæ fuit de Donatione domini regis sine licentia domini regis, et eadem Elam similiter summonita fuit ad respondendum domino regi quare permisit se maritari, in Plac. ann. 26. Henr. III. Hertford. ibid. p. 120. In Donatione dom. regis, in Plac. Rich. I. ibid. pag. 13.

* **DONATISTA**, Qui sequitur Donatum Cath. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. r. 7684 : Donatus, Donaist. Donatista, studet in illo libro. Charta pro unione secularium Trecent. ann. 1327. in Reg. Chartoph. reg. ch. 23 : Illi qui extra se prædictas litteras Latiuas usque ad Donatum in Trecenti civitate et suburbio adseebant, etc.

† **DONATIVUM**, Donum, Donatum Charta Agaunens. ann. 993 : Conserve hoc Donativum pietatis gratia peractum Concordia inter Auseitanam et Cæsariugustanam Ecclesias, Concil. Hispan. tom. 3. pag. 397 : Asserebat se prædictam possidere Ecclesiam ex Donativo . . . Regis Agonice. Apud Tacitum et alios Donativum erat Imperatoris militibus concessum.

DONATOR, Leguleiis Anglis Donum qui donat prædia vel tenementa alteri talliam; is autem cui donantur, dicitur iisdem Donée. Ita Rastallus.

† **DONATORIUS**, Is cui aliquid donatur, Gall. Donataire. Diploma Henrici Imper. Collect. Ampliss. Marten. tom. col. 1002 : Et quia ab Omnipotente, etc. est terra et plenitudo ejus . . . ex quo emanant omnia bona transfusa in Donatorem, secundum mensuram donationis gratiæ sue. Et apud Rymerum tom. 5. pag. 830. 2 : Et ipsos Donatorios de sic datis iustitendi et seisiendi, et sic seisiotos in possessione sua defendendi et tuendi. Alibi legimus Donatarius.

† **DONATUS**, Donum. Acta S. Hucbaldi Monachi, Maii tom. 7. pag. 277. F : magis Deum, cum in terris esset, inter caritate dilexit, eo potiori Donatu curam morbis excellit. Vide Donati.

† **DONCELLUS**, ut supra Doniceus. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 506. de S. etio : Ut juvenes hisce militaribus exercitamentis imbuti, necessitate cogente, facilius arma properarent, quos ea ætate Doncellus nominabant.

† **DONCENA**, pro Italico Dozzina ut conjecto, Congiarium, annua pensionem. Chronicon Domini de Gravina apud Utr. tom. 12. col. 552 : Regales Doncena in annis juvenilibus constituti, licet surrogimine et Doncena Sanctæ Regine relictæ Regis Roberti, etc.

* **DONDAINE**, vox Gallica, Sagitta asioris species, jaculum. Expensæ munus. cujusdam castelli MSS. ann. 10 : Item pour xiix. Dondaines achate de Guillaume Quintin. Lit. remiss. ann. 105. in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 20 : Icclui Jehan tendi son arbalestre, et rés ce qu'il ot mis sa Dondaine en coiche pour tirer, et qu'il l'abbesoit pour prendre sa visée, ladite Dondaine eschappa. Alia 30.

419. in Reg. 171. ch. 138 : *Il lui bailloirait un vireton ou d'une Dondaine parmi la anse. Pro machina jaculatoria ad oppugnandas urbes, occurrit in Dictionariis Galicis.*

* **DONDRECQ**, Monetae aurcae genus, ujus meminit Charta ann. 1428. in Char. al. 23. Corb. : *Parmy la somme et pris de quatre vingts couronnes d'or, dont lesdits reconnoissant vendeurs et chacun d'eulx assemble en ont aujourd'huy eu et receu audit acheteur en la présence desdits auditeurs du Roy les soixante, est assavoir cinquante neuf couronnes, ung Dondrecq et six sols en monnoie et vingt.* Nisi legendum sit Doudreq. Vide infra Dourdere.

* **DONDUM**, f. Adeps, idem quod *Unum*. Et quidem *Dondé*, pro *Engraisé*, aginatus, in Lit. remiss. ann. 1457. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 272 : *Le applicant getta hors de l'estable, sans le peu de personne quelconque, une paire de refz Dondéz.* Lit. Joan. reg. Franc. tom. 1. Ordin. pag. 425 : *Licet ipse Guillelmus ellicerii . . . Jacobum Sageti . . . conduisset . . . tradidissetque eidem Jacobo infra lectum lumbum causa portandi ad regnum Austrum, videlicet quasdam quantitates bondi, bagnadelli, piperis, ginginbris, et connullarum aliarum rerum seu merum, etc.*

DONEC, Nisi. Rigordus ann. 1190 : *Ille pro respondit, quod transire non poterat donec in Augusto.*

* **DONENTALE**, **DONETALGUM**, **Donum**, munus, donatio, Ital. *Donamento*. Charta ann. 1233. apud Cencium inter Census ecl. Rom. : *Hæc sunt Donentalia et manualia, quæ dominus Offreducius de Miranda assignavit domino Batono castellano Mirandæ.... Item dictus Offreducius haberit pro suo dominio et Donetalgo tenentum, quod tenuit Rapiconus.* Charta e inscribitur : *Instrumentum Donitaliarum manualium rocæ Mirandæ.* Vide *Donale*.

DONESIA, **DONEIA**. Charta Ricardi I. regis Angliæ in Regesto Philippi Augusti erouvalliano fol. 89. et apud Chopin. lib. de Sacra polit. tit. 7. § 5 : *Apud Caiem recipient omnes consuetudines et mendas æqualiter Præpositus Archiepiscopi Præpositus Comitit : ita quod neuter expectabit alterum ad recipiendum, nisi quando fuerit ibi Donesia vel commendisia : et tunc præpositus Archiepiscopi non recipiet sine præposito Comitit. Nihilominus tamen habit Archiepiscopus dimidiam partem in omnibus, præterquam in emenda Doneiæ et commendisiæ.*

* *Lego in utroque loco Doneia in eod. Reg. ex Chartoph. reg. idemque videtur mod supra Donatio.*

* **DONETALGUM**. Vide supra *Donentale*.

* **DONGHO**, a Gall. *Dongeon* vel *Donn*, Castellulum, minus propugnaculum. errear. castell. d'Ibois in Reg. 24. Chartoph. reg. fol. 87. vº. : *Pro quadam lotgia, ta à Ybois juxta murum sive Donghonem cti castri.* Vide *Dunjo*.

DONGIO. Vide *Dunjo*.

* **DONGONUS**, Eadem notione. Charta ann. 1319 : *Cujus quidem vinteni medietas clausura villæ Alavardi ponatur, et alia*

medietas ponatur in clausura castri seu Dongoni de Alavardo.

DONICATUS. Vide *Dominicus* post *Dominicum* 2.

* 1. **DONICUM** dicebant antiqui pro *Donec*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

* 2. **DONICUM**. LABORATOIRES AD **DONICUM**, Qui sub præstatione fructuum terræ prædium aliquod tenent. Stat. Placent. lib. 3. fol. 32. vº. : *Laboratores terrarum ad Donicum teneantur conducere blada et legumina Placentiam ad domum domini infra octo dies, postquam levata fuerint de area, nisi inter eos aliter sit conventum.* [** Vide in *Dominicum*, 3.]

¶ **DONJO**, **DONJONNUS**, **DONJONUS**. Vide *Dunjo*.

DONQUIES, *Doncc*. Vetus Inscriptio 607. 1 : *Doniquies locns, quem emerant edificaretur.*

* **DONITALIA**. Vide supra *Donentale*.

DONITUM, pro *Donatio*, in Præcepto Caroli M. pro Hispanis edito a Steph. Baluzio [et in alio Ludov. Pii ann. 815. apud eumd. Baluz. tom. 2. Capitul. col. 1406. necnon in Charta ann. 845. Marcæ Hispan. col. 781.]

1. **DONNA**, Domina. [Concil. Vallis-Oletanum anni 1127. inter Hispana tom. 3. pag. 346. col. 1 : *Ego Alphonsus Imperator Hispaniæ una cum uxore mea Donna Berengaria.*] Statuta Venetorum ann. 1242. lib. 4. cap. 15 : *Sancimus, ut si aliquis reliquit uxorem suam Donnā et dominā in domo sua, quod per hæc verba habeat de bonis defuncti ea tantum, quæ sibi necessaria sunt ad comestionem et potum, etc.* Galli dicebant, *Dame et maitresse.*

¶ 2. **DONNA**, pro *Tonna*, *Dolium*, Gall. *Tonneau*, Belg. *Tonne*. Charta B. Mariæ de Charitate ad Ligerim : *Donnas quoque trecentas quoque trecentos modios vini continentes, et cupas quæ ad eandem mensuram vinum continere sufficiant, necnon et arcas viginti annonæ modios continentes.* Vide *Tunna*.

DONNECALE. Vide *Dominicus* post *Dominicum* 3.

* **DONNICALIA**, *Donatio*, munus. Charta Petri et Sfredi S. R. E. card. ann. 1188. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1485 : *Mercandi, immo fœnerandi detestabile genus, quod Donnicalia consuevistis nomine palliare, in Sardinia penitus irritamus.*

* **DONNICATUS**. Vide in *Dominicum* 3.

DONNULA. Vide *Domna* in *Domnus*.

¶ 1. **DONNUS**, pro *Domnus*. Codex MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 19 : *Tempore Donni Valonis Abbatis fuerunt duo fratres, etc.* Occurrit passim ut apud Acherium Spicil. tom. 2. pag. 715. in Conciliis Hisp. tom. 3. pag. 521. et alibi.

* 2. **DONNUS**, nude, pro *Abbas*. Præcept. Odon. reg. pro monast. Belliloc. ann. 889. inter Probat. Hist. Tutel. col. 320 : *Si aliquis temerario ausa ex his omnibus, quæ jubemus vel decernimus, aliquid infringere seu violare tentaverit, sexcentorum solidorum pretio Donno digne judicetur, usibusque fratrum rite deputetur.* Vide *Dominus* 4.

¶ **DONNOIS**. Archivum Montis S. Michaelis : *Ego Odo Borelli . . . donavi Monachis S. Michaelis homines Polleii, qui tenent*

census ab eisdem, his tantum mihi retentis, sanguine, bello, latrone, raptu, incendio, censu Donois, multa, charreio semel in anno. Forte legendum *Donis*. Vide infra *Donum* 2. quod idem videtur.

¶ **DONSLACH**. Vide *Durselach*.

* **DONSLAGA**, Flandris *Doodslag*, Homicidium, a *Dood*, mors, et *Slag*, ictus. Charta Phil. comit. Fland. pro libert. franci et castel. Brug. ex Cam. Comput. Insul. : *Protractus de Donslaga sive harna, dabit homini ecclesiæ unam libram.... Quicumque de vulneribus, sive de harna, sive de Donslaga in causam tractus fuerit, scabinis hoc cognoscentibus, debet intrare lapidem super veritatem, et a lapide plegiari.* Vide infra *Dunschlag* et *Durselach*. [** *Donslaga* vel *Dunslogen*, non esse idem quod *Doodslag*, Homicidium, efficit emenda minimi pretii; videtur Ictus sine vulnere. Vide Warnkæ-nig. Hist. Flandr. part. 3. tom. 1. pag. 237. Haltans. Glossar. col. 246. voce *Dunschlag*.]

1. **DONUM**, Corpus Christi mysticum, quod offertur in Missæ sacrificio, Gr. *ἄγιον δῶρον*, seu *τὰ ἅγια δῶρα*. *Τὸ δῶρον, ἥτοι προσφορά*, apud Cyrillum Alexandrinum contra Anthropomorph. cap. 12. Hildebertus Cernoman. Carm. de Mysterio Missæ :

Interea veniens in sacra veste Sacerdos,
Altaris dextram Dona daturus adit.

Infra :

Hinc est quod post hæc offert sacrandæ Minister
Dona, dehinc populus quod sibi lege licet

Ibidem :

. . . Post hæc Dona sacrandæ sacrat.

Rursum :

In quo jam mortis, nitisque piusque recordans,
Appellat triplici nomine munus idem.

Dona vocat primum, quoniam Deus has dat ut inde
Sustentaretur lege modoque caro.

Munera sunt, quoniam Deus his donatur, et inde
Munerat auctorem, cui dedit auctor cas.

Nam quod Sacrificii censentur nomine, monstrat
Qua ratione prius munera dicat eas.

Vita Metrica MS. S. Mauri Abbatis :

Sumptus vivificis sacro libamine Donis.

In Liturgia S. Chrysostomi i Sacerdos ait :

Ἀξίωσον προσερχομένη σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίον δούλου σου τὰ δῶρα ταῦτα. Id est : *Da, ut a me peccatore et indigno servo tuo hæc Dona tibi offerantur.* Et mox, satis innuit quid muneris et *δῶρον* vocabulo intelligatur : *Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ ὁ προσφερόμενος : Tu Christe idem es, qui offers, et qui offerris.* Hinc apud Græcos Patres μεταλαμβάνειν τῶν ἁγίων δῶρων est participare sacræ Cœnæ. Balsamon ad Canonem 19. Concilii Carthag. : *Αἰδοῦται ἡ εὐχαριστία ἡγουν τὰ ἅγια δῶρα.* Concil. Calchedon. Act. 10 : *Τὰ ἅγια δῶρα ἄνω ἐν τῷ ἐπίσκοπείῳ ἐκοινωνήσαν μετ' ἀλλήλων.* Sed et Græcis δῶρα interdum dicuntur sacri panes, oblatis ad divinum Sacrificium, ex quibus particula desumitur ad Corpus Domini conficiendum. Vide *Cabasilam* cap. 2. 3. 10. infra in *Munus* [** et Glossar. med. Græcit. voce *δῶρον*.]

2. **DONUM**, Præstatio quævis, tributum, quod sub donationis ultroneæ titulo Domino præstatur. Salvian lib. 8. extremo de Gubernat. Dei : *Insuper etiam ridiculos ipsi nos facimus, aurum, quod pendimus, munera vocamus. Dicimus Donum esse, quod pretium est, et quidem pretium conditionis durissimæ ac miserrimæ.* Capit. ann. 807.

cap. 3: Omnes itaque fideles vestri Capitanei cum eorum hominibus et carra sive Dona, quantum melius præparare potuerint, ad conductum placitum veniant. Charta Æthelbaldi Reg. Merciorum ann. 749. agud Ingulph. et Will. Malmesb. : Concedo, ut omnia Monasteria et Ecclesie regni mei a publicis vectigalibus, operibus, et oneribus absolvantur, . . . nec Munuscula præbeant Regi vel Principibus, nisi voluntaria. Matth. Paris ann. 1251 : Nec jam civiles habebantur hi, qui Regi et Regalibus hospitium cum procuracionibus splendidis exhibuissent, nisi Muneribus uobilibus et magnis Regem ipsum, Regiam, et Edwardum, et aulicos sigillatim respectos honorarent : imo nec erubuit ipsa non tanquam gratuita, sed quasi debita postulare. Charta Will. Nothi Regis Angl. tom. 1. Monastiei Anglie. pag. 352 : Ut libera sit ab omni consuetudine . . . et omni geldo, et scoto, et auxilio, et Dono, et Danegeldo, etc. Adde pag. 192. tom. 2. pag. 827. Tabular. Ecclesie Ambian. : In omni territorio Communi Nigellæ habent Canonici tres partes terragii et medietatem Doni, et in terra vavassorum medietatem terragii, et medietatem Doni. Alibi : De Canonicis vero tenet Majoratum prædictæ villæ . . . ad Majoratum vero ejus nihil pertinet, nisi Donum prædictæ villæ et 6. denarii in emendationibus hominum. Rursus in eod. Codice : Sed et terræ eorum debent et terragium, et Donum, et Decimam. Ibid. : In Dono villæ de unoquoque equo solvuntur duæ garbæ. [Et alio in loco ubi de juribus ejusd. Eccles. in villa de Camons : Donum etiam totius villæ pertinet ad partem Canonicorum, et est tale : De unoquoque equo quem habet homo in vincitura persolvit XII. garbas et dimidiam ; ille vero qui equum non habuerit x. Quarta etiam pars Doni erit de frumento, quarta de siligine, quarta de hordeo, et quarta de avena, si tot species annonæ habuerit ; si autem unam tantum speciem, sive duas, sive tres, de tali annona quam habebit secundum justam considerationem Doni, ut cum integritate persolvat. Charta ann. 1267. ex Tabul. S. Richarii : Salva in omnibus prædictis Abbati et Conventui dominii fundi . . . omnimoda justitia ; itemque Dono et decima, quæ prout antea percipere consueverunt, percipient.] Charta Roberti Comitis Lauretelli ann. 1115. in Chron. Beneventano S. Sophiæ : Ita ut nullum herbaticum vel Donum, ullamque solutionem exinde postulent, vel exigant. Charta ann. 1307. apud Thomasserium in Consuetud. Bituric. pag. 436 : Et otroions, que nous, nos hoirs, nos successeurs, ne autres, ne fera, imposera ausdits hommes tailles, ne venoage, ne aussi doresnavant pour lever, exiger Don, venoage, exaction, ne autre chose quelconque, etc. Uhi fateor, vim vocis venoage me non percipere, nisi ventage scriptum fuerit. Vide Venda, [et Gnidagium, Portorium ; id enim forte significat Venoage, ut ex locis ibi laudatis licet conjectare.] Adde Foros Morlanenses art. 37. Libertates Villar. de Luriaco et de Moneto, et alias in Biturigibus apud Thomasserium lib. 1. cap. 56. 65. 68. etc.

* 3. **DONUM**, Collatio beneficii ecclesiastici. Charta Matth. epise. Tull. in Chartul. eccl. S. Gengulfi : Presbyteri qui

in prædictis ecclesiis ordinandi fuerint, de manu decani S. Gengulfi Donum vicariorum in capitulo recipient, curam tantum animarum a dicto capitulo præsentati de manu episcopi recipient. Vide supra Donatio ecclesiæ.

DONA ANNUA, ANNUALIA, Quæ quotannis Regibus nostris a subditis offerebantur in Campo Martio, aut in Conventu generali, causa suæ defensionis ac rei publicæ, inquit Hinemarus in Quaternione pag. 405. 406. apud Cellotium : a quibus ne quidem Monasteria eximebantur, ut est in Synodo Vernensi ann. 755. et tom. 2. Hist. Frane. pag. 323. Vide eundem Hinemarum de Ordine Palatii n. 22. Opuse. 14. tom. 2. Spicilegii Acheriani pag. 582. et Dissertationem 14. ad Joinvillam. [* Anonym. Vita Lud. Pii cap. 43.] Ita etiam appellatæ quævis præstationes annuæ. Privilegium Aldrici Archiepiscopi Senonensis pro Cella S. Remigii in Suburbio ejusdem urbis : Episcopus quoque exigendis muneribus Abbatem ejusdem loci non gravet, sed sufficiat ei ad annua Dona equus unus, et scutum, cum lancea, etc.

DONA REGIA, Eadem, quæ dona annua. Capitula ad Legem Salicam cap. 19 : Et hoc nobis præcipiendum est, ut quicumque in Dono Regio caballos detulerint, in unumquemque suum nomen habeant scriptum. Adde Capitul. 5. ann. 803. cap. 20. Frotharius Epist. 21 : Nam ad horum itinerum incommoda, quæ vel nunc egimus, vel acturi sumus, seu ad Dona regia, quæ ad Palatium dirigimus, pene quidquid ex optimis equis habuimus, distribuere compulsi sumus. Vide Annales Fr. Metenses ann. 753. 758. Munera regia, sen quæ Regi deferuntur, apud Ordericum Vitalem lib. 4. pag. 523. Ethelbaldus Rex Angl. apud Willelm. Malmesb. lib. 1. de Gestis Angl. pag. 29 : Nec Munuscula præbeant, vel Regi vel Principibus, nisi voluntaria, sed liberi Deo serviant.

DONA præterea appellabantur munera, quibus sese invicem prosequabantur Principes, aut cum legatos mitterent, aut cum sese inviserent ; quod jam olim obtinuisse, idque etiamnum obtinere apud Turcicos Sultanos innuimus in Notis ad Alexiadem pag. 286. Charta Divisionis Imperii Ludov. Pii inter filios, edita a viro doctiss. Steph. Baluzio, cap. 4 : Item volumus, ut semel in anno . . . mutuo fraterno amore tractandi gratia ad seniores fratres cum Donis suis veniant, etc. Et cap. 5 : Volumus atque monemus, ut senior frater, quando ad eum, aut unus, aut ambo fratres sui cum Donis, sicut prædictum est, venerint, . . . ita et ipse illos fraternoque amore largiori Dono remuneret. Adde cap. 12.

* **DONUM DE AVERRE** Donum de ingeniatores, in Conventu Episcoporum apud Cæsaraugustam ann. 1058. inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 220. col. 2. ubi De avere, idem est ac De rebus possessis, De ingeniatores vero idem, si bene conjecto, quod de rebus ingenio et industria comparatis.

* **DONUM GRATIOSUM**, Idem quod Gratuitum, Gall. Don gratuit. Hujusmodi donum ab Equitibus Melitensibus contra Sedis apostolicæ privilegia exigebant nonnulli Superiores Ecclesiastici : quod reprobatur Sixtus IV. Papa Bulla anni 1470.

relata inter Privilegia equestris ejusd. Ord. pag. 136.

DONUM MATUTINALE, [Dos a marito profecta.] Vide Morganegiba.

* **DONUM COMMUNE**, Dicitur quædam præstatio agraria, in Lib. nigr. 1º. S. Vulfran. Abbavill. fol. 46. vº. : In campo au Faïel habet novem jornalialia, quæ debent decimam, terragium et Donum commune de duodecim garbis. Idem forte est Gerbe de Doy, in Ch. ann. 1521. ex Chartul. Latiuiac. fol. 254 : Et s'il y a mesure mouvant de ladite église, et n'en eust que trois ou quatre piez, il ne doit point de gerbe de Doy, mais il doit deux gerbe de moisson prinzes en sa granche.... Et si est en son election de payer lequel qui veult, ou Doy ou moisson. Don legitur ibid. fol. 128. vº.

* **DONUM SANUM**, Simplex, absque conditione qualibet. Charta ann. 1312. in Reg. 49. Chartoph. reg. eh. 28 : Promisit Gasto comes Fuxi solvere dictæ domine matri suæ quolibet anno.... sexcentas libras Turonensium parvorum de redditibus et exitibus castri et affarii de Sono in Dono sano, sine diminutione dotis.

* **DONUM FACERE PER CULTELLUM**. Vide in Investitura.

* **DONUS**, pro Dominus, Dominus, in Pactu legis Salicæ tit. 25. ex MS. quem laudat Eecardus pag. 125.

* **DONZELLA**, Piscis species. Tract. MS. de Pise. cap. 78. ex Cod. reg. 6838. C. : Julia digiti magnitudinem vix superat, a Liguribus girella et a nonnullis Donzell vocatur. Sunt qui jurellam, alii julam nuncupant. Antipoli et Lerinæ et in toto Ligustico sinu frequentissimus piscis est. Donzell vero vocant Matiseonenses Instrumentum ferreum suspendendis ad ignem vasibus aptum. Lit. remiss. ann. 1445. in Reg. 176 Chartoph. reg. eh. 448 : Une anee de feu à soutenir les pots sur le feu, appelé au pay (Masconnois) Donzelle.

* **DONZELLUS**, ut supra Domicellus Ital. Donzello. Bartholomæus Scriba lib. 1. Annal. Genuens. ad ann. 1225 : In ipsa vero exercitu fuerunt nobiles Lotheringus et Martinengo civis Brixieusis cum Milibus quinquaginta : quorum quisque erat cum duobus equis : et cum tribus Scutiferis et Donzellis bene armatis. Rursus occurrit ibidem, et in Memoriali Potestatum Regionis ad annum 1270.

* **DONZENANS**. Heraclius Christanellus de B. Ursulina, April. tom. 1. pag. 725 Unam autem ex virginibus ad sacrum habitum admittiulantibus (vulgo Donzenantes dicuntur) peste contactam, etc. Ita Dozenante, Qui vel quæ apud alium convit. Gall. Pensionnaire.

* **DOORIUM**, ut Doarium 1. quomodo etiam forte legendum est, Donatio propter nuptias. Charta ann. 1257. in magno Pastor. Paris. fol. 308 : Ortu inter eos mater quæstionis supra hæreditate dicti Stephani videlicet supra Doorio dictæ Mariæ sibi assignando, et quinto assignando liberis dicti Thomæ, etc.

* **DOPIRIUS**, Ital. Doppiere, Funabereus, Gall. Torche. Testam. Joan. Franc. de Gonzaga march. Mantuæ ann. 144 tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1789 : It volo et jubeo quod, ubicumque moriar, co

us meum sepeliatur de nocte, cum societate non ultra viginti personarum, computatis personis ecclesiasticis et illis, quæ portabunt corpus, et quæ portabunt Doperios, qui non excedant numerum sex Doperiorum. Vide nox Doplerius.

† **DOPLERIUM**, Fax, sic dicta a fune duplicato, Ital. *Doppiere*, Gall. *Flambeau*, *Torche*. Aeta SS. Junii tom. 1. pag. 791. e B. Bertrando : *Et posuit ad partem superiorem capsæ unum Doplerium, et aliud ad partem inferiorem*. Et tom. 2. pag. 377. a Miraculis B. Henrici Baucen. : *Et hodie venit cum Doplerio et magna devotione ad visitandum corpus sanctissimi Henrici*.

* **DOPLERIUS**, Eadem notione. Chron. istense ad ann. 1388. apud Murator. tom. 5. Script. Ital. col. 517 : *Sexcenti præterea Doplerii, ponderis librarum quatuor singulis,obilissimum corpus circumquaque illustrant*.

* **DOPPLERIUM**, Eodem significatu. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 191. ex Cod. reg. 621 : *Qui de nocte per civitatem Florentiæ e volunt, .. sufficiat habere Dopplerium accensum ponderis saltem unius libræ cum quatuor astis.... si in quolibet dictorum casuum ipsorum Dopplerium habuerit lucignillos sive papiros accensos, etc.* Vide Doplerium.

* **DOPPIDIANUM**, Sæculus, erumena, videtur. Aeta MSS. notarii Senens. ad m. 1285. ex Cod. reg. 4725. fol. 40. rº. : *um domibus et quinque vegetibus, et uno uticello, et una fueriscranna, et uno Doppidiano, quæ res fuerunt olim domini Buonignonis*. Vide Duplarium 2.

* **DORARIUS**, Bracteator, inaurator, al. *Doratore*, Gall. *Doreur*, ejus ars *Doria* nuncupatur. Stat. Montis-reg. pag. 10 : *Item statutum est quod nullus Dorarius, vel exercens artem Dorariæ undicunque sit, vendat seu vendi faciat, etc.* Vide Dorarius.

† **DORCA**, Caprea. Glossar. San-German. n. 501. Est pro *Dorcas*, Caprea silvestris, Dama, Gallis, *Daim*. Vide *Canis trunculus*, et *Dorx*.

† **DORCHA**, Mensuræ genus apud Anienenses. Chartular. Camalariensis Monasterii Diœc. Anic. : *Ademarus Archatius navit terram de Laspoleiras cujus exitus una Dorcha de peia*.

* **DORCIUM**, Pulchra visu, in Glossar. t. ex Cod. reg. 7613. Cath. : *Dorcium. Aliud dicto causa adulationis, quasi pulchra visu*.

† **DORCO**, Avidus, vorator. Gloss. San-German. n. 501. Papias : *Dorcones, Avidi, voratores*.

* **DORDOREL**, DORDORIZ, Monetæ aureæ nomen. Lit. remiss. ann. 1442. in Reg. 176. Chartoph. reg. eh. 102 : *Le suppliant ront pareillement six Dordorelz d'or, ou aus pieces d'or*. Aliæ ann. 1463. in Reg. 19. eh. 203 : *Ung florin d'or, ou deux des Dordoriz pour la valeur d'icellui*. Vide supra Dourdere.

* **DOREA**, DOREATA, Piscis marini genus, Aurata, Gall. *Dorade*. Chartul. Font. rald. ex Cod. reg. 9612. U. : *Petrus.... lit Deo et sanctimonialibus costumam pium, scilicet Doreatarum et nullorum*. Vide supra Citula.

* **DOREIUM**, Tributi species. Lit. Innoc. PP. IV. ad Senescal. Bellicad. ann. 1360 : *Hortamur.... quatenus predictos equites et spedites, cum per partes tuas senescallie transitum fecerint, benigne.... recipiens et pertractans,.... libere et expedite absque aliquibus Doreiis, gabellis et exactionibus quibuscumque.... transire permittas*. An vero inde *Doraige*, qui ejusmodi tributum exigit, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 160. Chartoph. reg. eh. 400 : *Guillaume le Barbier, Doraige de la paroisse de Verneuil, etc.*

* **DORELOTERIA**, a veteri Gallico *Doreloterie*, Ars vittas et tæniæ texendi, quarum artifex *Dorelotier* et *Doreloteur* nuncupabatur, a voce *Dorelot*, ornatus futilis nimiumque exquisitus. Lit. remiss. ann. 1369. in Reg. 100. Chartoph. reg. eh. 363 : *Lors estant audit jeu Lyenardin Hamon, qui avoit appendu aus boutons ou fermillere de son jupon, ou autre garnement, une bourse à sonnetes d'argent, ledit Pignié par maniere desbatement et de jeu.... lui eust dit : Cuides tu estre miex amé des dames pour telz Doreloz, ou paroles en substance*. Arest. parlam. ann. 1421. in Lib. 1. Statut. super artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 89. rº. : *Nichilominus dicta Ælipdis.... de alio ministerio, scilicet Doreloterie se intromittebat, rubanos, scuïoria et scutellas ligneas faciebat, etc.* Stat. ann. 1403. ibid. fol. 132. rº. : *Quiconques voudra doresenavant tenir en la ville de Paris le mestier de franges et rubans, tant de soie comme de fil, et des appartenances anciennement appelé le mestier de Doreloterie, faire le pourra*. Infra : *Dorelotiers*. Stat. civit. Tornæ. ann. 1333. in Reg. 66. eh. 1288 : *Item les eschevins mettront les gardes sur l'œuvre des rubans de fil et sur l'œuvre des Doreloteurs*.

† **DORERIUS**, Inaurator, Gallice *Doreur*. Extractum computi anni 1328. sub Guigone Dalphin. : *Item solvit et tradidit Peroneto Dorerio pro una marcha argenti ad faciendum litteras ad opus malecotæ Domini.... iv. lib. iii. sol.* Rursus occurrit in Instrumento ann. 1327. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 214. eol. 1.

* **DORETUS**, Mensura annonaria. Charta Alienoræ Comitissæ S. Quintini ann. 1193. in M. Pastoralis Eccl. Paris. lib. 13. eh. 1 : *Unusquisque hospes B. M. Viriaci debet mihi singulis annis in festo S. Remigii duos Doretos avenæ, et unum panem, et unum pullum, etc.* Infra : *Isti quatuor liberi sunt a tallia, et a Doretis avenæ et pullo, etc.*

* **Vulgo Doreus**. Charta ann. 1162. in Lib. caten. S. Petri Insul. fol. 112. vº. : *Geraldus abbas de Casa Dei.... scribi fecimus, quod Engelarius de Wambrechies terram, quam de ecclesia B. Petri de Insula hæreditario jure tenebat, in manus Disderii ejusdem ecclesiæ præpositi, presente Eustasio decano universoque capitulo, reddidit.... Sciendum est quod singulis annis in festivitate B. Remigii xxiiij. mensuras avenæ, quas Doreus appellant, et quartam partem unius, proprio sumptu apud Insulam conductas, pro dicta terra eis persolvat*. Ibid. fol. 219 : *Sub censu xxiiij. mensurarum avenæ, quas vulgo Doreus appellant*. Idem quod infra *Dosinus* 2. Vide in hac voce.

† **DORGHINGHA**, DORGHINGA. Belgica

vox dueta a *Doorgaen*, Penetrare, pun-gendo sauciare. Consuetudines Furnenses ex Archivo Capituli S. Audomari : *Pro vulnere penetrativo, id est, Dorghingha in capite vel corpore dimidia sona debetur leso et de residuo erit in gratia Comitum*. Infra : *Tres veritates generales, id est, Dorghinga debent in quolibet anno fieri de omnibus forefactis trium librarum*. Charta vernaucle scripta Comitum Flandriæ ann. 1274. ex eod. Archivio : *Quiconques faiche et autrui trepassant que on dit Dorghinghe wond ou asoluere d'oel ou de membre qui soit ad ire paye envers le Maieres et envers nous en merchi de tout son avoir*. [** Dicitur etiam *Fulnus penetratum*. Vide Warnkœnig. Hist. Jur. Flandr. tom. 3. pag. 234. In Consuetud. villæ *Piet* ann. 1265. ap. eundem tom. 2. part. 2. pag. 22. dicitur *Dor-gaende wonde*.]

* **DORICUS**, *Mus*, in Gloss. ad Doctrinale Alex. de Villa-Dei.

* **DORIGNUM**, Quod alii *cocabum* dicunt, habet folia in colore similia olivæ, sed paulo longiora et aspera, florem album. Glossar. MS. medic. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

* **DORINA**, Teloneum S. Bertini, in Tabular. ejusdem Monasterii : *De Dorina de Cordewan. 1. den .. 4. dorinæ tripodum. 2. den de dorina patinarum simul emptarum, etc.* [* Pro *Dosina*. Vide *Dosina*.]

† **DORIX**. Vide *Dosis*.

† **DORLE**. Informationes civitatis Massil. pro passagio transmarino ex MS. Saugerman. : *Hec sunt mensuræ navium de tribus copertis.... Item media coperta de tabula in tabulam octo palmos altitudinis; item Dorle quatuor palmos et d. cum dimidio*. Sed puto legendum *Orle* vel *de Orle*, ut ibidem proxime : *Item aperiet de Orle in Orle xxxviii. palmos*. Est autem *Orle*, ut mihi videtur, *Margo*, Ital. *Orlo*, Gallis, *Orle* vel *Ourlet* : quod de pannis linteisve fere dictum alibi, hic transfertur ad navis tabulatum. [** *Altitudinis in Orlo palmorum quinque*, in Litt. comm. Januæ apud Jal. Antiq. Naval. tom. 2. pag. 388. Gall. *Rebord, pavesade*.]

† **DORIUM**, Vox f. ejusdem originis, cujus superior, nisi mavis a Saxonico *Dæl*, Pars, portio, arcessere, quod ultimum videtur probabilius. Charta XII. circiter sæculi ex Archivo B. M. de Bononuntio Rotomag. : *Donavi Ecclesiæ S. Mariæ Becci foreriam quinque Dorlorum prati*. Alia anni 1283. ex eodem Archivo : *Charta Roberti de Aubervilla, de foraria quinque Dorlorum prati, etc.* Vide *Dolæ*.

* **DORMENTARIUS**, Qui dormitorium eurabat, cujus officium *Dormentaria* appellabatur. Exstat etiamnum in ecclesia Remensi officium *la Dormenterie* dictum, cui et *Dormitorii* atque dormientes excitandi cura erat commissa, cujus possessor iisdem, quibus antiqui capellani, privilegiis gaudet. Stat. capit. S. Thom. Argentin. fol. 40 : *Est statutum super officio Dormentariæ etc.* Et fol. 42 : *Quia Dormentarius quilibet pro tempore existens, est generalis servitor et pedellus ac nuncius capituli, etc.* Hujus præterea officium erat annotare absentes et sero venientes, ex iisd. stat. fol.

43. Vide *Dormitorarius*, *Dortelarius* et *Dortarius*.

† **DORMIA**, Anima. [* Nequaquam; idem atque *Dormitio*, obitus, mors, a veteri Gallico *Dormie*, ut legitur in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Dormitio*, *Dormie*, *dormicion*. Hic itaque *Dormiam* intellige Cadaver, corpus exanimæ.] Testamentum Audæ de Lasserano Dominae de Bonluco ann. 1351 : *Donavit eadem Domina testatrix Dormiam suam et corpus Domino nostro J. Ch. et B. M. Virgini ac omnibus SS. Domini, et elegit sepulturam*. Quamvis autographum ipsum clare et distincte præferat *Dormiam*, vix credo aliud non esse legendum.

1. **DORMIRE**, Coire. In Concilio Vermeriensi anno 752. cap. 10. 11. 12. etc. Wormatiensi ann. 868. cap. 63. in Gestis Regum Francorum cap. 31. etc. passim in veteri Testamento.

2. **DORMIRE**, Mortem obire, fato fungi, Scriptoribus Ecclesiasticis, Joan. 11. 1. ad Corinth. 11. et 2. ad Thess. 4. Eucherius Episc. Lugdun. : *Dormire*, transire, et apud Christum requiescere, ut in PS. *Nunquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?* Oratio super diptycha, in Sacramentario Gregorii M. : *Memento etiam, Domine, famulorum famularumque tuarum ill. qui nos præcesserunt cum signo fidei, et Dormiunt in somno pacis*. Theophilus Patr. Alexandrin. in Commonitorio : *Post baptismum in Clerum promotus, in Clero maneat, si illa (uxor) Dormierit, et post baptismum cum ea rem non habuerit*. Vetus Epitaphium Pisæ in Italia apud Laur. Schraderum : *Bene merenti in pace Sylvanæ, quæ hic Dormit, vixit annos 21. menses 3. horas 4. scrupulos 6. deposita nono Kalendas Julias*. Aliud Romæ in Ara Cæli : *Respectus, qui vixit ann. 2. et menses 8. Dormit in pace delictum*. Neque Christiani tantum, sed et Pagani veteres hæc usi loquendi formula. Mosehus in Epitaphio Bionis v. 104 :

Ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ κάρτεροι, ἢ σοφοὶ ἄνδρες.
Ὅπποτε πρῶτα θάνομεν, ἀνάκοι ἐν γήινῃ κοίτῃ.
Εὐδομέες εὐ μάλα μακρόν, ἀτέρμονα, νήχρετον
[ὑπνον.]

Moschopolus Περὶ σχεδῶν pag. 173 : *Νήχρετος ὑπνος, ὃν ἐξηγήθησιν οὐ διαδέχεται, cui nempe opponitur ἐγέρσις ὑπνος, apud Theocritum in Herculisco v. 7. Μακρόν ὑπνον alii vocant, ut Orpheus hymno eis θάνατον, et vetus Epigramma apud Laert. in Biante. Silius Italicus lib. 5 :*

... Et longo componit lumina Somno.

Ita *longam Noctem*, mortem appellat lib. 8. ἱερὸν ὑπνον, Callimachus Epigr. 15. dum ait, viros præclaros non mortem obire, sed sacrum somnum dormire, quod de viris sanctitate aliqua illustribus dicebant Christiani :

Τῆδε Σάων ὁ Διόνυσος Ἀχάνθιος ἱερὸν ὑπνῷ

Κοιμάται, θνήσκειν μὴ λέγει ἀθανάτους.

Quomodo etiam Sibyllina oracula lib. 1. pag. 164 :

... οὐ γὰρ ἀνίαις

Τερόμενοι θνήσκον, ἀλλ' ὥς δεδμημένοι ὑπνῷ.
Theocritus in Diosenris v. 203. ἑστὸν ὑπνον : idem Callimachus Epigr. 22. τὸν πᾶσι ὑπνον ἐπειλούμενον, vocant.

DORMITIO, Obitus, mors, S. Cypriano Epist. 66. S. Hieronymo Epist. 29. 79. 89. S. Hilario in Psalm. 126. et aliis passim.

Chron. Centul. Hariulf lib. 4. cap. 12 : *Quod superfuit totius vite in sancto ibidem explevit servitio, qui etiam VIII. Kal. Maii Dormitionem accepit*. Joan. Monachus lib. 1. Vitæ S. Odonis : *Factum est non multo post, ut ipsa Dormitionem acciperet in Domino*. Vita S. Pharonis cap. 103 : *Post Dormitionem Watberti Episcopi*. Vita Ludovici Pii ann. 816 : *Inter hæc D. Leonis Romani Antistitis Dormitio nuntiatur Imperatori*. Aeta Murensis Monasterii pag. 55 : *Ut dies Dormitionis suæ cum eo celebraretur 11. Kal. Martii*. Vita S. Anstrudis Abbatis Laudunensis cap. 11 : *Defectus corporum, non mors, sed Dormitio et Somnus in Scripturis sanctis appellantur : quia substantia humane corporalitatis non tollitur, sed per gloriam resurrectionis in perpetuas æternitates reformabitur ab illo, qui mortem sua morte dissipavit*.

DORMITIO S. Mariæ, Deiparæ Assumptio, quæ *Pausatio* dicitur in vetustissimo Calendario. Ekeardus Junior de Casib. S. Galli cap. 11 : *Jusso etiam Kebone in loco ipso usque ad Dormitionem Mariæ hospitari*. Domnizo lib. 2. de Vita Mathildis cap. 14 :

..... Sanctæ Dormitio Virginis atque
In medio mense, qui sextus noscitur esse
Tunc celebrabatur.

[* Vulgo 15. August. Vide Haltaus. ad hunc diem.] Adde Synodum Moguntinam anno 1071. Anastasium in Sergio PP. pag. 62. etc. Græcis Assumptio B. Mariæ Κοίμησις etiam dicitur. Xanthopulus in Synopsi festorum anni : *Κοίμησιν Ἀγνῆς, τὴν μεθάσασιν λέγω*. Passim in Menæis et Scriptoribus Græcis.

DORMITIO S. Joannis. Burehardus Monach. de Casib. S. Galli cap. 2 : *Ad dexteram vero partem ejusdem capellæ Assumptionem S. Mariæ cum depinxisset, aram etiam ei ibidem consecravit : in sinistra vero parte Dormitionem S. Joannis cum decolorasset, sibi etiam inibi altare edificavit*.

* 3. **DORMIRE**, Residere, Gall. Rester. Charta ann. 1310. ex Chartul. prior. Villæpetr. : *Habeant potestatem ponendi et habendi omni die tres nassas Dormientes seu jacentes in certo loco, qui incipit a cognō muri monachorum prædictorum, etc*. Hinc

* **DORMITIO**, pro Interquiescentia et ἀναπαύσει in eodem statu, apud Argent. in Consuet. Brit. art. 266.

* **DORMITABILIS**. *Bien dormant*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. *Dormitoire*, quo somnus provocatur, in Lit. remiss. ann. 1469. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 228 : *Dormitoires et remedes pour faire dormir*. *Endormeur de genz*, Fallax, fraudulentus homo, in Consuet. MSS. S. Genov. fol. 34. vº.

† **DORMITOR**. [* Tignum immobile, Gall. *Dormant*.] Consuetudines Municip. Mechliniensium tit. 14. art. 20 : *Qui cantatorium habent interangularem, qui a proclinata recubatione, qua se a columine ad transtra resupinat (Dormitorem vocant) vicini ædibus injungitur, ita illum ipsum tueri debet, ne qua noxa aut incommodum ad vicinum perveniat*.

† **DORMITORARIUS**, **DORMITORIARIUS**, Is cui cura est dormitorii in Monasteriis, vel Ecclesiis, ubi fuerint hujusmodi loca communia ad dormiendum. Constitutio

Arnaldi Episcopi Barchinon. ann. 1277 inter Auecd. Marten. tom. 4. col. 605. *Omnes Officiales nostræ Ecclesiæ presentē et futuri, scilicet Monachus, Dormitoriarius, Portarius, Diaconus, Subdiaconus, Ministralis, Pistor, Pintrici faciant in propriis personis perpetuo assiduam et continuam residentiam*. Altera anni 1280. ibidem col. 606 : *Monachus vero et ceteri Officiales scilicet Janitor inferior, Pistor, Ministralis, Dormitoriarius, Janitor et Botellarius, quando ea tenuerint officia, de anniversaria partem percipiant consuetam*. Rursus memorantur col. 607. in Constitutione anni 1281. Vide *Dormitorium* 3. et *Dortelarium*. [* Vide supra *Dormentarius*.]

* **DORMITORIA CAMINATA**, Cubiculum Gall. *Chambre à coucher*. Charta ann. 1021 apud Murat. in Antiq. Estens. pag. 129. *Dum... in Caminata Dormitoria ad regalem imperium in judicio resideret dominus gloriosissimus Henricus Romanorum imperator augustus, etc*. Oecurrit rursus in Cl. ann. 964. ibid. pag. 139. Vide *Dormitorium* 2.

1. **DORMITORIUM**, Genus vestis, qua induebant cum cubitum ibant. Gloss. Bened. cap. de Vestimentis : *Dormitorium* ἐγχείμαστρον. Gloss. Lat. Gr. : *Dormitorium* ἐγκύβητρον, seu, ut est in Gloss. Græc. Lat. ἐγχείμαστρον.

2. **DORMITORIUM**, Plinio lib. 2. Epist. 17. et lib. 15. Epist. 6. et Sidonio lib. Epist. 2. est Cubiculum. Marcellus Empi cap. 23. *Dormitorium cubiculum* dixit.

3. **DORMITORIUM**, Scriptoribus æ mediis sumitur pro Conclavi Monasteriorum [et Collegiorum Canonicorum], quo sunt plures lecti, vel plures cellæ, u decumbunt; vulgo, *Dortoir*. Ælfricus *Dormitorium*, s l æ p - æ r n, id est, *Dormitio somni*. Ordericus Vital. lib. 12. pag. 827. *Dormitorium et Croutochium et reliqua Cubitarum abdita, etc*. Capit. Ludov. I. Addit. 1. cap. 68 : *Ut Dormitorium juratorium constituatur*. Agunt de ejusmodi Dormitoriis Concilium Turon. an. 813. cap. 24. Concilium Cabilonense cap. 59. Regula Canonicor. ex Conc. Aquisgran. cap. 123. 136. Regula Sanctimonialium canonice vivent. cap. 10. Chilogangus in Regula Canonice. cap. 1. Matth. Paris ann. 1251. Hugo Flavini pag. 256. Concil. Coloniense ann. 1215. cap. 7. Vita Aldrici Episcopi Cenomani. 17. [Caroli M. Capitulare primum ann. 813. cap. 4. ut illud edidit Sirmundus et Baluzius post caput 28. Ludov. Pii Capitul. Aquisgr. cap. 58. Capitulum Caroli Calvi tit. 7. § 14. 53.] etc. Jo. Vadianus lib. 2. de Monast. Germ. : *Monachorum communiter viventium cellas frustatas et patulas esse libuit, ut quomodo seorsim dormirent, habere vel somni, cubuli inspectores et arbitros possent inde hodieque veterum cubulorum, vulgo Dormitoria vocant cellulas perspicere esse videmus*.

Monastica ejusmodi Dormitoria n semper distincta erant in cellulas : secundum eodem conclavi erant multi lecti, in eis medio lectus erat Abbas; ut colligitur ex Regula S. Bened. cap. 22. Reg. Monach. S. Cæsarii Arelat. cap. 7. Aurelii

ip. 8. Ferreoli cap. 16. Isidori cap. 13. & Novellis Justin. apud Julian. cap. 15. 32. Liber Ordin. S. Victoris Paris. MS. ap. 37. et Udalric. lib. 3. Consuet. Clunac. cap. 2 : *In medio Dormitorii est lectus us prope murum, sonitum ipse facit, quo fratres diluculo ad surgendum excitantur.* certe id obtinuisse etiam in Ordine S. Benedicti, docent Statuta antiqua Coriensis Monasterii pag. 18. ut et in Ordine Augustini Statuta pro Fratribus et Sororibus Hospitalis S. Leonardi Eboracensis ius Ordinis, tom. 2. Monastici Anglic. g. 370 : *Dormiant omnes fratres simul in Dormitorio, ita quod nullus frater habeat cameram separatam, nec curam aliquam cameræ, excepto Cellerario.* Vide Bon. Ost. lib. 2. cap. 34. et Nomasticon stericiense pag. 604.

* Ubi dormitoria in cellulas distincta erant, ita cellulae dispositae erant, ut in quid ageretur facile esset advertere; sed in Galliis etiam nostris usitatum fuit discimus ex Articulis reformat. S. Elig. Noviom. ann. 1370 : *Item in Dormitorio habent cameras clausas.... Quantum ad cameras clausas, abbas, quantum poterit, torquet; dum tamen hostia camerarum, saltem pro tertia parte, de treleis existant, ita ut infra cameram videri possit, nulla tina, seu alio obstaculo repugnante.*

DORMITORIUM. Dormitoria inter vnicula reponit Hieronymus in cap. 66. *Equos et quadrigas, et rhedas et laticas, sive basternas, et Dormitoria, mulas et mulas, et carrucas, et diversi generis vehicula.* Passio S. Maximiliani : *Alpeiana matrona corpus ejus de iudice cepit : et imposito in Dormitorio suo prociit ad Carthaginem.*

DORNABELLUM, Hastæ species, spinosam. Monstræ factæ apud Chassagn. ann. 111 : *Claudius filius Benedicti Maris habet unum Dornabellum, seu épien, alias espien.*

DORNUS, Offula, frustum, Gall. *Dalle*, *necean*. Consuet. MSS. S. Crucis Burdegalensis ante ann. 1305 : *Tempore piscium in Aquento, quilibet monachus recipit quinque lapredones, vel unum Dornum de lucio.... Crarius quando facit suas infirmarias,.... abbatem et suis familiaribus in qualibet die unum diurnum unam peciam bovis, et sex dies dictarum esquinarum porci. Et nota quod Dornus debet esse largus quinque digiti.* Hinc *Dour*, Mensuræ genus, quarta pars pedis geometrici. Reg. parlam. T. 1. ad ann. 1468. 20. Jul. ex Cod. reg. 98. 6 : *La cour adjuge à frere Armand de Pruac, prieur du prieuré du bourg de Dume,.... une besanche de lart ou choir sa lée la longueur Dours (sic) et de la largeur d'un Dour.* Stat. ann. 1402. tom. 8. Ordinar. reg. Franc. pag. 536. art. 72 : *Ne autem trepisson de Laire,.... se il n'a plain Dour, etc.* Vide infra *Durna*.

DOROSCA, Avis species, peloris. Carmode Philom. ad calcem Cod. reg. 6816 : *Du pelora sonat, dicunt quam nomine Doroseam, fugiente die, illa quieta silet.*

DOROSALE, ut metrum postulat. **DORSALE**, Pallium, sive aulæum, quod parietibus appenditur, sic dictum, quod erecti ad dorsum appensum sit. Durandus lib. 1. Ration. cap. 3. n. 23 : *Dorsalia,*

sunt panni in choro pendentia a dorso Clericorum. Adde lib. 6. cap. 81. n. 6. *Cortina, quæ pendet ad dorsum,* apud Monach. Saugallensem de Carolo M. lib. 1. cap. 4. Epitaphium Adalheronis Episc. Laudunensis :

Tresque dedit cappas, Dorsalia plura, tapetas. Petrus Damian. lib. 2. Epist. 2 : *Inter has autem deliræ ambitionis insanias, quid sibi Dorsalia quærent, quæ a suis conspici Dominis non merentur : grave quippe dispendium sui patiuntur ornatus, dum in occipitio, vel cervicibus oculi non erumpunt, etc.* Chronicon Mindense cap. 26 : *Dedit Ecclesiæ Mindensi duo Dorsalia, passiones S. Petri Apost. sanctorum Gorgonii et Dorothei continentia.* Vitæ Episc. Autisiod. cap. 50 : *Dedit Ecclesiæ pallium ingens optimum, quod vulgo Dorsale dicitur.* Marianus Scotus in Chron. ann. 1064 : *Ubi vero Episcopi sedebant, Dorsalia pallia pendent.* Rogerus Hoved. ann. 954 : *Dederat eis duo Dorsalia honesta.* Tabular. Monast. S. Theofredi in Velavis : *Unum Dorsale ejusdem operis, quod totum solebat ambire ciborium.* Vide Auctar. ad Matth. Paris pag. 158. Hist. Episc. Autisiod. cap. 51. 53. pag. 452. 457. Ægidium Auræ Vallis Monachum in Oherio Episc. Leod. cap. 19. Udalricum in Consuetud. Cluniac. lib. 1. cap. 11. Hariulfum lib. 4. cap. 7. Christianum in Chron. Mogunt. Simeonem Dunelm. Evidentias Eccles. Cantuar. pag. 2222. Chronicon Mindense Melhormii pag. 111. Chron. Montis-Sereni ann. 1184. Adamum Brem. cap. 161. Beletum de Divin. Offic. cap. 85. et 115. Rupertum de Divin. Offic. cap. 23. Chron. Upsaliense pag. 152. tom. 6. Spicilegium pag. 456. tom. 12. pag. 271. [Hist. Mediani Monasterii pag. 242. Freder. Schannat Vindem. litter. pag. 38. S. Willelmi Constitut. Hirsaugi cap. 19. Itinerarium 2. Edmundi Martenii pag. 241. ubi *Dorsolia* pro *Dorsalia* librari. oscitantia perperam obrepisse puto.] [* In Glossis Germ. Lat. *Rukkilakhan* redditur *Dorsale* et *Cortina*. Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 2. col. 157. Adde Eclassin vers. 575.]

DOSSALE, [DOSSALIS,] Eadem notione, apud Matthæum Paris in Vitis Ahhatum S. Albani pag. 35. 40 : *Dossale, sive tapestium.* Occurrit etiam apud Leonem Ost. lib. 3. Chron. Casin. cap. 19. (al. 20.) 32. 73. [Codex MS. Irminonis Ahh. Sangerman. fol. 64. col. 1. Br. 12. sect. 50 : *Hæc sunt ornamenta Domini Walcherti, quæ apud nos sunt, Dossalem 1. bancalia 11. tapecia 11. mappam 1.*] Necrolog. Eccles. Parisiensis : 3. Id. Oct. obiit Adelardis Comitissa de Rupeforti, quæ dedit nobis quoddam *Dossale, etc.* Tabularium Monasterii S. Andree Viennensis : *Unde et accipio ab ipsis, sive ab eodem sancto Maximo pallium ex auro contextum, quod vulgo dicimus Dossalem.* [Dossales tapecii, in Testamento Ermengandi Comitis Urgell. Marce Hisp. col. 973.] Hispanis etiamnum *Dosel*, est *la Cortina con su cielo, que ponen a los Reyes, y despues a los Titulados, y lo mesmo es en el estado Ecclesiastico entre los Prelados,* apud Sebast. de Cobarruvias.

¶ **DOSSALIUM.** Chronicon S. Bertini apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col.

620 : *Chorum et presbyterium ampliavit, chorumque ipsum et capellas pavimento stravit, Dossalium ligneum imaginibus antiquis ac deauratis ornatum posuit.*

¶ **DOSSALUS**, Eadem significatione legitur supra in *Bancale* post *Bancus*.

¶ **DOSELLUS.** Inventar. Eccl. Noviom. ann. 1419 : *Item unum paramentum altaris, videlicet frontellum et Dossellum de bouguerranno albo et nigro.*

¶ **DROSELUS.** Charta Garsindis pro Monasterio Gellonensi ann. 1029. apud Stephanotium tom. 2. Antiquit. Occitan. MSS. pag. 485 : *Capas palleas 11. libros xvii. adolras 111. Droselos 111. barnos 11. crucem 1. casulas 111. etc.*

DORSARIUM. Acta Episcoporum Cenomansium pag. 324 : *Cæpit... Ecclesiam libris, palliis, cappis et Sacerdotalibus atque Leviticis indumentis et pretiosissimis ad chorum parandum Dorsariis sive scamnalibus laudabiliter cum januis ante chorum adornare.*

¶ **DORSALICUM.** Chronicon Episcoporum Merseburg. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 358 : *Thuribula argentea tria, Dorsalica sericea plurima, campanas, cappas sericeas multas, etc.*

DOXALE. Liber Anniversariorum Basilicæ Vaticanæ fol. 144. ubi de Bonifacio VIII : *Item sex Doxalia diversorum colorum, quorum tria sunt opere Cyprensi nobilissima.* [Litteræ Nicolai IV. Papæ apud Rymerum tom. 2. pag. 522 : *Prosequimur autem magnificentiam regiam uberibus actionibus gratiarum, super capa et Doxali altaris ac alio panno, etc.* Usus Culturæ Cenoman. : *Tapeta super formas et Doxalia extenta.* Chronicon Cavense apud Murator. tom. 7. col. 951 : *Circitoria 11. et Doxale 1. dalmaticas xv. et tunicas xiii.* Vide alia notione suo loco.]

¶ **DOXALLUM** Altaris cum margaritis, pannus rubeus super altare, apud Hemeceum in Augusta Viromanduorum pag. 364.

DORSILE PALLIUM, Eadem notione. Eckardus Jun. de Casib. S. Galli cap. 1 : *Parat tapeto et Pallio Dorsili caminatum.* Parat, hoc loco, est Gallicum *Parer*, ornare. *Pallium Dorsile*, videtur, inquit Goldastus, fuisse tapetum retro principum ac divitum hominum sellas arcuatum et parietibus appensum. Idem Eckehardus cap. 12 : *Ut in Dorsi Pallio et cortina lecti sui quæ humilia sentiens, ipse jussit deponi :* quo loco forte *Dorsipallium*, unicum verum est. Vide *Oxydeauratus*.

DORSUALE vocat Pollio stragulum, quod animalium dorsis immittitur, in Gallienis : *Processerunt etiam altrinsecus centeni albi boves, cornibus auro jugatis, et Dorsualibus sericis discoloribus præfulgentes.* Etiamnum *Dossiere* Florentini lodiem appellant. Vide Ammianum lib. 19. Gloss. Gr. Lat. : *νωτοφόρος, Dossualis.* [Similes Glossæ Sangerm. : *Dorsuarium, νωτοφόρον. Dorsuarius, νωτοφόρος.*] *Asellus Dorsuarius*, apud Varonem.

* **DORSERIUM**, **DOSSERIUM**, Aulæum, quod parietibus appenditur, idem quod *Dorsale*; inter altarium vero paramenta, idem quod *Postaltare* et *Retroaltare*, nostris *Dossal*, *Dossel* et *Doussier*. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1335. in Reg. J.

Chartoph. reg. ch. 7 : *Item unum fronterium cum Dorserio altaris, et una alba ad ymagines brodata. Item aliud fronterium album cum Dorserio brodatum ad lilia.* Aliud ann. 1363. ex Bibl. reg. : *Item fronterium eum Dorserio antiquum pro altari revestiarum.* Aliud Gall. ibid. : *Item un frontier et Dossier anciens pour l'autel du revestiaire.* Lit. ann. 1386. in Reg. Joan. ducis Bituric. ex Cam. Comput. Paris. fol. 85. r^o. : *In qua quidem capella continentur pœcie quæ secuntur, videlicet Dosserium et frontale, etc.* Charta Phil. ducis Burg. ann. 1447. ex Tabul. Audomar. : *Sur et environ le Dossal les bailly et chatelain de Saint Omer, etc.* Reg. sign. Noster Cam. Comput. Paris. fol. 196. r^o. : *Si sont les choses bailliées à mons. Eude mestre de la chapele royal de Paris.... Item en coffres sont parement d'autel, c'est asavoir Dossel et devancier d'or à granz ymages. Item Dossel et devanciers blancs à ymages. Frontier, Doussier, in Invent. ann. 1403. inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 217. col. 2. Doussellet vero et Doussier, licet ejusdem originis, diversæ tamen non-nihil notionis, pro Umbraculo nempe, quod capiti sedentis, aut prandentis vel cœnantis superponitur, vulgo *Dais*, occurrunt in Invent. honor. ducis Bitur. ann. 1416. ex Cam. Comput. Paris. fol. 7. r^o. : *Item un Doussellet à mettre sur la teste d'un roy ou d'un duc estant à table, de veloux blanc.* Ibid. fol. v^o. : *Item un eiel ou Doussier de drap de laine, que l'empereur de Constantinoble donna à monseigneur, fait à ouvrage de Grece.* Quod aulæum retro appendat, Doussellet et Doussier appellarunt.*

¶ **DORSENNUS**, Persona parasitorum. Gloss. Isid. Lege *Dossenus* ex Horatio, qui habet lib. 2. Ep. 17 :

Quantus sit Dossenus edacibus in parasitis.

Videsis hic Interpretes.

* **DORSICULUM**, diminut. a Dorsum. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Dors, Prov. dorsum, tergum. Dorsiculum, tereulum.* Armaturæ species videtur, f. qua dorsum tegitur, in Hist. desponsat. Frid. III. imper. cum Eleon. Lusit. ann. 1415. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portug. pag. 613 : *Hora autem meridiei venerunt equestres, armati more Paganorum et Saracenorum, mutuo pugnantes cum clypeis, lanceolis et Dorsiculis.* Vide mox in Dorsum 3.

¶ **DORSILE**. Vide in Dorsale.

DORSILOQUIUM, Mendacium. [* Vel potius Maledictio, calumnia.] Eckcardus Junior de Casibus S. Galli cap. 3. pag. 53 : *Et in levitate ambulantiis detractiones et Dorsiloquia patiuntur assidua.* Eckcardus Minimus de Vita B. Notkeri cap. 19 : *Raro aut nunquam sine opere, aut meditatione, vel exercitio virtutis præteriebant eis tempus. Unde assiduas ab aliquibus detractiones et Dorsiloquia, ut vitiose fieri solet, in conventibus patiebantur.* Nos vulgo et proverbialiter dicimus : *Cela est vray comme j'ay le dos*, id est, falsa res est. [* Germanis *Afterrede* est Calumnia. ADEL.]

DORSIPALLIUM, [DORSOLE, DORSUALE, DORSUARIUS.] Vide in Dorsale.

* **DORSORUM**, Dorsum. Inventar. ann. 1320. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Unum coopertorium de pellibus Dorsori cuniculorum*

Ubi f. leg. *Dorsorum*; nisi idem sit quod *Dorsus* 1. Vide in hac voce.

* 1. **DORSUM**, Collis, locus editior, ut videtur. Charta Guill. Comit. Pontiv. ann. 1209. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 182 : *Et ab eodem Perroy usque ad eastellum de Crottoy, sub pleno mari, usque Dorsum.* Vide infra *Dossus* 2.

* 2. **DORSUM** ECCLESIE, Pars ædis sacræ, quæ retro altare est. Chartul. Celsinian. ch. 680 : *Habeo unum mansum ad ecclesiam, quæ dicitur de Vergungo, et ipsum est post Dorsum ipsius ecclesie, et est meum fœvum.*

DORSUM REDIMERE, Data pecunia se a virgis vel fustuario liberare, in lege Salica tit. 43.

¶ **DE DORSO** COMPONERE, Virgis vapulare, in Decretione Childeberti Regis § 14.

DORSUM RUMPERE. Lex Bajwar. tit. 6. cap. 2. § 2 : *Rumpatur Dorsum ejus 50. percussionibus.*

¶ **DORSUM** ASINI, Moles fluctibus opposita et ad instar dorsi asini efformata, a Gallico *Dos d'âne*. Terrarium Calomontis in Dumbis : *Juxta Dorsum asini stagni, etc.* Vide in *Dodus*.

* Nostris *Faire bas dos*, Dorsum curvare, inflectere. Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 142 : *L'un d'iceulx compaignons fist bas Dos au suppliant et à l'un des autres, et monterent par dessus un petit mur.* Hinc *Dorchus*, pro *Courbé*, incurvus, in Vit. SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 326. v^o. col. 2. ubi de S. Barlaam : *Un home moult viellart, qui avoit le visage tout froieié, et estoit Dorehus, et les denz li chaoient.* *Dos* vero nude, pro Armatura, qua dorsum tegitur. Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 252. r^o. : *Marchans et vendeurs de toutes choses appartenans à la baudroierie, soient baudroiers ou autres, paieront pour chascune douzaine d'espaules, iij. den. pour chascune douzaine de Dos, iiij. den.* Vide supra *Dorsiculum*.

* **AD DORSUM** MENSURÆ PARTIRI, Proverbialis formula, Portione sibi debita aliquem privare. Privil. euriæ Rem. fol. 2. v^o. : *Thomas de Bello manso retraxit quod potuit ab eisdem (usurpatoribus;) sed ei quasi ad Dorsum mensuræ partientes, etc.*

* **AD DORSUM** SECURIS RUMPERE iis interdum conceditur, qui usum habent in silvis, non quidem ad ligna cædenda, sed ad rumpenda duntaxat. Charta ann. 1317. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 188 : *Dictum usagium, quod ad Dorsum securis, et non alias, haetenus rumpere potuerunt et capere, sicut prædicitur; deinceps imperpetuum ad seisionem securis scindere, capere et habere valeant.*

¶ 1. **DORSUS**, pro *Dossus*, ut puto, ab Italo *Dosso*, parvum animal, ejus pelles, Gall. *Petit gris*, mulieres olim plurimi faciebant. Consilium Massil. ann. 1381 : *Nulla mulier aliqua audeat de cetero... portare... de pennis variis, erminis, sive Dorsis, aut de serico in fimbriis seu stremitatibus vestium.* Vide *Doscis*.

* 2. **DORSUS**, Cubiculum, ut opinor, Gall. *Chambre du lit*. Acta MSS. notar. Senens. ad ann. 1284. ex Cod. reg. 4725. fol. 27. v^o. : *Si dicta uxor mea vellet ad matrimonium devenire, habeat supra dotes*

suas et antifatium, lectum suum fornitum sicut erit, et omnia paramenta ad sui Dossus.... Item relinquo uxori meæ omnia me indumenta ad mei Dorsus.

* **DORTA**. Versus Bartholomæi inter Probat. Hist. Tutel. col. 481 :

Dicunt quod casæ tres sunt, lar, tumba, polusque

Quas tibi fecere lignum, ligo, lex data normæ.

Ligna dedere larem, ligo fossam, regula Dortam.

Ubi Baluz. id est, *Dormitorium*. Non plene docti viri conjectura : quid enim polum vox Dorta, pro *Dormitorio* acceptum emendo itaque *Doxam*, qua Gloria cælum significat, ad quod adipiscendum religiosa vivendi ratio certo prodest. Vide *Doxa*.

¶ **DORTEIARIUS**, Officialis Ecclesiasticus apud Tullenses, idem qui *Dormitarius*, et *Dortorarius*, cui cura incumbit *Dormitorii*, Gall. *Dortoir*, a quo *Dortelarius* Statuta Tull. ann. 1497. cap. 34 : *Qui incumbit Dortelario. Dortelarius sit de grmio Ecclesie et in saeris; qui debet manere in dormitorio et dormire. Custodire etiam debet claustrum.*

* *Dortilarius*, eandem acceptione, iisdem Statutis. Vide supra *Dormentarius*.

¶ **DORTIUM**, Divortium, in Amalthea **DORTORARIUS**, Monachus, qui *Dormitorii* (du dortoir) curam habet, in Statutis Ordinis de Sempringham. Vide *Dortilarius*.

* **DORULUS**, Lo servo, in Glossar. Lat. Ital. MSS.

DORX, Dama. Doreades dicunt Lat. a Græco *δορξας*. Gloss. Græc. Lat. : *Δορξας Dama, capreola*. Gratius in Cynægetico : ... Pavidosque juvat compellere Dorcas.

Gloss. Arabico-Lat. : *Dorsiei, capreola*. U forte legendum, *Dorx, Dorcis*.

1. **DOS**, secundum leges Romanas, proprie appellatur id, quod a muliere dat viro, quod vulgariter dicitur *Maritagium*. Ita Regiam Majestat. lib. 2. cap. 18. § Adde cap. 15. et 57. quomodo etiam *Douaire* usurpant Consuetudines municipales S. Severi tit. 11. tit. 12. art. 36 Tolosæ part. 3. tit. de dotib. Vide *Salsium* lib. de Usuris pag. 215. et lib. Modo usnr. pag. 145.

* Cæsar de Bello Gall. lib. 6. cap. 1 *Firi quantas pecunias ab uxoribus, D nomine, acceperunt, tantas ex suis bonæstimatione facta cum dotibus communicaverunt.* Charta ann. 1148. ex Bibl. reg. cot. *Ego Benineasa... trado corpus meum Raimundo Raterio in uxorem, et dono tibi Dote omnia mea jura et omnes meos illos etos honoris et averi, ubicumque illos habeo.* Vide mox

2. **DOS**, *ἀντιπέμνη*, Donatio propter nuptias uxori a marito facta, quæ jure thorum decima pars erat honorum mariti. Longobardorum quarta, lib. 2. tit. 1. § 1. [* Liutpr. 7. (2, 1.) Siculorum tertia, in Lege Neap. lib. 3. tit. 15. 16. uti et Romanorum lib. 2. F. tit. 9. Habentur plures formule ejusmodi dotis constituendæ a marito uxori, interibus Formulæ apud Bignonium, (1) dastum, Lindenbrogium, et Galandum de Franco Alodio pag. 321. et seq. Sten Baluzium in Append. ad Capitularia n. 43. ex Chartulario Casauriensis. En ali-

nam ex Tabulario Ecclesiæ Gratianopoltanæ fol. 34. eruimus : *Dilectissima atque cultum amabilis es mihi sponsa mea nomine usebia, propter amorem et bonam voluntatem, quam contra te habeo, et pro hoc quod scit in Evangelio : Relinquet homo patrem matrem, et adhærebit sibi uxori suæ, erunt duo in carne una, et quod Dominus conjunxit, homo non separet : Igitur tu sponsus tuus nomine Alabertus in proposita amore, qua contra te habeo, dono tibi quicquid ex mea hæreditate, quæ est sita in agro Gratianopolitanensi, in Comitatu Saloriacensi, in villa, quæ vocatur Temenotus, hoc est mansus unus, quem tenet Johannes Parvulus, usque ad inquisitum velquirendum. Dono tibi et in alio loco, hoc est in ipso pago, vel in ipso agro, et in ipso comitatu alium mansum, in villa, quæ appellatur Durioscho, et quantum ad ipsum mansum pertinet, vel aspicit : excepto vinea, quem pater meus Berardus in sua manu tenet. Hanc autem hæreditatem, sicut supra memoratum est, tibi dono, tali videlicet conditione, ut si ex nobis hæres non remanserit, sit tuum discessum ad propinquos meos revertatur. Dono etiam tibi tertiam partem quicquid habeo, vel inantea conquirere spero, ut habeas potestatem ad faciendum quicquid facere volueris. Si quis vero, quod futurum minime credimus, contra hanc cartam aliquid dixerit, non valeat vindicari, sed cupit, sed insuper culpabilis componatur auri uncias quinque, et inantea hæc carta firma permaneat, cum stipulatione annexa. Signum Alaberti, qui hanc cartam scripsi et firmare rogavit, S. Bernardi, S. Arthuri, S. Constantii, S. alio Aalberti, S. Durandii, S. Ardenei, S. Rainoldi. Data per annum Silvestri, in feria VII. pridie Nonas Januarii, anno XXX. regni Rodulphi Regis. Describitur præterea in Tabulario S. Corbii Compendiensi Charta Caroli Simplifici, data in Atiniaco Palatio 13. Kalend. Martias indict. 10. ann. 17. redintegrante In quæ hæc habentur : *Compertum sit omnibus, quod cum nostri regni nos negotia tractantes consiliariis, de nostro nos commone conjugio salubre ducentes fore et opportunum, si conjux condigna lateri adhiberetur, ex qua filiorum Deo largiente totius domini profutura procederet propago. Eorum quoque admonitione sollicitati, et consiliis reportati, quandam nobili prosapia puellam, nomine Friderunam, communi duntaxat consensu fidelium, Deo, ut credimus, cooperante, secundum leges atque statuta priorum, cum Imperiali connubio sociamus, regni quoque sortem statuimus. Quocirca regio eam re propriis rebus disponentes ditare, dono et Dotis nomine concedimus, fiscos jugiter residuos, et pro libitu disponendos, Corbiiacum videlicet in Comitatu Laudunensi, et Ecclesia etc... perpetualiter habeat, tenet atque possideat, et quicquid exinde facere voluerit, liberam et firmissimam in omnibus habeat potestatem, etc. Habetur quoque alia ejusmodi dationis in dotem formula in Tabular. S. Dionys. Paris. ann. 14. quæ his verbis concipitur : *In nomine Sanctæ et individue Trinitatis, Amen. Quoniam Sacramenta Ecclesiæ præsignata sunt in fœdere nuptiarum, ut tempore opportuno de maris et femine conjunctione Eccle-***

sia dilataretur, hac de causa, ego Gaufridus Jachelinam filiam Dodonis villani in uxorem accipio, et do ei in Dotem feodum, quod Emelina filia Chevalier a me tenet, et quicquid habeo apud Tremblacum, etc.

* Charta ann. 1152. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 547 : *Quapropter ego Guiraldus Amicus in Dei nomine accipio Gualburgem in uxorem, et me do tibi in virum, et dono tibi in donatione propter nuptias, ut Dos, quæ fuerit vel est mihi data, juxta Romanæ legis auctoritatem, et æqualitatem redigatur; tali siquidem pacto do tibi, ut si de te prolem habuero, habeas quoque in vita tua; post, ad eam revertatur.... Et ego in Dei nomine Galburgis te accipio Guiraldum in virum, et me do tibi in uxorem, et do tibi in Dotem, ita tamen ut Dos hæc et donatio propter nuptias, quæ fuerit vel est mihi data, in quantitate et in pactis æquis passibus ambulent. Charta ann. 1309. in Reg. 13. Chartoph. reg. ch. 174 : *Jehan visconte de Touars considerans, si comme il disoit, que entre sa chiere compaignie et espouse Blanche de Brayban, laquelle, se cle le seurvit, par général coustume de Poitou et de Touraine et des autres terres, ou les choses sient, no-toire et anciennement gardée et esprouvée entre toutes nobles personnes dou pays, doit avoir la tierce partie de toute sa terre par raison de Douaire d'une part, et les héritages doudit visconte d'autre, etc.**

* Quod si litigium aliquod circa dotem oriebatur, ad curiam ecclesiasticam vel secularem pro litito, mulieribus liberum erat causam deferre; et id quidem ex regni consuetudine. Arest. parlam. Paris. ann. 1269. in Reg. *Olim : Cum secundum consuetudinem Franciæ in optione dominarum sit, de Dotalitiis suis trahere ad curiam ecclesiasticam, vel ad curiam domini feodalis, vel ad curiam domini superioris, ad quam curiam hujusmodi voluerint, etc.*

Dos, Practicis Anglis, dicitur donatio, quæ fit a viro uxori, in ipso contractu, ad ostium Ecclesiæ, tempore desponsationis : quæ, ut ait Bracton. lib. 2. cap. 7. § 3. non dicitur proprie Donatio, sed Dotis nominatio, sive constitutio. Idem cap. 39. § 1 : *Dos est id, quod liber homo dat sponse suæ ad ostium Ecclesiæ, propter nuptias futuras, et onus matrimonii, et ad sustentationem uxoris, et educationem liberorum, cum fuerint procreati, si vir præmoriatur. Adde § 4. et Fletam lib. 5. cap. 23. § 2. Regiam Majest. lib. 2. cap. 16. § 1. Glanvillam lib. 6. cap. 1. Littleton. sect. 39. 40. etc. Exstat formula ejusmodi assignationis Dotis in ostio Ecclesiæ, in Charta Feodi pag. 157. v. in libro Anglico, inscripto Justice of peace.*

Idem obtinuisse in Gallis testatur le Roman d'Achis MS. :

Le prestre fut appareillé,
A leur entrée les a seigné,
Ains n'y fut Douaires nommez,
Ne seremens ung seul jurez,
Fiancee faite, ne pleuvie,
Mais le vassal recut sa mie.

Dos autem alibi constituta, quam ad ostium Ecclesiæ exigere non poterat, eoque ipso matrimonium dicebatur illegitimum, quoad dotem, licet esset legitimum quantum ad hæredem et hæreditatis successio-

nem. Idem Bracton. lib. 4. Tract. 6. cap. 8. § 2. et Fleta ibid. § 4.

Ejusmodi etiam dos uxori a marito concessa, apud Saxones fiebat antequam cum ea ad prandium discubisset, [*** Morgengave.*] ut est in Speculo Saxon. lib. 1. art. 20. § 1. ubi cujus generis esset ista donatio, explicatur, ut et § 7. longe diversa a dotalitiis, de quo art. seq. [*** Liftucht.*] Ita porro Dos definitur in Observantiis Regni Aragon. lib. 5. tit. de Jure dotium, § 52 : *De Foro, Dotes, quæ assignantur per virum uxori, illæ vocantur de jure Donatio propter nuptias : de Foro vocatur Dos, et ista talis Dos vel donatio propter nuptias, mortuo viro, redit ad mulierem, et tenebit viduitatem in illa, etc.*

* Eodem Dotis seu Doarti nomine apud nostros appellabatur pensio, quæ virgini vitiatæ assignabatur ab ejus violatore, cum eam in uxorem ducere volebat. Lit. remiss. ann. 1452. in Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 286 : *Il fut appointté par devant l'official d'Amiens que icellui Michault prendroit à mariage icelle jeune fille (par lui defflorée) ou se ce ne faisoit, il seroit tenu de lui faire Douaire.*

DOS RATIONABILIS est, cujuslibet mulieris de quocunque tenemento tertia pars omnium terrarum et tenementorum, quæ vir suus tenuit in dominico suo, et ita in feodo, quod eam inde dotare poterit, die, quo eam desponsavit, apud Bractonum lib. 2. cap. 39. § 2. in Fleta lib. 5. cap. 23. § 11. in Regiam Majest. lib. 2. cap. 16. § 5. et apud Littlet. sect. 37. ubi quinque dotium species recensentur, scilicet :

DOS PER COMMUNEM LEGEM, quæ eadem cum Rationabili, sect. 37.

DOS PER CONSUETUDINEM, quæ ex municipali consuetudine tertiam bonorum mariti excedit, sect. 37. quæ forte est media pars tenementorum mariti, ut in Francia observabatur ex Edicto Philippi Augusti ann. 1214. quo statuit, *que la femme emporterait la moitié de ce, que li homine a au jour qu'il l'espouse, excepté la Couronne et plusieurs Baronnies*, ut est apud Bello-manerium MS. cap. 13. ante quam ordinationem uxor nullam aliam dotem habebat, quam illam, de qua convenerat.

DOS AD OSTIUM ECCLESIE, de qua supra.

DOS EX ASSENSU PATRIS, cum minor annis uxorem dotat ex assensu patris, § 40. 47.

DOS PULCRIORIS, seu *Douement de la plus belle*, cum scilicet uxor post mariti excessum pulcrius, seu melius tenementum in dotem sibi eligit, sub certis conditionibus, quæ recensentur in sect. 48.

¶ 3. DOS, Donatio, res testamento donata. Testamentum Rostagni de Podio-alto, apud Acherium Spicil. tom. 8. pag. 244 : *Et volo istud præsens testamentum meum statim executioni mandari; et quod dictus Rostagnus bona prædicta auctoritate sua propria apprehendere possit, et regere, et gubernare; et de ipsis bonis me exuens ipsum Rostagnum nepotem meum investio, et renuntio usufructui quem possem habere, quamdiu viverem in Dotibus supradictis, et de meo jure in ipsius jus transfero.*

4. DOS ECCLESIE, Quod ad sarta tecta, et Clericorum in ea deservientium susten-

tationem ab ædificatore confertur. Neque enim licet Episcopo Ecclesiam, aut oratorium, consecrare, nisi Dos sufficiens Clericis in iis deservituris ab ædicatoribus conferatur, uti definiunt passim Concilia, Epäonense can. 25. Anrelianense IV. can. 33. Valent. III. can. 5. Braccarense III. can. 5. Nicænum II. can. 16. Toletan. III. can. 15. Tolet. IV. can. 33. Tolet. IX. can. 5. Worinatiense ann. 868. can. 2. 6. Justinianus in Nov. 67. et apud Julianum Antecess. Const. 61. Zacharias PP. in Ep. 9. ad Pipinum cap. 15. Ordo Rom. pag. 118. edit. 1654. Diurnus Roman. cap. 5. tit. 2. et seqq. Capitula Herardi Turon. cap. 40. Leges Alfonsi IX. Regis Castellæ 1. part. tit. 10. leg. 3. Decreta Calomani Regis Hungar. lib. 2. § 17. etc. Adde Chronicon Montis-Sereni ann. 1146. Sammarthanos in Archiep. Turon. in Charta ann. 936. Beslium in Episc. Pietav. pag. 40. Joffridum in Nicia pag. 161. Meibomium ad Witikindum pag. 117. 131. Hubertum in Hist. S. Aniani Aurelian. pag. 55. Appendicem ad Capitul. Regum Fr. n. 130. etc.

Dotem porro unice Ecclesiarum baptismalium finisse videntur docere Acta Murensis Monasterii pag. 34 : *Istud ergo sacrum Monasterium, quod cum ab initio hic fuerit Ecclesia, ædificataque fuerit baptismalis, et quæ habuit sepulturam mortuorum, et alia omnia jura, quæ et aliæ Ecclesiæ habent, nunquam auditum est, vel dictum ab ullo Episcopo, vel ab alio Principe hoc modo hinc esse ablatum : et ideo oportet esse principalem Ecclesiam, quæ in ipso loco ædificata est, ubi prior ædificata fuerat, et quæ ipsam Dotem et omnia alia jura habet, quæ et prior habuit. Cum ergo constet, istud monasterium esse principalem Ecclesiam, penitus et miserabiliter ignoranti obscuritate errant, qui dicunt Ecclesiam S. Goaris esse in isto loco matrem Ecclesiam, quia nunquam auditum est, aliquam Dotem, vel aliud quaecunque jus illi Ecclesiæ esse concessum : sed sicut sæpe solent altaria vel Ecclesiæ ædificari ad honorem Dei in locis, qui jam matres Ecclesias habuerunt, sic et ista hic ædificata est vel ad honorem Dei, sive ut populus illuc conveniens ad servitium Dei inquietudinem Monachis non facerent. Vide Mansus Ecclesiasticus.*

Charta vero, quæ ad Ecclesiarum dotem exarabatur, *Libellus dotis* nuncupatur in Tabulario Brivatensi ch. 442. quæ tum conficiebatur, cum dedicabatur Ecclesia, ut ex eadem Charta constat. Adde Chartam Gorziensem, de qua mox, et Ordericum Vitalem lib. 5. pag. 548. 549. *Dotis scriptura*, in Charta Herardi Archiep. Turonensis ann. 867.

¶ **DOARIUM**, Eodem intellectu. *Maghe* in Chronic. Bonæ-Spei pag. 8 : *Cessit Ecclesia S. Ursuari Lobensis... Doaria quædam ibidem ad septimum uanipulam terragii.* Pag. 113. in Charta Hogeri Camerac. Episc. : *Altare de Curneriis, Altare de Haiua... cum eorum appenditiis, decimis, Doariis et oblationibus, Ecclesiæ S. M. de Bona spe... in perpetuum assignata.* Pag. 191 : *Nobisque predictum patronatum, decimas et Doaria confirmavit.* Pag. 217 : *Attribuendo decimas integras quinque bonariorum Doariis vicino-*

ruum. Occurrit ibidem pag. 234. et alibi sæpe.

DOTALITIUM, Eadem notione, in Charta Edgari Regis Angl. in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 235 : *Quæcunque aliæ personæ in Dotalitium ejusdem Ecclesiæ et jus hæreditatis perseverabile indulserunt.* Charta Gorziensis ann. 761 : *Dotalitium, quo Pipinus Rex dotavit Ecclesiam Gorziensem in die, qua dedicata est.* Alia Roberti Burgundionis Domini Credonensis pro Ecclesia S. Laudi Andegav. : *Quæ omnia... Dominus meus in Dotalitio Ecclesiæ habenda constituit.* Occurrit præterea hæc notione in aliis, in Charta Lotharii Regis Franc. ann. 987. apud Michaellem Carbonellum in Chron. Hispan. fol. 8. apud Acherium in Spicilegio tom. 7. pag. 202. 203. apud Ruffium in Comitibus Provinciæ pag. 128. et Meursium in Hist. Episcoporum. Metensium pag. 164. ubi ritus, quo Ecclesiæ dotarentur, belle describitur, [in Charta ann. 1237. ex Archivo S. Cornelii Compend. in altera anni 1252. Hist. Mediani Monasterii pag. 319. in Chronico Farfensi Gregorii Monachi apud Murator. tom. 3. part. 2. col. 556.] [* Charta ann. 863. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 308 : *Dotalitia in antiquum statutum reformamus, ut sicut fuit temporibus Theonari ejusdem loci abbatibus, ita necessitatibus fratrum deservire faciat. Fondator et Dotteur, fundator et qui ejusmodi dotem assignat, in Lit. ann. 1329. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 695.]*

DOTARE ECCLESIAM dixit Fortunatus lib. 8. Carm. 1 :

Se putet inde Dei Dotare manentia templa.
Occurrit passim.

¶ **DOTARE MISSAS**, quæ singulis diebus celebrari debent, in Necrologio Ecel. Vivar. MS.

¶ **DOTATIO ECCLESIE**. Charta Episcopi Camerac. ann. 1367. in Chronic. Bonæ-Spei pag. 326 : *Ad cujus Capellanie Dotationem et fundationem idem Dominus Johannes plures redditus, terras, prata et bona, etc. Templorum Dotatio, apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 202. Vide Dota et Dotalc.*

* **DOSARE**, Potionem medicam temperare, Gall. *Doser.* Methodus Dosauli a Matth. Curtio.

¶ **DOSCIS**, Species pellis, Gall. *Petit Gris*, sic dictæ ab animaleulo, quod Itali vocant *Dosso*. Epitomæ Constitutionum Eccles. Valent. inter Coneil. Hisp. tom. 4. pag. 175 : *Canonici vero foranei et alii in dignitatibus foraneis constituti, Magistri in Theologia, Doctores Juris in una vel altera facultatibus... mizas pauci nigri ex cetino violaceo fodratas, et cappas pauci predicti cum cappucciis ex Doscibus sive griseis foratis portant.* Vide Dorsus et Vares.

¶ **DOSCLUM**, Donatio propter nuptias. Litteræ Edwardi Regis Angliæ apud Rymer. tom. 2. pag. 115 : *Acceptandi nomine nostro, et dictæ filie nostræ assignationem dotalitii seu Doscli, vel donationis propter nuptias.* Vide Dos 2.

1. **DOSINUS**, vel *Cinereus* color, Saxonice *asse'dun* dictus, in Gloss. Ælfrici, id est Asininus. Saxonibus enim *assa*, Asinum sonat. Glossæ Isidori : *Dosius, vel*

Dosinus, equus asinini pili. Vide Isidor. lib. 12. Orig. cap. 1. et Papiam in *Cinereus*.

* Gloss. MSS. Sangerman : *Dosinus equus dictus, quod sit colore de asino. Idem et cinereus* (l. cinereus.) *Sunt autem de agresti genere orti, quos equiferos dicimus, et proinde ad urbanam dignitatem transire non possunt.* Bestiar. MS. cap. 44 : *Dosinus autem dictus (equus) quod sit color ejus de asino, idem et cinereus.*

* 2. **DOSINUS**, Mensura annonaria Gall. *Dosin* et *Douzin*, forte quod pars s duodecima majoris mensuræ. Charta Joannis episc. Leod. ann. 1287. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 279 : *Item ibidem octo Dosinis avenæ annui et perpetui redditus.* Redit. Comit. Namure. ann. 1265. ex Reg. sign. *Papier velu in Cam. Comput. Insu fol. 16. rº. : Si a li quens à Flauwane Rouney le kienerie, ... c'est à chacun su le ville ij. Douzius d'avaine, et ij. gelines le saint Reui.* Rursum ad ann. 1289. e Reg. sign. *Le papier aux aysselles in ead. Cam. fol. 70. rº. : Si a li cuens à le saint Reui rente c'ou apele chienerie, de chascun feu un Dosin d'avaine et un poille.* Vide *Dozellus* et *Dozinus*.

¶ **DOSIS** et **DORIX**, *Scutebra seu Conductus aquarum.* Glossar. MS. XIII. sæc. : *Andræ Avenion. Dousi* Vasconibus dicitur, Aqua in altum expulsa et in se cadens Gall. *Jet d'eau.* Le *Dozil*, in Chartular. S. Martialis Lemovic. Vide *Duriculus*.

¶ **DOSIUS**. Vide *Dosinus*.

* **DOSSA**, Onus seu fascis, quæ *Dorsus* Ital. *Dosso*, portatur. Stat. Avellæ an. 1496. cap. 46. ex Cod. reg. 4624 : *Si vero Dossas predictorum fresagiorum vel leguminiu exdossaverit vel ceperit, etc.* *Dos* vero, *Asciæ* species est, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 155. Chartoph. re ch. 136 : *Le suppliant eust aussi une aisell nommée Dosse, en la valeur de seize deniers ou environ, qui fu portée en l'estelier du suppliant, qui est faiseur de uefs.*

DOSSAGIUM, Præstationis species [* *Ratione pellium, quæ Dorsi vel Dossæ appellabantur, venditarum.* Vide *Dorsus* et *Doscis*.] Regestum censuum et feodorum Comitatus Carnotensis fol. 16 : *Les Feudataires doivent en l'an chascun 18. den. le jour de la S. Barthelemy. Item il doivent chascun 2. den. de Dossage le jour de la S. André. Item les Peletiers de Dossage chascun 2. den. le jour de la S. André.*

DOSSALE, **DOSSELLUM**, etc. Vide *Dossale*.

* **DOSSEXUS**, Genus parasitorum. 1. *sis, datio, Græce.* Gloss. MSS. Sangerman.

* **DOSSERIUM**. Vide supra *Dorserium*.

DOSSENUM, Corbis dossuaria, quod dorso ab homine geritur, Anglis *a doss* Gallis *Hotte*, panier à dos. Leges Ethelredi Reg. Angl. cap. 4 : *De Dossaris cum gallina una gallina thelouei et de uno Dossaro et Covis, ova thelouei.* *Dossier*, vox nostra nota.

* **DOSSITIA**, Fenestræ species, ut dicitur. Consuet. Neapolit. MSS. : *Ubi quis construit vel construi facit edificium solo suo, ubi ulias edificium non fuit, juxta) solum vicini, non est sibi licitum penam tecti vel astraci, Dossitiam, vel quæquam aperturam facere in pariete, quæ*

onstruit juxta solum vicini.... Si quis habet omnium super sive juxta domum, ortum, vicum vel aream vicini, si domum suam velit illius extollere, et solarium alium facere sive membrum, potest in ipso solario sive membro, quod de novo construit, tot Dossitas et alias aperturas facere, quot habet in alio solario seu membro veteri. Quæ sossie (sic) et aperturæ non sint ampliores nec longiores ceteribus aperturis. Vide infra Soscia.

† **DOSSUM**, ὀσχίον, Coxendix. Gloss. lat. Gr. In Amalthea Dossum est pro Dorsum.

* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. Dossum, lumba, ὀσχίον. Germ. Dorsum, lumba. Reg. dorsum, lumbi, pars juxta nates.

† **1. DOSSUS**, Species animalis, Ital. Dossu, Gall. Petit gris. Vide locum in Vares.

* **2. DOSSUS**, Colliis, locus editior, Ital. Dossu. Charta ann. 903. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 144: *Ad suprascriptas fundoras seu casalias, et Dossos atque corigias, et valles, atque prois pertinentes ad omnia in integrum, etc.* Charta ann. 999. ibid. tom. 2. col. 171: *Et adit usque ad Dossu Fraxanaria, et usque ad palude Mala, et usque ad corrigia de Lengola, etc.* Vide supra Dorsum.

† **DOTA**. Informationes Civitatis Masl. pro passagio transmarino ex MS. Sangerm.: *Item tallas ad fornimentum arborum vastas et sentilles LX. tallas. Item tallas vastas et de tarroges d. medio et de prora* II. [* Convention. inter Ludov. IX. Franc. reg. et Genuens. ap. Jal. Antiq. Nav. tom. 1. pag. 392: *Tagiis 4. de jonchis, Ostis 2.* etc. *Ostæ sunt Gall. les bras de l'antenne.* Vide eund. ibid. pag. 397.]

† **DOTA**, vox Italica, Dos. Additamenta Chronicon Casauriense ann. 1047. apud Murator. tom. 2. col. 998: *Et meam portionem de ipsa Ecclesia, quæ intus in ipso castello ædificata est, cum cellis, et Dotis, libris, et ornamentis Ecclesiarum et oratoriis.* Vide Dos 4.

* **DOTALE**, Quod ad sarta tecta ecclesiæ, et clericorum seu monachorum in ea reservientium sustentationem a fundatore collatum est. Charta Henr. imper. ann. 1012. pro monast. Florin.: *De avena advectionis et corveia sint illi liberi, qui manent super atria, et Dotalia, et indominicata, et servientes et ministri ecclesiæ. Item atria et dotalia et curtes et indominicata et servientes ministri a districtu proxima (sic) sint liberi.* Vide Dos 4. et infra Dotalitium 2.

* **DOTALIS TERRA**, In dotem assignata. Charta Ugon. de Baucio ann. 1209: *Proreor et in veritate recognosco, quod predictæ terre terræ, ut dictum est, a Barrala non sunt Dotalis, sed ex successione Adalaicis condam matris suæ obvenerunt.* Vide Dotalitium.

DOTALITAS, Patronatus, Jus in Ecclesia, quod Patrono, qui eam dotavit, competit. Provinciale Ecclesiæ Cantuariensis lib. 5. tit. 3: *Non liceat Ecclesiam nomine dotalitatis ad aliquem transferre, vel pro presentatione alicujus personæ aliquid recipere.* Infra: *Quod si quis fecerit, patronatu ejusdem Ecclesiæ in perpetuum privari statuimus.*

* **DOTALITER**, Jure dotalitii. Charta ann. 1244. in Chartul. S. Cornel. Com-

pend. fol. 125. vº. col. 1: *Dicta vero Eremburgis quæ in supradictis rebus venditis Dotaliter dicebat se habere, etc.*

DOTALITIUM, Dos, vel dot's precium, Joanni de Janua. Definitur *Vitæ provisio mulieribus in virorum proprietatibus data*, in Speculo Saxónico lib. 1. art. 21. § 1. 2. art. 32. lib. 2. art. 21. § 3. lib. 3. art. 74. et in Wichbild. Magd. art. 57. § 1. [* *Liftocht.*] ὑπόβολον, Jurisconsultis Græcis, uti multis probavit Salmasius lib. de Modo usurar. pag. 150. 151. Henricus Bodo in Chronico Gandersheimensi: *Quia serenissimus Rex Otto Regiam matrem illustrissimam Machtildam aliquantulum inhonorasse dicitur, privando illam Dotalitiis, etc.* Charta Lotharii Regis Fr. pro Corbiniacensi Monasterio: *Villam Corbiniacum, quam eadem Regina jure Dotalicii acceperat, atque libera hereditate possidebat.* Charta Willelmi de Rupibus Senescalli Andegav. ann. 1197: *Quando desponsavi Margaritam de Sabolio uxorem meam, dedi ei et concessi in Dotalitium suum, sive in donationem propter nuptias, omnes acquisitiones, etc.* [Litteræ S. Ludovici ann. 1250: *Quia vero quæsisitis, quid nobis de creditoribus, qui credita sua repetunt, vel eorum uxoribus dotem, vel Dotalitium repetentibus sit tenendum, vobis taliter respondemus: Quod licet de consuetudine Gallicana aliter observetur, quia tamen terra illa regi consuevit, ut dicitur, et adhuc regitur jure scripto, volumus creditoribus et uxoribus satisfieri, qui cum eis antequam essent hæretici contraxerunt, usque ad valorem bonorum, si culpa propria non obsistat.*] Willelm. Brito lib. 3. Philipp.

Si mihi germanam reddis, nihilominus omne Germanæ Dotalitium mihi reddere debes, Quæ cum germana sunt data nomine dotis.

Adde Vitam SS. Bovæ et Dodæ num. 9. [Litteras Johannis Dalphini Vienn. ann. 1310. in Maceriis Insulæ Barbaræ tom. 2. pag. 559. et Chartam anni 1327. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 480.] Vide Dos Ecclesiæ.

* Ita appellatur Donatio propter nuptias in Jur. canon. cap. Plerumque ex. de donat. inter vir. et uxor. et cap. Ex part. ex. deforo compet. et cap. Si autem 36. quæst. 2. Robert. in Chron.: *Willelmus rex Sicilia fecit chartam Johannæ reginæ de Dotalitio suo.*

* **DOTALIUM**, ut supra Dotalitium 1. Scacar. apud Cadom. ann. 1234. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 27. vº. col. 1: *Quando domina petit Dotalium suum, reus non habebit nisi unam essogniam; et post defaultam, citabitur reus ad assisiam, et si venerit, dabit defaultam, et faciet Dotalium; si non venerit, rex faciet.* Vide Dotalium.

† **DOTANTA**, Quenam species esculenti? Usus Culturæ Cenom.: *In istis tribus diebus (25. 26. et 27. Decembris) debent habere Dotantas in saginine con (cum) cepibus.* [* Leg. Docanta. Vide supra Docare.]

† **DOTARE ECCLESIAM**. Vide Dos Ecclesiæ.

DOTARIUM, quod nostris Doarium, seu Douaire, dotalitium. Constitut. Sicil. lib. 3. tit. 14. § 1: *Liceat ei (marito) unum Dotarium uxori suæ de tribus feudis constituere.*

Occurrit præterea lib. 1. tit. 55. lib. 2. tit. 8. in Charta Willelmi Regis Siciliæ ann. 1177. apud Bromptonum, et in alia ann. 1313. post Historiam nostram Gallo-Byzantinam pag. 77. [Occurrit rursus apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 903. et alibi.]

† **DODARIUM**, Eadem notione. Chronicon Dominici de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 557: *Denique dicta Regina cepit se contentam ostendere de matrimonio supradicto; et tradens sorori suæ dotem congruam, donavit illi pro suo Dodario Comitatum Albæ, et in auro super juribus collectarum generalium regni unciarum miliaria triginta duo.* [* Pact. Matrim. Frider. II. Imperat. cum Isabella sorore reg. Angl. ap. Pertz. tom. leg. 2. pag. 308: *Ut eidem Dominæ nomine nostro in Dodarium constituat vallum Mazariæ etc.* Vide ibid. pag. 311. lin. 6.] Vide Doaria et Doarium 1.

† **DOTATIO ECCLESIE**. Vide Dos Ecclesiæ.

* **NOTE**, f. pro Docte, bene, apte, eleganter. B. de Amor. in Spec. sacerdot. MS. cap. 50. de Modo et continentia:

Noli laxare linguam, sed præmeditare

Dicere quid debes,....

Coram quo, datas, quid quomodo, quando requiras, Dicas dicenda Note, sileas retacenda.

† **DOTOSA**. Charta ann. 1239. apud Le Brasseur Hist. Comitatus Ebroicens. Instrum. pag. 12: *Quod si Eustachia uxor mea aliquid in donatione mea ratione dotis reclamare voluerit post decessum meum, hæredes mei tenebuntur exambicare Dominæ dictæ dictam Dotosæ de valore ad valorem alibi in hæreditate mea. Puto legendum Dotem.*

† **DOTUM**, ut Dos Ecclesiæ. Codex MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 59. col. 3. Br. 9. sect. 304: *Aspicit ibi Ecclesia edificata in honore S. Martini cum Doto, attamen nihil solvit.*

DOTZENUM. Vide Dozenum.

† **DOVA**. Vide Doga 1. et 3.

DOUANA. Vide Doana.

† **1. DOUBLERIUM**, Mantile, Gall. Serviette, olim Doubliere. Instrum. anni 1383. apud Lobinellum Hist. Britann. tom. 2. col. 1616: *Sumptoque prandio, dictus et Dominus Dux, tanquam Baro et Dominus Radesiarum habuit Doubleria, mapas et manutergia, quæ fuerant extensa et exhibita in dicto prandio.*

* Alias Doublrier. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 204: *Quatre napes et deux Doublers valant 24. sols.... Item en la maison Jean le Pastichier à Beauvais deux Doublers et une nape.* Aliæ ann. 1397. in Reg. 152. ch. 197: *Après ce qu'ilz orent beu, ledit Colin fist apporter un Doublrier, et mettre sus une autre table.* Vide Duplarium 2.

* **2. DOUBLERIUM**, Dolii species, quod duplum contineat sic dicti, nostris Doublrier. Charta Guid. Malivic. ann. 1234. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 235: *Dedi etiam dictis canonicis... duo Doubleria plena vini, percipienda singulis annis in tempore vindemiarum apud Vetolium.* Arest. ann. 1414. 12. Maii in vol. 11. arestor. parlam. Paris.: *Pro quolibet tonnello quinque solidos, pro trezello quatuor solidos,*

pro Doublerio tres solidos cum sex denariis. Un doublier de vin faisant et tenant les deux parts d'un journal de mouison, in Ch. ann. 1465. ex Tabul. Portus-reg. Pedag. Peron. ann. 1295. ex Chartul. 21. Corb. fol. 355 : v^o. : Ung tonnelet ou cocquet d'allés, iiii^{xx}, loyens pour le cocquet, doit quatre deniers; c'est assavoir la queue Doubliere xvj. den. Et etiam pertinere videtur vox Douseul inter Redit. comit. Hannon. ann. 1265. ex Cam. Comput. Insul. : Si a li euens en le ville forage, de cascun brassin de cerweise, deux Douseus; fa un Douseul iij. caudrons, vij. los et xiiij. de chiervoise. Vide infra Dublarium et Duplarium 1. Doublier vero, nune Doubleau, tigni genus, in Stat. ann. 1399. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 367. art. 4 : Se aucun dudit mestier (de couvreur) est trouvé coupable d'avoir fait aucun faulx ouvrage, comme d'avoir fait faulx Doubliers, trop cler laté, etc.

* **DOUBLETARIUS**, Dobleorum, seu vestium, quæ nostris Doublets dicebantur, artifex, Gall. Doubletier. Charta ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 532 : Jacobus Britonis Doubletarius etc. Lit. ann. 1358. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 262 : Consideré que le plus des genz usent et se vestent de Doublez, lesquies lesdiz cousturiers scevent aussi bien faire, comme font les Doubletters : car yeulx cousturiers se cognoissent mieux en cousture et en taille que ne font les Doubletters. Vide supra Doubletus 1.

† **DOUBLETES**, vox Galliea, Genus armaturæ. 25. Doublettes, 24. jakkas, ap. Rym. tom. 8. pag. 384. [* Idem est quod supra Doubletus 1.]

* **DOUBLETUS**, Gemmæ adulterinæ species, Gall. Doublet. Invent. S. Capel. Paris. ann. 1376. ex Bihl. reg. : Item duo morsus alii argenti deaurati et esmaillati in factione B. Mariæ, muniti de perreria, videlicet de israel, de perlis, de Doubletis, de saphiris etc. Stat. aurifabr. Paris. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 12 : Nul ne puet faire, ne faire mettre en or Doublés de voirrines pour vendre, ne pour s'en user. Vide supra Doubletus 3.

† **DOUR**, Vox vernacula in agro Blesensi, f. pro Tour, Reliquiarium ad instar turris seu turriculæ fabricatum. Visitatio Reliquiarum S. Launomari ann. 1274. inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 2. pag. 258 : Vase quodam aeneo ejusdem laminis cooperto, quod vas vulgariter a dicti loci indigenis Dour vocatur... vas autem tertium, quod le Dour vulgariter, postea reserantes, plurima ossa similiter invenimus.

* Celtis, Aqua, quibus etiam Dor vel Thor portam significat, ut docet D. Le Beuf tom. 2. Collect. var. Script. pag. 190. Consule Bulletin in Dictionario Celtico. Alia notione, vide supra in Dornus.

* **DOVRA**, Fossa, locus, ubi est aqua stagnans, vulgo Douvre. Charta ann. 1046. ex Chartul. Latiniac. fol. 204 : Ils avoient droit . . . d'avoir près d'iceulx maretz certains grans fossez ou flaches, appelez Douvres : esquelz Douvres, quant la riviere de Marne se desvoye et est hors de son chanel, se arreste, etc. Alia ann. 1439. ibid. fol. 211 : Pour raison des pescheres du Douvre de Plastry etc. Cujus Chartæ titulus sic

concepitur : De Dovris et piscationibus Platreiæ. Vide supra Doa 1.

* **DOURDERE**, DOURDERET, DOURDRET, DURDERE, Monetæ aureæ species, Dordracho, vulgo Dordrecht, eusæ, unde nomen, de qua ad calcem Diar. regn. Car. VI. et VII. pag. 528 : Dourdere, piece d'or non fin, valant seize sols parisis; depuis fut créée à quatorze sols parisis. Lit. remiss. ann. 1422. in Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 60 : La somme de soixante quinze escuz, c'est assavoir deux Dourderes et trois moutonneaux en or, et le résidu en blanche monnoye. Alia ann. 1425. in Reg. 173. ch. 265 : Comme Casin Cordier eust prins furtivement en la gibeciere ou allouyere de son oncle ung fleurin appelé Dourdret, etc. Trois Durderez Guillermains, trois francs à pié, in aliis Lit. ann. 1448. ex Reg. 176. ch. 658. Alia ann. 1458. in Reg. 189. ch. 277 : Huit mailles ou environ, et ung Dourderet. Denique Chartul. sign. Daniel Corb. ad ann. 1432. 27. Jun. fol. 171. r^o : Fu accaté . . . à Amiens quarante tonnes de widengne en garbe widiez et abatus de l'année présente, le piece un Durdret, montant xl. Durdrez. Vide supra Dondrecq.

* **DOUSANNA**, Vox fœticia. Series abbat. S. Aug. Lemovie. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 695. col. 1 : Præterea emit prædictus abbas (G. Fabri) in ornamentum hujus ecclesiæ quamdam cappam, casulam, dalmaticam, cortibaudum, Dousanna rubeum, et alias cappas, et alia vestimenta. Perperam prorsus, ut videre est in v. Curcinbaldus, ubi editum Dolsamit; sed leg. del vel dou samit, distinctis vocibus; hoc est, ex Samito, panno scilicet holoserico. Vide Exametum.

† **DOUSLACH**. Vide in Dorselach.

DOUTA, Idem quod Tolta, Gallis Toulte vel Toute, Injusta exaetio. Charta anni 1235. apud Columbum lib. 3. de Episcopis Sistaricensibus n. 13. qua Raimundus Berengarii Comes Provinciæ dat Radulpho Episcopo Sistaricensi Cavalcatas Castrorum de Revesto et de Augeto, et omnes questas, Doutas, seu ademptionem eorumdem, quæ hactenus erant in prædictis Castris et hominibus eorum.

* **DOUVA**, Fossa, vel fossati agger, Gall. Douve. Charta S. Ludov. ann. 1269. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 390 : Concessimus Richardo Abrincensi episcopo et ejus successoribus, quod possint ad augmentationem dicti vivarii amovere Douvam sive aggerem dicti fossati . . . Teneantur reficere dictam Douvam sive aggerem, et fossatum. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 120. ch. 304 : Lesquels trois varlés feussent reventuz armez d'espées et de dagues, et leurs visages estoupez et muciez de leurs chaperons au long d'une Douve et fossé tenant au bail de laditte ville. Vide supra Doa 1. et Doga 1.

† **DOXA**, Gr. δόξα, Gloria. S. Bernardus de Conversione ad Clericos : O Doxa, Doxa, ait Sapiens in millibus mortalium nihil aliud est, quam aurium inflatio vana. Epitaphium Hueboldi Monachi, Annal. Benedict. tom. 3. pag. 692 :

Tu lampas monachis, tu flos et Doxa peritis.

Gaufridus Abb. in Vita S. Petri Archiep. Tarent. Maii tom. 2. pag. 329 : O Doxa, Doxa, inflatio aurium, quam perniciose

miseris, cum quibus ludis, illudis! Vid. Raymundi Duellii Miscell. lib. 1. pag. 151 et Aeta S. Cassiani apud Illust. Fontaninum ad ealeem Antiq. Hortæ pag. 359.

† **DOXA** PATRIS, Verbum Divinum, Filius Dei. Vita B. Idesbaldi, April. tom. 2. pag. 589 :

Nam sibi Doxa Patris te sumpsit ab ubere Matris.

† **DOXALE**, Odeum Ecclesiæ, quibusdam in locis Flandriæ etiamnum Doxale Gall. Jubé. Processus de B. Hermanno Joseph, April. tom. 1. pag. 717 : Chlorus ab ipsa navi separatus obside seu Doxali. Analecta Bonifaciana inter Acta SS. Junii tom. 1. pag. 496 : In facie Ecclesiæ ante Doxale erectum fuit theatrum tapetibus ornatum. Aliter sumitur in Dorsale.

† **DOXALLUM**. Vide in Dorsale.

DOXIFICARE, Glorificare, in Glossis MSS. Vox hybrida, ex Gr. δόξω, et facere.

DOXOLOGIA. Vita metrica S. Eusebii Abbatissæ Hamaticensis. n. 7 :

Inter virgineas fausto pede virgo choreas
Tripudians, hymnum discit cantare novellum,
Quem Sion illa canunt comitantia laudibus Agours
Millia centena, decies his bina, quaterna :
Nec valet hanc quisquam modulari Doxologiam,
Quem non integritas vitæ docet hoc alagma.

Eadem Vita prosa conscripta n. 12 : Ubi organizans Canticum Inimæculatum Agnam sequendo tripudiat. Apud Græcos duplex est δόξαλογία, μεγάλη, et μικρά. Illa est Hymnus Angelicus : Gloria in excelsis : hæc, quæ sæpius in fine Psalmorum repetitur, Trinitatis glorificatio : Gloria Patri et Filio, etc. Hic Magna Doxologia, seu Hymnus angelicus innuitur. Vide Germanum Patr. CP in Hist. Eccl. pag. 154. Jacobum Gothofredum ad Philastrium pag. 147. Meursium in Gloss. Goarum ad Eucholog. Græc. pag. 58. etc.

† **DOXOLOGUS**, Eloquens, disertus. Acta SS. April. tom. 1. pag. 252. B. de S. Urbico : Iste plane Pontifex miro Doxologoquacallens ingenio.

† **DOZELLUS**, DOZELUS, Mensura frumentaria. Chartularium primum Monasterii Aquicinctensis fol. xlv : Lambertus tenet partem unius modii una coppa minus alii hospites cætera, et silvam, de qua censum habemus quinque Dozellos avenæ. Eremburgis de Naman dedit nobis curtile suum et recepit illud a nobis ad censum vi. d. et dimidii Dozeil avenæ ad mensuram de Oreus Et fol. 36 : Tiris de Nuth dedit nobis terram quatuor Dozelium. Vide Dozinus [* et Dozinus 2.]

† **DOZENA**, Duodecim, duodeni, Gall. Douzaine, Ital. Dozzina, Dozzena. Archivum Melerei : Gaufridus Dominus de Ancenis, Notum facio quod G. de Ancenis avunculus dedit Monachis B. M. de Melereio duas Dozenas lampredarum sive allozarum in redditibus suis de Ancenis semper habendas in Cena Domini. Vide Dozina.

* Duodenarius numerus. Stat. Montis reg. pag. 312 : Item pro Dozena sellarum de majori forma, sol. v. Item pro qualibet Dozena de media forma, sol. iij. Douzenne fascis duodenaria, in Lit. an. 1382. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 745. art. 12 : Dosaine vero, pretium duodecim denariorum, in Stat. an. 1415. ex Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1 : Item en essuant la cot

une, appelée les Dosaines, de toute ancienne usitée en Saine la vielle entre les archans, maronniers et compaignons d'eau équentans icelle riviére, quant aucun mar-
chant ou voicturier louera aucuns compai-
gnons d'eau pour conduire ou mener aucunes
entrées ou marchandises par laditte riviére,
paiera à chacun desdiz compaignons,
ltre et pardessus leur salaire, dont ilz
tront marchandé pour faire la besongne,
ij. deniers parisis par jour pour leurs des-
pens.

¶ **DOZENUM**, **DOTZENUM**, Mensura vi-
aria. Statuta Massil. lib. 1. cap. 39. § 2 :
quilibet venditor (vini) debeat habere et
debeat dimidium Dozenum et Dotzenum.
Id. cap. 56. § 2 : An mensuræ justæ sint,
ozenum, et medium Dozenum, et cartei-
num, et poizale, et mellairola.

* **Dozaine**, Modus agri, cui seminando
fficit **Dozinus**, vel qui **Dozinum** census
ddit. Charta ann. 1316. tom. 1. Probat.
st. Britan. col. 1265 : Et les terres qui
nt audessus dudit clos, qui contiennent
ois **Dozaines** de terre ou environ, etc. Vide
pra **Dosinus** 2.

¶ **DOZENUS**, Assis Francicus, Gallis
uzain, a duodecim, quos valebat, dena-
s dictus. **Dozenorum** duæ erant species,
bi et **Nigri**. **Dozenus albus** duodecim con-
bat denariis albis seu argenti; **Niger** duo-
cim **nigris** seu ære et argento mixtis. His
di potest species eorum assium, quos
allice vocamus **Sous-marquez**, quorum
centior origo est. Extractum computi
ardelli Massaritiae Magistri monetarum
n. 1339. Hist. Delphin. tom. 1. pag. 95 :
m quod fierent denarii albi curribiles pro
odecim denariis, sub forma et cunho alio-
n **Dozenorum** qui fiebant nuper, sub mi-
ri talhia tamen, et quod essent de liga sex
riorum argenti fini, et de pondere de-
solidorum **Dozenorum** pro qualibet mar-
a, sub remediis ligæ et ponderis sub qui-
s alii **Dozeni** naviter cudebantur. Item,
od fieret alia moneta alba de liga sex de-
riorum argenti fini, et de pondere sex soli-
rum pro marcha, et habeant ab una parte
culum infra quem sit unus **Dalphinus**, sic-
in aliis **Dozenis**, et ab alia parte sit una
ex parva, prout habent **Turonenses** argenti
gni **Franciæ**. Memorantur iterum **Dozeni**
Ordinatione anni 1342. tom. 2. ejusd.
st. pag. 420. unde patet hanc monetam
regno **Francico** tunc temporis ignotam,
quentem fuisse in **Dalphinatu**.

Præter **Dalphinatum** alibi etiam in usu
ejusmodi moneta : neque enim aliam
cignari opinor hac voce **Douss** quæ ter
currit in Charta ann. 1340. ex Reg. 72.
Cartoph. reg. ch. 207 : *Somme des parties
rentes de ladite ville de l'Escluse, dix
les, dix soulz Tournois deniers mauille et
u Douss.*

DOZINA, ut **Dozena**, Duodecim, Bel-
ge **Dozine**. Codex MS. consuetudinum
lesiae SS. Bertini et Audomari in Ar-
cho Eccl. Audomar. : *De Dozina de corde*
11. den. Et infra : *Quatur Dozinæ tri-
pum* 11. den. [* Vide supra **Dosinus** 2.]

DOZINUS, Mensura annonaria, forte
si dicta, quod sit duodecima pars majoris
nili. Charta Alexandri Leodiensis Epi-
scopi ann. 1131. apud Marten. Collect.

Ampliss. tom. 1. col. 711 : *Tenet Comes
advocationem de Romerers et de unoquoque
quartario terræ, quæ extra manum Ecclesiæ
tenetur a mansionariis incolis in Bronio et
in S. Laurentio... Dozinum unum avenæ.*
Vide **Dozellus**.

* **DOZZA**, Agger ad modum **Dorsi**, Ita-
lis **Dosso**, constructus. Stat. Mutinæ rubr.
108. pag. 20. v° : *Statutum est quod canal-
is de S. Catharina, qui ducitur inter circum
Mutinæ a latere superiori portæ S. Lazari,
ducatur tantum per Dozzam, quæ est vel
esse consuevit sub fundo circæ, et quod ter-
ralium et ripa dictæ circæ claudatur in totum
usque ad dictam Dozzam, ita quod nulla
ruptura sit in dicto terralio, et a latere foras
dictæ circæ in capite Dozzæ, possit fieri una
clusa alta super dictam Dozzam per medium
brachium tantum, et non ultra, . . . quæ
Dozza non possit nec debeat levare nec amo-
veri, nisi ad modum uti esse consueverat.*
Vide supra **Douva**.

¶ **DRACA**, Onus, Gallice **Charge**, a Bel-
gico **Draghen**, Ferre, portare; unde et
Dracht-loon, Bajuli, merces. Omnia a Sa-
xonico **Dragon**, Vehere. Consuetud. MSS.
Eccl. SS. Bertini et Audomari ex Archivo
Audomarensi : *De Draca pellium hircorum*
11. den. de pelle 1. ob. de pellibus tannatis,
videlicet de una **Draca** 11. den. de pellibus
non tannatis et cum pilis, hoc est, de **Draca**
11. den. Item de **Draca** de pellibus salsis 11.
den. Si autem una minus fuerit tunc de sin-
gulis dabitur ob. Ex quibus posterioribus
verbis conjicio **Dracam** pellium fuisse certo
earumdem pellium numero æstimatam.

¶ **DRACECHALT**, Muleta porcelli fu-
rati, in *Legge Salica* tit. 2. § 14. et 15. Vide
ibi **Eccardum** et **Schilterum** in **Drace**, Por-
cellus.

* **DRACENA**, Gubernaculum, ut vide-
tur. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag.
253 : *Quarum una (navis) ventis pro voto
friens, disposuit supernavigasse navem, in
qua filius regis erat; sed providentia probi-
tateque naucleri obliquantis Dracenam subito
navemque girantis, navis regia vastæ ratis,
declinavit impetum.*

* **DRACINA**, Uno peso, in *Glossar. Lat.*
Ital. Ms. [* **Dracma**.]

* **DRACITION**, Pastillus saccaratus,
Gall. **Dragée**. Comput. ann. 1372. inter
Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 317. col.
1 : *Pro uno servicio specierum confictarum,*
videlicet de **Dracition**, habitatum a **Guil-
lermo Chabaudi** speciatore, etc.

1. **DRACO**. Stante Romanorum Augu-
storum Imperio, inter varia, quæ in acie
deferri solebant, vexilla, quædam exstiter
Draconum non vocabulo duntaxat, sed et
effigie insignita, quæ, ut **Aquilæ** Legionum
ita et illa Cohortium signa erant, ut au-
ctor est **Vegetius** lib. 1. cap. 23. et **Mode-
stus** de *Vocab. rei milit.* Ejusmodi **Draco-**
num vexilla tum primum cœpisse deferri
apud Romanos tradunt, postquam **Traja-**
nus Dacos devicit, qui signis ejusmodi ute-
bantur in bellis. Erant autem **Draconum**
effigies effictæ in ipsis vexillis lineis aut se-
ricis [ex pannis diversicoloribus inter se
consutis, capite reliquoque corpore omni
ad caudam usque simili serpentibus, quo-
modo **Scytharum** ejusmodi **Dracones** de-
scribit **Arrianus** in *Tacticis* cap. 51. Hujus

locum vide in *Glossario med. Græcit.* ad
vocem **Δρακονάρεις**.] **Ammianus** lib. 15 :
*Cultu purpureo Draconum, et vexillorum
insignibus ad tempus abstracto.* Idem lib.
16 : *Alios purpureis subtegmibus texti cir-
cumdederunt Dracones, hastarum aureis gem-
matisque summitatibus illigati, hiatu vasto
perflatiles, et ideo velut ira perciti sibilantes,
caudarumque volumina relinquentes in ven-
tum.* Alibi : *Quo agnito, per purpureum
signum Draconis summitati hastæ longioris
aptatum, etc.* **Purpureos** etiam fuisse dra-
cones istos auctor est **Claudianus** lib. 2. in
Ruffinum :

Surgere purpureis undantes Anguibus hastas,
Serpentumque vago cælum sævire volatu.

Eodem lib. :

. : Spirisque remissis
Mansuescunt varii, vento cessante, Dracones.

Idem in 3. Consul. Honorii :

. Ferventesque tument post terga Dracones.

Ibidem :

. hi pieta Draconum,
Colla levant. multusque tumet per nubila Serpens
Iratus, stimulante notho, vivitque receptis
Flatibus, et vario mentitur sibila tractu.

In 6. Consul. Honorii :

. Quid fixa Draconum
Ora velint, ventis fluitent, an vera minentur
Sibila? suspensum rapturi faucibus hostem.

Sidonius in *Paneg. Majoriani* :

. Jam textilis Anguis
Discurrit per utramque aeiem, cui guttur adaectis
Turgeseit zephyris, patulo mentitur hiatu
Irata pictura famem, pannoque furorem
Aura facit, quoties crassatur vertile tergum
Flatibus, et uinum jam non capit alvus inane.

Et in *Paneg. Anthemi* :

Desiit hostiles confestim horrere Dracones.

Prudentius περὶ σεφάων *Hymn.* 1. de **Chri-**
stianis Militibus :

Cæsaris vexilla linquunt, eligunt signum Crucis,
Proque ventosis Draconum, quæ gerebant, palliis,
Proferunt insigne lignum, quod Draconem subdidit.

Ubi Iso Magister : *Draconum, quia vexilla
Regum erant in modum Draconum, vento
in se recepto.* Idem **Prudentius** in *Sym-
machum* lib. 2 :

. Prima hasta Draconis
Præcurrit, quæ Christi apicem sublimior effert.

Nemesianus in *Cynegetico* :

Aurea purpureo longe radiantia velo
Signa micant, sinuatque truces levis aura Dracones.

Acta Martyrii S. Marculi : *Nudatis militum
gladiis, et Draconum præsentibus signis et
turbarum vocibus cogerentur.* **Themistius**

Orat. 6 : Οὐ χρυσὸς ἀετὶς, οὐδὲ δράκοντες λε-
πτῶν ὑφασμάτων. **Gregorius Nazianz.** *Orat.* 1.
in **Julian.** : Ὅσα τε (συνθήματα) δράκόντων φο-
βεροῖς χάσμασιν ἐμπετόμενα ἐπ' ἄκρων δοράτων
αἰωρουμένοις, καὶ διὰ τῶν ὀγκῶν ῥιπιδόμενα φο-
λίσιν ὑφανταῖς κατασκήτων, ἡδισόν τε ὁμοῦ καὶ
φρικτὸν θέαμα προσπίπτει ταῖς ὄψεσιν. Vide **M.**
Aurelii *Epistolam* ad *Senatum* ad calcem
Apolog. **Justini Mart.** **S. Fulgentium** *Homil.* 56. **Casaubon.** ad *Vopiscum*, **Lipsium**,
etc.

Atque inde nomen sumpsit **Δρακόντειον**
illud vexillum, quo in ceremoniis suis ute-
bantur **Byzantini** **Augusti** recentiores, quod
ab **Assyriis** ad illos dimanasse scribit **Codi-**
nus de *Offic.* cap. 6. num. 24. et 50. a
quibus certe constat, pleraque ornamenta
Regiorum **Romanorum** accepisse **Romanos** **Impp.**
ut ex **Xenophonte** alias ostendimus ad **Ale-**
xiadem Annæ Comnenæ.

A **Romanis** etiam **Augustis** **Draconem**

forte acceperere in præcipuum exercituum suorum vexillum Impp. Oecidui. Nam Willhel. Brito lib. 2. Philipp. Carocium Othonis describens, Draconem eidem pro signo impositum diserte scribit :

Erigit in carro palum, paloque Draconem
Implicat, ut possit procul hinc atque inde videri,
Hauriat et ventos cauda tumefactus et alis,
Deutibus horreseens, rictusque patentis hiatus,
Quem super aurata volucer Jovis iuvinet ala.

Nec apud Romanos, Byzantinos, et Oeciduos Augustos tantum exstitit Draco inter militaria signa : sed et Saxonibus tribuitur a Witikindo lib. 1. Gestor. Saxon. : *Hic arripiens signum, quod apud eos habebatur sacrum, leonis atque Draconis, et desuper aquilæ volantis insignitum effigie, etc.*

Præsertim vero in Anglia Draconis effigie insignitam vexillum obtinuit, ubi abineunte fere Regni origine ad hæc usque tempora præcipuum inter Regalia signa habetur, ut olim *Auriflamma* in Gallia nostra. Draconis Anglicani originem ab ipso Uterpendragone accersit Matth. Westmon. ann. 498. qui cum stellam Draconis ignei effigie horridam in cælo conspexisset, qua sibi Regnum portendi edixerant Aruspices, Rex demum, Aurelio fratre extincto, factus : *Jussit fabricari duos Dracones ex auro ad similitudinem Draconis, quem in radio stellar inspexerat, et unum in Ecclesia primæ sedis Wintoniæ obtulit, alterum vero sibi retinuit in prælio deferendum. Ab illo igitur tempore vocatus fuit Britannice Utherpendragon : Anglica vero lingua Uther drake heved; Latine vero Uther caput draconis. Unde usque hodie mos inolevit Regibus terræ hujus, quod pro vexillo Draconem in bellicis expeditionibus ante se statuerint deferendum.* His consona habet Gervasius Tilleberiensis MS. ubi de Uterpendragone : *Hunc produnt Regium illud apud Anglos vexillum Draconem habere cum capite aureo, quod vidimus expansum, et pagani sub avunculo tuo illustri Rege Ricardo in ultramarinis partibus terribile, Princeps Christianissime.* Idem Matth. Westmonast. ann. 1016. testatur Regem Anglorum cum in præliis decertaret, stetisse ex more inter Draconem et Standardum.

Certe inter Anglicorum Regum vexilla unum exstitisse, Draconem vocitatum, auctor est Rogerus Hovedenus ann. 1191. illudque a Ricardo I. et in ea, quam iniit contra Saracenos expeditione delatum : *Cum Rex Angliæ fixisset signum suum in medio, et tradidisset Draconem suum Petro de Pratellis ad portandum, contra calumniam Roberti Trussebut, qui illum portare calumniatus est de jure prædecessorum suorum, etc.* Ubi signum Ricardi a Dracone videtur distinguere. Et sane, cum Petrus de Pratellis, cui Draconem deferendum concessit Ricardus, ut et Robertus, qui tanquam Signifer hæreditarius de jure id sibi deberi contendebat, e Normannica gente essent, hand injuria quis existimet peculiare Ducatus Normanniæ insigne exstitisse. Nam ex veteri Regesto feodorum Franciæ, quod asservatur in Camera Comput. Paris. fol. 44. constat, præcipuum istius Ducatus signum ita vocitatum, illiusque deferendi jus familiaræ cuidam adscriptum : *Monseigneur Robert Bertran tient son fié de nostre sire le Roy*

par Baronnie, et doit à nostre sire le Roy son service; c'est à seavoir de cinq Chevaliers, et doit porter le Dragon du Duc de Normandie.

Veram post amissam etiam Normanniam, Draconicum istud vexillum non modo servasse Reges Angliæ, sed et præsertim in bellis difficilioribus delatum, et quod mortem hostibus portenderet, tradunt plerique, Henricus de Knighton ann. 1245. dum de Henrici III. in Wallenses rebelles expeditione agit : *Et in tantum in iram motus est, quod signo Draconis elevato, suos precedere jussit in mortem eorum.* Cui coniecit Matthæus Paris ann. 1257. ubi de ipsius Henrici contra Wallenses bello : *Animans suos milites quotidie armatus incessit, et vexillum suum regale explicans, quasi Draco, qui nemini novit parere, exterminium generale Walliæ minabatur.* Et Matthæus Westmonasteriensis ann. 1264. pag. 387 : *Acies tamen regalis, quæ signo regio, quod Draconem vocant, digladiæ mortis judicium præcedente exstitit insignita, progreditur.* Rishangerus eodem anno : *Rex igitur certificatus de adventu Baronum, cum suis mox progreditur, vexillis explicatis, præcedente eum signo regio, nuncium mortis præcedente, quod Draconem vocant.* Auctor est denique Walsius etiamnum apud Anglos exstare signum Draconis, quod, dum castra metatur exercitus, ante tentorium, sive papilionem Regium, ubi Prætoriani excubant, nocte diuque explicatum a dextris aliorum signorum figitur.

Draconem etiam pro vexillo seu standardo Comiti Flandrensi adscribit Chronicon Andrense pag. 491. ubi sic describitur : *Standardum altissimum Dragonem desuper deferentem Comes secum super curru quatuor rotarum duci fecit : quod Rex Francorum indigne tulit.* Vide Carocium.

Sed et omnibus pene Nationibus familiare videtur fuisse, ejusmodi Draconis vexillum. Le Roman de Garin :

A une part est au Roy avisé,
Por le Dragon que il vit venteler,
Et l'Oriflamme esgarda par delez.

Alibi :

Porta l'Ensigne, la o li Dracons ert.

* Le Roman d'Athis Ms. :

Ne seay quel gent nous trouverons,
En leurs enseignes ont Dragons.
Ce souloient Romains porter,
Ce nous fait moult à redouter.

* Ejusmodi vexilli præterea mentio fit in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 123. Chartoph. reg. ch. 235. ubi de commotione quadam populari agitur; sed effigies draconis fuisse videtur, quæ ad ecclesiam SS. Innocentium pertinebat : *Fu fait serment les uns aux autres, que se aucun d'eulx estoit pour ce pris, ils seroient qu'il seroit délivré, et pour ce, se mestier estoit, se assembleroient à S. Innocent. Et après ce se fussent yceulx départis, et par aucun d'iceulx eust esté fait vouler le Dragon, sans ee que ledit de Louvres feust onques du conflict, ne de l'assemblée des Maillés à tuer ne rober impositours, ne Juifs.*

2. DRACO, Effigies Draconis, quæ cum vexillis, in Ecclesiasticis processionibus deferri solet, qua vel Diabolus ipse, vel hæresis designantur, de quibus triumphat Ecclesia. Diabolus enim, ut ait S. Augustinus Hom. 36. in Scripturis sanctis, *Leo et*

Draco est : Leo propter impetum, Draco propter insidias. Idem in Psalm. 73 : *Contuisti capita Draconum in aqua : Draconiorum superbas, a quibus gentes possidebantur.* Vetus Carmen edit. a Barthio lib. 34. Ac vers. cap. 1 : *Salve ó Apollo vere, Pæon inclyte, Pulsor Draconis inferi.* Consuetudines Floriacensis Cænobii : *Dominica Ramis palmarum duæ sunt processiones posterior ad Floriacum, præeunt vexilla Draconis.* Alibi : *Ad processionem portatur aqua benedicta et thuribulum sine igne, et Crucet Draco in pertica.* Unus vero de infantibus in conso (laterna) a magistro suo præparat affert candellam accensam, ut præsto signis, si extinguatur, qui in ore Draconis portatur. Ipso die portatur Draco a Thesaurario, etc. Rursum : *Præeuntibus autem vexillis et Dracone, sequitur bajulus aqua benedictæ.* Vide Beletum de Divin. Offic. cap. 123. et Durandum lib. 6. Ration. cap. 89. n. 12. cap. 102. n. 9.

3. DRACO. Ita ordinem Militarem vocabant Hungari, a Sigismundo Imperatore Rege Hungariæ institutum, qui de eo sic in Diplomate ann. 1413. loquitur : *Ac signum sinceræ dilectionis ipsum (Hervoyam Ducem Spalatensem) in compatriem nostrum assumendo, sibi pro singulari honore quoddam Clenodium, scilicet signum Draconis, quod nos una cum serenissima Principe Barbara Regina Hungariæ conthorali nostræ charissima, et quam plurimis mundi Principibus, nostrorumque regnorum Baronibus Præfectis in signum indissolubilis societatis gestare solenne duxeramus conferendum.* Ubi hoc Ordine Militari consulendus And. Favynus lib. 7. Theatri Honor. Messenius Miræus, Belloius, et alii.

4. DRACONES, Majores naves dietæ Sueciæ apud Ericum Upsaliensem lib. 2. His Sueciæ pag. 33. [* Vide Jal. Antiq. Naval. tom. 1. pag. 129. tom. 2. pag. 472.]

* DRACOMA, Asperitas, in Gloss. a Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passio. cap. 97 : *Attende autem quomodo utaris coram Dracomata; si enim ulcera contingat es in oculo, et Dracomata habeat in palpebra melius est versari palpebram, et sic tu inaspireto melle.* Vide Dracunculæ.

DRACONARIUS, Ugutioni et Joanni Janua, Vexillifer, qui fert vexillum, ubi et Dravodepictus. Gloss. Græco-Lat. : Δρακωνάριος, Draconarius. Occurrit eadem vox Notis Tyronis pag. 161. Vopiscus in Aureliano : *Aquilifer legionis tertie cum vexilliferis et Draconario, cornicinibus atque liticinibus diripuerunt.* Modestus de Vocabul. rei militar. : *Dracones etiam per singulas cohortes Draconariis feruntur ad prælium.* Idem : *Signiferi, qui signa portant, quas nunc Draconarios vocant : [quæ iisdem verbis occurrunt apud Vegetium 2. 7.]* Leo in Tactic. cap. 3. Βραδοναριος, ἡτοι δρακωνάριος. Ordo Romanus : *Milites Draconarii, id est, qui signa portant.* Petrus Diacon. lib. 4. Chr. Casu. cap. 39. Henrico Regi Roman adventum occurrisse scribit Bajulos, Cereostataria, Stauroforos, Aquiliferos, Leoniferos, Lupiferos, Draconarios, etc. Scholam Draconiorum habet lex 6. § 7. Cod. de Offi. Præ. Præ. (1, 27.) Draconarii meminit etiam Amianus lib. 20. ubi videndus Lindenbrogius. Vide Glossar. med. Græcitat.

DRACONCELLUS, Parvus draco. In-
Ms. thes. sedis Apostol. ann. 1295 :
in unum urceum, . . . in quo est unum
altum jucundum, . . . et etiam habet
Draconcellos.

DRACONIZARE, More draconis agere,
ribus effutire, in Epist. Arnof. tom. 2.
lect. Canis. pag. 98 : *Publicis detra-*
nibus Draconizantes atque dicentes : ecce
ctitas clericorum ; ecce merita ; ecce sa-
culos, qui ipsa die, in qua bis missas cele-
bravit, Judam inuitatus laqueo se suspendit.

DRACONTARIUM, Corona confecta ex
dracontia herba contra venena, aut ex gem-
draconalibus. Amalthea ex Tertulliano,
habet cap. 16. de Corona Milit. : *Quid*
aut strophiliolo aut Dracontario damnas ?

DRAUNCULUS, Parvus draco, Joanni
Janua, ut et apud Lampridium : Uleeris
varici species. Chronicon Andrense pag.
4 : *In dextro brachio lanceatur, et subre-*
pte Dracunculo, quinto die moritur. Uti-
etiam hae notione Willel. Nangius in
Con. ann. 1126. [Vide Dranculus.]

DRACUS, Species daemonum, qui circa
Podanum fluvium in Provincia visuntur
fina hominis, et in cavernis mansionem
habet : de his multa habet Gervasius
Teberiensis in libro MS. de Otiis Imp.
Dis. 3. cap. 87. [edit. apud Leibnit. tom.
scriptor. Brunsvic. pag. 987.] Oecitanis
etiam *Drac*, *Drago*, est *une Fée*, nym-
p : hinc *fa le drac*, pro *faire le diable*,
se merveille pour ou contre quelqu'un. Ita
Gdelinus.

Unde *Drage*, pro Venefica, vulgo *Sor-*
ce, ut videtur, in Mirae. Mss. B. M. V.
li. 2 :

Por les ex bieu, font eil uslage,
Ceste fresaude, ceste Drage
Jetons en mer isnelement.

DRAGATA, Pastillus saccaratus, Gall.
Dgée. Comput. ann. 1489. inter Probat.
tc. 4. Hist. Nem. pag. 49. col. 2 : *Item*
scrunt honorabili viro Glaudio de Minori-
appothecario, pro Dragata et intortitiis
dictis dicto domino locumtenenti. Vide mox
Dgeia.

DRAGDALE, Greis, in Glossar. Lat.
G. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. an
Caitaculum, Gall. *Cresselle* ?

DRAGEIA, ex Gall. *Dragée*, Pastillus
saccaratus. Acta Visitationis Simonis Ar-
ep. Bituric. pag. 235 : *Et biberunt cum*
drageo, et de Drageia comederunt.

DRAGEYA, Statuta Capituli Senon. : *De-*
beotus Conventus in camera bibere ter, et
hae Drageyam.

DRAGIA, Eadem notione. Extractum
puti J. Humb. sub Guigone Dalphino
an 1328 : *Item pro torchiis, candelis,*
spibus et Dragia, quae acceperat Giletus
Coerarius in domo sua.... XIX. lib.

Charta ann. 1285. in Chartul. Boni-
po. : *Asserebant (monachi) se habere debere*
in volendis domini regis apud Pontem
urte iv. modia, iij. sestaria et viij. bois-
se ybernagii redditus annualis ; pro quo
rectu dicti ybernagii, Dragiea a dictis
geibus dom. regis eisdem religiosis, ut di-
ret, reddebatur annuatim. Drageya per-
in Comput. ann. 1357. inter Probat.
2. Hist. Nem. pag. 193. col. 1. quam
Prone interpretatur D. Menard in Glos-

sar. ibid. licet adinventu, ut fertur, ab
officinis praeposito marescalli du Plessis
Pralin. Vide *Tragemata*.

¶ **DRAGERIUM**, Patera vel pyxis, alias
plurimum in usu, ubi *Drageia* servantur,
Gall. *Drageoir*. Historia Monasterii S. Lau-
rentii Leod. apud Marten. tom. 4. Ampliss.
Collect. eol. 1129 : *Scyphi argentei xxiv. cum*
vi. gobinetis deauratis, duodecim cochlearia
marginata, et Drageriu argenteum cum co-
chleari.

* Charta ann. 1328 : *Item unum Drage-*
riuu cum pede de argento immallato, Gal-
lice enmaillié. Vide Trageria.

1. **DRAGMA**. Vita S. Eusebiae Abbatissae
Hamaric. :

Laurea condecorat caput, in quo lilia vident,
Pectore Dragma micat, quam viva smaragdus in-
umbrat.

Alias *Dragma* est manipulus. Marius Mer-
cator lib. Subnotationum in Scripta Juliani
cap. 8. pag. 24 : *Hoc et de Dragmate vel*
manipulo, qui perierat. Δράγμα, Græcis.

* Gemma vel Manipulus. Chron. Joan.
Whethamst. pag. 443. ubi de donis factis
monast. S. Albani : *Largicionisque Dra-*
guas in tipicam nostram Jerusalem intu-
lere.

¶ 2. **DRAGMA**, *Interrogation, Question,*
Dragmaticus, Interrogant. Gl. Lat. Gall.
Sangerm. MS. J. de Janua : *Dragma, Quæ-*
stio sive interrogatio ; hinc Dragmaticus, i.
Interrogativus : unde quoddam genus loquendi
dicitur Dragmaticus, quod fit inter interro-
gantem et respondentem, etc. Est Græc.
δράμα, Fabula, tragœdia, etc.

¶ **DRAGO** in vexillis. Vide *Draco* 1.

¶ **DRAGONARIA**. Rolandinus Patavin.
de Factis in Marehia Tarvisina lib. 6. cap.
18 : *Audiens hæc alius retulit in exemplum,*
quod ipse viderat in principio guerræ per
Estense confinium, nocte quadam ivisse
quamdam Dragonariam sive nubem, quæ sic
destruxit arbores, fruges, vineas et herbas
radicitus, ut mane facto visum sit omnibus
manifeste, quod illic unde ivit, non fuisset
unquam herba, arbor aliqua vel cultura.
Nubes hæc *Dragonaria* dicta videtur, quod
ad instar *Dragonum* omnia vastantium,
omnia et ipsa destruxisset. [* Aeadem.
Cruseanis, *Dragone*, pro *Procella*.]

¶ **DRAGONES**, *Dinaehæ*, seu Equites
vulgo *Dracones*, Gallis *Dragons*. Acta SS.
Junii tom. 5. pag. 447. de SS. Petro et
Paulo : *In his ergo canonicis domibus, dum*
milites Butlerianæ cohortis, vulgo Dragones
dicti, rimas quasque curiosissime scrutaren-
tur, etc.

DRAGULUM, Jaculum. Odo Cluniacen-
sis lib. 2. de Vita S. Geraldii cap. 29 : *Vi-*
derunt piscem, qui Capito vocatur, contra
se natare. Unus autem, qui hoc ipsum refert,
extendit Dragulum, et vulneravit piscem.
Forte ex Gallico *Trait*.

DRAGUMANUS, **DROGAMUNDUS**, **DROG-**
MANDUS, **DROGEMANNUS**, **DROGOMANNUS**,
TURQUIGENS, **TURCHIMANNUS**. His omni-
bus vocabulis Latini Scriptores ævi medii
Græcicam, *δραγόμενος* efferunt, quæ
Interpretem liguarum Exoticarum sonat,
ἐρμηνεία γλωσσῶν, apud D. Paulum 1. Co-
rinth. 12. 10. *Michael Dragumanus*, in
Charta Rogerii Ducis Selavoniæ ann. 1180.

apud Jo. Lucium lib. 3. de Regno Dalmat.
cap. 10.

DROGOMANNUS. Albericus et M. Chr.
Belg. ann. 1122 : *Per Interpretem, qui a*
Græcis Drogomannus dicitur, collocatus.

DROGMANDUS. Tudebodus lib. 3. Hist.
Hierosol. pag. 79 : *Interrogaverunt Turci*
Drogmandum, quid Raynaldus dicebat.

DROGAMUNDUS, eidem dicitur lib. 4. pag.
810.

TURQUIGENS, Jacobo de Vitriaco lib. 3.
pag. 1126 : *Per Turquigentem, id est, In-*
terpretem, dat responsum nunciis.

TURCHIMANNEUS et **TURCHEMANNUS**, Ri-
ehardo de S. Germano in Chr. ann. 1214.
et Sanuto Epist. 10. 13. et 19. ubi nescio
quis Sirupulus Græciæ *Turchimannus* ap-
pellatur. Jo. Villaneus lib. 7. cap. 144 :
Turcimanni v'haveva di tutte le lingue.
Habebant porro Byzantini Imperatores
inter aulæsue Officiales, Interpretes, quos
ut dixi, *Δραγουμάνους* vocabant, quibus,
qui præerat, *Μέγας διερμηνευτής* dicitur
Pachymeri lib. 5. cap. 6. et Codino, *Maxi-*
mus Palatinorum Interpretum, Tyrio lib.
17. cap. 20. *Maistre des Druguemens*, Tyrii
veteri et inedito Interpreti. Nam et Gallis
istius ætatis *Druguemens* Interpretes sunt,
ut ex Wilharduino num. 96. et Philippo
Muskio in Carolo M. alibi a nobis observat-
um ; unde subiit, quæ apud nos invaluit
vox Trucheman, quam similiter pro *Exoti-*
carum linguarum Interprete usurpamus :
cujus originem et etymon a Germanico
quidam accersunt, alii a Chaldaico, in
quibus est Isaaeus Casaubonus Exereit. 16.
in Baronium, ubi annotat voem *Melits*
Hebraicam Genes. 42. 23. Paraphrastas,
Onkelum et alios, exponere *Meturgeman*,
quem nos, inquit, Galli corrupta voce
Chaldaica, dicimus *Trucheman*, id est, qui
unam linguam transfert in aliam. Sed vim
et originem vocis ipsa prodit *Turchimanni*
nomenclatura : sunt enim *Turcimanni*,
Turei ipsi, quibus vox *man*, id est, homo,
adjecta. Qui igitur Tureorum sua lingua,
id est, Arabica, vel Turcica, loquentium
Interpretes erant, iimet *Turcimanni* appel-
lati a nostris. De ejusmodi Interpretibus
Sidonius in Narbone :

Tum si forte fuit quod Imperator
Eoas soceri venire in aures
Fido interprete vellet et perito,
Te commercia duplicis loquela
Doctum solvere protinus legebat.

Vide Carolum Paschaliu in Legato cap. 49.

¶ **DRAIHATUM GRANUM**, Cribratum,
Gallice *Criblé*, a voce Massiliensi *Dray*,
Cribrum. Liber inscriptus *Taluut pensio-*
num anni 1337. ex Archivo S. Victoris
Massil. : Debent solvere decimam in area et in
grano Draihato.

* **DRAILIUM**, Certus campanæ tinnitus,
ut opinor. Charta ann. 1346. ex Tabul.
S. Petri de Curte : *Ut consules et universi-*
tas mansi Garnerii haberent jocularorem seu
guacham publicum, qui in noctis crepusculo
et mane modicum ante auroram, et aliis
horis competentibus sonaret cornu suum vel
tubam, et postmodum Drailium, ut moris
erat, in turri. Ubi, si Drailium aperte a
cornu vel tuba non distingueretur, facile
suspiearer legendum esse Grailium. Vide
infra Grala, Graylator et Grelare.

DRALHA, [Tributi species. Charta ann. 1350. apud Justellum in Hist. Viiecomitum Turenensium : *Cum jure percipiendi pontonagia, pedagia, botagia, Drallias, quidagia, aspergia, etc.* Britannis Armorieis *Draillou*, sunt Gall. *Drailleures, ou sarmens de vignes*. [Iisdem Armorieis *Draill*, et Cambro-Britannis *Dryll*, quod pronunciant *Dreill*, quodcumque segmentum est ac ramentum, Gall. *Retaille, Coupeau*.]

* Proprio sensu, Nauli species, *Pontonage*, quod pendebatur pro transitu fluminis navigio ducto per extensum funem, vulgo *Truille* nuncupatum.

* 1. **DRAMA**, *Fisée vel pois*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* 2. **DRAMA**, *tis, Demande, vel instrumentum musicum*; unde *Cantica dramatis*, in eod. Glossar. Vide *Dragma* 2.

¶ **DRAMEA**, *Post framearum*. Gloss. Isidor. ad quas Grævius : *Fortē post Framea, sed quid post Framea?*

¶ **DRANCULUS MORBUS**, idem videtur qui supra *Draunculus*, Uleeris et cancri species. Vita Hugonis Abb. Marchianensis inter Anecdota Marteniana tom. 3. col. 1734 : *Ece Draneulo morbo, qui ei natus erat, a capite descendente, facies ejus intumescere cepit, et paulatim procedere usque ad locum cordis*.

¶ **DRAPA**, **DRAPALE**, **DRAPARIA** etc. Vide *Drappus*.

* **DRAPAMENTUM**, Quidquid ad *drappos* seu pannos pertinet. Testam. Joan. Franc. de Gonzaga Mant. march. ann. 1444. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1798 : *Ipsa (consors mea) testari possit et legare vestes suas quascunque et quælibet Drapamenta*. Vide *Drappale* in *Drappus*.

* **DRAPARE**, *Drappos* seu pannos texere, nostris *Drapper*. Charta Theob. comit. ann. 1222. in Chartul. Campan. fol. 307. vº : *Concessi eisdem burgensibus, quod nulli de cetero liceat Drapare apud Pravinum, nisi fuerit mansionarius in villa Pravini, vel homo meus*. Stat. pannif. in Lib. rub. fol. magn. Abbavil. art. 3 : *Que nuls ne puist Drapper de gratusse, ne de pelieh fait depuis tondisons jusques à la S. Remy. Draps cruz, non Drapiez*, in Reg. sign. Pater Cam. Comput. Paris. fol. 133. vº. col. 2. id est, nec abluti, nec tincti. Linteolum vero vetus ac lacerum sonat, in Lit. remiss. ann. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 190 : *leellui Mahiet trouva une baudrée ou vieulx Drapper pour nettoier le four*.

* **DRAPARIA**. Vide in *Drappus*.

* **DRAPARIUS**, Pannorum [textor et mercator. Charta Guill. episc. Paris. ann. 1222. in Reg. B. Cam. Comput. fol. 150. rº : *Dominus rex vult et concedit, ut nos Paris. episcopus et successores nostri . . . habeamus apud Parisius unum Draparium*. Vide in *Drappus*.

* **DRAPELLARIUS**, Qui jus vel veniam habet pannos in choro ferendi, ex Stat. cecl. Andegav.

* **DRAPELLUS**, **DRAPELLUS**, dimin. a *Drappus*, Panniculus, nostris, *Drapel* et *Drappel*. Lit. remiss. ann. 1356. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 83 : *Nigasius . . . percussit dictum Richardum . . . in mentone*

de extremitate digitorum manus suæ, tunc indutæ de quadam mitana Drappellorum. Aliæ ann. 1357. ibid. ch. 187 : *Quo facto ipse cum quodam fardello Drapellorum suorum et quibusdam aliis rebus suis ad domum suam rediens, etc.* Aliæ ann. 1390. in Reg. 138. ch. 171 : *En laquelle (huche) il apperçut un Drappel enveloppé, etc.* De *Marre* vouloit prendre un petit *Drappel*, ou un pou d'estouppes en l'ostel dudit Ingrant, pour envelopper un pou de graisse qu'il avoit acheté, in aliis ejusd. ann. ibid. ch. 174. Invent. S. Capel. Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg. : *Unus rubisus ornatus auro, 2. esmaldi, et plures alii lapides in uno Drappello. Plusieurs autres pierres en un Drappel*, in Invent. Gall. Aliud ann. 1376. habet : *in uno panniculo lineo involuta. Drappaille*, eodem significatu, in Lit. remiss. ann. 1419. ex Reg. 171. ch. 136 : *Ouquel coffre il ne trouva que linge et Drappaille*.

* **DRAPERIA**. Vide supra *Draparia*.

* **DRAPERIUS**, Officium in Ordinibus militaribus. Charta Alfonsi comit. Pictav. ann. 1270. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 1 : *Dilectis in Christo fratri Guillelmo de Villareto ejusdem domus Aconensis Draperio, etc.* Idem qui apud alios *Vestiaris* appellatur. Vide in *Drappus*, ubi alia etiam notione occurrit.

* **DRAPELLUS**. Vide supra *Drappellus*.

¶ **DRAPIS**, ut mox *Drappus*. Vide in *Brusdus*.

DRAPPUS, Pannus, Gallis *Draps*, Italis *Drappo* : quæ vox occurrit in Notis, quæ Tyroni adscribuntur pag. 161. Capitula ad Legem Alamannor. cap. 31. Edit. Steph. Baluzii : *Si quis altero per mano aut per Drappo iratus priserit, sol. 9. solvat*. Marculfus lib. 1. Form. 12 : *Cum . . . argento, auro, fabricaturis, Drappis, vestimentis, vel omni supellectile eorum*. Eadem fere lib. 2. Form. 10. 14. 16. Capitularia Caroli C. tit. 29. § 1 : *Quando solemus reverti . . . ad mansiones nostras detonsi et delavati, cum Drappis et caleiamentis Depannatis*. Capitula Adalhardi cap. 52 : *Ut super alterius Drappum non sedeatur*. Vetus Charta exarata Conrado Rege regnante, in Tabulario Ecclesiæ Viennensis fol. 29 : *Et omnis substantia mea tam in vino quam in annona, et in auro atque argento, et in Drapis et vasculis, simul cum bobus et porcis, una cum meliore equo meo, et spata, et lancea, etc.* Chronicon Fontanellense cap. 16 : *Drapos albos 20. de quibus camisia 20. fieri possent. Drapus plumatus, in Charta Heceardi Comitis Augustodun. apud Perardum in Burgundicis pag. 26. Adde Capitulare de Villis cap. 42. [Novam Gall. Chr. tom. 3. col. 488. etc.]** Polypht. Irmin. Brev. 11. cap. 13.* ¶ **DRAPPIUS** vel **DRAPPIA**. Instrument. ann. 771. Ampliss. Collect. tom. 1. col. 35 : *Ea scilicet ratione ut annis singulis ad Aisam S. Salvatoris sex denarios valentes, aut in cora, aut in Drappiis aut in pecuniaolvere debeam*.

DRAPA dixit Adrianus II. PP. apud Argentreum in Hist. Armor. lib. 2. cap. 22 : *Triginta camisas et 30. Drapas laneas variis coloribus tinctas*.

¶ **DRAPERUS**, Eadem notione. Testamentum Seniofredi Comitis Barcinon. ann.

966. Marcæ Hisp. col. 887 : *Et alium me mobilem quidquid habuero, quando migro vero de hoc seculo, sive in argento, sive pane et vino, sive in bestias majores minores, sive in Draperos, etc.*

DRAPPALE, Quidquid ad drappos pertinet. Formulæ veteres cap. 39 : *Auro argentum, Drapalia, ceramen*. Ita in Fol. 47. in Chartis Parensalibus 8. et 13. Form. 7. ex Baluzianis, etc.

Cæterum notanda formula, *Estre Draps de quelqu'un*, apud Froissartem vol. cap. 77. et in Arestis ann. 1401. 1474. de eo, qui ex alienius familia est, illius liberationes seu *livrées* percipit. Scilicet solum Historiale MS. Joanni. Abb. Laud. l. 10 : *A Lille i avoit un Chevalier, estoit dou pais de Pulle, et estoit aux Dr. Robert de Flandres*.

* Charta ann. 1346. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 530 : *Lequel Pierre G. estoit, si comme l'en disoit, clere et fami. et des Draps des religieux de S. Pierre d. beville*. Alia ann. 1362. in Chartul. Corb. : *Aecordons auxdits religieux (de C. bie) que eux et leurs successeurs, leurs ge. familiers et serviteurs, estans à eulx, à le. Draps et en pensions, etc.* Lit. remiss. an. 1473. in Reg. 195. ch. 1159 : *Jehan le B. reliev prestre . . . estant des Draps de sainte Chappelle de nostre palais à Par. etc.* Vide *Roba*.

¶ **DRAPERIA**, ut *Drappus*. Codex MS. 1. dituum Episcopatus Autissiod. circa. num 1290 : *Tela pelliparia, merces, Dra. ria, graingne, alnus, cuminum, capi. operatum debent paagium, veluti aliæ. desuper nominatæ*. Chron. Parm. a. 1304. apud Murator. tom. 9. col. 850 : *Omnes fondechis, et mereationibus, Drapperiis, et aliis mercadantiis*.

* **DRAPARIA**, **DRAPERIA**, Pannorum textura vel officina. Charta Phil. A. ann. 1204. apud Fleureau in Hist. Bl. cap. 29. pag. 133 : *Hi etiam quatuor (m. steriales) custodient quod Draperia sit. lis et bona*. Comput. ann. 1399. inter F. bat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 152. col. : *Pro una coxa carniū salsarum pro I. peria . . . Pro uno edulo pro Draparia, grossos. Pro caseo pro Draparia, iij. gros. Drapperie dicitur Vectigal, quod ex par. rum venditoribus percipitur, in Char. Latiniæ. fol. 246. vº : Ce sont aucunes. mes, qui estoient de prouffit à l'abbaye. Laigny es foires de Champagne et Bea. Laigny sur Marne. Premièrement la Dr. perie vault cccc. livres, etc.*

¶ **DRAPERIA**, Locus ubi venduntur et conficiuntur *drappi*. Charta Gervasiæ minæ Dinanni pro Abbacia S. Albini (C. Cistere. ann. 1236. in Hist. MS. Abbatiæ per Guillelmum Gauthier : *Concessi . . . xii. lib. annui redditus, et eas a. gnavi omni anno recipiendas in Drap. a Dinanni de primis redditibus meis*. Ch. a Edwardi I. Reg. Angliæ ann. 1299. ad Rymer. tom. 2. pag. 855. col. 2. de i. gnatione dotis Margaretæ Regiæ Angl. : *Civitatem Wintoniæ cum Draperia et minutis firmis ac aliis pertinentiis. Scannum Draperiæ, Scannum ubi Dr. venales exponuntur, in Charta Calom. ann. 1399. Procuratio Gerundæ civi*

1289 : *Tota Universitas prædictæ civitatis Gerundæ congregati et congregata preconem, ut moris est, in Draperia sive placea ejusdem civitatis.... Acta sunt hæc in peria sive placea civitatis Gerundæ. Sic tur dictum Forum, quod in eo Drappi time venderentur. Cum aliquis... iverit ad periam causa emendi vel vendendi pannos, in statutis Massil. lib. 2. cap. 40. § 2.*

DRAPERIUS, DRAPPERIUS, Drapporum mator, nostris *Drappier*, Italis *Drappiero*. Cia Generalis Catalanæ, acta in villa Mitisalbi ann. 1333. sub Alphonso Rege Agon. : *Ordinamus, quod quicumque mercer, vel Draperius, et eorum negotiatores se factores, teneant commandas alterius, reuerces, etc.* [Statuta Massil. lib. 2. cap. 40. *De Draperiis : Constituimus quod omne Draperii... jurent... pannos, quando ipsi vendent, extendere supra bancam non tendo, sed extendendo de plano.* Plura ibi de *Draperiis*, ut et lib. 1. cap. 36. Statuta A. at. MSS. art. 54 : *Statuimus quod Drapper non sint ausi prohibere, aliquem surto re recipere pannos in operatoriis suis causa endi pro aliquo.* Pluries memorantur *Draperii* in Codice MS. reddituum Episcopis Autissiod. semel in Maceriis Insulæ Boaræ tom. 2. pag. 673. et alibi.]

DRAPPARIUS, Textor drapporum. Charta Bernardi de Turre ann. 1308. apud Bazium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 783 : *Drapparii, ferrarii, et coyarii, sutores sutorum, pelliparii, tres denarios quilibet pro anta.*

DRAPERIUS. Statuta Ordinis S. Joan. Hos. cap. 19. § 37 : *Ubi statuta loquuntur de Draperio, is intelligitur, qui nunc man Conservator appellatur, qui Baillivus Conventualis est venerandæ linguæ Aragoniæ Catalanæ et Navarræ. Recensetur inter. Majores Bajulivos Conventuales Ordini tit. 10. § 1. Illius officium describitur § : Draperius seu ejus locum tenens, interueniat et adsit contractibus pannorum, telum, camelotorum et canavassorum pro solis solvendis : adsit quoque spoliis fratri distribuendis. Vide *Trapus*.*

DRAPERARIUS. Statuta Equitum Theutart. 78. apud Duellium Miscell. lib. 2. pag. 60 : *Si missus fuerit alicui Fratri pannum qui sufficiat ad unam vestem, recipere potest, sed non retinere sine licentia Draperarii.*

DRAPARIA, Locus ubi servantur vel abintur *Drappi* seu vestimenta. Eadem Statuta art. 74 : *Quando vestes abluuntur, fertur ad Drapariam. Erit forte qui malit Drapariani intelligi mulierem abluendis Drapis seu vestibus occupatam.*

DRAPIFER, Venditor, vel potius Textor drapporum. Testamentum Beatricis de Alboya Vicecomitissæ Narbonæ ann. 1367. Anecl. Marten. tom. 1. col. 1521 : *Et finem ut melius satisfiat illis de nobis merentibus in iis, in quibus nos eisdem eni apparuerit tempore mortis nostræ, ic sunt sartores, Drapiferi, sutores, et alii ministrales, quibus forte secundum eorum item teneamur eisdem, vel aliquotiens in etendo laborem de eis quæ emuntur ab is n.*

LAQUILI, Manus invidi. Papias. [Isi-

dorus in Glossis habet *Draquiti, Manus invidi.*]

DRASCUS, Hordeum, sive Braserium coetum, postquam cerevisia inde expressa est : nos de la *Draguc* dicimus, [alii *Drache*,] Angli *Draines* et *Draff*. Matthæus Paris in Vitis Abbatum S. Albani : *Et præbendam quotidianam ad duos equos de granario nostro sumendam : unum cribrum fufuis, et majorem euvam de Drasco unaquaque septimana.*

¶ **DRASQUA, Eadem** notione. Chartular. S. Vandregesili tom. 1. pag. 803 : *Oblationibus, arietibus, augusto nostro, si nos braciare contigisset, Drasqua, et etiam omnibus aliis ad dictum servitium pertinentibus.* Eadem, ut puto, notione, le Roman de Cor-tois d'Artois MS. :

Mais mon pain resamble becuit,
Il est fait on d'orge ou de Droce
A envis menjase si floe.

Vocis etymon puto Teutonicum *Drascan*, Triturare, ut exponit Schilterus in Glossario Teutonico [** Potius Germ. *Träsen*, *Triester*, Gr. Τρύγη, τρύζ, Fæx. ADEL.]

* **DRAVERIA, Leguminis species, vulgo Dravée vel Draviere.** Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1473 : *Johanni Crassier pro blado, Draveria, lino et soucrione.*

¶ **DRAULIA, Quæ præter rationem abs reis et accusatis delicto exigebant** Officiales Dominorum. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 324. ex Præcepto anni 1333 : *Ne etiam subditi extorsionibus et Drauliis, quæ quandoque plus quam apprehenderet pœna, ascendant, de cætero opprimantur.* Vide *Druaylia*. [** Germ. *Drillen* est Vexare. ADEL.]

* **DRAYA, Drayo** Provincialibus et Occitanis, Semita, Gall. *Sentier*; proprie via, qua pecus transire solet. Charta Joan. dalph. Vienn. ann. 1316. in Reg. 87. Chartoph. reg. ch. 84 : *Sicut protenditur Draya, qua descenditur de versus dictam rupam usque ad dictum pontem Sichier.* Alia ann. 1361. in Reg. 101. ch. 96 : *Protenditur ab ipso loco usque ad Drayam de Moncaneto, et a dicta Draya protenditur usque ad solum de passu Royu.* Recognit. ann. 1460 : *Sequendo la Drayam, quæ venit de la Lars, qua itur ad furcas justitiæ.... Item ulterius dedit unam terram confrontatam cum Draya, qua itur versus puteum.* Permut. ann. 1539. ex schedis D. Chaix Aquens. patr. : *Item quandam aliam terram.... confrontatam ab Oriente cum Draya tendente versus Isclonum des Maynes.... et cum Draya tendente versus Durentiam. Confrontatam cum Draya, qua itur ad castrum, in Instr. ann. 1543. ex eisd. schedis.*

* **DRAYETUM, Cribrum, Drayo** Provinc. et Occit. Invent. Ms. ann. 1379 : *Item unum Drayetum de area parvum.* Vide *Draihatam granum*.

¶ **DRECHURA, sive Pulmentum Domino** solvi consuetum, ab eo qui modo vetito piscatus est; ut habetur in voce *Batuda*; sed vercor ne legendum sit *Drectura*. Vide *Directum* 3. [* Vide supra *Drechura*.]

¶ **DRECTATICUS, DRECTURA, DREITURA.** Vide in *Directum*, 3.

* **DREGEMUNDUS, Navis cursoria, idem** quod *Dromo*. Epist. Soldani Ægypt. in Chron. Joan. Whethamst. pag. 407 : *Tu*

habes galeas, nos hissiros, tu classes, nos Dregemundos. Vide *Dromones*.

* **DREISSA, diminut. a Draya, Semita.** Vide supra in hac voce. Charta ann. 1419. ex Schedis Pr. de Mazaugues : *Nominando pro descensione dictorum boum isclau juxta Ferdonum,.... et a dicta draya et Dreissa quantum durant istæ isclæ.*

* **DREITURA, Jus, quod quis habet in** re aliqua, reditus, præstatio. Pactum ann. 1063. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 246 : *Neque de alios fevos, neque de alias Dreituras, quæ ego Rodgarius comes filius Garsendæ hodie habeo, etc.* Vide in *Directum* 3.

* **DREITURAGIUM, Eodem intellectu.** Charta ann. 1271. in Reg. feudor. Aquit. ex Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rubr. fol. 48. 1°. : *Tradidit.... voluntatem et patientiam liberam recipiendi, habendi et retinendi jura et Dreituragia pertinentia ad prædicta.*

DRENCH, DRENGUS, DRENGAGIUM. In Domesdei *Drench* sumuntur pro hominibus domino feudali obnoxiiis, seu certa vasallorum specie, tit. *Cestresc. Hujus manerii aliam terram 15. homines, quos Drenches vocabant, pro 15. maneriis tenebant.* Alibi : *Ad ipsum manerium pertinebant 34. Drench, et totidem maneria habebant.* Ex quibus infert Spelmannus, ejusmodi *Drenches* vasallos fuisse haud omnino infimæ sortis, ut qui maneria singuli possiderent : additque, in veteri Charta *Drengos* appellari, hosque dici tenuisse terras suas per servitium *Drengagii*. De eorum origine ita Scheda ab illo laudata de familia Sharneburnorum in agro Norfolciensi : *Eduinus (de Sharneburne) et quidam alii, qui ejecti fuerunt (e terris suis) abierunt ad Conquestorem, et dixerunt ei, quod nunquam ante conquestum, nec in conquestu suo, nec post, fuerunt contra ipsum Regem in consilio et auxilio, sed tenuerunt se in pace : et hoc parati sunt probare, quomodo ipse Rex vellet ordinare. Per quod idem Rex fecit inquiri per totam Angliam si ita fuit, quod quidem probatum fuit. Propter quod idem Rex præcepit, ut omnes illi, qui sic tenuerunt se in pace in forma prædicta, quod ipsi rehaberent omnes terras et dominationes suas, adeo integre et in pace, ut unquam habnerunt, vel tenuerunt ante conquestum suum : et quod ipsi in posterum vocarentur Drenges.* Ex quibus, inquit Spelmannus, notandum est, eos omnes eorumve antecessores, qui e Drengorum classe erant, vel per *Drengagium* tenere, sua incoluisse patrimonia, quæ possidebant ante adventum Normanorum. [** Danis *Dreng*, Comes, satellites, proprie Vir fortis. Vide Ihre Gloss. Suio-Gothic. tom. 1. col. 349. et infra *Drungus*. ADEL.]

THRENGUS, Eadem notione. Epistola Monachorum Cantuariensis Ecclesiæ ad Regem Henricum II. apud Somnerum in Tract. de Gavelkynd pag. 123. 210 : *Quia vero non erant adhuc tempore Regis Willelmi Milites in Anglia, sed Threnges, præcepit Rex, ut de eis Milites fierent ad terram defendendam. Fecit autem Lanfrancus Threngos suos Milites, Monachi vero non fecerunt, sed de portione sua ducentas libratas terræ dederunt Archiepiscopo, ut per Milites suos*

terras eorum defenderet, et omnia negotia eorum apud Curiam Romanam suis expensis expediret; unde adhuc in tota terra Monachorum nullus miles est, sed in terra Archiepiscopi, etc. [* Idem qui apud Germanos Dienismannus. Vide supra in hac voce.]

** DRENGNUS. Chart. Henric. I. in Abbr. Placit. pag. 67: *Sciatis me dedisse et concessisse Hildredo ... terram quæ fuit Gamel, filii Betn, et terram illam, quæ fuit Glassam filii Brictrici, Drengnorum uicorum, etc.*

** DRENGAGIUM. Rot. 7. pasch. ann. 6. Edward. I. Northumb. in Abbr. Placit.: *Henricus de Fenwyke tenuit villas de Fenwyke etc... in Drengagio, et postea convenerunt inter se, et dictus Otnelle remisit servicium Drengagii, etc.* Ibid. rot. 14: *Drengagium est certum servicium et non servicium militare.*

† DRENSARE, Clamor cygnorum. Auctor Philomenæ:

Cygni prope flumina Drensant.

* DRESSADERIUM, Abacus, tabula, ubi vasa reponuntur ad mensæ ministerium, Occit. *Dressadou*, nostris alias *Dressoir*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item plus unum Dressaderium coralli, cum duobus armariis et duobus tiretis, munitum de suis sarralhiis et clavibus, et supra eundem Dressaderium unum candelabrum metalli.* Vide *Dressorium*. *Dressouir* vero, Cochleare majus, quo dapes disponuntur, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 6: *Une cuillier d'airain, appelée Dressouir.*

* DRESSARE, a Galileo *Dresser*, Dirigere vel æquare. Libert. Petræ-assisiæ ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 647: *Modo simili possunt circumcirca dictam bastitam pontem seu pontes construere, et itiuca mutare et Dressare, prout faciendum fuerit pro utilitate regia et reipublicæ.*

DRESSORIUM, DRESSATORIUM, ex Galileo *Dressoir*, Abacus, tabula, ubi vasa reponuntur ad mensæ ministerium: Anglis, *A Dresser*. Willelm. Thorn: *In tabulis, trestellis, Dressoriis faciendis.* Ceremoniale Romanum lib. 1. sect. 3: *Credentiam antiqui Ceremoniarum Codices Dressatorium dixerant.* Christina Pisana au *Tresor des Dames* 3. part. cap. 3: *Un grand Dressoir convert comme un Autel tout chargé de vaisselle d'argent.* Vide *Directorium* [*Dressaderium* et *Drectorium*.]

* DRESTA, Prov. Correa, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

† DRESTE. Descriptio honorum Domini de Eska ex Archivo S. Audomari: *Item, quidam debent adductionem, quæ Gallice dicitur Drestc.... adducere animalia, cujuscumque generis fuerint, ubicumque Censarius voluerit.*

* DRESTURA, ut supra *Drectura*, nostris etiam *Dréture*. Charta ann. 1247. ex Chartul. Campan. fol. 342. col. 2: *Nous Aubers abbés et touz li covanz de Chatrices faisons savoir.... que nos avons donné à Thiebaut... le mont de Passeavant.... Nos n'amporons paure ne issues, ne autres choses, fors nos Drétures.* Tabul. S. Germ. Prat. ann. 1253: *Cum omni jure, dominio, possessione, proprietate, justitia et Drestura, quæ in ipsis rebus et singulis earum eisdem competeat.* Charta ann. 1266. in Chartul.

Guill. abb. ejusd. monast. fol. 177. rº. col. 1: *Cum omnibus juribus, dominio, justitia, redeventiis, Dresturis, commodis et enolumentis.*

† DRETATICUM. Vide *Directum* 3.

* DRETATULA, Instrumentum, ni fallor, quo aliquid attollitur. Charta ann. 1147. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 518: *Caritative tamen ego recepi Rogerius prænominatus a te Guillelmo præposito præfato D. cc. sol. Melgor. et x. martellos cum suis Dretatulis, et vij. maximos ballones. Nisi de iis intelligas quæ ad martellos pertinent.*

† DRETECTORIUM, ut *Dressorium*. Ordinatio Humberti II. Dalphini ann. 1340. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 393. col. 2. de Magistro coquinæ: *Item, quod advertat et presentialiter videat diebus singulis carnes crudas truncari et scindi, antequam poni debeant ad coquendum, ita quod in Drectorio per consequens revideat, ne per coquos vel alios de coquina fraus committatur.*

† DRETTURA, DRETURA. Vide *Directum* 3.

† DREVA. Leges Hoeli boni R. Walliæ: *Dreva manipulorum unius vinculi de avena.*

† DREY, Munera Officialibus Dalphini Vienn. oblata, ideo *Drey* dicta, quod juris sui, Gall. *Droit*, ea esse existimarent. Ordinatio Humberti II. ann. 1340. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 397. col. 1: *Super jure seu Drey Officiorum. Item, expresse præcipimus intransgressibiliter observari, quod nullus prædictorum Officialium Hospitiis nostris.... aliquod jus seu Drey per se vel per alium ejus nomine recipiant in servitiis et Officiis supradictis, sed quidquid per eos consuetum erat recipi hactenus debeat nostris commodis rationabiliter applicari.*

* DREYLING, vox Germanica, Dolium communi ter tanto majus. [* Tertia pars eulei. ADEL.] Charta Wladislai IV. reg. Bohem. ann. 1515. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 567: *Volumus ut abbates Lucenses hodierni et futuri abbatibus Strahoviensibus quotannis duos Dreyling vini transmittant; vel loco horum duorum Dreyling viginti quinque sexagenas grossorum monetæ Bohemicæ eis tradere teneantur.*

† DREYTURA. Vide *Directum* 3.

* DRICTA, Jus, quod quis habet in re aliqua, ut supra *Drestura*. Sentent. ann. 1080: *Ipsodie, quo Imbertus accepit ipsum castellum usque ad diem, quo pliverunt Drictam in manu vicecomitissæ ad ipsam valentiam, qua valebat in ipsodie quo ipsum castellum accepit.* Vide in *Directum* 3.

† DRICUM, Tributum, pensatio, vectigal. Ogerius Panis lib. 4. Annal. Genuens. ad ann. 1205: *Prænominatus Comes pro jam dicto servitio et dictorum Januensium in Malta habitantium intuitu, cunctis Januensibus Dacita vel Drictum, quæ vel quod in Tripoli soliti erant dare, remisit.* Bartholom. Scriba lib. 6. eorumd. Annal. ad ann. 1230: *Miserat litteras suas domino Bajulo in ultramarinis partibus constituto, continentes quod ab hominibus Januæ et de districtu Drictum Cathaniæ acciperet, scilicet decenum.* Vide *Directum* 1. et 3.

† DRICTURA. Vide *Directum* 3.

* 1. DRICTUS, Tributum, vectigal, nostris *Droit*. Convent. Saonæ ann. 1526.

pag. 9: *Item de gratia speciali conceditur quod Saonenses pro commarchiis, Drictibus et gabellis.... non possint nec debeant transire ad presentem civitatem Januæ.* Et pag. 34: *Quod Saonenses teneantur solvere carutimarum, et Drictus, et alias quascunque gabellas, quocunque nomine censeantur.* Vide *Drictum*.

* 2. DRICTUS, Erectus, Gall. *Droit*. Tract. Ms. de Re milit. et machin. bell. cap. 114: *Lucerna ambulatoria in mane leto.... ardens stat Dricta, et cum ea potest focari portam seu propugnaculum civitatis.* Vide infra *Drizare* 1.

DRINCEN. Vide in *Outhorn*.

DRINCLEAN, Tributum pro potu; vel Saxon. a *Drinc*, potus, et *lean*, stipendium merces, tributum. Leges Canuti Reg. Ang. cap. 109: *Et Drinclean, id est retributus potus.*

† DRINDIRE. Auctor Philomenæ: *Msteloque Drindit.* Vox fingitur ab ejus clamore. Vide *Drivorare*.

* DRINGUET, Ludi genus. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 220: *Regnaut Dargent... s'embati une compaignie de jennes hommes, p' lesquels il fu induis à jouer à un jeu, q' l'en appelle au Dringuet.* *Dringuet*, pro *Dringuet*, in aliis ann. 1383. ex Reg. 123. c. 19. Aliæ ann. 1396. in Reg. 150. ch. 18: *L'exposant estant à la foire de Montereau auprès Guise, fut aiez parmi lad foire, et y eust trouvé un lieu publicque l'en jouoit au Dringuet.* Rursum aliæ ann. 1405. in Reg. 160. ch. 219: *Aucuns de compaignie demanderent au suppliant, vouloit jouer au Dringuet.* Ubi fortasse legendum *Dringuet*, atque adeo idem quod *Trinquetum*, vulgo *Trictrac*. Vide hac voce. Neque enim insolens omni mutatio literæ *t* in *d*.

* DRINOLARE, Vox mustellorum, Glossar. ex Cod. reg. 7657. *Drinolare*, alio laudato supra in v. *Baulare*. Utrumque rectius quam *Drivorare*.

† DRIOGALAPTES. Vide *Druocolaptes*.

* DRISARE. Vide infra *Drizare* 1.

* DRISUM, Lo tribunale. Gloss. Lat. It.

† DRIVORARE, De clamore mustelle dicitur supra in *Baulare*. Vide *Drinolare* *Drindire*.

* DRIZAGNOLUM, Canalis directus per quem effluunt aquæ. Stat. Mutin. rubr. 259. pag. 49. vº: *Statuimus quod per omnes homines, habitantes in villa Ranfieri debeat unum scolarolum sive Drizagnolum per insulam, etc.*

* 1. DRIZARE, Erigere, Ital. *Drizzare* et *Dirizzare*, Gall. *Dresser*. Guido de Vgev. Ms. de Modo acquir. et expugn. T. cap. 2: *Sed antequam sit tota Drisata, trent baltriscam qui debent intrare, et cu baltrisca fuerit erecta, trahantur supra h mines; sed antequam Drizetur, firmet baltrisca in capite.... Drisantes baltrisce semper muniantur ex illis cultris et port* Vide supra *Drictus* 2.

* 2. DRIZARE, DRIZZARE, iisdem Ital. Dirigere, figuram rectam rei alicui restituere; unde *Drizata* et *Drizzatio*, ipsa rectum restitutio. *Dresser*, eodem sensu dicimus. Charta ann. 1225. apud Murat. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 342:

mod exstimatores communis Mutinæ non
possint cambiare, ingroxare, neque Drizare
vineis et terris, etc. Et col. 343 : Ego
estimator juro bona fide cambia sive per-
utationes, et Drizatas, et divisiones ad
eam officium pertinentes, facere secundum
statuta et ordinaementa communia Mutinæ.
at. Mantuæ lib. 2. cap. 24. ex Cod. reg.
120 : De ingrossationibus et Drizzationibus
rerum divisionibus. Statuimus quod dom-
estatas et ejus judices ad jus deputati ten-
entur et debeant ingrossare et Drizzare
sto pretio, re per testes idoneos diligenter
rutata, petentibus ingrossationem vel
drizzationem sibi fieri in aliqua terra vel
possessione posita infra terminos lapideos.
urries ibi. Stat. Montis-reg. pag. 249 :
em statutum est quod si esset in dicta bea-
ria seu bealeriis aliqua vota, quod dicta
aleria non iret acta, quod massarii dictæ
aleriæ possint facere Drizare, ita quod
dat recta. Vide supra Dressare.

¶ **DROFDENN**, Saxonibus, Silva, vivam,
ubi feræ nutriuntur. Vetus Charta
ud Th. Blount in Nomolexico : Dominus
bet habere Drofdennas arbores de crescen-
XL. annorum et infra.

¶ **DROGAMUNDUS**, DROGOMANDUS, DRO-
MANNUS. Vide Dragumanus.

* **DROGARIA**, Aroma quodvis, materia
qua medicamenta et aliæ compositiones
fficiuntur. Ital. Droga, Gall. Drogue.
invent. Saonæ ann. 1526 : Pro quibuscum-
e generibus specierum, seu aromatum et
ogariarum etc. Rursum : Item pro qualibet
mata... aliorum quorumcumque generum
omatum, seu specierum et Drogariarum,
dum monetæ Saonæ.

DROITURA. Vide Directum 3.

* **DROITEURA**, ut Droitura, Jus, quod
is habet in re aliqua, redditus, præstatio,
Charta Phil. III. reg. Franc. ann. 1275.
Reg. parvo S. Germ. Prat. Hinc Droitu-
dixerunt nostri sacramenta potissimum
aque ecclesiæ subsidia, quæ moribundis
bentur administrari. Lit. remiss. ann.
47. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 272 :
quel Jehan Beauvoir vesqui après ledit
pi par neuf jours ou environ, et ot ses
oitures comme bou catholique. Aliæ ann.
83. in Reg. 123. ch. 260 : Jehan Guillon
mcha malades de griève maladie... par
e maniere, que d'icelle maladie il fu
essé, commenié au lit et annulié, et ot
tes les Droitures de saint église. Rursum
e ann. 1394. in Reg. 146. ch. 184 :
quelle femme ala de vie à trespassement
ès ce qu'elle ot eu toutes ses Droitures.
etiam legendum, pro Doctrines, in Lit.
oiss. ann. 1383. ex Reg. 124. ch. 272 :
llui Delamare... prins ses sacremens et
ctrines, comme bon catholique;.. assez
après il ala de vie à trespassement. Vide
ora Adresciare.

DROILLIA, a vulgari Dronille, quod
venditionibus corollarii vice pretio rei
ptæ superadditur. Charta ann. 1369. ex
l. reg. 5187. fol. 81. vº. : Dictus Hugo
stat... dicto Petro tres florenus... pro
a sua Droillarum per dictum Petrum
starum, quando dictam vineam acquisi-
Vide Druaylia. Hinc

DROLIA, Quod præter debitum a ju-
siæ ministris exigitur sub muneris no-

mine. Charta Car. dalph. ann. 1356. in Reg.
Cam. Comput. Paris. sign. Vienne fol. 5.
ro. : Johannes de Bonnenco.... post officii
cessum delatus apud nos.... pretextu (quod)
Drolias et alia munera a jure prohibita, etiam
frequenter excessiva, sigillorum præmia
recipiendo, etc. Vide Draulia et infra Druu-
lia.

DROMEDA. Julius Africanus lib. 6. Hi-
stor. Apostoliæ pag. 77 : Venerunt nuncii,
qui missi fuerant cursu velocissimo in Dro-
medis, etc. Joan de Janua : Dromeda, quod-
dam genus camelorum, minoris quidem sta-
turæ, sed velocioris. [Isid. lib. 12. Orig.
cap. 1. addit : Unde et nomen habet; nam
δρόμας Græce cursus velocitas appellatur.
Centum et amplius miliaria uno die pergere
solet.] Vopiscus in Aureliano : Camelis,
quos Dromadas vocitant. S. Hieronym. in
Vita Malchi : Videmus camelos, quos ob ni-
uiam velocitatem Dromedas vocant. Et in
Vita Hilarionis : Qui locatis Dromedis, ca-
pellis, etc. Vide Fuleherium Carnot. lib. 2.
cap. 31. sed et

DROMEDARIUS dicitur pro Dromade.
Gloss. Camberonense : Dromedas, et Dro-
mas, et Dromedarius, idem animal est minus
Camelo, sed velocius. Papias : Dromedarius,
genus camelorum, minor quidem, sed velo-
cior, unde et nomen habet. [Glossar. San-
german. n. 501 : Dromedarius, Camelus ve-
lox.]

DROMEDARIUS, Camelarius, qui ducit
dromedos, Ugutioni et Joan. de Janua. Ma-
gister Dromedariorum, Papiæ. Camelum
autem Dromada vocat Livius.

* **DROMEDUS**, ut Dromeda. Gloss. in
Bibl. Heilsbr. pag. 54 :

Bubalus, alx, pardus, velox nimiumque Dromedus.

¶ **DROMONARIUS**. Vide in Dromones.

DROMONES, Naves cursoriæ, expediti
cursus navigia. Isidorus lib. 19. Orig. cap.
1 : Longæ naves sunt, quas Dromones voca-
mus, dictæ, quod longiores sunt cæteris, etc.
Ugutio : Dromo, longa navis et velocis. Æl-
fricus in Gloss. Saxon. : Dromo, Æsc, vel
Barð, navigium. Ποῖα μακρὰ, Procopio
lib. 1. Vandal. pag. 106. 1. Edit. a quo sic
describuntur : Μονήρη μέντοι, καὶ ὀρεφὰς
ὑπερθεὶν ἔχοντα, ὅπως οἱ ταῦτα ἐρέσσοντες πρὸς
τῶν πολεμίων ὡς ἤμισα βάλλουσιν. Mox subdit :
Δρόμωνας καλοῦσι τὰ πλεῖστα ταῦτα οἱ νῦν ἀνθρώ-
ποι, πλεῖν γὰρ μετὰ τάχος δύνανται μάχεσθαι. A
velocitate igitur cursus dicta navigia ista
censet Procopius. Et certe primus Dromo-
num usus fuit ad cursum publicum. Nam
non equis tantum vehiculisque stetit; sed
navigiis etiam ac Dromonibus, per flumina,
lacus, sinus, ut res tulit, distributis, quod
ex Tabula Itineraria apparet, quæ iter Ve-
rona Ravennam per Hostilias designans,
Hostiliis Ravennam per Padum iter facien-
dum notat; et ex Senatore, apud quem
Theodorius Rex Dromonariis Hostiliensi-
bus in hunc modum scribit lib. 2. Epist. 31 :
Et ideo Comiti sacramenta largitionum nostra
præcepit auctoritas, ut in Hostiliensi loco
constitui debeat, quatenus fiscali humani-
tate recreati, excursus cum veredariis per
alveum Padi, more solito, faciatis : ut diviso
labore equis publicis debeat subveniri, quando
cursus vester non atteritur, qui per vias li-
quidas expeditur. Uhi Dromonarii dicuntur
remiges Dromonum. [** Præpositus Dromo-

nariorum in eh. ann. 539. ap. Marin. in
Pap. Diplom. num. 114.]

* Quod onerarias eodem nomine non-
nulli appellant, hinc vocis etymon, con-
tra receptam opinionem, a Gothico Droma,
tarde progredi, parum verisimiliter accersit
Peringskiol. in vit. Theodor. a Cochleæ
pag. 563. ut monuit D. Falconet.

Ejusmodi erant navigia illa, quæ Leo
Imper. fabricari jussit, quibus uteretur,
cum peregre proficisci et navigare neesse
esset, ut cum in Palatia suburbana, vel
Asiatica, mari emenso, vellet transire. Quæ
quidem βασιλικὰ δρομῶνια appellata scribit
Constantinus de Adm. Imp. cap. 61. Cur-
sorias vocat Sidonius lib. 1. Epist. 5 : Ti-
cini Cursoriam (sic navigio nomen) ascendi,
qua in Eridanum brevi delatus, etc. Adde
leg. 2. § 2. Cod. de Offic. Præf. Præt. (1, 27.)

Dromones etiam in Pado statuit idem Se-
nator lib. 5. Epist. 17. et Epist. ad Childe-
hert. quæ exstat tom. 1. Hist. Franc. pag.
871. ut et in cæteris fluviis, Theophylactus
Simocatta lib. 7. Histor. Mauric. cap. 10.
ubi innuit, Dromones fuisse onerarias na-
ves, quas ἐγκάδας vocant Græci : ὀγκάδας πα-
ραστὰς, αἱ δρομῶνας εἰσὼθεν ἐνεμάζεν τὰ
πλήθη. Et lib. 8. cap. 9. ὑπερέτην ἐγκάδα,
appellat, Dromonem illum, quem Mauri-
cius, salutis suæ fuga consulens, in portu
Constantinopolitano conscendit : Δρόμωνα
δὲ ταύτην εἰσῶσαι τὰ πλήθη ἀποκαλεῖν. Dromo-
num igitur usus etiam fuit ad onera depor-
tanda, cui addietos potissimum Dromones
testatur præterea Senator lib. 5. Epist. 16.

At postmodum transiit Dromonum ap-
pellatio ad majores naves bellicas. Ra-
dolph. Coggeshal. in Chron. MS. ann.
1191 : Apparuit eis quedam navis per-
maxima, quam Dromundam vocant. Eadem
fere Robertus de Monte et Matth. Paris
hoc anno. Nec aliter describitur a Leone
in Tact. cap. 19. § 4. etc. Anna Comn.
lib. 3. Alberto Aqu. lib. 9. cap. 23. lib.
10. cap. 14. Joanne VIII. PP. Epist. 45.
240. 251. Will. Tyrio lib. 20. cap. 14. Ja-
cobo de Vitriaco lib. 1. cap. 99. Gaufrido
Malaterra lib. 2. cap. 8. Walsinghamo
ann. 1292. Henrico de Knighton lib. 3.
cap. 14. Ethelwerth. lib. 3. cap. 3. lib. 4.
cap. 4. Will. Neubrig. lib. 2. cap. 17. et
aliis, qui varie nomen efferunt, Dro-
monos, Dromundos, Dromos, etc. vocit-
tando. De iis etiam Philippus Mouskes in
Hist. Franc. MS. :

Esneques et Dromons fieres,

Roges et busses et vissieres.

Le Roman d'Amiles et d'Amy MS. :

Enz grans Dromons et enz barges s'en entrent.

Le Roman de Jordain MS. :

Que gez laissai en mer enz el Dromont.

Le Roman de la Prise de Hierusalem par
Titus MS.

Un Dromont fist loer, mult fu pleinier et grans.

[Le Roman de Blanchardin MS. :

Lors fait les charpentiers mander

Pour cele barge comencer,

De trente piez fu le Dromont,

Li mas en fu droit contremont,

Une broche ot el front devant,

En n'autre emmi le chalang,

La tierec fu faite derriere

Pour deffendre la gent darriere.

Infra :

En mer trovames un Dromont

A bretesches et à chasteaux.]

Scribit Philippus Pigafetta in Notis Italicis ad Leonis Tactica pag. 292. quæ in maris tractu a CPoli ad Thessalonicam navigia decurrunt, *Dromognia* appellari. [** Vide Ithri Glossar. Suio-Goth. voce *Dromunder*. ADEL. et Jal. Antiq. Naval. tom. 1. pag. 230. sqq. et 430. sqq.]

DRUMON, Idem quod *Dromon*. Gregorius M. lib. 8. Epist. 37 : *Cognoscentes quale studium in preparandis Drumonibus gesseritis*. Cyprianus in Vita S. Cæsarii Arelat. pag. 235 : *Sed cum ex utraque ripa Drumonem, qui hostium obsidione injectus fuerat, Gothi Dei nutu erigere non valerent, nocte sanctum virum in Palatium revocarunt*.

DRUMONARI, Dromonum remiges, de quibus supra.

DROMUS, Via, semita, ex Græc. δρόμος. Vetus Notitia sub Rogerio Rege Siciliæ ann. 1144. apud Rocchum Pirrum in Archiepiscopis Messan. : *Et sic pervenit ad lapidem fissum prope Dromum, qui vadit ad Traynam, etc.* Occurrit ibi non semel. [Vide *Dromones*.]

* **DROXA**, Territorium, districtus, perperam forte pro *Trona*. Fundat. hospit. Cusani ann. 1458. tom. 2. Hist. Trevir. Joab. Nie. ab Honthelm pag. 436. col. 1 : *Omnia immobilia bona... in prædicta ac in dicti oppidi, nec nan in Drona episcopi dictæ diocesios parochialium ecclesiarum parochiis ac alibi consistentia, etc.* Vide *Thronus*.

† **DROPA**, æ, Inaures, ornamenta muliebria, apud Laurent in Amalthea.

† **DROPACISTA**. Gloss. Græc. Lat. : Δρωπακτής, *Dropacista*, *Depilator*. Δρωπαξ Græcis, Unguentum ad evellendos corporis pilos et levigandam cutem adhiberi solitum; unde Martialis 3. Epigr. 74 : *Psilothro faciemque lavas, et Dropace calvam* : unde et

† **DROPACARE**, Dropace involvere. Octav. Horatianus : *Liniendus est, ita tamen, ut ante hydropicus toto corpore Dropacetur*. Similis est notio verbi Δρωπακξεν apud Græcos. Demonax apud Lucianum : Δρωπακισθῆναι τότε αὐτὸν κέλευσεν.

* Unde *Dropacismus*, de quo G. Rolfin. Method. med. special. lib. 4. pag. 11. sect. 9.

* **DROSCA**. Vide supra *Dorosca*.

† **DROSELITUS**, *Lapis varius, uominis causa : qui si ad ignem adplicetur, velut sudorem mittit*. Glossar. Sangerman. n. 501. ex Isidoro lib. 16. cap. 12. Scribendum esset *Drosolithus* a Græco δρόσος, Ros et λίθος, Lapis.

† **DROSELUS**. Vide in *Dorsarium*.

† **DROSSARDUS**, ut mox *Drossatus*. Joannes de Aa... *Drossardus Brabantæ*, in Charta ann. 1378. apud Miræum tom. 2. pag. 1028. col. 2. Iterum memoratur *Drossardus Brabantæ*, in Instrumento anni 1648. nov. Gall. Christ. tom. 4. col. 425. Verum ratione paulo diversa Thuanus Hist. lib. 40. pag. 408 : *Jam fama de milite a Brunsvico conducto, et per Frisiam licentiose rogante percubuerat, succinctus Quæsitore, quem illi Drossardum vocant, etc.* Succinctum Quæsitorem Gallie vocamus *Prevost des Maréchaux*.

DROSSATUS, Præfectus provincie, Theutonice *Drossaet* et *Drossaert*, Saxon.

drost'e. *Drossatus regni*, apud Ericum in Hist. Succorum lib. 3. pag. 81. Idem lib. 4. pag. 121 : *Dapifer vel Drossatus Regni Mathias, etc.* *Gubernator Regni* pag. 122. *Princeps Senatus* exponitur Jo. Loeceno. Quem vide lib. 2. Antiq. Succo-Gothic. cap. 18. ut et Schelfferum in Upsalia cap. 16. [** Ithrium in Glossar. Suio-Gothic. voce *Drott*, tom. 1. col. 386.]

* **DROSTUM**. Vidimus ann. 1397. Chartæ Joan. ducis Brit. ex Bibl. reg. *Cum impressura unius scuti arma Britannie, videlicet nonnullas herminas in quartiero dextro illius scuti, et in residuo ejusdem scuti arma de Drosto continentis, ut dicebatur et prima facie apparebat*. Hoc est, insignia gentilitia domus de Dreux, ex qua Petrus fuit primus dux Britannie, qui ejusmodi insignia in clypeo seu scuto depingi jussit.

† **DROTAR**. Vide *Diar*.

* **DROTUM**. Charta ann. 1235. in Chartul. Campan. fol. 303. col. 1 : *Homines nostri manentes apud Drotum S. Brasoli et apud Drotum S. Mariæ et apud S. Petrum in prato*. Occurrit ibidem semel et iterum.

† **DRUAYLIA**, Accessio, corollarium, *Drouilles*, in Statutis Bressiæ art. 83. ubi Colletus potest consuli. Munusculum est pretio rei emtæ superadditum, et Judicibus fere concessum, haud multum absimile huic, quod vulgo dicimus *Pot de vin*. Extractum computi ann. 1336. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 324 : *Item, deliberavit mandato Domini Drueto de Losana et Aymoni socio ejus pro malis cottis datis per Dominum pro Druayliis domus Domini Guidonis de Grolea, quam Dominus emerat*. In quibusdam provinciis *Drolées* etiamnum vocantur minutiores in locationibus exceptiones. Vide *Draulia*, [* *Droillia* et infra *Draulia*.]

DRUCHTE, **DRUTHE**, Virgo paeta, sponsata, quæ sponso fidem dedit, a Trewe, Germano *Fides* : seu *Drut*, amicus. Lex Salica tit. 14. § 10 : *Si quis puellam, quæ Druchte ducitur ad maritum... mæchatus fuerit*. Editio Heroldi : *Si quis puellam sponsatam, quæ Druthe ducitur ad maritum, etc.* Germani sponsas *Druid* vocant, unde nostri *Bru* sponsam filii appellant. Danis certe, auctore Pontano, *Hustru* est uxor, ab *Hus*, domus, et *Tru*, fidelis. Vide *Drudes*.

☞ Vace *Druthe* non virginem sponsatam, sed paranympum hic significari recte monet Schilterus : quod Muratorius etiam præsensit. Clarissimorum scriptorum interpretationem firmannt tum vox ipsa, quæ, secundum originationem suam, fidem, amicum, dilectum, fidum designat, tum editio Eecardi, ubi legitur : *Si quis puellam sponsatam, Druthe ducente ad maritum, etc.* ac tandem vetus Glossa a Muratorio laudata, ubi : *Tracte, id est, per nuptiatores*; hoc enim belle convenit paranympo. Saxonibus *Driht-guma*, Paranympus, apud Somnerum.

DRUCULA. Vetus Charta in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 224 : *Tua incipimus edificare prædictam capellam, et ponere fundamentum, et fodere; circa sepulchra eorum, invenimus ossa eorum et chartas prædictas in quadam Drucula desolata*. [Inbens legerem *Arculu*.] [** A Germ. *Truhe*,

Arca, cista, ejus diminut. Truhel, vulg. Druhel. ADEL.]

* **DRUDA**, Amica, amasia, Gall. *Maitresse*, alias *Drue*. Acta Mss. Inquisit. Carcasson. ann. 1308. fol. 24. vº. : *Quod dicta Moneta, quæ erat amica seu Druda Pet. Auterii hæretici etc.* Unde *Druerie*, Præ animi affectio, in Lit. remiss. ann. 1377. ex Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 10 : *Comm l'exposant se feust enamourez par jeunes. et Druerie de ladite femme, et elle de lui*. Præter notiones vocis *Dru* in voc. *Druid* prolatas, occurrit etiam pro *Crasso*, valente, repleto. Hinc *le Dru de la joe* dicitur malæ pars crassior, in Lit. remiss. ann. 1407. ex Reg. 161. ch. 245 : *Iceului Thierry fery ledit Simonnet de ladite esse droit sur Dru de la joe assez près de la temple*. Unde *Desdruir* et *Désendruir*, pro Debilitare enervare, vulgo *Affoiblic*, *rendre moins fort*. Guignevil. in Peregr. hum. generis Ms. :

De ehe me souvient il sans plus,
Que me dist qu'estoie trop Drus :
Mais se je me Desdruissoie,
Ou aucun mal je me fesoie,
Felon me devoit on elamer.

Mirac. B. M. V. Mss. lib. 2 :

La char convient Désendruir,
Qui les péchiés veut ensuir :
Qui sendruit trop et eneraise,
A péchié faire tost s'estaisse.

Danis et Septemtrionalibus *Drenges* Pueri juvenes, robusti et nobiles olim hodie viliores et minori ætate. Ita Ot. Sperling. in Testam. D. Absolonis pag. 31. An inde accersenda vocis *Dru*, ea, quæ hic interpretor notione, origo; dicit non ausim.

DRUDARIA. [* Præstationis species quæ dominorum vel judicum mulieribus exsolvebatur.] Charta MS. Willelmi Montispessulani Domini ann. 1103 : *Pertinet etiam Vicariæ, omnes donationes, et omnia Consilia omnium honorum, et omnium pignorum totius Montispessulani, cum sex denariis et omnibus placitis Montispessulani excepta Drudaria uxoris Domini Montispessulani, et excepta Drudaria Poncii Raimundi*. Sciendum est enim, quod uxor Domini Montispessulani habet *Drudaria* in placitis Montispessulani, solummodo quando totum placitum fuerit xv. solidorum, et quando fuerit ultra xv. solidorum. Fictum nuptiale MS. Armanni de Omelaz Sibyllæ de Obillone ann. 1129 : *Exceptu usufructu feudi Guillelmi Montispessulani et Drudaria Pontii Raimundi, et unius maris, quem usufructum in tota vita me retineo*. Charta Rogerii Vicecomitis I. ter. ann. 1194. apud Catellum lib. 4. Rurum Occit. pag. 644 : *Habent de consuetudine homines Biterris, quod si Vicecomis justitiam habuerit pro quolibet delicto quolibet homine vel femina ipsius villæ uxor ipsius Vicecomitis nullam debet habere Drudariam de ipso homine vel femina, nisi tantum de pecunia illa, quam Vicecomis jure habeat*. Servatur in Tabulario Palei in Beneharnis Codex, hocce titulo : *las compositions de las Drudes, dices femmes de caporans* ann. 1378. ab lo senhu Deinde : *Recepte de las femmes deus caprans de sus scrits per la composition, fe ab Mess. per que portassen los senhu* Mox : 12. florins pagu lo prebende

castet de salières per composition de Marianne de Gusnican de la Mote, et de Luques de Casaux les femmes à Pau le 7. jor de Desembre. Et sic de cæteris. Apud Dominicum lib. de Prærogativa alodior. in veteri Charta, Guiffredo Archiepiscopo Narbonensi defertur a Raimundo Comite Tolosano feudum quoddam per Drudarianum, quod idem est, ait Dominicus, ac per amicitiam: Drudi enim dicuntur amici, quod in Drudes docemus. Certe Druerie id Gallis sonat. Le Roman de Garin MS.:

Vos Drurics s'il vos plaît me donnés.

Chron. Bertrandi Guesclini MS.:

Et si vos pri trestous par bone Druerie.

Le Roman d'Aubery MS.:

Ma Druerie vous otrai sans fausser.

Vetus Poëta Bibliothecæ Coislinianæ:

Signe li fist de Druerie,

Et cil ne la refusa mie.]

Ital. Druderia est jocus amatorius. Vide Amicitia. Joan. Molinetus Valentiniensis col. 108:

J'ay veu Roy de Honguerie

Faire preparement

De tres-haute Drurie

Tres-glorieusement.

Ibi Druerie, est Drudorum cætus.

DRUDES, **DRUDI**, voces ejusdem originis ac *Druchte*, de qua supra: Fideles, amici, qui Domino obstricti sunt, quasi *Trudes*, aut *Trudi*: Germanis enim *Treu*, idem sonat, ut *Trewe*, fides. Apud Kilianum, *Drut*, *Draut*, et *Druyt*, Fidelis et amicus, redditur. Idem sonant *Drud* et *Drude* apud Arvernos. Sed et Cambro-britannis *Drud* est carus, interdum fortis, strenuus, audax. Denique in Glossario theotisco Lipsii, *Drohtin*, et *Druhtin*, et *Drahtin*, Dominum significant, [et дрѹтъ Deum, ut ait Schilterus in Glossario teutonico; unde ibi Somnerus: *Saxon. driht et Dryhten*, vox, ut *Verstegano motum*, non omni Domino communis, sed Domino dominorum, Deo scilicet propria et peculiaris, de cuius etymo pluribus *Martinus in Etymol. voce Deus*. Sed voces *Druhtin*, *Drahtin*, *Truhtin*, quæ Deum, aut Dominum, aut Regem significant, non sunt confundendæ cum *Drut*, *Drutin*, *Druta*, Amicus, dilectus, fidelis, fidus, et monet Schilterus: quem consule.] Vide *retzerum in Divis Bamberg. pag. 130.*

A fide igitur dicti *Drudes*, quos passim reges nostri in Diplomatis *Feaux* vocant. Ab hoc etiam etymo *Draydum* nomen accersit Bucherius in Belgio Romano lib. cap. 4. § 14. de quibus copiose agunt Almasius ad Hist. August. pag. 237. Oxhornius in Orig. Gallic. et alii passim, si res nostras Gallicas attigerunt. Capitula Caroli C. [** Epist. Episc. ann. 858.] c. 23. § 4: *Sine adjutorio uxoris et filiorum, sine solatio et Comitatu Drudorum atque assessorum nuda et desolata exhibit anima vera.* Auctor Vitæ S. Udalrici [** Pertz. g. 418. lin. 37.]: *Drudes suos donis suis sibi complacere satagebat.* [Mabillos sæc. 5. SS. Benedictinorum pag. 460. melius legit *complacere*, additque voci *Drudes* in uno exemplari superscriptum fuisse *atos*, in alio *Consiliarios*. Annal. Bened. m. 4. pag. 396: *Testes de auctoramento mitis Gaufredi fuere Comes Eudo, Odo*

frater Regis Heinrici, Hungerius Drudus ejus.] Ita crebro in Poëmate, cui titulus, *Garin de Loherans*, hac notione vox *Dru* accipitur:

O est mes Drus li Loherans Garin.

Alibi:

Ja fu tel tans, Garin fu vustre Drus.

Rursum:

Hernaus mes mès, mes Drus et mes amis.

Idem:

Delès lui fu Gerins, qui fu ses Drus.

Alio loco:

Ensemble ô lui ses amis et ses Drus.

Denique:

Mari avés et si volés Dru fere.

Chronicon MS. Bertrandi du Guesclin:

A tosors mais serons vos amis et vos Drus.

Le Roman de Rou MS. in Richardo I. Duce Normanniæ:

Bien euide avoir Normans matez et eonfondus,

Et tous les euide avoir sans bataille vaineus,

Grand joye et grands gabeis en meine entre ses Drus.

Le Roman de Florimond MS.:

Or seron bon ami et Dru.

Alibi:

Le Roy apela de ses Drus.

Alter Poëta:

Gadifer et Betis et auques de lor Drus,

A trové combatans desous deus pins fuillus.

Le Caton en Roman MS.:

Teus puet estre riches et Drus,

Qui puis devieut pources et nus.

Le Roman de Girard de Vienne:

Seignor Baron, avés vos entendu

De ces glotons qui estoient mi Dru.

Druë, pro amica. Le Roman de Florimond MS.:

Li Rois li a sa fille monstrée,

Li autre l'ont par lui veue,

Se dit ja qu'elle l'est sa Drue.

Le Roman de la Rose:

Cil qui l'a vnuu retenir,

Qu'elle ne puisse aler ne venir,

Soit sa mouiller, ou sa Drue,

Tantost en à l'amour perdue.

Philippus Mouskes in Philippo Augusto, de Ottone Imperatore:

Li Dus de Louvain s'en parti,

Quar ne vit pas le giu parti,

S'Othes avoit sa fille eue,

La fille au Roi estoit sa drue,

A feme l'avoit espousée,

Aint la guerre lui fu donnée.

Jacobus Millet in Poem. cui titulus, *la Destruction de Troye*, de Helena:

Menelaus, à qui je sui la Drue.

Joan. Lingonens. in versione libri Boetii de Consolatione:

Jadis quand j'oi fortune Drue,

Chaseus eureus me disoit.

Ubi *fortune Druë* est *fortuna amica*. Ita Itali *Drudo* usurpant pro amasio, et eo, quem *Galant* vulgo dicimus. Dantes in inferno Cant. 18:

Taida e la puttana che rispose

Al Drudo suo.

In Parad. Cant. 12. [ubi de patria S. Dominici:]

Dentro vi nacque l'amoroso Drudo

[Della fide Christiana il santo atleta,

Benigno a' suoi ed a' nemici erudo.]

Quo ex loco conficit Crescimbenus in Vitis Poetarum Provincialium pag. 159. vocem *Drudo* bonam in partem accipiendam esse, adversus Nostradamum, qui hanc de dissolutis mulieribus intelligit. Sententiam confirmat suam idem Crescimbenus auctoritate veteris Poetæ vocem *Druderia* usurpantis

notione religiosa; hic enim de B. Virgine Maria scribit:

La balia tu n'hai avuta

Lungo tempo l'hai tenuta

Per pietà, Madre or m'aiuta

Che lei presti in Druderia.

His addit inter cetera Crescimbenus Glossarium vetus Provinciale, ubi *Druz* redditur, *Dilectus*, *amans*, *fidelis*. Ex iis quidem patet ab antiquis bonam in partem acceptum fuisse hoc nomen, sed in pejorem acceperunt plerique recentiores: quod temporibus S. Ludovici contigisse ait Beslius Hist. Comitum Pictav. cap. 18.]

* **DRUELERIA**, Idem quod *Laudatio*, quod scilicet domino feudi penditur pro facultate alienandi feudum, vel in professionem vassallatus. Charta Jocerani Grossi ann. 1236. in Chartul. Cluniac. ch. 286: *Vendimus et tradimus pro pretio mille quingentarum marcharum argenti et quadringentarum librarum Divionensium pro laudationibus seu Drueleriis*. Quæ rursum occurrunt in seq. Ch. Hugon. abb. Cluniac. ejusd. an.: *Pro hiis precium dedimus, videlicet mille et quingentas marchas argenti et quadringentas libras Divionenses pro Drueleriis*. Vide infra *Drullia*.

* **DRUGA**. Charta ann. 1130. inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 290: *Si autem fuerint duella, raptus mulierum, quod vulgo wifver, Druga etc.* Sed legendum unica voce *Wifverdragan*, dictum est in *Wifver*. *Druge* vero nostris, idem quod Fuga, recessus, vulgo *Fuite*, *retraite*. Le Roman de la Rose MS.:

Mont a souris poure secours

Et fet en grand péril sa Druge,

Qui n'a e'un pertus à refuge.

Guill. Guiartus ad ann. 1249:

Sarrazins eomme eliens glatissent,

Leur grant eris, leur horrible Druge

Semblent le meschief du déluge.

† **DRULLA**, pro Trulla, seu Instrumentum, quo cæmentarii uti solent in lapidibus mortario conglutinandis atque liniendis parietibus, Gal. *Truelle*. Vita S. Rodani, April. tom. 2. pag. 385. A: *Sed vir super Drullam illud in stercore ovium projiciet, etc.* Vide *Truella*.

† **DRUMON**. Vide *Dromones*.

† **DRUMUS**, *Nemus densum*. Gloss. vett. apud Laurentium in Amalthea. Est a Græco δρυμός, Silva.

† **DRUNGARIUS**. Mox vide *Drungus*.

DRUNGUS, Globus militum. Vegetius lib. 3. cap. 16: *Scire dux debet contra quos Drungos, hoc est, globos hostium, quos equites oporteat poni.* Et cap. 19: *Aut a vagantibus globis, quos vocant Drungos.* Vopiscus in Aureliano: *Omnium gentium Drungos usque ad quinquagenos homines ante triumphum duxit.* Isaacius Pontanus vocabuli etymon a Germanico *Gedrung*, et *gedreng*, quod idem sonat, accersit. Nec abludit Spelmannus, qui Anglo-Saxonibus vocem *drungan*, significare ait confertam multitudinem, seu Globum militum, uti apposite exposuit Vegetius; unde Angli eadem notione *Throng* mutuati sunt. [Leunclavius in Pand. Turc. num. 173. a *Trunco* seu baculo *Drungum* dictum putat, quod esset insigne potestatis *Drungariorum*.] Certe a Latinis acceperere Græci suum δρυγγος. Glossæ Basil.: Δρυγγος, τὸ ἐκ

παγκράτων, ἥτοι ἀνδρῶν τῶν λεγομένων κομήτων, συγκαίμενον πλῆθος. Codinus de Offic. cap. 5. § 95 : Δρουγγα, ποσότης ποσειδῶν τινῶν ἐρμηνεύεται. Leo in Tactic. cap. 3. § 3 : Κατὰ δρουγγους, καὶ κατὰ τούρους.

Sed alius est δρουγγος apud Epiphanium, sen potius δρουγος. Nam Galatarum voce μυκτῆρα vel ῥόθονα designat. Unde hæretici quidam dieti Τασσοδρουγοί, ὅπερ ἐρμηνεύεται πασσαλορυγίται, ut est apud Timotheum περὶ τῶν προσερχομένων τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ. Vide Glossar. Rigaltii, Meursii, Fabroti [et mediæ Græcitat. col. 333.]

DRUNGARIUS, Qui Drungo præest, præfectus Drungi vel turmæ. Χιλιάρχος, uti exponitur in Gl. Basil. seu ὁ μὲν μοίρας ἄρχων, apud Leonem in Tacticis cap. 3. § 9. cap. 4. § 6. 9. 42. 45. Vide Inscript. Grut. 1161. 2. [et Glossarium mediæ Græcitat.] supra Delongaris. Plures autem Drungarios recensent Scriptores Byzantini, quos inter eminet.

DRUNGARIUS CLASSIS, δρουγγάριος τοῦ στόλου, seu τοῦ πλωίμου, de cuius officio multa Leo in Tactic. cap. 19. § 24. et Codin. de off. cap. 5. § 4. Sub cuius manu navium erat omnis potestas, ut loquitur Luithprandus in Legatione. Illius etiam passim mentio fit apud Scriptores Byzantinos, Constantinum de Adm. Imp. cap. 29. 51. Annam Comm. l. 3. Nicetam Paphlagon. in Ignatio Patr. Manassem, Leonem Grammat. et alios; qua quidem dignitate donatus fuerat Romanus Imp. antequam imperaret, qui Primus navium, et Navalis exercitus Princeps dicitur ab eodem Luithprando lib. 3. cap. 6. et 7. Atque hic κατ' ἐξοχὴν Magnus drungarius dicitur in Novella Manuelis de Divers. caus. et apud Joann. Tzetz. Chil. 5. cui præ aliis suberat δεύτερος δρουγγάριος τοῦ στόλου, ut est apud Annam l. 12. Alexiad. pag. 369. Vide Codin. de Offic. cap. 5. § 95. [Ipsa vero Drungarii dignitas δρουγγαρχίας dicitur Anonymo Combefisiano in Leone Philosopho n. 27. Eundem vide in Porphyrog. n. 12. in Romano Jun. n. 1. Simili modo δρουγγαρχίας τῆς βίγλας, apud Theodorum Hermopolitem l. 7. tit. 12.]

DRUNGARIUS VIGILIE, seu Drungarius Imperialis vigiliæ, ut est in Hist. Miscella lib. 24. pag. 739. 772. i. e. Præfectus Excubitorum Vigilum : δρουγγάριος τῆς βασιλικῆς βίγλας, Theophani pag. 416. cuius munus erat constituere exenbias ex præcepto M. Domestici. Ita Codinus cap. 2. 4. 5. 16. etc. Illius meminit Constantinus in Basilio n. 44. Scylitzes, pag. 598. Phranzes lib. 2. cap. 18. etc. Idem qui Νυκτέπαρχος in Chronico Alexandrino pag. 744.

DRUNGARIUS CATHREOTARUM, apud Cedrenum in Leontio, et Nicephorum CP. in Breviar.

DRUNGARIUS δωδεκανήσου, qui Auctori Historiæ Miscellæ lib. 23. pag. 714. Drungarius duodecimæ insulæ perperam dicitur. Vide Glossar. Meursii, et Myrespum sect. 1. cap. 443.

† DRUPPA, γεργέριμος, ἐλαία μέλιτινα, Gloss. Lat. Gr. Sangerm. Explicat Laurent. Laurenberg. in Supplemento Antiquarii, Oliva quæ in arbore maturuit; alii tamen olivas nondum edules aut maturas intelligunt. Drupæ vox nota est Plinio. Græcis δρουπετής, Fructus maturescens jam-

jamque ex arbore casurus, a δρῦς, Quercus, et generatim arbor, et πίπτω, Cado.

* DRUSILA, Una generatione, in Glossar. Lat. Ital. MS.

DRUSUS, Patiens aut rigidus, aut contumax, Glossar. Arabico-Lat. et Isid. [Vide Grævium.]

DRUTHE. Vide Druchte.

* DRUULIA, Munusculum, quod ab ingredientibus officium aliquod, in professionem clientelæ offertur. Bulla Adriani IV. PP. ann. 1157. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 925 : Tantam denique familiaritatem ex dilectione in domo episcopali habere debet (comes Gebennensis) quod in mutationibus officiorum ejusdem domus, si tu inde questionem habueris, Druuliam ibi admodum habere debet. Vide supra Drolia et Drueleria.

† DRYOCOLAPTES, δρυκολάπτης, Species avis, Plinio Picus, Gallis Pivert. Gloss. vet. Sangerm. n. 501 : Dryogalartes (lege Druocolartes) Avis quæ in capite suo in modum galli cristam habet, quæ ore suo arborem fodiens ibidem sibi nidum facit.

† DRYPHACTUM, δρύφακτον, Cancelli, fores tribunalis seu sepes. S. Cyprianus Epist. 20 : Pro se dona numeravit, ne sacrificaret, sed tantum ascendisse videtur usque ad Dryphacta et inde descendisse.

DUA, pro Duo, neutr. plur. dixisse veteres, notum ex Quintiliano l. 1. cap. 9. et aliis. Veteres Glossæ : Biceps, Dua capita. Vetus inscriptio nuper detecta in Ecclesia Monast. S. Acbeoli juxta Ambianum :

PRO SALUTE ET
VICTORIA EXX G
APOLLINI ET UER
JUGODUMNO
TRIBUNALIA DUA
SE TUBOGIUS ESUGGI
F. D. S. D.

Ita in Codicibus MSS. Capitularium, et in Lega Bajwar. Dua crebro pro duo legi monet Stephan. Baluzius in Not. ad ead. Capitul. pag. 1125. Dua Capitula, in Capitul. Aquisg. ann. 789. cap. 22. 23. ubi alii Codices duo preferunt. [Codex MS. Irminonis Abb. S. Germani fol. 61. col. 2 : Faciunt Dua carra ad vinericiam.]

† DUACZATORIUM. Hist. Dalph. tom. 2. pag. 282. in Computo ann. 1333. et seqq. : Item, pro tabulis ad faciendum unum Duaczatorium pro Domina Dalphina et duo tabuleria ad opponendum igni cum pedibus et clavis necessariis ibidem vi. sol.

† DUALIS, Divisa femina. Gloss. Isid. ad quas Grævius : Si unquam hæc vox hac notione habetur, dualis femina est adultera, quæ duos viros sectatur. Constantiensis autem generatim exponit : Dualis, divisa, gemina.

** DUALITAS. Marins Mercator. pag. 48 : Quid Dualitas naturarum, quid substantiarum diversitas in uno Domino Christo magna et impia loquacitate nobis adfertur?

DUANA, DUANERIUS. Vide Doana.

† I. DUANUS, Debitus. Cantatorium MS. Abbatiae S. Huberti fol. 6. v°. : Hermannus vero et Rodolphus aliquandiu cum nimio dolore superstites, defecerunt sine penitentia et Duana recognitione.

* 2. DUANUS, Qui a deux jours. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

† DUARIA, Donatio mulieri fac ta pter nuptias. Charta Edwardi III. Regis Angl. ann. 1332. de Sponsalibus, etc. apud Rymerum tom. 4. pag. 509. col. 1 : Procuratores præfati Comit. eidem sorori nostræ, nomine donationis propter nuptias, dotem seu Duariam assignassent. Vide Doarium.

† DUARIUM, Eadem notione. Chartular. S. Vandregisili tom. 2. pag. 1964 : Ego Robertus Lupus concessi omnino matri meæ, quod ipsa faciat unam domum in Duario suo in cardigno meo.

† DUBALATIO, Designatio. Gloss. Sangerman. num. 501. An mendum pro Dubbatio, ita ut Designatio hic idem sit quod actio, qua quis Eques Designatur aut creatur? [** Vide Dibulatio.]

* DUBARE, Dubitare. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : Duptar, Prov. ambigere, dubitare, Dubare. Ital. Dubbiare.

† DUBBATIO, Equitis creatio, sic a dubba vel dubban dicta. Saxonice, dubban to ridere, Equitem creare, Cimbrice, At dubba til riddara, quod est juxta Olaum Verelium, Percutere aliquem in Equitem, seu Percutiendo aliquem in Equitem creare. Nam At dubba primario significat, Verberare, percutere. Et istud moris a Normannis in Angliam invecit etiamnum perseverat; ubi candidatus Eques stricto gladio a Rege percutitur. Propterea, inquit Hickesius Gramm. Anglo-Sax. pag. 151. creatio Equitis per hoc verbum denotari contigit, post introitum Normannorum: ante quem apud Anglo-Saxones mos erat, non per Dubbationem a Rege, sed per consecrationem, militiam legitimam ambien-tem Equitem creari, facta prius exomologesi, nocte in vigiliis et orationibus in Ecclesia consumta, atque Sacrorum in Missa participatione : quibus peractis Equiti candidato a Sacerdote gladius collatum benedictione imponebatur. Hunc autem consecrandi Militis modum Normanni ut scribit Ingulfus, abominati sunt, talen non Militem legitimum existimantes, sed Equitem socordem et degenerem. Hæc pos Hickesius loco allegato. Vide Adobare.

DUBBERIA. Fleta lib. 2. cap. 52. § 35. De iis, qui duobus utuntur officiis, videlicet. tanneriæ et carnificis, vel officio scissoris et Dubberie.

* Ars vestes, Dobleti dietas, texendi. Vide supra Dobletus 1. et Doubletarius.

† DUBENUS, apud antiquos dicebatur qui nunc Dominus. Ita Festus, quem emendat Scaliger : Dubienus, apud antiquos dicebatur, qui nunc dubius. Gloss. : Dubenus δισσός. Et tamen mirum, inquit idem Scaliger, quod in eodem Glossario legitur Dubius, δισπότης; videtur enim vulgata lectioni hujus loci favere. Supplementum Antiquarii habet : Dubinus, δισσός, Dubius Duplex.

* DUBIETAS, Dubitatio, Ital. Dubbieta Gall. Doute. Testam. ann. 1238. Raim Bereng. comit. Prov. : Item statuimus quod si aliqua ambiguitas, Dubietas vel obscuritas super prædictis oriretur, etc. Occurri præterea in Stat. Montis-reg. pag. 44. Utitur etiam Ammian. lib. 20. cap. 6.

DUBIETUM, Eadem notione. Charta ann. 1271. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. 5. 95. col. 2: *Cum esset altercatum et dubietum inter ipsos et esse posset in potum, pro qua parte seu partibus singulorum, vel eorum successores possint uti vel valeant jurisdictione omnimoda, etc.* Vide infra *Dubitabile*.

DUBINGENIOSUS, Ineptus, quasi vir ingenii. Gloss. Lat. Gr.: *Dubingeniosus*, ἀπὺς.

DUBIO, Instrumentum incurvum, vel quod aliquid curvatur et inflectitur; Hist. n. *Doblar*, curvare, inflectere, nos *Doubtu* appellamus arcum majorem primarium. Guido de Vigev. MS. de Modo aquir. et expugn. T. S. cap. 2: *In pertica calosum sextum sint Dubiones quatuor, cum quibus plicentur seu ligentur ipsi pili, . . . et illi quatuor podii ligentur cum suis Dubionibus.*

1. **DOBIOUSUS**, Periculosus. *Dubiosum* nomen, in Statutis et privilegiis MSS. piscatum Massil.

2. **DUBIOSUS**, Dubius, incertus, Gall. *Douteux*. Serm. Barel. in festo S. Domin.: *Pna (regula) fuit Basilii, sub qua militum monachi Orientales seu Graeci, et fratres Erenii vulgo dicti, quae regula est satis Divosa.* Utitur A. Gell. lib. 5. cap. 10.

DUBITABILE, Dubitatio, quaestio dubia, Gall. *Doute*. Lit. Alfonsi comit. Pav. ann. 1269. in Reg. 11. Chartoph. fol. 95: *Ex serie litterarum vestrarum quae nuper recepimus, collegimus duo Dubabilia super quibus petebatis plenius edocere.*

DUBITAMENTUM, Eadem acceptione, It. *Dubitamento*. Conc. Trevir. ann. 1227. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 11: *Item, praecipimus firmiter et districte, ut sacerdotes in casibus perplexis, id est Dubitamentis et erroneis, mittant subditos ac peritiores se.* Vide supra *Dubietum*.

1. **DUBITANTIA**, Ambiguitas, dubitatio, Ital. *Dubitanza*. Instr. ann. 1391. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 3. col. 2: *Fuit ordinatum judicialiter per dictos decanos reformatores, quod nobiles essent de contributione universitatis villae Nemausi in quibuscumque indictionibus: removens quencunque differentiam, opinionem, Dubitantiam nobilium et innobilium super praedictis.*

2. **DUBITANTIA**, Timor, metus, Italianam *Dubitanza*, nostris *Doubtance* et *Doute*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 76: *Dubitantia, Doubtance.* Lit. Ant. de Bellojoco ann. 1361. ex Memor. Dam. Comput. Paris. fol. 27. 1°: *Lesquels chastel et rentes nostredit seigneur à nostre pere, six ans devant sa mort, pour baillier à mons. de Flandre, et pour ceins enforcemens et reparations, que nostredit pere fist faire oudit chastel, pour la Doubtance de messire Jehan de Veruny, qui se tourna ennemi du royaume.* Vide infra *Dubium*.

DUBITARE. Acta Alexandri III. PP. ann. 1157: *Ego neque vos, neque excommunicatos vestras appetior, vel Dubito unum vestrum.* Itali *Dottare*, et *Dubitare*, pro *Timere*, metuere, usurpant, ut *Dotta*, pro *Timere*: nostri dicunt *Redouter*, [alias

etiam *Douter*. Magnum Custumarium Franciae l. 4. cap. *des peines*: *Doit le juge en toutes choses avoir Dieu devant ses yeux et en memoire; car cestui n'est pas digne de tenir jugement, qui Doute plus homme que Dieu.* Assisiae Jerosol. cap. 7: *Chacun doit plus aimer et Douter Dieu, et s'arme en son honneur que bongré ne maugré d'homme, ne de femme, ne gaging d'avoir.* *Douter les Sarrazins*, in Historia Guillelmi Archiep. Tyr. continuata de Bello sacro, apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 597. *Le Roman de Narcisse* MS.:

Tu ne Doubtes Comte ne Roi,
Les plus riches mes en effroi.

Le Roman de Partonopex MS.:

Si que plaindre ne s'en osoit
Pour Troiens que tant Dotoit.]

¶ **DOUBTE**, **DOUTE**, Metus, timor. Praeceptum Philippi VI. Franc. Regis ann. 1349. pro nundinis Campaniae, apud de Lauriere tom. 2. Ordinat. pag. 310: *Pour ce que nous sommes suffisamment informez, que par les prises desordonnées, qui faites ont esté au temps passé par nos Gens, des chevaux des marchans et frequentans lesdites foires, pour Doubtes desquelles prises ils seront tenus à petites chevauchées, etc.* Pour la *Doubte de vexations et des depends*, ibid. tom. 3. pag. 30. in Edicto Johannis Franc. Regis ann. 1355. *En peril et en Doute*, in Litteris ann. 1358. ibid. pag. 322.

¶ **DUBITAS**, pro *Dubietas*, Dubitatio, apud Rymerum tom. 8. pag. 132. col. 2.

* **DUBITATIVE**, Dubitanter, Ital. *Dubitativamente*, Gall. *En hesitant*. Correct. stat. Cadubr. cap. 14: *Si vero contigerit ipsum reum Dubitative, obscure, vel implicite ipsi libello respondere, etc.*

* **DUBITEALIS**. Charta Rudolphi I. imper. ann. 1273. inter Probat. jur. domus Bavar. ad regna Hungar. et Boh. pag. 11: *Propter quod scripturarum apices Dubitealis scrupulos, et obtenebratae reminiscenciae caliginem sui claritate luminis repellentes, etc.* Ubi leg. *Dubietatis*. Vide supra *Dubietas*.

* **DUBIUM**, Timor, metus, periculum, nostris alias *Doubte*. Arest. parlam. Paris. sub Joan. reg. Franc. ex Cod. reg. 8312. 5. fol. 13. 1°: *Et illud, guerris vel earum Dubio cessantibus, caperent sicuti antea tenebant.* Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 147. Chartoph. reg. ch. 330: *Erant quaedam gentium armorum societates supra patriam, quae valde propter hac in Dubio constituebatur, . . . exponens recordans quod patria erat valde Dubia, etc.* Hinc *Doubtif*, pro *Timidus*, formidolosus, vulgo *Timide*, *craintif*, apud Monstrel. 3. vol. fol. 104. 1°: *Le duc de Bourgogne respondit à ce que le chancelier de France avoit dit, que son fils estoit Doubtif; s'il est Doubtif, dit-il, il ne tient pas de moy: car oncques en ma vie je ne Doubtay homme.* Vide supra *Dubitantia*.

* **DUBIUS**. **LOCA DUBIA**, Reficienda, munienda. Charta ann. 1381. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 46. col. 1: *Obtulerunt se fore paratos dictum fortalitium et loca Dubia dicto commissario ostendere, ut loca reparanda, cum consilio ipsius commissarii, valeant brevius quam poterunt reparare.* Galli diceremus, *Les endroits foibles*.

* **DUBLA**, Monetae aureae species, Ital. *Dobla*. Charta ann. 1497. 1. Maii in Reg. 4. Armor. gener. pag. xij: *Valente quolibet (scuto auri cigni solis) quadraginta tres Dublis cum dimidia.* Vide *Dupla* 3.

* **DUBLARIUM**, Dolii species, idem quod supra *Doublerium* 2. Bulla Honor. III. PP. ann. 1221. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 92: *Apud Croissy quodque trecentorum arpenorum terrae decimam, et unum Dublarium vini, et unum modium bladi.*

* **DUBLECTUS**, Tunicae species, nostris *Doublet*. Const. Feder. reg. Sicil. cap. 107: *Item quod praedicti comites, magnates, barones, milites, et uxores eorum possint habere in uestate guarnimentum unum de serico, sub eo fassetum, vel Dublectum ac juppam.* Vide supra *Dobletus* 1.

¶ **DUBLERIUM**, Duplum, Gall. *Le Double*, *Deux fois autant*. Charta Petri de Geriaco Prioris de Regula an. 1301: *Assignmentes... ipsi Conventui fecimus pro sustentatione xx. Monachorum... incluso Dublerio Subprioris.* Vide *Doublerius*.

¶ **DUBLIA**, Crustulum, Gall. *Oublie*. Chartularium Prioratus S. Petri de Domina fol. 93: *Mansus de la Parx debet unum sextarium vini de tascha... ix. sextarios de frumento... sex denarios Dublias per Sexagesimam.* Et fol. 107. 1°: *Post Calendas sex denarios Dublias et unum fassum de cignonis (oignonis) et dimidiam boxiam.* Vide *Deublia*.

¶ **DUBLUS**, pro *Duplus*, Gallis *Double*, in Instrumento ann. 842. tom. 1. novae Histor. Occitan. col. 76.

¶ 1. **DUCA**, vox Italica, *Dux*, Gall. *Duc*, supra legitur in *Derivare*.

* Chron. Modoet. Bonincont. apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 1151: *Ibi nobilissime receptus fuit a Castruccio principe Lucano, quem Ducam Lucanum constituit.* Non semel ibi. Vide *Ducha*.

* 2. **DUCA**, *La formula*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

DUCALE. Gloss. Lat. Gr.: *Ducale*, ἀρχαῖος; ὁ τῶν κατὰ τὸν. Ubi perperam Vulcanius ductor reponit. Vetus Gloss. cap. de Pellibus: *Ducale*, ἀρχαῖος. Glossar. Aelfrici: *Ducale*, latteh. Ubi Somnerus, *id scilicet, quo equus agasonis manu ducitur.* Anglo Saxonibus *Latteov*, est, *Dux*. Vita S. Frontonii Abbatis, in Vitis Patrum cap. 8: *Dimisit servulus primum camelum, cujus Ducalem tenebat: ubi quidam Ducalem pro fune, quo animal ducitur, intelligi volunt.*

¶ **DUCALIS**, Pertinens ad Ducem, Gall. *Ducal*. Passim occurrit apud Murator. tom. 12. col. 455. 456. 458. etc.

* **DUCALIS VESTITUS**, Ducis scilicet Austriae, ita describitur in Charta Frider. I. imper. ann. 1156. inter Probat. jur. domus Bavar. ad regna Hungar. et Boh. pag. 5: *Dux Austriae principali amictus veste, superimposito Ducali pilleo, circumdato sero pinnito, baculum habens in manibus, equo assidens, et insuper more aliorum principum imperii, conducere ab imperio feoda sua debet.*

DUCALITER, in morem Ducis, qui praecedit, apud Sidonium lib. 5. Epist. 13.

DUCAMEN, Ducatus. Glaber Rodulfus lib. 1. cap. 5: *Illorum quippe Ducaminis*

principatus fuit Metropolis civitas Rotomagorum. Lib. 4. cap. 6 : *Universos sui Ducaminis Principes militibus adstrinxit sacramentis.* Charta ann. 999. in Tabulario Burguliensis Monasterii Ch. 44 : *Concedo ex rebus mei beneficii, quod ex Ducamine tenere videor quartas 3. etc.* Utitur non semel Dudo de Morib. Normann. pag. 102. 112. [Charta Roberti Ducis Burgundiae ann. 1040. inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 143 : *Suscipiens Ducaminis gubernacula Burgundiae.*] Occurrit etiam in Gestis Consulum Andegavensium cap. 4. num. 1.

* Unde nostris *Duchame* et *Ducheaume*, pro *Duché*. *Le Ducheaume de Lohorrainne*, in Lit ann. 1300. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 125. vº. col. 2. Pacta matrim. inter reg. Boh. et Beatr. filiam Ludov. ducis Borbon. ann. 1334. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1435 : *Nous li assérons mille livrées de terre à Tournoy, ... avecques chastiau ou meson convenable ou Ducheaume de Bourbonnoys.* Homag. Odon. IV. Ducis Burg. ann. 1339. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 241 : *Li dux, qui seray par le temps, seray tenu de faire homaige à l'abbé doudit monastere de Tornus, deans l'église de Tornus, ou aultre part ou Duchame de Bourgoigne, en leu convenable.*

* **DUCANA**, pro *Doana*. Vide in hac voce. Epist. Soldani apud Iamium in Delic. erudit. inter notas ad Hist. Sicul. Bonincout. tom. 1. pag. 222 : *Præcepimus domino stoli nostri, et domino nostræ Ducane, quod homines vestros in personis et rebus salvent et manuteneant.*

1. **DUCARE**, *Guidare, vel nutrire*, Joan. de Janua : *Unde Educare, i. Enutrire.*

2. **DUCARE**, *Ducem agere, Ducatum tenere.* Versus Palæ altaris ædis S. Marci Venetiis inscripti :

Tunc Ordellaphus Faledrus in urbe Dueabat.
Rursum :

Dandolus Andreas præclarus honore Dueabat.
Charta Veneta ann. 1430 : *Ducante inclito Domino Francisco Foscario.* Andreas Dandulus in Chronico, de Petro Candiano Duce Venetor. : *Ducavit menses quinque.* [Et apud Murator. tom. 12. col. 466 : *Ducante illust. D. Andrea Contarens iuclyto Venetiarum Ducc.* Col. 469 : *Ducavit fideliter annis xv. etc.*]

DUCARIA, Ductus aquæ. Vetus Charta apud Ughellum tom. 3. pag. 454 : *Latus unum extenditur in palude, alterum latus in Ducaria, quæ dicitur Cula, sicut ipsa Ducaria defluit versus prædictum fluvium.*

¶ **DUCARIUM**, Palatium Ducis Venetiarum. Vide *Ducatus*.

DUCARIUS. Gloss. Lat. Gr. : *Ductarius*, ἀγωγεύς, *Ducalc*, ἀγωγεύς ὁ τῶν κτηνῶν. Ubi forte legendum *Ducarius*.

* Vide *Ducale*. *Duitres*, Ductor, in Chron. S. Dion. lib. 3. cap. 5 : *Riens ne nous puet grever, puisque Dieux veult estre nostres Duitres.*

DUCARIA SCROFA, Ductrix aliarum scrofarum in Lege Salica tit. 2. § 13. et in Lege Aleman. tit. 99. § 14. *Ductrix*, in Lege Bajwar. tit. 12. cap. 4. § 2. Gloss. Græc. Lat. : Ἀγελάρχης, *Dux gregis*. Catoni cap. 150. *Sexturius porcus* est, qui gregem præ-

cedens ducit. Vide *Bourdelot* ad lib. 2. *Heliodori* pag. 45.

DUCAS, seu **DUCAS**, Græcis Byzantinis δούκας, Latinis *Dux*. Rogerius Sclavoniæ Dux sub Manuele Imp. sic Chartam subscribit ann. 1180 : *Ego Rogerius Sclavone Dei et Imperiali gratia Dalmatiæ et Croatiae Duccas manu mea subscripsi.* Inscriptio vero sic concipitur : *In Ducatu Dalmatiæ et Croatiae existente D. Rogerio Sclavone Duce.* Conventions Michaëlis Palæologi Imp. et Genuensium ann. 1261. in Historia nostra Gallo-Byzant. : *Quod si aliqua navis mercatorum Januensium fuerit in Imperio nostro, et tunc acciderit, quod stolus Pisanorum, vel Venetorum, vel aliorum, qui habent guerram cum Imperio nostro, et Capitaneus, seu Ducas, vel Castellanus loci, ubi jam dicta navis esset, requireret de hominibus navis prædictæ pro maniendo castrum, etc.* In versione Gallica MS. : *Et le Chapitain, Duc, ou Chastellein du lieu, etc.* Cretensis Insulæ apud Venetos Præfectus semper Ducas Cretæ appellatur in Chronico MS. Andreæ Danduli. Vide *Meursium* in δούκας.

* **DUCATISSA**, Ducis uxor, Gall. *Duchesse*. Obituarius MS. Rotomag. ad 18. Jan. : *Obitus Ducatissæ Normanniæ.*

¶ **DUCATONUS**, Nummus argenteus valens circiter quatuor libras Francicas, Gall. *Ducaton*. Memorantur *Ducaton* apud Murator. tom. 12. col. 412. sic dicitur quasi minor *Ducatus*. Vide *Ducatus* 4.

DUCATOR, a *Ducare*, pro *Ducere*. Glossæ Lat. Gr. : *Ducatores*, ἀγοί, ἡγεμόνες, προηγούμενοι. *Ducatores navis*, in leg. Quemadmodum, D. ad Leg. Aquiliam. (9, 2. fr. 29. § 4.) *Equites Ducatores*, in Notit. Imper. lib. 1. cap. 149. Δουκῶτορες, viæ duces, apud Leonem in Tacticis cap. 8. Occurrit apud Tertullianum adversus Judæos cap. 13. S. Augustinum lib. 3. contra Maximum, in Vita S. Frontonii Abbatis cap. 7. etc. [** Vide Glossar. med. Græcit. in Δουκῶτορες.]

DUCATORIUM. Gloss. Gr. Lat. MS. : ἀγωγεύς, *Ducator*, hoc *Ducatorium*. Editum, *Ductum*, *Ductarium*.

DUCATRIX, apud Apuleium lib. 1. de Dogmate Platonis : *Illæ vero vitiorum Ducatrices iracundia et libido.* Ita ex vet. Cod. restituit Scaliger ad Manilium. Item *Ducissa*, Ducis uxor. Domnizo lib. 1. de Vita Mathildis :

... Sua temperat aeta Ducatrix.

Occurrit pluries ibi, et in Chartis ipsius Mathildis apud Franciscum Mariam in ejus Vita lib. 3. pag. 105. 156. etc. [Item in Charta anni 1012. apud Muratorium tom. 2. part. 2. col. 510.] Vide *Ductrix*.

1. **DUCATUS**, Magistratus, Præpositura. Gloss. Lat. Græc. : *Ducatus*, ἡγεμονία. Quomodo usurpatur a Suetonio in Nerone, Vopisco in Aureliano, Lampridio in Helio-gabalo, etc.

2. **DUCATUS**. Joannes de Janua : *Ducatus est dignitas Ducis, vel ejus terra. Ducatus sive Provincia*, in Concilio Vermeriensi ann. 752. cap. 9. *Ad honorem Ducatus provehi*, in leg. 13. Cod. Th. de Proxim. Comitib. dispos. (6, 26.) Gunther. lib. 5. Ligurini :

..... Per septem signa Ducatum
Rite resignavit.

Mox :

Marchia tunc tellus erat hæc, nunc vero Ducatus
Namque volens prisei defendere nomen honoris,
Rex patruo, cum tres Comitatus ille teneret,
Iis quoque compactis, et in uno corpore junctis,
Consilio Procerum, celebrem jubet esse Ducatum

Ducatus, in Lege Ripuar. tit. 33. § 1 videtur sumi pro Bajuvariorum provincia quæ *Ducatus* appellatione vulgo donatur i ejusdem provinciæ legibus, quod a Duce regeretur, præsertim tit. 2. in Capitulari ann. 813. cap. 42. *Ducatus* sumitur pro provincia, quæ a Duce regitur, respectu Comitatus.

DUCATUM, neutro genere, in Lege Bajuvar. tit. 2. cap. 9. et apud Leonem Oslib. 1. cap. 6. τὸ Δουκάτον, Auctor Vitæ Sabæ, Nilus Doxopatrinus, et Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 50. lib. 1. c. Theinat. cap. 1. pariter dixerunt.

** **DUCATUS**, Villa quædam in agro Rivenate, ejus domini ducis titulum assuebant, in Chart. ann. 1197. ap. Murator. Antiq. Ital. tom. 1. col. 159. Vide Svin. Hist. Jur. Rom. med. tempor. tom. cap. 5. § 117. not. d.

¶ 3. **DUCATUS**, Palatium Ducis. Albertin. Mussat. de Gestis Henrici VII. lib. apud Murator. tom. 10. col. 376 : *Quæ Petrus Gradonico Dux Venetiarum cum mitiva obviam navigans, comiter honorifice que admodum excepit, in Ducatum adiacens.* Alii, teste Pignorio, *Ducarium* appellant.

4. **DUCATUS**, appellata primum *Moneta Ducatus Apuliæ*, cusa a Rogerio Rege ciliæ ann. 1240. Falco Beneventan. : *Monetam suam introduxit, unam vero, cui Ducatus nomen imposuit.* Occurrit in Charta ann. 1181. 1186. apud Ughellum tom. pag. 227. et tom. 9. pag. 98. 106.

DUCATUS, *Monetæ Veneticæ aureæ species*, ab impresso hocce lemmate sic nuncupatum :

Sit tibi, Christe, datus, quem tu regis, iste Ducatus
Zecchinum hodie vocant, ab officina monetaria, quæ *Zecca* Italis dicitur, dum nomine. Venetos autem Duci subesse non nescit. Δουκάτον apud Phranzem lib. 1. cap. 27. Constantinus in Hist. Apoll. Ty. ἡτοιμα ἐτιμήθησαν δουκάτα πνευματικά. Cui autem primum cœperunt Ducati Joanne Dandulo, qui Ducatum inivit ann. 1280. ut auctor est Andreas Dandulus in Chron. MS. ann. 1280. et ex eo Petrus Marcellus in Princip. Venet.

DUCATUS RHODI, in Statutis Ordin. spirit. S. Joan. Hierosol. tit. 5. § 42. *Moneta Rhodiensis Militum.*

5. **DUCATUS**, Defensio in vita per ejus territorium, Gall. *Saufconduit*, *vegarde*. Joan. de Janua : *Ducatus, Ducatus vel guida.* Epistola Gregorii VII. PP. apud Brunonem de Bello Saxon. pag. 13 : *Henricum atque Rodulfum commoneat, quatenus nobis viam illic secure transeant aperiant, et adjutorium atque Ducatum tales personas, de quibus vos bene confidete præbeant, ut iter nobis Christo pateat.* Occurrit in aliis Epistolis Gregorii apud Hugonem Flavium. in Chron. pag. 217. 218. et lib. 1. Epist. 77. lib. 4. Epist. 12. 23. apud Fulbertum Carnot. Epist. 44. Godefridum Monachum ann. 10.

noldum Lubecensem lib. 2. cap. 3. ill. ab Oldenborg in Itiner. T. S. pag. 5. Burchardum Monach. de Casib. S. illi cap. 7. Cunradum de Fabaria de Galli cap. 8. 19. Walaf. Strab. de rac. S. Galli cap. 17. Odonem Cluniac. Reversione B. Martini a Burgund. cap. Venericum Vercellensem de Unitate clesiae conservanda pag. 46. [Obertum ncellarium lib. 2. Annal. Genuens. non nel.] etc. [* Vide Conductus, 1. et ltaus. Glossar. German. voce *Geleite*, . 627.]

* 6. **DUCATUS**, Præstatio, quæ domino solvitur pro ducatu seu securo transitu terram illius. Charta ann. 1187. inter str. tom. 6. Gall. Christ. col. 331 : *recedo in perpetuum... usatica, piscaria, leudas, Ducatus, quistas, albergas*, etc. Vide *Guionagium* in *Guida*.

* 7. **DUCATUS**, Trames, via. Canon. bon. tom. 10. Collect. Histor. Franc. 15. 629 : *Dum tamen inoffenso vestigio veritatis ingressus per Ducatum Evangelii non recedat a divinis oraculis*.

DUCCAS. Vide *Ducas*.

* **DUCELLUS**, Ducis filius, Annal. regens. ad ann. 1193. ap. Pertz. Scriptor. 11. 3. pag. 121 : *Episcopus... in Boemiam de Ducello Spitigneo revertitur, gestans ab operatore sibi tradita vexilla ducatus*. Vide *Ducillus*.

DUCENAE DIGNITAS, Cujus mentio est i Cod. Th. leg. 3. de Cohortalib. (8, 4.) l. 7. 8. 20. 21. de Agentib. (6, 27.) et u. de Senatoribus (6, 2.), gradus quidam est in Schola Agentium in rebus, proximus *Ducipi Agentium*, sicut e *Ducena* ad *Principatum Agentium* promotio fieret : hac qui danti erant *Ducenarii* appellabantur.

* **DUCENARIUS**, Ugutioni lib. 2. cap. 8 dicitur, qui duobus militum Centuriis preerat, sicut uni Centurio. S. Hieronymus ad Pammach. : *Post Tribunum Primitivus, deinde Senator, Ducenarius, Biarcus, Circitor, Eques. Ducenarii non semel occurrunt in Veterib. Inscript. 457. 8. 542.* et apud Gualterum in Tabulis Siculis p. 18.

* **DUCENARIUS**, Judex, qui de levioribus causis judicabat. Sueton. in Aug. cap. 3. *Ad tres judicum decurias quartam addit ex inferiori censu, quæ Ducenariorum preerat, judicaretque de levioribus causis. Ducenarii, Procuratores, qui ducenta sestertia accipiebant a Principe, ut docet Dio 53. pag. 506. Vide Jacobum Gothofredum ad leg. 1. Cod. Th. de Exact. (11, 7.) multa de Ducenariis congerit. [* Vide Glossar. med. Græcit. in Δουκηνάριοι.]*

DUCENTUM, Modus agri. Charta pro t. Tornac. ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 265 : *In parrochia de Dognies unum bonnarium, tria quarteria et ducentum terræ arabilis*. Vide supra Centu.

DUCERE CAUSAM, Litem prosequi, G. *Suivre une affaire*. Lit. ann. 1340. to. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 605 : *Equia Ducere causam prædictam, et de eis et pluribus ressortis subici, esset de his religiosis nimis grave et sumptuosum, etc.*

DUCERE DOGMATA MONACHORUM, Mo-

nasticam regulam sequi. Acta S. Lamb. tom. 5. Sept. pag. 529. col. 2 :

Præsul enim tunc cenobium, quod nomine dicunt Stabolaum, subiens, monachorum dogmata Duxit Annos per septem, etc.

* **DUCERE AD MEMORIAM**, Custodire memoriam, Gall. *Conserver la mémoire*. Testam. Mafaldæ regin. ann. 1256. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portug. pag. 33 : *Item mando domnæ Orracæ Sancii sorori meæ... quatuor taucas, ... quod Ducat me ad memoriam*.

* **DUCERE MALAM VITAM ALICUI**, Illum asperius tractare, objurgare, vulgo *Mener* vel *Faite une terrible vie à quelqu'un*. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 477 : *Uxor dicti Petri inceptit dicto supplicanti malam vitam Ducere, dicendo quod dictus supplicans, qui consilium dederat emendi dicta arua sub spe lucri, erat in causa suæ perditionis atque dampni*.

† **DUCHA**, Dux, Ital. *Duca*, Gall. *Duc*. *Ducha* Cretæ insulæ, apud Murator. tom. 12. col. 429.

† **DUCHERII**, Sacerdotes qui, licet vitam non profiteantur monasticam, in Prioratibus tamen S. Victoris Massiliensis sedes habent perpetuas, vulgo dicti *Conduchers* et *Panetiers*. Capitulum Generale S. Viet. Massil. ann. 1313 : *Statuimus, quod in Prioratibus dicti Monasterii habentibus Clericos, Ducherios, Panatarios seu Conviuas, etc.* Vide *Conducherii*.

† **DUCHISSA**, ut *Ducissa*, Gall. *Duchesse*, Ducis uxor, Ducatus Domina. Occurrit in Opusculo Gualvanei de la *Flamuta*, apud Murator. tom. 12. col. 1043. Le Roman d'Athis MS. :

A sejour y ert la Duehoise
Noble dame preux et courtoise.

DUCIANUS, Qui ad Ducem spectat. *Duciani*, Ducis limitis Officiales, in leg. un. Cod. Justin. de Littor. custod. (12, 44.) *Duciani apparitores*, id est, Ducis in leg. un. Cod. Th. de Quadrim. brevib. (11, 25.) *Ducianum officium*, seu *Ducis* in leg. 2. eod. Cod. de Venat. Ferar. (15, 11.)

* **DUCIATICUS**, Idem quod *Dusius*, Dæmon. *Breviculus contra Duciatricum*, ex Cod. reg. 1603. fol. 5. vº. laudato tom. 3. novi Tract. diplom. pag. 136. Vide infra *Dusiolus*.

* **DUCIBILE**, *Vectura*, ἀγώγιμον, in Castigat. ad utrumque Glossar. ex Cod. reg.

DUCIBILIS, Qui facile duci et flecti potest. Victor Vitensis lib. 3. pag. 52 : *Accipiens quoque tyrannus, ut erat Ducibilis et ferus, serpentina suggestionem, feralibus Edictis totam cæpit Africam commovere*.

† **DUCIBULUS**. Vide mox *Duciculus*.

† **DUCICULA**, ut *Duciculus*. Miracula S. Trudonis lib. 1. cap. 1 : *Non passus est moram innectere, ut Duciculam, quam tum forte partim habebat de tonna extractam, remitteret*.

DUCICULUS, Epistomii vertibulum, seu paxillus ori Epistomii insertus; *Douzi*, *Douzil*, et *Douzilia*, Arvernus; *le Dosil* ou *fauet de la tonne*, in Consuetudine Labourtensi tit. 7. art. 9. *Dousils*, in veterib. Consuetudinibus Bituricensibus apud Thomasserium pag. 334. Vita MS. S. Romarici : *Serraculum ab educendo Duciculus*

dictum. Vita S. Urbani Episcopi Lingon. cap. 1 : *Ligamina vasorum gladiis præsciderunt Duciculosque abstraxerunt*. Passio S. Bercharii apud Camusatam : *Forte ille tunc promptuarium ingressus, ante vos steterat, et sudem, quæ vulgo Duciculum, a potu scilicet educendo, dicitur, in manu tenens cerealem amphoræ potum infundebat, etc.* Berta Sanctimonialis in Vita S. Adelheidis Virg. cap. 5 : *Ore cupæ non obfutuato, sed Ducibulo secum in manibus asportato*. Ubi legendum *Duciculo*. Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 54 : *Non solum fundum cuppæ, verum etiam Duciculum abluere curat*. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 12 : *Sed et matas, super sedes, et muscatoria, et Duciculos ad lavatorium, quoties opus est emundare*. Occurrit præterea in Miraculis S. Ursuarii per Flandr. num. 18. in Miraculis S. Angilberti lib. 1. cap. 21. et in Vita S. Fidoli Abbat. n. 6. atque ex iis emendandus videtur Wandelbertus in Miraculis S. Goaris cap. 7 : *Cum Cellerarius... vinum de cupa quadam hausisset, casu contigit, ut cupæ Cuniculum aliud forte meditans infirme clauderet, et abiret*. Legendum enim *Duciculum*.

** **DUCICLUS**. Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 1967 :

Solus init erumeram, tonnis pincerna Dueiclos
Detrahit, ut prodat quæque quod intus habet.

DUCILLUS. Ugutio et Joannes de Janua : *Ducillus, qui et Docillus, qui abdit foramen dolii, clapsydra*. [* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Douisil, clepsedra, Docillus, Ducillus*. Aliud Provinc. Lat. ex Cod. 7657 : *Dosilh, Prov. Ducillus, clepsedra*.] Gervasius Doroborn. ann. 1138. in Cod. Cantabrig. : *Usque ad foramen obicis, qui usitato nomine Ducillus vel Clypsedra dicitur, etc.* Inde Occitanis *Adouzilla, mettre en perce, percer le vin*. Vide *Clepsydra*.

DUCIOLUS, Eadem notione. S. Theodoricus in Vita S. Magni apud Canisium : *Tracto serraculo, meatim in tiprum currere sinit, ... et seraculum, quod Duciolum vocant, manu ferens, ante conspectum B. Magnoaldi astitit*. Quidam Codices præferunt, *seraculum, quod Duciculum vocant*. Eadem habentur apud Bedam in Vita S. Columbani cap. 15.

DOCILLUS, *lla, lum, Clepsedra*. Joan. de Janua in *Ductilis*.

DUX. Vita S. Benedicti Anianensis cap. 43. Edit. Mabillonii : *Perrexat frater, et abstracto Duce, egreditur vinum*.

EDUCILLARE, Vinum et vasa delinire, et vendere sub hederâ, Sambuco : *Vendre du vin à broche*.

* **DUCILIS**, Epistomii vertibulum. Acta transl. S. Savini, apud Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 809 : *Cum... plaustrum musto onustum minaret... Ducilis a fundo karralis egressus in terram, nemine considerante, prosiliit; attamen inustus haud minus quam si obtutatum esset foramen, nec una fluerat gutta, stetit*. Vide *Duciculus*.

DUCILLA, Ugutioni, Joanni de Janua, et Balbo, *Parva Dux, vel Ducis filia*.

DUCILLUS, *Parvus Dux*, Joanni de Janua. Vide [* *Ducellus* et alia notione in] *Duciculus*.

† **DUICIOLES**. Vide *Duciculus*.

* **DUICISALIS**, Ad ducis dignitatem spectans. Testam. Jacobi de Pignatario ann. 1352. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 409. col. 1 : *Recomendo filios meos sacre regie et reginali majestati ac etiam Ducisali*. Vide *Ducianus*.

† **DUISCATUS**, Ducatus, Gall. *Duché*. Charta anni 1231. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. Aremor. col. 1636 : *Nec eorum homines compellere ad obediendum ratione feodorum suorum de Vicecomitatu de Rohan... in aliquo in Duciscatu Britannie, nisi apud Ploarmel solum*.

† **DUICISSA**, Ducis uxor, apud Rymorum tom. 5. pag. 616. col. 1. Ludewig. Reliq. MS. tom. 5. pag. 501. etc.

DUCLIS, *Ducla*, trium unciarum. Ita Glossæ Arabico-Lat.

DUCONES. Vide *Durcones*.

* **DUCTABILIS**, Qui facile duci potest, ductilis. Arest. ann. 1339. 12. Apr. in vol. 3. arestor. parlam. Paris. : *Si dicti canonici vellent tradere pignora portabilia seu Ductabilia, etc.* Vide mox *Ductibilis*.

† **DUCTARE**, Ducere, Ducem agere. Gerohus Præpositus Reichersperg. Exposit. in Psal. LXXIV. ad Eugenium III. Papam apud Baluzium Miscell. tom. 5. pag. 65 : *Sicut hi quorum interest exercitum campo Ductare, congrue investiantur per vexillum, sic non indecenter ex longo usu Præfectus urbis ab Imperatoribus cognoscitur investitus per gladium contra malefactores urbis exertum*.

DUCTARIUM. Gloss. Lat. Gr. : *Ductarium*, ἀγωγέος, ῥυτήρ. *Ductarius*, ἀγωγέος. *Ductus*, ἀγωγέος ὕδατος, ὕδραγωγέον.

* **DUCTIBILIS**, Eadem notione. Charta ann. 1296. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 232. vº : *Facimus nos in solidum fidejussores, principales debitores et redditores in pignoribus sufficientibus, portabilibus et Ductibilibus, reddendis et deliberandis apud Castellionem*.

DUCTILE. Vide *Ductus*.

DUCTILIS, **DUCTILEUS**. Joan. de Janua : *Ductilis*, a duco dicitur, unde *Ductiliter*, adverb. et *Ductileus*, lea, leum, *Ducillus*, la, lum.

* *Docilis*, tractabilis. Elmham. in vita Henr. V. reg. Angl. edit. Hearn. cap. 87. pag. 244 : *Tandem tamen post plurimas furiales alternatas insanias, coguntur inclusi fieri Ductiles in tractatum*. Vide *Ducibilis*.

DUCTITIA, Tributum, quod pro mercibus, quæ educuntur et exportantur, penditur, pour les voitures. Charta Rotroci Comitis Perticensis ann. 1136 : *Volumus quod... a pedagis, traversibus, deprisibus, et quibusvis consuetudinibus et exactionibus secularibus, una cum animalibus, suppellectibus, et aliis quibuscunque bonis, etc. mercimoniis, et Ductitiis quibusvis... sint immunes*. Ubi forte legendum *Dricturis*, id est, *Droitures*, seu tributis, quæ exsolvantur.

† **DUCTIVUS**. Vide *Ductus* 2.

1. **DUCTOR**, Dux, Dignitas Ducis, apud Paulum Warnefr. de Gestis Longob. lib. 2. cap. 2. lib. 4. cap. 46. lib. 5. cap. 16. lib. 6. cap. 1. 27. 44. Ditmarum. lib. 4. pag. 47. Henricum Roslam in Herlingsberga v. 474. etc.

2. **DUCTOR**, Idem etiam qui Græcis

Διασώτης, qui ad conducendum aliquem in via per alterius regionem datus est a quovis Principe. Luithprandus in Legat. : *Turbatus, Διασώτη, id est, Ductori meo*, 50. aureorum res pretio dedi. Vide *Ducatus*, *Diasostes*.

** **DUCTORIA** DIGNITAS, Ducis. Annal. Quedlinburg. ad ann. 985. ap. Pertz. Scriptor. tom. 3. pag. 67 : *Heinricum gratia fidei donatum, Ductoria itidem dignitate sublimatum ... debito dilectionis venerantur affectu*.

DUCTRIX, *Ducissa*, Ducis uxor. Leo Ost. lib. 3. cap. 60 : *Mathilda Ductrix Liguriæ, etc.* Occurrit præterea apud Helmodum lib. 1. cap. 71. apud Ruodmannum Abbatem in Epist. ad Eckcardum, Ditmarum lib. 2. pag. 16. lib. 4. pag. 36. Eckcardum Jun. de Casib. S. Galli cap. 10. et 11. Continuatore in Hist. Episcoporum. Virdun. n. 4. in Bullario Casin. tom. 2. pag. 105. etc.

* Pro Abbatisa occurrit in Act. S. Joan. episc. tom. 6. Sept. pag. 30. col. 2.

DUCTRIX, *Serofa*, porcorum mater, in Lege Bajw. tit. 12. cap. 4. § 2. *Ductrix jumentorum*, in Lege Aleman. tit. 72. § 1. Vide *Ducaria*.

1. **DUCTUS**. Marculfus lib. 1. Form. 38 : *Si hoc conjurare potuerit, de hac causa Ductus sedeat*. Lib. 2. Formula 18. quæ est de securitate pro homicidio : *Sed in omnibus exinde Ductus et absolutus appareas*. Ubi Bignonius, *ductum*, pro *eductum*, positum putat, hoc est, *de causa eductum*. Sed malim hocce vocahulo *securum* eum dici, tanquam conductu et *salvagardia* obtentis. Capitulare Caroli M. ann. 808. cap. 6 : *De illorum hominum conquisitu, qui modo foris ducti fuerunt, et postea adquisierunt, postquam patres eorum et parentes Ducti sunt*. Ubi adquisierunt, poni videtur pro *adquieverunt*. Vetus placitum ann. 876. editum a Baluzio in Append. ad Capitul. n. 104 : *Et hanc meam responsionem præsentie vestre judicium conditionis ostendit sæpeditus Fredemirus mandataris de Ardesindo Episcopo, qui legibus Ductus est, atque ibidem resonat, ex qua auctoritate prædictus locus S. Felicis sub ditione S. Eulalie esse debet*. Canones S. Patricii cap. 21 : *Christianus, cui dereliquerit aliquis, et provocat eum in Ductum, et non in Ecclesiam, ut ibi exanuetur causa, qui sic fecerit, alienus sit*. Ubi Waræns ad marginem reposuit *f. judicium* : sed *drictum* legendum videtur, id est, in jus. Vide *Directum* et *Educere*.

* Ut ut est de hujusce vocis in Marculfi formolis interpretatione a Bignonio vel Cangio proposita, aliud significare videtur in placito hic laudato. *Legibus enim ductus*, idem mihi est quod, in legibus peritus, exercitatus; unde vetus Gallieum *Duit*, eodem intellectu, a verbo *Duire*, docere vel addiscere. Lit. remiss. ann. 1393. in Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 149 : *Le suppliant baillia ses chevaux et charrette à son filz pour les mener et conduire, lequel de ce faire n'estoit pas bien Duit*. Aliæ ann. 1456. in Reg. 191. ch. 234 : *Pour ce que icellui Village suppliant est fort Duit et expérimenté en fait de navigage, etc. Le suppliant print vouloir en lui de soy mettre avant et Duire au fait de marchandise*, in aliis ejusd. ann. ibid. ch. 235. Denique aliæ ann. 1475. ex Reg. 195. ch. 1528 : *Ce que*

le suppliant en faisoit, c'estoit pour le prouf d'icellui Pierre Renel, et le Duyre au mestier (de cousturier.) Vulgatio *ve Duire*, pro *Convenire*, *pertinere*. Chart. ann. 1330. in Chartul. S. Martin. Pontsar. fol. 35. vº : *Reconnurent et confessent pour tant comme et chacun d'eux touche, puet toucher, Duire et appartenir etc.*

2. **DUCTUS**, pro *Aquæductus*, in Cod. Tit. leg. 1. de *Aquæduct.* (15. 2.) ubi Tribonianus restituit *Aquæductus*, Papias : *Ductus, aquæ decursus*. Ita autem appellatur locus, ubi aquæ confluunt. *Doccia*, Italis, est canali tubus fictilis, per quem fluunt aquæ. *Douet*, Andegavensibus. Gloss. Lat. Gr. *Ductus*, ἀγωγέος ὕδατος, ὕδραγωγέον. Alvar. in Vita S. Eulogii : *Ad prominentem canali Ductum, qui super illa loca producit, pervenit*. Tabular. S. Albani Andegav. : *Dona nobis ob remedium anime sue et patris descensum unum, quem habebat in rivul qui appellatur Ducto, cum omni consuetudine, excepto canagio, et de alio descens quem Eminus de Reginaldo Banario in actione dedit nobis simili modo, et consuetudinem, quam ibi habebat, excepto canagio*. Charta Fundat. Monasterii S. Landi Andegavensis : *Et cum villicaria, et fodrio, omnibus consuetudinibus terræ et fluminis rupe Colubraria, usque ad Ductum, a Ducto vero usque ad vallem, etc.* Occurrunt eadem verba in Charta alia Fulconis Regis Hierosol. et Comitis Andegavensis pro Canonicejusdem Ecclesiæ. Vide tom. 5. Ughelli pag. 1572. Ordericum Vitalem lib. 3. pag. 47. Historiam Monast. S. Nicolai Andegav. pag. 20. 59. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 308. etc. Occitanis *Douts*, idem valet aquæ vel fontis caput, origo. *Doualle*, Consuet. Burdegal. art. 115. pro canali trina, seu ductu. [Vide *Doitus*.]

DUCTILE. Alia Charta ex eodem Tabulario Ecclesiæ S. Landi Andeg. : *Volumus, steritati scriptum relinquere, quo pacto Sanctimonialia Ecclesiæ Caritatis cum Canonis S. Landi Ductile sub bucca Meduane communiter habuerunt*. Occurrit ibi pluri. *Ductiles aquæ*, in Charta Hispanica a 1016. apud Anton. de Yopez in Chron. O. S. Benedicti tom. 5. pag. 444. v. *Produles*, nude, crebro in Tabulis Hispanicis apud eundem.

DUCTIVUS, *Ductibus* seatens. Charta Sanctii Regis Aragon. æræ 1131. apud eundem de Yopez tom. 7 : *Montuosum sive Ductivum, etc.*

DUCTUS VIARUM, in eadem Charta : *Aquis aquarumque exitibus, et regressibus earum, viæ Ductibus, et reductibus earum, etc.*

* 3. **DUCTUS**, f. Capistrum, quo equus ducitur : eo æternum sensu vox *Eld* occurrit in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 237 : *Iceilli Dars le menaga de paroles, et aussi lui ceint le Duel de son cheval par la ceinture, pour ce qu'il faisoit semblant de lui ensouir, et cest estat le ramena en sa maison*. Am. Genuens ad ann. 1164. apud Muratori tom. 6. Script. Ital. col. 295 : *Imperator respondit : Ego sum super equum et habeo pedes in Ducta ejus, etc.* Ubi alter Cod. MS. habet *Streiris*. An bene, haud satis scimus.

DUDENA, pro *Duodena*, Gallis *Douzaine*.
Gloss. Gr. Lat. MS.: Δώδεκα, *Dudena*, duo-
cim. Editum δώδεκα, δυδέκα, *Duodeci-*
[Vide *Dozena*.]

DUECIA, Embregina, Ital. *Doccia*,
Il. Douche et Douge. Andr. Thurinus
Ium inscripsit, de *Embriocha nova seu*
ecia artificiali, etc.

DUELECH, est in homine tartari spe-
cis, lapis spongiosus periculum et maximum
perem creans. Roch. le Baillif in Diction.
Egypt.

DUELLA, dicta quasi *duæ sextulæ*;
in vi. scriptulis constat, quæque sic scri-
bitur U U. Papias MS. Hickesio Dissert.
III. est tertia pars uncie. A. Jonas
Indus Crimogeæ lib. I. cap. 8. pag. 85:
reca Islandica valebat unciam argenti de-
ati cum *Duella*. Gloss. Sangerman. n.
: *Duellis*, *Sextula bis adsumpta duellum*
it. [* Vide Isidor. Origin. lib. 16. cap.
sect. 15.]

1. DUELLARE, Belligerari, in Diario
Hussitici, apud Ludewig. tom. 6. Re-
MSS. pag. 157.

2. DUELLARE, *Duello* decertare, vox
Ilica. Charta Phil. Pulc. ann. 1313. ex
Bl. reg.: *Si ea negarent, offerebat se eadem*
gagium Duellare in campo contra quem-
et eorumdem successive, convicto prædicto
idone ipsoque sanato prius de plagis suis,
suas haberet, legitime per se vel per alium
batum. Lit. remiss. ann. 1386. in
lg. 130. Chartoph. reg. ch. 171: *Idem*
ualdus dicendo quod super hoc dictum
eoneutem Duellaret, seu propter hoc duel-
lo faceret.

DUELLARIS, Ad *duellum* spectans.
A. S. Guill. Eremit. tom. 2. Febr. pag.
28. col. 1: *Mox mirum in modum circa*
is cellam more militari ceperunt torneari
eludo Duellari vicissim pugillare. Charta
a. 1322. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch.
7: *Helas Gelos burgensis castri Lemovicen-*
alias delatus fuit... ad finem gagii Duel-
lis. *Duellaria* verba, quibus *duellum*
vocat. Vide in *Duellum*, pag. 95. Hinc

DUELLARITER ALLOQUI, *Duellum*
vocare. Vide inibi. *Apeler de bataille*,
quem in jus vocare, ut *duello* crimen a
amoveat, in Lib. rub. fol. parvo domus
Bl. Abbavil. ad ann. 1274. fol. 32. vº.:
fille Hue Verdiere apela de bataille le
archier de taute, de reube, de larrechin et
fu bouté en le grange son pere. Chiex s'en
cendi et fu bataille jugié et firent pais u
sup saint Jore à le vené du senescal et de
lent le conte.

DUELLATOR, Qui *duello* pugnatur.
erman. Neuvald. in Tract. de Exam.
ar. super aquam frigidam project. pag.
Et sic non fuit (David) proprie *Duellator*
divinae justitiæ prædestinatus executor.

DUELLIO. Gloss. Isid.: *Duellio*, *Re-*
lis, ubi forte legendum *Rebellio*. Id sua-
Hugo Flaviniac. in Chron. pag. 87:
es *Virdluensis oppidi defectionem atque*
bellionem contra cum dicuntur meditati.
bellis conjuratio, apud Rollandinum in
Con. lib. II. cap. 17. [Vide *Delliones*.]

DIBELLIO, pro *Duellio*, *Rebellio*. Gloss.
Gr.: *Divellio*, *πολεμός*. *Divelliones*, *πολε-*
μός, *ἀρπαγῆς*. Alibi *Delliones* (leg. *Divellio-*
nis) *τυραννίδες*. *Τυραννίς*, *Duellum*. Eulogius

Cordub. lib. 3. cap. 4: *Undique Dibellionum*
insurgentia bella magnam ei molestiam in-
ferabant.

2. DUELLIO, *Pugil*, qui etiam *Duellius*
dicitur, et inde *Duellis* [* leg. *Perduel-*
lis.] per compositionem, id est, ille *pugil*, qui
perseveranter durat in *duello*. Jo. de Janua.

* Hist. Franc. Sfort. apud Murator. tom.
21. Script. Ital. col. 214: *Duelliones magno*
utrinque comitatu data fide extra castrorum
munitiones palustresque difficultates, dimi-
caturi prodeunt.

¶ 3. **DUELLIO**, ut *Duellum* 3. Singulare
certamen. *Diffinierunt, ut per Duellionem*
placitum illud dirimeretur, in veteri Instru-
mento. Vide *Duellum* [* et sentent. Ru-
dolphi I. Imper. ap. Pertz. Leg. tom. 2. pag.
455. lin. 43.]

¶ **DUELLIS**. Vide *Duella*, et *Duellio* 3.
1. **DUELLIUM**, *Bellum*, proprie *tyran-*
nis. Glossæ Gr. Lat.: *Τυραννίς*, *Duellum*.
[Aliæ Lat. Gr. Sangerman.: *Duellum*, *τυραν-*
νίς.] Dudo lib. 2. de Actis Normann. pag.
70: *Unius vero lustris spatio perseverante in-*
ter Regem et Rollonem Duellio. Et lib. 3.
pag. 96:

Bella, supercilium, fraudesque, Duellia, telum.
Joann. de Janua: *Duellum, quasi*
dubellum, vel dubellium, i. duorum bellum.
Ita pro monomachia usurpat Simeon Du-
nelm. ann. 1169: *In Duellio victi oculos*
eruerunt. [* Glossa ad Panegyri. Berengarii
lib. 2. vers. 40. ap. Pertz. Script. tom. 4.
pag. 197: *Distat autem Duellum et Duel-*
lum, nam Duellum est spatium quo bellum
præparatur, Duellum dicitur ipse confi-
ctus, etc.]

¶ 2. **DUELLIUM**, *Jus duelli*, seu quid-
quid ad principes locorum Dominos redi-
bat emolumentum ex judiciis *duelli* examine
direntis. Concordatio inter Abbatem J.
Montis et Conventum de partitione suorum
reddituum inter se ann. 1212. inter Anecd.
Marten. tom. 1. col. 838: *In his maneriis*
seu villis habebit ipse Abbas, sicut Dominus,
revelationes et hominia et Duellia. Vide *Duel-*
lum 3. lin. *De compositione de duello, etc.*

1. **DUELLUM**, ut *Duellum* 1. Anonymus
Poeta de Episcopis Eboracensib.:

Urbis tunc tenuit sceptrum gens pigra Britonum
Quæ fere continuis Pictorum pressa Duellis
Servitii pondus tandem subacta subivit.

Occurrit rursus infra, et apud Anonymum
Goldasti de Suevorum origine pag. 170.
Vide Festum, et Quintil. lib. 1. cap. 6.

2. **DUELLUM**, *Prælium*, certamen, apud
Ditmarum lib. 2. pag. 22. lib. 4. pag. 35.

3. **DUELLUM**, *Monomachia*, seu singu-
lare certamen, quo ambiguae disceptationes
dirimebantur, quæ ordinario judicio termi-
nari non poterant. Στρατιωτικὴ ἀπόδειξις,
Acropolitæ cap. 50. Joanni de Lyniano ve-
teri J.C.: *Pugna corporalis deliberata hinc inde*
duorum, ad purgationem, gloriam, vel odii
aggregationem. In qua definitione non com-
prehendit duntaxat *duellum*, quod induc-
tum est ad veri probationem, sed etiam
illud, quod inter hostes publicos, condito
vel ex innato odio, vel ad virtutis ac pro-
bitatis specimen, et ex Principum consensu
initur, quod vulgo *Combat à outrance* a
nostris appellatur, de qua *duelli* specie
Uptonus lib. 2. de Militari Offic. cap. 5. 6.
et nos pluribus in Dissert. 7. ad Joinvillam.

Duelli iudicium, seu *duello* controver-
sias ambiguas dirimendi originem a Se-
ptentrionalibus populis manasse constat,
apud quos ab initio in usu erat, uti ex Pa-
terculo colligere est, qui *armis decernere*
lites suas solitos fuisse scribit. Apud Sto-
bæum Serm. 10. pag. 133. Umhrici cum
controversias inter se habebant, pugnabant
armati sicut in bello: et qui suos adversa-
rios interemerant, justiore causam ha-
buisse videbantur.

Sed præsertim id invaluit, ex quo Gun-
debaldus Burgund. Rex in Legibus suis tit.
45. statuit: *Ut si pars ejus, cui oblatum fue-*
rit jusjurandum, noluerit sacramenta susci-
pere, sed adversarium suum veritatis fiducia
armis dixerit posse convinci, et pars diversa
non cesserit, pugnandi licentia non negare-
tur. Quæ quidem *duello* lites dirimendi
ratio recepta est postmodum, in Lege Ale-
mannorum tit. 44. § 1. tit. 56. § 1. tit.
84. in Lege Bajwar. tit. 2. cap. 2. tit. 9.
cap. 4. in Lege Longobard. lib. 1. tit. 9.
§ 39. lib. 2. tit. 35. § 3. 4. [* Henr. II. cap.
2. Grimoald. cap. 1. 2.] etc. Saxo Gramma-
ticus lib. 5. Hist. Danicæ de Rege Fro-
thone: *De qualibet vero controversia ferro*
decerni sauxit, speciosius viribus quam ver-
bis confligendum existimans. Sed potissimum
propria fuisse Francorum dicitur in Vita
Ludovici Pii ann. 831. de Bernardo: *Is*
ergo Imperatorem adiens modum se purgandi
ab eo querebat more Francis solito, scilicet
crimen objicienti semet objicere volens, ar-
misque impacta diluere. [* Vide Grimmii
Antiquit. Jur. Germ. pag. 909. et 927.
sq. et Murator. Dissertationem 39. in An-
tiquit. Ital. tom. 3. col. 633. sqq.]

Neque tamen cuivis suapte *duello* licebat
contendere, sed necesse erat, ut de eo sub-
eundo Judices decernerent. Libellus Cata-
lanicus MS. de Batallia facienda: *Et axi*
donu aqel usatge, que bataya nos deu fer
per volentat, mes per necessitat, quand la
Cort connexera quel reptant es tal que
bataya sen deju fer, ço es per beya, o per
treues trancades, o per trahycio.

* Interdum *duellum* decernere judici vel
domino nequaquam licebat, nisi utraque
pars consentiret. Stat. Montispeess. ann.
1204: *Duellum, vel judicium candentis*
ferri, vel aquæ ferventis, vel alia canonibus
vel legibus improbata, nullo modo in curia
Montispeessulani rata sunt, nisi utraque pars
convenerit.

Duello decertaturi ex Judicis decreto,
Vadium seu *pignus* apud eum deponabant,
ut postmodum pro damni ac jacturæ com-
pensatione cederent: quod sane in *vadio*
juri standi, vel de objectis *rectum* faciendi,
actitatum docent Lex Alaman. tit. 36. § 3.
et Lex Bajw. tit. 2. cap. 15. § 3. id porro
Duellum vadiare dicebant. Usatici Barcinon.
MSS. cap. 21: *Bataya judicata, antequam*
sit jurata, si per milites debet esse facta,
per 200. uncias auri Valentie sit per
Pignora firmata: et si per pedones sit fir-
mata, per 100. propter hoc, ut ad illum,
qui vicerit, sit emendatum malum, quod in
bello acceperit, tam in corpore, quam in
cavallo, sive in armis, et assequatur hoc, pro
quo bellum factum erit, et omnes missiones,
quas per illud bellum fecerit, et diffinitum
illud, quod acceperit ille, qui victus fuerit.

Assisiæ Hierosolymitanæ MSS. cap. 163 : *Le Guarent que lon lieve si com esparjur, doit respondre maintenant à celui qui ensi le lieue, Tu meus, et je suis pret que je m'en aleaute contre toi, et defende mon cors contre le tien, et te rendrai mort, ou recreant, en une oure dou jour, et vessi mon Gage, et tendra au Seignor son Gage à genoüil, et le Seignor doit les Gage recevoir, et assener le jour de la bataille.* Cap. 79 : *Lors s'agenoüille l'Apeleoir, et lui tent son Gage.* Cap. 87 : *Et se celui que l'on appelle ensi s'en veaut aerdre à celui qu'il appelle de son cors au sien, il le doit demettre mot à mot, et ouffrir s'en à deffendre de son cors contre le sien, et tendre son Gage au Seignor, et se il le fait, le Seignor en peut recevoir les Guages.* Le Roman de Garin MS. :

A ees paroles sailli en piez Gerins,
Tenez mon Gage, Emperieres, dit-il,
Euvers Fromond que vos vées ici,
Des grans afères vos a del tot menti.

[Le Roman de Florance et de Blanche Flore MS. :

Et li roxignox saut avant,
Il a au Roy baillé son gant,
Pour la bataille confirmer.]

Vetus Consuetudo Normanniæ 2. part. cap. 2 : *Plainte de multre doit estre fete en cette maniere. P. se plaint de T. qui li mordri son pere felonement en la paix Dieu et Roy, que il est prest de prouver et de fere lui recognoistre à une hore du jour. Et se T. le nie mot à mot, et il en offre sou Gage à deffendre soy, l'en doit premierement prendre le Gage au deffendeur, et puis celui à l'apeleur, et chescun doit donner pleges de mener la loi. Ne pourquant il doivent ambedeux estre retenus en la prison le Duc, et fere sus cen qui sera regardé que l'en devra fere de droit. La bataille li doit estre ottrouée par la Justice, et si puet bailler l'un et l'autre en une prison, se il veut portant, que il soient baillez à bonnes gardes, qui les rendent au jour de la bataille fere.*

Interdum Gagia Duelli ad Dominum spectabant. Charta Communie Fidemensis in Campania ann. 1316 : *Gagia duelli Majoris et Juratorum dictæ Communie erant, sed victus in Lege duelli meus erit.* Nam et in eum finem apud Dominum vel Judicem deponerantur, ut in emendam seu multam pars illorum cederet. Tabularium Monasterii S. Savini Levitanensis ann. 945 : *Eidem Monasterio donamus et concedimus, ut si quo nobis pecunia pro placitis aut batallis de predicto Monasterio nobis evenierit, etc.* Charta Philippi Aug. Reg. Franc. ann. 1185. in Hist. Vastinensi pag. 707 : *Carnifices reddent stallagia, quæ debuerint : vadia duelli ad consuetudinem Gastinesii exsolvent.* [* Charta locationis præpositi. Ambian. ann. 1292. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 252 : *Item in custodia parci, in armando pugiles, in gagiis duelli admittendis.*]

* Aliquando tamen duelli pignus apud ecclesiasticos depositum, usque ad sacramenta in ecclesiis tunc juranda. Charta Theob. comit. Trecc. ann. 1198. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 310 : *Vadia duelli in manu prioris (de Condis) dabuntur, et tenebit illud usque ad majora sacramenta. Exinde duellum in manu præpositi meierit.*

Jam vero dicebatur is falsum vadium incurrere, se mettre en faux gage, qui cum

reo, quem appellasset, duellum inibat ante peracta coram Judice sacramenta in hisce occasionibus fieri solita, in Assisiis Hierosolymitanis MSS. cap. 65. ut et si is, qui aliquem de homicidio appellasset, quidpiam diceret, de quo appellatus non esset convictus, in cap. 76. ubi e contra, se mettre en loiaus gages, dicitur, qui rem, quam intendit, probat, quod se mettre en droit gage, rursum dicitur cap. 82. et 86. Neque, opinor, aliud est omnino Vadium mentiri, in Legibus Inæ Regis cap. 14 : *Si quis coram Episcopo testimonium suum et Vadium mentitur, 30. sol. emendet.* Vadium enim mentitur, qui de juri stando vadium dedit, illud deserit, nec juri stat. Vide Probat. Histor. Turenensis pag. 36. Histor. Bencharn. pag. 375. Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 59. etc. [* Glavillam lib. 2. cap. 3.]

* Eo gagii nomine appellabant quidquid coram judice projectum erat, ut quis duellum in se suscipere profiteretur. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 222 : *Dux Almaricæ accusatus et fortiter appellatus fuit de morte ducis Gloucestræ per diversas personas, et præcipue per dom. le Fitzwauter, qui ad duellum inde probandum caputium suum jecit coram rege publice in parlamento.* Infra pag. 250 : *Armiger dictæ dominæ, projecto caputio coram rege, in causa dominæ suæ se obtulit pugnaturum.*

Interdum parti ipsi Vadium dabatur, quod et olim factitatum in duellis, arguunt quæ habentur in Lege Bajw. cap. 17. § 2. [Id confirmare licet ex Arresto Scaccarii Paschæ ann. 1277. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feudorum lib. 3. cap. 18. pag. 983 : *De quodam homine vicecomitatus Caudebeci petente bona adversarii sui quæ per vadium belli detinuit, et suspendi fecit, ad ipsum pertinentia per consuetudinem Normanniæ, ut dicebat, quæ quidem bona dictus Vicecomes tenebat pro Domino Rege : concordatum fuit, quod dictus homo victoriam habens, bona mobilia habebit, et immobilia, dominis in quorum terra consistunt, remanebunt, si de consuetudine debeant habere.]* Quinimo is usus invaluerat ut appellans chirothecam, seu rem quamvis aliam coram judice projiceret, eamque appellatus judicis prius petita venia, e terra levaret, eoque facto duellum in se suscipere profiteretur. Petrus Cluniacensis lib. 1. de Miraculis pag. 1261 : *Jussus post hæc a iudicibus venire, et ea, quæ dixerat, comprobare, propius accessit, et iterans, quæ dixerat, cepta temeritate se vere dicere confirmabat. Cumque instaret, rursum ei iudices præceperunt, ut secundum morem regionis Gadum, rei videlicet ab eo probandæ argumentum, manu propria in ejusdem Gerardi prioris poneret, qui velut ex bona conscientia audacter Gadum in manum ejus ponens, ait : Hujus, ut dixi, rei ego testis sum, aliis quoque testibus, vel duello id ipsum probaturus.* Froissart. 2. vol. cap. 85 : *Et pour moi purger en la presene Monseigneur que veez-lé, j'en jette mon Gage, or le levez.* Idem 4. vol. cap. 42 : *Quand il eut pensé un petit, il se tira avant, et prit son chaperon en sa main, et vint devant le Roy, et le Comte Mareschal, et dit, Comte Mareschal, je di, que tu es faux, mauvais et*

traistre, tout ce je prouveray, mon cors contre le tien, et voila mon gage. Monstrletus 2. vol. pag. 68 : *Mailloin jetta son Gage, et Messire Hector le leva par le cors du Prince.* Guignevilla in Peregrinatio animæ :

Il est mauvais, faux et traître,
Quelque nom ait, ou quelque titre,
Je l'appelle de trahison,
Et sans faire dilation,
Devant tout vostre barnage,
J'an offre et baille mon Gage,
Et vueil en champ mortel entrer,
Pour vous sa trahison monstrer,

Le Debat du cœur et de l'œil, MS. :

Le cœur replica ce langage,
Et dit à œil, tu as menty,
Un soupir l'en jette pour Gage :
L'œil respondit, Aucunement, mais ty.

Datis autem et receptis vadiis, Appellatus et Appellatus pacem inter se inire non poterant, inconsulto et invito Domino; quod si paci nollet consensus præbere, astrigere eos poterat ad perficiendum duellum. Ita Assisiæ Hierosol. cap. 87. et Philipp Bellomanerius cap. 58. et 63. [quod Dominis ipsis non est intelligendum : poterant enim illi pacem inter se componere et firmatum duellum antiquare. Instr. an. 1301. in Antiquit. Benedict. Pictav. MS. tom. 3. pag. 552 : *Cumque hac de causa predictus Abbas duellum cum Aimerico filii ipsius Iterii sumpsisset coram jam dicto Comite, tandem placitum tale fecerunt, ut, et* [* Glanvilla lib. 2. cap. 3 : *Postquam Duellum inde fuerit radiatum, oportebit eum qui tenet, terram defendere per duellum, non de cetero poterit se inde in assisam iungere.*]

Non modo Gagia a pugnaturis dabant Domino, sed et obsides : qui quidem, is, cujus vades erant, superaretur, indictam multam persolvebant. Consuetudines Loricæ : *Et si delegitimis hominibus Duellum actum fuerit, Obsides devicti centum et 12. solidos persolvent.* Hinc natum proverbium apud nostros voluit, quod hocce tetrastichum comprehensum :

C'est un proverbe et commun dis,
Q'en la Coustume de Lorris,
Quoiqu'on ai juste demande,
Le batu paie l'amende.

De ejusmodi obsidibus egit le Roman Garin :

Devant li Roi sont li gage plaié,
De deus Barons qui ne sont gueres eher,
Li Empereres n'i ot fet replegier,
Et ce fust mal qu'il n'es list Ostagier,
Par cele chose lor fut grant encombrer.

Alibi :

Et Ysoré son gage porofri,
La le pleurent et parent et ami :
Dout saut avant li Loherans Garin,
De soi defandre estoit prez et garnis,
En porofrant son gage porofri,
Plevisiez moi li Alemans Orri,
Et vos Girart, le Borgoing Anberi,
Mi neveu estes, ne mi devez faillir.
Ge ne vueil nul, li Empereres a dit,
Antres Ostages i eovient à venir.

Vide Chartam libertatum oppidi Cellarii in Biturigib. ann. 1216. apud Thomassinum in Consuet. Bituric. lib. 1. cap. 51.

* Charta ex Tabul. S. Mich. in Apper ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 668. col. Si autem clamor exoritur, qui necesse sit duello diffiniatur, abbas vel præpositus su

in ministerialibus ecclesiæ, totum placitum
e advocato deducet, fidejussores pro summa
illi persolvenda suscipiet.

Gagiis receptis ac obsidibus datis, dies
guæ ad quadagesimum indicebatur a
mino vel Judice. Assisiæ Hierosolymi-
æ MSS. cap. 95 : *De toutes manieres de
taille que de meurtre ou d'omecide, a l'on
jours de respit, puis que les gages sont
uez : et au quarantiesme jour entre prime
tierce se doivent les champions venir pour
rir en l'hostel dou Segnor, l'apelleor avant,
le Deffendeur après. Et cap. 65 : Le Sei-
or doit le gage recevoir, et assener le jour
bataille au quarantiesme jour, se ce n'est
meicide, en quoi il n'i a que 3. jours de
pit de bataille. [* Vide Haltaus. Glossar.
rman. col. 1236. voce *Lehrtag*, et col.
64. voce *Kampfacht*.] Erant et Gagia
elli, de quibus non dabantur obsides, ut est
Charta ann. 1240. ex Tabul. Fossatensi
51.*

Interveniente adversus alterum ex
mpionibus excommunicatione, dies duelli
escripta, quanquam vadiis asserta, dif-
ebatur, neque ob id causa cadebat
communicatus. Scacar. apud Cadom.
n. 1234. in Reg. S. Justi Cam. Comput.
ris. fol. 28. v°. col. 2 : *Quis (quid) si die
li excommunicatus sit alter campionum?
ponsio : differtur, nec perdit querelam.*

Sed neque morte ipsa, duello semel
tuto, causa finita censebatur : verum
nes hæredem erat eam persequi et duel-
n perficere. Charta Blanchæ comit. Trec.
n. 1212. in Chartul. Campan. ejusd.
m. Comput. : *Statutum est etiam, quod si
quis firmaverit duellum, et decesserit infra
s, qui ei jure possent assignari, non id-
co perdat querelam suam; sed hæres ejus
loco ipsius pro jure suo requirendo vel
fendendo. Et si aliquis, firmato duello,
hoc devenerit quod coram justitia dederit
vocatiam suam alicui, qui facere debeat
duellum pro ipso; si ille qui receperit advoca-
m illam, decesserit infra dies, qui ipsi de
re possent assignari, non ideo perdat que-
ram suam ille, qui duellum firmavit, qui ei
derat advocatiam suam; sed liceat ei alium
ostituere loco illius qui decessit.*

Sacramenta quæ in his occasione-
is de more fiebant super sanctam Cru-
m, sanctas Reliquias aut sancta Evangelia
oferebantur coram Sacerdotibus vel Ec-
siæ Ministris. Charta Theobaldi Comitis
juramentis, e Chartul. S. Magdalene
strodun. fol. 1 : *Ne alicui liceret exhibere
acta ad sacramenta juranda in villa Ca-
iduni præter Ministris præsentis Ecclesiæ
nibus duellis vel sacramentis, quæ in cu-
eorum seu in manu Præpositorum ipsorum
præfata villa. Et fol. 29 : Nemini nisi
moratæ Ecclesiæ Ministris liceat extrahere
acta juranda ad sacramenta in duellis,
e in Curia Comitis seu in manu sui præ-
iti insumpta fuerint vel arramissa. Item
56 : In duellis et aliis purgationibus,
bus sacramenta sunt necessaria, pugiles
iunt ad Ecclesiam Canonicorum, audita
ssa Canonici portant Sanctuaria Ecclesiæ
sdem ad bella in domo Comitis, et aliis
ramentis faciendis. Denique fol. 59 : *Ad
ellum autem vidit sacramenta S. Leobini
tari a Presbytero S. Leobini in domo Co-**

mitis. De sacramentis super res sacras plura
vide in Juramentum.

* Sacramentum ad Sancta a pugnaturis
nonnunquam præstitum fuisse intra ipsius
campi repagula, discimus ex Usaticis pro
duello apud Cameracenses MSS. : *On prend
celui qui a fait l'apiel et l'amainne on devant
les Sains ou parc, aussi comme à trois agam-
bées ou à quatre près de l'entrée, et là tient
uns des maîtres sergians les Sains, et uns
des eskievins prennent le baston de celui ki a
apelet et le tient en sa main de ci à dont k'il
a fait sairement, et au faire le sairement uns
des eskievins, en le présence dou prouvos et
des eskievins, prennent le main de celui ki a
apelet et li met sor les Sains, et dont li devise
on et escarit sen sairement en le veue et en
l'oye de sen adversaire, ki près est. Cujus
sacramenti formula his verbis concipitur,
ibid. : *Ce oé li pais et li eskievin ke tel clain,
tel apiel et tele arramie ke jou ai fait sour N.
si comme de men N. ke mauvairement il me
mourdri, à droit l'ai fait comme cius ki i fui
et le vi et oi et senti et m'en convint partir,
ne pour péril de mort ne li oisai aidier, se
Dius m'aît et cil Saint et tout li autre.**

* Ne maleficio quovis uterentur pugnam
inituri, a præpositis duello judicibus solli-
cite examinabantur, nullumque sortilegium
adhibuisse jurare ipsos jubebant. Consuet.
Norman. part. 2. cap. 2 : *Deinde jurabunt
sorcerias : et primo jurabit defensor quod
nec per se, nec per alium in campo sorcerias
fecit aportare, quæ ei possint et debeant
juvare et parti adversæ nocere. Iis præverat
Langob. Lex Rothar. cap. 371 : Nullus
campio præsumat, quando ad pugnam
contra alium vadit, herbas quæ ad maleficia
pertinent, super se habere, nec alias similes
res, nisi tantum arma sua, quæ conveniunt.*

Arma duello decertantium, si peditum,
erant Gladius et Clypeus, quorum armatura
sic etiam describitur in Speculo Saxonico
lib. 1. art. 63 : *Judex cuique duos præbere
debet, qui videant, quod secundum consue-
tudinem præparentur. Quantum voluerint de
corio et lineo induant, dummodo frontes, id
est, capita atque pedes permaneant enudati.
In manibus non nisi simplices habeant chi-
rothecæ : nudum in manu quilibet habeat
Gladium, et cum uno vel pluribus, secun-
dum cujusque arbitrium præcingatur : Cly-
peum ligneum corio tectum, et non nisi um-
bonem ferreum in manu ferant, et unicam
tunicam induant, cujus manicæ usque ad
cubitum se extendant.*

Arma vero Militum seu Equitum duello
decertantium pluribus describunt Assisiæ
Hierosolymitanæ MSS. cap. 95 : *Et se ils
sont Chevaliers, ils doivent venir à cheval en
l'hotel dou Seigneur pour eaus offrir, et doi-
vent avoir les Chaucés de fer chaucies, et lor
Espalieres vestues, et doivent faire amener
les chevaus couvers de fer, et toutes autres
choses appareillées, ancy com por entrer en
champ, et faire apporter lor autres armures
de quoy ils doivent estre armés el champs, de
Haubert, et de Chaucés et de Heaumes et Vi-
sieres, et que chacun ait Cote à armer, et
Gambison, se veaut, et se il ne veaut Gambi-
son, il peut mettre devant son ventre une
Contrecurée de tèle, ou de coton, ou de boure
de sec tèle, et si fort com il vodra; et doit
avoir un Escu et une Lance et deux Espées,*

et que les lances soient d'un long, et que les
fers des lances et des espées des Chevaliers,
qui se combattent en champ guagées de ba-
taille, et doivent estre de tel façon com il
vodront; mais que ils ne soient pas tels, que
ils puissent passer par les mailles dou Hau-
bert, sans tailler ou rompre maill, et doit
avoir en l'oreille dou Heaume tout autour
Orles de fer, tels com il vodra, ou Rasors :
Et en l'escu doit avoir deux Broches de fers
tout emui l'escu, et l'autre au pié de soute,
et doivent estre de tel grosse, come il vodront,
et de tel longour jusques à un pié et neent
plus. Et entour l'escu tant de broches de fer
com ils vodront, aguës, ou rasours : Et le
cheval doit estre couvert de Couverture de fer,
et avoir une Testiere de fer, et emmi la Te-
stiere une Broche de fer, telle come celle de
l'escu : et peut mettre chacun en ses couver-
tures de fer d'entour chene si long come il
vodra, pour les jarés et les jambes de son
cheval couvrir et garder, et chacun doit avoir
l'unie de ses espées attachée à l'arçon de la
selle devant, et l'autre doit avoir ceinte, et
la feure taillé jusques à renges, et peut avoir,
se il veaut, un ou deux fourreaux pleins de
ce, que il vodront, mais que de chose que il
puisse nuire son avversaire, ne gregier, et
peuvent couvrir leurs chevaus d'autres cou-
vertures sur celles de fer, telles come il vo-
dront. Adde cap. 96.

Idem pluribus prosequitur, le Ro-
man de Partonopex MS. :

Rois Sornegur est bien armez,
Bien sai comment or m'escoutez :
Eu Chaucés est de soie faites
Beles, bones et legeretes,
Si a un bon Haubere vestu,
Et a un bon double Escu,
Et bon Heaume el chief lacié,
Et en son poig un bon Espié,
S'a une Espée longue et dure
Et bien molne à sa mesure,
Une autre à son arçon pendue,
D'autre part une Besague,
Et sa Misericorde a ceinte
De fres entouchement entainte,
Et un Alesnas bien poignant,
Moult s'en pooit faire à tant,
Et est sor un moult grant cheval,
Qui bien envient à tel vassal,
Bien est covert de Coutures
De fer, tenant com pierres dures.
Partonopex rest bien armez,
Et à loi de Frans adobez.
Chaucés de fer a bien tailliés,
Et bien de soie appareilliés,
Heaume et Escu et fort Espié,
Et bon Hanbere menu maillié;
Mais il n'a cune sole Espée
Cel a à son arçon noée,
Et siet sor le bon cheval noir,
Bon le cuide à son oes avoir,
Et Culiere et bone Crapiere,
Aate de fer et legiere,
N'a cure de Misericorde,
Ne d'Alesnas pas ne le borde,
Ne cure n'a de Besague,
Ja n'en est par lui esmolue.

* Campiones, qui militum causam
duello defendebant, iisdem armis eodem-
que apparatu, quibus milites ipsi instructi
fuissent, pugnabant, ut colligitur ex Charta
electionis armorum vicecomitis de Rohan
a domino de Bellomanerio ad duellum
provocati ann. 1309. tom. 1. Probat. Brit.
col. 1222.

Cum aulem Campiones ex mili-

tum ordine non erant, clypeo et baculo decertabant, ut patet ex Capitular. Ludovici Pii. Vetuit subinde Philippus August. ann. 1215. ne baculus trium pedum longitudinem excederet. Vide D. de Lauriere tom. 1. Ordinatio Reg. pag. 35.

* Plebeiis hominibus duello decertaturis capilli super aures attondebantur. Consuet. Norman. part. 2. cap. 2 : *Uterque debet habere super aures capillos rotunde adaequatos*. Ubi Gallic. *Et chascun doit estre roingnez par dessus les oreilles*. Usatica MSS. Camerac. pro duello : *Et quant il sont armé et roegnet et enoint, etc.* Matth. de Couciaco in Hist. Caroli VII. pag. 697 : *Par la mesme sentence il fut ordonné que chascun d'eux (combattans) auroit les cheveux coupez tous jus, etc.* Vide *Campio*.

* Testes interdum rei controversæ, ab actore vel defensore producti, ab altero eorumdem ad duellum provocabantur. Charta ann. 1161. in Chartul. S. Joan. Laudun. : *Producti testes legitimet suffientes jurare parati fuerunt, cum Ernaldus unum eorum appellavit, et hinc inde vagiis datis, lex utrinque suscepta est duelli*.

Per Statuta S. Ludovici lib. 1. cap. 80. Si Miles de crimine aliquo capitali et atrociori appellaretur a Villano et Custumario, Militi liberum erat Equitem, contra, si Villanus a Milite appellaretur, Militi Peditem pugnare. Vide *Campio*.

Ætas, qua quis duellum inire cogi poterat erat 21. annorum, juxta Stabilimenta S. Ludov. lib. 1. cap. 71. et 140. et Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicil. cap. 137.

A duello ineundo eximebantur primo mulieres, apud Bractonum lib. 3. tract. 2. cap. 21. § 11. 12. in Fleta lib. 1. cap. 34. § 25. cap. 35. § 4. Vide *Campio* [* et Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 930. Gener socrus loco duello dimicans in Placit. ann. 10. Rich. I. rot. 27. Abbrev. Placit. pag. 7 : *Radulphus et Hamundus tradiderunt terram illam in manum Hodiernæ, matris uxorum prædictorum Duellum fuit inter prædictam Hodiernam et Hugonem Malet de terra illa, in quo duello ipse Hamundus pugnavit.*]

2. Qui annum ætatis sexagesimum excesserant, ut est in Statutis S. Ludovici, lib. 1. cap. 166. et apud Bractonum lib. 3. tract. 2. cap. 21. § 12. Brito de jure Anglicano pag. 40. septuagesimum habet.

3. Ægroti, aut aliqua infirmitate detenti, me-haignez, in iisdem Statutis S. Ludovici, apud Bractonum loco laudato, Brittonem fol. 40. etc.

Denique Sacerdotes, Clerici, Monachi, atque hi Vicarios et Campiones dare tenebantur. Vide Goffridum Vindocin. lib. 3. Epist. 39. Statuta Alexandri Scotorum Regis cap. 5. § 1. et supra verbo *Campio*. [* Placit. ann. 2. Joh. reg. rot. 24. Leicester. Abbrev. Placit. pag. 31 : *Placitum concernente Duellum inter Warinum de Snipeston et priorem de Coventria pro 8. carucatis terræ.... Prior defendit etc. per quendam liberum hominem et vadia data fuerunt ex utraque parte.*]

Erant præterea casus complures, in quibus duellum locum non habebat; quos recenset Bellomanerius cap. 63. Horum

Primus est, si mulier appellavit, nec

suum advocatum retinuit : nam mulier pugnare non potest.

2. Si mulier sub viri potestate appellat sine illius consensu et auctoritate. Vide Assisias Hierosolymit. cap. 98.

3. Si appellans nullam parentelam vel affinitatem habet cum eo, pro quo appellat.

4. Si appellatus jam pugnavit, pro quo appellatur.

5. Si appellans est servus, et appellat hominem ingenuum ac liberum.

6. Si appellans est Clericus : quia non potest se obligare in Curia laica, nisi de proprietate temporali.

7. Si appellatus est Clericus.

8. Pro casu, de quo judicium datum esset.

9. Pro casu notorie falso.

10. Si alias res est bene probata.

11. Si appellans est bastardus, seu nothus et appellatus homo ingenuus et liber : quia non licet homini ingenuo cum notho pugnare. Sed inter duos nothos appellum valet.

12. Si pax facta est de facto, de quo fit appellum, et confirmata a Justitia superiore, qua deficiente confirmatione valet appellum.

13. Si quis appellatus est de homicidio, et mortuus, antequam moreretur, nominavit suos interfectores, et appellatum a crimine innocentem dixit.

14. Si appellans vel appellatus est minor annorum.

15. Quando leprosus hominem sanum appellat, vel si homo sanus leprosum.

16. Quando casus non cadit in vadium. Prædictis addunt Fori Beneharnenses rubr. de Batalla, art. 1. in rebus, quæ per testes, aut alio quovis modo probari possunt appellum non valere. [* Frider. I. Imper. Constit. de Pace tenenda ann. 1156. cap. 1.] Et

Assisias Hierosol. cap. 102. dicunt, assisiam seu usum fuisse in Regno Hierosolymitano, Dominum non debere recipere vadia patris contra filium, nec filii contra patrem, nec fratris contra fratrem. De ultimo casu vide Statuta S. Ludovici lib. 1. cap. 165. Adde Foros Aragonenses lib. 8. tit. de Duello, et Molinum in Repertorio Vide Batalla.

** Neque rara sunt privilegia quibus ne Duello se defendere cogantur mercatores extranei cavetur. Chart. civit. Bremens. ann. 1255. in Origin. Fœder. Hanseat. pag. 70 : *Universis civitatibus et mercatoribus Flandriæ concedimus in nostra civitate et potestatibus, quod nullus eorum Duello provocetur, sicut nec in Flandria mercatores imperii Duello possunt provocari.*

Tillius tom. 1. pag. 313. ait, Principes sanguinis Regii excipi debere a duellis; sed has exceptiones ponit Bellomanerius cap. 1 : *Fix de Rois ne doit pas combattre à son home por plet de mueble, por catix, ne por heritage; mais s'il appelloit son home de murdre ou de traïson, en tel cas converroit-il, qu'il se combatist à son home. Car li vilain cas sont si vilain, que nuls espargnemens ne dut estre vers celi qui accuse.*

A duellis excipiebantur etiam Duces, ita tamen ut per Vicarium seu Campionem appellanti responderent. Charta

Frederici I. Imper. ann. 1156. apud Mirætom. 1. pag. 540. col. 1 : *Insuper potest idem Dux Austriæ, cum impugnatus fuerit ab aliquo de duello, per unum idoneum non in enormitatis macula detentum, vices suas prorsus supplere.*

Evenit aliquando, ut ipsi Clerici sese defenderent aut etiam aggredierentur duello. Id manifeste patet Constitut. Gislelmi Conquestoris ann. 1080. inter Constitutiones Rotom. ult. edit. pag. 69. art. xix. sic legere est : *Si Clericus duellum si Episcopi licentia suscepit, aut assultu fecerit, Episcopo per pecuniam emendetur*. Id puto fuisse rarissimum. Cum Episcopus vel Abbatibus talis erat contentio, quæ juxta pravam temporum consuetudinem non poterat nisi duello dirimi, tunc laicos elegant, qui vices suas obirent, et Campionum munere fungerentur. Vide *Vicedominus*.

* Clericis, qui per se vel per campiones duellum exequiebantur, officia sua exercent facultatem interdicebant canones. Bulla Innoc. II. PP. ann. 1140 : *Consuetudo quidam, quin potius corruptela in plerisque locis regni Franciæ, ut accepimus, inolevit quod videlicet quando ecclesiarum homines de corpore ad alienum dominium se convertunt, si eos quicumque aliqui, quorum ipsi sunt homines, forte conveniant coram judice competenti, necesse habent suam per duellum intentionem fundare, alioquin ab actione proposita repelluntur, licet per testes vel a documenta intentionem ipsam velint et valeant legitime comprobare. Cum igitur clerici absque sui ordinis periculo duella suscipere nequeant vel offerre, pro eo quod, si per se sive per alios, in duello pugnaverint, ipsi ab executione sacrorum ordinum canonice constitutionis severitas alienat, nos hanc pravi consuetudini remedio, quo possumus obviare volentes, et duellorum, præsertim cum de rebus ecclesiasticis agitur, penitus interdicentes ab usum, quo Deus temptatur vera sæpius judicia pervertuntur, ut quibuslibet judiciis omni probationum genere a jure concessa liceat libere dilecto filio abbati Majoris monasterii Turonensis uti, prædicta consuetudine non obstante, auctoritate nostra litterarum nostrarum duximus indulgendum edicto perpetuo statuente ut si, ipso reo presente in quibuslibet casibus per duellum defendere causam suam, aut in hujusmodi reprobo probationis genere succumbent sententia seu executio quacumque processerit eadem et quicquid ex ea secutum fuerit et ob ipsam, nullius penitus sit momenti.*

* Fuere tamen ex clero, qui veluti privilegium a principibus obtinuerunt facultatem, cum opus esset, lites suas per duellum dirimendi. Dipl. Henr. II. imper. an. 1052. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 641 : *Concedimus prædicto episcopo (Volterrensi) suisque successoribus clericos et famulos, aliosque super terra suæ ecclesiæ inhabitantes in sua potestate ut liceat eum ante se causam agere, et per Duellum qualibet legali sententia litem dirimere.* Adde Chartam Couradi I. ann. 1027 apud Ughell. tom. 4 Ital. sacr.

* Quin etiam apud Anglos Scotos duellum inire episcopi, abbatesque clerici per se ipsos cogebantur, ut discimus

Bulla Innoc. PP. in Chartul. eccl. lasguens. ex Cod. reg. 5540. fol. 67. rº. : *uædam pestifera consuetudo, quæ corrumpela potius debet nuncupari, ut pote juri ac nestati ecclesiasticæ prorsus contraria, olevit inter regnum Angliæ ac Scotiæ ab antiquo, et usque nunc observata existit per usum, videlicet ut si episcopum, abbatem, quemlibet clericum super aliquibus officiis pro quibus duellum inter laicos fieri conuevit, ab aliquo conveniri contingat, cogatur qui convenitur, quantumcumque religionis existat, super hiis personaliter subire duellum. Nos igitur consuetudinem superflam, tanquam Deo et sanctis canonibus unicam penitus detestantes, ne quis de cetero talia quomodolibet attemptare præsumat auctoritate præsentium sub interminatione anathematis districtius inhibemus.*

Duello succumbentium pœna fuit ultimum supplicium, suspendium, capitis initio, vel certe membri debilitatio, pro minis qualitate, uti diserte produunt libamenta S. Ludovici lib. 1. cap. 8. Seculum Saxonicum lib. 2. art. 16. § 2. Michbild Magdeburg. art. 82. § 1. Bracton. lib. 3. tract. 2. cap. 21. § 6. etc. Ius moris exempla suggerunt Ditmarus 1. 3. pag. 29. Willelmus Malmesbur. lib. 1. pag. 124. Will. Neubrig. lib. 2. cap. 5. Rodericus Hovedenus pag. 466. Galbertus in Vita S. Caroli Comit. Flandr. n. 94. Galterus Tervan. in Vita ejusdem Caroli c. 39. et alii a nobis laudati Scriptores in Notis ad Alexiadem pag. 298. ubi apud Germanos nostrates secus olim observatum in delatoribus ostendimus, quod et in Anglia obtinuisse innuit Bractonus lib. 3. tract. 2. cap. 21. § 7 : *Si autem (appellatus) victus sit in Campo, aliud erit, (id est, non afficietur ultimo supplicio, ut Appellatus) quia non stat per ipsum, quin fiat ratiocinatio : et quamvis ad gaolam mittendus sit, tamen fit ei aliquando gratia de misericordia, quia pugnat pro pace.* Eadem sententia in Fleta lib. 1. cap. 34. § 32. Vultum Philippus Augustus Rex Franc. Germanicum istum morem rescidit, et a iure commune reduxit, quo talionis pœna in appellatorem, si succumbat, decernitur, uti Guntherus lib. 7. Ligur. ait : *assurum similem non victo crimine pœnam.*

Matth. de Couciaco in Hist. Caroli V. pag. 698. ubi de duello apud Valentinas habito : *Iceluy Mahioten en ce mariage s'escria plusieurs fois pour avoir confession, néantmoins il n'en peut oncques refuser; et en cet estat fut par le bourreau conduit en la ville traisné et mené à la justice, et luy rendit l'esprit ainçois qu'il y vint, et luy poinct il y fut pendu.* Ubi notanda cessionis denegatio. Vide supra in hac voce.

Victus interdum, qui causam suam defendebat, pecunia vel carcere tantum; quod vero pro alio pugnabat, membri mutilatione plectebatur. Libert. villæ S. Tob. sub Bormonte ann. 1203. in Reg. Chartoph. reg. ch. 149 : *Victus vero in duello centum solidos et obolum reddere debetur. Pugil vero conductitius, si victus fuerit, pugno vel pede privabitur.* Eadem sententia in tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 60. art. 6. in Charta communie Claro-

mont. ann. 1248. Alia ann. 1362. ex Reg. 95. ch. 12 : *Fu dit par jugement que gaige y cheoit et que les parties si se combatroient, c'est assavoir ledit Guillaume comme appellant et ledit Gilles comme appelé.... Et ainsi se combatirent longuement lesdiz appellant et appelé, et tant que ledit Guillaume ot son cheval mort et son corps plaié et navré : mais en la parfin desconfit ledit sen Gilles et le rendit vaincu en champ, et comme vaincu et ataint des cas se rendi vaincu, pour tel se confessa et tint souffissamment et expressément, et présens et oians et pour ce oir descendus et venus à lui lesdiz capitaine et baillif et plusieurs autres, et tel ataint, vaincu et desconfis fu tenus prononcé et réputez ledit Gilles, et ledit Guillaume victorieu et vainqueur et aiant fait tout son devoir; et pour ce comme desconfit et attaint, fu ledit Gilles par justice despoillé en son doublet, et deshonorablement mis hors des lices le premier, et menez en prison fermée ou chastel de Dreux es mains desdiz capitaine et baillif; et ledit Guillaume en ses armes et honorablement par congie de justice comme vainqueur se parti après du champ, et delivré avec ses hostages et amis ala en sa maison, requérans toutes voies raison et que justice li fu faite de son dit ennemi et de ses hostages, et que l'en s'en tenist saisi et de leurs biens mesmement, tant qu'il fust deffraié, satesié et restitué.* Hæc pluribus, uti notatu digna, exscripsi.

Scribit Lucianus in Toxari apud Scythas, si quis singulari certamine superatus foret ei dextram abscindi solitam, pœnæ causa.

Duello victi arma a victore Ecclesiis offerebantur. Charta Henrici I. Regis Angl. in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 136. et apud Guill. Prynneum in Libert. Eccl. Anglic. tom. 3. pag. 1103 : *Ubi cumque sit Duellum, Eboraci iuramenta debent fieri super textum, vel super reliquias Ecclesiæ S. Petri : et facto Duello, victor Arma victi ad Ecclesiam S. Petri offerat, gratias agens Deo et S. Petro pro victoria.* [* Vide Haultaus. Glossar. Germ. voce *Fronknus*, col. 544.]

Alia a præallatis et laudatis, purgationis per duellum exempla, describunt passim Scriptores, Gregorius Turon. lib. 7. Hist. cap. 14. Fredegar. in Chron. cap. 51. Paulus Warnefridus de Gest. Longob. lib. 4. cap. 49. Theganus de Gest. Ludov. Pii cap. 38. Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 120. Baldricus Camerac. lib. 1. cap. 10. Aimoinus lib. 4. de Miraculis S. Benedicti cap. 11. Ditmarus in Chronico lib. 3. pag. 29. Wippo in Conrado Salico pag. 439. Regino ann. 950. Hugo Flaviniacensis in Chr. part. 2. cap. 27. Luithprandus in Legatione [* cap. 6. Adde Antapod. lib. 3. cap. 46. et de reb. Otton. M. cap. 7. Ermold. Nigell. lib. 3. vers. 549. sqq.], Lambertus Ardensis pag. 140. Lambertus Scafnaburg. ann. 1048. 1050. Chronicon Moriniacense lib. 2. pag. 366. Petrus Venerabil. lib. 1. de Miracul. cap. 8. Albertus Stadensis ann. 1050. 1105. Vita S. Austregisili, Falcandus de Calamitatib. Sicil. pag. 668. 691. W. Tyrius lib. 9. cap. 7. Cæsarius lib. 3. Miracul.

cap. 18. lib. 9. cap. 48. Antiquitates Fuldenses pag. 614. Willelmus Neubrig. lib. 2. cap. 5. Matthæus Paris ann. 1163. Rodericus Toletanus lib. 6. de Reb. Hispan. cap. 26. Gesta Consul. Andegav. cap. 3. Acropolita cap. 50. Pachymeres lib. 1. Gretzerus in Episcopis Eystetensib. pag. 492. Marca in Hist. Beneharn. lib. 4. cap. 8. et 10. Sirmondus in Notis ad Epist. Goffridi Vindocin. lib. 3. Epist. 38. Marlotus in Chronico S. Nicasii Remensis cap. 10. Oliverius Markanus in Tract. de Duellis, initio, etc.

Pravam istam duelli examine lites ac controversias ambiguas dirimendi consuetudinem, quam *impiam* etiam vocat Luitpr. Rex Longob. tit. 91. § 4. [* 118. (6, 65.)] quamque *propter consuetudinem gentis suæ Longobardorum vetare* se non potuisse ait, abrogare sæpe annexi sunt summi Pontifices, Episcopi, et Concilia, et anathemate damnarunt, vel certe improbarunt, imprimis Concilium Valentinum ann. 855. can. 12. Nicolaus I. PP. Ep. 50. ad Carolum Cal. ex qua desumpta 2. q. 5. *Monomachiam*, Agobardus lib. Adversus legem Gundobadam cap. 14. et lib. Contra iudicium Dei, Cælestinus III. Frideric. I. in Constitut. Sicul. libro 2. tit. 32. Alexander III. PP. Epist. 19. denique Synodus Tridentina sess. 25. can. 19. Sed et hanc improbant omnino Senator lib. 3. Epist. 24. Ivo Carnot. Epist. 168. 247. 280. Auctor Fletæ lib. 1. cap. 34. § 26. ut et aliquot alii ejus ætatis Scriptores.

Quinetiam Reges ipsi ac Principes hanc abolere penitus in dominiis suis subinde conati sunt, præsertim S. Ludovicus Rex Franciæ, qui duella omnino in suis terris fieri prohibuit, ut ex Statutorum ejusdem Regis lib. 1. cap. 2. colligitur. Sed hæc prohibitio locum habuit tantum in propriis terris, non vero in terris vassallorum. Unde cum Prior S. Petri de Monasteriis, qui in quantum Prior Regem associaverat in sua villa, quæstus esset, quod regius Ballivus duella pariter amovisset ab eadem villa, quia sine assensu suo inde amoveri non debuerant : *Placuit D. Regi, quod si Prior teneret ibi Duellum, teneat per ipsum, et totum per proprium servientem suum, et non per servientem communem inter ipsum et D. Regem, quia Rex non vult habere aliquid in Duello. Si tamen ratione Duelli committatur terra vel aliud, voluit D. Rex portionem suam sibi reddi ratione associationis prædictæ.* Inter Aresta Cand. 1260. in 1. Reg. Parl. f. 109.

Piissimi Regis exemplo, Alphonsus Comes Pictavensis et Arvernensis subditis suis, vice privilegii, concessit, ut eorum nemo ad duellum faciendum cogeretur. Id certe expressum legitur in Libertatibus ab eo concessis urbi Riomensi in Arvernens ann. 1270 : *Item quod nullus habitans in dicta villa de quocumque crimine appellatus vel accusatus fuerit, teneatur se purgare vel defendere Duello, nec cogatur ad Duellum faciendum, et si refutaverit, non habeatur pro convicto; sed appellans, si velit, probet crimen, quod objecit, vel per testes, vel per probationes, juxta formam juris.* Id privilegii iisdem verbis concessum legitur, ab Edwardo Rege Angliæ incolis Vianæ, Va-

lentie, et Castelli-Amorosi in Aginnensi Provincia, in Charta descripta in Regesto Constabularie Burdgal. fol. 33. Bastidæ in Petrogoricis a Philippo Pulcro Rege ann. 1310. hominibus de corpore Monasterii Fossatensis ab Alexandro PP. in Tabular. ejusd. Monast. pag. 7. Tornacensibus a Philippo Aug. ann. 1187. in Charta Communitatis Tornacensis, incolis S. Audomari a Guillelmo Comite Flandriæ ann. 1127. in Charta descripta in Probat. Hist. Guinensis pag. 195. Monachis S. Dionysii in Francia ab Innocentio PP. apud Doubletum pag. 580. Wiennensibus Austriacis a Friderico II. Imper. in Charta ann. 1237. descripta a Lambecio lib. 2. de Bibl. Cæsar. pag. 81 : *Si septima manu honestarum personarum expugnare se possint. Arnhemensibus Otto Comes Gelriæ ann. 1233. Bom-meliensibus, Thylanis, et Neopaludanis Rainoldus Comes Gelriæ Chartis ann. 1327. 1329. et 1335. ut auctor est Freder. Sandius in Consuetud. Feudal. Gelriæ pag. 435. etc. Vide Probationes Hist. Vergiac. pag. 212. et Somnerum in Glossar. ad Script. Angl. voce Duellum. Scribit Saxo Grammaticus lib. 10. Hist. Danicæ pag. 171. abrogatam apud Danos Duellorum consuetudinem, servato tantummodo ferri candentis judicio.*

 Duella prohibuit etiam Philippus IV. ann. 1303. quod subinde anno scilicet 1314. renovatum et confirmatum fuit, sed ad certum præfinitumque tempus : *Provocationes ad Duellum et gagia Duellorum recipi, vel admitti, ipsa Duella fieri vel iniri durantibus guerris nostris expressius inhibemus.* Vide D. de Lauriere tom. 1. Ordin. Reg. pag. 390. Ibid. pag. 567. legitur Edictum ann. 1315. Ludovici X. qui, quod antiquitus inauditum fuerat in Francia, radiare duellum permittit etiam cum quis de furto postulatur : *Nous voulons et octroyons, que en cas de murtre, de larrecin, de rapt, de trahison, et de roberie, gage de bataille soit ouvert, se les cas ne poroient estre provez par tesmoings.*

* Tantum vero valet consuetudinis, quantumvis barbaræ, præjudicata opinio, ut animis etiam cœlestibus arrideret oculus adversario suo ereptus, ob idque Deo gratiæ agerentur devotissimæ. Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 108. vº. col. 1 : *Adductus est in medio uterque pugil et ad conflictationem statutus; cumque ambo diu multumque conflictassent et se se invicem gravissime afflixissent; tandem Deo auxiliante, pugil noster adversarium suum viriliter et audacter invadens oculum ei eripuit, et tanto conamine eum gravavit, quo illo proficiente se victum esse, victoria sibi cessit.*

Denique cum promiscue duella decernerentur pro quibusvis controversiis, etiam levioris momenti, decrevit Henricus I. Angl. Rex in Legib. suis cap. 59 : *Ut non fieret bellum sine capitali ad minus 10. solid. nisi de furto, vel hujusmodi nequitia compellatio esset, vel de pace Regis infracta, vel in illis, in quibus est capitale mortis.* [Et Ludovicus VII. in Charta ann. 1168 : *Pro debito citra quinque solidorum dationem, inter aliquos non judicetur Duellum.*] [* Neque apud Anglos Duellum admittebatur, nisi in quibus casibus magna ussisa fieri

potuit. Vide Placit. ann. 40. Henr. II. Kent. rot. 5. in Abbrev. Placit. pag. 144.] Certe constat, non modo pro eriminibus capitalibus admissa duella, sed etiam in probationibus proprietatis prædiorum, status ac conditionis, et similium. At cum nostri pravum hunc usum abolere penitus non possent, eo rem deduxere, ut duella non agerentur, nisi in quatuor istis casibus enarratis in Aresto 22. Junii 1422. quorum primus est, ut crimen capitale esset, 2. ut de crimine perpetrato omnino constaret, 3. ut accusatus notorie eo infamaretur, 4. denique ut res probari non posset per testes.

* Duellum nonnunquam privatim actum est, præsentibus duntaxat duobus testibus, quos patrinos vocabant. Chron. Guill. Bardini tom. 4. Hist. Occit. inter Probat. col. 4 : *Anno Domini 1250. cum inimicitia capitalis intervenisset inter nobilem Gausselium dominum de Lunello militem ex una parte, et nobilem Guillelmum de Bouvileo militem ex alia, hi duo milites fieri voluerunt campiones, et clam acceptis duobus patrinis, et in eorum præsentia, ad Duellum ventum est : et utroque vulnerato a patrinis separati et dimissi sunt.*

DUELLUM TENENDI, ut tunc loquebantur, facultatem ac jus non habebant feudales omnes Domini, sed ii tantum quibus id ex lege, consuetudine, vel lapsu temporis competeat. Aresta Pentecost. ann. 1263. in 1. Reg. Parlam. f. 33 : *Item quod usus est habere pilloricum, et tenere Duellum, et dictum est quod habeat saisinam justitiæ in dicta villa.* Idque potissimum locum habebat in atrociori crimine. Stabilimenta S. Ludovici lib. 1. cap. 38 : *Et encore ont plus li vavasour : car eus tiennent leurs Batailles devant eus de toutes choses, fors de grans meffes.* Nam licet in inferiori Curia duellum vadiaretur, seu admitteretur, vel decerneretur, in ea tamen non peragebatur, sed in Curia Majoris Domini, ad quam id juris spectabat, ut est in Regiam Majestat. lib. 3. cap. 23. § 9. 10. Tabularium Dunense apud Mabillonium : *Non absurde autem videtur hic inserere, quod prædicta villa non solum ipsa ab omni prorsus exactione liberrima huc usque perseveraverit : verum etiam in tantum hujusmodi privilegio omnes cæteras antecellit, ut de proximis circumquaque villis ad judicium calidi ferri portandum, et ad Bellum Campionum clypeo et baculo faciendum ex antiquitate semper illic accusatores et accusati conveniant, totaque causa ad illius villæ Domini deferatur audientiam.* Charta Aleonoræ Comitissæ Viromandensis ann. 1191 : *Minister B. Mariæ debet tenere usque ad Duellum placita, et tunc ab eodem ministro receptis obsidibus Duelli, ipse minister Duellum et obsides tradit servienti meo, qui est Præpositus Vitiaci, ad ducendum Cuuniacum, usque ad domum meam.* Charta Communitatis Peronensis anno 1207 : *Si Duellum inde indicatum fuerit, fiet in Curia nostra, sicut debet fieri, de quibuscumque rebus Duellum fuerit indicatum.* Inquestæ Parlamenti S. Martini ann. 1254 : *Abbas Columbensis dicit contra dominum Regem, quod usus fuit habere judicium Duelli de hospitibus suis, cujuscumque rei sit : et usus fuit addicere prædictum Duel-*

um, quando adjudicatum erat, in Casa Domini Regis de Nogento ad justitiam Domini Regis. Et si dictum Duellum pacificatum fuerit per justitiam Domini Regis, Abbas dicit, quod usus fuit habere emendam. Et si res accidit, quod dictum Duellum ultra, et quod aliquis pugnantium sit victus, quod usus fuit habere bona illius, qui victus fuerit, si hospes suus fuit. Regesti Cælididi in Andibus fol. 24. 25 : *Omne Duellum undecunque veniat, victus erit Comes hoc modo, quod Præpositus Majoris duellum, reddendo Præposito Castri Lidi sol. exceptis hominibus Monachorum. Majetum non potest fieri Duellum vel judicium, quod non mittatur ad castrum Lidi exceptis hominibus S. Martini. De omni terra Archiepiscopi, si contentio fit judicii vel Duelli, vel etiam sacramenti, debet terminari ante Senescallum Comitis ad Castrum Lidi, etc.* Vide Notas nostras ad Stabilimenta S. Ludovici pag. 168. [de Laur in Institutiones Loiselli lib. 2. tit. 2. pag. 47.] Historiam Monast. S. Nicolai And pag. 6. 14. tom. 5. Vitar. SS. Ord. S. Benedicti pag. 762. Probat. Hist. Monmorciacæ pag. 395. et supra in vocabulo Bnaria.

De compositione de duello ante ictum post, [quod jus, Justitia pro Duello dicitur in Charta Guillelmi Aquitanie Ducis tom. 2. Gall. Christ. Instr. col. 429.] scilicet post vadia data, emenda debebatur Imino. Charta Mathildis Comitissæ Nivernensis ann. 1223 : *De gagiis Duelli, qui pacificabitur, non nisi 7. solidos et 6. denarios tantum capiam de uno quoque.* [Charta Hugonis Abb. Centul. ann. 1228. ex Tab. S. Richarii : *De qua emenda (nempe solidorum et vi. denariorum) soli juramento Servientis S. Richarii vretetur, absque alia seu Duello.* Litteræ ann. 1236. ex cundo Chartul. S. Quintini in Insula : *qui provocaverint se ad Duellum in prædicta villa, causa tractari debet per Ecclesiam et tota matatio Duelli ad Ecclesiam pertinebit.*] Libertates urbis Belnensis, in Burgundicis Perardi pag. 275 : *Si compositio de Duello ante ictum vel post, fiat, 65. solidos et 6. denarios habeo.* Charta Gaufridi de Leziniano Dom. Merventi ann. 1214 : *Si autem aliqua causa moveatur coram canonicis, de qua Duellum debeat adjudicari, si pax intervenerit ante judicium, quod exinde pervenerit inter me et Canonicos, medium dividatur. Si vero adjudicatum fuerit Duellum, ex tunc totum erit meum, quod exinde pervenerit, et ex quo orta fuerit querimonia coram Canonicis pro Duello, poterit nisi pace vel judicio remanere.* Consuetudo Lorriaci ann. 1187 : *Si homines Lorriaco vadia Duelli tenere dederint, Præpositi assensu antequam tribuantur sides, concordaverint, duos solidos et denarios uterque persolvat, etc.* Vide Requirium in Reoma pag. 667.

BANNUM DUELLI. Charta Willelmi D. Talemondensis Castri : *Quod si homo Crucis prælietur in Campo, sive vincat, sive vincatur, Bannum non reddet nisi S. Cæsar et ejus Abbati.*

DUELLIA ET DUELLIARIA VERBA, verum formula, quibus quis ad duellum provocabatur, in Speculo Saxon. lib.

rt. 68. § 2. *Verba Duelli*, in Charta Philippi Regis Franc. ann. 1296. apud Mar- am in Hist. Beneharn. cap. 29. n. 4. *Verba appellum facientia*, apud Bractonum lib. 3. tit. 2. cap. 20. § 1. 3. *Duellariter loqui*, in Wichbild Magdeburgensi art. 1. § 2. Cujusmodi autem fuerint *Duellaria verba*, docent Assisiæ Hierosol. MSS. Bracton. lib. 3. tit. 2. cap. 21. § 2. Fleta lib. 1. cap. 34. § 29. Philippus de Beau- annoir cap. 63. Edictum Philippi Pulcri Duellis, Oliverius Markanus de Duel- , liber Anglicus inscriptus *Justice of ace* pag. 64. Britton. cap. 22. 24. etc.

DUELLARIA VULNERA, in Wichbild Magdeburg. art. 81. propter quæ duellum i debeat.

DUELLUM VICTUM, in quo appellans appellatus occumbit. Charta Commu- e Divionensis ann. 1187. in Libertat. ois Belnensis apud Perardum : *Si Duel- lo Victum fuerit, in dispositione mea sit.* Libertates Pontallerii apud eundem pag.

4 : *Se Bataille est vaincue, je aurai 65. s.*

DUELLUM FIRMARE dicebatur Judex aut Ininus, qui inter partes litigantes duel- le decernebat, et ab iis *vadia* recipiebat. Fi Morlanenses art. 8 : *Si aliquis Bellum aliquo habuit, et priusquam ante Do- num Firmatum fuerit, se retraxerit, etc.* Vus Charta apud Guichenonum in Pro- b. Hist. Sabaud. pag. 26 : *Si homo sanctæ Miæ Firmaverit Duellum, et ceciderit, Machi habebunt legem.*

DUELLUM LIGARE. Charta Libertatum Ricurtis et Haldicurtis ann. 1255 : *Et sedum, quod Duellum Ligari non poterit, pro valore 200. solid. vel amplius.*

DUELLUM CUSTODIRE. Charta Ermen- galis Dominæ Risnelli ann. 1213. in Ta- bu Molismensi : *Si Duellum firmatum fuit, in Curia Prioris deducetur. Et si per se Duellum Custodire non poterit, dominus Risnelli illuc servientes nostros mns, qui Priorem et suos custodiant.*

tem alter eorum victus fuerit, corpus immodo, nihil domino Risnelli redde- tur et quidquid victus habuerit, Prioris

* Ut duelli leges serventur, ex jure vel invigilare atque duelli campum custo- dir Charta ann. 1090. in Tabul. S. Albini gav. : *Inconstituto igitur termino ntrique Sabululum affuerunt; sed, quæ Duel- lustodirent idoneæ personæ defuerunt.*

DUELLUM DEDUCERE, Peragere. Lex r. episc. Camerac. ann. 1227. art. 18 : *Insecus civem appellaverit, et si civis eam appellet, Duellum debet Deducere proprium corpus suum, et forinsecus er. Ubi versio Gallica : Il doit le camp daille déduire par sen propre corps.*

duum ad finem perducere et Finaliter duum terminare, in Ch. ann. 1250. ex Ch. episc. Carnot. Hinc

DUELLI DEDUCTIO, in Charta Nic. abb. S. illis ann. 1241. ex Chartul. Campau. 18 : *Deductio Duelli et falsa men- ad prædictum dominum regem* (Theob. n. comit.) *imperpetuum pertinebunt.*

DUELLI EMENDATIO, Idem quod Justi- duello, Emenda scilicet, quæ domino tur ab iis, qui duello controversiam bant. Charta pro eccl. Corisopit. Probat. Hist. Brit. col. 376 : *Soliti*

sunt accipere medietatem talliæ, ... medietatem de Emendatione Duelli, postquam pugiles ingressi fuerint intra cordam.

* DUELLUM JUDICARE, Sententia seu iudicio illud statuere. Libert. Clarimont. in Bassign. ann. 1248. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 600. art. 6 : *Si vero Duel- lum fuerit Judicatum, coram domino vel coram præposito suo deducetur.* Occurrit præterea in Ch. ann. 1250. ex Chartul. episc. Carnot.

* DUELLUM TENERE, Eadem notione. Charta ann. 1246. ex Chartul. Micic. fol. 5 : *Ego Petrus de Escancilla, ballivus domini regis, et ego Adam de Monte-reguli, ballivus episcopi Aurelianensis, notum facimus quod nos ab abbate et conventu S. Maximini impetravimus curiam quandam... pro Tenere Duellum de communi assensu nostro, pro contentione quæ erat super hoc inter dom. regem et dom. episcopum Aurelianensem, et etiam pro quodam guarcione murtrario judi- cando.*

* DUELLUM DE MONETA, Cum de adulte- ratione monctæ quis duello se purgat. Charta Phil. III. ann. 1280. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1256 : *Offerebant* (abbas et conventus S. Petri super Divam) *probato- turos se usos fuisse dicta justitia in casibus seu articulis qui sequuntur, ... exceptis solum- modo placito de expeditione nostra et Duello de Moneta, si exinde duellum oriatur.*

* DUELLUM MONSTRARE, Ad duellum provocare. Divis. jurisdict. Chableiar. in Chartul. Campan. fol. 258. vº : *Si vero indicetur quod unus possit Monstrare contra alium Duellum, etc.*

* DUELLUM REPETERE, Provocationem ad duellum iterare. Libert. Pontis Urson. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 642. art. 47. *Quolibet* (quodlibet) *Duellum debet Repetari* (repeti) *tercio die coram duobus hominibus.*

LEGE DUELLI APPROBARE, apud Suge- rium in Ludov. VI. cap. 15.

DUELLUM PERCUSSUM, id est peractum, apud Bractonum lib. 3. tract. 2. cap. 19. § 9. 10. *Duellum Percussum cum iudicio*, in Fleta lib. 2. cap. 54. § 25. Adde Statutum 2. Westmonaster. cap. 48. Vide *Batalla, Bellum, Campio, Campus, Circulus*. [* *Duel- lum vadiatum et armatum et Percussum fuit inter eos et in armis concordati fuerunt etc.* in Placit. ann. 15. Joh. reg. Buck. rot. 2. *Concordia facta de 3. carucatis terræ dimi- dia ... unde Duellum vadiatum et armatum fuit*, in Placit. ann. 13. Joh. reg. Ebor. rot. 2. *Dies datus ... ad audiendum recor- dum curiæ de Malmesbiria de Duello Con- cusso ibidem etc.* in Placit. ann. 10. reg. Joh. Buck. rot. 12. in Abbrev. Placit. pag. 91. 83. et 62.]

Duellorum usum etiam extremis seculis invaluisse constat. Charta ann. 1353. in Vasatensi apud Occitanos diœcesi obti- nuisse hac ætate innuit. Ann. 1386. per Curia Arestum decretum fuit duellum inter Joannem de Carouges et Jacobum le Gris, de quo Froissartes et Joan. Galli quæst. 76. 77. Judicato Ballivi Augensis (*d'Eu*) ann. 1390. decretum perinde duel- lum inter Joannem de Quesnel Militem et Joannem Crochon, cui (ut hoc obiter adno- tem) objectum fuit a Quenello, quod nobili

generis haud natus erat, proindeque pugnare deberet, *comme non noble*. Sub Franciaso I. Galcherus de Dintevilla dominus Vnc laii, cum in Italia esset, ad singulare cer- tamen provocatus fuit, ob crimina aliquot perpetrata, a Joanne du Plesseis consan- guineo, per Regem armorum Franciæ, Regis consensu : qui cum non comparuisset, ad mortem condemnatus fuit per Arestum supremi Consilii regii 20. Febr. ann. 1538. sed, Rege extincto, in Franciam rediit. Legi Chartas provocationis. Sub eodem Francisco I. illius permissu, Franciscus de Vivona dominus *de la Chasteigneraye* et Guido *de Chabot* Dominus *de Montlieu* duellum inierunt in parco Vincennensi pedites, omnibus duellorum observatis ceremoniis ann. 1547. apud Thuanum, et alios. [* Hoc duellum spectat consilium Molinæi, impressum in *Bibliothèque des Con- tumes par Berroyer*, pag. 273.] Vide Guidonem Papæ quæst. 617.

* Lit. remiss. ann. 1454. in Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 95 : *Acause d'ancunes parolles qui furent rapportées à Olivier de Gleon escuyer, que Odorat de Pompadour, seigneur en partie de Villesecque, avoit dites et proférées contre l'honneur dudit Olivier; icellui Olivier requist ledit de Pompadour de combattre pardevant nous. A quoi ledit de Pompadour respondi qu'il estoit content de combattre, pourveu qu'il eust sur ce congé de nous, etc.*

* DUELLUM, Duelli iudicium, admi- nistratio, atque alia quæ ad duelli execu- tionem pertinent, inter officia quæ ad præpositum spectant, recenset Charta Th. decani S. Vulfr. Abbatil. ann. 1218. in 1. Lib. nig. ejusd. eccl. fol. 8. rº : *Retenta sibi et hæredibus suis præpositura cum do- minio et libertate et fructibus grangiæ per servicium, quod antea nobis reddere solebat, videlicet Duellum, et citationes et alia servicia.*

DUELLUM GALLORUM gallinaceorum, etiamnum in aliquot Provinciis usurpatum a scholaribus puerulis, vetatur in Concilio Coprinaciensi ann. 1260. can. 7. quod scilicet superstitionem quamdam saperet, vel potius sortilegii, aut purgationis vul- garis nescio quid redoleret : *Quia ex Duello Gallorum, quod in partibus istis, tam in Scholis Grammaticæ, quam in aliis fieri inolevit, nonnulla mala aliquoties sunt exorta, etc.* Diogenes Laertius in Socrate : *Ἐπὶ τῇ καὶ εἰς φρόνημα ἱφικράτην τὸν στρατηγὸν, δεῖξαι αἰτῶ τοῦ κουρέως Μίδου ἀλεπτύονας ἀντίον τὸν Καλλίεω πετροῦζαμένους.* [* Vide infra *Gallorum pugna* et in *Jasia*.]

Duellorum vero regulas ac ritus, et ce- remonias, ex quibus quædam hic attigi- mus, multis prosecuti sunt, qui ex pro- fesso de Duellis scripsere, Honoratus Bon- net in *l'Arbre des batailles* 4. part. cap. 110. 112. et sequentibus, Comes Gloce- strensis in Tract. MS. *des Gages de batailles*, Harduinus *de la Jaille*, Joan. Dom. *de Lis- leadam*, et Oliverius *de la Marche*, simul editi Parisiis ann. 1586. Paris de puteo, Hotomannus, et Savaro in Tractatib. de Duellis. Quibus adjungendi Nicolaus Uptonus lib. 1. de Militari offic. cap. 6. 7. Bractonus lib. 3. tract. 2. cap. 19. 20. 21. Fleta lib. 1. cap. 34. 41. Guillelm. Stan- fordus lib. 1. de Placit. Coronæ cap. 14.

Libellus Catalanicus MS. de Batallia faciendi, fol. 71. Cod. 93. Bibl. Thuanæ, Leges Scotorum, seu Quoniam Attachiamenta cap. 73. Speculum Saxonie lib. 1. art. 63. Wichbild Magdeburg. art. 35. Thomas Walsingham. in Ricardo II. pag. 237. Charta Amedei Comitis Sabaud. ann. 1397. apud Guichenon. in Histor. Sabaud. pag. 243. etc. præterea Edictum Philippi Pulieri Regis Francorum, quod quidem, licet pridem editum a Savarone in Tract. de Duellis, et Andrea Favyno in Theatro Honoris pag. 1714. hic rursus longe emendatius exhibemus e MS. Codice, quod universam duellorum usus ac ritus seriem contineat.

PHÉLIPPE par la grace de Dieu Roy de France, A tous ceux, qui ces presentes lettres verront, Salut. Sçavoir faisons, que comme enga en arriere pour le commun prouffit de nostre Royaume, nous eussions deffendu generalement à tous nos subjects toutes manieres de guerres, et tous gaiges de batailles, dont plusieurs malfaiteurs se sont avancez par la force de leur corps et faux engins, à faire homicides, trahisons et tous autres malefices, griefs et excès pource que quand il les avoient faits couvertement et en repost, ils ne pouvoient estre convaincu par tesmoins, dont par ainsy le malefice se tenoit : et pour ce que nous en avons faict, est pour le commun prouffit et salut de nostredit Royaume : mais pour oster aux mauvais dessusdits cause de malfaire, Nous avons nostre deffense dessusdite attemperée par ainsi, que là où il apperra evidemment homicide, ou trahison, ou autres griefs, violences, ou malefices, secrettement ou en repost, excepté de larrecin, parquoy peine de mort se deust ensuivre, si que celui qui l'auroit fait n'en peust estre convaincu par tesmoin ou autre maniere souffisant, Nous voulons que en defect d'autre poinct, celui ou ceux, qui par indices ou presumptions semblables à verité pour avoir ce faict, soient de tels faits soupçonnez, appelez et citez à gaige de bataille, et souffrerons quand en ce cas les gaiges de bataille avoir lieu : Et pource que à celle justice tant seulement nous attemperons nostre deffense dessusdite es lieux et es termes esquels les gaiges de bataille n'avoient lieu devant nostredite Ordonnance, et pour ce n'est mie nostre entention que ceste deffense soit rapellée ne attemperée à nuls cas passez devant ne après la date nosdites presentes lettres, desquelles condamnations et absolutions ou enquestes soient faitz procecz, affin que on les puisse juger, absoudre ou condamner, ainsi que le cas le requerra et evidemment s'appartiendra. Et en tesmoing de ce nous avons ces presentes faitz seeller de nostre grand seel. Donné à Paris le Mercredy l'an mil ccc. al. 1306.

§ 2. Nota quatre choses, qui appartiennent avant que le gaige de bataille puist estre adjudgé.

Et premierement nous voulons et ordonnons, qu'il soit chose notoire certaine et evidente, que le malefice soit advenu, et ce signifie la clause, Où il apperra evidemment homicide, trahison, ou autre vray semblable malefice par evidente suspicion.

La seconde est, que le cas soit tel que mort naturelle en deust ensuivre, excepté cas de

larrecin, à quoy gaige n'eschet point, et signifie la clause, De quoy peine de mort deust ensuivre.

La tierce est, que nul ne peut estre puny autrement que par voye de gaige, et ce signifie la clause, De homicide ou trahison repost, si que celui qui l'auroit faite ne se pourroit deffendre, que par son corps.

La quarte, que celui que on veut appeler soit diffamé du faict par indices, et ce signifie la clause, Presumptions semblables à verité. Encores voulons et ordonnons selon le texte de nos Ordonnances, jaoit ça que en larrecin n'y eschet peine de mort, toute fois en larrecin ne eschet point gaige de bataille ; si comme il est contenu en la clause, De larrecin, excepté, etc.

§ 3. Comment le deffenseur se vient presenter devant le juge sans estre adjourné. Hic § deest in MS.

Nota que en gage de bataille tout homme qui se dit vray pour honneste se doit rendre et presenter sans adjournement, s'il le sçait, mais on luy donne bien delay pour avoir ses amis ; et s'il ne vient sans adjournement, ja pour ce son droiet n'est amendry, ne son honneur avancie.

§ 4. Comment l'appellant prepose son cas devant le juge de l'appellant.

Encores voulons et ordonnons, que quand on propose aucun cas de gaige de bataille, de quoy mort se deust ensuivre, excepté larrecin comme dit est, il souffit que l'appellant die que l'appelé a faict faire le cas pour luy ou pour autre, supposé que l'appellant ne nomme pas qui.

Encores se le cas est supposé en generaux termes, comme de dire : Je tel dis et veul dire maintenant et soutenir que le tel a traitreusement tué ou faict tuer le tel : Nous voulons et ordonnons, que telle proposition soit non souffisante et indigne de reponce, selon le stil de nostre Cour de France, mais lui convient declarer le lieu où le malefice a esté faict, le temps et le jour de la personne du mort, ou de la trahison. Toutes voyes en telle condition pourroit estre l'information du malefice, qui ne seroit ja besoing dire l'heure ne le jour, qui pourroit estre trop occulte de sçavoir.

Encores voulons et ordonnons, que se le juge ordonne gage ou combat contre les coutumes, contenues en nosdites lettres, tout ce qui sera fait au contraire pourra estre rapellé.

Encores voulons et ordonnons, que le demandeur ou appellant doive dire ou faire dire par un Advocat son propos, devant nous ou son juge competent contre sa partie adverse, et luy present : et se doivent garder de dire chose où il chée vilainie, qui ne serve à sa querele seulement. Et doit requérir le deffendant que se l'appellant ne preuve les choses proposées estre vraies, que il soit condamné à avoir confisqué cors et biens, et estre puny de tel peine comme droit le veut : alors ledit appellant doit et peut dire, qui ne le pourroit prouver par témoins ne autrement, que par son corps contre le sien, ou par son advoué en champ clos comme gentilhomme et preudhomme doit faire, en nostre presence, comme leur juge et Prince souverain : et

alors doit jetter son gaige de bataille, lequel gaige recen par le deffendant doit puis faire en sa retenue, et puis faire retenue de conseil d'armes, de chevaux et de toutes autres choses necessaires et convenables à gaige de bataille, et que en tel cas selon la noblesse et condition de lui appartenant avecques toutes les protestations, qui s'ensuivent. Lesquelles protestations, appellations et ordonnances seront enregistrées pour juger, s'il y aura gaige ou non, en disant :

Et premier, dira, Tres-excellent et puissant Prince, et nostre souverain Seigneur, ou s'ils ne sont de nostre Royaume, en lieu de Souverain Seigneur, diront, Et nostre juge competent, pour donner plus bref fin aux choses que j'ay dites, je proteste et retiens que par loyale essoine de mon corps, je puis avoir un Gentilhomme pour celui jour me advoué, qui en ma presence, si je puis, en mon absence, à l'aide de Dieu et de nostre Dame et Monseigneur saint Georges bon Chevalier fera son loyal devoir à me coust et despens, comme raison est, toutes fois et quantes fois qu'il vous plaira ordonner comme à tel cas appartient.

Encores voulons et ordonnons, que le deffendant, s'il veut, sur les perilz, puisse au contraire, et requérir les injures par l'appellant dictes à luy estre amendées, de telle amende et peine, que devroit porter s'il avoit fait les choses dessusdites, et que ledit appellant, sauve l'honneur de nostre Majesté ou de son juge competent, a faulcemeut mauvairement menti ; et comme faulx et mauvais, qu'il est de ce dire, il s'en défendra l'aide de Dieu, et de nostre Dame, par son corps ou de son advoué par loyale essoine de son corps, s'il est diet et jugé que gaige de bataille y soit, ou lieu jour et place que nous comme leur souverain ou autre juge sera ordonné. Et alors doit lever et prelever le gaige de terre, et puis faire ses protestations dessusdites. Et requérir son advoué de cas de loyale exoine, et nous demander retenue de conseil selon la noblesse, et condition de luy, et le surplus ainsi que diet : lesquelles appellations et deffenses voulons et ordonnons, que soient semblablement enregistrées et registrées pour sçavoir s'il y aura gaige ou non. Et pour l'amender l'un à l'autre selon que justice requerra, dans une incertitude s'obligera de comparoir au jour, heure et place à eux assignés, tant à la journée de sçavoir se gaige y sera, comme à celle de la bataille, se bataille y eschet, selon l'information de leur procecz, lequel sera receu et sainement regardé par nobles preudhommes, Clercs, Chevaliers, et Escuyers sans faveur de nulli, lequel gaige ou non sera devant les parties adjudgé au jour et au lieu par nous ou par leurs juges ordonné, peine d'estre reputé pour recreant et vaincu, celui à qui la faute sera, et ainsi ce voulons, que soient arrestez, jusqu'à ce qu'ils donnent bons et suffisant plus de ne partir sans nostre congé, et de se presenter aux journées ordonnées par nous ou par leur juge competent.

Comment l'une des parties se partira congé, et est pris de par le Roy.

Aussi voulons et ordonnons, que aucune des parties se departoit de nostre incertitude après les gaiges jettez et recenez, sans s'en

ongié, iceluy partant voulons et ordonnons
ui soit tenu et prononcé pour recreant et
onvaincu, et faite la justice que le cas re-
quiert, retenu nostre volonté.

Encores et pource qu'il est de coustume
ue l'appellant et deffendant entrent en
champ, portant avecques eux toutes les
armes desquelles ils entendent offendre
l'un l'autre, et eux deffendre, partant de
leurs hostels à cheval, eux et leurs che-
vaux, housses de coutez et paremens de leurs
armes, les visieres baissées, les glaives es-
poings, les espees et daghues ceintes, et en
tous les estats et manieres qu'ils entendront
luy combattre, soit à pié ou à cheval. Car
s'ils faisoient porter leursdites armeures par
aucuns autres, et portassent leurs visieres
levées sans nostre congé, ou de leur juge, ce
leur porteroit tel prejudice qu'ils seroient
contraincts de combattre en tel estat qu'ils
seroient entrez au champ, selon la coustume
de present. Et parce que ceste coustume nous
semble pour les combatteurs aucunement estre
nuyeuse : par nosdits chapitres et ordon-
nances, de present attemperions et voulons,
et ordonnons, que lesdits combatteurs puissent
partir aux heures par nous ordonnées monter
et armer, comme dit est, de leurs maisons,
des visieres levées, faisant porter devant eux
leurs glaives, hasches, espées, s'ils veulent,
et toutes autres armes raisonnables pour
offendre et deffendre en tel cas. Et tant plus
pour avoir cognoissance de vrais Chrestiens,
partans de leurs hostels de pas en pas, de
leurs mains droites se signeront, ou porteront
le Crucifix ou bannerettes petites où seront
portraits nostre Seigneur et nostre Dame,
les Anges, Saints ou Saintes, où ils auront
leur desveu et devotions, desquelles croix ou
bannerettes ainsi que dict est, jusques à ce
qu'ils descendront dedans leurs pavillons se
signeront.

Cy s'ensuit la premiere des trois criez, et les
cinq deffenses que le Roy d'armes ou Heraut
doit faire à tous gaiges de bataille.

Tout le premier ledit Roy ou Heraut de
la Marche doit monter à cheval sur les deux
portes des lisses, et là doit une fois crier
l'appellant. Secondement une autre fois quand
l'appellant sera entré, et que aurons com-
mandé de appeller le deffendant. Et la trois-
sième, quand ils seront tous deux entrez,
et auront devant nous faites leurs presenta-
tions, et fait tous leurs sermens par la forme
qui s'ensuit, et retournez en leurs pavillons.

La premiere des cinq deffenses.

Or ouez, or ouez, or ouez Seigneurs Che-
valiers, et Escuyers, et toutes manieres de
gens, que nostre Seigneur par la grace de
Dieu Roy de France, vous commande et def-
fend, ou de par leur juge, sus peine de perdre
corps et biens, que nul ne soit armé, ne porte
espée, ne dague ne autre harnois quel qu'il
soit, se ce ne sont les gardes du champ, et ceux
le par le Roy nostre Sire, ou le juge, en
auront congé.

Encores ce le Roy nostre Sire vous com-
mande et deffend, ou le juge, que nul de
quelque condition qu'il soit, durant la ba-
taille, ne soit à cheval, et ce sur peine
aux Gentils hommes de perdre le cheval,
et aux serviteurs de perdre l'oreille, et ceux
qui convoieront les combatans descendus qu'ils
soient de leurs chevaux à la porte du champ,

seront tenus incontinent les renvoyer, à la
peine que dit est.

Encores le Roy nostre Sire, ou le juge,
vous deffend que nulle personne de quelque
condition qu'il soit, ne doit entrer ou champ
ne entre les deux lisses, sinon ceux qui pour
ce y seront ordonnez sur la peine de perdre
corps et biens.

Encores le Roy nostre Sire, ou le juge,
vous commande et deffend à toute personne
de quelque condition qu'il soit, qu'il s'assie
sur banc, ou à terre, afin que chacun puisse
voir les parties plus à son gré combattre, et
ce sur la peine du poing ou du pied.

Encores le Roy nostre Sire vous com-
mande et deffend que nul ne parle, ne
signe, ne toussé, ne crache, ne crie, ne
face aucun semblant, et ce sur peine du corps
et des biens.

Autre Ordonnance du Roy, comment
les deux combatans doivent entrer en
lisses.

Encores et jajoit, que par les anciennes
coustumes de nostre Royaume, l'appellant
doit estre au champ avant l'heure à dix
heures, et le deffendant devant l'heure de
midy, et quiconques deffaut de l'heure, il
est tenu et jugé pour convaincu, se nostre
mercy ou du juge s'y entend, lesquelles cou-
stumes nous voulons et approuvons, que
d'oresnavant se contiennent et vaillent. Neant-
moins pour aucunes bonnes raisons à ce nous
esmouvoir, lesdites ordonnances attemperons,
et consentons, que nous ou leur juge puisse
avancer ou tarder de jours et de heures,
selon les dispositions du temps, ainsi que à
nous et à tous juges plaira, et les prendre en
nos mains pour les accorder, et ordonner à
l'honneur et bien de tous deux qui pourra,
et ou pour donner autre jour et heure, tant
avant la bataille commencée comme en com-
batant pour parfaire leur bataille, se le jour
ne souffisoit, et en les remettant aux mêmes
et semblables poincts, et party comme les
avons prins; sans ce que nul ne s'en puse
jamais excuser, complaindre, defendre ne
protester contre nos Ordonnances, comme
nous leurs juges competens.

§ 8. Ensuivent les requestes et protestations
que les deux parties doivent faire à l'en-
trée du champ.

À la porte des lisses au Conestable se le
Roy luy a commis, ou aux Mareschaux ou
Mareschal du champ, qui là se trouveront,
ausquels l'appellant dira ou fera dire par
son Advocat, qui est pour plusieurs causes
le meilleur, et puis celles qu'il dira, ou fera
dire semblablement au juge, quand il sera
tout à cheval entré dedans, au Mareschal
avant que d'entrer dedans, et premier celle
de l'entrée du champ :

Nostre tres-honoré Monseigneur le Mare-
schal je suis tel, ou l'Advocat, voyez cy tel
comme appellant que pardevant le Roy nostre
Sire et souverain Seigneur et juge competent,
se vient presenter armé et monté comme gen-
tilhomme doit entrer en champ pour com-
battre contre tel, sur telle querelle comme
faulx et mauvais traistre ou meurtrier, se le
cas est de meurtre comme il est. Et de ce il
prent nostre Seigneur, nostre Dame, et Mon-
sieur Sainet George le bon Chevalier à tesmoin
à ceste journée, qui aujourd'huy luy est as-
ignée, et pour ce accomplir est venu et se

presente pour faire son vray devoir, et vous
requiert, que luy livrés et despartés sa por-
tion du champ, du vent, du soleil, et de tout
ce qui est necessaire, profitable et convenable
à tel cas. Et ce faict, il fera son vray devoir
à l'aide de Dieu, de nostre Dame, et de Mon-
seigneur Sainet George le bon Chevalier,
comme diet est. Et proteste qu'il puisse com-
battre à cheval ou à pied, ainsi que mieulx luy
semblera. Et de soy armer ou de ses armes
ou desarmé et porter celles qu'il voudra tant
pour offendre comme defendre à son plaisir
avant combattre, ou en combattant se Dieu
luy donne loisir de ce faire.

Encores que si son ennemy tel ou adverse,
portoit aultres armes ou champ, qui ne de-
voit porter par la constitution de France,
que icelles luy soient ostées, et que en lieu
d'icelles nulles autres n'ayt ny puisse avoir.

Encores que si son ennemy avoit armes
forgées par mauvais art et breffz, charois,
sors, ou invocations de denneaux, parquoy
il en fust cognu manifestement, que son bon
droit luy fust empesché, avant la bataille,
combatant ou après, que son droict, bon
droict et honneur n'en puist estre amendry,
ains soit le faulx et mauvais puny comme
ennemy de Dieu, traître et meurtrier selon
la condition du cas, et doit requierir que sur
ce il doye spécialement jurer.

Encores doit requierir et protester, que si
le plaisir de Dieu ne fust que au Soleil cou-
chant il desconfi, et outre son ennemy, laquelle
chose il entend à faire si à Dieu plaist,
neanmoins peult requierir qui luy soit donné
du jour autant comme il en seroit passé se-
lon les droicts et anciennes coustumes, ou
autrement peut protester s'il n'a l'espace
d'un jour tout au long, lequel nous luy de-
vons consentir et octroyer.

Encores que en cas, que le tel son adver-
saire ne seroit venu dedans l'heure deue, et
par le Roy nostre Sire assignée qui ne soit
plus receu, mais soit tenu pour reprouvé et
convaincu, laquelle requeste est et sera en
nostre liberté. Neanmoins que s'il tardoit
sans nostre volonté qu'il soit comme dict est.

Encores doit demander et expressement
protester, qu'il puisse porter avecques luy
pain, vin, et autres viandes, pour manger
et boire l'espace d'un jour, se besoin luy en
estoit, et toutes autres choses à luy convena-
bles et necessaires en tel cas, tant pour luy
comme pour son cheval, desquelles protesta-
tions et requestes tant en general comme en
special il doit demander instrument, lesquel-
les requestes et protestations, voulons et or-
donnons que l'appellé ou deffendant puisse
semblablement faire, et par la forme que dict
est, lesquelles requestes et protestations s'ils
ne leur sont en special defenduës, voulons et
ordonnons qu'ils puissent combattre à cheval,
et à pié armez chascun à sa volonté de tous
bastons et armoïs; de mauvais engins, char-
mes, charrois et invocations d'ennemys, et
toutes autres semblables choses defenduës,
selon Dieu et Saincte Eglise à tous bons
Chrestiens.

De quel longueur et largeur les lisses
doivent estre.

Encores nous voulons et ordonnons que
toutes lices de gaige de bataille aient cent et
vint pas, c'est assavoir xl. pas de large et
quatrevint de long; lesquelles tous les juges

seront tenus de faire, et les retenir pour les autres, s'il en venoit.

Comment les pavillons des combataus doivent estre mis.

Encores roulons et ordonnons, que le siege et le pavillon de l'appellant, quiconques il soit, sera, à nostre main dextre ou de son Juge, et celui du defendant sera à la senestre.

Comment les deux combattans doivent entrer au champ.

Encores voulons et ordonnons, que quand chacun d'eux auront ou par leur Advocat faict dire les choses dessus dictes, ains qu'ils entrent ou champ, doivent baisser leurs visieres, et entrer les visieres baissées faisant le signe de la Croix, tout ainsi que dict est. Et en iceluy estat doivent venir devant nous, ou leur Juge, portant les armes sureux, desquelles ils entendent deffendre et offendre avant que d'entrer dedans, et nous dire et faire dire ce qui ensuit : Tres-excellent et tres-puissant Prince, et nostre Souverain Seigneur, ou voyez ey tel, qui en vostre presence, comme à nostre droicturier Seigneur et Juge competent, et si le Juge est autre que le Roy, dira on fera dire : Mon tres-redoubté Seigneur, je suis tel qui en vostre presence comme à nostre Juge competent, suis venu au jour et heure par vous à moy assignée pour faire mon devoir contre le tel, à cause de meurtre ou trahison qu'il a faicte, et de ce j'en prens Dieu de mon costé, qui me sera aujourd'hui en aide : et quand il aura ce dict, on par bouche d'Advocat faict dire, alors nous luy donnerons congé de entrer et aller en son pavillon descendre, lesquelles choses accomplies, nous ordonnons, que nostre Roy d'Armes de la marche ou Heraut montera sur les deux portes de la lisse du côté du deffendant, et fera son second cry, et deffense par la propre forme et manière que dict est.

Cy apres s'ensuivent les trois sermens, que sont tenus de faire les Combattans, ceux qui veulent combattre en gaigne de bataille.

Et premier ordonnons, que l'appellant sa visiere haussée, tout à pié, partant de son pavillon armé de tout armes, dont il entend offendre et deffendre, accompagné des Conseillers et Gardes du champ seulement, alors se mettra à genoux, devant nous, et là fera la figure de nostre vray Sauveur Jesus Christ en Croix. Lors sera le Mareschal ou un de nos Conseillers, ou celui, que le Juge commettra, qui luy dira par la manière qui ensuit : Sire Chevalier ou Escuyer, qui est cy appellant, voyez vous icy la tres vraye remembrance de nostre Sauveur vray Dieu Jesus-Christ qui voulut mourir et livrer son tres precieux corps à mort pour nous sauver. Or luy requieres mercy et luy priez, que à ce jour vous vueille aider, se bon droit avez; car il est souverain Juge : souviene vous des sermens que vous ferés, ou autrement vostre ame, votre honneur, et vous estes en peril. Alors le Mareschal ou Conseiller, finies ces paroles, prent l'appellant par ses deux mains ostées des gantelets, et luy dit, que il die les paroles apres luy que il dira, et les met sur la Croix : Je tel appellant, jure sur cette remembrance de la Passion de nostre Sauveur Dieu Jesus-Christ, et sur la foy de vray Chrestien, et du S. Baptême, que je tiens de Dieu, que j'ay et cuide fermement avoir pour certain bonne,

juste et sainte querelle, et bon droit d'avoir en ce gaigne appelé le tel, comme faulx et mauvais traistre, ou meurtrier, ou foy mentie selon le cas que c'est, et lequel a tres fausse et mauvaise cause, et de soy en deffendre, et combattre contre moy, et ee luy monstreray-je aujourd'hui par mon corps contre le sien, à l'aide de Dieu et de notre Dame, et de Monseigneur saint George le bon Chevalier. Lequel serment fait, ledit appellant se leve, et s'en retourne en son pavillon avecques ceux qui l'ont amené, et lors par semblable façon est fait du deffendant.

Comment le deffendant fait son premier semblable serment devant le Juge.

Lequel serment fait, après ce que l'appellant est en son pavillon, les Gardes du champ vont au pavillon du deffendant, lequel ils menent pour faire le semblable serment, armé de tous ses armes, et le surplus comme dit est, et quand le Mareschal ou Conseiller l'a bien amoneté, comme dit est, le Mareschal ou Conseiller après tout ce, prend ses mains ostées des gantelets, et les met ainsi qu'il a fait à celles de l'appellant, et puis luy dit : Vous tel, ou Seigneur de tel lieu, dites comme moy. Lors il dit : Je tel deffendant, jure sur cette remembrance de la Passion de nostre Seigneur Dieu Jesus-Christ, et sur la foy de vray Chrestien et du saint Baptême, que je tiens de Dieu, que j'ai et cuide fermement avoir pour certain, bonne, sainte et juste querelle, et bon droit de me deffendre par ce gaigne de bataille, contre le tel, qui fausement et malvaisement m'a accusé, comme faulx, et mauvais qu'il est à moyen jour appelé, et ee luy monstreray-je aujourd'hui de mon corps contre le sien, à l'aide de Dieu et de notre Dame, et de Monseigneur saint George le bon Chevalier. Lequel serment fait, ledit deffendant se leve et s'en retourne en son pavillon, ainsi que l'appellant a fait.

Comment les deux parties font le deuxiesme serment devant le Roy, ensemble eux tenans par les mains.

Après ce que chacun d'eux auront fait leurs sermens ainsi que dit est au chef de piece, nous ou leur autre Juge ferons partir les Gardes autant de un lez que de l'autre, et iront querir les Combattans accompagnez de leurs Conseillers, ainsi que dit est, lesquels viendront pas à pas de suite, et quand seront à genoux devant la Croix, le Conseiller leur fera oster des mains leurs gantelets, et prendra leurs mains droites et les mettra sur les deux lées du Crucifix, et des senestres se toucheront l'un l'autre; alors derechef nostre Mareschal dira les paroles qui ensuivent : Vous tel appellant et vous tel deffendant, voyez icy la vraye remembrance de la tres sainte Passion de nostre Seigneur Dieu Jesus-Christ, la perdition de celui qui aura tort en ame et en corps, aux grands sermens que avez faits et ferez, et feront la Sentence de Dieu, qui est pour aider à bon droict, les confortans d'eux mettre plustot à la mercy du Prince que en l'ire de Dieu et pouvoir de l'ennemy. Lequel serment nous ordonnons que ce soit le dernier des trois pour la mortelle haine, qui est entre eux. Alors estant leurs deux mains droites sur le Crucifix, et eux tenans des autres à senestre, adonques le Mareschal ou Conseiller leur demandera, et premier à l'appellant, et puis au deffendant :

Vous tel, comme appellant, et vous tel comme deffendant, voulez-vous jurer; et si aucun d'eux se repent de son tort, et fa conscience comme bon Chretien, alors nous et se le cas le requiert devant, nous le retons à nostre mercy ou de son Juge, et se cas le requiert, devant qu'il ait combattu pour luy donner penitence, ou ordonner nostre plaisir. Dont se ainsi est, nous ordonnons qu'ils soient ramenez en leurs pavillons et de là ne partent jusques à nostre commandement, ou du Juge devant qui ils soient venus. Se tous deux veulent jurer, alors le Mareschal ou Conseiller dira à l'appellant qu'il die comme luy : Je tel appellant jure sur ceste vraye figure de la Passion de nostre Seigneur Dieu Jesus-Christ, sur la foy de Baptême comme vray Chrestien, que je tiens sur mon vray Dieu, sur les tres souveraines joyes de Paradis, lesquelles je renonce pour les trois angoisseuses peines d'enfer, sur mon ame, sur ma vie et sur mon honneur que j'ai et cuide avoir bonne, juste, et sainte querelle de combattre ce faulx et mauvais traistre meurtrier, parjure et foy mentie, selon le gage tel que je voy parcy devant moy et tiens par la main, et de ce j'en appelle Dieu à mon vray Juge, nostre Dame, et Monseigneur saint George le bon Chevalier, et pour ce loyamment faire par les sermens que j'ay faits, je n'ay ne entends porter sur moi ne sur mon cheval, paroles, pierres, herbes charmes, eharois, conjurations, ne compations, invocations d'ennemis, ne nulle autre chose, où je aye esperance qu'il me puisse ayder, ne à luy nuire, ne n'ay recors, fors que en mon bon droict par mon corps, par mon cheval et par mes armes; et sur ce j'abaise cette vraye Croix, et me tais. Apres lesquels sermens faits ledit Mareschal ou Conseiller se traict vers le deffendant, et pour abreger l'un et l'autre, disent tout ainsi qu'il dit est, et puis baisent le Crucifix.

Et quand tous deux font ledit serment, le Mareschal ou Conseiller les fait prendre par leurs deux mains droites, et les fait entretenir. Alors il dit à l'appellant qui die apres luy en parlant à son ennemy : Ou tu tel, que je tiens par la main droicte, par les sermens que j'ay faits, la cause, pourquoy je t'ai appelé, est vraye, par laquelle j'ay bonn raison et loyale de toy en avoir appelé, et à ce jour t'en combattray, et tu as mauvaise cause et nulle raison de t'en combattre et deffendre contre moy, et tu le sçais bien, dont j'en appelle Dieu, nostre Dame, et Monseigneur saint George le bon Chevalier à tesmoing, comme faulx traistre, meurtrier, ou foy mentie que tu es, selon le cas.

Response au serment et paroles de l'appellant.

Après ce, le Mareschal ou Conseiller dit au deffendant qui die comme luy en parlant à l'appellant : Toy que je tiens par la droite main, par les sermens que j'ay faits, la cause, pourquoy tu m'as appelé est faulse et mauvaise, parquoy j'ay bonne et loyale cause de m'en deffendre, et me combattre contre toy à ce jour, et de ce tu as mauvaise cause et faulse querelle de m'en avoir appelé et combattre contre moy, et tu le sçais bien, dont et de ce j'en appelle Dieu, nostre Dame, et Monseigneur saint Georges le bon Chevalier à tesmoings, comme faulx et mauvais que tu es; Et apres les sermens tous faits et les paroles

lites, ils doivent rebaiser le Crucifix, et puis chacun ensemble lever et retourner en leurs pavillons pour faire leurs devoirs : et lors sera ostée la Croix des lisses, et le siege surquoy elle est, lesquelles choses faites ledit Roy d'Armes ou Herault remontera sur les coings des lisses, et fera son quatriesme et dernier cry.

Le dernier des trois crie.

Après ce que le Roy d'Armes ou Herault aura crié et que chacun sera assis et ordonné sans dire mot, et que les parties seront toutes en point de faire leurs devoirs, alors par le commandement du Mareschal viendra ledit Roy d'Armes ou Herault au milieu de lices, entre les 2. Combatans, par trois fois crier : Faites vos devoirs; et apres ces paroles incontinent aux deux lez de la lisse à l'endroit de leurs pavillons, leur seront mises leurouteillettes et leur pain et tonaillettes, et lors les Combatans incontinent sailliront sur leurs escabeaux pour monter qui voudra sur leurs destriers, qui seront là tous pretz, et devant eux et leurs Conseillers tous en tour. Alors subitement leurs pavillons seront parus les lices gettez dehors esperant nostre Ordonnance de la bataille par le cry du Mareschal.

Comment les deux parties sont hors des pavillons pour faire leurs devoirs à la voix du Mareschal, quand il jettera le gant.

Alors quand tout sera en point, laquelle chose leur sera demandée, le Mareschal pour nostre Ordonnance ira vers le milieu du camp, qui portera le gant en sa main, lequel par 3. fois dira à haute voix : Laissez-les aller, et la derniere parole dite, il jettera le gant au milieu des lices, alors part à pied ou monte à cheval qui voudra; car en gages de querelle, se il n'est emprins, face chacun le mieux qu'il pourra, et au parme que les Combateurs feront, les Conseillers d'honneur sailliront hors de la prochaine lisse voir comment la chose se passera, se par nostre Ordonnance n'est que pour aucunes bonnes raisons ordonnons que les deux parties un ou deux y fussent pour mieux ouir, voir, et requérir le droict de son parti se besoin estoit. Comment ils combattent, et l'un est vaincu et traîné hors des lisses, et par quantes manieres, gages de bataille se doit outrer.

Encore voulons et ordonnons que gage de bataille ne soit point dit outré, fors que par une de ces deux façons, c'est à sçavoir, quand l'une des parties confesse sa coulpe, et est rendu : et la seconde est, quand l'un met l'autre hors des lices vif ou mort, dont mort ou vif quel qu'il soit, le corps ou membre sera du Juge livré au Mareschal pour en faire justice, ou luy pardonner, à nostre bon plaisir; et quand il sera mort ou aura dit le mot, le vainqueur se doit presenter genoux à nous et nous demander, se il a bien fait son devoir, et alors nous le quittons; et à ces paroles il se leve, et en sa partie en va monter à cheval accompagné de tous ses amis.

Comment le vaincu sera desarmé par le Herault, et son harnois jetté par le champ.

Encores voulons et ordonnons que se le vaincu est vif, qu'il soit en estant levé, et luy soient les esguillettes couppees, et tout son armoirs ça et là par camp jetté, et puis à terre couché, et se il est mort, soit ainsi desarmé, et la laissé jusques à nostre ordon-

nance, qui sera de pardonner ou faire justice tout ainsi que bon nous semblera; mais ses pleges seront arrestez jusques à satisfaction de partie; c'est à sçavoir sur la deffense, et le surplus de ses biens à notre Court confisque.

Comment le vainqueur se part des lices honorablement, et le corps du vaincu demeure là jusques à la volonté du Juge en la garde des Sergeans de la Justice.

Encores voulons et ordonnons, que le vainqueur honorablement s'en parte à cheval par la forme qu'il est venu, s'il n'a exoine de son corps portant le baton de quoy il aura desconfit son ennemi en sa droite main, et luy seront les pleges et ostagers delivrez, et que de cette querelle pour quelque information du contraire il ne soit tenu de respondre, ne nul juge l'en puisse plus contraindre s'il ne veut. Quia transivit per rem judicatam, et judicatum inviolabile observari.

Encores voulons et ordonnons, que le cheval, comme dit est, et les armes du vaincu, et toutes autres choses qui sur lui seroient venues, soient de droit au Mareschal du champ, qui pour ce jour en auroit la charge. Icy finent les Ceremonies, Ordonnances, et Statuts de France qui s'appartient à tous gages de bataille fait par querelle.

Or faisons à Dieu priere qui garde le bon droict à qui l'a, et que chacun bon Chretien defende ne encheoir en tel peril. Car entre tous les perils qui sont, c'est celui que on doit plus craindre et douter, dont maint noble ayant bon droit se sont trouvez trompez, ou pour avoir trop confiance en engins, forces et outrecuidées : et aucune fois pour la honte du monde, donnent ou refusent paix ou convenables partis, dont maintes fois ont puis porté des vieux pechez nouvelles penitences, en non chaland le jugement de Dieu. Mais qui se plaint et justice ne trouve, la doit bien Dieu requérir, et se l'interest sans orgueil ne mal-talent pour son bon droict, requiert bataille, ne doit donter engin ne force, ayant espoir au vray et tout-puissant Juge qu'il sera pour luy.

 Eisdem duelli leges omnes refert D. de Lauriere ad annum 1306. tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 435. et seqq. ubi, si otium et libitum est, variantes plurimas lectiones poteris observare. Unum hic addam, non semper ad ultimum exitum perducta fuisse duella, cum scilicet, qui certamini præerant Judices, Campionibus, ut a feriando cessarent, acclamabant : quod factum legimus in Historia Harcuriana tom. 3. pag. 219. ubi de controversia, quæ ann. 1300. orta est inter Dominum de Harcourt et Cambellanum de Tanearville : Là où vint en champ ledit Seigneur de Harecourt triomphamment accoustré, tout armé de fleurs de lys, qui vaillamment se porta : si que finalement eust son ennemy occis, n'eust esté qu'en iceluy combat estoient presents les Roys d'Angleterre et de Navarre; lesquels prièrent au Roy de France, que la bataille cessât, et que ce seroit grand dommage, si deux si vaillants, comme eux estoient, s'entretoient, pour fût crié : HO DE PAR LE ROY DE FRANCE. Par lequel et autres Rois illec estants, fût la paix entre eux deux faite, et sûrent tous deux faits Comtes.

¶ DUELLUS, Qui perseverat in Duello.

Laurent. in Amalthea. [** Vide Duellio, 2.] Sed Antiqui, ut Nævius, Duellus scripsere pro Bellus, formosus; unde Quintil. lib. 1. Orator. instit. cap. 1 : Sed B. quoque in locum aliarum dedimus aliquando, ut Byrgus et Bruges, et Balæna, necnon fecit eadem ex Duello Bellum, unde Duellus quidam dicere Bellos ausi.

¶ DUERE, Dare, tribuere, vincere. Duit, Dedit. Papias. Gl. Lat. Gr. : Duit, δῶν, Duit, δῶν. Apud Antiquos, ac præsertim apud Plautum, haud semel reperias Duis pro Dederis, Duit pro Det vel Dederit, Deperduint pro Deperdant, etc. non tamen Duere pro Dare. Glossar. San-German. num. 501. solum habet : Duere, Vincere. Vide Duo.

* DUERNUS, Binus, apud Bald. Novel. in tract. de Dotib. ad calcem : A est quaternus, B. C. D. etc. sunt terni, F. G. K. N. sunt Duerni. Voces typographicae, quibus literæ in margine inferiori foliorum notatæ, vulgo Signatures, indicantur. [** i. e. Plagulae sunt duorum foliorum, Gall. les cahiers F, etc. sont de deux feuilles.]

¶ DUGA, Dolium. Memoriale Potesstatum Regiensium ad ann. 1216. apud Murator. tom. 8. col. 1083 : Et in festo Purificationis S. Mariæ... fuit combusta... domus filiorum domini Petri de Novis, et vegetes ardebant fundum et Dugas totas, et vinum remanebat ammassatum et gelatum. Vide Doga 2.

* DUGALE, Canalis, per quem aquæ ducuntur et effluunt. Stat. Vallis-ser. rubr. 195. ex Cod. reg. 4619 : De pœna deguantis vasa, vel aquæductus seu Dugalia. Non sit aliqua persona, quæ audeat... destruere nec deguastare... aliquod Dugale alicujus privati. Vide Dugalia et Dugaria 1.

DUGALIA, [f. idem quod Fossæ, seu Fossarum latera, aggeres, a Doga, Fossa.] Jus Vicent. lib. 1 : Aquæductus, claricæ, fossata, Dugalia, sive degeræ ac botes, etc. Statuta Veron. lib. 1. cap. 99 : Pontes, et stratae, Dugalia et aggeres, etc. Vide Ductus [et Dugaria 1.]

¶ DUGALIUM, pro Doarium, ut videtur, Gallice Douaire. Chronic. Casaur. apud Acherium Spicil. tom. 5. pag. 395 : De rebus et possessionibus Ainardi viri sui anterioris in Dugaliu acceptis.

* DUGANA, Ital. Dogana, Telonium, mensa vectigalium. Stat. Genuens. lib. 4. cap. 16. pag. 121 : Portatis mercibus et aliis exoneratis in Duganam seu loca publica deputata secundum qualitates rerum, a quibus Duganis seu daceriis portare debeant fidem authenticam. Occurrit rursum cap. 14. pag. 118. Vide Doana.

¶ 1. DUGARIA, Fossa vel canalis, ut conjecto, a Doga, Fossa, Gall. Douve. Chronicon Parmense ad annum 1291. apud Murator. tom. 9. col. 822 : Dugaria quæ vadit ex transverso glareæ Communis, facta fuit occasione navili Communis. Et ad ann. 1308. col. 870 : Dominus Saxolus de Saxolo Capitaneus generalis soldatorum captus fuit in capite pontis in quadam Dugaria in vicinia S. Cæcilie, in quam effugerat. Vide Dugalia.

* Idem quod supra Dugale. Stat. Palavic. lib. 2. cap. 69. pag. 127 : Ordinatum est quod quælibet persona stans et habitans in castro Buxeti teneatur mondi-

ficatas, purgatas et nitidas tenere et manu tenere Dugarias existentes in castro Buxeti, tam magnas quam parvas.

† 2. **DUGARIA**, Idem quod *Angaria*, seu Plastrorum præstatio per viam directam, *Parangaria* vero per transversam. Onomast. ad calcem tom. 5. Aneedotorum Martenianorum : *Clericos Magalonensis diocesis Dugariis et parangariis et aliis exactionibus indebitis aggravatis.*

† **DUGDUS**. Annales Francorum apud Chesnium tom. 2. pag. 30 : *Omnes obsides suos Dugdus; sed legendum est Dulgtos. Vide Dulgere.*

† **DUIHANA**, ut supra *Doana*, Gall. *Douanne*, Portorium seu locus ubi statæ pro mereibus in vectis pecuniæ penduntur. Jacobus Græcus Syllaneus in Vita B. Joachimi Abh. Maii tom. 7. pag. 100 : *Nos Gualterius de Moac regii fortunati stolii Annimirus, et regie Duihanæ de secretis, et Duihanæ Baronum Magister.*

† **DUICENSUS**, δεύτερον ἀπογεγραμμένος. Gloss. Lat. Græc. San-german. Iterum descriptus. Janus in Supplemento Antiquarii exponit : *Qui cum prole in civitatem adscriptus est.*

* Gloss. Lat. Gr. editæ : *Duicensus*, δίτης δεύτερον ἀπογεγραμμένος. Ubi leg. ex Castigat. in utrumque Glossar. δίτης β. hoc est δίτης δεύτερον, dupliciter, iteratove census. Vide Scaliger. ad Festum.

† **DUILLIUM**, Τυραννίς, in eod. Supplemento. Vide *Duellum*.

DUITAS, Duplicitas. Utitur Prudentius in Hamartigenia. [Gloss. Lat. Gr. Sangerman. *Duitas*, δυάς, i. Binarius numerus.]

* Male hic, monente D. de Foncemagne, allegatur Prudentius, eum vocem *Duitas* in accusandi casu adhibeat, ut designet hæreticos, qui duos Deos seu duo Principia tuebantur; quod aperte patet ex ipsis verbis in præfatione ad Hamartig. : *Docet Duitas discrepare a spiritu, etc. V. Dualitas.*

DULA, Famula, ex Græc. δούλη. Gloss. Anglo-Sax. Ælfrici : *Ancilla, serva, habra, vel Dula*, þyln.

† **DULCACIDUS**, δξύγλυκος. Gloss. Lat. Gr. San-German. Acriter dulcis. Utitur Q. Seren. de Medic. eap. 12. et 32.

† **DULCACIUM**, γλυκύπικρον, *Dulceamarum*. Supplementum Antiquarii.

* Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. Cod. reg. *Dulcarium*; alii legunt *Dulcacidum*, δξύγλυκό.

† **DULCAMEN**, Duleedo. Dudo de Ducibus Normann. apud Chesnium pag. 57. Histor. Normann. :

Temate pertenni quoniam digestus haberis,
Rhetorica ratione carens Dulcaminis omni,
Liber, interno eum te perscrutor ocello.

† **DULCARE**, Dulcem reddere, mitigare. Sidonius lib. 5. Epist. 4 : *Ut contractæ apud vos offensæ amaritudinem solitis affatibus Duleare non desinat.* Similia leguntur in Actis SS. Junii tom. 2. pag. 167. ubi de S. Vincentio Aginueni.

* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : *Dulcare, adoucier*, Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1 :

Bien doit ses nous cuer Adouchier,
Bouche ennieler, lange suchier.

* **DULCARIUM**. Vide supra *Dulcacium*.

† **DULCEAMINA**. Vide *Dulcia*

* **DULCEDO**, Voluptas, γάρωμα; Cod. reg. γαρύμαζ. Castigat. in utrumque Glossar.

DULCEDO SATURNI sæpissime pro cerusa accipitur. Rochus le Baillif in Dictionario Spagyrico.

* **DULCETUDO**, Dulcedo. Frothar. epist. 18. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 393 : *Unde et inexplēbilibus desideriis ora Dulcetudinis vestræ his in partibus citius invisere opto.*

DULCIA, Tragematia, τραγήματα, Bellaria; γλυκύσματα, ἡδύσματα, Philoni lib. περὶ ὀνείρ. pag. 138. Gloss. Lat. Gr. : *Dulcium*, πλᾶκοντα. Vetus Interpr. Juvenalis : *Dulcia placenta veneno plena.* Apitius l. 7. cap. 11 : *Dulcia domestica, Dulcia piperata, etc.* Salvianus lib. 5. de Gubern. Dei : *Quid juvat stomachum abstinentia, si statim Dulcia subsequantur.* [Papias : *Dulcia dicuntur genera pistoriū, a sapore sic nominata.*] Vide Salmasium ad Hist. Aug. pag. 196. Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062 : Κυρηναῖοι τὸ ὄξος εἶδος φασί, καὶ ἄλλοι τὸ γλυκάδιον.

DULCIARIUS, γλυκυπράτης, in Gloss. Græc. Lat. Occurrit apud Lampridium in Helio-gabalo.

DULCIARIUM. Gloss. Gr. Lat. Γλυκυπράτιον, *Dulciarium*, Forum scil. Alia notione Aptius l. 7. de Re eulin. eap. 11 : *Dulcia domestica, quæ Dulciaria dicunt, sic facies.*

DULCEAMINA. S. Casarius Arelat. in Regula ad Virgin. eap. 16 : *In festivitibus maioribus ad prandium et ad cœnam fercula addantur, et recedentibus de ea, Dulceamina addenda sunt.* [Bolland. tom. 1. SS. Jan. legit, *Dulciamina*] Regula S. Pachomii eap. 37 : *Qui ante fores convivii egredientibus erogat fratribus Dulciamina.* Ita Codex Vaticanus, ubi editus habet *tragematia*.

DULCIANA, Musici cantus dulcioris species. Aimericus de Peyrato Abh. Moissiacensis in Vita Caroli M. in Cod. MS. 1343. Bibliothecæ regię f. 81 :

Quidam pelvim modicam tinniebant,
Baculo sonos properantes.
Quidam flautas dulcorabant,
Cæteris euuctis concordantes.
Quidam Dulcianam anthoniabant,
Melos suaves concinentes.
Quidam diaphonium dissonabant,
A dulcissimo discrepantes, etc.

* Vel potius Instrumenti musici genus, nostris alias *Douçaine* vel *Douçeiue* et *Doulcemer*. Vetus Poeta MS. ex Cod. reg. 7612. pag. 55 :

Cornemuses, flajols et chevetes,
Douçaines, simbales, cloettes.

Comput. ann. 1451. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col. 1606 : *Henri Guiot joueur de Doulcemer, etc.* Matth. de Couciaco in Hist. Caroli VII. ad ann. 1454. pag. 670 : *Il fut joué au pasté d'un luth, d'un Douçaine avec un autre instrument concordant.*

† **DULCIARIUM**, **DULCIARIUS**. Vide *Dulcia*.

† **DULCICANUS**, Dulee canens. Dudo de Ducibus Norman. apud Chesnium Hist. Norman. pag. 68 :

Dulcicauo sonitu quivisses inter olores
Psallare præcipue cantibus Armoriciis.

* **DULCICELLUS**, Dulciculus. Aeta S. Huberti tom. 7. Maii pag. 277. col. 2 : *Mox*

inde cum in stratu suo recubans, velut soporem Dulcicellum carperet, etc.

DULCICIUM, Genus panis melle conspersum. Gl. MS.

** **DULCICORUS**, ut *Dulcicanus*. Ordinatio processionis ad obviendum D. Imperatori ann. 1473. in Guden. Cod. Dipl. tom. 4. pag. 411 : *Quando D. Imperator ecclesiam B. F. accesserit ex tunc D. Joh. Tozeler in organis Dulcicora musice, quæ ben uovit, carmina propinabit.*

** **DULCIFICARE**, Lenire, mitigare. Disciplina Clerical. eap. 1. sect. 3 : *Duritæ cordis ejus recordatus, ut facilius retineat quodammodo necessario mollienda et Dulcificanda est.*

† **DULCIFLUUS**, Dulce fluens. *Dulcifluus fontes*, apud Dracontium Hexaem. v. 49. *Dulcifluæ*, in veteri Oratione ante Psalteri recitationem facienda, apud Martenium Itiner. tom. 2. pag. 138.

† **DULCILOQUUS**, μελλόλογος. Vet. Onomast. et apud Apuleium Apol. pag. 129. Sidonium lib. 8. Epist. 11. etc.

† **DULCIMODUS**, apud Prudent. Psychom. 667.

* **DULCIMONIUM**, Dulcedo, suavitas. Aeta S. Ganger. tom. 2. Aug. pag. 677. col. 2 : *Cujus vitæ et doctrinæ Duleimoni quandoque filii Israel dirigendi, etc.*

† **DULCINERVIS** Arcus, apud Martiæ. Capellam lib. 9. pag. 30.

DULCINISTÆ, Hæretici Valdensium sectarii, sic dieti a Dulcino Novariensis hæresiarcha, de quo S. Antoninus par. 3. tit. 21. cap. 1. § 2. et Blondus Dec. 1. lib. 9. sub. ann. 1307.

† **DULCISONUS**, apud Sidonium Carn. 6. Apuleium Asclep. pag. 407. Martiæ Capellam lib. 9. *Dulcisonæ*, in Additione S. Isidori ad Librum S. Hieronymi de Viris illustr.

† **DULCIUM**, πλᾶκωζ, *Placenta*, in Supplemento Antiquarii. Vide *Dulcia*.

DULCO, Vinum dulce, in Glossis MS. ad Alexandrum Iatrosophistam. Vide

** **DULCOR**, Dulcedo, apud Tertullianum. Vide Forcellinum. Reinard. Vulp. li. 3. vers. 456 :

Pocula Duleorem non habitura timens.

DULCORARE, Dulcem reddere. Papias *Dulcoratum, dulcedine repletum.* Ugutio *Condire, saporare, Dulcorare.* [S. Ambrosius de Institut. Virginum : *Fons Mara f. lignum Dulcoratus.*] Auxilius de causa Famosi : *Unde Antiquatum odium felle amaritudinis parvo stillicidio verborum Dulcorare non potest.* Alvarus in Vita S. Eulogii Pres. Mart. n. 11 : *Cænobia... percurrrens, multorum patrum est amicitia Dulcoratus.* Anus de Insulis in Planctu naturæ : *Meque ora pudicis oculis Duleorando, mellifl sermonis medicamine a stuporis morbo curavit infirmum.* [Charta Eygili Abb. Flavini. ann. 864. inter Instrum. tom. 4. no. Gall. Chr. col. 59 : *Si quis vero infideliter felle amaritudinis Dulcoratus (i. infectus) atque zelo cruenti livoris infusus, etc.*]

† **DULCORARIUS**, Assentator, adulator. *Dulcorarii mendaces*, apud Joan. T. risbur. Polyeratici lib. 8. cap. 13. Pro qui saccharo vel melle condit, accipiens videtur supra in voce *Barbator*.

† **DULCORATIO**, Dulcedo. Virtutes B. Ambrosii Sencens. inter Acta SS. Martii m. 3. pag. 213 : *Tanta verborum ejus ulcoratione allecti.*

DULCOROSUS, Gallis *Doucereux*. Alurus in Vita S. Eulogii Presb. num. 11 : *Indique fulgidus rediens, limpidus, Dulcorosus, nectareus... emicabat omnibus.*

† **DULEUSIS**. Vide *Dulia*.

DULGERE, **DULGTUM** FACERE, Descrere, arpire. Veteres Annal. Fr. ann. 756. cap. 3 : *Capiebat supradictus Haistolfus nefandus Rex mentiri, quæ antea pollicitus fuerat, obsides Dulgere, sacramenta irrumpere. Ubi*

† ap. Canisium *obsides denegare.*] in MS.

Glossa interlineari, est *relinquere*. Mo-

nachus Egolismensis in Vita Caroli M.

p. 4 : *Saxones iterum rebellaverunt ruptis*

sacramentis, et obsidibus Dulgtis, mentitis,

Eresburgum castrum... capientes, Francos

pulerunt. Annales Fr. ann. 776 : Tunc

incius veniens, dixit Saxones rebellatos,

omnes hospites suos Dulgtos, et sacramenta

apta, et Heresburgum captiui. [** al. Dul-

s.] Annales Franc. Bertiniani habent hoc

co *Tultos*. Iidem Annales ann. 777 : *Ibi*

te multitudo Saxonum Baptizati sunt, et

cundum morem illorum, omnem ingenui-

tem et alodum manibus Dulgtum fecerunt,

*amplius mutassent. Alias, [** Dulgium,]*

ultum. Monachus Egolism. manibus gur-

*erunt. [** Ap. Pertz. vol. Script. 2. pag.*

o. 154. 158.] [Charta Harwichi viri Illu-

is ann. 804. apud Martenium tom. 1.

mpliss. Collect. col. 57 : Quantum in ipsa

natione continet, et ad die præsentem trado,

ulgo, atque transcribo.]

† **DULIA**, Græcis *δουλεία*, Servitus,

neologis Cultus qui Sanctis exhibetur.

apias : Dulia et Duleusis, Servitus est quæ

Deo, quantum oportet, et hominibus red-

enda est. Johannes de Janua : Dulia, Ser-

vitus quæ exhibenda est homini, sicut latrìa

servitus quæ debetur Deo. Gerhohus de

oria Filii Homini cap. 18. apud Bernard.

z tom. 1. Anecd. part. 2. col. 253 : Con-

derunt vero illi adorationem, quæ Græce

dulia dicitur. Gaufridus Abbas in epistola

Albinum Cardinalem, inter opera S.

bernardi tom. 2. col. 1322. edit. 1690 :

on illa dico adoratione quæ Latrìa est, quæ

li Creatori debetur, sed illa quæ in Dulia

gnior est. Dulia enim adoratio est, quæ

am creaturæ exhibetur, quæ duas species

abet, unam quæ hominibus indifferenter,

teramquæ soli humanitati Christi exhibetur.

istor. Episc. Autiss. apud Labbeum tom.

Bibl. in Aymerico : Nobilium Dulias

que statum multum habens gratum, etc.

c leg. cum MS. Editum habet Dulcas.

† **DULIANI**, Græc. *Δουλιανοί*, Hæretici

Arianis, qui Verbum divinum, non

lium æterni Patris consubstantialem,

et servum esse asserebant. Hofmannus ex

terolexico Macri.

* **DULO**. Charta ann. 1178. apud Mur-

tor. in Antiq. Estens. pag. 348 : *Et*

olo ut nullus marchionum faciat in castris

is turrem, vel Dulonem, vel betifredum

um, absque voluntate omnium, etc. Ita

quoque editum tom. 1. Cod. Ital. diplom.

l. 1546. Sed legendum utrobique, Dun-

nem. Vide Dunjo.

DUMA, Fridericus II. Imp. lib. 1. de

Arte venandi cap. 45 : *Innascitur vero avibus plumagium multiplex; pullis namque noviter genitis primo innascuntur illæ, quæ nec sunt ut pili, neque ut lanulæ, sed habent naturam inter utrumque, quæ cooperiunt, et a frigore quoquomodo defendunt. Secundo innascuntur aliæ, quæ dicuntur Lanulæ, a quibusdam Dumæ. Hæ sunt exiles et molles, densiores et longiores primis : hæ plus cooperiunt et plus defendunt, illis et his natis, cadunt illæ. Ita cap. 48. et alibi hæc vox scribitur : sed puto legendum Duæ : nam Gallicum Duvet expressit : quomodo ejusmodi plumas molliores dicimus.*

✎ Licet ex *Duma* nostrum *Duvet* derivetur, non continuo sequitur esse scribendum *Duva*; Galli namque veteres, atque etiam Britones hodierni sæpa sua pronuntiatione mutant *m* in *v* consonum. Andegavenses, Pictavenses et Normanni etiamnum dicunt *Dumet* pro *Duvet* : quod tamen plerique non a *Duma*, sed a *Tufetum* vocabulo censent esse deducendum.

* Adde ex D. Falconet : Menagius male a *Tufeto*. Antiquissima vox est *Dum*, Celtica forsitan, Anglis *Down*, quam pronuntiationem retinuerunt provinciarum habitatores, nobis solis pure loquentibus *Duvet*. Oison *duveté*, apud Rabelaisium lib. 1. Vide Orig. Dalph. a *Dumetis* et Bullet. in Diction. Celtico. [** Germ. *Dunen*, *Daunen*, Plumæ molliores. ADEL. *Danis* antiquis *Dún*, Pluma molissima, unde *Dúnalogh*, Adeo mollis aer ut molissima pluma nullam sentiat auram. Apud Grafium in Thes. Ling. Franc. tom. 5. col. 148 : *Colndun, plumacium*. Vide Ihrii Glossar. Suio-Goth. tom. 1. col. 367. voce *Dun*.]

† **DUMARE**, **DUMERE**. Laurent. in Amalthea ex Catholico Johannis de Janua : *Dumeo, Fio spinosus : Dumo, as, Facio spinosum*. Non dicam a *Dumus*, Spina, hæc ficta verba derivari.

DUMEX, *Sella Equorum*, in Glossis MSS.

† **DUNGIO**, Vide *Dunjo*.

† **DUMICOLA**, Habitans inter dumos. Anienus Perieg. v. 895 : *Dumicolas Arienos*.

† **DUMJONUS**. Vide *Dunjo*.

† **DUMTAXAT**, Videlicet, scilicet. Lupus Abb. Ferrariensis Epist. 5. ad Eginhardum : *Præterea scriptor regius Bertaudus dicitur antiquarum litterarum, Dumtaxat earum, quæ maximæ sunt, et unciales a quibusdam dici existimantur, habere mensuram descriptam*. Inter Acta SS. Benedict. sæc. 4. part. 2. pag. 121. exstat Epistola S. Anscharii Episc. Hammaburg. inscripta omnibus Sanctæ Dei Ecclesiæ Præsulibus in regno *Dumtaxat* Lud. Reg. commanentibus. Vide *Dumtaxat*.

DUNA, Mons, collis apud vett. Gallos. Vide *Dunum*.

DUNELMENSE OPUS, seu *Dunelmi* urbis Episcopalis Angliæ. Visitatio Theaurariæ ædis S. Pauli London. ann. 1295 : *Item scrinium de opere Dunelmensi continens reliquias sigillatas*.

† **DUNGA**, Monetæ Moscovitæ species. Thuanus lib. 21. Hist. pag. 636 : *Ita delectus fiunt. Conscripti milites coram Principe singuli comparent, et nummum unum, quem patrio nomine Dungan vocant, unius grossi Polonici æstimatione, ei dant, quem reversi ex bello repetunt*.

† **DUNGEO**, **DONGIO**. Vide *Dunjo*.

† **DUNICUM**, ἀγρις τοῦ, Donec. Suppl. Antiquarii. [* Vide supra *Donicum* 1.]

DUNJO, Castellulum, minus propugnaculum, in *duno* seu colle ædificatum : unde nomen *Donjon*, in Consuetud. Burbonensi art. 286. [Alii alinnde ducunt etymon, ut videre potes apud Menagium et in Dictionario universali Trivoltiano.] Lambertus Ardensis pag. 148 : *Ardensem Dunjonem pontibus, portis, et necessariis communicat ædificiis*. Homagia Nobilium Bressensium ann. 1272. apud Guichenonum : *Confitetur tenere ab eodem Donjonem et fortalitiā de Curto fonte*. [** Vide Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 500.] Le Roman de *Jordain* MS. :

Je ne voi ville, ferméte, ne Donjon.

Le Roman de *Garin* MS. :

Nes les garra Donjon ne rolleis.

DUNGEO. Eadmerus lib. de S. Anselmi similitudinibus cap. 76 : *In villa vero Rex habet Castellum quoddam, supra Castellum autem unum Dungeonem, etc.*

DONGIO, in Charta Willelmi Episcopi Nivern. ann. 1157. apud Sammarthanos.

DANGIO, Eadem notione. Ordericus Vitalis lib. 11. pag. 834 : *Prædictus Comes et Helvisa Comitissa Dangionem Regis apud Ebros funditus dejecerunt*. Lib. 12. pag. 878 : *Robertus de Candos munio regii Dangionis*. Pag. 851 : *Aliaque castra ei concessit, præter Dangiones, quos propriis excubitoribus assignavit*. Adde lib. 8. pag. 664. Le Roman de *Rou* MS. :

*Et li Dus fist son gonfanon
Porter et lever el Danjon.*

DONGIO, in Chronico Andegav. ann. 1025 : *Turrem miræ altitudinis super Domgionem ipsius castri erexit*.

† **DOMPJONUS**. Instrum. anni 1338. Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 422. col. 1 : *In Dompjonis tamen ipsius Clarimontis, quæ non tenentur a Domino Dalphino, non teneatur receptare ipsum Dom. Dalphinum nec gentes suas*.

† **DONJO**. Johan. Iperii Chronicon S. Bertini, inter Anecd. Marten. tom. 3. col. 564 : *Dictum est supra, quomodo Sifridus Dacus nobis Ghisnas abstulit, ibi Donjonem instituit, et se Ghisnarum Dominum nominavit*.

† **DONJONNUS JULIACI**, apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 923. ex Regesto Campaniæ ann. 1256.

† **DONJONUS**, in Historia Dalphin. pag. 86. Edit. Paris. et apud Salvaingum de Feudorum usu pag. 16. et 45.

DOMNIO, in Chronico Mosomensi pag. 635 : *Milites ocius consensu Domnionem, domo scilicet principali et defensiva, etc.*

DOMNIONO, apud Beslium pag. 304. [et in Instrum. tom. 2. novæ Gall. Chr. col. 172.]

* **DUNSCHLAG**. Charta Ernesti ducis Brunsvic. ann. 1335. apud Ludewig. tom. 10. Reliq. MSS. pag. 27 : *Quicumque autem infert alicui lesionem vel ictum, qui vocatur Dunschlag, sine effusione sanguinis, incurret pœnam quatuor solidorum et duorum denariorum*. Vide *Dontslaga* et *Dunschlaghen*.

DUNSCLAGHEN. Consuetudines Arkarum in Morinis ann. 1231. in Tabulario S. Bertini : *Pugnu, quæ dicitur Dunschlaghen, 10. sol. Domino, et totidem læso, si de hoc*

super eum clamaverit,.... emendabit. Germanis et Fland. *Slaghen* est percutere; *Slach*, ictus, verberatio. [Vide *Dursclach*.]

† **DUNTAXAT**, *Scilicet.* Barthius in Glossario ex Baldrici Hist. Palæst. Vide *Duntaxat*.

DUNUM, **DUNUS**, **DUNA**, vetere Gallorum lingua montem vel collem significat. Unde factum, ut omnium pene oppidorum, quæ collibus aut montibus inædificata sunt, nomina in *Dunum* terminentur. Verbi gratia *Lugdunum*, a *Lugus*, quod Celtis *Corcum*, et *Dunum*, quod montem sonat, dictum author est ex Clitophonte Plutarchus lib. de Flumin. : Δούρον γὰρ τῇ σφῶν διαλέκτῳ τὸν κόρακα καλοῦσιν, δούρον δὲ τὸν ἐξέχοντα. At Ericus lib. 4. de Vita S. Germani nuncupatum vult, quasi *Lucidum montem* :

Lugduno celebrant Gallorum famine nomen

Impositum quondam, quod sit Mons lucidus idem.

Denique Notæ veteres ad Itinerar. Burdegal. *Lugdunum desideratum montem* interpretantur. Ita in Britannia, quæ eadem cum Gallis usa est lingua, uti testatur Camhdenus, complura observare est oppida, in *dunum* terminantia, quod ad montes vel in montibus condita fuerint. Florentius Wigorniensis pag. 618 : *In monte, qui Assandum, id est, mons Asini nominatur.* Beda lib. 3. Histor. Eccl. cap. 4 : *A loco qui vocatur Wilfares Dun, id est, Mons Wilfari.* Asserus in Aelfredo : *In loco, qui dicitur Æscedun, quod Latine Mons Fraxini interpretatur.* Josselinus in Vita S. Patricii cap. 1 : *Est autem locus celebris,.... lingua gentis illius Dunbreatan, i. Mons Britonum nuncupatus.* [* Sigeberti Vita Deoderici I. Episc. Mettens. ap. Pertz. tom. Script. 4. pag. 477 : *Nec sine quodam præsidio tibi (Mediomatricorum civitati) accidisse credas, quod præter hæc usitata vocabula te Dividunum tradit vocitatum antiquitas. Gallica enim lingua montem vocari Dunum studiosis non est incognitum. Quidam de neutericis interpretatus cur Hædua urbs vocetur Augustidunum inter cætera sic ait :*

Celtica Roma dehinc voluit cepitque vocari,

Augustidunum demum concepta vocari,

Augusti montem quod transfert celtica lingua.

Sicut ergo Augustidunum Augusti mons, sicut Viridunum virorum dunum nuncupatum est, ita Dividunum, quasi divorum dunum vocabulum aucupata est.] Complura alia oppidorum tam in Galliis quam in Britannia, Germania, Hispania, et Illyrico in *Dunum* desinentia nomina recenset præter Buchananum Cluverius lib. 1. German. antiq. cap. 7. unde conjicit, iis populis eandem fuisse originem. Mausacus vero vocem *Dunum* a Græco βουνος, *Collis*, dedit. [Mirum videtur, quod *Dun* nusquam appareat in Britannico idiomate pro Colle seu monte positum; sed tantum *Doŭn* vel *Dwfn*, Profundus. Cæterum dubia non est vocis *Dunum* significatio.] Pontanus arcescit a βουνος, *Arenarum cunuli.* Vide Menagii Amœnitates juris cap. 3. Edit. 2. Goropium Bekan. lib. 1. Gallicor. pag. 15. etc.

* Leviora sunt, quæ prolata hactenus fuere contra Gallicam vocis originem, quam argumentis iterum probarunt stabilive-

runtque auctoritatibus DD. *Le Beuf*, et *Bullet.* in Diction. Celt. v. *Dun*, ut eam repudiemus vel corrigamus. Neque enim Teutonicam vel Germanicam vocem esse verisimile est, cum pleraque locorum nomina, quæ in *Dunum* terminantur, ita fuerint appellata, longe ante quam a Teutonibus vel Germanis hanc potuerint habere denominationem; aliunde ergo repetenda videtur. Unde vero, nisi a vetere lingua ibidem usitata? Sed, si eorundem locorum positio vocis *Dun*, quatenus profundum sonat, nusquam adaptari possit, quod probat Vir eruditus in *Mercur.* Franc. mens. April. ann. 1736. pag. 629. et seq. receptæ hactenus ejusdem vocis notioni applicanda est. Minus etiam attente additum est supra, hanc vocem pro colle nusquam apparere in Britannico idiomate : non semel quippe ea acceptione occurrit in Diction. Gall. Celt. R. P. de Rostrenen v. *Colline* et *Falaise*. Vide *Mercur.* Franc. ann. 1735. mens. Dec. 1. vol. pag. 2646. et ann. 1736. Jan. pag. 18. Mart. pag. 436. April. pag. 619. Jun. 1. vol. pag. 1050. et 2. vol. pag. 1295. Denique ann. 1737. mens. Maii pag. 924.

Sed et etiamnum *Dunas*, Sabulosos et arenarios colles ad Flandriæ Hollandiæque, atque adeo ipsius Angliæ littora Galli nostri *Dunes*, Belgæ *Daynen* vocant. Annales Fr. Bertiniani ann. 838 : *Ut aggeribus arenarum illic copiosis, quod Dunas vocitant, fere coequaretur.* [* Pertz. Script. tom. 1. pag. 433. lin. 23. quos *Dunos*.] Lambertus Ardensis : *Per medium Dunarum, sive arenosæ molis dorsum, etc.* Alibi : *Ut secum in saltus et Dunas secus mare juxta Furnas veniret.* Charta Willelmi Com. Pontivi ann. 1203. in Tahn. S. Judoci : *Omnes Dunæ in feodo S. Judoci prædictæ sunt Ecclesiæ, et littus maris.* [Charta Balduini Comitis Flandriæ pro Abbacia Dunensi Brugis ann. 1197. apud Miræum tom. 2. pag. 1321. col. 1 : *Quinque mensuras partim Dunarum, partim werplandii mei apud Greveninga ad retia desiccanda.* Consuetud. Furn. ann. 1240. ex Archivo Audomarensi : *Item retinet sibi forestam Dunarum et forterinarum.*]

* Nostri *Dunes* dixerunt quemvis locum editum, ut in Charta ann. 1460. ex Chartul. Latiniac. fol. 75 : *Comme procès feust meu.... entre les religieux de Laigny et Pierre d'Orgemont pour raison de la terre et seigneurie, que chacun des dites parties prétendoit à lui appartenir, entre les Dusnes de la fermeure de ladite ville et le bort et rivaige de la rivière de Marne, etc.*

† **DUO**, περιρρέω, Circumfluo. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. Aliter Janus Laurenberg. in Supplemento Antiquarii : *Duo, χαίρω, Gaudeo.* [* Castigat. in utrumque Glossar. : *Duo, χαίρω, Germ. Ora.*]

* **DUODECELLUS**, Mensura annonaria, pars alterius, ut videtur, duodecima. Charta Bald. episc. Noviom. ann. 1152. inter Probat. tom. 1. Annal. Premonstr. col. 70 : *Concessit quadraginta octo mensuras avenæ, quæ vulgo Duodecelli nominantur, quinque solidos obolorum, et quatuor denarios.* Vide *Duodecies* et *Duodena*, 2.

† **DUODECIES**, Mensura annonaria. Tabularium Vosiense fol. 45 : *De hoc manso*

Rannulfus tenet medietatem, et reddit unam Duodeciem. Ibidem paulo superius : *Duas Duodecies avenæ.* Vide *Duodecellus*.

DUODECIMA **HORA**, quæ et **VESPERA**, Officium Ecclesiasticum, quod persolvitur hora duodecima, post nonam. Regula Magistri cap. 54 : *Sed prima sic debet dici quomodo Duodecima, quæ dicitur Vespera.* Concilium Turonense II. can. 18 : *Patrum statuta præceperunt, ut ad Sextam sex Psalmi dicantur, cum Alleluia, et ad Duodecimam duodecim, itemque cum Alleluia.* Adde Regulam S. Fructuosi cap. 2. 6. [et vide *Duodena* 3.] [* atque Glossar. med. Græcit. in Δωδεκάτη ὥρα, col. 336.]

DUODECIMVIRATUS. Vide *Juratores*.

1. **DUODENA**, Duodecim viri juratores in indictamentis. Thomas Walsinghamus pag. 276 : *Robertus Trisilian Justitiarius... apud S. Albanum convocari fecit Duodenam, quam pridie averaverat ad indictandum et prodendum malefactores, etc.* Infra : *Tunc Justitiarius convocata seorsum alia Duodena demonstravit eis et nomina et indictamenta personarum per primam Duodenam, etc.* Vide *Indictamentum*, *Jurata*.

2. **DUODENA**, Mensura liquidorum haud magna. Occurrit passim in Chartis Abbatie Albiniaci in Biturig. *Duodena vasa*, in Charta ann. 1303.

* Et aridorum. Charta ann. 1307. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 171 : *Item quatuor sextaria et medietatem unius quartæ et unius Duodenæ orde.*

3. **DUODENA**, Una ex Horis seu liturgiis Ecclesiasticis, quam alii *Duodecimam* vocant. Vita S. Rusticulæ Abbatissæ Arelat. cap. 31 : *Vesperam cum siliabus ex motu decantans, adjuncta etiam Duodena, valde se corpore jam fatigari sentiens, etc.* [Mabilonius sæc. 2. SS. Benedict. pag. 146. intelligit *Completorium*. Hunc si tanti es consule.]

† 4. **DUODENA**, Duodecim, Gall. *Douzaine*. Quinquaginta *Duodenæ cordarum* pro sagittis, apud Rymerum tom. 5. pag. 245. col. 2 : *Cum quatuor Duodenis utrumque duabus Duodenis arcuum, sex Duodeni cathapultarum, et quatuor Duodenis conuum, apud eundem tom. 8. pag. 684. col. 1. Occurrit etiam apud Baluz. tom. 2. His Arvern. pag. 783.*

* Joan. Cleric. ord. Prædicat. a confessionibus Ludov. XII. serm. in Domi. Palmar. : *Pauper concubinarie, quot anni quibus tenes concubinam? Frater, si bene decem. Pone audacter Duodenam pnam.* Galli diceremus, *Mettez hardine la douzaine pleine.*

† 5. **DUODENA**, **DUODENARIA**, Oblatus duodecim denariorum et ultra, quam percipere consueverant Curati primitivi Ecclesiis et Capellis intra suæ parochie limites erectis. Tabularium S. Clodoaldi Charta 8 : *Recepimus in numerata pecunia decem libras Parisienses... pro jure oblatum et Duodenarum, quod exigebamus dicebamus nos habere in parochia de Gureh prædicta, quam quidem summam pecuniam tenemur et promittimus implicare et ponere in utilitatem prædicti S. Clodoaldi.* Ibidem Ch. 14 : *Dicit etiam talem esse consuetudinem, quod si oblatum in eadem Capella et alia Ecclesia simul sit XII. denariorum*

plius, totum esse Canoniorum, excepto uno denario, quod habet Sacerdos qui cantat Missam..... Sed si minus offerretur in Capella xii. denar. totum esset Capicerii jure archie sue. Statutum ejusdem Capituli ann. 1255 : Statutum etiam fuit dicta die inter eos quod pecunia ratione Duodenae proventiens, quæ consuevit Quadragesimali tempore distribui, Dominica qua cantatur, Invenit me, sit de cætero distribuenda. Ibidem Instrum. anni 1301 : Jus ipsorum Canoniorum dimittit, non recipiendo oblationes, quando de eis et faciendo, quominus perveniretur ad numerum Duodenae.

* 6. **DUODENA**, Certæ jurisdictionis strictus, territorium certis limitibus circumscriptum. Mandat. Franc. card. theur. eccl. Laudun. ann. 1309. in Reg. 6. bis Chartoph. reg. ch. 156 : Legitimus is, tam illorum, qui de Duodena vulgariter appellantur, quam aliorum hominum theuarie prædictæ, etc.

* 7. **DUODENA**, Præstatio duodecim denariorum, forte ob tutelam domino solvenda. Charta Phil. milit. dom. de Aleincort ann. 1217. ex Tabul. abbat. m. : Pronuntiaverunt quod prædicti hostes ecclesiæ memoratæ michi et heredibus suis annuatim in festo S. Remigii suam modo tenebuntur persolvere Duodenam; ita ut unusquisque hospitum duodecim denarios persolvat : et ego vel heredes mei nullum in districto vel hospitibus justiciam habemus, nec in hospitibus nec districto quid capere poterimus; et nos propter eandem debemus mittere Duodenam..... vero aliquos ortos vacare contigerit, amdiu vacabunt, in manu ecclesiæ dictæ erunt, quæ quamdiu eos tenebit, Duodenam de aliquam non persolvat.... Qui vero pres ortos tenuerit, de singulis tenebitur persolvere Duodenam. Charta Caroli regent. a. 1358. ex Bibl. reg. : Item Duodenam annuatim de Villerele, quæ valet circiter tria solidos annuatim.

* 8. **DUODENA**, Quod ratione duodecim denariorum ad libram corollarii vice locationibus datur. Stat. MSS. eccl. S. tri Insul. ann. 1388 : Item statuimus aliquam consuetudinem ecclesiæ nostræ declarando, quod nullus canonicus ecclesiæ nostræ habeat vel percipiat Duodenas, quæ presentibus et residentibus canonicis pro pensionatione decimarum nostrarum consueverunt dari et distribui, nisi sint in sacris personis constituti.

DUODENARIA, Acta Capitularia capituli ecclesiæ Lugdun. ann. 1343. fol. 88. v. ex Cod. Reg. : Item commisierunt dominis Archidiacono et Sacristæ declarandi et providendi vicemagistro, et ad quem Duodenaria annuatim per obitum Dom. Guillelmi de Gezeat pertinere. Occurrit rursum infra.

DUODENARIUS ARGENTEUS. Vide *Moneta argentea* in *Moneta regia*.

DUODENNIS, Duodecim annos natus, Chartulario Landevenec. fol. 106.

DUONUM, Bonum, Festo; Duonus, Bonus, Papiæ, ut aliis Duellum, Bellum.

DUOVIR, pro *Daumvir*, in fragmento antiquæ Inscriptionis relato in Commentario Trevoltianis Februarii ann. 1715. pag. 3.

DUPIA, Gēbus vasis, quod vulgo *Douve* dicimus. Gloss. Lat. Gr. : *Duvia*, εἶδος σκεύους.

¶ **DUPINI**, f. Bini vel Bis bini. Ludewig. Reliq. MSS. tom. 4. pag. 450. ex quodam Epitaphio :

Ilic Præsul Werder Dupinos rexerat annos,
Tres menses quoque, quia mors et vita coherent.

* **DUPIO**, Gurgēs, Saxon. *Dupe*. Ita Eccardus ad Leg. salic. tit. 44. num. 3.

1. **DUPLA**, Durandus lib. 1. Ration. cap. 4. in tintinnabulis quæ in Ecclesia pulsantur, Nolulam seu *Duplam* recenset, additque sic vocari campanam illam quæ in Horologio pulsatur. [* Vide infra *Duplum*.]

¶ 2. **DUPLA**, Mulcta. Lex Wisigoth. lib. 5. tit. 4. §. 8 : Qui alienam fortasse rem vendere vel donare præsumpsit, *Duplam* se Domino cogatur exsolvere. Hæc mulcta *Dupla* vocatur, quod forte fuerit duplum rei venditæ pretium. Vide *Duplarē*. [* Vide JC.]

* Charta Ludov. comit. Clarimont. ex Terrear. ejusd. comitat. ann. 1197 : Se aucune chose ara deffailli de ehelle chence à rendre en ychelli jour de S. Remi, elle sera rendue à moi communément lendemain au Double des bourgeois. Manumis. homin. de Boussac ann. 1427. in Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 42 : Nous avons affranchi et voulons doresnavant à perpétuel estre francs de devoir de taille et de Double, . . . et ne soient tenuz d'en paier à nous, ne ès nostres devoir de taille, ne Double quelconque, réservé à nous . . . que le simple de la taille. Ubi exactionis species est, quæ præstationis, quam talliam vocabant, certis in occasionibus dupla erat.

** **DUPLUM**, Pretium duplum, quod apud Romanos in tabulis venditionum pro evictione stipulari solitum. Vide Savin. Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 2. cap. 12. §. 66. not. h. cap. 14. §. 82. not. c. et Glossar. med. Græcit. in Δούπλον. Inde *Duplaria* lex et *Duplaria* nude, in chart. vendit. ann. 539. apud Marin. num. 114. et in alia ann. 772. in Murator. Antiq. Ital. tom. 1. col. 151.

3. **DUPLA**, Monetæ species. Rodericus Sanctius part. 4. cap. 17 : Sidi dilectum Almoxarifum ad Thesaurarium gladio feriri jussit, a quo sexcenta millia Duplarum auri extorsit. [Rursus memorantur *Duplæ* auri, in Litteris Jacobi II. Majoricæ datis Idibus Septembris ann. 1302. laudatis tom. 5. SS. Junii pag. 656. ubi doctissimus Solerius ait, non incongrue monetam istam auream potuisse appellari *Florenum*, cujus tum magnus usus fuit Majoricæ.]

* Nummus aureus, Hispan. *Dobla*. Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 145 : Cum hoc quod quilibet ipsorum . . . debebat solvere, . . . quatuor Duplas valentes tres solidos, quatuor denarios Turonenses. Charta ann. 1483. in Cod. reg. 4223. fol. 128. vº : Voluerunt quod presbyter celebrans ipsam missam habeat tres Duplas, diaconus unam et subdiaconus aliam Duplam. Comput. ann. 1489. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 49. col. 2 : Item pro duodecim quintalibus feni, . . . ad quatuor Duplas pro quintali, duas libras, xj. lib. Turon. Vide supra *Dobla* 2.

¶ 4. **DUPLA**, Vox passim usurpata in Epitome Constitutionum Ecclesiæ Valentiniæ, Concilior. Hisp. tom. 4. semerqueconjuncta cum voce *Anniversarium*, quod est Dies annuus, quo pro defuncto Missa celebratur, vel officium defunctorum peragitur, ipso die obitus recurrente : quocirca suspicor *Duplam* vel nihil aliud esse, quam Anniversarium ipsum, vel Missam et officium quoddam in ea Ecclesia peractum, atque ideo *Dupla* dictum quod fuerit Missæ et Officio diei superaddendum, hincque factum esse, ut peculiares assignentur mercedes Clericis, qui *Duplis* interfuerint sicut et *Anniversariis*, Administratoresque *Duplarum* et *Anniversariorum* ibidem sæpissime memorentur.

1. **DUPLARE**, pro *Duplicare* : nostris, *Doubler*, Italis *Dobblare*, *Duplum* facere, Joanni de Janua. Gloss. Lat. Gr. : *Duplavit*, ἐδίπλωσεν : διπλῶς, *Biplex*, *Duplex*, *Duplus*. [Vett. Formulæ Andegav. art. 1. de Cessione : Et si fuerit, qui contra hanc cessione ista . . . venire voluerit . . . ante lite ingressus Duplet tibi tantum, et alio tantum, quantum cessione ista continet. *Dupla* pœna digni sunt, qui Duplant scelera sua, lib. 5. Capitul. cap. 322.] Vide Sidon. lib. 8. Ep. 17. et ibi Savaronem.

* 2. **DUPLARE**, Inducere, illinire, Gall. *Enduire*. Consil. ann. 1328. ex Tabul. Massil. : Item portale domini Massiliensis episcopi Dupletur calce et arena.

* **DUPLARIS**. Joan. Vignol. Inscript. vett. pag. 293 : D. M. VALERIUS NAT. ALEXANDRIN. EX VELAR. DUPLICAR. MIL. etc. Ubi Editor : Ex velariis duplicariis vel duplariis. Ita enim vocabantur, qui duplex ob merita stipendium diurnum accipiebant : qui vero unum, *simplares*. Veget. lib. 3. cap. 7 : Armaturæ Duplares, quæ binas consequuntur annonas : *simplares*, quæ singulas.

1. **DUPLARIUM**, Mensura liquidorum. Tabularium Fossatense : Dicta Abbatia percipit in vindemiis annuatim in vinea de Barbello 1. Duplarium vini de mera gutta, Occurrunt eadem verba alibi semel ac iterum. [Computus anni 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu ad calcem pag. cxlii : Pro vino Fontis-Bleaudi ducendo ad portum Samesii, et pro tribus ferratis, et uno Duplario, lxxiii. sol. Ibid. pag. cxlvii. col. 2 : Pro duobus Duplariis vini vi. l. Renaudus Camerarius pro tribus Duplariis vini ix. l. Tabular. Portus-Regii in Charta ann. 1238 : Duos Duplarios vini annuatim percipiendos.]

* Seu Dolii species, idem quod supra *Doublerium* 2. Munit. Peronæ in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 97. vº : Quatuor targiæ, duo lemoisselli fili, tres Dupplarii vini, etc. Charta Phil. Aug. ann. 1215. ihid. part. 2. fol. 125. vº. col. 1 : Concessimus monachis Loci restaurati . . . mille circulos de coldre et de charme ad Duplarios, . . . et 700. circulos de bool ad magna dolia. Vide infra *Dupplerium*.

DOBLA, Eadem notione, in Charta Isembardi Præceptoris domus Hospitalis Hieros. ann. 1222. ex Tabulario Fossatensi fol. 26 : Decimas cum fructibus medi tempore, quos æstimabant 15. Doblarum vini.

2. **DUPLARIUM**, Sacculus, crumena, Gallis olim *Doublier*. Hubertus Sibuntinus,

apud Vincentium Belvacensem lib. 26. cap. 37 : *Tres Milites diocesis Lugdunensis ad S. Jacobum pergebant, quos inveniens quædam muliercula, rogavit, ut sui miserti Duplarium suum amore S. Jacobi deportarent, etc.* Infra *Sacculum* vocat. Le Roman d'Aubery MS. :

Le Chapel prent, l'escharpe et le Doublier,
Et le bordon qui ne volt pas laisser.

Alibi *Doublier* idem est quod *Mappa*, sic inquit, Nicottus, dicta, quod mensæ superposita *duplicaretur*; interdum tamen non majorem mappam significat, sed mappulam, Gall. *Serviette*. Le Roman de Parionopex MS. :

Et tables mises et Doubliers,
Couteaux, saillieres et cuilliers,
Coupes, henas et escuelles
D'or et d'argent bonnes et beles.

Alibi :

Beax feus, beax cierges alumez,
Beax Doubliers sor beax dois dorés.

Vide *Doblerius*, *Dibler* [* et *Doublerium*.]

¶ 3. **DUPLARIUM**, Exemplar. Gall. *Copie*, Practicis nostris *Double*, ab *Aremorico Doubl*, Exemplum ex alio descriptum, *Doubler*, Describere. Charta ann. 1278. pro Capitulo Aquensi ex Schedis Præsidis de *Mazaugues* : *Procurator Capituli... petiit... per ipsum Dominum Judicem dari in mandatis mihi Notario... ut Duplarium ejusdem littere sacre regie Majestatis in publicam formam redigerem.* Vide *Duplicata*.

¶ 4. **DUPLARIUM**, Festum duplex, Gall. *Fête double*. Chron. Comodoliac. inter *Fragm.* Histor. Stephanotii tom. 2 : *Constituitque certum redditum pro Duplario ibidem ad honorem S. Georgii annis singulis celebrando.* Inferius : *Baylius tamen de prædictis acquisitis assignare queat ad opus Ecclesie, quoad anniversarium ibidem faciendum, processiones, Duplarium festum, et ad opus Matutinarum et aliarum Horarum.* Vide *Duplices*.

¶ **DUPLARIUS**. Vide *Duplarium* 1.

DUPLERIUS, Funale, Italis *Doppiere*, [Gall. *Flambeau*, *Torche*.] Historia Cortusiorum lib. 7. cap. 10 : *Exequiæ fuerunt solenniter ordinate, ibi erant omnes Clerici cum singulis Dupleriis incedentes.* Bulla Gregorii XI. PP. ann. 1372. pro Collegio Gregoriano Bononiensi apud Ghirardacum lib. 25. Hist. Bonon. pag. 328 : *Emanant quatuor Duplerii de æra pretii 4. librarum, etc.* [Pro de æra lege de cera. Acta SS. April. tom. 2. pag. 954 : *Obtulit... unum Duplerium cere novum.* Chron. Parmense ad. ann. 1287 : *Cum Dupleriis et candelis accensis.*]

1. **DUPLEX**, Versipellis, *esprit double*, qui alia loquitur quam quæ in mente habet. Utitur Gregorius M. lib. 8. Epist. 16. 52.

2. **DUPLEX AUREUS**, *Double d'or*, Nummus aureus Francicus. Vetus Regestum 20. April. 1340. *Fiebant Duplices auri de 23. Karaz ponderis 36.* Diarium Compoti Thesauri 1. Jan. ann. 1292 : *Pro negotiis secretis suis 865. Floren. Aur. de Florentia, et 140. Regales aureos grossos, et 180. Duplices auri, tres grossos Augustarios auri.* Chron. MS. Bertrandi du Guesclin :

Et je le vous dirai, sans point de l'arrester,

Ce que je vous donray, sans point de l'arrester,
Soixante mille Doubles d'or fin à brief parler.

Infra :

Et leur a dit en haut, Me scait-il bien gaber,
Qui soixante mil Doubles florins ne veut donner.

Historia expugnatae Minoricæ apud Mich. Carbonellum in Chron. Hisp. fol. 86 : *Pagant impero cascun de aquells al Senyor Rex set Dobles e mitge, etc.* Vide *Marca*, *Moneta*.

¶ **DUPLEXES DELPHINALES**. Ordinatio Humberti II. super facto monetarum ann. 1340. Histor. Delphin. tom. 2. pag. 416 : *Item faciant... monetam nigram curribilem pro duobus denariis, quæ appelletur Duplices Delphinales, qui Duplices sint et esset debeant de liga quatuor denariorum, etc.* Hujusce minutioris monetæ formam sic describit altera ejusd. Humberti Ordinatio ejusd. anni ibid. pag. 420. col. 1 : *Duplex niger Dalphinalis habeat ab una parte in medio unum magnum piscem Dalphinum, circumcirca præmissa cruce litteras continentes hæc verba, Humbertus Dalphinus Viennensis, ab alia vero parte sit quædam crux magna, quæ vadat a qualibet parte usque ad summam circumferentiam, et unus piscis Dalphinus, in uno quateronum dictæ crucis, et litteræ circumcirca præmissa cruce continentes hæc verba, Duplex Dalphinalis.*

¶ **DUPLICA**, Gallis Practicis *Duplique*, Iterata responsio in litigiis. Occurrit in Charta anni 1489. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 237.

¶ 1. **DUPPLICARE**, Facere *Duplicam*, Iterato respondere. Proenratio ann. 1482. ex Archivo B. M. de Bono Nuntio Rotomag. : *Contraque producta et exhibita ex adverso dicendum, excipiendum, Duplicandum, triplicandum, et si necesse fuerit, quadruplicandum, testes publicari petendum, etc.*

* 2. **DUPPLICARE**, **TRIPPLICARE PLANETAM**, Illam bis terve in se replicare, apud Honor. Augustod. : *Errabundus limbus (planetæ) utrinque in brachia sublevatur : in pectore et inter humeros Duplicatur, in utroque brachio Triplicatur.* Ubi *Complicare* legitur in Cærem. Rom. apud Mabill. tom. 2. Mus. Ital. pag. 294.

1. **DUPPLICARIUS**. Joan. de Janua : *Duplicarius, qui duabus partibus favet, fraudulentus.* Eadem habet Vetus Glossarium Lat. Gall. : *Frauduleux, qui fait faveur à deux parties.*

DUPPLICULARIUS, διμωρίτης, in Gloss. Lat. Vide *Hesychium*.

* 2. **DUPPLICARIUS**. Vide supra *Duplaris*.

* **DUPPLICATA**, **DUPPLICATUM**, Exemplar, nostris vulgo *Duplicata*, *copie*. Invent. Chart. Reg. ann. 1482. fol. 118 : *Rotulus in pergamento continens informationem et duplicata plurium litterarum exequutarum, super facto et gardia ecclesiarum Britannie anno 1312.* Rursum fol. 121 : *Quorum articulorum copia vel duplicata fuit data dicto duci Britannie, id suo requirente consilio.* Vide *Duplarium* 3.

DUPPLICATA, Idem quod *Duploma*, de qua voce mox. Raimundus de Capua in Vita S. Agnetis de Montepolitano n. 48 : *Sicut publicæ etiam duplicatæ, quas ego pluries vidi usque hodie manifestant.*

¶ **DUPPLICATOR**, Qui duplicat. Sidonius

lib. 3. Epist. 13 : *Sinistrarum opinionum Duplicatores.* Vide *Diplomatarius*.

¶ **DUPlice**, *Duplex*, vel *Duplum*, Gall. *Le double*. Permutatio anni 926. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 281 : *Quod sibi concambiare suas e contru Duplice dando obnix flagitabant, etc.*

¶ **DUPlices**, Festa *Duplicia* vel *Officia* Ecclesiæ solemniora. Gesta Guidonis Episcopi Cenom. apud Mabill. Analect. tom. 3. pag. 339 : *Concessitque idem Pontifex censu proprio unde Duplices fieri, et thus valeat præparari in eadem Assumptione nocturnos.* Vide *Duplarium* 4.

¶ **DUPlicitas**, *Dubietas*, *ambiguitas*. Lactantio de Opif. Dei cap. 8. et Nicolae de Jamsilla de Gestis Friderici II. Imper. apud Murator. tom. 8. col. 514. *Fraudulentia*, Gall. *Duplicité*, Urbano II. ut ejus Vita patet, inter Opera posthuma Mabillonii et Ruinartii tom. 3. pag. 214 et in Testamento anni 1280. apud Baluzium tom. 2. Hist. Geneal. Arvern. pag. 506.

* Hinc *Duppe*, ea qua nunc adhibetur notione in politiori sermone, vocem fictitiam et a plebeiis Rotomagensibus adinventam discimus ex Lit. remiss. ann. 1426. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 456 : *Leque Nobis dist au suppliant qu'il alast avecque lui en l'ostel, où pend l'enseigne des petit sollers, près de l'ostel archiépiscopal a Rouen; et que il avoit trouvé son homme o la Duppe, qui est leur maniere de parler, que ilz nomment jargon, quant ilz trouvent aucun fol ou innocent qu'ilz veulent decevoir par jeu ou jeux, et avoir son argent.*

¶ **DUPPLICULARIUS**. Vide in *Duplarium*

* 1. **DUPLO**, Idem, ni fallor, quod *Duplois*, Lina duplicata. Stat. ann. 1342. inter Monum. eccl. Aquileg. cap. 90. c. 903 : *Nullus homo, militibus duntaxat exceptis, audeat portare vel ferre aurum vel argentum, perlas, Duplones aure vel argenteos.... Item quod paunos earum (mulierum) non possint aliter fricare ornare, nisi cum Duplonis aureis vel argenteis, seu seta. Nisi ornamentum sit, quod innuere videtur ultimus locus.*

* 2. **DUPLO**, Candelæ species, forte quæ bilyehnis sic dicta. Testam. Gaillardæ de Petro ann. 1393. in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 66 : *Ipsa testatrix ordinavit quod die sepulture suæ.... quinque torchæ, quæ bet duarum librarum et medietate cere.... et luminaria cere in Duplonibus.* Vide sup. *Doblos*.

¶ **DUPLO TORMENTUM**, Bellicum tormentum majus. Acta SS. Junii tom. 5. p. 575. de S. Donato Martyre : *Quibus cumquaque e turribus et ex arce edito loco sita, Duplonibus tormentis, bontu igno, interstrepente campanarum sono, respondabant.*

DUPLODES, ex Græco διπλόδες, *Gabesones*, ni fallor. Liber Angliens inscriptus *Justice of peace*, pag. 69 : *Vi et armis, videlicet baculis, gladiis, arcibus, sagittis, loriceis, Duplodibus defens. palectis, lanceis, securibus guerrivis, gonnis, balestris.* Vide *Gambeso*. [Le Roman d'Athis MS.]

Ung Doublet ot chascun vestu
D'un vert samit pourpoint menu.]

[* Vide supra *Duplo* 1.]

DUPLOMA et **DIPLOMA**. Gloss. Græc. Lat.: *διπλῶμα*, *Diploma*. per de verbis dubiis: *Dipluma*, non *ploma*, aut *Duplimum*. Sunt autem *plomata*, apud JC. Codicilli qui dantur su publico utentibus, qui et *tractatorie*, *ubinæ*, et *evectiones*. Joannes Sarisberien- in Euthetico in Polycraticon:

Accelera gressus, tanto Duplimate pergens
Ad mare, quo morum littora nostra petunt.

Pro tanta alias cauto, et pro morum Mo-
[.] Adde eundem Epist. 285. Petrus Ble-
sis Epist. 52: *Dominus Rex in Gasconiam*
dat, ego autem Duplimate utens eum sequor.
em Ep. 59: *Ad vos in eadem tempestatis*
ania Duplimate utens remeavit. Ita omnes
SS. non *Diplimate*, uti editiones præfe-
ut. Utitur etiam hac voce Radulphus de
ceto ann. 1172. 1179. 1184. Vide leg.
7. D. de Verb. signif.

DUPLUM, Pulsatio omnium campa-
rum campanilis, idem quod *Classicum*.
Illa Innoc. VI. PP. ann. 1359. ex Cod.
4223. fol. 26. rº: *Ordinamus quod...*
capella... cum campanili ... duabusque
panis, quæ per modum classici sive Dupli
sari debeant, sub vocabulo sancti Martia-
construatur. Vide *Dupla* 1.

DUPONDIARIUS **DOMINUS**, Petronio,
minus est unius *Dupondii*, id est, vilio-
pretii. Vide locum in *Betalis*. *Dipondia-*
s vel *Dupondarius*, *Bilibris*, Plinio et
Iulmellæ.

DUPONDII, a pondere *Dupondii*, quasi
arum assium vel drachmarum, seu vilis-
i pretii, appellabantur primo anno, qui
i studebant, *vetere tam frivolo quam*
iculo nomine, inquit Justin. in præfat.
gest. Vide Gothofr. in notis ad hunc
um et Calvin. Lex. jurid.

DUPPLA, Nummus aureus, idem quod
ora *Dupla* 3. Charta ann. 1327. in Reg.
Chartoph. reg. ch. 715: *De dicto regno*
franciæ) extrahere et apud Ferrariensem
itatem portare fecit... cccxv. et mediam
upplas auri.

DUPPLARIUS. Vide supra *Dupla-*
am 1.

DUPPLATUS, Duplicatus, Gall. *Double*.
Charta Aldefonsi Regis Toletani pro Mo-
sterio Casæ Dei, æra 1216: *Insuper*
giæ parti M. aureos et vocis vel vocem
stram pulsanti dampnum quod intulerit
upplatum in cauto persolvat.

DUPPLERIUM, Dolii species, idem
od supra *Duplarium* 1. Censu eccl. Rea-
MSS: *Sanctus Johannes evangelista xj.*
utulas et xij. tortulos, episcopo Dupplerium
speram olei.

DUPPLERIUS, Funale, cereus, Ital.
oppiere. Stat. Crimin. Cumanæ cap. 204.
Cod. reg. 4622. fol. 110. rº: *Nemini*
iziario seu apotecario.... liceat facere,...
l vendere.... aliquos Dupplerios.... cum
xtione larexinæ, pexæ seu raxæ. Vide
upplerius.

DUPPLICUS, Duplus, Gall. *Double*.
g. feudor. Aquit. ex Cam. Comput. Pa-
s. sign. JJ. rub. fol. 16. vº: *Geraldus*
bas Silvæ majoris.... debet providere eidem
mino, dum erit apud Silvam majorem, et
re sibi Dupplicam præbendam de bonis,
æ ipse abbas habebit.

¶ DUPPLOYTUM, Pallium, idem quod
supra *Diploys*. Computum anni 1333. Hist.
Dalphin. tom. 2. pag. 274: *Pro cannis tri-*
bus et palmis quinque de panno ad rationem
de tarenò uno et granis quinque per cannam
pro faciendo Dupployto pro Domino, taren.
iv. gran. xi. Et pag. 275: *Pro factura sex*
pariorum canisiarum de panno lini pro
Domino et uno Dupploytofaciendo, taren. xii.
In MS. D. Lancelot legitur *Diploytum*.

¶ DURA. Privilegium Balduini Regis
Jerusalem ann. 1130. apud Murator. tom.
12. col. 275: *Quod si apud Acon furnum,*
molendinum, aut balneum, stateras, sive
modios, et Duram, ad vinum, oleum, vel
mel mensurandum in vico suo facere volue-
rint, libere liceat, quicunque voluerint in
omnibus inibi habitantibus absque omni
contradictione precio suo coquere, molere,
balnari, mensurare. Videtur esse species
mensuræ. An non legi posset *Durna*? Vide
in hac voce.

* Eamdem Chartam rursum edidit idem
Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col.
919. Sed utrobique legendum *Duzam* ex
Will. Tyrio lib. 12. cap. 25. et ex Charta
ann. 1123. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col.
1540. Vide in *Butta* 3.

* **DURABILITAS**, Diuturnitas, Gall.
Durée. B. de Amoribus in Speculo sacerdot.
MS. cap. 28. de Modo vincendi tentatio-
nes:

Si bene prævideas pœnæ Durabilitatem.

¶ DURANA **ANTIQUA**. Vide *Scriptura*.

DURANDAL. Vide *Durissimus*.

* **DURANTINGI**, **DURANTINI**, Monetæ
Clarimontensis species. Chartul. Celsinian.
ch. 901: *Dedit ei pro ea (medietate feodi)*
sexaginta solidos denariorum Clarismonten-
sis (sic) monetæ, eorum videlicet qui Du-
rantini vocabantur.... Laudavit et concessit
Deo et sancto Petro Hugo Balbus pro quinque
solidis Claromontensis (sic) monetæ, qui
tunc Durantingi vocabantur. Vide in *Mo-*
neta Baronum.

¶ 1. DURARE, Extendi. Chartular. S.
Vandregisili tom. 1 pag. 47: *Terra nostra*
Durat a publica via usque ad forestam Do-
mini Regis. Et tom. 2. pag. 1324: *Terra*
Durat a vico de Werauvast usque ad vicum
de Fauveril. Occurrit rursus apud Lobinel-
lum tom. 2. Hist. Britan. col. 389.

* **2. DURARE**, Stare, manere. Comœdia
sine nomine act. 4. sc. 10. ex Cod. reg.
8163: *Festinus eo, Durate hic comites.*

¶ DURARIA. Vide *Durus*.

¶ DURASCERE, pro *Durare*, ut videtur
Sollerio. Miracula B. Bernhardi Episcopi,
Julii tom. 5. pag. 111: *Quo (morbo) mi-*
randum in modum Durascente, Physicos
consulere decrevit. Propter adjuncta *miran-*
dum in modum verba, potius crediderim
Durascere poni pro *Duriorem* evadere seu
Ingravescere, quam pro nudo *Durare*.

* **DURASCURÆ**, **DURASCURÆ**, **DURA-**
STURÆ, **DURATURÆ**. Vide supra *Dauretwæ*.
DURASUNA, Firma pax; vox formata
ex *Sona*, quæ Danis pacem et pactum sonat.
Diploma Reinoldi Archiep. Col. ann. 1166.
apud Bolland. 6. Febr.: *Et ut reconciliatio*
hæc permaneret indissolubilis et diffinitis-
sima, quæ vulgo dicitur Dura suna, etc.

Vide *Suna* [** et Haltaus. Glossar. Germ.
vocc *Durchsune* col. 246.]

¶ DURATIO, Durities, contumacia *Du-*
rans et perseverans, Gall. *Opiniatreté*. Of-
fensionum condonatio rebellibus Carcas-
sonæ incolis a Karolo Franc. Rege indulta
ann. 1383. inter Anecd. Marten. tom. 1.
col. 1593: *Attento tempore pertinacitatis et*
Durationis ipsorum, etc.

¶ DURATIONARE. Vide *Derationare*.

* **DURBILUM**, **DUREIUM**. Vide *Durpi-*
lum.

¶ DURBUCCUS. Vide *Duribuccius*.

DURCONES, Navigia fluvialia. Abbo
lib. 1. de Obsid. Paris. vers. 123:

Antequam Dureones multi repetunt morientes,
Quam lapides jacent.

Pag. 502. ad marginem habetur *Ducones*,
ubi in textu *naves*.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg.
7657: *Nau, Prov. navis,.... Durco*. Gloss.
MSS. Sangerm.: *Ducornem* (I. *Durconem*)
Græci vocant, quæ alio nomine trieris ap-
pellatur, de qua in Isaia: Non transibit per
eam triaris magna.

* **DURDERE**, **DURDRET**, Monetæ aureæ
species. Vide supra *Dourdere*.

* **DURDO**, Piscis genus. Vide supra
Coracinus.

* **DURGA**, pro *Durna*, vel certe eadem
notione, Amphora, vasis species. Charta
ann. 1360. ex Tabul. Massil.: *Senescallus*
dixit se pridem impignorasse penes syndicos
civitatis Massiliæ unum bassinum de ar-
gento.... Item Durgam unam de argento.

* **DURGINGA**. Charta Phil. comit. Fland.
pro libert. franci Burg. ex Cam. Comput.
Insul.: *Finita omni equitatione sua, comes*
habere poterit veritatem suam, quæ dicitur
Durginga, et hoc semel in anno.

¶ DURIBILIOR, *Durabilior*, Diutius
durans. Expositio divinorum Officiorum
ad calcem Johannis Abrincensis de Offic.
Eccl. pag. 385. edit. 1679: *Signorum usus*
a veteri Testamento est sumptus; habebant
enim filii Israel tubas argenteas, quibus
convocabant populum. Nos habemus signa
cærea soniora et Duribilia, significantia
ora Prædicatorum.

¶ DURIBUCCIUS, **DURIBUCCUS**, Qui
nunquam vult aperire os. Amalthea ex
Catholico Joannis de Janua, ubi tamen
lego *Durbuccus*. Isidoro in Glossis *Duri-*
buccii iidem sunt qui *Barbasterili*, steriles
barba, quia cutem buccæ eorum non potest
barba perrumpere.

DURICA, Castra, stationes navium, in
Isid. Gloss. [Lego, Grævio monente, *Dorica*
castra, ex Virgilii 6. Æn. vers. 88:

Non Simois tibi nec Xanthus, nec Dorica castra
Defuerint.]

¶ DURICORDIA, Durities cordis. Tertull.
adv. Marcionem lib. 5. cap. 4: *Circumcidetis*
Duricordiam vestram. Martinus legit *Duri-*
cordium, ex eodem Tertulliano.

* **DURICORDIUS**, Qui duri cordis est,
ut *Duricors*. Vct. Interpres Origen. Com-
ment. in Matth. tract. 30: *Teneri et non*
Duricordii rami progrediuntur in folia æstate
instante, et manifestos fructus ostendunt.
Sed legendum forte est, *Duricorii*, a Gr.
αλκυρόδερμοι.

DURICORS, Duri cordis, immittis, sævus. Utuntur Gerardus Episcopus Cameracensis in Epist. ad Archidiaconos Leodienses, [Johan. Sarisb. Epist. 182. Johan. Belhoiste Carthusiensis, Ampliss. Collect. tom. 1. pag. 1558. Acta S. Nicephori tom. 2. SS. Febr. pag. 894. et Regula Magistri cap. 50. ubi *Duricordes* dicuntur *Fratres*, qui litteras discere nolunt, et non possunt. Gallice diceremus, *Qui ont la tête dure, et ne peuvent rien apprendre.*]

† **DURICULA**, Latrina. Forte legendum *Cuniculum*, inquit Cangius noster in *Fossa cæca*: ubi locum vide.

DURIDO, Durities. Charta Lusitanica æræ 904. in Hist. Episcop. Portensium 1. part. cap. 12. de Reliquiis SS.: *Hæc omnia quoque dignissime manent tunulata in ligneis tabulis imputribilibus quadris, cera marmori mixta saxeæ implet foramina, parva Duridine coacta signant sigilla divisa, etc.*

DURILOQUIUM, Verbum asperum. Hincmarus in Epistola ad Carolum Calvum Imper.: *Missorum tuorum Duriloquiis.*

DURINARE. Octavianus Horatianus lib. 4. Rerum Medicar. pag. 106: *Nisi ex cibo et potu incitatus fuerit calor, qui in superioribus locis est constitutus, id est in cerebro, qui Durinando omnem corporis regionem calefacit, atque solvit.* Legendum videtur *Diurinando*, i. poros expurgando, ex Græc. διουρίζω unde διουρητικὰ φάρμακα, de quibus consulendus Gorreus in Definition. medicis

DURIO, Qui dura est et perfricta fronte, impudens. Marius Mercator in lib. Subnotat. cap. 4. § 3 pag. 10: *Quis seenicus turpio, quis Durio, vel sannio professæ licentia turpitudinis publice ista proferret?*

* *Durfeus*, eodem sensu, ni fallor, in Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1:

Theophylus li desvoies,
Li Durfeus, li fannoiés,

Vide supra *Dodus*.

† **DURIPOS**, Σκληρόπους. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. Qui durum habet pedem.

DURISSIMUS. Ita appellabatur spatha, vel ensis Willelmi Sectoris ferri Comititis Inculismensis, apud Ademarus in Chronico: *Cum Rege eorum Stormi singulari conflictu deluctans, ense curto, nomine Durissimo, quem Walander Faber culerat, etc.* Auctor Historiæ Episcopor. et Comitum Engolism. cap. 19. ait, Guillelmum Comitum Sectorum ferri, hoc nomen sortitum, quia eum Normannis confligens, venire solito conflictu deluctans, ense corto, vel seorto Durissimo, quem Walandus faber condiderat per medium corpus lorica tum secavit una percussione. Quo quidem *Durissimi* vocabulo allusit, ni fallor, ad ejusmodi spathas, quas *Durandals*, vel *Durandarts*, nostri vocant, et Carolo M. vulgo tribuunt fabulosi Scriptores. Le Roman de Garin MS.:

Il ferrai tant de Durandart m'espée.

Alihi:

Ains i ferrai de Durandart assés

Le Roman de Roneevaux MS.:

Tint Durandars, dont li brans fu lettrés.

[* Gesta Caroli M. lib. 5. cap. 2. ubi

de Rolando: *Si tenoit encores Durendal l'espée, si vaut autant à dire comme, donne grant eop, ou fier durement Sarrazins.* Gesta Philippi III. Regis Franc. ann. 1271. ubi de Coronatione ejusdem Regis: *Et quoniam a tempore Caroli Magni Regis Franciæ et Imperatoris Romanorum, consueverunt Reges Franciæ Jocosam spatham prædicti Caroli Regis et Imperatoris, in die coronationis suæ, dum celebratur prædictæ coronationis officium, in memoriam tam victoriosissimi Principis a quodam de Nobilibus ante se facere teneri et deferri: illam Roberto Comiti Atrebatensi consanguineo suo Militi probissimo tradidit illa die deferendam.* Mox addit spatham illam servari cum cæteris regalibus ornamentis in Ecclesia B. Dionysii in Francia. Hæc spatha invincibilis Caroli dicitur apud Turpinum cap. 18. Vide [** Sebastianum Ciampi in sua Turpini editione pag. 147.] Ludovicum Moscardum lib. 4. Hist. Veronensis pag. 77. et supra in verbo *Curtana*.

* **DURITER**. Vita S. Petri Ravennat. tom. 7. Jul. pag. 183. col. 2: *Vilimus sepulcrum ex lapide præconiso pretioso, et elevavimus Duriter atque modice coopereculum.* Ubi legendum videtur *Duleiter*, id est, lente. Nostris vero *Durement*, valide, vehementer sonat, vulgo *Fortement*, extrêmement. *Aimer Dieu Durement*, apud Beloman. MS. cap. 1. Contin. Guill. Tyrii apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 588: *Quant il ot trives entre les Sarrazins et les Chrestiens, li Sarrazins amenerent tant de viandes as Chrestiens, que bon tans orent Durement.* Vitæ SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 365. vº. col. 1: *Tantost commença à toner et à effoudrer si Durement, que toute la terre en erolloit.* Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1:

Moult Durement amoit saint Pierre.

Le Roman de Robert le Diable MS.:

Et sistost comme parler Poirent,
Moult Durement s'en esjoirent.

† **DURNA**, Tolosanis Dourn, Amphora, lageua, a Latino *Urna*, Gall. *Urne*, ut videtur, derivata. Vet. Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ Tolos.: *Mater coquine tenetur isto die portare in refectorio duas Durnas plenas aquæ specialis, videlicet de aliquo fonte, ad finem quod aqua sit placens et utilis ad potandum.*

* Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 63. vº.: *Dixit nobis idem Petrus Anterii, si volebamus potare, quia ibi erat vinum in quadam Durna.* Vide supra *Dornus*.

† 1. **DURNUS**, Mensura brevis, qua utebantur Tolosani ad notandam materie densitatem. Vide locum in voce *Amplum*.

* 2. **DURNUS**, Arboris species. Charta ann. 1377. in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 212: *Item circa triginta minetas terræ et plus, in quibus sunt brossiæ, Durni, verni et plures alii arbores in ruina existentes.*

† **DUROPELLUM**. Vide *Durpilum*.

DURPILUM, Vestibulum, limen. Lex Salica tit. 61: *Postea intrare debet in casam suam, ... et stare in Durpilo, hoc est, in liminari.* Ubi editio Heroldi *DuroPELLUM* præfert, [Dorbiu, unus Codex MS. Guelferb. *Durbilum* alter apud Eccardum.] For-

mula Lindenbrogiana 155: *A die præsentis ad integrum concessit et confirmavit...* portas et per ostia. Et mox: *Tradidit vestivit, et per Durpilum et festucam sibi foras exitum alienum vel spoliatum in omnibus esse dixit, et omnia verpivit.* [Ad quam formulam Eccardus observat hic non possit Limen intelligi, quia illud non adeo facili removeri potest; sed potius Columnulam intelligendam esse in januæ medio crectam ad quam postes vel valvæ concluduntur quæque adeo principaliter januæ firmandæ et occludendæ inservit.] A voce Germ. *Thur*, fores, deducit Lindenbrogius: unde *Thurschwell*, limen, *Pfeyler*, columna. Spelmanus, a dura Saxonico. Wendelinus denique a *Durpel*, quod limen infrius sonat, quod nempe ingrediendo egrediendo calcamus. [Prior pars *Dur* in tum etiam accedit ad Britannicum *Do* Janua, posterior vero est Saxon. *Pa* German. *Pfal*, Palus.] Kilianus: *Deurpel* limen, *hypothyrum*, *lapis liminaris*, q. d. *deur-pael*, i. ostii limes. [** Chart. incerta ann.: *Tradidit et vestivit et per Durpilea et festucam sibi foras exitum, alienum spoliatum in omnibus dixit et omnia verpivit, etc.* Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 174. sqq. et Graff. Thes. Ling. Franc. tom. 5. col. 446.]

† **DURSLACH**, in Lege Frison. Idem quod mox *Durslegi*, Verbera sine vulnere seu Ictus sine sanguine, a Germ. *Dur* v. *Durr*, ut scribitur apud Schilterum, *Adus*, siccus, et Belgico *Slach*, Ictus.

† **DONSLACH**, Eadem notione. Constitutiones Furnenses MSS. ex Archivo Adomarensi: *Convictus ex Donslach et haud emendabit Comiti tres libras, et ei qui tractatus est, xxx. sol.* [** Hæc vox et quædam pertinent ad *Donslaga*, *Donschlach*, etc. Vide ibi.]

† **DOUSLACH**, in iisdem Consuetudinibus: *Quicumque pugnaverit in viverscar vel haroep, vel Douslach emendabit Comiti xxx. libras.* Haud scio an hic intelligendus sit locus, ubi hujusmodi delicta judicabantur; verum timeo ne utrobique legendum sit *Durslach* pro *Donslach* et *Douslach*. Facile potuit errare librarius in exscribendis vocibus obscuris.

DURSLEGI, Verbera sine vulnere, Germ. *Duerre*, siccus et *slege*, plaga, verbera, quasi *siæca verbera*. Ictus orbos vorunt nostri. Lex Frison. tit. 22. de do § 3: *Si quis alium ita pervasserit, quod Durslegi vocant, dimid. sol. componat.* Ubi Sicama legit *Dunstfhecke*. [** Vide Grimm. Antiq. Juris pag. 630.]

DURSUS. Piscis species, [f. eadem quæ Latino-barbaris *Sicca*, Gall. *Seche*, a Tonicæ, *Dur* Siccus, aridus.] Smaragdus Grammatica MS.: *Piscis species sunt Læsox, Dursus, alausa, tructa, lampreda, reliqua.* [** Germ. *Dorsch*. ADEL.]

DURUS, DURARIA. Glossar. MS. Regii Cod. 1197: *Durus, servus. Duraria, Ancus. Forte Dulus et Dularia scribendum fu-* ex Græc. δούλος.

DUSII. Isidorus in Gloss.: *Dusius, Immon.* Idem lib. 8. Orig. cap. ult.: *Pilos, qui Græce Panitæ, Latine Incubi appellantur, sive Inivi, ab ineundo passim cum animalibus: unde et Incubi dicuntur ab incu-*

ndo, hoc est, stuprando. Sæpe etiam im-
obi existunt mulieribus, et earum peragunt
necubitus, quos dæmones Galli *Dusios*
incupant, quia assidue hanc peragunt im-
munditiam. Hausit a S. Augustino lib. 15.
Civitate Dei cap. 23. cujus hæc sunt :
quosdam dæmones, quos *Dusios* Galli
incupant, hanc assidue immunditiam et
utare et efficere plures talesque asseve-
ant. Hincmarum de Divortio Lotharii pag.
4 : Quædam etiam fæminæ a *Dusis* in-
ecie virorum, quorum amore ardebant,
necubitus pertulisse inventæ sunt. Papias :
usios nominant quos Romani *Faunos* fici-
os vocant. Hi sunt, inquit Thomas Can-
bratensis lib. 2. cap. 57. n. 17 : Quibus
ussie gentiles silvas æstimant consecratas,
eas incidere non audentes, nunquam in-
ediuntur easdem, nisi cum diis suis vo-
erint immolare, etc. [Armoricanis Brito-
bus *Tetis* est Dæmon, Gall. dictus, Lu-
t, Lat. Lemures, vel quodcumque spe-
um seu phantasma subito apparens et
anescens : et cum articulo, *An-dëus*,
all. *le Lutin*. Hoc nomen proprie signi-
at Evanescere, perire. Ita Ludovicus
Pelletier in suo Dictionario Etymol. Bri-
n. nondum edito.] [* Vide Grimm. My-
ol. Germ. pag. 272.]

* *DUSIOLUS*, diminut. a *Dusius*, Dæ-
on. Codex reg. 4609. 2. laudatus a D.
Beuf tom. 1. Collect. var. Script. pag.
4 : Sunt aliqui rustici homines, qui cre-
nt aliquas mulieres, quod vulgum dicitur
ias esse debeant, et ad infantes vel pecora
cere possint, vel *Dusiolus*, vel *aquatius*,
vel *geniscus* esse debeat.

† *DUSMUM*, *Incultum*, *dumosum*. Pa-
as.

DUSTIE-FOOTE. Vide *Pede pulverosus*.

† *DUVA*, ut superius *Doga*, 3. Asser,
ill. Douve. Charta Caroli Calvi ann. 862.
nd Mabillonium Diplomat. pag. 536. et
libianum Histor. Sau-Dion. pag. LXX :
Madriaco tantum ex *Davis*, quantum
fficit ad unum pontonem faciendum a
repatariis Abbatibus in cellario per vindemiam
servituris.

† *DUVAHILA*. Kero Monachus : *Map-
la, Dovahila*, Italis *Tovaglia*, Gallis *Tou-
le*, Mantile versatile, quo utuntur ad
tergendas manus. Vide Menagium in
ymologico Gallico, et infra vocem *Toa-
la*.

† *DUWARIUM*, ut *Doarium*. Charta
ni 1267. apud Miræum tom. 1. pag. 434.
l. 2 : Quam quidem dotem, sive dotali-
um, aut *Duvarium* matri suæ prædictæ
manus nostras humiliter reportavit.

† 1. *DUX*, Epistomium. Vide in *Duci-
lus*.

2. *DUX*, sub Constantino M. qui ερα-
γού ἐν ἐκάστῳ τόπῳ τάξιν ἐπέτρεχε, inquit Zo-
nus lib. 2. [* Vide Glossar. med. Græ-
col. 327. et Append. 61.]

Dux Ducum. In Synaxariis 4. Octob.
nctus Andaoctus Ephesius dicitur fuisse
δουκῶν καὶ ἐπαρχῶν Μακεδονίῳ. In Pas-
one SS. Seraphiæ et Sabinæ n. 10. fit
entio *Vindiciani Ducis Ducum*. Vide
oss. med. Græcit. in Ἀρχῶν Ἀρχόντων.

Duces Limitum, quibus gentes quæ ma-
ne cavendæ sunt, adpropinquant, in Nov.

Theod. de Ambitu, etc. in Notitia Imp.
etc.

3. *DUX* sub prima Regum nostrorum
stirpe dicebatur qui multis civitatibus, quæ
singulæ a Comitibus regebantur, præerat.
Gregorius Turon. lib. 2. cap. 20 : *Eoricus
Gothorum Rex Victorium Ducem super se-
ptem civitates præposuit*. Lib. 8. cap. 18 :
*Nicetius a Comitatu Arverno summotus
Ducatum a Rege Childeberto expetiit; et sic
in urbe Arverna, Ruthena, atque Ucetica
Dux ordinatus est*. Ita apud eundem non
semel lib. 6. cap. 26. 31. 41. lib. 8. cap.
26. lib. 9. cap. 7. Aimoinum lib. 4. cap.
4. in Gestis Dagoberti cap. 36. apud Egin-
hard. in Annalib. ann. 748. Vita Aldrici
Episcopi Cenomann. n. 1 : *Rex autem hæc
audiens, oppido tristatus est, promittensque
ei duodecim et amplius Comitatus se datu-
rum, si hoc dimitteret, et in sua militia
perseveraret*. Id est, *Ducatum*. *Duces* pro-
vinciæ, et in provinciis constituti, in Lege
Bajwar. tit. 2. cap. 1. et apud Walafridum
Strabon. lib. de Reb. Ecclesiast. cap. 31.
etc. Gradus igitur a Comitatu ad Ducatum
fuit. Fortunatus lib. 10. Poem. 22 :

Qui modo dat Comitibus, det tibi jura Ducis.

Adde lib. 7. Poem. 31. lib. 10. Poem. 25.
et Cinnamum lib. 2. n. 13. Habetur for-
mula Promotionis ad Ducatum apud Mar-
culfum lib. 1. Form. 8. ut et apud Sena-
torem lib. 7. Ep. 4. ubi quale eorum fuerit
munus indicatur. Vide præterea Petrum
Pithæum lib. 1. Advers. cap. 8. Hotoma-
num de Verbis Feudalib. Marcum in Hist.
Benearn. lib. 1. cap. 18. num. 5. etc.

Duces Francorum dicti Majores-domus
Regum Franciæ, in vita S. Baboleni tom.
2. Histor. Franc. pag. 659. de Erkenoaldo :
*Qui tunc Francorum Ducatu præerat, et
omnia palatina officia suo moderamine pro-
curabat*.

Eodem etiam titulo donati vulgo legun-
tur Parisienses Comites, aut qui regiones
adjacentes vel Comitibus vel Ducibus titulo re-
gebant, quod ii præcipuam in Regum aula
auctoritatem possiderent, et Francorum
in hisce tractibus duces essent : unde post-
ea Parisiensi tractui data Franciæ pecu-
liaris nomenclatura, quam hodie *l'Isle de
France* appellamus, quod ejus fines Ligeri
et Sequana fluviis majoribus concluderen-
tur; tametsi pro Regum nostrorum indultu
interdum ii longe ultra producti legantur.
Prinus autem hac digitate donatus

ROBERTUS cognomento *Magnus* ann.
861. ut est apud Reginonem lib. 2. cui
successit

HUGO cognomento *Magnus*, et Abbas,
filius, ut est apud eundem ann. 867. isti
vero

Odo Roberti perinde filius, quem Co-
mitem Parisiensem vocat Abbo de Bello
Parisiaco pag. 502. et vetus Charta apud
Hemereum de Academ. Paris. pag. 10.
postmodum Rex Franc. dictus ann. 888.

ROBERTUS, ejusdem Odonis frater, Dux
et Marchio Franciæ, Rex pariter dictus
ann. 922.

HUGO Magnus, Comes Parisiensis, a
Ludov. Rege *Dux Franciæ* dictus ann.
943. Hugo Flaviniac. hoc ann. Hist. Epi-

scopor. Autisiod. cap. 45. Beslius pag. 239.
241. 247.

HUGO CAPETUS, iisdem quibus pater
donatus dignitatibus ann. 960. Flodoard.
ann. 943. 960. Chronicon S. Albini ann.
987. Ademarus pag. 164. etc. Rex deinde
dictus, tertiæ quæ hodie feliciter regnat
Regum Franciæ stirpis auctor.

DUX PALATII, in Gestis Dagoberti I.
cap. 31. et apud Fredegarium in Chron.
cap. 74. ubi de Adalgiso Duce Palatii Sige-
berti Regis. Vide *Major domus*.

** SUMMUS *DUX Longobardorum*, semel
et iterum in chart. antiq. in Chron. Vulturn.
ap. Murat. Script. tom. 1. part. 2. pag.
350. sqq.

DUX IMPERIALIS CURIÆ Acerbus Morena
Laudensis civis dicitur in ejus Historia
Rerum Laudensium pag. 118.

† *DUX ALBUS POLONIÆ* vocatur Wla-
dislaus Casimiri III. ex fratre nepos in
Epitaphio quod videtur ejus tumulo inci-
sum in Ecclesia S. Remigii Divionensis.
Obiit ann. 1398. 1. Kal. Martii.

* *DUX ET EPISCOPUS BOHEMORUM* in-
scribitur Henricus in Charta ann. 1197.
qua varia concedit privilegia abbatiae Te-
plensi, inter Probat. tom. 2. Annal. Præ-
monstr. col. 572.

** *DUX VERBORUM*, Orator, proeminator.
Vide Haltaus. Glossar. German. voce
Worthalter, col. 2132.

* *DUXILE*, Agger, vel peribolus, Gall.
Parapet. Charta ann. 1192. apud Murator.
tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 87 : *Di-
cunt scilicet, quod canalus novus mittatur
in veterem juxta Duxile de Sancto Madrone...
et Duxile, quod est super fossam civitatis,
per duas partes unius brachii rationis abas-
setur*. Stat. Mutin. rubr. 1. pag. 1 : *Statutum
est quod potestas teneneatur circas civitatis
Mutinæ cavari facere et aptari, et clavigas et
Duxilia causalium super circas transeuntium
de lapidibus sive de muro fieri facere*.

† *DUZENA*, Duodecim, Gall. *Douzaine*,
in Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 282. Vide
Dozena.

† *DYAGRIDIUM*, Scammonia, Planta
crescens in Asia, quæ excavata succum
emittit quem vocant *Scammonium*, Gall.
Scammonée. Sallas Malaspina lib. 1. Rer.
Sicul. : *Tritum adamantem cum pulvere Dya-
gridii in aqua clysteris immiscuit et illa
ventrem spicticum intrinsecus irrigavit. Ada-
mas enim violentissime fertur esse (f. ex se)
nec sine ponderositatis fortitudine penetrando
fortia : Dyagridium vero, quod alias dicitur
Scammonia resolvit omne quod taugit*.

* *DYALAGIUM*, f. pro *Halagium*. Vide
Dialagium.

* *DYAPEGANON*, *Dyapiganon*, id est,
de pigano, in Glossis ad Alex. Iatrosoph.
MS. lib. 1. Passion. cap. 140 : *Similiter
autem et pegavis, quam quidam Diapeganou
appellant satis in profundo potest flegmonem
digerere per se*.

* *DYAPPRE*, *DYAPRETUM*, Pauni pre-
tiosioris species. Invent. S. Capel. Paris.
ann. 1363. ex Bibl. reg : *Item alia casula,
dalmatica et tunica de Dyapreto albo ad mo-
letas*. Aliud ann. 1376 : *Una tunica de
Dyapprealbo ad moletas*. Invent. Gall. : *Item
un autre chasuble, dalmatique et tunique de*

Dyapre blanc à mollettes d'or. Vide *Diasprus*.

* **DYAPULA**, *Radier*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Asseris species, Gall. *Madrier*.

† **DYLLA**. Charta Osheri Reg. Hunici-
ciorum circa ann. 692. apud Hiccesium
tom. 1. pag. 169 : *Dabo terram quæ dici-
tur Pentanham quindecim tributariorum
cum Dylla uni Su caratas.* Vide *Dolæ*,
cui dylla affine satis videtur, cum y Saxo-
nicum pronunciatur oi, teste Hiccesio pag.
xii. Præfat. ad Grammat. Anglo-Saxonicam.

† **DYMACHÆRUS**, Qui duobus gladiis
seu *machæris* pugnat. Vide locum in *Assi-
darius*.

** **DYNAMIDIUM**. Vide *Dinamidia*.

† **DYNDIMA**. Vide *Diudimum*.

* **DYNERIUM**, Pastus, procuratio,
prandium, Gall. *Diner*. Charta ann. 1260.
ex Tabul. S. Germ. Prat. : *Concedimus
quod dicti religiosi ex nunc perpetuum liberi
sint et immunes a quodam Dynerio seu pran-
dio, in quo ipsi in domo sua de Monteclain
villæ perpetuo termino de Castroforti annua-
tim tenebantur.* Vide supra *Disnare* 2.

† **DYOCESIANUS**. Vide supra *Diocesia-
nus*.

† **DYOPASTIS**. Vide *Diapistus*.

† **DYPTITIUS**. Vide post *Diptycha*.

† **DYRRACHIUM**, Discidium. Fridego-
dus in Vita S. Wilfridi cap. 46 :

Intestina Pater postquam Dyrrachia planxit,
Ad vicina redit lentis habitacula plantis.

* **DYSIS**, Occasus, plaga occidentalis
Gr. δύσις. Vita S. Neoti tom. 7. Jul. pag.
320. col. 2 : *Qui (Neotus) licet... morare-
tur in partibus ab anatole atque mesembria
ex opposito remotissimis, sub glaciali tamen
Dysis algore, fidei atque caritatis semper
ferbuit ardore.* Vide *Disis*.

* **DYSPEPSIA**, a Gr. δύς, difficultas, et
πέψις, concoctio, Depravata alimenti con-
coctio, Gall. *Indigestion*, ut notant docti
Editores ad Glor. posth. S. Rosæ tom.
5. Aug. pag. 1006. col. 2 : *Beatrix de Mon-
toya sanctimonialis, stomachi Dyspesiam
annis viginta passa, demum convulsionum
atrocitate ad extrema properabat, etc.*

† **DYSPNIA**, δύσπνοια, Difficultas anhe-
litus. Vide *Suffugium*.

GETTY CENTER LIBRARY

3 3125 00776 4331

